

Princeton University Library

32101 066110386

Library of

Princeton University.

SAMLINGAR UTGIFNA AF SVENSKA FORNSKRIFT-SÄLLSKAPET. HÄFT. 85.

ORDBOK

ÖFVER

SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL.

FÖRSTA HÄFTET.

LUND 1884.

FR. BERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI.

Källskrifter.

- Al* Konung Alexander. Utg. af G. E. Klemming. 1862.
- Ansg* Vita Sancti Anscharii per S. Rembertum. Latine et svecice. I Scriptores rerum svecicarum T. 2, sect. 1, s. 173—260.
- AS* Ur en Antecknares Samlingar. Utg. af G. E. Klemming. 1868—73.
- Ber* Helige Bernhards Skrifter. Utg. af H. Wieselgren. 1866.
- BGG* Bröderne af S:t Gertruds Gille i Stockholm 1419—1484. I Småstycken på Forn Svenska, samlade af G. E. Klemming. 1868—81.
- Bil* Codex Bildstenianus. Se *Lg*.
- Bir* Heliga Birgittas Uppenbarelser. Utg. af G. E. Klemming. Bd 1—5. 1857—84. — Med den vid citat härur stundom förekommande förkortningen: *Avt* åsyftas de Bd 4, s. 177—185, tryckta egenhändiga utkastet af Birgitta, med *Dikt* Engels Diktamen, tryckt Bd 4, s. 215—276.
- BK* Margareta de Sancta Birgitta Chronicon. Ed. E. Rietz. 1844.
- Bo* Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- BS* Bagarnes Skrå. I Småstycken på Forn Svenska.
- BSH* Bidrag till Skandinaviens Historia ur utländska arkiver. Samlade och utgifna af C. G. Styffe. Del. 1—5. 1859—84.
- BtFH* Bidrag till Finlands Historia. Utg. genom R. Hausen. 1881—83.
- BtRK* (Bihang till Rimkrönikorna) Then Andra Delen til Rijn-Crönikorne hörande, innehåller åtskillige Konglige och Furstlige Förlikningar, Föreningar, etc. Uplagd aff Johan Hadorphio. 1676.
- Bu* Codex Bureanus. Se *Lg*.
- DD* Diplomatarium Dalecarlicum. Urkunder rörande landskapet Dalarne. Utg. af C. G. Kröningssvärd och J. Lidén. Del. 1—3. 1842—46.
- Di* Sagan om Didrik af Bern. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1850—54.
- EG* Eriks af Pommern Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- FH* Handlingar till upplysning af Finlands Häfder. Utg. af A. I. Arwidsson. Del. 1—9. 1846—57.
- Fl* Flores och Blanzeflor. Utg. af G. E. Klemming. 1844.
- FM* Nya källor till Finlands Medeltidshistoria. Utg. af E. Grönblad. 1857.
- Fr* Hertig Fredrik af Normandie. Utg. af J. A. Ahlstrand. 1853.
- Gers Ars* Ars moriendi. Gersons lärdom huru man skall dö. 1881.
- Gers Frest* Om djefvulens frestelse. Af Joh. Gerson. Öfversatt af Ericus Nicolai. 1876.
- GO* Gamla Ordspråk. Utg. af H. Reuterdaahl. 1840.
- Gr* Legenden om Gregorius af Armenien. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- GS* Några Gambla Stadgar [såsom bihang till Biärköa-Rätten utg. af J. Hadorph]. 1687.
- GU* Glossarii Latino-Svethici specimen vetustum. E cod. mscr. Bibliothecæ Reg. Acad. Upsal. Diss. Ups. præs. J. H. Schröder. 1845.
- HSB* Handlingar rörande Skandinaviens Historia. Del. 1—40.
- Iv* Herr Ivan Lejonriddaren. Utg. af J. W. Liffman och G. Stephens. 1849.
- JP* Svensk Järteckens Postilla. Utg. af E. Rietz. 1850.
- KL* Klosterläsning. Utg. af G. E. Klemming. 1877—78.
- KS* En nyttigh bok om Konunga Styrilse och Höfdinga. [Utg. af J. T. Bare.] 1634. — Af de inom parentes tillagda siffrorna utmärker den förre den sida, hvarest citatet återfinnes i Scheffers upplaga, 1669, och den senare motsvarande sida i Geetes, 1878. Då *Fragm.* tillägges, åsyftar citatet: Ett fragment af Konungastyrelsen, tryckt i Småstycken på Forn Svenska.
- LB* Läke- och Örte-Böcker. Utg. af G. E. Klemming. 1—9 (7, 8 och 9 citeras efter en af Öfverbibliotekarien Klemming tagen afskrift).
- LfK* Skrifter till Läsning för Klosterfolk. Utg. af F. A. Dahlgren. 1875.
- Lg* Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Första bandet. Andra bandet. 1847—58. — Särskildt citeras de här aftryckta Codex Bureanus (*Bu*) och Codex Bildstenianus (*Bil*), så framt icke senare ändringar i dessa handskrifter afses.
- Lg 3* Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Tredje bandet. 1874.
- MB* Svenska Medeltidens Bibelarbeten. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1848—55.
- MD* Svenska Medeltids Dikter och Rim. Utg. af G. E. Klemming. 1881—82. — Ett inom parentes tillagdt *S* betecknar det här s. 199—312 aftryckta poemet Schack-tafvels lek.
- MEG* Magnus Erikssons Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- MP* Svenska Medeltids-Postillor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1879—80.
- Pa* S. Patriks-Sagan. Utg. af G. Stephens och J. A. Ahlstrand. 1844. Ett inom parentes tillagdt *Tung* betecknar den i samma band utgifna legenden om Tungulus.
- PvN* Privilegier för Norberg. I Småstycken på Forn Svenska.
- PK* Sveriges Krönika (vanligen kallad den prosaiska). I Småstycken på Forn Svenska.
- PM* Peder Månssons Stridskonst och Stridslag. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1845.

ORDBOK

ÖFVER

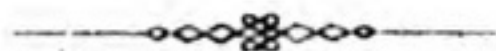
SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL

FÖRSTA BANDET

A—L

LUND 1884—1918

BERLINGSKA BOKTRYCKERI- OCH STILGJUTERI-AKTIEBOLAGET

Denna ordbok, hvilken nu föreligger färdig, är afsedd att omfatta vårt medeltids-språk sådant det — med bortseende från Forngutniskan och från språket i runinskrifterna — framträder hufvudsakligen i den litteratur, som när utgifvandet började fans tillgänglig såsom tryckt, och närmast i de skrifter, som då voro offentliggjorda i Samlingar utgifna af Svenska Fornskrift-sällskapet. Någon egentlig lexikalisk behandling af landskaps-, lands- och stads-lagarne, hvilkas språk i Schlyters Ordbok till Samlingen af Sveriges Gamla Lagar blifvit behandladt med öfverlägsen insikt och omsorg, har emellertid icke varit åsyftad, men hänsyn till dessa lagars ordförråd har dock tagits, i det att ett ords förekomst i dem angifvits genom ett till nämnda ordbok hänvisande *L.*, äfvensom ordformer ur lagarne anförts i en viss utsträckning, förnämligast i arbetets senare partier. — Ehuru redogörelse för person- och ortnamn icke ingår i förevarande ordboks plan, har uppmärksamheten ofta blifvit fäst vid appellativa substantivs användning som personnamn (tillnamn), liksom det ej sällan påpekats, när dylika substantiv brukas som eller ingå i ortnamn.

Om de skrifter, ur hvilka det här upptagna ordförrådet väsentligen är hämtadt, lämnar källförteckningen upplysning. Äfven ur andra skrifter anföras stundom ord och språkprof; då källan varit otryckt, nämnes meddelaren. Språkprofven anföras i den form, som de hafva i det till grund lagda aftrycket af källskriften, dock med undantag deraf, att stora begynnelsebokstäfver blifvit utbytta mot små, att *æ*, *a'* i aftrycken af Fornsvensk text blifvit i öfverensstämmelse med det sedan mer än sextio år tillbaka i Fornskrift-sällskapets editioner i allmänhet tillämpade förfarings-sättet utbytta mot *ä*, likasom *ø*, *ø*, *ø* mot *ö*, och att de i editionerna förekommande skiljetecknen stundom uteslutits. Jag har emellertid ansett mig böra fästa uppmärksamheten vid rättelser, som på grund af förnyad handskriftsgranskning gjorts af senare forskare.

Att vid ett ordboksarbete, i synnerhet om det är af större omfattning, ofullständigheter, förbiseenden och misstag skola förekomma, lär svårligen kunna undgås; sådana arbeten äro, såsom Sahlstedt säger, "af den natur, att de utan ända tåla tilläggning och förbättring". De bristfälligheter, som vidlåda detta arbete, har jag dock sökt att åtminstone i någon mån afhjälpa genom de "Tillägg och rättelser", som fogats till detsamma; i dessa har jag för öfrigt ofta begagnat tillfället att hänvisa äfven till litteratur, som utkommit efter tryckningen af det ark, hvori vederbörande ordboksartikel förekommer.

Tidigare hade jag tänkt mig att dessa tillägg och rättelser skulle ingå i det supplement, som är afsedt att behandla medeltidsskrifter, hvilkas ordförråd icke alls

(RECAP)

3358
864

eller åtminstone icke på ett mera planmässigt eller fullständigt sätt blifvit tillgodo-gjordt i ordboken. Då det emellertid icke låter beräkna sig, huru snart supplementet kan vara färdigt till tryckning, och då det särskildt i betraktande af min framskridna ålder är ytterst ovisst, om jag kommer att upplefva dess fullbordan, har jag, under önskan att ifrågavarande tillägg och rättelser snart måtte komma ordbokens begagnare till tjänst, icke velat uppskjuta deras offentliggörande.

En kär plikt är det för mig att gifva uttryck åt min tacksamhet för understöd, bistånd och uppmuntran, som på skilda sätt kommit mig till del vid utförandet af detta arbete. Under årens lopp har sålunda Svenska Regeringen gång på gång frukostigt understödt det med anslag af statsmedel. Betydande bidrag till kostnaden för ordbokens utgifvande hafva också utbetalats af Svenska Akademien. I stor tacksamhetsskuld står jag vidare till Svenska Fornskrift-sällskapet och dess styrelse, på hvars initiativ och uppdrag detta företag kommit till stånd och som städse med vaket intresse följt detsamma och sörjt för dess ekonomiska betryggande; särskildt tillåter jag mig att nämna styrelsemedlemmarne J. E. Rydqvist, F. A. Dahlgren, G. E. Klemming, H. Wieselgren, El. Tegnér, E. W. Dahlgren och R. Geete. I synnerhet har jag att tacka Förste Bibliotekarien Geete för verksamt bistånd, i det att han icke allenast under flere år såsom Sällskapetets sekreterare och skattmästare främjat ordboks företaget, utan äfven efter Styrelsens uppdrag, alltifrån det ordboken började komma ut, läst ett korrektur på hvarje ark och härvid lämnat värdefulla meddelanden. Under största delen af utgifningstiden har Förste Bibliotekarien A. Malm på hvarje ark läst flere korrektur, kontrollerat citaten och i sammanhang härmed ofta gjort viktiga anmärkningar. Professorerna G. Cederschiöld, A. Kock och S. Söderberg samt Öfverbibliotekarien C. af Petersens hafva längre eller kortare tider, hufvudsakligen under de första utgifningsåren, genomläst korrektur och härvid meddelat flere anmärkningar, som kommit arbetet till godo. Professor E. Olson har haft godheten att i korrektur genomgå "Tillägg och rättelser"; Professor G. Cederschiöld och Förste Bibliotekarien E. Ljunggren hafva för "Tillägg och rättelser" benäget ställt till mitt förfogande värderika anmärkningar, den förre till ett antal ord i Erikskrönikan, den senare till vissa ord i Schacktafvels lek och i ett par andra medeltidsskrifter. En tacksamhetens gärd egnar jag slutligen åt hågkomsten af den år 1915 bortgångna Fröken Carolina von Rosen, hvilken under en lång följd af år nedlade ett synnerligen omsorgsfullt arbete på manuskriptets utskrifvande för tryckning.

Lund i januari 1918.

K. F. Söderwall.

Källskrifter.

(Jfr R. Geete, Fornsvensk Bibliografi.)

- Al* Konung Alexander. Utg. af G. E. Klemming [rätteligen J. A. Ahlstrand]. 1862. Hds. fr. 1430—50, öfvers. omkr. 1380.
- Ans* Vita Sancti Anscharii per S. Rembertum. Latine et svetice. Utg. af E. G. Geijer och J. H. Schröder 1828 i *Scriptores rerum svecicarum* T. 2, sect. 1, s. 177—257 (senare utg. i SFSS af R. Geete i *Helige mäns lefverne* s. 3—92). Hds. fr. tiden närmare midten af 1400-talet, sannolikt öfvers. under förra hälften af 1400-talet.
- AS* Ur en Antecknares Samlingar. [Utg. af G. E. Klemming.] 1868—73. Härur s. 59—60 hds. fr. 1457; s. 104 hds. (orig.) fr. 1375—80; s. 107—8 hds. fr. början af 1500-talet; s. 136—7 hds. fr. senare hälften af 1300-talet; s. 157 hds. fr. 1518.
- Ber* Helige Bernhards Skrifter. Utg. af H. Wieselgren. 1866. S. 1—195 hds. fr. omkr. 1480—1500; s. 199—239 hds. fr. omkr. 1480—1500; s. 243—64 hds. fr. senare hälften af 1400-talet; s. 267—76 hds. fr. midten af 1400-talet; s. 277—81 hds. fr. omkr. 1500; s. 282—87 hds. fr. början af 1500-talet; s. 288—93 hds. fr. senare hälften af 1400-talet. Öfversättningarna härröra sannolikt fr. ungefär samma tid som handskrifterna eller äro ej synnerligen mycket äldre; stycket s. 267—76 torde vara öfversättarens renskrift.
- BGD* Beskrifning öfver Grefskapet Dal af A. Lignell. Del 1, 2. 1851—52.
- BGG* Bröderne af S. Gertruds Gille i Stockholm 1419—1484. S. 299—318 i *Småstycken på Forn Svenska*, samlade af G. E. Klemming. 1868—81. Största delen, s. 1—38 [d. v. s. 299—316 i aftrycket] är skriven på en gång, år 1463, af samma hand, efter äldre anteckningar.
- Bil* Codex Bildstenianus. Se *Lg*.
- Bir* Heliga Birgittas Uppenbarelser. Utg. af G. E. Klemming. Bd 1—5. 1857—84. Bd 1 efter hds. fr. omkr. 1450, 2—3 eft. hds. fr. 1400—25. Öfvers. (fr. Latinet, måhända i någon mån med begagnande af originaltexter af Birgitta) i slutet af 1300-talet. — Bd 4. S. 3—120 hds. fr. omkr. 1487—96, utgörande afskrift efter en sannolikt några decennier tidigare gjord öfversättning; s. 123—31 hds. fr. omkr. 1420; s. 132—46 hds. fr. senare hälften af 1400-talet och s. 146—58 hds. fr. senare hälften af 1400-talet, båda styckena härstammande från samma troligen Svenska original fr. senare hälften af 1300-talet; s. 159—76 handskrifter fr. senare hälften af 1400-talet och 1500-talets första decennier; s. 177—85 avtografiska koncept af Birgitta fr. 1367(?) och 1360(?), vid citat betecknade med förkortningen *Avt* inom parentes; s. 197—203 hds. fr. början af 1500-talet; s. 203—10 hds. fr. omkr. 1500; s. 215—76, Engelens Diktamen, hds. fr. 1385, vid citat betecknad med förkortningen *Dikt* inom parentes; s. 279—419 hds. fr. förra hälften af 1400-talet. — Bd 5. S. 3—106 hds. fr. omkr. 1490; s. 109—26 hds. fr. 1451; s. 129—39 hds. fr. 1455; s. 140—41 hds. fr. senare hälften af 1400-talet, förf. omkr. 1360—70.
- BjR* Bjärköa-Rätten. Utg. af C. J. Schlyter. 1844. Hds. fr. 1345—50, förf. sannolikt i sl. af 1200-talet el. början af 1300-talet.
- BK* Margareta de Sancta Birgitta Chronicon. Ed. J. E. Rietz. 1844. (Senare utg. af C. Annerstedt i *Scriptores rerum Svecicarum* T. 3, sect. 2, s. 207—16, och i SFSS af R. Geete i *Helige mäns lefverne* s. 275—80.) Hds. fr. början af 1500-talet, förf. omkr. 1450—85.
- Bo* Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne. Utg. af G. E. Klemming. 1860. Texthds. fr. omkr. 1420, yngre hds., Cod. B., fr. 1502. Troligen öfvers. i sl. af 1300-talet. — S. XI—XXIII ur nyssnämnda hds. fr. 1502.
- BS* Bagarnes Skrå. I *Småstycken på Forn Svenska*. S. 34—37. Hds. (orig.) fr. början af 1500-talet.
- BSH* Bidrag till Skandinavien Historia ur utländska arkiver samlade och utgifna af C. G. Styffe. Del. 1—5. 1859—84.
- BtFH* Bidrag till Finlands Historia. Utgifna af Finska Statsarkivet genom R. Hausen. Första delen. 1881—83.
- BtRK* (Bihang till Rimkrönikorna) Then Andra Delen til Rijn-Crönikorne hörande; innehåller åtskillige Konglige och Furstlige Förlikningar Föreningar, etc. Vplagd aff Johan Hadorphio. 1676.

- Bu* Codex Bureanus. Se *Lg*.
- BYH* Samlingar och anteckningar till en beskrifning öfver Ydre Härad i Östergötland, af L. F. Rääf. 1(—4). 1856(—65).
- DD* Diplomatarium Dalecarlicum. Urkunder rörande landskapet Dalarne. Utg. af C. G. Kröningssvärd och J. Lidén. 1—3. 1842—46. Suppl. 1853.
- Di* Sagan om Didrik af Bern. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1850—54. Hds. fr. början af 1500-talet (Cod. B fr. ungefär samma tid); öfvers. omkr. midten af 1400-talet.
- EG* Eriks af Pommern Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska. S. 63—68. Hds. fr. senare hälften af 1400-talet; efter äldre källa.
- FH* Handlingar till upplysning af Finlands Häfder. Utg. af A. I. Arwidsson. Del. 1—9. 1846—57.
- Fl* Flores och Blanzeflor. Utg. af G. E. Klemming. 1844. Textlds. fr. 1430—50 (tre yngre hds. fr. senare hälften af 1400-talet); enl. uppgift i diktens slut fr. 1312 (jfr emellertid Olson, Stud. öv. rimmen i Fl. o. Blanzefl. s. 76, hvarest tiden för diktverkets affattande förlägges till omkr. 1350).
- FM* Nya källor till Finlands Medeltidshistoria. Utg. af E. Grönblad. 1857.
- Fr* Hertig Fredrik af Normandie. Utg. af J. A. Ahlstrand [rätteligen G. E. Klemming]. 1853. Textlds. fr. 1430—50 (fem yngre hds. fr. senare hälften af 1400-talet och de första decennierna af 1500-talet); enl. uppgift i diktens slut öfversatt i början af 1300-talet (om en ifrågasatt senare tidpunkt, dock tidigare än 1340, jfr emellertid Olson, Stud. öv. rimmen i Fl. o. Blanzefl. s. 76).
- Gers Ars* (Ars moriendi) Gersons lärdom huru man skall dö. Tryckt i Upsala 1514. Fotografiskt återgifven. (Utg. af G. E. Klemming.) 1881.
- Gers Frest* Om djefvulens frestelse. Af Joh. Gerson. Öfvers. af Ericus Nicolai (1493). Originalupplagan tryckt i Stockholm 1495. Fotografiskt återgifven. 1877.
- GO* Gamla Ordspråk. Utg. af H. Reuterdaahl. 1840. Hds. fr. förra hälften af 1400-talet. Senare ed.: Östnordiska och latinska medeltidsordspråk. I. Texter med inledning utgivna av A. Kock och C. af Petersens. 1889—94. Vid återgifvandet af handskriftens text har sistnämnda edition, sedan den utkommit, och genom utgifvarnes tillmötesgående delvis redan förut, blifvit följd. Nummerbeteckningen i den äldre editionen (särsk. angifven äfv. i den nyare) har emellertid blifvit bibehållen.
- Gr* Legenden om Gregorius af Armenien. Utg. af G. E. Klemming. 1860. Textlds. fr. omkr. 1420; yngre hds., Cod. D, fr. omkr. midten af 1400-talet. Troligen öfversatt i sl. af 1300-talet. — S. XXXV ur nyssnämnda hds. fr. omkr. midten af 1400-talet.
- GS* Några Gambla Stadgar (såsom bihang till Bjärköa-Rätten utg. af J. Hadorph). 1687.
- GU* Glossarii Latino-Svethici specimen vetustum. E codice mscr. Bibliothecæ Reg. Acad. Upsal. Diss. Ups. præs. J. H. Schröder. 1845. Hds. fr. senare hälften af 1400-talet.
- HelsL* Helsing-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844. Hds. fr. omkr. 1350; förf. omkr. 1320—47.
- HSH* Handlingar rörande Skandinaviens Historia. Del. 1—40. 1816—60.
- Iv* Herr Ivan Lejon-Riddaren. Utg. af J. W. Liffman och G. Stephens. 1849. Textlds. fr. 1430—50 (tre yngre hds. fr. senare hälften af 1400-talet); enl. uppgift i diktens slut öfversatt 1303 (om en ifrågasatt senare tidpunkt, dock tidigare än 1340, jfr emellertid Olson, Stud. öv. rimmen i Fl. och Blanzefl. s. 76). — Prolegomena: s. LXXIV—LXXVI, LXXX—LXXXI, LXXXIII—LXXXIV, LXXXVI, LXXXVII—LXXXVIII; samtliga dessa stycken ur den nyssnämnda texthandskriften; s. XCVII—CVII ur hds. fr. senare hälften af 1400-talet.
- JP* Svensk Järteckens Postilla. Utg. af J. E. Rietz. 1850. S. 1—90 hds. fr. midten el. senare hälften af 1400-talet; s. 91—99 trol. fr. sl. af 1400-talet; s. 100—06 fr. omkr. 1500?; s. 107—15 fr. början af 1400-talet; s. 117—34 trol. fr. sl. af 1400-talet; s. 135—43 fr. omkr. 1500?; s. 144—68 trol. fr. sl. af 1400-talet.
- KL* Klosterläsning. Utg. af G. E. Klemming. 1877—78. S. 3—128 hds. fr. 1385: s. 131—78 och 181—304 hds. från ungefär nämnda tid, alla tre till affattningstiden sannolikt något äldre; s. 307—20 hds. fr. sl. af 1300-talet; s. 321—74 hds. fr. omkr. 1400; s. 377—419 hds. fr. omkr. 1400, troligen öfversatt i sl. af 1300-talet.
- KrLL* Konung Christoffers Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1869. Textlds. fr. midten af 1400-talet, stadfäst 1442.
- KS* En nyttigh bok, om Konnunga Styrlise och Höfdinga. [Utg. af J. T. Bure.] 1634. — Af de inom parentes tillagda siffrorna utmärker den förra den sida, hvarest citatet återfinnes i Scheffers upplaga, 1669, och den senare motsvarande sida i Geetes, 1878. Då *Fragm.* tillägges, åsyftar citatet: Ett fragment af Konunga Styrelsen, tryckt i Småstycken på Forn Svenska s. 11—15 och skrifvet i förra hälften af 1400-talet. Den nu förlorade handskrift, som legat till grund för Bures upplaga, synes hafva varit mycket yngre, men trognare hafva följt sitt original. Arbetet är sannolikt författadt 1320—50, måhända snarast omkr. 1330.
- LB* Läke- och Örte-Böcker. Utg. af G. E. Klemming. 1883—86. 1. S. 3—10, 490—95 hds. fr. midten el. senare hälften af 1400-talet. 2. S. 11—48, 455—60 fr. omkr. 1500. 3. S. 51—144 fr. början af 1500-talet. 4. S. 153—62 fr. senare hälften af 1400-talet. 5. S. 164—80 fr. midten af 1400-talet. 6. S. 182—94 fr. senare hälften af 1400-talet. 7. S. 196—395 fr. början af 1500-talet. 8. S. 400—09 fr. början af 1500-talet. 9. S. 411—44 fr. 1522. 10. S. 446—49 fr. senare hälften af 1400-talet. 11 (jfr s. 500—01). S. 450—53, 470—73 fr. omkr. midten af 1400-talet. 12 (jfr s. 501). S. 454—55 fr. senare hälften af 1300-talet. 13 (jfr s. 501). S. 461—69 fr. senare hälften af 1400-talet. 14

- (jfr s. 501). S. 474—88 fr. början af 1500-talet. — 12 citeras eft. aftrycket i *AS* (s. 136—7); de öfriga (i allmänhet) efter nummer och de i brädden angifna handskriftsidorna.
- LfK* Skrifter till Läsning för Klosterfolk. Utg. af F. A. Dahlgren. 1875. S. 3—26 hds. fr. början af 1500-talet; s. 29—136 ur samma hds., öfvers. 1480; s. 139—48 ur samma hds., förf. 1515; s. 151—212 ur samma hds.; s. 215—87 hds. fr. 1491.
- Lg* Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Första bandet. Andra bandet [med fortlöpande paginering]. 1847—58. Till största delen utgöres detta arbete af det sannolikt från omkr. 1270 härstammande legendarium, af hvilket särskildt citeras två här aftryckta handskrifter: Codex Bureanus (*Bu*), sannolikt nedskrifven vid midten af 1300-talet eller något senare, och Codex Bildstenianus (*BiI*) fr. omkr. 1420—50. (I båda ingå dock stycken, som säkert icke tillhört legendariet i dess ursprungliga skick utan äro senare tillägg.) Så framt senare ändringar i dessa handskrifter afses, nyttjas emellertid i allmänhet beteckningen *Lg*. Denna användes för öfrigt, när fråga är om varianter hämtade från en tredje, omkr. 1450—70 skrifven handskrift (Cod. C) af legendariet och derur s. 956, 994, 999, 1000—06, 1008, 1015, 1034 aftryckta stycken; likaledes om varianter ur ett handskriftfragment (Cod. D) fr. 1502 jämte de derur s. 65—70, 635—38, 807—26 aftryckta styckena och om varianter ur ett med detta samtidigt fragment (Cod. D ¹/₁) med det derur s. 584—86 aftryckta stycket. Samma beteckning nyttjas också vid citerandet af i förevarande band upptagna stycken af legendariskt innehåll ur skilda handskrifter: s. 16—17, 31—44, 89—96, alla tre ur hds. fr. 1430—40; s. 45—46, 545—54, båda ur hds. fr. förra hälften af 1400-talet; s. 217—22, 291—94, 381—36, 399—400, 435—42, 660—75, alla sex ur hds. fr. början af 1500-talet.
- Lg* 3 Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Tredje bandet. [Från trycket utg. af F. A. Dahlgren.] 1874. S. 1—26 hds. fr. midten af 1400-talet; s. 27—37 hds. fr. början af 1500-talet; s. 38—59 hds. fr. 1502; s. 60—64 hds. fr. 1476; s. 64—69, 154—96, 262—75, 276—342, 386—480, 585—727, alla sex ur hds. fr. början af 1500-talet; s. 69—107 hds. fr. sl. af 1400-talet; s. 108—53 hds. fr. början af 1500-talet; s. 197—261 hds. fr. omkr. midten af 1400-talet; s. 343—85 nyare afskr. af hds. fr. 1400-talet; s. 481—96 hds. fr. omkr. 1480—1500; s. 497—518 hds. fr. omkr. 1500—10; s. 519—84 hds. fr. 1487—91.
- Lg* *Manfr* Legenda Cardinalis Manfredi. Utg. af J. E. Rietz i Legenda Suecanæ. 1845. Efter tryck fr. 1514 el. 1515.
- Lg* *Mecht* Legenda S. Mechtildæ. Utg. af J. E. Rietz i Vita S. Gregorii. 1843. Hds. fr. omkr. 1420.
- MB* Svenska Medeltidens Bibel-Arbeten. Del. 1, 2. 1848—58. 1. Texthandskriften (Cod. A) fr. 1430—50; en yngre hds. (Cod. B), som dock i det hela bättre än den äldre bevarat gamla ord och former och ur hvilken varianter i stort antal samt s. 525—27 och 538—40 sammanhängande stycken meddelas, är fr. 1526; verkets affattning synes hafva egt rum under förra hälften af 1300-talet, sannolikt ej senare än omkr. 1330—35. Textstycken med annan öfvers. äro aftryckta s. 541—43 ur hds. fr. 1502; s. 554—55 ur hds. fr. början af 1500-talet; s. 556—57 ur hds. fr. 1502. 2. S. 3—370, hds. fr. 1526; s. 3—141 öfvers. i sl. af 1400-talet el. början af 1500-talet; s. 145—328 öfvers. 1484; s. 331—70 öfvers. omkr. 1500; s. 373—411 hds. fr. 1450—70, yngre variant till den text, som är tryckt *KL* s. 377—419.
- MD* Svenska Medeltids Dikter och Rim. Utg. af G. E. Klemming. 1881—82. S. 3—6 citeras fr. *Bu*; s. 7—44, 61—77, båda två i hds. (skrifven för att läsas i Norge) fr. midten af 1400-talet, trol. förf. omkr. 1450 el. något tidigare; s. 84—91 samma hds., trol. förf. i början af 1400-talet; s. 108—20 samma hds., trol. förf. i sl. af 1300-talet; s. 45—54 hds. fr. senare hälften af 1400-talet, trol. förf. under förra hälften af 1400-talet; s. 55—60 citeras fr. *ST*; s. 78—83 hds. fr. förra hälften af 1400-talet, trol. förf. i början af 1400-talet; s. 92—107 hds. fr. 1430—50, trol. förf. i sl. af 1300-talet; s. 121—22 hds. fr. sl. af 1400-talet, trol. förf. vid midten el. under senare hälften af 1400-talet; s. 123—36 hds. fr. 1492, trol. förf. omkr. 1450; s. 137 hds. fr. början af 1500-talet; s. 142—45 hds. fr. sl. af 1400-talet, trol. förf. under senare hälften af 1400-talet; s. 146—57 citeras fr. *ST*; s. 160—63 hds. fr. omkr. 1500; s. 163—64 citeras fr. *ST*; s. 167—71 eft. tryck fr. 1514 el. 1515, förf. el. öfvers. senast 1486; s. 172 a-b, c-e hds. fr. omkr. 1450; s. 172 i-m hds. fr. senare hälften af 1400-talet; s. 175—76 citeras fr. *TB*; s. 177—84 citeras fr. *RK* 1: (*Albr.*); s. 185—99 hds. fr. 1430—50, trol. förf. und. senare hälften af 1300-talet; s. 200—309 (betecknad med ett inom parentes tillagdt *S*) text-hds. fr. 1492, en annan hds. (Cod. B), defekt, är fr. 1476, trol. förf. omkr. 1450—75; s. 313—76 hds. fr. 1528, affattningen har trol. skett omkr. midten af 1400-talet; s. 382—84 hds. fr. 1457, trol. förf. under förra hälften af 1400-talet; s. 385—97 hds. fr. senare hälften af 1400-talet, sannolikt förf. omkr. 1435—40; s. 419—21 hds. fr. 1523, förf. under senare hälften af 1400-talet; s. 422—31 unga afskrifter, förf. under senare hälften af 1400-talet; s. 432—42 hds. fr. sl. af 1400-talet; s. 443—50 hds. fr. 1523, trol. förf. i början af 1500-talet; s. 475—79 citeras fr. *PM*; s. 485—508 eft. tryckt uppl. 1709, hvilken grundar sig på en afskr. af den numera förlorade originalupplagan af 1523; s. 512—13 hds. fr. sl. af 1400-talet; s. 514—15

- hds. fr. början af 1500-talet; s. 516 hds. fr. senare hälften af 1300-talet; s. 516—18 hds. fr. senare hälften af 1400-talet.
- MEG** Magnus Erikssons Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska. Red. A s. 53—57, Red. B s. 58—62, båda i hds. fr. senare hälften af 1400-talet och efter äldre källa.
- MELL** Konung Magnus Erikssons Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1862. Textlds. fr. midten af 1300-talet, förf. på 1340-talet.
- MK** Marias Klagan vid korset. I Småstycken på Forn Svenska s. 163—74. Stycket torde emellertid snarast vara Forndanskt och under denna förutsättning kanske från förra hälften af 1300-talet.
- MP** Svenska Medeltids-Postillor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1879—80. 1. Hds. fr. början af 1400-talet, förf. i sl. af 1300-talet. 2. Hds. fr. senare hälften af 1400-talet; dessutom fragm. s. 275—96 fr. början af 1500-talet; till stor del samma arbete som det i föregående del och härstammande från samma tid.
- OB** Omständelig Berättelse huru the svenske af tyskarne blefvo i Stockholm förrådne oc brände, år 1389. I *Scriptores rerum svecicarum* T. 1, sect. post., s. 212—15. Hds. fr. sl. af 1300-talet; förf. 1389 el. kort derefter.
- Pa** S. Patriks-Sagan. Utg. af G. Stephens och J. A. Ahlstrand. 1844. S. 3—23 ur *Codex Bildstenianus* (se *Lg*). I samma band s. 27—43 är legenden om Tungulus, betecknad *Tung* inom parentes, aftryckt ur handskrift fr. 1457; s. 45—48 meddelas varianter ur hds. fr. 1476 (Cod. B), ur hds. fr. början af 1500-talet (Cod. C) och ur en annan hds. likaledes fr. början af 1500-talet (Cod. D); trol. öfversatt under förra hälften af 1400-talet el. något tidigare.
- PfN** Privilegier för Norberg. I Småstycken på Forn Svenska. S. 135—42 hds. fr. senare hälften af 1300-talet; s. 135—38 härröra till sin affattning fr. 1354; s. 139—41 fr. 1368.
- PK** Sveriges Krönika (vanligen kallad den prosaiska). I Småstycken på Forn Svenska. S. 219—48 textlds. skrifven något efter midten af 1400-talet, förf. omkr. 1452—56; ur en hds. fr. 1457 äro tillägg i texten aftryckta med särsk. stil.
- PM** Peder Månssons Strids-Konst och Strids-Lag. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1845. S. XI—LIV hds. fr. 1522; s. LX—LXIII hds. fr. 1512; s. LXIV—LXVI hds. fr. 1516; s. LXVI—LXVIII hds. fr. 1518; s. 1—41 hds. fr. 1522; allt originalhandskrifter; s. 43—78 ordlista upptagande äfven åtskilliga citat från det som då ännu var otryckt. (Peder Månssons skrifter senare i *SFSS* fullständigt utgifna af R. Geete.)
- RA** Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1—3. 1865—68. 1. S. 1—155, Gamla eller Eriks-Krönikan, textlds. fr. 1470-talet; s. 166—70 läsarter, ändringar och tillägg hämtade ur åtskilliga handskrifter, särsk. ur hds. fr. 1457 (Cod. B) och 1476 (Cod. C); krönikan förf. omkr. 1320; s. 163—66 (*Ny början af Gamla Kr.*) hds. fr. 1480-talet, förf. omkr. 1452; s. 171—92, Fortsättning af Gamla Krönikan för att sammanbinda henne med den Nya till ett helt verk el. sammanfogningen mellan Gamla och Nya Krönikan (*sfgn*), hds. fr. 1480-talet, förf. omkr. 1452; s. 193—98 (*Yngsta inl. till Gamla Kr.*) hds. fr. 1520-talet; s. 202—204 (*Yngsta redaktionens till. till sfgn och Nya Kr.*) hds. fr. 1520-talet; s. 207—14, Om konung Albrekt (*Albr*), hds. fr. 1430—50, hvilken dock saknar senare hälften; för denna följes Messenii ed., som grundar sig på en numera förlorad hds., förf. i sl. af 1300-talet; s. 215—31, Lilla Rim-Krönikan (*L RK*), textlds. fr. 1457, förf. kort efter *PK*; s. 232—53 (*Till. till L RK*): s. 232 eft. hds. fr. sl. af 1500-talet och Messenii ed.; s. 232—34 handskrifter fr. senare hälften af 1400-talet; s. 234—53 handskrifter fr. senare hälften af 1500-talet och fr. 1600-talet; s. 254 88 (*Yngre red. af L RK*) hds. fr. 1520-talet. 2. Nya eller Karls-Krönikan; originalhds. fr. omkr. 1452. 3. Nya Krönikans fortsättningar eller Sture-Krönikorna. S. 1—144, v. 1—4198, textlds. fr. början af 1500-talet (luckor v. 2811—73 och 3002—67 utfyllda efter hds. fr. sl. af 1500-talet); första afd., v. 1—1848, sannolikt förf. år 1470, andra, v. 1849—3381, år 1487, tredje, v. 3382—4198, år 1496; s. 145—212, v. 4201—6152 (*sista forts.*), hds. fr. 1520-talet; s. 213—30, v. 6153—6426 (*Till. om Chr. II*) i två samtida uppteckningar (*red. A, B*) likaledes fr. 1520-talet; s. 231—36 (*Yngre till. om Chr. II*) hds. fr. början af 1600-talet.
- SD** Svenskt Diplomatarium. Bd 1, 2. Utg. af J. G. Liljegren. 1829—37. — Bd 3—5. Utg. af B. E. Hildebrand. 1842—65. — Bd 6. Utg. af Riks-Archivet genom E. Hildebrand. 1878.
- SD NS** (Svenskt Diplomatarium. Ny Serie) Svenskt Diplomatarium från och med år 1401. Del. 1, 2. Utg. af Riks-Archivet genom C. Silfverstolpe. 1875—87.
- SEG** Stadga för ett S:t Eriks Gille nära Upsala. I Småstycken på Forn Svenska. S. 111—24 hds. fr. början af 1500-talet.
- SGG** Stadga för ett S:t Görans Gille. I Småstycken på Forn Svenska. S. 127—34 hds. fr. början af 1500-talet.
- SGGK** Stadga för ett S:t Görans Gille vid Kopparberget. I Småstycken på Forn Svenska. S. 103—09 hds. från senare hälften af 1400-talet.
- SJ** Stockholms Stads Jordebok 1420—1474. Utg. genom H. Hildebrand. 1876.
- SKG** Stadga för S. Karins Gille. I Småstycken på Forn Svenska. S. 149—51 fr. 1443, efter aftryck fr. 1716.
- SMG** Stadga för ett Jungfru Mariæ Gille. I Småstycken på Forn Svenska. S. 143—48 sannolikt fr. början af 1500-talet, nyare afskr.
- SML** Södermanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1838. Hufvudhds. (Cod. A) skrifven ej långt efter 1327; stadfästelsen (*Conf.*) och de i slutet införda tilläggen (*Add.*) 1—11 äro aftryckta ur

- en ej långt efter 1335 skrifven handskrift (Cod. B); ur en hds. fr. slutet af 1400-talet är det sista tillägget, 12, hämtadt. Lagen är stadfäst 1327, men är till sin affattning säkert äldre.
- SmåL* Kristnu-Balken af Smålands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844. Textlds. fr. senare hälften af 1300-talet, förf. i sl. af 1200- el. början af 1300-talet.
- SO* Skrå-Ordningar. Samlade af G. E. Klemming. 1856. S. 3—8 fr. början af 1400-talet med flere tillägg från 1400-talet och början af 1500-talet; s. 13—34 hds. fr. tiden före 1474 med flere tillägg fr. sl. af 1400- och början af 1500-talet; s. 47—53 fr. 1477, efter två nyare afskrifter med af utgifvaren arkaiserad stafning; s. 61—73 fr. 1479 efter tre nyare afskrifter med af utgifvaren gjord normalisering; s. 77—88 hds. fr. 1487; s. 95—117 fr. 1501; s. 117—18 fr. 1508; s. 118—19 fr. 1517; s. 121—22 hds. troligen fr. senare hälften af 1400-talet; s. 122—3 hds. troligen fr. senare hälften af 1400-talet; s. 141—59 fr. 1501?; s. 160—61, fr. 1473; s. 161—62 fr. 1474; s. 162—64 fr. 1485; s. 167—68 fr. 1489, nyare afskr.; s. 185—207 fr. 1502 el. 1503; s. 219—25 fr. början af 1500-talet, officiell afskr. fr. 1579; s. 289—98 fr. 1450, nyare afskr.; s. 298—309 samma aktstycke i annan, likaledes nyare, afskr.
- SR* Uppllysningar och anmärkningar om en för Sveriges Laghistoria vigtig urkund, den förlorade Söderköpings-Rätten. Af G. E. Klemming. I Vitt. Hist. och Ant. Akad:s Handl. Del. 25, s. 261—86. Fragmentariska stycken sammanställda af på 1600-talet gjorda excerpt ur en hds. sannolikt fr. förra hälften af 1300-talet; författandet har troligen egt rum omkr. 1300.
- ST* Själens Tröst. Utg. af G. E. Klemming. 1871—73. S. 1—545 hds. fr. omkr. 1430; troligen öfvers. vid ungefär samma tid; s. 557—62 var. ur hds. (Cod. Asc.) fr. omkr. 1492.
- StadsL* Konung Magnus Erikssons Stadslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1865. Textlds. fr. senare hälften af 1300-talet (efter 1357), förf. omkr. 1350—57.
- Sw* H. Susos Gudelige Snilles Väckare. Utg. af R. Bergström. 1868—70. S. 2—380 hds. fr. sl. af 1400-talet; öfversättningen torde hafva utförts ungefär vid samma tid; s. 381—462 hds. fr. senare hälften af 1400-talet el. början af 1500-talet; sannolikt affattad omkr. midten af 1400-talet.
- TB* (Tröghbolagh) Skogsstadga för mädhal tridhiung i Trögd. I Småstycken på Forn Svenska. S. 71—80 hds. fr. senare hälften af 1400-talet, förf. omkr. 1320.
- TK* Translatio Katerinæ. I Scriptores rerum svecicarum T. 3, sect. post., s. 268—75; nyare afskr., förf. omkr. 1500.
- TS* Timmermäns Skrå af år 1454. I Småstycken på Forn Svenska. S. 19—29, efter aftryck sannolikt fr. 1604.
- UplL* Uplands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1834. Textlds. troligen nedskrifven 1300; lagen stadfäst 1296, förf. omkr. 1295.
- Va* Namnlös och Valentin. Utg. af G. E. Klemming. 1846. Textlds. fr. 1457; yngre hds. (Cod. B) fr. 1476 och en annan (Cod. C) fr. början af 1500-talet; sannolikt öfversatt omkr. midten af 1400-talet.
- VAH* Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens Handlingar.
- VGL* Vestgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1827. I. Hds. fr. 1281—90; till största delen torde lagen med afs. på sin affattning tillhöra förra hälften af 1200-talet; den bifogade Bryniolfs stadga (s. 70—73) är utfärdad 1281. II. Hds. fr. omkr. midten af 1300-talet (företalet och kyrkobalken äro hämtade ur en hds. fr. senare hälften af 1300-talet); affattad i sl. af 1200-talet. III. Lydekini excerpter och anteckningar i samma hds. som I, skrifna omkr. 1300. IV. Anteckningar i samma hds. skrifna omkr. 1325, hufvudsakligen efter källor fr. 1200-talet. V. (Appendix) hds. fr. förra hälften af 1400-talet. I företalet till nämnda ed. s. XIII, XIV äro ur samma hds. som I aftryckta några Latinsk-svenska glosor fr. omkr. 1325.
- VKR* Vadstena Kloster-Reglor. Utg. af C. F. Lindström. 1845. S. II—XXI textlds. fr. midten af 1400-talet, öfvers. 1373—85; s. 1—56 originalhds. fr. 1451—52; s. 57—82 hds. fr. början af 1500-talet.
- VML* Vestmanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1841. I (numera, i öfverensstämmelse äfven med en äldre uppfattning, vanligen benämd Dale-lagen) hds. fr. omkr. 1350, troligen författad omkr. 1320. II. Textlds. fr. omkr. 1325—50, förf. omkr. 1320—47.
- VNB* En Vadstena-Nunnas Bönbok. Utg. af J. E. Rietz. 1842. Hds. fr. sl. af 1400-talet.
- ÖGL* Östgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1830. Textlds. fr. midten af 1300-talet; författad i sl. af 1200-talet.

I allmänhet citeras efter sida i den tryckta texten; efter sida i handskriften citeras dock *LB* (i allmänhet) och *SR* (då i saknad af uppgift detta ej kunnat ske, efter sida i *VAH*); efter vers citeras *Al*, *Fl*, *Fr*, *lv*, *RK*, då det icke genom tillagdt "s." uttryckligen angifves, att citatet afser sida i den tryckta texten; *Gers Frest* citeras efter kapitel; *GO* efter ordspråkens nummer. Då hänvisning göres till särskildt ställe i någon af lagarne, citeras vanligen balk, flock och moment. Vid citat från en urkundsamling (eller i annan skrift intagen urkund) utmärker den inom parentes satta siffran urkundens ålder.

Häft. 1	Band 1	sid.	1— 48	tryckt 1884.
» 2—3	» »	»	49— 192	» 1885.
» 4—5	» »	»	193— 352	» 1886.
» 6—7	» »	»	353— 504	» 1887.
» 8—9	» »	»	505— 664	» 1888.
» 10—11	» »	»	665— 816	» 1890.
» 12	Band 2	sid.	1— 120	» 1891.
» 13	» »	»	121— 232	» 1892.
» 14	» »	»	233— 328	» 1894.
» 15	» »	»	329— 408	» 1895.
» 16	» »	»	409— 488	» 1896.
» 17	» »	»	489— 568	» 1897.
» 18	» »	»	569— 648	» 1898.
» 19	» »	»	649— 744	» 1900.
» 20	» »	»	745— 808	» 1901.
» 21	» »	»	809— 888	» 1903.
» 22	» »	»	889— 936	» 1906.
» 23	» »	»	937—1000	» 1910.
» 24	» »	»	1001—1064	» 1912.
» 25	» »	»	1065—1128	» 1914.
» 26	» »	»	1129—1160	» 1915.
» 27	» »	»	1161—1240	» 1916.
» 28	» »	»	1241—1296	» 1917.
» 29	» »	»	1297—1347	» 1918.

A.

a (**aa.** *pl.* **äär** *MB* 1: 294, (*Cod. B*) 543; *Su* 85), *f.* [*Isl. á*] *L. ä*, *mindre älf.* *KL* 312, 329. *MB* 1: 294, (*Cod. B*) 543. *RK* 1: 3541. *ther war aff blodh badhe ström ok a Al* 3368. mange bäkkia ok sma göra stora aa *GO* 37. bättra är stämma bäk en aa *ib* 38. thy at en stor flodh iw thäs mindhre wardher, at hon i flere är äldher bäkkia skiftes *Su* 85. *Jfr almännings-, hevodh-, thvär-a.*

a, *pres. ind. sing. af ägha, se detta ord.*

a *för ä, se detta ord.*

a (**aa.** *o* *FH* 4: 76 (1492). **ä** *Lg* 3: 537), *prep. och adv.* [*Isl. á*] *L.*

A) prep. I:o med dat., som dock ofta, i sht i det nyare språket, utbytes mot ack. 1) vid rumsbestämningar för att uttrycka ett varande på ett ställe, eg. på ett föremåls yta: a) ä, på. sa sit bloß a iorpenne flyta Bu 134. brinna a eno bale ib 176. la . . . a glöpm ib 416. stop calkren hel a altareno ib 417. a gatonne slogho sik the bowa RK 1: 1421. han köptet a sträte SR 274. a land älla i städhom BSH 1: 197 (1387). the lithla scuto ganga tha the stora liggia aa lande GO 389. godhe borgha staddi skulu wara å hårdom berghom ok hålla klintom KS 85 (207, 93). före tøm å huse bilaghde äru ib 86 (211, 95). a nyköpungs hws RK 1: 1283. the a nyköpunge waro ib 4296. the a stekaborgh waro ib 4298. thz hooff thz war a träno näss ib 648. a norra malm thz kloster staar ib 1184. a en holm heet kidha skäär eth kloster loot han mwra ib 1188. a mwnka holmen möttos the ib 2883. port luka . . . å iärnom gångande KS 85 (209, 94). aa skapt holle BSH 4: 113 (1486). hans örs var röt . . . ok een sadhel a (o: thy) Fr 108. hauande dyra krono a sit hofwodh Bir 3: 299. egh bär hwar man höök aa hände GO 18. bar . . . barnen a sinom bak Bu 172. bära gull spanne a sino bryste MB 2: 260. än vindöggha är a väg SR 282. skal wara gap å murenom KS 85 (209, 94). sworo a (d. v. s. med hand ä) bokenne VAH 24: 321 (1424). the sagho gudz bardagha a honum MB 1: 163. häntat a (på ett afstånd af) ena rast RK 1: 1293. bildl. tha laghe han a sinom wärkom ogilder MB 1: 425. — Äfven efter vissa verb, som beteckna en rörelse, O r d b o k.

förenas a med dat. bätther gathe han fäst öghum a solinne än a hänne Bil 273. nywdha the sin hugh a them creatwrum MB 1: 75. beet ängen eldar a pem hans fingre Bu 55. — b) i. fan diäwlen sialuan a enom scoghe Bu 498. giorpe mangh iartigne a py lande ib 526. som . . . fiskir a näti Bil 541. duwa . . . bar ampull a sina näui ib 689. snethe sportaua sina a badhom ändom TB 75. — I mera bildlig el. andlig mening. lata sik wara gudhlikan i ordom ok å sinom munne KS 15 (36, 16). witre män å rådhe sitia medh kununge älla höfdinge ib 72 (178, 79). swren brodher a androm gillom SGGK 107. döör a (såsom medlem i) gilleno ib. 2) vid tidsbestämningar a) för att uttrycka tiden, då något sker: α) på. a priio are Bu 5. a tridhia areno sins herra dömes MB 2: 179. aa areno äpter gudz byrdh thwsanda fyra hundradha oc a försto areno SD NS 1: 56 (1401). i aareno äpte gudz byrdh thusanda fyra hundradha a annat aarit ib 199 (1402). arom epter gudz byrd m^ocd^o a första areno ib 77 (1401). ären äpther gudhz byrdh tusandh fyra hundradh a första arena ib 6 (1401). a första dagh februarii Bu 9. a sancti andre aptne ib 176. vm priia tima a natene ib 14. thz var lankt a nattene Io 3567. a domadagh tha for därfwar han ekki alt mankönith MB 1: 172. a fämpta stund the sama nat Al 5103. a nyt mal, se mal. a nyio, se nyr. — β) i, under. a hans wngom aldre . . . tha drömde hanum dröm Bil 628. — b) för att uttrycka en återkommande tid, då något plägar ske: om. the hafwa draka ok orma ther the a nattom mädher storma Al 4054. thz plägha the göra a nätter tiidh ib 4061. — c) för att uttrycka utsträckning i tid: på. the komo aldre til rom sidhan mz stridh a manghom aarom Bil 703. 3) för att beteckna tillfället, då något sker: på. a skänningis samtalu SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). a pinga ib. a pingum ib 669. valdos . . . tolff märkelike män a landz thinge Bil 847. gripin a ferske gerningh MEG (red. A) 56. fangas han a färske gyärning SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). 4) för att uttrycka en handling, hvarmed någon är sysselsatt, eller ett tillstånd, hvari någon

beginner sig: i. standä a sinne gyärningh til miþiän dagh SD 5: 638 (1347). waro idhkelikin a waku ok fasto ok bönum KL 53. sculin j fiuna tua män a bönum Bil 127. stodh ther a sinom bönom Bo 100. Bu 5, 14. KL 401, 404, 417. Bir 2: 11. a mote, se **mot** (möte). 5) vid rumsbestämningar för att beteckna ett varande i ett föremåls omedelbara närhet: vid. å thöm wägom skal han skipa ok städhia köptorp KS 65 (161, 71). eth stenhws beläghit a grabrödhra gatu SJ 105 (1440). 6) såsom omskrifning af gen. för att beteckna något såsom ett annat föremåls del el. tillhörighet: till. tha han kom in for portin a thöm stadhenom Pa 20. 7) närmande sig beteckningen af medel: med. burþe sanctus bartholomeus sina prädican . . . a þy Bu 206. han star a enom fot (uno pede) suasom j twem fiätom Bir 3: 49. þe þing at ökyä oc styrkiä som kronän i suerike oc ware äfftekomände waro a bewaräpe SD 5: 475 (1345, nyare afskr.). 8) för att beteckna det, med afseende hvarpå ett förhållande eger rum: a) med afseende på, med hänseende till, till. wi hafuum giort et skipte mällin war a waro fädrene ok waro mödrene SD 6: 180 (1350). hawa fridh aa sik ok allu sino ib 4: 464 (1335, nyare afskr.). ib 466, 5: 374 (1344, nyare afskr.). KS 65 (161, 72). þän friþ bryter a quinnom SD 5: 637 (1347). han war then klokaste mästare a himpna gang MB 1: 178. tholde dödh a sinom mandom Bil 84. ii hans husfru ham bape a växt ok kläþom lik ok talan ok allom latom Bu 19. räþelecar a synom ib 497. feet a liff RK 2: 7358. liik a stoorlek oc widhlek ST 452. — b) på. är jak vis a mine helso Bir 2: 335. waro aa land oc städher riik MD 446. troo a thinum ordhom Bil 127. a . . . väghna, se **väghna**. 9) för att beteckna syftningen el. ändamålet med en handling: på, för. therde sith silf a fatöko folke Bil 650. at han giwi ey å rosom (möjl. dock för rosan) ella häggoma luf KS 35 (89, 37). 10) för att uttrycka grunden, hvarpå något beror: a) på, å. stande thz a synamanna witnom TB 77. þiäna . . . guþi a kirkiona koste Bu 144. vp byggia vänasta mönster a sin kost Bil 285. a . . . väghna, se **väghna**. — b) på, på grund af, af. reth tolomodh man merkia skal badhe aa gerninga swa a tal MD (S) 271. 11) för att beteckna sätt (hvarvid bruket af ack. är det normala): på. a hebrezko male Bu 189. II:O med ack. 1) vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse till ett föremål, eg. till ett föremåls yta: a) på. satto barnet niþar a guluet Bu 5. stegh a sin häst ib 492. huar sten som kastas å tän jordmuren KS 86 (210, 94). första goz gaar a grwn GO 194. binda klocko a een skalk ib 589. fiol a knä Bu 8. stoþ suennen fäghin a fötar ib 156. — bildl. fiöll a han gudhliker räddoghe swa som then sympn som falder a hälgha män, tha gudh wisar them siin gudhlik thing MB 1: 216. — b) i, till. kan omärkt få a scogha löpa TB 73. thz nidhirbrutu the a grunden Gr 306. wil a gille ganga (inträda i gillet) SGGK 103. 2) för att vid verb, som beteckna en rörelse, uttrycka den handling el. det tillstånd, som utgör rörelsens ändamål el. följd: på, till. foor mykith a weydhe MB 1: 208. ganger a sinä gyärningh SD 5: 638 (1347). gingo a radh Bil 86.

the söta stund ther thik här ledde a mina fund Iv 178. a mot, se **mot** (möte). 3) för att uttrycka en riktning: på. sat a hans höghro hand Bu 21. wil thu wälia thik at byggia a thina winstro hand, tha wil iak ganga a höghro hand MB 1: 178-9. han fälde ther folk a badha händer Iv 2347. Om a hand, a händer i åtskilliga uttryck, i hvilka a synes böra fattas såsom brukadt i denna bemärkelse, se vidare under **hand**. a annan sidhen thz bärghet war en grymelighin eeldher och a annan sidhen war offmyken kyldh Pa (Tungulus) 29. förvara them ok hans här aa alla sydha RK 1: (sfgn) s. 175. falla a badha sidhor mange Gr 262. kastadhe howdhit stundom hijt ok stundom thijt a ömsa vägna Bo 204. 4) vid tidsbestämningar: a) på. koma hälgha dagha nu oppa annan wiku daghin oc a annan komo the i fiordh aar MB 1: 63. — b) i. komin . . . ather a morghen arla Bil 127. 5) vid beteckning af storhetsförhållanden: till, ända till. til þet är löst a ytärstä pänningh SD 5: 567 (1346). 6) för att beteckna det föremål, mot hvilket i fientlig syftning en handling företages, el. i strid mot hvilket något göres: mot. än the göra nokrä grymä giärningä a perrä sialfrä lif SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). se swa gyort sum a oss syälwän ib 5: 606 (1346). som bref hawer a annän man vm gyäld ib 480 (1345, nyare afskr.). a landet gaa (stiga i land och anfalla) RK 2: 9080, 9085. the böriade tha a porum stridha ok a hans landh MD (S) 253. örlögh a os föra Al 6220. RK 1: (sfgn) s. 171. hwi görin ij a mik thetta mordh Al 3466. ib 3622. ij görin a mik änga oära ib 3473. hwath iak hafwer a philippum saght ib 2649. bedhas aff alexandro naadh a then orät mik är giordh ib 7879. ganger . . . a göra säät MB 1: 301. 7) för att beteckna det föremål, hvarpå en handling el. ett förhållande syftar: a) på. huxar . . . a synda ämne Bu 144. tro a min guþ ib 189. tröste . . . a diäwlen ib 135. läggr ofmykla dyrkan ok äruode å sin mat KS 43 (111, 46). hitte . . . a gudz rätta tro MB 1: 178. kalladhe a (åkallade) hans nampn ib. scadha hafua giort a tridhiungx scoghana TB 74. hämnas min harm a þina konu Bu 19. hon forgiorpe rikt fäþarne for läkedom a heþna läkera ib 513. » alwora kunne han sik wel forsta RK 1: 73. hiolt a (bevarade el. iakttog) tokt oc godha sidhi ib 561. a konungsins skada wara (söka konungens skada) ib 3889. MB 1: 211. RK 1: (sfgn) s. 190, 2: 2614, 7519, 9506. — b) efter. girughr å sina vndidäna godz KS 28 (72, 31). — c) om. är buthät a warra i färþ i land SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). (dubla) . . . a högra gäld MEG (red. B) 60. 8) för att uttrycka samhörighet, det för någon utmärkande: med, till, af. sven a wapn (svenawapn), väpnare. hwarte riddare äller swenäwapn SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). uitis þät riddärä äller swenawapn ok gita the egh wart sik þär fore mäþ twem riddarum riddäre mäþ twem swenäwapn swenawapn ib. än riddäre äller swenawapn slar nokor härrä swen ib (jfr swenä til wapn VGL IV 19: 1. swena mz wapn RK 1: 3878). — oftast elliptiskt: a wapn (awapn). L. böte . . . a wapn äller präster syäx mark SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). fyritighi a wapn ib. är han a wapn (Sko-

klosters-hdskr., som ligger till grund för den utgifna texten, har väpnare) ellir skötta EG (Arboga-hdskr.) 64. magnus hakä, ther awapn är SD NS 1: 60 (1401). erengisll jepsson a wapn ib 6 (1401). olaf rytting a wapn BSH 3: 143 (1463). erik karlsson awapn ib 160 (1465). Jfr af wapn under af. 9) i förlitan på, i väntan på, på. var herra tröste han ok baþ han fara vräddan a sina tröst ok gömo Bu 181. jak er hiit komen a jdra nade RK 1: 754. margha nat hafuer iak lighat här ... a vedhespil ok äwintyr Fr 871. 10) för att beteckna sätt o. d.: på. a sina mato Bo 92. a thenna lund Fl 468. a tessa leedh RK 1: 760. a vart mal Bu 55. a latin ib 8. a swenska tungo MB 1: 319. 11) vid bedyranden och eder: a) på. lofwadhe ... thz a sina tro Bil 315. saghe oss ... a thera sannind BSH 1: 188 (1386). — b) vid. pätt ... swäria a gvp SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). BSH 1: 178 (1379).

B) adv. dessutom. fae fram aftäkt ... oc a iij marc TB 78. böte ater scadhan, oc a XL mark MEG (red. B) 61. EG 65. SD 4: 466 (1335, nyare afskr.), 5: 377 (1344, nyare afskr.), 378, 639 (1347). PfN 135. hafwi fore giort wapnen oc aff (för a) thre mark ib 138.

Jfr framan-, hvar-, här-, in-, innan-, nidhan-, ovan-, thär-, up-, ut-a, samt pa.

a för af, se detta ord; jfr äfven af stadh under staper samt afstadhkoma.

a (aa Su 283. ah Su 213), interj. [Isl. á] o! ack! a hwat manga thässe sottin hawir darat Bo 96. ib 104, 112, 137, 235, 242, 249. Su 213. a hulkit gesta budh thätta är Bo 240. a hurw ylla lönte han honom tätte RK 2: 9564. a werldin huru tw pläghar löna ib 1: 2494. a myn eghin hustrv ... hon är nw smittath meth wantro Lg 3: 148. Va 30. a sägh mik MB 2: 121. a son min Bo 213. a herra ib 157. a herra gudh ib. Iv 2228, 3332, 4892. RK 1: 3063. Va 25. a helsam diur Bil 369. a thu fula forrädare Va 32. a godhe domare MB 2: 385. aa mik wslan dara (ah me miserum) Su 283.

abacia, f. [Mlat. abbacia] inrättning som står under ledning af en abbot el. abbedissa, kloster. een abacia giordhis thäre ther sidhan var bygdh mz mykin ära ok sat mz fruor skara Fr 3175.

abbadis, f. [Isl. abbadis] = abbadissa. SD NS 2: 193 (1409), 200 (1409).

abbadissa (SD NS 1: 230 (1403); -an Bir 3: 214; -o KL 330; -onna VKR 57, 72. abbadyssa: -onne VKR 57. abbadyssa: -o VKR 33. abdisa: -o SD NS 1: 539 (1406). abdyssa Bir 5: 105; -an ib 104. abbatissa Bil 805; Bir 5: 21; -an VKR 3 o. s. v.; Bir 4: 9 o. s. v., 5: 22 o. s. v.; -onne ib 5: 21; VKR 2 o. s. v.), f. [Mlat. abbatissa] abbedissa. SD NS 1: 230 (1403) o. s. v. KL 330. Bil 805. Bir 3: 214, 4: 9 o. s. v., 5: 21 o. s. v. VKR 2 o. s. v. — abba-disso döme, n. abbedisse-värdighet. KL 330.

abbote (Lg 3: 417. abboti: -in KL 68. abote KL 68, 79; Bil 385; ST 480; AS 59, 60; -a Bil 385, 717; Bir 2: 69. apothē: -othen Di 291. abbate: -en Lg 3: 207. abbati: -ins Lg 3: 212), m. [Lat. abbas, -atis. Ags. abbot. Isl. ábóti, någon gång abboti] abbot. epter thes clostris abota dödhan wardh eugenius abote Bil 385. ib 717. KL 68, 79. Bir 2: 69. AS 59, 60. ST 480. Lg 3: 207, 212, 417. Di 291. Jfr abot.

— abbota kloster (abota-), n. kloster som står under ledning af en abbot, munkkloster. een officialis j eno abota klostir giordhe orät eno nunno klostir ST 480. Lg 3: 262.

a b c, n. 1) abc, alfabet. hans bogstaff star i a b c MD 172 m. 2) betecknande utlemnade namn: N. N. wii a b c sweriges rikes radh och men BSH 4: 188 (1495). wij a b c &c swerigis rigis raadh och män HSH 19: 19 (1504), 21 (1504), 24 (1504).

a b c d, n. 1) abcd, abc, alfabet, undervisningens första grunder. nödgens i ather böria oppa nyo a b c d LfK 145. 2) = a b c 2. wy a. b. c. d. görä allom wittherligit FM 153 (1504). vij a. b. c. d. etc. swerigis rigis raadh och män ib 300 (1506). som byggia och boo j a. b. c. d. ib 231 (1505).

a bepas, v. L.

abiupa, v. L. påbjuda, bjuda. loot a biwdha gengerd RK 1: 3993. SD 5: 478 (1345, nyare afskr.). tässen ärw the tingh som tik oc flerom sinom älskarom abiwdher gudhelik snille Su 37. MB 2: 323. Jfr blupa a.

ablasa (ablāsa), v. blåsa på. söteliga thöm a-bläsandes LfK 287.

a boa, v. L.

aboi, m. L. åbo, landbo. GS 23 (1369).

aboli, n. L.

abo mynt, n. Åbo-mynt, i Åbo slaget mynt. hundradha mark ok niyotigi mark peninga abo mynt FH 3: 122 (1448). — abo päningar, m. pl. Åbo-penningar, i Åbo slaget penningar, i Åbo slaget mynt. LX mark aboo päninger FH 3: 100 (1447).

abosker (aboesker), adj. från Åbo, tillverkad i Åbo. j aboest mynt FH 2: 62 (1426). fore xv mark abosce FH 2: 103 (1436). xxii ¹/₂ mark aboeska ib 102. fföre twa marker oc fämtigi aboska päninga FH 3: 17 (1442). fföre halft annat hundradha mark aboska peninga ib 107 (1447). ib 114 (1447), 130 (1448), 4: 5 (1441), 6: 9 (1444, afskr.), 60 (1469). — abs. ss myntbeteckning: Åbo-penning. iij ortugar för en öre, vj aboska för en öre, viij engilska före j öre SJ 226 (1453).

abot, m. = abbote. SD NS 2: 104 (1409), 174 (1409). ST 383, 384.

abrot (obroth, aabrut), n. [Lat. abrotonum] artemisia abrotanum Lin., åbrodd. abrotanum obroth LB 6: 284. abrotanum aabrut ib 5: 80. abrotanum är abrot ib 3: 75. abrotanus er obroth ib 2: 47. ib 48, 1: 96, 3: 76, 155, 5: 77, 7: 70, 72, 148.

abskons? m.? [Mlat. absconsa. Ffranska absconse. Äldre Dan. abskons. Vgdial. abskons, ljusskärm, enl. Hof; i denna bemärkelse, enl. Rietz, nu föråldr.] ljusskärm, blindlykta. liusit beuaras äkke swa väl i abskonse som i lyktonne Bo 99.

abudh, n. L.

abugh (aa-), n. bugt el. krökning i en ås lopp. iuxta litus ampnis vbi flectitur et curuatur quod dicitur aabugh SD 4: 590 (1338).

abunga (aa-), v. eg. slå el. stöta på; tillstöta, vara på färde. thera herra bera storan twnga med konungen tha som noget aabunga MD 421.

abyggiare, m. åbo. kyrkiones hion äller abygg-iara DD 1: 91 (1440, afskr.).

abyrþ, *f. L.* hemligt bärande af något till ett ställe med den följd att skada åstadkommes. som mz sinne abyrdh flere siälana fordärfwar JP 50.

abyrþer, *m. [Isl. áburðr] = abyrb.* bära abyrb a, insmyga tjuvgods hos. at þe bärin ängän abyrb a han SR 286.

abyrghia, *v. L.*

a dragha, *v. L.*

adsignera? *v. [Lat. adsignare] öfverlåta.* huilkit gooz . . . boo joansson gaff oc adsignerade (?) for:da watzstena clostre FH 3: 82 (1446).

advent, *f. [Lat. adventus] L. advent, advents-tid.* j aduentinne for jwlin VKR 16. iij swnnedag j aduenten FM 555 (1512).

adventa (atwänta: -onne Bir 4: 14), f. = advent. MP 2: 31, 66. VKR 61. Bir 4: 14.

adhalbarn (adhol barn), n. äkta barn. ärin i vtan disciplinam tha ärin i äkke adhol barn vtan rät hoor barn Bo 106.

apalbogher, *m. L.*

apalfäst (adalwesth. pl. -ir: adalwesthe SD 5: 242 (1344); adalfeste SD 5: 631 (1347); adal fästø SD 5: 560 (1346); nedan anförda ex. tyckas visa, att dessa former äro att fatta såsom pl. af apalfäst och icke att hänföra till ett särsk. subst. apalfäste), f. L. fullkomlig stadfästelse, stadfästelse af fullkomligt el. fast köp med föreskrifna formaliteter. secundum iura legum que wlgariter dicuntur adalwesthe integraliter vendidisse SD 5: 242 (1344). ib 560 (1346), 631 (1347).

adhalhus (adelhus), n. hufvudborg, den hufvudsakliga el. egentliga delen af en fästning, fästningens hufvudbyggnad. drotzetten forborgen fik marsken togh adelhusit til sik RK 2: 3475.

adhalhär (adelhär: -in RK 1: 1519. adhilhär: -in RK 1: 1636), m. hufvudhär, härens hufvudstyrka. RK 1: 1519, 1636.

apalkona, f. L. — apalkonu barn, n. L. — apalkonu sun, m. L.

apalköp, n. — apalköps fastar, m. pl. L.

apalman, m. L.

adhalmur (adhelmur), m. hufvudmur. tän inre adhelmuren KS 86 (210, 94).

adhalporter (adhil port Iv 4044, 4114; Fr 293), m. hufvudport (på en borg). firi adhalportanom (för-enom) skal wara stor grop KS 85 (209, 94). vtan adhalport skal wara port luka järnadh ib. Iv 4044, 4114. Fr 293.

adhalvägher (adhelvägher), m. [Skåne L. apulvägh] allmän väg, landsväg. ganga adhelwägh MB 1: 409.

adhal värk, n. L.

apal värknäper, m. L.

adhans, adv. [Fgutr. apans. Isl. áðan. Jfr Nygutr. i jedans] i adhans (iadhons, j iaadans), i äns, i jåns, nyss. som jak sagde j iaadans j ffræa MD (S) 201. the siw som iadhons waaro optald MB 1: (Cod. B) 544.

adhel, m. [Mnt. adel] adel. iack giorde adelen fatiig ock arm RK 3: (sista forts.) 6384.

adhelörn (adhil örn), m. [Mht. adelar, adel-arn] örn, kungsörn. ST 214.

adher (aadher. pl. -rar), f. [Isl. æðr] 1) = apra 2. sla vp ena adhir Hästläked. i AS 137. at . . . adrana ok sinonar rifnadhin Bir 1: 328. hon förnam döddhen röra hennas aadhra källor Lg 3: 319. 2) = apra 3. Jfr konungs adher.

adhersla (aaderslaa), v. åderlåta. lata sig aaderslaa LB 7: 338.

adhla, se ädhla.

adhlig, adj. adlig, förnäm. thenne adliga (Cod. A ärligä 12) frvn Val (Cod. C) 58.

apra (odhra: -or MD 142), f. 1) muskel, sena. haffde enä adhro vnder sinä tungo Va 48. mz siw repom hwilken giord waro aff färskom seenom äller adhrom (nerviceis fustibus) MB 2: 120. PK 224. 2) åder. hans apro brusto up Bu 532. alla adrona ok sinonar (nervi et venæ) vt thandos ok sundir slitos Bir 1: 30. MD 142. LB 2: 62, 63. Jfr bak-, hovodh-, lungu-a. 3) vattenåder, källåder, källsprång.

käldor oc bäkkia oc lönlika adhrur vnder iordhinne MB 1: 58. runnu swa tar aff öghum som strömber af adhrom (Cod. C kældho 996) Bil 351. blodher flöt ok ran som adhro ok watn aff skäre kälde ib 541. ib 794. Bir 1: 108. Jfr konungs-, vatn-a. —

adhro blodh (aadro-. adra- LB 7: 1), n. 1) blod som är i ådrorna el. från dem utrinner. hulchen menniskia sik lather aadro blodh LB 2: 64. 2) förblödning. sin mästara senecam . . . lät nero dräpa mz ethers dryk ok adhru blodhe Bil 307. han do af adhro blodh ib 465. LB 7: 1. — **adhro slagh (adra-), n.** åderlåtning. LB 7: 176.

adhraduker, m. svettduk, näsduk. nwnna . . . skal ey gifwa mannom adhraduka (sudariola) Ber 165.

aprawisu, adv. L.

apruvis, adv. L.

adhugher, adj. lysten, glupsk. gradugh diur ok adhugh Bil 343. ib 370. MB 1: 183.

af (aff. affh BSH 5: 222 (1507); FM 358 (1508). äf SD 5: 638 (1349). aaf SD 5: 561 (1346). aaff MD (S) 202, 208. off Di 276, 289, 291; BSH 5: 196 (1506) o. s. v.; RK 3: (till. om Chr. II red. A) 6339. a MP 1: 230, 287; SD NS 1: 463 (1405); Lg 3: 251; SGGK 104. aa MD (S) 202; FH 5: 48 (1467, nyare af-skr.); RK 3: 137, 961), prep. och adv. [Isl. af] L.

A) prep. med dat., hvilken dock stundom, i sht i yngre skrifter, utbytes mot ack. 1) vid rumsbestämningar för att uttrycka ett aflägsnande, eg. och oftast från ett föremåls yta, dock stundom från det, hvari något är: a) af, från. stegh aff häste Bil 658. þri bloþdrupa drupu af fingrenom Bu 56. kumbar af himirike röst ib 5. the dagh aff himilin falder Al 6392. drogh jomfrun tha sina skoo aff sinom fotom Bir 3: 180. vek af väghenom Bu 498. far abram aff egipto lande MB 1: 178. skyt är skutith aff stakkot bagha (för bogha) GO 899. ref sit har af höfþe Bu 209. af staþ, se staper. — b) ur. dragha han op aff brunnenom MB 1: 231. gik aff kyrkionne KL 4. dragha hona af hænna klädhom (afkläda henne) ib 314. alexander aff sinne kapo far (afkläder sig) Al 3512. 2) för att beteckna riktning, afstånd, frånvaro: från.

aldre gingo biscoops öghon af hånne *Bu* 144. skodha görä aff thenna stadh *MB* 1: 179. syntis thz af pallacio *Gr* 304. han war ludhin aff hoffwudh til foot *Al* 7419. bethania liggir twa thera milor af ierusalem *Bo* 162. þe stund wi hawm aff landeno ok rikeno varit *SD* 5: 605 (1345). genstan marsken aff östergötland war *RK* 2: 5734. glädhi är alre aff minne siäl *MP* 1: 30. — *bildl.* thz tykte gudh ware aff thakke (*d. v. s. emot hans vilje*) *MD* 24; *jfr* 6. 3) *vid tidsbestämningar:* a) *från.* a fyretighinde daghenom af vpstandilsinne dagh *Bo* 243. af morghnenom ok til qvällin *Bir* 1: 121. aff minom vngdom thänkte iak al tidh mins sons hedhir *ib* 3: 112. aff fämpta manne skal hans släkt wardha wäldigh i thy lande *MB* 1: 183. then holth han aff eth barn (*från den tid han var barn*) tiill studium j prage *Lg* 3: 33. af nyio, *se nyr.* — b) *af.* af alder *SD* 5: 662 (1347). *KS* 5 (12, 6). af äwärdheliko (*ab æterno, af ewighet*) *Bir* 1: 396, 2: 12 o. s. v. 4) *för att beteckna öfvergång från ett tillstånd:* af, från, ur. stoß af döþ *Bu* 184. waknar iacob aff sömpne *MB* 1: 218. 5) *för att beteckna utgångspunkten för en handling:* med. byria rätwise af sieluom tik *KS* 26 (66, 28); *jfr* 13 och *prep. a, A I:O 7.* 6) *för att beteckna ett skiljande, fräntagande, befriande, afhållande, upphörande o. d.: af, från.* hugga hofwod aff paulo *Bil* 126. latäs bort af warre thiänist *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). ey skiliande sik aff guddomenom *Bir* 3: 84. böghias aff rätuisonne *ib* 378. af sinom skiälom gānga *KS* 37 (96, 39). han later os alla aff lifwith ga *Al* 2556. ganger aff göre sāt *MB* 1: 349. gig han aff riddarans radhe *ST* 234. thöm gik allom tha aff gaman *Fr* 1834 (*jfr gaman*). thz gik herra iwan tha aff later *Iv* 780 (*jfr later*). tak af mik swa stora besklikhet *Bo* 185. tok han sik sialuar af liue (*tog lifvet af sig*) *Bu* 172. takin aff daghum thän hughin gör galin *Bil* 126. staalet faar af sinom granna *Pa* 7. först tha daaradhe han aff mik äldre brodhers wyrdhning, oc nu snardhe han aff mik gudz signan *MB* 1: 216. at frälsa andream af corse *Bu* 141. är fräls af frestnigom *ib* 135. som hana löse ok rensa af syndom ok lastom *ib* 186. jam skyt hon varþ lös af bandom þa varþ hon lös af diäflom *ib* 205. ren ok quittir aff spätälsko sotenne *MP* 1: 63. läkte them aff alskona sottom *Bil* 288. wardh helbrygdho aff sinne sot *KL* 57. han hafde sik aff allom sinom syndom scriptat (*genom skriftermål gjort sig fri från alla sina synder*) *ib* 58. göma han aff thy misfalle *Bir* 3: 69. fik hughnadh aff (*consolabatur a, fick tröst för*) the hiärta sorgh som han hafde *ib* 3. wäri frither . . . aff (*d. v. s. fred och upphörande med*) allän döperlik owinscap *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). jusep födde (*d. v. s. födde och räddade*) wärlidina mz sino radhe aff likamens sylt *MB* 1: 253. halt tik af fulum ordom *KS* 24 (59, 26). wände han atar af þera qualum *Bu* 203. afskrapas aff (*ur*) thinne book *MB* 1: 348. 7) *för att beteckna den el. det, hvar-af något mottages eller begäres:* af. nam . . . af guþi sialuum *Bu* 5. thu skalt taka swarth salt aff ondom gällara *GO* 14, 205. aff (*med*) henne fik han flere söner (*de qua suscepit filios*) *MB* 2: 105. þen som mykit hawer aaf guþi *SD* 5: 561 (1346). at hwar hawi aff androm gagn *KS* 4 (8, 5); *jfr* 11. bedes lof

af kunugenom *Bu* 187. vpbiära aff (o: thy) affradh ok affgiöld *SD NS* 2: 250 (1410). skref hana (o: lästena) af hans munne (*d. v. s. såsom han sade el. dikterade*) *Bu* 99; *jfr* 8. 8) *för att beteckna det hvar-ifrån något tages el. hämtas:* a) *af.* cayn offradhe . . . sin tionda aff iordhinna affwäxt än abel offradhe . . . aff sino bätzsto fä *MB* 1: 162. ey skulo the tagha epterdöme aff iacobs gärning *ib* 224. — b) *ur.* bok thessin är uttakin medh fäm ordom af thöm bokum wise mästara hafva giort *KS* 1 (1, 1). — c) i. tedhis faa sancto petro bok j hand ok] lät petrum läsa aff henne *Bil* 107. 9) *för att beteckna härkomst, hemvist, klass:* af, från. wt komin aff konunga släcth *Bil* 263. fläst all europa är komin aff götom, oc göta aff magog sonasöne japhet *MB* 1: 3. män aff ismaels släkt *ib* 231. han tok sik husfru . . . annam af betheleem *Bu* 3. en bure af barchinona *ib* 175. härtugh bändikter af finlande *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). insighli . . . biscoops brynniulfs af scarum *ib*. the aff husith *Fr* 599. the aff kinds sokn *SD NS* 1: 646 (1407, *gammal afskr.*). *RK* 1: 1708, 2: 5881, 6068, 6151, 6226. fore thöm aff radit ok companijt *SO* 116. böndher aff landhit *ib* 51. at welia en wittran man af androm landom eller stadhom *KS* 9 (22, 10). blomster af hans altara *Bil* 288; *jfr* 8. 10) *för att beteckna ämne, förändring el. öfvergång:* af. adam war förste man skapadher aff iordh, hans kona ewa aff eno riwe hans siidho *MB* 1: 1. han hafde ena kirkio bykt aff trä *Bil* 850. geenlädher ok rema . . . varo aff skära silke göra *Fl* 534. all the hualff är aff een steen *ib* 980. hans palacium war . . . aff gul ok gimstenum silf ok fiilsbenum *Bil* 307. en calcar af cristallo *Bu* 417. et täpete af silke *SD* 5: 564 (1346). crona aa gull *RK* 3: 137. togho the biälkan oc giordho aff (o: honum) ena fä bro *Lg* 95. han giordhe römska rike (fwl)t aff faghro *Bil* 307. taka min likama hulkin som uighis a altareno aff brödhe *Bir* 2: 26. wardh . . . andelikin aff (*från att vara*) kötlikum *Bil* 264. hwat aff hans systirsynom var vordhit *ib* 852. *Bo* 26. tha han skikk-at haffde, hwat aff the dödhä kroppana wardha skulle *Lg* 3: 193. aff een skalk wardher ey godh ärkebiscop *GO* 301. man gör egh godhan ärkebiscop aff een skalk *ib* 47. giordhe mik til lamb aff vlfwe *Bir* 2: 10. gör aff (*med*) hanum hwat thu wilt *KL* 69. *Bo* 159. *MB* 1: 403. *ST* 251. *RK* 3: 2795. þe giorþo mäst af þik spot ok haþ *Bu* 77. göra gaman aff wslo *MB* 1: 130. läthin i göra skam aff idher *Lg* 3: 115. *Jfr* 11, 13. 11) *för att beteckna orsak, grund:* af, på grund af, i följd af, för. gar þät af ilwiliä *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). aff delo komber slagh *KS* 5 (11, 6). thet gör han aff hoghmodhe ok fåwisko sinne *ib* 8 (18, 8). do han af sot *Bil* 368. märkh storm aff marsswina sprangh *GO* 232. som mich tycker aff segen *FM* 580 (1513). aff mykle miskund varkunna iak honum *Bir* 3: 4. lante enom aff kärlek hundradha skillinga *KL* 22. mangh annor thekn haffwir gudh giorth aff sinom nadhom *Lg* 70. at rikeno matte gläde aff (o: thy) ske *RK* 1: 4465. diäfwlin gladdis mykit aff (*öfver*) gudz manna dödh *Bil* 851. glap af guz napom *Bu* 12. sagþe sin son vara galin af hans fölghe *ib* 136. mykyt

sörgdhe hon af thinom dödh *Bo* 225. aff (*med*) hans nathum oos hauer alt giuit . . . wilium wir thätta buthorþ gömā *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). viste hwat nyttelikhett apostoli . . . skullo fa af dröuilsomen *Bo* 111; *jfr* 8. huat hawir nu konungin aff allom sinom rikedomom . . . ey vtan skadha ok huat aff hedhrenom . . . ey vtan blygdh huat hawir han aff sine giri . . . ey vtan pino *Bir* 3: 438. hawa all wärulzlik diwr aff sin naturlik skipelse thet the mǫgho sik medh hylia *KS* 4 (7, 4). han är aff naturlikan rät skyldoghr hānom hans gif löna *ib* 70 (172, 77). thy at han är mera än man, af thy at han hauer mera wald af gudhi än andre män hawa, af ty skal han gudhi mera tienā . . . än huar annan man *ib* 14 (32, 15). thu math ekki wara ärfwinghe j vars fadhers hws aff thy at (*quia*) thu äst föddher aff horkona *MB* 2: 105. thakkias mannom aff änlitis fāghrind *Ber* 172. *ib* 173, 174. matte oc klādhin kǫnnas aff the same lokt *MB* 1: 214. aff herskapzins tillath *SO* 51. jek biudhir jdhir aff (*ex*) domarins valde *Bir* 2: 14. jak vil disputera aff (*de*) rätuisonne mz thāssom diāffe *ib* 3: 101. wärulzlik brut pinas oc plaghas . . . aff (*ex*) rätuiso *ib* 119. aff oorāth sculin i ey fara illa *RK* 3: 1319. ledha thik j blomstrande dal ok sötan af alla iordinne fruct *Bir* 1: 273. gör san scriptamal af giordhom syndom *ib* 294; *med afs.* på de båda senaste *ex.* *jfr* 21, och *med afs.* på det senaste *jfr* 6. af . . . väghna, *se väghna.* 12) för att beteckna den, från hvilken en verkan utgår (agenten vid passiva verb; med liknande betydelse stundom äfven vid andra uttryck): af. qualdes af diāfenom *Bu* 205. en hans dicipulus sänder af hanom *ib* 100. som döptir vardh ok cristnadh af sancto siluestro *Gr* 321. hulkit som kallas olykka aff mannom *Bir* 3: 69. aff thom skalt thu sua pinas *ib* 438. loth sik . . . aff henne födha *MD* 71. bran the vslasta quinnan vp aff eldenom *KL* 16. het aff hwariom manne godh *MD* (S) 211. þolde han döþ af valeriano *Bu* 397. fik ioakim blyght ok snybbo af iuþom *ib* 3; *jfr* 7. ther aldrigh ytermer hinder eller tiltalan vm lidha aff mik eller minom arfuom *SD NS* 1: 88 (1408). före the woldgestning ok vfok mik af them timdhe *ib* 238 (1403, *nyare afskr.*). thz mōnstrit hafde varit af konungom oc höfðhingom i them landom i store vyrðning *Gr* 313. ärlikin af alle vārldinne *KL* 362. iohannes af honom for androm mykyt älskelikin *Bo* 204. þen för var siukar af hanom *Bu* 203. the vordho all aff honum rik *Fr* 2240. hānna fingir varo vaath wordhin aff hans blodhe *Bil* 887. han wart riddare aff sin fader *RK* 1: 1156. han aff ryzer optha komber i nödh *ib* 3: 3639. mang vnder gör tw aff tik (*af þér*) *Di* 56. 13) för att beteckna medlet: af, med, medelst. guþi aff þy til heþers oc þyānist at varā *SD* 5: 561 (1346). rätfangit godz som j mattin badhin aff lifwa *ST* 484. han födde twem sinnom mykyn mogha af faam bröðhom oc litlom fisco *Bo* 50. thwadde hon af (*ex*) taranna owir matto mykelikhett . . . sins sons änlite *ib* 213. aff hānne (*daggen*) thwa wi wara hānder *Al* 6393. wiliom wi alla gudha priisa aff loff oc sang *ib* 9788. gör ey twa magha aff eenne dotther *GO* 347. 14) för att beteckna sätt: med. glädz af store glädhi (*gaude gaudio magno*) *Bo* 116. älskins af systerlicom kärlek *ib* 146. saghdho the aff smālek *ST* 344. talade

drotningen aff mykin harm *Di* 119. *ib* 151 o. s. v. 15) för att beteckna innehåll: af, med. fyltā honā (*flaskan*) fullā aff helewagh *Va* 29. aff diāwlskap war han all innan ful *Al* 51. hans howodh är fult aff wiin *Ir* 539. figh honum ena gull skal aff vin *Di* 203. 16) för att beteckna det slag, hvaraf en myckenhet eller ett mått angifves: af (*omskrifning af gen. generis; ofta saknas dock här prep. i Nysv.*). funno the mykyn mogha aff diwrom *Bil* 899. lifwith war stort som las aff hō *Al* 9325. litit af kaal *KL* 215. *ib* 199. *Bir* 1: 309. *Lg* 3: 213, 219, 364, 401. — För att beteckna en obestämd myckenhet nyttjad utan att föregås af något ord, som betecknar myckenhet eller mått. beddis af bröðhino *Bo* 15. gaf sinom bröðhrom af thās trāsens frwct *KL* 283. lweta oppa god äple oc äta aff tom *LB* 7: 235. läggir man aff rosir wider siwk ögon *ib* 3: 59. 17) för att beteckna det hela, hvaraf något framhålles såsom del; särskildt vid subst., som utmärka del, superl., räkneord, pron., i sht obest. (*vanl. omskr. af gen. partitivus el. totius*): af, bland. aff þeem sum wir þorwom at optelika se mǫþ os . . . tha wilium wir at war kiäre brother . . . hawe fiuretighi hāsta biscoper xxx *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). aff allo thy ther thu atte wil iak ey halda fra halsmughino oc til hōsonar *MB* 1: 181. then första (*för -e*) lutren af hārnanom *KS* 31 (80, 33). haffua tridiwngen aff rikit *RK* 1: 2814. han var yngxstyr af allom *Bo* 171. han lifþe hālagastom lifnaþ af allom appostolis *Bu* 194. hwar annar af wart raap *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). nokar af bondum *ib* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). äf þōm fyoghertan skulu tve väliās bārghāmāstārā *ib* 5: 638 (1347). en af þōm *ib*. en är . . . limber af mansens limmom, then rådher ok styrer allom manzens limmom *KS* 7 (16, 8). ensamē aff allom diurom *MB* 1: 97. soma aff them *ib* 277. ängin af idar *Bir* 4: (*Avt.*) 185. aff (*inter*) thāssom roparom . . . skal thānne vara *ib* 3: 94. somlike fludho aff hulkum en änkia kom til kyrkio *KL* 31. 18) för att beteckna ett föremål såsom tillhörande ett annat (*omskrifvande gen. possessivus*): af (*stundom måste dock i Nysv. här användas gen. el. ett omskrifvande uttryck*). kirkiān äller koren af förnāfndu klostre *SD* 5: 562 (1346). äther bloman aff äggit *GO* 514. thu see bārgh skwggana som the waro huffwodh aff människiom (*capita hominum*) *MB* 2: 100. vnder skugganom af trāno (*Cod. B trāsins för af trāno* 545) *ib* 1: 188. hördhe thān stora throskap aff dotterenne *ST* 279. saa kesaren thz (*hufvudet*) haffua all the skipilse oc skapnat, som han seet haffde i sömpnen aff sancto seruacio (*såsom Servaciū, såsom tillhörande S.*) *Lg* 3: 188. hawin tw baner et aff vars herra pino ok annat aff hans rätuiso (*habeant duo vexilla, scilicet passionis et iustitiæ Dei*) *Bir* 3: 406. en wāggiabonadh aff the helga threfalligheth *FH* 5: 37 (1466). han sagpe daghleka māsso af guz moþor (*missam beatæ Mariæ*) *Bu* 27. höghtiþen af hans döþ *ib* 52. messan aff daghenom *VKR* 22. 19) för att beteckna en särskild bestämning, som tillägges ett föremål för att närmare beskrifva det samma (*omskrifning af gen. qualitatis*): af. männenā . . . aff hālgom oc storom gerningom (*homines . . . magno-*

rum operum) Su 295. biscop magnus aff säla amin-nelse (salig i äminnelse) FH 5: 47 (1467, nyare afskr.). ib 48 (1467, nyare afskr.), 115 (1487). vnga oc klena människio aff fämtan aarom Bo (Cod. B) 343. SO 18. Lg 3: 60. swa som hon ware aff xvijj arom ST 156. 20) för att beteckna föremålet för den handling, som ligger i substantivets begrepp (omskrifning af gen. objectivus): för. haffde herskapet räddogha aff sancto seruacio Lg 3: 196. 21) för att beteckna det, med afseende hvarpå ett förhållande eger rum: a) med afseende på, med hänseende till, till. fatikir af klädhum Bil 352. mäktvghare aff myklikhet MB 1: 73. faghirt aff (ex) nampnenö Bir 3: 118. saa blid war hon aff tal oc lat RK 2: 8380. hon synes vtantil gudhlik af klädhabonadhenom ok är innantil vanskapa-dh af ondom vilia Su 452. viis man ok spaa aff fughla galdrum Bil 111. Lg 3: 33, 328. RK 3: 1797. Di 194. thänk hans godhlek ey at enast af (ex) älskoghanom . . . vtan ämuäl af (ex) hans diupa ödhu-miukt Bo 232. giua thik tholomodh oc styrk aff diä-fulsins inskiutisom (ad immissiones diaboli tolerandas) Bir 3: 63. vm tholka thanka ok mz tholkom vilia dräpa the vsle thik aff (a) sinom hiärtom ib 79. kirkian hwlkin af enom deel (ex parte) stridher . . . ok af androm deel (ex parte) styre i hime-rike Ber 143. hörör han konungin tiil aff bordh MD (S) 243. af . . . väghna, se **väghna**. — b) med. tho-lik sama rätuissa är aff mannenom swa som aff änglomen Bir 3: 461. swa är ok aff (de) dygdh-om ib 230. ib 252, 400. skal vapnasyn halles i eneköpingi af vpsalä byscopzdöme oc wästräarus. j strängenes af suthermannälände oc närike SD 5: 477 (1345, nyare afskr.). — c) af. thört af (ex) natur Bir 1: 255. the varo glödgheta af sik Pa 18. ib 19, 20. Al 1947. Ansg 179, 213, 229, 239. MB 2: 229. Lg 3: 483. at the . . . äru godhe ok dyghdelike af sik ok sinom äthäuom KS 40 (104, 43). är näkot aff (i och för) sik siälwom ib 3 (5, 3). 22) om, angående. af py hur waar fru warp först scapath Bu 3. hon talar af þöm rika ib 153. lårdhe han them af mangra handa thingom Bo 64. än han wiste nakath aff hans färdh MB 1: 224. är thz at vnderstanda aff hans släkt ib 185. swa som sigx af aspide Ber 156. här sigx aff huru siälin oc kroppin thrätto MD 92. 23) efter komp.: än (öfversättning af ab i senare Latin). jak skal gifwa idher . . . bätra nampnit af sunom och dötrom (nomen melius a filiis et filiabus) Ber 75. 24) af för a. benkt rydz aff wapn SD NS 1: 4 (1401). ib 6 (1401). aff wapn SO 141. aff wapen ib 160. Jfr a vapn under a, A II: 8. — af vapnsynenä kumä SD 5: 477 (1345, nyare afskr.). aff gamblom aldir ST 422.

B) ade. af, bort, borta. bättre är kampin än hoffwd-et aff Va 37. ther til fradhan är aff LB 3: 120. han dechtingar sich aff RK 2: 1394. ib 1398. thz jak mz mich mina hafwar af finge (finge föra bort) ib s. 343. (af för a PfN 138). Jfr gent-, hvapan-, hvar-, häpan-, här-, innan-, ovan-, thvärs-, thvärt-, päpan-, thär-, up-, ut-, utan-af. af, återgifvande det Danska of (af), konj. om. aff henna rooth knwsas (D. Harpestr. of hännä root knwsas 112) LB 2: 42.

afal (affal), n. [Isl. áfall. N. aafall] L. fall, fallande (mot något), påströmning, nedströmning. wat-net . . . mz idkeliket affal gnagher oc gröper harda stena oc bärgh LfK 129. — **afalls drap**, n. L.

afaster (affaster: -fast MB 1: (Cod. B) 534)? adj. [Isl. áfastr. Fguth. a fastr] fäst vid, sammanhångande med, stötande till. med dat. som växer affast (d. v. s. på; Cod. A a 73) iordhinne MB 1: (Cod. B) 534. — med prep. vj. et skiul . . . som a fast war widh afgudha mönster Bil 266. Lg 983.

afat (ofath Fr (Cod. C) 1764. **afaat** SD 5: 564 (1346); MB 1: 80, 86, 351; Ber 253. **a faat** Fr (Cod. C) 1262. **aafaat** Lg 94. **aa faath** Fr (Cod. E, F) 1262. **af fat** Bu 416. **affat** Bil 741. **aff fat** RK 2: 6382. **offath** Fr (Cod. D) 1262, 1764. **affaat** MB 1: 101, 191; Al 8998; RK 1: 1416; Ber 243, 254. **offaath** Fr (Cod. E) 1764), adj. n. af ett obrukligt **afar** [Isl. áfátt. N. aafaatt] L. bristande, som fattas (brukas endast predikativt). swa mykit gopz som . . . afaat är SD 5: 564 (1346). fylte thz affat var Bil 741. ther war engin gläde affaat RK 1: 1416. tha war en biälke aafaat Lg 94. — med dat. utmärkande den el. det, som saknar något. böta pät af fat war sancti laurencii kir-kio Bu 416. at ther är änkte nakrom afat MB 1: 400. ib 80, 86, 101, 351. KS 28 (71, 30), 40 (104, 43), 41 (107, 45). Ber 243, 254. ther war marghom glädhi af-faat Al 8998. Fr (Cod. C, D, E, F) 1262, 1764. RK 2: 6382. huru manga dygdhe thik äru afaat Ber 253. — med dat. betecknande huru mycket som fattas i något. än fäm mannom wardher affaat i fämtighi (om det fattas fem menniskor i femtio) MB 1: 191. Jfr **far**, adj.

af bena, v. L.

afbeskatta, v. genom beskattning frántaga, be-skatta. att wij haffue någentidh honnom afbeskattet BSH 3: 115 (1458, nyare afskr.).

af bidhia, v. 1) bedja, begära af (någon). thz j wilden witä mik enä bön, then iach wil idher aff bidhiä Va 33. 2) genom bön förmå att afstå från, genom bön förekomma. thz skal mik engin man aff bidhiä Va 17. at hon kunde thz engelunda aff bidhiä ib 28.

afbita, v. afbita. swa som faar afbithirgräsit MP1: 202.

afblasa (-blesa), v. afblåsa, genom blåsinstru-ment gifva tecken till afmarsch. opersonl. tha the hördho at wektene afbleste RK 2: 2429.

afbradher, se ofbradher.

afbrinna (-bränna), v. L. genom förbränning förstöras. staande skaden för thet som ther affbrän-dher HSH 29: 16 (1497, afskr.).

afbryta, v. 1) afbryta. thz i min wiinbär haffwen aff brwtit Lg 3: 184. 2) bryta ned, rifva ned. alle the qwerne bygningh aff brytha FH 1: 32 (1455, gammal afskr.). at the skermar schulle affbrytas BSH 4: 13 (1471). 3) bryta, kränka. there lagh oc rätt ey . . . af bryta RK 2: 1723. ib 1717. abs. at konungen wille aff bryta (näml. öfverenskommelsen) RK 2: 1750. — Jfr **bryta af**.

af bränna, v. afbränna, genom eld förstöra. hans trähws the af brendhe RK 2: 2757. ib 1511. halff stadhen är affbrändh BSH 5: 123 (1506). Jfr **bränna af**.

af bära, v. L.

afdagthinga (afdätinga), v. [Mnt. afdege-

dingen] genom öfverenskommelse erhålla. *BtRK* 102 (1435, orig.).

afdiärver, se **ofdiärver**.

afdrägha (-drägha: -dräx *SD* 5: 638 (1347)), v. *L.* 1) *afdraga*, *afsluta*. han . . . afdrogh sik sit kött mädh tannomen *Gr* 289. 2) *afdraga*, *afkläda*. tha han affdrogh sina sko *Ansg* 245. aff dragha henne owerwällelika closters abitum *Lg* 3: 451. 3) *draga* bort, *aftåga*, *bortgå*. *RK* 2: 8061. stande pär til quälz pär til afdräx (man bortgår) *SD* 5: 638 (1347). — *Jfr dragha af.*

afdriva, v. 1) *bortdrifva*. konung erics folk the afdrifwa *RK* 2: 2435. 2) *borttrycka*. kunne döden them bada aff driffua *RK* 2: 510.

afdöa, v. genom döden *afgå*. om nokor aff them här for innan afdödde *BtRK* 87 (1435).

afdödher, adj. *afliden*, genom döden bortgången. myna swena ära mik alle affdöde mesta delen *BSH* 4: 195 (1495).

afdöma, v. [*Isl.* *afdæma*] *L.* *frändöma*. allom them som wi hawom gooz äller ägholuti afdömt, them hafwom wi tildömt thera widher geld *BSH* 2: 84 (1399). *ib* 79 (1399), 96 (1399) o. s. v. hwilkin jordh . . . mik nw af dömpdis *SD NS* 1: 38 (1401). *ib* 247 (1403) o. s. v. *Jfr döma af.*

afeghna (afäghna: -om *SD NS* 1: 169 (1402)). **afägna**: -er *SD NS* 1: 342 (1404). **affängghna**: -om *SD NS* 1: 498 (1405). **afhäghna**: -ar *SD NS* 1: 332 (1404); -at *SD NS* 2: 210 (1409); -om *SD NS* 1: 692 (1407)), v. [*Isl.* *afeigna*] *afhända*. vplatom wi thenna for:da thompt, os oc varom arfwom afeghnandis oc vndirleggiandis forskrifna magnus dyekn *SD NS* 1: 44 (1401). *afhäghnar* iac mik then forscrefna iordh oc minom arfwom oc tiläghnar hona . . . priarenom oc brödhromen i eskilstunum til ewärdhelika ägho *ib* 332 (1404). *ib* 169 (1402), 302 (1404) o. s. v.

affal, n. *L.* — **af falsdrap**, n. *L.*

af falla, v. *L.* *falla från*, gå bort (genom döden). at min son byrgher händher för affalla än mic *SD NS* 2: 293 (1410). *ib* 332 (1410). *GS* 38 (1413). *SJ* 258 (1457). *Lg* 3: 201. *Jfr falla af.*

affar, se **offar**.

affara, v. *L.* 1) *fara bort*. *RK* 2: 2752, 3010, 3049. 2) *afflytta*. *GS* 40 (1414), 41 (1414), 42 (1416), 58 (1474). — *Jfr fara af.*

affaro fä, n. *egendom som föres undan el. som är till öfverlopps, öfverskott*. giffuom affaro fä them manadhe som fatighaster är oc färsta hawär dagha *MB* 1: 64.

af fla, v. *afflå*. the . . . aff fladdhen alt skinnnet *MB* 2: 299. *Bir* 2: 179, 3: 7. *Jfr fla af.*

af flyta, v. *nedströmma, utströmma?* är en källa til alla godhet aff flytandhes *Lg* 3: 659.

af flytia, v. *L.* *Jfr flytia af.*

affoster, n. *L.* *afföda*. *Lg* 3: 1, 2.

afföpa, f. *L.* *afföda, afkomma*. *MB* 1: 368, 423, 428, 430. *KS* 60 (150, 66). *KL* 384. *MP* 1: 104. *Bir* 1: 79, 3: 53, 317, 421, 4: 97.

af föpas, v. *L.*

affödhilse (afödhilse: -om *Su* 76), n. pl. = **af-föpa**. *Su* 76.

afföra, v. *L.* 1) *bortföra*. *SD NS* 2: 153 (1409),

174 (1409) o. s. v. *GS* 40 (1414). 2) *föra bort med sig, medföra*. moth the breff och dæctinger wore käre medbröder aff fördhä *HSH* 29: 70 (1504). 3) *afkläda*. som thik affördhe *Bo* 194. affördho riddarane han (en annan *hdskr.* har honum *MB* 2: 385) hans klädhe *KL* 391. afförde sik siin kläde *Su* 366. — *Jfr föra af.*

afföring, f. *bortförande*. förwegra waara fiendher . . . alla opföringer och afföringer *BSH* 5: 303 (1508).

afgamal, se **ofgamal**.

afganga (-ga, -gaa), v. *L.* 1) *gå bort, tåga bort*. maga wi mz woro haffuor aff gaa *RK* 2: 1208. *ib* 1296, 9576. 2) *afgå* (från en befattning). huart ar en nyan bysitiara at kese tha then älsta aff ghaar *SO* 195. 3) *bortgå, aflida*. vm the barnen för aff ganga *BSH* 1: 196 (1387). naar wi affgaam *SD NS* 2: 39 (1408). *ib* 213 (1409) o. s. v. 4) *afvika, aflägsna sig, skilja sig från*. med *dat.* i skulin ey affwiika oc mik affganga til spaamän *MB* 1: 367. gudhi ok them tha afgangin *MP* 2: 10. gudhumen aff gangin *ST* 112. aldre i nakro afgik hon hänne (o: lydhno) *KL* 330. — med *prep.* af *el.* fran. han är afgangit (*degenerans*) faar fran sine hiordh *Bir* 2: 191. afgangin ok bortuändir aff godho *ib* 3: 122. at thera reghla . . . swa mykit wara kan litit aafgaar oc aatskil aff sancti saluatoris reghlo *VKR* 6. *ib* 7. 5) *afvika från det rätta, begå öfverträdelse*. tha the siälffwe affgaa, mothe thera hælga reglo *LfK* 15. franuände oc afgangue j sidhum *Bir* 3: 118. 6) *afhändas, gå förlorad*. med *dat.* thz (o: konungälle) war nyleka them aff gangit *RK* 1: 3330. ath fornempde gotz hanom ällir hans arwom affginge *SD NS* 1: 20 (1401). *ib* 59 (1401) o. s. v. them är all wäria och hiälp afgangin *MB* 1: 402. — *abs.* ath . . . godzen . . . meth nokrom rät affginge *SD NS* 1: 31 (1401). *ib* 96 (1402) o. s. v. 7) *gå bort, försvinna, upphöra*. vm war-en ysen vilde aff ga *RK* 2: 628. *ib* 2005, 8801. ey gat thesse villa för afgangit *Bil* 119. 8) *gå af*. slo han a hans halsbeen tha thät matte tho ey aff ga *Fr* 2530. sa at affgik hoffwdit *Di* 15, 78. 9) *försiggå*. natten för än striidhen sculle aff gaa *RK* 3: 183. — *Jfr ganga af.*

afganger (-gaangher), m. [*Isl.* *afgangr*] *L.* 1) *afgång, bortgång*. dödhin ällir afgangin aff värl-dinne *Bir* 1: 313. *Lg* 3: 142. 2) *död*. männi-skionna affgaangh *SD* 1: 517. 3) *utgång, slut*. sorghful aff gang (*exitus*) skal bedröfwa oc myrkia hans glädhesfullo opbyrgning *Bir* 3: 360. *Lg* 3: 430. 4) *afvikelse, öfverträdelse*. swa dana sinna brödhra affgangh (*näml.* aff rätta wäghenom) wndirstand[an]dis *Bir* 4: 41. *ib* 61. *Su* 54. swa mangha aff ganga the see i sinom brödhrom mothe gudhi oc rätwisonne *ib* 61. oppenbara reglonnas aff gangh *LfK* 158. *Bir* 5: 137. *Jfr höghmälis a.*

af gilde (ågelle), n. *L.* 1) = **afgiäld 1**. mz gästning skatt heller någher ågelle *RK* 3: (*sista forts.*) 5837. 2) = **afgiäld 2**. honom . . . atergifua swa got godz i swa godho läghe meth lika godhe affgilde *SD NS* 2: 249 (1410). *ib* 300 (1410).

afgipt (-gift), f. [*Isl.* *afgipt*] *L.* 1) *afgift* (för rätt att innehafva och bruka). vthen alla tiäniste eller nagrahanda affgift nagrom ther aff at geffue sa

länge gudh an honum ath leffue *FH* 5: 27 (1465). *SD* 5: 398 (*öfvers. af* 1414). *BSH* 4: 77 (1481). om affgift, som the sadhe thöm vare olaglige pa kommen ib 246 (1499). 2) *eftergift*. finge the bönder ingen affgift *BSH* 4: 246 (1499).

afgiptas, v. L.

afgiöld (-gäld *SD NS* 1: 71 (1401), 126 (1402). -gäldh *SD NS* 1: 127 (1402). -giöld: -giöldum *BSH* 1: 165 (1376). -geld *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*). -gäll: -gälleno *Bo* 148. -giell: -giellomen *SD NS* 1: 94 (1402). -gel *SD NS* 2: 311 (1410), 454 (1411). -gell: -gellit *SD* 4: 100. -geel *SD NS* 1: 47 (1401). **agäldh** *SD NS* 1: 88 (1401, *nyare afskr.*), n. [*Isl. afgjald*] L. 1) *afgift*, *utskyld*; *särsk. afrad, årlig afgift som landbo el. den som bor å annans jord betalar till jordegaren*. hulken aff bärs mannomen som negro bygning opbygger i annars mans skogh giffwi äghandenom tuhundrat järn til arligit affgeld *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*). fira attanga halft anath spanz affgeel mindra *SD NS* 1: 47 (1401). xviii spanna affgiöldh iordh ib 307 (1403, *afskr.*). ib 71 (1401), 98 (1402), 633 (1407), 634 (1407). 635 (1407) o. s. v. fyra örtogha afgäld hwart aar ib 535 (1412). *SD* 4: 100. *Se vidare Hildebrand, Sv. Medelt. 1: s. 85, 253. Jfr härads afgiöld.* 2) *inkomst (af jord), afkastning*. at wi ald godzen beskedhelika ouerlaght hafwm . . . eftir affgiellomen *SD NS* 1: 94 (1402). swa goth goz i swa godho läghe meth swa mykit af gäld i gen ther fore widherläghia ib 126 (1402). ib 127 o. s. v. *BSH* 1: 165 (1376). liknilsin af vingardha örkiaromen som herrans thiänara . . . drapo nar the komo äpte affgälleno (*pro fructibus*) *Bo* 148.

afgriper, m. L.

afgrund? n? [*Mnt. afgrunde*] *afgrund*, *djup*. iordhin ypnadhis, oc alth thz ther aff atirbleff sank j afgrund *ST* 126. j hällwitis affgrund ib 131.

afgub (ägudh: -et *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 270), n. (*Bu* 134, 203; *MB* 1: 376, 2: 58, 124; *KL* 372, 374; *MP* 1: 7, 2: 102; *Bo* 13; *Lg* 292; *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 270); och m. (*Bu* 199; *Bil* 108; *MB* 2: 295; *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 271; *med neutral böjning, men med adj. i mask. Bu* 71). L. *afgud*, *afgudabild*. eet af gub som hät diana *Bu* 134. fiollo uip ierþ alle egipti lantz afgub ib 71. bryten nipar af gub-en (*statuam*) ok resen vp cors þär þät stoþ *Bu* 199. sculum vi han (o: afguben) . . . nip bryta ib. affgudh oc affgudha liknilse (*idolum et sculptile*) skulin i ängaledh göra *MB* 1: 376. *Bil* 108. *KL* 372, 374. *MP* 1: 7, 2: 102. *Bo* 13. *MB* 2: 58, 124, 295. *Lg* 292. *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 270, 271. — **afgudha altare** (-altara), n. *afguda-altare*, åt *afgud* eller *afgudar* helgadt altare. *MB* 2: 58. — **afgupa biläte** (-bilätte *Bu* 155, 207. -beläte *Bil* 443), n. *afgudabild*. *Bu* 155, 207. *Bil* 443. — **afgupa biskoper**, m. *hednisk öfversteprest*. *Bu* 155, 209, 528. *MB* 1: 239, 278. *ST* 326. — **afgupa diäval**, m. i en *afgudabild* boende ond ande. *Bu* 204. — **afgupa dyrk** (-dyrgh *Bil* 433), f. och n. (*Bu* 530; *RK* 1: (*yngra red. af LRK*) s. 271). 1) *afgudadyrkan*. gauos uip pinor tel afgupa dyrk *Bu* 493. vantronna scur ok afgudha dyrkinne foor ofwir *Ber* 37. *Bu* 494, 525, 528, 530. *Bil* 387. *Ansg* 227. *RK* 1: (*yngra red. af LRK*) s. 271.

O r d b o k.

Ber 65. 2) *det som tillhör afgudadyrkan, afgudatempel*. tende han eld vndi martis mönstar ok brände al (*Bil* alla 1024) afgupa dyrk *Bu* 530. vpbyggia afgudha dyrgh (*Cod. C* mönster 1011) *Bil* 433. — **afgudha dyrkan**, f. *afgudadyrkan*. *Bo* 137. *Lg* 335. *VKR* 30. *MB* 2: 124. — **afgudha dyrkare**, m. *afgudadyrkare*. *KL* 163. *MB* 1: 5, 167, 331, 447. *Gr* 273, 279. *Bir* 2: 72, 120. — **afgupa dyrkt**, f. = **afgupa dyrk** 1. *Bu* 494. — **afgudha gärning**, f. *afgudisk handling, afguderi*. *MB* 1: 332. — **afgudha hus**, n. *afgudatempel*. *MB* 1: 378. — **afgudha kirkia**, f. *afgudatempel*. *MB* 2: 309. — **afgudha liknilse**, n. *afgudabild*. *MB* 1: 376. — **afgudha man**, m. *afgudatjenare*. *Bil* 413, 568. *MB* 1: 372. — **afgupa mönster**, n. *afgudatempel*. kirkior som för varo afgupa mönstar *Bu* 51. ib 203, 398. *Gr* 266. *Bil* 327. *Jfr* tel eet afgub (*Cod. C* affgudha 966) mönstar (*för mönstar ens afguz*) som hät diana *Bu* 154. — **afgupa offer**, n. *offer åt afgudar*. at cusca han tel afgupa ofar *Bu* 422. *MB* 1: 417. — **afgupa präster** (afgudhu- *Bil* 327), m. *afgudaprest, hednisk prest*. *Bu* 189, 199, 207. *Bil* 327. — **afgudha skogher**, m. *åt afgud helgad skog*. slo nidher alla theris städher, oc alla lwndha oc theris affgudha skoga leeth alt nidherhugga *MB* 2: 148. — **afgupa stokker**, m. *afgudabild*. *Bu* 203, 207. — **afgudha thiänist**, f. *afgudatjenst, afgudadyrkan*. *MB* 1: 342. — **afgudha villa**, f. *afguderiets villa, hednisk förvillelse*. *MB* 1: 453.

afgudha, f. *gudinna*. *Gr* (*Cod. D*) 365.

afgupa, adj. *afgudisk, dyrkande afgudar*. lätin eigh forgärniga män ok cloca coelara göra ipar afgupa *Bu* 196. fläst wärlidin war affgudha *MB* 1: 454. ib 495, 498.

afgudhinna, f. *gudinna*. *Lg* 218.

afgudhirska, f. *gudinna*. *Gr* 270, 272, 273, 308.

afgärp (-giärdh. -gerd), f. [*Isl. afgerð*] L. 1) *afgift, utskyld*. alt thet affradh eller affgiärder oss . . . borde att göra aff trättan peningzland iord *SD NS* 1: 323 (1404, *nyare afskr.*). ib 439 (1405). 2) *afkastning, inkomst*. jak giffuer . . . min gordh . . . til gudeme kloster . . . med swo dana vilkor at alla affgerdeer (*redditus*) skulo til systra bordh ther samma stadz ewerdelige til höra *SD* 1: 647. — **afgärdha bonde**, m. *bonde som bor i afgärdaby*. *GS* 42 (1414). — **afgärpa byr**, m. L. *afgärdaby, nyare by anlagd inom en äldre bys gränser*. *Se Hildebrand, Sv. Medelt. 1: s. 53, 54.* — **afgärpabyagilzli**, n. *fördelar som en afgärdaby är berättigad att åtnjuta på en äldre bys ego-område*. licet venaciones apum et animalium, cum vtilitibus wlgariter dictis afgärpabyagilzli nobis in eadem silua nunquam fuerint denegate *SD* 2: 431 (1304). ib 503 (1307). — **afgärdha thorp**, n. *afgärdatorp, på utmark upptaget torp*. et affgiärdha thorp . . . som skyllar xij öra *SD NS* 1: 98 (1402). et affgiärdha thorp som heter lundin ib. et affgiärdhathorp som skyllar v öre päninga ib. ib 2: 209 (1409), 210 (1409), 261 (1410), 344 (1410).

afgärpisbyr, m. L.

afhald (-hall: -halle *Bir* 4: (*Avt.*) 179), n. *afhållande, återhåll*. hafar sik siälfan i skäleko af halle *Bir* 4: (*Avt.*) 179. ib 181. hua ipnat nokat

itit afhald *KL* 185. *ib* 196, 205. *MB* 1: 452. *KS* 26 (65, 28). *Bir* 2: 194, 3: 184, 248, 4: 130. haura affhald ämuäl aff loficom thingom *ib* 2: 191. *ib* 253.

afhalda (-hollda, -halla), v. *afhälla sig.* aff hollda aff allom fisk *SD* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). affhalde thy thin mundir aff mykle talan oc aff huario fafango ordhe *Bir* 2: 237. *ib* 238, 3: 24. — **afhalda sik, afhälla sig.** afhallom os af owirmatto sömpn *Bir* 1: 192. som . . . af halda sik skälika at sighia mässo *ib* 373. — *Jfr* **halda af.**

afhama (-adhe), v. [*Jfr hamber*] *gifva förändradt utseende åt?* afhama sin klädhe mot gamblo sidhuänio j skördh *MP* 1: 188. som sik afhama ok skam skapa mz ohöfuislikom klädhom *ib* 2: 218. — *refl.* **afhamas, mista sitt rätta utseende, vanställas?** thit klänasta köt afhamadhes oc thin jnälwe torkadhos *Bir* 4: 209.

afhardher, se ofhardher.

afheter, se ofheter.

afhug, n. [*Isl. afhögg*] *L.* 1) *afhuggning, lems afhuggning, stympning.* biupa sina hand vndi afhug *Bu* 522. 2) *afhugget stycke.* af huget lät prästren sundar scära i sma stykke *Bu* 417.

afhugga (aaff-), v. L. 1) *afhugga.* jak scal afhugga thit huwdh *KL* 73. afhuggus thera howdh mz swärdhom *Gr* 289. *Bo* 82. *Bir* 1: 51, 293, 3: 7, 400. swa som gräs af slighit ok af huggit mz lia *Bir* 1: 190. at then ekeskow . . . skal swa afhuggas (*nedhuggas*) *BSH* 4: 102 (1483). — *med dat. och ack.* som the (*hufvuden*) varin sama dagh aff huggin likamanum *Bil* 853. bödh hanum . . . föther aff hugga mz öxe *ib* 255. *Lg* 218, 3: 674. — *bildl.* *afskära, afklippa.* aaff hwggande al geenwärdhugheetz ämne *SD* 1: 517. 2) *halshugga.* *RK* 3: (till. om *Chr. II red. A*) 6205, 6219. — *Jfr* **hugga af.**

afhysa, v. *afhysa, skilja från hus.* hafde lakt two besetthe gorde i en oc afhyst then andre *BSH* 3: 143 (1463).

afhäfdha (aaff-), v. *afhända, fräntaga.* hulkit hanom meth oorät aaffhäfdhat war *SD NS* 2: 38 (1408). *ib* 173 (1409), 203 (1409), 208 (1409), 211 (1409).

afhäghna, se afeghna.

afhända (afändha: -om *SD NS* 1: 543 (1406). **off hendha: -er** *SD NS* 2: 1 (1408)), *v.* [*Isl. afhenda*] *L.* 1) *afhända, fräntaga.* *med dat.* enghin maa oghormagha jord hans afhända *GS* 11 (1335). hwa som androm afhände kul sten allr wiþ *SD* 5: 638 (1347). afhänd ängom thet hans är *KS* 26 (66, 28). thet nokrom är af hänt *ib*. *ib* 68 (169, 75). *Lg* 669. *ST* 543, 544. j dagh haffwir iak idher aff hänt (*abstuli*) egypti förekast älla smälighet *MB* 2: 12. affhender jak . . . the sex las eng myk minom frändom oc arfvm oc tillvender jak honä kyätille oc hans arfvm *FH* 3: 8 (1377). älla thesso . . . gozs oc äghodela . . . affhender iac mik oc mynom arffwom *SD NS* 1: 1 (1401). *ib* 8 (1401) o. s. v. *FH* 2: 5 (1374, *nyare afskr.*). *VAH* 24: 327 (1377). *BSH* 1: 179 (1381). — *med prep.* af. afhändher iak mik the for:da qwärn aff mik ok minom arfwm *SD NS* 1: 26 (1401). — *med prep.* undan. *SD NS* 2: 1 (1408). — *med prep.* fran. afhända the . . . fran sik oc sinum arfwum vndi for:da lundbyörn oc hans arfwa *SD NS* 1: 12 (1401). 2) *föryttra.* *SD NS* 1: 97 (1402). änkte äghir afflas älla afhändas mz orät

Bir 3: 399. han haffwir . . . rikesins krono äghor oc rikedom aowirflödelika affhändt oc forskingrat (*fuerat . . . alienator et dissipator*) *ib* 4: 113.

afhändan, f. *afhändande.* *GU* 3.

a finna (aa-), v. 1) *påträffa.* äu hon afunnis *Gr (Cod. D)* 377. 2) *upphinna.* skaftauils lek han först aafan *MD (S)* 200. *Jfr* **finna a.**

af inna, v. *upphinna.* aff jnte honom *Va* 24.

afkalder (afkalir), se ofkalder.

af kalla, v. *bortkalla, hädankalla.* när gudh mic aff kalla vil *SD NS* 1: 446 (1405).

afkasta, v. 1) *bortkasta.* *RK* 2: 4749. 2) *afkasta, afskudda.* vi maghom afkasta hans thräldoms wk af varom halsom *Gr* 261. *Jfr* **kasta af.**

afklippa, v. *afklippa.* *MD* 372. *Jfr* **klippa af.**

afklädha, v. [*Isl. afklæða*] *afkläda.* afkläde han sik siäluar *Bu* 141. *Fr* 2001. lät tyberius afklädha (*för afklädha*) pylatum *Bil* 302. — *med personens ack. och sakens dat.* böþ gripa ypolitum ok han afklädha rid-darlikom klädhum *Bu* 421. *Jfr* **klädha af.**

afkoma (-komma), v. 1) *komma undan.* ath han skulle ey affkomma mz alla *RK* 3: (*sista forts.*) 5042. 2) *afgå (från en befattning).* *GS* 29 (1375, *orig.*). 3) *aflägsna, afvända från.* *med personens ack. och sakens dat.* vidhurfrestadho hona afkoma thy godha hon böriat hafdhe *KL* 327. — *Jfr* **koma af.**

afkoma (-komma: -o *MB* 1: (*Cod B*) 526), *f. L.* 1) *afkomma, afföda.* *MB* 1: (*Cod B*) 526. *Lg* 3: 544. 2) *pl. afkomst, afkastning.* kunna sigh ey aff for:da gardzens ränto oc affkomor berghä *FH* 6: 3 (1441).

afkomande, adj. [*Isl. afkomandi*] *efterkommande, afkomling.* *SD NS* 1: 693 (1407), 2: 139 (1409). *MB* 2: 44.

afkomin, p. adj. *afkomling.* aff wore affkompnä *BSH* 3: 155 (1464, *samt. afskr.*). theres affkompnä *ib*.

af korta (-adher), v. [*Mnt. afkorten*] *afkorta, minska.* stadzins reth ey aff kortit (*utan att intrång göres i stadens rätt*) *SO* 107.

afkräfla, v. *utkräfla.* *BtRK* 326 (1483, *orig.*).

afkränkia, v. *förderfva, förstöra.* *med dat. och ack.* han skal thik lifwith tho aff kränkia (*beröfva*) *Al* 7628.

afkänna, v. *fräntaga, afhända.* haffdhe domkirkionne affkänt ok aff häfdhat hænna iordh *SD NS* 2: 208 (1409). *ib* 210.

afkännu þing (aafkiännnothing), n. *L.* ett ting som ej hölls på vanligt ställe och vanlig tid; såsom det som hölls hemma hos den som ej ville inställa sig på det vanliga tinget el. hos hvilken böter m. m. skulle uttagas (*se Schlyter: Ordb. s. 11 f.*). nominari vel mitti placitum dictum aafkiännnothingh ad domos in placitis communibus respondere seu comparere nolencium *SD* 5: 389 (1344).

afkömd (-kömpd *MB* 1: 5. **-quämd** *Bir* 2: 259, 294, 3: 149. **-qwämd** *Ber* 133. **-qwämdh** *MB* 1: 345 *pl. -ir*), *f. afkomma.* hans af kömd *Bir* 4: (*Avt.*) 183. *Gr* 296, (*Cod. D*) 366. *MP* 1: 281. *MB* 1: 2, 5, 93, 116, 117, 345, 375, 405, 431. *Bir* 1: 79, 2: 259, 294, 3: 149, 421. *Ber* 133. *MB* 2: 38, 45, 96. älla omilla manna afkömdir skulu forga j dödh *MP* 2: 78.

afköpa, v. *utlösa (en medegare genom att köpa hans andel).* hauer barnit affköfft meth forscrifne *LX*

mark oc c peninga for löst oc fast *SJ* 371 (1470). — *part. pres. afköpter L.*

afköra, *v. bortköra. TB* 73. — *bortdrifva, vräka.* hafwi wald han afköra *GS* 43 (1416?). af ty ahren (*för areno*) han landboen afkörer *ib.*

afl (*awel Al* 1751, 10162. **affwel** *RK* 1: 711; *Bir* 4: 35. **affuel** *FM* 607 (1513). **awäl** *SD NS* 1: 127 (1402). **awil** *Al* 5363, 6269. **afwil** *Bo* 143. **affwil** *GO* 381), *m. [Isl. afl]* *L.* 1) *kraft, styrka.* riste käsio mz afle *Bu* 492. mz mangha manna afle *Bil* 557. trösta sik aff sinom affle oc mäghe, at han formatte at holda the lag vtan gudz hiälp *MB* 1: 455. brukadho sith mäghe ok römskan afl mz stridum *Bil* 573. the fästa thera stadh mz stoor awel *Al* 1751. *ib.* 5363, 10162. *RK* 1: 711. 2) *väld. drägha* mz afle *Bu* 12. 3) *förvärfvande, förvärf, vinst.* mz dygdhanna afwil oc samansankilsom (*acquirendo virtutes*) *Bo* 143. han är vsal sik wil ey wända aff giri ok fiikt ok storom awil *Al* 6269. affwil fölgher wild (*med förvärf följer fördel*) om thz wardher ey spilt *GO* 381. *Bir* 4: 35. 4) *afkastning (af jordegendom).* at nakat af thet (för thetta) fornämda goz . . . sik nakat förbätra konne meth awäl älla byghninger *SD NS* 1: 127 (1402). ij tunner smör aff gardzens affuel *FM* 607 (1513). — *Jfr ökia a. — afls gardher (afwelsgardher. afwilsgardher. awils gaardher), m. afwelsgård, underlydande gård.* jordh . . . som andres ingmarsson hafthe . . . laght vnder een afwelsgardh til stocholms hwss *SD NS* 2: 161 (1409). abotane äru jdhke-licare j sinom afls gardhom (*castellis*) oc annarstads huar them lustir än j klostromen *Bir* 2: 69. när gaarzmestarin j hionagaardhenom ellir awils gaardhomen anamar sitt embete *VKR* 40. som staa for clostirsins afwilsgardhom *ib.* *Bir* 5: 123. — **afls gods, n. förvärfd gods.** köpis godz ok afls godz *BSH* 1: 165 (1376). *ib.* 166.

afla (*-ar, -ape, -aper*), *v. [Isl. afla]* *L.* 1) *afla. a) om mannen eller mannen och qvinnan gemensamt: gignere, procreare.* han afladhe son mz ens mölnara dotter *Bil* 300. *KL* 112, 300. at han aff manghom frillom aflade xv söner oc c *MB* 2: 197. affum vi barn tilsaman *SD NS* 2: 352 (1411). til burdho the annan tima saman föghias ok afla barn *Bir* 1: 78. aflä pe . . . barn mällän sik *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). — *b) om qvinnan: concipere.* af honom afladhe iac barn *KL* 300. at jach egh barn afla maa medh minom bonda *SD NS* 1: 485 (1405). modherin aflar barn *Bir* 1: 133. *KL* 285. — *abs.* hwat ey är hon thön som helom iomfrudom afladhe *Bo* 61. *Lg* 291, 636, 814. *MB* 2: 111. hon afladhe af gudz anda *Bir* 3: 159, *Bo* 42. — *mottaga (genom slafvisk öfversättning af Lat. concipere).* *Bo* 102. 2) *åstadkomma, tillvägabrinda, grundlägga.* aflape pär kristendom *Bu* 149. resa ok afla cors ok kirkio (*Christi cultum statuant*) *ib.* 206. *ib.* 492. 3) *förvärfva.* hon afladhe sik sina fordhan . . . mz rok oc teen *Bo* 14. at hon aflar alla världina *ib.* 96. illa afflat goz *KL* 117. aff rät affladho goze *Bir* 1: 53. *ib.* 54, 181, 352, 357, 2: 32, 41, 163, 3: 399. affom vi dygdhena *Bo* 106. afla synda forlatilse *Ber* 92. *ib.* 193. at iak maghe afla (*lucrifaciam*) christum *MP* 1: 9. afladhe siäluan gudh *Bir* 2: 51. *Bo* 99. *Su* 412. viliande afla hans

siäl *KL* 208. hafdhe gudhi manga siäla afflat *Bil* 855. *KL* 162. *Gr* 296. *Bir* 1: 320, 360. *Ber* 26. *Su* 145, 155. *Jfr välafladher.*

aflapa, *v. L.*

aflagha, *adj. L.*

aflan, *f. [Isl. aflán]* 1) *aflande.* ordhit vardh köt ok blodh j hænna inäluom aff hænna köti ok blodhe, aff thäs hælgha anda aflán oc ökilse *Bir* 2: 267. 2) *aflelse.* min aflán *Bir* 3: 151. *ib.* 152, 157, 204, 386. *Ber* 208. 3) *förvärfvande, förvärf.* *Bir* 1: 302, 2: 163.

aflanga, *v. [Mnt. aflangen]* *nå.* sände vth siin budh til all the rike oc land han kunde aflanga *ST* 340.

aflanger (*-longher: -longh LB* 7: 143), *adj. [Lat. oblongus. T. ablang]* *aflång. LB* 7: 143.

aflanger, *se oflanger.*

aflat, *n. [Mnt. aflát. Isl. aflát]* *aflösning, förlåtelse, syndaförlåtelse, aflat.* mik tel aflat ok lösn minna synda *Bu* 3. badh sanctum petrum ärna sik aflath aldra sinna synda *Bil* 680. *MB* 1: 104, 476, 478. tekna aflat (*indulgentias*) hulkit hælgha män gafuo ok forskylladho *Bir* 2: 40. thän som gangir til aflat *ib.* *ib.* 163, 3: 186, 218, 266. *Su* 372. — **aflats dagher**, *m. dag då aflat utdelas.* *TK* 274.

aflata, *v. [Isl. afláta]* 1) *afláta, lemna från sig.* skicke hiith eth tall folk . . . thet mästhe ider herredöme kan afflathe *FH* 7: 82 (1509). — *afláta, afyttra.* forskipa älla aflata nokat thz kronone tilhöre *Bir* 3: 398. *SD NS* 1: 368 (1404). *FH* 3: 84 (1446). 2) *lemna, upphöra med.* med *ack.* vendum nu atir til cronicam som wi aff lätum *Bil* 732. aflata tholkin darscap *KL* 327. aflata tholka stridh *ib.* 343. hon wille ey afflatha sin mykla graat *MB* 2: 116. *VKR* x. *Ber* 147. — *med prep. af.* wildo ey afflata aff sinne ohöwisklikhet *KL* 52. *ib.* 255. — *med inf.* hwi aflatir thu ey at staa mote guz kiänndom *KL* 156. aflat iak ey at mana hwarn idhra *ib.* 165. *Gr* 316. *Bir* 1: 183, 252, 2: 38, 247, 326, 3: 117, 4: (*Dikt.*) 233. — *abs.* hafdhe nästan af lätit *Bil* 785. *Bir* 1: 221. 3) *underlåta.* med *inf.* hwar thu them seer j nokro nödh, tha skal thu aldrik aff latha at hiälpä them *Va* 20. — *Jfr lata af.*

afladhis, *adv. [Isl. afleiðis]* 1) *från vägen, från rätta vägen, på afväg.* swa at ämwäl ey nakot thz minzsta gaar afladhis ällir affskedhis *Su* 329. 2) *på ett afstickande el. besynnerligt sätt.* widherfreste hwar en sina röst samliwdlika innelykkia j korsins liwdhe oc ey afladhis *Bir* 5: 63.

aflipa, *v. L. gå bort, aflida.* aff theenna wärld afflidhna *Lg* 3: 447. när gudh mic aff kalla vil oc jac är aflidhen *SD NS* 1: 446 (1405).

afling, *f. L.* 1) *aflande.* sporde josep aff thässe vndirlico afflinginne *Bo* (*Cod. B.*) 341. 2) *aflelse.* *Lg* 3: 47, 49, 56. 3) *förvärfvande, förvärf, vinst.* til världz goz afling *MP* 1: 72. hulke for ena siäl afling (*acquisitione*) gingo kring vm mang land, städhi, ok bya *Bir* 3: 9. til äuerdhelikhetz afling (*lucrum*) *ib.* 90. *Ber* 26. *Su* 55, 355, 453. hwilkin myklä afling gaff sinom herrom *KL* 159. liwär widh rätffångit godz ok widh rätta afling *KS* 3 (6, 4). thu säl ämuäl minna vtualda manna siäla for thina wärldlika aflingh (*lucro*) *Bir* 1: 124. *MP* 1: 4, 8. batan ok aflingh *Bir*

1: 323. *ib* 367, 2: 41, 83, 3: 177, 245, 396, 4: 98. VKR 79. LfK 196. Su 59, 421, 460. — **afñinga dagher**, *m. afñelsedag, afñelsehögtid*. iomfru marie afñinga dagh Lg 3: 46, 47. *ib* 50, 55. — **afñinga gardher**, *m. förvärfd gård*. DD 1: 210 (1509, *afskr.*). — **afñinga gods**, *n. L. förvärfd egendom, afñingegods*. thässe min rätt eghin afñinga oc köpo gooz SD NS 1: 231 (1403). *ib* 2: 464 (1412). welwonnet afñinge godz SJ 380 (1471). DD 1: 107 (1457). — **afñinga höghtidh**, *f. afñelsehögtid*. iomfru maria swaradhe . . . vphögh mina afñinga höghtidh Lg 3: 57. *ib* 53. — **afñinga iorþ**, *f. L. förvärfd jord, afñingejord*. de prediis per me acquisitis que dicuntur afñinga jord SD 3: 712 (1326). terram per me acquisitam wlgariter dictam afñingajord *ib* 4: 630 (1338). — **afñinga pänningar**, *m. pl. förvärfda penningar*. SD NS 1: 365 (1404, *nyare afskr.*), 2: 119 (1409). — **afñinga time**, *m. afñelsetid*. loffwis gudz son j sinna ärofulla modhers afñinga tima Lg 3: 51. — **afñinga tomt**, *f. L.*

afñitil, *se ofñitil*.

af liva, *v. afñida, dö*. Bu 174.

afñiva, *v. L. afñifva, döda*. RK 2: 4152. MB 2: 197. ST 19, 278, 327, 355, 358, 445, 471. Lg 3: 693.

afñova, *v. [Mnt. afñoven] lofva att öfvergifva, afñsäga sig*. afñowadhe alla afgudha thiänist Lg 3: 210.

afñysa, *v. afñysa*. ath forserifna gutniska mynth skulde aff lysas BSH 2: 237 (1425-9, *samt. afskr.*). haffue wij aldrig någre helgedager aftrengt eller afñyst *ib* 3: 115 (1458, *nyare afskr.*). hwat som war mote the helghe kirkio skipan, thz skulle . . . afñysas ok läggias af Lg 3: 509.

afñaggia, *v. [Isl. afñeggja] L.* 1) *afñaggja, bortläggja, aftaga och lägga från sig*. aff läggia konungs bonadh Bil 696. riddare ther aldre afñagdhe sin hiälm Bir 1: 108. *ib* 307, 2: 132, 3: 404. — *bortläggja, upphöra att bära el. bruka*. nw äru thässin klädhin afñagdh ok forsmadh Bir 2: 108. *ib* 1: 143. Lg 3: 563. 2) *bortläggja, upphöra med*. afñagdh han alla willo KL 32. ST 252. MP 1: 83. MB 2: 228. ath wij afñaggä al awund, twedrecth oc owiliä inbijrdis FM 91 (1497-1501) 3) *borttaga, afñägsna*. hwat hälzst the antiggia tilläggia äller aff läggia (*demserint*) MB 2: 243. j the areno afñagdis (*ablatum est*) hedhninganna wk aff israel *ib* 269. at the ey skullo aff läggia (*amoverent*) gudz lagh aff theris hiärtom *ib* 283. 4) *undanrödja, afñskaffa, göra slut på*. afñaggia thässa oc andra wranga sidhuänior aff sino rike Bir 3: 312. än wir gitom egh päst af lakt SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). at then blodgiwtelse motte worda afñagdh BSH 4: 8 (1471). KS 6 (13, 6), 62 (154, 68). VKR 38, 45. Bir 2: 73, 3: 363, 5: 119. BSH 3: 146 (1463). SO 144. Lg 3: 506. — *upphäfva, indraga*. at thet closteret aff lakt worder FH 3: 118 (1448). — *infria*. betala oc afñläggia alla the sculd BSH 1: 194 (1387). 5) *bilägga, uppgöra*. än wir gitom egh päst af lakt perrä i mällin SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). thz scal man afñegia mz sämia GS 37 (1413, *orig.*). FH 3: 71 (1446). BSH 3: 155 (1464, *samt. afskr.*). Bir 5: 138. RK 2: s. 337. 6) *uppgöra, afgöra, öfverenskomma*. war witrat och aff laght SJ 274 (1459). 7)

uppskjuta? thet möte i lödöse var afflagt FH 1:

172 (1496, *afskr.*). 8) *undantaga*. Lg 3: 506. 9)

uttrötta. ärin j nu aff laghdhe ST 98. — Jfr **läggia af**. **afñägning**, *f. undanrödjande*. til . . . afñägning alz ouilia oc mysthykkio BSH 1: 181 (1381).

afñägse (-lexse), *adj. det som afñägges eller bortlägges*. skel snarleka fran tik . . . thz afñäxse är LfK 142. giffwa sina afñexse sokka widhertorfftoghom *ib*.

afñända, *v. L.*

afñändis, *adv. [Isl. afñendis] utom landet el. landskapet*. GS 41 (1414). — **afñändis försl (-forils)**, *f. fora el. körsel utom landskapet*. GS 58 (1474).

afñäsa, *v. utestänga*. ath han sidhan afñäster wordhe EGR 67.

afñästir, *f. pl. L.*

afñödha, *v. lossa, afñasta*. PM 44.

afñöna, *v. afñöna*. afñöne wart folk FM 397 (1509).

afñöpa, *v.* 1) *löpa bort*. kan scadh aff henne (*grinden*) hända ath swin afñöpa ellir a löpa TB 77. ath han och hans partij icke äre afñöpne BSH 5: 91 (1506). 2) *afgå, afñöpa (med fartyg)*. ati vare afñöpne FH 1: 159 (1496, *afskr.*). 3) *löpa förbi, upphinna genom lopp*. löp sa fast at engen häst kunde afñöpa hanum Di 33. 4) *affalla, bortfalla*. ther som haret er aff lopyt LB 7: 32.

afñösa, *v.* 1) *befria, frisäga; afñösa (i kyrklig mening)*. afñösa han KL 111. MP 1: 5. Bir 1: 354, 3: 91. afñösa syndogha aff allom thera lönlicom syndom Bir 3: 192. ey magha afñösa thom for somlica synde *ib*. ST 494. 2) *förlåta*. största synde äru bättrande ok afñösande vm höxsta biscopin Bir 3: 456. 3) *afñskeda, afñsätta*. bödh kesaren . . . alla biskoppa afñösas som ey widhergingho oppstandilsen Lg 442. — Jfr **lösa af**.

afñösn, *f. [Isl. afñausn]* 1) *befrielse, frigörande; särsk. frisägelse från synden, förlåtelse, afñösning*. afñösn badhe aff syndomen ok pinom Bir 3: 218. LfK 139. fik nädher ok afñösn af allom sinom syndom Bil 272. som gudhlikt vald hafwir til afñösn siäla *ib* 119. til . . . varrä syndä afñösn SD 5: 561 (1346). MB 1: 347. Ber 193. Bir 2: 41. thorfuom wi opta vidh hans afñösn oc nadhe Bil 115. *ib* 717. Bir 2: 23, 82, 214, 3: 193. VKR 73. Jfr **synda afñösn**. 2) *afñsked*. röktadhe sik afñösn af biscops ämbäte Bil 649.

afñösning (-igh Lg 3: 675), *f. afñösning, förlåtelse*. Bir 4: 28. LfK 266. Lg 3: 675. Jfr **synda afñösning**.

afñmarka, *v. L.*

afñmattes, *se ofñmattes*.

afñminnilse, *n. = aminnilse*. med afñmynnise varrä bäggiä sälä SD 5: 564 (1346). *ib* 565.

afñmykin, *se ofñmykin*.

afñmyrdha (-mördha), *v. genom mord beröfva*. ath sigordh swen warth mik saa aff mördher Di 246.

afñmäla, *v. förtala, nedsätta*. med dat. afñmelto (*de-trahere*) ambrosio Bil 643. Jfr **amäla**.

afñmärkia, *v. L.*

afñnam (-naam), *n. [Isl. afñám] L.* 1) *undantag; genom jords afsöndring vållad minskning (i jordegend)*. quartam partem octonarii terre . . . sine vlla sui diminucione dicta afñnaam . . . dimisisse SD 5: 198 (1343). *ib* 243 (1344). 2) *afñöndradt jordstykke*. Se **Hildebrand**, Sv. Medelt. 1: s. 254. — Jfr **afñämning**.

afñnysta, *v. afñnysta*. hulkin som haur thradha nysta j hulko som bäzsta gul är jnnantil han afflatir

ey at affnysta thradhin til thäs han findir gullit *Bir* 2: 247. *ib* 4: 114.

afnämning (-nempning), *f. L.* undantag (af jordestykke eller af viss rättighet) som göres vid för-yttring af fast egendom. absque diminucione et excep-cione quacumque dictis wlgariter afnempningum *SD* 2: 365 (1302), 366 (1302). absque vlla excep-cione dicta affnempning *ib* 404 (1304). *ib* 428 (1304). *Jfr* **afnam**.

afnär, *se* **ofnär**.

afqvämd, *se* **afkömd**.

afrap (-rädh *SD* 5: 147 (1343). **-räd** *SD* 2: 245 (1298). **-redh** *SD* 5: 67 (1341). **aueret** *SD* 1: 73 (1164—7)), *n.* [*Isl.* *afrað*, *jfr* *repa*, *Isl.* *reiða*, *betala*; *se* *Kock*, *Bidrag till svensk etymologi* s. 3] *L.* 1) **afgift**; *särsk.* *afrad*, *årlig afgift af landbo till jordegaren*. trium marcarum census . . . qui uulgo aueret uocatur *SD* 1: 73 (1164—7). siäx öra *afradh ib* *NS* 1: 171 (1402). sensum (för census) dictum *afradh* annuatim pro parte prædicta conferre *SD* 2: 526 (1308, *nyare afskr.*). ad exhibicionem annuam dictam *afredh ib* 5: 67 (1341). *ib* 94 (1342). ex prouentibus *afrað* dictis prouenientibus de insula supradicta *ib* 2: 245 (1298). pensionem dictam *afradh* ex hiis prouenientem anno jam jnstanti *ib* 3: 368 (1318). prouentus dictos *afradh* de eadem . . . annuatim percipere *ib* 4: 299 (1333). fructus et obuenciones ex ista dimidia marcha terre prouenientes, dictas wlgariter *afraðh*, anno quolibet percipiant *ib* 5: 147 (1343). aghär han pär äghändenom änte *afraþ* af giua *ib* 637 (1347). halft *afraðh* göra thöm som äghandin är *PfN* 135. vp bära aff landbomen . . . *afraðh VKR* 36. pensiones wlgariter gypt & *afrad* dictas *SD* 2: 267 (1298). *afraþe* ok affgiäld vtgangno ok vp-borno aff þe samo jorðh *ib* 6: 19 (1348). *ib* *NS* 1: 444 (1405), 2: 250 (1410). aff clostirsins *afraðhe* oc ränto *VKR* 32. *afraðh* och *afraðz* päninga (*afraðh torde här beteckna afrað som utgår in natura*) *SD NS* 2: 114 (1409). *ib* 310 (1410), 455 (1411). *pl.* giffwa hunne siin *afraðh SD NS* 2: 461 (1412). — *afrað som utgår ss skatt till kronan*. giffuandes oc giör-indes honom idert *afrað* *afraðz*peninga aterstäder saköra oc alla andre rettigheter som i oppa cronane vegne plictoge äro *BSH* 4: 1 (1470). — *afgift som bergsmän årligen utgåra till kronan. pl.* hwa som äi bereþe sin *afraþ SD* 5: 639 (1347). 2) **inkomst (af jord)**, **afkastning**. *GS* 28 (1474). — *Jfr* **afraðha**, **afraþe**. — **afraþa giäld**, *n. L.* — **afraðs dagher**, *m. L.* dag då *afrað* erlägges. *afraðdagha* skulu vara tyswår vm aret. en vm mitzsomars dagh. annär vm michials-mässo *SD* 5: 639 (1347). — **afraðs karl**, *m. L.* — **afraðs kopar (-kopper)**, *m. koppar som erlägges ss afrað*. om then *afraðz* kopper som nw gaar wth *FM* 482 (1510). — **afraðs päningar**, *m. pl. penningar som betalas i afrað eller skatt. afraðh och afraðz päninga SD NS* 2: 114 (1409). *ib* 219 (1409), 310 (1410), 455 (1411). *BSH* 4: 1 (1470). — **afraðs time**, *m. tid då afrað erlägges. SD NS* 1: 656 (1407).

afraðha, *n.* *afrað*, *årlig afgift af landbo till jordegaren*. thet *afraðha*, som iac ther aff op burit hafuer *SD NS* 1: 567 (1406). — *afrað som utgår ss skatt till kronan*. först skal laga skatten aller

vtgå, och twädela af then andra skatten, som the förre giorde, tå IIII bönder woro lagda vthi ena giärðh, hwadh thet är arfwode, *afraðha* eller andra vthskylder *GS* 44 (1437).

afraþa (-raadha, -rodha), *v.* *afraða*, *afstyrka*. þa han af räþ hanom döþen *Bu* 138. *Bil* 376, 618. *Bir* 1: 141, 3: 339. *ST* 427. alla bönder *afraðde* thz han *RK* 2: 8063. tha wi gatum hanom ey *afraðhit* at fara *KL* 166. *afraðh* them at offra *Bil* 266. *MB* 1: 242, 403. *afraðh* han honom fran hans pino *Bo* 119. alle thet swa *afroddhe FM* 244 (1505). alle aff *raadho* han *MB* 2: 244.

afraþa, *v.* *afraþa*, *afskrapa*. hon *afraþadhe* hans har *Ber* 82. *Al* 98. swasom thz trä som swarwas j swarwo stole hulko huassasta jarn är mote sat *afraþande (abradens)* vtan hugnadh *Bir* 3: 136.

afraþa lass, *n. L.*

afrat, *se* **ofrat**.

afreþa, *v. L.*

af rensa, *v.* *bortrensa*, *rensa*, *sopa*. hwaru morgh-on som af rensät är *SD* 5: 638 (1347).

afrestan, *f.* *ifver*, *bemödande*. ärfuodadhe oc brukade sik mz alle fikt oc *afrestan Su* 224.

afrezl, *f. L.*

afrezla, *f. L.*

afridha, *v.* *rida bort. RK* 3: 35, 3073. *Di* 172.

afriua, *v.* *afriua*, *rifua bort*. mz syno *afreffno* haare *MB* 2: 199.

afroten, *adj. L.*

afrydhia, *v. L.* *afryðja*, *uppröðja*, *odla. GS* 58 (1474).

af ryma, *v. L.*

afraþe (-radhe *SD NS* 1: 686 (1407), 2: 219 (1409); *GS* 39 (1414); *VKR* 36), *n.* [*Isl.* *afraði*] *L.* *afrað*, *årlig afgift af landbo till jordegaren*. afskyldh *afraðhe* oc thienist af thy hawa *SD NS* 1: 686 (1407). halft *afraðhe* oc *afraðz*päningar, som jordhen arlichea skyllar oc the aff gozeno opbära *ib* 2: 219 (1409). tha han (*landbon*) sit *afraðhe* införir *VKR* 36. *GS* 39 (1414).

afräkkia, *v.* *upphinna*. han kunde them ey *afräkkia* j wäghenom *ST* 327.

afräkna, *v.* *uppgöra räkning, förestå el. ordna uppgörelse*. haffua wij thöm i millom skäligan skipt ok *afreknat* bade i fasto ok lösörom *SJ* 383 (1473).

afräkt, *f. L.*

afräna, *v.* *frånrfva*, *beröfva. med sakens dat.* af ränas thässa blomstrandis lifweno *Gr* 275. sinom sinnom *afränth* *MB* 2: 294. *Su* 140. — *med personens dat.* thet er mek af rönt (*för ränt*) *MD* 68. at the allaledhis *afränte* sik siälffuom wpföras til öffre tingen *Su* 230. wärðzliken hedher them aff ränes *ib* 117. *ib* 161.

afrökia, *v. L.*

afsaknadher (ack. -adh, -at), *m.* 1) *saknad*, *afsaknad*. ffyl sidhan in swa mykit aff drykkin at thu hawir ängin *afsaknadh* aff natuardhin *Bir* 4: 129. wi haffwom fwennit them som wi barom storan *afsaknat* före *LfK* 148. 2) *mistning, förlust*. haffwir *afsaknadh* ellir minzkat j thinom skath *ST* 224.

afsala, *f. L.* *afsala*, *försäljning. GS* 42 (1414).

afsidhis, *A)* *adv.* *afsides*, *åt sidan*, *på el. till ett*

afskildt ställe. staanda af siidhes skilda fraan conuen-
teno VKR 26. gik nakat afsidhis af hans öghsyn Gr
263. MB 2: 5, 89. SO 295. B) *prep. med ack. vid*
sidan om. breda widh och affsides thz altaret SO 163.
— *Jfr asidhis*.

afsighia, v. L. 1) *afstå från, afsäga sig an-
språk på. med ack.* the affsagde ängena FH 2: 113
(1438). — *afsäga sig, afsäga sig del i. med dat.* affsigiom
wij hans orligom och krigom BtRK 80 (1434). — *afstå
från, öfvergifva, med dat.?* hana owirgifwit oc af sakt
världinna (för världinne?) Bir 3: 407. 2) *afsäga,
afkunna, förkunna.* SO 154. thät wardh ouer wäghit
oc for rätto affsaght SJ 10 (1423). ib 279 (1460), 284
(1460). — *refl. afsighias, afsäga sig. med dat.* afsagdhis
hon allom världinna lostelicom thingom KL 323. at
fulkomplika neka ok af sighias sinom eghnom vilia Bir
1: 42. Ber 170. ST 25, 27, 234, 313. Lg 3: 130. — *med
ack.* afsagdhis hon alla världinna fafängo KL 326.

afsinna (affsinne) Su 357. **aff sinne** MB 2: 169,
238), *adj. eg. från sina sinnen, beröfvad sinnenas
bruk.* 1) *sanslös.* flollo iämsköt nidher ... widh iordh
som dödhe waro ok lagho aff sinna Bil 287. Bir 2:
132. MB 2: 169, 238. Su 76, 214. 2) *utom sig.*
wardh han aff storum dröwilsom swa som afsinna
ST 442. Su 45, 411. allir affsinne oc wpsupin glädz
jak ib 357. 3) *från vettet, sinnesrubbad, vansinnig.*
varþ munkin swa som affsinna (amens) KL 186. suasom
galin oc af sinna Bir 3: 15. ST 308.

afsinnoher, *adj. sinnesrubbad, vansinnig.* Lg
3: 349, 353.

afsinnohet, *f. sinnesrubbning, vansinne.* LB 7: 331.

afsiudha, v. *afkoka, bortkoka, genom kokning af-
dunsta.* nar tridie delin aff vatnit er aff swdit LB
7: 311. PM XLI.

afskapadher, *adj. vanskapad.* KS 44 (112, 47).

afskatta, v. [Mnt. afschatten] *eg. taga ss skatt;
afpressa, med våld frantaga.* bo jonsson hafde hans
fadher ... the godz vtan lagh ok rät ok vtan brot
aff skattat SD NS 2: 197 (1409). sa sara loth han
thom aff skatta vxa koo och huat the attha RK 2:
1004. *Jfr skatta af.*

afskedhis, *adv. [Isl. afskeiðis] från rätta vägen,
på afväg.* affskedes gånga KS 2 (3, 2). Bo 176.
gaar affledhis allir affskedhis Su 329. ib 389, 419, 425.
Lg 3: 484.

afskilia, v. *afskilja, skilja.* afskiliias af thässe
värld KL 353.

afskilnadher? m. *skilnad, åtskilnad.* eigh är nakar
afskilnadher (för åtskilnadher?) a them j somlikom
thingom Lg 963.

afskipa, v. *aflägsna.* Bir 4: (Avt.) 185. TB 77.

afskipa, v. L.

afskipta, v. L. *undanskifta, fränskilja.* hon war
ther med afskipt DD 1: 176 (1501).

afskrapa, v. *afskrapa, bortskrapa, utplåna, till-
intetgöra.* i siwkdom i hwilkom synde afskrapas swa-
som rudhir af iärne i elde KL 241. iak skal af skrapa
(delebo) them swa som nakot thz som scriwat är j
bok af skrapas (abraditur) Bir 1: 152. Bu 169. Bil 276,
605. afserapa mith nampn af liffsins book Gr (Cod.
D) 379. at han af skrapa thin aminne af mino hiärta
KL 230. tha vordho alla vara synde afskrapadha Bo

252. för än the slögdhin vardhir afskrapadh ib 18.
opläti ther sin mwn at predica huar godhe maghin
vardha thäs hetare j kärlek . . . ok wrang sidhuänia
af skrapas (aboleri) Bir 3: 173. är han ey (näml.
min vin) tha vardhir han affskrapadhir (delebitur) ib
2: 261. *Jfr skrapa af.*

afskrapilse, n. *pl.?* *afskrapande, utplånande.* til
synda afskrapilse MP 1: 46, 98.

afskridha, v. *skrida ned.* wilit . . . hwilkit skal
fästas mz threm naalom at thz skuli ey affskridha
(defluat) Bir 4: 11. VKR 58.

afskriva, v. 1) *afskrifva.* LfK 136. 2) *ut-
stryka.* nagat ordh eller artikkel aff scriffua eller
tilleggia SO 87.

afskrädha (afskredha), *f. afskräde.* jak vände
alt thz skapat var ok världliket til min lusta ok
atirlefwona ok afskredhona (peripsemata) oc thz
smälicasta var gaff jak gudhi Bir 3: 143. gör
swa som then som rensar äple han kastar bort skalit
ok askredhona (för afskredhona) oc thz bässta ok
thz nyttelicasta atirgömir han sik ib 431. ib 4: 392. wth-
wräkas aff allom swa som slema aff skrädhor Su 117.

afskyld, *f. L. afkastning, afkomst, inkomst (af
jord).* at jac matte til minna widerthorft afskyldh
afradhe oc thienist af thy hawa SD NS 1: 686 (1407).
mit gooz . . . meth allom afskyldom ib 2: 261 (1410).
meth allom tillaghum afskyldom ok thiänist ib.

afskyrdh (afskärdh. aff skiördh), *f. [Isl.
afskurðr, m.]* 1) *afskärande, bortskärande.* nyte
stundom huassa afskyrdh (resecationibus) suasom godh
läkiare Bir 3: 319. är nagat forskorit mera än reth
aff skiördh bör at vara SO 114. 2) *det som är
afskuret, afskuret stycke.* hon grep tungona afskärdh
Bil 506. tok hon sina tungo affskyrdh ST 261. — *särsk.
afskurna skinnlappar, affall af skinn.* lim aff skinnom
oc aff skyrd PM XLVII.

afskära, v. L. *afskära, bortskära.* lät iulianus hänna
tungo af skära Bu 506. lät dragha ok tänia henna
spena ok wm sidhe afskära Bil 426. ib 115. lät kasta
sina naturlika limi afskorna wt i hafuit ib 619. hänna
hiärta var vtdraghit ok läpane aff skorne Bir 3: 136.
ib 140. suasom gräs aff skärs mz lia ib 2: 200. — *part.
pret. afskorin, afskild, kättersk.* the affskorne omilde
rydzer FH 7: 91 (1511). ib 92 (1411). FM 133 (1502,
gammal afskr.). the omilde affskorne hedningher ib
665 (1517). — *Jfr skära af.*

afskärilse, *f. afskärande, bortskärande.* afskäril-
sinna iärn Bir 1: 351.

afsköfla, v. *borttaga, undandraga.* jac skal jnthe
aff sköfla fraa bondanom aff then helftheden som
jac skolle hafft met bondanom FH 5: 20 (1463).

afsla (off- BSH 5: 464 (1511)), v. L. 1) *slå af,
afhugga.* ther loth them jerlin hoffwod aff slaa RK
1: 261. ib 4427. wi ärom swa som gräs af slaghit
ok af huggit mz lia Bir 1: 190. 2) *genom slag
el. nedhuggande beröfva.* thän tidh war frende oss
aff slaghin wardh SD NS 527 (1412). Ansg 233. 3)
slå af, afkorta, afdraga, minska. hwars arsins wt-
skyld . . . scall aff slaas i sama geldinä per till
alt geldit vardir guldit SD 5: 160 (1343). land-
skildhen ok hwat af gozit vpbärs skal egh affslas i
howdgeldhit SD NS 1: 20 (1401). ib 28 (1401), 34

(1401) o. s. v. tridiungen aff skatten loth han aff sla RK 2: 943. tha vtleggie thz hosbonden ock aff slaas i drengsens lön SO 81. VKR 8. 4) *borttaga*. hwar som nokot onyttelikit är oc ey sannind likt thz wil iak aff sla (*overslain*) oc lata fara ST 6. 5) *slå tillbaka*. vordho aff slaghne aff stadzsens hay stridzmannom MB 2: 17. aff slogho them ib 244. RK 2: 9086, 3: 3876. BSH 5: 464 (1511). — Jfr *sla af*.

afslagh, n. 1) *nederlag*. fingo tha swa ilt affslagh RK 1: 263. 2) *afslag*, *afkortning*. SD NS 1: 664 (1407). 2: 55 (1408). Jfr *arvodhis afslagh*.

afsläkt, f. *afslag*, *afkortning*. wtan alla affsläkt FH 4: 66 (1458).

afsnima, se ofsnima.

afsnälla, v. *försnälla*. afsnälla herren sin skatt SO 295.

afspisa, v. *utspisa*, *utdela (mat)*. the som haffwa closters tingh i befelnigh at aff spisa oc wt lägga LfK 154.

afstadhkoma (astadhkoma, aastadh komma: -er BSH 4: 248 (1500). osted kommä FH 6: 89 (1496)), v. *åstadkomma*, *åvägbringa*. han kwnne thz ey astadhkomma Su 152. LfK 35. mz all then makt j kunnen aff stadh komma Va 17. ib 19. Di 111. FH 6: 89 (1496). BSH 4: 248 (1500). thz ärligastä ther han kunde affstadh komma Va 4. thet ytersta the kunne afstadhkome BSH 3: 186 (1467, *afskr.*). medh the meste karle vii kwnne affstadh kome ib 4: 301 (1502). — Jfr *koma af stadh under staper*.

afstakkotter (affstakkither), se ofstakkotter.

afstarker, se ofstarker.

afstigha, v. *stiga ned (från en häst eller annat djur som nyttjas till ridt)*. Bo 22. Iv 175. Jfr *stigha af*.

afstilla (-stylla, -stella: -stellis BSH 5: 82 (1506), 207 (1507)), v. [Jfr *Mnt. afstellen*] 1) *afvända*, *förhindra*. thet them gud affstille FH 7: 91 (1511). huru sodane sskadhe och iffordärff matthe affstilles ib 86 (1510?). hwat til swadana angrep göris skal allir j hwat mottä thet kan affstilläs FM 91 (1497-1501). 2) *göra slut på*. pa thet krij, örlig och blodzwtgylse matthe aff stilles BSH 5: 52 (1505). ib 82 (1506), 207 (1507). HSH 19: 26 (1504, *afskr.*). hwre . . . hwn (*fäiden*) kwnne med nogen lempe aff stilleth wordhä ib 20: 191 (1507).

afstinga, v. [Jfr *Mnt. afsteken*] *genom styng el. stöt kasta från hästen (i tornering eller strid)*. ther wart mangan riddare aff stungen Va 18. Jfr *stinga af*.

afstridha, v. *genom strid bemäktiga sig, intaga, eröfra*. at wi aff stridha (*expugnemus*) maghom gabaon MB 2: 27. Jfr *stridha af*.

afstryka, v. 1) *stryka bort, aftorka*. gudh skal aff stryka (*absterget*) alla thaara aff theras öghom MB 2: 344. ib 366. Su 196, 317. 2) *utplåna, förstöra, tillintetgöra*. hwilkin . . . gambla syndinna smitto affströk mz sinom mildasta wtrinnande blode Su 196. han affstrykir swa then riika som thän fatigha ib 235. MB 2: 118. — Jfr *stryka af*.

afstyra, v. 1) *afstyra, afvända*. Lg 3: 287. 2) *håjda*. nar wilin wil mera än han förmaar, tha är han atherhallande oc affstyrande LfK 35.

afstäckia, v. 1) *afkorta, stympa*. swasom at

moysi ark ingang ffaste mwrane nidherföullo oc affgudhit affstäkt (*detruncatum*) wart Bir 4: 104. 2)

förkorta (om tid). hon alstingis aff steckär oc vth planar lengxta oc bytterliigasta skerseldz pina Lg 3: 72

afsvikia (aaf-), v. *genom svek beröfra, med dat. och ack.* hwar androm godz och ära aaf suikia MD (S) 232.

afsädhum, adv. L.

af sälla, v. L.

afsälning, f. *afsala, försäljning*. ingen afsälning göra GS 42 (1414).

afsätia, v. L. 1) *nedföra, nedflytta*. han affsatte (*deposuit*) the waldogha aff thera säte ST 203. 2) *afsätta, afskeda, skilja från värdighet eller syssla*. affsettie thetthe vthlendske folcket BtRK 377 (1501). mago the han af settia KS 9 (22, 10). GS 29 (1375, *orig.*). Bir 1: 74. VKR 30. tha sculo wernamän oc synomän afsätias ok andre tiltaghas TB 73. ath i plath ware aff satthe aff höffvitzmans dömith, och jach aff biskopsdömith BSH 5: 137 (1507). aff sätthia han aff rikesens styrsle MB 2: 261. afsätias rikeno Gr 263. 3) *underlåta, afstå från*. at i wille thet afsette BSH 3: 186 (1467, *afskr.*). HSH 20: 165 (1507). swadanne kort scriffuelse affsettiä FH 1: 69 (1490-*talet*, *afskr.*). 4) *uppskjuta, framskjuta*. affsatte han then dagh oc friid som forramat war oc . . . satte han in vpa pingxdaga BSH 4: 12 (1471). — *bevilja uppskof med*. at wij haffue fordraget oc affsat oc med thetthe wart opne breff fordraga oc affsettie then tol . . . til tess at riget komber i bättre stadga BSH 4: 225 (1497).

5) *göra slut på*. om thetta krijgh . . . matte besth stilles och affsettes DD 1: 208 (1508). BSH 5: 267 (1508), 341 (1509). ath thenne manne störtningh och . . . blodz vtgiwtilsse . . . motthe aff sätties och bestijlles till en fulkomneligh godh ändhä HSH 20: 71 (1506). affsätthia then stora fara och forderff ib 22: 53 (1493). — Jfr *sätia af, utaf sätia*.

afsättilse, n. *nedsättning, förringande*. räknande . . . nidhrilse oc afsättilse ophöghilse Bo 110.

afsätning, f. *afsats*. tässa affsätningena allar mwr giordhe allexander philippi Lg 3: 458. — *utsprång*. öfwarst j murenom war een afsätning som lankt gik ofwir muren ST 419.

aftaka (-tagha), v. L. 1) *borttaga*. af takar väruld-ena synd Bu 55. swa som likkamlikom sinnom aff taknom (*in extasi positus*) Su 19. wrdho mz döddenom bradhe-lik aff tagne ib 65. äpther alla sönenar afftogx (*consumta est*) oc modherin mz samma pynom MB 2: 302. til alder monde mit liiff aff taga RK 1: (LRK) s. 223. SEG 120. afftaker (*förtager*) wanen wansam-likhetena LfK 129. scal jac for:da härre knwtz hand aff taka (*d. v. s. åtaga mig*) til härre karl magnusson SD NS 1: 446 (1405). 2) *aftaga, taga bort (det som någon bär på sig)*. herra iwan hans vapn aff tok Iv 2445. ib 2827, 5295. hättonne afftakne KL 84. 3) *fråntaga*. thet godzet hafde sone honom orätlikä aftaket FH 3: 7 (1369). aftok honum vingardhin Bir 2: 85. ib 3: 243. MP 1: 28, 2: 81. BSH 2: 73 (1399). MB 2: 116. ST 154. 4) *af-sätta*. at skipa ok aftaka domara i härade ok hundare hwario KS 68 (168, 75). 5) *aflägsna, afstyra?* wara honom och hans effterkommende en affthagen (*för aftalen el. aftaladh?*) sak FM 154 (1504).

aftala (*part. pret. -an för -adh* BSH 4: 101 (1483); FM 303 (1506)), *v. aftala, afgöra, bestämma*. SO 102. RK 3: (till. om Chr. II red. B) 6210. — *uppgöra, bilägga*. en alstinges aff talan sagh BSH 4: 101 (1483). FM 303 (1506). SO 109. Jfr **tala af**.

aftan, *se aptan*.

aftogh, *n.?* [Mnt. aftoch] *afdrag, minskning?* vthen all hielperädha forswmelsa oc aftogh BSH 3: 151 (1464).

aftra, *se atra*.

afträdha (aaff-), *v. afvika från, affalla från, öfvergifva*. then lydne oc vederkänning, the aaffträdne woro BSH 5: 224 (1507).

aftäker? *adj. som får el. bör tagas, förbruten*. ware aftäkt (för -tökt?) alt thet han far mz TB 79.

aftäkt, *f. [Isl. aftekt] L.* 1) *borttagande, fråntagande, afhändande*. göra them änga handa aff täkt Al 9638. — *särsk. borttagande af kläder eller redskap från den som förbrutit sig i något af vissa i lag el. särskild stadga angifna fall*. them mannom aff täkt göra som brutlike äru TB 78. alla aftäkter som göras j thenna fornempda scoghom sculu lysas a nästa tridhiungx thinge ther äpter the waro giordha ib. dyll han aftäkt som hana giordhe ib. then aftäkt giordhis till ib. then aftäkt giordhe ib. 2) *sak som sålunda blifvit tagen från någon*. aff täkt till nästa tridhiungx föra TB 78. fae fram aftäkt ib. 3) *afdrag*. vthan aftäkt oc minzkan VKR 37. Bir 5: 119. — **aftäkta vitne**, *n. L.*

aftälghia, *v. tälja bort*. thok alt thz han hafde aff thälght oc lagdhe vpa sina hand Bil 870.

aftälia, *v. [Isl. aftelja] L.* 1) *afråda*. aftalde han fran cristne thro Bil 460. aftaldo han wardha cristin ib 564. ib 86. MB 1: 431. som aftaldo folkith ib 422. 2) *ej tillräkna, räkna som godtgjord, tillgifva*. skal all skade wara aftalder opa bade sijdor BtRK 87 (1435).

aftökis fä, *n. L.*

aftöma, *v. [Isl. aftöma] tömma af, tömma*. som j fyllir ok af töme Bir 1: 347.

afthrängia, *v. L.* 1) *tränga från, afvinga*. at thenna for:da godz forscrepnom eskild eskilsson sua olaghlica aff thrängd waro SD NS 2: 197 (1409). huilken en broder androm sin broder sit rwm afftrenger SO 142. ib 151. 2) *undantränga, med våld aflägsna, afsätta*. han afftrengde then som ret walder erkie bischof war BSH 3: 113 (1458, *nyare afskr.*). 3) *afskaffa*. haffue wij aldrig någre helgedager aftrengt eller aflyst BSH 3: 115 (1458, *nyare afskr.*).

af pva, *v. aftvå, borttvätta*. hana afthwaghith thz etrit Bir 3: 430. af pwande sinna förro lasta smitto KL 186. rensilsinna stadhir j hulkom siälanna smittor af thwas Bir 1: 387. Ber 38, 97. — *utplåna*. här är ey at enast aff thwaghin täxstirin ok scriptin Bir 3: 265. Jfr **thva af**.

afthörka (-thyrka MP 2: 141. **-thorka** Bir 3: 32), *v. aftorka*. afthorka sua alla smittona aff sino änlite Bir 3: 32. ib 1: 30. MP 2: 141.

afund (KL 140, 156; **-undin** MP 2: 243. **afwnd** Bo 95; Bir 2: 13, 3: 99. **affwnd** Su 354. **affwndh** MB 2: 324. **aaffwndh** RK 3: 2112. **awund** MB 1: 229, 230, 279, 394, 395; Al 2591; ST 326; Lg 35. **auund** MP

2: 247. **awnd** Bu 51, 516; Bil 212; Bir 1: 123; ST 321, 349, 448; Va 8, 35, 38; Lg 90; Di 161. **awndh** Va 9. **agwnd** RK 1: (*yngre red. af LRK*) s. 260, 262, 266, 268. **auond** MP 2: 49. **afuond** MP 2: 243. **afwond** Bil 867; MP 2: 110), *f. [Isl. öfund] L.* 1) *afund*. awund är grund fore alt swik wnna ängom got vtan siälfwum sik Al 2591. awund fölgher likamlika thinga giri MB 1: 394. ib 230. Bir 2: 13, 3: 99. MP 2: 49, 110, 243, 247. tendis awund oc hat them i mällan MB 1: 229. Bo 95. andelika thinga awund (*afund öfver andeliga ting*) MB 1: 261. hafde kain mykla awnd widh honum Lg 90. hafde afwond vidh gudz hedher ok andra hälgha manna Bil 867. han hafde awund widh at nakar konungir wara (*för -e*) bättre än han Lg 35. han hafde awnd til mik Bir 1: 123. ST 321, 326 349. affwnd til annars wälgang Su 354. drager mik engen awnd effter (*hys ingen afund mot mig för det?*) Di 161. 2) *ovilja, harm, förtrytelse*. diäwlen bar päs awnd Bu 516. Bil 212. iulianus bar awnd vip guplekt iartighne Bu 51. KL 140, 156. 3) *fiendskap, hat*. SD 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). MP 2: 247. Va 8, 9, 35, 38. RK 3: 2112. han hawer ... awund widh waara gudha MB 1: 279. the affwndh (*odium*) han til jwdana haffde ib 2: 324. ST 448. — **afunda ämne (awunda ämpne)**, *n. anledning till afund*. MB 1: 229. — **afunds fulder (afwndz- KL 418; Bir 3: 157. awns fullir MP 1: 45), adj. afundsjuk**. KL 418. MP 1: 45. Bir 3: 157. — **afunds man (affwndz- Bir 4: 58. awndz- ST 15. awnz- Bil 576), m. afundsman**. lögh thera awnz man Bil 576. ST 15. Bir 4: 58. — **afunds oqvädhins ordh (awndz-)? n. af afund el. hat föranledt oqvädinsord**. kallar man annan otwghit nampn thiuff liwghara härianson ellir awndz oqvädhins ordh (*troligen står dock här awndz för annat el. annor; MEGR red. A har: annat oqvädhins ordh 54; red. B: annar vquädis ordh 59*) EGR 63.

afunger, *se ofunger*.

afunda (afwnda: -adhe Bir 3: 99. **awunda. -ar, -ape)**, *v. [Isl. öfunda] afunda, afundas, hysa afund (mot el. öfver)*. awundadho honum hans rikedom MB 1: 210. awundar man androm, at han är bättre ib 395. ib 123. awundar han them ib 277. ib 266. Bir 3: 99. han awundadhe fadherfadhers hedher Bil 376. — *refl. afundas (afwndas* Bo 11; Bir 3: 77. **affwndas: -adis** RK 2: 2778; **-adhos** Lg 3: 395; **-andis** Su 226. **avundas: -apes** Bu 143. **auundas: -adhis** MP 2: 110. **awndas** Bo 95; Bir 1: 287, 3: 176; **-adhis** ib 1: 105, 3: 57) 1) *afundas, hysa afund (mot el. öfver)*. diäwlin avundapes hanom Bu 143. awndas människian vidh them som hedhir hafwa Bo 95. ib 11. affwndadis ther wid RK 2: 2778. Su 226. awndadhis iak mot thik Bir 1: 105. ib 3: 57, 77. MP 2: 110. awndas mot hans wälfärd ok godho Bir 1: 287. 2) *harmas, hysa förtrytelse (öfver)*. diäfwlin awndas mykyt vidh mario liuärne Bir 3: 176. affwndadhos the oc wredhgados moth hennas helso-sama gärniggom Lg 3: 395.

afundsiuker (afundzsiwker: -an Bil 165. **afwndz siukir** Bir 3: 73. **affwnsiwker: -om** Su 377. **awundsiwker: -t** MB 1: 481. **awundzsiwker** Lg 1010; **-o** MB 1: 262. **awndsiuker: -a** Bo 108; Bir 2: 279), *adj.* 1) *afundsjuk*. thu tholde

mik lifua afundzsiwkan owin *Bil* 165. *KL* 119. *Bir* 1: 189, 2: 279, 3: 73. *Su* 377. orent hiärta oc awund-siwkt *MB* 1: 481. diäfwlsins awndsiuka ondzsca *Bo* 108. *MB* 1: 262. thu vest thit folk wara awnd-siwkt mot annars hedhir ok äro *Bir* 1: 397. 2) *håtsk, fientlig*. awundzsiwker widh hænna cristindom *Lg* 1010.

afunna (*pres. -un*), *v.* *afunda, afundas*. afunna androm lof eller godha fräghd *KS* 25 (62, 27). han afun them han (*kärleken*) äkke *Bo* 113. afwnnande androm at the äru höghre än the *Bir* 1: 101.

afvara, *v. L.*

afvika, *v. afvika*. i skulin ey affwiika, oc mik affganga, til spaamän *MB* 1: 367.

afvinna, *v. [Mnt. afvinnen] vinna från (någon), fräntaga. med dat. och ack.* han reddis the wille honom slotet aff winna *RK* 2: 991. *ib* 1563. aff aldra handa godz som thu thinom iämcristne mz swik fals oc orät afwindir *ST* 494. alexandro sit liiff aff winna *Al* 9920. at the forida tolf örislandh ioordh wordhe them meth laghum äller domom affwnnen *SD NS* 1: 92 (1401). äpter thet at thet sama godzith er them äller domkirkionne affwnnith *ib. ib* 99 (1402), 2: 378 (1411). *Jfr vinna af.*

afvita (*afwitta* *KL* 282. *auita. avita* *Bu* 209. *awita* *KL* 46; *Bil* 486; *Bir* 1: 12. *aweta* *Lg* 3: 353, 363, 374, 378. *affweta* *ib* 376. *dat. pl. affwithom* *PM XXXVIII*), *adj. L.* 1) *afvita, galen*. fik pän *auita* var rät samuit *Bu* 130. *ib* 209. *Bil* 486. *KL* 46, 282. *Bir* 1: 12. *Lg* 3: 353, 363, 374, 376, 378. *PM XXXVIII*. 2) *sanslös*. ensamen aminnilsen thinne sons hardasta pino gör sannelika gudhelika människior affwita ällir dödha mz allo *Su* 212.

af vräka, *v. L. bortdrifva, bortkasta, bortlägga*. maa skee at han aff vräkir (*abscindat*) syna wrede *MB* 2: 157.

afväghis, *adv. [Isl. afvegis] från vägen, åt sidan. böghia aff wäghis* *MB* 2: 134.

afvälta (*-välla. -valda*), *v. L. med våld fräntaga. med dat. och ack.* the hafde them affwaldath therä äghadela *DD* 1: 94 (1442, *afskr.*). som them haffua therä äghodela afuällath *ib* 96.

afvälta, *v. afvälta, bortvälta*. stenin var afuältir *Bo* 224.

afwämilse? *n. pl.? vämjelse, äckel*. hon (*malört*) dogher oc mot affwämilse (*för haffwämilse? sjösjuka. Lat. orig. Macer har: nausea marina*) blandath mz win oc drokkin for än man aa haff far *LB* 5: 80.

afvända, *v. afvända*. at thet forderff . . . matte tess heller affwendas *BSH* 4: 228 (1497). — *med dat. och ack.* at han skulle honom aff wändha konungxsens wredhe *MB* 2: 292.

afvänia, *v. afvänja (ett barn från att dö)*. qwinna wiliande afuänia sit barn *KL* 261. modhir af wäniande sit barn af miölkinne *Bir* 1: 311. aff wandher aff spenom *Su* 164. *ib* 205. *MP* 1: 25. war affwandh at dya *Lg* 3: 3. — *med dat.* aff wandh myölkenne af modherliko bryste *Lg* 3: 278.

afväpna, *v. afväpna*. thz hon siälff afväpnte mik *Fr* 202. rasklika varo affuäpnte the *Fr* 632. tha han hafde afuäpnath sik *ib* 343. affuäpnto sik *ib* 634.

afvärja (*affwerige* *FM* 324 (1507). *offvärja* *O r d b o k*.

ib 91 (1497—1501). *offwerijgä* *HSH* 20: 165 (1507). *offwerijä* *ib* 171 (1507)), *v. afvärja*. at af wäria rikesens nödh *RK* 2: 1533. *ib* 7017, 3: 884, 2201. *Su* 180. *FM* 91 (1497—1501), 324 (1507). *HSH* 20: 165 (1507), 171 (1507). — *hindra*. aff värie at han aldrig skal fa macht offuer swerigis riche *HSH* 20: 69 (1506). *Jfr värja af.*

afvärka (*-värkia*), *v. L. bemäktiga sig, slå under sig*. mit fäthärnes gooz . . . at klande ällär afvärkia *SD* 5: 280 (1344).

afväxter, *se avaxter*.

afägga, *v. [Isl. afeggia] ifrigt afråda*. afägga pauanom at koma til rom *Bir* 2: 332. hon affäggjar mannen aff allom godhgärningom *MB* 1: 45. *Bil* 784. hulkin godha tanka oc gärninga afäggjar *MP* 1: 196.

afärp, *f. L.*

af äta, *v. äta bort, förtära*. alt kiötet var af ätit *Bu* 515. *Bir* 3: 136.

afäta, *se ofäta*.

afätta, *adv. från ätten, från släkten*. til thäs thz waldith gik affätta *MB* 1: 263.

aföra, *v.* 1) *påföra, tillfoga*. hon (o: pynan) är aff gudhi tik räthviisliga afördh *LfK* 258. 2) *framföra (tal el. ord)*. swa sköt thz war alexandro a fört *Al* 7904.

aganga (*aa gaa*), *v.* 1) *pågå, undergå, underkasta sig*. them tykte thz wara twngt aa gaa *RK* 1: (*sfgn*) s. 188. 2) *angå, gälla. med dat.* lika wiiss som oss thät siälwm aginge *HSH* 16: 6 (1369). — *Jfr ganga a.*

aganga, *f. L. Jfr skogha aganga*.

aganger (*aagongher. ogongher*), *m. [Isl. ágangr] åverkan, intrång, ingrepp*. hadhe giort them äganh vppå then siöen *SD NS* 2: 245 (1410, *nyare afskr.*). om aagongh pa theris gambla änger *FH* 5: 109 (1487). ranzaca hwilken tere haffuer giort ogongh wppo then annars änger ok wtmark *BtFH* 1: 134 (1506). *ib* 137 (1506), 138 (1506), 147 (1506), 153 (1506), 166 (1508), 174 (1506), 176 (1507), 178 (1507), 198 (1509), 201 (1509), 212 (1507).

aggia, *se äggia*.

agrip (*agrep*), *n.* 1) *angrepp*. engin göre agrip eller owirwald vppa then andra *BtRK* 113 (1436). *ib* 140 (1441), 144 (1441). at noget agrep görs . . . pa forne högboren förste *ib* 180 (1453, *orig.*). at fornämde konungh karl . . . schal i ingen handa matho agrep, forfang eller schada widerfaras *ib* 251 (1468, *orig.*). 2) *anmärkning, klander?* wten hinder agrip ok tiltal *BSH* 4: 53 (1477).

agripa, *v. L.*

agriper, *m. L.*

agärp, *f. L. pågift, mellangift*. ä fölghir agärdh wande köpe (*merx precii teneri petit addicione foueri; meningen väl: när dålig vara köpes, har man rätt begära, att ytterligare något gifves på handeln*) *GO* 525.

agha (*-ar*), *v.* 1) *aga*. man skal agha onth barn at thz wardher goth ok goth barn at thz wardir ey onth *GO* 747. 2) *hålla i tukt*. hon (o: dröffuilsen) twingar oc aghar (*castigat*) olydoga kroppen *Su* 175.

agha, *se ägha*.

agborre (*aborre*), *m. abborre*. aghborre perha

(föör percha el. perca) VGL XIV. i skippundh törre aborre HSH 19: 166 (1506).

aghe, m. [Isl. agi] 1) *fruktan, skräck*. ther är hwarte ratzl äller aghe Al 1879. ib 3729, 6227, 7932, 9976. han fik för räzl rät aldre agha Fr 3158. Iv 947. för marsken haffde han myken agha RK 2: 3957. göra the borgare ther af agha ib 2410. ib 4634. androm til aga ib 3: (till. om Chr. II red. B) 6230. lifua vidh nödh ok tholkin agha Iv 5682. — pl. *skrämiskott, hotelser*. iak rädhis ey thina agha Fr 1002. 2) *tukt, näpst, späkning*. hyölt hon sin kropp wndher starkom agha oc harde näffst Lg 3: 395. ib 421. 3) *ordning, skick*. mykin aghe ok starker frid RK 1: 453, 1815. ib 1247. pa myna swäna hölth iag skälighen agha RK 3: (sista forts.) 5843. — **agha fulder**, adj. *upprätthållande tukt och ordning*. aga fwl öffwer them han rada skal BSH 5: 305 (1508). — **agha lös**, adj. [Isl. agalauss] L. utan tukt el. ordning, tygellös. han förde myketh folk oc agalösth MD 436.

aghen? om aghen (föör daghen?) ginghom wi i hwsen til folket Lg 3: 468.

aghn (angn: angna Ber 224. -ar), f. [Isl. ögn] L. agn. som agna j kornaxom sundirkrosas j trysningh MP 1: 140. at . . . kornit starklica thryskias at thz skuli skilias fran agxeno oc agnine Bir 2: 55. ib 159, 279, 3: 319. Ber 224. Al 9118. — **aghua-baker**, m. L.

aha? Bil 901 (möjligen för tha).

ahald (aahaal), n. [Isl. áhald] *våldsamt grepp. handgripligt våld*. at hownskild inthet aahaal eller aakomma giorde paa honum BSH 5: 362 (1509).

ahughadher, adj. *uppmärksam, aktsam*. tilbör thy thik wafatlika at ahughadhan vara (*studere*) när thins hiärta reenlek Ber 267.

ahughi (ahoghi. aahoge), m. [Isl. áhugi] 1) *åhåga, uppmärksamhet, aktgäfvande*. haf ahugha a (*intente ora*) thinom härra gudhe Ber 271. 2) *omtänke*. skal han ok haua mera akt ok ahugha huru han må wäl ok ärlika skipa ok styra sit land ok almogha KS 56 (140, 61). mz ahogha och vmsorgh vm thz j skulin ätha JP 58. taghä megh swaadana aahogä oc bestilning paa FM 350 (1507). 3) *ifver*. tha fingo somme sa stoor ahuga RK 2: 7471.

a hughsa, v. *betänka*. vil iak gärna mz thinne hiälp a huxa min brut Bir 4: 145.

ahughsan (aahugxan), f. *omsorg, ifver*. mina nadh skulu the sik saman sanku för liggiande fää mz idhkelike aahugxan Bir 4: 34. VKR 78.

ahylilse, f.? *täcke, tackelse*. madhka skulu uara thin ahyllilse (*operimentum*) Ber 210.

ahända, v. L. [Isl. áhenda] eg. *lägga händerna på*. 1) *taga, bemäktiga sig*. huat han ville ther a hända thz gat man ey wäl för honom waart RK 1: 974. 2) *påträffa*. RK 1: 727.

ahöra, v. L. *åhöra, höra på*. mädhan thässe min brudh ahörer Bir 3: 358. SD NS 1: 291 (1403), 589 (1406). allom ahörande KL 8. härädsmannom närwarandom oc ahörandom SD NS 1: 36 (1401). ahörande oc flerom biscopom mz honom Gr 312. MP 1: 30, 47. Bir 1: 36, 333. Su 227. Jfr **höra a**.

ahöra, f. L. *åhöra, ahörande*. i thera ahöro SD NS 1: 209 (1403). ib 252 (1403) o. s. v. j manga sanninda

manna närvaro ok a höro Bir 1: 50. ib 65, 2: 221, 3: 83, 218.

ahöran, f. = **ahöra**. SD NS 2: 260 (1410). Lg 3: 3.

ahörilse (aahörelse), f.? = **ahöra**. BSH 5: 460 (1511).

aka (aker, oko, akin), c. [Isl. aka] L. 1) *köra, föra på vagn eller i släde*. TB 75. thän akir goth las i gardh som godha kunu ffaar GO 866. 2) *åka*. SD 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). thz han wilde aket i forgytom släde RK 1: (Albr.) s. 214. — **aka ut**, *köra ut, föra ut*. wilia the sina ako sälla ellir gifua tha ake uth aff scoghenom TB 75. the oko han wt aff stadhenom Bil 713. — Jfr **in aka**.

aka, f. L. 1) *körse*. ako lysa TB 74. ib 79. Jfr **skogha aka**. 2) *det som köres, särsk. sådant som blifvit hugget i skog*. alla akor jnnan tridhiwngx magho män saklöse hem till sin aka a sama dagh the hona hugga TB 75. wilia the sina ako sälla ellir gifua ib. sälla ellir skipta ako sinne jnnan tridhiwngx ib. hwar som huggir j synne ako tymbir ib. höwitzman oc synomen ok wernamen aghä swa j akoo som i skipan ib. ib 76, 79.

akalla, v. L. 1) *tillkalla, åberopa*. jak akallar (*invoco*) vitnara i dagh hymilin oc iordh MP 2: 175. 2) *åkalla, anropa (om hjälp)*. kom sanctus olafuus til honom som han hafde länge akallat Bil 869. allom thöm thätta nampn a kallado ib 897. Bir 1: 24, 119, 140, 379, 3: 96. MB 2: 316. Ber 3. Su 379. akalla a gudh LfK 197. Lg 3: 557.

akallan, f. L. *åkallan, anropande (om hjälp)*. roopp ok a kallan MEG (red. A) 56. ib (red. B) 61. EG 65. mz rätte tro oc akallan MB 1: 411. hörer synna vyna böner ok akallan Lg 3: 557. hanna nampns a kallan Bu 30. ib 526. Bil 86. diäwiz acallan Bu 155. Bil 287. Pa 23. Bir 1: 37.

akallilse (-else), f.? *åkallan*. hörer . . . warä ödmiwkä bön ok akallilse BSH 3: 176 (1466).

akan, f. L.

akare, m. *åkare*. SO 203, 204. — ss *tillnamn*. SJ 53 (1433), 86 (1438).

akarn (agerne), n. [Isl. akarn. D. agerne] L. *ållon, ekållon*. tag millan barken aff vng eke trä, oc aff agerne, eller oc grön agerne LB 7: 301. agerne sma stöt oc druckne med öl eller viin ib 304.

akeföre (aake-), n. [N. akeföre] *väglag af den beskaffenhet att man lätt kan köra*. tiil aakeföre bliffuer DD 1: 226 (1516, *eft. aftr. hos Langebek*).

aker (aaker LfK 20, 199. oker BtFH 1: 154 (1507); FM 391 (1508); BSH 5: 383 (1510). **akker** Su 148. pl. -rar), m. [Isl. akr] L. 1) *åker, odladt jordstykke, odlad mark*. brände gärpe ok akra sins molz manz Bu 175. KL 132, 139. Bo 125. aker ok äng SD 6: 149 (1349). ib NS 1: 170 (1402), 370 (1404), 389 (1405). BtFH 1: 154 (1507). FM 391 (1508). LfK 20. riff opp aff thins hiärta aaker smaa torna ib 199. tith hiärta är gudz aker ib. — i *ortnamn*. apaldæ-acher SD 1: 597 (1282, i *vidim. af* 1286). löredachær ib. frigiæraker ib 3: 5 (1311). odhensaker ib 124 (1313). wllaraker ib 628 (1323) o. s. v. Jfr **böno-, hvete-, rofua-, rogh-, upgangs-, ända-, ärtaker**. 2) *på åkern växande säd, gröda. bildl. nu är min oker*

moghen BSH 5: 383 (1510). ther han wänther sik frukt oc siäla akker gudhi affla (*ubi fructuose se aestimarent egisse*) Su 148. — **akers iordh**, *f.* åkerjord. Al 7010. Jfr **akeriordh**. — **akers land**, *n.* åkerland, åker. MB 2: 42. — **akra avärkan**, *f.* L. — **akra avärkning**, *f.* L. — **akra gärpi**, *n.* L. — **akra gärpning**, *f.* L. — **akralaghi**, *m.* L. — **akra skipt**, *f.* L. — **akra skipti**, *n.* [Isl. akraskipti] L. åkerbyte. SD NS 1: 157 (1402). — **akra sädhe**, *n.* i åkrar odlad säd. some thera yrkte jordhina ok akra sädhe mz manlikt äruodhe Bir 3: 366.

aker deld, *f.* L.

akeredskaper (**aache-**), *m.* åkredskap, fordon. met aacheredzskap FM 291 (1506).

akerfaster, *adj.* L.

akerflüder (**aaker-**), *m.* åker som särskildt tillhör någon, utan gemenskap med grannarne i en by. iach . . . vplather ok säl . . . larens i rasbo min aakerfläl SD NS 2: 119 (1409). ib 120.

akergardher, *m.* gårdsgård kring åker. TB 77. FH 5: 91 (1484), 159 (1492).

aker gield, *n.* L.

akergrind, *f.* grind till en inhägnad åker. böte swa fore the grind som fore akergrind ellir ängia TB 77.

aker gärpi, *n.* L.

akerharver? *m.?* L.

akerhöns, *n.* åkerhöns, rapphöns? ST 421. LB 3: 109.

akeriordh, *f.* åkerjord. VKR 42. Bir 5: 120. FH 4: 36 (1454).

akerkal? (**agrekol**), *m.* [Isl. akrkål. N. åkerkål. Fdan. akerkal. D. agerkål]. *sinapis arvensis* Lin.? *brassica campestris* Lin.? eruka agrekol LB 6: 284.

akerkarl, *m.* [Isl. akrkarl] åkerman, med jordens brukande sysselsatt arbetare. godhir akir karl (*agricola*) at saa gudz ordh jnnan siälinna Bil 214. faa sin vingardh androm akirkarlom (*agricolis*) Bo 148. — *arbetare* (i allmh.). thän sama akerkarlin (*förut kallad hirdhe*) fan Iv 678.

akerlass, *n.* L.

akermal, *n.* L.

akerman, *m.* [Isl. akrmaðr] åkerman, jordbrukare, landtman. jak yrker ey jordhina swasom bonde älla akarman Bir 3: 366. Gr 276. ST 321. Al 1967.

akernam, *n.* L.

akerskapi, *m.* L.

aker skipt, *f.* L.

aker tegher, *m.* åkerteg. änger . . . och aker tege BtFH 282 (1508). ib 269 (1508).

aker tiund, *f.* L.

akervälde (**-välle**), *n.* jordområde. widh aker wällit jefleti (*juxta terminum Jephleti*) MB 2: 44.

akh, *interj.* [Mht. ach] ack! o! ss uttryck af önskan, längtan, saknad, sorg. akh äwärdhelikin gudh. hwa är hon älla hwilken Su 390. akh älskoghs mästerska . . . skodha at älskoghen är enande dygdh ib 393. akh kom thu min aldra kärasta ib. akh hwat mykit iak tapadhe mz hanom ib 406. akh hwat thrang mik i thässe vidho wärlden är af sorgh ok vidhermödho ib 409. akh hwat vist tekn thätta är at thässen . . . bygningen vil alzstingis forganga ib 420.

akkare (**akkiäri**, **akkiär**), *se* ankare.

aklagha, *v. eg.* åklaga; klandra, väcka tvist om. ath thenne gardhin och gooz kylo ällir hans arffwm affginge ällir aklaghat ällir atalath wordhe aff mich SD NS 1: 233 (1403).

aklaghan, *f.* [Isl. åklagan] 1) åklagan, klagomål. SD 3: 413. 2) klander, tvist. hulkit jak

affhänder mik oc minom arfuom oc äghnar thät hanom oc hans arfuom quijt oc fri vtan alla swiklica aelaghan SJ 101 (1439). Jfr **naklaghan**.

aklaghare, *m.* åklagare. LfK 110. SO 159, 201. — *kärande*. tesse effternempde ware aklagare SJ 359 (1469).

akläpe (**aaklädhe**, **oclede** BSH 5: 155 (1507)), *n.* [Isl. åklæði] L. sängtäcke. vnum torale dictum akledhi SD 2: 330 (1300). likamliken säng behöfwer at minzsta try tingham, som är dyno, örnegat oc aklädhe LfK 76. ib 77. j sinne säng hafdhe hon eeth aklädhe vndir sik ok annat owir sik VKR XIV. oppa sik hawin eet aklädhe ellir sengaklädhe aff wadmal ib 11. reghlonna siäng skal vara af halm oc ofuer halmyn tw aaklädhe (*toralia*) af watmal ib 57. MB 2: 211. Lg 3: 204. BSH 5: 155 (1507). söme samman aaklädy ryghior (*sannolikt för aaklädy äller ryghior*) PM 4.

akoma (**-kumma**), *v.* L. 1) tillkomma, egerum. änkte se thet fagert ok lustelikt godz i ängiom ella öghiom ella androm stadhom ther ey skal åkoma wår häfd ok handawerk KS 60 (151, 66). 2) tillfalla, komma till del. ey war thz orättelika a komith som han fik ägha mz gudhz wilia MB 1: 223. — *med dat.* i holmstens jonsons gardh gilbergha, som hanom är laghlika oc rättelika akummin oc andwardhadher SD NS 2: 408 (1411). ath fornäpde olafwe the twee örtogh land jord . . . räthälike akomin war meth laghum DD 3: 14 (1384, afskr.). — *part. pres.* **akomande** (**akommande**), *frände*. fiärdhe lotthen kom oppa ysakar oc hans näste akommande skylle (*per cognationes suas*) MB 2: 51. — Jfr **koma a**.

akoma (**aakomma**), *f.* [Isl. åkoma] L. åkomma, tillfogad skada, sår. gör han schada böte epter thy akoman är SO 86. gör han och några åkomma å han TS 21. at hownskild inthet aahaal eller aakomma giorde paa honum BSH 5: 362 (1509).

akosmässo? *f.* om ena acossmässo (*utg. föreslår vecossmässo, veckomessa*) ok wigiliis FH 1: 54 (1485).

akraf, *n.* kraf, anspråk. gaff hon honom . . . frij quitt ledogan och lösan ffor hwars mans eller quinno akraff och tiltalan SJ 398 (1473). ib 395 (1466).

akt (**-ir**), *f.* [Mnt. acht] L. 1) håg, sinne, tanke. vtan gudz nadher lypta nakars mantz akt oc vnderstandilse swa höght ower all likamlik thing MB 1: 353. kropsins gärning är aktenna (*mentis*) tekn Ber 30. ptolomeus fäste thz i siin akt Al 7890. ekki hafde han lenger j akth then godha venskap han hafde marsken sakh RK 2: 5578. hafwer iak thet nw storleca for akt ok öghum SD NS 2: 11 (1408). hulke som allan sin vilia ok akt hafwa til wärldinna Bir 1: 109. hans böen ok godh akt som han hafdhe til thin ib 3: 105. til dygd ok äro stod all hans akt RK 1: 1941. al marskens wele oc all sin akt satte han til gudh aff all sin makt ib 2: 6122. laffua gudh aff alla makth och säya tiil honum theres

akth *RK* 3: 2407. mins hiärta akth ok aminne rörir thet ordhit opta *SD NS* 2: 10 (1408). **2)** *af-sigt, uppsåt, vilja*. haua rätta akt oc godhan vilia *Bo* 18. *Bir* 3: 389. om the hafua alle ena acht ok en wilia *KS* 7 (15, 7). waro stadhoge i thetas akt *Lg* 437. capitenaren skal halla all sin wpsaath, wilia oc akth lönlika *PM* 2. fulkompnadhe sina akt ok jättan *Bil* 833. hulkit först oc främst är var akt (*nostrum propositum*) *Bo* 33. sigh mik hwat akt (*intentionem*) thesse qvinnan hafde för än hon gik in j kirkiona *Bir* 1: 49. thiit var hans akt at ridha *Fr* 115. mz the akt at han vil aff syndum lata *Bil* 753. vm the göra stundom nakar godh thing for mina skuld tha göra the them mz the akt at wärldzlikin thing maghin them växa ok ökias *Bir* 1: 109. vm han a kallar thetta nampnit mz the akth at han vili aldrigh atirga til onda gerninga *ib* 24. tekna gerninganna skäliska akt (*intentionem discretam*) *ib* 292. *ib* 225, 2: 128, 209, 210, 269. *Bo* 49, 83, 109, 123. *MB* 1: 102, 465. *VKR* x. *Va* 4. *Al* 602, 1205, 2327, 4397. *RK* 2: 1674, 3: 2183. gud se . . . aldra manna aktir oc gärninga *MP* 2: 90. dömir han alla thina aktir ok astundilse (*affectus et intentiones*) *Bir* 3: 432. kungöra honom alla theris lönliga akther oc vpsaat *MB* 2: 163. konungana godha aktir *ib* 203. artarexes hafwer thäs akt idher at sökia mz mykle makt *Al* 69. *ib* 8061. tha han hawer thz giort han hawer ij akt *ib* 402. gik jäfte mothe amons sönom vppa the akt at han ville mothe them stridha *MB* 2: 108. tessa lund tha stodh thera akt *RK* 1: 1723. haffde han stadeliga act pa (*hade ständigt i sinnet*) at lathe marsken i tälige sla *ib* 2: 2998. — **3)** *sinne, sinnelag, mening, uppsåt, tänkesätt*. vil jek tee thik . . . j huat akt jak var tha nar sanctus stephanus stenkadhis *Bir* 2: 10. iak vil thz sighia aff rättan akt *Iv* 386. mz helom wilia ok söthe akt *RK* 1: 3727. wi wiliom idher fölgia mz troliga akt *ib* 2: 900. siger oss aff fulla kt at huat wy göra skal blifua vid magt *ib* 2: 5229. *ib* 4715. thetta . . . biudhs til i en god ackt *BSH* 5: 74 (1505). theris onde agt oc mening *FM* 325 (1507). **4)** *tanke, tro, förmodan*. äpte mine akt thotte mik ey at han hafde rätta tro *Bir* 2: 10. haffdo the ey akt ath marsken hafde swa stora makt *RK* 2: 4192. thz är myn fulla akth gudh skal them beeskerma mz sina makth *RK* 3: 3691. aldrigh haffde han tess akt . . . ath böndher skuldo swa offuer honom rada *RK* 2: 4486. tha är hon swikin aff thän sama akt ther hon för hördhe aff idher sakt *Iv* 4019. **5)** *akt, aktgifvenhet, uppmärksamhet*. nam mz sielfsins akt . . . alla book liste vtan mästara *Bil* 647. nw ma han thz höra hauer han tess akt *RK* 1: 26. hwo ther wil giffuä liudh och akt pa *Va* 3. thz hafde ängin takith til akt *Al* 9242. **6)** *akt, af-seende. vanl. i förening med negation*. iak hafuer a honum ängiu akt *Fr* 712. a breff oc edhe hade the ey akth (*aktade ej, brydde sig ej om*) *RK* 2: 8000. han hafde enga akth oppa gudh *ST* 50. han gaff thes toch altz engen akt *RK* 2: 1943. tess gaff han ey myken akt *ib* 4597. paa honum gaff byscopin ingha akth *ib* 3: 1281. *ib* 470, 1347, 1711. giffua aff honum inga akth *ib* 624. *ib* 2935. som tik enghen akt ware om thina thiänara försmailse oc nidhertrykkylse *Su*

119. **7)** *omsorg, bemödande, sträfvän*. skilde sik fra wärldzlike akt (*humanis curis*) *KL* 183. at the väfvin oc snärin sik j wärldzlike akt ok styrsel (*terrena cura regiminis temporalium*) *Bir* 3: 216. af . . . wärldzlikom aktom (*curis mundanis*) *Su* 455. thesse siälin hulkin som iak tillagdhe alla mins kärlekx akt (*curam*) *Bir* 1: 217. äru fyra thing som thw skalt vakta mz alle akt ok grannom ok jdhkelicom forthanka (*diligenti præmeditatione et assidua sollicitudine*) *ib* 3: 240. är allaledhis natwrinna akt oc aktan til ewinnelik thing *MB* 1: 110. skulu alla act oc wiliä hawa upp at leta oc openbara . . . þe almoghan ofriþa *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). vaar akt skal vara (*nostræ sollicitudinis debet esse*) . . . idhkelica bära christi gärninga innerlica i varo bryste *Bo* 54. bör thik hafwa thäs baadhe akt ok godhan vilia at halda lifnadhen *Ber* 248. hawa änga akt andra, utan thiäna gudhi *KS* 3 (5, 3). skal han . . . haua mera akt ok åhugha, huru han må wäl ok ärlika skipa ok styra sit land ok almogha *ib* 56 (140, 61). skulu kununga ok höfdinga giua sik ther um mykla akt *ib* 51 (129, 55). lägger han sin hugh ok sina akt til at huxa ok skipa, huru han må wäl ok dygdelika skipa sit liuerne *ib* 22 (54, 24). thin hugh thin thanke ok thiin akt hafwer thu ä til örlögh laght *Al* 6051. mz högxte aatwakt lägge ther akt wppa at ey en päniger komme ther til bygningh hwilkin som ey är wäl oc rätwislika affladher *Bir* 4: 89. altijdh ladhe aa rijkit godha akth *RK* 3: 2863. the läggia paa iwan grooth mera akth (*vårda sig mer om*) *ib* 4151. mik är akt at (*cura est mihi de*) hwarre mine creatur *Bir* 2: 311. **8)** *ifver. vndra* . . . hänna vitorleka orþ ok guþleka akt (*tam immensum fervorem et tantæ eloquentiæ venustatem*) *Bu* 144. vmfängnom mz swa store akt (*studiose*) wärldzlikit for thz som äuärdhelikit är *Bo* 37. mz aldra största ahth (*för akth*) latho the oppsökia thenna hælga herran *Lg* 399. **9)** *rådplägning, öfverläggning*. hafde mz biscopana rad oc agt at skilia marsken aff synne magt *RK* 2: 5203. **10)** *förehafvande, företag*. enkte skulen j akta ällir tagha til wara myna acth äller gärningh (*actum*) *MB* 2: 159. at komma them til nokro onda akt *Va* 11. eeldh storm pestilencia och ryzer akth laatha nw alla see thera makth *RK* 3: 3561. **11)** *anledning?* androm gifwer thu ther til akt *Al* 6594. thz giorde marsken for the acth (*derför att*) han hade honom got sworit oc sakt *RK* 2: 3432. — *Jfr for-, vina-, värulds-akt.*

akt, f. [*Mnt.* acht] akt, fredlöshetsdom. kesarens acht *HSH* 20: 211 (1507).

akta (-ar, -ape, -at, i rimslut akt *Iv* 528), v. [*Isl.* akta] *L.* **1)** *betänka, öfverväga*. medh thöm skal han akta ok rådha rikesins ärande *KS* 70 (173, 77). hawer iak . . . aktat ok skodhat minna siäl nytto ok bestandilse *SD NS* 1: 429 (1405). naar mik än aktar (*för jak mik än aktar*) wara j tässe dröffuilsa oc taaranna daal *Su* 343. akta, at daghen är nidherstighen *MB* 2: 130. *ib* 97. **2)** *tänka, ämna, hafva för af-sigt, vilja*. af thy them hände i ödhknenne oc i väghenom . . . aktar iak ey sighia *Bo* 13. *ib* 130. thz som iak hafde aktat at göra *MB* 1: 190. i akten illa

göra *ib* 299. *ib* 2: 30, 105, 184. *Fl* (*Cod. C*) 10. *RK* 3: 1287, 1870, 1874, 2185, 2491, 2563, 2631, 2972, 3054. *Va* 3. *PM* 11. *SO* 155, 187. *Su* 97. *Lg* 3: 184, 193, 276, 281, 290, 292, 412. om thine owinir fa ower tik vald the akta thik (*för* akta thik skadha?) swa marghin fald *Iv* 1001. — *hafva i tankarne, tillämma*. i aktin (*Cod. A* thänkin 304) mästa ondzskap *MB* 1: (*Cod. B*) 554 han akter swerige eeth storth riiss *RK* 3: 3258. som mich engte ont giort eller achtet haffue *FM* 153 (1504).

3) *bestämma*. all the thing som äre äwinnelik them aktar (*Cod. B* ätlar 536) natwren oc ey annar tha et födhes aff andro *MB* 1: 109.

4) *tänka, anse, hålla för*. akta han wärdhoghan *MB* 1: 483. aktandis sigh nw beqwäman thima wara *ib* 2: 321. han aktade at the som mildeliga j tronne haffdo sompnadh j döddenom them gömas oc bewaras bätzsta nadh aff gudhi *ib* 318.

5) *vänta*. huarn wäghen te akta sik mera hiälp *KS* 84 (207, 92). aktadhe sik ey thädhan koma *Iv* 784.

6) *finna, märka, förstå*. paa höffuisth tall oc höffuisk laath kan man akta herres daath *RK* 3: 2094.

7) *gifva akt på*. aktande han mz öghom ok örom *Bo* 141. *ib* 184. nar han ville akta oc göra sins fadhirs gärninga *ib* 28. at j them mz gudz rädduga märken oc akten *MB* 2: 331. akta han hwilkin som aktadhe thik (*intende ergo illi qui intendit tibi*) *Ber* 217. aktade att them skwille skee inghen oskäll *RK* 3: (*sista forts.*) 4588. — *med dat.* tik ensampnom aktandes oc thina lidilse skötandes (*tibi patienti intendens*) *Su* 195. — *med prep.* aktandis aat thy som hänt war *MB* 2: 283. akta aat (*intendunt*) gudhz budhordhom *Ber* 1. *Su* 163, 377. aktado mykit pa (*considerabant*) hennes änlit *MB* 2: 163. han badh honum aktha pa fighenderne tha *RK* 3: 4227. han actadhe oppa i grytaskär att inga fighendher komme ther *ib* (*sista forts.*) 4487. *ib* 5559. akten (*attendite*) nw granlika til mik *Su* 241.

8) *göra afseende på, taga hänsigt till, taga i betraktande*. thu skal ey akta tha thu dömir fatikan man eller rikan *MB* 1: 365. actandis (*considerantes*) bokenna mykelighet *ib* 2: 285. — *med prep.* akta oc til (*respice ad*) wara ödmyukt *MB* 2: 154.

9) *akta, fästa afseende vid, fråga efter, bry sig om (vanligen med negation)*. hon aktadhe . . . meer thera människionna nytto som när hänne waro än sina egna *VKR* XIII. lithet saar mykith aktha *RK* 3: 1351. the sagdho litith akta hans hoot *Al* 8915. han acta pem ängte *Bu* 174. actape huarte mat älla dryk *ib* 182. *ib* 206. han actape sipan änga pino *ib* 493. actadhe änkte thera sput vm kring stodho *Bil* 127. *ib* 476. *KL* 97, 248. ey aktar fatikdomsins älskoghe thera handa (*curat de talibus*) *Bo* 3. alzencte skötte thz han eller aktade nogat j sith sin *RK* 1: (*sfgn*) s. 189. hon aktadhe änkte hwem hänna kin ware thäk *Bil* 109. iak aktar idher three rät ey eet haar *Iv* 3308. the akta alexandrum ey et wädher *Al* 975. hon akter mik widh alzenkte *Va* 40. akta thz ey vidh ena böna *Iv* 1622. thz aktar iak ey vidh eet haar *ib* 4675. akta them for enkte wätte *PK* 221; *med afs. på de sex senaste ex. jfr* 10. aktandis (*curantes*) ängom thäkkias vtan mik *Bir* 1: 82. som änkte achte utan äta *KS* 13 (31, 14). som ey akta (*curat*) at bedhas nadh for litla synde *Bir* 1: 364. iak aktar

(*curo*) ey at straffas för diktans oc maalsens laster *Su* 3. actadho ey mykit rädas *MB* 2: 316. — *med dat.* aktar ey siäl älla sannind ok ey dyghd älla skiälum *KS* 29 (74, 31). akta ey gudz ärafulla nampne *MP* 1: 36. swa förestaar han almänt allom som han ey aktadhe besynnerlika hwariom enom *Su* 90. — *med prep.* aktadhe thänne ey sua mykyt aff (*de*) gudz nampns hedhir suasom aff sins eghins nampns hedhir *Bir* 2: 98. *ib* 3: 140, 177, 444. saa lithet aktar byscopin aa hans fundh *RK* 3: 1349. om thin winskap aktar iak lit *Al* 2122. *Lg* 3: 405.

10) *akta, värdera*. wyrdha oc akta gudz hws *MB* 1: 496. *ib* 483.

11) *söka, eftersträffa*. nar wi swa et letum och aktum (*unum querimus et ad unum tendimus*) *Ber* 217. människian aktar at fa sik vini (*intendit ad habendos amicos sequaces*) *Bo* 95. skalt thu altidh akta (*curato*) at göma hona *ib* 129. *ib* 147. actandis mykit oc manga konster at wita *Su* 225. actha (*stude*) häller täckias aff dygd än aff klädha *Ber* 290. — *med prep.* nar the alle akta til en gudh (*ad ipsum intendunt*) *Ber* 156. — **akta sik.**

1) *tänka sig, ämna sig*. iach acthadhä megh offuer til findlandh *FM* 191 (1504). aktande sigh hem *PM* LXI. *SO* 153. haffde actedh seg löpe til gotland *HSH* 20: 90 (1507).

2) *akta sig, taga sig till vara*. thän skal sik ful väl akta ther sik skal fore thöm vakta *Iv* 5051.

3) *bry sig om, vårda sig om, akta på*. haffdhe thu thik ther rät om akt *Iv* 528. thy vardhin ij ther äpter at vakta ok idher görla ther om akta *ib* 5464. — *Jfr fore-, ful-akta.*

aktan, f. 1) *tanke, öfvervägande, betraktelse*. mz tolke aktan oc skadilse komber thu til gudz widherkännilse *LfK* 79.

2) *omsorg*. är allaledhis natwrinna akt oc aktan till ewinnelik thing *MB* 1: 110.

akter, adv. [*Mnt. achter*] *bak*. *Ordet nyttjas dock blott i subst. användning och föregås vanligen af prep.* til. bliva til akters, *blifva till baka, uteblifva*. at then del edert herrädöme haffuer mik loffwet oc tilsacht, bliffwer äcke paa eder side i nogrä motte til ryggä eller acthers *BSH* 5: 226 (1507). — vara til akters [*Mnt. to achter sin el. wesen*], *hafva att fordra*. om then rytthara kost, som the til achters äre *BSH* 5: 30 (1504). talade her henric biidze oc olaff jonsson til hustrv birgitta om xvc marc som the wore til actors oc knut biidze war them laglige skyldoger *FH* 5: 230 (1516). — vara akters, *d. s.* är han nagot achters pa kronenis vegna *BSH* 5: 330 (1508). — standa til akters, *d. s.* at vj stoo ganske mykit tiil actors aff the sama peninga, jag fatig man oc the fatige faderlöse barna skulde haffua ffor fornempde skep *FM* 319 (1507).

aktigh, adj. [*Mht. ahtec*] *ansedd, betydande*. inghen aktigh godh man wil blifwa *BSH* 5: 318 (1508). *ib* 340 (1509).

akära (aa-), v. [*Isl. akæra*] *L.* 1) *kära, anklaga, väcka åtal*. än bonden aakiäre *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*), 480 (1345, *nyare afskr.*). then som akärde *SGGK* 105. then som akärdis *ib*.

2) *väcka twist om, göra anspråk på*. kennis jak . . . hafue å kert et gotz *SD* NS 2: 230 (1409, *nyare afskr.*). hafde iak thet åkärt för skattagodz *ib*. vpsökia, atala oc akära . . . alla the äghor . . . som thy rättelika tilhörir *ib* 394 (1411).

akära, *f.* — **akärolös** (**okäralös**), *adj.* [*Isl.* *ákærolaus*] *fri från klander.* friia oc okäralösa (*akærolausa*) for huarion manne *SD* 4: 302 (*öfvers. fr.* 1400-talet). til egner iak förde gunne siggasson thetta forscreffna goz . . . fryth ok akälösth (*för* akärolösth) *ib NS* 1: 527 (1406). lot thät hans bys-market fornempdom vp fritt frälst ok akärolöst fore allom äpterkalom *SJ* 7 (1422). *ib* 14 (1424) *o. s. v.*

akäran, *f.* *käromål, klander, anspråk.* dömer jak fornempda jacob jönnisson frian oc saklösan fore fornäpda powels akäran *FH* 2: 59 (1424).

akärande (*eg. part. pres.*), *m. L.* *kärande, åklagare.* än rättär akiärande är til *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 480 (1345, *nyare afskr.*). them the baden asämber akäranden oc swaranden *GS* 31 (1380). millan akäranden . . . oc brodher nielis *VAH* 24: 322 (1442). *GS* 58 (1474).

akärare, *m.* [*Isl.* *ákærari*] *L.* *kärande, åklagare.* at the skulde hafwe sielfwe warit badhe ware akärare och domare *BtRK* 231 (1464). aff them iilkloka akära-renom (*d. v. s. djäfeulen*) *Bir* 5: 100.

akävin, *adj.* [*Jfr Isl.* *ákáfr*] *enträgen, envis.* var hon ey at enasto stadhugh vtan än thrättin som man pläghir kalla een akäfwinn älla thrabetin *Bo* 112.

aköra, *v.* *pådrifva.* thäs mera han akörer, twingar oc alägher *LfK* 34.

al, *f.?* [*Isl.* *öl*, *m.*]. *Jfr alvidh barker och äle.* — **ala trä** (**ale thrä**), *n. al.* taka ale thrä *LB* 2: 32.

al (**aal, aall**), *m.* [*Isl.* *áll*] *ål. gäddor ok braxn flundror ok aall* *Al* 5229. tak aal quikkan *LB* 3: 162. *ib* 110, 7: 76. — **ala fiske** (**aala-** *SD NS* 1: 468 (1405); *VAH* 24: 323 (1454)), *n.* [*Fnor.* *álafiski*] *ålfiske.* piscariis wlgariter dictis laxæfiske et alæfiske *SD* 4: 88 (1329). alle the som atto ii thy alafiskeno, vid hornadal ligger *DD* 3: 7 (1367, *afskr.*). eet lanawirke aller aalafiske i munkabodha ström *VAH* 24: 323 (1454). *SD* 5: 276 (1344, *gammal afskr.*). *ib NS* 1: 468 (1405), 588 (1406), 2: 96 (1409), 98 (1409), 309 (1410), 485 (1412), 486. — **ala galle** (**aala-**), *m.* *ålgalle.* tak atramentum ok honak ok aalagalla *LB* 2: 56. *ib* 3: 161. tak balsamum ällir ala galla *ib* 160. — **ala gardher**, *m.* [*Fnor.* *álagarðr*] *i vattendrag uppfördt stängsel för att fånga ål. cum duabus piscariis, que svinæbiargs alagartha dicuntur* *SD* 3: 118 (1313, *nyare afskr.*). dimidietas vnus alagarth *ib.* *Jfr algardher.* — **ala kista**, *f.* *ålkista.* *SD NS* 2: 485 (1412). — **ala kroker**, *m.* *ålkrok, krok som utsättes för att fånga ål. pl. ss örtnamn.* eet alafiske som callas alakroka *SD NS* 2: 96 (1409). *Jfr alkroker.* — **ala värke**, *m.* *ålverke, ett slags i vattendrag uppförd inrättning för att fånga ål. omnes piscarias meas . . . dictas alawærkæ* *SD* 4: 392 (1334). — **alavärman**, *n.* *i vattendrag gjord afstängning för att fånga ål, ålfiske. ii alawermanet siäx natta fänge aff tyo natta vmgangh* *SD NS* 1: 203 (1403).

ala, *v. L.*

alabaster sten, *m.* *alabaster.* *Lg* 3: 532.

alagh, *n. L.*

alagha, *f.* [*Isl.* *álaga*] *L.* *påлага, skattebörd.* aff allum aarlikum konunglikum wtskulum ok alaghum

SD 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). lete oc spyri granleka en nokot är päst ingäld älla alagho oc skatar älla piänist vnder pafa döme är kumit vskäleka *Bir* 4: (*Avt*) 179. *KS* 57 (144, 63), 62 (156, 68).

aland (**aa-**), *m.?* [*Mnt.* *áland*]. *inula helenium* *Lin.*, *aland*, *ålandsrot.* elenacampana är aalandh hon styrker hiertha röther *LB* 2: 65. helena campana thz er aland *ib* 6: 284. enula alandh *ib* 5: 81. enula campana aland *ib* 8: 43. *ib* 3: 54. aalandh helar hiertha röther *ib* 7: 59. — **alands rot**, *f.* *ålandsrot.* tag aalandz roott *LB* 7: 337.

alboghi (**albughi.** *eg. alnboghi*), *m.* [*Isl.* *alnbogi*, *ölnbogi*, *albogi*, *ölbogi.* *Fgutm.* *alnbugi*] *L.* *armbåge.* til min alboga *RK* 1: (*LRK*) s. 218. *Di* 17. — **albogha kroker** (**albugha krogh**), *m.* *armveck.* vena circularis pa badhä armeua j albwgha kroghen *LB* 6: 107.

al bränder (**all-**), *adj. L.*

alda, *f. L.*

alda opal, *n. L.*

aldas (**althas** *Di* 262), *v.* *åldras.* *Di* 23, 262.

aldelis, *se allaledhis.*

alder (**aller** *SD NS* 1: 20 (1401) *o. s. v.*; *Di* 21. *pl.* -rar), *m.* [*Isl.* *aldr*] *L.* 1) *lifstid, lif.*

ändape syn aldar mäp dyghpelekom lifnape *Bu* 8. gingo, blinde allan sin aldar *ib* 15. *ib* 18, 26. fik hans aldar gopan ända *ib* 28. aldar pin aldar var möpa ok prang *ib* 76. *KL* 302. til himerikis koma thaghar epter sin alder *MB* 1: 158. sua langir hans aldir vare *Bir* 2: 255. han rapar eigh pänigenom sik tel nokon aldars hepar (*heder i lifvet*) *Bu* 153.

2) *tid.* langan alder wiiste swa hwar androm *Lg* 53. eptther langan alder *Bil* 53. stakkotther oc ledhosamber är wars liffs aldher (*tempus vitæ nostræ*) *Su* 74. 3)

ålder, forntid, lång tid; i uttrycken af alder och (någon gång) mäp alder. som han af alder hawer varit *SD* 5: 662 (1347). medher allum thöm tillaghum ther them for:da twem marklandom nw till ligger och aff alder till lighat haffuer *ib NS* 1: 8 (1401). *ib* 10 (1401) *o. s. v.* the hafdho ther standith aff aldir *Lg* 93. som thz aff aldir haur warith *SO* 4. *ib* 63, 115. *KS* 5 (12, 6). aff aldar oc heden höss *HSH* 29: 41 (1481). aff gammel alder oc aff hedhenhöss *ib* 43 (1496). som meth allir ther vndhe hafuir leghat *SD NS* 1: 543 (1406). 4) *tidsålder.* wardher enkte aldra skipte sidhan eller wärlda *MB* 1: 66. förste wärldinna alder *ib* 2. *ib* 5, 7, 11, 28. här thykkis första allirsins (*primæ ætatis*) godha enfalloghet vara opnyadh *Bo* 140. swa tekna jak thik oc scirfwa thre aldra (*ætates*) vara j wärldinne *Bir* 3: 187. 5) *det genom tiden stad-*

gade, sed. swik ok sqwaldher är nw landsins aldher *GO* 355. 6) *ålder.* vändes simons anlate tel alskons aldar *Bu* 102. gamble karl . . . glömde sin ald (*för alder*) *Bu* 156. a vngom aldre *Bil* 565. at han aff gambloom aldir ofwir gaff gudh *ST* 422. alla iuffru som . . . tel aldar (*mogen ålder*) varo komna *Bu* 5. sipan hon kom tel sin aldar *ib* 10. wäl oppa sin aldir (*väl till ålder*) komin *Lg* 31. *Jfr barndoms-, lagha-, manz-, midh-, mäp-, ungdoms-alder.* 7)

hög ålder, ålderdom. gambliir män gother peer sum for sin alder latäs bort af warre thiänist *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). mins aldurs thröst *Bil* 476. j vng-

domenom ok j aldrenom (*senectute*) *Bir* 1: 216. *ib* 2: 159. *MB* 1: 248. *Di* 21. — *Jfr* **möiar-, siängar-, systkina-alder.** — **alders häfdh (allers-), f.** *gammal häfd.* som ther hafwer aff allers häfdh til lighat *SD NS* 1: 153 (1402). — **aldersman,** m.

1) **äldste.** vtwaldhe noghra mz sik aff prästomen oc almoghans aldirsmannom *MB* 2: 257. *ib* 314. the fyra oc thiugu seniores, som kallas aldirsmän, äpter thy skriwat standir i apocalipsi *Ausg* 179. *Jfr* **alderman.** 2) **den som är äldre.** aat spör . . . thina alders män (*majores*) *Su* 165. — **alders sot (allers-), f.** *älderdomsskröplighet.* aff allers soot *RK* 1: (*Lilla RK*) s. 215, 216, 217, 218, 219, 223, 224. — **alders tidh (allers-), f.** *älder, forn-tid.* han haffwer lighet til sweriges riighe aff allers tidh *HSH* 29: 43 (1496).

alder, f. *älderdom.* han hafdhe nu j aldrinne (*in senectute*) alt thz honum aatluste *Bir* 2: 129.

alder (aller. f. al. all. ald *Bir* 4: (*Avt*) 179. *dat.* m. **allom. aldom** *SD NS* 2: 52 (1408). n. **allo. aldo** *ib* 2: 53 (1408). *ack. m. allan. aldan* *ib* 2: 52 (1408). f. **alla. allda** *ib* 2: 53 (1408). pl. **gen. aldra. alra. alla. allar** *ib* 1: 623 (1407). **allare** *PK* 221. **allarss** *LfK* 249. **aller** (*bildadt efter Tyskan; liksom allare och alder träffadt endast ss förstärkande superlativen*). **alder** *BSH* 5: 518 (1512). **allers** *LfK* 248), *adj.* [*Isl. allr*] *L.* 1) **hel,**

all. alla försto naat februarii manaz *Bu* 9. ran allan daghen *ib* 65. sa hon . . . allan koren *ib* 11. at al þe natura vare ärlek som hanom varþ sua na bunden *ib* 64. til allan israels sona mogha oc sampnadh *MB* 1: 363. vm alt et aar *KL* 40. hafwer giort mik fwlt ok alt (*till fullo godtgjort mig*) *SD NS* 2: 2 (1408). at hon er all sik saman (*unita, samlad och förenad*) *KS* 8 (19, 9). er alder sik saman *ib.* synis allir saman (*hel och hållen*) guld *Bir* 3: 433. til all sädhen bade korn oc hwete war skorit oc trysskat *MB* 2: 210. — *närmande sig adverbial betydelse: alldeles, helt och hållet.* ätar sik allan innan vip angar *Bu* 29. nu är iak aldar äpte þinom vilia *ib* 494. at han alder skalf for räzl *Pa* 23. han loot all som thz war förgätt *RK* 2: 1881. han är aldher samman ögha, aldher handh, oc aldher fother *LfK* 30. aldar är iak blötar gen bliscap *Bu* 494. *ib* 12. han var ey alder skiälikir *Bil* 777. han wardh allir skälwande *KL* 69. *ib* 77. är allir nakudhir *Bir* 1: 116. *Di* 203. han war tha all moodh *Al* 8958. *ib* 8454, 8455. vardh aller ginum räddher *Pa* 16. *Al* 5456, 5581, 9220, 9810. 2) **all, ändad.** ey är thz ther mz alth *RK* 3: 4178. 3) **all, fullkomlig.** meth allom kerlek *SD NS* 1: 84 (1401). epter aldom minom vilia *ib* 2: 52 (1408). af allom godh vilia *Bir* 1: 388. honum bōr allir hedhir *ib* 2: 325. 4) **all, all slags, all möjlig, hvarje.** aff allän döperlik owinscap *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). all dyghd ok all naturlik makt *KS* 8 (19, 9). wäria töm firi allan orät *ib* 78 (193, 85). til alla andra gärning *MB* 1: 110. fik biscopen bōtar af allom värk *Bu* 15. at alle mato *Bil* 118. aldra handa, *se hand.* alzkona, *se kon.* alzkyns, *se kyn.* — n. **alt, allt, allting.** alt pät guþ gaf þöm at ägha *Bu* 3. alt thet skapat är *KS* 2 (3, 2). thz war adams skuld, hvi alt wart honom olydhokt, ty at han war olydhin thön (*för thöm*) thär en skal

allo rådha *ib* 8 (18, 8). mith goz . . . med allu þe þer til liggir *SD* 5: 293 (1344). at mista alt saman *Bir* 3: 358 (*se vidare under saman*). — pl. **allir, alla.** firi allum manum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). wäri frither mällin aldra manna *ib.* gaf alla romara lipugha af allom vt giäldom *Bu* 65. allum þeem þässi bref seä ok hörä *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). meth sampthykkio allar wara *ib NS* 1: 623 (1407). gör iäc thet allum kunnukt *SD* 5: 293 (1344). öpto alle *Bu* 197. þe samu jngiäld alsaman aff fynlande *SD* 5: 567 (1346). bidhiom alle saman til hans *Bo* 231 (*se vidare under saman*). 5) **i nekande satser,**

i sht efter utan: någon (ullus), all. wi ärom ey lati allan tiidh *Al* 6123. vten alt quall *SD* 5: 160 (1343). vtän allän toll *ib* 639 (1347). vtän alt hindär *ib* 6: 149 (1349). vtän . . . al prydhilse *Bo* 1. vtän alt iäff *Bil* 897. *Va* 31. wtän alla twäkan *MB* 2: 212. vtän allan hugnadh *ib* 308. — *Särskilda kasus dels ensamt dels i förening med annat ord nyttjas adverbialt.* — *Ack. sing. n. alt.* 1) **alldeles, helt och hållet.** brullöps kostnadin skipadhis alt äpte hänna forsyn *Bo* 58. han haffuer sin hwgh alt wänt om kring *RK* 1: 3686. iak hiolt han alt fore haadh ok spot *Al* 1841. alt (*totaliter*) vndra jak oppa mik *Bir* 2: 154. innan flskeoosith, som jak ther hawer alt vtän vidh *SD NS* 1: 170 (1402). — *allt. a thöm krokom varo människior vphängdha alt vm kringh* *Pa* 18. *Al* 9291. lagdho the ginstan träfiöla alt kring vm korsit *Bir* 3: 271. *MB* 2: 339. — *förstärkande framför of och for i förening med adj.* alt of höghfärþoghan *Bu* 150. alt ofmangom *Bil* 614. *Bir* 1: 341. *MB* 1: 190, 434. *Fl* 254. alt fore stark *Iv* 480. alt formange *Al* 9294. alt for stora gälde *RK* 1: (*Albr.*) s. 211. — *helt.* adams sympn tha war herra togh riwith aff honum war alt annar sympn än then som wi sowom natwrlika *MB* 1: 89. han lagh alth qwar *ST* 74. läth alt läntelika smaam och smaam aff sino gudhlika stränge lifwirne *ib* 155. 2) **allt, ända.** thäs kyns nat oc mörk war alt fra adams synd oc til thäs gudz son himerikis sool oc liws ran op i renasto sky *MB* 1: 52. alt til sins lifs ända *KL* 63. hieldo honom troskap alt til dödhin (*usque mortem*) *Bo* 14. alt til dödhin *ib* 32. the fölgdo them heem alt til then port *RK* 1: 1742. alt i yttarsta landamärin *Bo* 78. kom alt hiit *Al* 7332. the nighu hänne alt nidhir a iordhena *Bo* 250. göma oc reenän haalla min jomfrudom alt wt j dödhin *Lg* 814. alt ouer tytzskä bergen (*usque ad Alpes*) *ib* 3: 562. — alt pär til at eller alt pär til, ända till dess. alt ther til at (*donec*) thu wärdhwgh wardher han see *Ber* 45. alt pär til hon man takir *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). alt ther til thu faar gudz foreloffwadha nadher *Lg* 820. — alt til, d. s. al til (*för alt til*) daghin daghas *Ber* 43. alt til, fram faret är thässa lifhsens myrker *ib. ib* 76. 3)

allt jämt. hans leon alt mz honum gär *Iv* 2799. *ib* 4115, 4811. *Fr* 1104. *Al* 1840. fölgdo them alt med *RK* 1: 1734. bleff alt när honom *Va* 53. judhen laa alt oc hördhe oppa *ST* 305. *ib* 412, 513. oc swa alt wt aat (*och så vidare*) *Bir* 5: 61. — alt idhelika, d. s. alt idherleka oppe haldas *PfN* 138. *Al* 5766, 5862. — alt iämt, d. s. alt iämt bidhiandis til gudh *MB* 2: 162. *ib* 183, 230. — alt iämlika, d. s. the waro alt jamlika satta *RK* 1: 228. —

alt ut at eno, *oafbrutet?* han laa siuker alt vt at eno, väl fämtighi dagha *KL* 317. 4) *vid komparativer:* *vida, än, ännu.* jak tholde alt meer ok hardhare *KL* 39. wänter mik alt bättre lön *Iv* 1229. hon tröste til mik alt bättre än til han *ib* 2730. ij hafuin alt visare raadh än mik *ib* 5450. alt wär *Al* 4496. alt större makt *ib* 5150. 5) *visserligen.* alth (*pat er vist*) koma ther vapnadhe men *Di* 265. 6) *i rimverken såsom ett slags fyllnadsord.* thu skal ower komin vära alt fore thina vranga kära *Iv* 5270. tha konunghen kom i skoghen alth mz sin her *RK* 3: 1051. — **alt thät.** 1) *allt jämt då.* man soffer ey alt thz man snarkar *GO* 1102. alt thz te foro sagho the til baka *RK* 2: 4440. alt thz (*så länge som*) drotningen oc han omginge eynte barn the saman finge *ib* 7372. 2) *allt head, så hastigt som.* sendhe budh alt thz han kunde *RK* 2: 6050. redh teden . . . alt thz han kunde *ib* 9552. dragher tiil swerige alth thz han kan *ib* 3: 1217. — **alt liko väl, likväl, det oaktadt.** än altlicouäl ey for thy forlät ödhmiuktinna mästare at han sik ey alradiupast ödhmiukadhe *Bo* 39. än tho altlikowäl (*verumtamen*) *Ber* 267. *Jfr allikowäl.* — **alt for thy (alth for dy, alth fordy** *Gers Frest* 12, 13, 28, 29, 31, 33, 34, 37, 45, 47, 48, 56, 57, 60; *Gers Ars a 2, c 1, c 4.* **all for thy** *SO* 101, 198), *det oaktadt, likväl.* *SO* 7, 101, 117, 148, 195, 198. *Lg* 3: 488. *Gers Frest* 12 o. s. v. *Gers Ars a 2 o. s. v.* — **alt um ens, dock.** alt wm ens (*verumtamen*) skils siälin widh kroppin mz myklom räddogha *Ber* 204. *ib* 12. *Jfr po alt um ens under po.* — *Gen. sing. alz.* 1) *alldeles.* öxstenen skal ey hawa meer en lit än annan vtan alz i mällan *MB* 1: 80. 2) *såsom förstärkning vid nekande ord:* *alls.* aff alzängo *MB* 1: 76, 77, 79, 252. fik ekki rikit for alz änkte *Bo* 18. hans broder kallade hon erik alzenkte *RK* 1: 562. latho ther alz enghen offwir komma *MB* 2: 77. *VKR* 15. *Va* 40. *MB* 2: 301. *Al* 1510. *RK* 3: (*sista forts.*) 4680, 5451. 3) *förstärkande superlativer:* *allra.* alz värsta dwr *MB* 1: 232. 4) *i allt, "in alles".* skatter vj öris als *FM* 73 (1481, *gammal afskr.*). the ware alz ijm *Di* 10. *ib* 116, 184. *SO* 48. — *Gen. pl. aldra, förstärkande superlativen:* *allra.* ä þa þu giorþe aldra bäst þe talapo vm þik aldra värst *Bu* 77. sinom alra kärasta son *Bo* 5. dragher siin vapn op a aldra raskast ther han ma *Fr* 486. wars herra offer thz alla dyrasta *MB* 1: 473. thu man alla fulaste *ib* 2: 299. *ib* 303. alla raskasta *RK* 2: 7091. *SD NS* 2: 169 (1409). hwilke som först alra waro *KL* 181. aller mäste rikedomer *MB* 1: 220. the aller bestha *RK* 1: (*ny början af Gamla Krön.*) s. 164. *ib* 2: 6860, 6976, 8820. *Gers Frest* 22. *Gers Ars a 4.* war allär gladast *Di* 110. medh thet allerförste *BSH* 5: 162 (1507). med thet alder förste *ib* 518 (1512). allare först *PK* 221. — **mäp allo (-alla),** 1) *fullkomligt, alldeles.* en vnger man dödher mz allo *Bil* 87. *ib* 125, 462. *MB* 1: 108, 413, 415, 2: 232, 235, 252, 267, 278, 302. *Fl* 201. *RK* 3: 1701. lika grön mz allo *ST* 204. *EG* 68. ther litit mz allo (*i det hela, allt sammanräknadt*) war til skiptis *Lg* 3: 235. loktadhe han tha mykyt mz allo (*ganska mycket*) *ib* 667. *RK* 3: 2003, 2320, 2630. 2) *vid negationer:* *alls.* bästa är gamblom oc sirla forlata wärldina oc henna

synder än ey mz allo *MB* 1: 271. some kända han ey mz allo *ib* 314. *ib* 325, 470. hans makt kan ängin tälia mz alla *Al* 1930. räddis tha ey mz allä *Iv* 3192. *Va* 27. enkte mz allo *Al* 6069. *MB* 2: 31, 189. *Fl* 1087. *RK* 2: 5244. *Su* 185. *ST* 296. *Lg* 3: 240. — *pleonastiskt:* alz enkte mz allo *ST* 227, 233. — **i allo thy (i alla thy, i alle ty), i det samma, vid samma tid, just då.** fornam han i alle thy hurw erik jn i klostret redh *RK* 2: 3545. bradhelica the aff husit fara och söchte the böndher j allo ty *ib* 3922. kom i alla ty *ib* 8433. *ib* 8470, 8965, 9611, 3: (*sista forts.*) 4736, 5112, 5985. ty alle ty (*för i alle ty? Cod. B y alle thi maatten*) wort ten mannen bort worffuen *Di* 126. (än aller trol. för är mer *Su* 27).

alder daghar (aller-), *m. pl. [Isl. aldrdagar]* *älderdom.* tiill aller da[gha] *MD (S)* 242. oppa sina aldher dagha *Lg* 3: 650.

alderdomber (allir-), *m. [Mnt. olderdöm]* 1) *älderdom.* hon scal födha j sinom aldir dome en son *Bil* 893. j vngdom oc aldir dom *MP* 1: 237. *Bo* 12. *Bir* 1: 58, 197, 3: 228. *Al* 7516. *Lg* 32. 2)

älder, hög älder, äldrihet. hulkit som aldre tappas älla opnötis aff aldir dom (*vetustate*) *Bir* 2: 204. 3)

fortid. i aldir domen (*ex antiquis*) för äp iordhen giordhes *Su* 78. 4) (*mogen*) *älder.* j

allirdom oc sidhum quämelicha *VKR* 23. *Bir* 4: 99, 100. til takins ffyre wälfrägdadha män j liffwirne oc aldir dom (*vitæ et ætatis*) j syslomanz gardhin *ib* 95. *VKR* 4.

alderfadher (aldefadher. äldhir fadhir *MB* 1: (*Cod. B*) 526), *m. [Mnt. oldervader]* 1)

stamfader. then tima enoch war thryhundradha oc adhartan aara gamal tha do adam hans alderfadher *MB* 1: 2. *ib* 164, 286. 2) *farfader.* i wars . . .

aldefadhers opna breff härtogh erikx *VAH* 24: 325 (1358). min alderfadhir (*oude vader*) zacheus wiiste minom fadhir symoni stadhin *ST* 301.

alderhäfp, f. L.

alderman (allerman *SEG* 111, 112 o. s. v. **allirman: -män** *KL* 380, 384. **aldraman: -man-** *nom SJ* 125 (1444). **olderman** *SO* 5, 32, 95, 101 o. s. v.; *BGG* 299, 300 o. s. v.; *SJ* 126 (1446) o. s. v. **ollerman: -mannen** *SO* 26), *m. [Mnt. olderman]* *äldste.* til . . . almoghans aldermän (*seniores*) *MB* 2: 376. *ib* 381, 384, 392. *KL* 380, 384 o. s. v. — *alderman i ett gille el. skrå.* som alderman war i

hålgakors oc sancti olafs gilde *SJ* 60 (1436). *ib* 126 (1446). olderman och forstandere i sancta barbara gylla *ib* 305 (1462). som nw olderman är for sancte karine gylla *ib* 298 (1462). *ib* 299 (1462). oldermen och forstandare fore sancta barbara gylla *ib* 314 (1459). loth vpp helge likama gylle i nerwaro her olaff pauli som ther til forstandare och alderman var *ib* 386 (1472). loto vp . . . the samma bodhen . . . sancta katarine gille oc aldramannom *ib* 125 (1444). sancte katrine olderman *ib* 286 (1460). oldermannen i scomagara kompani *SO* 32. gillebrödher skulle sig alderman wellia *SGGK* 103. *ib* 104, 105, 106, 108, 109. *SEG* 111, 112 o. s. v. *SO* 5, 7, 26 o. s. v. — **aldermanz balker (allermanz-),** *m. balk som handlar om alderman.* *SEG* 111.

aldin (alden. allon *Lg* 3: 472. **aallon** *ib* 467), *n. [Isl. aldin]* *L. eg. på trä växande ätlig frukt; ållon.*

taga nöthir ellir alden TB 78. Lg 3: 467, 472. SD 2: 13. — (?) wardher . . . mykin fädödhe oc mykin alden oc mykin ridhusoot ("pecoris mors caritas lini febres terciane") Iv LXXXI. — **aldina skogher** (aldena- SD NS 1: 601 (1406). aldona- ib 2: 10 (1408). allona- ib 45 (1408)), m. L. ållonskog. SD NS 1: 601 (1406), 2: 10 (1408), 45 (1408). Jfr aldinskogher.

aldinbär, adj. L.

aldin fulder, adj. L.

aldin karl, m. L.

aldin legha, f. L.

aldinskogher (SD NS 1: 203 (1403). aldyn- SD 5: 536 (1346). alden- SD NS 2: 359 (1411); RK 1: 218. aldon- SD NS 2: 506 (1412). olden- RK 1: 1965. allin- SD NS 2: 343 (1410). allen- RK 1: (ny början af Gamla Krön.) s. 164; PK 220. allon- SD NS 1: 106 (1402) o. s. v. aalon- ib 597 (1406)), m. [Isl. aldinskógr] L. ållonskog. SD 5: 536 (1346). ib NS 1: 106 (1402), 203 (1403), 597 (1406), 2: 343 (1410), 359 (1411), 506 (1412). RK 1: 218, 1965, (ny början af Gamla Krön.) s. 164. PK 220. Jfr aldina skogher.

aldin stämpna, f. L.

aldin trä, n. L.

aldinviper, m. L.

aldor, må hända för halder. medh thz tridhia, aldor han sigh gerna til alt thz godt och dyghdelikt är KS 13 (30, 14).

aldras (-adhes), v. refl. komma till (mogen) ålder. tha the mör the aldrades (quibus adultis) badha MD (S) 289.

aldrigh (aldrigh Bu 7, 20, 23, 533; ST 312; Su 12, 70; PK 234; RK 2: 26; Di 221. aldregh RK 1: 627; Di 226. aldregh Di 249. alrigh KL 234; Bo 8, 194, 252. allrigh SD NS 1: 97 (1402). alregh Bo 255; ST 11, 12. aldrik Iv (Cod. B) 1858; Va 42; Pa (Tung.) 39; Di 293. aldhrich ib 238. aldrekh Pa (Tung.) 39. alrik Fl (Cod. B) 13; SD 5: 230 (sl. af 1400-talet). aldre Bu 19, 55, 56, 57 o. s. v.; Bil 81 o. s. v.; Bir 1: 4 o. s. v.; MB 1: 1 o. s. v.; KS 9 (21, 10); Fl 13 o. s. v.; Al 132 o. s. v.; RK 1: (Albr.) s. 208, 210; Di 2, 128. alldre MB 1: 125. alre Bil 776; Pa 19; Bo 26, 225; Bir 4: 382; MP 1: 17, 30. allre Gers Frest 13. aldra Di 128. aldri Bil 730; ST 313. aldrej KS 22 (53, 24), 23 (55, 24) och ofta. aldreij RK 2: 399. aldrej RK 2: 8067; Di 89. alldrey Di 87. alrey VKR 9, 28, 29. aldrigx SD NS 1: 479 (1405). aldrighen MB 1: (Cod. B) 536. alrin MD (S) 215. aldreth Di 208, 218. aldrith ib 211. aldr Bu 530; VKR 80. alder SD NS 1: 182 (1402); BtFH 1: 209 (1506); RK 1: (sfgn) s. 180, 2: 6651; Lg 3: 521 o. s. v.; LfK 217, 219, 233, 235, 236 o. s. v. alder RK 2: 5905; SD NS 1: 646 (1407, gammal afskr.); Di 253. aller RK 2: 5232, 6741, 6796, 8066; Di 238; Lg 3: 32, 34, 84. allar Di 1. eller RK 2: 5236), adv. [Isl. aldri, aldrigi, aldrigin] L. 1) någonsin (efter negation samt efter uttryck som beteckna tvifvel el. bemödande att hindra). iäfuadhe storlica at han sculle alre väl koma owir the brona Pa 19. aff värie at han aldrig skal fa macht offuer swerigis riche HSH 20: 69 (1506). äy wilde oc philpus mote wädhia aldrigx SD NS 1: 479 (1405). engin gat ther aldre owerkomith MB 1: 125. at enghen mik aldrigh sidhan för-

Or d b o k.

smadhe Su 79. Jfr aldrigh ängin under ängin, i hvilken förbindelse aldrigh tolkas efter betydelsen 2. 2) aldrig. päť gik hanom aldregh w minne Bu 7. hafpe pin kona här comit aldre skulde hon häpan coma liuande ib 19. aldre tapa pe sighar mäpan pe hanom piäna ib 56. kome aldrigh ater SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). the fa aldre sidhan böter Al 132. the saghos summi aldrig meer RK 1: 123. iak faar aldreghmer makt nokon dara KL 316. letade ephther hans cledher, som .kastadh waro kring om huseth, aller swa eth som annat (motsv. ställe Bo 194 alrigh thit eet som annat) Lg 3: 84. komma gästerne wth, somme til baatz öffwer strömen oc pa holmen, oc somme öffwer bron, aldrig en som änner BSH 5: 167 (1507). hans skin war swa thunt ok klent at han flängdhis aldre swa lätlika at ey ginstan vt gik blodhit Bir 1: 32. MB 1: 106. ther war i aldre swa ärlik qwist han haffwir han fordarffwath mz sinne list ther war wti aldre swa diwp en root han haffwir hona op riffwith mz sin foot RK 1: (Albr.) s. 208. ib 210. — aldrigh eigh, aldrig. the liua aldre eigh vtan missömio ok stridh KS 9 (21, 10). — aldrigh ängin, se ängin. 3) alls icke, ingalunda. maria magdalena viste alre hwat hon skulle göra Bo 225. folkit flutte sig aldre (non) aff stadh för än maria war aterkallath MB 1: 397. han är aldre köpman Fl 589. war all flughna plaghan swa forgangin, at aldre en flugha war ater i egipto lande (non superfuit ne una quidem) MB 1: 298. jak hawir aldre (non) eet ordh at sighia Bir 3: 266. at han är alder i [1] dening (rättare pening) skylloger sin sonne kona BtFH 1: 209 (1506). swa at ther när stodh aldre trä Fl 13. Al 1044. 4) aldrig än (jfr citaten från Bir 1: 32, MB 1: 106, RK 1: s. 208, 210 under 2). ey gaa aff rätwisonna wägh fför nakon mothegangh, tho aldrigh swa hardan Su 70. — om än aldrig (så). hwat hälst tingh, aldrigh swa lithet LfK 10. wy maghum frukta engen död aldrigh komum wy i swa harda nöd RK 1: 331. iack skötte huarken rett eller dom aldrigh war någhen mand så from ib 3: (till. om Chr. II) 6396. athan wilde aldre löna athan war konung tydriks man aldra kom han i sa stora nöd Di 128. tala ängte älla sigh af thik siälwe, thz thik maghi inbära nokot manna lof, aldrigh (quantumcunque) är han oc thik swa heemelika älla swa gudhlikin som thw tala vidh Ber 277.

aldrogher (aldrugher. allrugher: -e VKR 17. aldröger: -a Su 12. alrogher. aldriger), adj. L. 1) af en viss ålder, (mer eller mindre) gammal. sidhan jak var sua aldrugh (tantæ ætatis) at jak formatte vndirstanda nakat aff minom skapara Bir 3: 153. hon talade fulkomplikare än swa alroghom barnom är naturlikit at tala VKR iv. i ene klene persone, som ey aldroghare war än viij (6 1/2) aar Lg 3: 435. hwar en stande j sinom stadh äpther sinom orden som hon är aldrig til Bir 5: 71. Jfr iäm-, midh-aldrogher. 2) kommen till mogen ålder. enghom thz oppenbaradhe för än hon aldrogh war Lg 3: 434. 3) aldrig, ålderstigen, gammal. hui fly pu pin fapur. vämptar uvämpstan. vngar aldroghan Bu 156. en aldrogar karl ib 135. ib 64. MB 1: 5. KL 234. Bo 241. Bir 3: 281. VKR 2, 8, 17. MB 2: 16, 61. Su 12. alrogho

(seniores) brödhrene *KL* 219. taka seniorum som äru alrogha systranna radh *Bo* 135. *Bir* 5: 23, 24. sagdhe han til iudha formän oc aldrogha män (*motsv. ställe MB* 2: 381 aldermännena) *KL* 386. *ib* 398. aldrogher ower alla dagha (*antiquus dierum*) *Su* 93. 4) *gammal, tillhörande forntiden. aff flerum aldroghum kämpum (den alten rekken) ST* 2.

alepis, adv. [*Isl. áleidis*] på väg, å stad. koma alepis, åstadkomma, genomdrifva. sergius paue gat alepes komit at pön sami höghtip hiöls vare fru tel hepars *Bu* 10. hālghe män komo thās aledhis at hon sculde hedher haldas sancto petro *Bil* 119.

alf, f. L.

algardher, m. = alagardher. i ortnamn. mith aalafiske i solwidh algardhom *SD NS* 1: 468 (1405).

alhelagher (all-), adj. L.

alhālgghona dagher (alhelgona-), m. allhelgonadag. *BSH* 5: 423 (1510). *Jfr* aldra hālgghona dagher under hālgghon.

a lip, f. L.

aliggia, v. 1) hēila på, trycka. stort orlogh oc thungā, som riket hafuer warit aliggendā *GS* 35 (1403, orig.). at thola tilkomande ok aliggiande (*ingruentia*) ond thing *Bir* 3: 374 (*möjl. att föra till* 2). 2) *förestå, hota. än thot plagho aliggia (imminent) Ber* 68. värna oss . . . af aliggiande (*motsv. ställe Bir* 4: 12 til stwūdandom) wadhōm *VKR* 59. *Jfr* liggia a.

aliker (aa-), adj. L. lik. waro boyonar hwarie andre swa aalika *Lg* 952.

alin (aln GS 41, 51 (1450); *SJ* 226 (1453), 228 (1453), 230 (1454), 231 (1454) o. s. v. *pl. alnar; äfven alin SD NS* 1: 293 (1403); *SJ* 194 (1450)), *f. [Isl. alin, öln] L.* 1) *underarm (från armbågen till långfingrets spets).* *Jfr* alboghi. 2) *aln; ss längdmått.* at eno siastighi alna högp *Bu* 168. hon (arken) skal wara thryhundradha alna lang, fämtighi alna bredh, thrätighi alna diwp fra bunkanom oc hwar thāsse alniin war längre än waara siāx alna *MB* 1: 168. enna alna rwm *ib*. flughu twāggia alna höght fra iordhinne *ib* 395. sua-som ena alin höght ok bret ok lankt a alla slinde *Bir* 2: 257. *ib* 4: 83, 84. *Lg* 69. hwilkin tomp är a längdena twa alin minna än fāmsinnom tiughu *SD NS* 1: 293 (1403). the tomp . . . halder sina (*för a sina?*) lengd vidh aana fämtighi stānger ok hwar stang hafwer fām alna *ib* 2: 99 (1409). *SJ* 177 (1449). tässa forscifna tomp är lang liij nya alna *ib* 180 (1449). *ib* 187 (1450), 190 (1450), 198 (1450), 199 (1451) o. s. v. sex gambla alna oc fyratighi *ib* 191 (1450). *ib* 194 (1450), 198 (1450) o. s. v. 3) *aln; ss mätninginstrument.* ingen hafwe andra wicht, bezzman, skeppa eller aln, än vthi rijke finnes *GS* 41. xi alna medh gambla alnenne mält *SJ* 181 (1449). epter the ny alnenne mält *ib* 175 (1454). 4) *det som till tmättet har en alns längd. — om tyg.* en alin got vapmal *SD* 5: 637 (1347). *GS* 51 (1450). — *om jord (då alnen angifver jordstyckets bredd och för öfrigt kan beteckna äfven det område, som, vid den på tomtens storlek grundade fördelning af byns samtliga jord mellan jordegarn, motsvarar en alns tomtområde utmed bygatan; jfr Hildebrand, Sv. Medelt. 1: s. 181, 244, 252).* x alna aff hennes tomp *SJ* 177 (1449). i swdher aakren ix stengher, en alin oc j quarter jordh, thet är

vi pund landh, i norre akren ix stāngher jordh, mindhre j alin oc j quarter, thet är oc vi pundh landh *SD NS* 1: 264 (*något efter* 1403). fām stānger, en alin oc en thridhiungx alin jordh *ib* 446 (1405). syw alna jordh *ib*. tolf alna *ib*. *ib* 423 (1405, *nyare afskr.*). saalt haffua . . . twa delena aff enne alin i langöö *ib* 58 (1401, *gammal afskr.*). om vij alna jordh . . . som östhen bidzason mik tiill pantha satthā fore mina fulla pāningha, som fore ij hesta, fore ix marcer ok for xxj marcer *ib* 255 (1403, *gammal afskr.*). *FH* 4: 52 (1457), 77 (1461), 78, 5: 54 (1468), 64 (1472). wij . . . haffuom salt . . . halff fāmpte alin iordh i skenastadha medh allom tillagom . . . för tolf mark swenska penunga *SD NS* 1: 45 (1401, *nyare afskr.*). ena j alin i kwaruathörp, ena j alin i samw sokn *ib* 2: 565 (1412). salde . . . i alin jordh j viala met allom tillhörelsom for iii marc *FH* 5: 112 (1487). gaff syna jordh som är fām alna kringhom allan byen j viala . . . met aker ānggh och allom androm thes til hörelsom nadhendals clostre *ib* 110. *ib* 134 (1489), 190 (1504), 191 (1504). — *Jfr* thridhiungs alin samt stang. — **alins langher, adj. alnslång.** *Va* 39. *Lg* 3: 462. — **alna högher, adj. alnshög.** *Lg* 92. — **alna tal, n. alntal.** *MD (S)* 295.

alisk, n.? tyg från Alais? eth stykke alisk *SJ* 390 (1472).

alit, n.? [Isl. álit] anlete. gudh haffuer ey wānare alit giort *Iv (Cod B)* 903.

alit (aliit), f. och n. [N. aalit] L. 1) *tillit.* til thik min herra aldra wārlidinna helsa later iak mina astandan oc mina aliit *MB* 1: 265. til hans var hānna māste aliit *Iv* 3755. *ib* 4644, 4838, (*Cod. B*) 4298. kalla . . . een mästara han hafde a (*till hvilken han hade*) hōgha aliit *ib* 5352. then ridder . . . ther hon haffde a sāt sinā alit *ib* (*Cod. B*) 4838. *Al* 8500. 2) *det hvarpå man kan lita, hjälp, skydd.* han sagdhe thik ena kranka aliit ther thik til herbārghe viiste hiit *Iv* 4039. mik thykker thz vara ena kranka aliit (*fōga att lita på*) thz miin syster komber hiit *ib* 4791. āra the thik krank aliit *Al* 4288. han sa sik haffwa litla aliit *ib* 8730. han war honum opta godh aliit *ib* 9506. thz är alt there fōdho aliit (*all den fōda hvarpå de kunna räkna*) *ib* 8680. the āre myn störste alith *BSH* 5: 273 (1508). (aliit *Fr* 2872, *se lit.*)

alita, v. L. lita på, vara förvissad (om). andre flere vare rikes herrer, som vij medh flere rikesins inbōggiera alithande āre pa vort federnes rikes gagn och bestand, ath gudh thōm och idher holle i all swnheet *BSH* 5: 107 (1506).

alkroker, m. krok hvarpå āl fångas? ss ortnamn. i thy alafiskeno . . . som callas alkroka *SD NS* 1: 588 (1406). *Jfr* ala kroker.

allaghis, se ällighis.

allaghum, för allum tillaghum SD NS 1: 463 (1405, *gammal afskr.*).

alla ledh, se lep.

allaledhis (alloledhis MP 2: 61; *VKR* 54. **al-**doledhis *SD NS* 2: 52 (1408). **alledhis** *Ber* 257. **alledhes LfK** 6. **aldelis BSH** 5: 124 (1506); *SO* 111. **alldelis ib** 31. **aldeles BSH** 5: 107 (1506)), *adv. L.* 1) *eg. på allt sätt; alldeles, helt och hållet, fullkomligt.* lathom förnempda nielis . . . allaletthis

lōsan w m the fōrnempdo penninga *FH* 2: 15 (1392). är hon thingelik ok fräls i hughenom fölghia sinom alra kārasta allaledhis äpte sinom astundilsom *Bo* 92. *ib* 132, 138, 180. *SD NS* 1: 22 (1401), 2: 52 (1408). *MB* 2: 9, 37, 136. *Bir* 1: 327, 370, 3: 235, 246, 347, 4: 45, 116. *MP* 2: 61. *VKR* 54. *Ber* 257. *LfK* 6. *Lg* 332, 435, 673, 810, 816. *SO* 31, 111. *BSH* 5: 107 (1506), 124 (1506). 2) i allmänhet, öfver hufvud. sidhan thāsse räkning war giordh oc allaledhis räknadhos män til skiptis oc ey qwinor *MB* 1: 419. — *Jfr* alla ledh under lep.

allalund, se lund.

alla redho (alla reedha *RK* 3: 3850. alla reda *HSH* 20: 211 (1507). allereda *BSH* 5: 130 (1506). allo reedho *Su* 239. alloredho *ib* 243. alloreedha *ib* 248. alredho *ST* 235. alrede *RK* 2: 6341. al rede *ib* 8831. alt redho *Al* 7144; *Su* 248. altredho *Ber* 290. altredha *BSH* 5: 192 (1507). alt redhe *FH* 1: 203 (1506, nyare afskr.)), *adv.* [*Jfr Mnt.* alrede] allaredan. var alla redho komin *Bo* 169. *ib* 188. *KL* 347. *Al* 7144. *ST* 149, 235, 276, 423. *RK* 2: 6341, 8831, 3: 3850. *Ber* 290. *Su* 239, 243, 248. *FH* 1: 203 (1506, nyare afskr.). *BSH* 5: 130 (1506), 192 (1507). *HSH* 20: 211 (1507).

alla stads (alle stadz *Lg* 3: 562. allestadz *RK* 3: (sista forts.) 4313. alla stadess *BSH* 5: 481 (1511). allestädes *ib* 32 (1505). alla stadh *Bir* 3: 301), *adv.* *L.* allestädes. at thu altidh oc alla stadz han skudhar *Bo* 55. *ib* 64, 122, 216, 228. *Bir* 1: 144, 3: 155, 301. *VKR* 28. *TB* 76, 77. *Al* 4292. *MB* 2: 233, 258. *Lg* 439. *ib* 3: 562. *Di* 100. *BSH* 5: 32 (1505), 481 (1511). *Jfr* alla stapi under staper.

allegera, *v.* [*Lat.* allegare] anföra såsom ursäkt, skyllar ok allegera (allegat) siwkdoma *Bir* 3: 320.

allena (alena. all ena. al ena. all enä *Fr* (Cod. B) 2297; *Va* 6; allene *Di* 2, 5, 33, 34 o. s. v. all eyne *ib* 70. alleyne *ib* 89. all en *Al* 9509; *RK* 1: (yngre red. af *LRK*) s. 270 (båda ställena i rimslut). alle en *ib* 3: (sista forts.) 4285 (i rimslut). nom. pl. all ene *MB* 1: 388)), *adv.* och *adj.* [*Mnt.* allene, alleine] *A)* *adv.* allenast, endast. scapulare bärin all ena systrana *VKR* 12. som äru all ena romara kyrkio vndirgifne *ib* 6. *ib* 8, 39. *B)* *adj.* allena, ensam. the waro off manghe oc iak allena *Su* 160. liggia alena allar ensam *Lg* 3: 437. waghade sik alena moth thz gräselika oc wanskapadha dywret *Lg* 671. tha skulo höfdhingiane all ene koma til thik *MB* 1: 388. herra iwan gik tha al ena *Iv* 628. *ib* 1599, 5387, 5652. *Fr* 407, (Cod. B) 2297. *Al* 505, 893, 9509. *ST* 123, 134. *Va* 6. *Di* 2, 5, 33, 34 o. s. v. *MB* 2: 79.

all enast (alenast. alenas *SO* 207. alenasta *BSH* 5: 121 (1506)), *adv.* [*Jfr* allena samt enast] allenast, endast. giordes meg skade allestadz stoor ey alenast aff herrana wthen aff myna eegne *RK* 3: (sista forts.) 4313. *ib* 5648. *Lg* 3: 119. at han alenast haffde förgangit j synne synd *MB* 2: 59. *SO* 207. *BSH* 5: 121 (1506).

allereghinne? lot up jōns pethersone thāt stenhusit han atte för än han gaff sik in i hālghandzhusit mādth allereghinne (uttryck uppkommet af allre eghonne?) *SJ* 55 (1444).

allerlikis, *adv.* [*Jfr Mnt.* alletliken] alldeles. allirlikis äpther landz laghum *SD NS* 1: 536 (1406).

alliková (all likawäll *Di* 120), *adv.* likväl. alliková är thätta oc ämuäl eghelica var höghtidh *Bo* 254. *Di* 120. — tho alliková, *d. s.* än tho at han rätte them (husen) vp oc bättradhe ok somlik aff nyo bygde, tho al liko wäl timbrit, som the bättradhos ok bygdhos meth, thet war huggit oc takit aff norbergha skoghe *SD NS* 2: 259 (1410). thogh alliková sagdhe abothen sik ey görla vita *Ansg* 187. *ib* 213, 245. *Jfr* alt liko väl under alder.

allungis, *adv.* *L.*

almanna bro, *f.* *L.* — almannagata, *f.* *L.* allmän gata. ss ortnamn. fraan almannagatunne *SJ* 52 (1433). *ib* 121 (1443). — almanne lep (allamanna-), *f.* [*Jfr Isl.* almannaleið] *L.* allmän strömfåra. hwrw bredh allamanna ledhen scall wara *SD* 5: 699 (1347, gammal afskr.). — almanne samhälde, *n.* menskligt samhälle, menniskosamfund. the lika ok almanne samhälde widh manz likama *KS* 31 (80, 33). — almanne vägher (almänna- *KS* 65 (161, 71)), *m.* [*Isl.* almannavegr] *L.* allmän väg, landsväg. *SD* 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 662 (1347). *ib* *NS* 2: 119 (1409). *Bu* 7, 136, 498. *KS* 65 (160-2, 1-2). *ST* 118.

almark, *f.* [*N.* aalmark. *Jfr Isl.* almerki] allmanning. at aalmarcken *DD* 1: 149 (1492, afskr.). til aalmarcken *ib*. *Jfr Fritzer, Ordbog 2 Udg. s. 46.*

alamber, *m.* [*Isl.* álmr] alm. i ortnamn ss första sammansättningsled. de almby *SD* 3: 153 (omkr. 1314).

almenogher, *adj.* menig, menigheten eller folket tillhörande. aff almenoge man *RK* 3: (sista forts.) 4589.

almoghe (almwge: -en *FM* 330 (1507). almwe: -en *Di* 179), *m.* [*Isl.* almúgi] *L.* 1) folk (såsom sammanfattning af de menniskor, som tillhöra ett visst samfund el. område, särsk. ett rike), menighet. är aldre manna almoghe kumin af enom manne *KS* 8 (17, 8). betre er landom ok almogha ens retuis mans styrilse en flere manna *ib* (20, 9). *ib* (20-1, 9-10) o. s. v. landom ok almoghom (för almogha?) styra ok rådha *ib* 10 (25, 11). thy gaffs oc makt j hwaria ena släkt oc folk oc twnghe oc almogha (gentem) *MB* 2: 353. som scrifwas j almoghans laghom (lege vulgari) *Bir* 2: 163. almoghin war ey en aller tha vndi cristindom stadhelika gangin *Bil* 843. allder swerikis allmoghe *SD* 4: 464 (1335, nyare afskr.). *ib* 5: 374 (1344, nyare afskr.). mādth almoghanum aff öknabo heradhe *ib* *NS* 1: 136 (1402). 2) folkhop, folk, menniskor. thaghan almoghin fik vita at han var a väghinom *Bo* 165. tha war ther swa mykit trang af mycla almoghanum *Lg* 45. fly almoghans itklica vmgengilse thy at j bland almoghan tappadhe maria gudz son ok sin son ok zacheus fik ey se ihesum for almoghanom *MP* 1: 53. lustas ey j almoghans samquemdh (in turbis) *ib*.

3) allmoge, menige man (i motsats till de högre klasserna). pe hejno kunugane haffo siachtighi pusand riddara vtan allan almoghan *Bu* 177. huart rike thr hauer godh skipilse, thet hauer tessa try, ridderskap, almogha ok fatükt äruodhis folk *KS* 76 (186, 83). saloghe almoghin (communitas) fölghe thera gerningom *Bir* 1: 324. pläx at giuas herromen huete brödh oc almoghanom thz brödh som nakat är värra *ib* 2: 64. *Lg* 3: 343. *RK* 3: (sista forts.) 5858. riddare, swene, köpstadmän och allmena almogen *GS*

48 (1442). *RK* 1: (sfgn) s. 173. — **almogha folk**, *n.* 1) *folk*, *folkhop*. bödh glammande almogha folkeno (*turbam*) at vtga *MP* 2: 259. 2) *allmoge*, *menige man*. almogha folkit hulkit mäst synda j drukkinessap oc skörlifnadh *MP* 1: 158.

almogher, *m.* [*Isl.* *almúgr*] = **almoghe** 3. thön almoghr äru bönder ok köpmän ok alrahanda gärningesmän *KS* 76 (187, 83). triwin almoghr *ib* 79 (195, 87). almoghsens köthmaangher *RK* 3: 848.

almosa (almusa), *f.* [*Isl.* *ölmusa*. *Fsax.* *alamósna*, *almósa*. *Ffranska* *almosne*. *Lat.* *elemosyna*. *Grek.* *ἐλεημοσύνη*] *L.* 1) *almosa*. *SR* 31. thiänadhe ther länge gudhi mz bönum ok almosum *Bil* 109. giordhe rika almusur *ib* 274. gaf rika almosor . . . fatöko folke *ib* 556. *Bir* 2: 238. *RK* 3: (sista forts.) 4768, 4769. — *sing. koll.*: *almosor*. hans böne ok hans almusa waro gupi töka *Bu* 4. — guds almosa, *almosor hvilka gifvas dem som äro berättigade att insamla sådana till underhåll el. understöd för en andlig inrättning (ss kloster, hospital el. skola)*. ath the djäckner i arboge motthe gaa effter gudz almwssä i närickä *BSH* 5: 111 (1506). ath the . . . giffue them gudz almwse *ib*. 2) *almose-utdelning*, *stiftelse för utdelning af almosor*. almosan som han forstodh i bykirkionne atte ij mark ränto i forserifne tomt *SJ* 72 (1441). vnder almosonna hws *ib* 87 (1438). talade til söndax almosonne forständara . . . vm xx mark peninga som han sagde i gen staa aff thet stenhusit som han haffde saalt förskriffne almosonne *ib* 237 (1454). *ib* 238. *Jfr* **diäkna-**, **freadags-**, **sunnodags-almosa**. 3) *barmhertighetsverk*, *välgärning*, *godt verk*. tessa almoso (*om byggnad af kloster*) ok andra slika the möta honom nw i hymmerike *RK* 1: 1220. — **almoso folk (almosa-)**, *n.* *fattigt folk*, *tiggare*. sampnar alscons almosa folk *Bil* 411. — **almosoganger**, *m.* *gång som är lika förtjenstfull som en almosa?* ottesangh är almosogangh (*mane fit ede dei meditoria [för meritoria] missa diei*) *GO* 509. — **almoso gärning (almosa-)**, *f.* *barmhertighetsverk*. liuer vtan almoso gerningk ok mildlek *KS* 46 (118, 50). thy tz almosa gerningh är at koma then dödha til graffua *SO* 150. — **almoso man (almosa-. almose-)**, *m.* *L.* *mottagare af almosa, som lefver af almosa, tiggare*. huat äru klärkane vtan gudz lutir oc almosomän (*eleemosinarij*) *Bir* 2: 149. jac är här som en almose man *Di* 205. beddis at hon skulde hona (*näml. själen*) anama til siin enkannelika almosa man (*föremål för barmhertighet*) *Su* 371. — **almoso skal (-skaal)**, *f.* 1) *skäl hvori almosor insamlas*. maage wij sedan gaa medh almose skaalen *BSH* 5: 319 (1508). 2) *skäl hvori samlas öfverlevor af mat hvilka sedan gifvas såsom almosa*. *Bir* 5: 75.

almunda vägher (almunde-), *m.* [*Sv. dial.* *allmunväg*. *Jfr* *Mht.* *almeinde*, *almende*, *almunde*] *landsväg*. raareth tädhan i almwnde wäghen *DD* 1: 147 (1492, afskr.). almwndhe wäghen som löper ffräa torssongh oc til aspabodha *ib* 150 (1493).

almäktogher, *adj.* = **almäktogher**. then almäg[tig]sthe gudh *BSH* 5: 135 (1506).

almän (almen. aalmen. allmän. allmen), *adj.* [*Fnorska och Nyisl.* *almennr*] *L.* 1) *för alla gemensam, allmän*. husit war alment thu földis

inne *ST* 182. stämpna allmänt thing *Fl* 1047. ffor egna nytto ok ey alment besta *MD (S)* 215. lat thik nögha (*för nöghia*) aat thy ther aalment är *Ber* 272. nar thu thänkir äkke thz almät (*för almänt*) är *Bo* 47 (*de båda sista ex. möjl. att föra till 3*). 2) *gemensam*. vita quäman tima at göra miracula thz är mik oc thik äkke almänt utan thz höwir mik ensampnom vita *Bo* 61. alt var almänt thera mällan hwat the hafdho *Su* 423. allom är alment oc witherliket at the dödhelike äru (*scire quidem se esse mortalem omnibus commune est*) *ib* 232. thz . . . som hwar man haffwer alment a sinne sidha medh oskäligh creatur *MD (S)* 208. — i almänt, *gemensamt (öfversättning af Lat. in commune)*. wi sworom alle j almänt *MB* 2: 139. 3) *vanlig*. almänth salth *PM XLVIII*. 4) *menig*. riddare, swene, köpstadmän och allmena almogen *GS* 48 (1442). mellan foghete, embitzmän oc allmänne almogen *ib*. — *n. almänt*, *adv.* 1) *allmänt*. lät wp ropa wm allan stadhin alment at iordha hälgha iemfru mz hedher *Bil* 464. almänt for allom var han oc räknadhis som wtwrakin fwl skiptingir *Bo* 30. äpte thy som han ther äunkte hatar thz han skapadhe redhoboin är almänt at foresee allo thy som skäl hawir *ib* 123. *VKR* 46. *Su* 90. tros thz almänt *Bir* 4: 88. *ib* 117. 2) *gemensamt*. som styäla oc dölia nakor tingh som almänt giffuas clostreno *Su* 56. som apostlomen war almänt giffuit *ib*. alle skulu thz hwar til sik almänt anama *ib* 3. alle ängla oc alle hymbla oc hymilska wald alment cherubin oc seraphin ropa til thik *ST* 196. *Lg* 807.

almänne, *n.* [*Isl.* *almenni*] *L.* — **almännis folk (almennis-)**, *n.* *menige man*. tha wille almennis folkith dräpa ieremiam *MB* 1: 8. — **almännis ingiäld**, *n.* *statsinkomster*. han röctadhe gerna ok öcte almännis ingiäld *Bil* 305. — **almännis nampn (almennis-)**, *n.* *allmän benämning, vanligt uttryck?* tha man wägher saman thera synder tha äre the badha iämpna at almennis nampne *MB* 1: 140. — **almännis strata (almänniz-)**, *f.* *L.* — **almännis sträte (almenne sträte)**, *n.* *allmän gata*. liggie på almenne sträte *RK* 3: (*yngre till. om Chr. II*) 6231. — **almännis thörft**, *f.* *allmän nytta*. *pl.* annar herradomber är som styrer flere män til gaghn oc almännis thörffte *MB* 1: 102.

almännehet (almenneheet), *f.* *menighet*. *BSH* 5: 307 (1508).

almännelika (almännilika. almännirlika. almennelika. almänneliga. almenneliga), *adv.* [*Isl.* *almenniliga*] *L.* 1) *allmänt, bland alla*. thz ordhit som almännelika sigx af almoganom *Bir* 1: 57. *ib* 351, 2: 314. aatz köt j franz almännelika swa vm löghordaghin som vm synnodaghin *KL* 75. 2) *samfäldt, gemensamt*. hata the han al almännelika *Bir* 1: 258. thzta skulom wi almänneliga göra *MB* 2: 134. sagdho almännirlika *Fr* 1915. thz lofuadho almännelika badhe arma ok swa rika *ib* 2929. *ib* 3039. lifwa almännelika i klostrum *Ber* 145. *Lg* 3: 453. 3) *i allmänhet*. the skäl som dyonisius giwer almännelika ower all thing *MB* 1: 445. *ib* 464. tha wordhe iak ey starkare än almenneliga andre män äru *ib* 2: 121. *Ber* 260. os oc allom cristnom människiom til siäla helso oc almennelika the hälga kirkio til gagn oc

nyttu *Su* 319. 4) *alldeles, helt och hållet?* almännilikā friþbiuthum (för friþbiuthum) wir þät *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*).

almänneliker (almänniliker. almännelikin. almenneliker. almennelikin. almennelichin. almänneleker. almännelig), *adj.* [*Isl.* almenniligr] *L.* 1) för alla gemensam, allmän. i almännilikt äller i enlikt ärende *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). almännelekt brullöpes buþ *Bu* 182. almennelikin (*generalis*) confessor *Bir* 4: 25. *VKR* 71. almennelichin sysloman ib 29. af thy almännelico radheno oc klärka samquämd som kesarin giordhe i stadhenom som hetir nicena *Gr* 321. giff thy os . . . nakon lättan oc almenneliken (*generalem*) lärdom *Su* 362. giwande fulstoplica almännelikit got (*omnia bona*) *Bo* 110. ennes almänneliges qwinnes (*meretricis*) son *MB* 2: 105. 2) *allmänt bekant.* nw viliom wi sighia aff eno miraculo som almennelikit är *Bil* 870. 3) *gemensam.* hafðho al thing almännelikin *KL* 135. ey sagðhe nokor siit vara therä thz the atto vtan al thing vara them almännelikin ib 139. ib 181. *Bir* 2: 284. sorgh och dröwilse ärw allom almännelik *Ber* 122. al the thing i thy ärw skullin wara almännelik mällan alla ib 132. mz hwikom hon skulde al thing almännelik ok wppinbar hafva ib. ib 133, 143, 169, 170. 4) *allmän, vanlig.* allmännelik sidhwānia *KL* 9. äfte almänneliko ordhqwādhe ib 302. *Bir* 3: 333. edha äre swa myklo uadhelikare at the äre almennelikare *MB* 1: 462. föddis mz almännelike (*communem*) matto *Bir* 3: 283. for almännelica glömsko ib 408. hustrvn war kläd mz almännelikom ok smålikom klädhom ok rifnom ib 1: 325. som natwrena almännelikin nw sidher är *Lg* 65. nakra lätta oc almännelika (*consueta*) mildhetz gerninga *Su* 363. almennelikit salth *PM* XLI. 5) *beteende sig såsom jämlike (med), vänlig.* öpmiukir oc almännelikin (*communis*) viþ alla *KL* 183. 6) ? badh wan herra innelika aff allo hiärta at han wille werdhoghas honom bewisa hwat thiänist honom almennelikast oc thekkelikast ware *ST* 167.

almännelikheth (allmenneligheth), *f.* menighet, samfund. vi kwnnungwm ethre allmenneligheth (*jfr öfverskr.: ad communitatem Lincopensis dyocesis*) *SD* 6: 156 (1349, *gammal afskr.*).

almänninge (almenninge), *m.* = almänningar 2 e. thet var häradsins almenninge *BSH* 2: 66 (1399).

almänningar (almänninger. almenninger. almenninger. almenninger. -ar, -iar), *m.* [*Isl.* almenningr] *L.* 1) *det allmänna, samhälle, menighet.* bathe for mannum ok almänning *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). sände bref vm allan sins rikis almänning *Gr* 281. 2) *allmänning, gemensam mark el. skog, jord som tillhör ett samhälle.* ad communitatem siue almänning *SD* 3: 172 (1314, *gammal afskr.*). *De olika slag af samhällen, hvilkas allmänningar äsyftas, kunna på särskilda ställen med säkerhet eller åtminstone en viss grad af sannolikhet anses vara:* a) *by.* pro fundo, agris, pratis et alijs omnibus juribus wlgariter dictis almenninga uel vtskifti, que sibi attinebant in fröle *SD* 3: 112 (1313, *nyare afskr.*). liberum accessum ad siluas, almenningæ et quecumque alia sicut ceteri villani ibidem de cetero habeant ib

4: 568 (1337). tres oras terre . . . cum domibus et almæninghum ib 6: 73 (1348). — *äfven om allmänning, som jämte den by till hvilken han hör blifvit enskild egendom.* quod almennigga dictarum sororum, prediis nominatis adiacencia . . . supradictis sororibus et earum heredibus communiter et equaliter adiacebunt *SD* 4: 313 (1333). b) *stad.* locum communis pascue, dictum almenningh, pertinentem nostre ciuitati . . . domui sancti spiritus . . . conferimus *SD* 4: 239 (1331, *utfärdadt af rådmän och borgare i Skeninge*). c) *socken.* in silua vestra (*näml. Hanebo socknemäns*) communi dicta almenning *SD* 3: 642 (före 1324). d) *häradsstreding.* ex parte communitatis inhabitancium quandam terram dictam thridhiungh pro uincie trøghbohundare . . . conquestum fuit . . . quod silua quædam communis dicta wlgariter almæningh in ampnoe quam predictæ terre inhabit[ta]iores pro vsibus suis de iure habuerant . . . eisdem ablata fuerat *SD* 4: 524 (1336). e) *härad.* vt sciant . . . certos terminos inter eslo mansionem monachorum de aluastro & nostrum almenning *SD* 1: 246 (1225). af warom almenningom *VAH* 24: 326 (1377, *utfärdadt af innebyggarne i Östkind's härad*). the fyrscripna godz var häradsins almenninger *BSH* 2: 66 (1399). konungxtridhiungh i häradsins almenningh ib LXX. *Häradsallmänning torde äsyftas äfven på följande båda ställen, hvarest också konungens del (tredjedel) i allmänningen omtalas; nyssnämnda betydelse är dock särskildt på det senare af dessa ställen mycket osäker.* ratificamus . . . terciam partem integram terre communis vulgariter almæning . . . quam . . . magnus rex . . . contulerat & scotauerat dicto domino episcopo & heredibus suis, translatis in ipsum proprietate, dominio, et omni iure quod competebat vel competere potuit corone regie in predio memorato proprietatis ratione *SD* 1: 723 (1276-91). causam inhabitancium myklathorp & litlathorp ex parte vna & inquilinorum de næsiohult ex parte altera super quibusdam prediis almænninga dictis . . . diffiniuimus sentencialiter in hunc modum vt ad illos de myklathorp & litlathorp supradictorum attineat proprietas prediorum in qua cum predictis villis ecclesia lyncopensis iuxta sortem suam a nobis in communibus siluis per quoddam concambium conquisitam iure perpetuo communicabit ib 581 (1281). *Jfr häradsalmänningar.* f) *landskap.* conquestum est coram nobis super confinio terrarum inter gestringias et tiundas . . . quod johannes jngemarson sibi quandam partem applicauerat nomine en odel cum tamen sit almenningen *SD* 3: 176 (1314, *nyare afskr.*). consensus meum do . . . predia sua seu ecclesie sue strengnensis infra nerichiam sita . . . in siluas et possessiones dictas almæninngiæ eiusdem terre libere commutandi ib 4: 59 (1328, *utfärdadt af Nerikes lagman*). g) *riket el. kronan (jfr e).* wi (konung Erik) hafua fulla makth giffuit war ämbitzman claws lydekeson, fogde pa abo, at giffua, skipa oc skipta war (för wara) almenninghia . . . oc . . . stadfäste vi alle the breff ther war ämbetzman claus lydikkesons incigle fore henger vpa alla tessa for:da almennighia, i hwat län the helst kunno liggia vnder abo landzrät *SD* NS 2: 350 (1411, *gammal afskr.*).

3) *allmän plats i stad* (jfr 2 b). upa norre sidhona widh gatuna up til almänningsin taker widher *SJ* 48 (1430). almänningsin som gar i mällen gardhin fornempda oc gambla stadzmuren *ib* 95 (1439). *ib* 360 (1469), 392 (1474), 394 $\frac{1}{2}$ (1473). 4) *allmänningssvatten, vatten som tillhör ett samhälle (rike el. härad)*. midhströmen är konung oc herratz almännings oc farlidh *SD NS* 2: 486 (1412); jfr *konungs adhra*. — *almännings a, f. L.* — *almännings blärgh, n. L.* — *almännings bonde, m. L.* — *almännings bro, f. L.* — *almännings brödh, n. vanligt bröd*. war thz brödh almenningx brödh *MB* 1: 479. — *almännings byamot, n. L.* — *almännings folk (almenninggis-. almannigx-), n. menige man, allmänhet, menniskor i allmänhet, vanliga menniskor*. alt almenninggis folk (*populus*) biolt mz iohanne *Bil* 657. fa män aff almänningsx folke wita wäl hwath wädher är eller elder *MB* 1: 57. skära sit haar swa som almänningsx folk giordhe i fornem äwom *ib* 369. *ib* 446, 488. thu äst skipadher til ängla lifwerne ok ey almänningsx folcx *Su* 428. skal hon ey mz almänningsx folke om gaa *Lg* 3: 606. — *almännings födha, f. vanlig föda*. te skulu gita tolt litla ok almänningsx födho *KS* 81 (200, 89). — *almännings gata (almenningis- SJ* 116 (1445). almanningsx-. almannix- *SO* 25), f. L. allmän gata, allmän väg, landsväg. lät göra alla almenningis (för almenningis) gatu rena *Bu* 65. in almanningsx gata (*annan afskr.*: allmeninge gatu) *SD* 3: 177 (1314, *nyare afskr.*). i nörro almenningxgata *ib* 6: 158 (1350). *SJ* 116 (1443), 126 (1444). *SO* 25, 68. — *almännings giäld (almenningisgiäld. almenningis giäld), n. L. allmän pålaga el. skatt (som synes hafva utgått ss personlig afgift)*. si . . . ipsos (*handelsidkande Gottländingar*) in aliqua ciuitate aut villa regni nostri contigerit hiemare, a communibus collectis, quæ byargeld et almenningisgiäld vulgariter nuncupantur, eosdem prorsus liberos et immunes reddimus *SD* 1: 507 (1276, *nyare afskr.*). nouerint vniuersi, nos (o: magnum regem) parochianos de grydbek ab omni rodær ac administracione vectigalium nec non de tributo almenningis giäld dimisisse liberos penitus & exemptos *ib* 519 (1277). — *almännings hus (almänningsis-), n. L.* — *almännings hörra (almänningsis-), f. sköka*. *MP* 1: 147. — *almännings lorþ, f. L.* — *almännings karl, m. L.* — *almännings kona, f. allmän qvinna, offentligt fruntimmer, sköka*. *Iv* 3072. *Va* 13. — *almännings köp, n. L.* — *almännings landboe, m. L.* — *almännings qvinna (aalmännings- KL* 247. almänningsis- *Bir* 1: 38, 161, 164, 3: 27. almänningsx- *ib* 13, 26), f. = almännings kona. *KL* 77, 247. *Bir* 1: 161, 164, 3: 13, 26, 27. iak skal döma han swa som sköra almänningsis qvinna til brännestens eld *ib* 1: 38. — *almännings sior, m. L.* — *almännings skogher, m. L. allmän skog, skog som utgör allmänning*. *SD* 2: 13, 3: 549 (1322, *nyare afskr.*), 4: 748 (1340, *nyare afskr.*). — *almännings synd, f. folkets synd*. fore almänningsx synd eller presta *MB* 1: 478. — *almännings timberman, m. vanlig timberman*. almänningsx timberman tälghia bordhwidh til skip oc köll oc annor ämpne än skipmästarin säter them saman oc fulkompnar skipith *MB* 1: 445. — *almännings*

torgh, n. L. — *almännings ping, n. allmänt ting*. a almänningsx ping *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). — *almännings vatn, n. L.* — *almännings vägher (aalmänningsx-. almenningis-), m. L. allmän väg*. ther scal oc engom androm noghar almenningis wäghir wara vtan allena clostirsins hionom *VKR* 39. a aalmänningsx väghum *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). — *almännings öre (almenninggis-), m. L.* en till konungen erlagd allmän skatt som till fullt eller halft belopp utgick af hvar skattskyldig gård; omtalas från *Vestergötland* (*Vestergötland afses uttryckligen i de följande citaten utom SD* 2: 490, *hvarrest dock detta landskap kan vara åsyftadt*). assignamus anno obitus nostri almenningxöre per westgociam *SD* 1: 657 (1285). in secundo anno almenningxöre de westgocia colligatur *ib*. declarantes eandem (o: abbatissam de gutheem) eiusdemque conuentum . . . ab omnibus iuribus et causis regalibus, videlicet gengærth, almänningsøræ, spannemaal, lethungslamæ, skipwist et sakøræ . . . liberam penitus et exemptam *ib* 2: 489 (1307). *ib* 223 (1296), 363 (1302), 490 (1307). en vrettan öre som kallas almenninggis öre som war i marskens daga her tordz, hwilken öre ider naadh (*Karl Knutsson*) förbödd ok aflade *BSH* 3: 146 (1463). — *almännings fiskeri, n. allmänningisfiske, fiske som utgör allmänning*. huar heltz almenningis fiskerii ther wara kan *FH* 5: 22 (1463, *nyare afskr.*). — *almännings skogher (almenningis-), m. = almännings skogher*. *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*). *almännogher (-igher), adj. allmän*. j then yterste ok almenningste vpstondilse *FH* 1: 194 (1490-talet, *gammal afskr.*). ith almenningste möte *BSH* 5: 470 (1511). Jfr *almenogher*.

alsala, f. L.

alsaman, se saman.

alsom, adv. förstärkande superlativen: allra. min alsom käraste son *Va* (*Cod. C*) 59. alsom störste machth *BSH* 5: 251 (1508).

alster, n. Jfr siängar alster.

alsäla, adj. L.

alt, se alder.

altare, n. (SD 5: 564 (1346); *Bu* 63; *MB* 1: 470, 492; *Bo* 8; *Bir* 3: 12, 14, 4: 34) och *m. (SD* 5: 565 (1346); *Bu* 63; *Bil* 311; *KL* 161; *MB* 1: 470, 492, 493, 2: 282; *Bir* 2: 114. *neutral böjning med adj. i mask. MB* 1: 495) samt *altara, n. (Bu* 492; *MB* 1: 335, 370, 415, 481, 2: 59; *Bir* 3: 12, 13, 14) och *m. (MB* 1: 335). [*Isl.* altari, *m.* och *n.* samt altara, *n.* *Lat.* altare] *L.* altare. *SD* 5: 563 (1346). et altare scal byggias *ib* 564. til pen altaren þer är bygder *ib* 565. til altara omnium sanctorum *ib*. til varra fru altara *ib* 564. *Bu* 30, 492. *Bil* 288. *Bir* 2: 114, 3: 12, 13, 14, 4: 34. altarens sacrament *MB* 1: 323, 324, 370. gudz altara sacramentum *KL* 344. kom swa dighirt lius wm altaran j gudz mönstre *Bil* 311. then som altarenom thiänar, han skal liwa aff altaren *MB* 1: 470. *ib* 335, 370, 371, 415, 481, 492, 493, 495, 2: 59, 282. *Bo* 8. giordhe them gudhi altara *Bil* 340. ifuir hwart altara waar scriuat thäs gudz napn altari(t) tilhördhe *ib*. *Bu* 63. *KL* 161. Jfr *gul-, högga-, siäla-, sokna-altare*. — *altara blea (-blee. -bleia. -blöa), f. [Isl.* altarablæja, altarisblæja] *L.* altarduk. skref sina synder a breff ok lagdhe wndher altara blea (*sub palla*

altaris. Cod. C bleiona 990) maria magdalena *Bil* 276. hans altara blöor (*panni de ejus altari sumti*) borna til bota læcte manga siuka *ib* 288. koma nær altara bleiom som næst äro sacramento *Lg* 1002. — **altara brun**, *f. bräm el. garnering som hänges kring altaret?* giwum vi til höghä altaren . . . altarabrun med hwitom pärlom giorpä *SD* 5: 563 (1346). eenä altaräbrun med pärlom *ib*. altaräbrun med gripom af gul oc silke *ib*. duas pallas bissinas alteram cum altarebrwn aurea *ib* 345. — **altara byrp**, *f. L.* — **altara kar (altare-)**, *n. altarkärl.* skipadhe at all altare kar skulu wara aff gull älla siluir ella tin *Bil* 391. — **altara kläpe**, *n. [Isl. altarakläði]* *L. altarkläde.* tu par altarä kläpe *SD* 5: 564 (1346). *ib* 566. hwart altare läti sik nöghia mz twänna altara kläde *Bir* 4: 34. *KL* 327. *RK* 2: 7950. *Lg* 3: 399, 501. *Jfr* fasto-, hvardags-altara klädhe. — **altara lius**, *n. L.* — **altaralägh**, *n. L.* offer (af matwaror) som lägges på altaret. cibaria . . . dicta altarälägh per huiusmodi mulieres in ecclesias introducendas et altarälägh pro mortuis cuiuscunque sint etatis in altaribus curatorum et campanariorum offerenda singula in singulis altaribus sint ad minus de valore quatuor denariorum swenorum *SD* 5: 620 (1346, *gammal afskr.*). cibaria . . . dicta altarälägh generaliter per öningos in maioribus festis prestanda nonies annuatim curatis et campanariis singula in singulis altaribus sint de valore duorum denariorum swenorum *ib*. — **altara mater**, *m. mat* som offras på altaret (i den Israelitiska helgedomen). hwa som äter wigdhan altara mat *MB* 1: 371. — **altara redhe**, *n. det som hör till ett altares utstyrel.* begauadhe the kirkiona badhe til altara-redhe oc messoskrudh *Lg* 3: 500. — **altara rum**, *n. altarplats.* *SO* 33. — **altara skrudher**, *m. det hwarmed ett altare klädes och smyckas.* at wakta oc rökta mässo kläde, oc altara skrud oc kläde *Bir* 5: 98. — **altara sten**, *m. L. altarsten, sten tillhörig ett altare.* lath iosue scriffwa oppa altara stenana deuteronomium *MB* 2: 23. — **altara trappa (altare-)**, *f. altartrappa.* är thz förbudhit at leekmän sta i sanghwise eller altara trappom i stoorkirkiom *MB* 1: 330. stande fore altare trappone *Bir* 5: 51. *ib* 52. — **altara vigsl**, *f. L.* — **altara värning**, *f. L.* — **altaris byrp**, *f. [Fnorska altarisburdr]* — **altarälägh**, *m. mulier . . . introducenda post partum . . . cibum dictum altarisbyrd faciat pro sue libito voluntatis* *SD* 2: 237 (1297). *Jfr* altara byrp.

altidh (al tidh *Bir* 2: 314, 316. al tiidh *Al* 3878. all tidh *ib* 316. all tiidh *Fl* 1039; *Al* 6258. alt tidh *KL* 64, 88, 89 o. s. v.; *Ber* 73. alt tiidh *Al* 2010. altit *Di* 236, 288. al thith *Bir* 2: 169), *adv. L.* 1) *alltid.* wkanus biärgh som altid lughar *Bil* 216. blifwom vi altid stadhugh i gudz räddhogha *Bo* 11. *ib* 32, 129. *KL* 28, 34, 63, 64 o. s. v. *Bir* 1: 93, 2: 169, 305, 313, 314, 316. *VKR* VI. *BSH* 2: 66 (1399). ä huru mykith kroppin höghfärdhis al tidh är han köt *Ber* 207. — *pleonastiskt:* ä al-tidh. the riddara ther bo nära ther ä skulu all tiidh redho vara *Fl* 1039. 2) *allt jämt.* änlitit vändir han altidh til modhorinna *Bo* 8. seegh altidh nidher *Su* 418.

altidhelika? *adv. alltid, beständigt.* een baar . . .

stande idhkelika for kirkionna ingang thär hon maghe altidhelika (*troligen för alt idhelika*) sees *Bir* 4: 40.

alun, *f? n?* [*Mnt.* alün, allün. *Lat.* alumen] *alun.* alumen hether alwn *LB* 2: 41. *LB* 1: 144, 3: 148. alun temprat med honagh *ib.* *PM* XLII.

alvaldogher (alvaldugher. allvaldugher), *adj. L.*

alvar (alwer), *adj. [Mnt. allwar, adv.]* 1) *allvarsam, som sätter i verket.* jak är gudh ey squalroghir älla mangtalughir vtan folcomplica aluar (*efficax*) ok rädhelikin *Bir* 3: 206. talar mz alware gerning (i själfva verket, verkligen) *MB* 1: 290. 2) *ifrig, oförtruten.* ath then mannen bliffwer oweliogh och ey swa alwer, som han her til warit haffwer *BSH* 5: 304 (1508).

alvar (alffwer), *n. allvar.* thz är tith alffwar *Lg* 3: 331. thz war thera alffwer och ey gamman *RK* 2: 841. monde thz mz alffwar meena *ib* 3: 1880.

alvara (alvora. alvore), *f. (GO 441; Di 169; KS 24 (59, 26)) och n. (Lg 332; Bil 234; Bir 2: 25; MB 2: 22; RK 1: 73, (ny början af Gamla Krön.) s. 165).* [*Isl.* alvara] *allvar.* j leen thz ey är lekir, mik rädhis widh aluara *Bil* 234. blanda stundom skämtan medh aluore tinne *KS* 24 (59, 26). sla gaman til alwaro *GO* 441. *ib* 538. *RK* 2: 6301. j kalze oc aluara (*serio*) *Bir* 2: 25. a alwora kunne han sik wel forsta *RK* 1: 73. är thz idart alffwara *Lg* 332. *Di* 169. the som skynteligha vndan flyddo skuldo mz alffwara atir komma (*contra persequentes fortissime restitissent*) *MB* 2: 22. — **alvara sidher**, *m. allvarsam sed.* haffwa alvara sidher *MD (S)* 227. — **alvara tal**, *n. allvarsamt el eftertryckligt tal.* *RK* 3: 1331. *Jfr* alvar tal.

alvarlika (-leka. alvorlika. alwarliga. aluarligan *BSH* 5: 11 (1504). **allwarligh. alffworligh),** *adv. [Isl. alvarliga]* 1) *sannfärdigt uppriktigt.* kungjordhe han aluarlica sinne hustru alt thz han hafdhe vndirstandit af stiärnonna skipan *Gr* 260. *Lg* 3: 479. *BSH* 5: 11 (1504). 2) *sannfärdigt, riktigt, noga.* hwrw ther om är wethom wii icke alffuarliga *FH* 1: 150 (1495, *gammal afskr.*) 3) *noga, noggrant, omsorgsfullt.* all thässin thing som thik äru swa aluarlica (*seriose*) teedh *Bir* 3: 439. hwat aluorlica (*seriose*) oc viislica hon swepte hans spädho limi *Bo* 5. 4) *allvarligt, ifrigt, kraftigt.* vm vi hafdhom aluärlica forefatat mz stadhughom hugh at koma til thit rike *Bo* 37. bidhiandis iomffru maria alwarlika oc jinnerlika *Lg* 663. mädan tw sa alffworligh mit nampn spör *Di* 74. striddo the alwarliga mothe them *MB* 2: 101. ey kwnnom wi oc honom alwarlekare förwinna *LfK* 80. 5) *på allvar.* kalzlika älla alworlika *Ber* 274. 6) *allvarsamt, strängt.* saa nokot aluarlika oppa hona *ST* 225. thz som förmannen alwarleka byudher älla förbywdher *LfK* 155.

alvarliker[(-likin), *adj. [Isl. alvarligr] allvarlig.* aldra romara höfdhinga vili oc aluarlikin bön *Bil* 594.

alvarlikhet (alwarlighet), *f. allvar, kraft.* ath affwergia worth federnis rigis skade . . . med alwarlighet *HSH* 19: 147 (1506).

alvar spil (aluer-), *n. allvarsam el. skarp lek.* ther beginktis tha eth aluer spil *RK* 2: 1249.

alvar tal, *n.* allvarligt el. viktigt tal. HSH 22: 23 (1496, *gammal afskr.*). Jfr **alvara tal**.

alvidher? *m.* — **alvidha barker?** *m.* albark. tag alwita bark (för alvidha-?) oc bren honum renliiga oc läg asskona viidh tz brendha LB 7: 37.

al väl (all-), *adv.* alldeles väl, fullkomligt väl. swa at mik full oc all wel atnöger SJ 341 (1467).

alzman, *m.* L.

alz, *se* alder.

almaztogher (alz maktogher: -an Lg 3: 188), *adj.* L. allsmäktig. Lg 335, 3: 188. MB 2: 173, 174. Di 293. Jfr **almaztogher**.

almaztoghet, *f.* allmakt. Su 319. Lg 3: 299, 398.

alzskapare, *m.* all tings skapare. wi bidhiom thik alzscapare (auctor omnium) Bil 714.

alzpingis (altzpinges. alzthingis. alstinges. alstingis. alstins. althings. altingx. altinges LB 3: 41. **alsinges** Gers Frest 1. **alsingz** ib 2 o. s. v. **alsingen** ib 1), *adv.* L. 1) alldeles, fullkomligt. pär til at friprin se althings starker SD 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). constantinus for alzthingx hel vp v karino Bil 566. ib 797. KL 37, 66. the persone som alzstingx äru fatika Bir 4: 32. VKR 76. prestane äru mik alstins (omnino) ledhe Bir 1: 156. ib 2: 326. klostrenu per vi . . . skulum byggyä oc altzpinges fulcomä SD 5: 562 (1346). alstingis skal thy there luste them aftakas MP 1: 28. hon hwiltis alstingis (totaliter) owir han Bo 222. mik alstingis bort fra sik wraka Al 210. altingx nekadhe Ber 227. Gers Frest 1, 2. LB 3: 41. the thetta giorde waare ekki alstinges hundrath tw RK 3: 3945. thz andra skolum vi oc ekki alstingx swa owirgifwa at vi skolum thz ey thänkia Bo 54. MB 1: 146. ST 418. ey glöma the mik alstingis Bir 1: 154. RK 3: 3063. 2) mycket, i hög grad, ganska. modhorn som klen var oc alstingis (valde) vng Bo 13. pa en alstinges lusteligen wall Va 11. ib 15, 28. alztingis gärna (libentissime) MB 2: 95. alstingx lit Al 8890. 3) **alls** (vid negationer). alstingx änkte Bir 3: 427. ib 4: 18. enkte alstingis (nulla penitus) dual är mällan angrandhe syndaran oc syndha förlataran Su 46.

alzvaldande (-wallande. -wallandis), *part. adj.* L. allsmäktig. gudh alzvaldande KS 15 (37, 16). alzwallande gudh MB 1: 217. o hällaghe fadher alzwallandis ewärdhelikän gudh Gr (Cod. D) 365.

alzvaldogher (alzvaldugher. alzwalloghir Bir 3: 385. **alzualloghir** KL 217; Bo 39, 191; Bir 1: 93. **alz ualloghir** Bo 8. **alzuallogir** MP 1: 21. **alzwaloghir** ST 7, 203. **alzuoldugher: -an** Bir 2: 116. **alzwollughir** ib 2: 293. **alzwolloghir** ib 3: 385. **alzwäldogher. alzveldogher** Bil 541. **alzvälloghir** Bir 2: 291. **alzuälloghir** ib 3: 28), *adj.* L. allsväldig, allsmäktig. iak är alz valdoghar Bu 101. piäna pinom domara alsvaldoghom kunuge ib 138. gudh alzualdogher Bil 841. Bu 204. Bil 541. KL 217. MP 1: 21. Bo 8, 39, 191. Bir 2: 116, 291, 293, 3: 28, 385. ST 7, 203. Su 319, 398. alzvaldux gudz son Bil 893. alz valdux dygdh ib. wara alzualloghir (omnipotens) owir al thingh Bir 1: 93. mz sit alzwäldogha budh MD 185. Jfr **alvaldogher**.

alzvaldoghet, *f.* allmakt. Su 269, 325.

aläggia (aa-. aläghia), *v.* L. 1) lägga på,

lägga vid. fyllir hoon (o: dialtea) gamul saar om hon wardhir opta alagdh LB 3: 124. 2) **pälägga**,

tillägga. öker han oc aläggher mangha handa lither oc färghor Su 80. 3) **pälägga**, **påbörda**, **påtwinga**, **tillfoga**. hwi haffwir thu aalagt tith vk oc

ondzsko pa wara wener oc brödher MB 2: 243. thäs mera han akörer, twingar oc alägher LfK 34. gör mik . . . hwat hälstz tik täkkis aläghia Su 95. j allom dröfwilsom oc pyno som henne tilföghias oc aläggias ST 83. ib 84. — **pälägga**, **älägga**, **anbefalla**. thässa plikt wiliu wir sialuir a läggiä SD 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). tha han haffde then skat alakt RK 1: 3320. the hiälp som aa lägx PfN 136. the lösn och märke aa ladhe RK 3: 2222. — Jfr **paläggia**.

aläghir, *f. pl.* pålagor. for allan skat tunga oc aläghir FH 4: 24 (1452). forre andra vthgärhrdhir oc aläghir ib. om skat oc alle andre alägher ib 6: 45 (1457).

aläghin, *adj.* L.

aläghn, *f. L.* = **alägnung** 2. idher tyngiä medh nagrahandha aläggnum SD 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). satagunna oc borgha föghati mädh allom ärlikom (för ärlikom) ingiäldom aläghnom oc sakörom BSH 1: 194 (1387). af allom ärlikom scatwm aläghnom oc markagiöldom FH 2: 12 (1381, *nyare afskr.*).

alägnung (aa-. -ar), *f. L.* 1) **päläggande**, **läggande**. met . . . wora handha alägnung vpa helghedoma FM 60 (1457). 2) **skattpäläggning**, **pälaga**. mödhä äller betwngä eder . . . med aa lägnung äller vtreser BSH 5: 77 (1506). skatter äller andra aläghningar SD 4: 427 (öfvers. i afskr. fr. början af 1400-talet). vm the thwingas ey älla plaghas mz ouanom skattom som them tillägx mz nyom fundom ok alägnungom (impositionibus) Bir 3: 311. 3) **äläggande**, **påbud**. herskapsins alegningh SO 64.

aländinge (alännunge. allenninge. alenninge. -iar), *m.* Äländig. alla allenningia the saman kallade RK 2: 970. johanni famulo meo alänningia SD 5: 152 (1343). pätar alenninge ib NS 1: 62 (1401).

aländsker (alandzker), *adj.* Äländsk. meth allom alandzkom reth SD NS 1: 58 (1401, *gammal afskr.*).

aläre, *n.* godt år. siw al äri (Cod. A godh aar 239) MB 1: (Cod. B) 550.

am (aam), *n.* [Mnt. ame, am] äm. GS 58 (1474). SO 190, 202. FM 74 (1502?). Jfr **siälam**.

amanilse (aa-), *n. pl.* kraf. FH 5: 77 (1478).

amandol, *m?* [Prov. amandola. Lat. amygdala] mandel. LB 7: 145. Jfr **mandol**.

amaning, *f.* kraf. friie quitte lidugä oc lösä fore all tiltaling oc amaningh om slotzloffwan pa fornempdä abo sloth FH 4: 57 (1457). frij oc quit for alle hendhermera tiltalen ok amaning SJ 303 (1462). frii och quit for hwario manne amaning eller tiltalning ib 317 (1464). ib 321 (1465), 378 (1473), 399 (1473), 404 (1474). Jfr **namaning**.

amare, *m.* äm-makare, som förfärdigar ämar? jönis amare SJ 196 (1450).

amatist (pl. -e Fr 165), *m.* [Mht. ametiste, amatist. Lat. amethystus] ametist. Fl 1098. Fr 165, 385, 392. Al 3399, 4587, 7498, 8191.

amazon, *f.* [*Lat. amazon*] *amazon*. amazonum drötning talafrida mz amazonum ij amazonia *Al* 4685.

amblodhe, *m.* [*Isl. amlóði ss personnamn träffadt i en poetisk omskrifning; jfr Amlethus hos Saxo; i Nysl. nyttjas amlóði ss appellat.*] *fåne*, *narr.* tha slo konungin synom handom saman ok loo fastelika ok giorde sik gaman rät som han ware en amblodhe then sik enkte got forstodhe *RK* 1: 3916.

ambot (**amboot**. **ambut**. **ambat**. -**ar**, -**ir**), *f.* [*Isl. ambátt*] *L. trälinna, tjenstegvinna*. prälder älder ambut *SD* 4: 408 (1335). ambutinna (*Cod. A* thiänista qwinnonna 197) son *MB* 1: (*Cod. B*) 546. *ib* (*Cod. B*) 554. ambuta son *ib* 311. ambata son *ST* 334. säl nakar man sina dotter annödhogha, hon skal ey swa wtganga som amboter *MB* 1: 335. hwa som slaar sin thräll eller sina amboot til dödh *ib* 336. thin thräll oc thiin ambot *ib* 372. thräla oc ambota *ib* 375, 430.

ambota, *f.* = **ambot**. thinna amboto son *MB* 1: 340.

amia, *f.* [*Ffranska och Mnt. amie*] *L. frilla*. *MB* 1: 24, 25, 260, 363. *Fr* 2118. *ST* 412, 422. — **amiu barn** (**amyu-**), *n. L.*

aminna, *v.* [*Isl. áminna*] *páminna*. hwa thik aminnir fore the första sorghena *Lg* 43. *ib* 44. hwa thik aminnir a the fámpto sorghena *ib*. patriarchanna gerninga aminnas (*replicantur*) *Bir* 3: 353. (?) swa skalt thw granlica göma nar fanytte thanka oc frestilse inflyta at thz som fafänt oc världliket är aminnis (*för ominnis? ut quæ vana sunt et secularia dimittantur*) *Bir* 2: 126. — *refl. aminnas*, *páminna sig.* skulom wi aminnas, at war glädhi i iordhrike är all ostadhlik *MB* 1: 500. *ib* 129. — *med gen.* at han ey skulle aminnas thera onda thinga som the honom hafðho giort *Gr* 292. at the aminuins mina saara ok gerninga *Bir* 3: 390. hwilkins fatigx engin sidhan amintis *ib* 4: 51. — *med ack.* aminnas vars herra ihesu christi ordh *KL* 165. at þe ey amintos nakat þz ont som görs i wärlidne *ib* 182. a minnas (*recordetur*) sina synde *Bir* 1: 290. *ib* 358, 2: 246, 3: 77, 214, 284. — *med prep.* aminnas the wrangasta dödhana . . . oc vppa sins hālgasta namps gabban oc hādilse *MB* 2: 302. aminnes huar dagh fām sinnom aff (*de*) minom fām saarom *Bir* 3: 304.

aminne (**amine** *Su* 20; *Lg* 3: 683; *LfK* 120, 196. **aa mynne** *MB* 2: 236), *n.* 1) *minne*, *förmåga att minnas*. siälinna krapta oc nadhe, (*nāml.* som) är vndirstandilse, aminne, vili *MP* 2: 194. skal siälin hāua thry thing som är aminne (*memoriam*) oc samuit oc vndirstandilse *Bir* 2: 212. *ib* 3: 104. siälenne synes wanskas j sigh siälffwe oc tappar amynet, swa at henne minnes sigh haffwa enkte talat allār giort *Lg* 819. mins hiärta akth ok aminne rörir thet ordhit opta *SD NS* 2: 10 (1408). 2) *minne*, *åminnelse*, *åtanke*, *erinneran*, *hågkomst*. huilkin vi skolom hāua i aminne *Bo* 231. hallande i aminne at vm thry aar aflat iak ey at mana hwarn idhra *KL* 165. halt hona j aminne *Bir* 2: 45. *ib* 4: 132. thzta kom swa som i glömsko wthu hans amine *Su* 20. gaf han (o: thin dyra licamma) thinom apostlom til aminne *Bir* 4: 133. görom oc wi oss nampn oc aa mynne i bland israels släkte *MB* 2: 236. at han af skrap i thin aminne af mino hiärta *KL* 230. christi pino aminne *ib* 48.

Ordbok.

Bo 217. *Bir* 2: 119. hānna aminne skal vara j glömsco *ib* 3: 77. *LfK* 120. til älskoghs oc glädhinna tekn ok aminne *Bo* 243. i thzta miraculis amine *Lg* 3: 683. — lepa til aminnis (aminne), *páminna* (*om*). swa som war herra lepir mic til aminne (*ad memoriam* . . . *reduzerit*) *KL* 183. jak ledhir thik twa til aminne (*reduco tibi ad memoriam duos*) *Bir* 2: 82. *ib* 3: 123. sighir iak honum ok ledhir thry thing til aminnes *ib* 414. — *páminna sig.* vm thu vilt thz ledha til aminne (*reducas* . . . *in memoriam*) *Bo* 32. *Bir* 2: 103. *LfK* 196. — dragha til aminne, *páminna*. sannindin är thön som draghir til aminne hwat hāggoma hedhirgiri är *Bo* 96. — *páminna sig.* drogho the til aminne sins mästara pinor oc plaghor *Bo* 223. draghir jak til aminne et ordh hulkit som thu sagdhe sancto petro *Bir* 3: 356. *Ber* 47.

aminnelika, *adv.* *minnesgodt*, *med säkert minne*. jak är the hulkin thin ordh gömde aminnelika (*memoriter*) j mino hiärta *Bir* 3: 356. *MP* 1: 114.

aminneliker (-**likin**), *adj.* *minnesvärd*. aminnelikit (*memorable*) äptedöme *Su* 437.

aminnilse (**aaminnilse**. **aminnelse**. **ominnelse**. **amynnilse**. **omynnelse**. **aminilse**. **amine**), *n. s. och pl. samt f. L.* 1) *minne*, *förmåga att minnas*. af siälinne oc henna kraptom oc nadhom, som är vndirstandilse, aminnilse, vili *MP* 1: 240. störkir aaminnilse *LB* 3: 153. jak gik swa som man vtan aminnilse (*sine memoria*) *Bir* 1: 340. 2) *minne*, *åminnelse*, *åtanke*, *erinneran*. haff os i thinne aminnilse *Lg* 40. är än nw wel i folks omynnelse *FH* 6: 107 (1407). cristno folke tel aminelsa *Bu* 16. til ewärdhelict aminnilse cristins folks (*för kristna människor*) *Bil* 249. ville han göra en märkelikin natuardh mz sinom discipulis . . . til äwärdhelikit aminnilse *Bo* 169. tāsēn renlißsens tekn wari tik til aminnilse til hymmelskan renlek *Lg* 3: 313. haff aminnilse (*memento*) at halda hālgan siwnda daghin *MB* 1: 459. haf aminnilse a mina nödh *ib* 235. grät for söt aminnelse sins sons *Bu* 12. *Bil* 255. *Lg* 552. til aminnilse gudz nadha *MB* 1: 127. *ib* 498. aff sinna synda aminnilsom *Bir* 2: 31. *ib* 1: 186, 253, 2: 241. o dödhher huat amper oc beskir är thin aminnilse (*åtanken af dig*) eno frögdandis hiärta *Su* 234. skal iak sätia thina aminnilse widherla om wärlidina *MB* 1: 186. fyra sinnom wm aarit skal wara aminnilse for syster oc brödher som dödhē äru *Bir* 5: 92. giordhe hon sancto blasio werdhskylogh aminilse *ST* 109. herra pādher, hālgā aminnilse (*beatæ memoriæ*) sancte birgitte scriptafadher *Bir* 4: 54. *ib* 58. biscop magnus aff sāla aminnelse *FH* 5: 47 (1467, *nyare afskr.*). *ib* 48 (1467, *nyare afskr.*), 50 (1467, *nyare afskr.*), 115 (1487). epter . . . biscop jönses dödh sele ominnelse *ib* 7: 83 (1510). — ledha til aminnilse, *páminna* (*om*). ledde hon modhirinne til aminnilse thz sanctus franciscus budhit hafðhe *KL* 347. ledde them til aminnilse, hurw war herra wardh wredher *MB* 1: 422. — dragha til aminnilse, *páminna sig.* är oc draghandes til aminnilse oc ekki glömandes at i stadhen . . . wordho entidh manghe misgärninggās män . . . lagdha i fangha hwset *Lg* 3: 268. 3) *påminnelse*, *erinneran*, *varning*. bort dragha aff honum the godho aminnelse (*recordationes*) *Bir* 3: 468. et aminnilse wil iak

thik gifwa *Al* 6545. gudh gaff honum aminnilse at han skulle dö *MB* 1: 132. thz giordis them til amynnilse huru ogudelik the synd är som manghe män göra saman ib (*Cod. B*) 509. 4) *minnesvård.* reser op märkelikith aminnilse *MB* 1: 219. — *Jfr afminnilse.* — **aminnilsa bok (amynnilse-),** *f. minnesbok.* insatto j theris amynnilse boker (*för-böcker; in titulis*) *MB* 2: 272. — **aminnilsa bref (aminnilse-),** *n. erinringsbref.* eth stakkot aminnilse breff wm all tässin foresagda stykke *Su* 376. — **aminnilsa dagher (amynnilsa- VKR 75),** *m. åminnelssedag.* annan daghin äptir alla hālgona dagh som är siāla aminnilsa dagher (*in die commemorationis animarum*) *Bir* 4: 32. *VKR* 75. — **aminnilsa nampn (aminnilse-),** *n. åminnelssenamn, namn som påminner (om någon).* thz är mit aminnilse nampn (*memoriale meum*), ä mādhan en slākt komber epter andra *MB* 1: 283. — **aminnilsa tekn (aminilse- aminnilse- Lg 3: 195),** *n. åminnelsetecken.* til eth aminilsa tekn til the biterlika pino som hennas kāraste son ledh *Lg* 3: 177. ib 195.

aminnogher (-igher), *adj. ihågkommande.* med *gen.* ärw aminnoghe thinna nadh *Ber* 7. — *med ack.* var os aminnoghir (*memor nostri*) *Bo* 246. i allom slāktom skulu the vardha aminnoghe thit nampn *Gr* 320. *MP* 1: 282. aminnighe (*memores*) thina spina *Ber* 7. *MB* 2: 335.

amma, *f. [Jfr Mht. amme, amma, samt Isl. amma, farmor el. mormor] L. amma.* *SD* 4: 128 (1329), 370 (1334). *RK* 1: 3571. *Lg* 672. hennes helga moder sancta birgitta . . . ey hafuandes ympnit myōlk j synom spynom sätte hon barnet til ammo ib 3: 521.

a mot bāra, *v. bāra emot, anfōra emot.* mz thenna samo ordhom swarom wi til thz annath skāl som os war a mot borith *MB* 1: 77.

a mote (a mot), *se mot.*

amper, *adj. [Nt. amper] eg. sur, bitter. — bildl. bitter, skarp.* o dōdher huat amper oc beskir är thin aminnilse eno frōgdandhis hārta oc j alle krāselighet wpfostrado *Su* 234.

ampla, *f. = ampul.* fultis amplan mz olione *Lg* 3: 259.

ampras (-adhes), *v. förbittras.* ampradhos the oc ilzskadhos (*exacerbati sunt*) mykyt i sinom hugh *KL* 395. ey nōghde them aat the beskasta oc grymasta pinor the haffdo mik giorth, wtan än grymleka amprados (*crudelius saevientes*) *Su* 188.

ampul (ampol FH 4: 84 (1499). pl. amplar), *m. [Isl. ampull. Lat. ampulla] ett slags till förvaring af flytande ämnen afsedt kārē med trång hals, flaska; i sht för kyrkligt bruk.* *Lg* 3: 256. *PM XLII, XLIII.* ampull . . . mz cristmo *Bil* 689. en ampul mz wigdhe olio *Lg* 3: 255. ib 258. tok thz hālgħa blodhit oc loth j ampla giordha aff cristal *ST* 297. *KL* 39. hōgxsta altare haffui twa kalka oc tw par ampla *Bir* 4: 34. *VKR* 77. twa ampla af sylf *SD* 5: 564 (1346), 565. *FH* 4: 84 (1499).

amsterdamsker, *adj. Amsterdamsk, från Amsterdam.* et amsterdamst laken *SJ* 175 (1448). — *n. amsterdamst, tyg från Amsterdam.* aln amsterdamst *GS* 51 (1450).

amur, *f. [Ffranska amor, f.]* 1) *kärlek.* tappe

ey sin hedher fore henna amur *FI* 174. at min son fik til hānna amur ib 252. ib 312, 1369, 1328, 1876. 2) *ālskling, ālskad.* at iak swa ledher blanzafuur min eghin hārtaans kārā amur *FI* 879. ib 208, 1467, 1979.

amykin (aamykin), *se ofmykin.*

amynne, *n. åmynning.* vtan amynnit *RK* 1: 1647. ib 1704, 1716.

amāla (amela), *v. [Isl. āmæla] fōrtala, klandra.* med *dat.* amelto manghe gregorio *Bil* 718. *Jfr afmāla.*

amāla, *f. klander.* utan last ok āmālo *KS* 1 (2, 1).

amāle, *n. [Isl. āmæli]* 1) *klander, fōrtal.* hōra taslan ok āmāle vm annan *KS* 23 (56, 25). 2) *straff? varnande exempel, varnagel?* lāt kunugen bal göra i limoghne ok casta tomam i brānnanda balet ok pār liggia tel amāle (*ursprungligen har här stått: anmāle; andra handskrifter hafva til amālis Lg* 977) *Bu* 188. danzar ii oviti huarn sancti johannis dagh tel amālis (*Bu sannmāles; Bil anmālis*) ok blygdh *Lg* 942.

a mārkia, *v. sätta märke på, mārka.* *TB* 73.

an (and), *f. L. Jfr antime, anvärk.*

an-, *pref. [Mnt. an] Jfr anama, andel, anfal o. s. v.*

anama (annama. anampma. anamma. annamma. -ar, -adhe, adher; impf. -dhe RK 2: 2176), *v. [Mnt. annamen] L.* 1) *annama, mottaga, taga.* redho at anama oc jubāra j āmbitis hwsin thz inbārānde är *VKR* 2. ib 24, 36. thetta sacramentit anamandis *Su* 288. ib 301. *LfK* 163. fran them fōrsta dagh wi them (*godsen*) anamadhum *SD NS* 1: 317 (1404). ib 433 (1405) o. s. v. anamandhe sworn edh *Lg* 218. j genkomandis at han skuli henne (*sin tillāmnade hustru*) anampma *MB* 2: 114. — *ōfvertaga.* tādān oc til ōstra strandh anamadhe erik puke vnder sina hand *RK* 2: 2208. andra helftinna (*af folket*) annamdhe erik puke tha ib 2176. — *taga (från).* at konungen aff dāner slotten anama *RK* 2: 4579. 2) *mottaga (i sitt hus el. land), upptaga, taga till sig.* the anamadho hānne *Lg* 218. ib 662. wart wōrdelika anamadher ib 3: 271. ib 282. anamade han them til maltidh widh sith bordh *MB* 2: 131. 3) *antaga, upptaga, godkānna.* annames fore full broder *SO* 146. j huat matto mānniskionar skulu prōffuas anamas oc wighias *Bir* 4: 65. en fridh vppo badhe sidhor annama *RK* 2: 2512. 4) *fatta, uppfatta.* ey är thz oc saa anamandhe āllar wndherstandande (*recipiendum*) *Su* 3. 5) *ātaga sig.* anama oc uppa sik taka tholgha reyso *Ansg* 187. hafdhe . . . thāssa reysona anamath oc vidhirtakit ib. wnfāa thy ok anama gerna ok thol litit āruodhe *Bir* 1: 9. *MB* 2: 285. — til sik anama, d. s. hwilkit ārinde fornāmpde elsinus abote . . . til sigh anamade *Lg* 3: 47. — **anama sik,** 1) *mot-tagā, ōfvertaga.* gifuer iak . . . stene benetsson . . . fulla makt och waldh till at widerkānnas ok opbāra ok sik annamma allan then fōre:na ārfdadeelen *SD NS* 1: 199 (1402, nyare afskr.). 2) *ātaga sig.* skal godhir man ok rätwis draghas aff gudz kārlek ok sik anama ok oppataka aff godhom vilia at styra al-moghanom *Bir* 3: 361. anamadhe sik syu ara script *ST* 289. — **anama in, intaga.** at i haffuen annamat

stocholm stadh in *HSH* 8: 3 (1434, *afskr.*). Jfr *inanama*. — *anama up*, *upptaga*, *uppbära*. *anam*-mer jak nw strax vpp korn for hestelopp *BSH* 5: 420 (1510).

anaman, *f.* 1) *anammande*. j thäs sacramentzsins anaman *Su* 299. thetta sacramentum, wptändandis andelikin hita, är en födha oc ytherlikit ämpne til gudhelikx kärlekx eld, oc hanom födher oc ökir gudhelika anaman *ib* 266. 2) *antagande*, *upptagande* (*i en orden*). *Bir* 4: 65.

anamare, *m.* den som mottager. syndara anamare *Lg* 3: 290.

anamelika (-liga), *adv.* med välbehag. tagh anameliga thennä gafuo *Lg* 3: 532.

anameliker (-likin. -leker: -lek *Su* 186. -lig. -ligin: -ligit *Lg* 3: 63), *adj.* välbehaglig, tacknäm-*lig*. är mik thz kärt oc anamelikit (*acceptabile*), at människian giffui swa sinom likama sina widhertorfft swasom wanmaktogha ärfwodhis diwre *Bir* 4: 36. huru mykit systranna sanger j sancti saluatoris orden är anamelikin (*acceptus*) gudhi oc henne *ib* 56. *ib* 65, 72. *Su* 186, 284 o. s. v. *ST* 127, 189, 190. *Lg* 3: 39, 63. tik tåkkä ok anameliga tienist görä *ib* 581. äru tåkke oc anamelike när gudhi *Su* 36. thin bön wari tåk oc anamelikin for alzwaldoghom gudhi *ib* 319.

anamilse, *n.* *anammande*, *mottagande*. mz thins hällgasta likama anamilse *Su* 380. *ib* 290. timen ällir stundhin thäs hällgasta anamilsins *ib* 301. om mandomsens anamilse (*per assumptam humanitatem*) *ib* 24. *ib* 33. cristi mandoms anamilse *ib* 309.

anbuþ (andbuþ. anbodh. andbodh. ambudh *LB* 3: 127, 8: 49, 50. ambud *SD* 2: 13; *LB* 7: 100. antbudh: -budhi *MB* 1: 56), *n.* [*Isl.* annboð, andboð] *L.* 1) *redskap*, *verktyg*, *medel*. hwar man är handalös wtan anbodh *Lg* 221. han war smipir oc giorþe bröþromen þe andbuþ som þöm waro vipirþorftelikin *KL* 190. andbudh oc redhscap *VKR* 32. mz hambrum älla anbudhom *Bir* 1: 235. *ib* 208, 281, 2: 65, 253, 3: 229. *MB* 1: 81. *Bo* 208. *Gr* 277. *VKR* 35. *Al* 7024. *MB* 2: 234, 237. *SO* 16, 22, 61. *PM* 45. *SD* 2: 13. andbuth till gärnyng *VKR* 57. andbudh at graua likit *Bil* 405. saa spiutit oc huassa spicana oc al dödzsins andbudh fore sik *Bir* 3: 84. liffsens wathn är eth anbwð til ath taka aff them j seg alla tingas kraffther *PM* xxxiii. at taka lön mz mik polik iak hauar þiänt mæþ hans (o: likamans) andbupum *Bu* 142. *MB* 1: 42, 56, 133. *MP* 1: 241. en iupa diäwls anbuþ *Bu* 29. *MB* 1: 161. ilgerninga andbudh *ib* 261. godleksins andbudh *VKR* 11. *Bir* 2: 123. moyses var ther til andbudh *ib* 114. tik swa som eno nyio andbudhi wil jak tee ny oc gamwl thing *ib* 4: 116. är vilin eet andbudh mz hulkom gudhelikin kärlekir ledhis jn j siälinna *Bir* 2: 199. ey hawir kloke ouiuin annat andbudh thz honom bätir dughir til at taka älskelikhetina . . . af hiärtano *Bo* 136. — *instrument*. dictadhe godh andbudh at märkia mz timana epter solinna gang *Bil* 382. ther lekte astrologi in suo astrolabio the som kloka mästara äru j hymelsteknom them andbodhom the ther til behöffua *Su* 224. — *musikaliskt instrument*. insändande hiärtano värilzlika sanga lusta ok vmskiptelica andbudha (*instrumentorum*) sötelica liudhande *Bir* 3: 244. *MB* 2: 148.

Su 224. — Jfr *lekara*-, *pino*-, *smidhio*-, *örlogh-anbuþ*.

2) *husgeråd*. faar nakar man androm päninga eller andbudh (*vas*) til gömo *MB* 1: 338. til at föra oc nidhersätia gudz hws oc göma oc allan thäs bonath oc andbudh *ib* 385. jak är likir thom man som soma städhir hawir sik til nytta ok hugnadh oc soma til at göma j sin andbudh *Bir* 2: 315. mins hws andbudh ok kar *ib* 3: 363. 3) *manslem*. manzs bulit andbudh *LB* 4: 350. *ib* 2: 46, 3: 120, 127, 7: 70, 8: 49, 50. legger man kiruil vid mans ambud *ib* 7: 100. for kladha j mans andhbwdh *LB* 2: 36. far man klaadha j sith anbwðh *ib*. — **anbudha lös** (**anbodha**), *adj.* utan verktyg. haandalös ä anbodha löös man *GO* 13.

anbyrghþ, *f.* *L.*

anbära? *v.* *bära*. tho hon skulde krono ij room anbära (*troligen för at bära*; *Codd. B, C at bära*) *Iv* 1486.

and (*pl.* *änder* *MB* 1: 359; *AS* 59), *f.* [*Isl.* önd] *and*. *MB* 1: 359. *AS* 59. *LB* 3: 189. ss *tillnamn.* andree and *SD* 2: 599 (1310). — **anda ister**, *n.* *andister*. *LB* 7: 284.

and (*gen.* *andz*, *anz* *Bu* 10; *MB* 1: 197, 296; *KL* 131, 135; *Bo* 255; *Gr* (*Cod. D*) 417 o. s. v. *Ordet sammandrages med föregående bestämd form af hällagher till hällghand, helliand*), *m.* [*Jfr Isl.* önd, *f.*, i *runor* and, *f.*, med ande, *m.*, *Isl.* andi] *L.* 1) = **ande** 1. iak wil bläsa mz min and swndir ij midhio thik alexand *Al* 627. 2) =

ande 3. swa gaff nectanabus op sin and *Al* 503. *ib* 10174. 3) = **ande** 4. then hällghe and (*nom.*) *MB* 1: 278. *RK* 1: 3918. aff then hällgha and *Fr* 2124. mæþ þäs hällgha anz naþe *Bu* 10. *MB* 1: 197, 296. *KL* 131, 135. *Bo* 255. *Gr* (*Cod. D*) 417. *Bir* 4: 93. aff thes hällghandz inskyutilse *ST* 203. aff thes hällghanz gawo *ib* 195. aff syu thes hällghandz gafwom *ib* 5. *MP* 2: 157. then helliandh *MD* 436, 437. loffuath mz helliandz eed *RK* 1: (*yngre red. af Lilla RK*) s. 284. — hällgha andz hus, *Helgeands-hus*, *hospital stäldt under inseende af Helgeands-ordens medlemmar*. hwariu hällghä andzhuse i swerike *SD* 5: 565 (1346). hwarium spitala oc hällghä andz huse i sama biscops döme *ib* 566. i helghanzhws i westraarus *ib* *NS* 1: 243 (1403). *ib* 2: 35 (1408 i *vidim. af* 1411), 163 (1409), 164.

and-, *pref.* [*Isl.* and-] Jfr **anlite**, **andstygger**, **andsvar** o. s. v.

anda (**aanda**. -at), *v.* [*Isl.* anda] *andas*. gripu preste han ok bardho mz stangom ä mädhan han gat andhat *Bil* 325. giter ikke wel aandat *LB* 3: 69. hulkin som ey thura anda *Bir* 1: 205. — *refl.* **andas** (*pres.* -as, *sup.* -as? *KL* 66), *andas*. nar thu bläse ok andas *Bir* 3: 437. hon gat ey andas *KL* 66. the thura ey andas *Bir* 1: 207. *ib* 397. lofwom herran som vpfar owir alt thz som andas *Bo* 246. *MB* 1: 420, 2: 31. huat ey sigher scripten, anden, huar han wil, tha andas (*spirat, blåser*) han *Bir* 4: 47.

ande (**aande**. *Oblik kasus af ordet i sing. sammandrages med föregående bestämd form af hällagher till hällghanda*), *m.* [*Isl.* andi] *L.* 1) *ande*, *andedrägt*. han gitar eigh draghit andan *Bu* 204. hon drogh sin anda höght *Bil* 302. mäþan min ande gangar ginum mina näsa *Bu* 530. ey är ande i

thera mun *Gr* 273. *ib* 277. *Bir* 2: 223. *MB* 2: 12. *PM* 14. hans ande luktade illa *Va* 39. min ande är hetare nakre glödh *Al* 630. at anden qwäwyas *LB* 7: 28. for een stackot andha *ib* 225. fore ondan andha *ib* 1: 96. giffuer godhan andha *ib* 2: 64. 2) *gas*, *ånga*, *flygtigt ämne*. alle aanda som ärw wphöyde som är qwekselff, quinta essentia, bren-nesten, sal armoniacum, arsenicum, aller andre, göras swa ather j geen til wathn *LB* 9: 111. tak qwek self wphöyth, aller hwath anda wphöydan tik tåkkes *ib*. jnthe täp glaseth affwan aller leer fatith i hwilko andana aller aanden är *ib*. swa törkas andana j the warmö stwffwonne oc bliffwa som en kalker *ib*. elden skal mäläs oc wäghas til alla aandanäs mögnan oc tilredilse *ib* 142. 3) *ande*, *själ*. iak giuar min anda up *Bu* 13. gauo . . . andan i guz händar *ib* 522. *Bil* 250. andhans äldher siälenna (*spiritus*) dröffueleken sorgh *Su* 108. saa braath som siälin eller andhin gaar w honom (*kroppen*) *Lg* 3: 141. än tho at anden är villoghir . . . tho är kötit krankt *MP* 2: 9. änglana som haua anda ok ey köit *Bir* 3: 422. 4) *ande*, *andeväsen*. tro en vara sannan guþ ok þo at hwaro þre personas faþer ok son ok þæn hælghanda *Bu* 185. j nampn fadhirs oc sons oc thes hælghanda *ST* 452. *ib* 470. aff them hælghanda *ib* 496. ängillin thy at han är ande bliuir han när gudhi vtan atiruändo *Bir* 3: 422. format thu ey swa vndir sta swa som andane (*spiritus*) *ib* 1: 86. rädz ey andana älla diäflana (*spiritus*) som thw seer *ib* 3: 194. af orenom andom *KL* 144. amot onda andomen *Ber* 30. andana i wädrith *LB* 7: 170. *Jfr spadoms ande*. — **anda brudhgume (andhe brwdhgumme)**, *m. andelig brudgum*. han är myn ghömere och myn andhe brwdhgumme *Lg* 3: 138. — **andadragh, n. andhämtning, andedragt**. swaart andadrag *LB* 7: 225. lätt anda dragh *ib* 332. — **andadräkt (ända-)**, *f.* 1) *andhämtning, andedragt*. for swar andadräkt *LB* 7: 225. hör hör huat tilbörjar ey andadräkten alloreedha pipa *Su* 248. 2) *andedrag*. widh sina ythersta ändadräkt (*in ultimo spiritu constitutus*) *MB* 2: 299. *Su* 376, 380. som nw j ytersta timanom ändadräkthena laagh för dödden (*in supremo spiritu erat constitutus*) *MB* 2: 288. dröffuelikasta hiärtanna andadräkt (*fremitus spirituum immensus*) *Su* 132. — **anda fang (aanda-)**, *n. andande, andedragt*. krankt andha fangh *LB* 4: 343. haffwer trongth (*kan äfven läsas twngth*) aanda faang *ib* 8: 51. dughir thz fore . . . krank andha fang *ib* 3: 151. — **andalös, adj.** [*Isl. andalauss*] *andlös, utan att andas*. taa han lagh swa andalöss oc som een döddher man *Lg* 3: 349. — **anda rum (aanda-)**, *n.* [*Jfr Isl. andar-rúm*] 1) *utrymme för andedragten*. lagde thz (*bar-net*) j eth skriin och bewarade thz swa at thz haffde anda rum *Va* 6. 2) *andrum, tid att andas*. hwazske gafs honom hwila älla roo oc näplica andarwmit (*vix potest refocillare spiritum*) *Bo* 182. 3) *hwila, rast, uppehåll, stillestånd*. ath her komme noget ande-rwm paa thenne feygdh *HSH* 19: 111 (1505). *BSH* 5: 248 (1508), 249 (1508). 4) *luftrum, luftrör*. vm nakir människia vare hulke al lifwandis andarwm (*cujus omnia spiracula vitalis spiritus*) varen atirtäpt *Bir* 3: 145. fillir (*för fyllir*) lungö oc andarumit *LB* 3:

91. täppes swa ath jnthe vädher aller aandarwm är ther öffwerst *PM* xxix.

andel, m. [*Mnt. andél*] *L. andel*. min andeel . . . i bro *SD NS* 2: 169 (1409). *ib* 59 (1408, *nyare afskr.*), 222 (1409), 352 (1411, *gammal afskr.*), 374 (1411), 484 (1412).

andelika (-leka Bir 4: (Avt) 178. -leca Bu 15. -lico Bo 87. -like), adv. [*Isl. andliga, andaliga*] *andeligen*. *Bu* 15. *KL* 154. *Bo* 87, 122, 160, 232, 240. *Bir* 1: 59, 3: 164, 364, 4: (Avt) 178. äru andelike (*spiritualiter*) siuke *ib* 2: 269.

andeliker (andeleker. andelikin. andlikin Bir 2: 31. anderliker: -likom SD NS 1: 593 (1406); -lix ib 2: 11 (1408), 12 (1408). anderlikin ib 152 (1409). andherliker: -likom Su 292. andeligh. aandeligh), adj. [*Isl. andligr, andaligr*] *L. andelig*. han hafpe mere andelekan eld *Bu* 100. til sina skiäla ok andelik thing (*andeliga väsende*) *KS* 3 (5, 3). andelik thing gitir människian ey begripit vtan mz licamlik liknilse *Bir* 2: 257. badhe ii andelikum oc likamlikum stykkiom *SD NS* 1: 526 (1406). i andelike stridh *Bo* 58. j gudz thienist oc aandelighe beskodhan *VKR* 1. *Bir* 1: 59, 2: 31. *Su* 292. läs hona opta oc granlica swa at thik väl minnis hwat ther six. thy at thz är mykyt andelikit *Bo* 64. wardh . . . andelikin aff kötlikum *Bil* 264. andelek dotter sancti iohannis *Bu* 151. *Bil* 127. han lät sighia sinom andelica syni keysaranom *ib* 774. anderlikom fadher, herra knute . . . biscope i lyncöpunge *SD NS* 1: 593 (1406). *ib* 2: 11 (1408), 12 (1408), 152 (1409). — *särskildt om det som tillhör kyrkan eller kyrkans tjänare*. sammansanka andelica (*spirituales*) män *Bir* 3: 364. andelikit folk *ST* 288. ther komma andeligha och riddare män *RK* 3: 631. fore alla andelika oc werldzlika *SO* 163. andelika aller verdzlika qwinnor *PM* 22. doctor i andelikom oc wärdzlikom rät *Lg* 3: 702. *LfK* 151. — (?) alle andelike limi skwlu gömas aff sykdom *LB* 3: 92. (andelika för ändelika *Ber* 123.)

andersmässodagher (andersmässe-), m. *Andersmessodag*. odensdagen nest efter andersmässe dagh *FM* 290 (1506).

andlite, se anlite.

andmarki, m. L.

andra leþ (androledh), se leþ.

andraledhis, adv. *annorledes, annorlunda, på annat sätt*. som thän ther ey kunde andraledhis bärgha sik *Bo* 52. än gudh ville andraledhis *Bir* 1: 26. *Al* 2016. *MB* 2: 411. *Ber* 246. *Su* 398, 422. *ST* 24. andraledhis . . . andraledhis, på ett sätt . . . på ett annat. huru han andraledhis fresta hælagha män ok andraledhis fresta han wärlzlica människor *KL* 350. *Jfr andra leþ under leþ samt annorledh och annorledhis.*

andralund, se lund.

andsinnogher? (ansynnogher), adj. *fientligt sinnad*. ath y . . . wylle icke wara jaap i swiderbodha ansynnogh eller til skadha pa hans persone *BSH* 5: 89 (1506).

andstygger (anzstygger. antzstygger. anstygger), adj. [*Isl. andstyggur*] *vederstyggelig*. þär viþar stygdes anstyggar (*squalida*) skuge *Bu* 130. myrker skugge oc antzstygger *MB* 1: 183. mz an-

stygge (*terribili*) til syn *Ber* 205. thola hans anzstyggia lokt *ib* 80.

andstyggia (anstyggia), *f.* *styggelse, vederstygglighet.* fore syndinne storlikheth och anstyggio *JP* 74.

andsvar (ansvar. änzsvär. anzuar Bu 504. antsvär RK 1: 398, 1431, 1599; Al 7998. antzswär ib 7003; MB 1: 505), n. [*Isl. andsvar*] *svar.* läta guz ansuar *Bu* 5. gästren svara tel pröuelse ok sände in ansuar *ib* 145. gaf guþ hanom atta dagha frest tel anzsuara *ib* 20. bedes anzsuar tel skälen *ib* 21. *ib* 64, 174, 504, 521. at hanom varþ ägte tel ansuara (*då han ingen-ting kunde svara*) *ib* 20. huat hanom wrþe tel anzsuara (*head han skulle svara*) *ib*. gaff andswar *Bir* 3: 198. the gäffwe mig ther till answare *RK* 3: (*sista forts.*) 6075. *MB* 1: 505. *Bo* 228. *Fl* 168, 335, 1341, 1497. *Iv* 1097. *Al* 7606, 7998. *RK* 1: 398, 1431, 1599. — *svar,* *ansvar.* til anzswar sta *Fl* 1705.

andsvara (ansvara. anzsuara: -at Bu 174. antswara RK 1: 395; -ar MB 1: 243. antzswara), v. [*Isl. andsvara*] *L.* 1) *svara.* laurencius vilde hanom ängte andsuara *Bu* 415. them andswaradhis aff hypnum *Bil* 108. alle sagþo at väl var ansvarat *Bu* 145. *ib* 174. *Bil* 731. *MB* 1: 149, 243, 505, (*Cod B*) 532. *RK* 1: 395. 2) *stå till svars, ansvara.* andzswarä baþe frii guþi ok frii oss *SD* 5: 606 (1346). han skal antzswara fore hwar then som tappas fore hans wangömo *MB* 1: 291.

andsvarliker (antsvarligen), adj. *som man kan ansvara för.* som tilborliget är oc for gud skal antswarliget wara *FM* 604 (1513).

andsylis (ansyles), adv. [*Isl. andsælis*] *L. mot solens lopp, från vester till öster.* *LB* 7: 13.

andurstang, f. L.

andvaka, f. [*Isl. andvaka*] *vaka, sömnlöshet.* sva länge hauar iak hona burit ok mz anduaku gömt ok armöþo *Bu* 141.

andvaxe (anvaxe), adj. *vakande, sömnlös.* la konugen anvaxe oc gat ey sofwit *ST* 226.

andvarþa (antvardha. anvardha Bir 4: 254. anuardha. anduordha Bir 2: 183, 219, 3: 241; -ir ib 3: 24; -as ib 399; -ande ib. antuordha ib 2: 22, 42, 54. -ar, -aþe, -aþer. pres. -ir Bo 173, 201; Bir 3: 24. impf. antwardhe Lg 3: 517), v. [*Isl. andvarda*] *L. antwarda, öfverlemna, anförtro, anbefalla.* anuardhadhis wärslikom dome at brennas *KL* 15. i anduarþen þem i händar sinum böxta ouini *Bir* 4: (*Avt*) 184. vm han slotet antworda (*uppgifva*) wille *RK* 2: 1065. antwardade stekeholm fra sik *ib* 3395. *ib* 8: 3215. antuordha thino aminne huat thw seer *Bir* 2: 22. andvarþa sik i guz gömo *Bu* 492. i thinna händer min herra antwardhar iak min anda *Bil* 250. *Bir* 2: 183. antuordha gudhi allan sin vilia *ib* 42. anduardhir al thing gudz valle oc skipan *Bo* 173. anduardha thik hans bönom *ib* 22. antwardhe sik gudz pino oc hans hardha dödh j wald *Lg* 3: 517. iak bidhir idhir at i anduardhin mik minom fadhir oc helsin alt himerikis härscap a mina vägna (*ut me recommendetis patri et toti curie celesti*) *Bo* 52. andwardhadhe sik ödhmiuklika hwarie människio *KL* 77. — **andvardha ater, återlemna.** anduardhadhe hanum siälwm atir siäla gömo ok kirkionna styre *Bil* 107. *Bir* 2: 219.

Jfr ater andvardha. — andvardha up, öfverlemna, uppgifva. antuardha jak thet forenämpta gooz wp *SD NS* 1: 78 (1401). antwardade ta op eluesborgh *RK* 2: 3399. *Jfr up andvardha. — andvardha ut, utgifva.* anduardadhe han wt (*tradidit*) for os alla *Bo* 184. — *Jfr igen-, in-, ivir-andvarþa, samt handvardha.*

andvardhan (ant-), f. 1) *vård, förvar.* gifuer jac mic mz hans eghnom ärandom i hans anduardhan *Lg* 536. diäfwllin takir han j sina antwardhan *ST* 132. 2) *uppdrag, bemyndigande.* han scal medh abbatisse confessoris oc syslomanuzins antwardhan eenkannelica in taka oc vp bära aff landbomen oc quarnom alt korn *VKR* 36. göri thet ey vtan abbatisse oc systra oc brödhra antwardhan *ib* 37. *Bir* 5: 117, 118.

andvardhilse (anthwardhelse), öfverlemnande. *SD* 4: 100 (*öfvers. fr. omkr. 1500*).

andvardhning (antwordning), f. *öfverlemnande.* *BSH* 5: 21 (1501).

andväghþa, v. L.

anfal (anfäldh. andfall BSH 5: 392 (1510)), n. [*Mnt. anval, angevel*] 1) *anfall.* *SD* 3: 413. *FH* 1: 180 (1497, *nyare afskr.*). *HSH* 20: 154 (1507). *BSH* 5: 392 (1510). hwat til saadanä anfal göris skal *FM* 97 (1497-1501). naaken anfectingh oc anfal skeddä in oppaa wiborgx lään *ib* 154 (1504). 2) *det som tillstöter, tillstötande (besvärlig) omständighet, hinder.* for sadhana anfäldh skuldh, som wi nw här met bekömbredhe ärom *FM* 60 (1457). han kan them ey sende hiit för nogra andre brösthre och anfall skull *ib* 291 (1506).

anfalning, f. *anfall, angrepp.* *FM* 496 (1510).

anfang (anfong), n. [*Mnt. anvank*] *anfall, angrepp.* göre anfangh jn oppaa thöm *HSH* 19: 159 (1506). at forscriffne högboren furste noget anfong innen täss giort haffde pa noghre *FM* 133 (1502, *gammal afskr.*).

anfriþer, m. L.

anfäktan, f. [*Jfr Mnt. anvechten, v.*] *angrepp.* medh örlogh eller andra vtländska eller wrangwijsa manna anfäktan *BtRK* 124 (1438, *orig.*).

anfäktning (anfächtning. andfäktning. -ar. -er BSH 4: 282 (1501)), f. [*Mnt. anvechting*] 1) *anfall, angrepp, häftigt oroande, anfäktning.* *BSH* 4: 282 (1501). medh . . . utlendske mäns anfäktning *BtRK* 59 (1397). anfäktning aff nagen vtlänsk herre *ib* 120 (1436). aff andana i wädriith, huilka honum bekymbra med mangha handha anfektyngar *LB* 7: 170. 2) *strid, fäjd, ofred.* the rytzer haffue stor andfäktning met the tathere *FM* 306 (1507).

ang, n.? *Jfr brystang.*

ange (aange), m. *andtäppa.* for bryst werk angha och hosta *LB* 7: 69. *ib* 157. thz dugir for aanga *ib* 3: 75. *ib* 76, 121. är thz got . . . for aanga i bryst *ib* 79. *ib* 2: 40, 47. *Jfr änge, ängia.*

ange, m. [*Isl. angi, lukt*] *ånga, imma.* latha anghan eller hetan ga op i tenderna *LB* 7: 212. sa at angen icke gar wtt *ib* 337.

angel, m. [*Mnt. angel. Jfr Isl. öngull*] *Jfr fot-, fota-, lur-angel.*

anger, m. [*Mnt. anger*] *fält, äng. a enom widhom*

anger *Al* 2424. alexander kom a sama anger han war bredher ok mykith langer *ib* 5283.

anger, m. [*Fnorska* angr, fjärd; blott i ortnamn] *trång vik? i ortnamn. parrochie thorsanger SD* 2: 49 (1288).

anger (aangher. -rs), m. och n. (*MD* 66) [*Isl. angr*] *L.* 1) *trångmål, betryck, vedermöda, nöd. thw . . .* saat thit anger *MD* 66. 2) *ängest, ängslan, bekymmer, smärta.* tha matte thit mäghin (hafua vanzkadz) for anger ok sorgh *Bil* 106. *Fl* 242. han fik aff anger swa mykla nödh *ib* 240. *Iv* 1240, 2942, 3244, 3286. *Fr* 1004. *Al* 3143. 3) *änger.* bar saran harm ok angar i hiärta *Bu* 30. ätar sik allan innan viþ angar *ib* 29. han fik swa dighran anger synna synda *Bil* 730. *Ber* 123. *Su* 39. fingo angar af goþgernigh *Bu* 152. mz sorgh ok angir for mina synde *Bil* 456. fik angir ok idhruga for sin bruth *Bir* 1: 39. *ib* 123. *Jfr* synda anger. 4) *förtrytelse.* är thz ey vndr at almoghe af ånger ok sorgh ther han hauer af ty, at han hauer medh wald ok orätto mist sit godz . . . wardr ok mykit harm slaghin *KS* 30 (74, 32). *MD* 8. thz är minna husfrv anger thz antigonus fore os ganger *Al* 8391. thz ökir min anger (*plus doleo*) at iak är skamhaldin aff möbarne *Bil* 542. tha warth konungen storan aangher *RK* 3: 1059.

anger (aanger), adj. sorgsen. waren j ey saa tyster och aanger *MD* 364.

angerbytter (angers-), adj. som ångrar ett gjordt byte eller annat företag, ångerköpt. han är ganska angherbyth *BSH* 4: 296 (1501). äre vij illa angersbytte, at wij ey raadh togo i tiidh oc tima *ib* 5: 12 (1504).

angerfulder, adj. [*Isl. angrfullr*] 1) *svår, förderlig.* opta gör litin gnista angher fwl eldh (*sæpe dat atrocem scintilla minuscula torrem*) *GO* 924. 2) *ångerfull? ångestfull? angherfwlla tara* *Lg* 3: 397.

angerman, m. L. Ångermanlänning. ss tillnamn. hans angerman *SJ* 91 (1439), 120 (1443).

angist, f. [*Mnt. angest. Fnorska angist*] 1) *trångmål, vedermöda, nöd, olycka.* *Iv* 824. *Fr* 1315. *RK* 1: 2434, 4285. wisto . . . tholiks siwkdoms angist *Bil* 610. minzskas skulle hans angist oc genwårdha *Lg* 89. frälste konungin aff sinne nödh oc angist *MB* 2: 259. 2) *ängest, ängslan.* *Bil* 878. *Su* 43. *Iv* 551. opfyltis mit hiärta mz sorgh ok angist *Bir* 3: 156. *Gr* 263. *Fr* 619. *Al* 8460. fik tha stora angist thz han hafde bucefal mist *ib* 9487. hawa thäs angist, at han mon swa myklo hardhare hämpna ower them *MB* 1: 271. hafde angist fore at the giordo honom ve *RK* 1: 1065. *Fr* 1294. thu hafde angist oc sorgh fore mik *Lg* 44. *ib* 43. mik thykker thu hafuer een angist bära *Iv* 4427. *ib* 1400. ther fore bär iak angist ok mödho *Al* 490.

angistlika (angistlikä *Iv* 3185. **angizslika** *ib* 1628, 2392. **angislika** *ib* 1425, 4512; *RK* 1: 3244; *Al* 8687, 8929. **angislik** *Iv* 3371 (*i rimslut*). **angeslica** *ib* 412. **angxlica** *Bir* 2: 10, 3: 158, 271, 274. **ängiszlika** *Iv* 696, 866. **ängislika** *Fl* 1842; *Iv* 3050, 3165, 4923. **ängislik** *ib* 4935 (*i rimslut*). **ängxlika** *KL* 103, 124; *MP* 2: 15; *VKR* XI; *Ber* 236. **ängslika** *KL* 206; *Bir* 1: 25. **ängxlica** *Bir* 2: 155; *MP* 1: 204.

änxlika *Ber* 117, 118, 154. **änxlica** *MP* 1: 167. **enxlica** *ib* 87. **änslika: -likast** *Bir* 1: 26. **änghxliga** *Iv* (*Cod. C*) 412. **engxliga** *LfK* 217. **engeliga** för **engxliga** *ib* 236), *adv.* 1) *på ett sätt som vållar vedermöda el. ångest, häftigt, våldsamt, förfärligt, öfver måttan, högeligen.* thogh swa angeslica at reghna *Iv* 412. *ib* 1628. swa angislika han mik ther slo *ib* 1425. *ib* 2392, 3050, 3185, 3371, 4512, 4923, 4935. *Fl* 1842. *Al* 8929. *Ber* 154. drogho the angxlica hans vinstro hand mz repom *Bir* 3: 271. *LfK* 236. swa ängislika hon han tha beet *Iv* 3165. swa ängizslika tha öpte han *ib* 696. skalff hon swa angxlica oc sörghelica *Bir* 3: 274; *jfr* 2. sagdhe sik allan ängxlika brinna *KL* 124. thwingathe sik ängslika mz fasto oc bönom *ib* 206. räddis ängxlica *ib* 103. *VKR* XI. *Bir* 1: 26. *Ber* 117. sörgho änxlika *ib* 218. astunda the ängxlica himerikis äro *MP* 1: 204. *Ber* 236. angxlica vndrande *Bir* 3: 158. *MP* 2: 15. the stridha tha swa angislika illa *Al* 8687. fiol swa angislika fast *RK* 1: 3244. sörghde jak angxlica mykyt *Bir* 2: 10. al wärldzlik thing woro mik ängslika beest (*för beesk*) *ib* 1: 25. kirkionna grundual är sua ängxlica nidhirfallin *ib* 2: 155. j enxlica myklom vatnom *MP* 1: 87. änxlica stort vädhir *ib* 167. 2) *med ängslan, ångestfullt.* the swa ängizslika lata *Iv* 866. engxliga sithiende *LfK* 217.

angistliker (angizsliker: -lik *Iv* 2479. **angxliker: -like** *Bir* 3: 155; **-licom** *ib* 273. **anxliker: -likt** *RK* 1: 1749. **ängizliker: -lik** *Iv* 555. **ängxliker: -like** *Bo* 186; **-lika** *Su* 28; **-lico** *Bir* 2: 98; **-licom** *MP* 1: 131. **ängxlikin** *ib* 2: 113; **-likit** *ib* 1: 130, 263. **änxliker: -likx** *KL* 133. **ängxleker: -leka** *LfK* 162. **ängxleken** *Su* 108. **ängxlig: -liga** *MB* 2: 201), *adj.* [*Mnt. angestlik, anxtlik, engestlik*] 1) *vedermöda el. ångest vållande, häftig, våldsam, förfärlig, öfver måttan stor.* ängxlikt vädhir *MP* 1: 130. *ib* 2: 113. *KL* 133. j ängxlicom vatnom *MP* 1: 131. groft liudh oc ängxlikt *ib* 263. margt eth anxlikt slagh *RK* 1: 1749. stodh i thässe ängxlike stridhinne *Bo* 186. mz angxlicom ok mästom värk *Bir* 3: 273. *Su* 28, 35, 108. *MB* 2: 201. for sina ängxlico wredhe *Bir* 2: 98. — *häftig, ifrig.* thz ij ärin nu swa ängizlik *Iv* 555. aff angxlike ok mykle astundan at koma til min son *Bir* 3: 155. 2) *ängslig.* görandes them ängxleka oc bedröfda *LfK* 162. — *jämrande.* angizslik läte *Iv* 2479. — *Jfr* ängsl, ängsla, ängslan, ängsle, ängslilse, ängslogher, ängsol.

angra (aangra. -ar, -adhe), v. [*Isl. angra*] *L.* 1) *smärta, vålla smärta el. sorg. med dat.* thz angrade allom swenskom *PK* 234 (*bör kanske snarare föras till 3*). — *känna sorg öfver, sörja.* angradis hene dödh *RK* 2: 2929. 2) *väcka ånger, ångra (opersonl.). med dat. (afgörande prof på konstruktion med ack. hafva i denna betydelse ej påträffats; dock kunna mik, thik, sik, them i de följ. språkproven vara ack., liksom det är möjligt att denna kasus betecknas genom han i två af de följ. exemplen på personlig konstruktion).* läto sik pät dighart angra *Bu* 197. lät sik angra fula gärniga *ib* 130. *Bo* 75. *KL* 58, 195. läto sik angra aff allo hiärta at the lyddo symon mage *Bil* 118. thz angra mik nu *ib* 356. honom angradhe at han hafde väl giort *ib*

848. hulkit ey sagdhis for thy at gudhi angradhe hafwa skapath han *Bir* 1: 86. *ib* 3: 442. *Al* 1778 4256. gör thu annath thz angrar thik *Fl* 899. *MB* 2: 152, 256. — *känna ånger öfver, ångra.* angradhe sorghfullir sina bön *Bil* 878. han angradhe at han hafde thik wredhan giort *Bir* 1: 220. at thz ey sidhan angrar han *Al* 1332. 3) *väcka förtrytelse, förtryta.* med *dat.* them angradho thz som iak hafwer hört at the gato ey meer bort fört *Al* 4651. togh scriffuarenom aangra at han sculde swa litit fore the scriptena taka *Lg* 3: 8. angrade them ath thera herre war swo illa swiken *Di* 110. *ib* 264. med *ack.* the köpmen angrar thz longa stund *RK* 2: 7309. — *känna förtrytelse öfver.* *RK* 1: 3107. *Fr* 39. amlung angrade fast sin gode häst (*öfver förlusten af sin gode häst*) *Di* 144. angrade at han war swa arm *RK* 1: 2867. angrade sarä at hans falskhet kunde honom enkte hiälpä *Va* 47. veland angrade sara thz han hafde konungens wrede oc ther till [war] fridlöss *Di* 52. *ib* 200, 227. — *angra sik, ångra sig, ångra.* iudas . . . angrade sik än thot mz ofruetsamlikom angir *Bir* 1: 160.

angrep (-grip. -gripp), n. [*Mnt.* angrepe] *angrepp, öfverfall.* *BSH* 4: 187 (1495). *FM* 518 (1511). göre angrep . . . opa thenne fatige landzende *ib* 530 (1511). ath göre ther noget angripp poo vore och rigessens fyendhe *BSH* 5: 103 (1506). göre noget angrip in wppo march oc kynd *ib* 412 (1510). *FH* 7: 77 (1507).

angslas, se ängslas.

angsle, se ängsle.

anhärve, f. L.

anis (aniis. aniz LB 4: 346), f. och n. [*Mht.* anis. *Lat.* anisum] *anis.* anisium thz är aniis *LB* 3: 147. anis hon köler mans magha *ib* 8: 52. vatn thz som anis är sudhit j *ib* 2: 60. *ib* 1: 97, 2: 65, 4: 346, 7: 48. — **anisa röker, m.** *rök af anis.* gaar brändhir anisa rökir innan manz näsa *LB* 3: 147.

anisfrö, n. *anisfrö, anis.* *LB* 7: 208.

aniskjärne (aniis kärne), m. *anisfrö, aniskorn.* tak aniis kärna *LB* 2: 31.

anka, v. [*Mnt.* anken. *N. samt Sv. dial.* anka] *vara missnöjd (med anledning af)?* han anker pa nogher lyffte och tillsägn, i honom loffwat och sagt haffwe *BSH* 5: 304 (1508).

ankare (ankara KS 30 (76, 32); Bir 2: 171; Fl 1975. ankar. anker BSH 5: 251 (1508), 502 (1512). akkare, akkiäri, akkiär L.), n. [*Isl.* akkeri. *Lat.* ancora] *L.* 1) *ankare.* sua som thz skip än haur säghil trät oc styrit oc eet ankara mz twem tughom *Bir* 2: 171. *BSH* 5: 251 (1508). the kastadho ankar a hwitan sand *Fl* 58. *ib* 1975. *RK* 2: 7711. kastadhe anchare wiidh tyska strand *ib* 3: 522. han fälthe ankar aa ölandz strandh *ib* 3300. thera anchkar satte the *ib* 2: 9060. riippede theres anker *BSH* 5: 502 (1512). lå ther vidh ankara *KS* 30 (76, 32). bindha ankar wiidh hans hals *Bil* 361. funnu . . . ankarit *ib*. — *bildl.* siälena ankar *MP* 1: 61. bristir gooz vilia ankar *Bir* 2: 172. hafde fäst syns hops ankar j starkasta hällona som är cristus jhesus *Lg* 3: 537. et stadugh (*för -ught*) ankaar til mit hop *Su* 272. *Jfr* hovedhankare. 2) *ankare, järnhake* som fästes i en mur eller vägg.

then sama muren atbryta fore thera balkom älla ankarom *SJ* 417 (1375). *Jfr* murankare.

ankoster (andkoster), m. [*Isl.* annkostr, önnkostr] *L.* 1) *redskap.* the haffdo ey makteno eller ankosth ther til (*motsv. ställe Bo* 208 the hawa hwazske maktena älla andbudhin ther til) *Lg* 3: 96. som baaro ankosten (*motsv. ställe Bo* 208 andbudhin) mz huilkom the wilde nidertagha licamen aff korseno *ib*. tagha frå them thera yxor och ankost *TS* 28. mz synom andkostom vsla sielenä swnderskoro *LfK* 228. jnstrumenta loquendi ankostä til at thala *ib* 279. *ib* 280. 2) *husgeråd.* vtensilia volgariter dicta ankoste *SD* 4: 454 (1335). — **ankosta styld, f. L.**

ankul (ankol. pl. anklar), m. [*Fgutm.* ankul. *Jfr* *Isl.* ökkla] *ankel, fotknöl.* skaro the sundir thera skin nidhre vidh anklaana a fotom thera *Gr* 289. til ankolin *VKR* 11. sla ena adhra nidhan a ankolen *LB* 1: 98.

anlapi, m. och n. L.

anlite (andlite MD 66. anlate Bu 102. änlite ib 145; Bil 106; MB 1: 444 o. s. v.; Ber 270; -it Bo 16. änlitte KL 224; Lg 3: 4. änläte Bir 3: 288. enlite Bil 610; Di 16. entlite Di 1. antlith MD 51. anlät ib. anlät ib 169. anlät MB 1: 210. anlith RK 2: 8373. anleth MB 2: 287), n. (*dock j änlitene Bir* 3: 404, *troligen skriffel för änliteno*) [*Isl.* andlit, andliti] *L.* 1) *anlete, ansigte.* talar tel hænna blipe anlite *Bu* 144. *ib* 102, 145, 204. *KL* 224. liff oc anlith hade hon e oc the skönste hender man wille see *RK* 2: 8373. *Jfr* manz-, miskunna-, människio-anlite. 2) *panna.* änlitit (*frons*) syntis insänkt *Bir* 3: 136. *ib* 140. 3) *utseende.* waro mine limi like thinom limom j skapnadh ok änlite (*forma et facie*) *Bir* 1: 178. —

anlitis klädhe (änlitis-), n. *ansigtsduk (fasciale).* *KL* 378, 380. *MB* 2: 374, 376. — **anlitis lagh (änlitis-), n. pl.** *utseende.* som thu äst j änlitis laghw (in vultu) *Ber* 32. — **anlitis sipir (änlitis-), m. pl.** *anletsdrag, utseende.* at änlitis sipum ok limnape *Bu* 193. — **anlitis skrudher (änlitis-), m.** *omhölje för ansigtet.* lagdhe han aff änlitis skrudhin (*velamen super faciem suam*) *MB* 1: 355.

anmäle? n. *straff? varnande exempel, varnagel?* lät kunugen . . . casta tomam i brännanda balet ok pär liggia tel anmäle (*ändradt till amäle*) *Bu* 188. danzar ii oviti huarn sancti iohannis dagh tel anmälis ok blygdh *Bil* 942. *Jfr* amäle.

anna, v. L. *Jfr* oannaper.

annan stap, se staper.

annan vart, adv. L.

annan vägh, se vägher.

annar (anner RK 2: 2316. änner BSH 5: 167 (1507). annan. f. annur. annor. andron MB 2: 201; SD 3: 166; LB 2: 71. andran SD NS 1: 73 (1401). n. annat. andat SD NS 1: 17(1401). ant Al 6257 (i rimslut). gen. m. annars. dat. m. androm. andrwm Ber 6. f. andre Bu 130. n. adthro. andro. andru Bil 348. ack. m. annan. f. adhra Gers Ars Mor C2. andra Bu 27; MB 1: 59. n. annat. ant Al 6257 (i rimslut). pl. nom. m. aprir. adpri. adhre. andre. f. andra Bo 202. n. annor. annur

ander *Di* 262. **andron** *MB* 2: 232. **androm** *MD* (*S*) 205. *gen.* **andra** *Bu* 184; *MB* 1: 52. **annas** *LfK* 77. *dat.* **aprum** *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). **ap̄prom.** **adhrom** *VKR* 7. **androm.** *ack. m.* **adhra.** *andra* *Bu* 138; *MB* 1: 62. **andrā** *SD* 5: 561 (1346). *f.* **adhra.** *andra* *Gr* 287. *n.* **annor** *MB* 1: 59; *Su* 107. *I äldre språket brukas ordet endast i stark form, först senare förekomma svaga former; se KL 239; Bo 211, 223; MB 1: 300; RK 1: 4170; Al 8667; ST 13, 14, 190, 329; Di 21, 131; LfK 245; PM 37. Exempel på den starka formen nyttjad efter ett bestämmande hin eller thän förekomma äfven: se SD 1: 668 (1285, *gammal afskr.*); ib *NS* 1: 73 (1401); *Fl* 1318, 2002; *Iv* 324, 4232, 5170; *RK* 1: 3251; *Di* 131), *pron.* [*Isl.* annar] *L.* 1) *secundus*, *andre*. pār varo innan fäm kunuga. pār förste var af liamäre. annar af benemarin. pripi af granat *Bu* 176. torpara äthäue äru thessin: thet första är, tala mykit i samdrickio manna. annat, förgäta the godhgiärninga thöm äru göra. tridhia, ofmikil dirue ibland okunnoghe män *KS* 44 (113, 48). skipapo een delen tel guz mönstar ok piänist annan fatöko folke pripia sik ok sinom boskap *Bu* 3. fulkompnadhe gudz mönster a adhro aare oc thrätighi *Lg* 94. annath sin (*för andra gången*) *ib* 91. annan tima (*för andra gången*) *Bu* 29, 505. j andro oc trättighi capitulo *Bir* 4: 56. — *annan*, närmast följande. thu skalt vara annar näst mik i mino rike *Gr* 265. annan dagh (*sequenti . . . die*) på afgupa präste offradho pera afgupi *Bu* 207. annars dax arla *ib* 205. annan dagh pār nästa *ib* 29. annandagh ganghdagha *SD NS* 1: 456 (1405). wppo annan daghen tingxdaghen *BtFH* 1: 147 (1506). thenne same dagh annars (*nästa*) aars *MB* 1: 189. — *n.* annat, *för det andra*. annat (*secundo*) kärer jak at mins hws andbudh ok kar ok prydhilse äru bortfördh til babiloniam *Bir* 3: 363. 2) *alter*, *annan*, *den andre* (*af två*). han giuar pik passa hems naper ok annars hems äro *Bu* 144. är hin annan frip bryter *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). then annar swaradhe *Fl* 1318. skildos ther aat badhe . . . then annan wille til stokholms fara *RK* 1: 3251. ther skulu aff sighias twa messor i hwario wiku . . . the första messan skall wara aff the helgha trefaldichet . . . oc the andran aff waro frw *SD NS* 1: 73 (1401). kallade till sig hin andra sin son *Di* 21. — *den ene* (*af två*), *en*. vaar liik annars äller bäggiä *SD* 5: 562 (1346). stegh androm fote nip *Bu* 173. bröt iak af annat örat *ib* 420. annat laret *ib* 515. sylf kors . . . scriwät annän väghin *SD* 5: 564 (1346). dömdes at annan pera skulde hangia *Bu* 170. vm annar thera kome til walda *RK* 1: 1306. *Fl* 1833. for annadh warth som längxt lifwer *SD* 4: 129 (*öfvers. fr.* 1440). hwlke annan fotin hafdho i himerike *Ber* 218. *Di* 171. *PM* 30. — annar . . . annar, *en . . . annan*, *den ene . . . den andre*. twe vndikiortla . . . annar for daghlika nyt oc annan for thwät *VKR* 57. la annar loteren af hanna licama hel . . . ok annar uar brändar ok suiþin *Bu* 418. hafpe annar pera baptistam tel patronum ok annar ewangelistam *ib* 50. annar spurpe annan *ib* 515. sagdhe annar til annars *KL* 234. annar hether titus ok annar lucas *Bil* 127. swasom the som annar hawir swärdh j annars hiarta ok annar kniiff j annars jnäluom *Bir* 8: 437.*

dela twe män oc faar annar sla annan *MB* 1: 335. annath är wili ok annath är loster *Al* 1970. forradhara plägha annat tee ok annat göra *Bir* 1: 165. *ib* 2: 38, 279, 3: 8. *MB* 1: 94, 2: 247. *Ber* 5, 6. 105, 224. *Fl* 524, 525. thän annar var födder aff een kona än annar thera aff eet faar *Iv* 4232-3. engen kende then andra for then annan *Di* 131. — *en . . . annar*, *d. s.* twänne thiäniste äre til. *en thräldom . . . annor* thiänist är styrsi oc owerbudh til aldra thera gaghu som sins herra budh lydha *MB* 1: 86. sungo twenne gudz loff . . . then ene loffsangin byrias swa . . . then andre sangen börias swa *ST* 14. *en af pöm skal* vara domärä vm all mal vm et ar oc annär perrä vm annät *SD* 5: 638 (1347). är et thing got til eet oc annath til annath *MB* 1: 350. *se vidare under en.* — *hvar . . . annar*, *den ene . . . den andre*, *hvarandra*. mötos pöm bapen hion fäghit huart andro *Bu* 4. iupa . . . callopo huar annan *ib* 14. pār louapo huar androm piänist i nöþ *ib* 169. fiollu hwar androm i famna fäghne *Bil* 405. fiol hwar androm j fampn *ib* 795. änglane skodha hwar annars fäghrind *Bir* 1: 177. hwar hin annan hafuer kär *Fl* 2002. huart ij annars fampne la *ib* 1492. mädhan the kännas hwar widh annan *MB* 1: 250. the gingo tha saman all i thy i palazith in hwart i annars fampn *Al* 8147. *Bu* 102, 145, 183, 504. *MB* 1: 73, 251, 315, 491. *Gr* 311, 312. *Fl* 1531. *Iv* 5170. *Al* 2325. ther var ey rwm hwar androm viikä *LfK* 226. skulo wij heta hwars annars jumpninge *Di* 81. hwart thera hannadhe annat oquämelika *KL* 51. — *en ok annar*, *en och annan*. eet ok annat thz siälsynt är *Bo* 133. — *en äller annar*, *en eller annan*. wm alt thet hanz hustrv fadher . . . mik skyllogher war i eno ällaz adhro *SD NS* 2: 240 (1409). 3) *alius*, *annan*. iak . . . can eigh annan finna än ipar som mik mate trösta *Bu* 143. engen fik annar bötar af hanom vtan þen för var siukar af hanom *ib* 203. wi pläghom ekki tala ant vtan all tiidh rät ok sant *Al* 6257. annur vara fru höghtip *Bu* 8. hafpe andra kärare än hana *ib* 27. ledde han . . . til en annan stadh *MB* 1: 416. i bland annat sagdhe var herra ihesus thöm. standin op oc gangom hädhan *Bo* 179. hwar sum aprum gör a mot *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). bape wari män ok swa adpri thär i härramanna gardpum thiäna *ib* 669. andre þe sum äru kallapir *ib* 670. annat hwat är wir . . . skipathum *ib* 668. kyrkior oc clostir oc adhre helghe städhir *VKR* 6. spinea corona oc andre helghu doma af varom herra *SD* 5: 564 (1346). bap han eigh quipa vm anzsuar vm annur skälen *Bu* 21. thz som en natwra thänker thz hindrar opta annor *MB* 1: 85. varþ annars hugha (*utom sig*, *bestört*) *Bu* 129, 145, 505. *ib* 16, 19. *Jfr* annars hughum *under annars.* — *annan* (*i motsats till själf*). os bör til at hafwa . . . innantil got lifwärne for os siälfum ok godha frägdh for alla adhra (*propter ceteros*) *Ber* 162. redhoben adhra bakdanta *MP* 1: 352. wtgöt annars blodh *MB* 1: 425. — *främmande*. drukkin man är swa annar (*alienus*) wordhin fra sik siälfwom at han wet ey hwar han är *Ber* 87. wm wredhena görs mannin swa som annar man af sik siälfwm (*alienatur homo a semet ipso*) *ib* 108. — *adhrir . . . adhrir*, *somliga . . . andra*. hwi gaffs androm (*alius*) nadh j

vngdomenom ok androm (*alii*) fortax hon j ällenne *Bir* 2: 304. *MP* 2: 116. — adhrir . . . sumir, *somliga* . . . *somliga*. hwi fortax thin nadh androm rasklica oc some tholas ok städhias länge i sino ilzsko *Bir* 2: 304. 4) *förstärkande*, i *sht vid jämförelser*. tha magho the swa myklo hädler minnas a gudz budhordh oc thänkia ey annan hägumma *MB* 1: 403. skal hon ey wara j wmgänge mz androm wärdzlikom iomfrum *Lg* 3: 43. änkiur äller faþurlös barn äller aprir gamblir män gother *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). hade et annat forradare synne *RK* 2: 8782. runno som bæccar af appro källdom (*ursprungligen har här stått approm källdom; Cod. C har andre källdho*) *Bu* 12. grät som annat stafkarla barn *Bo* 10. *ib* 24. fara villeradha som annor faar *ib* 231. är skapad som andro (*hdskr. har andron*) mynta *LB* 2: 71. hon är ämkaald som annar iis *Iv* 355. eldin flögh som vm annet tönder *RK* 1: 1101. ij hans panno waro stoor horn högh ok stark som annor torn *Al* 544. *ib* 1040, 1050, 1508, 2274, 4464, 5124, 5152, 5723, 7088, 7090, 7140, 8712, 9303, 9366, 9367. *MD* 103. *RK* 1: (*Albr.*) s. 212, 3: 1473. *Di* 1. *ST* 518, 525, 529. *Lg* 3: 115. 5) *pl. reliqui, ceteri, andra, öfriga*. egh skipis twem äller trym (*för prym*) all jngyäliden swa at andre mistä *SD* 5: 562 (1346). hine andro thri *KL* 239. the andro barnin *ST* 13. alle the andro *ib* 190. all hin annor skälfua vidher *Iv* 324. the andro *RK* 1: 4170. *PM* 37. — *gen. s. annars (annas. annors. anners. anders)*, *adv.* [*Isl. annars*] *L.* 1) *annorlunda, på annat sätt*. om . . . nagor anners wille ider tilbiuda än som talat oc giort är *BSH* 5: 19 (1504). wordher thet ey annars medh mik än thet är nw *ib* 20 (1504). hwilkin annars gör *SO* 29. jach haffuer ey annars (*gen. af annar?*) macth *Di* 264. thz sculle än alt annors ga *RK* 2: 2312. willde the thz annars komme wiidh *ib* 3: 108. tha wardh magdalena al annars vidhir (*alterata, häpen*) *Bo* 227. han wiste at the mondo annars hughum (*utom sig*) wardha *MB* 1: 250. *ib* 252; *jfr* annars hugha under *annar*. wtaff mig han alzinthet wiste annars än iag war i opland inthet annatt trodde hand *RK* 3: (*sista forts.*) 4681. ey trodde iag annars än han war myn wen *ib* 5454. — annars . . . annars, *på ett sätt* . . . *på ett annat*. annars war fordom skipat oc annars nw *Su* 150. 2) *i annan händelse, annars, eljest*. annars scal iac lönlica dräpa nu idher *Bil* 599. annars hafdh the ey thorft vpläta fataturana *Bo* 2. *ib* 14, 136. *Lg* 3: 338, 475. taki abbatissan medh confessoris systra oc brödhra samthykkio oc ey annas the systrana oc brödhirna som korsit bära *VKR* 9. ij kunden ey annars sigher fa *Al* 4234. wilde han annars ey ther tro pa the wilde for honom gisla gaa *RK* 2: 6282. 3) *i andra afseenden, i öfrigt, för öfrigt*. aff hulko the badhe blinde wordho oc annars skämde oc förfäradhe *MB* 2: 311. är thet oc swa at nokar gitir ekki lighat j hwita kiortlenom ellir annars som nw är saght *VKR* 11. kan ther annars got aff wara jach wil thz och ey spara *RK* 2: 4224.

annar hvar, *pron.* [*Isl. annarr hvárr*] *L. endera*. brister thär nokoth wtj andro hwario *JP* 76. — **n. annat hvar** (*annar hvar. annä hwart*)
Ordbok.

Iv (*Cod. B*) 2359. **annath hwath** *Gers Frest* 38. **annath hwäth** *ib* 11), *adv. L. antingen*. annat hvar . . . älla, *antingen* . . . eller. annat hwart (*Cod. A antiggia*) dödh äller ok qwik *Fl* (*Cod. B*) 832. annar hwart (*Cod. A antiggia, Cod. C annat hwart*) man älla quinna *Iv* (*Cod. B*) 2237. *ib* (*Cod. B*) 2359. theknar thz annat hwart koma skolande spitelsko eller omykin fätma *LB* 5: 293. *Gers Frest* 11, 13, 38, 41. *Di* 201.

annarkost (*Lg* 3: 235. **annärkost** *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). **annars kost** *Al* 7071. **annor kost** *Lg* 3: 233. **annor kunst** (*troligen beroende af oriktig lösning och stående närmast för annor kust*) *KS* 38 (99, 41). **annär kust** *SR* 278), *adv.* [*Jfr Isl. annars kostar*] *L. annorlunda, på annat sätt*. medh märom ok wisom mannom är annor kunst talande ok liuande än medh almogha ok annor kunst medh gamblom ok röntom mannom än medh vngarom *KS* 38 (99, 41). at enkte folk i idhart land haffwer kärleek til elskogx band hwarte i hoor eller annars kost *Al* 7071. *SR* 278. *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). *Lg* 3: 233, 235.

annar stap (*SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 562 (1346). **annar stadh** *Bil* 888; *Bir* 3: 248. **annar stad** *Bil* 869. **annarstadh** *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*); *KL* 142; *MP* 1: 121; *Bir* 2: 137; *Ber* 50. **annarstad** *MP* 1: 225, 2: 232. **annars stadh** *MD* (*S*) 214), *adv. L. annanstädes, på annat ställe*. baþe i stocholme oc annar stap i þem landom *SD* 5: 562 (1346). *Jfr* annan stadh under *staper*.

annars stads (*Su* 304. **annars stadz** *MB* 1: 52, 91, 122; *VKR* 41; *Lg* 33. **annars staz** *Fr* 1838. **annars stasz** *Di* 225. **annardz stadz** *MD* (*S*) 208. **annar stadz** *MB* 1: 144; *Di* 17. **annarstadz** *VKR* 12; *Lg* 294; *ST* 451; *Di* 218. **anner stadz** *RK* 3: (*sista forts.*) 5413; *Lg* 3: 553. **annerstadz** *SO* 81; *SD NS* 1: 73 (1401); *RK* 3: (*sista forts.*) 5559. **annorstadz** *Bo* 62; *RK* 2: 453, 9555; *BSH* 5: 513 (1512). **annan stadz** *MB* 1: 77. **annanstadz** *SO* 81. **andra stadz** *SD NS* 1: 480 (1405), 2: 4 (1408). **andrastadz** *Lg* 3: 347, 348. **annat staz** *SD NS* 1: 113 (1402). **annarstada** *ib* 73 (1401). **annarstadis** *LB* 9: 110. **anner stades** *SO* 109, 200. **ander stades** *ib* 100, 189. **andhers stadens** *BSH* 5: 238 (1508). **anderstandz** *BSH* 3: 168 (1466, *samt. afskr., daniserande*). **annerstadz** *BSH* 5: 326 (1508). **anner tiidz** (*för annerstadz*) *SO* 221 (*afskr. fr. 1579*)), *adv.* [*Isl. annars staðar, annarstaðar*] *L. annanstädes, på annat ställe, till annat ställe*. mangh annor iärtekne giordhe han thär oc annarstadz *Lg* 294. han matte häldre vara annars staz än thärä *Fr* 1838. skal thz annars stadz sighias *MB* 1: 91. ridh bordh annarstadz *Di* 218. vidha annars stasz *ib* 225. nokor annarstadz *ST* 451. en annar stadz *Di* 17. engo annars stadz *VKR* 41.

annattväggia (**annattyggiä** *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). **annatyggiä** *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). **annatthiggia** *Bil* 88. **annat tiggia** *Ber* 211. **annat tigde** *Di* 277. **antwiggiä** *SD* 5: 637 (1347), 639. **antiggia** *Bil* 231; *MB* 1: 54, 388, 389; *Fl* 832; *Iv* 1007, 2237, 2359; *SD NS* 1: 438 (1405); *Lg* 3: 709. **antighia** *Pa* 20. **antikia** *Ber* 89. **antigha**

LB 7: 327. **äntyggiä** SD 5: 606 (1346), 476 (1345, *nyare afskr.*). **äntygyä** ib 377 (1344, *nyare afskr.*). **äntiggia** ib NS 2: 36 (1408); KS 11 (26, 12). **äntikgia** Bo 155. **äntigia** Bo 50, 54; Bir 2: 35, 204. **entigha** BSH 5: 306 (1508). **antigge** RK 2: 3387; Di 17, 78, 107. **antegge** ib 202. **antigie** BSH 5: 19 (1504). **antighe** SD 5: 213 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*); Di 218; Lg 3: 362. **antighi** Bil 865; FH 5: 11 (1461). **antigi** ib 5: 12 (1461); Lg 3: 552; LfK 220 o. s. v. **antike** EG 63. **äntighi** BSH 2: 103 (1399). **antigh** SD NS 2: 325 (1410, *samt. afskr.*). **entigh** BSH 5: 19 (1504). **antingia** Bu 143. **äntinggia** KS 84 (206, 92). **entingia** RK 1: 469, 679; Ber 274. **antinge** SO 157. **anthinge** SGG 131. **äntinge** BtFH 456 (1362); HSH 20: 178 (1507). **enthinge** SD NS 2: 213 (1409). **antiggen** BSH 5: 326 (1508). **antigen** ib 4: 252 (1500). **antingen** RK 3: (sista forts.) 6024. **anthen** SO 221 (*afskr. från 1579*), *pron. (n. af annar i förening med gen. af räkneordet tver) och konj. [Isl. annattveggja] L. A) pron. ett af två, ettdera. sipan äntyggiä györä som för är sakt SD 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). the skullo thaghar färdhas, tha antiggia thera omskiptis MB 1: 338. hwilka lund folkit vnderstodh höghtidha bläst aff antiggia hinom twem ib 389. B) konj. antingen. annat tväggia . . . älla (hålder), antingen . . . eller, vare sig . . . eller. här mz pröfua jak eth aff thwem at thu äst antiggia gudh siälfuir . . . älla guz son Bil 231. hwar thz lagdhis tha war thz annatthiggia oflanght eller ofskamt ib 88. antiggia själfv häller annor quinna Iv 1007. antwiggiä i dalum ällr a nokro bergheno SD 5: 637 (1347). antwiggiä pär allr i dalum ib 639. antingia at giptas älla piana vfräls Bu 143. antighi lät mik thässa bytning behaldha älla scolom wi ther vm slas Bil 865. ey finnom vi at han äntigia fore sik älla sinom discipulis nytiadhe thätta valdit Bo 50. antiggia dödh äller ok qwik Fl 832. — *Ordet nyttjas äfven då de disjunktiva lederna äro flere än två och således mer än ett älla följer. aff hulko hans tändir äntigia värkia älla eghna älla sliöna Bir 2: 35. ib 204. älla kan i detta fall uteslutas, dock ej framför den sista leden. faa äru the thät giordho annattyggiä for warä böön skylld, raadh eller hoozll SD 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). ib 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). forbyupom . . . wi . . . at pe laten sik egh finnäs wrangä domä györa äntyggiä firi frändzsami skuld maghsämd, wild, äller vinskäp ib 606 (1346). ängin wilde ther mothe wädhia älla wilde lata sina bewisning fore komma antiggia vppa lagthing, landzthing älla häratzthing älla nokor stadz SD NS 1: 438 (1405).**

annat thera, *konj. (eg. n. af annar i förening med gen. pl. af pron. thän) antingen. annat thera . . . älla, antingen . . . eller. annat thera skal jach felle thegh dödhan eller tu mik Di 218. maa han i noghrra mattho wara annath thera gwdh eller man Lg 3: 108.*

annindh. ällirs j annindh för ällir j sannindh Su 250.

annorledh, *adv. 1) annorledes, annorlunda. gör mz hanom annorledh KL 214. vm thet suä älla annorlek (för annorledh) warda må KS 71 (175, 78). ib 2 (3, 2). suä mäghe torn ok barfridhi wäria för*

blido kaste medh slakum (*för flakum*) ok fiälom ok bulwärke ok mango annorledh ib 86 (210, 94). mannin röre annorledh sin vilia än han skulde äptir gudhe-like skipan Bir 1: 202. — annorledh . . . annorledh (annorledhis), *på ett sätt . . . på ett annat sätt. annorledh rådhis thrälin härran ok annwrledhis (aliter) rådhis sonen fadheren Ber 13. annorledh skuli näfsas then som minna synda ok annorledh then som meer synda ok annorledh the som synda aff fauizsko ok annorledh then som synda af forthanka älla ilzsko Bir 3: 378. ib 2: 321, 3: 417, 418. Ber 51. skipar annorledh och annorledh ib 224. 2) i annat fall, annars. folkit tror mik ey annorledh Bir 1: 209. ib 86. — Jfr andra ledh under lep.*

annorledhis (annwrledhis Ber 13. **annar ledis** Su 28. **annarledhis** MP 2: 103. **annarledis** SO 65. **annarledes** RK 3: (sista forts.) 5066. **annarledhes** JM XIV. **annerledes** RK 3: (sista forts.) 4933, 5357), *adv. L. annorledes, annorlunda. at han annorledhis saa sik fore i thässe maltidhinne än miraculo Bo 50. fantasma thz är nakat thz som annorledhis synis än thz är ib 92. at ey nakar annorledhis (motsv. ställe MB 2: 411 andraledhis) osant sighi KL 419. hwilkin annarledhis vpfar MP 2: 103. han skipadhe thz annorledhis Bo 91. Su 28. SO 65. PM XIV. RK 3: (sista forts.) 4933, 5066, 5357. Jfr andraledhis.*

annorlund (anner lundh RK 2: 3299. **anderlund** MB 1: 56. **annerlunda** SO 147), *adv. L. annorlunda. ij skulin thz se alt annorlund ganga Iv 798. Jfr andra lund, androm lundom under lund.*

annöpoger, *adj. [Isl. ánaudgr] L. i trældom stadd. giwa frälse annödhogho folke MB 1: 295. säl nakar man sina dotter annödhogha (till trälinna) ib 335.*

anrop, *n. [Jfr Mnt. anropen, v.] anropande, ifrig begäran. falla oppo eth anropp eller begärlise DD 1: 225 (1516, eft. aftr. hos Langebek).*

anrännande (anrennende. **anrennan**), *n. [Mnt. anrennen, v.] anfall, öfverfall. fik myk(?) XI sine swene the mik fölgia . . . pa eth behagh for eth anrennende skull (för ett möjligen inträffande anfall?) BSH 4: 252 (1500). leffrere eth anrennan ib 5: 134 (1506).*

anränning, *f. anfall. saa lenge then anrenningh skeddä HSH 20: 124 (1507).*

anröra, *v. [Mnt. anroren] 1) förehafva. all ärende, som millen oss, konungh christiern, och begge ware rijke och vndersathe anrörande äro (äro i fråga) BtRK 188 (1455). 2) angå, röra. the som saken anrörendis äre HSH 19: 25 (1504). noget tall oss anrörer ib 154 (1506).*

anse, *v. [Mnt. ansén] se till, taga i betraktande. at i welie ansee tessens edhers thromans . . . thro tiänest BSH 5: 305 (1508).*

ansikt, *f.? ansigte, åsyn. herran gudh bedröffde them aff israels ansikt äller asyn (facie) MB 2: 28. en tiid smekrar hon (lyckan) mz bliida ansicth RK 3: (sista forts.) 5795.*

ansikte, *n. [Mnt. ansichte] ansigte. mz blidho ansicte Lg 3: 602. mz glat ansikte ib 685. RK 1: (yngre red. af LRK) s. 263. LB 7: 130 o. s. v. PM XLIII.*

anskri, *n. [Mnt. anschri] anskri, rop. tha kom*

it anskrij at rydzserne the komme *FH* 6: 84 (1495, *afskr. fr.* 1500-talet). for thet storth ankrii (för anskrii) och owelia *BSH* 5: 110 (1506). thet är theress anskrij *ib* 269 (1508). *ib* 316 (1508).

anslagh, *n.* [*Mnt.* anslach] *anslag*, *plan.* hure tesse rigisins fyender segh stellä velie i theris anslag *HSH* 20: 201 (1507).

anthe kan? *angrepp*, *öfvervåld?* hade . . . giort anthe kan påå the helige kyrkios ägor *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 250 (*afskr. fr.* 1584).

antikrister (-ar), *m.* [*Isl.* antikristr. *Lat.* antichristus] *antikrist*. anticrister komber *MB* 1: 54. nu äru mange antichrista *Bir* 3: 206.

antime (entime), *m.* *L.* *andtid*, *arbetstid* om *høsten* (under hvilken samma bestämmelser om allmän fred gälde som under vårfreden). om en tima (entiman, andtima *enl. andra afskr.*) som byrias om olsmesso ok lykthas om michelsmesso *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*).

antvardha, *v.* [*Mnt.* antworden] 1) *svara*, *genmäla*. swarin oc antwardhin manlika *ST* 97. 2) *svara*, *ansvara*. som the welie antwarde fore gudhi *SJ* 326 (1465). — **antvardha sik**, *försvara sig*. kan nakor naklagghan koma offwer han tha skal han siälwer fara ok anthwarda sik om han kan *SO* 15.

antvardha, *se* **andvarpa**.

anvärk, *n.* *L.*

anvärkdagher, *m.* *L.*

anyt, *f.* *L.* *Jfr* **bolstapa**-, **byar-anyt**.

anöghia (aa-), *v.* *åtnöjas*. *opersonl. med dat.* satte han os swa dana wisso at os anögde *SD NS* 1: 147 (1402). i them werdhom som mik fullelika wäl anöggher *ib* 162 (1402). *ib* 370 (1404) o. s. v. äpter ene nämndh som allom ägandom aa nöger *SD* 5: 699 (1347, *gammal afskr.*). *Jfr* **atnöghia**.

apa (-at), *v.* [*Sv. dial.* apa] *se*, *stirra*. ther the hafdo swa lenge vpa han apat *RK* 1: 1879.

apa, *f.* [*Isl.* api, *m.*] *apa*. *bildl.* säyandes thett the äru swenske apor *MD* 484 (*eft. nyare afskr.*).

apald (apal, apuld, apul L.), *f.* [*Isl.* apaldr, *m.*] *L.* *apel*; *äfven* *apelved*, *apelvirke*. apald bär äpple *MP* 1: 237. hugger man apald *TB* 76. hugger vtan tridhiwngx apald *ib*. lass ellir batzfarm aff apald *ib*. — i *ortnamn.* apaldæcher *SD* 1: 597 (1282, i *vidim. af* 1286). apaldarum *ib* 3: 638 (1324). — **apaldagardher (apaldhägardher. apalla gardher: -gardh ST** 436. **apullägardher)**, *m.* *apelgård*, *trägård*. apaldhagardha ok kalgardha *SJ* 235 (1454). *ST* 436. — *ss namn el. tillnamn.* puerō meo apullægardh *SD* 4: 105 (1329). olauo apaldhægardh *ib* 415 (1335).

apaldgardher (appel gordher), *m.* = **apaldagardher**. gik j appel gordhen *Di* 247.

apaldträ (apilträ), *n.* *apel*, *apelvirke*. hafdhe ena stang aff apilträ *Iv* 4444.

apen, *se* **opin**.

aperlige, *se* **opinbarlika**.

apinbar (appinbar. appenbar), *se* **opinbar**.

apinia (apina), *f.* [*Isl.* apynja] *aphona*, *apa*. alt thz diwra köns som ganger a handom som är apinia oc biörna *MB* 1: 360. apinian hawir ok anlite swa som människia ok j allom androm limmom diura ham *Bir* 1: 335. *ib* 334. *Al* 7781, 8104. hafdhe hema-tama apinio i sinom gardh *KL* 27. sa han en diäfwl

j apinio like *ib* 81. bassa tänder ok apina kin *Iv* 268. aff apina skapnath waro thön *Al* 9589. — **apinio hovodh (aapynio-)**, *n.* *aphufvud*. eth aapynio hwffwdh *Lg* 3: 120.

aplöghia, *f.* *L.*

apostol (apostel Gers Ars b 5. apostil Bir 4: 108; *Lg* 3: 29. **apostiill** *ib* 28. *pl.* **apostolar Gers Ars b 6. apostlar. aposlar: -ä KL** 142; **-ane** *ib* 139, 142; **-ana** *ib* 133, 141; **-anna** *ib* 134, 139; **-annä** *ib* 135, 139. *dat.* **aposlom** *ib* 131, 132, 133), *m.* [*Lat.* apostolus] *apostel*. han stod vp som en godher apostol *Bil* 860. mz tolff apostlom *Bir* 1: 367. thwadhe han apostlanna fötir *Bo* 32. *ib* 50, 132, 238. *KL* 131, 132, 133, 134 o. s. v. *Lg* 38, 40, 214, 3: 28, 489. *Bir* 4: 108. — **apostla bok (apostlo-)**, *f.* *Apostlagerningarna*. aff huilko staar skriffuat i apostlo bokenne *Lg* 294. ganghe til apostla bokenna *ib*. — **apostla dagher**, *m.* *L.* — **apostla mässu dagher**, *m.* *L.* *apostladag*. i apostlä messu daghum *SD* 5: 563 (1346). — **apostla namn**, *n.* *namn* som burits af en apostel. gaff han hanom apostla namn, at han sculde kallas biskop symon *Ansg* 199. — **apostla wärdhelikhet**, *f.* *apostlawärdighet*. kalladhe gudh til apostla wärdhelikhet (*apostolatum*) badhe onda ok goda *Bir* 1: 366. — **apostla ämbite**, *n.* *apostlaämbete*. hulkin som smordhir war mz oleo til apostla ämbite (*officium apostolicum*) *Bir* 1: 362.

apotek, *n.* [*Mnt.* apoteke. *Mlat.* apotheca] *apotek*, *ställe hvarest specerier och läkemedel försäljas*. fins i apoteken *LB* 7: 195, 269.

apoteka? *pl.?* [*Jfr* *Mlat.* apothecaria samt *Mnt.* abbeteke hos *Schiller-Lübben*] *parfym?* ey apoteka ey andhra leka kan hon aff hanom fanga *MD (S)* 222.

apotekare (abbetekare: -en BSH 5: 429 (1511)), *m.* [*Mnt.* apotheker, abbetecker. *Mlat.* apothecarius] *apotekare*. *Lg* 3: 575. *BSH* 5: 429 (1511). — **apotekara bodh**, *f.* *apotek*. the apothecara boodh i hulke som äru dyrasta smörilse *KL* 323.

appellacie, *f.* [*Lat.* appellatio] *appellation*. *BSH* 4: 302 (1502).

appellera (appellira. -ar, -ape, -at), *v.* [*Isl.* appellera. *Lat.* appellare. *Jfr* *Mht.* appellieren.] *appellera*, *vädja*. han appellerape tel kunugen vndan þera dom *Bu* 197. hafdhe han appellerat till kesaran *KL* 173. *ib* 172. iak appellerar till kesarans doomstol *ib* 171. appellere och wedhia wnder andrä domärä *HSH* 20: 211 (1507). han loth swa mygit appellira j moth then rätta erchebiscop goth *RK* 2: 608. — **appellera sik = appellera**. *med dat.* thu appellerar thik kāsarenom *KL* 171.

april, *m.?* [*Lat.* aprilis] *april*. *LB* 7: 91.

aptan (äptan), *adv.* [*Isl.* aptan] *L.* *baktill*. honum siälwom syntis at han ware framman oxe oc äptan leon *MB* 1: (Cod. B) 529. — **aptan til (apten-)**, *d. s.* honum siälwom syntis at han war framman til oxe oc apten til leon *MB* 1: 17.

aptan (apton. apten. aftan. afftan Lg 3: 9. **affton. dat. aptne. pl. aptnar. aftnar. apnar: -a ST** 82, 83. **affnar)**, *m.* [*Isl.* aptann] *L.* 1) *eftermiddag*, *afton*. thän aptan mädhan dagher var liws *Iv* 4760. alt til afftonen äller qwällen *MB* 2: 30. in til

mörkan apton *ib* 244. huar apton *SD NS* 1: 551 (1406).
vm aptonen *ib*. i apten (*i afton, denna dags afton*) *Iv* 552.
Fr 1268. — miþer aptan, midafton, tiden omkr. kl. 6 e. m.
komi atter vm miþiän aftan oc stände þär til quälz
SD 5: 638 (1347). — **i aptans (i aptons BSH** 5:
218 (1507), 347 (1509). **j aftons KL** 6. **i afftons Lg**
440, 3: 337. **i afftens Di** 79. **i affthens BSH** 4: 280
(1501). **i jafftons Lg** 438. **i jaffthens BSH** 5: 435
(1511). **i afftes BSH** 4: 5 (1471), 7 (1471, *samt. afskr.*). **i**
jafftes BSH 5: 32 (1505), 170 (1506), 339 (1509). **j affters**
Di 5), *i går afton. KL* 6. *ST* 286. *Lg* 438, 440. *ib* 3: 337.
BSH 4: 5 (1471), 7 (1471, *samt. afskr.*), 280 (1501), 5: 32 (1505)
o. s. v. Di 5, 79. — **Jfr brullöpis-, miþ-aptan.** **2)**
afton eller dag näst före en högtidsdag. alle cristne
män skullo fasta vm langa fastona oc howodh fasto
dagha ok andra the aptna som biudhas af kirkionne
Bir 2: 72. alla andra högtidher skulu the wppin-
barlika prædika hwilkra affna ällir förhålgd (*vigilias*
seu profesta) the fasta widh watn oc brödh *ib* 4: 27.
VKR 72. a sancti andre aptne (*på aftonen före sankt*
Andreas dag) *Bu* 176. a sancti iacobi apton *ib* 175.
vm fastona . . . vppa warfru apton anunciacionis
SD NS 1: 558 (1406, *gammal afskr.*). wara fru aftna
KL 92, 93. *ST* 82. at han faste hælgra manna aftna ok mina
modhir (*vigilias sanctorum et matris meæ*) *Bir* 3: 304.
giordhe han gärna hedher maria magdalena fastadhe
hænna apton ok hioht hænna dagh dighra höghtidh
Bil 277. pa helga thre konungha affthon *SD* 3: 705
(*öfvers. i hdskr. fr. 1400-talet*). aldre apostlanna aptna
VKR 61. *Bil* 652. *Bir* 4: 15. *VKR* VIII, 16. *SO* 5, 117.
Lg 3: 9, 188, 709, 718. *RK* 1: (*LRK*) s. 231, (*till. till*
LRK) s. 232, 2: 6972, 7934, 8061, 3: 4055. vppa viii apthan
jula (*nyårsafton*) *LB* 2: 63. **Jfr hælgh-, hælgha**
likama-, iula-, kyndilmässo-, paska-, pingiz-
dagha-aptan. — **aptans time (aftons-), m. af-**
tontid, afton. om aftons tima vm qwällin *MB* 1: (*Cod.*
B) 555.

aptanbakka (affton backe), f. [*äldre Dan.*
aftenbakke] *flädermus.* hiertat aff een affton backe
LB 7: 196.

aptandrykker (affton-), m. aftondryck. tha the
äta thera natwardh ellir taka thera afftondryk *VKR*
15. *Bir* 5: 32, 33.

aptanmaltidh (affton-), f. aftonmältid. affton
maltiden skal man begynna med en dryk *LB* 7: 170.

aptansanger (apton-. affton- GO 509. **afftan-**
Lg 3: 178), **m.** [*Isl. aptansöng*] *L. aftonsång, guds-*
tjenst som hålles vid den sjette af de kanoniska tim-
marne (d. v. s. kl. 6 e. m.), det som vid denna guds-
tjenst sjunges el. läses. tha apton sangh ringde *Bil*
652. tha til aptansang är rinkt *Bir* 4: 11. haffwin
twa tima til aptansangh (*vesperas*) oc natsangh oc
andra gudhelika böne *ib* 118. tha . . . aptansangin är
sagdher *ib* 5: 32. *GO* 509. *ST* 167, 193. *Lg* 3: 178. —

aptansangs offer (aftansangx-), n. offer som
frambäres i aftonsången eller vid aftonsångstiden. *Ber*
140. — **aptansangs tidh (aptonsangx-. afft-**
ansangx- Lg 3: 167), **f. = aptansangs time.**
aff aptonsangx tidhinne *ST* 168. *Lg* 3: 167. — **apt-**
ansangs time (aptonsangs-), m. aftonsångstid,
tid då aftonsången hålles. vm aptonsangs tima *Bu*
177. *MP* 1: 77. *ST* 168. *Ber* 140.

aptantidh (aftthen-), f. aftontid. thz ledh thil
then aftthen tidh *MD (S)* 225.

aptanulver, m. om aftonen kringströfvande varg.
aptanwlfwa (*lupi vespertini*) komo ok borttoko tw faar
Su 432.

apter, adv. L. se ater.

aptera, v. [*Lat. aptare*] *foga, afpassa.* lima ther
mz samman tre äller fira faalth läroffth oc apthera
pa nokre formo som fäller segh äffth likamsens
skapnath *PM XLVII.*

ar (aar. äar för aar Bil 616), **n.** [*Isl. ár*] *L.* **1)**
år. aarith hafwer thryhundradha oc siäxtighi oc fäm
dagha *MB* 1: 63. stiärnor äre swa aara tekn at hwar
planeta stiärna som äre siw. gör sit aar äpter sinom
omgang oc alle saman et aar *ib* 65. huart ar
Bu 9. huart femta aar *ib.* fra adam ok tel var
härta födes lipu þusand aar ok prætighi aar *ib* 70. a
siutanda are vars härta var pilatus iupa domare. a
niunda are ok tiughu burþe iohannes prædica ok a
prätiughanda are ok tuem arom warþ han dräpin *ib* 72.
D.XX.XV. ii ar vars härta (*efter Kristi födelse*) *ib* 28.
försto are vars härta *ib* 71. theodosius wardh keysare
CCCC^o XXV arum epter wann herra *Lg* 114. arom
äpter gudz byrdh xiiiilxx (1470) *år RK* 3: 1933. *ib*
2394, 2468, 2540. som screuat var arith epte gudz
byrdh thusanda och fyra hundradha arum oc eth aar
SD NS 1: 24 (1401). aa areno äpter gudz byrdh
thwsanda fyra hundradha oc a försto areno *ib* 56
(1401). arom äpter gudz byrdh m^oc^oc^oc^o secundo *ib*
96 (1402). areno äpter gudz börd m^o quadringentesimo
secundo *ib* 149 (1402). at han fortwngher them icke
i thetta aar *BSH* 5: 282 (1508). thenne same dagh
annars aars skal sara hawa son *MB* 1: 189. aar fra
aare (*paulatim*) skal iak ödha thina owinir *ib* 342.
jnnan et aar skulde resen komma igen *Di* 42. tiughu
aar bopo þön saman barnlös *Bu* 3. þrigia ara gamalt
barn *ib* 5. fäm ara war clemens wm then tima *Bil* 348.
tha noe war fäm hundrath aar *MB* 1: 166. sidhän wi
till aarä (*till myndig ålder*) koomom *SD* 4: 464 (1335,
nyare afskr.). *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). þerrä
barn, som ey äru til arä kumin (*vuxna*) *ib* 476 (1345,
nyare afskr.). thentidh han kom till ara *ST* 55.
sidhan sancta birgitta war kommen til ara (*kommen*
till åren) *BK* 201. tha hon kom til sin aar (*var vuxen*)
RK 1: 77. vexte till aara *ib*: (*sfgn*) s. 174. nat ok
aar *SD NS* 2: 37 (1408), 135 (1409), 160 (1409), 179
(1409), 188 (1409), 191 (1409). — **i ar (i jaar),**
i år, detta år. görer ekki edher til fot ganghare i
jaar *BSH* 5: 171 (1507). the schole helftene . . .
giffue wt nw i jaar och the andhra aat aare *ib* 282
(1508). — at are, at åre, efter ett år, om ett år, ett år
senare. Bil 362, 456. *GO* 510. *MB* 1: 63. *BSH* 5: 282
(1508), 316 (1508). — *vid denna tid på året.* i fiordh ath
aar (*för ett år sedan*) *BSH* 5: 226 (1507). — sva ars,
så års, vid samma tid på året, vid denna tid på året.
i fiordh swa aars *BSH* 5: 284 (1508). saa aars plegde
ther wara myken snyo *RK* 2: 8028. *ib* 8068. — sva
tidh ars, d. s. thet the kome sa tid aars hem *FH*
1: 166 (1496). — **Jfr barndoms-, dödha-, fiordh-,**
flärdhungs-, föpslo-, half-, lagha-, lär-, läre-,
ny-, prøvilsa-, ungdoms-ar. **2)** *år, åring,*
årsväxt. ondhe män arom spilla *GO* 29. drothin är aarsins

äghare *ib* 39. nw koma siu godh aar *MB* 1: 239. alzwaldogher gudh han giwe thik sina signilse . . . midhan aff iordhinne mz godho aare *ib* 267. drikker herra abote fore got ar at gudh giffui goth ar bondom *AS* 60. god aar voro till syö oc landa *MD* 316. än gud gaff aar aa land oc siö *ib* 338. *Jfr* **godh-, korn-, o-ar, äfvensom aläre, oaran, äring.** — **ara tal (aara-),** *n.* [*Isl.* áratál] *L.* 1) *årens antal.* i them windher hoghen aarataleth *LfK* 131. 2) *bestämdt antal år? ett års tid (jfr Mnt. jårtal)? thäntidh hans aratal kom om kring (då hans år var ute) ST* 295. 3) *årsräkning, beräkning af året.* hawom wi en dagh owerflytande wart aara tal hwart fiärdha aar *MB* 1: 64. — **ars dagher,** *m.* [*Isl.* ársdagr] *årsdag.* komber thu ekki igen jnnan ars dagin *Di* 42. *ib* 49, 121. — **ars fästa,** *f. L.* — **arsfödh,** *f. L.* — **ars gamal,** *adj.* *års gammal.* *MB* 1: (Cod. A 10) 555. *Di* 259. — **ars ganger (aars-),** *m.* *årets lopp? årsväxt?* om aars gangen *HSH* 19: 72 (1505). — **ars giälf,** *f. L.* — **arsgiäld,** *n.* *årlig betalning, årlig afgift.* tw marklandh jordh i swa godhom by, ther swa mykit arsgielld affganger *SD NS* 1: 669 (1407). — **ars grödh (aars-),** *m.* *årsgroda.* *SD* 5: 280 (1344). aff hwarghiom aars gröthe *ib NS* 1: 230 (1403). — **ars koster (aars-),** *m.* *underhåll under ett år.* fore . . . en aars kost *SJ* 95 (1439). — **ars lön (aarss-),** *n. pl.* *årslön.* äntinge monadh sold äller aarss lön *HSH* 20: 178 (1507). — **ars mot (aars-),** *n. L.* 1) *årsdag, samma dag följande år.* om aars mot (ett års förlopp) kom han igen *Di* 42. jnnan aars moth *SO* 87. han schal thet aarit offuer fran valburgamessa ock til aars mot sittia fore olderman *ib* 194. thridia aarsmoth her äptir *ST* 70. hwart nyonde aarsmoth *PK* 225. 2) *anniversarium, själamessor som hållas årsdagen efter någons död, på bestämd dag hvarje år med själamessor firad högtid.* halde mit wtfärdhaöl, siwnattamot, manadhamot oc aarsmot *SD NS* 1: 563 (1406). scal for:de biscoper ok hans äptekomande aarllica halla eet arsmoot tiisdaghin näst fore midhfasto synnodagh ok lata sighia thrättan mässor fore mins for:da fadhers siäl ok minna modher, mina siäl ok minna husfrw siäl ok alla wara äpterkomande, fore wtan thet anniuersarium äller aarsmot, som plagher hallas vm prestamotit fore mins fadhers siäl ok eskils niclisson, meth thrättan mässom *ib* 675 (1407). aarlikit aarsmoot *ib* 2: 261 (1410). *Jfr* **artidh.** — **arsmots öl,** *n. L.* — **ars räkning (aars-),** *f.* *årsräkning, beräkning af året.* thenne manadher skal idher förste manadher i aars räkninginne wara *MB* 1: 306. — **ars skatter,** *m.* *skatt som årligen betalas, årlig skatt.* *BSH* 5: 104 (1506). — **ars stämpna (aars-),** *f.* *årssammankomst.* um ämbetes högxta aars stempnar *SO* 186. — **ars tal (aars-),** *n.* *årtal.* tha tilbörjade israel at skriffwa theris aars tall oc märkeliga gärninga *MB* 2: 269. — **ars time (aars-),** *m.* *tid på året.* oppa samma . . . aars tima *MB* 2: 230. — **ars växter (aarswäxter. aarswaxter: -waxt** *Su* 425), *m.* *årsväxt, årsgroda.* witi mykit (för huru mykit) aarswäxtin är hwart aar *VKR* 35. *ib* 36. *Bir* 5: 117. *MB* 1: (Cod B) 560. *Su* 425. *ST* 110. *FH* 5: 47 (1467, *nyare afskr.*), 50 (1467, *nyare afskr.*), 117 (1487), 134 (1489). widh siwnda

aarswäxstin *MB* 1: 372. för än aarswäxter annars aars komber *ib* 376.

ar (arr (*frf. vokal i ändelsen*). **äär. ärr** (*frf. vokal i ändelsen*)), *n.* [*Isl.* örr. *Fgutn.* er] *L.* *ärr.* arren teþes . . . iui hans sarom *Bu* 172. a eno hans howdh sars arre *Bil* 373. arrin af vndomen *Bo* 238. ärrin i handomen oc vm allan licamman *ib* 222. wardha ar hwiit eller rödh *MB* 1: 363. *ib* 362. märkia idhert köt mz lytom eller ärrom *ib* 367. ther syntes hwazske saar ellir äär epter *Lg* 3: 361. arren äpter saren *Su* 412. *lv* 2144. *ST* 185. *Jfr* **ärraper.**

ar (pl. -ar), *f.* [*Isl.* ár] *L.* *åra.* komo til lanz mz arom *Bil* 253. förde han iwi vtan ara ok styre *ib* 588. drogho fast arana oc rodho i hinom stora stormenom *Bo* 92. *Di* 241.

ara (aara: -or *PM* xvii), *f.* *åra.* haffde han hwaske rodher ällar aro *Lg* 3: 702. *PM* xvii.

arapa, *v. L.*

aran, *n.* *Jfr* **oaran.**

ara strygh, *n.?* *falere, ara strygh* *GU* 5.

arbeida (arbeyda *SO* 144. **arbeyde** *ib* 115, 141; *Di* 122. **arbeide** *SO* 122. **arbete. -ar, -at),** *v.* [*Mnt.* arbeiden] *L.* 1) *arbete.* om man swarliiga arbethar *LB* 7: 177. som friliga arbetar *ib* 300. som haffue arbetet foor thina skuld *Bir* 5: 140. hvilken som i staden komber ok arbetar mote embetet *SO* 81. arbetar ok nager aff embetes suena *ib* 150. *Jfr* **forarbeidha.** 2) *arbete, sträfva.* haffwer jac nog arbetet ther wm *BSH* 5: 45 (1505). arbetandis (*nitebatur*) at stikka ellen vppa dörena *MB* 2: 102.

arbeidare (arbedere), *m.* *arbetare.* arbedera skulo haffwa starka hogha *MD* (S) 289.

arbeide (arbeyde *SO* 87, 100. **arbeydhe** *ib* 154. **arbeygde** *BSH* 5: 318 (1508). **arbeyd** *MD* (S) 256, 279. **arbeydh** *SO* 159. **arbede** *ib* 142, 159. **arbeyte** *ib* 146. **arbeyt** *ib* 102. **arbeyth** *Gers Frest* 5. **arbete** *SO* 150, 154, 157. **ärbete** *Lg* 3: 656. **arbethe** *SO* 71, 149. **arbet** *ib* 154), *n.* [*Mnt.* arbeit, *gen.* arbeides] *L.* 1) *arbete, göromål.* ther arbeide skullo göra *RK* 1: 1643. arbeyd driffwa *MD* 279. som sijns husbondha arbethe forsumar *SO* 71. gerningk eller arbeyte *ib* 100. *ib* 142, 149 o. s. v. 2) *arbete, det som frambringas genom arbete.* thz arbeyde som brent är *SO* 100. skoda hans arbeyt *ib* 102. *Jfr* **mästararbeide.** 3) *arbetslön?* ingen mwramestere derffues mera thaga i sith arbeyde än sex öre fore hwart thwsandh tygel *SO* 87. — **arbeides fisker (arbeds-),** *m.* *fisk som lemnas ss lösen för arbete.* j fiärding arbeds fisk *BtFH* 347 (1464). — **arbeides folk (arbetes-),** *n.* *arbetsfolk.* *Lg* 3: 174. — **arbeides lön (arbedes-),** *n. pl.* *arbetslön.* thage sin arbedes lön *SO* 114. — **arbeides man (ärbethes-),** *m.* *arbetare.* sändandes hálga ärbethes män *Lg* 3: 431. — **arbeides skiut (arbetis-),** *n.* *arbetshäst.* 3 arbetis skyuth *FH* 5: 238 (1524). — **arbeides slädhe (arbetz slede),** *m.* *arbetsläde.* *BtFH* 228 (1509).

arþa, *f. L.*

ardha (-adher), *n.* [*N.* arda] *plöja.* ä hwar han tog i jordena mz sina klör tha war som thz hade warit ardat *Di* 83.

arper, *n.* [*Isl.* arðr, *m.*] *L.* *årder, plog. slitnadhe*

ok rimnadhe hans k  t for flengiomen ok gislomen swa som iordh fore ardhre *Bir* 1: 29.   n thot ardhrit draghis af yxnomen tho styris thz   ptir   riarans vilia   b 298. liknadhe mik vidh ardhir (*aratro*) hulkit som g  r widha fora oc opriuar r  tirna   b 2: 8. ardhir ok harff   b 1: 291.   b 292, 2: 76, 199. *MP* 2: 239. lifwa badhe widh ardher oc plogh *Al* 7054. sändande hand til adhr  t (*f  r* ardhrit; *aratrum*) *Ber* 70.

arper bilder (ardir-), m. L.

arper skep (arpa-), f. L.

arf, f. L. — arva skut, n. L.

arf (  rff *SD NS* 2: 291 (1410)), n. L. 1) *arf*, egendom som genom någons d  d   fverg  r el.   fverg  tt i annans besittning,   rfd egendom. d  mde sin son britanicum fra fadhers arue *Bil* 305. waart rätta fadherligit arff *MB* 2: 276. mista arff   pter wan fadher   b 1: 419. thet gotzeth   r mik tilkomit epter the for:do mina fadhors  stor i r  tto arfwe *SD NS* 2: 48 (1408). th  r mik   r een deel aff r  tto arfwe epter fadher ok modher   b 53. eth arff som fallit war epter . . . margreta olaffzdotther *DD* 1: 79 (1431). taka rikit ok arfwit *Bir* 1: 228. hafua . . . saalt . . . alt th  t godz ok   gho, badhe morghingafuo ok   rff . . . ther wi   ghom i h  si   *SD NS* 2: 291 (1410). — i relig. mening.   u  rdhelikit arf *Gr* 294. *Bir* 3: 91. hymerikis arff   b 1: 66. — *allit.* arf ok eghit. i som arff oc eghit haffue i s  erige *BSH* 5: 486 (1511). haffwom atirfangit wart rätta arff oc eghit (*hereditatem patrum nostrorum*) *MB* 2: 276. 2) *arfsr  tt.*   ntigia giffs nakrom nakar gafwa for kärlek oc hemelighet älla for arff älla mz skipte älla for ödhmiuka thi  nist *Bir* 2: 204. — *allit.* arf ok odhal. wara jorder som oos   ra rettelige ok skelige tilkomna medh arff ok odeel *BSH* 3: 146 (1463). 3) *jordegendom (i allmh.)?* *jordegendom* som någon vid sin död lemnar efter sig? i *ortnamn.* klubsens arff *VAH* 24: 326 (1377). karlss arff   b. sten b  rn   arff *DD* 1: 47 (1386). nils i adams arfvet   b 55 (1399, *afskr.*). ena th  kt a coperberghena som hetir baambaraarfuit   b (1400). pantsatte . . . thera godz som the pa sato som heter dafinzarwit   b 56 (1400). a mats arff byggjandhe och boendes i kopparberghet   b 81 (1434, *afskr.*). enkioarffit   b 2: 2 (1383). alt sowaldzarffwet   b 6 (1386) o. s. v. — *Jfr* arver, arve,   rve, samt atergangs-, bak-, bryst-, br  pra-, dana-, f  dherne-, fädhernis-, fir-, hedhers-, iordha-, i  mn-, iämnapa-, kollar-, maghar-, n  par-, ofsinnis-, prästa-, qvinna-, senapa-, sidho-, skyld-, sk  t-, pr  la-, vigh-arf. — **arfs gods, n. arfgods.** iak hawir arffs gooz *Bir* 2: 148. *Jfr* arvagods. — **arfs rike, n. arfrike.** yngre sonin   r takin j arfs rikit (*regnum hereditarium*) th  n äldre sonin j vt   lils   rikit *Bir* 3: 401. *Jfr* arfrike. — **arfs r  tter, m. arfsr  tt.** *SD NS* 1: 580 (1406). faa hymerikis rike swa som mz arfs r  t (*hereditario jure*) *Bir* 1: 232.   b 2: 205, 3: 398, 401. han war af arfs r  t (*jure hereditario*) thin thr  l *Ber* 236. *Jfr* arfr  tter.

arfdel, m. arfvedel, arf. *SD NS* 1: 533 (1406) o. s. v. komme thy thässen landhen til israels söners arffdeel *MB* 2: 36.   b 37, 45, 48, 50, 51, 52, 213. *Su* 72. j beniamyns   ghodelom   ller arffdelom *MB* 2: 138. **arffallin, adj. L.**

arfg  nger, adj. L.

arfluter, m. L.

arfl  s, adj. arfl  s. *MB* 2: 223. *BSH* 5: 318 (1508).

arfra (aarfra), adj. [*D. dial.* aarfro] tidigt vaken. artasira riddarin vardh h  r af mykyt gladhir ok aarfra ok vpstodh mykyt arla om morghonin *Gr* 260.

arfrike, n. arfrike. at ældre sonin atir take arff rikit *Bir* 3: 401. *Jfr* arfs rike.

arfr  tter, m. arfsr  tt. *BtRK* 78 (1434). *Jfr* arfs r  tter.

arfskiptan, f. utdelning af arf, arfskifte. haffde giort th  m fulla oc sk  llica arff skiptan *SJ* 171 (1448).

arfskipte (-schifte), n. arfvedel. alt th  t arffschifte som hanum bordhe   rffua *SJ* 106 (1441). lot op per slactara . . . for arfskiptet epter sin . . . bonda ena tomt   b 132 (1444).

arfskiptning (arfskipning.   rffskiptning *SJ* 209 (1451), 271 (1459). erffskipning.   rfskipning. erffskiffting.   rfskiptinghe *SJ* 170 (1448).   rffschiptinghe *SJ* 71 (1437).   rskipting. arfskiohting *SJ* 300 (1462).   rffschightinga *SJ* 305 (1462).   rffskigtinge *SJ* 299 (1462).   rfskigtinga: -o *SJ* 308 (1462). erfskiohting *SJ* 332 (1466). erffskiohtinghe *SJ* 325 (1465). erffskiohtinghe *SJ* 342 (1467). erffuaskipning *SJ* 383 (1473). erffwe-skipning   b 404 (1474)), f. arfskifte. loto the hona lidugha oc l  sa vm the arfskipning *SJ* 132 (1444). haffde th  m rätte erffskipning giort   b 137 (1445). tha som   rfskipting giordhis   b 171 (1448). th  nne   rskipting skedhe strax   pter jacob van damens dödh   b 171 (1448). haffde giort   rffskiptning i mellan hustru walburge och hennas barn   b 271 (1459). vm nogra handa arff skiptning e  tter sin fadher   b 275 (1459).   rligh och winligh erffskiffting   b 321 (1465).   b 71 (1437), 170 (1448), 209 (1451), 299 (1462), 300 (1462), 305 (1462), 308 (1462), 325 (1465), 332 (1466), 342 (1467), 383 (1473), 404 (1474).

arftakande, part. adj.   rfvande, berättigad att ärfva. som arftakande war äpther honom alth hans rike *JP* 43.

arftaki, m. L.

arftakin, part. adj. L.

arf tal, n. L.

arft  ker, adj. L.

argh, n. [*Jfr* *Fdan.* arg] arghet, ondska, svek. vtthan alth argh *SD NS* 1: 26 (1401). *Jfr* det substantivt brukade n. af argher.

argha (-ar *BtRK* 52 (1388), -adhe), v. [*Mnt.* argen] 1) göra ond, förderfva, förleda. the arghadho (*corruperunt*) en min discipulum *Bo* 185. som . . . ey arghas (*depravantur*) af thera   pted  me *Su* 424.

2) skada, tillfoga skada. j  ch oc mine arfua wiliom oc sculom aldre i wara dagha fegdha eller argha, hindra eller qw  lia . . . borghamestara, radhmen oc borghara i nyc  punge eller thera arfua *SD NS* 1: 678 (1407). *BtRK* 52 (1388, orig.). *BSH* 4: 101 (1483), 112 (1486). ath i nogith kw  nn   arge in paa vore fyender *HSH* 20: 99 (1507).   b 112 (1507). *FM* 153 (1504). 3) lasta, f  rtyda. hwar the formogho   kke wr  ngia   lla argha (*pervertere*) g  rningena i sik for h  nna vppen-

bara godhlek ther vidherfresta the afwndsiuko tyskarane huru the matten mz nokrom lunafallom argha (*calumniari*) thera akt *Su* 426. — *refl.* **arghas**, *förargas*, *taga anstöt*. thz godha som tharflikit är til siälinna helso oc gagn skalt thu äkke forlata nar somlike skändas oc arghas ther af *Bo* 87. somlike arghadhos af vars herra ihesu ordhom *ib* 115. — *Jfr* **forargha**.

argher (*ärgher*. *n.* *arght*. *argt*. *arkt*), *adj.*
1) *feg.* een geen enum är ärghum leeth (*pravus cum solo dicit configere nolo*) *GO* 750. iag giorde iw som en argher faåne att iag satte raåmerke mellan swerige oc skåne *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) *s.* 273. 2) *usel, dålig, ond, arg.* wari ta man sa mycket argare *GS* 50 (1448). wari man thes arghare *EGR* 66. the argha (*pessima*) horkonan *Bo* 80. ey är gest swa argh at hosbonden skal io hawa til forna (*preminet hospitibus reprobus licet est laris herus*) *GO* 757. then argeste skalk *RK* 2: 1929. maa jak han then arghasta förrådhare kalla *ib* 3: 190. aldra arghaste afgudha dyrkare *ST* 255. vtan alla argha liist *RK* 2: 9468. *ib* 3: 774. *SO* 164. vtan alla argha lister *SD NS* 1: 61 (1401). vända alt til argho (*in malam partem*) *Bo* 122. — *n.* *brukadt substantivt.* 1) *arghet, ondska, svek.* vtan alt *arght VAH* 24: 327 (1377). *SD NS* 1: 20 (1401), 92 (1401), 99 (1402) *o. s. v.* thesso forscrepna articulos . . . at holda wtan arkt *SD NS* 1: 17 (1401). vten arkt skulde han felig wara *RK* 2: 6281. 2) *skada.* engen thera scullä annen argt göra *RK* 2: *s.* 342. vill noget theris herskap göre nogen opresningh äller argth in oppaa thet andra herris landh *HSH* 20: 293 (1510?). — *superl.* *n.* *brukadt substantivt: skada, förderf.* the samfelte oc besworo sigh oppa konogsens aarghasta oc dödh *Lg* 3: 347. kompne . . . pa rigsens argasta *BiRK* 255 (1470, *orig.*)

arghet, *f.* [*Mnt.* *archeit*] *skada, oförrätt.* scole kome frije in oppa slotidh wten all skade och argheth *BiRK* 341 (1487).

arguera, *v.* [*Mnt.* *argueren.* *Lat.* *arguere*] *förhandla.* arguere the oc disputere aff war herre ok iomffrv maria *Lg* 3: 34.

argument, *n.* [*Lat.* *argumentum*] *inkast, invändning.* giordhe hanum mang argument *Bil* 348. *ib* 80. swarom wi vtan disputeran oc argument *MB* 1: 120. ther mz är löst thz första argument *ib* 139.

ari, *m. L.*

arin, *se ärin.*

ark (*arch. -ar*), *f.* [*Isl.* *örk.* *Lat.* *arca*] *L.* *kista, skrin.* *bildl.* thu äst all kärlex arch (*arca*) *Ber* 285. — (*Noaks*) *ark.* j noa arch *Bir* 3: 399. *MB* 1: 4, 167, 168, 169, 170, 171, 172. *ST* 387, 388, 389, 390. — *ark, förbundets ark* (*i den Israelitiska helgedomen*). fördhe gudz ark (*arcam fæderis Domini*) in til ierusalem *Bo* 251. *Bir* 1: 181, 184, 2: 105, 4: 78. *MB* 1: 343, 2: 10, 11. fridsens (*fæderis*) arch *ib* 14. — *skrin hvori ett klosters handlingar förvaras.* haffwom wi m pawa breff liggiande i archenne *LfK* 148. — *skrin hvori dödas (särsk. helgons) ben förvaras.* tha sighildhe arkin (*arca*) jämsköt aff armenia mädh andrum fyrum hælghum archum som j waro fyra helghra martirum beu som wt waro castath mz hans ark *Bil* 215. the

lagdho saneta barbara likama i dyra ark älla skriin *KL* 311. the toko han wp aff then mark hans kisto ok swa hans ark *RK* 1: 2527. sändo the til melaan äptir twa archa aff kostelikom steen *ST* 469. j archinne *ib*. — **arkar lykil**, *m. L.*

ark, *n.* [*Mnt.* *ark, arkel.* *Lat.* *arculus.* *Jfr* *T. bogen*] *ark, pappersark.* x ark papyr *FM* 226 (1505).

arkonunger, *m. L.*

arkt, *se argher.*

arkängil (*arch-*), *m.* [*Lat.* *archangelus*] *ärkeängel, öfverängel.* ängillin michael archängil *Bo* 187. *ib* 254. *Lg* 39.

arla (*aarla* *LB* 2: 59), *adv.* [*Isl.* *árla*] *A) adv.* *tidigt, bittida.* stoþo arla vp *Bur* 22. han callaþe arla ok sirla sanctum iacobum sik tel hialp *ib* 168. komin thär ather a morghen arla *Bil* 127. *Bu* 173, 416. *Bo* 26, 113, 191. *MB* 1: 195, 211, 404, (*Cod. B*) 546. *MP* 1: 77. *Fl* 10, 1158. *Iv* 996. *Al* 1079, 9666. *RK* 2: 4292, 5778, 3: 3787. *Va* 7. *Di* 5, 54, 81, 93. *LB* 2: 59. wee är . . . ti lande the höfdinga hauer thr arla (*mane*) äta *KS* 49 (125, 53). arla om morghin dagher var liws han ridher sik ena aff thz hws *Fr* 83. arla vm morgonen daghin kom marghin hælade stolt ok from tha var i hertogh eriks rota *RK* 1: 1422. arla morgonen daghen fik waldha marsken redh ater a enghena haldha *ib* 2: 4300. arla dagx *Al* 7663. arla qwäldz *Iv* (*Cod. B, C*) 181. *Jfr* **fularla**.

arluka (*aarluka. aarlicha* *VKR* 31. *arlecha* *SD NS* 2: 64 (1408). *arligha* *SD NS* 1: 73 (1401). **aarligha.** *arlige* *SO* 154. **aarligan** *ib* 72), *adv.* *ärligen.* hwilka han . . . aarluka sökte *KL* 210. *ib* 211. *SD NS* 1: 73 (1401), 147 (1402). *Gr* 264. *Bir* 4: 30, 31. *VKR* 31, 75. *Al* 989, 1126. *MB* 2: 125, 241, 258. som ränta arligha aars $\frac{1}{2}$ marc wekt *SD* 1: 444 (*öfvers.*). ath giwa klostreno arlika aars twa löpa smör tel reth landgille *ib.* *ib* *NS* 1: 435 (1495). *ib* 2: 238 (1409), 336 (1410). j sylo . . . är märkelighen samqwämndh j herrans högtidh aarligha aars (*solemnitas anniversaria*) *MB* 2: 140.

arliker (*aarliker. arlikin: -it* *SD NS* 1: 535. **arliken** (*nom. s. f.*) *PM* 1. **aarlikin. aarliken.** **aarligh:** -lighe *VKR* 41; -lighe *ib* 42. **aarlegghen** (*ack. s. m.*) *MB* 2: 276), *adj.* [*Isl.* *árligr*] *L.* *ärlig.* war aarliken jngiäld *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). alla arlika vtskyld *ib* 377. mädh allom ärlikom (*för arlikom*) ingiäldom aläghnom oc sakörom *BSH* 1: 194 (1387). *FH* 2: 12 (1381, *nyare afskr.*). *SD NS* 1: 535 (1406). *VKR* 41, 42. *MB* 2: 276. *PM* 1. gifwa thik oc thino folke aarlikin (*annualet*) kost oc klädhe *Bir* 2: 29.

arm för ärm, se detta ord.

arma? *v. utarma.* akta ther medh tunga i wrongom domom änkio ok fadhr lös barn, ok arma almogha (*snarare dock att läsa arman; ut opprimerent in iudicio pauperes et vim facerent causæ humilium populi mei*) *KS* 67 (165, 73). *Jfr* **for-, ut-arma.**

armben, *n. L.*

armber (*ärmbær. -ar*), *m.* [*Isl.* *armr*] *L.* 1) *arm.* vrep hans arm *Bu* 418. *ib* 419, 499, 521. *Bil* 255. rakte guz son sina händar ok arma a corsens arma *Bu* 139. *ib* 57. ärmane varo sua lange at the rakte nidhir til fotanna *Bir* 2: 15. thz (*det utgjutna blodet*) matte manne

vnder armana ga *Al* 4540. vnder konungens arm ledde marsken han tha *RK* 2: 6881. tog iag kong hans vnder sin arm *ib* 3: (*sista forts.*) 5163. — *bildl.* hwilins j mins kärlex arm *Bir* 2: 245. 2) *arm*, *utskjutande del af ett föremål.* vidh badha korsens arma *Bir* 2: 133. *Bu* 139. wi lothe skiwthe i gaar medh then möser, och i försthe skoth giik then ene arm vtaff *BSH* 4: 293 (1501). — **arma skiälva** (**arma skelwa**), *f. darrning i armarne.* *LB* 8: 52. — **arma smidhe**, *n. armsmide, smidda armprydnader.* hängde pa sigh axla smidhe oc arma smide *MB* 2: 162. *Jfr axla smidhe.* — **arma vapn** (**-vahn**), *n. vapen som skyddar armarne.* *Bir* 3: 116. — **arma värker**, *m. värk i armarne.* *LB* 6: 106, 107.

araber (**arbar** *Bu* 18), *adj. [Isl. armr]* 1) *arm*, *olycklig, eländig, usel.* a arma blinda män *Bu* 16. hwath folk ma man armare kalla *Al* 7283. armbir fane *Bo* 30. arme stympir hwi later thu sa *RK* 2: 3409. hans arme kroppir *Bil* 871. 2) *arm*, *fattig.* iak är en arm mö ok rikeleka up föd *Bu* 143. badhe arma ok rika *Fl* 28. riker almoghe är kunungs ära . . . ok armbir almoghe är kunungz nese *KS* 78 (192, 85). armt oc fatight folk *VKR* 31. *Bu* 18. 498. *lv* 2094. *Al* 4320. *Jfr husaraber.* 3) *förstörd, tillspillogifven?* för wardher skon armir än fothin wardher warmbir (*ante perit pero quam pede cauma fero*) *GO* 42.

arborst (**arborst.** **armbyrst.** **arborst.** **arborsth** *Di* 298. **arborste** (*dat. el. ack.*) *KL* 369. **arbröste** *FM* 554 (1512), 555. **arborst.** **arborsth** *BSH* 5: 63 (1505). **arborst** *FH* 330 (1507); *BSH* 5: 199 (1507), 341 (1509), 456 (1511); *RK* 3: (*yngre till. om Chr. II*) s. 235), *n. [Isl. arbyst, armbrist. Mnt. arborst. Mlat. arcubalista, arbalista]* *L. arborst*, *båge som spännes medelst foten (hvilken härvid ställes i ett slags vid bågens öfre ände anbragt stigbygel) och en vid bältet fäst krok (jfr Schlyter, Ordbok s. 35 och Jur. Afh. I. s. 97).* eet skot kom som aff armbyrste (*quasi spiculum prosiliens de balista*) *Bil* 802. *KL* 369. skiuta medh armbyrst (*mz arborstum Fragn. 16*) ok handbugha *KS* 53 (137, 57). skiwta *mz arborst (lasboga)* *Di* 17. *MB* 2: 244. struko thera arborst i the skyttor ok thera kompani *RK* 1: 3796. *mz spent arborst ib* 2: 2431. haffwa werier eller arborst *ib* 1: (*till. till LRK*) s. 252. *mz byssom oc arborstom MB* 2: 255. *Di* 298. *BSH* 3: 46 (1452), 5: 63 (1505), 199 (1507), 341 (1509), 456 (1511). *FM* 330 (1507), 554 (1512), 555. *PM* 24. *RK* 2: 5789, 5793, 3: (*yngre till. om Chr. II*) s. 235. *mz xxx arborst (d. v. s. arborstskyttar)* han tit gik *ib* 2: 5791. — *bildl.* at theras ondzskonna arborst söndher briste *Su* 71. *Jfr stalarmborst.* — **arborsta stränger** (**arborsta strenger**), *m. sträng tillhörande ett arborst.* alla arborsta strengia skar han aff i thet synne *RK* 3: 4247.

armhet, *f. fattigdom, armod.* fatighdoo om oc armheet stoor *Al* 7021. *ib* 7047.

armhula, *f. L. armhula.* for ondha armhwler *LB* 6: 107.

armlika (**armelika.** **armligha**), *adv. ömkligt, jämmerligen.* han skal armlika sik förborga *KS* 61

(151, 67). at hon ekki formatte gaa wtan armligha (*miserabiliter*) kunde krypa *Lg* 3: 355. the armelika (*hörmuliga*) lata ok fälla tara *Fl* 358.

armliker (**armbligher.** **armäligh**), *adj. [Isl. armligr]* *eländig.* thu är vsal oc armbligher (*miserabilis*) oc fatigher *MB* 2: 339. en ganske armäligh fridh *FM* 97 (1497-1501).

armläddher (**armläthir**), *n. [Mnt. armlader]* *armläder, till rustningen hörande läderstycke som skyddar armen.* *SD* 3: 287 (1316).

armlägger, *m. [Isl. armleggr]* *L. armpipa.* bröth hans armläg (*os brachii*) *Lg* 345. bondin hawir . . . starka armläggia *Bo* 134. *Lg* 3: 311.

armodh, *f. och n. [Mnt. armöt, armode]* 1) *elände, vedermöda, betryck.* thzta armodh oc förtreet giordis israels folke *MB* 2: 222. se wars almoghas armodh (*mala*) *ib* 230. j törst hwngher oc j alzskons armodh (*in siti et perditione magna*) *ib* 156. pynonna armodh *LfK* 223. the lidhu waald oc stoor armodh *MD* 385. 2) *armod, fattigdom.* vndan frälse gånga för armodh skull *GS* 22 (1360). armodh oc fatikdom *Su* 141. then stadh j hwilkom engin brist är ällir armodh (*penuria*) j thy som iordhen bär *MB* 2: 127. falla i armodh *Ber* 288. *ib* 289, 290, 292. lädh nw saa stoora armodh *Lg* 3: 34. aff then stora armodh, wij nw ikompne äre *BSH* 5: 318 (1508). wiliokt armodh *MD* (S) 231, 279.

armringer, *m. armring.* *MB* 1: 204.

armskena, *f. [Mnt. armschene]* *armskena, till rustningen hörande metallbetäckning som skyddar armen.* hwar kar medh en armskene ok inthet mer harnesk *BSH* 5: 65 (1505).

armöpa, *f. [Isl. armœða]* 1) *möda, vedermöda.* *mz anduaku . . . ok armöpa Bu* 141. guði þiäna ok hans möpor i möpa ok armöpa *ib* 143. aff alle armödho (*operibus et laboribus*) som män hawa a iordhinne *MB* 1: 166. swa mykyn dröfwilse armödho oc arwodhe for mik lidha *ST* 317. han war aff store armödho ganzska iämmerlika skapadher *Lg* 3: 339. — *uselhet, elände.* nära sik *mz thera skam oc armödo (infami . . . commercio)* *Bil* 574. 2) *armod, fattigdom.* doo ii nöp ok armöpa *Bu* 57. *Bil* 716, 805.

armödhe? *f. [kanske samma ord som armöpa]* *uselhet, elände.* af thesse sörghelika werlz armödhe *Lg* 3: 514. *MD* 41.

arn, *m. [Isl. örn]* *örn.* han är girugh som sulten arn *Al* 3063. *MD* 53.

arna (*Bil* 579; *Bir* 2: 33, 3: 96, 374. **ärna.** **erna.** **-ar, -adhe, -at**), *v. [Isl. ärna]* *utverka.* wi formattom ey thz ärna af thöm *KL* 234. — *särsk. hos el. af Gud utverka el. förskaffa.* en han arnadhe hanum son af gudhi *Bil* 579. ärnade (*för ärnade*) han mannom godha sädhis iordh aff gudhi *ib* 750. *ib* 276. *MB* 1: 385. *MD* 186. badh iak wara fru miskunna mik ok erna mik nadher *Bil* 456. hon . . . badh han (*näml. Petrus*) . . . ärna barneno liiff *ib* 834. appollinaris ärnadhe hanum syn *ib* 327. *ib* 269, 680. *Lg* 970 (*hwarest ärna står för ärna*). *KL* 60, 69, 362. *Bir* 1: 72, 171, 2: 169, 3: 374, 4: 12. *MP* 1: 343. *ST* 236. *Ber* 193. swa som hon sik ärnat haffdhe stor lön *mz sino ärnodhe KL* 353. rökta them ok ärna kärlek *Bir* 1: 382. jak hafwir oc thz ärnat af minom son at

RK Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1—3. 1865—68. Med **RK** 1 utan vidare tillägg förstås Gamla eller Eriks-Krönikan; då något af de öfriga i första bandet intagna rimverken anføres, tillägges inom parentes dess titel med begagnande af följande förkortningar: *sfgn*: fortsättning af Gamla Krönikan för att sammanbinda henne med den nya till ett helt verk.; *Albr*: Om konung Albrekt; *LRK*: Lilla Rimkrönikan.

SD Svenskt Diplomatarium. Utg. af J. G. Liljegren. Bd 1—2. 1829—37. — Utg. af B. E. Hildebrand. Bd 3—5. 1842—65. — Utg. af E. Hildebrand. Bd 6. 1878.

SD NS (Svenskt Diplomatarium. Ny Serie.) Svenskt Diplomatarium från och med år 1401. Utg. genom C. Silfverstolpe. Del. 1, 2. 1875—84.

SEG Stadga för ett S:t Eriks Gille nära Upsala. I Småstycken på Forn Svenska.

SGG Stadga för ett S:t Görans Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SGGK Stadga för ett S:t Görans Gille vid Kopparberget. I Småstycken på Forn Svenska.

SJ Stockholms Stads Jordebok 1420—1474. Utg. genom H. Hildebrand. 1876.

SMG Stadga för ett Jungfru Mariæ Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SO Skrå-Ordningar. Utg. af G. E. Klemming. 1856.

SR Upplysningar och Anmärkningar om en för Sveriges Laghistoria vigtig urkund, den förlorade Söderköpings-Rätten. Af G. E. Klemming. I Vitt. Hist. och Ant. Ak. Handl. Del. 25, s. 263—286.

ST Själens Tröst. Utg. af G. E. Klemming. 1871—73.

Su H. Susos Gudelige Snilles Väckare. Utg. af R. Bergström. 1868—70.

TB (Trögh bolag) Skogsstadga för mädhal tridhiung i Trögd. I Småstycken på Forn Svenska.

TK Translatio Katerinæ. I Scriptores rerum svecicarum T. 3, sect. post., s. 268—75.

TS Timmermäns Skrå af 1454. I Småstycken på Forn Svenska.

Va Namnlös och Valentin. Utg. af G. E. Klemming. 1846.

VAH Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens Handlingar.

VGL Vestgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1827.

VKR Vadstena Kloster-Reglor. Utg. af C. F. Lindström. 1845.

VNB Vadstena Nunnas Bönbok. Utg. af E. Rietz. 1842.

I allmänhet citeras efter sida i den tryckta texten; efter sida i handskriften citeras dock **LB** och **SR**; efter vers citeras **Al**, **Fl**, **Fr**, **Iv**, **RK**, då det icke genom tillagdt "s." uttryckligen angifves att citatet afser sida; *Gers Frest* citeras efter kapitel. Vid citat ur en urkundsamling utmärker den inom parentes satta siffran urkundens ålder.

Af öfriga förkortningar torde följande böra anföras.

<i>Ags.</i>	Angelsaxiska.
<i>D.</i>	Nydanska.
<i>D. dial.</i>	Danska dialekter.
<i>Fdan.</i>	Forndanska.
<i>Fgutn.</i>	Forngutniska.
<i>Fnor.</i>	Fornnorska.
<i>frf.</i>	framför.
<i>Fsax.</i>	Fornsaxiska.
<i>i sht</i>	i synnerhet.
<i>Isl.</i>	Fornisländska.
<i>L.</i>	Lagspråket (utmärker att ett ord är upptaget i Ordbok till Samlingen af Sveriges Gamla Lagar af C. J. Schlyter. Lund 1877).
<i>Lat.</i>	Latin.
<i>Mht.</i>	Medelhögtyska.
<i>Mlat.</i>	Medeltidslatin.
<i>Mnt.</i>	Medelnedertyska.
<i>N.</i>	Nynorska.
<i>Nygutn.</i>	Nygutniska.
<i>Nyisl.</i>	Nyisländska.
<i>Prov.</i>	Provensalska.
<i>ss</i>	såsom.
<i>Sv. dial.</i>	Svenska dialekter.
<i>T.</i>	Tyska.
<i>vidim.</i>	vidimation.

Rättelser och tillägg.

Sid. 4 sp. 2 r. 25 nedifr. efter *adj.* tillägg: [*Fdan.* aadig]

" 11 " 2 " 11 " näst framför **afling** insätt: **aflihdande (afflydende)**, *n. aflidande*. **SO** 150.

" 12 " 2 " 10 uppifr. (1414) utgår

" 12 " 2 " 16 nedifr. läs: **aminnilse 2**.

" 13 " 1 " 13 " efter (1347). tillägg: *ib* 4: 299 (1333).

" 13 " 2 " 2 nedifr. (1414) utgår

" 15 " 2 " 10 uppifr. (1414) utgår

" 17 " 2 " 11 " läs: **aväxter**

Sid. 21 sp. 1 r. 8 uppifr. läs: 554.

" 22 " 1 " 27 " läs: **alvidha barker**

" 24 " 2 " 2 nedifr. efter 467. tillägg: **aallan** **SD** 2: 13

" 26 " 1 " 9 " läs: **måttet**

" 31 " 2 " 27 " läs: **sannfärdigt**,

" 35 " 1 " 4 " läs: **j them**

" 37 " 1 " 6 uppifr. i st. f. **änzsvar**. läs: **änzsvar**.

" 37 " 1 " 8 " läs: 7603;

" 37 " 1 " 17 " efter **Al** insätt: 7603,

" 39 " 2 " 1 nedifr. läs: **annur**.

" 45 " 2 " 4 " läs: **v**.

Svenska Fornskrift-Sällskapets Samlingar

innefatta hittills:

<p><i>Flores och Blanzeflor.</i>
 <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Namnlös och Valentin.</i>
 <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> (Fullständigt i 11 häften.)
 <i>Konung Erik XIV:des Krönika.</i>
 <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> (Fullständiga i 6 häften.)
 <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 <i>Konung Alexander.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Skrå-Ordningar.</i> (Med fyra plancher.)
 <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> (Fullständiga i 11 häften.)
 <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i> (I ett band.)
 <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i> (band.)</p> | <p><i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> (Fullständig i 5 häften.)
 <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> (Fullständiga i 7 häften.)
 <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Själens Tröst.</i> (Fullständig i 4 häften.)
 <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> (Facsimile.)
 <i>Klosterläsning.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> (Del. 1, 2.)
 <i>Gersons Lärdom huru man skall dö.</i> (Facsimile.)
 <i>Svenska Medeltids Dikter och Rim.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Småstycken på Forn Scenska.</i> (Tryckta som bilagor, utom nummerföljden.)
 <i>Läke- och Ört-Böcker.</i> (Häft. 1, 2.)
 <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> (Häft. 1.)</p> |
|---|---|

Dessa arbeten utgåfvos fördelade i häften sålunda:

<p>1. <i>Flores och Blanzeflor.</i>
 2. <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 3. <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 4. <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 5—6. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 1, 2.
 7. <i>Namnlös och Valentin.</i>
 8—9. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 1, 2.
 10. <i>Konung Erik den XIV:des Krönika.</i>
 11. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 1.
 12. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 3.
 13. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 3 (slutet).
 14—15. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 1, 2.
 16. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 2.
 17—18. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 4, 5.
 19—20. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 1, 2.
 21. <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 22. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 3 (slutet).
 23. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 1.
 24. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 3 (slutet).
 25. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 2.
 26. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 3 (slutet).
 27. <i>Skrå-Ordningar.</i>
 28. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 6.
 29—30. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 1, 2.
 31. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 7.
 32. <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i>
 33. <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i>
 34—38. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 3—7.
 39. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 3 (slutet).
 40. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 1.
 41. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 1.</p> | <p>42. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 8.
 43—44. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 1, 2.
 45. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 2 (slutet).
 46—49. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 3—6.
 50. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 1.
 51. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 7 (slutet).
 52. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 9.
 53—54. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 2, 3 (afslutad).
 55. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 2.
 56. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 10.
 57—60. <i>Själens Tröst.</i> Häft. 1—4 (afslutad).
 61. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 11 (slutet).
 62. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 8.
 63—64. <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> Häft. 1, 2 (afslutad).
 65. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 9.
 66. <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> Tryckt 1495 (facsimile).
 67. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 3.
 68—70. <i>Klosterläsning.</i> Häft. 1—3 (afslutad).
 71—72. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 4, 5 (afslutad).
 73—76. <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> Del. 1, 2.
 77. <i>Gersons Lärdom att dö.</i> Tryckt 1514 (facsimile).
 78—80. <i>Medeltids Dikter och Rim.</i> Häft. 1—3 (afslutade).
 81. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 10.
 82. <i>Läke- och Ört-Böcker.</i> Häft. 1.
 83. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 11 (slutet).
 84. <i>Läke- och Ört-Böcker.</i> Häft. 2.
 85. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 1.</p> |
|--|--|

Mera har ej utkommit intill April 1885.

Pris för köpare 3 kronor.

SAMLINGAR UTGIFNA AF SVENSKA FORNSKRIFT-SÄLLSKAPET. HÄFT. 86, 87.

ORDBOK

ÖFVER

SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL.

ANDRA OCH TREDJE HÄFTET.

LUND 1885.

FR. BERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI.

Källskrifter.

- Al* Konung Alexander. Utg. af G. E. Klemming. 1862.
- Ansg* Vita Sancti Ansharii per S. Rembertum. Latine et svetice. I Scriptores rerum svecicarum T. 2, sect. 1, s. 173—260.
- AS* Ur en Antecknares Samlingar. Utg. af G. E. Klemming. 1868—73.
- Ber* Helige Bernhards Skrifter. Utg. af H. Wieselgren. 1866.
- BGG* Bröderne af S:t Gertruds Gille i Stockholm 1419—1484. I Småstycken på Forn Svenska, samlade af G. E. Klemming. 1868—81.
- Bil* Codex Bildstenianus. Se *Lg*.
- Bir* Heliga Birgittas Uppenbarelser. Utg. af G. E. Klemming. Bd 1—5. 1857—84. — Med den vid citat härur stundom förekommande förkortningen: *Avt* åsyftas de Bd 4, s. 177—185, tryckta egenhändiga utkastet af Birgitta, med *Dikt* Engels Diktamen, tryckt Bd 4, s. 215—276.
- BK* Margareta de Sancta Birgitta Chronicon. Ed. E. Rietz. 1844.
- Bo* Bonaventuras Beträktelser öfver Christi lefverne. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- BS* Bagarnes Skrå. I Småstycken på Forn Svenska.
- BSH* Bidrag till Skandinaviens Historia ur utländska arkiver. Samlade och utgifna af C. G. Styffe. Del. 1—5. 1859—84.
- BtFH* Bidrag till Finlands Historia. Utg. genom R. Hausen. 1881—83.
- BtRK* (Bihang till Rimkrönikorna) Then Andra Delen til Rijn-Crönikorne hörande, innehåller åtskillige Konglige och Furstlige Förlikningar, Föreningar, etc. Uplagd aff Johan Hadorphio. 1676.
- Bu* Codex Bureanus. Se *Lg*.
- BYH* Samlingar och anteckningar till en beskrifning öfver Ydre Härad i Östergötland, af L. F. Råäf. 1—4. 1856—65.
- DD* Diplomatarium Dalecarlicum. Urkunder rörande landskapet Dalarne. Utg. af C. G. Kröningssvärd och J. Lidén. Del. 1—3. 1842—46.
- Di* Sagan om Didrik af Bern. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1850—54.
- EG* Eriks af Pommern Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- FH* Handlingar till upplysning af Finlands Häfder. Utg. af A. I. Arwidsson. Del. 1—9. 1846—57.
- Fl* Flores och Blanzeflor. Utg. af G. E. Klemming. 1844.
- FM* Nya källor till Finlands Medeltidshistoria. Utg. af E. Grönblad. 1857.
- Fr* Hertig Fredrik af Normandie. Utg. af J. A. Ahlstrand. 1853.
- Gers* Ars Ars moriendi. Gersons lärdom huru man skall dö. 1881.
- Gers* Frest Om djefvulens frestelse. Af Joh. Gerson. Öfversatt af Ericus Nicolai. 1876.
- GO* Gamla Ordspråk. Utg. af H. Reuterdaahl. 1840.
- Gr* Legendan om Gregorius af Armenien. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- GS* Några Gambla Stadgar [såsom bihang till Biärköa-Rätten utg. af J. Hadorph]. 1687.
- GU* Glossarii Latino-Svethici specimen vetustum. E cod. mscr. Bibliothecæ Reg. Acad. Upsal. Diss. Ups. præ. J. H. Schröder. 1845.
- Hels* L Helsing-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.
- HSH* Handlingar rörande Skandinaviens Historia. Del. 1—40.
- Iv* Herr Ivan Lejonriddaren. Utg. af J. W. Liffman och G. Stephens. 1849.
- JP* Svensk Järteckens Postilla. Utg. af E. Rietz. 1850.
- KL* Klosterläsning. Utg. af G. E. Klemming. 1877—78.
- KrLL* Konung Christoffers Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1869.
- KS* En nyttigh bok om Konnunga Styrilse och Höfdinga. [Utg. af J. T. Bure.] 1684. — Af de inom parentes tillagda siffrorna utmärker den förre den sida, hvarest citatet återfinnes i Scheffers upplaga, 1669, och den senare motsvarande sida i Geetes, 1878. Då *Fragm.* tillägges, åsyftar citatet: Ett fragment af Konungastyrelsen, tryckt i Småstycken på Forn Svenska.
- LB* Läke- och Örte-Böcker. Utg. af G. E. Klemming. 1—9 (8 och 9 citeras efter en af Öfverbibliotekarien Klemming tagen afskrift).
- LfK* Skrifter till Läsnig för Klosterfolk. Utg. af F. A. Dahlgren. 1875.
- Lg* Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Första bandet. Andra bandet. 1847—58. — Särskildt citeras de här aftryckta Codex Bureanus (*Bu*) och Codex Bildstenianus (*Bil*), så framt icke senare ändringar i dessa handskrifter afses.
- Lg 3* Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Tredje bandet. 1874.
- MB* Svenska Medeltidens Bibelarbeten. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1848—55.
- MD* Svenska Medeltids Dikter och Rim. Utg. af G. E. Klemming. 1881—82. — Ett inom parentes tillagdt *S* betecknar det här s. 199—312 aftryckta poemet Schack-tafvels lek.
- MEG* Magnus Erikssons Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- MELL* Konung Magnus Erikssons Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1862.
- MP* Svenska Medeltids-Postillor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1879—80.
- OB* Omständelig Berättelse huru the svenske af tyskarne blefvo i Stockholm förrådne oc brände, åhr 1889. I Scriptores rerum svecicarum T. 1, sect. post., s. 212—215.
- Pa* S. Patriks-Sagan. Utg. af G. Stephens och J. A. Ahlstrand. 1844. Ett inom parentes tillagdt *Tung* betecknar den i samma band utgifna legenden om Tungulus.
- PfN* Privilegier för Norberg. I Småstycken på Forn Svenska.
- PK* Sveriges Krönika (vanligen kallad den prosaiska). I Småstycken på Forn Svenska.
- PM* Peder Månssons Stridskonst och Stridslag. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1845.
- RK* Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1—3. 1865—68. Med *RK 1* utan vidare tillägg förstås Gamla eller Eriks-Krönikan; då något af de öfriga i första bandet intagna rimverken anføres, tillägges inom parentes dess titel med begagnande af följande förkortningar: *sfgn*: fortsättning af Gamla Krönikan för att sammanbinda henne med den nya till ett helt verk.; *Albr*: Om konung Albrekt; *LKK*: Lilla Rimkrönikan.
- SD* Svenskt Diplomatarium. Utg. af J. G. Liljegren. Bd 1—2. 1829—37. — Utg. af B. E. Hildebrand. Bd 3—5. 1842—65. — Utg. af E. Hildebrand. Bd 6. 1878.
- SD NS* (Svenskt Diplomatarium. Ny Serie.) Svenskt Diplomatarium från och med år 1401. Utg. genom C. Silfverstolpe. Del. 1, 2. 1875—84.
- SEG* Stadga för ett S:t Eriks Gille nära Upsala. I Småstycken på Forn Svenska.

näppelica skal nokor forfaras til hælutis aff thinom lifnad *Bil* 797. affat . . . ther gudz hælge män ärnadho ok forskylladho mz sino dyra blodhe ok bönom aff minom son *Bir* 3: 221. dominicus ärnade hiälp ok läkedom mz mästom grat *ib* 1: 355. *ib* 3: 423. *Ber* 2. hon arna oc rökta nadh oc miskund *Bir* 3: 96. *ib* 422. ärna . . . at vnge salomon . . . wari wakande mz mik *ib* 1: 391. bidhir jak thik at arna oc rökta j thinom bönom at gudh . . . gifwi thik tholomodh *ib* 2: 33.

arnesker (aar-), *adj.* [*Mnt.* arnsch] *Arnheimsk*, från *Arnheim*. röt arnest täghen *FM* 76 (1483, *daniserande*). — *n.* **arnest**, *tyg från Arnheim*. drätter aff aarnest *FM* 76 (1483, *daniserande*).

arnoldus gylden, *m.* [*Jfr Mlat.* arnaldensis] *ett slags mynt (se Du Cange arnaldensis)*. xv mark abosce swadant mynt at een arnoldus gylden oc i mark gaa oc giälla lika hwart andro *FH* 2: 103 (1436).

arop, *n. L.*

aros (aroos. arus), *m.* [*Isl.* áróss] *L.* åmynning. i *ortnamn*. arus *SD* 3: 140 (1313). aros *ib* 5: 587 (1346, *gammal afskr.*). vestraarus *ib* 3: 139 (1313). västre-aroos *ib* 4: 233 (1331, *gammal afskr.*).

ars (ardz), *m.* [*Mnt.* ars] *bakdel, säte (på meniskor)*. a manz ardz *LB* 4: 339. lat rökin ga op i arszén *ib* 7: 261. te aador j arszén äre *ib* 262. *ib* 265.

arst (aarst), *m.* [*Mnt.* arste] *läkare*. en god arst *FM* 347 (1507). wara tigh for then arsth ther försökia wil opa tigh huru han scal andra läkia *Ber* 291. aarste oc lekara *Su* 224. *BSH* 4: 246 (1499). *FM* 406 (1509).

arste, *m.* = **arst**. mester bernd stadzsens arste *SJ* 369 (1470).

arsterdie (asterdie), *f.* [*Mnt.* arstedie] *läkarekonst*. mestare . . . i asterdie, som er läkedom *LB* 7: 127. — *läkedom, läkemedel*. kallas tz . . . en asterdie modher *LB* 7: 134. aff läkedom och asterdhie som aristoteles haffuir scriffuit *ib* 167. redha thenna ädla asterdye *ib* 173. tha skal man vaktha sig for läkedom och asterdie *ib* 95.

arstharmber, *m.* *ändtarm*. *LB* 7: 261.

arsädh (aar-), *f.* *årets säd, säd som under året blifvut sådd*. aarsädhin matte nytias *MB* 1: 300.

arsädh (aar-), *n.* *årsgröda*. i skulin ey thörfwa äta eller nöta vtan idhert älzsta aarsädh *MB* 1: 376. *MD* (S) 286. — **arsädhis aväxter,** *m.* *årsgröda*. thu skal ey dwäla at offra thin tionda oc thin arsädhis awäxt (*primitias tuas*; *Cod. A.* aarsins awäxt 339) *MB* 1: (*Cod. B.*) 560. — **arsädhis offer,** *n.* *offer af årets skörd, förstlingsoffer*. i skulin skilia all aarsädhis offer gudhi (*separate apud vos primitias Domino*) *MB* 1: 355.

arsäl (aar-), *adj.* [*Isl.* ársæll] *årsäll, välsignad med god årsväxt*. stenkil aarsäle *PK* 231.

art (ardh. aardh), *f.* [*Mnt.* art] 1) *härkomst*. thz (*barnet*) war aff enä ädlä arth (*van ghuder art*) *Va* 8. *ib* 27. thz diwret är aldrik kommit aff nokro vnda art *ib* 25.

2) *medfödd beskaffenhet, natur, art*. huru wart tu nokon tiidh aff swa ondä enä art, at thu skulde swa fordärfuä thin egnä liiffs frvkt *Va* 8. war en forrädare aff allä sinä art *ib* 15. *ib* 38. han ey omwändhe togh sin danska ardh

Ordbok.

RK 3: 180. thz är hanss aardh *ib* 2757. hwar äffther sinne jnfwnd oc arth *PM* 20. skal man huar effter sin ardh oc stadghe eller staath holla sig suptilighen *LB* 7: 179. wille forfara hans sidh ok aardh *MD* (S) 252. thaa the saago leksens aardh *ib* 202. marghe dyre stena mz ädhle ardh the rena *Fr* 172. *Jfr onardh, riddara-, van-art.*

artiþ, *f.* [*Isl.* ártið. *Mnt.* jårtit] *anniversarium, årsdag efter någons död, själameissor som denna dag hållas för den döde, på bestämd dag hvarje år med själameissor firad högtid*. i hwars varrä artiþ bæggiä skulu alle þe preste äru i klostrenu messu sighiä *SD* 5: 562 (1346). halla artiidh meth messor, vigillior, psaltara oc meth liws *ib* *NS* 1: 304 (1403, *gammal afskr.*). *Jfr arsmot.* — **artidha dagher (aartidha-),** *m.* *årsdag efter någons död*. sidhan iäm-lange war lidhin ok wtgangin fra hænna pinu dagh ok til hænna höghtidhis (aartidha) dagh *Bil* 429 (*ehuru höghtidhis i handskriften icke är utstruket, torde dock en ändring af detta till aartidha vara åsyftad*).

artikel (articul: -ulum *SD NS* 1: 675 (1407); **-ula** *BSH* 5: 365 (1509). **-ar),** *m. och n.* [*Lat.* articulus] *L.* artikel, mindre afdelning i en urkund. om nogen artikel . . . forkräneth vorthe *FM* 386 (1508). til mere wisso, stadhfestilse och fulbordhan thessa forscreffna ordha och artikla *SD NS* 1: 300 (1403). *ib* 675 (1407). *RK* 2: 1728. articula och pwnether *BSH* 5: 365 (1509). artiela ok puncta *SO* 33. *ib* 32, 47, 117 o. s. v. eth mynsta articell *ib* 116.

arve, *m.* [*Fornisl.* i sammansättn. och *Nyisl.* arfi. *N.* arve. *Sv. dial.* arv, arve, *benämning på flere småväxter, särsk. stellaria media*] *stellaria media* *Lin.*? fore byld j öghon scal man taka arffua oc thz huitha aff äggit oc stampa till saman oc läggia thz offwir öghonin *LB* 1: 96. tak arwe *ib* 2: 65. *ib* 7: 72. tagha arwi *ib* 5: 77. taka arfwa *ib* 3: 157. — *Jfr bukarve.*

arve (ärve), *m. L.* = **arf** 1. skulu thässe riddara sik fordarfua fore thässe iomfrughor arfua (*arf som dessa mör hafva att taga*) *Iv* 4958. allit. arve ok egha. arffua och egho fingo the ey spara *RK* 2: 272. arve ok eghit. fra ärfwa och egit ganga *RK* 2: 745.

arve, *m.* [*Isl.* arfi] *L.* arfvinge. *SR* 33. at nakar thän arfwe kan spöras . . . som skyllare är *SD NS* 2: 95 (1409). — *med personens gen.* hon ok hænär aruar *SD* 4: 389 (1334?). annor gooz som wäl äru fangin them atir göma the sinom arfwom ok äptir komandom *Bir* 1: 54. thera arwa älla barn *ib* 2: 86. *ib* 3: 18. *Bil* 53, 534. *MB* 1: 182. *RK* 2: 6666. *PM* 45. — i *tillnamn*. päter bondaarwe *DD* 2: 5 (1384). marghit olaffh honeffsarwädotter *ib* 4 (1384). olafwer stenbiörnarfwe *ib* 7 (1387). — *Kanske ingår arve i denna betydelse äfven i sådana ortnamn som de i följ. ex. förekommande*. in ana arvafardhong, que diuiditur in duas partes quarum alia dicitur ana arva, et alia wëstanhagha *SD* 3: 54 (1312). jn principali . . . medietate que dicitur anaarua *ib* 55. jn hilda arvafardhong *ib*. j skwmsarwaby *DD* 2: 4 (1384). j sigbernaruaby *ib* 5. j karlungxarfweby *ib* 7 (1387). — *med gen. utmärkande det ärfda föremålet*. göra idher himerikis arua *Bil* 127. tho the villo mik fordarfua iak var tho thera herra ok arfue (*den som*

hade fått dem i arf, på grund af arfsrätt borde råda öfver dem) Fr 660. — med prep. retter mals-eghiande ok arwe tel thet forscrefna godz SD NS 2: 118 (1409). Jfr bak-, bryst-, mädh-, skap-, skäpt-, vigh-arve. — arva bol (arvi-), n. L. — arva bot, f. L. — arva gods, n. arfvegods. alt henne arffua godz SD NS 1: 111 (1402, gammal afskr.). Jfr arfs gods. — arva iorp, f. L. — arva luter, m. L. arfelott. haffua wnt . . . allan min arffualuth i korkos godze SD NS 2: 109 (1409, gammal afskr.). Jfr arfluter. — arvalös, adj. L. arver, m. [Isl. arfr] L. arf. SD NS 1: 151 (1402). BSH 5: 101 (1506). vm then arwen ther mik bordhe at ärwa äpter laurenz haquonson SD NS 1: 288 (1403). the skulu hawa allan arff sidhan badhe ledhan ok liowan ib. Jfr arf, n.

arvinge, se ärvinge.

arvoþa (arwþä. ärvoþa. ärwþa. äruoþa. ärfwodha. arfuda Bir 4: (Avt) 183. ärffwadha SO 6. ärffuadha: -at Lg 3: 10. erfuadhe SO 161. ärffueda ib 160. äruoþdha ib 6. -ar, -adhe, -at), v. [Isl. erfða] L. 1) arbete. orka väl äruoþa Bu 498. SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). Bil 863. j ärfdhin tharf löst ib 286. ärfuodha sik til födho ib 347. forma arwþä firi sit bröþ SD 5: 637 (1347). rikar ärwþar ok quiper at häghþa Bu 153. ärwodhadho at vtthrykkia oliona KL 46; jfr 4. 2) förättat, göra. ärwodha sina natwrlika syslo MB 1: 32. äruodhin idhirt eghit äruodhe Bir 3: 90. mange värlzlike män äruodha värlzlike gerninga (laborant temporaliter) ib 380. äruodhe (troligen för äruodhadhe; laborabat) han mz sinom handom the thing som höuelik varo ib 157. 3) bearbeta. tha thu ärwodhar iordhina MB 1: 59. han hafde ther ämpne aff at pröwa andra creatwro dygdher swa opta han ärwodhadhe them ib 128. 4) arbete, bemöda sig. som mz myklo mere omsorgh oc större klokskap äruodhar om at taka af them hiärtans gooz än licamans Bo 108. ärwodha ther vm huru the matten fly lygnina Bir 1: 226. äruodha at rikit finge then konung thy matte hiälpa oc styra til godha gerninga ib 2: 259. som ärffuodhar (laborat) mik til fulnatz loffua Su 331. 5) vändas. thänne siukdomen han nu äruodhar ij (qua laborat) Bir 4: 124. ärfwodhande (laborantes) i vmskiptelikom siälinna dröfwilsom ok androm ogaghnom Su 431. äruodha i yttarsta döddenom KL 356. tok hon til at äruodha til dödhin Lg 3: 517.

arvoþe (aruþe. arwþi. ärvodhe. eruodhe Bil 633. äruoþe. ärwþi. ärwadhe SD NS 1: 379 (1404); Su 5. erffuodh. erfuodh LfK 259. erffuot), n. [Isl. erfði] L. 1) arbete. skal myätas hans ärwþi SD 5: 637 (1347). taki fult firi sit arwþi ib. mit äruoþe Bu 3. hwlkin swen som forsumar sins husbondha ärffuodhe SO 6. huilken suen som sijns husbondha arbethe forsumar ok är han vthan lagha forfal tha fülle vp sijns husbondha aruodhe ib 71. tolkom swen aruodhe giffwa ib 21. är swennen skyllogher husbondha fulth äruodhe ib. mz . . . thinna handa arffuode VNB 3. medh likamlika ärfuodhe wordho the quämelikare till andelikit ärfuodhe VKR 79. the skulu hwilas aff theras arffwodhom (laboribus)

MB 2: 355. iak tappar ey mit äruodhe älla lön Gr 271. tu äther thynna handha erffuot LfK 243. — ärrende. spurþe þän siparst com at huat aruoþe þe uaro sua mange ut cumne Bu 419. — Jfr biärgs-, handa-, thräla-arvoþe. 2) arbete, det som är arbetadt. toko af honom modhorennu äruodhe (opus factum accepit) Bo 15. 3) möda. höghra väghin är skip ther han ma in springa ok mz äruodhe (laboriose) vndan koma Bir 2: 218. ib 219. liidha . . . alla handa erffuodh ok mödho Lg 3: 535. LfK 259. — arvodhis afslagh (ärffwodz-), n. minskning i arbete. giorde han oc nadher oc ärffwodz aff slagh owir all sin rike MB 2: 183. — arvodhis dagher (ärudhis-), m. arbetsdag. tesse värlidenna dagha äru äruodhis dagha MP 1: 80. — arvodhis diur (ärwodhis-), n. arbetsdjur. war swasom ärwodhis diwr for gudhi KL 286. at människian giffui swa sinom likama sina widhertorfft swasom wanmaktogha ärffwodhis diwre (jumento) Bir 4: 36. — arvodhis fikin (ärffuodhis-), adj. fiken el. begärlig efter arbete. Bir 5: 6. — arvodhis folk (ärudhis-), n. arbetsfolk. staanda fore gaardhenom oc allo ärfuodhis folke VKR 34. ib 35, 39. MP 1: 194. huart rike thr hauer godh skipilse, thet hauer tessa try, ridderskap, almogha ok fatökt äruodhis folk KS 76 (186, 83). ib (188, 83). fatökt aruodhes folk är thet ey å jord älla annat wärlzlikt godhz ib (187, 83). — arvodhis fulder (ärudhis-. ärwodha-), adj. full af arbete, mödosam. nw hawir thu hört . . . huru mödhosambir oc äruodhis fullir oc blyghelikin thera fatikdombir var Bo 16. Bir 2: 290. äruodhis ful gerning ib 3: 380. ib 1: 293. Ber 145. foro swa langan wägh ok ärwodhis fullan VKR III. ärwodhafwlt lifwärne Ber 72. (ärwodhis fwlt troligen för äröfwlt Ber 76; orig. har gloriosa.) — arvodhis för (ärvades-), adj. L. — arvodhis gärning (ärwodhis-), f. arbete. at lata aff ärwodhis gerningom ST 538. lata aff hwarie ärwodhis gerning ib. hwilas aff likamlike ärwodhis gerning ib 539. — arvodhis hion (erwodhis-), n. arbetare. PfN 137. — arvodhis häster (ärfuodhis-), m. arbetshäst. VKR 37. — arvodhis liverne (ärvodhis-. ärwdhis-), n. med arbete förenad lefnad, verksamt lif. är thz lifwärnith som idhkelika skodha gudh sälare och fwlkomlikare än ärwdhis lifwärnith (activa vita) Ber 145 (jfr gudheligx ärwodhis lifwärne ib 143, 144, 145). wparande af gudheliko ärwodhis lifwärne ib 146. — arvopis lön (ärupes-. erwodhis-), n. pl. L. lön för arbete. eet hus bygkt vanförom riddarom ok aldroughom tel värn at hawa þär sin ärupes lön mäþ mak ok ro Bu 65. beddis ärwodhis löön aff hanum Bil 116. erwodhis lön taka PfN 136. MB 1: 476. MP 1: 81. Ber 139. — arvodhis lös (ärwodhis-), adj. arbetslös. — n. adv. hon hawer fangith dygdher ärwodhislöst oppenbarlika MB 1: 126. — arvodhis man (ärudhis-. ärwþis-. ärwþys-), m. arbetare. daghleken ärwþys man SD 5: 637 (1347). ärwþis mannä lön ib. tha mat thu see snödha äruodhis män (operarios) hwan stadh härinslica göra Bo 199. iak skipadhe ok äruodhis män (laboratores) hulke idhir skulu födha Bir 1: 191. ib 192, 193, 3: 88, 182. MP 1: 77, 78, 79, 81, 82. — arvodhis time (ärwodhis-), m. arbetstid, tid för

landtliga arbeten. swa at hwar ärwodhis timen griper annan a bake MB 1: 376.

arvodhliker (ärwdhliker), *adj. förenad med arbete, mödosam.* godher thiänisto man han gör gladhlika sins owermantz budh oc wilia än tho at theth är ärwdhlikt MB 1: 134.

arväxter (aar-), m. = ars växter. aar wäxthen som thik tilburdhe ath nytia JP 14. törska aff aruexstin SD NS 1: 363 (1404). MP 2: 301.

arädhe, n. [Isl. áræði] *mod. siälin hawer thre krapte, skäl oc losta oc arädhe* MB 1: 461.

aräk, n. L.

aröra (aa-), v. röra, angå, vara af betydelse. som tätta forscrefna skipte ok arf a rörer SD NS 2: 2 (1408). i thy som manga manna helsa arörer Su 155. ey giorth thz ära a rörir SO 18. tha skulu al ärändhe räthas som noghot a rörir (*äro af någon vig*) ib 24. — *part. pres. arörande, 1) rörande, angående, vidkommande.* jak . . . kännis . . . mik mäktoghan oc myndoghan giorth haffwa . . . herra haquon . . . offwir alt thet mik arörande är (*allt hvarmed jag har att skaffa, allt som tillhör mig*) i westragötland SD NS 2: 332 (1410). bidhiom wi idher . . . som thetta ärendit arörande är VAH 24: 322 (1442). ib 323 (1454). — *med dat. nokre the bref thesso goze arörandhe äro* SD NS 1: 688 (1407). thet . . . som nokrom arörande ware aff the i nämpdene sitia ib 2: 162 (1403). ib 92 (1409). VKR 31, 33. **2) som skall behandlas, som är i fråga.** naar nakor särlikin oc groff ärande äru arörande Bir 5: 22. ib 24.

as (aas. -ar), m. [Isl. áss] L. **1) bjälke.** stödhrena som äru wnder systranna chor gwlf allir aasana (*trabes*) Bir 4: 85. offwan wppa aasomen (*trabes*) skal gwlfuit byggias ib. alla idhra asa oc stängher hänghia fwlla mz owerflödoghom klädhom LfK 97. Jfr **betas.** **2) ás.** en branter aas war a hans leedh Iv (*Cod. B, C*) s. 229. — *ss ortnamn.* duas colonias jn asenom in parochia biærghsætrum SD 2: 571 (1309), 573 (1309). linderaas ib 603 (1310). söötaasa ib 701 (1300-1310).

as (aas), n. as. hwar et aas faller a en mark Al 2783. ib 7035, 9101, 9678, 9694. Jfr **ramna as.**

as (aas), n.? [Isl. ass. Mnt. as? es. Fornfranska as] *äss, den sida på en till tärningspel begagnad tärning, hvilken har endast ett öga.* dws oc aas them kaster hon mäst MD 395.

asaka, v. L.

asaknadher, m. brist. ledh tholikan asaknadher (*för afsaknadher?*) och fatikdom JP 68.

asater, adj. L.

asea (a see. aasee. part. pres. aseande. aseende. asiande. asyande. aasäyande), v. L. **1) äse, åskåda.** han war som en gudh a see Al 2229. the han a sagho ib 2230. skole neersittia oc aasee, hure han siin mester skördh forarbeyder SO 104. — *part. pres. i sht i abs. dativkonstruktion.* vägiäna äru sua stykelek a seande (*att se på*) sum var blandat mz rotne blope Bir 4: (Act) 178. them aseande (*i deras åsyn*) KL 131. thöm asyande SO 16. allom them asiande Lg 3: 203. allom asiandom Lg 31. mangom näruarande ok aseande Bil 461. **2) syna, besigtiga, undersöka? *part. pres.* ey wara aff**

them aasäyande nogon edhe i the sak begerende FH 1: 31 (1455, *gammal afskr.*). **3) se till, lita till, vända sig till** (*någon med bön om något*). *part. pres. med dat. och gen.* waro honum thäs aseande . . . at han wilde landzsins laghman wara BSH 1: 188 (1386). — *med dat. och ack.* at wi eij wiliom älla skulom them fornämpda boo nokat borch aseande wara HSH 16: 4 (1369). — *med dat. och prep. um med subst.* at wi . . . thera hionom aldrigh sculom aseende wara wm nokra hielp BtRK 38 (1378). som thik wilia ther vm aseande vara Ber 261.

asea (asya), f. [Isl. ásjá] *syn, besigtning.* tha som . . . drotning margareta them thit sände til asyo VAH 24: 321 (1422).

asidhis (aasidhis), adv. afsides, åt sidan. staanda widh grindena aasidhis (*för afsidhis?*) j noghrom quämelichom stadh VKR 22. ib 48.

asighling, f. L.

asikke? m. — asikkia elder, m. blizt. kom thordinna brästir ok asikkia elder Bil 108. wart snarlika assikkia eeldher oc osigheliket blek oc bwdher i hymelen Lg 3: 475. Jfr VGL I Forn. B. 6; II U. B. 13.

asikkia, f. L. åska. asikkionna röst Gr 299.

aska, f. [Isl. aska] L. *aska.* bran ämskyt ii asko Bu 22. MB 1: 509. Al 7984. tw hauer nw ligat ther alt jampt i asken Di 88. war han blek som en aska Di 131. hans ben ok asku lagdhu the j blykistu Bil 296. iak är mold oc aska oc owerdhogher fore thinom öghom MB 1: 191. Ber 81. dräper thu thina asko (*civem; tydligen läst cinem eller cinerem*) ib 85. Jfr **böke-, eke-, fal-aska.** — **asko blandadher, p. adj. blandad med aska.** aat asko blandat brödh MP 1: 23. — **asko graf, f.** [Sv. dial. askgraf] *askgrop (framför ugnen).* tu haffuer legath eth aar i askograffuen Di (*Cod. B*) 322. — **askohöggher, m. askhög.** MP 1: 255, 2: 78. — **asko odhinsdägher (aska-Lg 3: 506), m.** [Isl. öskuóðinsdagr] L. *askonsdag, onsdagen efter fastlagssöndag.* TB 73. SD NS 2: 358 (1411). ST 146. Lg 3: 506. alt til asko odhinsdax nat ST 146. — **asko öria (asköria), f.** [Jfr N. yrja. Sv. dial. örja] *askmörja.* steek honum vel i asköriona LB 7: 228.

aska, v. Jfr undiraskadher.

asker (-ar), m. [Isl. askr] L. **1) ask, askträ.** i ortnamn. ascaby SD 1: 719 (1275-76). **2) ask, låda.** duo askæ in quibus littere domini regis sunt SD 4: 711 (1340?). 3 aske hånigh BtFH 313 (1413, *nyare afskr.*). — Jfr **spiutsasker.** — **aska trä, n. = asker** 1. tag ferskan bark aff asska trä LB 7: 292.

askilia, v. L. skilja, utgöra skilnad (mellan), vara skild, vara olik. opersonl. med ack. hwru mykit som a skil skäfwina och stokkin, swa mykit skil mällan wredhe och hat Ber 109. Jfr **skilia a.**

askodhan (aa-), f. utseende. hans aaskodhan (*ad-spectus*) war som solinna glimber MB 2: 390. thz liusit syntis swa som manz askodan Gr 297.

askyrdh, f. L.

a slat, f. L.

aslata, f. L.

asn? *m.* = **asne.** som häst oc asn (för asna?)
fil oc mwla *Al* 7092.

asna, *f.* [*Isl.* asna. *Lat.* asina] *åsninna.* at the
skullen föra honom asnona oc hænna vnga *Bo* 164.

asne, *m.* [*Isl.* asni. *Lat.* asinus] *åsna.* lante hanom
sin asna *Bu* 173. huarf asnen af hans öghsyn *ib.*
MP 1: 197. *Bo* 161, 163. *Lg* 33. vppa asnar *MB* 2:
24. folske som asna *MP* 1: 198. — **asna foll**, *m.*
åsnefåle. *MP* 1: 3. *MB* 2: 118. — **asna foter**, *m.*
åsnefot. breddo åmuål sin åghin klådhe vndir asna
fötrena *Bo* 165. — **asna krona**, *f.* *åsnekrona.* en
konung inthe leerdh är ena asnakrona werdth (*est*
quasi asinus coronatus) *MD* (*S*) 227. — **asna kläppter**
(-käfte), *m.* *åsnekäk, åsnekindbåge.* vpfan sampson
en asna käfte (*maxillam, id est mandibulam asini*)
MB 2: 118. j asna käfttenom älter kinbeneth *ib.*
119. — **asna modhir**, *f.* *åsninna som har föl.*
MP 1: 3, 306. — **asna unge**, *m.* *åsneunge, åsnefåle.*
sattis han ödmiuklica vppa asna vngan *Bo* 165. —
asna öra, *n.* *åsneöra.* haffwer ... asna öron *Lg* 219.

asnikin, *adj.* *sniken.* han war bade karger oc
asniken (*Cod. B* aath snicken 312) *Di* 22.

asokn, *f.* *L.*

asp, *f.* [*Isl.* ösp] *asp, asptra.* i ortnamn. aspanäs
SD 5: 469 (1345). *Jfr* **åspe.** — **aspabarker (aspe-**
barger), *m.* *aspbark.* tak aspebarg påt näst är treno
Hästläkedom i AS 136. tag ... aspe bark *LB* 7: 162.
— **aspakäpper**, *m.* *aspkäpp.* tagh en raa aspa
käpp *LB* 7: 158. — **aspaträ**, *n.* *asptra.* tag mellan
barken aff aspa trä *LB* 7: 193.

aspvidher, *m.* *aspskog. ss ortnamn.* prope siluam
dictam aspwid *SD* 1: 573 (1280).

a standa (aa-), *v.* *ingå, afsluta.* han bliffue
widher köpith som förra aa stodh *SO* 50.

asterdie, se arsterdie.

astunda (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* ástunda]
ástunda, önska, längta (efter). med *inf.* iak huar
... astundat falla ii pina famna *Bu* 140. astunda at
skodha han *Ber* 200. — med *en sats inledd af* at
el. thät. astwndhe (för astwndadhe) aff gudhi thz
han matte komma til the förfädher huilke för honom
framlidhne waro *Lg* 3: 627. — med *ack.* astunda hans
dödh *Bil* 772. *Bo* 138. *ST* 509. wärldlik thingh hulkin
som synas ok astundas nu nästan af allom *Bir* 1:
117. thu äst ensam astundande (*desiderabilis*) *ib.* 76.
astundande (*långtande efter*) sin herra *Lg* 250. —
med *dat. och ack.* the som girnas ok astunda (*cupiant*)
honum blygdh ok skadha ok stunt liiff *Bir* 3: 131. —
med *prep.* jak astundadhe til thin *Bil* 159. *Bir* 1: 398,
2: 249, 3: 176. samuledis som hyorten astwndar watnz-
sens källo, swa min siäl til thin *Lg* 3: 661. —
astunda sik, bemöda sig? haff oc thit minne altidh
wplyft j gudhelika thinga skodhan ä thik meer oc
meer astundandis (*per contemplationem divinorum ad*
superna tendendo) *Su* 260.

astundan, *f.* [*Isl.* ástundan] *ástundan, önskan,*
längtan. *Bu* 151. *Bo* 67. *Bir* 1: 28. *Ber* 159. a astundan
tel hans *Bu* 12. astundan til gudh *Bir* 2: 108. for the
astundanena ther han hafde til siälinna helso *Bo* 74. —
med *subj. gen.* j hiärtans hädzsko oc kalla hugxsins
astundan (*affectu frigido*) *Su* 298. — med *obj. gen.*
astundan himerikis ro *Bil* 85. ensamins gudz astund-

an (*desiderium solius Dei*) *Bir* 1: 296. wptändas til
hans astundan (*ejus desiderio*) *Ber* 17. nar han är
vtan altz licamlix lusta astundan (*appetitu volup-*
tatis) *Bir* 2: 124.

astundelika (aastwndelige), *adv.* 1) med
ástundan, längtansfullt. skodha altidh hans änlite
hulkit ånglane astundelika see (*in quam desiderant*
angeli prospicere) *Bo* (*Cod. B*) 348. 2) *ifrigt.* tok
han til swa mykyt äpte hænne astundelika brænna
Gr 283. — *enträget.* bider jac aastwndelige eder herre-
döme *BSH* 5: 40 (1505). 3) *vänligt.* skodha ...
huru lioflica ok astundelika (*affectuose, benigne*) fa-
ghirlica oc fulcomlica han talar til them *Bo* 66.
gladhelika oc astundelika (*affectuose*) helsadher *Su* 277.

astundeliker (-likin), *adj.* 1) *önskvärd,*
eftersträfvansvärd, lyuf, behaglig. änte (*näml. är*)
djäfwlenom astundelikare (*desiderabilis*) än kärlekx-
sins wtsläkkilse *Ber* 47. hethelikare astundelikin *Su*
201. i ånglom är gudh astwndelikin (*desiderabilis*),
thy at the astunda at skodha han *Ber* 200. han är
åmuål astundelikast, oc naar tw haur han tha haur
tw all astundelik thing *Bir* 1: 22. thu äst ...
astundelikin at hafwa ok nytia *ib.* 224. han är sua
astundelikin at thu thorff änte astunda vm thu haur
han *ib.* 3: 3. hulkin som mik thäktis mer än alt thz
som astundelikit synis j wärldinne *ib.* 2: 225. godher
idhroghe är astundelikith liggiande få *Ber* 34. taka
nya brudh ... astundelika j hannan *Bir* 3: 80. *MP* 1: 49.
skodha oc see hans liofwa oc astundelika änlite *Bo* 240.
taka af hans hælghasta handom then astundelika
matin (*escas delectabiles*) *ib.* swa som astundelikit
viin *Bir* 1: 186. 2) *ástundad, efterlängtd.* i dagh
teedhe alra manna fägherste sith astundelika (*desi-*
deratam) änlite *Bo* (*Cod. B*) 348. then astundelike
(*desiderata*) daghin *Su* 343.

astundilse, *n. pl. och f.* (*Su* 110) 1) *ástun-*
dan, längtan, begär. smittar ok sarghar wilian ok
godh astundilse (*desideria*) *Bir* 1: 37. mz gudhe-
licom astundilsom (*affectuibus*) *Bir* 2: 241. skällik-
hetin ... astundilsanna (*affectuum*) skipirsca *Bo* 140.
falla ... j mangh astundilse (*desideria*) onytteliken oc
skadeliken *MP* 1: 19. *Bo* 43, 132, 134, 179. *Bir* 285, 296. thin
matir ok drykkir takir ey bort astundilsen *Gr* 272. han
böghe ... astundilsin (*affectum*) til sin lusta *Bir*
3: 120. — med *subj. gen.* hans tw astundilse til mik
(*duæ affectiones ejus ad me*) *Bir* 1: 71. i hænna
vilia astundilsom *Bo* 91. — med *obj. gen.* altidh
vaxste fatikdomsins astundilse (*desiderium pauper-*
tatis) i them *Bo* 3. mödhas af wrangom thankom
ok wärldinna astundilsom *Bir* 1: 93. äwärdhelika thinga
astundilse *ib.* 313. 2) *lust, njutning.* vm hon forbudhi
manne äkke likamans losteliko astundelse (*delicias*
corporales) *Su* 386. (*orätt astundilse Ber* 19 på två
ställen, såsom öfversättning af *desidia, tydligen läst*
desideria).

astäpu man, *m.* [*Skåne L.* astadhe man] bofast
man. *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*).

asyn (aasyn. asyyn. asin *MP* 1: 13. **asiwn**
VKR 76), *f.* [*Isl.* ásjón, ásyn] *L.* 1) *ásyn, åskådande.*
foro pe huar sin vägh påpan i folks asyn *Bu* 208. *ib.* 56.
Bil 273. *MP* 1: 13. *Bo* 109, 185, 247. *KS* 36 (94, 39). *Bir*
1: 289. thu skalt födhas oc thrifwas i hans asyns

(*aspectus*) oc ordha lioflek *Bo* 178. framledde sanctus johannes ther til asyna (*protulit in medium*) een riddara *Bir* 3: 373. kalladhe til sina brödher til asyyn *MB* 1: 173. som . . . älskar (*näml. at*) hans asyn fästis a sik siälffua *Bir* 5: 7. 2) *syn*, *det som ses*. wardher nw önklik asyyn *MB* 1: 201. 3) *utseende*. vi saghom han ok asynin var äkke (*non erat aspectus*) thz är faghir *Bo* 194. iak saa otalica mykla geta hiordh hulka som varo til asyn' alra swartasto *Gr* 299. rädhelikin j aasyn (*aspectu*) *Bir* 2: 11. ib 21, 3: 80. *KL* 196. *Su* 76. — *pl.* är ängelin ängeledhis swa ärliker i asynom som gudh siälwer *MB* 1: 350. 4) *syn*, *besigtning*. testes jn sandskær presentes super aasyn ibi habenda *SD* 5: 587 (1346, *gammal afskr.*). som een räth asyn byr at gangas ib *NS* 2: 70 (1408). som ower asynenne meth waro ib. nämpdis å the tinge en skälikin asyn melen folka magnoson oc myn, om thet förn:da godz ib 230 (1409, *nyare afskr.*). 5) *afseende, hänsyn*. swa mykit som thik bör hafwa asyn til thik ensammen i thässom punktum *Ber* 261. — **asynar man (asyna-)**, *m. L. syneman*. *BSH* 2: 73 (1399). — **asynar vitni**, *n. L.*

a sāmia, *v. L. åsämjas, vara el. blifva enig, komma öfverens. opersonl. med dat. sua sum os baþum a sembir* *SD* 6: 170 (1350). *GS* 31 (1380). *FH* 5: 40 (1466). *KS* 6 (12, 6), 76 (188, 84). *TB* 73, 75. *SO* 149. *Jfr sāmia a.*

asäte? *n.?* [*Jfr Isl. aseta. N. aasæte, n.*] *besittning?* affhendom wi oss . . . all thenna forscripna war köpa gooz met siin fulla aasäther. hwss iordh aker ängth *FH* 5: 142 (1490).

asöre, n. — **asöris eper**, *m. L.*

at (*aat. ott* *RK* 3: (sista forts.) 5976), *prep. och adv. [Isl. at] L.*

A) prep. med dat., som dock stundom utbytes mot ack. 1) *vid rumsbestämningar för att uttrycka ett varande vid sidan eller i närheten af ett föremål, äfvensom ett varande på ett ställe: vid.* bliþar at borþe *Bu* 141. här skal iak sta vidh korsit thit aat thinom fotom (*ad pedes tuos*) *Bo* 206. restos op vidh korsit twe stigha en aat höghra armenom oc annar aat thöm vinstra ib 199. the tomt är badhe stakadh ok stenadh ok vtmärkt aat badhum endom *SD NS* 2: 99 (1409). the äru suasom ypit kar at badhom ändomen *Bir* 3: 10. var aat kirkio (*i kyrkan*) *Bil* 159. 2) *för att utmärka föremål el. inrättning hvarvid någon är anställd: vid.* kirkioprester at sancti nicholawssa kirkio *SD NS* 1: 243 (1403). 3) *med gen. beroende af ett underförstådt subst. med betydelsen hus, boning e. d. (likasom ännu i det Svenska hvardagspråket hos och till i samma betydelse kunna sättas med gen.): hos.* giäste at ens cristins manz *Bil* 225. *Bo* 58, 161. hema at sin *Bu* 30. *MB* 1: 145. *RK* 1: 2266. hema at sius siälffs *MB* 1: 34. 4) *vid tidsbestämningar för att beteckna tiden el. tillfället när något sker: a)* om, på. at sitia i port at qwälde *MB* 1: 192. thorsdaghin aat quälle *Bo* 170. *Bu* 27. *Di* 228. *MD* 170. swndagen at affthen *BSH* 5: 172 (1507). i fredagz aat nat ib 214 (1507). ath nämpdum dagh *Bil* 578. aat sidhquällom *Bo* 93. — *b)* vid, i. at moysi ark ingang *Bir* 4: 104. war herra skapadhe at ophowe oc opbyrilse

himil oc iordh *MB* 1: 31. tha hafðhe hallin iäm-wäl giwit wt watn at thy första huggi som at andro ib 408. åth endalycth (*till slut*) *RK* 3: (sista forts.) 5796. beuisa han aat ändalykthinne för-rädhilse *MP* 1: 351. — *c)* på, för (*i nyare språket vanligen ej återgifvet*). at thz sin (*den gån-gen, då*) *RK* 1: 930. at þätt sinne *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). *MB* 1: 243. *Fl* 1681. *Iv* 3619. *Fr* 2153. *RK* 1: (sfgn) s. 176, 184. at þy sinne *SD* 5: 480 (1345, *gammal afskr.*). *Lg* 981. at thetta sin (*denna gång, nu*) *Fl* 1576. *Iv* 3470, 4112, 4396. *Fr* 1222, 2925. at thetta sinne *Fl* 1148. *Iv* 3775, 3965, 4794, 5271. *Fr* 521, 1424, 1886, 2021. at thz sama sin (*på samma gång, med det samma, den gången*) *Fl* 285, 2091. *Iv* 2526, 4055, 4491. *Fr* 1595, 1721, 2503. at thz sama sinne *Fl* 453. *Iv* 2238, 3377, 4352, 4600, 4930, 5561. *Fr* 603, 1865, 2597, 2615, 2681, 3018. nw at sinne (*för denna gång*) *Bo* 33. *KS* 18 (46 19). *Su* 84. allas vara dödh, blanzaflor at första sin (*för det första, först och främst*), ther näst badhe thin ok min *Fl* 1282. — *d)* efter. at are (*ett år här-efter, ett år senare*) *Bil* 362, 456. *GO* 510. *MB* 1: 63. *BSH* 5: 282 (1508), 316 (1508). 5) *vid rumsbestämningar för att uttrycka en riktning eller en rörelse hän emot ett föremål (äfven i bildl. mening): a)* mot, till, åt. wänder baken aat honom *MD* 127. takir aat sik röna *Bo* 194. mz them dragha the sina födho at sik *MB* 1: 83. at han skuli at sik dragha stiärtin *Bir* 3: 74. at eld släkkia, vm han wardr åt portenom burin *KS* 85 (209, 94). sprang aat hænne en riddarin ok slo hona *KL* 342. kastar bwlyxe at warom herra *GO* 416. lypte (*för lypta*) svärþ alla dragha at crist-nom manne *Bu* 57. rykker kniff ellir swärðh ath androm *EG* 63 (*med afs. på de fyra sista ex. jfr 8*). for han stragx ath danmark j gen *RK* 1: (sfgn) s. 184. konung hakon loth aath norge gaa ib s. 186. strax at tiwst tha drogh han ib 2: 1223. ib 3271, 4043, 4952, 8960, 9205, 9378, 9388, 9398, 9455. leeth saa aath sweriges liidha ib 3: 601. han leeth snarth aath finlandz liidha ib 1311 (*gen. i de båda sista ex. synes för-anledd af analogi med til*). frestarin . . . gik at honom *Bo* 48. kunde ekki ath honom koma *ST* 417. mannen är swa skipadher, at han hawer flästa natwrlika dygdher, oc komber tho sent at them *MB* 1: 127. ta sotten kom aat henne *Lg* 3: 360. nödhen gik aat them *Bo* 71 (*med afs. på de båda sista ex. jfr 8*). tha thu sa mik at illo ga *MD* 99. gödhe at hanom *KL* 51. þa öpte en at allom *Bu* 134. kallar war herra at adame *MB* 1: 161. *Fl* 1496. at hon gat nakat talat aat honom *Bo* 199. än nakar lughi at honum *MB* 1: 96. see . . . the hálga . . . treffalloghetena, swa som hon är, ögha at ögha *LfK* 126. — *b)* på, vid. han lagde boyor at thera been *RK* 1: 3872. tha thu . . . laghdhe han ath thino bryste *ST* 207. 6) *vid tidsbestämningar för att uttrycka ett närmande till en tidpunkt: mot, till.* nar aat timanom leedh i hulkom han skulle gifwa wärlidne lakedomin *Bo* 164. *Lg* 45. 7) *för att beteckna syftningen af en verksamhet el. ett förhållande: a)* på, till. swa innerlika at honum gömde *Iv* 1380. göma . . . åt tera ordom ok åthäuum *KS* 38 (99, 40). akta aat gudhz budhordhom *Ber* 1. lydhins . . . at minom ordhom *Gr* 261. lydher . . . at thera

radhe *RK* 2: 8224. — *b)* efter. girugher at hænna goz *Bil* 425. *MB* 1: 504. **8)** för att beteckna ett förhållande i fientlig riktning: mot. the reta gudh åt sik til sára hämd *KS* 50 (127, 54). *RK* 1: 2097. **9)** för att uttrycka ändamålet med en rörelse eller handling: för, efter. spurpe . . . at huat aruþe þe uaro sua mange ut cumne *Bu* 419. fara åt tarvom sinom (*strax förut*: fara . . . äpte tarvom ok ärandom sinom) *KS* 65 (160, 71). lät at hanom leta *Bu* 7. letande oc spyriande at gudhi *MB* 1: 92. **10)** för att beteckna den för hvars räkning något sker, äfvensom för att uttrycka det indirekta objektet: åt, för. äruodha at them *Bo* 14. göra brullöp aat sinom son iohanni *ib* 59. *RK* 1: 2544. *MD* 167. brytir hällir sundir bröðhit aat honom *Bo* 103. huilkin swa som barkar læther at andhrom *SO* 20. them södh hon at sik *Lg* 3: 241. thz litla som hon hafde reet aat sik oc iosep *Bo* 51. galgen som han haffwir reet aat mardocheum *MB* 2: 191. mangel man bider at en annan, han matte bidia at sik sielff *Di* 167. han wentr ilt åt sik, som sik wet illa hawa giort *KS* 62 (155, 68). them som hon gör aat (*cui facit*) höghfärdhinna ämpne oc tilfälle *Bo* 17. **11)** för att uttrycka en öfvergång eller förändring: till. varþ sva nästan gul at mässing *Bu* 144. vardh . . . alt bröðhit aat stenom *Bil* 867. *Bu* 152, 189. *MB* 1: 120, 162. *Al* 275, 7223. at gudh skulle at manne wardha *MB* 1: 189. vtan han hiolede alt oppe thz han skapadhe . . . tha wordhe thz at alzángo *ib* 128. thera . . . snöðho funde wordho aat ángo *Bo* 139. *KS* 16 (40, 17). *Su* 411. **12)** för att beteckna det hvarför något är afsedt, hvar till något användes, duger eller tjänar: till, för. full vapn, bapá at likamá oc benom *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). thz war them allom aat helum botum *Lg* 3: 206. thz är en man aat alz ángo (*homo de nihilo*) *Bo* 30. **13)** till, såsom. sätia þær sit goz at pante firi *SR* 33. sum mik gauo mina ärligho böndir at murghingauum *SD* 5: 293 (1344). jak giwer ok vplatir minne syster aat sinom deel aff waro fädherne ok mödherne thre gardha *ib* *NS* 2: 429 (1411). hafðhe sit ploghiärn at bordheno *Bil* 470. skal ok rädde ok odyghd hawa skam ok skadha åt sinom lönom *KS* 80 (197, 87). iak wil gifwa . . . hwarior them som gaar til foot at wisso sold thre wikter gull *Al* 3093. böte konunge *XL* marker at hans ensak *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). **14)** åt, längs åt, på. þe þær fram foro at väghenom *Bu* 7. gangande fram for them at gatu *Bil* 340. *Bo* 98. *Bir* 1: 214, 243, 245, 307, 2: 184. *MB* 1: 316, 427, 428, 500. hwat the koma åt lande ällr watne (*till lands eller vatten*) *KS* 66 (162, 72). kom han gangande aat hafwino vppá vatneno *Bo* 92. gig ath watneno swa som a iordhinne *ST* 108. *Lg* 3: 685. han kom fram at änghinne til en stadh *Pa* 23. hon maklika fram at iordhinne skreedh *Iv* 2601. aff thino iomfruliko blodhe, som thu saat nidherrinna aat korsins trå *Bir* 4: 171. *RK* 1: 3957. visape han ok lærþe himirikis up gang at tolf dygpa trapom *Bu* 185. gik . . . vp at xv trappom *ib* 5. tve stigha . . . aat hulkom the draparane foro op mz hambrom oc spikom *Bo* 199. *MB* 1: 218. *Bir* 1: 268. **15)** genom. inganga at þinom lucum *Bu* 416. naar sanctus briccius jnkum farandis gynom annan

porten, tha bars biscopin döðher wt aat them andra portenom *Bil* 638. *KL* 41. *Bir* 1: 55, 3: 79. *Fl* 1089. *Fr* 299. lot helfftena wtganga mz sin banner at then ena port oc helfftena gynom then annan port *Di* 187. vt gik sanna lydhno ordh aat minom mun *Bir* 1: 330. sköt han taghar hierta skut aat brystet in ok at hiertat wth *RK* 1: 3903. *ib* 1777. stak her didrik diwrit in at naffuelen swerðit op till hieltana *Di* 82. **16)** i öfverensstämmelse med, enligt, efter. at barnsens buþi *Bu* 71. at wart raath ok wärrä goþrä mannä *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). äre the badha iämpna at almennis nampne *MB* 1: 140. at min klädha sidh skapa thik *Al* 2164. äre wars herra tio budhordh at natwrlikom rät oc natwrlika hwarior manne diktath at göma *MB* 1: 463. älskande siäl föris aat vilianom (*votis fertur*) oc drax äptir astundilsomen *Bo* 93. hundrape marker silfs at swenske wikt *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). hwilka päninga . . . wi kennomps oss fullelika vp hafwa burith at the mynte *ib* *NS* 1: 265 (1403). **17)** med afseende på, med hänseende till, till, om. foren i storlekä willer at þöm rät *SD* 5: 636 (1347). spyr nokor tik åt nokro *KS* 25 (61, 26). *Bo* 209. han sporde thom til radz aat thetta *RK* 2: 9103; *jfr* 7. gudh skapadhe först himel oc iordh at ämpnom mz eno ordhe *MB* 1: 36. at han se rättr kunungur, ey åt enast åt namneno, utan ok medh allom konunglikom áthäuom *KS* 27 (68, 29). högher at wäxte *Bil* 281. felicianus sagþe sik attatighi ara gamblan at aldre ok þrätighi ara at cristen-dom *Bu* 528. *Bil* 110. waro the at tali syu oc sextighy *ST* 411. wardr han giärnt förderuadr åt lif ok äro *KS* 33 (85, 36). hon föðde then til manna mz mandom som för var ok er then sami at gudhdom *Bil* 82. *ib* 83. *MB* 1: 18. hwit at lit *ib* 324. thykker löghlikt at (*Cod. B* vara at 546) thera ordhom *ib* 189. ängalund sagðhe han fulla trygdh at nakars mantz lyghu *ib* 96. thera borgher ok thera tinna wardha tha at halfwo minna *Al* 134. þo at hvaro, se **hvar**. ey är stort aat (*det ligger ej mycken vigt vid*) huru människian döör *Bo* 83. *ib* 210. ey är stort aat (*non magnum*) at the tholdin ordh ok mote gang *Bir* 1: 18. tha lærdhes han fulkomlika at (*om; måhända dock för af*) thy han förre ey forstodh *Su* 392. sakär at þrim markum *SR* 18. **18)** på grund af, med anledning af, af, öfver. almoghe kan sköt at finna åt hans áthäuom, huad han redhis gudh alzwaldande ella ey *KS* 15 (37, 16). thy var hans glädhe at hænne mere *Iv* 4348. *ib* (*Cod. B*) s. 319. war gladh aath videkis komma *Di* (*Cod. B*) 326. — åt. lo at domaranom *Bu* 532. — med. ey skal thiin släkt liita at tholkom lot *MB* 1: 257. sagþe sik lata nöghia at þöm syslom ok skipilsom *Bu* 28. **19)** såsom omskrifning af gen.: till, på, om, af. som äghänden är at opolenom *SD* 5: 637 (1347). iak är patronus at thinne kirkio *KL* 318. fadhir at barneno *ib* 285. fadher at alexander *Al* 520. ophoff at minne sorgh (*principium doloris mei*) *MB* 1: 260. *MP* 1: 233. *Bo* 252. hwat är saken aat thinom stora dröffwilsom *Lg* 3: 704. han stiäl sin vilia som formannen är aa gudz wäghna rätlika äghande aat *Ber* 245. nykilin aat the gropinne *Pa* 10. vpläten mwnnen aat bärgekwlonne *MB* 2: 29. första hiulit aat thässom vagnenom (*hujus currus*) *Bir* 4: 289. hop at helsa (*för helso;*

måhända är dock at skrifvet för ok) *Su* 273. hwat thorft är här aat liuse *KL* 347. kårde . . . karl eriksson a philippus bossons barna wegna, som han malsman är aat *SD NS* 2: 212 (1409). **20) för att beteckna sätt eller åtföljande omständighet: med.** callas höghtidhen candelmässa at rätto nampne *Bil* 926. som aat andro nampne heet natanael *Lg* 293. *MP* 2: 8. som rätvis heter at viþarnamne *Bu* 193. *KL* 354, 360. kalladis gedeon aat andro nampne som är jerobaal *MB* 2: 87. kallar abraham tyswar at (*vid*) nampne *ib* 1: 201. leui, at widher nampne aggeus *ib* 2: 391. *SD NS* 1: 322 (1404). en iuþe ioachim at namne (*vid namn*) *Bu* 3. *Bil* 124. *KL* 348. *Gr* 259. then drak han wt at enom dryk (*i en dryck*) *Di* 100. hwilkin han fulkompnadhe at (*skriffel för mädh?*) mykle aatvakt *KL* 252. — *I förenig med ett adjektiv eller particip med eller utan följande substantiv bildar at ofta ett absolut uttryck, i betydelsen öfverensstämmande med Lat. ablativus absolutus eller med ett adverb.* kom . . . þær in at öpnom porte som matheus sat *Bu* 133 (*jfr dock med afseende på detta och de tre följande exemplen betydelsen 15*). at opnom portom reedh han ther in *Al* 3626. kom in til thöm gangande aat atirluktom durom (*januis clausis*) *Bo* 234. *ib* 237. at man aat forthänkto modhe (*suo motu*) hållir thäckis creature . . . än skaparenom *ib* 18. hänggi wpp han at odömdo *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). at saklöso *TB* 79. — *till, på.* ther . . . liggia . . . tiil som nw war i maandax äller tisdax ath aldra längxsto (*senast*) *BSH* 5: 109 (1506). — *för.* at thy första (*primo*) *Bo* 10. at thy thridhio *ib* 11. at thy fiärdha *ib* 12. aat andro *VKR* 44. aat thridhia *ib*. aat rätto (*med rätta*) *MB* 1: (Cod. B) 545. — at minsto, at mästo, at eno, at enasto, at senasto, at sizto; **se minster, mäster, en, senaster, sizter, ytarster.** **21) framför part. pres. med betydelse af gerundium (jfr till i Nysvenskan).** enkte är tik at talande (*nihil tibi . . . loquor*) i thzta sin om them som wtantil ärw *Su* 64. — at synes på följande båda ställen stå pleonastiskt eller vara tillkommet genom felskrifning. uidher en stadh som hāt constantinopolim var sancta olafs nampn mykin hedher at *Bil* 866. wardher thin brodher fatigher oc at litins moghande *MB* 1: 374. — at för ok. han ward ther fangin at andre flere *RK* 1: 2744. som huar en gudhelika thetta sacramentit anamandis mz thy at j thy wndfaar *Su* 288. thy hände at tholken försmädilse hālga rwmeno *MB* 2: 294.

B) adv. dervid, till hands, framme. gudz ängel war snarare at *MB* 1: 201. folkunga waro tha aat *RK* 1: 1012.

Jfr for-, fram-, ivir-, langs-, nidher-, nordhan-, sunnan-, pär-, undir-, up-, ut-, västan-, östan-at.

at (ät *SD* 5: 638 (1347). **att** *KL* 296. **ad** *SD NS* 2: 184 (1409); *Bil* 88; *Ber* 169, 172, 177; *BSH* 5: 165 (1507). **adh** *ib* 4: 150 (1491), 151 (1492), 5: 164 (1507), 250 (1508); *FM* 382 (1508); *MD (S)* 216. **at sammanskrifvet med följande inf.** *SD NS* 1: 172 (1402); *Di* 1, 5, 6 o. s. v.), *infinitivmärke (eg. samma ord som prep. at; oftast, men ej alltid, stäldt omedelbart framför infinitiven).* [*Isl. at*] *L. att*; *nyttjas: a) efter verb; särskildt märkes bruket af inf. med föregående at i följande*

förbindelser med verb: för att, framför allt vid rörelseverb, uttrycka afsigt el. följd (jfr prep. at 5, 9). for(o) . . . at leta *Bu* 9. ga at spazera *KL* 34. gik varfrw mz hænne at redha til thz som tharfuadhis *Bo* 59. lede christum tel ökna at fasta ok fresta *Bu* 206. satto hana pär atar at nima guz piänist *ib* 5. slå watn nidhr at eld släkkia *KS* 85 (209, 94). alle the mz honom varo at taka fiska *MP* 2: 158. romara piänto än mer februe at göra sonen bliþan *Bu* 9. guz orþ . . . lysa blinda siala at sea ok kännas viþ sin skapara *ib* 186. än þe egh barn fingo at ökia guz folk *ib* 3. — *vid verb som äro förenade med ett objekt, med hvilket den genom infinitiven uttryckta handlingen skall företagas (jfr prep. at 9).* alt pät guþ gaf þöm at ägha *Bu* 3. andwardhathe munkenom sit fä att göma *KL* 296. — *för att beteckna det med afseende hvarpå en handling företages (jfr prep. at 17).* hulpu grecum at lypta benin *Bil* 287. — *för att vid verb som beteckna en inverkan på någon uttrycka den handling hvarpå verbets verksamhet går ut; den som är föremål för inverkan (i syfte att utföra el. afstå från den genom inf. uttryckta handlingen) nämnes vanligen och kan (allt efter verbets rektion) betecknas ss dir. el. indir. obj.; i senare fallet är infinitiven att fatta ss dir. obj. (ss subj. vid passiv konstruktion).* nöþghape cristet folk at släpa cristno *Bu* 138. han kускаþo frändar at giptas *ib* 26. manom vi biscopin at äta brödh skiuona *Bir* 1: 308. vänia mik at fylla bwkin mz ensampno reno vatne *Bo* 133. hindrade them älla atir drogh them at leta sannan gudh *Bir* 1: 381. räþo mannenom at ä biþia vara fru hialpa sik *Bu* 21. afräth them at offra *Bil* 266. thz som gudh budhi honum at sighia *MB* 1: 413. lowm wir theem wahn at bärä äller nekom *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). kenne them at lifua skörlica *MP* 1: 234. hanum war visat at kalla en visan mästara *Bil* 618. biuþar at gialda pät guþi louas *Bu* 5. forbödh aldre gudh at dräpa ilgerningis män mz rät *MB* 1: 467. — *för att efter verb beteckna en verksamhet som utföres af verbets subjekt; infinitiven kan här fattas ss verbets dir. obj., ehuru den stundom förekommer efter verb som annars ej kunna åtföljas af dir. obj. och ehuru den prepositionela betydelse af at, hvilken ytterst ligger till grund, efter några verb mer eller mindre framträder (jfr i sht prep. at 7).* som ey akta at bedhas nadh for litla synde *Bir* 1: 364. aktar at fa sik vini *Bo* 95. thz som iak hafðhe aktat at göra *MB* 1: 190. beddis hans hugher at vnderstanda thäs skapara *ib* 92. girnas at faa mina miskund *Bir* 1: 119. räddis at wardha drapin (*för dräpin*) *Bil* 354. alla thässa . . . articulos . . . lofuar jac . . . obruttelika athalda *SD NS* 1: 172 (1402). swa plägha oädla men at göra *RK* 1: 3096. nima at thänkia himerikis thing *Bir* 2: 36. vidhirsta at skodha änlitit hans *Bo* 66. aflat iak ey at mana hwarn idhra *KL* 165. toko manleka sik at väria *Bu* 177. byriadhe han at byggia gudhz mönster *Lg* 94. iak agher thz at göra idher *Iv* 5128. han tordhe aldrigh hans at bidha *ib* 948. almoghe kan sköt at finna . . . huad han redhis gudh *KS* 15 (37, 16). vm han ey piänist forma at györä *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). godha gerninga som thw hafðhe maat at

göra *Bir* 2: 78. þa magha riddarä oc swenä med flere hestä att ripä *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). vilde sanctus gregorius at opbyggia ena kirkio *Gr* 313. fik han atsee en dwerg *Di* 14. fik han at synda . . . mz löske quinno *Bu* 171. marcellus . . . wardh at sompna *Bil* 53. — *ss subj. eller predikatsfyllnad vid intrans. verb.* ey skulle os thikkia vara mödhosamt at göra penitenciam *Bo* 13. i hulkins vilia ok valle är at gifwa älla sönia thik paradisi äro *ib* 176. bättra är at lydha gudhi än människiom *Gr* 271. försto trapo (*för första trapa*) är at tro en vara sannan guþ *Bu* 185. omöghelikit skal thik vardha at vndanfly *MP* 2: 115. nw dogher ekki lange sa atsitia *Di* 9. är thz at vnderstanda aff hans släkt *MB* 1: 185. — (*I flere af dessa ställningar nyttjas äfven inf. utan at, och vid några i det föregående anförda verb är detta det vanliga; närmare upplysning härom förekommer under de särskilda verben.*) *b) efter adj.; inf. nyttjas särskildt för att beteckna det hvarpå den genom adjektivet uttryckta egenskapen går ut (jfr prep. at 7).* girughare at alt atirhalla ok enkte wigiwa *KL* 126. redhoben at stridha *ib* 276. tha ware hon wälligh at göma sin likama odödhelikan *MB* 1: 149. sagþo at eigh var drusina värþ at se sin kära guþfapur *Bu* 151. — *för att beteckna det med afseende hvarpå egenskapen eger rum (jfr prep. at 17).* rosin . . . är faghir at see vppa *Bir* 1: 66. hon är äkke godh at fiäla *Iv* 3034. taladho dyr thing oc thung at vndirsta *KL* 201. til . . . then thunga som rädhelikin vare ämuäl änglomen at lägga oppa sina axla *Bo* 99. — *för att beteckna anledningen (jfr prep. at 18).* war bliughar at pigia *Bu* 174. *c) efter subst., då at med inf. närmast motsvarar en genitivbestämning (jfr prep. at 19).* skulu alla act oc wiliä hawa upp at leta oc openbara . . . þe almoghan ofriþa *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). giuum vi varom foghätä . . . makt at rättä iuir þöm *ib* 639 (1347). wald hawa at skipa ok afftaka domara *KS* 68 (168, 75). hwarghin hafðhe ämne at giälða *Bil* 264. *d) efter föregående preposition (i sht til), hufvudsakligen i förbindelser i hvilka prep. med subst. nyttjas.* gik til at messo höörä *Lg* 3: 582. trängias til at giva hus ok wärio *KS* 86 (211, 95). cuskapo han tel at ofra marti *Bu* 199. manadhe han them til at göma wars herra budhordh *MB* 1: 427. wandis til at läsa aue maria *KL* 61. dyruis ängin til at komä þit *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). til at flyä þässä plikt . . . tha giuum wir them tu slik timä *ib* 668. ther omättelica giri hawa til at samandragha rikedomana *Bo* 66. giui almoga ängin ämpne til at tala illa vm han *KS* 16 (40, 17). äru . . . skyntare til at vtgiua sannind sina *ib* 70 (172, 77). är nyttogh allom crismom människiom til ath faa kwnsth ok lärdom til at kwnna wäl döð *Gers Ars a 2*. hindras til at stridha *LfK* 199. hindras . . . til at waka *ib*. är-uodha the vm at koma han til at göra oskällica sinna godhä gerninga *Bir* 2: 158. ärudhar om at taka af them hiärtans gooz *Bo* 108. ganger a sinä gyärningh vtän skapa ät gyora *SD* 5: 638 (1347).

at (**ät** *SD* 5: 636 (1347), 637, 638, 639, 6: 158 (1350); *SR* 18, 32. **ad** *Ber* 171, 174; *BSH* 5: 154 (1507), 155, 164 (1507), 165. **adh** *SD* 3: 121 (*afskr. fr. senare hälften af 1400-talet*); *BSH* 3: 292 (1470?), 4: 99 (1483),

150 (1491), 151 (1492), 5: 250 (1508), 251, 284 (1508). **sammandrages med thu till attu** *RK* 1: 183, 2688; **med han till athan** *Di* 1; **med i till ati** *ib* 411, 412, 1015; *BSH* 4: 128 (1488), 220 (1497); *Di* 8 *o. s. v.*; **adi** *BSH* 4: 151 (1492)), *konj.* [*urspr. lat. det. Isl. at*] *L.* **1) inledande subjekts-, objekts- och appositions-satser:** *att.* är thz kununglik ära, at han se vitir *KS* 27 (68, 29). ma . . . nakrom manne synas, at hwar thera weet annars wilia oc hugh *MB* 1: 54. är oss och vnderuist, ati äre tredde fran war höffwidsman *BSH* 4: 220 (1497). sanctus peodorus sighar ok skriuaf af sancto bartholomeo at han prädicape först i indye lande *Bu* 209. sagþo at eigh var drusina värþ at se sin kära guþfapur *ib* 151. tro at alt är tolande vtan fyliskia ok oren lifnadr *KS* 24 (59, 26). göm at tin huxan se rät ok stadhugh *ib* 21 (52, 23). biudha ok rådha sinna (*för sinne*) husfru at hon älske wälborna fruor *ib* 59 (147, 64). hindra änkte at iak nytia wärldena ena stund äptir minom vilia *Bir* 1: 337. wir . . . wilium . . . at thätta hallis *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). þännä sama dom wilium wir at þe män hawa sum geengangä warum dom *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). jak yrke (*för yske*) at i thigdhin *MP* 2: 254. jac bidhir thic . . . at wt giwt ey thit blodh *KL* 297. bidhir iak tik at thu sänt (*ut mittas*) han j mins fadhirs hws *MP* 1: 187. *Bu* 189, 197. *Bil* 272. *Bo* 38, 164, 168. *VKR* 77. nu är time at þu gif muld atar muldene *Bu* 141. fik han buþ at baldach hans guþ la viþ iorþ ok malin i muld *ib* 209. hwi är thz at thässin siälin star swa orörlikin *Bir* 3: 109. vnnom vi ipär þät at i maghen oc sculin sätiä oc hawa fyoghärtaan rapmän *SD* 5: 638 (1347). firi þy at þe äru langt borto *ib* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). med þänna skialum at iäc skal hawa thettä sama goz j minä lifdaghä *ib* 5: 293 (1344). hwar sum sik bindir thär til. at han wil pröua vp a nokon thässa sak *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). **2) inledande följdsatser, merendels efter ett föregående sva (svadana): att.** hawa swa goþan häst, at han se wäl wärþer fyurutighi marker *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). böt diäfflenom sua fiären fly at eghte vara fru folk finge vnaþe af hanom *Bu* 8. är aldrei fridhren suä godhr at han hauer iu skadhan som liutär *KS* 79 (194, 86). the som swadana embete oc ärfuodhe hafua at the kunna ey fraan them gaa *VKR* 41. help them gud at the komo ower vpa thz andra land *RK* 1: 2313. bätther står swä almoghans styrilse at flere hånöm styra ok rådha *KS* 6 (13, 6; at *närmar sig här konditional betydelse*). **3) inledande afsigtsatser:** *att, på det att.* skalt tu först älska gudh, at tu mäghe älskas af hånöm *KS* 25 (64, 27). han gör sina vndidäna arma ok fatöka . . . at the hawin ängin ämpne sik vp hävia mote hans grymmom äthäuom *ib* 62 (156, 68). fadh-orin badh ihesum lägga sina hand iuir döðha människiona at hon skulle atirliua *MP* 2: 258. thy hawa kununga ok herra fröghdelika lekara ok sångara . . . at the ey sik förgripa i onyttom ordom *KS* 55 (139, 60). **4) inledande kausalsatser:** *derför att, emedan.* öpte han sölughan vara at han wiste ey nektergalunna hafua dyran sten ok dyghran j quidi *Bil* 613. skal kunungr wara witr at han hauer mångom rådha ok styra *KS*

28 (69, 30). alexander hwikadhe rädder nw at han sa sina illa falla *Al* 5171. the haffdo ekki annat till at ther stadhin ok husit skill thz er en litin siowiik *RK* 1: 2935. *TB* 79. *Di* 88, 280. *FM* 323 (1507). — *efter þäs eller þy med följande komp.* än thot blindir man seer ey ey thy sidhir skin solin j sins klarhetz skinj at han fallir j diwpan pwdz *Bir* 1: 332 (*jfr e, hælder, þäs och þy*). — *efter sva myklo (sva mykit) med följande komp.: emedan, som.* giwer gudh swa myklo hælder syndoghom manne nadher, at han skipar sik wäl mz godhgerningom *MB* 1: 352. *ib* 163, 483 (at *närmar sig på dessa tre ställen konditional betydelse*). wilia the ther widh äwerdhelica blifua swa mykit hellir at pawane hafua them enkanne-licha antwardhat skipa then klädhabonadhin *VKR* 13. *Bir* 3: 95. *Ber* 186. — *med komp. i den af at inledda satsen: som, ju.* kännir hwar natwra swa myklo mere losta aff nakro losteliko thinge at hon är helare *MB* 1: 112. *ib* 331. 5) *med syftning på en föregående tidsbeteckning: då, som.* the stwnd war komin at gudh wille lata sik födha *Lg* 33. *ib* 43. annan gången att han will ey återwända *SO* 297. — *efter det att, sedan.* innan tre manadha at thet ather kallas ok athalas *SD NS* 2: 214 (1409). waar ta tiwghunde aar at the fatigha quinna blind wart *Lg* 3: 364. — *utan sådan syftning: då.* faller folket nider alt sender at thet är helbrögda oc döör *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). som medh oss waro at biscopin slaghin wardh *BSH* 1: 166 (1376). hwre skulä wij nw bärias at ängen waar seer annan *Di* 75. — *då, förr än.* ey war thz ordit wäl kommet aff konungxsens mwn at genstan sprwngo konungxsins tiänara til *MB* 2: 191. 6) *inledande konditional-satser: om, så vidt.* bap hans fapür giua sik suenen tel guz piänist at (*öfriga hdskr. hafva på motsvarande ställe än* 959) guþ gave hanom lif *Bu* 137. han schal böte i embetet ena thunna ööll ythermera at kan thera mellan ondh [ordh] komma *SO* 151. *Jfr* 2, 4. 7) *i förening med ett föregående po, þy inledande en koncessivsats; se po, þy.* 8) *i stället för en upprepade konjunktion.* huru länge wärdlen är them blidh ok at the äru helbrygdha j likamanom *Bir* 1: 226. tha foro the swa länge til thäs nio manadha waro lidhne oc at the stwnd war komin at gudh wille lata sik födha *Lg* 33. 9) *pleonastiskt i förening med en föregående konjunktion; se sipan, utan.* — *Jfr for at, sva framt at (under framt), innan at, ey þäs sidher at (under sipar), til at, til þäs at, þo at, þy at, þär til at, undir thäs at, up a þät at, vifer at, äptir at, äptir thät at, äptir thy at äfvensöm hvar och än.*

at, *rel. pron. som.* annat (*näml. liwerne*) er thz at likas widh engla liwerne *KS* 13 (31, 14). thetta är thz ärligha fädhera landhit ath hwar än menniskia ma astundha och önskia *Lg* 3: 134. enkte war thz hws. at ey la naghar dödher i *MB* 1: 311. — *efter frågande pron. som inleder en indirekt frågesats: som (dock vanligen icke öfversatt).* marsken sporde them strax til thz hwat meningh at the haffde ther mz *RK* 2: 2975.

O r d b o k.

ata, *f. [Isl. áta] L. atande.* diäwlen vm stride första man mz ato *Bu* 207. tholik aata vare wärdh meere lön än fasta *Bir* 3: 127. *MB* 1: 190. *MP* 1: 20, 98, 267, 334. *Jfr for-, ivir-, kiöt-, of-ata.*

ata (aatha), *v. [jfr N. aat, n.] gnaga?* är offtelika . . . diäffwllin seddir at sithia aathande gnathrande *Bir* 5: 103.

atakilse (atagilse), *f. vidrörande.* aff alla olofli-ga hannan ok atagilse *LfK* 251.

atakin, *adj. L. tagen el. ertappad på bar gärning.* bar ok aatakin *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*).

atal (aa-), *n. åtal.* ati forware the slot i finland äre som i vele vara ther vtan aatall fore *FH* 1: 161 (1496, *afskr.*).

atala, *v. L. åtala.* hwar som han worder atalader *BtRK* 125 (1438, *orig.*). — *väcka åtal, göra anklagelse.* ath feygda äller a tala äpter olaff jacopsons dödh *FH* 2: 117 (1438). — *klandra, väcka tvist om.* enghin maa oghormagha jord hans afhända, þän (*var. än*) oghormaghi a talar innan nästu thry aar, sidhan han tiil maghanda aara kombir *SD* 4: 408 (1335, *enl. Hadorphs aftr.*). ath thenne gardhin och gooz kylo ällir hans arffwm affginge ällir aklaghat ällir atalath wordhe aff mich *ib NS* 1: 233 (1403). *ib* 2: 214 (1409). ath athala vppa thetta forscrepna jordaskipte *ib* 88 (1409).

atala, *f. L.*

atalan (othalän), *f. L. åtal, klander, kraf.* maning ellar atalan *SD NS* 1: 38 (1401). *ib* 171 (1402) o. s. v. thät fri ok hemolt göra fore hwars mans atalän *SD* 2: 291 (1410). *SJ* 70 (1437). döme wij her erich axellson tiill taypala godz frith for theris othalän *FH* 5: 102 (1486).

atalning, *f. åtal, klander.* *SJ* 321 (1465).

atbyrdh, *f. [Fguth. atbyrd. Isl. atburðr, m.] det som händer någon.* scriuado alla thera atbyrdh (*Cod. C aatfärdh Lg* 1011; *eorum martyrium*) *Bil* 434. sighia for honom thera athbyrdh oc färdh fra ordh oc til ända *ST* 47. ma först vnderstanda i ioseps atbyrdh at gudh later margha genwärdho sinom winom til koma i iordhrike *MB* 1: 252. *ib* 253. the sighia honum alla atbyrdhina (*omnem ordinem rei*) *ib* 252.

atbära (aat-), *v. L.* 1) *tillföra, frambära, framföra.* stikkunar . . . sum at barus *Bil* 255. nw aatbärandis (*exhibens*) sötasta hugswalilsinna ordh nw litit äpter hardasta straffwilsinna näpst *Su* 205. 2) *bära till, hända.* at swa var aat bwrit *Bil* 851. — **atbära sik**, *bära sig åt, bete sig.* huru han skulde sik aat bära *Ansg* 227. *Jfr bära sik at.*

atdragha (aat dragha. aatdrägha Gr (Cod. D) 370), v. — atdragha sik, draga åt sig. tha han skulle aat dragha sik andan *Gr* 277.

ater (aater. atter SD 5: 638 (1347); MD 13. eg. apter, hvilken form (jämte after och ater) brukas i VGL I och äfven förekommer i Hels. L.; såsom norvagism träffas apther MD 32), adv. [Isl. aptr] L. 1) *till baka.* sagþe . . . sik hua länt hanom asnan þit ok atar hem *Bu* 173. war them daghir gifuin til anzswara til keysarens komo ater *Bil* 433. omacha oss aater hingat *FM* 496 (1510). wädhrit matte bläsa them badhe hiit oc thiit, atir

oc fram *ST* 419. ther er ey twa milo mällä lödesa ok ather thär *RK* 1: 2250. — *till baka, bort, afsides.* han stodh lankt atir j mönstreno *MP* 1: 257. **2)** *till baka, i utbyte.* han hafuer mich til skipt siw örtugha land iordh . . . och iach hafuer fornempda sigrifue ater til skipt atta örtugha land *SD NS* 2: 221 (1409). **3)** *äter, å nyo.* fra non var hon atar ii bönom *Bu* 5. magho þe ey ater saman farä *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). tilbyria al saman atir at grata *Bo* 212. wardh atir för at fara *Bil* 325. **4)** *qvar.* satto hana þär atar *Bu* 5. the ather a landzkrono waro *RK* 1: 1668. haffwer han ater alstingx lit *Al* 8890. — *pleonastiskt.* bleff qwar på borkholm äther *RK* 3: (sista forts.) 5055. **5)** *vidare, sedan?* fiughertan nattum äptir pärt wart bref sum buzskap bär nar wi komom äru läsin a almänningx þingi oc atär þär til war bref biutha at wir ärum aff lande farnir þa wäri frither mällin aldra manna *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). — **ater mädh, näst efter? jämte, vid sidan af?** han kallar oc sidhan thetta ämpne watn thy at thz är nampnkunnughast mannom ater mz iordhinne *MB* 1: 38.

ater andvardha, v. L. återlemna. atir anduardadhe jak konungenom sin häradhe *Bir* 2: 335. *ib* 3: 24. — *Jfr andvardha ater.*

ateravugher (atheraffwogher. aather aawogher), adj. bakåtkastad, baklänges. bar han atheraffwogher aff sätit *LfK* 147. han ffwl aather aawogher nidher aa iordena *Lg* 3: 86.

aterbedhas, v. refl. begära till baka, återkräva. tha han atirbeddis hona *KL* 108. *ib* 243. *Bo* 93. *Bir* 2: 219, 3: 400. at iak han atirbedhis af thik *Bo* 201. — *med passiv betydelse.* thz skal sniällelica atirbedhas *Bir* 3: 401.

ater bezla, v. refrenare, hålla till baka, afhålla. j thy at the sik atir halda ok atir bezla af ondom astundilsom *Bir* 1: 228. skal jak atirbezla oc atirhalla mit köt *ib* 3: 330. *Ber* 109.

aterbinda, v. 1) bakbinda. händirna syntis . . . atirbundna a bakin *Bir* 2: 95. **2) binda för.** atirbundo thin öghon *ST* 172. **3) återknyta, återförena, förena.** religio haffwer nampn aff atherbindilse, i huilke wi ather bindhom oc tilbindhom wara siäla . . . enom oc sannom gudhi *LfK* 18.

aterbindilse, n. pl.? återförening. religio haffwer nampn aff atherbindilse *LfK* 18.

ater biupa, v. L.

aterbliwa, v. 1) blifva qvar, förblifva. lät sina dottor thär atirbliwa *KL* 73. atirbleff ihesus j iherusalem *MP* 1: 50. änkte atirbleff olönat *Bir* 3: 69. vi atirblifwom swa som fadhir lös barn *Bo* 218. i hänne ensampne atirblef tron *ib* 219. atirbliua j sine lastelike sidhuänio *Bir* 2: 40. **2) blifva öfrig, vara öfrig, återstå.** äptir noa flodh atirbliuo änga mäniskior vtan the som varo j noa arch *Bir* 3: 399. änkte atirblifwir höghra wäghin vtan ensamin strupin *ib* 1: 68. enkte atir bleff eptir them vtan muldh oc matka *MP* 1: 28. — *Jfr bliwa ater.*

aterbryta, v. L. 1) tillbakahålla, tygla. hofsämi är thön dyghd ther forbiudhr ok återbrytr i mannenom allan huxens ok likamens girughan ok

oquemelikan lusta *KS* 19 (48, 20). **2) vederlägga.** thässe skäl äre ey fulkomin oc magho aterbrytas *MB* 1: 447. *Jfr bryta ater.*

aterbuþ, n. L. jords hembjudande till lösen el. återköp; jord som någon är berättigad att lösa el. återköpa. thet war hartika aterbud oc war olaghlika wndan hanom salth *SD NS* 1: 324 (1404, *nyare afskr.*). som myt ok mynne hustrv retta aterbudh är *FH* 2: 81 (1431).

aterbyggia, v. L. återuppbygga, återställa. at atirbyggia cappallana *KL* 109. at atirbyggia oc vpnyia stadhen *MB* 2: 250. hulkaledhis gudz kirkia skal än atirbyggias *Bir* 1: 13. *ib* 3: 364. i dagh tilbyrias atirbyggias (*restaurari*) oc vpfyllas thera (*änglarnes*) chora af swa mangom hälgha manna siälom *Bo* 253. ther stadhda (*för skadda*) kärlekin atirbyggir *ib* 41. *Jfr byggia ater.*

aterbyrdh, f. gensägelse, invändning. är thetta vtan aterbyrdh sant *MB* 1: 73.

aterbära, v. L. 1) återbära. atirbar barnit *KL* 100. *Bir* 1: 257. *Jfr bära ater.* **2) tillbaka-visa, vederlägga.** hwilka sägn wij willium aterbära *SD* 4: 536 (1336, *nyare afskr.*).

aterböghia, v. böja tillbaka. fanz . . . dödhir . . . halsenom atirbögdhom (*reflexo*) til bakin *Bir* 3: 196. *Jfr böghia ater.*

ater böta, v. L. 1) bota, återställa. mangra handa flätio blanda saman ok mængia som skola gita atirböt käptana *Bo* 134. tilbyriar kötit atirbötas *ib*. alt förwärrat oc fördärfwat ather bötandhe *LfK* 90. **2) godtgöra, försona.** skulle thz ater bötas mz thäs blodhe som wtgöt annars blodh *MB* 1: 425. adams mandrap är ater böt mz wars herra blodhe *ib* 426. — *Jfr böta ater.*

ater dela, v. L.

aterdragha, v. 1) draga tillbaka, hopdraga, sammandraga. ond vätzska ok heet atirdraghir oc krymper tungona *MP* 1: 264. jn älfwin atirdroghos (*contrahebantur*) til bakin *Bir* 1: 136. **2) draga tillbaka, hålla tillbaka, locka tillbaka.** han vilde min hugh atar dragha (*retrahere*) fra þin (*för þik*) ok tel siu *Bu* 141. atherdragher annan fran thz closter hwar reglan wäl halz *LfK* 153. atherdragx mangher aff godho lifwerne *ib*. *Bir* 2: 219, 3: 63. än mik eigh atar droghe guz äpte döme *Bu* 509. ängin luste atir drogh han *Bir* 1: 302. hindrade them ok atirdrogh them at the skulin ey fructsamlika leta ok finna helsona *ib* 381. hindrade them älla atir drogh them at leta sannan gudh *ib*. **3) åter företaga.** atirdragha (*retractare*) sina förro gerninga *Bir* 3: 231. *ib* 401. **4) draga tillbaka, tåga tillbaka.** han badh them strax ater draga *RK* 2: 4205. — *Jfr dragha ater.*

aterdriva, v. L. upphäfva, göra om intet. thet skipthit ather driwa medh räth *SD NS* 1: 257 (1403, *gammal afskr.*). thenna siälagift hindra oc atherdrifua *FH* 5: 43 (1467).

aterdöma, v. L. åter tilldöma, döma att återgifva. the pänninga som . . . honom ära nw aterdömde *SD NS* 1: 30 (1401).

aterdöme, n. efterdöme. giff . . . thinom vnder-

danum dygdhelikit formanz aterdöme *Lg* 3: 198. *Jfr* äptirdöme.

ater fa (-fanga *lv* 1103, 1173), *v. L.* 1) återfå. *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*), 478 (1345, *nyare afskr.*). *vm* hon hauer sin son atar fanget *Bu* 25. *Bo* 205. *lv* 1103, 1173. *RK* 1: 1129. atir fik armenie rike *Gr* 269. atherfagh han sin andha *LfK* 216. 2) återgifva, återlemna. soor sik hafua iudhanum mera gul aterfangit en han borghade *Bil* 578. atirfa thik thöm alla behalna *Bo* 187. *MP* 2: 174. tok ena kapo aff androm . . . ok glömde at atirfa *KL* 122. — *Jfr* fa ater samt aterutfa.

aterfal, *n.* återfall. wakte sik för atherfal i syndena *LfK* 96.

aterfalla, *v.* sjunka tillbaka, rasa ned. ypnadhe väghin som i världinne var swa som atirfallin til dygdhanna fulcomlikhet *KL* 323. *Jfr* falla ater.

aterfang, *n. pl. L.* — aterfangs vitni, *n. L.*

aterfara, *v.* återfara, fara tillbaka. *Al* 1523. at atirfara til rom *Bir* 3: 237. hwat mon thu ey vara atirfarin til himerikis *Bo* 26. *Jfr* fara ater.

aterfasta, *v. L.*

aterfinna, *v.* återfinna. *KL* 94. *MP* 1: 200. *Gr* 314. *Bir* 1: 182.

aterfulla, *v. L.*

aterfylla, *v. L.* 1) igenfylla, tilltappa. aterfylla stadzsens graaffwa *RK* 2: s. 345. atirfylla alla ingangana biärghsins *Bil* 434. *Jfr* fylla ater. 2) ersätta. at atirfylla ok bitala allom thom han atte giälla *Bir* 3: 267. at atirfylla (*redimere*) tappadha tima mz kärlex äruodhe *ib* 2: 202.

aterfärb, *f.* [*Isl.* apterferð] *L.* återfärd. *Bil* 160. *Pa* 20. *MP* 2: 92.

aterföra, *v.* 1) återföra. atir fördho hälgha benin *Bil* 108. them atirföra til fädhernislandit *MB* 2: 235. *FH* 7: 96 (1513). *Jfr* föra ater. 2) föra tillbaka, bära tillbaka, åter omtala. at the ey thera handa (o: wärdzsluk tidhande ällir sqwallir ällir andra fafänga) atherförin ffor andra systra *Bir* 5: 28. tidhande älla fafäng ordh ther thu androm atirfore (*för* -före) *Ber* 262.

aterganga (-ga), *v. L.* 1) återgå, återvända. atirgik til thera *Gr* 318. *Bir* 1: 66. atirgangir til vana syndir *ib* 3: 328. *Jfr* ganga ater. 2) återgå, åter tillfalla. thz skal aterganga (*näml. till förre egaren*) tha iubileus komber *MB* 1: 374. sculu the (*godsen*) aterga vnder clostret *SD NS* 1: 317 (1404).

aterganger, *m.* [*Isl.* aptgangr] 1) återfärd. jak veet hans reso badhe j vtgang ok atirgang (*egressum et regressum*) *Bir* 3: 409. 2) bildl. tillbakagång. thön (*för thöm*) är tighiande ther wunnen är ella åtrgång få (*för hvilken det går tillbaka*) i sinom åthäuum *KS* 22 (55, 24). thu haffwer nw fangith en atergang *MD* 93. — *gen. s.* atergangs, brukad ss oböjligt adj. *L.* — atergangsarf, *n. L.* — atergangs eper (*atergangis-*), *m. L.* återgångsed, ed som förklarar ogild. dömdes . . . for atergangis eede *BtFH* 1: 143 (1507). — atergangs nämnd, *f. L.*

atergildi, *n. L.*

atergipt (-gift), *f.* 1) återgifvande, återskänkande. fämpta x aarith kallar han atergipt allom

them ther i thit land boa *MB* 1: 372. 2) veder-gällning. jomfru mz kroppenom och ey hwghenom hafwer ey lön j athergiftinne (*præmium in remuneratione*) *Ber* 74.

atergiva, *v. L.* återgifva. atirgifwa illa afflat goz *KL* 117. the . . . atirgawo vxan *ib* 200. *Bir* 2: 86. ater gifwit been *Bil* 424. vtan han atar gaue hännna klärk mässo sang *Bu* 27. *Jfr* giva ater.

atergiäld (-gäld. -gäl *LfK* 163), *n.* [*Isl.* aptergjald] *L.* återbetalning, veder-gällning. ont atirgiäld *Bir* 4: 228. wänt thik af gudhi godh atir giäld *Bil* 556. thz är gudz rätuise atirgiäld *Bir* 3: 215. af rätwisonne athergälde *Ber* 51. blidhkas af atergälde äwärdhelika glädhi *ib* 41. syndanna atirgiäld *KL* 15. athergäldh bewisa *Su* 90. *LfK* 163, 192. — atergiälds pina, *f.* straff. äru ok hwariom wärdogh atirgiäldz pina skipadh (*ita et pæne et retributionis condignæ constituti sunt termini*) *Bir* 1: 387.

atergiällda (-gielda. -gälda. -giälla. -gälla), *v. L.* återbetala, ersätta, gifva ss betalning el. ersättning. herra jönese . . . gifua oc atergielda . . . the *XL march SD NS* 2: 134 (1409). hulkom han skulle atir gälla the illa fagno thingin *Bir* 1: 54. iak forma allom atir gälla ok bitala sin thing *ib*. atirgält fullelica allom thom som orättelica hua fangit skadha aff thik . . . ok atirgält oc atirgiiff alt thz thw afladhe oc fikt orätuislica thom som nw sörghia *Bir* 2: 86. pränger böm til merä kasta pa skal böm mäh silftal atergiäldä sum pätt atto *SR i VAH* 25: 286. pa agher konungher pän hästin atergyäldä *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). han hafuir wald at gifua, ok sit eghit ather kräfa, ok fullum giäldum ater giällda *Bil* 269. hwat skal iak atir gälla gudhi for alt thz got han hafuir mik gifwit *Bo* 114. thw atirgiällir mik ond atirlön for manga godhgerninga *Bir* 2: 24. *MP* 2: 112. at göra ok atirgiälla hardhast rekenskap j gudz dom fore framfarlica rikedom *Bir* 3: 321. — veder-gälla, gifva ss veder-gällning. jak scal nu atirgällda thik thz som thu hawir forskuldat mz mik *KL* 83. atirgält nu them vsa at han gladdis aff minne äro *ib* 69. swa atirgälde gudh konungenom abymelech thz ondha han giort haffde *MB* 2: 102. *vm* iak atirgält thöm som mik atirgullo ont *Bo* 185. thässo bino var illa atirgullit *Bir* 3: 22. hwariom syndara skal athergällas äpther hans förskullan *LfK* 114. the som äru mykyt otholuge vidh ordh oc atirgiälla jämpn ordh älla värre *Bir* 2: 61. kallas flatir ok dare ok ey wredghas älla atir gälla ordh ther a mot *ib* 1: 276. atirgällandis ont mot godho *MB* 2: 278. atirgält korsfäste christus kärlek mote kärlek *KL* 347. ey atir gällir hon mik kärlek for kärlek *Bir* 1: 63. atirgält iak nu röuarenom thry godh thing for the thry godho han giordhe mik til hedhir *ib* 3: 48. — *Jfr* giällda ater.

ater gripa (-grypa), *v.* återtaga. saghe iak them j owina handom waldfördha, jak munde . . . them atir grypa *Bil* 475.

ater groa, *v.* [*Fgutn.* atr groa] igenläkas. om thz (*såret*) er athergroth *LB* 2: 58. ather groor thz som skadhat är *ib* 4: 351. j athergroddom arrom *Su* 367.

atergärdha, *v.* gärda, stänga, spärra. atirgärd (*sepi*) thin öron mz thornom *MP* 1: 61, 299, 2: 53, 222.

atergöma, *v.* 1) *gömma, qvarhålla, behålla.* athergöma wredhena *LfK* 174. hafwande atergömd arren äpter saren *Su* 412. 2) *behålla, bevara, förbehålla.* at hon ther af sik änkte atirgömde *KL* 331. *Bo* 58, 238. *Bir* 3: 375. behalt oc atirgöm thik thz som nyttelicast ok bäzst är *ib* 431. the äru the som gudh atergömde sik *Su* 425. atirgömde thik swa storan fatikdom *Bo* 35. howdhit hans . . . hulkit hon atir gömde sik at swepa *ib* 211. 3) *bevara, rädda.* atir gömde iak them af fortappilsom j flodhinne *Bir* 1: 78.

atergöra, *v. L. återkalla, bryta, upphäfva.* morghen-gafwo ather göra *SD NS* 1: 9 (1401). thetta köp hindra aller ather göra *ib* 2: 328 (1410). alt tz som stadhgat ok giort var i stempno thz mago the ey ather göra eller ryggia *SO* 78. *TS* 20.

aterhald (-hold. -hal. -hall), *n. [Isl. aptrhald]* 1) *återhåll, återhållsamhet.* tämpde sit köt mz atirhalde *KL* 44. gik owir alla andra j atirhalle *ib* 79. mykin i atirhalde *ib* 250. hwat skolom wij oc sighia af atirhalle *Bo* 130. *ib* 132. stort war henna aterhal *Lg* 3: 241. bryta sit aterhall *ib* 242. nar iak wardhir gamal vil iak taka mik atir hald *Bir* 1: 148. driikka vtan atirhald *ib* 183. ville änkte atirhald haua *ib* 3: 86. elden bränner vtan aterhald *MB* 1: 32. war siunkin swa diupt j synda graf . . . at han enkte wiste atirhald af illu *Bil* 277. atirhold aff allom lastom *MP* 1: 90. hafuir atirhal af kräslico födho *ib* 92. *Bir* 1: 289, 4: 15. *Al* 6579. jak bödh ämuäl thik at älska skällikit äruodhe ok atirhaldh aldra thinga (*återhåll i afseende på allt*) *Bir* 1: 11. 2) *tillbakahållande.* aff thera atirhale i kroppenom tha fordarfwas makten *LB* 3: 173. vanskpadha astundilsa atirhald (*continentia*) ok kötzsins oc kropsins syndelica rörilsa atirhald (*refrenatio*) *Bir* 3: 381. 3) *det som håller tillbaka.* thz hws er hedna manna atherhald *RK* 1: 1336. — **Jfr oaterhald.** — **aterhalds forma**, *f. regel el. ordning för återhållsamhet.* at siälin ok likamin sämia sik wäl owir eno ok halda badhin ena atirhaldz formo (*formam continentiae*) *Bir* 1: 102. — **aterhalds lovan**, *f. löfte om återhållsamhet.* straffir ena atirhaldz lofwan *Bir* 3: 318. lofwadho the renlex ok atirhaldz lofwan mällan sik *ib*.

aterhald (-holda LfK 276, 284. -halla), v. L. 1) *återhålla, tillbakahålla, häjda.* draghit suä[r]p atar halda *Bu* 509. thu rätuisonna sool atirhiolt soolgislanar thina *Bo* 194. haffsgrwndhen atherhullo theris fötir *MB* 2: 160. aterholda eeldzsens krafft *LfK* 284. gat . . . han ey atirhallit tarana *Bo* 156. gömde jak oc atirhiolt hans tungo oc hiärta *Bir* 2: 40. atirhalla sina tungo aff huario ondo ordhe *ib* 3: 178. 2) *qvarhålla, fasthålla, behålla.* diäflana som snäria siälana mz syndom oc atirhald *MP* 1: 198. atirhiolt gudz likama j sinom mun *KL* 23. at alt atirhalla ok enkte wtgiwa *ib* 126. nittan vaghir guldz atirhiolt han ok gömde *Bir* 3: 432. *ib* 202. hulka synder j atirhaldin the äru atirhaldna när gudhi *MP* 1: 127. *ib* 2: 79. gaff sinom apostolis makt at forlata synder oc atherhalla, thz är ey forlata *Su* 316. 3) *behålla, bevara, förbehålla.* atirhallande sik . . . milhetina *Bo* 137. the frome männene, huike herran haffuer sik atherhaldit som ey bögdho sin knä för affgudhät baal *Su* 61. 4) *hålla sig tillbaka, häjda sig, styra sig.*

swaradhe them ater halla rast *Al* 3890. — *afhålla sig.* atirhiollo af lastom *MP* 2: 55. jak ey atherhyölt aff syndomen oc thu atherhyölt aff näfstenne *LfK* 94. — **aterhald sik**, *afhålla sig.* atir haldom os . . . af owirflödhelikhet *Bir* 1: 192. *ib* 18. *LfK* 276. — **Jfr halda ater.**

aterhaldelika (Ber 76. -hallelika), adv. *återhållsamt, med återhållsamhet.* liua atirhallelika *KL* 204. *Bir* 1: 148, 3: 93. *Ber* 76. huru hon skal atir hallelika lifwa j allom limom af allom oloflikom thingom *Bir* 1: 34.

aterhaldogher (-hallogher), adj. 1) *qvarhållande, fasthållande.* atirhaldokt nath (*rete vel retinaculum*) *MP* 1: 198. 2) *återhållsam.* *KL* 185. *MP* 1: 49. thin thiänista qvinna wari mattadh ok atir hallogh *Bir* 1: 60. *ib* 3: 214, 364. atir halloghir af owir flödhelikom thingom *ib* 1: 60. *MP* 1: 267. — (atirhalloght för oaterhalloght *Bir* 4: 367.) — **Jfr oaterhaldogher.**

aterhava, *v. hafva qvar.* borttoko tw faar som iak aterhafde *Su* 433. **Jfr hava ater.**

ater hela, *v.* 1) *hela, återställa.* vm hulka änglane forstodho förra krononna brut skula atirhelas (*redintegrari*) *Bir* 4: (Dikt) 230. 2) *saliggöra, frälsa.* ordh gudz . . . hulkit som formagh atir hela edhra siäla *MP* 1: 88.

aterhyla (-hölja), v. *hölja igen, hölja, täcka.* sätia the mik swa som j lönlikin stadh ok atirhölja owir mik *Bir* 1: 149.

aterhäkta, *v. hålla tillbaka.* honom skal inthe ather heccha hwar han skal mz ära fecta *MD (S)* 254.

aterhämta (-hempta. -hanta), v. *återhämta, återtaga.* at atherhämta thin klädhe *VNB* 23. alla borttappadha nadher ather häntandhe *LfK* 90. skal thu om hälgho dagha gerna gaa til kyrkio oc skalt tha atirhempta oc vpfylla thz som thu hafwir tapat och forsumat om the sykno daghana *ST* 147.

aterkall, *n. [Fnor. aptrkall] återkallande, upphäfvande.* vtan alla manna atalan oc aterkall *SD NS* 1: 274 (1403, *nyare afskr.*). frijt frälst ok akärolöst fore allom aterkallom *SJ* 28 (1425).

aterkalla, *v. L.* 1) *återkalla, kalla tillbaka.* vtan the warpin aterkalläpir *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). *Bil* 444. *Bo* 92, 203. atirkalla han af syndomen *Bir* 1: 98. 2) *återkräffa, återfordra.* thet alt medh räth aterkalla *SD NS* 2: 304 (1410). *Bir* 3: 398. hwi haffwom (*för -in*) j ey . . . atirkallad idhwr landh *MB* 2: 107. 3) *återkalla, återtaga, upphäfva.* mina orätuiso gerninga ok ordh atirkalla *Bir* 3: 429. atirkalla hälgha torsdagh hälghd *Bil* 562. atir kalla kyrkio frelsins rät *ib* 657. atirkalla domin *Bo* 198. *JP* 43. thetta kööp scal aldrigh atir kallas *SD NS* 1: 677 (1407). *ib* 2: 214 (1409). *FH* 5: 45 (1467), 48 (1467, *nyare afskr.*). thz ma engin ater kalla *Al* 8592. — **Jfr kalla ater, oaterkallande.**

aterkallan, *f. återkallande, upphäfvande.* vtan alla aterkallan *SD NS* 1: 18 (1401), 85 (1401), 107 (1402) o. s. v.

aterkallelika, *adv.* **Jfr oaterkallelika.**

aterkalleliker, *adj.* **Jfr oaterkalleliker.**

aterkallilse (-else), n. pl. och f. återkallande, upphäfvande. vtan al ater kallelisse *PfN* 139. wtan alla aterkallilse *SD NS* 1: 113 (1402).

aterkasta, v. 1) *kasta tillbaka, bortkasta*. atirkasta dryckin j gifwarens öghon *Bir* 3: 33. *ib* 32. atirkastadhe the hælgho tro skiold *ib* 3: 369. han atirkastadhe thz vm sin bak *MP* 1: 86. 2) *bortkasta, förkasta*. som trona vildo atir kasta *Bil* 852. — *Jfr kasta ater.*

aterklanda (-klanda), v. *genom rättegång söka återfå, återkräva*. for:de godz . . . forhindra eller aterclandra *FH* 5: 59 (1471). the ängher jak nw . . . hafuer laglica aterklandat ok wunnet vnder sama godz *ib* 106 (1486).

aterkläda, v. *äter kläda*. thu mik . . . owär-doghan atherklädde *Su* 339.

ater koma (-komma), v. L. 1) *återkomma*. riddaren louar hanom . . . atar coma mz sinne cono *Bu* 19. þe foro ok atar como *ib* 205. *ib* 167. *Bil* 254. lat atirkomma mina systir *Bir* 2: 219. 2) *återkomma, återgå, åter tillfalla*. skulle thz landit atirkoma til laghlikin herra *Bir* 3: 400. — *Jfr koma ater.*

aterkoma (-komma), f. [*Isl.* aptrkoma] *återkomst, återkommande*. som dighara astundan hafþe tel hans atar como *Bu* 151. af hans atirkomo til sinna modhir *Bo* 44. *ib* 19, 20, 21, 161, 222. *Bil* 589. *Bir* 3: 28. *MB* 2: 85. til hwsens atherkommo i godan stadga *PM* LX.

ater kräfla (-kräfwia. -krafia: -as LfK 70), v. L. *återkräva, återfordra*. sit eghit ather kräfla *Bil* 269. ey meer atirkräfwia än thu hawer honum wtgiwith *MB* 1: 374. *Bir* 3: 400. atirkräfla bokena af honom *KL* 220. *Bir* 3: 399. *LfK* 70. hans siäl skal iak atirkräfla af thinne hand *MP* 1: 245. *Jfr kräfla ater.*

aterköp, n. [*Fnor.* aptrkaup] *L. återköp, rätt till återköp*. *SJ* 401 (1473). — **aterköps fastar, m. pl. L.** — **aterköpsfasta eper, m. L.**

ater köpa (aather-), v. L. *återköpa*. dyrth motte swerige them aather köpa *RK* 3: 2605. *Jfr köpa ater.*

aterköpare, m. *återköpare, återlösare*. wara siäla aterköpare ok lösare *Bil* 455.

ater köra, v. *upphäva*. thetta hindra äller ather köra (*möjl. för ater göra; jfr dock ater driva, atervraka*) *SD NS* 2: 293 (1410).

aterlata (-läta), v. 1) *qvarlemna, låta förblifva*. at thu ey atirlatär minä siäl j hæluiti *KL* 134. atirlatir iak hona toma aff allo godho *Bir* 3: 69. the atirläto honom ey (*läto honom ej behålla*) nästa klädhin *Bo* 199. *ib* 175. — *qvarlemna, lemna efter sig*. atirläto the ther väknt folk *Bo* 190. hwar the hafdho atirlatit dyrt liggianda fä *KL* 49. atirlatom hwan stadh värdzlica glädhi tekn *MP* 1: 28. *ib* 13. nar . . . hans likame nidhir fallir a iordhena mz döddenom. tha atir latir han gullit ok stena *Bir* 1: 43. al the thingh som mannin saman sankar mz sino äruodhe thz atir latir han äptir sik *ib* 83. *ib* 120. atirleto mannomen mykyt skadhelikit siäla äptedöme *ib* 3: 256. *Bo* 126. awerdhelikit aminne skal iak aterlata them som äpte mik koma *Su* 385. 2) *lemna, öfverlåta*. hon atirlät thik ok vnte thz ena som hon hafdhe lifwande *Bir* 2: 29. 3) *utelemna, förbigå*. hawm vi äntigia litit älla enkte atirlatit af thy som han giordhe ij thässom timanom *Bo* 54. 4)

tillsluta, stänga. lät ater läta alla cristna kyrkior *Lg* 1027. atirläta hymelin *MB* 2: 349. skal dörrin genstan ater lätas *VKR* 69. *Bir* 4: 22. *MB* 2: 338. — *Jfr lata ater.*

aterledha, v. *återföra*. atirleddir til sit klostir *KL* 252. *Gr* 285. *VKR* xx. *Bir* 1: 49, 2: 173. atirledde nu sit säte til gamblan oc förre stadh *ib* 89. huru sötelika ok kärlika iak atir ledhe thik *ib* 1: 8. *ib* 357. *Jfr ledha ater.*

aterlef (-ir), f. *qvarlefva*. bedhas atherleffwerna aff thy som hælga iomfrun hafde hanterat siälff aff sin maath *Lg* 3: 303. ens gamals stadz nidherslagna atherleffue *Su* 52.

aterleva (aater- FH 5: 58 (1479). atherläffua *ib* 46 (1467, *nyare afskr.*), 57 (1469). **oterleffe** *ib* 6: 61 (1472). **aterleffie** *ib* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*)), *f.* 1) *qvarlefva, återstod*. skal han lata se aterlewor *MB* 1: 338. atirlefwona ok afskredhona oc thz smälicasta var gaff jak gudhi *Bir* 3: 143. badh göma atirleuona äptir them som mätte waro *MP* 1: 101. lat iosue engha atirleffwa bliffwa *MB* 2: 31. engha atirleffwa bleff äptir them *ib* 32. han war atirlewa aff raphaym *ib* 37. folkit som til atirleffwa bleff *ib* 82. — *med gen. betecknande det hvaraf något lemnas qvar*. fordarfwa statzsins aterlefwor *MB* 1: 417. *LfK* 91. birgittæ et katharinæ helgedommar och aterleffvor (*afleffvor*) *TK* 269. — *med gen. betecknande den som lemnar något qvar*. gifwa härranom thrälsins atirleuo (*reliquias servi*) *Bir* 3: 143. vardhir luttakande . . . herrans kost ok atirlefwom (*reliquias ciborum domini*) *ib* 323. 2) *efterlemnad maka, efterleffverska, enka*. jwdith war hans atirleffwa oc nw änkia (*relicta ejus vidua*) iij aar oc vj manadha *MB* 2: 157. anund nielissons aterleffua *FH* 3: 146 (1449). *ib* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*), 3: 113 (1447), 5: 38 (1466), 46 (1467, *nyare afskr.*), 57 (1469), 58 (1470), 137 (1490), 143 (1490), 145 (1490), 150 (1490) o. s. v. *Jfr äptirleva.*

aterleva (aather-), v. 1) *qvarlemna, lemna öfrig*. seen til at j ey atirleffwin en man pa the sidhona vtan alla fölghe mik *MB* 2: 235. ey atirleffwandis naghon man aff enachym *ib* 34. tässe städher atirleffdos *ib*. *Su* 207. — *qvarlemna, efterlemna, lemna efter sig*. thätta är fridhin som var herra christus atirlefdhe sinom vinom *Bo* 118. aff gozse som hans föräldra atir lefdho honum *Bir* 2: 164. almoganom sins dödz amynne atherleffdhe *MB* 2: 298. the aatherlifua (*för -leffua*) skirm och wäria thera *RK* 3: 1023. alla the haaffwor som assirij atirleffdo *MB* 2: 172. han atirleffdhe josephum . . . oc azariam til höffdinga at förestaa almoghan *ib* 233. *ib* 248. at thz enkte atherleffwer ofulbordhat *LfK* 129. — *Jfr leva ater samt äptir leva.* 2) *lemna, öfverlemna, öfverlåta*. atherleffwer jak thz them som starkare äru *Su* 338.

aterlevirska (-erska), f. = **aterleva, f. 2.** *FH* 7: 100 (1517).

ater lifna (-limna: -adhe Bir 4: 309), v. *återkomma till lif, få lif på nytt, åter upplefva*. at han atir lifnadhe *KL* 275. *MP* 1: 30. *Bir* 1: 295, 4: 309, (*Dikt*) 265. vm hulkin vi atirlifnadhom aff syndhom *MP* 1: 5. atir lifna godha gerninga *Bir* 1: 294. *Jfr lifna ater.*

aterliggia, v. L. *ligga qvar*. en dödhir atirliggir j myrkostuwonne KL 100. LfK 217. kasten . . . axen aff bandomen oc lätin atirliggia MB 2: 210.

aterliva, v. 1) *äter lefva*. at hon skulle atirliua MP 2: 258. 2) *lefva qvar*. waro twe dödhe oc een atirlifdhe KL 284. Iv 2870. VKR XVIII. MP 1: 40.

ater lova, v. 1) *lofva tillbaka*, *lofva att återlemna*. thet brefuit var döt oc var herra erik karlsons arfwingom ater lofuat SD NS 2: 252 (1410). 2) *lofva tillbaka*, *lofva i stället*, *lofva ss ersättning*. thinne äroffulle stridh ather loffwandis wärdskyllog lön Lg 3: 313.

ater luka, v. L.

aterlykkia (-likkia, -lökkia), v. 1) *tillsluta*, *stänga*. än tho at hon (3: apothecara boodh) see atirlukt KL 323. j atirlucto huse MP 1: 127. j atirlykto kari Bir 1: 100. aff minom atirluktom quidh ib 2: 156. atirlykkia hymerike for forbannadhom ib 1: 123. thu . . . skalt ey thänkia at milhetinna inälue skulin ämuäl atirlykkias ouinomen Bo 78. ingangane ater luctus Bil 434. dörena waro atirlykta MP 2: 26. ib 1: 126, 127. Gr 305. Bir 5: 86. MB 2: 283. RK 2: 3699. aat atirluktom durom Bo 234. lät han op himerikis port som alt ther til hafdhe mankönino varit atirluktir ib 250. atirlykte handena KL 94. atirlikkir heluitis mwn MP 1: 5. iak atirlykte hans öghon ok mun Bir 1: 33. mz atir lyktom öghom KL 221. Bir 1: 84. the hawa atirlukt sinna vndirstandilsa öghon ib 226. thera tro öghon äru atir lökt MP 2: 240. atirlyk . . . thin öron aff fanytte hörsl Bir 2: 186. the atir lykkia ämuäl owir mik ib 1: 155. Jfr **lykkia ater**. 2) *innesluta*, *innestänga*. swa som thyt thw vare nw atirlyktir i grafuinne KL 247.

aterlykkilse (-else), n. 1) *det som tillsluter*, *regel*, *bom*. sät for thina thwngo thystonna atherlykkilse (*claustra silentii*) Ber 104. — *afslutningstecken*? j thinne dikte sätz atir lykkilse mz ända Bir 1: 366. 2) *stängd plats*, *inhägnad*. vtgangande aff atirlykkel-somen Bir 3: 334. oplät jak haluitis atirlykkilse ib 2: 27. wplät minna modher qwidhz aterlykkilse Ber 93. i klostorsins atherlykkilsom ib 178. 3) *tillbaka-hållande*, *håjldande*. hulkin al sin syn ok hörils oc ordh lathir löpa lös vtan styrils ok atirlykkilse MP 1: 85.

ater läggia, v. L. 1) *återställa*. tha atherläggis golffuit til sinna förre fäghrind oc skipilse Bir 5: 105. 2) *läta ligga qvar*, *qvarlemna*. han haffwer marghin riddara ater lakt (*näml. på slag-fältet*) Al 8506. RK 2: 7904.

aterlägha, f. L. — **aterläghu balker**, m. L. — **aterläghu lorþ**, f. L.

aterläkia, v. *igenläka*. täss dödzsins saar wart atherläkt MB 2: 352. heela oc atherläk mina synda saar oc wndha Su 187. Jfr **läkia ater**.

aterläsa, v. L. *igenläsa*, *tillsluta*. atirläsa cristna kirkior Bil 592. ib 588. vi funnom myrkastwonä atirlästä KL 140. Bir 1: 148. VKR 24. atherläsa en port LfK 197. atir lästo . . . portin owir sit afgudh Bir 1: 155. nykylin mz hulkom som lasen vpläsis ok atirläsis ib 296. Jfr **läsa ater**.

aterlön, n. pl. och f. *vedergällning*. KL 106, 291. hon väntir sik atirlön Bo 78. han glädz af atir

lönanna hopi Bir 1: 288. thera atirlön är litin ib 2: 210. tholik skulu jdthur atirlön vara ib 3: 392. ib 1: 111, 112, 192, 217, 356, 2: 24, 208, 4: 110. Gr 270, 271. Su 61. huilke som mena hälga manna atherlön oc förskullan här athergällas i tässo lifue ib 123.

aterlöna (oter- FM 390 (1508)), v. *återlöna*, *vedergälla*. thz skal iak thik wäl atirlöna Bil 615. Iv 5599. FM 390 (1508). atherlöna hwariom enom äpther sinne förskullan LfK 111. Bir 1: 381. atirlöna honum mz tholkom atirlönom ib 3: 465. atirlöna äruodhande män j sine thiänist mz kärlek ib 305. ib 2: 89. jomfrudomin atirlönas Bo 41. atirlönadhe ther mädh thera thiänist oc ärwodhe KL 195. — *ersätta*, *godtgöra*. wille tha ather löna honom the oäro the honom förre giordho Lg 3: 336. huru gudh atirlöna ok hedhra sina modhor thiänara KL 83.

aterlönare, m. *vedergällare*. hulkin ok är badhe atirlönarin oc atirlönin Gr 271. Bir 2: 33, 3: 435, 439, 4: 142, 155. MB 2: 145. Su 229.

aterlösa v. L. 1) *återköpa*, *återlösa*, *igenlösa*, *friköpa*. warper oc godzit a minä wäghnä för ater löst SD 5: 160 (1343). wm hon (*jorden*) wardher ey aterlöst ib NS 1: 34 (1401). ib 72 (1401), 98 (1402) o. s. v. wil hans näste iwdhe thz aterlösa, tha ma han thz aterlösa (*redimere*) MB 1: 374. the magho aterlösa sina iordh alla tima ib. tha äghir rätthir äghande wald sith aterlösa mz siäx örom TB 73. hon är aff thrälom, oc ey aterlöst til frälsis MB 1: 365. huru manga thräla hon atherlöstte af sinom thräldom Lg 3: 510. atirlösa fangna Bir 3: 376. at franwände mannin skulle atirledhas, dödhir opresas oc saaldir atirlösas ib 2: 298. en thins blodz drupi atirlöste väl alla världina Bo 119. atirlöst mz hans blodhe ib 130. KL 114. MP 1: 133, 134. Bir 1: 4, 3: 70, 113. Lg 96. 2) *ersätta*, *godtgöra*. skulu förro tome timane atirlösas mz tholomodhe oc kärlex äruodhe Bir 2: 203. ib 3: 439. bätra ok atirlösa vara syndir mz almosom ok bönom ib 322. — (*aatherlösa för aterlata*. inta werdu-ghare, kärare, sötare, oc nyttelighare kunde han oss anthwarda ok aatherlösa än sigh siälffwan til maath oc födho Lg 3: 75.) — Jfr **lösa ater**.

aterlösare (attar lösare. otherlösare FH 1: 194 (1490-talet, gammal afskr.)), m. *återlösare*. þu är skapari oc attar lösare oc rätuis domare Bir 4: (Avt) 177. KL 5. som os leddo til varn skapara frälsara oc atirlösara Bo 2. uar herra ihesus siälanna atirlösare (*redemptor*) ib 148. ib 7, 242, 247. Bir 1: 11, 3: 194, 4: 123. MB 2: 406. Ber 202. Su 29, 186, 349, 449. FH 1: 194 (1490-talet, gammal afskr.).

aterlösilse, n. s. och pl. *friköpande*, *återlösning*. fatigha fangha atherlösilse LfK 98. för sins fadhers siäls atherlösilse Lg 3: 444. christi blodh är thina atirlösilsa värddh MP 1: 157. nar timin nalkadhis ther var herra ihesus hafdhe skipat at göra var atirlösilse Bo 159. ib 168. Su 37, 186, 310. atirlösilsins blodher ib 316. til aterlösilse wisso MB 2: 406.

aterlösing, f. *återköpande*, *friköpande*, *återlösning*. vpbuthe . . . vinwm ok nästa frändhwm til aterlösingh SD NS 1: 518 (1406). taghir ey mestha gafuor for thes atirlösingh som do j dödlia syndh MP 1: 48.

aterlösön (atirlösön *Bir* 3: 344, 447. **athirlösön** *SD NS* 1: 572 (1406)), *f.* [*Isl.* *aptrlausn*] 1) **äterköpande**, **äterlösning**. *SD NS* 1: 203 (1403), 216 (1403) o. s. v. alla idhra landzäghor skulo sälias mz aterlösön forlaghom (*sub redemptionis conditione*) *MB* 1: 374. thänk vppa offrit oc hans atirlösön *Bo* 9. huru beska oc hardha pino han tholde for siälanna älskogha oc atirlösön (*för kärleken till själarna och för deras återlösning*) *Bir* 2: 161. *Bo* 22, 34, 168, 213. *Gr* 300. *MP* 1: 133. *Bir* 2: 293, 298, 3: 344, 447. *Ber* 39. tha nalkas idhur atirlösön (*redemptio, förlossning*) *MP* 1: 10. ib 15, 38. 2) **äterköpt el. återlöst egendom**. männena ärw älskande thy at the ärw gudhz kreatur oc atherlösön *Ber* 163. — (atirlösön *troligen för atirlön*. j tholin tesse thing til idhur äuerdelikin atirlösön (*motsv. ställe MP 2 lön 108*) *MP* 1: 161. nidhifara til heluitis dyup thil högfärdinna atirlösön ib 158.)

aterlösna, *f.* **äterlösning**. j dagh lystis os vara atirlösno daghir *Bo* 230.

atermura, *v.* **igenmura**. lät kesaren athermwra iordh kwlona *Lg* 437. athermwrado alla porta *MB* 2: 235. *ST* 11.

atermäla, *v.* **mäta tillbaka, tillmäta ss vedergällning**. mz the mäle skäppo scal idhir atirmälas (*remettetur*) mz hulke j vtmälin *MP* 1: 207. *Bir* 4: (*Dikt*) 269. at honum skuli ey atir mälas j thy sama mäle som han vtmäle androm ib 3: 148. hwart foot stighit som han äruodha for min älskogha skal iak tälia ok atirmäla honom i äuerdelico lifwe ib 4: 413.

ater nya, *v.* *L.*

ater pala, *v.* **stänga med pålar**. villo amynnet ather pala *RK* 1: 1704.

aterplanta, *v.* **äterplantera**. bort tok mit hop swa som mz rotom vprifno trä hulkit aldre kan atirplantas *MP* 1: 276.

aterpröva, *v.* 1) **gendrifva, kullkasta, bringa på skam**. at vanmakta ällir atirpröfwa min ordh *Bir* 1: 55. iak skal atirpröfua oc atiruraka värlzlika kloka manna klokskap *MP* 2: 253. *Jfr* **pröva ater**. 2) **förkasta**. skal han atir pröfwas (*reprobatur*) aff mik *Bir* 3: 332. thetta laghit atir pröwas nw ok forsmas j wärlinne ib 1: 144. thu thol thz i honom som thu atirpröuar oc afwitir i androm ib 4: 358.

aterprövilse, *n.* **pl. & förkastelse, fördömelse**. teknande onda cristna manna atirprövilse ok hedhninganna vmvände *Bir* 3: 117.

aterqvämd, *f.* **återkomst**. *Su* 104.

ater rinna, *v.* **återflyta**. *LfK* 93. *Jfr* **rinna ater**.

ater ryva, *v.* *L.*

atersanka, *v.* **återförsamla, återförena**. wordo athersankade (*adunati*) aff frömande landom *MB* 2: 152.

ater sighia, *v.* *L.*

ater sitia, *v.* **sitta qvar, förblifva**. *Iv* 1162. soma-stadhe läter han barken ater sitia *MB* 1: 223. *Jfr* **sitia ater**.

aterskipa, *v.* 1) **återställa, återskaffa, återgifva**. quinnan . . . badh iomfru mariam . . . atirskipa sik sin son *KL* 100. iak atir skipadhe thik hymerikis arff *Bir* 1: 8. ib 54, 55. atirskipadho the samo goz ib 3: 202. 2) **återställa, återupprätta**. vi scolum thin hedher atir skipa *Bil* 852. 3) **åter-**

ställa, återinsätta. atirskipadho them j thera förre stadh *Bir* 3: 363. — *Jfr* **skipa ater**.

aterskipta, *v.* *L.*

aterskridha, *v.* **skrida tillbaka**. nar jak hafdhe framgangit aat honum (*d. v. s. på vägen*) eet flät atirskredh (*relabebär*) jak eet trin *Bir* 3: 144.

aterskriva (aatir-), *v.* **skriva å nyo, skriva i stället, ändra**. thessin bokin oc reghlan är sumum stadhom scrapadh oc rät oc atirscrifuadh *VKR* 55. oppa sama bladhi . . . är oc scrapat oc aatirscrifuat thet ordhit gardzmestaraus ib. ib 56.

aterslagh, *n.* **återkastande**. swa höght som thera (*solstrålarnes*) aterslagh wintz *MB* 1: 122.

aterslaghin, *p.* **adj. tillbakalagen**. gudhelika thinga skodhan, i hwilke nakor gar fram ena stwnd, ok atherslaghin mz sins hwgx wanmakt gar nidher *Ber* 146. glömda iärnin sina naturu ok wart sliöt ok atirslaghit *Bil* 255.

aterstapa, *f.* *L.* **återstod, rest**. *BSH* 1: 132 (1371). tha scal affradhit oc al rätheet ther aff gaar fölgia huwthsummone oc alla ater stadhur sidhan susteruar thet gozith i wärio fingo, redhelicha wt koma *SD NS* 1: 300 (1403).

aterstadher (aatirstadher. ottherstader), *m.* **återstod, rest, resterande utskyld**. the aterstadher ther i gen sta i waro lande jemptalande *SD NS* 2: 278 (1410). thär stodh än i geen aff the forscrifua markin ränta twa marker aterstadha *SJ* 54 (1441). giffuandes oc giörindes honom idert affrad affratzpeninga aterstäder saköra oc alla andre rettigheter som i oppa cronane vegne plictoge äro *BSH* 4: 1 (1470). ib 175 (1494), 5: 364 (1509). *FH* 1: 201 (1504, *afskr.*), 5: 187 (1504). *FM* 78 (1483), 358 (1508). the ottherstäder anders bengtzson skwille haffwe ib 408 (1509). göra abbatissonne rättan räkenskap bandhe aff vpbyrdh oc swa aff aatirstadhom. huilka aatirstadha han läti aarligha samanscrifua som vpbyrdhena *VKR* 31. *Bir* 5: 113.

aterstanda (aatir-. -sta. other stoa: -stoar FM 346 (1507)), *v.* *L.* 1) **stå till baka, stanna**. at fatökt folk mate swa myklo helder ater standa *Bil* 583. 2) **återstå, vara qvar**. jak hopas til gudz at thz som här atir staa af hans thiänist thz scolum vi annar stadhs höra *Bil* 887. *Bo* 169, 185. *Ber* 243. aff bo jonssons skuld, som tha obetaladh aterstander *BSH* 1: 196 (1387). tha atir star thik änkte vtan pina *Bir* 1: 129. ib 3: 81. han sagdhe hwath honum war komit til handa ok loot ther änkte ater standa *Iv* 1714. iak lot ther änkte ater sta thz iak skrifuath for mik sa ib 5737. i hwilko summo enchte aterstodh wtan fäm marcer pänninga *SD NS* 1: 410 (1405). *FM* 346 (1507). 3) **försumma betalning, vara på rest, innestå**. beskrifua . . . mykit (*för* huru mykit) han aatirstaar medh vm aarith *VKR* 36. *Bir* 5: 117. hwj är thz swa atj medh min skat swa ater sta *RK* 2: 5349. the som än finnas atersta meth thy pafwans oc klosternis offre *SD NS* 1: 415 (1405). nakat . . . ther the atersta vm ib. — *Jfr* **standa ater**.

ater stoppa (-stoppa: -stoppas LB 3: 173), *v.* **tillstoppa**. al finsthir athir stoppa i thy husena man inne ligghir swa at enghin rökir kombir vth *LB* 1: 98. ib 3: 173.

aterstädhis pänningar (aaterstädis-), m. pl. resterande penningar. ehvre om her erich twressons reyse vara kan äller the aaterstädis penninge HSH 19: 91 (1505).

aterstängia, v. tillstänga, tillsluta. atirstängde dörrena mz starkom stänglom Gr 379. varo alle porta atirstängde ib 267. Bir 3: 79. KL 404. — *spärria.* haffdo atirstänkt alla waghana MB 2: 150.

aterstöta, v. stöta till baka. Su 460. Jfr *stöta ater.*

atersvälghia, v. åter svälja. gat ey . . . vt-draghit thz ok ey atirsolghit KL 17.

atersänkia, v. igenfylla, sänka. harstekit lot han atersenkia RK 2: 3103. ib 3153. Jfr *sänkia ater.*

ater sätia, v. quarlemna. Bir 1: 192. Lg 1033, 3: 567.

atersättning, f. tillbakasettande, tillbakagång. oss hopes at for:de rydzser aff slighe tidhende faa noghen miströsth och athersättning FH 7: 96 (1513).

atersöma, v. åter sy i hop. badh han . . . atir-söma skinnit KL 22. Jfr *söma ater.*

atertaka (aater-), v. L. 1) *atertaga, återhämta.* hava vald giua sit lif ok atar taka Bu 139. badh han . . . atirtaka bokena KL 221. athertogh syna kraffther MB 2: 119. 2) *taga till baka, återkalla.* the skulu thera ordh här aater taka lv 3276. ib 3311. atirtok han thz forbudhit KL 352. 3) *återställa.* at laghen som maxan glömdh waro skullo atir taghas (*restituerentur*) MB 2: 285. — Jfr *taka ater.*

ater täppa (aater-), v. L. 1) *igentäppa, tilltäppa, tillsluta.* vm nakor atir täpte nakra the gropena Bir 1: 241. konungs adhran war lidogh oc frii oc enkte aater täpt VAH 24: 323 (1454). hon (*kungs-ädran*) scal ey aater täppas äller forbyggias ib. MB 2: 155, 173. atirtäppa thera mwnna ib 199. LfK 81. annath (*näml. örat*) athertäppe han mz stiärtenom Ber 156. ater täpto siin öron KL 144. Bir 1: 226, 3: 141, 272. atir täppa hans hörsl ib 1: 313. the hafwa atir täpt öghon til gudh ib 277. jak atirtäpte hiärtat at iak skulle ey thänkia rätuis thing ib 3: 59. atir täppa vm licamliko sinnin MP 2: 53. — *spärria.* atirtäppa alla väghana mz stokkom oc krokrom oc fotaanglom Bir 2: 143. 2) *dämpa.* atirtäppir mat lustan Bir 2: 235. — Jfr *täppa ater.*

ater thrängia, v. tränga tillbaka. vtan vatn-anna bräzska atirthrängdis Bir 2: 316.

aterthänkia, v. åter öfvertänka. LfK 71.

ater upbyggia (-opbyggia), v. återupbyggia. atir vp byggia mönsterit Bir 1: 159. ater opbyggia ierusalem MB 1: 23. Jfr *byggia up ater.*

aterupbyggilse (-opbyggilse), n. pl.? återupbyggande. för hans ather opbyggilse Su 64.

aterutfa (aatir-), v. återutlemna. scal han them thet aatirwtfaa vtan alla dwalu VKR 35.

ater vandra, v. eg. vandra tillbaka; affalla. böria menighet ather wandra MD (S) 259.

atervarilse (aather-), f. quarvarande, quarblifvande. PM XII.

atervillelse, n. pl.? förnyad vilja. LfK 18.

atervinna, v. återvinna. kan pen gozen fa atir wnnit meþ laghum SD 6: 170 (1350). Bu 29. Bir 2:

260, 3: 313, 4: (Avt) 185. hafdhe nu atirwonnit mankönit af dyäfflenom MP 2: 101. Jfr *vinna ater.*

atervissa (aather-), v. återbetala. wil jak haanom sina päninga vtgifna aatherwissa SD NS 2: 252 (1410).

atervraka (-vräka), v. 1) *drifva till baka.* som han atir wraka Bo 97. stenane skulu atir wrakas til them som them kasta mote thik Bir 1: 129. 2) *gendrifva, kullkasta, upphäfva.* engin forma ath kränkia älla atirwräka then domin MP 1: 220. iak skal atirpröfua oc atiruraka värlzlika kloka manna klokskap ib 2: 253. — *vederlägga.* atirvrok them mz fäm skälom MP 1: 94. 3) *förkasta.* äru opta atir-wrakin när gudhi Bir 4: 307. — Jfr *vraka ater.*

atervända, v. L. 1) *vända till baka, föra till baka.* pass. opersonl. med dat. honom war illa ather wänt (*han återvände illa, fick en svår återfärd*) RK 1: 3357. 2) *återvända, vända till baka, gå till baka, vika till baka.* tha han wilde räddir ateruända Bil 272. Su 412. sidhan aterwände gudz bardaghe aff folkeno MB 1: 406. 3) *komma att upphöra.* thz atirwändir catarrum LB 3: 69. 4) *upphöra (med), afstå (från).* thz ware bätra at i ater wändin Al 6820. atirwända aff ohöwelikum lek KL 51. ib 128. tha atherwänt är at ringhia Bir 5: 37. tha abbatissan haffwir atherwänt ringhia ib 49. 5) *upphöra.* ey atir wände diäfwlsins ilska än tha Bir 1: 253. ib 2: 17. tha atirwändir ringhia ib 5: 85. — *taga slut.* waar öö hafwer ok tholikt sin thz weet ängin hænna ända ok ängin hwar hon ater wände Al 4708. ther cristin land ather wände ok hedhin land taka widher RK 1: 1329. — **atervända**

sik, vända sig till baka, omvända sig. om thu fullelika wil tik atherwända til mik Su 46. — *refl.* **atervändas, 1) vända sig tillbaka, återvända.** at iak skuli ey atiruendas (*revertar*) til mörkio iordh MP 1: 46. ämuäl vm änglane droghin syndoga män formattin the ey atir wändas älla koma til mik vtan the siälfwe rörin sin vilia til got Bir 1: 256. bätra är ey wnderstanda . . . rätwisone wagh än äpte hænna widherkänno til baka atherwändas Ber 70. 2) *upphöra.* tha tuskarin är borttakin huilas delor oc atiruändhas MP 1: 107. tha som atir wändis ringhia Bir 5: 71. — Jfr *vända ater.*

atervända, f. 1) *återvändande.* ey war gudhi tökelikt (*för tökelik*) pharao konungx aterwända MB 1: 317. 2) *upphörande, uppehör.* far näplica atiruändo af lösläte MP 1: 352. suå at ther ängin ände ella återwände är å tera giri KS 60 (150, 66). badho til gudh . . . vtan atirwändo KL 154. sagho som vtan atiruändo vppa van herra ihesum Bo 205. bidhiande honom wtan atirwändo Lg 817. Bir 1: 104, 146, 183, 2: 182, 3: 224, 422.

atervändelika, adv. Jfr *oatervändelika.*

atervändeliker, adj. Jfr *oatervändeliker.*

at fara (aat-), v. gå, vederfaras. opersonl. vanto the at them sculde tha bätir aat fara än för Bil 851. at honom sculle sa at fara RK 2: 6487. tik är well atfarit Di 85. — Jfr *fara at.* — *refl.* **at faras, d. s. gudh läti honum vel ath faras** Di 212.

atfärdh (aat-), f. [Isl. atferð] det som händer nägon. at wita hans atfärd (*motsvarande ställe Bil*

hwat hanum munde tima 290) *Lg* 991. scriffuo alla thera aatfärdh (*motsvarande ställe Bil* atbyrdh 434) *ib* 1011.

at ganga, *v. L.* *Jfr* ganga at.

at giälda, *v. L.*

atgärp (aat-), *f.* [*Isl.* atgerð] *L.* atgärd, det som göres el. företages mot någon el. något. lagman skal alla säkt vpbara for alla atgiärdhir (för atgiärdhir) biorna oc wargha (uppbära alla böter för försummelse af atgärder som böra vidtagas mot björnar och vargar?) *SD* 4: 408 (1335, *enl. Hadorphs aftr.*). mädh nokrähandä aatgiärdh onytt gör firi hanum *ib* 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*).

atgärning, *f. L.*

atgätas (aat-), *v. refl. L.* behaga. opersonl. thätta är min älskelike son aat hulkom mik väl aatgätz *Bo* 120. *Jfr* gätas at.

atgöma (aat-), *v. gifva akt (på).* wi . . . gatum ey tha atgömt eller swarath *Bil* 535. här ma hwar man se som atgömir *MB* 1: 147. skulu the huxa ok atgöma, medh huem thön vmgånga *KS* 38 (99, 40). hwilkin . . . görla aath gömer hwadhan watn aadhronar wth flyta *Lg* 822. the atgömdo vm han heladhe nakon siukan vm sunnodaghin *MP* 1: 305. skal siälin granlicast atgöma at hon skuli ey styras aff kötino *Bir* 3: 184. atgöma granlica thän dyra kännedomin *Bo* 66. *Jfr* göma at.

atgömin (aat-), *adj.* [*Isl.* atgeyminn] *sorgfällig, aktsam.* wmhugxande oc aatgömen (*sollicitus et diligens*) at wärna them oc bewara them for köld oc frost, hita oc brändagha *Bir* 4: 8.

atgömol (aat-), *adj.* *aktsam, uppmärksam, om-tänksam.* var liofwe herra var . . . skällikir oc atgömol (*discretus et circumspexus*) *Bo* 88. *ib* 18, 89. var vakir oc atgömol (*attenta*) huru hon skulde sinom alra kärasta son taka var *ib* 5. bianna äghare som aat gömol är vm sin by *Bir* 1: 257.

atgöra (aat-), *v. vidgöra, uträtta.* *Su* 355.

athava (aat- oth- HSH 22: 43 (1493)), *v.* — **athava sik**, *bete sig.* at han ey swa grymliga skulde sigh aat haffwa *MB* 2: 325. *Jfr* hava sik at. — *refl.* **athavas**, 1) *förehafva, företaga sig.* vardha thäs vissare hwat han skulle athawas *Bo* 20. *ib* 30, 69, 159, 209, 217. *Bir* 1: 231. *Lg* 3: 84, 249. *HSH* 22: 43 (1493). 2) *bete sig.* manligha aathaffwandis *MB* 2: 325. — *Jfr* havas at.

athughi, *m. L.*

at hugsa, *v. tänka, gifva akt (på).* hwa görla at hugxar *MB* 1: 36.

athughul (athogul. aathughul. aat hoghwl. athoghol. ack. sing. m. athwghwlan *Ber* 10. **athogholan** *ib* 88. *nom. pl. m. athughule* *Bir* 2: 106, 3: 117. **athwgle** *Ber* 6. *komp. athughulare* *Bir* 2: 139, 143, 3: 20, 95), *adj.* [*Jfr* *Isl.* athugall] 1) *uppmärksam, aktsam.* war altidh siälwir aat hugul *KL* 266. vtan thu äst siälwir aathughul vm thic *ib* 281. war iak altidh athogul ok rädh vm mina gömo *Bir* 1: 25. athughulare vm mina helso *ib* 3: 20. *Ber* 107, 152. var athughul vidh thina thanka *Bir* 2: 60. at the varin athughule til sinna jameristna helso *ib* 106. *ib* 139. *Su* 453. war athwghwl af thinom rättilsom *Ber* 150. i them (*Guds budord*) wari tith hiärta altidh

Ordbok.

aat hwgult *LfK* 183. wara warogher oc aat hoghwl mot wranghom tankom *ib* 185. *Bir* 2: 143, 3: 95, 117, 337. *Ber* 6, 10, 58, 88, 136. 2) *sorgfällig, angelägen.* varin athughule (*solliciti*) at göma thes helgha anda samhellis enan *MP* 2: 110.

athughulika (aat-), *adv.* *uppmärksam, andäktigt.* aathughulika bidhia til gudh *KL* 271.

athyggelika, *adv.* *uppmärksam.* se oc skodha athyggelika alt som ther är inne *Lg* 91.

athyggia (aat-), *v.* 1) *gifva akt, vara uppmärksam (på).* hwa görla at hygghir *MB* 1: (Cod. B) 531. at thiin öghon oc thiin öron ware open athyggande ower thetta hws *ib* (Cod. A) 484. 2) *vara angelägen.* aat hyggiandis at ängin skulle vardha lotlös af thy gudh hafde oppinbarat *Gr* 302.

athyggia? *f.* [*Isl.* athyggja] — **athyggio värder?** *adj.* *värd uppmärksamhet el. eftertanke.* är antiggia (för athyggio? *Cod. A* thänkiande 43) wärt *MB* 1: (Cod. B) 531.

athyggil (aat-), *adj.* *uppmärksam, aktsam.* at thu vare vakär oc aathyggil när thinom thankom *Ber* 267.

athäfdhe, *n. pl. beteende, handlingar.* styr thin athäfdhe *Ber* 216. i . . . ordhom oc allom androm athäfdhom *MP* 2: 77.

athäva, *f.* (*i pl. med adj. i n. KS (Fragm.)* 12. *tydiligen genom inverkan af athäve, n.*) = **athäve.** til thera athäuo *KS* 52 (131, 56). — *pl. vnderliga athäfuor* *Lg* 3: 561. ydka mz leek ok skämptan all thön athäor (för athävor) man pläghar j stridh a hästum ok til fot *KS (Fragm.)* 12.

athäve (aathaffue. atäve: -om *MP* 1: 208. *ss fem. har ordet pl. -ir*), *n. och f.* [*Isl.* athæfi] *L.* (*i L. blott dat. pl. athawm VGL IV. 14: 14*) *uppförande, beteende, handlingssätt.* skipa tit athäue serlika epte ty som äldr ok time kunno sik skipa *KS* 21 (51, 22). dygdeligt athäue *ib* 43 (110, 46). — *vanl. i pl. uppförande, beteende, athävor, handlingar (i några af följande ex. kan ordet fattas ss sing.).* seande thera oquämelika athäue *KL* 51. odigdhelikir til alla athäfwē j andelikt sinne *KS (Fragm.)* 12. sik sielfua ok sin athäue styra *KS* 1 (2, 1). til mandom ok manlik at häue *ib* 3 (5, 3). medh höueskom ok dyghdelikom athäuom *ib* 13 (30, 14). i sinom domom ok athäuom *ib* 15 (35, 16). *ib* 14 (33, 16) o. s. v. fik wetha dottrennas aathaffue *Lg* 3: 273. at thu maghe hälog wardha i allom thinom aathaffuom *LfK* 198. lät han vndirsta i sinom athäwom at han offradhe mz modhorinne *Bo* 9. *ib* 2. *Bir* 1: 325, 2: 273, 274, 3: 101, 226. hans athäfwā löslikhet *ib* 1: 219. *ib* 271, 284, 2: 116. ytra kropsens rörilse oc aathaffue *Su* 24. vara gärninga ok athäfwē *Bo* 71. *Bir* 4: 118. iblandh andra kärlekxsins wndherlika gärnigga oc aathäffuer *Su* 23. alla wara gärnigga oc aat häffwir *LfK* 72. nakra skämelika athäffwer at göra *ib* 29. löslatogha athäffwer *Su* 74. — *Jfr* manna-, qvinna-athäve.

atiäld, *n. omhölje.* thridhi a tiäldith war aff hardwk *MB* 1: 495.

atkoma (aat-), *v. komma åt, få tillfälle.* kunne ey rasklika atkoma *KL* 42. *ib* 98. *Bo* 209. *Bir* 3: 96. *VKR VIII, XVII, 43. MP* 2: 59. thu kunne ey aat-

komma thz hortstryka VNB 25. — *med gen.* kunno ey thäs atkoma *MI* 1: 187. *Bir* 1: 70. — *Jfr* koma at.

at kräfla, *v. kräfla*. gaff mik alt thz mith liff at krafde *MI* (S) 220.

at leta, *v. eftersöka, eftersträffa*. at hon (o: gudhelik snille) skal ödhmiukelica oc atuaktelica at letas *Bir* 2: 277.

atletan, *f. L. undersökning*. vndi wara sannind at letän (*vår undersökning om sanningen*) *SI* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). vndi varn dom oc varrä sannind atletan *ib* 605 (1346).

atlipa (aat-), *v. närma sig*. tha som aatledh vars herra stridh *KL* 346.

at lita, *v. L.*

atlydha (aat-. atliudha), *v.* 1) *lyssna, höra på*. thighin oc atliudhin (*auscultate*) huat gudz modhir talar *Bir* 2: 14. 2) *atlyda*. her iwar wiil ingen aath lydha *RK* 3: 3136. — *Jfr* lydha at. — *refl.* atlydhas. *lyssna*. aatlydhins *Bir* 3: 470. *Jfr* lydhas at.

at lägga (aat-), *v. lägga åt, gifva till känna, röja (känslor)*. sporde hwat konungen aat lagdhe *Lg* 220.

atlöghe (aat- MB 2: 296, 331. at löije. aathlöye. atzlöghe. aatzlöghe. ath lyghe Lg 3: 121), n. [Isl. athlægi] 1) *atlöje, spe.* som athlöghe giordhe aff sinom fadhir *ST* 246. aathlöye skam och skadha haffuen i swänskom giorth *RK* 3: 1179. til hadh oc atlöghe fördhe han varn herra i eet hwit klädhe *Bo* 192. *ib* 196. *MB* 2: 149, 152, 296, 331. vtan mans bliughd ok åt löghe *KS* 24 (59, 26). 2) *föremål för atlöje*. wardha hwars mantz atlöghe *MB* 1: 429. *ib* 450. thz thotte then herran at löije (*möjl. två ord: till löje*) wära *RK* 1: (Albr) s. 213. är iak wordhen til gab oc aatzlöghe *MB* 2: 254. allo folke til atzlöghe *Lg* 3: 540. *ib* 121. — **atlöghis ämpne**, *n. ämne till atlöje*. äre thässe ordh oc thenne sidher hægumma full oc aatlöghis ämpne *MB* 1: 308. — **atlöghis ärande**, *n. löjlig sak*. eth wndherliket oc aatlögghes ärande (*rem mirandam et risu dignam*) *Su* 226.

atlop, *n. L.*

at milda (-mylla)? *v. mildra*. ath han skulle then rät ath mylla *MD* (S) 234 (ath skulle dock här möjligen kunna fattas ss infinitivmärke).

at mäla, *v. L.*

at mäle, *n. L.*

at niuta, *v. [Fguth. at niauta] åtnjuta, hafva godt af*. systrenne och brödherne . . . bön oc gudliga tjänisth . . . at niwtande *FH* 4: 81 (1463). *Lg* 3: 315. *MB* 2: 294. skall tig enchte mykit at niwta *Di* 71. lathe iak idher idhran barndhom ekki athnywta tässa idhra gärningh (*med afseende på denna eder gärning hafva godt af eder barndom*), tha wordhe idher ekki fördraghit *Lg* 3: 184. *Jfr* niuta at.

atnöghe, *n. = atnöghia, f. kännis iak mik at hawa opburith fult werdh oc alt effther mith egith at nöghe* *SD NS* 1: 113 (1402).

at nöghia (aat-. ot-. oth-), *v. åtnöjas. opersonl. med dat.* swa som hanom at nöger *SD NS* 1: 60 (1401). swa at honum väl ma at nöghia *lv* 4362. *Al* 8780. swa at mik wäl at nögher *SD NS* 1: 91 (1401). *ib* 106 (1402) o. s. v.

tesse *XII* som . . . bodhom deelom wel oth nögde *FH* 1: 31 (1455, *gammal afskr.*). swa at mik allaledis aatnögghiar *ib* 145 (1490). — lata sik atnöghia at (mädh, um), *lata sig nöja (med)*. at hwilka fiwra manna mietzordhum ok sägn i thesse mato läter mik wäl ok gansklika atnöghia *SD NS* 2: 33 (1408). loto the sik a badha sidhor vm thet skipte wäl at nöghia *ib* 114 (1409). her mz lothe the sigh på alle sydher wel otnögge *FH* 1: 33 (1455, *gammal afskr.*).

atnöghia (ot-. atnöggha. atnöya: -o FH 4: 42 (1455). atnoyga), *f. förnöjande, tillfredsställande, godtgörelse*. thöm (*penningarne*) gaff for:da nielissa arfua . . . wt pädher kolsons arfuom til atnöghio *SD NS* 1: 140 (1402). epter varom eghnom vilia oc godhe atnöghio *ib* 451 (1405). hwilka päninga jak full-elica vpburit haffwer i godhe atnöghio *ib* 2: 248 (1410). *ib* 299 (1410). huilka fornempde fämhundradhe marker kennis iach mik fulllegha vpburit haffua tiil godha otnöggya *FH* 1: 148 (1494, *gammal afskr.*). j myna fulla atnöghio *ib* 2: 82 (1431). til fullo atnöggho *ib* 109 (1437). fföre then kärlek gönst och fwl atnoyga hon mik giört haffwer *ib* 5: 144 (1490).

atnöghian, *f. = atnöghia, f. äpter wara atnöghian* *SD NS* 1: 606 (1406). *FH* 2: 72 (1430, *nyare afskr.*). til godho atnögghen *ib* 5: 16 (1462). *ib* 1: 13 (1426, *nyare afskr.*). til fulla atnöghian *ib* 5: 143 (1490).

atol (aathol. atel. pl. atlar. aatlar), m. åtel, as. at han (*björnen*) maghe halda atolin oc bradhina som han hawir *Bir* 2: 210. swa gyrras soldenar godz som rampn atel *GO* 307. rothna oc illaloktande aatla *Su* 126. aatholen aff leonet *MB* 2: 115. ffan han en döddhan häst och hans aathol reffs af hundom *HSH* 9: 6. aat aff them fulasta aathol *ib* 7. döt fä oc atol *LB* 7: 305.

atqvädhe? *n. [Isl. atkvæði] föremål för omtalande, talämne, visa*. wardha hwars mantz atlöghe oc at qwälde (*för atqvädhe?*) tha (*för thär?*) thu komber fram *MB* 1: 429.

atra (afftra), *v. [Isl. aptra] återtaga*. afftra sin ordh *PM* 44. — *refl.* **atras**, *åtra sig, draga sig tillbaka, ändra beslut, ändra sig*. j takin fast atras *Ans* 227.

atrament, *n. [Lat. atramentum] svärta, bläck*. *LB* 3: 35, 158.

aträkkia (aat-), *v. räcka till (för)*. vm thet aträkkir *VKR* 42. *ib* 75. *ST* 342. engen time aat rakte, om iak skulle sighia oc wthtrykkia alla the plagor *Su* 163. *ib* 182. en lithen skogher aatrekker manghom elephantis *LfK* 84. *ib* 100. godz hulkit tik ma ympnit at räkkia mang aar *MP* 1: 145, 292. *Su* 242. *MB* 2: 156, 238. *Jfr* räkkia at.

atskil? *m. gör försth nedhersta delen oc wäggena j foth högha . . . äffther åtzkillenom* *LB* 9: 111.

atskillia (aat-. oth-. part. pret. -skilder. aad-skyller: -e BSH 4: 150 (1491)), v. L. 1) *åtskilja, dela, söndra*. atskilde (*divisit*) watnit *Bir* 1: 136. war hafwit at skilt ok sundirskipt *ib* 181. — *splüttra, söndra, upplösa*. som . . . atskil sāmiona *Bo* 146. *Bir* 1: 277, 2: 172. — *åtskilja, skilja (föremål från hvarandra)*. aatskil . . . kroppin ok siälina *Bir* 1: 63. at en mwr skal aatskillia badha byggilsinna stadha *ib* 53. ther

met bliffue the tho othskilde *FM* 555 (1512). var huar therat at skildir aff androm *Bir* 3: 424. atskilde j personanna eghelikheth *ib* 448. *ib* 449. aatskilde i husom oc tho saman fögdhe mz godhom vilia *KL* 198. the bliva ij at skildom cellum *ib* 182. al thing varo skapadh först j ophofweno j atskildom (*separatis*) timom *Bir* 2: 298. — *afskilja*, *afsöndra*. aat skilen (*separate*) the städher som wara skulo til flyandhom mannom *MB* 2: 53. — *skilja*, *söndra*, *välla twist mellan*. thz war mothe therat vilia at them skulle nokot at skilia *RK* 1: 657. 2) *åtskiljas*, *skiljas*. tha wij sith ath skildom *BSH* 4: 352 (1503). fredaghen nest effter herrene atskilde *RK* 2: 7144. *ib* 7244. tha torffue riken ey at skilia *ib* 6379. — *skiljas*, *upplösas*, *upphöra*. then sampning strax atskilde *RK* 2: 8769. — *upphöra*, *taga slut*. krononna äghor äro lang ok breed han wet wel hwar hon atskil ok thz her togomen hörer til *RK* 1: 2004. 3) *åtskilja*, *utgöra skilnaden* (*mellan*). wita hwath iordh oc himilen at skil *Al* 9064. kärleken ensamber aatskel mällan himerikes rikes oc fördömlens barn *LfK* 50. 4) *skilja*. *opersonl.* tha monde them sa lanct at skilia (*var det så långt mellan dem*) *RK* 2: 3007. — *vara skild* (*från*), *skilja sig* (*från*), *vara olik*. swa som wärldinna liws aatskil af myrkreno swa ok hælgra manna liws aatskil myklo meer aff thesso wärldzlika liwseno *Bir* 1: 58. at therat reghla . . . swa mykit wara kan litit aafgaar oc aatskil aff sancti saluatoris reghlo *VKR* 6. *ib* 7. — *opersonl.* them atskil oliklika (*differunt incomparabiliter*) *Bir* 1: 368. — *part. pret. skild*, *skiljaktig*, *olik*. skipadhe honum klädhe bonadh atskildan aff androm wärldz mannom *Bir* 3: 368. mz atskildom lith *Lg* 3: 462. 5) *åtskilja*, *urskilja*. skodha ok atskilia mällan syndena ok dygdhelika gerninga *Bir* 1: 69. 6) *förstå*. athskilia ok merkia rath färdhokhet j hiärthane *Gers Frest* 35. 7) *åtskilja*, *skilja*, *slita twist mellan*. them . . . mz minne eller ret ath skilia *MD* (*S*) 229. at the ära aathskilde medh rath *SD NS* 2: 35 (1408). thöm atskilia vm thet skiptit *ib* 1: 558 (1406, *gammal afskr.*). at herra beincts wini oc minna os hafwa at skildhe om alle skipte os i mellom äre *ib* 17 (1401). *BSH* 4: 150 (1491). 8) *skilja*, *slita*, *afgöra* (*en twist*). han hafuir the forda trättona förre atskilt mellom badha delana *DD* 1: 95 (1442, *afskr.*). *FH* 1: 31 (1455, *gammal afskr.*), 143 (1494, *gammal afskr.*). — *afgöra*, *afdöma*. at thätta ärandit är sua aatskilt *SJ* 54 (1441). *FH* 5: 72 (1476). thet ransake ok met retthe atskyllia *ib* 92 (1484). sculle tolf waldgipstis men atskilia allen schada oc owilia som huar hafuer för andre giört *RK* 2: 1700. rättan och owildugan dom sigia, athskillia och döma *BtRK* 190 (1455). — *refl. atskilias*, *åtskiljas*, *skiljas*. swa som eldin ok hitin aldre at skilias *Bir* 1: 115. at wi barnlös atskilioms *SD NS* 1: 297 (1103). *ib* 411 (1405). — *skiljas*, *upplösas*. at the kerlighe bebindingh millan thesse try riken war . . . aatskyldis oc syndradis *FM* 59 (1457). — *Jfr* skilia at, oatskilder.

atskililika (atskölilika. atskillilika), adv.

1) *olika*. ey ärw al thing jämlika älskande wtan atskillilika *Ber* 14. 2) *särskildt*, *hvar för sig*. gaff os atskilelika allom gudelikan kws *Lg* 3: 476. — *Jfr* oatskililika.

atskililiker (aatskililikin. atskilliker. atskillikin. atskillekin), adj.

1) *som kan åtskiljas*, *upplöslig*. än thät (o: ordhit) ware atskillikit (*separabile*) aff gudhi fadhir ok them hælgha anda *Bir* 4: (*Dikt*) 215. önskandis at war kärlika samanbliffwilse skulde haffua wardit äwärdelika oc aldriq aatskililikin *Su* 378. *Jfr* oatskililiker. 2) *skiljaktig*, *olik*, *af olika slag*, *åtskillig*. thässin thry waro atskillekin (*differentia*) aff sik i a syn waru ok smak *Bir* 4: (*Dikt*) 221. swa som syndirua äru mangfalla oc vmskiptelica swa äru ok pinona mangra handa oc atskillica *Bir* 2: 19. 3) *särskild*, *enskild*. ey haffwer jak j tik thz ällir thetta atskililika ällir besynnerlika goth, wtan alt oc thz högxsta godha *Su* 275.

atskililse, n. pl. åtskiljande, söndring. gudz son ther föddis aff fadhrenom wtan al therat atskililse *Bir* 2: 264. the liusins ok myrkianna atskililse *ib* 4: 225.

atskilnaper (aat-. aatskylnadher. atskilnet. atskyllnat), m. L.

1) *åtskiljande*. hans (*dödens*) harda aatskilnadh nalkas nw mik *Su* 239. gudz ordh är . . . räkkiandis alt til syälinna oc andans aatskylnadh *Ber* 268. hvilken broder ey sit öll bethaler for än brödra atskyllnat är (*förr än bröderne skiljas*) *SO* 108. — *afskiljande*. aatskilnaper fra wärzlikom vmgangilsom *KL* 188. — *skilsmessa*. myrkianna oc atskilnadzsins daghir *Bo* 222. i siälinna oc licammans atskilnadh *Bir* 2: 57. *ib* 81. *Su* 131, 248. i waar atskilnadh *BSH* 5: 192 (1507). 2) *mellanrum*, *afstånd*. sadhe hona fulla mz reno hwete swa thrankt at ey ware atskilnadh (*distantia*) mällan korn ok korn *Bir* 1: 382. *ib* 4: 87. 3) *åtskilnad*, *olikhet*. ängillin ok een höuisk människia the hawa en atskilnadh mällan siin *Bo* 42. *ib* 110. *Bir* 4: 95. *MB* 1: 310. *Ber* 75, 144. *ST* 451. *Lg* 3: 433. 4) *urskilning*, *förstånd*. haffuandis aatskilnadh j frestilsom *Bir* 4: 65. 5) *slitande af twist*, *uppgörelse*. thöm for een skiäligh oc winlik oc fulkomlican aat skilnadh *SJ* 54 (1441). — (?) beder jach edher kärlichä, thet i weliä warä fortäncthä, om her twre, som eders atskilnet waar *BSH* 5: 192 (1507).

atskilning, f. åtskiljande. ath thin siäl wtan athskilnyng (*motv. ställe* *Bir* 4 oatskililika 21) bindis til hans som är een gudh j treem personis *VKR* 67.

atskodha (aat-), v. se på, betrakta. abs. iak aatskodadhe (*resperi*) ok sagdhe *KL* 401.

atsköta (aat-), v. gifva akt på. honom ey atskötande *ST* 512. staan oc aatsköten wars herra ihesu cristi iärtekne oc makt oc krafft *Lg* 294. aatskötis granlika at enghin wanskipilse ällir oiämpnadher synis j gulffweno *Bir* 4: 105.

atsköttilse (oth-), n. aktgifvenhet, uppmärksamhet. goda och lärda manna . . . ytelighen akt och othsköttilse *FH* 1: 57 (1486, *gammal afskr.*). *Jfr* oatsköttilse.

atskötin, adj. uppmärksam, aktgifvande. o huru höuiskom thom brudhom bör at vara ok idhelica aat sik atskötnom j sidhom oc ordhom ok gerningom *Bir* 2: 256.

atskötlika (aatsköteliika. atskötteliika), adv. uppmärksam, omsorgsfullt. aatsköteliika rökta siälenna helsa oc jämeristins gagn *Su* 346. läs iak ey swa

atsköttelika oc gudhelika mina tidher oc böner VNB 30. Jfr oatskötlika.

atsnikin, *adj.* = **asnikin**. war både karger och aath snicken (*Cod. A* asniken 22) *Li* (*Cod. B*) 312.

atsnäria (*aat-*), *v.* åtdraga, åtsnöra, åtsnörpa. kiortilin aatsnardhir (*supercinctus non curiose*) *Bo* 189.

at snöra (*aath-*), *v.* åtsnöra. kyortillen aath snördher (*motsv. ställe Bo* aatsnardhir 189) *Lg* 3: 79.

atspyria (*aatspöria*), *v. L.* 1) åtspörja, tillfråga. böm eigh at spurpom *Bu* 150. *Bil* 652, 806. thu wille ey tala, wtan thu wast aatspordh *LfK* 143. aatspöriä andhan *ib* 285. hwar en som tilkomande thing vilde at wita, han taladhe oc aatsporde trän *Lg* 69. thet mål han wardr åtspurder *KS* 72 (175, 78). — *med personens dat.* bröddrom aath spörie *SO* 102. behöffde jngom aatspöriä *LfK* 250. tha honom atspordhes *Lg* 3: 689. — *spörja, fråga.* hanum syntis som han at spurdhe hwat manne han ware *Bil* 253. ey atsporde mere äpter hennes nampn eller heman *Lg* 3: 544. 2) *spörja, erfara, förnimma.* late oss allom tet sama aff eder altiid atspöria *FM* 537 (1511-12?). — Jfr **spyria at**, oatspurdher.

atspyrian (*aatspörian*), *f.* tillfrågande. wtan abbatissonna aatspörian oc orloff *Bir* 5: 42.

atspyrning (*-spörning*), *f.* fråga, spörsmål. mz diwpum at spörningom *Lg* 3: 503.

atstridh (*aat-*), *f.* anfall? hwa kan hawa forbyrdh for dödsins aatstrydh *GO* 544.

atsämias, *v. refl. åsämjas.* opersonl. med *dat.* som . . . them badom at sämies *GS* 41.

atta? *f.?* [*Egutn.* *atta*] *ega?* inter styrlogs gerdi & *atta* kinuls ac johannis *SD* 1: 247 (1225).

atta (*athe SD NS* 1: 230 (1403). **otta** *RK* 3: 487, 3653. **otto** *SD NS* 1: 96 (1402, *gammal afskr.*)), *räkn.* [*Isl.* *átta*] *L.* *átta*. *átta* örtohor *SD* 1: 735 (1230-60). *átta* örtoghæbool *ib* 2: 623 (1310). *átta* marc *ib NS* 1: 24 (1401). *átta* riddara *RK* 1: 2281. *átta* dagha *MP* 1: 24. *ottadagha* äpter sancti martini dagh *RK* 3: 3653. — **attaluter**, *m.* — **attaluts attunger** (*-athonger*), *m.* *áttondedels áttung*, een attalutz athongh *SD NS* 1: 170 (1402, *gammal afskr.*).

attartan (*attirtan SD NS* 2: 266 (1410). **atar-tan** *Bu* 177. **atertan** *SD* 5: 638 (1347); *KL* 299. **atirtan** *Bo* 48. **adartan** *Eil* 534. **addertan** *SD NS* 2: 181 (1409). **adhartan** *Bir* 4: 83. **adhertan** *SD NS* 1: 172 (1402), 243 (1403); *MB* 1: 2; *VKR* 78. **adhirtan** *VAH* 24: 293 (1381); *RK* 1: 3172; *ST* 74. **adhärton** *SD NS* 1: 52 (1401). **adherthon** *ib* 2: 74 (1408). **attan** *ib* 165 (1409), 166), *räkn.* [*Isl.* *átján*] *L.* *aderton*. *adartan* ara gamul *Bil* 534. *atartan* þusand riddara *Bu* 177.

attartande (*adhartande Su* 306. **atdhartande** *Bir* 4: 35. **adhertande** *Lg* 3: 349. **adhirtande** *SD NS* 2: 263 (1410)), *räkn.* [*Isl.* *átjándi*] *L.* *ader-tonde*. henna alders atdhartande aar *Bir* 4: 35. ater giffwa halffwa adhirtanda mark *SD NS* 2: 263 (1410).

attatighi (*ottatye RK* 3: 2883, 2896. **ottothie** *FH* 5: 81 (1481)), *räkn.* [*Isl.* *áttagi*] *L.* *áttagio*. þusanda ok attatighi arom äpte vars härta pino *Bu* 170.

attatighunde (*attatiande Lg* 3: 491), *räkn.* *áttonde*. *Lg* 3: 491.

attunde (*atunde: -a Bu* 6. **ottonde: -a LfK** 255.

ottunde: -a SO 62. **attonde** *MB* 2: 20; **-a MP** 1: 283; *Bo* 255. **attande: -a Bu** 491; *RK* 1: 3302. **atande: -a Bir** 3: 19), *räkn.* [*Fnor.* *áttandi. Isl.* *átta*] *L.* *áttonde*. fran enom attuntädagh iulä oc til annärs *SD* 5: 639 (1347). fra attundadagh jula *Bil* 466. attunda aarith *MB* 1: 373. attunda pundit *Bir* 1: 239. — **attun-dedel** (*attendedeel. attendel*), *m.* *áttondedel*. lot vp laurenze . . . en attendedeel i thet stenhuset . . . huilken attendel i sama husit . . . laurenz köpt haffde aff . . . jordan diekn *SJ* 233 (1454). — **attun-deluter** (*attundelother*), *m. L.* *áttondedel*. hawer jak vnt henne . . . en attundaloth innan fiskeoosith *SD NS* 1: 170 (1402). *ib* 425 (1405).

attunger (*ottingh*), *m.* [*Isl.* *áttung*] *L.* *átton-dedel, áttung*. a) *áttondedel af en tunna*. j ottingh sike mager *FM* 607 (1513). b) *áttondedel af ett härad; se attungs bro, attungs man*. c) *se följande ord*. — **attungs bol** (*atans-*), *n.* *áttondedel af ett bol el. hel gård*. vnum bool et vnum attungxbool *SD* 4: 170 (1330, *gammal afskr.*). vnum attungxbool in sybbaby *ib* 173 (1330, *gammal afskr.*). vnum fyärdingybol et vnum atansbol terre *ib* 307 (1333, *gammal afskr.*; *alla tre ställena afse Åland*). — **attungs bro**, *f. L.* — **attungs man**, *m. L.* *af en áttung (áttondedel af ett härad) vald föreståndare vid aflemnande af skipreisten och andra gårdar*. omnes et singulos exactores attunx-men et mæzmæn de singulis prouincijs et parochijs de veritate dicenda prestare fecimus juramentum *SD* 3: 271 (1316), 275 (1316).

attunger (*atunger: -ung SD NS* 1: 633 (1407); **-unga** *ib* 634. **atungher: -ungh SD 3: 417 (1349). **athunger: -ung** *ib* 287 (1316). **attonger** *ib NS* 1: 227 (1403). **athonger: -ong** *ib* 1: 23 (1401). **attanger: -anga** *ib* 47 (1401)), *m.* och **attung** (*SD* 1: 730 (*i vidim. af* 1281)), *n.?* *L.* (*antages i allmänhet vara samma ord som det föregående och således ursprungligen beteckna: áttondedel; ss det hela har företrädesvis ansetts dels en hamna dels en by*) *en viss enhet för jordens uppskattning och för jordmättet; särsk. i VGL och ÖGL bestämd ss delningsgrund i by*. Ordet brukas i synnerhet i urkunder som röra Östgöta lagsaga, enstaka äfven i urkunder som afse Upland, Närke och Värmland. *Se Schlyter, Ordbok s. 52 f., Bergfalk, Svenska jordens beskattning s. 67 f., Strinnholm, Svenska folkets historia 4: 668 f., Styffe, Grundregalernas uppkomst i VAH 24: 284 f. och Skandinavien under unionstiden, 2 uppl. s. 193 f., Hildebrand, Sveriges Medeltid 1: 249 f., Falkman, Om mått och vikt i Sverige 1: 149 f. På Latin återgifves det med octonarius, hvilket förekommer SD* 1: 140 (1200), 159 (1208), 278 (1233-47, *gammal afskr.*), 379 (1256), 401 (1260), 534 (1278), 542 (1279), 587 (1281), 2: 10 (1286), 3: 44 (1312), 167 (1314, *nyare afskr.*), 511 (1321), 627 (1323, *gammal afskr.*), 4: 380 (1334, *gammal afskr.*), 5: 198 (1343). *Ofta nyttjas äfven de latiniserade formerna attungus, attongus, attingus, attongia, octinga. octo octingas in riseberge. III octingas in sneuerwy. IX octingas in fuelstaht. II octingas in gilbergh . . . in mosebuy VI octingas. duo in ruuinge. I octingam in piscatione wermelandie SD* 1: 682 (1180:talet—1202). vnum attungum in yggelesthorp**

& alium attungum in vdsnes . . . pro tribus attungis et dimidio in villa que dicitur næs . . . permutasse *ib* 447 (1268). vnam mansionem in osgocia que vocatur orlundir quinque attungos sub se continentem quorum quilibet valet quinquaginta marcas denariorum . . . ordinasse *ib* 482 (1274). assignamus . . . xvi attongos de quibus soluuntur xx & i marc denar. annuatim *ib* 494 (1275, *gammal afskr.*). decimam partem attungi in quo duodecim spannonnes seminare consueuimus annuatim . . . pro viginti quatuor marcis denariorum . . . vendidisse *ib* 2: 358 (1302). quandam villam in ølandia nomine sweabodh vbj duodecim attongie terre habentur . . . contulimus *ib* 1: 166 (1212, *gammal afskr.*). pro qua marcha terre eadem domina k. abbatissa mihi meisque heredibus vnum octonarium dictum atungh terre ølandie scitum [o: situm] jn villa frøslundum . . . appropriavit *ib* 3: 417 (1319). curiam meam in grinnaby . . . habentem quinque attongos terre arabilis . . . do *ib* 427 (1319). vnum attingum terre cum dimidio et duodecima parte attingi in olafzthorp in parochia caughte, ac dimidium attingum in parochia kærne, osgocie, cum omnibus suis adiacenciis, videlicet domibus. agris. pratis. siluis. et pascuis . . . contulisse *ib* 5: 69 (1341). quartam partem vnus attongi per totam siluam in thorberghum . . . vendidisse *ib* 348 (1344). *ib* 1: 553 (1279, *gammal afskr.*), 707 (1258-82), 708, 2: 4 (1286), 5 (1286), 141 (1292), 3: 584 (1323, *nyare afskr.*), 627 (1323, *gammal afskr.*), 4: 6 (1327, *gammal afskr.*), 17 (1327, *nyare afskr.*), 18 (1327, *nyare afskr.*), 56 (1328, *gammal afskr.*), 163 (1330), 171 (1330), 185 (1330) o. s. v. — i svensk form. mansionem in myclæby cuj duo attung quarta parte minus attinent . . . mansionem in meamber cui attinet aliud dimidium attung . . . relinquimus *SD* 1: 730 (*i vidim. af* 1281). quarta pars vnus attung *ib* 5: 628 (1347). dimidius attunger vno tølting minus *ib*. huaa tilldömth hærre vlwe haqonsson een attung ok een haluan attung i wamlaby medh alle þera tillagho *ib* 6: 18 (1348). tve attonga i kulstathom *ib* *NS* 1: 201 (1402). mit gooz fiastadha som ærw fyre attunga oc en fiærdhungx attunger *ib* 369 (1404). gifwer jac . . . en twæskipadhan attung *ib* 686 (1407). lego monasterio in alwastrum . . . vnum attung terre in raby *SD* 3: 16 (1311). lego . . . dimidium athung terre in sandum *ib* 287 (1316). iij attunga iordh *ib* *NS* 1: 97 (1402). iak hawer salt . . . en attong iordh i myklaby *ib* 157 (1402). fira attanga halft anath spanz affgeel mindra ii skoohsby iordh *ib* 47 (1401) ens spanz afgæld minna än twa attonga iordh *ib* 71 (1401). mit gotz twa atnungä (*för* attungä) atta spantz afgield minna *ib* 633 (1407). än atung oc thry spantz afgield iordh *ib*. i styninge en attung i änginne oc en fämptalutz attung i akrenom *ib* 98 (1402). vid-erkännis . . . myk hafua gifuit . . . alt thet iak agher i awerstadhum, ower haluan annan attongh iordh i rätto mälningh, i aker oc änggh, i skoghe, i wato oc thorro, innan by oc vtan by, i tomtom oc tomta stadhum *ib* 584 (1406). *ib* 23 (1401), 27 (1401) o. s. v. *Ytterligare ex. på användningen af förevarande ord finner man hos Styffe, Skandinavien under unions-tiden 2 uppl. s. 193; Hildebrand, Sveriges Medeltid 1: 251, 252, 253, 254; Falkman, Om mått och vikt i*

Sverige 1: 150, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 162. Jfr attaluts-, fiærdhungs-, fämptaluts-, half-, slättungs-, toltungs-, tvälytis-, thridhiungs-attunger. — attungs land, n. L. Jfr half attungs land.

atvakt (aat-), f. uppmärksamhet, omsorg, akt, aktgifvenhet, andakt, allvar. wakerlik atwakt *Bir* 1: 296. wari gran atwakt . . . at gudh retis ey til wredhe *ib*. hawin . . . aatvakt (*attendite*) vm idhir *KL* 165. *ib* 196. *Bo* 18. *VKR* 27. *Lg* 3: 515. här om skulu werk mestare haffua atwakt at thz ikke skeer *SO* 49. hwat ysfogitten til see ok aathwacht haffua skal *ib* 188. aatwakt til sinna siäl *Ber* 256. at huaa granna atuakt aff thera näfst ok rättisom *Bir* 3: 258. haf atwakt och wana at läsa i gudhelikom bokom *Ber* 136. oss til trængher stor vmsorgh oc mykin atwakt oc hugxsens wakan oc föresyn at en släkt j israel os skuli ey förgaas *MB* 2: 140. göra smålikasto ämbite . . . hwilkin han fulkompnadhe at mykle aatvakt *KL* 252. vpfostrade sin barn medh mykle atwakt *VKR* 1x. skalt thu gifwa thik vin vm mz höxste atuakt at thu vari ther när *Bo* 170. skodhas innerlica mz alle hugxsins atuakt *ib* 180. hördhe thänna känne-dom mz alle aat vakt *KL* 209. atwakte mz alle idhn ok atwakt *Bir* 1: 54. *ib* 1: 163, 3: 167, 229, 467, 4: (*Dikt*) 251, 257. *VKR* 6, 60, 70. *Lg* 664, 668. *Ber* 103, 229. mz huru mykle aatvakt guz thiänisto man idhnathe at göma ödhmiuktinna dygdh *KL* 213. *ib* 254. tee gudhi mz kärlek och atwakt thins hiärta samwit *Ber* 135. *Jfr avakt.*

atvakta (aat-), v. L. fästa uppmärksamhet vid, gifva akt på. här seal war lensman atwactä *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). som . . . natwran siälff diktat oc wiisar allo mankynino i hwariom som atwaktar *MB* 1: 451. *ib* 28. *Bo* 16. atvaktin hwat j skulin göra thessom mannom *KL* 141. hon aatuaktadhe granlikä hwat paulus sagdhe *ib* 159. *MP* 1: 28. vm biscopin vil atwakta huru han tok waldit tha atwakte först hwat hällir han tok älla astundade biscopts döme for sina skuld älla for gudz skuld *Bir* 1: 316. ey akta the älla atuakta at minzsta synd vm mannin lustas j hænne är honom ympnin til äwärdhelika pino *ib* 112. *ib* 114. atwakte mz alle idhn ok atwakt at ey kome en päningir til bygninginna hulkin som ey är wäl ok rätnislika afladhir *ib* 54. *ib* 310. *VKR* 9, 35. *PM* 24, 28. — *med ack.* atwaktin thy idhur hiärta *Bir* 4: (*Dikt*) 254. granlica atuakta oc skodha varn herra *Bo* 49. vm han atwakta mit wald ok godlek *Bir* 1: 184. *ib* 8, 238, 2: 81. — *med dat.* lydhande oc atuaktande villonna andom *MP* 2: 85. ensamne gude-like snille aath wakta *Su* 2. thy högxsta godha . . . ffuldelika aatwaktande mz hetom kärlek *ib* 260. at thu maghe atwakta ensamnom gudhi *Ber* 217. — *med prep.* gömin oc atuaktin vm thetta *Bir* 2: 143. *VKR* 28. at granlica atuakta aff (*de*) sik siälffwom *Bir* 2: 326. *ib* 3: 258. — *tänka på, söka. med inf.* atwakta at göma tholomodh ok lydhno *Bir* 1: 117. *ib* 121. — *Jfr vakta at samt avakta.*

atvaktan (aat-), f. betraktande. j thäs aldra högxsta oc aldra wärdogasta waldsins granlikasta aatwaktan oc andelika skodhan *Su* 337. — *uppmärksamhet.* wtan hogxsens at waktan *LfK* 61. — *Jfr oatvaktan.*

atvaktelika (-liga), *adv. uppmärksamt, andäktigt, med omsorg, noggrant.* hördhe atractelikä hans kiännedom *KL* 144. at paulus swa aatuaktelika gömde thz ordh *ib* 201. badh atuaktelica *ib* 322. *Lg* 824. vm thw atuaktelica (*attente*) ranzsakar oc granlica skodhar thz som i the sermone sagdhis *Bo* 178. *ib* 220. *Gr* 324. *VKR* XVI, 60. *Bir* 1: 272, 275, 309, 2: 23, 69, 83, 3: 26, 77, 241. *MB* 2: 57, 126. atwaktelica göma sina vndirdana *MP* 1: 26. hedhras oc dyrkas atuaktelicare *Bir* 2: 286. styra atwaktelika sin likama *ib* 4: (*Dikt*) 251. thiänto honom athwaktelika *ST* 245. atwakteliga til läste hwsens döra *MB* 2: 77. graffwer han aatwakteliga ther til han findher them *Lg* 822. — *Jfr* **oatvaktelika**.

atvakteliker, *adj. uppmärksam, noggrann.* mz atuaktelicom (*attenta*) thanka *Bir* 3: 243. *ib* 4: (*Dikt*) 268. *Ber* 62, 139. om hwilka han wil haffua atwaktelika (*sollicitam*) rökt *Bir* 4: 5.

atvaktilse (aat-), *f. uppmärksamhet, omsorg.* teknar . . . prestins gudhelika aatwaktilse j allom görandom thingom *Su* 308.

atvaktogher, *adj. vaksam, på sin vakt, uppmärksam.* som är sins hosbonda atwaktoghir gömare *MP* 1: 54. swa mykit atwaktoghare skal huar vara j sinne styrils *ib* 80. the äru . . . atwaktoghe (*solliciti*) ok vmkringh skodhande j görande thingom *Bir* 1: 259. han skal wardha thes atwaktogare at göma sik *ib* 283. gör mannin . . . atuaktoghan vm sik siäluan *ib* 2: 45. *ib* 58. war . . . atwaktogh af (*attenta de*) thinne helso *Ber* 150. hänna öron vaaro atenast atwaghtogh til (*intenta ad*) the thing hwilkin som tilbordho gudz äro *Bir* 4: (*Dikt*) 251.

atvaktol (aat- -ul), *adj. vaksam, aktsam, uppmärksam.* atwaktul (*sollicitus*) at taka sik waro fore forsatom ok forrädilsom *Bir* 1: 267. är atwaktul at hans gooz skuli ey vtgifwas . . . onyttelika *ib* 334. *ib* 2: 32, 3: 45. atuaktol vm sik *ib* 2: 282. *ib* 332, 335. atwaktol wm wärlidinna fafängho *ib* 1: 334. atwaktol oc idhin j godho *MP* 1: 184. wari beskedelikin, spakfärdogher, troen, aatuaktul *Bir* 5: 96. *ib* 3: 176. *VNB* 29.

at vara (aath-), *v. L. tillsäga, påminna, uppmana.* lotho konung karl saa at wara sit rad alt saman kalla *RK* 2: 8227. — *varna.* jomfru maria loth honom aathvara *RK* 1: (*sfgn*) s. 175. — *Jfr* **vara at**.

at vinna, *v. vinna.* som til skips först stridh at wan *MD* (*S*) 219. — *refl. at vinnas, räcka till?* hånöm må peninga ok godz at vinnas huru han thöm hälzt förgör *KS* 35 (90, 37). *Jfr* **vinnas at**.

atvist, *f. L.* — **atvistarmaper**, *m. L.*

atäskia, *v. fordra, kräva, göra fordran el. kraf.* ner jach eller richesens rad heltzt oppa atesker *BSH* 5: 95 (1506).

athanke, *m.* 1) *ätanke.* hafwi thz for öghom ok a thanka *Bir* 1: 85. mz innelikom athanka oc hiärtans warkunnan *ST* 167. *ib* 180. — *omtanke.* hafdhe mykla wärlzlica thinga säuinno oc athanka *KL* 321. — *eftertanke.* mykyn athanka hafdhe clemens at finna oc vthleta vm nokot liiff skal wara äptir thenna lykamlika dödhin *ST* 39. 2) *afsig.* hult stadugt pa sin förstadgadha atanka *MB* 2: 287.

athrängia (aa-), *v.* 1) *påtränga, tvinga.*

atrengiande fatigdomen *FII* 5: 23 (1464). *ib* 30 (1465). j alla nödh thöm kunde atrenga *Lg* 3: 540. störstä nödhenne jemuel atrengände *ib* 560. 2) *tränga, behövas.* är thet swa, at heratrenger i nokon matho *BSH* 4: 291 (1501). om her nogot atrenger *ib.* om a trenger *ib* 5: 92 (1506). huar aatrenger *ib* 289 (1508).

athrättelika, *adv. envist.* *ST* 34.

athrättin, *adj. envist.* *ST* 70.

apänkiande (apiänkiande *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*)), *part. adj. betänkande.* *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). — *omtänksam.* tw huxar oc äst mykit a thänkiande (*sollicita*) hwru tw scalt lowa mik ok hedhra *Bir* 1: 21.

athänkilse, *f. ätanke.* *LfK* 31.

auguste? *m. Augusti.* augusta manadh *Al* 4883.

a vak, *interj. o ve!* a wak the iämmirlike nödh *RK* 1: s. 168.

avakt? *f. uppmärksamhet, omsorg.* skalt thu halda och göma thz mz alle awakt (*för atvakt?*) och gömo (*sollicitudine et custodia*) *Ber* 221.

avakta? *v. gifva akt på.* awaktin (*för atvaktin?* *attendite*) at ey thwngins idher hiärta af kräselike födho *Ber* 86.

a vapn, *se a*, *prep.*

avatu (aa-), *n. ävatten.* än thz warder sudhit ij aa watne *LB* 5: 80.

avaxter, *se aväxter.*

ave maria, *f. Ave Maria.* läsa . . . ena aue maria *SD NS* 1: 551 (1406). hon haffuer känt oss aue mariona *Lg* 3: 22. ena-aue maria scal hwart idhra läsa *ib* 26. aue marian *ib*.

avi (ahwi *KL* 24. **ä wi** *MD* 62. **awy. awe)**, *interj. [Fdan. avi] o ve! ss uttryck af sorg.* awi mälte the stolta fru *Iv* 1237. *Al* 8990, 10067, 10127, 10426. awi wi hawum mist troyllum *KL* 7. awy the sorgh iak aldreg forwinder *RK* 1: 627. *KL* 24. *Fl* 361, 377. *Fr* 2032. awi at iak föd var awi *ib* 1406. awi at iak skulle wardha föd *Al* 2889. awi at han thz ey häller loot *RK* 1: 3743. awi mik . . . at iak ij wärlidne lifuande är *Fr* 2391. awi thz han ey här wära ma *Iv* 2470. *ib* 3174, 5096. *ST* 123. awi mik salogha *Bu* 520. *Bil* 475. awi sötasta syni *ib.* *Iv* 1282. awe är os a thenna dagh *ib* *Al* 10475. *ib* 6961. awy mik wslom *Su* 40. — *ss subst. n.* thz war we ok thousand awi *Al* 2888. idhar löön wardher pina oc mykith awi *ib* 6732. — *Jfr* **ovi**.

avik, *n. ögonblick?* tha fik thän rese ij thz awik (*Cod. BDEF wik*) eet slag *Fr* 1030.

avisning, *f. L.*

avita (afvita. affvita. -er, -te eller -adhe, -ter. impf. aweet *Ansg* 245), *v. [Isl. ávita] före-vita, förebrå. med personens ack.* guz moþer auite riddaren *Bu* 20. hördhe hona han awita *KL* 14. awitadhe hona at hon war mz barn *ib* 112. at thw afuitir thic siälfulan *ib* 285. awiita han oppenbarlika *MB* 1: 365. ängin ma awiita them som fulle äre aff sinne natwro *ib* 111. affwitte them oc snybde bradhlika *ib* 422. epter at dismas hadhe swa awiit gesman *ib* 2: 387. togh at awiita sina husfru ewam *Lg* 90. *LfK* 141. the monde tha mig så mykit åwithä *RK* 3: 4281 (*sista forts.*). awitto sik inbyrdhis *Bo* 172. awitto han oc rögdho mangom lundom *MB* 2: 373. han awitte them

for osidhi *Bil* 86. — *pass.* hon vardhir straffadh ok auith mz skam oc obrygdhilsom (*opprobrio redarguitur*) vm hon findz ohöuisk *Bir* 3: 113. kanunkin a vitis ok straffadhis (*arguebatur*) *ib* 1: 321. tha afwitis han oc callas (*arguitur*) suasom drapare *ib* 2: 269. ware wärdhir at awitas (*anlagas*) ok dömas for ondan vilia swa som for gerningh *ib* 1: 111. *ib* 191. the auittos (*reprehendebantur*) ther fore *Bo* 126. *ib* 141. — *med personens dat.* awitadhe hanum hwi han giordhe ey som hanum war budhit *Bil* 283. — *förebär för, klandra. med sakens ack.* toko the thz fore som the matto afwita oc straffa *Bo* 122. starklica afwita (*reprehendere*) jdhirs kötz astundilse *Bir* 2: 88. awita annars willo *Ber* 149. affwitte oc straffuadhe (*arguebat*) roms inbyggjara owirgang oc synder *Bir* 4: 57. — *pass.* thz som mäst är auitande *Gr* 286. skalt thu ey dröuas at min ordh awitas for lygn (*arguantur mendacii*) *Bir* 1: 297. — *med prep.* af. auitadhe (*arguebat*) aff godhgerninganna othokka *Bir* 3: 418. — *med prep.* a (pa). auithä pa hans snödhä lifuerne *LfK* 215. — (awitte för aminte? awitte han them the vndirliga gärninga som gudh haffde fordhom giort *MB* 2: 326.)

avitan, f. [*Isl.* ávitan] *förebäråelse, bestraffning.* sagdhe hanum thagar hwat han huxade mz söthe awitan *Bil* 697. jnsändher sin straffilse oc awitan i tith hiärta *LfK* 31.

avitande wärdher, adj. *klandervärd, straffvärd.* ware hon (o: maria) ey awitande wärdh (*Cod. B* awita wärdh 561) *MB* 1: 398. *ib* 449. synden är ee awiitande wärdh (*Cod. B* awita wärdh 538) *ib* 141.

avitare, m. *tadlare, bestraffare.* *Ber* 233.

avite, n. L. — **avita wärdher, adj.** *klandervärd, straffvärd.* *MB* 1: (*Cod. B*) 538, 561, 562. — **awitis ordh, n.** *förebärående ord.* möddo the han . . . mz awiitis ordhom *MB* 1: 309.

aviteliker (-likin. -liken. affwitelikin *Bir* 5: 23), **adj.** 1) *straffvärd, tadelvärd.* hwat seer thu avitelikit (*reprehensibile*) j thänna här nar star *Bir* 1: 372. han är avitelikin ok straffande (*reprehendendus*) j androm trem thingom *ib* 373. *ib* 2: 30, 3: 305, 5: 23. *MP* 2: 240. *Ber* 103, 106. *Jfr* **oaviteliker.** 2) *bestaffande.* blandha . . . iblandh söth ordh nakor awiteliken (*inreparatoria*) *Su* 115.

avitilse (auitelse. afwitilse. afwitelse), n. pl. och f. *förebäråelse, bestraffning, klander.* hardh ordh oc auitilse *KL* 14. mz awitilsom *ib* 97. samuitsins motbit ok afwitelse *Bir* 3: 186. vm nakar stunge han mz hwasse ok bitirlike auitilse (*correctione*) *ib* 1: 64. nar nakrom sändis breff hiolt thz breff afwitilse ok manilse *ib* 3: 418. mot afwitilsom *ib* 2: 157. *ib* 223, 230, 3: 11. *Ber* 61, 62, 64, 230. *LfK* 141. mz mykle awitilse *MB* 2: 405. tala ey thz thin owin maghe gripa thik til awitilsa (*quod indigne suscipiat adversarius*) *Ber* 103. nyta hardha auitelsa hamar *Bir* 2: 230. hwat thz vare hällir glädhis sangir älla helsama auitilsa breff (*littera reprehensionis salutaris*) *ib* 3: 418. thetta är ey afwitilsa breff *ib*. taladhe the mz awitilsa röst (*voce increpationis*) *MB* 2: 402. höre awitilsa ordh (*verba increpationis*) *Ber* 62.

avugher (-ogher. -igher), adj. [*Isl.* öfugr] *L.*

bakvänd, baklänges. gingo awogha (*retrosum*) *MB* 1: 173. *Di* 53. *SGG* 134. — *förrädisk.* förde awigh skiöl mooth sin rettha herra och foolsterrike *BSH* 3: 298 (1471). som fört haffue awug skiöld emot theres rette fädernis ricke *ib* 5: 306 (1507). *Al* 1668. — *Jfr* **ateravugher.**

avund, se afund.

avunda, se afunda.

avärk (owerk), n. [*Isl.* áverk] *L.* *áverkan, olofligt bruk af annans egendom.* dömdes . . . för owerk *BtFH* 1: 139 (1507). for owerk han giorde pa lauris änger *ib* 148 (1506). för owerk the giorde wppo prestens bast skoogh och änger *ib* 169 (1506). *ib* 200 (1509). dömdes . . . tesse . . . hwar tere sak til iij m. för äthäbötter och awerk *ib* 161 (1508). *ib* 166 (1508), 138 (1507), 201 (1509), 281 (1508) *o. s. v.*

avärka, v. L. *bruka, nyttja.* byggia oc awerka sin deel *GS* 58 (1474). then hopen . . . intagha, täppa oc awerka sigh til gagn *ib*. awerkar hans lutt *ib*. — *oloftigt sätta sig i besittning af, oloftigt taga.* dömdes ffrv anna xvj k[arp] korn igen wtaff tartilaby som the haffua awerkät aff hannes landbo *BtFH* 1: 205 (1509).

avärkan, f. L. 1) *förmärmelse, våld, miss-handel.* gör och naghén averkan eller owerwaldh appa honom eller hans thienere *HSH* 19: 13 (1480). hoo awerken a annen gör *BSH* 5: 512 (1512). 2) *áverkan, olofligt bruk af annans egendom.* *BtFH* 1: 127 (1464), 128 (1464). gör ther någon åwercken åå *SO* 292. *ib* 294. *Jfr* **akra-, iorpa-, skogha-avärkan.** 3) *verk, vattenverk.* kerdhe opa ena awerkan i enom ström *VAH* 24: 318 (1414). then awerkan hindra *ib*. ny awarkan (*för* awärkan) ma icke schada the gamla *GS* 57 (1474). haffue han forbrutit sina awerkan *ib*.

avärke, n. verk, byggnad, särsk. vattenverk. al miin hws oc awärche *SD NS* 2: 522 (1412). fyrscripna godz var häradsins almenninger . . . oc wreta clostor ägher awerken *BSH* 2: 66 (1399). dömpdom vi . . . for[nämp]da wreta clostre thera awerke at behalda *ib*. kennomps wi tildömt . . . wreta clostre awerkin aff them ström *VAH* 24: 318 (1414). dömis nielis aruidzsons arwom afuärchin wppa them strömenom *ib* 319 (1414). ath lösa auärchen aff strömenom *ib*.

avärknäper, m. arbete. györ nokrä handa awärknäp *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*).

avärkning, f. L. *Jfr* **akra avärkning.**

aväxter (affväxter. avaxter), m. [*Isl.* ávöxtr] *L.* 1) *det som växer på något, växt.* jordhin rördhis mz allom sinom thunga ok auäxstom *Bir* 2: 264. the . . . som hawa litadhan ögxsten mz nakrom awäxt *MB* 1: 80. 2) *gröda, afkastning.* ympuin iordhinna affuäxtir *MP* 1: 256. epter thy som solen skipar sik til war epter thy timis iordhinne affväxter *MB* 1: 44. skipadhe han henna (*jordens*) awäxt *ib* 58. skapadhe thridhia dagh alzskona iordhinna affwäxt *ib* 59. *ib* 61, 86, 162, 238, 340, 427. som offrin the iordhenna afuäxte som laghin biudha at offra *MP* 2: 225. tha wardir mökit korn oc awexta öfre *LB* 3: 185. bar honum hundradha awaxt *MB* 1: 209. samansanka frwkt oc affwäxt *ib* 372. — *Jfr* **arsädhis aväxter.**

ax (**agx** MB 1: 90; *Bir* 3: 111, 112), *n.* [*Isl.* ax] *L.* ax. the wridhu kornit w axomen *Bo* 50. rätauist är at . . . kornit (o: skuli) starklica thryskias at thz skuli skilias fran agxeno oc agnine *Bir* 2: 55. *ib* 3: 111, 112. MB 1: 90, 2: 210. — *Jfr* **korn-**, **rogh-ax** samt **oaxaper**.

axl (-ar), *f.* [*Isl.* öxl] *L.* axel, skuldra. huilkin eth kors bar a sinne axl *Bil* 595. at leta äpte thy tappadho fareno hulkit thu bar a thinom eghnom axlom atir til himerikis hiordh *Bo* 35. bondin hawir hardha axlar *ib* 134. *ib* 99, 182, 197. *KL* 22. *Bir* 3: 347. MB 1: 204. *Fl* 1878. *Iv* 4585. *Su* 350. MB 2: 408. hwg honum hwffwdit i axlena ned *RK* 3: 4265. — **axla ben**, *n.* [*Isl.* axlarbein] *axelben*. *Fl* 1848. — **axla smidhe**, *n.* *smidda prydnader för axlarna*. hängde pa sikh axla smidhe oc arma smide MB 2: 162. *Jfr* **arma smidhe**. — **axla värker**, *m.* *värk i axlarna*. *LB* 6: 106.

axla (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*N.* axla] 1) *lägga el. taga på axlarna*. hwar som äi axlar hetto äller hat (*blottar hufvudet genom att nedfälla hufvudbetäckningen på axlarna*) *SMG* 150 (*jfr* *Ihre*: *iviraxlader*; *Schlyter*, *Ordbok* *ivin axlaper*). 2) *öfverlägga, underhandla*. tha ther om war länge axladh (*cum diu de his consilium ageretur*) MB 2: 323. the axladho swa länge at orpha kyste syna swäro *ib* 208.

axlan (äxlan), *f.* *öfverläggning, afhandlande*.

vta alla kloka ranzakan älla framfolslika äxlan äller disputeran huat hwart skal betydha MB 2: 331.

axla tan (oxla-), *f.* [*Sv. dial.* axlatand. *Jfr* *Isl.* jaxl] *oxeltand, kindtand*. tha ypnadhe äller vplath herran gudh axla tannena (*molare dentem*) j asna käfftenom MB 2: 119. — **axla tanna värker** (oxla-), *m.* *värk i oxeltänderna*. tz duger for oxla tanna werk *LB* 7: 146.

axul (axol. axel. *pl.* axlar), *m.* [*Isl.* öxull] *L.* 1) *axel, hjulaxel*. axolen och naffuan a hywl-emen *Lg* 3: 143. the som widher thorfua axla *TB* 77. — *med hänsyftning på Axelssönerne*. *RK* 3: 2563, 2564, 2567, 2570, 2701, 2929, 3126. axel släkten *ib* 2583. 2) *dörrhake, vändtapp, gångjärn*. j dorra hakomen hulke som tilföghias agxlomen (*postibus*) *Bir* 2: 91. ey kunno dörrin hängia vta axla (*sine cardinibus*) *ib* 1: 295. j hans skrine hwars look hängiande war swa som vppa fyrom axlom älla hakom *ib* 61. skrin . . . hulkit som hängir mz fyrom fallande axlom (*cardinibus casuris*) *ib* 63. — *Jfr* **dura axul**. — **axuls digher**, *adj.* *L.* *Jfr* **axuldigher**.

axuldigher, *adj.* *L.* *axeltjock, så tjock att deraf kan göras en hjulaxel*. hugger man eek axull dighra *TB* 76. hugger . . . axul dighra ek *ib* 77. *Jfr* **axuls digher**.

axul stor, *adj.* *L.*

axul ämni, *n.* *L.*

ayrkia, *f.* *L.*

azl, *n.* [*Dan.* aadse] *åtel, as*. eeth rutit azl *ST* 183.

B.

badh, *n.* [*Isl.* bað] 1) *bad, i sht varmt bad*. i losteliko badhi *KL* 316. lögh äller badh *Al* 6389. stigha aff thz badh *Iv* 1332. *Di* 299, 303. *Jfr* **blodh-**, **kar-**, **qvast-badh**, *äfvensom lögh*. 2) *badställe*. redh han til eth badh som en kallas didrics badh *Di* 299. *ib* 302. 3) *het strid*. sidhan finge the i källaren waro eth badh *RK* 1: 1779. jak tror the stodho ok ther eth badh *ib* 4233. ther hafuer iak fangith fore eet badh *Iv* 5700. slogos ith fultaga badh *MD* (S) 260. 4) *ödeläggelse, blodbad*. swa blef ok then godhe stadh frälster ifra thz ondha badh *MD* (S) 212, 230, 262. the sloge tha ett mekta bad *RK* 3: (*sista forts.*) 5995. giorde them ett ynkelighit badh *ib* (*till. om Chr. II*) 6217. — **badha kapa** (-kopa), *f.* [*Isl.* baðkápa] *badkappa*. *Di* 299.

badha (-ar, -adhe), *v.* [*Jfr* *Isl.* baðaz] 1) *bada (trans.)*. badha sikh j thera varmo blodhe *Bil* 565. — *tvätta, bada, smörja*. bada honom ther wthi *LB* 4: 341. ath man badar och basar bwkin i varmo vathne *ib* 7: 80. bade sig ther wel med *ib* 27. badha sijn bwk wel mz samma yrter *ib* 29. om man badhar sik medh henna warma oos *ib* 2: 53. 2) *bada (intrans.)*. *Iv* 5301. *Bir* 5: 44. lata han badha *KL* 120. han badhadhe för i kaldo bazstowo *ib* 121. krakan är

ey thy hwitare at hon opta badhar *GO* 490. brunno ok badhadho i grafwm fullom mz vällande malm *Su* 460.

bape (baade. bapā *Bu* 185. badha *Bil* 357. boda *SJ* 160 (1447). bodhe *MD* 78. bodenn *FH* 6: 80 (1495). badh *Al* 3208. bad *BtFH* 1: 147 (1506), 149 (1506), 167 (1508), 180 (1507). bod *ib* 174 (1506). boodh *FM* 346 (1507)), *konj.* [*eg. n. af bapir. Isl.* bæði] *L.* både. bape . . . ok (*i rimslut kan bape få sin plats efter sista leden*), både . . . och. bape i stocholme oc annar staþ *SD* 5: 562 (1346). bathe for mannum ok almänning *ib* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). bape wari män ok swa adpri *ib*. maria bape moþer ok mö *Bu* 11. han varþ bape þrötur ok siukar *ib* 174. bape firi lekom ok lärpom *ib* 50. lät sik hafwa fangit mikla badhe skam ok skadha *Bil* 115. alle matto han badhe see ok höra *ib* 118. slot och län badhe *RK* 2: 5301. — *äfvén då de förbundna lederna äro flere än två och således mer än ett ok följer*. badhe bedröfdhe oc rädde oc fulle mz vmsorghelicom thankom *Bo* 163. — ok kan i detta fall uteslutas, dock ej framför den sista leden. baade mädh stadz rät, mädh landz lagh ok mädh kirkio rät *SD NS* 1: 200 (1402). badhe til mat dryk ok kläde *RK* 1: 2629. — badhe . . . sva, både

. . . och. bade mz armborst sa mz spiwt RK 2: 6192. MD (S) 271. — eigh . . . äller . . . badhe (*i rimslut*), *hvarken* . . . eller. wi bedhoms änga större nadhe ey til dryk äller ätan badhe AL 6100.

bapir (bape. f. badha. bodha GO 687; RK 3: 1427. n. bādhe RK 1: 2628. bathe Bu 509. bodhe SO 27. bapin SD 5: 562 (1346). bapen Bu 4, 13, 15, 58 o. s. v. badhen KL 53. baden SO 116. baadon MD (S) 234. boden FH 5: 196 (1505). gen. bāggia. begge Bir 4: 126; MB 2: 151. begghe FM 380 (1508). bāggias MB 1: 147; KL 199, 298, 319; AL 5353. beggias SD NS 1: 17 (1401), 181 (1402). bāghias ib 1: 58 (1401). begghas ib 60 (1401). bāgges ib 230 (1403). begges FH 5: 101 (1486). bāggis ib 2: 13 (1390). beggiars SD NS 1: 624 (*på två ställen*, 1407). bāggers FH 3: 50 (1445), 51 (1445). beggers ib 5: 52 (1467); Lg 3: 551, 553; LfK 228, 230. dat. badhum Bil 113. badhom ib 915. bodhom FH 1: 30 (1455, *gammal afskr.*). boodom ib 5: 150 (1490). ack. m. bapa Bu 128, 184. badan Di 156. begge FH 6: 51 (1460). f. bapa. bodha LB 6: 105. beggia RK 3: (*sista forts.*) 6117. beghiā LB 6: 105. begyā ib; *de tre sistnämnda formerna förekomma i förbindelse med ett följande sidhor, och den från gen. öfverflyttade formen synes här bero på inverkan af uttrycket bāggia väghna. — dat. sing. n. baadho SJ 94 (1435), räkn. [Isl. báðir] L. báda. sanctus iohannes baptista ok sanctus iohanne[s] ewangelista agha bape missumars dagh Bu 50. ato þen bapen han ok hans mö ib 183. kände sik haua bapen laren ib 515. vordho badha boior en boya Bil 114. bāggia vara hepar Bu 144. med vart bāggiā testamentum SD 5: 567 (1346). af bāggiā varrä väghnä ib 562. satte . . . sina discipulos bāggia väghna vm sik Bo 70. the striddo fast a bāggia wāghna AL 3321. twa adror som sitya pa halsen beghiā sidher LB 6: 105. vtmz ügönän paa begyā sidher ib. oppa beggia sidher om siön RK 3: (*sista forts.*) 6117. falla a badha sidhor mange Gr 262. attā magho þe warä a bapā siþor SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). hwar en som astundar wara ällir warda gudelike snillis älskelikin discipulus, wari bāggia köns (*af hvilket af de båda könen han än må vara*), man ällir quinna, aff hwario hālzst orden oc renliffnadz the kwnno wara Su 364. drogho swa ower eno a baadho SJ 94 (1435). — **bapirtväggia** (badhe twiggiā MD 86. badhetiggia. badhe tiggia MP 2: 82; Ber 116; MD 80. badhetiggia Ber 66), räkn. [bapir i förening med gen. af räkneordet tver] L. (bapitiggia ss konj.) båda två, båda. hwilkin som giordhe badhetiggia (*utraqe*) eet Ber 66, 116. MP 2: 82. sökia . . . fatika oc rika badhe tiggia MD 80. ib 86.*

badhlakan, n. badlakan. Iv 1333.

bapstova (badzstoffua Di 89. badzstoffwa: -o LB 3: 41. badzstofwā SD NS 1: 551 (1406). batzstowa: -o AL 6390. bazstowa: -o KL 121. bazstofua: -o Bil 733. bazstoffua: -an LB 3: 46. bastoua: -o Bu 195. bastowa: -an LB 3: 2. bastoffwa ib 40. batzstufua Bir 4: 65. bazstuwa: -o KL 120. bastuffwa: -an LfK 80. badzstwa: -on LB 2: 10. bastwua: -o ib; -one ib. basstwa: -o ib 3: 37. badzstuga: -wna SJ 271 (1459). badhstwga LB 2: 52), f. [Isl.

Ordbok.

badstofa] L. badstuga, bad. at jak vnt ok gifuit hauer the badzstofwna jak ägher i enecöpfung SD NS 1: 550 (1406). ib 551. LfK 80. aldre com han i lögh älla i bastouo Bu 195. badhadhe . . . i kaldo bazstowo KL 121. giwa hanom drikka äftir bazstowna ib 120. gag ey mikit til basstwo LB 3: 37. bastoffwa är ey taa mesta godh ib 40. haffua kalla badzstoffwo ib 41. bazstoffuan haffuer xii dygdhe ib 46. ib 2, 2: 10, 12, 52. Bir 5: 28, 44. Se Hildebrand, Sv. Medelt. 1: 159, 467-8. Jfr stenbadhstova. — **badhstovu fridher** (bastuvu-), m. L. — **badhstovu lavi** (bastwffw-), m. badstugelafve. lyggia . . . oppo en varm bastwffw laffwa LB 7: 298. — **badhstovu mur** (badzstufu-), m. badstugemur. til then gambla badzstufu mwren SJ 142 (1445).

badhul, se bādhlil.

bagge, m. bagge, gumse? ss tillnamn. de conrado dicto baggæ SD 2: 351 (1301). birgero baggæ ib 4: 129 (1329).

bagge, m. [Isl. baggi] Norrman. — **bagga söta**, f. baggsöta, gentiana purpurea Lin. baggasöta ätin hielper mykit for stingiom LB 7: 279. Se Fries, Kritisk Ordbok öfver svenska växtnamnen s. 6.

baghare, se bakare.

baian (bayan. bayen SO 202. baya), f.? hafssalt från Bayes, en söder om Nantes belägen hamn; se Schiller u. Lübben 1: 141. om lööss bayan til staden komber SO 190 (möjl. bör lös baian fattas ss ett sammansatt ord). dragara lön for lest lössz bayan ib. ib 202. nar naghër hollender skyp til staden koma mz lööss baya ib 207. Jfr en lest baia salt SO 321 (fr. 1546). en stor lest salt löss bai ib 334 (fr. 1574).

baior (bayor. pl. -ar, -er), m. [Ryska bojarin, bajaran; pl. nom. bojare, bajare, gen. ack. bojar, bajar] bojar, medlem af den forna Ryska högadeln. twa bayora . . . hadhe han tiil räffla RK 3: 3420. ib 1: (till. till LRK) s. 241. then störste bayor FM 305 (1507). the ypersthe baiorer FH 7: 96 (1513).

bak (baak. baag Di 165, 166), prep. och adv. [Isl. bak. Skåne L. bagh] A) prep. bakom. med dat. kom en aff konungs wāghna bak hanom Bil 229. baak köpmannagathwne SJ 269 (1459). — med ack. stat ok bak spar-lakanit Bir 2: 62. MB 2: 246. Su 209. ST 477. RK 3: 1055. Di 165, 166. Lg 3: 333. — bildl. wor rettog-hether hulkin han haffuer holdit bak sigh (*undan-dragit sig*) medh treska nw i tyy (*för try?*) aar FH 1: 140 (1493, *gammal afskr.*). B) adv. 1) baktill. te bādhe bak ok före ter til stridha KS 85 (208, 93). Gr 322. Bir 2: 43. MB 2: 340. 2) till baka. red vt mz mundia fiäll oc ater bak i ermentriks rike Di 181. Jfr baker. — **bak fore**, A) prep. bakom. et stenhuss bakfore gatebodhen SJ 345 (1468). B) adv. bakom, der bakom. in til then stora brygge skorstenen som bak fore stander SJ 167 (1444). ib 370 (1470). — **bak til**, A) prep. bakom. gik alexander bak til sin mestara ST 513. B) adv. baktill, bakom. Gr 263, 277. MP 1: 343. Bir 1: 356. — **bak um**, prep. bakom. the wāggin som är baak wm säthin Bir 4: 83. säthen försaat bak om stadhen MB 2: 20. — **bak upa** (bak pa), prep. bakpå, bakom. tha kom en aff sewekins män bak oppa her didriks här Di 278. ib 3.

10

Su 299. *Lg* 3: 666. kommo bak pa rygghen paa hans här *MB* 2: 244. — **bak ut**, *adv. bakut*. flyta baak wt *LB* 7: 257. — **bak vidh**, *prep. bakom*. bak widh jurién meyebergx tomt *SJ* 115 (1443).

baka (-ar, -adhe: -adhes *LfK* 90, -adher), *v.* [*Isl.* baka] 1) *baka*. thz offer, som offradhis aff iordhinna awäxt, skullo som baka i oghne oc som stekia i pannom oc som a riste *MB* 1: 470. bakat brödh j oghne *Bir* 2: 115. *Bil* 867. *RK* 1: 1644. *VKR* 36. *MP* 1: 99. *LfK* 90. *Lg* 3: 252. *SO* 213. — *om kruttillverkning*. jach [ha]ffwer en t[unna] salpether, ther bakar jach nw aff hwath jach kan *BSH* 5: 131 (1506). — *bildl.* ath wij haffue mothe hanom bryght och backat och then deel mothe hanom till reth, ther han och hans medholl scall illa behagha *DD* 1: 208 (1508). — *Jfr nybakadher*. 2) *uppvärma, gnida, ingnida (med varmt afkok)*. siwdz hon (*örten*) i watne ok wardir bakat mz henne niden tel *LB* 3: 68. brystit bakas ther swa mädhir *ib* 4: 353. *ib* 3: 120.

bakadhra, *f. åder i ändtarmen*. ta samma bak adror blöda *LB* 7: 263. *ib* 264.

bakare (*bagare* *SJ* 388 (1472); *SO* 211, 212, 214. **baghare**: -a *SJ* 60 (1436), 61), *m.* [*Isl.* bakari] *bagare*. *SR* 34. *MP* 1: 53. *ST* 399, 400, 490. *SO* 211, 212, 214. — *ss tillnamn*. *SJ* 179 (1449), 186 (1450), 388 (1472). — **bakara gardher** (*bagare-*), *m. gård hvarest bagare utöfvar sitt yrke, bageri*. *BSH* 5: 132 (1506). — **bakara hus** (*bakarhus*: -husit *SJ* 93 (1439). **bakerhuss** *ib* 57 (1435). **bagerhus**: -husit *ib* 423 (1465)), *n.* [*Fnor.* bakarahús] *bagarstuga, bageri*. *SR* 34. *SJ* 57 (1435), 93 (1439), 200 (1451), 203 (1451), 423 (1465). *LfK* 89. — **bakaramagher** (*bagara-*), *m. en bagares mäg. ss tillnamn*. jap *bagaramagh* *SJ* 239 (1454). — **bakara mästare**, *m.* [*Fnor.* bakarameistari] *föreståndare för bagarne, öfverste bagare*. *MB* 1: 235, 236, 237. — **bakara ughn** (*bagare wgn* *Pa* 32), *m.* [*Isl.* bakaraofn] *bakugn*. bakara vghn eldadhvir til bakningh *MP* 1: 250. *Pa* 32. — **bakara ämbete** (*bagare embete*), *n. bagarskrå*. the gode män i bagare embetet *SO* 211.

bakarf, *n. L.*

bakarve, *m. L.*

bakarver, *m. L.*

bakbinda, *v. L.* *bakbinda, binda händerna till samman på ryggen*. bakbundo sidhan varn herra som en röuara *Bo* 198. *ST* 120. — *part. pret.* gik äpte böm bak bunden *Bu* 521. *Bil* 557. *Bo* 189. *MP* 1: 146.

bakbita, *v. baktala. part. pret. detractus, bakbitin* *GU* 4.

bakbitare, *m.* [*Isl.* bakbitari] *förtalare*. *JP* 9.

bakbitilse, *n. pl. baktal. detraccio, bakbitilse* *GU* 4.

bakbodh, *f. L.* *bakbod, bakom ett hus liggande bod, bod el. magasin som ligger inåt gården*. *SJ* 372 (1471).

bakdant, *n. baktal, förtal. LfK* 162.

bakdanta (*baktandhe* *Lg* 3: 525, sannolikt för *bakdantadhe* eller möjligen för ett annars ej förekommande impf. *bakdante*), *v. bakdanta, baktala*. *Bir* 3: 160, 170. *Ber* 58. — *med ack.* som synas hata thik oc thik bakdanta *Bir* 1: 247. adhra bakdanta *MP* 1: 352. — *med dat.* nar thu androm bakdantar *Ber* 106. *ib*

107. *MP* 1: 284. — *med prep.* bakdanta thu vm andra *KL* 214. *LfK* 197. iak hatadhe then lönlika bakdantadhe om sin iämkristin *Ber* 106. *ib* 116, 161, 269. bakdanta ey vm (*omtala*) annars synd *ib* 106. nar nakar bakdanta ofwer thik *ib* 119. the som morradho oc bakdantadho mot honum *MP* 1: 284.

bakdantan, *f. baktal, förtal. KL* 124. *MP* 1: 82, 284. *Ber* 57, 59, 106. *Su* 57, 238. *LfK* 197. — **bakdantans ordh**, *n. baktalande ord, baktal. hördho* . . . bakdantans ordh *MP* 2: 68.

bakdantare (*bagdantare: -an* *Ber* 157), *m. baktalare, smädare. KL* 238. *Bir* 1: 297, 3: 117, 170. *Ber* 59, 107, 157.

bakdantilse, *n. pl. baktal, förtal. mz bakdantilse hornom* *Bir* 3: 7. bakdantilse ok bakmal *Su* 397.

bakdel, *m. bakdel (på hund). HSH* 19: 178 (1508).

baker (*pl. -ar*), *m.* [*Isl.* bak, *n.*] *L. rygg*. bar sipan som barnen a sinom bak *Bu* 172. bar . . . conona säk a sinom baki *ib* 174. fatigh man hawer ä bo a bachi *GO* 707. han takir sotta sängena a bakin oc gaar heem til sin *Bo* 109. läto varom herra ihesu binda händrina atir vm bakin *ib* 191. bardhe siälfwir sin bak *Bil* 801. hans bakir är swa som kol *Bir* 1: 70. hafwande thunga byrdhe a bakenom ok armomin *ib* 279. vände han bakin til mik *ib* 2: 63. *MD* 127, (*S*) 222. *Bir* 3: 138, 5: 38, 39. *Iv* 1328. rader iak at wij stigom aff hästana oc wändom bakana saman *Di* 90. at ridha owir sina stora hästa bak *Bir* 3: 260. at enghin mathe falla af hans (*hästens*) baki *Bil* 732. hon steegh aff baak (*ned från hästryggen*) *Iv* 2203. the sprungo a bak (*på hästryggen, stego till häst*) *Fl* 1836. amlung stiger a hans (*hästens*) baag *Di* 144. kasta gudh ather wm sin bak (*post dorsum suum*) *Ber* 237. taladhe illa oppa thin bak *Bir* 2: 221. *Iv* 5532. hwath orkin ij fore transagoras saka alexandrum nw forwraka äller ij wilin transagoras sak taka oppa idhar bak (*åtaga eder?*) *Al* 1722. säthia försaat stadenom vppa baken äptir (*post eam*) *MB* 2: 20. — *adverbielt med föregående prep.* a baki (*a bak*), *baktill, på ryggen*. hans händer lagho bundna a bak *Bu* 208. swa at hwar ärwodhis timen griper annan a bake (*följer omedelbart efter den andre*) *MB* 1: 376. — *med dat. (närmande sig till prep.): på ryggen, bakpå, bakom*. tagher nw widhin . . . oc binder a bak sma-swenenom *MB* 1: 200. han förer sik iämskyt epter a bak them (*post eos*) *ib* 316. — **at bak, bakom**. baþ . . . han sialuan up at bak sätia *Bu* 169. — **af baki (af bak)**, *ned, till baka*. män som höght waaro opstighne i dygdhelikom lifnath, giwas oc falla ater aff bak i wantro *MB* 1: 265. — **til baka**, 1) *till baka*. tronna ovine skulu falla til baka (*retrosum*) *Bir* 1: 17. iak drogh mik tha ater til baka *Iv* 251. *ib* 4949. *Fr* 2920. *Al* 4501, 5360. *MP* 2: 11. 2) *till baka, qvar. än waare iic [200] tiil baka* *RK* 3: 3685. manga bliffua tiil baka *ib* 3730. *ib* 3736, 3737. — *Jfr aghna-, häst-baker*.

bakflängia, *f. stycke eller fik af ryggen?* epter manga otalika pinor flogho the honum bakflänghior (*afsleto de stycken af hans rygg?*) *Lg* 983.

bakgränd, *f. bakgränd. SJ* 93 (1439).

bakhär, *m. krigshär som anfaller i ryggen. BSH* 5: 145 (1507). *RK* 3: (*sista forts.*) 6119.

bakhärbärghi, *n. L.*

bakka, *f. Jfr aptan-, nat-bakka.*

bakke, *m. [Isl. bakki]* 1) *backe*. nidher fore een bakka *Fr* 2786. *SD NS* 2: 333 (1410). 2) *hög åbrädd*. j bakkan harth vidh ana *Di* 220. *ib* 212, 213. stodh en steen widh elffwen i bakkanom *DD* 1: 149 (1493). — *Jfr graf-, grava-, griptar-, kirkio-, älva-bakke.*

bakke, *m. Jfr kinbakke.*

bakkorgher? (*backorr*), *m. [af baker, rygg? el. Mnt. bak, back, tråg? samt korgher?]* *korg* som bäres på ryggen? *korg* som har form af en *back* *el. ett tråg?* om kool, mothen ther omm schall wara effther szom gammelt haffuer warid sex backorra (*motsvarande ställe HSH* 19 backoria 39) j en halff stiigh *DD* 1: 168 (1499, *afskr.*)

baklius, *n. L.*

bakluter (*bakloter*: -lot *Bir* 3: 436. *baklother*: -loth *GO* 1070. *bak lother*: -loth *ib* 970), *m. [Isl. bakhlutr]* *bakdel* (på menniskor och djur). *Bir* 3: 436. *MP* 2: 217. *GO* 607, 970, 1070. *LB* 2: 43.

baklängis, *adv. L. baklänges. ST* 246.

bakmal (-maal), *n. pl. baktal*. fly all bakmaal, kiff oc trätta *Bil* 809. *ib* 650. *Bo* 17. *KL* 123, 124. *MP* 1: 61, 172. *VKR* 16. *Bir* 2: 236, 3: 182. *Ber* 58, 59, 106, 107, 156. *Lg* 3: 239. mz bannom obrygdhilsom bakmalom ok androm dröfwelikom ordhom *Su* 459. tala bakmaal oppa annars ryg *ST* 148. *ib* 186. — **bakmals ordh**, *n. baktalande ord*. for . . . ffängom oc bakmaals ordhom *Bir* 5: 79.

bakmäla, *v. [Isl. bakmæla]* *baktala*. med *dat.* gudhlikom prestom oc domarom skal thu ey bakmäla *MB* 1: 339.

bakn, *n. L.*

bakning, *f.* 1) *bakning*, *bakande*, *bak*. ij een wgn som reddir war til bakning *KL* 249. *MP* 1: 250, 2: 74. *VKR* 36. *MB* 2: 13. 2) *det som bakas el. är bakadt, bakverk*. *Lg* 3: 252. smör . . . bakningen med osaltat iister *LB* 7: 190.

bakskiurta, *f. L.*

bakstakker, *m. [Isl. bakstakkr]* *bakstycke af kläd-nad, bakdel*. ilt skal moth ondo ok bakstaak moth wädher (*terga notho prebes prebere malis mala debes*) *GO* 1002.

bakstandare, *m. eg. den som står bakom; beskyddare. PM* LXVI.

baktala, *v. baktala*. med *dat.* foreuara thom som androm baktala aff thera vadha *Bir* 3: 170. at hon ey baktali älla obrygdhe dröuandom sik *ib*. *VKR* VII, XIV. — med *prep.* um. som baktaladhe vm han *KL* 232.

baktala, *f. baktal. KL* 276.

baktalan, *f. baktal. Bir* 2: 83, 87, 324, 3: 126, 318. *Ber* 106. — **baktalans ordh**, *n. baktalande ord*. hördho . . . baktalans ordh *MP* 1: 111.

baktalare, *m. baktalare. Bir* 3: 126. *LfK* 174.

baktuska, *v. baktala*, på ett smädande eller klandrande sätt *omtala*, *klandra*. med *dat.* baktuska (*de-trahe*) thinom syndom *Ber* 106.

baktuskan, *f. baktal. Bir* 4: 283.

baktuskare, *m. baktalare. Ber* 59, 106, 107, 119.

bakvapi, *m. L. — bakvapa drap, n. L.*

bakvita, *v. baktala*. med *dat.?* straffa oc bakvita them ther dygdhelike äru *Lg* 3: 239.

bakvärn, *f. skydd i ryggen. MB* 1: 316. *Al* 8939, 8946. *BSH* 5: 215 (1507).

bal (*baal. ball Va* 8, 36; *ST* 121), *n. och f.?* [*Isl. bál*] *L. bál*. marie ben a bale bränua *Bu* 14. dömd a baal ok a brand *ib* 30. brinna a eno bale *ib* 176. tendo bal *ib*. släkte balet *ib* 134. brännande baal *Bir* 1: 177. *Pa* 22. *ST* 121. *Va* 8, 36. balen war opp giord wtan for staden myket gräseligen *ib* 35.

baldakin (*waldakin Bil* 731. *baldekin RK* 1: 1812, 4429; *Lg* 3: 367, 375, 384. *baldakind Gr* 397; *SD* 4: 128 (1329). *baldokynd ib* 369 (1334). *balla-kind Gr* 303; *Lg* 1033; *Iv* 1752. *ballakinna ib* 4319; *Fr* 3017. *baallakinna Iv* 4139. *ballakinne Fl* 1417. *balakinne Fr* 2136; *de fyra sist nämnda formerna i rimslut*), *n. [Isl. baldikin. Mnt. baldekin. Mht. baldekin. Fr. baldaquin, baudequin. Mlat. baldekinum; af baldak, den vesterländska benämningen på Bagdad, hvarifrån det med ifrågavarande ord betecknade föremålet ursprungligen kom]* 1) *baldakin*, ett slags tyg väfvt af guldtråd och silke. vnam casulam de baldachin *SD* 3: 287 (1316). eet par cläpā af baldäkin *ib* 5: 563 (1346). *ib* 4: 369 (1334). the giordho bliald ok balakinne margha handa dyro thing ther la alla väghna om kring ther ma aff gull ok silke göra *Fr* 2136. drogho släth peld ok baldakin *Bil* 470. lät köpa peld ok waldakin ifuir hans baar *Bil* 731. *Iv* 4139. silkis klädhe ok ballakind ok pel väfwinn mz guld oc sylf *Gr* 303. baldakin ok sindall *RK* 1: 444, 1394. mz baldekin ok dyr kläde *ib* 1812. med klede ok medh baldakin *ib* 3538. var thera bröllops klädhe aff baldakin ok bliant *ib* 1390. samet ok baldakin *Bil* 711. thz var alt ther draghith inne mz bliald ok ballakinne *Fl* 1417. *Iv* 1752. skarlakan ok ballakinna *Fr* 3017. ther war alt vm kring hängt purpura, baldakin, bliant oc all the köstelika stykke j werldinne matto wara *ST* 220. 2) *baldakin*, *täcke af nämnda tyg*. vnum baldakind *SD* 4: 128 (1329). offradhe sancte erike eeth baldekin *Lg* 3: 367. *ib* 375, 384. — brukadt ss trönhimmel. eth baldakin a fyra stänger war ther vänlika wth sprete *RK* 1: 1435. — brukadt ss bär-täcke. eth baldekin til redho war ok lagdo a barena ouer hans liik *RK* 1: 4429. *ib* 4269 (*jfr ofvan anförda ställe Bil* 731).

balder (*baald Al* 2951. *ball. baall. baal RK* 3: 3777. *boll*), *adj. [Mnt. balt. Jfr Isl. ballr]* *L. bāld, djärf, rask, dugtig, mäktig, förträfflig, utmärkt*. then ma wara i hiärtadh baall ther the wilia haffwa til thiänara *Iv* 54. han war stolt ok ij hiärtadh bald *ib* 2747. än tho at ij ärin ij hugha bald *ib* 5260. i waro balda *ib* 470. *ib* 3709. thera hoghmoodh är alt for bald *ib* 2061. han war en starker helade oc bald *RK* 1: 1109. the (3: thässe riddara) varo badhe höfuizk ok bald *Iv* 5217. han war from mecktog oc boll *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 275. *Va* 16. *Al* 2951. thäs thykker thik wara mykith bald *ib* 6555. j laten ider warä swa baldä *Va* 12. war en konung bald *Al* 1705. *ib* 153, 3524, 3573, 4657, 8583, 10263. *Iv* 841. *RK* 3: 3777. *MD* 30, 41, (S) 257, 263, 281. thz gör them j ryktidh balla *ib* 279. thik

thykker hona vara bald *Iv* 3067. hon var badhe hövizk ok bald *ib* 2007. han haffde en dotther bal ok rik *MD (S)* 210. nw är föth eith barn sa balth *MD* 11. waar modher iordhin bald *Al* 6098. *ib* 6338. thiin fromheet bald *ib* 8326. wänleek ball *MD* 99.

balder (baller. pl. -ar), m. [*Isl.* böllr] kula, báll. eet kringlot nysta älla ballir *Bir* 2: 101. hwa som hawer bal ok staff han far wäl kompen *GO* 495. wi sändom thik en bal badhe blötan ok wekan *Al* 1219. *ib* 1314, 8588, 9458. *Iv* 4461. *Su* 226. *ST* 518, 519. balla til lwkth *PM XLII*. — *Jfr* fyr-, gul-, tval-balder.

balgardher, m. — **balgardhs sidha, f.** swadanne breffdragare liithet är vppa eder wärdughetz bätzsta, och en halffwa mijndre vppa mith, som her nästh boor wedh balgardz siidha (*enl. utgifvaren, s. 649, = Svenska skärgården*) *BSH* 5: 358 (1509).

balia, f. [*Jfr Skåne L.* balg. *Mht.* balc, -ges] balja, svärdsida. *Di* 50, 76.

balkadher, p. adj. afbalkad, afdelad? försedd med bjälkar? lot hanom . . . up en källara balkadhan *SJ* 75 (1437).

balke, m. = **balker** 1. tha the hafdhö balkan oppa bygnigena förth *ST* 298. *ib* 299.

balker (bolker L. pl. balker. balker BtFH 1: 156 (1507), 159 (1507). **bälker** *ib* 145 (1506), 153 (1507), 171 (1506)), **m.** [*Isl.* balkr, bölr. *Jfr Mnt.* balke] **L.** 1) **bjälke.** slotzins bälker och bräder *BtFH* 145 (1506). för bälker bräder och kalk *ib* 171 (1506). *ib* 153 (1507), 156 (1507), 159 (1507), 172 (1506), 178 (1507), 182 (1507), 207 (1506). later dragha riddara ok swena stora balka *Al* 1952. *SJ* 417 (1375). *ST* 417, 418. göra balk aff litlo grand *Bir* 5: 12. — (?) thw skalt ey hawa holk vndher balke (*nunquam multrale sub base fraudis ale*) *GO* 628. — *Jfr* **räkke-balker.** 2) **balk, afdelning af lagen eller af någon annan skrift.** hafver hon (boken) balka fyra *KS* 1 (1, 1). gaardz rättin mz sinom flokkom oc balkom *Bir* 5: 109. *Jfr* **aldermanz-, gärdhefolk-, hormala-, höghmällis-, kirkio-, lagha-, saramala-, spyja-, thiuva-, värianda-balker.**

balsam, n. [*Isl.* balsamr, *m.* *Lat.* balsamum] balsam. bázst loktande balsam mz hulko nar dödhö kroppane smörias gömas örötelike *Bo* 43. blandat balsam *Su* 390. *Lg* 68. — **balsama fat, n.** fat hvori balsam förvaras. *ST* 203, 204. — **balsama olia, f.** balsamolja. *LB* 7: 201. — **balsama smyrilse (-smörilse), n. pl. balsam.** hon är the wällustande balsama smörilse, mz hwilkom wara kroppa smordhe, örötelika wardha *LfK* 73.

balsama, f. = **balsam.** *ST* 203, 204. *Su* 17. *Lg* 3: 662.

balsamväska, f. balsamväska. gaff af sik balsam wädzsko *Lg* 68.

bamba (bomba: -er RK 2: 9253), **f.** [*Isl.* bumba] **L.** trumma. pipor oc bambor oc basuna *Bo* 36. lekte j bambor *MB* 2: 108. *MP* 1: 28, 59. *Bir* 4: 54. *Iv* 1735. *Fr* 1784, 2349, 2363, 2999. *Al* 645, 2432, 2781, 3311. *RK* 2: 9253.

bamba, v. trumma. *RK* 1: 3011.

bambare (bombare), m. trumslagare. pipara oc

bambara oc sangara rop oc bang *Gr (Cod. D)* 380. *Iv* 1747. pipara bombara ok trwmpara *RK* 1: 1403, 2190.

ban, n. [*Isl.* bann] **L.** af verldslig eller andlig myndighet gifvet bud eller förbud, det genom öfverträdande af ett sådant ådragna straffet, särsk. svärare kyrkostraff. 1) **bann, uteslutande från kyrkans gemenskap och kyrkans förmåner.** jwir them ok thera willo lyste pauin ban *Bil* 644. iui alt þit fölghe lysto þe (*Judarne*) ban *Bu* 77. lyustir i ban *Bir* 1: 38. *ib* 2: 73. *KL* 118. som j banne waro *Bil* 698. *ib* 764. är i gudz banne oc the helgho kyrkiu *SD NS* 2: 323 (1410). at mich skall komme ban eller interdict oppa *FM* 241 (1505).

2) **förbannelse.** forbyuðande . . . vndi gupz ban oc varrä fru *SD* 5: 562 (1346). *ib* 567. *ib* *NS* 2: 26 (1408). (fik han) . . . ban for bläzan *Bil* 215. *MB* 1: 213. them modhogha diäffenom gar rädhelia ryghelikit ban owir *Bo* 124. *Bir* 1: 143, 2: 323. liws thit ban ower thetta folk *MB* 1: 412. *ib* 427, 431. — **banz buker, m.** förbannad kropp. *Lg* 992. — **banz domber, m.** förbannelsedom. *Ber* 133. — **banz gärning, f.** 1) **gärning som medför bann.** gigh sidhan i sama bandz gernigh (*d. v. s. medan han var i bann för denna gärning*) holda messa *FH* 1: 124 (1490-talet, gammal afskr.). 2) **gärning som medför förbannelse.** *MB* 2: 18. — **banz mal, n.** 1) **bannlysning.** *Bir* 3: 203. *BSH* 5: 238 (1508), 521 (1512). 2) **brott som medför bannlysning.** badhe for biltogha maal banzmaal oc swa for thän skadha jak giordhe thom . . . oppa thera boskap *FH* 3: 42 (1444). 3) **förbannelse.** j them timanom önskade josue banzmaal offwir jericho *MB* 2: 16. — **banz vadhe (-wode), m.** fara för bann. staa . . . i store drapeligh bandz woda *FH* 1: 50 (1478, gammal afskr.).

bana, f. [*Mnt.* bane] bana, täflingsbana, täflingsplats. jak saa vndarlikin leek a banunne (*stadion*) *Bir* 2: 36. the swenska kom forst ppa then bana *RK* 1: (afgn) s. 191.

band (baandh. i rimslut banda Al 3241), **n.** [*Isl.* band] **L.** 1) **band, det hvarmed bindes.** af knyttu bande *Bil* 289. — **biddl.** löser manzsins läppa band *MP* 1: 267. *KL* 57. thera älskogha bandh är then hällghe andhe *Bil* 81. *Ber* 42. 2) **band ss sammanhållnings- och förstärkningsmedel kring arbeten af trä.** waghna . . . wäl beslaghna mz iärn ok starka banda *Al* 3241. 3) **band, boja.** war herra löste sanctum petrum aff bande *Bil* 115. — *i sht i pl.* lösa sin son fangen vndan bandom *Bu* 25. var i bandomen *Bo* 79. aduincula som thydher band älla fängilse *Bil* 111. *ib* 112, 113. 4) **knippe, kärfve.** kasten mz forakt axen aff bandomen (*manipulis*) *MB* 2: 210. *Jfr* **bundin.** 5) **förbindelse, tvång.** lagh läggher band a at budhordh skulu gömas *GO* 1043. kom han i eeth harth bandh *RK* 3: 1917. thz haffwer ekki lagxsens bandh som mot tro scrifwar then falska hand *MD (S)* 291. 6) **förbund.** axel släkten bundho hardh bandh mz gipta-maal och annar lundh *RK* 3: 2583. konungh haniss byndher eeth baandh millan danmark och ryzeland *ib* 3412. *ib* 3401. han giorde mz olaff helga band *MD* 341. — **sammangaddning.** *PM* 25, 26. — *Jfr* **eld-, elds-, fästi-, hals-, har-, hatta-, hionalaghs-, hovudh-, iärn-, kalk-, knuta-, korel-, kärleks-, pater noster-, raf-, riddara-, sam-,**

silf-, sokna-, syna-, tungo-, viþer-, väg-, äl-skoghs-, ärma-band. — **banda lösn**, *f. frigörelse från band eller fängelse. Bil 115.* — **banda värk (båndewerck)**, *n. tunnbindare-arbete. SO 221.*

banda, *v. förse med tunnband. bände någre ölfath eller öltrå SO 224.*

bandsten, *m. konstgjord perla som trådes på perlband. göra perlor eller bandstena PM XVIII. formera trinda bandstena ib.*

baner (banceer. banner RK 2: 2117, 2120 o. s. v.; Di 103. pl. banere RK 1: (sfgn) s. 191. bannere Di 6, 10. — med art. baneret RK 2: 8604. banneret Di 3. banrit RK 2: 8612), n. och m. (Bir 3: 390)? [Mnt. banner, bannere. Franska bannière. Jfr Isl. banel] L. 1) **baner**, *fälttecken. vexilla j: baner LB 6: 284. casta niþar hans märke ok fanur ok baner Bu 206. j . . . läggin nidhir min baner (vexillum) oc oprätin ouinsins baner Bir 3: 390. the toko thera baneer ok thera merke RK 1: 720. konungsins baner war wprukt ib 896. konungsins baner war ther vtstikkat eth gylt leon mz tre hwita bara ib 1397. en riddare hans baner förde ib 1401. ib 3240. the swenska kom forst ppa then bana mz sa manghen herlyken fana aff the try ryke banere ib 1: (sfgn) s. 191. the danska thera baner tha vtsla ib 2: 7845. SD 4: 711 (1340?). Bu 508. Gr 322. Bir 1: 16, 2: 268, 3: 388, 406, 407. RK 1: 133, 2: 2117, 2120, 2129, 8604, 8605, 8608, 8609, 8612, 8613, 8616. Di 3, 6, 10 o. s. v. 2) **under ett baner tjenande afdelning af hären, fänika.** hwat for hanom j wägen laa forhärede the baner hanom folde thaa RK 2: 8692. — **Jfr dala-, hovudh-, ränne-baner samt baniel.** — **baners mästare (banneers- OB 215), m. = banermästare. OB 215. Di 211.***

banerhärta (bannerherre), m. [Mnt. bannerher] banerherre. MD 443.

banermästare (baner mestere Di 219. banere mestare ib 135. bannere mester ib 136), m. banerförare. Di 135, 136, 219.

banerstang (bannera stang Di 101. banere stong: -ena ib 217), f. banerstång. RK 1: 3245. Di 101, 217, 219.

bang (baangh), n. [Isl. bang] L. buller, dån, bång. rymdo for bange Bu 189. fik höra stimit ok bangit som af them gik Bo 1. ib 45. Gr (Cod. D) 380. Bir 2: 143. giordho storth bullir oc bangh MB 2: 170. ey mindre lywdh oc bangh hördes w stadenom ib 234. Iv 441, 880, 2479. Fr 580, 1598, 2349, 3003. Al 3312, 4012, 7375. RK 1: 1404, 3083, 2: 5162. — **oväsen, oro.** com sua dighart bangh af enom galnom iuþa at fläste iuþa wrþo galne Bu 196. i himerikis kirkio är ängin oro eller bang, vtan ewinnelik fridh oc ro MB 1: 485. skildir fran världzico bange Bir 3: 180. Ber 145, 147, 160, 217. meenar them allom göra baangh RK 3: 958. — **strid.** waxte dighirt bang ok wadhelikit mällan pauan ok biscopin ok thera klärka Bil 115. — **Jfr värulds-, öxa-bang.**

bang, adj. [Mnt. bange] rädd. wille wyborgx män göra bangha RK 3: 3796.

bangä (bonga), v. bullra. MD 172.

bangsamber, adj. svår. at bangsamt är (nihil

esse difficilium) . . . at halla wenskap til liffs endþa MD (S) 249.

bani, m. [Isl. bani] L. 1) **bane, (våldsam) död.** brände han tel bana Bu 496. Bil 269, 328, 537. fara til bana oc helsa hælina ib 1015. kärare haffua banan än barnen ib. Al 5924. 2) **bane, baneman.** lat mik hælder wara thræll än fadhers bana MB 1: 249. **Jfr brodhor-, fadhur-, hald-, manz-, raps-, san-, pägnsbani.** — **bana hug, n. [Isl. banahögg] banehugg. Di 125.** — **bana man, m. [Isl. banamaðr] L. baneman. Bil 244, 245.** — **bana orþ, n. L.** — **bana sak, f. L.** — **bana sar, n. [Isl. banasár] banesår. Gr 266. Fl 1869. Di 229, 258.** — **bana sot (benasoth Gr (Cod. D) 400), f. [Isl. banasótt] dödsjukdom, sjukdom som medför döden.** fik bana sot Bu 174. ib 18. Bil 109. the . . . bana soot hafðho älla i hwat handa soot the varo stadde fingo alle bötir Gr 306. — **bana vapn (-vapen SO 205. -wahn ib 15, 28), n. L. dödande vapen. SO 15, 28, 79, 205. BSH 5: 512 (1512).**

baniel (banyel), n. [Isl. banel. Franska bannière] = baner 1. quarsäta riddar är raskir vndher banyel GO 291.

banka (bangka: -in Ber 70. pres. -ar Bir 2: 87, 4: 317. -ir ib 3: 359), v. [N. banka. Jfr Isl. banga] banka, bulta, klappa. vm ouinin banka a doromen Bir 2: 87. ib 3: 359, 4: 317. Ber 70.

bankare, m. [Ital. banchiere] bankir. BSH 4: 237 (1498).

banlysa (ban lyusa: -lyusta Bir 1: 38), v. L. bannlysa. träffadt endast i part. pret. styggias vidh banlysta manna vidhirtalan Bir 2: 73. ib 1: 38, 2: 187.

banna (-ar, -ape, -aper), v. [Isl. banna] L. eg. förbjuda. 1) **bannlysa.** archebiscopen wil banna oss BSH 5: 185 (1507). 2) **förbanna.** med dat. bannar hanom Bu 19. bannaþe ihesus namne ib 166. bannadhe hänna limum KL 101. Bil 289. Bo 158. Bir 2: 25, 3: 179. MB 1: 339, 412, 414, 415, 416. ST 381. LfK 141. — **med ack.** bannadhe then han fylte swa Fl 1316. bannaþar vart þu ok þine gupa Bu 166. — **rikta bannor el. svordomar mot, bannas på.** han bannede bönderne och almoghen ganst illa BSH 4: 295 (1501). — **refl. bannas,** 1) **bannlysa.** wordher jak ey hwadh thee bannas BSH 5: 185 (1507). 2) **bannas.** hwilken som swär eller bannas på sättningen SO 293. ib 294. han swoor oc bannadhis ST 381. — **Jfr förbanna.**

banna, f. [Fnor. banna] L. förbannelse. siäluir gudh skal giua välsignilse for banno Bir 3: 170. wens banna bither wärst GO 730. swa är banna som bi ib 904. polde þu snyumbo ok bannor Bu 78. VKR 16. MB 2: 311. LfK 141.

bannan, f. [Isl. bannan] förbannelse. Bo 190.

bannare, m. bannare, försmädare. MP 1: 166, 2: 282.

bannilse, n. pl. förbannelse. Lg 3: 41. Jfr förbannilse.

banninge? (-ar), m. bannare, den som förbannar, försmädare. banninga älla the idhkelika banna sinom iämkrise Ber 107. ey banninga (maledici) . . . sculo ägha gudz rike MP 1: 319.

banslätter, m. L.

bansätia (**bandhsätia**, **bantzätia**, **banzsätia**), *v.* [Isl. bannsetja] *L.* sätta i bann, bannlysa; fördöma. bandhsatto han ok hans willu *Bil* 394. — *förbanna*. han är wälsignadher som thu wälsignadhe oc han bantzatter som thu bantzatte *MB* 1: 412. *ib* 415. at gudh alzmäktogher haffde bansat stadhen *Lg* 3: 174. — *part. pret.* **bansatter**, 1) *förbannad*. öpte pöm alla vara bansatta *Bu* 187. äst thu bantzatter i bland all diwr *MB* 1: 161. *ib* 261, 405, 428, 2: 15. 2) *fördömlig*, *skändlig*. brände bansatta kärling *Bu* 136. som viþ bansat bloþ är sambunden (*ex genere impiorum*) *ib* 520. *Bil* 244. *Bo* 166. *MB* 2: 294. bantzattir osidhir *Bir* 2: 71. *Su* 409, 421. alz wärsta diwr oc bansattasta diwr hawer riwith . . . min son *MB* 1: 232. 3) *galen*, *däraktig*. hui äst þu sua bansatter (*Bil* vansinnugher 977) at þu ueter . . . heþar þinom afgupum ok handauärkom *Bu* 188.

bar (**baar** *RK* 1: 4268; *Al* 2794; *Lg* 37), *f.* [Isl. barar, *f. pl.*] *eg. det hvarpå något bäres; bär.* baros o före a barom *Bu* 520. — *särsk. ikebär.* han wardh . . . fördher a bar dödher *Bil* 275. *Bu* 419. *Lg* 37. *Bo* 71. *Al* 2794. *RK* 1: 4268, 3: 4868. — *Jfr lik-, rossa-, sten-bar.*

bar (**baar**, **-ar**), *f.* [Mht. bar. Franska barre] 1) *stång*. en qwist mz sit wiin baaro two män a enne baar (*vecte*) *MB* 1: 400. — *stång eller skifva af metall.* fäm barä copar skulu vara i hwariom smahärþ *SD* 5: 637 (1347). *ib* 638. 2) *gimbalk* (*i ett sköldemärke*). konungsins baner [war ther vtstikkat eth gylt leon mz tre hvita bara *RK* 1: 1398 (*i berättelsen om konung Birgers bröllop år 1298*)].

bar, *n.* [Isl. barr] *Jfr granbar.*

bar (**baar**), *adj.* [Isl. berr] *L.* 1) *bar*, *blottad*, *naken*. han fik hænne en sten (oc) badh binda widh hænna bara horandh vnder klädhum *Bil* 289. sa han alrigh hænna baran likama *KL* 297. holde thz som bart wara halsenom *MB* 1: 213. ga baru hofdhe *KL* 248. mz barom fotomen *Bo* 37. a baru iordhinne *ib* 44. vndir barom himble *Gr* 292. eeth gylth barth swärd *RK* 3: 140. *ST* 355. hwilkin som sömar sko swa ath j styk synis barth *SO* 20. bar styk nidhan wrista liggia j sama bruthum som j bart styk j solna söme *ib*. iij barstyk *ib*. 2) *obetäckt*, *utan skydd*. gömin sin likame at han wari ey baar for (*nudum sit pro*) thera stiertom *Bir* 1: 262. 3) *uppenbar*, *funnen på bar gärning*. bar ok aatakin *SD* 4: 466 (1335). är tiufnader inne och ey bar j handen tagin *SO* 294. — *Jfr opinbar.*

bara (**-adhe**), *v.* [Isl. bera] *blotta*. baradhos all högxsto bärgh *MB* 1: (Cod. B) 544.

barbare, *m.* [Lat. barbarus] *barbar*, *den som ej är Grek.* mz enom barbara week *Al* 4399. *ib* 94, 823, 4349, 8350.

barbenadher, *adj.* [Jfr Isl. berbeinn] *barbent*. han lop ther barbenat aff by *RK* 2: 6041.

barbördher (**barbördha?**), *adj.* *barbaka*, *utan sadel*. sik skindade huar aff staden wth somme barbörde ok sommi till fotha *RK* 1: (sfgn) s. 186.

bardaghi (**bardhdaghi**: **-a** *MB* 1: 366), *m.* [Isl. bardagi] *L.* 1) *slag*. firi saar ok bardagä *SD* 5: 671 (1347, *nyare afskr.*). tha bardagha (*verbera*) mötha *Bil* 556. *MB* 1: 132, 366. *MP* 2: 246. *Bir* 4:

124. 2) *straff*, *pläga*. sidhan aterwände gudz bardaghe (*plaga*) aff folkeno *MB* 1: 406. *ib* 163. 3) *strid*. var mikin bardaghi saman sattar mällan heþna ok kristna manna *Bu* 176. hioldo första bardaghan mot kunugenom af granat *ib* 177. *KS* 63 (156, 69). *Al* 8444. *Jfr hælgha-, hælghudagha-bardaghi.* — **bardagha böter**, *f. pl. L.* — **bardagha thiut** (**-tywt**), *n. stridstjut*. jak hörir bardagha tywt oc örlogx rop i tiällomen *MB* 1: 345.

bardhskärare (**bardskärer** *BSH* 5: 421 (1510). **baarskärare**: **-aren** *MB* 2: 122), *m.* [Mnt. bart-scherer] *barberare*, *fältskär*. sende swa bud effter en bardskärare *Va* 27. *MB* 2: 122. *PM* XXIX, XLIII, 46. *BSH* 5: 421 (1510), 480 (1511).

barfridh (**bardfriid** *RK* 1: 1547. **barfred**: **-fredit** *MB* 2: 252. **bergfrid** *RK* 2: 1118, 1120), *n.* [Mnt. berchvrede. Mht. berevrit, bervrit. Mlat. berefridus] *torn*. 1) *flyttbart torn*, *afsedt att innesluta beväpnade krigare och att nyttjas vid angrepp, i sht vid belägrandet el. stormandet af fästningar*. ginstan loth engelbrecht en flota byggia . . . vppo then flota eth bergfrid slögt thz war wel fäm rwma högt *RK* 2: 1118. *ib* 1120. hafdhe mz sik mang stoor dywr som kallas phila oc hwart dyurit bar eet barfridh oppa sinom ryg, bygt aff timbir oc iärn, oppa hwario barfridh waro xxx wämpte män mz fulle wario *ST* 624. *ib* 215. 2) *till skydd och försvar byggt torn, vanligen i förbindelse med fästningsmuren*. vpa then graff ther stod en gardh ok atta bardfriid med wiikskard *RK* 1: 1547. — *Stundom utgjordes fästningen endast af ett barfridh, i följd hvaraf ordet förekommer också i den allmänna betydelsen: borg, slott*. at byggia barfridh älla fäste *BSH* 1: 195 (1387). judas öwir gaff barfridit (*arcem*) *MB* 2: 237. *ib* 250. barfredit j syon *ib* 252. — *torn uppbyggt af de belägrande såsom förskansning*. bygde barfrid pa skinnare cleppa *RK* 2: 5964. *ib* 6210.

barfridher (**barfreder**: **barsteden för barfreden** *MB* 2: 277. **-ir**), *m.* = **barfridh** 2. täs flere barfridhi tän mur hauer jwi allom portom, hornom ok wikom, täs fastare är täth hus *KS* 85 (208, 93). suå mäghe torn ok barfridhi wäria för blido kaste *ib* 86 (210, 94). — *borg, slott*. *MB* 2: 277.

barfötta brodhir (**barföta-**), *m.* [Jfr Fnor. berföttisbrödir] *barfotabroder*, *munk som följer Minoriternas regel*. wardh een barföta brodhir *ST* 267.

barfötter (**barföter**. **barfot** *Di* 204), *adj.* [Isl. berföttr] *L.* *barföta*. lösgjurper ok barfötter *SR* 44. lät thomam standa barfötan a brännanda iärne *Bu* 188. hon war barfööt *KL* 248. the . . . mötto hanum barfötte *Bil* 118. *ib* 479, 723. *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). *Bo* 36, 105. *Bir* 4: 19. *VKR* 66. *Lg* 3: 671. *RK* 1: 3870. *Di* 204. barföttubröprum (*barfotabröder*) i stockholme *SD* 5: 565 (1346). allom barföttubröprum i scane *ib* 566. thz kloster gaff han barfötta bröder *RK* 1: 1196. *ib* 2516, 3067. eth gudz hwss ther barfötte bröder ower radha *ib* 4438.

barhofdhe (**barhofdha** *KL* 247), *adj.* [Fnor. berhöfdi] *barhufvad*. *KL* 84, 247. *Bo* 189.

barhofdher (*Lg* 3: 79. **barhovodher**. **barhuffwdher**), *adj.* = **barhofdhe**. han gik ther til manga kirkior barhowodh *Bir* 2: 74. gingho alle

til saneta anna kyrkio barfföt oc barhuffwdhe Lg 3: 671. *ib* 79.

barka (-ar, -adher), *v.* barka, lägga (läder) i barklag, garfva (med bark). SO 13. mera barka en äna huth *ib* 18. barkar läther *ib* 20. thz se rath aller barkath *ib* 21. MD (S) 291. — *bildl.* vnge skulu sik idha badhe beka (*trol. för beta*) ok barka (*d. v. s. söka hårda sig*) GO 857. — *Jfr* rabarkadher.

barkar (bark aar), *n.* år då man nödgas äta bark, nöddår. almogen leed stora twangh bade med bark aar oc örlöge HSH 22: 37 (1492, gammal afskr.).

barkare, *m.* [*Sv. dial.* barkare] L. garfware. sardo, barkare GU 7.

barker (borker, börker L.), *m.* [*Isl.* börkr] bark. ey är goth stinga hand mälom trä ok barken GO 611. MB 1: 223. Pa 5. MD (S) 256. SO 20, 22. *Jfr* alvidha-, aspa-, brakvidha-, eke-, hylle-, häggia-, kanel-, midhal-, mälom-, pila-, röna-, trä-, äle-barker. — barkakonunger, *m.* ett konung Kristofer af Bayern tillagdt vedernamn. RK 2: 7187, 7326. PK 240. — barkalöpa, *f. L.* — barkalöpning, *f. L.*

barkflät? *f.?* L.

barklöp (-ir), *f. L.* afbarkning, afskalning af barken. vm barklöpir oc eke brennor wari samu lagh som om ekehug TB 76.

barklöpa, *f. L.* *Jfr* eke barklöpa.

barklöpan, *f. L.*

barklös, *adj.* saknande bark. Lg 91.

barlast, *m. L.*

barlastadher, *p. adj. L.*

barlip, *n. L.*

barlipa, *adj. L.*

barliker, *adj. L.*

barma (-adhe), *v.* [*Mht.* barmen] — barma sik, hafva medlidande med, förbarma sig. moyses barmadhe sik ok pinadhis swasom aff ömko ok varkunnan j alla thera dödh Bir 3: 451. barmadhe sik offwer mik MB 2: 382. Ansg 187, 189. Su 243. Lg 3: 540, 560. — *Jfr* forbarma.

barmber, *m.* [*Fgutm.* barmbr] barm, sköte. hitte gulkarin j sinom barme Bil 686. MB 1: 285. RK 1: 3958. Al 2296.

barmelika (-ligha ST 67), *adv.* på ett sätt, som väcker förbarmande, erbarmligt, jämmerligt. ropadhe swa barmelica Bo 111. ST 67. at grata sua sarlica oc barmelica Bir 2: 93. *Jfr* obarmelika.

barmeliker (-lig), *adj.* [*Mnt.* barmelik] ömklig. som barmeligt war at höra FH 5: 2 (1446, nyare afskr.).

barmhet, *f.* [*Mnt.* barmheit] barmhertighet, medlidande. huxsins varkunnan ok barmhet j sina jamcrisna thwingd ok plagho Bir 3: 170.

barmhärtelika, *adv.* *Jfr* obarmhärtelika.

barmhärteliker (barmhertelig), *adj.* barmhertig. RK 3: (sista forts.) 4988.

barmhærtogher (barmhertogher. barmhiärtogher Lg 3: 368), *adj.* [*Jfr* Mht. barmherzec] barmhertig, varkunsam. the waro badhin mild oc barmhertogh ofwir then fatigha ST 55. *ib* 385. at han matte barmhertoghir wara oc miskunsambir at spisa then

fatika *ib* 237. Su 208. Lg 3: 368. *Jfr* obarmhærtogher.

barmhærtoghet (barmhertigheet Lg 3: 61. barmhiärtoghet JP 70. barmhiärtogheth *ib* 4. barmhjertoghet Lg 3: 346), *f.* [*Mnt.* barmherticheit] medlidande, barmhertighet. for nokre ömko sculdh aller barmhærtoghet Ansg 187. at han swa stora barmhærtogheth hafde ofwir sin fianda ST 523. Su 255, 379. Lg 669, 3: 61, 346. JP 4, 70.

barn (bärn LfK 141. *pl. nom. och ack. barn*, *men börn* MB 1: (Cod. B) 545; BtRK 96 (1435, orig.). *dat. barnom*, *men börnom* MB 1: (Cod. B) 545), *n.* [*Isl.* barn] L. 1) barn, afkomling. baþo guþ giua sik þæt barn hanom mate þiäna ok louaþo for oburit barn giua guþi þæt gärna tel þiänist Bu 3. mz sinne cono ok barnom *ib* 172. hans barn ok barna barn KS 49 (126, 53). affä þe . . . barn mällän sik SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). *allit.* barn bära eller födha MB 1: 130. faar hon barn oc bloma SJ 379 (1471). MD 444. vtan barn oc borna arfwa SD NS 1: 156 (1402). *ib* 170 (1402), 297 (1403). FM 40 (1420). att wij ächta börn eller barn äpter oss lathe BtRK 96 (1435, orig.). — hon war öken mz sins herra barne MB 1: 184. hauande mz barne Bir 3: 276. — vara mäp barne, vara hafvande. sax manapom var elizabet för mäp barne än maria Bu 71. är hon nw mz hans barn Di 118. — vardha mädh barne, blifva hafvande. wart hon mz barn Va 5. Lg 3: 323. — barn i relig. mening. wt skuthin aff gudz barnom LfK 103. — *Jfr* adhal-, apalkonu-, amiu-, barna-, broþor-, bruts-, dottor-, frillu-, fästakonu-, gudh-, hedhninga-, hemakonu-, hor-, horkonu-, huskonu-, härta-, höfdhinga-, lägher-, manadha-, modhor-, nästsystkina-, oska-, prästa-, skötsätn-, sona-, stlup-, systkina-, systor-, þy-barn. 2) barn (med hänsyn till ålder). þrigia ara gamalt barn Bu 5. änkiur aller faþurlös barn SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). wee är ty lande, barn hauer til kunung KS 49 (125, 53). spät barn Bo 21. barn sigher gerna santh GO 272. swa gör barn i by som thz är heema want *ib* 306. thz är gamalt sidh barn gör barns gerninga *ib* 529. bränt barn seer widh eldh ok bitith for hundh *ib* 1078. gräth her didrik som eth barn Di 224. *Jfr* fatöka-, hitto-, kloster-, mö-, ovormagha-, piko-, pilita-, skola-, sma-, spina-, sven-, vaggo-barn. 3) menniska. fingo hwart barn ther war aa RK 1: 4199. tha gik wt aff slottit hwart thz barn bade quinnor oc män Di 109. *ib* 225, 234. RK 3: (sista forts.) 5984, 6008. BSH 5: 71 (1505). — barna arvar? (börna- L.), *m. pl. L.* bröstarfvingar. gaffwe gudh eric pädhersoni barn oc barna arffwa (*trol. för borna arffwa*) SD NS 1: 558 (1406). — barna barn, *n. pl.* [*Isl.* barnabörn] L. barnbarn. SD 4: 408 (1335, *enl. Hadorphs aftr.*). Bil 853. MB 1: (Cod. B) 551. KS 49 (126, 53). — barna brödh, *n.* bröd som ätes af barn. ST 274. — barna bundin, *adj. L.* för-enad genom barn (om äkta makar), som har barn. at wi wardhom barna bundhin SD NS 2: 445 (1411). — barna fapir, *m.* [*Jfr* *Isl.* barnfaðir] L. fader. MB 1: 93. — barna foster, *n.* barnkull. hon hafde faghirt barna foster (*nobilis vallata multitudine filiorum*) Bil 289. — barna göps, *n. L.* — barna

klädhe, *n. pl. barnkläder*. modhir hulkin som för redhe til barna klädhin än barnit födhis *Bir* 2: 63. — **barna kätte**, *f. barnslig uppsluppenhet*. *LfK* 196. — **barna lekan**, *n. barnlek*. *Bo* 25. — **barna leker**, *m. [Isl. barnaleikr] barnlek*. *Bo* 15. *Bir* 3: 316. *Su* 165, 167. *Va* 33. — **barna limber**, *m. barnlem, lem tillhörande ett barn*. hwat thikkis spädha licammanom oc barna limomen krankare vara *Bo* 98. — **barna läte**, *n. pl. barnsligt beteende*. *Ansg* 177. *MP* 1: 83. *Su* 438. *LfK* 103. — **barna modhir**, *f. moder*. *Lg* 3: 488. — **barna morp**, *n. L.* — **barna ordh**, *n. barnsligt ord*. tala barna ordh mz them *KL* 34. — **barna pis**, *n. urin af barn*. *LB* 3: 189, 7: 209, 211. — **barna pänningar**, *m. pl. L.* — **barna rätter**, *m. barnarätt, rätt som tillkommer ett barn*. ofwerfor thu nu mz aranna monom alder barnarät (*puerilia jura*) *Su* 435. — **barna skor**, *m. barnsko*. thz är goth at hawa trudhit sina barnasko *GO* 262. — **barna siäng (-sengh)**, *f. barnsäng, barnsbörd*. *LfK* 230. — **barna tal**, *n. antal barn, barnskara*. et otalikit barna tal *Lg* 3: 488. — **barns ben**, *n. [Isl. barnsbein] barnsben*. af barnsben, från barnsben, från barndomen. jak haffuer alle minne dage tiänth ider foorfäder vtaff blötthe barns ben *FM* 290 (1506). som edher och rikenssens tro tiänare hafwer waridh aff blotte barns ben *BSH* 5: 450 (1511). — **barns byrdh**, *f. barnsbörd*. *Bil* 543. — **barns domber**, *m. = barn-domber*. *MP* 1: 55. — **barns födhilse (-födelze)**, *n. pl. barnsbörd*. som haffwe siwkdom äfter barnsfödelze *LB* 3: 4. — **barns nödh**, *f. barnsnöd*. *Lg* 3: 358. — **barns time**, *m. barna-ålder, barna-år*. *Al* 5967. — **barns ögha?** *n. barnöga?* alt heluitit opfylles mz nyä frögdh j tolkom barns öghom (*trol. korrumperadt*) *LfK* 230. — **barnsöl (barsöl)** *LfK* 164. **bars öll**, *n. barnsöl*. *VKR* 20. *Lg* 3: 3. *LfK* 164. *RK* 3: (sista forts.) 5919. drak bars öll *BSH* 5: 94 (1506).

barn? *adj. [Jfr N. barnad, Sv. dial. bånog, bånöt o. s. v.] fruktsam, hafvande*. tz gör thom (*qvinnorna*) varma oc barna (*för barnadha?*) *LB* 7: 133.

barnbarn? *n. barnbarn*. hans äktha barnbarn (*för barn?*) *FH* 3: 139 (1449).

barnbundin, *p. adj. = barna bundin*. *SJ* 130 (1440). *FH* 3: 50 (1445), 52 (1445). at min älskelighe hustrv ey bliffuer barnbwndhen met mech *ib* 6: 127 (1512).

barnbyrdh, *f. [Isl. barnburðr] = barns byrdh*. *Bil* 308. *MB* 1: 134, 397. *KL* 322. *Bir* 2: 43, 96. *VKR* ix. sidhan siäx manadha waro lidhne fra thy at hon war i barnbyrdh (*felaktig öfversättning af hie mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis*) *Lg* 32. — **barnbyrdha nödh**, *f. barnsnöd*. *MB* 1: 134.

barndomber (barnedomber: -domen) *FH* 5: 230 (1516)), *m. [Isl. barndómr] barndom*. i warom barndoom *SD* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). *Bir* 2: 281, 3: 158. aff barndom til alle *Bil* 383. hafdhe sanctum dyonisiu kiäran patronum af barndom *Bil* 345. *ib* 115. jak . . . är af minom barndom i äruodhe *Bo* 21. *ib* 29. *Bir* 1: 330. *Lg* 3: 537 (*hearest i st. f. barnom bör läsas barndom*). — **barndoms alder**, *m. barn-dom*. af barndoms aldir *MP* 1: 169. — **barndoms ar**, *n. pl. barna-år*. *BK* 211. *Ber* 192.

barndödhe, *m. barns död*. kombir han (o: iwla dagh) a freadaghin . . . wardha margh saar öghon oc barn dödhe *lv LXXXI*.

barnfang (-fäng), *m. barnsbörd, barnsäng*. the ther ii barnfangh är *LB* 5: 80. löse quinno i barnfangh *ib* 81. rensa quinno aff barnfäng *ib*. dogher i barnfäng *ib* (*de båda sista ex. böra kanske föras till barnfängdh eller barnfänge*).

barnfängdh (barnfängth) *LB* 9: 40. **barnfäkt** *Lg* 3: 608), *f. barnsbörd*. *Lg* 3: 608, 699. *LB* 9: 40.

barnfänge, *n. [Sv. dial. barnafänge] barnsbörd*. *Gers Frest* 28. *LB* 7: 281, 333.

barnfödder, *adj. L.*

barnfödha, *f. [Isl. barnfœði, n.] födelsebygd, fädernesland*. drifs wt af sinne barnfödho *Bo* 12. *ib* 19.

barnliker, *adj. barnslig*. *Bir* 3: 310. *Su* 384.

barnlös, *adj. [Isl. barnlauss] L. barnlös*. *SD* 4: 390 (1334?). *Bu* 3. *Bil* 274, 891.

barnsiuka, *f. = barnsot*. döo aff barnsiwka *LB* 7: 61.

barnsiuker, *adj. L.*

barnsiäng (-säng. -säng. -seng), *f. [Fnor. barnsæng] L. barnsäng*. for mykin wakuj sotasäng ellir j barnsäng *LB* 9: 96. the skulo skälwa oc wärkia som kona i barnsäng *MB* 1: 433. qualdes ii barnsiäng *Bu* 134. at marskens hustru j barnseng laa *RK* 2: 6959. logh j sin barn säng *FM* 555 (1512). log pa sin barn säng *ib*.

barnliker (barnliken. barnzliker. barsliker: -a) *Lg* 3: 467), *adj. [Fnor. barnligr]* 1) *barn tillhörande, späd*. mz minom barnslikom handom *Lg* 665. *Su* 209. aff hennas barnzlika daghom (*barndomstid*) *Lg* 3: 394. *ib* 467. 2) *barnslig, som tillkommer ett barn*. hans älskan war än klen oc barnliken *Su* 11. affläg nw allan thins hiärta barnslika räddogha *ib* 30. barnsliket taal *Lg* 3: 306. *ib* 400.

barnsot, *f. [Isl. barnsótt] L. barnsnöd, födslovånda*. *Lg* 3: 357.

barntime, *m. barndomstid*. *Su* 438.

barnvärkiar, *m. pl. födslosmärtor*. känna barn värkia *Bir* 3: 318. *MP* 1: 139.

barukker, *adj. [Franska baroque] orimlig*. barukkt är rosa for offöth nöt *GO* 618.

barun (-ar), *m. [Isl. barún. Mht. barun. Ffranska ber, ack. baron. Ital. barone. Mlat. baro] baron*. hwar äru thy herra oc förste grewa oc härtogha baruna (*barones*) oc riddara *Bo* 36.

barza, *f. och barze (barse)*, *f. och m.?* [*Mnt. barse. Ital., Span., Prov. och Mlat. barca*] ett slags fartyg, nyttjadt ss krigs- och lastskepp. miste enä barza *RK* 2: 1761. i sinne bartze them wäl fäste *ib* 8352. mz iiii barsar aff finlandh kom *ib* 3: 3239. wi skole haffua wara bartze igen medh all sin tyg ok takel *BSH* 4: 240 (1498). then stora bardsan *ib* 5: 171 (1507). *FH* 7: 66 (1505). *FM* 342 (1507), 343.

bas, *m. L.*

basa (basza) *LB* 7: 245. **-ar**), *v. [N. och Sv. dial. basa] smörja, stryka*. basa mz henne (*örten*) sodna *LB* 7: 11. *ib* 46, 47, 63 o. s. r. ath man badar och basar bwkin i varmo vathne *ib* 80.

basa? *v. [Jfr Isl. bása, bæsa] göra bäs*. barukkt är rosa (*för basa? Danska texten har baasæ*) for

offöth nöt (*non nate pecudi rude fit bostara cudi*)
GO 618.

baslare, *m. L.*

basse, *m.* [*Fdan.* basse] *vildsvin, vildgalt.* the hafdho tänder bassom wärst *Al* 9360. änlitith thölkit som biörna skin bassa tänder ok apina kin *lv* 268. *Jfr villebasse.* — **bassa spiut** (**baspiut** *BSH* 5: 63 (1505)), *n.* [*Fdan.* baspiud] *jagtspjut.* vena-bulum, bassaspiut *GU* 2. *BSH* 5: 63 (1505). *OB* 213.

bast, *n.* [*Isl.* bast] *L. bast.* skal han dragha bast genom hans öra (*sannolikt föreligger här missförstånd af originalets* perforabit aurem ejus subula, och förvevling af subula med suber, hvilket i *Mht.* stundom tolkas med bast; *Cod. B* har riktigt: stinga gönom hans öra mz syl 559) *MB* 1: 335. blegnadhe erich som eth bast *RK* 2: 4326. — *ss förstärkning af negationen* (liksom *Mnt.*, *Mht.* bast). räddis normen ey eth bast *RK* 1: 2931. thz kan nw hjälpa ey et bast *Al* 3720. han ather henne ey widh eith basth *MD* 23. — *Jfr hals-, märke-bast.* — **basta rep**, *n.* *bastrep.* *MD* 329.

basta (-ar, -adhe), *v.* [*Fnor.* basta] *L. binda med bastrep* (endast i förening med binda). bastäz, binds eller pinäs *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). hafde . . . latit hanom basta ok binda *ib* *NS* 2: 197 (1409). aldre hörde jac, thet . . . her ake . . . bastade eller bant nakon then bonde i thette herad er *BSH* 3: 144 (1463). *FM* 489 (1510). the loto them gripa binda och basta *RK* 2: 694. han later them strax binda ok basta *ib* 3792.

bastert *m.?* [*Mnt.* bastert. *Mlat.* bastardum *sc.* vinum] ett slags sött Spanskt vin. i aam basterth *FM* 216 (1504).

bastflät, *f. L.*

bastfläta, *f. L.*

bastlöpning, *f. L.*

bastskogher, *m.* *skog hvarifrån bast hämtas.* för owerk the giorde wppo prestens bast skoogh och änger *BtFH* 1: 170 (1506). han giorde awerk wppo hans bast skog *ib* 200 (1509).

basun (**basurn.** **basurne.** **bosun.** **busun.** **basynn** (*frf. vok. i änd.*). *pl. ss m. -ar, -er.* *ss n. = sing., el. -er:* j sin baswner *MB* 2: 15, 77), *m.?* och *n.* [*Isl.* basún, *m.* och *bosun*, *n.* *Mnt.* basune. *Mht.* basúne, *bosúne*, *busúne*, *busfne.* *Ffranska* buisine, *bosine.* *Lat.* buccina] *basun*, ett oftast af metall förfärdigadt, rakt el. något böjdt blåsinstrument med vid mynning. hwar äru pipor oc bambor oc basuna *Bo* 36. wars herra baswner *MB* 1: 330. blåsa baswna *ib* 372. buswn ok bambara mondo ther ey skorta *lv* 1747. *Fr* 1784, 2349, 2364. bosunar ok bambor for them ridha *ib* 2999. *RK* 2: 5155. med piper och basynner *BSH* 5: 176 (1507). blästo j sina baswner *MB* 2: 15. bläsandis j sin baswrn aller lwdhom *ib* 91. *ib* 14, 77, 87, 91. stötandis j thera baswner oc lwdhom *ib* 172. swa manga lwdhar allir baswnar *ib* 89. *ib* 173, 230. naar baswrne lwdher j mynne handh *ib* 91. j höghra handenne haffdo the lwdhande baswrnen *ib*. han loth göra hwariom thera eeth baswn j sina höghro hand *ST* 347. baswna bläster *MB* 1: 330. baswna laat *ib* 334. bambor ok boswna sang *Al* 3311. mykith busuna ok

Ordbok.

pipo skall *ib* 5286. — *bildl. allit.* koma mädh blosom ok basunum, komma med ståt el. med makt. matte tha pharao se oc höra hwar hans herra kom mz blosom oc baswnom *MB* 1: 300.

basuna (**basswna**), *f. = basun.* mz basswnor bomber oc monga pipa *RK* 2: 9253.

basuna, *v.* *basuna*, blåsa i basun. man hörde thom tha huarken baswna eller pipa *RK* 2: 9279.

basunan, *f.* *basunande.* *Di* 308.

basunare (**bassunare**: -a *RK* 2: 6142), *m.* *basunare*, *basunbläsare.* pipara baswnara och altskens leek *RK* 2: 190. *ib* 3346, 6142. *Di* 7, 8, 11, 97. *PM* 29.

bata (**baatha.** -adhe, -adher. *imppf. -te* *RK* 3: (sista forts.) 4661 (i rimslut)), *v.* [*Mnt.* baten. *Jfr N. bata*] 1) *förvärfva vinst, vinna. med ack.* tholkin köpinskap hwar thu mat bata (*lucreris*) hundradha af eno *Bo* 116. huru mykit batadhin j *Bir* 3: 15. är thet batat, allar wnnit *LfK* 145. erchebiscop iöns batade ther inthet oppa *RK* 3: (sista forts.) 4309. *ib* 4661, 5015. — *abs.* gif thz wt ok bata oc vin ther af *Bo* 66. andelica människior bata (*draga fördel*) af allom thingom *ib* 123. *ST* 491. 2) *gifva vinst, bätta, gagna.* thz batade them tha ey wette *RK* 2: 7615. 3) *blifva bättre.* ey kännandis sik aff thäs sacramentzsins idhkan nakot baatha allir bättras *Su* 298. hwat wi bathom oc truffwoms i dygdhom *LfK* 51. hwru the batha oc framgaa i godho *ib* 109. *Jfr batna.*

bata, *f.* *fördel, gagn, bättnad.* thz är aldra wara bata *Al* 5520. *ib* 8910.

batan (**baatan**), *f. L.* (*Stads L. Kp.* 33: 6) 1) *vinning.* all baatan hiälpir *GO* 767. alle andre hafua ther gagn ok batan aff *HSH* 21: 5 (1383). for nakat wärzlikit gagn älla batan *Bir* 1: 99. batan ok aflingh *ib* 323. *ib* 2: 228. *Su* 106. 2) *ocker, ränta.* huar är mit liggianda fää som jak länte jdhir til okir oc batan *Bir* 2: 101. thik een päning gifwa til batan *ST* 488. *ib* 491.

bater (**baater.** **botth:** **botther** *BSH* 4: 321 (1502)), *m.* [*Isl.* bátr] *L. bát.* j een baat herra frederik gik *Fr* 2329. *ib* 2333, 2336, 2338. *RK* 2: 2637, 2641, 2661, 3121. — *särsk. skeppsbåt.* the cristnu flögdu j batin ok hioggo sundher batfästuna *Bil* 253. ware gaffwe sig i moth thöm och slogo thöm til batzs *BSH* 5: 14 (1504). *PM* XIV. — (?) alla baathe hielpe, sa längie han faar mer *BSH* 4: 281 (1501). — *ss tillnamn.* andreas, dictus bat *SD* 2: 117 (1291). — *Jfr siuärings-, skip-, skytta-, skäria-bater.* — **bata lep**, *f. L.* — **bata täkt**, *f. L.* — **bats dref**, *n.* *båtdref, dref som nyttjas i båtar.* tag gamalt skip dref eller aff batz dref *LB* 7: 264. — **batsfarmber**, *m.* [*Isl.* bátsfarmr] *L. båtläst.* hugger man . . . lass ellir batzfarm aff apald *TB* 76 (på två ställen). — **batshaki** (**badzhaki:** -a *Fr* (*Cod. F.*) 2508), *m.* [*Isl.* bátshaki] *båtshake.* *Fr* (*Cod. F.*) 2508. *SO* 293. — **batsman** (**baatzman**), *m.* *båtsman, matros.* styremannen, batzmennene oc alle the j skipeno tyäna före lön *PM* XV. batzmänne (för batzmännene) skwlw faa sin lön *ib* XVI. *ib* XIII, XIV. *BSH* 5: 371 (1509). — *ss tillnamn.* laurenz baatzman grabrodher *SJ* 191 (1450).

batfästa, *f.* *tåg som förenar med ett fartyg den det samma tillhörande båten.* *Bil* 253.

batlösa, *f. L.*

batna (baatna, bothna), *v. [Isl. batna]* 1) *blifva bättre*, första daghin kiände hon sik batna *Bil* 835. tha mon thz bothna *LB* 2: 9. — *hafva gagn. med gen.* än tho han thess litit batne *RK* 2: 6243. — *förkofras*. *Su* 116, 167. skalt thu ther aff truffas oc bathna *ib* 246. 2) *gagna. opersonl. med dat. el. i dess ställe ack.* tha mone hinom batna *LB* 3: 83. thz munde konungen lithet bathne *RK* 2: 1507. — *refl.* **batnas**, *blifva bättre, förkofras*. iak triffs oc baatnas i mins eygna skwdilse *LfK* 79.

batnan, *f. förbättring, gagn. Gers Frest* 60.

batning, *f. fördel, vinst.* wore fiender skole enghen priis äller batningh före hädhen tiil danmarch *HSH* 21: 142 (1567).

batrum, *n. rum el. plats för båt.* *SO* 299.

bava (-adhe), *v. [Se. dial. bava]* darra, bafva. bawade oc skalff iordhen *MB* 2: 238. *ib* 244. *Jfr* beva.

baza, *f. sadeltücke. bazor (la couverture de la sele)* varo aff bliald *Fl* 531. *Jfr* sadhulbaza.

bebinda (bi-), *v. [Mnt. bebinden]* 1) *binda, fängsla. bildl.* swa haffuer thin starke kärleker mz sinne krafft mik bebwndit (*constrinxit*) *Su* 99. ware swa fatadher, bebwndin ällir tryltir j nakon orenan oc oloffliggan kärlek *ib* 365. the som ey äru bebwndne j nakrom tholkom syndogom oc olofflikom älskoga *ib*. 2) *hopfoga, förena.* klemes täth mz lwto sapientie bebwndith *PM* 10. 3) *förbinda (sår).* haa skal nw bebindha war saar *Lg* 3: 650. 4) *binda, stoppa.* lwngan bebinz *LB* 3: 41. 5) *knyta, ingå.* haffuer bebundith äkteskap med hans dotther *HSH* 22: 55 (1494). — *ingå, afsluta (fred).* bebundhe the ok giordhe thär en sworn fridh *BtRK* 344 (1490, *orig.*). 6) *förbinda, förpligta.* hafwer han bebundit riket til ewinnerlige trældom *BtRK* 78 (1434). — **bebinda sik**, 1) *förena sig, förbinda sig.* hwilken som sick fest eller bebundit haffuer vijdh ena appenbara quinna *SO* 156. ath wij . . . bebindä oss sammän i wiliä, wenskab oc kerlighet *FM* 91 (1497-1501). bläghinn haffuer sua bebwndith och besworith sig med thenne landzenne *BSH* 5: 61 (1505). at wij icki bebunde oss sielffue om then dagh och degtingan *HSH* 22: 47 (1493, *gammal afskr.*). hafwä dhe bebundith sig til hopä kwngen af paalän och dhe tattärskä samfäth ath örligä in vppa dhen storä förstän af rijdzsäländh *FM* 589 (1513). 2) *binda sig, förbinda sig, förpligta sig.* the haffdho storliga sik mz eedh bebwndith . . . at alle the som tha bortto waaro skullo dräpas *MB* 2: 139. *ib* 140. bibindir iak mik oc mina arfwa . . . ivane pädhersson swa got gooz igen antwardha *SD NS* 1: 478 (1405). bebant thu tik til annars träl *LfK* 124.

bebindilse (-else), *n. pl. förbund, förening.* then kärlichheet, tröst och bebindelse som . . . wara skal emellan rijken danmarck och swerige *BtRK* 105 (1436). *FM* 59 (1457). — **bebindilsa bref** (bebindilse-), *n. skriftlig handling hvarigenom förening el. förbund afslutes, föreningsurkund.* effthir ty som bebindelse brefwen . . . vthwijsse *BtRK* 142 (1441). theris opna besiglede bebindelse breff *FM* 506 (1510).

bebindning (bebinding. bebinning), *f. [Mnt.*

bebindinge] *förening, förbund.* at all bebindingh mellan thenne tw rijken skal ta yttermehre kräftas *BtRK* 141 (1441). at thesse iij rike matte komma i en friid oc kerlegh bebinding til samman *BSH* 4: 12 (1471). *ib* 105 (1484). *FM* 59 (1457). — *förbund, öfverenskommelse.* ath i . . . haffue giort een bebinningh och stadga mz idher inbyrdis *FH* 1: 49 (1478, *gammal afskr.*). mothe thenna bebindingh ok beseglingh *BtRK* 351 (1494, *orig.*). — *Jfr blfrids bebinding.* — **bebindinga bref** (bebindinghe-), *n. skriftlig handling hvarigenom förbund el. öfverenskommelse afslutes, föreningsurkund.* som warth bebindinghe breff innehaller *BSH* 5: 395 (1510).

beblanda, *v. blanda.* beblanda sölfret med koppar *SO* 168. *ib* 167. *Su* 124.

beblandning, *f. blandning.* *SO* 168.

beblotta, *v. blotta.* ath alle sloth och herregaardhe äre beblotthade om folket *HSH* 19: 159 (1506).

bebreva (-adhe, -adher), *v. [Mnt. bebreven]* 1) *gifva bref på, bekräfta genom bref el. skrifvelse.* konungen thz bade bebreffuade oc swor *RK* 2: 6835. *ib* 7240, *s.* 342. thzta wart stadfast och bebreffuet och for wissät *Va* 48. wart then friden bebreffuader *ib* 24. thet bebundh som bebreffuet och besworet wart *FH* 6: 108 (1497). — *genom bref lofva.* thz tesse for:de swänske män oss . . . bebreffwat hafwa *BtRK* 52 (1388, *orig.*). epter thet tesse for:de swenske män . . . oss sakth ok bebreffwat hafwa *ib*. 2) *genom bref el. skriftligen öfverlåta.* hanom them godzen vplata ok bebreffua *BSH* 2: 102 (1399). the goodz oc iordher som . . . holmfridh . . . gaff, saalde oc bebreffwadhe wadzstena clostre *SD NS* 1: 317 (1404). *ib* 122 (1402), 123, 2: 4 (1408), 127 (1409) *o. s. v.* *FH* 5: 167 (1495), 6: 51 (1460). *Jfr bortbebreva.*

bebudha (bebodha *Al* 1831; -at *MB* 2: 79; -ado *Lg* 662), *v. [Mnt. beboden]* 1) *båda, förkunna.* wart thz strax bebudath konunghenom *MB* 2: 5. *ib* 79. *Lg* 662. 2) *sända bud efter, tillkalla.* han loot sina män sik bebodha *Al* 1831. — *Jfr obebudhadher.*

bebudhile, *n. pl. — bebudhilsa dagher, m. bebådelsedag.* om iomffru maria bebudilsa dagh huilken wi kallom anunciacionis *Lg* 3: 163.

bebund, *n. förbund, öfverenskommelse.* *FH* 6: 108 (1497). *BSH* 4: 273 (1501, *nyare afskr.*), 5: 460 (1511).

bebyggia, *v. bebygga, förse (med byggnad el. anläggning).* loth up . . . tomtena . . . som är . . . bebygd mädh twem trägardhum *SJ* 42.

bedikta, *v. [Mnt. bedichten]* förfärdiga, göra, inrätta. kirken . . . ther sa ärliga war bedictadh *MD* 504.

bedragha, *v. [Jfr Mnt. betragen]* öfverdraga, belägga, betäcka. lät bedragha sin sadhel mz hudinne *Lg* 602. *ST* 95. *PM* LI, 7, 10.

bedragha, *v. [Mnt. bedregen]* bedraga. *RK* 3: (till. om *Chr. II, red. a*) 6190. *SO* 224. *HSH* 20: 214 (1507).

bedraghile (-elsse), *n. pl. bedrägeri.* efter saadane bedragelsse som the danske . . . beuisth haffwe *HSH* 19: 151 (1506).

bedref, *n. [Mnt. bedrif]* förehafvande, företag,

verksamhet. theris handeligh och bedreff FM 572 (1513). FH 7: 93 (1513). huad theris bedreff och vp-sathe wore HSH 22: 55 (1494).

bedriva, *v.* [Mnt. bedriven] *L. uträtta, bedrifva.* aff all theres mandom som the bedriffuo j theres daga Va 3. ib 5, 33. Di 58. MB 2: 250, 272, 279, 284. at iak the syndena bedhreff Lg 668. MB 2: 133, 134, 252, 290, 291, 292, 315, 360. Su 64. ST 305. BSH 5: 96 (1506), 97. ä hwat konungen wilde bedriffua RK 2: 6333. ib 7433, 9525. i kunnen lithet mooth ryzom beedriffua ib 3: 4144.

bedrägh (bedreegh. bedragh), *n.* [Mnt. bedréch] *bedrägeri, list.* vthan alt bedreegh, argelist eller hielpareda BtRK 127 (1438). wilia forraskan . . . medh bedragh, medh forräderi, medh dobbel ordh och annar romara stycke BSH 5: 273 (1508). RK 1: (till. till LRK) s. 237.

bedräghare, *m.* *bedragare.* Lg 3: 336.

bedröva (bä-. -de, -der, *el.* -adhe, -adher), *v.* [Mnt. bedroven] 1) *bringa i oordning, förvirra.* foth fölgdho oc bedröfwado madyan MB 2: 91. bedröffde allan theres häär (*turbato omni exercitu eorum*) ib 93. wordho här aff alle fiendhena forfärade oc bedröffde ib 91. herran gudh bedröffde them aff israels ansikt aller asyn ib 28. är bedröfdher i allom sinom sinnom Ber 263. som swa wredher ok bedröfdher ware som han ib. vee them bädröffuade fane RK 1: (sfgn) s. 180. 2) *plåga, oroa, bedröfva.* gud bedröffue then thz giorde oc wilde RK 2: 6884. äpther swa är at thu hafwir oss bedröfft (*turbasti*), tha skal herran gudh tik bedröffwa (*conturbet*) MB 2: 19. sorghful aff gang skal bedröfwa oc myrkia hans glädhesfullo opbygning Bir 3: 360. bedröfwa ok thwinga mina vini ib 1: 15. — *part. pret. oroad, bedröfvad.* for hans skuld var hon i nat mykyt bedröfdh KL 351. som bedröfdh hiärta hawa Bo 107. badhe bedröfdhe oc rädde ib 163. Lg 662, 826. thin bedröfdhasta modhir Bo 213. Lg 3: 94. bedröfdista modhren ib 93. — *bedröflig, sorglig.* alre hafde iak swa beska oc bedröfdha pasca Bo 169. alla bedröfwadha thanka Ber 259. — **bedröva sik**, *bedröfvas.* han . . . bedröffde sik Al 3186. — *refl. bedrövas, förskräckas, oroas, bedröfvas.* bedröfdhis han mykyt KL 393. äptir dödhin skalt thu änkte rädhas älla bedröwas Bir 1: 302.

bedrövelika (bedröflica), *adv.* [Jfr Sv. dial. bedrövele] *förskräckligt, ofantligt, mycket.* varkunna hanne som swa bedröflica räd (*timore perterrita*) var vm sin alra kārasta son Bo 163.

bedröveliker (-likin. bedröfligh), *adj.* 1) *bedröfvad.* bedröfwelikin ande LfK 85. 2) *bedröflig, sorglig.* sungo een bedröfwelikan sang ST 285. dricke mz hanum then bedröfligha drycken Ber 293.

bedrövilse (bödröuelse BSH 3: 176 (1466)), *n. pl. och f.* 1) *förvirring, oordning.* naturlica astundilsin ok vilin vmuändis til bedröuilse oc naturinna fordäruilse Bo 140. LfK 36. 2) *betryck, vedermöda.* likamans bedröffuilse (*pressura*) Su 198. aller israels almoghe vndher syndenne kommo j mykin bedröffwilse MB 2: 15. Va 9. RK 2: 6757, 9352. BSH 3: 176 (1466). 3) *bedröfvelse.* häluitis sorgher oc bedröffuilse Su 233. MB 2: 196, 204. Va 5, 6, 7.

bedrövogher (bedroffwigh), *adj. bedröfvad.* ther the iomfrwn bedroffwigh stodh MD 191.

bedrövoghet (bedroffwghet), *f. bedröfvelse.* bedroffwghet han opta ffaar MD (S) 206.

bepa (*impf. bedde*), *v.* [Isl. beiða] *begära.* bede (*Bil och Cod. C* beddis 943) friþ tel anzswara Bu 62. — *refl.* **bepas** (bādhas KL 109. *pres. beþis.* bādhis Ber 194. bādhes SO 16. *impf. beddis.* bāddis KL 89. *ss norvagism* beiddes MD 76. *supin. beedz* KL 332; RK 1: 982. **betz** ib 4121. **bez** Bil 854. *imperat. beez* Bo 217. **bödhs** för bedhs KS 54 (137, 58)), *v.* [Isl. beiðaz] *L.* 1) *utbedja sig, bedja, begära.* han bedhis ther thorff GO 432. — *med gen.* thās bedhis iak Fl 1607. — *med ack.* et bepes iak af þik Bu 18. jak beddis biugbrödhit Bil 103. beddus cristindom ib 86. ib 695, 854. Bo 217, 256. Lg 35. beddos hona til hionalagh KL 307. beddos hona til hustru ST 262. iak bepes aff minom syni tua böne Bu 13. Iv 1874. — *bedes þöm döpa* lifs naþer Bu 154. at bedhas sik vl oc too Bo 14. ib 27. — *med inf.* bedes varþa cristen Bu 166. han sände sin ben här tel lanz ok bepes þöm här biþa (*beder att de här må få bida*) doma dagh ib 167. Bil 234. KS 54 (137, 58). — *med prep.* til. beddis thy rume til nadha oc fridh aff gudhi Bil 158. han beddis til olofflika gerning mz henne MB 1: 234. mz hwat astundan hon bedhis til renliffuit (*begär inträde i orden*) Bir 4: 16. VKR 62, 63. bedhis til at takas j renliffnadhin Bir 4: 15. hon beiddes til then likame tigge MD 76. — *beddes till (friade till)* hans dotter Di 24. ib 32, 35, 114, 160, 168, 285. RK 3: 3363. som henna bedis till Di 36. (beddis til för beddis stil Bil 894.) — *med prep.* in. beddes ther jn (*begärde att komma dit in*) RK 2: 9560. — *med passiv bemärkelse: begäras.* en iomfrw . . . beddis til hionalagh af enom rikom vngom man KL 298. thz beddis som ey var förra vant at bedhas ib 332. aldre vardh för tholkit priuilegium beedz af nakrom pafua ib. 2) *kräfva, fordra.* at han . . . göri lika widhertorfftennä mz skälighet äptir thy som kranka naturen bedhis Bir 4: 36. VKR 79. — *med prep.* a. idhart land at väria swa at ther skal ängin bedhas a (*ingen skall göra anspråk derpå*) Iv 1455. — (bedes för ledes Bu 521.) — *Jfr a-, ater-bepas.*

bepsla, *f. L.*

befal (befell), *n.?* *uppdrag, befallning.* haffwer han i befall eder vnderuise om alle ärendä HSH 19: 91 (1505). sigia sig ey hawa befell lenger bliua BSH 5: 333 (1508).

befala (befalla. befäla. befälla. befella. befol. befolla. bofalla: -endis BSH 5: 63 (1505). bōfalla: -andes ib 82 (1506), 197 (1507). -er, befol *el.* befaal RK 2: 4878, befaalin *el.* befolin; *äfven pres. -ar; impf. -te, -de; part. pret. -ter, -der, -adher*), *v.* [Mnt. bevelen, bevalen, bovalen; *impf. bevol; part. pret. bevalen, bevolen*] 1) *öfverlemna, anförtra, anbefalla.* huem hwn thet forsagthä hws ok lään a sinä vegnä befalar ok i hand sätter FM 25 (1389). jach befeller tik skiold och swärd Va 20. MB 2: 124. them (o: thina tidhir oc böno) mz alle gudhlikheth warum herra ofra oc befala oc hälghom mannom ST 163. mino reso wil iak befala gudh Al

2202. jak befallär thik mina modher *ib* 3579. thenna fangan iak idher befälär han skal idher wara befäld *ib* 7892-93. *ib* 10176, 10414. *RK* 2: 999, 2181, 2212, 2388, 4161, 9523, 3: 729, 975, (*sista forts.*) 5959. *Su* 192, 378. *Ber* 292. *ST* 383. *Lg* 3: 322, 325. *Di* 97, 116. eder alle her med the helgetrefollughet ewinnerlige befolendis *FM* 126 (1501). eder herredöme her met alzmektigh gudh befolendis *ib* 264 (1506). befälir *jac* til hans nadh min swen *SD NS* 1: 514 (1405). thet war aff sama pawomjn först befelt (*öfverlemnadt, medgifvet*) brödhrom j wars ordins clostir j paradyso affläggia ellir tilleggia aff thera klädhabonadh vtan til *VKR* 13. — *anförtro, anbefalla, gifva i uppdrag*. hafuer mik befält sin ärinde *SD NS* 1: 30 (1401). befälte iak . . . thetta sama ärendit androm tolf *ib* 36 (1401). ibland annor ärande som thom varo befäladh *Ansg* 191. wille the hanom nokot werf befala *RK* 2: 2331. *ib* 1: (*sfgn*) s. 182. *MB* 2: 273, 309. the värff och ärende j benct benctsson och mich befalten *FM* 178 (1504). som hon (o: slotzloffuen) eder antwordit oc befalen är *ib* 547 (1512). epter thenn befalningh som ider werdughet mich befol *ib* 492 (1510). then befalning och dägtinga, i oss . . . befalad haffwa *BSH* 5: 6 (1404). capitulum, som mik thet befälde *SD NS* 1: 563 (1406). — *gifva i uppdrag, befullmäktiga*. jac hafuer befalith oc wnt . . . abram brodhersson . . . i geen atlösa alt thet gotz som jac pantsat hafuer *SD NS* 1: 235 (1403). befälte mik oc allaledhis mäktoghan giordhe a sina väghna medh sino eygno opno breffwe, at fasta . . . eet hälft marcland iordh *ib* 500 (1405). *ib* 23 (1401). — *befalla, bjuda*. rikit befol han them forstanda *RK* 2: 7409. *ib* 8059, 9535. han befol them alle tha nielss stenssons svena gripa eller slaa *ib* 6480. marsken befaal sina swena j stadh fullelica göra hwat swan them badh *ib* 4878. konungen haffuer eyg befäld oss swa *ib* 2076. är mich thz aff riket befäldt *ib* 2078. han skal . . . besigla thz i honom befala *ib* 5131. som modhir abbatissa oc fadhir confessor oc conuentan honom befala oc biudha *VKR* 33. som borgamestarana oldermannenom befallit hade *SO* 196. töm var thet ey befolit *FH* 1: 160 (1496). bo knwtzsson lot han oc befala stäkaholm sculle han sich benala *RK* 2: 2383. engelbrecht haffde forre swa bestäld oc höffitzmän j hären befäld at engen sculle vidh fianda tala *ib* 1173. see abbatissan til oc befälle gaarzmästarenom at wintirroghin oc roghsadhin bätte oc meere saas aarligha än want är *VKR* 42. *Bir* 5: 120. hawa oss . . . konung erik oc . . . drotning margareta budhit oc befält at wi vppa the for:da repsta thing sithia skulum *BSH* 2: 35 (1396).

befalan, *f. uppdrag, befallning*. epter eders befallen *FM* 179 (1504). *SO* 117, 205.

befalning (bøfalningh. befallning *SO* 298. beffalninge. befällning *SO* 82. befälning *FH* 3: 80 (1446). befelningh *FM* 354 (1507), 355. befelnigh. befolningh *FM* 264 (1506). befaling. befolingh. befäling. befälling *FM* 152 (1501)), *f. [Mnt. bevalinge, bevelinge]* 1) *uppdrag, befallning*. pawens scriffvilse och befolingh *BSH* 4: 150 (1491). om i hade giffuit töm swadane befaling *FH* 1: 159 (1496). epter hans bön oc befäling *ib* 2: 101 (1436). epter ware . . . befalningh *BSH* 4: 111 (1486).

ib 349 (1503), 5: 6 (1504). *FH* 3: 80 (1446). *FM* 125 (1501), 264 (1506). *SO* 82, 298. *PM* LXI, LXVI. the tingh som ärw i annars handom, aff closter folkx befelnigh *LfK* 154. 2) *vård, förvar*. thz war i mynä beffalninge (*det var mig anförtrödt*) *Di* 118. jach hadhe anamit j min befolingh oppa abo sloth . . . nagre ffanger ath forware *FH* 5: 156 (1491). the som haffwa closters tingh i befelnigh at aff spisa oc wt läggia *LfK* 154. pa then cardinalis wägna, ther linköpfung domkirkio oc stiicht siegs haffua i böfalningh *BSH* 5: 181 (1507). the slot som i nw i befalning (*förläning*) haffue *ib* 4: 348 (1503). — **befalningsman**, *m. L. befallningsman, kommandant, ståthållare*. befalningzmann på tauesthws *FH* 5: 170 (1496, *nyare afskr.*).

befanga, *v. [Mnt. bevangen]* fånga, fångsla. aff then orettha fäng[s]il som han nw i befanghet är *BSH* 3: 151 (1464). *Jfr befänga*.

befangin, *p. adj. [Mnt. bevangen]* besatt (*af djäfvulen*). som aff dyäffwolen befaangen war *Lg* 3: 353. *ib* 359.

befata, *v. [Mnt. beveren]* fatta, hänföra, öfvervåldiga, betaga. thera fägrindh beffatar mik *Su* 90. wart han befatadher aff hennes fägrindh *MB* 2: 163. som j hennes vänlekx kerlek befatadhe vare *Lg* 3: 536. then som befatadher (*invefvad*) är i delo ok thrätto *Ber* 263. — **befata sik**, *inlåta sig, befatta sig*. som turturdufuan mystom synom jemmaka alder befatat sik mz androm *Lg* 3: 536. befatha sigh ther met *FM* 210 (1504).

befeidha (-adher), *v. [Jfr Mnt. bevedigen]* medfäjd hemsöka. är henrick stensson befeidath aff . . . erick twresson och aff hans swenne *FM* 555 (1512).

befinna (befinda), *v. [Mnt. beviden]* 1) *finna, befinna, erfara, röna, märka*. swa munde han wel befinna *RK* 2: s. 340. lata oss tro befinna *ib* 5432. *ib* 3: 4203. *ST* 279. for then kärlek som iak hafwer befwnnit af abotanom oc conuentone *SD NS* 1: 526 (1406). *ib* 623 (1407). thz skulin ij befinnä *Fr (Cod. BCDEF)* 742. thz skulä the hednä befinnä at iach wil them ey fly *Va* 19. hon befan ther äptir at hon the sama nattena wardh hafwande wordhen *ST* 87. *ib* 89, 98, 272, 341. *Lg* 818. 2) *utfinna, utforska, upptäcka*. jwdas haffde befwnnit hans falskhet *MB* 2: 323. iach skal befinnä (*prouen*) sanhetena mz henne *Va* 8. 3) *befinna, beträda*. huilken aff brödhrom ther mz skelighe kan befynnes *SO* 109. huar ther mz befunnes *ib* 156. kan thz befinnas mz ii brödher *ib* 7. alla the her epther ther mz befunnen (*för befunne*) vorde i ferska gernyngh *ib* 31. huilkin mesterman som wardher ther mz befunnin *ib* 67. *ib* 71, 72, 112, 147, 148, 154, 158. vart iuda släct befwnnen j tässe syndinne *MB* 2: 19.

beflyta, *v. [Mnt. bevleten]* — *part. pret. beflutin (beflotin)*, *kringfluten*. eeth beflutit land *ST* 87. *ib* 525, 529. mällan tw watn äre the beflotin *Al* 10295.

befragha, *v. [Mnt. bevrägen]* 1) *fråga*. henne . . . vm all ärendh befragha *Lg* 3: 544. 2) *utfråga, utforska*. huilka hon viste fulleliga när gudhi verdoga vara all twäkeligin ärendh vndersta ok befragha *Lg* 3: 545. swa mykit jak medh sannynndh befragha ok beviisa kunde *ib* 582.

befredher, *se bifridher*.

befresta, *v.* försöka, fresta. MB 2: 335.

befrukta (bo-, befryckta, befrychta, befrieta), *v.* [Mnt. bevruchten] frukta. ten som befructer at blifwe borttagen eller rörder LB 7: 342. FH 6: 89 (1496). är fast befrychtendes . . . at almoghen gaar them til handa ib 7: 81 (1509). bofructendis at the faa icke barning BSH 5: 148 (1507). jag befrieter storlige, at fredin wil jcke bliffue gamell met tesse rytzer FM 146 (1503). befrycktindis oss koma j större . . . fordarff ib 124 (1501).

befruktilse, *n. pl.* fruktan. BSH 5: 343 (1509).

befrundadher (befryndadher), *p. adj.* [Mnt. bevrundet] 1) i vänskapsförhållande. han är wäl befryndeth met almwgen FM 328 (1507). 2) befryndad, beslägtad. wij (Scenskar och Danskar) äre . . . i thet neste alle sammen befrwndade till kiöth och blodh HSH 19: 137 (1506).

befrygdha (befrögdha), *v.* fröjda. Su 327.

befrymia, *v.* [Jfr Fsax. frummian] främja. aff tolkom lioffwom oc hughneligom ordhom tröste sigh alla hans män til at manligha stridha, dygdhen oc renlifnadhen ther til befrymiande MB 2: 326.

befyla, *v.* [Mnt. bevulen] smutsa, orena. Su 35.

befäla, *se* befala.

befänga (*pres. -er; part. pret. befängdher, befänkter*), *v.* [Jfr Mnt. bevangen] eg. gripa, fatta ansätta; angripa (om sjukdom). tha befängis han ey aff onth wädher PM XXXVIII. wart han hardelika befängdher aff the soot Lg 3: 726. mz hwat sywkdome the beffänkte waro ib 647. LB 7: 305. kenner siik vara befengdan ib 2: 12. — *part. pret. besatt* (af djäfwulen). som waro beffänkt mz diäffwllen Lg 3: 610. ib 713. en aff the beffänkt ib 610. ib 722. FM XXXVII. — Jfr befanga.

befästa, *v.* [Mnt. bevesten] 1) befästa, stärka. befästhä aller bespisä calmarna sloth HSH 19: 71 (1505). FM 354 (1507), 388 (1508). 2) styrka, bekräfta. witnesbyrd oppa huilkom iak maa min ordh grwnda oc stadelika beffästa LfK 3. — **befästa sik**, befästa sig, göra sig en fast ställning. vill han aller hans partij segh ther befest BSH 5: 91 (1506). — *refl. befästas*, fästa sig, inrota sig. befestis tenna siwkdomen j menniskiona LB 7: 296.

beföghia (befogha), *v.* [Mnt. bevogen] 1) foga, bestyra, besörja. nar gud befogner (för befogher), at jak for myn bwd fraa halland BSH 5: 239 (1508). swo lenghe gud befögher hans tilkommelsse FM 464 (1510). gudi täss äre varj och loff, swa beföght haffuer ib 530 (1511). beföger jag eder herredöme för saning oc visse tidende at vithe ib 657 (1516). 2) förse. oss befogendis met en sokn j forlänning FM 572 (1513).

beföra (bö-), *v.* anklaga. haffwer nokor böförth honum eller oss för then hielpa skath BSH 5: 195 (1507). at nielss sonesson mig befördhe (för befördhe) sa for eder ib 338 (1509).

begabba, *v.* 1) drifva gäck med, begabba, håna. swa som en dare häddir oc begabbadher Su 349. ib 57, 62, 196, 350. 2) narra, bringa på skam. begabbandes diäffwlsens frestilse LfK 37.

begabbilse, *n.?* begabberi. alt haad oc begabbilse Su 142.

beganga (bega, begaa. *part. pret. n. begangit. begat*), *v.* [Mnt. begån] eg. gå till el. öfver. 1) gå, löpa, rinna. wilde ther hafua konungx adthro begangande VAH 24: 322 (1442). 2) lemna

bistånd åt, skydda, sörja för. swa förlöste gregorius sinna modhers landh oc thz begik mz store äro Lg 3: 333. 3) bestyra, uträtta. när huilkom han begangit haffde högmälis saker oc ärandhe Lg 3: 274. hördhe huat josue oc israel haffdho begat j sin ärende MB 2: 31. — ställa till. begik owenen at iomffrun fyöl i stora syndh för hans skuld Lg 668. — söka att ernå eller genomdrifva. begik han mz franka äddelasta män oc täslikes mz sin eghin fadher konung pippino at han matte sin wilia faa om iomffruna hälla amalbürgam Lg 3: 291. 4) verkställa, göra, begå. synd ok last skadha ok skaam begingo the mz thz radh RK 1: 3760. a them beganga eet mord ib 3815. last a them begaa ib 3833. hempnis thz han a them begik ib 4059. Al 3488, 8336. ST 350, 355. — visa, bevisa. the ära ij hafuin begangith (Cod. BCDE giorth widh) mik Fr 734. fore then tokt han ther begik RK 1: 3427. MD 191. 5) taga vård om ett lik, begrava, fira (någons) likbegängelse (med tillhörande vigilier, böner och messor).

lat wäl bega min dödh krop Al 3597. bespordhe at sanctus nicomedus haffde swa wördhelika begangit hälla iomffruna Lg 335. han var begangin (Cod. BCDEF begraffuen) mz mykin ära Fr 1477. ib 2431. Al 811, 3604, 3605, 3623, 9519, 10536. scal man honum bega lätha w bissonne SO 5. epter min dödh sculu the mic beganga lata och mit liik til vazstena föra oc ther jordha lata SD NS 2: 86 (1409). loot han erligha beganga mz klerka the han kunne fanga RK 1: 61. ib 358, 1900, 2534, 3068, 4282. marsken lot henne ther beganga mz mwnke oc preste the meste han fanga oc siden i ene kiste sla ib 2: 2930. loth henne ther begraffua thaa mz biscopa oc klerke erliga begaa ib 8406. ib 8408, 3: (sista forts.) 4869. — hålla böner och messor för? the lotho han storlika wel bega mz alla the klerka the kunno faa RK 1: 4407 (i berättelsen om prins Magnus omtalas detta hafva skett före hans afrittning). 6) fira, begå. ther begingin j gladhlika först kyndilmesso ST 212. 7) försiggå, gå, hända. sa thän otroskap här begik Fr 780. hwru honom begangit war mz the iomffrunne Lg 673. — **beganga sik**, 1) uppföra sig, bete sig. hon begik sik swa dyghdhelika oc wäl ST 445. 2) föda sig, taga sig fram, lefva, begå sig. the bega sig her ved raan met skyld oc roffuerij FM 657 (1516). wil iak mik mz angist oc fatikdom begaa swa som eth hitto barn Lg 3: 329. iak wil wäl begaa mik mz mine konst ib. kwnnom wi komma thik ther oppa, tha beginge thu tik wäl ib 337. 3) hända, försiggå. mädhan tässen ärandhen sik begingo Lg 3: 292.

begava (bigafua: -at MP 2: 238. begoffua: -ade FM 452 (1510). -adhe, -adher), *v.* [Mnt. begaven] 1) begåfva. begawadhe them alla mz rikom gafwm Lg 566. Bir 2: 247, 4: 114. VKR 75. FM 452 (1510). lot honum ther begafua mz örs ok dyra hafua Fr 2657. begawadh mz tronne Bo 130. han lot them rikelika begafwa aff gull Al 3035. sidhan

klostrith är ympnyngo .begafuat af gooz VKR 76. MP 2: 238. han begafwadhe hwar som ther kom *Al* 1158. *ib* 8548. RK 2: 7224. 2) *gifva*. begafwadhe them hwariom som hwariom höfdhe *Gr* 317. en gul kranz eller gulkrona som fru gitzsla jder begafuadhe *Lg* 3: 545. *SO* 4. MB 2: 274. *LfK* 286. all hennas krops rörilse waro aff them hálga anda begaffwat *Lg* 3: 406.

begavilse, *f. gáfva*. *Su* 103.

beggina (*bägina*), *f.* [*Mnt.* *begine*. *Franska* *béguine*] *begina*, *qvinna* tillhörande någon af de systerföreningar, hvilka i slutet af 12:te årh. uppkommo i de Nederländska städerna, sedermera utbreddes sig i Tyskland och Frankrike, samt egnade sig åt välgörande värf; i en senare tid blef det flerstädes vanligt att medlemmarne hängåfvo sig åt tiggeri, i följd hvaraf ordet äfven har betydelsen: tiggerska, i frivillig fattigdom lefvande *qvinna*. *margarete* *bäginu* *SD* 3: 288 (1316). een *beggina* (*ein hilge beginne*) som hafdhe til sidh . . . christi . . . namn hedhra *ST* 82. lifdhe sidhan fatik *beggina* allan sin alder (*voluntariam paupertatem amplectens*) *Bil* 805.

begissa, *v.* [*Mnt.* *begissen*] *gissa*, *sluta*. huad skade kostnad och tåring, jag hade . . . wet eders nåde well *begisse* *BSH* 4: 270 (1501, *nyare afskr.*).

begiuta, *v.* [*Mnt.* *begeten*] *begjuta*, *öfvergjuta*, *öfverskölja*. the *begutu* han mz sodh oc diska watn *Lg* 586. stodh ozias vp aller *beguthin* (*infusus*) mz rynnande tharom *MB* 2: 157. *Su* 2. *limine* wordho . . . alle *begutne* mz hans eghet blodh *ib* 414. *ib* 31, 51. mz brännandhe kärleke *beguthin* *ib* 92. *ib* 91, 110. see oc alla mins vänasta likama lime . . . alla wäghna aff blodhenom *begothna* *ib* 39. i thänna kärlekenom oc älskoganom wart han opta i wnderlike oc osigelike matho *begwtin* *ib* 12.

begiva (*bi-*), *v.* [*Mnt.* *begeven*] *öfvergifva*, *lemna*. the *begaffwo* badhe raadh oc snille *Al* 8994. nw *bigifwer* iak alla mina tröst *ib* 2388. sedhen som iag thz hörde iag thz *begaff* *RK* 3: (*sista forts.*) 5257. — *part. pret.* **begivin**, som inträdt i kloster. swa är thz mz prestom oc *begifno* folke *ST* 426. — **begiva sik**, 1) *afstå från*. *begafwo* sik tha alla tröst *Al* 10466. 2) *begifva sig* (*till något ställe el. i någon ställning*). sigh annan tijdh till gifftermähl *begiffwa* (*ingå giftermål*) *SO* 212. 3) *yppa sig*. om eder tiilfalle noghreledis sig *begoffue* *FM* 524 (1511).

begraving (*begravnigh* *LfK* 6), *f.* *begraving*. *Bir* 4: 105. *LfK* 6.

begrava, *v.* [*Mnt.* *begraven*] 1) *begrafva*, *nedgräfv* i jorden. ther han . . . nw *begraffwin* liggher *SD NS* 2: 119 (1409). *begroffwo* the han *MB* 2: 73. *ib* 40. *Al* 2467. *Fr* (*Cod. BCDEF*) 1477. *RK* 2: 8405. wiste them stadhin ther korssit war *begrafwit* *ST* 301. 2) *gravera*. thz (o: *fingirgul*) hiolt ij sik en ädhla steen dyrlika *begrafwin* *Al* 308.

begripa, *v.* [*Mnt.* *begripen*] 1) *gripa*, *fatta*, *fasttaga*. hon var när swa at hon matto *begripas* *Su* 391. — *angripa*, *öfverfalla*. war *begripen* aff orena andanom *Lg* 3: 269. wart han ther hastelika *begripen* aff sottenne som kallas febres ällar skälfwa soth *ib* 314. *Bir* 4: 64. stoor räddoghe *begrepp* alla thöm ther

närstaddo varo *Lg* 3: 556. hwi haffwa tässen *margfalla* dröfwilse tha os *begripit* *MB* 2: 85. 2) *ertappa*. hwilke j hordom wordho *begripne* *ST* 436. *MB* 2: 18, 19. 3) *omfatta*, *omsluta*, *innesluta*. thz bergh var *begrepith* mz een ring *Fr* 442. *ciborium* som hafdhe *begripit* alla *camarana* *Gr* 300. styrdhe ok rädh j norighe som är eet land som mykin *jordmon* hafwer *begripit* *Bil* 859. han *begripir* i nakra handa matto i sik alla dygdhe *Bo* 45. — *rymma*. hymblane ok iordhin ok al the thing j them äru *formagho* ey at *begripa* mik *Bir* 1: 93. thz (o: mit säte) är *rwmt* ok forma alla *begripa* *ib* 91. *ib* 76, 330. 4) *inbegripa*, *innefatta*, *innesluta*. som i therrä dagthingan *begripne* äru *BSH* 1: 132 (1371). 5) *bestämma*, *berama*, *sluta*. j halmstada *begripa* the en dagh *RK* 2: 1681. *begrypo* en fridh *ib* 2450. at thässin *degthingan* ok forwaring *giordh* ok *begripen* är mädh waro wit ok wilia oc *fulbordh* *BSH* 1: 196 (1387). *iac* . . . hawer *begrepet* ena *wenleghe* oc *kärleghe* *sämio* *SD NS* 1: 539 (1406). — *öfverenskomma*. *begripo* med *eric karlson* ath thet skulle sta i dagh i the for:da *xiiii* dagha *BSH* 3: 282 (1470). haffde *eric karlson* *begrypith* en *lägelik* *stadh* med *mattis* *ib*. 6) *företaga*? thäs *loffsins* *wpbörian* *begripa* oc *fulfölghia* *Su* 327. 7) *bekomma*, *få*. om theres ärende skulde främias oc framgagh *begripa* (*haberet effectum*) *MB* 2: 126. 8) *fatta*, *begripa*, *förstå*. vm thu gitir *begripit* hans *änlitis* *vänleek* *Bo* 55. *begripa* *andelik* thing *ib* 131. *ib* 234. *gifwande* hänne *först* *vndirstandilse* ok skäl *äptir* thy hwar en forma at *begripa* *Bir* 1: 300. *begripa* älla *vndirsta* *mina* *dygdh* ok *makt* *ib* 45. *ib* 56, 70, 3: 71. *KL* 310.

begripilse, *f.* *begripande*. *Su* 79, 268.

begriplika, *adv.* *Jfr* *obegriplika*.

begripliker (*begriplikin*, *bigriplikin*), *adj.*

1) *som kan fatta*. swa mykit är war siäl *gudhz* *liknilse* och ma wardha hans *lottakande* *huru* *mykith* hon är hans *bigriplikin* (*capax*) *Ber* 201. 2) *begriplig*. min ordh skulu ey j *obegriplikom* *wttydhil* som, wtan j *begriplike* oc *wndirstandelike* *wttydhning* *wppinbaras* ällir *kwngöras* *Bir* 4: 91. the äru tik *kwnnogh* oc *synlikin* oc *begriplikin* *Su* 288. — *Jfr* *obegripliker*.

begripning, *f.* *begripande*, *uppfattning*. som aff *hålgom* oc *hålgadhom* *hiärtom* j *andherlikom* (*förlike el. -lika*) *wndirstandilsinna* *begripning* kan sees oc *lönlika* *smakas* *Su* 292. — *begrepp*. all thing matta *äptir* thera som höra *wndirstand* oc *begripuingh* *Bir* 4: 74.

begrisa (*bägrisa*)? *v.* [*Jfr* *Mnt.* *grisen*?] *gråna*, *åldras*? sidan *böriar* han här j *bägrisa* *MD* (*S*) 206.

begrunda (*begrinna*, *begrynna* *ib* 22: 53 (1493)), *v.* 1) *utgrunda*. kunde hans *wisdom* *ekke* *begrunda* *ST* 423. *Lg* 3: 586. — *begrunda*, *tänka*. *begrunda* ok *tenkia* thz *honom* *behaga* *MD* (*S*) 208. — *betänka*. *begrunder* thet wel i huad akt the thet *göre* *FH* 1: 164 (1496). 2) *begripa*, *förstå*. huilkit ider *werdighet* och flere the *werdigiste* och *werdughe* *fädher* och gode *herrer* kunne *bätte* *begrynna* än wij ther om *scriffve* *HSH* 22: 55 (1494). *ib* 53 (1493). *kwonna* *grannelige* *begrinna* at *konghen* oss *aldrig* sa got *loffuer* *bebreffuer* eller med ko-

ningxlige eder stadfester at han them holler ib 20: 69 (1506).

begrundeliker, *adj.* Jfr obegrundeliker.

begynna (bögyinna. bygynna. byggynde: -es *Va* 41. böginna *Su* 6. beginna. byghinna. *pres.* -er *RK* 3: 675, 786, 883, 1424; *refl.* -es *VKR* 65; *Va* 41. -ar *Ber* 288; *RK* 3: 749; *refl.* -as *MB* 1: 1; *Di* 1. *impf.* -te; *refl.* -tis; *beginktis* *RK* 2: 1249. -adhe *Lg* 334; *MB* 2: 42, 71; *RK* 3: 1656, 1751; *pl.* -adho *MB* 2: 11. *part. pret.* -ter. -adher: -at *Lg* 400; *Su* 6, 113, 172), *v.* [*Mnt.* begynnen] *begynna*, *börja*. the . . . bygyntä theres sang *Va* 55. fulbordhade sith ämbete han bögyunnat haffde *Lg* 400. *Su* 6, 113, 172. thetta örlich, nw beginth är *BSH* 5: 83 (1506). — *med inf.* begynte engelbert j telge graffwa *RK* 2: 1741. then som byghinnar falla i armodh *Ber* 288. *MB* 2: 11, 42, 71. *RK* 3: 675, 749, 776, 786, 883, 1424, 1656, 1663, 1751. *Lg* 334. bygyntä tha at fly vndan *Va* 24. ib 32, 37, 38, 44, 49. bygyntä til at iägä diwret ib 24. ib 27. — *refl.* *begynnas*, *begynnas*, *begynna*, *taga sin början*. här begynnas biblia pa swensko *MB* 1: 1. nar offeritorium begynnes *VKR* 65. ther beginktis tha eth aluer spil *RK* 2: 1249. hwadan theris orlig begyntis *Di* 41. ib 30. her begynnas atsyte aff en riddare ib 1. her lyktäs thzta ärendä j thzta sin, och byggyndes ater aff falantin och nampnlos *Va* 41. — Jfr *upbegynna*.

begynnan, *f.* *begynnelse*, *början*. *MB* 2: 305. *Su* 111, 280. en foresmakan oc begynnan til äwärdelika himerikis glädhi ib 344.

begynnelse (-else. bygynilsä *Lg* 3: 28. bygynilse: -en ib 103), *f.* *begynnelse*, *början*. *MB* 2: 179. *Lg* 3: 28, 103. — *företag*. sware för swadane obeständige begynnelse *BSH* 5: 486 (1511). — Jfr *upbegynnelse*.

begynsel (beginsell), *n.*? [*Mnt.* beginsel] *begynnelse*. *BSH* 5: 271 (1508).

begäcka, *v.* [*Mnt.* begecken] 1) *drifva gäck med*, *begabba*. wart iak . . . swa som fulaste dare begäkkadher (*illus*) *Su* 29. 2) *gäcka*, *narra*, *bedraga*. thu haffwir mik begäkkat (*illusiti*) *MB* 2: 121. *LfK* 122.

begäkan, *f.* *bedrägeri*. *Su* 7. *LfK* 12.

begängilse, *n. pl.* *likbegängelse*, *gudstjenst som med böner, messor m. m. firas för en aflidens skull*. göre begengilse äptir myne fatige siäll *FH* 5: 201 (1509). wil jac at epter mik göres threggia aara begängilsör j abo domkyrkio ib 6: 34 (1452, *afskr.*). ta gud kallar eder af dagom, ta skolom wi . . . för eder göra som ware ordensböcker utwisa, med siälemässom, psaltarom, wielsom och begengelsom lijka wist som för oss sielfwom *DD* 1: 140 (1487, *nyare afskr.*). reedde til thz som skulle tiäna til iordhena oc hans siälarykt oc begengilse *Lg* 3: 366.

begär, *n.*? [*Mnt.* beger] *begäran*, *ästundan*. *BSH* 3: 185 (1467, *afskr.*), 5: 89 (1506).

begära (bo- *BSH* 5: 149 (1507). bö- ib 196 (1507). *begöra*: -endhe *HSH* 19: 146 (1506); -endis ib 150 (1506), 152; -edhe ib. *begora*: -eth *HSH* 19: 155 (1506). -ar?, -adhe, -adher. *impf.* *begäre* (*i rimslut*) *RK* 2: 6966, 7020, 9122), *v.* [*Mnt.* begeren]

L. 1) *begära*, *önska*. alt thz theres hiärtä begärädä *Va* 11. alle the szom hade marck begärade iack till öde lagth *RK* 3: (till. om *Chr. II*, *red. a*) 6342. owercaff then skolan han begeradhe (*hvilken han förut ville tillhöra*) *Su* 265. 2) *begära*, *framställa begäran*. begärade aff herranom gudhi annan höffwidzman *MB* 2: 69. *RK* 2: 6966, 7020, 9122, 3: 2219. *BSH* 5: 196 (1507). *HSH* 19: 155 (1506). begörendhe ath wij ville oss giffwe till nogen aff the puncthee ib 146 (1506). *BSH* 5: 149 (1507). swa danna gerning som j ärä begärändes aff mik *Va* 47. *RK* 3: 951. wi ärom thes begärende *SO* 3. then som embetet begerer aff brödromen ib 185. ib 191. hwilken som . . . ther vtj (o: i samma forscriffne compani) begerende är (*deruti söker inträde*) ib 156.

begära (begäre), *f. L.* 1) *begär*, *önskan*. inthe war annath thera begära *MD* (S) 231. thz war allas tera begära ib 202. ib 278. samman bindas i wenskapp war myn begära *RK* 3: (sista forts.) 5885. — *begär*, *begärelse*. för giri skuld och andra begära *MD* (S) 202. 2) *begäran*. epter hans eghen begära *RK* 3: (sista forts.) 4516. ib 5209. thera bön och begäre *BS* 34.

begäran, *f.* 1) *begär*, *önskan*. til thz ena staar all mins hiärtas begäran *Su* 99. alt thz thera begeren warä skulde the haffua *Va* 39. 2) *begäran*. epter jder nades budh och begäran *FH* 5: 24 (1464).

begärlise (bo- -else), *n. pl. och f.*? 1) *begär*, *lust*, *önskan*. begärlise at byggia *Ber* 291. huar thu skalt fästa thins hugx begärlise oc astundan *Su* 259. gudz hyllist begärlise (*ästundan efter Guds nåd*) ib 309. gaff konungenom clarasta ändoghet oppa hans wilia oc begärlise *Lg* 3: 310. — *begär*, *begärelse*. han bran heteliga j begärlise oc lusta til henne *MB* 2: 166. thins likama olofflika begärlise borth älta *Su* 37. ib 53, 226, 354. begärelsenna styrerska *LfK* 36. 2) *begäran*. epter eder begärelse *FH* 1: 163 (1496). ib 7: 100 (1517). pa allis eder herredömis bogerelse *BSH* 5: 329 (1508).

begärin? (begeren), *adj.* *begärande*. al then del, som han war begeren oppe edre wenghne *FM* 421 (1509).

begärning (begäring), *f.* 1) *begär*. lwst oc begärning til ath affla barn *LB* 7: 274. kropsins begärning *Bir* 5: 7. 2) *begäran*. äpther . . . jngeborgha abbatisse oc alla systra oc brödhra bön oc begäring *Bir* 5: 124. epter idher eyghin scriffwilse ok begärningh *HSH* 22: 34 (1491).

behagh, *n.* [*Mnt.* behach] *behag*, *tillfredsställelse*, *vilja*. mz konungx raad ok hans behag *MD* (S) 229. ib 259. fingo ther stor bythe sig till behag *RK* 1: (till. till *LfK*) s. 241. fick och thz in effther mitt behag ib 242. *BSH* 4: 197 (1495). fik myk (?) x1 sine swene the mik fölgia . . . pa eth behagh (*på behaglig tid, så länge jag vill?*) ib 252 (1500). tycker oss rad vare oppa edert behagh (*om Eder så behagar*), at wy . . . scriffwe bispen aff skare . . . til ib 313 (1502). ladhe i walet tesse epterscreffne iii gode men pa ider herredömis behag ok för bättring *FH* 7: 71 (1506). *FM* 134 (1502, *samt. afskr.*). thesso rijkena sammanbindningh hafwom wi förbde aff swerige giorth vppa mena rijkesens rads manna i

swerige behagh ok nöghe *BtRK* 144 (1441). waro wth sendhe pa thet behagh (*i det syfte?*) ath the skulle fanghet frijthether pa westerarss stadh *BSH* 4: 257 (1501). war thet möte beramit . . . pa thet behag the danske ffogeter skulle ey innan täss aff sätias *FM* 133 (1502, *samt. afskr.*). *Jfr välbehagh.*

behagha (behafa: -as *MD* 85. behaffue. -ar, -adhe, el. -er, -de), *v.* [*Mnt.* behagen] 1) *behaga.* med *dat.* hwariom manne thz behaga *Al* 3862. *RK* 2: 6821, 7487. huru behaghar thik saltarin *ST* 160. thz skal mik oc fulwel behaga *RK* 2: 6767. *ib* 7434. *Va* 31. *Di* 158, 285. *ST* 373. hwilkom idher bätztst behaghar at j skulen thiäna *MB* 2: 64. seen til hwat idher ther om bätztst behagher *ib* 127. hwar hanom bätztst behaga *SD NS* 1: 200 (1402). *ib* 2: 314 (1410). thz mon them allom illa behagha *Al* 2149. *RK* 2: 2264, 5491, 6057, 6600. hanom behagde fult illa the geste *ib* 7574. thu kant mik j enge thiänist swa wäl behagha *ST* 167. jus erixsson behagade jlla tha (*fann sig illa, var illa till mods*) *RK* 2: 807. *ib* 7825. niclisse behagade ey thess bädher *ib* 5847. *ib* 7031. them motte sa mykit tess vär behaga *ib* 7844. tha skal eder vel behaffua *BSH* 5: 536 (1513). 2) *finna behag i, tycka om.* man behagdet ey wel *RK* 2: s. 346. kom konungen gangande j smidiana till hanum oc behagade swerdit wäll *Di* 48. sadane swar, som the skul ecke vel behaffue *BSH* 5: 433 (1511). — *refl.* **behaghas**, = **behagha** 1. göra alt thz illa ther them behaghas *MD* 79. *ib* 85.

behaghliger (behagelig), *adj.* behaglig, tillfredsställande. gode och behagelige tidhende *FH* 7: 97 (1513). behageligh, j alle mattho god swar *FM* 170 (1504). en god, behagelig quittance *ib* 171 (1504). tiände the behaghelighä äre *ib* 185 (1504).

behold (behall *FM* 155 (1504). behal *MD* (S) 238, 246. beholl *RK* 2: 5867, 5914; *Di* 180. behol *RK* 2: 7988), *n.* [*Mnt.* behål] *L.* 1) *säkert ställe, ort hwarest man kan vara trygg.* i sit fria felogha behald at fara *BSH* 1: 187 (1386). hwar han ville mich swa forwara at jach komber j mith behald j gen *RK* 2: 5516. *ib* 5867, 5914, 7988, 1: (*sfgn*) s. 177. *MD* (S) 238, 246. *FM* 155 (1504). *Va* 14. *Di* 180. 2) *besittning?* klostreno til stadhugt behald oc äüardhelia ägho *SD NS* 2: 96 (1409).

behalda (behalla *SD NS* 1: 1 (1401), 98 (1402); *MP* 1: 85; *Bir* 1: 215; *Al* 6370; -om *SD* 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). **beholda** *SD NS* 2: 131 (1409); *Bir* 3: 434; *Di* 66. **beholla** *Bir* 2: 51; -as *BSH* 5: 179 (1507). **bihalda** *Bir* 4: 298; -haldin *Gr* (*Cod. D*) 378; -halden *MD* 34; -haldne *KL* 174; -hiolt *ib* 22; -holth *Iv* cvi. **biholla** *RK* 2: s. 344. **byhaalla** *SD NS* 1: 437 (1405). **böholla** *BSH* 5: 182 (1507). **behalladha** *SJ* 225 (1453)), *v.* [*Mnt.* behalden] *L.* 1) *behålla.* lät mik thässa bytning behaldha *Bil* 865. minne delin . . . behallom wij till wart sialwra vphäldhe *SD* 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). iak vil thet siälwir behalda *ib* *NS* 1: 231 (1403). *KL* 22, 295. *BSH* 1: 166 (1376), 194 (1387), 198 (1387). *SD NS* 1: 1 (1401), 98 (1402). *Bo* 3. *Gr* 286. *MB* 1: 3. *Bir* 1: 54, 215, 3; 400. *Iv* 3136, 3990, 4506. *Fr* 209, 498, 1469. *Al* 6370. *Di* 169. *ST* 151, 329, 431. än thot han litit behaldir af the som han höre *KL* 244. höra gudz ord ok behalla

them *MP* 1: 85. thik jdhkelica beholla j mino aminne *Bir* 2: 51. uilia . . . behalda sina ilzsko *ib* 26. gānga sa aff mz beholna hāffuer *RK* 3: (*sista forts.*) 5038. — *bevara.* om wij skolom behollas *BSH* 5: 179 (1507). — *part. pret.* *bevarad, oskadd.* vtan j bliuin j skipino formoghin i ey bihaldne bliua *KL* 174. ij skullin hafwa alexandri sidh ther blifwum wi alle behalne widh *Al* 1872. vil . . . atirfa thik thöm alla behalna (*incolumes*) *Bo* 187. thu skalt komma behallin oc helbrygda hem *Lg* 3: 49. til liiffuith bihalden ware *MD* 34. 2) *bekräfta, försäkra, intyga.* thät wiliom wi . . . mādth war rät behalda *SJ* 103 (1439). beholded mz sin eedh . . . at the engen orätfärdig gerning giort haffua *SO* 160. — **behalda sik, hålla sig, försvara sig, göra motstånd.** jak rädhis at wi formoghum oss ecke swa länge behalda *ST* 328.

behemelika (-lige *BSH* 5: 30 (1504). -lighan *ib* 222 (1507)), *adv.* hemligen. *BSH* 5: 30 (1504), 222 (1507).

behindra, *v.* [*Mnt.* behindern] 1) *hindra.* bliffwer ther myket behindrat *DD* 1: 225 (1516, *eft. aftr. hos Langebek*). thet vii behindradhä äre i andhrä vordendhä rigisins ärendhä *HSH* 19: 25 (1504). 2) *lägga beslag på.* hade gripit, behindret, oc röffuede tøm aff eders nades breff *BSH* 4: 223 (1497). — *Jfr obehindradher.*

behindring, *f.* hinder. *DD* 1: 226 (1516, *eft. aftr. hos Langebek*). *HSH* 19: 73 (1505).

behjälpa, *v.* [*Mnt.* behelpen] *hjälpa.* them föliandhe oc behjälpande *Lg* 3: 643. ath jag motte fa noghen hielp aff riget, som jag ware beholpen met *BSH* 4: 276 (1501). — **behjälpa sik, hjälpa sig, uppehålla sig.** *FM* 62 (1457). ther mz behalp han sik i xvij aar *Lg* 3: 338. i maghen idher nw behjälpa mz thz ena lywset *ib* 707. *BSH* 5: 304 (1508).

behjälpliker (behjälpeliker. behjälpeligh *SO* 162. behjälpligh. behjälpelighin. behjälpeligen *FM* 390 (1508). behjälplighin), *adj.* [*Mnt.* behjälplik] *behjälplig, hjälpande.* behjälpelik i hwat matto hon hālst kwnne *Lg* 3: 648. ath the . . . thöm behjälpe-like warj *FH* 3: 67 (1445). *FM* 390 (1508). at han skulde vara hanom behjälpelighin ther til, at han matte koma til suerike *Ansg* 223. att . . . the oss ther till behjälplike waro (*för wara*) wilia *BtRK* 52 (1388, *orig.*). ath the . . . waren thennä för:de brefvisare godhe och behjälplighe til rättä *FH* 2: 50 (1419). *SO* 162. skal hwart riket thy andra troligha wara bestanducht oc fullelika behjälplighit thz affwāria *BtRK* 144 (1441). *Jfr beholpeliker.*

behjälpogher (-igher. -egher), *adj.* [*Mnt.* behjälplig] = **behjälpliker.** bidhin them thz the idhre syster behjälpoghe ära *Lg* 3: 323. *ib* 633, 647. ware edher herredömer alle nw behjälpeghe och bijsständige *BSH* 5: 50 (1505). wara honum behjälpighe tiil . . . at wort skiip motte koma hiit til oss *ib* 23 (1504). at the wtan al forsumilse behjälpoe (*för -oghe*) varin . . . at krāfwa oc mana *SD NS* 1: 415 (1405). at the wara fornemde wärkmestera behjälpig til retta *SO* 160. ath i ville vare behjälpige til frv ingeborg om the lente pāninga *BSH* 5: 128 (1506). *Jfr behulpigh.*

behof (behoff. behoof. behooff. behop. by-

hof SO 26. bohoff BSH 5: 62 (1505), 150 (1507). bohoff BSH 5: 197 (1507), n. [Mnt. behof] 1) bruk, behof, nytta, gagn. til thera behoof oc nytto BSH 2: 116 (1400). til sit egit behoff SD NS 1: 36 (1401). ib 2: 375 (1411). om the gyngerdh ko[mer] ider naadh til behooff BSH 3: 146 (1463?). varo skipadh fatiko folke til thiänist oc behoff Bo 165. läggia thz midhir ther thz var väl beuarat ok göma til sit behof ib 3. ib 52. VKR 33, 36, 38, 41. Lg 3: 280. SO 26, 66. win til mit oc hwstrwnna oc piltzsens behoff oc vidhertorfft MB 2: 131. 2) behof, nödtorft, nödvändighet. wm swa behoff oc tarff warda kan Bir 4: 61. ey är behoff at allir almoghen kome til stridh mothe stadhen kay MB 2: 17. huat är tha miik meera behoff at wita ällir meere ranzsaka Su 272. engxsens tingh haffwom wi behoff vtan atenast härbergith MB 2: 131. vm forrörde companijs bröder nyan olderman behof hade SO 194. om täs behoff är FM 66 (1460-72). the sama flödhgiwtor ypna halda höst oc waar oc ä nar flodh är oc thäs behoff gör VAH 24: 322 (1442). ther behop giordis FM 354 (1507). BSH 5: 62 (1505), 150 (1507). thz scal ey göris behoff RK 2: 3649. her ey göris behoff vptälia meera ib 1729. Su 116. huat thik behoff göris (quæ necessaria sunt) MB 2: 131. BSH 5: 197 (1507). ath hanom swena behoff giordes SO 154. ib 143. um ämbetet nyan olderman behoff giordhes ib 186. ib 80. thz han sielffuer behoff giörs ib 197. — Jfr slots behof.

beholpeliker (-ligh), adj. [Mnt. behulpelik] behjälplig. ath the wari henne här beholppelighe vthinne FH 5: 165 (1494). FM 715 (1521).

behulpigh, adj. [Mnt. behulpich] behjälplig. at the gode herrar wele edert herredöme bestondig oc med teris folch behulpig wara BSH 5: 242 (1508).

behända? adj. [Mnt. behende] fin, konstfull. lekin war ny och mykit behenda MD (S) 202 (i rimslut).

behändelika (-lige), adv. [Mnt. behendeclichen] 1) med konst, fint, skickligt. göra thz konstelica älla mykyt behändelica Bo 16. behändelika älla konstelika sammen satter VKR 58. bredha listor . . . mykyt behändelika oc mestirlika giordha ST 418. swa behändelika och ärlika klädder JP 59. 2) besynnerligt? thedt skal haffue sig ganzze behändelige ther om BSH 5: 10 (1504).

behändeliker (behendeligh), adj. 1) fin, skarpsinnig. han thalar wiisdom behendeligh oc kloc MD 28. 2) med konst arbetad. ena värn han hafuer om sik, badhe behändelik ok kostelik Fl 1065. ib (Cod. C) 1297.

behändogha, adv. med konst. mädhan hon loth göra thy thetta karit behändogha ST 325.

behändogher (-igh), adj. 1) konsterefare, skicklig. thz war slöghasta oc behändoghasta folk til alzkona gerning ST 323. ib 526. 2) fin, listig. hedhir giri är behändokt ont (subtile malum) Bo 96. 3) konstig, fin, med konst utförd. behändogh gärning (curiosum opus) takir myklo meer af timanom än tharfwas Bo 17. ib 121. hafde . . . seeth mang kostelik thing j behendoghe bygning ST 40. ib 135. medh nokrom dyrom äller behändoghom ordhum Ansg 245. 4) lämplig? thet war mik behendokth til stadia BSH

Ordbok.

5: 225 (1507). 5) besynnerlig, underlig? om thet tyska breff är mik myket behändikt BSH 5: 143 (1507). — Jfr obehändogher.

behändoghet (behändikheet Al 9095), f. konst. i ofmykle behändoghet oc slögdh som callas maledictum curiositatis vicium Bo 18. j riim oc behändoghet (subtilitates leonitatum) Bir 4: 74. ST 135. Al 9095. Lg 3: 107.

behöra, v. [Mnt. behoren] 1) höra, bönhöra. — part. pret. hörd, bönhörd? til hwilkith wij oss aldeles behörde wara forhopades BSH 5: 73 (1505). 2) höra, lyda. — part. pret. hörsam, lydig. war inghen aff them behörd BSH 5: 302 (1508). 3) höra, tillhöra, stå i samband med. alth thet til slotzbehoff behörer BtRK 340 (1487, orig.).

behöva (bo- BSH 5: 150 (1507). behoffwa. behoffua. beheffua: -in Va 23. -ir, -de), v. [Mnt. behoven] 1) behöfva. thet systra oc brödhir behöfua VKR 42. Bir 5: 120. Va 4, 23. Di 297. RK 2: 3053, 3669, 7602, 8806. SO 30. Su 112, 224, 359. LfK 76. at j behoffwa nagot här vtaff wart land til edher FM 122 (1501, samt. afskr.). inthe behöffuer danske thz prisa äller roosa RK 3: 998. ib 2348. BSH 5: 150 (1507). 2) behöfvas. hanom behöffuer oc bering thär RK 2: 7111. hwat honum behöffde Lg 3: 34. annor stykke som siälina rörer oc behöffwer ib 384. äpther thy som behöffwir Bir 5: 25. — refl. behövas, behöfvas, vara af nöden. om thöm nagat kan behöffues SO 117. ib 204. för rättwiso som ey behöffuäs angher älla skrifftemal Su 48. min talan oc dikt är ey swa prydh oc höffuisklika tilsaat som wäl behöffdhis j tolkom hälgom lärdome ib 3. ib 150. tha thz behöffwis LfK 11. — behöva vidher (-wedher), behöfva. behöffwer hwart eth goth samwet . . . thenna try wedher LfK 76 (uttrycket är sannolikt uppkommet genom inflytelse af porva vidher).

behövas, v. refl. anstå, öfverensstämma med. huilkit nampn mine ädelhet wäl behöffwis Su 77. ib 33. Jfr hövas.

behöveliker (behöfligh), adj. behöflig, som behöfves. älla handha behöfligh thingh til örligx MB 2: 246.

behöveliker (-likin), adj. passande för, öfverensstämmande med. hon (o: mattan) är tholkin, som äglikin oc behöffuelikin är tholko sacramento Su 271. Jfr höveliker.

behöving (behoffwing), f. det som behöfves, nödtorft. wtan kost oc taring, oc älla andra behöffwing BSH 5: 11 (1504). faa . . . eth mectigt taal folch tiil wnsetning, spisning, poluer, bly, piil oc andra behoffwing ib.

beiaka, v. bejaka, samtycka till. BSH 5: 303 (1508).

beiärnadher, adj. med järn försedd, järnbeslagen. beiärnadha stridz wagna MB 2: 78.

beklagha (beklaka), v. [Mnt. beklagen] 1) anklaga. röghia äller beklagha sin almogha MB 2: 290. hulka then wrangaste mannen swa falskliga för oss belögh oc becladhe (för beclaghadhe) ib 203. Su 71, 349. SO 142, 152. mz swik oc lygn beklakadhir ST 173. 2) klaga. beklaghendes om eth ärende och trätte FH 7: 98 (1513). — beklagha sik, be-

klaga sig. beclagende sig om sin store fatigdom *FH* 1: 167 (1496, *afskr.*).

beklaghilse, *n.* anklagande. *Gers Frest* 49.

beklämma, *v.* [*Mnt.* beklemmen] *klämma*, *trycka*. om man tycker hiertat beklemmis aff hita eller annan siwkdöm *LB* 7: 235.

bekoma (bekomma), *v.* [*Mnt.* bekomen] 1) *komma till, få tillfälle till.* ey kunde förä bekommatt för konungh karl schull at bespraka the jordena *SJ* 257 (1457). ath jach kan becommeth ath anname till mik saadane werff *HSH* 19: 106 (1505). kan icke . . . bekomme then reyse *ib* 111 (1505). nar han thet best bekoma kan *SO* 103. 2) *bekomma, få.* *SO* 306. *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 247 (båda dessa ställen tillhöra nyare afskrifter). 3) *bekomma, utöfva verkan på.* ööl oc maat skal tik bättre bekomma *Su* 305.

bekomeliker (bekommeliken), *adj.* 1) *åtkomlig, tillgänglig.* then andre gradus är sinnommen wäl bekommeliken *PM xxxv.* 2) *passande, lämplig.* en wis matta oc reghla som är bekommeliken allom människiom *LB* 9: 116.

bekosta (bikostä) *SD* 5: 566 (1346). **bekaasta**, *v.* [*Mnt.* bekosten] 1) *bekosta, bestrida kostnaden för, göra utgifter för.* *SD* 5: 566 (1346). *HSH* 19: 26 (1504). haffuer iach offtä oc ydhäligä thet warit begärendis och bekaastädhet baadhä met myndogä sänningebwdh oc scriffwilsä *FM* 91 (1497-1501). 2) *utbetalta.* han bekostade gull oc päninga mangha *MB* 2: 273. — **bekosta sik**, 1) *kosta på sig, hålla sig.* bekoster sigh på slotidh medh folch spisningh ok wärie *BSH* 4: 52 (1477). 2) *bemöda sig.* at iag sculde mig vinlägge och bekaste (*för bekoste*) at förwerffue eders oc rigisins senningebud frihet *FM* 670 (1517).

bekostning, *f.* [*Mnt.* bekostinge] *utbetalning.* med romersche bekostning (*utbetalning till Rom*) *BSH* 5: 40 (1505).

bekräfta (impf. -te. part. pret. -adher), *v.* [*Mnt.* bekrechten, bekreften] *med våld intaga, inkrafta.* skalt thu göra kärleksins rike owiruälle oc bekräfta thz alt i yttarsta landamärin *Bo* 78. konung albrekt swerige bekräkte *RK* 1: (*LRK*) s. 229. *ib* 230. bekräfta . . . the wärnir oc städher *MB* 2: 232. — *öfvervåldiga.* han . . . beställado them oc bekräkte them alla j theris skärmom wärnom oc thornom (*conclusi sunt ab eo in turribus et applicuit ad eos*) *MB* 2: 232. the äre nw saa bekräthade june paa slottet ath thöm skal ingen effter thenne dag vndsette *HSH* 20: 183 (1507).

bekränkia, *v.* [*Mnt.* bekrenken] *kränka, skada, förderfva.* bekränkia ällar fwlt göra sith ädhelikhetz nampm *Lg* 3: 291. *BSH* 4: 226 (1497). hadhe . . . bekrencht allas theris priuilegier och friiheter *ib* 5: 172 (1507). vore fyender ath bekrenchiä *HSH* 19: 158 (1506). *Jfr obekränkter.*

bekymber, *n.* oro, bekymmer. ath leggä alt pladz och ytermära bekymber vtäff *FH* 1: 50 (1478, *gammal afskr.*). kommä i större bekymber och fordärff *ib* 67 (1490-talet, *afskr.*). *BtRK* 237 (1465, *orig.*).

bekymbra (bo- *BSH* 5: 181 (1507). **bekömbra: -edhe** *FM* 59 (1457), 60. **bekymble** *BSH* 5: 36 (1505). **-ar, -adhe, -adher)**, *v.* [*Mnt.* bekum-

meren, bekumberen] 1) *besvära, oro, bekymra.* som hindra siälena oc mz wärdslikom ärandom oc wmsorghom bekymbra *Su* 258. *Lg* 586. att omilda men skulle them ey bekymbra *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 282. 2) *upptaga, sysselsätta.* mijn lage forfall . . . ther iach drepelige vñ bekymbrader är *HSH* 20: 200 (1507). waro swa bekymbradhe mz thera dödhum *ST* 334. — **bekymbra sik**, *bekymra sig, besvära sig, befatta sig.* skalt thu . . . ey mz nokrom fängom oc onyttelikom thankom thik bekymbra *ST* 160. jak bekymbrade mik (*me implicavi*) mz myklo flätio *Su* 241. *ib* 282, 283. dan bekymbra sik mz skippen oc siglingh *MB* 2: 82. *Lg* 3: 185, 316. at vi aldre med noghor stykke ällir ärende hafuom os befatahd ällir bekymbrat *BSH* 3: 180 (1467). — *refl.* **bekymbras**, *sysselsätta sig, befatta sig.* i allom tima badhe mz siäl oc likama mz honom bekymbras (*occupari*) *Su* 178. war han mykyt bekymbrandhis i qwinzlikom kärlek *Lg* 3: 64.

bekymbran, *f.* bekymmer, omsorg. aff alle wärdslike bekymbran *Su* 280. *ib* 233, 257, 258, 260. *LfK* 68.

bekymbrilse, *n. pl.* bekymmer. *Su* 158. är iak her i stor bekymmelse (*för bekymbrilse*) *BSH* 4: 195 (1495). lifua . . . vtan wärzligha ärinda bekymbrilse *FH* 2: 128 (1441).

bekymbring (bekymringh) *HSH* 19: 30 (1504, *afskr.*), *f.* bekymmer, oro. *FH* 7: 91 (1511). *HSH* 19: 30 (1504).

bekynna (-adher), *v.* förkunna. thet är edert herredöme bekynnet för sanning *HSH* 20: 145 (1507). bekynnandis för mich at k(ongen) haffuer achtet . . . komma them tiil vnsetningh *ib* 148 (1507).

bekänna (bä- *Lg* 45. bi- *SD NS* 2: 358 (1411)), *v.* [*Mnt.* bekennen] *L.* 1) *känna.* at thu maghe han bekänna som tik haffwir wtualdh *Bir* 4: 21. hona bekännir iak wel *ST* 293. oppa thz iak thäs bätther bekänna maa, hwat stora pino cristus lidha skal oppa korssens galgha *Lg* 3: 653. som jach gaff eder till bekennä *HSH* 20: 56 (1506). gaffwo the ware bekenna *BSH* 5: 83 (1506). giffwer han mik aldelis bekenna *ib* 112 (1506). *ib* 115 (1506), 122 (1506), 124 (1506). som han wil wardha wäl bekänder *Al* 2753. som wi wiliom fore gudh antswara oc bekände wara fore wart härscap *SD NS* 1: 437 (1405). *SJ* 54 (1441), 56 (1435). *BSH* 5: 277 (1508). oppa thz sancta annes nampn maa . . . wordhä bekänth ok ärädh *Lg* 3: 36. 2) *genom löfte förbinda sig till.* thenna ordhen bekände gudelikx snilles känneswen *Su* 51. 3) *erkänna, bekänna.* jak bekänner mith forledna smittiga lifwerne *VNB* 14. — vara bekänder, *erkänna, bekänna.* detzleff war tha bekender hwat hans naffn war *Di* 102. wore the bekende at skoghen och fäbethe haffua the tiil samans *SD NS* 2: 312 (1410, *gammal afskr.*). *BSH* 4: 295 (1501). skulle te blygligan war thet bekend, hure som te haffua farit met eder *FM* 358 (1508). war nw bekendher thina skuldh *Lg* 3: 671. *ib* 142.

4) *gifva erkännande åt, belöna?* bekennas medh nagen then del, han sig medh behiälpa kwnne *BSH* 5: 304 (1508). 5) *tillegna sig?* hade och then store forste aff muskogen hafft siit folch her inne i vynther och bekeent thenne landzände om han hade icki hörth thet store rikte *HSH* 22: 49 (1493, *gammal*

afskr.). — *refl.* **bekännas**, *erkänna*, *bekänna*. bekennis iec . . . thet iec laghlica salt hawer *SD NS* 1: 6 (1401). bekennis iak thet meth mith opna breff at jak hafuer vplathit *ib* (1401). *ib* 65 (1401) o. s. v. jak bekennis at sadhana män kommo til mik *MB* 2: 5. bekäns thina synd *ib* 19. *Va* 9. *Lg* 45, 3: 339, 321, 599. *ST* 447. *Su* 331. *PM* XVI.

bekännare, *m.* *bekännare*. allä hælgha lärarä och gwdz bekännare bidhien for migh *Gers Ars* b 6.

bekänneliker (-lig. -likin. -ligin), *adj.* [*Jfr Mnt.* bekennelich. *Mnt.* bekentlik] 1) *känd*. som han for gudh oc menige man vill bekennelig wara *HSH* 19: 4 (1504). 2) *som kan kännas, påtaglig, tydlig*. som i aldelis fornwme och klarlighe bekenne- ligit var, hwadh vij till kost och spisningh haffdhe *BSH* 5: 229 (1507). 3) *som kan bekännas, som kan tillstås, tillbörlig*. swa at thz är gudhlikit oc thik be- kännelikit (*kan bekännas af dig*) for warum herra *ST* 485. ey är oss nyttogt ällir bekännelikit owirgiffwa gudz lagh *MB* 2: 224.

bekännilse (-else), *n. pl. och f.* 1) *kännedom, kunskap*. han haffvir tik wnth syn bekennelse *Gers Ars* a 4. 2) *erkännande, intyg*. *SD NS* 1: 30 (1401). *FH* 5: 15 (1462). 3) *bekännelse*. effter xii^a ranzacan och sin egne bekennilse *BtFH* 1: 167 (1508). *ib* 203 (1509). 204 (1509).

bekära, *v. L.*

beladha, *v.* [*Mnt.* beladen] *lasta*. mongth gott skepp lath iag belade mz fetalia oc spiiss *RK* 3: (*sista forts.*) 4891.

belasta, *v.* [*Mnt.* belastern] *lasta, nedsvärta*. *BSH* 3: 118 (1458, *nyare afskr.*), 122.

belata, *v.* [*Mnt.* belaten] 1) *öfverlemna, gifva*. vil iak thik belata thz thik är väl til mata *Fr* 3027. 2) *beläna*. än eder teckis belatha mik met then sokn *FM* 366 (1508). — *part. pret.* **belatin** (**be- laatin**), 1) *ställd, försatt i en (god el. dålig) ställning el. belägenhet*. vij äre saa illa belaatne (*illa deran*), at wij haffwe inga baather eller skep hiälpa oss medh *BSH* 5: 122 (1506). 2) *tillfreds- ställd, beläten*. then dell . . . ther thw skall vare belathen medh *HSH* 19: 164 (1506), *ib* 20: 162 (1507). *FM* 496 (1510).

belatning? *f. bestraffning?* hafuj byfoghetin raadh medh gaardzmestarenom vm sakörin oc thera belaat- ning (*sannolikt för betalning ss det heter på motsv. ställe* *Bir* 5: 116) som saki oc brutlighe wardha *VKR* 35.

beledha, *v.* [*Mnt.* beleiden] 1) *leda, anförä*. ginsten giorde the thera skip til reedha hans kröpelin sculle them beledha *RK* 2: s. 336. 2) *leda, föra, bestyra*. beledha thet ärendit till fullan ändha *FH* 6: 23 (1450). — *bestyra, ställa till, begå*. hon beledde thz swa länge oc foor ther swa listelika mz at hon fik alla sannindena wita aff honom *ST* 28. *ib* 514, 531. alt thetta ärandit beledde the swa hemelika at engin lifwandis kunde thz wiita *ib* 460.

belefning, *f.* [*Mnt.* belevinge] 1) *samtycke*. epter . . . idher eghen belefningh *HSH* 20: 258 (1507). 2) *gynnestbevis, förläning*. honom gönste[li]ge hart in til eder rykkia medh nogher then belefningh, hanom hendog wara kan *BSH* 5: 305 (1508).

beleva (-de, -der, *el.* -adhe, -adher), *v.* [*Mnt.* beléven] *gå in på, gifva sitt bifall till, samtycka till, besluta*. bekendos och beleffda all thetta forscrifne at swa war giord meth beggis thära jaa oc fulbord *SJ* 316 (1464). om the ingelunde velie tesse städer beleffwe (*gå in på någon af dessa städer ss mötes- plats*) *HSH* 20: 265 (1507). thet herre möthe, som the gode herrer . . . belefft haffue at sta skulle j stocholm *FM* 363 (1508). thet möthe sancte marie magdalene tiid nästkomendes samtycht är och be- leffuedh *FH* 7: 94 (1513). *HSH* 20: 200 (1507). hurw the (o: articular och pwnether) tha framsettis eller beleffwade wordhä *ib* 19: 122 (1506). hurv . . . be- leffuet war om the sendebod *BSH* 4: 349 (1503). sa mykith folk, som i beleffwe ther fore benempna *ib* 5: 20 (1504). beleffwade scriffwa *ib* 174 (1507).

belibba (-ar, -adher), *v.* [*Jfr Mnt.* lubben. *Jfr äfven Sv. dial.* belibba, belabba, *smutsa*] *för- gifta?* syndin . . . belibbar oc forgiffwer syndaren *Su* 352. thz ena ordhet i eno öghnabliki belibbar oc förgiffwer allas thera öron som a höra *LfK* 107. mz theras belibbadhom stralom *ib* 55. mz byssom oc blidhom ländzom belibbadom pilom oc skutom oc alla handom grymom oc farlighom vapnom *MB* 2: 239.

beliugha, *v.* [*Mnt.* belegen] *beljuga*. the honom hafdho belughit *ST* 16. wardh belughin mz mang- faldelike lygn *ib* 171. belögh hona til sin brodhir *ib* 446. *Su* 29. *MB* 2: 203.

belova, *v.* [*Jfr Mnt.* beloven] *lofva, utsätta, utfästa*. är . . . thet möthe beloffwat . . . pa vii^{de} dagh jwl i strengenäs *BSH* 4: 255 (1500). hwat som her til gifuit er, blifue som sagt och belofuet är *GS* 69 (1491).

belz lista, *se pälz lista*.

beläggia (bi- *Bu* 16, 190; *Bil* 313, 592; *KS* 87 (211, 95); *KL* 311, 378; *Bir* 1: 13, 190; *MP* 2: 196. *bo- BSH* 5: 163 (1507)), *v.* [*Mnt.* beleggen] 1) *lägga. part. pret. liggande, hvilande, varande*. om thin wili är idkelika belaghdher i gudz laghom *LfK* 176. 2) *belägga*. vtan til alt thz wäl beläggia mz iärnsrika oc hwassa wäggia *Al* 9179. *PM* 10. 3) *besätta, intaga, bemäktiga sig, öfverväldiga*. bemannadho oc belagdo (*occupaverunt*) all wadhen j iordhans flodh *MB* 2: 77. the haffdho thz fä alt belagd *Al* 9396. be- lagde mz diefflom *MB* 2: 374. *KL* 378. — *bildl.* späk wredhena än hon belägger (*præoccupaverit*) thik *Ber* 109. *ib* 232. gratir scal beläggä (*occupat*) glädhena j ytirsta thimanom *MP* 1: 142. *Ber* 175. hwilkin som belagdher är af wärdhzlikom thankom *ib* 135. be- lagdher af pinom *ib* 207. *Su* 401. 4) *omgifva, kring- hvärfva*. nar han mz sannom laghom oc raamärkiom belagdhe (*vallabat*) haffs grwndhen *Su* 78. mina dödhe- lika owiner diäfflana . . . haffdo belakt mik wslan *ib* 206. han belagdho värst viliogha manna radh *Bo* 183. *Bir* 2: 247, 4: 114. — *omringa, belägra*. bilagpe länge stapen *Bu* 16. huna här belagde stadhin *Bil* 683. *Bu* 190. *Bil* 260, 313, 592, 703. *KL* 295, 311, 339. *KS* 86, 87 (211, 95). *MB* 1: 11, 2: 27, 71, 101, 102 o. s. v. *Bir* 1: 13, 190, 2: 125, 3: 301, 4: 50, 51. *MP* 1: 246. *RK* 1: 2176, 2356, 2372, 2888, 3328, 3391, 4042, 2: 1227, 1573 o. s. v. ward husit belakt med rytzana ok mz thera makt *ib* 1: 1744. beeläggia hans sloth mz wall *ib* 3:

26. 5) *insnärja, invefva?* som människona alth aff harth belägger j syndanna läghe JP 74. 6) *ställa till, bestyra.* belagde thz hemelika mz hans mestara ST 561. Jfr **belägha**. — **beläggia up a (oppa)**, *påsätta, taga på sig.* bundha ok beladhe the thera hiälma oppa (*tecr þegar sinn hialm oc setr a hauod ser oc spenner fast*) Di 243.

belägha (belagha. -adhe, -adher), *v. ställa till, bestyra, foga anstalt om.* huru han hafde thz giort oc listelika belägit (för -at; Cod. A beleth 514) mz sinne konst ST (Cod. B) 560. belägede jach sa ther om BSH 5: 88 (1506). om saa belagades, thet then werdig herra komme tha til wastena ib 521 (1512). thetta sa besynnä och belägha ib. Jfr **lagha**.

beläghet? *f. läge.* epther lansens belägheth (för beläghlikhet?) FM 546 (1512).

beläghilse, *n. pl. tillbehör?* hwilken gardh medh all beläghilse som forscriuet star förscrifne kirkio wärende kendos haffwa saalt SJ 230 (1454).

beläghin, *adj. [Mnt. belegen]* 1) *belägen, lig-gande.* SJ 8 (1423), 42 (1427). swa got godz ok swa wäl beläghit SD NS 2: 73 (1408). 2) *ställd, beskaffad.* min ärendhe äru swa beläghin SD NS 1: 390 (1404). tha vndradhe rättaren oc alt folkit huru thetta ärandit ware beläghit ST 473. ä hwro thet är om hanss ärende belägit BSH 4: 308 (1502). FM 519 (1513). junnan tess annerlunde vardher belageth (för belägeth) HSH 20: 194 (1507). 3) *läglig, lämplig.* hwar eder belegit kan vara, thet wij komme till tals BSH 4: 253 (1500). 4) *belagd, betungad, öfverhopad.* hans hierta är beläghit mz mangom onyttelicom tankom MP 1: 352.

beläghliker (bo- BSH 5: 164 (1507). -ligh. -lighin), *adj. [Mnt. belegelik]* 1) *belägen, lig-gande.* honom swa godh godz ok belä[g]lighit annor stadz widher leggia SD NS 1: 300 (1403, *nyare afskr.*). 2) *beskaffad.* tha han hadhe hört ok sport hurw hans tingh beläligh (för beläghligh) ware Lg 3: 31. effter thy som tha är saken belegligh BtRK 120 (1436). mine ärendhe äre ekki nw swa beleglige ath iak nagit snarlige kan komma tith vp i landit HSH 22: 3 (1491). hwro all ärende siigh beläglig äre BSH 5: 123 (1506). 3) *läglig, lämplig.* samankoma pa en beläglig tijd oc stad BtRK 371 (1499, *orig.*). FM 91 (1497-1501). BSH 5: 164 (1507).

beläghlikhet (beläghelighet. belegligeheeth FM 247 (1505)), f. [Mnt. belegelicheit] 1) *läge, belägenhet.* saa got eet godz ok pa saa god beläghelighet FH 5: 49 (1467, *nyare afskr.*). 2) *ställning, förhållande.* förfara om al beleglicheit BSH 4: 9 (1471). ib 203 (1496). huad belägelighet här är i landhet FM 443 (1509). ib 247 (1505). äptir swadane beläghligheter FH 6: 85 (1495, *afskr. fr. 1590-talet*).

beläghning (biläghningh MP 2: 196), f. belägring. MP 1: 246, 2: 196. MB 2: 257.

beläghra, *v. L.*

belämpa (pres. -ar?), v. [Jfr Mnt. limpen] 1) *bemedla, ställa till rätta.* belempa thet med god dagtinghen BSH 5: 427 (1510). 2) *passa, vara lämplig el. läglig.* om oss ey belämpper thet möthe BSH 5: 168 (1507).

beläna (-ter), *v. [Mnt. belenen] förse med län.* war aff krononne wel belänter RK 1: 1137.

belöpa, *v. [Mnt. belöpen]* — **belöpa sik**, *förhålla sig, vara beskaffad?* hwru edhre belegligeheeth belöper sigh FM 247 (1505).

bem (beem), *m. [Jfr Mnt. beheim; Nht. böhm, böhme] Bömære.* war han beem oc war han rydz MD 387.

bemala, *v. måla.* cirkлана . . . voro bemaladhe uppa badhe sijdhor TK 270.

bemana, *v. [Mnt. bemanen] mana på, yrka, yrka fullbordandet el. hållandet af.* thetta trolijka bemana BtRK 113 (1436). ib 114.

bemanna (-ar, -adhe, -adher. impf. pl. be-mando MB 2: 91), v. [Mnt. bemannen] besätta, förse med manskap. tha husit war . . . wel spisat ok wel bemannat RK 1: 1635. ib 3257, 2: 1557, 1578, 2087, 2133, 2571, 3034, 3621, 7451, 3: 815, 3200, 4082. MB 2: 146, 233, 248, 259, 302, 305. — *förse fartyg med besättning, bemanna.* the andra skipen mere bemannadis i stocholm oc monga flere RK 2: 8810. MB 2: 274. — *besätta, förse, utrusta.* bemannade stadhen mz sino folke MB 2: 261. ib 264, 273. drogh konungen ju j staden oc bemannade han mz spisningh oc syno folke ib 238. bygdhe oc bemannade wärn städher mz höghom oc starkom mwrom porthom oc laasom oc alzskons spisningh ib 268. — *besätta, intaga.* bemannadho oc belagdo all wadhen j iordhans flodh MB 2: 77. ib 91. bemannade aldra bärganna högdher oc klintha ib 149. ib 152. thet (Gotland) at bemanna BtRK 151 (1449, *orig.*). — *hålla besatt, intaga.* säghen mik hwat folk thzta är som all tässen bärghen ju-bygggher oc bemannar (*obsidet*) MB 2: 150. — **bemanna sik**, *bemanna sig, taga mod till sig.* j them daghom vpstodh oc bemannade sik matathias MB 2: 223. MD 341. — Jfr **obemannadher**.

bemannig, *f. besättande (med manskap).* giordho galadite thz är galaadz män försaat oc bemanning j wadhen MB 2: 110.

bemening, *f. mening, tänkesätt?* iach forstar edher herredomes tillat och gode bemeningh om helge hemmingx breff och myne ärende FM 530 (1511). the affskorne rydzers argheth och ondhe bemeningh moth thenne fatighe landzendhe ib 532 (1511).

bemisker (bomisker. n. bomist), adj. [Mnt. bemesch] Bömisk. norisker rättir, polinsker, bemisker BtRK 115 (1436). — *n. tyg från Bömen.* en alin bowist (för bomist) GS 51 (1450).

bemura (-adher), v. [Mnt. bemuren] — *part. pret. försedd med mur.* hwar som äru stora städher bemwrade oc starke MB 2: 40.

bemyrkra (bemörkra. -adher), v. förmörka. som hennes . . . samueth hafde . . . bemörkrät Lg 3: 556.

bemängia, *v. blanda.* mz andro vine bemeneckt LB 7: 131. bemäng tom med klart viin ib 325.

bemärkia, *v. förse med märke el. sigill, försegla.* täpte ather oc bemärkte (*signavit*) owir honom MB 2: 364.

bemödha (-adher), v. [Mnt. bemoden] oroa. han är mygit bemödet, ty han ecke vet hwad han skal före tage met eder holc FM 416 (1509). — **bemödha sik**, *beswära sig, omaka sig.* ey görs eder

oc behoff siälff bemöda eder hiit BSH 5: 122 (1506). i werdes siälff bemöda edher, mik edher fatig tiän-
ara, til wndsätningh *ib* 146 (1507).

bemöta, *v.* [Mnt. bemoten] *möta*, *mottaga*. för
huat sadana mach i calmaria stadh ey bemötes kan
BSH 5: 27 (1504).

ben (been. *bän*), *n.* [Isl. bein] *L.* 1) *ben*
(*os*). at bränna min ben sipan iak är döt Bu 13.
han förpe sanctorum petri ok pauli ben af stap *ib*
396. thetta been är aff minom benom MB 1: 159.
vendis eth been j hans strupa Bil 565. flykkit hänger
ey swa höght at hundin wänter sik ey benith GO
71. som omkring gingo thit köt oc bänna mārgh Bir
4: 208. swaradhe the (*fiskarena*) . . . wi fingom ey
eeth been (*ej det allra minsta, ej en enda fisk*) Lg
3: 10. — *ben*, *bensubstans*. eet horn aff been Fl 726.
medh eenfaallughom sölghiom aff jern horn ellir been
VKR 12. — Jfr *arm-, axla-, fl-, fls-, haku-,*
hals-, hästa-, kin-, lar-, lägga-, rif-, rifla-,
ring-, skinu-, skulro-, svana-, vip-ben. 2)
ben (*crus*). böia sin ben Bu 498. waro badhin hans
been iamtröst Bil 424. fore watusot oc sullen been
LB 1: 97. haffde een foot wisin ok een deel aff
benena samaleds Lg 3: 365. Jfr *barns-, ugglo-*
ben. — *benshug*, *n.* [Fdan. *benshug*] *hugg* eller
slag som förorsakas af ett kastadt ben. siällan gällir
hund widh beenshugh (*raro mouens rictus plangit*
canis ossibus ictus) GO 837.

bena, *v. L.* Jfr af *bena*.

benadha, *v.* [Mnt. benaden] *L.* *benåda*, *bevilja*
eftergift. benadhe them pa x (10) karle BSH 5: 398
(1510).

benadha? *v.* *vara gömd, ligga innesluten?* mādhan
. . . j tik . . . alla snillinna rikedom oc alla
konstir benada (*sint absconditi; enl. anm. s. 469 är*
stället osäkert; ordet synes äfven kunna läsas be-
uanda) Su 230.

benala (-at), *v.* [Mnt. benalen] *nalkas*, *närma*
sig. fför än the naghott the landen benala RK 1:
(*afgn*) s. 173. the fianda wille han benala *ib* 2: 1253.
for thetta huss skal han benala *ib* 5763. — **benala**
sik, *d. s.* stäkaholm sculle han sich benala RK 2:
2384. finge marsken sig them benalet *ib* 2855. wiil
enghelwnde sigh tith nedh ighen benala BSH 5: 109
(1506). *ib* 299 (1508). wii wele i afften benala oss
aff stadh (*gifva oss på väg*) *ib* 4: 5 (1471). — *refl.*
benalas, *d. s.* benalass til thet möthe BSH 5: 73
(1505).

benbiärgh (beenbiärgh), *f.?* [Jfr Mht. bein-
bërge] *benbrynja*. SD 3: 287 (1316).

benbrut (benbrot LB 4: 339. **been braath**
LB 7: 138), *n.* [Isl. beinbrot] *L.* 1) *sönderbry-*
tande af ben. adrianus leddes först tel benbrut Bu
522. Bil 369. 2) *benbrott*. for beenbrwth LB 2: 34.
legger man stampadhan pwrlök widh benbruth *ib. ib*
4: 339, 7: 138.

benbryta, *v.* [Isl. beinbrjóta] — *part. pret.* **ben-**
brutin *L.* den hvars ben blifvit sönderbrutna. gauo
benbrutne andan i guz händar Bu 522.

benbäria, *v. L.*

benedidher (bendidher), *p. adj.* *välsignad*.
mädher sith helgha benedidha wärdhoga blodh MD 47.

for thin helgha benedidha bitherra döddh *ib* 48. wäl-
signadho warin thina lyufuo dyra rena benedidho lände
Bir 4: 151. VNB 16. LB 7: 19. then bendidhe gudz
son *ib* 2: 89. *ib* 90.

benfisker, *m.* [Jfr Isl. beinfiskr] *ett slags fisk*.
je (100) benffisk FM 544 (1512). iij^c (250) benfiske *ib*
602 (1513).

benkalve, *m.* *benkalf*, *vad.* läggiandes syna been
kalffwa oppa sin skineben (*suram femori imponerent*)
MB 2: 117.

benlägger, *m.* *benpipa*. Lg 3: 369.

benlösning, *f. L.*

benvapn (benwapen Di 63, 207. **beenwakn**),
n. [Fnor. beinvapn. Mnt. *bénwapen*] *benharnesk*. i
beenwakn SD 6: 214 (1350, *gammal afskr.*). Di 63,
124, 155, 207, 208. Jfr **örlöghis benvapn**.

benvärker, *m.* [Isl. beinverkr] *värk i benen*. LB
7: 36, 282. Lg 3: 248.

benägdher (beneigd BSH 5: 392 (1510)), *adj.*
[Äldre Dan. *beneget*. Jfr Nht. *geneigt*] *benägen*.
hwar vtaff jach benegd är ath vethe hans besthe
BSH 4: 253 (1500). ther till benägde HSH 20: 102
(1507). *ib* 104. BSH 5: 73 (1505), 392 (1510). FM 459
(1510). Jfr **välbenägdher**.

benäghin, *adj.* *benägen*. *benegen*, *redebon* oc
veluelig til at afstyre . . . blotzvtgyltise BSH 4: 348
(1503). — *med gen.* wij äre tess benägne til at aff-
wärie cristedomens oc richisens forderff FH 1: 182
(1497).

benämna (bö- BSH 5: 181 (1507)), *v.* 1)
nämna. som i thette breff benempde äre FH 5: 21
(1463). BSH 5: 181 (1507). thet är benempt j theris
dagtingis breff, at om nogen artikel . . . forkräncth
vorth, tha schwlde then part rame siit beste, [som]
torn och hommod skeed wore FM 386 (1508). 2)
utsätta, bestämma. jnnän en benämpdh tiidh HSH
19: 25 (1504). wij benempde städith och rwmmitt FM
134 (1502). pa en benämpdh städh *ib* 388 (1508). sa
mykith folk, som i beleffwe ther fore benempna
BSH 5: 20 (1504). — *bestämma, afgöra*. för än thet
benämpth war, ath hau then deell fwth och fast
göre skwle, i hanom tilbude BSH 5: 317 (1506). —
Jfr **forbenämder**.

benödha, *v.* [Mnt. benoden] — **benödha sik**,
tinga sig fram. alle the til skips wore skulde tiith
benöde sik inskäres met sodana skep FH 7: 66 (1505).

bepissa (-adher), *v.* *kasta sitt vatten på, öfver-*
gjuta med urin. ho som aff rottom bepissader varder
LB 7: 351.

beplanta, *v.* *plantera, beså*. dygdenna örthegardher
. . . wil iak besathia oc beplanta mz roser oc lilior
Su 31.

beplikta (beblihta: -om FH 3: 127 (1448).
peplichtha: -er *ib* 5: 70 (1476)), *v.* [Jfr Mnt. *beplicht-*
igen] 1) *göra till pligt för, förpligta, förbinda*.
huru kunne han . . . högelikare tik beplikta, sik
at ather älska Su 34. beplictade han oos til xxiii
pund flesk wt at giffua BSH 3: 147 (1463). be-
plictar jak mik ok myna ärfwinghia widherleggia
sama clostre swa mykit FH 5: 24 (1464). *ib* 3: 127
(1448), 5: 31 (1465) o. s. v. — *med dat.* be-
plichtom wij oss ock allom varom epterkomandom

brödom . . . the forscifne tia artiger vtgiffue hwart aar SO 33. FH 5: 35 (1465), 49 (1467, nyare afskr.). 2) *bestraffa*. huilket [hon] . . . mz wärdz-skylogha näpst bepliktat Su 184. 3) *nedkalla straff för* (något). bepliktom wi theris dödh offwir vaart huffuodh MB 2: 7. — **beplikta sik**, 1) *förbinda sig*. haffdo . . . bepliktat sik til fatikdomen Lg 3: 392. 2) *göra sig skyldig* (till), *ådraga sig*. thu . . . tik siälffwan bepliktat til pinona LfK 107.

bepliktilse, *f. förpligtelse, förbindelse*. bepliktelse är så godh som borgan GS 50 (1448). med bepliktisse, at the schole fa then dell, thöm tillöper BSH 5: 342 (1509). skikka nakra nya reglo ällir beplikttilse til nakot nyt lifworne ällir orden Su 364.

bepliktning (beplicting BSH 5: 356 (1509)), *f. förpligtelse, förbindelse*. FH 5: 156 (1491). BtRK 342 (1487, orig.). BSH 5: 356 (1509).

bepliktogher, *adj. pliktig*. SO 78, 151, 156. FH 5: 97 (1485). LfK 18.

bepriisa, *v. priisa*. mig bepriisa oc ära RK 1: (yngre red. af LRK) s. 271.

beprydha, *v. pryda, smycka*. MB 2: 274. Su 14, 22, 40, 43, 123.

beprova, *v.* 1) *försöka, söka förvissa sig om, bepröfva*. nar han ville . . . thetta vt röna ok bepröfwa vm thz sant ware Bir 1: 61. tha thette försöckt ok bepröffuat är SO 80. wille swa bepröffwa thz som hänt war MB 2: 283. vppa thz at mik (trol. för iak) maghe j tässom hedhningomen bepröffwa israel (ut in ipsis experiar israel), hwat håller the wilia göma herrans wägh . . . ällir oc ey ib 74. wisa oc bepröwadha män Su 71. at fresta oc bepröwa swa wara wtwaldha wener mz dröffwilsom ib 121. ib 163. 2) *röna, erfara, märka*. the pynor . . . sielen bepröfuät hafde LfK 249. engen twäkan är i thy som daglika synes oc bepröwas Su 148. huilket hennes käreste stalbroder merkendes ok longliga bepröffuendes Lg 3: 527. 3) *bevisa, ådagalägga*. hulkins synd iak vppinbaradhe ok bepröuadhe for thik mz liusastom ok vissastom teknom Bir 1: 98. thz som sinnen bewisa oc wtrönilsen bepröffuar Su 291.

bequantning, *f. krängel, förtret*. gör mich stor bequantningh pa nagre myne godz FM 568 (1512).

beqwäma (bekwämia. -er, -der), *v.* 1) *afpassa*. tässa reglonna ordh skulu samanfälla sik oc beqwämd göras (coaptabunt se) til gangn oc nytto Bir 4: 70. 2) *göra passande, bereda*. redha oc bekwämia mik i thänna tima wärdogan wardha VNB 16. 3) *passa, vara läglig*. thz honum saa beqwämeer RK 3: 2127.

beqwämber (beqwämer), *adj.* [Mnt. bequeme] *skicklig, i stånd till*. beqwäme til stridh MB 2: 138. Su 10. til at älska beqwämber ib 12. beqwäm bidhia ok läsa Bo 133. — *passande, lämplig, läglig*. huat beqwämer oc wärdeliken iak är til at älska Su 83. MB 2: 250, 289. beqwäme at inscriffwas j bland wara wener ib 269. the widherliknilse war enkte beqwäm til tässin ordh ällir ärande Su 263. han (o: känne-domber) . . . är . . . nyttogher oc beqwämbir hwariom manne äptir sit wndirstand oc lifworne ib 346. jnthe är naturen swa beqwemt (tam naturæ aptum) MD (S) 292. j beqwämom liknilsom Su 277. beqwämer

thime MB 2: 259. ib 246, 276, 321. beqwäm rwm ib 305, 258. — *Jfr obeqwämber*.

beqwämelika (beqwämmelika. beqwemligä), *adv.* [Mnt. bequemeliken] *på ett passande eller lämpligt sätt*. thz beqwemligä opp taka Va 7. huat ey mykit beqwämmelikare tagx han här j andre forma ällir liknilse än j sinne eghne warilse Su 276.

beqwämeliker (beqwämmeliker. beqwämelikin. bequämmelikin. bequemeligen. bequämeligh. bequemlich. beqwämlig), *adj.* [Mnt. bequemelik] *passande, lämplig, tillbörlig*. thz war ekki beqwämelikit at iak swa wngher skwli hantera min gudh mz bar[n]slikom handhom Lg 673. hws som them bequemelikit maa wara BSH 2: 116 (1400). os bequämmelikit Su 277. mangh annor ärandhe kärlekenom bequämelik (congrua) ib 25. ib 87. theras natwr til ythermere nytto oc bequämelighare födho LfK 52. bequemeligen i (sådan att han kan intagas i) bröderschapit SO 146. haffuen beqwämmelikan tima Su 238. j bequemlichom oc höwizkum stadhum VKR 6. man sa ther margh beqwämlig thing Fr (Cod. CF) 3056. *Jfr obeqwämeliker*.

beqwämhet, *f.* 1) *det som är lämpligt, beqwämlighet, gagn*. pa begge parters fordell och beqwemheth BSH 5: 74 (1506). 2) *höfviskhet*? hälogx lifwornes beqwämhet LfK 31.

beradh (beraadh), *n.* [Mnt. berät] 1) *rådplägning, öfverläggning, betänkande*. nar wij beradh hade haffth BSH 4: 228 (1497). eptther langth samtall och beraadh ib 5: 368 (1509). ginge the pa beraadh ib 152 (1507). gha pa eth anneth berath ib. the haffde iij (3) resor wariith tel beradh ib. han giordhe the gerning vtan beradh oc staddan wilia MB 1: 425. han togh ther ey langt beradh pa (besinnade sig ej länge derpå) RK 2: 5076. 2) *betänketid, uppskof*. beddis jach eth beradh aff them, saa länge jach hadde hafft myt bwdh til koning karl BSH 3: 173 (1466). 3) *råd, utväg*. kwunnä i nogit goth beraadh äller midell finne HSH 20: 199 (1507). ther fins ingen beradh pa mange mile när BSH 5: 20 (1504).

beradha (bi-. beraadha. pres. -er. impf. beradde Bir 4: 57; RK 2: 3470, 6781. beraadde ib 2061, 2277. beradhe ib 79. pl. berädho ST 336. beraddo Lg 3: 590. beradho ib 669. part. pret. beradhin. berodhin. beradder. beradher. berodher. beredder), *v.* [Mnt. beraden] *sörja för, styra*. gud ma wel berade (styra så, att) her warder ey än mykit skade RK 2: 3718. — **beradha sik**, 1) *rådgöra, öfverlägga*. hauer iak mik meth minom vinum oc frändom beradhit SD NS 2: 368 (1411). iak wil mik först mz swena berade RK 2: 3853. the herra sik beradhe ib 79. ib 6781. ther vm sik beraadde tha hwem the til höfuitzman fa ib 2277. ib 6695. beradhin jdher ib 4787, 4793. ib 2061. ST 336. Lg 3: 590, 669. — (?) the velle beradha segh oppa en tydh BSH 5: 196 (1507). — *betänka sig*. lät hans son som oc heet iechonias tio dagha beradha sik (Cod. B radha 527) MB 1: 9. Lg 3: 475. RK 2: 3470. — *tänka på, hafva i tankarne*. beradde hon sik nakon tima at waghia oc wndfly thera ondzsko gäld Bir 4: 57. 2) *bereda sig, göra*

sig i ordning? tiil hwilket iach haffuer mich engtet berath (*för bereth?*) oppa äntiggie med eth eller annet HSH 19: 96 (1505). — *part. pret.* 1) *som har beslutat, betänkt.* är jak swa beradder meth minom winom thet jak wil wna for:da klostre nydal eet aff thesse forscrifna godzom SD NS 2: 251 (1410). thet är hans nade . . . berodh vppa FH 1: 203 (1506, *nyare afskr.*). wäl beradde ib 3: 40 (1444). — *öfverlagd, öfvertänkt.* meth ja oc goth wilia oc beradhen hugh SD NS 1: 122 (1402). mz beradhom hogh oc wilia LfK 153. meth beradhno modhe SD NS 1: 11 (1401) o. s. v. Bir 4: 80. med beredde modh BtFH 1: 212 (1507). ib 149 (1506), 167 (1508), 180 (1507). meth beradho modhe SD NS 1: 47 (1401). ib 169 (1402). aff engo beradho modhe Bir 4: 64. SO 293. medh bersaddo modh oc samthykkio VKR 7. medh friom wilia ok beradhno modhe BSH 1: 165 (1376). met godhom wilia och biradhna modhe SD NS 1: 232 (1403). meth wilia och berodhno modhe ib 2: 359 (1411, *gammal afskr.*). medh . . . beradhet radh BSH 2: 115 (1400). ib 199 (1413). FM 38 (1413). mz beradhno raadhe Bir 4: 3. mz beradhom wilia LfK 153. sade thz (*brefvet*) wara berätt mz skäll RK 3: (*sista forts.*) 5772. 2) *försörjd, försedd med man, gift, förmält.* än hwn berad oc gifteth warith FH 8: 6 (1414). Jfr oberadder.

beradha? v. *betala.* MEG (*red. B*) 60 (*trol. skriffel för beredha*).

beradhlikhet (beradhlighet), f. *öfverläggning, betänkande.* med longa beradhlighet DD 1: 269 (1477, *afskr.*).

beradhmodh (beredmood), n. *berådt mod.* kom med beredmood BtFH 1: 146 (1506).

berama (beramma), v. [*Mnt. beramen*] 1) *hafva till mål, söka uppnå el. åvägbringa.* beramer . . . sveriges rikes idhert oc allis wore besta BSH 4: 10 (1471). 2) *bestämma, besluta, berama.* som talid, beramith oc bebreffwat oc sacth waar BSH 4: 203 (1496). thet herre möthe i calmaren beramet är FH 7: 64 (1505). at eth menä herrämöthä skal berammäs pa en belägligh dagh och städh FM 91 (1497-1501).

berēpa (bāredha SD NS 1: 27 (1401). biredha ib 61 (1401), 2: 219 (1409); **-redde** ib 1: 18 (1401). **berādha** ib 37 (1401). **berādhe** ib 16 (1401). **bi-rādha: -rādder** ib 484 (1405). **byredha** ib 437 (1405). **byrādha: -rādder** ib 484 (1405)), v. [*Mnt. berēden*] L. 1) *bereda; se beredha sik.* 2) *betala.* SD 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). hwa som äi berepe sin afraþ i þæssom timom ib 639 (1347). ib NS 1: 16 (1401), 18 (1401, *nyare afskr.*), 27 (1401), 31 (1401) o. s. v. warther thän föörnämä magnus symonson birādder innän sancta mattissā dagh ib 1: 484 (1405). warther . . . magnus symonson äy byrādder ib. ib 450 (1405). MEG 36 (*red. A*), 60, 61. EG 64, 65. han skulle them ärlika beredha RK 1: 3418. thera egen nakka monde thet bereda ib (*Albr*) s. 212. — **beredha sik, bereda sig, göra sig i ordning.** schal huar en broder mz thēm andra samma tijdh sick bereda at han ecke bertha är aff sama samqwempdh SO 151.

beredha? v. [*Mnt. bereden*] *framställa.* tha han

haffde bereet thetta daat MD (S) 260 (*möjligen att föra till berätta*).

beredhning (beredhning SD NS 1: 633 (1407, på två ställen), 635 (1407)), f. betalning. SD NS 1: 108 (1402), 203 (1403) o. s. v.

bergh o. s. v. *se biärgh.*

berghning, bering, se biärghning.

berill? (-ar) m. [*Lat. beryllus. Jfr Mht. berille*] *beryll (en ädelsten).* berilla godhe the skina hwite Al 4590. aff adamis oc berilla rena ib 8158.

berna, se birna.

beropa, v. [*Mnt. beropen*] 1) *ropa på.* vaknande swa som af sömpn widh at systir hānna beropadhe hona (*ad clamorem sororis*) Bo 141. 2) *utropa, omtala.* han war beropadhir for then klokasta man j landeno war ST 242. ib 423, 482. 3) *omtala, utsprida.* beropade thera lönlige tingh ock ärendhe SO 109. ib 98. MD (S) 218. 4) *angifva, röja.* sik sielfuā aff mangom syndom beropande LfK 225. twa qwinor wordho beropadho at the haffde lätit kringom skära syna söner MB 2: 296. tha the . . . beropadhe vordho ib. Lg 3: 635. hon skal beroopas j capitulo Bir 5: 78. berope hona j capitulo ib 79. ib 80. — *röja, förråda.* thz thu wilt ekki beropa (*Cod. A forradha*) mik Fl (*Cod. C*) 921. Di 37. ST 263. Lg 3: 150.

bertram (bertran. bärtran. bärthran. berthra), f. [*Mht. berhtram. bertram. Lat. pyrethrum. Mlat. beretrum*] *bertram, anthemis pyrethrum Lin.* LB 1: 97. beretrum bärthran ib 7: 140. stampas bärtran mz ätykyo ib. taga bertran ib 213. ib 216, 218. tak . . . piretrum ther bertram hetir ib 3: 165. ib 168, 2: 31. taker man berthram oc twggar henne ib 36. stampas berthra [m]edh etikio ib.

berykta (berökta. berukta. -ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt. beruchten*] *berykta, utsprida.* thz beryktadis (*percrebuisse*) j blandh them MB 2: 119. huilken som . . . beryektar thet ähro rörer SMG 147. — *berykta, bringa i rykte.* thu är mykit mera berycthedher (*ryktbar, fräjdad*) badhe j wisdom ok höffuishedh Di 266. — *särsk. i dålig mening.* som the hedherlika frwna haffdho beryktat Lg 3: 55. som ordh haffuer oppo sigh ok beröktader är SGG 133. ib 127. swa dane berykthat menniskia Gers Frest 31. biudher nakara beruktath quinna SO 28. ib 213. BS 36. — *med gen.* hwilken som . . . tessz berucktet är SO 156. — Jfr oberyktadher.

beränna, v. [*Mnt. berennen*] *kringränna.* the monde thz sloth beeränna RK 3: 4085.

berät, n. [*Mnt. bireit. Ital. berretta. Mlat. birretum*] *barett, ett slags mössa som bars af prester och doktorer.* tha thog sanctus briccus sith beräth som han plägadhe bära a sino höffdhe Lg 637. bleff berättit o bränt oc oskadh ib. Su 226.

berätta (beräta BSH 2: 237 (1425-29, samt. afskr.). -te, -ter), v. [*Mnt. berichten*] L. *eg. göra rätt, framställa det rätta, visa till rätta, ställa till rätta, upprätta.* 1) *upplysa, underrätta.* iak vil thik sidhan väl berätta Fl 849. Iv 336. badh hwar heemeligh sich berätta RK 2: 1813. 2) *berätta, omtala, framställa.* medh samma ordom i alla matto, som s. ansgarius medh sinom eguom mun oss sielfver

berätte *Ansg* 183. tha han hafde thom al stykke berät *Bil* 752. han hafuer thic berät then stora fridh han haffuer mich jätt *RK* 2: 2671. honom all ärende berette han *ib* 5937. *ib* 3950, 5615. *VKR* 33. *Fr* 1190, 2897. *Al* 180, 1173, 9192. *MD* (*S*) 260. *BSH* 2: 236 (1425-9, *samt. afskr.*), 237. *SJ* 89 (1439). *ST* 11, 13, 15, 28 o. s. v.

3) förse (med altarets sakrament), *göra delaktig af*. berättar mädh gudz hælgha wärdhugha likama *SJ* 116 (1443). — **berätta sik**, *gå till den heliga nattvarden*. hwar hon matte wiffa ihesu christi wärdogasta likama sik berättandis *Lg* 3: 296.

beröghia, v. *röja*, *upptäcka*. huilken thz beröger ock appenbarer *SO* 199.

beröma (beryma. -de, -der), v. [*Mnt.* beromen] — **beröma sik**, *berömma sig*, *skryta*. at för:de erchebiskop jöns sigh . . . berömt hafuer *BtRK* 230 (1464). — *med gen.* han berymde siig täss *DD* 1: 219 (1512? *eft. aftr. hos Langebek*).

beröra, v. [*Mnt.* beroren] *beröra*, *vidröra*, *omtala*, *anföra*. om tesse artielar hans nadhä berörer i sin breff *HSH* 19: 122 (1506). breff och scriffuile . . . i hwilke i beröre till oss ath rigisins . . . sendebudh moge . . . giffue segh in till tals och möthis med eder herredöme *ib* 136 (1506). som eder herredöme berörer *FM* 545 (1512). breff . . . i huilchet beröris om gripeklo *ib* 593 (1513). *BSH* 5: 121 (1506).

beröva, v. [*Mnt.* beroven] *beröfva*, *röfva*, *plundra*. andra beröffwandis förde the siälffwe enkte bort *MB* 2: 82. at wi skulom wardha beröffwade oc beskattade *ib* 115.

besaka, v. [*Mnt.* besaken] *klaga öfver* (något). the ärlighe män maagha thz wäl beesaka *RK* 3: 2992.

bese (by- *SD NS* 1: 437 (1405)), v. [*Mnt.* besen] **1) se**, *tillse*. wilde be see hwat diwr thz war *Va* 25. *ib* 9. **2) bese**, *besigtiga*. läti besee oc miäta husin medh witnom *VKR* 32. *Bir* 5: 114. *SD NS* 1: 437 (1405). *RK* 2: 6079, 6085. *MB* 2: 5, 126, 234. *Lg* 822. *Jfr* **obesedher**. **3) förse**. besee oss medh then dell *BSH* 5: 190 (1507).

besighia (besäghia. *part. pret.* **besaghdher. besaget**), v. [*Mnt.* besegen] **1) säga**, *utfästa*, *lofva*. i moth there besacth feligh dagh *FII* 7: 78 (1509). **2) förtala**, *anklaga*. een riddare . . . som andra pläghadhe besäghia oc ila tala oppa thera ryg *ST* 148. haffde henne illa besakt for honom *Va* 6. som rüger eller besiger sin broder *TS* 24. sagdis hon oss besigia wilia for tik *Di* 118. at han skall wäre besaget for eder *FM* 236 (1505). han är hordelige besagd för ider *ib* 361 (1508).

besighilse (besegilse *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*)), n. pl. *löfte*, *aftal*. än togh breff besigilse oda och lyffther i moth ganghin giffwin och giordh ära (*promissione in contrarium facta non obstante*) *SD* 5: 210 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). holla . . . al breff besigilse och daktinghan (*placitaciones et literas*) *ib. ib* 212.

besighla (besegla. *pres.* **besigler** *RK* 2: 5241, 5244. *impf.* **besiglede. beseglde. besigladhe. part. pret.** **besigldher. besegelder. beselgder. besileder. n.** **beseglth** *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). **beselgt** *BSH* 5: 377 (1509). **beselkt**

FM 551 (1512)), v. [*Mnt.* besegelen] **besegla**, *förse med sigill, bekräfta med sigill*. skreff eth anna[t] breff oc besigladhe mz samma jusigle *Lg* 219. *BSH* 5: 377 (1509). *FM* 551 (1512). wart beseglth wpne breff *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). theris opit besiglede breff *SJ* 125 (1444). efter thera besegelda breffwe *ib* 264 (1458). rigesins radz beselgde breff *FM* 444 (1509). thet forscriffne besilede breff *ib* 106 (1498). thenne skraa vor stadfest fulbordat ok besegeldh *SO* 87. *ib* 117. besegle oss alla et breff ther oppa *RK* 2: 5231. beseglde ther kosteliga breff oppa *ib* 7796. thz sculle the alla besigla tha *ib* 1168. *ib* 5131, 5235, 5241, 5244. i gode tro fic iac ider thz (*sigillet*) i besiglden fra mic helsingland ther mz (*beröfvaden mig genom att försegla dermed*) *ib* 5256. — *utfästa el. öfverlåta genom med sigill bekräftadt dokument. vj^c* och viij (558) marc besiglede penningia *FM* 408 (1509). vm the peninger, som vth gar aff östrebothen, hyelp skatthen ok wintherskatthen, som är besigldhe peninger alle sammans *ib* 420 (1509). hafwer thet latit bortbebreffa oc besigla *BtRK* 78 (1434).

besighling (besegling. **besigling** *BSH* 5: 288 (1508)), f. *med sigill bekräftad skrift*. nager artickell tillscriffua eller affschrappha offuer thenne vara beseglingh *SO* 32. *ib* 116, 207. konungxliga eeder, lyffthe, breff, besiglinger *FM* 124 (1501). *BSH* 5: 288 (1508). mothe thenna bebindningh ok beseglingh *BtRK* 351 (1494, *orig.*). ath alle the breff och besiglinger allis eders verdigheter haffue mik giffuith och besigldth skolä varde mik aldelis hollen *HSH* 19: 109 (1505).

besinna (besynna. -adhe), v. [*Mnt.* besinnen] **1) besinna**, *betänka*. j magen thz sielf besinna *RK* 2: 2397. — *uttänka*, *utgrunda*. swa monde han thz besinna *RK* 2: 496. huat hælzst görande är, kan jak ey besinna *Su* 239. — *besinna*, *inse*, *fatta*. at . . . wi . . . wäl besinna kunnom at pelegime . . . ey kunno thera bergning her faa at köpa *BSH* 2: 115 (1400). haa kan idra ära besinna *Su* 143. *ST* 230. *Lg* 3: 44. — *se*, *uppfatta*. thet samma skineth . . . var sva stort oc wiit af sik, at jak kunde ey begripa älla besinna (*contemplari*) aff thy antighe börian äller ända *Ansg* 181. kunde jak ey besinna (*contemplari*), hwat thet var som innelyktis i sielfve störste klarhetene *ib*. kunde jak engaledhis besinna äller skoda (*prorsus non uidi*) hans fägrind eller skipelse *ib*. **2) hafva i sinnet**, *hafva för afsigt, besluta*. ath edert herredöme ey besinner ighen sändha thee sändebod *BSH* 5: 275 (1508). — **besinna sik**, **1) komma till sans**. tha her tidrik besinnade sik *Di* 80. **2) besinna sig**, *betänka sig*. i maghin ider bäter besynna *RK* 1: 3835. *MD* (*S*) 270.

besinnilse (besynnilse), f. *besinning*. faa besynnilse *Lg* 3: 555.

besitia (bo-. beseta: -endis *FM* 270 (1506). *pres.* **besiter. besitter. impf.** **besath** *SJ* 84 (1438). *part. pret.* **besitin. bositin. besitten**), v. [*Mnt.* besitten] *L.* **1) sitta**, *bo*, *särsk. ss innehafware*. huilken tha war besitiande widh höghafors *FH* 3: 87 (1446). en jöns nilesson landboo aff bussila som är besithiande pa eth hans godz *ib* 7: 56 (1476?). om han skal ok maa bliffue besetendis (*d. v. s. vara innehafware af kyrkoherde-ämbetet*) wiid fornempde kirkie *FM* 270

(1506). **2) besitta, innehafva.** som the prouento nw besiter *SD NS* 1: 378 (1404). mit erfue som jak nw besitter *SJ* 34 (1425). *ib* 51 (1434), 57 (1430), 84 (1438). the magho besithia thz landit *MB* 2: 4. *ib* 64. *ST* 351, 479, 494. dauidz ära oc rike skal besithit wardha *Lg* 3: 593. godz och gaardha besithne och osithne (*predijs rusticis et urbanis*) som konwnghe och konwngislecom rätthe tillydande ärw *SD* 5: 209 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). som husit besitter *SO* 206 (*i de två sista ex. afses uttryckligen ett innehafvande utan egande-rätt*). — *part. pret.* **1) sittande; stäld.** att han ware högt besitten *BtRK* 125 (1438). **2) besuten.** the som äre bositne äro ganske faa, som kunne göre reth for sig *BSH* 5: 62 (1505).

besitning, f. besittning, innehafvande. thet tridie areth i waars rikes besittning (*anno regni nostri tercio*) *SD* 1: 207 (*öfvers. i ung hdskr.*). — *besittningsrätt, rätt att besitta.* thee äre twiffwelaktige om koningens besitning til riket eller ey *BSH* 5: 368 (1509).

beska (bäzka), f. beskhet. lät vaxa sötasta oc värdhoghasta frukt vtan bäzsko *Bir* 3: 113.

beskansa, v. [Mnt. beschansen] förse med skansar, förskansa. haffuer . . . beskanseth III kyrkör *HSH* 20: 202 (1507). beskanssede jag en holme *BSH* 5: 60 (1505).

beskatta (beskadda), v. [Mnt. beschatten] **1) beskatta, ålägga att betala skatt.** at wi skulom wardha beröfwade oc beskattade *MB* 2: 115. mz oräth loth han thöm ey beschatta *RK* 2: 1077. *ib* 6004. *SD NS* 2: 360 (1411, *gammal afskr.*). *MD (S)* 230. ati . . . haffua redha beskaddath pa penningha en then som i mot bröt *FH* 1: 49 (1478, *gammal afskr.*). haffwe . . . beskattedh landith till en stor swmme peninge *HSH* 20: 139 (1507). **2) utlösa.** schole alla fangar som ecke nu beskattade ära hafwa dagh i fulla fiorthon daga *BtRK* 250 (1468, *orig.*). **3) uppskatta, värdera.** *VKR* 38. — *Jfr afbeskatta samt obeskattadher.*

beskattning (beskatning. -ar), f. [Mnt. beschattinge] **1) beskattning.** henta beskatning *MD (S)* 261. aaläggjandhe beskatninga *SD* 3: 413. then sware beskattningh *BSH* 5: 219 (1507). **2) lösepenning.** nar the mz there beskattning vtfara *RK* 2: 408.

beskedh, n. [Mnt. beschët] **1) afgörande.** haffua war ärende ingen annan ända eller beskedh gripet *HSH* 22: 44 (1493). **2) besked, förståndigande, tillsägelse.** *HSH* 20: 291 (1510). **3) besked, känne-dom.** veth han beskedh, hure thet waar til ganget *BSH* 5: 108 (1506).

beskedha, v. [Mnt. bescheden] *Jfr utbeskedha.*

beskedhelika (beskedheligha *SO* 64. **beskedhlika. biskedhelikan), adv. [Mnt. beschedeliken]** **1) bestämdt, noggrant, noga.** *SD NS* 1: 94 (1402). hwart ärandhe grant oc beskedelika aat skiljande hwart för sik *Lg* 3: 715. **2) tillbörligt, höfligt.** skal hanum eller henne ey swaras vtan wäll oc biskedhelikan *SO* 29. *ib* 64. **3) med förstånd, med eftertanke.** til at all thing beskedelica oc raadhelica göra tinom son oc minom *Lg* 817. taladhe . . . swa beskedhelika oc sannelika oc wisleka *ib* 3: 439. *ST* 383. gagnlikare är een pater noster langsamlaka läsin

Ordbok.

oc beskedhlika än tio raplika läsna *ib* 162. — *Jfr obeskedhelika.*

beskedheliker (beskedhelikin *SD NS* 1: 27 (1401), 78 (1401). **beskedhelichin** *VKR* 31. **beschedeliken** (*ack. sing. m.*) *SO* 148. **beskedhelighen** *Lg* 3: 370. **beskedeligen** *SGGK* 103. **beskedhalikin** *SD NS* 1: 574 (1406). **beskedherliker: -lika** *ib* 2: 31 (1408). **beskederligen** *ib* 244 (1410, *gammal afskr.*). **beskedhirlikin** *ib* 1: 536 (1406). **beskedelig: -ligom** *SD* 5: 549 (*öfvers. från medlet af 1400-talet*). **beskedherligh: -lighom** *ib* 3: 405 (*öfvers. trol. fr. början af 1400-talet*). **bäskädheliker: -lik** *ib* *NS* 1: 35 (1401). **bäskädhliker: -likä** *ib*. **biskedeliker: -like** *SO* 7. **biskedhelikin** *SD NS* 1: 56 (1401). **biskedherliken** *ib* 2: 316 (1410). **biskedhligh: -ligha** *ib* 1: 44 (1401). **biskäthälägh: -läghom** *ib* 484 (1405). **byskedhiliker: -likom** *ib* 65 (1401). **bysskedeleker: -leke** *ib* 362 (1404). **beskeliker: -lika** *ib* 2: 235 (1409). **beskelikin** *Bir* 5: 62. **beskeligh** *SJ* 387 (1472). **beskelig** *FM* 514 (1511). **beskelighen** *ib* 354 (1507). **beskäliker: -likom** *SD NS* 1: 463 (1305). **biskeligh: -lighe** *SD NS* 2: 67 (1408)), *adj. [Jfr Mnt. bescheidenlich]* **1) bestämd.** vppa en beschedeliken ok foresagdhan dach *SO* 148. **2) ordentlig, tillbörlig.** medh eno rättö beskedh-eliko brefue *SD NS* 2: 35 (1408 *i vidim. af 1411*). **3) förständig, besinningsfull.** ä nar j talin ällir swarin for wtan godha ällir beskedelika forhugxan *Bir* 4: 120. — *förständig, sedesam, redbar, hederlig.* thz andelika oc beskedhelika lifwerne som siälenne nyttokt ware *Lg* 3: 585. at han wari j allom sinom ärandom oc allom gerningom fornompstughir oc beskedhelichin *VKR* 31. höwizka oc beskedhelicha quinnor oc män *ib* 2. *ib* 4, 18. *SGGK* 103. *Lg* 3: 370, 479. allom sniellom ock beskedhelikom mannom j sama skomakara companino *SO* 30. *ib* 61. *TS* 19. — *vid personnamn i urkunder ofta användt såsom epiteton ornans.* biskedelike män som är lasse beltare ok henrik punghmakare *SO* 7. beskedhelicum manne olaue haralsonne *SD NS* 1: 3 (1401). *ib* 6 (1401) o. s. v. beskedhelikin qwinna margit *ib* 27 (1401). — *Jfr obeskedheliker.*

beskedhelikhet (biskedilihet), f. **1) bestämdhet, säkerhet.** tel mera wissu ok biskedilihet äär här danda manna insigelhle fore säät *DD* 1: 44 (1383). **2) förstånd, visdom.** een thäs hälga anda gaffwa som kallas sciencia, thz är weet ällar beskedhelikhet *Lg* 3: 418. *ib* 419. *Gers Frest* 7, 14. — (beskedelikhets för beskelikhets *Su* 179.)

beskedher (biskedher), adj. = beskedheliker 3. thässa biskedha manna *SD NS* 1: 627 (1407).

beskedhin (biskedhin: -skedhnum *SD NS* 1: 626 (1407). **biskedin: -skedenä** *ib* 173 (1402). **byskedhin: -skedhnum** *ib* 117 (1402)), *adj. [Mnt. bescheden]* **1) = beskedheliker** 1. faderen fik them beskeden deel *RK* 1: 230. hwadh thet häller är til äwerdhelica ägho äller beskedhen tidh *FH* 1: 18 (1441, *afskr.*). **2) = beskedheliker** 3. hwar oc en beschedhen wegfarande man *GS* 27 (1375, *orig.*). the ware iij beskedne men *RK* 2: 6277. *VKR* 27. beskedhen man lafrins ienisson *SD NS* 1: 146 (1402). *ib* 117 (1402) o. s. v.

besker (beesker. beysker. bäscher. bäscher: -o MP 1: 27. nom. och ack. sing. n. beskt Bir 1: 187. beeskt KL 294. best. beest. beezst. beyst. bext Bil 800. bāxt MP 1: 59. besk Bir 1: 291. ack. sing. m. beskan. f. beska o. s. v., men dat. pl. beskiom Bir 4: 148), adj. 1) bitande, skarp, hvass? beska sorghinna swärdh KL 356. 2) amarus, besk, bitter. egentl. och bildl. salt oc best vatn KL 221. ib 294. thiok wädzsa ok besk . . . swa som sinappir ok salsa Bir 1: 290. ib 4: 135, 148. smakadhe han . . . bäsken galla MP 1: 39. versta ok bäska win ib 59. offra gudhi beska mirram som tekna bäska synda idrogha ib 45. mirra thz är eeth beyst oc bitirt thing, thz teknadhe then beska oc bitra dödhin ST 209. drykka thässa hems besko malyrt Ber 212. the (tankarne) äru beske at thola som sinäpir Bir 1: 291. tak beezst for söt KL 368. MP 2: 230. al besk thing skulu thik söt wardha KL 42. vanlika är thz äntigia vansampt älla omöghelikit at af beske hedhirgirinna root framgange söt kärleksins frukt Bo 99. Bil 800. Su 115. han (o: christus) är ondom beskir ok beskare ok beskastir Bir 1: 201. mz gratande beska tara Fr 1410. Al 10165. bescan dödh för söta samwaru Bil 215. Lg 960. mz hans bäske pino MP 1: 27. beskare plagha oc bitrare hiärtans värkir Bo 24. ib 212. mykit beskir anger Bil 455. bärande besca ok thunga korsit oc pinona Bir 2: 123. giordho them beeska dagha oc thunga MB 1: 276. hwat beest them var alt thz han mödde Bo 164. alre hafde iak swa beska oc bedröfdha pasca ib 169. Bir 1: 291, 2: 203. sambri syni som tydhir bāxt görande MP 1: 59. en nunna som hāt sabina . . . besk i tungo Bu 418. hulke som beske ok stormande äru mz osämio talan MP 1: 56.

beskhet (beyskheth PM xxviii. bäskeheth Lg 3: 97), f. beskhet, bitterhet. LB 4: 343. PM xxviii. ey aktar thän oc mykyt skalenna beskhet, som kärnans söthet offta haffuer smakat Su 34. — bildl. bitterhet, särsk. bittert lidande, smärta. i hännas omgägilse är enghen beskhet Su 12. thin kärleker, huilkens söthet altidh är blandat mz beskhet ib 118. pinona oc dödsens beskhet ib 27. ib 170, 179. siälenna beskhet ib 117. LfK 127. diäfwlin hulkin som til äwärdelika beskhet ledher MP 1: 59. Lg 3: 97.

beskikka, v. [Mnt. beschicken] 1) ordna. Su 139. — bestämma. hwaria stwndh oc tima skalt thu beskikka besyndherlika syslo oc ärfwodhe LfK 70. j bland andra pinor besynnerlika hwario rwme beskikkada Su 249. huat hälzst thu aff äwerdeliko beskikkat haffwer ib 320. — anvisa plats, ställa. aktom siälenna wara . . . beskikkadha mz them i hälffwite ärw, beskikkadha i kötlilikom astwndilsom LfK 45. 2) sända, skicka. haffde lönliga beskikkat vämpa män offwir ena sidha MB 2: 278. nu haffuer gud beskikkat sina wrede RK 3: (till. om Chr. II) 6301. — Jfr obeskikkadher.

beskimpa, v. skymfa. beskimpaden mz vysor ok orde RK 1: (sfgn) s. 181.

beskipa, v. bestyra, ställa. om war herre thet ekki i en bāthre motte beskiper BSH 5: 431 (1511).

beskirma, se beskärma.

beskleker (beskliker), m. beskhet, bitterhet.

hans mundir var fullir mz twäggia handa besklike Bir 2: 262. then besklekir tha han ätikkio ok galla smakadhe ib. skal siälinna sötme vt giutas ok ensamin besklekin atirblifwa ib 1: 291. Ber 182.

besklika (beskelika. beslika: -are Bir 1: 166. bäscliika KL 280. bäscliica ib 269; Lg 3: 97. beescliiga Lg 809), adv. bittert. drykx . . . ther beskelica j pinomen MP 1: 59. han war stunghin j hiärtat swa besklika Bir 1: 268. han korsfestis nw besklikare af ondom crinom mannom än för af iudomen ib 111. ib 115, 166. gräat bäscliika KL 280. gräto the ganska besklika Lg 292. ib 809, 3: 97, 472. Ber 33. Su 196, 451. jak sörgdhe beskelicare än andre Bir 2: 57.

beskliker (beskeliker. besklikin), adj. bitter. medh beskelikom tarom Ansg 245. besklikin var thera sorgh KL 358.

besklikhet (besklikhät. besklighet Bir 4: 176. beslikhet. beskelikhet. bäskelikhet MP 1: 99), f. beskhet, bitterhet. vatnsens besklikhet KL 221. — bildl. bitterhet, särsk. bittert lidande, smärta. jak see thic hawa beskelikheez (amaritudinis) galla KL 145. nar thu känne besklikhet j klostreno ib 42. the skulu ey smaka . . . vtan äwärdhelika beslikhet Bir 1: 151. helsamlikhetz oc beskedelikhetz (för beskelikhetz) drykker (potus salutaris amaritudinis) Su 179. tak fran mik thässa besklikhetina Bo 25. ib 185. ey är dözsins bitärlica besklikhet lät ib 108. MP 1: 99. Bir 1: 201, 237, 309, 2: 244, 4: 176. faa äru the som aminnas christi pino mz kärlek ok besklikhet ib 3: 375. af allom thins herra besklikhätom Ber 269. — bitterhet i sinnet, förbittring. hwat the göra fore mina skuld thz är mz mot korran ok besklikhet Bir 1: 10.

beskna, v. blifva bitter. skal thöm ökias vanfrägdh, thera luste beskna (amarescet) Bir 2: 183.

beskodha (beskadha: -as LfK 51), v. 1) beskåda, betrakta. beskodha thz barnet Lg 662. MB 2: 115. Bir 4: 5. beskoda clarlika sins skapara godgerna ib 106. ib 111. LfK 51. — besigtiga, granska. beschoda hwars mantz arbete SO 157. 2) taga i betraktande, göra afseende på. beskode teris stora fatigdom BSH 5: 398 (1510).

beskodhan (beskadhan Su 30; Lg 3: 299, 417), f. betraktelse. standa j . . . aandelighe beskodhan VKR 1. Bir 4: 100. Lg 3: 299, 417. Su 30, 338.

beskodhare, m. åskådare, betraktare. iakttagare. aff them beskodharanom gudhi offwantil Bir 5: 7. hanom bör oc idhkelika ymhugxande oc grannan beskodare (speculatorem) wara wm reglan j allom punctom hallis ib 4: 39.

beskodhilse (beskadilse Lg 3: 398; -ilsom ib 404, 406), n. pl. betraktelse. skötandis gudhlichom beskodhilsom VKR 2. ib 4. Bir 4: 91, 95. Lg 808, 3: 70, 279, 393, 395, 398, 402, 403, 404, 406, 409.

beskodhning, f. skådande. i guthz beskodning MD 486.

beskria, v. [Mnt. beschrien] utskrika, förtala. ther honum beropedhe, beskryede och oärlige fortalade BSH 4: 219 (1497). haffwer . . . beskriath . . . her sten stwre FM 233 (1505).

beskrifning, *f. skattskrifning. Lg 45.*

beskriva (bi-. bo-), *v. [Mnt. beschriven] L. 1) skrifva, uppskrifva, uppteckna.* hans hystoria biscrifwat oc six i thässom siw bokom *Gr 259.* thz war thera bescriffwin rät *Al 3677. RK 2: 3249, 5106.* effter . . . beskreffnom lagom *SO 298. PM 20.* haffuer . . . giffuet them nw en ny bescreffuen lag *BSh 5: 172 (1507).* widh theris bescriffwin stadhga *MB 2: 314.* widher the näffzth som bescriffwen är j hwaryom stadgauom som är beseriffwin *PM 21.* nw är reglan beseriffuat *Bir 4: 110.* thera nampn staa ekki bescriffwin *ST 321. PM 22, 27.* alle thenne gotho män som her efter nempnas oc bescriffue sta *BSh 2: 38 (1396).* swa maanga personar som clostrith scal födha til dödhra dagha tha fae abbatissan fram gaarzmestaranom oppa ena script beseriffua (*för beseriffna*) *VKR 38. Bir 5: 121, 123, 124.* lati bescriffua alla clostirsins iordh oc ägho dela *VKR 31. ib 36, 40.* the andro . . . ther bescriffne ärw före wiss löu *PM 37. 2) uppskrifva för skattläggning, skattskrifva.* kesarin leet biskriwa alla väruldena *KL 141.* al wärilin sculle bescriffuas *Lg 45. ib 3: 638.* boskreffs . . . manted vid huar soku *BSh 5: 163 (1507).* 3) *afmåla, afteckna.* bescriffwa hanna biläte *Gr 262.* biscriffwo the ok maladho hanna äpteliknilse *ib 283. 4) beskrifva.* hanna liuärnis fulcomlikhet kan ey bescriffuas mz fam ordhom *KL 343.* aatskiliandis oc beseriffuandis the som fatighe äru andelika oc the fatighe äru likamlika oc ey andelika *Bir 4: 50.* bescriffwandes hwaria ena godha closter människio *LfK 59. 5) föreskrifva.* the näffzth oc plikth . . . som är bescriffwen tilförna *PM 37.* the näffzth som bescriffwen är *ib 21.*

beskrivan, *f. uppskrifvande, uppteckning. VKR 36. Bir 5: 117.*

beskrivilse (biscriwilse), *n. beskrifning.* mönstirsins bescriffuilse *Bir 4: 109.* — (?) dröma beskriuilse (*Cod. D biscriwilse 400*) *Gr 306.*

beskyd, *n.?* [*Mnt. beschut*] *beskydd.* til beskydh och beskerm *BSh 4: 237 (1498).*

beskydda, *v. [Mnt. beschudden] skydda.* hurw the sigh beskydda kwnno *BSh 4: 252 (1500).* beskydda och beskerma riket *HSH 20: 254 (1507).* beskerma, beskydda och wid mact halla huar anners friheter *BtRK 426 (1512, orig.).*

beskydding, *f. [Mnt. beschuddinge] skydd.* ath ther skolä ingä rigisins fyende haffwe tilflyctht aller beskyddingh *HSH 20: 189 (1507).*

beskänkia, *v. [Mnt. beschenken] förpläga med stark dryck.* hans thiänara waro oc wel beskänkte *ST 343.*

beskära (*part. pret. -dher el. -adher*), *v. [Mnt. bescheren] tilldela, beskära, förut bestämma.* the fiöllo j stridh som the (*för thet*) var beskerth *Di 223.* haffwer gwdh thet beskerth ath han för aff gaar en jak *SD NS 1: 612 (1407, gammal afskr.).* the omälelika wälwiliogheden, i hwilkom wi ärom föresedde oc beskärade aff äwerdeliko *LfK 125.*

beskärän, *f. förutbestämmelse.* fulkompna sina beskärän *LfK 125.*

beskärm, *n.?* [*Mnt. bescherm*] *skydd, beskärm.* försymandis rikesens häghn oc beskärm *PM 1. ib 22.*

BSh 3: 180 (1467), 4: 237 (1498). RK 1: (yngre red. af LRK) s. 282.

beskärma (beskerma. beskirma. böskerma *BSh 5: 182 (1507).* -ar, -adhe, -adher *el. -der*), *v. [Mnt. beschermen. Jfr Mht. beschirmen] 1) skydda, försvara, beskärma.* the satto ther starka män oc wäknara som thz skulle beskärma oc bewara alla wäghna mothe] hedhningana *MB 2: 231.* beskirmade han honom . . . for the fiende *RK 2: 6124. ib 8060, 1: (LRK) s. 216, 217. VNB 8.* beskerme swerike aff allan wande *RK 1: (ny början af Gamla Krön.) s. 163.* beskerma swäriige hafde the akt *ib 2: 1544. ib 7114. MB 2: 77.* beskirma hans hedher ok hans nampn *Al 2757.* friiheet beskirmar badhe högh oc lagh *MD 392. VNB 16. ST 155. Bir 4: 59.* om huilkens mildhet wi wrdom gömde aller beskärnde *Su 143. 2) befästa.* stadhen jericho war tillästher oc beskirmadher *MB 2: 14.* giordo sik beskärmath rwm oc wärnar til genstridh *ib 84. — Jfr skirma.*

beskärman (beskerman. beskermen), *f. skydd.* wara til wärn oc stadzsens beskärman *MB 2: 250.* togho gudz lichame sik til wärn ok andeliga beskermen *LfK 256. ib 267.* mik for skiöldh oc beskerman *Su 208. ib 232, 369, 379.* j thy skal thu finna . . . aff allo tilstrykkiande ondo tryggasta beskärman *ib 199.* jach . . . anamar alle the godhe brödher och systor . . . j myn och rigesens hengn friidh forswar och beskerman *FH 5: 126 (1488).*

beskärmare (beskirmare *SD 1: 92 (vidim. af 1440).* beskyrmare: -ara *VNB 15*), *m. beskyddare. SD 1; 92 (vidim. af 1440). Va 20, 29. VNB 15.*

beskärnilse (beskermilse), *n. pl. och f. beskärm, skydd, försvar.* til wora oc alla wora rikes inbyggjara beskermilse *BSh 3: 45 (1452, nyare afskr.).* haffde enghen beskärnilse för snyö, räghn, wädher allar hagel *Lg 3: 338.* thu äst . . . min beeskärnilse *Su 207. — beskärnilsa bref (beskärnilse-BSh 3: 180 (1467). beskermilse-PM 38, 39), n. skyddsbref. BSh 3: 180 (1467). PM 38, 39.*

beskärmirska (-erska), *f. beskyddarinna. Lg 3: 442.*

beskärning, *f. afskärande (från samfärdsel), belägring.* them aaträkte ey spisningh äpther langhe beskärningh *MB 2: 238.*

besla (beslaa), *v. [Mnt. beslän] L. 1) betäcka el. förse (med något som genom slag fästes), beslå.* beslaghin mz gul *Al 186. ib 3240.* mz ädhla stena all beslaghin *ib 7768. — förse med hästskor, sko.* lotho thera örss beslaa *RK 1: 3500. 2) bese, genomvandra.* männene gingho oc beslogho landhen (*lustrantes eam*) *MB 2: 48. 3) öfverräkna.* beeslar alla sina makt *RK 3: 2182. 4) besätta?* thera hall wäl beeslogh *RK 3: 1735. 5) beslå, öfverbevisa, ertappa.* worder ther mz befunnen eller beslagen medh vithnom *SO 148. ib 158, 199, 214, 224, 299. 6) ertappa, gripa, öfverraska.* hwre the bäst kunne beslaa the fiende *FM 316 (1507).* hwar wort folck kan töm beslaa *ib.* kan jag her effter nogen stedz beslaa the hollendere *ib 323 (1507).*

beslika (beslykke. -er, -in), *v. [Mnt. besliken] 1) öfverlista, öfverfalla.* wij . . . haffuom aldrig någon besliket *BSh 3: 119 (1458, nyare afskr.).*

hanom . . . beslika MD (S) 208. latha sik for osnille beslika ib 240. 2) genom list bemäktiga sig? han besliker theris godz MD (S) 308. beslykke then byn aff the boo i by BSH 5: 112 (1506).

beslungin, *part. pret.* [Jfr Mnt. beslingen] *slingrad*, *slingrande sig*. thz syntis honum som drake en ther beslungen ligger om en sten Al 9130.

beslut (*framför vokal i ändelsen: beslutt*), *n.*? [Mnt. beslut] *beslut*, *öfverenskommelse*. om then beslutten, som riigisins sendebwd gjort hade j sommer mellom tesse try riige FM 605 (1513).

besluta (*beslutta. besluter, beslöt, beslutin el. beslotin*), *v.* [Mnt. besluten] 1) *sluta, tillsluta*. junan beslotne dörer HSH 19: 157 (1506). 2) *innesluta*. wenskap liggher j hiertat besloten MD (S) 292. 3) *sluta, ända*. huro thet mötidh ändith eller beslutidh är BSH 5: 117 (1506). 4) *besluta, afgöra*. haffdho besluthet oc förhanlat i tässe sak Lg 3: 294. i blandh andra ärende som wore beslwthne ok offuertalet FH 7: 62 (1505), 64 (1505). thet forhandla och beslutta, som riken matte komma til gagn oc bestand BSH 5: 9 (1504). — (?) jach beslöth al tingh medh thet bestha BSH 5: 80 (1506). 5) *sluta, avsluta, bestämma, ingå*. ath aff bäggis eders samtall motte beslutis fridh kerligh och sammie emällom riken HSH 19: 137 (1506). 6) ? j kunne wel förmerchie huad swadane sollenere ther nw liggie äre besluttne med swadane ärende FH 1: 161 (1496, gammal afskr.). — **besluta sik**, *slutas, sluta*. j then ändan besluther thz sik (*concluditur*) MB 2: 52.

beslutilse, *f.*? *slut, slutord*. beslwtilse til alla stadga PM 41.

beslutliker (*beslutelig*), *adj.* [Jfr Mnt. beslutlik, *adv.*] *slutlig*. til en beslutelig ändha HSH 20: 205 (1507).

beslutning, *f.* [Mnt. beslutinge] *beslut*. HSH 19: 120 (1506). BSH 5: 290 (1508).

besmidha, *v.* [Mnt. besmiden] *genom smidning omsluta, beslå*. stokkin hans been oc besmidhen mz iärn ST 99. eeth rädhelikit hyul besmidhat vmkring mz hwassom swordhum ib 125.

besmitta, *v.* [Mnt. besmitten] *befläcka, besmitta*. war mz kalk besmittat Lg 3: 286. besmittadhan allan mz synom eghnom blodhe MB 2: 171. ib 149, 161, 203. mz thinom besmittadha läpom Su 185. — Jfr **obesmittadher**.

besmitteliker (*-likin*), *adj.* *smittande, smittsam*. är . . . the spitälska sottin mykith besmittelikin aff sik swa ath thän ene faar hona gerna aff thän andra JP 50.

besmittilse, *n. pl. och f. besmittelse*. j theris besmittilsom (*coinquinatione*) MB 2: 160. rensadhe thornen aff alle besmittilse ib 269.

besmyria, *v.* *besmörja, bstryka*. besmordh mz honogxlikom sötma Su 181.

besnäria, *v.* *omsnärja, besnärja*. mz swik och liisth är jak beesnardher RK 3: 1452.

besorgh, *f. omsorg*. til meera oc större wm-hugxans oc besorgx tekn Bir 4: 73.

bespeia (*bespee*), *v.* [Mnt. bespen] *bespeja*. ther darium kunne wäl bespee Al 2143. för än wi wardä bespeyade Va 21. thentidh iak bespejade landit MB

2: 40. ib 16, 17, 39, 126. Lg 3: 308. bespeya blandh hiner om swik vore affärdhom Di 248.

bespisa (*bo- BSH 5: 62 (1505)*), *v.* [Mnt. bespisen] *förse med proviant, proviantera*. bespijsa slotten RK 2: 529. ib 3035, 3620 o. s. v. BSH 5: 62 (1505). bespisadhe sina städher Lg 3: 169. bespisandes them mz alzskons spisningh MB 2: 247. bespisa (*förse*) slottet med ferskt folk och spiisning BSH 5: 341 (1509).

bespredha (*bespridha*), *v.* [Mnt. bespreden] 1) *sprida, kringssprida*. att sölfwer besprijsdes kring om| menige rijket SO 167 (*afskrift af ett bref från 1489*). 2) *öfvergjuta, öfverhölja*. mz roosinne lith vänligha bespred (*perfusa*) MB 2: 201. Su 81.

besprängia (*part. pret. besprängdher. bespränder: -de Su 202; -da ib 209. n. bespränkt*), *v.* [Mnt. besprengen] *bestänka, begjuta, öfvergjuta, öfverhölja*. han war cläddher j kläde bespränkt mz blodhe MB 2: 363. ST 297. Su 219. o wänasta kyndher mz höffwidzskastom liithom besprände ib 202. ib 209. tha wordho all thera klädhe besprängd mz korsom ST 368. besprängdher mz otalikom blodhogom sarom Su 38. alt mit änlite war bespränkt aff the roosene blodheno ib 215. besprängdhe alt mith änlite ib 161. i besprängdom (*spräckliga?*) fingher wantom ib 151.

besputa, *v.* *spotta på*. the besputhade han Lg 3: 80.

besputta (*bespotta*), *v.* 1) *spotta på, öfverhölja med spott*. hans anlitä war allth besputtath Lg 3: 81. MB 2: 396. 2) *bespotta, håna*. at qwinnan skal bespotta mannen MB 2: 166.

bespyria (*bespöria. besporia Lg 808; BSH 5: 88 (1506)*), *v.* 1) *spörja, fråga*. mik bespöriande aff mynom raadhgiffwarom MB 2: 197. 2) *fråga efter*. han screff ok besporde thes helga fruens lifuerne Lg 3: 583. — *med prep. um.* bespöriä vm hennes helga lifuerne ok hederliga gerninga mäst aff thöm som mz henne hafde stonet j room Lg 3: 583. 3) *utforska*. thänkte hon thz besporia oc wtleetha aff naghrom gudelikom . . . renliffwis brodher Lg 808. — *spörja, erfara, förnimma*. hafdo besport sanindena SD NS 2: 227 (1409, i *vidim. af 1413*). hördho oc besporde at herran gud haffde törkat iordanis flodh MB 2: 12. ib 24, 25, 100. Lg 335. som vnder for:da godz aff alder ligat haffwer eller framdelis bespörias kan FH 5: 60 (1471). ib 61 (1471). at jach thet sama aff ider ma bespöria FM 535 (1511-12). — **bespyria sik**, *fråga sig för, förfråga sig, göra sig underättad. med prep. um.* MB 2: 254. besporde jach myk medh manghe gode fornwmstighe wise men ther om BSH 3: 173 (1466).

bestalla (*bo- BSH 5: 149 (1507)*). **beställa. bestella. -ar?, -adhe, -adher. impf. bestallde RK 2: 2755. part. pret. bestälter: -an Su 190 (en form som eg. tillhör det nedanför upptagna beställa och som här beror på förvexlning med detta verb))**, *v.* [Mnt. bestallen] *belägra, omringa*. the . . . kastelholm strax bestallade RK 2: 971. lot han thz slot bestalla ib 1317. the . . . bestallade konungen ib 1: (*sfgn*) 177. palestinos han haffde bestallat MD (S) 261. bestallado them oc bekräkte them alla j theris skärmom wärnom oc thornom MB 2: 231. aff them j tornom be-

stellade waro *ib* 310. bestaller tik sa her inne at tw aldre komber hädan *Di* 180. *RK* 2: 1329, 1356, 2101, 2238, 2325, o. s. v. 1: (*sfgn*) s. 187. *MB* 2: 305. *Di* 39, 187, 201. *BSH* 5: 149 (1507). seandes sin herra oppa gelboe bärghom aff sinom fiandom bestältn (val-latum) *Su* 190.

bestalning (bestelningh *BSH* 4: 52 (1477). **bestallingh** *FM* 59 (1457); *HSH* 20: 183 (1507), 189 (1507)), *f.* [Mnt. bestallinge] *belägring*. *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 267. *BSH* 3: 184 (1467, *afskr.*), 4: 52 (1477), 111 (1486). *FM* 59 (1457). *HSH* 20: 183 (1507), 189 (1507).

bestand (bo- *BSH* 5: 63 (1505), 329 (1508). **bestandt**. **bestaand**. **bestondh**. i *rimslut*: **bestanda** *RK* 2: 5284. **bestonda** *ib* 7458), *n. och m.* [Mnt. bestant] 1) *bestånd*. föl henne j tanka aff tässins renliffs äptherkomandis bestand *Bir* 4: 70. allom systrom oc brödhrom til hugnadh oc bestaand j allo godho *VKR* 47 (*möjl. att föra till 2*). 2) *trygghet, gagn, nytta*. for landzsins liisa oc bestand sculd *BSH* 1: 185 (1386). skodhen wart bestand i thessom ärendom *ib*. for . . . for:de waar herräs oc hannes oc thässe thry rikes bädzta oc bestand skul *SD NS* 1: 303 (1403). them ther scolamestara är i enecöpfung til berning ok bestand *ib* 550 (1406). lif-nadhenom til stadhughet ok bestand *Ber* 246. for the hälga kirkia gangn oc bestand *Bir* 4: 61. lata sik fulkomlicha waardha vm thessa systra oc brödhra bestaand *VKR* 44. ther är thinna siel bestand ok helsa *ST* 3. cristnom siälom til bestand *ib* 155. oss tiil skadha och inthe beestandh *RK* 3: 1186. *ib* 2: 5284, 6658, 7458, 3: (*sista forts.*) 5765. *Va* 8. *MB* 2: 239, 271, 313, 324. *SO* 30, 33, 61, 116. *PM* 1. *BSH* 5: 63 (1505). til riksens tjänist och bestondh *FM* 265 (1506). 3) *stillestånd, vapenhvila?* fördhä han jcke annän bestandt met segh til bake, vthen en löss dagtingen *FM* 199 (1504). ad ther folde icke bostandh pa i nogre matte *BSH* 5: 329 (1508). — *Jfr obestand samt bistand*.

bestanda (bistanda *Bil* 371; *lv* 451. **besta**. **bista**. **bestoo**), *v.* [Mnt. bestän] *L.* 1) *bestå, stå fast, bibehålla sig*. the haffwa en sidh som thz land-skap bestander widh *Al* 8790. wart rike kan ey beesta *ib* 10473. aff hwilkom all thing är bestandande *Bir* 4: 90. at gudz wini maaghin bestaandande blifua *VKR* 4. — *part. pret. stående, bestående*. wndbantaghne sancti stephani kyrkio som bleff bestanden *Lg* 3: 170. *Ansg* 255. 2) *vara, befinna sig*. orättin skal man befinna bestandende vppa honom och ecke vppa oss *BtRK* 80 (1434). 3) *anstå, hvila, vara lemnad å sido*. later iach thzta ärendet besta *Va* 4. *ib* 15. thu stil thin ordh lath thz besta *MD (S)* 213. latha bestaa om alle ärendhe och beslutninger *BSH* 5: 290 (1508). *ib* 392 (1510). 4) *motstå, bekämpa, hålla stånd mot*. iak dirffwis ey besta ällar fattas widh tik *Lg* 671. — *med dat.* wildo konungenom annan tiid besta *RK* 1: 52. *ib* 2787, 3191, 4010. *Bil* 371. ther them threem thör een bestanda *lv* 2671. *ib* 2684, 2736, 2921, 4790. — *med ack.* (eller åtminstone en form, som kan vara *ack.*). bestodh mästa del af wärludinne *Bil* 685. *ib* 795. the didrik fan berner vel bestodo *RK* 1: 20. *ib* 298, 1579, 1603, 1618, 1621, 3163. *lv* 451, 541, 543, 2889, 3256, 3321, 3692, o. s. v. *Fr* 234, 516, o. s. v. *Al* 912. *Va* 18, 19.

Di 11. *ST* 511. 5) *försvara*. slotthet trooligha beestaa *RK* 3: 555. at han forscriffne raseborg kan beestaa, beskärma, styrä oc forswara *FM* 302 (1506). mz wars rikes radhgiwara radhe maghum wi wart rike oc wnderdana höxt bestanda *BtRK* 40 (1383). 6) *utföra, bestå*. kampin . . . bestanda *lv* 4775. *ib* 3692. *RK* 1: 875, 4228. *Va* 37. ther thetta äwintyr thordhe bista (*Cod. B* besta) *lv* 1143. at sik forlata a owermagha oc mz thera dirffwo kunne nakath beesta *Al* 7169. ingen mwramestara tyngde eller stodie mera gerning til sikh en han vel tröster bestaa *SO* 82. thz (*näml. föda barn*) kan engen man besta *MD (S)* 273. 7) *innehafva?* hon haur bestat oc bygt the samo tomt *SD NS* 1: 69 (1401). at the (*godsen*) mugho brukas ok bestaas ok allaledhis nytias som for:de systra clostre betzt ok jampnast til nytto koma kan *ib* 545 (1406). 8) *eftersträfvä, med prep.* äptir. hwiken bestandandis war äpther högxsta prestadömet *MB* 2: 290. äpther hulke nadh och wärdoghet monge konunga ok propheta waro bestandande *JP* 37. — *part. pret. eftersträfvande*. warin ther bestandnä efter. at han wardä then ringin quit *Va* 50. *JP* 22, 27. — **bestanda sik**, *stå på sig, vara på sin vakt*. tw skal tik besta at han winder ey tit land aff tik *Di* 178. — *refl. bestandas, bestå, stå fast*. at gudz wini maghin bestandas (*subsistere*) *Bir* 4: 94.

bestandeliker (-likin. -liken. -ligin), *adj.*

1) *beståndande, beständig*. bestandeliket gagn *Lg* 3: 293. 2) *gagnelig*. thet rikit kan nyteligit och bestandeligit ware *BSH* 3: 184 (1467, *afskr.*). som tassis iij rikis raad tykkis nytteligit oc bestandelikit wara *ib* 4: 2 (1471, *samt. afskr.*). *Jfr obestandeliker*.

bestandeliker, se bistandeliker.

bestandelikheth (-lighet), *f. gagn*. om then landzendes bestandelighet *BSH* 4: 349 (1503).

bestandelikheth, se bistandelikheth.

bestandilse (beständilse *SO* 144), *n. pl. gagn, nytta*. kirkionna kännefädhir ok andre the som for hanna bestandilse äruodha *Bo* 143. vm sin bestandilse oc fordan *Bir* 3: 407. *BtRK* 32 (1358, *orig.*), 32 (1359). *SD NS* 1: 201 (1402), 231 (1403) o. s. v. *VKR* 6, 20. *Lg* 3: 226. *SO* 101, 144. *Jfr siäla bestandilse*.

bestandning, *f. väsende, beskaffenhet?* lydhnan i sinne naturlike bestandning kan ey fulfölglias i andre matto *Ber* 245.

bestandogher (bestenduger. bestandigher), *m.* [Mnt. bestandich] 1) *beståndande, beständig, ständig*. en bestendug frid *BSH* 4: 9 (1471). 2) *gagnelig*. göre en appellacionem, som . . . skall vara . . . richit bestandigh *BSH* 4: 302 (1502). *FH* 7: 71 (1506).

bestandogher, se bistandogher.

bestandoghet (-ighet), *f. trygghet, gagn, nytta*. strax . . . jag wett thenne landzende för wared i bestandighett *FM* 238 (1505). riget oc then landzende til nytte, godo oc bestandighet *BSH* 4: 224 (1497). *FH* 1: 66 (1490-talet), 67.

bestarka (-adher), *v. stärka, understödja*. the hollander haffue offte oc nw bestarked rigzens fiende med folk, skep og verige *FM* 323 (1507).

bestigha, *v.* [Mnt. bestigen] *bestiga*. ath bestigä och bestormä staden *HSH* 20: 57 (1506).

bestikta, *v.* [*Mnt.* bestiften] *förordna, bestämma*. swa haffde konungen bestiktadh *MB* 2: 179. paa en bestiktadhan dagh *ib* 185.

bestilla, *v.* [*Mnt.* bestillen] *ställa*. ath thenne manne störtningh och . . . blodz vtgiwtillsse . . . motthe aff sätties och bestijlles till en fulkomneligh godh ändhä *HSH* 20: 71 (1506). ath thenne feiidh och fordarff . . . motthe bestillas och aaffsätias *BSH* 5: 217 (1507).

bestoppa, *v.* [*Mnt.* bestoppen] *förstoppa, obstruera*. man bestoppis gerna j samma tiid *LB* 7: 317. om nagor er sa swarligha bestoppat, at han haffwer icke giort sith maak j iij eller iijj viikwr *ib* 250.

bestorma, *v.* *bestorma, storma, angripa*. ath bestigä och bestormä staden *HSH* 20: 59 (1506). bestorma slottet *BSH* 5: 141 (1507).

bestridha, *v.* [*Mnt.* bestriden] *bekämpa*. huru josue bestride v konunga *MB* 2: 27. bestridher stadhen mothe tik *ib* 100. *Ansg* 195. *Bir* 4: 98. *Jfr* **obestrider**.

bestridha, *v.* [*Jfr* *Mnt.* bestriden, *beskrida*] *eg. skrida öfver, fara öfver?; förvalta, styra*. swa maa thu bestridha (*regnabis in*) thins fadhers rike *MB* 2: 256.

bestridhilde, *n.* *bekämpande*. *LfK* 55.

bestryka, *v.* [*Mnt.* bestriken] *bestryka*. beströk glasil m z hans blodh *ST* 417. *ib* 466.

bestyra, *v.* [*Mnt.* besturen] 1) *bestyra, besörja*. bestyre ther nath leyer *FM* 600 (1513). 2) *afstyra*. vthen i . . . kwnne thet bestyre *BSH* 5: 427 (1510).

bestädhia (*part. pret. bestadder. bestedin: -it* *FM* 146 (1503)), *v.* [*Mnt.* besteden] 1) *utföra, verkställa*. som thetta loffwode halla folkompna och bestädia allaledis effther hennas wilia *SJ* 258 (1457). 2) *bestämma, öfverenskomma*. the vj aar dag oc fred, som bestedit war *FM* 146 (1503). — **bestädhia sik, städja bort sig, antaga tjenst**. hvilken som haffuer en swen i thetta samma ämbete ock swennen sich bestat hauer vppa en beschedeliken ok foresagdhan dach *SO* 148.

bestädhigha, *v.* [*Mnt.* bestedigen] *ställa, nedlägga, placera, utgifva, använda*. the skule thöm (*penningarne*) bestedige i gudz thieniste som the welie antwarde fore gudhi *SJ* 326 (1465).

beställa, *v.* *se bestalla*.

beställa (*bostella: -ed* *BSH* 5: 62 (1505). **bestillä** *FM* 350 (1507). **-er, -te, -ter**), *v.* [*Mnt.* bestellen] 1) *besätta (med krigsfolk)*. haffde . . . bestält värnstädher *MB* 2: 321. 2) *ställa, uppställa*. hulke oc mote them tornom bestälte manga blidhor *MB* 2: 257. wordho bestälte mällan stadz mwrana oc skärmerna *ib* 269. 3) *ställa i ordning*. til at bestella oc tilredha hwset *Lg* 3: 643. 4) *ställa, ställa till, bestyra, anordna*. willde the thz anders bestella *RK* 2: 2314. jach vil mz gudz hielp beställa swa at mine ther engin scadhe fa *ib* 4620. *ib* 2574. engelbrecht haffde forre swa bestäld *ib* 1172. *ib* 998, 1634, 2004, 2211. sa haffde han mz sin sendebud bestelt *ib* 8033. *ib* 1: (*sgn*) s. 182. *Lg* 3: 449, 620. — *besörja, foga anstalt om, med ack.* bestelte hans stykke *RK* 2: 8036. korn oc hwete bestälte (*parari constituit*) han alla wäghna *MB* 2: 146. hans hwstru

vthan hans withu togh sik bondha en aff hans wenom och näste som thz hionalaghit bestälte (*unum de amicis ejus et pronubis*) *ib* 116. jach haffuer och nw bestilth mijnä budh til aabo *FM* 350 (1507). *BSH* 5: 147 (1507). ösgötha beeställer alla knuth äskilsson them alla tiil hopa halla *RK* 3: 3180. alla myna nalatna haaffwor och ägodela skipa och beställa i gudz äro effther mynum wilia *SJ* 258 (1457). — *med prep. um.* beställa om rikesens bäste *RK* 2: 5388. *ib* 6698. bestillä om drycker *FM* 350 (1507). 5) *uträtta, utföra*. the som . . . swa all tingh bestella *MB* 2: 202. *ib* 287. mädhan alt thzta besteltes oc giordhes *Lg* 3: 274. *SO* 82. *PM* XII. för än erik fik bestelt sin wilia *RK* 2: 3006. — *part. pret. bestäld, beskaffad*. all thing waro wäl bestält mz jwda *MB* 2: 236. thu äst gräselika bestält i thin skapnat *Lg* 671. — **beställa sik, gå till väga**. fik wndhersta allaledhes hwru han sik bestält haffde mz sinne gudhelike dotter *Lg* 3: 274.

bestälning (bestilning), *f.* [*Mnt.* bestellinge] *bestyr*. taghä megh swaadana aahogä oc bestilning paa *FM* 350 (1507).

bestämpla, *v.* *stämpla*. bestämplade medh sinne modher komma riketh i ban *BSH* 5: 360 (1509).

bestänkia, *v.* *bestänka*. bestänkia första stenana . . . mz thy watneno *MB* 1: 282. *Su* 196. aller thetas wäffwer bestanktes (*för bestänktes*) oc oppfyltes mz blodh *Lg* 3: 194.

besvaga (-adher), *v.* [*Jfr* *Mnt.* besweken] *försvaga?* han skullä ther medh beswagis *HSH* 20: 34 (1507). thenne stadhen var beswageder pa alle siidher *BSH* 5: 356 (1509).

besvarning (beswaarningh), *f.* [*Mnt.* beswaringe, besweringe] *besvär, klagomål?* wtan aandeligha beswaarningher *FM* 669 (1517).

besvepa, *v.* *omsvepa, omhölja*. beswepte han sina händir mz klädhe *ST* 394.

besvika, *v.* [*Mnt.* beswiken] *besvika, förföra*. at han ey ythermere beswike (*seducat*) folkit *MB* 2: 364. *Su* 146.

besvima (i rimslut beeswyma *RK* 3: 1751, 2262. **-adhe, -adher), *v.* [*Mnt.* beswimen] *svimma, falla i vanmakt*. her didrik fiöll till jordena oc beswimade *Di* 78. haffde när beswimat aff thz stora hwg *ib* 80. *ib* 79, 151, 182, 229. *RK* 3: 1751, 2262. *MD* (*S*) 217.**

besvimilse, *n.* *pl.?* *svimning, svindel*. haffuir besvimilse eller danan *LB* 7: 160.

besvärä, *v.* [*Mnt.* besweren] *besvärä, förorsaka omak*. jach scal förre ther om besvärä alla the mina venir ära *RK* 2: 4750.

besvärä, *v.* [*Mnt.* besweren] 1) *svärja*. beswor han henne oc borgaromen at han wille aldrig göra them mera onth *Lg* 3: 333. — *part. pret. svuren*. mz beswornom eedh *MB* 2: 16. — *den som har svurit, edsvuren*. vara bessuorna stadzscriffuara *SO* 33. *ib* 117, 207. *SJ* 288 (1461), 356 (1469), 364 (1469). wii ärom hans besworen man *FH* I: 141 (1493, *gammat afskr.*). hade altiit en besworen wen wtaff the ypperste i rysseland *HSH* 22: 34 (1491). swadana ärende i huilke wij äre besworne pa wor ämbetz weghna *ib* 51 (1493). 2) *besvärja, med ed bekräfta*. haffdo them besworit . . . tryggan fridh *MB* 2: 25. theris

besworne breff *SJ* 176 (1448). i fast beswaren broderskap *BSH* 4: 188 (1495). besvor thet med mange sware eder *ib* 5: 163 (1507). 3) *obsecrare, besvärja*. beswor han om sina almektogha gudha at han skulle hona mz hardhasta pynom fordarfwa *ST* 263. beswor han diäfwlin at sighia sik hwa j säkkenom war *ib* 162. *ib* 241, 416. *LfK* 256, 257, 278, 285. jach beswer tiik fleen ryl wext, eller huad thw är om gud fader och son och then helge ande, och om then lifuandis gud . . . och beswär iak tik strengelica, vider högsta gudz lydhno, tz tw nw lyder mik *LB* 7: 21. — **besvärja sik, förbinda sig genom ed, sammansvärja sig.** bläghinn haffuer sua bebwndith och besworith sig med thenne landzenne *BSH* 5: 61 (1505). the samfelte oc besworo sigh oppa konogsens aarghasta oc dödh *Lg* 3: 347.

besvärilse, f.? *besvärjelse.* *AS* 108.

besvärning (besväring), f. [*Mnt.* besweringe] *besvärjelse.* thu skalt enga handa beswering ellir maning göra hwarte ofwir iern ellir nokot annat *ST* 33. — *förbannelse.* war han . . . satther i ban met alla beswäring *MD* 505.

besynder? *adv.* [*Mnt.* besunder] *särskildt.* hwariom enom lym . . . bör besyndher (*för* besynderlik?) pina äpther wranghetzsens matto *LfK* 116.

besynnerlika (besyndherlika *Lg* 3: 587, 588, 589, 599 o. s. v. **besynnerliga** *MB* 2: 182, 300; *RK* 3: (*sista forts.*) 5289. **besyndherlega** *Lg* 826. **besönnerrlighä** *BSH* 4: 266 (1501). **besönnerrlige** *FM* 89 (1495-6), 90 (1497-1501). **besunnerlighe** *FH* 1: 109 (1492, *gammal afskr.*). **besunnerlige** *FM* 107 (1498). **besynnerlig** *RK* 3: (*sista forts.*) 5487, 5489, 5634. **beswunderligh** *FM* 89 (1495). **bisunderligh** *ib* 370 (1508). **besinneligh** *BSH* 5: 457 (1511)), *adv.* 1) *särskildt, enskildt, för sig.* swa förestaar han almänt allom som han ey aktadhe besynnerlika hwariom enom *Su* 90. *ib* 181, 249. *Lg* 826. *MB* 2: 300. henne besynnerliga widh sith nampn nämpnandis *ib* 182. 2) *särskildt, i synnerhet.* tha gudhz nadh han besynnerlika sökte *Su* 6. *ib* 164, 257. *Lg* 3: 588, 589, 599. *RK* 3: (*sista forts.*) 5289, 5487, 5634. *BSH* 4: 266 (1501). — *endast?* komme ey många till honum in wthen besynnerlig the (*för* the besynnerlig?) ärende hade *RK* 3: (*sista forts.*) 5489. 3) *synnerligen, särdeles.* besyndherlika dywp oc grwndogh aff sinneth oc förstandh *Lg* 3: 587. besunnerlige gode wen *FM* 107 (1498). *ib* 89 (1495, 1495-96), 90 (1497-1501).

besynnerliker (besynnerleker: -leka *Su* 90. **besynderliker: -lika** *Bir* 4: 79. **besyndherliker: -likän** *Su* 87. **besynnerliken** *Su* 47. **besynnerleken** *ib* 65. **besynnerligen (ack. pl. n.)** *MB* 2: 58. **besynnerlighen (ack. pl. n.)** *ib* 95. **besyndherliken (ack. sing. m.)** *LfK* 132. **besyndherlighen** *ib* 129. **besynnerlig** *RK* 3: (*sista forts.*) 4596. **besynderligh (ack. pl. n.)** *Lg* 808. **bisunderligh (ack. pl. n.)** *FM* 371 (1508). **besunnerlig: -lige** *BSH* 5: 68 (1505). **besönnerrlig: -lige** *ib* 4: 259 (1501), 260 (1501)), *adj.* 1) *särskild.* hwilkit guddomsins makt haffwir för besynderlika saak tilstaat *Bir* 4: 79. *MB* 2: 58, 95. *Lg* 808. *Su* 65. *LfK* 129, 132. haffuer iak inghen bisunderligh tiandhe till scriffua *FM* 371 (1508). *BSH*

5: 68 (1505). 2) *synnerlig, utmärkt, stor.* o besynnerliken nadh *Su* 47. *ib* 87, 90. godhe besönnerrlige wen *BSH* 4: 259 (1501), 260 (1501).

besända, v. [*Mnt.* besenden] *sända.* besende theris fulmectuge sendebodh till thet möthe *FH* 2: 147 (1495, *gammal afskr.*). *FM* 187 (1504). — *tillsända.* besende idher nadh sadana budskap *BSH* 3: 185 (1467, *afskr.*). *FH* 1: 159 (1496, *afskr.*).

besänding, f. *sändning, beskickning.* kunnä vii ey merkie nogith bestand fölgä aff tessen besendinger *HSH* 19: 146 (1506).

besänkia, v. *utsy, brodera.* lät thän delen (*näml. af kjortelen*) allan besänkia mädh gul oc perlom *BK* 196. eth dyrt täkin, uppa huilko besänkt var sanctæ catharinæ beläte *TK* 269.

besätia (part. pret. -satter. -sätter), v. [*Mnt.* besetten] 1) *besätta, fullsätta.* gaff drotnigen honom eena krono aff gul besätta mz dyrom stenom *ST* 529. *Lg* 3: 548, 549. *LfK* 245. hymelin besatther mz stiärnom *Su* 230. dygdenna örthegardher . . . wil iak besathia (*för* besäthia) oc beplanta mz roser oc lilior *ib* 31. — *bildl.* mykit besatt mz (*utrustad med, i besittning af*) dygd och ära *RK* 3: (*sista forts.*) 5962. 2) *förse med menniskor, befolka, bebygga.* byggir oc besätir himerike siälft mz sino folke *Bil* 125. see granliche til at clostirsins gooz blifua besatt oc the ödhe liggia besätis *VKR* 32. hafde lakt two besetthe gorde i en oc afhyst then andre *BSH* 3: 143 (1463). *SJ* 243 (1455).

3) *förse med besättning.* beesäther slottin wyborgh och oloffs borgh *RK* 3: 4155. 4) *taga i besittning, intaga.* hwi gangen j ekki j landit oc besäthen thz *MB* 2: 47. *ib* 52, 70. — *kufva.* the ära nw vnder os besat *Al* 4158. — *part. pret. besatt (af djäfvulen).* som aff diäfflenom besatte waro *VNB* 3. 5) *kringhvärfva, ansätta?* äre wy her sa besätte, at wy ey wethe hwem wy scole sätia tro till aff the her j landit bo *FM* 63 (1457).

besätning, f. *besittning, egendom.* är tässen ägodelen äller besätningh släkthennes rubenitarum *MB* 2: 38. gaff honom ebron til ägho oc besätningh *ib* 40. *ib* 46.

besökia, v. [*Mnt.* besoken] 1) *utsöka, utkräfvä.* besöke the sidan med honom stadsenz rätt effter ty penninga saken är til *TS* 21. 2) *besöka.* besökiä thed kalmarnä möthe *BSH* 4: 106 (1484). *FH* 2: 148 (1495, *gammal afskr.*), 7: 62 (1505), 64 (1505). kom thän hällge ande ok besökthe hans hiärtha *JP* 7.

besörghia (besyrghia. besörgha. bosörgha *BSH* 5: 62 (1505). **besöria: -andhe** *Lg* 3: 637. *impf.* **besörde** *RK* 3: (*sista forts.*) 5438. *former utan r* *FH* 7: 91 (1511), 94 (1513), 98 (1513), 100 (1513). *i bref från biskop Arvid Kurck; möjligen föreligger dock här oriktig läsning*), *v.* [*Mnt.* besorgen] 1) *sörja.* haffuer hon varit mykit besörghiände *FM* 503 (1510). 2) *hafva omsorg om, sörja för. med ack.* besörgie wort federnes rikes besta *BSH* 5: 56 (1505). hwro tesse slott oc landzende ware tha besörigde *FM* 142 (1502). — *med prep. um.* war hon mykyt besörriandhe om the thing ther sannan gudh oc man höffuelikit war *Lg* 3: 637. — *med prep. for.* wi skulom ey afmykith besörghia fore warom maath drik och klädhabonadh *JP* 66. 3) *draga försorg om, försörja.* bo-

sörghe thenne garden *BSH* 5: 62 (1505). at wi . . . skolum . . . beneth krok oc hans hustrv margareta besörghia *FH* 3: 40 (1444). 4) *besörja*, *bestyra*. gudi täss äre varj och loff swa besögth (*för* besörgh) haffuer *FH* 7: 91 (1511). alt eensamin besörghia *ST* 431. *VKR* 12. *Lg* 3: 713. bediendes edher herredöme thet besöge (*för* besörge) the . . . erlige herrer och godhe men rigxens rad tiil känne *FH* 7: 91 (1511). besöge (*för* besörge) vij edher herredöme vethe om the sendinge bod *ib* 100 (1517). schall kopperdragarana thet besörghia vpbara (*besörja dess uppbärande*) *SO* 202. thet gud försth besöggher (*för* besörgher) ath vij kome tiil taals *FH* 7: 98 (1513). 5) *förskaffa*, *förse med*. *med dat. och ack.* hanom besörgha hans födho *SJ* 106 (1441). them allas thera nödhtorfft beesörghia *Su* 207. hwariom besörde iag frith fodher oc kost *RK* 3: (*sista forts.*) 5438. — *med ack. samt prep.* mädh. at wi wiliom han mädh nokro besyrghia *BtRK* 32 (1359). oss besogendes (*för* besörghendes) met en sokn i forlännigh *FH* 7: 94 (1513). besörghia thennä landzende med jnfödde och fornumstoge *HSH* 19: 31 (1504, *afskr.*). besörghe them medh kost och thäringh *BSH* 5: 229 (1507).

besörghian, *f.* *besörjande*, *bestyr.* aff lichamligha oc werzligha thinga vmhuxan oc besörghian *VKR* 1.

bet, *f.* [*Isl.* *beit*] *L.* *bete*, *betesmark.* i the betinne ther alre vanskas *Bo* 248. gödhas fete wädhra i bland faara hiordhena a grönom valle i godhe beet *Su* 388. *Jfr* *mul-*, *mula-bet.*

bet, *adv.* [*Mnt.* *bet*] *ända.* beth i siön *SJ* 365 (1470).

beta (*-ir*, *-ter*), *v.* [*Isl.* *beita*] *L.* *eg. låta bita.* 1) *inöfva till jagt.* the ära som nakre hunda bete *Al* 5550. thu skalt oc sende mik *XL* falkä oc *XL* hwnä the wäl bette äre *Di* 9. 2) *jaga.* ängin diwr wiliom wi beta *Al* 6083. *ib* 5564. *Di* 172, 227, 287, (*Cod. B*) 319. fughla ok diwr varo thöm til redha huart the vildo fara at betha *Iv* 1826. en bether aldreg wel med then hwnä man scal drage til skogx *FM* 645 (1519). 3) *beta.* huar iak minum häste faar at beta *Iv* 2794. 4) *bereda genom blötning i en skarp vätska, särsk. bereda skinn, garfva.* v betthe loskyn *FH* 6: 123 (1512). vnge skulu sik idha (*troligen för idha sik*) badhe beka (*utan twifvel för beta; motsv. Danska ordspråk har bedhe*) ok barka (*d. v. s. hårda sig; refert frunire seu se cerdare juvente*) *GO* 857 (*jfr* *Kock, Arkiv f. Nord. Fvl.* 2: s. 101).

betaka (*betaga*), *v.* 1) *betaga*, *beröfva.* hafwer han betagit rijkeno sitt frija konungz koor *BtRK* 78 (1434). 2) *förhindra*, *hindra.* marsken konde thz ey betaga *RK* 2: 6064. nw betager oss thet merkelig förfall *BSH* 3: 185 (1467, *afskr.*). hafwa betagit ok betaga at hijt faa ingen skip inkoma *BtRK* 255 (1470). 3) *betaga*, *öfvervåldiga.* waar myn frw ganska mykit betaghen met sorgh *FM* 491 (1510).

betala (*bitala* *KL* 22; *SD NS* 1: 415 (1405); *Bir* 1: 54; *MP* 1: 337, 338, 339. *bittala* *SD NS* 1: 37 (1401); *FM* 602 (1513); *-ath* *SJ* 406 (1473). *-ar*, *-adhe*, *-adher*), *v.* [*Mnt.* *betalen*] *L.* 1) *betala*, *gälda.* the betaladhe marghom thera sold *Al* 9332. iak forma allom atir gälla ok bitala sin thing *Bir* 1: 54. betala min giäld *ib* 2: 335. *ib* 3: 441. *RK* 1: (*afgn*) s. 172. thz

soldh the skulle betala *ib* 171. *MB* 2: 305. atirgällir älla bitalar thz han allre took *Bo* 98. hulka pängar . . . til nöghis äro betaladha *SD NS* 1: 6 (1401). *ib* 17 (1401) o. s. v. betaläskvlende honom *SD* 6: 143 (1349). skal ider bittala *FM* 602 (1513). han hafdhe ey thz han skulle mz bitala *Bir* 3: 432. wilde ey bitala *KL* 22. han hafdhe ey emne at betala *Bil* 276. *Bo* 220. *MP* 1: 337, 338, 339. *Bir* 3: 125. är iak nw uel betaladher fore mina iordh *SD NS* 1: 625 (1407). han . . . war betaladher til thacka *SJ* 183 (1449). til stodho wäl betalada oc fornögde wara *ib* 211 (1452). *ib* 212 (1452). 2) *löna*, *vedergälla.* swa betalar thu honom for alt thz got som thu hawir af honom takit *Bo* 175. swa haffwir gudh oc mik betalath *MB* 2: 69. 3) *umgälla.* thu skal äwärdeliga betala j pynonne thina höghfärdh *MB* 2: 301. han betaladhit tha alt slet *RK* 2: 4491. *ST* 92, 304. — **betala igen**, *återbetala.* *PM* xv. — **betala in**, *inbetala.* thz betalas in nesta dryk *SGG* 128. — *Jfr* **utbetala** *samt obetaladher.*

betalan (*bittalan* *SJ* 388 (1472), 394 (1473)), *f.* *betalning.* *SD NS* 2: 222 (1409). *SJ* 388 (1472), 394 (1473).

betalning (*bitalning* *FM* 602 (1513). *bitalningh* *ib* 602 (1513), 603. *bittalning* *SJ* 386 (1472), 388 (1472), 389 (1472), 391 (1474) o. s. v. **betaling** *ib* 117 (1443), 138 (1445) o. s. v. **betalingh** *SD NS* 1: 153 (1402). **byttalningh** *BSH* 5: 89 (1506)), *f.* *betalning.* vm sakörin oc thera betalning (*den betalning som skall erläggas af dem*) som saki oc brwtlike wardha *Bir* 5: 116. i godha betalingh *SD NS* 1: 153 (1402). gaff hanom sina betalning *SJ* 145 (1446). *ib* 117 (1443), 138 (1445), 205 (1451), 386 (1472) o. s. v. *BSH* 5: 89 (1506). *FM* 176 (1504), 602 (1513), 603.

betas, *m.* [*Isl.* *beitiáss*] *segelbom, stång som fästes vid seglet, då man vill segla upp mot vinden.* medh åhra, båtzhaka eller betåäss *SO* 293.

bete, *n.?* (*se fäbete*) *f.?* = **bet.** manghe store oxa födhas aff litle bethe *LfK* 84. *Jfr* **fäbete.**

bete, *v.* *L.* 1) *visa*, *låta se.* betheandes kyrkionnas längdh oc widhet *Lg* 3: 446. stor helligheet i myna daga skedde som gud besynnerlig i skeninge betedhe *RK* 3: (*sista forts.*) 5634. ödhmiuktin är fulkomplikin dygdh hwilka jak j mik siälffuom betedhe *Bir* 4: 49. 2) *uppevisa*, *framvisa.* sidhan han haffuer sin skyrdh skorit ok betheet *SO* 96. ath jngen herre, capitenare äller foghote bethee äller j wapensyn framledhe andra hoffmän äller tyänara wthan the som wndy hans baner sannelika tyäna *PM* 23. 3) *tillkännagifva.* at the ey tz swa bethee fore radit *SO* 154. 4) *visa*, *bevisa*, *låta röna.* beteandhes them sina miskwnsamma gärnigga *Lg* 3: 589. betedde han ther sligt tyranni danske men *RK* 1: (*till. t. LRK*) s. 253. *ib* 3: (*sista forts.*) 4301, 4332, 5170, 5431, 5764, 5886. — **bete sik up a**, *försöka?* hwi bether thu tik oppa at nidhra oc wndher thina föther trodha mina modhers oc mina modher modhers oc mina tiänisto qwino *Lg* 3: 683.

betekna, *v.* [*Mnt.* *beteken*] 1) *beteckna.* the betekna ffyra främsta kännefädhrena *Bir* 4: 23. *ib* 88, 104. *MB* 2: 369. *Su* 47, 173. 2) *anteckna*, *skrifva.*

aar ok dagh som tiil förende betecknadh staar *FH* 1: 55 (1485).

betidha, *se* **bitidha**.

betimelika (betimelige. betimmelige), *adv.* [*Dan.* betimelig] *i tid, i god tid, tidigt*. komo the swa betimelige hem *FH* 1: 166 (1496). *ib* 169 (1496). som wi screffue betimmelige jon jenson oc her peder til *BSH* 5: 517 (1512).

beto skin, *n.* [*Jfr* **beta** 4] *beredt skinn, sämsk-skin*. slipperth är beto skin *GO* 491.

betrakta, *v.* [*Mnt.* betrachten] *L.* 1) *betrakta*, *begrunda, betänka, tänka på*. at tänkia oc betrakta (*meditandum*) christi pino *Su* 183. betrakta annars mans syndher *Gers Frest* 31. menniskan skal ok betrakta ath j thenne werdhinne kan ynghen menniske alsingz for wisth wetha hwath hon är stadh j gudz nadh eller ey *ib* 57. wetha ok betrakta santh wara ath man ekki kan vthan syndh wara aff eghna makth *ib* 58. *Bir* 4: 47. — *taga i betraktande, göra afseende på, betänka*. betrakta war fatigdom oc tungha *BSH* 2: 236 (1425-29, *samt. afskr.*). *Fl* (*Cod. C*) 1700. 2) *öfverväga, öfverlägga*. thenna äranden alwarlika oc andelika sik j mällan betraktandis *Bir* 4: 4. *ib* 5: 94, 125. betraktandhes mz them om rikessens bästa bestandh *Lg* 3: 293. 3) *tillse*. then som lägga skal winqwistana han skal wara grwndogher oc betrakta granlika at han lägge them j qwämelikia oc skipadhan stadh *Bir* 4: 8. betrakta holkyn hennes gerving är ondh eller godh *Gers Frest* 50.

betraktan, *f.* 1) *betraktelse*. mild betraktan *Bir* 5: 35. 2) *uppfattning*. äptir hwars oc ens wndirstand oc betraktan *Bir* 4: 74.

betrakte? *f.?* [*Jfr* *Mnt.* betrahte, betraht] *öfverrägande*. sätthie vy tiil edhert herredöme betrachte *FM* 404 (1509).

betraktelse, *f.?* *betraktande*. aff sinna framfarna syndabetraktelse (*för* synda betraktelse) *Bir* 4: 106.

betro, *v.* [*Mnt.* betruwen] *L.* 1) *tro, sätta tro till, part. pret. betrodd*. at i haffwen os betrodda i warom ordhom *Lg* 3: 452. wm han är ey betroddher göma them j try aar *PM* XIII. thet i eller flere idhre medbröder bliffua thes minne betrodde *BSH* 4: 14 (1471). 2) *anförtro, gifva i uppdrag*. hawa wij bidet oc betroth . . . her magnus gren . . . at han . . . bliffue ther wppe med ider *BSH* 3: 149 (1463).

betrösta (bo- *BSH* 5: 148 (1507)), *v.* 1) *trygga, bistå*. tho wore her ingen landet kwnne betröste eller vntzsethe *FII* 7: 63 (1505), 64 (1505). at jac wille betröste thet herremöthe . . . med mith folk *BSH* 5: 45 (1505). 2) *tilltro sig*. om the betrösta at fa thet slotthet *BSH* 4: 313 (1502). *ib* 5: 148 (1507). betröste j oc at besöchiä thet möthe *FH* 2: 148 (1495, *gammal afskr.*). — **betrösta sik**, *tilltro sig*. betrösthede the verduge fedher . . . sik ther ecke väl tiil *FH* 7: 83 (1510). *ib* 87 (1511). i betröste eder icke giffua eder fra then landzendha *HSH* 20: 155 (1507).

betröstning, *f.* *dristighet?* ath almogen finge nogen betröstningh *BSH* 5: 437 (1511).

betyga (betyghia. betigha. betugha: -andhe *SJ* 89 (1439). -ir. -ar), *v.* [*Mnt.* betugen] *betyga, intyga*. iak . . . kännas openbara oc betyghar meth thässo

O r d b o k.

opno brefue *SD NS* 1: 132 (1402). jak kennis oc betyghir i thesso mino nerwarandis opno brewe *ib* 474 (1405). jak . . . witnar thet . . . ok betyghiar *ib* 533 (1406). ath wi . . . höghre betigha maghum, at wi thetta seet hawum *ib* 543 (1406). *SJ* 89 (1439). thz betyger the borger starka som nw alla falla til marka *MD* (*S*) 232. *Jfr* **ivirbetygha**.

betyghilse (bethigilse *SD NS* 1: 544 (1406)), *n.* *bekräftelse*. til thes mero wisso oc betyghilse *SD NS* 1: 349 (1404). *ib* 371 (1404), 544 (1406) *o. s. v.*

betärning, *f.* *kostnad*. iak haffuer ligat paa myn egen pwngh och betärningh *FM* 443 (1509).

bethinga, *v.* [*Jfr* *Mnt.* bedingen] *betinga, genom öfverenskommelse bestämma*. tagi effter ty the kunno arbethe och kunne betinga *TS* 28.

bethorva (betörffua), *v.* — *refl.* **bethorvas** (betörffuas), *behöfvas*. then menä man haffuer engen then deell töm äller nogher anner til töm kommer betörffues till hästh äller man *HSH* 19: 71 (1505).

bethunga (-ar, -adher), *v.* *betunga*. hwrwledes . . . wastena closter och thz hwsith sanct. birgittes här j rom är betwngath swarlika oc än betwngas *PM LX. BSH* 4: 13 (1471), 5: 77 (1506).

bethvinga (-ar, -adher. *impf.* betwang *ST* 516; *RK* 1: (*LRK*) *s.* 219. *part. pret.* betungin: -tungnä *Va* 6), *v.* [*Jfr* *Mnt.* bedvingen] 1) *twinga*. saa sina tiänirska swa betwingadha til konungxsens bryllippe *Lg* 3: 294. 2) *påtwinga*. gik philomin sörgendis hem aff sinä betungnä gerningä *Va* 6. 3) *betwinga, kufva*. land ok folk ok all thera hws bethwingar han *Al* 126. jak betwang ok alemania land *RK* 1: (*LRK*) *s.* 219. *ib* 2: 4961. *ST* 516. henne . . . betwingä mz wald *Va* 40. kändz thin thruldom mz hwilkom thu hafwir all natwrluk thing bethwingat *ST* 259. hiti ok thörst bethwinga mang *Al* 4898. 4) *nedtrycka, beswära*. thin hogh betwingadan aff kroppenom oplyfft altidh til thin gudh *Su* 50. nar nakor systir betwingas mz swa dana siwkdom *Bir* 4: 103. — **bethvinga i fra**, *aftwinga, afpressa*. betwinga mik godzith i fra *FM* 147 (1503). — *Jfr* **obethwingadher**.

bethydha (betida), *v.* [*Jfr* *Mnt.* beduden] 1) *uttyda, förklara*. kan thu thz bethydha wäl *Al* 9875. 2) *betyda*. hwat betider (*merkir*) mit hwita skäg *Di* 8. jak wil tik kwngöra huat thz betydhier *Bir* 4: 90. vndradho huat thz sculle hafua betydha *Lg* 46. *Su* 52. *MB* 2: 10. *ST* 532. *Va* 7. spordhe han aat hwat thz betyda skulle (*quid rerum esset*) at assirij haffdo honom ther swa bwndit *MB* 2: 154. tz betyder hart aar *LB* 7: 85.

bethyngia, *v.* *nedtynga, betunga*. aff älre betyngdher *MB* 2: 61. wj ärwm alle betyngde mz warum krop *PM* xxvi.

bethäkkia (bo- *BSH* 5: 155 (1507)), *v.* [*Jfr* *Mnt.* bedecken] 1) *betäcka, öfverhölja, öfverskylla*. took han litit aff iordh oc bethäkte stenin ther mz *ST* 532. *BSH* 5: 155 (1507). tha som mörkrit all thing betekte *Bir* 4: 111. husens thak är min kärlekir mz hwilkom jak betäkkir thera synder som mik älska *ib* 91. ther okir mz nokre list oc kyndoghet bethänkia (*för* bethäkkia) *ST* 489. swa wildo the okrit

bethäkkia oc skyla som vndir enom mantle *ib*. **2)** *betäcka, skydda*. betäckia skanssen, mwren och stadhen . . . moth rikesens fiendher, om the storma welia *BSH* 5: 319 (1508). i fa tha se, hwar the äre, fra idher mördas och slas, han beteckia och forswara skulle *ib* 332 (1508). **3)** *dölja*. thet jak ingelwndom betäkkia kan för eder *BSH* 5: 305 (1508). — *Jfr obethäcker*.

bethänkia, v. [*Jfr Mnt. bedenken*] **1)** *betänka, tänka på, hafva i tankarne, hafva i sinnet*. skal thu betänkia laghin *MB* 2: 4. betänkte ä ont pa alexandrum *ib* 256. aff allo thy som hwnrodus betenkte moth hälga iomffrwnnas wilia *Lg* 3: 292. the stora beetänkte aaffwndh (*den afund som man hade i sinnet*) *RK* 3: 218. bethänkte han ofwir huru han then daghin hafde framleeth *ST* 368. sälth är thz rikith som betänker vm örlögh tha fredhen är *PM* 4. ödhmywkleka betenkiandis at om heune är när mik aldra synda ömpnelikasta atherlöselse oc förlatelse *Su* 186. beetänkie baadhe nath oc dagh ath förraadha marsken *RK* 3: 104. **2)** *hafva för afsigt*. betänkte at wpbyggia alla wärnstädher j iwdea *MB* 2: 264. epther hward stadh engom glöma betänke (*söke*) alle *MD* (S) 308. **3)** *öfvertänka, öfverwäga*. samfnade sik all theris makt at betänkia (*cogitare*) j huat matto the kunno vnsätia sina brödher *MB* 2: 232. betänki (*för betänkin; probate*) om thz är aff gudhi *ib* 159. **4)** *uttänka*. the betänchte tha et swikeligt synne *RK* 2: 5211. **5)** *bestämma, besluta*. betänken (*decernite*) thy hwat j göra skolen *MB* 2: 133. sancta anna clostar som betänkt (*hvars anläggande är beslutadt*) och böriat är i resa sokn *FH* 2: 96 (1433). thet hälgha ärendhet som wj nw fore twem aarom samfnadhe j thälge betänktom ok giordhum *ib* 124 (1440). **6)** *ihågkomma, hafva i minne*. wil iak lära thik thry thing hwilkin thu skalt wakta oc halda oc mik ther mz bethänkia *ST* 147. — *särsk. ihågkomma med penningar el. gods (ss återbetalning af lån, ss ersättning el. ss gifwa)*. vthan edher verdughet ville mik nw betänkia *FM* 147 (1503). bethenk mik nokoth för myn hästh ok för thet jak länthe ider i kalmaren *BSH* 5: 42 (1505). betänken mik mz saa dana lön *RK* 2: 6769. honom met nokot . . . betenke ther han kwnne vedh bliffue riget . . . tiil gode *FH* 7: 96 (1513). *FM* 574 (1513). — *förläna, tilldela, gifwa*. then forläning. som i mich betenckte *BSH* 5: 45 (1505). — **bethänkia sik**, **1)** *betänka sig, besinna sig*. tha bethänkte swenin sik *ST* 25. *ib* 69. *Va* 7. *RK* 3: 2750. **2)** *öfvertänka, öfverwäga*. han wilde sik bethänkia mz hwat pynom han skulde hona fordarfwa *ST* 264. *KL* 395. *MB* 2: 390. *Lg* 3: 449. at han skulde sik betänkia oc i sith hiarta owerwägha, hwru han omillelika bewist hafde sik mz the hälge iomffrunne *ib* 315. hwro thw haffwer tik betenkth om thith bestha *ib* 139. *ib* 273, 440. **3)** *draga i betänkande*. för omak skwll betä[n]kker iak mik ey, ekki komma welia (*söker jag icke undandra mig att komma*) *BSH* 5: 146 (1507). — *part. pret. bethänkter, betänkt, betänkande, sinnad*. warer här om nadelige betänchte medh then fatigue man *BSH* 5: 89 (1506). — *Jfr obethänkter*.

beva (bäva. -ir), v. [*Isl. bifa. Jfr Mnt. beven*] *darra, bäfva. tz (hjärtat) bäffwer eller skelfwer* *LB*

7: 234. te som lederne skelffua eller befwa oppo *ib* 341. te leder oc lemmer som man kenner beffwande wara *ib* 342. *Jfr baya*.

bevaka, v. [*Jfr Mnt. bewachen*] **1)** *bevaka, hafva vaksamt öga på*. leeth them ther beewaka *RK* 3: 2993. **2)** *bevaka, hålla vakt på, förswara*. the sculle oloffs borgh beewaka *RK* 3: 4004.

bevala (beuäla. -adhe, -at), v. [*Fdan. bevale*] *beswära?* at jac ekki wille bekymble heller bewale idhert herredöme *BSH* 5: 36 (1505). — **bevala sik, begifva sig, gifva sig å stad**. thet iag och godhe män flere her i landhet skulle beuale oss otöffuer tiill thet möthe *FH* 7: 87 (1511). achter iach . . . nw thet förste och snarest iach kan beuale mich otöffuer *ib* 91 (1511). *FM* 518 (1511), 530 (1511). athi late beuala sik skippin *ib* 193 (1504). skulde tiith beuäle sik *ib* 244 (1505). atj . . . vele beuale eder op til stocholm *ib* 504 (1510). ati ville haffue beualet eder hiit op tiil ordhä oc tals met tesse gode herrer *ib* 506 (1510). ath the sig nath och dagh hiith beualadhe *ib* 525 (1511). *Jfr benala (på ett och annat af de nyssnämnda ställena bör kanske rätteligen läsas en form af detta verb)*.

bevan, adj. [*Mnt. bewane, bewone*] *van, kommen i vana med*. wm än nakor syster är j tholko bewan, oc aff senioribus a wiit oc wil ey rättas *Bir* 5: 78. at haffua tholka fafango j hwilko wm nakor finz bewan *ib* 79.

bevanda, se benadha.

bevvara (bä- SO 13. böfwara Ber 181. -ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt. bewaren*] *L.* **1)** *taga vara på, gifva akt på, akta*. hwar man seal lyus oc annan eld bewara hwar j sinom stadh *MEG* (Cod. B) 59. *ib* (Cod. A) 55. *EG* 65. **2)** *bevaka, förwara*. han lot hånne . . . ij starka gömor väl beuara *Fl* 322. j idher torn och järn later mik bewara *RK* 2: 752. — *taga vara på, förwara*. lätin thetta örs väl bewara *lv* 1686. iak vil thz väl beuara *Fr* 934. **3)** *skydda, bevvara*. beuara . . . thänna stadhin *KL* 339. läggia thz nidhir ther thz var väl beuarat *Bo* 3. *ib* 98. göma oc beuara thik i allom thinom väghom *ib* 114. pe ping at ökyä oc styrkiä, som kronän i suerike oc ware äfftekomände waro a bewaräpe *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). nar takit är swa bewarat at thz drypir ey *Bir* 1: 362. iak forma alla wärna ok bewara ok halla vtan mwr *ib* 53. *ib* 164, 2: 226. *Pa* 16. *Fl* 636, 753. *Fr* 1253. *RK* 2: 2784. *SO* 13. *Lg* 217. bewaradhe jnsiglet helt *ib* 219. göma oc bewara min ythra sinne *ib* 819. *MB* 2: 324. the sina tokt kan väl bewara *lv* 665. *Fr* 328. badho gudh hans äro väl bewara *lv* 4698. swasom atherlyktom likamlikom sinnom oc wäl bewarandom (*för bewaradhom?*) *Su* 257. aldra handa diwr oc fogla som sik haffwa holt oc lönlika bewarat wndher stena, bärgx skrubdom oc androm jordz kwlom *ib* 200. han wakta ok beuara hona for ondom fuglom *Bir* 1: 299. **4)** *befästa*. til stadhen esron som war en aff starkastom stadhom stoor oc wäl bewaradher *MB* 2: 235. *ib* 239, 266, 310. thässe alla (: städher) bewaradho the mz starkom mwrom höghom tornom oc stadugdom porthom oc laasom *ib* 247. *ib* 316. **5)** *besätta*. bewaradho (*occuperunt*) alla wägha om kringh *MB* 2: 259. **6)**

förhindra, afvärja, afstyra. beuaradhe hon (*sökte hon förhindra*) thz at värlzlica thinga astundan skulde aldre smitta thera siäla *KL* 331. iak skal thz beuara swa, at han äller annar skal mik ey fa *Fl* 1378. *Iv* 1254. thz maghin ij husbonde väl beuara *Fl* 847. vtan thz atuactelika foresees oc beuaras sniällelica *Bir* 3: 77. — *akta sig, taga sig till vara.* bewara han aldre höghst at han skuli aldreghe i hans othykkio koma *Ber* 256. *ib* 181. 7) *hålla, iakttaga?* haffdo tessom lundom sakt vm the kunno thz bewara the willo aldreghe thädhan fara för än thz husith laghe ödhe *RK* 1: 4290. — **bevara sik, taga sig till vara, hafva akt på sig, akta sig.** bewara sik af them thingom *Bir* 1: 283. *ib* 190. beuara thik toktelika i thinom sidhum. mädherfärdhom ok ordhom. swa at ängen hafwi ämne til at awita thik *Ber* 261. tha skulle han sik iw bewara thz antipater skulle han ey daara *Al* 9937. — *Jfr obevaradher.*

bevara (bi- *SD NS* 1: 670 (1407). **-ar), v.** [*Mnt. beweren, bewerren*] — **bevara sik, befatta sig (med).** contemplatius beuara sik enkte mz yttro gerningomen älla värlzlicom thingom *Bo* 173. *KL* 380, 409. *Bir* 1: 226, 4: 26, 5: 49. *Al* 4183. *VKR* 72. *ST* 412. *RK* 2: 2588, 4371, 7916. *MB* 2: 376, 402. aldrih seal jac mic annars mädh them godzom bewara älla nokra til talan til them hafva *SD NS* 1: 156 (1402). *ib* 70 (1401), 235 (1403) *o. s. v.* att the . . . intet beware sig med häredz rätt eller häredz skylder, ytermere än sweriges lagbook vthwijser *GS* 49 (1444). *Jfr beväria sik.*

bevara, v. [*Mnt. beweren*] *styrka, bevisa.* tala . . . hwat som hans menlösa kan bewara oc lagligha pröfwa (*quæ se comprobent innocentem*) *MB* 2: 53.

bevaran, f. 1) *förvar, vård.* iak wil . . . thz (*barnet*) haffwa i minne bewaran *Lg* 662. 2) *bekräftelse.* thil thessens breff mero visso ok högre bewaran *SD NS* 2: 2 (1408).

bevarilse, n. pl. 1) *förvarande, bevakning.* til mere beuarilse tha atirläto the ther väknt folk *Bo* 190. 2) *bevarande.* for gömona oc beuarilsen *Bo* 114. 3) *säkerhet, bekräftelse.* til thessins breffs testamentz oc (*för* oc testamentz) höghre bevarilse *SD NS* 1: 63 (1401). *ib* 104 (1402) *o. s. v.*

bevarilse, n. pl. *befattning, inblandning.* vtan alla minna arfwa oc äptekomanda hindir älla beuarilse *SD NS* 1: 231 (1403).

bevarning (bewareningh. biwarningh SD NS 1: 163 (1402). byuarningh ib 2: 343 (1410). bevaring. biwaringh SD NS 1: 56 (1411), 103 (1402) o. s. v.), f. [*Mnt. bewaringe*] 1) *förvar, häkte.* jnnelykte them i sinne bewareningh *Lg* 3: 188. 2) *försvar.* folk til husens bewaring *BSH* 1: 194 (1387). 3) *befästade.* thz mykla ärfwode han haffdhe j städherna mwan oc bewareningh *MB* 2: 279. 4) *säkerhet, bekräftelse.* til mere wisso oc höghre bewaringh *SD NS* 1: 1 (1401). til thenna gafwo mere visso oc bättre bewarening *ib* 11 (1401). *ib* 17 (1401) *o. s. v.* *BSH* 1: 182 (1381), 196 (1387), 199 (1387).

beveghra, v. förvägra. som oss hopas ey bewegris *BSH* 5: 73 (1505).

beveka (bevekia. bewiche), v. [*Mnt. beweken*] *beveka, förstå.* later segh ther till ingelwnde beweke

HSH 20: 162 (1507). till hwilkit wij hans nade ingelunde beweke kwunä *ib* 218 (1507). ath bewiche swerigis inbyggare ther til *ib* 22: 12 (1492, *gammal afskr.*). hanom ther til bewekia *BSH* 5: 317 (1508). later aldrih beweke eder till at tage konung hans her jn i landit igen *FM* 228 (1505). om thee kwunne bewekia her bliffwa welia *BSH* 5: 213 (1507). *Jfr bevägha.*

beverne, adj. bäfvande. oppa thz jag ekki star tiill skam dröfwelek oc bewerne *Lg* 3: 63.

bevis, n. bevis, intyg. schal han bewijs haffua . . . hwar han födder är *SO* 102. *ib* 106.

bevisa (-ar, -te, -ter el. -adher: -at Bir 1: 4. imperat. bewis MB 2: 200), v. [*Mnt. bewisen*] *L.* 1) *visa, låta se, uppenbara.* haffdhe honom thzta sama teet oc beuist *Ia* 10. som liffsins wägh hauir bewiist mz sinom hälgha budhordhum *Bil* 536. *Bo* 111. *VKR* VIII. *Bir* 1: 4, 343, 3: 276, 327, 330. *MB* 1: 313, 2: 168, 210, 368. *Iv* 5211. *Su* 44. tedhes gudz ängel hänne ok bewiste hänne ok sagdhe at gudh skop al thing *KL* 307. bewis tik j oss *MB* 2: 200. hans nadh är marghfald hulkin sik mz människionne swa marghfallelica beuisar *Bo* 110. 2) *bevisa, ådagalägga.* engen hafuer annat hört mädh skälo bewisas *BSH* 2: 73 (1399). som hans oppit breff bewisar *SD NS* 1: 377 (1404). swa som iak vil thik beuisa mz äptir döme *Bir* 1: 319. at hans vpstandilse skulle beuisas oc pröuas liuslica mz skälo *Bo* 237. *ib* 110. man kan thz ey mz scriptinne beuisa *ib* 13. *ib* 143. ville han hänne beuisa at han var äkke pliktoghir at lydha hänne i thy *ib* 61. beuisande mz skälo hänna hop vara thört ok swiklikit *KL* 324. beuiste sik at älska mz gärningom *Su* 27. swa bewiste han sik wara saunan gudh *Lg* 3: 493. 3) *visa, bevisa, låta röna.* hulke han beuiste sidhane swa stora lioflikhet *Bo* 72. *Lg* 807, 815. *Al* 8128. *RK* 1: (*ny början af Gamla Krön.*) s. 163.

bevisan, f. visande, bevisande, ådagaläggande. mz gerningana teknom ok beuisan *Bir* 3: 174. til renlifnadz bewisan *Lg* 3: 197. til hans helighetz större bewisan *ib* 215. — *bevis.* lata see sina bewisan *Lg* 3: 214.

bevisilse (-else), f. 1) *visande, uppenbarande.* swa astundhar oc han aff honom han älskar sins kärlekx beuisilse (*manifestationem*) *Su* 24. the äronne prydlilse jak bär aa myno höffdhe j mynne bewisilses (*ostentationis*) daghom (*i de dagar, då jag måste visa mig, föra ståt*) *MB* 2: 200. 2) *framställning, utsaga.* äpther wars herra bewiselse i thz hälga ewangelium maa eth goth trä ey bära ondha frukt *Lg* 3: 590. 3) *visande, bevis, handling el. tecken som bevisar (en egenskap el. ett tänkesätt).* fore störstä theres jlzsconne bewisilse *LfK* 217. 4) *bevis, vittnesbörd.* thz . . . wppa hwilkit wise män haffua wppinbarasta skäl oc bewisilse *Su* 270. — *bekräftelse, stadfästelse.* til thäss mera breffuis visso ok beuisilse *SD NS* 2: 74 (1408). *ib* 287 (1410).

bevislika (bewiseligä), adv. bevisligen. *HSH* 19: 73 (1505).

bevisliker (bewyseligh. bewislighin. beviselighin), adj. bevislig. her swanthä all syn bewyselighä skadhä . . . igen förnögä *HSH* 19: 25 (1504).

som bewislighit är met thera jnciglom *FII* 5: 43 (1467). thetta är alt met breffwm bewisligit *ib.* är beuisligith ath mina bonadhe ok een krona hängher i hans stuffwu *BSH* 3: 293 (1470). thz som beuiseligit kan vara *SO* 84.

bevisning (bewisnigh. bewisnig. bāwiisningh *SD NS* 1: 235 (1403). **bywisning** *ib.* 2: 358 (1411). **bevising**), *f.* [*Mnt.* bewisinge] *L.* 1) *visande, bevisande, uppenbarande.* til tronna styrkilse ok sanna natursins ok mins mandoms beuisning (*ostensionem*) *Bir* 1: 244. 2) *framställning, förklaring.* vt thydhe märkelica the synina mz faghre beuising oc vt thydhilsom aff the hālghe thrāfalloghet ok aff lifsins bok *Bir* 3: 417. 3) *uppenbarelse, syn.* ena handa teilse ok beuisning liik thom sötmanom ok the miskund som mik giordhis *Bir* 3: 204. waar herra tedhe jeremie propheta ena bewisning *ST* 426. 4) *bevis, tecken.* yttra forman oc skipilsen som thin ālskare sik oppa took om pinona oc dōdzsens beskhet, ān aller (*för* är mer) kärlekxsins bewisning ān wanskapilsens (*magis est amoris expressiva quam deformitatis indicativa*) *Su* 27. offradho konugane rōkilse til ena bewisning, at thz barnit skulde wara hōxte prestir *ST* 209. presten gifwer pacem aff altareno til ena bewisnig at allom them (*för* alle the) ther āro sampnadhe skulu lottaghande wara aff thy hālghe sacrament *ib.* 192. 5) *bevis, bevisning, vittnesbörd.* mz san skāl oc bewisnigh aff the hālge skriff *Lg* 3: 439. *ib.* 617. *BSH* 1: 191 (1387), 192, 193, 2: 39 (1396) *o. s. v.* all breff ok bewiisningh iak a tanna fornāmpda godzen hafuer *SD NS* 1: 31 (1401). meth allom them rāt, breff oc beuisningh, som iak af fornāmpda herrā eric karlsson hafuer *ib.* 89 (1401). *ib.* 151 (1402) *o. s. v.* gör os mera wisso och hōghra bewisningh oppa the gwdherna *Lg* 3: 116. pungen thager sina bewiisning (*evidenter probat*) när kisthan och kioldarin āro thom *Ber* 289. *Su* 263. *SO* 61, 102. — *intyg.* toko the sanna bevisning oc konungsens bref (*cum certo sue legationis experimento et cum literis*) *Ansg* 195. — *bekräftelse.* til thessins bekännilse stōrre wisso ok bewisning *SD NS* 1: 30 (1401). *ib.* 80 (1401) *o. s. v.* 6) *rättsanspråk.* alla the rāttheet oc bewisning som iac til thet godzet . . . hafdhe *SD NS* 1: 18 (1401, *nyare afskr.*). 7) *anvisning.* mz breff oc bewisning på alle the rānthē *RK* 3: (*sista forts.*) 5533. — *Jfr* **kärleks bevisning.**

bevoghin, *adj.* [*Mnt.* bewogen] *benāgen.* j āre bewogne tiil at affwārgie cristendomens oc richisens forderff *FH* 1: 183 (1497, *afskr.*).

bevāgha (bewāya. bevega), *v.* [*Mnt.* bewegen] *sätta i rörelse; beveka, förmå.* lather han med flere idra tienere wāl bewāya sig tiil at wara ther j wele haffue them *FH* 1: 184 (1497, *afskr.*). haffuer iach . . . beueget . . . claess henricson ther til *ib.* 7: 91 (1511). *Jfr* **beveka.**

bevānda, *v.* [*Mnt.* bewenden]. — *part. pret. ut-rättad, som lōnar mōdan.* jw mere wii them bughe och kniethe iw mindre ār thet bewānth *HSH* 22: 56 (1494).

bevāpna (bevākna. *part. pret.* bevānkter),

v. — *part. pret. bevāpnad.* the wakadho bewānkte *MB* 2: 90. bewānkte mz ōrlōghis vaknom *ib.* 127.

bevāria, *v. vārna, försvara.* huro then landzende . . . schall bewāries och förswaras *BSH* 5: 98 (1506).

bevāria, *v.* [*Mnt.* bewerren, bewerren] — **bevāria sik**, *befatta sig (med).* mād allum thōm landum ok stadhum . . . skal iak . . . mik . . . enkte bewāria *BSH* 1: 132 (1371). skal och ingen beuerkia (*för* beueria) sigh medh hāradz skogh och hāradz afgjāld, vthan the som ther til skickade āre, och āro āgande i bolbyy *GS* 41. *Jfr* **bevara sik.**

bevārka (bewaterka), *v.* [*Mnt.* bewerken] *innesluta.* lāth han bewerka sik j eeth glas kar *ST* 530.

bevārna, *v. skydda.* mik bewārna mz korssens tekn *Lg* 3: 471.

bezl (betzl. bāzl *KL* 243; -ith *Fl* 537. *besl.* -it *Di* 78. *bezel* *Bir* 4: 289. *bezeel* *ib.* 3: 384. *betzell* *RK* 1: (*LRK*) *s.* 220. *bezil* *LfK* 210. *betzil* *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). *bedzill* *Va* 21. *belz* *GO* 445. *bālz* *Gr* 365. *betlz* (*för* *betzl* *el.* *beltz*) *LfK* 210), *n.* [*Isl.* beizl, beisl] *L.* *betsel.* mz forgyltom betzlom oc sadhlom *Bo* 165. i betzle oc grimo *Gr* 273. at thw ey bort kastar hans wk ok bezl aff thinom hals *Bir* 3: 330. lagde wppa tik sith betzl *Su* 232. *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). *KL* 243. *Bil* 88. *Gr* 210, 365. *Bir* 3: 331, 384, 4: 289. *VKR* 35. *GO* 445. *Fl* 537. *RK* 1: (*LRK*) *s.* 220. *Va* 1. *Su* 237. *LfK* 210. *Di* 78.

bezla (betzla. -adhe), *v.* [*Isl.* beizla] *tygla, tillbakahålla.* gudz rāddoghe betzladhe oc bewaradhe hennas fām ythra sinne aff allom syndhom *Lg* 3: 410. *Jfr* **ater bezla.**

bi (by), *prep.* [*Mnt.* bi] *vid.* bliffua by (*full-följa?*) sin siglatz til ānde *BSH* 4: 317 (1502).

bi, *n.* (*jämte sammansättningar*), *se* **by.**

bia-, *se* **biä-**.

biddare, *m.* [*Mnt.* bidder] *tiggare.* girughir man thiggir som biddare thz som trolik människia forsmar som herra *Bo* 66. *KS* 34 (88-89, 37). *Bir* 5: 131. *LfK* 143. at enge questores eller biddara wthsendins a clostersins vegna til ath tiggia kring om landit *Bir* 5: 131.

bidh, *n.* [*Isl.* bið] *bidande, väntan, tålmod.* hauer enkte tholl eller bidh *RK* 1: 1758. *ib.* 2207.

biþa (*pres.* -er *GO* 376, 417. -ar *Eu* 13; *Bir* 1: 346; *Ber* 76. *imperat.* **bidha** *Bo* 93. *impf. sing.* **beedh** *Iv* 483, 2200, 2725, 2899; *Fr* 964, 2592, 2830, 2971, 3081. **bidde** *Bu* 491; *Gr* 314, (*Cod. D.*) 407; *Bir* 4: 148. **bide** *Bu* 169. **bidhadhe** *Bo* 86; *Bir* 2: 292; *refl.* **bidhadhis** *ib.* 395. *pl.* **biddo** *RK* 1: 1648; *Bo* 250; *Bir* 3: 18; **bido** *Bu* 169. **bidhadhom** *Bir* 1: 190; **bidadho** *Bir* 1: 3. *part. pret. n.* **bidhit** *RK* 3: 1793. **bidith** *ib.* 1: 3133. **bit** *Al* 6632. **biit** *RK* 1: 1631. **biþat** *Bu* 4), *v.* [*Isl.* biða och biða] *L. eg. lāta förmå sig, foga sig, finna sig (i).* 1) *biða, afbiða, vänta.* ān lānge ār biþat *Bu* 4. väl hauin ii . . . biþat *ib.* *Bo* 250. — *med gen.* pin käre son biþar pin *Bu* 13. *ib.* 173. *Bil* 568. *Gr* (*Cod. D.*) 407. *Bir* 1: 190, 346, 4: 148. *Iv* 948, 1974. *Al* 3445. summi villo dagsens bidha *RK* 1: 2309. — *med ack.* biþa doma dagh *Bu* 167. **bidde** leþan gäst *ib.* 491. *KL* 182. *Bo* 86. *Gr* 314. *Bir* 1: 190, 2: 291. *RK* 1: 1648.

bidhia (för bidha) swa grymma domarans nadh *Su* 448. thān bidha (honom väntar; *expectat*) äronna krona *Ber* 76. — *pass.* manadhis folkit ok bidhadhis (*expectatur*) til synda angir *Bir* 1: 395. än bidhas the af hulkom gudz sons brullöpe scal vpfyllas *MP* 1: 199. — *med dat.* vm han dwäls tha bidha honom *Bo* 93. — *med prep.* til. bīpa tel (vänta efter) naþa *Bu* 4. — *med prep.* äptir. the biddo äptir sinom pänningom *Bir* 3: 18. then som the bidadho äptir *ib* 1: 3. *VKR* 10. *RK* 3: 3485. 2) *invänta, upplefva.* wäl är mik at iak thenna dagen sculdhe bidha *Lg* 3: 21. 3) *bida, dröja.* han bide mz hanom vndi eno bärge *Bu* 169. herra fräderik ther ey längre beedh *Fr* 2592. han togh ij the same stund orloff ok ey längre beedh *ib* 3081. *ib* 2830, 2971. *RK* 1: 1631, 3: 1793. — (?) wani bidher bäst *GO* 376, 471. 4) *vara qvar, finnas qvar.* a hans liiff ey klädher beedh *Fr* 964. 5) *foga sig i, nödgas finna sig i, lida, få.* mera skam iak aldre beedh *lv* 483. första iak thān skadhan beedh *ib* 2725. *ib* 2899. swa haffdo the mykla angist bidith *RK* 1: 3133. *ib* 2: 2983. thān wil ey länge bidha (för liva) som ey wil ymst bidha (*nemo diu riet cui nulla calumpnia livet*) *GO* 556. skal thu ānga nadher eller ro bidha *MB* 1: 430. the iomfru . . . mykla glādhi ij hiärtadh beedh *lv* 2200. han haffwer stundom skäl ok wit ther ostridha tungo haffwer bit *Al* 6632. han kunne thās aldre böter bidha *ib* 10110. *RK* 3: (till. om *Chr. II, red. B*) 6358. 6) *uthärda, stå sig, hålla stånd (mot).* han gat ey biit *Al* 4668. ey en fother aff idher gither bidhit ällir staa j ware asyn *MB* 2: 254. — *med ack.* the thordho väl hwar hin annan bidha *Fr* 1804. *RK* 2: 2258, 3: (sista forts.) 5667. *Di* 75. — *med dat.* konungenom manligha ath biidha *RK* 3: 3305. — *Jfr för-, um-, äptir-bidha.*

bidhan (bidhadhena för bidhanena *Bir* 3: 16. bidadhin för bidanin *ib* 155), *f. väntan.* mz biidhan oc astundan *MB* 1: 455. *Bir* 1: 230, 263, 298, 3: 16, 152, 155, 215, 419. *RK* 1: 3290. *Ber* 4. j tāsse stridenne āngxlīga bidhian (för bidhan, *expectatio*) *MB* 2: 287. wi ārum swa som dödhe aff thinne bidhan (*expectatione tui*) *Bir* 1: 227. *ib* 223.

bīpia (biddia: biddie *Gers Ars* b 8; bidder *ib.* biddhia: -e *MD* (S) 290. biddha: -e *ib.* bedhia *Gers Ars* b 1; bedher *MD* (S) 300; bedh (*imperat.*) *LfK* 64. bedhya: -om *SD NS* 2: 62 (1408). bethia: bether *FM* 49 (1447); *FH* 5: 21 (1463); bethiom *FM* 25 (1389). bādha: bādhiom *SD NS* 1: 436 (1405). bāthia: bāthio (för -om) *FM* 25 (1389). bāthā *BSH* 5: 25 (1504). bōthia: bōthio (för -om) *FH* 8: 2 (1389); bōthiom *ib* 3. *pres.* -er. *impf.* baþ. bat *SJ* 316 (1464). 2 *pers.* bazt *Al* 6046. bas i förbindelsen bas tw *Di* 119. *impf. pl.* baþo. *part. pret.* bīpin. bethin: -it *Lg* 3: 693. bidhr *FH* 5: 12 (1461)), *v. [Isl. biðja] L.* 1) *bedja, begära.* hwi twinghar gudh os bidhia, sökia oc bedhas *LfK* 62. gör giärna som han bīpar *Bu* 19. var for os alla tīma bīpiande *ib* 18. han skäl bidhia for sinna synda forlatil som *Ber* 42. — *med innehällets ack.* at bīpia . . . sina böna *Bu* 30. bīpar sina böne *ib* 19. — *med personens ack.* vi bīpiom pik *Bu* 18. han huilken wi bidhiom *LfK* 64. tha hon taladhe til konungsins

oc badh han for thera helso *Bir* 3: 81. hwilkin bidhin (*ombedd*) komme *ib* 4: 16. *FH* 5: 12 (1461). *MB* 2: 299. — *med den till hvilken bönen ställes betecknad genom prep.* til. badh til gudh *KL* 15. *Bir* 3: 283. *Lg* 824. badh til korsit (*adoravit crucem*) *Bo* 215. — *med innehällets ack. och den till hvilken bönen ställes betecknad genom prep.* til. badho sina böne til grafwenna (*adorantes sepulchrum*) *Bo* 214. — *med personens ack. och sakens gen.* iak vil idher thās bidhia *lv* 1715. *Fr* 1445. — *med personens och sakens ack.* thot alle hālghe män badhen mik thz *Bir* 1: 5. — *pass.* än tha at hon wardher thz mykit bidhin (*ombedd att göra det, uppmanad dertill*) aff henna frändom *Bir* 4: 29. *VKR* 74. — *med personens ack. och saken betecknad genom prep.* um. badho han vm at han sculde thāssa pilgrims färdh sik til taka *Bil* 842. badh kärleka sin fadher ther om *Lg* 218. *Bir* 2: 266. *MB* 2: 52, 141. badho alexandrum om ena böön *Al* 1270. — *med personens ack. och saken betecknad genom prep.* til. jak badh tik aldre til vinsorz *SR* 1. hon lät sik länge bidbia ther til (*derom*) *lv* 1526. *ib* 4685. baþ gratande sanctum iacobum tel guz naþa (*om Guds nåd, att utverka Guds nåd*) *Bu* 169. hon baþ varn hārra sik tel naþa (*om nåd för sig*) *ib* 496. *Bil* 290, 866. *Bir* 3: 441. *Lg* 34. badh fore idhra badhe sin gudh til alla nadhe *Fl* 1470. — *med personens ack. och inf.* ioakim . . . baþ guþ giua sik hughnath *Bu* 3. bīpar hana skyt sitia a häst *ib* 19. — *med personens ack. och sats inledd af at.* hafþe länge bīpit guþ at han matte cristen varþa *Bu* 519. bidhir jak thik . . . at thu miskunna mik *Bir* 2: 173. — *med personens dat. och inf.* badh fiskarens hwstru sinom man sighia sik hwar han haffde fangit the peninggana *Lg* 3: 328. *SO* 206. — *med saken el. det begärda föremålet betecknad genom gen.* en rikar hārra baþ min (*begärde mig till äkta, friade till mig*) *Bu* 143. *ib* 503. *Bir* 1: 340. — *med saken el. det begärda föremålet betecknad genom ack.* tha bad honom got huar man honom saa *RK* 1: 1880 (*kan föras till 2*). bidhiom vi nu alle . . . thina miskund for hānne *Bir* 3: 111. bidhiandis thera wudhsättnigh oc hiālp *Lg* 3: 309. han badh (*möjl. för bedh*) ey häst han gik til foot *Al* 102. sigh kwru bidhia *MD* (S) 242. at bidhia honum iomfrw *MB* 1: 205. om hans son konigens dotter bade (*begärde till äkta, friade till*) *RK* 1: 385. *ib* 79. *Di* 24. — *med sakens ack. och personen betecknad genom prep.* af. bedhet tröstelika aff gudhi *LfK* 64. — *pass.* gudh kan thz ey neka, som mz tarom aff honom wardher bidhit *LfK* 65. — *med två ack., den ene obj., den andre ett adj. utgörande närmare bestämning till detta.* hon badh lööss magnus algutzson *RK* 1: 1454. 2) *bedja, önska.* jak bedher mik gudh swa hul *MD* 300. jagh beder mig sannan gudh, och thz helige sacrament . . . swa at hielpa mig badhe nu och ewinnerliga *BtRK* 187 (1455). om iagh moot mitt rätta samwitt . . . wildeligha dömmar, ta bedher iagh gudh migh therföre fördömma *ib.* badh sigh sa gudh til hielp . . . at wij skulle aldrigh fordrifwes *ib* 231 (1464). badhe sik sa gudh hielpa oc al hālghe on at the aff orsom oc mora haffde them aff rättauik orätt giort *DD* 1: 95 (1442, *afskr.*). baþ sin son vara uäl signapan

Bu 14. baþ hana mz heþer hela sitia *ib* 12. *Bil* 127. *Fl* 559. *RK* 1: 1590. bidhia han vara väl komin gudhi ok mik *lv* 1730. han badh thz folk helt ok sält (*sade farvöl till*) *Al* 5846. 3) *bjuda*, *befalla*. med *dat. el. ack. och inf.* baþ han helan liua [ok] vp standa väl föran *Bu* 165. gudh som tik bidher at bedhas *LfK* 61. tha werkmestare bidher nokrom tighia *SO* 52. — med *dat. och en sats inledd af at el. thät* han badh them fast hwariom sinom (*i rimslut*) . . . thz the skullo swinin nidha *Al* 5501. — *abs.* swa badh hertogh erik then mille *RK* 1: 3605. han loot . . . byggia . . . eth fagert hwss ok en godhan stadh alla leedh swa giort som han badh *ib* 513. — *uppmana*, *ägga*, *fresta*. baþ (*temptavt*) mik tel fulan last *Bu* 136. 4) *bedja*, *bjuda*, *inbjuda*. atilius konung haffuer bidit mik venligha til sik *Di* 238. 5) *säga*, *yttra*. badh (*mælti*) them haffua jägit alle mannelighästh *Di* 230. — (*bidhia för bidha Su* 448. *bidhiä för bidha KL* 131. *bidhiandum för bidhandum MI* 2: 124.) — *refl. bidhias*, *utbedja sig*. vj bidioms hielp *MD* 313. — *bidhias for*, *eg. bedja för sig; bedja om förlåtelse*. magh han sik sydhen vrsaka eller bidhias före *Gers Frest* 33. tok at bidias före *Ansg* 183. — *Jfr af-, for-, til-, um-bidhia samt obidhin.*

bidhiare, *m. bedjare*. godher bidhiare skal hawa godhan syniara *GO* 734. *LfK* 110.

bipil (*bedhil*), *m. [Isl. bidill] L.* 1) *den som beder ifrikt. procax*, *bidhill GU* 5. 2) *friare*. en aff henna bedblom *Lg* 3: 696.

bidhilse, *f. väntan*. skulu haffwa thwlimodh alt til hans bidhilse (*inspectionem, trol. af öfversättaren läst exspectationem*) *Ber* 9.

bifalla, *v. [Jfr Mnt. bivallen] komma under förhandling? upptaga till behandling?* ath sachen bliffwe bifallet i room *HSH* 20: 211 (1507).

bifot, *m.?* [*Mnt. bifot*] *artemisia vulgaris Lin.?* tag malyrt bifoth rutam pyper komen *LB* 7: 23.

bifridher, *m. [Mnt. bivrede] — bifrids bebindning (befredz-), f. afslutande af vapenhvila*. om then befredz bebindning, som . . . biskop birge och flere the godo herra ther i skaane tilbwdit haffwa *BSH* 5: 415 (1510).

bigiva, *se begiva*.

bihalda, *se behalda*.

bik (*bäk RK* 3: 3828. *big LB* 7: 195), *n. [Isl. bik. Fsax. pik. Lat. pix] beck. MB* 1: 168, 277. *Va* 38. *Bir* 1: 179. blifwa the ther faste af thy bikeno ok limeno som foghlarin hawir ther til reet *ib* 51. thz bikit älla tiäran mz hulko noa ark war smordh ok tiäradh *ib* 178. *ib* 4: (*Avt*) 181. *RK* 3: 3828.

bika (*-ar, -adher*), *v. [Isl. bika] becka, bestryka med beck, fästa med beck*. wara thina hand at hon ey bikas *GO* 576. inbära . . . annur thu (*näml. skrin*) . . . wtan bikat *Bil* 612. bundhne ällar bikadhe widh taket *Lg* 3: 179.

bikaþer, *adj. L.*

bikar (*bekar. beker TS* 23. *bäker ib. begär. böger LB* 7: 320), *m. [Isl. bikarr. Mnt. beker. Ital. bicchiere. Mlat. bicarium] bāgare*. takir thu widh bikar tha takir thu widh gäldh *GO* 626. bollin oc bekarin *RK* 1: (*Albr*) s. 208 (*kan föras till bikare*). i bikar oc gryte *ib* 207. mz horn eller bikare *SGGK*

107 (*kan föras till bikare*). een begär öll *SO* 152. *TS* 22, 23. *LB* 7: 320.

bikara, *n. = bikar*. sät ey fult bikara *GO* 624.

bikare (*bekare: -a SO* 81; *TS* 22. **bykare: -a SO** 28. **bökare SGG** 130. **bigare: -a SO** 8. **beghare ib** 70, 71. **begare SEG** 122, 123; **-ara ib** 112. **bāgare SO** 8. **byghare: -a ib** 28), *m. = bikar*. i bikara oc gryte *RK* 1: (*Albr*) s. 210. huilkin som sin bykara bryther *SO* 28. *ib* 8, 70, 71, 86. *SEG* 122, 123. *TS* 22. drikker tu walmagho frö miölk fastande som en lithen bikara *LB* 3: 54. — (?) bör allermannenom ok gärdha flolke alla helgona minne lysa ok holla mz ffärska begara ok ffärsth öl *SEG* 112. senda honom heem i kanna ööl och färska bekara *TS* 23. tolf färska bekara *ib* 25. *ib* 26. giffue ena thwnna ööl ok xii bekara til neste kompanis drick *SO* 81. for en öre begara *ib* 80. *Jfr minnis-, silf-bikare. — bikaramästare (bykara-. becara-. bicarmäster), m. tillverkare af bāgare*. nicholaus bicarmäster *SD* 2: 504 (1307). prope curiam nicholai bykaramestare *ib* 5: 126 (1342). ärlikwm manne hanisse bykara mästara *ib NS* 1: 56 (1401). hinrik becamästara ärfue *SJ* 57 (1430).

bikia, *f. — bikiuhvälper, m. L.*

bikosta, *se bekosta*.

bila, *f. Jfr ordhe-, timber-bila*.

bilder (*-ar*), *m. [Isl. bildr] L. spetsigt och skärande redskap (af järn); bill, plogbill*. lät göra fiughurtan bilda glödh heta *KL* 53. — *ss tillnamn*. gudh-laws dictus bilder *SD* 4: 569 (1337). — *Jfr arþer-, is-, plogh-, var-bilder*.

bildkippi, *m. L.*

billa, *f. Jfr eterbilla*.

biltogha (*byltogha*), *adj. biltog, landsflyktig*. hwat manne som byltoghä varpyr i swerike *SD* 5: 637 (1347). warþer oc nokor nästä ipär a bergheno biltoghä *ib*. the äru vtan sak wtdrifwin af sinne barnfödh oc wtlagdh swa som the varin biltogha *Bo* 19. vtläghe man älla biltogha kombir atir til sit eghit fädhirnis land *Bir* 2: 43. them alla byltoga lagde *RK* 1: (*sfgn*) s. 182. somlika mz allo giordhe biltogha oc dreff aff landit *Su* 66 (*biltogha kan i de båda sista ex. föras till biltogher*). — **biltogha domber**, *m. dom till landsflykt*. biltogha dombir ok vtläghe gaffs mot honum *Bir* 3: 429. — **biltogha mal** (*biltogho-*), *n. mål som rör landsflykt el. fredlöshet, brott som medför fredlöshet*. tweggia öresland jordh . . . som laurens honom pantsetthe för eth biltoghamaal *SD* 6: 75 (1349, *gammal afskr.*). *ib NS* 2: 55 (1408). them (*godsen*) förbröt mädh nokrom rättom brutom äntighi biltogho malom äller androm märkelikom brutom *BSH* 2: 103 (1399). *FH* 3: 42 (1444).

biltogher (*biltuger*), *adj. L. = biltogha*. then som fridlös och biltuger är giord i danmark eller i norige *GS* 49 (1442). then som biltoger warder i swerige, fredlös i danmark, och vthlagder i norge *BtRK* 123 (1436). at han skulle biltoghir dömas *Bir* 2: 334. giorde hanum biltog *Di* 3. *ib* 35, 56. *Jfr fulbiltogher*.

biläte (*billäte Bir* 3: 288. *bilate Bil* 739; *KL* 99 (*på två ställen*). *bilätte Bu* 19; *-eno ib* 207. *biladä Va* 21. *biladä ib. byläte Bil* 463. *beläte SD*

5: 563 (1346); *MP* 1: 205; *Al* 2381, 9809, 9829; *Su* 192 o. s. v. **beeläthe** *RK* 3: 3952. **belätte** *SD* 5: 564 (1346). **belate**. **bäläte**. **belät** *Al* 2374, 2383; *n.* [*Fsax.* *biliði*. *Mnt.* *belde*, *bilde*. *Jfr* **läte**] **beläte**, *bild.* varrä fru beläte *SD* 5: 563 (1346), 564. *Bu* 19. bera vars herra belate om pascha nat *SO* 187. bera wars herra vpstandelse belate om pas[cha] nath eller gangdaga *ib* 196. belätin af gulle gutin *Bil* 534. fana j hwilke mins pinadha likama beläte wari maalat annau wäghin oc annan wäghin minna modhers bäläte *Bir* 4: 17. knäfalla for korsum ok bilatum *Bil* 736. *Bu* 101, 188, 189, 207. *Bil* 444, 463, 739. *Bir* 1: 111. *KL* 38, 39, 99. *Al* 2374, 2381, 2383, 9809, 9829. *RK* 3: 3952. är tekn älla biläte *Bir* 1: 146. siälana som fadhörin skapadhe äptir sino biläte *Bo* 187. skapadhe han eptir sins liknilsa beläte *MP* 1: 205. — *Jfr* **afgupa-**, **snio-**, **vax-biläte**.

binda (bynda binna *Di* 15. *pres.* -er. *impf.* **bant.** *pl.* **bundo.** *impf.* *konj.* **bunde.** **bunno** *Di* 135. *part. pret.* **bundin.** **bunnen** *Di* 147. *ack. m. pl.* **bundna.** **bunnä** *KL* 147. *imperat.* **bint**), *v.* [*Isl.* *binda*] *L.* 1) **binda**, *fästa med band.* binda hanom händar ok fötar vif cors trä *Bu* 140. *ib* 15. *Bil* 104. *Al* 3215. tak stalskifwo oc bint til thit hiärta *Bir* 2: 5. *Al* 3214, 9096. at thu . . . bwnde haareth mz snöreth kringh om en spik *MB* 2: 121. ther bither biörn som bundhin är *GO* 1072. binda hiälm, *fastgöra en hjälm (med band el. remmar) vid rustningen.* the . . . bundo thera hielma *RK* 1: 895. hafdho bundna hiälma *Bir* 3: 402. han bant thera hiälma *ib* 403. *ib* 51. *Iv* 3381. *Di* 18, 192, 247. — **binda**, *fjättra.* han . . . bantin fast . . . ok sende honom bwndan (*för bwndan el. bwndin*) tha til pirrum *MD (S)* 264. han är sa stark athan bunno oss well alla saman *Di* 135. lät binda tomam vm händar *Bu* 187. bunden handom ok fotom *ib* 133. bundom (*för bundnom el. bunden*) handom ok fotom *MP* 1: 276. som þe varin iarnom bundne *Bu* 57. öpte sik wara bundin af ypolito hårdum bandum *Bil* 423. bunden mz þrem iarnom *Bu* 175. sagþe þera guþ vara sua bunden mz elde at han gitar eigh draghit andan *ib* 204. — **binda**, *lägga band.* bint vm hans hals mz þino bälte *Bu* 492. *Bo* 200. bundo for hans öghon *ST* 228. 2) **förbinda** (*sär*). lätin nu cuma sara läkjarana ok binda saren *Bu* 501. *MP* 1: 270. *Iv* 3596, 5348. *Di* 168, 195, 197, 254, 261, 275. 3) **binda**, *sammanbinda.* binda tizslana j kårua *MP* 1: 77. 4) **binda**, *sticka, knyta.* bunden sközel *SD* 4: 711 (1340?). binda nät *Ans* 245. 5) **binda**, *stanna, stoppa, förstoppa.* binder blodrona ther qwinor haffua *LB* 7: 139. *ib* 2: 35. thz bindhir mäst manz liif *ib* 1: 96. then maath som . . . binder liiffuit *ib* 7: 80. binder löst liif *ib* 5: 80. bintz quidin *ib* 3: 21. lösir hon bundhin quidh *ib* 129. *ib* 2: 38, 52. at menniskian bindz och häfftas i liiffwena *ib* 7: 78. ath hon varder ecke bunden i liiffwith *ib* 79. *ib* 80. 6) **knyta**, *ingå, afsluta.* at perrä handa samband är bundin *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). till thäs ok (*för at*) . . . sätt (*för sätter; näml.* äru) bundne *ib* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). binda twädräktz bandh *PM* 25. binda baand moth stridz laghen *ib*. han bant samsät mz mik *Bir* 3: 462. mz thik wil iak binda säät *MB* 1: 168. medh huem

tu byndr tin hemelika winskap *KS* 22 (54, 24). *ib* 37 (97, 40), 62 (155, 68). *MP* 2: 15. *MB* 2: 251. *ST* 422, 456, 458, 517. the bundo swa throhit kompaniskap mellan siin *ib* 451. bindha frijdh mz ryssana *BtRK* 347 (1490, *orig.*). *FM* 12 (1501). fridhen mz them bindha *MB* 2: 239. *ib* 242, 314, 323. *RK* 2: s. 371, 3: 2453. *Lg* 3: 346. 7) **förbinda sig till, ådraga, åsamka (skuld).** ware allom gällom frij oc qwitta som bwndan äre sidan fornempda jeppa drakä oc fornempda hustrv marget sammen giffit ware *DD* 1: 79 (1431). 8) **öfvertyga, öfverbevisa.** binda os ängin skäl at himbla ganger wardher längre *MB* 1: 67. 9) **binda, göra till fänge el. träl, tvinga.** bant os mz bruti sino vndi diäuulen *Bu* 206. bundin vnder edhen (*bunden vid eden*) *MB* 1: 205. binda the . . . til (*utsätta de för*) meere siälä waadha *VKR* 45. — **förbinda, förpligta, bestämma.** byndom wi þen lifnäpin . . . til ennä mässu at syungä *SD* 5: 565 (1346). þer byndom wi þem til *ib* 566 (1346). faper ok moþer bundo hana . . . tel guz þianist *Bu* 5. thz the äru bundne til j reghlonne *Bir* 2: 180. — **förmå.** binda thöm til fridh oc sämio som han wredha giort hawir *Bir* 3: 52. — **påtvunga, pålägga.** them är ängin bindoghe bundin *MB* 1: 85. 10) **afslägsna, afhålla.** binder watn aff öghom *LB* 3: 45. — **binda sik,** 1) **förbinda sig, förena sig.** binda sik i samsät oc obeskedhelichin winskap medh werlzlichom meniskiom *VKR* 20. — **sluta sig (till).** än thu bindher thik til christum (*Christo adhæseris*) *Ber* 45. bant sik hetelica til mik (*se ad me ferventius applicuit*) *Bir* 3: 33. 2) **förbinda sig, förpligta sig (till), utfästa.** bundo sik til renlek *KL* 328. hwar sum sik bindir thär til at han wil pröua vp a nokon thässa sak *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). byndom wi oss baþen oc hwart varra särdelis oc vara ärwingyā til at fulcomā skulä oc tilläggia swa mykit goþz som þer til rækker *SD* 5: 564 (1346). byndom vi oss. vara ärwingyā oc executores at sändä til þessä stapa . . . et buþ *ib* 566 (1346). *ib* 568. binder iak mik ok mina arfua honom swa got godz i gen faa *ib* *NS* 1: 31 (1401). han bant sik sialuan vndi suärþ än han gate eigh um giort georgium *Bu* 494. alle lanz hārra bundo sik vndi þerra lypno *ib* 507. *MB* 1: 136. bant sik wndi rätta thro *Bil* 694. bant sik vnde alt thz han honom bödh *ib* 786. bant sik wndi at warda cristin *ib* 605. *ib* 868. 3) **afhålla sig.** bundho sik siälffua fra werldz lustä *Pa* 40. — **refl. bindas,** 1) **förenas (med).** ath thin siäl vtan athskilnyng bindis til hans *VKR* 67. *Ber* 83. 2) **förbindas, förpligtas.** vndir thöm (o: laghin) bindas mz edhe alle the ther riddara göras *Bir* 4: 137. *ib* 151. — **binda af, lösa, taga af sig.** the bundo siin vapn aff *Iv* 5300. bant aff sin hiälm *Di* 285. — **binda i gen, knyta till.** bintz säcken vel igen *LB* 7: 318. — **binda sik inne, ingå förbund.** han haffuer bundhit sigh jnne med the liiffender *HSH* 22: 23 (1496, *gammal afskr.*). — **binda saman, binda samman.** bundus hel saman handin ok armbrin *Bil* 255. *Jfr* **samanbinda.** — **binda sik saman, förbinda sig, förena sig.** at binda sik saman j ogudhlichom wiuskap *VKR* 19. — **binda sik til, förbinda sig.** bindom wi os til . . . swa godha iordh föreläggia *SD NS* 1: 34 (1401). *Jfr* **tilbinda.** — **binda up, binda upp.** binda up hiälm, = binda

hiälm. bundo op sina hielma *Di* 15. *Jfr up binda.*
— **binda up a**, *binda på.* binda hiälm up a, = binda hiälm. bindha sina hiälma oppa *Di* 248. *ib* 266.
— **binda vidher**, *öfverbevisa.* binde then aftäkt giordhis till han widhir mz twem mannom *TB* 78. *Jfr viþer binda.* — *Jfr ater-, bak-, be-, for-, in-, innan-, kringom-, lagh-, nödh-, sam-, undir-binda, samt barn-, barna-, fridh-, gatu-, in-, na-, när-, o-, pa-, tä-bundin.* — (bindher för biudher *Su* 30, *trol. äfven binder för biudher Iv* 1311.)

bindare, *m.* *Jfr tunnobindare.*

bindilse, *n. pl.?* 1) *bindande, bundenhet.* jak see thic hawa beskelikheez galla j hiärtans bindilse (*obligatione*) *KL* 145. 2) *förstopning.* quidzens bindilse *LB* 3: 13. — (?) een naturlik bindilse aff hita i kroppenom *ib* 15. 3) *tyglande, återhåll.* kötsens bindilse *KL* 273. — *Jfr ater-, be-, for-, sam-, saman-bindilse.*

bindning (*bindhning*), *f.* 1) *bindande, band.* hännas häktilse är helsamleken bindhning (*alligatio*) *Su* 15. 2) *förstopning.* fore sins bwkx bindning *LB* 3: 181. — *Jfr be-, for-, sam-, saman-bindning.*

bindoghe (*bindaghe. bindughe*), *m. afhållande, återhåll, återhållsamhet, tyglande.* kiöz bindoghe af hor ok löskaläghe *Bu* 185. *MB* 1: 452. bindoghe påssa hems tel giri ok päniga *Bu* 185. bindoghe ivirvåtes luste (*för lusta*) tel mat ok öl *ib*. om kötzsins bindagha mot owirflödhelikhetz oc ootirhaldz last *Bir* 2: 279. *MP* 1: 193. mz kötzsins bindugha *ib* 2: 145. for kötzsins bindogha ok atir hald *Bir* 1: 358. j renlek oc bindogha *ib* 2: 43. them är ängin bindoghe bundin *MB* 1: 85.

bindrem? (*binth rem*), *f.* *rem hvarmed någon bindes, band, boja?* thet geller eder en binth rem *HSH* 20: 176 (1507).

bindsel (*binzel*), *m.* [*Mnt. bintsel*] *band, rep.* hade en binzel om sin hals *RK* 1: (*sfgn*) s. 183.

binge, *m.* [*Jfr Isl. bingr*] *binge, förvaringsrum för säd el. mjöl. ey komber hwetit j bondans binga (horreum) vtan thz wardher för thryskit ok bart Bil* 426. *Jfr miolbinge.*

binge binga binge, *interj. såsom det synes, utan egentlig betydelse, använd för rimmets skull.* binge binga binge bätra är een fara osth än een gasa winge *GO* 260.

binke, *n. se bynke.*

biogher? *m.?* *Jfr iärnbiogher.*

biorn (*biörn. pl. -ar. -ir: biorne* *MP* 2: 175; *KS* 29 (72, 31); *i sistnämnda skrift sättes dock i ändelser ofta -e för -a*), *m.* [*Isl. björn*] *L. björn. SD* 4: 408 (1335, *enl. aftr. hos Hadorph*). biorn hulkin blindir vardir seande heta mullogh *MP* 1: 71. biorn hulkin . . . giärna ätir honagh *ib* 2: 86. tu grym leiom (*för leion*) som paghar wrþo bliþ ok spak som lamb ok samulund wrþo tue biorna *Bu* 529. swa födher gudh by som biörna *GO* 223. *ib* 1072. *Bil* 443. *KS* 29 (72, 31). *MP* 2: 175. *Lg* 123. *Bir* 2: 210. *MB* 1: 75, 297. *Iv* 248. *Di* 106, 107 o. s. v. änlitith thölkit som biörna skin *Iv* 267. hans föther (o: varo) swa som biörna föter *MB* 2: 352. *Jfr villebiorn.* — **biorna** **hvalper** (*-hvalper*), *m. björnunge.* ilt är rakka

leka mz biorna hwalpe *GO* 1074. — **biorna ister** (*biörna ijster. biörna yster*), *n. björnister.* blanda mz biörna yster *LB* 7: 32. smor ryggen med biörna ijster *ib* 283. — **biorna kiöt** (*biörna köt*), *n. björnkött. LB* 7: 291. — **biornamana** (*biörna-*), *f. en björns beteende?* takir hon til ath rapa och gylpa och fa biörnamanw och tager til ath rämya och rythaa i tarmomen ynnantil *LB* 7: 74.

biornister (*biörn yster* *LB* 7: 32. *biörn iister* *ib* 165), *n. björnister. LB* 7: 32, 165.

biornskin (*biörnskin. byörskin* *Lg* 3: 445), *n.* [*Isl. bjarnskinn*] *björnskin. Iv* 3124, 3162. ofuir halmin (*sänghalmen*) hafwin matto ellir biörnskin *VKR* 10. *Bir* 5: 41. brynian war vnder biorn skinnnet *Di* 109. *ib* 107, 110, 132. *Lg* 3: 445.

biornspiut, *n. L.*

birkarlar (*birkalar. eg. birkkarlar*), *m. pl.* [*bark-karlar hos Peder Dass, Nordlands Trompet. s. 91 (uppl. 1873). Jfr Fdan. biærk, birk. Se Schlyter Ordb. s. 72, Jurid. Afh. 2: s. 90; Hildebrand, Sr. Medeltid 1: s. 310*] *L. handelsmän; birkarlar, köpmän som idkade handel med Lapparne, af hvilka de äfven uppburo skatt. qui . . . birkala fuerint SD* 4: 73 (1328, *nyare afskr.*). skall lappefougten skippa, att allom bircherlom och lappom ske rett *HSH* 29: 27 (1424, *nyare afskr.*). birckerlar af lula och pitta *ib* 29 (1454, *nyare afskr.*). förde lappa höra rätteliga birckerlarnar till *ib*. menigha bircharlar som byggia och boo i . . . lula och pittha *ib* 32 (1498, *nyare afskr.*). *ib* 30 (1489, *nyare afskr.*). *Jfr anf. ställen hos Schlyter och Hildebrand samt Styffe, Skandinavien under Unions-tiden, 2 uppl. s. 318, 320. Jfr ock biärkö.*

birkarlaboar, *m. pl. eg. väl innebyggare i Birkala, en socken i Finland hvilken utan tvifvel fått sitt namn af der bosatta birkarlar; = birkarlar.* inter helsingos . . . et bircharlaboa *SD* 4: 73 (1328, *nyare afskr.*). birkarlaboa ad . . . lappa accedentes *ib*. *Jfr* lappefogeden och flere dandämän aff bärchara j norrebottn pläge ffare ju i jdert landh äpter theress bärning och var naduge herres lappe skat *HSH* 29: 34 (1498).

birkekarter (*byrke-*)? *m.?* *grof och hård björknäfver.* lather ther in komma kol oc byrkekart *BSH* 4: 318 (1502).

birkelöf, *n. björklöf. LB* 7: 158.

birkeris, *n. björkris.* han hafdhe . . . ij andre hand eet birkeriis *Fr* 969.

birna (*berna*), *f.* [*Isl. birna. Jfr äfven Isl. bera*] *björniinna. möta . . . the berno som mist hafwer sina vngha Bil* 861. — *ss tillnamn. nielis birna SD NS* 1: 322 (1404).

bisa (*-ar* *GO* 1017), *löpa, besa.* bätra är konne bisa for brymse än for käp *GO* 666. *ib* 1017.

bisanter? *m.?* [*Isl. bisund. Mnt. bisant. Ital. bisante. Mlat. bisantius, byzantius*] *Bysantinskt mynt, särsk. guldmynt; i allmh. guldmynt.* han sa ok liggia thäre bisant (*Cod. BCDEF bisantha, bisante*) aff gullith skärä margh thusand hundrath pund *Fr* 2141.

bisext, *n.* [*Lat. bisextus el. bisextum*] *skottdag.* hawer kirkian skipath bisextum hwart fiärdha aar thz är et bisext om siw aar *MB* 1: 63. *ib* 64, 65.

bisitiare (*bisittiare* *SO* 5. *bisittare* *BGG* 312; *-omme* *SJ* 126 (1446). *bysitiare: -ara* *SO* 97,

102 o. s. v. **bysitare: -ara** ib 189. **bysittiare: -ara** ib 195. **bysyttiare** SGG 128. **bysyttare** ib 134. **bijsijttare** ib 127. **bysittere** BGG 308), m. [Mnt. bisitter] **bisittare**, den som jämte domaren deltagar i en domstols förhandlingar. loth hans (domarens) bisithiare ellir radhgiware sanctam cristinam j mörkastowona ledha ST 257. — en af dem som jämte äldermannen leda ett gilles eller handtverksskrås angelägenheter. han ... skal syttia bysyttiare eller allerman SGG 128. olderman i sancte knutz gille mädh bisittaromme SJ 126 (1446). samma tijdh schal oldermannen een aff bröddromen til sick nempna som bysitiara wara schal mz hanom som senast walder var til bysitiara huilka mz oldermannenom sittia schulo fore brödraschapit offuer thet aarit SO 107. schal oldermannen haffua ner sich sittande twa bysittiara ib 195. huilken broder til bysitiara kester varder han scal sittia ath mynsta thw aar samfelt ib. ib 5, 68, 70, 97, 102, 104, 105, 107, 159, 187, 189, 193, 195, 200. SGG 127, 134. BGG 308, 312.

biskapilse (-else), n.? *bestånd, uppehälle?* alla stände warur och thet godz som ther nödortfftelika vidbertorffua til thera biscopelse SD 5: 696 (1347, gammal afskr.).

biskoper (byscopor FH 8: 2 (1339). **byscop** RK 3: 219 o. s. v. **bescoper: -ens** BSH 5: 209 (1507). **biskuper. pl. -ar)**, m. [Isl. biskop, biskup. Fraz. biskop. Ags. biscop. Lat. episcopus] L. **biskop.** en goþar biskopar Bu 143. varþ þäs staz biscopor ib 183. huar biscopar scal hua tua präste ok þre diäkna (när sik) þa han prädica ib 397. bicipa skolu kirkio vighia Bil 691. biskopa ok klärka Fl 2073. hawe fiuretighi hästa biscopor SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). insighli . . . bicips brynnylfs af scarum. biscop pätars af västrä aros ib. — **Judisk öfverste-prest.** gik til presta höfdhingian thz är bicipen Bo 177. Bu 5, 14. Bil 82. MB 1: 11. Al 991, 1059, 1089, 1098 o. s. v. ST 4, 517. Bir 4: 139, 152. — *i allmh. innehafvare af hög presterlig värdighet.* ietro madian biskoper MB 1: 326. ib 280. melchissedech som war badhe konungir oc gudz prester oc biskoper ib 181. — **Jfr afgupa-, iupa-, lyþ-, sam-, ärke-biskoper, samt bisp. — biskopa concilium (-consilium),** n. *möte af biskopar.* han hiolt eeth bicipa consilium ecc^oxxx bicipa. Bil 743. — **biskopa gardher (byscopagordher),** m. *biskopsgård.* pa byscopagordhen BSH 5: 440 (1511). **Jfr biskops gardher.** — **biskopa val,** n. *rätt att välja biskop.* giordis the domherra qwaal the matte ey niwta thera bicipa waal RK 2: 543. — **biskops bol,** n. *biskopsgård,* till biskopsgård hörande jord. bicips bolet yreckia MD 494. — **biskops bonadher,** m. *biskopsskrud.* Bil 602. Bir 1: 309. — **biskops bordh,** n. *biskopsbord,* det som är anslaget till bicipens underhåll. som liggir vnder bicipsbordhit i scara SD NS 2: 334 (1411). humblarums ägor köpte han til bicips bordet MD 496. ib 488. BtRK 237 (1465, orig.), 238, 241 (1466, orig.). BSH 4: 228 (1497). — **biskops bot (biskups-),** f. L. — **biskops bälte,** n. *bälte som tillhör en biskops drägt.* hans bicips belte war eth rep Lg 3: 204. — **biskops döme (biskups-),** n. [Isl. bicipsdömi] L. 1) *biskopsämbete.* at taka

bicipsdöme Gr 309. Bir 1: 316. (siunda) are hans bicips dömes Bu 196. 2) *biskopsdöme, bicipsstift.* i lundä bicipsdöme SD 5: 566 (1346). i leons bicips döme Bu 171. Bir 3: 410, 4: 3. VKR 81. — **biskops foghate (-fogothe. -fogte),** m. *fogde i en bicips tjenst.* kom lasse dansson, bicipssfogothen BSH 5: 322 (1508). han greep ther byscops fogten mz tyänare alla RK 3: 1374. — **biskops färþ (biskups-),** f. L. — **biskops gardher (-gorder: -gorden** RK 2: 8676), m. [Isl. bicipsgardr] *bicipsgård.* RK 2: 3959, 8676. **Jfr biskopa gardher. — biskops hatter,** m. *bicipplig hufvudbonad, bicipsmössa.* war bicips hattir (infula) ok allir bicips skrudhir redho Bir 1: 321. ib 362. FH 7: 80 (1509). — **biskops härbärghi,** n. L. — **biskops klädhe,** n. pl. *bicipskläder, bicipskopsdrägt.* kastade bicips klädum Bil 690. Bir 1: 317, 322. — **biskops krona,** f. *bicipplig hufvudbonad.* satte iak bicips krono (coronam episcopalem) vndir fötir Bir 1: 354. — **biskops krykia (-kryckia),** f. = **biskops krökla.** TK 272. — **biskops krökla (-krykla),** f. *bicipskräkla, bicipsstaf.* fik härtog hendrik i sit wald sancti seruacii bicips kryklo Lg 3: 180. ib 177. — **biskops mässa,** f. [Isl. bicipsmessa] *messa som läses af biskop.* sighia sina första bicips mässo KL 119. — **biskops nämnd,** f. L. — **biskops ränta,** f. *bicipsinkomster.* MD 496, 499. — **biskops rätter (biskups-),** m. L. — **biskops sak (biskups-),** f. L. — **biskops saköre,** m. *sakören el. böter som tillfalla bicipen.* bicipz saköre wart thess minne MD 497. — **biskops skiorta,** f. *bicipskåpa.* föris j hörro klädhe for linna bicip (för bicips) skiorttona (pro camisia et linteo episcopali) Bir 1: 321. — **biskops skor,** m. *sko tillhörande bicipsskruden.* hafwi orenan thräk a fotomin for bicips skona Bir 1: 322. — **biskops skrudher,** m. [Isl. bicipsskrud, n.] *bicipsskrud.* hwat tekna bicips skrudhin vtan bicips wald ok wärdhelikhet Bir 1: 315. ib 316, 317, 321, 322, 3: 209. KL 119. ST 517. — **biskops skruver (byscops-),** m. *bicipsmössa.* sätte sin byscops skruff aa altare nidher RK 3: 421. ware bicips skrwer och krikcher FH 7: 79 (1509). — **biskops staver,** m. [Isl. bicipsstaf] *bicipsstaf.* Bil 602. — **bicipsstikt,** f. L. — **biskops stol,** m. [Isl. bicipsstóll] L. 1) *bicipsstol, bicipstron.* iordin lypte sik vp vndi hanum ok giorde hanum sömelikan bicips stol öfrit höghan Bil 589. KL 96. saat matheus a bicips stole (j xxx aar) Bil 228. ib 356. 2) *bicipsstol, bicipsämbete, bicipsinkomster.* hwat skade oc fordarff bicipsstoolen . . . haffwer lidit BSH 5: 45 (1505). at i wilye wethe thenne fatige kyrkies, bicipsstoolens oc mith betzste ib. til sköfling war thet gifwit tha til bicipz stolen och prosten laa MD 496. — **biskops stova (-stuga),** f. L. — **biskops säte,** n. [Isl. bicipssæti] *bicipssäte, bicipsstol.* Ansg 231. thu skalt komma äpther mik j bicips säte oc ämbete Lg 636. — **biskops tiund (-tyend),** f. [Isl. bicipstíund] *bicipstionde, bicipens andel i tionden.* bicips tyenden kringom menige lincköpungs bicipsdöme HSH 20: 33 (1507). — **biskops toller,** m. *afgift som sockenpresterne i Jämtland egde att uppbära af sina församlingsboar, då bicipen kom för*

att visitera. super quadam pensione dicta biskopstol. quam ceteri habitatores iæmpeie curatis suis, dum . . . archiepiscopus vpsalensis . . . visitacionis officium penes ipsos impenderit, exhibere consueuerant ab antiquo SD 5: 527 (1346). a solutione dicte pensionis biskopstol *ib.* super prefatis pensionibus biskopstol et getasmørmala *ib.* — **biskops ping**, *n. L.* — **biskops vald**, *n. biskopsmakt, biskopsmyndighet.* petrus gaff them fult biskops waldh *Bil* 357. *ib.* 899. *Bir* 1: 309, 317. — **biskops ämbite**, *n. biskopsämbete.* äptir biskops ämbitis loflike skipan ok stadhga *Bir* 1: 314. *ib.* 360.

biskopliker (biskoplikin. biskopsligh), *adj.* [*Isl.* biskupligr] *biskoplig.* biskoplikit lifwirne *Bir* 1: 316. allo biscopligx embetes vmsorgh ouergiffno *Lg* 3: 570. aff edhra biskopsligha makth *Gers Frest inl.*

biskriva, *se beskriya.*

bislingarper, *m. L.*

bisman (bysman), *n.* [*Ryska* bezmen] *L. besman.* quatuor marchas butiri majoris ponderis oelandiæ hujus, quod dicitur vulgariter bisman SD 1: 592 (1281, *efter aftryck i Acta Litteraria Sveciæ*). orät bisman *PfN* 137. som ij spen ok ij bysman hafua *LfK* 223. — **bismana mark (besmana-)**, *f. mark, skålpund.* klokka wm thio besmana marker *AS* 157. klokka wm fämtyo hwndrath besmana marker *ib.* — **bismans mark**, *f. L.*

bismare, *m.* [*Isl.* bismari. *Mnt.* besemer, bisemer] *L. besman.* medh orättom spannom ok bismarom *KS* 74 (182, 81). — **bismara mark (besmara-)**, *f. mark, skålpund.* honagh iij besmara marker *LB* 9: 106.

bisp (bysp: byspens BSH 5: 440 (1511). besp: bespens FM 403 (1509); BSH 5: 70 (1505). -ar), *m. = biskoper.* aff erchebispen oc andra bispa mere *RK* 3: 4205. *ib.* 4337, 4361, 5642. *MD* 496. *FM* 179 (1504), 286 (1506) *o. s. v.* *BSH* 5: 70 (1505), 440 (1511). *Jfr ärkebisp.*

bispraka (by-. be-. -adhe), *v.* [*Mnt.* bispraken] *göra insaga mot, klandra, göra anspråk på.* hulkit forscrifna ärfue the förra saalt haffdhe jon rytinge for hundradha marker, som hans bysmarket bysprakadhe ok laghlika til dömpdis for sama köp aff thy han widherboande war *SJ* 43 (1428). bisprakadhe han thät for samma penninga *ib.* 107 (1445). at bespraka the jordena *ib.* 257 (1457).

bisprakning, *f. klander, anspråk.* ouergaff the bisprakning han giort haffdhe upa ena tomt *SJ* 71 (1437).

bisprok (bispork), *n.* [*Mnt.* bisproke] *ordspråk, talesätt; otillbörligt talesätt.* later thess (*för thesse*) store och grofwe edher som i brugha . . . och thesse oskelige klede sedher som nw nylighe ere vptaghin, och the mange bispork som nw mögit bruges *GS* 68 (1491).

bistand (bestand), *n. bistånd.* sadane bestand, oc stora weluillighet, som hans nade haffuer oss oc ridderskapit offte bewist *BSH* 4: 226 (1497). til al kerlig wilie oc bestand *ib.* til beskerm, gode oc bestand *ib.* hwar wij kunne wara eder oc edert orden til bistand *FH* 6: 90 (1496). alzmectig gud . . . giffwe edher ther hielp oc bestand tiil *FM* 562 (1512). ath göra mik hielp och bistandh *BSH* 5: 116 (1506). at

iomfru maria skulle haffwa hiälp oc bestandh aff sinne släkt *Lg* 3: 636. *Jfr bestand.*

bistanda (bestanda. bestoo), *v.* [*Mnt.* bistån] *bistå, hjälpa.* then wnsetningh, som man skal bestoo them med *BSH* 5: 300 (1508). swasom . . . konungen och cronan äro medh bestanden *BtRK* 89 (1435). hwilkin en broder som dör wthan warth brodirskap honum begaue wthu tässo brödirskapina epther vara makt wppa thz at thz bliui bistanande (*kanske dock här att fatta = bestandande, bestående*) *SO* 4. — *part. pret. bistående.* thet i rättenom bestandin (*motv. Nedertyska text har bestendich*) warin *BtRK* 80 (1434). — *Jfr bestanda.*

bistandeliker (bestandeligin), *adj. bistående, hjälpande.* med *dat.* skal . . . hwart rijke thy andro bestandeligit ware *BtRK* 142 (1441).

bistandelikhet (bestondelighet), *f. bistånd, hjälp.* *FH* 7: 100 (1517).

bistandogher (bestandogher. bestandugher. bestandiger. bijståndiger: -ige BSH 5: 50 (1505)), adj. bistående, hjälpande. war mik nw bestandogher ok nadogher *Gers Ars b 4. BSH* 3: 77 (1454), 5: 50 (1505). *SD* 5: 213 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). ware edher fogethe bestandig ath forware . . . edert senge *rwm FM* 562 (1512). skal hwart riket thy andra troligha wara bestanducht oc fullelika behielplighit thz affwäria *BtRK* 144 (1441). skule the . . . honom j engha mattho bestandoghe ware *ib.*

bistandoghet (bijstondighet), *f. bistånd.* gudh alzmectogh vare eders trösth och bijstondighet *HSH* 20: 81 (1507).

bistel? (bidzel), *m.?* [*Mnt.* bistel] *till en dörr hörande dörrposter i förening med utbyggnad?* i bidzlomen voro jernpipor upsatta fran norra trappa ock alt omkringh til den södra *TK* 270.

bit, *n.* [*Isl.* bit] *L. bett.* af eens galins hundz biti *KL* 200. for madhkanna oc orma stiongom oc bitom *Gr* 294. *Bir* 2: 37. *LB* 4: 344, 7: 71. förkommer spolorm i magan och annar swllen bith *ib.* 8: 45. *Jfr diur-, diura-, eter-, hunda-, hunds-, ighul-, loppo-, orm-, orma-, orms-bit.*

bita (pres. biter. impf. bet. beet. bätth Di 257. pl. bitu. impf. konj. bete Di 46. part. pret. bitin), *v.* [*Isl.* bíta] *L.* 1) *bita. egentl. och bildl.* siax galne hunda komo ok bitu ok slitu han tel döpa *Bu* 137. *ib.* 205. bränt barn seer widh eldh ok bitith for hundh *GO* 1078. *ib.* 731. hulkin som bita hans samuit ok gnagha swa som madka *Bir* 1: 69. nar han (o: ondir man) . . . bitz (*äggas*) aff wredhe (*mordetur ira*) *ib.* 3: 97. — *med prep.* um. thunga är ey been tho at hon bither vm been *GO* 680. — *med prep.* mot. synd hulkin som bitir mot samuitino *Bir* 3: 226. — *sammanbita.* gnizladho ok bitu tannom (*stridebant dentibus*) *KL* 143. thu . . . bither thina tändher *LfK* 141. 2) *bita, vara skarp (för smaken).* pipar är biter ok biiter fast *Al* 1479. bitande tingh *LB* 9: 107. 3) *bortfräta?* hon (o: saxifraga) bither (*för bryther?*) sten *LB* 5: 81. 4) *bita, taga i munnen, äta.* haffwa sköt hwaske bitha eller swpa *BSH* 5: 123 (1506). — *afbita, afbeta, beta.* asnane bito gräs (*pascebantur*) *MP* 1: 197. — *abs. beta.* owir ena äng hwar mangra handa fä ok diur gingo ok bitu

KL 24. 5) *bita*, *träffa*, *verka*. þa bet eigh sten alla skoghar huarce hans kiöt ok eigh hans kläpe *Bu* 176. — *med prep.* a (upa). þa beet ängen eldar a þem hans fingre *Bu* 55. *Al* 5483. eyncthe vapen bedh (för bet) aa honum *Di* 225. *ib* 46, 257. — *abs.* þu scalt alla pino fresta tel nokor bitar *Bu* 414. *ST* 256. swa mykith beet awunden *MB* 1: 210. wens banna bither wärst *GO* 730. thera swärdh swa fastlika bitu *Iv* 720. *RK* 1: 316, 3093. *Di* 59, 64, 65, 82, 83, 282. 6) *genom bitande frántaga*. iak skal bita fra thik heluite helgha patriarchas *Bil* 83. — *genom bitande fördrifva*. biiter hwar annar (för annan) aff asit bort *Al* 9689. bita hona fran sik *ST* 277. — *refl.* *bitas*, *bitas*, *bita hvarandra*, *med bitande strida*. the *bitas* inbyrdhis *Su* 422. *ib* 227. nar twa hwnda *bitas* wm eth been *PM* 19. bitz swa wel mz sinne modhir vm eet been swa som mz enom främadha hwnd *ST* 277. — **bita a (-oppa, -pa), = bita 4.** fasholts swerd bet encte pa *Di* 83. *ib* 82. thz beth ey oppa *ib* 282. *ib* 213. — **bita af, bortfräta.** bither aff dödköth *LB* 5: 80. *Jfr* **afbita.** — **bita bort, afbita, genom bitande från-skilja.** the bitu bort näsana aff folkeno *ST* 525. — **bita saman, bita samman, bita i hop.** nar ormin bitir starklica saman tannomen *Bir* 2: 99. *Jfr* **saman bita.** — **bita ut, bortfräta.** hon biter ted onda wtt *LB* 7: 295. — *Jfr* **bakbita, samt diur-, eter-, orm-bitin.**

bitare, m. *Jfr* **bak-, gräs-bitare.**

bitekn (bytekn), n. [*Mnt.* biteken] tecken, märke. äru tässe scripter twa ludande aff ens sinne hwar thera skurin vt aff andra widh thetta bytekn hel maria ful medh nadh *SJ* 206 (1451), 207 (1451).

biter (bitter, beter), adj. [*Isl.* bitr] *bitande, skarp, bitter. eg. och bildl.* pipar är biter ok biiter fast *Al* 1479. mirra thz är eeth beyst oc bitirt thing, thz teknadhe then beska oc bitra dödhin *ST* 209. är gudhi thäkkare söt hiarta oc fult mz gudhlikom älskogha än bitirt oc vredzfuld *MB* 1: 471. beskare plagha oc bitrare hiärtans värkir var honom aff gudz fadhors vanhedhir *Bo* 24. for bitthir hoffwz werk *Iv* XCII. bitther sorg *RK* 1: (till. t. *L RK*) s. 252. mz bitre värlzlica thinga vmsorgh *KL* 331. thin betra dödh *Gers Ars* b 4. for thin . . . bitherra dödh *MD* 48.

biterlika (beterlika *Lg* 3: 704. **bitherliga** *MB* 2: 72), *adv.* *bitterligen.* göra storan grat owir han swa bitirlica som enga son *Bo* 210. bitirlika grata *ST* 464. *ib* 378. *MB* 2: 72. *Lg* 3: 704.

biterliker (beterliker), adj. [*Isl.* bitrigr] *bitande, skarp, bitter. bildl.* vm nakar stunge han mz hwasse ok bitirlike (*mordaci*) autilse *Bir* 1: 64. ey är dözsins bitärlica besklikhet lät *Bo* 108. swa stoor ok biterlik vars herra ihesu pina *ib* 183. *ib* 185, 201. *ST* 35, 99, 151, 164, 181, 185, 293, 318. thiit hofwod ok haar for besklikhet ok beterlika krono äres *Bir* 4: 149.

biterlikhet (bitherlighet *Gers Ars* a 4. **beterlighet** *ib* c 5), *f.* *bitterhet.* wärksins storlek ok bitirlikhet *Bir* 1: 58. *Bo* 188, 226. *Gers Ars* a 4, c 5.

biti (bethe: -a *MB* 2: 210; **-an** *Lg* 3: 303), *m.* [*Isl.* biti] 1) *bit*, det som på en gång tages i munnen el. *af bites, munsbit, beta.* biti biwdher ä annan in

(*segma comessatum reliquo parat oris hyatum*) *GO* 872. widh fyrste bitha han beith ther a *MD* 8. at iak ey giti swlghit thenna bitan *ST* 76. stak een bita j sin mun *ib.* *LfK* 215. *Lg* 3: 303. äät brödhit oc wät thina betha j ätikio *MB* 2: 210. *Jfr* **brödh-, bröds-bit.** 2) *bete, huggtand, framskjutande tand.* the (*djuren*) haua horn ok hwassa klor ok bite (*för bita*) ok hwassa tändär *KS* 4 (7, 4).

bitidha (bittidha *MB* 2: 229. **bittida** *ib* 212. **betidha** *LB* 1: 96; *ST* 149; *RK* 2: 3938, 4339, 4402, 4935. **betidha** *ib* 2726. **betida** *ib* 4313; *Di* 138, 179. **betidhe** *RK* 2: 3575, 8066. **betide** *ib* 5249, 5653. **bittijden** *HSH* 20: 196 (1507). **betiden** *BSH* 4: 314 (1502). *På de ställen, hvarest ordet förekommer i vers, hvilat accenten på andra stafvelsen*), *adv.* [*Mnt.* bi tiden] *L.* 1) *i tid, i rättan tid.* ther dödde iij [3] j then tide ty the wildo sik ey giffua betide *RK* 2: 5653. *ib* 3938, 4339, 4402, 4935. *Di* 138, 179. 2) *tidigt, bittida.* hon (*älfven*) frys aller saa betidhe *RK* 2: 8066. läth iak tik bithida wighias til prest *Lg* 675. *ib* 814. — *särsk. tidigt på dagen.* bitidha ällar ganzska arla ather til honom komma *Lg* 3: 436. vm morghonen war han betidha redho *ST* 149. thu wordher bidha til j morgen betidha *RK* 2: 2726. *ib* 3575, 4313, 5249. *MB* 2: 15, 18, 19, 21, 86, 212, 229. bittijden paa dagen vedh sex och siw *HSH* 196 (1507). betidha äta om quäldin *LB* 1: 96. 3) *under tiden?* swa han wedh hwar han retther siig epter betiden for en klädet bort köpes *BSH* 4: 314 (1502).

bitul, adj. *bitande.* bitul matker *LB* 2: 89.

bitza (bidzse), v. *skära för, lägga för (vid måltid).* lot bidzse oc credensze for hanum *Di* 7.

bitzare, m. [*Fdan.* bitsere] *eg. förskärare; hof-tjenare som passar upp vid konungens bord.* bödh han vij synom bitzarom som dagliga thiänto före hans bordhe *MB* 2: 180. *Jfr* *Molbeck, Dansk Glossarium* 1: s. 80 f. — **bitzara kniver, m.** [*Fdan.* bitsere-kniv] *förskärarkniv.* thz war hans ämbete at göma konungxens bitzsara knifwä *Di* 44.

biupa (byda (i rimslut) *RK* 2: 7673. **pres. biuper.** **blydher** *VKR* 62. **budher** *MB* 1: 416. **biwipär** *SD* 5: 636 (1347). *refl.* **bywss** *Lg* 3: 141. *impf.* **böp.** **böt** *Bu* 8, 14, 19, 21. **bodh** *Bir* 4: (Dikt) 245. 2 pers. **bözst** *Bo* 185. **bödht** *MP* 2: 59. **böt** *Bu* 18. *pl.* **bupu.** **bodho (i rimslut)** *Iv* 591. **bywdo** *MB* 2: 139. *impf.* *konj.* **budhi** *Bo* 59; *refl.* **budhis** *Bir* 8: 127. *part. pret.* **bupin.** **bodhin: opbodhin** *SD NS* 2: 37 (1408); **vpbodhit** *ib* 200 (1409); **opbodet** *SJ* 387 (1472); **heembodhit** *ib.* **byudhin** *Bir* 5: 111), *v.* [*Isl.* bjóða] *L.* 1) *framräcka, hålla fram, framvisa.* bödh hanne sina hand at kyssa *KL* 355. engen tor biuda sin skioll mote them *Di* 159. 2) *söka tillskynda.* opta faar han fal som adhrom biwdher fal *GO* 161. at hans män budho honum sliken last *Al* 1540. engen torde hanum kamp biuda (*inlåta sig i el. försöka strid med honom*) *Di* 159. *RK* 1: (sfgn) s. 184; *med afs. på de båda sista ex. jfr* 4 och 6. 3) *bjuda till, försöka.* the budho flere stadz a landet gaa *RK* 2: 9085. *ib* 8988. 4) *bjuda, erbjuda.* alle honum sina thiänist bodho *Iv* 591. tik bywss wärdhinna hedher *Lg* 3: 141. hafde budhit fult wärdh

fore vingardhin *Bir* 2: 85. biuda flända fridh *Bil* 233. hulken . . . godz jac förre hafuer budhit minom nästa frändom äpter thy lagh tilsighia, oc the ey til sik lösa älla köpa wildo *SD NS* 1: 172 (1402). **5)** *bjuda, inbjuda*. *RK* 1: 89. — *med dat.* byuper flerom *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). han bödh henne til sit bordh *Bil* 212. *Bo* 240. *VKR* 41. *MB* 1: 417. huilkin som skomakara swenom byudher thil gästh *SO* 28. — *med ack.* biudher nakara beruktath quinna til gästh *SO* 28. — *pass.* var en dagh budhin til gäst *Bo* 73. **6)** *utmana. med dat.* enghen bödh honom j örlegh oc ey han heller nagrom androm *PK* 242. böd hanum strax till kamp *Di* 113. *ib* 148. **7)** *lata förstå, lata veta, förkunna.* þu . . . som mik böt ok buþape daghleka gläþi *Bu* 18. þar til war bref biuthä at wir ärum aff lande farnir *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). een herra ma wäl siälfwer biwdha sin wilia ower siin hion *MB* 1: 96. han böd oc them j danmarch saa huru the swenske hade kest hanom tha *RK* 2: 7562. — *med prep.* til. bödh waar herra til israels folk mz moysen nw wil iak koma til thik i myklo sky *MB* 1: 328. *SD NS* 1: 348 (1404). **8)** *bjuda, tillönska, uttala önskan om.* bödh honom godhan dagh *ST* 376. han bödh hanne swa godha nat *Al* 249. *Fl* 1231. *RK* 3: (*sista forts.*) 4434. *Lg* 3: 336. **9)** *bjuda, befalla. med personens dat.* andreas böþ diäflenom ii guz namn *Bu* 136. manar jach ider oc beswer ider oc biwder jder vnder högste oc mäktogaste gudz lidilse ock hans helga makt oc nampn *LB* 7: 40. bödh han them (*befalde dem att gå*) til hedith land *RK* 1: 95. — *med sakens ack.* biwde (*påbjude, sammankalle*) stempna *SGGK* 107. — *med dat. och ack.* göra thz som han them budhi *Bo* 59. tz biwder jach tiik vider jomfru marie nampn *LB* 7: 22. — *med dat. och inf. med eller utan at.* böþ hanom . . . sit napn ok sina syslo sighia *Bu* 8. *ib* 14 o. s. v. thz som gudh budhi honum at sighia *MB* 1: 413. — *med ack. och inf.* bödh klädha mannin sin klärk *Bil* 633. *ib* 236. — *pass.* böz han ginstan läggias i myrkostofuo *KL* 371. *ST* 103. vm han budhis aff formanenom som han skulle lydha at äta for lydhno skuld *Bir* 3: 127. — *med inf. (utan utsatt person).* a mot þe hælgho script som biuþar at gialda þät guþi louas *Bu* 5. domaren böt vägha gärniggana goþa ok illa *ib* 21. — *pass.* hwilkin stadge . . . byudhin är at hallas *Bir* 5: 111. — *med dat. och sats inledd af at.* bywdo them at the skullo iomfrwnar tagha mz fridh sik til hustrwr *MB* 2: 139. — *med sats inledd af at (utan utsatt person).* böþ biscopen at alla iuffru som upfödes ii guz mönstar ok tel aldar varo komna skuldo hem fara ok mannom fästas *Bu* 5. — *abs.* som moysi lagh buþu *Bu* 8. thw bödht oc sua är giort *MP* 2: 59. jak . . . giordhe alt thz thu bözst *Bo* 185. — *herska öfver. med dat.* thz veet väl gudh alla världine bödh (*i rimslut; impf. för pres.*) *lv* 4285. rikom biwda *MD (S)* 231. — *med prep. i vir.* bödh ofwer folkith mz waldoghe hand *Ber* 127. — **biupa sik, 1)** *framträda.* biudhe sikh ey i wärt companij eller vppenbara dryck vthan blifue hemma *TS* 21. *ib* 27. bödh sik (*aflägsnade sig*) nokor fra them här *RK* 1: 3206. **2)** *försöka att nå, sträffa.* til hwilka nadh ey ämwäl änglana . . . kwnno sik biwdha (*aspirare*) *Su*

274. **3)** *söka inträde.* biuder sick sydhan i ämbetet *SO* 147. *ib* 156. — *söka komma in, söka intränga.* biudhe the segh framdeles hiit i landeth *FH* 7: 81 (1509). **4)** *erbjuda sig.* nar han bodh sik (*se exhibuit*) redhoben at te . . . fadhirsins oc sonsins oc sin vilia *Bir* 4: (*Dikt*) 245. biudher iak mik ij eenwighe ga *Fl* 1780. andreas böþ sik tel anzsuaara (*erbjöd sig att svara*) for suenen *Bu* 136. *Fr* 649. *ST* 67. budho sik til lowan at the willo ängin lot taka hin wägh iordan *MB* 1: 422. hwar som sik biwiþar (*erbjuder sig till arbete?*) *SD* 5: 636 (1347). þe buþu sik . . . undi dom *Bu* 170. at thu . . . biudir thik mz mik wndi äwinnelikan häluitis eld *Bil* 603. **5)** *utfästa sig, lofva.* byudhom wy oss alle . . . at rätte äfter righesens rät *FM* 38 (1413). biuder jak mic ther til thennä gozzen op ad fyllä jnnan dagh oc aar *ib* 40 (1420). — *refl. biupas, 1)* *framträda, begifva sig fram.* budhus honum til fot *lv* 4684. **2)** *erbjuda sig.* som förre böds at binda hans saar *Di* 197. at hans tienista hion byudz hanom til tienist *SO* 118. — **biudha a, påbjuda.** lot han biudha en ledhung a *Al* 3922. *Jfr a biupa.* — **biudha af, afvisa.** fwlt är at göra samsät mz kroppenom sinom hulka man förre bödh af i enuigheno *Bo* 137. — **biudha fram, räcka fram.** bödh fram them sina flasko *KL* 46. *Jfr fram biudha.* — **biupa sik fram, framträda.** iusticia . . . böþ sik fram *Bu* 21. *MD* 126. — **biudha hem, hembjuda, erbjuda till inlösen.** han hafde hanom . . . budhit . . . fornempdan gardh heem *SJ* 66 (1437). *Jfr hembjudha.* — **biudha in, erbjuda till inträde, söka inträde för.** gik strax bort i eet clostir oc bödh barnin al thry ther in *Lg* 3: 24. — **biudha sik in, söka inträde.** at han bödh sik tröstelica in ij ämbetit *Bo* 99. *EG* 68. — **biudha pa, påbjuda.** *FH* 6: 90 (1496). *Jfr pabiudha.* — **biudha til, 1)** *försöka, passa.* hwar the budhu han (*stenen*) til, war han antiggia offlangir ellir offstuntir *ST* 418. — *företaga.* iag böd till bade bränna och skinna *RK* 3: (*sista forts.*) 5590. **2)** *tillbjuda, föreslå.* budo strax marsken til at han til them koma wil *RK* 2: 3352. **3)** *lata förstå, gifva tillkänna, underrätta.* bödh drötning margreta sa till at han mz henne folk strida vill *RK* 1: (*afgn*) s. 191. *ib* s. 186, 2: 4886, 5382, 7693. *BSH* 4: 10 (1471), 128 (1488), 195 (1495), 261 (1501), 316 (1502), 317. biwdhä mich till eder nadis gode raadher om *HSH* 20: 94 (1507). biwde mig til ther om *FM* 146 (1503). **4)** *bjuda, ålägga.* biuder them freedh till effter lagen *SO* 303. — *Jfr til biudha.* — **biudha sik til, 1)** *bjuda sig till, försöka.* bödh han sik til at löpa til hanne *Ansg* 177. tha bödh han sik til oc vilde gerna hafwa gangit ther in *Pa* 20. **2)** *erbjuda sig.* swa som thu siälfwer bödh thik til *Al* 5343. — **biudha up, uppbjuda, erbjuda.** hwar som ey orkar skipan sinne biwte (*för biudhe*) opp a thinge eno oc andro *TB* 74. — *uppbjuda, hembjuda till inlösen.* jak . . . haffuar till kiöps vppebwdet mynom rätta nestha frendar szom mik aff rättha bwrde vpp at biwde all myn grwnd gotz oc eghiar *SD* 4: 585 (*öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*). bidher jach thik . . . thet tw biudh op thetta for:da godzsit a nästa thingxdagh *SD NS* 2: 302 (1410). — *Jfr upbiudha.*

— **biudha ut**, 1) *erbjuda*. kunugen böp ut gul ok self *Bu* 490. *Bir* 2: 259. *MB* 1: 302. *Lg* 3: 646. 2) *uppbåda*. biwdher wt alt sit herskap *MB* 1: 315. *Di* 20. — *Jfr utbiudha*. — *Jfr ater-, for-, fore-, ivir-, um-, unt-, uppe-, van-biupa samt gäst-, o-, öl-buþin*.

biudhare, *m.* den som *bjuder el. befaller*. kärlexsens bywdhare *Su* 99. *ib* 325. the kalladho ihesum biudara *MP* 1: 287. gaff folkeno vitnara ok höfðinga ok biudhara *ib*. *ib* 2: 162.

biudhilse, *n.* *inbjudning*. *Gr* 272.

biug (biugh), *n.* [*Isl. bygg*] *L. bjugg, korn*. xvj thyne biugh *SD NS* 1: 593 (1406). thz (*brödet*) war aff biwgh giorth *MB* 2: 90. *LB* 1: 96, 97, 3: 168. *Bir* 4: 63. *Di* 287, 289.

biugbrödh (biogh-), *n.* [*Isl. byggbraud*] *L. bjuggbröd*. thw äther bywgbrödh ok driker vatn *Di* 286. *LB* 1: 96, 7: 32. — *bjuggbröd, bjuggbrödsaka*. jak beddis biugbrödh. hunda födho *Bil* 103. fäm biogh bröd *MP* 1: 96. *ib* 97.

biugkly (biwg kly), *n.* *bjuggkli*. *PM* LI.

biuglever, *m.* [*Isl. byggheifr*] *bjuggbröd*. hafwa en biugleff *Bil* 103. giordhe kors a biuglefue *ib*.

biugmiöl (biogmiöl) *LB* 7: 233, 255), *n.* [*Isl. byggmjöl*] *bjuggmjöl*. *LB* 1: 97, 3: 169, 172, 5: 77, 7: 233, 236 o. s. v.

biug reþer, *adj. L.*

biug skäppa (biog-), *f. L.*

biugsudh (byög-, biugsodh) *LB* 7: 137), *n.* *bjuggsoppa*, dekokt på *bjugg*. *LB* 7: 137. fenicols roth sudhin j byugsudhn (*för byugsudh*) *ib* 3: 119. blandher man hans oos mz byögswdh *ib* 2: 33.

biugvatn (bywgh-), *n.* *bjuggvatten*, dekokt på *bjugg*. i bywgh vatn *LB* 7: 29.

biugha? (*impf. bögh. part. pret. bughin*), *v.* *böja*. aff räzl ok kärleek han sik bögh *Al* 578. *Jfr nidher-, undir-biugha*.

biughhätta, *f.* *mössa af böjd el. krökt form? ss tillnamn*. nielis biwghätta *SJ* 98 (1440).

biur (-ar), *m.* [*Isl. bjórr*] *L. bäfver*. biwra hade huggit en stok och en biwr laa vpwndher stokken *PK* 245. — *ss tillnamn*. iohannis dicti biurss *SD* 5: 44 (1341, *gammal afskr.*). — *Jfr bäver*.

biälke (bialke: -en) *Bu* 417), *m.* [*Isl. bjalki*] *bjälke*. en biälke uar of skambar *Bu* 416. *ib* 417. *Bil* 254. loth han thetta sköna träth nidhir hugga til een bielka *ST* 298. *Jfr träbiälke*.

biälla (biella), *f.* [*Isl. bjalla*] *bjällra, klocka*. theknadhe hanum mz biello (*tinnabulum*) *Bil* 694. skaldrande biälla (*cymbalum*) *MP* 2: 129.

biärgh? *f.?* *Jfr benbiärgh*.

biärgh (bärgh. bergh. berggh) *Fr* 2934. *pl. -ar i ortnamn*), *n.* och *m.?* (*pl. i ortnamn*) [*Isl. bjarg, berg*] *L.* 1) *berg*. reþ . . . tel et bärgh *Bu* 156. vndi eno bärgh *ib* 169. mällan fyra biärgh *Bil* 303. brast eth biärgh . . . ok gik wällande eldir j biärgheno *ib* 429. vidhir bärghit findir thu dalin *Bo* 10. badhe bergh ok dall *Fr* 1522. al landin sunnan biärgh (*söder om Alperna*) *Bil* 756. — *i ortnamn*. bierxhamarh *SD* 2: 13 (1286). curias meas biærgær & sæby *ib* 118 (1291). mansionem biærhær (*för biärghær*) *ib* 1: 665 (1285). in riseberge *ib* 682

(1180-1202). in gilbergh *ib. ecclesie thustaberga ib* 733 (1285-91). 2) *berg ss föremål för bergsbruk, bergslag*. the som fore bergheno sculu standa *PfN* 135. nokor daghleken ärwpys man daghleken til berhsens (*för berghsens*) *SD* 5: 637 (1347). a nokro bergheno. som är iarnbyärgh. silfbyärgh. stalbyärgh *ib. ib* 4: 748 (1340, *nyare afskr.*). aff hulka both . . . halffdelin skal haffwa bärghit *ib. ib* 749. — *Jfr al-*

männings-, borgha-, gra-, iordh-, is-, iärn-, kopar-, lagh-, malm-, mirra-, silf-, stal-, sten-, ärfdha-biärgh. — **biärgha hula (bärgha-)**, *f. bergshåla*. bleff . . . i enne bärgha hulu *KL* 369. lifdho ther lönlika j biärgha hulum *Bil* 433. *Jfr biärghs-, biärgh-hula*. — **biärgha klint-er**, *m. bergsklint*. drogho han vppa en biärgha klint *Bo* 86. *Jfr biärgh-, biärghs-klinter*. — **biärgha lidh (bärgha-)**, *f. bergsslutning*. drogho hona . . . nidhir fore ena bärgha lidh *KL* 342. — **biärgha mästare (bärge-, bärghä-)**, *m. bergmästare*. äf pöm fyoghertan skulu twe väliäs bärghämästärä *SD* 5: 638 (1347). bärghemestaren oc alla bärghxmän *DD* 1: 102 (1449). — **biärgha skrubba (bärgha skrubba. biärgha skrybba)**, *f. bergsskrefva*. flym thy wt i biärgha skrybbor *Gr* 307. bodhe ther j ene bärgha skrubbo *ST* 101. *Jfr biärghs-, biärgh-skrubba*. — **biärgha stigher (berga stigher)**, *m. bergsstig*. ouer berga stigh er en liten stwnd *RK* 1: 3010. — **biärghs arvope (bärs ärwode)**, *n. bergshantering, bergsbruk*. idkar bärs ärwode *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*). brwke bärs arbothe (*för arvothe*) *DD* 1: 214 (1510? *eft. aftr. hos Langebek*). — **biärghs bygning (bergx-)**, *f. bergsbruk*. at han äy idhe bergx bygning *PfN* 135. — **biärghs foghate (bergs fogde. bergx foget)** *BSH* 5: 15 (1504). *bergxfogit: -fogitten ib* 513 (1512, *nyare afskr.*), *m. bergsfogde*. hannis brendekättil bergs fogde på kopparbergit och hans jenisson bergmästare thersammastädes *DD* 1: 85 (1439, *nyare afskr.*). hans jappsson bergxfogde wppa copparbergh *ib* 145 (1491). *ib* 145 (1491, *eft. aftr. hos Langebek*), 146. *BSH* 5: 15 (1504), 513 (1512, *nyare afskr.*). — **biärghs frälse (bärghs-)**, *n. skattefrihet som tillkommer idkare af bergsbruk*. som bärghs räth oc bärghs frelse nytia wilia paa koperbärghit *DD* 1: 94 (1442). *ib* 102 (1449). — **biärghs hal (bärghx-)**, *f. berghäll, klippa*. j bärghskrubbor oc j bärghxhallom *MB* 2: 343. *ib* 85. *Jfr biärghhal*. — **biärghs hul (bärghx-)**, *n. bergshåla*. för mwnnen ällir jngangen j bärghxhulen *MB* 2: 29. *Jfr biärghhul*. — **biärghs hula (bärghx-hula. bärghx hola)**, *f. bergshåla*. aff ethams bärghx-hola *MB* 2: 118. j the bärghx hwlonne *ib* 138. kommom wi til enna härlika bärghx holo *Lg* 3: 463. gik til tässa bärghxhuluna *ib* 470. *Jfr biärgh-, biärgha-hula*. — **biärghs höghdh (bärghx högdh)**, *f. bergshöjd*. mällan bärghx högdhenar *MB* 2: 155. — **biärghs klakker (bärghx-)**, *m. bergstopp*. oppa högxsta bärghx klacken *MB* 2: 97, 120. — **biärghs klakke (bärghx-)**, *m. = biärghs klakker*. sik vpresandis til bärghx klakkan *MB* 2: 41. — **biärghs klinter (bärghx-)**, *m. bergsklint, klippa*. för alla bärghx klinta *Su* 78. *ib* 132, 167. *Jfr biärgh-, biärgha-klinter*. — **biärghs klippa (bärghx-)**, *f. klippa*. widh högha bärghx

klippona MB 2: 88. *ib* 139. *Jfr* biärghklippa. — **biärgs kula** (bärgx-), *f.* bergskula. sik döliandis j bärghxkwlomen MB 2: 29. *Jfr* biärghkula. — **biärgs lagh** (bergx- bäs-), *n. pl.* 1) lag som afser bergväsendet, för bergsmän särskildt gällande lag. epter ty bäs lagh ut giffwa [o: utvisa] SD 4: 748 (1340, *nyare afskr.*). böte . . . epter bäs lagum *ib*. 2) bergslag. som offuan al bergxlagen sydwana är BSH 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). — **biärgs man** (bärgs- bergs- bäs- RK 3: (sista forts.) 5729; SD 4: 748 (1340, *nyare afskr.*), 749. bäs- *ib* NS 1: 152 (1402)), *m.* bergsman. *IFN* 135, 136, 138, 139, 140. SD 4: 748 (1340, *nyare afskr.*), 749. *ib* NS 1: 152 (1402). bergxmän oc bönder RK 2: 8558. the herra oc bärghsmän *ib* 3: (sista forts.) 5653. *ib* 5691, 5704, 5720, 5729, 5732, 5739, 5806, 5813. köpstadmän, bergzmän oc almoige BTRK 268 (1471). — **biärghsmanna thing** (bergxmanna-), *n.* bergsmannating, ting som hålles med bergsmännen. badhe vppa bonda thing ok bergxmanna thing SD NS 2: 406 (1411). — **biärgs mästare** (berghs-), *m.* = biärgha mästare. giuum vi varom foghätä oc berghsmästärom fullä makt at rättä iuir pöm SD 5: 639 (1347). — **biärgs rätter** (bärgs- bäs-), *m.* för bergsmän särskildt gällande rätt. är thet ok sa ath bäsrmän bryta sina i mellan mothe bäs reth, böte tha then som brythir epter bäs lagum SD 4: 748 (1340, *nyare afskr.*). som bärgh räth oc bärghs frelse nytia wilia DD 1: 94 (1442). *ib* 102 (1449). — (?) then tyngdh willom wi ath hallas skal i allom bäs retthom SD 4: 748 (1340, *nyare afskr.*) — **biärghs skrubba** (bärgx-), *f.* bergsskrefva. i skyulom oc bärghx skrubdom Su 143. *ib* 200. MB 2: 283, 296. *Jfr* biärgh-, biärgha-skrubba.

biärgha (biarga. bärgha. bergha. bária. -ar, -ape, -aper. *impf. pl.* borghom Al 1369. *part. pret.* burghin Bil 456. borghin *ib* 359; -ith Al 5204; borget BSH 5: 113 (1506)), *v.* [Isl. bjarga] L. *eg. bringa i säkerhet.* 1) berga (*sädh*), inberga. at bergha clostersins sädh Lg 3: 257. bária höö ok korn i hus BSH 4: 229 (1497). här är ekki borget *ib* 5: 113 (1506). the biärgha ey i ladhew Ber 131. 2) gömma, berga (*om solen*). tha solen var bärghat MB 2: 30. SO 360. 3) berga, frälsa, rädda. med dat. ey hafde hon mz swa litlom mat som hon tok bärghat sino liue KL 335. wi ärom fa som lifweno borghom Al 1369. — med ack. näplika berghadhe han sit liiff Al 4544. ST 461. Lg 3: 513. hwad ther aff (*af skeppet*) bergat warth FM 355 (1507). säl ok borghin wardher (thin) bonde for thina böner Bil 359. tha wardher thin siäl burghin *ib* 456. — **biärgha sik**, 1) skydda sig, berga sig. fore them sik ängin borghith gat Al 5204. fore kyld iak mik ey bergha kan *ib* 5670. 2) hjälpa sig, berga sig, uppehålla lifvet, uppehålla sig, lefva. huru mundo the sik bärgha i swa langan tima Bo 14. *ib* 52. swa mykit, som the mogha bärgha sik meth SD NS 2: 325 (1410, *samt. afskr.*). han bärghadhe sik som fatike diekna plägha mz script ST 291. the haffde ey mykit berga mz (*för berga sik mz*) RK 2: 6227. berga sik aff kronuna rentha *ib* 132. SD NS 2: 350 (1411, *gammal afskr.*). SO 156 3)

hafva härberge. at pelegrima som thiit komo matto sigh ther bärgha innan Lg 3: 511. — *refl.* biärghas, 1) gömma sig, bergas, gå ned (*om solen*). fra py solen gik vp ok tel päs hon bärghapes Bu 178. solen biargadhis om middaghen MP 1: 47. *ib* 11. *ib* 2: 175. Bo 220. Bir 1: 244. MB 2: 28, 116, 263. aff solina opgang ok thit som hon bärghas Bir 2: 242. MB 2: 3. solin biärghis ey wm thin harm Ber 109. 2) arbete. biärghas alle tha wardher bodh godh GO 700. — *Jfr* in-, mat-biärgha, oburgh-in samt solbiärghat.

biärghan (bärghan), *f.* bergning, uppehålle. nu hafwir iak arm qwinna enkte til bärghan ST 267. Su 165, 245. kroppsens bärghan LfK 84. *ib* 97. *Jfr* lifs-, sol-biärghan.

biärghhal (bärghal), *f.* häll. lagdho the vppa them största bärghaller MB 2: 30. *Jfr* biärghs hal.

biärghhuggare (berhoggäre), *m.* [*Jfr* Nht. berghauer] bergsarbetare, grufarbetare. SD 5: 638 (1347).

biärghhul (bärghol), *n.* bergshåla. bodhe j eth bärghol MB 2: 118. *Jfr* biärghs hul.

biärghhula (bierghula. berghula. bärghula. bärghola Lg 3: 474), *f.* bergshåla. benedictus saat höght j enne bierghulu Bil 694. gömde han sik j biergh hulom *ib* 713. gömdho sik i enne bärghwlu Lg 436. gingo in j berghuluna ST 102. vth aff bärghulonne MB 2: 29. *ib* 118. Lg 3: 463, 464, 471, 472, 473, 474, 475. *Jfr* biärgha-, biärghs-hula.

biärghklinter (bärgh klinter), *m.* bergsklint. oppa en höxta bärgh klinth Su 75. *Jfr* biärgha-, biärghs-klinter.

biärghklippa (bärgh klippa), *f.* klippa. til bärgh klippona MB 2: 91. *ib* 92. Lg 3: 387. *Jfr* biärghs klippa.

biärghkula (bärghkwla. bärghkwla), *f.* bergskula. vpläten mwnnen aat bärghkwlonne MB 2: 29. kastas j bärghkwlonna *ib* 30. Lg 441. *Jfr* biärghs kula.

biärghkulle (berghkulle), *m.* bergskulle, bergshöjd. standa öwerst a berghkullanom (*in vertice collis*) MB 1: 325.

biärghmästare (bergh-), *m.* = biärghamästare. ffor:da berghmestara . . . at hindra DD 1: 102 (1449).

biärghning (berghningh Bir 5: 136. bergning BSH 2: 115 (1400). bärning VKR 42; ST 292; SO 50; MD (S) 213. bärningh Bir 5: 120; Ansg 213. bering SD NS 1: 550 (1406); Bir 1: 144; ST 31, 433, 509; Lg 3: 10, 375; RK 2: 7111, 3: (sista forts.) 4283; BSH 5: 148 (1507). bärnigh Lg 436, 3: 302, 317, 412, 726. bärning BSH 5: 380 (1510). bering RK 2: 330. beringh BSH 5: 156 (1507)), *f.* [Fdan. biærging, biæring] L. 1) gömmande, bergande. *Jfr* solbiärghning. 2) bergning, underhåll, uppehålle, försörjning. fortagha os wara bärning ok rettoghet SO 50. hvar köpmän epter thera bering fara RK 2: 330. thera bergning her faa at köpa BSH 2: 115 (1400). skipi abbatissan them wte j gaardhenom swa thera bärning oc widhirthorfft at ey thränge til at göra noghra wtspisning VKR 42. Bir 5: 120, 136. swa mykyt han ate oc drukke til lifsins bering ST 433. *ib* 31, 292, 509. Bir 1: 144. Ansg 213. Lg 436, 3: 10, 302, 317, 375, 412, 726. SD NS 1: 550 (1406). BSH 5: 148 (1507),

156 (1507), 380 (1510). *GS* 40. *MD* (S) 213. *RK* 2: 7111, 3: (sista forts.) 4283.

blärghskora (-skura), *f.* [*Isl.* bjargskora] *bergs-klyfta*. innan blärghskoronna *Bil* 52. vnde blärgh skuronne *Bo* 86.

blärghskriva (bärgh-), *f.* *bergsskrefva*, *klippa*. lönande sik vndi the bärgh skrifwne (*sub rupe*) *Bo* 86.

blärghskrubba (bärghskrubba. berghskrybba), *f.* *bergsskrefva*. flym thy wt j berghskrybbur *Gr* 401. giorde (*för gömde*) sik j bärghskrubbor (*speluncis*) *MB* 2: 343. *Jfr* blärgha-, blärghs-skrubba.

blärghskruva? (bärgh-), *f.* = **blärghskriva?** the som byggia sik hws a höghom bärghskrufwom (*rupibus*) *Su* 386. ligh i höghom blärghskrufwm (*excelsos montes*) *ib* 405.

blärghskugge (bärgh-), *m.* *skugga som faller från ett berg*. thu see bärgh skwggana *MB* 2: 100.

blärkö, *f.* *Björkö i Mälaren, utan tvifvel identiskt med birca hos Adam af Bremen; synes hafva haft äfven den allmänne betydelsen af (på en ö belägen) marknads- el. handelsplats; jfr bjarkey i norra Hålogaland samt berkö i Finska viken. Se Schlyter, Ordbok s. 72, Jurid. Afh. 2: s. 201 f.; Tamm, Slaviska lånord från nordiska språk s. 4; samt Fritzer, Ordbog s. 144. Jfr birkarlar. — blärköa lagh (börkö lag. börkelag), *n.* *stadslag*. then äldzta lagen som somme kalla nu börkelagen *BSH* 5: 228 (1507, *nyare afskr.*). effter börkö lagen *ib*. — **blärköa rätt** (*byärke-. byrke-*), *m.* [*Jfr Isl.* bjarkey-jarrétr] *L. stadslag*. tres fabricas lapideas scitas ad pontem borealem stokholmis et vnam curiam sitam in vico sutorum ibidem . . . secundum ius dictum wlgariter byrkeræth . . . archiepiscopo et capitulo assignauit *SD* 4: 572 (1337). ipsis (o: villanis junæcopensibus) . . . concedimus . . . quatenus statutis ac iuribus dictis byærkerætt pari modo per omnia, prout per villanos nostros stocholmenses obseruari noscuntur, decetero libere vti debeant *ib* 6: 136 (1349).*

blärter (bärter), *adj.* [*Isl.* bjartr] *lysande, bjärt, grann, fin*. enghin frw är swa bært *GA* 212.

bla (blaa. pl. blaar: lyyn blaar *Su* 46. *blaa?*), *f.* *stupa, blår, blånor*. brustu hanum iärn af benum som bla for lugha *Bil* 256. rotinä suép väl mz bla *Hästläk. i AS* 137. bla oc noppor *PM* 6. stek thz mz wathom bla (*för blaam?*) i eldmyriona *LB* 3: 199. *Jfr* blan, samt hampo-, lin-bla.

blap (blat *SJ* 361 (1469)), *n.* [*Isl.* blað] 1) *blad (på växt)*. thätta blomstrit hafðhe fäm blad *Bir* 1: 175. *ib* 176. *Jfr* eke-, eternätlo-, gro-, grodda-, gul-, haghthorn-, kal-, klover-, laktuka-, laverbär-, lillo-, läke-, läkis-, mal-yrta-, nätlo-, petersillio-, rosa-, rosen-, rosmarin-, ruto-, sio-, skräppo-, valmogha-, vighra-, väghbredho-, äspe-bladh. 2) *blad (i bok)*. j the bokini äru siw bökir ok huar bokin hawir thry blad *Bir* 3: 98. *ib* 1: 338. *VKR* 55, 56. *SJ* 361 (1469). *Jfr* boka blad. 3) *svärds klinga*. *Di* 76. — *Jfr* fot-, fota-bladh.

blagarn, *n.* *blångarn, blaggarn*. een lismare hawer silke thungo ok blagarns bak loth *GO* 970.

blak (black), *n.?* [*Mnt.* block] *black, fotblack (för fångar)? fängelse?* seer tw black, thär skal tw haffua mongen fänens naath *FM* 361 (1508). *Jfr* blokker.

bla kal, *m.* *blåkål*. lagen aff . . . bla kaal *LB* 7: 349. j [1] hand bla kaal *ib* 2: 71.

blakker, *adj.* [*Isl.* blakkr] *svartaktig, mörk*. thu skalt swä drikka blakko (*det grumliga, bottenatsen*) som bruno (*fex remanens detur dum cerevisia minuetur*) *GO* 330. — *black (om hästars färg)*. equum blaccan *SD* 3: 579 (1323). gifuer iak . . . min blakka sömara *ib* *NS* 1: 514 (1405). gifuer iak . . . min gra häst oc een blakkan *ib. ib* 2: 306 (1410).

blakkotter (blakkat *Di* 134), *adj.* *black (om hästars färg)*. häst blakkotther *MB* 2: 342. *Di* 134. *RK* 3: (sista forts.) 6122. *Jfr* rödhblakkotter.

blaman (blo- *Bir* 3: 219), *m.* [*Isl.* blámaðr] *menniska med svart hudfärg, neger, Etiop, Mor.* swartare än een blaman *lv* 253. oroadho blamän egipto land mz örlögh *MB* 1: 279. kom een stoor här mz blamannom aff ethiopia in j egiptum *ST* 327. iorþapes . . . en blaman (*Ethiops*) *Bu* 515. blamans (*Mauri*) ben impapes i sama stapen *ib. MB* 1: 224. *KL* 146. *Lg* 3: 455. tepes þöm en leþar i blamans like (*ostendit iis Ethiopem*) suartare än cul ok hafþe horn i äne *Bu* 208. *Bil* 695. *Su* 225. syntis een blaman (*Ethiops; d. v. s. djäfeul*) rädhelikin j aasyn oc athäfw *Bir* 2: 11. syntis vara . . . suasom suartir blaman (*Ethiops niger*) *ib* 92. *ib* 8: 190, 219. — **blamanna barn**, *n.* *barn med negerfärg*. hon födde blamanna barn *MB* 1: 223. — **blamanna land**, *n.* *Etiopien*. valloghir kammanär drotninginna af blamanna lande (*reginæ Ethiopum*) *KL* 145. matheus kom til blamanna land *Bil* 225. *ib* 233. the som bo . . . i all siria, caldea, india, oc i blamannaland, oc i tartara land *MB* 1: 3. *ib* 159, 207. — **blamanna släkt**, *f.* *Etiopisk släkt*. fore hans husfrv skuld som han haffdhe takith aff blamanna släkt *MB* 1: 399.

blami, *m.* *L.*

blan (pl. -ar *Su* 46), *f.* = **bla**. weffyes blan oc hamp wmkriugh *PM* 7. *Su* 46.

blana (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* blána] *blåna, blifva blå (om hudens färg särsk. efter slag)*. blandar mans hand äller fother *LB* 7: 3. kinnin blana *KL* 346. hans fägherste likame thrutmadhe ok blana *Su* 451. *Bir* 3: 289. *VNB* 23. swartir ok blana *MP* 1: 11. anlitet war bliknath oc blana *Lg* 3: 93.

blanaþer (blonadher. pl. -ar *Su* 196; *Bir* 4: 340. *-ir*), *m.* *blånad*. györ þöm bloþwite äller blanaþ *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). thz menlösa kötit . . . opfyllis mz blanaþ *Bo* 193. blane lagdhis owir blanaþ (*livor super livorem*) *ib*. synis blanaþ ella bloduite *MEG* (*red. B*) 61. *EG* 65. mz ihesu christi blanaþ oc saröka *MP* 1: 203. skodhins . . . ihesu christi blanaþ oc pinor *Bir* 3: 381. *ib* 281, 4: 340. *Su* 136, 196. för i [1] blonad som han slog sigwrd *BtFH* 1: 130 (1506). *Jfr* blane.

bland, *n.* [*Isl.* bland] *L.* 1) *blandning*. *MB* 1: 72. mz sith etherfulla bland *Lg* 3: 274. 2) *beblandelse, samlag*. hon hafþe bland mz mandrapara *Bu* 135. vtan sinna natura bland ok spiäl *ib* 11. en

nygipt kona wilde ey wara wthan sins bonda bland *Bil* 480. *ib* 244. *MB* 1: 111, 391, 398, 407. **3) gemenskap, sällskap.** wara ibland och samwaru flera manna *KS* 4 (8, 5). wara medh flerom i bland ok samuaru *ib* 5 (9, 5). munkka komo ibland mäs pöm som grouo *Bu* 51. — i bland mäs, *till samman med, i bland.* pät (*hufvudet*) var kastat diupt i en dal ibland mz flerom dräpna manna hofpöm *Bu* 129. vildo ey scrifua ciriacci nampn mz androm pawm i bland *Bil* 683. tha funnus j blandh mz andhrum siw män kristne j stadhenum *ib* 433. *MB* 1: 187. siälffuer war han ther mz i bland *RK* 1: 3465. *ib* 3168, 4443. — **Jfr eter-, sam-, til-bland.** — **i bland (i blant. i blan** *Di* 146) *L.* **A) nyttjadt ss prep.** **1) i bland, bland. med gen.** j bland thäs folkx som thu skal tha til koma skal thu änga nadher eller ro bidha *MB* 1: 430. i bland alla thera nadha oc godhgerninga *ib* 461. i bland hälgha manna oc ängla *ib* 440. i thera thinga bland som gudh siälwer skapadhe *ib*. — *med dat.* var ther j bland flerom en välborin vnger man *Bil* 124. kastadho hwart ben fran andru j bland androm benum *ib* 210. ibland winom ok kunnughom mannom *KS* 45 (114, 48). *ib* 45 (115, 48), 49 (126, 53). *Bo* 85. *MB* 2: 295. *Su* 67. *Lg* 3: 565. — *med ack.* vmganga i bland sina frändir *Bo* 28. han syntis i bland män swa som ängil *KL* 195. en var ther j bland flere *Bil* 54. som faar ij blant vargha *ib* 546. sagdhe iomfrw marie i bland annor thing *Bo* 7. *KS* 44 (113, 48), 45 (114, 48). *KL* 106, 125, 172, 303. *Bil* 227, 742. *Bo* 10, 81. *Lg* 39, 70. *Di* 146. **2) under (om tid; oriktig öfversättning af Lat. inter).** *med ack.* j bland thenna mina sörghelika talan fällir jak taara *Su* 247. *ib* 417. **3) i.** tala sannind j bland konunga ok höfdhinga asyn *Bir* 3: 376. **B) nyttjadt ss adv. till hoga.** fore tio twsand man them forslo badhe hoffmen ok bönder i bland *RK* 1: 2362. — **Jfr pär i bland.** — **innan bland, nyttjadt ss prep. = i bland 1.** *med gen.* höxster innan bland manna *Bil* 382. *MB* 1: (Cod. B) 488. — *med ack.* skippto the theras fädherne jnnan blandh cristet fatikt folk *Lg* 436. war innan blandh them (*ack. el. dat.*) som letto *Bil* 245. jnnan bland (*inter*) all tingh som jak giort haffwir, tha haffwir jak enkte giort til swa stora wärdoghet swasom människiona *Bir* 4: 6.

bland (blan), prep. L. = i bland 1. med dat. ther waro diwr them ormom bland *Al* 9587. — *med ack.* bland the riddara the fingo ther *Fl* 29. *Al* 7302. *RK* 2: 5221. mængide thz blan miöl *Di* 48. — **bland mällom (-mällan), prep. mellan.** the sagdho alle bland mällan sik *Al* 10468.

blanda (blonda. blenda *MD* 172 i (*i rimslut*). **-ar, -adhe, -adher), v.** [*Isl. blanda*] *L.* **1) blanda.** tag rwta . . . och blanda wid swrt wiin *LB* 7: 12. blanda watn mz wini *Bil* 379. blandath ok temprat mz märke *LB* 5: 80. var thässin glädhin blandadh mz gratenom *Bo* 165. *KS* 24 (59, 26). mynthä och äthikia blondath *LB* 8: 51. j skulden idhart wiin enkte blanda *ST* 154. han vilde til saman at blenda (*förena, näml. gedom och mandom*) *MD* 172 i. **2) tillblanda, bereda genom blandning.** bränt vin älla bränt vatn hulkit som görs ok blandas aff vine *Bir* 3: 418. thz (*smörjelsen*) skal göras oc blandas aff

slemlikom oc illa luktande yrthom *LfK* 85. **3) uppblanda, orena, besmitta.** är allir blandadhir mz kättri *Bir* 1: 401. thetta riket är blandat mz mangom syndom *ib* 2: 328. blandadhos mz ondsko ok omilhet *ib* 3: 187. iak blandas (*störes?*) ok dröuis af mangra handa vmskiptelikom ok onyttelikom thankom *ib* 1: 363. **4) tillställa, åstadkomma.** han blandar her mygith wnth *FM* 548 (1512). the som blanda oc börja osämyo j blandh hären *PM* 30. — **blanda sik, 1) blanda sig, befatta sig.** at the ey blanden sik j onyttelike talan *Bir* 5: 82. **2) hafva samlag.** blandadhe sik ey mz andre qvinno *Bir* 3: 68. *ST* 509. *MB* 1: 112. — *refl. blandas, hafva samlag, para sig.* vildey blandas mz sinne forstinne *RK* 1: (*sgn*) s. 178. *MP* 1: 40. *Bir* 3: 68. *KS* 33 (86, 36). thu skal ey läta eenskyns fä blandas widh annath köns fä *MB* 1: 365. — **blanda saman, blanda samman, röra hop.** blanda thz saman som gröth *LB* 7: 3. — **sammanblanda.** mangra handa flätio blanda saman ok mængia *Bo* 133. **Jfr samanblanda.** — *refl. blandas saman, hafva samlag med hvarandra, para sig.* al renfärdogh diur ok fughla . . . blandas ey saman vtan the wilia ok mägha fostr affa ok födha *KS* 33 (86, 36). — **blanda til, blanda till, tillblanda, tillsätta.** blanda tiil swcker *LB* 7: 221. **Jfr tilblanda.** — **Jfr be-, eter-, for-, in-, mällom-, sam-blanda samt bleko-, blodh-, eter-, galla-, hunagh-, iordh-, lyghu-, o-, rödh-, sand-, syro-, vatn-blandadher.**

blanda (blända), f. [*Isl. blanda*] *blandning, blandad massa.* blasa the bländona in i hans näsa *Gr* 277. hadhe smaketh the beske blande *MD* 39.

blandan, f. [*Isl. blandan*] **1) = bland 1.** kasta en sten i the samma blandan *LB* 3: 33. **2) = bland 2.** reen . . . aff qwinno blandan *Al* 7538. — **Jfr eter-, saman-blandan.**

blandare, m. **1) tillblandare, den som tillblandar.** *Bir* 3: 418. **Jfr eter-, yrta-blandare.** **2) tillställare, anstiftare.** osämyos blandara *PM* 30.

blandilse, n. pl.? *blandning, blandande.* är omykin blandilse aff blodh ok köld saman *LB* 5: 293. **Jfr samblandilse.**

blandkorn, m. *blandkorn, blandsäd.* thu skal ey saa blandkorn i thin aker *MB* 1: 365.

blandning (blandhning *LfK* 85. **bländnyng. blendnyng. blanding), f.** *blandning.* läggis j posan tre fingers tiokth aff the blendnyngenne *PM* 7. wpfylles mz the förscriffo bländnyngenne *ib. ib* 6, 8. *LfK* 85. j skulden idhart wiin enkte blanda, aff ondo blanding kombir alregh goth *ST* 154. **Jfr be-blandning.**

blane, m. *blånad.* *Bo* 193. **Jfr blanaper.**

blanker (n. blankt. blängt *RK* 1: 2659), *adj.* [*Mnt. blank*] **1) hvit.** wiin bade röth ok blankt *RK* 1: 1413. nu forganger henna blanka kin *Fr* 1212. **2) blank, glänsande.** hon var sua blank af sik som en skinande speghil *Pa* 19. *RK* 3: 3303. the drogho tha fram alla blanka som een iiss *ib* 1073. *ib* 1520, 2143, 2232, 3579, 3851. margt eth harnisk blängt *RK* 1: 2659. *Al* 620, 1772, 3329. *Di* 76, 148, 192, 208.

blanqweth, n.? [*Jfr Franska blaquette*] *PM* XLVIII.

blar (blaar. bla. blo. ack. sing. m. blan. blaen.

dat. sing. m. blam MB 1: 195. *dat. pl. blaam* Bil 628), *adj.* [Isl. blár] *L. blā.* vnam tunicam blaas genzt SD 3: 707 (1326). bloth blomsther LB 2: 54. bloth agrimonium ib 55: hafwa . . . blan mantol ther war swa som bla skär hymil j lytenom Bir 1: 95. i räghnboghanom mz hans twem litom som öwermeer är bla oc nidhre rödher MB 1: 195. — *svartblā,* *svart, mörk.* mörker blaa MD 169. i skulin ey taka laxatiuam mananom fullom älla a bla nädhomen LB 3: 115. mardi folk badhe ilt oc starkt thz war badhe blaas oc swart Al 8848. gaff ther til v peningha blaa (kopparpennningar) MD 434. — *i sht om den färg som huden får i följd af slag.* pin bla siþa Bu 73. Bil 628. synes blod blaas ok riffuit kläde MEG 56. slog hans lanbo blo och blodwge FM 555 (1512). som nokon sin brodher . . . slar blaas äller blodhughan SO 25. bloduger eller blaas RK 1: 469. SO 69, 79. — *Jfr genst-, himil-blar.*

blaränder, *adj.* [Isl. blárendr] *blárandig.* II manu-
tergia bona blarænd SD 2: 596 (1310).

blasa (Gr 277; -es PM XLVI; *annars blása, blesa.* *pres.* bläs Bil 360; KS 84 (206, 92); Fl 626; GO 95; MB 1: (Cod. B) 559. *bläser* Bir 2: 172, 318; Lg 3: 399. *bläsir* GO 53; Bir 3: 74; MD 391. *bläsar* Bir 3: 131. *bläse* GO 604. *blässe* Bir 3: 238. *refl. blases* PM XLVI. *impf. bläste el. bleste.* *part. pret. bläster: vpblästher* MB 2: 312; *wpbläst* Bir 4: 72; *wmkringbläst* Ber 111; *vtbläst* Bir 2: 207), *v.* [Isl. blása] *L.* 1) *blása* (om vinden). mäh bläsande vinde Bu 13. nu bläs bör fra lande Fl 626. them bleste bör RK 1: 125. wäderith bleste ib 1499. tha kom en storm ok bleste swa at the matto näpplika landit faa RK 1: 1500. Al 5623. KS 84 (206, 92). Bir 2: 172, 3: 131, 177. Lg 3: 399. RK 3: 3559. — *opersonl.* vm thet bläs mot thöm KS 84 (206, 92). thz fröss bleste och snöde sara RK 2: 4268. sidhan blestet ther lika fra ib 2256. 2) *bortblása, kullblása.* starke stormen bläste öffra delen aff hwset Lg 3: 703. 3) *blása, andas.* thän bläs ey wäl at eelde som myöl hawer i munne GO 95. Bir 3: 40. bläste aat them Bo 334. Lg 446. bläste han til thera MP 1: 127. bläste til sinna apostla MP 2: 110. bläsir hon (ormhonan) j hans öron Bir 3: 74. mins guddoms ande är ey bundin vtan bläser hwar han vil ib 2: 318. ib 3: 238. thes hælgha anda sötme bläste af sancti benedicti säk ib 1: 371. — *pusta, flåsa.* han bleste sa fast mädan han soff Di 138. 4) *blása, sätta i rörelse genom bläsande el. genom andedräkten.* man bläsir thz i wädhrith som man enom dara sigher GO 53. wikanus biärgh . . . bläste langan wägh ledhan brandh oppa landit Bil 216. blesande vredhis eld i hoghenom mot them MP 2: 244. 5) *blása, genom bläsbälg framdrifva luft.* blases swa mz twa bälya PM XLVI. blases nädhan före them ib. 6) *blása, genom bläsning (med hjälp af bläsbälg) framdrifva för smältning erforderlig luftström, smälta (malm).* hwilken aff bergxmännomen noghon järn malm finder i noghrum stadh oc bär sigher ther at blasa PfN 138. 7) *blása (på ett musikaliskt instrument).* med dat. bläsa ludhe Bil 612. lwdhrom bläsa MB 1: 388. bläste basunom ST 144. — *med ack.* bläsa baswna MB 1: 372. bläsa . . . ludh Bil 612. hwat man

Ordbok.

thz war hans luder tordä bläsa Di 92. han skulde thz (hornet) bläsa Fl 728. ib 729. — *med prep. i.* dödhren bläse ey i ludh for sik GO 604. bläsa j lwdhrom MB 2: 346. ib 14, 15, 77, 87, 91, 345, 347. Di 92. — *med prep. af.* en wäktar bläsir aff sith horn MD 391. — *abs.* lät bläsa ok öpa at alle män sculu saman coma Bu 495. 8) *ljuda (om musikaliska instrument), bläsas.* första min lwdher bläs MB 1: (Cod. B) 559. tha blästu wars herra baswner ib. ther ringdis klokkom oc bleste i luder MD 37. — **blasa bort,** 1) *intrans. bläsa bort, bortföras genom bläst.* ther bleste tha bort sa mangt et taak RK 2: 7350. 2) *trans. bläsa bort, bortföra genom bläst.* thz (stormvädret) . . . mängen skorsten nider slogh oc blesten bort RK 2: 7348. *Jfr bortblasa.* — **blasa in,** 1) *intrans. bläsa in, genom bläsande införas.* nar iak see vadhelica frestilsa wädhir oc diäfulzlika ilzsko äggilse bläsa in j mannana järta Bir 3: 292. 2) *trans. bläsa in, genom bläsande införas.* ginom ena röö lot han blasa the bländona in i hans näsa Gr 277. *Jfr inblasa.* — **blasa nidher,** 1) *intrans. bläsa ned, nedstötas genom bläst.* östra gafflen j thera kirkia bleste nidher RK 2: 7338. 2) *trans. bläsa ned, nedstötas genom bläst.* wädher kom aff himnum ok bläste nidher thrät Bil 632. *Jfr nidherblasa.* — **blasa sunder,** sönderslita genom bläst. tha blästes masten oc sighlet söndher i mangh stykke Lg 3: 699. — **blasa um kul,** bläsa om kull, genom bläst kullvräka. thz (stormvädret) bläste om kul sa mängen skog RK 2: 7346. — **blasa up,** bläsa upp, genom bläsande öppna. kom wädher aff himnum ok bläste wp läsin ok dörrin Bil 588. *Jfr upblasa.* — **blasa ut,** 1) *bläsa ut, genom bläsande utstötas.* the blästo eld aff mwnnen wt Al 9324. 2) *bläsa ut, släcka.* blästes liwsit wt Lg 3: 245. 3) *utbläsa, uppbläsa, utspänna.* the bläse wt liiffuit LB 3: 59. *Jfr utbläsa.* — *Jfr a-, af-, saman-, til-, umkring-, undir-bläsa, samt eterblasande.*

blasen (blesen), *f. bläsande.* for swsen ok blesen ok hwinan j ören LB 6: 105.

blasare, *m.* [Fnor. bläsari] *bläsare, järnbläsare.* PfN 136. SD 4: 749 (1340, nyare afskr.). *Jfr iärnblasare.*

blasilse (bläsilse), *n. pl.* *Jfr in-, samanblasilse.*

blasippa (blo-), *f. asarum europæum* Lin. wl-gago latine thz hetir assarum a gredzko oc a thisko häsle yrth oc a swensko blosipper LB 3: 196.

blaskurin (blaskorin L.), *adj. L. rå, oberedd* (om djurs hud)? de qualibet timbria pellium variarum vnam pellem blaskurit SD 3: 160 (1314).

blasning (bläsningh), *f. svulst, svullnad.* hon (o: arthimisia) fordriuer . . . bläsningh (tumores) LB 5: 80. anetum dill drukken dogher mot . . . bläsning ib. ib 81. eenebär arla om morgin ätin . . . fordriua bläsningh ib 5: 82. bläsningh oc trutma oc ramblan fordriuer . . . han (o: leuastichum) ib 81.

blaster (Lg 666; -en PM XLVI. *vanl. bläster el. blester*), *m.* [Isl. blástr] 1) (vindens) bläsande, bläst, storm. aktadho ey wädhirsins lätlikhet ok bläst Bir

1: 263. *RK* 1: 3039, 3: 3574. j storom blääste ok räghne *LfK* 241. j siosins blest *Bil* 853. 2) *blåsande, andande, andedrägt.* ensammin bläst in optände ey eldin *Bir* 2: 141. af . . . manzsins bläst *ib* 1: 368. bläst in ingaar oc vt at näsomen *ib* 2: 229. *ib* 3: 427, 441. the män waro aldra wärst mädher thera onda bläst *Al* 5140. — *särsk. om ormars och drakars andedrägt.* en draki som drap dighart folk af stapenom mz sin etarblandaþa bläst *Bu* 490. *ib* 506. *Bir* 3: 74. *MP* 1: 137. *Al* 5046, 5047. flyis hans vmgangilse swa som etirfuldz orms etir oc blästir (*sibilus*) *Bir* 4: 292. 3) *blåsande som åstadkommes genom blåsbälg.* swa ath blasten taker pa järn tenana *PM XLVI. Bir* 2: 15. 4) *ingivelse, inverkan.* opuäkkis han aff modhirna bläst oc radhom *Bir* 3: 77, *ib* 91, 4: 251. mz smeker oc högfärdhenna bläste *LfK* 55. 5) *väder, väderspänning.* fordriffwer ont wäder oc blest i magha *LB* 7: 10. *ib* 8: 45. 6) *svulst, inflammation?* fordruiuer . . . aldra inälua bläst (*non modo parotidas verum quoscunque tumores*) *LB* 5: 81. for bläst (*genom blåst el. drag vållad sjukdom?*) oc böldh i öghon *ib* 77. for köldh och bläst i ögon *ib* 7: 57. 7) *blåsande (på ett musikaliskt instrument).* alt war enskyns bläster til höghtidha oc färdha *MB* 1: 389. *ib* 330. — *Jfr eter-, färdha-, horn-, horna-, höghtidha-, in-, ludher-, ludhra-, samnadh-, sighers-, ut-, vädher-, vädhers-, öghna-blaster.*

blastol, *adj. blåsig.* höstin (*näml. bliffwir*) blastol *LB* 3: 192. somerin (*näml. wardher*) waghhol oc blastol *ib. ib* 193.

blatte tomt? *f.* lot han hanom up ena blatte tomt *SJ* 166 (1448).

blathradher, *m. tråd spunnen af blånor? tråd af blå färg?* een dwg met heden söm oc blatraadh *FM* 76 (1483, *daniserande*). ij [2] bordhankläde met blaatraad *ib.* en dwg met blatrad wtkast *ib.* i [1] handkläde met dragen söm jtem i [1] met blatrad *ib.*

blea (*blee. bleia. blöa; med afs. på dessa tre former se altara blea. blöia*), *f.* [*Isl. blæja*] *L.* 1) *tygstycke, duk.* *Jfr altara blea.* 2) *lakan.* aklädhit war eth grofft klädhe bulster oc blöia war et strangt harklädhe *Lg* 3: 204.

bleka, *f.* [*Isl. bleikja. Fdan. blege. Sv. dial. bleka*] 1) *kalk, krita.* tämprar man thz mz olio af rosär ok bleko *LB* 4: 339. for formykin lösn dwger bleka, om man drycker henne *ib* 7: 66. blandar man bleka mz ätykya oc olio och rwsin *ib. ib* 190. *Jfr rödhbleka.* 2) *blyhvitt?* *PM* 46. — **bleko-blandaper**, *adj. L.*

blekegardher, *m. inhägnad blekplats.* helgandz hws blekegardh *SJ* 236 (1454).

bleker, *adj.* [*Isl. bleikr*] *blek, blekgul, hwtgul.* pallidus, bleker *GU* 1. han tok synas blekir ok maghir *KL* 39. bleka kindir *ib* 294. *GO* 686. *Bir* 1: 31, 2: 134, 164, 3: 134. vardh genast solin blek ok swart *ib* 365. blekir som een aska *ST* 527. bleek footspor som the waro bränd *Lg* 90. marghin lukt brynia bleek wart färgadh mz manna blode rödh *RK* 1: 907. hwilkin man som födhis blinder han faar aldre at wita eller vnderstanda hwath hwit är eller

swart eller blekt eller brwnt eller nakan lit *MB* 1: 42.

blekia (*-ir, -ter*), *v.* [*Isl. bleikja*] *bleka.* thän som klädhit thorkar oc bleke *Bir* 2: 80. blekt läropt *SD NS* 1: 378 (1404). blegte laghen *FM* 76 (1483, *daniserande*). *Jfr fulbleka.*

blekliter (*bleklether*), *m. blek hy, blekhet.* duger thz för blekleth *LB* 8: 45. thz hyelper för blek lith *ib* 2: 45.

blekna, *se blikna.*

blekungsfari, *m. Blekingsbo.* the blekwngsfarer *HSH* 20: 175 (1507). blekijngsfarerne *ib* 293 (1510?).

blema (*blemma: -onar* *LB* 7: 33. **blämma** *ib* 5: 77), *f.* [*N. blemma*] *blemma.* a hwilkins mantz köt eller hwdh wäxa aff nyo ymse liter oc liwsa blemor (*pustula*) *MB* 1: 361. blemor i öghon *LB* 1: 59. *RK* 2: 7951. *LB* 3: 35, 5: 77, 7: 33, 70. *PM XXVII. Jfr eter-, var-blema.*

bleme? *m.? = blema.* for skwmäl ok blemar i öghen *LB* 6: 105. for blemär i anlethet *ib.*

blemotter (*-äther*), *adj.* [*N. blemutt*] *blemmig, uppsyld af blemmor.* ath anlätthet wordher ei blemäth *LB* 6: 105.

blena, *f.* [*Fdan. blene*] *Jfr eterblena.*

bliald (*blyald. biald. blial* *lv* 1752. **bliant.** *blyandh*), *m.?* [*Isl. bliat. Mnt. bliant. Mht. blialt, bliat. Ffranska bliant*] *ett slags oftast med guld genomdraget sidentyg.* antipendium de blyald *SD* 1: 656 (1285). *Fr* 2136. mantla aff biald öfrith sidha *Fl* 288. var thera bröllops klädhe aff baldakin ok bliant *RK* 1: 1390. the waro klädde j gul oc bliant *ST* 421. examit ok swa biald (*Cod. B bliald*) hon lagdhe ower thän riddara bald *lv* 840. bazor varo aff bliald *Fl* 531. thz var alt ther draghith inne mz bliald ok ballakinne *ib* 1417. *lv* 1752. *Fr* 323. *ST* 220. reddes there sengh mz gull ok päll blyandh ok alskons könsteligom hedhen stykkiom *Lg* 3: 524.

blidha, *f.* [*Isl. blida. Mnt. blide*] *blida, ett i krig, i synnerhet vid belägringar, användt kastredskap, hvar med man slungade stenar och andra föremål, stundom äfven eld (det, som skulle slungas, fästes vid ene änden af en bjälke, vid hvars andre ände den mekanism, som med tillhjälp af tåg satte verket i rörelse, var anbragt).* at tär må eld älla stenkast af blidhom rädhas *KS* 85 (208, 93). *ib* 86 (210, 94). tera blidhor älla annor wärk bränna *ib* 87 (212, 95). the haffdo werk ther fore driffuit ok starka blidhor wp räth *RK* 1: 4302. wij haffwe her resth en blidho, oc är alleledes wpsath som hon bör wara . . . then henne giorde, han haffuer well seet bliidor til förende, men han kan ekki finne pa laget at kasta medh henne *BSH* 5: 147. *Di* 10, 39. *MB* 2: 237, 239, 248, 257, 269, 275. — **blidho kast**, *n. kastande från en blida.* suå mäghe torn ok barfridhi wäria för blido kaste *KS* 86 (210, 94). — **blidhomästare** (**blidhemester. blydhemester**), *m. den som förestår byggandet och bruket af blidor. ss tillnamn.* mathias blidhemester *BSH* 2: 38 (1396). then blydhemesther . . . är begärendes en god smedh medh all reskap och eth fath jern . . . och c [100] fambne trosse *ib* 5: 421 (1510). — **blidho slag** (**blidha-**), *n. slag som härrör från en blida.* for angist ok blidha

slagh tha war nyköpung giffuit *RK* 1: 4285. — **blidho sten (blidhe-)**, *m. sten som slungas ur en blida*. äple . . . iämstoor som störste blidhe stena *Al* 8113.

bliþa, *f.* [*Isl. blíða*] *Jfr obliþa*.

blidha (-ar), *v.* [*Isl. blíða*] *smeka*. scorpio hulkin som blidhar mz änneno ok stinger mz stiärthenom *MP* 1: 137.

blidhe (bliidh), *f.* 1) *blidhet, mildhet (i anletet)*. hwat hans blidhe hafde thydha *Lg* 3: 218. — *vänlighet*. mz blidhe och mildhet *Ber* 61. 2) *munterhet*. giorde siik baadhe bliidh och gaman *RK* 3: 656. — *Jfr obliþe*.

blipelika (blidhlika. blydhelika) *Bir* 4: 149. **blidhelik (i rimslut)** *Fl* 1220), *adv.* 1) *mildt, vänligt*. see blidhelika til hans *KL* 48. *Bir* 4: 149. mz hwilkom hon swa blipelika talaþe *KL* 185. helsadhe han blidhelica blasium *Bil* 901. suara hånöm blidhlika *KS* 25 (61, 26). *Bo* 60, 154. *Bir* 1: 357. *Fl* 788, 1220. *RK* 1: 395. nar han loo ey blidhelica mot hånne *Bir* 2: 167. syntes optha hans änliche blidelika frögdhas *Su* 22. 2) *behagligt, ljust*. thy at thz (*vinet*) blidhelika ingar *Ber* 87. *MP* 1: 59.

bliþer, *adj.* [*Isl. blíðr*] 1) *blid (om vädret)*. tha wädhrit war blidhast *Bil* 238. *ib* 285. *Bir* 1: 397. gudh gaff them bör ok blidhan sio *Fl* 655. 2) *blid, mild, vänlig, bevågen*. talar tel hånna bliþo anlite *Bu* 144. wart han aller blidher j änliche *Bil* 257. *Lg* 3: 218, 243. sua räþeleken at anghen þorþe se han vreþan swa vän ok þakar at hvar man lyste tel at se han bliþan *Bu* 62. af them blidhir gior-dhir (*blidkad*) *Bir* 1: 78. bliidh antzswar *Lg* 91. — *med dat.* göra sin son romara bliþan ok þera ovinum vreþan *Bu* 9. *ib* 494, 504. vardh blidher sinne modher *Bil* 795. *KS* 25 (62, 27). 3) *ljuf, behaglig*. hwat klar oc blidh (*placida*) hon (o: bönin) är *Bo* 104. vända alt til gudz loff oc hedhir hwat thz gaar hällir mz älla moot ok hwat thz är hällir bliit älla strijt *ib* 122. 4) *munter, glad*. sagho han liua bliþan ok glaþan *Bu* 26. *ib* 140. hon vardh tho ther aff halla bliidh *Iv* 3765. ij görin idher blidha *Fl* 837. *RK* 3: 3897. mins mik likamans huru þungar han är at dragha . . . bliþar at þorþe *Bu* 141. — *Jfr obliþer*.

blidhhet, *f.* *mildhet, vänlighet*. for manheit oc milheit oc blidhet (*blidleti*) *Di* 95. *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 272.

blidhilse, *n. pl.* 1) *mildhet, vänlighet*. lös swudher galins manz harm mz blidhilsom *Ber* 119. 2) *det som är behagligt, nöje, njutning*. framgangh ok blidhilse forsmä *Ber* 2.

blidhka (blydhka. blitka: -as) *MP* 1: 48. **blicka** *Lg* 3: 555, 580; *LfK* 269. **blykka: -adhis** *Bir* 1: 244. **-ar, -adhe, -adher**, *v.* [*Isl. blíðka*] 1) *stilla, göra lugn (om vädret)*. thäs (*hafvets*) ower matta flodher mildar thu oc blidkar *Lg* 3: 50. 2) *mildra, lindra*. allen wärk tha skal thz blidka *LB* 3: 78. 3) *mildra, beveka, uppmjuka*. blicka eller veeka hennes harda hiertä *Lg* 3: 555. 4) *göra blid el. bevågen, blidka*. naghan helgan man eller quinna j hymmeriki mz löfft ok bönom blicka *Lg* 3: 580. blidhkar han *Bo* 113. var (*imperat.*) nu . . .

blidhcadhir *ib* 200. blidhka gudh *Ber* 47. *Bir* 1: 192. at blicka hans mildhet *LfK* 269. vildo gerna hans hugh ok wredhe blidhka *Bil* 854. *MB* 1: 406. *MP* 1: 24. *Bir* 2: 15. — *med ack. och dat.* ath tw . . . wele blidhka thin helgha son mik fatighom syndare *Gers Ars* b 5. swa som the vilin hafwa mik sik blid-cadhan for tholika gafwo *Bir* 1: 54. 5) *smeka*. ämwäl blidhkadhe mik min lilio älskoghe min andelike brwdhgomme *Su* 406. *Ber* 238. — *smickra*. fanytlika blidhka the sigh af ensamme tronue som ey prydhis mz godhom gärningom *Ber* 3. 6) *locka*. än syndoghe män blidhka thik älla kalla mädher sik, lydh them ey *Ber* 163. vm han lokka thik ok blidheca mz közsins lusta *Bir* 3: 30. 7) *uppmuntra, glädja, hugna*. j thessom ordhom blydhkar ihesus sin thiänisto man *MP* 2: 101. ey blydhkin thik iordhrikis gangn *Ber* 127. — (?) synap blidkar mantz hog (*Jfr Macer Floridus, De viribus herbarum v. 1151: suspiria sedat*) *LB* 2: 50. — *trösta*. tha all hans barn koma (*för komo*) til honum at blidhka han, tha togh han widh ängom hughnath *MB* 1: 232. — *refl. blidhkas*, 1) *varda blid el. bevågen, blidkas*. gudh blidkadhis *Bir* 1: 152. *ib* 153, 244. *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). at gudz wredhe maghe blidhecas *Bir* 2: 23. wredhe domarins christi vrede scal ey blitkas aff nakors bönom *MP* 1: 48. — *med dat.* modhirin är van at blidhecas sonennom nar han bedhis miskund *Bir* 3: 417. *ib* 4: 53. 2) *bevekas*. swa blidhecas oc gudh til miskund mz kärlek *Bir* 2: 15. 3) *smekas*. mz them lustas the ok blydkas *Bir* 1: 161. 4) *glädjas, blifva glad*. hughren blidhkadhis *Su* 394. *Ber* 41.

blidhkilse, *n. pl.* 1) *blidhet (om vädret)*. vidhirquektir af vädhirsins blidhkilsom *Bir* 4: 309. 2) *det som är behagligt, nöje, njutning*. ey lostin thik framfarande blidhkilse *Ber* 127. *ib* 186. 3) *lockelse*. formatte ey mz blidhkilsom ok ey mz hödzs-lom ok ey mz slaghom koma hona til at sighia ia *KL* 88. *Ber* 159.

blidhlat (-laat), *n. vänligt beteende, smek*. widh han skill mik hwarte blidlaat ellir bani *Lg* 537. mz söte lokkan ok blidhlatom *Bir* 1: 357.

blidhleker, *m. blidhet, mildhet*. om . . . hiärtans blidlek *Su* 175.

blidhläte, *n. = blidhlat*. *Lg* 1025.

bliþskaper (bliscaper), *m.* [*Isl. blíðskapr*] 1) *vänlighet, mildhet*. aldar är iak blötar gen bliscap *Bu* 494. bögdhis rätuisan til blidhskap *Bir* 3: 267. 2) *munterhet, glädje*. frögdadho sik mykit j sin blidh-skap aff kosteligom mat oc drik *MB* 2: 123. hwar är nw thin blidskap *Pa (Tung)* 28.

bligha (-adhe), *v.* [*Isl. blígja*] *bliga, stirra*. han saa högt oc blijgade breet *RK* 1: (*Albr*) s. 213. *Lg* 3: 23.

bligher, *m.* [*Jfr Isl. bligr*] *Jfr stiärnobligher*.

blik (blek), *n.* [*Isl. blik*] 1) *sken, glans*. wart snarlika assikkia eeldher oc osigheliket blek oc bwdher i hymelen *Lg* 3: 475. 2) *blänk, blick*. *Jfr öghnablik*.

blika, *v.* [*Isl. blika*. *Jfr Mnt. blicken*] *L. vara el. varda synlig el. blottad*. tha hon syna syndroga ärmär ok blikande arma vprakte *Lg* 3: 548.

blikke? *n.?* [*Jfr N. blik*] (*hvit*) *fläck* (*på ögat*). haffuir naghon maal eller blicke pa ögath *LB* 7: 208.

blikna (*blekna* *Bir* 3: 366; **-adhe** *Lg* 549; **-adho** *Bir* 2: 244; **-ande** *MP* 1: 115. **blegna:** **-adhe** *RK* 2: 4326. **-adhe**), *v.* [*Isl. blikna*] *blekna*. anlitit bliknadhe swa som dööz manz *Bir* 1: 85. *ib* 2: 244, 4: 135, 148. *RK* 2: 3390. *Lg* 549. *MB* 2: 191, 201. *Ber* 286. tha blegnadhe erich som eth bast *RK* 2: 4326. solin skal blekna *Bir* 3: 366. *MP* 1: 115.

blikta (**-adhe**), *v.* [*N. blikta*] *blinka* (*med*). han blictadhe litet annat öghat *Lg* 3: 368.

blinda, *v.* [*Isl. blinda*] *blända*, *göra blind*. han lot sik blinda *MD* (*S*) 208. *Jfr* **forblinda**.

blinda, *f.* *Jfr* **starblinda**.

blinde, *f.* [*Isl. blindi*] 1) *blindhet*, *bildl.* vardh iudhanna blinde foruunnen *Bo* 69. *ib* 89, 165. *MP* 1: 220. *Bir* 3: 436. *Ber* 34. *Lg* 3: 215, 237. 2) *den el. det som förblindar*. hedhir giri är . . . hiärtans blinde älla wtstingirska (*excœcatrix cordium*) *Bo* 96.

blinder, *adj.* [*Isl. blindr*] 1) *blind*. alle andre iupa wrpo blinde *Bu* 15. fik frun som blind var . . . seia himins lius *ib* 532. *ib* 16, 133, 186, 526. *Bil* 245, 276, 327, 341, 358, 411, 453, 463, 642, 653, 864, 887. af enom som blindir var föddir oc var herra ihesus gaf öghon *Bo* 152. — *bildl.* guz orþ äru andelek collerium ok lysa blinda siala at sea *Bu* 186. bleff atir blindir j sinne willo *KL* 31. — *Jfr* **hiärta-**, **star-**, **sten-**, **sur-blinder**. 2) *som ej kan ses, dold, otydlig*. tha vardh honum väghin blind *Fr* 2780. al thessin thinghin äru them swa som blindh *Bir* 1: 135. — **blinda nätla** (**-netzlää**. **-neslä**. **blinde nätle**), *f.* [*Fdan. blindæ nætlæ, blindenælde*] *blindnässla; marrubium vulgare* *Lin.?* marubium tz är blinda netzlää *LB* 7: 69. marubium blindha nesla *ib* 152. marrubium thz är blinde nätle *ib* 3: 75. *Jfr* **blindnätla**. — **blinda näta**, *f.* = **blinda nätla**. marubium blinda näta *LB* 5: 81.

blindhet, *f.* *blindhet*. *Su* 281. *Lg* 3: 157.

blindnätla (**blindh netzla**), *f.* = **blinda nätla**. marrubium thz hether blindh netzla *LB* 2: 57.

blinker, *m.* [*N. blink*] *blink*. huan then blink the (o: thin öghon) göra *Bir* 4: 143.

blinkra, *v.* [*N. blinka*] *blinka*. mz . . . blinkrande öghom *Bo* 180.

blistra (**-adhe**), *v.* [*Isl. blistra*] *hväsa*. alskona orma huilke . . . wtguthu theras ether ower mik oc mz theras onda lokt blistrado oc gnislado ower mik sina tändher *Su* 162. — *hvissla?* korpana galandhe, hökana blistrandhe, krakor oc skiorar skriandhe *Su* 119.

bliughdh, **bliugher** *o. s. v. se* **blyghdh**, **blygher** *o. s. v.*

bliva (**blyfua**. **bliver**, **blef**, **blivu**, **blivin**. *impf.* **bläf** *KL* 174, 187), *v.* [*Mnt. bliven*] *L.* 1) *vara kvar, förblifva, blifva*. förpo pöm (*benen*) hem tel sin ok bliua pär än *Bu* 51. bli(ff) pär tel doma dagh *ib* 20. ij skulin . . . ij nat här blifua *Iv* 175. hertugh fräderik ther vte bleff *Fr* 276. at ty (*för the*) när them blyffwa wilia *SD* 4: 748 (1340). thil thet at thätta ma sthathwkt blywa *ib* 5: 558 (1346, *gammal afskr.*). *Bil* 211. *Bo* 102. *KL* 11, 18, 26, 31, 42, 52, 80, 81 *o. s. v.* stadlica blifua j godho *MP* 1: 100. wil iak hältder bliwa mz them, än skilias widh

them mz frälse *MB* 1: 335. bleff hema fran mäsbonne *KL* 61. hwilkin som jomfrw var för oc bleff sidhan oc blifwir äwärdelica *Lg* 66. blifwir (*remanet*) värdhelikhetin precursori *Bo* 81. jak skal giua honum euärdhelica bliuande hedhir *Bir* 2: 125. — *med part. pres.* at the . . . äkke blifwen hängiande a korseno *Bo* 205. — *med inf.* blifwa swa j frida standa *RK* 2: 1427. — *med prep.* vidher, behålla. wnnom ipär at bliuä vipär pär rät *SD* 5: 636 (1347). ther wil iak wider bliffua *RK* 2: 3670. — lata bliwa, låta bli, upphöra (*med*). j thesse bok aff hersskap scriffwa wil jak om stundh nw latha bliffwa *MD* (*S*) 281. 2) *qvarlemnas el. blifva på valplatsen, stupa*. the andre bliffue alle *FM* 354 (1507). — gå förlorad. bleff ther och eth skep wid alandh aff köninxbärgh *FM* 355 (1507). wänt tik aff slikom lösom bannom, swa framt at thu bliffwer ey widh thz (*d. v. s. går därför förlorad*) äwärdelika *LfK* 141. 3) *hålla ut, lefva*. var thz visselica stort vndir hurw apostlane . . . gato blifwit (*subsisterent*) widh thässin ordhin *Bo* 178. — *lefva, vara*. bliff hel *MD* 40. blifwin badhe heel ok säl *Al* 4244. bliff thik badhe heell ok säl *ib* 2854. pär sik vildeg bätra oc blifa i renleke *Bir* 4: (*Avt*) 180. at vi . . . skulu blyfua (*vivamus*) i thässe värld i välmattande tämpran mot kötzsins lusta oc rätuislika . . . oc millelica *MP* 2: 124. husit huar the blifuo (*erant sedentes*) *ib* 1: 167. han bleff (*erat*) j ödmarkom *ib* 169. 4) *blifva, varda*. manghe bliuu döpe af bapom lutumen *Bu* 177. at . . . iak dödher blifuar *BSh* 1: 166 (1376). bleff dödhir *KL* 28, 49, 124, 155. *MP* 1: 131. *Fl* 937. *Iv* 517. *MB* 2: 16, 80, 93, 277. — *blifva af*. spordhe sanctus germanus hwar brödhirne waro bliffne (*hvad det hade blifvit af bröderne*) *ST* 286. *ib* 531. *Di* 281. han wilde gerna wita hwart hans fadhir ware blifwin *ST* 51. — **bliva ater**, *blifva kvar, qvarstanna, förblifva*. nar han blef atir i mönstreno *Bo* 136. bleff han atir ensamin a sinom bönom *KL* 21. thän hällghe mannin bleff atir j storum hugnadh *ib* 34. hans son bleff atir blindir j sinne willo *ib* 31, *ib* 64, 65. *Bir* 1: 168, 2: 329. *Iv* 3658. *Jfr* **ater bliva**. — **bliva igen**, 1) *qvarlemnas, gå förlorad*. fför tyuste skär ppa een sten bleff bade skipp ok gotz j gen *RK* 1: (*sfgn*) s. 184. 2) *blifva kvar, blifva öfrig, återstå*. mz thy watneno j gän war bliffwit *MB* 2: 282. bliffwo j gän fämptan tusandh män *ib* 93. *ib* 89. — *Jfr* **ivir-**, **saman-**, **til-**, **vidher-**, **äptir-bliva**, **samt hembliver**.

bliveliker, *adj.* [*Mnt. bliflik*] *blifvande, förblifvande, beständig, varaktig*. i tässe världh i huilke wi haffwom ey bliffwelika warw *LfK* 71.

blivilse, *f.* 1) *förblifvande*. mone i godho vm stadhukt framhald oc bliwilse *Bir* 4: 243. *LfK* 128. 2) *boning*. han skal aldre haua bliuilse älla varu när gudhi *Bir* 2: 17. nalkas the bliwilse i hwilke gudh war *ib* 4: (*Dikt*) 217. *ib* 223, 252, 253, 271. — *Jfr* **himna-**, **saman-blivilse**.

blixa, *v.* *blinka*. mz blixsandhe (*tremulis*) öghom *Su* 115.

blop, *n.* (*oftast*) och **bloper**, *m.* (*Bil* 541, 864; *KL* 9, 57; *Bo* 207; *Iv* 734; *Di* 227; *MB* 2: 7; *LB* 5: 292, 293) [*Isl. blöð, n.*] *L.* 1) *blod*. skref pär iuir bref mz sino blope *Bu* 29. lata blod *LB* 3: 14, 15

o. s. v. latha sik blod *ib* 23. blodit tioknar i menniskione oc löper ta samman *ib* 22. godher lither blodzsens skal wara rödher ok nokot brun *ib* 5: 293. tā män äta ok drikka, tā hitna thera blodh af starkom ok myklom dryk *KS* 55 (139, 59). hon rodnadhe som en blodh *Di* 227. them fiol tha blodher fore öra (*uttryck för förskräckelse*) *Al* 4863. blodhorin gik vt *KL* 57. thet helgha blodh i wilsnak *SD NS* 1: 147 (1402). thet helgha blodh j sko kloster *FH* 2: 117 (1438). til hælgha blodz altara *SJ* 39 (1432). *Jfr* **adhro-, bukka-, diura-, duvo-, hara-, hiärta-, hunda-, lamba-, manadha-, manna-, näsa-, näso-, rosen-, räva-, thiura-, thiädhurs-, vapa-blop el. -bloper.** 2) *levande varelse, människa* (*så äfven Mnt. blot; Mht. bluot; Nht. blut, se Grimm, Wörterb.* 2: 273). tha sagde thz ädela rena blod *RK* 1: 1917. — *koll. menniskor.* bedreff ther in pa swensk blod ynkelig mord, roff oc brand *BSH* 5: 96 (1506). — (bloder för broder *Va* 24, 25.) — **blods aker, m. blodsäker.** kallas thän akren blodz aker *MP* 2: 14. — **blods bækker, m. blodström.** mange blodz bäckia nidhirflutu aff thorngaddomen owir hans äulite *Bir* 2: 133. — **blods drupi (blodz dropi: -a ST 386. blodzdropi: -a MP 2: 10. blodz droppe: -a Lg 3: 636. blodzdrappe: -a Su 28), m. blodsdroppe.** *KL* 18, 31. nar blodz drupane nidhir lupo a iordhena af hans likama *Bir* 1: 309. *MP* 2: 10. *ST* 386. *Su* 28. *Lg* 3: 636. *Jfr* **blopdrupi.** — **blods källda, f. blodskälla.** *Ber* 284. — **blods strömbes, m. blodström.** *Ber* 284. — **blods sveter (blodz svetter), m. blodsvett.** huru blodz swettin vt gik af minom likama *Bir* 1: 118. — **blods svets drupi (blodz swetz dropi), m. droppe af blodsvett.** tha blodz swetz dropa nidhirflutu aff thinom lichama *Bir* 4: 197, 203. — **blods synd, f. blodskuld.** *MP* 1: 344. — **blods tar, m. blodstär.** grata blodztara *Gr* 276. — **blods tekn, n. blodstecken, märke efter blod.** *Bo* 193. — **blods utgiutelse, n. pl. blodsutgiutelse.** *KL* 158. *MP* 2: 14. — **blods vadhe, m. fara för blodsutgiutelse.** iohannes veek for bloz vadha *Bil* 659.

blodhbadh, n. bad i blod. *Bil* 565.

blodhblandadher, adj. blodblandad. *Bil* 473.

blodhblädhra, f. blodbläddra, blodbläsa. *Lg* 3: 269.

blopdrupi (blohdropi: -a ST 104; Su 394), m. [Isl. blóðdropi] blodsdroppe. þri blopdrupa drupu af fingrenom *Bu* 56. *ST* 104. *Su* 394. *Jfr* **blods drupi.**

blodheliker, adj. [Isl. blóðligr] blodig, blodfärgad. giffwa aff sik blodhelika dag *Iv LXXXVIII.*

bloper, m. se blop.

blodher? adj. blodig? sprangh han mith oppo gathona blodha *Di* 258 (*stället troligen korrumperadt*).

blodhflytilse, n.? blodflöde. iezabel som tydhir blodflytilse *MP* 1: 234.

blodhfulder, adj. blodfull, blodfylld, blodsprängd. mz blodh fullom öghom *Bir* 1: 31.

blodhga (-adhe), v. [Isl. blóðga] bloda. blodgade sit harnisk *Di* 139.

blodhganger, m. blodflöde, blodgång. ther komber blodh gangh aff *LB* 7: 174. far man blodgang af jn-

wertis bwldar *ib* 186. quinnär som mikin blodhgangh haffwa *ib* 6: 106.

blodhgirugher, adj. blodgirig, blodtörstig. *Bil* 299.

blodhgiutelse (-else), n. pl. blodsutgiutelse. *BSH* 4: 8 (1471), 9.

blodhkällda (-källa), f. blodkälla. lopp iämsköt aff öghomen som en klen blodh källa *Lg* 3: 268.

blodhlat (-laat. -loth LB 7: 1), n. [Isl. blóðlát] bloduttömning, åderlätning. aff godho blodh laat *LB* 5: 292. aff blodlath och koppan *ib* 7: 52. *ib* 1: 98, 2: 63, 3: 12, 22 o. s. v., 7: 1, 183. *MB* 1: 71.

blodhlata, v. åderlata. ath blodhlata *LB* 2: 62.

blodh lata? f.? åderlätning. i blodh lata skal atuaktas timans qwemelikhet *LB* 5: 292.

blopläte, n. L. blodvite, mindre sår. *SR* 54.

blodhlös, adj. [Isl. blóðlauss] blodlös. *Bir* 3: 253.

blopogher (-ugher. n. blodhoth Lg 3: 93), adj. [Isl. blóðugr] L. 1) blodig. þin bla sipa ok blopogh härþ *Bu* 73. *ib* 504. *Bo* 187. *Lg* 3: 93. blod- uger eller blaar *RK* 1: 469. som nakon sin brodher . . . slar blaen aller blodhughan *SO* 25. *ib* 69, 79. *FM* 555 (1512). vsurpant jurisdictionem domini regis corrigendi super blaet et blöot *SD* 5: 137 (1342, *afskr. efter en trol. af Tysk hand skrifven originalhand- ling*). 2) lidande af blodgång. the orena blodogha qwinnan *Su* 296. — *Jfr* **rödhblodhogher.**

blohpina, f. blodgång? rödsot? dwger for blod pino *LB* 7: 100.

blodhrinna? f.? blodflöde? for blodhrinna aff quidh *LB* 2: 33. doger ffor blodh rinna *ib* 38. *ib* 39, 42, 48, 54.

blodhrosa? f.? [Jfr N. blodrosa] blödnig? widir blodhrosa än saar blödhir *LB* 3: 166.

blodhrosa (Bir 1: 33, 3: 274, 289; TS 20. blodh rusa Bir 1: 344, 3: 272; Su 383. blodhrossa Bir 1: 31. blodhrussa Su 415), adj. [Jfr Mht. bluot- runs f. och adj., bluotrunsec adj.; ordets senare del torde böra föras till rinna] blödande, blodsprängd, blodig. iak tok han j mit knä swa som spitälskan man ok allan blan ok blodh rosa *Bir* 1: 33. *ib* 344. licammin var allir blekir oc blodhrusa *ib* 3: 272. stodh swa blodhrossa ok gynom stungin *ib* 1: 31. *ib* 3: 274, 289. tedhe hanne siin saar al färsk ok blodhrusa *Su* 383. *ib* 415. *TS* 20. liuidus, blodrosa *GU* 8.

blodhrosogher (-ugher), adj. [Jfr N. blodrosutt och Sv. dial. blodrösig] = blodhrosa. the . . . sagho likaman allan vara blodhrosughan *Bil* 916.

blodhrunadher, m. = blodhrune. mynthä och äthikia blondath doger för blodrunad *LB* 8: 51.

blodhruni (-roni. -runne), m. [Jfr Mnt. blót- ronn] blodflöde. rökilse är got for blodhrunna *LB* 4: 340. *ib* 351, 3: 75, 77, 78. piila oss dogher for blod- rwna *ib* 7: 142. *ib* 143, 146, 148 o. s. v. duger för blod rwdna (för -rwna) *ib* 8: 42. binder blodrona ther qwinnor haffua *ib* 7: 139. hielper thz oc quinno mykit storlika badhe fore oc bak fore blodhruna *ib* 3: 130. stamper man henne ok legger widh blodhrwna tha stämmis han *ib* 2: 48. *ib* 3: 79.

blodhrödher (blodhrudher: -an ST 68), adj. [N. blodraud] 1) blodröd, röd som blod. en litin syntis blodhrödhir *Bir* 3: 448. 2) röd af blod. do

blodh rödher for trona *Bil* 283. funno han badhe blaen oc blodhrudhan *ST* 68.

blopsar, *n. L.*

blodhsot, *f.* [*Isl.* blóðsött] 1) *blodgång*. hon hafde blodhsot (*fluxum sanguinis*) fiughur aar *Bil* 555. är han mykit god för blodsoth (*fert hæmoptoicis* . . . *juvamen*) *LB* 8: 42. thz for dryffuer blodhsoth (*fluxum sanguinis*) *ib* 2: 10. *ib* 39, 41, 7: 9. *MP* 1: 343. *Lg* 265. *MB* 2: 383. 2) *rödsot*. mz blodsoth oc pestilencia han them freste *RK* 2: 9306. fik han ena hardha soot . . . oc the var blodhsot (*dysenteria*) *Ansg* 253. thz doger för blodhsoth (*dysentericos* . . . *juvat*) *LB* 2: 53. köpa swijn nöth faar gether eller huadh thz är som . . . blodhsoth haffuer *SO* 49.

blodhstörting (-störtinge), *f.* [*Mnt.* blótstörtinge] *blodstutgjutelse*. ath forstyra thenne blodstörtinge *BSH* 4: 6 (1471, *samt. afskr.*). at thenne saargelige feygd, scade oc blodstörtingh matte stilles *FM* 512 (1510).

blopsäri, *n. L.*

blodhutgiutelse, *f.?* *blodstutgjutelse*. *BSH* 4: 111 (1486).

blodhvite, *n. L.*

1) *blodstutgjutelse*. vm puust eller vm käps hugg ther ey komber blodwite innan *MEG* 53. *ib* 54, 58. 2) *blodvite*, *mindre sår*. firi drapp fulzäre blodouite (*för* blodhuite) *SD* 4: 408 (1335, *enl. Hadorphs aftr.*). gyor pöm blopwite äller blanap *ib* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). for ij [2] blodouite som han slogh mattis laurisson *BtFH* 1: 129 (1506). vm man slaar annan hugg eller stinger blodwite *MEG* 53. stinger til blodwithe *ib* 54, *ib* 58. synis blanadh ella blodouite *ib* 61. *EG* 65. blodwijte såår eller blånadt *SO* 294. *ib* 293, 295, 300, 308.

blopväkning, *f. L.*

blodhyrt (-örth), *f.* 1) *blodrot*, *potentilla tormentilla* Neck. tormentilla blodörth *LB* 7: 185. 2) *blodnäfva*, *geranium sanguineum* Lin.? (*jfr* Tillandz, *Catalogus plantarum bl. c 1*). rothin aff blodyrth *LB* 7: 228. blodyrth som kallas sanguinaria *ib* 244.

blokhug (-hogg), *n. L.*

blokhus (block-), *n.* [*Jfr* *Nht.* blockhaus] *blockhus*, af block el. timmerstockar uppfördt förskansningshus. engin vedhen är her inkomen eller tymber, ey heller nogen blockhwss eller andre kiffwanebber opbygdhe, sedhen i häden fore *BSH* 5: 237 (1508).

blokka, *v.* [*Mnt.* blocken] *belägga med block, fästa i block*. hardelica monde the thöm blocka *RK* 2: 393.

blokker (blook), *m.* [*Jfr* *Mnt.* block] *block, stock i hvilken en fånges fötter sättas fast*. ther saat hwar thera i sin stook en stor welloger breder blook *RK* 1: 3943.

bloma, *f.* 1) *blomma*. *Fl* 103, 104, 1303. biith draghir honaghit af manga handa blomum *ST* 5. blomor oc gräs *Su* 38. lilior oc blomor *ib* 164. *Lg* 666. huaria handha blomster oc blomor *Su* 75. alla theras faghra blomor oc blomster *ib*. see . . . eth aldra wänasta blomster äldher blomo *ib*. *ib* 74, 146, 203, 342, 374, 375. naar all jordhin leer oc frögdas j sins mangskona blomsters blomom *ib* 345. j blomstrande blomom *ib* 200. (blomom (-um), som förekom-

mer *ST* 5, *Su* 146, 200, 203, 342, 345, 374, kan föras till blome.) *Jfr* komilla-, komina-, muskat-, muskata-, ringe-, rosen-bloma. 2) *äggblomma*, *gula*. *Jfr* äggia bloma.

bloma, *v.* [*Isl.* blóma] *blomma*. blomande blomstir *Su* 282. — *refl.* *blomas*, *blomma*. all fruktbärande trää oc yrther blomstras oc blomas j sinne önskelike oc fruktsamlige fägrind *Su* 345.

blome, *m.* [*Isl.* blómi] 1) *blomma*. lot them fylla mz alzskyns bloma *Fl* 1298. *ib* 1336. muskata ok thera bloma *ib* 1106 (*på alla tre ställena i rimslut*). *Jfr* muskatblome. 2) *blomstring*, *blom*, *blomma*. hans stawer stodh j bloma *Bil* 462. 3) *äggblomma*, *gula*. ondh hustru äther bloman aff äggit ok bondin thz hwita *GO* 514. tag en raa blome aff hönssa eg *LB* 7: 233. *Jfr* äggia blome. 4) *afkomma*. *allit.* faar hon barn oc bloma *SJ* 378 (1471). *MD* 444.

blomster (blömstir *Bir* 1: 175. **blömster** *ib* 179; *dat. sing. blömstre* *KL* 59), *n.* [*Isl.* blómstr, *m. Nysl.* blómstur, *n.*] 1) *koll. blommor*, *blommor och blad*. af huilkins pera vande blomstar vt spriggar *Bu* 6. han bar blomstar a pörrom grenom *ib*. ij bärin thz blomster iomfrur alla *Fl* 1305. *ib* 1351, 1370, 1372. *Bil* 107, 288. *KL* 59. af ty trä aldrei kom blomstr å *KS* 46 (117, 50). 2) *blomma*. eg. och *bildl.* varin som blomstar pät skyt falnar *Bu* 152. pu äst blomstar *ib* 75. opgangande blomstarin *Bir* 3: 398. liknar . . . sina sötasto modhir vidhir thz blömstir som växste j dalenom *ib* 1: 175. *ib* 179, 280, 392. *MP* 2: 234. *Fl* 1364, 1387, 1399, 1403. *LB* 5: 80. *ST* 394. *Su* 74, 75, 146, 178, 282, 345, 374. gif pöm blomstar äuinneleks lifs *Bu* 183. *Bil* 216. *Bo* 193. pryddir mz alla dygpa blomstre (*flore*) *KL* 188. 3) *blomning*, *blom*, *blomma*. tha hon (: celi-donia) star i blomstir *LB* 3: 120. brenyrth skal hemptas tha hon star i blomster *ib* 7: 126. — *bildl.* tha han i sins wngdoms blomster til böriadhe sik öwa oc lwstas i wärdzlika fäfängo *Su* 10. — *Jfr* böno-, ciprissa-, dilz-, dilfrö-, hylle-, porsa-, rosen-blomster.

blomsterkranz, *m.* *blomsterkrans*. for thän blomstirkranz ther iak för giordhe *KL* 60. *ib* 59.

blomsterkärve, *blomsterqvast*. *Bir* 1: 317, 318.

blomsterliker, *adj.* *blomstrande*. förtappa min blomsterlika iomfrudom *Lg* 3: 274.

blomsterlös, *adj.* *saknande blommor*. et trä . . . mykith barklöst oc blomstir löst *Lg* 91.

blomsterqvaster, *m.* *blomsterqvast*. *Bir* 2: 30.

blomsterqvister, *m.* *blomstrande qvist*. *Bu* 6.

blomsterträ, *n.* blomster trä thz kallat är *Fl* s. 96.

blomsteräng, *f.* *blomsteräng*, *äng med blommor*. *Su* 74, 157.

blomstra (-adher), *v.* *förekommer blott i part. pres. och part. pret.* [*N.* blomstra] 1) *bära blommor*, *bära blommor och blad*, *blomstra*, *grönska*. j blomstrande (*floridam*) dal *Bir* 1: 273. blomstrande trää (*arbor frondosa*) *Su* 160. mz blomstrande qwistom oc löffuom (*foliis virentibus*) *ib* 203. aff blomstrande frukt (*florifero germine*) hälgra oc gudelika manna lidilse *ib* 178. — *part. pret.* *blomstrande*, *grönskande*. j yrtagardhen blomstradhan mz dyrastom rosom *Su*

397. jässe roth skal bliffwa blomstrat *Lg* 3: 593. var säng . . . är blomstrat *Bo* 104. *ib* 146, 147. **2)** *blomma*. blomstrandhe wngdomen *Su* 74. *ib* 345. — *refl.* **blomstras** (-as, -apis), **1)** = **blomstra** 1. trän grönskas ok blomstras *Bir* 1: 45. aarons wandir som blomstradhis *ib* 181. *ib* 60. *Lg* 31, 66. all frukt-bärande trää oc yrther blomstras oc blommas *Su* 345. blomstris iordhen mz grönt gräs (*germinet terra herbam virentem*) *MB* 1: 156. **2)** = **blomstra** 3. af ränas thässa blomstrandis lifweno *Gr* 275. blomstrapis (*florens*) i allom hughsens dyghpom *KL* 185.

blota (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* blóta] *L.* **1)** *offra*. ängom affgudhom pläghom wi blota *Al* 6037. **2)** *dyrka* (*genom offer*). vilde nidher-hugga eth blotat thrä *Bil* 632. **3)** *förbanna*, *smäda*, *håda*. han blotar gudh *MD* 33. the raktho wth sina tungor ok blotade han *ib* 38. **4)** *förbanna sig*, *svärja*. hothede the och blottede *BSH* 5: 342 (1509).

blotna (*blutna* *MP* 2: 206; *Bir* 2: 84; *Su* 382. *blötna* *Bir* 2: 230; -ar *MP* 1: 264. *blöthna* *LB* 2: 11. -ar, -adhe), *v.* [*Isl.* blotna] **1)** *mjukna*, *blifva mjuk*. skalana blotnadho som lilio blomster *Bil* 473. stora rägn skura aff huilkom iordhen blotnar *Su* 119. tungan blöttnar ofmykit aff vate väsko *MP* 1: 264. *ib* 2: 206. *KL* 308. *Bir* 1: 129, 2: 84. *ST* 262. *LB* 2: 11. **2)** *bildl. blifva mjuk, blifva vek, bevekas*. thera hardha hiärta blotnar *MB* 1: 379. *Bir* 2: 230. *Su* 5, 182, 382. — *Jfr* **blöter**.

blotta (-adhe), *v.* [*Mnt.* bloten] **1)** *blotta*, *afhölja*, *göra naken*. loth han nekta oc blotta *ST* 174. hon byriadhe sik blotta *ib* 392. **2)** *blotta*, *lemna utan försvar*. blottadhä thet landhet . . . för dagligä fyendhers hendher *HSH* 19: 41 (1497). thörom wij ej flere borth sendhä oc oss alstingis her hemmä blotthä *ib* 20: 114 (1507). — (?) affhale med piil the som blotta vtaff viigskördhen pa slottet *BSH* 5: 199 (1507). — *Jfr* **be-, for-blotta**.

blotter (*bloter. blötter. blötther*), *adj.* [*Mnt.* blöt] **1)** *blott, bar*. a thera lifwe war enkte blot *Al* 10344. *ib* 7420. blotter ok nakwdher *Lg* 3: 339. mz barom oc blottom handom *ST* 394. mz sinä blota hand *Va* 16. *ib* 17. hennas sömpn war ganzska lithen thy at hon aldrih haffde nakot wndher sik, wtan laa oppa blötte iordhenne *Lg* 3: 389. **2)** *blottad på menniskor, tom*. hwar han foor ther wärt alt blot *Va* 22. **3)** *utblottad*. loppo somme blota heem *RK* 2: 437. *ib* 7258. **4)** *vapenlös, värnlös*. blotte for vtan alla wäria *RK* 2: 7628. *Su* 410. *Lg* 3: 216, 217. han (o: mannen) är ok aldär blöttär til sin likama *KS* 4 (7, 4). i kommen här til mik ena blotta pigho mz manghom wänktom riddarom *Lg* 332. **5)** *späd (ordets bruk i denna bem. torde bero på sammanblandning med blöter)*. jak haffuer alle minne dage tiänth ider foorfäder vtoff blötthe barnss ben (*från min späda barndom; jfr Isl. frá blautu barns beini*) *FM* 290 (1506). som edher och rikenssens tro tiänare hafwer waridh aff blotte barns ben *BSH* 5: 450 (1511).

blunda (-adher), *v.* [*Isl.* blunda] *blunda, lägga i hop (ögonen)*. the blunda mz öghom *MB* 1: 308. *ib* 312. saa änkte mz vplyptom öghom meer än för mz blundadhom *KL* 147.

blundra, *v.* [*N.* blundra] *blunda*. saa änkte mz vplyptom öghom meer en för blundrande *Bil* 896.

blus (*blos* *Al* 5697; *blosom* *Bo* 188; *MB* 1: 300. *bluss* *SD* 5: 563 (1346); *RK* 1: 809, 2192. *bloss* *Di* 286; *MB* 2: 345), *n.* [*Isl.* blys] *bloss*. gingo kring vm romara borgh mäh brinnande blusum *Bu* 9. tha loot hertogh magnus redha koost ok göra blwss ok giorde eth got brüllöp ok raast *RK* 1: 809. tolf bluss man fore honom (*konungen*) förde *ib* 2192. tha han kom fram ij thz hws ther mötte honom iomfrughor mz storä blus *Iv* 2826. *Bu* 493. *SD* 5: 563 (1346). *ib* *NS* 2: 9 (1408). *Bo* 188. *MB* 1: 334. *Bir* 3: 280, 4: 17. *VKR* 64. *Fr* 2951. *Al* 2333, 5697. *Di* 286. *MB* 2: 345. *ii* maladhe blws *FH* 5: 37 (1466). — *bildl.* matte tha pharao se oc höra hwar hans herra kom mz blosom oc baswnom *MB* 1: 300. — *Jfr* **gildis blus**.

blusa, *v.* *blossa*. blusande lyghnelder *MB* 1: 330.

bly (*blij* *Bir* 2: 58), *n.* [*Isl.* blý] *bly*. i panno mz uällanda bly *Bu* 494. *ib* 529. blöt som bly *Bil* 255. *Bir* 2: 58. *Su* 353. *LB* 9: 109.

blygh (*blyght* *Bu* 3, 4. *blygh* *ib* 156, 498, 520; *Gr* 284. *bliugdh* *KL* 192. *bliughd* *KS* 24 (59, 26), 61 (152, 67). *bliugdt* *Bir* 1: 168. *blyughd* *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). *bliwdh* *Bir* 1: 29), *f.* [*Isl.* blygd] **1)** *blygd, blygsel*. flype firi blyght *Bu* 3. *ib* 156. for manna blygdh skuldh (*af blygsel för menniskor*) *Bil* 480. warp munkin swa som affsinna for blyghp̄z sculd *KL* 186. godh blygdh är at thik skämmis at synda älla oc hawa syndat *Bo* 151. oscriptadh for blygdh ok skam skuld *Bir* 3: 200. tolde sins naklikhetz bliwdh *Bir* 1: 29. bära blygdh i thino änlite for thinna synda aminnilse *Ber* 96. vtan alla blygh *Gr* 284. *Bir* 1: 168. *MB* 2: 210. **2)** *blygsamhet*. kona vtan blyghd *KS* 46 (118, 50). göme ok wärne blyghd af quinna wäghna dyghd ok godha sidhi *ib* 47 (118, 50). *MD* (S) 227. **3)** *skam, vanära*. hans blyght skal ändas mz hepar *Bu* 4. *ib* 498, 520. *Bil* 877. *Bir* 3: 76, 4: 98. *Va* 6. bort älte folkit han af stadhenom mz skam oc bliugdh *KL* 192. medh synd ok bliughd riva ok röva af armom almogha *KS* 61 (152, 67). tess hawen i blygd *RK* 1: 2455. hon glömde jämuäl alla wärlidinna blygdh (*skam inför verlden*) *Bil* 264. *Bir* 1: 187. at konunglich räfst härdhir sik kranckum gerningum ok sidhwännium till blyugdh ok gengangho *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). **4)** *skymf, skymford*. fik ioakim blyght ok snybbo af iupom *Bu* 3. ey akta manna loff älla manna blygdh *Bir* 2: 108. vtan mans bliughd ok åtlöghe (*utan att kränka någon och göra honom till föremål för åtlöje*) *KS* 24 (59, 26). **5)** *blygd, könsdelar*. *MB* 1: 173, 495. — **blygdha giäld**, *n.* *ersättning för tilfogad skymf*. *MB* 1: 338.

blyghdher, *adj.* *Jfr* **oblyghdher**.

blygdhlika, *adv.* *Jfr* **oblygdhlika**.

blyghelika (*blygelige. blygligan. blighe-lica* *Lg* 3: 81. *blyughlika*), *adv.* **1)** *med blygsel*. skulle te blygligan wara thet bekend, hwre som te haffua farit met eder *FM* 358 (1508). **2)** *blygt, på ett undfallande sätt*. huru blyghelika han slar nidhir änlitit *Bo* 190. *ib* 21, 192. *Lg* 3: 81. hwi swarin j swa blyughlika *ST* 97. **3)** *på ett sätt som väcker blygsel*. blyghelika kläd *Bir* 3: 143. blyghelika

nakin *ST* 246. 4) på ett sätt som länder till skam *el. vanära*. thet han blygelige skal vara bekend för gud och alle retwisa men *BSH* 5: 277 (1508). *ib* 5: 96 (1506). — *Jfr oblyghelika*.

blygheliker (blyghelikin. blygelig. blygheliker: -lika *Bir* 1: 334; -lika *Su* 342. bliugheliker: -lika *Bir* 1: 287. bliugliker: -lika *ib* 1: 335. blwgligh: -ligha *Su* 275), *adj.* [*N.* bljugleg] 1) blygsam, kysk. antwardhar iak tik mina blyghelika renlikhet *Lg* 3: 310. 2) blygsel väckande, som man blyges låta se, som man blyges för. liugn eldin vpbrände tha alstingis hans blyghelika limi (*verenda*) *Bir* 1: 221. *ib* 287, 3: 137. hans bliuglika thingh *ib* 335. *ib* 334. hennes blygeliga ländher *MB* 2: 160. mins sons blyghelika ok lastelika näkt *Bir* 1: 83. *ib* 3: 373. *ST* 246. i nakre blyghelike ällar skämelike talan *LfK* 106. thz första är thik blyghelikit *JP* 3. 3) skamlig, neslig. är han (o: var fatikdombir) . . . äkke blyghelikin vtan hedhirlikin *Bo* 128. rosa sik aff them syndom som han räknade för blyghelika ok skämmelika *Bir* 1: 160. *Su* 17, 36, 115, 275, 342, 365. *MB* 2: 166, 219. — *Jfr oblygheliker*.

blyghelikhhet (blyglikhhet *MD* (S) 227. blyglighet *ib* 249), *f.* 1) blygsel. konungsens grymghet wendhis om j blyglighet *MD* (S) 249. 2) blygsamhet. ey thorandis for blyghelikhhet skuld oc vidhirsyn at framgaa *KL* 325. *MD* (S) 227. — *Jfr oblyghelikhhet*.

blygher (bligher. bliugher. blyugher. *n.* bliwkt *Ber* 13), *adj.* [*N.* bljug, blyg. *Nyisl.* bljúgr. *Jfr Fdan.* blu. *D.* bly. *Mht.* bliuc] 1) blyg, som blyges, som har försyn, blygsam. fördis war herre aff cledhom oc bandz widh stodhena, stoldzer oc fagher oc bligher *Lg* 3: 83. valerius biscopir war blygher man *Bil* 471. var bliughar at pigia *Bu* 174. *Bo* 27. huru blygh hon är at tala mz swa storom herrom *ib* 2. bliughe som iomfrvr *Bir* 1: 163. *Bo* 104. första daghen wast thu rädh blywg, oc allom ödmywk *LfK* 140. blygher j wp synena *MB* 2: 326. haua . . . blygh öghon *Bir* 2: 164. thit maal wari bliwkt *Ber* 13. mz enne blyughe ödmyukt *ib* 256. 2) som är föremål för blygsel. slitw thera jnellfwe oc blywga natwrenna lim *Su* 127. — *Jfr o-, of-blygher*.

blyghhet (blyughet *Lg* 3: 287, 414; -hetz *ib* 285), *f.* 1) blygsamhet, kyskhet. tik minom öd-dhelika brudhgomma haffwer iak loffuat iomfrulika blyughet *Lg* 3: 287. *ib* 285, 414, 633. *MD* (S) 227. 2) det som man blyges att låta se, blygd. min klädhe som hölia mina näkt oc natwrlika blyghet *Su* 193. *MB* 2: 358.

blyghias (blyghas *MP* 1: 7; *Bil* 369. blyughias *Bir* 1: 161. bliughas *Bir* 1: 156; bliwghdhis *KL* 230. blyias *GU* 4; *Ansg* 207. blyas: blyens *MD* (S) 268. -is, -dis, -z), *v. refl.* [*Fnor.* blýgjaz] blygas. med *gen.* blygdhos iämskyt sinna natwrlika lima *MB* 1: 160. — med *ack.* som engin lat blygdhis *Bil* 402. ey blyghias fatika *Bir* 3: 376. *ib* 1: 208, 318, 2: 149, 3: 176, 223. — med *prep.* af. hon blyghis af änge synd *Bir* 1: 187. *ib* 1: 156, 3: 27. — med *prep.* for. hwilkin som . . . ey blygdhis for korsins blygd *Bir* 4: 98. skämmas oc blyias fore thera villo *Ansg* 207. — med *prep.* vidher. j blyens ey widher aff thenne

sma fugla lära sidher *MD* (S) 268. — med *inf.* utan at. hwat munde ey modhorin hawa blygdz sitia när sonenom i bland männena *Bo* 59. the blygdhus bliua j fädhernis lande *Bil* 289. han bliwghdhis sighia sina thanka *KL* 230. — med *inf.* med at. skolom . . . vi äkke blyghias at thiäna gudhi *Bo* 151. blyghas at bita *Bil* 369. *MP* 1: 7. *Bir* 1: 8, 48, 161, 3: 231. — *abs.* engin wiste thik blyghias *MB* 1: 161. thörfva the aldre blyias *Ansg* 207. — *opersonl.* med *prep.* vidher. blyghis mik nu vidhir at thu skoli them see kälta äpte meer än noogh *Bo* 137.

blyghilse, *n. pl.?* [*Fdan.* blyghelse] blygd, skam, vanära. skal han mz blygilse wijsas aff radhit *BtRK* 327 (1483).

blyghlat (blyugh-), *n. pl.* blygsamt beteende, blygsamhet. thänne blyughlaten höfwa väl hwariom enom *Ber* 256.

blyghlatogher (blyugh-), *adj.* blygsam. *Ber* 257.

blyghläte (blyugh-), *n. pl.* = blyghlat. *Ber* 259.

blyghsamber (blywghsamber), *adj.* [*N.* blygsam] 1) blygsam. han wardher snart höffwisker oc blywghsamber *LfK* 31. 2) förenad med blygsel. the (o: skrifftemalen) skulw wara först ödmyuk oc blyughsam *LfK* 81. blywghsam skal wara syndenna anger *ib* 82.

blyhvit, *n.?* [*Mnt.* bligwit] blyhviitt. tak blyhwith som kallas cerusa *PM XLII.* ij [2] lod bly hwiit *LB* 7: 328.

blykista, *f.* kista af bly. *Bu* 210. *Bil* 296.

blyklot (-klooth), *n.* blykula. manga byssor mz blyklooth oc jern ther ynné *RK* 3: 3765.

blyknapper, *m.* [*Isl.* blýknapp] blyknapp, blykula. flenghia henne meth bly knappom *Lg* 3: 124. *ib* 126.

blymästare, *m.* [*Fnor.* blýmeistari] blytäckare? ss *tillnamn.* myn brodher nielis olafsson kallande blymestera *SJ* 419 (1417).

blyspan (-spaan), *m.?* *filspån* af bly. bliffwer . . . aff bly spaan cerusa til läkedom *LB* 9: 109.

blystöpter, *adj.* [*Fnor.* blýsteyptr] öfverstöpt med bly. mz blystöptom käppom *Lg* 335.

blyughd, blyugher *o. s. v.* se blyghdh, blygher *o. s. v.*

blädhia, *v.* [*Isl.* blæðja] bläda, plocka bladen af. man skal blädhia kaalen ok ey skära op mz rotum *GO* 249. *ib* 1069.

blädhra, *f.* [*Isl.* bláðra] bläsa. thera hughir thrutmar aff höghfärdh suasom vtbläst blädhra *Bir* 2: 207. swasom en blädhra mykit full aff nakro wädher *ib* 4: 43. gömir thz sidan i blädre *LB* 4: 346. *Al* 1429, 1443, 1445. *Di* 56. — bläsa på huden, bläddra. blodhen som samkadher war i blädhronne *Lg* 3: 269. — urinbläsa. wydh . . . wärk j laar ok j blädre *LB* 4: 344. steen j blädhre *LB* 2: 31. *ib* 11, 35, 38, 49, 53, 3: 33, 42 *o. s. v.*, 5: 292, 6: 106, 107, 7: 71 *o. s. v.*, 8: 42, 44, 49. *PM* 46. — *Jfr blodh-, so-, var-blädhra*.

bläk (blek), *n.* [*Mnt.* black] bläck, skrifbläck. bedhis blek ok perman *Bil* 582. *Bir* 3: 425. *Su* 367.

mws äther ey the book ther scifwas mz thz bläk ther mz malyrt siuds *LB* 4: 350.

bläk, *n.*? [*Mnt.* bleck] *metallplåt*. *Jfr* bläkskälla.

bläka, *v.* [*Jfr* *Isl.* blaka, slá] slá, klappa, knáda? tagh hwethemiöl och thz hwitha aff eggit och bläka och baka ther aff ena kaakaa *LB* 2: 10.

bläkskälla (bläck-), *f.* *metallklocka*, *metallskål*. i the cronone voro *LXII* lampor satte prydeliga med bläck skällor *TK* 270.

blända, *f.* *se* blanda.

bläster, *adj.* *L.*

bläsuter, *adj.* [*Isl.* blesótt] bläsíg. *equm rufum* . . . qui est bläsutir *SD* 3: 287 (1316).

bläza (blázsa. blezsa. -adhe), *v.* [*Ags.* bletzian. *Isl.* bleza, blessa] vālsigna. en spiteliskan man . . . bläzsade (*benedicít*) han *Bil* 632. at bläza bröddher(na) *ib* 798. *ib* 899. blezsadhe (*signavit*) blasius vatnit *ib* 902.

bläzan (blädzsan *ST* 101), *f.* [*Isl.* blezan] *L.* vālsignelse. (fik han) . . . ban for bläzan *Bil* 215. at taka bläzan af hālx manz hand *KL* 369. *ST* 101.

blöpa (-de), *v.* [*Isl.* blœða] blöda. þu blöde fast *Bu* 75. honum blödde badhe nāsa ok mwnder *Al* 2336. *Je* 919. seia var suārþ blöpa (*drypa af blod*) i heþnom siþom *Bu* 509.

blödher, *adj.* [*Isl.* blauðr] blödig, rädd. blödhe män ok quinline *KS* 83 (205, 91). megh tycthe han war i sinneth för blödh *RK* 3: (*till. om Chr. II*) 6160.

blödhlika, *adv.* *svagt*, *matt*, *lamt*. afwitte them blödhlika *ST* 381.

blödhogher, *adj.* blödig, rädd, försagd. blödhoghe oc forfäradhe *ST* 86. blödhoghe . . . oc redde *ib* 346. then hunden som fastast gör han är blödhoghast at bita *ib* 519.

blöia, *se* blea.

blöta (-ir, -te, -ter), *v.* [*Isl.* bleyta] 1) *upp-mjuka*, *göra vek*. blöta stenin ok iärnit *Bil* 425. *Pa* (*Tung*) 35. *Su* 86. *Bir* 3: 217. lagdhe han sit brödh i vatn at blöta *KL* 205. 2) *bildl.* böja, beveka. at han . . . eygh blöte thina stadhughhāt *Gr* 380. six then hugher wara starker, som hardr är böghia, ok ey är skynthr til at blötas *KS* 19 (47, 20). blöt mit hiärta māj pino bloþe at pānkia mz pakom pina pino *Bu* 72. blöte manght hiärta tel guz' lof *ib* 29. þar mz blötte han þera bryst ok hiärta ok vānde tel cristendom *ib* 134. *Bil* 375, 476. sidhan wardher hiärtath ā swa mykith hardhare at thz blöter engin mz godho radhe *MB* 1: 292. — *Jfr* upblöta.

blöter (blöd *Bir* 3: 367), *adj.* [*Isl.* blautr] 1) *mjuk*. wardh öxen blöt som bly *Bil* 255. hua som blöt kiöt hauer *KS* 80 (199, 88). *MB* 1: 79. huals bruninar äru ey blöta som köt oc ey hardha som been *Bir* 2: 227. *ib* 1: 275, 2: 84, 3: 56, 140. til blodtare (*för* blötare) sāngh *VKR* xiv. i blötasto siāgh *Bu* 402. *ib* 524. *Bir* 1: 223, 2: 36. *Al* 1966. kläddir mz blöthom (*mollibus*) klädhom *MP* 1: 16. är thz (*linneklädet*) blöt ok lint vidh baran kroppin *Bir* 1: 287. blöt (*löskokta*) āgh *LB* 7: 186. *ib* 3: 57, 115. i blöthan (*tunn?*) wāllingh *ib* 2: 10. wi sāndom thik en bal badhe blötan ok wekan *Al* 1220. thit folk ok frö är weekt ok blöt *ib* 1476. blöt klädhe kallas thz som hwghin gör blöthan ok ostadhughan *Ber* 28

Ordbok.

(*med afs. på de två sistnämnda ex. jfr* 3). 2) *svag*. lya hafdhe blöt öghon *MB* 1: 221. 3) *veklig*, *klemig*. hon gat ey stighit fullo fäte a iordhina

fore sin blöta harund *MB* 1: 430. *Bir* 3: 367. män som äru blöte ok quinzke *KS* 83 (204, 91). *Bir* 1: 278, 2: 58. *Su* 113. ordh . . . ey blöt vtan hwas *Bir* 2: 230. 4) *vek*, *vekhjärtad*, *ömsint*, *blödig*. griper nw fadherin swärdhit badhe mz blötom hugh oc hardhom *MB* 1: 201. när war conan hardhare än mannin ok mannin blötare än modherin *Lg* 317. iak är miok prolyndar ok þryscar gen cuske ok aldar är iak blötat gen bliscap *Bu* 494. thu . . . wardher blötare at pina än iak at thola *Bil* 472. — *Jfr* fulblöter samt blotter.

blöthet, *f.* *mjukhet*. sānghinna blötheet *Su* 251.

blötleter, *m.* [*Isl.* blautleikr] *mjukhet*. i klädhanna blötlet *MP* 2: 133.

blötlika, *adv.* [*Isl.* blautliga] *mjukt*. blötlika liggia älla sitia *KS* 81 (200, 89). the som blötlika klädhas *LfK* 108.

blötlikhet (blötelikhet), *f.* 1) *mjukhet*. blötlikhet är vndhir fotomin *Bir* 1: 273. klädhanna blötelikhet *ib* 3: 34. *MP* 1: 188. *Ber* 30. 2) *vekhet*, *ömhet*, *ömsinhet*. vm iak matte wanlika finna nakra blötlikhet älla nakan kärlek j hans hiärta *Bir* 1: 86.

blöttna, *se* blotna.

bo (*boo. bu* *L. bw* *RK* 1: 3026, på detta ställe kanske *Norskt lånord*), *n.* [*Isl.* bú] *L.* 1) *boning*, *bostad*. j hiärtano hulkit som är mit boo *Bir* 1: 93. mang boo ok byggilse rwm varo vidh murin *ib* 3: 193. *ib* 4: 169. *Ber* 21, 212. til hymmerikis boo *MD* 70. *Jfr* ärmita bo. 2) (*djurs*) bo. thz diur som hawir mangh skiul älla boo *Bir* 1: 200. *Va* 6. *Di* 281. *Jfr* storka bo. 3) *gård*, *egendom*. i ortnamn. han köpthe setegardhen brynnolffs boo *MD* 440. 4) *egendom* (*lös och fast*). bo oc boskap, rörliket oc orörliket *SD NS* 1: 514 (1405). *ib* 96 (1402, *gammal afskr.*), 368 (1404, *nyare afskr.*). *FH* 3: 50 (1445), 52 (1445). *BSH* 3: 145 (1463). — (?) han . . . radher ower marght ärlikt bo *Al* 9806. 5) *boskap*. nordmen . . . lotho tha löpa alt thera bw *RK* 1: 3026. — **bos brigþ**, *f. L.* — **bos drät**, *f. L.* — **bosluter** (-loter), *m. L.* andel i bo, arfvedel. wi kunnom hanom (*vår son*) ekki bātre boosloth giwa *SD NS* 1: 628 (1407). — **bos ran**, *n. L.* — **bostiund**, *f. decimæ prædiales*, tionde af jordens afkastning? boostiundh eiusdem curie duo talenta et bostiund de gutasundum IIII modii cum dimidio *SD* 5: 328 (1344, *gammal afskr.*).

bo, *f.* [*N. bu*] *Jfr* gra-, rōdha-bo.

boa (*MB* 1: 87, 167, 193, 194, (*Cod. B*) 568; *KS* 65 (161, 72), 75 (185, 82), 76 (187, 83), 79 (194, 86); *RK* 1: 533; *PfN* 136; *BSH* 1: 185 (1386), 3: 294 (1470). **boā** *SD* 5: 605 (1346), 6: 129 (1349). **boua** *Bu* 144. **bo** *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*), 5: 662 (1347); *Bil* 468; *MB* 1: 373; *Al* 7028. **boo** *RK* 1: 1978. *pres.* **bor. bo** *Bu* 189. **bōör** *Bil* 566. *impf.* **boþe**. **boodde** *LfK* 229. *part. pret.* **boin**: **boith** *MB* 1: 307; **boen** *Al* 144, 1358; **boeth** *MB* 1: 58; *TB* 72; *LfK* 94, 96. **bodher**: **bod** *KS* 52 (132, 56); **bot** *ib* 76 (188, 83); **bodhe** *Di* 207), *v.* [*Isl.* búa] *L.* 1) *bo*. boþe maria ii iherusalem *Bu* 12. *ib* 103, 189. *SD* 1: 668 (1285,

gammal afskr.), 5: 605 (1346), 662 (1347), 6: 129 (1349). *Bil* 52, 566. *MB* 1: 58, 122, 167. *KS* 65 (161, 72). mwn han nw i hymmerike bo *MD* 437. haffde ey herran hwlpit mik nästan haffdhe iak boeth (*habitassem*) i hälwithe *LfK* 94. *ib* 96. got är i fridh boa *KS* 79 (194, 86). boande mannom (*bofaste el. jordbrukande män, bönder*) skal han skipa ok halda fridh ok frälse *ib* 65 (160, 71). boande män äru landz vppehälde *ib*. *SJ* 136 (1445). *Jfr boandsman.* 2) *hålla sig (till), bruka, åt-njuta. med prep.* viþer. biuþar iak þik at boua viþ þolika kirkio þu vilt *Bu* 144. jak . . . skal ok hava . . . en gardh aff clostreno bo vidher i mina liffdagha *SD NS* 1: 488 (1405). at lanzskap ok almoghe havi rättwis lagh thön te mågho wäl widh boa *KS* 75 (185, 82). at the nytha thenna räätt oc sith eghit som the hafua länge boeth widhir *TB* 72. *RK* 1: 1978. widh enkte got tha kunnen i bo *Al* 7028. 3) *lefva i äktenskap.* rachel boþe lögge barnlös för än hon föde iosep *Bu* 4. — *hafva (köns-)umgänge.* han bodhe mz sinne stiwwfmodher *Lg* 1004. 4) *bebo.* at i maghin bo oc eghna mit land *MB* 1: 373. 5) *göra i ordning, bereda.* widh taflo släta then skipat ok bod är til at skriuas & *KS* 52 (132, 56). — *pryda, inlägga.* ij [2] brynja . . . wel bodhe mz rödha gul *Di* 207. — *tillrusta.* konung artws boor nu sina färdh *Io* 1496. — *part. pret. rustad, färdig.* han war tha til örlögh boen *Al* 144. — *boa saman, lefva saman såsom äkta makar.* þe boþo saman guþleka *Bu* 3. henrich kesare ok raþegund kesarinna boþo saman i renliues hionalagh *ib* 419. *Jfr saman boa.* — *Jfr a-, in-, inne-, mat-, til-boa, samt näst-, vidher-boande och dyr-, färpa-, gul-, o-, redho-, silf-, väl-boin.*

boandsman, *m.* [*Jfr Isl. búandmaðr*] *L.* inbyggare. halda . . . allom boanadzmannom (*för boandz-*) i swerike, skane ok forsagdhom landom . . . kärlek ok gothwilja ok rättwiso *BtRK* 33 (1359, orig.).

bodrät, *f. L.*

boþ, *n. se buþ.*

boþ (-ir. -ar), *f.* [*Isl. búð*] *L.* 1) *bod.* i sht för kortare vistelse uppförd koja eller skjul. bygde sik boþ *Bu* 499. *Al* 9354. thera tiäld ok thera bodha *ib* 5627. waro ther bygda fäm bodhir som syukt folk lagh j *ST* 299. ther opsattess stwffwor saler oc bodher *RK* 3: 5645. — *hydda hvari fiskare bor under fiske-tiden.* hwilken som vpbyrther annars mans bodh på fiskielägie *SO* 292. *ib* 300, 302, 303. — *marknadsbod.* prohibemus tentoria quecunque seu mansiunculas, dictas bodher, . . . infra sepes agrorum vel pratorum fundi presbyteralis . . . haberi, stantibus nundinis *SD* 6: 139 (1349, *gammal afskr.*). — *fäbod?* badhe i bynom ok swa i bodhonom som kallas thorisbodha ok hetskozarfwet *SD NS* 2: 29 (1408, *nyare afskr.*). — *i ortnamn.* curiam meam bodir *SD* 2: 138 (1292). *ib NS* 2: 29 (1408, *nyare afskr.*). 2) *bod, salubod.* ölkwno bodh *GO* 488. *SD NS* 2: 303 (1410). *SO* 49, 143, 152. 3) *förvaringsbod, visthus.* biärghas alle tha wardher bodh godh *GO* 700. — (?) lot up peter ywen ena steenbodh vnder sit steenhus ok käl-laren vnder sama bodh *SJ* 122 (1443). *ib* 127 (1444), 166 (1448). katrin schal haffwa ther frij hws til dödhra dagha ena bodh och en bordzända *ib* 256 (1453). sten-

hus meth kellra bodhar ok all tilagher *ib* 283 (1460). huilkit hus hawer ij [2] källara oc ij [2] bodher *ib*. en gardh meth bodher oc ther til en källare *ib* 337 (1466). *ib* 347 (1468), 348 (1468), 356 (1469), 392 (1472), 396 (1473). — *Jfr apotekara-, bak-, ekka-, fanga-, flske-, fä-, fälle-, gatu-, gulsmids-, hyrne-, hörro-, kiöt-, kiötmangara-, kram-, kräm-ara-, kölno-, mälte-, ordh-, ris-, slo-, siäla-, smidhio-, sten-, stranda-, säl-, sälia-, sälla-, tol-, torgh-, trä-, undir-, vardh-, vardha-bodh.* — *bodha bro, f. L.* — *bopakarl, m. L.* som bebor en bod el. hydda? ss tillnamn. gyrth bopakarl *SD* 2: 89 (1290). — *bodha läghe, n. samling af bodar, läger.* lagdhe sin tiäl ok bodhaläghe när flodh som lupus hetir *Gr* 270. — *bodha rum, n.* [*Isl. búðarrúm*] *bodlägenhet.* eet bodha rvm i juna-köpunge *SD NS* 2: 104 (1409). tu bodharwm *SJ* 126 (1444). — *bodha stadher, m.* 1) *hydda.* war herra ledde them i xl aar ower ödhemarka i tiäldom oc bodhastadhom *MB* 1: 498. *ib* 500. 2) *läger, lägerplats.* jak söker them i thera bodha stadh *RK* 1: 2301. *Al* 5530, 5672. — *bodha stand, n. bod-plats.* sätter bodh på annars bodheständh *SO* 302. — *bodha thak, n. bodtak, taket af en bod.* hwilken som rijfwer annars bodetaak *SO* 300.

bodha, bodhan, bodhilse, se buþa o. s. v.

bodh dyr (-dör), f. *boddörr. SO* 308.

bopsäti, m. L.

boe, m. [*Isl. bóii*] *L.* boende, som bor el. befinner sig, inbyggare. såsom andra led i en sammansättning. *Jfr a-, härads-, land-, na-, skogh-, stam-, torn-, viper-boe samt birkarla-, dal-, kaitala-, keikola-, kutala-, saflax-, skanungs-, stokholms-boar.*

bofaster, adj. L. bofast, besuten. en boofast dandeman *DD* 1: 146 (1491, *eft. aftr. hos Langebek*). *Jfr bolfaster.*

bofä, n. L. boskap. han gaff them korn fore alt thz bofä (*pro equis et ovibus et bobus et asinis*) som i landino war *MB* 1: 256. *ib* 199.

bofälagh, n. L. — **bofälags man, m. L.**

boföra, v. [*Jfr N. buföra. Isl. búførsla, f.*] *flytta hushåll? sätta bo? skal man tha . . . ey byggia hwss eller boföra LB* 7: 90.

bogh, n. = bogher 3. wende tha pa ith annat bogh *MD (S)* 226.

bogher, m. [*Isl. bógr*] *L.* 1) *bog (på djur).* lowadhis prestenom brystith oc höghre boghin *MB* 1: 477. höghre bogher är starkaster i likamenom *ib*. *Häst-läked. i AS* 137. 2) *bog, skeppsbog, sida. bildl.* han gifwer fore ängom manne bogh (*gifver vika för ingen*) *Al* 3062 (*kanske att hänföra till ett annat ord, att sammanställa med Isl. bugr, böjning*). *Jfr bogh-lina.* 3) *sätt.* thz full all pa en annan bogh *RK* 3: 2858. — *Jfr apal-, gasa-, skot-, piuf-bogher.* — **bogha böter, f. pl. L.**

boghi, m. se bughi.

boghlin, f. *boglina. bildl.* pa en lös boglina *BSH* 5: 168 (1507). jak . . . sloo lösan (*för lösa*) mins kätis bogh limer (*för bogh linor*), . . . til bläsande wädher (*datis flatibus navi*) *Su* 237.

boghskaper? m. lydnad? jðher werdughet be-

höffuer inthe annadh formodhe sik wtoff oss wthan stadugh wenskap bogskap (för broderskap?) och then manskap som wii ider werdughet . . . sakth och sworet haffwm HSH 22: 54 (1494).

boghul, *f.* ull på bogarne. gardhkona skal klippa kwidh wl ok ey bogh wl GO 24.

bohagh (bo haff BSH 3: 293 (1470)), *n.* [Fdan. bohawe. Jfr N. buhag] *L. egendom.* en aff hennas tiänarom som tilsyn haffdhe wtwerdis om hennas bohagh Lg 3: 305. BSH 3: 293 (1470). met boskap ok bohagh FH 5: 84 (1482), 85. for boscapiu och hele bohaget wppa wiik ib 230 (1516). FM 673 (1516-17). Jfr slots bohagh. — **bohags lärdomber**, *m.* hushållslära, kunskap om hushåll. läre henne bohax lärdom FM 681 (1517).

bohordh (behordh RK 1: 1408, 3518), *n.* [Isl. burt. Mnt. bohurt. Ffranska bohort, bouhurt, behort] *bohord*, riddarspel, hvari de täflande icke kämpade man mot man, utan i två skaror, hvilka på en gång redo mot hvarandra; spelet framträder för öfrigt i särskilda land under olika former. Jfr Diez, Etym. Wörterb. 1: 45 f.; Viollet-le-Duc, Dictionnaire du mobilier français 2: 407; Schultz, Höf. Leb. 2: 96; samt i sht Niedner, Das deutsche Turnier s. 35 f. riddara oc swena the giordho ther gaman mz diost oc bohordh Iv 46. man fan ther badhe bohordh ok danz tornäy ok dyost thöm thz lyste göra matte man ther aldrea väghna höra ib 1559. tha sa margh man bohordh här ok ther om markena fara mz marghin höfuizlikin skara Fr 3044. RK 1: 448, 1164, 3518. för än ther war änt thz behordh ib 1408. ib 2198. Jfr bordera.

boia (boya. bogia), *f.* [Mnt. boie] *L. boja.* brusto boior Bu 526. ib 501, 519. band ok boior ib 511. vordho badha boior en boya Bil 114. ib 113, 677. RK 1: 3872, 3945. Al 3455, 3458, 3461, 3498, 3506. GO 828. j dödzsins bogiom är jak bwnden Su 239. Jfr gul-, hals-, lärn-boia.

boie (boye), *n.* boja; kedja. hengde honom medh ith gylt boye PK 229.

boilösa, *f.* L.

bok (böök), *f.* [Isl. bók. Fdan. och D. bog, bög] *L. bok, bokträ.* eek eller böök GS 42. Jfr bökeaska, bökeskogher.

bok (book. pl. böker), *f.* [Isl. bók] 1) *liber, bok.* bok thessin är uttakin medh fåm ordom af thöm bokum wise mästara hafva giort um styrilse kununga ok höfdinga KS 1 (1, 1). faa sancto petro bok (j hand) Bil 107. hans böker oc epistole lasus for nerone ib 124. sagdhe sik thz hafua läsit j cristnom bokom ib 541. han scref manga bökir ib 382. som för j boknenä (för bokenä) skriffuet star Va 52. 2) *bok, hufvudafdelning af ett skrifvet arbete.* hans hystoria biscrifwes oc six i thässom siw bokom som här fylghia äpte Gr 259. ib 270 o. s. v. Bir 2: 3, 273, 3: 476. Su 8. här börias annar deelin ällir boeken j gudhe- lika snillis wäkkiare ib 222. 3) *boklig kunskap, bokliga studier.* läta kenna hanom book SD NS 1: 628 (1407). vtan han kunne väl bok (har god boklig kunskap) Bu 144. Bil 82. systrana som ey kunno book Bir 5: 93. nima book GO 342. Bo 30. Bil 776. sätia barnit til bok ib 775. somlika . . . hioit han

til book Ansg 243. ij them skolom ga wi ey til book (studera vi ej) ther mästara göras ij konstom klook Al 6445. 4) *evangeliebok, messbok el. annan andlig bok på hvilken ed aflades.* sworo a bokenne VAH 24: 321 (1422). 5) *bok, tänkebok.* thätta sama husit hauir jak hanom vplatit a radzstuwonne a rättom radzstufuo dagh som stadz rät vtuisar ok är inseriat i stadzins bok SJ 39 (1432). ib 142 (1445), 143 (1445). 6) *lagbok.* thet xij män och boken seger paa tijngen BSH 5: 78 (1506). hollir bokin (förestår domareämbetet?) BSH 5: 183 (1507). the faa hanom annath taga war än haffwa boken her ib. giik thenne menighe almoghe tiil ok baade mik, thet jak jw skwille teress book i geen aname ib 460 (1511). — Jfr aminnilsa-, brödhra-, böna-, dom-, hand-, himirikis-, härads-, iordh-, konvents-, kämpa-, lagh-, lands-, läke-, läkiara-, mässo-, mättena-, ordins-, reghlo-, räkinskaps-, rät-, saltara-, sang-, skat-, skip-, skra-, slots-, spyrlisa-, stads-, stena-, tipa-, thänkia-bok. — **boka bladh**, *n.* [Isl. bókarbláð] *blad i en bok.* Bir 1: 338, 2: 167. — **boka list**, *f.* boklig kunskap. hon thröste sik meir a boka list Bil 535. var godhir mästare j bokalist ib 904. RK 1: 3364. Jfr boklist. — **bokastol**, *m.* [Isl. bókastóll] *pulpet.* mässo diäknin lop fran bokastolenom KL 81. for domarenom stodh bokastol (pulpitum) j hulkom bok laa Bir 2: 92. j huseno syntis bokastol ok bok var a thom boka stolenom ib 3: 424. ib 417, 425, 427, 428, 430, 434, 439, 441, 443, 446, 448, 449. the systrin, som skal läsa collacionem, hon siti wppa sino säte widh bookastolin ib 5: 85. ib 73. Jfr bokstol. — **bokathrykkiare** (boketrykkiare), *m.* boktryckare. Gers Ars c 6.

bokal (bochal), *n.* [Äldre Nht. bocal. Franska bocal. Ital. boccale. Mlat. baucalis] *pokal, bägare.* PM 47.

bokarl, *m.* [Isl. búkarl] *L. bofast man? böndher oc bokarla* RK 2: 7186, 3: (sista forts.) 5746. MD (S) 201. BSH 1: 131 (1371). SD 5: 210 (öfvers. fr. sl. af 1400-talet). bönder ok mene bookarla DD 1: 207 (1508). Jfr Kalkar, Ordbog til det ældre danske sprog 1: 234.

bokka, *se bukka.*

bokker, *se bukker.*

boklare, *se buklare.*

bokliker (bokligh), *adj.* [Isl. bóklig] *boklig.* andra hafwa mykla boklika konst (sunt magnæ litteraturæ) Bir 1: 284. vilia the wara sniälle j boklike konst ib 101. ib 2: 308. ST 39. Lg 535. boklika konsta klok-skap Bir 1: 331. the bázsto mästara ok mārasto j allom bokligha konstum (in omni mundana sapientia) Lg 535. nim . . . boklica konste at thw maghe callas mästare Bir 3: 241. ib 278. Su 171, 223, 273, 440. then betzsta boklerdh man . . . j siw bokliga konster RK 1: (ny början af Gamla Krön.) s. 165. Lg 3: 33.

boklist, *f.* [Isl. bóklist] *vetenskap.* sigx i the boklist ther thässkyns pröwar at i olikom thingom skal man leta liknilse oc i likom thingom skilnath MB 1: 397. — *vanl. i pl. (stundom återgifvande Lat. artes liberales).* nimber fulkomplika alla the boklister som tha waro i iordhrike MB 1: 279. Bil 352, 353, 534, 581, 711. — Jfr boka list.

boklärper (book-), *adj.* [Isl. bóklærðr] *L. boklärð, lärð.* en goþar prästar ok litet bok lärþar Bu 27.

haffua bordh lecze . . . wppa swänsko . . . swa at alla badha booklärda oc olärda maghin wndirsta huat som läsit wardher *Bir* 5: 85. *Bil* 648, 842. *KL* 351. *Bir* 1: 320, 353, 2: 273, 3: 206, 406. *RK* 1: (*ny början af Gamla Krön.*) s. 165.

bokmal, *n.* [*Isl. bókmál*] *bokspråk*, *Latin.* kallas a bok male martirum dödhher natale som tydher a wart mal fözla *Bil* 284. *Fl* 146, 148.

bokstaver (**bokstaff.** **bogstaff**), *m.* [*Isl. bokstafr*] *bokstaf*. thenne enoch . . . hitte göra först bokstawa *MB* 1: 2. alpha är första bokstaff j gretzske scrift *ib* 2: 369. *KL* 66. *Bil* 775. *Su* 103, 181. *MB* 2: 42, 70. jak kan bokstaffua *Lg* 3: 65. hawir numit bokstafwa (*orätt öfversättning af Lat. litteras*) *Bir* 1: 126. — *söndagsbokstaf*. *MB* 1: 63, 64. — *begynnelsebokstaf*, *initial*? hans bogstaff star i a b c *MD* 172 *m.* — *Jfr gul-, hovudh-, sunnodags-bokstaver.*

bokstol (**book-**), *m.* = **boka stol**. the hafde . . . fore sik pulpeta eller book stola *LfK* 246.

bokumbel, *n.* *L.*

bokvis, *adj.* [*Isl. bókviss*] *boksynt*, *lörd.* *Bil* 299, 677.

bokvit, *n.* [*Isl. bókvit*] *bokvett*, *boklig kunskap*. han skal wara wäl kunnande til sit bokwit *KS* 53 (133, 57). mykit bokwit (*littera*) gör thik osinnoghan *KL* 173.

bol (**bool.** **boll.** **bul** *KL* 24; *Bir* 1: 175, 4: 239; **-in** *Bir* 2: 128; **-ane** *ST* 220. **bwl** *GO* 956. *pl.* **-ar**), *m.* [*Isl. bolr, bulr*] 1) *bål*, *stam.* i vintråno som huar þe þry. bol ok löf ok frukt *Bu* 185. träsins bool *Bir* 1: 132. *ib* 133, 280, 2: 128, 329, 3: 62, 452, 4: 239. *KL* 24. *ST* 220. the spikane råkto lankt vt owir korsins bool *Bir* 1: 268. — *stjälk*. thz blomstrit wäxste af trem rotom mz rättom stjälk älla bul *Bir* 1: 175. thz är godher bwl som axit hawer i ändanom *GO* 956. — *Jfr träs bol.* 2) *bål*, *kropp*, *växt*. hans boll var stakkoter (*statura brevis*) *Ansg* 179. hans boll var högir (*statura procerior*) *ib*.

bol (**bool.** **bul** *SD* 1: 93 (1167-85)), *n.* [*Isl. ból*] *L.* 1) *boning*. hann foor vp till hymmerikis helga bool *MD* 69. 2) *gård*, *landtgård*. waro ther a boleno for honom flere nidherfellugh hws *SD NS* 2: 259 (1410). alt fodher skal å bole nötas *GS* 72 (1514; *på båda dessa ställen är det fråga om gård som innehafves af landbo*). pro prediis ipsius in linhofd que wlgariter dicuntur bol *SD* 1: 437 (1266); *möjl. att föra till 3.* 3) *nybygge*, *torp*, *på allmänning el. utmark upptagen lägenhet el. gård*. jn silua. que rudhaskoghæ dicitur . . . mansiones et habitaciones. dictas wlgariter bool sibi receperant ac edificia construxerant *SD* 4: 509 (1336). vnum bol, siue vtskipth, iuxta curiam nostram *ib* 3: 548 (1322). en gammel konungx gardh . . . och eth bool ther vnderligger *FM* 182 (1504). omnia . . . bona mea in hoffgierde . . . cum mansiuncula olaui skallæ. dicta bool *SD* 4: 743 (1340). quod . . . priorissam de guthem super duabus mansionibus, dictis bool, in hawän situatis . . . impetitis minus iuste *SD* 3: 162 (1314, *bref till inbyggarna i Vartofta härad*). illud bol . . . quod colonus hemwid primus incoluit *ib* 1: 228 (1222-30, *bref utfärdadt af kon. Erik Eriksson*). uice istius bol clauastro abiudicatj reddimus aluastri clauastro

totam nostram terciam partem in duobus bolum que habent in grubec *ib*. 4) *hemman*, *hel gård*, *jord-egendom af visst mått el. värde*. cum parte sua quam habuit in frøale que dicitur vnum bol *SD* 2: 292 (1299). duas mansiunculas integras que uocantur bol cum omnibus pertinentijs suis *ib* 1: 93 (1167-85). mansiunculam integram que uocatur bul cum omnibus appendiciis suis *ib* (1167-85). predia mea, videlicet duo bool, vnum ad orientalem partem et aliud ad occidentalem in villa dicta wagleue, cum omnibus eisdem prediis attinenciis *ib* 4: 235 (1331, *nyare afskr.*). *ib* 262 (1332, *nyare afskr.*), 378 (1334, *nyare afskr.*). recipiens ab eodem domino . . . pro predijs predictis, predia infrascripta, videlicet duo bol, in villa waghlewi . . . vnum bol in ælghsiobult . . . et vnum dimidium attung in villa tunum *ib* 263 (1332); *de hittills anförda språkprofven skulle möjligen kunna föras till 2 eller 3.* recognoscimus nos partes nostras in skærfsiorydh . . . uendidisse, videlicet in markasamoghla fiardhong, cuius medietatem possident monachi, scilicet quinque bool, alia quinque bol uendidimus . . . in vtroque tam starfloht quam skarfsiorydh . . . dimidium bol in skærfsioryd tantum, . . . dimidium bol in vtroque . . . integrum bol in vtroque *SD* 3: 54 (1312). possident integrum bol et dimidium *ib* 55. excepta quarta parte de vno bol *ib*. excepta quarta parte vnus bol *ib*. vnum bool et vnum attungxbool *ib* 4: 170 (1330, *nyare afskr.*). vnum dimidium bool in sibboby *ib* 77 (1328, *gammal afskr.*). eet halfft bool *ib* *NS* 2: 143 (1409). tre öraland jordh i kylunge i resbo kyle oc een tridiungh aff eno bole i sama boolstadenom *ib* 1: 668 (1407). alt wort godz i biornaby som är eth halfft bool iordh och nyo markskatta *ib* 2: 304 (1410, *nyare afskr.*). — *Jfr Hildebrand, Sv. Medeltid* 1: 245 f.; *Falkman, Om mått och vikt i Sverige* 1: 122 f., 169 f. 5) *en af de delar hvari uti Finland en socken (med afs. på skatteuppbörden) var delad*. *BtFH* 1: 324 (1463), 325 o. s. v. *Jfr bolman.* — *Jfr arva-, attungs-, biskops-, bygninga-, flårdhungs-, frälsis-, gipto-, kirkio-, landboa-, löpa-, marka-, nat-, natta-, nytia-, provasta-, prästa-, vitnis-, ängia-, öpe-, ödhis-, öris-, örtogha-bol samt bole, böle.* — *bola bro*, *f. L.* — *bolaman* (*bole-*), *m.* = *bolman*. *BtFH* 323 (1463), 324 o. s. v. — **bolaskipte** (**-skifti**), *n.* den ett hemman tillkommande del i allmänning? saluis mihi . . . partibus meis tam emptis legaliter litigio pendente, quam prius possessis jure communitatis ex parte ville, frøle, quod wlgariter bolaskifti nuncupatur *SD* 2: 636 (1310). — **bola tåkia** (**-tåkkia**), *f. L.* — **bolsaker**, *m.* vid gården belägen åker? *ss ortnamn*. cum duobus agris, dictis syæabolls lykkia, bolsaker *SD* 4: 378 (1334, *nyare afskr.*). — **bolsbryghpi**, *n. L.* — **bolsmärki**, *n. L.*

bolagh, *n.* [*Isl. búlag*] *L.* 1) *bolag*, *öfverenskommelse (om gemensamt bruk af egendom)*. cum . . . johanne filio nostro et ingridi vxore sua conuencionem dictam bolagh firmam et ratam feceramus in hunc modum, quod idem johannes vxorque sua dimidietatem bonorum nostrorum mobilium . . . possidebunt, condicione tali presupposita, quod quamdiu deus nos insimul vivere concesserit inseparabiliter pro

nobis et nostris vsibus debeant laborare *SD* 3: 602 (1323). **2)** *bolagsordning*. tröghbolagh (*skogsstadgan för mellersta tredingen i Trögd*) *TB* 71. **3)** *gemensam egendom*, *egendom som man eger gemensamt med någon annan?* omnem partem de bolagh me tangentem, excepta vna vacca *SD* 4: 269 (1332). — **bolags fastar**, *m. pl. L.* — **bolags fä**, *n. L.* — **bolags mäter**, *m. L.* — **bolags pännningar**, *m. pl. L.* — **bolags stämpna**, *f. L.* — **bolags tåkia**, *f. L.* *giftostämman*, *arrendetid*. rymmer landboon borth, heller later sik afföra innan bolagx tåkio (*enl. Schlyter på motsvarande ställe i KrLL för bola-*) *GS* 40. — **bolags vitne**, *n. L.*

bolbyr, *m. L.* den egentliga byn, som utgöres af särskilda tomter, med dertill hörande bestämda andelar i byns egor. eet halft markland ligger i bolbynom ok thrättan örtugha i thorpeno *SD NS* 1: 78 (1401). siäx örislandh iordh i bolbynom ok fem örtugh landh iordh i flatalandom *ib* 430 (1405). *ib* 11 (1401), 2: 203 (1409). *BtFH* 1: 278 (1509), 298 (1509). *GS* 41. som han äger j bolbyonä (*för -ynom*) *FH* 5: 56 (1469).

bolde, *se bulde*.

boldiur, *n. L.*

boldrät, *f. L.*

bole, *n.* *Jfr a-, hem-bole samt bol, böle*.

boleker, *m. boning, bostad*. redha mik bole *ST* 104. *ib* 111. *Bir* 4: 86. *Lg* 3: 499.

bolfaster, *adj. L.* bofast. tak mädh thich xii bolffasta oc skelika af hwarjo hwndare *BSH* 1: 142 (1373). meth tolff bolfastum mannom *SD NS* 1: 273 (1403). *ib* 568 (1406), 2: 229 (1409) o. s. v. *Jfr bofaster*.

bolfä, *n. L.*

bolfäst, *f. L.*

bolgarper, *m. L.*

bolgift, *f. L.*

bolgiäf, *f. L.*

bolköp, *n. L.*

bolin, *se bulghin*.

bolle, *m. se bulle*.

bolman (bool-), *m. bolman, fjårdingsman*, den som inom ett bol (*se bol* 5) uppbar kronans skatt (*se Rosenborg, Bidrag till jordbeskattnings historia i Finland under medlet af 16:de seklet s. 47, 70, 91; Styffe, Skandinavien under unionstiden, 2 uppl. s. 323*). dömdes eric oleffsson . . . för treske i skiwdh fiend och bolmannen klagade wppo *BtFH* 1: 137 (1507). anders gudmundzson i syrnäs, som tha var boolman och togh skatten *FM* 151 (1504). *Jfr bolaman*.

bolna, *se bulna*.

bolpänningar (-pänningar), *m. pl.* [*Skåne L. bolpänningar*] *bohagsting*. omnia mobilia generaliter dicta bolpänninga in eadem curia existencia *SD* 4: 370 (1334). *Jfr bopänningar, boskaps pänningar*.

bolsmäper, *m. L.*

bolstaper (bulstadher: ternabulstad *FH* 2: 68 (1429), 69; tärnabulstad *ib* 4: 4 (1431); brendabulstad *ib* 2: 76 (1431); höghabulstad *ib* 85 (1431)), *m.* [*Isl. bólstaðr*] *L.* **1)** *bostad, boningsplats, gård*. ionatas satte sin bolstadh j magimas *MB* 2: 249. *ib* 269. huru leuite heman ällir bolstädher skipadis midwakt j israel *ib* 45. *ib* 57, 141. *Lg* 666.

foor landa mällan ok stadha bya ok bolstadha *Bil* 367. slogh odhoren oc hans brödher oc pharesons söner j theris bolstadom (*tabernaculis*) *MB* 2: 248. **2)** *gård, by*. iak hawer min gard wik halft fämtä markland iord ok alt boanes swm ok är swa mykiit . . . mäd allum therä eghnum ok eghu lutum thöm badhum bolstadhum tiil ligiandum . . . giwet minne erliku husfru *SD* 4: 389 (1334). *ib NS* 1: 297 (1403). tre öraland jordh i kylunge i resbo kyle oc een tridiungh aff eno bole i sama boolstadenom *ib* 668 (1407). the godhe men i vppy bo . . . sagdo at engin ok then delin i akren la til thera bolstadh *ib* 2: 115 (1409). *ib* 171 (1409). *DD* 2: 5 (1384). *BtFH* 1: 150 (1506), 300 (1510). *GS* 58 (1474). **3)** *jord lydande under en gård, torp*. bolstad wlgariter dictum thorpp inicum habens a suarto hæld usque jn grænswyk, in siluis et in aquis. et in piscacionibus *SD* 3: 172 (1314, *gammal afskr.*). hafuer . . . en gardh i rydh . . . ok ther meth een boolstadh i haddathorp *ib NS* 2: 58 (1408). — i *ortnamn*. in hubstabolstad *SD* 2: 104 (1291). in norboabolstad *ib*. thormunzstæ bolstad *ib* 115 (1291). in sundbybolstadhe *ib* 531 (1308) o. s. v. **4)** *läger*. owirgaff wärner stadh oc bolstadh *MB* 2: 234. rusadhe in j konungxsens bolstadh (*aulam regiam, höggvarter*) *ib* 320. — *vanl. pl.* gingo jn j hedninganna bolstädher *MB* 2: 172. byggjandes ther före skärma oc bolstädher *ib* 239. *ib* 261, 263, 310. — *Jfr bya-, nat-bolstaper samt bostaper*. — **bolstapa anyt**, *f. L.* — **bolstapa bro**, *f. L.* — **bolstapa deld**, *f. L.* — **bolstapa ra**, *f. L.* — **bolstapa skilnaper** (-skiälnaper), *m. L.* — **bolstapa skiäl** (boolstadhä skäl), *n. L.* *gränsskilnad mellan byar*. *DD* 2: 5 (1348). jnnan hwars therra boolstadhä skäl *FH* 4: 31 (1453). *ib* 5: 11 (1453), 22 (1463, *nyare afskr.*). — **bolstapa syn**, *f. L.* — **bolstads mäter**, *m. L.* — **bolstads ra**, *f. L.* *råmärke mellan byar*. *BtFH* 1: 283 (1509). *Jfr bolstadh ra*. — **bolstads ren**, *f. L.* — **bolstads skiäl** (bolstadskel), *n. L.* = **bolstapa skiäl**. innan hwars thera bolstadskel *FH* 8: 9 (1463).

bolstadh ra (boolstadh raa), *f.* = **bolstads ra**. hafde . . . dömpth mellan for:de karhynemi by ok keykola boa vm boolstadh raar thöm j mellan *FH* 5: 131 (1489).

bolster, *se bulster*.

bolt (bulth *FH* 4: 84 (1499). -ar), *m.?* [*Mnt. bolt*] *metallstång, bult*. jern . . . til bolther thil thet ny skip *FM* 216 (1504). the swara bolta, genom tymberith sta skule *BSH* 5: 249 (1508). *Jfr fanga-, iärn-bolt*.

bolvirke, *n.* [*Isl. bolvirki*] = **bolvärk** 1. a the andra x [10] alna aff tomtinne hafuer stadhin bygt ett bolvirke upa for nödzsaka skuld a örlöghx wäghna *SJ* 15 (1428).

bolvärk (bul-), *n.* [*Mnt. bolwerk*] **1)** *bålverk, skansverk* (eg. af trä), uppfördt af de försvarende till ytterligare skydd utanför hufvudfästningen. suä mäghe torn ok barfridhi wäria för blido kaste medh slakum (*för flakum*) ok fiälom ok bulvärke ok mango annorledh *KS* 86 (210, 94). leeth boluerk byggia för the stora holl *RK* 3: 3778. **2)** *skans-*

verk uppfördt af de belägrande för att derifrån beskjuta fästningen. stark bolwerk loth han ther göra oc vm nättertijdh them vtföra the danscha thz ey troodho för än bolwerken reedha stodho swa snart thz mörkte wordhe the framsat the hoffmen fylte them mz jordh fult brad the hafde ther skyttahol vppo nidan vnder kular män j sta RK 2: 2191. BSH 5: 191 (1507).

bolvärke (-werke), n. 1) = **bolvärk** 1. ther byggis j moth kiffwo näbba jordhkwpor, bolvärke, kärffwa, torn mz androm bygningom PM 4. BSH 4: 321 (1502). 2) = **bolvärk** 2. starke bolwerke the tha byggia the giorde them högh oc breedhe . . . thera byssor the ther j laghede RK 2: 2260.

boläggia, v. L.

bolöpsla, f. L.

bolöxe (bolyxe SD 5: 636 (1347). bwlyxe), f. [Isl. bolöx] L. balyxa, yxa som brukas vid fällandet af trän. SD 5: 636 (1347). hwa som kastar bwlyxe at warom herra han kastar nydhio i geen GO 416.

bom (boom. -ar), m. [Mnt. bom] stång. archen hon hafde oc twa boma som man stak gönom ringhana Lg 3: 618. — bom, stång el. bjälke som stänger vägen. tha the ju for stocholm röckia strax ju at bomen the tha tröckia mz xvj snäcker oc sköttebaata RK 2: 8936. ib 8944. loth wplätha stadzsins boom BSH 4: 295 (1501). innen bomen (inom stadens område) SO 221. wy hafde giorth en bom medh saman lesna masther BSH 5: 13 (1504). ib 146 (1507), 210 (1507). — Jfr for-, ränne-bom.

boman, m. [Isl. búmaðr] bofast man. seethe iak alth myth boohagh wppa nyth som iak hadhe aller warith booman FM 673 (1516-17). BSH 5: 304 (1508).

bombare, m. se bambare.

bombas, m.? [Ital.-Milanesiska bombas. Mlat. bombax] bomull. PM XXVIII.

bomisker, se bemisker.

bomolia (-ollia. boom olya), f. [Jfr Mht. boumöl, bomöl] bomolja. tio schedher mz bomollio LB 5: 82. siwdh tz . . . mz boom olyo ib 7: 226. ib 238, 288.

bomul (-ull. -wld LB 7: 132, 148), f. [Jfr Mht. boumwolle, bomwol] bomull. bombex bomull GU 7. LB 2: 91, 7: 132, 148.

bomärke, n. bomärke, särskildt tecken hvar med egaren af en viss gård plägar utmärka något såsom sin tillhörighet. bondhin haffui ther vpa (på slagadt boskapsdjur, som införes till staden för att säljas) sith eghit boomerke SO 51. — märke hvarigenom tillverkare utmärker något ss sitt arbete. alle (näml. bergsmän vid Salaberg) schole drijffua got sölf, och sätie sijt eghet bomerke ther oppa BSH 5: 513 (1512, nyare afskr.).

bonaper (-ar. -ir?), m. [Isl. búnaðr] L. 1) utrustning, inredning (af ett hus). huru rumt oc kostelikit hans palacium war til hwer dags cost oc til thäs bygning oc bonath Bil 307. — det som tillhör inredningen af ett hus, husgeråd. til at föra oc njdhersätia gudz hws, oc göma, oc allan thäs bonath oc andbudh MB 1: 385. — det som tillhör en menniskas utrustning, utstyrsel, dräkt, skrud. mz ärkebiscops älla paua bonap Bu 195. ib 491. MB 1: 410. Bir 2: 91. Al 108, 2163 6350. — det som hör till en säng, bädd. hona see ok

fynna j swa fatighom ok sywördoghom bonadh Lg 3: 549. — det som tillhör en hästs utrustning, ridtyg. een hästir reddir mz forgyltom bonadh oc prydhsom Bir 3: 386. ib 387. 2) omhölje. thenne bonadher war ey at enast ther fore at thäkkia hwsith mz oc til fäghrind MB 1: 496. mz thässkyns bonadhe a hwseno ib. — förhänge, förlåt. tempelsins bonadher riffnadhe j twa lyti MB 2: 387. — väggbonad, tapet. konunxins sall oc palads prydde hon mz mangskona bonadha oc täpete Lg 3: 504. i flamsk boneth HSH 19: 167 (1506). viii bonadhe BSH 3: 293 (1470). ath mina bonadhe ok een krona hängher i hans stuffu ib. 3) till en klädnad hörande prydnader, utstyrsel, garnering. gifuer jak . . . myna bästa kopa met bonath FH 6: 25 (1451). 4) utsmyckande, prydnad, prydighet, prakt. nw äre fulkompne himpnane oc iordhin oc aller thera bonadher oc fäghrind MB 1: 158. ib 57. klädanna owir flödhelikhet ok andra thinga bonadhir (diversus apparatus rerum) Bir 1: 314. thin klädhe ok thine sko varin ey mykyth dyr ok ey mykyt smälik älla full vtan af matelikom ok höwelikom bonadh Ber 29. 5) det som behöfves till lagning. nv bristir slädhi mandz j ako hafui wald ath bonadh hugga i scoghe at saklöso TB 79. — Jfr biskops-, bordh-, dyr-, gul-, hovudh-, hörro-, kapo-, kirkio-, klädh-, kläpa-, konungs-, prästa-, riddara-, silkis-, skinna-, sko-, snäkkio-, stikke-, stovu-, sömda-, täpete-, väggia-bonaper.

bonde (för boande. pl. nom. och ack. bönder. böndere RK 2: 664, 669, 676, 688, 691, 693, 700, 728, 739, 832. med art. bondren FM 501 (1510). böndren ib 215 (1504), 533 (1511). gen. bonda. bön[d]a Bu 188), m. [Isl. bóndi] L. 1) bofast man, jordbrukare, bonde. jak yrker ey jordhina swasom bonde älla akarman Bir 3: 366. skal bonden dyrka hona (jorden) MD (S) 282. bondhen skal ärffwode mz sina dränga ib 286. ey komber hwetit j bondans binga vtan thz wardher för thryskit ok bart Bil 426. bondin hawir hardha axlar Bo 134. SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.). äghär tawernes husbonde . . . i bonda frip oc laghum att vara ib 376. — bonde, i motsats mot den som tillhör annan samhällsklass. thön almoghr äru bönder ok köpmän ok alrahanda gärningesmän KS 76 (187, 83). mätth biscopom, klärkom, riddarom ok swenom bondom ok köpmannom BtRK 33 (1359, orig.). ey äru bönder skylloghe at göma allan then hofsith oc tokt som han (konungen) biwdher sinom bätzsto mannom oc nästom oc hemelikom thiänisto mannom oc swenom MB 1: 452. en riddare hawer meer ärwodhe oc mödho i örlögh . . . än margher bonde oc är tho ärlikare riddara rättin än bondans ib. bönder ok hoffmen RK 1: 4453. hoffmen ok bönder ib 4500. SD 5: 476 (1345, nyare afskr.). af präste eller bondä ib 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.). — ss tillnamn. pätar bondde SD 6: 180 (1350). roricus bonde miles ib 183 (1350). 2) jordegare. bondom och landbom SD NS 1: 623 (1407). FM 23 (1389, nyare afskr.). 3) landbo, hälftenbrukare? jac skal jnthe aff sköffla fraa bondanom aff then helfthedelen som jac skolle haft met bondanom FH 5: 20 (1463). 4) husbonde, värd. alt

pätt þe fingo a tompinne aaf bondanum *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). tha rönthe bondhen hwadh gesth han hadhe fangith *Di* 282. *Fl* 573, 583. 5) *handt-verksmästare*. ther blifue lerjungen i bondans mynne *SO* 85. 6) *ähta man*. *SD* 5: 293 (1344). *adriani* husfru spurpe sin bonda fangen *Bu* 519. *ib* 4, 30, 187, 188, 504. *Bil* 109, 244, 266, 480. *MB* 1: 184, 222, 371. *KL* 53, 140. *MP* 1: 37, 40. *Bir* 1: 207, 281, 2: 165, 253, 3: 225. *VKR* v, viii, x, xvi, xviii. *Fl* 34, 889. *Va* 10, 45, 53. *Di* 226, 230, 236, 237. *SO* 27, 151, 203. *Ber* 77. *Gers Frest* 33. giftir bonde *Bil* 590. förgöra hennas man oc ähta bondha *Lg* 3: 666. ouergaff syn eigen man ok bondha *ib* 550. — *Jfr* **afgärdha-, almannings-, frälsis-, fulgärpa-, hus-, land-, odhol-, skat-, skatta-, sokna-, undir-, utgärdhis-bonde**. — **bonda byr**, *m. L. bondby*. *Di* 178. — **bonda dränger (bonde drengh)**, *m. bonddräng*. *BSH* 5: 134 (1506). — **bonda gods**, *n. bondgård, bondhemman, skattehemman*. gardhen thär han sither ij, som för waro thw bonda godz *SD NS* 1: 433 (1405). — **bonda här**, *m. bondehär*. *RK* 3: 825. — **bonda klädhe (-klädher)**, *n. pl. bondkläder*. en myn tro tienare sende iag i thz sin j bonda klädher till landemärett *RK* 3: (*sista forts.*) 4412. kledhe sigh i bondekledhe *HSH* 20: 190 (1507). — **bonda konunger (-kwng)**, *m. bondekonung, anförare för bönder*. jach taledhe med nogne aff the ypperste caputeyner och bonda kwnger *BSH* 5: 343 (1509). — **bonda lagh**, *n. L. jord af den storlek att en bonde derpå kan vara besuten, hemman? peder olsson . . . fastade ok opledth beskeligom manne jon pederesson . . . et töne säde mine en et bondelagh . . . ty afhänder han sigh the halfua bondelagh* *DD* 1: 111 (1459, *afskr.*). — **bonda landboe (-landbo)**, *m. landbo som innehafver skattebondes jord*. afradh af bonde lanboen, thet skal helftenne hafwa cronone embetzman och helftene jordäganden *GS* 44 (1437). skal . . . ingen frelsesbondhe eller bonda landbo köpe skattegodz *ib*. — **bonda luter (bynda loter)**, *m. den del af en bys jord som eges af bönder (i motsats mot den som tillhör frälsemän eller kyrkan och de andlige)? dimidius attungus in bondælutenom* *SD* 2: 290 (1299). wi havum dömpet petäre i byrallom fullan lot i allom vpgierdom epter thy som han hafver fangit af bynda lotenom i them sama by *ib* 6: 63 (1348, *nyare afskr.*). — **bonda läkedomber**, *m. bondkur*. en groff bonda läkedom *LB* 7: 236. — **bonda mark**, *f. böndernes gemensamma mark, allmänning? in bondamarkine* *SD* 5: 487 (1345). — **bonda skatter**, *m. kronoskatt som erlägges af skattebonde*. skal han fräls vara af allom bonda skatt *GS* 31 (1380). — **bonda skor**, *m. karlsko*. eth (*tilllägg: par*) bondha sko ok eth par qwinno sko *SO* 16. — **bonda skuld (bondeskuld)**, *f. afgift som uppgifves ss å Vermdö utgående af skattebönder*. *BtFH* 1: 317 (1431, *Joh. Bures utdrag*). — **bondasous?** *n. bondkalas? bildl.* jach will göra thöm eth bondasous . . . ath the aldrig sago makan *BSH* 5: 132 (1506). — **bonda sun (-son)**, *m. [Isl. bóndason] L. bondson*. *RK* 2: 8839. — **bonda tal (bonde-)**, *n. af bönder gjord värdering? til stade wppo bade sidor at clemet hafde köpt för xxij m. jord aff anders*

oleffsson effter bonde tal *BtFH* 1: 226 (1509). dömdes thz jord köp stadug och fast som sigwrd jackula giorde mz sin broders son lauris jopson som är ij stenger jord ligendis i jackulaby för xx m. effter bonde tal och xjja ranzacan *ib* 285 (1500). dömdes thz jord köpit stadug och fast som jappe laurisson giorde mz nilis laurisson yhamäki som är en siette del aff yhamäkisby . . . för xxxv m. efter bonde tal *ib* 292 (1510). — **bonda thing**, *n. bondeting, ting som hålles med bönderne (i motsats mot bergsmannating)*. badhe vppa bonda thing ok bergxmanna thing *SD NS* 2: 406 (1411). *BSH* 5: 209 (1507). — **bonda vin (-wen)**, *m. bondevän*. *BSH* 5: 460 (1511).

bondeliker, *adj. bondaktig, bland bönder öftig*. vpfostradhir . . . äptir bondelikom sidhom *Bir* 1: 205.

bondelikheth, *f. bondaktighet*. *Ber* 155.

bopänningar (-pänniggar. -päningar), *m. pl. L. bohagsting, lösören*. in prompta pecunia, pecoribus et alijs bonis rebus wlgariter dictis bopänninga *SD* 2: 468 (1306). heredibus meis relinquo mobilia, pecora et res alias satis notabiles que wlgariter bopännigga vocantur inter se legaliter diuidenda *ib* 3: 463 (1320). omnia bona mea mobilia dicta boo päningæ videlicet cornua, equos et pecora cum annona et omnibus alijs vtensilibus *ib* 4: 226 (1331). jn mobilibus dictis bopänningæ *ib* 632 (1338). *ib* 5: 257 (1344), 6: 23 (1348). *ib NS* 1: 291 (1403), 389 (1404, *nyare afskr.*), 2: 12 (1408). — *Jfr* **bolpänningar, boskaps pänningar**.

bora (bura: -u Bir 2: 226, 4: 293; -ur KL 5; -om Bir 1: 31; -una ib 3: 428; -unna ib 1: 33; -unne ib 2: 83. bwra: -una Lg 3: 89), *f. [Isl. bora] (litet) hæl. soolin sken gynom saldins burur KL 5. huat är trangare än the boran hulka en riddare vplät j christi sidho MP 1: 131. til thäs hon rakte aat boronne som borat var fore spikenom Bo 200. Lg 3: 89. Bir 1: 31, 33, 2: 226, 3: 428. ginom thinna handa ypna boro ib 2: 5. jak lette alla hans hiärta boror ok rötir ib 1: 86. j thässom hiälm skulu vara twa boru ib 3: 377. ib 2: 175. taladhe ginom the pipo som hafde thre boru ib 420. vm . . . thre lönlica buru varin vidh hwart gapit ib 4: 293. ib 2: 83. Iv 4548. Jfr hiälm-, näs-, näsa-, näso-, svet-, virna-, öghna-bora.*

bora (borra: -ath Lg 3: 89. impf. -adhe: -adhis Bir 3: 439. part. pret. -adher. imperat. bora Bir 2: 5), v. 1) *borra, genom borning åstadkomma*. aat boronne som borat var fore spikenom *Bo* 200. *Lg* 3: 89. 2) *borra, genomborra*. owir en boradhan sten *KL* 24. til festo hona korseno hulkit som borat war fore naglomen *Bir* 1: 30. — **bora genom, genomborra**. bora ginom thina händir j midhuagho mz huassom nafwor *Bir* 2: 5. ginom är borat *ib* 3: 428. *Jfr* **genom bora**. — **bora sunder, sönderborra**. bora söndher fiendannas skip *PM* 13.

borar, *m. pl.?* *Jfr* **näsa borar**.

boras, *m. [Mnt. boras. Mlat. borax] borax*. siwda boras ensampt for sig sielff . . . oc äta honum med hönssyt, ty han rensar blodyt *LB* 7: 314.

borboön? som til for:nä vorth mynth forgä velä med gwldh sölfv äller borboön (*trol. felaktigt*) *HSH* 19: 15 (1497).

bordera, *v.* [*Mnt.* borderen. *Mht.* buhurdiren. *Fran-ska* bouhourder] *rida bohord.* lät . . . riddara ok swena bordera ther wm kring ok leka *Bil* 660. *Jfr* **bohordh.**

borþ (*bort RK* 2: 573), *n.* [*Isl.* *borð*] *L. eg.* *bräde, plank.* 1) *skeppsplanka.* bröth aff nokor bordh *Bil* 251. thentidh skipit bröth komo badhe piltane oppa eeth bordh *ST* 37. *ib* 45. 2) *skeppskant, skeppssida, skeppsbord.* lagdho saman bordh widh bordh *Al* 1758. *RK* 1: 1469. wtan bordhz kasta badhe lik ok liks emne *Bil* 268. skipit ther war owin är jnnan borz *ib* 285. hade fongit them in om bord *RK* 3: (*sista forts.*) 6083. wordhe manga kastada ouer borde *ib* 2: 334. *ib* 573, 3331, 8941. herra frederik pa bordhit stār *Fr* (*Cod. B*) 2378. vil springa wt for bordh *ib* (*Cod. A*) 2394. — *bildl.* te äre mik huar dagh om bordh (*ansätta mig*) om teres lön *BSH* 5: 429 (1511). 3) *bord, matbord (ofta öfvergående till begreppet: måltid).* säter op bordh oc mat fore them *MB* 1: 205. the loto tagha op thz bordh (*taga bort bordet; er borð voru uppi*) *Fl* 890. bliþar at borþe *Bu* 141. *ib* 144. hiolt rikt borþ *ib* 153. sang for borþe *ib* 182. han sattes tel borþ *ib* 421. sitia til bordh *MB* 1: 231. siti hwar en til bordz *Bir* 5: 72. biudha the thik än til bordz mz sik *Bo* 240. nar thw gaar til bordz *Bir* 2: 181. ingaa til bordh *ib* 5: 33. ringhia til bordz *ib* 34. *ib* 70. sato widh bordh *KL* 83. *ib* 124. ther sat mykyt folk widh bordh *ST* 287. sitiande owir bordh (*till bords*) *Bir* 3: 16. swa som the owir bordith satho *RK* 1: 1678. *ib* 988. thiänto sielf for bordhe (*passade upp vid bordet*) *ST* 55. tyänä thöm til bordz *Lg* 3: 583. thiänto til bordh sinom herra *KL* 9. systrana . . . som thiäna skulu til bordz *Bir* 5: 72. som läs til bordz (*vid el. under måltiden*) *ib* 77. hon läsi til bordz for them nakot thz som ganglikit är *ib* 78. rätta hana som läs for borde *ib* 27. *ib* 34. hörör han konungin tiil aff bordh (*d. v. s. tillhör han konungens dagliga umgänge?*) *MD* (*S*) 243. gangom wi til gudz bordh (*den heliga nattvarden*) *Lg* 3: 507. — *underhåll, det som är anslaget till underhåll.* vndhi brestens (*för prestens*) bordh *SD NS* 1: 271 (1403). *ib* 2: 250 (1410). han (*gården*) skal bliwa . . . vndir biscopsins bordh aff skarum *ib* 1: 672 (1407). hauer giffuit vnder ärchidegns boord i abo norramark godz *ib* 96 (1402, *gammal afskr.*). *ib* 572 (1406). 4) *spelbord.* dubla . . . pa höghre giöld än som huar bär redho med sik . . . til bordhit *MEG* 55. — *Jfr* **biskops-, borghara-, dom-, falda-, fälle-, gildis-, gul-, iärn-, prästa-, skip-, skips-, sti-, stäm-, stämme-, tavel-bordh, samt inbyrdhis, utbyrdhis.** — **bordha stadher**, *m.* *ställe hvarest bord med mat och dryck finnas.* om tik oc törstir tha gak til bordha stadhen *MB* 2: 209. — **bords stol**, *m.* *bordsfot.* *Fr* (*Cod. BCDEF; Cod. A* bordh staka) 383. *Jfr* **bordhstol.** — **bords ände (bortzende)**, *m.* *bordsände.* sat vid bordz ändan *Bo* 60. scal hon radha en kammar ok en bordz enda (*plats vid mathordets ände*) *SJ* 213 (1452). katrin schal haffwa ther frij hws til dödhra dagha ena bodh och en bordzända *ib* 256 (1457). hustre ingegert skall behalde oc bruca et friit (*för en frian?*) bortzende i stuuna *ib* 277 (1462). haffuer iag

henne budhit myn bordz endha, hon skulde sithia ther met syne käre dotter oc äthe oc drikke thet bääste *FM* 391 (1508).

bordha, *f.* [*Isl.* *borða*] *band virkadt af silke och guldtråd.* lego . . . cingulum viride dictum *bordho SD* 5: 151 (1343). the rema varo rika *bordho Fr* 153.

bordhbonadher, *m.* [*Isl.* *borðbúnaðr*] *bordbonad, bordtyg, bordservis.* ther skal wara bord bonadhr kununx til mat ok dryk ren ok faghr *KS* 41 (106, 44).

bordhduker (borduker: borduk SJ 109 (1441)), *m.* [*Isl.* *borðdúkr*] *bordduk.* i mensale dictum *bordduk SD* 4: 128 (1329). aff sänga klädhom ok handklädhom ok *bordhdukum (mensalibus Bir* 3: 259. *FH* 4: 83 (1499). *SJ* 109 (1441).

bordhe? *m.* [*Isl.* *borði*] *eg. = bordha.* bräm, *bord.* thz gaff honum the stolta rena ther til ena hufwo mz rika *bordha Iv* 1336 (*i rimslut; kanske snarare att föra till bordha*).

bordhhandklädhe (bordhankläde), n. *servet?* ij [2] *bordhandklede* wtkaste met cylke. jtem ij [2] *bordhankläde* met blaatraad *FM* 76 (1483, *daniserande*).

bordhkar, *n.* [*Isl.* *borðker*] *bordkär.* vas argenteum wlgariter dictum *bordkar SD* 3: 569 (1322). *Bil* 383. *Bir* 3: 124.

bordhklocka, *f.* *bordklocka, ringklocka hvarigenom tecken gifves till måltid.* ringhia *bordh klokkone Bir* 5: 26. *ib* 70, 71, 76, 78.

bordhkniwer (-knywer: -a SD 4: 710 (1340?)), *m.* [*Fnor.* *borðknifr*] *bordknif.* cultellos antiquos dictos *bordhkniua SD* 3: 579 (1323). cultellos novos dictos *bordhkniua ib.* *ib* 4: 710 (1340).

bordhläsning (-läsnig), f. 1) *bordläsning, det som läses under måltiden.* hörðhe hon idhkelika i *bordhläsning* thz sama *Su* 383. höra läsas *bordhläsning* oc predikan *LfK* 145. *ib* 163. *Bir* 5: 26, 33, 34, 73. 2) *bordsbön?* alt ther til *bordh läsnyng* byrias *VKR* 60 (*möjligen att föra till 1*).

bordhläxe, *f. = bordhläsning* 1. *Su* 10. *Bir* 5: 27, 85.

bordhnot, *f.* *ett slags not.* drogho *bordh notana* badhe thwärt fore oc in i wikena *FH* 4: 15 (1451).

bordhsighnilse, *n. pl.* *bordsbön (efter måltiden).* nar han är mättir ok *bordh signilse* äru läsin *Bir* 1: 311. *ib* 5: 44.

bordhskedh, *f.* *matsked.* siw *bordskeder* aff silwer *FH* 3: 66 (1445).

bordhstaki, *m.* *bordsfot, stolpe hvarpå bordskifvan hvilar.* ij hans huse stār *bordh staka* aff filsbeen *Fr* 383.

bordhstol, *m.* [*Fnor.* *borðstóll*] = **bords stol.** *bordhit* oc swa hwar *bordhstool* skeen aff ädhla stena som sool *Al* 8161.

bordhsäta, *f.* *sittande vid bordet.* the langa *bordhsätan* som jak hafðhe *Bir* 2: 335. *MP* 1: 98. *LfK* 98.

bordhvidher, *m.* [*Isl.* *borðviðr*] *timmer; särsk. skeppstimmer.* almänningx *timbermän* tälghia *bordh* widh til skip oc köll oc annor ämpne än *skipmästarin* säter them saman oc fulkompnar *skipith MB* 1: 445.

borgh (*pl.* *borghir Bo* 31; *-er Bil* 376; *GO* 516; *-e KS* 84 (207, 93). **borghr** *KS* 59 (147, 65), 74 (183, 82), 79 (196, 87). **borghar** *Al* 973, 1162; **borga** *RK*

1: 1857)), *f.* [Isl. borg] *L.* 1) *borg*, genom vall el. mur befäst plats, fäste, slott. rikesins borghr ok fäste *KS* 74 (183, 82). hus ok borghr *ib* 59 (147, 65). *ib* 79 (196, 87), 84 (207, 93), 86 (210, 94). hauer ey borgh älla bårghastadhr (*för* borghastadhr) watn innan sik *ib* 85 (209, 93). halla borgher *Bil* 376. mange bryta borgher *GO* 516. vinna land oc borghir, hws oc fäste *Bo* 31. godha borghar ok fasta städher *Al* 973. *ib* 1162. *RK* 1: 1857. *Bil* 475. thz palacium älla borgh j hulke gudh byggir *Bir* 1: 400. i paradiis borgh *MD* 8. — i *ortnamn.* castrum wmpsborgh *SD* 1: 605 (1282). ymsa borgh *RK* 1: 1060. stekaborgh *ib* 4056. thz hwss heyter taffwesta borg *ib* 151. 2) *stad.* romara borgh *Bu* 9. *ib* 102, 395. *Bil* 319. alt romara borgh radh *ib* 314. vtan romara borgha radh *ib* 392 (*i de båda sista ex. skulle borgh radh, borgha radh möjligen kunna fattas såsom sammansatta ord*). brast eth biärgh när hænna statz borgh (*circa civitatem*) ok gik wällande eldir j biärgheno . . . ok bar sik fast at borghene (*ad urbem*) *ib* 429. *ST* 441. hayborg *MB* 1: 177. *ib* 178. — *Jfr* bura-, bysso-, for-, fridh-, fä-, hovudh-, rövara-, slädha-, vaghn-, vaghna-borgh. — borgha biärgh, *n.* [*Jfr* *Mht.* burebere] berg på hvilket en borg är bygd. vndi eno borgha biärgh (*sub altissimo castro*) lät hon byggia eet stort hws *Bil* 803. — borgha greve, *m.* [*Jfr* *Mht.* buregräve] borggreffe, stadsdomare? en riker borghagreffwe do j rom *Lg* 949. — borgha gärdh (-gierd), *f.* gärd som utkräfdes för byggande af rikets borgar och fästen (*Jfr* *MELL* *Kg* 5: 6 samt *Hildebrand, Sv. Medeltid* 1: 271-2). reddentes ipsas cum bonis et personis . . . ab omnibus causis et iuribus regiis ac exhibicionibus dictis skipuist spannamala. ledungx-lama. ætagiald. gengiærd almenningxöre. et borghagierd ceterisque impositionibus nominj nostro aut iuri debitis, liberas penitus et exemptas *SD* 2: 490 (1307). — borgha lägher, *n.* [*Jfr* *Mnt.* borchleger] borglägher, inqvartering? thet wore tha en stor skensell theress rettha herre oc k[onung] leggja i borgaleger *BSH* 5: 646 (1520). — borgha mur, *m.* [Isl. borgarmúrr] borgmur, fästningsmur. *KS* 85 (208, 93), 86 (210, 94). the ther j borgha murom (*intra muros castrorum*) jnne sitia *Bir* 2: 254. — borghamästare (borghiamester. borghomästare *SD* *NS* 1: 30 (1401). borghemästare *Bil* 309. borgemester *RK* 2: 3018 o. s. v.), *m.* [*Mnt.* borgemester] *L.* borgmästare. af borghamestarä. radhmanna wegnä i stocholme ok meenhetinnä ther sama stadz *BSH* 1: 130 (1371). *SJ* 1 (1420) o. s. v. bedhoms wi stadzcins incigle i arboghiom oc twäggia borghiamesters *SD* *NS* 1: 11 (1401). borghamestare i stocholm *ib* 27 (1401). *ib* 29 (1401) o. s. v. *RK* 2: 2079, 3018, 3070, 3172, 3577. borghamestara ok raadit j stocholm *SO* 30. *ib* 31, 33. sidhan iämlange war lidhin ok wtgangin fra hænna (*den heliga Agatas*) pinu dagh . . . tha brast eth biärgh när hænna statz borgh ok gik wällande eldir j biärgheno . . . borghamästarana toko eth klädhe af sancte agathe graf ok fördho gen eldenum *Bil* 429. — stadshöfding, *præfectus urbi* (*i Rom*). gaf decius han i vald valeriano römscom borghamästara *Bu* 415. *Bil* 106, 112, 309. — *Jfr* borgharamästare, borghmästare. — borgha stadher, *m.*

Ordbok.

[Isl. borgarstaðr. *Jfr* *Mht.* burestat] ställe för borg, borgplats. godhe borgha stadhi skulu wara å hårdom berghom ok hälla klintom *KS* 84 (207, 93). hauer ey borgh älla bårghastadhr (*för* borghastadhr) watn innan sik *ib* 85 (209, 93). — borgha väg, *f.* [Isl. borgarveggr, *m.*] stadsmur. hwa som säl androm hws innan borgha wägh eller stadz mwr (*intra urbis muros*) *MB* 1: 374.

borgh, *n.* [*Mnt.* borch] lån. at wi eij wiliom älla skulom them fornämpda boo nokat borgh aseande wara *HSH* 16: 4 (1369).

borgha (burga: -at *Bil* 578. -ar, -ape, -aper), *v.* [Isl. borga. *Mnt.* borgen] *L.* 1) *ansvara för*, gå i borgen för. till thäs ok (*för* at) the (*näml. böterna*) wtfäster äru ok borghadhä *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). — *särsk. ansvara för att fånge, som på viss tid frigifves, åter skall inställa sig. med ack. saghe sik eigh rymdan älla tronne forgangen vtan borghapan hem tel hænna (kommen hem till henne mot stäld borgen)* *Bu* 520. hælgho martires som mik borghapo *ib*. — *med prep. for. borghadhe for han* *KL* 286. *IFN* 138. *ST* 471. 2) *låna, taga såsom lån. burgat gul* *Bil* 578. soor sik hafua iudhanom mera gul aterfanghit en han borghade *ib*. borghar en borghare aff them andra *EG* 64. göra them rät som han afborghade (*för* af borghade) *ib*. *Bir* 3: 71. *SO* 23. *ST* 65, 490, 500. — *abs. tha thorffwum wi ey borgha* *Al* 2028. borgha och läna *RK* 3: 675. 3) *låna, gifva såsom lån. bildl. hwath thu hafuer kompan borghath mik thz vardher iak nu at giällda thik* *Iv* 3385. *ib* 4504. — *borga, lemna på kredit, sälja med vilkor af anstånd med betalningen. thu skalt oc enkte godz androm dyrare borgha än thu wille thz for redha päninga sälia* *ST* 487. *ib* 488, 490. — borgha ut, utlåna. maa iak wäl borgha vth gamalt korn oc taka nyt korn j geen *ST* 491. *Jfr* utborgha. — *Jfr* forborgha samt oborghaper.

borghan (borghän *SD* 5: 639 (1347); *SR* 22. borgen *SO* 103), *f.* [Isl. borgan] *L.* borgen. borghän sätia *SR* 22. satte borghan at han sculde födha qwinnona *KL* 286. starka borgan styken satte at holda thz han engelbrecht jätte *RK* 2: 1103. *SO* 103, 117, 118, 149, 154, 192. sanctum nicholaum hafwa til borghan *ST* 65. — (?) *SR* 8. — *särsk. borgen för att fånge, som på viss tid frigifves, åter skall inställa sig. fik han borghan for sik . . . ok com hem tel sinna husfru* *Bu* 519. *SD* 5: 639 (1347). jak lat honnom til borghan . . . ok han wnwek wtaffh ten borgan *BSH* 5: 379 (1509). — borghana man, *m.* *L.* — borghanz man (borgans-. borgens- *SO* 105, 106), *m.* *L.* borgensman, löftesman. sätthe the borghanz men fore sik *FH* 2: 113 (1438). thwa borgans män haffua *SO* 62. *ib* 105, 106.

borghare (borghore: -a *SD* *NS* 2: 431 (1411). borghar *FH* 2: 103 (1436). borgar *SO* 204. med art. borgarna *Di* 6. borgana *ib*), *m.* [*Mnt.* borgere. *Fnor.* borgari] *L.* 1) *borginvånare, den som tillhör en borgs besättning. hauer ey borgh älla bårghastadhr (för borghastadhr) watn innan sik älla när at ängin må täth borgharom mena* *KS* 85 (209, 93). windabro ter vp må windas huar tima borghare owini rådhas *ib* (209, 94). *ib* 86 (210, 94), 86 (211, 95).

the borgara vpa husit satha ok the köpmen i stadhin bodho RK 1: 4007. ib 3262. Fr 480. EG 63, 64, 67. the slogos hwar dag mz borgarna (borgarmenn) Di 201. — vid ett kloster anstald tjenare? sendis hädhan en vor borgare . . . til ider met mith breff FH 6: 93 (1496, *breff från confessor generalis i Nådendal*). jöns laurisson oc jöns homman borgmestara j nadhendal olaff mwnc oc gregirs laurisson radman ther samastadz jöns philpusson closters syzsloman oc olaff henricson borgare ther sama stadz ib 110 (1498; på båda dessa ställen skulle dock borgare kunna anses beteckna: borgare i staden Nådendal).

2) **borgare**, *stadsbo* (egentl. i en befäst stad). en borghare (Bu bure 175) af barchinona Bil 972. borghara ii thorscharge SD NS 1: 24 (1401). borghare i stokholm SJ 8 (1423). som haffue salth nagre oxer kalmarna borgarom BSH 5: 536 (1513). SD NS 1: 27 (1401) o. s. v. ST 527. MB 2: 93, 265, 293. LfK 255. Di 6. SO 204. Jfr bure.

3) **borgare**, *medborgare*, *landsman*. swa väl wtländningane som borgharene Bo 182. waar borghare SJ 170 (1448). SD NS 2: 431 (1411). Lg 125. Jfr mädh-, sam-borghare. — **borghara bordh**, *n.* eg. bord vid hvilket på en borg de vapenföre tjenarne äta; bord vid hvilket ett klosters tjenare och i allmänhet de som, utan att vara munkar eller nunnor, tillhöra ett kloster, intaga sina måltider. wil jac oc skal oc min husbonde . . . gaa til borghara bordhet vthan til oc tagha ther wara födho oc kosth FH 3: 92 (1446).

— **borghara bref** (borgare-), *n. L.* — **borghara edher** (borghar edher), *m. borgared*. haffuer giort syn borghar edh SO 148. — **borghara gardher**, *m. eg. gård* hvarest de vapenföre tjenarne på en borg bo; gård hvarest ett klosters tjenare och underhåfvande bo. i wor borgare gaard dodö (för dödo) vid L menniskia oc ey bleff lifuandis meer än i pigha och ii gamla quinnor oc nogra piltar fingos veder FH 6: 94 (1496; *breff från confessor generalis i Nådendal*). Jfr hionagardher. — **borghara klädhe**, *n.* borgarklädning? eth borgereklädhe HSH 20: 88 (1507).

— **borgharamästare** (borgheremestere SD NS 1: 413 (1405). borgarmestare RK 2: 2042, 2049, 2057, 2067, 2073 o. s. v. borgarmestere ib 2038. borgarmester ib 2547), *m.* [Mnt. borgermester] =

borghamästare. tha the suensca then vwilia see som the thydzska borgarmestere them thee RK 2: 2038. ib 2042, 2049, 2057, 2067, 2073, 2082. SD NS 1: 413 (1405).

— **borghara rätter**, *m.* 1) *borgrätt*, rätt som borgherre el. husbonde håller öfver sina underlydande. eptir elostirsins friihetom aff konungomjn gifnom hafuis kista häkte oc jern oc borghara rättir medh them ostyrughe äru oc brutlighe wardha ellir finnas j bland hionen ellir ärfuodhis folkit VKR 39. Bir 5: 122.

2) [Fnor. borgararéttir] = **gards rätter**. MELL XLIII. — **borgharaskap** (borgereschap), *n. burskap*, *borgarrätt* (i förening med borgarpligt). haffua tiwgu marcker oforborgat thz hans egit är ther han kan holle borgereschapit ock bröderschapit vppe meder SO 103. — **borghara skot** (borger skot), *n. afgift* som erlägges vid burskaps vinnande. om sit borger skot som han skal vthgöra i radzstuen SO 185. — **borghara stova** (borgara stwffwa. borgare stwffwa. borgharstufwa:

-en FH 4: 83 (1499)), *f. borgstuga*, *det rum på en borg i hvilket besättningen el. de vapenföre tjenarne samlas och hvarest domsrätt öfver dessa utöfvas*. bör honom gifua alla knapana j borghara stowonne ena tynno tyzt öll EG 68. FH 4: 83 (1499). taa som i (Svante Sture) hade honnom (o: eder smaswen) för rätta i borgare stwffwone, taa gik ther ingen dom wtöffuer honnom, ok ikke wilde te helder döman på radstufwone, wtan skwtte thet fran seg ok wp i borgara stwffwona BSH 5: 379 (1509). — **borghara sven**, *m. tjenare hos en borgare*. wore fatige borgere och borgere swenne BSH 5: 428 (1510).

borghare, *m. L.* 1) *borgensman*, *löftesman*. PjN 138. 2) *långifvare*, *fordringsegare*. badh han sin borghara ga mz sik KL 22.

borghe? *m.?* [Mnt. borge] säkerhet, pant. RK 1: (sfgn) s. 172.

borgherska, *f.* [Mnt. borgersche] L. 1) *borgar-qvinna*. borgara ok borgersker SO 115. 2) *medborgarinna*. hymerikes borgerska oc jnbyggirska LfK 118.

borghgardher, *m. borggård*. Di 28.

borghklädhe, *n. pl.* *borgkläder*, kläder som bäras af dem som tillhöra en borgs besättning el. af de vapenföre tjenarne. FM 398 (1509).

borghlän (borgeleen), *n.* [Mnt. borchlän] *borglän*, *län som lyder under en borg el. är anslaget åt befälhafvaren på en sådan*. han haffuer borgeleen FH 1: 64 (1490-talet). han haffuer till äwentyr jnthz än opburet aff thz borgeleen ib 65.

borghmästare (borgmestare: -ärene LfK 255. borgmester RK 2: 2079. bormestare SJ 279 (1460); -a ib 277 (1459), 280 (1460), 281 (1460). bormestere ib 279 (1460)), *m.* [Mnt. borgemeister, bürmester] = **borghamästare**. medh borgmestara, raad oc menighet her i staden BSH 5: 7 (1504). FH 6: 110 (1498). RK 2: 2079. SJ 277 (1459), 279 (1460), 280 (1460), 281 (1460). LfK 255.

boriärn, *n. järnborr*. eth bor jern FH 4: 84 (1499).

borin, *se bära*.

borre, *m. borre*. paliurus, borre GU 8. Jfr agh-, kärke-, thistil-borre.

borskarl?, *m.* *beställä swa mange borskarlla* (för borgkarlla, garnisonssoldater?) FH 1: 64 (1490-talet).

borst (börst. börsth. -ar. -ir), *f.* [Isl. burst] *borst*. allir skötum fuller som jghulkuttir mz borstum Bil 479. hans haar war som borster a swiin Al 7421. the galta börsta waro swa stinna ib 5127. hwar thera börst war alin lang ib 5125. — *koll.* sätiandis nokra börsth äller straa j holer PM XLVIII. — Jfr ighulborster.

borsta, *v. borsta*. börstha tiith hofwdh LB 7: 167.

bort (bröt L. brot L. burt. bordh Di 218. komp. borter Al 3946. eg. samma ord som bröt, väg), *adv.* [Isl. braut, brott, brutt, burt] L. 1) "i väg", *bort*. han skal borth ST 94. tha thin lykka bort forskinner hwar wen bort fra tik rinner MD (S) 296. fara lankt bort Bo 12. gik han bort thädhan bort vndir öknena ib 160. han foor thädhan ower sitiam öster borter ij wärlina fram Al 3946. 2) *borta*. skal henne skipas . . . särlikit mak, bort fran androm Bir 5: 43. sipan appostolus var bort af härbärgheno Bu 183. — **bort ivir** (-ower), *prep. förbi*. far ey

bort ower (*ne transeas*) thin swen MB 1: 188. — **bort um (-om)**, *prep.* bortom, på andra sidan om. fämtighi miler wägh bort om grawa stadhiu MB 1: 270. RK 1: 4099.

bortbebreva, *v. skriftligen öfverlåta*. hafwer thet latit bortbebreffa och besigla hertuga bugislavo BtRK 78 (1431). HSH 20: 260 (1507).

bort blasa (-bläsa), *v. bortbläsa (trans.)*, bortföra genom bläsande el. bläst. ty at han bort bläste . . . världzlikx godz giris storma wr människione hierta MP 1: 169. swa at han bort bläste allan synda lusta Bir 1: 329. Jfr blasa bort.

bortbreva, *v. skriftligen öfverlåta*. at nagor deel i finland bortbreffuis . . . til then försten aff mwskoffuen FH 1: 162 (1496).

bort bränna, *v. bortbränna*. thy at ellin rensa gullit oc bort bränne sindrit af thy MP 2: 127. Jfr bränna bort.

bort byta (-böta), *v. bortbyta*. at hans modher fadhir thöm bort bötte SD NS 2: 119 (1409). hwilka jordh jon i häplinge haffdhe bort böt for eth orät frälse bo jonsone ib 142 (1409). Jfr byta bort.

bort bära, *v. bortbära, bortföra*. the . . . bort baro hona KL 140. ib 126. VKR 24. thera godho skipilse ok prydhilse äru bort borin aff mit mönstir til babiloniam Bir 3: 363. Jfr bära bort.

bort dubla (-dobbla L. -dubla MEG 60 (red. B)), *v. L. bortspela*. sinä hesta eller vapn bort dubla MEG 55. ib (red. B) 60. EG 64. Jfr dubla bort.

bortdragha (-drägha), *v.* 1) *bortdraga, borttaga, borttrycka, bortsläpa*. än nokor thera thriggia staffwanna bort droghis aff androm Bir 4: 215. at kötit sundhir reffs oc bort drog x mz flenghiom MP 1: 99. ginstan bortdrogh diäfwlen han KL 123. bort dräghas af gudz handom ib 342. borthdrogho hona fraan dörrenne Gr (Cod. D) 381. at j eygh formaattin hælgha jomfrunar . . . bort drägha af christi kiärlek ib 388. mz hulkom the bort draghas af världzlikom thingom ok vp-uäkkias til hymerikis thingh Bir 1: 372. bort drogh han sin kärlek fran hånne ib 326. 2) *bortdraga, borttåga*. wore sin weygh borth draghne FM 441 (1509). — **bortdragha sik, draga sig bort, draga sig undan, draga sig till baka**. hymelin bort drogh sik (*recessit*) swa som samanskrwnken näffwir MB 2: 343. bortdraghande thik fran allom siälenna skadhlikom thingom Su 456. — Jfr dragha bort.

bort driva, *v. bortdrifva*. MB 2: 210. borth driffwas fran gudz altara LfK 4. Jfr driva bort.

bortfa, *v. föryttra*. swa opta som skal goz bytas ällir bort faas Bir 5: 95. — *bortarrendera?* aakir iordhin takis j geen som wt oc bortfaangin är VKR 42. Bir 5: 120.

bortfalla, *v. bortfalla*. hwitlimith war borthfallith JP 10.

bortfara (burt-), *v. L. fara bort, bortgå*. sut (för suat el. sua at) i burt farin Bir 4: (Avt) 184. sidhan. saraceni varo bort farne Bil 210. MB 1: 246. skal iak göma thik bortfarande oc aterkomande ib 218. haffde konungen bortfarit (*varit på bortfärden*) i v daga Di 51. bortfara v klostreno KL 34. Jfr fara bort.

bortflygha (-fliugha), *v. bortflyga*. wilt thu at

thin bij aldrigh bortfliugha KL 11. swa bort fliugha alle wärzlike rikedom ib 295. swa som otam dywr ok foghla i gömo satte hwilke bortflughen af sinna helso stadgha vm the löse waren Su 442. Jfr flygha bort.

bortflya (-fly), *v. fly bort, fly undan*. böp dracanom bort flyia Bu 199. ängen skulde a jem (*skeppen*) bort fly ib 177. bortfludhe alt diäffa härscapit KL 77. Gr 307. six . . . at hon bortflydhe til idhur landzskap ib 286. at . . . seueke var borth flödh Di 219. Jfr flyia bort.

bortflyta, *v. bortflyta*. olian skal bort flyta MB 1: 429. tomt kar . . . hulkit som vare ey sua flaet at thz bort flyte som ther j latz Bir 2: 124. ib 126. tymberit er alt bort flutit RK 1: 2295. at . . . bärghin skulu bort flyta aff thino änlite MP 1: 34. ärwodhar ther til, at the godhgerninga magho bortflyta mz ostadhlikheet oc mz manna lofs giri MB 1: 277. Jfr flyta bort.

bortfärp, *f. [Isl. brautferð, brottferð] L. bortfärd, bortresa*. Bo 22, 177, 222, 244. MB 1: (Cod. B) 549. KL 358. bortfärp af landi SD 1: 668 (1285, gammal afskr.).

bortfärdhas, *v. färdas bort, fara bort, bortgå*. nar bodhen bortfärdados MB 2: 126. döo nokor äller borthfärdas PM 27.

bort föra (burt-), *v. L. bortföra*. borthföra sina gudha Bil 108. gripu en asnan ok bortfördho ib 627. at . . . stenane bort fördhos af thy vädhreno Gr 314. hwru the bortfördho leuitam fran micha MB 2: 125. burtfördhis siälin aff domenom Bir 3: 60. ib 363, 5: 130. LfK 121. Lg 332. — *borttaga, fråntaga, aflägsna*. bort för (*auferas*) ey thin helgha anda fran mik MP 2: 119. siälin . . . hulkin som nu är bort fördh aff kroppenom Bir 3: 41. at höghfärdh ok hedhir giri maghe bort föras ok bort takas af thera hiarta ib 1: 372. bortföra tholka gudhelica lusta aff thino hiarta ib 3: 244. at aff thöm sötma . . . bortföris then eterlike smakin aff aldra manna munne ib 22.

bortförare, *m. bortförare*. päninganna bortförare MB 2: 289.

bortförilse, *f. L.*

bortförsl, *f. [Jfr Isl. brautførsla, brottførsla] L. bortförande*. SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.).

bortganga (-ga. -gaa), *v.* 1) *bortgå*. för än han bort gar Fl 1516. bortgingo the mz blygdh Bo 149. tha the varo bort gangne ib 79. hon skulle swa lankt bortgaa Lg 218. thäntidh the wildo bortga KL 122. ib 43. Bo 92, 154. Bir 1: 167. the bort gingo til högferdh och värdzlika aflingh MP 1: 4. bortga aff klostreno KL 42. ondskonna syni bort gaa stundom fran godhom Bir 1: 66. han är swa villir ok bort gangin (*aversus*) af skälomen ib 8. ey skal moysi lagbok bortga (*recedat*) af thinom mwnne MB 2: 4. 2) *afhändas*. thet war ol[aghlika] bort gangith fra rättom arffwingiom SD NS 2: 142 (1409). 3) *bortgå, försvinna, upphöra*. ther til hiten bort gaar LB 2: 92. — Jfr ganga bort.

bortganger, *m. bortgång, aflägsnande*. äftir min bortgang KL 165. nar han seer enna thera fal ok

bort gang fran honom *Bir* 1: 87. — *bortgång* (*ur verlden*). äpte min bort gangh oc dödh *MP* 2: 85.

bortgiva, *v. bortgiva, bortskänka*. nar þe haura . . . bortgiuit nakat af sinom päningom *KL* 185. *Bir* 3: 467. *Ansg* 211. *VKR* 10. — *Jfr giva bort*.

bortgiällda, *v. utbetala*. hwar hon hafwer . . . fra sigh . . . antwardat eller gifwit eller bortguld det eller länt *BtRK* 61 (1397).

bort glöma, *v. glömma, bortglömma*. borth glömer iak alt thz dröfveliket haffuer warit *Su* 178. at nakar broder vorte forsumat eller bort glömdes *SO* 153.

bortgripa, *v. borttrycka*. bortgrip al prydhilsen *KL* 125. bortgripa han af them *MP* 2: 5. — *undantrycka, bortröfva*. quinnan . . . bort gripir mannsins dyro siäl fran gudhi *MP* 1: 135.

bortgöma, *v. undagömma*. then som anners werck tygh bort gömer *SO* 142. — *Jfr göma bort*.

borthava, *v. aflägsna*. will honom barthafwa (*för bort-*) *GS* 43 (1416).

borthvärva, *v. försvinna*. borthwarff diäfwlin *KL* 45. borthwrwo alle diäflane *ib* 48. *ib* 51. borthwarff smaswenin *ib* 64. borthwarff barnsins liknilse *ib* 31. wort then mannen bort worffuen (*för bort hwarffuen*) *Di* 126. the okunnogha iomfrun borth hwarff ginstan vidh hanna ingang *VKR* vi. bort hwarff the synin af hanna syn *ib* v. *Bir* 3: 348. then tidh iak som är siälff sannindin kom j världinna tha bort hwarff skuggin *ib* 2: 295. — *Jfr hvärva bort*.

bort hänta, *v. samla och bortföra*. the skulu bort hänta aff (*colligent de*) hans rike al skadelikin ting *MP* 1: 76.

bortkasta (burt-), *v. L. bortkasta*. lät þöm bryta . . . sina dygpa stena . . . ok bort kasta *Bu* 151. bortkastadhe han sin wakn *KL* 41. thet (3: lanawirkke oc bygning) scal aldrig opriffuas äller bort kastas (*förstöras*) *VAH* 24: 323 (1454). — *bortjaga, bortvisa, fördrifva*. bortkasta mik äkke fran thino änlite *KL* 310. bortkastas aff manna samfund *MB* 1: 396. varo the bortkastadhe (*abjectus*) aff hedhir oc ägho *Bir* 3: 187. — *förkasta*. forsmadhe han ok bortkastade mik *Bir* 1: 141. þät for smape oc burtkastape *ib* 4: (*Avt*) 182. — *bortkasta, bortlägga*. at wi . . . hawom . . . aflakt oc bortkastat wt af allo waro hierta oc thanka alla miszthykkio *BtRK* 39 (1383). at the bort kastadho (*abjecerunt*) fran sik gudhlikin räddogha *Bir* 1: 364. at mannsens eghne laste oc fanyte lusta bort kastens alztings *KL* 185. bort kasta sin osidh *Lg* 3: 198. the som iomfrudomen hafwa bortkastad *ib* 487. — *med dat.* bortkastadhe thu iomfru nampne *Lg* 3: 482. — *Jfr kasta bort*.

bortkastilse, *n. pl. f. modlöshet*. hwarhan af är thässin swa stor hughrädde oc swa vsul bortkastilse (*abjectio*) *Bo* 130.

bort koma (-komma), *v.* 1) *bortgå, aflägsna sig*. gudh ängil förswant oc bort kom aff theas asyn *MB* 2: 86. 2) *aflägsna, bortdrifva*. badh . . . thiänaren hálga iomfruna mz sinom hálga bönom borth komma the skadhelika foghlana *Lg* 3: 306.

bort köpa, *v. köpa undan, genom uppköp undanskaffa*. for en klädet bort köpes (*d. v. s. säljes undan*) *BSh* 4: 314 (1502).

bortköra (burt-. -kiöra), *v. bortköra, för-*

drifva. wilde burtköra flughuna af såreno *KS* 41 (107, 45). at the bort kördhos af them landom *KL* 157. bort körande mik fran thik *Bir* 1: 123. bortkördhis mz blygdh *KL* 110. rädhis äkke vardha bort kördhir *Bo* 113. *Bir* 1: 158, 2: 109, 333, 3: 197, 228, 464. *Su* 52, 134. — *Jfr köra bort*.

bortkörilse, *n. pl. f. fördrifvande*. ondo wedzko bortkörilse *LB* 3: 29.

bortlata (-läta), *v. L.* 1) *lemna från sig, lössläppa*. wara fanga wiliom wi ey bort lata *Al* 3017. 2) *bortskicka, afskeda*. wil ey annan borth latha *SO* 50. 3) *aflåta, föryttra*. vm nakar rikesins deel bortlätis (*alienaretur*) mz nakrom gafwom *Bir* 3: 399. *ib* 400. skal . . . ey bort late gamull gooz *ib* 5: 24. han hafuer thes fulla makt thetta godz sälia, gifwa, skifta ok bort lata *SD NS* 1: 99 (1402). — *Jfr lata bort*.

bortledha, *v. bortföra, aflägsna*. hwi kalla thu ok bort ledhe min faar *Bir* 1: 357. bort ledha hona af the hálgho kirkio vägh *ib* 49. swa at . . . (*näml. thu*) bortledhis fran gudhi *MP* 1: 272.

bort läna, *v. L. förläna bort*. wiliom wi aff thäm landom . . . änghte minzska älla bort läna *BSh* 1: 195 (1387).

bortlängia, *v. aflägsna*. for hulkit iak bort längde (*elongavi*) mik meer än för fran allom *Bir* 1: 26. *ib* 3: 463. nar thu bort länghe ok fiärkar thik af warom hiärtom *ib* 1: 233. skulu hunda . . . bortlängias aff clostirs inlykkio *ib* 5: 45.

bortlöpa, *v. L. bortlöpa, rymma bort*. thet han ey bort löpe *IFN* 138. ath nakar leriungä bort löper fraan sin leraar *SO* 147. *ib* 142, 159. nw äre the borth löpnä *FM* 442 (1509). alle saaldenärene äre bortlöpne *BSh* 5: 168 (1507). — *Jfr löpa bort*.

bort löpa, *v. L.*

bortnumin, *p. adj. borttagen, lam.* *Lg* 3: 236.

borto (borta Bil 600; Bir 1: 133; SO 110. borte. borth. baarte BSH 5: 413 (1510). burta L. eg. dat. sing. af bröt, väg), adv. [Isl. brautu, brottu, burtu] L. borta. þe äru langt borto SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). en thera var borto Bil 848. ib 600, 887. MB 1: 411. Bo 43, 218. Bir 1: 133. borto vari thz (absit; bort det) Su 438. han haffuer mit rike borte (har borttagit, har frántagit mig mitt rike) Di 32. haffue borth theris stare förstis landh och watten FM 410 (1509). hwa är then ther borto liggir ST 306. allom os war lifs ok helso hop borto KL 174. hwar herran är siälwer folkeno borto Al 1877. är honum borto snille ok wit ib 6025. ipur priuilegia oc forn bref . . . varo ipär borto SD 5: 636 (1347). glädhi oc frygdh är aldre borto aff mine hörssl Bir 3: 29. är iak borto fran honom Bir 1: 149. VKR 21. KL 7. BSH 5: 413 (1510).

bortovara (-wära), *f. bortovarande, frånvara*. i warre bortowäru *SD* 5: 375 (1344, nyare afskr.). rätta thz vilt hafwir farit i thinne borto varu *Bil* 852. *Gr* 319. *VKR* 34.

borto varande, *p. adj. L.*

bortpanta, *v. förpanta, pantsätta*. nogot aff for:ne gods . . . affhenda bortpanta forskingra eller bortsälia *DD* 1: 207 (1508, eft. aftr. fr. år 1734). — *Jfr panta bort*.

bort ridha, *v. rida bort*. war bort ridhin *Bil* 659. han bort reedh *lv* 482. *Jfr* **ridha bort**.

bort riva, *v. bortrifva, borttrycka*. som bort rifwo kōtit *Bir* 2: 132. huru opta hon bort rifwir thom (2: thistil borra) *ib* 3: 31.

borttrykkia, *v.* 1) *borttrycka*. aff wärldinna borttrykkias *Su* 233. *ST* 30. 2) *borttåga*. at fiandane waro langan wāgh bort rykte *ST* 327. — *Jfr* **rykkia bort**.

bort ryma (-rima), *v. rymma bort*. ther war bort rympt badhe wakt ok wardh *Al* 4564. war . . . bort rymdir til gutlandz *OB* 215. er alth folcket bort rimth aff byn *FM* 215 (1504).

bort räna, *v. bortröfva*. hon bort räner alla indra siälinna rolighet *Su* 353. *Jfr* **räna bort**.

bortrännilse, *n. pl.?* *bortröfvande*. aldra hugsualilsa bortrännilse *Su* 41.

bortröra, *v. bortskaffa, aflägsna*. bortröra paddona *KL* 111. bortröra thz som skadha ma *Bo* 101. vm nakor bārgsins deel bort röris (*removeretur*) *Bir* 1: 221. obrygdilse . . . bort röre kärlekin af hughenom *ib* 277. bort rörpe änkte v sino hiärta af vrangs lusta þankom *KL* 188. *Bir* 1: 363, 372, 2: 84, 126, 189, 329, 3: 9, 169, 220, 222, 246, 272. *LfK* 174. *Ber* 83. *Su* 437. hwa skal bortröra fore os thān stora stenen ofwir grafwena är lagdhir *MP* 2: 22. bortrördhe stenen af grafwenne *ib*. bortrördher (*avulsum*) fran spinomen *Su* 435. lankt bortrördhe fran manna samuaru *ib* 438. *Jfr* **röra bort**.

bortrörilse, *n. pl.?* *aflägsnande*. allra lasta bort rörilse *Bo* 45.

bort röva, *v. bortröfva*. the som bort rōfua annars gooz *MP* 2: 162. *Jfr* **röva bort**.

bort sighna, *v. genom signande fördrifva*. then forsta matken bort signadhe sanctus cosmas *LB* 2: 89. *ib* 90.

bort siudha, *v. bortkoka, genom kokning bortdunsta*. siwdh tz . . . til tridie partin bort siwder *LB* 7: 222. til thes tz halff delin aff vatnit er bort swdit *ib* 48. *ib* 249. sywdis thz förscriffna j the wathneno til thās tridiwngen är bort swdith *PM* LIII. *Jfr* **siudha bort**.

bortskillia, *v. afskilja, aflägsna*. at han wari āwerdelika vtlagdhir ok bortskildir af thino rike ok thinne glādhi *Bir* 1: 86. jak bort skilde (*elongavi*) mik . . . fran frānda ok vina vidhir talan ok när-uaru *ib* 25. thu bort skilde (*dissociasti*) thik fran minna hālgha manna tali *ib* 124.

bortskipa, *v. aflägsna*. bortskipa fran sik ostrygha oc osniälla *Bir* 3: 467.

bortskipta, *v. L. bortskifta, bortbyta*. jordh . . . som mikāl skrädare . . . haffdhe olaghlika bort skipt meth conuentena i warfrwbergha klostre *SD NS* 2: 146 (1409). *ib* 187 (1409), 207 (1409).

bortskiuta, *v. L. skjuta undan, bortskuffa*. warth hon borth skuttyn *Lg* 3: 80. — *undanskjuta, aflägsna*. vm vatnit star jdhkelica oc takir til sik sōrogh thing oc thom ey bortskiutande *Bir* 2: 130. — *Jfr* **skiuta bort**.

bort skrapa, *v. bortskrapa, utplåna*. se then som bort skrapa skal wärldinna synd *MB* 1: 309.

bort skrymta, *v. smyga sig bort?* *MD* (S) 223.

bort skynda (-skunda), *v. bortdrifva*. bort skundha mik fran sik *Bir* 1: 158.

bort skära, *v. bortskära*. *LfK* 90. *Jfr* **skära bort**.

bortsla, *v.* 1) *slå bort, slå ut, bortkasta*. bortsla thz fula vatnit *KL* 226. vi viliom thz nw somt bort sla *Fl* 1317. 2) *slå till baka, drifva till baka*. tha borthslogos hedhniggane *Lg* 3: 175. — *Jfr* **sla bort**.

bort snappa, *v. bortsnappa, bortröfva*. qwinno ok barn (*näml.* varo) for honum bort snappath *Al* 2878.

bort springa, *v. springa bort, springa undan*. diäflin vndan väghir oc bort springhir for godhom anda *MP* 1: 169.

bortstiäla, *v. L. bortstjäla*. thz hālagha trät war bortstulit *KL* 49. lät hon han lönlika bortstiäla *ib* 117. hon var mik bort stolin fra *Fl* 1602. — *Jfr* **stiäla bort**.

bortstryka, *v. bortstryka*. *VNB* 25. *Jfr* **stryka bort**.

bortstänkia, *v. fördrifva*. hulkin bortstänkthe diäfwlin som tik hafde belakt *MP* 1: 157.

bortstöta, *v. bortstöta*. borthstötte konungx krono af hans hofdhe *Gr* (*Cod. D*) 381.

bort sälja, *v. L. bortsälja, sälja undan*. *SD NS* 1: 155 (1402). fore litin mon han thz bort sālde *Al* 1638. som them . . . bort saldho theras fiendhom *MB* 2: 73. *Jfr* **sälja bort**.

bort sända, *v. bortsända, bortskicka*. thūrom wij eij flere borth sendhä *HSH* 20: 114 (1507). *Jfr* **sända bort**.

borttaka (-tagha. bortaka: -i KL 125; -nan Lg 292. bottager för borttager SO 307), v. L. borttaga. awithe them for bort taknan asna *Bil* 628. haffdo . . . thera hästa och haffuor bort taghit *RK* 2: 4611. israels söner borttogho ekki moabs landh *MB* 2: 106. seen thān som bort takir wärldinna synde *Bo* 53. bort taka af thera hiärtom alt vantronna myrkir *ib* 238. — *part. pret. borttakin, borttagen, lam.* var hon al halff swa som bort takin *KL* 363. aller borttaghin swa at hwar lymber losnade fran androm (*dissolutus est paralyti*) *MB* 2: 247. är borttakin ok vanföör i allom limom *Bir* 4: 298. war hon paralitica thz är nwmmen ällar halffuir borttakin *Lg* 331. oppa andra sidhona allir halffuer borttaghen swa at han oppa the sidhona raadde eyngom sinom limmom *ib* 3: 356. *ib* 238. som äre halffwe bort tagua *LB* 7: 331. som borttagen er *ib* 341. *ib* 342, 347, 348.

borttakilse (bortakilse), *f. borttagande, bortförande, aflägsnande*. wi vndrom alle mykit aff thinne bortakilse (*assumptione*) *MB* 2: 394. thās stōrre sorgh oc ängxlan til före hans (*vännens*) mistilse ällir borttakilse (*privatio*) *Su* 212.

borttapa (-tappa), *v. L. förlora*. hwilkin thu xii aara gamblan borttappade *VNB* 3. *Lg* 665. alla borttappadha nadher *ib* 90. xxx aar mins alders äru fram lidhne, oc alle borttappade oc osälelika bortkastadhe *Su* 240. alt hans kōt war borttappadh (*förtärde*) *Lg* 3: 371. — *refl. bort tapas, förloras, gå bort, försvinna*. alt feet oc dyrligit borttapadis (*perierunt*) *MB* 2: 361. borttappades all the onda

lukten *LfK* 240. — *varda förtappad*. skulu the bort tappas vndir gudz grymmeliko rätuiso *MP* 1: 4. — *Jfr tapa bort*.

bort thrana, *v. borttråna, försmäkta*. aller hans helga licame waar aller blaar oc blodhuger oc bort tranadher *Lg* 3: 93. vnge män oc klena iomfrwr försmäkte oc bortthranadho mz allo *MB* 2: 220.

bortthrängia, *v. undantränga, fördrifva*. nar renlekin bortträngir skörlifnadhin *MP* 1: 49. — *bortdrifva, aflägsna*. bort thränggia the thingh som dröfwa fridhin *Bir* 1: 294. änu wi bort thrängiom kötzens skörlifnadh *Ber* 79.

bort thvina, *v. tvina bort*. hænna licamlike lime varo nu swa som bort thwinadhe *KL* 355. — *refl. bort thvinas, tvina, aftyna*. at hon for störstā hiertens lenktan all bort twinadhes *Lg* 3: 527. wordho the wanskandis oc kranke oc borth twinandhis *ib* 394.

bortthörka (-torka, bortörka: -ade *MB* 2: 358), *v. borttorka, uttorka*. then tidh gudh borttörkade (*siccante*) vatnet *MB* 2: 12. *ib* 358. borttörkandhe nadheenna källo *LfK* 94. — *refl. bortthörkas, borttorkas, tyna bort*. at menniskyan viisnar oc bort torkas öffuir allan lichamen *LB* 7: 262. — *Jfr thörka bort*.

bortthörkan (-torkan), *f. borttorkande*. vathnens borttorkan *MB* 2: 164. — *bildl. andelika hugnatz borttörkan* *Su* 298.

bort vara? *v. para borta*. haffwer nw paa annedh aareth borth wareth (*för bortho?*) *FM* 464 (1510).

bort vika, *v. bortvika, bortgå*. tha tw fraa konungh karl borth week *RK* 3: 1793.

bort visna, *v. bortveissna*. alla the blomor oc gräs som . . . törkatz haffwa oc borth wisnat *Su* 38. *Jfr visna bort*.

bort vitna (bwrth-), *v. genom vittnesmål afhända*. thär til thät skal ey . . . bwrth vitnas aff vmyllum mannom *SD* 2: 24 (*öfvers. i gammal afskr.*).

bortvräka (-vraka), *v. L. bortdrifva, bortkasta, owirgiffua* oc bort wraka fran sik allan wärdsliken, likamliken oc oloffliken kärlek *Su* 365. skal thz som orent är bort wräkas *Bir* 1: 221. — *bortkasta, förkasta*. thän stenin som är af idhär vpbyggjandum bortvrakin *KL* 137. for thy at i bort vrokin thz (3: guz ordh) *ib* 156. giordhe sik fore mannom onyttan oc swa som wtkastadhan oc bortwraknan. owisan oc darottan *Bo* 29. jak skal tappa visa manna visdom oc bortvräka sniälla manna snille *ib* 98. — *Jfr vräka bort*.

bortvräkilse (-wrakilse *Bo* 124), *f. L. bortkastande, förskjutande*. *Bo* 124. *LfK* 115.

bortvräkliker (-wrakliker), *adj. förkastlig*. hulke swa ledhe ok bortwraklike äru j gudz asyn *MP* 1: 281.

bortvrängia, *v. förverida*. munnin är bortvrängdir (*retortum*) aff sine fäghrind suasom hunda munder *Bir* 2: 244.

bortvända, *v. bortvända*. bortuänt min öghon af ofmykle syn *MP* 1: 299. at the bortuända licamlico sinnen af sinom naturlicom kraptom *ib* 314. *Bir* 1: 35, 108. the bortvända sin öghon fra mik *ib* 3: 363. frestande at bort vändä een valloghan man fran rätte tro *KL* 156. bortuändir fran gudhi *Bir* 3: 15. *ib* 122, 387. —

bortvända sik, vända sig bort. nw hafwa the aldra wärest bort wänt sik *Bir* 1: 163. — *Jfr vända bort*.

bortälta, *v. fördrifva, aflägsna*. bortälta alt diäfwlsens wald *KL* 16. hafdhe skämt ok bortält diäflana *ib* 48. *ib* 86. *Su* 37, 137, 443. *Ber* 231. at han . . . bortälte diäflana af människiom *KL* 418. bort älte hælghra manna kännedomber synda myrkin af warom synnom *Ber* 164. *Jfr ältä bort*.

bortälteliker, *adj. som lätt fördrifves, flyktig, ostadig*. änkte är i mik bortältelikare (*fugacius*) mino hiärta *Ber* 223.

bortältilse, *n. pl. fördrifvande*. *Bir* 2: 27.

bos, *n. Jfr hö-, svina-bos*.

boskaper, *m. [Fdan. boskap] L.* 1) *hushåll*. *Bu* 3. mang hion i enom gardhe göra en boskap vnder enom husbonda *MB* 1: 37. *ib* 86, 93, 102, 103, 291. *GO* 343. que ad culturam agri seu ad aliam boskapi necessitatem pertinent *SD* 6: 237 (1350). 2) *egendom, gård, hemman?* kan iak ey länger i boscap sitia *SD NS* 2: 33 (1408). 3) *egendom, bohag, inventarier*. bo oc boskap, rörliket oc orörliket *SD NS* 1: 514 (1405). *ib* 96 (1402, *gammal afskr.*), 368 (1404, *nyare afskr.*). *BSH* 3: 145 (1463). an jac oc . . . opläter . . . allan min boskap oc alt thet jac ägher *SD NS* 1: 563 (1406). en gard meþ allum boskap *SD* 6: 125 (1349). salde han bort böker ok allan boscap *Bil* 792. *Bo* 16, 141. 4) *boskap*. röktadhe wäl sin boskap *MB* 1: 208. af fä ok boskapi *KS* 42 (108, 45). *Gr* 259. *MB* 2: 164, 172, 220, 252, 263. *Jfr legcho boskaper*.

— **boskaps folk**, *n. menniskor tillhörande hushållsståndet*. martha som thiänte tekna boskaps folk *MP* 2: 146. hulkra liuärne boskaps folk äghir fölgia *ib*.

— **boskaps man**, *m. hushållare*. han war mykiu boskaps man oppa fä oc faar (*egnade sig mycket åt bestyret med storboskap och får*) *MB* 1: 162. *ST* 321.

— **boskaps pänningar (-pänningar)**, *m. pl. bohagsting*. curiam . . . meam . . . cum . . . mobili-bus dictis booscapspänningæ *SD* 3: 754 (1326). —

boskaps sysla (-sisla: -sislo *MB* 1: 132), *f. hushållsgöromål*. fadhörin ok modherin insätia ok skipa sona quänene boskaps syslo oc äruodhe *Bir* 3: 205. *MB* 1: 87, 132. — **boskaps parvir**, *f. pl. nödiga bohagsting*. til andra boscaps parwä *SD* 5: 564 (1346).

— **boskaps thing**, *n. bohagsting*. hwat han for sik findir baadhe j booscaps thingom ätande waro oc fänadh *VKR* 40. *Bir* 5: 124. frälsandis allan (*för all*) hennas boscaps thing (*cunctam supellectilem*) *MB* 2: 16.

boskipt (boschipt), *f. L. eg. boskifte, egendoms delning; delning af genom brott förverkad egendom; målsegandes andel af genom brott förverkad egendom*. *SD* 2: 375 (1303).

boskipte (boschipte), *n. L. = boskipt*. *SD* 2: 375 (1303). — **boskiptis eper**, *m. L. = boskiptis fastar*, *m. pl. L.*

bospanan, *f. L.*

bo spiall, *n. L.*

bospänd, *f. L. en annans husfolks lockande till hustjufnad*. *SR* 46.

bostaper, *m. [isl. bústaðr] L. läger*. satte sin wärn oc bostadh (*castra posuit*) mothe raphin *MB*

2: 234. — *pl.* vtdrogh härin aff boostädherna (*de castris*) MB 2: 244. — *Jfr* **bolstaper**.

bot (*boot. pl. böter. bother* Bil 276), *f.* [*Isl. bót*] *L.* 1) *bot, förbättring, hjälp.* han fik both aff sinne soot ST 365. RK 3: 547, 1196. hon thänker thäs aldrih fanga boot Iv 1035. ib 459, 2172, 3744. RK 1: (*sfgn*) s. 189, 2: 3183. tha far han enga wena both (*hjälp af vänner*) MD (S) 298. hanum gat engin both radhit Bil 301. må thet bättras ok bot ä rådhas KS 82 (202, 89). Iv 3481. RK 1: 2091. rādth mangom booth aff spitälske soot ST 449. skipadhe thz iak rādhe thäs boot MD 99. alla mina sorgh rādth han mik bot Iv 505. ib 1189, 2208. engen both vilde han ther a föra RK 2: 328. — *pl.* maria var hanom brat tel bota (bota kan dock vara *gen. sing.*) Bu 29. han wacnadhe mz helum botum Bil 253. fik biscopen bötter Bu 15. ib 513. Bil 87, 276. faa ther bötir sinne onytto hand ib 54. brändö thz swa alt i rötter at then stadhin fik ey än böther (*repade sig*) RK 1: 483. ib 2: 8660. thz thu aldrih thäs böter fär Iv 4475. RK 1: 2271, 3397, 2: 4473, 9217, 1: (*sfgn*) s. 184. han kunne thäs aldre böter bidha Al 10110. gifwir siukom bötir Bo 55. redh jak honom ok allom böther MD 133. radhin ther böter wppa Lg 3: 506. hender ok skolemestarens forswilse koma j for:de gudz tiänsth tha fformanoms (*för -om*) wij . . . ware äpterkomandes ath läggia ther böther pa FH 1: 55 (1485). han skulle ther leggia böther ppaa (*bättra sig med afseende derpå*) RK 1: (*sfgn*) s. 178. idher skeer siällan böther ib 3: 3371. 2) *gagn, nytta.* striddo mz honum til litla boot Al 3934. ib 1298, 1737, 8986, 10064. 3) *botemedel.* hedhir giri är . . . görande soot af boot Bo 96. Bir 4: 74. siw thäs hälga kyrkian sacramenta äru siw bötir oc räddingh Su 266. 4) *lapp.* a thera klädhe var mang een boot Iv 4151. 5) *godtgörelse, ersättning.* skal honom ey annar both ther före göras PM xv. tha faar jach for mit houuodh booth (*upprättelse?*) RK 2: 4629. doch at them mik haffde varit j mot skulle vara en afftalat bot (*det skulle betraktas såsom om upprättelse blifvit lemnad?*) ib 3: (*till. om Chr. II*) 6210. — *bot, böter.* pa bot skal giptämaþren intaka ok til omynd läggia. pa bot taki han up sum omynd takär SR 52. taka boot Al 6312. RK 3: 2829. bötha bothe ib 870. vari j sami boot SO 25. om tw wilt then bot (*näml. för din broders död*) haffua, tha will iak göra tik then heder at iak will swäria tik en ed oc tw mik en igen at wij skulom hwar annan hielpa Di 81. thollagarna gaff han til booth fore thz han giorde kyrkionne amoth RK 1: 860. kännis iach . . . mich haffwa lika och böther hänth aff kättil hwässinge och hans brodher byörne fore mina hustrw brodher . . . hwilkin the aff daghum togho . . . först eeth ärfwe äpther thän döda, ena sonan mādth fänthigi mannom och eeth bloos aff eno halfwa pundhe, eeth halff stiklā klädhe och fyra pelagrims gangor, hwilka for:da böther iach wp bwridd hafwer ok the for:da brödher fulkomnadh hafwa SD NS 2: 9 (1408). — *straff.* spordho hwat hans boot war ST 140. — *penitens, bot, bättring.* giordho penitenciam thz är angher oc bot offwir draapet MB 2: 140. mz fulle boot oc bättring Su 147. ffor . . . ofulkompnadha bothinda

sliogheet (*incompletam satisfactionem*) ib 251. thu skalt tagha both for thz ath thu swa sworth ST 66. ib 289, 429. badh fiskaren them at the gaffuen honom boot för sina syndher Lg 3: 339. — *Jfr* **arva-, bardagha-, biskops-, bogha-, broa-, dana-, drapa-, dyls-, epsöris-, flärpungs-, frip-, fripar-, fä-, glädhi-, gor-, halds-, haldsbana-, hiälpa-, hor-, hormals-, ivir-, lagh-, lagha-, lighris-, lytis-, lägher-, lästar-, lästis-, manhälghis-, manz-, ofvärka-, oghnar-, oran-, oskabarna-, pänninga-, rans-, sara-, siälf-, snattara-, spiälla-, synda-, tvä-, tvägildis-, piuf-, piufs-, piuva-, pokka-, vapa-, villiavärks-, vänsla-, ätiu-, ättar-, öra-, öris-bot el. -böter samt en-, o-, tvä-, pre-böte.** — **bota lös, adj.** [*Isl. bótalauss*] utan bot, som icke kan botas, obotlig. botalöst maal GO 958. — **bota mal (boto-), n.** mål hvari böter ega rum. hwad sacher ther falla kunno paa theres grund prestagardom äller theres landbom scolo ganschelig höra til biscopom i botomalom (*en annan handskr. har bothamaalom* 208) SD 1: 207 (*öfvers. i gammal handskr.*).

bota, se böta.

botelika, adv. *Jfr* **obotelika.**

boteliker, adj. *Jfr* **oboteliker.**

bot mark, f. L.

botn, se butn.

botradha (botråda), v. L.

botskor (bozskor), m. [*Mnt. botscho, botze. Franska botte. Jfr Isl. bóti*] ett slags stora och grofva skor. wäl skoager (*för skoader*) badhä mz bozskom och adhrom skom AS 59.

botygh, n. L. bohagsting. sönderhugger och för androm onytt gör nagrahanda bootygh, som ähr plogh, harff, slede, wagn, gardstöör eller gardahank, baat, skiep, noot, näät, fiskietohl eller hwariehanda bootygh thet helst wara kan i bondans boo GS 43 (1416).

bova (-adhe), v. [*Mnt. boven*] *bedrifva otukt.* boffwado mz hörror oc orena qwinnor MB 2: 295.

bove, m. [*Mnt. bove*] *dålig menniska, skälm, bof.* hafdho samansankat alla bowana Bo 195. RK 2: 566. ST 366. gak bort bowe Lg 3: 15. a gatonne slogho sik the bowa (*tjenarne, det lösa folket?*) RK 1: 1421.

bra (pl. bra, braa, för brar, braar. dat. braam Lg 3: 155), f. [*Isl. brá*] 1) *ögonhår.* thina bryne ok bra (*supercilia cum palpebris*) äru thino hare lica j fäghrindinne Bir 4: 143. thina bryne bra ok öghon ib 136. ib 149. 2) *ögonlock.* sorgh gör bleka kindir ok saara braa (*pallentes genulas palpebras dat dolor egras*) GO 699. ib 890. — *Jfr* **öghna bra samt brun.**

bra? (-dhe), v. [*N. braa. Jfr bregþa samt Isl. bregða*] *brås.* han brade mz tokt a konunxstam MD 444. *Jfr* **forbra.**

brap, f. [*Isl. bráð*] 1) *stek.* vänt brapena ok ät pän del nu är stektar Bu 416. 2) *jagtbyte, fångst, rof.* glädhias som leonit nar thz hawir fatat bradhena Bo 189. wardha owina bradh MB 1: 402. ib 262, 415, 429. Bil 303. KL 323. Bir 1: 24, 301, 2: 54, 201, 210, 3: 42, 71, 426. Al 9673. GO 838, 1064. Di 69. Ber 145, 153. *Jfr* **villebradh.** — **bradha panua (bradhe panna: -o Bir 1: 197. brodhepanna:**

-or FH 4: 83 (1499). braade panne), f. stekpanna. sartago, bradhpanna GU 8. i braade panne HSH 19: 167 (1506). siwdhas i enne bradha panno Pa 17. Bir 1: 197. FH 4: 83 (1499). Jfr bradhpanna.

bradha (-in), v. bränna, smälta. alzskyns iister innan offer skal wara bradhit (Cod. B bränt 560) fore morghin tima MB 1: 340.

bradha (bradh RK 2: 4280. brad 6823; formerna så väl med som utan slutande a endast i rimslut), adv. hastigt. marsken swaradhe honom bradha RK 2: 4458. ib 4280, 6823. — *snart.* MD (S) 221.

bradhdödhe (braddödhe Bil 481. bradödhe ib 447; ST 310; -a ib 311. bradöde: -a LB 1: 98. braadöde: -a SD 6: 156 (1349? gammal afskr.)), m. [Isl. bráðdaði] 1) bråd död. Ansg 179. the döð alle mz bradhdödha ST 134. 2) sjukdom som medför hastig död, pest. spa at bradödhe skulle koma j alt landit Bil 447. ib 481. SD 6: 156 (1349? gammal afskr.). LB 1: 98. ST 310, 311.

bradhdödher (braa dödher Su 305. bradödher: -dödher ST 500), m. = bradhdödhe. Su 305. ST 500. Gers Ars A 4.

braper (braadher: braat Al 477. brodher: brodhum ST 35; brot KS 16 (39, 17); LB 3: 82; FM 318 (1507)), adj. [Isl. bráðr] 1) bråd, hastig, plötslig. fik braþa guz hämd Bu 15. do braþom döþ ib 64. ST 35. bradh ändalykt Bir 1: 337. bradh sot Bil 373. Ber 154. swa var mins son glädhi j mik vndarlik ok bradh Bir 3: 204. war honum swa dödhelik synd bradher löste som langer MB 1: 147. brath vmskipte VKR x. i bradhan tima (hastigt, plötsligt) Al 8976, 9882. 2) brådstörtande. ey vara bradhir (præceps) oc ey räddir j domenom Bir 2: 190. — brådskanie, ifrig, hastig. bradher at bärias Bil 564. vardh tha bradh til swara Iv 5513. RK 2: 1855. bradher til wredhe Ber 20. han swaradhe bradher gladhelik Al 7532. huar som brådhr ok slidhzkr löper i sin mat ella dryk KS 42 (109, 46). 3) häftig. af bradhom (impetuoso) ström Bir 1: 128. ib. 3: 144. aff bradho modhe ällir wredhe Bir 4: 120. ST 372. bradhe män äru alle bázste GO 351. Bir 1: 398. — *n. adv. hastigt.* stodho brat wp aff sömpne Bil 424. the iomfrw vardh swa brat til swar Fr 2089. — *strax.* maria var hanom brat tel bota Bu 29. Fl 1808. alexander sagdhe thaghar braat Al 477. — *snart.* togho the brat til at missämia MB 1: 207. KS 16 (39, 17). — sva brat som, så snart som. swa brat som the hwit kläddo munkane gingo fran honom tha komo ginstan diäflane farande Pa 16. ib 15, 17. KL 17, 19, 47. Bir 1: 277, 3: 204. VKR XIX. Va 5, 6. MB 2: 170. — sva brat, så snart som. swa brat þe skiliäs ok at SD 5: 477 (1345, nyare afskr.). swa brat han fik see piltin kände han han ginstan Bo 7. Gr 295. Pa 18, 20. Al 4071. MB 2: 247, 265. LB 3: 82. — Jfr ful-, iäm-, of-braper.

bradhfäghin, adj. [Isl. bráðfeginn] hastigt glad, häftigt el. öfver måttan glad. titus wardh swa bradh-fäghin aff fadhurs hedher at han fik wadhelika sot Bil 315. ib 270, 603.

bradhgirugher, adj. häftigt åtrående, mycket lysten. the äru mykit hete til mat och bradgirughe MP 1: 190.

bradhhugsadher (bradhuxadher), adj. ha-

stigt tänkt, hastigt i tankarne kommen. ewa kände för än hon aat nakan bradhuxadhan iäfwugha om wars herra ordh MB 1: 144.

braplika (brapleca Bu 199, 520. bradhelika Bil 110; Bir 1: 218. bradhelica Bo 167. braleka Lg 3: 514. bradligha MB 2: 62. bradeliga ib 170. bradeligä Va 38. bradlige RK 2: 8492. bratlige MD 10. bradhlik Iv 862, 2039. bradhelik Fl 1476. bradeligh MD 8. bradlig RK 2: 4220, 4284), adv. [Isl. bráðliga] L. 1) hastigt, i hast, plötsligt. en draki com brapleca vndan iorþenne Bu 199. stop brapleca up ib 520. at en äller tve aff för-näfdom biscopum falder äller falla swa fraan at egh kunno braplica andre i þerrä staþ tiltakas SD 5: 567 (1346). Bil 110. Gr 297. MB 1: 354. Bir 1: 218, 273. Va 38. Fl 1476. Iv 2039. RK 2: 4220, 4284, 8492. MD 8, 10. MB 2: 62, 170. Su 234. Lg 69, 3: 514. 2) strax, genast. latin bradhlika kalla hänne Fl 255. drötningin bradhlika thädhan gar ib 433. ib 480. 3) snart. gaf var herra tha hänne sinna närvaru ömnilse hulka han skulle bradhelica fran hänne taka Bo 167. iak skal bradhlika sända thik the mö Fl 213. ib 247, 422, 482. Iv 862. 4) häftigt. afwitte them oc snybde bradhlika MB 1: 422. ib (Cod. B) 550. — Jfr fulbradhlika.

bradhliker (bradhelikän. bradhlikin: -likit KL 133), adj. [Isl. bráðligr] L. hastig, plötslig. kom bradhlikit liudh aff himnomin KL 133. oforsedda dödzsins bradhelikän skadhi Su 253.

bradhlynder, adj. [Isl. bráðlyndr] häftig, upp-brusande. bradhlyndh man är bäst GO 936.

bradhna (-adhe), v. [Isl. bráðna] smälta, upp-lösas. all räghn skyyen aff himpenom bradhnadho MB 1: 170. ST 388. bradhnadhe waxith MB 1: 174.

bradhpanna, f. stekpanna. SJ 359. (1469). LfK 220. Jfr bradha panna.

bradhriker, adj. i hast mäktig. han (o: lucifer) . . . wille wardha bradhriker, oc stundadhe at fa thz wald mz sinna natwra krapt, som han skulle fa mz gudz nadhom MB 1: 51.

bradhrädder, adj. hastigt rädd. Bil 591.

bradhsþit (braadzspith), n. stekspett. eth braadzspith HSH 19: 167 (1506).

bradhwinter (brod-), m. hastigt påkommande vinter, plötslig vinter. FM 402 (1509).

braghþ, n. och f.? [Isl. bragð] 1) svängning, hastig rörelse, blink. Jfr öghna braghþ. 2) arbete, arbetssätt, uppfinning. bödh han thaghar göra sik en wagh mz konstelik bragdh Al 9077. Jfr mästarbragdh. 3) påfund, konstgrepp, knep. thässa myror giordho et bragdh Al 9395. han for tha mz listelige bragde RK 2: 9192. Jfr älskogs bragdh.

brahar (braahar. brahaar), n. 1) ögonhår. braaharin (palpebræ) sua som huassasta suärdh Bir 2: 3. 2) ögonbryn. hans haar ok brahaar (super-cilia) oc skäg var rödhbrunt Bir 2: 135.

braker, adj. bräcklig. smaragdus är skör oc brakir aff sik Bir 2: 221.

brakna (-adhe), v. brytas, varda bruten. annar hans foter oc been braknadhe Lg 3: 215.

brakvidher, m. brakved, rhamnus frangula Lin.

— **brakvidha barker (brakwyda-)**, *m.* bark af brakved. recipe brakwyda bark LB 7: 36. tak brak-wida bark och stöth sman ib 2: 65.

bram (braam), *n.* [Fdan. och D. bram] ståt, skrytsamt uppträdande, öfverdåd. han kom ther mz sua stort bram RK 1: (sfgn) s. 191. med högmogd-heet kom han mz mykit bram ib 3: (sista forts.) 5661. hwar är nw thit braam ok thiin stora högferdh LfK 217.

braman, *f.* = **bram**. hwaris är nw all thiin braman LfK 218.

bramber, *adj.*? skrytsam. ath tu talar ssaa stor bram och högfferdig ordh (bram skulle här ock kunna antagas vara subst. med betydelsen: skryt) Di (Cod. B) 320.

brambla (-adhe), *v.* [Sv. dial. och Nyisl. bramla, larma] väsnas; brumma. ther kom löpande een stor swartir biörn oc brambladhe rädhelika (geleis sere enztlichen) ST 266.

brander (bran: branen BGG 299. -ar), *m.* [Isl. brandr] *L.* 1) brand, brinnande, brännande, eld. dömd a baal ok a brand Bu 30. tando brand iui þera härbärghe ib 134. öddo al landin vm kringh rom mz brand oc swärth Bil 757. ib 125. Fl 3. RK 1: 2981, 2: 2401. wkanus biärgh . . . bläste langan wagh ledhan brandh oppa landit Bil 216. — brand, eldsvåda. epter then sture branen BGG 299. — bildl. brand, låga. thände han brandh olofliks lusta jnnan hænna hiärta Bil 446. 2) brand, eld-brand, brinnande trästycke. som brander i elde MB 1: 480. castapo fulan fapur a branda Bu 22. ib 176, 531. lughande branda ok gnisto flughu vidha Pa 22. Bir 1: 71, 104, 369. 3) det som är brändt, brännmärke. haffwe the . . . skooet budkaffe medh brandh oc snara BSH 4: 111 (1486). — Jfr eld-, elde-, kärleks-, lyse-, mordh-, vapa-, vidha-brander. — **brandiärn**, *n.* = **brandiärn**. andena, brandiärn GU 2. — **branda vape**, *m.* *L.*

brander, *m.* [Isl. brandr. eg. väl samma ord som föreg.] stock. jagh haffuer tinget vj [6] ny brande till staffswerdh BSH 4: 314 (1502).

brandiärn, *n.* [Fdan. brandjærn, brandejærn] brandjærn, järn hvarpå veden lägges i en eldstad? järn hvarpå kokkärn sätas öfver elden? FH 4: 83 (1499), 5: 238 (1524). HSH 19: 167 (1506).

brandskatter (bråndskatt RK 3: 5663, 5945), *m.* [Mnt. brantschatt] brandskatt. FH 7: 80 (1509). BSH 5: 462 (1511). RK 3: (sista forts.) 5663, 5945.

brandstup, *f.* *L.*

brandvapi, *m.* *L.*

branter, *adj.* [Isl. brattr] brant. bärghin ära alt kringom brant Al 4037. Iv (Cod. B) s. 229. — bildl. näplica kan thz vara at then som lustas af hedhrenom är ey ij storom vadha oc branto nidhir falle (in præcipitio) Bo 94.

brask (braxk), *n.* [Mnt. bräsch] 1) buller, dån. höra . . . mykit stim ok brask KL 121. aff thera wingom gik gny ok brask Al 5059. mykith brask ok roop ib 5496. buller ok brask Di 281. Jfr vapna brask. 2) braskande, skryt. the kliffua i tornen mz mykit braxk RK 3: 3803.

braska (-adhe), *v.* [Mnt. bräschen, bräsken] 1) Ordbok.

dåna, göra buller. the braskadho ther mz storom storm Al 9582. thz hördhis wiit alt ower the marka hurw the resa mondo braska ib 7367. 2) braska, vara öfverdådig. the brusa ok braska mz sin hogha Al 4351. — lefra öfverdådigt, svira. the baadhe rutha och braska RK 3: 3902.

braskan, *f.* braskande, öfverdåd. thera braskan stander ekka lang Al 4354.

braskeliker, *adj.* bullrande, dånande. tha sa-man badhe hiit ok thär marghin eld ok braskelik läta (Cod. B manghen eldh braskelik lätä) Fr 475.

braster, *se* **bräster**.

brat, *se* **braper**.

braxn (braxsen FH 4: 83 (1499). brassnen HSH 19: 166 (1506)), *f.*? [Jfr Mnt. brahem. Mnt. brassem. N. brasma] brazen. han äter . . . geddo och lax och braxn AS 59. Al 5229. III skeppund braxsen oc gedder FH 4: 83 (1499). HSH 19: 166 (1506).

braz (bradz. brass. -ir), *f.* [Mnt. brace, bratze, brasse. Lat. bractea. Jfr Tamm, Ark. f. Nord. Fil. 2: s. 347] *L.* spänne, hals- el. bröstsmücke. fibula, braz GU 7. I braz de argento SD 2: 158 (1293). unam braz ib 3: 755 (1313). sät the brazena (monile) j mit bryst Bir 1: 190. ib 19, 20, 285. ST 52. Su 92, 180. skinande carbunculus i gyllene bradzom (monilibus) ib 176. brasser oc silff skedher LfK 145. Jfr gul-, stolpa-braz.

braza (braasza SO 146), *f.* [Isl. braza] = **braz**. SD 5: 479 (1346, nyare afskr.). een riik braza af gul hängde ther ij (i klädnaden) fin sat mz dyra stena Iv 206. ib (Cod. B, C) s. 216. SO 146.

bred (bredh. breedh. frf. vokal i ändelsen bredd. -ir), *f.* [Isl. breidd] *L.* 1) bredd. a breddena SD NS 1: 34 (1401). ib 293 (1403), 294. tedhe han mik längd oc bred Bil 846. MB 1: 180. Fl 1240. ower twäggi fingers breedh LfK 84. Jfr fingerbred. 2) slätt, fält, yta. the hördho fra them langa leedh eet horn ouer eens akirs breedh Fr 2820. the lupu ey een aker breedh (trol. för eens akers breedh. Cod. BDEF eens aker bredh; möjl. bör aker bre(e)dh fattas såsom ett sammansatt ord och een anses stå för ena) ib 69. alla himblanna omäleleka breddher Su 40. 3) sida i en fyrhörning el. af ett fyrkantigt föremål. thz (bordet) är twäggia alna breet oc än litit mera oppa hwarie breddine (quadro) Bo 171. sato thre apostlane vidh hwaria breddina ib. — Jfr bredhvidh.

breddh, *adv.* på bredden, tvärs. loot hona sökia langx ok bredh (i rimslut) Al 5406.

brepa (-dde, -dder), *v.* [Isl. breiða] *L.* 1) breda, utbreda. bredde hon a thöm clädhin KL 352. bredde ämuäl sin äghin klädhe vndir asna fötrene Bo 165. Iv 4319. RK 1: 4425. Al 3513. hade . . . satt till bordhen oc dwkana brett RK 3: (sista forts.) 5154. 2) uträcka, utsträcka? han bredde ä mädhan stumpen wan (utsträckte, höll framför sig stumpen af det sönderslagna blosset, så länge detta räckte?) Al 2337. 3) hölja, täcka, breda (intr.). bredde a sin fadher MB 1: 173. bredh pa honom wäl PM xxxix. 4) hölja, betäcka. lät bredha gatur mz gul wäfuium Bil 302. Fr 322. Al 7504. RK 1: 3537, 2: 195. han sa ther thusanda sänga bredda (bäddade) Al 8155. — **bredha ut**, *utbreda*. breedh wt thyna kaapo MB 2: 212. Jfr

ut bredha. — *refl.* bredhas ut, utbreda sig, utbredas. *Lg* 3: 619.

bredha, f. [*Äldre Dan.* bredhe] = **bredhöxe.** swerdin klwngo ok bredhan gall *RK* 1: 3031. frestado om bredan beet *ib* 3093.

breper (*breedher. brädhher. brendh för bredh* *SJ* 296 (1461)), *adj.* [*Isl.* breiðr] *L.* 1) *bred, utsträckt åt sidorna.* bredher beikir *Bil* 361. *Bir* 1: 246, 347, 2: 207. ga the brädhhan vägh til heluitis *MP* 1: 83. then väghin är bredir som ledhir mäniskiona til fortappilse *ib*. 2) *bred, af en viss utsträckning i bredden.* twäggia alna breet *Bo* 171. latt tz insiwda j [$\frac{1}{2}$] fingers brett *LB* 7: 329. 3) *vid, stor.* brep (*grandes*) öghon *Bu* 204. landit är aldra bredast oc wit *MB* 2: 36. swa at rikesins ära warder breed *RK* 1: 4469. — *ss tillnamn.* olauus bredher *SD* 3: 420 (1319). — *Jfr* fingers-, ful-, hädha-, läm-, två-breper.

bredhestang, f. stång hvarpå fisk upphänges och utbredes? tager bort annarss bredestängher *SO* 302.

bredhhet, f. bredd. the vtiddos owir wärldinne bredhet (*latitudinem*) *MB* 2: 365.

bredhföte? m. padda. hænna fötir varo swa som bredh föta älla paddo (*quasi bufonum*) skipadha *Bir* 3: 136. mine fötir äru swa som bredhföta (*quasi bufones*) *ib* 138.

bredhleker (*bredläker: -en* *SJ* 302 (1462); *-in* *ib* 310 (1463?), 313 (1464). **brädläker: -en *ib* 301 (1462)), *m.* [*Isl.* breiðleikr] *bredd, vidd.* j vingana bredhleker *Bir* 1: 350. *Fl* 1240 (*Cod. B, C*). *Al* 7330. *Su* 327. holken aker halder a sina lengd atta stenger oc fämtighi oc a bredleken atta *SD NS* 1: 157 (1402). *ib* 2: 120 (1409). *SJ* 301 (1462), 302 (1462), 310 (1463?), 313 (1464).**

bredhvidh (*bredwiid. bredwidher. bredwidher. bredhewijd. breda widh*), *prep. och adv.* [*Jfr* a brep *viþ* *Hels. L. V. 15, samt N. breidmed*] *A) prep. bredvid.* breda widh och affsides thz altaret *SO* 163. bredhewijd hans egit markland iord *SD NS* 1: 323 (1404, *nyare afskr.*). bredwidher hans skimmelpenings ärrfue *SJ* 297 (1461). et kalgardz rwm opa norremalm bredwidher mickel swartes rwm *ib* 378 (1471). bredwidher hennis egat hus *ib* 320 (1464). *B) adv. bredvid.* lot vpp . . . päder staall enä tomt liggande bredwidher ret nidhan fore per stals ärrfwä *SJ* 290 (1461). hengher ffor:de h:r jacob bodebek . . . siith ämbethis jnsigle her bredwiid *FH* 1: 55 (1485).

bredhöxe (*breth yxe* *SEG* 119. **breedhyxe** *GS* 47 (1441, *orig.*). **bredöx** *SD* 2: 165 (1294). **redygs** *ib* 5: 638 (1347)), *f.* [*Isl.* breiðöx] *redyxa, stridsyxa med bred ägg.* at ängen af almoghänom ma nokor vapn bära som man ma nokon skapa med gyora som är stekamäz. bugh. köluä. spyut. swärp. allr redygs *SD* 5: 638 (1347). *ib* 2: 165 (1294). *SEG* 119. *GS* 47 (1441, *orig.*). *Jfr* bredha.

bredsl (*bredzell. -ar*), *f.* = **bredhestang.** borttager annarss bredzsla (*motsvarar bredestängher i en annan handskrift*) *SO* 292. tager bort annarss fisk som hänger på bredzell eller bergh *ib* 305.

bredsla, f. [*Jfr* *N. breidsla*] = **bredsel.** tager annarss fisk som ligger på berg och bredzlo *SO* 300. — **bredslö rum** (*bredzlerum*), *n.* rum el. plats

för stång hvarpå fisk upphänges och utbredes? tillägnar sigh bredzlerum *SO* 302.

bref, n. [*Isl.* bréf. *Fsax., Mnt.* bréf. *Mlat.* breve] *skriftlig urkund, papper hvarpå något är skrifvet.* skref hans synd a bref (*cedula*) *Bu* 168. *ib* 169. — *skriftlig förbindelse.* skref pär iuir bref mz sino blope ok satte firi sit insigle *Bu* 29. ärw ey vithne till eller oppen breff (*skuldebref*) *MEG* 56. *ib* (*red. B*) 61. *EG* 65. thu hauer oc gifuet tit breff ther oppa *RK* 2: 6554, 6806, 7750, 8210, 8298, 8301, 3: 2737. — *skriftligt intyg.* haffua breff ok bewijsningh thz han är äktha ok räktha *SO* 61. — *fullmakt.* fa idher breff *BSH* 5: 183 (1507). han finge idher breff her oppo *ib*. — *bref. abbagarus . . . fik bref af vars härta hand skriuut* *Bu* 190. j brefuom til hans *Bil* 80. nogen breff, som . . . her erkiebisp ja[co]p och bisp korth mik til scriffwit haffwa *BSH* 4: 255 (1500). the hans eghin breff, wij finge i dagh fra honum *ib* 5: 274 (1508). bryther i breffwen op *ib* 275 (1508). — *bref, skriftligt påbud.* konungxens öpit bref *SR* 15. huilkom . . . konung magnus friihet oc frälsse gifuit hafthe . . . meth sino opno brefue *SD NS* 2: 139 (1409). flughertan nattum äptir þät wart bref sum buzskap bär nar wi komom. äru läsin a almänningx þingi oc atär pär til war bref biuthä at wir ärum aff lande farnir *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). wir . . . takum peem mäp wart bref vndir warä hemelikä wärn *ib* 669. *ib* 670. wii magnus . . . kwnnoghom allom mannom som thetta breff see eller höre *ib* 5: 695 (1347, *gammal afskr.*). magnus met gudz nath sweä kononger ok götä sändir allum peem pässi bref seä ok hörä guzdrotens qwädiu ok sinä *ib* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). — *Jfr* aminnilsa-, bebindilsa-, bebindinga-, borghara-, brödhra-, bura-, bytis-, böna-, dags-, daghthingis-, dom-, fasta-, forbindilsa-, forbupa-, forradhara-, forsvarilsa-, forvarilsa-, forvaringa-, forvarings-, frids-, fräls-, frälsis-, fundacion-, galdra-, hand-, hovudh-, hughnads-, iordha-, konunga-, konungs-, kärleks-, köpo-, köpstadhamanna-, laghmanz-, leidh-, leidha-, makt-, papers-, pava-, pärmana-, pärmans-, qvarstadha-, qvittancie-, qvitto-, ra-, skiptis-, skiuta-, skoghskiptis-, skötninga-, stadhfästilsa-, stads-, stämninga-, svärdh-, sämio-, testaments-, tryghets-, vigsla-, vitnis-, vägha-, älskogha-bref. — **brefa fä, n. L.**

brefdraghare, m. *brefbärare.* lop konungxsins budh oc breffdagara (*för -dragara*) owir alt rikit *MB* 2: 182. breffwin . . . vtsändos mz breffdragharem oc löparom *ib* 185. *ib* 193, 276. *Lg* 219. jach fik nw i affthens met thenne breffdraghare eders och flerä the breffh *FM* 185 (1504).

brefförare, m. *innehafvare af ett bref el. dokument.* haffua lagliga giort ett rett jordaskipthe medh . . . thessom närwarandhe brefförara birge, som kallas trulle *SD NS* 1: 21 (1401, *nyare afskr.*). at hafua gifwit thessom brefförare köneka diekn . . . fulla maght *ib* 23 (1401). gaff hon hedhirlikom manne herra häminge, thessom brefförare, allan sin rät *ib* 27 (1401). *ib* 38 (1401) o. s. v. *BSH* 1: 197 (1387). *FH* 2: 11 (1381, *nyare afskr.*).

brefskrifvare, m. *sekreterare.* smaswenin nam

väl bok ok kom til keysarans gardh ok vardh väl takin mz brefscrifuarum *Bil* 776.

brefvisare, m. = brefförare. *BSH* 1: 191 (1387), 5: 16 (1504). *SD NS* 1: 37 (1401), 136 (1402) o. s. v.

brefvisirska (-erska), f. innehafvarinna af ett bref el. dokument. *FH* 1: 188 (1498, nyare afskr.).

bregþa (impf. bra), v. [*Isl. bregða*] *L. eg. hastigt röra, svänga, kasta.* 1) *förvandla.* bra sik i manz ham *Bu* 516. 2) *förebrå.* bra them thera skam *MB* 1: 132. bra bondanom . . . at hans kona myrþe sin magh mz hans rape *Bu* 30.

brev, v. *Jfr be-, bort-brev.*

brevare, m. [*Isl. bréfari, bréfar.* *Mlat. brevarius, breviarium*] *breviarium, för de andlige bestämd bok innehållande sammanfattning af det som läses vid gudstjensten och bönestunderna.* salde borth sin breffwera sina mäska bok *LfK* 23. jak haffwer tapath borth aff breweranom psalmum 132 *PM LXVII.*

brigsdla? (brydsla), f.? [*Jfr Fgutn. brigsl, Isl. brigsl, n.; brigsla, v.*] *klander, (dåligt) rykte.* han skal wara utan opanbarlika blygd ock skam ock wandheir brydslur (*för wandhar brygdsur?*) *SKG* 149 (*ordet som förekommer i en text, hvars språk företeer en blandning af Svenska och Gutniska, torde snarast böra betraktas ss Fgutniskt.*)

brighþ, f. L. *Jfr bos brighþ.*

brighþa (brygdha. impf. -dhe el. -adhe, se upbryghdha), v. [*Isl. brigða. N. brigda. brygda*] *L.* 1) *hastigt röra, svänga; utdraga ur skidan.* jak skal brygdha (*evaginabo*) mit swärðh *MB* 1: 318, 378. 2) *förebrå.* brygdha honum at han är wt-länsker *MB* 1: 367. *ib* (*Cod. B*) 546. *Jfr upbryghdha samt bregþa (med hvilket verb det förevarande tydligen blifvit sammanblandadt).*

brims (bryms: -e GO 666; -in MD (S) 256. brinzs. -ar), m. [*Isl. brims*] *broms.* han liknom vi vidh brims (*bruco*) hulkin som hauande jordzlikin lit flyghir mz storo liudhe ok bitir othollica sara mz värk *Bir* 1: 350. *ib* 351. hwmblonar oc brinzsaue *ib* 4: 113. *GO* 666. *MD (S)* 235, 256. — *ss hästnamn.* i equum dictum brims *SD* 5: 151 (1343).

brimsigna (VGL. II. brym- VGL. I. prim- Smål. L. bröm-. bryn-. -adhe, -adher), v. [*Isl. primsigna. Jfr Lat. primum signum*] *L. primsigna, med korstecknet på panna och bröst teckna den som skulle döpas (hvilken härigenom, så vidt han var vuxen, upptogs som katekumen).* wardh catecuminus thz thydher brynsignader (*Cod. C: brömsignadher* *Lg* 1026) ok ey döpter *Bil* 564. nar presten brömsignadhe thz (*barnet*) *Lg* 3: 429.

bringa? v. [*Mnt. bringen*] — **bringa saman?** *sammanföra?* bringhen thz bodha saman i ene panna (*motsv. ställe i LB* 1: 98 *har: bränna thz badhe saman, sannolikt rätta läsarten*) *LB* 3: 164.

brink, f. [*Mnt. brink*] *brink, backe.* östan gatwna som man gaar vp moot brinkinne *SJ* 12 (1423). *ib* 120 (1443), 140 (1445). — *i ortnamn.* till martnes ladu-backa brincken *SD NS* 2: 244 (1410, *afskr.*). nidhan swartbrödhra brink *SJ* 57 (1435). wästan vndir swarta munku brinke *ib* 124 (1443). vppa skomakara brinken *ib* 130 (1444). nidhan for skomaker brinkan *ib* 302 (1462).

aff watw brinken *ib* 242 (1454). vpp för sandbrynken *ib* 261 (1457). nidhan for waten brinken *ib* 295 (1461).

brinna (brina: -ande Bil 762. brynna. bränna, se afbrinna, jfr ock bränna. brinder, bran, brunno, brunnin), v. [*Isl. brenna*] *L.* 1) *brinna.* eet stort vaxlyus som äwerpelicä scal brynnä *SD* 5: 564 (1346). brynni hwart þerrä swa lāngi þet rækker *ib* 563. läto brinna lius *Bu* 9. mēþ brinnande blusum *ib*. thān briunnande eldin *Pa* 17. brinnande loghi *MB* 1: 421. brinnandhe brandh *Di* 260. rökilse brinder i elde *MB* 1: 369. drogh en brinande (*glödande*) järnhanzska a sina hand *Bil* 762. — *förbrinna, brännas.* al annur ben brunno *Bu* 55. bran hanom huarte kiöt älla kläpe *ib* 176. för än lödesa braan *RK* 1: 2264. ekki wilde han tādān för än thz war brunnit alt i koll *Di* 66. — *bildl. svida.* moth brinnande ögna wärk *LB* 5: 80. — *förtorkas, försmäktas.* brinna af thyrst *KL* 267. — *brinna (af kärlek el. längtan), ifrigt längta.* han bran allir innan at synda mz justina *Bil* 445. brindir til syndinna *Bir* 2: 183. *ib* 240, 3: 153. *Su* 385. brindir allir swa som eldir huru han maghe koma til nakan hedhir älla wärldinna höghfärdh *Bir* 1: 90. 2) *brinna, upphettas i följd af jäsning.* maltid laa mykit saman oc bran *RK* 1: 1674. 3) *smälta.* iam skyt som vax brindar i elde *Bu* 189. — *brinna up, uppbrinna.* the förra stadzbokin bran vp *SJ* 31 (1425). *Jfr upbrinna. — Jfr af-, for-, ut-brinna, samt eldbrinnande, obrunnin och bränna.*

brist (bräst. bryst. bröst. bröst. brust (i rimslut) RK 2: 5170. brusth Gers Frest 31. -ir), f. [*Fdan. brest. Jfr Isl. brestr och N. brest*] 1) *spricka, remna.* full . . . en stor sten pa hennes hofudh ok swa hardeliga hennes hoffudh krosadhe at the brästän synes j hennes hoffudh scaall *Lg* 3: 552. 2) *brist.* mat (*för a mat*) oc dryk war engen brust *RK* 2: 5170. är her och briist pa rogh til bakningh *FM* 192 (1504). hwadh bryst her är pa öll *ib*. ffattis ther nogen bryst ther oppe pa edre vängne *ib* 503 (1510). haffuer jag stor bröst for kabelgarn *ib* 230 (1505). haffuer jag oc stor bräst om malth *ib* 243 (1505). är här ganske store bryst om en god bisse skyttä *ib* 440 (1509). ther war noghen bröst vthij then scriffelse *ib* 284 (1506). theress store nödh ok bröst *FM* 369 (1508). haffdhe . . . godha bärnigh wtan alla bristh *Lg* 3: 302. *MB* 2: 127. 3) *fel, krämpa.* tz . . . bewarar thom (*ögonen*) for alla handa siwkdöm oc bryst *LB* 7: 209. *ib* 230, 234. at en qwinna far briist oc brok oppo sin natur *ib* 272. for alle briister j ryggen *ib* 331. see hwat bröth (*för bröst*) man haffwer *ib* 3: 2. 4) *fel, uraktlåtenhet, försumlighet.* schal eig swadana merkelig bröst eller forswmelse finnas när oss ther om *BSH* 4: 14 (1471). at thet skulle wara hans brist och försummelse *FH* 1: 191 (1498, *nyare afskr.*). brysten scal ey finnes hoss os *BSH* 5: 9 (1504). *ib* 83 (1506). *FM* 385 (1508), 386, 387. *HSH* 20: 101 (1507). hwars briisth thet her til vareth haffuer ath eij saa sketh är *ib* 102 (1507). — *fel, förseelse.* större syndh . . . än alla annars mans brusth ok brekelikhet *Gers Frest* 31. — (?) hwat brist äller örlegx sak är mällan os (*quid mihi et tibi est*) at thu

äst mote mik kommen *MB* 2: 106. 5) *misstro?* haffuer ther jngen twijffuel och briist vtjnnan, ath tet joo swa ssandt är *FM* 182 (1504).

brista (brysta. brister, brast, brusto, brustin), *v.* [*Isl.* bresta] *L.* 1) *brista*, gå i sönder, krossas. brister huld ok hudh *SR* 53. liuset brast *Bu* 12. brast en bro vndi hans riddarom *ib* 167. brast eth biärgh . . . ok gik wällande eldir j biärgheno (*mons . . . ruptus eructavit incendium*) *ib* 429. *ib* 64, 155, 189, 197, 526. *Bo* 200. *Bir* 1: 328. hofwodh ankarit är brustit (*fracta*) *ib* 2: 171. gar naghör liider aff i barnom eller brister aff lidhi *LB* 7: 100. — *bildl.* hans lydhna är brustin *Bir* 2: 191. 2) *utbrista*, bryta fram. elder aff thera hiälme brast *Iv* 713. 3) *utbrista*, plötsligt börja. han . . . brast i kärlekfulla taara *Su* 378. paulus . . . brast i at grata *KL* 202. *LfK* 146. *ST* 461. brasth sara til ath gratha *Di* 230. 4) *brista* (i fullgörande af bevisning). hwar sum sik bindir thär til at han wil pröua vp a nokon thässa sak. brister sithan *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). 5) *brista*, fattas, tryta. enom pilagrim . . . brast costar *Bu* 174. *ib* 417. *Bil* 116. *KL* 12, 197. *Bo* 59, 65, 123, 127, 140. *Bir* 1: 82, 2: 155, 3: 225. *Al* 1752, 5252, 5269. hwat honom bristir j kärleksins nyttelighet *Bir* 1: 350. a minom wilia thz ekki brister *Al* 7966. thordyn ok lyghneel mon ey brista *ib* 419. nattin kom ok daghin brast *RK* 1: 4129. ey fatades ällir brast eth ordh aff allo thy som gudh them loffwat haffde sik giffwa skolandis *MB* 2: 56. ath the wille latha icke thet mynsta brysta, ath installera honum som honum bör *BSH* 5: 93 (1506). 6) *brista*, försummas, uraktlåtas, felas. bätra thz som förra brast *MD* 390. alt thet bätra ok vpråta som glömt är. forsumath äller brustet *HSH* 19: III (1359). 7) *brista i*, afvika från. solen skal fore brista sin naturlig gang . . . en fabricius . . . wil ower giffwa sin herlighet *MD* (S) 264. — *brista i*, *utbrista*, hastigt el. med ifver börja (tala). af hiärtans frögdh brast han i ok sagdhe *Su* 394. — *brista sunder*, sönderbrista. calcar . . . brast sunder i sma stycke *Bu* 417. *MP* 2: 234. *MD* 17. *Al* 2368. *RK* 2: 2553. *Jfr sunder*

brista. — *brista up*, *brista upp*, *uppvälla*. hans apro brusto up *Bu* 532. brast up än källda *ib* 71. *ib* 65, 188. *Bil* 361, 887. *MB* 1: 125. — *brista ut*, 1) *utbrista*, häftigt komma ut. honom brast swetten wth *Va* 41. 2) *frambrista*, plötsligt uppkomma el. börja. brast wt mykit beskir (anger) *Bil* 455. 3) *påkomma*. tik brister alt annat wt *RK* 1: 3921. — *Jfr utbrista.*

briste (brysthe), *n.* *brist*, *fel*, *lyte*. jak ey annat wisthe en hwar man hafde tolkit brysthe *MD* (S) 220.

bristilse, *n. pl.* och *f. brist*. tola bristilse i widher-torfftelikom tingham *LfK* 14. bidhiandis han vp-fylla thin bristilse til siälena *MB* 2: 332. som i thy haffuer bristilse *Su* 4. hwargen fandz nakor häloghetz-sens bristilse *ib* 58. *ib* 63, 198, 245, 293, 354, 359. all min bristilse oc wanskilse antwarda thinom hälgasta wilia *ib* 156. *ib* 80, 107, 111, 148, 209, 242, 301, 327, 362.

bro (*pl.* *broar*. *broor* *MB* 2: 316. *brogher* *MD* 504), *f.* [*Isl.* brú] *L.* af stockar, stenar el. dyl. bygd väg el. passage; särsk. bro (öfver vatten). nedhan brona *SD* 5: 34 (1341). brast en bro *Bu* 167. *Bil* 710. *Bir* 2: 218. *Lg* 95. *MB* 2: 316. *MD* 504. wpfärda alla

broa *BSH* 5: 12 (1504). — *i ortnamn.* iuxta horebro *SD* 1: 682 (1180-1202). in cinblingabro *ib* 688 (1210-16 nyare afskr.). a ponte wlgariter dicto stenolfs bro *ib* 2: 503 (1307). — *af trä el. sten bygd sluttande ställning, trappa.* thu skal ey göra bro eller höghan opgang (*non ascendes per gradus*) ther til (till altaret) *MB* 1: 324. — *Jfr almanna-, almännings-, attungs-, bodha-, bola-, bolstapa-, bya-, flärpungs-, fä-, gards-, gatu-, halfhundaris-, hundaris-, härads-, iorp-, iärn-, kaffa-, kirkiu-, lands-, marka-, qvärna-, skip-, sma-, sten-, vinda-bro.* — *broa bygning, f. L.* brobyggnad. *GS* 58 (1474). — *broa böter, f. pl. L.* — *broa fal, n. L.* — *broa flol, f. L.* — *broa flokker, m. L.* — *broa kar, n. L.* — *broa nämnd, f. L.* — *broa skapi, m. L.* — *broa syn, f. L.* besigtning af bro. broa och wägasyn *GS* 61. — *broasynamän, m. pl. L.* — *broa ändi, m. L.* — *broa (-adher), v.* [*Isl.* brúa] *L.* brolägga, förse med broar. *Bil* 944. *Jfr obroaper samt brona.*

brodder (brwdder. -ar), *m.* [*Isl.* broddr. *Fdan.* brod] *spets.* 1) *brodd*, spetsig hästkosöm. for brodda iij peninga *SO* 72. 2) *verktyg hvarmed hål hugges i järn.* smediä retskap . . . III brwdder II stampär *HSH* 19: 168 (1506).

broþir (broþer *Bu* 184. brodhor *SD* NS 1: 291 (1403); *KL* 250, 261 o. s. v.; med art. brodhorin *ib* 56, 57; *MB* 1: 206. brodhur *KL* 259. bror *BSH* 4: 346. (1503), 5: 6 (1504). broor *ib* 4: 346 (1503). bloder för broder *Va* 24, 25. gen. broþors *Bu* 209; brothors *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). brodher *MB* 1: 163. dat. bröder (i rimslut) *RK* 1: 569, 678. brodhor *KL* 79, 270. brodher *MB* 1: 163. broþar *Bu* 184. ack. broþor *ib* 209 o. s. v. brodher *MB* 1: 163. brodhir *KL* 269. *pl. nom.* bröðher *MB* 1: 162. broþar *Bu* 13. bröðhir *Bir* 3: 413. breddir: breddirne *SD* NS 2: 78 (1409). bröðhra *SJ* 142 (1445); *SO* 53, 80. bröðre: gillebröðre *SJ* 320 (1464). bröðere *BGG* 299, 300 o. s. v. bröðare *ib* 300, 303 o. s. v.; *SJ* 297 (1461). gen. bröþra *Bu* 184 o. s. v. bröðhers *MB* 1: 359. dat. bröþrom *Bu* 515. ack. bröðher *MB* 1: 251. bröþar *Bu* 515. bröðhra *SO* 52, 53), *m.* [*Isl.* bróðir] *L.* 1) *broder* (i egentlig mening). kungsens broþer *Bu* 184. *ib* 209, 515. *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). — *ss tillnamn.* nicolaus bendics-brodhir *SD* 3: 584 (1323). 2) *broder* (i andlig mening). alle mine bröþar apostoli *Bu* 13. — *broder, ss benämning på en förtrogen vän.* käre broor *BSH* 4: 346 (1503). käre herra bror *ib* 5: 6 (1504). kere bröder oc besynnerlige gode wener *ib* 9 (1504). kere broder oc sinnerlig gode wen *ib* 23 (1504). — *medlem af en munkorden, klosterbroder.* *SD* 5: 293 (1344). *ib* NS 1: 139 (1402), 140 (1402) o. s. v. brodhor jönis af lynköpunge, brodhor joan aff skänunge *ib* 291 (1403). en gudhlikir monkir tholde mykit gab aff androm sinom brodhor *KL* 79. läta dragha sik til bröðhra (*predikare-bröðernas*) kyrkio *Bil* 835. twe bröðhir aff thy sama klostrino *KL* 7. *ib* 56, 57 o. s. v. bröðhir aff dominici oc francisci oc bärnardi reghlo *Bir* 3: 413. swa som then brodhorin scrifwadhe *ib* 188. — *medlem af ett gille eller handtverksskrå.* nar en brodher dör wthu wore bröðirskapi *SO* 4. *ib* 5, 6, 7, 8 o. s. v. *SGG* 104,

107. *SEG* 112 o. s. v. *SD NS* 2: 78 (1409). sancte katrine brödhra *SJ* 142 (1445). sancte knutz brödra *ib. ib* 143. — *Jfr* barfötta-, delo-, drykkio-, fapur-, foster-, frillo-, gil-, gildis-, gra-, gudh-, half-, hättö-, iula-, kors-, lek-, mopor-, mädh-, prädika-, prädikara-, präst-, ren-livis-, sam-, skiptis-, skola-, stal-, stol-, svart-, tvilingia-, ung-, vär-s-, äldris-, äm-bitis-, ärandis-bropir, äfvensom sambrödhra. — brodhor bani (brodhir-), *m.* [*Isl.* bróðurbani] *broders baneman.* mötte sinum brodhir bana *KL* 41. — bropor barn (brodher-, broder-), *n.* *L.* *brorsbarn.* broderbarn skaal ärfwe som brodher *BSH* 5: 101 (1506). brodherbarn til fempthe man bordhe erffwa slicht som brodher *ib* 187 (1507). — brodhor del (brodher-, brodher-), *m.* = bropor luter. kärke . . . til en brodher del *SD NS* 1: 414 (1405). wi köpte aff thöm then brodherdelin som the ärfdo äffthir . . . bäggis thera hustrv fadherbrodher *FH* 3: 75 (1446). — (?) thet gar fasth pa brodher delen, om wij fa och icke wnsätningh i all then dell her fattas *BSH* 5: 268 (1508). — bropor dottir (brodhors- *SD NS* 2: 169 (1409). broder- *RK* 1: 3512. brodher- *MB* 1: 196. brodher- *Lg* 3: 327), *f.* [*Isl.* bróðurdóttir] *L.* *brorsdotter.* *MB* 1: 196. *RK* 1: 3512. *Lg* 3: 327. *SD NS* 2: 169 (1409). — brodhor drap (-draap), *n.* [*Isl.* bróðurdráp] *broderdráp.* *Bir* 4: 230. — brodhorgiäld? (brodersgeeld), *n.* *skuld till någons broder.* ath iak . . . taladh (för taladhe) til lasse bonde om minom (för mino) brodersgeeld (för mins broders geeld?) *SD NS* 1: 153 (1402). — brodhor husfru (brodher hustru), *f.* *svägerska.* sina eghna brodher hustru taka sik til hustru *Lg* 3: 508. — bropor luter (bropur-luter. bropurluttar. bropurlutter. brodher luther), *m.* [*Jfr Isl.* bróðurhluti] *L.* *brorslott, broders andel i arf som delas mellan syskon.* vi hafum skipt wort fädrene oc wort mödrene i fiura bropurlyti, fore py þet wi hafum gift ware systor . . . fullan bropurlut oc jamnan wiþar os *SD* 6: 180 (1350). er þetta förste bropur luttar wllai oc rötne . . . oc er annar bropurluttur allt þet, sum i wæstra häräpe . . . liggar . . . oc þripi bropurluttar er kidiänäs . . . oc fiärpe bropurluttar er keldoflagha *ib.* hans rätta ärfda-deell oc brodher luth *ib NS* 1: 481 (1405). — bropor qvæn (broper quärn), *f.* *L.* — brodhor skipthe (brodher-skipthe), *n.* *delning (af arf) mellan bröder?* anwardha jak thet magnus bänktsson, hanom oc hans arwm til äwärdhelikä äägo wtan alt brodher-skipthe *SD NS* 2: 90 (1409). — bropor son (bropurson. brodher-son *SD NS* 1: 51 (1401); *Bil* 239; *MB* 1: 177. broder-son. brödherson), *m.* [*Isl.* bróðursonr] *L.* *brorson.* insigle minna kära bropursonna *SD* 6: 181 (1350). *Bil* 239. *MB* 1: 177. hennis twa brödhersönir *FH* 5: 17 (1462). hennis twa brodersynir *ib* 18. — brödhra bok (brödere-), *f.* *bok innehållande förteckning på bröder el. medlemmar af ett brödraskap.* *BGG* 299. — brödhra-bref, *n.* *broderskapsbref, delaktighetsbref, bref hvar-igenom delaktighet af ett brödraskaps el. klosters goda verk och förböner tillförsäkras någon? ath . . . engin brödhra-bref wthgiffuins wtan vnder baadhe abbatisse*

oc confessoris jncigle *Bir* 5: 131. — brödhra kloster, *n.* *munkkloster.* *KL* . *Lg* 3: 499. — brödhra koster, *m.* *gästabad för bröderna i ett skrå.* *SO* 193. — brödhra lagh, *n.* *brödralag, broderskap.* bundo brödra lagh *Bil* 795. the sworo sik j brödhra lag *MD* (S) 263. the som i kompani ok sworno brödralagi ärw *SO* 77. — brödhra lös, *adj.* *utan bröder.* baar är brodhrälös (för brödhralös) man *GO* 356. — brödhra skap, *n.* 1) *broderskap, broderligt förhållande.* the sworo sik j brödhra skap *ST* 457. 2) *brödraskap, gille, skrå.* brödra ok söstrascapit *SO* 84. 3) *rätt såsom medlem af ett brödraskap.* nyu-ther han burskap nyuthe brödhra skap *SO* 17. *ib* 102. — *Jfr* brodhorskaper.

brodhorlika (brodhirlika), *adv.* *broderligen.* *Bir* 3: 243.

broporliker (brodherliker. brodherliken. brodhirlichin. *VKR* 23. brodhirlighin *ib* 54. brodherlig), *adj.* [*Isl.* bróðurligr] *L.* *broderlig.* brodherliken kärleker *Su* 57. *ib* 422. *VKR* 30, 54. vpnya . . . brodherliga sämio *MB* 2: 271. o brodherlika tro-likhetz oc wndherliken älskelikhet *Su* 47.

brodhorlikhet (brodherlikhet), *f.* *broderlig-het.* brodherlikhetz sämio *Ber* 57.

brodhorskaper (brodhur- *Gr* 409. brodhir-. brodher-. broder-), *m.* och brodhorskap (bröder- *Di* 160; *SO* 4, 5, 102, 103 o. s. v. brödhir- *FH* 4: 42 (1455)), *n.* [*Mnt.* broderschap] 1) *broderskap, broderligt förhållande.* natwrliken brodher-skaper *LfK* 49. loffwade hwar annan broderskap *Di* 62. *ib* 160. i fast beswaren broderskap *BSH* 4: 188 (1495). *MB* 2: 128, 262, 275. onth bröderschap *SO* 115. 2) *brödraskap, gille, skrå.* wi . . . hawom os badhen ingiwit til nydala clostre i rettan ordansins brodher-skap *SD NS* 1: 565 (1406). *ib* 2: 419 (1411). wy alle ananom sama andirs kayris ok hans hustru marghitte til wart brödhirskap *FH* 4: 42 (1455). nagan aff broderschapit *SO* 103. *ib* 4, 5. 3) *rätt och pligt såsom medlem af ett brödraskap.* nyuther han bur-skap tha nyuthe brodher-skap *SO* 63. *ib* 102. holle borgereschapit ock bröderschapit vppe *ib* 103. wi (*abbot och konvent*) gifvum edher andeligit broderskap med oss *DD* 1: 139 (1487, *efst. aftr. fr.* 1734). fför huilkit förserifuit brödhirskap ok fryheet the hafua gifuit conuenteno tw hundrada mark *FH* 4: 42 (1455). 4) *ss titel: broderlighet.* bidhiom vi idhan brodhirskap *Gr* 286, 316. — *Jfr* ämbitis brodhorskaper samt brödhra skap.

brofal, *n.* *L.* *Jfr* härads brofal.

brofiol, *f.* *L.*

brok (*pl.* bröker, *se* *VGL.* I, samt harbrok), *f.* [*Isl.* brók] *L.* *byx; byxor, benkläder.* *PM* 47. — *bildl.* som sina brok bär reen *MD* (S) 222. — *Jfr* dana-, har-brok. — brokabälte, *n.* *L.* — broka lös, *adj.* *byxlös.* jag kallade och henne konwng brokalöss *RK* 1: (*till. till afgn*) s. 203.

brokar, *n.* *L.*

brokat (brochath), *m.*? [*Ital.* broccato] brokad, siden med inväfda figurer (i sht blommor) af guld el. silfver. *PM* XIV.

brokbälte, *n.* *L.*

brokoter, *adj.* *brokig, mångfärgad.* iacob . . . hugger

nidher vng trä oc flaar aff them barken soma stadhe oc somastadhe låter han barken ater sitia oc gör them swa brokot oc mislika MB 1: 223. LB 3: 107. ii [2] brokotha folar FM 210 (1504).

brona (-aper), v. = **broa.** lät göra alla almen-nigns gatu rena ok väl bronapar (Bil broadha 944) Bu 65.

bronaper, m. L.

bronder, se brunder.

broni, se bruni.

broning, f. L.

brot, se brut.

brota, se bruta.

brotari, se brutari.

brotas, se brutas.

brotbiörn, se brutbiörn.

brotfälle, brotfällinger, se brutfälle, brut-fällinger.

brote, se bruti.

brotliker, se brutliker.

brotning, se brutning.

brottan, se brutan.

brovite, n. böter för försummad vård om bro. hvilikin man sum e vil ward veta sinum gatubrom ok fordervas pär nakat i geldit ater half gilt ok prea örä firi brovitet SR 15.

broände, m. broände, brohufvud. the beeladhe badhe malm oc bro ända (vid belägringen af Stockholm 1463) RK 3: 955. FH 4: 24 (1452). BSH 5: 210 (1507).

brup (-ir. -ar Ber 45), f. [Isl. brúdr] L. brud. soua mz sinne brup Bu 27. Bil 581, 617. SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). vighia brwthgomman ok bruthena VKR 67. Bir 4: 21. ifuir brudh(ir) ok brutgoma Bil 311. Bir 3: 255. at thera siäla maghin vädogha vardha at vardha gudz sons brudhir MP 2: 236. bör them jomffrumen som skulu wara cristi brudher wara sedogha Bir 5: 104. gudz brudhe ib 2: 256. ib 4: 55. KL 359. Su 9 o. s. v. Ber 45. — **brupa bänker, m.** [Isl. brúðarbekkr] bänk hvarpå bruden sitter vid ett bröllop, brudbänk, brudstol. Hels. L. Å. 2: 1 (1609 års uppl.). sittia a brupa bänk Bu 491. — **brudha hus, n.** [Jfr Isl. brúðarhus] brudkammare. fram gik kirkionna brudhgomme . . . aff sino brudha huse Bo (Cod. B) 348. brudh hulkin som för til redhir brudha husit än brudgomin kombir Bir 2: 63. ib 1: 50, 3: 78, 4: 68. KL 359. Ber 193. Su 97, 103, 104, 280, 356, 357. Di 162. Lg 3: 285, 467, 487, 488, 493. Jfr himna-, himi-rikis-brudha hus. — **brudha lagh, n.** — **brudha lags gava (brwdhelax gaffwa), f.** brudgåfva. hwilkens brwdhelax gaffwor iak haffwer anamath oc jngangen är i hans brwdhahws Lg 3: 284. — **brudha mässa, f.** [Jfr Fgutu. brupmessa] brudmessa, messa som sjunges då brudpar viges. tha han kombir til the bönenä j mässoenne som prästin är wan sik wm-wända j brwdha mässoenne (in sponsali missa) oc wäl-signa brudgumman oc brudhena Bir 4: 21. VKR 67. nar the waro wigdh oc brudha mässoen war wte Lg 3: 58. — **brudha nat, f.** brudnatt. Bil 581. Lg 564. ST 55. — **brupa siäng (-säng: -lom MB 2: 220), f.** [Isl. brúðarsæng] 1) brudsäng. kunugen baþ sanctum thomam vighia sinna dotter brupa siäng Bu 182. MB 2: 220. 2) sängkläder hörande till brud-säng. LX mark j smydhe gangklädhom oc brudha

säng FH 3: 99 (1447). — Jfr brudhsiäng. — **brudha skrudher, m. L.** — **brudha studh (-stod), f.** hemgift. gaff han sinne dotter borghena til brudhastod ällar hemgaffwor Lg 3: 192. — **brudha sven, m.** paranympus, brudsvan, brudförare. Su 359. — **brupa säti, n. L.**

brupbänker, m. L.

brupframma, f. L.

brupfärp, f. L.

brupgumi (brudgomi: -in Bir 1: 50. brud-gome: -en RK 1: 1959. brutgome: -a Bil 311. brudhgome: -a Bir 1: 8. brupgumme: -en Bu 183. brudhgumme: -an MP 1: 43. brud-gumme: -a Bir 4: 21; -an MP 1: 57. brudh-gomme Bir 1: 50; -a KL 324; Bo 1, 40; -in ib 112; -an ib 91. brwdhgomme: -a Su 8. brwth-gomme: -an VKR 67), m. [Isl. brúðgumi] L. brud-gum. ey ma brupgumi flere förningä förä sinne brup SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). Bu 183. Bil 311. Bo 1, 40, 91, 112. Bir 1: 8, 50, 3: 255, 4: 21. VKR 67. MP 1: 57, 2: 43. RK 1: 1959. cristen siäl som om syndhena tappat haffwer sin brwdhgomma christum Su 8. Jfr anda-, himna-, himirikis-brudhgumi.

brupkarlar (brudkalla), m. pl. L.

brudhlagh, n. [Jfr Mnt. brütloft, brütlacht] bröllopsfölje? bröllopsfärd? ath han är inne i tysk-land at göre syne dotters bröllop och medh thet samme brwdlag skal han wilie draga hiith in i riket BSH 4: 308 (1502).

brudhliker (brudheliker), adj. brudlig, till-hörande en brud. lat then herran mik aldrigh röffua i minom brudhelika prydlisom Lg 3: 290.

bruplöp (Bu 491; SD 5: 480 (1345, nyare afskr.). **brudhlöp: -löpom VKR 20. bruplop SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). brödlöp BSH 4: 198 (1495).** **brullöp Bu 27. brulöp ib 182. bryllöp MP 1: 58; Fl 2004; Iv 1550; RK 1: 440, 1956; Al 3851, 3854, 3861, 3869 o. s. v.; Di 40, 159, 160, 162. bröllöp RK 1: 810; -s MP 2: 43. brölöp Di 236. bryllop RK 3: 133, 307, 345; MB 2: 246. bröllop RK 1: 442), n. och bruplöpe (brullöpe MP 1: 199, 329; Bo 58; Bir 1: 59. brulöpe Bu 26. bryllöpe MP 1: 59. bröllöpe Bil 646; -is MP 2: 44; -in ib 236. brölöppe: -es Lg 3: 430. bryllope MB 2: 115; -is MP 1: 57. bryllope Lg 333. bröllope Bil 772), n.** [Isl. brúðlaup, brullaup] L. bröllop. han . . . reþ en dagh mz frändom at göra brulöpe (ad celebrandas nuptias) Bu 26. ib 27. loot hertogh magnus redha koost ok göra blwss ok giorde eth got bröllöp ok raast RK 1: 810. askuluir . . . giordhe bröllöpe . . . mz placida Bil 646. guunar konung fäste brynilla oc giorde strax bryllöp till henne Di 160. ib 40. komber oc nakar þit som bonde bruplöp györ, äller annän kost SD 5: 480 (1345, nyare afskr.). giorpe brulöp sinna dotter Bu 182. keysariunna skulde . . . göra (suensins) bröllope ok gifua hanom sina dotor Bil 772. giorde brullöpe sinom son MP 1: 329. ib 2: 235. drak bryllöp Di 159. ib 162, 173, 236. iak ätlaþe kununga ok härtogha biupa tel þit bruplöp Bu 491. när scal iak pins bruplöps hof halda ib. hullo ther bryllop MB 2: 246. hulth marskens bryllop RK 3: 133. at the ekke wari j brudhlöpom VKR 20. SD 5: 479 (1345, nyare

afskr.). *Bo* 58. *MP* 1: 57, 58, 59, 2: 43, 44. *Fl* 2004. *Iv* 1550. *RK* 1: 440, 442, 1956, 3: 307, 345. *Al* 3851 o. s. v. — i andlig mening, æn biðhas the af hulkom gudz sons brullöpe scal vpfillas *MP* 1: 199. *Bir* 1: 59. *Lg* 3: 430. — pl. med betydelse af sing. kallin til bröllopín (*nuptias*) alla *MP* 2: 236. — **bruplöp** **aptan** (brullöpes afton), m. bröllopsafton. brullöpes afton at quelde *Bu* 27. — **bruplöp** **bup** (brullöpes-), n. inbjudning till bröllop. lystes ok öptes . . . almännelekt brullöpes bup *Bu* 182. — **bruplöp** **dagher** (brullöps- *Bil* 758. bryllops- *Lg* 3: 58. bryllöpis- *KL* 298. brylloppis- *MB* 2: 116. bröllopes- *ib* 115), m. [*Fnor.* brúðlaupsdag] *L.* bröllopsdag. *Bil* 758. *KL* 298. *Bir* 2: 257, 4: 68. *MB* 2: 115, 116. *Lg* 3: 58. — **bruplöp** **folk** (brullöps- *Bir* 2: 256. brudhlöpis- *ib*. brullöpis- *Bo* 60), n. bröllopsgäster. *Bo* 60. *Bir* 2: 256. — **bruplöp** **gläddhi** (brudhlöps- *Gers Frest* 38. bryllöps- *Lg* 3: 59), f. bröllopsglädje. *Lg* 3: 59. *Gers Frest* 38. — **bruplöp** **gärp**, f. *L.* — **bruplöp** **hus** (bryllops- brullöpis- *MP* 1: 329. bröllopis- *ib* 2: 236), n. bröllopshus, hus hvarest bröllop hålles. *MP* 1: 329. bryllops huss kosteligha reeddes *RK* 3: 142. — **bruplöp** **kläpe** (brullöps- *MP* 1: 330. bryllöps- *RK* 1: 441. bröllops- *ib* 1389. brullöpis- *MP* 1: 329. bryllöpis- *Bir* 4: 67. bröllopis- *MP* 2: 236), n. [*Isl.* brúðlaupskläði] *L.* bröllopskläder, kläder som vid bröllop bäras af brud, brudgum eller bröllopsgäster. attä magho þe warä a bapä siþor som bruplöp kläpe skulu bärä oc nyunde brupgumin *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). bryllöps klede mangt eth paar til thz bröllop skorin waro the ther herra ok riddara baro aff baldakin ok sindall *RK* 1: 441. *ib* 1389. *MP* 1: 329, 330. *Bir* 2: 256, 4: 67. — **bruplöp** **koster** (brullops- *FH* 3: 99 (1447). bryllops- *RK* 3: 305, 333, 364, 1354; *Lg* 3: 634; *MD* 167. bröllops- *Bu* 6. bröllops- *Lg* 3: 449. brullöpis- *MP* 1: 329. bröllopis- *ib* 2: 235), m. [*Isl.* brúðlaupskostr] *L.* bröllopsmåltid, bröllopsfest. iosep reþe bröllops kost *Bu* 6. tha brullöps kostin var hallin *Bo* 63. *RK* 3: 305, 333, 364, 1354. *MD* 167. *Lg* 3: 449, 634. säle äru the som kalladhe äru til ihesu christi brullöps kost (*cœnam nuptiarum Agni*) *MP* 1: 199. — **bruplöp** **kostnader** (brullöps-), m. = brullöps koster. brullöps kostnadin skipadhis alt äpte hænna forsyn *Bo* 58. — **bruplöp** **stadher** (bryllops-), m. ställe hvarest bröllop hålles, bröllopsgård. *MB* 2: 246. — **bruplöp** **timi**, m. *L.* — **bruplöp** **öl** (bryllöps-), n. *L.*

brupmaþer, m. [*Isl.* brúðmaðr] *L.* brudsven, brudförare. paranimphus brudmaðþar *VGL* XIII.

brudhsiläng (brwdsengh), f. = brudha siläng
1. *HSH* 19: 94 (1505).

brupsäta, f. *L.*

bruptugha, f. *L.* — **bruptughu mö** (bruttu mö), f. *L.*

bruptughi (bruttoghi), m. [*Jfr* **bruptugha**; med afseende på ordets senare del *jfr* *Got.* tiuhan, v.; *Isl.* tognn, part. pret.; samt leiðtogi, m.; se *Bugge, Tidskr. f. Fil. Ny Række* 3: 260] brudförare. hulkin hon sik hafðhe swa som troaste bruttogha *KL* 324.

brupvapir, f. pl. *L.*

brudhöl, se **budhöl**.

brug? n.? [*Isl.* brugg] brygd, det som brygges. *büdl.* hawer smaket aff erchebiscopens bruggä som han brugh[dhe tha] han koning karll borth kiörthä *BSH* 3: 170 (1466, samt. afskr., daniserande).

brughdha (brugdhe), adj. [*Jfr* *Isl.* bregða] borttagen, lam. stodh han vp hel oc helbrugdha som thiit war förðher lambe oc brugdha *Lg* 3: 203. hafðhe lighat brugdhe i ix aar *ib* 246.

bruk, n. *Jfr* **misbruk**.

bruk, se **brusk**.

bruka (brukia *SJ* 280 (1460). -ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt.* bruken] *L.* 1) *bruka*, nyttja, betjena sig af. brukadho sith mäghin ok römskan afl mz stridum *Bil* 573. thenna forscrepna godz . . . niwta bruka oc behalda *SD NS* 1: 257 (1403). *ib* 138 (1402), 450 (1405), 545 (1406) o. s. v. vadhelikit är mykyt brwka ällar nytia ällar sik tilegna witherlika thz som orätwislika är afflat *Lg* 3: 410. tagha vij baswner hwilka the plägha bruka om gyllene aaret *MB* 2: 14. *ib* 15, 47, 76, 95. *Di* 251. *RK* 2: 7745, 3: 2987, 4084. *Su* 147. 2) *utöfva*, *öfva*. alle hwar i sinne konst brukade oc idhkadhe som ther til hörde *Su* 224. swa at hon i mik bruke (*operetur*) alla sina helsamlika förskullan oc nyttoghet *ib* 195. brucha schomagarana embetz *SO* 31. *ib* 98, 110 o. s. v. at bruka sin förrädilse *MB* 2: 321. *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 239, 3: (sista forts.) 4794. *Di* 232. *SO* 53. *Lg* 3: 194, 330, 398. hon haffwer mz broder i hoormal brwkath, heller ffwlkompnath *SEG* 118. ridha dwsth ällar bruka spärbräkingh *Lg* 3: 64. *ib* 66. — *arbata*, *sträfva?* jak brwkar fast til *MD* 169. bruka här om alla städher at fridh ok endräkt stadin glädher *ib* (S) 292. — *uträtta*, *göra*. han wille med them slaas oc brwka theras betzta, hwar i sin stadh (*meningen väl: och de skulle då, hvar i sin stad, söka göra sitt bästa*) *BSH* 3: 282 (1470). vtan han sielwer kan sit bätzsta bruka *SD NS* 1: 678 (1407). *FM* 310 (1507). kongen brwker encthä annet, wthen ridher j jacht *ib* 337 (1507). — **bruka sik**, *öfva sig*, *bemöda sig*, *bevisa sig*, *handla*. brukom os oc öwom *Su* 93. hwar j sino ämbite ärfuodadhe oc brukade sik mz alle fikt oc afrestan *ib* 224. a winstro sidona hwar lifliker ande sik mäst brukar oc wistar *ib* 367. *ib* 176, 187, 242. om nättrena brukade han sik mäst *MB* 2: 303. han brukade sigh manliga bade mz vakn oc handom *ib* 310. *PM* 20. *RK* 3: 1818. tymen . . . som han skulle sik haffua brukath *ib* 1: (sfgn) s. 177. — *Jfr* **up-**, **van-bruka**.

brukan, f. brukande, nyttjande, njutande. *Gers Frest* 26.

brukliker (brukliken (*ack.*) *SJ* 34 (1425). brukleken (*ack.*). brukligh *RK* 2: 6785. brwkelikin (*ack.*) *FH* 2: 96 (1433). brukeligh: -lighe *SJ* 267 (1456). brukaligin: -ligit *ib* 321 (1465)), adj. [*Mnt.* brükelik] *hvertill man har ömskränkt nyttjanderätt.* til en brukleken pant *SD NS* 1: 371 (1404). *SJ* 34 (1425), 267 (1456), 321 (1465). *FH* 2: 95 (1433). *RK* 2: 6785, s. 368.

brun (bryn *LB* 3: 83; *MD* 207; -en *LB* 7: 150. pl. brynir: bryner *Di* 1; *LB* 2: 52; bryne *Bir* 2: 5,

4: 136, 143, 149, 156. **brunir**: -e *Bil* 250; *Bir* 3: 289; med art. **bruninar** *ib* 2: 227. **brunar** *Di* 133. dat. **brunom** *Bir* 2: 226, 227. **brynom** *ib* 5), f. [*Isl.* brún] 1) *kant, bräm.* *Jfr altara brun.* 2) *ögonbryn.* hafðhe langa näsa ok sidha brune *Bil* 250. *Di* 1, 133. thina bryne ok bra *Bir* 4: 143, 156. *ib* 136. 3) *ögonlock.* wm . . . bryn falnar *LB* 3: 83. brynen bwlñar *ib* 7: 150. om . . . bryner bwlña *ib* 2: 52. thin öghon väknt oc för beuaradh mz hwalsins brynom (*palpebris*) *Bir* 2: 5. *ib* 227. — *Jfr hvals-, öghna-brun samt välbrynadher, äfvensom bra.*

brun, adj. [*Isl.* brúnn] 1) *glänsande, blank.* mz brwno (*Cod. B* brännande 562) swärdhe *MB* 1: 413. 2) *brun.* hwilkin man som födhis blinder han faar aldre at wita eller vnderstanda hwath hwit är eller swart eller blekt eller brwnt eller nakan lit *MB* 1: 42. confere . . . equm meum brunan *SD* 2: 164 (1294). *polidrum coloris brun ib* 4: 146 (1330). fore een brunan hengist *ib* *NS* 1: 78 (1401). syntis vddin brun aff blodhinno *Bir* 2: 134. wäxer bolde a köte eller a hwdh manne oc wardher äpter hwiit eller brwnt (*subrufa*) *MB* 1: 362. brwnt skarlakan *lv* 205, 3642. hans haar var brunt (*capite subfusco*) *Ansg* 179. *SD* 6: 214 (1350, *gammal afskr.*). *Fr* 367. *RK* 1: 2196. *Di* 17, 129 o. s. r. then bruna nöthen hawer then söta kärnan *GO* 12. *ib* 330. brwnth blomster *LB* 7: 139. — (?) *ss tillnamn.* syctrig brune *SD* 1: 93 (1167-85). — *Jfr liver-, rödh-brun samt blakker.*

brunder (*bronder*: *brondir* *MP* 2: 219; *bronnen* *Lg* 3: 654; *bronzins* *Gr* 291. **brynder**: *brynnen* *SD NS* 1: 294 (1403); *bryn* *SJ* 289 (1461). -ar), m. [*Isl.* brunnr. *Fdan.* brynd] *L.* *brunn.* haur iak . . . grauit gopan brun *Bu* 188. kom en quinna som hät lucia til brunnin äpte vatne *Bo* 84. stenin som la ower brunnin *MB* 1: 220. *ib* 198, 204, 210, 211 230, 409. *Bil* 87. *Pa* 18, 22. *Bo* 85. *Gr* 280, 291. *Lg* 3: 654. *SD NS* 1: 294 (1403). *SJ* 289 (1461). hwa margha sökir brunna han findher ether i soma *GO* 1050. j watnanna brwnna oc källdor (*fontes aquarum*) *MB* 2: 345. dyupt dyke älla brundir (*cisterna*) *MP* 1: 297. — **brunz väg** (*bruns-*), f. *vägg till en brunn.* han saa enna dör a bruns wegginne *Pa* 21.

brunet, n. [*Mlat.* brunetum, bruneta. *Ffranska* brunete] ett slags fint färgadt mörkt ylletyg. gull oc silffwer oc otaliket brwneth, skarleeth oc mangh dyrasta hedhenstykke *Lg* 3: 316.

brungangol, adj. som ofta går till brunnen. brungangol kanna kombir siällan heel heem *GO* 76.

bruni (*broni*), m. [*Isl.* bruni] *L.* brand, eld, låga, hetta. þäs bruna märke bar hans armbar *Bu* 419. þin eldar gör mik suala ok þik sialuom äuinnelekan bruna *ib* 416. *Bil* 449. *MB* 1: 358, 428, 479, (*Cod. B*) 559. vtsläkte lustans brändagha mz kötzsins swidha ok brona *MP* 1: 282. — (?) linar hwassan bruna (*motsv. ställe i D.* *Harpestr.* s. 78: linær hwassæ bryn, andra läsarter: lener hwassæ brynær, lener megel brynnæ) *LB* 3: 151. — bildl. näplica kände hon sik fore sorgh ok bruna oc brändagha (*dolore et ardore desiderii*) *Bo* 25. tedhe han heta hiärtans brona *Su* 393. älskoghs bruni vaxste i hiärtano *Bo* 75. *ib* 140. *Bir* 4: 106. *Su* 22, 339. optändir af starkom rätuisonna brona *Bo* 121. —

brånad. vtan kötzsins orena brwna *MB* 1: 111. aldre kände hon then brona som mantzens natwra hafðhe aff kötzsins losta *ib* 281. — *Jfr eld-, hals-, kärleks-, sol-, älskogha-bruni.*

brusa, v. [*N.* brusa. *Mht.* bräsen] eg. brusa; fara fram, vara rild. ära som diwr ij wilom skoghe the brusa ok braska mz sin hogha *Al* 4351.

brusk, n. [*Isl.* brjósk. *Dan.* brusk] brosk. thz som skadhat är af bruk (*för brusk*) älla been *LB* 4: 351.

brut (*brot. broth. bröth* *MD* (S) 305. *brath* *LB* 7: 164), n. [*Isl.* brot] *L.* 1) *brytande, sönderbrytande, uppbrytande.* *Jfr ben-, dura-, skip-brut.* 2) *brutet stycke.* opfyltos siu brödh korga mz them smam brutum (*fragmentis*) som ouir varo *MP* 2: 182. 3) *ställe hvarest något är brutet, håll uppkommet genom brytning, bristfällighet.* bröth . . . diäffwllen nidher en deel aff taket huilket brot enghen kan för bättra *Lg* 3: 168. gönom thz brotthet nidher faldher idkelika snyö oc räghn *ib.* vm hulka änglane forstodho förra krononna brut (*rupturas*) skula atirhelas *Bir* 4: 230. 4) *brytande (af en förbindelse), öfverträdande, kränkning.* thänke . . . huru opta han hawir brutit döpsins lofwan ok huat han forskylladhe for tholkin brot ok othokka *Bir* 3: 384. 5)

brott, förbrytelse. synd är brut oc olydhna gudhlika budhordha *MB* 1: 457. gialda första fapur brut *Bu* 20. *ib* 21, 28, 139. *SD* 4: 408 (1335), 5: 376 (1314, *nyare afskr.*), 377. *Bir* 3: 119, 248, 397, 440. *Va* 36. 6) *brottslighet, skuld.* far tw ther brot fore (*det räknas dig såsom brott*) *Di* 116. haffue the baden skyll böte then mera som mera brut hade *SO* 116. then som companit nagath skylloger äär antinge mz lyffte eller andra brut *ib* 201. *MD* (S) 305. — *pl.* thz hon . . . enghen broth ther til haffde *Lg* 3: 681. wi . . . gifwom them fornempda jeppa oc alla hans vmbudzmän oc swena ledhugha oc qwitta for all the brwt. käromal oc sculd vppa han älla them koma kunno for thät här til warit hafuer j österlandom. oc gifwom honum ok thäm allan warn rät, som oss aff them brwtom oc käromalom tilfalla kan ganzlika friian *BSH* 1: 195 (1387). 7) *böter för brott, straff.* vidher the plikt, brwt, oc sak, som ther tilhöre *BYH* 1: 237 (1431). vidher bruth som förra är sakth *SO* 20. *ib* 65, 201. *TS* 20, 25. *SJ* 274 (1459). hans brut är en marck wax *SO* 113. liggia j sama bruthum (*äro underkastade samma straff*) *ib* 20. the peninga ther . . . olaffwer hawer betalat . . . a hans väghna y hans ful bruth *FH* 3: 53 (1445). 8) *delning.* *Jfr brutsyn.* 9)

fallandesot, epileptiskt anfall. föl han i brot *KL* 363. fwl i broth *LB* 7: 2. faller man i brwth *ib.* *ib* 72, 164, 4: 341. *ST* 139. — *Jfr ben-, bya-, dom-, dura-, epsöris-, fasto-, frip-, frids-, gislinga-, hus-, hülghadags-, hülghudagha-, krono-, lagha-, opol-, pors-, ra-, reghlo-, sak-, saköris-, skalla-, skip-, skripta-, sten-, tiäldru-, vip-erlagha-, viperläghis-brut, samt bruti.* — **bruta pänningar**, m. *pl.* *L.* = **brutpänningar.** *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). — **bruts barn**, n. *L.*

bruta (*brota*: -o *RK* 2: 4930; -on *ib* 9259), f. = **bruti.** huggo ther starcha brwtho vm sik *RK* 2: 4190. *ib* 4930, 9259.

brutan (*brottan*), f. *brottande.* *MB* 2: 291.

brutare, *m. brottare*. *MP* 2: 70.

brutari (brotarij), *n. brotning*. monde han sik öffua mz springan oc mz brotarij *MD* 447.

brutas (brotas. -adhis), *v. brottas*. tha twa brotas tha ligger thän ther minna ma *GO* 945. brot-adhis en ängel mz honum *MB* 1: 226. *ib* 227. brutas mot dyäffenom *MP* 2: 70.

brutbiörn (brot byörn), *m.* [*N. brotbyörn i bildl. mening*] stor stark björn? en owermatto stor brot byörn kom wt aff skoghen oc bröt sik jn i min bigardh *Lg* 3: 288.

brutfal, *n.* [*Isl. brotfall*] fallandesot. *LB* 2: 51, 58, 7: 56, 331.

brutfallin sot (brytfallen soth), *f. fallandesot*. *LB* 6: 106.

brutfälle, *n.* — **brutfällis krankdomber (brothfälles-)**, *m. fallandesot*. *PM* 47. — **brutfällis sot (brothfälles soth)**, *f. fallandesot*. *PM* LIII.

brutfällinger (brutfälingar. brothfällinger. bruthfallinger. brothfallinger. pl. -ar. -iar), *m.* [*Fdan. brotfälling*] behäftad med fallandesot. thz sama walder oc galnom mannom oc brutfällingiom oc offdruknom mannom *MB* 1: 120. han war brutfällinger *Bil* 726. baþ han kuma til sin ok böta sinne dottor som var brutfälingar *Bu* 205. thz hiälpir brutfällingia *LB* 4: 347. rwtä . . . hielper brothfällingar *ib* 7: 68. dwger tz brothfallingom *ib* 140. duger mykit för bruthfalling *ib* 8: 51. *ib* 2: 36, 40, 51, 3: 67, 79 o. s. v., 4: 345, 7: 143. — **brutfällinga sot (brotfällingha- LB 7: 65. brothfällinga- PM 47. brath fellingha- LB 7: 35. brothfellingia- ib 134), f. fallandesot. KL 363. LB 7: 35, 65, 134. PM 47.**

bruti (brutte: -a RK 3: 1048. brote ib 1: 917; -a ib 1575, 3122. brothe: -en ib 2: 4203; FM 333 (1507); -a PK 241. brotthe: -a RK 3: 4158), m. [*Isl. broti*] bråte, hög af fälda trän, förhuggning (för att stänga vägen för fienden). hioggo fore honom en brota *RK* 1: 3122. latha hwgge brwtha *FM* 330 (1507). *ib* 333 (1507). *RK* 3: 1048, 4158. hiollo vnder en skogh vider en brota *ib* 1: 1575. *ib* 2: 4203. thz fiol alt nider som en brote *ib* 1: 917. giorde the en brotha om kringh sigh som nw kallas danauerke *PK* 241.

bruti (bröthe. bröde), m. [*Fdan. brode, bröde*] 1) brott, förbrytelse. gaff hanum alla brutä till *Di* 198. fantz hans bröthe som forscriffuet star *FM* 215 (1504). thola död [for] människina bröde *MD* 172 i. 2) straff, böter. under then bröde som laghboghen wt-wiser *GS* 36 (1413, orig.). — *Jfr brut.*

brutlika, adv. *Jfr obrutlika.*

brutliker (bruteliker: -like Bir 3: 308. brutligh: -lighen VKR 33. brwtzliig: -liige RK 1: (yngre till. till LRK) s. 273. brwszliig: -lighen Gers Ars b 2. brutlikin. brotliker: -likum SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). brotlikin: -likit Bir 5: 138. brotliken Su 333; LfK 110. brytligin ib 225. brötlikin Lg 549. brötzlig: -lige BSH 5: 339 (1509). brwdzlikin Lg 3: 81. brotleghen (ack.) RK 3: (sista forts.) 5841), adj. [*Isl. brotligr*] *L.* 1) som lätt brytes, bräcklig. ligger a blöto dwne ok tho brutlikin ok dödheliker *Ber* 27. 2) hafvande förbrutit. med gen. hwilkin man

Ordbok.

brutliker ware sins lifs gen rättenom *Bil* 567. 3) brottslig. hawe frigiort sinom rätt widh brwtlichä *SD* 4: 466 (1335, nyare afskr.). *ib* 5: 377 (1344, nyare afskr.). then som brutlikin är *KL* 274. them som brutlike äru them latir thu lidhogha ok lösa vtan näfst *Bir* 1: 124. *ib* 199, 390, 2: 111, 3: 308, 5: 138. *Al* 7295. witi sik wara brutlighen j olydhno *VKR* 33. brytligin j sacrilegio *LfK* 225. jac vät mik äunkte vare brötlikin with them *Lg* 549. göre sämio mz sinom jameristnom mot hulkom the äru brutlike *Bir* 3: 342. *MP* 1: 217. *ST* 457. *Gers Ars* b 2. ephther hwars theras brwtzliige sack (brott) *RK* 1: (yngre till. till LRK) s. 273. — skyldig, saker. med gen. then j eno syndher wardher aldä brwtliker *Ber* 89. han skal wardha brwtlikin wars härra likama och blodhz *ib* 98. — med prep. til. som . . . brutliken är til alla wranghet *Su* 47. *ib* 333. — skyldig, hemfallen. med prep. til. brutlikin til radh (reus . . . concilio) *MP* 2: 176. brutlikin til dom *ib* 1: 217. — med prep. undir. brutlikin vndir dom (reus . . . judicio) *MP* 1: 216. — med inf. han är värddhir ok brutlikin at döo (reus est mortis) *MP* 2: 13. — skyldig, pliktig. med dat. och ack. thu wil nepsa thin brodher än thu brotliken är tik siälffwom näpst *LfK* 110. 4) som angår el. tillhör böter. brutlikir pänningar, böter. han agher egh hämpnäs äffte brotlikum pänningum sinom (efter att hafva måst böta) *SD* 5: 376 (1344, nyare afskr.). — *Jfr obrutliker.*

brutning (brothningh), f. [*Jfr Isl. brotning*] uppgörande af bråtar. komme almoghen til brothningh oc isnyng *BSH* 5: 433 (1511).

brutpänningar (-päningar), m. pl. L. (MELL i var.) penningeböter som erläggas för begånget brott. aldir almoghin vilde hanom wt gifwa thridhia delin aff allom brut päningom som äpte lanz laghum lagho til konungx fatabwr *Bil* 884.

brutsyn, f. syn som anställes för att undersöka om jorden är rätt fördelad mellan delegarne i en by (*Jfr SML J. 1, B. 3*). beddis ena brutsyn in i byn *SD NS* 1: 36 (1401).

bruttu mö, se bruptughu mö.

brydsla, se brigdsla.

bryggia, f. [*Isl. bryggja*] *L. brygga, bro.* een bryggia fast ok trygh *MD (S)* 250. — strandbryggia, skeppsbro. beställer alla the baathar . . . hiith in för bryggian *BSH* 5: 147 (1507). — *Jfr slots bryggia.* — **bryggio läghe, n. L.** [*Isl. bryggju-lägi*] det förhållande att flere skepp ligga så nära hvarandra att de bilda en bryggia? ther er ok een swa ädela hampn at bord vid bord ok stampn vid stampn lagdo the ther bryggio läghe (bildade de en bryggia) medhan *RK* 1: 1470. — **bryggiu sporper, m. L.**

bryggia (brygger, brag, bruggo, bruggin. part. pret. bryggin: brygget BSH 4: 308 (1502). brygder: brygd HSH 19: 83 (1505). refl. pres. sing. brygs VKR 36), v. [*Jfr Isl. brugga samt part. pret. brugginn*] *L.* 1) brygga. bruggo bade dagh ok nat *RK* 1: 2942. *ib* 1644. *VKR* 36. brag thet öl *BSH* 5: 269 (1508). brygge öl *FM* 195 (1504). *HSH* 19: 83 (1505). driikka thz öl som wel är brukgit mz pors *LB* 3: 170. a helga torssdag skal gildis

ool bruggit wara *SKG* 151. i gar brwgo the sista maltith *BSH* 5: 114 (1506). **2) tillställa, anstifta, åstadkomma.** hwa igeen sla han brygger kiwith *GO* 808. haffuer mattis kaffe brygget mych wppa nagre tesse fryborne män (*skaffat mig på halsen? bragt mig i strid med?*) *BSH* 4: 308 (1502). brygger han mych myken mystankä och owilie wppa *ib* 5: 43 (1505).

bryggiare (bryggärä. brwgare), m. bryggare. ss *tillnamn.* nicolaus bryggiare *SD* 2: 341 (1301). johanni bryggæræ *ib* 4: 129 (1329). hening brwgare *SJ* 404 (1474). — **bryggiara hus (brygerhus), n. bryggghus.** *SJ* 365 (1470). — **bryggiara redhe? (bryggiere-), n. bryggredskap.** eth bryggiere redha (*för -redhe?*) met panna *FH* 4: 83 (1499).

bryggio hus (bryggia-. brygge-), n. brygg-hus. bryggiahws *FH* 4: 46 (1456). medh bryggehuse oc bryggeredzskap *SJ* 265 (1458). *ib* 331 (1465), 371 (1470). *BSH* 5: 132 (1506).

bryggio kar, n. [*Fnor.* bryggjuker] *bryggkar.* haffwa bryggio kar fwl aff bränth win *PM* xxxvii.

bryggio kättil (bryggie- *SD* NS 1: 678 (1407). brygge- *PM* 5. brugge- *SJ* 339 (1467)), m. [*Fnor.* bryggjuketill] *bryggkittel.* *SD* NS 1: 678 (1407). *SJ* 339 (1467). *PM* 5.

bryggio panna (bryggia-. bryggie-. brygg-), f. [*Fnor.* bryggjupanna] *bryggpanna.* medh . . . stekerhus bryggie panno och brygge redzskap *SJ* 235 (1454). ii bryggia pannar *BSH* 3: 293 (1470). i sondrögh bryggpanna *FH* 4: 84 (1499).

bryggio redhsaker (bryggio-. bryggia-. brygge-), m. bryggredskap. eth stekerhus mädh bryggiorredzscap *SJ* 61 (1439). *ib* 114 (1447), 155 (1447), 235 (1454). et stekarhus medh all bryggia redhsap *ib* 204 (1451). medh bryggehuse oc bryggeredzskap *ib* 265 (1458).

bryggio skorsten (brygge-), m. skorsten på ett bryggghus? in til then stora brygge skorstenen *SJ* 167 (1444).

bryggio stol (bryggia stooll. brygge stooll), m. eg. ställning hvarpå rostkaret hvilat; bryggeri, bryggeri-rörelse. bryggia stooll äller annor ämbete brucha ok fore hender haffua *SO* 115. ingen i dragara ämbetet holle brygge stooll vppe till salu vtan gardz *ib* 188. *ib* 197.

bryggio vidher (-wedher), m. bryggved, ved för brygd? lot see, at han hade bryggio wedh innan mwren *BSH* 5: 167 (1507).

bryggirska (-erska), f. bryggerska. *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*). *Jfr* bryggissa.

bryggisker (n. bryggist. brygist. brygest), adj. från Brügge. — *n. tyg från Brügge.* tunicam cum capa bryggist *SD* 4: 128 (1329). viii ulnas brygest *ib* 370 (1334). par vestium de bryggist *ib* 687 (1339). vi paria caligarum bryggist *ib* 711 (1340). *ib* 5: 154 (1343), 370 (1344), 387 (1344). cum vna pecie panni brygist langth *ib* 420 (1345). tunicam meam mænght bryggist *ib* 573 (1346). pro . . . octo vlnis panni bryggist *ib* 6: 135 (1349). vnum mantellum brunt bryggist *ib* 214 (1350, *gammal afskr.*).

bryggissa (-yzza), f. bryggerska. frälsä garpen bryggyzzonä firi byjä giäldet ok bakara huset bakarän

SR 34. dören gynom hwilka bryggissan oc folkit skulu ingaa *Bir* 5: 97. *Jfr* bryggirska.

bryghdha, se brighpa.

brygning (-ar), f. L. brygd. *VKR* 36. *Bir* 5: 117. iii (3) eller iiij (4) brygningha *BSH* 5: 234 (1508).

bryne, f.? n.? brännande. tha skal then giälda som giordhe . . . foot for foot. bryne (*Cod. B* bruna 559) for bryne *MB* 1: 336.

brynja (brönia *Li* 234; -an *LfK* 170; -o *ib*), f. [Isl. brynja] L. brynja, af metallringar, stundom af plåtar, bestående skyddsbeäckning för kroppens öfre del. sköt han konungin i brystit i genuartona ok sundirsleet brynio hans *Gr* 263. j thy samu harklädhe var han som j rätwisonna brynio *Bil* 885. kärleksins brynja skal wara owir thera bryst *Bir* 1: 18. the tappadhe . . . bryniona mz hulke the skullin värnas oc beuaras mot skutomen *ib* 3: 116. brynian är aff mangom ringom *ib* 2: 175. brynian är aff mangom iarnringom *ib* 3: 374. brynian älla platan *ib* 1: 383. *ib* 3: 115. brynio oc plato läta the liggia *MB* 1: 135. myn hielm myn brynja ok myn plata *RK* 1: 307. iak skal arna thik brynio älla panzara *Bir* 3: 374. *ib* 375. marghin lukt brynja bleek wart färgadh mz manna blode rödh *RK* 1: 907. man saa ther marga brynio hwit *ib* 1537. *Al* 3319, 9328. *Va* 20. *Di* 59 o. s. v. *LfK* 170. *RK* 3: (sista forts.) 4694, 4805. — **brynio hosor (bryniä hossor), f. pl. [Jfr Isl. brynhosa] skyddande, vanligen af metallringar bestående, beäckning för benen.** fik weland hanum brynja oc bryniä hossor *Di* 59. — **brynio ringer (brönia- *Di* 260), m. [Isl. brynjuringr] brynjering, en af de ringar af hvilka en brynja är sammansatt.** ginom hiälm ok brynio ringa sa man thera blodh wt springa *lv* 4927. *ib* 3397. *Di* 260.

bryske, n. = brusk. been eller bryske *MD* 314.

bryst (bröst: bröste *Bil* 446. brist: bristit *MB* 2: 356. Brust: brustit *Lg* 3: 349), n. [Isl. brjóst] L. 1) bröst. hua . . . bret bryst *KS* 80 (198, 88). giordhe hon cors a bröste *Bil* 446. vij ängla . . . giordhade om bristit mz gullindom *MB* 2: 356. thu hafde . . . braz j thino bryste *Bir* 1: 19. lowadhis prestenom brystith oc höghre boghin *MB* 1: 477. bryst är hiärta stadher oc rwm *ib*. tz drager slemmen op aff brystet *LB* 7: 228. om qwynna bryst bolnar *ib* 232. lät hänne skära spina fran bryste *Bu* 506. tog a henne hwita brysth *MD* (S) 225. märkeliga dandhe qwinnor, haar klädin bärändis a theris brystom *MB* 2: 287. 2) i andlig mening: bröst, hjärta, sinne.

lifpe än nokor guz napa guista ii hans bryste *Bu* 130. han vnte them got ij sit bryst *Al* 1526. 3) = brystiordh.

skifte i vttmarck som the hafua skift i brystett *BtFH* 1: 50 (1477, *afskr.*). vttmarck vnder förne bryst *ib* 51. skötte per oleffsson . . . för x m. bryst sin hustrv jord (*för sin el. sina hustrv brystjord?*) *ib* 203 (1509). — *Jfr* thrang-brystadher.

bryst, se brist.

brysta, se brista.

brystang, n.? = brystänge. fordriffwer bryst angh *LB* 7: 332.

brystarf, n. L.

brystarve, m. L.

brysteghn (bryst engh), f. = brystiordh. dömdes thet skiftet stadigt och fast som toiwola boar och sairiala boar hade giordt medh knutt påsa både på bryst engh och vttmarck *BtFH* 1: 51 (1478, *afskr.*).

brysthyggia, f. L.

brystiordh, f. inegor. ath skifte wtmarken effter ty som the är lutägende j gamble bryst jordh *BtFH* 1: 209 (1506). som the äre lutägende i bryst jord swa skulu the och skifte wtmarken och fiske vatnen *ib* 294 (1509). at jänckä och skifte theris wtmarker effter bryst jordh och krok tal *ib* 286 (1509). *ib* 72 (1499, *afskr.*), 108 (1469, *afskr.*), 178 (1507), 272 (1508), 273 (1508). at skifte broder broderdel och syster syster del mz sämie och sworne eede . . . aff gamble bryst jord *ib* 223 (1508). räcker icke swa mykit lösöre tha skal mätäs bryst jord med aarswexten *ib* 175 (1506). gaff sin son . . . iij m. om hwar aar for sytningh och wphold swa at recke eigh lösöre til tha skal mätäs for iij m. bryst jord för kosten *ib* 293 (1508). *ib* 233 (1510), 248 (1508), 264 (1508).

brystradh, n. 1) *hjärtats råd, råd som går från hjärtat.* bryst raadh är hwariom manne bäzst (*fertur consultus archani pectoris vsus*) *GO* 329 (*variant i brädden*). 2) *förstånd.* han haffwer eth goth och dywpsth brysth radh *BSH* 5: 268 (1508). *ib* 20 (1504), 395 (1510).

brystslagh, n. slag för bröstet. *Su* 183.

brystvapn (-vahn), n. bröstvapen, vapen som skyddar bröstet. *Bir* 3: 116.

brystvärker (brist- LB 3: 168. bristh- ib 6: 105. bröst- BSH 5: 23 (1504)), m. bröstvärk. LB 1: 97, 2: 31, 56, 3: 168, 5: 80, 6: 105, 7: 1, 6 o. s. v. BSH 5: 23 (1504).

brystvärn (bristh-), f. bröstvärn, bildl. all then tid . . . calmarna stad oc möres landh er i swenske-mennes hendher, tha haffuer verendz land en god bristhvern *BSH* 5: 163 (1507).

brystyrt, f. pimpinella saxifraga Lin.? pimpinella är brystyrth, henna roth är litin oc tho mykyt nyttogh oc godh *LB* 3: 95. gres som kallas pimpinella thz är bryst yrth *ib* 168. tak . . . brystyrth *ib* 2: 31. tagh . . . galigo canilbark sädefär, brystyrth och iij piper korn *ib* 7: 75.

brystänge, n.? *trångt bröst, andtappa.* löser bryst enghe *LB* 7: 147. *Jfr* **brystang.**

bryta (brita: briz Bil 735. brwthä SD 2: 24 (öfers.). pres. bryter. impf. bröt. 2 pers. bröst Bu 208; Bir 1: 125. pl. brutu. part. pret. brutin. bruttin LB 3: 103. brotin FM 462 (1510); -ith MD 9; forbrotith MB 1: 467; brotna Lg 3: 298. brothin: -it GO 357; -ith MD 8. bröthen: -eth FM 236 (1505). brytin Fr 580, 1742. refl. pres. brytz Al 6569; Lg 1034; briz Bil 735. impf. bröz Bir 2: 119; bröds Di 162. brös ib 149), v. [Isl. brjóta] L. 1) *bryta, sönderbryta, krossa.* biupar iak pik . . . at þu bryt ok mal i miöl pätta bilätte *Bu* 189. han (*stenen* adamas) gitar ängen brutit vtan mz bucka blop *ib* 72. *ib* 151, 168, 207, 287, 518. þa benen brutus *Bu* 522. brutno halsbene *Bil* 105. brödhit bröz *Bir* 2: 119. at gudz likame sculde brytas *KL* 30. *Bil* 735. sundrog ok brutin thingh *Bir* 1: 290. *ib* 293.

han brööt tha än skaptin flere *Iv* 2406. *Fr* 580, 1643, 1742. mangel glauia war ther bruten *Va* 18. *RK* 3: (*sista forts.*) 4400. scorwth howdh är rat brothit (*rät-tadt till brwtit*) *GO* 357. brutit ögha *LB* 3: 35. — bryta skip, *lida skeppsbrott.* skipmän räddus brytha skipit ok tapa liuit *Bil* 285. *ib* 312, 347. *GO* 411. — *abs. med skip ss subj.* i eno havi sighla mang scip som cuma tel hamn ok som bryta *Bu* 489. et skip ladhit mz alskyns folke bröt jnnan storme *Bil* 275. *Lg* 993, 3: 250. *Bir* 3: 312. *ST* 37, 45. 2) *uppbryta, med våld öppna.* brutu the dör hwar ifuir androm *Bil* 316. judha brutu opta hus ifuer hanne *ib. KL* 31. 3) *uppbryta, upptaga.* bryta malmara sten *Bil* 360. *Bir* 2: 199, 4: 82. 4) *afbryta.* wil-iandhes brytha nakor winträ ällar winbär *Lg* 3: 183. poors brwthä *SD* 2: 24 (*öfers.*). halff ordh oc brutin *ST* 162. hon bröt sin sömpn *ib* 273. 5) *dela.* bryta by, *undersöka rätta förhållandet med jordens fördelning mellan delegarne i en by.* tha som thesse tolf hafdh byn brutit *SD NS* 1: 36 (1401). *Jfr* **brutsyn.** 6) *tillfoga (en häst) skafsår.* läkiaren giwer bruthnum häst salt ok ey altidh iisther *GO* 865. 7) *tinga, kufva, underkasta.* hona til synda mz affle bryta *Lg* 1002. — *vanl. med prep.* undir. vilde constans kunogar bryta longobardos vndi rom (*lägga Longobarderna under Roms valde*) *Bu* 56. *Bil* 260, 300, 305, 702. *MB* 1: 302. *Iv* 1498. brytha sin eghin wrangha willia wndher gudhz riis oc plagho *Su* 169. 8) *lata utbryta?* tha skulin ij se at the starke hunda a them swinom bryta sina onda lunda *Al* 4098. 9) *förändra.* at bryta sit maal *MB* 1: 214. systrana skulu . . . sionga . . . sina tidher . . . ey mz bruthne (*konstlad, modulerande?*) röst *Bir* 5: 20. *ib* 69. ofta bröt (*fregi*) iak mina röst at iak skulde sötelika sionga *Ber* 228. gaa mz brutnum gang (*fractis gressibus*) *ib* 270. — *dämpa.* bryter hiärnans kyld hiärtans hita *MB* 1: 84. thera wredhe bryta *Ber* 263. *ib* 154. 10) *göra om intet, upphäfva.* hiertans reenleekir . . . han pläghar ther gerna brytas *VKR* 20. judha böker scolu bryta thit argument *Bil* 82. thän doom maghin ij ey bryta *Iv* 3739. nödh bryther lagh *GO* 4, 75. thenna sämie riggia eller bryta *FH* 5: 47 (1467, *nyare afskr.*), 50 (1467, *nyare afskr.*). 11) *bryta, öfverträda, ej iakttaga.* är hin annan friþ bryter *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). þän friþ bryter a quinnom *ib* 5: 637 (1347). at the . . . bryten eigh warn stadhwa *ib* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). bryta moysi lagh *Bu* 78. adam bröt vars hærre buþ *ib* 139. *MD* 8. the bryta sina lofwan ok sin edh *Bir* 1: 195. aldre skal iak miin ordh bryta widh thik *MB* 1: 218. bryta sina iat viþ guþ sialuan *Bu* 5. for brütna tro *ib* 169. 12) *bryta, förbryta sig.* bryta the rike *KS* 9 (20, 9). at ey skuli brytas *KL* 185. makt at bryta (*delinquendi facultas*) *Ber* 235. then är brytur widh annan *KS* 9 (22, 10). naar bröt iak nakath vidh idher *Iv* 4047. *MD* 9. hwar som bryther aldhermanne i moth *SGGK* 104. at . . . skrapresten bryther nogrom brodher eller systher moth retta *ib.* brytr ok nokor os mote sieluom *KS* 37 (96, 39). vm han synda älla brytir mot honom *Bir* 1: 287. bryta mot hælga laghen *MB* 2: 291. om han ther til bryter

TS 25. *ib* 21. giff mik til the bruten nabal hafwir brutit (*begått*) ST 218. — **bryta sik**, 1) *kasta upp, kräka*. man skal sikh och tha wel brytha och spyä LB 7: 179. 2) *förbryta sig*. om oldermannen bryter sik mote nakrom sin embetz broder SO 116. BSH 3: 293 (1470). — *refl. brytas, brottas, strida*. enkte bröds hon mot hanum Di 162. brös fast i mot *ib* 149. swa brytz thit modh ok hogha thine . . . alt äpter (*arbetar för, sträffvar efter*) riikt ok wärz hedher Al 6569. — **bryta af**, 1) *bryta af*. bröt iak af annat örat (*näml. på grytan*) Bu 420. Su 432. 2) *nedbryta, nedrifva*. han bröt aff badhe tak ok tinna MD (S) 269. 3) *svika, handla svikligt*? iak bröt aff saa margelundh RK 3: (till. om Chr. II, red. b) 6190. **Jfr afbryta**. — **bryta ater, vederlägga**. bryter origenis ordh ater MB 1: 76. **Jfr aterbryta**. — **bryta in**. — **bryta sik in**, *bryta sig in*, med våld intränga. en owermatto stor brot byörn kom wt aff skoghen oc bröt sik jn i min bigardh Lg 3: 288. — **bryta niper (-nip)**, *nedbryta, nedrifva*. bipin hana bryta nip mins guz mönstar Bu 154. *ib* 189, 199, 208. — *nedslå*. them skal folkit bryta nidher mz stenom til dödh (*lapidibus obruent eos*) MB 1: 369. *ib* 372, 403. **Jfr niper bryta**. — **bryta sunder, sönderbryta, sönderkrossa**. bröt sundar iarnen Bu 168. bryta aldra pera larben mz slägiom sundor i sma styke Bu 522. Bil 650. KL 219. Bo 103. Al 3487. tok han brödh . . . ok bröt thz söndir MP 2: 6. alt landz-folkith skal bryta then swnder mz stenom MB 1: 368. **Jfr sunderbryta**. — **bryta sik sunder**, *v. sönderbryta sig, röra sig med så stor våldsamhet att lem-mar sönderbrytas?* en piltir . . . bröt sik allan sundir i thera handom som han vildo halda KL 363. — **bryta up**, 1) *uppbryta, med våld öppna*. willo nw bryta op dörrena MB 1: 193. KL 128. RK 1: 3895. Al 10205. bryther i breffwen op BSH 5: 275 (1508). 2) *taga upp, flytta bort, aflägsna*. tha bröt konung tydrik op all sin tiäll (*tækr nu up allar sinar hærbuðir*) Di 202. — *abs. bryta upp, taga bort*. tha bruto the wp RK 1: 4172. 3) *med prep. undir, underlägga*. bröt vp vnder sik manga konunga rike Di 7. **Jfr up bryta**. — **bryta ut, utbryta, utrifva**. bröt vt hans ögha KL 109. loth brytha sik eth öga wth Di 301. Su 410. **Jfr utbryta**. — **bryta sik ut, bryta sig ut**, med våld tränga sig ut. brutho sik ther wth Di 251. — **Jfr ben-, for-, til-, umkul-, undir-bryta samt ny-, o-, sma-, älle-, ödh-brutin**.

bryta, f. L.

brytare, m. öfverträdare. lagsens brytare MB 2: 319. **Jfr bunka-, kirkio-, ra-brytare.**

brytelika, adv. **Jfr obrytelika.**

bryteliker, adj. **Jfr obryteliker.**

bryti (gen. brytia. bryttiä SD 4: 261 (1332, nyare afskr.). brötia ib (öfvers. fr. början af 1400-talet). pl. brytiar), m. [Isl. bryti] L. bryte, förvaltare (*af annans egendom*), gårdsfogde. mins brytia son MB 1: 182. — *särsk. den som mot viss andel i afkastningen förestår och brukar annans gård (jfr Amira, Altschwedisches Obligationenrecht s. 672 f.)*. lagde ther wnder . . . brytia ok qwerne ok landbo RK 1: 1181. *ib* 219. alla the brytia landbo oc hion som byggia j mino godze BYH 1: 179 (1377). biudom

wi . . . allom bondom, brytiom oc landbom GS 27 (1375, orig.). all frältz hion som riddarom oc swenom oc frälse tilhöra, som ära brytia oc landbo *ib* 28. aller almoghe, bönder, brytia oc landbo *ib* 29. bönder. brytia. oc landboa BSH 1: 185 (1386). — *ss tillnamn*. lydberti bryttiä SD 4: 261 (1332, nyare afskr.). librikt brötia *ib* (öfvers. fr. början af 1400-talet). lyberti brytia *ib* 505 (1336). — *i ortnamn*. jn prato brytiä arnede SD 2: 13 (1286). jn prato brytiä swanæwikh *ib*. brytiatækt SD 3: 253 (1316, gammal afskr.). brytiemarkin VAH 24: 325 (1358). — **brytia gardher, m.** gård som förestås af bryte. duas curias . . . dictas brythiagardha, cum vno landbobol SD 6: 76 (1349). i brytiagardenom SD NS 2: 20 (1408?).

brytias (-adhis), v. refl. brottas. tha brytiadis (Cod. A brotadhis 226) en ängel mz honum MB 1: (Cod. B) 549. han brytiadis (Cod. A brotadhis 227) mz änglenom *ib*. **Jfr brottas.**

bryttilse, n. pl. **Jfr o-, sunder-bryttilse.**

brytstokker, m. L.

brädder, m. och bräd, f.? [Norska bredd, f.; bradd, f. och n. Fdan. bred] *brädd, kant, rand*. bäträ är spara fra bräd än fra bwthn GO 783. war han (o: ampulen) fuller mz olio vp til bräddin Lg 3: 259. war karit fult vp til brädda mz skönasta dryk *ib* 244. ginstan brast en deel aff bräddenum a karino *ib* 256. **Jfr älvabrädder.**

brädha (-dde), v. [Isl. bræða] 1) *smälta, upplösa genom hetta*. tha bräddis (Cod. A bradhnadhe 174) waxith MB 1: (Cod. B) 544. brädh smör j eenno panno LB 2: 32. 2) *steka*. tak jurnyen aff hylle bark ok brädh medh smör j eenne panno LB 2: 32. skal man taka ale thrä ok skaffwa jurnyen ok brädha medh smör *ib*.

brädha, v. [Isl. bræða] *bestryka (med tjära eller beck)*. thu skal göra i archinne flere rwm oc brädha mz thy biki innan oc vtan MB 1: 168.

bräpe, f. [Isl. bræði] L. hastighet (i sinnet), hastigt mod, häftighet, öfverilning. som mz wadha eller brädhe drape nakan man MB 1: 425. thz giordhe han aff vit ok ey aff brädhä lv 5273. Al 10013. — *vrede*. daghs rwm ok natta skal wara mällo m hwaro bräde GO 89. watnin sankadhos saman mz thinne bläsande brädhe (in spiritu furoris tui) MB 1: 318. — *raseri, våldsamhet*. alt thätta giordho the mz gäld oc ryghelike brädhe Bo 182. Gr 263. mz thorn kronadhis aff ilsko brädhe MD 66. — *ifver*. badhe aff nödh ok swa aff brädhe Al 4999. — *häftigt begär (till)*. for matz brädhe MP 1: 190. — **bräpa vitni, n. L.** — **brädhis fulder, adj.** full af vrede. Bir 2: 279.

brädhe (pl. brädhe Lg 3: 176; RK 3: 809. -er LB 8: 41; BtFH 1: 145 (1506), 153 (1507), 156 (1507), 159 (1507); FM 236 (1505)), n. [Mnt. bret, gen. bredes] *bräde, bräda*. waro murane klädde mz brädhum aff cedro . . . oc all brädhin j wäggiomen oc a gulfweno waro kläd mz gul ST 418. VKR 10. Bir 4: 85. RK 3: 809. BtFH 1: 145 (1506) o. s. v. FM 236 (1505). PM LI, 12. Lg 3: 176. leg honnom mellan ij [2] breder LB 8: 41. lwtte sik litit til at hwilas wppa eth bräde Su 262. — *bräde el. bord på hvilket en handtverkares varor utbjudas till salu*. huilken en som sin egin man vill vardha han schall syth bräde ey

vpslaa för än han all companijs reth haffuer fult giort SO 152. *ib* 142. — *spelbräde*. *bildl.* wel iach haffue haandhen ther hos paa brädhit BSH 4: 268 (1501). se oppa brädheth medh hwath tärninghin dragha will *ib* 257 (1501). ath i hafwe eder bodh diit nedh som see ther pa brädit medh *ib* 293 (1501). se well pa brädet, ä hurv all ting kwnne sig forlöpe *ib* 5: 458 (1511). vij velie haffue ögedh pa brädheth, swa her skall inthe varde skadindis FM 310 (1507). — *Jfr butna-, eke-, tak-brädhe.*

brädska (brädzska. bräzska. brätzska. bräska. brazska: -o Bir 2: 157), *f.* L. *häftighet, våldsamhet*. vatnanna bräzska Bir 2: 316. *ib* 1: 332, 2: 157, 171. örn flygiande mz bräzsko MP 1: 71. mz alle brätzska rusa paa han MB 2: 325. löpo diäflanne mot hånne mz bräzsko Bir 3: 370. forethankkin bryther dröfwilsanna brädzko Ber 154. — *våldsam stöt*. the dröffuilse oc brädzsko som owir oss äru kommen MB 2: 280. — *häftighet (i sinnet), vrede*. til vredhe ok brädzsko MP 1: 352. i wredhinna bräzsko Ber 108. thina brädzsko späkia *ib* 263. — *raseri*. af tholke bräzsko giordhis honom swa stor grymelikhet Bo 218. — *häftighet, våldsam drift, lidelse*. mz osigherlige skörhetz bräska MB 2: 133. — *ifver*. älskelikhetsins älla älskoghans bräzska Ber 14. — **brädska fulder** (bräzskofullir), *adj.* *häftig, våldsam*. är iak sua girughir ok hastughir oc bräzskofullir swasom nidhirfallande strömbir Bir 3: 98.

bräk (breck), *f.*? [Fdan. brek. *Jfr* Mnt. breke] *brist, skröplighet, krämpa*. tz (*hjärtat*) far nagon briist eller bräk LB 7: 234. at en qwinna far briist oc breck oppo sin natur *ib* 272.

bräkeliker (bräkelighen), *adj.* [Mnt. brekelik] *bräcklig, skröplig*. Gers Frest 58.

bräkelikhet (brekelikhet), *f.* [Mnt. brekelichet] *bräcklighet, skröplighet*. Gers Frest 28. större syndh . . . än alla annars mans brusth ok brekelikhet *ib* 31. myna bräkelikheth weth thw *ib* 52.

bräkia (-te), *v.* *bräka*. nöteno hörör at röta ok fareno at bräkia Bil 213. faar brekto *ib* 534. Pa 7. Bir 3: 28. MB 2: 82.

bräkka, *f.* L. *Jfr pangbräkka.*

bräkkia? (-te), *v.* [Mnt. breken] *bräcka, sönderbryta, krossa*. bräkte hans huffwodh MB 2: 102. Lg 3: 311. RK 1: (till. till LRK) s. 245.

bräkskiva (bräck-), *f.* *bräckjärn?* en fläring bräkskiffuer FM 77 (1483, *daniserande*).

brändaghe (brendagha (*nom.*) MP 1: 34. **brennadaghe**: -a *ib* 29), *m.* *läga, hetta*. forgik thän brändaghin KL 56. maktoghe ok valloghe skulu maktelica thola brändaghan ok pinonar Bo 96. *ib* 97. thz vare ey lica vidh thässa ognins mykla brändagha oc hita Bir 2: 16. *ib* 1: 89, 104, 388, 2: 209, 3: 43, 108. MP 1: 29, 34. MB 2: 118. Su 40, 340. — *brinnande längtan*. näplica kände hon sik fore sorgh ok bruna oc brändagha (*præ dolore et ardore desiderii*) Bo 25. — *ifver, nit*. rätuisonna brändaghi (*zelus*) Bir 3: 398. aff tronna brändagha (*feruore*) *ib* 2: 150. starkir brändaghe kastar om kul människiona vtan skällikhetzins tämpran Bo 140. swa at . . . skällikhetin styre älskoghans brändagha *ib*. gudhelix kärlex brändaghe Bir 2: 338. *ib* 1: 213, 217. VKR II. Su 345,

346. — *brand, bränad*. vtsläkte lustans brändagha mz kötzsins swidha ok bron MP 1: 282. — *Jfr kärleks brändaghe.*

bränna (bräna: -ande Bu 22. brenna. -ir, -de, -der), *v.* [Isl. brenna] L. 1) *bränna, genom eld förtära el. förstöra*. at bränna min ben Bu 13. pe vildo han . . . bränna *ib* 176. them skal all thry bränna liwandis MB 1: 369. kom elder aff gudhi oc brände chore oc halfthridhia hundradha män *ib* 405. sidhan the waro alle brände *ib*. up resa . . . sancti laurencii kirkio som longobardi brändo Bu 417. brändo the lödesa alt i röter RK 1: 2270. the haffdona (*bron*) alla bränt *ib* 2294. hans land war häriat oc bränt *ib* 840. at bränna offer MB 1: 199. brennandis them försth j asko PM XL. — *abs.* för än iak faar vt i danmark at brennä RK 1: 807. — *bränna, genom eld skada*. bränt baru seer widh eldh GO 1078. tz som brenth oc skollat er LB 7: 166. doger thz mykith ffor thz som brenth er eller eldh haffuer skadath LB 2: 40. — *bränna, märka (med brännjärn)*. brennes annar hennas kindh mz eth glöd gat järn PM 30. — *bränna, genom brännande välla el. åstadkomma*. or hästir istädhugir, brän fori sporanum a badha sidhu enä vnd Hästläked. i AS 137. — *bränna (ss lysämne, vällukt el. dyl.)*, *nyttja till elds underhållande*. bränna rökilse MB 1: 404. — *bränna, genom brännande el. smältning rena*. cc pund bränt guld Bil 761. — *bränna, genom brännande bereda*. bränna tighil MB 1: 288. brenna koll Di 123. salth görs aff asko som bränd är aff trä äller aff kalk som brändher är aff stenom PM XL. brenna salt aff blod *ib* XLI. bränt salt Hästläked. i AS 137. likir thom manne som gör bränt vin (*vinum ardens*) älla bränt vatn (*aquam ardentem*) hulkit som görs ok blandas aff vine Bir 3: 418. aff brenth wiin LB 7: 127. brenna tz watn som forlenger menniskiona liiff *ib*. tz vatnit skal brennas aff röth vin *ib*. *ib* 133, 135, 136. PM XXVIII, XXXII, XXXVII o. s. v., 6, 8, 11, 12. — *part. pret. (genom inflammation) stockad*. hon löser wel brendha (*Macer: concretum*) miölk j spinom LB 7: 100. *ib* 8: 50. bränt blodh fult mz galla är thungt oc sätter sik nidherst *ib* 5: 293. 2) *brinna*. ii bränanda bale Bu 22. *ib* 501. sarlika brännnum wi Bil 238. brännande oc liusande lyktan Bo 82. brennande kyndolmesso lyws LB 2: 61. thz (o: blws) brände iämfast som nakath mws Al 2334. *ib* 5697, 6792, 7288, 8036, 9418. KL 285. RK 2: 7879, 3: 2257, 3309. j brennande (*ardenti*) sio mz eldh oc brennastens logha MP 1: 18. brennandhe (*ignitum*) gul *ib* 45. — *flamma, glänsa*. mz brännande (*Cod. A* brwno 413) swärdhe MB 1: (*Cod. B*) 562. — *bildl. brinna, läga, vara varm (af någon sinnesrörelse eller känsla)*. värma hiärtat oc göra thz brennande Bo 15. brennande oc idhkelikin bön *ib* 45. brennande älskoghe *ib* 232. mz . . . brännande kärleek KL 293. af brennandista (*ardentissimo*) guz kiärlek Ber 269. — *ifrigt längta, vara ifrig*. äpte hånne astundelica bränna Gr 283. brännande til godha gerninga Bir 3: 463. *ib* 100. VKR X. giordhe them brännande ath tala af myns guddoms höghelikheth *ib* 70. — *med lågande blickar el. skarpt betrakta?* han fäste siin öghon ij hans ännestadhlika a haus änlite brände Al 2606. — *uppeldas*,

blífa líflig? til enkte skál idhart samwit bränner *Al* 7110 (*i de flesta af anförda ex. skulle bränna kunna betraktas ss en mot Isl. brenna svarande sidoförm till brinna*). — **bränna af**, *afbränna*, genom eld förstöra. haffwer brent aff xv (15) garde *BSH* 5: 90 (1506). haffwer brent al sooknen aff *ib.* brenna honom land och städer aff *Va* 45. *PK* 233. *Jfr afbränna*. — **bränna bort**, *uppbränna*. bränna bort skoghin *Al* 5028. *Jfr bortbränna*. — **bränna inne**, *innebränna*. göta . . . brändö kan inne *Bil* 629. *Jfr inne bränna*. — **bränna nidher**, *nedbränna*. thz (o: hws) brände nidher som et liws *Al* 1296. — **bränna up**, *uppbränna*. the brändö wp sightuna *RK* 1: 481. *Jfr up bränna*. — **bränna ut**, *bortbränna*. jak skal bränna idhur öghon wt *MB* 1: 377. *Jfr utbränna*. — *Jfr for-, skam-bränna samt al-, ful-, o-, sol-bränder, äfvensom brinna*.

bränna (brenna), *f.* [*Isl. brenna*] *L.* 1) *brännande*. om ekehug ok brennom *TB* 76. *Jfr eke-, näsa-, skogha-, vapa-, vilia-bränna*. 2) *feber*. *LB* 9: 105.

brännare, *m.* *Jfr kol-, morp-brännare*.

bränne, *n.* *brännjern*. cauterium, bränne *GU* 2.

bränneliker (brenneligin), *adj.* [*Isl. brennigr*] *brännbar*, som kan förbrännas. brenneligin tingh *LfK* 284. *Jfr obränneliker*.

brännemärke (bränner-), *n.* 1) *inbrändt märke, brännmärke*. sätter icke sitt brännermärke ther på *SO* 221. 2) *redskap hvarmed märke inbrännes*. tage lijckstock, märkebast, ändemåth och brännemärke *SO* 223.

brännesiuke, *f.* [*Sv. dial. brännesjuka*] *häftig feber*. for brenne siwke *LB* 7: 340.

brännesot, *f.* = **brännesiuke**. for brännesot thz är then som hetär mykit jnnan j lifuit oc torster mykit sa at swartnar j munnen *LB* 2: 92.

brännesten (brännasten. brennasten. brendästen: -stensens LfK 223. brendesten ib 238. brännenom för brännestenenom MB 2: 347), *m.* [*Isl. brennusteinn*] *svafvel*. hans mundar lughape ok rök som brännesten *Bu* 208. sulphur thz er brännesten *LB* 2: 37. *Pa* 19. *Gr* 273. *Bir* 1: 151, 339. *MB* 2: 347, 355. *PM XLIII*, 4, 5 o. s. v. *Su* 126, 128. — **brännestens badstova (-bazstuwa)**, *f.* *svafvelbadstuga, svafvelbad*. the wälto han j brännestens bazstuwo *KL* 120. — **brännestens bal**, *n.* *svafvelbål*. läk lughande brennesteus baal *Pa* 23. — **brännestens blärgh**, *n.* *svafvelberg, berg af svafvel*. *Bir* 2: 252. — **brännestens drupi**, *m.* *svafveldroppe*. *Bir* 4: (Avt) 178. — **brännestens elder (brännastens-)**, *m.* *svafveleld*. bläsa brännastens eldh wt *Bil* 226. *Bir* 1: 38, 127, 2: 90, 4: (Avt) 181. — **brännestens flodh (brendestens-)**, *f.* *svafvelflod*. *LfK* 221. — **brännestens lugh (brennestens lugh MP 1: 72; -a ib 94; ST 536. brennastens lugh: -a MP 13; LfK 221. brännistens lugh: -um KL 121. brännestens loghi: -a MB 1: 194. brennastens loghi: -a MP 1: 18)**, *m.* [*Isl. brennusteinslogi*] *svafvelläge*. eldir ok brennestens lugh *MP* 1: 72. *MB* 1: 194. *KL* 121. *MP* 1: 13, 18, 94, *ST* 536. *Su* 460. *LfK* 221. — **brännestens**

röker (brendestens- LfK 221), *m.* *svafvelrök*. *Su* 128. *LfK* 221.

brännevin, *n.* [*Jfr Mnt. bernewin*] *brännvin*, af *vin* (*äfven mjöd el. öl*) *bränd el. destillerad vätska* (*Jfr bränt vin under bränna 1*). af brennewins dygder *LB* 7: 134.

brännilse (bränilse), *n.*? *brännande, uppbrännande*. the tingannas brennilse skal göras jnwertis j lykth kar *PM XLI*. skodha varn hungir ok blygdh vaar fängilse ok saar oc husa bränilse *Bir* 3: 472. *Jfr uppbrännilse*.

bränning, *f.* [*Isl. brenning*] *brännande; inflammation?* fätman wardher aff blodzsens bränning aff starkom hyta wällande honom oc omwändande i bränningenne *LB* 5: 293.

brännyr (bränyr. brenyrth. brenne yrth), *f.* [*Jfr Mnt. brennekrüt*] *skelört, chelidonium majus Lin.* celidonia bränyr *LB* 5: 81. celidonia thz är syrgunna ällir brenne yrth a swensko *ib* 3: 120. brenyrth skal hemptas tha hon star i blomster *ib* 7: 126.

bränta (brätta. -ter), *v.* [*Isl. bretta. Sv. dial. brätta*] *vrida till baka, böja tillbaka, böja uppåt*. gak eygh mz vpræctom hals älla framrecto bryste älla bränto *Ber* 270. — (?) för then drop maal ath han skulde haffua brät michel person sin lege dreng mz wilie i sin egen rige *BtFH* 1: 159 (1507).

bräsker, *m.* [*Mnt. brésch*] *Jfr thordyna bräsker*.

bräst, se brist.

brästa, se brista.

bräster (braster KL 363; -in Bir 3: 411, 412), *m.* [*Isl. brestr*] *knall*. hördhis swa som en braster *KL* 363. thordyn hwars tilquämd för höris än höghste brastin kombir *Bir* 3: 411. *ib* 412. *Jfr thordyna bräster*.

bröp (gen. brödz MB 1: 90. brötz ib 181), *n.* [*Isl. braud*] *L.* 1) *koll. bröd. öl oc bröp SD 5: 375 (1344, nyare afskr.)*. vatn ok brödh *KL* 335. *Bil* 627. *VKR* 61. brast hanom bröp tel perra föþo *Bu* 417. bedes bröp *ib.* bakat brödh j oghne *Bir* 2: 115. fäm lewa brödz *MB* 1: 90. som mit brödh aat *Bil* 82. ey är jak greue tho at jak brödh lewe (*möjl. bör det dock heta: a brödh lewe el. — lewa, har brödkakor; non comes mihi putor propriis quod panibus vtor*) *GO* 615. — *bröd, uppehälle*. arwpä firi sit bröp *SD* 5: 637 (1347). 2) *bröd, brödkaka*. fan han eet bröp *Bu* 175. tolf brödh *MB* 1: 492. 3) *bröd, hushåll*. oppa thet at ey hafuis ofuirflödhelicha folk j clostirsins brödh *VKR* 38. *ib* 40. *RK* 2: 2625. — *Jfr almännings-, barna-, biug-, hafra-, himirikis-, himna-, hvete-, härta-, offer-, rogh-, sadha-, sma-, spis-, semblo-, vägha-brödh*. — **bröds biti**, *m.* *beta bröd, brödbit*. jwdas . . . i huilken diäffwlen jugik mz brödz bitan *LfK* 9. *Jfr brödhbiti*. — **bröds kruma (brodz kraama)**, *f.* = **brödhkruma**. medh brodz kraamo *LB* 7: 156. — **bröds skiva**, *f.* = **brödhskiva**. *Bir* 3: 198. vath thina brödzskifuo j ätikio *MP* 1: 182. — **bröds stykke**, *n.* *brödstykke*. tedhe hanum brödhz stykkit *KL* 42. *Jfr brödhstykke*.

brödhbiti, *m.* *brödbit*. *Lg* 3: 222. *Jfr bröds biti*.

bröddhisker, *m.* [*Gutn. brauddisk. Fdan. bröddisk*]

bröds kifva el. brödkaka som tjeuar ss underlag för mat med fast form (jfr Kalkar, Ordbog til det ældre danske sprog 1: 293)? han giwir litith som siälwer gnagher sin brödh disk GO 187. han skar bröddisken sunder oc nider vt gymon bordit (beit i svendr leifinn oc swa miküt af bordino sem knifrenn toc) Di 45.

brödhgärning, *f.* brödberedning, bakning. MB 1: 234.

brödhkomin (-komen), *n.* [Äldre Dan. brød-komen. Jfr Nht. brotkümmel] brödkummin, kummin som nyttjas i bröd, carum carvi Lin. ätt brödkomen LB 7: 269. tag brödkomen ib 333.

brödhkorgher, *m.* brödkorg. MP 1: 102, 2: 62, 182. ST 400.

brödhkruma (-krumma), *f.* inkräm i bröd. LB 4: 344. Jfr bröds kruma.

brödhlever? *m.* [Isl. braudhleifr] brödkaka. GO 615 (jfr bröp).

bröplunga, *f.* L.

bröplunger, *m.* L.

bröplungi, *m.* L.

bröprunger, *m.* L.

bröprungi, *m.* L.

brödhskal (bröskal), *f.* skål el. kärl innehållande bröd. Bo 90. MP 1: 97, 98, 223. the brödh stykken som fylto tolf brödhskala Bir 2: 121. han sparde hwarken bröskal eller kanna MD 435.

brödhskiva, *f.* [Isl. braudskífa] bröds kifva. at äta brödh skiuona Bir 1: 308. ib 2: 112. Jfr bröds skiva.

brödhsmula, *f.* bröds mola. MP 1: 101, 230. Bir 1: 225. LfK 134.

brödhspit (-spet), *n.* brödspett. BSH 5: 529 (1513).

brödhstumper (-stomper), *m.* brödbit. the haffdo nakra brotna brödh stompa Lg 3: 298.

brödhstykke, *n.* brödstykke. KL 302, 332. Bir 2: 121, 5: 118. VKR 37. Jfr bröds stykke.

brödhthäghn (brödthiägn), *m.* husfader. thz skal goth brödthiägn (vir largus) wara ey see äpte sin ost GO 790.

bröpfung, *f.* L.

brödhvikt, *f.* L.

brösker, *adj.* [Isl. breyskr] skröplig, svag. äst thu brösker oc sköör i thinom likama MB 1: 260.

bröt, *f.* L. — **brötar tak**, *n.* L.

bröta, *v.* L.

brötaragraf? *f.* cuplearum brötaragraff VGL XIII (enl. Lorenzen, Gammeldanske glosser s. 46, synes detta ord snarare böra läsas brotaragraf, hvilket, ss anmärkes anf. skrift s. 47, torde beteckna graf med bål, hvaröfver linet torkas, innan det bråkas).

bröte, *se* bruti.

bu, *n.* *se* bo.

bup (boþ L. bodh LfK 155; Di 18; -en MB 2: 126), *n.* [Isl. boð. Jfr biupa] L. 1) erbjudande, tillbud. hon þakape hanom for buþet Bu 144. thz budh idher bödz är mykit wärt Al 3003. hwi skapadhe han ey brödh af stenom som hanum war j budhi (säsom honom föreslogs?) Bil 84. nögher nakrom minom frändom hana aterlösa, tha skal thet waro (för -a) i budhi thom (stå dem till buds, stå dem öppet) SD NS 1:

72 (1401). enkte bördha budh är ther til budh (d. v. s. har der blifvit gjordt) ib 2: 215 (1409). alt mit godz skal staa thik til budz (stå dig till buds, stå till ditt förfogande) ST 473. Lg 3: 528. 2)

inbjudning. lata änglane som the wilia ängaledhis thiggia hans budh MB 1: 193. 3)

utmaning. mik hauer ängen för bodet sadant bodh (gjort mig en sådan utmaning) som thw gör Di 18. 4)

bud, budskap, underrättelse. med hemelikum buþum SD 5: 377 (1344, nyare afskr.). fik han buþ at baldach hans guþ la viþ iorþ Bu 209. then dwalde ekki som budin bar RK 1: 160. ib 161. engen bud til marsken giffua ib 2: 3567. her beynt stensson hafde sin budh vppo (hade fått underrättelse derom) at engelbert war kommen til Örebro ib 2601. 5)

budbärare, sändebud. för än hanom kom buþit atar mæþ stauenom Bu 101. kom neronis budh epter hanum Bil 106. raskelika foro budin thädhan RK 1: 158. MB 2: 126. thz thu . . . thit modh a eno budhi wreker Al 8490. 6)

ombud. them fornemda bo jonsson älla hans wisso budhi VAH 24: 327 (1377). ärkebiscopenum älla hans wisso budhi SD NS 1: 336 (1404). ib 172 (1402, gammal afskr.). 7)

tjenare, arbetare i någons tjenst. foghata, lähnsmän och thera budh GS 31 (1380). lather nagher broder sith bwdh a bäncke sithia SO 83. 8)

bud, befallning. alla iugfru sagþo ia viþ biskops buþi Bu 5. jak är een swen til hans budz (som lyder hans bud) Al 5820. kununx buth (konungens påbud om krigsgärd) SO 16. moth reglonnas bodh ällar förbodh LfK 155. GO 6. — herskarmakt, myndighet. ower älla wärlidina haffwer iak budh Al 8586. MB 1: 14. 9)

straff. biudom wi widher wart höxtä budh GS 27 (1375, orig.), 28. vid höxte bud i thz ey sparen RK 2: 5250. widh rådhzens budh och näfs[t] SO 212. vndir höxsta budh oc rikesins hämd FH 2: 122 (1440). GS 48 (1442). — Jfr a-, ater-, brup-, löps-, byrpa-, epa-, faghnadha-, for-, fäghins-, föke-, gästa-, hem-, här-, ivir-, lagh-, nadha-, nämnda-, radhstovu-, skal-, sokna-, sände-, sändninga-, til-, ping-, um-, ut-, öl-bup. — budha folk, *n.* inbjudna gäster. Bo 74, 76. MP 1: 306, 329. Bir 2: 129. — buds dagher, *m.* L. — buds eper, *m.* L. — buds iorþ, *f.* L. jord som, innan den förtyttras, bör af egaren hembjudas (åt dem som äro berättigade att inlösa den samma); jord som någon är berättigad att på grund af sådant hembjudande inlösa, jord till hvilken någon har börderrätt. kiennis iak . . . mik hafwa salt . . . holmstene ions-

son en quernastadh ok hus, som heter rydha . . . som hans räta budhs iordh är SD NS 2: 418 (1411). — budsman, *m.* person som är berättigad att inlösa jord och åt hvilken sådan bör hembjudas, bördeman. kännomps . . . oos hafwa salth . . . herra knuth odzson . . . alth thet ther min husfrv ärfde eptir sin fadher i wästergötlande . . . och swa thet gooz ther iak for:da husfrv bencta i them for:da lanzändanom atte . . . fore thy ath for:de herra knuth är ther nästa bwdzman tiil SD NS 1: 676 (1407). ib 677.

bupa (bodha Lg 219; MD 168. -ar, -ape, -aper), *v.* [Isl. boða] L. båda, förkunna. þu . . . som mik böt ok bupape daghleka gläpi Bu 18. ib 49. Bil 892. MB 1: 19, 219. Bir 2: 222, 3: 158. Lg 219.

budha helsonna ordh *Bir* 2: 245. budhadhe änglomen at var herra ihesus ville vpfara til himerikis *Bo* 247. budha thän vara dödhan som lifdhe *Bir* 2: 146. hwa är swa ärlica budhadhir *Bo* 81. sithan a pinge är buthät a warra i färþ i land *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). swa maa tw bodha *MD* 168. — *förebåda*. hwat mwn tik budha thänna drömbir *MB* 1: (Cod. B) 549. iak wil sighia hwath thz budhar *Al* 474. — (budha för bidda *MB* 2: 400.) — **budha ut**, *uppbåda*. the buda storan ledungh vth *MD* 344. — *Jfr be-, fore-budha*.

budhan (bodhan), *f.* [*Isl.* boðan] 1) *budskap*, *förkunnande*, *bebådelse*. til mere styrkilse ok minne jäfwgha sinna budhan *Bil* 893. *Lg* 3: 43. hans hælgha budhan (*bebådelsen om honom*) *ST* 163. 2) *bud*, *befallning*. äpther ängilsens bodhan *Lg* 3: 628 (*möjl. att föra till 1*).

budhbärare (bodh- LfK 133), *m.* *budbärare*. sände til them fridzsens budh bärare *MB* 2: 235. *Su* 45. gingo budhbärärene . . . mellan brudgumman ok brudhena *Lg* 3: 567. *LfK* 54, 133.

bupi, *m.* [*Isl.* boði] *Jfr sände-, öl-bupi*.

budhilse (budelse. bodilse), *n. pl.?* 1) = **budhan 1**. äpther ängilsens bodilse *Lg* 3: 597. 2) = **budhan 2**. effther oldermannana budelse *SO* 153. — *Jfr bebudhilse*.

bupkaffe (bodh-. bod-), *m.* *L.* *budkaffe*, *kaffe el. mindre trästycke af viss form el. med vissa märken, hvilket kringsändes för att uppbåda folk till ting, till strid eller för andra ändamål (åtminstone då syftet med budkaffen var att uppbåda till strid, var denne bränd i den ene änden och försedd med snöre i den andre)*. sände konungen aff stadh sin budhkaffe *Ansg* 229. gek bodh kaffe *FM* 433 (1509). bodhkaffen sculle öffuer alth finlandh gaa *RK* 3: 3960. han skar bodkaffe ib 885. haffwe the mange syn medh flere theres parthy skooret budkaffe medh brandh oc snara ok nakra aff them hength ther widh eth lithit hywll giorth aff tree ok resth almoghen op her i läneth *BSH* 4: 111 (1486). hindrar bodkaffe *GS* 31 (1380). — *ss tillnamn*. petrus bodhkaffe *BSH* 1: 137 (1371).

budhker (butk Iv (Cod. B) 2300. -ar Iv 2213, 2284, 2288), *m.* [*Isl.* buðkr] *burk* (*i hvilken salva förvaras*). een budhk hon aff sinne kisto tok *Iv* 2187. ib 2190, 2213, 2284, 2288, 2296, 2300. — *kärl hvari hostian förvaras*. *KL* 13, 26.

buporþ, *n.* [*Isl.* boðorð] *bud*, *budord*. thätta buthorþ gömā *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). *GO* 1043. bröt guz buporþ *Bu* 206. at mannen halde gudhz budhord *KS* 51 (128, 55). wars herra tio budhordh *MB* 1: 463. ib 456, 457, 458, 459, 460, 461, 465. *KS* 16 (40, 17), 64 (158, 70). *Bo* 77, 144, 145. *MP* 1: 46. *Bir* 1: 4, 195, 3: 167.

bupskap (buzskap. bodh skap Lg 3: 189), *n.* (*Bu* 145; *MB* 1: 412; *Bo* 156; *Bir* 1: 333, 3: 83; *Lg* 3: 189) och **bupskaper**, *m.* (*Bu* 6; *KS* 47 (119, 51)) [*Isl.* boðskapr] *L.* 1) *budskap*, *underrättelse*. wart bref sum buzskap bär nar wi komom *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). som hanom bar bupskapit *Bu* 145. af guplikum bupskap tel mariam ib 6. ib 4. *Bo* 156. — *budskap*, *tillsägelse*, *helsning*. sände moyses sändebudha til edom . . . oc lät swa sighia til

konungxins thetta är thins brodthers israels budhskap til thik *MB* 1: 409. sände balac konunger til balaam . . . mz thäso budhskap ib 412. 2) *bud*, *ärende*. hwat ey gik oc piltin ihesus hänna budhskap *Bo* 14. nu bidhir iak thik at thu skuli gaa mit budhskap til högxsta kirkionna forman *Bir* 3: 83. 3) *budbärare*, *sändebud*. til hans som iak nämpnde thik mit budhskap *Bir* 1: 333. iak är eth bodh skap sändher aff alz mäktoghom gudhi *Lg* 3: 189. then hedher weter man enom herra, som man weter hans budzskap *MB* 1: 189. 4) *bud*, *befallning*. hans stadhge ok budhskapr försmås ok wardr åt ängo *KS* 47 (119, 51). ib 64 (158, 70). — *herskarmakt*, *välde*, *myndighet*. alle ängla thiäna ihesu christo oc vnder hans budhskap *MB* 1: 493.

budhöl, *n.* *L.* *gästabud*. giordhe mang hooff ok budhöl *KL* 82. sculu systra oc brödhir storlicha wakta at the ekke wari j brudhlöpom barnsölom ellir giillom oc ey j naaghrom adhrom gestabudhum ellir budhölom *VKR* 20. ib 21. *MP* 1: 42, 2: 226. *Ber* 178. *Iv* (Cod. C) s. 218. thera stora owirflödhelikhet j mat oc dryk oc vina budhölom (*amicorum invitationibus*) *Bir* 2: 75. *MP* 1: 22. bära armborst vthaff sin gard til kiöpstadz, kyrkio, brudööl (*utan twifvel för budööl*) eller annor städes *GS* 43 (1416). — *i andlig mening*. mot hans äuärdelico budöle *MP* 1: 199. — **budhöls hus**, *n.* *gästabudshus*. *MP* 1: 193. — **budhöls koster**, *m.* *gästabud*. *MP* 1: 225. — **budhöls samqväm**, *f.* *gästabud*. j budöls samquemd var sanctus iohannes baptista halshuggen *MP* 1: 53.

bugha (-de), *v.* [*Isl.* buga. *Mnt.* bugen] 1) *böja*, *kufva*. al rikin vnder sik bugha *Bil* 124. 2) *buga*, *buga sig*, *böja sig*. med dat. (*el. i dess ställe ack.*). miin neek syntis standa oc idhera neker om kring bugha henne *MB* 1: 229. *Al* 975, 1317. *RK* 3: (sista forts.) 5198. nygde och bwgde honum *Lg* 3: 37. jw mere wii them bughe och knicthe *HSH* 22: 56 (1494). man skall altiit nygä ok bwge thz trää som skyler menniskona för rängh ok skin aff hymmelen *Lg* 3: 35. — med prep. undir. skulom wi bugha vnder thit wald (*subjiciemur ditioni tue*) *MB* 1: 229. — *Jfr nidher bugha*.

bughi (boghi Su 47; Bir 3: 390; -a Iv 2084; Bir 2: 3; ST 322; Su 414; PM 53; -o Iv 881. baghi: -a GO 899), *m.* [*Isl.* bogi] *L.* 1) *båge*. tornet böge sik som bugha niþ tel iorþ *Bu* 173. een . . . ormbir . . . fögdhe saman hofwodhit ok stiärtin swa som bughi *Bir* 3: 136. — *regnbåge*. jak skal sätia en bugha mällan himil oc iordh then som wi kallom räghnbogha *MB* 1: 173. *Bir* 2: 156. *Su* 47, 414. — *pillbåge*. han haffte bugha ii hände *Bu* 157. för än bughin bändes ib 520. skyt är skutith aff stakkot bagha *GO* 899. some hafdho bogho (*för -a*) ok some stang *Iv* 881. ib 2084. *SD* 5: 638 (1347). *Bir* 2: 3, 3: 390. *GO* 46. *ST* 322. *Ber* 232. — *sadelbåge*. the bugha varo aff filsbene *Fl* 529. — *stråke* (*Jfr Nht. bogen. N. boge*). *PM* 53. 2) = **bugha skin?** forglömer eckä thet hermelyn ok thä wtskornä bwgär, som i taalä om *FM* 188 (1504). — *Jfr al-, gigho-, hamul-, hand-, iärn-, kin-, räghu-, sadhul-, stal-, svigh-bughi*. — **bugha man (bogha-)**, *m.* *bågskytt*. *Li* 129. *PK* 229. *BtFH* 1: 317 (1413, *Joh.*

Bures utdrag). — **bugha skin** (boga-), *n.* ett slags skinn. vna timbria cum dimidia bonarum pellium dictarum bogaskin *SD* 4: 600 (1338, *gammal afskr.*). — **bugha skut** (bughu-), *n.* *L.* — **bugha stränger** (-sträger), *m.* bågsträng. på löste suennen bugha strägen *Bu* 157.

bughna (-ar, -adhe), *v.* [*Isl.* bogna] *bugna*, böja sig. hiälmin bughnar som eet lädher *Iv* 4513. hästin bugnade wider nider i hasen *Di* 145.

bukarve, *m.* *fumaria officinalis* *Lin.* fvmus terre thz kallas bukarfwe *LB* 3: 133. *Jfr* arve.

buker, *m.* [*Isl.* búkr] *L.* 1) *buk.* at fylla bwkin mz ensampno renó vatne *Bo* 133, *ib* 139. *Pa* 7. *Bir* 2: 236. *Al* 6795. synap . . . löser bwk *LB* 2: 50. lös bwk *ib* 48. for haardhan bwk *ib* 33. 2) *qvad.* om the hade piltha barn i bwke haffth *RK* 3: (*sista forts.*) 5201. 3) *kropp*, bål (*i motsats mot hufvudet och lemmarne*), äfven *i allmh.* kropp, lekamen. iorþape han alt saman huwþet ok buken *Bu* 489. howdhit slo han bukin fra *Fr* 1044. *Di* 113. *Al* 6938. thäs (*djurets*) howd war människio likt än bwk ok ben hafðhe thz som raget *Lg* 404. hans hiärtä reffnade j hans buk *Va* 43. *RK* 3: 2105. hænna bwk (*corpus*) stryka mz hans blodhe *Lg* 381. the fördhu fra sik banzattan buk ok kastadhu nidher j en brun *Bil* 303. lät han opgräwa sins fadhers liik oc skipte bwkin mällan thryhundradha örna *MB* 1: 18. — *Jfr* banz-, iärn-buker. — **buks luste**, *m.* *bukens lusta*. lifuin . . . eptir idhrom bwkx lusta *MP* 1: 292.

bukflytilse, *n.* *pl.* *utsot.* *LB* 7: 252.

bukfille, *n.?* *fråsseri.* skörlifnadz ok bukfyllis älskara *MP* 1: 11. loste til skörlifnadh ok bukfille *ib* 13. *ib* 87, 282.

bukka (bokka), *v.* [*Mnt.* bucken] *bocka sig*, böja sig. bokka vndi swärdhino *KL* 374. the mondo alle a knä bukka *Al* 10420.

bukker (bokker. -ar), *m.* [*Isl.* bukr] *L.* 1) *bock.* hwite bukka *Gr* 264. lodhin som bukker *MB* 1: 208. *Jfr* rabukker. 2) *stötredskap.* thet rumit skal fyllas vp medh jord ok hårdlika medh bukkom saman stötas *KS* 86 (210, 94). — **bukka bloþ** (bokka-*Bir* 2: 221), *n.* *bockblod.* adamas är en sten sua harþar han gitar ängen brutit vtan mz bucka bloþ *Bu* 72. *Bir* 2: 221. *MB* 1: 469. — **bukka galle** (bokka-*LB* 2: 55), *m.* *bockgalle.* *LB* 2: 55, 3: 34, 7: 151. — **bukka horn** (bokka-), *n.* *bockhorn.* *Iv* 262. — **bukka kiöt**, *n.* *bockkött.* *LB* 1: 96. — **bukka land** (bokka-), *n.* *bockurin.* *LB* 2: 58. — **bukka migh** (bucka megh), *n.* *bockurin.* *LB* 7: 56. — **bukka talgher** (bokka-), *m.* *bocktalgh.* vij lod bocka talg *LB* 7: 326. fäm skedhe mz bokkatalgh *ib* 5: 82. — **bukshorn**, *n.* *bockhorn.* *SD* 4: 105 (1329).

buklare (bukklare. boklare), *m.* [*Isl.* buklari. *Mnt.* bokeler. *Ffranska* bucler] ett slags sköld; i allmänhet synes härmed åsyftas en sköld af större slag. bryt syndher obrygdhilsinna strala och skot mz thulimodhinna skiöld (*clypeo*), sät thwlimodhinna bwklara (*scutum*) mot thwngonna swärdh *Ber* 116. een skiöldir oc boklare j allom frestilsom *ST* 77. the fördho for honom (*Salomo*) . . . tu hundradha boklara oc thry hundradha skiölla (*Jfr* III *Reg.*

Ordbok.

10: 16, 17 *fecit* . . . *Salomon* . . . *ducenta scuta* . . . *et trecentas peltas*) *ib* 421. hafwande een hwitan buklara skinande *ib* 497. — *ss tillnamn.* johanni dicto boclaræ *SD* 4: 423 (1335). ivæne buclaræ *ib* 640 (1338).

buklop, *n.* *utsot.* *LB* 7: 252, 257, 260.

bukrif (-reff), *n.* *bukref.* *LB* 7: 336.

bukskin (bugxskin. bokskin *SR* 7; *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*)), *n.* [*Fnor.* buksskinn] *L.* *bockskinn.* *SR* 7. *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). *GS* 51 (1450). i blandh ene x eller xij bugxskin och andhra hudher *BSH* 4: 352 (1503).

buksmäkke, *n.?* [*Dan.* bugsmække(r)] *impatiens noli tangere* *Lin.* tag blomstren oc knopperne aff spine korn som oc kallas bwksmäcke *LB* 7: 296.

buksot, *f.* *magsjukdom*, *utsot.* tz dwger for mykin lösn eller bwksoth *LB* 7: 147.

buksyke, *f.* = **buksot**. tz stoppar snarligen ten bwk syke *LB* 7: 252.

bukt (bucht), *f.* [*Mnt.* bucht] *bugt.* een bucht bögher sik vth i badha ändana *SJ* 169 (1448).

bukvärker, *m.* *bukvärk*, *magplågor.* for bwk werk *LB* 7: 137. *ib* 250, 352.

bul, *se* bol.

bula, *f.* [*Isl.* bóla. *Jfr* *Dan.* bugle, bule. *Isl.* bukl. *Mht.* buckel, *Franska* boucle. *Mlat.* buccula] *buckla*, *sköldbuckla*, *halfklotformig upphöjning på midten af en sköld.* a sin skiöld han fördhe enä bwlä aff gull sik sprede (*Cod. BDEF*) 95.

bulde (bolde *MB* 1: 362; -a *ib* 363; *LB* 4: 339, 344; -om *MB* 1: 299, 429; *Lg* 3: 726. boldhe: -a *MP* 1: 298; *LB* 4: 352), *m.* [*Fdan.* bulde. *N.* bolde] *böld.* hafðhe . . . haft en bulda vndir sinom arm flytande aat fäm hulom *KL* 349. aff klädheno vtflöt sua som vaar aff bulda mz rutno blodhe *Bir* 2: 16. *ib* 1: 171. *MB* 1: 299, 362, 363, 429. *LB* 2: 33, 3: 65, 74, 75, 77, 4: 339, 344, 352, 7: 230. jnwertis bwldar *ib* 186. bwlin mz boldom oc fresmom *Lg* 3: 726. *Jfr* kiöt-, qvidh-, sar-, var-bulde samt byld.

bulder (bullen *MB* 2: 246; *Di* 181, 281. bullir *Su* 257; *MB* 2: 170), *n.* [*Mnt.* bulder, buller] *buller*, *larm.* *Su* 257. *MB* 2: 170, 196, 246. *Di* 181, 281. *Lg* 3: 475, 556.

buldra (-adhe), *v.* [*Mnt.* bulderen] *bullra*, *larma.* jak höre them buldra oc ropa *ST* 29. *MB* 2: 91. — *väsna*, *storma*, *lefva öfverdådigt.* jak buldrade fast mädan jak war vnger *MI* 124.

buldran, *f.* *buller*, *larm.* *Bir* 5: 133.

bulghin (*KS* 43 (112, 47). bwlin *Lg* 3: 726. bullin *LB* 8: 48. *ack. sing. m.* bwlin *ib* 7: 68. bulen *ib* 2: 39, 3: 72, 74, 75. bwlen *ib* 2: 62. bolin *ib* 4: 351. bulnan *ib* 2: 39, 41, 64. bwlnan *ib* 2: 50. bolnan *ib* 2: 62, 65. *nom. och ack. sing. n.* bulghit *KS* 43 (112, 47). bulit *LB* 4: 350. bwlit *ib* 5: 22. bulith *ib* 2: 60. bwlith *ib* 2: 46. *dat. el. ack. sing. f.* bolne *ib* 1: 97. *nom. och ack. pl. n.* bulghin *Bo* 233. bolin *LB* 4: 353, 354. *ack. pl. m.* bwlna *ib* 2: 45. bolna *ib* 1: 98. *best. form ack. pl. n.* bulghno *Bo* 85, det enda ställe hvarest detta ord har gh qvar i sammandragen form; de sammandragna formerna med utstött gh torde hafva gifvit upphof till formerna bulin, bolin), *adj.* (*eg. part. pret.*

af **bälghia**) [*Isl.* bolginn. *N.* bolgjen, bolen. *Sv.* dial. bulen] 1) *uppsväld, svullen.* huar som plägha mera dryka än hans naturlik skipilse torua til likamens uppehåldes, tå wardr han giärnt trutin ok bulghin ok lyttr til sin likama. suåsom wi sea måghom thz trå som ä flyter i watne, thz wardr blöt ok bulghit *KS* 43 (112, 47). wart han owermatto bwlin mz boldom oc fresmom *Lg* 3: 726. ther som bulith er *LB* 2: 60. helar . . . bulnan tannagardh *ib* 41. *ib* 64. bwlit tannaköt *ib* 5: 22. wider manzs bulit anbudh *ib* 4: 350. *ib* 2: 46. läker bolnan quidh *ib* 65. for bulen quidh *ib* 3: 74. *ib* 4: 351. löser thz bulen mielta *ib* 3: 72. *ib* 2: 39, 50, 62, 7: 68, 8: 48. for bulen drypil *ib* 3: 75. ffor bwlna koddha *ib* 2: 45. fore bolne lifwir *ib* 1: 97. fore throtna läggia oc bolna *ib* 98. bolin öghon *ib* 4: 353. sar öron ok bolin *ib* 354. 2) *uppläst, braskande.* wtgiuta sin bulghno (*ampullosa*) ordh *Bo* 85. läta wt thera bulghin ordh *ib* 233. *Jfr* forbulghin.

bulla? *f.?* [*Lat.* bulla] *bulla, påflüg (med blysigill försedd) skrifvelse.* ath forne pawesklega bref och bwllär ey forkynnades *BSH* 5: 359 (1509).

bulle (bolle), m. [*Isl.* bolli] *L. tumlare, ett i förhållande till vidden lågt, nedåt kupigt men med flat botten försedt dryckeskärl utan fot.* vnum bulla de pladher *SD* 4: 710 (1340?). nappa ok swa alle bulla satte mz ädhla stena fulle *Al* 2271. ij nap äller bulla *ib* 2304. bollin oc bekarin *RK* 1: (*Albr*) s. 208. sölf kaar bullar och drykkia kar *ib* 3: 147. skänkiass mz horn ok bulla *SEG* 117. *Su* 203. *Jfr* silfbulle.

bulna (bolna. -ar, -adhe), v. [*Isl.* bolgna] *bulna, svullna.* at nakar människia bolnade vndhir armenom *LB* 1: 98. bolnade man vndhir thynningionom ällir oppa halsenom *ib*. at nakar bolnade i rösana *ib*. om arm bolnar *ib* 2: 63. bolnar mans arm *ib* 7: 154. brynen bwlnär *ib* 150. — **bulna ut, svälla ut, bulna till mognad.** lath henne ther bolna wth *LB* 7: 159.

bulster (bolster. bwstir för bwlstir Bir 4: 10. bulstur VKR 57. m. pl. bulstrar), m. och n. (BSH 3: 293 (1470?); se hofdha-, räkke-bulster) [*Isl.* bólstr] *L. bolster.* the bäzta bulstra *SD NS* 2: 306 (1410). risthe the bolstern vp ok lothe flädherne flygha *BSH* 3: 293 (1470?). liggia a bulstir oc wadmals lakan ellir oppa linlakan *VKR* 11. *ib* 57. *Bir* 4: 10. *Lg* 3: 204. minom ryg . . . skalt thu göra blötan bulster *Su* 417. *Jfr* hofpa-, hovudh-, räkke-, siänga-, undir-bulster.

bulstervar (bolsther-), n. bolstervar. fördhe bolsther waren borth *BSH* 3: 293 (1470?).

bult, se bolt.

bulta (-ar, -adhe), v. bulta, klappa. tha bwlt-adhis aa dörryn *Lg* 3: 102. tycker at tz (*hjärtat*) denger oc bwltar *LB* 7: 234.

bulvärk, se bolvärk.

bulyxe, se bolöxe.

buna (bona), f. [*Sv. dial.* böna. *D. dial.* bone, bune. *Jfr* *Sv. dial.* buner, bunrot] 1) *gråbo, artemisia vulgaris Lin.* arthimesia buna *LB* 5: 80. drikker man mosth aff te yrth ther bwna hether *ib* 2: 31. göre luth aff bönonne (*hdskr.* bononne) oc malyrtynne *ib* 3: 53. dragir bönan (*hdskr.* bonan) alle onda wädzsko wt aff hoffuedit *ib* 70. 2) *böna*

(ordets bruk i denna betydelse beror troligen på för-
vexling el. missförstånd). stamper man thz medh buna (*D. Harpestr.* böna 61; *Macer fabæ* 116) *LB* 2: 44. sywdher man honum medh buna (*D. Harpestr.* böna 48; *Macer fabæ* 35) *ib* 49. *Jfr* böna.

buna, f. — bunulägger, m. L.

bunde? *m.?* *förbindelse.* dölia sin laglika förfal ällar hindher . . . som är lönliken sywkdomber, ällar giort lyffte i annan orden, ällar troloffnadher, ällar bwndhi (*för bwndhin?*) til annan stadga, pliktog i gäl ällar räkenskap, ällar wanfrägdh *LfK* 152.

bundin, n. [*Isl.* bundin] *L. kärfee, knippa, qvast.* allo tässo samansankadho oc j eth wälluktande bunden ällir j blomstrande knyppe saman bwndho *Su* 202. *Jfr* hvetebundin.

bunga, f. [*Mnt.* bunge] *trumma.* man hördhe . . . aff bwngor (*öfriga hdskr.* bambor) och basun swa lithit bang *Fr (Cod. F)* 2349. sla pa bwngor *PM* 28.

bunga, v. [*Mnt.* bungen] *Jfr* abunga.

bunka, v. banka, klappa. bösta oc bwnta för mildasta domarans döör *Su* 185. *ib* 182.

bunke, m. [*Isl.* bunki] *L. hög, hop; last, lastrum (på ett fartyg).* swa skal thu göra archina, hon skal wara . . . thrätighi alna diwp fra bunkanum *MB* 1: 168. hon skal wara fiwghurslind nidhan op ower bunkan *ib*. nidhre i bunkanum skulo wara wisthws *ib*. owan a bunkanom skulo wara thry stoor hws *ib*. satte hona (*kistan*) j bwntan höcth *MD* 368. nädersth j skipens bwnta *PM* 47. ath thz ey guwggas äller stötes j bwntanom *ib*. — *Jfr* näfrabunke. —

bunkabiter, m. L. — bunkabrytare, m. L.

bur (m. pl. -ar), m. (MB 1: (Cod. B) 544; Su 393; MD 390) och n. (Va 35; Al 5626, 7765) [Isl. búr] 1) *bo-ning, hus, särsk. ett mindre, afsedt till qvinnoboning.* skipar henne sinna modher bwr *MB* 1: 206. gik til sinä dotters bur *Va* 34. *ib* 35. slo til mark wäl marght byggt bwr *Al* 5626. 2) *förrådshus, visthus.* goth är hawa nogh i bwre *GO* 1094. 3) *rum, kammare.* thu skal göra i archinne flere bura (*Cod. A rwm* 168) *MB* 1: (*Cod. B*) 544. kom i mins hiärta lönlika bwr. thik ensamne gömdan *Su* 393. 4) *bur, fogelbur.* iak sänder thik oc tio bwr . . . ther ära inne fughla lukt *Al* 7765. — *bo, fogelbo?* een foghil han wäär sin eghin bwr swa gör oc all willena diwr *MD* 390. — *Jfr* fatabur.

bura, f. se bora.

buraktogher (-ig), adj. bondaktig. jak är worden saa bwraktig *BSH* 5: 185 (1507).

bure, m. [*Fnor.* buri. *Mnt.* bür] *L.* 1) *inbyggare.* alla chanaan bwra wordho styrdhe *MB* 1: 318. 2) *stadsbo, borgare.* hvilkin man här kumbär ok byre wil warda *SR* 11. en bure af barchinona *Bu* 175. *ib* 136. *Bil* 641, 986. *MB* 1: 8. — **bura borgh, f. stad?** eldir . . . bar sich fast at bwra borghinne *Lg* 1011. — **bura bref, n. L. — bura giäld, n.** *burskapsavgift, afgift som erlägges af den som upptages till borgare.* giua enä half mark til bvrägiälz *SR* 11. *ib* 27. — **buraman, m. L.**

burgiäld (-giel), n. L. = bura giäld. göra wth sith burgiel *SO* 204.

burskap, n. [*Mnt.* bürschap] *L. burskap, borgar-rätt.* antequam in eadem villa cohabitacionem dictam

burskap acceptauerint *SO* 120 (*urkund* fr. 1356). winna . . . sith burskap *ib* 48. *ib* 16, 22, 62, 80, 81, 192. nyther han burskap nythe brödhra skap *ib* 17. *ib* 63.

bursprak (-sprog), n. [*Mnt.* bursprake] 1) *burspråk*, sammankomst som för allmänna ärendens afhandlande och för offentliga tillkännagifvanden hölls af öfverhetspersoner el. maktegende med borgerskapet i en stad el. med folket i en landsort. lyste han (*ärkebiskopen*) bursprak i samma stadh *RK* 3: 564. erchebyscopin oppa bursprak monde thz klagha *ib* 621. i staden war [han] pa bursprake oc kynnede alle sine sake *ib* 2: 3732. badhe i vppenbare bursprak, sa och i annor rum *EtRK* 230 (1464). huru för:de erchiebiskop jöns oss . . . vppa vppenbara bursprak beropet och beschrifwit hafwer för kettere *ib* 232. hwlt myn herre bursprak i aabo oc ther hyllade almwghen honom *HSH* 19: 87 (1505). hwlle wij (*Hemming Gadd med flere rådsherrar*) her eth menth bursprak . . . i blandh then almoge her forsamblad war *BSH* 5: 368 (1509). strax burspraketh haalleth war *ib*. kom i samme stwndh, wij ginghe til burspraketh *ib*. oppenbarlige sade thee oss til i burspraketh *ib* 369. jak loffwade welia lefwa och dö medh them, paa burspraketh *ib* 370 (1509); med *afs.* på några af de anförda *ex.* är det svårt att med säkerhet afgöra, om de böra föras till 1 el. 2; några af de *ex.*, som upptagas under sistnämnda betydelse, skulle likaledes kunna föras till 1. 2) *burspråk*, utbyggnad på ett rådhus, från hvilken förhandlas med den på torget församlade menigheten och offentliga tillkännagifvanden göras. vppo stora torgit (i Stockholm) komo the alla och lotho borgarna samman kalla po burspraket the herra ga alla borgarna nidan för them sta *RK* 2: 2137. thet är . . . kunnughat vppa burspraket *SD NS* 2: 229 (1409). her sten lywste paa bursproket nw han aff foor, ath alle the her i staden ere skulle ware eder höruge och lyduge *BSH* 4: 314 (1502). wore wi . . . forsamnet j dag pa rodhstuffwen her j abo stadh met then menige man, friborne, frelssitzmen, köpstadzmen, bönder ok bokarla, som bygge ok bo j abo län, ok lothom forkynne swadane breff pa burspraket *FM* 165 (1504). *ib* 159 (1504). wort thetta förserfna kungiort wtaff bursprakit . . . fore then menige man oc almoge som här tha församlede wore *EtRK* 371 (1499, *orig.*). ath han (*freden*) skulle stadfestis och kungöris wtaff ith bursprach *HSH* 22: 21 (1496). 3) *offentligt tillkännagifvande som göres på burspråk*. wij hörom hwaske breff eller bursprak inghenstades i riketh forkynnas *BSH* 5: 368 (1509). — *stadgande el. aftal som kungöres på ett burspråk, fördrag, förbund*. ath kunne en ewig fridh och bursprach [o: bursprach] *HSH* 22: 21 (1496).

bursven, m. [*Skåne L.* bursven] *kammartjenare, lifdrabant*. zorobabel war swa wäl komin dario at han lät han liggia i herbärghe mz sinom burswenom *MB* 1: 24. *ib* 25. — *ss tillnamn*. jngo burswen *SD* 2: 198 (1295). — *Jfr fataburs sven*.

burt, se bort.

burtomt, f. L.

buske (boske MD 50), m. [*Mnt.* busch, busk] *buske*. tedhis honum waar herra siälwer mz lughande elde i enom buska *MB* 1: 281. *ib* 265. *KL* 293. *Bir* 1: 244,

245, 2: 64, 99, 3: 60. *Fr* 130. *Al* 2858, 3215. *MD* 50. *GO* 446, 816, 1044. *ST* 322. sidan buskin vart grön (*d. v. s. sedan vårens början*) *BSH* 5: 12 (1504). *Jfr rör-, trä-, thörne-buske samt byske*.

buskhasa, v. [*Jfr Mnt.* bonhasen samt *Äldre Dan.* busker, *bönhas*] *bönhasa*, arbeta i ett yrke utan att inom det samma hafva vunnit mästerskap. kan ok nakar schomagara suen aff staden fara ok vth vppa landit at buskhasa *SO* 32. *ib* 34.

busnisker, adj. *Bosnisk?* — *n. tyg från Bosnien?* alin busniskt *GS* 51 (1450).

butn (bwntn. botn. bodn), m. [*Isl.* botn] *L. botten*. bätträ är spara fra bräd än fra bwntn *GO* 783. hwart kaar staar a sinom bwntn *ib* 462. at thz [o: kar] havi ängin butn *Bir* 2: 124. bodnen paa pramen *BSH* 5: 251 (1508). thz (*hafvet*) pläghar aff botnin alt op köra *Al* 6486. *Jfr hafs-, klättil-, tunno-, ängia-, ävio-butn samt midhbutnis*. — **butna brädhe (botne-), n.** *bottenbräde, bräde afsedt att användas till botten (i ett fartyg?)*. om nogre botne bräder, bidiandis ider, atj biwder mik hurv tiokt i vilen them haffua *FM* 371 (1508). — **butna lös (botna-), adj.** *bottenlös*. botnalöös taska *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 236.

butna (bothna. -ar), v. *bottna, nå botten. bildl. förslå*. ther bothnar inthe *BSH* 5: 272 (1508).

butnsynd (botn findh), f. L. *bottenfynd, fynd på hafsbottnen*. *SO* 296.

buza, f. [*Isl.* buza. *Mnt.* butze, buse. *Ffranska* buce, busse. *Mlat.* buza, bussa] *ett slags stora, breda fartyg; omtalas ss krigsfartyg*. snekkior manga ok budzor stora *RK* 1: 3045. kogga stora ok butzor bredha *ib* 4191.

by (SML (Cod. B) B. 30: 1; GO 223, 957; Bir 1: 257, 261; Lg 3: 567; -n ib 288. byi Bir 1: 264. bi. bii. bij. dat pl. med art. biomen Bir 1: 258. bimen ib), n. och f.? (Lg 3: 567) [Isl. bý] L. bi. vax bära bii *Bu* 11. swärmdo bii *Bil* 641. at thin bij aldrigh bortflugha *KL* 11. swa födher gudh by som biörna *GO* 223. ther bien skilias fra sin wiisa *Al* 1881. aff bii stwngnen *LB* 2: 38. een jdhen ok nööff by *Lg* 3: 567. *Bir* 1: 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 264. *MP* 2: 237. *GO* 126, 904, 957. *PK* 244. *Lg* 3: 288.

by borin, adj. L.

bydödhe, m. *dödlighet bland bin*. by dödhe wardher *lv LXXX*.

bydhelmakare (bydelmaker SJ 138 (1445)), m. [*Mnt.* budelmaker] *pungmakare*. *SJ* 138 (1445), 146 (1446), 212 (1452).

byfastar, m. pl. *fastar som voro närvarande vid föryttring af jord och nämdes å stadstinget?* **byfastar** i stad tyckas motsvara **pingfastar** å landet (se *VML* II J 2 pr.) och till **garpfastar** stå i samma förhållande som desse. *Jfr Amira, Altschwedisches Obligationenrecht* s. 277 (*hvarest byfastar och garpfastar fattas ss identiska*). subscripti . . . fuerunt byfaster & gardfaster in negocio supradicto *SD* 2: 231 (1297; af Stockholms stadsstyrelse utfärdadt bytes-bref).

byfaster, adj. L.

byflugh (bi-), n. *eg. bins flygande; bisvärmar, rättighet till anträffade bisvärmar*. assignaut . . .

mihi . . . curiam suam, ytra^aaby, cum omnibus adiacenciis, exceptis, quod wlgariter dicitur biflugh, et piscaria sua in æmbakalff *SD* 3: 36 (1311).

byfoghate (byfogwte. byfogete. byfoghte. byfougte. byfougde: -an *FH* 5: 33 (1465). byfoghot. byfoget), *m.* [*Fnor.* býfogiti] stadsfogde, ämbetsman som (närmast å regeringens vägnar) förestår uppbörden i en stad och med rådet deltagar i stadens styrelse; hans ställning och åligganden torde för öfrigt hafva vexlat på olika tider och i olika städer; i de städer, i hvilka fans en rådet öfverordnad konungens fogde, synes ifrågavarande benämning beteckna ordföranden i den underdomstol som hölls ute på torget. Se *Odhner, Bidrag till Svenska stadsförfattningens historia s. 135 f.*; *Hildebrand, Sveriges Medeltid 1: 370 f.* wy fornämpde jönis byfoghot oc borghämästara oc radhmän *SD NS* 1: 310 (1404). incighle . . . jönissa, byfoghata i sudhercöpfunge *ib* 541 (1406). öffuer huilkit köpp ok betalan waro tesse efterscrifne dandemen taghne til witnisbyrdh pedher niglessen ok pedher jönsson borgmästare j nadhendals köpstadh, biorn wärkmestare byfougte jop gest jöns saunan ok mattis mattisson radmen ther sama stadz *FH* 5: 88 (1482). haffuom wy thetta giort i dandemanna närwaru som är . . . jons olaffson borgmestara. jappe pedersson. peder hasw byfogwten oc larens hasw radmen ther samastadz *ib* 197 (1505). *ib* 33 (1465). han . . . redh til westerars . . . oc lot op til sik kalle byfoget oc borgemestere alle oc bad them sik köpe late alt thz the kunde honom fly *RK* 2: 3633. takom wi alla klostirsins höxta ämbetsmen . . . särdelis syslo-mannin gardzmestarin oc byfogtin i wazstenaby i wara . . . konunxlica hägn *Bir* 5: 112. vpbäri han (*gårdsmästaren*) aff byfoghtanom saköre som fallir i bynom til at löna folkeno mz oc haffwi byfoghten radh mz gardzmestarenom vm sakörin oc thera bet-alning som saki oc brwtlike wardha *ib* 116. *VKR* 35. engen wtlensker man skal wara borgamestare, radhman, tollener, byfogete, kämener, stadzscrifuare i nakon köpstadh *BiRK* 326 (1483, orig). Jfr **bya-foghate**.

byfoghati (byfögetti), *n.* [*Fdan.* byfogedi] stadsfogdeämbete; rätt till de inkomster som stadsfogden å kronans vägnar uppbär i en stad, särsk. böter? jach sten sture riiddere wedherkennis . . . ath . . . kongh hans . . . haffwer . . . vnth och forlenth mich nycöpingx sloth medh byfögetiidh j stadhen *FM* 95 (1497).

byganga (bi-), *f.* eftersökande och fångst af bisvärmar. in dictis siluis . . . non exerceant venaciones apum, dictas bigango *SD* 5: 431 (1345).

bygangol, *adj.* som är van att gå ut i byn. bygangol höna *GO* 883.

bygarper (bi-), *m.* *L.* bigård. jak giordhe mik bigardh (*alueolum*) *Bir* 1: 258. äru the j bygardhenom *ib*. bij . . . vtflyghande aff sinom bigardh älla stok *ib* 3: 118. en owermatto stor brot byörn . . . bröt sik jn i min bigardh *Lg* 3: 288.

byggeliker, *adj.* Jfr obbyggeliker.

byggia (bygia *KL* 197. byghia *BYH* 1: 239 (1439). bigia: -andhe *SD NS* 2: 326 (1410). bygga *RK* 1: (LRK) s. 215. böghia *Lg* 3:

119. -ir, -pe, -per. *part. pret. n.* bygt *RK* 1: 1634. byght *SD NS* 174 (1409). bykt *Bu* 24. bygkt *ib* 184), *v.* [*Isl.* byggja] *L.* 1) bebo, *bo* i. thu komber aff thy lande visastu män byggia *Bil* 312. byggia paradiis *MB* 1: 129. *ib* 174, 387. — bebo, bebyggja, befolka. byggir oc besätir himerike siälft mz sino folke *Bil* 125. bygdh landh *ib* 251. ödhknana skulu byggias *Bir* 3: 201. jak lot then (landen) försth bygga ok optaga *RK* 1: (LRK) s. 215. 2) bebyggja, förse med byggnader, uppföra byggnader, verk el. anläggningar i. byghia älla bätra foruendha goz ok quern *BYH* 1: 239 (1433). at eth fiskeri . . . matte ey byggias lagleca aff rättom ägändom *SD* 5: 699 (1347, gammal afskr.). *ib* *NS* 1: 138 (1402). i ström . . . at byggia *SD* 5: 728 (1347, gammal afskr.). 3) odla, bruka, vidmakthålla. ridderskap (för ridderskap) skal land ok rike byggia *KS* 76 (186, 83). mz lagh skal man land byggia *GO* 1. — (?) at böm rät som berghit skulde byggias meþ *SD* 5: 636 (1347). 4) göra i ordning, förse (med), belägga. war . . . guluit byggt (*stratum*) mz dyrastom stenom *Bir* 1: 389. skal innan i husino stora jord grava göras (för göra), ok töm medh sten innan byggia *KS* 85 (209, 93). wydha marken the mz skermom byggia *RK* 3: 3758. — bereda, inrätta. thz watn hawer särdelis dygdh ther mz är stoor diäwlskap bygdh *Al* 90. swa är waar natwr innan til bygdh *ib* 6510. — (?) han haffwer tha mz sik mykin dygdh skäl oc wit i hiärtath bygdh *Al* 8314. 5) bygga. nakor hws, som . . . karl knwtzsson . . . byght hafde *SD NS* 2: 174 (1409). tha husit war byggt *RK* 1: 1634. bygde mangha kirkio *Bu* 149. *ib* 24, 184. al väruld är af þinom fäpar bygd (*skapad*) *ib* 78. at bygia enom ny komnom brodhir sälla *KL* 197. *Lg* 3: 119. boluerk byggia *RK* 3: 3778. byggia bro *Al* 1945. ther almanna wägher byggia (för byggias?) *KS* 65 (161, 71). — abs. wiidh kolbekx broo monde the tha liggia och hwar fasth mooth androm byggia (*uppföra förskansningar och krigsmaskiner*) *ib* 1419. *ib* 2036, 2248, 3603. hwar ma byggia i aane som hwar agher aa landeno *SD* 5: 699 (1347, gammal afskr.). — uppbyggja (i andlig mening). bättras ällir j godho bygder wara *Bir* 4: 74. *ib* 89. 6) bo. han . . . bygde i fatöko huse *KL* 197. sliker then är som rådhr nokrom stadh, slike äru the ther innan byggia *KS* 57 (143, 62). i lande byggia ok boa *ib* 65 (162, 72). *ib* (160, 71). *SD* 5: 475 (1345, nyare afskr.). j . . . skulen boo oc byggia j thz landet *MB* 2: 4. *ib* 125. tha joan kom thiit at byggia *ib* 259 (1410). *Pa* 18. *KL* 38. *Bo* 12, 78. *Al* 1631, 2101, 2102, 5842, 7049, 7979, 8052. *Bir* 2: 28. *MB* 2: 73, 237. *Ber* 35. mz thera fadhir diäflenom som byggir i idhrom afgudhum *Gr* 277. *Pa* 18. at i mik skuli byggia gudz dygdh *Gr* 318. *Bir* 1: 50, 259, 385. 7) lefva i äktenskap. reknande sik owerdhoghan at byggia mz mik (*cohabitare mihi*) *Bir* 3: 159. 8) befatta sig med. med prep. viþer. ther pläghom wi ey byggia widher *Al* 6041. — byggia af, genom byggande afbetala. at ey skuli nakar landbo äpter min dödh byggia klostreno sit landgäld aff *SD NS* 2: 238 (1409). — byggia ater, återuppbyggja, återställa. kärlikin byggir atir fridhin mällan gudh oc mannen *Bo* 76. Jfr ater byggia. — byggias fore, eg.

bygga *el. bebygga* *för sig; bosätta sig.* foor sät at byggias fore langt fra cayn MB 1: 167. *ib* 198. — **byggia up, uppbygga.** byghde wp stadhin swa godhan Bil 563. som vp skulu byggia . . . the hælgha kirkio *ib* 226. *Jfr up byggia.* — *Jfr be-, igen-, in-, inne-, ivir-, kringum-, sam-, saman-, um-, umkring-, ut-byggia, äfvensom vidherbygg- iande, ful-, ny-, o-byghper.*

byggia? *v. [Isl. byggja] L. eg. köpa, avsluta köp om.* 1) *avsluta, ingå.* bygdhe hionalagh KL 110. bygde han annat hionalagh RK 1: 1955 (*kanske snarare att upptaga ss en särskild betydelse under föreg. ord; jfr dess bem. 7.*) 2) *bortarrendera, öfverlåta till bruk?* at bärghit byggias skal fran enom attuntadagh iulä oc til annärs SD 5: 639 (1347; *möjligen att föra till föreg. ord, bem. 3.*)

byggians man, m. innebyggare. byomen äller byggians män j fornempda stadh SD 4: 427 (*öfvers. i hdskr. fr. början af 1400-talet.*)

byggjare, m. 1) *byggare, som bygger.* *Jfr skip-, up-byggjare.* 2) *innebyggare.* dyäfwllin var byggjare oc äghare j honum Bir 2: 78. *Jfr a-, hana-, in-, na-byggjare.*

byggilse, f. 1) *byggande.* aff hænna (*arkens*) byggilse Bir 4: (*Dikt*) 218. *Jfr upbyggilse.* 2) *boende, vistelse.* är ensam byggilse (*secretior habitatio et conversatio solitaria*) nyttelikin KL 185. LfK 208. 3) *boning, bostad.* munka byggilse KL 198. vil iak at en mwr skal aatskilia badha byggilsinna stadha Bir 1: 53. iak rede ok skipadhe hænne mz mik äwerdhelika hwilo ok byggilse *ib* 62. skulu the falla mz sinne byggilse *ib* 226. *Jfr hem-, in-, sam-byggilse.* — **byggilsa rum (byggilse-), n. boningsrum.** mang boo ok byggilse rwm varo vidh murin Bir 3: 193.

bygnind, f. bygnad. til alla dygdhinna staduga bygnindh Su 257.

bygning (bygning. bygnyng. byggning. bygnig Bu 184. bygninge FM 318 (1507). ack. sing. -u GO 942. pl. -ar Bir 1: 53, 362), f. L. 1) *byggande, bygnad.* til kirkiumnä bygnyng SD 5: 565 (1346). *ib* 566. ware ecke then stora bygninge med thenne mwren jak haffuer for hender FM 318 (1507). nu är sagkt om borgha byggning huru te mågho fasta ok ovinne- lika wara KS 86 (210, 94). fra försto bygning romara borgh Bu 395. *ib* 184. Bil 88. RK 2: 9096. 2) *det som är bygd, bygnad.* SD NS 1: 30 (1401). meth awäl älla byghninger *ib* 127 (1402). lot up . . . sit stenhws mädh grund ok bygning SJ 82 (1438). hwa sina bygningu säter äpter hwars mans sägn hon wardher illa bygdh GO 942. bygningin lagdhis ödhe Bil 53. Bo 33. Bir 1: 53, 362. foro lönlige om kringh alla bygningh (*introbant latentes in castella*) MB 2: 302. 3) *bygd, trakt.* liggiande j hosio bygh- ningh DD 3: 20 (1399). 4) *bruk?* iak hawer . . . gifwit . . . klostreno vazstenom til bygning oc be- standilse oc äüardhelica ägho äpter min dödth thässe min rättö eghin aßinga oc köpo gooz SD NS 1: 231 (1403). *ib* 2: 25 (1408), 96 (1409) o. s. v. — *bruk, bearbetande.* bergxens bygning . . . oppe halda PfN 140. 5) *boende, beboende.* stodh iudea ödhe LXX aar aff iudha byghning MB 1: 13. 6) *boning.*

paradiis är swa langt fra manna byghning oc kännilse MB 1: 124. *ib* 125. hafdho ey männene sighirlica bygning Bir 2: 316. — *Jfr biärgs-, bro-, broa-, bya-, husa-, hytto-, kirkio-, lagha-, ny-, qvärna-, skipa-, snäkkio-, trä-, undir-, up-, värka- bygning.* — **bygning man, m. byggmästare.** Bir 1: 53.

bygning, f. [Isl. bygning] L. bortarrenderande, öf- verlåtande (af rätt att bruka och bearbeta)? pän stafge som vi med ipär för gyorpom vm berghsens byghningh viliom vi ät stapughär skal vara. at bärghit byggias skal fran enom attuntadagh iulä oc til annärs SD 5: 639 (1347; *kanske snarare att föra till föreg. ord, bem. 4.*) — **bygningabol (bygninge-), n. gård som är upplåten åt arrendator? ss ortnamn.** opidum quoddam dictum bygninga bool juxta hwer- uilrydh situm . . . vendidimus SD 3: 105 (1312). cum terrula quadam ibidem adiacente, ex orientali parte dicta bygningebol que extendit se ad viam hyemalem *ib* 5: 467 (1345, *nyare afskr.*). — **bygninga iorp, f. L.** — **bygninga rätter, m. L.** — **bygninga vitni, n. L.**

byghp (-ir), f. [Isl. bygd] L. 1) *bebyggande, odling.* thz land ther til husith la ther var ängin bygdh op a Iv 2806. 2) *bygd, bebyggt land.* aldre kom hans liik til lanz ellir been til bygdhe Bil 429. äru swerike oc götland älzsta land oc bygdher thenna wägh iorsala haff MB 1: 3. *ib* 130. Va 14. 3) *bygd, trakt.* för än the foren af the bygdinne Bo 9. *ib* 53, 54. Fl 1985. RK 2: 9229. PK 232. — *i ortnamn.* hospitali nörrobyghd SD 3: 67 (1312). — *Jfr lands-, manna-, skogh-bygdh.* — **byghpamän, m. pl. L.**

byghp, f. — **byghpa skiäl (byghpa skäl), n. L.**

byghpfaster, adj. L.

bykirkia (bykyrkia: -o SO 33. bykiörkia: -an SJ 252 (1456). bykyrka: -one RK 3: (sista forts.) 5507), f. stadskyrka. Lg 3: 584. RK 3: 3399, 3671, (sista forts.) 5507. SO 33. SJ 2 (1420), 72 (1441), 120 (1443). i sancti nicolai bykirkio i stocholm *ib* 187 (1450). *ib* 188 (1449). *Jfr bya kirkia.* — **bykirkio gardher, m. stadskyrkogård.** SJ 61 (1447), 82 (1438) o. s. v. *Jfr bya kirkiogardher.*

byld (böld. bold LB 7: 33. boldh *ib* 2: 33, 35. -ir), f. [Fdan. byld] uppsvällning, svulst, böld. han . . . plagh- adhis mz värsto byld Bir 3: 382. KL 349. LB 2: 33, 35, 7: 33. j rädhelike strupans ok alz halsins böld Bil 830. en man licare trolle en manne före böld liifs oc enlitis oc alz licamma *ib* 855. som böld faar j strupa *ib* 903. byld j öghon LB 1: 96. byld a winsthre sidhonne *ib* 97. byld i lungu *ib* 3: 75. the alle ärw bästä tingh moth dödha bölder (*pestbölder*) oc pestilencia PM xxxviii. *Jfr fota-, hals-, hiärta-, hovodh-, liver-, nafla-, qvärka-, spina-, tungo-, öghna- byld, samt bulde.*

bylghia (bölghia. bөлgha: -o Bir 2: 84; -om *ib* 103; -omen MP 1: 67. bolghia: -om Bir 2: 7; -omen *ib* 171. bylia. bölia), f. [Isl. bylgja. Jfr bälghia, bulghin] bөлja. kom en bylghia ok slo hanom kronona af hofde Bil 773. bөлghio komo bradhlika ok nidhirsänkto al barnin KL 92. bölia (*unda*) qualde han Bu 499. aff bөлghionna (*undarum*) stötom Bir

4: 251. flytir suasom skip mällan bølghior (*fluctus*) *ib* 2: 172. *MP* 1: 67. han hafðhe nästan sunkit i hafsens bølghiom (*fluctibus*) *Su* 392. hwar han innan bylione far *Fr* 2506. badhe ower land ok bölia *Al* 1532. som bölian wäxer fore wädher ok wind *ib* 3059. *ib* 5134. hwar bølghian effter annan foor och kastar skipen hiit och thär *Fr* (*Cod. B*) 2376. skipit kastadhis i stormenom af bylgh-iomen *Bo* 104. *ib* 111. stormande haffsins bølghia *ib* (*Cod. B*) 342. växste starkir stormbir (*tempestas*) bølghiona högdhos (*intumuerunt procellæ*) ok skipit stöttis hardhe-lica *Bir* 3: 177. diäfla wäctu bylghin (*för* bylghiu) ok giordho stridhan storm *Bil* 285. stöttir ok ältir af diäflanna frestilsom ok sinom girnilsom swa som af bølghiom (*procellis*) *Bir* 1: 36. läggir orent klädhe mällan bølghiona (*procellas*) at thz skuli wardha renare ok hwitare af watnsins rörlisom *ib* 396. sätir gudh sina vini j thesse wärldinne mällan fatik-domsins dröuilsa bølghio *ib*. *ib* 178, 213, 321, 323, 324, 2: 6, 7, 171, 3: 412. *Ber* 124. j taranna bølghom (*procellis*) *Bir* 2: 103. thw som astundar hampn äptir wärldinna bølghio oc storm (*procellas*) *ib* 84. *ib* 191. thin öron opfyllas mz höghfärdhinna wädhir hulkit höghfärdhina bølghio (*procellæ*) vpuäkkia *ib* 3: 137. eldir ok brennestens lughi ok bølghia blästir (*spiritus procellarum*) skal vara thera drykkekars deel j heluithe *MP* 1: 72. *ib* 2: 250. drukiuskaper är . . . tungona stormbr ok likamens bylghia (*procella*) *KS* 44 (112, 47); i några af de ex., i hvilka bylghia åter-gifver *Lat. procella*, torde dock detta hafva den an-nars vanl. bem.; storm, och bylghia vara orätt öfvers. *Jfr* vatnbylghia. — bylghio slagh (bølghio-*Bir* 1: 396), *n. bøljeslag*. hwar som rädhelikasto bylghio slaghin (*jactus undarum*) ok stormin är mäst *Bir* 1: 323. *ib* 396.

bylia (bölia), *v. L.* *Jfr* umbylia.

bylia? (bölγια), *f.* [*Jfr* bol, *Isl.* bolr, bulr] *stock, päle?* vprifwir hon manga synda bølgio (*stipites peccati*) *Bir* 1: 372.

bymal, *n. L.*

byman, *m.* [*Fnor.* býmaðr] *L. borgare*. giäld-skuldugher . . . þore raband, bymane i luthosia *SD* 6: 149 (1349). byman i skeninge *ib* *NS* 1: 162 (1402). *ib* 317 (1404) *o. s. v.* bymän (*för* bura, som stått förut men blifvit utskrapadt) lästo jwi hanum alla stadhsins porta *Lg* 641. *ib* 248. *KL* 365, 366. *MB* 1: 142. *Fl* 1014. *RK* 2: 9074. *Jfr* bya man.

bymark, *f. L.*

bynke (binke), *n. bynke, artemisia campestris* *Lin.*? *LB* 7: 218. taga tw lood bynke *ib* 241. stööt binke *ib* 268. vatn, som bincke är swdit vty *ib* 273. lagen vtaff bincke *ib* 281.

byr (by. bi *RK* 2: 6914. *gen.* byia(r). bya(r). *bys. pl.* byiar. byar. byghiar: -a *SD* *NS* 1: 72 (1401). *dat.* byium *ib* 2: 173 (1409). *ack.* byia. bya. by *lv* 2879), *m.* [*Isl.* bær] *L.* 1) bostad, gård, landtgård. jak köpte en by (*villam*) *MP* 1: 193. *ib* 196, 197, 2: 241. iak haffwer ok flere byia *MD* 168. iak atte hws ok stora by *lv* 2879. hafðhe . . . takit härbärghe j enom by (*villa*) *Bir* 3: 195. 2) by, stad. närwarande þem, som i bynom boä *SD* 6: 129 (1349). gik hon i byin at bedhas sik vl oc too *Bo* 14. bari tha spiut tilbya *TB* 74. vallughir herra som älskar

mangra bya (*civitatum*) faar hulkin tho takir älla eghnar sik engsins bysins faar *Bir* 3: 28. i enom by heter essend *Bu* 517. foor landa mällan ok stadha, bya ok bol-stadha *Bil* 367. *ib* 215. *VKR* 35. *MB* 2: 52. far . . . w by *SO* 17. til suderkopunx by *RK* 2: 3344. *ib* 2171, 2605, 3637, 3903, 6914, 3: 942. 1194, 2499, 2519. swa gör barn i by (*d. v. s. ute, borta*) som hema är want *GO* 242. *ib* 306. wisa barne i by ok gak siälwer äpte *ib* 255. — i ortnamn (*i hvilka ordet torde vara att hänföra dels till 1, dels till 2*). in mosebuy *SD* 1: 682 (1180-1202). man-sionem quandam que housbuj nominatur *ib* 684 (1198-1234). in litla hagaby *ib* 706 (1258-82). pro alia curia. que hagaby dicitur *ib*. III oras terra in vestby *ib* 707. curiam hesleby *ib* 719 (1275-6). in villa berbii *ib* 2: 36 (1287). in rislingabii *ib*. — *Jfr* afgärpa-, afgärpis-, bol-, bonda-, fal-, ful-, födhe-, heþnu-, högha-, kirkio-, land-, lands-, opel-, sma-, sotta-, stor-, undir-, ut-, öpis-byr. — bya anyt (byar-), *f. L.* — bya bolstaper, *m. L.* — bya bro, *f. L.* — byabrut, *n. L.* — bya bygning (byar-), *f. L.* — bya dela, *f. L.* — bya foghate (-foghete), *m.* = byfoghate. vpbäri han aff byafoghetenom saköre som fallir j bynom *VKR* 35. *SD* *NS* 2: 134 (1409). — bya friper (byar-), *m. L.* — byagiäld (byargeld. byägiäld. byjä giäld), *n.* [*Fnor.* bæjargjald] *stadsutskyld, skatt som af borgare erlägges till staden.* a communibus collectis, quæ byargeld et almenninggiöld wlgariter nuncupantur, eosdem prorsus liberos et immunes reddimus *SD* 1: 567 (1276, nyare afskr.). byägiälde *SR* 34, 35. frälsä garpen brygggyzsonä fri byjä giäldet *ib* 34. — byagärdhe, *n. L.* — bya hagh (byia-), *m.* en bys gemensamme beteshage. cum pascuis pecudum wlgariter dictis byiahagha nuper per vddonem in syndrunæsum certis sepibus circumclusis *SD* 2: 503 (1307). — bya kirkia (byokirkia: -o *SD* *NS* 1: 27 (1401); *FII* 3: 65 (1445)), *f.* = bykirkia. *SD* *NS* 1: 27 (1401). *RK* 1: 4283. *SO* 163. *FII* 3: 65 (1445). — byakirkiogardher, *m.* = bykirkiogardher. *Bir* 5: 122. — bya land, *n. L.* en bys jord (*i åker och äng*). in rikunaberghum dimidiam marcham terre scilicet duas oras in byalandum et II oras in fiella-landum *SD* 5: 315 (1344). — bya luter, *m.* jordlott i by? predia sub curiam frøsakir . . . in grenø in silua v. solidi jtem afgarnum dimidius byaluth *SD* 5: 329 (1344). — bya mal, *n. L.* eg. mått el. grund, efter hvilken en bys jord delas mellan grannarne; ett af de skiften hvari en bys jord är delad. jn hox-thörp ix byæmal. et sunt III quaternarij in quolibet byæmal *SD* 3: 376 (1318). recipientes . . . septem vlnas cum dimidia . . . in duabus remocioribus par-tibus dictis byæmalum *ib* 5: 291 (1344, nyare afskr.). thätta är thän wtmalin, som liggär i brytiagardenom oc höre til warom gardhe i sörby, i stokkamyr fyra byamaal, ena stang aff hwario thy til wan gardh, aff wädralidh ok samuledh i fyra byamalum, i booängar i thwem byamalum samuledh ij stängär *ib* *NS* 2: 20 (1408). kom oppa hustrv anna deel III stengher jordh i hwarth byamall offuer allan karynemi by *FII* 3: 112 (1447). — bya man (byia man. byoman), *m.* [*Isl.* bæjarmaðr] *L.* = byman. *RK* 1: 4001, 2: 1455. byia män väghpo for sik *Bu* 490. byomen äller byggians män j fornempda stadh *SD* 4: 427 (öfvers. i

húskr. fr. början af 1400-talet). SR 14. SD NS 1: 173 (1402), 514 (1405) o. s. v. han wardher byaman thäs hálgha stadzens, i hwilkom gudh fadher är mönster . . . änglane byamen Ber 212. — **byamark (byar-), f. L.** — **byamot, n. L.** Jfr **almännings byamot**. — **bya rätter, m. stadsrätt.** epter ty som theres byarätt vthwijsar BtRK 66 (1396). — **bya sal (byia-), n. f. nielis** gaf . . . karlle III öresland jord i byiasal västan gatuna SD NS 1: 294 (1403, *nyare afskr.*). karl gaf nielisse . . . II allna ok II örtugha jordh i byia sal östan gatuna *ib.* — **bya skiäl (-skäl), n. L.** — **bya skogher (byar-), m. L.** *bys gemensamma skog.* bya skog uthöda GS 42. — **bya ping, n. L.** *stadsting, sammankomst af en stads invånare.* i byathingx prouento achre (*åker anslagen till en af stads-tinget stiftad prebenda?*) SD NS 2: 64 (1408). — **bya vapi (byia-), m. gränsskilnad mellan byars egor.** extra eciam istarum villarum byiawathæ SD 4: 313 (1333). — **bya varper, m. L.** — **bya ämpni, n. L.** — **bya äng, f. en bys gemensamma äng.** een ängia homp i byaaänginne SD NS 2: 38 (1408).

byr (bör), m. [Isl. byrr] L. vind (på hafvet). tha war börren twär ok stark RK 1: 3049. — *särsk.* god vind, medvind. hon sighalde gopän bör fram Bu 523. the sighldu raskan bör jnnan storme Bil 251. finga the goth wädher ok retthan byr til rom *ib* 269. fingho blidhan bör Lg 3: 706. är retho at sighla nar börin bläser Bir 2: 172. them bläste bör fra stranda Fl 315. lagho ther ok biddo böör RK 1: 1648. än wi bör faa Fl 654. fagher bör var thera ro *ib* 1973. *ib* 626, 2030. RK 1: 125, 1650, (LRK) s. 223, (*yngre red. af LRK*) s. 269, 3: 2686. Al 1578. Di 21. PM 48. — *bildl.* sidhan finga ther marghe bör (*fingo lätt för att gå deröfver?*) Al 1974. — Jfr **gen-, mot-, o-, önsko-byr.** — **byrslösa (börslöse), f. = byrlösa.** BSH 5: 73 (1505).

byra (by raa), f. råmärke mellan byars områden. vppa theris by raar FH 5: 131 (1489).

byrp (bördh SD NS 1: 185 (1402); SO 30, 61; LfK 255. byrgd FH 5: 145 (1490). byurdh SD NS 1: 95 (1402). biördh *ib* 2: 140 (1409), 145. ack. sing. byrdher för byrdh Lg 3: 722), f. [Isl. byrd. Jfr Isl. burðr] L. 1) *bärande; endast i sammansättningar: se a-, iärn-byrdh, äfvensom at-, ater-, för-, gen-, up-, vitnis-byrdh.* 2) *det som bäres, börda.* giordhis hālagh byrdh swa thung Bil 54. MB 2: 337. Lg 3: 282. 3) *det som framfödes, foster, barn.* thz henna byrdh wordhe en son Al 10230. 4) *börd, födelse.* guz ängel bupape iohannis baptiste byrp hans faþer zacharie Bu 49. äpte vars härta byrp *ib* 175. SD 5: 293 (1344), 568 (1346), 639 (1347). MB 1: 219, 356, 499. barnit hulkit som kombir til byrdhinne ok forma ey at födhas Bir 1: 133. 5) *börd, härkomst.* KS 6 (12, 6). the varo . . . af litlo kompne a byrdhinna vägna Bo 58. han höghfärdadhis . . . aff sinne ärlike släkt oc byrdh Bir 3: 99. 6) *slägt.* wij . . . hawom leet oc ransakadh medh allo allesfolke i ware byrdh oc utan wara byrdh DD 1: 41 (1382, *afskr.*). at ingen skulle soya annet än iagh oc theras godz vnder mik komma thera byrd til skada oc mik til froma RK 3: (till. om Chr. II, red. B) 6182. thet . . . gozeth . . . ok qwärnena i

sina byrdh som thet är wtaffgangit köpa eller aterlösa SD NS 2: 53 (1408). 7) *börderätt.* *racione attinencie,* que byrdh wlgariter appellatur SD 2: 425 (1319). 8) *jord som förut tillhört släkten och genom arf kommit i närvarande egarens hand, arfjord.* SD NS 1: 35 (1401). thet war hans rätta byrdh *ib* 2: 141 (1409). *ib* 245 (1410, *nyare afskr.*). — Jfr **a-, altara-, altaris-, at-, ater-, barn-, barns-, för-, gen-, hvete-, iärn-, manz-, til-, tiäldru-, up-, ut-, vitnis-, väl-, öxa-byrp.** — **byrpa buþ (bördha-. börde-. berda-), n. L. släktingsans bud (att köpa arfjord).** enghin myn arfue äller äpthe komandhe schal thenna jordh meth bördhabwdh . . . athyr winna äller lösa SD NS 2: 172 (1409). hwilken iordh laglika hafuer standit wpbudhin oc enkte bördha budh är ther til budh *ib* 215 (1409). ath thetta förda gozs kome i nogoth hinder ällir. qual, meth berdabudh äller i nograhanda andra maattho *ib* 311 (1410). the gotz som konungh karl eller hans husfrw dröthning katherina met rätte bördebudh til sik köpt eller lösth haffua FH 5: 29 (1465). — **byrdha del (byrdhedell), m. jord som man är berättigad att börda.** sachtä at thet war hans byrdhedell SD NS 2: 132 (1409). — **byrpa köp, n. L.** — **byrpa luter (byrpa loter. byrpar loter), m. L.** — **byrdha läghil, m. [Jfr N. byrdarkagge] lägel el. kagge att bära på ryggen.** duo paria vtrium byrdhælæghlæ SD 5: 571 (1346). — **byrpaman (byrdhe-. byrde- SJ 379 (1471); FH 4: 74 (1460, nyare afskr.). birdha- SD NS 1: 295 (1403). bördha-), m. L. frände.** forna kononga hans förfädher oc bördhamen Lg 3: 344. — *släkting, arfvinge.* SD NS 1: 295 (1403). SJ 379 (1471). — *släkting som har rätt att inlösa arfjord, bördeman.* pädhär stoth siälfwer a thingena ok wildä thet eiigh ather lösa ok ängin hans byrdha man DD 3: 15 (1384, *afskr.*). thesse godhz . . . som han war rätter byrdhaman til SD NS 2: 200 (1409). jak var ther byrdheman till oc än är *ib* 1: 365 (1404, *nyare afskr.*). FH 4: 74 (1460, *nyare afskr.*). — Jfr **obyrpaman.** — **byrdha tugh (börda tog), n. tåg hvarmed börda bäres, bårtåg.** SO 192.

byrdha, f. L. börda. tugh byrdha MP 1: 156. Lg 941.

byrpa, v. L.

byrpaper, adj. L.

byrpe (bördhe Bir 1: 33. burdhe *ib* 307. pl. -ar: byrdha MB 1: 264; byrda Bil 567. -ir: byrdher Su 84; MP 1: 146; denna pluralform kan dock äfven föras till byrp), f. [Isl. byrd. L. 1) *börda.* mz byrdhe palma träs fruct Bil 404. bar a sinom herdum tolf byrda muld *ib* 567. KL 225. thz var hāne thung byrdhe Bo 3. *ib* 108. lagdhe sina hārdha vnder stora byrdha MB 1: 264. föterne vppe hiollo mēsta likamans bōrdhe ok thungha Bir 1: 33. *ib* 42, 133, 307, 2: 62, 123, 3: 294, 441. Al 2809, 6815. RK 3: 3130. at moysi lagh waro the byrdhe, som ängen gat borith MB 1: 439. som twnge ärw oc tröthe wndher syndenna byrdher Su 84. fatökdomsens byrdhe KL 106. mirrams byrdhe (*fasciculus myrrhæ*) Ber 269. Jfr **korn-, mata-, synda-, vidha-byrdhe.** 2) = **byrp** 8. at skiffte broder broderdel och syster systerdell mz sämie aff gamble byrde BtFH 1: 220 (1508). *ib* 258 (1509).

— **byrdhis fulder** (byrdhesfullir), *adj. tung.* sandin är byrdhesfullir (*onerosa*) *MP* 2: 244.

byrdh eghn, *f. L.*

byrper, *m.* [*Isl. burðr*] *Jfr a-, up-byrper.*

byrdhogher (byrdugher. bördogher), *adj.* [*Isl. burðugr*] 1) *bördig, härstammande.* han war bördogher aff ädhela kononga oc wälbördogha riddara släkte i swerighe *Lg* 3: 343. 2) *af god börd, välbördig.* huarom ädhla ok byrdughom herra *KS* 77 (191, 85). 3) *genom börd el. andra förhållanden berättigad.* rikedom ok verldzliga äro, til huilka hon rätteliga bördogh ok tilkomyn war *Lg* 3: 528. thet noghre findhz byrdoghare ware oppa släkth ok godhz *FM* 688 (1517). mädhen han är ekki ther til byrdogh badhe met godhz ok släkthennes väghna *ib.* han är ther til byrduger *BSH* 5: 88 (1506). — *Jfr högh-, iäm-, van-, väl-byrdhogher.*

byrfaster (bör-), *adj. qvar i följd af bristande vind el. på grund af motvind.* lagho ther länge byrfaste *ST* 473.

byrghp, *f. L.* *Jfr anbyrghp. — byrghpa manaper, m. L. — byrghpa time, m. L.*

byrghia, *v.* *Jfr a-, up-byrghia.*

byrgsl, *f. L.*

byria (byrria: -ar *Bu* 200. böria: -ät *SD* 5: 563 (1346); -as *Bu* 11; -adhe *MB* 1: 415 o. s. v.; -apes *Bu* 520; böri *Bir* 3: 18. boria: -ade *RK* 2: 7342. byrghia *Bir* 1: 157, 2: 144; -as *KL* 251; -adh *ib.* byrgha: -as *ib.* 181. birgia: -adhe *RK* 1: 3041. börghia *Bir* 2: 184; -as *KL* 183. *pres. -ar. bör* *Al* 485. *impf. -ape. burpe* *Bu* 72, 76, 206 o. s. v.; *burde* *Bil* 123, 342; -is *ib.* 118, 378; *Lg* 1004. *burde* *Bil* 80. *bordhe* *lv* 1241; -o *Al* 9029 o. s. v. *part. pret. -aper. bordher: bordh* *Al* 10485), *v.* [*Isl. byrja*] *L. eg. bära, bära upp, bära fram, föra fram.* 1) *börja.* byria strip-ena *Bu* 521. forlata goodh byrghiadh thing *KL* 251. abiaten . . . burde disputeran *Bil* 80. för än han böri mäsöna *Bir* 3: 18. thän som byriadhe renlifwes lifwärne *Bo* 22. *Bir* 2: 61, 144. byriadhe patir nostir *KL* 21. burpe sanctus bartholomeus sina prädican . . . a py *Bu* 206. byria rättvis af sieluom tik *KS* 26 (66, 28). iak skal byrghia min dom j klärkdomenom ok af mino altare *Bir* 1: 157. böriande sina röste mz ve *ib.* 2: 17. a niunda are ok tiughu burpe iohannes prädica *Bu* 72. pu . . . burpe giva blop *ib.* 76. byriadhe läsa *KL* 45. *Al* 5287, 5369, 9029 o. s. v. jak tror nectanabus bör at swara *Al* 485. tha byriadhe han at byggia gudhz mönster *Lg* 94. *Bir* 2: 184. a hänne skulum vi byria *Bo* 48. han skal böria aff sik siäl-uom *Bir* 3: 397. 2) *börja, taga sin början.* for . . . tel asiam som byrriar ii ryzalande *Bu* 200. 3) *grundlägga, upprätta.* för än klostret är böriät *SD* 5: 563 (1346). burdhe ther . . . kirkio *Bil* 123. *ib.* 342. fran thy at världin byriadhis *Bo* 8. *Al* 3305, 10485. the böriadhe then hären om en höst *RK* 2: 804. byriadho sik ny lagh *Bir* 3: 54. — *refl. byrias,* 1) *börjas, börja, taga sin början.* thesse . . . almen-ninga byrias widher hakadhabäks broo *VAH* 24: 326 (1377). här byrghias thridhia bokin *KL* 251. her börias et miraculum *Bu* 11. för än stripen bö[r]iapas *ib.* 520. som prädikan byriadhis *KL* 117. tha burdhis

kirkionna hedher *Bil* 118. aff siälinna dödh i helwite som byrias aff ysäld oc aldre ändar *MB* 1: 304. the striidh bordhis mz lekara sang *Al* 2779. j hans daghum burdhis gudz thiänist siungas ok läsas j kirkiom aa grescu af kristnum klärcum *Bil* 378. 2) *uppträda.* j hans daghum burdhis sabellius *Lg* 1004. 3) *fara fram, härja.* stark plagha byriadhis mykyt länge *ST* 310. — **byria til, börja.** alle byria tha til grata *Bo* 218. böriadhe diäffwllen til at ropa *Lg* 292. *Pa* 19. *Bir* 1: 42 (*i det första af anförda ex. torde dock til snarast böra fattas ss infinitivmärke, i de andra ss förstärkning af at*). byria nu til af vphofweno at thänkia gudz pino *Bo* 183. — *abs. byrin* sua til *Bir* 4: (*Art*) 184. — *särsk. framför ett yttrande i direkt form.* *RK* 1: 1972, 2080. *Jfr til byria. — byria up, börja.* böriadhe swa siin ordh op *MB* 1: 415. byriadhe vp then psalmin *Lg* 3: 517. *Jfr upbyria. — Jfr nybyriadher.*

byrian, *f. början.* *ST* 44. *Jfr til-, up-byrian.*

byrils, *n. pl. början.* iak som saa enkte vtan byrilsin *Bo* 218. *Jfr upbyrilse.*

byrirska, *f. börjande, den som börjar, den som företager.* hwars ens siäl war byrirska aldra gärninga *Bir* 4: (*Dikt*) 273. *ib.* 272.

byrla, *v. L.*

byrlösa (börlose), *f. vindlöshet, brist på god vind.* thet wij nagra fa daga for börlose skull forhindre *BSH* 5: 52 (1505). *ib.* 72 (1505). *Jfr byrs-lösa.*

byrning, *f.* *Jfr upbyrning.*

bysitiare, *se bisitiare.*

byske, *n. koll. buskar, ris.* hänna haar var sua som smat bränt byske *Bir* 2: 96. *ib.* 98. *Jfr buske.*

byskipt, *f. L.*

byskipte, *n. en bys i skiften (efter jordens beskaffenhet) indelade och mellan grannarne skiftade jord?* jak . . . hauer giffuit . . . norramark godz lighiandis i vlsby soken, som äre otto stenger jord offuer alt byskipte (*d. v. s. i hvert skifte*) *SD NS* 1: 96 (1402, *gammal afskr.*). eth jordha godz som kallas nywola gardh liggendes j masko sokn j hummikkala byskipte *FH* 5: 40 (1466). ii stykken engh aff huilkom . . . annat ligger vidh kukola by j retta tegh oc byskippe (*för byskipte*) *ib.* 112 (1487).

byssa (bissa: -ona *SO* 4; -onne *ib.* 5. bössa *SO* 147; *RK* 2: 6114. bossa: -an *RK* 2: 6116; -er *FM* 204 (1504). *pl. -or. -ar* *RK* 2: 5043, 6120 o. s. v.), *f.* [*Mnt. busse*] *cylindriskt kärl.* 1) *burk, ask, dosa.* pixida, byssa *GU* 6. — *särsk. medikamentsburk.* manga byssor mz manga handa kryde oc läkedom *ST* 153. *ib.* 154. aarste oc lekara hanterande thetas byssor *Su* 224. tak gallan aff enom fisk som hether saringina oc läth j ena bysso som giord är aff ene trä *PM xxxvii* 2) *kassaskrin, kassa.* thöm (o: iiii päniga) skulle skaffarin tagha ok läggia wthi bissona *SO* 4. ta scal man honum begha lätha w bissonne *ib.* 5. *ib.* 26, 67, 69, 81, 84, 96 o. s. v. sancte logye bössa (*guldsmeskråets kassa*) *ib.* 147. *Jfr gildis-, ämbitis-byssa.* 3) *bössa, eldvapen i form af ett cylindriskt rör; i sht af större slag, kanon.* skot (*för sköt*) til marsken mz j [1] byssa *RK* 2: 6106. palle sköt fast mz byssa oc piila *ib.* 1371. *ib.* 2089, 2095, 2155, 2185, 2249, 2366, 6074, 9561,

3: 280, 1058, 1420, 1557, 1749, 2038, 4094. büssar oc wäria *ib* 2: 5043. fylthe siith skiip mz bysso och wäria *ib* 3: 186. byssan sik vtaff ställingen slog xx fampna stennen offuer marsken tog *ib* 2: 6108. kamaren vtaff byssone sprang *ib* 6112. fyrade han oppa then tridia büssa *ib* 6114. the bossan honom sielff mz stier-ten rörde *ib* 6116. vpa kelka hafde marsken byssor thäre *ib* s. 347. *ib* 2200, 2248, 2263, 6120, 6608, 9415, 3: 2003, 3761, 3767. manga byssor mz blyklooth oc jern ther ynne *ib* 3765. bysso och pulffuer war ey ther *ib* 245. pwlwer til stora byssor *PM* 11. *ib* 4, 33. medh theris ladde bissor *BSH* 4: 219 (1497). ey stridande mz iärn ällir byssor *MB* 2: 150. mz byssom oc blidhom *ib* 239. mz blidom oc byssom *ib* 248. mz byssom oc arborstom *ib* 255. *Jfr* **haka-, hand-, kærro-, sten-byssa.** — **byssor borch (byssa-), f. samling af skjutvapen, artilleri.** tha her steen syna byssa borch aff aabo förde ther motte man höra mykit gny ther waare ynne skärpentiner hundrath try *RK* 3: 3964. ath ther togis wäl tyl wara . . . met bysse bordha (för borchha?) *FM* 673 (1516-17). — **byssor form (bösse-), m. kanonform, form hvaröfver kanoner gjutas.** bösse former till at gyte bösser vd-offuer *FM* 347. — **byssor giutare, m. kanongjutare.** *PM* 4. — **byssor mästare (byssamestare)** *RK* 2: 6086. **byssor mäster** *ib* 6566), *m. [Mnt. bussenmeister] befälhafvare vid artilleriet.* *RK* 2: 6086, 6566. *PM* 33. — **byssor pulver, n. [Mnt. bussenpulver] krut till skjutvapen.** *PM* 5, 6, 7, 8. — **byssor skot, n. kanonskott.** *PM* 4. icke torde han pa ij [2] byssoskoth wid kirkien *BSH* 5: 116 (1506). — **byssor skytta (bisse-), m. [Mnt. bussen-schutte] den som tjenar vid härens fältskytt, artillerist.** är här ganske store bryst om en god bisse skyttä *FM* 440 (1509). — **byssor skyttare, m. [Mnt. bussen-schutter] = byssor skytta.** *PM* 33. — **byssor sten (byssa-)** *RK* 3: 3883), *m. sten hvarmed kanon laddas.* *RK* 3: 289, 3883. *LfK* 238. — **byssor stälning (byssa-), f. ställning hvarpå kanon vid skjutandet hvilat, lavett.** aather bliffuo tha ryzer borth foro byssa stälninga *RK* 3: 3885. -

bystokker (Lg 3: 568. bi-), m. L. bistock, ihåligt trä el. dyl. hvarest ett bisamhälle har sin boning. hawa bistokka j sinom gardh *KL* 11. thetta (o: trä) vardh tha bistokkir *Bir* 3: 21. *ib* 22, 118, 1: 257, 258, 259, 262. *Lg* 3: 568.

bystungen (bi-), adj. bistungen. *LB* 3: 129.

bysven, m. [Fdan. bysvend] L. stadstjenare, polisbetjent. bødhel eller byswen *FM* 489 (1510).

bysvärmer (MB 2: 115. bi-), m. L. bisvärm. en är konunger ok wise i bisuerme huarium *KS* 7 (16, 8). skyttor varo swa som bii swärma *KL* 338. *ib* 198. *MB* 2: 115.

bysätia (L. bisätia L. bysättia SR 20), v. [Jfr Mnt. besetten] bysätta. SR 20. Jfr besätia.

bysätis man, m. L.

bysätning, f. L.

byta (bita. byta: byit FH 5: 229 (1516), 230. -ir, -te, -ter. impf. -adhe: bythede FM 66 (1460-72)), v. [Isl. byta. Mnt. buten] L. 1) utskifta, fördela, dela (i synnerhet rof eller segerbyte). bytte han oc skipte marghallelika gudz nadher mällan

Ordbok.

cristna manna *MB* 1: 268. iak skal byta rowith *ib* 318. han skiffther ällir byther nw roffwet *ib* 2: 83. *ib* 58, 227, 237. hwat han ther fant thz loth han byta (*utskifta ss byte*) *RK* 2: 1941. sculo hans hawor bytas *EG* 66. thet war byth i thre delle *BSH* 5: 94 (1506). medh böndher vy thera matsäckia byta *RK* 2: 3972. *ib* s. 351. swa mangom mz sik byta oc skipta *Su* 358. — *dela, sinsemellan fördela, taga hvar sin del.* lät sith folk bryta nidher thornit ok byta silfrid *Bil* 723. at qwälde tha bytto prestene hwath som them bar til rätta aff offreno *MB* 1: 267. *ib* 433. *RK* 1: 3906, 3909, 4169, 4200, 2: 4131, 7635. at the motte ingte byte eller skiffthe thet arff *FM* 390 (1508). jak venther hennä hijth . . . och flere mine met aruinghe at bijthe dhendhel her är oppe effter min fadersisther *ib* 380 (1508). the tydka . . . hade al rede byt mellen sik thäre all land oc slot j swerige äre *RK* 2: 8831. *ib* 9303. alt roff som the fwnno j tässa städher oc land . . . skipto oc bytto israels söner sik j mällom *MB* 2: 33. — (?) thet war lageligit byit them j mellen *FH* 5: 229 (1516). godzet war byit laglige them j mellen *ib* 230. 2) *byta, utbyta, förbyta, genom byte afyttra el. förvärfva.* thet goz fräselica behalda oc nytia, älla byta, sälia älla skipa i hwat matto thöm synis bäzst nyttoght *SD NS* 1: 201 (1402). the samw for:da jordh skipta, byta ok selya epter thy som them synis sik ganknlikit wara *ib* 210 (1403). *ib* 343 (1404). kännis jak . . . mik hawa byth mädh . . . frw gretho, abatisso i risabärghum ok conuentone samastadh mith goozs . . . fraa mik ok minum arwom ok vndhir klostrith . . . fore klostrir gosith ligiandhe i rudskogum *ib* 1: 216 (1403). kännis iak . . . mik hawa byth widher fornempda ragwaldh i granby xviii spanna affgiäldh iordh *ib* 307 (1403, *afskr.*). holka . . . jord min . . . hosbonde . . . bitte af hulla, som var mit rätta fädherne, oc in til askir *ib* 613 (1407). finna redha päniga som the matto byta til sik *ST* 488. annath huad the kwnne bythe j peningha *FM* 392 (1508). hvilkit the tre förrenämpda bythede fast j fast tøm j mellen *ib* 66 (1460-72). byt iordhzlikit i (*emot*) himerike *Bo* 66. byta ok omskipta skapadho thingin j mik sin gudh *Bir* 2: 275. *Lg* 3: 348. hwat är mindra wärt j huseno än hundin älla kattin. for hulka som gerna tokis hästin vm nokor vilde swa byta *Bir* 1: 141. *Lg* 3: 233. 3) *uppgöra.* thet byte olaff karlson byytte meth . . . sinne husfrv *SD NS* 1: 595 (1406). eet frelses jorda skipte . . . ther ragwal pädherson byt hafde meth . . . karl af töftom *ib* 2: 88 (1409). jak weyt ey huro i hawin thz byt *RK* 1: 3809. lat os thz baden sielffue bythe *ib* 2: 2829. nw wile wi war manhet röne ok i thenne dagh sa bythe thz scal annen ware forthryte *ib* 3590. — *refl. bytas, sinsemellan dela (byte).* beniamin (*d. v. s. Benjamins stam*) riwande wargher han skal arla äta bradhina oc at qwälde bytas (*dividet spolia*) *MB* 1: 267. — **byta bort, byta bort.** dömdes iuhan saui-koski sin hest igen som oleff iullinen bytte bort *BtFH* 1: 187 (1507). *Jfr bortbyta. — Jfr fra-, til-byta, samt obytter.*

byte (bijthe. byttä SD 5: 677 (öfvers. fr. 1467). byite: -et FH 5: 230 (1516)), n. [Isl. býti. Mnt. bute, buite] 1) delning. tha ga hans hawor till bytis

EG 68. — (?) at the aldrig wore wtoffuer thet bytet FH 5: 229 (1516). *ib* 230. — *arfskifte*. thet bijthe, som nw pa torsdaghen nästkomendis skall staa effter myn kere hustrvs död FM 169 (1504). 2) *byte*, *skifte*, *utbyte*. wilde thu thz bytit ekki göra ST 144. thz är onth byte giwa vth ondh ordh ok taka in stoor hugh GO 100. i retto byte SD NS 1: 157 (1402). *ib* 595 (1406), 2: 89 (1409) o. s. v. SD 5: 677 (*öfvers.* fr. 1467). byteth i giorden tha i all förgängeliken tingh omskifften oc owercaffuen oc j äwerdelika sällichkeit wändhen Su 141. *ib* 273. — *ombyte*, *förändring*. marsken giorde (*vidtog*) tha et byte RK 2: 6410. gwdh skall i dagh göra meth tigh eth ärlighit bythe, han skall giffwa tik . . . för thetta forghenghelika rykith eth rike i ghen som aldre skall forghanghas Lg 3: 149. MB 2: 155. 3) *byte*. byssor spisning harnisk oc gode wære finge the suenske til bytes täre RK 2: 9416 (*kan också föras till 1*). fingo ther stor bythe *ib* 1: (*till. till LRK*) s. 241. *ib* 247. — *Jfr iordha-, ängia-byte*. — *bytis bref* (*bytesbref*), n. *skiftesbref*. DD 1: 147 (1492, *afskr.*).

byterdela? f. *byte*. paa thedh alle thenna skipthe och byterdela skole thess stadigare bliffua DD 2: 15 (1460, *i vidim. af* 1594).

bytning, f. [*Isl. býting. Mnt. butinge*] *byte*, *krigsbyte*. halfwa bytning aff alt thz rooff ther wi fa aff alexanders hoff thz haff halfft ok halff hafwa wi Al 3101. lät mik thässa bytning behaldha Bil 865. wonno sigher ok fingo manga dyra hawor j bytning *ib*. *ib* 866. MB 1: 181.

bytorn, n. *stadstorn?* bytornet vidh köpmanna hampn RK 1: (*sfgn*) s. 172.

bytta, f. [*Isl. bytta*] L. *bytta*. II byttu SD 3: 759 (1316). *Jfr ostbytta*. — **byttogräs**, n. *spiræa ulmaria* Lin. moracus myödhyrth vel byttogräs LB 2: 42. — **byttomakare** (**byttomaker**. **byttomaker**), m. *byttmakare*, som förfärdigar byttor. ss *tillnamn*. hinrik byttomaker SJ 81 (1438). hinrik byttomaker *ib* 213 (1452).

bytäkt (bi-), f. L.

bädder, m. [*Jfr Isl. bedr. Mnt. bedde*] *bädd*. hwa länge sower aa sin bäd han faar litit for sith näff GO 184. *ib* 704.

bädhil (**badhul**), m. [*Jfr Sv. dial. bäl, bäle, bale*] *bo, näste, rede. bildl.* skynda . . . at wt gaa af thinom badhul älla redhir Bir 1: 301. huru trangir ok fwl ok oren likamansins redhir ok badhul är *ib* 300. jak lagdhe thik j höghfärdhina bädhil *ib* 3: 136. Se *Rydqvist* 6: 64.

bäkken (**beckin** BSH 5: 529 (1513). **beckan** SJ 359 (1469)), n. [*Mnt. becken*] *bäcken*. SJ 359 (1469). BSH 5: 529 (1513).

bäkker (-iar), m. [*Isl. bekk*] L. *bäck*. idem bec fluit in aquam que uocatur butn SD 1: 228 (1222-30). gat eigh taram (*för tarom*) haldet vtan runno som bäccar Bu 12. vidh een bek Bil 709. mange bäkkia ok sma göra stora aa GO 37. bätra är stämma bäk en aa *ib* 38. forbannadhe badhe äär oc bäkkia MB 1: 294. *ib* 58. Bo 85, 193, 200. Al 3369. — *i ortnamn*. de lynnurabec SD 1: 688 (1210-16, *nyare afskr.*). inter duos rivos videlicet fisci bech et wxnabec

ib 2: 85 (1289). ad riuulum qui wlgaliter dicitur stenbæk *ib* 487 (*omkr.* 1307). — *Jfr vatnbäkker*.

bäld (**beldh**), n. *prakt, ståt*. Lg 3: 528.

bäldas (*impf. -dis*), v. *refl. blifva högmödig*. some ängla bäldos aff sinne fäghrind MB 1: 47. *ib* 49, 455, (*Cod. B*) 539.

bälde (KL 254, 329; Bil 226; MB 1: 95, 100, 123, 204, 297, 318, 377, 425, 473; Bir 1: 128, 2: 90, 156, 3: 134, 166, 457; ST 531, 532. **bälle** Bo 36, 56, 126, 140, 165, 256; Gr 322; Bir 2: 333, 3: 211; Al 2390, 2904, 6512; Di 36; Su 131; MB 2: 219, 246. **belle** Bil 861), f. och n. (ST 531) [*Fdan. bæde. Jfr Isl. ofbeldi. Jfr ock balder*] *ståt, makt, höghet, prakt, prål*. bigifwer iak . . . hws ok borgh makt ok bälle Al 2390. skall han giffwa tik mykit land oc rike oc osigälige bälle Di 36. hwar äru badhe hedhir oc bälle Bo 36. *ib* 24, 56, 126, 140, 165, 256. Gr 322. Bir 1: 128, 3: 211, 5: 135. Al 2904, 6512. al ödmiuktin är vmuänd til värzllica bälde Bir 2: 90. *ib* 333. värlinna bälde KL 254. höghfärdhinna bälde *ib* 329. Bir 3: 166. MB 2: 246. iordhadho the han mz mykle äro oc storo bälde ST 531. — *skryt*. ey vtläggande älla tärande sin thing til sina rosn ok teilse älla bälde Bir 3: 457. *ib* 2: 156. rikedommanna bälle Su 131. — *öfvermod, högmöd*. the fordhum bygdho babel mz bälde Bil 226. hon haffdhe för nakra bälde i hughenom MB 1: 95. the hafdho änga bälde eller höghfärdh *ib* 204. *ib* 100, 123, 297, 318, 377, 425, 473. Bir 3: 134. ST 532. — *Jfr högh-, of-bälde*.

bälgher (*belger. pl. bälghiar. bälghar. belgar: -ana* Di 49. *belgir? -ena* *ib* 50. *dat. bälghiom* LfK 233, 237), m. [*Isl. belgr*] L. *eg. utsväld el. uppblåst hud (af ett djur hvars hud afdragits utan att buken blifvit uppskuren)*. 1) *buk*. hwat forbannadhe soo var the som swa sidhan bälgh (*ventrem*) hafdhe Bir 3: 269. 2) *bälgh*, *blåsbälgh*. blases swa mz twa bälgha PM XLVI. tha blifwir än wädhrit atir j bälghenom Bir 1: 328. öronin syntis sua som malm giutara bälghia *ib* 2: 15. *ib* 1: 329. Di 49, 50. *Jfr smids-, smidhio-bälgher*.

bälghhatter (*belok-*), m. *bälghufvud?* jt par belckhatter (*motsv. ställe* HSH 19: 39: *bolckaater*) DD 1: 168 (1499, *afskr.*).

bälghia (-ir), v. [*Isl. belgja*] — *refl. bälghias, eg. uppblåsas; förtörnas, vredgas*. som altidh är fortrutin och bälghis mothe hwarior ordhe som hänna mishagar JP 84.

bälghmordh, n. L.

bälghmästare (*belgmestere*), m. *bälghmakare?* DD 1: 168 (1499, *afskr.*).

bälia (-adhe), v. [*Isl. belja*] *böla, råma*. hörde . . . huru nöt bälialdho Bil 534. Lg (*Cod. C*) 983. Ber 23.

bälian, f. [*Isl. beljan*] *bölande, råmande*. wxanna belyan LfK 64.

bälskin, n. L.

bältare, m. *bältare, gördel- och sadelmakare*. wy beltarana j stokholme SO 5. the äre mestä delen skynnare skomakare och belchare (*för belthare?*) och andre ämbetzmän HSH 20: 65 (1506). — *ss tillnamn*. lasse beltare SO 7. fundum johannis bältara SD 3:

748 (1326). *ib* 5: 738 (1347, *gammal afskr.*). *SJ* 44 (1428), 80 (1438).

bälte, *n.* [*Isl.* belti. *Ags.* belt. *Lat.* balteus] *L.* *bälte*, *gördel*. bint vm hans hals mz pino bälte *Bu* 492. *Bir* 1: 307, 377. *Iv* 1334. *Fr* 357. bakin skal wara bar nidher til bältidh *Bir* 5: 39. nat kiorttillin skal wara oppen framan, nidher til bältith *ib*. *Jfr* **biskops-, broka-, gul-, knuta-, lädher-, qvinno-, svärds-bälte**. — **bältis rem**, *f.* rem tillhörande ett bälte. *Lg* 994. — **bältis öl**, *f.* = **bältis rem**. seltis öla (*för* beltis öla; *Cod. C* har på motsvarande ställe bältisrema 994) ok sultur war iudha födha *Bil* 316.

bältestadher, *m.* bältestad, midja. alt til bältestadhin *Al* 9472. *ST* 143.

bältesylghia (bältesylia), *f.* sölja el. spänne hvarmed ett bälte sammanfästes. *Di* 76.

bän, *f.* *L.*

bänd, *f.* *L.*

bända (-ir, -de, -der), *v.* [*Isl.* benda] *böja*. brystet sigh bändher (*häfver sig*) *MD* 121. — *spänna* (*båge*). vart þu sar för än bughin bändes *Bu* 520. bänder sin bogha *Ber* 232. aff hardhom ok bändom bogha *Bir* 2: 3. *ib* 3: 390. *GO* 46. *ST* 322.

bände, *n.?* [*Hels. dial.* bänna, bänne, *f.* och *n.* *Isl.* bendi] *eg.* det hvarmed något bindes; band med länkar och öglor hvari saker fastbindas på häst-ryggen; korg som vid klöfjande fastbindes på häst-ryggen? (*se* Rietz, *Sv. Dialektlexikon* s. 75; *Ordbok öfver allmogeor* i *Helsingland* s. 9). 2. juga, 1. clifsaui 1. bändi *SD* 5: 416 (1345, *nyare afskr.*).

bändil, *m.* *L.*

bändogher, *adj.* [*Mnt.* bendich] *spak, tam.* ledde drakañ äpte sik til stadhin som een spakan ellir bendoghan hund *ST* 124.

bänker (*pl. -iar. dat. -iom* *Lg* 589), *m.* [*Isl.* bekr] *L.* *bänk*. lagdhe sik vppa en bänk at sowa *KL* 126. the bänkia (o: varo) aff cypres ok swa the palla *Fr* 370. *Al* 4634, 8163. *RK* 2: 8653. *ST* 422. *Lg* 589. *SO* 24, 78. kleda stugunne mz högiende om benckianer *ib* 112. — *Jfr* **brup-, brudha-, fläske-, fäghe-, gaff-, gildis-, iärn-, qvinna-, stovu-, öl-bänker**. — **bänkia dyna (benke-)**, *f.* *bänkdyna*. viii bänkia dynar *BSH* 3: 293 (1470), vi benkedynar *FH* 4: 83 (1499). — **bänkia klädhe (bänke-)**, *n.* [*Jfr* *Isl.* bekkklæði] *kläde* hvarmed en bänk betäckes. thw bänkeklädhe *SO* 66. benkiäklädher *HSH* 20: 88 (1507), 89. — **bänkia lakan (bänke-)**, *n.* lakan hvarmed en bänk betäckes. *SO* 66.

bär (*pl. gen. bäría i sammansättningen winbäría qwister* *Lg* 983, *men bäría i lagherbäría ölia, vinbäría klasi m. fl. sammansättningar. dat. bär-iom, se iordhbär*), *n.* [*Isl.* ber] *bär*. *Gr* 283. *Bir* 4: 62, 63. *LB* 4: 341, 353, 9: 114. *Jfr* **dyr-, ene-, häg-, hälagh-, iordh-, kirse-, lagher-, vin-bär**.

bära (*biära* *SR* 16; *SD* 5: 398 (*öfvers. fr.* 1414); *ib* *NS* 1: 104 (1402). *bara: -as* *SO* 188. *pres. bär. impf. bar. pl. baro. baaro. part. pret. borin. burin*), *v.* [*Isl.* bera] *L.* 1) *bära, föra, fram-bära. eg. och bildl.* sa hon en bära lius *Bu* 11. en qwist mz sit wiin baaro twe män a enne baar

MB 1: 400. the läta thik siälwan bära korsit *Bo* 197. bar a sinom herdum tolf byrda muld vndhan grundualenom *Bil* 567. maria ok iosep baro varn härra tel templum domini *Bu* 10. vm hon hafdhe burit thz aat sinom mwn *Lg* 3: 256. tak räffs galla ok haanag . . . ok bär (*lägg*) a ögon *LB* 2: 55. *ib* 56. baka ther aff en leeff och brän han wäl och stöth sman som pulwir ok bär i saarith *ib* 7: 4. tröster jac forvinna alt thz mote mik bärs (*allt det man vill tillfoga mig*) *Bil* 536. bär til minnis (*kom i häg*) at thu giordhe swik widh the fatigha *Lg* 3: 228. the baro for fruna badhe book oc vnder (*fram-buro boken och omtalade undret*) *ib* 514. — *bära, fram-bära, förkunna.* hwilkom hon bar (*obtulit*) reuelaciones *Bir* 4: 57. diäflane baro hans synde for guz dom *KL* 86. wart bref som buzskap bär nar wi komom *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). gabriel hänne the budin bar *MD* 172. en tolk hans erende bar *RK* 1: 1598. päz vitne baro heþne iuþa siälue *Bu* 10. thz skäl a moot war borith (*anfördt*) *MB* 1: 92.

2) *intr. föras, fara, komma.* mz glaffuen moth honum han raskeliga bar *RK* 3: 5612. aff dödzsens språng iag till marken bar (*sjönk*) *ib* 5702. bar (*föll*) han atheraffwogher aff sätit *LfK* 147.

3) *bära, hålla uppe.* at isen skulle sa starker wära at han kunne hanom til seland bära *RK* 2: 8658. *ib* 8074, 8088. — *intr.* at hon (*älfven*) saa aars baar *RK* 2: 8068. *ib* 8086, 8748. *Di* 89.

4) *bära (vapen el. kläder), vara klädd i.* wahn at bära *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). *ib* 5: 638 (1347). han bar tysuar engin klädhe *Bil* 307. *Al* 10514.

5) *bära i sin qved, vara hafvande med.* mädhan iak hafdhe han j minom quid bar iak han vtan värk *Bir* 1: 28. skulle qvinnan bära (*portaret*) barnit ok födha wtan värk *ib* 77. min dotter som iak nw bär oc än födhas skal *Lg* 3: 629. — *abs. vara drägtig.* the nöth som i ythersta tijman bärande äru *SO* 49.

6) *bära, hafva, hysa.* bar saran harm ok angar i hiärta *Bu* 30. bar thäs awnd *Bil* 212. baro wid the wtlenzsko eth haat *RK* 1: 1013. stora sorgh i thera hierta baare *ib* 3: 1136. hwi thu dirfwe bär at stridha mot gudh *Al* 4280.

7) *bära, hafva (namn).* konungx nampn bära *Fl* 1907. *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*), 5: 274 (1344, *nyare afskr.*). þetta namn (*namn af träl el. trälinna*) bära *ib* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). — *bära, hafva, vinna.* man sagde at han prisen baar *RK* 1: 913. *ib* 2: 2925. *Iv* 1208, 4948, 5202. *PM* xxvi.

8) *bära, åtaga sig.* iak vil gärna bära hänna skuld *Bu* 136.

9) *bära, uthärda, lida.* diäwlsins frestilse som han monde om siidher bära *MB* 1: 128. han skal bära hardhasta dom *Bo* 138. fik hugg men han kunde bära *RK* 2: 9623. — *hafva tålmod med.* kirkionne formän skulu bära sina underdana hwilka the rätta och näfsa hwilka the bära *Ber* 61.

10) *lyfta.* the baro theris swerd hwar thera offuer annars huffuod *Di* 156.

11) *lägga i dagen, visa.* som lutir bar (*Bu* viste 490) *Bil* 1017. thässa gerninga iak ey bare vtan thz gudz wili ware *Al* 5817. tänkte oppa eth strankt lifwerne hon wildhe före taka oc bära jn til sin dödh *Lg* 3: 631.

12) *bära, frambringa.* thän vingardhin som kallas engaddi hwilkin som bär oc födher balsam *Lg* 68. wi

hafwom här hedho ok stora mark the bära blomster ok yrter stark *Al* 6500. huru iordhin ok træn bära fruct *Bir* 1: 184. *ib* 45, 292, 346, 2: 63. *Su* 160. ther wäxer trä ther bära wl *Al* 5245. *ib* 8112. bärande thrä *TB* 75, 76. *ST* 394. *Lg* 3: 198. han (*Josefs staf*) bar blomstar a pörrom grenom *Bu* 6. *ib* 499. **13)** *föda, framföda*. vax bära bii ok göra vtan sinna natura bland *Bu* 11. konan matte aldre barn bära eller födha vtan pino oc wärk *MB* 1: 130. signadh se the frwktin som thu skal bära *Lg* 32. *RK* 1: (*sfgn*) s. 174, 179. war en ädela herra boren *RK* 1: 1858. *Fr* 3109. *Di* 81. *Va* 51. som wij ware twa borna bröder *Di* 81. laurens ok hans nästa burno arwom tilläghnom vi förscrefna v örisland iord *SD NS* 2: 74 (1408). vtan barn oc borna arfwa *ib* 1: 156 (1402). *ib* 170 (1402), 297 (1403). honom oc hans borno arfwom *ib* 279 (1403). ohindrath ok oqwalth fore alla men, borna ok wborna *ib* 343 (1404). *ib* 519 (1406). bäzt borin man i capadocia *Bu* 490. kastadho hona bort aff borno (*genom börd tillkommande*) fädherne *Lg* 1039. theres borna fryhet *BSH* 5: 88 (1506). *Jfr barna arvar.* **14)** *tillkomma. med dat. el. ack.* at pröua huat rät pöm bare tel hans sial *Bu* 420. giordo thz them mz retta baar *RK* 1: 2819. at halda pät hanom bär tel äldre rät (*det som tillkommer hans äldre rätt, tillkommer honom på grund af äldre rätt*) *Bu* 50. hwath som them bar til rätta (*tillkom deras rätt, tillkom dem ss rättighet*) aff offreno *MB* 1: 267. man sagde at honom til retta baar at wara konung *RK* 1: 1225. *ib* 174, 287, 641, 1415, 1849, 2387. mz tukt som honom til retta baar (*tillkom honom ss skyldighet, höfdes honom*) *ib* 1885. *ib* 2163, 2203. tha timade thz til rätta baar (*det som var tillbörligt*) *ib* 3451. — (*bära för bäria Bu* 140.) — **bära sik,** **1)** *begifva sig, skynda.* eldir . . . bar sik (*närmade sig*) fast at borghene *Bil* 429. at hann sik till thz ärende bar *MD* 72. ä hwart hon (*Jorden*) lyptes op eller nakath thz som wäxer i henne eller a henne tha bär thz sik natwrlika nidher *MB* 1: 40. **2)** *bära, vara riktad.* swa som . . . en ände af them twem wäghomen bare sik rät nidhir j nidhirsta ok annor vp j högdena *Bir* 1: 214. **3)** *hålla sig, uppehålla sig.* hon segh mesth vnder korsith bar *MD* 76. **4)** *hängifva sig.* som segh mykith til syndhe baro *MD* 77. **5)** *företaga sig. med prep.* at. ey baro the sik aat nokrom skadha *Lg* 3: 211. — *med inf.* bär sikh ther at blasa *PfN* 138. — **bära af, bära bort.** han bar sidan aff ää huat han wilde *RK* 2: 1192. *Jfr af bära.* — **bära at, tillgå, aflöpa.** tha bär all ting wäll aath, nar sa sker *BSH* 5: 272 (1508). *Jfr at bära.* — **bära sik at, bära sig at, bete sig.** hafdhe darlica oc owislica borit sik aat *Bo* 195. *ib* 108. *RK* 3: 3636. *LfK* 142. — **bäras at, hända.** mik bars ey bättre aat än swo *Iv* (*Cod. B*) 2298. — **bära ater, föra till baka, bära till baka.** bar atar tipanden sancto petro *Bu* 100. judas bar atir wärdhit ok päningana *Bir* 1: 160. *Jfr ater bära.* — **bära bort, bära bort.** simon . . . bar bort lönleka väpuren döpan *Bu* 102. *Lg* 3: 205. *Jfr bort bära.* — **bära fore,** **1)** *förebrå.* än bär hon them fore en syndelikin osidh *Lg* 3: 508. **2)** *framhålla, söka visa.* han bär ok menniskene fore

thz godha som j ätaskap är *Gers Frest* 28. *ib* 32, 44, 45. — *Jfr fore bära.* — **bära fram, frambära, framföra, framställa.** bära fram ena book *KL* 318. diäflane baro fram manga synde *ib* 85. änglane baro fram nokra godh gerninga *ib*. tw . . . bär thins herris ärinde fram höffweskeliga oc wäll *Di* 31. *ib* 36, 143. *Jfr fram bära.* — **bära i, börja.** tha bar clärkin i at grata *Lg* 3: 21. *ib* 201, 205, 214, 217, 228, 232. ginstan bar hon i mz sköno röst oc beddes hans signan *ib* 222. — **bära in,** **1)** *bära in.* för än iak se hund bära pina hand in for borþ *Bu* 182. fik swa honum matin in at bära fore sin fadher *MB* 1: 213. **2)** *intr. föras in, komma in.* gik archen oc bar in ower armenie landz bergh *MB* 1: (*Cod. B*) 544. **3)** *medföra.* thz bär in dödhin *LB* 5: 81. **4)** *innebära, betyda.* iach wet wäll sielff hwat thz haffuer in at bära *Va* 41. — *Jfr in bära.* — **bära sik in, begifva sig in.** vtgik gudz likame v karino ok bar sik in j hans mon *KL* 23. — **bära inne, hålla inne med, undertrycka.** bära yune hiertans wee *RK* 3: 154. — **bära iuir, behålla inom sig, tiga med.** iacob . . . rådhis at the bedhas fore thy beniamins fölghe at the mondho honum samuledh skadha oc bär tho iffwir (*Cod. A*: bär thz hemelika i sinom hugh 243) *MB* 1: (*Cod. B*) 550. *Jfr iuir bära.* — **bära saman, bära saman, sammanföra, samla.** män baro saman mere vip *Bu* 31. *Bir* 1: 255. bar pöm sua skyldskapar saman (*slägtskap förenade dem så, de voro på det sätt i slägt*) at iosep vars härra folstar faper ok cleofas varo bröþar *Bu* 194. *Jfr saman bära.* — **bära til,** **1)** *bära fram, tillföra.* somlige baaro til elden *MB* 2: 324. **2)** *bära till, hända.* sigher clementi huru til är burit *Bil* 358. *MB* 1: 242. **3)** *tillkomma, tillhöra. med dat. el. ack.* thik bär til älzsta brodhors wyrdhning *MB* 1: 260. thik bar rätter til at ärwa mästa äro oc wald *ib*. bar han rätter til at döma oc hämpnas *ib* 280. lote mik hafua thz mik bär til *Iv* 3706. thz han bär til *F!* 1185. idher bär ther til (*förbinder*) konungxlik ära rät at göra thöm som vil sik kära *Iv* 5249. — *Jfr til bära.* — **bära undir, understödja.** bär jak vndir (*suppono*) studhina *Bir* 2: 254. — **bära up,** **1)** *bära upp, föra upp.* thz husit, som swadana skal bäras wp wti *Bir* 5: 96. **2)** *upplifva.* tha bar keysarin vp handena *ST* 445. *Di* 68, 70, 119, 139, 163, 273, 293. **3)** *uppbära, mottaga.* at iak vp hafpe borit . . . hans fapurs saköre *FH* 3: 6 (1353). sextighi marker . . . hwilka jak kennes mik fullelika vp hafwa burith *SD NS* 1: 99 (1402). *ib* 104 (1402). *SD* 5: 398 (*öfvers. från* 1414). baar op alla landskyllena *ib* 639 (1407). *ib* 420 (1405). *VKR* 32. *Di* 104. arlika up til bärande *SJ* 36 (1426). **4)** *antaga.* wille ey bära mig opp för gilth (*erkänna mig*) *RK* 3: (*sista forts.*) 4202. **5)** *lida.* baro the nw vp sin dom *Bir* 1: 347. han bar oc op huggin störst *Al* 8922. — *Jfr up bära.* — **bära uppe, uppbära, hålla uppe.** barken flytandis bär henne wppe *PM* 14. *Jfr uppe bära.* — **bära vidher, anhålla, göra framställning, bedja.** bär thu widh om loffuet när priorissam oc findher thu ekki henne tha bär thu widh om thz samma när äldre systrom *LfK* 142. bär thu widh när skreffto fadhrenom om loff *ib*. — **bära sik vidher,**

företaga sig, försöka. swa opta madrin bar sik widher at offra karit *Bil* 579. — *Jfr* a mot-, garp-, gen-, hem-, um-, unt-, upa-, ut-bära; frukt-, hunag-bärande; by-, dödh-, fri-, fräls-, gen-, högh-, iäm-, lagh-, o-, sam-, sen-, pip-, väl-borin.

bärande, *n.* [*Sc. dial.* bärane. *Jfr* *Isl.* berendi] *qvindlig födslolem.* lex wndher bärande (*D. Harpestr.* bärændæt 119) *LB* 2: 42.

bärands trä (biäranzträ), *n. L.* fruktbärande trä. *SR* 20.

bärare, *m.* bärare, den som bär. *MP* 1: 323, 324. ey skal jak jnga mz wranglikhetz bärarom *Ber* 59. *LfK* 54. *Jfr* budh-, last-, ordh-, vitnis-bärare.

bärenfisker (-fysker), *m.* [bernfisk, bärnfisk *Stockholms stads ordinantier* 1: 64, 65 (*ur en förordning af* 1637). *Jfr* *Äldre Dan. dial.* bernekau-fisk] *fisk från Bergen, stockfisk?* i^c bären fysk *FM* 280 (1506). kwndhe jach och ey ffaa mere bärenfysk nw paa thenne her tidh ffor then ofredh, ssom i mellan ryken star *ib*.

bärgh, *se* biärgh.

bärgha, *se* biärgha.

bäria (berrya *RK* 3: 4192. bärghia *RK* 3: (*sista forts.*) 4743. bära *Bu* 140. *pres.* bär: bårs *Di* 91. *impf.* barpe. *part. pret.* barper), *v.* [*Isl.* berja] *L.* slå. barpes opt af hepnom faper *Bu* 525. lät gripa sma suenen ok bāria mz stangom *ib*. lātu han lifua halfdödhhan illa bardhan *Bil* 282. *ib* 413. *Bu* 140. *MB* 1: 288, 413. *MP* 2: 249. *Fl* 1030. *Iv* 1427, 2069. *Al* 3462. *RK* 2: 7629, 3: (*sista forts.*) 4743. *Lg* 3: 16. *LfK* 147. judha gripa mannin . . . sla ok bāria *Bil* 311. *MB* 1: 280. bardhe jak mik for mit bryst *Bil* 453. bardhe swenen i hääl *MB* 1: 164. — *kämpa*, *strida*. ther war ey got mothe bāria *RK* 2: 3096. wille saa mz ryzom bāria *ib* 3: 3962. — **bāria sik**, *slås*, *strida*. akta siik mz ryzer bārya *RK* 3: 3628. *ib* 4192. bōrya the segh jnybyrdis bārya *PM* 19. — *refl.* **bārias**, *slås*, *strida*. droghos opta oc bardos *Bil* 776. *Iv* 249, 2481, 4906. *Di* 75. war swa bradher at bārias *Bil* 564. *KS* 75 (185, 82). ij maghin ey bārias een vidher three *Iv* 2764. *ib* 4554. *Di* 281. ey thānkir gota konungir bārias mz teridacio *Gr* 268. *Di* 90, 91. — *Jfr* **ben-, präb-bāria samt for-, half-, o-barper.**

bārian, *f.* slående, slag. *Bil* 413.

bärliker (bärleken), *adj.* som kan bäras el. *fördragas*, *dräglig*. wardher thz lät oc bärleket *LfK* 129. *Jfr* obärliker.

bärnsker, *adj.* *L.*

bärsa (-adhe), *v.* [*Mnt.* bersen. *Ffranska* berser] *L.* jaga. vi bārsadhom oc vedom hona swa som vedhoman *Bir* 3: 97.

bärsaklädhe, *n.* ett slags tyg. vnam mantellam de panno bārsaclädhe *SD* 4: 63 (1328).

bärsan (bersan), *f.* jagt. ther han opta at bersan reedh *Fr* 862.

bärsare (bersare), *m.* jägare. *Bil* 771.

bärter, *se* biärter.

bāru elder, *m.* *L.*

bāru trä, *n.* *L.* fruktbärande trä. *TB* 76.

bärättir? godhir rättir konungir gör ok bärättir sith landh (gör ok bärättir för gör bätra? möjl.

bärättir för berättir, upprättar, i hvilket fall gör ok utgår; *Bure*: godhr witur kunungr bätra sit land 57) *KS* *Fragm.* 15.

bäsinger, *m.* *L.*

bäter (bätter. bādher *RK* 2: 449, 2172, 4274. bāder *ib* 2: 1832, 2259, 2578, 9151. beder *ib* 1: (*sfgn*) s. 182, 2: 3241, 3437, 8622), *adv.* *komp.* mot-svarande posit. väl [*Isl.* betr] *L.* 1) bättre. bātar litat kläpe *Bu* 49. at han waki bātir owir sinne hiordh *KL* 79. bāther står swā almoghans styrilse *KS* 6 (13, 6). dragha flere män bätter et skip än en man *ib* (14, 7). the wore oc ty bāter ey manga ther han monde sara fanga *RK* 2: 6158. the svenska matte ey thess bādher *ib* 449. jach kan ey bādher (*jag kan ej hjälpa det*) *ib* 4274. 2) mera. tha faar man see hwilken bāter kan (*förmår mera, är öfverlägsen*) *Di* 46. tha thāktis gudhi bātir (*magis*) at männene skullin liua äptir thom moysi laghom *Bir* 3: 252. ther äre vid iij^m [4000] riddara oc swena meder mz wapnade köpstadmän oc än beder *RK* 2: 8622. *ib* 9151. 3) längre, vidare. gik han fram bāter oppa en annan stadh *Pa* 18. *Bo* 127, 174. *MB* 1: (*Cod. B*) 546. *Al* 1931, 7510, 7586. *Di* 65. *Su* 138. *LfK* 245. stodho vndir honom nidhir bātir a stighanom *ST* 494.

bätra (bättra *KL* 80, 87; *Bir* 3: 165; -ar *Pa* (*Tungulus*) 34; -adhe *KL* 17, 26 o. s. v.; -adhä *Pa* (*Tungulus*) 35; -adho *KL* 18, 50. bādhra *Bir* 2: 174, 216. bādra *RK* 2: 1991. -ar, -ape, -aper), *v.* [*Isl.* betra] *L.* 1) göra bättre, ändra till det bättre, bättra, förbättra. kunno nokor lagh älla stadhgr (*för stadhgar*) wändas almoganom til genwårdo ok tunga, tå skal rätwis kunungr medh sit rådth töm bätra ok wenda almoghanom til gaghn ok hughnadh *KS* 75 (186, 83). godhr witur kunungr bätra sit land mz godhe förseo *ib* 57 (143, 63). ath the thz bätra ok inkthe for wärre *SO* 4. *Bil* 456. byghia älla bätra fornemdha goz ok quern *BYH* 1: 239 (1433). 2) upphjälpa, laga, reparera. han hafde them (*husen*) vprat ok bättrat *SD* *NS* 2: 259 (1410). timbrit, som the bättradhos ok bygdhos meth *ib*. 3) bättra, rätta. bätra sit liuirne *Bir* 2: 93. bättradhe wäl sina wantro *KL* 17. bättra förro timana glömsko *Bir* 3: 165. vili at bätra (*emendandi*) sina synde *ib* 1: 19. *ib* 9, 65, 2: 23, 174, 216, 3: 290. *KL* 87. *Ber* 57, 89, 185, 186. *Jfr* 8. 4) hjälpa. gudh . . . betre mich ath jach skulle faa swo snarlige the sorgfwlde tidendhe *FM* 373 (1508). 5) skaffa bot för, afhjälpa. än i androm manna åthäuom warder nokot för-giättit älla ey suå wäl giort som thet skulde, tå må thet bättras ok bot å rådhas *KS* 82 (202, 89). i töm fallom, i bardagha kunno tima, thet gitr man ey bättrat vtan medh wise föroakt *ib* (203, 90). hon bättrade huart thz mall hon hörde *RK* 1: 1240. han bättrar alt thz förre brast *Al* 1807. the bätra then thörst them för forthrööt *ib* 5026. 6) förhindra, afstyra. thu skalt enga människio lata nokon meenedh swāria om thu kant thz bätra ellir forstyra *ST* 67. thet gud alzmectig bätte *FM* 524 (1511). 7) ersätta, godtgöra. then gud ther i hymmerike boor bätte hwariom sin skadha han fik *RK* 1: 4058. hafwir nokor för stulit eeth thing oc wil thz atirgifwa, är thz vndir thes wordhit wärre tha skal han skadhan bätra

ST 430. **8)** *godtgöra, försona. i kyrklig mening (genom penitens el. qual i skärselden).* synd . . . ther ey är bättrad (*purgatum*) mz idhrugha ok scriptamalom Bir 1: 104. *ib* 81, 3: 266. *Pa (Tungulus)* 34. han smittadhe sith hionalagh, och bättradhe thz ey j jorderike *ib* 38. *ib* 35. bättra sin brut ok bötaþ (*för böta*) Bu 28. han skal the syndena bättra j skärzlo elde ST 498. bör thik thz bättra mot gudhy oc taka ther boot fore ST 429. — *abs.* nu sighir thu wanlika swa . . . hafwir iak wilia at dräpa een man oc iak gör thz ekki iak thorff for han hwarte bättra ellir böta ST 424. gaf sik guþi skyldogan firi sina synde ok böte ok bättraþe Bu 8. suasom thu syndadhe j allom limom sua skalt thw bättra j allom limom Bir 2: 237. — *i juridisk mening (genom böter el. annat straff).* ryme ok kome aldrig i gen för än han hawer bättrat thz han bröt RK 1: 472. all annor brut . . . bättras äpter enom landzrät GS 28 (1375, orig.). SO 22, 68. all såramål, blånat, blodwite skall bötass och bättrass effter lagboken *ib* 308. thz bethra mz iiij päninga *ib* 3. han scal bättre (*umgälla*) mz lifwit, oc ey mz gotzit GS 28 (1375, orig.). **9)** *gifva ss godtgörelse el. bot, böta.* han bättre xx mark til threskiptes GS 28 (1375, orig.). SO 50. — *abs. böta, plikta, straffas.* han skal bättra j radzstuffwne eptir ty som laghin giffua SO 31. — **bättra sik,** **1)** *bättra sig, göra bättring, rätta sig.* rätta ok bättra sik af syndomen Bo 142. är iak redho bättra mik (*emendare peccata*) *ib* 75. vm han bättrar sik (*se emendaverit*) ey Bir 1: 52. KL 18, 26, 50, 68, 69, 80 o. s. v. Bil 698. RK 2: 1991. baþ han bättra sik ok offra guþum Bu 500. **2)** *lemna godtgörelse, göra bot, försona sig.* thiwfwin bättradhe sik for sina synde Pa 7. ville sik gerna bättra vidh sin skapara (*per peccatorum emendationem deum creatorem suum placare*) Bir 3: 266. betra sik vider gud för syna synder SD 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). MB 1: 247. bättra thik gerna mote gudhy ST 140. — *refl. bättras,* **1)** *blifva bättre, förbättras.* blodhit bättras ok färskas Bir 1: 284. pār bättras mz (*derigenom blir det bättre*) Håstlaked. i AS 137. **2)** *bättra sig, göra bättring.* huat hällir nakor älla ängin vmuändis älla betras aff hans predican Bir 2: 66. at siälanna skulin bättras *ib*. — (*bättra för bära* MP 2: 211.) — *Jfr förbättra samt obättradher.*

bättre (*bättre. bättre. bättre. n. -a. -e. i rimslut: bader RK 2: 9548*), *adj. komp. och bätzer (bätzster. bätzer. obest. n. i rimslut: betzta RK 2: 1195. bestä ib 1944), superl. [Isl. komp. betri. superl. beztr] L. motsv. posit. goþer. A) komp. 1)* *bättre.* han är ey bättre som gömer än thän som stiäl GO 288. betre barn giua guz nape än kiöteleka[r lu]ste Bu 4. vmskiptis til bättra liwirne KL 27. vmskipto sit liuärne til bättra *ib* 81. biþa tel napa ok tel bättra Bu 4. eigh är han päs bättre *ib* 28. gangandes daghlika . . . fran godho oc til bättre Lg 3: 263. hwat kunnom wi bättre älla kärara hawa j os än kärlekin KL 104. bättra är köra än dragha GO 400. bättre är heelt än mz gulle böth *ib* 261. wilt thu bättra fa (*si curari desideras*) Bil 315. MP 1: 334. hennes rike taghi en annor hennes bättre (*som är bättre än hon*) MB 2: 180. hans bättre (*bättre än han*) Al 8650. wardh thin bättre aldre spordh *ib*

10486. **2)** *mera värd.* jär pantrin bettere SR 18. — *mera.* gaff iak bättre än LX mark j smydhe ganghklädhom oc brudha sänggh FH 3: 99 (1447). **3)** *bättre, nyttigare. med dat.* betre er landom ok almogha ens retuis mans styrilse, en flere manna KS 8 (20, 9). **4)** *lättare.* the gälla mindra oc äru bättre finna Bo 6. — *n. adv. 1)* *bättre.* wet bätzt warn thunga oc fatighdom. bättre än nokar vtensker man BSH 1: 185 (1386). **2)** *bättre, längre.* gik swa frambättre LfK 227. gongom frambättre *ib* 229. *B) superl. 1)* *bäst, förträffligast.* bradhlyndh man är bäst GO 936. the iordhinna gull är aldra bätztst MB 1: 159. friiheeth är thz betzta thing ther sökias kan all wärldin vm kring MD 391. aff bätzsto romska släktum Bil 109. at ängin gate witit wtan the ena bätzstu oc wisaste aff stadhenum *ib* 252. hon togh then bätthe gulringh aff sine handh Di 224. til en aldra besta stadh Bir 1: 243. thz (*för the*) a india maal waro bätzste (*som bäst kunde Indiens mål?*) Al 4994. efter therra besta sanninde oc samwit therrä BSH 2: 39 (1396). *ib* 41 o. s. v. rikesins radh wilde en fresta om the kunde komit i thz besta (*ställa det till rätta*) RK 2: 5759. **2)** *bäst, mest värderad, kärast.* varþar hans bäste ven Bu 29. **3)** *bäst, nyttigast. med dat.* ens mans rätuis styrilse är almoga bäst KS 7 (16, 7). **4)** *bäst, välvilligast. med dat.* er ä hwar sik siälffwm bezst RK 1: 4323. — *n. adv. motsv. posit. väl och komp. bäter, bättra (bättre).* **1)** *bäst.* þa þu giorþe aldra bäst Bu 77. þa baþ han bätzt for þöm hanom giorþe värst *ib* 198. wet bätzt warn thunga BSH 1: 185 (1386). thu kan aldra bätztst radha them MB 1: 238. hwar wil sik bäst GO 938. tha thäkkis pikan bäst *ib* 778. är han (o: mantzens likame) swa skipadher, som han är bätztst fallen til siällinna naturlika gärning MB 1: 81. bätzt borin man i capadocia Bu 490. räkto wt badha händerna oc wordho swa färdhogha som the woro nokat sin bezt Lg 3: 260. — *bäst, på bästa sätt. i förening med en form af gita el. kunna.* hwar foor heem som han kunde best RK 2: 468. *ib* 1437. the redhe sik wth som the best gatw *ib* 186. **2)** *bäst, i bästa mak el. ro, utan att vänta att något skall inträffa.* som han saat som bäst (*bäst som han satt*) bar han atheraffwogher aff sätit LfK 147. **3)** *mest. i hwat matto thöm synis bätzt nyttoght SD NS 1: 201 (1402).* — *best. n. nyttjad substantiwt. bästa, välfärd, nytta.* for ordinsins bätzta oc gagn VKR 44. Al 1680, 2758, 3679. RK 2: 1633. MB 2: 133. vänto at the skullo göra thera bezsta (*uträtta det som vore deras bästa, vinna seger*) RK 1: 1481. — **pät bätza, adv. det bästa, på bästa sätt. i förening med en form af gita, kunna el. magha.** göme sik pät bästa han ma SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). bättradhe sik thz bätzta han gat KL 69. at foruarat thz besta han kunde RK 2: 8794. *ib* 9353.

bättrilse, n. pl. 1) *hjälp, gagn.* fore mina syäls bättrilse SD NS 1: 342 (1404). **2)** *bättring, förbättring, upprättelse.* människionna bättrilse (*emendatio*) Bo 124. **3)** *bot, bättring.* bättrilsa (*emendationis*) for akt Bir 1: 49. *ib* 65, 3: 103. Lg 3: 414. Ber 107. näruarande synda bättrilse (*bättring från närvarande synder*) MP 2: 10. *Jfr synda bättrilse.*

bättring (**bättring** *KL* 7, 26, 69 o. s. v. **bädh-ring** *Bir* 2: 175, 237), *f. L.* 1) *bättring*, *förbättring*, *förkofran*, *hjälp*. allt thet . . . som han hawir goozet til bethringh giort *SD NS* 1: 624 (1407). til hwssens bättring *PM LXVII*. the kirkian til hulka bättring oc oprätttilse sanctus franciscus mykyt är uodadhe *KL* 327. ther är vanskilsonna ok hawandz-lösonna bättring (*resarcitus defectum*) *Bo* 104. aff allom vanhopades vm nagra henne bättringh (*tillfrisknande*) *Lg* 3: 580. for kirkionna bättring oc rätttilsa (*reformatione*) *Bir* 4: 57. *Su* 428. lägghia en öre wth kompanino thil bättringh *SO* 16. *ib* 48. i stridh ok storm å hauri, hua sik owarlik tilredhr, ther gittr han änga bättring å komit *KS* 82 (202, 90). *RK* 2: 6473. 2) *upprättelse*, *godtgörelse*. gör bättring (*satisfac*) thinne syster än thu i nakro hona dröfdhe *Ber* 109. 3) *penitens*, *bot*, *bättring*. tak vidh mik til scriptamaal oc bättring *Bil* 165. aff rättom angir ok bättring *KL* 7. bättring lowa *ib* 26. til bättring ok idhrugha *ib* 69. til wmwendo och bättring syndogha manna *Ber* 52. *ib* 107, 150. at göra penitenciam ok bättring *Bo* 13. the (*synder*) ther idhrughin war ey fore giordhir ok bättringhin the skulu rensas j skärslo elde *Bir* 1: 110. *ib* 3: 290. ängin warij then thin limbir ther thu syndadhe mädhir at thu skuli ey wt kräfwia wärdogha plikt ok bättringh af honom *ib* 1: 59. *ib* 2: 42. 4) *böter*. vakte at han ey ofmykyt vt thwinge päninga ok bättring aff them som skyllughe äru *Bir* 3: 309. — *Jfr for-, synda-bättring*.

bäva, *se beva*.

bäver, *m.* [*Mnt.* *bever*] *bäfver*, *bäfverskinn*. eth skep . . . med mygit selff, bäffuer oc annen skinwarur *FM* 462 (1510). *Jfr biur*.

bävergel (*bewergel*. *bäwergeel*. *bäwergeil*. *befuergäl*. *bäwergell*. *bäuirgell*. *bäwirgeell*), *n.?* *m.* och *f.* [*Mnt.* *bevergeil*] *bäfvergäll*. castoreum thz är bäuirgell *LB* 4: 347. al the thingh som nu äro sagdh af befuergälenne *ib* 348. tagha bäwergeil *ib* 5: 77. taki bäwirgeell *ib* 1: 98. smör hoffwdit med bäwergell *ib* 7: 33. blanda tz med bäwergeel *ib* 203. dricka bewergel sodnan i viin *ib*. *ib* 217, 3: 78, 5: 82. ath skiparen haffwer stöth bäffwergeel *PM XVI*. *ib* *LIV*.

bödhil (*bodell* *LfK* 227. *med art.* *bödhelin* *RK* 3: (*sista forts.*) 5250. *pl.* *bödhlar*. *bödellar* *Su* 131. *med art.* *bödhлана* *Su* 189. *bödlane* *Lg* 3: 150. *bödelana* *ib* 89. *dat.* *bödhlom* *Lg* 3: 149. *bödhelom* *ib* 124. *med art.* *bödlommen* *PM* 20), *m.* [*Mnt.* *bodel*] *L.* *bödel*. bödh bödlommen honom flängia *PM* 20. wille iak haldher wara en bödil allar en strok röffware *LfK* 9. bödhlar oc stupo greffwar *ib* 117. bödhel eller byswen *FM* 489 (1510). *RK* 2: 3796, 3: (*sista forts.*) 5250. *Su* 131, 189. *Lg* 3: 89, 124, 149, 150. *LfK* 227.

böffel (*pl.* *böfflar*), *m.* [*Jfr Mht.* *büffel*. *Mlat.* *bufalus* *Lat.* *bubalus*] *buffel*. *Lg* 3: 457.

bögheliker (-likin. *böghöligh* *ST* 433), *adj.* 1) *böjlig*. huar man hauande kärlek skal vara böghelikin j tholomodh suasom gul *Bir* 3: 374. dyäfulsins mynt är . . . som bly thy at thz är vanskapat oc blöt oc böghelikit oc thunkt *ib* 2: 58. blyit är blöt oc böghelikit aptir thäs vilia som thz nytia *ib* 3: 140. *ib* 1: 302,

2: 183. böghelikin suasom röö til alt thz som dyäfulin bläse j hughin *ib* 58. armane skulu vara läte oc böghelike til gudz hedhir *ib* 170. *ib* 247, 3: 168, 220. 2) *böjd*, *benägen*. hans vili var til synd böghelikin *Bir* 3: 265. wari thogh ey abbatissan oc systrana mykith böghelicha ellir redhobona at lata noghra stechirhws systor wt aff inlykkeno *VKR* 26. *Bir* 3: 360. *ST* 433. — *Jfr o-, til-bögheliker*.

böghelighet, *f.* *böjlighet*. aff . . . naturinna böghelighet *Bir* 2: 31. *Jfr tilböghelighet*.

bögher? *adj.* *böjd*. bögher (*för böghdher?*) oc lwther *Lg* 3: 74.

böghia (*bögha* *Bir* 4: (*Avt*) 180. *böyghia*: -ir *MB* 2: 43. *böia*. *böya*. -ir, -pe, -per), *v.* [*Isl.* *beygja*] 1) *böja*, *kröka*. vppa min arm hulkin . . . är . . . swa hardir at ängin forma han krökia ällir böghia tha han är vt räktir *Bir* 1: 11. — *böja*, *luta*. mz bögdho hofdhe *Bir* 3: 281. egnadhe han sik enkte ellä atthe thz han matte sith hoffuod til böghia *MP* 1: 47. — (?) for py at hestir vardir bögdur *Hästläked.* i *AS* 137. 2) *böja*, *beveka*. six then hugher wara starker, som hardr är böghia *KS* 19 (47, 20). böghdhir oc blidheadhir aff minom bönom ok sina hælgha manna *Bir* 3: 82. — *beveka*, *förmå*. formatte ey at böghia han ther til *KL* 62. böghias til synd *ib*. 3) *vända*. thit bögdhe iak min wägh *MB* 2: 133. at böya min footspor aff minnas föräldra wäghom *Lg* 3: 411. *ib* 469. han böghe öghonin til wärlidinna *Bir* 3: 120. iak latir onda män böghia sin vilia til hwat the vilia *ib* 1: 57. *ib* 170. — *intr.* *vända sig*, *vika*. böia aff wäghenom *Lg* 3: 407. *MB* 2: 134. iak bidher tik at thu böghie til stadhen jebuseorum *ib* 130. marsken bögde mot borgahampn *RK* 2: 6607. *ib* 6610, 8086, 1: (*sfgn*) s. 171. stadogasta hælga iomffrun bögdhe ey aff ihesu christi kärlek *Lg* 3: 310. *LfK* 141. 4) *vinga*, *kufva*. ey folk ey fä til ärfwodhe böghia *Al* 7012. han bögdhe iuda landh til lydhnu *Bil* 376. thu . . . ther all wärlidina haffwer til thik böght *Al* 8284. at wi fingom persos vnder os böghia *ib* 4156. *ST* 93, 342. — *part. pret.* *böjd*, *benägen*. thera wäriara ok gömara äru bögdhe til giri *Bir* 1: 385. *ib* 2: 269. — **böghia sik**, 1) *böja sig*. pa böghpe sik trät tel hænna *Bu* 71. — *böja sig*, *vara böjd*, *luta*. dyrenna . . . böghia sik . . . til iorþenna *Bir* 4: (*Avt*) 178. — *böja sig*, *buga sig*. *med dat.* böghiandis sik diwplika androm chorenom *Bir* 4: 11. *VKR* 59. han ville at alle skulle böghia sik honom oc liudha *Bir* 1: 351. *ib* 3: 471. 2) *böja sig*, *foga sig*, *rätta sig*. the (3: syster oc brödher) . . . sculu gerna hafua sik oc böya eptir abbadissonna oc confessoris wilia . . . swa som goodh lidhamoot böghia sik eptir thera hofdhe *VKR* 20. 3) *vara vänd*, *vara riktad*, *sträcka sig*. alt thz sik böyghir (*vergun*) til azotum *MB* 2: 43. — *refl.* **böghias**, 1) *böja sig*, *böjas*. knän böias oc krökias til fotanna nyt *Bir* 3: 380. j ihesu christi hedhir ok namn skulu böghias al knä *KL* 3. 2) *vända sig*, *vika*. ey böghias aff rätuisonne *Bir* 3: 378. *Ber* 9. — **böghia ater**, *böja till baka*. bögdhis han (*muren*) ather in til samma stora sten husins östra gaffwel j geen *Bir* 4: 87. *Jfr ater böghia*. — **böghia niper**, *nedböja*. bögdhe änlitit nidhir til iordhinna *Bo* 141. tornet

bøgþe sik som bugha niþ tel iorþ *Bu* 173. *Jfr* **nidher bøghia**. — **bøghia up**, *bøja uppåt*. knän gato ey vtraktz vtan the stodho bögdh vp *Bir* 2: 134. — *Jfr* **knä-, til-, undir-bøghia**.

bøghil (*pl. bøghlar*), *m. bygel*. the böglä (*på sadeln. Cod. A bugha*) varo aff filsbene *Fl (Cod. B, C)* 529.

bøkeaska, *f. bokaska. LB* 2: 70 (*i hds.*).

bøkeskogher, *m. [Isl. bæskiskógr] bokskog. VKR* 31. *Bir* 5: 113.

bøla, *v. [Nyisl. baula] böla, råma*. faar oc fää mykyt grymmelika rötandhe oc bölande *Lg* 3: 645.

böld, *se byld*.

bøle (*byli*), *n. [Isl. bæli] L. boning, bostad. i ort-namn*. nybyli *SD* 1: 661 (1285). de thygbøle *ib* 2: 106 (1291). kwernabøle *ib* 3: 249 (1316). alt diskare bøle *FH* 7: 49 (1495). *Jfr* **landboa bøle**.

bølgia, bölgia, se bylghia, bylia.

bølma, *f. bolmört, hyoscyamus niger Lin. jus-quianum bölma LB* 5: 81. — **bølmofrø** (*bwlme frø LB* 7: 232, 270. *bwlme frød ib* 196), *n. bolmört-frø. LB* 1: 96, 7: 196, 232, 270. — **bølmofrørot** (*bolmafrø rot*), *f. bolmörtrot. LB* 7: 12.

bølme, *m.?* = **bölma**. iusquianus bölme *LB* 6: 284 (*bölme kanske för bölma med den ofta förekommande försvagningen af a till e*).

bølmeyrt, *f. bolmört. PM XLIX*.

bøn (*-ir. -ar: bönana VKR* 55), *f. [Isl. bæn, bön] L.* 1) *bøn*, *i sht bön till Gud*. fik mz bön in koma i kirkiona *Bu* 30. sagdhe . . . ey vara moghelikt synia sik bön *Bil* 658. badho them mz ödmiwkom bönom bort fara *MB* 1: 311. at hans böne ok hans almusa waro guþi tōka *Bu* 4. iak beþes aff minom syni tua böne *ib* 13. at bipia litla stund sina böne tel vara fru naþa *ib* 30. *MB* 1: 204. godha bönir, mässor oc tidher *ib* 358. skal iak . . . höra thina bön *ib* 188. gudhlika bönir *Bil* 658. waro idhkelikin a waku ok fasto ok bönum *KL* 53. ther sculin j finna twa män a bönum *Bil* 127. stodh ther a sinom bönom *Bo* 100. at the . . . skulo hafua mic i godhom bönom *SD NS* 2: 293 (1410). — *det som genom bön begäres. för än hon finge sina bön Bu* 55. *Al* 2973. *RK* 1: (*sfgn*) s. 189. 2) *förbön* (*för en som förbrutit sig*). epter dandemans sköön ok böön *SO* 82. 3) *af undersåtarne på grund af landsherrens begäran frivilligt lemnad afgift (i denna betydelse förekommer ofta Mt. bede, hvaraf bön i denna användning troligen är en öfversättning)*. vtan the hanom nakan bön vnna wille som han mz them matte försculle *RK* 2: 1720. — (*bönom för lönom Bir* 3: 380.) — *Jfr* **frip-, kärleks-, siäla-bön**. — **böna bok** (*böne-*), *f. bönbok. Lg* 3: 503. — **böna bref** (*böne-*), *n. rekommendationsbref*. fingo hans böne bref tel drotnugenna *Bu* 167. *KL* 214. — **böna hald** (*bönohald Lg* 3: 263. *bönohaldh ib* 406. *bönaholdh. böne hold*), *n. [Isl. bænahald]* 1) *böns haldande, bedjande, böner*. nar hon war i sith gudelika bönehaldh *Lg* 3: 406. *ib* 263. skula the skipta nagath aff mynom clenodys . . . mynne fatige siäl til bönahaldh (*till förböner för*) *FH* 3: 65 (1445). hafua mik . . . j theris amynnise ok bönaholdh *ib* 5: 106 (1486). 2) *förteckning på dem som särskildt inne-*

slutas i ett klostets förböner. ath mit nampn skall inscriffues j böne hold *FH* 5: 201 (1509). *Jfr* **bön-hald**. — **böna hus**, *n. [Isl. bænahús, bænarhús] bönehus. MP* 1: 247. *Pa* 15. *Ber* 219. — **bönkammare. VKR** vi. *Lg* 3: 369. — **böna hælde** (*bönehelde*), *n. = böna hald* 2. skal edart namn skrifwas i ware bönehelde *DD* 1: 140 (1487, *eft. aftr. fr.* 1734). — **böna kamar** (*böne-*), *m. bönkammare*. gik jwdit in j sin böne kamar *MB* 2: 160. — **böna mal** (*böna maal. bönemaal Lg* 3: 695), *n. pl.* 1) *bön, begäran*. thaghnade wm sin böna maal *Bil* 658. 2) *frieri*. swenin stodh stadugher a böna malum til bondin gaff hanum sina dotter *Bil* 617. *Lg* 3: 695. — **böna stadher**, *m. [Isl. bænastaðr, bænarstaðr] ställe hvarest man förrättar sin bön*. rörpis han ey af sinom böna staþ *KL* 187. moyses ganger fra them a sin hemelikin bönastadh *MB* 1: 289. *Ber* 219. — **böna time** (*-tima*), *m. [Isl. bænartími] för bön bestämd tid, bönestund*. bidhia for än böna timan komber *Ber* 134. ofwerga böna timan *ib*. — **böna vin**, *m. L. anmodad el. tillkallad mäklare*. at han war baþe laghavin ok bönävin *SR* 1. bönavin ok laghavin *ib* 5.

bön (*-ir. -ar?*), *f. [Isl. baun] böna*. lithin är wina rön tho thz ware ey vtan een bön (*dote fabe modice patet ardor mentis amice*) *GO* 224. ärther och böna *RK* 3: (*till. om Chr. II*) 6403 (*i rimslut*). tagh böner *LB* 2: 9. sywder man böner j win *ib* 60. i [1] karp bönnar *BtFH* 1: 231 (1509). — **böna blomster** (*böne-*), *n. bönblomma*. tag böne blomster oc stöt tom sma *LB* 7: 292. — **böna miöl** (*böne-*), *n. bönmjöl*. tag böna miöl *LB* 7: 285. tag böne miöll *ib* 297. — **böna sudh**, *n. bönsoffa*. ärtha swd och böna swdh *LB* 7: 75.

böna, *f. L. böna*. ärtir oc böner *ST* 12. *LB* 1: 96, 7: 34, 75. *LfK* 84. *Lg* 3: 241. — *för att uttrycka en saks obetydlighet eller ringa värde*. akta thz ey widh ena böna *Iv* 1622. *RK* 3: 2581, (*till. om Chr. II*) 6260. — *Jfr* **buna**. — **böno aker**, *m. L.*

bönaktigh, se bönhaftigh.

bönfalla, *v. bönfalla*. är jag ödmiw[keli]g bönfallandes in tiil ider, om then fatige man *BSH* 5: 27 (1504). bönffallandis til mik . . . om rotneby, ath thet ey skulle forstörass *ib* 84 (1506). — *part. pret. bönfallande*. är jac bönfallen tiil eder herredöme . . . at i wele offwerwäge, hwat skade . . . bispopsstoolen . . . haffwer lidit *BSH* 5: 45 (1505).

bönfalligh, *adj. bönfallande*. om huilchet jach är och ödmykelige bönfallig til ider *BSH* 5: 89 (1506).

bönhaftigh (*bönaktig*), *adj. bedjande*. gudh med sin helge kerligh jomffrv marie med sine mildhe bön och alle helge swerigis patroner vare bönhaftige for eders herredöme *HSH* 20: 80 (1507). äre wij . . . thet ganske gerne aff ider herredömis werdighet bönaktige ok begerende *BSH* 5: 428 (1510).

bönhald (*-holdh FH* 5: 200 (1405)), *n. = böna hald* 2. scriffwe mik oc myn for:de maag i äwiiga bönhald *FH* 5: 190 (1504). *ib* 191 (1504), 195 (1505), 196 (1505), 200 (1506).

bønhöra, *v. exaudire, bönhöra*. vördhoghadhis hon vara bönhördh *Bo* 111. *ib* 256. *MB* 2: 192. *Di* 123. *Su* 144, 209, 297. later mich wara bönhörd med eder

BSH 5: 46 (1505). *ib* 64 (1505). wardher jak ekki böninghörðher mz warom herra *JP* 77.

böning? *f. boning, bostad, gård? i ortnamn. j halwardzböning DD* 1: 112 (1462). *j hokonaböningh ib. j homansböning ib. pauels böningh ib* 2: 14 (1460, *vidim. af* 1593).

bönliker, adj. Jfr obönliker.

bör, se byr.

böra (*MD* (S) 205. *pres. ind. bör. byr KL* 148; *SD NS* 2: 70 (1408); *BSH* 5: 36 (1505). *impf. burþe Bu* 144. *burðhe KL* 126; *Bo* 2; *Bir* 3: 80. *bordhe KL* 159; *Bir* 2: 300 o. s. v. *bördhe Bül* 534. *pl. bördo SD NS* 1: 31 (1401). *part. pret. n. bwrth FH* 5: 21 (1463). *burdh SJ* 136 (1445). *bort Bir* 3: 88; *SD NS* 1: 678 (1407)), v. [*eg. samma ord som byria, hvars former i de olika betydelseerna blifvit något skiljaktiga. Isl. byrja. Jfr äfven Mnt. boren, Nut. bören*] *L. tillkomma, tillhöra (jfr bära 14). med dat. el. ack. hulikin jordh som mick laglika bör SD NS* 1: 72 (1401). *egh hafðhe honum swa mikit bort aff liggjande grund ib* 678 (1407). *mere pina bör (debitur) thessom än hinom Bir* 1: 113. *Di* 32, 111. *swa mykith som them bröðhrom bör (Cod. B hörir 545) til bytning MB* 1: 181. *hwat them riddarenom burðhe til näfst KL* 76. *thom burðhe änkte aff konungenom vtan dödhin oc fordömilse Bir* 3: 80. *MB* 2: 303. *ii biscops hus som klärkom burþe sitia Bu* 144. *bör idar pät löna Bir* 4: (Avt) 183. *hurw mykit honom byr (oporteat eum) thola for mit nampn KL* 148. *hänne burðhe bätir ägha thz gozit ib* 126. *taka thän sidh then them ey bordhe ib* 159. *tholica härtogha herra oc första . . . burðhe os hawa Bo* 2. *mik bör än nakra stund här vandra ib* 52. *ib* 8, 146, 166, 227. *Bir* 2: 140. *thet landbomjn bör wtgöra VKR* 31. *maa tik böra människiom goda gärnynga göra MD* (S) 205. *thz bordhe wäl thänkia allom them som sik ophögghia ij sino wälle Al* 2902. *vm thet hanom rättelica hade burdh ärfua SJ* 136 (1445). *penningha som mik bwrth hafde erfth FH* 5: 21 (1463). *bör ey clostrit tynghias aff nakre gästningh Bir* 4: 32. *VKR* 75. *thz som parisa klärka bör haffwa LfK* 144. *renliffuis människior, hwilka som bör giffua mik sik siälffua oc alt sith Bir* 4: 94. *ängin är swa litin pina at iak seer ey hona ok til hwat synd hänne bör älla til höre ib* 1: 104. *at halda thät hanom bör (Bu bär 50) til äldra rätt (se under bära 14 motsvarande från Bu 50 hämtade ex.) Bül* 939. — *i förbindelse med til rätta. lat huarium hawa sit eghit, ok huarium thz hånem bör til rätta KS* 31 (80, 33). *MB* 1: 212, 332. *SD NS* 1: 443 (1405). *swa som henne til retta borde RK* 1: 1241. *ib* 3: 276. *thz bör thik ey til rätta thola Bül* 774. *ST* 126. — *vara tillbörligt, böra ske. bör thz medh retta saa MD* (S) 214. *pön maal sum sannind bör vmsighia SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *thz bör ey at i sculin vppinbarlica fordarfwas Bül* 599. *VKR* 31. — *personl. böra. kárdhe a ät arff som tära hwstru bördo at ärfwa SD NS* 1: 31 (1401). *han hafðhe eet hedhirs mark oc een grunual j sino hofðhe j hulkom som äronna krona hafðhe bort sta (möjl. står dock krona för krono) Bir* 3: 88. — **bör sik, bör, är tillbörligt.** *thz bordhe sigh (man borde) heller glädhias Lg* 3: 346. *är lithet batat ällar wnnit, fram för thz bordhe*

Ordbok.

sik LfK 145. — **bör til, tillkommer, tillhör. med dat.** *thik börðhe wäl til faghir fäghnan Bül* 534. *bör honum rätter til at wara herra ower all diwr MB* 1: 97. *thik bör (Cod. A bär 260) rätter til at ärwa mästa äro oc wald ib (Cod. B)* 551. *thik bör (Cod. A bär 260) til älzsta brodhors wyrdhning ib. RK* 1: 2829. *bordhe mik til renasta gudhi at hwilas j renaste iomfru Bir* 2: 300. *ib* 3: 268. *Iv* 5297. — *är tillbörligt. bör til at thula hardhasta ärwodhe KL* 204. *bör thz til, at hwem käran gaar op a han vardher siälffuer til anzswar sta Fl* 1703. *Jfr til bör. — Jfr vidher bör.*

bördh, se byrp.

böria, se byria.

börliker (börgelighen), adj. [*Fdan. börlig. Mnt. borlik*] *tillbörlig. som börgelighet är FM* 410 (1509). *Jfr tilbörliker.*

bös, adj. [*Mnt. bös*] *ond, vred. tha han wardher wredher ok bös MD* (S) 268.

bössa, se byssa.

bösta (*pres. -ar. impf. -te el. -adhe. part. pret. -ter*), v. [*Isl. beysta*] *slå, bulta, klappa. mz storom släggjom war thz (djuret) böst Al* 5485. *PM* 8. *hulkin som . . . bösta oc röre manzsjns hugh mz jdhkelicom frestilsom Bir* 2: 87. *Bo* 109. *böstadhe aa doromin KL* 155. *blef thär standande ok böste aa duromin ib. Su* 246. *Bir* 3: 290. *tha böstadhis vppa dörinne Bo* 217. *bösthär för dörerna Su* 114. *bösta oc bwnka för . . . domarans döör ib* 185. *iak staar widh dörerna oc bösta MB* 2: 339. *Su* 110, 446. *Ber* 215. *at hiertat klappar och böstar LB* 7: 79. — *opersonl. böstadhe thz . . . oppa dörerne Lg* 3: 679. — **bösta up, genom slag el. stötande öppna.** *böstandis holith wp mz enom hammar PM XLVI. — Jfr sunder bösta.*

böstan, f. bultande. *Bir* 5: 133.

böste, n. [*Isl. beysti*] *skinka. perna, böste GU* 1. *salt böste LB* 1: 96. *Di* 171. *Jfr villegalts böste.*

böta (*bota: -e SO* 114; *-te Bül* 650. *botha: -e SO* 5. *-ir, -te, -ter*), v. [*Isl. bœta*] *L. skaffa bot för, bättra, förbättra.* 1) *laga. böta pät af fat war sancti laurencii kirkio Bu* 416. *andbudh mz hulkom som . . . sundrog ok brutin thingh bötas Bir* 1: 290. *ib* 37, 293, 4: 126. *RK* 1: 712. *Di* 54, 242. *BSH* 5: 210 (1507). *bätre är heelt än mz gulle böth GO* 261. *ä fägnar barn böttom klute ib* 162. 2) *bota. med dat. þu böte siukom Bu* 78. *ib* 204. *Bül* 634, 650. *bötte enom klärk aff giäld ib* 696. *at han böthe thinom benum ib* 108. *bötes mangom Bu* 417. *Jfr* 7. 3) *hjälpa, gagna, bota. thz kunde the städer litet böta RK* 2: 367. *ib* 2470, 6495, s. 347. 4) *skaffa bot el. hjälp för, afhjälpa. huar en matte thenna oändelika pinona böta oc förstökkia Su* 184. *j morghen viliom wj thetta bötha RK* 2: 4277. *jak kan thz bätther bötha RK* 3: 357. *thu wil thin hunger här hafwa böt Al* 4324. *iak skal böta thik thin lusta ST* 524. 5) *förhindra, afstyra. thz wille swänske mz her steen böthe RK* 3: 3085. 6) *skydda, afvärja hugg emot. med prep. for. her didrik kunde enchte annat göra än böte for sig mz sin skioll Di* 71. *engelbert tha för sich böte mz then krykke han hafde j hender RK* 2: 2676. — (?) *rykte . . . sit godha swärdh*

ther opta bötte fore hans färdh *Fr* 572. *Iv* 3138. 7) *ersätta, löna*. gudh böthe tegh tin venskap ok sywedom (*framför detta senare ord att fatta i bem.* 2) *Di* 224. 8) *ersätta, godtgöra, upprätta*. thenkte han aa, huru han matte sik then skadhan böta *ST* 90. tha fa wi wäl waar skadha böt *Al* 2512. *RK* 1: 2565. böta henna blygdh *MB* 1: 335. thz är nw alt wärra böta *Al* 1564. 9) *godtgöra, försona*. böte guz son hans brut a träno *Bu* 139. *ib* 206. *Bil* 84. — *göra bot för, försona (genom penitens)*. mapren . . . böte siin brut *Bu* 21. *ib* 28, 172. *RK* 1: 859. *Di* 291. böte misfalle mz scripta-malom *Bu* 130. giter iak myna synder ther mz böt *RK* 1: 309. wilde thz gerna böthe mz gud *Di* 290. bötte thz ey widh gudh eller män *Pa (Tungulus)* 38. — *abs.* bryta oc böta *MB* 1: 301. ridderen . . . gaf sik guði skyldogan firi sina synde ok böte ok bättrape (*gjorde bot och bättring*) *Bu* 8. — *godtgöra, gifva bot el. skadeersättning för, gifva upprättelse för*. för än iak haffuer böt tik thin broders dödh *Di* 81. iak will thz gerna wid ider böta mz gwll oc silffuer *ib* 140. *ib* 178. *Pa (Tungulus)* 38. wilde böta mot hanum thz hon brutit haffde *Di* 94. jak will böta mot tik thz beszta iak kan *ib* 52. — *försona, umgälla*. skulle ey blodh mz blodhe böta . . . än man-*drap* war giort mz wadha *MB* 1: 425. 10) *gifva ss godtgörelse el. bot, böta*. han bötte en stoor deel aff thy ther han jnnan swerike atte *RK* 1: 1091. böte half mark *SD* 5: 638 (1347). böte iij öra *TB* 73. *ib* 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80. *MEG (red. A)* 55, 56, (*red. B*) 59, 61. *EG* 65, 66. böthe ena mark wax *SO* 4. böte iiii pänninga *ib* 5. *ib* 6 o. s. v. — *abs.* *gifva böter*. böta

effter the dödh *RK* 2: 4831. fforma han ey bötha *MEG (red. A)* 55. böte äptir thy lagh äru *TB* 76. 11) *plikta med, umgälla med*. böte han kropp ey agher ko (*förklaradt genom de följ. orden: pa scal han arwpä aar firi mark hwariä*) *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). böte hand firi saar *ib* 376 (1344, *nyare afskr.*). — **böta ater,** 1) *återställa, laga*. bryta the gap a väggene tha böte jak thz atir mz mur-skedhinne *Bir* 2: 254. böta ather siin oc brödhanna gangkläde *ib* 5: 102. 2) *ersätta, godtgöra*. böte xl mark och aater skadan *MEG (red. A)* 55. *ib* (*red. B*) 59. *TB* 80. böthe aater skadan *MEG (red. A)* 56. *ib* (*red. B*) 61. *EG* 65. *SO* 291, 292, 293, 301, 302, 304, 305, 307. böte åter båten *ib* 292. *Jfr ater böta.* — **böta i gen, återställa, laga**. bötthe the styrit ighen *Di* 242. — *Jfr lagh-, til-, up-, ut-, vidher-böta.*

böta (-te, -ter), v. [*Mnt. boten*] *tända, upptända*. alexander lot ther stoor eld böta *Al* 4458. ij eldin . . . som ther war bötter *ib* 5079, 5629, 6179. *ST* 21. — *tända, sätta eld*. bötte oppa eth stekahus aff thrä *Di* 254. — *Jfr up böta.*

böte varper (bötä-, bötis-, botes-), m. L.

böteliker, adj. *Jfr oböteliker.*

bötir, m. *Jfr kätla bötir.*

bötning, f. *Jfr gorbötning.*

böveri, n. [*Mnt. boverie*] *osedlighet, lösaktighet*. hörro krogh hwaris vnge män oc lösa qwinnor matto öffwa sith böweri oc bedriffwa *MB* 2: 290. *RK* 2: 7363, 7364. *Su* 59.

C.

celebrera (-adhe), v. [*Lat. celebrare*] *fira, begå*. om j celebreren the dagha *MB* 2: 284. henne verdogha siälä rykt ok jordilse hiolt ok celebrerade fornempde verdogh fader biscop nigles *Lg* 3: 577.

celle, se sälle.

cirkil (sirkil: sirkla *Al* 189. circil *Pa* 11. circhil *Bir* 4: 24. cercil *PM* xxviii. pl. cirklar), m. [*Lat. circulus*] *cirkel, krets, ring*. giordhe han . . . en cirkil *KL* 8. at wäruddin skulde wm kring ganga ok minste cirkil jwi höghsto circla *Bil* 536. thina lyngnelda liwsto wärdlena cirkle *Ber* 33. *Pa* 11. *Bir* 4: 24. *VKR* 70. *Al* 189, 7579. *PM* xxviii. hon löpir vmkringh swa som en cirkil *Bir* 1: 272. thera (*vigt-skälarnas*) cirkla gingo vp ginom himelin *ib* 2: 3. brynian är aff mangom cirklom *ib* 3: 375. hon . . . kände krononna cirkil hanna sith howdh *VKR* v. —

krans. hiolt en cirkil j sinne hand *KL* 60. satte hon wänasta blomstir j thän cirkillin *ib*. han saa quandam speram auream en gull kranz äller cirkel *Su* 223. — *klot*. thänne . . . konungir var swasom j enom glashögh älla cirkle (*quasi in globo vitreo*) sitiande *Bir* 3: 425. — *omkrets, periferi*. huilkens punkt äldher medel, äldher cirkillen (*punctum et circumferentiam*), längdh widhet, högdh äldhar dywphet, aldreggh enghen kan begripa *Su* 77. — *Jfr glascirkil.*

cypres (cipris. sipres), m.? [*Lat. cyparissus, cupressus*] *cypress*. the bänkia (*näml. varo*) aff cypres *Fr* 370. sipres (*cypri, trol. fattadt ss cyparissi*) mz nardo *Su* 77. — **cypressa blomster (ciprisse-), n.** *cypressblomster, cypressört, Santolina chamæcyparissus Lin.?* *LB* 7: 228.

cypres trä, n. = cypres. *Al* 8223.

D.

da, f.? [*Fdan. daa*] *dåfhjort*. *Fr* 1110.

dadh (daadh. daath. daat *MD (S)* 259, 260, i rimslut med raad, raadh), f.? och n. [*Isl. dād. Mnt. dāt, dade*] *L.* 1) *handling, handlingssätt, dād.*

her iwar hadhe siik saa wnderligha aath baadhe mz ordom och saa mz daath *RK* 3: 2919. nw gätz mik ekki thetta daath *ib* 3895. *ib* 3744. hans swena daat *MD (S)* 259. hwat är thera ret for tolkit dadh *ib*

247. — radh ok (älla) dadh, *råd och (eller) dåd*. med ordh-
om radhom älla daath *BSH* 1: 182 (1381). saklös badhe
til radh oc dath *Bil* 938. *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 244,
3: 92. — *Jfr dygdha-, ovir-, riddar-dadh.* 2) *manligt el. ridderligt handlingssätt*. synd ok last skadha
ok skaam begingo the mz thz! radh omannelika mz
engin daadh *RK* 1: 3761. *ib* 3: 2094. 3) *sak, an-
gelägenhet*. tha han haffde bereet thetta daat *MD (S)*
260. *ib* 217. 4) *ståt, tillrustning*. her erik foor
aastadh mz herre staath mz herskap och mykin daath
RK 3: 1361. *ib* 123.

dag (dagh. **dagge** (*frf. vok. i änd.*). **dogg**:
doggin *MB* 1: 389), *f. och m.?* (**dagsens** *Lg* 3:
616) [*Isl. dögg*] 1) *dagge*. mz kalde dag *KL* 249.
funno . . . alla markena fulla mz dagh ok alla dagge-
ena falna j cors like *Bil* 318. aff himilsins dag *MB*
1: 215. *ib* 323. *Bir* 1: 28, 2: 160, 161, 4: 106, 107. *Al*
6392. *Su* 175, 187, 200, 443. *MB* 2: 88, 395. *Lg* 3: 616.
borttörkandhe . . . miskwändenna dagh *LfK* 94. gudz
miskunda dagh *MP* 1: 227. *Bo* 153. 2) *sky*. loptis
op doggin, som för la lwkt ower gudz hwse *MB*
1: 389.

daggare, *m.* = **dagge**. *SGG* 131.

dagge, *m.* [*Mnt. dagge. Mlat. daga*] *dolk.* brödh-
ernes knyffua som kallas daggha *SO* 98. dagge eller
stekamez *ib* 189. *ib* 109, 200.

dagha (-adhe), *v.* [*Mnt. dagen*] *underhandla*,
dagtinga. medh then forrådhara viliom vy ey dagha
RK 2: 3970. *ib* 3: 591, 1181, 1264, 1569, 1899, 2184,
2674, 3152, 3164, 3626, 1: (*sfgn*) s. 181. the daghadhe
een dagh the dagadhe twa *ib* 3: 249. *ib* 917, 1430. the
dagha een dagh the dagha tree *ib* 3154. the daghade
twaa the daghade tree *ib* 2996. the dagha tiil hopa vii
[7] wiikor äller otta *ib* 1991. *ib* 2818. — *komma öfverens*
om. een feeligh dagh millan sin dagha *RK* 3: 1429.

daghan (daghän), *f.* [*Isl. dagan*] *dagning*. *Bu* 5.

daghas (-as, -adhis), *v. refl.* [*Jfr Isl. daga*]
L. 1) *opersonl. dagas*. för än daghas *Bil* 565. *KL*
107. *MB* 1: 194, 307, 310. *Bo* 221. *Bir* 3: 201. *VKR*
xxi. *Lg* 220. *Di* 66. 2) *gry, lysa fram, upprinna*.
daghadhis them ewerdheliker dagher *MB* 1: 155. ä til
thäs honum daghas himerikis liws a domadagh *ib* 52.
sidhan os daghas gudz änlite *ib* 310.

dagher (dach *SO* 142, 158, 201. **dak** *LB* 3: 187.
-ar), *m.* [*Isl. dagr*] *L.* 1) *dag*. til thäs daghir
var *Bo* 190. arla om morghin dagher var liws *Fr* 83.
tel miþan dagh *Bu* 10. las þæt baþe naat ok dagh *ib*
7. gvz ängel kom een dagh tel ioakim *ib* 4. han fic
þäs daz (*för dax el. dags*) pris *ib*. þe letapo hema
tua dagha ok funno eigh för a þriþia daghen *ib* 205.
a þrättanda dagh iula *ib* 72. wm annan dagh jula *Bil*
284. anat (*för anan el. annan*) dagh iule *LB* 3: 187.
tiunda daghin j decembris daghum *KL* 39. then tima
dagx *MB* 1: 203. arla dagx *Al* 7663. annan daghs
morghon *Bil* 235. vm dagsins päningh (*dagspenningen*)
MP 1: 77. sedhen treffz han allre dagh *FM* 418 (1509).
— dagh vidh dagh, *hvar dag*. stormadho dagh vidh
dagh (*omni die*) *Ansg* 233. — dagh fran dagh, *dag från*
dag, *med hvar dag*. dagh fran dagh öktis the hælgha
troo *Bil* 861. *Bir* 1: 17, 47. — daghom, *med hvar dag*.
vid komp. vphögdes daghom mera hans rykte *MB* 2:
194. *ib* 218, 239, 302, 316. *Su* 5, 10, 31, 54, 69, 70, 78,

150, 181, 343, 353, 367. *Lg* 3: 239. — i dagh (idagh
Di 36), *i dag*. i dagh skalt þu mz mik äta *Bu* 144.
j tholkom dagh som j dagh är *Bir* 3: 154, 203. ij
dagh om een manadh *Fl* 1134. i dagh vm siu nättir
MP 2: 59. i dagh siu nattom (*i dag för sju dygn*
sedan, i dag åtta dagar) *ib*. her til dagss (*hittills*)
FM 127 (1501). — annars dags, *den andre dagen*,
följande dagen. annars dax arla com bartholomeus i
talan mz kunugenom *Bu* 205. annan dagx ther effter
Va 46. — sva dags, *så dags*. the spordho hona aat
hwi hon var ey vidher kirkio sua dax som hon förra
pläghadhe *Bil* 917. 2) *dag, högtidsdag*. hans (*den*
hel. Tomas') daghar är fäm natom fori iula nat *Bu*
190. hans (*den hel. Kristofers*) daghar cumbar vm
sancti iacobi dagh vm hösten *ib* 502. henne (*den hel.*
Lucias) dagher komber attunda dagh sancti nicholai
ib 557. sancti ypoliti dagher komber fiärda daghin
epte laurencij dagh *ib* 424. en leggho swen kördhe for
waghne yghsn sancte marie magdalene dagh *ib* 424.
fran alla hælghona dagh ok til iula *KL* 335. helgha
three konunga dach *SO* 201. vppa helge lychama dach
ib 155. 3) *dygn*. sat i sancti petri stap ok stol
fiugur ar tua manapa fämtan dagha *Bu* 398. *ib* 99. 4)
tid, lefnadstid, lif. la þär tel pippini franca konogx
dagh *Bu* 54. — *vanl. i plur.* varþ mäst delen af
väruldene cristen ii hans daghum *Bu* 99. *SD* 4: 464
(1335, *nyare afskr.*), 5: 374 (1344, *nyare afskr.*).
mädhan her tordh han war i dagha *RK* 3: 97. — taka
af daghum (taka aff daga *RK* 3: (*sista forts.*) 5442. af
daghum taka), *taga af daga, dräpa*. takin aff daghum
thän hughin gör galin *Bil* 126. änkte vald hafuom vi
nakan man af daghom taka *KL* 383. *SD NS* 1: 146
(1402). *Su* 141. *RK* 2: 4085, 3: (*sista forts.*) 5442. —
af daghum koma, *d. s.* *ST* 148, 241, 351, 353, 371. —
hava af daghum (hava aff daga), *d. s.* konungen wille
gerna haffuan aff daga (*hafva honom rödd ur vägen*)
RK 2: 7055. — kalla af daghum, *hädankalla*. ta gud
kallar eder af dagom *DD* 1: 139 (1487, *eft. aftr. fr.*
1734). 5) *bestämd el. förelagd dag, bestämd tid*.
koma ather in . . . vpa then dagh man haffde them
lakt *RK* 1: 3891. swa langan dagh leggja til beredha
som hanum är möghelikit at betala *MEG (red. A)*
56. *ib* (*red. B*) 60. *EG* 64. jngen broder forholle sin
dreng offer sin dach *SO* 142. sägher skiparen honom
före längre dagh än skipith ther bliffwer *PM XII*.
äggha the siw natta dagh fore läggja scogha at rensa
TB 73; *jfr* 7. 6) *till bestämd dag utsatt samman-
komst*. at man säter dagha *RK* 2: 5392. wille the lägge
j sightwne en dagh *RK* 2: 1626. *ib* 4503. the svänskä
. . . en dag j arbogä holdä vilde *ib* 1609. *ib* 1978,
2466, 4495, 4605, 5383, 3: 1974, 3463. wille konungen
ridhe til jöneöpung oc holla ther daga *ib* 2: 7318. j
halmstada begripa the en dagh *ib* 1681. *ib* 5026, 5094,
5467, 3: 120, 1436, 3062, 3577. — *öfverläggning som*
eger rum vid en sammankomst, underhandling. *vanl.*
i pl. waro bysskedeleke men . . . til daga *SD NS*
1: 362 (1404). jak wiil idher tiil dagha föra *RK* 3:
1320. *ib* 115, 1151, 2920, (*sista forts.*) 4881. wille han
ey tiil dagh komma *ib* 2967. 7) *frist, (på bestämd*
tid lemnadt) uppskof, betänketid. war them daghir
gifuin til anzswara til keysarens komo ater *Bil* 433.
badh giffwa sik fiortan dagha dagh *ST* 360. mädhan

thw haffwer haffth saa langhen dagh *Lg* 3: 139. — *frist*, (*för bestämd tid lemnad*) *tillåtelse*. man gaff them allom dagh eth aar at ridha ok fara at thz sin ok koma til suderköpungs jn *RK* 1: 929. *ib* 3888. han fik daga at fara heem *MD* (*S*) 260. — *för viss tid lemnad fred*, *lejd*. thän a kiäres komi felogher till swars fyri põm tolf, ok fra põm oc hawi fyoghortan natta dagh *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 376. — *för viss tid ingången förlökning*, *stillestånd*. i sama dagh ok fridh skulu waar godz ok ware pantä a badha sidhur standä ok warä *BSH* 1: 131 (1371). *ib* 132. then dagh konungin haffde betz wille man tha ekki halla *RK* 1: 4121. brytandhe sattan dagh *PM* 14. forbrythe dagen *BSH* 5: 503 (1512). badhe förlenghia dagen meera til natiuitatis marie dag *RK* 2: 1757. *ib* 2620, 3026, 3: 919, 1618, 1620. *Ber* 205. viii eller xiii dagha dagh *BSH* 3: 282 (1470). thin fader haffuer mich en feylog dagh sagdt *RK* 2: 2670. een feeligh dagh millan sin dagha *ib* 3: 1429. haffua . . . giort en felig dag oc friidh medh k[onung] e[r]istiern *BSH* 4: 2 (1471). — taka dagh, *sluta stillestånd*. tha took han dagh til tridie dagh *RK* 1: 4108. *ib* 2: 1526. *ST* 524. takum een vinlikan ok felughan dagh *BSH* 1: 131 (1371). — taka (thät) i dagh (*el. i en dagh*), *sluta stillestånd*. han took thz i dagh mellom them *RK* 1: 4140. tha wart dagtingat ok takit j dagh *ib* 940. *ib* 2382, 2664. the haffdo takit i dagh eth aar (*gjort stillestånd på ett år*) *ib* 2670. the rytza toghot tha jnnan en dagh (*afbröto fiendtligheterna?*) *ib* 1628. — sätia (thät) i dagh (*el. i en dagh*), *d. s.* sidhen satte marsken j en dag mz them aff husit *RK* 2: 6218. sidan satte theet i en dag *ib* 6310. sätte i dagh mz han *ib* 3: 1482. the sätte i stundh och dagh *ib* 1613. — i dagh (*el. i en dagh*) standa (standa i dagh), *vara stillestånd*. lotot tha i dagh standa *RK* 1: 3408. thz skulle i en dagh staa *ib* 2811. *ib* 2: 2586, 3967. thz sculle sta fäm daga j dagh *ib* 1123. wart ther forwissat swa till palma syndag i dag sta *ib* 5877. thet skulle sta i dagh i the for:da xiii dagha *BSH* 3: 282 (1470). — *fred*. saa sätte riken een äwiigh dagh *RK* 3: 2454. — *fred som åt den öfverrunne gifves af segraren eller åt förbrytaren af öfverheten, pardon, nåd*. fonga gaff han dagh *RK* 3: 2420. the danske skulle the iw taga till daga *ib* (*sista forts.*) 5212. — *Jfr aflats-, aflinga-, afrads-, alhülghona-, aminnilsa-, andersmässo-, anvärk-, apostla-, apostla mässo-, ars-, artidha-, arvodhis-, asko odhins-, bebudhilsa-, bruplöps-, buds-, disapings-, doma-, dymbil-, dödha-, dödhar-, döpra-, döds-, ep-, enstöping-, faghnadha-, far-, fasto-, for-, frea-, färdha-, födslo, gang-, gar-, glädhis-, himilsfärds-, hindra-, hvar-, hvilo-, hülgh-, hämda-, härta-, högtipis-, höst-, imber-, iordhilsa-, iula-, iämlanga-, kaku-, kapitels-, kirk-mässo-, kirkiumässo-, kyndilmässo-, lagha-, lif-, lysninga-, löghar-, mana-, marknadha-, miþ-, miþsumars-, morghon-, nyars-, opins-, offer-, palma-, paska-, pingiz-, pingizdagha-, radhstovu-, ridh-, rätta-, siunättings-, siäla-, siälamässo-, skirsla-, skär-, sol-, strids-, stämno-, sunno-, säter-, tima-, tis-, torgh-, torgs-, pings-, pors-, thörfasto-, utfaru-, ut-*

färpa-, utgangs-, vigsla-, viku-, vinter-, vinters-, väper-, ykil-dagher, samt alder-, lif-, lifs-, ve-, änkio-daghar. — *dagha karl* (*dage-*), *m. dagakarl*. *BSH* 5: 512 (1512, *nyare afskr.*). — *dagha tal*, *n.* [*Isl. dagatal*] *dagräkning, räkning af dagar*. *MB* 1: 64. — *dagha time*, *m. dagtid, dag*. ämwäl om nattatima swa som vm dagha tima *Bir* 4: 242. — *dags bref*, *n. L.* — *dags färdh*, *f. L.* — *dags födha*, *f. daglig föda*. *Lg* 3: 203. — *dags ledh*, *f. dagsled, dagsresa, så lång väg som man kan färdas på en dag*. gripu likit . . . ok fördho tiughu dagxledir *Bil* 539. *ib* 835. *MB* 1: 284, 395. *Bo* 24. *Bir* 3: 166. *Al* 5279, 5659. *ST* 477 *BSH* 5: 27 (1504). — *dags lius*, *n.* [*Isl. dagsljós*] *dagsljus*. sea daghs lius *Bil* 276. widhir daxlyus *ST* 358. — *dagens ljus*. gifuir thin ihesus minne dotter daxliws *Bil* 453. thät druprumit . . . skal blifua obygt for olafs dagxlius skuld *SJ* 97 (1440). — *dags lön*, *f. dagslön, dagspenning*. diarium, daxlön *GU* 2. — *dags rand*, *f. = daghrand*. *Su* 378. — *dags stiärna*, *f. = daghstiärna*. *Su* 81, 110. — *dags talan*, *f. tal som räcker en dag*. *Ber* 253. — *dags tidh*, *f.* [*Jfr Isl. dags-tidh*] = *daghtidh*. las hon först tidher af the helgha threfallighet . . . swa uigilias . . . sidhan sina dagx tidher *Lg* 3: 511. *LfK* 156. — *dags värk*, *n.* [*Isl. dagsverk*] *dagsverke*. *BtFH* 1: 168 (1508). for slotzins daxwerk *ib* 278 (1509). — *dags värke*, *n. L. dagsarbete*. godhe ängla sagho thetta dagxvärke *MB* 1: 156. — *dagsverke*, på grund af skyldighet åliggande dagsarbete. for förslo oc daxvärke sculd *VKR* 37. *Bir* 5: 118. *BSH* 2: 116 (1400). *SD NS* 1: 597 (1406), 2: 219 (1409). *GS* 40, 41. *Jfr lagha dagsvärke.* — *dagsvärke fullan*, *f. L.* — *dagsvärkis gädde*, *f. gädde som lemnas ss lösen för dagsverke*. xij skeppund daxuerkis gedder *FM* 607 (1513). *Jfr arbedis fisker.* — *dagsvärkis smör*, *n. smör som lemnas ss lösen för dagsverke*. xvj (15 1/2) tunne daxuerkis smör *FM* 607 (1513).

daghfulghin, *adj.* [*Jfr Isl. folginn, part. pret. af fela, motsvarande fläla; se Rydqvist* 1: 431 *f.*] *L.* — *n. slut på dagen*. tha daghfulgith är (*då dagen nått sitt slut*) *JP* 26.

daghlika (*-leka* *Bu* 17, 28, 151. *-leca* *ib* 419. *-lecha* *SD NS* 2: 64 (1408). *daglige* *RK* 2: 6675; *BSH* 5: 91 (1506). *daghelicha* *SO* 203. *dagelycha* *ib* 198), *adv.* [*Isl. dagliga*] *L.* 1) *dagligen*. hwilike preste daghlicä sculu messa sighiä *SD* 5: 563 (1346). *ib* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*), 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *Bu* 17, 28, 151, 419. *KS* 9 (21, 9). *Bo* 89, 232. *Bir* 1: 133. — *daghlika dags, dagligdags, hvar dag*. *ST* 362. *BSH* 5: 91 (1506). 2) *för dag*. naghar drengia daghelicha leya vth *SO* 203.

daghliker (*daghleker: -lek* *Bu* 50; *-leka* *ib* 193. *daghliken*. *daghleken*. *dagheleken* *Bu* 5. *daghligh: -ligha* *VKR* 33), *adj.* [*Isl. dagligh*] *L.* 1) *daglig*. for daghleka saman varu *Bu* 193. *ib* 5, 50. *Bir* 1: 185, 3: 163. *VKR* 33. *daghliken* skälffwa *LB* 9: 117. nokor daghleken ärwpys man daghleken til berhsens (*som dagligen arbetar vid berget*) *SD* 5: 637 (1347). 2) *förgånglig?* j tässom daghlika (*fragili*) likamenom *Su* 261.

daghning (*daghnigh* *Bu* 523. *daghnig*), *f.*

dagning. fra daghnigene ok tel miþan dagh *Bu* 10. *ib* 129, 523. *MB* 2: 237, 261. *BSH* 5: 554 (1516).

daghpänningar, *m. dagspenning*. samde mz thöm af dagh päning *MP* 2: 47.

daghrand, *f. dagrand, morgonrodnad*. han ran vp som daghrand aff nat *Bil* 829. *Bir* 1: 172, 2: 19, 27, 240, 4: 143, 156, 242, 243. *ST* 217. *Ber* 239. *MB* 2: 8, 87. *Lg* 3: 168. — *Jfr* **dags rand**.

daghsatter, *adj. [Isl. dagsettr]* *L.* — *n. slut på dagen*. i aptons widh dagsath war *BSH* 5: 218 (1507).

daghstiärna, *f. [Isl. dagstjarna]* *morgonstjärna*. *Su* 441. — *Jfr* **dags stiärna**.

daghtidh, *f. [Isl. dagtid]* *kanonisk timme om dagen*; det som vid en sådan läses eller sjunges. aff syu daghtidhum *ST* 5. sionga oc oppehalla nattatidhe oc daghtidhe *Bir* 2: 69. *ib* 3: 304. *Lg* 3: 710. *Jfr* **dags tidh**.

daghtime, *m. tid på dagen*. skipa sniällelika daghtima (*dagens stunder*) ok nattatima (*diurna et nocturna tempora*) til guz loff oc äro *Bir* 4: 268.

daghpinga (*daktinga* *RK* 3: 1244, 2034. **dachtinga**: -ade *ib* 2: 1088. **daghthinga**: -adhe *ST* 328. **dägthinga**: -et *SD NS* 2: 191 (1409). **degtinga**. **dektinga** *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 181. **dechtinga** *ib* 2: 45, 51; -ar *ib* 1394; -adhe *ib* 1774; -ade *BSH* 4: 13 (1471). **dechtinge** *RK* 2: 226. **dechtingia** *ib* 1664; -de *ib* 2: 1398. -ar, -adhe, -adher. *impf.* **dechtingde** *RK* 2: 1398), *v. [Fnor. dagpinga. Mnt. dagedingen, dachdingen, degedingen]* *förhandla vid till viss dag utsatt möte, underhandla*. tha daghtingado the langa stund *RK* 1: 4316. *ib* 3388, 2: 51, 1664, 1774 *o. s. v.* *BSH* 4: 13 (1471). — *genom underhandling utverka el. förskaffa*. dagtinga them fridh *RK* 1: 964. *ib* 1128, 2: 226, 3962, 8358, *s.* 343. — *genom underhandling afhända*. wid lydna forböd konungen tha them ey degtinga hanom norge fra *RK* 2: 8154. — *öfverenskomma*. at wi mæth biscopom, riddarum oc andrvn wälburnum mannom . . . hawom daghtingat oc owerens draghet *BtRK* 32 (1359, *orig.*). alt thet halda som var bref sighia ok som daghtingath är *HSH* 19: iv (1359). äpter thy thet daghtingat är *SD NS* 14 17 (1401). *ib* 2: 191 (1409), 324 (1410, *samt. afskr.*). ther war tha dagtingat swa at thz skulle i en dagh staa *RK* 1: 2810. *ib* 2: 1088, 1420, 3275, 6163 *o. s. v.* *Lg* 3: 293. — *dagtinga, ingå stillestånd*. tha wart dagtingat ok takit j dagh *RK* 1: 940. wil hertoghin dagtinga med jder *ib* 3388. *ib* 2: 2515, 3261, 4430, 4617, 7652, 7655. *ST* 338. at her birge hade degtingat saa (*ingått stillestånd på sådana villkor*) *RK* 2: 7685. *ib* 1100, 7689, 7782, 9575. — *förlika, bilägga*. daghtingadhis all fornempda stycke slät i mällen thöm *SJ* 63 (1436). — *medla fred, utverka nåd*. iak skal for thik daghtinga mz konunge *Bil* 615. the daghtinga tha bäzst for domarenom tha som vidh thorf *ib* 616. *KL* 319. — *vara verksam på ett medlande eller förenande sätt, åstadkomma eller underhålla förbindelse*. gik daghpingande mällan sin härra ok andra martires *Bu* 522. — **daghpinga sik af**, *vid fästnings uppgifvande betinga sig fritt aftåg*. han dechtingar sich aff j samma stund *RK* 2: 1394. *ib* 1398. *Jfr* **afdaghtinga**. — **daghpinga sik bort**, = **daghpinga sik af**. somme

dechtinga sik borth mz harnisk och huaa *RK* 2: 45. — *Jfr* **fordaghtinga**.

daghthingan (*daghtingan* *BSH* 1: 196 (1387). **dagtingin** *Bil* 316. **daktingan** *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*), 213. **dägtingan** *BSH* 5: 7 (1504); *RK* 2: 6941. **degtingan** *ib* 7591, 7368. **däktingan** *ib* 3: 559. **dektingan** *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 187. **dectingan** *BSH* 4: 11 (1471). **dägtingen** *ib* 5: 6 (1504). **däctingen** *HSH* 20: 214 (1507). **dektingen** *MD* 440. **dechtingen** *RK* 2: 1984 *o. s. v.*; *BSH* 4: 13 (1471). **dedingen** *BtRK* 268 (1471, *orig.*), *f. [Fnor. dagpingan]* *L. till viss dag utsatt förhandling, underhandling*. en degtingan skulle j halmstad wære ther nest om walborga messa *RK* 2: 7591. *ib* 7766. medh winskap ok wise daghtingan ok winlikom åthåuom *KS* 75 (185, 82). *RK* 1: 1067, 2: 2582, 3231, 3241, 3244, 4450, 4601, 4863, 5020, 6804, 3: 559, (*sista forts.*) 5142. *BSH* 5: 6 (1504), 7. *HSH* 20: 214 (1507). — *öfverläggning, rådplägning*. dechtingen the ther för sich togho *RK* 2: 1984. thzta war daghlik daghtingan (*samtal*) thera mödghna *Bil* 556. — *rådplägning om allmänna angelägenheter, offentlig förhandling*. klok i dektingen oc alskions lagh *MD* 440. — *tal, framställning, föreställning*. hans dagtingan halp honom ey eth haar *RK* 1: 2456. — *öfverenskommelse*. hwat daghtingan thätta *Bo* 160. *BSH* 1: 196 (1387), 4: 11 (1471), 13. *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*), 213. the daghtingan oc köpp min son . . . hafuer . . . giort medh mina frw drötning margareta *ib* *NS* 1: 345 (1404). *ib* 674 (1407), 675. — *fördrag, fred, stillestånd, dagtingan*. *BSH* 1: 132 (1371), 133. hadey dektingan mellan gangit *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 187. hade her trulle . . . enga degtingan mz hanom gongit *ib* 2: 7638. ther giorde the en dagtingan *RK* 2: 8159. *ib* 2912, 7642, 8178. hans jncigell munde mz för dechtingen sta *ib* *s.* 345. bad honom pa engen degtingan ganga *ib* 8889. haldha calmarna degtingan fast *ib* 4510. *ib* 2160, 4592, 5046, 8289, 8292. widh degtingan sta *ib* 8449. om then degtingan skal fasta staa *ib* 7832. daghtingan bryta *ib* 5052. sins herra dechtingen . . . krenkia *ib* *s.* 345. giordhe then dechtingen en eendä *ib* 2533. the huaa oss för dechtingen sagdt *ib* 2016. halmstada degtingan lyde saa *ib* 8477. *ib* 1307, 1596, 1692, 1734, 2015, 2016, 2589, 3175, 3179, 3365, 5901, 6938, 6941, 3: 2722. swa at the wordo mz dagtingan frii *RK* 1: 4349. *ib* 3395, 2: 7808, *s.* 344. tholka daghtingan aff honum taka *lv* 2460. hörde huro hans dagtingan stodh *RK* 1: 2216. *ib* 2: 6325. högre degtingen hade the ey volla (*hade ej makt att afsluta fred på högre villkor*) *ib* 8152. jak hafuer them mz minne blygdh opta tha fridh budhit ok godha dagtingin *Bil* 316. — *förlikning, försoning, godtgörelse*. tholka daghtingan aff honum taka *lv* 2460. — *fred, frihet från förföljelse el. straff*. mange dughande men tha badho wäl fore honom . . . at han skulle godha dagtingan faa *RK* 1: 2473. — *villkor, bestämmelse*. *RK* 1: 2680. konungen ladhe hanom strax degtingan oppa om abo oc tauastahws ath ather faa *ib* 2: 7028. — *bemedling*. forma nw hona (o: gudhz nadh) ey atherfa wtan annars daghtingan *Ber* 226. *Lg* 3: 47. — *Jfr* **fordaghtingana**. — **daghthingans bref** (**daghthing-**

ens-), *n. bref el. skriftlig handling hvarigenom förlikning el. öfverenskommelse afslutas, förlikningsbref.* epther thy som dagthingens brefwen til sighia HSH 19: 1V (1359).

dagthingare (dagh- *Su* 412), *m. medlare.* at the varin midhlara oc dagthingara mällan gudh oc människiona *Bir* 2: 107. *Su* 412. i mildasta dagthingarans handom ihesu christi *Ber* 239. han (*presten*) är gudz ängil ok mäklare älla dagthingare (*den som medlar hos Gud*) *Bir* 2: 111. — *förebedjare.* *Bir* 4: 143. siälinna dagthingare *ib* 1: 316. — *den som utverkar el. förskaffar.* himerikis dagthingare *Bil* 107.

dagthingia (dechtingia. dagtinga *BSH* 5: 6 (1504). **degtinga** *RK* 2: 8848. **dactinge** *BSH* 5: 26 (1504). **dägtinge** *RK* 2: 6256; **-er** *BSH* 5: 177 (1507). **degtinge** *RK* 2: 8135. **däctinge: -er** *HSH* 19: 70 (1505). **dädinge** *BSH* 4: 231 (1497)), *f. [Mnt. dagedinge, degedinge, dedinge] underhandling.* ena dechtingia mz them halla *RK* 2: 2542. *BSH* 5: 6 (1504), 26 (1504). — *öfverenskommelse.* moth the breff och dactinger wore käre medbröder aff fördhe *HSH* 19: 70 (1505). *BSH* 5: 177 (1507). — *fördrag, fred, stillestånd, dagtingan.* the dechtingia han hafde töm jätt *RK* 2: 1882. *ib* 1884, 6256, 6620, 8135, 8848, *s.* 344. calmarna dädinge och recess *BSH* 4: 231 (1497). at i skole med dechtingiom antwardes i danska manna hender *ib* 5: 261 (1508).

dagthingiriska (dagh- *ST* 199. **dagthingerska** *Bir* 4: 156. **dagthingarsca: -o** *Bir* 2: 46), *f. medlerska (om Maria).* thw äst giuin . . . allom til dagthingarsco *Bir* 2: 46. thu äst sniäl dagthingiriska görande fridh mällan gudh oc mannin *ib* 241. *ib* 4: 156. *ST* 199.

dagthingis bref (dägtingis-. dectinges-), *n. bref el. skriftlig handling hvarigenom förlikning el. öfverenskommelse afslutas.* thee dägtingis breff som oss giffuen wore aff biörn nielsson ok niels bryms *BSH* 4: 233 (1497). at dectinges breffuit är jw fwltgiort paa vore side *ib* 5: 23 (1504).

dagthingis man (dachtingis- *SJ* 63 (1436). **degtingis-** *ib* 308 (1463). **dectinges-** *BSH* 4: 12 (1471)), *m. underhandlare.* *BSH* 4: 12 (1471). — *medlare, skiljedomare.* *SJ* 63 (1436), 308 (1463), 309 (1463).

daghvarper (dauarper), *m. [Isl. dagverðr, dögurðr] L. förmiddagsmål, frukost, det ena af de båda hufvudmålen.* rep min dauarþ (*Bil* daghuardh 965) *Bu* 151. dagwardh är dax födha *GO* 752. *ib* 414, 751. *Jfr* **natvarper.**

daktil (dattil), *m. [Isl. daktilr. Lat. dactylus] dadel. i sammansättningar. — daktila frukt (dactilla-. dattila- *Bu* 183), *f. koll. dadlar.* han (*stafven*) scal morghon palm quista bära ok dactilla frukt *Bu* 499. *ib* 183. — **daktils frukt (dattils-),** *f. d. s. Lg* 66.*

daktilsten, *m. dadelsten, dadelkärne.* *Bir* 1: 132.

dal (dall *MB* 1: 177; *Fr* 1522; *RK* 1: 2365. *dat. sing. dal* *Bu* 14. **-ar),** *m. [Isl. dalr] dal. pät var kastat diupt i en dal* *Bu* 129. *ib* 14. *MB* 1: 177. *Fr* 1522. ower bergh oc ower dala *Al* 9038. — (dal för del *Bir* 4: 254.) — *i ortnamn.* brunztiærns dal *SD* 3: 146 (1313, *gammal afskr.*). för än the komo bort til dall (*Dal, Dalsland*) *RK* 1: 2365. herazhofdinghe jwir

dala (*Dalarne*) *DD* 1: 38 (1372). magnus änbernason härädzhybdinge j dalum *ib* 39 (1373). — *Jfr* **rör-, tara-dal.** — **dala baner,** *n. Dalarnes baner.* han wille dalabaner tagha *RK* 3: 1744. — **dalakarl (-kar),** *m. Dalkarl, the edle godha dala karla* *BSH* 5: 273 (1508). — *ss tillnamn.* bertell dalakar *SD NS* 1: 153 (1402). jöns dalakar *SJ* 55 (1434), 94 (1439). — **dala pil,** *m. dalpil, i Dalarne gjord el. brukad pil.* thera dalapila waro sa hwaas forsan *RK* 2: 8633. spader polöxer och dalapill *HSH* 19: 158 (1506). *BSH* 5: 273 (1508). *Jfr* **dalpil.** — **dala skot,** *n. = dala pil.* een sköth tiil mz eeth dala skoth *RK* 3: 1067. — **dala sokn (dalasoken),** *f. Dalarne?* dänen, jwthen, tysken och dyäkelen rädes alla dalasoken *BSH* 5: 273 (1508).

dalboe (dalbo), *m. L.*

daler? (dalr), *m.? [Nt. daler] daler.* for hundrade march aboska dalr (*då detta myntslag annars synes förekomma först på 1520-talet, beror väl dalr på fel i afskriften; troligen är dalr ett orätt återgifvande af d[enariorum], d. v. s. pänninga*) *FH* 6: 9 (1444, *afskr.*).

dalpil, *m. = dala pil. ss tillnamn.* jons dalpiil *BtFH* 1: 267 (1508), 284 (1509), 285.

damb (daåmb. dām), *n.? ånga.* i damb och wädir *LB* 7: 73. en röök ther opp i hymmelin stod aff daåmb oc hetha och mannabod *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) *s.* 264. fweth och dām i wäderett stod *ib* 3: (*sista forts.*) 4831.

damba, *v. ånga, vara fuktig.* at j skulin damba och hita af wineno *Ber* 87.

damber (damper. dampn. pl. dammar), *m. [Fnor. dammr. Mnt. dam] 1) dam, fördämning, i sht qvarndam.* graffua en storan dampn *MD* 345. cum timber et dam *SD* 4: 82 (1328, *nyare afskr.*), *ib* 6: 38 (1348, *gammal afskr.*), 39. bryther theris quernehus nedh oc hugger theris dammar sunder *FM* 426 (1509). clostersens damma *VAH* 24: 322 (1442). kastadho vp hans quärna damp . . . badhe ytra damp oc indra hiulastuw oc waghlukur *ib* 320 (1422). at indra dampnen hiulastuw oc waghluke, aat for:da quärn, var olaghligha vt-kastadh *ib*. 2) *dam, sump. fisklösa dam* *SD NS* 2: 406 (1411). — *Jfr* **kroppa-, mylnu-, qvärna-, sio-, thvär-damber.**

dambordh (dampn bord), *n. dambord, damlucka.* slepte op dampn bord *MD* 345.

dan (dän. dään. deen. pl. -ir. -ar: dāna *RK* 2: 1606), *m. [Isl. danr. Jfr Mnt. dene] L. Dansk.* vidh en hedhin dan *Bil* 762. ath skyta en dän i hell *BSH* 5: 115 (1506). dänen, jwthen, tysken och dyäkelen rädes alla dalasoken *ib* 273 (1508). then vplenzske van oc danen fioll *RK* 1: 1122. *ib* 4336. wardo däni cristne *Bil* 762. swa frampt at dāner thordo bidha *RK* 1: 687. med däni ok tyzska *ib* 3168. thz husit deene haffdo bygt *ib* 3267. *ib* 674, 950, 2662, 2666, 4338, 4344, (*LRK*) *s.* 220, 221, 230. *RK* 2: 1606 *o. s. v.* *PK* 243, 246, 247, 248. mz dana makt ok nordmanna *Bil* 758. dani (*Daci*) waru nödhugha thera wndirdana *Bil* 376 (*den här förekommande identifieringen af Daner och Daci träffas ofta under medeltiden.*) — *ss tillnamn.* ödgerdan (*väl för ödger dan, se G. Storm, Sagnkredsene om Karl*

den store og Didrik af Bern s. 141) Bil 746. mattis dään SJ 251 (1456). — **dana bot (-boot)**, *f. hjälp för Danskarne, som är Danskarne till hjälp el. gagn. hon (den Svenska konungadottern Ingeborg) ward drottning ok dana boot RK 1: 1239. — ss tillnamn. thyri danaboot Bil 747. — danabrok (RK 2: 6027, 3: 2321, 2323. danabroka. danabroke RK 3: 2319), f. danebrog, Danskarnes med ett kors prydda riksbanner. han fördhe in danabroka MD 388. hafuer fördt här in i riket medh härsköldh och olaghlighet danabroka BtRK 133 (1429). mz danabroc wtslagne RK 2: 6027. ther kom tha nielis mz danabrocha ib 5980. danabroca folgde jo mädher ib 5995. ib 3: 2302, 2319, 2321, 2323, (sista forts.) 4833. — **danakonunger, m.** Danakonung, konung öfver Danmark. wallemars danakonungx dotther SD NS 1: 126 (1402).*

dan, adj. Jfr vildan.

dana, v. dana, bilda. dana, construere. GU 6.

dana (-adhe), v. [N. daana] dāna, svimma. han danadhe ok rät som nakar qwinna Al 2885. Gr 285. Bir 2: 133. MB 2: 202. Su 94. Di 15, 120 o. s. v. mön monde dana (föll i vanmakt af fasa) for bana Bu 491.

dana arver, m. och dana arf (danarff. daan arf), n. [Isl. dānarafr] L. danaarf, arf som tillföll konungen efter den som dött i riket utan att efterlemna arfvingar. vthländske manna arff kallar lagboken danarff BtRK 115 (1436). attan penningxland . . . dana arff SD NS 2: 166 (1409). konwngs een saker, som är edzöreth, dwledrap och daan arff BSH 4: 80 (1481?).

danan, f. dānande, svimning, svindel. haffuir beswimilse eller danan LB 7: 160.

dande (danne), se donde.

danska, f. [Isl. danska] Danska, Danska språket. millefolium är . . . rölika wppo dansko LB 3: 78. plantago är wägebreda a dansko ib 79.

dansker (dantsker. n. dansth LB 8: 45), adj. [Isl. danskr] L. Dansk. alle dantske köpmen BSH 5: 100 (1506). the danske waro tha kompne tiit RK 1: 864. sätie thro tiil danskemanna falske dechtingen BSH 5: 285 (1508). en dansk skilling GS 52 (1453, orig.). en dansk hviit ib. en ny dansk ängilsk ib. dansth commin LB 8: 45. — *substantivt.* vplenzska danska oc nordmen RK 1: 248. — *ss tillnamn.* johannes dictus danski SD 2: 659 (1285-1305). jese dansker BSH 1: 140 (1371).

dant, n. Jfr bakdant.

danta (-ar, -adhe), v. tala ondt, klandra, knota. ey dantande them LfK 146. — *med prep.* ey mz eno ordhe dantadho äldher mothkorrade Su 165. vm thöm at danta KL 324. dantar vm them (detrahit eis) Bo 95. iudas dantadhe vm smörilsen ib 163. iudas forradhare dantadhe oc korrade ther af ib 162. at danta oc korra amoth moyse oc aaron MB 1: (Cod. A 3) 558. Ber 121, 278. — **danta amot, knota.** dantadho somlike amot Lg 3: 244. — Jfr bakdanta.

dantan, f. klander, knot. dantanin ok mootkorran skal takas af hiärtano Bo 109. LfK 146. Jfr bak-, mot-dantan.

dantare, m. Jfr bakdantare.

dantilse, n. pl. Jfr bakdantilse.

danz (dandz. dans GO 683; -er MB 2: 108. -ar.

-ir), m. [Isl. dans. Mnt. danz. Ital. danza] dans. burdho the en danz mz hānne Bil 866 (dansen beskrifves ss förenad med sjungandet af en visa). aff them danzenom oc aff the wisonne vendo the ey atir j eet helt. aar vm kring ib. ib 610, 806, 878, 879. KL 101. Bir 1: 83. MP 1: 90. GO 65. gaar thu j dans see hukkun thu ij hand takir ib 683. man fan ther badhe bohordh ok danz Iv 1559. Al 10054. RK 1: 449, 1168, 1276, 3448, 2: 5175. iomfrwr som . . . drogho danser MB 2: 108. nar j seen iomfrwnor aff sylo wt ledha danzar äpther theris sidhwānio (ad ducendos choros ex more procedere) ib 140. — *büddl.* ij latin fara idhar dandz Al 1388. görom til pukans haldh en danz (ett anfall) RK 2: 3981.

danza (-ar, -adhe, -at), v. [Fnor. dansa. Mnt. danzen. Ital. danzare] dansa. danzar ii oviti Bu 57. sidhan the hafdho swa danzat Bil 879. the männene som danzadho mz hānne ib. böriadho til at danza oc springa ST 142. Bil 877, 878, 880. KL 101. Bo 251. Bir 1: 346, 3: 165. MB 1: 321. Fr 3049. Al 7190. ST 141. the dantzade oc quado oc ware ful kate RK 2: 6140. ib 192.

danzare, m. dansare. Lg 3: 495.

danzhus, n. danshus, dansrum. Bir 1: 83.

danziriska (danzserska: -or Su 128. danzsiska: -or MP 1: 252. dandzsiska: -or Su 461), f. danserska. MP 1: 252. ST 141. Su 128, 461.

dar (daar), n.? [Isl. dār] spe. giordho leek oc daar (för daara?) aff honom Lg 586.

dara (daara. -ar, -adhe, -adher), v. [Isl. dāra. Mnt. doren] 1) göra narr af, hāna. tha ma mik ater herra keyar dara Iv 1015. hafuer thu synd som darar mik Fl 1373. 2) narra, gäcka. wideke haffde darat them Di 140. — narra, svika, bedraga. sua dara þu mik firi väl giort Bu 19. ib 495. Bil 355, 659, 741. Fl 754. RK 2: 4315. oforhuxan daara manga VKR 63. ey skal han . . . hona dara i hānna vilia astundilsom Bo 91. var herra vil äkke at formännene ok värzlike herrane skolin daras i thy som them bör ib 150. — dāra, förföra. vm vi formaghom at swika ok dara (supplantare et decipere) thz (det af Gud skapade nya tinget, d. v. s. menniskan) at thz wanskas af stridinne Bir 1: 251. Bo 48, 97. thān barlaam thik daradhe Bil 619. salomon hulkin som war fullir mz snille ok tho war han daradhir Bir 1: 176. — narra, locka. at iak hawer idher daarath aff egipto lande MB 1: 322. — locka, förföra till otukt. wm swen lukkar äller darar dotther SO 14. ib 22, 68. — tillnarra sig. daaradhe han aff mik äldre brodhers wyrdhning MB 1: 216. — Jfr odar-adher.

dara, f. dāraktig qvinna, toka. Lg 1014.

darare, m. den som narrar, bedragare. MP 2: 291.

dare (daare), m. [Isl. dāri. Mnt. dore] dāre. si quis alium appellauerit . . . dara SD 2: 264 (1298? gammal afskr.). þu luka salogha dara Bu 21. diāwls dare ib 30. j ärin alle galne daare Al 6723. thz thykkir mik wara daara ordh ib 7009. Bu 27, 187. Bil 251. KS 58 (145, 64). Bo 30. Bir 2: 112. Fl 399. Iv 1625. Fr 987. Al 7212. han är een dare til tholkit ST 308. var ey swa dare at thu troe at iak skuli neka christo KL 374. hon drogh thān visa til dara Bil 212. — göra dara af,

göra narr af. giordho leek oc dara aff honom *ST* 58. *ib* 76, 77, 308, 455. *Jfr dar.* — **dara**gärddh (**daara-**), *f. dåraktig gerning.* *MB* 1: 175. — **dara klädhe**, *n. narrkåpa.* han fördhe thik j eeth hwit dara klädhe *ST* 174. — *pl. kläder som bāras af en narr, narr-drägt.* j hwitom dara klādhum *ST* 174. — **dara lekan?** (**daara lekon**), *n. dåraktigt el. narraktigt upptåg.* timan wpnöta j tholka fläthio syn oc daara lekon (*gymnasio vel spectaculo vano; kanske står lekon för lekom, i hvilken händelse uttrycket bör föras till ett dara leker, m.*) *Su* 227. — **dara spil** (**dare-spel**), *n. [Mnt. dorenspe] narraktigt upptåg, galenskap.* the . . . som erik radde thz darespel *RK* 2: 3703.

darhet, *f. [Mnt. dörheit] dårskap.* *Di* 120. — *dumdristighet.* *Di* 281.

darisker (**daarisker**), *adj. dåraktig, galen.* han war wilsynnadher ok daarisk *Lg* 3: 28.

darlika (**darleka** *Bu* 29. **daarligha** *RK* 3: 1187. **darliga** *Di* 116. **darlighe** *ib* 5), *adv. [Mnt. dörlike, dörliken] dåraktigt.* *Bu* 29. *Bo* 195. *Gr* 305. *MB* 1: 396. *Di* 5, 116. *RK* 3: 1187.

darliker (**darligh.** **darleghin**), *adj. [Mnt. dörlik] dåraktig.* hwath hafwer alexander darlika hugha *Al* 993. then fawiske darlighe tanken *Gers Frest* 1. darleghit synne *ib* 15.

darotter (**daarotter: -a** *Su* 279. **darwtter: -om** *Ber* 74. **daratther** *Su* 252), *adj. dåraktig, fåritsk.* giordhe sik fore mannom onyttan oc swa som wtkastadhan oc bortwraknan owisan oc darottan *Bo* 29. *KL* 303. *Bil* 468. *Bir* 2: 276. *Su* 27, 252, 279. mz darotto iomfrumen *Gr* 284. *Bir* 1: 59. *Ber* 74. — *dumdristig, öfvermodig.* vtan alla darotta (*temeraria*) iasägn *Bo* 29. darottir domare *ib* 47. *Bir* 1: 292.

darra (**-ar, -adhe**), *v. [Fdan. darre. N. darra] darra.* *Bo* 107. swa skäluande at hon al darradhe *Bir* 3: 262. thy at iak aldher darrar oc skälffwer för tolke wredhe *Su* 95. *ib* 190, 250. *MB* 2: 225, 287.

darskaper, *m. [Isl. darskapr] dårskap, galenskap.* världinna fäfänga oc darskapir *Bo* 165. *ib* 15, 98, 146, 190. *Bir* 1: 68, 395, 2: 112. *KS* 48 (121, 51). *Al* 1205, 1352, 1437, 4258. *RK* 1: 3836, 2: 3880 o. s. v. — **dar-skaps ordh**, *n. dåraktigt ord.* *Ber* 58.

degert, *m.?* [*Fdan. daggert, dagger. Mlat. dagger, daggardus.* *Jfr dagge*] kort svärd, dolk. han hade ey degert effter glömt *RK* 2: 5041.

degradera (**-adhe**), *v. [Isl. degradera. Ffranska degrader. Mlat. degradare] degradera, nedsätta i vär-dighet.* pauin degraderade subdiäknan *Bil* 775.

deghe, *m. [Fnor. deig, n.] deg.* bröz deghe skal starklica knodhas *Bir* 2: 64. j thy at deghe knudz oc äruodhas *ib*. atth thz är som een hardhir deghe *LB* 3: 108. *Jfr surdeghe.*

deghia (**dighia.** **deijhia: -o** *GO* 635. **dēya.** **dēye.** **dāye**), *f. [Isl. deigja] L.* 1) *hushållerska.* bödh dighionne at baka *Bil* 867. tombir källare gör galna deghe *GO* 771. *ib* 635. presthens dāye *FM* 418 (1509; *kanske att föra till* 2). 2) *flicka, älskarinna.* hennes kirkio herre hauer fangith sigh andhre dēye *BSH* 4: 258 (1501). sighia sine gamble dēye godhe nath *ib*. verdens helsa myn aldra beste godhe wen,

myn wnge herre, hosbonda, deya och alla barnen *ib* 352 (1503). *Jfr siānga deghia.*

deghil (*pl. deghe*), *m. [Mnt. degel. Jfr Isl. digull] degel.* blandar selfwit til koparen j degillenom *PM* 54. läggis j en deghil storan, oc en annar deghil hwälffwes affwan wppa oc beläggis bade degelana samman mz järn tradh *ib* 10. *LB* 9: 95.

deker (**dikker** *Bo* XII; *SO* 18; *MB* 2: 432. *pl. lika med sing.*), *m. [Isl. dekor, dikur. Mnt. deker. Lat. decuria] L. dækker, tiotal af skinn el. pergament.* loffwar honom en halfwan dikker klipplingia *SO* 18. kom j tāsse book xiiij [13 1/2] deker *MB* 2: 370. *ib* 432. löper permanet j badha böckerna xix [18 1/2] dikker *Bo* XII.

dekret, *n. [Lat. decretum] dekret, påfåg förordning.* han giordhe decret at cardinalis hostiensis vari hoghste cardinalis *Bil* 573. *Lg* 1005.

del (**dell.** **deel.** **däl: dālin** *SD NS* 2: 49 (1408). **-ir.** **-ar**), *m. [Mnt. del] L.* 1) *del.* alt pāt guþ gaf þöm at ägha skipto þe þrem lutum ok skipaðo een delen tel guz mönstar ok þiānist annan fatōko folke þriþia sik ok sinom boskap *Bu* 3. hans rike skal skiptas j flere dela *Bir* 3: 313. actiua vita skiptis ij twa dele *Bo* 142. scriptin skiptir nattena ij fyra dele *ib* 100. stodh ther a sinom bönom thre delena af natinne *ib*. i flärdha delenom a natinne *ib* 105. skipit hawir thre dele *Bir* 3: 187. skipsins midhadel är längre än andre delane *ib*. saldh the fādherne ok mödherne ok gafuo mästadel fatekom *Bil* 433. engen j staden wiste for än inne woro mestedeel (*största delen, de fleste*) *RK* 2: 7624. hafpe komit mästa del af asia tel cristendoms *Bu* 154. *ib* 99. *Bil* 236. vilte digran del af folkeno *Bu* 155. *Bil* 87. skar een deel aff hans haar *Fl* 1866. *Iv* 3800. *Fr* 1304. een deel (*näml. af sin egendom*) for wärlzins ära thordhe han wäl fortäre *ib* 3105. vänt brapena ok ät þān del nu är stektar *Bu* 416. saman hänta . . . fämpta deel aff allom awaxt *MB* 1: 238. tiunde deel aff allom konungx ingiäldom *Bil* 567. gifwa mik tionda delin af sino äruodhe *Bir* 1: 191. *ib* 192. for een fämpta deell i ramstadhum *SD NS* 1: 481 (1405). — *ack. abs. till . . . del.* thz faar jak ey sakt en tusende dell *RK* 1: 1890. hiolt dighran del warom herra kost *Bil* 263. flere wara, ther digher deel hwilas i forda lönköpfungx domchirchio, föräldra oc wardhnadz sielum *SD NS* 2: 134 (1409). — mästa del, *till största delen, till det mesta.* hon (*stugan*) war mästa deel rutin och fordarfwat *ib* 1: 37 (1401). som mästadell waro jomfrur *Bil* 683. *RK* 1: 4254, 2: 450. — mästa delin, *nästän.* som handa mällan hafidhe mästa delin (*nästän*) alla städher *MB* 2: 309. *RK* 2: 7464. — en del, *till en del, delvis.* selde han klädhit ok mz wärdeno kläde han sik en deel siälffuan, ok en del gaff han fatōko folke *Bil* 650. min snille ma endel takas ok vndhirstas än aldre fullelika *Bir* 1: 55. *ib* 2: 206, 3: 11, 97. *Iv* 3652. *RK* 1: 4361. *Al* 9617. — en god del, *till en god del, mycket, ganska.* een dell war tha hertoganna hämpt *RK* 1: 4396. man giordhe een deel hwath iak badh *Fr* 2150. en del fāghin *Bil* 270. 2) *andel, lott.* hanns deell i een quarn *BtFH* 1: 79 (1485). nu kan then by ödhe liggia, som flere äre ägande vti, wil tha en byggia oc awerka sin deel *GS* 58 (1474). 3) *del, det som tillkommer*

någon. faderen fik them beskeden deel RK 1: 230. then kättilin i heluite weller han er hedna manna deel ib 338. 4) *del, parti*. mykit folk vardh slaghit pa badha sidhor, oc engindelen kunde thäs häller vinna Ansg 233. — *part*. at han hafuir the for:da trättona förre atskilt mellom badha delana DD 1: 95 (1442, afskr.). — *sida*. hwi halten j i twa dela (*in duas partes*) MP 1: 18. är thy synden en dels vppa edhan dell ällir vppa idhra wäghna MB 2: 140. 5) *parti, sak*. vardhe vars herra ihesu deel swa manlica Bo 153. 6) *sak, ting, stycke*. om naagher ärinde och serdelis om then del, ath han maathe niutha sine arffmedel BSH 5: 120 (1506). holla then dell the haffwe jder loffwadh FM 680 (1517). 7) *gods, saker*. thet största skip for gigz med folk, bysser och wärije, och all then del, ther pa war BSH 5: 96 (1506). at i vele skicke oss c (100) karle oc then deell vi kunne forsware oss med ib 150 (1507). om salth, hwmbel och annen dell, som behoff giörs ib 121 (1506). — Jfr *an-, arf-, attunde-, bak-, brodhor-, byrdha-, flärdha-, for-, gruvo-, half-, hiarta-, hytto-, iordh-, manz-, midhal-, skogs-, systor-, tva-, tåkta-, ägho-, ärfdha-del samt en-, mästa-dels, äfvensom luter*.

dela (*pres. -ir. -ar* SO 79; *LfK* 144. *impf. -de. -adhe* MB 2: 3, 47. *part. pret. -der. -adher: -adhe* MB 2: 11), *v. [Isl. deila. Jfr Mnt. delen] L.* 1) *dela*. deladhe älla skipte landeth j blandh xij israels släkther MB 2: 3. ib 11, 47, 101. waar alder allan eens deela (*lefva lika länge*) Al 6150. deele med her niels clausson om (*meddela*) the tidendher BSH 4: 280 (1501). FH 7: 96 (1513), 97 (1513). delendes sijne gode rad met hänne ib 91 (1511). eder gode radh delendes med oss BSH 5: 245 (1507). edhers nadis gode raadh delendis om tesse articular HSH 19: 122 (1506). 2) *tildela*. hwar är diäruast vm deldan luth (*porcio cuique rata fit tucius appropriata*) GO 737. 3) *utstaka?* epter thy ath en häradz syn ok landz syn delt, gildat ok sworit haffdo thesse raa fasta SD NS 2: 251 (1410; *gammal afskr.*). 4) *döma*. borghamästarane oc radhit . . . deeldo fornempda breff widh fulla makt oc war mangom sinom til forene dömppt widh fulla makt SJ 94 (1439). — (?) med en ret hollender, huilchen edert egiid breff deldhe till at bythe och parta BSH 5: 533 (1513). 5) *göra twistig, twista om. med ack.* sculde al värulden dela eet mal Bu 507. mädhan ij hafuin rät at dela (*hafven att twista om hvilket som är rätt, hafven en rättstvist*) Iv 3941. 6) *intr. twista, träta*. med um för att beteckna det hvarom, och viþ el. mäh den med hvilken det twistas. en cristin klärkir . . . delde vidh en hedhin dan vm thera gudha Bil 762. dele ta slächt wider slekt KS 11 (26, 11). MB 1: 371. delde . . . mäh diäulenom Bu 171. GO 487. SO 79. LfK 207. vm jak skulle dela mz thik vm rätuisan dom (*justo judicio contenderem tecum*) Bir 2: 236. prästren ok hon wrþo vm siþe vuini ok deldo Bu 30. ib 170. Bo 12, 41. MB 1: 280, 335, 336, 485. Bir 3: 160, 170. dela oc thretta VKR 28. Iv 1603. Ber 48, 59. at genköka älla dela j nakre sak ib 60. talar, delar oc ropar LfK 144. — Jfr *ater-, fran-, ur-, ut-dela samt vipor delas*.

dela, *f. [Isl. deila] L. twist, träta*. päť var þora daghleik dela Bu 50. aff missämia kombär dela, ok aff

Ordbok.

dela komber slagh ok dråp KS 5 (11, 6). Bil 659. MB 1: 178, 210, 339, 462. MP 1: 107. RK 2: 7484. LfK 175. Ber 53, 57, 58, 59 o. s. v. vm thu flyr thrätto oc delo Bo 47. Jfr *bya-, eghna-, iordha-, vipor-, ängia-dela*. — *dela broþir*, *m. L. trätobroder, motståndare*. Bil 658. — *delofulder (dela-)*, *adj. trätosam*. delaful tunga Ber 58. — *delu maper*, *m. L.* — *dela mal*, *n. [Isl. deilumál] twistemål, twist*. GO 486. — *dela ordh*, *n. trätande el. twistande ord*. trätte ey mot them mz delo ordom MP 1: 107. släkkias delo ordh nar enghen swarar til thera ib. — *dela thrättilse*, *n. pl. träta*. MP 1: 107.

delaktogher (*deel-. -afftig*), *adj. [Mnt. delhaftich, delachtich] delaktig*. at han thäs bätther deelaktogher wardher klärkannas böner Lg 3: 67. om thet salpether, frw margreta hawer, flyr saa wii blifwe delaftige ther aff BSH 5: 179 (1507). gör mik deelaktoghan mz allom them tik rädas VNB 15. Jfr *odelaktogher*.

delan, *f. twist*. i delan oc trätto Su 54.

deld (*deeld*), *f. [Isl. deild] L.* 1) *del*. at wi thesse breff hauä seet ok hört . . . ey skrabathä ok ey lastathä i nogor therrä deeld FH 8: 1 (1389). 2) *en af de delar i hvilka en bys jord är delad, skifte, teglag, samling af intill hvarandra liggande tegar af samma naturliga beskaffenhet?* (se Falkman, Om mått och vikt i Sverige 1: 216, 219). kännomps . . . os sält hafua . . . allan wan eghiodeel som vi attom i hadhastadeeld som kallas äť lodhfal af bolbynom köpt SD NS 1: 11 (1401). eet markland iordh liggande . . . widher östra deldena mith i bynom ib 2: 459 (1412). — Jfr *aker-, bolstapa-, garpa-deld*. — **delda ra**, *f. L.*

delnamar? alle the som deelnamar (*delaktige, del-egare?*) wäre j nogre the ägodelar FH 5: 4 (1446, *nyare afskr.*).

delotter (*-utter: -utte* MP 1: 342), *adj. trätlysten*. MP 1: 342.

den, *se pän*.

deninger? *m. [Jfr Mnt. denning] ett slags mynt, säkert = pänninger, hvilket ord sannolikt åsyftas med det tecknade d (d. v. s. denarius), som i de tryckta texterna återgifvits med deninger eller en form af detta ord*. c mark deninger FM 147 (1503). j^m (1000) mark d. (eninger) ib 484 (1510). man skal ecke foo j tunno öl for d(eninger) ib 439 (1509). ib 294 (1506), 317 (1507), 602 (1513), 603. dömdes länzmannen sin dening igen BtFH 1: 135 (1506). swa monge deninger som longh kniffuen är wärt ib 138 (1507). ib 151 (1507), 202 (1509), 209 (1506), 213 (1507) o. s. v. Jfr xxviiij marker denariorum SD NS 2: 574 (1412).

deste (*thesta. testha Gers Frest 30. disthe*), *adv. [Mnt. deste] dess, desto*. ath hon desthe myndre forskullan faar när gudhi Gers Frest 2. komber . . . j henne thestha mer högh färdh ib 29. ib 30. disthe mere päningh kwnne iach senndhe edher FM 675 (1517).

deventirsker (*dewentyrsker. n. dewentyrst*), *adj. från Deventer. — n. kläde från Deventer*. saa myketh dewentyrst, jagh faar eth par kleder aff BSH 4: 218 (1497).

dia (*dya* MB 1: 114; Lg 3: 3; MD(S) 242. *di. dighia?* *dighdhe* Lg 1026. *impf. -dhe*), *v. L. di. mine spina*

. . . hulka thu didhe *Gr* 287. *Bir* 3: 74. *Bil* 426. en ammo dya *MD* (S) 242. sina modher at di *Al* 1362. thu ma än wäl di thina modher miölk *ib* 1230. — *abs.* han wil ey di *MB* 1: 278. wilde barnet ikke dia *Lg* 3: 22. hon war affwandh at dya *ib* 3. *MB* 114. *Bil* 374.

die? (*dighi?*: *dighia* (*ack. sing.*) *Cod. Holm. A* 49 bl. 192: 1 *anf. af Rydqvist* 3: 288), *m. di.* them quinnom som giffwa barnom dia *LB* 3: 102. the spinane som gawo dia warum herra ihesu christo *KL* 63. the spina som äkke gafwo diia *Bo* 198. *ib* (*Cod. B*) 348. *Bir* 3: 40, 75. *ST* 337. *Ber* 78. *Lg* 3: 22 (*på de anförda ställena kan dock ordet med lika mycket skäl fattas ss inf.*).

digher (*dygher. deger. ack. sing. m. dighran* *Bil* 87. *digharan* *Bu* 11, 137. *ack. sing. f. dighara* *ib* 8. *dat. sing. f. dighre* *ib* 395. *ack. pl. f. dighara* (*a i andra stafvelsen är sedermera utstruket*) *ib* 184), *adj.* [*Isl. digr*] *L.* 1) *diger, fyllig, tjock. ss tillnamn.* olaff dygher *MD* 320. olaffz degre färd *ib* 321. ingridis dicta dighræ *SD* 2: 242 (1297). 2) *bred, stor, svällande (om vattendrag).* for i et skip ut å et dyghert vatn *KS* 30 (76, 32). een digher aa *Iv* 2283. försen vart tha deger oc stoor *MD* 345; *jfr bem.* 7. 3) *stor (i utsträckning i allmh.).* hafua dyran sten ok dyghran quidi *Bil* 613. the degre draka *MD* 345. fördhe mz sik dighran del aff korseno *Bil* 87. aff smalandom en digher deel *RK* 1: 4032. — *i ortnamn.* in dighraedhby *SD* 5: 483 (1345). 4) *mycken, stor (i antal, mått el. värde).* dygher siälde (*för fiälde*) manna *KS* 79 (196, 87). drap dighart folk *Bu* 490. dighirt diäffa härskap *Bil* 725. fik thome dighart seluar *Bu* 184. 5) *mycken, stor (i grad).* fic dighara guplika räzl *Bu* 8. dighra naþe hauar guþ viþ iþar giort *ib* 184. mæþ dighre gläþi *ib* 395. dighr hedhr ok ära *KS* 35 (91, 38). *Bu* 11. *KS* 14 (33, 15). *Iv* 2333. 6) *stor, betydlig, ståtlig.* hiöldo romara pär for dighart hof ok höghtiþ miok dyra *Bu* 395. 7) *stor, stark, häftig.* giorþe . . . digharan storm *Bu* 137. — *n. adv. mycket.* hui räþes þu sua dighart *Bu* 18. *ib* 26. *Bil* 124. *MB* 1: 23. *Fl* 473. *Fr* 985. *Iv* 544. *RK* 1: 1063. dighart gladhir *KL* 147. var han the rätto tronne . . . digirt ginuär-dogher *Bil* 895. — *vid komp.* dighert störrer än iak är *Fr* 788. *RK* 1: 4360. *Al* 8252. — *Jfr axul-, axuls-, iäm-, of-digher.*

dike (*dyke* *MP* 1: 297; *Lg* 3: 27. *diike*), *n.* [*Isl. diki*] *L.* 1) *fossa, dike, grop.* ii söre af dikeno *Bu* 129. *MP* 1: 297. *Lg* 3: 27. — (?) *diki* oc *dikis* rätter skulu uptakas *SD* 4: 308 (1335, *eft. Hadorphs aftr.*). partem mee possessionis in baggahvirwo væstandikit et in communitatis viam . . . vendidisse *ib* 6: 215 (1350). näst vidher ana oc dikedh *ib* *NS* 1: 44 (1401). han flunkar millan skogh och diike *RK* 3: 2081. *Jfr midhväghis dike.* 2) *piscina, dam, fiskdam.* *ST* 299. *Jfr flska dike.* 3) *agger, dam, fördämning.* watnet wäxste ower dik u *Lg* 3: 703. — *dikis rätter, m. dikesrätt, rätt som gäller i afseende på diken.* *SD* 4: 408 (1335, *eft. Hadorphs aftr.*).

diker, se deker.

dikia (*dika*), *v. L. äika, genom dike utleda (vatten).* göta lätho dika (*Cod. C dikia* 1030) alt vatnit v enne elf *Bil* 646.

dikt (*dykth. dat. sing. dikte* *Bir* 1: 366), *f.* [*Isl. dikt. Mnt. dicte. Lat. dictio*] 1) *förestafvande, ingifvelse.* alt thz wi trom thz hawom wi aff hælgha manna bokom mz thäs hælgha anda dikt *MB* 1: 113. 2) *framställning (i sht skriftlig).* at min talan oc dikt är ey swa prydh oc höffuisklika tilsaat *Su* 3. aff hwilkins dikt oc lärdom han sik tha enkte mintis haffwa läsit *ib* 265. *Lg* 293. j thinne dikte sätz atir lykkilse mz ända *Bir* 1: 366. — *poetisk framställning, dikt.* frwr oc möör them bör mik prijsa i min dijkt oc mz min wijsa *RK* 1: (*Albr.*) s. 211. *MD* 385. 3) *det som är uppdiktadt, dikt, lögn.* fore rätta sannind ok änga dikt *Al* 4662. thz sigher jak vtan falsk dykth *RK* 1: (*sfgn*) s. 172. lutherss dieth *ib* 3: (*till. om Chr. II.*) 6361. — *påhätt.* *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 279.

dikta (*-ar, -ape, -aper. part. pret. dikter* *MB* 1: (*Cod. B*) 557), *v.* [*Isl. dikta. Mnt. dichten. Lat. dictare*] *L.* 1) *förestafva, föreskrifva, ingifva.* hon (o: biblia) är diktath aff them hælgha anda siälwom, oc scriffwath aff hælghom patriarchom oc prophetom oc ewangelistis oc apostolis *MB* 1: 48. änkte lyste likamen, för än skälin diktadho oc wisadho honum thz *ib* 1: 112. *ib* 146, 451. ther diktadhe (*gaf föreskrift om*) war herra honum gudz hws *ib* 343. j the daghlico bönine som min son thik insköt ok diktadhe *Bir* 3: 163. *ib* 475. jak sände til thik the reghlo som jak siäluir diktadhe (*quæ de ore meo processit*) *ib* 2: 247. *ib* 4: 53. swa som miskunnin diktadhe *ib* 2: 13. *ib* 1: 399. *Su* 211. 2) *författa, dikta.* hafwandis mz sik kyrkionna reghlor stadhgha lagh oc skipan dictath oc wt gifwin af hælghum fadhrum *Gr* 417. *Bir* 3: 276. diktadhe dagh ok nat gudliks kienne-doms bökir *Bil* 649. *ib* 651, 711. *Fr* 3222. han diktade först ymnos ok sangh j the hælgha kirkio *Bil* 641. *ib* 628. *Bir* 2: 67, 4: 54, 55, 56. dicta faghir riim *KL* 72. een wiisa eller een sanger wäl diktadher a swenska tungo *MB* 1: 319. marghe andre sanga i the hælgha script waaro diktadhe a hebreisko tungo *ib*. 3) *uttänka, uppfinna.* we är thöm orät dictha ok städia (*möjligen är lagh bortfallet efter orät, i hvilken händelse detta ex. torde böra föras under* 2) *KS* 67 (165, 73). hörir alt enom mästara til at dikta wäl ämpnith oc fulkompna wäl gerningena *MB* 1: 443. dictadhe et annat radh *Bil* 346. *MB* 2: 183. *RK* 1: 3931, 2: 649, 3: 2505. — *uppdikta.* dikte ther enkte fra aller til *Al* 2751. sagdhe brödhrena dikta sik järtekne *Bil* 833. *ST* 464. 4) *inrätta, bereda, förfärdiga.* thz closther hade iag sielffuer stiktad och epther myn eghen wilie diktad *RK* 3: (*sista forts.*) 5524. dicta hanom eet palacium *Bu* 181. *ib* 510. *Bil* 322. diktar han myrkhws oc galgha *MB* 1: 60. dikta sik bätte klädhe *ib* 82. *ib* 83, 162. — *Jfr padikta.*

diktan, f. [*Isl. diktan*] 1) *framställning (i sht skriftlig).* hælga fädhra diktan *Su* 6. *ib* 79, 298, 336. *MB* 2: 285. straffas för diktans oc maalsens laster *Su* 3. 2) *anslag, plan.* vndirstodh theris falske diktan *MB* 2: 248.

diktare, m. [*Isl. diktari*] 1) *den som förestafvar el. ingifver.* sigher . . . christus sik wara reglanna diktare *Bir* 4: 51. laghanna diktare (*dictator*) *ib* (*Dikt*) 238. 2) *författare, diktare, skald.* iättande

thäs sangx diktara oc scriffuara mangskona atirlön
Bir 4: 56. ey bör minne modher haffua eenögdhan
tiänara oc dictara *Lg* 3: 18.

dil (*dill. diil*), *f.* [*Jfr Mht. tille, dille, dill*]
dill, anethum graveolens Lin. anetum *dill LB* 5: 80.
anetum *dil ib* 6: 284. anetum *diil ib* 7: 146. anetum
thz är *dil ib* 3: 134. anetum hether *diil ib* 2: 43. *dil*
skal man taga tha som hon staar i blomster *ib* 7: 3.
herba *diil ib* 8. *diil* krasath sma *ib* 164. *diil* dygdh
ib 8: 41. taker man *diil ib*. — **dilla frö** (*dille-*
LB 7: 28, 164, 223, 8: 41, 42), *n. dillfrö. LB* 7: 28,
145, 164, 223, 8: 41, 42. — **dilla moster** (*diil-*
lemosth), *m. dekokt af dill.* diillemosth skal folster
moder drikka *LB* 8: 41. — **dilla rot** (*diilleroth*
LB 8: 41. *dylaroth ib* 7: 65), *f. dillrot. LB* 7:
65, 8: 41. — **dilz blomster**, *n. dillblommor.* siudhir
man *dilz blomstir LB* 3: 135. — **dilz frö** (*diilz-*),
n. dillfrö. LB 2: 10, 3: 134. — **dilz rot**, *f. dillrot.*
LB 3: 134, 135.

dilfrö (*diil-*), *n. dillfrö.* thager man *diilfrö LB*
8: 41. *ib* 2: 43. *Jfr dilla frö, dilz frö.*

dilfröblomster (*diilfrö-*), *n. dillblommor.* syw-
dher man *diilfrö blomsther j olio LB* 2: 43.

dilrot (*diil-*), *f. dillrot.* torkar man *diilrooth LB*
2: 43. *Jfr dilla rot, dilz rot.*

dilsudh (*diilsodh*), *n. dekokt af dill. LB* 2: 43.

dimba (*dymba*), *f. dimma.* molenet oc dimban
gaff sik opp *Lg* 3: 694. ränghbugin skinandes mällan
molens *dymbo Su* 173. — **dimbo röker**, *m. ånga,*
dunst, rök. hwat är wart lifh wtan som *dimbo röker*
(*vapor*) *Ber* 186. — **dimbo thoka** (*dymbo-*), *f.*
ånga, dunst, rök. huat är idhart lifv vtan *dymbo*
thoka (vapor) MP 1: 301.

dimber (*dymber*), *adj. [Isl. dimmr] skum, svagt*
seende. dym ögon LB 2: 64.

din, se pin.

diost (*Iv* 46, 1962; *Al* 3865, 4751; *MD* 190. **dyost** *Iv* 1560.
diwst *ib* 3514, 4213; *Fr* 1671; *Al* 454. **diwsth** *SGGK* 106.
dyst *Iv* 1847, (*Cod. B*) 948; *RK* 2: 5177; *Va* 52.
dyysth *Su* 176. **döst** *Di* 17. **dösth** *RK* 2: 196. **dost**
Fr 1719, 1829. **dust** *RK* 1: 1100, 1103, 3518. **dwst** *Lg*
3: 66. **dwsth** *ib* 64), *f. (på de flesta ställen, hwarest*
ordet förekommer, är dock genus icke tydligt; be-
stämdt framträdande f. träffas Fr 1829) [*Isl. dust.*
Mnt. diost, dust. Ffranska joste. Ital. giusta] *ridder-*
lig tvekamp till häst, vid hvilken de stridande med
lansarne angrepo hvarandra. Jfr Diez, Etym. Wörterb.
1: 216; *Viollet-le-Duc, Dictionnaire du mobilier fran-*
çais 2: 366 *f.*; *Schultz, Höf. Leb.* 2: 107, 110 *f.*, samt
Niedner, Das deutsche Turnier s. 38 f. tornäy ok
dyost Iv 1560. *ib* 1847, 1962, 4213, (*Cod. B, C*) 948. *ij*
torney ij diwst aller ok ij striidh ib 3514. sik manleka
brukande i *dyysth allar thorney Su* 176. ther mz
thenna *dost for gik ok torney burdhis riddirlik Fr*
1829. *Va* 52. ther war *dust ok behordh RK* 1: 3518.
riddara oc swena the giordho ther gaman mz *diost*
oc *bohordh Iv* 46. mz *hoff oc danz oc leek oc diost*
MD 190. viisto riddara thera leek . . . mz *dust at*
stangana gingo sönder RK 1: 1100. *ib* 1104. *diwst at*
ridha Al 454. *Fr* 1671, 1719. *RK* 2: 196. *Lg* 3: 64.
rida i döst Di 17. *ränna diost Al* 3865. *ib* 4751. *öfde*
ther *dyst RK* 2: 5177. bruka . . . *dwst allar spär-*

bräkingh Lg 3: 66. — *envig?* som androm biwdher
diwsth SGGK 106.

dioster (*duster*), *m. = diost.* aff een *diost*
man sisher fra *Fr* 1647. ther war *duster ok bohordh*
RK 1: 448.

diostera (*diustera: -adhe KL* 82. **dystera:**
dysterä *Fr* (*Cod. B, C, D, E, F*) 1678; **-adho ib**
(*Cod. B, C, D, E, F*) 1820. *för öfrigt dostera.*
-adhe, -at), *v. [Isl. duster. Mnt. diosteren, diust-*
eren, dusteren. Ffranska joster] kämpa i ridderlig
tvekamp till häst. diusteradhe ok thorneradhe KL 82.
tha var *dosterath alla väghna Fr* 1817. man sa
dostera ä twa ok twa een fiol ok annar sat ib 1820.
ib 1678, 1700, 1709, 1752, 3053. — *kämpa i envig (på*
lif och död) till häst. Fl 1837.

diosteran (*dysteran*), *f. = diost.* jak jdhnadhe
dysteran (in hastiludiis . . . me exercui) oc andra
världinna fafängo Bir 2: 334.

dipil (*dijpil*), *n. konstigt el. märkvärdigt ting?*
han sa ther vnder oc annor *dijpil Al* 9237. — *svek,*
förräderi? alexander thera dijpil fra Al 1655.

dirfdh (*dyrffd. -ir*), *f. [Isl. dirfd] djärfhet. pl.*
haffuer jach fordraghit them theris stora *dyrffde FH*
3: 104 (1447).

dirffika (*-leka. dirffuelige*), *adv. = diärflika.*
nalkas genstan ondha andana thäs *dirfflekare LfK* 69.
ath the icke altidh skolä *dyrffues saa dirffuelige at*
skijnna BSH 5: 92 (1506).

dirva (*dyrua. dyrfwa. dörffua. dörffwa.*
derua. derffua. diärfua. -ir, -pe), *v. [Isl. dirfa]*
L. 1) *göra djärf, uppmuntra.* hon affaggiar mannen
aff allom godhgärningom oc *diruir til alla synd MB*
1: 45. 2) *djärfvas, våga.* *dirffe sipan aldreggh coma*
när hänne Bu 23. — **dirva sik**, *blifva djärf, blifva*
förmäten. ther han tok sik aff *dirwa Bir* 2: 334.
— *refl. dirvas,* 1) *vara djärf, vara förmäten,*
yfeas. hon är oc the ther . . . ey veet *dyrfwas Bo*
41. *dirfwas af nakre sinne for skuldan Bir* 1: 364. at
han skuli ey trösta a sik älla *dyrfwas aff sik ib* 2:
37. *Ber* 8. 2) *blifva djärf, fatta mod.* the *dirfuas*
alle aff hans froma *Iv* 2356. 3) *djärfvas, drista,*
våga. med prep. til. än i dyrfwins til tholkit op-
tarmeer Gr 262. *MB* 1: 279. — *med inf. (med el.*
utan föreg. at el. til at). *dyruis ängin til at komä*
bit SD 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). *wm nokor*
man *dirfdhis til at locca til sin konungs fäste mö*
fran hanum *Bil* 229. *dörffues noghen annan att sälya*
en nw är sacht *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*).
ho här i moth trysker eller *dörffwis j moth sighia*
FM 235 (1505). at ängen *diäuuul derues coma när*
minne siäng älla syn *Bu* 13. *ib* 197. *KL* 190. *KS*
54 (137, 58). *MB* 1: 358. *Bir* 1: 209. *SD* 5: 478 (1345,
nyare afskr.). *Pa* 10. *VKR* 20. *LfK* 12, 135. *RK* 3:
(*sista forts.*) 5530. *PM* 21, 22 o. s. v. ingen *dörfdiss*
ther widh *össgötom göra nogen orät MD* 501. han
diärfues mooth een konungh striidha RK 3: 2074. tha
derffues (pres. konj. må drista) jngen broder i äm-
beteth hanom til sig taga SO 85. *ib* 87. *SR* 20.
diärfuis ingen brodher eller syster til at neka mynnes
bekar *TS* 20. *ib* 25, 27. han eller hon *diärfz ey att*
komma i wärt kompani *TS* 21. *ib* 22 (*diärfz i båda*
dessa ex. förekommer i ett gammalt aftryck af origi-

nalet; detta har utan twifvel haft diärfuis, pres. konj.).
— *Jfr* til dirva.

dirve (derue, se folsko dirve. dyrwe), *f.* och *n.* (*Bil* 716. *Al* 2851) [*Fdan.* dyrve] *djärfhet, dristighet, mod.* siälin hawer thre krapter, skiäl oc losta oc dirfwe *MB* 1: 269. ther til at han skoli gifwa them af sik tröst oc dyrfwe *Bo* 53. *Al* 2849, 2851, 4369, 7169. ofmikil dirue ibland okunnoghe män *KS* 44 (113, 48). — *djärfhet, öfverdåd, öfvermod, förmäthenhet.* hwa gaff thik til dirfue ok raad, thz thu hafuer mik swa forsmäth *Fl* 1752. spurpe huapan han fik pa dirue *Bu* 493. *Bil* 716. *KL* 185. af sinne eghne ilzsko ok dyrwe *Bir* 1: 115. ib 209, 395, 2: 192, 332, 3: 33. *Bo* 193, 218. *MP* 1: 103. *Al* 4280. *LfK* 7. mykin nadhinna dyrfwe (*praesumptio nimia veniae*) *Bir* 1: 219. — *stolthet, styfsinhet? pertinacia, dyrfue* *GU* 8. — *Jfr* folsko dirve.

dirvilse (dyruilse), *n.*? [*Fdan.* dyrvelse] *djärfhet, förmäthenhet.* *praesumptio, dyruilse* *GU* 3.

dis, *f.* [*Isl.* dis] *dis*, ett slags qvinlig gudomlighet, qvinlig skyddsande. — **disaping** (dysa. disting. disting. diisting), *n. sing. och pl. samf.* [*Jfr* *Isl.* disablót] *L. ting och marknad, som egderum i Upsala i Februari månad, ursprungligen i sammanhang med offerfest till disernas ära; äfven efter kristendomens införande fortför tinget och marknaden att hållas vid denna tid, slutligen dock endast den senare, ännu bibehållen under namnet: distingen.* tempore nundinarum vpsalensium dictarum dysathingh *SD* 3: 566 (1322). in nundinis disathingh ib 5: 314 (1344, gammal afskr.). ib *NS* 2: 371 (1411). hwart aar här eptir skal hallis i vpsalom töswar om aret repstathing, swa som är om eriksmesso oc om dysating *GS* 37 (1413, orig.). i vpsala marcknaden antinge j disting eller ericksmessan *SO* 157. achte ware her oppe i disting *HSH* 19: 117 (1506). at jak skal wara nw i disting i opsale *BSH* 5: 34 (1505). nogre tingest . . . the han kwarsätte her i distinginne ib 393 (1510). i diistinget *FM* 423 (1509). om distinget ib 533 (1511). — **disapings dagher**, *m. L.* — **disapings friper**, *m. L.*

diskant, *f.* [*Mnt.* discant. *Mlat.* discantus] *eg. sång som söndrar el. skiljer sig (från cantus firmus); figuralång.* var then mässan sunge mäst i discant *TK* 274. sungo . . . alleluja ok annan nyän songh mz swa sötha discant ok noteran *LfK* 246. theres aldrasötestä sangher ok discant ib 247. systrana skulu . . . sionga . . . sina tidher . . . ey mz discant *Bir* 5: 20. ib 69.

diskantera (-adhe), *v.* [*Mnt.* discanteren. *Mlat.* discantare] *sjunga figuralång. swnghe oc discanterado* *MB* 2: 230.

diskare? *m.* [*Mnt.* discher, disker] *snickare? i ortnamn.* alt diskare böle *FH* 7: 49 (1495).

disker (dysker. -ar. -iar: diskia *Bir* 2: 154), *m.* [*Isl.* disk. *Mnt.* disch. *Lat.* discus] *L.* 1) *tallrik, fat.* tha the sagho thera dyra hafwor swa som varo diskar ok dyr silfkar *Bil* 850. ib 613. x diskar *FH* 3: 66 (1445). thön thry äta al saman al vidhir eet bordh hwar dagh oc af enom disk *Bo* 34. ib 172. *MP* 2: 6. smidha . . . diskia oc drykkekar aff sylfmynteno *Bir* 2: 154. *ST* 274. *LfK* 12. giffuis hwarie

enne söpe j sinom disk *Bir* 5: 31. hwem han sänder wiin aller mat ij nap aller bulla disk aller fat *Al* 2304. the waro sötare än nakar fisk ther man pläghar läggia a disk ib 8776. ib 2269, 6086, 8188. *Fl* 865. *Fr* 384. *RK* 1: 1290, 3590, 3594. *GO* 105, 158, 795. *AS* 59. lotho hans disk fulwäl staa (*höllo honom med godt bord*) *RK* 1: 1311. — *paten.* kalkar ock disker mon iack ey spara *RK* 3: (till. om Chr. II) 6303. *BSH* 5: 445 (1511). — *Jfr* brödh-, silf-disker. 2) *matbord.* swa länge þe äru saman vm disk oc duk (*äta vid gemensamt bord, hafva gemensamt hushåll*) *SD* 5: 477 (1345, nyare afskr.; möjl. att föra till 1). — *bord vid hvilket de som deltaga i en rätts förhandlingar hafva sin plats, domarebord.* gaff . . . sin fridskilling wt oppa disken *SJ* 255 (1457). skule saa mange penynge pa disken (giva, läggia el. dyl.) ib 326 (1465). antwarde oc fornögde thöm her vppa dysken ij^c och lxv (265) stokholmeske mark ib (1465). huilka peninga laurens jensson lagde fraa sik pa disken i rettin ib 406 (1473). — **diska mat**, *m. L.* — **diska watn**, *n.* *diskvatten, vatten hvari bordkärl tvättats.* the begutu han mz sodh oc diska watn *ST* 58. *Lg* 586.

dispensera (-ar, -at), *v.* [*Isl.* dispensera. *Lat.* dispensare] *befria (från iakttagandet af en föreskrift, särskildt af en ordensregels bud). med personens be-teckning föregången af prep. mädh. gudh siälwer hafde wisat henne sin wilia oc dispenserat mz henne ower moysi lagh* *MB* 1: (Cod. B) 537. än thu . . . dispenserar mz thik siäl (tibimet ipsi dispensas) *Bo* 132. *VKR* 7, 8, 44, 45. *LfK* 151. — *med personens ack.* j them stykkiom som the ey mogha them wtj liisa ellir dispensera *VKR* 44. — *abs.* hafua formännene enga makt at liisa eller dispensera j them (*de punkterna*) *VKR* 45. — *befria från. med sakens ack.* thässa fasto . . . maa abbatissan vndan thaka oc dispensera *VKR* 62.

dispenseran, *f.* [*Isl.* dispenseran] *befriande (från en ordensregels bud). misthänkt är mik . . . siälfra thinna dispenseran* *Bo* 132.

disputera (disputera: -ath *Lg* 3: 126. -ape, -at), *v.* [*Isl.* disputera. *Lat.* disputare] 1) *af-handla, framställa, utveckla, diskutera. med ack.* þa sanctus ioha[n]nes disputape þesse skäl *Bu* 154. þapo hana disputera mz gäste pröuelse ib 145. — *med prep.* um el. af. hurw thz wara matte ther disputere nakar annar om *MB* 1: 112. disputera aff the hælgho script *Bir* 2: 220. ib 318. — *abs.* *Bil* 123. 2) *disputera, tala (mot).* *Bu* 50. disputape mæþ hanom ib 101. ey wil iak mz tik disputera äldher ordh kasta *Su* 116. *Lg* 3: 126. disputera widh carlin mz boklistum *Bil* 353. þa disputape iohannes a mot rikom mz siax skälum *Bu* 153. *Bil* 898. — (disputerath för dispenserath *MB* 1: 134.)

disputeran, *f.* [*Isl.* disputeran] 1) *afhandlande, undersökning.* *Bil* 348. *MB* 1: 115, 120, 2: 331. — *undersökning, ransakning.* *Ber* 199, 203. 2) *disputerande.* *Bu* 50. *Bil* 619.

disputerare, *m.* *disputerare.* *Bir* 1: 339.

distillera (-adher: -ath *PM* xxix), *v.* [*Franska* destiller. *Lat.* destillare, distillare] *distillera.* *PM* xxviii, xxix o. s. v. — **distillera af, bortdistillera.** *PM* xli. — *Jfr* stillera.

distillering, *f. distillering. PM XXVIII, XXXI.*

dit, *adv., se pingat.*

diunga, *v. L.*

diup, *n. [Isl. djúp] L. djup, djúpt ställe, hafs-djup, afgrund. thio alna diwp (för diwpt?) groff iudhas Bil 87. i hafwino ok i allom diupom Gr 294. fiskemakan seande fiskin j watneno skodhar diupit ther han gar Bir 1: 213. ib 89, 243. MP 1: 56. hálutis diwp Bil 213. — bildl. ödmiuktenna oc kärleksins diup Bo 175. Su 32. — Jfr haf-, hafs-diup.*

diuper, *adj. [Isl. djúpr] L. 1) djup. la fangen i diupo torne Bu 173. ii diupt háluite ib 19. j diupastan thörran brun Bil 87. Bir 1: 243. 2) djup, djupsinnig. thz diupa gudlikt radh Bil 649. hawa . . . diupan viisdom Bir 1: 284. Lg 3: 429, 503, 587. — djupsinnig, skarpsinnig (om person). engin thera war diwpare j näme Lg 3: 503. dywp oc grundogh aff sinneth oc förstandh ib 587. 3) djup, dolsk. ve idhir som diupe ärin i hiärtano at i skulin hylia älla fåla idhart radh for varom herra MP 2: 254. — n. adv. 1) djupt. þe nighu barneno sva diupt mz höfpom Bu 71. þät var kastat diupt i en dal ib 129. skulu the diupare sänkias i háluiti Bir 1: 170, 2) djupsinnigt. screff diwparen aff lästinna ällir ewangelii sannindh Bir 4: 97. — Jfr grund-, of-diuper.*

diuphet, *f. djup, djuplek, djuphet. högdh äldhar dywphet Su 77. — bildl. Su 47, 70, 123.*

diupleker, *m. [Isl. djúpleikr] djup, djuplek. j langleek ok vidhleek ok höghlek ok diupleek Bir 3: 471.*

diuplika (diwplige FH 6: 109 (1497). dywpe-

lige. dywplekan Lg 3: 587), adv. djupt. Bir 1: 127, 128, 310, 3: 10, 62. han negh them diwplika KL 215. diwplika nigha Al 1084. sua som hon diuplica ödmiukadhe sik Bir 2: 139. — djupt, grundligt, noga. thänkte diwplika Al 1399. Lg 3: 587. Su 124. thet wij swa dywpeilige scriffue FH 1: 162 (1496), 6: 109 (1497). iak swa diwplika läs Al 4971.

diupliker, adj. [Fnor. djúpligr] djup, djupsinnig. nakor klok spörsmaal oc diwplik sinnen at wudirsta Su 231.

diuplikhet (-lekhet), f. djup, djuphet. skinit . . . var ogriplikit j langlik oc diuplekhet oc j vidhelek Bir 2: 11. ib 3: 448. — bildl. Bir 3: 112. Su 32. the hällgho skript diwplikhet Ber 153. är thz swa at thu liknar til saman iohannis höghelica värdhelikhet ok thera ondzsc diuplikhet Bo 82.

diur (dyrh, se diurganga), n. [Isl. dýr] L. djur; ordet brukas i sht om sådana djur som gå och hafva sitt tillhåll på marken (däggdjur, i motsats till dem som krypa och kräla på marken samt till dem som lefva i luften eller i vattnet) och särskildt de vilda. är mannin skälwiis ensam aff allom diwrom, oc for thy bör honum til at wara herra ower all diwr MB 1: 97. är mannen äpte sin naturlik skipelse skapader mit mällen ängla ok wärlzlik diur KS 2 (5, 3). til sin likama ok likamlik ting likas han (o: mannen) widh södhe och wärludzlik diur ib 3 (5, 3). mannen är samwistelikt diur (animal sociale) ib 5 (9, 5). like oskälikom dywrom Su 16. mannin är ärlicare än diwrin Bir 2: 312. Bil 123. all the diwr oc få som kloffna hawa klöwa MB

1: 359. skiuta diur ok fugla Bu 157. MB 1: 428. Bir 2: 315. KL 317, 370. Iv 1825. Al 3960. thwingande få diwr ok orm ok alla handa creatwr ib 5624. fisk fugl oc diur oc . . . ormer MD 20. mannin skulle wara som höfdhinge oc herra fore allom fiskom, diwrom oc fughlom MB 1: 97. KS 2 (4, 2). ängin diwr wiliom wi beta Al 6083. röthan ok thut alskona grymma dywra Pa 21. eet fult par kläpü grönt oc blat, ströt med dyurum af gul SD 5: 563 (1346). — varg? lejon? the hafdho diwr ok waro tam the föddo them op ij hunda ham thz war tho diwr ok ekki hunda Al 5543-45. — Jfr arvodhis-, bol-, klo-, offer-, ra-, skogha-, skogs-, strids-, vil-, ville-, älgh-, örlogs-diur. — diura bit (-beth), n. = diurbit. eterligith diura beth LB 7: 68. — diura blodher, m. blod af djur. RK 1: (yngre red. af LRK) s. 279. — diura gardher, m. [Isl. dýragarðr] inhägnad der vilda djur förvaras, djurgård. daniel sat i diura gardhenom i bland leonin Bo 50. ST 16, 19. — diura hagh, n. djurgård, jagtpark. foresta, diurahagh GU 8. — diura hagh, m. = diura hagh. hawir diura hagh (locum designatum pro bestiis et feris indomitis) Bir 3: 274. — diura hovudh, n. djurhufvud. Lg 3: 198. — diura hudh, f. djurhud. Al 5540. — diura kropp, m. djurkropp. han fik . . . nokon dödhan dyura krop at slita ST 389. — diura kiöt (-köt), n. djurkött. MB 1: 171. Bir 1: 223, 224. — diura kyn (-kön), n. djurslag. alt thz diwra köns som ganger a handom MB 1: 360. — diurs horn (diushorn. dyushorn), n. [Isl. dýrshorn] L. ur- el. bison-oxens horn, användt såsom dryckeskärl. XI dyushorn SD 4: 2 (omkr. 1327). vnum dyurshorn ib 332 (1333). vnum diushorn cum argento factum ib 710 (1340?). cornua mea wlgariter dicta diurshorn ib 5: 370 (1344). BSH 3: 293 (1470?). RK 1: (Albr.) s. 212. — diursliker, adj. = diurliker 1. Su 16.

diurbit, n. [Isl. dýrbit] bett af djur. LB 5: 80. Jfr diura bit.

diurbitin, adj. biten (i hjäl) af djur. wardher thz (o: få) diurbitith (comestum a bestia) MB 1: 338. — sargad af djurs bett. thz kött som diwrbitith (a bestiis . . . prægustata) är MB 1: 339.

diurganga (dyrhganga), f. jagt. in dictis siluis . . . non exerceant venaciones apum, dictas bigango uel dyrhgango SD 5: 431 (1345).

diurliker (-likin. -liken), adj. 1) djurisk, som liknar djuren, som tillhör djuren. thu som vm-skipte nabughodonosor hugh oc giordhe han dyurlikin Gr (Cod. D) 379. hon (apan) hafwir människio anlite ok allan annan lit ok ham diurlikin (beluinam) Bir 1: 334. ey äru the . . . aff diurlico (bestiali) kön ib 2: 97. Ber 100, 229. oskällikin oc diurlikin (brutalis) ande 123. behemat som . . . teknar dyurlica människio som lifuir j skörlifnadh MP 1: 49. 2) sinlig, naturlig (återgäfvande Lat. animalis, då detta motsvarar Grek. ψυχικός). diurlikin man han vndirstaar äkke the thing som gudz äru Gr 273. dywrliken wisdomer Su 153. — Jfr diursliker.

diust, se diost.

diustera, se diostera.

diäkn (diakn. dyäken. däkn: -en Lg 3: 714. degn: -om ib 569; -a LfK 216. diengn: -arne

FH 1: 61 (1489, *gammal afskr.*), 62. -ar), *m.* [*Isl. djäkn. Lat. diaconus*] *L.* 1) *diakon*, andlig af lägre grad (närmast under presbyter). sa hon präst klädan ok diäkn ok subdiäkn *Bu* 11. hånne syntes som christus var sialuar prästren ok laurencius ok vincencius diaknane *ib.* prästom ok diaknom *ib.* 398. *Bil* 379. *Lg* 3: 569. — om *Leviterna hvilka ss presterna underordnade tjenstgjorde vid den Israelitiska gudstjensten*. skipadhe aaron til biskop, oc hans söner äpter han oc alla leui släkt til presta oc diäkna *MB* 1: 343. — *ss tillnamn*. coniugi hemmingi dyakn *SD* 2: 110 (1292). haquino dyäkn *ib.* 559 (1309). svnoni diäkn *ib.* 3: 287 (1316). nielis diekn oc lindorm jennisson suenä *BSH* 2: 39 (1396). thomas diekn *ib.* 38. raguald diekn *ib.* magnus dyäken *SD NS* 1: 44 (1401). 2) *djäkne*, *skolyngring*, *studerande*, *lärjunge* (detta bruk af ordet förklaras deraf att vid gudstjensten diakonernas göromål ofta förrättades af skolyngringar). nar barnet war vij ara gammalt tha lät han thz komma til skola, än barnet hafde haart näme, oc lardhe illa, för huilket andhra diäkna giordho offta spee oc leek aff honom *Lg* 663. ath the djäckner i arboge motthe gaa effter gudz almwssä i närickä *BSH* 5: 111 (1506). *FH* 1: 61 (1485, *gammal afskr.*), 62. *Bir* 1: 100. gudh vtualde israels folk swa som diäkna at lära thom ok pröua *ib.* 3: 451. aldra handa konstanna oc lardommara (för -na) doctores mästara oc otalika theras diäkna oc discipuli *Su* 223. *Lg* 3: 713, 714 (flere af de anf. ställena kunna föras till diäkne). — *Jfr kor-, mässo-, sub-, ärke-diäkn.* — *diäkna almosa (diengne almoss)*, *f. almosa som gifves åt studerande.* *FH* 1: 62 (1489, *gammal afskr.*).

diäkne, m. [*Isl. djäkni*] 1) = *diäkn* 1. *Bil* 237. 2) = *diäkn* 2. *Bil* 776. *SD NS* 1: 551 (1406). — *Jfr mässo-, ärke-diäkne.*

diärfhet, f. djärfhet. *Al* 7162. *Su* 69. *MB* 2: 174, 304, 311, 320. *LfK* 111.

diärflika (diäruleka. diärfwelica Bir 2: 5. *dierffligha Di* 11. *diarffuelige ib.* 8. *dyärfueligha ib.* 217), *adv.* [*Isl. djarffliga*] *djärf*, *dristigt*, *frimodigt*. þe buðu sik diäruleka undi dom *Bu* 170. han badh them diärflika til hugga *Bil* 462. *ib.* 534. *KS* 84 (207, 92). *MB* 1: 248. *KL* 53. *Bo* 65, 93. *Bir* 1: 108, 194, 2: 5, 21, 4: 71. *Li* 8, 11, 217. — (diärflika för dära? ma diärflika (*Cod. B* görla 532) nakrom manne synas, at hwar thera weet annars willia oc hugh *MB* 1: 54.) — *Jfr dirfflika.*

diärfliker (diärfwelig), adj. [*Isl. djarfflig*] *djärf*, *dristig*. aff hwlko han sigh vphögde j swa diärfweliga wrangheet *MB* 2: 203. — *förmäten.* *Su* 32, 268.

diärfmälter (diarff-), adj. [*djarfmæltr*] *frimodig i tal, frispråkig*. han är diarff melter for herra oc förstä *Di* 131.

diärva, se dirva.

diärver, adj. [*Isl. djarfr*] *djärf*, *modig*, *frimodig*. gik han diäruar for domen *Bu* 499. — *djärf*, *förmäten*. diärf orþ *Bu* 25. þa vaxte mön diärf *ib.* 144. *Bir* 1: 395. — *n. adv. djärf*, med *djärfhet*. räddes at israels söner skullo diärware (*Cod. B* dära 532, *troligen rätta läsarten*) dyrka them for gudh siälwan

MB 1: 48. — *Jfr fol-, for-, ful-, il-, nasa-, of-diärver.*

diävul (diaul. dyawl. diawl. dyäffwol. dyfwll: -in Bil 850. *dieffuill. diäffwld LfK* 200. *dyäkel: -en BSH* 5: 273 (1508). *dyffwil. diwell. med art. dievulin Bu* 29. *diaulin. diäfwlin. diäfwllin. diafuldin Bir* 4: (*Avt*) 181. *diäwlin. dat. sing. diäfle. med art. diävelenom Bu* 29. *diäflenom ib; Bo* 49. *pl. diäflar. diaflar. diäfualar: -a Bu* 22), *m.* [*Isl. djöfull. Lat. diabolus*] *djäfvel*, *menniskornas anklagare hos Gud och frestare, det andeväsande som utgör det ondas princip.* hui þorþ þu við diäuul stygias *Bu* 13. ful prästar diäwls dare *ib.* 30. en iupa diäwls anbuþ tok han þär tel. at han mate sin hepar ok vald atar vinna *ib.* 29. diäwlin (*hostis antiquus*) avundaþes hanom *ib.* 143. diäwlin vätte up sion af grunnom (*a dyabolo mare concitatur*) *ib.* 137. varþ diaulin sua rikar. at biscopen gaf sin hugh af sinnom *ib.* 144. for diäwlin i then orm, som han far stundom i syndogha män *MB* 1: 160. frestarin som är diäfwllin gik at honom *Bo* 48. diäfwllin frestadhe han *ib.* 49. hon thänkte at dräpa sik siälwa aff diäfwlsens iuskiutlsom *KL* 61. hafar diafuldin giort þe ra (*för þera*) hiärta brännande *Bir* 4: (*Avt*) 181. aff syndom, som göra mannin diäwlsins thräll *MB* 1: 69. han grep drakan gambra ormen som är diäffwllen oc sathanas *MB* 2: 364. som aff dyäffwolen befaangen war *Lg* 3: 353. han thänkte thz vara diäfwlin själff *lv* 681. — *djäfvel, demon, ond ande.* han saghe . . . sik vara diäwl (*dæmon*) ok eigh man ok þit sändan a luciferi vägna *Bu* 8. ängen diäuul skal diruaz tel coma þän tima for þin öghon *ib.* 13. hanom teþes þär en dyawl fram koma ok pröua hans sial vara sina *ib.* 20. en salogh kona þolde mycla nöþ ok möþo af enom diäfle *ib.* 23. j þem afgupa stoke boþe en diäwl *ib.* 203. fik see at en diäfwl j blamanna like drogh han fra bönum *Bil* 695. lowas them diäflenom aldre sidhan at fresta nakan man til the samu synd *MB* 1: 53. diäfuala (*dæmones*) roþo þär fram i manna ham *Bu* 22. koma jämsköt diäfla j hunda hami *Bil* 103. siax diafla (*dæmones*) lagho við almanna väghen *Bu* 136. iþre gupa äru ängte vtan diäfla *ib.* 138. diäfla öpte ther wt aff thera manna munne som the jnnan qualdu *Bil* 238. — *ss skymford. tw dieffuill Di* 195. — *i svordom el. hvardagligt uttryck.* thee scola faa eth m (1000) diwell *BSH* 5: 185 (1507). the skulo fa eth m^c (100,000) dyffwil *ib.* 273 (1508). dänen, jwthen, tysken och dyäkelen rädes alla dalasoken *ib.* — *Jfr afgupa-, hälvitis-diävul.* — *diäfla dyrk, f. dyrkan af djäflar. Bil* 236. — *diäfla dyrkan, f. dyrkan af djäflar. Gr* 305. — *diäfla frestilse, n. frestelse af djäflar, djäfvulsk frestelse.* falla the i mang diäfla frestilse *Gr* 319. — *diäfla fulder, adj. besatt, ursinnig.* uarþ vm siþe galin ok diäfla fuldar (*a dæmone arreptus*) *Bu* 511. *ib.* 196. *Bil* 230. — *diäfla härskap, n. här af djäflar. Bil* 725. — *diäfla höfdhingi (-hyfdhinge: -ans MP* 2: 60), *m. höfding öfver djäflar. KL* 81, 120. *MP* 1: 92, 2: 60. *Bir* 3: 88. *MB* 2: 374. — *diäfla kyn (-kön), [n. [Isl. djöflakyn] djäflaätt, slägte af djäflar. alt diäfla könit rött oc thööt ok skalff Bir* 2: 264. *ib.* 267. *Jfr diävuls kyn.*

— **diäfla moghe**, *m. hop af djäflar*. *Bir* 3: 262. — **diäfla mönster**, *n. tempel i hvilket djäflar dyrkas el. djäflar bo*. *Gr* 307. — **diäfla sin**, *n. djäfvulskt sinne*. *RK* 3: 196. — **diäfla skari** (-skäri *Pa* 16), *m. skara af djäflar*. *Pa* 16. *KL* 411. *Bir* 3: 13. *Lg* 3: 300. — **diäfla son**, *m. djäfvulsättling, troll, jätte*. *Iv* 4439, 4449. *Jfr* **diävuls son**. — **diäfla stim** (-stym), *n. buller af djäflar*. *Lg* 3: 300. — **diäfla villa**, *f. djäfvulsk förvillelse, trolldom*. *ST* 106. — **diävuls fulder**, *adj. full af djäfvulskt väsende el. trolldom*. *fan* . . . *two koklara swa diäfwl fulla at the thoko af mannum helso* *Bil* 225. — **diävuls fund**, *f. djäfvulskt påfund, djäfvulsk konst*. *han wiiste ther sina diäwls fund* *Al* 63. — **diävulshet** (-heet), *f. [Mnt. duvelsheit] djäfvulsk art, trolldom*. *i witin at hans (Jupiters) diäfwlsheet margha qwinnor synda leet* *Al* 6605. — **diävuls konst**, *f. djäfvulsk konst, trolldom*. *Al* 92. *Lg* 447. *ST* 311. *til trolldom ok liiff ok galdra ok andra diäfwls konstir* *MP* 1: 146. — **diävuls krap-ter**, *m. [Isl. djöfulskraptr] djäfvulsk kraft*. *Bil* 876. — **diävuls kyn** (-kön), *n. = diäfla kyn*. *RK* 1: (yngre red. af *LRK*) s. 271. — **diävuls kärling**, *f. gammal qvinna i djäfvulens tjenst*. *Bil* 805. — **diävulslika** (dyäwls-), *adv. på ett djäfvulskt sätt*. *KL* 14. — **diävulsliker** (-likin. -ligh: -lighe *MB* 2: 132. **diawlslikin. dyäwlsliker**), *adj. djäfvulsk*. *mz tholike diäfwlslike glädhi* *KL* 6. *mz diäfwlslike konst* *ib* 144. *ib* 163. *diawlslikin höghfärdh* *ib* 285. *vtelikte diäfwlslikin (diabolicum) eld af hans hiärta* *Bir* 1: 368. *diäfwlslikin ande* *ib*. *mot dyäwlslicom frestilsom* *ib* 2: 26. *ib* 1: 242, 380, 2: 26, 76, 3: 196, 250, 387. *Ber* 179, 180. *Su* 6, 7, 14, 353. *MB* 2: 132. *han war en diäwlslikin man* *Lg* 3: 143. — **diävuls man**, *m. [Isl. djöfulsmaðr] man i djäfvulens tjenst, djäfvulstjenare*. *pe sagbo pik vara galin ok diäw[1]s man* *Bu* 77. *ib* 414. *Bil* 445. *Lg* 126. *Bir* 1: 16. — **diävuls son**, *m. = diäfla son*. *Iv* 4230. — **diävuls tunga**, *f. djäfvulsk tunga, tunga som talar djäfvulskt*. *o thu etirblandat diefwlstunga* *ST* 98. — **diävuls ungi**, *m. djäfvulsbarn, djäfvulsk menniska*. *Bu* 529.

diävulliker (-likin), *adj. [Isl. djöfulligr] = diävulsliker*. *en dyäffwllikin man* *Lg* 3: 132.

diävulskap (diäfuilskap *Bil* 235. *i rimslut: diäfwls skapa* *Iv* 951), *n. och diävulskaper*, *m. (Bil* 303; *KL* 143; *Al* 90; *ST* 312, 354) [*Fdan. diävelskab*] *L*. 1) *koll. djäflar, hop af djäflar*. *bortälte thädhan alt diäwlskapit* *Gr* 307. *ib* 275. *KL* 315. *ST* 250. *Lg* 3: 232, 255. — *djäfvul?* *frälst af fäm diäfwlskap* *KL* 343. *thu haur diäfwlschap (dæmonium)* *MP* 1: 103. *ib* 107. *Bir* 1: 12. — *Jfr* **middags diävulskap**. 2) *djäfvulskt väsende, trolldom*. *wäldher ther dighir diäfwlskapir (diabolicæ machinationes)* *Bil* 303. *foor mz diäwlskap oc truldom* *KL* 3. *Bil* 597. *bant sua philetum mz diäfwlskap (arte sua magica)* *at han gat hwarkin rört händer älla föther* *ib* 163. *til them som dieffwlskap öffwa* *ST* 30. *Bil* 235. *KL* 373. *Fl* 253, 1775. *Iv* 934, 951. *Fr* 2620. *Al* 51, 90, 251. *ST* 312. — *trollmedel*. *koklaren stak sin diäfwlskap in j hestin* *ST* 354.

diävulsker, *adj. djäfvulsk*. *MB* 2: 218.

dobber, *m. L*.

dobel (dobbell. dwbbel), *adj. [Franska double]*

1) *dubbel*. *faa dwbbelt saald* *BSH* 5: 600 (1519). *jach haffwer ther budit dobel panth före* *FM* 364 (1508). 2) *dubbel, falsk*. *om the (orden) äre dobbell eller eig* *BSH* 4: 280 (1501).

dobl (*SR* 2. **dobel**. **dobil**. **dobell** *EG* 64. **dobbell**. **dubbel** *SO* 297. **dubbil** *KL* 101), *n. [Isl. dubl. Mnt. dobbel i sammansättn. Jfr Lat. duplum] L*. 1) *tärningspel*. *samu rätter wari vm taffwel leek som sakt är vm dobbell* *MEG* (red. A) 55. *ib* (red. B) 58, 60. *EG* 64. *mz dobil ellir mz wartawil* *ST* 485. — *hasardspel i allmh. gulfingrana dobil* *Bil* 803. *dobel och dryk han pröffde* *RK* 2: 569. *SR* 2. *KL* 101. *SO* 297. 2) *lottning, lotteri?* *om edhert dobbel bedher jak edhert herredöme at i ville biwda mik til meth* . . . *hans skanwngh, hwat edher villie är ther om, hwat jak skal haalla dobbledh pa edra vegna eller huru edher tykkes ther om* *DD* 1: 211 (1509? *eft. aftr. hos Langebek*). *hwat edher vilie er bade om grfwone och om dobbledh* *ib*.

dobla (dobbla. dubla *MEG* (red. B) 59. **dubbla**: **-adho** *Bir* 3: 250. **-ar**, **-adhe**, **-adher**), *v. [Isl. dubla. Mnt. dobelen, dobbelen] L*. 1) *spela tärning*. *dobla ellir nokra handa tawel leka* *EG* 64. *ingin ma höghre dubla (spela om en högre summa) än han hafuir redho mz sik til bordhit* *ib*. *MEG* (red. A) 55, (red. B) 59. *ST* 74, 75. — *dobbla, spela hasardspel i allmh. mz companom drika ok dobbla* *Bu* 156. *swäria oc dubla* *RK* 2: 7365. *dobla mz tärning, taffwel etc* *PM* 29. *dobla äller leka mz tärningh, wartaffwel, karthenspel, äller annan leek wm päninga* *ib*. *SO* 142, 149, 297. *then som mz nakrom dobblar offuer twa ööra (spelar om mer än två öre)* *ib* 100. *ib* 113. 2) *kasta lott*. *the dubbladho vm mit klädhe* *Bir* 3: 250. *ib* 275. *MP* 2: 19. — (?) *tha som the dobbladhe* *DD* 1: 196 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). *hadhe the dobbladher ther in iv par, sedan dobbleth war, sa ther var nw viii par och xx* *ib* 197. — *Jfr* **bort-**, **for-dobla**.

dobla, *v. Jfr tvädobladher*.

doblare (dobblare *ST* 75. **dublare**. **dubblare**), *m. [Isl. dublari. Mnt. dobeler, dobbeler] L. tärningsspelare, spelare i allmh. j dublara (taxillatorum) husom hulke som thry öghon kasta a enne tärning* *Bir* 3: 26. *j dublara husom plägha vara almännigx qvinnor ok drinkara* *ib*. *ST* 74, 75. *en dubblare tappadhe sina päninga j dubbil* *KL* 101. *drinkarum wardher radh fore ok dubblarum siällan* *GO* 988. *wari sami rätter ther vm (o: frimarknat) som vm annan dublara rät* *MEG* (red. B) 60. *PM* 29.

dobbeleker (dobbel leeker), *m. tärningspel*. *vm dobbel leek* *MEG* 53.

dogg, *se dag*.

dogh (doch), *se po*.

dogha, *se dugha*.

dogse, *se dugse*.

doker, *se duker*.

dokka (dukka), *f. [Isl. dokka. Mnt. docke] 1) docka*. *är thetta hionalaghit likt dokkom (pupis) oc barnaleek* *Bir* 3: 316. *j dukko liknilsom* *Lg* 3: 522. 2) *flicka. ss smeknamn. kära dokka latt tik ey lokka* *Stads L*. XII. — **dokko leker** (dukka-), *m. lek med dockor*. *lustadhes j dukka lekom* *Lg* 3: 522.

doktor (doctor. docter *RK* 3: 3513. **dochter**

Lg 3: 62), *m.* [Lat. doctor] doktor, den som vid en högskola vunnit den högsta lärdomsgraden. doctor i the hálge skriff *Lg* 3: 433. doctor i andelikom oc wärdzlikom rät *ib* 702. doctor j jödhelag (*rabbín*) *ib* 60. thán yperste doctor i alle boklika konster *Su* 171. her doctor hans brask *BSH* 5: 82 (1506). doctor hemming gad *ib* 530 (1513). doctor hemming *MD* 504, 505. doctor cord rogge *SJ* 302 (1462), 316 (1464). *ib* 345 (1468). thet her doctor (*näml. Hemming Gadd*) skulde komme ned till eder *BSH* 4: 254 (1500). — den som vunnit lärdomsgrad i medicin, läkare. aff hennes doctor förgiffwen bleff iag *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 243. om eder doctor *BSH* 5: 393 (1510). — *Jfr* läkedoms doktor.

dol (*dool* *Di* 269. *doll* *ib* 51 o. s. v. *dul* *Bir* 2: 145; *Ber* 251. *dwl* *LB* 2: 50; *Bir* 4: 54), *adj.* [*Got.* *dvals.* *Jfr* *dvala. dvälia*] *eg. förvirrad, yr, domnad.* 1) *dåsig, trög, slapp, liknöjd.* tepidus thz är then som dol oc dufwin är *Bo* 138. hwilkra systra sanger skal ey wara *dwl* allir doffuen *Bir* 4: 54. hughin vardhir latir oc *dul* at göra nakat thz som got är *ib* 2: 145. *Ber* 251. — (?) *LB* 2: 50. 2) [*Mnt.* *dol, dul*] *galen, öfverdådig, förmäten.* ästw *doll* . . . thu mener faa konungxens dotter *Di* 51. *ib* 74, 146, 226, 227. — *ursinnig, vild.* är han *dool* grym (*för dool ok grym; grimr ok kappsamr ok illr*) widh sina owener *Di* 269.

dolhet, *f. galenskap, öfverdåd.* *Va* 51.

dollika (*dolliga*), *adv. öfverdådigt, oförräget.* han red sa *dolliga* *Di* 113.

dolska, *se* *dylska.*

domare (*dommare: -ara* *MD* (S) 235. *domar* *BSH* 2: 39 (1396), 41 (1396), 46 (1397); *FH* 2: 68 (1428), 69 (1429), 74 (1430), 75 (1431), 76 (1431), 79 (1431), 83 (1431), 84 (1431), 85 (1431), 4: 4 (1431). *dömare* *Bir* 2: 11), *m.* [*Isl. dómari*] *L. domare, den som dömer.* hwa skipadhe thik til höfðhingia oc domara ower os *MB* 1: 280. af wärlzlikom härrom ok domarom *KS* 68 (169, 75). skulu alle domare, huath the äru minne älla mere, . . . rätwise wara i domom sinom *ib* (168, 75). tå fatekr man hauer äunkte giua wildoghom domare *ib* 69 (171, 76). deel ey mz thin domara *GO* 487. var pilatus iupa domare *Bu* 72. en miok syndoghar man ledes ii sömne for guz dom . . . domaren böt vägha gä[r]niggana goþa ok illa *ib* 21. *KL* 68, 69. *Bir* 2: 11, 14, 92, 93, 95 o. s. v. *MD* 130 o. s. v. — med särsk. afseende på inhemska förhållanden. af laghmannum ok minnä dommarum *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). — domare öfver ett härad el. hundare; benämningen tillkommer egentligen en af de två domare, som i Uppland, Södermanland och Vestmanland förestodo hvar hundare, och nyttjas i denna bemärkelse i nämnda tre landskaps lagar, men förekommer äfven efter utfärdandet af *MELL*, i hvilken den som utöfvar domaremakten i ett härad kallas häradshöfvingi. skal . . . nokor i huario landskapi ok aff kununge wald hua at skipa ok afftaka domara i häradhe ok hundare huario, äpte almoghans tarf ok wilia *KS* 68 (168, 75). domare af olande *SD* 6: 125 (1349). buyþom (*för buyþom*) vi domarenom i akerbohundare *ib* 129 (1349). gifuer jac domarenom oc länzmännom i sama hundare, som gozit liggher, fulla makt oc alla thetta gooz fast

fara *ib* *NS* 1: 256 (1403). gyfwom wy . . . olaff i bär gom, domara i balinga hundara, fulla makth *ib* 536 (1406). jak jon i nortwnum, domare i thyrbohundare a ärlix manz vägha herra aruidh bänktsson *ib* 56 (1401). baþe a domära veghnä ok laghmanz *FH* 3: 6 (1353). — domare på Åland. magnus diekn, höuidzman i alande, och larens olaffson, domare ther sama stadz *SD* *NS* 2: 305 (1410). henrik goryeshaghen laghman j aland ok knut jönsson domare samastadz *FH* 2: 98 (1433). niglis diäkn som är stadder j lagmans stadh ok knwt jönsson landzins domar *ib* 68 (1428). knwt jönsson landzins domar *ib* 69 (1429). jncigle . . . knwt jönssons landzins domare *ib. ib* 73 (1430, *nyare afskr.*), 74 (1430), 75 (1431), 76 (1431), 4: 4 (1431). knut jönsson domar i aland *ib* 2: 79 (1431). knut jönsson domare *ib* 81 (1431), 87 (1431), 88 (1431), 89 (1431) o. s. v. knut jönsson domar *ib* 83 (1431), 84 (1431), 85 (1431). — domare på Gottland. wij proasta, domara och allmogans menigheit i gotlande *BIRK* 151 (1449). *ib* 152. — *ss tillnamn.* sixteen domare *SD* 3: 331 (1317). nicolaum domare *ib* 545 (1322). johannes domare *ib* 584 (1323). *ib* 4: 16 (1327), 548 (1337), 5: 632 (1347). — *Jfr* härads-, konungs-, lands-, stads-, värulds-domare. — domara pänningar, *m. pl. L.* — domara säte, *n. domaresäte.* *Bir* 2: 11, 92.

domber (*doomber: doombrin* *Iv* 2768. *domer* *LfK* 110. *ack. dom. doom. pl. -ar. dat. dommum* *SD* *NS* 1: 227 (1403)), *m.* [*Isl. dómr*] *L. eg. det som är satt, ställt, stadgadt.* 1) *tillstånd, förhållande, väsende, beskaffenhet.* annöpogher domber *VGL* II; *ÖGL.* *Jfr* alder-, barn-, barns-, fatök-, guþ-, heþin-, iungfru-, krank-, kristin-, man-, mö-, qvin-, rik-, siuk-, þräl-, änkio-, ödhmiukdomber. 2) *sak, ting.* hälagher domber, *sacrum, heligt föremål, i sht helgedom, reliq.* hwi war herra bödh tholka hálgha doma i gamblo laghomen oc tholka gudhlika dyrk *MB* 1: 481. arch at göma i hálgha doma *ib* 343. *ib* 490, 2: 164. thz (o: manna) war mik teet i trewers stadh, mz androm hálghom domom som helena . . . fördhe thiit aff ierusalem *ib* 1: 324. at thinom hálghom mannom ok thera hálgha domom göris mere hedhir j iordhrike *Bir* 1: 382. fördhe thädhan mangha hálgha doma sancti stephani been oc sancti petri boior *Bil* 677. *Bu* 12, 16, 56, 166. *MB* 1: 332. Till förevarande betydelse af domber sluter sig för öfrigt mer el. mindre ordets bruk i följande sammansättningar: eghin-, hor-, hälagh-, hálgho-, hörro-, klärk-, känne-, läke-, lär-, mordh-domber. 3) *sakförhållande, bevis, exempel.* tro . . . skälum ok domom *Bu* 4. iak veet ther til swa margha doma at sit liiff vil hwar man gärna göma *Iv* 1432. 4) *bestämmelse?* han hafde spaat fore wissa doma *Al* 1149 (*möjl. att föra till 2*). the aktadhe ey hans doma *MD* 167. 5) *beslut.* han hawer hemelika sina doma *Al* 222. wmskipt domin (*decretum*) i fwle lofwän *Ber* 170. 6) *dom, utslag.* geengangä warum dom *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). bedes dom at dräpa iacobum *Bu* 165. huat dom vilin ii giva þänna manne *ib* 28. gaf þera dom *ib* 184. som thom skulle rättan dom mällan seghia *Bil* 80. dömpde en rättan dom *Al* 2591. wrangä domä györa *SD* 5: 606 (1346). ä hwar

SGG Stadga för ett S:t Görans Gille. I Småstycken på Forn Svenska.
SGGK Stadga för ett S:t Görans Gille vid Kopparberget. I Småstycken på Forn Svenska.
SJ Stockholms Stads Jordebok 1420—1474. Utg. genom H. Hildebrand. 1876.
SKG Stadga för S. Karins Gille. I Småstycken på Forn Svenska.
SMG Stadga för ett Jungfru Mariæ Gille. I Småstycken på Forn Svenska.
SML Södermanna-Lagen. Utg. C. J. Schlyter. 1838.
Smål L Kristnu-Balken af Smålands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.
SO Skrå-Ordningar. Utg. af G. E. Klemming. 1856.
SR Upplysningar och Anmärkningar om en för Sveriges Laghistoria vigtig urkund, den förlorade Söderköpings-Rätten. Af G. E. Klemming. I Vitt. Hist. och Ant. Ak. Handl. Del. 25, s. 263—286.
ST Själens Tröst. Utg. af G. E. Klemming. 1871—73.
Stads L Konung Magnus Erikssons Stadslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1865.
Su H. Susos Gudelige Snilles Väckare. Utg. af R. Bergström. 1868—70.
TB (Trögh bolag) Skogsstadga för mädhal tridhiung i Trögd. I Småstycken på Forn Svenska.
TK Translatio Katerinæ. I Scriptores rerum svevicarum T. 3, sect. post., s. 268—75.
TS Timmermäns Skrå af 1454. I Småstycken på Forn Svenska.
Upl L Uplands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1834.
Va Namnlös och Valentin. Utg. af G. E. Klemming. 1846.
VAH Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens Handlingar.
VGL Vestgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1827.
VKR Vadstena Kloster-Reglor. Utg. af C. F. Lindström. 1845.
VML Vestmanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1841.
VNB Vadstena Nunnas Bönbok. Utg. af E. Rietz. 1842.
ÖGL Östgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1841.

I allmänhet citeras efter sida i den tryckta texten; efter sida i handskriften citeras dock *LB* och *SR*; efter vers citeras *Al*, *Fl*, *Fr*, *Iv*, *RK*, då det icke genom tillagdt "s." uttryckligen angifves att citatet afser sida; *Gers Frest* citeras efter kapitel; *GO* efter ordspråkens nummer. Vid citat ur en urkundsamling utmärker den inom parentes satta siffran urkundens ålder.

Af öfriga förkortningar torde följande böra anföras.

<i>Ags.</i>	Angelsaxiska.
<i>D.</i>	Nydanska.
<i>D. dial.</i>	Danska dialekter.
<i>Fdan.</i>	Fordanska.
<i>Fgutn.</i>	Forngutniska.
<i>Fnor.</i>	Fornnorska.
<i>frf.</i>	framför.
<i>Fsax.</i>	Fornsaxiska.
<i>i sht</i>	i synnerhet.
<i>Isl.</i>	Fornisländska.
<i>Ital.</i>	Italienska.
<i>L.</i>	Lagspråket (utmärker att ett ord är upptaget i Ordbok till Samlingen af Sveriges Gamla Lagar af C. J. Schlyter. Lund 1877).
<i>Lat.</i>	Latin.
<i>Mht.</i>	Medelhögtyska.
<i>Mlat.</i>	Medeltidslatin.
<i>Mnt.</i>	Medelnedertyska.
<i>N.</i>	Nynorska.
<i>Nygutn.</i>	Nygutniska.
<i>Nyisl.</i>	Nyisländska.
<i>Prov.</i>	Provencalska.
<i>ss</i>	såsom.
<i>Sv. dial.</i>	Svenska dialekter.
<i>T.</i>	Tyska.
<i>vidim.</i>	vidimation.

Rättelser och tillägg.

Sid. 70 sp. 2 r. 13 nedifr. läs: -ir,
 " 77 " 2 " 14 uppifr. efter benasoth tillägg: för banasoth
 " 78 " 1 " 37 " läs: war a
 " 79 " 1 " 3 " efter v. tillägg: L.
 " 79 " 2 " 19 " läs: *SJ* 378
 " 81 " 2 " 14 nedifr. läs: bats drif (-dreff),
 " 85 " 1 " 25 uppifr. läs: -ir,
 " 87 " 1 " 6 " läs: -ir: -er *RK* 3: 675, 786, 883, 1424; *refl.* -is: -es
 " 88 " 1 " 8 " läs: -ir,
 " 89 " 2 " 27 nedifr. läs: viper
 " 91 " 1 " 14 " näst framför beledha insätt: belder *Su* 384, för behalder.
 " 94 " 1 " 19 " läs: -ir,
 " 106 " 2 " 29 " läs: (red. B) 59. ib (red. A) 55.
 " 108 " 2 " 24 " *Bir* 5: 131 utgår

Sid. 110 sp. 1 r. 13 nedifr. efter 3828. tillägg: *Jfr pik.*
 " " " 1 " 4 " efter bicarium] tillägg: L.
 " " " 2 " 11 uppifr. — (?) utgår
 " " " 2 " 33 " efter *adj.* tillägg: L.
 " 115 " 1 " 2 nedifr. efter biti] tillägg: L.
 " 117 " 1 " 21 " efter *PK* 245. tillägg: *SD* 3: 614.
 " 119 " 1 " 18 uppifr. näst framför biärkö insätt: biärghvarper (bärgh-), *m. L.*
 " 144 " 1 " 4 " näst framför bradha insätt: brapa, *v. L.*
 " 146 " 2 " 3 " näst efter breve] tillägg: L.
 " 161 " 1 " 12 " näst efter buker tillägg: (-ar: -ana *Su* 126)
 " 161 " 2 " 29 " näst efter sprede tillägg: *Fr*

Svenska Fornskrift-Sällskapets Samlingar

innefatta hittills:

<p><i>Flores och Blanzeflor.</i>
 <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Namnlös och Valentin.</i>
 <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> (Fullständigt i 11 häften.)
 <i>Konung Erik XIV:des Krönika.</i>
 <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> (Fullständiga i 6 häften.)
 <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 <i>Konung Alexander.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Skrå-Ordningar.</i> (Med fyra plancher.)
 <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> (Fullständiga i 11 häften.)
 <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i> (I ett band.)
 <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i> (band.)</p> | <p><i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> (Fullständig i 5 häften.)
 <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> (Fullständiga i 7 häften.)
 <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Själens Tröst.</i> (Fullständig i 4 häften.)
 <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> (Facsimile.)
 <i>Klosterläsning.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> (Del. 1, 2.)
 <i>Gersons Lärdom huru man skall dö.</i> (Facsimile.)
 <i>Svenska Medeltids Dikter och Rim.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Smästücken på Forn Svenska.</i> (Tryckta som bilagor, utom nummerföljden.)
 <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> (Häft. 1, 2.)
 <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> (Häft. 1—3.)</p> |
|---|--|

Dessa arbeten utgåfvos fördelade i häften sålunda:

<p>1. <i>Flores och Blanzeflor.</i>
 2. <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 3. <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 4. <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 5—6. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 1, 2.
 7. <i>Namnlös och Valentin.</i>
 8—9. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 1, 2.
 10. <i>Konung Erik den XIV:des Krönika.</i>
 11. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 1.
 12. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 3.
 13. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 3 (slutet).
 14—15. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 1, 2.
 16. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 2.
 17—18. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 4, 5.
 19—20. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 1, 2.
 21. <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 22. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 3 (slutet).
 23. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 1.
 24. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 3 (slutet).
 25. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 2.
 26. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 3 (slutet).
 27. <i>Skrå-Ordningar.</i>
 28. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 6.
 29—30. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 1, 2.
 31. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 7.
 32. <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i>
 33. <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i>
 34—38. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 3—7.
 39. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 3 (slutet).
 40. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 1.
 41. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 1.</p> | <p>42. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 8.
 43—44. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 1, 2.
 45. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 2 (slutet).
 46—49. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 3—6.
 50. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 1.
 51. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 7 (slutet).
 52. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 9.
 53—54. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 2, 3 (afslutad).
 55. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 2.
 56. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 10.
 57—60. <i>Själens Tröst.</i> Häft. 1—4 (afslutad).
 61. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 11 (slutet).
 62. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 8.
 63—64. <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> Häft. 1, 2 (afslutad).
 65. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 9.
 66. <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> Tryckt 1495 (facsimile).
 67. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 3.
 68—70. <i>Klosterläsning.</i> Häft. 1—3 (afslutad).
 71—72. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 4, 5 (afslutad).
 73—76. <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> Del. 1, 2.
 77. <i>Gersons Lärdom att dö.</i> Tryckt 1514 (facsimile).
 78—80. <i>Medeltids Dikter och Rim.</i> Häft. 1—3 (afslutade).
 81. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 10.
 82. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 1.
 83. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 11 (slutet).
 84. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 2.
 85—7. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 1—3.</p> |
|--|--|

Mera har ej utkommit intill Januari 1886.

Pris för köpare 9 kronor.

SAMLINGAR UTGIFNA AF SVENSKA FORNSKRIFT-SÄLLSKAPET. HÄFT. 88, 89.

ORDBOK

ÖFVER

SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL.

FJERDE OCH FEMTE HÄFTET.

LUND 1886.

AKTIEBOLAGET FREDRIK BERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI.

Källskrifter.

- Al* Konung Alexander. Utg. af G. E. Klemming. 1862.
Ansg Vita Sancti Anscharii per S. Rembertum. Latine et svetice. I Scriptores rerum svecicarum T. 2, sect. 1, s. 173—260.
AS Ur en Antecknares Samlingar. Utg. af G. E. Klemming. 1868—73.
Ber Helige Bernhards Skrifter. Utg. af H. Wieselgren. 1866.
BGD Beskrifning öfver Grefskapet Dal af A. Lignell. 1851—52.
BGG Bröderne af S:t Gertruds Gille i Stockholm 1419—1484. I Småstycken på Forn Svenska, samlade af G. E. Klemming. 1868—81.
Bil Codex Bildstenianus. Se *Lg*.
Bir Heliga Birgittas Uppenbarelser. Utg. af G. E. Klemming. Bd 1—5. 1857—84. — Med den vid citat härur stundom förekommande förkortningen: *Avt* åsyftas de Bd 4, s. 177—185, tryckta egenhändiga utkastet af Birgitta, med *Dikt* Engelsen Diktamen, tryckt Bd 4, s. 215—276.
BK Margareta de Sancta Birgitta Chronicon. Ed. E. Rietz. 1844.
Bo Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
BS Bagarnes Skrå. I Småstycken på Forn Svenska.
BSH Bidrag till Skandinaviens Historia ur utländska arkiver. Samlade och utgifna af C. G. Styffe. Del. 1—5. 1859—84.
BtFH Bidrag till Finlands Historia. Utg. genom R. Hausen. 1881—83.
BtRK (Bihang till Rimkrönikorna) Then Andra Delen til Rijn-Crönikorne hörande, innehåller åtskillige Konglige och Furstlige Förlikningar, Föreningar, etc. Uplagd aff Johan Hadorphio. 1676.
Bu Codex Bureanus. Se *Lg*.
BYH Samlingar och anteckningar till en beskrifning öfver Ydre Härad i Östergötland, af L. F. Råäf. 1—4. 1856—65.
DD Diplomatarium Dalecarlicum. Urkunder rörande landskapet Dalarne. Utg. af C. G. Kröningssvärd och J. Lidén. Del. 1—3. 1842—46.
Di Sagan om Didrik af Bern. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1850—54.
EG Eriks af Pommern Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
FH Handlingar till upplysning af Finlands Häfder. Utg. af A. I. Arwidsson. Del. 1—9. 1846—57.
Fl Flores och Blanzeflor. Utg. af G. E. Klemming. 1844.
FM Nya källor till Finlands Medeltidshistoria. Utg. af E. Grönblad. 1857.
Fr Hertig Fredrik af Normandie. Utg. af J. A. Ahlstrand. 1853.
Gers Ars Ars moriendi. Gersons lärdom huru man skall dö. 1881.
Gers Frest Om djefvulens frestelse. Af Joh. Gerson. Öfversatt af Ericus Nicolai. 1876.
GO Gamla Ordspråk. Utg. af H. Reuterdaahl. 1840.
Gr Legenden om Gregorius af Armenien. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
GS Några Gambla Stadgar [såsom bihang till Biärköa-Rätten utg. af J. Hadorph]. 1687.
GU Glossarii Latino-Svethici specimen vetustum. E cod. mscr. Bibliothecæ Reg. Acad. Upsal. Diss. Ups. præs. J. H. Schröder. 1845.
Hels L Helsing-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.
HSB Handlingar rörande Skandinaviens Historia. Del. 1—40.
Iv Herr Ivan Lejonriddaren. Utg. af J. W. Liffman och G. Stephens. 1849.
JP Svensk Järteckens Postilla. Utg. af E. Rietz. 1850.
KL Klosterläsning. Utg. af G. E. Klemming. 1877—78.
Kr LL Konung Christoffers Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1869.
KS En nyttigh bok om Konunga Styrlse och Höfdinga. [Utg. af J. T. Bure.] 1634. — Af de inom parentes tillagda siffrorna utmärker den förra den sida, hvarest citatet återfinnes i Scheffers upplaga, 1669, och den senare motsvarande sida i Geetes, 1878. Då *Fragm.* tillägges, åsyftar citatet: Ett fragment af Konungastyrelsen, tryckt i Småstycken på Forn Svenska.
LB Läke- och Örte-Böcker. Utg. af G. E. Klemming. 1—10 (8, 9, 10 citeras efter en af Öfverbibliotekarien Klemming tagen afskrift).
LfK Skrifter till Läsning för Klosterfolk. Utg. af F. A. Dahlgren. 1875.
Lg Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Första bandet. Andra bandet. 1847—58. — Särskildt citeras de här aftryckta Codex Bureanus (*Bu*) och Codex Bildstenianus (*Bil*), så framt icke senare ändringar i dessa handskrifter afses.
Lg 3 Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Tredje bandet. 1874.
Lg Manfr Legenda Cardinalis Manfredi. Utg. af E. Rietz i Legendæ Suecanæ. 1845.
MB Svenska Medeltidens Bibelarbeten. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1848—55.
MD Svenska Medeltids Dikter och Rim. Utg. af G. E. Klemming. 1881—82. — Ett inom parentes tillagdt *S* betecknar det här s. 199—312 aftryckta poemet Schack-tafvels lek.
MEG Magnus Erikssons Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
MELL Konung Magnus Erikssons Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1862.
MK Marias klagan vid korset. I Småstycken på Forn Svenska.
MP Svenska Medeltids-Postillor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1879—80.
OB Omständelig Berättelse huru the svenske af tyskarne blefvo i Stockholm förrådne oc brände, år 1389. I Scriptores rerum svecicarum T. 1, sect. post., s. 212—215.
Pa S. Patriks-Sagan. Utg. af G. Stephens och J. A. Ahlstrand. 1844. Ett inom parentes tillagdt *Tung* betecknar den i samma band utgifna legenden om Tungulus.
IfN Privilegier för Norberg. I Småstycken på Forn Svenska.
PK Sveriges Krönika (vanligen kallad den prosaiska). I Småstycken på Forn Svenska.
PM Peder Månssons Stridskonst och Stridslag. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1845.
RK Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1—3. 1865—68. Med *RK 1* utan vidare tillägg förstås Gamla eller Eriks-Krönikan; då något af de öfriga i första bandet intagna rimverken anføres, tillägges inom parentes dess titel med begagnande af följande förkortningar: *sfgn*: fortsättning af Gamla Krönikan för att sammanbinda henne med den nya till ett helt verk.; *Albr*: Om konung Albrekt; *LRK*: Lilla Rimkrönikan.
SD Svenskt Diplomatarium. Utg. af J. G. Liljegren. Bd 1—2. 1829—37. — Utg. af B. E. Hildebrand. Bd 3—5. 1842—65. — Utg. af E. Hildebrand. Bd 6. 1878.

som ey halder konungs dom *ib* 480 (1345, *nyare afskr.*). *FH* 2: 8 (1374, *nyare afskr.*). hwar som bryther amothe thessom tridhiwngx rät som nw är sagdher withi sik hafua brutet konwngx doom (*d. v. s. anses så som om han hade brutit konungs dom*) *TB* 80. at thätta godhzt domkirkyonne aff ginge . . . mädh dommum ella rät *SD NS* 1: 227 (1403). sidhan the thet fornempda ludhstadha aff wazstena clostre wtan dom oc rät igen til sigh tocho *ib* 2: 115 (1409). hafdhe insat meth domom (*på grund af gifven dom*) i kirkiona vi oc xx mark *ib* 188 (1409). **Jfr banz-, döds-, lagha-, qvarstadha-, pings-, värulds-domber.** 7) *dom*, *domshandling*, *domstols-förhandling*. hwar en skal göra dom sinna gärninga *Ber* 204. dombir reddis a enne slätte mark mot syndoghum mannom *KL* 68. komaskolande doms (*judicii*) hardhare dom (*dijudicatio*) *Bir* 3: 327. han skal koma til domin (*yttersta domen*) *ib* 163. wi skulom i hwarghe wiku in til domen halda twa mässor *SD NS* 1: 304 (1403, *nyare afskr.*). *ib* 263 (1403, *gammal afskr.*). intil ytarsta domsins punct oc stwnd *Su* 335. 8) *domstol*. ther vppa sama dom sato *BSH* 2: 42 (1397). *ib* 47 (1397). fyr än thät hawer wärit firi oss siälwm ok warum dome *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). vndi varn (*d. v. s. konungens*) dom *ib* 605 (1346). bödh sik vnder gudz dom *Bil* 779. kombar han atar firi domen *Bu* 21. *ib* 20, 30, 511. jak sat swa som j dom *Pir* 1: 86. for gudz dome ok domstol *ib* 3: 417. forbiudher iac for:di clemeth oc hwariom androm her epter meer hindra eller qwäliä the for:da raa . . . widher sine iii mark den. for min (*d. v. s. härads-höfdingens*) dom *FH* 2: 45 (1418). forbyudher iak fornempda pawel laghiempoyan oc hwariom androm thetta godz oftarmen hindrä eller quäliä . . . widh sina siex marker fore min (*d. v. s. lagmannens*) doom *ib* 59 (1424). — **Jfr härads-, konungs-, lagha-, lagmanz-domber.** 9) *domsrätt*. allir dombir är mik gifwin *Bir* 1: 86. sum varn doom hawa *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 376, 606 (1346). konungx dom hawande *BSH* 2: 38 (1396). *ib* 40 (1396), 42 (1397), 47 (1397), 52 (1397) o. s. v. mins herra konungsens domhafwande i thetta sin *ib* 67 (1399). *ib* 69 (1399) o. s. v. war herra konungh erikx dom hawande i thetta sin *ib* 65 (1399). mins herra konungx erikx domhafuande i thetta sin *ib* 63 (1399). *SD NS* 1: 9 (1401), 14 (1401), 136 (1402). konung erikx dom i thetta sin inne haffuande *ib* 398 (1405, *gammal afskr.*). karl störcarsson lagmandz dom hafwande i westmannalande a ärlikx mandz wägna herra thordz bonda *BSH* 2: 74 (1399). *ib* 79 (1399), 85 (1399) o. s. v. *SD NS* 1: 268 (1403), 276 (1403), 277 (1403), 278 (1403). magnus jönnisson, häradszhöfddhinga doom hawande i walkabo häradhe aa minna frw droningenna wägna *ib* 2: 37 (1408). iak joan i hwalstom häradszhöfddhinga doom hafwandhe i vppunde aa ärlikx mans wägna herra äringisla niclisson *ib* 1: 35 (1401). *ib* 51 (1401) o. s. v. häräs dom (= häradszhöfddhinga dom) hawande a ärlix manz wägna sten haraldsons *ib* 38 (1401). *ib* 55 (1401), 126 (1402), 473 (1403). — *domareämbete*. beneth niclisson aff walö, i lagmanz dom sitiandhe i thetta sin i fiädrindha landhe aff ärlikx riddara

O r d b o k.

wägna herra karl wlpssons aff töftom *SD NS* 1: 386 (1404). pätar thomasson for lagmandzdom sitiande i östrogötlande a . . . yuars niclissons veghna *BSH* 2: 66 (1399). aruidher . . . som tha sat fore häradszhöfddhinga dom *SD NS* 2: 37 (1408). 10) *myndighet*, *makt*, *välde*. se **härä-, höfddhinga-, kesara-, mästar-, pava-domber.** 11) *domsverkställighet*, *straff*. pännä sama dom wiliwm wir at pe män hawe *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). *Bu* 170. domiu thola *Lg* 127. för än doombrin ower idher gar *lv* 2768. 12) *omdöme*, *urskilning*, *förstånd*. thz är badhe fult mz dom (*plenum iudicii*; *grundar sig på omdöme*) ok han veet ther väl skäl til *Bo* 93. — **doma dagher** (**domä-. domo-** *LfK* 209), *m.* [*första samman-sättningsleden kan äfven föras till domi-* *Isl. dóma-dagr*] *domedag*. til domädagh *SD* 5: 563 (1346). biþa doma dagh *Bu* 167. *ib* 15, 142, 208. *Pa* 4. *Bo* 32, 238. *Bir* 1: 207, 2: 245, 3: 107. bära domadax budhschap *Bil* 795. vita domadagx tima *Bir* 2: 319. — **doma lös**, *adj.* — *n. adv. L.* — **doms härä**, *m. L.*

dombok, *f. dombok*. som . . . hans gamble dom böker inholda *BtFH* 1: 139 (1507). i domboken at anno medx *SD NS* 2: 482 (1412, *gammal afskr.*). *FH* 5: 120 (1488), 131 (1489).

dombref, *n. L. dombref*, *skriftlig dom*. opit konunxsins dombreff *FH* 3: 6 (1353). i mino vpno dombrewe *ib* 7 (1369). lagmanzins doom breff *SD NS* 2: 147 (1409). *ib* 1: 38 (1401). *MB* 2: 185, 193, 195. dömdes thz dom breff stadug och fast som oleff jönnisson haffde wtgiffuit *BtFH* 1: 139 (1507).

dombrut (-brot. -broth), *n. L.* 1) *dombrott*, *brytande af dom*, *olydnad mot gifven dom*. infriktionem iudicii dictum dombroth, vobis indulsimus *SD* 3: 650 (1324, *gammal afskr.*). *ib* 5: 692 (1347, *nyare afskr.*). 6: 6 (1348). *FH* 3: 6 (1353). dömdes . . . sak til iij m. för dombrot *BtFH* 1: 136 (1507). *ib* 138 o. s. v. 2) *böter för dombrott*. take tha konwnger sin dombrut *TB* 80. annur war dombrut (*böter för olydnad mot vår dom*) *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). myetä vt af hans gods konungs dombrut *ib* 481. pripiungen af dombrutumen *ib* 6: 112 (1349). lagmandz dombrut (*böter för olydnad mot lagmans dom*) *FH* 2: 58 (1424, *afskr.*).

domföra, *v. L.*

domhärä, *m.* [*Jfr Mht. tuomherre. Nht. domherr. Jfr ock domkirkia*] *L. canonicus*, *kanik*, *domherre*, *medlem af domkapitel*. *SD NS* 1: 463 (1405, *gammal afskr.*). *ST* 477. *RK* 2: 542, 7376. *Lg* 3: 187, 407.

domi, *m. L.* *Jfr pingsdomi samt doma dagher.*

dominsighli (-incigle *SD* 6: 7 (1348, *gammal afskr.*)), *n. L. domsigill*, *insegel som sättes under en dom*. vnde waro dominsigle *SD* 5: 662 (1347). *ib* 6: 7 (1348, *gammal afskr.*).

domkirkia (-kyrkia: -kyrkio *KL* 78. **-kerke: -kerken** *RK* 2: 7528), *f.* [*Isl. dómkirkja*] *L. domkyrka*. *SD* 5: 293 (1344), 6: 65 (1348). *Bil* 54, 248. *KL* 78. *VKR* vii. *Bir* 3: 361, 410, 476. *RK* 2: 7528. — **domkirkio dyr** (**domkirkie dör**), *f. domkyrkodörr*. vp a domkirkie dörra *SD NS* 2: 284 (1410). — **domkirkiogardher**, *m. domkyrkogård*. vppa domkirkiogarden i linköpunge *SD NS* 1: 146 (1402).

dompna, se **dufna**.

domprovaster (-prouester: prouest *BSH* 2: 47 (1397), 51, 52 (1397), 54. -prowester. -probisther: -probisth *FH* 4: 63 (1459). -progaster: -progast *ib* 3: 102 (1447, *nyare afskr.*); -progestens *ib* 6: 23 (1450). -proghuster *SD NS* 2: 140 (1409); -proghusten *ib* 153 (1409); -proghustum *ib* 140 (1409); -proghustenum *ib* 145 (1409); -proghustins *ib*. -proguster: -progust *BSH* 5: 82 (1506). -proaster *SD NS* 1: 576 (1406); -proast *ib* 342 (1404). -proaster: -proast *FH* 3: 93 (1446). -proester *SD NS* 1: 473 (1405); -proest *BSH* 2: 42 (1397), 46. -proster: -prost *FH* 3: 98 (1447); *SD NS* 1: 370 (1404), 2: 283 (1410); -prosten *RK* 3: 3414. doomproster *ib* 1: 362 (1404); -prosten *ib* 3: 3423), *m.* [*Mnt.* domproveste. *Jfr* domkirkia] *præpositus cathedralis*, domprost. biwdher brodher domprowasth heller annan kanik *SEG* 123. *RK* 3: 3414, 3423. bryniwlff. domprowast innän scara *BSH* 2: 41 (1396). herra bryniolf domproest *ib* 42 (1397). mester magnus domprowaster j abo *FH* 5: 39 (1466). then gode herre domprowest i westeraars *BSH* 5: 522 (1513, *nyare afskr.*). — **domprovastadöme** (domproghustha-), *n.* domprostämbe. vndhe domproghusthadömith i strengnes *SD NS* 2: 140 (1409).

domstol (doomstool *GO* 1059. domstool), *m.* domaresäte, domstol. stodh for domstole *Bil* 106. sitir a domstolenom *Bo* 32. grep siälana . . . ok bar for guz domstol *Bu* 171. *MP* 1: 37. *Bir* 1: 86, 3: 417. *GO* 1059. — *tron.* konung salomon läth göra eeth kostelikit säte ellir domstool aff filsbén *ST* 208. domstolana (*throni*) waro satte *Su* 93.

domsäte (doom-), *n.* domaresäte. stodh ginstan op af sino dom säte *KL* 380. för högxta doomsätana *Su* 140.

domvilla, *f.* *L.*

donder (dande. danne. donda. dando (*de båda sistnämnda formerna endast i sammanskrifning med pl. af man*). dondes. dondis. dandes. dandis *Lg* 3: 17, 22. dhannis *ib* 126 (*formerna på -s nyttjas nästan endast, då adjektivet står predikativt*). ofta sammanskrifvet med ett följande **man** *el. sven*, någon gång äfven med **qvinna**), *adj.* [*Jfr* *Isl.* dandi. *Fdan.* dande. *Jfr* *Rydqvist* 2: 425-6] 1) duglig, dugtig, förträfflig, utmärkt. then dande riddare bleff ther dödh *RK* 1: 3904. akta oc see huru wän oc fagher, lustelikin dandhis är thän, som mik skoop tholkit *Su* 329 (*möjl. att föra till 2 el. 3*). — i förening med följande man. haffwer hollidh her i dagh predichen som en dande man *BSH* 4: 336 (1503). 2) god, dygdig, rättrådig.

wardher opta annar thera donde (*Cod. B* doghandis 524; äfven annars motsvaras donde i *Cod. A* af doghande, dughande i *Cod. B*, se s. 568) man oc annar thera thiwuer *MB* 1: 46. wardh iacob dondes, än esaw wardh onder oc awundzsiwker *ib*. när mannenom . . . hwilkin dondes är oc tro sinom skapara *ib* 53. mannin wardher donde än gudh giwer honum godhwilia *ib* 351. han var donde ok öfrit riik *Fr* 30. mathidiana . . . war ey swa throhin höfwisk oc dondis som thu thänkir *ST* 38. är hon höfwisk oc dondis *ib* 403. the waro badhin gudhlig oc dondis *ib* 55. een dandes oc

gudhelighen man *Lg* 3: 355. — i förening med ett följande subst., med hvilket det mer eller mindre sammansmälter. donde man, god *el. dygdig* menniska. ware hon wtlägha aff hwars dondemantz bryste *MB* 1: 45. tha skiin oc the signadha solen gudz änlite fore hwariom donde manne ewerdhelika *ib* 69. donde män oc skälike *ib* 453. *ib* 112, 433, 454, 462. — *bra karl.* thu mat vara een donde man *Fl* 1250. *ib* 769, 857. — *aktad el. ansedd* man. growe gert . . . en dande man ok wel sidugh *RK* 1: 1073. marge dande men waro ther tha *ib* 1155, *ib* 1291, 1990, 2025, 2634, 2: 9543, 3: 1609. aldrih är thz swa donde (en) man (*Cod. C* dogande man) thz vi thorum herbärgha han vtan vi vitom hwadhan han ärä *Iv* 4091. — *hederlig karl, man med anseende.* skaltw . . . kallas nidung aff hwariom manne oc aldre heta dandeman *Di* 196. offta skeer at en man händer ena darheit oc angrar thz lunge sidan oc mag all likawäll blifua en dandeman (*dugandi maðr*) *ib* 120. — *hederlig el. aktad* man (*ss hedrande tilltal el. benämning*). huath donde man ma vara thänne *Iv* 1690. donde (*Cod. C, D* dugande) man ij sighin ey swa *ib* 2653. *ib* 3116, 4060. thz vita alle donde män *ib* 1618. *RK* 2: 1141, 3: 3123. dondemanne incigle *SD NS* 1: 17 (1401). i thet skifte dandomän laghde *ib* 19 (1401). alla the dondamen som thetta breff höra ällir see *ib* 26 (1401). alle the dandhe men thetta breff höra älla se *ib* 27 (1401). *ib* 34 (1401, *nyare afskr.*), 51 (1401) o. s. v. hulkit iak tik kungör oc sigher j tässa dandemanna närwaru *MB* 2: 212. thz schal suennen hosbondanom i gen giffua epter dandemanna schön *SO* 85. forlyche sigh mz hosbonden . . . epter dandemans sköön ok böön *ib* 82. thet som danne men kwnne merkie, at han jw ändelige behöffwer *BSH* 4: 52 (1477). at wy ikke forma at göre wor skath äller skildh älle födhe wor husstrw älle barn wten dannemanss hielp *ib* 5: 445 (1511). han hawer got fortiänt som en ärlig danneman *ib* 140 (1507). hon hafde een ärlekin dande man til bonda *ST* 374. the dannemen och danneswänne som pa viborgh i slotzlofwän standhe *FH* 5: 210 (1512). the dannemen och danneswänne pa for:na slotth ligge *ib*. *BtRK* 340 (1487, *orig.*), 342, 343. — *ähta* man. hänna donde man *ST* 375. epter sin framledna dandemans dödh *SO* 87. faar en annan dandeman *ib. ib* 212. — donde människia, *hederlig el. aktad* person. för allom dandes mänischiom lärdom och olärdom *BtRK* 151 (1419, *orig.*). — donde qvinna, *dygdig qvinna*. som een donde qvinna hafde warit alla sina dagha *ST* 437. *ib* 395. — *hederlig el. aktad* qvinna. hawande ena ärlika dande qwinno til hustru *ST* 436. — *ähta* hustru. han fan sina edle dande quinne *RK* 2: 2917. som donde qwinno plägha sinom husbondom göra *ST* 445. — *gift* qvinna, *matrona*. haffuandhes mz idher höffwiska iomffrur oc flere hedherlika dandhe qwinno *Lg* 332. *RK* 2: 2925. *MB* 2: 287. twa dannequinnor *Lg* 3: 359. — donde husfru, *ähta* hustru. thinna dande hustru radh skalt thu gerna höra *ST* 412. — *gift* qvinna, *matrona*. iomfrwr oc donde hustrwr *Bo* 216. — dande sven, *hederlig el. aktad* sven *el. väpnare, hederlig krigsman, hederlig* man. ati ville . . . stigha til skeps med mik och edra dandeswena *BSH* 4: 128 (1488). idher alswoldigh gud befallandes och alla idhers dandhe

swena hwar wid sith nampn *ib* 252 (1500). the dandeswene her oppa slotidh laghe *BtRK* 339 (1487, orig.). som ärlige tro dandeswene bör teres herre göra *ib*. the scole nw strax hawe teres wisse bodh til her ywer med III dandeswene och twa skipmän *ib*. tesse epterscrifne sex dandemen och dandeswene *ib* 340. *ib* 338, 339, 340, 341, 342, 343. *FH* 5: 210 (1512). haffwer fariit medh mich som ärlig tro danneswen *BSH* 5: 27 (1504). han ligger her som en tro dandeswen *ib* 85 (1506). ath the dande swena komme en nw helbrygdhe heem *ib* 87 (1506). dee danneswena medh honom äre *ib* 412 (1510). hadhe edre danneswena hafft piil *ib*. medh flere dandisswena *ib* 423 (1510). for swadana gerning, han omanlige giorde pa i (en) dandeswen, peder ericsson, swerigis rikes tro man oc väpnare *ib*. som jac skal oc wil bewisa medh manga dandes swena, presther oc bönder i mark *ib*. sätio wij tiil alla goda män och dandeswäna, som them baada känne, holken thera som riket mäst tiil tjänist äller i moth wäridh haffwer *ib* 424 (1510). 3) *god, välvillig, mild, ömsint*. tytus war swa mildir oc dondis at han gaff fatiko folke thz han hafde rōfwat aff them armo iudhomen *ST* 368. *Lg* 3: 17, 22, 126. *lv* 3588. 4) *höfvisk, belevad*. war badhä dandes och dygdelligen *Va* 16. hon war badä fager oc dandes (*allra møyia fridast oc kurteisast vm alla luti*) *Di* 29. — *Jfr dughande under dughä*.

dop (doop. dopp *Lg* 3: 700), *n.* [*Fsax.* dōpi. *Mnt.* dope, *f.*] *dop*. j dopeno *ST* 195. doop wntfa *RK* 1: 144. *Lg* 3: 700.

doppa (dwppa), *v.* *doppa*. dwppa blöt bröd i vineth *LB* 7: 132. *ib* 30. *PM* XXVIII.

dopt (*Bo* 104. doft. dofft. duft *LB* 3: 34. duft *ST* 257. duft. döfth *LB* 5: 77), *n.* [*Isl.* duft *el.* duft] *stoft*. knosadhe han allan i dofft oc kastadhe doftith i watnith *MB* 1: 346. *ST* 257. *Bo* 104. *LB* 3: 34. j scullen mich tre gambla fa som duftet är af hofdet slagit ("som äro torra bakom öronen") *RK* 2: 1827. — (?) tagha reent glas oc stämpa smath til thz är swa som miöl oc göra thz reent ath änthe är äfter vtan döfth *LB* 5: 77.

dor, *se dyr*.

doraper, *adj.* *L.* *Jfr odoraper*.

dorträ, *n.* *dörrepost*. skulu the taka lamba blodhin oc stryka han vppa badhen dor trän som standa langx vp mz durummen *MB* 1: (*Cod. A* 10) 555.

dostera, *v.* *se diostera*.

dotera, *v.* [*Jfr Mht.* dotieren. *Lat.* dotare] *dotera*, *utrusta*, *förse*. wi . . . nadhennadals closter . . . mätth for:dom twem gaardhum . . . doterom *FH* 1: 19 (1441, *nyare afskr.*).

dottir (dotter. dotur *SD* 6: 180 (1350). dotyr. dator. *gen.*, *dat.* och *ack.* dottor. dottur. dator. dotur. dotter. dottir. *gen.* dotters *RK* 2: 7267. *pl. nom.* och *ack.* dotter *KL* 356; *MB* 1: 165, 166, 195, 419; *Al* 2975; *Di* 73; *MB* 2: 45; *LfK* 139. dottir *Bil* 574; *KL* 353; *Lg* 3: 22. dötter *Ber* 147. döther *RK* 1: 374, 591. dötter *Bu* 200. dottir *Bir* 3: 453. dottr *KS* 33 (85, 36). *dat.* döttrom *KS* 59 (146, 64); *MB* 1: 194, 2: 138, 139. dötrom *ib* 1: 303. *gen.* döttra *ib* 343; *KL* 352, 357. *med art. sing. nom.* dotterin *Bir* 3: 135. dottren *MB* 2: 108. *ack.* dottherna *ib*.

pl. nom. dottrina *KL* 352, 356), *f.* [*Isl.* dottir] *L.* dotter. sororis margarete gøzstafs dottir *SD* 2: 474 (1306). elena ormsdotyr *ib* 507 (1307). dilecte vxori mee margarete knuz dottor *ib* 702 (1300-1310). domine ramburghi bēdiesdotur *ib* 3: 139 (1313). domine margarete bēdietsdottur *ib* 217 (1315). cum domina ingride swantēpolksdotor *ib* 398 (1319). pen lutin wildin vi at war dotur inggeborgh hafpe *ib* 6: 180 (1350). tu hion gipto sina dottor vngom svēne *Bu* 30. dotter herodiadis druncknape *ib* 57. giorpe brulöp sinna dottor *ib* 182. hālder giwer iak thik mina dottor än androm manne *MB* 1: 221. then marskens dottor fik *RK* 2: 7272. han hafde ena dottir *ST* 336. konungxsins dottir födde een son *ib*. födde flere sönir oc dötter *MB* 1: 166. dötter skullo ärwa än ey ware sönir til *ib* 419. lät sina dottor thär atirbliwa *KL* 73. — *i andlig mening.* *KL* 352, 353, 356, 357. mina älskelika oc andelika dötter i gudhi *LfK* 139. — *Jfr bropor-, foster-, gup-, konungs-, prästa-, skripta-, sona-, stiup-, syster-dottir.* — dottor barn, *n.* *L.* — dottorordottir (-dottor. *dat. sing.* dotter-dottor *MB* 1: 363. dotter dottor *ib* 364), *f.* [*Isl.* dötturdöttir] dotterdottir. ther äptir syntos thre qvinnor swa som modhorin oc dotterin ok dottor dottorin än modhorin ok dottor dotterin syntos dödha *Bir* 3: 135. *ib* 141. *MB* 1: 363, 364. — dottor man (dother-), *m.* dotters man, *mäg.* *SJ* 290 (1461). — dottor son (dottherson *MD* 160, 161. *dat. sing.* dottersyni *Bil* 305. *pl.* dottersönir *MB* 1: 225), *m.* [*Isl.* döttursonr] dotterson. *Bil* 305. *MB* 1: 225. *MD* 160, 161.

dottorliker (dotterlig), *adj.* en dotter tillhörande, som tillkommer en dotter. mz dotterliga vörduingh *Lg* 3: 570.

dovi, *m.* [*Isl.* dofi] *dvala*. han laa innan doua hwarkē sofuande älla wakin *Bil* 277. *Al* 2883. *MB* 2: 169.

drabba, *v.* [*Jfr Fdan.* drabe. *Mnt.* drapen] *drabba*, *sammandrabba*. drabba til slagx med samme fyender *BSH* 5: 434 (1511).

draf, *n.* [*Mnt.* draf] *siliqua*, *dräf* (*ss svinföda*). ä drömir so vm draff *GO* 915. *Bir* 1: 353. ätha draff mz swinom *LfK* 95. *Jfr svina draf*.

draffbrunder, *m.* *källa, upphof?* lätin är alla onda frestilsa och hugxilsa oc lasta draffbrundir *MP* 1: 264. *ib* 2: 206.

drafl (draffl. drauel. drawel. draffwel. draffwell. drafwil. draffuil), *n.* [*Isl.* drafl. *Fdan.* dravel] 1) *uselhet, smörja, det som är odugligt el. vidrigt*. dricka tz som man ma then slemmen och fuctughetin varda qwiith med vtbur maghan. ty pa then tiidhen skal man sigh tz draffuil qwiith göra, tz som man alth aarith haffuir saman sanckath *LB* 7: 179. 2) *fäfänglighet, dårskap*. thz var änkte vtan drafwil at sköta sliko fawitzsko oc flätio *Bil* 598. for tolkith draffwell och flätia skwldh *Lg* 3: 121. — *fäfängt el. dåraktigt prat*. han slaar thässa willo oc draff til iordh *MB* 1: 76. taladho mykit drawel (*Bu* manggen hägoma 22) *Lg* 934. tw far mz draffwel *Di* 47. — *ss rimfylldnad*. för wtan drauel *MD* (*S*) 201. — drafls dränger (drawils-), *m.* *slyngel*. aff warum thiänarum vngom darum oc drawils drängiom *ST* 60.

— **drafls folk (draffwels-)**, *n.* [*Fdan.* dravels folk] *dåligt folk.* *LB* 7: 93. — **drafls fulder (drauäls-, drafuäls-)**, *adj. L.* — **drafls karl (drawels-)**, *m.* *dålig karl, odåga, slyngel.* *MD (S)* 219. — **drafls man (drafwelss- SO 168. draffwels- BSH 5: 76 (1506) draffuels-)**, *m.* [*Fnor.* draflsmaðr. *Fdan.* dravels man] *dålig karl.* then draffuels man war ey goth *RK* 2: 1025. *ib* 1975. *SO* 168. *BSH* 5: 76 (1506). — **drafls svar (draffwils-)**, *n.* *otillbörligt el. oefterrättligt svar.* ä hwat draffwils swar the giffua *RK* 2: 8457. — **drafls thing (draffwels-)**, *n.* *lappri, skräp.* *Su* 25. — **drafls tro (draffuils-)**, *f.* *dåraktig tro.* *Lg* 3: 148.

dragh, n. *Jfr anda-, for-, har-, knif-, qvidh-, svärds-, thiäla-dragh.*

dragha (drägha Bu 12; MB 1: 339; -andom Bir 4: 263. pres. drägher SD 4: 466 (1335, nyare afskr.). drägher. impf. drogh. 2 pers. drokt MP 2: 158. pl. drogho. part. pret. draghin. dräghin), v.
1) *trahere, ducere, draga, föra, släpa.* drogho han vt af eldenom *Bu* 22. heþue gripu han vm siþe ok drogho tel münstar *ib* 199. kom nöþoghar ok dräghin tel prädican *ib* 7. draghin firi dom *ib* 30. ilth är at dragha reep widher rama *GO* 258. ardhrit draghis af yxnomen *Bir* 1: 298. dragha flere män bätter et skip än en man *KS* 6 (14, 7). dragha nooth *FH* 4: 16 (1451). drogho arana *Bo* 92 (*med afs. på de fyra sista ex. jfr 2*). tak en warman swyna maga ok dragh oppa howdit *LB* 4: 354. hon drogh a sik . . . siin riikasta klädhe *Al* 8130. drogh jomfrun tha sina skoo aff sinom foton *Bir* 3: 280. dragha hona af hanna klädhom *KL* 314. then sotthen drog mig tha till döda (*vällade min död*) *RK* 3: (*sista forts.*) 4579. *ib* 5686. bödh israelz sönom dragha til minnes (*komma i håg*) then daghen *LfK* 140 (*se vidare under minne*). — *rycka.* castapo män stora linor vm afgupa stok ok vildo dragha viþ iorþ *Bu* 207. drogh hwart andrum maat wt af munne *Bil* 316. hwat som mannin hawir a kroppenom . . . thz slitz alt saman af honom ok dragx *Bir* 1: 89. — *abs. draga, vara dragare.* thz är onth at dragha widh driiff *GO* 181. **2)** *draga, sätta i rörelse.* iomfrwr som lekte j bambor oc drogho (*utförde*) danser *MB* 2: 108. **3)** *draga, utdraga.* aldre lypte svärþ älla dragha at cristnom manne *Bu* 57. mik skamas dragha swärdh aller kniiff a mote thino wanstarka liiff *Al* 625. draghit suä[r]þ atar halda *Bu* 509. *KL* 40. *Fl* 1025. *Di* 170. **4)** *draga (anden), insupa.* han gitar eigh draghit andan *Bu* 204. hunda dragha . . . bäter wädher än mannen *MB* 1: 80. thz natwrinna andbudh som wi draghum röök mz oc wädher *ib* 82. — *abs. draga efter anden?* widh thässa talan drogh modherin som hon ware af sömpue väct (*andan, som läses på motsv. ställe i Cod. C, är troligen bortfallet efter modherin*) *Bil* 270. **5)** *draga, ss dragmedel verka el. välla.* ted drager lettelica hol vppo böldena *LB* 7: 324. — *opersonl. draga, kännas som om dragning vore.* kom oppa nagen lithen werch i mit wenstre öghe, togh ekki swa . . . thet naget drager *BSH* 4: 336 (1503). **6)** *draga, locka.* hon drogh thän visa til dara ok alt hans hiärta til illan lusta *Bil* 212. sua drogh (hon) biskopen mz sino rape at

han hana sialuar hörþe *Bu* 143. *Bir* 3: 101. — *med dat. sidhan människionne draghir luste til hedhrin* *Bo* 95. — (?) han dragher honom ouer goda tiill wä[ll]e offuer land och slot til högbelle *MD (S)* 243. **7)** *fördröja, uppskjuta.* at dödhin skulle äkke länge draghas *Bo* 197. dragh äkke längir atirkoma til min *ib* 221. **8)** *ådraga.* thz är aff gamalt malat aff natwro draghit (*lepra vetustissima . . . atque inolita cuti*) *MB* 1: 362. af kötyno drogh han sik girinna last *Ber* 207. **9)** *öfverdraga.* thz var alt ther draghith inne mz bliald ok ballakinne *Fl* 1416. *Fr* 322 (*Cod. B, C, D, E, F*). *Di* 8. **10)** [*jfr Mnt. dragen; Mht. tragen*] *bära.* dragha vidh i stekarahws ok stufw *Ber* 252. leon drogh säkkia ok vidh som asne *Bil* 627. hesth skulle ey mera draga *Di* 293 (*jfr Fritzner s. 255*). mins mik likamans huru þungar han är at dragha (*in portando onerosum*) *Bu* 141. **11)** *bära, hafva på sig, hafva, vara klädd i.* a sit hofwdh ena krono drogh *Al* 3837. *MD (S)* 214. budhu honom the krono han skulle draga *ib* 269, 270. lokka swa sidha drogho the *Al* 5610. alle kesare som för waro drogho släth peld ok baldakin *Bil* 470. siilff oc mardskin dragha *MD (S)* 242. ful riik klädhe drogho the *Al* 5446. *ib* 5714. **12)** *i sig bära el. innehålla, rymma.* fylte thz (*karet*) mz watn thz drogh ey meer *Al* 62. **13)** *bära, hafva, hysa.* wi draghum synd i modher liwe *MB* 1: 148. drogh til honom stora wredhe och awndh *JP* 88. **14)** *vara underkastad.* han haffuer alder draghit skat eller andra wtskylder medh them aff soken *FH* 1: 139 (1493, *gammal afskr.*). ath han haffuer draghit skat til abo slot *ib* 140. **15)** *fördraga, uthärda, hålla ut med.* gatho thz ey lenger dräghit *RK* 1: 4215. — *hålla stånd mot, göra motstånd mot?* han menthe till wisse iw stocholm taga thz kwnne honum tha inthet draga *RK* 3: 6014. **16)** *bära, framalstra.* en skogh ther ädhla frwkt öffrith drogh *Al* 7338. ingen örtagardh är saa fagher mz myndree han baadhe lilior oc näslor dragher *RK* 3: 1864. **17)** *medföra, bringa?* ath i wilie se oppa brädheth med hwath tärninghin dragha will *BSH* 4: 257 (1501). **18)** *draga, leda, föra.* jak skal tee thik thriggiahanda vägh hulkin tho ledhe oc draghir til eet *Bir* 2: 197. soot som dragher til (*medför*) dödhin *LB* 3: 13. alt thz som draghir til godha frägdh *Bo* 147. **19)** *bidraga.* drogh til födhonna tholikt som han gat mz sinne timbir gärning *Bo* 33. **20)** *syfta, sträffa.* alla kirkior dragha ther til at the magho vardha luttakande himerikis münstre *Gr* 300. **21)** *syfta, hafva afseende (på).* med allom theas clausulis och articulic som dragha och lydha kwnna intil fornempda daktingan *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). **22)** *syfta, vara riktad, vara verksam.* — dragha mädh, *hålla med.* skal thu ey meer drägha mz fatighom än mz rikom til rättan dom *MB* 1: 339. — dragha mot, *strida mot.* nakat . . . som droghe vt aff allir moth reghlonne *Bir* 5: 125. — dragha ut af, *afvika från.* *Bir* 5: 125. — dragha i vir eno, *vara ense, komma öfver ens, stämma öfver ens.* the dragha badhe owir eno *Bo* 146. *ib* 250. *ST* 502. *Al* 636, 1693, 6459, 9729. *RK* 1: 1275, 3443. — *komma öfver ens, göra öfverenskommelse.* wi . . . hafuom swa draghit ofuer eno at jak . . . hafuer . . . uplatit . . . mit

ärfue *SJ* 57 (1430). *ib* 94 (1435). — *opersonl. blifva ense*, *komma öfver ens. med dat. el. ack.* kan them ey owir ena dragha *Bir* 5: 21. — dragha ivir ens, *vara ense, samtycka*. haffwom wi vndirstandit jwdhana ey owirens dragha (*consensisse*) mz waarom fadher. at the skullo sikh giffwa til hedhninga lagh oc sidher *MB* 2: 314. — *komma öfver ens, göra öfverenskommelse*. at wi mäh biscopom, riddarum oc andrum wälburnum mannom . . . hawom daghthingat oc owerens draghet i swa matto, som här äpter fylgher *BiRK* 32 (1359). *RK* 3: (*sista forts.*) 5817. — dragha ens, *vara ense, komma öfver ens*. när herdhin ok wlwin dragha ens tha hawer hiordhin tappat *GO* 386. **23)** *draga, tåga, begifva sig*. pän timä mau til fiända drager *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). han drogh sidhan thädhan a ena heedh *Al* 7333. *MB* 2: 228, 234, 235, 293, 315. the wåre opp i landit dragne *RK* 3: (*sista forts.*) 6017. **24)** *närma sig, vara nära. i uttrycket*: dragha til dödhin. tässen systren wart krank oc drogh til dödhen *Lg* 3: 413. *ib* 415, 425. *PM XLV*. giffwandis them driikka som droghe til dödhens thima *ib XXXVII*. **25)** *opersonl. gå, komma*. tha electus fann at ther til draga (*fann det luta derhän*) at swenske wille marsken til konung haffua *RK* 2: 7476. är thz smaa fäladh tha böthe eth halfft pundh wax dragher thz höghre (*går det högre upp, är det större boskapsdjur*) gaa ther om som om annan thyuffnadh *SO* 50. tha the thette hördho latho the fasth dragha (*gåfvo de efter?*) *BSH* 4: 257 (1501). — **dragha sik**, **1)** *draga sig, förflytta sig, begifva sig*. at watzskan böriar at dragha sik til nokon lim *LB* 5: 292. dragher sik een watzska aff hofdhit nidher i kroppin *ib*. drogh sik aff himpenom *Bir* 3: 21. drogh han sik til teridacium *Gr* 267. drog sik näst til the gudelika personam *Su* 371. stundom opanga myrk sky aff jordhinne ok dragha sik (*trahit se; uppstiga*) j himelin vndir solina *Bir* 2: 159. **2)** *sluta sig*. ther vnder hafdhe han een maliokragha han monde sik til hertugh fräderik dragha *Fr* 150. **3)** *sträffa, syfta*. alt thz til är draghe sik til, aff sin naturlik skipilse, at wara ett *KS* 7 (17, 8). — *refl. draghas*, **1)** *dragas, söka rycka från hvarandra (något)*. liuset brast som þe droghos *Bu* 12. **2)** *hårdragas, brottas*. droghos opta oc bardos *Bil* 776. *MD* 79. *Di* 78. — **dragha a, påtaga sig, påkläda sig**. the drogho the rikasta klädher a *Fr* 1591. *Al* 2192. *Jfr a dragha samt dragha up a*. — **dragha af**, **1)** *afdraga, afkläda*. the . . . drogho hennes cläder aff *Va* 35. — *afkläda sig, bortlägga*. drogh aff sina sko *Lg* 95. the dragha harnisk aff *RK* 3: 463. **2)** *draga bort, tåga bort*. *RK* 3: (*sista forts.*) 4476. *Jfr afdragha*. — **dragha ater, draga tillbaka**. en draghir (*honom*) atir, oc annar fram *Bo* 181. solin drogh ather sith skiin *JP* 4. *Jfr aterdragha*. — **dragha bort**, **1)** *föra bort, föra undan*. draghin bort diäfuls mannin *Lg* 126. sagh en diäfwl dragha bort en munk vt aff sinom bönom *MP* 1: 52. **2)** *draga ut, ss dragmedel aflägsna*. thz dragir bort wårken *LB* 3: 60. thz drager borth ether *ib* 2: 60. *Jfr bortdragha*. — **dragha fore, förebära, anföra**. draghandis thet fore ath jw mere wii them bughe och kniethe iw mindre är thet bewänth *HSH* 22: 56 (1494). — **dragha fram**, **1)**

draga fram. drogho them fram *Bil* 850. *KL* 308. *Bir* 2: 65. **2)** *draga fram, gynna*. tidzska drogh han tha mest fram *RK* 1: (*sfgn*) s. 188. **3)** *framdrifva, framkalla*. draghir fram necte *LB* 3: 116. — (?) thz dragher fran (*för fram?*) quinno sot *LB* 4: 348. **4)** *protrahere, uppskjuta*. lofwanin drog fram ena stund *Bir* 1: 395. maaltidhin dragx . . . fram till middagx-sins *ib* 5: 36. — *Jfr framdragha*. — **dragha in**, **1)** *draga in, föra in*. drägher in till sik (*slår under sig*) mädh suichum af konunglichum jngiäldum *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). all kiärumaal sum länge standa vkiärdh, dragha (*medföra*) giärnä vsannind in till syn *ib* 376 (1344, *nyare afskr.*). **2)** *bära inom sig, innesluta*. han haffwir mykin äro in at dragha *RK* 1: (*Albr.*) s. 208. — *innebära*. hwath the ädhla stena haffwa in at dragha *RK* 1: (*Albr.*) s. 210. — *Jfr indragha*. — **dragha nidher, neddraga**. skal thz diurit ledha thik ok dragha nidhir j häluite *Bir* 1: 128. *Jfr nidherdragha*. — **dragha saman**, **1)** *sammandraga, hopdraga*. the dragha samman saar *LB* 9: 105. **2)** *samla (gods el. penningar)*. j draga saa monga päningha somon *Di* 297. — *abs.* i thy at the ey drogho saman älla gömdo *Bo* 3. suasom myryn drogh han saman dagh oc nat *Bir* 2: 130. — *Jfr samandragha*. — **dragha sunder, vara olika**. wart lifwerne dragher swnder *Al* 6033. — **dragha til, rycka an, tåga fram**. the drogho til mz ludhrom oc baswnom *MB* 2: 327. — **dragha sik til, ådraga sig**. at the draga sikh ingen fara til *BSH* 4: 317 (1502). — *Jfr tildragha*. — **dragha undan**. — **dragha sik undan, draga sig undan**. at han . . . drogh sik vndan *Bo* 92. — *Jfr undandragha*. — **dragha up**, **1)** *draga upp*. gudz höghre hand drogh op han *Bo* 105. **2)** *resa sig*. drogh vatnit op a badha sidhonar *Gr* 316. — **dragha sik up, lyfta sig upp**. drogh sik vp at sithia mz repe bundit widh bielka *Bil* 627. — *Jfr updragha*. — **dragha up a (dragha på), = dragha a**. han tok the klädhe ok drogh op a *Iv* 2235. *Fr* 2617. dragh swa pa godh klädhe ok hwiit *Al* 1081. rasklika drogh han siin tygh op a *Iv* 1633. *RK* 1: 1710, 3794. tha drogho the thera wapn vpa *ib* 2586. *Fr* 485. — **dragha ut**, **1)** *utdraga, uttänja, utsträcka*. drogh wt thät quart var aff tungonne swa lankt som tungan för var *Bil* 868. thina hender ok föther thu läst wth mz liinom dragha *Bir* 4: 147. **2)** *afkläda*. han lät aff henne dragha wt mädhan hon hafdhe en klädhe klwt *Al* 7431. **3)** *draga ut, ss dragmedel aflägsna*. ted drager wt eetrid *LB* 7: 324. tz drager wt bölden oc hiitan *ib*. drager wtt böldh oc var *ib* 349. thz dragher vth allan wårkin *ib* 2: 11. **4)** *draga ut, locka ut*. han drogh them wth mz fagher ord *RK* 3: (*sista forts.*) 4631. — *Jfr utdragha*. — **dragha ut af, afkläda sig, bortlägga**. the drogho wt aff all siin klädhe *Al* 5000. — *Jfr at-, be-, för-, fran-, ful-, har-, ivir-, nödh-, um-, und-, undir-, äptir-* **dragha samt hand-, ny-, sol-**draghin.

dragha plaster (-plaaster), n. dragplåster. goth draga plaaster *LB* 7: 5. *ib* 326.

draghare, m. bärare. *Bil* 316. *ST* 417. *SO* 188, 197, 199, 203, 204, 206, 207. *Jfr bref-, kopar-,*

stads-, thiuva-draghare. — draghara käpper, *m. bärarekapp. SO 192.* — draghara lön, *f. bärarelön. SO 188, 190, 203, 207.* — draghara stang, *f. bärstång. SO 192.* — draghara ämbete, *n. bärarekrå. SO 185, 188, 191, 197, 198, 203, 206, 207.*

draghilse, n. pl. Jfr undandraghilse.

draghlika, se dräghelika.

draghna (-adhe), v. [Isl. dragna] Jfr ut-draghna.

draghrep, n. L.

draki (pl. dragor för dragar el. drakar Di 233), m. [Lat. draco] 1) drake. at drakin (*förut kallad ormbär*) dödh för hånne laa *Iv 2504.* draka ok orma *Al 4053.* orma d[r]aka ok trull *ib 4169.* en draki com brapleca vndan iorþenne *Bu 199.* i sionom boþe en draki som drap dighart folk . . . mz sin etar-blandaþa bläst *ib 490. ib 71, 491, 492. MP 1: 13. Gr 313. Bir 3: 365. Al 265, 274. Di 83, 84 o. s. v. Jfr flughdraki. 2) drake, drakskepp. MD 343, 345.* — **draka tan, f. draktand.** ethirfulla draka tändir *MP 1: 209. ib 2: 182.* — **draka tunga, f. draktunga,** ett slags smycke. vnam dracatungo fractam *SD 4: 710 (1340?).*

dramb, n. [Isl. dramb] ståt, prunk. han förðhis thit mz . . . storo drambe *ST 496.* — **buller, sus och dus.** the hölle sine paske mz gledi ok dramb *MD 37.*

drank, m.? Jfr kirsedrank.

drap (draap), n. [Isl. dráp] L. dráp. SD 4: 408 (1335, eft. Hadorphs aftr.). thet drapit som jac giordhe oppa . . . pädher rödh *ib NS 1: 19 (1401).* han giordhe ther draap ok mykith moordh *Al 1757.* drap ok dödher *Bil 317.* — **slagtande.** han är leddir til drap (*occisionem*) som faar *KL 146.* — **Jfr afalls-, affalls-, bakvapa-, broþor-, dula-, dulgha-, döds-, forgärninga-, fä-, handavärka-, innan-siänga-, kirkiu-, man-, tvåbötis-, prebötis-, vapa-, villiavärks-, öia-drap.** — **drapa böter, f. pl. L.** — **drapamal, n. L.**

drapare (dräpare: -an Bil 375), m. [Isl. drápari] L. drápare. mordara ok drápara *KS 49 (124, 53). Bil 215, 374, 375. Bo 199. Bir 1: 30, 3: 109. Jfr man-, modhor-drapare.*

draplika (dropliga. draapelig. dreplig. dräpeligh. dräpelig), adv. [Mnt. drepeliken] syn-nerligen, mycket. thenne saarligh och draapelig stoor skadha *RK 3: 1168.* som skadhe och fordärff dropliga lidith haffwa *BSH 5: 73 (1506).* brysth, dräpelig stor pa fetalia *ib 178 (1507).* pa dreplig swar kosth och tärningh *ib 52 (1505). ib 191 (1507).* iach är ganske dräpeligh her forhindreth *HSH 20: 198 (1507).*

drapliker (draaplig. drapeliker: -likan HSH 21: 5 (1383). drapeleker: -leca SD 5: 208. drapelikin. drapelig. dropelig. dräpeligh HSH 20: 195 (1507), 197 (1507); SD 5: 211. drepelig: -ligiste BSH 5: 115 (1506). drapigligh: -ligha ib 125 (1506)), adj. [Mnt. drepelik, draplik] syn-nerlig, stor. forbudhu hånne the draplico thriggia dagha fastona *KL 335.* drapelikin vmsorgh *Gr 285.* thz draplica diupit *ib 291.* dräpeligh forfall *HSH 20: 195 (1507), 197 (1507), mz drapelikom syndom Lg 3: 507.* dräpelighen skada wälla *RK 3: (sista forts.) 4826. ib 4946.* som then store dropelig scadhe hawa

giort *BSH 4: 203 (1496). HSH 21: 5 (1383). BSH 5: 115 (1506), 125 (1506). SD 5: 208, 211.* förwänther siigh aff skotzland mäktiig, drapelig makt *BSH 5: 140 (1507).* wor käremall och bryster, the flere äre oc dräpelige[re] än thenne for[schiff]ne *ib 176 (1507).* — **förskräcklig?** the draplica väzskan gik in til hans hiärna *Gr 277.* thz draapligha mordh *RK 3: 164.*

drapmal (drop maal), n. dråpsak. dömdes . . . ffri för then drop maal *BtFH 1: 159 (1507).*

drapskaper?, m.? företag som leder till dråp? mann skal gernä hallä hann atar thar sik till nokor drapskap latar *MD 88.*

drapval (-ar), m. slagbult, den del af slagan, hvarmed säden uttröskas. TB 77.

dravant (dragwanth. -ar), m. [Mnt. dravant] drabant. hans draffwanthe *BSH 5: 14 (1504).* wth-lenske dragwanthe *FM 235 (1505).* konungen dänér drawantha ther tiil jak ey spara äller frykte wiil *RK 3: 2202.*

dravantare (drawantere), m. [Fdan. dravan-tere] drabant. aff the ware drawantere, her nidh til oss komne äre *BSH 5: 100 (1506).*

dravel, se drafl.

dref, se drif.

dreg? tillgång, egendom? reknadom tha dreg, geld och skuldh vppa bade sidor *SD NS 1: 401 (1405, afskr.).*

drevekarl, m. lösdrifvare. SO 297. Jfr driftekarl.

drif (dreff, se bats-, skip-drif) n.? [Isl. drif. N. driv. Sv. dial. driv, drev] 1) urväder, snö-yra. at thär aldre kome striit räghn älla drif ella stormber aff hympnum *Bil 158.* 2) skridt, dragares gång fot för fot. thz är onth at dragha widh driiff (*det är svårt att draga till sammans med en dragare som vill gå i skridt*) *GO 181.* 3) dref, af gamla tåg utredd hampa. Jfr bats-, skip-drif.

driftekarl, m. = drevekarl. SO 303.

drikka (drika. drykka. dryka KS 43 (112, 47). pres. -er. impf. drak. druk Ber 87. pl. drukku. drukko Di 159, 162. druko Bu 155. drokka Di 236. part. pret. drukkin. druken Bu 194. drokkin. drogkin: -it FM 554 (1512). drykkin: -ith SGG 129), v. [Isl. drekka] L. 1) dricka. med dat. thu skalt swa drikka blakko som bruno *GO 330.* — **vanl. med ack.** dryk mz mik thänna drykkin *Bir 3: 237.* han drak aldre vin älla nokon druken dryk *Eu 194.* ther dragx baadhe myödh och moosth *RK 3: 306.* aabrut sudith ok drukkith *LB 5: 80.* kyruildh drokkin mz vin *ib.* thw lot swa drikka nilum flodh at hon aff sino lupi stodh *Al 6563.* — **med ack. af ett subst. uttryckande handlingens verkan el. följd.** at nakor drukke ther aff sin dödh *Al 2678.* — **abs. el. med prep.** iate sik aldre äta älla drikka för än hon finge sina böen *Bu 55.* thön hus han skal äta ok drikka i *KS 41 (106, 44).* drykx här sötelica j synda lusta ok ther beskelica j pinomen *MB 1: 59.* minom munne war drikka gifwit mz beskasta drik *Bir 1: 35.* giwa hanum drikka *KL 45.* inghen gaff henne hwarke math eller drikka *Lg 3: 125.* hwilken thera mik först biwdher drikka *MB 1: 201.* hon bidher

sin herra drikka *ib.* beddis aff henne drikka *ib.* iak skal bedhas mik drikka aff brunnenom *ib.* hafde fulstoppa drikka *MP* 1: 115. rädh hanum ey drykka aff lönte flasko *Bil* 697. drukke aff thz fwla watn *Al* 2676. hade änkorn drogkit ther pa i then acth ath the vilde hempnet pa henrick *FM* 554 (1512). **2)** genom drickande *fira*, hålla (*dryckeslag*). medan gillet drykx *SGGK* 104. *ib.* 109. drak bryllöp (*firade bröllop*) *Di* 159. *ib.* 162, 173, 236. drykka ther jwll *BSH* 4: 291 (1501). *ib.* 5: 313 (1508). drikka lipköp *SR* 47. idhna at drykka drykkio *MP* 2: 246. tha companith drikk (*då skräets gille hålles*) *SO* 69. *ib.* 70. **3)** dricka, omåttligt förtära starka drycker. vandes suennen mz companom drika ok dobbla *Bu* 156. — *part. pret. drukkin, drucken, rusig.* *Bu* 170. *Bil* 892. *Bo* 169, 204. *Bir* 1: 60, 3: 153. *Ber* 291. görom waar fadher drukkin aff wine *MB* 1: 196. mest alle drokne äre *RK* 2: 3145. ganst drokkin *ib.* 3154. — *rusgifevande.* han drak aldre vin älla nokon druken dryk (*vinum et siceram*) *Bu* 194. — **drikka sik, dricka sig, genom drickande blifva. med ack. af ett adj. uttryckande handlingens verkan.** drik tik otyrstan ok ey druknan *KS* 24 (58, 25). drak sik droknan *MP* 2: 249. drykka sik drukkin *ib.* *MB* 1: 173. *ST* 246, 343. — *abs. dricka sig drucken, berusa sig.* *SO* 108. — **drikka bort, under el. genom drickande afhända sig.** drak han bort skane *PK* 237. — **drikka til, dricka till.** drikker broder til broder *SEG* 122. *Jfr* tildrikka. — **drikka up, dricka ut.** thu lot hona (3: nilum flodh) swa drikka op at ther bleff aff watn ey en sup *Al* 6565. — **drikka ut, dricka ut.** han wntfaar then nap ok drak han wt *Al* 2288. *ib.* 2640, 10065. *Jfr* utdrikka. — *Jfr* in-, til-drikka samt o-, of-drukkin.

drikkan, f. drickande. *MP* 1: 267. *Fl* 861.

drikker, se drykker.

drinkare (drynkkare: -ara *MP* 2: 246 (*på teå st.*)), *m.* [*Mnt. drenker*] *L.* drinkare. mz drinkarom oc frazarom *Bir* 2: 168. *ib.* 3: 26, 199. *MP* 1: 19, 35, 53, 2: 246. *Su* 126, 460.

drista (-ir?), v. [*Fdan. driste. Jfr Mnt. drist*] **1)** göra dristig, uppmuntra. at han nokon suen ther til drijster eller styrker *SO* 68. sik inbyrdis styrkandis oc dristandis *MB* 2: 21. **2)** lita. jak befructher, at in rikes med oss findz nogre stemplere, ther kwngen driisther gansche myket oppa *BSH* 5: 458 (1511). — **drista sik, drista, våga.** skal ingen bonde eller landbo sik här widh drista, at hws oc herberghe wegfarande man synia *GS* 53 (1458).

dristan, f. dristighet, djärfhet, öfverdåd. *SD* 5: 213.

dristelika, adv. [*Mnt. dristeliken*] dristigt. *Su* 31. *Lg* 3: 284, 411, 413.

drister, adj. [*Mnt. drist*] dristig, litande (*på*). gör fienden menniskene ganska dyärfwa ok alth for mykith dristha oppa syna renlifhet *Gers Frest* 38.

dristogher (-ugher: -ughe *Ansg* 233. -uger), *adj.* [*Mnt. dristich*] dristig, modig. israel vart starkir oc dristogher *MB* 2: 71. dristogasta stridzmän *ib.* 137. för sin dristogha mandom *ib.* 324. görandis honom vilioghan oc dristoghan til stridh *ib.* 108. at iach mate warä thä[s] dristugare at sökiä mina fiändä *Va* 69. *Ansg* 233. *Di* 239. *RK* 3: 3819. *Jfr* ful-, o-dristogher.

dristoghet (dristighet, dristikhet *Gers Frest* 20), *f.* dristighet, djärfhet, öfverdåd. *Gers Frest* 20. for eder store dristighet och olydno *BSH* 5: 152 (1507). *Jfr* odristoghet.

driva (dryffua. pres. -er. refl. drifs. impf. dref. pl. drivo. part. pret. drivin. drefuen: -et *RK* 2: 8536. *Bo* 47. **dreffuin: -it** *Di* 30, 179. **dreffwin: -idh** *BSH* 5: 480 (1511)), *v.* [*Isl. drifa*] *L.* **1)** sätta i rörelse, drifva framåt, föra fram. the haffdo werk ther fore driffuit ok starka blidhor wp räth *RK* 1: 4301. — *köra.* manga mz suijth driffua plogh *RK* 3: 3021. dreff asnan oc chamelana . . . heem til clostrit *ST* 475. *RK* 2: 3693. — *abs.* kom hon . . . drifwande mz enom wagh *ST* 375. *ib.* 474. — *slunga framåt, skjuta.* moth wältror oc driffwande wärk *PM* 4 (*jfr* wärk). *BSH* 5: 348 (1509). **2)** drifva, bortdrifva. med ack. nöth ok faar ok annat fää driwo the ther wp a *RK* 1: 3230. een aff idher skal til flykt driffwa m män *MB* 2: 62. sedan wii hadhom dreffwidh thöm ther in *BSH* 5: 480 (1511). engen storm dreff them thädhan *RK* 1: 1471. dref ängillen af sälikhetinne *Bo* 97. the drifua owit aff hans hiärna *Iv* 2183. — med dat. som androm dryffuer aff sit säte *SO* 99. — *driva* til ryggia, drifva tillbaka. *bildl. vederlägga.* driffwa hennas ordh til ryggia *Lg* 3: 439. — *göra om intet, göra ogiltig, upphäffa.* driffwa idher breff til ryggia *BSH* 5: 541 (1514). **3)** drifva, tvinga. thu skal ey swäria om gudh vtan thik driwer (*Cod. B vräki*) nödh til, at wäria sannind *MB* 1: 459. *Bo* (*Cod. B*) 344. *Iv* 2533. *RK* 1: 3387. *Di* 146, 177. tha man skal nödh driffua fatigher kan wäl riker bliffua *RK* 3: 1380. — *afstvinga, indrifva.* sua lotho the aff suerige dryffua *XL* ok ix^M [49000] lödhug mark *RK* 1: (*sfgn*) s. 173. — *påstvinga, pålägga.* jak driffwer a danmark en skat *RK* 1: 2872. **4)** genom bevisning bringa el. göra. hwilka sägn wij willium . . . till osannindh drifwa *SD* 4: 536 (1336, *nyare afskr.*). — *bevisa.* om annars fwunes oc dryffwes til honom, bomerket tyllhörer *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). **5)** bedrifva, utföra, förehäffa. alt thz han monde i wärldinne drifwa *Al* 9818. *ib.* 2711, 3129. *Fr* 909. *MD* (*S*) 235. driwa nakat thräla ärwodhe *Lg* 3: 508. tykker sik haffua sa mykin mandom dreffuit *Di* 179. swa widha thu hafwer örlögh drifwith *Al* 9779. *RK* 1: 94. thz gaman the drifua tha *Fl* 1418. *Iv* 58. ät almoghen driuär nokrä ostyrio *SD* 5: 638 (1347). ängin ondzskap wiliom wi drifwa *MB* 1: 241. *Al* 3976. *Iv* 126, 585, 4864. *RK* 2: 3809, 8498, 8536. mz them wilde han drifwa synd *ST* 294. dreff thz (*höll på dermed*) swa länghe, at hon ey mera haffde än en hwffudh stadh *Lg* 3: 325. — *abs. vara verksam, hålla på.* swa drifua (*Cod. B, C, D, E, F striddo, stryddo*) the then dagh til ända *Fr* 1871. **6)** tillfoga. ängin skulde androm spot at drifua *Iv* 119. *ib.* 127. **7)** [*jfr Mnt. driven*] rena, luttra. ner som the driffwe silffwidh *DD* 1: 146 (1491, *eft. aftr. hos Langebek*). for hwar lödigh marck, som han driffwer vten theris nerware *ib.* alle schole driffua got sölf *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). **8)** drifva, fara omkring, hastigt föras åstad (*i luften el. på vattnet*). skötin drifw hwarn wegh wm kringh han *Bil* 462. *Al* 3335. han (*elden*) dreff ower härin widha *ib.* 5631. *RK* 2: 7873. ther dreff

tha ys j örasund RK 2: 8655. somma driffuo annorstadz j land ib 453. ib 8984. Di 44, 48, 120. 9) skynda? huat ey tilgik the orena blodogha qwinnan, driffuandes oc takandhis wppa hans kiortilfald wart helbrygda Su 296. — **driva ater**, 1) *drifva tillbaka*. var härre dref atar diäuulen Bu 206. 2) *drifva tillbaka, fara tillbaka*. thera skut drifwo atir in til them siälua Bo 159. — **Jfr ater drive**. — **driva bort**, *bortdrifva, fördrifva*. Al 753, 1646. MD 259. driffwär tz bort döffwan oc hoffwd wärk LB 7: 5. **Jfr bortdriva**. — **driva for**, *tillfoga*. ij . . . drifuin honum fore spot ok hadha Fr 782. i driffuen mik for eth haat RK 1: 770. Iv (Cod. B) 5676 (i dessa ex. bör dock for kanske snarare föras till följande subst.; meningen är i alla händelser den samma). — **driva fram**, 1) *drifva fram, köra fram*. een dwärgh dreeff the hästa fram Iv 3055. — *med underförstådt obj.* Iv 3062. 2) *utföra*. margh thing stoor oc vndersam hafwer thu drifwith i wärldinne fram Al 9792. — **driva til**, *tillfoga*. drifuier mik til badhe hadh ok spot Iv 1016. hafuer . . . drifuith mik til (Cod. B for) badhe spot ok hadh ib 5676 (til kan i båda dessa ex. föras till följ. subst.). **Jfr til drive**. — **driva up**, *drifva upp, jaga upp*? the . . . drifwo hans här rät allan op Al 9305. **Jfr up drive**. — **driva ut**, *utdrifva*. thu höre huru rasklica han . . . drifs wt af sinne barnföddho Bo 12. ib 86, 120. **Jfr utdriva**. — **Jfr af-, be-, for-, fran-, ful-, igen-, in-, nödh-, saman-, undir-drive**.

drivan? f.? *drift, pådrifvande, ifver?* om swa hendher ath the resa sik antighe med danmars kronas räth heller theras eghen dristhan häller driffwa (för driffwan?) moth thenna förscreffna articula SD 5: 213.

drivare (drifäre), m. [*Jfr Mnt. driver*] 1) *en som drifver omkring*. **Jfr skogs drivare**. 2) *smältare, den som smälter och rensar malm*. driffwaren for huat skeppund bly skal haffue som bergxfogithen BSH 5: 513 (1512, nyare afskr.). — *ss tillnamn*. wlfoni drifære SD 2: 116 (1291).

drivilse, n. pl. **Jfr utdrivilse**.

dromunder (-ar), m. [*Isl. drómundr. Ffranska dromon, dromont. Mlat. dromo, dromunda. Grek. δρόμων*] ett slags snabbgående långskepp. **Jfr Du Cange, art. dromones; Schultz, Höf. Leb. 2: 275. at göra dromunda MB 1: 3. dromundin sighlde fran lande Bil 160. ib 251.**

dronkna, se drunkna.

drop, n. [*Jfr Mht. tropfe. Nht. tropf*] eländig varelse? aff thom födis ith onth drop diäffwlsins dotther som är wanhop MD (S) 206.

drop, se drup.

dropi, se drupi.

drosse, se drusi.

drotin, m. [*Isl. dróttinn*] L. herre; om Gud. drothin är aarsins äghare GO 39. sändir . . . guzdrotens (Herren Guds) qwädiu SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). — **Jfr kirkiu-, lanar-, land-drotin**.

drotning (drotnig Bu 166, 167; **-nigen** ST 3, 225; **-niga** ib 422. **drotnug** Bu 56; **-nugenna** ib 167. **drötning** SD NS 1: 345 (1404); MB 1: 28; Fl 48 o. s. v.; Al 4657 o. s. v.; PK 238, 239

o. s. v.; **-ningana** Bil 244; **-ningen** RK 1: 1054. **drötningh** MP 1: 39, 314; *Gers Ars b 5*; SD NS 1: 16 (1401), 17. **drötning SD** 5: 561 (1346). **drötnig** Bu 9. **drötningh** MD 50. **drönygh: -nyghen** FM 673 (1516-17). med afs. på omljudet i detta ord *jfr Söderberg, Forngutnisk Ljudlära, s. 19. -ar*), f. [*Isl. dróttning. Fgutn. drytning*] L. 1) *herskarinna, drottning, i sht^{er} herskarinna öfver ett konungarike*. i galicia rike yspanie lanz som wluild drotning räp Bu 166. väldugh drötning talafrida ower qwinnor ij amazonia Al 4659. drotningin aff saba Bir 4: (Dikt) 266. saba drotning ib. wij margareta med gudz nadh swerikis ok norikis dröttning BtRK 51 (1388, orig.). af vara nadhoga frw drotning margarete vegghna BSH 2: 66 (1399). a ware frw drotningene waghna ib 69 (1399). februus pluto tok mäh wald een wänastan qvyne af manz hem tel häluitiz ok är pär drötnig: hänna nampn är proserpina Bu 9. drotningen i hymmerik (*Jungfru Maria*) RK 1: 426. maria hymerikis sool oc drotning ST 204. höghelikasta drotning jomfru maria Bir 4: (Dikt) 266. — *bildl. för att beteckna det yppersta i sitt slag*. jomfrudombir är . . . dygdha drötningh MP 1: 39. 2) *drottning, en konungs hustru*. herodias drotningh Bu 52. wi magnus konunger oc blanz drötnyng SD 5: 561 (1346). drotning merita RK 1: 2175. drotningen hester ST 225. achab konungir ok hans drötningh jezabel MP 1: 314. han (*konungen*) sagdhe til drötningina sinna Fl 71. wara drotning i swerige ok krono bera RK 1: 425. huru han (*konung Erik*) kunde ena drothning fae ib 2: 151. han (*Salomo*) hafdhe syu hundradha kronadha drotninga oc thry hundrat amior ST 422.

drotninga? f. 1) = **drotning 1**. a ware frw drotningone waghna BSH 2: 67 (1399). drothninga halp thz örlogh jnkte RK 2: 49. drothninga swaradhe thöm ib 85. ib 93, 176, 213. drothninga och konungin eth örlogh böria ib 204. drothninga margareta ib 150, 175. 2) = **drotning 2**. drothninga philippa RK 2: 458, 471.

drotsätare (drotzetare), m. = **drotsäte 2**. toko herra matius tell drotzetara ok forman RK 1: 4256.

drotsäte (drotzsäte ST 456. **drotzäte** BYH 1: 184 (1380). **drotzätte** SD NS 2: 430 (1411). **drodhsäte** SD 6: 168 (öfvers. fr. 1441), 169 (öfvers. fr. 1441). **drotzete** RK 1: 3918; **-a** 2010. **drotzati** MB 1: 98. **drozati** SD 6: 169 (1350); **-a** Fr 2485. **drosate** Bu 5. **drozat** Fr 2553. **drotzet** RK 1: 1596, 1848, 2017; Di 51. **drosät** SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). **drotze** FH 2: 11 (1381, nyare afskr.). **drotzte** BYH 1: 180 (1377); **-a** ib 182 (1377) o. s. v.; RK 2: 1824, 1835, 1839, 1846. **drotzet. drozt** SJ 83 (1441). **drotzst. drost: -en** RK 2: 5681, 5684. **drotzs: -ens** RK 2: 5695. **drotz MD (S)** 201. **drötzs: -en** RK 2: 5691. **dröst: -en** ib 5673), m. [*Isl. dróttseti. Mnt. drotzete, drucesate, droste. Mlat. drossatus, drostetus; jfr Mht. truhtsæze, se Lexer 2: 1542*] L. 1) *dapifer, skaffare; den som besörjer mat och dryck*. guz ängel kom mäh hänna föpo ok var hänna dagheleken drosate ok gupleken gömare Bu 5. — *särsk. den som förestår anrättningen vid konungens bord el. betjenar konungen vid*

bordet. amelius wardh konungxsins drotsäte *ST* 456 (*jfr* amelius gaff watn a hans händir *ib* 457). *Di* 51. 2) *drotset*, konungens och rikets högste ämbetsman. bönder äre lydhoghe enom foghota, oc tho ma en marskalk eller drotzati waldogher mera at biwdha ower them *MB* 1: 98. *Iv* 1490, 2668, 2727, 3291, 3359, 3379, 3417. *Fr* 2485, 2516, 2517, 2535, 2553, 2565, 2583. *MD* (S) 201, 259. — med särsk. afseende på inhemska förhållanden; i Sverige omnämnes denne ämbetsman, hvilken i sht fick tillsynen öfver rättsväsendet och lagskipningen, först under Magnus Birgerssons tid; under konung Birgers regering hade icke allenast konungen utan äfven hertigarne drotset. knut mathiosson drosät *SD* 1: 670 (1285, gammal afskr.). nicles thurisson, drozati i swerike *ib* 6: 169 (1350). mathias katilmundason drotsäti (*dapifer*) oc höfwidzman i swerike *ib* 3: 405 (*öfvers. skrifven trol. i början af 1400-talet*). *ib* 6: 168 (*öfvers. fr. 1441*), 169 (*öfvers. fr. 1441*). bo jonsson drotzste i swerike *BYH* 1: 180 (1377). *ib* 182 (1377), 184 (1380), 185 (1381), 192 (1384), 194 (1385). *BSH* 1: 178 (1381). til siälärökt . . . bo jonsons, fordhom drotzätte i swerike *SD NS* 2: 430 (1411). *SJ* 83 (1441). drotzet matius var tha swen *RK* 1: 1596. *ib* 1848, 2010, 3754, 3918, 4215, 4261, 4362, 4365, 4368, 4466, (*sfgn*) s. 171, 174, 175. drotzst oc marsk sculle han (*konung Erik*) them fa *ib* 2: 1726 (*redogörelse för dagtingan i Halmstad 1435*). *ib* 1810, 1824, 1835, 1839, 1842, 1846, 1889, 3201, 3209, 3348, 3362, 3373, 3456, 3465, 3474 o. s. v. — **drotsäta kor** (**drotzsta-**), n. val af drotset. drotzsta koret föll swa *RK* 2: 1819.

drotsäte (**drotzäte**), n. högsäte. sat sampson i sit drotzäte (*hasæti*) *Di* 7.

drukkin, se **drikka**.

drukkinhet, f. rus, rusigt tillstånd. *Fr* 390.

drukkinskaper (**drukin-** *KS* 44 (112, 47), 43 (111, 47). **drokkin-** *MP* 2: 32, 102. **drocken-** *Ber* 291. **drykkin-** *KL* 290; *Bir* 1: 217; *MP* 1: 42; *Ber* 86, 87. **drykken-** *MP* 1: 20; *LfK* 200. **drikin-** *MP* 1: 68), m. [*Jfr Mnt. drunkenscap*] *L. dryckenscap*. i skörlifnadh oc drykkinscapp *KL* 290. for drukkinscap oc skörlifnadh *ib* 291. for drukkenscap *LB* 2: 35. mz mandrape älla drykkinscap *Bir* 1: 217. hawir thu älskat swalg ok drukkinscap *ib* 3: 212. ofdrykia ok drukinscap är . . . lastr ok odygdh *KS* 43 (111, 47). drukinskaper är modhr ok ophof åt allom odygdhom *ib* 44 (112, 47). *MP* 1: 8, 20, 2: 32, 102 o. s. v. *Al* 6781. *Ber* 86, 87, 88, 291. *LfK* 200. — rusigt tillstånd. j sinom drukkinscap *ST* 391.

drumber, m. *Jfr* **nokkadrumber**.

drunkna (**dronkna** *Bo* 105; **-ade** *RK* 2: 7252. **drukna:** **-ade** *RK* 1: 2316; *Di* 175. **-ar**, **-ape**, **-aper**), v. [*Isl. drukna*] *L. drunkna*. dotter herodiadis drucknape *Bu* 57. at . . . han drunknar *MB* 1: 415. reste aff dödhä xxx druckenadha män *Bil* 239. *ib* 349, 796. *Bo* 105. *RK* 1: 2316, 2: 7252. *Di* 175.

drup (**drop**), n. dropp, drypande. for snwuo oc for drop aff hoffwdit *LB* 7: 34. swa som hanogx drop alla wägna drypande *Su* 176. — **takdropp**. drupit vtköre mannin v huseno *MP* 2: 245. vtgar v sino huse for drop ok rök *ib*. aff thaksins drupe *Bir* 2: 90. drwp tåkka *SEG* 114. pa annars hws tha ful thes

O r d b o k.

(husets) drop *MD* (S) 269. *Jfr* **opsadруп**. — **drups rum**, n. *L.*

drupfal (**dröppfall** *SJ* 279 (1459)), n. = **druprum**. *SJ* 279 (1459). tomt . . . meth trebygning ther vpa standher meth frian (*för frit*) drupfal *ib* 356 (1469).

drupi (**dropi:** **-a** *Bir* 4: 11; *VKR* XIV; *LB* 1: 97; *GO* 725. **droopi:** **-a** *VKR* 58. **droppe**, se **blods drupi**. **drapi:** **-a** *Su* 38; **-an** *ib* 84. **drappe:** **-a** *ib* 126), m. [*Isl. dropi*] *droppe*. aff feete steek drypa feete dropa *GO* 725. *ib* 235. en thins blodz drupi *Bo* 119. önskandis . . . en minsta drappa af kälde watne *Su* 126. *KL* 18. *Bil* 211. *LB* 1: 97. *Bir* 1: 225, 4: 11. *VKR* XIV. *Su* 38, 84. *Jfr* **blöp-**, **blods-**, **brännestens-**, **gul-**, **hunags-**, **räghn-**, **räghns-**, **vatn-**, **vatns-**, **vax-drupi**. — **drupa fal** (**drapafall**), n. drypande. *Su* 187. — **drupa rum** (**drupparwm** *SJ* 108 (1441). **dröpparwm** *ib* 254 (1461)), n. [*Fnor. droparúm*] *L.* = **druprum**. *SJ* 46 (1430), 64 (1436), 73 (1437), 90 (1439) o. s. v. — **drupa tal** (**dropa-**), n. **droptal**. som pissa j dropa tal (*droppris*) *LB* 7: 269.

druppa (**-adhe**), v. låta drypa. jordhen oc hymblane mz skyn druppado watn *MB* 2: 81.

druprum (**droprwm** *SJ* 390 (1472). **dropprwm** *ib* 313 (1464). **dröpp rwm** *ib* 287 (1460)), n. [*Fnor. droprúm*] *L. rum för takdropp (vid sidan af ett hus)*. thät druprumit som gaar vt aff . . . olafs gardzrume up i öffra gatuna thät skal blifua obygt *SJ* 97 (1440). *ib* 287 (1460), 319 (1464), 364 (1469), 390 (1472). *Jfr* **drupa rum**.

drusi (**drosse**), m. [*Se. dial. dråse. N. drose. Äldre Dan. drosse*] *L. hög af tröskad säd*. thz är ey meer liknande widh sannindena än . . . eth sädhes korn moth helan drossan ällar laaren *LfK* 125.

druva, f. *Jfr* **vindruva**.

dryghdh, f. *drygghel*. god drygd war bade i öll oc math *RK* 3: (*sista forts.*) 5650.

drygher (n. **drygth** *BSH* 5: 370 (1509). **drykt**, se **iämdrygher**), adj. [*Isl. drjúgr*] *dryg*, som räcker väl till. tepes hanom . . . en levar . . . sua dryghan (*för dryghar*) ok mactoghan (*för mactoghar*) at han war allom gärniges mannom tuo dagha tel fulla föpo *Bu* 417. sädhen bliffwer saa drygh, ath hon ikke fornötas eller optäras kan i ij [2] sombra och samfälda winthra *BSH* 5: 303 (1508). — riklig, ymnig. iordhinna natwra är hardh oc thiok oc drygh at ämpnom *MB* 1: 88. thässe tw thing äre dryghast oc almännelikast i them landom til salso oc soops *ib* 480. — betydlig, stor. konungens skada vart mykit drygher *RK* 1: (*sfgn*) s. 192. — dryg, ansenlig, kostsam. hwilket mig drygth nogh warit haffwer i alle motto *BSH* 5: 370 (1509). — *Jfr* **iäm-**, o-, **villia-drygher**.

drykker (**drukker**, **drikker**, **-iar**, **-er** *FM* 350 (1507)), m. [*Isl. drykk*] *L.* 1) *dryck*, det som drickes. firi . . . falan dryk *SR* 18. actape huarte mat älla dryk *Bu* 182. som atir hallir sin licamma af matz oc druks lusta *Bir* 2: 62. *MB* 1: 107, 431. *Ber* 268. än et glaskar är enlitath mz särdelis lit, tha synes engxins drykx liter genom thz *MB* 1: 80. aff thässom druk vtsläkkis thörstir *Bir* 2: 253. mz beskasta drik *ib* 1: 35. the drykkia som synas wara

söte ok wälloktande *ib* 43. *ib* 47. *Fr* 372. *FM* 350 (1507). af vin oc starkom drykkiom *Bo* 133. *Su* 386. *ST* 504. krydadha drykkia *ib* 53. lifpe äpte dryken (*efter att hafva druckit drycken*) väl ok osiukar *Bu* 155. 2) *drickande, dryckeslag*. swenena skulu en drik drykka om aareth *SO* 5. til neste kompanis drick *ib* 81. *ib* 17, 18 o. s. v. *SGG* 128. *BGG* 316. i opnom dryckie *SO* 83. j wpnom drykkiom *ib* 25. *ib* 26, 69 (*dessa tre ställen kunna äfven föras till drykkia*). 3) *drickande, dryckenskap*. thera forbannadha sualgh ok drykkir *Bir* 3: 10. — *Jfr aptan-, dvala-, eter-, eters-, gildis-, konvents-, läkedom-, sam-, sorgha-, spy-, öl-drykker.* — *drykkia päningar, m. pl. penningar till dryck.* vpleggia dryckia peninga for companijt *SO* 185. — *drykkis läkedomer, m. läkedom som intages i flytande form.* aff idhra drykkis lekedomar takin thwem sinnom hwar dagh *LB* 3: 114. — *drykkis päningar (dröckes-), m. pl. = drykkia päningar.* *SO* 192. — *drykkis time, m. tid för dryckeslag.* *SO* 30.

drykkia, f. [Isl. drykkja] L. drickande, dryckeslag. hafde . . . mangh syndelikin ordh j drykkio squaldrat *MP* 1: 92. som dwälias i drykkio ok idhna at drykka drykkio *ib* 2: 246. i opinbara drykkio *SO* 52. *ib* 29, 78, 86, 97, 99, 111, 112, 189, 200, 205. *Jfr gildis-, ivir-, of-, sam-, vapna-, öl-drykkia.* — *drykkio brodhir (drykke-), m. dryckesbroder.* nokre drykke brodhir *ST* 146. — *drykkio horn (drykke-), n. [Fnor. drykkjuhorn] dryckeshorn.* *GO* 149. — *drykkio kar (Bo 70; MP 2: 250. drykke-), n. dryckeskärl.* thwadhe drykkio karen *Bo* 70. *Bir* 2: 154. *Al* 8186, 9997. *MB* 2: 275, 359. thera drykkekars deel *MP* 1: 72. *ib* 2: 250. pinonna drykke kar (*lidandets kalk*) *Bir* 1: 309. — *drykkio laster, m. dryckenskapslast.* *Ber* 88. — *drykkio napper, m. bågare.* *ST* 452. — *drykkio stova (drökkestuffwa), f. [Isl. drykkjustofa] dryckesstuga.* *BSH* 5: 368 (1509). — *drykkio stämpna (drykke stempna), f. sammankomst för dryckeslag.* halda theras drykke stempno epter forserifna drykkes tima *SO* 30.

drypa (dripa LB 3: 34, 35. dryper, dröp, drupu), v. [Isl. drjúpa] L. 1) *drypa, falla droppvis.* þri blöðrupa drupu af fingrenom *Bu* 56. af räfenom dryp (*för drypa*) bränne stens drupa *Bir* 4: (*Art*) 178. *ib* 2: 50, 209. *VKR* XIV. *GO* 235, 725. then laghin thu ther wththrykkir honom lath dripa i üghonin *LB* 3: 34. *ib* 35. 2) *drypa, droppvis gifva fuktighet från sig.* thakit . . . drypir suasom aff thiokko rägne *Bir* 2: 90. *ib* 1: 362. stwgha dryper *SEG* 114. 3) *trans. drypa, låta drypa.* dröp min siäl swa som dagh fore glädhi skuld (*quasi rorem pro gaudio stillabat*) *Bir* 1: 28. — *Jfr indrypa samt hunagsdrypande.*

drypia (-ar), v. [Sv. dial. dryppja, dröppja] idisla. abs. all the diwr oc fä som kloffna hawa klöwa, oc drypia *MB* 1: 359. hwath som drypiar, oc ekki hawa klofna klöwa *ib*. — *med ack.* som ey drypia theras födho *Su* 293. *LfK* 52. *Ber* 84.

drypil (dryppel LB 2: 65. dröppell: dröppellen ib 8: 46. dripil ib 3: 155, 167, 168. drapil ib 8: 41), m. [Sv. dial. dröpel. Fdan. drupæl, drypæl,

dröbel. N. drypel] tungspene. om drypel faldhir nidhir *LB* 1: 97. bläse thz oppa drypilin *ib*. *ib* 2: 31, 3: 128, 130, 7: 140, 8: 46. om dripil faldir nidhir i halsen *ib* 3: 167. *ib* 168. ffor . . . fallen dryppel *ib* 2: 65. fylska som a dripil faldir *ib* 3: 155. for bulen drypil *ib* 75. — *svullen tungspene, svulst i tungspenen.* dughir thz for drypil (*uvas sedabit tumidas*) *LB* 3: 139. *ib* 2: 43, 53, 4: 352. tz dwgher for spina eller drypiil *ib* 7: 164. dugger thz för drapil (*uwa . . . si nimio turgens humore gravetur, suspendit*) *ib* 8: 41.

drypifal, n. tungspenens (af svullnad vållade) nedfallande. thz doger ffor drypil fal *LB* 2: 36.

dräg (frf. vok. i ändelsen: drägg), f. [Isl. dregg] 1) *jäsningssämne, jäst, drägg.* thz brödh som aldre kom dräg widh eller syra *MB* 1: 308. *ib* 307, 481. 2) *drägg, grums.* aldre gömis vinit wäl j sinom godhlek vtan vppa drägginne (*fæce*) *Bir* 1: 67. *ib* 100. — *bildl.* thz hiarta . . . ther af iordhzlica thinga thräk oc dräg (*luto et fæce*) är smittat *Bo* 127.

drägha, se dragha.

dräghelika (drägheligha. draghlika), adv. L.

drägheliker (drägeligin), adj. [Mnt. dregelik] dräglig. swasom allmogenom drägeligit är *BtRK* 89 (1435). att thet är allmugen drägelicht *ib* 101 (1435, orig.). *Jfr odrägheliker.*

dräkt (drägt), f. [Mnt. dracht] 1) *drägnig,* nw är märkiande huru thenna drägt (o: at watzskan böriar at dragha sik til nokon lim) til gaar *LB* 5: 292. *Jfr anda-, en-, fram-, har-, mis-, not-, nota-, sam-, saman-, sino-, til-, tve-dräkt.* 2) *förvärf.* som ekki annath haffwe tiil dräkth *DD* 1: 214 (1510? *eft. aftr. hos Langebek*). 3) *tågande, tågriktning, väg.* ginom westhergötlandh eller jöneköpwnggh bliffwer idher drekth *BSH* 5: 133 (1506).

drängelika (drengeliga), adv. [Isl. drengiliga] manligt, tappert, dugtigt. han werde sik drengeliga *Di* 125. drengeliga war til ridit *ib* 145. *ib* 147, 152.

dränger (pl. -iar. drengie Di 203. drengie ib 41, 142, 143. med art. drängena Lg 3: 353), m. [Isl. drengir] L. 1) *man, särsk. duglig el. tapper man.* riddarin skändis wardha en hånther som war en godha handa drängir (*drängir är sedermera utstruket, och i stället är i randen tillagdt: välborin man; Cod. C har godher handa man 988*) *Bil* 255. goda drängia (*drengir*) *Di* 83. *ib* 58, 84, 99, 101, 142, 143 o. s. v. 2) *ung man, gosse.* han sampnar kopperberges drängia mz eena hath *RK* 3: 1490. thätta är en onytlikin drängir *Bo* 30. vndrado vnggha drängins stadughan hugh *MB* 2: 299. *Lg* 3: 353, 686. *Di* 42. 3) *tjenare.* diäfwllin oc hans drängia *Bo* 124. leegde the jösse boosson marskens dränggh *RK* 3: 171. myn dräng kämpe *BSH* 5: 121 (1506). som han ware en slätter dreng *Di* 142. *Al* 5946. *ST* 146. *Lg* 3: 331. *SO* 83. — *den som tjénar i ett handverk ss lärling eller sven.* hosbonden eller drengen *SO* 81. hosbonden . . . som drengen haffuer *ib*. faar hon drenggh (*mot-satt mesterman strax nedanfö*) aff kompani *ib* 87, smidzsens dreng *Di* 41. — *Jfr bonda-, drafls-, dygdha-, fä-, gruvo-, hirp-, leggho-, odädhis-, skipa-, sma-, smidhio-, stal-dränger.*

drängskaper, m. [Isl. drengskapr] L. mandom,

tapperhet. han beskermade swerike mz drengskapp PK 234.

dränkia (*impf.* dränkte. drängte: drängtiss RK 3: (sista forts.) 5123. *part. pret.* dränkter. dränkter: dräknit ST 324), *v.* [*Isl.* drekkja] *sänka* under vattnet. drenkte thöm til grunda Bil 115. Bu 523. — *dränka*. vt kastado the oc dränkte cc. män MB 2: 315. han wille sik ther hafwa dränkt Al 10138. ST 324. RK 3: (sista forts.) 5123. — **dränkia nidher**, *dränka*. bödh han sanctum blasium dränkia i sion nidhir KL 374. — *Jfr* fordränkia.

dräpa (*dräper*, *drap*, *drapo*, *dräpin*. *pres.* dräpper LB 5: 81. *impf.* drapp MP 1: 18. *dräpte* RK 1: (yngre red. af LRK) s. 261, 262, 268), *v.* [*Isl.* drepa] L. 1) *slå*. drap i heell sa mangh twsandh folk Lg 3: 147. iak saa eeth aff hans huffdom swa som dräpit j dödhen MB 2: 352. 2) *dräpa*, *döda*. thu skal ey dräpa MB 1: 334. slogho the oc drapo aff them fäm oc xx tusandh ib 2: 137. j them stadhenom . . . worddho dödgade oc dräpne xvij tusandh män ib. salvgha fru . . . fic egh annat sik tel räpa vtan leghia mz päninggom tua män at dräpa sin magh . . . ok myrpa Bu 30. dräpa alla apostolos ib 14. min villi är swa som mandrapara ok modhir drapara hulkin gerna drape sina modhir Bir 3: 141. drap hon galtin Bil 901. somlikin lambin vordho swartaste vargha oc sprungo i fara hordhena oc drapo them Gr 299. dräpas mz grymom dhöd Lg 399. — *döda*, *utrota*. täs moster dräpper marka i örom LB 5: 81. ib 3: 67. thz dräpir räfform ib 1: 97. — *bildl. tillintetgöra*, *förstöra*. han (döden) . . . dräpir allan styrkin Bir 3: 426. skal j mangom dräpas oc affskäras diäffwlsins wald oc makt ib 4: 92. — *refl. dräpas*, *dräpa hvarandra*. at the skullo ey . . . stridha ther om oc dräpas MB 1: 485. — *Jfr* hem-, hema-, ny-, o-dräpin.

dräpare, *se* drapare.

dräper? *m.* [*Isl.* drep, *n.*] *dräp*. gräto mz tarom thän hardha dräpin ok dödhä hon sik siälfuiliandis daghlica giordhe KL 335.

drät (*pl. drättir*), *f.* [*Isl.* dráttir] 1) *dragande*. thz är löös drät at dragha mz halmskakla GO 1013. 2) *drägt*, *klädnad*. en dandegwinnes dreth SO 104. 3) *tapet*, *väggbonad*. dretther, hyrninger, malat och sömath BSH 5: 529 (1513). en kyste met drätter aff aarnest FM 76 (1483, *daniserande*). — *Jfr* bo-, bol-, bos-, fiska-, kiälka-, not-, nota-, up-, vadha-drät.

dröflika, *se* drövelika.

dröfliker, *se* dröveliker.

drögh (*drygh* L. drö. -ar), *f.* [*N.* drog] L. drög, ett slags släde el. kälke. 2 dröar SD 5: 416 (1345, *nyare afskr.*).

drögha (-adhe), *v.* — *refl. dröghas*, *dröja*. at baade wij oc her twre drögades baarte aff landet BSH 5: 413 (1510).

drögher, *adj.* *Jfr* framdrögher.

dröghia (*pres.* -ir. *impf.* -dhe: fordrögde Su 238), *v.* 1) *trans. draga ut, uttänja (tid)*, *fördröja*, *uppskjuta*. at han drögher tijdhen för sin fördeel skull TS 28. siwkdomen dröghes Gers Ars b 7. tha hon saa at hon kunde äkke längir dröghiat

(*Cod. A* töghiat 212) *Bo* (*Cod. B*) 335. ath dödhin skulde ey lenger dröghias Lg 3: 86. 2) *intr. dröja*. drögher ther lunge meder SO 206. — *Jfr* for-, fram-dröghia.

dröghilse, *n.* *tidsutdrägt?* ofmykin moghe är wan at göra dröghilse SD 1: 670 (1285, *gammal afskr.*); *ordet skulle möjl. kunna fattas ss biform af drövilse*, i hvilket fall det vore att föra snarast till detta ords bem. 1.

dröma (-ir, -de, -der), *v.* [*Isl.* dreyma] *drömma*, i dröm framställa sig el. synas. med den drömmande betecknad genom dat. (*el. en form som kan fattas ss dat.*). tha hafde honum oc drömp MB 1: 94. drömpde them badhom en drömber Lg 974. drömde hanum dröm Bil 628. ST 86, 336. sagde hwat hanne var drömt Bil 917. them war badhom thz sama drömt Lg 3: 10. thz trät som honum tillförandhe drömt hafde ib 715. hanom drömde som sanctus iacobus föde han Bu 174. Bil 775. mik drömde som iak la här dräpin KL 107. konugenom drömde . . . at hans gudh amon soff när hans hustru ST 512. at thu . . . lätir thik dröma vm annat heem Bil 112. mik haffuer swa hardeligä drömt om idher dotter Va 34. — *med den drömmande betecknad genom en form som kan vara ack., men äfven kan fattas ss nom.* tha man drömir MB 1: 94. drömir man om tholik thing ib 237. drömir man stundom fiska fore watn, oc elder fore thörko (*antingen får väl här drömir antagas stå för dröma eller elder för eld*) ib.

drömare, *m.* *drömmare*. MB 1: 230. Bir 2: 332. ST 397.

drömber (*pl. drömar*), *m.* [*Isl.* draumr] *dröm*. drömpde them badhom en drömber Lg 974. drömde hanum dröm Bil 628. sagde ii symne baßen en dröm Bu 183. at raadha dröma MB 1: 235. mik äre tedhe dröma ib 237. insände dyäfwllin i hans hugh dröma lygn (*mendacia nocturnalia*) Bir 2: 58. *Jfr* hägoma-, kärlinga-drömber.

drömstulin, *adj.* [*Jfr* *Isl.* draumstoli, *beröfvad förmågan att drömma*] *af en dröm beröfvad sina sinnen, hänförd af en dröm?* är iach dröm stulen, eller swiker mik sömpu Va 13.

drönia, *v.* [*Nyisl.* drynja. *N.* drynja] *råma*. vxen plägar drönia MD (S) 223.

dröpa (-ir, -te, -ter), *v.* [*Isl.* dreypa] 1) *låta drypa*. scalt þu dröpa mit bloþ i þit ögha Bu 502. *Ans* 211. dröper man henne i näsona LB 3: 67. wardir henne lager dröpter i näsebore ib. dröp then lagen i baden öghonen ib 7: 57. ib 3: 34, 35 o. s. v., 7: 142. at han väthe sin fingir j vatne ok dröpe a mina tungo MP 1: 186. stenkia vikt vatn j thz hus och dröpa j kors j thz hus mz kyndolmesso lywsit LB 2: 61. 2) *bestänka*, *öfvergjuta*. fik paulus mik atar min howtdok dröptan mäþ dyro bloþe Bu 128. annan þera dröpto þe hefno allan mäþ hunagh ib 402. thu skalt dröpa min öghon mz thinne miölk Bil 688.

dröva (-ir, -dhe, -dher. *impf.* -adhe och *part. pret.* -adher, *se* bedröva, genom drövadher. dröfh för dröfdh Ber 102 (på två ställen)), *v.* [*Mnt.* droven] 1) *turbare*, *bringa i oordning*, *oroa*, *störa*. ther fridhin dröua Bo 78. en quinna dröfdh aff myklo othuli ok wredhe KL 25. han . . . hindra ok dröver

manne samhälld *KS* 62 (155, 68). thet dröue manz-
ens hierna *ib* 43 (111, 47). warder han ther af
möddr ok dröfdr til sin hugh ok sina skiäla *ib* 39
(101, 41). *Ber* 5, 26, 83. 2) *oroa, bekymra*. nokar
litin iäwghä dröfdhe hona vm gudz likama *KL* 29.
ey dröfwe thik wärdhit *Ber* 25. — *oroa, skrämma*.
the . . . dröfdho manga män ok räddo *Lil* 876. —
part. pret. oroad, uppskakad, förskräckt. aff thesse
sama synene vard s. ansgarius badhe dröfdir (*perterritus*)
oc hugsvalader *Ansg* 183. — *bedröfvad*. skodha han
ok apostlana mz honom bortganga dröfdha *Bo* 154.
the äru mykyt dröfdhe af minom dödh *ib* 231. dröfdh-
asta modhorin *ib* 204. *Bir* 1: 83. *Ber* 102. 3)
tribulare, plåga, ansätta, förtrycka. dröfdhe kallas af
thässe wärldenne ok dömas säle af mik *Su* 444. *Bir*
2: 38, 3: 326. 4) *offendere, förnärma, träda för*
när, förtörna. at han . . . hindre huarghen älla dröue
hans godhs älla kununglikan rät *KS* 78 (192, 85).
i myklo oc margho hawir iak dröft thit gudhelica
vald *Bo* 74. än vi dröfdhom jther medh ordhom älla
gärnyngom *VKR* 59. — *part. pret. förtörnad, vred-*
gad. tå han (*konungen*) är dröfdr, tå är änkte
vtan dröuilse i rike hans *KS* 77 (191, 85). — *refl.*
drövas, 1) *oroas, störas*. hwat klar oc blidh
hon (o: bönin) är nar hon dröuis af ängo stime
älla rope *Bo* 104. 2) *oroas, bekymras*. dröfs
ey älla wandas vm wärdhit *Ber* 25. — *vara bekym-*
rad, frukta. hon dröfdhis (*Cod. A* räddis) tha fore
thera dödh *Fl (Cod. B, C)* 1535. — *oroas, ängslas,*
bedröfvas. tok constantinus her vm mykit dröuas *Bil*
594. dröfs ey af wärldz thingom *Bir* 1: 88. *ib* 267. *KL*
39. *Bo* 12. *Al* 4935. dröuis (*känner motvilja*) mot allom
syndelicom wärldz thingom *Bir* 2: 34. 3) *plågas*.
första howdhit wärkher tha dröuas alle limine *GO*
227. the dröfwas i hörslinne *Bir* 1: 174. 4) *för-*
törnas, ondgöras. hon dröfdhis ey widh them medh
otholomodh ällir wredhe *VKR* XIV. — *Jfr bedröva*
samt genom drövadher.

drövelika (dröfflika), *adv.* [*Mnt.* dröffliken,
droveliken] 1) *svårt*. dröfflika lidha *Su* 266. 2)
bistert. han swarade honom litit ok dröuelika *RK* 1:
2073. konungen dröwelika a them saa *ib* 2165.

dröveliker (dröffliker. dröffweleker. drö-
uelikin. dröffliker. dröfflikin. dröghliger *LB* 3:
194), *adj.* [*Mnt.* dröfflik, drovelik] 1) *svår, be-*
svärlig, plågsam. ängin pina var mik dröuelikin *KL*
357. mang dröfflik ok genuärdhogh thing *Bir* 2: 311.
thola . . . al the dröfflik ordh som the tala til hans
Su 450. *Ber* 72. min siäl hatadhe idhra höghtidhir ok
the äru mik dröfflika (*molesta*) *MP* 1: 316. *ST* 539.
mannin hulkin mik är nw dröfwelikare än nakor
annor creatur *Bir* 1: 76. *ib* 166, 3: 231. huat dröfflikin
war mik the synen *Su* 213. *ib* 32. *LB* 3: 194. 2)
bedröfflig, sorglig. j allom thöm thingom som til koma
hwat the äru hällir gladhelik älla dröuelik *Bir* 3:
178. *Su* 58. 3) *bedröfvad, sorgsen*. dröffwelek oc
bewerne *Lg* 3: 63. i dröffuelikom oc sörgelikom manz-
sens örom *Su* 172. — *Jfr be-, o-dröveliker*.

dröwilse, *n. pl. och f.* 1) *oro, förvirring*. thz
är dröuilse til hans skiäla *KS* 43 (110, 46). drukin-
skaper är . . . howuzins dröuilse (*turbatio*) *ib* 44
(112, 47). upwäckia mykin wādha ok dröuilse landa-

mällo *ib* 75 (185, 82). onkte dröwilse äller wille
kännir war skole *Al* 6461. formogho engin dröwilse
ther göra *KL* 44. 2) *oro, bekymmer, bedröfvelse, sorg*.
oss till myklä dröwilsse *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*).
ib 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). see til mins hiärta dröuilse
(*afflictionem*) *Bo* 25. idhur dröuilse (*tristitia*) skulu
vmuändas i glädhi *ib* 178. *ib* 232. *Gr* 277. *MB* 1: 403.
VKR 75. *Ber* 26. *Lg* 220, 436, 438, 716. thin dröwilsso
(*för -e*) gitter engen fulthenkt *MD* 67. 3)
betryck, vedermöda, lidande. gör hånöm dröuilse *KS*
75 (184, 82). wttakas af alle synd ok diäflanna mödho
oc dröuilsom *Gr* 294. flere ärw dröffwilsen i kärlek-
enom än saandh korn oppa strandhom *Su* 113. hafdhe
alregh dröfwilse til sin lykama *ST* 269. inäluinna
dröuilse *Bir* 4: 135. *ib* 148. ödhmiuktin waxste ok mz
dröuilsomen *Bo* 3. han giuir thöm tröst a moot drö-
uilsom (*tribulationes*). hulkin han foresighir thöm at
koma skulu sighiande. j wärlidinne skulin i hawa
dröuilse (*pressuras*) *ib* 178. *ib* 10, 11, 12, 71. *KL* 158.
Al 7146, 8430. *Bir* 2: 108, 3: 365, 473. *Va* 14. — *Jfr*
bedröwilse samt dröghilse. — **dröwilsa kalker**,
m. lidandes-kalk. haffua drukkit thän dröffuilsa kalken
Su 176. — **dröwilsa timi (dröffwilse-. dröuilso-)**,
m. tid af vedermöda. j dröuilso thima *MP* 1: 208. j
thera dröffuilso thima *ib*. i dröffwilsa thimanom *Su*
120. j warom dröffwilse thyma *MB* 2: 200.

drövin (dröfin), *adj. oroad, ängslig, mulen*. tetho
ey hanom dröft änlite *KL* 215.

dubbel, *n. se dobl.*

dubbel, *adj. se dobel.*

dubla, *v. se dobla.*

dudher? *m.?* *mager häst, krake*. thän skal födha
dud (*motsv. Danska ordspråk hos Peder Lole har:*
mawer hästh) som ey hawer dyran häst (*pascatur ma-*
cidus cui pinguis abest palefridus) *GO* 697.

dudhra korn?, *n.* [*Fdan.* duderhorn] *lolium temu-*
lentum *Lin.?* nigella dudra korn *LB* 6: 284.

dufua (dofna. dumna. dompna. domfna.
-ar, -ape, -aper), *v.* [*Isl.* dofna] *domna, förlamas,*
blifva kraftlös. pa dumnapo (*stupida reddebantur*)
pera arma *Bu* 141. dofnadhe (*Cod. C* dompnadho 990)
ben wndher hanum *Bil* 272. kroppen dompnar *Su* 244.
lät hwatzske hughen älla likaman dufua (*tepescere*)
af läti *ib* 416. domfne ey älla dylskir vardhe *Bir* 3:
374. fik lucifer . . . sua stort fal at han j sinom
styrk ok kraptom dompnadhe *ib* 2: 264. all min dygh
dufnadhe *Bil* 446. — *domna, döfvas*. allir hans sare
wärrkir war honom swa som domfnadhir (*sopitus*) ok
dödhir *Bir* 1: 108.

dugge (dukke), *m.* [*Isl.* dugga] *usling*. som han
hafdhe varit fulasta skam thz man pläghir kalla
manskam ok armasta dugga *Bo* 197. the slogho han
som en faana oc armasta dukka *Lg* 3: 80.

dugha (dogha *KL* 20; *MP* 1: 48; *Bir* 1: 171,
239; *RK* 1: 1035 *och ofta*. **dugga: -er** *LB* 8:
41. **dokka: -er** *LB* 5: 80. **dufwa: -ir** *LB* 3:
196. **doffua** *FM* 418 (1509). *pres. -ir. dughr* *KS*
20 (49, 21). 3 *pl.* **dugha. dogha. dogho** *Ber*
184; **dogo** *MD (S)* 260. *impf. -pe. part. pret. n.*
doghit *Bo* 252), *v.* [*Isl.* duga] 1) *vara stark,*
vara dugtig. sidhan israel begynnade at stärkias
oc dogha *MB* 2: 46. om drengen duger som ther a

holder *Di* 84. — *vara dugtig, göra sitt bästa.* dugen *nw gode dronge Di* 84. **2) göra gagn, gagna, hjälpa.** stamper man henne medh honag ok lägger man widh qwidh ther stoor är ta doger thz *LB* 2: 33. *ib* 34 *o. s. v.* rikedom dogha (*proderunt*) enkte j hämdenne dagh *MP* 1: 48. — *med dat.* hånne munde engin annar läkedombir dugha *Bil* 109. the sama olia dugher ok wäl thöm som i bruth falla *LB* 4: 341. sinaps rökir dugher mikit brutfällingh *ib* 345. thz doger brwthfellingom *ib* 2: 36. thz sculde dogha hanum *KL* 20. sa sik tha litit dugha hafua forlatit fädbirnis land *ib* 296. ämuäl dughir manne annars tro *Bo* 69. *ib* 96, 125, 166, 252. *Bir* 1: 121, 171, 239, 362. *Ber* 155. *RK* 1: 1035. *Iv* 1340, 2180. hua skal os nu hiälpa ok dugha *ib* 3267. *Bir* 3: 227. — *med prep.* for. tz duger wäl for bryste *LB* 7: 10. — *hjälpa, vara nyttig (mot).* *med prep.* the (*de goda gerningarna*) . . . dugdho mot glömsko *KL* 44. aabrut . . . dogher moth lönek siukdom *LB* 5: 80. thz dogher ok wel mot röso böldh *ib* 4: 341. *ib* 348. thz doger tiil byldh *ib* 2: 46. hon dugher for alth ether *ib* 11. thz doger for haardan quidh *ib* 33. *ib* 34 *o. s. v.* thz dughir fore ethir *ib* 4: 342. dugher thz fore lange hostho ok krankt andha fangh *ib* 343. *ib* 345, 347, 348, 349, 350, 351, 353, 3: 196, 197, 7: 2, 10, 11. — *med dat.* olia ther mikit dugher lända wärk ok sidho wärk *LB* 4: 345. hon dogher ok örna wärk *ib* 5: 80. — *gagna, verka, uträtta.* meer dugha hälagh äptedöme än ordhful talan *Bir* 2: 228. *Ber* 184. la hon länge baþ ok dughpe (ey) för än hon gik tel kirkio *Bu* 25. *Bil* 87. enkte dugha böne gen (*ändradt till mot*) ödhnolaghum *ib* 352. *KL* 44. gudh höre idhra bön ok late hona dugha *Iv* 4202. — *vara nyttig, tjena.* *med dat. och prep.* til. dughir thz them godho ok rätkuiso antiggia til at sik atir halla af syndomen älla ok til mere löna forskullan *Bir* 1: 75. *ib* 258, 276, 294, 3: 62. — *duga, vara tjenlig.* *oftast med prep.* til. til huars dughr forhuxan, vm hon är ey stadhogh, ella huat dughr retuisan vm hon är ey hofsam *KS* 20 (49, 21). til änkte annat dughir slögdhin *Bo* 17. til at faa thässa dygdhena dughir (*bidrager*) mykyt brennande oc idhkelikin bön *ib* 45. tro andelica stridh . . . dugha (*proficere*) til äwärthelika siälinna helso *KL* 207. menniskior som dugha til at forestaa embetom *VKR* 9. somme äro aff aller tunge ok dogo ekki mykit til stridh *MD (S)* 260. soma skulo til stridha dogha *Al* 4750. han frestar hwath til hiälpa dugher *ib* 1950. thz dugher thäs bäter *ib* 1481. ij örlögh mono the litith dogha *ib* 4352. sagdhe exemplum ay dugha *Bil* 84. **3) passa, anstå, gå an. oper.** *med dat.* mik dugher ekki rådhas idher *Al* 1543. *ib* 994. *Iv* 4022. thik dugher ey (*du får ej*) nu bort at fara *ib* 4170. *RK* 2: 3358, 4023. — *abs.* nu dugher ey längre bidha *Fr* 511. *Iv* 3519, 4436, 4516. *GO* 952. *RK* 2: 5817, 6477. thz töchte frw birgitte ylla dugha (*icke vara godt*) *ib* 9488. — *part. pret. dughande (doghande, doghandis, daghandhe SD NS* 1: 232 (1403)), **1) stark, dugtig.** starker oc doghandis *MB* 2: 40. **2) duglig, tjenlig, nyttig.** wardir thz honogh . . . mykit dwgande til läkedom *LB* 3: 60. **3) god, redbar, hederlig, aktad.** han war swa höwelik dugande oc wiis *RK* 1: 234. —

vanl. i förening med man. doghande män *SR* 19. i thesse daghandhe manna nerwaru *SD NS* 1: 232 (1403). alle doghande män *KS* 54 (137, 58). swa som än göra doghande (*Cod. A* godhe 101) män *MB* 1: (*Cod. B*) 536. wardher opta annar thera doghande man oc annar thiwuer *ib* 532 (dughande *el.* doghande står för öfrigt i *Cod. B* öfver allt der, hwarest *Cod. A* har donde, se s. 568). *Iv* 2653, 3116, 3588, 4060, 4091 (*i var.; Cod. A* har på dessa ställen donde). swa at alle dughande men thz höra *RK* 1: 773. *ib* 2471, 3028, 3066, 3432, 4450. — *Jfr lämdughande samt donde.*

dughliker (dwgleg. dugeligen), adj. duglig. dwglege karle *BSH* 19: 101 (1505). en dugeligen karll *BSH* 5: 154 (1507).

dughse (dwxse. dogxe), adj. dogse, duglig. tingh som jnthe ärw dogxe *PM* 48. som dogxe är til ath wara skipare *ib*. ffanyth oc til enkte dwxse är wärzliken hogxswalan *LfK* 87.

duka (impf. dök. part. pret. n. dukat: vnder dukath RK 1: (*sfgn*) s. 177), *v.* [*Mnt.* duken, *dyka*] *eg. nedtrycka, nedsänka; fördränka, öfversvämma.* watneth . . . dök ok ffordärwadhe hans trää garde *Lg* 3: 27. *Jfr underduka, äfrensom dykare.*

dukat (-ar. -er), m. [*Franska* ducat. *Ital.* ducato. *Mlat.* ducatus] *dukat, ett slags vanligen i guld prägladt mynt.* iak gifwer ther til . . . siäxtan thusand gambla ducata *Al* 10511. *ib* 10517. haffdhe hon ey een ducat *Lg* 3: 24. the *v^c* (500) ducata *BSH* 5: 359 (1509). xvij ducather *FM* 240 (1505). mz *CXXX* ducater j gwl *PM* LX. *ib* XXXII.

duker (doker: dok ST 360; **dokin SO** 157. *ack. doker, om formen hör hit, för dök FH* 4: 76 (1460). **-ar. -er RK** 3: (*sista forts.*) 5352), *m.* [*Isl.* dük. *Jfr Mnt.* dök] *L.* **1) duk.** brödh swept j renasta duke *Bil* 793. twa duka *SD NS* 1: 678 (1407). — *hufvudkläde.* *Bu* 128. j hånna linna dok *ST* 360. — *bordduk.* II duka sömadha *SD* 4: 710 (1340?). hvilkin som spiller vppa duken *SO* 5. swa länge þe äru saman vm disk oc duk *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.; jfr diskur*). — *bildl.* rikesins duk rakte han wt fast *RK* 2: 2770. theras dwker wære stackotte (*d. v. s. de hade föga att lefva af*) *ib* 3: (*sista forts.*) 5352. han vil sträckie sin dwk innen jwl xx (20) alne länger *BSH* 5: 469 (1511). — *duk på hvilken varor, som uthjudas till salu, äro lagda.* wil han tz ey skoda lata som sölfret ok dokin agher *SO* 157. **2) kläde?** ffor . . . i rödhän kiortil fodradhan met doker (*sannolikt för dok*) *FH* 4: 76 (1460). — *Jfr adhra-, gräs-, har-, hovudh-, kniva-, rosen-, skär-, svena-, svetta-duker.*

dukka, se dokka.

dukke, se dugge.

dul, n. [*Isl.* dul, *f. och dulr, m.*] *L.* **1) döljande, se dulsmal.** **2) nekande.** kome then aftäkt giordhe ingo duli widhir *TB* 78. — **dula drap (dwledrap), n.** *L.* *dulgadråp, dråp hvars upphofsman ej är känd; böter för dugadråp.* konwngs een saker, som är edzöreth, dwledrap och daanarff *BSH* 4: 80 (1481?). *Jfr dulghadrap.* — **duls eper, m. L.** — **dulsmal (dolsmol. dolzmol. döls mool. dolemal), n. L.** **1) döljande.** dömdes olaff . . . for döls mool han dölde en kedel som hans barn ffaan

vnder i vistehwss *BtFH* 1: 154 (1507). **2)** innehållande, tredska i fråga om betalning? dömdes sigwrd . . . för dolsmol som han dölde konu[n]gx skat in med sigh i vij ar *BtFH* 1: 142 (1507). dömdes thomas rarie sak til XL m. för dolzmol han dölde ij pund malt som war for slotzins tegil wid wtloffuat aff hwaria fferding *ib* 222 (1508). the vore laglighe atskilde . . . om the vitterlige geldh oc andre dolemal the haffwe sigh j mellom *FM* 641 (1515).

dul, *f.*? [*Mnt.* dulle, blåmärke, genom slag tillfogad knuta] blåmärke? skråma? bättre är dwl än siwk (*stigma sinam stare respectu pestis amare; motsvarande Danska ordspråk: bädre ær at wære saar æn sywgh*) *GO* 962. Möjligen är ordet att fatta ss *adj.*: sårad; el. snarare: slagen så att man fått blåmärke.

dul, *adj.* se **dol**.

dulghadrap, *n.* *L.* *Jfr* **dula** **drap**.

dulogher (**dulgher?**), *adj.* = **dol**. medh räddom dulghom ok twähugha mannom *KS* 80 (196, 87).

dulsak, *f.* *L.*

dulsker, se **dylsker**.

dumber (*sing. nom. f. dum* *Lg* 3: 222. *sing. ack. f. best. form dummo* *Bir* 1: 134), *adj.* [*Isl.* *dumbr*] **1)** *stum.* hwa smidhadhe döwan oc dumban, wäl seande oc blindan *MB* 1: 285. hans thiänista pika . . . war dum oc kunne ey tala *Lg* 3: 222. **2)** *dof.* höre iak nu j wärldinne the heso ok dummo röstina *Bir* 1: 134. **3)** *slö, svag, skum.* dum öghon *LB* 10: 13. *Jfr* **dimber**.

dumbe (*ss adj. f. dumbe* *Lg* 3: 725. **dumba** *ib* 361, 365. *pl. dumba*), *subst. m. och adj.* [*Isl.* *dumbi*] *A)* *subst. m. stum menniska.* j ens dumba mwn *Bil* 830. är en dumbe *Va* 42. swa som dumbe ey vplätande sin mun *KL* 257. thighir som dumbe *Bo* 194. *B)* *adj. (under det att ordet i de förut anförda ex. utan tvifvel snarast är att fatta ss subst., framträder det i de följande åtminstone med sannolikhets ss adj.) stum.* la þre dagha dumbe *Bu* 174. at böta enom herra som war dumbe *Bil* 325. hon war dumbe *ib* 477. han är dumbe til mit loff oc sqwallrottir til sith eghit lof *Bir* 1: 266. *ib* 193. huilkin som födhis döuer, han wardher oc natwrika dumbe *MB* 1: 286. vara blinde, döfwe oc dumba *Bo* 46. *MP* 2: 60. *KL* 416. *Lg* 3: 208, 257. huru en prester dumbe fik sitt mall *ib* 351. haffde ena pighe som war badhe blindh oc dumbe *ib* 725. hon bleff dumba oc maallöss *ib* 361. *ib* 365. tilbidthia afgudh giordh mz manna handom dumba oc döf *Gr* 271. faa gifwa dumba lamb (åt ett lam som ej bräker, som ej gifver sin hunger till känna) *GO* 26.

dun, *n.* [*Isl.* *dunn, m.*] *dun.* lät som dwn *Bir* 1: 41. iak vil hawa blötare sängh än nakot dwn pläghar wara *ib* 223. *ib* 43, 2: 40. *Jfr* **fughla** **dun**.

dunflädher, *f.* *dun.* swasom minzsta skäff ällir lättasta dwn flädher *Su* 237.

dunra (**dwndra. -ar**), *v.* [*Mnt.* *donern*] åska om thed dwnrar *LB* 7: 94. om tz dwndrar *ib* 97.

dur, se **dyr**.

dus, *m.* *larm, stoj?* han drykker oc skrölar i fullan duss *RK* 1: (*Albr*) s. 213. *Jfr* kommer konst till ett hus i fullan dus att leta gå *MD* 398 (*efl. nyare afskr.*).

dus, *n.*? [*Mnt.* *düs. Ffranska* *dous*] *dus*, den sida på en till tärningspel begagnad tärning, hvilken har två prickar. *dws* oc *aas* them kaster hon mäst *MD* 395.

dusen (**dussen. dosen**), *n.* [*Mnt.* *dosin. Franska* *douzaine*] *L.* *dussin.* II *dwsen* teel haker III *dwssen* andra haker *FH* 5: 238 (1524). eth dosen hakabysser, tu dosen lodbyssor *BSH* 5: 480 (1511).

dust, *n.*? [*Isl.* *dust. Mnt.* *dust*] *stof*, mjölstof. *Jfr* **dustkaka**.

dustkaka, *f.* *kaka af fint mjöl.* aff dust kaku wardher mölaren modhogher *GO* 723.

duva (**dwa** *Gr* 300; *Bil* 537), *f.* [*Isl.* *dúfa*] *dufva*. giwer en falckenär ena duwo til dödh, at han maghe flere fore hona fa *MB* 1: 86. flögh en hwit duwa ifuir hans howdh *Bil* 394. fördhe hans siäl til himna innan duwu like (*quasi columbam*) *ib* 277. *Bu* 6. *Bil* 345, 537. *MB* 1: 171, 473. *Gr* 300. *Bir* 1: 127. — *ss tillnamn.* herra martin duwa *RK* 1: 4038. — *Jfr* **turturduva**. — **duvo blodh** (**dwffua blod**), *n.* *dufblod.* *LB* 7: 205. — **duvo skarn** (**dwffwa-** *LB* 7: 31, 212. **duffwaa-** *ib* 287), *n.* *dufträck.* *LB* 7: 31, 212, 287. — **duvo unge** (**dwo vnge: -a** *Bo* 6. **duwa vnge: -a** *MB* 1: (Cod. B) 561. **duffvunge: -a** *ib* (Cod. A) 361), *m.* *dufunge, ungdufva.* *Bo* 6. *MB* 1: 361, 474. — **duvo ögha**, *n.* *duföga.* *Ber* 31.

duva, *v.* [*Isl.* *dýfa, dúfa*] *doppa*. hwa länge wil sowa han faar litith at duffua (*stertere cui carum macet huic buligo poparum*) *GO* 955.

duvende? *n.* [*Jfr* *Mnt.* *duwen, trycka? el. Mnt.* *doven, rasa?*] *ansättande? raseri, häftighet?* lwpä the i fwlt dwffende in oppa thöm, ath the finge ecke bruke sin skot *BSH* 5: 502 (1512).

duver? *adj.* = **duvin**. mz dufwo ok dulsko thorro hiärta (dufwo dock sannolikt för dufno) *Bo* 102.

duvin (**dovin. nom. pl. m. domne** *KL* 37. *f. domfna* *Bir* 3: 304), *adj.* [*Isl.* *dofinn*] *maktlös, bortdomnad, slapp. om lemmar.* thera arma wurdhe domne *KL* 37. alle andre hans limi wrdhu swa dofne ok wärks fulle at han gat went sik enga wäghna *Bil* 272. *ib* 350. *Va* 31. mina hendir äro mik badhe dufna och dödh *ST* 41. — *slapp, svag, skum.* om ögonen äre dwffwen oc mörk *LB* 7: 206. — *ljum.* liot thz kallas vara dofwit som hwazske är heet älla kalt *Bo* 132. — *bildl. remissus, tepidus, slapp, matt, ljum, likgiltig.* hwilkra systra sanger skal ey wara dwl ällir doffuen *Bir* 4: 54. tepidus. thz är then som dol oc dufwin är *Bo* 138. dufwin j thinne thiänist *Bir* 2: 180. langa domfna ok slioa böner *ib* 3: 304. *ib* 2: 327, 3: 336, 367. *Ber* 19, 229, 247. *Su* 5, 91.

dval (**dwall** *LfK* 251), *n.* [*Isl.* *dvöl, f.*] *dröjsmål, uppskof.* swarar for utan dval *Iv* 1987. i the naturlike eldzsins gärnigh är oc skal wara ä nakot dual . . . än enkte alstingis dual är mällan angandhe syndaran oc syndha förlataran *Su* 46. *LfK* 95, 115, 251.

dvala, *f.* [*Isl.* *dvala. Jfr* **dol**] *eg. förvirring, störande.* **1)** (*yrset.*) *dvala.* pröfua en hon laghe jnnan dwalo *Bil* 268. sömpsens dwalä *Va* 14. **2)** *hinder, dröjsmål, uppskof.* vtan dwalu *Bo* 245. *Lg* 3: 308. *Al* 832. *SD* 1: 669 (1285, gammal afskr.). *BtFH* 1: 456 (1362). vtan alla dualu *KS* 75 (184, 82). *Bo* 284. *VKR* 35.

Ansg 179, 183. opta vardhir stor skadhe aff domsins dualu *Bir* 2: 189. thz skulle göras mz längre dwalo *KL* 360. then langa dualan som han hafde sitiande vidh bordh *Bir* 3: 16. i alle the färdene som jak foor, hafde jak hvarte mödo eller dvalu (*nec labor erat nec mora*) *Ansg* 181. *Bo* 157. *Al* 1231, 8082. *RK* 1: 3639, 2: 4024. *Lg* 3: 234. gräto for dwalu (*dilectione, utan triffel läst: dilatione*) himerikis löna *Ber* 35. — **dvalu fulder**, *adj.* dröjande, blifvande, varaktig. mz dwalufulle (*morosa*) ok lange hiärtelike kärlekx aminne *Su* 446.

dvala, *v.* [*Isl.* dvala] *dröja*. os duger ey dwala *RK* 2: 3358. — *afbida. med prep.* äptir. konung cristiern fik ey effther hesta dwala *RK* 2: 8471.

dvalan, *f.* [*Isl.* dvalan] *dröjsmål*. äpter thriggia dagha dwalan *Al* 1619. vtan dwalan *ib* 4194.

dvali, *m.* 1) = **dvala** 1. hafde lighath ena stund ij dwala *Fl* 359. *Iv* 424 (*i rimslut*). *LfK* 224. en andeliken dwali ällar sömpn *Su* 5. *Lg* 3: 360. lat mik liggia oc haffua dwale (*sofva, hafva ro*) *RK* 2: 3333. 2) = **dvala** 2. jak seer vadha vara j dualanom *Bir* 2: 197. *MB* 1: 244. *Lg* 3: 308, 473. *RK* 1: 748, 2: 908, 2722. vtan dwala *Al* 1740, 8566, 10500. *RK* 2: 4797. fore vtan dwala *Al* 7601, 9037 (*på samliga under 2 från rimverk citerade ställen förekommer dvala i rimslut*). *Jfr döds dvali*. — **dvala drycker**, *m.* sömndryck. *Va* 13, 29.

dvälia (*dualia* *Bu* 130. *duäla* *MB* 1: 339. *pres.* *dväl. refl. dwäls* *PM* 31. *dwals* *LfK* 42. *imperf.* **dvalde. part. pret. n. dvalt**), *v.* [*Isl.* dvelja] *L.* 1) *trans. uppehålla, qvarhålla*. konungen wilde hawa dwalt han thär *RK* 1: 2053. vi vitom ey hwat honom hände älla dwäl swa länge *Bir* 1: 153. *MB* 1: 343. thins leghe mantz wärk skal thu ey olöndh dwälia (*lemna*) mz thik til morghins *ib* 365. 2) *fördröja, uppskjuta*. dualde gudh sina jät *Bir* 3: 451. *Ber* 1. *Iv* 1547. *duälia* (*fördröja utbrottet af*) sina wredhe thr til hon är iui gången *KS* 49 (124, 53). *duäl hämdena thr til wredhen är iui gången ib* 36 (96, 39). — *opers.* skall mik ther ekki till dwälia (*skal mic þar til æcki dvelja; jag skall icke dröja med det*) *Di* 148. 3) *intrans. dröja, stanna*. iak ma här ey längre dwälia *Iv* 874. *Al* 5487, 9285. *RK* 2: 3409. *Di* 6. — *dröja, draga ut på tiden*. baþ han skynda ok eigh dualia *Bu* 130. *ib* 520. *Bil* 476, 633. *Bir* 3: 50. *Al* 764, 1753. *RK* 1: 160. hon lät ekki dwälia (*hon dröjde icke*) *Bo* 10. *ST* 71. — *åtföljdt af prep.* mädh. dwälia mz dödhenom *Bo* 198. *RK* 1: 4455. — *med inf.* *duäl* eigh at cristna mik *Bu* 414. *KL* 81. *Bo* 26. *Bir* 2: 316. *MB* 1: 339. *Va* 36, 46. — *refl. dvälias*, 1) *dväljas, qvarstanna, dröja*. dualdes þär sipan eet ar *Bu* 199. *ib* 24. *Bil* 269. *Bo* 67, 239. *Bir* 3: 174. *Ansg* 185. *PM* 31. *Di* 13, 35, 86. *LfK* 42. 2) *dröja, uppskjutas*. thäktis gudhi at lata swa länge dwälias hanna död *KL* 353.

dvälilse (*dwelelse*), *n. pl. dröjsmål, uppehåll*. nogen dwellisse (*dwelelse*) eller töffningh göre *FM* 461 (1510).

dvärf för dvärgh? ther bygdhe folk ij the bergh qwinor ok män for mykiu dwärf *Al* 5420 (*läsarten utan twifvel förderfvad*).

dvärghelin, *m. liten dvärg*. här hafuer ridhit een dwärghelin *Fr* 138. *ib* 238.

dvärgher (-ar), *m.* [*Isl.* dvergr] 1) *dvärg, mytiskt väsende som man förestälde sig ega mensklig skapnad i minskadt mått, förstånd och värde öfver naturens förborgade krafter samt hafva sitt tillhåll företrädesvis i berg och i jorden*. een dwärgh dreeff the hästa fram *Iv* 3055. *ib* 3205. nu kom swa margher dwärgher härä *Fr* 575. een stol twa dwärgha bära tha *ib* 308. *ib* 134, 140, 175, 242, 245, 253, 256, 264, 286, 297, 303, 315 o. s. v. *Al* 8088. *Di* 14 o. s. v. 2) [*jfr dvärg i Sv. dial.*] *spindel*. duärgen äter the myggen smaa *MD* (8) 235. — **dvärgha konunger**, *m. dvärghkonung*. *Fr* 275. — **dvärgha skari**, *m. skara af dvärgar*. *Fr* 589, 752.

dy, *n.* (*i alla de följande ex. utom dem från Lg* 3: 458 *kunna dock hithörande former föras till dyr el. dy, m.*) [*Isl.* dy, *n.*] 1) *dy, gyttja, smuts*. skapadher aff waate iordh swa som är dy *MB* 1: 77. þit värulz uald ok hepar forsma iak som sör ok troþar som dy *Bu* 489. *Bil* 801. 2) *sump, kärr*. eth dywpt dy *Lg* 3: 458. aff thz dytt ällar kärre *ib. MB* 2: 247. *Su* 330. — *Jfr hängedy samt dy, dyr*.

dyd dylghia, *f. spöke*. thänktu at the sagho fantasma thz är nakat thz som annorledhis synis än thz är som man pläghir sighia at somlike see trol älla dyd dylghio *Bo* 92.

dygga (-dher), *v.* [*Isl.* dögga] *bestänka, fukta*. sidhan stänk the askona . . . mz wathn . . . oc then delen dygdher är draghes affwer ena sidho, oc dygges ather then andre delen *PM* 49.

dyghþ (*digdh. dygh. dyg* *LB* 3: 60. **dygth. -ir**), *f.* [*Isl.* dygd] *L. virtus*. 1) *duglighet, förträfflighet*. *GO* 269, 1065. himbla natwr . . . giwer therre natwr som näst är henne sina mäste fäghrind oc dyghdh *MB* 1: 39. huru alla gerninga öffwas theres dygd wiidh ändin pröffuas *RK* 3: 3125. thz giordho the fore konungxins dygdh *Iv* 1736. 2) *förträfflighet, förträfflig egenskap, kraft (oftast gudomlig el. öfvernaturlig kraft)*. han (*Guds son*) är renaste speghel oc äptersyyn aldra gudz dygdha *MB* 1: 35. waar herra ensamen, han är swa fulkomen, at han är alt oc hawer alla dygdher oc krapta i enne dygdh *ib* 78. alla skapadha dygdher oc krapter äre andelika scriwadha i thera (*änglarnes*) hugh *ib*. þu hawar guplekan krap ok dygh *Bu* 62. gudhz dygd *Bil* 472. taka thäs hælghä andz dyghdh *KL* 131. sighiande han vara myklä guz dygdh *ib* 144. iomfru marie dygdh oc forskuldand *ib* 62. sancti nicholai dygdh *ib* 108. for vars hærre bref dyghþ skyld *Bu* 190. lät fresta them olikasto (*kors*) först ok dughdo enkte som ängin dygdin war mz *Bil* 87. *ib* 232, 725, 893. thäs hælgha kors dygdh *KL* 50. hwat stor dygdh j scripta malum är *ib* 7. böninna dygdh *Bo* 101. *ib* 72, 107, 118, 246. *Gr* 318. *Bir* 1: 90, 189, 341. *MB* 2: 338, 350. eet fingergull ther prisath är aff dygdher full *Fr* 878. *Iv* 1926. *Al* 4283. tessa yrte digdhe *LB* 5: 82. rosor haffua the dygd *ib* 7: 4. kyrwils dygd *ib* 100. *ib* 101. bazstoffuan haffuer xii dygdhe *ib* 3: 46. galanga . . . hawer mykla dygdher *ib* 47. sinciber . . . hawer tessa dygder *ib* 49. mwscatum . . . haffuir tenna dygd *ib. ib* 50, 51 o. s. v. hon (o: konan) hawer naturlika minne krap ok dygdh än mannen *MB* 1: 84.

swa som solen skiner j sinne dygdh *ib* 2: 334. **3)** *kraftig gärning*. mz dygdhom ok iärteknom *KL* 134. *Bo* 159. *Gr* 290, 323. *Pa* 3. **4)** *konst, skicklighet*. ther änga dygdh til örlögh wita *Al* 4283. mz dygdh thz ordh thu saman lagdhe *ib* 162. ena borgh konstelik bygdh mz storom priis ok mykle dygdh *ib* 4440. han (*drycken*) war giordher rät aff dygdh *ib* 2595. **5)** *fromhet, dygd*. mer skulde iak pinom döþ varkunna än iak hafpe eigh dygh for þunna *Bu* 74. þe bopo saman gupleka mz mykle dyght *ib* 3. ther til at hans dygdh wardhe liws oc oppenbar *MB* 1: 199. — *dygd, dygdig egenskap*. dyghd är faghr skipelse ok godh styrlise manzens til hans hugh ok vilia huru han må rådhlika liua *KS* 17 (43, 18). thässa thre dygdher, tro oc tröst oc gudz älskoghe, kallas gudhlika dygdher *MB* 1: 315. trea äru the ther sighias wara gudhlika dyghde . . . thet är hop, tro ok kärleker *KS* 18 (45, 19). äru andre tolf dyghde, the sik haua til manzens sidhi ok äthäue *ib*. är thera handa huxens starkleker thön dyghd, ther hård ok gen wärdlik ting må medh skiälum thula *ib* 19 (47, 20). **6)** *godhet, välvilja*. han forstoþ varra fru dygh ok höuiseo *Bu* 24. giordho oos stora dygdh (*humanitatem*) *KL* 175. af sinne dygdh ok lioflek latir han thik kalla *Bo* 238. aff hænna dygdh *Iv* 199. thu hafuer mik viist ä dygdh til hofua *ib* 5113. *ib* 5600. *RK* 2: 3132. *Va* 39. **7)** *hjälp*. hawa aff honom trefalla dygd *Bir* 1: 256. *ib* 259. — (dygdh för frygdh *MB* 2: 398.) — *Jfr hovodh-, o-dyghþ*. — **dyghdha dadh (dygda daadh)**, *n.?* *dygdig handling*. göra dygda daadh *MD (S)* 204. — **dyghdha dränger**, *m. dygdig man*. *Lg (Cod. C)* 1003. — **dyghþa fulder (dygdha- Bil** 117; *Bir* 1: 251. **dygdhe- Bo** 29. **dygdho- Bir** 3: 313), *adj.* [*Isl. dygdarfullr*] **1)** *förträfflig, utmärkt, ädel*. är himbla natwr aldrea renast, oc swa dygdhafull, at hon thol änkte orent när sik *MB* 1: 39. at theras frägd gik dygda ffwl *MD (S)* 278. **2)** *kraftig*. mz fa orþom dyghþa fullom *Bu* 182. **3)** *med konst arbetad?* oppa hans hoffwd een krona aff gul then läth han skina dygdha fwl (*möjligan syftar dock dygdha fwl icke på krona utan på han och är i sådan händelse att föra till 4 el.* **5)** *MD (S)* 269. **4)** *full af fromhet el. dygd, dygdig*. do dyghþafuldar i guz fripi *Bu* 209. *ib* 194. *Bil* 117. *Bo* 29. *Bir* 3: 124, 313. *MD (S)* 278. **5)** *god, nådig*. dygdha fuller gudh *Bir* 1: 251. — **dyghdha gärning**, *f. dygdig gärning*. *MP* 7, 244. *Bir* 2: 62, 154, 3: 129. — **dyghdha lifnadher**, *m. dygdig lefnad*. *Bil* 925. — **dyghdha liverne**, *n. = dygdha lifnadher*. *KL* 195, 280. *Bir* 3: 95. *Lg* 824. — **dyghdha lös (dyghdelös KS** 47 (119, 50)), *adj.* [*Isl. dygdarlauss*] **1)** *kraftlös, onyttig*. *Bil* 556. **2)** *dygdelös, i saknad af dygd*. *KS* 45 (115, 49), 47 (119, 50). *Lg* 1004. — **dyghdha man (digde- KS** 6 (14, 6)), *m.* [*Isl. dygdarmaðr*] *dygdig man*. *KS* 6 (14, 6). *Bir* 2: 60, 123. *MP* 2: 102. — *dygdig menniska, dygdigt väsende el. art.* j förin idhir i nyan man . . . hulkin dygdha man skapadhir är optir gudhi *MP* 1: 126. — **dyghdha prydhilse**, *n. dygdeprydnad, dygdesmycke*. *Lg* 3: 424. — **dyghdha samber (dygdho- Lg** 3: 263, 415. **dygde-), adj.** *dygdig*. *Lg* 3: 263, 415. *Gers Frest* 1, 3. — **dyghþa sten**, *m. ädelsten*. *Bu* 151. — **dyghdha tekn**, *n.* **1)** *tecken el.*

beteckning af kraft el. krafter? hurw stiärnor eller himbla tungel äre dygdha tekn *MB* 1: 67 (*snarast att fatta ss två ord*). **2)** *kraftigt tecken el. under*. seande dygdha tekn *KL* 393. *MB* 2: 387. j hwilkom stadh hända stoor oc osighilighen dygdha tekn *Lg* 3: 260. **3)** *tecken till dygd*. vi formattom enkte dygda tekn the *MP* 1: 244. — **dyghdha tomber**, *adj. i saknad af dygd*. *Bil* 725. — **dyghþa trapa**, *f. dygdetrappa*. visape han ok lärpe himirikis up gang at tolf dyghþa trapom *Bu* 185.

dyghdhelika (dygdeligä Va 17. *i rimslut: dygdhelik Iv* 201; *Fr* 2211; *Al* 546. **dygdherlik Iv** 1538, 2257), *adv.* **1)** *förträffligt, utmärkt, väl?* ländhe hon thöm swa dygdhelika *KL* 350. **2)** *dygdigt, med dygd*. at the magho dygdhelika oc saatlika liwa *MB* 1: 459. *Bo* 29. *Lg* 664. huru han må dygdelika sitt hvardaghs härskap halda *KS* 12 (29, 13). dyghdelika styra sik ok sin äthäue *ib* 28 (70, 30). *ib* (71, 30). **3)** *välwilligt*. vilin ij göra swa dyghdhelik at ij vilin hiälpa mik *Fr* 2211. **4)** [*Jfr Mnt. dogentliken. Mht. tugentliche*] *höfviskt, med värdighet*. dygdhelika tha giordhe han *Iv* 503. *ib* 201, 1538, 2257, 2265. *Al* 546. *Va* 17.

dyghþeliker (dygdhelikin. dyghþeleker. dygdeligh. dygdherliker. dyghdoliker: -lika MB 2: 387), *adj.* [*Fdan. dygdelig*] **1)** *förträfflig, utmärkt*. konan sa at träith war faghert oc dygdhelikt at äta *MB* 1: 136. mig tyckte thz ware dygdher lieth *RK* 1: (*yngre red. af LRK*) s. 262. — (?) galgana . . . är mykit digdhe rot (*för digdhelikt?*) til mang ting *LB* 3: 47. **2)** *kraftig, mäktig*. han är . . . dygdhelicast (*virtuosissimus*) suasom the yrtin som biin dragha aff honagh *Bir* 2: 216. mz them dygdhelikum thingom som röras magho hwart fra andro *MB* 1: 61. huar en bön gudhelika läsin j mässoone är mykit dygdelikare oc krafftelikare än annars stads läsin *Su* 304. dygdelika krapter *ib* 197, 379. *Bo* 110. *MB* 2: 374, 387. *Lg* 3: 226. **3)** *förtjenstfull*. räknas han (o: fatikdombir) . . . dygdhelikin (*virtuosa*) *Bo* 128. *Bir* 2: 300. *LfK* 130. **4)** *skicklig*. them hafwer giort en dyghdelik hand *Al* 7474. **5)** *dygdig*. mäs dyghþelekom lifnape *Bu* 8. medh höueskom ok dyghdelikom ätheuom *KS* 13 (30, 14). thz godt och dyghdelikt är *ib*. *ib* 22 (53, 24), 28 (71, 30). vitur man ok dyghdelikr *ib* 22 (53, 24). han är dygdhelikin *Bo* 6. *Bil* 916. *Bir* 1: 22, 56, 139, 345. til allo war hon dygdeligh *RK* 2: 2928. hedherlike oc dygdhelike quinnos fru katherine *SD NS* 1: 580 (1406). hans dygdeliga frägd (*fama virtutis ejus*) wt widdes alla wäghna *MB* 2: 303. **6)** *god, nådig, mild*. thit dygdhelika tholamodh *Bir* 2: 265. mz thes dygdhelika gudzins hiälp *ib* 4: 129, 130. — *Jfr ful-, iäm-, o-dyghdheliker*.

dyghdhelikhet (dyglikhet Lg 3: 283), *f.* [*Fdan. dygdhelighed*] **1)** *förträfflighet*. jak . . . owirgaar al thing mz mine dygdhelikhet *Bir* 3: 301. **2)** *fromhet, dygd, dygdigt väsende*. hænna enkannelika dygdhelikhet *Bir* 1: 95. *ib* 386. *KL* 199. *Lg* 3: 283.

dyghdher, *adj.* *Jfr väl dygdher*.

dyghdhogher (-igh), *adj.* [*Isl. dygðugr*] *dygdig*. dygdoge menniskior *MD (S)* 293. han war dygdigh och toktelik *Fr (Cod. B, C, D, E, F)* 33.

dygher, *se digher*.

dyghn, *se döghn*.

dyi (*dat., ack. dyia. dya. dat. pl. dyghiom Su 330*), *m.* 1) = **dy 1.** i söroghum dyia *Bil* 956. dwäliandis j dyanom (*cæno*) *Bir* 1: 62. truhir hon dya ok thräk *ib* 334. *ib* 207, 3: 137, 214. i dywpom dya *LfK* 203. 2) = **dy 2.** j träkkom oc dyghiom (*in paludibus*) *Su* 330. — *Jfr dy, dyr.*

dykare, *m.* *dykare?* *ss tillnamn.* hartika dykare *FH* 2: 47 (1419). *Jfr duka.*

dylarot, *se dilla rot under dil.*

dylia (*dölia LfK 152; MD (S) 297. döla Di 285. dölige SO 95. pres. dyl. dyll. döl. döll. impf. dulde. dolde. dölde. part. pret. dulder. dolder. dylder: dyld Bir 5: 17. dölde. imperat. dool (troligen skriffel för dööl) MB 2: 19*), *v.* [*Isl. dylja*] *L.* 1) *dölja.* thz som vm nattena görs är dult oc hult for hans öghom *ST* 374. sannindena dölia *Lg* 3: 55. *LfK* 152. dömdes olaff . . . for döls mool han dölde en kedel som hans barn ffaan vnder i vistehwss *BtFH* 1: 154 (1507). — *dylia* mädh nokrom, *hjälpa någon att dölja (ett brott), underlåta att röja.* huilken som dyll mz then som orenlicheet bäär i forscriffne *rwm SO* 188. *MD (S) 297.* skal jak mz tik thetta mordh dylia *ib* 298. huilken hosbonda tz weth mz sin swen och dyll tz mz hanom *SO* 147. *ib* 148, 308. 2) *hålla inne.* dömdes lauri . . . ij pund korn wt som han haffuer dölt i tw aar *BtFH* 1: 182 (1507). dömdes thomas rarie sak til *XL m.* för dolzmol han dölde ij pund malt som war for slotzins tegil wid wtloffuat aff hwaria fferding *ib* 222 (1508). 3) *neka, förneka. med ack.* dyll man giöld *MEG (red. A) 56. ib (red. B) 61. EG 65.* witis thz honom ok han dyll thz *ib* 63. *ib* 65, 67. — *abs. SD 1: 669 (1285, gammal afskr.).* hon dolde oc thz kunne ey pröwas *MB 1: 224.* hon dulce oc nekadhe at thz aldri war *ST 437.* dyl han sidhan tha nämpne huar thera som käre ok dyl siex män aff gardhenom *MEG (red. A) 54. — vägra (att lyda).* döl aller wandher ey *SO 21.* 4) *inför domstol med egen el. edgärds mäns ed bekräfta sitt nekande.* wil han dylia dyli mz xij mannom aff gardhenom *MEG (red. A) 54. ib 55, 56, (red. B) 58, 59, 61. EG 66.* 5) ? är allä ting dwlde och allä ondh ordh *SO 26. — dylia in, hålla inne.* dömdes sigwrd . . . för dolsmol som han dölde konu[n]gx skat in med sigh *BtFH 1: 142 (1507).* — *dylia undan, undan-dölja.* han dölde wndan ij pund korn *BtFH 1: 220 (1508).* huilken som gömer bort anners verck tygh eller döll vndan *SO 152. ib 143. PM 37. Jfr undan dylia. — Jfr inne dylia.*

dylkas, *v. refl. L.*

dylska (*dölzka: -ona SO 199. dolska L.*), *f.* *L. döljande. SO 199.*

dylska (*dölska: -o Bir 1: 315. dyskan för dylskan Su 287*), *f.* [*Jfr dol*] 1) *tröghet. latin* är enna handa hugxsins dylska *MP 1: 309. ib 75. Bir 1: 304, 315, 2: 138, 3: 182, 184, 257. Ber 138, 229. Su 191, 287, 419. LfK 169.* 2) *galenskap, öfverdåd.* thu swekth megh mz dylske tin *MD 114.*

dylskas (*dölskas. pres. -as*), *v. refl. neka, vägra, tredska.* han dölskas aller wördher ey *SO 23.*

Ordbok.

dylsker (*dölsker Ber 19; dölskir Bir 1: 387. dulsker: -o Bo 102. n. dylst Bir 3: 183*), *adj.* [*Jfr dol*] *trög, liknöd, försumlig.* är glömskir älla dylskir *KL 191.* vi gangom opta a böne mz dufwo ok dulsko thorro hiärta *Bo 102.* vidhir sins sons helso ville hon ey dylsk älla forsumol vara *ib* 10. hawir mykyt dylskir varit til mina thiänist *Bir 3: 3. ib 1: 387, 2: 125, 3: 166, 183, 275, 304, 367, 462, 466. Ber 19, 138. Su 418. Lg 3: 273.*

dylsklika (*dölsklika Ber 19. dölsklica KL 275. dylskelica MP 2: 193. dylzskelica LfK 190*), *adv. slappt, trögt, med tröghet el. försumlighet.* liua sliolika oc dylsklica *KL 255.* han hafdhe dölsklica oc glömsklica liuat i klostreno *ib* 275. dylsklica angra oc bättra sina synde *Bir 3: 89. ib 180, 354. MP 2: 193. Ber 19. LfK 190.*

dymbildaghar, *m. pl. L. — dymbildagha vika, f. L.*

dymbilvika (*dymblawika: -u BSH 4: 11 (1471)*), *f.* [*Jfr Isl. dymbildagavika*] *L. dymmelvecka, påskvecka. MB 1: (Cod. A 3) 541. BSH 4: 11 (1471).*

dyn (*lv 372; LB 5: 80. dön*), *m.* [*Isl. dynr*] *dän.* *Bir 1: 263.* rädhelik elder . . . komber ther mz mykin *dyn lv 372. Al 6496, 9210.* starker dön *ib* 10338, 10339. än the (*öronen*) flyta aller ok ther är dyn (*susning*) *ii LB 5: 80. — ljud, röst.* siwnga . . . mz sötom sang ok blidhom dön *Al 4626. — Jfr iordh-, iordha-, por-dyn.*

dyna, *f.* [*Isl. dýna*] *eg. dunbädd; dyna, bolster.* hans dyna war aska ok linlakan haarkläde *Bil 632. GO 698. FH 3: 101 (1447). LfK 76, 77. — ss tillnamn.* iohanni dynu *SD 2: 599 (1310).* — *Jfr bänkia-, hofpa-, hovup-, undir-dyna.*

dyngia, *f.* [*Isl. dyngja*] *L. hög, dynghö; dynga, gödsel.* the madhka som födhas aff dyngio *MB 1: 342. Jfr fara-, hästa-, ko-dyngia. — dyngio högher, m. dynghö, gödselhög. Bo 124.*

dynia (*impf. donde*), *v.* [*Isl. dynja*] *dåna, bultra.* iordhin skalff ok donde fast *Al 3343. — operonl.* tha tok til at dynia *Lg 38.*

dynter, *m. L.*

dyntogher (*dintogher. n. -ocht*), *adj. behäftad med dynt.* huadh thz är som är dintocht *SO 49.*

dyogher (*n. -okt*), *adj. dyig, gyttig.* vm thz (*vattnet*) är dyokt *Bir 2: 130.*

dyr, *m. dy.* fiol . . . j diupan dy *Bil 805. Jfr dy, dyi.*

dyr (*dyrr (frf. vok. i änd.). dör. döör. dörr (frf. vok. i änd.). dor: dorena Su 224; dorona (för dorena) ib. daar RK 1: (Ny början af Gamla Krönn.) s. 164. f. ack. sing. el. ack. pl. med art. dyrena Bir 4: (Avt) 178. dörena MB 1: 309, 2: 167. dörrina KL 396. dyrnä SD 5: 566 (1346). dörna MB 2: 390, 391. dörnä Va 11. pl. f. nom. och ack. med art. dyrenna Bir 4: (Avt) 178. dyrrena ib 180. dörrrena ib 1: 63. dörrrenar ib 3: 460. dörrrenä Di 28. dörrrenar ib 253, ur dör, fattadt ss sing. f., utvecklade senare former af pl. nom. och ack: döra Bir 4: 84. dörra RK 3: 2837; SJ 206 (1451). pl. gen. dura i sammansättningar. dora MB 1: 309 och i sammansättningar. dörra i sammansättningar. döra i sammansättningar. dörra i*

sammansättningar. dat. **durum** Bu 183; *Ansg* 229; med art. **durumen** MB 1: (Cod. A 10) 555. **durom** Bo 234; med art. **duromen** Bo 60, 163; **duromän** KL 21. **dorom** Bu 14; med art. **doromen** KL 396), f. pl. (KL 160; Gr 299; Bir 1: 63, 227, 3: 460, 4: (Avt) 178, 180; Li 28, 253; Lg 3: 246), n. pl. (Bo 216; Bir 1: 227, 295; Al 1777) och f. sing. (Pa 10, 21; Bo 217, 218; Bir 1: 227, 4: 84; Su 224) [Isl. dyrr, f. pl.] L. 1) **dörröppning**, dörr, ingång. badhen dor trän som standa langx vp mz durumen MB 1: (Cod. A 10) 555. sa han en storan diäfwl standa j duromän KL 21. iohannes staddis i duromen Bo 216. viþer supro dyrnä SD 5: 566 (1346). tagha aff lamba blodhino oc smita . . . ower dörrrena MB 1: 307. lägga hans blodh . . . ower twäggia dora ingang ib 309. wil iach halda her wtan for dörnä Va 11. lagdhe sten oppa griptinna dör KL 395. hema för varom durum *Ansg* 229. — *bildl.* vi stam nu i duromen (in janus passionis) Bo 163. 2) **dörr**, stängsel för en dörröppning. luktum durum Bu 183. lukte atir dörrin Bo 216. äru thera dör swa som til halffs vplätta ok ypna Bir 1: 227. thera dör är alstingx ypin for minom son ib. allä myrkä-stwonnä dörr vplätos KL 160. the läsa fore honum op all thera dör Al 1777. tha böstadhis vppa dörrinne Bo 217. ey kunno dörrin hängia vtan axla Bir 1: 295. krokane . . . som dörrrena skullo oppehalla ib 2: 90. dyrenna hanna böghia sik nokot mer än þem burþe ib 4: (Avt) 178. lyptas þe hælgho kirkio dyr fran iorþenne ib 179. lät göra aat hanne ena starka dör Pa 10. brutu the dör hwar ifuir androm (*bröto sig in hos hvarandra*) Bil 316; åtskilliga af dessa ex. skulle kunna föras till 1. — Jfr **bodh**-, **domkirkio**-, **graf**-, **iärn**-, **kamara**-, **kirkio**-, **kor**-, **läktara**-, **lön**-, **mylno**-, **sals**-, **sanghus**-, **skärm**-, **sten**-, **sälla**-, **torn-dyr**; *äfvensom* **dorträ** och **odoraper**. — **dura axul** (dörra-), m. dörrhake, vändtapp. dörra agxlana (*cardinum*) borur Bir 2: 90. lypt bort dörr-enar aff dörra agxlomen (*postibus*) ib 3: 460. — **dura brut** (dörrabrott SO 293. dörebrot FM 426 (1509)), n. L. uppbrutande af dörr. SO 293. FM 426 (1509). — **dura haki** (dorra- dörra-), m. dörrhake. dörra hakane (*uncini*) äru alstingx vtrakte Bir 2: 90. j dorra hakomen (*uncinis*) hulke som tilföghias agxlomen (*postibus*) ib 91. — **dura iärn** (döra-), n. till en dörr hörande järnbeslag. murankar ok döra iärn SO 72. — **dura kroker** (dora- Bir 4: (Avt) 179), m. dörrhake. dura krokane äru ut rakte pät längsta þe magho Bir 4: (Avt) 178. ib 179, 180. — **dura köp** (döra-), n. köp vid egen dörr el. i närheten af eget hem? hava dörraköp hema i lande sino KS 66 (163, 72). — **dura naghl** (-naghel), m. dörrnagel, spik med hvars tillhjälp en dörr öppnas el. stänges? ondh quinna är diäwlsins dura naghel (*tartareus clauus foris*) GO 984. — **dura spiker** (döra-), m. = **dura naghl**. döra spiken mz hwilken tiälsens dör pläghadis til stängias (*clavum tabernaculi*) MB 2: 80. — **dura sven** (dora- MB 2: 166, 167, 171, 197. dore- ib 186. döra- ib 170, 184. döre-), m. kammartjenare. doraswännen vagho j gen lykte dörena MB 2: 167. ib 166, 170, 171, 184, 186, 197. eders nådes döresuen BSH 4: 269 (1501, *nyare afskr.*). — **dura**

vaktare (Ber 215. dora- Bir 2: 82. dora vaktare: -a MB 2: 183. dyrauaktare Bir 3: 182), m. dörrvaktare. Bir 2: 82, 3: 182. Ber 215. MB 2: 183. — **dura vaktirska** (dorauchtirska), f. dörrvakterska. tha dorauchtirskan soff MP 1: 74. — **dura vardher** (dora-), m. = **dura vaktare**. giordhe sik dorauardh at ängin gath inkomit til hanna Bil 468.

dyr (dyrr. dir: diran SGG 131. komp. **dyrre** MB 1: (Cod. B) 547; -a PfN 135. **dyre** Bu 151. **dyrare** Bil 471; MB 1: 206; KS 40 (105, 44). *superl.* **dyrastr** KS 40 (105, 43); -asta RK 2: 7498; -asto Bu 12; -astom ib 140), adj. [Isl. dyrr] L. 1) **dyr**, är thz dyrt at köpa Bir 1: 287. ib 289. nw är gode radh gauszke dyre FM 410 (1509). 2) **dyrbar**, härlig, förträfflig. bryta ok spiälla sina dygpa stena dyre än gul Bu 151. sat mz dyrast-om stenom ib 140. sat mz dyra stena (*ädlä stentar*) Ib 207. ib 1334. Fr 171, 499, 841, 2939, 2966. SD 5: 564 (1346). MB 2: 173, 339, 359, 361. stena dyrä ok rika Fr 2706. foor hon i dyrare klädhe MB 1: 206. dyr lön Bir 3: 52. girnas ofnykit äpte krasmäti ok dyran mat KS 43 (111, 46). söth oc dyr lokt Lg 3: 446. Pa 20. PM XXIX. mäh dyro bloþe Bu 128. prädicape huru dyr är renliues dygþ ib 183. hwilkra lifwerne ther dyrt ok gudhliket ok mykit vndarliket är Su 414. som hedhras mz dyrom dödh Ber 188. dyr ällir konst-ogh ordh (*verba sonora*) Su 332. han (*menniskan*) är dyrastr af allom creaturom KS 40 (105, 43). drapus . . . xij dyra (*ansedda, förnäma*) herra Bil 384. dyr at ädle ok dyrare at gudhlikom lifnadh Bil 471. dyr klärkir KL 21, 91. enom dyrum mästara Fl 122. Bil 795. VKR VIII. een dyrr läkirska ST 447. — *helig*, *högtidlig*. var fru huar än þripiu hoghtip þa mārasto ok dyrastr Bu 12. Bil 110. innan wara frw dagh dyra, som kallas assumptio marie SD NS 1: 378 (1401). strax äpter dyre warffru tiidhe RK 3: 4072. LB 7: 330. FM 266 (1505), 641 (1515). — *helig*, *dyr*, *kraftig*. en dyrastr eed . . . swäria RK 2: 7498. ib 7518, 7798, 8173, 8410. SGG 131. BtRK 231 (1464). lägger aff eder sware och dijre edher BSH 5: 78 (1506). — *n. dyrt*, adv. dyrt, till högt pris. iak köpte them mykit dyrt Bir 1: 208. ib 76, 2: 265. dyrra sälla PfN 135. — Jfr **iäm**-, **of-dyr**.

dyrbar, adj. [Mnt. dörbar] dyrbar. Li 198.

dyrbain, adj. dyrbart utrustad, dyrbart smyckad. i dyrbonom waghnom MB 1: 239.

dyrbonadher, m. dyrbar el. präktig utstyrsel. MB 1: (Cod. B) 550.

dyrbär, n. dyrbara el. utmärkta bär? swa söth oc dyr lokt, at hon owerdik alla dyrbärs lokt Lg 3: 446.

dyrganga, se **diurganga**.

dyrhet (-heet), f. dyrbarhet. timans oskattelika dyrheet Su 237.

dyrk, f. och n. (se **afgupa dyrk**) 1) **dyrkan**. vände atar af villo tel þera (*gudarnes*) dyrk Bu 494. han är dyrk wärdher (dyrk wärdher *möjligen att fatta ss ett sammansatt ord*) Bil 534. til the helgho kirkio ok gudz dyrk ökilse ib 884. bödh . . . tholka gudhlika dyrk MB 1: 481. skullo the hawa gudhi til dyrk (för att dyrka el. prisa Gud) frwkt aff wänasto trä

ib 499. Bu 501, 503. Bil 80, 230, 327, 460. MB 1: 356. Jfr **afgupa-, diäfla-dyrk.** 2) omsorg, vård, idkande. nw aktas mer klädhanna dyrk än dygdhanna dyrk Ber 29.

dyrka (dörkia. diroka. pres. -ar. -ir MD 80. impf. -adhe), v. [Isl. dýrka] L. 1) fördyra, höja priset. PM 32. dirckis . . . oss alle waror HSH 20: 261 (1507). 2) hålla härlig el. helig, dyrka. böp kunugen tome at dyrka pera guþ Bu 188. dyrkar iordhena for gudh Bil 468. ib 534, 620. Gr 281. MB 1: 483, 498, 503. Bir 3: 197, 361. Al 6075. guz modhor hulka j dyrkin KL 106. — hålla helig, fira. jousis höghtiidh dyrkas tha Al 4727. MD 80. Su 373. vm vi . . . dyrkom vars herra vpfärdh til himbla MP 1: 155. — hålla i ära, främja, bruka. vtländzkan räth j riket ey dörkia RK 2: 113. 3) bruka, odla. dyrka jordh MD (S) 282. ib 286.

dyrkan, f. [Isl. dýrkan] 1) dyrkan. Bu 51. MB 1: 483. gudz dyrkan ib 496, 498, 503. hedhir girin är diäfwlsins dyrkan Bo 96. Jfr **afgudha-, diäfla-, gudha-dyrkan.** 2) flit, ifver, omsorg. vm man lägr ofmykla dyrkan ok äruode å sin mat KS 43 (111, 46). 3) iakttagande. tystonna dyrkan (cultus) Bir 4: 60.

dyrkare, m. dyrkare. MP 2: 254. Ber 238. MB 2: 261. Jfr **afgudha dyrkare.**

dyrkirska (dörkerska), f. qvinna som tager (något) i akt. sanne renlex älskerska ok dörkerska Lg 3: 522.

dyrkt, f. dyrkan. Bu 61. mz offar ok dyrkt ib 63. *for thäs hälgha kors dyrkt Bil 455. Jfr **afgupa dyrkt samt dyrk.**

dyrleker, m. dyrbarhet. j klädhanna blötlikhet ok dyrlek Ber 30.

dyrlika (dyrliga MB 2: 361. dwrligha Di 245), adv. 1) dyrt. sälia honom swa dyrlika som han mäst kan fanga PM 35. 2) dyrbart, härligt, förträffligt. kirkia dyrlika bygdh Bil 875. mz rika fradzsarenom hulkin dyrlica kläddis MP 1: 19. Iw LXXV. Al 308, 7503. Di 245. loktar . . . dyrlica Bo 147. Su 176. MB 2: 361. köt war dyrlika reet KL 76. kände honom at helsa iomfru mariam swa dyrlika at alle vndradho ib 93.

dyrliker (-ligh. -leg. -lign), adj. [Isl. dýrligr] dyrbar, präktig, utmärkt. alt feet oc dyrligit borttapadis MB 2: 361. mz gyllenstykke oc dyrliga päll Di 97. wardir thz honogh mykit dyrligit LB 3: 60. aff thesse dyrlege dreng Di 134. ib 209, 222.

dyrlikhet (-lighet), f. dyrbarhet. dyrlikhet j klädhwm Ber 29. — förträfflighet. hans lärdoms dyrlikhet Su 264.

dyrne (pl. dyrner), n. [Sv. dial. dörne] L. dörrpost. vmgrep badha porthana mz theris dyrner oc laasom MB 2: 120.

dyrne trä, n. L.

dyrfdh, dyrva, dyrve, dyrvilse, se **dirfdh, dirva, dirve, dirvilse.**

dys, f. L.

dysin? adj.? [Jfr Isl. dæsin i Jonssons ordb. samt Mnt. dusen, v. dusich, adj. Nht. dusig, dūsīg, dösīg] trög, lättjefull? swangh kiin wardher opta

dysins iidh (ore macet stiopus post ciniflonis opus) GO 673.

dysing, m.? [Mnt. dusink] med bjällror besatt bälte (af metall). han gaff them . . . sölf oc gul bade dysing oc smijde RK 1: (Albr) s. 211. här karl haffde sik klät mädh sin ridderleka skrudh . . . mädh silff bälte, dysing oc fating oc halsbandhe BK 208.

dyst, se **diost.**

dysteran, se **diosteran.**

däggia (-ir, -de), v. [Äldre Dan. dægge] dägga, gifva di. som barn mz hornspena deggias RK 1: (LRK) s. 221. degdis mz en horn spinä som annat barn PK 230. — refl. **däggias**, klema med sig, lefva i maktighet och vållust. ey är quämelikit älla lofikit at thianaren daggis hwar han seer sin herra swa mannelika stridha Su 396.

däghelika (dägeliga. degeliga), adv. [Mnt. degeliken] ståtligt, vackert, väl. red honom degeliga (sæmilega) wt Di 174. haar . . . degeliga krusat ib 128. degeliga woxen ib 129. huru jomfru maria dispute-radhe mz dieffenom . . . fynner tu dägeliga openbarat sancte birgitte j hennes reuelacionibus Lg 3: 546.

dägheliker (däghelikin. degheliken. dägelighen RK 3: 471. degeligen. däghliker. dägeligh Va 28; RK 3: 1078. degheligh. dägligh RK 8: 845. deglig MD (S) 210. superl. deg-lister: -iste RK 2: 6996), adj. [Mnt. degelik] 1) rask, dugtig. the mista mängen degheliken man RK 2: 1964. ib 3899, 6996, 8430, 8432, 3: 44, 471, 845, 907, 1078, 2361, 2905, 3970, 3976. swa mykyt däghe-liket folk ST 524. 2) ståtlig, vacker. war han bade stark oc degeligen (tigrlegr) oc winligen Di 57. syntis han en degeligen man (manna friðaztr oc kvrtisaztr) ib 103. ib 73, 133, 165, 204. mötto honom ther twe dägheleke (speciosi) vnge män Pa 20. Va 28. ST 81. MD (S) 210. haffde enä deghelighä dotter Di 1. ib 174. MB 2: 182. dägheleke barn ib 1: 224. dege-lige ben haffde han oc stark Di 12. ib 130. dägheleik script MB 1: 224. een sköön oc dägheleikin lilia ST 161. dägheleikasta wädher Lg 3: 699. Jfr **ful-, o-dägheliker.**

däghelikheth (dägliheth), f. ståtligt utseende, skönhet. Di 230.

däk, f.? L.

däkin (dyäkin), m. [Mnt. deken. Lat. decanus] dekan i ett domkapitel. meth herra nielisse birgerssoni däkine i strenginäs SD NS 1: 8 (1401). herra nielis birgirsson dyäkin ib 24 (1401). ib 501 (1405), 502 (1405) o. s. v. däkin ii linc[öping] BSH 5: 93 (1506). her däkin mattes RK 3: 3673. for däkenen oc andra caneka Lg 3: 385. — **däkina döme** (dechenedöme), n. dekansämbete, dekanat. haffue the goode herra, capitulum i scara, nämpd oc wtwald . . . mester jens jonsson . . . tiil dechenedömit BSH 5: 40 (1505).

däl (dääl. döl. dal), adj. [Isl. dæll. Sv. dial. däl, döl] 1) lätt att hafva att göra med el. att umgås med, otvungen, förtrolig. — n. adv. förtroligt. hwat däält oc hemolt the hafdho vmga mz honom Bo 84. 2) trofast? förträfflig? hwar war tha hans dala (en afskrift, som legat till grund för andra upplagor har döla, se Hadorphs uppl. s. 195, Script.

rer. *Suec.* I. 2: 69) sinna han loth sin herra slot swa brinna *RK* 2: 1044.

dälder, *adj.* [*Jfr* *N. komp.* dældare] förtrolig. johannes jhesu christi synderlighe oc dälde ven *Cod. Holm. A.* 29 bl. 98 *anf. af Rietz s.* 111.

däldhet, *f. förtrolighet.* omögeliket är i swadana omgängilse oc däldhet länge bliffwa wtan siälennas smitto *LfK* 155.

dälhet, *f. förtrolighet.* af sins brwdhgoma dälhet ok kärlek *Spec. Virg. s.* 220 *anf. af Rietz s.* 111.

dämma (*demma. impf. dempde*), *v.* [*Fnor. demma*] — **dämma up**, *dämma, uppdämma.* dempde vp saa högan siö *MD* 345.

dämpa (*dempa. impf. dempde*), *v.* [*Mnt. dampen, dempen*] *qväfva, dämpa, undertrycka.* kom eldhen i takith paa forborgen och kwnne eij släckith för än the dempde thet med waathe sengkäder *HSB* 20: 124 (1507).

dängia (*-ir*), *v.* [*Isl. dengja*] *slå, bulta.* hambrane hördos smidandes, släggionar dängiandes *Su* 125. denge thöm mz hambrom *LfK* 233. tycker at tz (*hjerat*) denger oc bwltar *LB* 7: 234. werk som denger *ib* 282.

dängning (*dengningh*), *f. slag, bultande.* aff . . . slelgionna (*för sleggionna*) dengningh *LfK* 232.

därja (*dörja MB* 1: (*Cod. B*) 535. *dörja ib* 533), *adv.* [*Jfr* *Isl. dælla. Möjligen har det Fornsvenska ordet ursprungligen haft formen dälla, i hvilket fall därja kunde vara en bildadt efter sådana adv. som görja, varla o. s. v.*] *till äfventyrs, möjligen.* ther aff matte därja wardha affgudha *MB* 1: (*Cod. B*) 490. gudh förböd os at äta aff thässo trä, ther til at wi skulom ey därja (*Cod. A* *warla* 144) *dö ib* 538. *ib* 532, 533, 534 (*på två ställen*), 535 (*på tre ställen*), 543, 545, 548, 550 (*på motsvarande ställen har Cod. A* *diärware* 48; *näplika* 59; *tildirwas* 71; *tildirwis* 75; *wanlika* 88, 89; *intet ersättande ord* 91, 222; *swa* 160; *warla* 182; *ma wäl ske* 245; *tydligen har den som skrifvit Cod. A, åtminstone till en början, ej rätt förstått ordet, hvarför han dels öfverhoppat det, dels oriktigt återgivit det; riktigt synes han dock hafva uppfattat det s.* 88, 89, 245; *för öfrigt, enl. uppgift MB* 1: 568, *i Cod. B af detta verk alltid därja, dörja för wanlika i Cod. A*). *Jfr diärflika och görja.*

därva (*darffua. -ar, -adhe*), *v. förderfva.* offgirugh hogh därffwar marghin man *Al* 2970. *RK* 2: 8570. iak darffuade ther sa mongen man *ib* 3: (*till. om Chr. II red. B*) 6205. *Jfr fordärva.*

därvilse, *n.?* *förderf.* deruilse almogans bådhe til lif ok godz *KS* 5 (11, 6). *ib* 57 (144, 63). *Jfr fordärvilse.*

däva (*-ir*), *v. fukta, vattna.* fran flodhenne som daffwir aller wathnar egypti landh *MB* 2: 36.

däver, *adj. däfven, fuktig, våt.* *MB* 2: 42. *PM* 11.

dävin, *adj. — däver.* *PM* 11.

döda (*-adher*), *v.* [*Isl. deyða*] 1) *döda, dräpa.* for qwäld vil iak mik siälfuer döda *Fl* 391. war sanctus iulianus plaghadher oc dödhadher *Lg* 3: 220. 2) *döda, förklara krafslös el. ogiltig.* wi . . . hafwm dödhat och tiil enkte giorth all the breff *SD NS* 2: 107 (1409). *Bir* 5: 137. hafuom wi dödat oc ogildat all the till thalan *FH* 2: 109 (1437).

dödhaktoghet, *f. stelhet, lamhet.* flydhe all dödhaktoghet aff alle handenne *Lg* 3: 267.

döpardagher (*dödpär- L. döder-*), *m. dödsdag.* til döder dag *BtFH* 1: 167 (1508), 174 (1506). til döder daga *ib* 294 (1509).

döpbörin (*-burin L.*), *adj. L. dödfödd.* dödhborit barn *Bir* 3: 56.

döpe, *m.* [*Isl. dauði*] *L.* 1) *död.* han do bradhüm dödha *Bil* 385. abraham grater . . . henna dödha *MB* 1: 202. *ib* 415. at han vp stoße af döpa *Bu* 52. *ib* 102. *Bil* 104, 118. *Bo* 120. *MP* 1: 120. *PM XXXVII, XLV.* slo han til dödha *lv* 2702. *Al* 5077, 5142, 5179, 5472, 5551. *RK* 3: 965. reeff han til dödha *MB* 1: 230. dömpdir til dödha *Lg* 95. dö skyt ävärpe[li]kom döpa *Bu* 128. 2) *dödlighet, bortryckande genom döden.* then skadha ther ij monden fa aff them stora manna dödha *Al* 3709. tha wardher . . . vnga manna dödhe *lv* LXXX. tha wardher . . . konunga dödhe *ib.* wardher . . . mykin quinno dödhe oc konunga *ib* LXXXI. — *dödlig farsot.* huru miskunnelica hon är gömd j thäsom dödha *Bir* 3: 325. — *Jfr barn-, bradh-, by-, fä-, hästa-, man-, o-, skämdar-*

döpe samt dödher. — **dödha ar**, *n.* stora dödha ar, *det är då den s. k. digerdöden härjade.* a stora dödha areno *SD NS* 2: 227 (1409, i *vidim. af* 1413). — **dödha dagher**, *m.* [*Isl. dauðadagr*] *dödsdag.* tha hans dödha dagher komber *MB* 1: 415. *KL* 216. tiil dödedaaga *BSH* 5: 572 (1517).

dödhelika (*dödlica. dödherlika*), *adv.* [*Isl. dauðliga*] 1) *dödligt, på sådant sätt att döden måste följa.* mantzins likame war natwrika dödherlika skapadher *MB* 1: 125. — *på ett sätt som medför el. förtjenar döden (särsk. den eviga).* synda dödlica *MP* 1: 49. än thot han synda ey dödhelica *Bir* 3: 107. *ib* 1: 24, 4: 142, 155. *MB* 1: 145, 146. *VKR* 30. the opforo dödhelica oc syndelica til världinna hedhir *Bir* 2: 42. 2) *dödligt, förskräckligt, i yttersta grad.* swa dödhelika qwalde *Su* 183.

döpeliker (*döpelekar. dödhelikin. dödheliken. dödhliker. döperliker*), *adj.* [*Isl. dauðligr*] 1) *dödlig, död underkastad.* wi ärom alle dödhlike *SD ND* 1: 485 (1405). *ib* 2: 116 (1409), 117. vtan guß vare döpelekar aldre vare människian u-döpeleken *Bu* 140. huru formatte dödhelikin at see odödhelikin *Bir* 1: 92. *ib* 170, 3: 181. i thzta dödhelika lifluet *Lg* 3: 274. hwa aff thera bläste fik han war genast dödhelik (*döende*) *Al* 5048. 2) *dödlig, död medförande.* varkunna vars herra pinlike oc dödhelik korsfästan *Bo* 180. *Bir* 1: 354. for dödelike soot *RK* 1: 2948. daradh af the dödhelike (*förderlig*) dyrkan *Gr* 286. aff allän döperlik owinscap *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). — *dödlig, som medför den eviga döden.* är iak (*Jungfru Maria*) the som aldrigh giordhe synd antiggia nadhelika älla dödhelika (*mortale*) *Bir* 1: 330. *ib* 193, 3: 31, 468. *MB* 1: 143, 144, 145, 146. *Bil* 830. *KL* 203. *MP* 1: 49. *Su* 321. *Lg* 400, 417. thz wardher nadheliket i skriffamalom som dödheliket war i gärninggene *LfK* 80. saker til dödhlikan last *MB* 1: 336. mange diäfla fölgdho kanukenom girnandhis at finna nakot dödhelikit j honom *Bir* 1: 321. — *Jfr odödheliker.*

döðhelikhet, *f.* döðlighet, egenskap att vara döðlig. *Bir* 3: 181, 423. *MP* 2: 78. *Jfr* **odöðhelikhet**.

döper (*dat. sing. döð för döðdh* *Bir* 1: 88. *ack. döð* *Bu* 51. *pl. -ar* (*hithörande former kunna dock föras till döðe*). *-ir?*: döðhe *MP* 1: 227; *Fr* 2568; *Su* 415), *m.* [*Isl. dauðr*] *L.*

1) döð. döðhrin är os vis ok hans time är ovis *GO* 104. *SD* 5: 561 (1346). i döðscens handom *Bil* 207. höttu hånne döðh *ib* 317. drap ok döðher *ib*. thz är ny wrðhit at nokor biudher sik til döðhin *ib* 476. döðherin (*bitz*) ey dwälja *ib*. döðhrin bläse ey i ludh for sik *GO* 604. hwi kombir bradhvir döðh opta ouarandes *Bir* 2: 279. *ib* 281. do braðom döð *Bu* 64. stop hon up af döð *ib* 15. *ib* 172. *KL* 168. *MP* 1: 120. manadhe eric karlson for gudz haardha döðz skuldh *BSH* 3: 282 (1470). swor om wars herras döðh *ib*. pa myn döðh *ib* 5: 646 (1520). annar döðhin som är heluitis döðhir *MP* 1: 19. dö mz heluitis döðh *ib* 35. dö mz äüardelicom döð *ib* 244. iak wart hans döð (*baneman*) *Di* 120. — *pl.* aminnas the wrangasta döðhana (*mortes*) som menlösom barnom war giordher *MB* 2: 302. lidha twsanda döðha *Su* 49. *ib* 415. *MP* 1: 227. — döðssätt. äptir thy som brutin äru til giuas mangrahanda döðhä oc vmskiptelike (*diversæ mortes*) *Bir* 2: 254. mädhan idher ey fordarfua ma swärdh äller sio the döðhe twa *Fr* 2568.

2) döðlig farsot. then tidh döðin star *LB* 1: 98 (*kan föras till döðhe*). riket plagadis mz stora döðha *RK* 2: 652. — store döðhin, den s. k. *digerdöden*. epter stora döðthen *SD NS* 1: 138 (1402, *nyare afskr.*). i femtighi ar före stora döðhen *ib* 452 (1405, *nyare afskr.*). fore stora döðhin *ib* 2: 157 (1409). — *Jfr* bradh-, fä-, o-, svina-döper. — döðs dagher (*döðz- döz-*), *m.* *L.* döðsdag. *Bil* 53. weest iak ey min döðz dagh *MB* 1: 212. til hånna ytersta döz dagh *Bir* 1: 95. — döðs domber (*döðz-*), *m.* döðsdom. giua sik vndir döz dom *Bu* 500. — döðs drap, *n.* *L.* — döðs dvali (*döðz-*), *m.* döðs-dvala. laa i them döðzdwalanom *KL* 317. — döðs fiande (*döðz- ST* 228. döðz fiande: -a *MB* 2: 289. döz fiende *Bir* 1: 295. döðz fighiande: -a *ib* 2: 20), *m.* döðsfiende. *Bir* 1: 295, 2: 20. *ST* 228. *MB* 2: 289. — döðs likame (*döðz-*), *m.* döðen underkastad kropp. *Bil* 258. — döðs mal (*döðz- döss-*), *n.* döðsfall. fore döðz mala skuldh *FH* 3: 101 (1447). for döðssmal schyl fek jon jensson inthe flolk *DD* 1: 215 (1510, *eft. aftr. hos Langebek*). — döðs pina (*döðz-*), *f.* döðspina. *MP* 2: 20. — döðs sak (*döðz saak*), *f.* döðssak, skäl till döðsdom. fan inga döðz saak mz honom *Lg* 3: 83. — döðs sar (*döðs saar*), *n.* *L.* döðssår, sår till döðs. stak sigh i brustit . . . fem döðs saar *Lg* 3: 349. — döðs siuker (*döðzsiukir*), *adj.* döðssjuk. *MP* 1: 334. — döðs slagh (*döðz-*), *n.* [*Jfr* *Mnt. dötslach*] dráp. med brand, rof oc döðzslag *BSH* 3: 184 (1467, *afskr.*). — döðs slaghin (*döðz-*), *adj.* slagen till döðs. nidherfallandis döðz slaghne *MB* 2: 22. — döðs stund (*döðzstundh*), *f.* döðsstund. *DD* 1: 82 (1436, *afskr.*). — döðs tidh (*döðz-*), *f.* döðstid, döðsstund. j hans döðztidh *FM* 130 (1502). — döðs time (*döðz-*), *m.* döðstid, döðsstund. min döðz time lidher fast *Lg* 3: 200. *Bir* 3: 46, 4: 199, 206. — döðs vadhe (*döðz wadha*), *m.* döðsfara. a sancti benedictj afthon . . . är döðz wadha at lata blodh

LB 5: 292. — döðs värk (*döðz-*), *n.* gärning som tillhör döden, döð gärning. thaccadhe gudhi som han ä frälsadhe aff döz wärcum (*operibus mortuis*) *Bil* 249. — döðs värker (*döðz-*), *m.* döðsplåga. nar döðz värkiane växsa j ytarsta timanom *Bir* 3: 322.

döper (*dydher: dyt* *SD NS* 1: 174 (1402)), *adj.*; äfven nyttjad *ss part. af döla*. [*Isl. dauðr*] *L.* 1) döð. siþan han var döðar ok ii iorþ grauin *Bu* 7. aff döðhra diwra skinnom *MB* 1: 133. *Bil* 249. varin ii nu alle viþ grund döðe (*genom döden sänkte ner i djupet, drunknade*) *Bu* 23. som dyt blifver *SD NS* 1: 174 (1402). opreeste lazarum fyra natta döðhan *MB* 2: 383. döð borit barn *Bir* 3: 56, 474 (*jfr* **döðborin**). han sompnadhe döðhom (*Cod. B döðzsins* 543) sömpne (*döðssömn*) a korseno *MB* 1: 159. Kanske bör döper på samma sätt som i sistnämnda ex., hvarest det står motsvarande gen. af subst. döper el. döpe, fattas i uttrycket: til döpra dagha. *Upl. L. J.* 21; *SML J.* 17; *VML II. J.* 17. han scal mik föðha til döðhra dagha *SD NS* 1: 367 (1404). *ib* 486 (1405) o. s. v. *VKR* 10, 38, 45. *Bir* 4: 171. *SJ* 56 (1435), 65 (1447), 71 (1443) o. s. v.; denna förbindelse kan sedan hafva gifvit anledning dertill att substantivet döðha dagher på några ställen blifvit döpra-dagher (se detta ord). — i andlig mening. döðhir världinne ok kötino *Bir* 3: 160. *KL* 236. *Su* 461. vara döðha fran världinne *Bo* 256. gören thy döðha (*mortificate*) idhra limi af syndelikom wilia *Ber* 54 (*jfr* **döðhgöra**). 2) döð, liflös, som aldrig haft lif. behalda alla thera bopänynga i quiku ok döðho *SD NS* 1: 291 (1403). 3) döð, utan känsl, utan gagn. fordriffwår döðh köth (*döðkött*) i saar *LB* 7: 11. *ib* 65. 4) stillastående? the fiska som tagas i döðhowathne *LB* 6: 281. 5) döð, döðad, kraftlös, ogiltig. pa jär hwars manz kiärä vm påssom maal döð oc ogild *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). dömpdom wi the breff döðh ok ogild *BSH* 2: 104 (1399). the breff articulos oc puncta mälom wi döðh oc maktlösa *ib* 116 (1400). jac gör thet for:da bo jonssons breff döðt mädh thesso mino brefue *SD NS* 1: 421 (1405). *ib* 474 (1405) o. s. v. thette forscifne är slät quit oc döðh *SJ* 326 (1465). skall ware slät quit oc döð giord thet stycke nerst som jacob haffuer vp-buret *ib* 359 (1469). — *Jfr* af-, half-, ny-, sten-döper. — döðha kiöt (-kött), *n.* döðkött. *LB* 4: 343, 7: 4. *Jfr* döðhkiöt. — döðha nätla, *f.* [*Jfr* *Dan. dial. død nelde*] *lamium album* *Lin.* aff döða nätla som haffwa hwit blomster *LB* 3: 53.

döðhfödder, *adj.* döðfödd. döðhföt barn *Bir* 3: 72. **döðhga** (-ar, -adhe, -adher), *v.* 1) döða. döðgadho the sina fiända *MB* 2: 22. döðgade oc dräpne *ib* 137. *ib* 87. *Lg* 3: 66, 156, 189, 422. 2) göra slut på, uppsluka, uppsupa, absorbera. tha löpnar thz qwekselffwith j pwlwer . . . oc döðgar annath qwekselff *PM* 49. swa ath thz qwekselffwit döðgas *ib*. **döðhgravare** (*döðgreffware*), *m.* döðgräfvare. *ss tillnamn.* laurens döðgreffware *SJ* 289 (1461).

döðhgöra, *v.* mortificare, döða. i andlig mening. medh idhkelike fasto vaku ok bönom döðh giordhe hon al ond kötlikin rörlse j sinom likama *VKR* xv.

döðhgörlse (-gyrlse), *n.* *pl.* mortificatio, dödande. i andlig mening. vilianna döðhgyrlse *KL* 257.

mz wilianna dödhgyrilsom vpriuas alle laste *ib*. kötzens och syndanna dödhgörilse *Ber* 54.

dödhughadher (dödugadher), *adj. eg. med död hug; modlös.* the som äru dödugadhe ällir rädde aff sik *MB* 2: 229.

dödhkiöt (-köt), *n. dödkött.* *LB* 2: 43, 5: 80, 8: 46. *PM xxxvi.* *Jfr* dödha kiöt.

döpradagher (dödre-), *m. L. dödsdag.* tw math nw haffua gull ok silff til dödradax *Di* 288. til dödre-dagh *SJ* 340 (1467). *Jfr* uttrycket til döpra dagha under *adj.* döper 1.

dödhslaghin, *adj. slagen till döds, ihjälslagen.* han vard dödh slaghin *Ansg* 183.

dödhstungin, *p. adj. ihjälstungen.* ther bleff maans strax dödstwngen *BSh* 5: 362 (1509).

dödhstultin, *adj. ihjälhungrad.* wänte them dödh stultna wara *Bil* 471. — *genom hunger bragt nära döden.* thz diwr som dödhstultit är *Bir* 3: 98.

döpsöker (döpsöker), *m. L.*

döpviper, *m. L. icke fruktbarande trä.* duos pram-farma de dödhvidh id est eldibrand *SD* 3: 27 (1311). fore huart lass thet dödhuidhir är *TB* 75. *ib* 76. *Jfr* döfviper. — **döpvipa las**, *n. L. lass af ved huggen af icke fruktbarande trän.* *TB* 75. — **döpvipa skogher**, *m. L.* — **döpvipa trä**, *n. L.*

döfhet, *f. döfhet.* *LB* 3: 55, 7: 160, 333.

döflika, *adv. matt, slappt.* bidhia the sliolica oc döflica *MP* 1: 151.

döfträ (med art. döftret), *n. icke fruktbarande trä.* ligna que dicuntur döftret succidere *SD* 2: 519 (1308).

döfviper (-wydher), *m. L. icke fruktbarande trä.* ligna non fructificancia dicta wlgariter döfwydh *SD* 3: 683 (1325). *Jfr* döpviper. — **döfvipa las**, *n. L.* — **döfvipa skogher**, *m. L.* — **döfvipa trä**, *n. L.*

döggher, *n. L.*

döghn (dögn *Di* 84. **dyghn. dygn. dyngghn** *Lg* 333), *n. [Isl. dægn] L. dygn.* firritighi dygn (*dies*) var han döpar *Bu* 101. *ib* 26. *Lg* 333. *Di* 84. himbla oc stiärnor äre dyghna tekn *MB* 1: 65. bade dag oc dygn (*ständigt och jämt*) *RK* 3: (sista forts.) 5891.

döia (lv 2762. döghia *ST* 210. **döa. dö. döo.** *pres. dö. imperat. 1 pl. döm* *KL* 297. *pres. konj. döe* *KS* 82 (202, 90). *impf. do. doo. dödhe* *Bir* 2: 113, 4: 135; *RK* 2: 509, 2567 *o. s. v.*; *Di* 173; *LfK* 91. **döodhe** *Bir* 4: 148. **döde** *RK* 2: 2921; *Di* 120. **dödde** *RK* 2: 5652; *LfK* 256 *o. s. v.*; *BtFH* 1: 183 (1507), 198 (1509). *impf. pl. doo* *Bu* 57, 155. **dödho** *Bil* 287; *ST* 238; *Al* 1370, 5182. *impf. konj. doe* *Bu* 151; *Bir* 1: 92. **doghe** *KL* 98. **dödhe** *SD NS* 1: 156 (1402); *SO* 85. *part. pret. n. döit* *Bir* 3: 451. **doet** *Su* 251. **doeth** *ib* 191, 192), *v. [Isl. deyja] L. dö.* ä hwar vi kunnom dö *SD* 5: 562 (1346). än then kununger kan döa, ther äpti wali almoghans är til wälde kumin *KS* 11 (26, 11). alle dö the som feghe äru *GO* 543. han do sipan cors fästar *Bu* 210. hans moþer do menlös mö *ib* 15. för än the döa natwrlika *MB* 1: 126. wäri sit lif medh mandom älla döe *KS* 82 (202, 90). do braþom döþ *Bu* 64. *ib* 128, 526. *Bil* 116, 385. *MB* 1: 415. *Bir* 3: 29. döo mz fulasta dödh *Gr* 271. *Bir* 1: 52, 2: 81, 3: 54. *LB* 5: 292. han

scal dö mz heluitis dödh *MP* 1: 33. dö mz äwärde-licom död *ib* 244. the qvinnan . . . doo mz godhe ändalykt *Bir* 1: 51. wi skulom döo mz dödhe (*morte moriemur*) *MB* 2: 113. han ma ey dö vtan godhan dödha *ib* 1: 415. — *genom döden gå (till el. från).* do tel himerikis *Bu* 419. dö til heluitis *MP* 1: 245. at han ekki dö til fordömilse ok äwerdeligha pyno vthen til äwerdeliget lif *Gers Ars A* 2. huru han här aff jordhrike doo *Ansg* 183. döo aff wärld-enne *Lg* 3: 660. *ib* 656. henna föräldra dödho alt ofbrath fran henne *ST* 238. — *opersonl. dö.* her dör ganska sware *BSh* 4: 194 (1495). — *i andlig mening: dö, afdö.* dö wärldinne (*mundo mori*) *Ber* 3. för hwilkins kärlek hon daghlika dör wärldena *Su* 279. — **döia fra**, *bortgå genom döden.* vm konungen sieluer dödhe fra *RK* 2: 509. *Jfr* fra döia. — *Jfr* af-, stra-döia samt döper, *adj.*

döma (pres. -ir. impf. dömd. dömpde *Al* 2651 *o. s. v. domde: -is* *Bir* 4: 134. *part. pret. dömd.* **dömpdir** *Lg* 95. **domder: domde** *LfK* 262; **fordomde** *ib* 261, 262; **fordomdom** *ib. domdher* *Su* 5. **dombdher** *MD* 45. **dompder** *LfK* 261. *n. dömp* *MB* 2: 362), *v. [Isl. döma] L. 1) döma. dömpde en rättan dom *Al* 2651. *MB* 2: 362. män gripu han . . . ok dömdo ok vp hängdo *Bu* 26. dömdo guþ han tel hæluitiz *ib* 28. dömpdir til dödha *Lg* 95. *Bu* 23. *MD* 45. dömdar vndi suärþ *Bu* 57. dömas vndir pino ok plagho *Bir* 1: 127. dömd a baal ok a brand *Bu* 30. henna lif aff henne dömande *Lg* 3: 669. waro dömdo fran sin landh (*dömdo landsflyktige*) *MD (S)* 244. dömdes at annan þera skulde hangia ok bondanom (*framför detta ord att fatta i bem.* 4) alla þera päniga *Bu* 170. dömd os badhin saman siälina oc mik (*dömd att vi skola vara till samman*) *Bir* 2: 95. dömom (*genom dom hänvisa*) wy for:da herra boo dywra in til herra karls arfwa . . . vm sin fulnadh oc vidhergiöld *SD NS* 2: 178 (1409). dömom wy for:da herra bo dywra in til erik skötta oc til clawos karlsson vm sit vidhergiöld *ib.* dömdom wi fornäpde husfrw margitte pedersdotter jn til hans fastha godz . . . til then dagh, at hon the fornempda *XL* lödugha marc til fullä nöghio vpburit hafuer *FH* 2: 52 (1420, *nyare afskr.*). äwerdeliga dompder *LfK* 261. aff thöm som domde äre eller frelste *ib* 262. — *med ack. och dat.* thu döme ey hällir diäflomen orät än änglomen *Bir* 3: 264 (*jfr* 4). — *intr. med dat.* dömd rättelika thina (*för thinom*) nästa granna, thz är at sighia, hwariom manne (*juste judica proximo tuo*) *MB* 1: 365. *Bir* 2: 190. — *med prep. iwr.* dömd owir vara konunga ok höfdhinga *Bir* 3: 472. — *med prep. um.* þär vm döma *SD* 5: 606 (1346). 2) döma, fälla omdöme öfver, kritisera. dömdo allan thän kost som fore han sattis *KL* 78. 3) döma, genom dom förklara. med två ack. dömdo godoliam for wnnan *Bil* 83. döma oc lysa han skiran *MB* 1: 362. dömdom wi thet sama iordha skipte fast och stadhuht *SD NS* 2: 147 (1409). — *med en ack. samt prep. til med nomen. pass.* for:de knwt dömdes til en ful biltogher *BtFH* 1: 146 (1506). dömdes lauris nilisson salmis til en ful byltoger *ib* 149 (1506). — *genom dom förordna.* the scula konung wälia oc til rike döma *BtFH* 1: 455 (1362). scal lagmannen koma*

. . . oc konung döma *ib.* — *anse.* dömun wir thät þyrftilikt *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). byghde wp stadhin swa godhan at han dömdis jampn widh siälft rom *Bil* 569. vm i dömdin (*judicatis*) mik vara trona gudhi *KL* 159. 4) *tilldöma.* allum þem som . . . bo . . . i syrby dömun wi fullan almanna vägh *SD* 5: 662 (1347). *ib* 6: 63 (1348, *nyare afskr.*). hwi döme thw ey os thässe siälina *Bir* 2: 13. *ib* 3: 70, 101, 463. *Iv* 4795. *SD NS* 1: 433 (1405). *Jfr* *bem.* 1. — *döma till,* genom dom förklara berättigad till dömir jak fornäpnda herra vlwe (*för vlf?*) haquonsson affraþe ok affgiäld vtgangno ok vpborna aff þe samo jordh *SD* 6: 19 (1348). — *döma af, frändöma.* allom them wi dömpdom godz aff, them dömpdom wi til thera vidher giäld *BSH* 2: 90 (1399). dömpdes hanom aff brunnen *SJ* 83 (1441). dömdo sinom ouen aaf sit lif *MD (S)* 234. *Jfr* *afdöma.* — *döma i gen, åter tilldöma, döma att åter tillfalla.* thet dömom wi honom i gen *BSH* 2: 64 (1399). dömpdom vi thet forscripna godz i gen fornäpnda häradheno til häradz almenningh altidh at blifwa *ib* 66. huarion thässom forescrepnom dömes aff bönderna oc thera arfuom tholikt wedhergiäld igen *ib* 72 (1399). dömdom wi . . . for:da inga brun sina päninga i gen *SD NS* 1: 400 (1405). dömdom wi thenne forscripno godzen igen vnder kronona fran for:da esbiörn diekn *BSH* 2: 63 (1399). dömdom wi the jordh i geen vnder skat *ib* 74 (1399). *ib* 80 (1399), 91 (1399) o. s. v. — *döma til, tilldöma.* *SD NS* 1: 460 (1405). dömdis werdhenom til alt thet the hafdho *ST* 280. *SO* 201. *Jfr* *til döma.* — *döma ut, döma till utbetalning.* mytä vt af hans gods konungs dombrut oc hwaryom sin rät som vt af honum är dömpd *SD* 5: 481 (1345, *nyare afskr.*). dömdes wtöffuer al soken slotzins rethet wt *BtFH* 1: 182 (1507). *SO* 201. *Jfr* *utdöma.* — *Jfr* *ater-, for-, fra-, igen-, lagh-, nidher-, til-, undan-, up-döma samt odömdes.*

döme, n. [*Isl. dømi*] *L.* 1) *sak, förhållande.* *Jfr* *hörredöme.* 2) *exempel.* mang är ilz döme *MB* 1: 139. *ib* 376. swa som sanctus ieronimus sigher döme til *ib* (*Cod. B*) 548. sum ok hawer fyr i dömun wärit (*ss ock förut varit exempel på, ss ock förut varit fallet*) *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *Jfr* *ater-, o-, äptir-döme.* 3) *myndighet, makt, värdighet.* six kunungur wara liwande lagh ok må lagh göra städhia medh döme ok walde sino *KS* 68 (167, 74); *möjl. att föra till* 2. *Jfr* *abbadisso-, biskops-, eghin-, fru-, greva-, husfru-, häradshöfdhingia-, härara-, härtogha-, höfdhingia-, hövidsmanz-, kanunka-, kesara-, kesarinno-, konunga-, konungs-, laghmanz-, pava-, prelata-, provasta-, prästa-, syslomanz-, ärkebiskops-, ärkediäkna-döme.* 4) *döme, underlydande område.* *Jfr* *biskops-, greva-, häradshöfdhingia-, härtogha-, iärl-, iärla-, kesara-, konungs-, laghmanz-, ärkebiskops-döme.*

dömning (dömpningh. dömnigh. -ar), f. 1) *dömande.* at andre ther aff ey synden j korran älla dömpningh *Bir* 5: 26. 2) *omdöme.* syndhelika dömnigha *LfK* 153.

dön, m. och n. [*Isl. daun*] 1) *lukt.* stamper man diilfrö tha doger thz dön för hikkan *LB* 2: 43.

rökilse . . . störkir aaminilse mz sin dön *ib* 3: 153. af henna (*malörtens*) dön *ib* 4: 349. — *elak lukt, stank.* fwl dön ok lukt *MP* 1: 298. förcomber hon allom ondom dön oc lucth *LB* 8: 47. *ib* 48, 2: 41, 64. smakadhe sötlikare wärste dön än thin sötasta lukt *Bir* 1: 339. sua jldir dön at han kunne ängom värsta dön liknas j världinne *ib* 2: 16. *ib* 3: 93, 244, 4: 136, 150. *Ber* 223. *Su* 35, 401. *Lg* 3: 250, 256. 2) *lukt, luktsinne.* the haffwa ey skäl ey thäff ey dönn *Al* 7116.

döna (-ir), v. [*Isl. deyna*] 1) *lukta, gifva lukt från sig.* for mans andha illa döndandhe *LB* 5: 77. 2) *lukta, med luktsinnet förnimma el. mottaga intryck af.* jak dönyr wäl hwath thu steekir *GO* 107. wardher henna blomsther ffangith quinno ath döna til *LB* 2: 42.

döpa (döppa Lg 3: 700. -ir, -te, -ter), v. [*Fnor. deypa*] *L.* 1) *doppa.* döpte howth dakin j blodheno *Bil* 128. *LB* 7: 4, 166, 258. *PM LIII. RK* 3: 2353. 2) *döpa.* jak döpir j vatne *MP* 1: 22. jacobus döpte iosiam *Bu* 166. skulin ii gärna tro ihesu christo ok varþa cristne ok döpas *ib* 184. *ib* 12, 72 o. s. v. han döpte tel cristo a enom dagh þry þusand carmen *ib* 100. som döptir vardh ok cristnadh af sancto siluestro *Gr* 321. hon war ey rätlika döpt *KL* 57. — *Jfr* *nidher döpa.*

döpefadhír, m. den som döpt el. döper någon. kan thu thik äkke löna fore iohanne thinom döpefadhír *Bo* 39.

döpilsa, f. = döpilse. teknar. döpilsonna font *Gr (Cod. D)* 394. j döpilsonna vatne *ib* 397. mz döpilsonna vatne *ib*.

döpilse (-else), n. sing. (Bil 83; Bir 1: 374, 381, 389, 2: 21, 295, 3: 383, 384, 436) och pl. (Gr 300, 301, 303, 314; Bir 2: 7, 3: 384; KL 55) samt f. (Bil 83; KL 56; Gr 300) [Jfr Fsax. döpisli] L. döpelse, dop. at taka döpelse *Bu* 129. toko hálagh döpilse *Bir* 2: 7. þit bloþ scal þik standa for döpelse tel himirikes crono *Bu* 495. som thwaghne vardha i döpilsom oc af them hwite giordhe oc rensadhe af allom syndom *Gr* 301. ther skipadhos först döpilse i them landom *ib* 314. teknar döpilsinna font *ib* 300. thwaghne i döpilsanna vatne *ib* 303. rensadhe mz döpilsinna vatne *ib*. han . . . thakkadhe ey gudh for sit döpilse *Bir* 2: 21. cristna manna döpilse oc cristindom *MB* 1: 500. the hálgho kirkio döpilse oc färmilse oc scriptamaal oc wigxl oc all sacramenta hawa gudhlikin kraft *ib* 441. burde han cristna döpilse tha han lät sik siälffuan döpa *Bil* 83. keysar lodhvik hiolt han til döpelse (*de sacro fonte suscepit*) oc vard hans gudhfadher *Ansg* 185. — *döpilsa nadh (döpilse-), f. dopnåd, nåd bevisad genom meddelande af dop.* vnte mik döpilse nadh *ST* 255. — *döpilsa watn (ST 255. döpilse watn), n. dopvatten.* döpilse watn wätir likamen oc thwar siälina *MB* 1: 442. *ST* 255.

dör, se dyr.

döst, se diost.

döva (dövir, döfdhe, döfdher), v. [*Isl. deyfa*] *försvaga, göra kraftlös, döfva; försvaga el. förtaga intrycket af en smärta.* þu döve pino mäh truldom *Bu* 414. *ib* 510. *Bil* 412. — *förtaga intrycket af ett ljud, öfverrösta.* the döfdho fäst the lekara thona *Al* 3316.

ib 3318. — *förtaða cerkan af, göra slö.* han (þ: pipar) skal döfwa mykin walmogha *Al* 1475. margh godh swärdh mondo the döfwa *ib* 8716. — *förtaða tyngd el. olügenhet af?* tz döfwer vel mathen *LB* 7: 170. ätir formykin maat som icke kan döfwas oc smältha i *magan ib* 253. — *förstumma.* allom döfðho the swa malet at engin gat thungu rört älla nokra lund teknat *Bil* 235. — *Jfr for-, nidher-döva.*

döva, *f.* [*Nyisl.* deyfa] *döfhet.* fore döwo *LB* 10: 6. *ib* 2: 56, 7: 35, 158.

dövan, *f.* *döfhet.* *LB* 7: 5.

döve (doffwe), *f.* [*Isl.* deyfa] *döfhet.* for doffwe *LB* 6: 106. fore döfwe *ib* 3: 189.

döver, *adj.* [*Isl.* daufr] *L. döf.* gaff . . . döwm höra *Bil* 246. *ib* 358. *MP* 1: 16, 19. *KL* 95, 257. *Bir* 1: 300, 332. döwer hörer nakath ok blindher seer inthä *GO* 117. helde han badhe dumba oc döfwa *Bo* 79. tilbithia afgudh . . . dumba oc döf *Gr* 271. domaren wändhe thz döfwa örat (*vände döförat, ville ej lyssna*) til biskoppsens bön *Lg* 3: 268. *ib* 387.

dövilse, *n. pl.* [*Fdan.* dövelse] *döfhet.* thz är got fore döwilse *LB* 1: 96. tz rensar döfuilsen *ib* 7: 333. *ib* 3: 164, 5: 77, 6: 105.

dözlör (dödzslör)? *f. pl.?* dödskamp. pinas i dözlomen *Bo* 204. som j dödzslomen laa *Su* 236. *ib* 233. *ST* 95. *Lg* 3: 384.

E.

e (ee), *n.* [*Jfr* *Got.* aivs. *Mnt.* é] 1) *tid.* then skat the gawo aff gamblo *ee RK* 1: 3172 (*kan äfven föras under 2*). 2) *det genom tiden stadgade, sed, sätt att gå till väga.* swa är mins herra alexanders *ee Al* 2302. *ib* 8648. siwkdoom ok wanhelso tha fa the som blifwa vnder tholikt *ee ib* 6138. han wille cleophilis se henne palathz oc henna *ee ib* 8064.

e, se ä.

ebrezka (ebrezska: -o *Bil* 627. **ebrezsca. ebreydzka: -o** *ST* 5. **ebraischa** *MP* 2: 18), *f.* [*Isl.* ebreska] *Hebreiska, Hebreiska språket.* tholkadhe bibliam aff ebrezscu ok til grezscu *Bil* 385. *ib* 627. *ST* 5. *MP* 2: 18. *Jfr* **hebrezka.**

ebrezker (ebrezsker: -zscu *Lg* 128. **ebräsker. ebreizker. n. ebrezst** *KL* 167. **ebretz** *Su* 310), *adj.* [*Isl.* ebreskr. *Jfr* *Mht.* ébréisch] *hebreisk.* allo ebreizko folke *ST* 332. ebrezst maal *KL* 167. *Lg* 128. *Su* 310. — *substantivt.* greezske korrådhe mot them som crisne varo af ebräscum *KL* 142. — *Jfr* **hebrezker.**

ep, *n.* [*Fnor.* eið] *ed, ställe der farkoster måste dragas öfver land förbi ett vattenfall, eller öfver en landtunga mellan två vikar el. rattendrag; se Styffe, Skandinavien under unionstiden, 2 uppl. s. XIII; Fritzner s. 294. i ortnamn. a stritungx eþe* *Hels L* *þ.* 15. in runusum parochie eed *SD* 3: 137 (1313). ecclesie edh *ib* 755 (1313). halfth edhith *ib* *NS* 1: 217 (1403). eedhby *SD* 3: 13 (1311). in parrochia ezbyergh *ib* 5: 75 (1341).

edha (pres. -ir. impf. edde), *v.* [*Isl.* eira. *Jfr* *Tamm, Ark. f. Nord. Fil.* 2: 343] *opersonl. med dat. (eller i dess ställ ack.). kännas, lika, vara till lags.* enom edhir (väl, illa), någon är (väl, illa) till mods. thän heelbrogdhe weth ey huru thöm siwka edher *GO* 591, 875. thänk ok huru thz edde vars herra kärasto modhir (*qualis animi mater domini iesu erat*) nar hon saa han swa ryma *Bo* 161. nw thenker iak hwru tik edde tha *MD* 62. nw tenker jak at jak är wreder ok wil ey hempnas som mik edher *ib* (*S*) 276. sagde som then man illa edher *RK* 1: 2137. tha took konung birger illa at edha *ib* 2349. tha edde

them thz allom illa (*misshagade*) *ib* 4150. thz edde (*behagade*) konungenom ekki wäll *ib* 3061. *ib* 3273.

edha (impf. edde), *v. förestäva ed (för).* jak (*lagmannen*) edde them oppa laghmanztingitt *DD* 1: 95 (1442, *afskr.*).

edharligh? *adj.* wi . . . helsom etharlegan (*för ether ärlegan?*) man *FH* 8: 1 (1389).

epbär, *adj.* *L. berättigad att gå ed.* *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *Jfr* **edsbär.**

edhbäris? *adj.* *gående ed.* skolo förste edbäris (*för edhbäre?*) warde om nogher edh aff them haffua wil *FH* 1: 10 (1417, *gammal afskr.*).

epdagher, *m. L.*

eþer (eedher. ädher: -a *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 173. **-ar: -a** *Bil* 448; *MB* 1: 211, 462; *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 173, 2: 4288, 3: 759. **-er** *MB* 1: 338; *RK* 3: 1896; *BSH* 5: 78 (1506); **-e** *Fr* 2526; *RK* 2: 5375, 5536 *o. s. v.*), *m.* [*Isl.* eiðr] *L. ed.* mädh siex manna eþe *SR* 44. stande a epätakans eþe *ib* 13. thän epän vil siä (*mot-taga af vederparten*) *ib.* sum eþen skal siä *ib.* orkar e han sin edh föra *ib.* mz svornom eþe *Bu* 57. mädh . . . stafuadhom edhe *SJ* 148 (1446). swäria the edha hwar androm *MB* 1: 211. badh han först swäria sik edha wm höghsto diäfla waldh *Bil* 448. en iudhe bödh enom cristnom manne edh iwi (*uppmnade att gå ed vid*) sancti nicholai nampn *ib* 578. at ganga edhin *ib.* sum eþen skal ganga *SR* 13. een prätylten eed at ganga *FH* 3: 6 (1353). för än edin gangen är *SO* 142. för än eedhen före them giorder är *ib* 148. gaufo sin edh ther oppa *SD NS* 1: 37 (1401). med wor helge-andz eedh *HSH* 20: 120 (1507). for the kosteliga ede *BtRK* 253 (1469, *orig.*). moth theres stora ede *ib.* medh stora edhe the thz sworo *RK* 2: 5375. dyra eede sworo the ther aa *ib* 8173. lägger aff eder sware och dijre edher *BSH* 5: 78 (1506). *Jfr* **asöris-, ater-gangs-, aterköpsfasta-, borghara-, boskiptis-, buds-, duls-, en-, falz-, fasta-, for-, forfalz-, forhäfpis-, fäpernis-, gangs-, gen-, giptar-, glafs-, granna-, granzla-, göpslu-, hemföpo-, hemuls-, hovuds-, häfpa-, iämnapa-, lofs-, löpis-, men-, mäts-, niplar-, nämnda-, stämuu-**

manne-, sätis-, taks-, trygdhar-, tryggia-, tväsöris-, tylftar-, plufs-, prätylfta-, up-rättar-, vapa-, vilz-, vins-, värnar-eper. — epabup, *n. L.* — epa fylli, *f. L.* — epa mal, *n. L.* — epa män, *m. pl. L.* — epanöte, *n. L.* — epar vitni, *n. L.* — epa sväre (epä-), *n. edgång. SR 13.* — epa taki (epä-), *m. L. löf-tesman som går i borgen för ed som af annan skall gås. trätte twe män vm epä swäre stande a epätakans epe SR 13. kumbär epätakin a bysins ping ib. rykker bok u epätakans handum ib.* — edsbär (edz-), *adj. L.* — *n. tillätet att gå ed. vitnade ransakade ok epter sueriä skulo ner edzbert warder FH 4: 78 (1461). naar som edzbär (för edzbärt) worder ib 5: 133 (1489).* — edsför (edhz-), *adj. L.* — eds män (eedz-), *m. pl. L. edgårdsmän. han hade sina eedzmän medh sigh BtFH 1: 34 (1470).* — eds orp (edz-. epz-), *n. L.* — eds vita (äthz-), *f. L.*

epför, *adj. L.*

epganger, *adj. L.*

epgilder, *adj. L.*

epingsvätte (för eppingsvätte?), *n. [Jfr Isl. eiðvætti] ed i rättgångsmål. hvar sum rykker bok u epätakans handum allär hindrä hans epingxvätte (hans utsaga om den ed som af parten skall gås?) SR 13. Jfr Amira, Altschwedisches Obligationenrecht s. 703.*

eplös, *adj. L.*

edhstaver, *m. [Isl. eiðstafr] L. förestafvad ed, edsformulär. witne medh fullan edzstaf her vppa gawo BSH 2: 39 (1396). ib 41 (1396), 46 (1397), 51 (1397), 54 (1397).*

epsör, *adj. L.*

epsöre (edzöre. ezwöre SD 5: 377 (1344, nyare afskr.); SR 56, 57), *n. eg. edgång, ed. 1) konungens och de förnämste männens i landet ed att för-svara den allmänna freden. SR 56, 57. hawi konungs ezwöre brutitt SD 5: 377 (1344, nyare afskr.). wari ther edzöret brutit PfN 137. GS 38 (1413, orig.). SO 274, 302. i haffin konungsins edzöre forbrutit RK 1: 2100. haffwi han ta forbrwtit edzöra SGGK 104. 2) böter för edsöresbrott. konwngs een saker, som är edzöreth, dwledrap och daan arff BSH 4: 80 (1481?). — epsöra mal, *n. L.* — epsöris balker (edzöres-), *m. L. edsöresbalk, den balk i lagen som handlar om edsöre. som staar i edzöres balcken DD 1: 154 (1493, afskr.). — epsöris brut (edzöres-), n. L. edsöresbrott; böter el. straff för edsöresbrott. vidh theras friidh oc edzöres brut BSH 4: 112 (1486).* — epsöris böter, *f. pl. L.* — epsöris mal, *n. L.* — epsöris nämnd, *f. L.* — epsöris rätter, *m. L.**

epviti, *n. L.*

egh, *se eigh.*

egha, *se ägha.*

eghelika, *adv. egentligen. Bo 253. Ber 202.*

egheliker (eghelikin. eighelikin. äglikin), *adj. [Isl. eiginligr] 1) egen. antwardha en delin klostreno af sino godze ok halda annan eghelikin Ber 134. at ägha eighelikit ib. eghelikx ägho laster LfK 201. vm . . . andra eghelika personlika nytto PM 30. 2) egendomlig, utmärkande. thz husit . . . hawir fyra eghelik thing (proprietas) Bir 3: 181.*

Or d b o k.

viste naturlica eghelikit vara ihesu christo at hela syn-dogha MP 1: 31. ib 56. tholkin (näml. matta), som äglikin oc behöffuelikin är tholko sacramento Su 271.

eghelikhet (eighelikhet LfK 4. eygelikhet ib 10. -ir), *f. [Mnt. egelicheit] proprietas. 1) egendomlighet, egenskap. atskilde j personanna eghe-likhet (om personerna i gudomen) Bir 3: 300. ib 448. thes (tingets) naturlica eghelikhet MP 1: 31. haffwer . . . hwart thera j segh fira eghelighether PM xxxv. LB 9: 117, 118. Su 354. 2) egande, egendom. af eghelikhet iordrikis thinga Ber 132. haffde sik swa näktat aff alle sinne eghelikhet Lg 3: 295. LfK 3, 4. 3) det förhållande att man besitter el. vill be-sitta enskild egendom, uppfattning af något ss sin tillhörighet (hvilket betraktas ss en synd för munkar och nunnor). eygelikhet är swa fördömelik syndh LfK 10. VKR 21, 74. Bir 3: 86, 4: 29. — på grund af orätt öfversättning. aldra godha tingha fulbordelik eghelikhet (satietas, troligen läst proprietas) Su 19.*

eghen, *f. [Jfr Mnt. jegene med Fsv. eghn] trakt. huilcket them i thenne egen ganscha illa behager BSH 5: 343 (1509).*

eghin (eighin: -it Ber 133; eighna ib 132. eigh-en: -et Bu 207, 209. eyghin ST 27 o. s. v.; -ins LfK 77. äghin SO 15; KS 63 (158, 69; på sistnämnda ställe ack. sing. m.); -it KL 255; SD NS 1: 543 (1406), 544; Bil 868; Bir 3: 86. ägen (ack. sing. m.) KS 3 (5, 3); ägna Di 66, 105), *adj. [Isl. eigin] L. 1) egen. haffo han . . . sua kiäran som sin eghen son Bu 30. bröt viþ iorþ sit eighet härbärghe ib 207. han födhes nakin aff sin eghin skipelse KS 4 (7, 4). troen sins eyghins gömare LfK 77. alla bönder mente egna herre wara tha RK 2: 4546. wardha syn äghin man (varda sin egen, varda mästare) SO 15. ib 48, 61 o. s. v. som hawa vidhr saght . . . sin ägen wilia KS 3 (5, 3). eghin vili (propria voluntas, egenvilja, godtycke; näml. är) for lydhno Bir 2: 243. aff sinom eghnom kärleke (amore proprio, egen-kärlek) Su 229. — n. abs. egendom. sama godz . . . skal . . . fornempda closters i watzstenom eghit wara SD NS 1: 686 (1407). thetta forscriffna stenhusit . . . haffua nytia oc bruca for theris rätte eghit SJ 131 (1450). ib 141 (1445). gingo ofuer the fornempda ramerke jn wppa kutala bonna eghit FH 2: 7 (1374, nyare afskr.). hawa änkte äghit Bir 3: 86. — allit. fra ärfwa och egit ganga RK 2: 745. — hem, hemvist, hus. gik hon hem til sith äghit Bil 868. Pa 16. 2) [Jfr Mnt. eigen] lifegen, trälbun-den, träl. thu haffwer giort them til eghna thräla Al 8291. är han hans eghin Bir 2: 114. ST 27, 30, 362, 364. han frälste them aff egypto landz threldom, hwar the waro eyghne ib 8. egne och eester BSH 5: 435 (1511). 3) egen, egendomlig (för). med gen. (ordagrann öfvers. af Lat. proprius). thz är kär-leksens eghit Su 111. ib 386. — med dat. enom rätwis man thz eghit är MD (S) 287.*

eghindomber (äghendomber. eghedomber: -dom SD NS 2: 72 (1408). äghedomber: -dom ib. egiädhomber: -dhommä SD 4: 585 (sl. af 1400-talet)), *m. [Mnt. eigendöm] eganderätt, besitt-ningsrätt, egendom, besittning. alt thättä for:de gotz mæth alle sinä tillaghä oc eghendom SD NS 1: 112 (1402).*

28

at jäk . . . hawir sold, vpladit oc afhänd fran mägħ . . . al thän deel, rätigheed oc eghändom som jäk fek . . . i thissä gotz *ib* 159 (1402). mynä bröthras oc myn deel, lod oc äghendom, som the oc jäk äghä innen hielmerydh *ib* 218 (1403). *ib* 219 (1403) o. s. v.

eghindöme, *n.* *eganderätt*. them medh eghendöme thil kommith *SD* 1: 595.

eghn (**engh**), *f.* [*Isl. eign*] *L.* *egande, besittning, egendom*. skal iak giwa idher thz land vnder idhra eghn (*possidendam*) *MB* 1: 290. til [ewer]deleka engh *SD NS* 1: 527 (1406). *Jfr byrp-, köpu-, omyndu-, um-eghn, samt enäng.* — **eghna dela**, *f. L.* — **eghna luter** (-loter), *m. L.* — **eghna sala**, *f. L.*

eghna (**eyghna**: -ad *ST* 480. **äghna**: -adho *Bir* 3: 399. **ägna**. **änghna**, *se afeghna*. -ar, -ape, -aper), *v.* [*Isl. eigna*] *L.* 1) *göra till egen, tillägna. med ack. och dat. kennes jak mik . . . hawa oplateth oc eghnat . . . herra hakone . . . alth thet gooz* *SD* 5: 6 (1348). kunde ey friä ok eghnä for:da herrä beynte niclisson thet godz . . . , som han honom salt hafde *ib* *NS* 1: 534 (1406). *ib* 2: 300 (1410, *gammal afskr.*), 303 (1410). ängen skal sik enom nokra guz nape eghna *Bu* 153. eghna sik hanna goz ok rikedom *Bil* 485. *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *MB* 1: 23. *Bir* 1: 357, 3: 28, 399. *ST* 480. — *med ack. och prep. undir. affhända the sik fornämpda jordher oc eghnar hwar thörre vnde annan* *SD NS* 2: 338 (1410). *SD* 3: 323. 2) *ämma, tillämma (åt någon till egendom)*. i them wsla stadhenom jericho waro nakor the thing som eghnadh (*profutura*) waro minom almogha *Bir* 4: 79. 3) *egna, helga*. eghna thz sinom affgudhom til dyrkan *MB* 1: 485. eghnas löghirdaghin enkannelica varefrw *Bo* 219. 4) *tillägna sig*. egnape ranet *Bu* 418. *ib* 519. *MB* 1: 22, 179, 182, 183, 257. 5) *ega, besitta*. fwl diäfwl eghnar (*possidet*) swa faghra siäla *Bil* 712. iwdha eghnadh jerusalem fra zorobabels daghum oc til epter wars herra pino *MB* 1: 28. *ib* 202, 333, 373. — **eghna ater**, *återförfva*. eghna ater iwdha land *MB* 1: 11. — **eghna til**, *egna, helga*. eghnas lögherdaghin iomfrv maria til *Lg* 3: 104. *Jfr til eghna.* — *Jfr afeghna.*

eghna, *v.* *blifva skör?* är thz sua at thw sätir nakat hart mot honum aff hulko hans tändir äntigia värkia älla eghna älla sliöna (*vel doleant vel obstupescant*) *Bir* 2: 35.

eghnan, *f.* *besittning*. innan for:da closterstersins (*för clostersins*) eghnan *SD NS* 1: 352 (1404). *Jfr tileghnan.*

eghnilse, *n. pl.?* *Jfr tileghnilse.*

egyptar (**egiptar**), *m. pl.* [*Lat. ægyptii*] *Egyptier*. sagdhe egyptane *MB* 1: (*Cod. A* 3) 557. thz wardh egyptom tha til radha *Al* 115.

eigh (*Bu* 6, 7, 8 o. s. v.; *Hästläked. i AS* 136. **eyg** *Bo* 67. **äigh** *SD* 5: 280 (1344). **egh** *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*), 670, 5: 562 (1346), 566 (1346), 567; *Bu* 3; *Bo* 66; *GO* 18, 47; *MD* 45, 201 (*S*) o. s. v. **eg** *Bir* 4: (*Avt*) 177, 179, 180, 182, 184, 185; *KS* 7 (15, 7); *GO* 55. **ek** *BSH* 3: 146 (1463), 147. **igh** *SD* 1: 517, 5: 558 (1346, *gammal afskr.*). **ey** *SD* 5: 567 (1346); *KL* 3 o. s. v.; *Bil* 80, 81 o. s. v. och för öfrigt vanligen i skrifter från 15:de

och de första decennierna af 16:de årh. **äi** *SD* 5: 637 (1347), 639. **äy** *Di* 19, 25 o. s. v. **ay** *Bil* 84. **e** *SR* 2, 5, 15, 22, 41, 44, 46. **egi** *Bir* 4: (*Avt*) 182. **eg**, **ey** *suffigeradt vid impf. af ett verb: vildeg* *Bir* 4: (*Avt*) 180; **tordey** *RK* 1: (*sfgn*) s. 181, 191; **hadey** *ib* 187, 188; **villey** *ib* 189; **aktadey** *ib* 190), *adv.* [*Isl. eigi, ei*] *L.* 1) *ej, icke*. ey kombir skadhi een til by *GO* 196. pe pingh . . . som eigh finnas ii biblia scriueth *Bu* 6. han saghe sik vara diäwl ok eigh man *ib* 8. var fru guz mofer härbärghiape guþ ii iorþ[r]ike eigh at eno andeleca . . . vtan ok licamleka *ib* 15. i ey man (*in non hominem*) wmwändis hwar man *Ber* 207. — *i fråga hvarpå väntas ett jakande svar*. läs thu ey röwaran mz eno ordhe oppa korseno haffua förskullat paradysum *Su* 147. — *i synnerhet i förening med hvat*. hwat ey giordhe iak thin wilia fiurtan aar *KL* 111. huat ey gräth thu saarluka oc swkkadhe tha thu saa oc hörde thän wngħa daran *Su* 14. *ib* 13, 30 o. s. v. — *i fråga hvarpå väntas ett nekande svar*. hafwer thu ey (*numquid; du har ju icke*) thänkt ensamna rätwisa män ok them som menlöse äru . . . sätia thik näst *Su* 414. 2) *aldrig, än*. hawa ärona til hulka ängin kunne koma äpte syndena fore thänna daghin ey var han swa godhir (*nullus quantumcumque justus*) *Bo* 253. om hon haffwer hafft eghit, wari ey swa lithet, tha syndade hon dödhelika *LfK* 153. tha bon mz smälek oc trysko gör moth förmanzsens bodh, wari ey swa lithet thz som förmannen alwarleka byudher ällar förbywdher *ib* 155 (*dessa ställen skulle kunna hänföras äfven till ä, hvilken partikel någon gång skrives ey*).

ek (**eek**. **äk**. *pl.* **eker** *Al* 8336), *f.* [*Isl. eik*] *L.* *ek*. j enne huli eek *KL* 25. *ib* 26. ena stughu som halden hafde i kätilstom vnder ekinne *SD NS* 1: 37 (1401). som tio eker mz root oc top *Al* 8836. mydelbarkin af äkinne *LB* 4: 354. fälla eek raa ellir thörre *TB* 76. *ib* 80. *Al* 8747. *MB* 2: 66. *LB* 7: 195. — *i ortnamn.* eeknæes *SD* 4: 507 (1336). ekhult *ib* 5: 368 (1344, *gammal afskr.*). in echylte *ib* 421 (1345). — *Jfr gisninga ek.*

eke, *n.* [*Fnor. eiki*] *L.* *ekskog. i ortnamn.* in villa eki *SD* 4: 171 (1330). vnum attungum in yfraeke *ib* 6: 196 (1350). en skoogx deel som heether liqwädhä eke *ib* *NS* 2: 483 (1412). prædium dictum ekeby *SD* 2: 78 (1289). *Jfr gisninga eke.*

ekeaska (**äke-** *LB* 4: 354), *f.* *ekaska, aska efter bränd ek.* *LB* 4: 354. *PM XLIX.*

ekebarker, *m.* *ekbark*. tak ekebark then som nest er thräno *LB* 2: 68.

ekebarklöpa, *f.* *afbarkning af ek.* *TB* 76.

ekeblad, *n.* *ekblad*. tag eke blad *LB* 7: 292. *ib* 194.

ekebrädhe? *n.?* *ekebräda*. med saghom aff ekebrädhom giordha *OB* 215.

ekebränna, *f.* *brännande af ek.* eke brennor *TB* 76.

ekehug, *n.* *ekhuggning.* *TB* 76.

ekekarter? *m.?* *ekbark?* ower allan hans likama opp wäxsandes hardasta rwffuor som eke karter *Lg* 670.

ekelund, *f.* *eklund*. querticetum, ekelund *GU* 1.

ekelöf (**äke löff** *LB* 4: 354), *n.* *eklöf.* *LB* 4:

354, 7: 321. — **ekelöfs vatn (-vaten)**, *n.* dekokt på ekelöf. aqua benedicta eller ekelöfs vaten LB 7: 323.

ekerot, *f.* ekrot. LB 7: 250.

ekeskogher (eki- L.), *m.* [Isl. eikiskógr] L. eskog. SD NS 1: 231 (1403). VKR 31. Bir 5: 113.

ekespiker, *m.* [Jfr Sv. dial. ekspik, stor spik] = **ekespit**. Lg 987.

ekespit (-ir), *f.* spetsig sticka af ek, ekesticka? wroko starka ekespitir (palos acutos, Cod. C eke spika 987) innan hans hös Bil 255.

eketelninger, *m.* eketelning, ekplanta. barken aff vnge eketelninger LB 7: 321.

eketrä, *n.* ek, ekträ. MB 2: 85. LB 7: 228, 301.

eke vipia (eki-), *f.* L.

eke äple (eghe äble. eekäpplä), *n.* ekäpple, galläpple. galla eekäpplä stöt dogha mot blodsot LB 5: 81. tag ekeäple oc bren tom ib 7: 291. nar fluen är i eghe äble ib 3: 196.

ekia, *f.* [Isl. eikja] L. eka, ekstock. Jfr Hyllén-Cavallius, Varend och Virdarne 1: 23 f. stigho . . . wthi ena ekio Lg 3: 391. ib 392.

ekka bodh, *f.* [Jfr Mht. ecke] hörnbod? ffor vtan ekka bodhen SJ 344 (1468). Jfr hyrn-, ordh-bodh.

ekke, *se* äkke.

ekorne, *se* ikorne.

elaker, *adj.* [N. ilak] dålig, usel. thee haffwa hafft en elaken scriffwara BSH 5: 178 (1507).

elda (ella. -äper), *v.* [Isl. elda] L. elda, upphetta, glödga. lät elda oghn som hetast Bil 506. ST 14. ogn . . . elladhir til bakningh MP 2: 74. ib 1: 250. af eldapo iarne Bu 208. ib 501. the wtan fore äru wita ey aff ffor än alt husit är elladh (ignita; står i låga) Bir 4: 107. — **elda up**, upphetta. PM XLVII. Jfr up elda.

eldband, *n.* band af eld. bindher oss . . . mz eld bandum (catenis igneis) Bil 164. Jfr elds band.

eldbrander (elbrander), *m.* [Isl. eldbrandr] L. 1) brand, eldsvåda. stadhen mz eldbrandh fördarffwandes MB 2: 33. skade som them fatigom händhe . . . medh skepbrot elbrandh och hordhe aar FH 1: 150 (1495, gammal afskr.). 2) brand, eldbrand. eth brinnande bloss äller en elbrand MB 2: 117. 3) bränsle. ad sepes recuperacio et ad vsum suum combustio, wlgariter dictum eldbrand et garthæfangh SD 6: 220 (1350). — Jfr eldebrander.

eldbrinnande (elbrinnandes), *adj.* glödande. elbrinnandes iärn Lg 3: 156.

eldbruni, *m.* [Isl. eldbruni] L. brand, eldsvåda. mykin eldbrwne (många eldsvådor) wardher Iv LXXX. ib LXXXI.

elddrykker (eldrykker), *m.* eldsdryck. ingutu . . . brännande brännestens lugha eldryk Su 460.

eldebrander (eldi-. eldä-. eldebran (ack.)), *m.* [Isl. eldibrandr] L. 1) brand, eldsvåda. effter then skadelige eldebran som thenne -fatige staden . . . vtoffuer gonget hauer FH 7: 69 (1505). 2) bränsle. duos pramfarmæ de lignis dictis eldibrand SD 3: 24 (1311). duos pramfarma de dødvidh id est eldibrand ib 27 (1311). quod curiam illarum spangæ, timberhug, næfrælup, eldæbrand, et feargang, in siluam sund libere habeat ib 4: 383 (1334). at leta sik

ämpni (för brännande af tegel) aff elde brande (ad colligendas paleas) MB 1: 288. — Jfr eldbrander.

elder (eeldher. eller MB 2: 79; ellir Gr 299; MP 2: 250; med art. ellin ib; Bo 232; elin ST 121. illdher LB 3: 194. ack. eld. el MB 2: 137. dat. elde. elle KL 124; med art. ellenom Bil 87; Bir 2: 138. -ar), *m.* (på ett ställe läses väl: eth brinnande eld Lg 549, men här är tydl. ett med elder sammansatt ord åsyftadt, ehuru den senare delen blifvit uteglömd) [Isl. eldr] L. 1) eld. the fyra elementa som är vädher och vatn iordh oc eldher Pa 16. PM XXXIV. swa som eldin ok hitin aldre at skilias Bir 1: 115. kom elder aff himpenom oc brände abels offer MB 1: 162. eldir kom lös KL 126. öpte och gal som han ii elde laghe Bu 8. brännande swa som iärn j elle KL 124. herra iwan . . . slaar sik eld Iv 2561. alle skrape eldh til sin kake BSH 5: 441 (1511). Su 423. syntis honum en aldra störste brännande eldher Pa 16. tende storan eld Bu 22. wi wiliom elda böta Al 6179. — **eld på smälthärd, härd.** ingen bryte mer en sin retta eeldh BSH 5: 512 (1512, nyare afskr.). hoo som annen trenger fra sin eld ib. hender naghens forsympa sin eldh ib. the eeldha, som nw i forbud tagna äre ib 513. 2) sacer ignis, ett slags sjukdom. PM LIII. ältir borth thän illa eeldh LB 3: 141. for wtenska elden ib 7: 23. for ten onde oc vilda elden som kallas vtenska eld ib 300. — Jfr asikkia-, brännestens-, bäru-, forsumilsa-, hälvitis-, kol-, kärleks-, lughn-, mordh-, skogh-, skorstens-, skärsla-, stekara hus-, stuvu-, utbyrpa-, vapa-, van-gömo-elder. — **elda tunga (eella-)**, *f.* elds-tunga. i eella tungo liknilse Bo 255. Jfr elds tunga. — **elds band (eldz-. eldez-)**, *n.* = eldband. läste mz eldez bandom (Bil eldz bandum 981) varn mästara Bu 207. — **elds gnista (eldz-)**, *f.* [Jfr Isl. eldsgneisti] eldgnista. Pa 18. MP 2: 78. Su 248. Jfr eldgnista. — **elds hiti (eldz-)**, *m.* [Isl. eldshiti] eldshetta. blotna for thik swa som wax for eldz hita Bir 1: 129. ib 174. — **elds kula (eeltz-)**, *f.* eld-kula. opfylder mz brinnande eeltzkulum LfK 220. — **elds lughi (eldz-)**, *m.* [Isl. eldslogi] eldslåga. brännande eldz lughi Su 94. — **elds sior (eldz-. elz-)**, *m.* eldsjö. sändir j eldz syo MP 1: 94. i elz sio ib 2: 196. Jfr eldsior. — **elds slef (eeldhz-)**, *f.* eldslef, eldskuffel. bren salt oppo ena eeldhz sleff LB 7: 220. — **elds studh (eldz-)**, *f.* eldpelare. MB 2: 348. — **elds tunga (eeltz-)**, *f.* eldstunga. i eeltz tungo liknilse Gr 301. Jfr elda tunga. — **elds ughn (eldz wngn)**, *m.* ugn. j brännande eldz wngnenom (camino ignis) Ber 85. — **elds vadhe (ellz-)**, *L.* eldfara, fara för brand. frälst bya oc hwss aff storan ellz wadha (incendiorum periculis) Lg 3: 356.

eldföre, *n.* [Isl. eldfæri] L. elddon, eldtyg. PM 9.

eldglödh, *f.* glöd. warda eldh glödar holda mz eneasko LB 4: 341.

eldgnista, *f.* = elds gnista. Pa (Tungulus) 35. Ber 58. LfK 235.

eldkar, *n.* [Isl. eldker. Sv. dial. eldkar. Dan. ildkar] käril hvare eld bäres? käril som sättes öfver elden, kokkäril? BSH 5: 529 (1513). — **rökelsekar**. MB 1: 405.

eldklimper, *m. globus igneus, eldklot, eldmassa.* *Su* 413.

eldmyria, *f. eldmörja.* stek thz . . . i eldmyriona *LB* 3: 199.

eldogher (ellogher), *adj. igneus, af eld.* helias . . . vpfor i hymilin i elloghom vaghn *MP* 2: 102.

eldpanna (elpanna), *f. glödpanna, rökelsekar.* arula, elpanna *GU* 8. tag örma gress rooth oc bren i eldpanno *LB* 7: 46.

eldsior, *m. = elds sior.* eldsjö. j heluitis eld sio *MP* 1: 242.

eldskinande, *adj. eldglänsande.* *MB* 2: 387.

eldsputa (elspwta), *f. eldspruta, ett slags svär-mare som nyttjades vid murars försvar.* göris eldh spwthor til ath wärya mwra mz *PM* 6. ma göras elspwtor aff the blendnyngenne smältho *ib* 7. thz är en grym eldh spwtha *ib*. manga eldhspwtor til samman *ib*.

eldsto, *f. L.*

eldtiuva, *f. L.*

eldöxe (-yxe), *f. L.*

eldsliker (elzlikin), *adj. igneus, af eld, brin-nande.* et (o: diäffa kön) är elzlikit oc lughande *Bir* 3: 199.

elefant (elephant. -ar. -er), *m. [Mnt. elephant. Lat. elephantus] elephant.* elephanter xxxij m fulleliga öffdhe til örligx *MB* 2: 237. elephantana öffwadho the oc hidzadho til örligx *ib. ib* 219. *Jfr fl.*

elefanter (elephanteer), *n. = elefant.* thu hafwir spekt thz gryma panteer oc bundit thz stora elephanteer *ST* 217. *Jfr elpender.*

element, *n. [Mnt. element. Lat. elementum] ele-ment, grundämne.* al ting ärw skapath aff fira element som är aff jordenne, wathneno, eldenom oc wädhreno *PM* xxxiv. *ib* xxx, xxxi o. s. v. *LB* 7: 178, 180, 182, 183.

elemente, *n. = element.* the iiij elemente ware honum j moth *Lg* 3: 27, 703.

elf, *se älf.*

elpender (elpen deer), *n. [Mnt. elpendêr] ele-fant.* thz stora elpen deer *MD* 53.

elände, *se ällände.*

ember (eem), *m. [Isl. eimr] imma.* then eem ther aff swdno malyrth gar *LB* 2: 46. *ib* 4: 350. then samma ember som gar wr herra abota halsse *AS* (Cod. Verel.) 60. lathe sidhan then emin ga op vndhir howdith *LB* 1: 96.

emisker (emysker. empsker. n. emist. emyst. empst), *adj. [Mnt. emesch] från Emeke el. Einbeck.* emist ööll *SO* 203. emyst öll *ib* 190, 203. empstööll *FM* 191 (1504).

en (een), *m. [Jfr Isl. einir] en, juniperus com-munis Lin.* juniperus een *LB* 5: 82. — **enabär**, *n. enbär.* thör enabär *LB* 1: 98. törena ber (för tör enaber) *ib* 3: 184. *Jfr enebär.* — **ena ris**, *n. enris.* ij [2] quistar ena riis *LB* 7: 47. *ib* 63, 306. — **ena vidher (enä-)**, *m. enved, enträ. Hästläked. i AS* 137.

en (een. än Bu 182; *KS* 4 (7, 4); *Bir* 2: 229; *GO* 540; *SO* 13; *Ber* 269; *SD NS* 2: 187 (1409); **ännä *ib* 1: 31 (1401); **äne** *Lg* 3: 118; **änasth** *ib. in Al* 5495. *n. et. eet. at SD NS* 1: 11 (1401), 31 (1401).**

jt Su 312. **ith SD NS** 1: 656 (1407); *MD* (S) 297. **et suff. vid föreg. verb:** hadet feste *RK* 1: (sfgn) s. 190: stundom betecknas detta ord genom en siffra som skrives i el. j. superl. **enaster. enister: -iste BSH** 5: 86 (1506). *dat. sing. n. enasto. enosto. enost* (kanske snarare att fatta ss ack. n.); *se at enasto*), *räkneord, pron. och obest. art. [Isl. einn] L.* 1) *räkneord. unus, en, en enda.* gitär pätt . . . pröwätt oc fulkompnatt in till eens tweggia eller þriggia *SD* 5: 377 (1344, nyare afskr.). än är sandar guþ *Bu* 182. *KS* 7 (16, 7). aff eth haar ok eth wardher man skalloth (*caluum deciduus crinis facit unus et unus*) *GO* 98. manzens houuþ som eet huar flere vit *Bu* 185. thy är j tholko eet (*unicum*) raadh *Bir* 2: 59. thz mat thu väl ledha til enna thänkilsa (*in unam meditationem*) *Bo* 88. hwilkin tima marghe män skulo saman wara, tha skulo the alle wara ene (*ut-göra ett helt*), antiggia et rike eller en stadh eller en boskap *MB* 1: 102. sagde ihesus thil then ena (*ene, ende*), som atir kom *MP* 1: 279. — i förbin-delse med tiughu o. s. v. böþ enom manne ok tiughu *Bu* 140. — i förbindelse med följande annar, þriþi. þär af taka en lutt vi, annan maalsäghandin, oc þriþia näfnden *SD* 5: 378 (1344, nyare afskr.). en lutin takin wi, annan malsäghande, oc þriþia hundärit *ib*. skipapo een delen tel guz mönstar ok þianist annan fatöko folke þriþia sik ok sinom boskap *Bu* 3. *KL* 18. een saar ok annar skär thän tridhi wäth ey hwat han faar *GO* 401. bivet opp a thinge eno oc andro (*d. v. s. på två efter hvarandra följande ting*) *TB* 74. — den ene af två, oftast i förening med ett följande annar. *KL* 7. en af þöm skal vara domära vm all mal vm et ar oc aunär þerrä vm annät *SD* 5: 638 (1347). fästir han een fotin j bradhina oc mz androm leta han huar han maghe fästa fotin stadhelica *Bir* 2: 210. *ib* 229. tha talar then ene til then andra (*Cod. B* en til annan 549) *MB* 1: 230. giwer mera nadher enom än androm *ib* 448. *ib* 449. en het erper oc annar het örtwn *Di* 204. then ena (*för ene*) het eggerd oc annar ake *ib* 173. haffde tha mist sit ena öga *ib* 171. *Jfr annar.* — *superl. ende.* mz et enast ordh *TB* 71. *Fl* (Cod. C) 1979. *MB* 2: 46, 59, 108. mill-astom oc enastom gudhi *Lg* 3: 452. then eniste man i kwnne slaa edher liit til *BSH* 5: 86 (1506). 2) *en och samme, samme, enahanda.* fingo een ansuar af allom *Bu* 152. han döpte tel cristo a enom dagh pry pusand carmen *ib* 100. the badhe tholdo dödh vm een dagh ok i enom stadh *KL* 177. manne ledhis rat widh een math *GO* 339. willo wi bedhas os allom ena graff mz thinne redhas *Al* 10498. nat ok dagh är thöm all een *Fl* 1035. ängla natwra är ey all en vtan mangfald at tale *MB* 1: 491. all the thing som lydha nakralund vnder et the äre nakralund all een *ib* 36. *ib* (Cod. B) 538. — en ok thän sami, en och samme, den samme. thän same tekna eeth oc thz sama *ST* 400. 3) *enig, ense.* matto the aldrighen wäl enar wardha *MB* 1: (Cod. B) 536. hwem thessa kunde wardha eena then (*den om hvilken desse kunde varda ense*) sculle thera höfuitzman bliffwa *RK* 2: 2284. the . . . wordhe thes eena *ib* 2451. 4) *solus, ensam.* som een skal skyt föpas af renne mö vtan smit *Bu* 63. ängen skal sik enom

nokra guz nape egna *ib* 153. *ib* 495. *KS* 4 (7, 4). *Iv* 3948. thz ena jak siälwir giorde som är syndin *Bir* 3: 385. aff ensampne ok enne gudz dygdh *ib* 2: 113. trösta sins ens skiälum ok rådham *KS* 72 (176, 79). mädhan the ganga twe ene saman *MB* 1: 200. *ib* 376. *Bil* 610. 5) *en*, *någon*. *en* pera *Bu* 173. *en* mötte hanom *ib* 172. nero böp enom göra som han baþ *ib* 102. länte enom . . . hundradha skillinga *KL* 22. sinom enom riddara (*en sin riddare*, *en af sina riddare*) han thz bödh *Al* 5869. *en* hans dicipulus *Bu* 100. gvz ängel kom een dagh tel ioakim *Bu* 4. aff nakre enne släkt (*af en viss släkt*) *MB* 1: 449. ginstan sprang aat hånne *en* riddarin (*en af riddarne*) *KL* 342. gik *en* quinnan (*en af quinnorna*) diärflica fram *ib* 372. faar man *en* dräpa *MB* 1: 335. jak screff eder till . . . hwad for *en* jak haffwer till granne *BSH* 5: 381 (1509). — *man*. *en* bether aldreg wel med then hwnd man scal drage till skogx *FM* 645 (1516). är bättre at *en* tigher än mena onth then han goth sigher *RK* 2: 4840. *SO* 19, 20. — *pl.* i *förening med följande räkneord: omkring, ungefär*. tetta varar vider ena sex eller viij timar *LB* 7: 311. i blandh ene x eller xij bugxskin *BSH* 4: 352 (1503). — i *samma användning äfven formen en oböjd*. met *en* hundrade swenne *FH* 6: 84 (1495, *afskr. fr.* 1500-talet). 6) *obest. art. en*. af eno halwu lifspundi vax *SD* 5: 563 (1346). eet helt par cläpā *ib*. een kalc *ib*. wi hafuum giort et skipte *ib* 6: 180 (1350). *en* ridare rikar ok miok rumgiäuir *Bu* 18. þa *en* höghtip com *ib*. var þar *en* väpur i hans like *ib* 102. runno hans öghon som *en* kälða *ib* 100. äftir ens trulkarls radhe *KL* 18. giordhe . . . sik fulottan oc eet wttrak af allom *Bo* 30. som *en* gudh ok ekki som man *Al* 225. et grympt leon hawer til sidh at sla margh sma diwr nidh *ib* 83. ligge j tornenom ena siw nätter *MEG* (*red. A*) 55. — *en sättes efter ett af sva föregånget adj. (ifr sva)*. war swa mäktogh *en* man *Al* 707. — i *pl.* swa margh *en* land *Al* 2895. — *någon gång efter alder*. vm alt et aar *KL* 40. — *Bruket af en ss obestämd art. är i lagarne sparsamt, i Bu och MB 1 oftare förekommande, men icke allmänt*. — *gen. sing. ens*, se detta ord. — *superl. n. i obest. form. ss adv. enast*, *endast*. ey var i clostreno vtan eet brödh enast *KL* 333. räknas allom almoghanom til hwilkit *en* man enast giordhe *MB* 2: 17. *ib* 112. *Lg* 3: 263. thw ey änasth forsmar wara gwdha, wthan iemwell sägher thw ath the äro dyäffla *ib* 118. *ib* 122, 138. — *superl. n. i best. form. ss adv. enasta*, *endast*. jnthe stridz folk är farlikaren än sollanära som enasta wilya lifwa aff the konstenne *PM* 15. — *I förening med prep. bildar en adv. uttryck, hufvudsakligen slutande sig till ordet i bet. 1 och 2*. — **at eno (at ena. atena** *Bir* 3: 170), 1) *allenast*. var fru guz moþer härbärghiaþe guþ ii iorþrike eigh at eno andeleca . . . vtan ok licamleka *Bu* 15. *ib* 8. *SD* 1: 668 (1285, *gam-mal afskr.*). *MB* 1: 440. ey aktir han älla skötir gul älla välloktande oc dyra yrte älla dyra stena vtan at ena sighran stadh oc fäste *Bir* 2: 210. *ib* 3: 170. 2) *åtminstone*. flögþe niþar at eno siactighi alna högþ a iorþena *Bu* 168. 3) i *förening med ett föreg.* alt [*Isl.* allt at eino]. *likväl, icke dess mindre*. han skal thz alth ath eino gielde *MD* 12

(i *en* *norvagiserande hds.*). 4) *oafbrutet, allt jämt?* halla sina enthrätto ä fram at eno i sino oskällico atirhalle *Bo* 137. han laa siuker alt vt at eno, väl fämtighi dagha *KL* 317. som han häädde ä wt at eno som han hafðhe varit thän ömblike yttarste forlatin af gudhi *Bo* 196. — **at enasto** (*Bir* 4: (*Avt*) 181; *Bo* 85, 107, 112, 117, 206; *Bir* 3: 124. **at enosto** *KL* 302. **atenasto** *Bir* 1: 101, 124, 4: 26. **at enasta** *Bo* 140. **at enast** *MB* 1: 173; *Bo* 5, 26, 32, 72, 178; *Bir* 1: 8, 3: 135, 391; *LfK* 140. **aatenast** *MB* 2: 109. **åt enast** *KS* 2 (4, 2), 27 (68, 29). **atenast** *KL* 23, 106; *VKR* XII; *Bir* 1: 119, 120, 123, 124, 4: 26. **at enost** *Bu* 15), 1) *endast, allenast*. härbärghiar . . . eigh at enost hånna sial ok anda vtan ok licaman *Bu* 15. þar drypar eg af at enasto höghfärþe vtan man ga (*för* manga) andra synde *Bir* 4: (*Avt*) 181. *KS* 2 (4, 2), 27 (68, 29). *Bo* 5, 32, 85, 107, 112, 117, 140, 178. *MB* 1: 173. *VKR* XII. *Bir* 1: 8, 123, 124. *Su* 192. *LfK* 140. alre . . . var iak vtan thik . . . vtan nu at enast *Bo* 26. the hafðho värlz rikedomä til gudz hedhir at enasto *Bir* 3: 124. *ib* 4: 26. änkte letadhe iak . . . vtan atenast thunnan kost ok klädhabonadh *ib* 1: 120. *ib* 101. *KL* 106, 302. at enast man af litlo komin *Bo* 5. vm iak at enast finge taka vppa fallenom a hans klädhom tha vordhe iak heel *ib* 72. at enasto görin mz mik thässa mis-kunnena *ib* 206. *KL* 20, 23. 2) *åtminstone*. vm människian vilde ey älska mik for thz at iak skapadhe han, matte han at enast älska mik thy at iak atirlöste han *Bir* 2: 215. *ib* 1: 119, 3: 135, 391. *Su* 62, 362. — **ivir eno (ower eno. ower ena. affuir ena)**, *öfver ens, ense*. iak vil idher giärna göra ower ena *Iv* 3722. the äru väl ower ena nu *ib* 5732. the drogho alle tha wel ower ena *RK* 1: 1275; se *vidare under dragha*. — vara ivir eno, *komma öfver ens, göra öfverenskommelse*. wy . . . warom affuir ena mz warom swenom . . . ath swenena skulu *en* drik drykka om aareth *SO* 5. *ib* 115. *RK* 2: 8141. — vardha ivir eno, *blifva ense, ingå förlikning el. uppgörelse*. äftir thy wi oos forlikadhom oc jwir eno wordhom *SD* NS 1: 69 (1401). wrdo swa offuer eno wm the iordha delo *ib* 362 (1404). kännis . . . mik haffua offuer eno wordhit meth . . . karle wlpson . . . om thet arff *ib* 150 (1402). *ib* 2: 358 (1411). — *komma öfver ens, göra öfverenskommelse*. the wordho sidhan ower eno thz the willo antigoni radhe lydha *Al* 8532. *Fl* 1810. *Iv* 2713. *RK* 2: 2022, 2169. abbatissan . . . wardhe ofuir eno medh syslomannenom mykit (*för* huru mykit) han (*för* hon) scal honom oc hans thiän-arom gifua til lön *VKR* 32. — *med gen.* thäs. iak är thes ouer eno wordhen medh minom frendom ok winom *SD* NS 1: 411 (1405). the äro thäs vordhne ouer ena *Fr* 214. *ib* 689. *RK* 2: 1161 o. s. v. *ST* 15, 364. — *med ack.* at worda ofuer ena mz thom thetta *RK* 2: 9051. — **til ens**, 1) *till ett ställe*. tha sampnas israels dötter til ens (*in unum*) *MB* 2: 109. 2) *öfver ens, ense*. han och jach äre swa till ens *BSH* 4: 253 (1500). til ens varda (*komma öfver ens*) nar the thera retta gilles drych holla vele *SO* 193. som iac til eens ward met tigh *FH* 4: 56 (1457). *BSH* 4: 151 (1492), 181 (1494). (een *för* ey *MD* (S) 240.) — **Jfr genom en.**

ena (eno. ene *Iv* 1010; *Di* 174), *adv. och adj.* [*Isl. eina*] *L.* *A) adv.* 1) *en gång.* nar thz ena hafwir sina frukt vntfangit *ST* 215. 2) *endast, allena.* thz wiste ängin vtan han ena *Iv* 62. *ib* 810. *RK* 2: 5301 (*ordet kan dock i denna användning fattas ss adj.*). *B) adj. ensam.* man skal sik ära tho man eno ware *GO* 781. klares ena for mik gik *Fl* 1660. *Iv* 1010, 2475. *Fr* 21, 84. *Di* 174, 253, 301. wiliom wi rida twa ena *ib* 287. han taladhe tha vidher sik ena *Fr* 131. *Al* 10027. *Va* 13. *Lg* 3: 134, 142, 152. — *Jfr allena.*

ena (-ar, -adher), *v. förena.* at vi skullom vara enadhe i kärlekenom *Bo* 77. *Bir* 3: 300, 341, 449. älskoghen är enande dygdh *Su* 393. — *med dat. och ack.* ena han kötino kötit oc benin til been *Bir* 2: 175. älskelikhet til gudh vm hulkin trone oc otrone enas suasom een licamme sino hofdhe gudhi *ib* 225. sandir mandombir enadhir gudhdomenom *ib* 4: 253. — *med ack. och prep.* til. *Bir* 2: 175. — *med ack. och prep.* mädh. kärlekin enar siälina mz gudhi *MP* 2: 101. *Ber* 225. — *Jfr for-, til-ena.*

enadher, *m. enighet.* syndrar enadhin *Bo* 146.

enaledh, *se lep.*

enalund, *se lund.*

enan, *f. förening.* *Bir* 1: 80, 3: 373, 449, 4: 240, 271. at göma thes helgha anda samhällis enan (*unitatem spiritus*) *MP* 2: 110.

enastads (-stadz), *adv.* 1) *på ett ställe, på samma ställe.* som the hafdo standidh alt ena stadz qvarre *Ansg* 179. 2) *någonstädes.* *Di* 21. *Su* 355. *Lg* 3: 250. *Jfr en stads.*

enast, *se en.*

enaster, *se en.*

enbetter, *adj. L.*

enbyrper, *adj. enkel, af enkel väfnad?* enbyrp kapa älla mantol *Bu* 100. *Lg* 947.

enbända, *f. envishet.* *Ber* 245, 247.

enbändelighet, *f. envishet.* *Lg* 3: 290.

enbänder, *adj.* [*Jfr Sv. dial. enbänt, einbendot*] *L. envis.* *Ber* 304. *LfK* 159, 208.

enbändin, *adj. envis.* *Al* 3161.

enbändogher, *adj. envis.* *Lg* 3: 417.

enbändoghet, *f. envishet.* *Lg* 3: 417, 418.

enböte, *n. L.*

endaghi, *m. L.*

ende (*f. enda. n. enda. ända* *Su* 219. *ende* *RK* 2: 2947. *ack. m. enda. f. endha* *Su* 29. *dat. m. eenda* *ST* 102. *n. endo* *MB* 1: 102. *gen. enda* *MP* 1: 67. *pl. n. enda* *Su* 161), *pron. L.* *ende.* han var hans eghin oc ende naturlike son *Bo* 184. han gaf sin enda son *ib*. thu spardhe ey thino endo barne *MB* 1: 202. miin enda hielp *ST* 461. thins kärasta sons pino forskullan är mit ända hop oc min enda helsa *Su* 219. han är then endhe som iak aktar *ib* 86. *MP* 1: 67, 132. *RK* 2: 2947. *ST* 102. *Su* 3, 41, 47, 85, 98, 99, 120, 136, 161, 415. *Lg* 984. *MB* 2: 172. *LfK* 5. — *superl. ende.* hans endasta dotter *MB* 2: 105. *Su* 49.

endels (een deels. en deels. eendels. eendeles), *adv.* [*Mnt. ein dëls*] *till en del, delvis.* en dels radeno nerwarande *SJ* 179 (1449). hon är samansat een deels aff sancti bernardi reghlo *VKR* 55.

min wisdombir maa endels wndirstas oc begripas än aldrih fulkomplika *Bir* 4: 91. eendels äre the dieflä ok eendeles adams barn *LfK* 239. *RK* 2: 243, 8627, 9165. *MB* 2: 41, 141, 155. *Su* 265, 365, haffue the . . . oss vnderuist om en deels, hwat tinde ther a ferde äre *BSH* 5: 107 (1506). — *substantivt i st. f. en del.* *MB* 2: 238. endels ther aff til hörir hircano *ib* 286. — *Jfr en del under del.*

endräkt (endrakt. endracht *SJ* 66 (1437). **eendraght** *ib* 152 (1447); *FH* 1: 39 (1458, *gammal afskr.*)), *f.* [*Mnt. eindracht*] 1) *öfverenskommelse.* endrakth ok stathfestilse til tesse förscriffna skroo *SO* 7 (*fr.* 1437). *SJ* 66 (1437), 152 (1447). *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). 2) *endragt.* vnio, endragt *GU* 3. synderskär j clostreno endräktena *Bir* 4: 29. endrakt oc kärlek *LfK* 107. mz frid ok endrakt *MD* (*S*) 231, 292. swo wel fatiga som rika til fridh, eendraght oc bestandilse *FH* 1: 39 (1458, *gammal afskr.*). *Su* 21, 72, 309. alla mina inälfuana endräkt (*congeries; alla mina inälfvor i förening, hela mitt inre*) *ib* 104. — *villighet?* hörde . . . ther stormande endräkt (*orig. har animi magnitudinem*) som the haffdo til at stridha före theris fädhernis land oc laghom *MB* 2: 322. — *samstämmighet, öfverensstämmelse.* celum oc cella haffwa skylskap oc endräkt i nampnet *LfK* 60.

endräktelika (eendräkteligha *RK* 3: 1888, 2501. **endräkteliga** *MB* 2: 154 o. s. v. **endrekteliga** *ib* 149. **endrektelige** *SO* 34. **endrekteligan** *ib* 163. **endräktliga** *PK* 224. **endreghtaliga** *BGG* 316. **eendraktelika** *SJ* 8 (1423). **endraktelica** *ib* 57 (1430). **endrakteligha** *FH* 5: 36 (1466)), *adv.* [*Mnt. eindrechtichliken, eindrachtichliken*] *L. med endragt, endragtigt, enhälligt.* *Bir* 5: 3. *RK* 3: 1888, 2501. *MB* 2: 154 o. s. v. *Lg* 3: 49. *SO* 34, 163. *SJ* 8 (1423), 57 (1430), 182 (1449).

endräkteliker (endräktelighin: -lighit *MB* 2: 24), *adj. endragtigt, enhälligt.* *MB* 2: 24. *Lg* 3: 293.

endräktelighet (-lighet), *f. endragt, öfverenskommelse.* the wille alth wara offuer en endrectelighet huat som the wtgöre wille *BSH* 5: 152 (1507).

endräktogher (endragtugher), *adj.* [*Mnt. eindrechtich*] 1) *endragtigt.* *Bo* 137. sculu syster oc brödher wara eendragtughe *VKR* 20. at taka flere än the sielff wilia oc mellan sik kärlicha endragtugha wardha (*komma öfver ens om*) *ib* 9. 2) *öfverensstämmande.* helgha pawa skipan ordini sancti saluatoris . . . alloledhis samlydhugh oc endragtugh *VKR* 54.

endräktoghet (endräklighet för endräktighet *Bir* 4: 240), *f.* [*Mnt. eindrechticheit*] *endragt.* *Bir* 4: 240. *Lg* 3: 344. — *villighet?* korsit som staar mit a altarit, teknar hiärtans endräktoghet, til at forlika alla mz gudh *Su* 309.

eneaska, *f. aska af enträ.* *LB* 4: 341.

enebär (eene-), *n. enbär.* mz stöttom enebärom (*hdskr. har enebäriom*) *LB* 5: 82. eenebär arla om morgon atin *ib*. af enebärom maa man göra olio *ib* 4: 341. lather ther til af thesse olio äller ene bär *ib*. ätt enebär *ib* 7: 305. *ib* 306, 321 o. s. v. *Jfr enabär. eneper, m. L.*

eneträ, *n.* *enträ*. jvniperus thz är enträ oppa swänsko *LB* 4: 341. *PM* XXXVII, XXXVIII.

enfaldelika (eenfaldelika. enfallelika. eenfalelika. eenfallilika. enfallilicha *VKR* 8), *adv.* [*Isl.* einfaldliga] *simpliciter*. 1) *i* enfald, *i* enkelhet, enkelt. enfallelika . . . lifwa *Al* 6302. them . . . mz faam ordhum eentidh eenfalelika vpräknä *ST* 534. *Bo* 67. *VKR* 8. *Bir* 4: 74, 115. 2) *i* enfald, enfaldigt, menlöst. spordhe paulus eenfallilika (*ex simplicitate animi*) vm christus var för än prophetanne *KL* 201. 3) *afgjordt, bestämdt*. är ängla natwr andelik oc swa enfald, at ä hwart hon wänder, tha wänder hon sik swa enfaldelika fast, at hon wardher aldre thädhan frawänd sidhan *MB* 1: 49.

enfaldeliker (enfalleliker), *adj.* 1) *enkel* (*i motsats till tvåfaldig o. s. v.*). at hon mz enfallelicom kiortle oc enom mantle af grouasta klädhe hulde sin licamma *KL* 334 (*kan föras till 2*). 2) *enkel, konstlös*. braghmannorum lifwerne enfallelik (*i rimslut för -likt*) *Al* 6655. 3) *menlös, ärlig*. gudz vidhirtalan är mz enfallelikom mannom *MP* 1: 26.

enfaldelikheth (enfallelikhet *Bir* 2: 118; -hetz *KL* 202. enfalelikhet *Bir* 1: 147), *f.* enfald, menlöshet, ärlighet. *KL* 202. *Bir* 1: 147, 2: 118. *Su* 453.

enfalder (eenfalder. enfaller. eenfaller), *adj.* [*Isl.* einfaldr] *L. eg. som har ett veck*. 1) *enkel* (*i motsats till tvåfaldig o. s. v.*). jak skal lata idher badha annan tima smidha twefallum järnum ok bandum for enfald *Bil* 113. mantol . . . hwilken som skal ware eenfaller om sommaren oc om vintrin fodhradher *VKR* 58. *Bir* 4: 10. *Su* 290. — *enkel, oblandad, ren*. är ängla natwr . . . eenfald *MB* 1: 49. är ängla natwr mykith ärlikare oc enfallare än mantzens *ib*. 2) *enkel, konstlös, simpel*. at hafwa ödmiukan ok enfaldan klädhabonadh *Bir* 1: 355. *ib* 55. aath hon at enast enfalla brödith *Lg* 3: 301. 3) *menlös, ärlig, uppriktig*. diäfwll göra the af them som enfallir är *Bir* 1: 160. enfald duwa *Lg* 39. *Bil* 871. *Bo* 15. *Bir* 1: 44, 61, 70. *Al* 6538. *Lg* 3: 39. *Su* 227. siälina öghon vari enfald (*vända endast åt ett håll?*) sua som dufwonna hulkin som skodha hökin vidhir vatnit *Bir* 2: 165. 4) *enfaldig, utrustad med ringa förstånd och kunskap*. *Bil* 869. sumi äru swa enfalde at the kunno enkte bidhia *KL* 115. mange äru enfalle ok kunno ey vtan pater noster ok näplika thz rät *Bir* 1: 284. *ib* 3: 227. some fölghiande mik hafdhe klokare nämme ok vndirstandilse oc some enfallare *ib* 2: 321. 5) *simpel, rätt och slät, som ej innehar högre ställning*. nu star laghanna herra oc gömir laghin ödmiuklica swa som en annar fatikir enfallir man *Bo* 24. enfallir brodhir *Bir* 1: 331.

enfaldogher (enfallogher. enfaloghir *ST* 233. enfallugher. eenfalugher: -ught *Al* 6063. enfaldiger. enfalligh. enfolduger *Di* 133. enfollogher: -okth *LB* 7: 92), *adj.* 1) = **enfalder** 1. *enkel, ren*. *Su* 258. — *en* (*i mots. till flere*). alzualdogher gudh . . . hulkan vi troom ok dyrkom j tröm personis enfaldogan gudh *LfK* 252. 2) = **enfalder** 2. loot sig nöghia aat eno enfallogho klädhe *Gr* 319. *Lg* 3: 524, 525. *Bir* 4: 89, 91. *Al* 6063. gudz ordha enfallugh predican *Bir* 2: 231. ther nödhogher skal enfalligh lifwa *Al* 7102. 3) = **en-**

falder 3. iacob war enfaldogher oc meenlös *MB* 1: 208. i sinom barndoom gerna gladher enfaldogher för än han wardher madher (*ab infancia gaudet in simplicitate*) *Al* 7160. *ST* 478. *MB* 2: 202. *Di* 133. fult göra thinne enfaldoga oc gudhelika (*sincerae*) astundan *Su* 336. 4) = **enfalder** 4. thz enfallogher almoghe kan ey wndirstaa *Bir* 4: 74. *Su* 228. — (?) ware hon än entiid swa enfaldig som hon är (*were de vrowe moth so meyt*) *Va* 8. tz barn tha födis tz vardher . . . enfollokth och kranceliigit *LB* 7: 92. 5) = **enfalder** 5. *Bo* 52. *Bir* 2: 184. *ST* 233. *PM* 34, 41.

enfaldoghet (enfalloghet. enfalloget *Gers Frest* 50. enfallughet *Bir* 2: 231. eenfallugheet *Al* 5751, 6442. enfaallugheet *VKR* 11. enfolloghet *Ber* 172. enfallighet *MB* 1: 473. enfalligheet *Al* 7275. enfallikhet *MP* 1: 26. enfallekhet *ib*), *f.* *simplicitas*. 1) *enfald, enkelhet, flärdlöshet, naturlighet*. första allirsins godha enfalloghet *Bo* 140. *Bir* 1: 350. *Al* 5751, 6185, 6442, 6458, 7083, 7275. *Ber* 172. ordhanna enfallughet *Bir* 2: 231. 2) *enfald, oskuld, uppriktighet*. dröfwa thässe menlösa manna enfalloghet *Bir* 3: 7. *ib* 8, 197, 227, 228, 1: 70. *MP* 1: 26. *MB* 1: 473, 2: 265. *VKR* 65. *Ber* 155. i sinne barnzlike enfalloghet *Lg* 3: 279. enfalloghet j öghomen ey seande oblyuglika *Bir* 1: 292. 3) *enfald, oförstånd*. göra thz af owishet eller enfalloget *Gers Frest* 50.

enfä, *n.* *L.*

enfödder, *adj.* *unigenitus, enfödd*. hans enfödde son ihesus christus *Su* 21. *ib* 47, 213.

engasin, engasinne, se ingesinne.

enge (*MB* 1: 286. *enga* *Al* 1969. *f.* *enga* *KL* 370; *Bo* 41; *Su* 413. *nom., ack. n.* *enga* *Bu* 26, 490, 534; *MB* 1: 248; *Bo* 222; *Lg* 3: 20. *engha* *Bil* 574. *eenga* *Bo* 131. *ängha* *Fl* (*Cod. B*) 418. *ack. m.* *enga* *KL* 70; *MB* 1: 199; *Bo* 8, 210; *Bir* 2: 195, 3: 345, *Ber* 36, 194. *dat. m.* *enga* *MB* 1: 201; *Ber* 100. *änga* *KL* 214. *gen. m.* *enga* *Bir* 2: 56, 4: 18; *VKR* 65), *pron.* [*Isl.* einga] *L. ende*. hans enga barn *Bu* 490, 534. *ib* 26. *Bil* 574. *MB* 1: 248. *Fl* (*Cod. B*) 418. *Lg* 3: 20. aff henne skal min enge son födhas *MB* 1: 286. tak thin enga son *Bo* 8. *KL* 70, 214. *MB* 1: 199, 201. *Bo* 210. *Bir* 2: 56, 195, 3: 345, 4: 18. *VKR* 65. *Ber* 36, 100, 194. mit enga hop *Bo* 222. o mins hiärta enga glädhi *Su* 413. hanna enga ägha *KL* 370. är ödmiukten enga dygdhen ther stadhda (*för scadhda*) kärlekin atirbyggir *Bo* 41. thz är ok thz eenga ther vi ärom honom pliktogha *ib* 131. nödh är iw enga koster *Al* 1969. *Jfr* **enunga**.

engin, se ängin.

enhughadher, *adj.* *af ett sinne, endrätigt*. varom alle iämsamt enhughadhe *Gr* 261. *Bo* 146. *ST* 397. *Lg* 108.

enhughlika (-hoghlika *MP* 2: 284), *adv.* *endrätigt*. the blifuo enhughlikä (*unanimiter*) i mönstr-eno *KL* 135. *ib* 138. *MP* 2: 284. lifwin . . . alla enhuglika oc samdräktelika *Bir* 5: 4.

enhughliker (-likin (*n. pl.*) *KL* 132), *adj.* *endrätigt*. *KL* 132.

enhvar, pron. L. *Jfr* **ennor**.

enhänder (en hänther *Bil* 255. **änhänder**

Lg 988), *adj.* *enhänd.* skändis wardha en hånther *Bil* 255. *Lg* 988.

enhärdhe, *f.* *envishet, envist el. egensinnigt motstånd.* enhärde mote sinom skiälom ok tarflikt rådth *KS* 44 (114, 48). enhärde mote sinom eghnom taruom *ib*.

enhörna, *f.* *ensamt hörn.* sat mit mällan thöm i enhörnonne (*angulo*) *Bo* 171.

enhörne, *m.* = **enhörninger.** kom thän enhörnen löpandhes *Lg* 3: 609.

enhörninger (**enhyrninger.** **enhörnigh** *Su* 120; *Lg* 3: 609), *m.* [*Isl.* einhyrningr] *unicornis, enhörning, ett djur tillhörande fabelns område.* munnin swa som enhyrningx *Bir* 2: 3. likir enhörninge hulkin som hawir huast horn j änliteno oc dyrau steen vndir horneno *ib* 148. *ST* 213, 217. *Lg* 3: 609. *JP* 1. — *rhinoceros, noshörning?* *Su* 120.

enigh, *se enunga.*

eniorp, *f.* *L.*

enka, *pron.* [*Isl.* einka] *L.* *enstaka, någon?* enka (*Cod. A* some 108) preste i india lande som thiäna sool oc maana liwa mang äwe aff enne fruktz dygdh *MB* 1: (*Cod. B*) 536.

enkannelika (**enkannelik** *Fl* (*Cod. B, C*) 854. **eenkannarlika** *lv* 1584. **enkanlika** *SD NS* 2: 525 (1112). **eenkanliche** *VKR* 26. **enkanneliga** *MB* 2: 309. **enkannelighen** *ib* 126), *adv.* [*Isl.* einkanliga] *L.* *enkannerligen, särskildt, i synnerhet.* thän discipulus. hulkin ther äptir ihesus enkannelica älskadhe *Bo* 23. *ib* 58, 81, 103, 151, 173, 227. *Bil* 212, 213, 477, 916. *KS* 26 (66, 28). 39 (102, 42). *Bir* 1: 356, 3: 15, 418. *lv* 1584. *Fl* (*Cod. B, C*) 854. *VKR* 26. *Ber* 126. *MB* 2: 309. — *enkom, särskildt.* han haffwir mik legt för lön enkannelighen, vppa thz at iak skal honom wara för en präst *MB* 2: 126. — *särskildt, för sig själf?* likir thy blomstre som enkannelica vaxir a hedhinne *Bir* 2: 51.

enkanneliker (**enkanliker: -lik** *KL* 251. **eenkannerleker: -le** *chom SD NS* 2: 64 (1408). **enkannelikin.** **enkanneliken.** **eenkannerliken.** **enkanlikin**), *adj.* [*Isl.* einkanligr] *L.* 1) *ende.* thän enkannelik gudh ij himerik *Fr* 779. anders bissie enkannelica dother *SJ* 343 (1468). jöns enkannelica syster *ib* 344 (1468). hustru karin enkannelika fulbroder *ib* 357 (1469). 2) *särskild, synnerlig.* enkannelikin hus *Bir* 5: 46. hwi the ey hafdho enkannelikin höghtidhis dagh vm arit *Bil* 915. *SD NS* 2: 64 (1408). iuir enkannelika viþirporpt *KL* 185. *ib* 251, 295. *Pa* 4. *Bo* 5, 55. *Bir* 2: 27, 105. *VKR* 4, 6, 25. *Lg* 662. han främiadhe sin enkannelica vin *Bo* 81. *Lg* 3: 166, 222, 235. — *synnerlig, utomordentlig, utmärkt.* han hafdhe enkanlikit vald at wtköra diäffa af mannom *KL* 197. thänk iohannis mykelikhet ok enkannelica värdhelikhet *Bo* 80. *Bir* 1: 95, 140, 3: 91, 151. for sin eenkannerliken kärlek hon haffwir mik . . . teet *SD NS* 2: 33 (1412). thu äst the enkannelika (*singularis*) iomfrv *Bir* 1: 356. hafdhe iak thik for alla andra kära (*för käran*) oc enkaunelikin ij minom gardh *Gr* 270. *Bo* 81. — *besynnerlig, egen, egensinnig?* vakta at thu vari äkke enkannelik (*förtrolig?*) ij thinne vmgango *Bo* 47. — *egen, som vill skilja sig från andra?* om hon enkanneliken oc wtkorleken warit haffwer i maat, dryk oc klädhebonat

LfK 162. — *annorlunda beskaffad.* foglane haffdo enkanneliket lywdh än wärl dennas foghlar *Lg* 3: 462.

enkannelikhet, *f.* 1) *singularitas, egenhet, egensinne.* dröfwande them mz märkelike enkannelikhet *Bo* 137. *ib* 146. 2) *familiaritas, förtrolighet, förtrolig kärlek.* röth kors wppa sinom klädome bära mothe hiärtano til enkannelikhetz oc gudhelikx kärlekx tekn *Bir* 4: 95.

enkeligh, *adj.* *för önkneligh?* ther hördis skri ok enkeligh sanger *MD* 37.

enkende (**änkiande.** **enkene.** **enkede.** **enkidh.** **encket.** **änkede**), *adv.* [*Mnt.* enkede, enkende, enket] *noga, säkert, tillförlitligt.* biwdher oss oförthöffwet enkene til *BSH* 4: 10 (1471). scriuwe eder till encket *ib* 253 (1500). kwne vij ecke än nw enkede edher herredöme for visse och sanning tiil känne giffua om therres handeligh *FH* 7: 93 (1513). *ib* 98 (1513). när the enkidh fa vetha eders velie *BSH* 5: 236 (1507). at the ey wiste änkiande vm swa war eller ey *SJ* 237 (1454). haffuer jag hafft myne bud vtthe ther om änkede förhörindis *FM* 657 (1516). — *synnerligen.* the articler . . . huilche mich enkede well behage *FM* 594 (1513).

enkende (**enkede.** **enkinde** *FM* 125 (1505). **enkanth** *BSH* 5: 454 (1511). **enkith** *ib* 5: 274 (1508); *HSH* 19: 98 (1505). **enkidh** *ib* 22: 39 (1492). **enkedh** *ib* 22: 42 (1493). **einckit** *BtRK* 149 (1442)), *adj.* [*Mnt.* enkede, enkende, enket] *säker, bestämd, tillförlitlig.* idert kerlige enkende swar *BSH* 4: 221 (1497). *ib* 5: 164 (1507), 274 (1508), 454 (1511). *FM* 125 (1501). *BtRK* 149 (1442). *HSH* 19: 98 (1505), 22: 39 (1492). loffuade oss en enkedh swar igen *ib* 42 (1493). när wi hade foot idre ok riksens radz enkede scriffuilse *FM* 283 (1506). *FH* 1: 203 (1506, *nyare afskr.*).

enkia, *se änkia.*

enkif, *n.* *strid el. brotning mellan två menniskor.* hon . . . starklika wtsköf af sik hans arma mz hwilkom han hafdhe omfämt henna haals, oc j thesso eenkifweno varo thön badhin til tionda timan *Gr* (*Cod. D*) 380.

enkil, *se änkil.*

enkom (**änkom**), *adv.* [*Isl.* einkum] *enkom, särskildt.* takande owir sik brudhgomma ham. thy enkom at han skoli ga ok sökia hona *Bo* 92. *Ansg* 229. hade änkom drogkit ther pa i then acth, ath the vilde hempnet pa henrich *FM* 554 (1512).

enkorlika, *adv.* *i synnerhet.* vndir ban . . . them ther a mote göra enkorliche medh thryzko (*i synnerhet om det sker af tredska*) *VKR* 44.

enkorliker (**-lig**), *adj.* [*Fdan.* enkorlig] *särskild.* aff naaghrom enkorlichem stykkiom *VKR* 19. *ib* 32. *Su* 362. — *synnerlig, hufvudsaktig, förnämst.* aff huilket thenne landzände nw haffuer sin enkorlige tröst *BSH* 5: 40 (1505).

enlatogher (**-ugher**), *adj.* *egen, egensinnig.* ey tee sik ofmykit gladhan ok ey ofmikit hemelikan ok ey enlätugghan i ordom ella äthäuom sinom *KS* 38 (99, 40).

enlika (**enleka** *LfK* 60. **enliga** *Di* 261. **enligä** *Va* 7, 45), *adv.* 1) *allena, ensamt, i ensamhet, enskildt.* i sama huseno laa enlika en iomfrw *Gr* 260.

Al 7725. *Va* 7. *Ber* 22. *Su* 257. *MB* 2: 379. *LfK* 60. *Di* 261. bliua enlica *KL* 235. hans hiärta enlika widh sik sagdhe *Al* 7612. *Va* 45. *Su* 100. 2) *särskildt*. at thu oc täslikis mik enlika wilde älska *Su* 85. 3) *endrägtigt, gemensamt*. at wi alle maghom tik enlika oc rolika thiäna *Su* 72. alle enlika liffuandis *ib* 58.

enliker (eenliker. enleker. enlikin. enliken *Su* 93. enlekin (*ack.*). enleken *LfK* 58. **enlig**), *adj.* 1) *ensam*. thär gik han ensamin oc enlikin in j kirkiona *HSH* 9: 8. een eenlik quinna *Bir* 4: 210. *LfK* 58. *Su* 93. — *ensam, enslig, afskild*. til at fly vaða oc fa guz naða oc við-irkänno dughir mykit enlik vmganga (*secretior conversatio*) *KL* 188. mins enlika liuärnis vmgangilse *ib* 213. enlikit liuärne i ödtknum *ib* 258. *LfK* 60. i warom enlikom bönom *ib* 61. i enleko rwme *ib* 59. 2) *enskild*. i almännilikit äller i enlikt ärände *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). 3) *särskild, synnerlig*. mz swa enlekom fördel *Su* 14. *ib* 313. 4) *uteslutande?* haf ekki enlekin kiärlek *Ber* 275. huan en . . . som synderlika wil tåkias gudhi, han skal hanom enligare wara (*vara honom mera uteslutande hängifven?*) oc sökia *Su* 263.

enlikhet (eenlikhet. enlighet), *f.* 1) *ensamhet, enslighet*. haffde myken bedröffuilsse aff sinä enlighet *Va* 5. *Su* 337. *LfK* 57, 58. 2) *egenhet, afskildhet*. fly eenlikhetina (*singularitatem in refectiōe*) ok lat thik nöigha aat thy ther aalment är *Ber* 272. 3) *enhet, likhet*. *Su* 341.

enlita, *adj.* *enfärgad*. all the faarin som enlita äre *MB* 1: 223.

enlitadher, *adj.* = **enlita**. *MB* 1: 80, 223.

enlitr, *adj.* [*Isl. einlitr*] = **enlita**. *MB* 1: 362, (*Cod. B*) 554. *LB* 3: 178.

enlunder, *adj.* *L.*

enlykke, *se inlykke*.

enlöper, *adj.* *L.*

enmäle, *n.* [*Isl. einmæli*] *enskildt samtal*. ledde han them a enmäle *Iv* LXXXVI.

enni, *räkn.* *L.*

ennor, *adj.* *L.* *Jfr enhvar.*

ennorstapar (ennor stapar), *adv.* *L.*

ennät ping (enät ping), *n.* *L.* *enkelt el. ensamt ting, ting der ett mål efter en enda stämning afgöres*. han skal hanum um tisdaghen stämnä enät ping ok vm öppensdaghen a han vitnä *SR* 31.

enodhal (eenodheel), *n.?* *jord som är någons enskilda egendom (och sål. tillhör den enskilda gården, i mots. till allmänning)? medh allom tillagom . . . i skogom, i eenodheel, i almänning* *SD NS* 1: 109 (1402, *nyare afskr.*).

enogh, *se enunga*.

enom stads (enom stadz), *adv.* 1) *på ett enda ställe*. *SD NS* 1: 94 (1402). saraceni . . . byggia ekki stadhlika enom stadz *MB* 1: 185. *LfK* 59. 2) *någonstädes*. hördhe han enom stadz ringia til messo *ST* 149.

enost, *adv.* *L.* *Jfr en.*

enpänningar? *m. pl.* *L.*

enradh, *n.* *råd som man gifver sig själf? enrådhghet, egensinne?* tha matte hwar man kännas widh *Ordbok*.

sik at han hafdhe änga tröst aff sino enradhe *MB* 1: 454.

enräpi, *n.* *L.*

ens (eens. enas *SD NS* 1: 17 (1401)), *adv. och adj.* [*eg. gen. sing. n. af en. Isl. eins*] *L.* 1) *af samma slag, enahanda*. thin sidher ok min är ey ens *Al* 2123. *ib* 5837. hans kiortil ok blomor alt eens (*af samma färg*) varo *Fl* 1303. sonsins wili war altidh eens (*conformis*) mz fadhersins wilia *Su* 196; *jfr* 2. — *attributivt. enahanda, lika, samme*. alle the som bo i enom stadh äre eens (*Cod. B* enor 538) män *MB* 1: 142. äru tässe scripter twa ludande aff ens sinne *SJ* 206 (1451). *ib* 207 (1451). — *det samma*. äkke är badhe ens at väria sin hedhir mz storo äruodhe ok ägha han i godho maki *Bo* 109. thom samom varom herrom oc husbondom var alt ens (*indifferens*) huat hällir vi älskadhom thik gudh . . . älla ey *Bir* 3: 472. — *på samma sätt, lika*. waar alder allan eens deela (*förklaradt genom följ. vers: ey lifwer länger en än annan*) *Al* 6150. war klädher wara bode ens skoren *Di* 296. *ib* 301. 2)

[*jfr Mnt. eines, ens*] *ense*. wordo sa eens at the wilde hylla hanum *Di* 6. *ib* 204. *SJ* 57 (1430). *RK* 2: 1266, 1466. *SO* 8, 31. — *med gen.* the wordo thes ens tha *RK* 2: 1311. ärw thes enas wordhin *SD NS* 1: 7 (1401).

3) *endast. i förbindelsen* eigh ens . . . utan (iäm-väl). gudh satte hona til äfftir syn ey ens qwinnom wtan iäm-wäl mannom *MB* 2: 145. *ib* 164, 168, 180, 202, 203, 221, 259, 260, 265, 290, 291, 298, 312. *LfK* 217. *Su* 103, 153, 227, 273, 341. *Lg* 3: 528, 530, 531, 535, 581, 582. — **for ens** (fore-), *ändtligen, nödvändigt, bestämdt*. tha wildhe josaphat for ens fölgia barlaam fra fädherne oc modherne *Bil* 618. *MB* 1: 403. kom aldre thz i waar thanka, at han skulle wilia fore eens se waar brodher *ib* 244. the natwra matte for ens syndogh wara, som andra skulle til synd lokka *ib* 138. *ib* 51. — **ivir** (ovir) **ens**, 1) *alldeles*. willo them owir ens för driffwa *MB* 2: 232. 2) *öfver ens*. än tha herrana offuer endzs ey alle mz mig droge *RK* 3: (*sista forts.*) 4642. äffther thz the haffwa warith affwer (*för offwer*) ens mz them *PM* 25. — *med gen.* tha warto thäs allä ower ens *Va* 23. — **um ens**, 1) *ändtligen, nödvändigt? likväl, icke dess mindre?* then (*bron*) skulde nicholaus vm ens iwi gaugha *Pa* 23. 2)

öfver ens, ense. jnnen then tijdh thee vmens äre *SO* 100. warom wij . . . om eens mz h:r jacob bodebek . . . om ena acossmäso *FH* 1: 54 (1485). — *Jfr alt um ens under alder och po alt um ens under po*. — **undir ens** [*Mnt. under eines*], 1) *oafbrutet*. latin swinen skria lwt vnder eens ä wt ok wt *Al* 5518. 2) *alldeles, helt och hållet*. vndir eens för-därffwa oc forhäria alt jwda folkit *MB* 2: 184. *ib* 153, 190, 204, 222, 224, 228, 229, 231, 232, 303. *Su* 54.

ensak (eensak. eensaak *SD* 6: 112 (1349); *BSH* 2: 65 (1399, *nyare afskr.*)), *f. L.* *ensak, böter tillfallande endast en; böter tillfallande konungen ensam*. a predicto honore uectigalium nec non et regium (*för regalium*) causarum, eciam maiorum que ensakir uulgariter appellantur *SD* 1: 532 (1278). jus nostrum dictum wlgariter ensak *ib* 3: 25 (1311). *ib* 4: 286 (1332, *gammal afskr.*), 359 (1334, *gammal afskr.*), 461 (1335, *nyare afskr.*), 5: 39 (1341), 599 (1346). böte

konunge XL marker at hans ensak *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), pätt är waar ensak *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 377, 378, 638 (1347), 6: 112 (1349), 137 (1349). widher XL marck konungx ensak *BSH* 2: 63 (1399). vidher XL mark til konungx ensak *ib* 66 (1399). *ib* 65 (1399, *nyare afskr.*), 68 (1399), 72 (1399), 37 (1399). *SD NS* 1: 14 (1401). *FH* 2: 8 (1374, *nyare afskr.*). widher sina XL mark for konungx eensak *BSH* 2: 203 (1413). konwngs een saker, som är ed-zöreth, dwledrap och daan arff *ib* 4: 80 (1481?). — böter tillfallande biskopen ensam. eisdem monachis indulseramus medietatem legalis emende que dicitur ensak *SD* 2: 70 (1289). a memorato iure nostro dicto ensak liberos esse volumus *ib*. *ib* 162 (1293), 5: 280 (1344). *ib* *NS* 2: 306 (1410). — böter tillfallande staden ensam. vijd sine three marck stadzsins eensack *SO* 197. *BS* 36. — böter tillfallande husbonden el. jordre-garen ensam. wjd hans thre mark, huusbondans ensak *GS* 39. böte . . . vi marker ägandins eensak *ib* 40. böte 3 mark för tresko, huusbondens ensak *ib* 41.

ensaman (ein-. ensoman *L.*), *adj. L.* [*Isl.* einsamann] = **ensamber 2.** einsaman een prest som var een pelagrimmer han gik oredder ouer the broena *LfK* 221. mz einsaman klädhebonaden *ib* 231 (*kan föras till ensamber*).

ensamber (eysamber. änsamber. ensamp *Al* 4227. *n.* -samt. -sampt. -sampsnth *Lg* 3: 90), *adj. L. solus.* 1) *ensam* (utan sällskap el. förening med annan). han var ensambar *Bu* 205. gik fra sit folk eysamber oppa i skogen *Di* 21. tu är en godh dräng haa tigh haffuer vidh sin rygh han er ey ensamber *ib* 266. *Al* 4227. skulden the ensame saman byggia ridderskap ok fatökt äruodhes folk *KS* 76 (188, 83). ey gitr riddarskap änsamt i landom warit *ib* 77 (189, 84). iak ensambir war them alt got *Bir* 1: 78. ensampt thätta skulle thik mykyt storlica vptända ij hans älskogha *Bo* 52. 2) *ensam* (och ingen annan). han weet ensamber full skäl . . . som laghin gaff *MB* 1: 464. astundadhe ensam (*endast*) världzlik oc kötlik thing *Bir* 2: 38. thz ensama offer (*endast det offret*) hawer fulkompna dygdher at lösa alla synder *MB* 1: 378. — *n. adv. ensamt, allena.* hwilkin som for enkte forgangliket got diktade sangen wtan ensampt for gudz skuld *Bir* 4: 56. *ib* 91, 92, 99.

ensamin (*KL* 40. *KS* 46 (118, 50); *Bir* 2: 43; -it *Bu* 100. **ensammin** *MP* 2: 115; *Va* 6. **insamin** *Ber* 143. **ensamnin** *Bir* 2: 43. **ensampnin** *ST* 305. **ensambin** *Bir* 2: 142. **ensamen** *Bu* 12, 24, 49, 195, 491. **änsamen**: -et *ib* 49. **einsamen** *LfK* 229. **ensammen** *Lg* 674; *LfK* 19. *ack. m.* **ensamin** *Bir* 1: 124. **ensamen** *Bu* 12. **ensamnan.** **ensämpnan** *Ber* 276. *f.* **ensamna** *Bu* 12. **ensampna** *Bir* 2: 217. *dat.* **ensamnom** *KS* 5 (9, 5). **ensampnom** *Bo* 143, *pl. nom. m.* **ensamne.** *ack. m.* **ensampna** *KL* 335), *adj. [Isl. einsaminn] L.* 1) = **ensamber 1.** hon sat ensamen *Bu* 12. *ib* 491. flupo . . . iui haf ensamne vtan lepsaghara ok styre *ib* 166. *KL* 40. *LfK* 19. bättra är tuem saman liuat än enom ensamnom wara *KS* 5 (9, 5). 2) = **ensamber 2.** pa iupa ensamne piänaþo guþi *Bu* 3. *ib* 24, 49, 195. hans föpa var bröþ ensamit ok oleum *ib*

100. pät litla orþ han kunne ensamen (*för -it, Cod. C* ensamith) läsa *ib* 7. the korsfesto min ensamnan likama (*endast min kropp och icke min själ*) *Bir* 1: 124. taka födho til vara ensampna vidhir thorff *ib* 2: 217. ensampna sunnadaghana tha drak hon litit af viin *KL* 335.

ensamlika (-ligha), *adv. i ensamhet.* ensamlika . . . lefwa *Gers Frest* 28.

enselika, *adv. [Isl. einsliga] i ensamhet.* *Ansg* 213. ther han pläghadhe vara sik enselika *ib* 243.

enseliker (enselighin), *adj. [Isl. einsligr] ensilig.* eet enselighit rum *Ansg* 187.

enselikheth (ensilikhet *Bo* 143), *f. enslighet, ensamhet.* *Bo* 45, 143.

ensinna (een-), *adj. envis, egensinnig.* han skall . . . vara ey sielffuer eensinna *MD* 419.

ensinnogher (-synnogher), *adj. envis, egensinnig.* är tha skiparen ensinnogher ey lydhandis androm *PM* 50. gör sik ensynnoghan *Gers Frest* 30.

ensinnoghet (ensynnikheth), *f. envishet, egensinne.* ath fly ensynnikheth *Gers Frest* 40. *ib* 24, 30.

ensinter (een-), *adj. envis, egensinnig.* *SO* 297.

enskelika, *adv. ensamt, allena.* ängaledhis gitir swa lostoght hiärta varit vtan älskogha swa enskelika *Su* 385.

enskipter, *adj. L.*

enskyldelika (enskyllelika. enskylleliga), *adv.* 1) *enskioldt, särskioldt.* aatsporde alla, oc enskyldelika aff hwariom thera *Su* 254. 2) *särskioldt, synnerligen, i synnerhet, på ett utmärkande sätt.* purpura som är enskylleliga konungxliket högtidis klädhe *MB* 2: 241. *Su* 87, 89, 90, 210, 281. 3) *särskioldt, besynnerligt.* swa som enskyllelika oc foolslika lifuandhis fraan andhrom skilde *Su* 58.

enskyldeliker (eenskyldeligen), *adj.* 1) *enskioldt, särskioldt, ej allmän.* twegge handa är skertzlo elden, annar almenneligen ok annar eenskyldeligen somligom ok ey allom *LfK* 262. *Su* 139. 2) *särskioldt, synnerlig.* til enskyldelika älskogans teekn *Su* 103. *ib* 99.

enskylder (een-. enskyller. enskilder: -skilt *FM* 185 (1504); *BSH* 5: 353 (1509)), *adj. [Jfr Fnor. enskioldt] L. eg. ensamt skyldig, ensamt tillkommande, enskioldt tillhörig.* 1) *enskioldt, särskioldt, ej allmän el. gemensam.* thet len rekerne, paa huilket wij haffwe idhert enskielt oc rigesens radz samfelt breff oppa *BSH* 5: 353 (1509). 2) *särskioldt, afskioldt, för sig själf.* conuentzsins wisthws wari eenskielt oc wtskielt fraan folksins vtan til *VKR* 42. *Bir* 5: 120. 3) *privatus, enskioldt, som ej tillhör ett regenthus.* war han som nakar enskyller grewe *Lg* 998. — *n. adv. enskioldt, särskioldt.* ma förnempde oloff swarte och hans arffua förscrifna tompna . . . enskielt ägha haffua och bruka för sit rätta fasta egit *SJ* 250 (1456). om thenne stadhen strengnes, huilken ther höre helfftena i tompthöre och sachöre sancte eskil til . . . och helfftene cronone, huilken wij enskielt haffue hafft i forlidhen aar aff her sten stwre *BSH* 5: 353 (1509). skulle then slotzs och stadz loffwen medh thess län och rente enskiylth ther epther hallas til swerigis rikes crone handh *ib* 74 (1506?). at the allä endräcteligä loffuet oc sworet haffua welia leffua oc dö met oss oc swe-

rigis rike, tesslikis oc her erich twresson enskilt paa sinä sidhä *FM* 185 (1504). naar the wilia sik scriffta eller wan herra taka scriften sik oc tachin eenskylt *VKR* 26. alla flästä nätter laagho the eenskylt serdeles huart vedh sik *Lg* 3: 524.

enskyldogher (een-), adj. L. 1) = **enskyldeliker.** om dagen pynas jak mz androm sielom j almenneeligom skertzlo elde ok om natten. j thessom mynom eenskyldogom eelde *LfK* 263. 2) = **enskyldeliker** 2. mz enskyldoghom fördele *Su* 103.

enstadh, se staper.

en stads (-stadz), adv. på ett ställe, någonstädes. *Di* 225. *Lg* 3: 194. *Jfr* **enastads.**

enstaka (een-), adj. [Isl. einstaka] L. ensam. ey är got mannenum enstaka wara *KS* 5 (9, 5). huar flere digdemän saman komo (*för* koma), the mågho raskara got rådih finna än en enstaka man *ib* 6 (14, 6). iak sittir ater nakin änkia ok eenstaka (*vana ac desolata*) *Su* 407.

enstika, adj. = enstaka. raskare mågho flere wise män rätt finna än en enstika man *KS* 6 (15, 7). *ib* 7 (15, 7). han war fra allo skilder suasom enstika ärmete *Lg* 3: 204.

enstiker? adj. L. (kan föras till enstika).

ensträngdher, part. adj. [Jfr Isl. einstrengja, v.] eg. vänd åt ett håll. *envis, egensinnig.* *SGG* 133.

enstöpinger, m. — enstöpingas dagher, m. L.

ensäta, f. [Isl. einseta] ensamt lif, ogift lefnad el. enkostånd. *Bil* 109. — **ensäta fru, f. enka.** en salogh ensäta fru (*mulier solatio viri destituta*) hafpe son miok käran *Bu* 25. *Bil* 374. — **ensäta lifnaper (ensetu limnaper), m. [Isl. einsetulifnaðr] ensligt lif, eremittlif, som prädica folke . . . ensetu limnaper** *Bu* 138. — **ensäta liverne (en sätu lifwirne), n. = ensäta lifnaper.** *Bir* 1: 382.

entalan, f. [Jfr Isl. eintal] enskildt samtal. *Lg* 3: 199.

entidh, se tip.

entima, se time.

enthrar (een-), adj. envis, egensinnig, halsstarrig. hon (o: thera wredhe) är hardh oc een thra *MB* 1: 261.

enthrätta, f. envishet, halsstarrighet. halla sina enthrätto ä fram at eno *Bo* 137. — **enthrägenhet.** fik thz hon beddis for sina enthrätto *Bo* 151. *ib* 101. — *Jfr* **enthrättin.**

enthrätter, adj. = enthrar. *Bo* 137.

enthrättin (een thrätin Ber 278. enträtin MP 1: 56. enträten KS 25 (61, 27)), adj. = enthrar. war stadhughr i ordom tinom, ok ey enträten *KS* 25 (61, 27). hon (o: thera wredhe) är för hardh oc enthrättin (*Cod. A* een thra 261) *MB* 1: (*Cod. B*) 552. *ib* 2: 208. *MP* 1: 56. *Ber* 278. *LfK* 203. — **ihärdigt?** junkte är thz som enträttan (*för* enträtten?) oc idken gärnigh ey owerwindher *LfK* 129 (enträttan skulle äfven kunna fattas ss subst. enthrätta med suffig. art. och i betydelsen: ihärdighet).

enthrättogher (eenthrätogher: -ogh Ber 304), adj. = enthrar. *Ber* 304.

enunga (enugha. eningä. ening MK 174. enigh ib 173. ehing (för ening?) ib 164. enip (för enigh el. ening?) ib 169, 173. superl. enogh-

äster: -ästä FM 25 (1389). enihhister (för enighister?): -iste MK 172), adj. [Jfr Mnt. einich] L. ende. bran ther inne (alt thz) ther waar . . . vtan kouungin ok hans enugha son *Bil* 230. min enigh sötme *MK* 173. min enihhiste sun *ib* 172. i krycän min ening sun *ib* 174. *ib* 164, 169, 173. — **at enoghasto (at enoghästä), = at enasto** 1. vndantagnum at enoghästä nyköpinge ok wiborgh *FM* 25 (1389). — **ivir enunga (ower eningä), = ivir eno.** — vardha ivir enunga, komma öfver ens, göra öfverenskommelse. bo jonssons exseutores . . . ärä swa ower eningä worthne . . . met war frw, drotning margretä *FM* 24 (1389). — *Jfr* **enge.**

envalder, adj. [Isl. einvaldr] utvald. MB 1: 315.

envaldogher (enualdugher: -an KS 9 (21, 10). enwaldugher: -an ib (22, 10). enväldugher Bil 383), adj. [Isl. einvöldugr] L. ensamt herskande. enualdoghar passa hems kunugar *Bu* 150. *Bil* 383. *Lg* (*Cod. C*) 1035. mera är almogans gaghn haua en kunung envaldoghan . . . häldär än flere rådhe thöm ok styre *KS* 6 (14, 7). *ib* 9 (21, 10).

envighe, n. [Isl. einvigi] L. envig. drap han j eno envighe *Bil* 723. koma j enwige mz enom *KL* 22. ga the til enwighis *Gr* 268. *Bo* 137. *Fl* 1780. — **teekamp, täflingsstrid.** bödh sik i envighe mz hanum til maktogha gerningh *Bil* 85.

enväghin, adj. afgjord? sagho at thz war enwäghit RK 1: 4314.

enäggiaper, adj. L.

enägha (en egha), f. L.

enäng (-engh; för -eghn), f. L.

enöghdher (een-. n. eenögkth GO 350), adj. [Isl. eineygðr] enögd. dotter . . . som . . . är een ögdh *MB* 1: 475. *GO* 350. *Lg* 3: 18.

epistola, f. epistel, bref. i enne epistolo *Lg* 3: 626.

er (eer), m. (Al 5155) och n. (Bir 2: 6) [Isl. eir] koppar, brons. aff hardhom eer *Al* 5155. aff dyrasto eer *Bir* 2: 6. *ib* 113, 233. *MB* 1: 356, 377, 411, 421, 428, 495. *Iv* 4276. *Al* 61, 4487. *ST* 128, 524. mz eer oc kopar *MB* 1: 14. aff malm ok eer *Al* 4454. *ib* 4025. i haffwin ey iärn eller eer *ib* 7023. (eer för ey *Al* 8398.)

eriks gata, f. L. eriksgata, en resa som en nyvald konung företog genom de förnämsta af rikets landskap för att aflägga sin ed och mottaga hyllning. *SD* 4: 407 (1335, nyare afskr.). reeth han sina erix gatw *RK* 2: 148. *ib* 6974, 7671, 3: 668.

eriksmässa, f. L. Eriksmessa, högtid till Erik den heliges minne firad på hans dödsdag den 18 Maj. *SO* 157. *Lg* 3: 372. *GS* 37 (1413, orig.).

erormber (eer-), m. [Isl. eirormr] kopparorm, af koppar gjord orm. *Bir* 2: 113.

erporter (eer-), m. kopparport. MB 2: 402, 403.

erpänninger, m. L.

erseforradhare (erseforradhare. ereste forradhere), m. [Jfr Nht. erzverräther] ärkeförredare, skändlig förredare. the erseforradhara haffwa wij mest hema hoss oss *BSH* 5: 183 (1507). ath jach mich bewisthe som en ereste forradhere *ib* 625 (1520).

erslaghin (eer-), adj. kopparbeslagen. MB 1: 482.

ersmidhe (eer-), *n.* *kopparsmide.* han hitte först iärn smidhe oc eersmidhe *MB* 1: 164.

es, *n.* *s, s-formigt smycke?* eet es aff en gylden bogstaff met en brwn sten oc iijj perler *FM* 708 (1521).

ester (eester), *m. pl.* [*Isl. eistr*] *Ester.* *ss* be-teckning för lifegne. the andre äre i danmark, ga thräla och oppa gotlandh som esther och haka *BSH* 5: 226 (1507). tha blyffwe wij egne och eester, som then fatige almoge är, som i danmark oc norgie byggiä ib 435 (1511).

eter (eeter), *n.* [*Isl. eitr*] 1) *gift (eg. animaliskt).* oläkelikit stikil orma ethir *MP* 1: 59. bläste han (*draken*) sua gen stapenom etar ok ilsco *Bu* 490. pät etar som pri men druko för ok doo ib 155. drak etirit oskaddir *KL* 46. aff dödheliko etre ib 47. *Bu* 494. *Bil* 236. *Pa* 6. *KL* 45. *Bo* 96, 154. *MP* 1: 60. *Bir* 1: 6, 182, 205, 354, 2: 101, 3: 287, 288. *Al* 2578, 7648, 9888. *LB* 2: 11, 59. 2) *etter, var (i böld el. etter-bläsa).* ted drager wt eetrid *LB* 7: 324. wthdriffwer ether oc onda väsko *FM XLV.* — *Jfr hugorma-, lokka-, orms-, skorpions-, ödhlo-eter.* — **eters drykker,** *m. giftdryck.* dräpa mz ethers dryk *Bil* 307.

eterbilla, *f. eg. = eterblema.* — *büdl. argbigga.* *Lg* 963.

eterbit (-biith), *n. giftigt bett.* dogher mot etherbit *LB* 5: 81. stampar man henne och legger widher ether biith ib 7: 141. ib 2: 36.

eterbitin, *p. adj. träffad af giftigt bett.* ten som er eter bitin *LB* 7: 303.

eterbland, *n. giftblandning.* hon giffwer tik ether blandh *MD (S)* 223.

eterblanda (-aper), *v.* [*Jfr Isl. eitrblandinn*] *blanda med gift.* alt wädhrit illa eterblanda *MD* 187. — *part. pret. giftblandad, giftig.* mz sin etarblandaþa bläst *Bu* 490. *Bil* 459. *Pa* 6. *Bo* 342. *Bir* 1: 64, 206. — *büdl. mz sinne etirblandadhe twngo* *ST* 38. litla godha gerninga etherblandadha mz myklo ondo (*bona parva multis malis . . . permixta*) *Su* 355. (etherblandadhom *MB* 2: 366; etherblandadha ib 369, se eterblandare).

eterblandan, *f. tillblandande af gift.* *MB* 2: 362.

eterblandare, *m. giftblandare.* etherblandadhom (*för etherblandarom; veneficis*), affgudha dyrkarom oc allom liwgharom *MB* 2: 366. hwnda oc etherblandadha (*för etherblandara; venefici*) oc ohöffwitzske ib 369.

eterblasande (-bläsande), *adj. giftbläsande, som har giftig andedrägt.* thy flyes hans vmgängilse swa som etirbläsandis orms *Bir* 3: 333.

eterblaster (-bläster), *m. giftig andedrägt.* en draki dräpir hwan dagh at minzsto ccc män mz sinom etirbläst *Bil* 567.

eterblema (eeter-. -bleema *Bir* 4: 164), *f. etterblemma, etterbläsa, bläsa innehållande gift eller var.* for qweso eller andra eeter blemor *LB* 7: 324. mik thykke som j hiärtano är een etirblema *Bir* 2: 266. ib 4: 164.

eterblena (*Bil* 963. *etar-. ätar-*), *f. eg. = eterblema.* — *büdl. argbigga.* pär var ätar blena som mön var *Bu* 145. mön etar blena ib.

eterdrykker (-drikker: -drik *LB* 2: 38;

-drikke ib 59), m. [*Isl. eitdrykkir*] *giftdryck, giftig dryck.* *Al* 9955, 10010, 10102. *LB* 2: 38, 59.

eterflugha, *f.* [*Isl. eitfluga*] *giftig fluga.* *MB* 2: 64.

eterfulder (ätir- Ber 269), *adj.* [*Isl. eitfullr*] *uppfylld af gift, giftig.* diur . . . som är etirfult af sik *Pa* 5. *KL* 229. *MP* 1: 209, 2: 182. *Bir* 1: 63, 206, 262, 354, 2: 49. *Ber* 269. *LB* 2: 49.

etergadder, *m. giftig gadd.* *Bir* 2: 96, 99.

eterkar, *n. giftbägar.* *Bu* 155.

eterkoppa (-koppe), *f.* [*Se. dial. etterkoppa.* *Fdan. edderkoppe*] *spindel.* do swa som etirkoppa dör j sino näti for hulko hon äruodhadhe fanytlica *MP* 1: 135. *LB* 2: 44, 7: 146. spinnil eller etirkoppe ib 3: 62.

eterkyn, *n.* — **eterkyns madhker (etirköns madker),** *m. giftig mask, giftig insekt.* ryme alle etirköns madka aff the huseno *LB* 3: 82.

eterliker (etirlikin: -likit *Bir* 2: 50. **ether-leker: -lekom *LB* 5: 82. **eetherlekin: -lekith *ib* 80. **eterligin: -ligith *ib* 7: 68. **etherligin: -ligit *ib* 2: 11. **etirlig: -liga *ib* 3: 67. **eeterligh), *adj.* [*Isl. eitligr*] *giftig.* slet han mz etirlikom tannom *KL* 110. af etirlikom ormom ib 297. eetirligh bith *LB* 3: 78. *Bir* 1: 262, 2: 50, 3: 22, 75, 244. *Su* 204. *LB* 2: 11, 3: 67, 5: 80, 82, 7: 68. afwuden wpswölgher al godh thing mz etherlikom (*pestifero*) hita *Ber* 107.************

etermadhker, *m.* [*Isl. eitmadkr*] *giftig mask, giftigt kryp.* *KL* 46. *Bir* 2: 315.

eternätla (-nesla. -neldha), *f.* [*N. eiternetla*] 1) *eternässla, urtica urens* *Lin.* vrtica minor thz kalles etirnetla *LB* 3: 73. stöt eter neslor ib 7: 299. siwda eterneslo mz viin ib 342. ib 348, 349. 2) *blindnässla, marrubium vulgare* *Lin.?* marrubium eterneldha *LB* 6: 284 (*sannolikt föreligger här en för-vexling el. felskrifning*). — **eternätlobladh (-nesslobladh *LB* 7: 30. **-näsza blad *ib* 267), *n. blad af eternässla.* *LB* 7: 30, 267.****

eterormber, *m.* [*Isl. eitormr*] *etterorm, giftig orm, giftigt kryp.* the fly fran mik swa som af etir orms (*serpentis*) asyn *Bir* 1: 182. ib 2: 103, 3: 73. *MP* 1: 80. *Su* 434. mz wärsta etir orm som kallas skorpio *Bir* 1: 68. scorpiones . . . thz äru etherorma *MB* 2: 346.

eterskut (-skot), *n. förgiftad pil.* *Al* 8992.

etersmogh (eeter-), *n.?* [*Se. dial. ettersmåg.* *N. eitersmog*] *varigt och sävrigt utslag.* for eeter smogh *LB* 7: 353.

etertannadher, *adj. = etertänter.* etirtannat diwr *LB* 7: 303.

etertänter, *adj. försedd med gifttänder.* diurin waro etir thänt (*venenata erant dentibus*) *Bir* 1: 205. af etir thänta diura tannom ib 206. eterorma ok annor etertänt dywr *Su* 434.

eterödhla (-ydhla *Su* 409; *-o* *Lg* 989. **ätir ödhla), *f. giftig ödla, giftig orm.* wpsprang een ätir ödhla (*vipera*) af eldenom *KL* 175. *Su* 163. — *büdl. hör thw etir ödhla min dottir (audi lacerta et venenosa filia mea)* *Bir* 3: 136. sofuir thu lanz röfuare . . . mz ether ödhlu (*vipera*) thinne conu *Bil* 267. *Su* 409.**

evangelistare, *m. evangelist. aff ewangelistarum* Lg 3: 614.

evangeliste? *m. [Lat. evangelista] evangelist. the* iij gudz ewangelistar LB 7: 19.

evinnelika, *se ävinnelika.*

evinneliker, *se ävinneliker.*

evogher, *se ävogher.*

evärpelika, *se ävärpelika.*

evärpeliker, *se ävärpeliker.*

evärdhelikhet, *se ävärdhelikhet.*

eväruulds lif, *-pina, -ägha, se äväruulds-.*

eväruuldsliker, *se äväruuldsliker.*

examinera, *v. [Lat. examinare. Fnor. examinera]* förhöra (en anklagad), ransaka. Bo 189.

exomit (examen *lv (Cod. B) 840. äxämen ib* (Cod. C)), *n. [Mlat. examitum. Grek. ἑξάμιτον. Jfr Isl. eximi] ett slags starkt och tjockt siden, sammet. tiwghu kiortla aff examit vidha Fl 287. tribald bliald*

ok examit silke ok päl tha var ther flit Fr 323. aff examit thz rena ib 2965. Iv 840.

examitmantol (-mantil), *m. mantel af examit, sammetsmantel. een examit mantil . . . ther fodhradher var mz safuilskin Fl 702.*

exempel, *n. [Lat. exemplum] exempel. mangh ondh exempel Gers Frest 28.*

exemplera, *v. utfärda i nytt exemplar? at wij sadana breff wille till wittnisbörddh exemplera oc wid magt holla latha FH 1: 223 (1520).*

eya, *interj. [Mht. eia. Lat. eja] ack! nyttjadt vid önskan el. uppmaning. eya herra frederika ma iak thiggia ena bön aff thik Fr 1878. eya o waar dāgh-thingiriska, went til oss thiin miskunsamlika öghon ST 199. Su 21, 47, 69, 83, 90 o. s. v. — vid sorg. eya hwat oc hwru mykyt goth iak wthi honom tappadhe Su 41.*

F.

fa (faa. foo Bir 5: 140. **fanga** Fl 431, 799, 1365, 1539, 1929; Iv 160, 1090, 1121, 3832, 3838; Fr 2243; Al 7580, 10373; RK 2: 5826. **fonga. fānga** Al 7035. *pres. far.* **faar. for** Bu 495; LB 7: 268. **foor** FM 407 (1509). **fār** Iv 4475 (*i rim med är*), 4636 (*i rim med här*), 4711 (*i rim med är*); Fr 3094 (*i rim med ther*). **fäär** Iv 957 (*i rim med kär*); för öfrigt kan på grund af rimmet antagas, att **far** Iv 1209 (*i rim med här*), 3713 (*i rim med här*), 3782 (*i rim med här*), 4752 (*i rim med här*); Fl 1011 (*i rim med är*); och **faar** Iv 3384 (*i rim med nää*) stå i st. f. ett ursprungligt **fär. fanger** LB 7: 257. *pl. 1 pers. fam. faam. faum* SD 4: 390 (1334?). **faom** MP 1: 84; SD NS 1: 174 (1402). **fangom** Al 10354. *2 pers. fan* Bo 136. **faen** RK 2: 89. *konj. fae* Bo (Cod. B) 348. **fänge** KS 62 (155, 68). *pl. 3 pers. fän* ib 65 (161, 71). *imperat. pl. 2 pers. for* Di 292, 297. *impf. fik. fick* BSH 5: 159 (1507). **fek** MD 7, 8. **feok** FM 510 (1510). **fich** BSH 5: 179 (1507); FM 272 (1506). **figh** LfK 218 o. s. v.; Di 205. **figh** LfK 217; FM 342 (1507), 364 (1508). **fygh** BSH 5: 416 (1510). **ffegh** LfK 246; FM 272 (1506). *pl. 1 pers. fingom. 3 pers. fingo. fango* Bir 1: 29. **fiige** FM 361 (1508). *2 pers. fengin* MD 15. *konj. finge* Bir 4: (Avt) 183. *part. pret. fangin. fongin. n. fangit. fongit* Bil 901; Di 74. **faat** Di 80. **faath** RK 2: 3955, 4011. **faadh** MD (S) 220 (*de tre sistnämnda formerna endast ss supinum*). *ack. sing. m. fangin. fagnan* Gr 280. *dat. sing. n. fagno* Bir 1: 54. *nom. pl. m. fangne* MB 1: 10. **fagne** Bo 250. **faghne** MB 2: 344. *ack. pl. f. foghna* MB 2: 232), *v. [Isl. fá] L. 1) gripa, fatta, taga. fik (prifr) sin järn stangh Di 298. fik draken honum mz clörna gynom brynja ok buk ib 233. ib 248, 282. Va 26. diwret . . . fik (ryckte) riddaren nidh aff hästen ib 24. then (o: olaff baggis kapeseck) fik jak fron*

een tiwff BSH 5: 34 (1505). blanzaflor han til sik fik (*tog i sin famn*) Fl 1393. — *lildl. fic* egh annat sik tel rapa (*kom ej på annat råd*) Bu 30. — *intr. fik* om hans hender MD 129. Di 78, 166. — *bildl. han monde swa til ordha fa (börja tala)* Al 10440. swa vnderlika hon til ordha fik Iv 1353, 2010. **ib** 4169. kunne ey til answar faa (*finna något svar*) **ib** 3014. haffwer iag fānghit sa för råde RK 3: (*sista forts.*) 5749. 2) **gripa, fasttaga, fānga**. gripo ok fango hans owini han Bir 1: 29. hans ovini fingo han Bu 25. pe skulu mistä hästä, waapn ok alt pe fa med pöm, ok pätt skulu pe hawa sum pöm faa SD 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). bätte är lata sik ärlika faa än skamlika skilias sino fra Al 3075. RK 1: 58, 1051, 1056, 1081, 1302, 3803, 3900, 4168, 4199, 4485, 2: 3955, 4011, 3: 2835. MEG (*red. A*) 57, (*red. B*) 62. GO 755. ST 215. huru thu mat fiska fa j the flodhinne KL 12. iak haffuer nw en skönan fisk fangit Lg 3: 339. (*båda dessa ex. kunna föras till 11*). — *part. pret. fängslad, fāngen*. han var . . . fangen af iupom Eu 138. lösa sin son fangen vndan bandom **ib** 25. la fangen i eno torne **ib** 168. Bo 250. Gr 280. MB 1: 10. sik fongna jetta RK 2: 7913. 3) **fakta, strida**. vm slotzsins poort the mz them fingo RK 2: 2432. 4) **påträffa**. honom faa all ena Lg 3: 333. nymäre fanga (*finna*) Iv 160. — **råka ut för**. foo j hans wredhe Di 297. 5) **nå, uppnå**. the matto näpplika landit faa RK 1: 1501. 6) **ernå, komma åt, bekomma. med dat. ängin** gittr i härfärd huario lustmäti fāngit til mat ok drik äpte wilia sinom KS 83 (204, 91); jfr 11. 7) **komma i tillfälle (att), få tillfälle, få lof, få. med inf. utan at. lät pöm äghte fa vita huat hanom tepes** Bu 27. **ib** 156. KS 62 (155, 68). til thes vi faom see alzualloghan gud MP 1: 84. fingham wi bradhelika höra röster Lg 3: 461. the fingho hvila sik **ib** 339. LfK 217, 218 o. s. v. Al 7850, 10373. Fl 1539. at

the tär fân köpa . . . fôdho *KS* 65 (161, 71). — *med inf. med* at. släktu huars mans syndoghan lusta hona fik at seea *Bil* 10. thz vänasta blomster iordh lot tee ma thu fanga här at see *Fl* 1365. — *vara nödsakad, måste. med inf. utan* at. wiisth faam wy i dagh för them wiika *RK* 3: 1526. natten far nw skilia oss at *Di* 153. — *uttryckande något förestående: komma (att). med inf. utan* at. alt thet wy eghom ok egha faom *SD NS* 1: 174 (1402). vilen i nw ey göra swa tha foen (2 pers. i st. f. 3 pers. fo el. fa) riken i wodhe staa och epter min dödh faen i kiffue *RK* 2: 88-89. faar thz her äpter wonderligha gaa *ib* 3: 2437. faar tik gaa som them gik som illa stwderat haffde i stwdio *LfK* 144. swa faa os gaa somlikom *ib* 145 (*båda dessa ex. kunna föras till 16*). 8) *komma (att), råka (att). med inf. med* at. fik han at synda nästo nattene mz löske quinno *Bu* 171. *Bil* 160. *MB* 1: 167, 213, 301, 371. — *med inf. utan* at. han fik sofna ther han sat *Bil* 124. *ib* 89, 254, 345. *ST* 470. *RK* 2: 1923, 3791; *jfr* 16. 9) *vara i stånd, kunna, förmå, lyckas, få. med part. pret. ack. sing. n., någon gång inf. utan* at. kan þen gozen fa atir wnnit meþ laghum *SD* 6: 170 (1350). wi faam ey höghra seet *MB* 1: 41. iak faar ey ofwerkomet ok wnnit thik *KL* 315. vi fa aldre til hænna sport *Fl* 270, 450. *Iv* 873, 901, 1090, 2054, 2902, 3782, 5599. *Al* 10354. *RK* 1: 1890. *Lg* 3: 209, 210. *Di* 218. fikt thu darat mit hiärta *Su* 409. at . . . han matte skilia fa hua ther var när hænne la *Fl* 1546. *Lg* 3: 351, 366, 367. ten som icke for lata sit watn *LB* 7: 268. 10) *få, bringa. thu faar mik ey af then rätvisa väghenom Lg* 547. — *få, förmå (någon). med ack. samt inf. med* at. the fingo ey them at dwälias lenge *RK* 2: 8969. 11) *få, erhålla. han fik . . . wil ok fisk Al* 1816. tha the fånga enkte as *ib* 7035. thän förste fughil faar thz första korn *GO* 762. mat oc dryk thu aldre faar *MD* 105. tykte hanum haffua fongit en raskan man *Di* 158. ther sigher ower hin annan far *Iv* 1209. fik þär bötar *Bu* 203. fick strax maall *Lg* 3: 366. fanger . . . sa swaart bwklop *LB* 7: 257. faa stark frestilse *ST* 395. fingu the goth wädher ok retthan byr til rom *Bil* 269. måpan iak for eigh döpelse *Bu* 495. mat þu fa naþe *ib* 141. ängen synd matte fa noquara mact mæþ hænna hiarta *ib* 10. siukar far änga hialp af þem mati han ätar eigh gärna *ib* 186. fik ioakim blyght ok snybbo af iupom *ib* 3. ogilt (*nåml. vare*) alt þätt þe fingo a tomtinne *SD* 5: 376 (1344, *gammal afskr.*). the saar . . . som han haffde fongit aff wideke *Di* 74. thu skalt fonga stor hug *ib* 153. nar thw aff thz tornith gaar oc en annar thz j hendir faar *MD* 391. the höghtijdh swa een ända fär *Fr* 3094. at wi barn soman faum *SD* 4: 390 (1334?). än þe egh barn fingo *Bu* 3. än hon matte fa barn *KL* 8. aff henne fik (*suscepit*) han flere söner *MB* 2: 105. sidhan daniel hafde fangit äta *Bo* 50. han fik at rapa himirikiz nyclom (*potestatem accepit ligandi atque solvendi*) *Bu* 100 (*med afs. på de båda senaste ex. jfr 7*). hafde tw faat then werra lutt (*blifvit besegrad el. dödad*) *Di* 80. faa bätte (*tillfriskna*) *Lg* 3: 384. *ib* 378. *MP* 1: 334. *LB* 3: 81, 137, 7: 6. fik ey thäs bättra *KL* 263. — *få till äkta. fa hon frälsis man SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*) *SO*

87. här ligger nu min hiärta kär tholik annan iak aldre fäär *Iv* 957. 12) *förfärfva. som vi hawum rätlicä baþe med köp oc skipte fanget SD* 5: 562 (1346). gamull gooz, the ther rättelika äru fanghen *Bir* 5: 24. huat the (*godsen*) äru wäl älla illa fangin *ib*. aff them orättelika ok illa fagno gozeno *Bir* 1: 54. *RK* 3: 3504. *Lg* 3: 411. 13) *utverka. han fik mæþ bön at han kom firi riddaran sialuan Bu* 7. fik warla mz bönum ok päningom lof af skipmannom at the lagdhu ther til *Bil* 269. *Pa* 6. mz store nödh han thz aff them fik *MD* 190. — (?) fick sa öfwer eno (*öfverenskom?*) *SD NS* 1: 401 (1405, *afskr.*). 14) *skaffa. een annan riddara skulle han fa Fl* 1816. alt få ok fångta thz manna liuerne tilhöre *KS* 76 (186, 83). at en man giti thet alt . . . fångtet ok fänt *ib* 4 (8, 4). tå skal iak å nyo alt få thet syslonne åfåt är *ib* 41 (107, 45). leta ok få sinom barnom godha ok witra tyktomestara *ib* 51 (130, 55). at han måge få sinom vndidånom ympno göra medh androm landom *ib* 63 (156, 69). fa tik ena erligha quinna *Di* 225. ffigh han ther siigh en andre skwte *FM* 342 (1507). ath fa sik thenna lijzsla bok *Gers Ars* c 5. tak hyllelöff och lath j jth ölkar mz hiith watn och ffa (*låt komma*) ther sweth jnnan *LB* 2: 65. 15) *gifva, räcka, framräcka, framlemna, lemna, öfverlemna. skulin ij mik fa siw hästa ther bestä magho våra Fl* 488. ij skulin mik een man ok fa thän ij litin mäst op a *ib* 499. faa hijt thina hand *Bo* 237. fik hænne sin foot *KL* 355. mik fikx een rö *MB* 2: 349. fik morþarom kläþen *Bu* 141. gialda þik ater sua mykit som þu fikt þöm goþa manne *ib* 184. hon fik (*bevisade*) hanom þän heþar mz sins sons ängle *ib* 24. the siäla, som hanom varo fanghna *Bil* 851. *Bu* 29, 142, 169, 184. *Bil* 88. *Bo* 113. *Bir* 2: 114, 247. *VKR* 6, 7. *Fl* 1205, 1812. *Fr* 2213. *Al* 746, 6880, 6972, 7956, 7964, 8039. *RK* 1: 4004, 2: 519, 8334. *MD* 15. *Di* 2 o. s. v. *MB* 2: 344, 398. fa mik minom mästara ii händar *Bu* 141. *ib* 51. *Bil* 207. *RK* 1: 2014. faar henne smaswenin i hand *MB* 1: 278. *RK* 1: 1980. alla the slot han fra sik fik (*lemnade*) *ib* 2: 506. *ib* 8324. huad laghen (*för lagha el. laghanna?*) rättare androm faar (*låter vederfaras*) han tole ath thz honnom öuör gaar *MD (S)* 233. 16) *uttryckande en omskrifning af verbet. med inf. the fa se sik hwar annan saatelika MB* 1: 491. han fik ey bätte til ordha taka *Iv* 90. — i förbindelse med varit ss *öfversättning af Lat. fuero o. s. v. än thot thu fa varit (fueris) vphögdhir swasom örn MP* 2: 187. vm thw faar varit otholugh til fatikdom ok ödmiukt *Bir* 3: 324. vm thw faar varit smittadh oc valdfördh *ib*. vtan thz faa varit inthrykt älla inscrifwat (*inscriptum aut impressum fuerit*) nokro änneliko thinge *Lg* 3: 216. *Bir* 4: 307, (*Likt*) 216, 222. *Ber* 47, 52, 114. *Lg* 3: 222. — **fa ater, 1) återfå.** vi fam han sköt atir *Bo* 218. fik han atar mal *Bu* 174. fa aldre sin friþ ater *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). *TB* 80. *RK* 2: 9374. 2) **åter utverka.** johannes fik hanom atar (*impetravit*) mæþ bönom ok fasto försto naþe *Bu* 156. 3) **återgifva, lemna tillbaka.** fik paulus mik atar min howtdok *Bu* 128. *Bo* 25, 72, 221. — **Jfr ater fa. — fa fram, framlemna, framräcka.** *Bo (Cod. B)* 348. *VKR* 38. *TB* 78. **Jfr fram fa. —**

fa i gen, 1) återfå. *Al* 7987. *Lg* 3: 366. *LB* 7: 2. 2) återgifva. *Di* 112. — *Jfr* igen fa. — **fa in,** intaga. få all slotthen in *RK* 3: (sista forts.) 4496. *Jfr* in fa. — **fa up,** återfå. hwa sit spillir han ffaar alt sit näppelika op *GO* 989. — **fa ut,** 1) utdraga. han fik vth sit swärdh *ST* 297. 2) utlemma, utgifva. ther tholik toll biudher wt at fa *Fl* 695. faa them (penningarne) wt ämbitzmannomen *Bir* 5: 25. faar han vth sin yngsta son *ST* 407. — *Jfr* ut fa. — **fa vidher,** ertappa (på bar gering). wijtes thet honom och warder ey fången wedher *SO* 296. — **fas vidher,** vederfås, quickna vid, tillfriskna. monkin . . . fikx widhir *KL* 89. *Bil* 287. *Bo* 207. *Bir* 2: 18. *Iv* 2610. *ST* 76, 370. tha han fikx widh aff sottinne ib 396. *Jfr* vidher fas. — *Jfr* aterut-, bort-, fore-, hand-, saman-, til-, und-fa, samt be-, här-, lagh-, ny-, o-, orät-, rät-, sen-fangin, äfvensom fanga.

fabulera (fablera. -ar, -adhe), *v.* [*Lat.* fabulari] *prata.* twa kwinno fabuleradho . . . aff fanytom ok obliughum thingom mällan siin *KL* 81. hwilkin som ämwäl thighiande fablera mz alle wärdlinne *Ber* 217.

fadder, *m.* [*Mnt.* vadder] *fadder, gudfader.* tu . . . stall ena koo aff synom (*för* thinom) fadder (*com-patris*) *LfK* 225. myn faddher (*fadder* åt mitt barn) wara *RK* 3: (sista forts.) 5918. — *ss* hedrande och vänskaplig benämning [*jfr* *Mnt.* vedder]. käre her sten, fadder oc gode besynnerlige wen *BSh* 5: 549 (1515). käre fadder ok herre ib 571 (1517). käre, verdige fader och herre, fadder broder och besynnerlige gode ween *FM* 409 (1509). *Jfr* fädder.

faddra, *f.* [*Jfr* *Mnt.* vedder] *fränka på fäderne-aidan?* gifuer iak mina faddra hustru esther ena koo *FH* 6: 21 (1449). *Jfr* fädder.

fapghar, *se* fäpghar.

fapir (faper; *med* art. faperen *Bu* 170, 504; fadhren *Lg* 3: 444. fadhur *KL* 32, 88, 109, 110. *gen.* fapur *Bu* 20, 504. fapurs ib 145 o. s. v.; *SD* 5: 293 (1344), 561 (1346). fadhurs *KL* 57; *Gr*(*Cod. D*) 417; *KS* 10 (25, 11); *SD NS* 1: 650 (1407). fadurs *SD* 6: 180 (1350). fapers *SD* 5: 565 (1346). fadhers ib *NS* 675 (1407); *MB* 1: 173. fadhirs *KL* 285, 406. *dat.* fäpar *Bu* 78. fäpar ib 504. fadhure *Gr* (*Cod. D*) 418. fadhore *Gr* 324; *med* art. fadhorenom *Bo* 186. fadhir *Gr* 311. fadher *MB* 1: 184. ffadhre ib 2: 313. *ack.* fapur *Bu* 146. fadhur *KL* 40 o. s. v.; *KS* 10 (26, 11). fathur *SD NS* 1: 649 (1407). fapor *Bu* 26, 74; *med* art. faporen ib 170. fadhur *Gr* 311 (*kan vara gen.*). fadhir *KL* 290; *Gr* 311. faper *Bu* 185. fadher *MB* 1: 159. *pl. nom.* fädher *MB* 1: 431; *med* art. fädhrene *Bo* 221. fädhre *FM* 59 (1457). *gen.* fädhra. *dat.* fädhrom: forfädhrom *KL* 176. fädhrom *Gr* (*Cod. D*) 417. *ack.* fäpür *KL* 182. fädher *MB* 1: 423; *med* art. fädhrena *Bo* 220. fädhra *Gr* 320), *m.* [*Isl.* fadir] *L.* fader. faper ok moþer bundo hana . . . tel guz þiänist *Bu* 5. hana han . . . iui fapor ok moþer liuvan ok käran ib 74. faperen böþ sik vndi domen for syninom ib 170. mange herra baþo hanna, ok fapir vilde hana ängom giua ib 503. faper baþ sina . . . dottor offra ib. härpes þa fapur hiarta viþ dottor ib 504.

medh vars fadurs äringgisla pätarsson goduillia *SD* 6: 180 (1350). vara fadhir at barneno *KL* 285. — *fader i förhållande till senare generationer.* gialda första fapur (*d. v. s. stamfaderns*) brut *Bu* 20. alz mankönsins fadhir adam *KL* 416. swaradho the (*Ju-darne*), hwat ey äst thu större ok mere man än var fadhir abraham *Bo* 153. foor han nidhir til häl-uitis til hælgha fädhrena (*fäderne, patriarkerna*) ib 220. ib 221, 230. — *Gud fader.* gudh fadhir vpreste han af dödh *KL* 134. tro en vara sannan guþ. ok þo at hwaro þre personas. faper ok son ok þän hælghanda *Bu* 185. *SD* 5: 561 (1346). *Bir* 1: 3. — *fader, den som genom sin ställning står i faderligt förhållande till andra.* som sik giwir vndir andiliks fadhirs lydhno *KL* 285. — *fader ss hedrande benämning.* werdig herre fadher *BSh* 5: 90 (1506, från Hemming Gadd till Svante Sture). ib 92 (1506) o. s. v. — *särsk. fa-der, en åt män af det andliga ståndet gifven benämning.* fadher j waken hwatj tala (*yttrande af marsken Karl Knutsson till en gråbroder*) *RK* 2: 7283. ärlix fapurs inzighle herrä frändä biscops i strengnes *SD* 5: 293 (1344). war käre fadher her karl benedicti *Lg* 217. met hederlika herra oc andelika fädra incighle *BtFH* 1: 456 (1362). tesse . . . werdige fäder, erlige herrar oc godhä män richesens raad *BSh* 5: 15 (1504). vii saghum när thöm een hedhirlikin fadhir *KL* 199. sanctus macharius oc andre flere hæghe fädhir ib 248. vvi saghom þär manga hælgha fäpir ib 182. sändom vi ärlican fadhir . . . gregorium. hulkin vi . . . hafwom valt os til fadhur *Gr* 311. — *lärare.* thz mz scriptinne beuisa älla mz hælghra fädhra (*kyrkofä-dernas*) lärdom *Bo* 29. *Gr* (*Cod. D*) 417. — (*fader för fagher Iv CII.*) — *Jfr* alder-, barna-, döpe-, fapur-, folster-, for-, foster-, guþ-, känne-, mat-, moþer-, skripta-, stiup-fapir. — **fapur bani** (fadher-), *m.* [*Isl.* föðurbani] *L.* faders baneman. giordho stadhughan fridh ok winscap mz sinum fadhur-bana. *KL* 40. drap ther swibdagher sin fadherbana *Iv* LXXV. — **fapur broþir** (faper-. fadher- *Bil* 305, 307, 757; *MB* 1: 9, 420; *Fr* 1204. fadhir- *KL* 342. fadherbrodhor: -brodhorin *MB* 1: 179. *gen.* faperbroþers. fadhersbrodthers *MB* 1: 369), *m.* [*Isl.* föðurbroðir] *L.* farbroder. for vars fapers oc faperbroþers syälä *SD* 5: 565 (1346). *Bil* 305, 307, 757. *MB* 1: 9, 369, 420. *Fr* 1204. — **fadhur brodhor dottir** (faderbroder dotter), *f.* farbroders dotter. jag . . . haffuer eder kere husfrus faderbroder dotter *BSh* 5: 555 (1516). — **fadhur brodhor son** (faderbroder son), *m.* [*Isl.* föðurbroðursonr] *farbroders son.* han war konungens faderbroder son näste *RK* 2: 9369. — **fapur fapir** (fadherfadher *Bil* 86, 376, 701. fadhurfadhir *VKR* III), *m.* [*Isl.* föðurfadir] *L.* farfar. *Bil* 86, 376, 701. *VKR* III. — **fadhur fadhur fadhir** (fadhir fadhir fadhur), *m.* farfars far. han ok hans fadhir. ok hans fadhir-fadhir. ok fadhir fadhir fadhurin foro hwar j sinom tima pilagrims färdh til ierusalem *VKR* III. — **fadhur fadhur modhir** (fadher fadher modher), *f.* farfars mor. *Di* 300. — **fapur fäperne** (fapor-), *n. L.* — **fapurfränder** (fapursfrändir), *m. pl. L.* — **fadhurland** (fadhirsland *Gr* 270. fadhers land. fadherzland. fadharsland *Gr* (*Cod. D*))

361), *n. L. fädernesland*. the swara sik wara iudha at ädhle ok fadhers lande *Bil* 234. forsända fra fadherzlande *ib* 360. *Gr* 270. — **fapurlös (fäpurlös)** *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). **fadhrlös** *KS* 61 (151, 66). **farlös), adj. faderlös.** fapurlös barn *SD* 1: 669 (*gammal afskr.*). *ib* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). *KS* 61 (151, 66). myne . . . fatighe farlöse barn *FM* 261 (1506). hon födde sin son fadherlösan i iordhrike *MB* 1: 148. — **fapur möpir, f. L.** — **fapur möperne, n. L.** — **fapur systir (fäpersyster. fadhersyster)** *MB* 1: 364. **fadersyster** *Va* 3, 8. *dat. fadhersöstor* *SD NS* 2: 48 (1408)), *f. [Isl. föðursystir]* *L. faster.* per paterteram meam wlgariter fäpersyster *SD* 5: 426 (1345). *ib NS* 2: 48 (1408). *MB* 1: 364. *Va* 3, 8. — **fadhur vita (faders weta), f. intyg att ett förhållande egt rum under någons faders el. förfäders tid.** *BtFH* 1: 35 (1484, *nyare afskr.*). *Jfr fäpernis vita.*

fadhurlika (faderlika. fadherligha), adv.

1) på faderns sätt, i likhet med fadern, såsom fadern. lefdhe son epter sik fadherlika godhan ok gudhlikan konung som hans forfädher waru *Bil* 230. 2) faderligen, på ett faderligt sätt. thz fadherligha ok milleligha rätha *Gers Frest Inl.*

fapurliker (fäperleker. fadherligh. fadherlegh: -leghan) *FH* 2: 131 (1441). **faderlig. fadhirlikin. fadherliken. fadherligin. fadhirliker: -lica** *MP* 1: 230), *adj. [Isl. föðurligr]* *L.* 1) faderlig, som tillhör el. höfves en fader. mz fäperlekum kärleke *Bir* 4: (*Art*) 180. fadherliket hiarta *Lg* 218. en fadherlig rättelse *MB* 2: 296. *MP* 1: 230. vndantaknom thöm fadherlicom rät, som vi til kirkionna hafwom, som a latino callas jus patronatus *SD NS* 2: 262 (1410). *FH* 1: 17 (1441, *nyare afskr.*), 2: 131 (1441). *FM* 270 (1506). hafuer han ther til (*till Nydala kloster*) faderlig rät *MD* 488. *ib* 494. — i titel. edher fadherligha werdhogheth *Gers Frest Inl.* 2) fäderneärfd. fadhirlikin synd *Bir* 3: 386. fadherligit arff *MB* 2: 276. sith fasthä fäderlige oc möderligä arff *FM* 300 (1506). — *Jfr ofadhurliker.*

fadhurlikhet (fadhirlikhet. fadherlighet. faderlighet), f. [Mnt. vaderlicheit] 1) faderligt sinne. til mere kerlex ok faderlighetz jertekn *Lg* 3: 562. 2) faderlighet. ss titel. som edher fadherlighet vel fortенcker *FM* 271 (1506, *bref från Svante Sture till biskop Laurentius i Åbo*). bidhiom vi thina fadhirlikhet *Gr* 320.

fafang? n. fäfänga. i faffangxsens idkan *Su* 2.

fafänga, f. 1) fäfänga, fäfänglighet, flärd. gaf ower världinna fäfängo *Bil* 596. *VKR* 1x. vm vändas fran afgudha villo ok fäfängo *KL* 157. alt thz i världinne är. är enkte vtau fäfänga *ib* 360. hwi takom vi fäfängona for sannindina *Bo* 37. *ib* 17, 95, 139, 165. *Bir* 1: 334, 3: 321. lät aff alt kalz oc fäfänga älla fäfänglikhet *Su* 232. onyttelika swäria vm gudh for hwaria fäfängo (*lappri*) *ST* 63. 2) fäfänglighet, förgänglighet. i hwarghie creatur som wndi himnenom är, ok wndi ligger fäfängo *Ber* 221.

fafänger (fo-. n. fafängt) *Lg* 3: 10. **fofängt** *VKR* 58. **fafäghnt** *Bir* 3: 143. **faffänkt** *LfK* 43), *adj. [Fdan. fafæng. N. faafeng, faafengd]*

L. 1) som föga förvärfvar el. uträttar, fäfäng, syslölös, overksam. hafdhe hon gangit fäfäng oc haft änkte göra *Bo* 14. *ib* 141, 202, 236. *MP* 1: 77, 78, 80. *KS* 46 (117, 49), 53 (135, 57). röghe then han findher ther latan ok fäfängen af godhom gärningom *Ber* 137. mange fäfänge tima (*stunder tillbragta i overksamhet*) *Bir* 2: 203. 2) som föga inbringar, som föga gagnar, onyttig, fäfäng. mantol . . . släter hafuande alt nytteligt oc jnkte fofängt *VKR* 58. tänker hon faffänkt oc onyttokt *LfK* 43. äru thön lagh dödh ok fäfäng *KS* 68 (167, 74). hans vidhirstan oc vili vardhir fäfäng (*frustrabitur*) *Bir* 2: 35. thz fäfänga hopit *ib* 1: 207. *ib* 3: 143. af fäfängom thankom *KL* 245. fanyt älla fäfäng ordh *Bo* 34. sak oc tilfälle til fäfänga glädhi *ib* 17. *ib* 64, 236. *Al* 1795, 4410. atir sände hans budh fäfänga (*vacuos; med oförrättadt ärende*) *MB* 2: 146. — *n. fafängt, adv. fäfängt, förgäfves.* hafdho ärfuadhut fafängt allan daghen *Lg* 3: 10.

fafänghet (faffänghet. faafänghet), f. fäfänga, fäfänglighet, flärd. i thinne faffänghetz thima *Su* 82. manga fafänghetzsins tanka *ib* 261. i läthi oc faafänghet *LfK* 26.

fafänglika (ST 535; *Ber* 174. **fafänlika** *ib* 175. **fäfängelika. fäfängligha** *MB* 2: 17), *adv.* 1) onyttigt, onödigt, fruktlöst, förgäfves, fäfängt. vnpöta fäfangelica timan *Bo* 16. *Bir* 2: 112. thu skalt thins gudz nampn ekki onyttelika ellir fäfängelika taka j thin mun *ST* 63. *ib* 535, 536, 537. koma fäfangelica til os *Gr* 286. äruodhadho fafänglika *KL* 46. *ib* 333. *Bir* 2: 143. *MB* 2: 17. *Ber* 174, 175. 2) på ett fäfängligt sätt, på ett sätt som utmärker fäfänga el. flärd. katir ok fafänglika gladhir *MP* 1: 352.

fafängliker (faffängliken), adj. [Fdan. fafængelig. N. faafengleg] 1) fäfäng, flärdfull. iak aktar ey hwat hälszt faffängliket wärldden haffwer *LfK* 56. 2) fäfänglig, förgänglig. far ofwer al framfarlik ok fafänglik thing *Su* 405.

fafänglikhet (fafenklighet MD (S) 205), *f.* 1) fäfänga, syslölöshet. *MD* (S) 205. *LfK* 64. 2) fäfänglighet, flärd. *Su* 232.

fagher (faghir. f. fagher. faghir. faghor) *Su* 21; *LfK* 121; *Lg* 3: 325. *n. faghert. faghirt. faghort* *Su* 18, 21; *LfK* 51, 56. *ack. m. faghran. fagharan* *Bu* 11. *f. faghra. faghara* *Bu* 6. *dat. m. faghorom* *Bu* 54. *pl. ack. n. fagor* *Su* 44. *dat. faghurum* *Bu* 10. *komp. fäghre. superl. fägherster. fäghirster. fägharster: fägharst* *Bir* 2: 216; *fägharste* *ib* 4: 253; *KL* 28; *fägharstan* *ib* 31. *fäghirster: fäghirst* *Bir* 2: 328), *adj. [Isl. fagr]* *L. fager, skön, vacker.* fästa faghara iugfru *Bu* 6. the skullo vppa finna honom swa faghra quinno at hwarghin kunne finnas hänna fäghre *Gr* 282. swa faghor oc älskeliken synthes hanom the älskelika brudhen . . . at hwat hälszt han sidhan saa faghort oc losteliket, alt thz wändhe han hänne til *Su* 21. han var . . . fäghirster i skapnadh *Gr* 280. *Bo* 100. en aldra fäghirste smaswen *KL* 351. war iosep manna fägherst *MB* 1: 233. sa . . . pär koma moiok fagh-aran skara mäp iugfrum *Bu* 11. rakte fram the fäghirsto . . . händrina *Bo* 200. han är . . . aldra fägharst suasom skinande sool *Bir* 2: 216. hon (*rosen*)

är faghir at see vppa *ib* 1: 66. planetor trä oc yrtir äru faghir *MP* 2: 88. äng fulla mz faghersta blomom *Su* 342. fagran oc lostelikau skog ällir heed *ib*. fagor *apple Su* 44. faghre äre hans öghon än wiin *MB* 1: 263. *ib* 264. pässa kirkiu ma pafin . . . faghre göra *Bir* 4: (*Avt*) 178. en olya faghre än gwl *LB* 9: 109. eet faghirt klädhe *Bo* 2. göra faghra gärning *ib* 17. fagher (*god*) bör *Fl* 1973. fagher sang *Al* 6505. *Bir* 3: 418. dicta faghir riim *KL* 72. qwädha faghra wiisa *RK* 3: 3341. wardh hänne vndarlika entidh ingutin faghirsta bön *VKR VIII*. dyghd är faghr skipelse, ok godh styrilse manzens til hans hugh ok vilia huru han må rådhlaka liua *KS* 17 (44, 18). *ib* 18 (46, 19). mäh faghurum skälum *Bu* 10. i faghorom hepar *ib* 54. fan ther faghran cristindom *Bil* 250. at lära book oc faghra tokt *Lg* 282. — fagher ordh, *fagra ord, vänliga el. goda ord utan mening*. fagher ordh frögdha een dara *GO* 240. *ib* 540. the troddho pa fridhen oc theris faghra ordh *MB* 2: 315. — *Jfr ful-, iäm-, skin-, snuto-fagher.*

fagherfärdhogher, *adj.* [*Fnor. fagrferdugr*] *dygdig*. warin hälgher oc fagherfärdhoghe, thy at iak är hälgher oc fagherfärdhogher *MB* 1: 363. *ib* 364. *LB* 7: 55.

fagherföter, *adj. se fagherhänder.*

faghergiärn (-gärn *Lg* 1013. -gern), *adj. som gärna vill vara fager el. prydlig.* *Bil* 460. the som faghir gerne äru. älla the som astunda fanyt prydhilse *Bo* 35.

fagherhet, *f. fägring, prakt.* begära . . . swa dane fagherhets (*för -heth el. -het*) *Gers Frest* 32. menniskene fägringh ok fagerheth *ib* 60.

fagherhänder, *adj. försedd med vackra händer.* fager händer oc föter (*för fager händer oc fager föter; orig. vel häntir oc vel föttir*) *Di* 131.

fagherleker, *m. [Isl. fagrléikr] fägring, skönhet.* *Lg* 3: 141.

fagherlika, *adv. fagert, skönt, väl, på ett passande sätt.* thin hals är . . . fagherlika oplyptir *Bir* 3: 315. ther knüade han sik fagherlika aa *RK* 1: 4426. fagnadhe sanctus laurencius fagherlika sinom win sancto stephano *Bil* 287. teknar fagherlika salomonis münster the hälghia cristna manna kirkia *MB* 1: 486. *ib* 120, 485. *Bo* 66, 110. *Bir* 1: 175, 195. *ST* 528. fagheligha (*för fagherligha*) lydhia *Gers Frest* 28. bliffwer fagherlika röth *LB* 9: 109.

fagherliker (fagerligher. fagherlighen *Pa* (*Tungulus, Cod. C*) 45), *adj. [Isl. fagrligr] fager, skön.* en fagerligher (*Cod. A fager*) man *Pa* (*Tungulus, Cod. B*) 45.

fagherlikhet, *f. fägring, skönhet.* *Gr* 283.

fagherprydder, *adj. fagert prydd, fager.* *Su* 409.

faghortalan, *f. fagert (och svikligt) tal.* *RK* 2: 8417.

faghna (fangna *RK* 2: 8038; *Di* 21; -ade *RK* 1: 3646, 3748; -ado *ib* 621. fäghna. fägna. fängna: -adhe *Bo* 22. -ar, -ape, -aper), *v.* 1) *glädja sig (öfver något). med ack.* thu skal thz halla litith fäghna *Al* 8448. 2) *helsa välkommen, helsa, motaga. med dat.* maria fagnahe fägin sinom bröprom *Bu* 14. fagnadhe hänne mz mykle glädhi *Bil* 447. fagnadhe sanctus laurencius fagherlika sinom win *ib*

Ordbok.

287. fägnadho honom väl *Bo* 105. hon stod op mot hanum ok fagnene (*för -ede*) honum *Di* 205. han mötte ok fagnadhe geste *Bil* 627. *ib* 715. *Bo* 22, 142, 230, 248. *MB* 1: 192, 287. *Iv* 3580, 5316. *Al* 5258. *Di* 21, 38 o. s. v. fagnade honom mz blid antswar *RK* 1: 3646. *ib* 3748. fagnadhe them väl mz mat oc dryk *MB* 1: 211. — *pass. opersonl.* them var väl fagnat *Bo* 23. *Di* 159. — *personl.* ridho the j stadhen ok wordha ther vel fagnade *Di* 277. *MB* 2: 233. fagnadis han aff fadhrenom *Lg* 3: 291. — faghna komo (aterkomo), *med glädjebetygelser helsa el. fira (någons) ankomst (återkomst).* alle fagnado henna komo *RK* 1: 621. *ib* 2: 8038. *Lg* 3: 219. biscooper kom hem oc fan folkit fagnande sinne aterkomo *ib* 200. — *refl. fagnas, glädjas, glädja sig.* ä fagnas hioon aff hullom kommande *GO* 369. — *Jfr und-faghna samt välfagnadher.*

fagnaper (fangnadher *MB* 1: 91. fägnader. gen. s. -ar: -a *Bu* 183; *MB* 1: 214), *m. [Isl. fagnaðr] L.* 1) *fägnad, glädje, lycka.* hon (o: renliues dygb) är alz fagnaþa ära *Bu* 183. fulladhis ther mz thera fagnadher *Bil* 354. at thu . . . önsker aff gudhi alz thäs fagnadha ther gudh hawer iättath thik oc abraham *MB* 1: 214. at han giwi thera dotter lykko oc fagnath *ib* 206. *ib* 91, 212. *Bo* 189, 248. *Bir* 2: 35. *Lg* 91. *Jfr himirikis-, o-fagnadher.* 2) *välkomsthelsing, godt mottagande.* war takin . . . mädh lofs glädhi ok faghins komo ok fagnadhe *Bil* 216. ther komber tw i godan fagnad (*d. v. s. blir du väl mottagen*) *Di* 85. — **fagnadha budh**, *n. fägnasam inbjudning.* *Lg* 951. — **fagnadha dagher**, *m. [Isl. fagnaðardagr] glädjedag.* *MB* 1: 490. — **fagnadha fund**, *f.?* [*Jfr Isl. fagnaðarfundur*] *fägnasamt fynd.* funno . . . fagnadha fund *Bil* 252. — **fagnadha fä**, *n. egendom som är anledning till glädje, lyckosam egendom.* visar iak thik fagnadha fä ävinnelekit liiff mz glädhi *Bil* 411. — **fagnadha koma**, *f. fägnasam ankomst.* *Lg* 109. — **fagnadha säl**, *adj. [Isl. fagnaðarsæll] lycksalig, salig.* *MB* 1: 37.

fagnan (fäghnan), *f. helsing, hyllning.* faghir fäghnan *Bil* 534.

fakla (-ar, -adhe), *v. [Jfr Nht. fackeln]* 1) *trefva, famla, fatta.* rädhis han glödhina, oc faklar ey fingrom i rödha elden *MB* 1: 279. fakladhe han fingrom i elden *ib*. fakladhe han j (*i glöderna*) mz handomen *ST* 327. 2) *söka att finna, gissa.* fingo the rät at fakla (*Cod. A gitzsa oc sighia* 296) *MB* 1: (*Cod. B*) 553.

fakt, *f. [Jfr Fdan. fakt] skapnad, utseende?* andra fakt thz haffde fangit *MD* (*S*) 273.

fakunna (faa- *Bir* 3: 228), *f. fäkunnighet, enfald.* *Bir* 3: 228. *ST* 12. — *okunnighet.* aff laghsins fakunno (*ignorantia legis*) *Bir* 3: 229.

fakunnelika (-liga), *adv. fäkunnigt, enfaldigt.* *Di* 96.

fakunnogher (fakunnugher: -ughe *MB* 1: 75. faakonnogher), *adj. [Isl. fäkunnigr] fäkunnig, enfaldig.* komin fakunnoghe oc enfalde *Bir* 2: 55. faakonnoghe almoghin *ib* 3: 307. *ib* 2: 147, 231, 3: 9. *MB* 1: 75. *Lg* 112. *KL* 350. *MP* 1: 16. mz slättom oc fakwnnoghom ordom *Su* 377. gör ey mz os äptir

wara litla oc fakunnoga forskullan ib 360. — *fakunnig, okunnig, oskicklig, olärd.* fakunnoger läkiare gör twfwogan kyrkiobakka PM xxvi. — *okunnig, icke kunnande.* hvru then hällghe ande kom til apostlanna. är iak fakunnoghir (*kan jag icke*) at sighia Bo 255.

fakunnoghet, f. *fakunnighet, enfald.* Bir 3: 228. Su 270.

fal (fall Fl 276; Di 26. faal), adj. [*Isl. falr*] *L. fal, till salu.* medh falu öle SR 7. fri . . . falan dryk ib 18. hwete . . . är falt i egipto lande MB 1: 240. ware han fore peninga faal RK 1: 3537. Di 26. sagdhe sik hafua fala dyra stena Bil 611. Bir 1: 235, 3: 70, 94. Fl 276. bödh hona (*boken*) fala KL 220. bödh han sik falan vndi hedhna manna vald Bil 793. han fik se j rom fagher barn faal ib 712. än tha at the hafdho funnit nakat falt Bo 13. Iv 393. Fr 924. fins thz falth a windögha SO 19. ib 20. köpa korn tha thz är mest oc lätast falt ST 490. köpir thu korn . . . tha thz är wäl falt (*billigt*) ib. ib 492. faluborde (*saludisk?*) SR 50. — *fal, som låter köpa el. muta sig.* ther domare älla wittnesmän äru för peninga fali KS 69 (171, 76).

fal? adj. [*Isl. fölr*] *blek, gulblek.* Jfr *falaska, äfvensom falna.*

fal, m. Jfr *spit-, spits-fal.*

fal (faal. fall. faall RK 1: 2170. fald Bir 3: 437; RK 3: (Tillägg om Chr. II, red. A) 6391), n. [*Isl. fall*] *L.* 1) *fall.* ä är gamblo trä fal i vaanum GO 110. Bil 871. Bir 2: 155. aff rätte we han gik a fall (*tumlade?*) Al 10068. iak skal thik gifua eet thz fal (*tillfoga dig ett sådant slag*) thz thu aldrigh thäs böter får Iv 4474. fallit som thom fore staar är ryghelikit Bir 3: 122. 2) *fall, olycksfall, olycksöde.* for the genuärdho ok fal Bir 3: 419. — (?) han kom medh een romara j fal (*han kom en Romare på fall?*) MD (S) 261. 3) *förseelse, synd.* waktin idhir for mino fal iak ful j minom allirdom ST 396. hafdhe gerna komit han til fal mz ene klostirfru ib 305. — *brottslighet?* på thz iack kunne få fald mz them ind RK 3: (Tillägg om Chr. II, red. A) 6391. 4) *fall, tillfälle, händelse, omständighet.* i tøm fallom, i bardagha kunno tima KS 82 (203, 90). i allom vadhelicom fallom (*periculis*) Bir 2: 253. huat vare görande j tholko fälle ib 3: 401. ib 192, 211. RK 1: 2170. vtan man hawe pyrtelik fall SD 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). skal han . . . teä sin fall (*de omständigheter och skäl, som han har att åberopa; se Schlyter, Ordbok s. 145*) ib 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). mädhan iak ther ey siälfuer tilkoma kan fore minna falla skuld oc ärenda ib NS 1: 109 (1402). ij vitin rikesens fal ther ij HSH 19: iv (1359). är thet icke nw swa i mynom fallom, at swa skee kan BSH 5: 544 (1515). tha som swa var i fallom (*då förhållandet var sådant*) at han var thorftoghir Bo 74. com hanne sua fal at hon gat eigh hema mässo hört Bu 11. wm thina bön . . . är swa fal (*är så förhållandet*) Bil 232. tessa lund tha waro hans faal RK 1: 933. ib 1907. then som for falla skuld idhnar sik i manga handa dygdhom Bo 162. Bir 2: 233. äpther tymanna oc ärendenna fall (*pro qualitate et necessitate temporum*) MB 2: 203. må thz sköt fordas vm suä är

tarf ok fal å KS 73 (178, 80). — Jfr *a-, af-, ater-, bro-, broa-, brut-, drypill-, for-, fra-, fylghe-, gardh-, garpa-, har-, hiärna-, knä-, lagh-, ledsna-, lut-, man-, mis-, mässo-, niper-, nämnda-, nöp-, o-, olykkis-, ovan-, oxa-, sak-, saka-, skil-, snio-, stang-, stanga-, ström-, synda-, tipa-, ping-, pings-, ut-, vatn-, vädh-, väzlu-fal, äfvensom falder.* — *falzbyr, m. L.*

fala (-ar), v. [*Isl. fala*] *begära till köps, vilja köpa.* han . . . falar aff thik thz rika kar Fl 1212.

fala? (-ar), v. *foga, närma, föra (till).* nar han falar (*för falder? applicuerit*) min likama til sin mun Bir 1: 149.

fala, f. *slätt? enkelt (alltid med best. art.) och sammansatt. ss beteckning för Falbygden i Vester-götland.* vart jak gripin j stridh pa falana RK 1: (LRK) s. 230. nordfalä. syndärfalä. östärfalä VGL IV. 11: 1. i faluköpingi ib I. Br. 3. af . . . falucopogs skiäppu ib 1. falu aa Styffe, Skandinavien under Unionstiden, 2 uppl., s. 133 (1400). falobäcken ib (1409). — ss beteckning för den slätt, på hvilken staden Falun sedan uppstod. een var gardh lijgiandes uppa falänä uppa kopparberget DD 1: 82 (1436, *nyare afskr.*). östan brona vidh falöna uppa kopparbergit ib 84 (1438, *nyare afskr.*). oppa kopparbergett pa falon ib 138 (1487, *afskr.*). a hedhene wit falabroo SD NS 1: 419 (1405). Jfr Rydqvist 2: 280.

falaska (fallaska), f. [*Jfr Isl. fölski*] *falaska.* sa rök oc fallasko opfara swa som aff baale MB 1: 195. bran hon vp aff eldh j falasko JP 8.

falbyr, m. L.

falda (-adhe, -adher. faalla), v. [*Isl. falda*] 1) *lägga i hop, lägga i veck, vecka.* fore faalladom . . . klädasidh Bir 5: 103. 2) *insvepa.* faldadhe han (o: gudz likama) j sinom hwiff KL 9. 3) *foga, närma, föra (till)? se fala.* — Jfr *saman falda.*

faldabordh (folläbordh), n. [*Jfr Mnt. volde-tafel. Äldre Dan. foldebord, folleburdh. Sv. dial. fällbänk*] *bord som kan slås samman så att det bildar en kista?* II folläbordh bädhen fwll med ryger lakan och benkiäkleder HSH 20: 89 (1507).

falder (faallir. -ar), m. [*Isl. faldr*] 1) *veck, fäll.* lagdhe siluester pellit j threa falda Bil 81. hafua . . . een graan mantol vtan rynkio oc margha faalla VKR 11. ib 12, 58. bar vppe langha faallana aff hennes härliga klädhom MB 2: 201. 2) *fäll, upp-viken kant, kantsöm.* taka vppa fallenom a hans klädhom Bo 72. faallir thz är yttarste delin af christi klädhom ib 73. 3) *gång (utmärkande multiplikation).* hwndradha fallom bättre PM xxxii (*möjl. att föra till fal, n.*). Jfr *kiurtil-, kläpa-falder, äfvensom adjektiven en-, hundradha-, mang-, margh-, siu-, tlo-, två-, pre-, thusanda-falder.*

falka (-ar), v. *hälla fal, utbjuda.* thu . . . för-lather oc androm falkar thina hustru LfK 123.

falke, m. [*Isl. falki. Mnt. valke. Lat. falco*] *falk.* griiper oc örn, falke oc alzskyns höka kön MB 1: 359. astundar at opfara owir alla suasom falkin (*herodius*) owir andra foghla Bir 2: 168. Iv 2374. Di 69. — *särsk. jagtfalk.* XL falkä (*hauka*) oc XL hwndä Di 9. ib 172. Iv (Cod. B) s. 220. MD (S) 230. mannin är . . . ey thy siidher falkans herra, at han giwer hon-

um sit höns til födho MB 1: 98. — *ss tillnamn.* karulo falca SD 1: 556 (1279). — **falkaläghe, n.** [*Äldre Dan.* falkeleg, falkeleger. *Mnt.* valkenlegge] *falkläge, ställe hvarest falkar hafva sina nästen och falkfångst idkas; afgift som erlägges för rättigheten att på sådant ställe idka falkfångst, hvilken ansågs ss regale.* all var jngiäld i finlande skatten . . . falcäläghit oc al annur jngäld SD 5: 567 (1346).

falkenär (falkiner SD 4: 4 (före slutet af 1327)), m. [*Isl.* falkiner. *Jfr* *Mht.* valkenære, valkenere] *falkenär, falkenerare, en som inöfvar falkar till jagt.* SD 4: 4 (före slutet af 1327). fore thy giwer en falkenär ena duwo til dödh, at han maghe flere fore hona fa MB 1: 86.

fall, adj. = fallin, passande, lämplig. han war tha bäst ther tillfall (för till fall; i rimslut) RK 3: (sista forts.) 5514.

falla (pres. falder. faller. ref. falz. faldz. impf. fiol Bu 8, 143, 189; Bo 207. fioll MB 1: 163; Fr 2578; Di 65, 90, 120. fiold Bil 864. fiöl Bu 63, 64, 398; KL 363; Gr 263, 285; Di 216; Ansg 179. fyöl RK 2: 5109, 7325; Lg 3: 606. fiöll RK 2: 1819; Di 27, 28, 56, 65. fiöld Ber 193, 228, 230. ffywdh FH 5: 54 (1468). fiäl Bir 3: 97; Gr (Cod. D) 354; SD NS 2: 354 (1411). fol Iv 417, 985. ful ST 47, 381; BtFH 1: 130 (1506) o. s. v. fwl MB 2: 44, 45 o. s. v. full Al 2430; RK 3: 611; LfK 277; Di 3, 55, 149; Lg 3: 579. fwill ib. föl Lg 3: 469. föll LfK 94; MB 2: 169. fall BSH 5: 381 (1510). ffill Lg 3: 28. fel MD 23, 31, 42. ffel FM 607 (1513). pl. fiollo Bu 64, 71, 182; Iv 2944. fiolla MD 32. fiolle ib 23. fioldo RK 1: 1680; Ber 172. fiollo Bu 154, 185; MB 1: 319. fyollo RK 2: 8042. fiöldo FH 2: 56 (1423). fiullo Bil 226, 342. fielle MD 75. follo Iv 420. fullo MB 1: 358; MP 1: 44; RK 2: 2297. ffullo Bil 229. follo LfK 17; Di 16. part. pret. fallin), v. [*Isl.* falla] L. 1) falla (från ett högre ställe till ett lägre). the dagh aff himilin falder Al 6392. at enghin mathe falla af hans (håstens) baki Bil 732. — falla (öfver), komma (öfver). thän hälge ande som fiöl öfvir apostlarna oc göts öfver thom . . . then samme anden fiöl öfvir hanom Ansg 179. — falla, falla om kull. trä fallir ey at första hugh GO 761. fiöl afgupa mönstar vip iorþ Bu 398. han ful til iordhinna ST 47. fiöll sa död till jordena Di 65. föllo the badhen stendödh LfK 17. han . . . hafdhe maxan fallit vm kul Pa 19. margher aff sorghom full om kull Al 2430. thz fallet, som thu fiöl wndhi korseno VNB 24. fioldo i diäfwlsins snaru Ber 172; jfr 10. fiöl han i brot KL 363 (se vidare under brut 9); jfr 10. — fallande sot, sjukdom under hvilken man faller, fallandesot, epilepsi. Lg 3: 34. LB 7: 132, 202 o. s. v. — falla, kasta sig, störta sig. fiollo for fötar sancti tome Bu 182. Bil 229. fiullo drakana hanum til fota ib 226. ib 246, 342. fiol a knä Bu 8, 143. MP 1: 44. hon fel til iordh ok wilde kysse hans föther MD 42. — falla, nedfalla, gå ned. skrin . . . hulkit som hängir mz fyrom fallande (casuris) axlom Bir 1: 63. 2) trans. genom fall slå. falla sik j hæl ST 312. han fiöll sik allan ofärdhughan Lg 3: 232. Jfr falla sunder. 3) falla i strid, stupa. alle falla kämpa sigher löse GO 86. the crisno fullo RK 1: 317. fiöl mykit aff seuekis folk Di 216. ib 28. 4)

falla, gå under. operonl. tha en man är mäst hogmoduger. oc talar störst tha faller thz gerna mz (är det ute med) hanum Di 49. 5) falla, fällas (i rättegång), förlora (ett mål). kumbär e thän epän skal föra: uari fallin. kumbär han ok orkar e han sin edh föra, vari ok fallin SR 13. 6) hopfalla, blifva mindre. widh then buskan ther moyses saa brinna oc ey falla ST 204. ib 205. 7) falla, störta, forsa. j fallande ström Lg 3: 579. hon göth wth tharä som fallande fors MD 37. — i ortnamn. fallandafors SD 2: 136 (1292). 8) om väg: gå, leda. gak til then vägh som fallir af iherusalem ok til gazam KL 145. thänne vägh ther ij här seer han falder thiit Iv 347. til danmark fiollo tha thera wägha RK 1: 2154. 9) göra anfall, störta sig (på, öfver el. mot). fiöl han a persos Gr 263. the fiolla a han MD 32. fiöl ofwir (öfverföll) them ouarandis . . . en höfdhinge Gr (Cod. D) 382. at han thör moot dario falla Al 1929. ib 8714. RK 3: 3433. 10) falla, råka (i). fiäl hon j mina händir Bir 3: 97. hon fol ij owit Iv 985. fioll cayn i wanhop MB 1: 163. the fiolle i sweme MD 23. the fielle i grath ib 75. iak föll i mangha syndher LfK 94. Bir 3: 62. 11) falla (i), gifva sig in (i)? dömdes lauris oys sak til XL m. for han ful i annars mans tal effter xii^a ranzacan BtFH 1: 130 (1506). ib 132, 138 (1507), 161 (1508), 172 (1506), 188 (1508), 213 (1507), 277 (1509). 12) falla, vända sig (från el. till). the skulu falla af sinna otrolikhetz anda ok vpfyllas mz minom anda Bir 1: 229. aldrig falla honum i frå RK 3: (sista forts.) 4512. klerkerij oc ridderscapit til marsken fullo (slöto sig till) ib 2: 2318. ib 8042, 3: 1470. til nadher falla (bedja om nåd) ib 2: 4139. til nadha falla ib 4341. falla til nadhe ib 4903. han . . . fall till it middell BSH 5: 381 (1510). 13) tillfalla. sagdhe arff vara fallit sik KL 271. hwilkin gardh oss fiöl medh rätto arff SD NS 1: 34 (1401). thet arfwät hanne fiol ib 106 (1402). ib 419 (1405). gardha tompter ok hws som . . . i arff kunno falla SJ 1 (1420). the gotz os badhom fiöldo til arfs FH 2: 56 (1423). i the zacher ther staden äre (för är) deel wtj fallen (i hvilka del tillfaller staden) SO 154. — utfalla (om inkomster o. s. v.), erhållas. thätta gotz fiöl i herra niclis thridung SD NS 1: 20 (1401). hwath aff thy kan falla ib 379 (1404). saköre som fallir j bynom VKR 35. Bir 5: 116. then hiälpe skat, som her fwl j wintress FM 317 (1507). alla hudhir oc skin som falla vm aarith VKR 36. graskin hermelin oc maardha oc all skinwara som nagat warda ffaller ther nogh alla handa RK 1: (Ny början af Gamla Krön.) s. 164. then ffisk j fforsene ffel j thette her ar FM 607 (1513). 14) falla (om lott o. s. v.), utfalla, slå ut. fiol loter yfuer mathiam Bil 243. fiol ä luten sua Ansg 229. goth är at leka när wäl fallir (alea quandoque fauet. Motsv. Danska ordspr. tillägger efter när: tärningen) GO 496. lykkan full tha saa RK 3: 611. rösterna fullo vppo thessa tre ib 2: 2297. drotzsta koret fiöll swa ib 1819. 15) gå, hända. thetta ärendith monde tha saa falla RK 3: 775. the (för thz) kunde tha ey annars falla ib 761. ther nästh monde thz saa falla ib 1298. ib 2510, 2638, 3328, 3346, 3428, 3474, 3721, 3915. han wille swerige aatherfaa falle

thz huru thz kan gaa *ib* 1960. saa monde thz for konungen illa falla *ib* 545. — *med dat.* gik mik som flestom falder *RK* 1: (*LRK*) s. 222. 16) *lämpa sig, foga sig, passa.* eptir thy thet kan tha bäzt falla *VKR* 43. thz wille ekki wäl falla *RK* 3: 1889. fioll sa thera kerlek till hopa (*öfverensstämda, för-enade sig*) *Di* 94. — *med dat.* thz faldher mik ganz-ska wäl *Lg* 3: 332. thz fyöl mongom wäl j lagh *RK* 2: 7325. — *part. pret. fallin, passande, lämplig.* i förening med wäl. är här wäl fallit sighia af pylato badhe äthla ok ändha *Bil* 299. sagdho at thz land the lagho tha i, ware them wäl fallith *MB* 1: 422. war han (*ormen*) bäztst fallen diäfflenom at göra sin klokskap mz *ib* 160. þän som bäzt är þär fallen til *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). ey wäl fallen til siälinna syslo *MB* 1: 79. *ib* 81, 83, 101. *Di* 188. *Su* 385. — *utan wäl.* the iomfrur magho ther ij fara tha them thykkir fallith vara *Fl* 1003. þen . . . þe vita . . . þer til vara fallen *SD* 5: 567 (1346). fallin til nakat ämbite *KL* 251. oqwämelikin ok til änkte fallin j gudz arfwodhe *Bir* 3: 328. *KS* 43 (112, 46). *VKR* 34, 36, 45. *SO* 18, 212. fallen (*berättigad?*) at thiäna for peninga *ib* 49. — **falla sik, falla sig, bära till, hända.** fyöl thz sik *Lg* 3: 605. förre än thz kan sigh saa falle *RK* 2: 2820. — falla sik i lagh, *d. s.* thz fyöl sik tha sa i lagh *RK* 2: 5199. thz fiol sigh ey beter j lagh *ib* 6484. — *refl. fallas,* 1) komma till korta, brista (*i fullgörande*). faldz han ath edhe (*gitter han ej gå eden*) *TB* 78. 2) falla (*ss tappande part*), fällas (*i rättgång*), dömas till att utbetala (*ss böter*). falz han aatt wäþiom *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). [huat häldär hin som han kärþe] til falz ällä värs [firi horsiangina] *SR* 58. — **falla af, falla af.** faller haar aff *LB* 7: 32. tha fioll honum aff then iärnring *Fr* 2578. ä faller aff fatalös byrdh *GO* 314. *ib* 868. — *stiga af, sitta af.* fiöllo genstan aff til footh (*stego af hästarne och kämpade till fots*) *RK* 2: 4948. — *Jfr af falla.* — **falla ater,** 1) falla til baka. swa at han falder ater aff bake som op war stighin *MB* 1: 265. 2) *bildl. falla till baka, återfalla.* at vi äkke fallom aatir i syndena *Bo* 122. — *Jfr aterfalla.* — **falla fra, falla från, dö.** at nokar . . . falder fra *SD* 5: 567 (1346). i þerrä stap som fra äru falne *ib* 568. huilken there ther fiolle fra *RK* 2: 3422. *ib* s. 334. *Jfr fra falla.* — **falla in, göra intrång.** inge spylere eller laggere . . . falle in i tynnebindere ämbetedt *SO* 224. *Jfr infalla.* — **falla niper,** 1) falla ned. fiöl nipar vip iorþ *Bu* 63. tha fioldo thera tänder a bordith nider *RK* 1: 1680. *Lg* 3: 579. — *falla ned, nedfalla, kasta sig ned.* fiöllo honum til fota nidher *Iv* 2944. 2) *strömma ned.* blodit fiöll nider pa markena *Di* 56. — *Jfr nidher falla.* — **falla saman,** 1) *passa till samman.* alwara ok gaman faller wäl saman *GO* 538. the same ordh . . . som för fiöllo wäl saman *MB* 1: 319. 2) *foga sig, bära till.* thera tall full sa saman (*þat kæmr i þeirra ræðo*) *Di* 55. — *Jfr saman falla.* — **falla sunder,** 1) *sönderfalla.* thz beläte fiol ij stykke swnder *Al* 2381. 2) *genom el. i fall krossa.* fallir thu thit been sundir *ST* 48. han fiol til iordhinna oc halsin sundir *ib* 131. han fwl sundir hofwdhit *ib*

513. hely ful sik halsin sundyr aff enom stool *ib* 381. *Di* 55. *Lg* 3: 573. — *Jfr sunder falla.* — **falla til, tillfalla.** som fwl kronone til *SD* 1: 438 (1405, *afskr.*). *Jfr til falla.* — **falla ut,** 1) *falla ut.* rifwin brusto oc hiärtat oc fiöl vt mz allom inäluomen *Bir* 2: 95. 2) *sjunka undan.* watnit fioll wt *Di* 120. — *Jfr utfalla.* — **falla ut ivir (-wtoffwer), öfverfalla.** thet kwngen skall komma medh stor mach och falle oss wtoffwer *BSH* 5: 365 (1509). — *Jfr bi-, bort-, bön-, for-, knä-, und-falla samt arf-, ny-, o-fallin.*

fallaland, se fiällaland.

fallin, se falla.

falna (-ar, -adhe, -adher), v. [*Isl. fölna*] *blekna, vissna, förtorka.* blomstar þät skyt falnar *Bu* 152. *ib* 183. *Lg* 974. *MP* 1: 28. *Bir* 3: 2. *Su* 42, 74, 404. 407, 458. *Ber* 21. at ey skuli falna älla wisna nyia plantan *ib* 19. alla theras faghra blomor oc blomster waro fal-nadh *Su* 75. thz (o: fiko trä) falnadhe (*aruit*) ginstan *Bo* 158. bolin thyrkas oc falna *Bir* 3: 62. han (*kroppen*) falnar oc mister natwrlikin lit i döddenom *MB* 1: 398. *Su* 404. *Lg* 3: 93. *MB* 2: 153. the fal-nado aff myklom rädduga *ib* 117. tha hon (*näml. ss döende*) bleknadhe ok falnadhe *Lg* 3: 517. haarit fal-nadhe sua som thz vare bränt mz elde *Bir* 2: 95. them falnar tungau (*för lungan?*) ij thera bryst *Al* 2446. mz falnande fäghrind *Ber* 207. — *bildl. för-svinna, förgå.* kännom wi alla vara makt falna (*marcescere*) *KL* 212. falnade (*fugit*) them badhe raadh oc synne *MB* 2: 171. — *refl. falnas, vissna.* blomstren . . . huilka iak haffdhe seet . . . swa bradhelika falnas *Su* 75. *ib* 407. — **falna bort, vissna bort.** aller kroppen falnar bort *LB* 7: 257. — *Jfr ofal-nadher, ofalnande.*

fals, n. [*Isl. fals. Mnt. vals. Lat. falsum*] *L.* 1) *förfalskning.* som noket fals györ i kopar *SD* 5: 639 (1347). 2) *falskhet, svek, bedrägeri.* han slo mz orþe tel döþ ananiam ok saphiram for fals *Bu* 100. fara the mz fals *Bil* 80. fram gik iudas mz fals ok swik *MD* 31. wärlz ära är alt fals ok qwall *Al* 3570. thz var ey fals mz the giisl han hafdhe ij hände *Iv* 3058. mintos lioflika for vtan fals *ib* 5152. for vtan fals ok vtan swik *ib* 2686. *Al* 513, 1421. *RK* 2: 2899. 3) *osanning, lögn.* the . . . kallade han forrädere thz war fals *MD* 32. troa afbrat thz som fals må wara *KS* 21 (51, 22). *ib* 69 (170, 76). *MB* 1: 320. *Bir* 1: 46, 204, 2: 114. *ST* 37. *Ber* 105. (*KS* 21 (51, 22), 69 (170, 76); *Bir* 1: 46, 2: 114; *ST* 37; *MD* 32 skulle fals kunna fattas ss n. af adj. fals.)

fals (n. falst *Bir* 1: 206; *SO* 159. **fals** *Bu* 186; *KS* 28 (70, 30); *Bir* 2: 146; *Al* 9953 (*kan vara n. pl.*); *jfr fals, adv. samt fals, n.*), **adj.** [*Isl. fals. Mnt. vals. Lat. falsus*] 1) *förfalskad.* hwa som falsän kopar säl *SD* 5: 639 (1347). onth sölf ok falst *SO* 159. 2) *falsk, svekfull, bedräglig.* prädicape. huru fals ok flärpa fult ä[r a]lt þätta hems lif *Bu* 186. kalladho honum forrädhara fals *Al* 7864. drapp . . . falsa propheta *MP* 1: 18. false propheta *MB* 1: 10 (*de båda sista ex. möjl. snarare att föra under 3 el. 4*). mz falsom iattom *Bu* 21. huru the skullo gita wnnit han mz sinom falsom fundom *Bo* 159. *Bir* 3: 89. *Al* 9953. han hawir

vanskelikin ok falsan (*debilem*) grundual *Bir* 3: 427. 3) *falsk*, *icke verklig*, *understucken*, *oäkta*. tel þinna falso guða *Bu* 521. *MB* 1: 278. false barlaam hāt nakor *Bil* 618. af false snille *Bir* 1: 100. fals mynt thz som synis wara rät mynt ok är ey *KS* 28 (70, 30). fals peningr *ib*. plāghadhe med fals (*för false?*) wara (*för waru*) ok flärd i köpom *ib* 74 (182, 81); *rättast är kanske att ss särskilda ord fatta falsmynt, falsvara, i hvilken händelse äfven falspänningar bör ss sådant upptagas. — låtsad. at han havi sannelika fullan godhuilia ok ey falsan af vndidanum sinum KS* 16 (40, 17).

4) *osann, falsk*. skodha . . . mällan sannind ok falst *Bir* 1: 206. thz som scrifwarene sagdho fals licamlica *ib* 2: 146. budadhe fals tidhande *ib* 222. fulfölghia . . . sin falso käromaal *Bo* 193. — *osannfärdig*. falsä vitnarä *KL* 143. *Ber* 105. — *orätt?* hwath ey hawa quinnonar kánt thik nakra falsa böne *VKR* vi. 5) *misstrogen*. han war them gafwom änkte fals *Al* 1450. — *Jfr ofals*.

fals, *adv. orätt*. saghþo þöm fals hawa stämt *Bu* 523.

falsare (*falsar MD* 66), *m. [Isl. falsari] L.* 1) *förfalskare*. cristna tro falsare (*haereticus*) *Bu* 190. *MP* 1: 17. 2) *bedragare*. kallape han falsara (*ss en bedragare*) renliue louat *Bu* 27. kalla han suikara ok fulan falsara *ib. ib* 19, 102. *MB* 1: 241. *Bir* 3: 154. *MD* 66. *Ber* 104. 3) *förförare*. cristne falsara *Bu* 521. *Bil* 158.

falshet (*-ir*), *f. falskhet, svek*. hans hiärta är fult mz orätuiso ok swikom ok falshet *Bir* 1: 70. *ib* 2: 77, 3: 416. *Fr* 3070. manga falshetir oc lyghn *Bir* 2: 78.

falsk, *n. [Fdan. falsk. Mnt. valsch] = fals, n. 2.* han for mz falsk oc swik *RK* 2: 2899.

falska (*-adher*), *v. [Mnt. valschen] L.* 1) *förfalska*. thz är sant tekn at the äro ey falskade *LB* 4: 347. 2) *bedraga*. som os falska *MD* (*S*) 210. 3) *förföra*. dara eller falska nokor brodhers dotther *SO* 68 (*kanske för det liktydiga fölska*). — *Jfr forfalska, ofalskadher*.

falskare, *m. [Jfr Mnt. valschære] L. bedragare.* *ST* 129.

falsker, *adj. [Mnt. valsch]* 1) *falsk, bedräglig, svekfull*. han sum är falskr ok fikrar *KS* 21 (51, 22). af falsko hiärta *Bo* 149. at plāgha tholkin falskan sidh (*öfva sådan falskhet*) *Fr* 658. thenna werlidenen er omatana falsk *SD NS* 2: 116 (1409). falske prophetane *MB* 2: 365 (*möjl. snarare att föra under 2 el. 3*). — *med dat.* the waro romarum falske ok onde *Bil* 313. (falskan *trol. för* folskan: wredhin dräpir falskan dara *MP* 1: 135.) 2) *falsk, icke verklig, understucken, oäkta*. forsmā falskan (*Cod. A falsan* 278) gudh *MB* 1: (*Cod. B*) 552. känna stena sanna fran falskom *PM XLIX*. thanne licamlike falske hedhrin *Bo* 99. 3) *falsk, osann, osannfärdig*. falske vitnara *MP* 2: 12. falsk vitne *ib*.

falskhet (*-heet SO* 162. *falzohet RK* 2: 5222), *f. [Mnt. valscheit] L. falskhet, svek.* *Va* 9. *ST* 241, 436. *RK* 2: 4244, 5222. *SO* 162. (falskhet *KS* 19 (48, 21) är tydligen en förderfvad läsart och torde stå för fal thär.)

falsklika (falskliga. falskelika. falskeliga *Di* 158), *adv.* 1) *med falskhet, med svek*. wilde

falskliga (*dolo*) faa konungx alexandri rike *MB* 2: 255. falskliga swika *ib* 202. falskelika stridha *PM* 24. haffde falskeliga sworit eden *Di* 158. 2) *falskligen, osant*. falskelika witna *ST* 436.

falsklikhet (falskelichet. falsklighet), *f. falskhet, svek*. fly hans swiklico falsklikhet *Bo* 101. aff gabbarenom falsklighetinna ängle *Bir* 4: 3. falskelichetzins snara *VKR* 63. *MP* 1: 70.

falslika, *adv. falskligen, osant*. dömin ey andra falslica (*motsv. ställe* 2: 153 *har* folsklika) j idhro hierta *MP* 1: 207.

falslikhet (falselikheth *MP* 2: 143), *f. falskhet, svek.* *Bir* 1: 41. *MP* 2: 143.

fals vitne, *n. L.*

faluskläppa, *f. L.*

famalogher (fameloger *Di* 131), *adj. [Isl. fámálugr] fäordig.* *Di* 129, 131, 133.

famn (fampn. famffn *Di* 208. fambn. faam *Su* 40. fagm *Bil* 117. fagn *KL* 341; fagnin *Bo* 1. faghn: faghne *ib* 144. fangn *Bo* 7, 22; *Bir* 3: 236, 281. faffn. -ar), *m. [Isl. faðmr. N. famn] L.* 1) *famn, utsträckta el. omslutande armar.* tok þöm i sin famn *Bu* 183. *Bil* 117. *KL* 341. *Bo* 1, 7, 22, 144. *Bir* 3: 236, 281. *RK* 2: 6030. ther dwaldos the länge oc hiollos i fampna *Gr* 315. iak huar . . . astundat falla ii þina famna (*i din famn, i dina armar; Andreas' ord till korset*) *Bu* 140. *Jfr kärleks famn.* 2) *famn ss längdmått.* ad spacium trium brachiorum que wlgariter famn denominantur in latitudinem *SD* 2: 2 (1286). thriggia fampna thiokkir *Fl* 957. *ib* 958, 973, 976. *SD NS* 1: 514 (1405). *RK* 2: 6109, 6113, 6119. han (*stenen*) flög iij (3) faffna op i wädret *BSh* 5: 147 (1507). c (100) fambne trosse *ib* 421 (1510). 3) *famn, börda som man kan bära i famnen; ss rymdmått (för hö och andra torra varor).* *Jfr Falkman, Om mått och vikt* 1: 457. en fampn rofuor . . . och höö *BtFH* 1: 66 (1493, *nyare afskr.*). *Jfr fang.* — **famns högher** (famshögher), *adj. famnshög, en famn hög.* skortens pipan . . . famshögh och ey mer *SJ* 231.

famntaka (ffamntaga), *v. eg. taga i famn; omfatta.* ffamntaga wärdzligx astundilsa frost oc hugnadz frukt fför gudz kärlekx brona *Bir* 4: 106.

famäghin, *adj. eg. ringa i styrka; ringa i antal, fåtalig.* ther til at i wardhin vsle oc famäghne (*pauci numero*) *MB* 1: 430.

fana, *f. [Mnt. vane. Jfr Isl. fáni i gunnfáni] fana.* casta nīpar hans märke ok fanur ok baner *Bu* 206. *KL* 379. *Bir* 3: 388. *Di* 264. bāris for hānne een rödh fana j hwilke myns likama pynta bilāte vari skrifuat annan väghin oc annan väghin myna modher belāte *VKR* 64. ii phanor *FH* 5: 36 (1466). *Jfr renfana.*

fane? *m.?* gudh siälff . . . wil thik krona mz sins hālgha rikis fane oc wil thik föra aff thenne fano *MD* 199.

fane (faane), *m. fāne.* han var en armbir fane *Bo* 30. the . . . vntsighia han ok göra som fana *Al* 762. *ib* 1050, *RK* 1: (*sfgn*) s. 180. han saghdhe drömin for sinne dottir fana *ST* 482. ware iak folasta faana gäk *Al* 1921.

fang (faang), *n. [Isl. fang] L. eg. gripande, fattande.* 1) *famn; börda som man kan bära i*

fammen, fång; ss rymdmått (för hö). Jfr Falkman, Om mått och vikt 1: 457. gilt fang hö SD 5: 375 (1344, nyare afskr.). ib 4: 465 (1335, nyare afskr.). Jfr famn. 2) tag, brottning, kamp. thän ffaar opta fal som adhrom biwdher fangh GO 884. 3) det som fås från skogen. vsufructum habeant in eisdem (o: siluis) videlicet löf oc luuk. fang oc feagangh SD 1: 581 (1281). — pl. trävirke, byggnadsvirke. hugga oc tälghia al fangin (Cod. A träwirkith 486) MB 1: (Cod. B) 563. läghe thz till inga fanga nythir TB 75. 4) medel, tillfälle, läglighet. äpte fångom vitra manna ok föreaktugha borghara (så godt vise män och omtänksamt borgfolk för-må) KS 86 (210, 94). — Jfr anda-, ater-, barn-, fliske-, for-, ful-, garpa-, hand-, hö-, lagh-, lagha-, var-, vipor-fang. — fanga fäperne (-fäprini), n. L. — fangaman, m. L. — fanga skogher, m. skog till eget bruk el. till husbehof. at wi sielfwa hafvorn vår fångaskog och fiskewatn i benämbde skog, om oss thet behof giörs DD 1: 79 (1431, eft. aftr. fr. 1743).

fanga (fonga. -ar, -ape, -aper), v. [Isl. fanga] L. 1) gripa, fasttaga, fånga, fångsla. kan tw hanum (hästen) fonga Di 125. fangas han egh a färske gyärning SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). pa herodes vilde pik fanga Bu 79. saracheni fangaþo han ib 175. ib 209. SD 4: 408 (1335), 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1334, nyare afskr.), 378. Bu 500. Pa 3. Bo 164. Bir 3: 25. iak atirlöste mit fangada folk ib 1: 162. 2) få. dindimus fangar thetta breff Al 7213. — Jfr befanga, äfvensom fa.

fange (fanga (nom.) Di 153. fangge: -a Bu 24. faange: -a Bir 2: 66; RK 3: 3231. fonge), m. [Isl. fangi] L. fånge. baþ þöm binda sik händar a bak ok föra som fanga for kunugen Bu 500. at han aldre varþe þässa hems fange sinna ouina ib 175. ib 24, 56, 168. Bo 247. MB 1: 234. Bir 2: 66. en siwcher man oc gudz fange BSH 5: 26 (1504). giff tik thinom broder til fanga RK 1: 746. toko them alla til fanga ib 3882. MB 2: 325. husfogden gripa the til fonga RK 2: 2434. ib 2709, 2891, 3: 2873, 3231, 4100. — **fanga bodh** (-boodh), f. fångelse. MD (S) 267. — **fanga bolt** (-bult. fonga bulth), m.? fångbult, järnstång hvarmed fångar hopkopplas. 1 fonga bulth met VII boyor FH 4: 84 (1499). 1 fangabult BSH 5: 506 (1512). — **fanga hus**, n. fångahus, fångelse. ST 251. Lg 335. MB 2: 122, 123. MD 198. — **fanga torn**, n. fångelse. MD (S) 304. Lg 3: 190.

fangeliker? adj. lätt att anskaffa. tin födha se fångelik ok fögelik (ex facili sit) KS 24 (58, 25); ordet synes likväl här vara tillagdt af den förste ut-gifvaren Bure; se Rydqvist 3: 302 samt Klemming, Fragment af Konunga-Styrelsen s. 5.

fangesman, m. fångesman. vthwijsa sin fånges-man SO 293.

fangilse, se fångilse.

fangin, se fa.

fanginskaper (fangenscaper), m. [Jfr Mnt. vangenschop] fångenskap. sculu vare executores hund-rapa män . . . utsändä þer þe qwämelicäst gita a mot guþz owinum. oppa warn kost, scaþalösn. for-lust oc fangenscap (d. v. s. med förbindelse att af vår

egendom bekosta deras utlösen ur möjligen inträffande fångenskap) SD 5: 566 (1346).

fantasera (-ar?), [Jfr Mht. vantasio. Fr. fantaisie] fantisera, gra. bliffwer saa got som vitlöös oc fantaserer mykyt LB 7: 263.

fanter (-ar), m. [Isl. fantr. Ital. fante, gosse, tje-nare, infanterist] L. tjenare, löpare. en raskir fantir lop han (vägen) i tolf dagha Bo 13. pylatus calladhe fantin (förut kallad thiänare och i det följande löpare) KL 378. ib 379. thz gaff man hördrengiom ok fantom RK 1: 3664. — med föraktlig bibetydelse. fanta ok ilhyde sputtadho hans knäfal Bil 582. hon skal . . . ij minna fanta vald Iv 3068. — narr, tosing? [Sv. dial. fant, fante] the lopo vt och in som fanta RK 2: 321. — ss tillnamn. siggoni fant SD 2: 130 (1292). jacobum fant ib 3: 545 (1322).

fanyter (-nyyter: -nyyt Ber 261. fanytter Bo 185; -nytta MP 1: 37; Bir 1: 4; -nytto ib 2: 313; -nyttom ib 3: 210), adj. [Isl. fánytr] 1) till föga nyttig, onyttig, värdelös, fåfång. vtan thänna grundualin vardhir bygningin fanyt (frustra fit ædi-ficium) Bo 33. vafrande til mykla fanyto fåfängo ib 95. thz räknas til fanyte glädhi ib 135. ib 127. fanyt ordh KL 43. ib 245. Al 6250. Bir 1: 83, 119, 293, 343, 2: 313, 3: 210, 220. Ber 261. MB 2: 318. af . . . fanyto äro KL 236. nu hafwir han brutit och fanytta giort (profanavit) the tro som han lofwadhe mik j döpilse Bir 1: 4. 2) kraftlös, ogiltig. gör ey fanytta (irritum) thina samsäth mz oss MP 1: 37. 3) oduglig, kraftlös, värnlös. tha är väl värt at iak fallir for minom owinom fanytter Bo 185. 4) få-fång, narraktig, oförståndig. fanyt mö Lg 547. — n. **fanyt**, adv. fruktlöst, förgäfvess. i äruodhin fanyt Bo 207.

fanytlika (fanyttelika KL 274; MP 2: 100. faanyttelika. fanittelica ib 1: 41. fanytteliga MB 2: 62, 301), adv. onyttigt, fåfängt, på ett få-fängligt sätt, utan verklig orsak. som swa kötlica oc swa fanytlica läta sik swa mykyt vaardha . . . vm sina kötlico frändir Bo 62. födhir fanytlica öghonin ib 17. iac äras faanyttelika (vanæ gloriæ subiacebo) giuande annars thing KL 232. Bir 1: 309, 310, 2: 53, 78. MB 2: 301. — fåfängt, utan uppfyllelse. aff allom ordhom hwilken herran gud loffwat hafwir edher giffwaskolandis skal ey eth bliffwa til ryggia äller fanytteliga framfara (præterierit incassum) MB 2: 62. — förgäfvess. mannen ärwotha fanytlika KL 246. ib 274. MP 1: 41, 2: 100. vtan förre styris swalgheno. tha äruodhär man fanytlica mot the andra syndena Bo 48.

fanytlikhet, f. fåfänga, fåfänglighet. Ber 261.

far (faar), f. [Isl. för] färd, gång. han drogh han mz gratande taar a sinom hals the thungo faar Al 3610.

far, n. L. Jfr nätia-, orpa-, sara-far.

far (faar), n. [Isl. fær, sällan nyttjad] L. får. nöteno hörör at röta ok fareno at bräkia Bil 213. aller mäste rikedomer i them äwum war i faarom oc nütom oc andro liwandis få MB 1: 220. siw vng faar ib 199. eet skabbot faar fölgher gerna andro GO 946. jak är nw stadh som faar for wluum Bil 541. Bu 490. SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375

(1344, *nyare afskr.*). *MP* 1: 133, 134, 136, 137, 200, 202, 203. *KL* 296. *Bil* 106, 237. *Pa* 7. *Jfr valdfar.* — **fara dyngia**, *f. färdynga, färträck.* *LB* 7: 245. — **fara flokker (-flukker)**, *m. färahjörd. skingrar oc aatskil wargen allan fara flukken* *Su* 147. — **fara galle (ffaara-. fore-)**, *m. färgalle. tak fore galle* *LB* 3: 163. tak ffaaragalla *ib* 2: 56. — **fara gömare (faara- Bir 3: 375; Ber 286)**, *m. färaherde.* *Bir* 1: 317, 3: 375. *Ber* 286. — **fara hamber (faara-)**, *m. färhud, färskepnad. wm wlfwin ingaar j faara ham (vellere ovis)* *Bir* 4: 108. — **fara hiordh (faara-)**, *f. färahjörd. faarit bortgangande fra faarahiordhinne wordhe vtan iäf skadhat af wluanna tannom* *KL* 296. *Gr* 299. *Bir* 3: 7. *Su* 65, 388. — **fara hirpe (faara- Lg 33. fara herpe Bu 129)**, *m. färaherde.* *Bu* 129. *Lg* 33. — **fara horn (ffaara-)**, *n. färhorn.* *MB* 2: 353. — **fara hus (faara-)**, *n. fäarhus.* *Lg* 956. — **fara kiöt (fara köt SO 193. faara köt MB 1: 255; LB 3: 27)**, *n. färkött.* *MB* 1: 255. *LB* 3: 27. *SO* 193. — **fara klädhe (faara- Bir 3: 216)**, *n. pl. färakläder. the hawa vtan til fara klädhe (vestimenta ovium) ok äru innantil rifwande wlfwa* *Bir* 1: 329. *ib* 3: 216. — **fara kroppor (-krupper)**, *m. färkropp.* *XL fara kruppa ST* 16. — **fara kyn (-kön)**, *n. slag af fär. annat fara kön* *Gr* 299. — **fara kätta**, *f. färfälla, fäarhus. vidh sina fara kätto (juxta caulas ovium)* *Bil* 129. — **fara liver**, *f. färliefer.* *LB* 7: 212. — **fara lunga (faara-)**, *f. färlunga.* *LB* 7: 205. — **fara miölk (faara-)**, *f. färmjök.* *LB* 7: 87. — **fara oster**, *m. färost, ost beredd af färmjök.* *GO* 260. — **fara pis (-piiss)**, *n. fäururin. med fara piiss* *LB* 7: 245. *ib* 282. — **fara sidha**, *f. färsida.* *TS* 25. — **fara son**, *m. son af ett fär.* *Iv* 4442. — **fara talgher**, *m. färtalg.* *LB* 4: 339, 7: 252. — **fara ul**, *f. färuull.* *Bir* 1: 116.

far (*fa. n. fat Fr 1262. faat. faatt. nom. pl. faa Bil 887; Bo 233. dat. pl. faom MP 1: 6. fam Bu 204. fäm KS 1 (1, 1), 25 (62, 27). fa Bu 182. komp. färe Bil 556; Bir 1: 240; MD 48. färre. superl. fäster. färster. färister), *adj. [Isl. fär] L. 1) paucus, ringa till antal. aff litin suiik wardher ffa' man riik* *GO* 638. faat folk *Di* 107. tala fått *KS* 25 (64, 27). — *pl. fä.* war allom blidhr . . . ok fäm hemelikr *KS* 25 (62, 27). innan fa dagha *Bu* 133. *ib* 182, 204. *MP* 1: 6. *Bo* 233. — *komp. färre.* scref alt thz sama . . . mz färrum ordhum ok bokum *Bil* 382. *ib* 481, 556. *KL* 198. *MB* 1: 127, 414. *Bir* 1: 240, 353, 3: 466, 4: 31. *Iv* 4250. *Fr* 36. *MD* 48. — *superl. pl. paucissimi.* hwa som lifwer som fläste honum spotta fäste *GO* 1018. them manadhe som . . . färsta (*Cod. B* färsta 533) hawär dagha *MB* 1: 64. — *Jfr ful-, of-far.* 2) *n. bristande, det som fattas (nyttjas endast predikativt).* reddo kost swa at ey war faat *RK* 1: 2943. — *med personens dat.* taghar them war faat *RK* 1: 231. engin kerde at honom war faat *ib* 2735, 3612. ther war tho engom faat *ib* 2: 7536. första mannenom war enkte faat *MB* 1: 91. at honom är dygdh faat *ib* 309. *Fr* 1262, 1761, 1940, 2102. *Iv* 3842. *RK* 1: 924, 1360, 3659, 3782, 4075, 4305, 3: 242. för än mik wardher lifwith faat (*mitt lif är slut*) *Al* 738. — *med dat. el. ack. betecknande huru mycket som fattas**

i något. ther war eno are i faath MD 9. ffore ena stang iordh oc en fiärdhung fat j ena alin FH 3: 29 (1443). — Jfr afat.

fara (faara. ack. sing. faru. faaro. fara Al 2622; RK 2: 1121, 3904, 4619; SO 85. fare RK 2: 3658, 3: 3001; att dessa former böra föras till fara, icke till fare, visar det tillagda adj.), f. [Mnt. våre] 1) *fruktan.* haff enga faaro *ST* 29. *ib* 97, 124, 410, 528. hafdhe faru for honom *ib* 336. stora fara fik han tha *RK* 2: 1121. *ib* 3658, 3904. baare theres liiff mz stora fare (*gingo med stor fruktan för sitt lif*) *ib* 3: 3001. 2) *fara.* standa sina faro, stå sitt kast, underkasta sig ansvaret. wi standom badhe wara fara *Al* 2622. ther om vil jach sta mina fara *RK* 2: 4619. *SO* 85. — *Jfr fare.*

fara (-adhe), v. [Mnt. våren] frukta. han sculle för them ey fara *RK* 2: 2149. *ib* 2666, 4215, 4390, 4586, 5572, 5590, s. 341, 1: (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 164. — *opersonl. med dat. el. ack.* faradhe honom storlika for konungenom *Lg* 3: 47. — *Jfr forfarin.*

fara (pres. far. faar. fäär Iv 1949 (i rim med her). impf. for. foor. pl. foro. fooro Lg 3: 368. part. pret. farin), v. [Isl. fara] L. 1) fara, färdas, gå, begifva sig. foor vppa eno litlo skipi *Bo* 71. at matä coster se thär pe farä *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). pe vm landet fara *ib* 5: 606 (1346). at wir ärum aff lande farnir *ib* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). philipus for af suerike ok tel asiam *Bu* 200. hænna prästar var fiären farin *ib* 11. han for tel himna *ib* 12. hem fara *ib* 5. far til thinna brödhra *MB* 1: 230. böndir som til torghx foro *Bo (Cod. B)* 344. raskelika foro budin thädhan ok tith som tha herren var *RK* 1: 158. fara j iudha riket *Lg* 67. fara . . . äpte tarvom ok ärandom sinom *KS* 65 (160, 71). fara åt tarvom sinom *ib*. fara (*stiga*) i första skip han funne *Bu* 133. sidhan brödhinne waro farne j säng *KL* 21. ther til at j faarin j säng (*lectos intraveritis*) *Bir* 4: 119. *ib* 5: 87. haffde . . . farit . . . i (*tillträdt el. satt sig i besittning af*) thet godzet *SD NS* 1: 644 (1407, *gammal afskr.*). fara ii (*ikläda sig*) fatök kläpe *Bu* 186. *MB* 1: 206, 365. *Bo* 196. *Bir* 3: 12, 374. *Fl* 1301. *Al* 278, 6344. *RK* 3: 456. *Di* 60, 194. dotther faar gerna i modhers särk *GO* 346. *ib* 1101. pläga barnen . . . gerna j föräldz kläde ffara *MD (S)* 214. klädins j cristnom klädom ok farin j siälfuan ihesum christum *Bil* 648. han foor ij (*antog*) macedons klädha sidh *Al* 2811. hwilkin tima man far innan domara nampn (*ikläder sig, antager*), han far aff (*afkläder sig, bortlägger*) wina nampn *MB* 1: 365. wämpta iomfrwr . . . ther aldre hafwa mz mannom warith vtan ä innan wapnom farith (*varit iklädda*) *Al* 4716. faari w (*afkläde sig*) öfuarsta klädhomen *VKR* 66. *Bir* 4: 19. alexander aff (*afkläder sig*) sinne kapo far *Al* 3512. *Di* 124, 291. ware aftäkt alt thet han far mz (*förer el. har med sig*) *TB* 79. thz är thin gudh hon haffwer mz fara (*är hafvande med*) *MD* 162. — *med ett predikatsadj.* sagdhe keysarin söme rättan fara af (*wärdhlene*) *Bil* 319. han foor ey slappe honom tidenden bar *RK* 1: 419. foro heem slappe *KL* 370. foro villa vm kring grafwa *Bil* 119. rätnis mapar far vildar *Bu* 197. — *med ack. af ett*

subst. betecknande färd. ffara ferdh *Di* 239. en man . . . for pilgrims färþ *Bu* 172. willo the crisno ena reso fara *RK* 1: 1482. riddaren far sin vägh *Bu* 19. iacob foor sina leedh *MB* 1: 225. — *med ack. af ett subst. uttryckande vägen fram öfver hvilken rörelsen sker.* farin häldir en annan wägh i idhart rike *Lg* 35. fara . . . langa wägha oc krokotta *MB* 1: 270. hwi the foro ey sina rätta leedh *ib*. almanna wägha . . . the ändelika skulu faras *KS* 65 (160, 71). — *med ack. af ett subst. uttryckande stället hvar-öfver el. hvarigenom rörelsen sker.* thu far nw badhe bärgh ok dal *Al* 1415. haffwir farith land oc rike *RK* 1: (*Albr*) s. 207. *ST* 510. *Pa* 17. konung kan ey alt (o: riket) sielfwer fara *MD* (*S*) 258. hwi skal thu swa alt fara oc forsökia *Lg* 3: 226. — *med ack. af ett subst. uttryckande rörelsens ändamål.* foro . . . sin ärande *Bu* 26. *RK* 2: 5453, 6479. *ST* 262. *Di* 235. *SO* 199. som thz budskap sculle fare *RK* 2: 3283. *Lg* 3: 316. **2)** fara, stöta sig. han foor ther ij (*i vattnet*) *Al* 2540. *ib* 2548. — fara, rusa. foor at klawse them onda knöös *Al* 651. läter fast mot honum fara *Fr* 1812. **3)** fara, gå, företa sig. tha iak foor konung artws finna *Iv* 805. jak far thän herra nu at leta *ib* 3959. *Bu* 9. nar han staar op ok sofua vil fara *Fl* 1019. **4)** med prep. äptir. fara efter, söka, sträffa. foor han epter höghrom länom *Lg* 1003. jach haffuer . . . aldrey effter idhart wärsta farith *RK* 2: 5533. han far mest äptir at forstyra oc hindra gudz ordh *ST* 153. **5)** fara, handla, gå till väga. swa radhelika fara *Fl* 845. faren sakta *RK* 2: 8281. *ib* 3: 1350. — i synnerhet i förening med prep. mädh. fara med, gå till väga med. fara mz fals *Bu* 101. *Bil* 80. *MB* 1: 214. *Iv* 4811. *RK* 2: 2899, 6488. *Di* 47. wilde ther jo swa mz fara (*så ställa det*) at anner thera sculle höfuitzman wara *RK* 2: 2315. hon for ther swa hemelika oc listelika mz *ST* 87. *ib* 483, 486, 487. — förfara med, behandla. moot höfdhingomen oc phariseis som swa hafdhö lätit fara mz honom *Bo* 195. *ib* (*Cod. B*) 348. *Fr* 590, 996. *RK* 2: 326, 1354 o. s. v. at brödhirne ellir hionin farin ey illa oc oskötelicha medh sinom klädhom, anbudhom ellir androm thingom *VKR* 35. rada hwro ther skall mz faras *Di* 66. — sysselsätta sig med, befatta sig med, utöfva. mz huat truldom far þu *Bu* 495. *KL* 3. *MB* 2: 376. *Bir* 3: 396. the som fara mz tholke villo oc vantro *ib* 250. the ting som . . . tik är ey rådhelikt medh fara *KS* 22 (55, 24). *Bo* 17. *ST* 24. *Su* 153. **6)** få ett visst öde, komma el. vara i ett tillstånd, befinna sig, fara. samulundh for han som then förre (*det gick honom på samma sätt*) *Bil* 446. swa far huar then som godz girilica samanläggir *MP* 1: 145. swa fara the moot honum sta *Al* 1501. swa ära farne marghe kämpa flere *ib* 16. *ib* 1381. *ST* 25. *RK* 2: s. 352. *Di* 153. the . . . foro än thesligis (*det gick åter med dem på samma sätt*) *ib* 18. tha for thz (*det gick dermed*) som man maa höra *RK* 1: (*sfgn*) s. 184. vi farom opta vadhelica *Bo* 43. far til thinna brödhra, oc se hurw the fara *MB* 1: 230. *ib* 247. swa framt ij vilin fara väl *Iv* 3310. *RK* 1: 2941, 2640, 3: 3690, 3697. *ST* 532. swa at fangit folk ey bäter gaat farit än the foro *RK* 1: 2628. *Fl* 863. *Di* 68. räddis hon at hon sculde illa fara (*att det skulle gå henne*

illa) *Bil* 867. än þe vildo eigh vär fara än han sialuar *Bu* 207. han skal illa fara vnder swärdh oc hunger oc eld *MB* 1: 10. *Al* 8882. *ST* 532. foro hans saar illa *Di* 192. waat oc frusin oc ömkelika farin *ST* 35. henna klädhe waro . . . ila farin *ib* 292. lät them wäl fara (*gå med fred*) *ib* 471. — *ss afskedshelsing.* far hel ok säl, var lycklig, far väl. far nu hel ok säl *Bu* 521. *Di* 77. — far väl (*i detta uttryck ingår äfven betydelsen 1*), må det gå dig väl, var lycklig, far väl. *ss yttrande till en afresande.* far nu väl *Fl* 560. faar wel son *RK* 1: 1918. — *ss yttrande af en döende.* farin nu wäl mine käraste . . . ffaar wäl iordh, ffaar wäl wärlid, ffaren wäl alla wärlidzlika wener *Su* 131. — bidhia fara väl, säga far väl till, taga afsked af. bidhia sändebudhit wäl fara oc hans fölghe *MB* 1: 206. *Fl* 211. *Iv* 378. *Al* 1262. *Di* 85. **7)** fara, förekomma. fore the osämio oc ordh, ther jach hafuir haft meth thöm oc oss i mällan hafuir farith her till thenna dagh *SD NS* 1: 678 (1407). om all the stykke oss hafwa mällan farit om wara köpslaghan *ib* 2: 13 (1408). lot herra jacobir förda karl störkarrson lidughan oc lösan vm alt thet thöm mällan foor badhe i fasto oc i löso *ib* 114 (1409). *ib* 240 (1409). i thessa matto hawom wi vart badhe fädherne ok mödherne ok alt thet minne syster ok mik hawer mellan farit (*det vi hafva haft gemensamt*) til thenna dagh, skipt ok aat skilt *ib* 429 (1411). **8)** opersonl. gå, ske. ä huru thz kan sidhan fara *Iv* 5534. *Di* 15, 223. sagde hanum alt, hwre farit haffde *ib* 110. *ib* 111. thz hade ey sa farit *RK* 2: 7956. — *med dat.* se hurw them mon fara (*Cod. A the fara* 230) *MB* 1: (*Cod. B*) 549. **9)** försvinna, upphöra. i förbindelsen lata fara, öfvergifva, lemna, upphöra med. marcellus . . . lät fara symon *Bil* 105. the loto fara awund ok niidh *RK* 1: 3446. *Al* 1388. *ST* 467, 483. *MD* (*S*) 260. thz wil iak aff sla oc lata fara (*utelemna*) *ST* 6. lat fara (*bry dig ej om, slå bort*) alla dröma *Ber* 246. lathen thz fara (*låten bli det*) *RK* 2: 4765. *ib* 6828. **10)** bearbeta, bruka, begagna. nw wil ingin akrin ffara *MD* (*S*) 256. tessom forscreffna godz scall hon styra oc radha, fykia oc fara *SD NS* 1: 266 (1403). *DD* 2: 14 (1459). fikia oc fara the forde watn *SD* 1: 520. hwar som thridhiungsens vatn faar olofwandis *TB* 79. **11)** öfverlåta. haur jak hanom thet forde gooz farit meth skafft oc skiäl *SD NS* 1: 620 (1407). *ib* 218 (1403). — *pres. part. farande, 1) farande, rusande.* eet leon kom tha farande thär *Iv* 5305. **2)** kringfarande, kringstrykande. farande qvinna, sköka. en faranda qwinna *KL* 218. swasom fulasta farande qwinna *ib* 290. *ib* 78. *Bir* 3: 26, 289. **3)** som är i rörelse, som köres? ä faller aff farande las (*sensim deficiat vaga iugiter axe suppellex*) *GO* 876. **4)** rörlig, flyttbar. jorda godz oc farande hafuor (*lösören*) *SD NS* 1: 171 (1402, *gammal afskr.*). **5)** försvinnande, flyktig, förgänglig. farande är (*utgående är, ubetalas måste*) fäster öre *GO* 125. *ib* 948. pänning är badhe farande ok komande (*sicut adunctiua sic era fluunt fugitiua*) *ib* 905. the (o: werulzlik ting) äru farande ok komande *KS* 20 (50, 22). thz tu hauer af werulzlika farande godze *ib* (51, 22). — **fara sik, 1)** = fara 1. foor sik thädhan rät ij stadh *Iv* 3752. *ib* 3947, 4672, 4673. *Al* 1931, 4175 o. s. v. **2)** = fara

6. far thik väl, = far väl. *Al* 2853. farin idher väl *le* 3943. — *refl.* **faras**, = **fara** 1. härtoogh valdemar foors pelagrims ferd *RK* 1: 2704. — **fara af**, **fara bort**. fari ey af vtan perrä orlof *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). *Jfr* **affara**. — **fara at**, *opersonl.* gå, vederfaras. med *dat.* hwilken tima thik far väl at *MB* 1: 235. *ib* 236. *GO* 803. *le* 2862, 4210. *RK* 1: 3001, 3003. for os alle illa ath *Di* 222. så far ok tungonne åt *KS* 55 (139, 59). *RK* 2: 3199. *Jfr* **at fara**. — **faras at**, bete sig, förhålla sig. *opersonl.* altith, fars tek manneligha ath (enn for hann drengiliga sem fyrr) *Di* 214. — **fara ater**, **fara till baka**. for tha atir heem akande a sinom vangn *KL* 146. for atir oc fram (*fram och till baka*) *Bo* 30. fara ater ij geen *Fr* 2672. *ib* 2716. *Jfr* **aterfara**. — **fara bort**, **fara bort**. en dagh for han bort *KL* 307. *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). *Bil* 313. *Jfr* **bortfara**. — **fara fram**, 1) **fara fram**. the thordo ey fara fram til hans *Bil* 461. *Pa* 16. *Jfr* **fara ater**. — **fara fram el. förbi**, *passera*. skall her fara fram ho ther lyster, oc skall engen toll lenger wære *Di* 66. — **fara fram**, gå fram, handla. ffar fram aat hans fothsporum *Bil* 214. for fram at folsko rape *Bu* 156. 2) **förgå**. wårdlin far fram (*transit*) och hännä giri *Ber* 81. — *Jfr* **fram fara**. — **fara i gen**, **fara till baka**. *Pa* 19. *MB* 2: 89. *Fr* 2672, 2716. — **fara in**, gå in. *MB* 1: 205. *Jfr* **infara**. — **fara ivir**, 1) **öfverfara**, **öfverskrida**. eet sund . . . som mange fara iui mz lifs vapa *Bu* 498. *Bo* 77. 2) **gå förbi**, **underlåta att tala om**. han for ower hwat waadha han hafde aff siw orma vngom *Lg* 3: 211. 3) **gå öfver**, **upphöra**. rägnscuren gik bort och for ofwer *Ber* 36. *ib* 37. 4) **öfverträda**? the iwer hawä faritt *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). — *Jfr* **ivir fara**. — **fara niper**, **fara ned**. far . . . niper ii diupt hälluite *Bu* 19. *Bil* 799. *Bir* 3: 211. *Jfr* **nidher fara**. — **fara til**, **gripa sig an**. iäm-sköt far han til, oc letar fra them älzsta oc til then yngxsta *MB* 1: 247. *Jfr* **til fara**. — **fara up**, **fara upp**, **stiga upp**. gudz ängla fara gladha nidher oc vp at stighanom *Bil* 799. han for vp j eet vindögha *ib* 124. *Bo* 247. *Bir* 3: 211. jwdas är som leons vnge, oc far op epter bradhinne *MB* 1: 262. han for oppa (= op a) korsith *ib*. *Jfr* **up fara**. — **fara ut**, **fara ut**. ther wt varo farne aff normandi *Fr* 1584. war stolanus farin wth *Lg* 3: 594. *Jfr* **ut fara**. — **fara ut genom**, **genomgå**. thässa pinonar for han alla vt ginom (*hæc omnia percurrans*) *Pa* 18. — *Jfr* **fast**-, **flat**-, **for**-, **genom**-, **hem**-, **i**-, **ivir**-, **kringum**-, **lagh**-, **mis**-, **um**-, **umkring**-, **undau**-, **vidher**-, **vil**-, **äptir-fara**, **samt väghfarande**, **utfarudagher**.

farare, *m.* *Jfr* **lands farare**.

fardagher, *m.* [*Isl.* *fardagr*] *L.* *fardag*, *dag* då *tjenstfolk enligt lag lemnar och antager tjenst. pl.* holla sin stadde dreng mz thöm som hon stadth haffwer fran fardagha til fardagha *SO* 203. — **fardagha tidh**, *f.* *fardagstid*. om pascha ok myckels-messa fardagha thijder *SO* 203.

fare, *m.* [*Mnt.* *färe*] 1) *svek*, *list*? the forwissade marsken vten fara vten arkt skulde thz wara *RK* 2: 6290. 2) *fruktan*, *farhåga*, *fara*. thäs hafwin ij

O r d b o k.

fara *Al* 2022. thz the for idher hafua ängin fara *Fr* 268. *RK* 2: 2188, 3725, 5869. haffde han ey myken fara *ib* 6299. bära fara *ib* 3: 1622. mono the fara for idher bära *Fr* 274. *RK* 2: 1343, 3556, 4285, 9567, 3: (*sista forts.*) 5408. om mig bar hon stoor sorg och fara *ib* 4775. vtan fara *Al* 2241. *RK* 2: 7429, 3: 1478. är fare werth, ath thee karane giffwe siig in tiil fiyenderner *BSH* 5: 113 (1506). atherbliffwer tik en räddoghe oc fare *LfK* 145. — hava *el.* halda til fara, *taga sig i akt för*. han hiolt honom til fara *RK* 2: 5411. hafuer thu ey thin owen til fara. tha säter thu tigh j waadha *Ber* 290. — taka til fara, *vara orolig för el. i anledning af*. droztin tok thz mykit til fara at marsken sculle hans höffwidzman wara *RK* 2: 5305. 3) **fara**, **våda**. the wiste ey aff thenna fara *Al* 8956. iak hafwer . . . opta sitith ij fara ok nödh *ib* 2065. *RK* 2: 3329. *Lg* 3: 655. er menniskiona liiff i stoor fara *LB* 7: 238. jach wil min fara sta (*stå mitt kast*) *RK* 2: 4462. staa theris egin äwentyr oc fara *BSH* 5: 259 (1508). han bad them för läta j fara staa (*läta det stå sitt kast*) ä huru gud tektis thz kunne gaa *RK* 2: 8156. — **fara för straff**. skal han göre eth mynth som kallas örtugh om attha penninghä swa god at en mark wägin skal halde attha lodh sölf eth halfft quintin owan eller nädhan vtan fara (*d. v. s. utan att utsätta sig för straff, om vigten med ett halft quintin öfver- eller understiger den lagbestämda; jfr Schiller-Lübben* 5: 200) *HSH* 19: 12 (1480). *ib* 14 (1497), 15. (*fara för vara Fl* 900; *se vara, f.*) — *Jfr* **lifs fare samt fara, f.**

farfaster? *adj.*? *L.* som *färdas om bord å ett fartyg*? de qualibet persona in ipsa naue res aliquas mercacionis causa deferente dicta in nostra lingua *farfasta SD* 3: 161 (1314).

farfäster, *p. adj.* *L.*

far för, *adj.* *L.*

fargalter, *m. L.*

farhammar, *m.* i far hammer och i sidh hammer och ii hand hammer *HSH* 19: 168 (1506).

fari, *m.* *Jfr* **blekungs**-, **gräs**-, **löposa-fari**.

farilse, *n. pl.* *Jfr* **nidher**-, **up-farilse**.

farkoster (**faar**-), *m.* [*Isl.* *farkostr*] *L.* det med *hvars tillhjälp man färdas*. 1) *dragare*, *ök* (*om häst el. åsna*). pläghadho stundom ther in sätia sin farkost oc ty war ther jäta äller krubba bygdh huar asnane ato w *Lg* 46. *ib* 3: 218. ä mädhan sanctus germanus lifdhe war han (o: asniu) töker til hans farkost *ib* 233. — (?) om the olagä skiwtzferder medh eders häster och faarkoster *BSH* 5: 77 (1506). 2) **farkost**, *fartyg*. skulde tiith beuäle sik inskärisk met sodana skep ok farkosth *FM* 244 (1505).

farlama, *adj.* [*Jfr* *Isl.* *farlami*] *oförmögen att färdas el. röra sig. MB* 2: 218.

farlater, *adj.* *L.*

farlip, *n. L.*

farlika (**farliga**), *adv.* 1) *försätligt*, *listigt*? swasom fiskana farlika takas mz krokenom, oc foglana owarlika fangas mz snarom *Su* 237. 2) *med fara*. jac haffuer . . . farliga stondit i margt et kiff *RK* 2: 6773.

farliker (**farligh**. **farliig**. **farlikin**: -likit *ST* 424; -likith *PM* 40), *adj.* [*Mnt.* *värlik*] *fruktans-*

vård, farlig. eeth annat myktyt farlikit (*för hvilket är mycket att frukta*) ST 424. augustus haffuir j sigh ij [2] ondha och farliiga dagha LB 7: 93. *ib* 94, 95, 96. är tz en farliig oc stor syke *ib* 262. mz . . . grymom oc farlighom vapnom MB 2: 239. jnthe stridz folk är farlikaren PM 15. farlikith är (*det är att frukta*) ath ther före hände qwinna föde döth barn *ib* 40.

farlikhet (farligheet RK 1: (Tillägg till LRK) s. 244), f. fara. Lg 3: 692. Gers Frest 50. RK 1: (Tillägg till LRK) s. 244.

farlös (faar-), adj. [Mnt. varlös] *oförutsedd, plötslig.* sändher . . . faarlös dröffuile Su 175. — *n. adv.* 1) *afsigtslöst, oförutsedt.* vänt thz vara fauizseo ok farlöst tilkomit Bo 123. thön (*för thöm*) som hona skodhar granlica . . . möta farlöst mang the thing (*multi adsunt passus insperati*), af hulkom människian faar nya varkunnan *ib* 180. 2) *tillfälligtvis, af en händelse.* the olykka oc skadhi nakrom ffarlöst hände Su 168. 3) *plötsligt, hastigt.* swa farlöst swa som stäländis thädhan fara Bo 20. rusadhe han farlöst paa hedhningana MB 2: 226. *ib* 246, 248, 261, 295, 316, 317, 320. Su 22, 211, 243. 4) *hastigt, ofördröjligen.* at reffstatingin kunno ey koma swa farlöst SD NS 1: 363 (1404). lather mik farlösth faa then hiälp Di 207.

farman, m. [Isl. farmaðr] *kringresande köpman? ss tillnamn.* oluff farman BtFH 1: 332 (1463).

farmber, m. Jfr bats-, pram-, skip-farmber.

farskin (faar-. forskyn: forskynnom VKR 58. foorskyn: -skynnom ib 70), n. fårskinn. swa findher man lamskin faal som faarskin GO 709. VKR 12, 58, 70. Bir 4: 10, 24, 5: 41.

farstova (farstugha: -stugho SGG 130. ffarstuga: -stugu SEG 122), f. [Fnor. farstofa] *förstuga.* antica, farstoua GU 7. til han tha ij farstoffwunna kom Al 2332. SEG 122. SGG 130. — **farstovu golf (ffarstwgu-), n. förstugugolf.** SEG 121.

fart, f. [Mnt. vart] 1) *färd.* strax med samma fart will han giffwe siig op till stocholm FM 593 (1513). — (?) the äre inge rese kompne sa tiil slot-tith, the haffwe jw sath panth for farthen BSH 5: 14 (1504). 2) *hast.* han skal aff norges landh dragha fulsnarth och ey wara seen wthan mz stora farth RK 3: 30. the öffuer drogho mz eena farth *ib* 3111. *ib* 2972. mz fwille farth *ib* (*sista forts.*) 5555, 5605. MD (S) 236. — Jfr välfart.

farunöte (fahrnöte SO 294. farnöt. foranötha SD NS 2: 190 (1409), närmast väl för faronötha), n. [Isl. föruneiti] *L. farnöte, vessällskap, följe.* bathe i flok oc i farnöt SD NS 1: 147 (1402). som i flok oc foranötha meth waro *ib* 2: 190 (1409). SO 294.

farunöter, m. L.

farvägher, m. [Isl. farvegr] *L.* 1) *farväg.* viam wlgariter dictam farvägh SD 4: 88 (1329). *ib* NS 1: 360 (1404). widh then farvägh som ligger til bruncabergh SJ 180 (1449). 2) *väg som man har att färdas.* jach . . . vnkome the rigisins fiender j min farvägh ware FM 339 (1507). — **farvägs ra, f. L.**

fas, se fnas.

fasa (-adhe), v. fasa, förskräckas. fasadho för hans strangheet MB 2: 174. — *opersonl.* thom fasadhe

i therä hyärtha wiidh saa grimth eth wirke Lg 3: 144. — *refl. fasas vidher, fasa, förskräckas. opersonl.* fasadhis thöm vidhir (*stupefacti sunt*) KL 402.

fasan, f. förskräckelse, rädsla. räddughe oc fasan MB 2: 148, 149. *ib* 171, 227, 327. Su 28. LfK 221.

faselika, se fasulika.

faseliker, se fasuliker.

fasi (fasy Su 93, 117), m. förskräckelse, rädsla. stor fasi grep os KL 400. mz fasa oc räddogha Bil 595. ST 304. MB 2: 6, 12, 269. Su 66, 93, 94, 117, 125. alt henna thiänista folk hafdhe fasa af hälle oc syndherlikin kärlek til henne Lg 3: 501.

faskelika? adv. L.

fast (-ir), f. fasta, laga stadfästelse af förytt-ring af jord. medher lysn och faast (*cum firmarijs vulgariter dictis fastum*) SD 5: 494 (*öfvers. fr. midten af 1400-talet*). hwilkin tyma han ther fast a bedhis *ib* NS 1: 156 (1402). BYH 1: 188 (1381, *nyare afskr.*). här ärw thesse män til witnis som a fast ok skapte hieldo *ib* 205 (1397). — *pl.* per omnes legales traditiones dictas fastir SD 5: 117 (1342). — Jfr fasta, fäst samt fastir.

fasta, f. 1) *fasta, laga stadfästelse af för-yttring af jord.* proloquutor illius faste fuit kanutus sutor SD 2: 381 (1303, *gammal afskr.*). ther war äy fasta wppa kumyn SD NS 2: 153 (1409). hafdhe honna (*jorden*) meth fasto oc allom skälom fangit *ib* 163 (1409). *ib* 291 (1410). gaff lyst ok fasto a sätto thinge . . . nielisse pädhersson . . . a eenne prouento wägna, som herra hannes westmodzson ok gabriel, hans brodher . . . funderadho i vesteraros dom-kirkio *ib* 1: 78 (1401). gaff hon ther lyst ok fasto oppa the for:da fyra örtuglandh jordh hedherlicom manne herra pädhare *ib* 95 (1402). *ib* 108 (1402), 139 (1402) o. s. v. kännis iak . . . mik hafua skylt for fastone *ib* 179 (1402). *ib* 180 (1402). thz jak laglika fasto föreskilt haffwer . . . vppa ena ortogh oc vi öris landh jordh FH 3: 78 (1446). fastomän ther a fastonne hieldo SD NS 2: 35 (1408). nempdis thesse tolf godha män ther til fasto oppa *ib* 1: 15 (1401, *nyare afskr.*; *möjl. att föra till* 2). mätth samw fasto *ib* 52 (1401). — *pl.* for:da godz . . . fastfara oc fastor vppa giffwa FH 3: 37 (1444). *ib* 93 (1446).

2) *pl. = fastar.* thenne fastor waro . . . thakne SD NS 1: 595 (1406). thässe waro fastor ath thässe köpe *ib* 626 (1407). *ib* 594 (1406), 620 (1407), 2: 300 (1410), 446 (1411). äro thenna tolf fasto oc skötninge män aath thetta köp FH 5: 74 (1477). — **fastobref, n. fastebref, dokument som meddelar laga stadfästelse af förytttring af jord.** SD NS 1: 127 (1402), 277 (1403), 2: 406 (1411). Jfr fasta bref. — **fastomän, m. pl. = fastar.** SD NS 1: 88 (1401, *nyare afskr.*), 179 (1402), 180 (1402) o. s. v. the förskrifne waaro fastomen aat sama köpe SJ 221 (1453). Jfr fastamän.

fasta, f. [Isl. fasta] *L. fasta, återhåll från föda el. från vissa födoämnen (särsk. kött) under viss tid; fasta som företages i religiöst syfte, i sht efter föreskrift af kyrkans lag el. kyrklig myndighet.* johannes fik hanom atar mäh bönom ok fasto försto nape Bu 156. idhnadhe sik ey at enast i myklom bönom oc store wakan, wtan ämwäl haffde hon mykla fasto, swa

at om daghen aath hon at enast enfalla bröðith, mz nakra röther ällar gräs oc yrther *Lg* 3: 301. pauen skipape fasto ok böner *Bu* 24. *ib* 63. i fastonna atirhalde *KL* 335. godh är fasta tha hon ma eld släkkia *GO* 1106. — *särsk. quadragesima, långfasta, den påsken föregående fastan, hvilken började askonsdag och varade i 40 dagar (då söndagarne ej räknas).* vm fastona *SD NS* 1: 558 (1406, *gammal afskr.*). lögherdaghenom þöm förstä i fastonne *SD* 5: 639 (1347). *MP* 2: 58, 60. första manodaghin i fastonne *SJ* 153 (1447). odhins daghin i quatuor temper i fastonne *ib*. v daghum for wara fru mässo j fasto *Bil* 699. *KL* 34. *MB* 1: 307. *RK* 1: 2818, 2: 7658. huru jwll ok fasta the trättä *MD* 382. — siu vikna fasta, *samma fasta förlängd genom att inträda fastlagssöndag.* han (*påfven Telesphorus*) skipadhe vij wikna fasto fore pascha *Lg* 1000. klärkom bödh han fasta vij wikna fasto fore pasca *ib*. badha langa fastona swa som är fran alla hælghona dagh ok til iwla, ok siw vikna fasto . . . fastadhe hon . . . vidh vatn ok brödh *KL* 335. — nio vikna fasta, *den påsken föregående fastan förlängd genom att inträda söndagen septuagesima.* nästa thorsdaghin for nyowikna fasto *SD NS* 1: 315 (1404). i ix vikna fasto *MP* 2: 47. i ix viku fasto *ib* 50. — i fasto (i fastha, i fastes, i fastens, fastis), *under sistliden långfasta.* som wij scriffue oder til i fastens *BSH* 5: 377 (1509). war jak hooss her niels boson i fastha *ib* 584 (1517). *ib* 451 (1511). j fastis *FM* 424 (1509). ath nw fastis jak tingade eth skep til edre herredömis behoff *ib* 317 (1507). i fastes nest forliden *ib* 125 (1501). — *Jfr gen-, kiöt-, langa-, miþ-fasta. — fasto altara kläpe, n. altarkläde som nyttjas under fastetid.* hwardax oc fastu altarä cläpe *SD* 5: 564 (1346). — *fasto brut, n. brytande af fasta.* *Bil* 696. — *fasto dagher (fasta-), m. [Isl. föstudagr] L. fastedag, dag då allmän fasta eger rum.* baadhe j fasto daghum oc androm timom aff aareno sculu the hafua thera nödhthorfft j mat oc dryk j beskedhelichom timom *VKR* 16. *ib* 28, 62. *Bir* 1: 132, 2: 63, 4: 15. *Ber* 230. — *dag då enskild fasta eger rum.* läsom wi af hælghom apostolis at the thiänadho gudhi i hwngher törst och mangom fastadaghom *Ber* 128. än onde och orene thanka dröfwa thit hiärta . . . tha ält bort them af thinne siäl mz renom bönom och idhkelike wakw och fastadaghom *ib* 182. *ib* 180. — *Jfr hovudh-, thör-fasto dagher. — fasto födha (fasta-), f. = fasto koster.* han togh bort clostrens fasta födha *RK* 2: 1500. — *fastoganger (ack. fastagaangh RK 3: 3738. fastegang ib 2: 6544, 8138. fastegangh SO 48, 63. fastegonk BGG 302, 303, 308, 309, 313), m. [Isl. föstugangr] L. fastans ingång, fastlagen.* giordhe stort hoff vm en fasto gang *KL* 124. innan . . . fastogang nw näst komande *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). manodaghin näst fore fastogang *SJ* 60 (1436). neste rättedaghin for fastogang *ib*. *SD NS* 2: 227 (1409). *RK* 1: 2481, 3412, 2: 6544, 8138, 3: 3738. *ST* 146. *SO* 6, 48, 63. *BGG* 302, 303, 308, 309, 313. — *fastogangs aptan (fastagongs affton), m. dagen före fastans ingång (d. v. s. fettisdagen?). RK 2: 6564. — fastogangs synnodagher (fastogangx synnodager. fastagangx synnedagh Su 374; Bir 4: 14 (på senare stället ack.). faste-*

ganssynnedagher: -dagh SD NS 2: 89 (1409). fastogangx sonnodagher: -dagh ST 146), m. L. fastlagssöndag. nästa fredaghin fore fastogangx synnodagh som kallas dominica quinquagesime *VKR* 61. *SD NS* 2: 89 (1409). *Bir* 4: 14. *ST* 146. *Su* 374. — *fastogangs tidh (ack. i rimslut fasto gangx tidha RK 2: 4987. fastagangx tijdha 1992. fastagans tidha ib 8070. fastagangs tidhe ib 6592), m. tid då fastan går in. RK 2: 1992, 4987, 6592, 8070. — fastogangs vika (fastegangx- SO 67), f. vecka då fastan går in, fastlagsvecka. SO 67. — fasto koster (fasta- Bir 4: 15), m. mat som får ätas under fastetid.* fasta widher fasto kost *VKR* 62. *Bir* 4: 15. — *fasto mater (fasta- Bir 4: 14), m. [Isl. föstumatr] L. = fasto koster. Bir 2: 72, 4: 14. VKR 61. — fasto tidh, f. [Isl. föstutid] tid då fasta bör ega rum; särsk. den fastetid som föregår påsk. thzta war vm fasto tidh Lg 3: 216. — fasto time, m. [Isl. föstutimi] fastetid, tid då fasta bör ega rum.* om höghtiidh oc fasto tima *MB* 1: 329. *Lg* 3: 345. — *särsk. den fastetid som föregår påsk. ingar nw fasto thime MP 1: 90. — fasto thiänist, f. gudstjenst som består i fasta. cristin man skal offra gudhi sina fasto thiänist Lg 3: 506.*

fasta (-ar, -ape), v. fasta, afhålla sig från föda el. från vissa födoämnen (särsk. kött); i sht i religiöst syfte och efter kyrkans föreskrift. swa väl mät som fastande *Bo* 133. han lede christum tel ökna at fasta ok fresta *Bu* 206. vitia þe stapa gesus . . . fastape ok predicaþe *ib* 12. skal han sialuar sax manapa fasta ok böta nokot sialuar som ofmykit bröt *ib* 135. the fastadho ok badho gudh visa *Bil* 108. jak fastar twem sinnom j vikunne *MP* 1: 254. fastan (*för fasten*) oc standen vtan kyrkiu *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). fasta förma oc bedhia *ST* 117. *Bil* 330. *Ansg* 235. fasta til watn oc brödh *VKR* 17. fastadhe hon . . . vidh vatn ok brödh *KL* 335. faste fredaghin vidh fiska ok löghirdagin vm han vil vidh hwitan mat *Bir* 3: 304. *ib* 4: 14, 15. *VKR* 61, 62. *SD* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). — *fasta i gen, undergå fasta el. penitens för (vållande till någons död).* fasta mannen i gen ffor thy han doo aff theris hugh oc slag *FH* 5: 86 (1482). — *Jfr ater-, thör-fasta.*

fasta (-adhe, -adher), v. genom laga formaliteter tillegna och öfverlåta. thättä var sköt fastat oc giort *FH* 3: 8 (1377). at han maghe lata fasta oc epter landz laghom fulfölgiä a wara wäghna siäx öresland iord . . . fran os oc fran warom ärfuom oc vnder hælgi kors prebendo *SD NS* 1: 23 (1401, *gammal afskr.*). *ib* 26 (1401). lot iak the for:da iord . . . fasta oc fulfölgiä epter landz laghom vnder hælgo kors prebendo *ib* 77 (1401). fraan mik fasta eet gotz *ib* 2: 379 (1411). anduardhadhe hona (*Jorden*) och fastadhe sielver epter allom landz laghom the fornempdo domkirkio ii strengnes til äverdheleka ägho *ib* 1: 55 (1401). aat fasta domkirkyonne thee förnänddo jordh *SD* 6: 65 (1348). thättä sama godhz . . . the fornempda domkirkyonne at fasta oc fastfara, mädh fastom oc allom skälum *ib NS* 1: 227 (1403). *ib* 319 (1404) o. s. v.

fasta fäperne, *n. L. orubblig och fäderneärfd fastighet.* barnen skulu haffua och behalda thet stenhwset widher sudra port . . . för ther fasta fäderne *SJ* 271 (1459).

fasta iordh? *f. jord som besittes ss fast och orubblig egendom?* at jak hauer script vnt ok oplatit met vilia ok beradhno mode met ärlikom man henrik göryes-hagen XL mark fasta jord liggiandis j biornsby ther jak aff mynne systher . . . fyk for XL mark fasta jord liggiandis j östrakalmarna *FH* 2: 82 (1431). *ib* 84 (1431). om XVI $\frac{1}{2}$ mark fasta jordh . . . som thera brodher magnus kok tilhört haffdhe, som henric haffde lagligha köpt ffor XVI $\frac{1}{2}$ mark päninge aff magnus skrädare *ib* 115 (1438). at sälia oc vplata the XVI $\frac{1}{2}$ mark fasta jordh *ib. ib* 116.

fastan, *f. fastande, fasta.* *LfK* 108.

faste (*SD* 6: 26 (1348). **fasti** *VML. I B. 3. pl. fasta(r). fastä(r). faste(r). faste, faster kunna dock föras till fastir*), *m. [Fnor. fasti i diplom från Jämtland] L. en af de gode män hvilka såsom tingsmenighetens representanter voro närvarande vid och gäfvo stadfästelse åt vissa juridiska handlingar såsom köp, skifte, gäfva el. förpantning af jord o. s. v. Se Schlyter, Ordb. s. 152; Amira, Altschwedisches Obligationenrecht s. 269 f. qui huius facti firmarius, dictus faste, fuit SD 6: 26 (1348). — vanl. pl. jn huius . . . donacionis evidenciam testes qui faster dicuntur jnuocati factum legaliter confirmarunt, videlicet supradicti . . . qui vidheruarumen sunt vocati cum XII qui faster dicuntur SD 2: 461 (1305). affuerunt . . . ordinacioni huic testes prediacte donacionis qui uulgariter dicuntur fastær *ib* 1: 528 (1278). testes . . . fasta wlgariter appellatos *ib* 2: 114 (1291). firmarij wlgariter dicti fastar *ib* 341 (1301). confirmatores . . . qui wlgariter dicuntur fastær *ib* 328 (1300). firmarios seu testes dedi, qui wlgariter fastar appellantur *ib* 246 (1298). testes . . . seu firmarios wlgariter dictos faster *ib* 3: 251 (1316). firmarij huius contractus qui dicuntur fastar *ib* 22 (1311). presentibus viris discretis, qui dicuntur witnismen, et fastær *ib* 36 (1311). affirmatores . . . dicti fastæ *ib* 4: 221 (1331). ad huius facti ratificationem affuerunt duo principales . . . qui dicuntur widherwaru män, jtem confirmatores, dicti fastæ *ib* 16 (1327, *nyare afskr.*). huius . . . vendicionis firmarii viduarumen sunt hii . . . testes vero dicti faste sunt hii *ib* 580 (1337). forskælaman iohannes krokar firmarii dicti fasta ex parte nostra thorderus krokar lauren-cius raadh erlender in pitu bothe in silax jtem ex parte nicolay karulus i kurulax ödwester in byrkia ödinn faber iohannes helsinggar *ib* 109 (1329, *gammal afskr.*). *ib* 2: 247 (1298), 265 (1296), 354 (1302) o. s. v., 3: 20 (1311, *gammal afskr.*) o. s. v., 4: 77 (1328, *gammal afskr.*) o. s. v., 5: 104 (1342) o. s. v. metper tolf fastum prim sum iak bendicter nempde . . . af älisuiä veghnä sum hon sialf nempde fyrst eriker af kuritulum pael humarnin herman dank, af foghotens veghnä andres thorpæson anbiörn af saw nicles danskä ingä af rem-älum rangual gisläson ingiualler aff saw *FH* 3: 5 (1353, *af* bendict aghäson ok älisif hans hwsfru ut-färdadt bref, hvarigenom deras egendom Helgä öfver-låtes åt kronan). thässe tolf äru her fasta oc sköt-ningismän til thässa gafwo oc samsät *ib* 55 (1445).*

at huilka skötningh thessa XII ära fasta aath *ib* 133 (1449, *nyare afskr.*). ärä thännä XII men fasta oc skötningh men at thettä köp *ib* 5: 76 (1477). thesse tolf äro fasta for thetta breff *SD NS* 1: 689 (1407). thesse waro fasta aat samu skipte *ib* 8 (1401). fasta till thenne for:de morghen gaffuo *ib* 9 (1401). thässe varo ther faster oc vitne til *ib* 56 (1401). thesse ära ther fasta til *ib* 35 (1401). thässe godhe men nempdos ther faste til *ib* 276 (1403). *ib* 77 (1401) o. s. v. thesse for:de tolf waro fasta här aat *ib* 36 (1401). nempdhe iach ther wppa . . . xij fastha *ib* 2: 215 (1409). per contractum qui wlgoc uocatur fastæ oc fulskiæl *SD* 3: 221 (1315). *ib* 2: 222 (1296). thet fastfara mäd fastom oc allom skälum *BSH* 1: 179 (1381). *VAH* 24: 327 (1377). *SD NS* 1: 227 (1403), 420 (1405). medher fastom oc fullum skälum *ib* 8 (1401). *ib* 22 (1401) o. s. v. skildi fore fastum *SD* 3: 37 (1311). — *i latini-serad form. cum fastis SD* 1: 449 (1269). — *Jfr apalköps-, aterköps-, bolags-, boskiptis-, by-, garp-, iorpa-, köp-, öpol-, skiptis-, ping-, väpia-fastar, äfvensom faster, m., fastir, fästir. — fasta bref, n. fastebref. SD NS* 1: 277 (1403), 409 (1405), 493 (1405), 2: 147 (1409). — **fasta eper**, *m. L. — fastamän (fastä-, faste-), m. pl. L. = fastar.* per traditiones legitimas secundum leges terre sutharmannie dictas wlgariter fastæmæn, scilicet petro niklasson de myriby et eskillo de hungum cum alijs duodecim witharwarumannum dictis *SD* 4: 234 (1331). cum racione discretorum. qui dicuntur fastæmæn *ib* 5: 631 (1344). thesse äru witne at thätta köp är skälika giorth, först herra jowan . . . jowan toresson, steen ii lindaberghe . . . och thesse äru faste män som her nempnas *ib NS* 1: 48 (1401). *ib* 207 (1403), 2: 446 (1411). *FH* 3: 78 (1446). *Jfr fasto-män, fästamän. — fasta rätter, m. L.*

fastelaven (fastelaghen. fastalagen), m. [*Mnt. vastelavent*] *fastlagen, dagen före fastans ingång, d. v. s. fettisdagen; under ordet innefattades dock äfven de två närmast föregående dagarne.* manedagin for fastelawen *SJ* 320 (1462). fredagen nest epter fastelaghen *BSH* 5: 150 (1507). vm fastelawen *BGG* 299, 300 o. s. v. från fastelagen och til michilzmässa *TS* 28. från michilzmässa och til fastelagen *ib*. lithet for fastalagen *BSH* 5: 451 (1511). är ock taa om purificationis, fastelawen swa när i henderne, ther all man med anner tingh är bekymbret, at man skall formode sigh i then tijdh föghe goth bestella i riks-ens ärende *ib* 519 (1512). her erich twrsson skwle nw kome til fastelaffuen *FM* 220 (1505). — **fastelavens löghardagher (fastelagens lögerdager), m.** *lördagen näst före fastlagssöndag.* nw fastelagens lögerdag *FM* 511 (1511). — **fastelavens sunno-dagher (fastelagens syndagher. -söndager), m. fastlagssöndag.** pa fastelagens söndag *BSH* 5: 245 (1508). oppa fastelagens syndagh *ib* 246 (1508). — **fastelavens tidh (fastelaghens-. fastelagx-), f. fastlagstid, tid då fastan ingår.** om fastelagx tiid *BSH* 5: 189 (1507). om fastelaffuens tid nw nest for-lidhen *ib* 260 (1508). om fastelaghens tiidh *ib* 270 (1508).

faster, m. *Jfr styrifaster, äfvensom fastir och fästir.*

faster, *adj.* [*Isl. fastr*] *L.* 1) *som ej lätt brytes el. böjes, fast, tät, hård.* the gynom stungho handena ther som benit war hardest ok fastast *Bir* 1: 30. 2) *som ej lätt rubbas, orubblig, fast, fastgjord, fastnad.* nar thz star fast ey rörande sik *Bir* 2: 183. han stop eigh fastar *Bu* 15. wi standom faste alt til knäs i dywpom dya *LfK* 303. satha laren saa fasth widh sadelin *Di* 300. eet fiska ben sath fast j hans halse *Bil* 900. *KL* 370. *ST* 102. blifwa the (o: foglane) ther faste af thy bikeno *Bir* 1: 51. 3) *fast, som ej kan flyttas.* badhe i fasto oc i löso *SD NS* 2: 114 (1409). i löso äller fastho *ib* 213 (1409). at betala antighe j fast eller gildom oc lagligom werdörom *FH* 5: 91 (1484). hafuom wij byth nwyala gotz fast j fast *FM* 73 (1502, *gammal afskr.*). *SJ* 308 (1463). 4) *bofast?* oleff bang fast borger i aboo *ib* 366 (1470). 5) *fast, stark, som ej lätt kan intagas.* ii eno fasto huse *Bu* 7. *RK* 3: 4152. *LX* [60] han ladhe paa klekkebergh fasta (*i fast ställning*) *ib* 1969. mooth swänske män giorde the siik fasta (*satte de sig i fast ställning, höllo de sig rustade*) *ib* 2611. 6) *pålitlig, säker.* är ovina lof fast vitne *Bu* 10. wthan leygdh och giisla fasta *RK* 3: 2680. — (?) *jdher konst är fast MD (S)* 238. 7) *fast, orubblig, oqvad.* förscifna tomtena och halffua gafflin hafua och agha för sit fasta egit til äwerdelikin tijdh *SJ* 216 (1452). *ib* 242 (1454). dömdom wi . . . godzet fast oc friit wndher sancte henrik *SD NS* 1: 429 (1405, *gammal afskr.*). 8) *fast, gällande.* at thettä se fult oc fast *SD* 5: 293 (1344). thz brödher stadia och fast göra *SO* 8. *ib* 154. som . . . fasth hallas skall *SGGK* 103. stodh thera dagh ekki fasth *RK* 3: 1618. j fullom öris (*för örom?*) oc fastom *FM* 73 (1502, *gammal afskr.*). 9) *stark, häftig.* then wärk warth saa fasth *RK* 3: 2524. — *n. fast (fasta RK* 2: 1095 (*i rimslut*). *komp. fastare. fastestre Lg* 3: 550), *adv. L.* 1) *kraftigt, ifrigt, häftigt.* öpte fast *Bu* 156. *Iv* 453. fast sova (*sofva tungt*) *Bu* 19. moperen röge hanom fast *ib* 136. fastare sculde jak hafwa til huggit *Bil* 833. *Fl* 1864. *MB* 1: 413. the byggia fast *ib* 175. alla gräto the ryghelica fast *Bo* 202. i farin fast vp (*vehementer elevamini*) *ib* 248. drak han fast til them aff thy starkasto wiin han hafde *ST* 280. the striddo fast *Al* 779. *ib* 335. dragh ä thes fastestre at thz är tyngre *Lg* 3: 550. 2) *mycket, ganska, högeligen.* vaxte fast hanna v frägh *Bu* 30. iosep börste fast *ib* 71. pu blöde fast *ib* 75. *Di* 195. fast gamal *ib* 299. dughir fastlitit *Bo* 139. *KS* 72 (175, 78). daghen leed åth qwellen fast *RK* 3: (*sista forts.*) 4853. — sva fast . . . som, så väl . . . som, lika mycket . . . som. är swa fast pän pyuuer som kopyr som pän som styäl *SD* 5: 638 (1347). han var swa fast aff konunga släkt som aff androm swerikis höfdingiom (*härstammade så väl från konungar som från andra Sveriges höfdingar*) *Bil* 883. *Bir* 2: 261. 3) *hastigt, fort.* han rände fast *Iv* 444. *ib* 2289. *RK* 2: 1095, 3: 1491, 1636, (*sista forts.*) 4847. *Di* 33, 195, 299, 300. *MB* 2: 228. the fölgdho fast äpte (*tätt efter*) *Bo* 86. alexander fölgdhe honum fast *Al* 8085. 4) *alldeles.* hwilca päninga swmmo ther vi kännomps os fult oc fast vpburet hafua *SD NS* 1: 11 (1401). — (?) hawer laght kronunne frälsis jordh

fult oc fast fore the schatta jordh *ib* 2: 70 (1408). 5) *nästan?* the döfddho fast (*för fast*) the lekara thona *Al* 3316. fasth öffuer sweriges riike *RK* 3: 3571. — *Jfr a-, aker-, bo-, bol-, by-, byggh-, byr-, far-, for-, hand-, iäm-, land-, of-, rot-, sam-, stap-, stiorn-, styri-, tro-, väg-faster samt ful-fast, äfvensom fasta iordh.*

fastfara, *v. med laga formaliteter öfverlåta och tillägna.* gifuer iac häratzhöftingen i sama hundare som godzit i ligger fulla macht them älla therra visso vmbudhi thet fastfara mäd fastom oc allom skälum *BSH* 1: 179 (1381). *VAH* 24: 327 (1377). *SD NS* 1: 34 (1401), 71 (1401), 132 (1402) o. s. v.

fastgarper, *m. L.*

fastgöra, *v. L. = fastfara.* thet (*godset*) fastgöra them fornemdom reenlifuis systrom meth fastom oc fullom skälom *SD NS* 1: 465 (1405). at lysa oc fastgöre fornempdom her karll knutsson oc hans arffuom thenne forrörda godz *FM* 49 (1447).

fasthalder (*f. -hal LfK* 162), *adj.* [*Isl. fasthaldr*] *njugg.* om hon haffwer warit . . . mykyt nap oc fasthal i sinne wt spisnigh *LfK* 162.

fasthet, *f. fasthet, styrka.* til tess mera äwärdelica fastheth oc skikkilse oc stadfestilse *SD* 3: 166. at komme tiil en good oc tröstelig fastheth *BSH* 5: 40 (1505). *Jfr trofasthet.*

fastir (*fasti*), *m. pl.* [*trol. pl. af faster, m.*] *L. = fastar.* *Upl. L. Kk.* 14: 5. thessi xij men . . . varo ther fasti ath *SD NS* 2: 343 (1410). *Jfr faste, faster, m., fästir samt fast.*

fastlika (*fastleka. fastelika. fasteligha*), *adv.* [*Isl. fastliga*] 1) *fast, stadigt.* (giordhins) fastleka thine nyura mz renliuis linda *Bil* 796. fastelika standande *Bir* 1: 162. *ib* 178, 272, 3: 67, 271. 2) *kraftigt.* fastelica tilbindande mik at jak skal väria the hälgho kirkio mot hanna owinom *Bir* 3: 367. thera swärdh swa fastlika bitu *Iv* 720. slo han fastlika (*häftigt*) *ib* 3151. sompna . . . rolika oc fastlika (*hårdt, tungt*) *MB* 1: 159. stigha annan wägh fastelika a *ib* 226. loo fastelika (*skrattade öfverljudd*) *RK* 1: 3915. äät . . . fastelica (*dugtigt*) *Bir* 4: 129. 3) *hastigt.* lupo rät fastlika till *RK* 1: 1552. ridher fasteligha fram *Di* 233. — *Jfr trofastlika.*

fastlikhet (*fastelikheth*), *f. fasthet.* huru mykin fastelikheth (*firmitas*) i öpmiuktenne är *KL* 189.

fastna (*-adhe*), *v.* [*Isl. fastna, utfästa, lofva; bortfästa, trolofva*] *L. fastna.* stak een bita j sin mun, hwilkin genstan fastnadhe j hans halse *ST* 76. *ib* 266. *PK* 228. *Di* 189. *Jfr saman fastna.*

fastvirke, *n. L. = fastvirkis värki, n. L.*

fasulika (*faseligha*), *adv. förskräckligt.* ropadhe faseligha *Lg* 3: 353.

fasuliker (*-leker. -likin. -liken. -leken*: *-leket Su* 108. *-ligin LfK* 237; *-ligit ib* 221, 229. *-ligen. -lig: -ligo ib* 222; *-liga ib* 237. **faseliker. faseliken. faseleghin** *Lg* 3: 143), *adj.* [*Äldre Dan. faselig*] *förskräcklig.* hans hoffwd war fasuliget *Va* 39. mz aldra faselikasta röst *Lg* 3: 690. theede sins brystz faswleka wredhe *Su* 94. *ib* 108, 281. *Bir* 5: 69. *LfK* 79, 221, 222, 229, 237. *Lg* 3: 143. i thom timanom thyktis vara mykith fasulikit (*abominabile*) . . . at nokor skulde nödhgas til, moot sinom vilia,

fara i okunnog landh *Ansg* 189. *ib* 211. — som injagar skräck, vörtnadsbjudande. en gudz man kom til mik . . . mykit faseliken (*terribilis*) *MB* 2: 111. vardh hon fasuliken i änliteno (*habitus reverendissimus* . . . *induebat*) *Su* 391.

fat (faat.fatt), n. [*Isl. fat*] *L.* 1) *fat*, i *sht ss bordkärl*. innelykte han (*strutsungen*) j eet stoort fat aff glaar *ST* 417. eth fath med helle knop *LB* 7: 46. hwem han sänder wiin aller mat ij nap aller bulla disk aller fat *Al* 2304. tha sättä konungen falantin till bordz til sith eygit fat *Va* 46. om dryk och fatt wij både såthe *RK* 3: (*sista forts.*) 5458. *Di* 2. *Jfr balsama-, gul-, hand-, ler-, silf-, spisa-, trä-fat.* 2) *fat*, större slutet kärl (*laggkärl*) hvari en handelsvara är innesluten; äfven *ss* mått. eth faat wiin om syw eller atta aam *SO* 202. *ib* 203. *XX* thusanda tunnor olio oc *XX* thousand fat wiin *ST* 416. — fat iärn, 600 (*fem storhundreden*) stycken osmund-järn, 25 *lispund* järn. *Jfr BSH* 1: *CI*; *Sefström, Jernkontorets Annaler* 1845, s. 112 f. eth fat järn *DD* 2: 6 (1386). *SD NS* 1: 39 (1401), 44 (1401) o. s. v. eth faat iärn i groffsmidhe *SO* 72. eth faat iärn i spijk *ib*. *ib* 73. — *Jfr iärn-, siäl-, tran-, vin-, öl-fat.* 3) klädesplagg, se *fatabur*. *Jfr mässufat.* 4) = *fätill?* se *fatalös*. — *fatabur (fata-. fate-* *Lg* 3: 344; *RK* 3: (*sista forts.*) 4702. *pl. m. -ar*), *m.* (*SD* 5: 637 (1347); *Gr* 281, 313; *Bir* 3: 430) och *n.* (*Bir* 1: 283; *Al* 10205; *RK* 3: 3507; *Su* 218; *MB* 2: 185; *SJ* 402 (1474); *BSH* 5: 529 (1513)) [*Isl. fatabúr*] *fatabur*, klädkammare, förrådshus. de meo *fatabur* *SD* 3: 16 (1311). totam supellectilem meam dictam *fatabwr* *ib* 4: 94 (1329). confero . . . vxori fratris mei . . . vnam fibulam auream . . . totumque fiscum meum dictum *fatabur* *ib* 5: 370 (1344). *ib* 637 (1347). i *fatabwrin* oppa stäkaholm *ib NS* 2: 170 (1409). är engte vndan taghit annat än *fatabwreth* *SJ* 402 (1474). i litla *fataburith* *BSH* 5: 529 (1513). se och skodha i badhe *fataburin* *ib*. gömdo the ther sit gooz swa tryggelica swa som ij sinom *fatabwr* *Gr* 313. thänna drykkin skal saman sankas j wart *fatabur* *Bir* 1: 283. — innersta rum? mins hiärta *fatabur (triclinium)* tik ensampnom gömt oc behaldit *Su* 218. — (*konungens el. rikets*) *skattkammare*. aldir almoghin vilde hanom wt gifwa thridhia delin aff allom brut päningom som äpte lanz laghum lagho til konungx *fatabwr* *Bil* 884. *Gr* 281. *Bir* 3: 305, 430. *Lg* 3: 344. *MB* 2: 185, 227. — förråd el. samling af skatter. bryt op wart *fatabwr* ther thu hafwer gömpt i starkom mwr *Al* 10205. — särsk. förråd, bagage och penningar som medföras på resa. vplätande sina *fatabura* *Bo* 2. the . . . bytto margh ärligh tingh jak tror at the willo ey glöma hertoganna *fatabur* *RK* 1: 3911. siith *fatabur* konunghen ther ynne ladhe *ib* 3: 3507. *ib* (*sista forts.*) 4702. — *fataburs ingiäld (fataburs-), n.* inkomst i skattkammaren. han lagdhe dighra röct a riddarscap ok *fataburs ingiäld* *Bil* 377. — *fataburs mö*, *f.* kammarjungfru? *fatabwrs möör* oc thiänista pikor war enkte tal *ST* 422. — *fataburs redhskaper*, *m.* husgeråd, bohag. tha thorftom vi . . . egh boskap älla swa höghfärdoghan *fatabwrs redhskap (supellectili varia et pomposa)* *Bo* 141. — *fataburs sven (fatabur swen* *Va* 15, 16, 34; *Di* 99.

fatabursuen), m. 1) *skattmästare, kamrerare.* censorius, *fatabursuen* *GU* 2. *Di* 99. *Ansg* 247. 2) *kammartjenare, page.* fäm neronis *fatabwrs swena (ministri)* . . . som hanum ware näste *Lg* 125. *Va* 15, 16, 34. — *fatalös*, *adj.* utan band el. remmar, obunden? ä faller aff *fatalös (möjl. för fatillös el. fatlälös; jfr fätillös; se Kock, Ark. f. Nord. Fil. 2: 100)* byrdh (*fasciolis cassa fit casum sarcina passa*) *GO* 314. ä faller aff *fatalöös* byrdhe (*sarcina nexilibus cadit illico laxa cathenis*) *ib* 868 (*jfr pa falzs fätillös byrpe ÖGL Dr. 3: 2; Vaß. 8: 2*).

fat (faat. fatt), n.? [*N. fat*] *grepp, tag.* taka fat, *taga fatt.* the toko faat oppa honom *Lg* 439. taga fath pa them *BSH* 5: 214 (1507). — fa fat, *få tag, få fatt, taga fatt.* fa fat oppa honom *BSH* 5: 338 (1509). dödzens språng fik meg tha fatt *RK* 3: (*sista forts.*) 5698.

fat, adj. n., se far.

fata (-ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt. vaten*] 1) *fatta, taga, gripa.* *fatar* hona (o: röna) *Bo* 181. *fatadho* hwar thera andra i fampnen *Bil* 917. *sotin fatadhe* hona *Lg* 3: 238. — nå. at honom swa thikkir at han näplica än *fatadhe* the försto (o: trappona; *ut vix primum sibi videatur adeptus*) *Bo* 41. — *få tag i.* all diwra howdh ther han kunne *fata* *Lg* 3: 198. — *taga fatt på, gripa, fånga.* *fatadho* han *Bo* 86. *hedhrin* är een af them försto snaromen ther människian *fatas* oc fangas ij *ib* 94. *Su* 390. the som *fatadhe* wardha widh at the widherfresta at stighia owir mwren *Bir* 5: 52. 2) *fatta, sluta, innesluta.* *fatar* iak mik (*me . . . constringo*) mällan thinna vträkta bara arma *Su* 415. hon *fatadhe* sik i altara klädhin *KL* 327. swa *fatadher*, bebwndin ällir tryltir (*ligatus*) j nakon orenan oc oloffliggan kärlek *Su* 365. 3) *bestämma, besluta.* thz kom tha saa i lagh ath the alle *fatadhe* een nyan dagh *RK* 3: 3552. — *refl. fatas, brottas, strida.* iak dirffwis ey besta ällar *fattas* widh tik *Lg* 671. — *fata fore, omfatta.* *fatar* fore vidha godhleksins mänzsco af allo andans frälse *Bo* 77. var egh een thrätin aat stadhfesta älla neka hwat thw *fata* fore *Ber* 278. *Jfr forefata.* — *fata in, intaga, införa.* *fatar* (*Cod. A* tagher 171) in duwona til sik i archina *MB* 1: (*Cod. B*) 544. — *Jfr befata.*

fata (fatta i rimslut), v. fattas. engen snödhet monde them *fatta* *RK* 2: 6005 (*den aktiva formen är här troligen framkallad af rimslutet*). — *refl. fatas (fattas. -as, -adhis), v.* [*Äldre Dan. fattes*] *fattas, brista, fela.* med *dat.* thorfua nokat widhir thet them *fattas* *VKR* 15. ath jungom sollanär äller stridz man . . . *fattas* waken yffneliken *PM* 24. *SO* 71, 204. *ffattis (d. v. s. finnes)* ther nogen bryst ther oppe pa edre vängne *FM* 503 (1510). — *opersonl.* tha thik *fatas* *Bo* 114. — *slå fel, uteblifva.* ey *fatades* ällir brast eth ordh aff allo thy som gudh them loffwat haffde sik giffwa skolandis *MB* 2: 56.

fatadher, p. adj. L.

fatalugher, adj. föga talande. thwngan (o: wari) *fatalugh* *Ber* 13.

fateliker, adj. *fattbar, sådan att man kan fatta i el. taga på.* gudh wille läta sik födha *fatelikan* i thässa wärld *Lg* 34.

fating, f.? [*Mnt. vatink, vatinge*] *kedja.* här karl

haffde sik klät mädh sin ridderleka skrudh . . . mädh silff bälte, dysing oc fating oc halsbandhe *BK* 208. *SD NS* 2: 55 (1408, *nyare afskr.*).

fatlärn, *n.* *L. järn inpackadt i fat.* *PM* XIV.

fatter, *adj.* [*Äldre Dan. fat*] *fatt, beskaffad.* epther thz war nw sa *fatt RK* 3: (*sista forts.*) 4433. her är saa wndherliga fath i byn *BSH* 5: 146 (1507). hwrw thet är fath *ib* 219 (1507). hwilchet jak gerne giorde, wore myn leglighet saa faat *ib* 242 (1508).

fatökabarn (*fatigebarn*), *n.* *fattigt barn.* et fatigebarn . . . som forserifne hustru . . . haffuer. vptaget for gudz skull *SJ* 378 (1471).

fatökdomber (*fatik-* *Bil* 791, 798, 801; *KL* 280, 331; *Bo* 3, 64, 85. *fatigh-* *Al* 1226, 1312, 4388, 6285 *fatig-* *MP* 1: 20. *fatug-* *BSH* 5: 27 (1504). *fattigh-* *VKR* 57. *fatigha-* *SD NS* 1: 623 (1407)), *m.* [*Isl. fátækdómr*] *L. fattigdom.* pienapo . . . ihesu christo i fatökdom *Bu* 152. siälfwiliandis fatikdombir *KL* 280. kiärlek ok ödhmyukt ok fatikdom gaff han sinom brödhrom j testament *Bil* 798. *ib* 791, 801. *Bu* 416. *KL* 67, 105. *MP* 1: 20. *Bo* 3, 64, 85. *VKR* 22, 48, 57. *Al* 1226, 1312, 4388, 6285. andans fatikdom som är san ödhmiukt älskadhe hon *KL* 331.

fatöker (*fatykir Bil* 860. *fatögher: fatöghum SD* 5: 566 (1346). *fatekr KS* 48 (121, 51). *fateger: -a BSH* 5: 438 (1511?). *fatiker. fatikker: -a Lg* 675. *fatigher. fatughr KS* 48 (121, 52). *fattiker: -a VKR* 76; *-om ib. fattigher. fateger: -e BSH* 5: 445 (1511?). *fatikös för fatiks Bil* 804), *adj.* [*Isl. fátækr*] *L.* 1) *fattig.* fatöghum mannom *SD* 5: 566 (1346). fatökä manna pörft *SR* 39. fatöko folkä *Bu* 11. mannin wardh vm sidhe fatökir *KL* 76. ey var nokor fatighär i bland them *ib* 139. fatike föräldra *ib* 66. qwinnan var fatigh *ib* 70. kärleken är dygdh mz hulko fatighir man är riker, ok vtan hulka riker man är fatighir *MP* 1: 45. fatigh människia gaar vtan hughnadh *Bir* 3: 321. *Bu* 3, 173. *Bil* 117, 617, 801, 804, 860. *KS* 48 (121, 51-2), 76 (186, 83). *MB* 1: 339, 340. *Bir* 1: 8. *VKR* 76. *Fl* 79. *BSH* 5: 438 (1511), 445 (1511?). i fatigxfolkx vppehälle *Lg* 3: 203. swa nakin oc fatigher föddhes rikaste konwngx ällar kesarans endhe son, som wslasta stakkars son *LfK* 23. säle äru siälfwiliandis fatike *KL* 189. *MP* 1: 19, 25. i som ären wilielike fatike *LfK* 23. säle äru the som andelica äru fatike *Bo* 65. 2) *arm, olycklig.* the fatigha siälen *Lg* 675. 3) *torftig, tarflig, ringa.* vars herra fatighe ok harda lifuirne *MP* 1: 46. sweptir j fatighom elädhom *ib.* sueptar ok vafpar ii fatökom klute *Bu* 76. *ib* 186. *KL* 192, 197, 300. *MP* 1: 38. *Lg* 33. *Ber* 32. fatökt rum *Bil* 272. hafde ena fatigha hyddo *ST* 61. thätta fatika offir *Bo* 8. fore fatikt werdth *MB* 1: 374. *KL* 210. then fatige dell, jac hade i stochohm *BSH* 5: 626 (1520). for vaar fattighe tiänist ok böen skul *ib* 16 (1504). väria . . . mit fatika (*beklagliga*) maal *Io* 4896. — *Jfr lämfatöker.*

fatökhet (*fatighet L. fatigheet. fatugheet*), *f. L. fattigdom.* thu sigher india wara riikt . . . macedonia fult aff fatigheet *Al* 4373. til äwerdhelikith (*för -lika*) fatugheet *ib* 6271.

fatökis folk (*fatikis-*), *n.* [*Isl. fátækisfólk*] *fattigt folk, fattige.* *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*).

fatöklika (*-leka. fatelika för fateklika LfK*

190), *adv.* [*Isl. fátækliga*] *fattigt.* giptas fatökleka (*med en fattig*) *Bil* 617. — *i fattigdom, i brist.* liffwande fatelika *LfK* 190.

fatökman (*fatigh man. fatighman*), *m.* *fattig man.* vi fatigh men *BSH* 5: 16 (1504). fatighman höghburin är laghir i hedher *GO* 378. fatighmans fora är ful wäl kändh *ib* 703.

fatökt, *f.* [*Isl. fátækt*] *L. fattigdom.* *Bil* 610.

favitska (*fawitzska. fawizska. fauizsca. fauisca. fåwiska*), *f.* [*Isl. fávizka*] 1) *ovetenhet, okunnighet.* the som synda aff fauizsko *Bir* 3: 378. — *fåvitsket, dumhet.* rät fawizska oc folska stoor *Al* 7211. thet gör han aff hoghmodhe ok fåwisko sinne *KS* 8 (18, 8). giordho thz aff fauisco *KL* 136. grät han . . . människionna blinde ok fauizsco *Bo* 165. *ib* 89, 102. *KL* 161. *Bir* 1: 381, 3: 38. *Ber* 191. 2) *dårskap, fåfänglighet, lappri.* at sköta sliko fawitzsko oc flätio *Bil* 598.

favitsker (*fauitzsker: -uitzskom Bir* 1: 263. *fawizsker: -e KL* 11; *-a Ber* 144. *fafwizskir Bir* 2: 307. *fawisker Bil* 116. *fauisker: -om Bir* 1: 83), *adj.* [*Fnor. fávizkr*] *fåvitsk, oförståndig.* *Bil* 116. *KL* 11. *Bir* 1: 83, 263, 2: 307. *Ber* 144.

feghp (*feighd. feygdh. feijdh. feyd. -ir*), *f.* [*Mnt. vede, veide*] *L.* 1) *fiendskap, fientligt förhållande, fejd.* för . . . feeghd, awnd äller owiliä *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). for alle fegd oc tiltalan oc skyldning *ib NS* 1: 147 (1402). kwitta lidhogha oc lösa fore alla feighd oc äpter maningh *FH* 2: 117 (1438). all feygdh sculle först niderläggis tha *RK* 2: 1693. feygdlida *ib* 1699. the reddes stora feyde *ib* 9482. then fegd omwenda *ib* 3: (*sista forts.*) 5418. at han . . . kome . . . i feijdher älla manna owilia *HSH* 16: 4 (1369). i feijgdher älla nakwarn skadha komma *ib.* 2) *fejd, krig.* antigie til minne eller rett eller til feydä *BSH* 5: 19 (1504). entig til frid eller feijd *ib.* thenne longe feyd *ib* 163 (1507). thenne feygdh och örlogh *ib* 174 (1507). komber nogor fegd paa östan fran rijdzlandh eller vestan *FM* 656 (1516).

feghdha (*feygdha. feygde. feydha*), *v.* [*Mnt. veden, veiden*] *ofreda.* the fornempdo frw abdisso eller henne conuent . . . fegdha *SD NS* 1: 539 (1406). *ib* 678 (1407). ath feygdhä äller a tala äpter olaff jacopsons dödh *FH* 2: 117 (1438). engen sculle hanom feygde *RK* 2: 1637. — (?) skal jac ther fore formoge mich stort tal oc rop i thenne landzende oc eth feyth howidh *BSH* 5: 293 (1508). — *Jfr befheidha.*

fegher (*feegh GO* 351), *adj.* [*Isl. feigr*] *L. bestämd till en snart inträffande död, den som döden är nära förestående.* alle dö the som feghe äru *GO* 543. *ib* 354. *Di* 223. *Jfr ofegher.*

fela (*feyle RK* 3: 2415. *-ar, -adhe, -adher*), *v.* [*Fdan. fele*] *tillförsäkra fred åt, gifva lejd åt.* ath wi . . . haffwa leijdet och feleth och medh thetta vorth opne breff leijde och fele . . . her niels booson . . . hiit in i swerige til stochohm *BSH* 5: 207 (1507). ath jach leydat och feligat haffwer och met thette mith opna breff legdar och felar . . . her erik turson *FM* 155 (1504). vy viliom jdher fela *RK* 2: 4942. *ib* 4944. marsken feladhe them alla til sich *ib* 5346. *ib* 6546. konungen felade hanom til sik gaa *ib* 8647. the lotho sik alle for marsken fela *ib* 7485. the

loto sich fela *ib* 5344. *ib* 3: 2415. meente til konung cristiern fela sik (*komma i trygghet till*) *ib* 2: 8340. han war felad j godha troo *MD* (S) 246. — **fela utaf**, *gifva lejd för aftåg åt, tillförsäkra frött aftåg åt*. thom feladhe kongens folk vtoff medh en falsk dagtingen *BSH* 5: 466 (1511).

fela (fegla), *v.* [*Mnt.* veilen, velen] *fela*, *slå fel*. thet fegler aldrig, naar i komme tiil aweskiär, thee komme jw oc fördägtinga siig *BSH* 5: 143 (1507).

felas, *v. refl.* *Jfr misfelas.*

felogha (feliga. -adher), *v.* [*Mnt.* vëligen] *tillförsäkra fred åt, gifva lejd åt*. ath jach leydat och feligat haffwer . . . her erik turson *FM* 154 (1504).

felogher (felugher. feligher. feliker. felagher: -aghare *Ansg* 185. **feylog** *RK* 2: 2670), *adj.* [*Isl.* feligr. *Mnt.* vëlich, veilich] *L.* trygg, säker. komi feloghär for oss . . . oc fraan *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 377. han . . . maa frij oc felig komma hijt til mötes medh oss *BSH* 5: 22 (1504). kom han frij oc fräls felikir oc oskaddher owir the brona *Pa* 20. *Fr* 2869. thz hwar man ma felugh fara *Al* 3691. *ib* 3694, 4848. *RK* 1: 2147, 2: 4329, 5757, 5860, 5873 o. s. v. *Ansg* 185. niclis skulde wel felig wara til honom oc i sit beholl igen *RK* 2: 5913. *ib* 7988. the . . . villo them felugha til sik ledha *ib* 1: 255. taka widh honom oc halda felighan fore hans nästom som dräpin war *MB* 1: 425. skal mik engen warä felig (*ingen skall vara trygg för mig*) *Va* 40. thin fader haffuer mich en feylog dagh sagdt *RK* 2: 2670. een feeligh dagh millan sin dagha *ib* 3: 1429. *BSH* 4: 2 (1471). takum een vinlikan ok felughan dagh *ib* 1: 131 (1371). gaffwo them felogh breff (*lejdebref*) *MB* 2: 262. lowe oc tilseye . . . her eric turesson frij oc felige leyde *BSH* 5: 22 (1504). — *med gen.* the äru aldre ä mädhan han liuir gooz älla liffs feloghe (*säkra med afseende på gods el. lif*) *Bir* 2: 260. — *med ack.* þe äru aldrih mæþ han lifar gozs älla lif felughe *Bir* 4: (*Avt*) 184. ther wy matom . . . wort howd felige wara *RK* 2: 6761. — *med prep. um.* feligher vm sith liiff *RK* 1: 283. — *med prep. til.* feloghe . . . bodhe til lijf ok goz *SD* 4: 748 (1340, *nyare afskr.*).

feloghet (felighet. feyligheet. felikhet), *f.* [*Mnt.* vëlicheit] *säkerhet, trygghet, fred.* trygge oppa felikhet *Bir* 4: 401. sua mente han honom gripa oc engen felighet lata niwte *RK* 2: 3873. troodhe vppo then feyligheet her beyuct hafde hanom teedht *ib* 2647. *ib* 5730. wilen j idhra felighet nw öffuer giffua *ib* 4361. *MB* 2: 262. *Su* 180. kom til mik tryggelika wndher mina ledhnigh oc feloghet (*den trygghet jag gifver*) *Lg* 663. i samme leijde och felighet *BSH* 5: 466 (1511).

fenster (finstir *ST* 418; *med art. finstrit* *ib* 312, 403. **finsthir** *LB* 1: 98. **fynster** *MB* 2: 7. **fönster** *Lg* 3: 679; *LfK* 105; *med art. fönstret* *ib* 680; **-eth** *Su* 106; **-ith** *MB* 2: 7; **-en** *ib* 287), *n.* [*Mnt.* venster, vinster. *Lat.* fenestra] *fönster*. saa jak ena kirkio, hwilkins grundwala wäggjar fenstir längd oc widh jak granlika aktade *Bir* 4: 86. *ib* 91. finstrit (*strax ofvan i samma mening: windögga*) war swa högt fran iordhinne at han thordhe ekki nidhir springa *ST* 312. *ib* 403, 418. *LB* 1: 98, 7: 46.

Su 106. *MB* 2: 7, 287. *Lg* 3: 679, 680. *LfK* 105. *Jfr glasfenster.*

fermera? tetta skal sätias til eelden, och siwdas vel til hopa oc fermeris wel reentt *LB* 7: 330.

fersla? fersla(?), hurw the wela halla sin breff *BSH* 5: 269 (1508).

fetalia (RK 3: (*sista forts.*) 4892. **fetalie** *BSH* 5: 154 (1507). **fiittalia. fetal)**, *n. pl.?* [*Mnt. pl.* vitalie, vetalie, vittalie. *Lat.* victualia] *lifsmedel, matvaror.* ffördärffwa fetal *PM* 32. *RK* 3: (*sista forts.*) 4892. *BSH* 5: 154 (1507). för spiisning ok fiittalia skul *ib* 464 (1511).

fetalia (fätalia. fetalie *RK* 2: 331, 7657, 7944. **fetale** *ib* 7099), *m. pl.* [*Mnt.* vitalier, vitalien] *fetaliebröder, vitanianer, sjöröfware som under slutet af 14:de och förra hälften af 15:de årh. hade sitt tillhåll i de Nordiska farvattnen; de synas hafva fått sitt namn deraf att de, då de under skydd af furstarne och städerna i Mecklenburg först uppträdde i Östersjön, hade till uppgift att med lifsmedel förse Stockholm under dess belägring efter Albrechts nederlag och tillfångatagande 1389. epther thet at wisby slot är komith wt aff konung erikx oc fätalia wario* *BSH* 3: 8 (1449). manga fetalia hiolt han (*Erik af Pommern*) til sio *RK* 2: 570. *ib* 331, 409, 7099, 7104, 7657, 7944.

fetalning, f. proviant, underhåll. ther war . . . inghen groff math til fetalningh *BSH* 5: 554 (1516).

feter (feeter. fäter: -an *GO* 847. **fäther** *LB* 5: 293; **fäth** *ib* 3: 11; **fätha** *GO* 28. **föter: föte** *ib* 235. **föther** *ib* 413), *adj.* [*Isl.* feitr] *L. fet.* aff . . . fetre iordh *MB* 1: 215. olian är fetare än brödhit *Bir* 2: 111. aff fetom köm *ib* 3: 214. jak hawir en fetan kapun *KL* 110. aff feete steek drypa föte drupa *GO* 235. *ib* 725. wardher kalen föther *ib* 413. j fetasta istrith *MB* 2: 76. är han (*blodet*) fäther offuan oppa *LB* 5: 293. *ib* 3: 11. *Jfr ful-, kin-feter.*

fetgöra, v. göra fet, göda. samanhänte han gözl at wiinträän fetgiordh (*impinguatæ*) aff hånne sculdin ey falna *Bir* 4: (*Dikt*) 234.

fla flski, f. L.

flande (fiande. fionde *Bo* 152, 153; **-a** *MP* 2: 61; **-ana** *MB* 2: 32. **fiondhe: -ana** *ib* 29, 81. **fiände. fiende. figendhe** *Lg* 3: 63. **fygende** *BSH* 5: 502 (1512). **fädinge** (*ack.; textcod. fiandha* 517) *ST* (*Cod. Asc.*) 560. *pl.* **-ar. fiande: -ene** *Ansg* 201. **fiändhe** *MB* 2: 17. **fighendher** *RK* 3: (*sista forts.*) 4488. *gen.* **fiändes** *MB* 2: 81. **fiennes** *ib* 91. — *i bet.: djäfvul. sing. fädhinth* *Di* 268. **fädint** *ib. med art. fändin* *GO* 671. **fendhen** *MD* (S) 288. **fenden** *RK* 2: 7353. **fänyn** *Di* 300. **fennen** *ib* 90. *gen.* **fändens: alfändens** *RK* 2: 4747, 9282. **fendens** *ib* 2809, 3785; *MD* (S) 230, 249, 288. **fänens** *FM* 361 (1508)), *m.* [*Isl.* fjándi. **flande** *eg. part. pres. af ett mot Isl. fjá, Got. fjan svarande v. fla*] *L.* 1) *fiende.* þän timä man til fiända drager *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). iam skyt flyia fianda *Bu* 190. reste konungen här moth sinom fiandhom *Lg* 219. sidhan fiandene hafdho fangith stadhen *Ansg* 201. wär for owinom ok fiendom *Bir* 1: 341. huru the fianda stapandhe fara *Fr* 450. han war rikxsins fiandhe *SD* NS 2: 360 (1411, *gammal afskr.*). engin war fiendom hardhare ä mädhan

the matto nakath mot honum oc ängin man war sinom fiendom nadhighare sidhan the matto minna än han MB 1: 7. othokkin är siälinna fiendē Bo 153. ib 152. fiändes porta MB 2: 81. at forhøre, hwad heller the vore frint eller fygende BSH 5: 502 (1512). i fiende wijss ib 626 (1520). stridha ther amote dödhe-lica fianda (*contra insidias malignorum spirituum*) Bir 2: 254 (*öfvergång till bet. 2*). 2) *djäf- vulsättning, troll*. tok swa nykylin ok kastadhe han ij änlitith a thöm andra fiända Iv 4495. — *bildl. om en ond menniska*. mik thykker thik vara en galin fiända Iv 562. — *i svordom och hvardagligt uttryck*. wissth war han en fädhinh, han haffue honum, ok fädint hadhe han j sina händer Di 268. thz honom fendhen taki MD (S) 288. driffwa honum . . . vt aff sin landh j fendens nampn ib 230. — *gen.: ond, svår, förskräcklig*. skulle togh hans fendens hiarta brista MD (S) 288. ith fendens wädher ib 249. thär skal tw haffua mongen fänens naath FM 361 (1508). alfändens vlykka RK 2: 4747. ib 2809. — *Jfr döds fiande. — fianda händer (fiändis- findha-. fighande-. figendha- BSH 5: 296 (1508)), f. pl. fiendehänder, fiendes våld*. komen j fighande hender MD 64. BSH 5: 296 (1508). for hwas saker landit endels fraan riket och oss fraangangit är och i findha händer ib 109 (1506). honom giffwa j fiändis händer MB 2: 53. — *fianda land (fiende-. figendha-), n. fiendeland, fientligt land*. thet föres in i figendha landh BSH 5: 296 (1508). at bespiise staden wtoff fiendeland ib 328 (1508).

flandskaper (fiendscaper. fiendzskaper. fi-anskaper. fiänskaper. fiintzskaper), m. [Isl. fjándskapr] *fiendskap*. at thola then fiintzskap som han matte winna sigher ower MB 1: 137. then fiend-scaper ouergafwo the LfK 242. hwru then stadhen haffde storan fienskap Lg 3: 332. för enghin fienskap ällir falskhet at frokta MB 2: 315. til ofridh och fiendzskap BSH 5: 53 (1505).

fläpla (feedla), f. [Isl. fläla. Ags. fidele. Mnt. vedele, veddele, viddele. Jfr Mlat. vitula, vidula] L. violin. Jfr Viollet-le-Duc, *Dictionnaire du mobilier français* 2: 319 f.; Schultz, *Höf. Leb.* 1: 432 f. thz lekiara andbudh som callas fidhla (*fistula; orätt öfvers.*) Bir 2: 187. ib 188. orghor harpor luthor skalmeyer giighor feedlor LfK 246. ib 206. Di 108. MB 2: 230. Su 77, 179.

flählare (fydhlare: -a Gr (Cod. D) 380), m. *violinspelare*. Bir 2: 187, 188. Gr (Cod. D) 380. RK 1: (Cod. B, C, D) 3585.

flähradher, adj. Jfr oflähhradher, äfvensom flädhhradher.

figurera (-ar), v. förebilda. hwru iomffru maria aff gambla testamentidh figureras Lg 3: 614.

fika (fyka: -or LB 3: 110. pl. figher LB 7: 183), f. [Isl. fika. Lat. ficus] *fikon*. paradiis äple oc fikor MB 1: 401. Bo 158. ST 426. LB 3: 110, 4: 344, 345, 7: 183. nar lybzka bliffua danskom god tha vexer fikan aa hylla rood RK 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6298. Jfr fikon. — **fiko time, m. tid till fikon**. äkko var

O r d b o k.

tha fiko timin Bo 158. — **fiko trä (fikw- MB 1: 407), n. fikonträ**. Bo 158. MB 1: 160, 407. Jfr fikonträ.

fikia (fikia. fykia. -ir, -te, -ter), v. [Jfr N. fika. Isl. fíkjaz] L. 1) *sträffa, fika, vara ifrig, skynda*. a äwintyr fikia Iv 1954. fik äpte thz godz som thu kant ekki fortapa ST 501. the fikto ey epther rikedom MD (S) 278. haffue wtendzska hiit myghet fieth RK 1: (Yngsta inl. t. Gamla Krön.) s. 195. hwar fikte for annan. hwat thiänist the matte honum göra Lg 3: 229. 2) *arbete, idka näringsfång*. the aff twa östhan elffwäne skole ffijke oc fare mz them i torssongh baadhe mz näth ok noth oc andre fiske-takan i theres fiskewathnom DD 1: 150 (1493). 3) *bearbeta, bruka, begagna*. fikia oc fara the for:de watn SD 1: 520. tessom forscreffna godz scall hon styra oc radha, fykia oc fara SD NS 1: 266 (1403). dömde iak . . . scipper olaff for:na gottz eegen amundz-berghä ath brwka fikia oc fara till then tijdh for:de scipper olaff sina penninge egen faar DD 2: 14 (1459). then skattabonde som eghe oc fiker thet godz ther han är fulsädhe vpa GS 59 (1474). — *refl. fikias, hafva begärelse*. tionda (näml. budet) raadhir os ey at fikias aff annars manz goz ällir ärwdhe rikias MD 83.

fikin (fikn Al 7954 i rimslut), adj. [N. fiken] *fiken, begärlig*. pän fiken är a pänigen Bu 153. äpter äwyntyr fikn Al 7954. fikin at affla Lg 1003. Jfr arvodhis fikin.

fikna, v. sträffa, fika. äpter land ok städher mon thu fikna Al 4278 (i rimslut).

fikon (fykon MB 2: 343; LB 3: 171), n. pl. (*ätmintstone i de funna ex. ingen sing.*) bära fikon enom ärmita KL 253. funnos . . . fikonen all heel när them ib. godh fikon ST 426. fwl fikon ib. ib 422, 489. MP 1: 232, 2: 186. MB 2: 343. LB 3: 171. — **fikona trä, n. fikonträ**. MP 1: 10, 15, 2: 31. ST 348. MB 2: 97, 271, 343. Lg 3: 460.

fikt (fikt), f. [N. fikt] 1) *sträffvan, ifver, omsorg*. hawa vidhr saght . . . alla wärulzlika fikt KS 3 (5, 3). ib 17 (44, 19). samandragha rikedomana mz alle fikt Bo 66. gömin thz väl mz mykin fikt Fr 952. Al 2731. Su 224. wi lagdom os alla fikt (*all vinn om*) at täkkias them ib 249. Jfr kärleks-, värulds-fikt. 2) *fikande, begär, girighet*. for pässa hems fikt Bu 152. päninga fikt ib 153. päst present var eigh sua rikt. at han tok päst for fikt (*ductus cupi-ditate muneris*) ib 514. Al 2668, 6269. wi hafwom til wärlina änga fikti ib 6102. 3) *förvärf*. som ga fran gudhi ok til wärlhinna fikti MP 1: 274. äpter goz ok fikti hafdhe han hast Al 2944. — *det som förvärfvas, produktion, produkter*. landith är mykith riikt aff frukt ok alla handa fikti Al 3696. thu sigher india wara riikt mz mykith goz aff alzskons fikti ib 4372 (*i dessa båda ex. skulle dock fikti möjl. kunna fattas ss stående för vikt, se Rydqvist 4: 248*).

fikt, f. [Mnt. vecht(e)] *strid*. jag öffwade mig mesth i krie och fieth RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 262 (*i rimslut*). kom iach i hwar mandz fieth (*i strid med hvar man?*) RK 3: (Tillägg om Chr. II, red. A) 6362 (*i rimslut*).

fiktas, v. refl. sträffa. conari, fiktas GU 4.

fil (phil: phila ST 524. fil Al 4124, 4127. phill: phila MB 2: 172. fill Di 81, 142, 293. fill ib 92, 131. fyl. -ar), *m* [Isl. fill. Pers. och Arab. fil] *elefant*. hwi hafuir fylin swa dighirt diur ey mer än fyra föther Bil 349. sampnar . . . margha starka fila Al 4420. ib 4124, 4127, 4437, 4443, 4449 o. s. v. ST 524. MB 2: 172. Di 81, 92 o. s. v. Jfr *elefant*. — **flsben** (filsben. flsbeen. flsbeen), *n*. [Isl. flsbein] *elfenben*. thz är ey alt gwl som glimar ok ey alt flsbeen som hwit är GO 609. vnum grossum skaktawæll de flsben factum SD 4: 710 (1340?). ij hans huse står bordh staka aff flsbeen Fr 383. the bugha varo aff flsbene Fl 529. Al 4631, 8164. KL 338. Bir 1: 70, 3: 315. ST 208, 220. Di 59. Su 18. — *elfenbensstycke*. aff gul ok gimstenum silf ok flsbenum Bil 307. hosur hwita som eet flsbeen Fr 155. — Jfr **flben**. — **flsbens hus**, *n*. *hus af elfenben*. Bir 2: 36. — **flsbens stol** (flsbens stool Su 390), *m*. *stol af elfenben*. ST 208. Su 217, 390. — **flsbens säte** (flsbens- Su 103), *n*. = **flsbens stol**. ST 210. Su 103. — **flsbens tafla** (flsbens taffla), *f*. *tafla af elfenben*. Lg 3: 324. — **flsbens trona**, *f*. *tron af elfenben*. thu är oc eyn flsbens throna MD 52.

fil (fill), *f*. [Mnt. vile] *fil*. gör j filspaan mz enne fill LB 9: 95. Jfr **fäl**.

fla (-adhe), *v*. [Mnt. vilen] *fla*. slog sweredit sunder oc flade thz sidan Di 48. fles granth järn LB 9: 109. Jfr **fäla**.

flben (filbeen), *n*. *elfenben*. Bir 1: 390. Jfr **flsben**.

flit (philith. flyt), *n*.? [Jfr Mht. violât, äfvensom växtnamnet fiolit, flit i Äldre Dan.] *ett slags ylletyg af violett färg*. sorkocium meum de philith SD 4: 82 (1328). par uestium flyt ib 370 (1334).

flspan (-spaan), *m*. *filspån*. tak gwl oc gör j filspaan mz enne fill LB 9: 95. läth ther j then flspanen ib. sila gwliit j flspan ib 96. hwarian flspanen lägh j starka ättikkio ib 109.

flte? liggie mig oc garden ther til fittis FM 227 (1505).

flter, *m*. [Mnt. vilt] *hårduk, ylleduk, filt*. distillera wathnith aff mz filtenom PM XLI. ib XXX, XLII, XLIX, L.

flthatter, *m*. *filthatt*. han hade et gulsplan for i in filthaat RK 2: 8861.

fln (fin. fyn), *adj*. [Isl. finn. Mnt. fin. Ffranska fin. Ital. fino. Jfr Lat. finitus] *fullkomlig*. 1) *fullkomligt el. väl renad, luttrad, fin*. finth nobel gwldh HSH 19: 14 (1497). — *i andlig mening: ren, klar*. huru skulle thz hiärta gita nalkatz gudz ok himerikis thinga fino klarheet (*puritatem*). ther af iordhzlica thinga thräk oc dräg är smittat Bo 127. taka then renasta fina (*meracissimum*) andan ib 132. 2) *klar, glänsande, fin*. som een sol the tydzska skina sa varo thera tygh ok harnisk fyra RK 1: (sfgn) s. 191. een riik braza af gul hängde ther ij fin Iv 206 (*kan föras till 3*). 3) *fin, utmärkt, kostbar, ädel, äkta*. amatiste ok robine, the klare varo ok öfrith fine Fr 166. saphira ok robina, ther skäre äru ok finä Fl 1093 (*båda dessa ex. kunna föras till 2*). 4) *om personer: förträfflig, utmärkt*. een riddar fln Fr 2760. en iomfrv fagher ok fin Al 2806. ib 3584, 6610. af thässom

klarasta ok finasta ok dyrasta brwdhgommanom Su 385. är hon i sit hionalag fjn RK 1: (Albr) s. 211.

flna (dat. pl. **finom** Bir 2: 6 för **finom el. finnom**), *f*. [Jfr D. finne. Mnt. vinne] *fena*. alt thz som badhe hafwer finu oc fiäld MB 1: 359. fiskin huars finu ok fiäl huassare äru än vdda Bir 2: 4. ib 6.

finapärla (-perla. **fineperla**), *f*. *äkta perla*. margarita, som är swa mykit som en finapärla äller gärsäme Lg 3: 498. jnsänkt mz gul oc dyrom stenom oc fineperlom MB 2: 359. ib 361, 367. Su 137. Bo (Cod. B) 345. ärlicasta finaperlan swa som är himerikis astundan KL 331.

finger (*m*. med art. **figirin** Bir 3: 379. dat. **figre**. ack. **finger**; med art. **figren**. **figgren**. *n*. med art. **ffingereth** LB 2: 62. pl. *m*. nom. **figir** Bir 1: 127, 2: 134; med art. **figirna** Bir 3: 273. ack. **finger** Di 1. **figir** MP 2: 213. **figra** ib 1: 282. *n*. med art. **figren**. **figeren** HSH 19: 112), *m*. (Bu 55, 56; Bir 1: 127, 200, 2: 134, 3: 273, 379; MP 1: 282; ST 329; Di 1) och *n*. (SR 53; Bil 759; Bo 53, 81, 237; Bir 3: 378; LB 2: 62) [Isl. fingr] L. 1) *finger*. beet ängen eldar a pem hans figre Bu 55. fingo figgren v brändan ib. hioggo af hans thry finger Bil 759. fingär fiugur SR 53. MP 1: 282. Bo 53, 81, 237. Bir 1: 127, 200, 2: 134, 3: 378, 379. ST 329. Di 1. swäriande i hälghon mädh vpräktom fingrom SJ 147 (1446). pa minstha ffingereth (*lillfingret*) LB 2: 62. — sea genom figren [Jfr Mnt. dor de vinger sên], *vara likgiltig el. försumlig*. at jach nogen tiid schall see genom figren ther i FM 594 (1513). — sea mälom figren mädh, *se genom finger med, låtsa sig icke märka, låta passera*. ther med skole vij see mellom fingeren ath vore suene sälia theris heste när thöm täckis HSH 19: 112. 2) *finger, fingersbredd, tum*. klokka wm thio besmanna marker skal haffwa . . . en finger meer pa längdena än hon är pa breddhena, oc tyokhethen skal wara en fingers tyokheth AS 157 (1518). klokka wm fämtyo hwndrath besmana marker wil wara nädhan wm kringh halff adherthande span affwan wm kringh ottha finger meer än the helffthena, oc sex finger bredharen än hon är longh, tyokheten warj fra finger ib. 3) *fingerring*. Jfr **gulfinger**. — Jfr **pumulfinger**. — **fingers breper**, *adj*. **fingersbred**. skiär . . . ena sino fingärs brepä Hästläkedom i AS 136. — **fingers langer**, *adj*. **fingerslång**. gör . . . ena kaka fingers langa LB 7: 48. — **fingers lyte**, *n*. *stympning af finger*. dömdes lauri henricsson i salmis vj m. för ij fingers lyte aff jöns nilisson BtFII 1: 164 (1508). — **fingers mon**, *m*. **fingersbredd, tum**. längden i westra ändanom xvij (18) alna oc ij (2) fingers mon oc ij (1 1/2) quarter SJ 82 (1438). lot han hanom vp . . . tomtena . . . xvij (18) alna langa en fingersmon stäckre ib 84 (1438). — **flngra knoe**, *m*. **fingerknoge**. owir flngra knoana Bir 5: 52.

fingerbred (-bredh. **fingerbredh**), *f*.? (SJ 189 synes räkneordets neutrala genus vara bestämdt af första sammansättningsdelen) [Jfr Äldre Dan. fingersbred] **fingersbredd, tum**. huilkin tomt . . . är lang . . . xvij (16 1/2) alin ok ij (2) fingerbredh SJ 193 (1450).

lengdan aff thetta samme xxiiij (23 $\frac{1}{2}$) gamble alne ok ij (2) fingerbredh ib 304 (1462). lot vp . . . ena tomt . . . et quarter oc tu fingerbredh oc xiiij (13) nya alna breeth ib 189 (1450).

finger gul (fingirgull. fingirguld Bir 4: 284), n. [Isl. fingrull] L. gullring. göra sik ther af fingir gul vppa sin fingir Bir 1: 61. han togh thz fingirgull aff hans hände Fl 793. KL 40, 83. Bir 1: 269, 303, 375, 401, 402, 2: 154, 3: 324, 361, 4: 17, 25, 284. VKR 64, 71. Fl 541, 789, 1872. Iv 817, 1925, 2032, 2041. Fr 877, 1509, 2534, 2577, 3161. Al 305, 7545. Va 42, 43, 44. Su 40, 92, 406, 412.

fingerin (alltid i rimslut och med slutstafvelsen i arsis), n. [Mnt. vingerin] fingerring. tha han vände om sit fingerin ok stenin gaff som förra skin Fr 1049. ib 1975, 2167, 2504, 2557, 2855.

fingerlin, n. [Mnt. vingerlin] = **fingerin**. Fr 1016 (i rimslut).

finger vanter (-vante?), m. fingervante. i besprängdom finger wantom Su 151.

fin gran, n. fingerring. hwa thz fin granit bar a sinne hand ST 329. thz andra fin granit ib. Jfr gul fin gran.

fingrini, n. L. fingerring. hwilkin thz fingrinit bar a sinne hand ST 329. Jfr gul fingrini.

finna (fynna. pres. finder. impf. fan. fant RK 2: 1941. pl. funno. part. pret. funnin. fonnin: fonnit Va 35. refl. pres. fins. findz. fyndz. impf. fantzs. pl. funnos. supin. funniz), v. [Isl. finna] L. 1) *finna*, hitta. findar gul Bu 19. pa var hans howoß funnet ib 52. genast findir thu en grönan wägh Lg 90. fäghin är han som fyrme ok findher han fikh (för fiskh) a diska GO 105. gingo the andra vägha at leta. ok spordho äptir honom i bland thera vini oc frändir. ok for thy at the han äkke funno. ängxladhiss modhorin Bo 27. hwat han ther fant thz loth han byta RK 2: 1941. — med prep. a (up a). träffa på. swa frampt iak finder a eth waad RK 1: 2300. fan jak wppa watn aadhrona Lg 823. han foor finna ij thenna skogh a äwintyr Fr 1332. the villo finna vppa iudha konungin Bo 4. ib 26. 2) *finna*, uppfinna, hitta på, uttänka. saloghar mapar fan ängen anzsuar Bu 21. han fan ok sceref af himnum ok himna gange ok thera naturlikum craptum ok gangum Bil 382. zerces han fan thetta spil MD (S) 207. konungen fan swa manga funder RK 2: 1770. then bäste ath (för eth) goth raadh fan ib 3: 1903. 3) *finna*, erfara, märka. fan sik vara samstaß ensamna Bu 12. swa som the finna som hawa litadhan ögxsten MB 1: 80. swa som iak haffuer hört swa haffwer iak funnit Su 92. hon vilde ey lata thz op a sik finna Iv 1150. — med prep. til. märka, blifva varse, se till. swa at han änkte til hans fan Fr 913. ST 36. 4) *finna*, befinna (något brottsligt el. otillåtet). sköflös therriä goz thär thät wärper funnit mäp SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). fyndz thz med nachrom androm SO 31. — befinna, ertappa, beträda. at pe laten sik egh finnäs wrangä domä györa SD 5: 606 (1346). huilken suen eller läriunge fins sijnom husbondha otroen SO 49. alle jwdzska qwinnor som fwnnos at kring om skära theris söner MB 2: 222. hwilken ther moth bryther hängis op j en galgha strax han bliffwer

fwnnen PM 21. ib 29. forsummer samma broder sick ther vtj ok findz mz schäl SO 158. wardher han ther mz funnin ib 66. ib 110, 161, 197, 198, 205, 298. 5) *döma, afgöra, bestämma*. wart henne ther fonnit for rättä (to rechte vunden) at hon skulde brennäs Va 35. hwat the siäx funno thöm for minne eller for rät SJ 36 (1426). funno for rättö ib 83 (1441). ib 128 (1444). är funnith ok stadhgath fore een reth i smidha embethet SO 71. — **finna sik**, *infinna sig, samlas*. j iuncfruhafn the sich funno RK 2: 1765. ib 2276. — **refl. finnas**, 1) *finnas, förekomma*. pe pingh . . . som eigh finnas ii biblia scriueth Bu 6. Bir 1: 386. 2) *finna hvarandra, träffas*. skulu a hwarior are töswar finnas at minsto SD 5: 377 (1344, nyare afskr.). the hafdho funniz ther badhe Iv 1658. thär funnos the bröder bade RK 1: 3674. ib 2: 6365. Al 777. Di 5, 40, 85, 224. — **finna a (-pa)**, 1) *upptäcka, märka*. ther kunde engen finna pa hwat tydende han fangit hade Di 10. 2) *finna på, uppfinna, uttänka*. fan jak aa thessa snille MD (S) 218. — Jfr a finna. — **finna for**, *afdöma, afgöra, bestämma*. ehuaat wii thöm i mellom giorde och fundä fore SJ 316 (1464). Jfr **forfinna**. — **finna i gen**, *återfinna*. thz han fwnne sina tafflo i gän Lg 3: 340. — **finnas til**, *finnas till*. thera like fantzs äy j wärlidena till Di 41. — Jfr **ater-**, **be-**, **saman-**, **up-**, **upa-**, **äptir-finna**.

finna, m.? [Äldre Dan. finde. Jfr Mht. vende. Ital. fante] bonde i schackspel. förstaa huat finnor tekna aa taffit gaa MD (S) 202. ib 281. nw är sakt aff tridhia finna aff then fierda wil jak beginna ib 306. Jfr ib 522.

finnare, m. uppfinnare. han är lyghninna fadhiri oc finnare Bir 2: 77. Jfr upfinnare.

finne, m. [Jfr Isl. finnr] L. Finne. ss tillnamn. magni finne SD 4: 610 (1338). olaff finne ib NS 1: 152 (1402). benet olafson finne SJ 155 (1447). sten finne BSH 5: 462 (1511). — pl. Finnar. RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 284, 285. Jfr **nordh-**, **sudherfinnar**.

finnilse, n. pl.? Jfr upfinnilse.

finsker (fynsker. fyntzsker. fyndzsker), adj. Finsk. RK 1. (Yngre red. af LRK) s. 285. BSH 5: 249 (1508). ij fyndzske täghen FM 76 (1483, dani-serande). fynske gedder ib 236 (1505). j fyntzske skeren ib 450 (1510).

finster, se fenster.

flopermäninge, m. L.

fiol, se falla.

fiol (L. fiöl. fiäl), f. [Isl. fjöl] L. bräda, plank. bordhit var floghirsint, tho af flerom fiölom Bo 171. Bil 871. MB 1: 490. skipit löstis alt syndher ok wi flutum ifuer eno fiöl Bil 351. torn ok barfridhi wäria för blido kaste medh slakum (för flakum) ok fiälom KS 86 (210, 94). Jfr **bro-**, **broa-**, **trä-fiol**.

fiol (pl. fioler LB 7: 214), f.? [Jfr Mht. viol, viole. Lat. viola] viol, viola. the smaa brune fioler (d. v. s. viola odorata Lin.), som vexe vider iorden LB 7: 214. Jfr ib 3: 63, 64. — **fiola blad** (fiol-), n. violblad. tagh the smaa brwna fiol blad LB 7: 223. — **fiola blomster**, n. violblomma. LB 3: 64. — **fiola rot**, f. violrot. LB 3: 64.

flolvatn, *n.* dekokt af *viola*. rosen wathn oc flol
LB 9: 117.

fiordh (*fior. fiordh. fiörd*), *f.?* [*Isl. fjörð*] *en-*
dast i det adv. uttrycket: i fiordh, i fjor, i fjol, under
förre året. swa godh är een wsk i aar som twa i
fiordh GO 449. i fiörd var her aldri hardeste pestilencia
FH 6: 94 (1496). om helga kors dagh exaltacionis i
fiörd *ib.* jach weth hwilken winther jach haffde i
fiordh BSH 5: 115 (1506). i fiordh ath aar *ib* 226
(1507). sa i aar som i fiordh *ib* 147 (1507). bade i
fiördh och i aar HSH 22: 52 (1493). sidhan som iak
vare ner edher värdoghet (*i*) fior swa aars FM 346
(1507). i fiordh sommar BSH 5: 283 (1508). PM LXVI.

fiordhar (*fiordh aar*), *n.* [*Fnor. fjörðar*] *fjorår.*
koma hällghe dagha nw oppa annan wiku daghin oc
a annan kemo the i fiordh aar MB 1: 63.

florpe, *se flärpe.*

fiordher (*fiärdher*), *m.* [*Isl. fjörðr*] *fjord, fjärd.*
i sht i ortnamn. i en fiärdh som heter bomilfiärdh
PK 238. vppo rogöfiärdh RK 2: 1923. cum insulis et
aquis dictis jnfiordhe SD 4: 435 (1335).

fiörpunger, *se flärpunger.*

fiörlästing, *f. L.*

fiortan, *se flughurtan.*

fira (*fyra*), *v.* [*N. fira*] *gifva vika för. med dat.*
engen ville androm fyra MD 314. the skulle mick
alle fyre ock tiäna RK 3: (Tillägg om Chr. II,
red. A) 6166.

firir (*firi. fyrir. fyr*), *se for.*

firi- *ss första sammansättningsled, se for-, fore-.*

firi arf, *n. L.*

firi giällda (*-gällda*), *v. L.*

firi hugga, *v. L.*

firi liggia, *v. L.*

firi näma, *v. L.*

firistiäla, *v. L.*

firi vraka, *v. L.*

firi äria, *v. L.*

firment, *n.* [*Lat. firmamentum*] *firment, (him-*
melen) fäste. swa som solen i hymelsens firmente
sither oc stadhfäst är Lg 3: 627.

firnar orp, *n. L.* — **firnarvärk**, *n. L.*

fis (*fis*), *m. peditum.* GO 96.

fiskare, *m.* [*Skåne L. fiskere*] *fiskare.* Bil 108,
16. Bo 57, 174, 175. — **fiskara läghe** (*fiskare-*),
n. fiskläge. RK 1: (LRK) s. 220.

fiske (*fiskie*), *f. (i L.) och n.* [*Isl. fiski*] *L.* 1) *fiske, fiskfångst.* han for i fiske Bil 307. liggia till
fiskes SO 290. ibland then allmoge ther stadder war
och j fiskie lågo *ib* 298. 2) *fiske, ställe hwarest*
fiske idkas. hafwer hampn och bodh j fiskie ständande
SO 303. komma på fiskiet *ib.* som fiskiet ägher *ib*
307. — *Jfr ala-, fla-, for-, konungs-, kroka-,*
kul-, laxa-, stral-, strömins-fiske. — **fiskia**
garper (*fiskiägarther*), *m.* [*Jfr Fnor. fiskigardr*]
fiskegård, stängsel i åar för att fånga fisk. vnam
partem in fiskiägarthæ SD 5: 619 (1346?). — **fiskia**
hus, *n. L.* — **fiskis vatn** (*fisches watn*), *n.* =
fiskevatn. meth . . . schoghom oc fishes watnom
SD NS 1: 161 (1402). — **fiskis ör**, *f.?* *sandbank*
el. stengrund hwarest fiske idkas. hawer tildömt vaz-

stena klostre orholma ok the fiskis öra ther vndir
liggia SD NS 1: 504 (1405).

fiskebodh, *f.* [*Isl. fiskibúð*] *fiskebod, hydda upp-*
förd för att af fiskare bebos under fisketiden. tiälde
högtidher, oc thera hwsa, som män magho föra mz
sik om landin, swa som fiskebodher MB 1: 498. SO 293.

fiskefang (*-fongh*), *n.* [*Isl. fiskifang*] *fångande*
af fisk, fiske. FH 1: 31 (1455, *gammal afskr.*).

fiskegarper (*fiski-*), *m. L.*

fiskegrund (*fiskie-*), *n. fiskegrund.* fiskia på
rätta fiskiegrundh SO 290. fiskia widh konungz fiske-
grundh *ib* 298. *ib* 291, 303.

fiskehampn (*fiskie-*), *f. hamn hwarest fiske idkas.*
SO 295.

fiske lärn, *n. järn som i skatt utbetalas i st. f.*
fisk. BtFH 1: 316 (1413, *Joh. Bures utdrag*).

fiskeleker (*-leeker: -leek* SO 300. **fiskeleker**
L.), *m. L. fiskelek, fiskens samling vid stränderna el.*
på grunda ställen under lektiden. tha fiskelekin är om
warena FH 4: 16 (1451). SO 300. — **fiskeleks time**
(*fiskelekis-*), *m. tid för fiskelek.* tha fiskelekis thime
war FH 4: 15 (1451).

fiskelägh (*fiskeleie: -et* VAH 24: 324 (1473)),
n. fiskläge. SO 292, 295, 297. VAH 24: 324 (1473). *Jfr*
fiska lägh.

fiskemaka? *m.?* *fiskmåse.* swa som fiskemakan
seande fisikin j watneno skodhar diupit ther han gar
ok aktar bölgiona Bir 1: 213. storke oc hornwipa,
wuer oc fiske maka MB 1: 359.

fiskeman, *m.* [*Isl. fiskimaðr*] *fiskare.* SD 5: 587
(1346, *gammal afskr.*).

fiske nät (*fyske neth*), *n. fisknät.* fför olagha
fyske neth FM 280 (1506).

fiskeos, *n.* [*Fnor. fiskiöss, m.*] *åmynning hvari fiske*
idkas. hawer jak vnt henne . . . en attundaloth innan
fiskeosith SD NS 1: 170 (1402). then fornempde
attundaloth i fiskeosith *ib.*

fisker (*fysker* Lg 3: 301; **-ar** BSH 5: 506 (1512).

fisker: fisk RK 3: 4179. **-ar**), *m.* (*Isl. fiskr*)
L. 1) *fisk.* han tok w fiske tolpänigh Bu 100.
taka fiska KL 12. thz första han kastadhe vt sin
krok tha fik han en storan fisk *ib.* *ib* 13. Bo 240.
Lg 546, 3: 9, 10, 301, 302. i slike watne äru tholka
fiska GO 978. ätin the fiska oc hwitan maat Bir
4: 15. färskä ällir salte fiska *ib* 5: 32. tw pund
skarpe fiska SD NS 1: 656 (1407). — *koll.* han (*qvarn-*
dammen) skal vara open pree vikur vm varenä paa
fisken gaar vpp ok swa lenge vm hösten. paa vath-
neth er mykith ok fisken gar vpp FH 3: 4 (1352). *ib*
4: 15 (1451), 16. SD 5: 699 (1347, *gammal afskr.*).
äta fisk oc hwitan maat Bir 4: 15. VKR 17, 62.
fäghin är han som fyrme ok findher han fikh (*för*
fiskh) a diska GO 105. tw stykke fisk Bir 5: 31.
tw stykke färskan fisk *ib* 32. eet stykke stektan fisk
Bo 234. ii pund fisk RK 3: 4179. 2) ? *iiij* (4)
lösa järn bultar, item xi (11) lösa fyskar, item 1
fangabult BSH 5: 506 (1512). — *Jfr arbeidis-,*
bären-, flat-, horn-, hval-, skal-, skarp-, skat-,
sma-, spit-, stok-fisker. — **fiska bater** (*-baater:*
-baat Su 363), *m. fiskarebåt.* Su 363. — **fiska ben**,
n. fiskben. eet fiska ben sath fast j hans halse Bil 900.
KL 370. ST 102. — **fiska dike**, *n. fiskdam.* ST 299.

— **fiska drät**, *f. L.* — **fiska fläl**, *n. fiskfjäll*. aff rutnom fiska flälom *Bir* 3: 203. — **fiska fänge** (**fiske-**), *n. fiskafänge*. aff the fiske fängeno *Lg* 3: 11. aff hwario fiske fänge *ib.* — **fiska hovudh** (**-hwffwd** *LB* 7: 265), *n. fiskhufvud*. *LB* 7: 265. *PM* XLVIII. — **fiska kyn** (**-kön**), *n. fiskslag*. alla handa fiska kön *Al* 6495. — **fiska lim**, *n. fisklim*. tak fiska lim giorth aff maghommen *PM* XLVII. — **fiska liver** (**-leffwer: -leffrenas** *PM* XXXVIII), *f. fiskleffer*. *PM* XXXVIII. — **fiska läghe**, *n. fiskläge*. *RK* 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 263. *Jfr* **fiskeläghe**. — **fiska skal**, *f. musselskal, snäckskal*. trykte han ällir wredh vth aff vlla fätthen ena fiska skal äller eeth kar fwlt mz daagh (*concham rore implevit*) *MB* 2: 88. — **fiska slag**, *n. fiskslag*. mang the fiska slag, som aldrig fingos ther förra *Lg* 3: 11. — **fiska sudh** (**fiska sodh** *LB* 7: 159), *n. fiskspad*. aff fersko fiska sudhi *LB* 3: 182. *ib* 7: 159. — **fiska thiuer**, *m. L.*

fiskeri (**fiskrii** *SD NS* 1: 464 (1405). **fiskrj**), *n.* [*Mnt. vischerie*] *L.* 1) *fiske, fiskfångst*. lågo i fiskeriet *SO* 289. är jach nw pa idhre reysse til norrebutn paa idherth fiskrj *FM* 267 (1505). 2) *fiske, fiskeri, ställe hvarest fiske idkas*. *SD* 5: 699 (1347, *gammal afskr.*). *ib* *NS* 1: 137 (1402), 138, 327 (1404), 464 (1405), 2: 309 (1410). the som föra ööl till fiskerijdh eller fiskilägie *SO* 295. — *Jfr* **almänninga-, laxa-fiskeri**.

fiskesior (**fiskasio** (*ack.*) *RK* 1: (Ny början af *Gamla Krön.*) s. 164), *m. sjö hvari är fiske*. *Bir* 3: 245. *RK* 1: 218, 1180, 1965, (Ny början af *Gamla Krön.*) s. 164.

fiskeskär, *n. fiskeskär, skär hvarest fiske idkas*. *SO* 295, 303, 304, 306.

fiskestrand, *f. fiskestrand, strand hvarest fiske idkas. ss ortnamn*. nordhan fiskestrand *SJ* 40 (1427?). *ib* 48 (1430) o. s. v. vtmedher fiskestranden *ib* 144 (1446).

fisketakan, *f.? n.? fiskredskap*. ffijke oc fare . . . baadhe mz näth ok noth oc andre fisketakan *DD* 1: 150 (1493).

fisketol (**fisketoll**), *n. L. fiskredskap*. *TB* 79.

fisketorgh (**-törgh**), *n. fisktorg. ss ortnamn*. widh fisketörghit *SJ* 150 (1446).

fisketygh (**fiskietyg**), *n. = fisketol*. *SO* 296.

fiskething (**fiskie ting. fisk tingh**), *n. ting som hålles vid tiden för fisket (i Juni el. Juli)*. ipso die sancti jacob apostoli tå war fiskie ting i theinila *BtFH* 1: 96 (1458, *nyare afskr.*). feria quinta proxima post festum beatæ margaretæ virginis, tå war fisk tingh i elemä *ib* 120 (1460, *nyare afskr.*). vigilia s. olai, tå war fisketingh i elimä sochnn *ib* (1461, *nyare afskr.*). *ib* 29 (1459, *nyare afskr.*), 86 (1459, 1465, *nyare afskr.*), 94 (1445, *nyare afskr.*), 115 (1465, *nyare afskr.*).

fiske varp, *n. L. fiskeplats, ställe hvarest man utkastar not*. her tiil liggia godh ffiske warp i vänir *BGD* 2: 225.

fiskevatn (**fiskiuatn** *FH* 3: 5 (1353). **fiska wathn: fiska wathnom** *SD* 1: 92 (*öfvers. fr.* 1440). **fiskawatn** *ib* *NS* 1: 203 (1403). **fisska-**

watin *FH* 4: 3 (1420). **fiskä watin** *ib. fiskio-watn* *SD NS* 1: 73 (1401), 2: 377 (1411). **fiskäwan** *ib* 45 (1408). **fisskewanth** *ib* 82 (1409), *n.* [*Isl. fiskivatn*] *L. fiskevatten, vatten hvarest fiske idkas*. all var gopz . . . med alla gopzännä landboum. qwärnum oc qwärnästupum, scoghum oc fiskewatnom *SD* 5: 562 (1346). *ib* 4: 389 (1334?), 1: 92 (*öfvers. fr.* 1440). *FH* 3: 5 (1353), 10 (1382), 4: 3 (1420). *SD NS* 1: 10 (1401) o. s. v. *Bil* 844. *VKR* 31.

fiske värk (**fiski-**), *n. L.*

fiskevärke, *m. L. inrättning i vatten till fisks fångande*. at jak undt och gifwit hafwer . . . mina fiskewärkia *SD NS* 2: 91 (1409, *nyare afskr.*). af hender jak mik . . . ström och fiskewärka *ib.*

fiskia (**-ar** *SO* 305, **-adhe**), *v.* [*Isl. fiskja*] *L. fiska*. foor han vt at fiskia *KL* 12. kalladhe han them af skipino nar the fiskiadhö *Bo* 57. *ib* 239. *ST* 2. *SO* 290, 298, 300, 303, 305.

fiskeleker, *se fiskeleker*.

fiskning, *f. L. fiske, fiskande*. fiskning i havi ok i androm watnom *KS* 42 (109, 45).

fiskthing, *se fiske thing*.

fistel (**fistel**), *m.* [*Mnt. fistel. Lat. fistula*] *fistel, pipsår*. ena handha siwka som heter fistel *LB* 7: 128. fanger man fistel i ögath *ib* 207. for fistel oc kräffwäte *ib* 294. om man haffuir gambla bolda som altiit rynna oc kwnna ey läkyas, tom kallar man fistel *ib.* gör plaster oppo fistelen, er han vtan til ta läker ted honum *ib* 295. *ib* 232, 233, 296.

fit, *f.* [*Isl. fit*] *sidländ jordsträckning vid vatten. i ortnamn*. in villa mysinge, parochia fitium *SD* 4: 130 (1329). ad dicte capelle augmentacionem fythiastadha contulit *ib* 5: 417 (1345, *gammal afskr.*).

fiti, *m. L.*

fitma (**fetma. -ar, -adhe**), *v. fetna, blifva fet, frodas*. vm han (*dadelstenen*) sätz ok plantas j feta iordh tha fetmar han ok wardhir fetir *Bir* 1: 132. skal winith ther aff fitma ällir gödhas *ib* 4: 6. fructin monas oc fitma *MP* 2: 106. gudhlik siäl fetma ok fructsammas af dröfwilsom *Su* 443. — *refl. fitmas, = fitma*. *Bir* 1: 132. *MP* 2: 243. fetmadhes siälen i gudelikom bönom *Lg* 3: 403.

fitme (**fythme: -a** *MB* 2: 97. **fetme. fethme** *PM* 5. **fätme. fätma**), *m.* 1) *fetma, fett*. af talgh älla fitma *MP* 2: 243. nw är engin eldir hetare än then som vp tändis mz nakrom fitma *Bir* 1: 197. *ib* 286, 2: 16, 59, 209, 4: 5, 108. *MB* 2: 97. *LB* 3: 57, 58, 7: 293. *PM* 5. 2) *fetma, egenskap att vara fet*. thz land war aff fetma söt *Al* 4047. *MP* 1: 83. theknar thz annat hwart koma skolande spitelsko eller omykin fätma *LB* 5: 293. fätman wardher aff blodzsens bränning *ib.*

fitna (**fetna. -ar**), *v.* [*Isl. fitna*] *fetna, blifva fet; frodas*. triifs oc fetnar gudeliken siäl om dröffuile, swa som roser oc lilior the fetna aff himmelsens dagh *Su* 175. — *svälla?* ingiutz nadhin, brystit fitnar (*pinguescit*). ok milhetszsins inflytilse opfyllir inäluen *Bo* 102.

flughurkluva? (**-kluver?** *L. fygher klowa? -klower? fiwghurkliffua? -kliffuer?), *adj. L. som kan klyfvas i fyra delar*. hugger man eek fiwghurkliffua (*i hds. ändradt till klyffua*) swa ath*

nauar stander a skidhe huario TB 76. hogger man eek fygher klowa GS 25 (1369).

flughurlitadher, *adj. fyrfärgad*. MB 1: 489. *Jfr* fyralitadher.

flughurskipte, *n. L.*

flughurslinder (fioghir slinder), *adj. fyrekantig*. hon (arken) skal wara fiwghurslind MB 1: 168. bordhit var fioghir slint Bo 171. *Jfr* fyraslinder, fyraslindadher, fyraslindotter.

flughurtan (flughartan. flughertan SD 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). **fyoghortan** ib 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). **fyoghortaan** ib 376. **fyoghärtan** ib 638 (1347). **fyoghärtaan** ib. **fyoghertan** ib. **fioghiortan** KL 299. **fioghirtan** SD NS 1: 371 (1404). **fiurtan** Bu 12; KL 111. **fiortan** SD NS 1: 52 (1401); *Iv* 616; *Al* 9713. **fiorton** SJ 161 (1447). **fortan** ST 232), *räkneord*. [*Isl.* fjugurtán, fjugrtán, fjórtán] *L. fjorton*. hánna daghar cumbar flughartan natom for michials mässo Bu 512. af vnge kono ok väne ok väl borne ok flughurtan manapom nygipte ib 520. flughurtan bilda KL 53.

flughurtande (fyghurtandi *L.* flughartande. **fiortande**. **fiorthunde**: **halff fiorthunde** SD NS 2: 103 (1409)), *räkneord*. [*Isl.* fjugrtándi, fjórtándi] *L. fjortonde*. flughartande daghir KL 174. äre thässe ordh sancti augustini fiortanda bokinne de ciuitate dei MB 1: 111. oppa the fiortanda bladhen VKR 56.

fluka (*impf. fók*), *v.* [*Isl.* fjúka] fara hastigt i luften. han fók fiärran som rökir j wädhre Bil 447. sa han mykla mwld fiwka ij wädhre KL 295.

fluratighi (fiuratighi SR 35. **fyratighi**. **fyratighi**. **fiuretighi** SD 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). **fiuritighi** Bu 101, 176; SD 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). **fyurutighi** ib, ib 476 (1345, *nyare afskr.*). **fiyritighi** Bu 77. **fyrityghi** ib 137; *Pa* 4; SD 5: 293 (1344); *FH* 3: 6 (1353). **fyrityghin** ib. **fyrethigo** SD NS 1: 6 (1401). **fyretighio** KL 328. **fyrethighia** SD NS 1: 679 (1407). **fyretighi** Bo 44, 242; MB 1: 2, 6, 324. **firitighi** KL 104; MB 1: 427. **firitighi** ib 433. **firitighi** Bu 101. **fyrityghy** ST 10. **fyratio** ib 138. **fyretio** ib 131. **fyritye** MB 2: 39. **fyrtytyghy** SD 5: 377 (1344, *nyare afskr.*), *räkneord*. [*Isl.* fjóru-tigi] *L. fyrtio*. **fyrityghi** män a eno skipi foro tel andream Bu 137. **firitighi** munka ok hundradha KL 104. **fyratighi** markar SD 6: 181 (1350). **fyretighi** aar MB 1: 324. innan fyratighi sex aar SD NS 2: 191 (1409, *gammal afskr.*).

fluratighunde (fyretighinde. **firitighinde**: **-a** SJ 151 (1446)), *räkneord*. [*Isl.* fertugandi] *fyr-tionde*. **fyretighinde** daghen Bo 6. SJ 151 (1446).

flurir (fyure SD 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). **fyre** MB 1: 180; *MP* 1: 73; *Bil* 88. **fyuru** SD 5: 563 (1346). *f.* **fira** KS 18 (46, 20), 20 (50, 21). *nom., ack. n.* **flughur** Bu 12, 177, 502; *Bil* 89; KS 47 (119, 50), 69 (169, 75); *jfr* MB 1: (Cod. B) 568. **flugur** SR 53. **fyughur** MB 1: (Cod. B) 532; SD 5: 563 (1346). **fyra** KL 260; *Bil* 303; *Pa* 16; Bo 44; MB 1: 5. **fyrä** SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). **fira** ib 4: 646 (1339, *nyare afskr.*); KL 246; *PM* xvii. *ack. m.* **flura** Bu 396; SR 19; SD 6: 180 (1350). **fiurä** ib 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). **fyurä** ib 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). **fyra** KS 1 (1, 1). *f.* **fiurä** SD 4: 465 (1335, *nyare*

afskr.). **fyurä** ib 5: 563 (1346). **fyra** MB 1: 158. *dat.* **fiurum** Bu 62; SR 17; KS 20 (49, 21). **fyrum** SD 5: 293 (1344), 376 (1344, *nyare afskr.*); *FH* 3: 6 (1353). **fyrom** MB 1: 73, 180; *Bir* 2: 204, 205. **firom** ib 204. **fyra** KL 246. *gen.* **fiugura** MB 1: (Cod. B) 534. **fyra** Bu 198; MB 1: 78), *räkneord*. [*Isl.* fjörir] *L. fyra*. vapnsynenä skulu skupä . . . fyure män SD 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). vi hafum skipt wort fädrene oc wort mödrene i fiura bropurlyti ib 6: 180 (1350). var römscar kunugar tu ar fiura manapa Bu 396. fira hwndrada aaror *PM* xvii.

flurmänninger, *m. L.*

flurtan, *se* flughurtan.

fiädhäl (fiädhöl *Bir* 2: 206. *dat.* **fiädalle** *Bir* 1: 349, *pl.* **fiädhlar**), *m. fjärl.* ena handa flughu kön är hulkit som callas fiädhäl *Bir* 2: 207. sua som fiädhäl älla som somar foghil hulkin som hawir bredha vinga ok litin krop ib 3: 193. gripa flygandis fiädhlar *Lg* 3: 408. *Bir* 1: 347, 349, 350, 2: 206.

fiädhel? (fiedell), *m.?* jach . . . lath beslaa war fiedell om the kistor sta skule for pramen *BSH* 5: 272.

fiädher (fiadhur *LB* 7: 157. **fiedwr** ib 325. *pl.* **fiädhrrar**. **fiädhra** MB 1: 73), *f.* [*Isl.* fjöðr] *fjäder*. thz är ey goth at flygha för än man hawer fiädher *GO* 603. bödh bära for sik thera (*vildgässens*) fiädhra ok been KL 35. huat ey äru fiädhra vama j maghanom *Bir* 2: 40. ib 87. MB 1: 73. ST 531. *Lg* 221. *LB* 7: 157, 325. *Jfr* **dun-**, **höusa-**, **struz-fiädher**. — **fiädhra hampn**, *m.* [*Jfr* *Isl.* fjaðrhamr] *fjäderhamn*, en af fjädrar gjörd klädnad så beskaffad att den som bar honom kunde flyga och hade utseendet af en fogel. *Di* 55. *Jfr* **fiädherhampn**. — **fiädhra klädhe**, *n. pl.* *sängkläder* stoppade med fjäder. laa . . . a fiädhra klädhom KL 334.

fiädherhampn (fiädar hampn), *m.* = **fiädhra hampn**. *Di* 55.

fiäperskipter, *adj. L.*

fiäper skötter, *adj. L.*

fiäpertiugher (fiäpartiugher), *adj. L.* för hvilken bötes fyrtio marker? fiäpartiugh SR 45, 53, 54, 56.

fiädhradher, *adj.* [*Isl.* fjaðraðr] *försedd med fjädrar*, bevingad. then som älskar gudh ok sin iämcristin han haur fiädhradha siäl ok ma sighirlica flygha til himerikis *MP* 1: 332. *Jfr* **ofidhradher**.

fiäl, *se* fiol.

fiäl (fiäll. **fiel**. **fiäld**. **fielth**), *n.* [*Jfr* *Got.* füll. *Fht.*, *Fsax.*, *Ags.* fel] *fjäll*, den af fjäll bestående hudbetäckningen hos fiskar. hans (fiskens) fiäl var huast som harknifwir *Bir* 2: 3. fiällit (*squamæ*) staar amote at wädharit gaar ey in ib 231. thera fiäl oc finu äru aldri starkast ib. alt thz som badhe hafwer finu oc fiäld MB 1: 359. thee fizska som ey haffwa fielh *LB* 7: 76. fizka mz storo **fiel** ib 3: 110. — om det som har likhet med *fiskfjäll*. jämsköt fiol af hans öghum swasom annat fiäl (*squamæ*) *Bil* 897. KL 148. — *fjäll*, en af de tunna skifvor som betäcka huden hos fiskarne. *Jfr* **fiska fiäl**.

fiäl (fiel. fiäll), *n.* [*Isl.* fjall] *L. fjäll*, berg. tha oppenbaradhos all högxsto fiällin (*cacumina montium*) MB 1: 171. *Do* 97. red vt mz mwndia fiäll *Di*.

181. for nordan fiäl ligger et slot ib 16. almogen nordan fiäl (*nordanfjälles i Norge*) sik sampna RK 2: 8037. Jfr *pingfiäl*.

fiäl (dat. *fiälle*), *n.*? [Jfr *Mnt. och Mht. velt. troligen eg. samma ord som fiäld*] *fält på ett schackbräde? ett schackbrädes yta?* wiste them fiäl aa tauils (*för aa tauils fiäl?*) gaanga MD (S) 202. lekte mz en ridder tänne stridh . . . manliha oppaa thes tawels fiälle ib.

fiäla (*fiäla rimmande med mala* Al 528. **fiälla**: **fiälldhir** ST 357. *pres. -ar. impf. -adhe. -de. part. pret. fulghin, se daghfulghin, infulghin. -adher*), *v.* [Isl. *fela*] *L. dölja, gömma. thz kombir ok op vndher snio fiälas* GO 845. at i skulin hylia älla fiäla idhart radh for varom herra MP 2: 254. at han nappin ij barmen fiälde Al 2292. thu ma ey mala tholka blygdh vtan häller fiäla ib 528. ib 4570. Iv 3034. — (?) calladhe then delin aff rom latran som tydher a wart mal fiäladher frödher Bil 308. ST 357. — **fiäla sik**, 1) *dölja sig, gömma sig. fiälade* (Cod. A skylte 161) iak mik MB 1: (Cod. B) 543. änkte gul kan sik fore them fiäla Al 9375. ib 6282. Su 443. 2) *bergas, gå ned (om solen). jämsköt som solin fiälar sik* Al 5861. — Jfr *dagh-, in-fulghin samt infälter*.

fiäld (*fiälth*), *n.* [Jfr *Mnt. velt*] *fält, en skölds el. ett sköldmärkes afdelade yta hvarpå en bild anbringas. sköld och hielm och sköldmerche twa raggothe hwnde then ene halff raggoth hwit nedhen (trol. för nedhen i) skölle pa et blaatt fiälth then annen offwen j skölle bla pa eth hwit fiälth* HSH 19: 177-178 (1508).

fiäldan (*fiälde*), *f.* = **fiälde**. hwar the hiortä fara mz myken fiälde manga saman Fr (Cod. B, D, F) 65.

fiälde, *m.* [Isl. *fjöldi*] *mängd, ymnighet. sa iak ther een foghla skara mz mykin fiälde (för fiälde; Cod. B mz mykyl fiälde) ij vädhrit fara (jfr motsvarande ställe i den Fornnorska Ivents saga: så ek . . . udæmilegan fugla fjölda Riddarasögur, herausgeg. von Kölbings s. 81) Iv 431. dygher siälde (för fiälde) manna* KS 79 (196, 87).

fiälder (*fiäller* SD NS 2: 156 (1409, *nyare afskr.*), *ack. fiäl, fiäl, fiäl. fyäld. pl. fiällar. fiäldar, se Falkman, Om mått och vikt* 1: 236), *m. L. urfjäll, jordstycke som särskildt tillhör någon och icke ingår i den mellan byns delegare gjorda fördelningen af jorden. quandam partem terre wlgariter fiäll dictam* SD 1: 648 (1284). cum vno paruo prediolo dicto tegh seu fiäl ib 4: 178 (1330). vnum pratum dictum hor-karlifvæld ib 5: 269 (1344, *gammal afskr.*). vnum magnum agrum dictum fiäl ib 572 (1346). tres agellos dictos fiällæ ib. nordhan fore sancte ericx och vpsala domkirkis gambra fiäl och sunnan fore then sancte ericx fiällin ib NS 2: 119 (1409). ib 156 (1409, *nyare afskr.*). twa fiälla, som liggia i öne, som annar kallas markesäng . . . oc annar . . . som kallas husaby äng ib 412 (1411). Se *Falkman, Om mått och vikt* 1: 236. — i latiniserad form. tres fiellones in pratis domini episcopi & quartum in skiellestum SD 2: 117 (1291). — Jfr *aker-, flut-, ur-fiälder*. — **fiällaland** (*fiälla-. fiälle-. fiella-. fella-. felle-. falla-*),

n. = **fiälder**. *ecclesie thustaberga confero duo fellaland* SD 1: 733 (1285-91). confero pratum quod possideo in förisheng dictum wlgarliter fallaland ib 2: 109 (1291). pratum in förishengh in fiällalandum ib 5: 357 (1344). vnum fallaland in agris billingi, quod fiällaland . . . permutatum fuit in aliud fallaland in grenberghum ib 319 (1344). vnum fallaland in agris eiusdem ville ib. duo fallaland empta . . . pro decem marchis denariorum computata sunt ad dicta fallaland ib. vnum felleland ib 334 (1344). predia mea . . . cum omnibus adiacenciis infra sepes et extra et fyällaland assignaueram ib 441 (1345). dimidiam marcham terre . . . in fiellalandum ib 4: 112 (1329). dimidium solidum terre in ladhuby in fiellalandeno ib 644 (1339). duas oras in byalandum et ii oras in fiellalandum ib 5: 315 (1344). tw öresland jordh . . . som husfru elin ägher i fiellalanden ib NS 2: 125 (1409). fiälleland (*i skogen Ryningen vid Örsundsbro, Uppland*) *urkund fr. år 1449 (enl. meddelande af Bibliotekarien C. G. Styffe)*. — (?) discretis terminis certisque limitibus wlgariter dictis fiälla-land antiquitus habitis et seruatis SD 2: 342 (1301).

fiälla, *v. fjälla*. bära hem fisken i hwsit oc fiällan oc deelan i stykke Lg 3: 318.

fiälskora, *f. bergsklyfta*. lagdhe (o: *likt och det lefvande barnet*) . . . j eno fiälscora (*för j ena fiälscoro*) Bil 269. ib 53. MB 1: 203, 207.

fiälster (*fiälster*), *n. L.*

fiär (*fer*), *adv.* [Isl. *fjar*] *fjärren. fiär ok när* MD (S) 242. ner ällor fer SD NS 1: 53 (1401).

fiära? (*fiärra. pres. -ar*), *v.* [Isl. *fjara*] *opersonl. vara ebb, sjunka undan, falla. stundom siärran (för fiärran, hvilket troligen står för fiärrar el. fiärrar; motsv. Danska ordspr. har: faller) ok stundom fiödhir* GO 1095.

fiäran?, *f. ebb. stundom siärran (för fiärran el. fiärran; trol. står dock fiärran för fiärrar el. fiärrar) ok stundom fiödhir* GO 1095. Jfr **fiära**.

fiärpe (*fiärpe*), *räkneord*. [Isl. *fjórði*] *L. fjärde. fiärpo lund* Bu 62. fiärpe skäl ib 153. fiärpa (o: *exemplum är*) bindoghe pässa hems tel giri ok päniga ib 185. — **fiärdhadel** (*fiärdel. fierdel*), *m. fjärdedel. fiärdha delin aff hans hiälme brast* Fl 1865. thz är en fiärdhadeel aff aarith MB 1: 65. fiärdelin i markusäter SD NS 1: 98 (1402). en fierdel aff retulaby BtFH 1: 294 (1509). — **fiärdhaluter** (*ferthaluter*), *m. fjärdedel. en ferthalut i biscopsberghe* SD NS 1: 424 (1405). i ferthalut i haraldzhöghe ib 425. iii ferthaluter i syokumblom ib. i ferthalut i sandby ib. i ferthalut i widheme ib. i ferthalut oc i siättalut i roklundom ib 426. thre fiärdhalyti i väuersundom ib 2: 380 (1411). — **fiärdhaluts attunger** (*ferthaluts-*), *m. fjärdedelen af en ätting (ss jordmåttshet)*. SD NS 1: 425 (1405). — **fiärdha part**, *n. fjärdedel. thet fierda part som han ther tilfören vti* haffde SJ 294 (1461).

fiärdher, *se fiordher*.

fiärpunger (*fiardhunger. fiardhonger. fyardungk* SO 150. *fiardinger. fiardinger. fierdingh. fiardyng. fiaring. fiardhung. ferdungher. ferdunge. pl. -ar. efter ett räkneord kan pl. äfven sakna ändelse*), *m.* [Isl. *fjórðung*. Jfr *Mnt. vördink, verink*] *L. fjärdedel, fjärding. innan en*

flärdung af eet aar *SD NS* 1: 149 (1402). haffwa salth . . . en fullan flärdhung aff enne hele thompt *ib* 44 (1401). före then fierdungen som herra steen benktsons barnom ok herra staffan vlffsons barnom burde arffua *ib* 46 (1401, *nyare afskr.*). af them (*godsen*) bör föreda herra stens barnom oc herra staffans barnom thera fulla flärdinger *ib* 47. en flärdhung i rabäk i stora gardhenom *ib* 663 (1407). *ib* 2: 27 (1408). medh sin flärdung aff garden *SJ* 196 (1447). vm then flärda flärdung i sama garden *ib*. j^c [100] röke oc xv röke j [1] fiarding minne *BtFH* 1: 128 (1464). — *särsk.* a) *fjårding af ett slagadt boskapsdjur.* *SO* 51. b) *fjårdedel af ett år.* *GS* 40. c) *fjårdedels mil.* tha wii komme oppa en j ($\frac{1}{2}$) fierdingh wegh när gardhen *BSH* 5: 554 (1516). d) *fjårding; ss rymdmått för våta varor äfvensom för saltad fisk (fjårdedelen af en tunna).* böthe en fiardhung ööl *SO* 20. i (1) fierdyng skansk sylldh *BSH* 5: 429 (1511). ij tunne j fjerdning salt lax *FM* 607 (1513). ij fjerdinger sike rompn *ib*. — *ss rymdmått för torra varor (fjårdedelen af en spann).* een flärdung gryn *RK* 3: 4185. flärdung (*bilibris*) hwete för en pänningh, oc iij flärdung korn för en pänningh *MB* 2: 342. i flärdung fyrepill *FH* 4: 84 (1499). en fläring bräckskiffuer *FM* 77 (1483, *daniserande*). een god fläring pwluer *ib*. sätyes ther en tynna aller flärdyng pwlwer *PM* 12. her är ey ower j ($\frac{1}{2}$) twanno poluer och en ferdunge igen *BSH* 5: 14 (1504). medh en ferdung poluer *ib*. ij (2) fierdunga poluer *ib* 131 (1506); i *de sju senaste ex.* betecknar ordet dock kanske snarast fjårdedelen af en tunna. e) *fjårdedel af en mark silfver.* i fierding lödigh mark sölfuer *TS* 24. thre flärdhunga lödhugt silfuer *SJ* 150 (1446). thre lödhuga flärdhunga silfuer *ib* 151. hafuer ther inne fäm lödhuga flärdhunga äuerdhelica ränto *ib* 36 (1426). böte i embetet en lödich fierdingh *SO* 147. *ib* 149, 150, 152. f) *fjårdedel af ett häräd.* a förstä pinga laanz, hundäris aller fyärpungs *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). kindæhæret. quarta dicta gylingarøsfyerdhung dumtaxat excepta *ib* 599 (1346). medietatem provincie wendill, que computatur pro medietate provincie vulgariter dicta duo fyardung *SD* 3: 228 (1313, *nyare afskr.*). — (?) edher breff, i honom giffwith hade pa bäckädhe fierdwng *BSH* 5: 235 (1508). the twa flärdinger, per monson haffwer i forläning *ib* 353 (1509). g) *fjårdedel el. mindre del af en socken.* enn deell aff tuna sochunn, som äre desse fierdingar som her effter nempnes, gylle fierdingh tiernnbyge fierdingh forsbygge fierdingh, och amundzbergz fierdingh *DD* 1: 46 (1386, *nyare afskr.*). — (?) dömdes riduala ffierding hwar man sak til iij m. för treske om slotzins rethet epter xii^a ranzacan *BtFH* 1: 220 (1508). sotala ffierding *ib* 243 (1507). h) *fjårdedel af en stad.* i östra flärdhingen *SJ* 116 (1443). i norre fierdhungen *ib* 155 (1447). *ib* 200 (1451). i waamba fierdungen *ib* 221 (1453). i wambafierdungen *ib* 226 (1453). i) *fjårdedel af en by.* han (*gården*) är retter fierdhungen aff allom bynom *SD NS* 2: 71 (1408). tva oraland jordh i wästanholm i twana sokn, som är een rätt fierdingh af allom bynom *DD* 1: 55 (1399, *eft. aftr. fr.* 1743). alth mith fasta godz iak äghir i karyneme . . . som är een flärdung öwir allan byn *FH* 5: 129 (1488). — (?) *recognoscimus nos partes nostras*

in skærfsiorydh . . . uendidisse, uidelicet in markosamoghla fiardhong . . . quinque bool *SD* 3: 54 (1312). in ana arvafiardhong *ib*. jn hilda arvafiardhong *ib* 55. in kutungafiardhong *ib*. — *Jfr half-flärdhung.* — **flärdhungs ar (fierdingx aar** *SO* 80, 145), *n. fjårdedels år.* *RK* 2: 4850. *SO* 3, 80, 145. *Lg* 3: 385, 667. — **flärdhungs attunger (fierdhungx attonger. flärdhings attunger. ferthungx-** *SD NS* 1: 425 (1405)), *m. fjårdedel af en åtting (ss jordmåttshet).* tres flärdhings attungæ *SD* 3: 464 (1320). cum tribus fierdhungx attongum *ib* 6: 150 (1349). for en fierdhungx attong jordh *ib NS* 1: 38 (1401). een gardh . . . som ligger fore syw fierdhungx attunga jordh *ib* 466 (1405). *ib* 98 (1402), 216 (1403), 369 (1404), 425 (1405), 665 (1407), 686 (1407) o. s. v. — **flärdhungs bol (fyerdningx-),** *n.* [*Jfr Fnor. fjördungsból*] *fjårdedelen af ett bol el. hel gård.* vnum fyerdningxbol *SD* 4: 307 (1333, *gammal afskr.*). — **flärpungs bot,** *f. L.* — **flärpungs bro (fiarpungs-),** *f. L.* — **flärpungs höfpinge (fiarpungs höfpingi L. flärdhungxyfdingi),** *m.* [*Jfr Isl. fjördungshöfðingi*] *L.* = **flärdhungman?** aream meam lincopie sitam . . . domino thidemanno hænikoson . . . nicolao stang prefecto. et quatuor precipuis dicte ciuitatis rectoribus. wlgariter dictis flärdhungxyfdingum . . . legittime confirmacionis titulo. vinsordh dicto. eandem sibi manutenus assignantibus. irreuocabiliter vendidisse *SD* 5: 694 (1347). — **flärdhungs kroker (ffierdings-),** *m. fjårdedels krokland.* gaff hånne jord igen effter en ffierdings krock *BtFH* 1: 294 (1509). — **flärdhungs lodh (-loodh),** *n. fjårdedels lod.* *LB* 7: 173. — **flärdhungs luter,** *m. fjårdedel.* nw är niotighi dagha oc en dagher flärdunx lutir (*Cod. A har blott flärdhingx, utan twifel för flärdhingx luter* 65) än wi skiptom sunder thry hundradha dagha oc siäxtighi oc fyra dagha *MB* 1: (*Cod. B*) 533. — **flärpungs man (fierdings-. fiarpungs- L.),** *m.* [*Isl. fjördungsmaðr*] *L. fjårdingsman, tjensteman som på landet inom ett mindre område förordnas till fogdens biträde med afseende på förvaltningen.* skolä tilskickis i alle sokner i fornempnde lagsagur en rotemestere och en fierdingsman som skulle ransake ath hwar man skall haffue sin verijä ferdogh och vapen *HSH* 20: 294 (1510?). ingen skall opskäre budkaffe vthan fogoten rothemesteren aller fierdingsmannen *ib* 295. — **flärdhungs mark,** *f. fjårdedels mark (ss vigtenhet).* skal tw haffwa . . . een flärdungx mark tiärw . . . ena flärdhungx mark honagh. och ena flärdungx mark olio *LB* 7: 3. — **flärdhungs mila,** *f. fjårdedels mil.* *Al* 3209. — **flärpungs nämnd (fiarpungs-),** *f. L.* — **flärdhungs pund?** *n. fjårdedels pund.* v flärdhungs (*för flärdhungs pund?*) smör *SD NS* 1: 98 (1402). — **flärpungs räfst (fiarpungs-),** *f. L.* — **flärdhungs time (fierdungx-),** *m. fjårdedels timme.* *MD (S)* 217. — **flärpungs ping,** *n. L.* — **flärdhungs thunna (fyärdyngx tynna: -or** *PM* 11), *f. tunna som rymmer ett fjårdingsmått.* *PM* 11. — **flärdhungs örtugh (fiarhunx hörtungh),** *f. fjårdedels örtogsland.* vnam oram terre vna fiarhunx hörtungh minus *SD* 4: 209 (1331).

flärdhungman, *m.* [*Jfr Fdan. fiardingsman*] *en af de bland en stads borgare utsedde fyra män, som hade*

att vaka öfver stadens förvaltning och rättsskipning. Jfr Molbech, Dansk Glossarium 1: 205 och Kalkar, Ordbog 1: 552. ragualdus aduocatus lincopensis. canutus uestriby sueno tyndirboe karulus holmburgis et hænichinus sadlamestære fiærdunghmen SD 2: 565 (1309). Jfr flärpungs höfpinge.

flärka (-ar, -adhe, -adher), v. fjärma, aflägsna. med prep. af. at thu flärkar mik af thino bordhe Gr 272. — med prep. fran. hwru äst thu nu flärkadhir ok gangin fran honum Bir 3: 462. — **flärka sik**, fjärma sig, aflägsna sig. tha han flärkar sik Su 111. ib 131. — med prep. af. nar thu bort länghe ok flärkar thik af warom hiärtom Bir 1: 233. MB 2: 58. — med prep. fran. vm thu länge älla flärkar thik fran os Bir 1: 233. han flärkadhe sik fran mik ib 2: 198. ib 56, 75, 100, 139, 324. MP 1: 184. Su 39, 41, 101. MB 2: 275, 323. — refl. **flärkas**, aflägsna sig. aldramäst flärkas (flyr) dyäfwlskapit. thäntidh gudz likama ämbite görs KL 315. — med dat. flärkas gudhi Bir 3: 264. ib 291. MP 1: 22. Ber 31, 71, 162. sik flärkas (för flärkas el. sik flärkar) tha sinne käraste Su 106. — med prep. fran. mine vini flärkas fran mik Bir 2: 121. Su 98. — aflägsnas, undandragas. thz flärkas som illa astundas Bir 2: 313. — med dat. all ära them flärkas (beröfvas dem) Su 117.

flärkan, f. aflägsnande. Su 97, 106. LfK 57.

flärmer, se flärre.

flärran (fläran Bu 71. flärian Ber 163. flärren Bu 3; Bil 82; MB 1: 94, 325, 331; KL 393; Bir 1: 317, 318, 319; SJ 258 (1457). flären Bu 8, 11. flärrin SD 6: 76 (1349); Iv 2605. fierrom SD NS 2: 134 (1409). fiern MD 172 l. flärna FH 5: 118 (1488, nyare afskr.). flärran SD NS 1: 24 (1401). fläran ib 12 (1401), 2: 6 (1408). flärren ib 1: 230 (1403). ferron ib 2: 291 (1410)), adv., prep. och adj. L. A) adv. 1) fjärran, från långt håll. the människior som flärran komma Bir 4: 74. Lg 3: 464. mz frögdelike röst, swa som lankt flärran, helsa thetta hälgasta herskapet Su 141. tha man seer thz flärren MB 1: 94. hafua flärren seth j spadoms liuse ihesum högxtan biscop standa for diäfwls frestilse Bil 82. 2) långt bort. war hemeleka flärren i öknom Bu 3. thing som nw äre flärren MB 1: 94. han är fiern oc icke när MD 172 l. som badhe äru när ok flärren Bir 1: 317. ib 318, 319. Ber 163, 215. all var goþz . . . med . . . allom tillaghum. flärrän äller när lyggiandum SD 5: 564 (1346). thz är ey flärren (långt ifrån) at the sla mik i hääl mz stenom MB 1: 325. 3) långt bort. flärran fara Bu 516. ib 8, 11, 71, 184. Lg 3: 506. lagdhe thz flärrin op a een steen Iv 2605. — flärran af, fjärran från. hans hem war nokat fierran aff palacio Lg 3: 233. — flärran fran, d. s. stodho lankt flärren fran honom KL 393. — flärran til, på långt håll. tha hans brödher fa honum at se flärran til MB 1: 230. 4) långt, vidt, vida. bildl. nar swa fierren kome at hon waare aff fallen SJ 258 (1457). B) prep. med dat. eller i dess ställe ack. fjärran, fjärran från, långt ifrån. flärran satta waldum ok landum Bil 310. flärren ware thz ware tro MB 1: 331. ib 2: 65. gudz hiälp war ey flärran sinne brud Lg 3: 280. ey flärran stadhen iherico MB 2: 11. när by oc flärrin SD 6: 76 (1349).

Ordbok.

ib NS 1: 12 (1401), 24 (1401) o. s. v. C) adj. aflägsen. aff flärran landum ST 2.

flärre (fiäre SD 6: 65 (1348); MD 64. flärre MP 1: 184; Al 10308; Fr 463. färre SD NS 2: 216 (1409), 316 (1410). ferra ib 58 (1401). komp. flärre MB 2: 238. flärmer KL 318; Bir 3: 101; SD NS 2: 316 (1410), 447 (1411). flärmeer Bir 1: 328, 3: 264, 4: 128; SD NS 2: 427 (1411). färmer ib 315 (1410). flärmeer ib 1: 153 (1402). superl. flärrast Su 391), adv. och prep. [Isl. fjarri] L. posit. A) adv. 1) fjärran, långt bort. the hioello j skoghin ekki fierre RK 1: 1726. iak bygger hädhan ekki flärre Al 8052. thz är flärre ib 10308. fooro til . . . her fulka . . . som oppa sama thiidh war ekki flärre Lg 3: 368. sattis hon swa flärre at man matte mz en bugha skiwta til MB 1: 198. sloghos tiäl badhe flärre ok när Fr 463. Al 6497. RK 3: 1477, 1717, 1966, 2689, 2878, 4018. MD 64. 2) långt bort. allom sömpnsins thunga flärre bortrördhom Bir 3: 246. — flärre fra, fjärran från. stodho lankt flärre fra honum MB 2: 388. 3) långt, vidt, vida. bildl. när swa fierre komme, at the oss til hande komme FM 486 (1510). B) prep. med dat. el. i dess ställe ack. fjärran från, långt bort från. þem . . . skrifa þik äru flärre Bir 4: (Avt) 182. herra iwan bant han (hästen) . . . flärre thän orm ok ekki när Iv 2495. atuakta grannelica . . . huru när thu äst honum mz dygdhom älla huro flärre mz syndom MP 1: 184. mag han wara tik sa när oc fierre som han will Di 91. alt vart gooz . . . met aker engh scoogh ok fiskiuatn när by ok flärre FH 3: 5 (1353). när by ällär flärre SD 4: 389 (1334?). ib 6: 65 (1348). ib NS 1: 58 (1401), 91 (1401) o. s. v. — komp. A) adv. fjärmare, på längre afstånd. otallelke hälghe män. somlike närmer ok somlike flärmer. sato alt vmkring han KL 318. jomfru maria syntis gaa nämbir hulkin som för syntis sta flärmer Bir 3: 101. ib 4: 128. fotanna ylia som flärmeer äru ib 1: 328. — pa flärre, på längre afstånd. sagde at the äre ekki pa flärre thäre RK 2: s. 366. B) prep. med dat. el. i dess ställe ack. 1) fjärmare från, på längre afstånd från, längre bort från. flärmeer sol SD NS 1: 153 (1402). ib 2: 315 (1410). flärmer solinne ib 316 (1410). ib 427 (1411), 447 (1411). 2) längre bort från. flärkas gudhi älla honum flärmeer ganga Bir 3: 264. drogh[o] sin här them naghott flärre MB 2: 238. — superl. adv. längst bort. syntis hon aldri flärrast Su 391.

flärter, m. [Isl. fretr] peditum. GO 96. Jfr pisse flärter.

flät (fät. fäth Lg 3: 88), n. [Isl. fet] L. 1) fjät, steg. gar oppa vatneno mz fastom flätom Bo 105. MB 1: 430. Pa 20. nar jak hafde framgangit aat honum (vägen) eet flät (vestigium) atirskredh jak eet trin (passum) Bir 3: 144; jfr 3. 2) fotspår. stodh han suasom mz enom fot j twem flätom Bir 3: 48. hans flät . . . varu ful mz blodhe ib 2: 132. ib 1: 29. 3) ss längdmått: fot. Jfr Falkman, Om mått och vikt 1: 95 f. vnne honum ey minzsta flät (passum) aff jordh Bir 3: 332. ib 1: 384. sprang han fran ane ix fät i et sprung Di 60. LXX flätha dywp Lg 3: 446. — Jfr pvärflät.

flätra (-adher), v. [Isl. fjötra] L. fjättra. löser them ther flättrade äre Lg 968.

flätur (*pl. flättrar*), *m.* [*Isl. fjöturr*] *L. fjätter*, *fothoja*. j stok älla flätur *Bir* 4: 228. bant thik siälfwan mz flätrom (*compedibus*) *ib* 1: 353. stora flätra om hans been *Di* 107.

flöl *se flol.*

fla (*flaa. pres. flaar* *MB* 1: 223. *impf. flog* *Di* 106. *fladhe* *Su* 432; *-is* *Lg* 3: 289. **ffladdhe**, *se af flä. pl. flogho* *Bil* 215; *MD* 104. *part. pret. flaghin. fladder: fladde* *LfK* 54), *v.* [*Isl. flá*] *L.* 1) *flá*, *afdraga* (*huden el. barken*). *lät . . .* hup flä af hans limum mz kniuom *Bu* 209. *Di* 106. *MD* 104. flaar aff them barken *MB* 1: 223. 2) *flá*, *draga huden af* (*med det föremål, som fläs, till obj.*). gaf þera dom at þem skulde först flä liuandes ok siþan bränna *Bu* 184. siþan han var flaghin *ib* 210. *Bil* 215. *Bir* 3: 436. *Fl* 1734. *ST* 184. *LfK* 54. *SO* 50, 51. *MD* (*S*) 234. thän dödh biörnen fladhis *Lg* 3: 289. händirna syntis flaghna *Bir* 2: 95. — *bidl. med prep. af. afkläda, utplundra* (*på*). skal thera skin (*för siäl*) fläas aff allo godho aff dyäflomen (*anima eorum a daemonibus ab omni bono decorabitur*) *Bir* 3: 8. 3) *skinna, skafva, skaffa genom anlätande af alla möjliga utvägar*. alth theth jach kan flä och kla til hopa, thet fortäres i idhers thienst *BSH* 5: 234 (1508). — **flä af**, *afflä* (*huden el. barken*). fläa aff alt skinnit af köteno *Bir* 2: 104. han lot honom fläa aaf sin huud *MD* (*S*) 234. fladhe aff barken *Su* 432. *Jfr af flä.*

flagha, *f.* *Jfr vädher flagha.*

flaka, *v. L.*

flaker? *adj.* [*Jfr Mnt. vlak*] *däraktig*. the waro gantzka flakra (*för flata?*) thaa *RK* 2: 15.

flaki, *m.* [*Isl. flaki. N. flake. Jfr Mnt. vlake*] *flake, plankverk, skyddstak, af sammanfogadt trävirke gjord betäckning till skydd mot skott och stenkast*. suä mäghe torn ok barfridhi wäria för blido kaste medh slakum (*för flakum*) ok fiälom *KS* 86 (210, 94).

flakra (*-ar*), *v. kittla, smeka. med prep. for.* lydh ey ondom thanka nar hau flakra for thik (*quando titillat*) *Ber* 102. *Jfr flikra.*

flamsker, *se flämsker.*

flas (*flos*), *n.* [*N. flus, flos, flas. Sv. dial. flas. Jfr Isl. flosa*] *fnas, fjäll* (*på huden*). wtskuddadhe af sinom licamma flasit ok harit oc tändrena. hulka han hafde haft i swina liknilse *Gr* 306. — *skal, fjäll. flas* (*Cod. B flos* 534) eller spordh oc vggä aff fiskom *MB* 1: 73. alt thz som badhe hafwer finu oc fiäld, flos oc vggä *ib* 359. — *Jfr fnas.*

flaska, *f.* [*Isl. flaska. Mnt. vlasche. Mlat. flasca*] *flaska*. thwa flaskor mz wiin *Bil* 696. *KL* 46. *Al* 9960, 9973. *Va* 13, 29. *MB* 2: 24 o. s. v. *Jfr* duas flaskas de calibe *SD* 4: 146 (1330). II flaskas de coreo *ib* 5: 151 (1343). II flaskas stanneas *ib*. *Jfr tin-, vin-flaska.*

flat (*flaat*), *f.* [*Fnor. och N. flot. Nyisl. flöt. Sv. dial. flat, flätt*] *slätt el. jämt liggande åker, jämt åkerstycke*. istis addimus agrum quendam in billingy qui dicitur uulgariter flat sine sepibus *SD* 1: 725 (1278). vnus ager dictus flat *ib* 2: 289 (1299). *ib* 5: 357 (1344?). iak . . . hawer giwit . . . ena flaat nor ij wimarka engh ok ij fäm maalom ij ringundhatorpa engh *ib* *NS* 1: 572 (1406). twa attonga

iordh . . . meth husom oc tomtom, akrom oc ängiom, skoghom oc fiskevatnom, hompum, flatum *ib* 2: 20 (1408). — *i ortnamn.* vnum agrum dictum kalmarnaflaat *SD* 5: 629 (1347, *gammal afskr.*). — **flataland**, *n.* på utmarks område upptaget åkerfält? siäx örislandh iordh i bolbynom ok fem örtugh landh iordh i flatalandom *SD* *NS* 1: 430 (1405).

flat (*flät*), *n. L.*

flata, *f. L.*

flata, *f.* [*N. flota, flata. Sv. dial. flata*] *slätt, jämt liggande mark. ss namn på en skog. super littigio siluarum. flatu uidelicet & mutaholt* (*för nutaholt*) *SD* 1: 287 (1236-38).

flater, *adj.* [*Isl. flatr*] 1) *flat, platt, utan djup*. kar . . . hulkit som vare ey sua flaat at thz bort flyte som ther j latz ok ey sua diupt at thz havi ängin butu *Bir* 2: 124. *lät sla them* (o: thera eldkar), som flata skiwor (*produxit ea in laminas*) *MB* 1: 405. — (?) leeth han mötha them mz sina byssor tiil flaz (*möta dem på el. från sidan, öfverraska dem?*) *RK* 3: 3161. 2) *öfverraskad, häpen*. alexander stodh a landith flat *Al* 8840. *RK* 2: s. 344. — *öfverraskad, öfverlistad, narrad*. tik sändher hon för sik flathan oc begäkkadhan *LfK* 122. 3) *öfverraskande, oväntad?* thz thörff ängin halla swa flat *Al* 1585. 4) *dum, enfaldig* (*vanligen med bibegreppet: som låter behandla sig huru som helst*). alle hata thän som flater är *GO* 893. *ib* 971. synis iak nw mannom wara mykit flatir (*fatuus*) for mit tholomodh *Bir* 1: 57. sagdho mik wara flatan dara fore min dödh. hulkin iak tolde gerna *ib* 92. *ib* 192, 276, 334, 2: 81, 167, 198. *MP* 1: 216. min ordh ok gerninga räknas ok dömas wara flat ok fäfäng *Bir* 1: 205. 5) *flat, efterläten*. flather förman *LfK* 11.

flatfara, *v. L.*

flatfisker, *m.* [*Jfr Isl. flatr fiskr samt Dan. platfisk*] *flundra? klippfisk? koll. viijc flatfisk* *BtFH* 1: 341 (1464). vjc flatfisk *ib*.

flatföring (*-förning*), *f.* [*N. fletföring. Jfr Skåne L. flatföring, äfvensom flat föräs*] *öfverlättande af sin egendom åt annan person mot rättighet att njuta lifstidsunderhåll. Urkund från år 1433 (i hvilken omtalas att väpnaren Jon Laurenssohn i Floby, emedan han ej anammade sin fränka hustru Katerina, som laglika bödh sig in till honom och hans bröd at flatföring, gaf biskop Sigge i Skara allan sin rättighet i thisse flatförning; enl. uppgift af Bibliotekarien C. G. Styffe). Jfr flatfara.*

flatkaka, *f.* *flatkaka, flatbröd, tunnbröd* (*brukadt särskildt i Norge och i Värmland; jfr Peder Claussön, Norriges Beskrifvelse, s. 72*). hoffmenene fingo alla thera hästa och slädher och swa myken flat kaka mädher *RK* 2: 4958. heller matte the (*Norrmännen*) skipt hema thera flat kaka än lidit j swerige tolken omaka *ib* 6214.

flatkiol, *m. L.*

flatlika (*flatleka. flatzlika. flatzliga*), *adv.* [*Isl. flatliga*] 1) *utan eftertanke, öfverstundigt, lätt-sinnigt*. hafdho . . . ey swa flatlika ville farit *Bir* 2: 318. huilken the oc flatzlika troddho *MB* 2: 220. *Lg* 3: 317. *Su* 42. tak ey flatlika thera withne som wnghe oc oförsökte ärw i clostreno *ib* 71. flatlika jak tik tappade *ib* 238. skodha ey flatzlika qwinno änlite

LfK 105. 2) *lätt, hastigt*. ey kan menniskien sik sielff eller flatzliga ouervynna *Lg* 3: 538. *ib* 528. haa kan oc alt faa swa flatleka thz honom lysther *Su* 114. *ib* 113. *LfK* 63. — *utan motstånd*. för än iak läter mik swa flatlika fanga *Iv* 799. 3) *med flathet*. haffdhe glömsklika oc flatlika opfostrat sin barn *Lg* 3: 415.

flen (fleen), *m.?* [*Sv. dial.* flen] *svulst, gikt, gikt, reumatism?* for fleen oc ryyl verk *LB* 7: 339. göre kors wppa fleenen *ib* 13. for flenen, rylen, vexthen *ib* 14. formanar iak tich, then leedhe fleen, wäxt, styng, haldh ryll wärk oc we *ib*. thin leedha fleen wärk oc wee . . . tw skalt bort fly *ib*. *ib* 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

flere, *adj. komp. motsvarande posit. margher.* [*Isl. fleiri*] *L.* 1) *flere*. flurum lundom ma maphar varpa ok eigh flerom lundom *Bu* 62. vm han findir sina ondo gerninga wara flere än the godho *Bir* 1: 240. haa flöl flere (*ytterligare*) aff myna men *Di* 222. 2) *flere, åtskilliga, många*. spurdhe en the thwe ene eller flere äller alle män varda swa siuke *Bil* 610. dragha flere män bätter et skip än en man *KS* 6 (14, 7). repet är thäs starkare, at thät är aff flerom thätom starklika saman snot *ib* 6 (14, 7). wara ibland och samwaru flera manna *ib* 4 (8, 5). röuapo han som flere *Bu* 7. sagpe flerum *ib* 14. 3) *sing. mera, ytterligare*. flere folk ätar pär inne *Bu* 144. latin hiit koma folkith flerä *Iv* 5210. gör mich aldrih otro flere *RK* 2: 4249. — *superl. fläster, mest. fläst (största delen af)* wärldin war affgudha *MB* 1: 454. stridha mote josue oc flästan israels almogha *ib* 2: 24. — *pl. fleste*. hwa som lifwer som fläste honum spotta fläste *GO* 1018. sagpe fläste vara howp sancti pauli *Bu* 129. är thz flästa stadhi aff lagt *KS* 6 (13, 6). — fläster alder, nästan all, nästan hel. fläst alt cronanna ligianda fä *Bu* 395. fläst all europa *MB* 1: 3 (*i båda dessa ex. kan dock fläst fattas ss adv.*). — *pl. flästir allir el. allir flästir, nästan alla*. the liggia fläste alle dödhe *Al* 5306. han födde flest all klostrin widha vm wärludena *Bil* 714 (*flest kan här fattas ss adv.*). thu sändir j häluitis eld alla flästa (*quasi omnes*) som koma til thin gardh *Bir* 2: 332. *Al* 1628. *Lg* 3: 524. — *n. fläst, adv. förstärkande vid adj. alder*. alexander kalladhe alla fläst *Al* 2843. jak biudher . . . köpmanom ok stadhon allom fläst *ib* 3683. äpte thy som fläst allom . . . är väl viterlict *SD NS* 1: 639 (1407).

flerestads (flere stadz. flere stadens SO 159), *adv. L. flerestades*. the budho flere stadz a landet gaa *RK* 2: 9085. *MB* 2: 259. *Su* 372. *SO* 159.

fliker, *n. smicker*. medh flikre fara *KS* 73 (178, 79).

fliker, *adj. inställsam*. tikkis wara flikert (*bevis på inställsamhet*) *KS* 22 (53, 23).

flikke (fijjoke. flykke), *n. [Isl. flikki] L. köttstycke*. flykkit hänger ey swa höght at hundin wänter sik ey benith *GO* 71. *ib* 679. hwar som hawer flykke ok molbinga han faar kompana *ib* 141. *ib* 234. 2) flijcker flesk *BtFH* 1: 313 (1413, *Joh. Bures utdrag*).

flikra (-ar), *v. [N. flikra] ställa sig in, smickra*. han sum är falskr ok flikrar *KS* 21 (51, 22). at tu flikre ella faghert late före hånom *ib* 24 (60, 26). *Jfr flakra*.

flikrare (fliklare: -um KS Fragn. 15), *m. smickrare*. *KS* 45 (115, 48), 73 (178, 79). *ib* *Fragn.* 15.

flinskalloter (fiinskalloter. flinskalluter), *adj. [Sv. dial. flenskallig. Jfr N. fleinskallad af flein, bar] flintskallig*. flinskallot hofwdh vtan haar *Al* 5537. *Va* 39. ärä allä abota flinskallute *AS* 60.

flinta, *f. flinta*. af hardhe flinto *Bir* 1: 371. *ib* 2: 3. *MB* 2: 309. — **flinto sten**, *m. flintsten*. mz hwassom flinto stenum *Bil* 370. mz slioom flinto stene *Bir* 2: 255. — **flinto stena biärgh (-bergh: -berghom MB 1: 414)**, *n. af flinta bestående berg*. *MB* 1: 414.

flipa (fliipa RK 3: 167. flypa i rimslut RK 3: 2254), *v. [N. flipa] gråta, jämbra sig*. the finge ful snart bade grata oc flipa *RK* 2: 9254. *ib* 3: 167, 2254.

flit (fliit. flitt), *m.?, f.?, och n. [Mnt. vlit] omsorg, flit*. the varo giordha mz mykith flit *Fr* 90. bestalde then gardh mz flit *RK* 2: 2755. konungen lagde ta al syn flit at han marsken til sig draga (*lade sig all vinn om att draga marsken till sig*) *ib* 6819. at leggja aat opland all thera flit *ib* 9460. jack giorde ther till alle miin flitt *ib* 3: (*Tillägg om Chr. II*) 6369.

fliteliker, *adj. Jfr ofiteliker*.

flingha, *se flygha*.

flinta, *se flyta*.

flo, *f.?* [*Isl. fló*] *lager*. flo pa flo. *PM* 50.

flop (flödh Bo 23; Bir 1: 394; flödhin ib 395; flödhena KL 194. pl. -ir), *f. [Isl. flóð, f. och flæðr, f.] L.* 1) *flod, flöde, öfversvämning*. aldre kom swa mykil flodh epte noa flodh *Bil* 709. *MB* 1: 169, 170, 171, 175. *Bir* 1: 78, 394, 395, 3: 303, 399. then tiidh flodh ware *VAH* 24: 322 (1442). ä nar flodh är *ib*. 2) *flod, stigande hafsvatten?* stundom siärran (*för siärran*) ok stundom flödhir (*trol. är dock flödhir att fatta ss verb*) *GO* 1095. *Jfr flära*. 3) *fluctus, bölja*. staddir . . . owir hafsins flodhe *Bir* 3: 382. *ib* 366. *Lg* 3: 50. 4) *fluvijs, flod, ström*. pe funno sik ena flop *Bu* 527. owir fara flodhina eufraten *Gr* 313. owir iordans flödh *Bo* 23. fyra flodhir rinna wt aff henne (*källan*) *Lg* 91. *MB* 1: 158, 159, 236. *KL* 12, 53, 194, 329. *Jfr brännestens-, hovudh-flodh*.

flodh, *n. [Isl. flóð, n.]* 1) *flod, flöde*. wart prästenom iämsköt ympnelika tharannas flodh swa mykyt at han haffde när koffnat *Lg* 3: 399. *Jfr vatnflodh*. 2) *bölja*. sua länge som iak är j skipino tha gaa ey bylghiona flodh in (*fluctus procellarum non intrans*) *Bir* 2: 172.

flöpgiuta (flödhgiuta), *f. L. stigbord, damlucka*. *VAH* 24: 322 (1442).

flöghdraki, *se flughdraki*.

floghel (flogeel. flogeell. flogheldh PM XIV. floel. fluol), *n. [Fnor. fluol. Mnt. fluwel, fluol, flowel. Jfr Dan. fløjel] ett slags sammets*. II cusinos antiquos de floel *SD* 4: 710 (1340?). iij dyner aff flogeel *FM* 76 (1483, *daniserande*). *PM* XIV. eet fult par cläpā aff hwit fluol *SD* 5: 563 (1346). et ganst par kläpā striput fluol med gul *ib*. IIII alne rööth flogeell *FH* 6: 123 (1512). — *stycke el. duk af sådant tyg*. I blaweum floel. jtem I striput floel . . . jtem I. striput floel supra ipsum vbi dormit *SD* 4: 711 (1340?). — **floghels kläpe (fluels-)**, *n. pl. kläder af*

floghel. med þem fluels kläpum *SI* 5: 564 (1346). — **floghels stykke** (flwgels sticke), *n. tygstykke af floghel.* han gaff try flwgels sticke for sin siel *MD* 439. — **floghels super?** (flogeldz-), *m.?* han (*storfursten*) . . . begoffuade them met flogeldz supar, sambledz supar och silkes supar *FM* 452 (1510).

flogheler (floyeler), *adj. af floghel.* viij floyeler örnegad *FM* 76 (1483, *daniserande*).

flogs, se flugs.

flokke, m. = flokker 1. *Lg* 3: 462.

flokker (flukker. *nom., ack. flook RK* 1: 3563, 3885. -ar), *m. [Isl. flokk] L.* 1) *flock, hop.* jordhin skalff a moot thz wädhher som thera (*drakarnes*) flokke fölgdhe mädher *Al* 5058. hwar slik en flook (*näml. af fartyg*) i hawit rwter *RK* 1: 3563. satto swenana alla i en stook en digher rota en starkan flook *ib* 3885. — *flock, följe, sällskap.* bathe i flok oc i farnöt *SD NS* 1: 147 (1402). som i flok oc foranötha meth waro *ib* 2: 190 (1409). *SO* 294. — *dat. pl. flokkom, i flockar, i mängd, hopvis.* flokkom koma *Bil* 106. *ib* 251, 253. *Gr* 306. *Lg* 112. 2) *afdelning i en lagurkund.* vptäljas j hanum (*Gårdsrätten*) flukka fämptan *MEG* 53. gaardz rättin mz sinom flokkom oc balkom *Bir* 5: 109. — *Jfr broa-, fara-, frända-, qvinno-, stor-flokker.*

flokker, m. [*Mnt. vlocke*] *affail af ull.* söma then flokken äller öffwerskärara wllena j eth linneth klädy *PM* 50. *Jfr ovirskärara flokker.*

floren (-ar), m.? [*Ffranska florin. Mlat. florenus. Jfr Isl. florena, f. och florinn, m.*] *florin, ett slags guldmünt först slaget i Florens och försedt med denna stads vapen, en lilla.* thre (o: hästa) ladhna mz florena *Fl* 491.

florera (-adher), v. [*Mlat. florare*] *smycka (eg. med blommor).* at han hänna nampn j sik siälffwom bar inscriffuat . . . rödgat oc florerat mz sino eghno blode *Su* 367.

flot, se flut.

flotan? *adj. [Jfr Isl. flota, flyta] flyktig, ostadig, kringvandrande.* thu skal wara flotan (*för flotande?* *Cod. A* wilder 163) oc waffrande (*vagus et profugus*) a iordhinne *MB* 1: (*Cod. B*) 544.

flotför, se flutför.

flotholmber, se flutholmber.

flotholme, se flutholme.

floti, se fluti.

flotmosi, se flutmosi.

flotstokker, se flutstokker.

flotsund, se flutsund.

flotta fä, se fluta fä.

flugh, n.? [*Isl. flug, flog*] 1) *flygt.* foglanna flugh *Bir* 2: 129. *GO* 265. *Al* 5060. pila flugh *ib* 2440. *Jfr byflugh.* 2) [*Se. dial. flog*] *flygande el. häftiga smärtor, kolik (hos hästar).* for flwg *LB* 2: 67.

flugha (flogha. flue. *ack. pl. flughir för flughur Bir* 1: 349), *f. [Isl. fluga] L. fluga; flygfä, insekt i allmh.* for sarbetta flugur ok mapka *Bu* 402. *KS* 41 (107, 45). *Bo* 101. *Bir* 1: 154, 156, 349. alzskona flughu som ond är oc meensam, swa som getunga är oc manga andra *MB* 1: 297. war all flughna plaghan swa forgangin, at aldre en flugha war ater i egipto lande *ib* 298. ena handa flughu kön är hulkit som

callas fädhal *Bir* 2: 207. inthe är än nw in kometh, sa mykith som en flugw är wärdh *BSH* 5: 233 (1508). nar fluen är i eghe äble *LB* 3: 196. synis for syninne altidh swasom nokor flogho äller haar *ib* 5: 292. *Jfr eter-, hunda-flugha.* — **flughna plagha, f. pläga som vållas af flugor.** *MB* 1: 298. — **flughu fläkter, m. flugviska.** *Lg* 3: 415. — **flughu qvaster, m. = flughu fläkter, flabellum, flughukuast GU** 2. — **flughu svamper (flu-), m. flugsvamp, agaricus muscarius Län.** elleburus fluoswamper *LB* 6: 284.

flughdraki (*ack. flugdrake Di (Cod. B)* 321. **flogh draka** *ib* (*Cod. A*) 232. **flog draga** *ib* 83), *m. [Isl. flugdreki] flygande drake.* *Di* 83, 232.

flugh galin (flug galen), *adj. sprittgalen.* *MD (S)* 223.

flugs (flogz), adv. [*Mnt. vluchtes, vluckes, vluges, vloges*] *strax, genast.* skwto flogz in pa them *BSH* 5: 167 (1507).

flukker, se flokker.

flukningum (flykningom *Lg* 993. *eg. dat. pl. af ett subst. flukning el. flukninger*), *adv. i flockar, hopeis.* saghu män . . . riddarskap j alscons wapnum ganga saman flukninghum *Bil* 311.

flukt (*Al* 7393; -ena *Bo* 108. **flwkt Di** 196. **fluct: fluctena ST** 345, 347. **flogt. flykt MB** 2: 62, 137; -ena *ib* 244, 313, 316, 317; *Lg* 3: 273; -er *Su* 200. **flykth: flykthena MB** 2: 254. **flyct: flyctena ib** 2: 322. **flyeth: flyethena ib** 252; -enne *ib* 303. -ir), *f. [Mnt. vlucht]* 1) *volatus, flygt.* vnghin är ey swa raskir vndan flygha som the (*roffoglarne*) äru j sinne flogt *Bir* 1: 301. *Al* 9099. lustelika flykter j wädhreno *Su* 200. 2) *fuga, flykt.* i thera flukt ther the rympto *Al* 7393. *Di* 196. til flykt driffwa m män *MB* 2: 62. gaffwo the sik til flykt *ib* 137. vm vi gifwom fluktana (*taga till flykten*) *Bo* 108. *MB* 2: 244, 254. grep fluctena *ST* 345. *ib* 347. demetrius oc hans här togho flycthena *MB* 2: 252. *ib* 317, 322. tok hon til flyktena *Lg* 3: 273. *MB* 2: 303, 313, 316. *Jfr til-, und-flukt, äfvensom flyktirlika, flyktogher.*

flundra, f. [*N. flundra. Jfr Isl. flydra*] *flundra.* *VGL XIV. Al* 5229.

flunka (-ar), v. [*Jfr Se. dial. flunka. Mnt. vlunken*] *vanka, röra sig ostadigt.* han flunkar millan skogh och diike *RK* 3: 2081.

flut (flot), n. [*Isl. flot*] *L.* 1) *flytande.* doo aff näsoblodz fluti *Bir* 2: 219. aff strömsins fluti *ib* 3: 411. fore offmiklo flutti aff höffde *LB* 3: 166. thz . . . menar fluth *ib* 167. *Jfr ut-, vatn-flut.* 2) *det som vid kokning flyter ofranpå, flott, fett.* togh tyäru flot (*adipem*) oc qwadho *ST* 18. thet thorra flotet som aterbliffuer j braadpannona *LfK* 220.

fluta fä (flotta-), n. L.

flut flälder, m. L.

flutför (flot-), adj. *färdig att gifva sig ut till sjös.* saa at i äre flotföre *BSH* 5: 147 (1507).

flutholmber (flot-), m. L.

flutholme (flot-), m. L.

fluti (*L. floti. flotte. flöte. flathe*), *m. [Isl. floti] L.* 1) *ratis, flotte.* the giordo en flota aff thörran wiid *RK* 1: 4235. *ib* 1528, 1532, 2: 1116, 6126, 6135. göre nogre flotter aff tijmber *BSH* 5: 290 (1508). pa floterna kan man göre store velter aff riiss *ib.* 2)

classis, flotta. han hafde mz sich . . . wel siäxthigia skip vti en flöta RK 2: s. 337. *ib* 1: (Tillägg till LRK) s. 243, 245. vara i flathe met the lybske skep FM 416 (1509). at segle med andre skep j flathe *ib*. 3) *flytning?* for allan flota i hofwdit LB 7: 331.

flutland, *n.* L.

flutmosi (flot-), *n.* kärr. godhe borgha stadhi skulu wara . . . i forsom älla flotmosom KS 85 (207, 93).

flutstokker (flotstok), *m.* eg. stock som flyter på vattnet; *bildl.* om den som ostadigt far hit och dit. thu skal wara een flutstokkir wafrande j iordhinne ST 322. ath . . . han altid fara skal som en flotstok BSH 5: 304 (1508).

fly, *n.* [N. fly. Sv. dial. fly] vattenpuss, dam. kastadho han (o: biälkan) wti et fly thz som heet probatica piscina Lg 95. i thz sama flydh *ib*. giordho . . . ena fä bro owir et fly. som hetir syloa *ib*. — (?) at han (o: var herra) skulle opfara iuir lät fly. fly (på båda ställena för sky?) slikt fran jordhinne vplyptis mz solinna krap MP 2: 103.

flya (flyia. fly. flia. fli: flidhom SD NS 1: 266 (1410). flii: fliir Fl (Cod. C) 164; fliit SD NS 1: 413 (1405); 2: 71 (1408). *pres.* -ar el. -r. *impf.* -adhe, -dhe el. -dde. *part. pret.* -adher el. -dher), *v.* [Mnt. vlien, vligen] L. 1) *constituere, ordinare, ställa till, anordna, bestämma, styra.* huru han matte fly thz sa at han matte sielff til nyco-pungh fare RK 2: 2955. flydde thz konungen saa *ib* 8317. *ib* 503, 1704, 4217, 5694, 5782, 6762, 6889, 8549. flin thet swa MD 86. at althing oss i mellan sua fliit ära SD NS 1: 413 (1405). wi flidhom thet swa, at holmsten skulle honom giffua siex mark i klädhe *ib* 2: 266 (1410). fliir iach thz huru iach ma Fl (Cod. C) 164. at han . . . flyiar alla sina lymmer til blyghetzsens styrilse LfK 31. alt flyiar hon sötelika oc daghlika Su 19. gudhelik oc äwerdelik snille, som alt flyar oc skikkar *ib* 277. *ib* 320, 329. MB 2: 308. hwat skal han tha sidhan ägha ällar flya LfK 15. fliaide hwat henne skulle sändas aff hans rätthom MB 2: 165. hwarior wisom manne tilbör at skikka oc fly hwarior enom thz hanom bätst höffuis Su 347. swa flyadhe gudh MB 2: 293. Lg 3: 555. fly (laga) sa at thw henne rakar Di 56. *ib* 166. brynilla badh . . . hagen . . . ath flydde (för han flydde) saa ath sigordh kome ey mer tith jgen *ib* 229. flye syslomanen at ther ingärdhis roghlykkior Bir 5: 120. samqwämdher, i hwilkom han samman skikkadhe oc tilhopa flydhe (sammanstälde, förenade) them som idkelika skuldo wara i gudz lwffwi oc tjänist LfK 18. — förfoga öfver, bestämma öfver. aff hwilko iak hafwer vpborit afgällith och fliit äpter minom vilia SD NS 2: 71 (1408). mågo thy styra och rådha, wända, sällia, skipta, giffwa och allaledes flia effter sinom egnom willia *ib* 443 (1411, nyare afskr.). — bestyra, beställa, göra bestämmelse. med prep. um. fly oc skikka om all sin tingh oc äghadela LfK 15. aldrigh maa han sidhan ther om skikka ällar flyia *ib*. — inrätta. wm han (o: kännedomir) wardher swa flydher Su 346. *ib* 149, 351. swa alt thit lifwerne oc alla thina gerninga ther til flyes oc skikkes *ib* 254. — besörja, uträtta. jwdhane wälflyande all sin stykke (rebus prospere gestis), foro hem mz glädhi MB 2: 320. 2) *tillsätta, för-*

ordna, skikkas . . . oc flys all ämbete oc ämbetes män LfK 29. skikkar oc flyr propheta oc lärefädher Su 363. 3) *skaffa, utverka.* vi vilie vel fly tek venskap aff atilius konung Di 222. *ib* 196. Lg 3: 444. 4) *gifva, lemna.* bad them sik köpe late alt thz the kunde honom fly RK 2: 3636. flya huar ret i sin stad SO 101. herren gudh honom flyande wärdzskylleliga pyno MB 2: 291. wart henne thz ginstan flyat *ib* 182. Lg 3: 562. westherårss slott flydde the mig tha RK 3: (sista forts.) 5807. — **flya sik**, 1) *inrätta sig, göra sig skickad.* thu skalt oc fly thik allaledhis ther äptir (ställa dig så, laga så) at thu hafwir innogheth oc granna athwakt j thinne bön ST 160. 2) *vara beskaffad.* see hwrw the sigh flyia MD 168. — **Jfr tilflya.**

flyan, *f.* ordning, inrättning. alt thz aff gudhi är, thz hafwir skälige flyan oc skipan Su 347.

flygha (flygia: -iande MP 1: 71. **flygha** KL 125. **flygha** Ber 213, 232; -ande *ib* 157. **flygha**: -ande *ib* 153. *pres.* flygher. *impf.* flögh. *pl.* flughu. **flugho**. *part. pret.* flughin), *v.* [Isl. fljúga] flyga (om lefvande varelser). örnin flygher fughla högist Bil 157. duua flögh af himirike Bu 6. ängelen flögh fra hanom *ib* 4. *ib* 207. symon . . . sagdhe sik wilia til himpna flygha Bil 105. thu äst hem flughin jfwer hymnana *ib* 216. — flyga, fara el. drifvas i luften med hastig fart (om liflösa föremål). pilane flughu vm cring han Bu 502. swa rasklika som piil kan raskast flygha KL 125. han (stenen) flög iij (3) faffna op i wädrät BSH 5: 147 (1507). v tender flugu vtu hans mwn Di 182. thz (hufvudet) flög fran kroppen *ib* 196. — *bildl.* (om ord, rykte o. s. v.). the tidh- ande flugho tha yffrit wiit RK 1: 2605. rykteth flögh mz storth wndher *ib* 3: 2504. — **flygha ater**, flyga till baka. the (o: biin) . . . flughu vtan vm stokkin atir ok fram (fram och till baka) KL 11. — **flygha bort**, 1) flyga bort. the (vildgässen) . . . flughu högt vp j wädhrit ok flughu tho ey bort KL 35. — *bildl.* MP 1: 13. Bir 2: 218. 2) **bortdunsta.** alt lifsens wathn skal gömas j tättom glasom ath thz ey flygher borth PM xxxi. — **Jfr bortflygha.** — **flygha fram**, flyga fram, KL 11. — **flygha in**, flyga in. flughu the (bina) in ok vt KL 11. — **flygha nidher**, flyga ned. MB 1: 183. — **flygha up**, flyga upp. KL 35. **Jfr up flygha.** — **flygha ut**, flyga ut. KL 11. **Jfr ut flygha.** — **Jfr iuir-, til-, umkring-, und-, undan-flygha.**

flyghan, *f.* flygande, flygt. Bir 1: 300.

flyghning (-ar), *f.* flygt. högho flygninga vm-skiptelikx fugla kyns Bir 4: (Dikt) 226.

flyia (flyghia KS 17 (43, 18). **flya** Bu 57; Bil 346; KL 215; KS 4 (7, 4), 14 (34, 15). **flyä** SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). **fly** Bu 8, 143, 491; SD 1: 668 (1285, gammal afskr.); Bo 10 o. s. v. *pres.* flyr. *impf.* flupe Bu 156, 492; -o *ib* 71, 166; KL 188. **fludhe** Bil 694; KL 21, 27; -o *ib* 31 o. s. v.; -u *ib* 45. **flype**. **flydhe**. **flydde**. **flyddhe**. *part. pret.* flydher. **flödher**, se **bortflyia**), *v.* [Isl. flýja] L. 1) fly. ioakim flype Bu 3. *ib* 8, 71 o. s. v. fludhe diäfwlen KL 21. pilten . . . flydhe räddir *ib* 29. flydde i ödhnena *ib* 220. flydde han . . . til okänt klostir *ib* 252. flypo . . . fra hanom *ib* 187. alle flyddhe för hon-

um *Di* 219. — *fly*, *taga sin tillflykt (till)*. iak flyr . . . vndi iþra vário. vndi þina naþa vinga *Bu* 143. hawir ängin til hwilkin han moghe flya *KL* 215. at jak maghe trolika fly til gudh *ib*. flydde han innerligha til sancte eric *Lg* 3: 371. **2)** *fly från, genom flykt öfvergifva. med ack.* fly landith *MB* 1: 177. flyia wäghin *Bil* 634. han fludhe wäruldena *ib* 694. flye (*förvisas från*) ämbetet *SO* 149. fly war gard, som then sin borgan flydde eller rymde *GS* 50 (1448). — *fly för*. hui fly þu þin faþur vämptar uvämpstan *Bu* 156. — *undfly, undvika*. badhin thässin bärghin skulu flyas *Bo* 98. hon sagde sik éy gita flyt syndanna tillfalle vtan hon flydde manna vmgang *KL* 35. flupo värzlik vmgangilse *ib* 188. flydde . . . manna loff *ib* 220. þät fly wir firi biuthum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). til at flyä þässä plikt *ib*. sqwaller oc fofäng oordh flyens alzstingis *VKR* 60. han skal flyia alt thet illt ok odöghdelikt är *KS* 13 (30, 13). äru nokre the osidhi flyande, ther ädhla män af äldr haua flyt ok före osidhi haldit *ib* 54 (137, 58). *ib* 4 (7, 4), 14 (34, 15), 17 (43, 18). — *undvika, taga sig i akt för, akta sig för. med inf.* fly wpinbara hwat thä forskulladhe *Ber* 112. flyddo alle at stadhna ther *Lg* 3: 213. — *med sats inledd af at*. huru ma mannen fly (*vitare*) at han tala ey illa vm sin lämeristen *KL* 238. — **flyia bort, fly bort.** mz hwat drönilsom the flyddo bort *Bo* 155. *Jfr bort flyia.* — **flyia undan, fly undan, fly bort.** folket flupe vndan ok rymde *Bu* 492. *ib* 156. *Bo* 161. flydde vndan lönlica *KL* 293. *Iv* 739. *Jfr undan flyia.* — *Jfr til-, und-, ut-flyia.*

flylse, *n. pl. undflyende, undvikande.* for syndinna flylse *Bir* 2: 202. *ib* 4: 41. til flylsa hvaria synd *ib* (*Dikt*) 275. *Jfr tilflylse.*

flykkia (-te), *v. [Jfr Isl. flykkjaz] flocka sig, gå i flock, strömma.* alle . . . flykto thiit *KL* 359. lardhe folkit som til hans flykte at höra gudz ordh *Gr* 296. *Lg* 3: 222, 227, 230, 559, 567. flykto alla vth w stadenom *MB* 2: 170. — **flykkia sik, flocka sig, samlas i flock,** gå i flock. flykkiande sik alt hopom in til hans *Bo* 179. flykto sik til saman *ib* 216. — *refl. flykkias, d. s. huru discipuli enfallelica flyktos vm han Bo* 67. — *Jfr til flykkia.*

flykt, se flukt.

flykterlika, *adv. i flykt. vndradho . . . huar swa mykith monde fara ok swa flykterlika monde renna Iv* 742.

flyktogher, *adj. [Mnt. vluchtich] flyktig, landsflyktig.* galaadz män waro flyktoghe vordne aff effraym *MB* 2: 110. *Jfr fält-, lands-flyktogher.*

flyliker, *adj. Jfr oflyliker.*

flyta (*fluta. flyutha. pres. -er. impf. flöt. pl. 1 pers. flutum Bil* 351. 3 *pers. flwtu MB* 2: 81. *impf. konj. flute. part. pret. flutin, se be-, bort-, up-flyta. flotin, se be-, ivir-flyta. flötin, se inflyta*), [*Isl. fljóta*] *L.* **1)** *flyta, drifvas på el. i vattnet.* blykistan flöt *Bu* 210. archen flöt ower watnen *MB* 1: 170. flytir suasom skip mällan bölghior *Bir* 2: 172. wi flutum ifuer eno fiöl *Bil* 351. wardhe liwandis creatwr . . . badhe ther kryper a iordhinne, oc swa thz flygher i wädhreno, oc swa thz flyter i watneno *MB* 1: 157. **2)** *flyta, rinna. flutande vatn Bu* 22 (*se Rydqvist* 1: 226). sa sit bloþ a iorþenne flyta *ib*

134. flytar oleum af hans benom *ib* 142. sua at orenlektheth flyther aff huuudh *LB* 5: 80. wart här aff hiärtadh j almoghanom mykit förfäradh oc räddogth som flyandis (*för flytandis*) watn *MB* 2: 17. bärghen flwtu (*fluxerunt; blefvo flytande, smälte*) *ib* 81. — *bildl. härflyta.* handenna lif af hoffeno flytar (*i rim med liutar*) *Bu* 74. **3)** *flyta, gifva från sig vätska el. var. än the (öronen) flyta LB* 5: 80. **4)** *flyta, vara öfvergjuten (med).* mz hunagh ok miolk väldar ok flytar iorþen al *Bu* 77. *MB* 1: 401, 404. *Bir* 3: 54. see största delin aff gudz likama . . . j midhwaghu stänktan mädh rödhö blodhe. swa som flutande *KL* 19 (*flutande bör kanske snarare föras till blodhe, i hvilken händelse exemplet hör till 2*). **5)** *om lukt: utbreda sig.* hans yrtta lokt skal flyta (*fluant aromata illius*) *Ber* 182. **6)** *utbreda sig, sväfra ut.* flytande (*fluctuantium*) thankkana bang *Ber* 217. vm thu . . . hafde hughin när thik ok late äkke flytan i världinne. i fafängom oc onytlicom thankom *Bo* 236. flytir (*defluit*) han (o: mannin) . . . opta j fafängo *Bir* 2: 307. — **flyta bort, 1)** *utflyta.* orenlighetin ok wagen skal ey flyte bort aff ögonen *LB* 3: 59. **2)** *flyta bort, upplösas.* som hon skulle al flyta bort i tarom *Bo* 74. *Jfr bort flyta.* — **flyta in, flyta in, strömma in.** at in matte flyta j mit hiärta thäs hälgha anda nadh *Bir* 4: 160. *Jfr in flyta.* — **flyta nidher, flyta ned, rinna ned.** olian flöt allan thän daghin nidher i tyberim flodh *Lg* 67. *Jfr nidher flyta.* — **flyta up, flyta upp.** flöt hälaht lik vp fran grunnom *Bu* 532. *MB* 1: 236. *Jfr up flyta.* — **flyta ut, flyta ut, rinna ut.** blodhit ther flöt wt af thino . . . hiärta *Bir* 4: 160. *Jfr ut flyta.* — *Jfr af-, be-, ivir-, saman-, til-flyta, äfvensom fulflytande.*

flytan, f. flytande. tarannas flytan *Lg* 3: 399.

flytia (*flyttia. flyta. pres. -er. impf. flutte. flotte. flytte Bu* 99; *MB* 2: 260, 287; -o *ib* 1: 399. flyte: flytos *Bu* 189. flytiädhe *Lg* 3: 534. part. pret. flutter. flytter, se utflytia), [*Isl. flytja*] *L.* **1)** *eg. låta flyta; flytta, sätta i rörelse, föra framåt, föra. med dat. fotum flytia Bil* 447. — *med ack.* likamin hawer twa föter at flytia likamin mz *MB* 1: 226. lifwande andbud som är asna ok hästa mz hulkom lifwande thingh ok dödh magho flytias ok framföras *Bir* 1: 290. flytos hans ben tel edissam *Bu* 189. hafdhö thässkyns gudz hws, som the matto flyta mz sik hwart the foro *MB* 1: 485. gudh . . . flotte han oc satte i then stadh *ib* 129. är sidhan tith förth oc flwth *PM* 51. lät . . . allan stadhin af stadh flytia *Bil* 212. the flutto thera kloster aff stad *RK* 1: 1212. päþan flytte han staf ok stol tel antiochiam *Bu* 99. flutte abram sina säto *MB* 1: 180. **2)** *öfverflytta, öfverföra.* persara rike flyttia jn til macedonas *MB* 2: 203. **3)** *öfversätta.* tha een wiisa eller een sanger wäl diktadher a swenska tungo, wardher flutter oc thydder a rytza tungo *MB* 1: 319. **4)** *intr. flytta?* flytiädhe hon aller rwm aff eth j annat (*för aff eth rwm j annat?*) *Lg* 3: 534. **5)** *begifva sig, skynda.* alle graatande flytte til oniam *MB* 2: 287. — **flytia sik, 1)** *flytta sig, förflytta sig.* omöghelikit är at thz maladha korset a the wägginne flytir sik siälft owir a andra wäggina *KL* 38. stiärnan wek oc flutte sik til annat rum *Bil* 53.

2) *begifva sig.* aller härin aff syria flytte sigh til honom MB 2: 260. folkit flutte sik aldre aff stadh ib 1: 397. ib 399. — **flytia sik a, företaga sig.** flytia sik a at göra ofridh RK 1: 489. — **flytia af, flytta bort, föra bort.** GS 40. BSH 5: 219 (1507). Jfr **af flytia.** — Jfr **in-, ut-flytia.**

flytilse, n. pl. flytning. LB 7: 211. Jfr **blodh-, in-, til-, ut-flytilse.**

flytning, f. [Isl. flytning] flyttande, transporterande. ödde mangha peninga j flytningh millan köpstadhen oc skipin PK 242.

fläddhermus, f. [Mnt. vledermūs] fläddermus. ther flughu natbakkor ellir fläddhir mys ST 525.

fläcker (-ar. -iar. -er), m. [Isl. flekkur. Jfr Mnt. vleck, vleck] fläck. takir thz borth swarta flekka LB 3: 103. tha ögonen . . . haffwa flecker ib 7: 204. ted fordriiffwer fleckär (fräknar?) oppo ansiethet ib 103. fordriiffwer . . . fleckia och spotler i anlitet ib 135.

fläkkia, f. [Isl. flekka, flekki. Mnt. vleck. Jfr N. flekkja, affläckt stycke, skifva, plät] till rustningen hörande särsk. bröstet skyddande betäckning. i par maliotygh . . . scilicet vnum par fläkkio. vnum par grusæner. vnum sközel. et i kraghæ SD 4: 710 (1340?).

fläkkia (-ter), v. [N. flekkja] fläka, fläcka, klyfva. bint henne (v: lwngona) om hennes hoffwd, flecta i tw LB 7: 197. tag en liiffwandis mwss oc fläk henne j tw ib 288.

fläkta, v. fläkta. fläktandhes oppa hennas brändagha Lg 3: 415. Jfr **til fläkta.**

fläkter, m. Jfr **flughu fläkter.**

flämsker (flamsker. n. flemst SD 4: 370 (1334)), adj. [Isl. flæmskr. Mnt. vlamesch. Jfr Mht. vlæmisch] Flamsk, Flandersk, från Flandern. i flemst strye SD 4: 370 (1334). i flamsk boneth HSH 19: 167 (1506).

fläng, n.? eg. väl: slag, hugg. i fläng, på slump, på måfå, utan eftertanke? swor j flengh (ändradt till stora eda) RK 2: s. 364.

flängia, f. 1) *flagellum, piska, gissel.* nar flengionar atir droghos slitnadhe ok rimnadhe hans kōt for flengiomen ok gislomen Bir 1: 29. ib 34, 208, 3: 40, 289. Su 29. 2) *piskslag, gissel.* the obrygdilse ok flängior oc hadh ok sputh oc slagh ok pwsta . . . som han tolde MP 1: 115. diäflana flängior ok slagh ib 324. Bo 181. Lg 334. Su 316, 439. — Jfr **bak-, gadda-, gisla-flängia.**

flängia (flenga: -as MD 65. impf. flängdhe. flende: flendo Bir 1: 29. part. pret. flängdher. n. flänkt MP 1: 32), v. [Isl. flengja] piska, gissla. flängdho thöm mz glödhetom iärn skifwom Pa 17. somlike flängia han mz gislomen Bo 181. saa iak hans likame slagghan ok flängdan Bir 1: 29. ib 91, 108, 2: 123, 211. KL 142, 159. Bo 182, 193. Gr 293. MP 1: 32. RK 2: 3799. MD 65. Ber 121, 269. Su 5. MB 2: 385, 396. PM 20. Jfr **hudhflängia.**

flärp, f. [Isl. flærð] L. 1) *bedrägeri, svek, falskhet.* haf ey stridh ella delo mote näkrom medh suik ella flärdh KS 23 (56, 25). hans lygn ok flärdh Bil 116. — *falskhet, förställning.* thätta ville han förre göra. ok tho ey af nakre flärdh (non fite). vtan af allo hiärta Bo 31. vtan flärdh oc skrymtelighet

(non simulate) sörgdhe han ib 166. — *bedrägeri, för-falskning.* hon (taflan) war giordh alt vtan flärdh Al 188. — *i rimverken utan flärdh stundom snarast ss rimfyllnad.* philippus wardh wredh vtan flärdh Al 695. MD 107, (S) 296. RK 2: 4482, 3: 4171. 2) *flärd, falsk vara.* pläghade medh fals wara ok flärd i köpom älla andra widhurskipte manna KS 74 (182, 81). thagi then ather wärdh som köpthe ok thän flerdh som sald SO 19. 3) *flärd, tomt präl.* offmykith girnas thz är flärdh Al 2958. ib 2096, 4410. — **flärpa fulder, adj.** svekfull, bedräglig. prädicape. huru fals ok flärpa fult ä[r a]lt pätta hems lif Bu 186. — **flärpa köp, n. L.**

flärdhogher, adj. svekfull. Su 422. MB 2: 378.

flärp sala, f. L.

flärdhsamber, adj. [Isl. flærðsamr] svekfull. Lg 976.

fläsk, n. [Isl. flesk] L. 1) *kött, fett kött, fett hull.* hua som hauer mykit fläsk, han må ey mykit äruodha KS 80 (198, 88). 2) *fläsk. kött ok fläsk Bil 772.* SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.), 637 (1347). VKR 42. RK 1: 1277, 2086. BSH 5: 252 (1508). — *fläskside.* duo fläsk SD 5: 573 (1346). al miin fläsk ib 306 (1410). xij (13) flesk BSH 5: 132 (1506). xvij (17) flesk til kaalss ib 268 (1508). — Jfr **svina fläsk.** — **fläska stumper (fleske-), m.** återstående stycke el. återstod af fläsk? nw wardhe wi ga pa fleske stumpen wtan war tack BSH 5: 252 (1508).

fläskbänker, m. [Äldre Dan. flæskebænk. Mnt. vlæsbank] slagtarbänk. the fatige karla her äre pa fleskebenken satte (äro prisgifne åt undergång) medh mik BSH 5: 332 (1508). Jfr **fäghebänker.**

fläster, se flere.

flät, f. Jfr **bark-, bast-, näfra-, ramata-flät.**

fläta, se flätta.

flätia (flättia), f. [Fnor. flätja. Jfr flater] 1) *därskap, dumhet, narraktighet, fäfänglighet, lappri.* thz var änkte vtan drafwil at sköta sliko fawitzsko oc flätio Bil 598. giordhe hanum mang argument wm manga flätio (rättadt fr. mangan häggoma) Lg 348. for tolkith draffwell och flätia ib 3: 121. äwerdhelik godh thingh synas hänne wara flätia Bir 1: 187. nempna thz (Guds namn) vtan gudhlika wördhning til hwaria flätio ST 63, 538. MP 2: 166. Bir 1: 276, 2: 107, 3: 35. Su 115, 152, 153, 232, 241, 382. hwi wil thu tholik flätio taka Al 8902. thz är tho alt fanyt flätia ib 6760. i flättia om lopp then riidh RK 3: 2617. — *onödiga ting?* nar människian bidhar äkke hungrin oc matlustan. tha skal han eet ok annat thz siälsynt är. oc mangra handa flätio blanda saman oc mängia Bo 133. 2) *fäfängt prat, osanning.* saghdhe thz wara flätio oc gab ST 291. fara mz flättia RK 3: 3188. ib 2898. vtan älla flätio (hufvudsakligen ss rimfyllnad) Al 9826. — **flätio ordh (flätia oordh), n. fäfängt ord.** Lg 3: 573. — **flätio pika (flätia pigha), f.** stackars el. obetydlig flicka. the lätha sigh aff ännu flätia pigho forwinna Lg 3: 115. — **flätio thing, n. lappri.** ST 277.

flätia (part. pret. n. flat), v. bedåra, bedraga, narra. wy wiliom nw ikke lengher flätia tigh eller daara Lg 3: 116. ib 148. thu haffwer tik siälffwan

flät MD 95. skal . . . sniellen flätias (*infatuatur*) Bir 1: 339.

flätta (-adhe, -adher el. -ter), v. [*Isl. flétta*] fläta. flättadhe vij haar MB 2: 121. slagtogit skall wara flättat aff thit eghit skäg Di 9. skägghit hwast ok illa flät Iv 269.

flätta (fläta), f. Jfr bast-, har-flätta.

flödha (pres. -ir, impf. flödde. flöddhe MB 2: 11), v. [*Isl. flæða*] 1) trans. låta flyta, låta flöda, gjuta. j dagh flödha himnane honagh owir alla världina Bo 231. 2) intr. flöda, flyta ymnigt, stiga öfver bräddarne. nar thz (hafvet) flödhe flytir thz owir dala ok hyl bärghin Bir 1: 171. skal iak lata flödha watn ower iordhina MB 1: 168. flödde hawet lukt ower pharao konung ib 317. ib 255. kommo vatnen j gen j flodhene vppa grwnden oc flöddhe äpther sinne sidhwänio rinnandis ib 2: 11. flödde hafwit til saman ST 335. swa wäldogha natwram giordhe gudh siälinne, at aff henna salikheet flödher ater i likamin fulkomin helsa MB 1: 104. 3) opersonl. om hafs vatnet då det vid flodtiden är i stigande: flöda, vara flod, stiga. stundom siärran (för flärran) ok stundom flödhir GO 1095 (jfr flodh, samt flära, flärran). — Jfr in-, ivir-, up-flödha.

flöpe, f.? n.? Jfr ivirflöpe.

flöghe? f.? bjäfs? hafwin sina licamma höuisklica at the skulin ey synas . . . miörre älla klenare for nakir band älla knöpa älla tholka flöghe (*per aliquas ligaturas vel nodos vel similia artificia*) Bir 3: 475.

flöghia (flöia Bu 173. -ir, -pe), v. [*Isl. flægja, låta flyga, kasta*] L. hoppa. flöghe niþar at eno siax-tighi alna högb a iorpena Bu 168. ib 173. the cristnu flögdhu j batin Bil 253. wändo the ey atir at flöghia älla hoppa ib 879. laat en man flögiä a bogin hanum Hästläkedom i AS 137. — rusa upp. en flöghir (insurgit) oc annar skriar Bo 181. — **flöghia ater**, hoppa till baka. skulu vngara mz lek ok skämtan ridha ok ränna hästom, löpa å fot, ok flöghia fram ok ater KS 53 (136, 57). — **flöghia fram**, hoppa fram. KS 53 (136, 57). — **flöghia nidher**, hoppa ned. flögdhe han nidher j kallasta vatn Bil 783. — **flöghia ut**, hoppa ut. flöghpe ut af siangenne Bu 516. — Jfr ivir flöghia.

flöghil? (pl. flöghlar), m. [*Mnt. vlogel*] flöjel, vimpel? harpa? duo flöghlä aurati SD 4: 711 (1340?).

flöghis skip (flögis skep), n. = flöghskip. komme III flögis skep HSH 20: 99 (1507).

flöghskip (flögh skep. flög skep), n. [*Jfr Isl. flayskip?*] ett slags större fartyg. then stora bardsan . . . och iij (3) anner flög skep med ij (2) smaa jakther BSH 5: 171 (1507). met vj mersskep och nogre flögh skep FM 273 (1506).

flötir, f. pl.? [*Sc. dial. flöter, f. pl. Isl. flautir, f. pl.*] grädde. tag flötir oc siwd sa lenge tz varder smör LB 7: 353.

fnas? n. [*Sc. dial. fnas*] skal? thän som rensa äple han kasta bort fasit (för fnasit el. möjl. för flasit) ok afskrädhona Bir 4: 392.

fnuk (fnok), n. [*Jfr Sc. dial. fnyk, fnåk, grand, damm, stoft. Dan. fnug. Isl. fnykr*] orenlighet? kan päst fnuk varä gamalt Hästläkedom i AS 137. ther aff

plägher warda fnok oc wedzka i hoffwudit LB 3: 20. Jfr kirtla fnuk.

foper (for. foor), n. [*Isl. fóðr. Jfr Mnt. voder, vör*] L. pabulum, foder. nära sik vidh fodhir som annor oskällik diur Bo 126. wtkastadhe fodhrit varom hästom Gr 268. SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.). MB 1: 246. Fr 306. ST 137, 138. MB 2: 131. alt thet foor och hö, jak athä BSH 5: 25 (1504). spwrde hwad som foryd war ib. Jfr hästa-, korn-, stra-fodher.

fodher (foodhir), n. [*Fnor. fóðr. Mnt. voder, vör. Jfr Got. fodr*] foder (i kläder), foderverk, pelsverk. giffuer iak min nya swarta kiortil meth fodhreno ther wnder sither SD NS 2: 170 (1409). hafua . . . foodhir aff faarskinnom ellir lambskinnom VKR 12 ib 70. Bir 4: 24. lego . . . jsaac j. tunicam et j. fodher de renskin BYH 1: 166 (1357). the sändo honum presenteet the rikasta fodher ther man haffwer seet Al 7674. aff fiska skin waro the fodher ib 7677. ib 7682, 7685, 8763. thetta fodhir iak vm kring mik hafwir ST 291.

fodherhäster, m. foderhäst, häst hvars utfodring åligger någon ss skattebörd. frelse landbo schola halla slotz herran eller andre goda män som länen i wärio hafua, twa foderhesta om aarit GS 56 (1474). schola eig konungx eller konungens embetzmans foderhesta leggas til nogra clerka eller frelsemen ib. eig ma eller schal . . . nagan fodermarsk taga penninga eller annor lösn for foderhesta ib.

fodherladha, f. foderlada. GS 72.

fodherlös, adj. foderlös, utan foder. mantillen . . . enfallan oc fodherlösan Lg 3: 405.

fodhermarsk (fodermarsk. formarsk), m. [*Fdan. fodermarsk, formarsk*] 1) fodermarsk, tjensteman som förestår och besörjer hästarnes utfodring i en stormans stall el. under hans resor. eig ma eller schal . . . naghan fodermarsk taga penninga eller annor lösn for foderhesta GS 56 (1474). schal fodermarsken granlige tilsighia, at hwar bliffwe ther han war inlagder ib. han kallede formarsken till sigh . . . och spwrde hwad som foryd war BSH 5: 25 (1504). tith sendhe jach (Hemming Gadd) myn fodhermarsk ib 114 (1506). han war tha fodermarsk ib 316 (1508). eder (Seante Stures) fodermarsk haffuer lagt häster til the ware landbor, widh arnön liggie ib 320 (1508). — öfverhofstallmästare? BtRK 146 (1441, orig., daniserande), 298 (1476, orig., daniserande). 2) fodermarsk, en som mot betalning håller resande foder till handa. eet köpthorp, ther härberghere, kröghäre oc fodhermarska aagha wti wara som pilgrimom oc waghfarande folke skulu skipa therra bergning til sich oc sina hästa fore therra päninga FH 1: 17 (1441, nyare afskr.).

fodhermarske, m. = fodhermarsk. sendhe them tiil fodermarskan BSH 5: 315 (1508).

fodhra (fora. -adhe), v. [*Isl. fóðra. Jfr Mnt. voder, voren*] 1) fodra, utfodra, gifva foder åt. the laago ey til sa arm en man the fodrade jo ij [2] hesta om j [1] span RK 2: 6467. VKR 37. Bir 5: 118. 2) gifva ss foder. han fodrade v lester korn mest hwaria nath RK 2: 7196. föräde jak honum forsta nathan iij^o (3: 250) skeper korn fored BSH

5: 25 (1504). the andrā nathān forede jak honum ij^c (150) skāper korn *ib.* — **fodhra ut**, *utfodra*, *gifva ut ss foder*. foredes wth aff myth āgith iiii^c (3: 450) skāper korn *BSH* 5: 25 (1504).

fodhra (-adher), *v.* [*Isl.* fōðra. *Mnt.* voderen, voren] *fodra*, *förse* (*kläder*) *med foder*. hawa twāfald klādhe oc fodhradh *Bo* 16. een examit mantil . . . ther fodhradh var mz safuilskin *Fl* 702. *Iv* 3643. *Al* 2491. *RK* 1: 2197. *SD NS* 1: 514 (1405). *VKR* 58, 70. *Bir* 4: 10, 25.

fodhring (*foderingh*, *foringh*), *f.* [*Jfr Mnt.* voderinge] 1) *utfodring*. scal gaarzmestarin staa alle fodhring fore j straafohir ān intāktismannen staande for alle fodhring j korn *VKR* 37. skal . . . han alla hāsta fodring forestaa *Bir* 5: 118. 2) *foder*. all then foderingh wij haffue vtaff kronen rācker III āller III vekor alle hōgst *HSH* 19: 112 (1505). 3) *anskaffande af foder*, *foderhämtning*, *fourragering*. leeth sina tyānare i fodringh fara *RK* 3: 3075. — *utlemnande el. betalande af foder*. oprethningh for myn sware foringh *BSH* 5: 256 (1508). — *Jfr hāsta-, konungs-, stra-fodhring*.

fogh (*foog*), *f.* [*Mnt.* vōch] *det som är till pass, det som är önskvärdt*. the som haffwa goth ok nogh aff alla handa theras fogh *MD (S)* 207. haffwer jak ther aff mina foog *ib* 231. at the matto theras foog ffaa *ib* 271. *Jfr ofogh*.

fogha (-ar?, -adher), *v.* [*Mnt.* vogen] 1) *foga*, *laga*. nār gudh fogher, i kommo i tall med the werdoxte fādher *BSH* 5: 6 (1504). 2) *foga sig*; *lämpa sig*, *gynna*, *vara gynnsam*. haffdhe bōrin oss fogath *BSH* 5: 52 (1505). — *Jfr fōghia*.

fogha, *f.* [*Mnt.* voge] *eg. fogande, sammanfogande*. 1) *passande el. lämpligt sätt att gå till väga, lämpa, sätt*. huat foga oc lempa ther tiil finnas kan *BSH* 5: 26 (1504). medh alla lempor och fogor *ib* 317 (1508). forlikted mz en kerlek fogo *RK* 2: 2849. han matte funnet bāther foga ān saa förderuat sin almoga *ib* 1: (*sfgn*) s. 184. 2) *skicklighet*. ther siwnga foghla mādher fogha *Al* 6504. 3) *lāgenhet, tillfälle*. kan han fynne nagre foger ther til *BSH* 5: 133 (1506). ther bāthre kwnno widh alla handha fogor *ib.* — *Jfr fōgha*.

foghate (*foghadhe* *SD NS* 2: 202 (1409). *foghäte* *SD* 5: 639 (1347); *-en* *ib* 638. *foghote*. *foghotte*. *fogotte*: *-a* *MB* 2: 194. *foghode*: *-om* *Bir* 3: 305. *fowghodhe* *MB* 1: 465. *ffogute*. *fogwte* *BSH* 5: 370 (1509). *foghudhe*. *foghete* *SD NS* 2: 209 (1409); *-etin* *EG* 64; *-etenom* *ib*. *foghethe*. *fogethe*. *foogete*. *fogitte*. *fugate*: *-en* *SJ* 330 (1465) *o. s. v.* *fogthe* *RK* 3: 551. *fogte*: *fogten* *RK* 2: 731; *fogta* *ib* 9115; *fogte* (*pl.*) *RK* 2: 9049, 9102. *fowthe* *MB* 1: 465. *foithe*: *-an* *BSH* 5: 361 (1509). *fougde*. *foghdhe* *SD NS* 2: 211 (1409). *fogdhe*. *fogde* *FM* 426 (1509); *-en* *RK* 2: 626, 637 *o. s. v.*; *-a* *ib* 622 *o. s. v.* *Flere af dessa former kunna dock föras till foghat*), *m.* och **foghat** (*foghot* (*ack.*), *foght* *SD NS* 2: 291 (1410). *fogwt* *BSH* 5: 371 (1509). *foghet*. *foget* (*ack.*) *RK* 2: 5329. *fogod* *ib* 829. *fogudh* *ib* 2411. *foght*. *fogdh* *RK* 2: 1359. *fogd*), *m.* [*Isl.* foguti. *Fnor.* fogutr. *Mnt.* voget, voit. *Mlat.* advocatus] *L. stāthållare, fogde*. var . . .

Ordbok.

vāldoghar foghate dyocleciani *Bu* 493. *ib* 181, 495, 525. fingo bref til rōmskan foghodha *Bil* 327. fik han enum foghudha *ib* 411. skipadhe en godhan man godoliam foghotta ower iwdeam *MB* 1: 12. wita han wara wāldoghan foghot ower alt egipto rike *ib* 239. *Bil* 300, 342, 594. *MB* 1: 288, 465, 2: 194. *ST* 421. — *herre, herskare, husbonde*. for mina otrohet ok lōnluka synde andwardade han mik grymom foghata *VKR XII*. — *med särsk. afseende på inhemska förhållanden: fogde, ämbetsman som inom ett visst område å regeringens vägnar förestår styrelsen och uppbörden; hufvudorten för detta område var ofta ett fäste öfver hvilket fogden var befälhafvare, och stundom torde området ha varit inskränkt hufvudsakligen till detta fäste*. thānne prestir var foghate (*advocatus et collector pecuniarum*) *Bir* 3: 15. grymme foghota ok lānsmān ālla āmbizsmān *ib* 311. *ib* 305. forbiudher jac . . . sārdelis allom foghotom oc āmbitzmannom thōm . . . hindra āllir qwālia *FH* 2: 122 (1440). iac . . . forbiudher oppa rikisins wāgna allom rikisins āmbittes mannum oc foghatum j abolān, them thet forhindra eller qwālia *ib* 124 (1440). at āngin war ella wars kāra fādher embitzman, foghate ella hōwitzman sculu nakan man for daghtingha . . . som thenna fridhin bryter *GS* 27 (1375, *orig.*). scal hwar en foghate oc āmbitzman i sino fōghati thenna fridh sielfwer lofwa til wārū *ib* 29. lagmannom, fogatom, hāredzhōfdingom ok lāhnsmannom *ib* 30 (1380). *ib* 31. the fogata och embitzmen, som cronogodz i wārio hafwa hafft, eller till pant, eller til laans *BtRK* 63 (1396). wara fogotta som sloth och lān hafua oppa rekenskap *ib* 328 (1483, *orig.*), antvorder mijne fogoter och āmbetzmen karlenā *BSH* 5: 78 (1506). the svenska sculde alt tith vtfara och vtlāndzka fogadhe hema wara *RK* 2: 316. them en werra fogat fa *ib* 838. *ib* 326, 340, 626 *o. s. v.* the lotho thz hws alt mwra aff steen ok sidhan foro herrane ather heem ok satto ther en foghota then ther wel thorde sea vredha men *ib* 1: 1343. *EG* 64, 65, 66, 67. oppa the fornempdo hwss skulu the rikes radh foghata inlānzska mān sāttia mz waro radhe *BtRK* 36 (1371). foght oppa castalholm *DD* 1: 79 (1431). foghet aff stōkholm *SD NS* 2: 210 (1409). hwilke the hālzt āru thār fornempnda rikesins radh til thenna husanna sāttia til foghata oc til āmbitzman *ib*. kārdehe vālboren man anders ingwarson, foghote ofwer stōkholms hws, vpa xviij ortogh land jordh i qwārnistom . . . at thet goz war vndan gangit kronone *ib* 193 (1409). *ib* 303 (1409) *o. v. v.* byupum vi . . . varom foghata (*fogde öfver Finland*) . . . dani niclessen *SD* 5: 567 (1347). bisp matz och thynne ericsson satthe mich her til iders (*riksföreståndaren Svante Stures*) foghethe i var-toffte herith, gwdhems hereth och rydwāgh *BSH* 5: 422 (1510). ad i wille biwdhe the andre fogeter til, hwar i sith fōghethy, ad the lothe kome then vinther skatten til gordhen, som gor aff the hereth *ib*. skickadhe mik i mark til min herres fogthe, her stens *ib* 423 (1510). ath jak skwille ware edhers here-dōmes fogete i syndherbo oc vesbo *ib* 467 (1511). i thessā x wiker, som iak haffuer waridh her i ffogute stadh *FM* 609 (1513). sten henricson pa engelbreth japsons wāgnā fogd ower tawāstaland *FH* 3: 128 (1448). oluff tor-kelsson fougde öffuer daala *DD* 1: 46 (1386, *nyare afskr.*). ārlighom manne jōssā fintzsson foghate ofuer

34

dala *ib* 56 (1400). — i *Stockholm och vissa andra städer: konungens ombudsman, som å dennes vägnar, jämte rådet, förestod styrelsen, i allmänhet den samme som fogden på det vid staden liggande slottet el. öfver det område inom hvilket staden var belägen.* foghatä tiltakä baþe i stocholme oc annar stap i þem landom *SD* 5: 562 (1346). hvilikin man här kumbär ok hvre wil warda, han skal giuä enä half mark til bvrägiälz halva foghatanum ok halua bynum *SR* 11. ther waro vt offuer tässe äpter screfne godha män som är bengt hammar konungx fogate vppa stocholm her jurgen meyborgh borgamestare sammastadz olaff andrisson radhman oc lasse persson borghare sammastadz *SJ* 176 (1448). innan nerwaru oc ahöra . . . olaff draka konungx foghate borgamestarna ok radhet *ib* 210 (1451). stodh lawrens jensson i radhstugwnne for fogothenom borgamestarom oc endels radhena the tha hema waro *ib* 312 (1464). kom magnus jönssen alending vppa radzstugwnne for fogeten hans didricssen och fore sitiende borgemestere her lodewich westman her hening pinnow radene nerwarende *ib* 322 (1465). kom mickel swarte a radzstuwena fore sitiende borgemestere her ludewich westman och her claus wiise radene nerwarande och for fogetan jes iuerssen *ib* 334 (1466). *ib* 330 (1465) o. s. v. är fogitten borghamestara ok radhit swa eens wordhne *SO* 72. *ib* 31, 32, 80, 87, 115, 119, 141, 144, 146, 148, 150. foghoten, borghamestara ok radhmen i vpsalom *SD NS* 2: 339 (1410). wi foghote, borghamestare oc radhmän i westerarus *ib* 114 (1409). foghote i vpsalom *ib* 122 (1409), 123 (1409). — *bergsfogde, fogde som inom en grufvas område å regeringens vägnar utöfvar högsta myndigheten och förestår uppbörden.* wiliom wi ok staggum ath förnämpde bärsmen en foghotha ok rag-giffuara *XII* haffuom (*för haffuin el. haffua*) medh honum, holka foghotha ok the *XII* radgiffwara idkeligha waktha skulu medh honum bärsmanna sakär, döma ok the thingh som a bärgena lagligha a bärgena göra skulu *SD* 4: 749 (1340, *nyare afskr.*). magha þe som var foghat til näfne af mästarämannomän bärä ful vapn *ib* 5: 639 (1347). *ib* 638. hafwir foghaten haft til sidh at tha nokor wardher saker til ena mark redho päninga, tha hafwa the krapth för ena mark järn *PfN* 140. vm foghoten thorff vidher at taka mz sigh nokra nempd til at mäta saköra vt aff andrum berghum *ib*. *ib* 135, 136, 137, 138. — *fogde som å länsinnehafvares eller enskild mans vägnar förvaltar ett visst område.* wi hafuom . . . jappa diäkn foghata i abo oc hans arfua latit ganzklica lösa, lidhuga oc quitta oc hans foghata oc ämbezmen som han a sina wäghna haft hauer, älla bo jonsson til hans viist hauer . . . fore allan thän räkenenskap som han plichtoghar var at göra bo jonssoni badhe af vpbyrdh oc wtgift hwat thät hälzt är i litlo älla storo som han oc hans foghata oc ämbezmen handa mellom haft hafua *BSH* 1: 197 (1387). *ib* 198. herra abram äller hans foghwt *SD NS* 2: 291 (1410). niels rawalsson är nw ganzke kranckelig, oc haffwer otte rwth gripet honum from . . . hans foogete nider i alehäred *BSH* 5: 37 (1505). kallade han alla sina fogdhar heen aff länid *ib* 460 (1511). hög hanss swena ok fogetther alla förthrwadhe aff then förläningh, som i hadhen honum förlenth *ib* 542

(1514). myn fogde pa benhamer *FM* 426 (1509). — *anförare för en afdelning af krigshären.* stadgom wj oc förbywdom ath jngen skal dirffwas wpresa falsk banecer, fänikkor, vaapn, äller tekn lywgande segh wara förmyndara foghota äller capitenara *PM* 25. ath jngen härre, fogothe äller capithenare ma giffwa nokrom tyänare äller sollanär orloff fara borth, äller wmskifta sin stadga wthan gaardz mästarans samtykke oc mynne *ib*. *ib* 23, 24, 26. — *Jfr biskops-, biärgs-, by-, bya-, gruvo-, hamna-, hus-, härads-, is-, konungs-, lands-, lappa-, skalla-, slots-, stads-, undir-foghate.* — *foghata döme (foghtedöme), n. fogdemyndighet.* foghtedöme monde han honum läna *RK* 3: 178.

foghati (foghät. fogheti. föghati. fögheti. föghöti. fögthy. fögdi), *n.* [*Fdan.* fogedi. *Mht.* vogetie. *Mlat.* advocatia] *L.* fögderi, fogdeämbete. thenne prestir var foghate oc sattis aff sino föghti (*oficio*) *Bir* 3: 15. — *fögderi, län, område som förvaltas af en fogde.* konung salomon hafde skipt sit rike i tolf föghöti *ST* 421. af kalmarnä foghät *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). i jwnaköpungs föghati *BYH* 1: 178 (1377). i jwnaköpungx fögheti *SD NS* 1: 171 (1402, *gammal afskr.*). jeppa dyekn. som abo hws oc thäs föghati inne hafde a bo jonssons veghna *BSH* 1: 194 (1387). jappe dyekn skal abo hws behalda ok jnne hafua mädh allom them föghatiom oc landom som bo hafde honum ther tilwiist *ib*. nykopung mz thess fogheti . . . ok wiborg mz thess föghetj *BIRK* 53 (1388, *orig.*). nyköping ok wiborg och the for:da fogheti ok lään til pant hafwa *ib*. at hwar en foghate i sit foghati, mz laghmannius raadh oc andra wisa dandemanna, sculu lata bygge oc legge tawerne oppa rättom allmanna wegh *GS* 28 (1365, *orig.*). *ib* 29. ad i wille biwdhe the andre fogeter til, hwar i sith föghethy *BSH* 5: 422 (1510). begerade sama fögthy *ib* 423 (1510). — (?) tessom land . . . med minth marknada och fögdi (*vasallis*) *SD* 5: 230 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). — *Jfr byfoghati, äfvensom föghdheri.*

foghl (foghil), *se fughl.*

foghlare, *se föghlare.*

fol, *n. L.*

fol (fool), *n.* [*Isl.* fól] *däre, tok, idiot.* jak hafde . . . thöm for fool *Bil* 112. stodh som et fool *Al* 2643. *Bil* 360, 565. *KL* 368. *GO* 143, 371, 851, 953. *Fl* 1751. *MD* (*S*) 228.

fol (fool), *adj.* [*Fdan.* fol. *Ffranska* fol] *däraktig, galen.* dyra stena som . . . fola göra sniella *Bil* 611. hwru mykith fool är tha margher syndogher, oc wanwita *MB* 1: 291. han skonar ey folum äller witer *Al* 1064. thz lofwadhe badhe fole ok wiis *ib* 3864. ware iak folasta faana gäk *ib* 1921. thola the stora dirfwe oc gerning fola *ib* 9134. fols mans mather *GO* 54. *ib* 253.

folas, *se fölas.*

folder, *se fulder.*

foldiärver (fuldiärvar *Bu* 101. fuldiärfwir *Bir* 1: 292, sannolikt beroende på förveztling med **fulaf fulder**), *adj.* [*Äldre Sv.* folldierf, *se Hiärne, Orthographia svecana*, s. 35] *dumdristig, öfverdådig.* sua fuldiärvar ok guþi fra gangen: at han sagþe sik vara försto sannind *Bu* 101. *Bil* 472, 571. bantzat ware

thera giäld, thy at hon är foldiärf MB 1: 261. ib 358. är fuldiärfwir ok darotter Bir 1: 292. ib 2: 269. MP 2: 90. ST 128.

folgilder, se fulgilder.

folharper (fool-), se fulharper.

foli (folle), m. [Isl. foli] *L. fāle.* vnum folæ SD 2: 130 (1292). han skal binda sin otama fola widher sin wiingardh MB 1: 263. SD NS 2: 82 (1409), 306 (1410). ST 514. i folle och et föll HSH 19: 168 (1506). Jfr asna-, hingista-, örsa-foli.

foli, m. [Isl. foli. Gutn. fuli, tjufgods; jfr Söderberg, *Forngutnisk Ljudlära*, s. 17] *gömsälle för tjufgods.* han . . . tok alt thz j folan war gömth RK 2: 5042.

folk (folgh BSH 5: 416 (1510). fulk Bil 833; KS 84 (206, 92). dat. s. folke. folkie KL 136, 148 o. s. v.; med art. folkieno KL 138, 140 o. s. v.), n. [Isl. fólk] *L.* 1) *koll. folk, menniskor. pauperibus . . . dictis* husarmt folk SD 5: 151 (1343). sa cristet folk þola pino Bu 510. þu gör orät välborna folke ib. fatökt folk ib. Lg 3: 10. rätta dödz folks ferga finge the RK 2: 7868. sua at hon ägte orþ viþ folk talape Bu 5. folk pläghar þa vm kirkio mæþ liusom ganga ib 8. þæt mate koma ii folks talan ib 144. þu . . . vrakt v folke diäwlin vt ib 78. alt stassens folk ib 16. 2) *menniskor i någons omgifning eller tjenst, husfolk.* cristnadhe sisinnum ok mz hanum hans folk ok hion Bil 359. huxa, huru han skal sit folk medh ärom födha ok klädha KS 42 (108, 45). — *krigsfolk.* KS 84 (206, 92). tha pori folk the sagho thz Al 5367. biscop laurisses i aabo folk och skep BSH 5: 91 (1506). 3) *akta par, makar.* tha som mathis andirsson oc iak skiptom äpter ärlikit folk sigga brwn oc hans husfrw SD NS 1: 312 (1404, möjl. att föra till 1). 4) *folk, nation.* israels folk Bo 13. fran guz folkie KL 136. guz folk Bu 3. þöm þu valde þik tel folk ib 77. vart folk (*våra undersåtar*) SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). 5) *menniska, person.* hanom möte eet folk Bu 20. eet annat folk ib 21. gauo þe hanom eet folk daghleca ib 490. bötis hwar dagh eno siwko folke (*för folke*) Bil 89. tha waaro the alle fadhga oc brödhher oc brödhra barn siwtighi folk MB 1: 254. Gr 314. KL 135. MP 1: 223. Bil 283, 346, 357. Fa 3. Lg 1004. MB 1: 109, 346, 406. Bir 3: 260. ST 10, 124, 228, 348. sagdhe os thär wara tiwghu thusand folk (*menniskor i verldsligt lefverne? orig. har dock: virginum*). oc tio thusand munku KL 198. — *särsk. man, krigare.* faar bradhlika at se esau komande mz fyra hundrath folk MB 1: 227. fyra thusand folk aff then här Al 5181. the haffdo trätigho twsend folk RK 1: 1540. ib 1486, 1640, 2: 1576, 8348, 8934. MP 1: 190. ST 346. Di 6, 33 o. s. v. — Jfr almoso-, almännings-, arbedis-, arvodhis-, boskaps-, bruplöps-, drafls-, fatökis-, fot-, gruvo-, gärdha-, gärnings-, hof-, hovudh-, hus-, husfrua-, hussätis-, hvardags-, inhysis-, innis-, iudha-, kloster-, lands-, leggho-, lek-, malata-, man-, renlivis-, riddarskaps-, rövara-, skyrdha-, sokna-, stads-, strids-, sätu-, piänisto-, ung-, ville-, värulds-, ör-löghis-folk. — *folka har, n. menniskohär.* LB 7: 277. — *folka lorter, m. exkrement af menniskor.* tag en varm folka lort LB 7: 259. — *folks moghe,*

m. folkskara, massa af folk. otalikin folkx moghe KL 361. — *folks skari, m. folkskara, massa af folk.* hans manga waghna oc stora folkx skara skal iak giffwa j thyna handh MB 2: 78.

folkfräls, adj. L.

folkland, n. L. — folklands hær, m. L. — folklands män, m. pl. L. — folklands nämnd, f. L. — folklands syn, f. L. — folklands ping, n. L. landsting, lagmansting för ett folkland (i Uppland) el. för ett landskap. in communi placito attundie dicto folclanzthing SD 2: 688 (1297-1308). ordinacio quod quilibet in folklandzthing tenetur [dare] ecclesie ibidem IIII denarios annuo ib 5: 357 (1344?). scrutinium generale dictum folklandzthing ib 404 (1345, gammal afskr.). Jfr in communi pretorio nostre folklandie ib 4: 112 (1329). — **folklands thingstadher, m.** ställe hwarest landsting hålles. ss ortnamn. in folk-lanzthingstad SD 2: 688 (1297-1308). locum dictum folklandzthingstad inhabitantibus ib 3: 223 (1315). ib 4: 267 (1332).

folkvapn, n. L.

folli? förbund? att the göre icke mz lybscke foll eller lagh RK 3: (Till. om Chr. II, red. A) 6296.

folska (fulska), f. [Isl. fólkska] *L. dårskap, galenskap.* romara gatu ey längre tholth hans folsco Bil 308. hwi skal iak heta fol for thera folsco ib 360. godh ware ynskan ware ey fulskan GO 901. SR 2. KS 46 (118, 50). Bir 2: 286. MP 2: 72. Al 7057, 7211. Ber 42, 104. — (?) thän vidherfrestar omöghelikin thing som vänter sik skula samanföghia swa mykit wald mz tholike folsko (*vilitate*) Su 389. — **folsko dirve (-derue. -dyrfwe), f.? dumdristighet, öfverdåd.** han fik braþa guz hämd firi folsko derue Bu 15. mykyt syndadhe jak j folsko dyrfwe Bir 3: 52. MP 2: 143 (*i dessa ex. skulle dock folsko möjl. kunna fattas ss dat. sing. n. af adj. folsker*). — **folsko rap, n.** dåraktigt råd, dårskap, galenskap. for fram at folsko rape Bu 156 (*folsko skulle dock här kunna fattas ss dat. sing. n. af adj. folsker*).

folsker, adj. [Isl. fólskr] *dåraktigt, galen.* aff folsku folke Bil 360. ib 780. KL 302, 303, 304. Bir 3: 401. Ber 40, 61 o. s. v. folske som asna MP 1: 198. folsker dare Su 385. MP 2: 90. äru pinor oc slaande ok bäriande hambra redho[bo]ne folskara (*för folskra el. folska?*) manna kroppom ib 72.

folsklika (foolslika Su 58), adv. [Jfr Isl. fólsliga] *dåraktigt, oförståndigt.* wart liiff folsklika tapa ST 459. Ber 3. Su 58. — *obetänksamt?* dömen ey andra folsklika (*motsv. ställe 1: 207 har falslica*) i idhro hiärta MP 2: 153.

folster, n. L.

folsterfapir (folstar faþer), m. [Sv. dial. folsterfar] = **fosterfapir.** iosep wars hærre folstar faþer ok cleofas varo bröþar Bu 194.

folsterland, n. L.

folstermopir (folstor mopar. foolstir modhir Gr (Cod. D) 374), f. [Sv. dial. folstermor] *L.* = **fostermopir.** folstor mopar ypoliti Bu 422. henna folstirmodhir Gr (Cod. D) 381. ib 374, 396. drikker ffol[s]thermodher diillsodh LB 2: 43. ib 9: 41.

folsterson, m. [Sv. dial. folsterson] = **fosterson.** skeldes uip sin folstar son Bu 526.

folstra, *v.* Jfr upfolstra.

folstra, *f.* *L.*

fonter (**funter**: -enom *ST* 493; -enum *ib.* *fwnter*), *m.* [*Isl.* fontr, funtr. *Lat.* fons, *gen.* fontis] *L.* dopfunt. *ST* 493. bära barnet til fwnten *Lg* 3: 327.

fontkar (*MB* 1: 434; -kare *ib* 87, 474. **funtkar** *ST* 461; *Gr* (*Cod. D*) 407. **funtkaar** *Bil* 806. **fundkar**: -kars *Bil* 566; -karino *Bir* 3: 270. **fundkaar** *Gr* 314. **funkar**: -kari *Bil* 566, 588, 649; -arj *ib* 740; -arit *ib* 692), *n.* *L.* dopfunt. ther bygde han fundkaar *Gr* 314. döpte constantinum j fundkars kieldo *Bil* 566. mädhan han i funkari war *ib.* lypto han aff funkari *ib* 588. et fatikt barn hiolt hon til funtkaar *ib* 806. *ib* 649, 692, 740. *MB* 1: 87, 434, 474. *Bir* 3: 270. *ST* 461.

font lius, *n.* *L.*

for (*far.* -ar), *f.* [*Isl.* for] *L.* sulcus, *fära.* ardhir hulkit som gör widha for *Bir* 2: 8. owiligh vxe dragher krokotta far *GO* 999.

for (*SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*), 670, 5: 293 (1344), 479 (1345, *nyare afskr.*), 563 (1346), 564, 565, 568, 637 (1347), 639; *Bu* 3, 11, 13 o. s. v. **fyri** *SD* 5: 562 (2346), 565. **fyre** *KL* 151. **föri** *Bu* 50; *KS* 4 (7, 4). **före** *SD* *NS* 1: 679 (1407); *Bir* 2: 32; *Al* 5069; *LfK* 72; *MB* 2: 274; *KS* 24 (60, 26), 47 (120, 51). **firi** *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*), 669, 670, 2: 381 (1303, *gammal afskr.*), 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 466, 646 (1339, *nyare afskr.*), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 477 (1345, *nyare afskr.*), 479, 606 (1346), 637 (1347), 638, 639; *SR* 15, 18, 19 o. s. v.; *Bu* 8, 19, 22 o. s. v.; *MB* 1 (*Cod. B*, se s. 568); *KS* 4 (7, 4) o. s. v. **fori** *SD* 4: 618 (1338), 5: 293 (1344); *Bu* 190, 206. **fore** *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*); 3: 37 (1311), 6: 1 (1348); *Gr* 291; *Bir* 1: 92, 149 o. s. v.; *SJ* 1 (1420) o. s. v.; *MB* 1: 140 o. s. v.; *PfN* 135; *Lg* 1000, 1001. **forre** *SO* 6. **fyr** *SD* 2: 279 (1299), **för** *SD* 5: 568 (1346); *Bu* 170; *Bil* 117; *Bo* (*Cod. B*) 340; *LfK* 3 o. s. v.; *KS* 15 (39, 16), 20 (49, 21), 30 (75, 32) o. s. v.; *MB* 2: 1 o. s. v. **fyra för fyre** *el.* **fore** *MB* 1: 57), *prep.*, *adv.* och *konj.* [*Isl.* fyrir] *L.*

A) *prep.* **I** med *dat.*, som dock ofta utbytes mot *ack.* **1)** vid rumsbestämningar för att utnycka ett varande i ett föremåls närhet och vid dess fram-sida; för, framför. hvilikin man sum e hawär gildävak firi sinum durum *SR* 15. firi adhalportanom skal wara stor grop *KS* 85 (209, 94). vm röfware laghe fore brudha huseno *Bir* 1: 50. han la for hænna fotom *Bu* 20. han skal bäras for pinne likbaar *ib* 13. foro for hanum som swena for herra *Bil* 215. swenko for öland i grundh *RK* 2: 3311. sang for borpe (*d. v. s. för dem som sutto till bords*) *Bu* 182. sändebudhin talar fore bordhe oc sigher *MB* 1: 205. swa som thw saghe twa vaagha hängia fore thik *Bir* 3: 146. — med *temporal* bibetydelse: för, före (*en person*). tha joan kom thiit at byggia, tha waro ther a boleno for honom flere nidherfellugh hws *SD NS* 2: 259 (1410). ther fan han fore sik konungen aff suerike *Ansg* 227. **2)** för, inför, i närvaro af. at lysis opt firi allum manum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). fyr än thät hawer wärit firi oss siälwm ok warum dome *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). moyses hafde

oppenbart änlite fore gudhi, oc hult fore sino folke *MB* 1: 357. burpe sanctus bartholomeus sina prädican fori kunuge *Bu* 206. fäste sina lygh for hemsco folke *ib* 101. vi . . . taladhom for mangom guz ordh *KL* 159. sagde for theophilo sik wara slöghan at alscons script *Bil* 117. tha han hafde for allom oppinbarat oc saght hwat han hafde seet *Pa* 21. s[w]a som pe viliä andzswarä baþe firi guþi ok firi oss *SD* 5: 606 (1346). kärpe sina nöþ ok siala vaþa for andree *Bu* 135. klagar husbonden thz forre wärkmestarom *SO* 6. **3)** för, inför, i någons uppfattning *el.* ögon. at han hawi . . . firi gudhi ok mannom hedher *KS* 12 (29, 13). är thetta wisselika sant för gudhy *ST* 44. tholike äru for minom son orätuisare än the som han dömdo *Bir* 1: 113. **4)** för, ss föremål för någons tankar, verksamhet, val *el.* dyl. hafwer iak thet nw storleca for akt ok öghum *SD NS* 2: 11 (1408). swa lenge han thz arbeyde fore hender haffuer *SO* 154. nar han hawir doma älla nakir högh thing fore sik *Bir* 3: 304. thesse twe wäghane tekna got ok ont hulkit fore människionne är ok j hænna frälso siälfwalde är at vt wälia hulkit hon hällir vil *ib* 1: 215. **5)** för, under påtryckning *el.* påverkan af, genom väl-lande af. skipit gik for wädhreno (*dref för vinden*) *KL* 174. stenen veks for benom som vaks for insighle *Bu* 166. ryndo for iarnom *ib* 175. at fly for honom *Bir* 1: 50. wäghia for eldenom *ST* 327. skulin i falla fore idhrom owinom *MB* 1: 377. war herra skal läta thina owinä falla fore thinne hand *ib* 427. han bleff for mina hand död *Va* 13. **6)** för att beteckna det hvarför man är blottställd *el.* hvaraf man är nära att träffas: för. wi liggiom badhe fore dödhin saar *Al* 2045. lagh för dödhenom *MB* 2: 301. — för att beteckna det hvarför man råkar ut: för. mannin vardh for konungx wrede ok for dom *Bil* 615. wardh . . . for sins bonda hati *ib* 834. **7)** för, i vägen för, till hinder för. hioggo fore honom en brota *RK* 1: 3122. — för, för att utestänga. lukte sinom port for ambrosio *Bil* 641. aterlykkia hymerike for forbannadhom *Bir* 1: 123. — för, för att bereda väg för. gud vägade sielffuer for hanom tär *RK* 2: 8750. the läsa fore honum op all thera dör *Al* 1777. *Bir* 1: 123. lypta stenin af graf dörrinne for os *Bo* 224. Jfr 10. **8)** vid jämförelse: framför, mer än. som hona swa mykyt älskadhe oc enkannelica for alla the ther skrifuadhe finnas vitiadhe *Bo* 227. älskadhe hon ödmiukt for allom androm *Bir* 3: 148. the älskade thz for silff ok gwl *MD* (*S*) 278. solin är for stiärnor skär *Iv* 1787. fore alla the riddara nu äro til thän priis iak honum gifua vil *ib* 1791. viliande hafua hedhir oc fordeel for androm ok ouir andra *MP* 1: 306. haua the litit for (*företråde framför*) thöm som lifua i kötlika liuärne *KL* 196. — vid *komp.*: framför, i jämförelse med, än. sanctus petrus huar mere pris for androm apostolis *Bu* 100. for alla wärlina han bätte är *Al* 6020. *Bir* 2: 278. — vid *superl.*: framför. iak är the vslasta quinna een fore alla the som sool a skeen *Iv* 2650. **9)** för att beteckna det som någon förestår *el.* råder öfver. för, i spetsen för, öfver. mannin skulle wara som höfddhinge oc herra fore allom fiskom, diwrom oc fughlom *MB* 1: 97. the som fore berghe-no sculu standa *PfN* 135. rathä firi rikino *SD* 1: 669

(1285, *gammal afskr.*). rāp for mangom romara landom mz vald *Bu* 533. tha jak sat for rät j dom *Bir* 2: 334. for laghmandzdom sitiande i östrogötlande a . . . yuars niclissons veghna *BSH* 2: 66 (1399). skilia fori feest *SD* 4: 618 (1338). *ib* 2: 279 (1299), 381 (1303, *gammal afskr.*). skildä forä fastum *ib* 3: 37 (1311). **10)** *för*, *till förmån för*, *till hjälp el. skydd för*. haua före sik ok sit härskap al tarwa hus *KS* 41 (105, 44). baþ santillus for hanom *Bu* 57. at stridha for cristna män *Bil* 260. faþeren böþ sik vndi domen for syninom ok sonen sik for faþeren *Bu* 170; *jfr* **II** 7. wagha sit liiff for hænna liiff *Bir* 1: 50. hwa svara för thæssa siälina älla hwa är hænna hiälpäre *Bir* 3: 219. suara firi han *Bu* 20. mz godhum hugh scal iak swara for mik *KL* 170. borghadhe for han *ib* 286; *med afs. på de tre senaste ex. jfr* 17. at jak skulle blidhca min son for världinne *Bir* 3: 82. arwþä . . . först for malsäghändanom, ok sipan for konunge *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). for (*till gagn för*) the aff husit munde thz ey wære *RK* 2: 6151. — *för*, *till skada för*. the göra opteleka bathe for mannum ok almanning stadhlikär geengangur *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). drap for hanom mykyn mogha *Bil* 866. thet forscrefna goz . . . for klostreno quälia *SD NS* 2: 26 (1408). **11)** *om tid: för . . . sedan*. aff thy thrä. som bort war kastat for hundradha aarom *Bil* 87. *KL* 170. *Gr* 291. *ST* 44. *VAH* 24: 323 (1454). at the jordh köpt war for femtighi aar *SD NS* 1: 141 (1402). hafðhe iak för langan tidh warit i closter *Lg* 3: 65. *Di* 212. *SO* 144. — *sedan*, *sedan . . . till baka*, *under*. vitande thik for mangom arom (*ex multis annis*) vara thæssa folksins domare *KL* 170. **12)** *för att beteckna grund, orsak: på grund af, för, för . . . skull.* flyþo (the) firi hans buþi *Bu* 137; *jfr* 5. äntigia giffs nakrom nakar gafwa for (*propter*) kärlek oc hemelikheth älla for arff älla mz skipte älla for ödhmiuka thiänist *Bir* 2: 204. han for sändes först for trone *Bu* 397. for hwi vilia the idher at brænna *Iv* 2662. sagðhe hanom af for hwi han var thijt sändir *Ansg* 227. fore thy kallas hans siälffs ordauärk iärtekne *MB* 1: 293. for þy böte guz son hans brut a träno *Bu* 139. firi þät mäst nutum vi þina nape *ib* 76. firi þæssa sak fik ioakim blyght *ib* 3. vilde fara til hans for läkedom sak *KL* 191. for gudz skuld *ST* 77. firi frändzsami skuld *SD* 5: 606 (1346). for þæn skuld at vi for rikisins ärindi skuld . . . gitum egh syälue när varit *ib* 605. gaf sik guþi skyldogan firi sina synde *Bu* 8. han fik braþa guz hämd firi folsko derue *ib* 15. skripta sik for löska läghe *ib* 171. vm tu näpse ella snybbe nokrom för odyghde hans *KS* 24 (60, 26). ey afunna androm lof ellr godha fräghd firi godha gärninga ok dyghdelik áthäue hans *ib* 25 (62, 27). skämmas oc blyias fore thera villo *Ansg* 207. pylatus dömde han for andra manna böen *Bir* 1: 113. grät for söt aminnelse sins sons *Bu* 12. gräto bapen firi fäghins funde *ib* 13. þakaþe marie . . . for hænna nape *ib* 25. giva bloþ firi var värk *ib* 76. skal all iordhin wara forbannath for thina gärning *MB* 1: 161. sum for sin alder latäs bort af warre thiänist *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). þet hauir jác giuiþ til strengnes domkirkiu fori therä sial oc minnä *ib* 5: 293 (1344). sagðho mik

warä flatan dara fore min dödh *Bir* 1: 92. for then vilian är han j helso hopi *ib* 3: 18. dömdes mekel görelle saker til iij mark för auerkan *EtFH* 1: 128 (1464). *ib* 129 (1506) o. s. v. for hwat fallom han skal ingaa j klostreth *VKR* 81. bära j synom mantlom een hwitan cirkil for (*till minne af*) fyra kännefedhrena *ib* 70. — for þy at, *derför att*. firi þy at þe äru langt borto *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). — *ty*. fore thy at aff henne skal födhas gudz son *Lg* 33. rädhins ey, fore thy at wi formaghom wäl, at vnderwinna os alt thz landith *MB* 1: 401. — for thy *el.* for thät, *med underförstådt at, därför att*. for thy thz ey warä ma *Va* 40. fore thz han giorde kyrkionne amoth *RK* 1: 861. *Di* 56. *ib* 70. — *ty*. thz ma ey heta iärtekne, for thy thz matte samuledh wardha aff natwro krap *MB* 1: 293. for thy (*namque*) han var i sinom barndom rörder af thom hælgha anda *Ansg* 177. — *för att utmärka att ett begrepp står i grund- el. orsaksförhållande till ett annat: för, till*. awund är grund fore alt swik *Al* 2591. — *för att uttrycka bevekelsegrunden: för, af*. ref sik har af höfþe for harme *Bu* 504. thz görin i alt for eth haat *RK* 1: 2128. **13)** *för att uttrycka syftemålet el. afsigten: för*. hon hafþe siin kläpe saalt ok giuit fatöko folke firi guz heþar ok varra fru *Bu* 11. sagðhe han rumleka hafua gifuit for rosn *Bil* 717. rädh han ey thz fore godho (*i god afsigt*), eller mz godhom hugh *MB* 1: 261. *RK* 1: 953. hwlkin swen som fore lön tiänar *SO* 6; *jfr* **II** 8. **14)** *för att uttrycka hindret, orsaken hvarför något icke sker el. icke bör ske el. sker endast med svårighet: för*. gat ey talat for vmäghne *Bil* 117. the formatto ey at fara älla framgaa för hans thioklik *Bir* 1: 243. formate näpplika andas fore wärkenom *ib* 269. honom tykte thz ey radh wara at man säter dagha for mange hästa *RK* 2: 5391. **15)** *för att beteckna det som förorsakar fruktan: för*. rädde for iupum *Bu* 166. the rädhas fore dödhin *Lg* 39. fruktade biscop frankart for konungens wrede *Va* 4. then piltin konugen fryktadhe fore *ST* 325. **16)** *för, emot, från*. hon baþ han göma sik firi gramenom *Bu* 28. göme sik þät bästa han ma for sinum owinum *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). ther ey göme sik sieluan firi osidhom *KS* 48 (122, 52). tik göma för alt thz ilt är *ib* 22 (53, 24). sik . . . wäria firi allo thy them må skadha *ib* 4 (7, 4). haua wärn ok sikra wärio firi ouenom sinom *ib* 57 (142, 62). til wärilse för eld ok allan brådhan wädha *ib* 85 (209, 94). þa frälsä garþen bryggyzona firi byjä giäldet ok bakara huset bakarinn *SR* 34. ij ärin frälse fore (*från*) allom skat *Al* 1142. enkte mästarscap kunne hiälpa for the sottieune *KL* 366. thz doger ffore örna wärk *LB* 2: 49. thz er goth ffor hoffuidh wärk *ib*. *ib* 33, 34 o. s. v. **17)** *för, med afseende på*. louaþo for oburit barn giua guþi þät gärna tel þiänist *Bu* 3. staar jak fornämmdha beineth skalla til, äþther thet herra haraldh honom sagðhe, for alle til thalan ther honom röra kan, ath thaka sith landhgille op *SD NS* 2: 36 (1408). the swaradho engin wara vissan for misfallum *Bil* 610. är jach sak löss för hans dödh *Di* 259. lijgge ogijllder badhe firi kirkiu ok konunge *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). þiäne hwar firi sik *ib* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). böte þre örä firi hwarn stigh.

som honom brister *ib* 638 (1347). swara för hans ingangh gerd ok skoth *SGG* 128. fore hanna wärk vil iak ey swara *lv* 3325. — mykin man for sik, betydande man. som är mykin man fore sik *MB* 1: 205. — minne man for sik, ringare man. är thz minne man fore sik *MEG* (red. A) 55. *ib* (red. B) 60. *EG* 63, 66. *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). 18) om tid: före (i hvilken betydelsen bruket af *ack.* är det normala, jfr *II* 5). som ther hafdhö länge varit for honom *Pa* 17. 19) såsom, för (vid hvilken betydelse bruket af *ack.* är det normala, jfr *II* 9). vitin thz for visso *Bil* 831 (i detta uttryck är dock visso kanske snarare att fatta *ss ack.* af vissa, *f.*). för sanna sagher jach thegh thz *Di* 238. iak agher for sanno (i sanning, för visso) vara idhar vin *Fr* 188. II med *ack.* 1) vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse till närheten af ett föremåls framsida: för, framför. en suartar hundar bar hans hand in for borþ *Bu* 182. fiello for fōtar sancti tome *ib*. — bildl. sädiande (för sätande) sina syndir fore sin ūghon *Bir* 3: 328. 2) för, framför, på. skref . . . bref . . . ok satte firi (*sc.* pät) sit insigle *Bu* 29. inzighle . . . (*näml.* at) sätias for thettā bref *SD* 5: 293 (1344). *ib* 568 (1346). fik handum for swärðhit *Bil* 314. läggiande händrina korswis for brystit *Bo* 206. kystā henne for hennes mwn *Va* 55. 3) för, inför. han kom firi riddaran sialuan *Bu* 7. kallapes firi biscop *ib* 27. draghin firi dom *ib* 30. 4) för att beteckna att något göres till föremål för någons kunskap el. tankar: för, þet er for oss komit (vi hafva erfarit det) *SD* 5: 605 (1346). skalt tu . . . lata alt firi hug thin, thet til mā koma *KS* 21 (52, 23). 5) om tid: före. firi domadagh *Bu* 15. stopo . . . vp firi sin regholo tima *ib* 22. fām natom fori iula nat *ib* 190. for mina til quāmd j kötlike natur *Bir* 1: 44. alt annat thz konunga före mik (*d. v. s. före min tid*) hafua idher fördragit *MB* 2: 247. 6) om tid: för, för tidrymden af. thz han napplika hafde daghen för (för för daghen?) leffwa mz āpther sinne nödh-torfft *Lg* 3: 703. 7) för, i stället för. som firi han scal þyānā *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). lata for thik sit liiff *ST* 471. loth sik sāthia j hākto oc iārñ for han *ib*. deldo länge. hua för annan hängia skulde *Bu* 170. lekfolket . . . callar kyndelmesso fore candel-messo *ib* 8. þin pina var min skuld for āngha þina (*d. v. s. under det att du intet förskyllat*) *ib* 73. hwa som āi bereþe sin afraþ i þāssom timom. þa gyälde tu for et *SD* 5: 639 (1347). 8) för, i utbyte mot. iak haffuer latit . . . niclisse benedictsyni alt mit godz i leribo . . . firi fira sin tiwgu mark ok hundradha *SD* 4: 646 (1339, *nyare afskr.*). gijlt nöött agher bonde sāliā för tolf örā *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). jak hauār saalt eet örtoglan[d] jorþ . . . fore fult värþ *ib* 6: 1 (1348). halfdelen skal han köpā af honum fore fult värþ *ib* 5: 637 (1347). köpa han fore fulla pāninga *MB* 1: 203. taki fult firi sit arwþi *SD* 5: 637 (1347). scal han arwþā aar firi mark hwariū *ib* 479 (1345, *nyare afskr.*). jak . . . gaff mith mödārne . . . fore halppth hānne fādārne *ib* NS 1: 594 (1406). te āru tiufa kompana ter til

hielpa lönlika för peninga ālla nokora wild . . . at nokor miste orätlika godhs sit *KS* 69 (169, 75). wilde for engin thing (*för intet pris*) lata at lāsa hwarn dagh at minzsto ena aue maria *KL* 61. kānnis jak . . . mik hawa byth mādþ . . . frw gretho, abatisso i risabārghum ok conuentone samastadh mith goozs . . . fraa mik ok minum arwom ok vndhir klostrith . . . fore klostir gosith ligiandhe i rudskogum *SD* NS 1: 216 (1403). hafua giort eth byte jordh for jordh *SJ* 74 (1437). gifwa oc skipta världinna for himerike *Bir* 2: 205. mannin salde diāfflenom gudhelikit arff takaude ther fore litit āple til vidhirskipte for āuerdhelican losta, forbudhin kost for lifsins trā, fals for sannind *ib*. lōna wāl jllum oc göra got for ont *Bil* 104. — *abs.* hanom swa goth gooz fore i sama stadh at liāghia *SD* NS 1: 163 (1402). 9) såsom, för, till. böþ mik hawa þik firi son ok þik mik firi mōþor *Bu* 13. hānne mik for fanga gifua *lv* 1366. hioldo eld fore gudh *MB* 1: 5. reknande min ordh oc mina gerninga for ānkte *Bir* 2: 25. war rāknadh för the qwinno som nw kallas en sōta roos *MB* 2: 5. han dyrkadhis fore örlöghis gudh *ib* 1: 68. hawith war them fore mwr *ib* 317. liifs trā war them fore frāmpsta fōdho *ib* 99. se þem barnom þe sama morghongāf för möþārne oc ey til fāþerne *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). tesse for:ne two forssār skole bliffue fore konungx adrār *VAH* 24: 325 (1473). een gardh . . . som ligger fore syw fierdhungx attunga jordh *SD* NS 1: 466 (1405). ālskadhe han for sin son *Bir* 2: 103. forlātos honum alla the sakana som thw hafde scrifwat for synde *ib* 3: 266. scal wtskilias aff conuentinne hwat embete rwm oc stadga hon scal haalla. hwat hellir for lek-mānniskio ellir lārdha *VKR* 44. cristus wart . . . antwardadher . . . aff fadhrenom for gaffuo *Su* 314. thet mā jac sigia forsant *RK* 2: 6266. sighir iak thik foruist *Bir* 1: 22. hon veet for sant ihesum vara rātuisan *KL* 381. ij skulin wita fore rätta san *Al* 3089. with thz for fulla wisso *Lg* 3: 136. haff thetta för stadogha visso *Su* 168. för eena hudh the them wth tande *ib* 3: 703. haffde han ān betalath hwn-dradha gyllene före skiplōn *FM* XII. böthe eena mark wax for sith withe *SO* 71. är funnith ok stadhgath fore een reth *ib*. sittia fore olderman *ib* 186. *ib* 191, 194, 195. saato fore borghamāstarā *SJ* 1 (1420). scole tiene til een tiid ffor lāriunghe *SO* 121. *ib* 191. arbeide eller boo ffor screddere *ib* 122. annames fore full broder *ib* 146. iak skal thik hāldre fa hānne forfanga (*för for fanga*) *lv* 4650. *ib* 4658. han ston-der her for en fonge *Di* 204. *ib* 50, 302. hylla hanum for sin herra *ib* 6. *ib* 7, 11, 29. *RK* 3: (*sista forts.*) 4280, 4646. the togo tha alla mz et raad sampson for (*till*) sin höffuitzman *Di* 6. waar her fortydendhe, ath edher werdoghet waar personligha i danmark *FM* 490 (1510). 10) om, angående. hwa thik aminnir fore the första sorghena *Lg* 43. *ib* 44. — för, an-gående. hwa sum andrum giuār skuld firi twasalu *SR* 18. skyller myna kara företh *BSH* 5: 573 (1517). 11) i eder: vid. sworo for thz helge blod *RK* 2: 7736. 12) förmedelst, med. en vinskapi är for hulkin (*qua*) mannin ālskas ey vtan for thesse wārldzliko när uarande thingin *Bir* 1: 277. 13) i distributiva uttryck: för. vthan at han thz vpfylle epter sijn

stempno dagh dagh for dagh swa manga han for-
sumar SO 67. 14) omskrifvande dat. efter hvat

i det äldre språket: för. huath sybrett haffwer warett
för en qvinne RK 3: (till. om Chr. II, red. A) 6274.
jak screff eder till . . . hwad for en jak haffwer till
granne BSH 5: 381 (1510).

III med gen. 1) vid
rumsbestämningar: för, inför. hon kom tha for retta
tär RK 2: 9490 (jfr Mht. vor gerihtes, se Müller-
Zarncke, Mittelhochd. Wörterb. 3: 373; trol. är dock
förbindelsen for rätta framkallad af uttrycket til
rätta). wart hanom sacht före rätta at han schulle
sökia syna betaling i then sama garden SJ 261 (1457).
2) vid tidsbestämningar: före. thz skedde tok ey för
thes än (förr än) mekelborgh lagde till stigsnes RK
1: (sfgn) s. 181 (jfr Mht. vor des, se Müller-Zarncke,
Mittelhochd. Wörterb. 3: 373; Lexer., Mittelhochd.
Handwörterb. 3: 458; kanske har dock förbindelsen
til thäs föranledt for thäs).

B) adv. 1) framtill. vmkring sat badhe bak oc
fore oc a badha sidhor mz dyrom stenom Gr 322. han
hade et gulspar for i sin filthaat RK 2: 8861. Bir 2:
43. MD (S) 222. MB 2: 340. 2) förr, förut. fiugh-
ertan nattum äptir ok fiughertan nattum firi SD 1:
668 (1285, gammal afskr.). konung hakon bleff ok tha
döder fore (näml. hade dött) konung erik RK 1: 4525.
mz drötning dorotee . . . som konung cristoffer hafde
foor ib 2: 7940. görin swa äpter som iak göre före Al
5069. — (?) tokth är eth hälokt oc höffwidzliket
liffwerne oc omgägilse, i hwilko lithet är före at
fly syndher . . . wtan jämwäl astwndar sik i allom
dygdhom elastelika oc ostraffelika bliffwa LfK 72.

C) konj. (jfr for ss prep. I 12 samt for at).
emedan. dömdes lauris oys sak til XL m. for han ful
i annars mans tal BtFH 1: 130 (1506). RK 3: 287.
thena herrane worde oc mig mislynthe före iag them
ey slott oc stor förläning wnthe ib (sista forts.)
5266. SO 206. — ty. hälge ären i som ären willielike
fatike, för idhart är hymerikes rike LfK 23.

Vanligen sammanskrifvet med följande ord nyttjas
for vid adj. och adv. förstärkande i bem. för, allt
för (jfr of-), se fordiärver, -feter, -gamal,
-godher, -langer, -mykin, -när, -starker,
-svar. Ss första sammansättningsled nyttjas för öfrigt
for i sht i de för prepositionen under I 1, 7, 8, 9, 10,
II 1, 5 och för adverbet under 1, 2 angifna bety-
delserna samt vidare för att uttrycka en förstärkning,
dels (i sht vid adj. och adv.) med bem.: mycket, gan-
ska, i hög grad, se forbarper, -fast, -gamal,
-mykin, -mäktogher, -prisadher, -sara, dels
med mera allmän betydelse, se forargha, forbanna,
forbidha o. s. v.; ett aflägsnande, se forbidhia,
fordriva, forstyra o. s. v.; en förändring el. om-
bildning, se forklädha; ett hindrande, upphäfvande,
förlust el. förverkande, se forbiupa, forgöra, for-
väpia o. s. v.; skada el. förderf, se forborgha, for-
döma, forfang, forfara o. s. v.

Jfr bak-, fram-, hvar-, här-, nidhan-,
nordhan-, ovan-, sunnan-, pär-, ut-, utan-, ute-,
västan-, östan-for.

I förbindelse med en följande partikel bildar for
uttryck, som brukas ss prep., adv. och konj. — for
at (foreat. fore aat. foreaat), adv. förut. gak

. . . thu then wägh äpte honom wm hwilkin thin
brwdhgomme gik foreat Ber 128. lithith foreat är
skrifwath ib 140. twa aff them komin fore aat oc
twa eptir aat VKR 26. iak vet al thingh fore aat
Bir 1: 213. hwi spadho prophetane swa langt fore
aat af koma skolande thinghom ib 97. thetta sigir
iak idhir foreaat MP 1: 161. — for at (fore at
Bir 1: 135, 136, 141, 142), konj. derför att, emedan.
mz fögha ordh the vntfingo han konung artws for at
han var een man Iv 1740. for at somlike vändo sik
thz til glädhi thz som for sorgh skul var byriat
bödh ihesus them bortga MP 2: 259. Bir 4: 135, 136,
141, 142. — for hen, adv. framåt. sla hendrena vp
for hen LB 7: 167. — for innan. Jfr här-, thär-,
thäs-forinnan. — for inne, prep. innanför. the
stolta borgh mortarie, ther grefuin var for inne Fl
219. — for nipan (-nädhan), A) prep. nedanför.
for nädhan thz bergh Fr 285. for nädhan husith
ib 1905. B) adv. nedanför. annor pingh som fornipän
äru skrifvüp SD 5: 636 (1347). — for ovan, prep.
ofvanför, ofvan. for offuan iord Di 158. — for utan
(för-. for uttan MD 19, 20. förvthä PM LX),
prep. I med ack. 1) utom, utanför. hon lagdhe sin
skin för vtan thz tiald Iv 2008. Di 20. 2) förutan,
utom, jämte. wikten aff örna guldzringana . . . var
twsanda oc vij hwndrat sielar j gul wikt, för vtan
annar margskona prydilse oc clenodia MB 2: 95. PM
LX. 3) utom, med undantag af. han drap alla
syna brödher för wtan then yngxsta MB 2: 96. 4)
förutan, utan. MD 19, 20. Iv 2686. huilkom som vari loff
oc hedhir forwtan ända Ansg 257. II med gen. thäs
mat thu hädre for vtan vära Iv 4064. — Jfr thär
forutan.

fora (foora), f. [Mnt. vore] 1) färd. reedhe
loth han mang skip oc stora och ena galeyde mz j
then foora RK 2: 1487. 2) det som man far med
el. har med sig, fora, förråd, skatt. fingo all thera
skip, oc alt thera gooz, oc alla thera foror Ansg 233.
la ther inne (i grafven) mz rikom forom Al 3404. wi
wiliom os göra stora aff idhre myklo rika foro ib
4390. 3) pl. beteende, sätt att skicka sig. i allom
thinom forom, ordhom oc gärniggom LfK 113. 4)
ställning, omständigheter. fatigh mans fora är ful wäl
kändh GO 703. — foro man, m. resande, resande
köpman. ST 475.

fora, f. L. fura. flotane staddos fleste vp aa een
stoor fora jnnan älwenne laa RK 1: 1533. Jfr för.

forakt (förakt KS 79 (195, 86). föreakt ib 7
(15, 7), 18 (45, 19), 82 (203, 90). föräkt LfK 76), f.
[Fdan. foragt] L. 1) föresats, uppsåt, afsigt.

sidhen hon hafuer hört hänne forakt VKR 63. stadh-
fästis thäs meer j godhe forakt KL 94. godh forakt
oc vili thäkkis höghelika gudhi ib 234. som i föräkt
syndha LfK 76. gudhlik for akt Bir 1: 284. aff
oskällica takne forakt ib 3: 318. j onde forakt ib 440.
som tik magha hindra af thinne forakt MP 1: 266.
som thina forakt mogho hindra Su 454. Ber 148, 158,
159. MB 2: 197. thentidh thu se qwinno olika thinne
forakt (disparem tui propositi) Ber 160. bätrilsa for
akt Bir 1: 49, 65. mz vilia ok for akt at bätra sik ib
130. ib 174, 3: 14, 458. ST 543. mz sanne forakt at ey
optarmeer syndande Bir 3: 253. huilchin menniskia

medh foract oc wilia gör moot sinne lydhno VKR 30. *ib* 31. *Bir* 1: 279, 4: 64. MB 2: 210. 2) *betänkande, öfverläggning*. han huxa görla medh fulle forakt, huem han sätter i hender sin son ok styrilse landa KS 10 (25, 11). vtuäle the bázsto aff allom mz skällike forakt *Bir* 3: 311. *ib* 180. aff godhe forakt DD 3: 9 (1369, *nyare afskr.*). 3) *förtänksamhet, omtänksamhet*. vptändas ok hitna vidh . . . swa stora väluilioghet ok forakt Bo 178. ens mans föreakt ok styrilse KS 7 (15, 7). medh wise föreakt *ib* 82 (203, 90). *ib* 79 (195, 86). 4) *klokhet*. the (*dygderna*) äru summa i manzens skälum suåsum witerleker, thän må hōta (*för heta*) föreakt (*prudencia*) KS 18 (45, 19). *Bir* 3: 468. *Ber* 62.

forakta (för-), v. [*Mnt. vorachten*] *förakta, visa missaktning mot*. then romerske kong haffuer sa lenge forachtet then hertogen aff gelleren thet han driffuer honum snart aff siit eghit riche HSH 20: 224 (1507). haffwen i . . . thom foractat i marge motte met heskeligit tal och swar *ib* 260 (1508). mener han . . . ath han i bland bisper oc prelater, ridderskapeth och flere gode män innan radz och wtan myketh föraktas BSH 5: 304 (1508). til een rāth rātgangh mooth them, som ider foraktat haffue, och moth ider breff gyort haffuā *ib* 490 (1511). för actadhe ederth herredömiss breff *ib* 542 (1514).

forakting (föraktingh. foractningh. föraktning), f. [*Mnt. vorachtinge*] 1) *visande af missaktning, förnärmelse*. förhopandes, ath ederth herredöme anamer saadane waar samtall medh rikesens almoga til gūnst och god welia, och til inghen föraktingh i moth ederth herredöme BSH 5: 369 (1509). 2) *vanära*. kwnne fred göris richit vthen skade och oss alle vthen föraktning HSH 20: 223 (1507). thet är richit en foractningh *ib* 271 (1508).

foraktogher (föraktugher. föreaktugher), adj. *omtänksam*. the män frāmīsins (*för frāmi sins*) lifs äru ok föraktugh (*för föraktughe*) i āthāuom sinom KS 83 (205, 91). äpte fångom vitra manna ok föreaktugha borghara *ib* 86 (210, 94).

forandra (-antra), v. [*Mnt. voranderen*] *lemna i andras hānder, öfverlåta āt en annan*. lofuar jak . . . mit forscrifna ärfue engom sālīa pant sātīa eller i nokra handa mato forsātīa eller forandra SJ 34 (1425). thetta skall ey sellias eller forandras *ib* 297 (1461). — *refl.* **forandras, öfvergå till andra, desertera? försämrās?** folket oppaa kirkion forantris och mindskas BSH 5: 109 (1506).

forandring, f. *förändring*. ath han skulle ingelundh göra nagher forandringh medh then spetala skeppan BSH 5: 540 (1514).

forandvardha (-antwordhä), v. [*Mnt. vorantworden*] *ansvara för?* skal han jngen annanstedz thet gwldh och penningā som han slaar forantwordhä och forsware en paa then stock som han tōm skrodher ok mynther HSH 19: 15 (1497).

forarbeidha (förarbeydha. forarbethe. förarbetha), v. [*Mnt. vorarbeiden*] 1) *arbeta, verkställa*. tesse fyre stycker schal nya broderen forar[beydha] SO 146. hure han siin mester skördh forarbeyder *ib* 104. 2) *arbeta (på), söka åvägabringa, utverka*. ath forarbeidhä med all makth till fridh och

vpslagh i thet menige besthä BSH 5: 76 (1506). forarbethe ther om ath thet motthe koma i en lengre dagh med the rydzer HSH 22: 39 (1492). huilkid menige rikens radh . . . loffuade them endregteliga wilia forarbeydha BSH 4: 7 (1471). kwnne the noget forarbeijde till fridh och vpslag thet sage wij gerne HSH 20: 20e (1507). ath wii skwldhom medh ederth herradöme förarbetha, ath iii (3) her niels bosous tiānara motthe förlossos BSH 5: 110 (1506). ath thee willo . . . förarbeydha medh . . . konwng hans, ath fredh eller opslag ske motthe riken i mellan *ib* 174 (1507).

forargha (för-. -adher), v. [*Mnt. vorargeren, vorargen*] 1) *tillfoga skada, illa handtera, förderfva*. tha han wille mik förargha Lg 3: 316. 2)

försämra. oppa thet at retta oc aarlige cronenis rentta ey schal for then schuld forargas BSH 5: 281 (1508). haffwen i thet (*myntet*) swaa nw fornedrat och forargat at cronene kirkien och ridderskapit borte är hwar fempte peningh aff theris arlige rente HSH 20: 260 (1508).

forarghan (for argen), f. *skada*. ath sadana romare kyrkes budh skulle noger for argen widerfares BSH 5: 520 (1512).

forarma (för- PK 239. -adher), v. *utarma*. är riket forarmat swa RK 2: 532. PK 239.

forata (foraata), f. *föregående måltid; frukost?* forataa gör fagher ātantiidh (*pandox gentatur vt pransio pulcra sequatur*) GO 691. Jfr **foräta**.

forbanda? korn oc rogh alt thz ther war thz hioggo the aff forbanda RK 2: 3840.

forbanna (forbana. förbanna), v. [*Mnt. vorbannen*] 1) *bannlysa*. forbiudha forbannadhom mannom kirkionna jngang *Bir* 2: 73. *ib* 1: 123. 2) *förbanna*. dauid forbannadhe them som ey lydha gudhi *Bir* 1: 150. waro män ok kono forbanā ān þe egh barn fingo Bu 3. *Bil* 587. Bo 194. *Bir* 1: 87, 2: 208, 3: 269. MB 1: 163, 416. — *med dat.* forbannande . . . minne siāl MP 1: 136. — *part. pret.* förbannad, vārd förbannelse. ss *uttryck af förbittring el. otålighet*. at wij motte faa en ānde pa thenne förbannade kaak BSH 5: 139 (1507).

forbannilse (för- MB 2: 64, 70, 103, 140), n. pl. och *f. förbannelse, förbannande*. thin forbannilse är gudhi hedhir oc allom hans vinom signilse *Bir* 3: 269. wardha luttachande aff them forbannilsom som sancte pethar gaff ofuir ananiam oc sephoram VKR 21. MB 2: 64, 70, 103, 140. aff thenna laghanna forbannilse Lg 3: 41. han om wāndhe forbannilse j wālsignilse *ib* 42. — *förbannelse, förbannadt tillstånd, fördömdelse*. vm litit ont nidhir far mannin til hōxsta forbannilse ok hōxsta pino *Bir* 1: 133. *ib* 2: 209, 333, 3: 88. Su 293.

forbarper, p. adj. *mycket slagen, genom slag förderfvad*. Bu 521.

forbarma (för- RK 2: 1939 o. s. v.; MB 2: 104 o. s. v.; Lg 3: 167; Su 10 o. s. v. -ar, -adhe), v. [*Mnt. vorbarmen*] *förbarma sig öfrer, hafva medlidande med*. MD (S) 233. gud förbarme mik bade til liff oc siāl BSH 5: 169 (1507). — **forbarma sik, förbarma sig**. at thu . . . för barma tik oc miskunna theras siālom Lg 3: 167. — *med prep.* iuir. han är thān sami, sik forbarmadhe ouir mankonit *Bil* 536. *Al* 6722.

RK 2: 1939, 4082 o. s. v. *ST* 5 o. s. v. *Su* 10 o. s. v. *Bir* 5: 140. *MB* 2: 104 o. s. v. — *med prep.* a. the waro swa badhe vsle ok arme at margher a them sik forbarme *Al* 3426.

forbarmilse, *n. pl.?* förbarmande. fore . . . forbarmilse (*miserationis*) skuldh *SD* 1: 92 (*öfvers. fr.* 1440).

forbenämder (forbenempder. förbenempder), *p. adj.* [*Äldre Dan.* forbenævnt] förutnämnd. forbenempda her gwnno *SD* 4: 585 (*öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*). förbenempde felige dagh *FM* 386 (1508).

forberördher, *p. adj.* [*Äldre Dan.* forberørt] förutnämnd. *DD* 1: 72 (1413), 94 (1442).

forbiddare, *m.* [*Mnt.* vorbidder] förebedjare. idher fatige dagelige forbiddara nesth gudhi *BSH* 5: 540 (1514).

forbidha (för-. *impf.* -bidde, *part. pret.* -bidhadher), *v.* [*Fdan.* forbide] förbida, afbida. thz wille the än forbidha *RK* 2: 1993. haffua the gode herrer oc wii forbidad ider . . . til qwämpd *BSH* 4: 7 (1471, *sanut. afskr.*). — *vänta*, vara till hands för. skal flordhenskap eder j hwar lenzmans gordh redhe vare och florbidhe *FM* 525 (1511). — *vänta* (*på*), *passa* (*på*). florbiddhe the effther ij krawele *FM* 273 (1506).

forbidhia, *v.* 1) genom bön afvända. thässa plikt wille nw moyses forbidhia *MB* 1: 347. 2) bedja om ursäkt. forbadh han thaghar i sama sin thz han giordhe honum til mena *Al* 631. bad hanum forbidia wideke *Di* 114.

forbinda (firi- *L.* fore- *L.* för-), *v.* [*Mnt.* vorbinden] knyta, ingå. at forbinde en god friidh *HSH* 19: 119 (1506). — **forbinda sik**, 1) förbinda sig, förena sig, ingå förbund. hwar som sik forbinder till saman mz rotscapp fyre ellir siäx flere ellir färre *EG* 66. the ypperste . . . forbundo sig alle mz drozten *RK* 2: 5218. *ib* 1: (*sfgn*) s. 180. wij forplichte och forbinde oss hwar till annan . . . thet wij williom och skulom stadeliga blifwa widh war rijkes rätt *BtRK* 128 (1438). 2) invecklas, fastna. hiältith äptirfölgde iärneth j vndhinne oc förbanth sik (*stringeretur*) j fetasta istrith *MB* 2: 76.

forbindilse (-else), *n.* 1) förbindelse. ett ojämnt och oskäligen förbindelse *BtRK* 116 (1436). 2) förstopning? hon dugir . . . for myken hite i maga hornit ok för thes förbindelse *LB* 3: 78. — **forbindilsa bref** (förbindelse- *BtRK* 97 (1435, orig.)). förbindelse- *ib*), *n.* bref el. skriftligt dokument hvarigenom förbund el. förening afslutas. *BtRK* 96 (1435, orig.), 97.

forbinding (förbindning), *f.* [*Mnt.* vorbindinge] förbindelse, förbund, förening. ath . . . nokor man mz the förbindhingene tröstir sik till ogerninga ok nokor darskap göra *EG* 66. at han wille rikena förbindning holla *RK* 2: 7564. *ib* 7594.

forbiupa (forbyupa. firibiupa: -um *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*), 669; firibiupä *SR* 35. förbiudha. förbyudha. förbywdha. förebiudha: -e *SD NS* 2: 413 (1411). *pres. refl.* forbiudz. forbiutz. *part. pret.* forbupin. forbodin: -bodna *LB* 7: 89), *v.* [*Isl.* fyrirbjóða] *L.* 1) förbjuda. med personens *dat.* hwi förbödth war herra idher *MB* 1: 147.

Orð b o k.

— *med sakens ack.* then (o: godh lagh) skulu biudha fridh ok sämio, ok förbiudha wäldsgärninga *KS* 68 (166, 74). budhordh som forbiwdha styld, hoor oc annor tholik *MB* 1: 468. thz som förmannen alwarleka byudher ällar förbywdher *LfK* 155. huat gudh hawir budhit älla for budhit *Bir* 3: 404. *Bu* 185. pät fly wir firi biuthum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). thät firi biupum wir hardlikä. at eingin hämd äller forsaat göris *ib* 669. fripiuthum (för firi-) wir pät . . . at thär wardhe eingin hämd *ib*. swalghsins fula giri . . . forbiutz *Bo* 126. — *med dat. och ack.* jak forbiwdher thik alla affgudha *MB* 1: 330. — *med dat. och inf.* forböp allom kalla sik guþ *Bu* 63. forbyupum wi yprom almoghä nokon forman fore sik taka *SD* 5: 639 (1347). — *med inf.* forböp þöm in läta *Bu* 521. forbödh aldre gudh at dräpa ilgerningis män mz rät *MB* 1: 467. — *med dat. och sats inledd af* at. hafde pafwin gregorius forbudhit brödhromen at ängin aff thöm skulle gaa til systranna kloster vtan hans orloff *KL* 351. forbyupom ok wi allom þem . . . harplikä vndi wara wrepe at þe laten sik egh finnáz wrangä domä györa *SD* 5: 606 (1346). forbiwdhir enom konung at han skal ey taka til raadh gifwara en smekiara oc trolkarl *Bir* 3: 332. — *med sats inledd af* at. han forbödh at nakar skulle dräpa annan man *MB* 1: 467. forbyupaude starklikä, vndi wara wrepe, ok wara konungslekä hämd at ängen man . . . dyrwes þem . . . mysförmä *SD* 5: 606 (1346). *ib* 638 (1347). fripiuthum wir hardlikä. at hwarte riddare äller swenawapn ther qwäde sik sin i mällin mäþ uquäthins ordthom *ib* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). forbiudz hardhelica at the alrey städhin noghan manköns äta ellir driikka widh thera bordh *VKR* 29. 2) afhålla, hindra, förhindra. med personens *dat. och sakens ack.* forbiwdth thik (afhåll dig från) edha *Ber* 105. — *med ack. och prep.* af med följ. *nomen el. pronomen.* forbiudhe sina sidhi aff allä löslikhet *Bir* 3: 225. *MB* 1: 170. vara synde forbudhu (*prohibuerunt*) got af os *MP* 2: 124. the dygdhin . . . mz hulke hughin forbiudz ämuäl aff lofflicom thingom *Bir* 3: 183. — *med en af* at inledd *sats.* forbiudhande at gudz nadh skuli ey ingaa *Bir* 2: 41. — *med ack.* han widherfrestadhe förbyudha tarannas flytan *Lg* 3: 399. som guþ forbyupe (*förbjude, afvärje*) *SD* 5: 567 (1316). *ib NS* 2: 413 (1411). for biudhe thz gudh *Iv* 1909. *Ber* 24. — *part. pret.* forbudhin, nefastus, otilläten, olycksam. december haffuir en iij forbudna daga *LB* 7: 97. *ib* 89.

forblanda, *v.* blanda, uppblanda. med swcker forblandat *LB* 7: 248.

forblinda (för-. *part. pret.* -blindadher. -blindder), *v.* förblinda. aff hwilko skini oc basuna lyudhe wordho hedhnigane swa forblindadhe oc fordöfde *ST* 347. — *bildl.* som j girughet är saa för blinder *MD (S)* 232. forblindadhe j hughenom *Su* 253. haffwandis forblint wndirstandilse *ib* 377.

forblotta, *v.* [*Mnt.* vorbloten] blotta, blottställa. ath kyrkan ey skolle forblottis *HSH* 20: 39 (1506). — *part. pret.* forblottadher, utblottad, blottställd. tesse slott vare forblottede med bysser, pulffuer oc wärie *FM* 139 (1502). at landet bliffuer icke alstingis forblotthet *FH* 7: 72 (1506).

forbom (för-), *m.* bom som stänger tillträdet till

en stads område? när som te komma her til stades, innan förbomen igen *BSH* 5: 506 (1512).

forbordhan? *f.* = **fulbordhan** 1. til andelikx lifwernis skälige forbordhan *Su* 256 (troligen är forbordhan skriffel för fulbordhan).

forborgh (för-), f. [*Fdan.* forborg. *Mnt.* vorborch] förborg, befästning som är uppförd framför el. utanför en borgs hufvudbyggnad el. kärna; förborgen var vanligen skild från hufvudborgen genom en bred graf och inneslöt bostäder för manskapet, förrådshus o. d. i forborghänne for abo sloth *FH* 4: 80 (1483). ther stod for husit en forborgh aff thrä *RK* 2: 3854. layde sik i forborgen for then port ib 1086. drotzetten forborgen fik marsken togh adelhusit til sik ib 3474. lot han opkoma mz hast alt thz i forborgen war ib 3862. kom eldhen i takith paa forborgen *HSH* 20: 124 (1507). *RK* 2: 1331, 2716, 3196. *FH* 5: 92 (1484), 8: 8 (1463, *afskr.*). *BSH* 5: 154 (1507), 219 (1507). — *förhus, förgård.* i forstadu huse som matte kalla förstuffuo älla forborgh (om förgården i Jerusalems tempel) *MB* 1: 488. — *hälvitis* forborgh, d. v. s. *limbus patrum, vistelseorten för gamla testamentets aflidna fromma.* wara förfädhra, som i thz mörka hälffwittes forborgh sithia *Lg* 3: 588. ib 627, 637.

forborgha (för-), v. [*Mnt.* vorborgen] låna, utlåna. jak skal mit godz ey dyrare forborgha än iak wil thz for redha päniga sälia *ST* 492. — **forborgha sik,** 1) *skuldsätta sig, förderfva sig genom skuldsättning.* han skal armlika sik förborgha *KS* 61 (151, 67). 2) *ställa borgen för sig.* toghe wij (*borgmästare och råd i Söderköping*) honom in tiil os (*näml. ss borgare*), oc förborgadhe han sigh i vi (6) aar, som var lagh inneholler (*jfr Stads L. Kg 15: pr.*) *BSH* 5: 404 (1510). vthan han forborghar sigh at standa til rätta *GS* 48 (1442). — *Jfr oforborghadher.*

forbra? *v. förebrå.* thik thz forbradho wener oc fränder *MI* 160. han forbrade hanom ib (*S*) 220. the forvitto hanom oc forbradho, at han var ensamber sik um thro *Ansg* 205.

forbrinna (för-), v. *förbrinna, förtäras af eld.* som förbrunno oc tappadhos mz chore *MB* 1: 406.

forbruka, v. *bruka.* förbrukendis eder wiisdom *FM* 133 (1502).

forbrut, n. *kränkande, brytande? förbrytande, förverkande?* om . . . k. h[ans] then fridh och endrekt forkrenckthe . . . tha skulle then slotzs- och stadz loffwen . . . hallas til swerigis rikes crone handh . . . ware same lag, forordh och welkor pa war sidhe . . . k. hans til witherligeth forbruth (om vi bryta freden, vare slotzs- och stadsloffen förverkad från oss åt konung Hans?). *BSH* 5: 74 (1505).

forbryta (för-), v. [*Fdan.* forbryde] *L.* 1) *bryta, öfverträda.* i haffin konungsins edzöre forbrutit *RK* 1: 2100. *SGGK* 104. 2) *förbryta, förverka.* hafde forbrutith sit eghit liiff *MB* 1: 467. *ST* 165, 171. *EG* 66. *Va* 17. som forbryta hals och hand *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). *PM* 21, 22. huilkin (*för af huilkin*) tomt oc gardh fornempde hannis hertuge sin deel forbrutit haffde vnder waar nadigha herra kong oc krononna *SJ* 172 (1448). haffwj förbrwtith hästhen oc harniskith gardz mäst-

arenom *PM* 23. hawer oppenbarlika forbrutith sit gotz *MB* 1: 468. haffue forbrutit thwa öra *SO* 110. haffue forbrvtith sit embete ib 109. ib 117. haffwi förgiort ällar förbrutit sith förmanz döme *LfK* 4. arffwet som han förbryther ib 38. hawer forbrutith mz thässe olydhno tholikt nadhabudh fram aleedh *MB* 1: 292. — **forbryta sik, förbryta sig.** han hafde sik forbrutit *Bir* 2: 334. *Al* 550. *ST* 295. *Bir* 4: 171, 173. *Lg* 813, 3: 281. the som sik forbryta mz (*mot*) minom son ib 16. ib 254. haar . . . oloff galle sik förbrutedh moth edher *BSH* 5: 195 (1507).

forbränna (för- MB 2: 16, 23, 116), v. [*Jfr Mnt.* vorbernen] förbränna, uppbränna. alt thz j stadhen kwnne fynnas förbrändo the mz eldhe *MB* 2: 16. ib 23, 116. *Lg* 3: 331. *PM* 9. — *förbränna, vid beredning el. tillverkning låta elden verka på ett ämne så starkt att det skadas el. förderfvas.* huilken smidher som mera forbrenner aff eth skippundh goth smidhes iärn än fem lispundh *SO* 71. thz som forbrent är j pressan ib 114. — *part. pret. (genom inflammation) stockad.* tenna syke (o: pleuresis) komber aff forbrent blod *LB* 7: 235. ten stoppilsen oppo lifren oc mielten komber ter aff at blodyt bliffwer forbrent aff ten heta colera eller aff ten heta kalla sywke ib 248. blodit är förbränt ib 5: 293.

forbup (förbudh. förbodh), n. [*Isl.* forboð] *L.* 1) *förbud.* *SD* 5: 280 (1344). *MB* 1: 147, 475. lagh äru rätsins budh ok kroka forbudh *GO* 6. vtan nokors mauz forbudh *KL* 176. biwdha the stor forbudh vppa *RK* 2: 629. lydog i swadana förbodh *LfK* 155. moth reglonnas bodh ällar förbodh ib. ib 156. — *förbud mot begagnande (af).* atj haffue giort förbudh oppa then malm jag fik effter johan besze *FM* 239 (1505). atj vele giffue thet förbud löst jgen ib. the eeldha, som nw i förbud tagna äre *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). — *förbud mot utförsel.* skulu wij inthe förbudh göra uti nakot rike, wtan mz mestadelens thess rikens radz radh . . . och skulu wij ey siälue, äller nagre andre latha wtföra, äller nakon annan loff giffua vth ath föra i förbudh, och tha ikke förbudh är, tha ma alle frij färdas theas ärendhe, äpther theas beringh *BtRK* 324 (1483, *orig.*). 2) *interdikt, förbud mot gudstjenst, förbud att hålla gudstjenst inom ett visst område.* hwar then forde her andris i riket koma kan . . . sätiom wi oppinbarliket forbudh aff gudhz tiänist, mädhan han ther är och tree dagha ther näst äpter *SD NS* 2: 324 (1410, *gammal afskr.*). — *förbud att vara närvarande vid messan, mindre bann.* j vaarin aff kirkionne j forbudhi at höra mässo *Bir* 2: 260. swa at ey nakar af minom arfwom älla äptekomandom. vndir gudz forbudh oc ban, makt hawin thet forscrefna goz . . . for klostreno quälia *SD NS* 2: 26 (1408). — *Jfr höghtidhis forbudh.* — **forbupa bref, n. L.** — **forbuds vitni, n. L.**

forbudh, n. — **forbuds päningar, m. pl. L.**

forbupa (forbopa), v. L.

forbudha (fore- Lg 3: 39), v. [*Isl.* fyrirboða] *förebåda.* *Al* 9858. *Lg* 3: 39. *Jfr oforbudhadher.*

forbudhhälghon (forbodhelghon), n. pl. helgon *hvilkas dag kommer kort före den dag som är helgad åt alla helgon och sålunda liksom förebådar denna? andron (näml. messan skal siwngas) aff allom*

helgonom daghen epter sancti symonis et iude dag som vi kallom forbodhelghon *SD* 3: 166.

forbulghin (för bwlgin), *p. adj.* [Jfr *Mnt.* vorbolgen] *uppblåst, öfvermodig, braskande.* alt hög ffärdoght oc för bwlgith nidhertrystandhe *LfK* 90.

forbund (förbund. forbwndt *HSH* 19: 10 (1501). **forbonth**), *n.* [*Mnt.* vorbunt] *förbund.* ho i warth forbundh inträdhen äre *BSH* 5: 20 (1504). begärer wara i forbwnd med sweriges riche *ib* 97 (1506). vare i roodh oc forbonth met förde steen c. *ib* 557 (1516). vm thet förbund mellan rijken *BtRK* 124 (1438, orig.). *ib* 125. *BSH* 4: 2 (1471, samt. afskr.). *DD* 1: 159 (1497), 160, 161 (1497). *HSH* 19: 10 (1501).

forbyggia, *v.* [Jfr *Mnt.* vorbuwen] *förbygga, genom byggande stänga el. spärra.* han hade forbygth honqm sin hwtthä paa falen *DD* 1: 270 (1478). haffdhe forbygth swens drupparwm *SJ* 108 (1441). at ther war ey tha mere forbygth i fornämpda konungxströme än swa mykit, som ärlike män . . . sagdho ther skulle byggias *VAH* 24: 321 (1424). hon (*kungsådran*) scal ey aater täppas äller forbyggias *ib* 323 (1454). Jfr **oforbygdher**.

forbyrdh, *f.* [Jfr *Isl.* fyrirburðr] *förebud, varsel?* hwa kan hawa forbyrdh för dödsins aatstrydh (*mortis ab haustere sibi quis scit falce cauere; jfr dödhin bläse ey i ludh för sik* 604, 919) *GO* 544.

förbätra (förbätra. förbättra), *v.* [*Mnt.* vorbeteren] 1) *förbättra, göra bättre, sätta i bättre skick.* haffwir giffuit hanom makt binda oc lösa, rätta oc förbätra (*reformandi*) *Bir* 4: 26. slaa swadane mynth, at riched motte blifue förbättradh *BSH* 5: 385 (1510). *ib* 377 (1509). 2) *bota, laga, reparera.* är nokor lymmer vanskadher, tha helar oc förbättrar thz honom *PM XLV.* förbättradh sancti seruacii mönster *Lg* 3: 175. bröth . . . diäffwllen nidher en deel aff taket, huilket brot eughen kan för bättra *ib* 168. 3) *rätta, befria från, utplåna.* bätthra rättha oc förbätthra (*corrigere et emendare*) siälinna laster *Su* 3. 4) *ersätta, godtgöra.* förbätra thz j swdherköpung brast *RK* 2: 4511. hwat hans tomt är styntre än hälghandz huss tomt thät förbätra husen thär upa standa *SJ* 74 (1437). 5) *godtgöra, försona.* wärdoghas mik oppenbara . . . om mina syndher ärw mik förlatna ällar förbättradh *Lg* 672. 6) *gifva ss mellangift.* förbättrade carls arfwa birghes arfwom xx march *SD NS* 1: 533 (1406). — *refl. förbättras*, 1) *förbättras, blifva bättre.* haffui mz them samtalan aff hwilke the magho förbättras *Bir* 4: 61. 2) *afhjälpas.* mz hwilkom theras idhkelika bristilse . . . maghe wpbötas oc förbättras *Su* 359.

förbättran, *f.* *förbättring.* *Gers Frest* 13.

förbättrilse (för-), *n. pl.?* *förbättring, förkofran.* wppa thz ath allt matthe komma än til ythermere stadga och förbättrilse *PM LXIV.*

förbättring (förbättring. förbättringh), *f.* [*Mnt.* vorbeteringe] 1) *förbättring, rättelse.* haffwer saken sik swa at enghen förbättringh kan hoppas *LfK* 158. om inghen förbättring komme pa mynthet *BSH* 5: 377 (1509). wij haffue nw pa edert behagh oc förbättring (*under förutsättning af Edert samtycke och med förbehåll af den rättelse el. ändring, som I kunnen göra?*) opkastiid thet bref om mynthet *ib.* pa idhert

behagh och förletningh (*utan twifvel för förbättringh*) *ib* 131 (1506). sa haffwe wij swarath . . . pa idhert behagh och förbättringh *FM* 134 (1502). *FH* 7: 71 (1506). 2) *ytteligare betalning?* thänna fornempda tomtena haffdhe tomos . . . köpt aff ingeborghe finkenbergx hans modher til forene ok efter thät han gaff hanom förbättringh ther upa epter hans nöghia thy gaff han hanom sina rättughet ower som han ther til haffdhe *SJ* 114 (1442). 3) *mellangift, skilnad i värde, öfverskott.* til tassis bytes förbättringh (*d. v. s. ss mellangift*) bekenne wii os haffua vpburit . . . xi tynner oc ii spen korn *SD* 5: 494 (*öfvers. fr. midten af 1400-talet*). bredhegardhen . . . stod andris diäkn . . . til pantta aff hanus callendorp fore hundradha (100) marker ok hans callendorp war manghom giäldskyldugher ok skyuldenerene wordho mädh rätto in wiiste i förbättringena i sama pant mädh fornempda andris diekn *SJ* 77 (1438).

förböta (för-), *v.* [*Mnt.* vorboten] *godtgöra, uppgöra.* att thet . . . förböthes . . . medh rätto eller wänskap *BtRK* 88 (1435). *ib* 113 (1436), 137 (1439).

fordagher (för-), *m.* [Jfr *Mnt.* vordach, des vordages. *Äldre Dan.* fordags, i fordags] — i fordags, *en föregående dag, förut?* iach screff eder nw i fordagx till *BSH* 4: 254 (1500). the article i oss hiit i fordags sende *HSH* 20: 251 (1508). — i fordaghom, *fordom.* *SD NS* 1: 95 (1402).

fordagthinga (fordactinge. fordaghtinge. fördagtinga. fordegtinga), *v.* [*Mnt.* vordegdingen] *gifva fred åt, gifva skydd åt, skydda.* badh han sik fordegtinga *RK* 2: 4452. at t[he] them ther til j engo handa matto styrke äller fordaghtinge *SD* 4: 427 (*öfvers. i hds. fr. början af 1400-talet*). at ängin war ella wars kära fadhers embitzman, foghate ella höwitzman sculu nakan man for daghtingha . . . som thenna fridhin bryter *GS* 27 (1375, orig.). *ib* 38 (1413). *BSH* 1: 130 (1371). the . . . kwnne . . . fordactinge baade segh ok oss *ib* 5: 464 (1511). — **fordaghtingha sik**, *sluta stillestånd el. fred?* the fordä[g]-tinga sig medh idher gerna *BSH* 5: 137 (1507). thee komme jw oc fördagtinga siig *ib* 143 (1507). — **fordaghtingha i gen**, *genom underhandling förskaffa till baka.* fördagtinge kalmarna igen *HSH* 19: 136 (1506).

fordaghtingan (fordaghtingan. fordechtingen), *f.* *fördrag, fred, stillestånd, dagtingan.* om han eij nw fanger then fordechtingen han begerer *DD* 1: 208 (1508). — *skydd.* at engin sik . . . til thera herra fordaghtingan skiwte *SD* 4: 427 (*öfvers. i hds. fr. början af 1400-talet*).

fordel (fordeel. fördel *LfK* 157; *Su* 14. **fordell** *Lg* 3: 119. **fordheell** *ib* 120. **fördeell**. -ar), *m.* [*Mnt.* vordél] *L.* 1) *privilegium, fördel, företräde, företrädesrätt.* the villo ey nakra enkannelica fordela at tee *Bo* 5. *ib* 12. *Bir* 2: 120, 4: 71, 103. *Su* 14, 103, 111, 138, 197, 266, 292, 379, 387. *Lg* 3: 38, 120. aff thera stora ära oc fördeell i hyme-rike *LfK* 75. han salde allan then fordel . . . som honum burdhe for ty at han var ysaaks förste son *MP* 1: 190. salde första sons fordeel *ib.* thw . . . fikt särlikin fordel owir mik *Bir* 3: 437. *Su* 83. viliande hafua hedhir oc fordeel for androm ok ouir andra *MP* 1: 306. j hulko fordel synis

wara for somlika andra hælgha manna bilätom VKR xv. Lg 3: 119. fordels hugg ära thessa, hwilken som slar på then som intet hafwer i händerna, eller medh spiut, spetz och spentom boga mot swerde, hwilken medh sadana fordeel skada gör, standi sama rätt, som för owetandes hugg GS 50 (1448). **2) fördel**, *vinst, nytta*. för wärzliket gagn ok fordel Bir 1: 219. älska sina särdelis fordela ib 3: 308. tha kan thu pröfwa thin fordeel Al 2159. ib 2146, 6119. RK 2: 7243, 9099, 9113. SO 49. LfK 157. — til fordelis, *utöfver bestämd del, dessutom*. til fordelis tha fa ok ij bucefalum Al 3104. — Jfr **värulds fordel**. — **fordels hug (-hugg)**, *n. hugg vid hvars utdelande den ene af de stridande befinner sig i fördelaktigare ställning än den andre*. GS 50 (1448).

fordela (-deela), *v. [Mnt. vordelen]* **1) meddela**. eder nadis gode raadh haffde her nw nytteligaren varedh personlige fordelandis (*att personligen meddelas*) HSH 20: 116 (1507). fordelandis vor gode raadh med (*åt*) eder herredöme ib 118 (1507). **2) genom dom fördela?** swa länge at thet wardher meth rätt fordeelt SD NS 2: 325 (1410, samt. afskr.).

fordiärver, *adj. mycket djärf, allt för djärf, för-mäten*. war for diärfwa sonsins radh vmskipt Bir 1: 231. forsma af fordyärfwom mannom Su 451.

fordobla (fordobbla L.), *v. [Mnt. vordobelen]* L. bortspela. som sit godz fordoblar ST 432. ib 485, 486.

fordragh (för-), *n. [Mnt. vordrach]* **1) dröjs-mål, uppskof**. hans peninga . . . beredhe, vthan alla töfring eller längra fördragh SD NS 1: 137 (1402, nyare afskr.). **2) befrielse, lof att slippa**. giffuen meggh fordragh MD 36. — hava fordragh, *a) gifva lof (att slippa), medgifva*. badh kesaren at han väl giordhe oc hafde honom fordragh (*sibi indulget*) at han sculle ey fästa hans dotter constanciam Bil 595. *b) underlåta, afstå från*. med gen. the haffdo tess gerna hafft fordragh RK 1: 2424 (*kan föras till c*). — *med ack.* tha willo the thz ey haffua fordragh RK 1: 4399. ST 427. at i swadant oraadh oc förderff affsätter oc fördragh haffue BSH 5: 486 (1511). *c) undgå, undslippa*. med *ack.* the bönder haffdot gerna haft fordragh RK 1: 2749. ib 1363.

fordragha (för-), *v. [Mnt. vordragen]* **1) efterskänka, fritaga från**. om jac wil thöm hona (*quarndskylden*) ey fordragha SD NS 2: 336 (1410). allan annan skat oc thiände . . . fördragom wi them MB 2: 258. ib 268. honom edhin fordragha ST 67. mich thz ämbite fördragha RK 2: 1844. ib 1862, 5002, 5294. Di 72. jac fordragher (*fritager från skyldigheten att ersätta*) . . . minom frenda här knwt bossonni then skadha som jac fangit hafuir i them godhzom SD NS 1: 420 (1405). wi . . . fordraghum idher thän sama nya spannen. ok vnnom idher ater thän gambra spannen HSH 21: 5 (1383). — *befria från*. the plagar wil them gud fordraga RK 2: 6733. **2) tillåta, medgifva**. alt annat thz konunga före mik haffua idher fördragit MB 2: 274. **3) fördraga (något af någon)**, *hafva tålmod el. öfverseende med (någon för något)*. med *dat. och ack.* thz hafwir iak aff minom kärlek thik fordragh it oc tholt ST 75. — *förlåta*. ville han thom then owilia fordraga RK

2: 8413. tha wordhe idher ekki fördraghit Lg 3: 184. **4) (genom fördrag el. öfverenskommelse) uppgöra**. at atskilia eller i minne fordragha om alla the erende BSH 4: 36 (1474). **5) underlåta**. han wil thz ey fordragha at första skipin magha gaa han lather her ferskan kost vpa RK 1: 1687. thz ware mykit bäter fordragith ib 2112. han fördrogh syndhena Lg 3: 67. **6) undvika?** marsken thz toch altiit fordrog RK 2: 2793 (*kanske snarare att föra till 3*). **7) undgå, undslippa**. wel matte han hafwa thz fördraget RK 2: 2689. **8) fördraga**. een sin man han fördrogh öffuer alla the j ryketh varo RK 1: (sfgn) s. 177.

fordrif (fördreff), *n. fördrifvande*. RK 3: 501. Jfr **tidhfordrif**.

fordristning, *f. uppmuntran, uppmaning*. BtRK 382 (1501, orig.).

fordriva (för-), *v. [Mnt. vordriven]* **1) fördrifva, bortjaga**. fordref aff sino lande rätta tro biscopta Bil 691. the vildo mik fordrifua Fr 646. ib 611. RK 1: 244, 3362, 2: 1581. Al 8355. Gr 284. Bir 3: 453, 454. nu är iak fordrifuin aff (*d. v. s. beröfvad*) land ok ära Fr 207. thu fordriffwer folk aff frälse sino Al 6615. the . . . fordriffwa sorgh ib 7776. opriff oc fordriff alla lasta j thinom gardh Bir 2: 333. swänzk kwmyu fordriffwer ont wäder . . . och fordriffuer spolorma LB 7: 10. kwmyu . . . fordriffuer blekan hyy ib. **2) fördrifva, förkorta (tiden)**. at fordriffuä tiiden til thäs en högre glädi komber Va 3. **3) tränga tillbaka, aflägsna, afvärja, förhindra, undertrycka**. ther mz han theres ondzka fordreff RK 2: 7061. fördriva orät ok osannind KS 69 (170, 76). huilkin kunungr älla walmann gudz ret försmå ok fördriver medh sino walde ok lagom sinom ib 16 (39, 17). olagh mz lagh fordriffua MD (S) 241. — *undertrycka, upphäfva, göra om intet, förstöra*. hwa äst thu som swa fordrivar vara makt KL 411. hans wål-skap fördriva KS 62 (154, 68). fördriver ok afläggr gilde ok samdrykkio manna ib. rikens raadh makt-breff fördriffwa RK 2: s. 340. ther mz fordreff han hennes modh MD (S) 211. **4) förstöra, förderfva**. owit swa hans hiärna fordreff Iv 2067. mon thz siälena fordriva MD 82. at biskoppsdömet twugria skulle aff hedniggom fördriffwas oc fördriffwas Lg 3: 163. ib 173.

fordränkia, *v. [Mnt. vordrenken]* dränka, fördränka. ST 315.

fördröghia (för- fördröia Lg 664; MB 2: 185), *v.* **1) fördröja, uppskjuta**. fördrögde mins liffs bät-ring Su 240. MB 2: 185. **2) försätta, upptaga (tid)**. hwi fördrögde jak swa manga hugnelika oc tåkka dagha oc wpnötte j langa oc fäfänga talan Su 238. **3) uppehålla, upptaga tiden för**. ther til at jak skulde tik ey länge fördrögia Su 360. **4) dröja**. hwi fördröghen i Su 92. Lg 664.

fordäpa, *f. L.*

fordärf (fördärf. fordarff. fördarff MB 2: 79, 220), *n. [Mnt. vorderf, vordarf]* förderf, förstöring, undergång. wille wita hans fordarff Al 2569. thetta fordarff haden aldre vnfaret RK 2: 9610. Lg 1019. MB 2: 79, 202, 220, 302. gudz lagha fördarff ib 223.

fordärfliker (fordärfueliken (ack.). forderff-welig. förderuelig), *adj. [Mnt. vorderflik]* förderflik, förderfbringande. then skadelige oc forderff-

welige herre, konig hans BSH 5: 97 (1506). thette skadelige, förderuelige och langlige örliigh *ib* 579 (1517). til en storan fordärueliken skadha *DD* 1: 95 (1442, *nyare afskr.*).

fordärva (för- KS 7 (17, 8), 43 (111, 47). **fordarua**. **fordarwa**. **fordarfua**. **fordarffua**. -ar, -ape, -aper), *v.* [*Mnt.* vorderven] *L.* 1) *trans.* *förderfva*, *förstöra*, *utrota*, *förgöra*, *döda*. moyses van eet land mz foghloim hulke som fordäruadho etiorma *Bir* 2: 103. fordarwadho wilgäs alla thäs stadhsins sädh *KL* 35. tro som kunuga bupu mik fordärua *Bu* 138. pera gupa varo fordäruape *ib* 208. här skulin ij . . . brinna op a mädhan idher ey fordarfua ma swärdh äller sio *Fr* 2567. the villo mik fordarfua *ib* 659. herodes ville fordärua barnit *Bo* 10. thäs fordarffuadha mönstirsins bescriffuilse *Bir* 4: 109. at ybernia skulde ekki äwärdhelica fordaruas älla ödhelägis af hedhningom *Pa* 4. at nakar frälses manz häst forderwas *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). fordervas pär nakat i *SR* 15. hans siälffs natwra fordarwadhes *MB* 1: 50. at thw fordärwa ey siälwir thina siäl *Bir* 2: 86. *KL* 57. KS 7 (17, 8), 43 (111, 47). *Bil* 88, 313. *Gr* 265, 281. *Iv* 2635, 3242, 3245, 4957. *RK* 1: 1675, 2227. *Al* 4827, 6085. fordärua aff rikeno ok landino trolkonor *Bir* 3: 395. *Su* 69. huar the siäl som ey höre han . . . scal fordärvas (*exterminabitur*) fran guz folkie *KL* 136. 2) *intrans.* *omkomma*, *förderfvas*. wilde samen dö oc forderffue *RK* 2: 3091 (*i rimslut*). — *Jfr ofordärvadher.*

fordärvare (fordäruare: -a *Bir* 3: 212. **fordärffware** *MB* 2: 294. **fordaruare**), *m.* *förderfware*, *förstörare*. hälghra kirkio fordaruare oc nidhir thrykiare *Gr* 305. *Bir* 3: 212. *MB* 2: 294.

fordärvilse (for därfilse *Bir* 4: (*Avt*) 178. **fordärffwilse** *MB* 2: 136. **fordarwilse** *ib* 1: 50, 474. **fordarffwilse** *ib* 2: 410. **forderffuelse** *Lg* 3: 560), *n.* (*MB* 2: 410) och *f.* (*Bil* 604; *MB* 1: 50; *KL* 418) = **fordärf.** seandis sins rikis fordäruilse oc nidhirfal *Gr* 261. plaghadho them honum til hördho mz grymmo fordärffwilse *MB* 2: 410. *KL* 418. *Bo* 137, 140, 153. *Gr* 321. *Bil* 604. *Bir* 1: 204, 335, 3: 82, 424, 4: (*Avt*) 178. *MB* 1: 50, 195, 474. KS 8 (20, 9), 9 (22, 10), 10 (23, 10) o. s. v. *ST* 542. *MB* 2: 136. *Lg* 3: 560.

fordärvirka (fordärffuirska), *f.* *förstörerska*, *motståndarinna*. min fordärffuirska (*adversatrix*) *Su* 161. *ib* 163.

fordöma (*part. pret.* **fordömd**. **fordömpder**. **fordomder**. **fordompder**), *v.* [*Mnt.* vordomen] 1) *damnare*, *döma skyldig*. at miin siäl sculi ey fordömas til häluitis *KL* 226. for dömpd til häluitis *Bir* 3: 344. *ib* 346, 427. som hanom . . . til dödh fordömdo *Su* 450. — *döma till döden*. til thän stadhin fordömdo män drapus ij *Gr* 288. *Bo* 189. *Su* 29, 395. — *döma till undergång el. förderf; utföra förstörelse-dom på*. skal iak fordöma alla egipto landz affgudha (*in cunctis diis ægypti faciam iudicia*) *MB* 1: 308; *jfr* 2. — *fördöma*, *döma till evig osalighet*. tha min siäl sculde fordömas *KL* 84. jak skal äwerdhelika fordömas *VKR* xi. *Bir* 1: 124, 2: 20. sighia naghon vara fordompden eller frelstän *LfK* 261. som frelste eller ok fordomde äru *ib*. — *i svordom*. han badh sik gudh fordöma liff oc siell *RK* 2: 5720. — *för-*

döma, *förklara värd evig fördömelse*, *förkasta*. hon är aff fordömpdo köne mz ban aff kirkionne *Bir* 3: 316. fordömdo arrium prest ok hans villo *Bil* 575. ther fordömdos alla willor ok kiättarie *ib* 734. ma wart liffwerne idhart fordöma *Al* 7277. 2) *bringa ur fattning*, *bringa på skam*, *öfvervinna*. fordömdo (*confundebat*) allä iudhä thär badho (*för bodho*) i damasco fulkommande at ihesus christus är sandär gudh son som han predicadhe af *KL* 149. *Bil* 898.

fordömelika, *adv.* [*Jfr Mnt.* vordomeliken] *damnose*, *förderfligt*, *på ett förderfligt sätt*. höghfärdhin hulkin fordömelicare skadhir siälina än licamliket etir kroppin *Bir* 3: 75. *ib* 1: (*Cod. B*) 351, 2: 51, 3: 216.

fordömeliker (för-. **fordömliker**. **fordömeligh**. **fordömliker**. **fordömelikin**. **fordömeliken** *Su* 129; -liket *LfK* 3), *adj.* [*Mnt.* vordomelik] 1) *fördömlig*, *värd fördömelse*, *förkastlig*. huilken dödolik människia kan första, huilke som ärw fördömelike (*damnandi*), ellar äwerdelika kronande *Su* 147. jak skal vita mik swa mykyt fordömlicare vara oc forsmälicare än andre *Bir* 3: 368. fordömelikit är at bakdanta *ib* 170. hulkra villa alstingx är fordömelik *ib* 2: 49. *Lg* 69. *LfK* 3. — *skändlig?* thu fördömlike iuliane *ST* 261. 2) *fördömd*. wee wee diäfflom oc allom fördömelikom siälom *Su* 95. 3) *förderflig*. fly fordömelika fägrind (*perniciosas pulchritudines*) *Ber* 172. frälsa han aff the fordömelighe sottene (*ab hac perniciosissima impietate*) *Ansg* 243. — *svår*, *ryslig*. oplysa the fördömelika (*horrendam*) nattena *Su* 129. fördömeliken (*gravis*) naat *ib*.

fordömilse (för-. **fordömelse**), *n. pl.* och *f.* 1) *dömande (till döden)*. eens snödhasta oc värsta ilgärningis manz fordömilse var alre swa skyndadh *Bo* 217. 2) *fördömelse*, *fördömdt el. olycksaligt tillstånd*, *i sht evig fördömelse*. han takar . . . fordömelse annars hems *Bu* 153. pera aptedöme (*för äptedöme*) hafar mangum hulptit til for dömilse *Bir* 4: (*Avt*) 181. the infästas swa j fordömlisom ok fortappilsom *ib* 1: 52. lat thik nöghia ath thinne eyghne fordömilse *ST* 30. *Bo* 94. *Bir* 1: 134, 139, 183, 245, 310, 380, 2: 160, 3: 454. ather anama thän försmälika fordömlisa sonen (*perditionis filium*) *Su* 47. the äru fordömlisinna syni *Bir* 1: 66. — *På orätt öfversättning af clamatio*, som troligen blifvit läst *damnatio*, beror väl förevarande ord i baktalan är thwng fordömilse *Ber* 106. — **fordömlisa domber** (fordömilso-), *m.* *fördömlisedom*. then som thz ätir owärdelica ätir sik fordömilso dom mz iudase forradhara *MP* 1: 100.

fordöva, *v.* [*Mnt.* vordoven] *bedöfva*. wordho hedh-nigane swa forblindadhe oc fordöfdhe *ST* 347.

fordöva, *v.* [*Fdan.* fordøve. *Mnt.* vordouwen] *smälta (mat)*. aff ten matt oc onda ting som äre i magan som icke kwne vel fordöffwas oc smelta *LB* 7: 256.

forpa (foorda *Lg* 3: 562. **ffoordha** *SEG* 120. **fora**: **foradho** *KL* 149. -ar, -ape, -aper. *impf.* **fordhe** *RK* 2: 1409. **forde** (*dock möjl. af föra*) *ib* 6043, 6249, 7937, 3: 3982. **forda** *ib* 2: 5396; *de tre sistnämnda formerna endast i rimslut*), *v.* [*Isl.* forða] *L.* 1) *föra framåt*, *fortskaffa*, *befordra*. fordadhe them wäl aff landeno *MB* 1: (*Cod. B*) 545. — *föra*, *ledsaga*. sanctus petrus fordadhe han til ierusalem

Bil 269. *MB* 1: 390. *RK* 2: 5643. hon gat han ey swa wäl fordat til graff som h(o)n wilde *Bil* 731. — *föra* (*undan*), *bortföra*. döde oc saara teden forda *RK* 2: 8852. — *föra i skydd el. i förvar, taga vård om*. fordhar hans wlwalla oc hans thing *MB* 1: 205. **2)** *främja, sätta i verket, utföra, uträtta*. the skulu hans budhskap ok wilia forda ok främia medh almoghanom *KS* 64 (158, 70). äru thön lagh dödh ok fåfäng, ther ängin är then thön forda ok fulkoma *ib* 68 (167, 74). *ib* 73 (178, 80). medhan marsken sin ärende j dala forda *RK* 2: 5396. **3)** *befordra, understödja, hjälpa*. jak will myne gillesbrödher ok gillesysther . . . fordha ok främmie *SGGK* 103. *SEG* 120. han skal thik fordha huath han ma *F* 774. *Lg* 3: 562. *PM* 21, 30. the lotho han jn oc honom wel fordhe *RK* 2: 1409. — *underhålla, uppehålla*. at iak vili ey vp halda ok fordha them *Bir* 1: 163. *ib* 2: 166. han sculde hona fordha oc främia i henne liffs tima *SJ* 191 (1450). the sculu mik födha fordha främia oc vppehålla til dödra dagha *ib* 188 (1449). han skal henne födha ok fordha medh hws mat oc cläde til dödhra dagha *ib* 251 (1456). — **fordha sik, fortskaffa sig**. ena kafflabro hade the oc giorde mz hwilken the skulle sig till skepen forda *RK* 3: (sista forts.) 4782. — *skynda sig*. fordhom os thy oc vi at inganga i the hwilona *Bo* 255. *Al* 3117, 7975. *ST* 391. *RK* 2: 6043, 6249, 7774, 7937, 3: 3982. *Di* 43. — **fordha sik ater, skynda sig till baka**. fordhadhe sik thäs för atir *Bil* 851. — **fordha bort, föra bort (i säkerhet)**. fordhadho the han bort til tarsim *Bil* 898. *KL* 149. — *Jfr fram fordha*.

fordhan, *f. understöd*. hwilken ther gifwir fulbordh til mz radh hielp ellir fordhan *ST* 429. — *underhåll, uppehålle*. hon afladhe sik sina fordhan ok sinom son mz rok oc teen *Bo* 14. til vors krops fordhan oc vppehålle *Bir* 2: 4. *Bo* 18, 62, 127. *ST* 37, 405. *Ansg* 245. *Bir* 1: 181, 2: 67, 190, 3: 14, 407. äptir ödmiuka biceps stadhga ok fordhan (*secundum episcopalem humilem sustentationem*) *ib* 1: 307. — *Jfr väl-fordhan*.

fordhanskaper och fordhanskap (fordenskap. fordingskap. forenskap *FM* 701 (1519)), *m. och n. L. befordrande, fortskaffning, forsling, skjuts; äfven fortskaffningsmedel*. sinom soldenärom skulu the ey vara pliktoghe . . . fordenskap til land ällir watn *MB* 2: 242. betala räthwisliken lön före fordanskapen *PM* 33. *FM* 499 (1510), 701 (1519). wil jag . . . fly them fordingskap ower til stocholm *ib* 501 (1510). skal ffordhenskap eder j hwar lendzmans gordh redhe vare och fforbidhe *ib* 525 (1511). ati lathe thet sendebudit ffaa swadant fordenscap och annadh som ther tiil hörer i ginom finlandit *HSH* 22: 58 (1495).

fordhelön, *n. pl. forlön*. *BSH* 4: 224 (1497).

fordhogher (-uger), *adj. skyndsam*. — **thät fordhoghasta**, *adv. det skyndsammaste. i förening med en form af kunna*. thz j nw wele wara rede . . . thz fordugaste j kwnna *BtRK* 253 (1469, orig.).

forpom (forpum *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*), 6: 129 (1349). **fordhum** *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), *KL* 253; *Bil* 226), *adv. [Isl. forðum] L. forðom*. libie land. som troya var forpom bygh *Bu* 490. mäster repar, forpum kannuker i wästraaros *SD* 6: 129 (1349).

ib 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *Bu* 416. *Bil* 112, 226. *KL* 182, 253. *Bo* 139. *MB* 1: 431, 432. *Bir* 1: 122. *Al* 2. — **fordhom dags (fordendagx** *FH* 1: 49 (1478, *gammal afskr.*)), *adv. fordomdags, i forna dagar*. fordhom daghx war sidher thet at herra ok försto aff persia . . . skullo iordhas a the heedh *Al* 3386. *FH* 1: 49 (1478, *gammal afskr.*).

fore, *n.? framdel?* hulkars fore syntes naghat när samankoma *LfK* 222.

fore, *se före*.

fore, *se for*.

foreakta (före-), *v. tillämna*. aff the föreaktadhe gärnigh *Lg* 3: 66.

forebinda, *se förbinda*.

fore bludha, *v. L.*

fore budha, *se förbudha*.

forebära (före-), *v.* **1)** *frambära, framsätta*. widh hwan räth os förebars *LfK* 92. **2)** *förebära, anföra*. forebärande (*allegando*) dauidz äptedöme *Bir* 4: 64. — *Jfr bära fore*.

foreper, *m. L.*

forepis maper, *m. L.*

fore fa, *v. omfatta, fatta*. et annat radh the fore finga *RK* 2: 7905.

forefara, *se forfara*.

forefata, *v. besluta*. vm vi hafdhom aluärlica forefatat mz stadhughom hugh at koma til thit rike *Bo* 37. the wille ther tha forefata (*besluta om*) rikens besta oc bestonda *RK* 2: 7457. *Jfr fata fore*.

foreföra (före-), *v. L.* **1)** *framföra, frambära, berätta*. wart josue förefört swadana rykte *MB* 2: 28. **2)** *föredraga, sätta framom. med dat. och ack.* at hon ängom foreföre (*præferat*) sik j sinom thankom *Bir* 3: 174. *ib* 175, 228, 4: 289.

foreganga (före- firi ganga L. foregonga. fore gaa. föregaa. förga: -ginge *BtFH* 1: 138 (1507), 158 (1507)), *v. [Isl. fyrirganga] L.* **1)** *framgå, framträda, särsk. framgå och svärja*. som . . . 12 synemän föregingo och sworo, och the 12 i nempnden sättho, medh them tillstodho *BtFH* 1: 15 (1478, *nyare afskr.*). som thenne förne sworne witne föregingo och sworo, och 24 män medh them tillstodho *ib* 26 (1487, *nyare afskr.*). som tesse ij swarne vitne för-eginge och the xii i nämpde sotto ok all meningh soken then (*för them*) til stade *ib* 132 (1506). som tesse xij landz syne men föreginge och the xii i nämpde sotto them til stade *ib* 135 (1506). som 6 synemän föregingo och swäria wille om han wille haffua eedh af them *ib* 27 (1493, *nyare afskr.*). thesse wore föregångandes wittne, hein hellwelä och einwaldh wesala, att så war giffwit *ib* 67 (1461, *nyare afskr.*). *ib* 131 (1506), 138 (1507), 158 (1507) o. s. v. **2)** *gå förut*. engelen foregongandes sagde til sielena fölgh mik effter *LfK* 219. **3)** *föregå, gå före, komma före (i tid)*. then thz hawir for thiänt mz godhom gerningom fore gangandom (*præcedentibus*) *Bir* 1: 185. — *med ack.* förste delin actiue vite skal foreganga contemplatium *Bo* 143. swa som mor-gonstiärnan föregaar tilkommandes solenna opgaangh *Su* 173. — *med. dat.* mörka natten föregangande klara daghenom *Su* 173. **4)** *föregå, gå i spetsen, gå främst, stå främst*. än thet apostoli fingo alle iämna hälagghetz

nadh tho synas petrus ok paulus fore gaa mz enna handa tronna dygdh *KL* 176. 5) *föregå, vara föredöme för, med dat. j alla reglonne gömo ok dygdennä jtkan j huilkom hon androm fore gik ok lyste Lg 3: 572. — Jfr ganga fore samt forganga.*

foregangare, m. [*Isl. fyrirgangari*] den som går förut, föregångare. han wakte granlika fore gangarins foot spoor *Bir* 1: 272.

foregivin (förre-), p. adj. förut gifven el. utfärdad. vidh thet förregifuit breff *FH* 5: 145 (1490).

foreglöma, se forglöma.

foregöra, se forgöra.

forehalda, se forhalda.

forehalda, v. L.

forehugsa, se forhugsa.

forehugsan, se forhugsan.

forekast (före-, för-), n. förebräelse, skymf. jak haffuer hört thin forekast oc förewitilse aff thinne ofruktsamlikhet *Lg* 3: 606. j dagh haffwir iak idher aff hänt egypti forekast älla smälighet *MB* 2: 12. oqwädans ordz förkasth (*utslungande el. tilläggande af oqwädansord*) *PM* 31.

forekasta (före- Lg 3: 605; Di 227, 238. för- PM 31; BSH 5: 304 (1508)), v. 1) *före-kasta, förebrå.* wil forekasta thik them (*de fåfånga orden*) *ST* 186. *ib* 162. *Di* 127, 227, 238. *LfK* 263. *Lg* 3: 605. *PM* 31. 2) *förebrående yttra.* nager ordh i brädzsko, som jak gissar, i honom förkastade i förliden tidh . . . om nager ärende skedh wooro i förliden tidh som lan[g]liga waaro öfwer talat *BSH* 5: 304 (1508). — *Jfr kasta fore.*

forekastilse, n. pl. *Jfr lastforekastilse.*

foreklagha, se forklagha.

forekoma (före-, fore komma. firi- L. förre- RK 3: 2784. forkoma. förkoma), v. 1) *komma före, sättas framför.* hawe wij warth insigle . . . lathith fore kome for thetta breff *SD NS* 2: 63 (1408). 2) *framträda, inställa sig.* *SD NS* 1: 438 (1405), 479 (1405). 3) *framkomma, förebringas.* vtan bätte breff älla bewisning fore komma *SD NS* 1: 438 (1405). lata sina bewisning fore komma *ib. ib* 2: 420 (1411). 4) *meddelas.* mich är forekommeth, ath the äre allerede tiil syös *BSH* 5: 352 (1509). mich är vnderwist, at eder är forekommeth, thet jach skulle haffwa vpbwridh en ganscha stor och mectigh kostgärdh aff alt calmarna län *ib* 364 (1509). *HSH* 20: 209 (1507). 5) *förekomma, påträffas.* slogo oc fördarff-nadh hwat förekom *MB* 2: 22. *ib* 194. *RK* 3: 2784. 6) *komma för, träffa.* alla them thetta mit närwarande opna breff fore kombir *SD NS* 1: 160 (1402). *ib* 199 (1402, *nyare afskr.*). *HSH* 36: 1 (1429). 7) *träffa, öfverraska.* swa at the aldrig forkomis aff bradhom död oc oforseddom *Su* 380. nar han vardhir fore komin af dödhenom *MP* 2: 222. vm nakar man var for-komin älla snardhir (*præoccupatus*) af nakre syndh *ib* 262. 8) *komma förut el. i förväg (till).* tilbör väl forekoma hälgha makit mz dygdhanna idhn *Bo* 144. — *förekomma, komma (någon) i förväg.* bättra vare forekoma än fore komas *Bir* 2: 141. *ib* 3: 371. alexandher haffwir os förkomit *MB* 2: 251. mz huat storom kärlek oc älskogha thu haffdhe mik före kommet *Su* 42. *ib* 40. aff gudhz nadh förekomne *ib*

8, 10. gudhz nadh fore komande *Ber* 6. siälff människian forekombir nw hans ondsko *Bir* 2: 53. 9) *förbereda, bereda sig på.* som sith ytarsta oc huat äpte dödhin tilstandande är, ey forekomma ällir forewara sik *Su* 235. 10) *förekomma, hindra.* jak siälffwir som han gömde ok forekom mz mine nadh at han skulle ey synda *Bir* 2: 317. vi ärum fore komne ok hindrade af höghom ärandom *ib* 1: 398. — *part. pret. som kommit fram, försigkommen.* at idher stadh war for-dendagx . . . een wel forkomen staadh *FH* 1: 49 (1478, *gammal afskr.*). — *Jfr koma fore samt forkoma.*

fore köpa, se forköpa.

forelova (före- Su 134), v. förut lofva. at the glädhin som foreloffuat är skuli wndfaas *Bir* 4: 110. *ib* 104. *Lg* 820. *Su* 134. *Jfr forlova.*

foreläggia (fyri läggiä. firi läggiä L. föreläggia. forläggia: -läggiandhe BSH 3: 9 (1499, samt. afskr.); -lagdhom SO 27), v. L. 1) *fram-lägga; öfverlemna, lemna.* biscop knute swa godha iordh foreläggia *SD NS* 1: 34 (1401). 2) *förelägga, fram-lägga, framställa (till kännedom el. pröfning).* *VKR* 7. iak skal edher föreläggia ena gaatho *MB* 2: 115. *ib* 116. 3) *förelägga, föreskrifva.* gudz miskund ok hans makt hafwer mik thetta fore laght *Al* 5816. *Bir* 4: 32, 34, 36. *MB* 2: 7, 15. *Su* 13, 100, 348. *SO* 102. *FM* 228 (1505). — *bestämma, utsätta (tid el. rum).* j pöm stap oc tymä per vare executores fyri läggiä *SD* 5: 562 (1346). siw natta dagh fore läggiä *TB* 73. *ib* 74, 80. *VKR* 22, 48. *ST* 471. *BSH* 3: 9 (1449, samt. afskr.). *SO* 27, 106, 152. *Lg* 332, 3: 467. for sidhan til stadhen som förelagdher war *ib* 68. — *bestämma, besluta.* ingen-stadz haffuer jach än nw forelagth ath holle myn jwll *BSH* 5: 121 (1506). — *Jfr läggiä fore.*

forelöpa, se forlöpa.

forelöpare (för löpare), m. löpare, förelöpare. mz mangom tiänarom oc för löparom *MB* 2: 288. — *förelöpare, föregångare.* domarins forelöpare *Bo* 82.

forelöpirska (förelöperska), f. förelöperska, den som går förut. nadenna förelöperska *Su* 174.

forena (för-, for eena. för eena. impf. -adhe el. -te. part. pret. -ter), v. [*Mnt. vorenen*] 1) *förena, samla.* han förenade sin almogha *MB* 2: 273. 2) *förlika.* for eento oc forliikto wij thöm *SJ* 206 (1451). sidhen the swa för eente wara *RK* 2: 1478. *ib* 3042, 3150. zacher, som langelica offuertallade äre ok forente *SO* 118. — **forena sik, komma öfver ens, blifva ense.** the . . . forente sik swa vm sidh *RK* 2: 1071. *ib* 5543. — *refl. forenas, förlikas, försonas.* ther mz the för entäs tha *RK* 2: 1800. *ib* 3058, 4828, 8091. — *komma öfver ens.* forenas the ey annars *RK* 2: 8167. *ib* 4234, 5399, 5696, 1: (*sgn*) s. 179.

forening, f. förening. *Su* 281, 318, 319, 323, 326. en kerlig förening emellan suenskemen *BSH* 5: 19 (1504). — *öfverenskommelse, uppgörelse.* thetta for-scrifna ärinde oc forening skedde . . . odinsdaghin nest fore pingisdagha *SJ* 207 (1451). varth swaadan en contracth och wenligh foreningh giorth mälloom . . . her swanthe nielsson och . . . frw jngeborgh aakis dotter *HSH* 19: 21 (1504). *ib* 23.

forenämnder, se fornämnder.

foreradha, v. råda öfver, förestå. thet sama

gozith . . . styra ok foreradha *SD NS* 2: 10 (1408). *ib* 11 (1408).

foreradhogher (-radhugher), *adj.* försigtig, omtänksam. *Lg* 3: 227.

foresea (foresee. fyrise. före-. for-), *v. L.* 1) *se framför sig.* jak skal fore see (*providebam, läst: providebo*) gudh j minne a synu altidh *KL* 134. 2) *se sig före, taga sig i akt.* vtan atwaktelika fore sees ok warnas *Bir* 1: 275. *ib* 3: 77. 3) *förutse.* all thingh . . . äru äwerdhelika fore seet j mik *Bir* 1: 36. *Ber* 154. *Su* 231, 237. 4) *förut bestämma; utse.* jak var foresedh aff äwerdhelico at sitia j högxsto säte *Bir* 3: 285. wi ärum foresedhe til äwärdhelikit lifh *Ber* 218. *Bir* 2: 127. *Lg* 3: 497. *Su* 146. — *bestämma, besluta.* haffwer gud forseth ati framdeles koma ider til bätte empne *BSh* 4: 151 (1492). 5) *förut betänka.* fore se alla thinga saki oc the thing thu skalt göra mz skälike forakt *Ber* 171. *Bir* 3: 309. — *part. pret. betänkt, tänkande (på), omtänksam.* war . . . foresedh af thinne bättring *Ber* 150. 6) *se till, hafva tillsyn öfver.* foresee oc confessor at the hafujn höwitzkan klädhabonadh *VKR* 5. — *med dat.* confessor foresee (*föreskrifve*) oc them huru the fasten oc hwat timom the sculu äta oc haalla thysto *VKR* 5. jak hauer them (*näml. borgar och land*) lenge fore seet (*förestätt*) *RK* 1: 1982. þem landom oc jugäldum fyrise oc skipa *SD* 5: 562 (1346). 7) *providere, sörja för, se till godo.* *med dat. (el. i dess ställe ack.).* minne siäla rökt ok minna föräldra helsamlika foresee *BYH* 1: 190 (1383). at foresee allo thy som skäl hawir *Bo* 123. gudh foresaa them badhom *ib* (*Cod. B*) 341. *KL* 16, 115. 326. *Bo* 89, 90. *Bir* 1: 7, 258, 300, 315, 327, 2: 29, 99, 110, 3: 209. *Su* 249, 421. *MB* 2: 26, 322. *Lg* 665. *PM LXI.* thöm alla ophult ok foresagh til alla nödtorfft *LfK* 250. embetheno foresee *SO* 47. hederliga foreseedh j allom vedertorffteligom tingom *Lg* 3: 562. wanlika gudh fore seer (*afhjälper*) ther minne ysäld *ST* 461. — *abs. draga försorg.* sagdhe at hans fadhir i himerike skal i thy väl foresee *Bo* 157. 8) *besörja, förskaffa, anskaffa, förse med.* foresee all widhertorfftelikin thing, at ey wari tarff at nakot bedhas widh bordh *Bir* 5: 27. hon foresaa . . . sinom döttrom gudz ordz födho *KL* 351. han fore see . . . honum klädhe *MP* 1: 290. *Bir* 1: 39, 2: 315, 3: 25, 4: 9. *VKR* xx, 26. *MB* 2: 211. gudhelik oc äwerdelik snille, som alt flyar oc skikkar, hanom foresaa (*bestyrde med afseende på honom*) oc thetta at hans wärdoga kött oc blodh skulle skylas oc innelykkias wudher wiins oc brödz liknillsom *Su* 277. — **foresea sik**, *sörja för sig, se sig till godo.* hwi föresaa thu tik ey annars *Su* 37. *ib* 403. foresee thik thy i them älskogha (*eftersträffa den kärlek*) som thino hiärta ma göra glädhi *ib* 388. — *taga tjenst.* kombir in til een mesterman ok wil sigh foresee *SO* 65. — *Jfr forsea.*

foresea, f. se forsea.

foreseare, se forseare.

foresighia (före-. *part. pret.* foresagdher. forsaghber *L.* forsagber: -sagþa *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). forsaghdher: -saghdha *KL* 303. forsagder: -sagdä *FH* 3: 7 (1369). försagdher: -sagdha *MB* 2: 10; -sagdho *SD NS* 1: 22 (1410); -sagth *PM* xxxii. forsavdher:

-savdhä *SD NS* 1: 91 (1401). **forsaughdher: -saughdhe ib**), *v. [Isl. fyrirsegja] L. (part. pret.)* 1) *förutsäga, spå, profetera.* at han theodosio kesara oc mangom androm foresagþe komaskolande þing *KL* 184. foresagdhe iudhomen at kirkian skulle koma til hedhninganna *Bo* 148. *ib* 21, 150, 241. *Bir* 1: 74, 2: 38. jbland annor thing. hulkin prophetanna röste foresagdho aff gudhz syni *ib* 4: (*Dikt*) 259. 2) *förut nämna, förut anföra.* oppa thy aareno som foresighs *VKR* 56. — *vanl. i part. pret.* som föresakt är *Lg* 293. j foresagdhe hulu ekinne *KL* 26. j foresagdha stadhenom capharnaum *Bo* 68. *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). *ib NS* 1: 22 (1401), 61 (1401). *FH* 3: 7 (1369). *KL* 303. *Gr* 312. *Bir* 3: 111, 135, 141, 425, 4: 42, 43. *VKR* 46. *MB* 2: 10, 327. *PM* xxxii. 3) *föreskrifva.* huat the twa bröder thöm fore sighia *SO* 149. — *bestämma, utsätta.* vppa en beschedeliken ok foresagdhan dach *SO* 148.

fore siunga (fore sionga *ST* 142), *v.* 1) *sjunga före, vara föresjungare.* at henne dyre son swa fore sang *Lg* 39. *ST* 142. 2) *förespå, profetera, förutsäga.* thän wandir hulkin ysaias foresang wara vtga skolande aff yässe root *Bir* 4: (*Dikt*) 243. foresungo the (*profeterna*) . . . huru hardhan dödh han wilde thola *ib* 259. — *Jfr siunga fore.*

foresiungare (före-), *m. föresjungare, sånganförare.* *LfK* 66.

fore skilia (före-. firi- *L.*), *v. L. bestämma, föra ordet (ss forskiälaman).* holmuider domare som fore skilde *FH* 3: 8 (1377). thz jak laglika fasto föreskilt haffwer . . . vppa ena ortogh oc vi öris landh jordh *ib* 78 (1446).

fore skina, *v. præcellere, lysa framom, öfverglänsa.* *med dat.* thees stadzsens roos sigx fore skina androm blomstrom *Bir* 4: (*Dikt*) 259.

foreskipa, *v. [Fnor. fyrirskipa]* 1) *förut bestämma.* j fore skipadhom tima *Bir* 1: 241, 251, 3: 423. lät han . . . vara . . . vppinbarän . . . os foreskipadhom vituarom af gudhi *KL* 152. foreskipadhe gudh oc foreuiste at somlika aff thom skullo fulkompnas värlzlica ok somlica andelica *Bir* 2: 38. *ib* 127. *Su* 398. min son weth hwem han skal kalla oc foreskipa (*utse*) äptir sinom wilia, j tässins tiänist gärning *Bir* 4: 70. 2) *sätta framom el. öfver.* androm fore skipath til prelatam *VKR* 74.

foreskipan (forskipan *Bir* 4: (*Dikt*) 233; *Su* 320; *Lg* 3: 497), *f. [Isl. fyrirskipan]* 1) *prædestinatio, præordinatio, (af Gud) förut gjord bestämmelse.* som äpte gudz foreskipan kalladhe äru hälaghe *Bo* 123. *Bir* 3: 253. *Su* 320. *Lg* 812, 3: 497. han sätir sina tro j foreskipan *Bir* 3: 77. af nadhelike foreskipan lät var herra thomam swa twäka *Bo* 237. *ST* 410. *Bir* 4: (*Dikt*) 233. *Su* 398. 2) *ordning, styrelse.* at . . . bätte foresyn hägdan oc foreskipan maghe koma *Bir* 5: 130.

foreskipilse (före-), *n. = foreskipan.* o äwärdelikx föreskipilse rädeliken domber *Su* 32.

foreskrivadher, se forskrivadher.

foreskrivin, se forskrivin.

foreskupa (fyri skupa. foreskodha), *v. se till, undersöka?* pätt agha þe fyri skupa sum varn

doom hawa, hwat mannom þe äru sum med flere hestom magha ripä *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). — *betänka*. foreskodhandes granlika thet mannen hauer ey meer visselika aff sino wärzliko gozze wtan swa mykyt han i mylda gerninga skipar *BYH* 1: 190 (1383).

foresmakan (*Su* 280, 344, 346. *för-*), *f. försmak*. gissan oc försmakan tilkommande liffs *Su* 110. *ib* 280, 344, 346.

forespa (*forespaa*. *forspa*), *v.* [*Isl.* *fyrirspá*] *förutspå*, *förutsäga*. ihesu christi nampn var sanne-lica forspat aff prophetanom *MP* 1: 35. thätta alt hafdhe propheten forespaat ok saght *ib* 2: 14. *ST* 205.

forespar (*fore spa*. *firi spa*), *adj.* [*Isl.* *forspar*] *förutsägande*, *förutseende*. med *gen.* philipus var firi spa sins döz *Bu* 200. — *abs.* han är firispa ok vet alt *Bo* 204. här war ängin fore spa *Iv* 104.

forestanda (*firi standä*. *forestonda*: -*ston-**det* *Lg* 3: 556. *fyrista*. *foresta* *Gr* 317; *MP* 1: 26. *fore sta*. *forestaa*. *föresta* *MB* 2: 247; -*stodh* *ib* 193. *före sta* *Gr* (*Cod. D*) 410. *före staa*. *forstanda* *RK* 2: 7409. *forstonda*. *forsta* *Fr* 3098; *RK* 1: 166; *MP* 1: 26; -*stodh* *SJ* 72 (1441). *for sta*: -*stod* *Va* 31. *forstaa* *Al* 595; *RK* 2: 16. *för-standa*. *för standa* *RK* 2: 2355. *första* *SD NS* 2: 420 (1411); *RK* 1: 1254, 2: 1727, 1866, 2420. *för sta* *ib* 2372), *v. L.* 1) *framstå*, *stå främst*. hon är oc förstandande i thz lywset, huilket gudh bödh at wardha *Lg* 3: 614. 2) *förestå*, *stå i spetsen för*, *styra*, *anföra*, *leda*. med *dat.* som vapnsynenne firi standä *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). landom oc jngieldom fyrista oc skipa *ib* 568 (1346). altara ok mässom forestanda ok styra *ib* *NS* 2: 10 (1408). *ib* 11 (1408). almosan som han forstodh i bykirkionne *SJ* 72 (1441). at forestanda huseno *Bo* 18. *förestaa* qwinnotiänisteno *Lg* 294. at forestaa embetom *VKR* 9. som väl foresta sino ämbete *MP* 1: 26. som väl forsta sinom almogha *ib*. thässa forestodho them fäm oc thrätio androm iomfrum *Gr* 283. *ib* 317. *Bil* 594. *Al* 595. *RK* 1: 166. — med *ack.* thetta huset oc thet fatika folket första *SD NS* 2: 420 (1411). landith . . . väl forsta *Fr* 3098. *RK* 1: 1254, 2: 16, 1727, 1866, 2355, 2372, 7404, 7409, 9536. 3) *sörja för*, *vårda sig om*. med *dat.* tha togh then wnghe herran sina syster oc före stodh henne i rätte trohet *Lg* 3: 322. — *abs.* vara förmyndare. thesse sadhe heyne frame vpp frij och quit then formyndarskapp saa ath han ey lengher wilde forestaa eller wara vnge hans smitz forstandere *SJ* 330 (1465). 4) *sörja för* (*någons*) *uppehålle*, *undfåga*, *förse med mat och dryck*. iij nātther skullo the hanom forstonda *RK* 2: 8736. the buden warto väl vnfangen och ärligä forstanden *Va* 3. mz matt ok dryk sculle nielis them första *RK* 2: 2420. 5) *förestå*, *vänta*, *tillstunda*. med *dat.* af the nödhinne som honom tha forestodh *Gr* 264. *MP* 1: 70, 2: 9. *Bir* 1: 271, 3: 122, 4: 81. *Va* 31, 39. *Su* 28, 145. — *abs.* nw förestodh xiiij daghen j marcij manade *MB* 2: 193. *ib* 304. — *föreligga*, *vara för handen*, *stå till buds*. seen j ey os enkte föresta vtan stridha *MB* 2: 247. sagde honom hwat wilkor honom for stod *Va* 31. 6) *motstå*. med *dat.* ther kunde them enkte fore sta *Al* 9274. —

Ordbok.

vara i vägen, hindra. *Lg* 3: 556. — *Jfr* standa fore, äfvensom forstanda, forstandin.

forestandare, se forstandare.

foresyn, se forsyn.

foresända, se forsända.

foresätia (*före-* *Lg* 3: 398; *MB* 2: 97, 323. *föresätia* *Su* 25. fore sättia. forsätia: forsätte *Lg* 3: 529; forsatto *Bir* 4: 66), *v.* 1) *sätta el. ställa för* (*någon*). at honum foresattis foresaater *Bir* 3: 154. — *sätta fram*. aat ok drak thollikit som mik fore sattis *Bir* 3: 190. 2) *föresätta*, *framställa* (*till kännedom el. betraktande*). foresätir han (o: diäfwlen) manna lof *KL* 268. foresätir sik kränka manna äptedöme *Bir* 3: 320. lär-andis mik . . . nakor klok spörsmaal oc diwplik sinnen at wndirsta thu mik nw wilia foresätia til lärdom *Su* 231. *Bir* 1: 4, 4: 66. *Lg* 3: 398. monge ärende och klagemoll iach thöm foresatthe *HSH* 20: 247 (1508). — *föreslå*. naar nakor höghra thing fore sätias älla biwdhas *Bir* 4: 62. 3) *förelägga*, *bestämma*, *utsätta*. foresätin thom flere dagha oc tima j hulkom the maghin särlica koma til jdhir *Bir* 3: 257. *MB* 2: 323. 4) *sätta fram till jämförelse*, *jämföra* (*med*). med *dat.* och *ack.* wm jak oc wilde tik fore sättia (*comparare*) nakrom skapadom thingom *Su* 328. 5) *sätta framom*, *föredraga*. med *dat.* och *ack.* jak foresatte allom mina modhir mariam *Bir* 2: 288. *Bo* 11, 38. han (*kärleken*) fore sätz martyrio oc tronne *ib* 77. *Bir* 1: 5, 3: 242, 331, 4: 66, 71, 97. *VKR* 5. *Ber* 13. *Su* 25, 232, 267. *Lg* 3: 529. — *sätta fram*, *sätta främst*. at iak skwille föresätthias j blandh trän *MB* 2: 97. 6) *sätta i spetsen för*, *sätta öfver*. med *dat.* och *ack.* hon är androm foresat til prelatam *Bir* 4: 30. foresattir allo thy clostrith aaghir *VKR* 31. — *Jfr* forsätia.

foretaka (*företaka*. före taka. fore tagha. företagha. förtaka: förtakno *Su* 156), *v.* 1) *fasttaga*, *gripa*? iak wildhe ath thw mik ensamyn före thogho (*för* före thoghe) och alla andra lössa giffua (*för* giffuer *el.* gaffue) *Lg* 3: 151 (*möjl. att föra till 4*). 2) *förelägga*; *bestämma*, *utsätta*. j foretaknom tima *Bir* 3: 125. dagh fore läggia och stadh fore taka *TB* 74. 3) *företaga*, *företaga till behandling*, *sätta i verket*, *börja*, *påbörja*. wy wardom jo nogot fore taga *RK* 2: 5818. *ib* 6029. tolken darskap fore taka *ib* 3880. i thy godho han företakit haffdhe *Su* 5. *ib* 331. *MB* 2: 150. theras företagen ondzska *ib* 290. *Su* 156. *Lg* 3: 555. huruledis wij wele thet ärende företaga *BSH* 5: 19 (1504). huat wij foretage skole i thenna winther *HSH* 20: 208 (1507). är nw atirgang-ande til företaghna hystoriam oc ärendhe *MB* 2: 297. — med *inf.* wi haffwom före taghit (*decrevimus*) at wäl göra widh iudha almogen *MB* 2: 258. hans vi böker haffwom wi företaghit (*tentavimus*) at stäckia *ib* 285. — *abs.* gå till väga, handla. vill tu skällica fore tagha *RK* 2: s. 351. *ib* 1: (*sfgn*) s. 177. 4) *föredraga*, *utvälja*. är os thz gangnlicast fore taka (*eligendum*) *Bo* (*Cod. B*) 346. — **foretaka sik**, *underkasta sig*. apostlane . . . tusanda dödha sik gladelika före toko *Su* 165. — *Jfr* fortaka.

foretekna, *v.* *præfigurare*, *förebilda*. taka min sannan likama hulkin som . . . fore teknadhis fordom

mz manna ok mz ankionna miöle *Bir* 1: 220. thänne kostin foreteknadhis j hympna födhonne som kalladhis manna *ib* 3: 60. *ib* 4: 59. *ST* 200, 201, 202, 205, 206, 208, 218.

forethanke, se forthanke.

forethänkia, se forthänkia.

forevar (firi war *KS* 79 (194-5, 86). förra war *GO* 768), *adj.* varsam, försigtig. äptir almännelico ordhquädhe bätra är at vara fore var än äptir snar *Bir* 3: 333. *KS* 79 (194-5, 86). *GO* 768. görande them fore wara (*cautos*) af sinom wadha *Bir* 1: 196.

fore vara, v. præsse, förestå, med dat. gudh skapadhe stoor tw lyus j himnenom . . . eet at thz sculde fore wara daghenom annat at thz sculde fore wara natinne *Bir* 4: (*Dikt*) 226.

forevara (före-), se forvara.

fore vardha, v. påträffas, möta. dräpen gudz owinir, ä hwa som fore wardher *MB* 1: 346.

forevarna, se forvarna.

forevit, n. = forevita, f. *Bir* 4: (*Dikt*) 261.

forevita (före- *Su* 28. foruita: foruiste *Lg* 3: 498. *part. pret.* -witin. -wister), v. veta förut, känna förut. j thänna gudh waro al thing forewitin aff äwärdheliko *Bir* 4: (*Dikt*) 216. aff fore wisto thina födhzso (*ex præscentia tuæ natiuitatis*) *ib* 233. äptir likamansins naturlike skipan hulka iak foreuiste af vphofueno *ib* 1: 214. *ib* 216, 2: 12, 127, 279, 288, 3: 77, 82, 419, 4: 70. *ST* 529. *Su* 28, 394. *Lg* 3: 498. *Jfr* forvita.

forevita, f. förutvetande. *Bir* 1: 217, 3: 369, 4: (*Dikt*) 232.

forevitan (for-), f. = forevita, f. vm thässa forewitan mz hulke the wisto thässa stiärno mariam wara skapaskolande *Bir* 4: (*Dikt*) 237. wm sinna pino forwitan *Su* 316.

fore äta, se foräta.

forfapir (förfadhir *MB* 1: (*Cod. B*) 535. *gen.* forfadhurs *MB* 1: 175. *pl.* forfäper. forfadhra *MB* 1: 303; *Al* 2981. forffadra: -ane *Lg* 3: 104. forfadhra *ib* 588), m. [*Isl.* forfaðir] *L.* 1) *stamfader.* han war mankynsins forfader oc ophoff *MB* 1: 89. *ib* 105, 117, 175, 257, 312, (*Cod. B*) 535. — *en af förfäderne.* hwilkan gardh oc landhbo j haffuin til pantha hafft oc än haffuin epter idhran forfader gambla gödhiche finke *FH* 6: 4 (1441). 2) [*Jfr Mnt. vorvader*] *företredare.* then werduge herr-en myn forfader *HSH* 19: 124 (1506). — *pl. forfäper,* 1) *förfäder.* ware forfäder *MB* 1: 68. *ib* 303. *Bil* 115. *KL* 136, 143. *MP* 1: 206. *Bir* 1: 125, 232, 2: 172, 3: 10, 134. *Al* 2981. *Lg* 3: 104, 588. — förste forfäper, *stamföräldrar.* ren . . . af allom syndo söör första for fäpra *Bu* 10. *Bir* 1: 75. 2) *föregångare.* forsma . . . sinna forfadhra (*prædecessorum*) gerninga *Bir* 2: 140.

forfal (forfaal. forfall. förfall), n. [*Isl.* forfall] *L.* 1) *förfall, hinder.* vtän han havi san forfal *SR* 11. är vtan san forfall *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 478 (1345, *nyare afskr.*), 480. sägghia sin forfal *SO* 27. laglikin forfaal *Bir* 5: 52. mangh forfall (*hindrande omständigheter*) maagha walla thy kunde thz ey wäl för bönderna falla *RK* 3: 817. *ib* 2294, 2658. — i rimslut, snarast ss versfyllnad: utan forfal. ä hwath ij bidhin ij wärilin all thz skall

idher wardha vtan forfall *Al* 5788. *ib* 9066, 10310. wthan all förfall *RK* 3: 3202. 2) *nödvtång?* thu weth mit forfal (*necessitatem*) *MB* 2: 200. — *Jfr lagha forfal samt fyrifal. — forfalla lös (-lös *SO* 82. -lös *ib* 86), adj. [*Fnor.* forfalla lauss] *L.* förfalllös. *SO* 82, 84, 86, 196. — forfalz eper (forfalls-), m. *L.* — forfalz vitne (forfalls-), n. *L.* — forfalz ärende (-ärende), n. ärende som vållar förfall el. hinder (att inställa sig vid ett tillfälle då man varit förbunden att komma tillstådes). sägia thöm sine forfalz ärende *SO* 107.*

forfalla, v. [*Mnt.* vorvallen] förfalla. om then viborgx stadz mwr, at han bliffuer täktter för en han mere ok värre förfaller *FM* 542 (1512-13).

forfalska (-ar, -adher), v. [*Jfr Mnt. vorvelschen*] förfalska. forfalskar antinghe gull eller sölfuer *SO* 144. *ib* 154, 156. erich axelsons och rikesens radz breff som forfalsket är *FH* 5: 93 (1484). *Jfr* oforfalskadher.

forfang (-fong. förfang. förfaangh. förfank *SJ* 316 (1464)), n. [*Mnt.* vorvank] *L.* förfång, ingrepp (i någons rätt), skada. engin göre androm forköp eller forfang eller skadha vpa sith köp *SO* 48. *ib* 51, 63, 154. *PM* 21, 33. at ey är stadenom noghot förfang giort *SJ* 133 (1444). ath the inthet forfong göre thöm *BSH* 5: 111 (1506). alth the rikena kan koma til forfang *SD* 5: 210. then clausula med sinom tunga . . . skal kyrkienne inghe stadz til förfaangh wara *ib* 2: 658. förscifna stenhuset . . . stadenom vtan alt förfang haffwa ägha bruca och behaddha (för behaldha) *SJ* 133 (1444). *ib* 316 (1464). sik wtan nakot forfangh ällir minzskilse j sinom kärlek (*sine sui . . . præjudicio*) *Su* 358. *Lg* 3: 280.

forfara (för-, före- *LfK* 71. fir- *L.*), v. [*Isl.* fyrirfara] *L.* 1) *försiggå, förflyta?* illa förefaren tingh *LfK* 71. 2) *transire, förgå, förlida, försvinna, upphöra.* var tidh forfar *Bir* 3: 223. forfare nw hedhninganna fäfanga *Ber* 23. at iärtiknit sculde ey forfara *KL* 74. 3) *framlida, aflida.* war forfarne konungh magnus *SO* 122. 4) *perire, förgås, omkomma.* forfara af mykle sorgh oc dö *KL* 184. tha folkit forfor oc dödhe j öknenne *Bir* 2: 113. *ib* 1: 112, 323, 378, 2: 77, 144. *KL* 237. *MP* 2: 46. *MB* 2: 293. kom at vpletha ok helt göra man-könit som forfarid var (*perierat, var förtappadt*) *MP* 1: 27. — *störta, gå under.* som aff wärdzlikom medgang högfärdandes haffua forfarit (*deciderunt*) *Su* 171. 5) *trans. förstöra, förderfva. RK* 2: 5881. — *förfara, genom vårdslöshet förstöra el. förderfva.* ath lerjungen nagat forfarit hauer fore sinom hosbonda *SO* 84. päninga . . . som . . . hans . . . modher forskingrat oc forfarit hadhe *FH* 5: 130 (1488). 6) *förlora, förspilla.* med dat. forfaret ärfuodhe sino ok ey thingom sinom *TB* 76. — *refl. forfaras, förgås, omkomma.* forforus wndher swärdh ok sylt *Bil* 318. *Bo* 71, 175. *Gr* 259, 288. *MP* 1: 67, 320. *MB* 1: 42, 165, 261. *Ber* 170. *Lg* 547. forfaras til häluitis *Bil* 797. — *förgås, förgöras, utrotas.* i skulin forfaras aff wärldinne (*peribis de terra*) *MB* 1: 300. hans liiff skal forfaras oc skilias widh hälgha manna samfund (*peribit anima illa de Israel*) *ib* 308. — *förstöras.* hwat ey spillis thz ok forfars som oskönioghom oc othäkkom gifs *Bo* 153. the förrä stadzbokin forfoors ok vpbran

i thöm brandenom *SJ* 1 (1420). — *förstöras, förderfas, vanvårdas*. hure lincköpfung kyrke och stickth forfars och forsymes *HSH* 20: 26 (1506).

forfara (för-, fore- *RK* 2: 5360), *v.* [*Mnt.* vorvaren] *erfara, få veta*. thet jach . . . forfarat (*för* forfaret) oc forstandet haffuer at . . . her götzstaff olsson . . . haffuer god skäl oc rät til dagxberg by *BSH* 4: 1 (1470). tha capittel forfara thz meen *RK* 2: 552. tha roodzskarla förfara engelbert för stocholm wara *ib* 1547. *ib* 2503, 4434, 4768, 5360, 6262, 6707. *MD* (*S*) 252. *BSH* 5: 110 (1506). — *part. pret.* *förfaren, erfaren*. *PM* 2. han är . . . förfaren paa al läglighet i then landzändä *FM* 328 (1507). är han mest forfaren i alle sacher och ärende *HSH* 19: 112 (1505).

forfarin, *adj.* *rädd, förskräckt?* jak är forfarin (*förgängen?*) oc forfäradher (*nimis perterritus*) aff största fasa oc räddogha *Su* 250. *Jfr fara, frukta*.

forfarliker (för-, forfarliken (*n. pl.*) *LfK* 36), *adj.* som kan förstöras, förstörbar. opnötelike ällar forfarlike *Su* 126. *LfK* 36.

forfaster (för-), *adj.* *fast, bestämd?* witnade och ransakade thenne förfaste råår them emillan *BtFH* 1: 56 (1501, *nyare afskr.*). — *adv. n.* **forfast**, *mycket fast*. spikin . . . sitir forfast fästir (*valde confixus*) i korseno *Bo* 210.

forfeter (för fether), *adj.* *för fet. bildl.* för fetha hedradho the en kalff a studh ok magre thiänto the siälffwm gudh *MD* (*S*) 283.

forfinna (för- *RK* 2: 1480, 1972), *v.* [*Jfr Mnt.* vorfinden] *finna, märka*. forfinnande . . . thz hon war qwinna oc ekki man *ST* 379. *RK* 2: 1480, 1972, 3772, 4836, 5555 *o. s. v.* — *erfara, röna*. äpter then kärlek som iak aff foresagdhom klostors formannom rönthe ok forfan *SD NS* 2: 213 (1409).

forfiske, *f.?* *L.* *intrång i annans rätt till fiske*. nokre (*annan afskr.*: nokor) forfiske göra *SD* 5: 729.

forflyktogher (förfluchtoger), *adj.* [*Fdan.* forflyktug. *Mnt.* vorvluchtich] *landsflyktig, fredlös*. warder och nokor i nokot rijke frijdlöös, biltuger eller förfluchtoger i annat rijke for sin rätta brut skul *BtRK* 125 (1438).

forfrukta, *v.* [*Mnt.* vorvruchten] *frukta*. ath then menige man ther ganske swarlige forfrwcter . . . ath theris rettoghether . . . forsyledh vordhe *HSH* 19: 69 (1504).

forfrämia (för-), *v.* [*Äldre Dan.* forfremme] *främja, befordra, hjälpa*. i huad matte jach kan förfrämie broder mattis oc andre sancte birgitte tienere till thet beste i theris reser oc huad the haffue med fare *FH* 6: 121 (1510).

forfuladher (förfwlader. förfwlther?), *adj.* [*Jfr Mnt.* vorvulen, *v.*] *rutten*. är oc en skälffwo soth tilkommandis människiom aff twärwm eghelighetom, som är aff flegmate förfwlado som är kalt oc waath, oc aff colera förfwlado som är heth oc tör *LB* 9: 118. ath blodith j kroppenom är förfwlth ok kränkth aff ondo väsko *ib* 116.

forfylghia (förfölghia. forfolia. forfolige. forfolie. *part. pret.* -fölghdher. -fulgdher), *v.* [*Mnt.* vorvolgen] 1) *fullfölja?* jac kunde thz ey forfolia mz lagha *RK* 2: 6678. 2) *inför rätta*

utkräfv *el. bevisa sin rätt till*. skal iak . . . thät mädh laghum forfölghia *BSH* 1: 133 (1371). huilka tomt haquon köpswen . . . mik til pant sette . . . oc iak haur allaledhis forfulgt eftir thy som mik haur een stadz rät vtuisat *SD NS* 1: 69 (1401). min twäggia systra deell jortha, som jech mechtik är at sälia, pantsätia oc forfölghia meth allom laghom *ib* 2: 256 (1410, *gammal afskr.*). *ib* 431 (1411). hulkit hanna forfölghdha panter war efter caspar scrifuara *SJ* 92 (1439). som forfulgdher är mädh allan stadz rät *ib* 155 (1447). 3) *följa, rätta sig efter*. forfolige skrana *SO* 106. forfolie theris begär *BSH* 5: 385 (1510). hade idher herre forfulgt the dechtingan *ib* 4: 14 (1471). 4) *sätta i verket, uppfylla*. at eder nade vill thet forfolie *BSH* 5: 386 (1510). *HSH* 19: 116 (1506).

forfylghiare (förfoliare), *m.* *förföljare*. bleff en stor förfoliare vppa the kätthare *Lg Manfr.* 287.

forfylla, *v.* [*Fdan.* forfylde] *fylla, uppfylla*. forfylla hampnen medher swa dana orenlighheet *SO* 198.

forfäper, *se forfapir*.

forfära (förfära. forfara: -as *MB* 2: 325. -adhe, -adher), *v.* [*Mnt.* vorveren, vorvaren] 1) *förfära, förskräcka, skrämman*. herran gudh . . . förfäradhe allan hans här *MB* 2: 79. war ekki förfäradher *ib* 4. *ib* 22, 39, 77. *Va* 13, 14, 26. *Lg* 586, 663. *Di* 65. *MB* 2: 211. — *med dat.* eeldh rök och tyära motte them allom thaa förfära *RK* 3: 3834. 2) *skrämman, genom skrämnel tvinga*. han will forfära mik at giffua hanum myna dotter *Di* 25. — **forfära sik**, *förfäras, förskräckas*. tha förfäradhe han sik swa mykyt *Lg* 3: 174. — *refl.* **forfäras**, *d. s.* at the saa forfäredis thäre *RK* 2: 6035. alt mit hiärta forfäradis *MB* 2: 202. forfäras äller rädhas för hedhninganna tilqwämd *ib* 325. *ib* 29. *Su* 154. *Lg* 670, 3: 182, 186, 194. — *Jfr oforfäradher*.

forfäran, *f.* *förfäran*. *Su* 297.

forfärlise (förfärlize), *n. pl.* *förfäran*. han swarade medh stoor förfärlize *Lg Manfr.* 286.

forfärlika, *adv.* *Jfr oforfärlika*.

forföghia (för-), *v.* [*Mnt.* vorvogen] — **forföghia sik**, *foga sig, lämpa sig, passa?* meden thenne winther swa förföggher siig *BSH* 5: 516 (1512).

forföra (för-), *v.* [*Mnt.* vorvoren] 1) *bortföra, föra undan*. monge hestä saa förföris aff landith till danmarch *BSH* 5: 77 (1506). *ib* 157 (1507). 2) *undantränga*. ath forfföra oc neder[slaa] iders naades fiende *BSH* 4: 268 (1501). 3) *föra bakom lyuset, bedraga*. han haffde them illa forfört *RK* 2: 4029. —

forföra sik. kong karlss swäna . . . förförde siig för en hopp *RK* 3: (*sista forts.*) s. 149 (*prosa*).

forföte, *n.* [*N.* forfötte. *Jfr Sv. dial.* förföt *m. fl. former, se Rietz s. 162*] *foten el. nedre delen af en hosa*. ith par hoser mz forföte *SO* 104.

forgamal, *adj.* 1) *för gammal, föråldrad, utsliten*. jdthur klädhe nöttos ey eller wordho forgamull *MB* 1: 431. 2) *mycket gammal*. twe forgamble män *MB* 2: 407.

forgamblas (för-), *v.* *refl. åldras*. i minom wänasta wngdome forgamblas *Su* 42.

forganga (för-. forga. forgaa. förgaa. foregaa. förega: -gik *RK* 2: 635. *refl. sup.* förgangis

Lg 3: 706. **förgissz** *Di* 241), v. [Jfr *Mnt.* vörgän, voregän. N. forgangast] 1) *förgä*, *förflyta*. the atta dagha fulskyt forgingo *Iv* 1827. tha eth ar for gangit är *ib* 1897. *ib* 1969, 2026, 2223, 3786, 4747. *RK* 2: 635, 4412. midfasthe swndagh näst forganghen *FM* 571 (1513). — *gå till ända*. maltiiden hon forgik thok snart *Va* 55. 2) *förgä*, *försvinna*, *upphöra*. med *dat.* forgik hanum crampasot *Bil* 315. *KL* 25, 35. *Iv* 824, 2218, 2676, 5357. — *abs.* til hedhin giäld forgik *Bil* 344. iärteknem waru forgangin *ib* 363. forgingo liwsin *ib* 853. hans wald ok ära skal försmäs ok sköt förgånga *KS* 16 (40, 17). *MB* 1: 347, 465. *Fr* 13. — *varda om intet, komma ur bruk, upphävas*. at oprätta gudz lagh hulkin som aflagdh ok forgangen varo *Bir* 3: 363. — *varda om intet, blifva utan verkställighet el. resultat*. läta mit ärinde ey for ga *Iv* 3777. — *varda om intet, gå under, förgås*. al iordzlik thingh for ganga *Bir* 1: 282. thz landith ybernia thz skal for ga oc vardha til änkte siw aar for domadagh *Pa* 4. — *omkomma, förgås*. vtan gudh födhe thic tha forgaar thw *KL* 295. forgaa mz dödh *ST* 540. — *förkomma*. hwilkit breff forganghit är *SD NS* 1: 271 (1403). 3) *förderfvas*. al hans been äru rutin ok forgangin *Gr* 290. — *förderfva?* at skörbywg skall icke forga oss *BSH* 5: 462 (1511). 4) *undgå*. thu thänker the kämpa (*B, C.* then kamp) ther mz forganga *Iv* 4429. her tordh maane oss förgaa *RK* 3: 114. thz är stoor blygdh skal hon mik swa foregaa *ST* 343. 5) *bortgå, afvika (från)*. med *dat.* var . . . gupi for gangen (*Bil* fra gangin 1007) *Bu* 401. tronne forgangen *ib* 520. — *refl. forgangas, förgå, upphöra*. med *dat.* styrkir fågrindh snille ok sin. hulkin som nw tilbyria all at forgas honom ok minskas *Bir* 1: 63. forgikx äkke forradharenom wredhin *Bo* 162. — *abs.* stormin forgikx *Bo* 105. *Va* 47. *LB* 7: 214. — *förgås, omkomma, förstöras*. al wärlidin forgikx *Bir* 1: 139. *MB* 2: 345. ther forgiiks ij sware skep *FM* 377 (1508). huru chusaron af stora armenia forgikx *Gr* 263. *Di* 241. *Lg* 3: 706. *MB* 2: 34. han skal forgaas af sino folke *KL* 387. — Jfr **foreganga**.

forgangilse (-gongilse), n. pl.? *undergång*. stadzens ok landzens forderffuelse ok forgongilse *Lg* 3: 560.

forgangliker (-likin) *Bir* 1: 7; (n. pl.) *KL* 323; -likit *Bo* 37; *Bir* 1: 38. **forgangeliker**. **for-gangelikin** *KL* 229; -likit *Bo* 37. **forgankliker**: -lik *Ber* 20. **forganliker**: -lik *ib* 6, 24, 27, 60. **förgangliker**: -lik *LfK* 176. **förgangliken** (n. pl.) *ib* 164, 176; *Su* 179. **förgängliker**: -lik *Bir* 1: 285. **forgenkliker**: -lika *ST* 499. **förgänliker**: -likom *Su* 46. **forhengheliker**: -lika *Lg* 3: 133. **förgängeliken** (n. pl.) *Su* 141. **forgengelikin** (n. pl.) *Lg* 3: 133. **förgänliken** *ib* 489. **forgengelen** (för **forgen-geleken**, f.) *SD NS* 2: 116 (1409)), *adj.* *förgänglig*. war glädhi i iordhrike är all ostadhlik oc forgangelik *MB* 1: 500. hwi ärwothin i vm thän mat. som forgangelikin är *KL* 229. the thing som forgangliken äru *ib* 323. vndir gifwir sik thässom forganglico thingomen *Bo* 65. *ib* 37, 169, 256. *Bir* 1: 7, 38, 53, 225, 285, 2: 54, 86, 227, 3: 23, 92, 4: 89. *ST* 499. *Ber* 6, 20, 24, 27, 60. *Su* 46, 141, 179. *Lg* 3: 133, 161, 488,

489. *LfK* 164, 176. *SD NS* 2: 116 (1409). — *förgående*, som skall förgås. lustas j thässom värsta thräckenom rasklica forganglicom (*cito perituro*) *Bir* 3: 94. — Jfr **oforgangliker**.

forganglikhet (förgänlikhet), f. *förgänglighet*. *Lg* 3: 484.

forgangu man, m. L.

for gar (-gaar), n.? i for gar, i förgår. *BSH* 4: 275 (1501). Jfr i fyrre gar under gar.

forgava, f. L. *förgift*. *Al* 2610.

forgift (-giift. -gyft), f.? [*Mnt.* vorgift] *förgift*, *gift*. for al forgiift oc etir *LB* 7: 304. ten som haffuir forgyft j sig *ib*. te driffwa forgiiften vtt *ib*. *ib* 305, 331.

forgifteliker (forgiifteliigiin), *adj.* *giftig*. onth viin er forgiifteliigiit *LB* 7: 170.

forgiftilse (för-. forgiptilse), n. pl. (*Su* 409, 454) och f. [*Jfr Mnt.* vorgiftnisse] 1) *förlåtelse*. Jfr **synda forgiptilse**. 2) *förgiftande*. forgiptilse monde han tha plägha *Al* 9952. giordho bät-ringh . . . för sina förgiftilse *MB* 2: 348. — *förgift*. aff forgiptilse räddis han ey dö *Al* 1448. strök forgiptilse oppa fiadhrena *ST* 531. the äru swa som thän ther forgiptilse smaka ok vet ey af för än etret dräper hiärtat *Su* 382. *ST* 98, 352, 353. *Di* 52. *Su* 409, 454. *LB* 2: 59, 7: 305.

forgiftogher (förgiftogher), *adj.* [*Mnt.* vorgiftich] *giftig*. then förgiftogha ormsens huffwdh *Lg* 3: 614. thz förgiftogha ether *ib*.

forgiva (för-. firi- L. forgeva), v. [*Isl.* fyrirgefa. Jfr *Mnt.* vorgeven] L. 1) *bortgifva*. *Fr* 3019. 2) *sätta på spel*. han vilde sit liiff forgifua swa *Iv* 761. *ib* 999. 3) *öfvergifva, uppgifva*. the resa . . . forgaffwo tha sina wärio hardha *Al* 7386. 4) *efter-skänka*. gudh forgifuer först häluitis skuld *Bil* 264. *ib* 265. 5) *förlåta, tillgifva*. þu for gaf þöm synda brut *Bu* 78. *ib* 27. *Bil* 109, 264. *Bo* 69. *MB* 1: 348. *Bir* 2: 20. *Iv* 1403, 1436, 4695, 5665. *Al* 1439, 4264. *RK* 1: 2487. forgeff them thz the göra *MD* 38. 6) *förgifta*. med *dat.* (eller en form som kan vara *dat.*). ther os sarghir oc forgifwir varom siälom *Bo* 256. wardh honom forgifwit *ST* 139. *Al* 2575, 2625. *RK* 1: 278, (*sfgn*) s. 179, (*LRK*) s. 226. — med *ack.* syndin . . . belibbar oc forgifwer syndaren *Su* 352. han wart förgifwen *PK* 234. thz (*vattnet*) war mz ether förgifwit *Lg* 3: 654.

forgivilse, n. pl.? Jfr **synda forgivilse**.

forgivins (förgiffues. forgeffues. förgäffues. förgäffz), *adv.* [*Mnt.* vorgeves, vorgevens] 1) *utan betalning, för intet*. the persone som alzstingx äru fatika taghins förgiffwins *Bir* 4: 32. *Lg* 3: 9. 2) *utan att vedergälla el. hämnas*. jach acther dogh icke lidhe saadanth hommoth förgäffz *HSH* 20: 161 (1507). 3) *utan skäl, utan beräkning*. hon hawer ey förgäffues sik swa enligä haft j sinä barna födilsse, wtan ther ware swik mädher *Va* 7. 4) *utan skäl, utan mening, förfängt*. thu skalt wars herra nampn ey forgifwins oppa thik taka, thz är, thu skalt ey forgifwins hafwa cristit nampn *ST* 86. ber gudz nampn forgifwins oc fafängelika *ib*. *ib* 90, 95, 96, 127. 5) *utan nytta, onyttigt, förfängt*. at thenne tilkommende sommer ekki forlöpe sig swa förgiffues som nu är

sket *FH* 1: 169 (1496). — til forgivins [*Mnt.* to vor-geves] *förgäfves*. at . . . wij icke sculle haffua farit thenne wäg paa swor kost, täring oc vmack til for-geffues *BSH* 5: 9 (1504).

forgiällda (forgiälla. forgäla *ST* 314, 316. för-gella), *v.* [*Mnt.* vorgelden] *betala*. mz alt thz ij normandi han a thz tafuil han ey forgiälla ma *Fr* 426. *ST* 314, 316. — *vedergälla*. maria förgelle idher idhan kärlek *Lg* 3: 434.

forglöma (för-. fore glöma), *v.* [*Isl.* fyrirgleyma] *L. glömma, förglömma*. tha sculu alla hans synde forglömas *Bil* 847. *Lg* 669. *MB* 2: 222. hon ey sina tokt fore glömde *Iv* 960. *ib* 1381. han hafde nestan forglömt at kalla oppa wars herra nampn *ST* 80. bätte är tyswa mält än een tidh forglömth *GO* 788. — *part. pret. glömmande*. at thu . . . förglömth wardhe (*obliviscaris*) all min wranglikhet oc alla mina syndher *Su* 47. — **forglöma sik**, *glömma sig, ej passa på tid el. tillfälle, ej komma i håg det som öfverens-stämmer med pligt el. värdighet*. *MB* 1: 300. iak vil nu idhra äro göma ok aldrih mik swa sara forglöma *Iv* 5704. ther mz forglömde hon siälfue sik *ib* 1383.

forglömme (för-), *m. som glömmes*. sinna siälas forglömmare *LfK* 6.

forglömisse, *n. pl. glömska*. sins siälfes forglömisse *Bir* 4: 288.

forglömska, *f. glömska, förglömmande*. leffwa j syns leffwernes forglömsko *Gers Frest* 50.

for godher, *adj. för god*. tha the haffdo for godha dagha *MD* (S) 283.

forgoz? (förgössz), *n.?* [*Jfr Mnt.* vorgoden, vorgoten, *godtgöra*] *godtgörelse, ersättning*. wij haffue saa godh retth till thöm som kongh hanss till en betallingh äller förgössz *HSH* 20: 165 (1507).

forgripa (för-), *v.* [*Mnt.* vorgripen] — **forgripa sik**, *förgå sig*. må han sik förgripa ok vildrfara *KS* 27 (67, 29). *ib* 29 (74, 31), 33 (86, 36), 34 (87, 36), 55 (139, 60). för grip (för för grip tik; forgripp tik *Fragm.* 13) ey upå alrahanda mat *ib* 54 (138, 58).

forgylla (för-. *part. pret. -gylter. -gylder* *Pa* (Tung) 37; *-gyld* *Di* 75), *v.* [*Jfr Mnt.* vorgulden] *förgylla*. *Bir* 3: 432. *Di* 77. — *part. pret. förgylt, öfverdragen med guld*. tilsat oc pryd mz forgyltom betzlom oc sadhlom *Bo* 165. togh hans förgyltha skiöl *Di* 249. *SD* 5: 563 (1346), 564, 565. *KL* 102. *Gr* 310. *Bir* 1: 162, 321, 322, 375, 2: 58 o. s. v. *RK* 1: 610. *Al* 6660, 6669, 9809. *Pa* (Tung) 37. *Di* 75. *Lg* 442. aff forgyltom thradhun (*guldtrådar*) *KL* 26. — forgylder skalker, *skrymtare*. fly forgyлта skalka *GO* 1108. *Ber* 75. *Su* 62. — *guldstrålande, guldlik*. saa . . . gudz modhir hafwa . . . forgyltan kiortil *Bir* 1: 94. een ängil hauande . . . forgylt sköt *ib* 425. hauande rödhan liit ok huitan oc forgyltan *ib* 3: 424. — *Jfr oforgylter*.

forgylling, *f. förgyllning*. *FH* 6: 42 (1455).

forgä? *skwä och allä köpmän som til for:nä vorth mynth forgä (för fara?) velä med gwldh sölff äller borboön . . . ware leydogä och feligä* *HSH* 19: 15 (1497).

forgärning (för-), *f. L.* 1) *brott*. til thäs thera forgherninga thz spilto (*Bil* synder thet hin-

dradho 233) *Lg* 985. 2) *förgörning el. mord genom förgift el. trolldom; förgiftning*. han takr til medh wälzgärningom ok illom rådhom thera lif förderua huilka ledh han förmå, medh förgärningom, förder-vilsom, fängilsom ok fulan dödh (*venenant et perimunt*) *KS* 62 (153, 67). *ib* 30 (75, 32). (förgärninga *KS* 57 (144, 63) *troligen för ärwingia ss läses Fragm.* 15.) — **förgärninga drap**, *n. L.* — **förgärninga man** (förgärniga-), *m. trollkarl*. förgärniga män (for *utskrapadt*) ok cloca coclara *Bu* 196.

forgästa, *v.* [*Äldre Dan.* forgæste] *betunga med gästning*. ridh thiith medh fa hästa at vy almoghan ey forgästa *RK* 2: 4673. *ib* 5393, 7195, 7974, s. 350. *Jfr oforgäster*.

forgäta (för-. *pres. -er* *Di* 249. *impf.* forgat *Al* 10507. *pl.* forgato *ib* 2262. forgato *PK* 220. *part. pret. forgätin. part. pret. n. forgätit. för-gätt* *RK* 2: 1881 (*i rimslut*). forgeth *ib* 6932 (*i rimslut*). förgatt *FM* 291 (1506)), *v.* [*Mnt.* vor-geten] *förgäta, glömma. med ack.* forgäta sin krankdom *Bo* 105. the ära forgätne ther blifwa dödh *Al* 1934. han hafwer forgätith hedher ok ära *ib* 1997. *Bo* 156, 208, 227. *KS* 47 (118, 50), 49 (126, 53), 50 (128, 54), 82 (202, 89). *Al* 2262, 3350, 4114, 6128, 9352, 10507. *RK* 2: 1881, 6932. *PK* 220. mich hopes, thet ider ecke for-gäthet är *BSH* 5: 26 (1504). — *med dat.* forgätith haffwin i gudhi renom *Al* 6810. — *med sats inledd af huru*. jach för gäther alderegh hwro sigordh swen var mördher *Di* 249.

forgäves, *se forgivins*.

förgöma, *v. L. förhindra, afvända*. swm gud for göme *SD* 4: 389 (1331?). *ib* 537 (1336, *nyare afskr.*), 5: 478 (1345, *nyare afskr.*).

förgöra (firi- *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *fori-* *SR* 2. *fore-* *PfN* 135, 138. för- *LfK* 4), *v.* [*Isl.* fyrirgera] *L.* 1) *förverka. med dat.* hawe firigiort sinom egholutt ther i *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). hawe firigiort sinom rätt widh brwtlichä *ib*. *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). — *med ack.* hawi forgiort koparen *SD* 5: 639 (1347). forgiordhe sit eghit lif *Bil* 229. forgiordhe gudhlikt wald at göra jerteghe mer *ib* 81. *ib* 543. *SO* 104, 112, 161. *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). *LfK* 4. *PfN* 135, 138. hafde the forgiort widh han liiff oc gotz *MB* 1: 312. — *med inf.* forgiordho ther mz at se nakan tima gudz öghon *MB* 1: 47, 155. 2) *förstöra, förtära, göra slut på. med dat.* sinom lugha ther aff thz (*ett ljus vid hvilket andra tändas*) ey for gör *Al* 5996. — *med ack.* forgiorpe rikt fäpärne *Bu* 513. *KL* 76. *Bir* 1: 316, 3: 385. haffuj sama skörda kost forgiord (*utgifvit*) om jutet *SO* 105. — *förtära, förbruka, konsumera*. alt thz konungen loth förgöra loth han mz sik aff wyborg föra *RK* 2: 7538. hwat ther forgiordhis j kryde, j riis oc mandol *ST* 422. 3) *fördrifva (en sjukdom)*. hon förgör then soth ther är spithälska *LB* 2: 59. 4) *döda, nedgöra. med ack.* thenne swen förgöra *Di* 123. *MB* 2: 198, 295. thu . . . för gör oss aff (*tager genom döden från oss*) tässö lifweno *ib* 299. 5) *förtrolla*. han öpte sik forgiort uara *Bu* 511.

förgörilse, *n. pl. och f. L. bortkastande, slöseri, misshushållning*. oskällik förgörilse *Bir* 3: 453. at pe sakt (för sakti?) härfran sinä förgörilse oc taki

ängen iuer sin ämpne optelik forgörilse i päsom pingom *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*).

forhala (för-, -ar, -adher), *v.* [*Fdan.* forhale] *förhala*, *uppehålla*. at han forhalar oss til thet han see sith ram *BSH* 5: 12 (1504). medh listh förhala war bodh *ib* 83 (1506). haffue the forhalath aff oss thennä vinther (*uppehållit oss denna vinter*) *HSH* 19: 147 (1506). — (?) at the skwillo taga fath pa them, om drengen kwnne them förhala *BSH* 5: 214 (1507). — *Jfr* **forhalda**.

forhalda (fore halda. forhalla. forholla. förhalla), *v.* 1) *qvarhålla*. *MB* 2: 129. jngen broder forholle sin dreng offer sin dach *SO* 142. — *förhålla*, *undanhålla*. jnthe acther jac honom ider forholla *FM* 489 (1510). at han hafde domkirkione eth godz . . . wtan lagh oc rät fore haldit *SD NS* 1: 400 (1405, *gammal afskr.*). at laurens hänne the twedhelene forthaghit ok meth wäldhe hafuer fore haldhit i ällefue aar *ib* 419 (1405). än gardh . . . hulkän jak nakor aar fran foresagdho klostre forhelth *ib* 2: 213 (1409). — *tillbakahålla*. ath man forholder sig vädriith *LB* 7: 168. 2) *utdraga*, *förhala*. förhallandes thiman *Lg* 3: 268 (*möjl. att föra till förhala*). 3) *dölja*? ä huru tw thz wiil förhalla *RK* 3: 2796. 4) *omfatta*, *innesluta*. gudz son som hymel oc iordh ey förhalla kan *Lg* 3: 586. 5) *uppehålla*; *låta vara*. han kunde ey lenger forhallat sa *RK* 2: 5260. 6) *gå till väga* (*med*), *ställa*? hwru i velie forholle eder erende *BSH* 5: 449 (1511). hure ther schulle medfares och ythermera om thenne feydh forholles (*huru man skulle förhålla sig med*) *ib* 532 (1513). *ib* 4: 228 (1497). — **forhalda i fra**, *undanhålla*. thet forhalles honum vellelige ifra *BSH* 5: 298 (1508?).

forhalning (för-), *f.* 1) *uppehåll*, *dröjsmål*. vthen alth hinder och forhalningh *BSH* 5: 435 (1511). 2) *förhalning*, *uppehållande* (*med fagra löften*). huru thenne förhalningh tiil giik *RK* 3: 2695. om wii fornommo nogon forhalning i then dägtingen *BSH* 5: 6 (1504). en fortäckth, listelig forhalningh *ib* 83 (1506). *ib* 341 (1509). *HSH* 19: 147 (1506).

forhaming? *f. förlikning?* tolig for haming (*Cod. A* dagthingan, *Cod. B* for ämning) aff honum taka *lv* (*Cod. C*) 2460.

forhamodha, *se* **forhoghmodha**.

forhandla (för- *BSH* 4: 170 (1494). *förhanla*. -adher), *v.* [*Mnt.* vorhandelen] *förhandla*. thee saker ther i radzstuen plege forhandlas *SO* 193. *HSH* 20: 288 (1510). hwat frankarikes radz radh haffdho besluthet oc förhanlat i tässe sak *Lg* 3: 294. *BSH* 4: 170 (1494), 5: 9 (1504). thet däktingisbreffwit nw emellan richena forhandledh och forwurffweth är *ib* 343 (1509).

forhandlan (förhandlen), *f. förhandling*, *öfverläggning*. til radz och förhandlen wara *BSH* 5: 520 (1512?).

forhandling (för handlingh), *f.* [*Mnt.* vorhandelinge] *förhandling*. haffdo mz enghom brodher-skap ällir salskap äller naghra för handlingh j naghrom ärendom (*quidquam societatis ac negotii*) *MB* 2: 128. forhandlingh vm rijkene ärende *BtRK* 251 (1468).

samtaal och forhandlingh ther om haffuä *BSH* 5: 58 (1505). til forhandling med them *ib* 9 (1504).

forhardher (för harder), *adj.* 1) *för hård*, *för svår*. för harda haghel eller rengskura *PK* 225. 2) *mycket hård*, *förhårdad*. the varo swa forhardhe at the vildo enga lund vndi ganga vtan mz hardhe hand *Bil* 885.

forhasta (förhasta), *v.* [*Mnt.* vorhasten] — **forhasta sik**, *förhasta sig*, *förifra sig*. inghen förhastade iag meg oppa *RK* 1: (LRK) s. 278.

forhata, *v.* [*Jfr* *Mnt.* vorhaten. *Fdan.* forhade] *förfölja*, *förderfva*, *skada*? *hata*, *visa hätskhet mot*? at forderffua eller forhata hanom then han skal äre *SO* 115. ati wilia forhata then hielge kirke *FH* 1: 50 (1478, *gammal afskr.*).

forhava (för-), *v.* 1) *undertrycka*, *tillbakahålla*, *fördrifva*. wrange oc orätte wordo forhaffde (*abstulit omnem iniquum et malum*) *MB* 2: 271. — *undertrycka*, *förtrycka*. at hon ey hathi, ällir forhaffui the systra *Bir* 5: 48. swa at . . . han . . . somlika annars för haffdhe oc nidher trodh *Su* 66. 2) *förakta*, *missakta*. thet är ok en dighr lastr, hua sik forhauer sieluan *KS* 36 (94, 39). 3) *förhindra*. varen fortäncthe, hure i vele forhaffuedh, ath the for math eller öll skole ecke nödgis giffua sigh till noghen annen herre *BSH* 5: 229 (1507). 4) *uppehålla*; *låta vara*. wij frycthe wor herris plieth och then kyrkis patroners hempdh om wij saa lenge forhaffuit med eder *HSH* 20: 27 (1506). wii moge thette ingelundä lenger kunna med edher forhaffuith vthan straff *ib* 28. 5) *företaga*, *gå till väga*. hwre i skwllä forhaffwäth om eder ärendhä *HSH* 19: 67 (1505). hurw edher herredöme vill forhaffwedh medh then stadh *BSH* 5: 343 (1509). hwrw i wele förhaffuit med the fatige men *ib* 398 (1510). — **forhava sik**, *förhålla sig*. ath i eder ther jnnan jw saa forhaffue velie som tilbörigit är *HSH* 20: 174 (1507).

forhinder, *n. hinder*. at the honum ther inted forhinder göre vdi *BSH* 4: 303 (1502).

forhindra (för-), *v.* 1) *hindra*, *förhindra*, *förmena*. the thöm til retta forhindra epter laghen *SO* 32. forhindra allas waara vndirdana fridh *MB* 2: 198. *Su* 62, 174, 327, 366. *Lg* 3: 528. aldra glädhinna ändhe förhindar (*för för hindrar*) ey sokkan *LfK* 123. 2) *oroa*, *besvära*. som wart rike haffwa förhindrat *MB* 2: 274. *ib* 231. *Su* 108. 3) *förhålla*, *undanhålla*. waart rätta fadherligit arff. hulkit oss j naghon tima orätte-liga war förhindrat *MB* 2: 276. — (?) ware thet swa ath tässo fornäpda godzen i nokra handa maatha forhindrat wordo älla meth nokrom rät affginge *SD NS* 1: 31 (1401).

forhoghmodha (för-. forhamoda. -adhe, -adher), *v.* [*Mnt.* vorhomoden] *begå öfvervöld el. öförrätt mot*, *förörätta*. thz engen sculle annan forhamoda *RK* 2: 1061. at wi ey förhoghmodhadhe wardom *SD NS* 2: 420 (1411).

forhopa (för- *BSH* 5: 369 (1509)), *v.* [*Mnt.* vorhopen] *hoppas*, *vänta*. thet han forhoper *BSH* 5: 532 (1513). — **forhopa sik**, *vänta*. thet wij oss ey forhopandes warom *BSH* 5: 73 (1505). — *refl.* **forhopas**, *hoppas*. forhopis iach at thet slottidh hörer swerigis krone til *FM* 186 (1504). *BSH* 5: 333 (1508). *ib* 369

(1509). — *part. pres.* som man kan hoppas, som kan väntas. är fridh forhopens (att hoppas) i then landzände FM 186 (1504).

forhopan, *f. förhoppning, hopp.* medh stor forhopan til forlossingh BSH 5: 331 (1508).

forhugga, *v. [Mnt. vorhouwen] nedhugga, genom för mycket huggande förstöra.* kändhe at the forhugga swa wel hans skogh som sin äghin SD NS 1: 256 (1403, nyare afskr.).

forhugsa (för- *Su* 6, 94. *firi-* KS 21 (52, 23). *fore-* före-. *förhogxsa:* -om LfK 71. *förehoxsa* *Su* 96), *v. [Isl. fyrirhugsa]* 1) *förut betänka, förut öfvertänka.* then almoghe sum hauer then kunung eller höfdinga, ther änkte kan förehuxa ella warna thz almoghanom må warda tarf åt ella förderuilse KS 32 (81, 34). j thy at the oforseddän död ey rådhas ällir forehugxa *Su* 244. KS 20 (50, 22), 21 (52, 23). *Bir* 1: 388. *Su* 6, 94, 96. LfK 71. 2) *tänka, ämna, hafva för afsigt, föresätta sig.* jak forehugxar fullelika at lära döo *Su* 251. j them manne som for hughsa at göra sina gerning mz tholike matto . . . som honom thäkkis *Bu* 1: 396. — *part. pres. förut öfvertänkande el. föresättande sig, med uppsät.* vil forehuxsande mote gudhi bryta *Bir* 2: 254. — *förtänksam.* thz hörö til witrom ok före huxande manne medh skiälum wägha thet han skal göra ella lata KS 21 (51, 22). *ib* (52, 23). — *som förut öfvertänkes, uppsätlig.* mina syndir . . . badhe forehuxsande oc bradhelica görande *Bir* 4: 129. — *part. pret. förut betänkt, öfverlagd.* än mandrap war giort mz wadha oc ey mz wilia forehugxadhom MB 1: 425. aff wäl forhugxadom fortanka *Bir* 4: 33. VKR 76.

forhugsan (forhugxan *Bir* 4: 120. *forhuxan.* *förhwxsan* LfK 13; *Su* 70. *förhuxan* KS 27 (67, 29), *ib* (68, 29), 28 (69, 30), 82 (202, 89). *forehugxan* Lg 3: 528. **forhoxän**), *f. [Fnor. fyrirhugsan]* 1) *betänkande, öfverläggning.* mäh gope forhoxän varre ok þerrä mannä som þa nästä os varo af waro rape SD 5: 636 (1347). *Bir* 4: 120. *Su* 70. Lg 3: 528. LfK 13. 2) *förtänksamhet, omtanke, försigtighet, klokhet.* thön första howdhdyghd är forhuxan, ok hete hon prudentia å latino KS 18 (47, 20). *ib* 20 (49, 21), *ib* (50, 22), 27 (67, 29), *ib* (68, 29), 28 (69, 30), 82 (202, 89). — *Jfr oforhugsan.*

forhvärva, *v. försvinna.* gudz engell forhwarff LfK 234.

forhyghia (för-), *f. [Jfr Isl. fyrirhyggja] afsigt, uppsät, beslut.* thetta sama gudz wit oc förhyghia (Cod. A forthanke 347) kallas liiffs book MB 1: (Cod. B) 560. the waro scriwadhe i gudz förhygio (Cod. A forthanka 347) til himerikis *ib*.

forhäfpa, *v. L.*

forhäfpi, *n. L.* — **forhäfpis eper**, *m. L.*

förhäggha, *v. L.*

förhägghn, *f. hägn, skydd, bistånd.* ther til bedhis iak jhesu christi hiälp ok förhägghn i allan tima SD NS 2: 170 (1409).

förhäggh, *f. L.* = **förhägghp.** VKR 72.

förhägghp, *f. L. förhelg, den heliga tid som närmast föregår hvar och en af de stora högtiderna.* alla andra högtidher . . . hwilka affna ällir förhäggh the fasta widh watn oc brödh *Bir* 4: 27.

förhängia, *v. [Fdan. forhænge, forhænge]* 1) *hänga framför, fästa framför.* haffue vij . . . bedit . . . menighe radhit om vort stadz indzgle her nedhen forhængiandis vid thette breff HSH 19: 169 (1506). 2) *behänga, förse (med något som hänges vid).* ij [2] breff wille the göra ther oppa mz alle radzens incigle forhængia RK 2: 8211.

förhårdhas (för- -adhis), *v. refl. [Jfr Mnt. vorharden, vorherden] förhårdas.* the förhårdadhos i sinne onzsko Lg 3: 167.

förhårdska (förhårtzska. -adher), *v. förhärda.* som hennes fatiga samueth hafde ynnan til förhårtzskät Lg 3: 556.

förhäria (förhärkia RK 3: (sista forts.) 4744. *förhäre* *ib* 2: 8560; -ede *ib* 8692), *v. [Jfr Mnt. vorheren. Äldre Dan. forhærie, forhærg, forhære] förhärja, ödelägga, utplundra, förderfva.* förhäriadhe landit ST 327. *ib* 340, 345. RK 2: 8560, 8659, 8692, 3: (sista forts.) 4744. at fogotane them ey förhäria *ib* 2: 8004. *ib* s. 348. MB 2: 184. the helga kirkio at veria henne räth storkia och ey forheria RK 2: 111.

förhöghia (förhögia. förhöia), *v. [Jfr Mnt. vorhogen]* 1) *höja, förhöja.* watzstena closther lath iag förhögia med tin tack RK 3: (sista forts.) 4562. — *i bildl. mening.* wil iak tik förhöia oc til en storan herra göra Lg 3: 688. fornedre herrer och riche och förhögie och förmera städerne HSH 20: 219 (1507). 2) *höja priset på.* brödet förhögia och förhöridra BS 35.

förhöra (för- MD (S) 284), *v. [Mnt. vorhoren]* 1) *höra efter, göra sig underrättad.* lat förhöra om än gudh är thera win ellir ey ST 341. MD (S) 284. MB 2: 186. jach wilde . . . for hörä aff idher om j wilden troligä haldä ider fengilsse Va 47. 2) *(med hörseln) uppsnappa.* for hörä ordh aff honom thz keysarenom mate komma til skadha Va 47. Al 2689. — *refl. förhöras, höra sig för, göra sig underrättad.* wi . . . förhördoms met them . . . hwen the framdelis wilde til lagman haffua FM 259 (1506).

förinnanskrivadher, *p. adj. häri (i detta dokument) skrifven.* förinnanskriuadho siälaröktena halda swasom är een mässa wm huar manadh BYH 1: 190 (1383).

förilägha, *v. förjaga.* föröddo oc föriläghadho ormana ST 328.

forkasta, *v. kasta från sig, öfvergifva.* forkasta sith munka lifwirne ST 53. *Jfr forekasta.*

forklagha (för- fore-), *v. [Mnt. vorklagen]* 1) *klağa.* gudh i hymelen see thz förklagat Lg 3: 335. BSH 5: 96 (1506). thet gudh see foreklagith *ib* 121 (1506). 2) *anklağa.* wart oppa nya förklagath för samma saak Lg 3: 155.

forklara (för- -ar, -adhe, -adher), *v. [Mnt. vorklaren]* 1) *klara, klargöra, rena.* honagh, swdit oc forklarat LB 7: 205. 2) *förklara, göra kunnig, meddela.* förklarar för them sina akt RK 3: 2183. *ib* 2875. swa som är rörth och ytthermera skal framdelis förklarar (exprimendis) SD 5: 209 (öfvers. fr. sl. af 1400-talet). BSH 4: 282 (1502). 3) *klargöra, uppgöra.* tha theris rekenschap ok stycke thera mellan forclarat äre epter theris wilia SO 202. — (?) sin

slotloffwen forklaraden tha huru hon sculle siden sta RK 2: 3448. — **forklara sik**, 1) *göra sig klar*, uppgöra. at han forklarar sigh her wdi BSH 5: 113 (1506). 2) *förklara sig, försvara sig*. ath förklare mych för all tijlltall och ryckte, mych vppa kommit är BSH 5: 556 (1516). at forelara mich sielff, hwrw mijn rese gangen är ib 625 (1520).

forklädha (för-), v. *förkläda, kläda (i en främmande drägt)*. fik see eth aff diwromen alt wäknat oc förklät j gylt harnisk MB 2: 238. — **forklädha sik**, *förkläda sig*. förklädde han sik Di 52. Lg 3: 673.

forkofra (för-), v. [Mnt. vorkoveren] — *refl.* **forkofras**, *förkofras*, vinna större välstånd. kalmare stadh och sloth hafwe förtagith oss nogeth förkofras i thetta örlogh BSH 5: 360 (1509).

forkoma (för- fore- MB 1: 259. firi- L.), v. [Isl. fyrirkoma] L. *förstöra, ödelägga, göra slut på, döda. med dat.* forkoma stadhinom MB 1: 192. forkoma sino liwe Lg (Cod. C) 996. lata forkoma honum MB 1: 277. — *med ack. el. kasusbeteckning som kan föreställa så väl dat. som ack.* forkoma all the kors j landeno waro ST 92. waro forkomin al the thingh, han fördhe j landit Bil 852. som alla villo sculde forkoma ib 841. forekoma korsins tro MB 1: 259. forkoma oc dräpa mins hälgha anda jngiutilse Bir 3: 290. hwru the matto the hälgho thre män forkoma Bil 850. ib 849. MB 1: 240. ST 440. at hans systirsyni varo swa forkompne Bil 851. — *fördrifva. med dat.* forkom thz the hardho som ther nor var (*aquilonis dissipavit duritiam*) Bil 860. förcomber hon allom ondom dñn och lueh i manz mwnne LB 8: 47. — *med ack.* thz förkomber ond werk i maga LB 8: 45. förkommer spolorm ib. förkomber siukdom i mans magha ib. — *Jfr forekoma.*

forkrupin (forkropin), adj. [Fdan. forkropen, forkroben] 1) *skrufvad, konstig*. the skulu ey framföra forkrupin ällir smikra ordh som skändagästa pläga göra (*verba contorta more adulantium*) Bir 4: 74. 2) *trotsig, spotsk, gensträfvig*. forkrupin (*contumax*) olydhna Bir 4: 228. fñdhe thrydzskan son oc forkropnan (*contumacem et protervum*) MP 2: 204. thenne var son är thrydzskir oc forkropin (*protervus et contumax*) ib 305. nar wii ärwm forkropne och olydhoghe warom formannom Ber 65. ib 237. Su 453.

forkrupinskaper? m.? *trots*. datan och abiron stodho wp amot moysen och aaron mz höghfärdh forkrupinskap och olydhno Ber 65. ozias kwnungher thok rökilsa kar mz höghfärdh forkrupinskap och olydhno ib.

forkruplika (-licha. forkroplika), adv. *trotsigt, öfvermodigt*. swara honom hardhelica oc forkruplika VKR 30. wphögh thik ey forkroplika Ber 111.

forkränkia, v. [Mnt. vorkrenken] *kränka, bryta, upphäffa*. thenne wara skälige skikkelse forkränkia SD 1: 207 (*öfvers.*). om . . . k. h[ans] then fridh och endrekt forkrenckthe BSH 5: 74 (1505). *Jfr oforkränkter.*

forkunna, v. [Isl. fyrirkunna] — lata sik forkunna, *missstycka*. lat thik thz enkte forkunna at gudh wil andrum nakat vnna MD 83.

forkyndogha (-kyndige), v. [Mnt. vorkundigen]

kungöra, anmäla. strax thet förste thet forkärdt worder och forkyndiget BtRK 125 (1438).

forkyndogher, adj. *mycket slug, mycket klyftig*. wardh esau kloker man oc forkyndogher MB 1: 208.

forkynna (för- forkwnna. forkynde RK 2: 7402 (snarare dock impf.)). **forkinna: -kinte BSH 5: 152 (1507). impf. -de? -te)**, v. [Äldre Dan. forkunde, forkynde] *förkunna*. thz forkynnen morgon RK 2: 5246. ib 7402, 8232. BSH 5: 11 (1504), 152 (1507), 176 (1507). förkynna . . . hans swenna . . . wara i ban ib 549 (1515). thet wele wij forkwnna fore menighethen FM 562 (1512).

forkällare, m. *förkällare, främre källare, yttre källare?* vndan taknan thöm nidärsta källaran mädh thöm litla förkällaran (*för förkällaran*) SJ 91 (1439). mädh then litle förkällara mällan mikkels källara ib 104 (1450).

forkära (för-), v. [Fdan. forkære] *klaga*. strax thet förste thet forkärdt worder och forkyndiget BtRK 125 (1438). thet se gud forkärth BSH 5: 137 (1507). thet gud see förkärt oc klaget för alle sweriges inbyggjara ib 175 (1507).

forköla, v. *förkyla*. — *part. pret.* om modren är forköld LB 7: 29. om magan er forköld ib 241. natwren er forkölld ynnantil ib 73. ib 74.

forköp (för- förkööp), n. [Mnt. vorköp] L. 1) *förköp, köp till förfång för en annan som förut köpt samma sak el. om köpet underhandlar med säljaren*. *Jfr Schlyter, Ordbok s. 178.* hvilkin brodher andhrom gör förköp SO 20. ib 13, 48, 50, 51, 63. 2) *förfång*. wtan alla andra älskaranna förkööp (*præjudicio*) Su 90. iak giör honom ey mykidh förkööp (*har det icke mycket bättre än han*) PM LIX (*bref från Peder Ingemarsson, af 1513, anfördt efter Spegel*).

forköpa (firi- fore- L.), v. L. *genom köp förlora el. förverka. med dat.* vtän han hauin firiköpt sinum värpörum SR 33.

forköpare, m. L.

forlagh (för- LfK 151), n. *vanl. pl.* [Jfr Isl. forlag] *föreläggande, bestämmelse, förbehåll, vilkor*. symon lagdhe siälffwir forlaghin (Cod. C forlaghith 949) ok dñmde thän til dñdh aff thöm twem som ey gate dñdhan vp rest aff dñdha Bil 104. ib 411, 478. Bu 509. LfK 151. alla idhra landzäghor skulo sälias mz aterlösn forlaghom MB 1: 374. jacobs söner göra widh them swika säät mz thässom forlaghom, at the skulo tagha thz sama mark a thera köt, ther abrahams släkt hawer epter gudhz budh ib 228. kastadhe han syu sinnom at slagh mz sama forlaghom oc ordhum (*näml. att han, om Franciscus vore helig, skulle kasta 18 ögon på 3 tärningar*) ST 74.

forlagha, f. [Jfr Fnor. forlaga] 1) *försåt. endast pl.* lagdhu hanum lenge for laghur Bil 250. ib 626. faar man en dräpa ey mz forlaghom eller ilwilia MB 1: 335. hwa som dräper man mz forlaghom oc giordho radhe (*per industriam . . . et per insidias*) ib. mz thinom sötasta ordhom ok marghom forlaghom tokt thu af mik sinnen Su 409. 2) = **forlagh**. i sammansättningen **forlaghu bñn** (*för det i flere bland de under forlagh anförda exemplen förekommande forlaghom kan för öfrigt en nom. forlagha ligga till grund*). — **forlaghu bñn**, f. *bñn som*

innehåller en bestämmelse el. ett vilkor. läsom wi aff ängom hælghom manne i the hælge scriffth tholka forlaghu bön hawa haft til gudz, vtan the twe, moyses oc sanctus paulus MB 1: 348.

forlana (för-. -adher), v. [Mnt. vorlamen] *för-lana, försvaga.* at richet swa bliuer för-lamed med mynted BSH 5: 385 (1510).

forlamber (för-), adj. *förlamad, gjord obruk-bar, stympad?* om öghonen ällar föthrena wardha för-lame LfK 99.

forlana (-lona), v. *förläna, gifva.* then fatighe deel gud hafter oss forlonth FM 371 (1508). Jfr **förläna.**

forlanga (för-), v. [Mnt. vorlangan] *eg. blifva lång.* 1) *väcka känsla af att tiden blir lång el. af ledsnad.* lata sik forlanga, *tycka (något) vara för länge, blifva otålig el. ledsen (öfrer).* vnbödh han dario at han läte sik ey forlanga, han wilde sköt atirkoma ST 520. lath tik thz ey förlangha LfK 68. 2) *längta. opersonl.* böriade honom strax forlanga til the samma jomffru ganga MD (S) 299.

forlanger (före langer), adj. *för lång.* RK 2: 7086, 7521. Di 50. tykker mik alt före langt wara at scriffua PK 224. samtalan . . . wari . . . ekki off idhkeliken äller forlang Bir 5: 132.

forlastadher, adj. *för hårdt lastad.* skipith war forlastath BSH 5: 135 (1506).

forlat, n. *eftergift (från det som tringar el. besvärar), själfsväld, frihet?* JP 21, 22.

forlata (för-. firi- L. forlaata: -er LfK 282. *pres. -er. impf. -lät. 2 pers. -läst. -letztth SJ 261. pl. -läto. -lytho Lg 3: 103. part. pret. -latin. n. -latit. -lath BSH 5: 59 (1505). pl. ack. f. forlatna för forlatna MP 1: 261), v.* [Isl. fyrir-låta, forlåta] L. 1) *öfvergifva, lemna.* thu forläst mic KL 24f. forlät värudena (för värudena) Bu 134. forlat thässa hustruna thina Bo 63. ib 116, 131. Bil 277. Bir 1: 24, 3: 406. ST 117, 261. forlatir faren MP 1: 133. hwi forlatum (deserimus) wi os tha och letom gudh i ytro thingomen Ber 201. thu forläst thik siäluan Bo 212. forlatin af gudhi. ok owir gifwin vtan hiälp ib 196. landit är . . . för-latith ällir offwirgiffwit MB 2: 36. at likamens kraptr ok fäghrind mera thöm för-latir KS 45 (116, 49). 2) *uppgifva, låta fara.* at forlata härdzsko Bir 1: 218. jak skal fulcompna min ordh ok ey forlata thom (låta dem varda kraflösa el. om intet) ib 3: 405. 3) *afstå från, upphöra med.* the forläto hedhna högtidh Bil 114. än han forläte at hiälpa them länger MB 1: 402. KL 90. — *underlåta, försumma.* forlata (omittere) hiärtans rökt Bo 131. at thw skuli syrgelica forlata nakra godha gerninga som thw hafde maant at göra Bir 2: 78. ib 3: 196. SD NS 1: 639 (1407). ST 224. at moyses forlät at sighia hurw gudh skapadhe ängla natwro MB 1: 47. MP 1: 133. Bir 4: 273. ey for thy forlät ödhmiuktinna mästare at han sik ey alradiupast ödhmiukadhe Bo 39. at han thz engalunde forlathe at han jw til sudhercöpfung ridha RK 2: 5469. 4) *släppa efter, eftergifva, efter-skänka.* forlatande thunga pino for litla bätring Bir 1: 9. gud forläater ther somligom fyerde delen aff the pyna til hulka the plectoga ärä LfK 282.

O r d b o k.

honum wil iak fore thina skuld forlata mina wredhe Lg 44; jfr 2. 5) *förlåta, tillgifva.* forlät war herra them thera synder MB 1: 441. KS 23 (56, 25). hon (synden) var hanom för sancti egidij bön forlatin Bil 752. baþ tomam forlata sik. at han mödes for hænna skuld Bu 187. forlat þöm Bu 198. gärna forlatir han alla sak Bo 218. forlata synder MP 1: 131. ib 261. han forlatir rasklika Bir 1: 232. — *bereda tillgift åt el. för.* ey forläto the sidhin (för sidhir?) eller the skirslir syndinne MB 1: 441. — **forlata sik, 1)**

öfverlemna sig, hängifva sig. hafter jac nw fulkomp-liga sat oc latit oc fulkompliga setter oc forlater mic in til hans nade BSH 8: 77 (1454). 2) *förlåta sig, förtrösta.* med prep. a (pa). at sik forlata a owermagha Al 7168. RK 2: 7594. hafter jach forlath mik paa the ordh BSH 5: 59 (1505). — med prep. til. til konungen sik fulkomliga forlatha RK 2: 7013. ib 8325. 3) *tilltro sig, drista.* med prep. up a. engin suen forlathe sigh ther vpa at forsuma sijns husbondha äruodhe i fastegangx wijkune SO 67.

forlatare, m. Jfr **synda forlatare.**

forlatilse (forladilse Ber 282), n. pl. och f. förlåtelse. til aldra synda forlatilse Bir 2: 214. til idhrä syndä forlatilse KL 134. MP 1: 131. Ber 34, 282. MB 2: 399. synda nadhelik forlatilse vardir vm synda angir MP 1: 261. thän förste (porten) skal kallas forlatilse portin Bir 4: 92. Jfr **synda forlatilse.** — **forlatilse bref (förlåtelse breff), n. bref innehållande förlåtelse.** för-latilse breff . . . för thz han tha giorth hafde PM LXI.

forlatliker (forlatelikin), adj. *förlåtlig.* thz som mz idhrugha matte hawa warit nadhelikit ok forlatelikit Bir 1: 365. hon giordhe först nadhelika synd ok forlatlika ib.

forledha (förlede), v. förleda. RK 3: (till. om Chr. II, red. B) 6302.

forlidha (för-. forliidha: -er MB 1: 304. part. pret. forlidhin. förlidhin. forledhen. forledin (ack. pl. n.) SO 144. förleden (ack. sing. m.) FM 305 (1507)), v. [Mnt. vorliden] L. *gå bort. a) om lefvande varelser: aflida.* thz iak skal dö oc brat forlidha Al 10461. epter therris forlidna fadher SJ 383 (1473). b) *om handling el. tillstånd: förlida, förgå, upphöra.* aff them wadha ther nw är forlidhin MB 1: 261. ib 304. Va 55. then tidh hoffwit thz forleedh RK 1: 4260. hans sorgh mon honum bradhlika forlidha Fl 422. Al 822. c) *om tid: förlida.* om nager ordh i brädzsko, som jak gissar, i honom förkastade i förliden tidh i eskilztwna closter, om nager ärende skedh wooro i förliden tiidh BSH 5: 304 (1508). at wi . . . förlidhnan tima oc aldher granlika ransakom LfK 71. ransaka förlidhna dagxsens glömsko ib 70. thwem aarom forlidhnom MB 2: 220. äptir try aar forlidhin ib 321. Lg 3: 176, 403. fore nager forledin aar (för några år sedan) SO 144. om sancti pauli tiid conversionis nw nest forledhen BSH 5: 189 (1507). om sancti johannis midsommers tiid nw nästförledhen ib 194 (1507). ib 198 (1507). FM 125 (1501), 305 (1507). j forlidne xij aar (under sistförflutna tolf år) ib 270 (1560).

forlidhliker (forlidheliker), adj. transitorius, öfvergående, förgänglig. j thenna stakkotta oc forlidhelika timan Su 251.

forlidhning (förlihdningh), *f.* försvinnande, upphörande. alla godha gamla sidhanna förlihdningh *Su* 68.

forlika (för-, forliika, förliika) *RK* 3: 2044. *pres. -ar. impf. -te. -adhe. part. pret. -ter. -adher; n. -at* *RK* 1: 2815; *-et ib* 1304; *-it ib* 3455, *de båda sistnämnda i rimslut*, *v.* [*Mnt. vorlikenen, vorliken*]

1) *förlika, försona*. iak vil idher väl forlika *Iv* 5207. *ib* 5221. *Di* 156. *RK* 2: 5398, 5535. tha j vorden vidh skultwna forlichte väl *ib* 4699. waaro wäl forlikte til en gantzskan ända vm fornempda joan thörgilsons arff *SJ* 152 (1447). at the . . . tik fullelika forlikade warda *Su* 380. at thu (*näml. Jungfru Maria*) them mz thinom wälsignadha son fridelika forlikar *ib* 206. tha han sua mz brödra schapit forlichter är (*d. v. s. då han fullgjort sina åligganden mot brödraskapet*) *SO* 103. 2) *bilägga, uppgöra*. om vy kunnom thz forlika *RK* 2: 4761. *ib* 5276. thz war forliket *ib* 1: 1304. *ib* 2815. som thz förre war forliket *ib* 3455. — *ingä förlikning el. uppgörelse*. at gyse van helpte a sins brodhers wegna kortz van helpte. hafuer forlikat ok forsonat wm hesta ok hafuer. ok alt annat som thäs kortz thiänara misto. tha biscopin slaghin wardh *BSH* 1: 166 (1376). 3) *genom uppgörelse el. öfverenskommelse tilldela*. huilkit godz the forde ädle herrar oc flere dande men tha henne oc clostreno til enadhe oc forlikte *FH* 5: 33 (1465). — **forlika sik**, 1) *förlikas, försonas*. mz ödmiuktenne forlicom vi os mz gudhi *Bo* 41. sättom os ok for likom . . . mz warom owinom *Bir* 1: 192. *MB* 2: 129, 303. *LfK* 74. bidhiandis at alzsmäktogh gudh wille sigh fulleliga förbarma oc förlica owir sith folk oc sina tiänara (*ut in finem servis suis reconciliaretur*) *MB* 2: 305. konungen aff danmark ok aff swerike the willo sik bade bäter forlika *RK* 1: 1095. *ib* 3: 2044. 2) *öfverenskomma, uppgöra*. äftir thy wi oos forlikadhom oc jwir eno vordhom *SD NS* 1: 69 (1401). 3) *komma samman, förenas*. at all ren thing förlikin sik (*convenient*) mz renom *Bir* 4: 105. — *refl. förlikas*, 1) *förlikas, försonas*. at mannin skulle sätas ok forlikas mz mik *Bir* 2: 293. marsken och erik forliktoss swa *RK* 2: 4242. *Bir* 4: 120. *Di* 177. *MB* 2: 323. 2) *förlikas, vara ense, komma öfver ens*. folket forlikes wäll *BSH* 5: 234 (1508).

forlikan (-liikan), *f.* 1) *förlikning*. om thenne forsonen och forlikan *FM* 105 (1498). 2) *uppgörelse, öfverenskommelse*. j huilka sämio oc forliikan jac togh oc anamadhe j gen . . . torpet kaytaranta *FH* 5: 33 (1465). — *uppgörelse, bemedling*. epter danda manna raadh oc forliikan *FH* 5: 32 (1465). **forlikare (för-)**, *m.* försonare. förlikaras ämbete a sik tagha *LfK* 74. **forlikilse (för-)**, *f.?* förlikning, försoning. ärw the giordhe til enna förlikilse *LfK* 73. skal kallas forlikilse oc mildhetinne porter *Bir* 4: 92. — **forlikilsa tekn**, *n.* tecken till förlikning. *Su* 47. **forliknilse (för-)**, *f.* = **forlikilse**. *LfK* 86. **forlikning (forliikning, forliikning, forlichning, forligning)**, *f.* [*Mnt. vorlikinge*] förlikning, uppgörelse. vm ena forliikning mellen . . . hans van belmen oc jöns dalakarl . . . vm en mwr *SJ* 94 (1435). at wara ower ena dächthingan oc forliikning vm ena mark arlica ränta *ib* 53 (1441). en

wenligh oc kiärligh forlichning och dagtingen imellem . . . birgitte . . . och . . . matz philpusson om . . . birgittes morgengaffwor *FH* 1: 187 (1498, *nyare afskr.*). effter den dom och forligning . . . richens raad oss emellom giorde *BSH* 5: 548 (1515).

forlof (förloff), *n.* [*Mnt. vorlöl*] lof, tillåtelse. *SO* 223.

forlop (-lopp), *n.* [*Mnt. vorlöp*] förlopp, tilldragelser. effter sadane skadeliget forlop *BSH* 3: 184 (1467, *afskr.*). thet forlop (*det som förefallit*) mellom honom ok her iwer axelsson *ib* 4: 125 (1488). — *förlopp, utveckling, historia*. aff werdlinna förlopp *PK* 219.

forlosna, v. lossna. det snaresthe isen han forlosnar *BSH* 5: 251 (1508).

forlossa (för-, forlosa, -adher), *v.* [*Mnt. vorlosen*] 1) *befria, utlösa, utrexla*. til ath förlossa thenne fatige man *FM* 348 (1507). at the motte bliffue forlosadhe aff then sware och longlige twangh, nödh och fengelse *BSH* 5: 428 (1510). ath iii (3) her niels bosons tiänara motthe förlossos medh ii (2) waara oc en her erics tiänara som han grep tiil kalmarna *ib* 110 (1506). 2) *lösa, göra fri (från)*. ath jach snarlige motthe bliffue forlossedh wt aff thette lyffthe *BSH* 5: 342 (1509). 3) *aflösa (genom inträde på någons post)*. i loffuedhe velie sendhe hiit brymss eller en annen godh karll, mich skulle forlossa *BSH* 5: 236 (1508). när jak är forlossadh *ib* 237. 4) *lösa, upphäfva, göra slut på*. then bestalningh och fordärff forlossä *HSH* 19: 10 (1501). — *Jfr forlösa*.

forlossing (förlossing, forlossningh), *f.* [*Mnt. vorlosinge*] 1) *förlossning, räddning, undsättning*. om vij faa hielp tiil förlossing *BSH* 5: 12 (1504). wtan alla trösth och förlossingh *ib* 318 (1508). jach haffwer . . . ingen swar eller forlossningh fangith *ib* 268 (1508). 2) *aflösning, befrielse från post el. tjänstgöring*. i haffwe bryms och mich loffwedh forlossing nw om paasche *BSH* 5: 352 (1509). *ib* 331 (1508). — *Jfr forlösning*.

forlova (för-), *v.* [*Mnt. vorloven*] 1) *lofva, utlofva*. wilthw mik thz förloffwa *Lg* 3: 121. til förloffuada fädernis landit *Su* 148. — *bortlofva*. forloffwer icke forde garde *BSH* 5: 294 (1508). — *Jfr forelova*. 2) *afsäga sig, afstå från*. the forlofwadho manna samföghilse *ST* 20. *ib* 144.

forlovan (-loffwen), *f.* *borgen; borgensman, löftesman*. wil jag wara god for hanom oc hans forloffwen i stockolm, at the oc han skole komme oc sta idert herredöme tiil rette *BSH* 5: 380 (1510).

forlovare (för-), *m.* [*Fdan. forlovere*] löftesman. thetta lowar iak . . . met mino forlowarom *FM* 40 (1420). ware förloffware (*fideiussores et compromissores*) *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). konwng wallemars troloffware och förloffware (*fideiussores et compromissores*) *ib. BtRK* 186 (1455). haffwande sigh gudh til sighrens förloffware (*sponsorem*) *MB* 2: 311.

forlost, f.? [*Mnt. vorlust*] förlust. *SD* 5: 566 (1346).

forlusta (förlost) *Lg* 666. för löstha *Di* 228, 288), *v.* [*Mnt. vorlusten*] förlusta, förnöja. forlostade ok frögdedhe theres hiertä *LfK* 248. — **forlusta**

sik, förlusta sig, roa sig. *Bo* 6. *ST* 322, 325. *Lg* 157, 666, 3: 716. *Di* 228, 288.

forlykkia (för-), *v. innesluta*. *MB* 2: 33.

forläggia (för-), *v. [Mnt. vorlegen, vorleggen. Jfr Isl. fyrirleggja, forleggja] L.* 1) **förlägga**, lägga *el. sätta på orätt plats*. thz war forlakt *Lg* 807. 2) **förderfva, förstöra, ödelägga**. then tiid iack wille them förlacth *RK* 3: (till. om *Chr. II, red. A*) 6388. haffde iak tenet alle thera makt jnnan en kort tiid haffua förlacth *ib* (red. *B*). 3) **afspärta från, afskära från tillförseln af, undanhålla**. töm bilagde äru kost ok födhö förlaggia *KS* 87 (211, 95). 4) **sko (en häst)? framsko, lägga framskor under (en häst)?** *Jfr Kalkar, Ordbok* 1: 653. for en klippare at forlegghia mz vj stampeskoo *SO* 73. — **omlägga (skor) under en hästs fötter? lägga (skor) under framfötterna på en häst?** at forlegghia skona *SO* 72. 5) **betala, ersätta**. at eder herredöme . . . wille hanom förlaggie oc betänkie noget för förne skade *BSH* 5: 75 (1506). — *Jfr foreläggia*.

forlägning, *f. [Fdan. forlægning. Mnt. vorlegginge] ersättning, godtgörelse*. badh oss om noker ythermeer hielp oc forlegningh *BSH* 4: 77 (1481).

forläkis värk, *n. L.*

forläna (för- -er *BSH* 5: 166 (1507), -te, -ter), *v. [Mnt. vorlënen]* 1) **gifva ss län, förläna**. at han honum nakath forläna ther han matte honum fore thiäna *Al* 3811. *ib* 1649. slot och län . . . skiffa och forläna *RK* 2: 5302. forläute hanom abo *ib* 7549. haffue wij vnth och forlent oc medh thette wort opne breff vnnä och forlenä honum calmarna slot stadh oc län *BSH* 4: 102 (1483). *ib* 5: 166 (1507). — **förse med län**. wille them sa hielpa oc forläna at the skullo hanom weleliga tyäna *RK* 2: 7560. 2) **gifva, skänka, för-anna**. thet litla, som gudh nadh hafuer mik här forlänt *SD NS* 2: 10 (1408). gudh hafwer honum sigher forlänt *Al* 3155. aller time os förlänther *LfK* 70. *Lg* 661. *MB* 2: 258, 273. *Su* 338. — *Jfr forlana*.

forlänge, *adv. för länge*. töffwe ekki forlänghe *MD* 168.

forlängia (för-), *v. [Mnt. vorlengen]* 1) **förlänga**. hon (o: balsama) forlängir människionne sith liiff *ST* 204. *ib* 513. *RK* 2: 1757, 3: 3632. *SO* 30. *Bir* 4: 118. *MB* 2: 27. 2) **fördröja, uppskjuta**. min wmwändilse . . . forlänghia *Su* 251. sadant möthe opsätthie oc förlängie *FM* 305 (1507). thet möthe . . . kwnde tiil noghre formere aar vpskiwtis och forlengis *ib* 572 (1513). then raagaangh är förlängdär til v aar *ib* 589 (1513). 3) **dröja**. nar moyses senkade ok for längde at atirkoma *Bir* 1: 153. *Su* 86. — **dröja, quardröja**. tha som blomstrande aldren än förlängdhe *Su* 87. — **forlängia sik, förlängas, utdragas?** ath then förrörde dagh, möthe ok räthgangh skal ythermera förlängia sik, än the andhra tilförende giorth hafwe *BtRK* 282 (1473, orig.).

forlängilse (-else), *n. pl. förlängning*. wm then dagx forlängelse *BSH* 5: 37 (1505).

forlänilse, *n. pl. förläning*. at the thenna wn- nilse oc forlänilse ingenlundh wilia hindra formindz- ska eller forkrenkia *DD* 1: 133 (1483). — **forlänilsa bref** (forlänilse-), *n. förläningsbref*. fulbordha och

stadfestha thet forlänilse oc wnnilse breff i allom synom articulis *DD* 1: 133 (1483).

forläning (för- -ar?), *f.* 1) **förläning, län**. iak fik then forläningh *BSH* 4: 297 (1501). hwilken som hade häredzhöfdinge dömeth i förläning aff edert herredöme i gwibergz häredh som iak i förläningh aff edher haffwer *ib* 5: 13 (1507). wisby . . . hwilkit han och tha i förläning hade *RK* 3: (sista forts.) 5054. mz goda förläningh them begåffua *ib* 5270. *ib* 5354. at jac maa nywthe the forläninger *BSH* 5: 40 (1505). at mich noget aff for:de forläninger skulle wnryckies *ib. ib* 45 (1505). 2) **i förväg gjord utbetalning, förskott**. äskiade wij . . . aff huaria kirke i calmarna län, en venliig förlening, paa tienden som faller paa vara vegna viid huaria kirke, saa lenge thet tienden kunne for[skreff]ne förlening betala, huilken förlening wij redelige vttingo *BSH* 4: 351 (1503). — **forläninga bref** (forleninghe-), *n. förläningsbref*. mit forleninghe breff pa kronenis gard korssholm och korssholms len *FM* 252 (1505).

forlätning, *se förbättring*.

forlöpa (för- *impf. -lop. -lopp. -lop. pl. -lopo. -loppe. part. pret. -lopin. -löpin*), *v. [Mnt. vorlopen] L.* 1) **löpa bort**. — *part. pret. förlupen*. forlopne drengia *SO* 159. 2) **förlöpa, löpa bort från**. förlöpa stadhen *BSH* 5: 318 (1508). rymdhe the och förloppe gardhen *ib* 554 (1516). *HSH* 20: 210 (1507). 3) **förrinna**. bloden förlöp hanum *Di* 150. blod[en] är mik fast forlopen *ib* 82. *Lg* 3: 88. 4) **förlöpa, förflyta**. saa förlöper then hösth oc winther nath *RK* 3: 987. *ib* 4115, 4165. *Lg* 3: 474. i thenna forlöpen thima *BSH* 3: 161 (1465). ther med seal tiden förlöpa *ib* 5: 18 (1504). til tess legdhen war när forlöpin *ib* 83 (1506). i thet forlopna örlög *ib* 4: 240 (1498). 5) **aflöpa, försiggå**. saa förlöper thetta spiil *RK* 3: 3890. — **förefalla, inträffa**. thet i thet forlopna ärende [icke] i nogla motte for när taghe *BSH* 5: 336 (1508). — **forlöpa sik**, 1) **gå undan, afsöndra sig?** her iwar sculle her steen finlandh faa thz wille siik tha förlöpa saa dyrtth monde swänske thz köpa *RK* 3: 2726. 2) **förlöpa, förflyta**. effter thet tiden sigh fasth förlöpir *BSH* 4: 146 (1495). förlopo siig wedh iic aar *RK* 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 277 (prosa). 3) **förlöpa, aflöpa, försiggå, gå**. hwro thet siigh förlöper ther *BSH* 5: 168 (1507). hwre ther wore sig förlopit *FM* 145 (1503). horlediss sig forlopit är om kalmarna stad och om the summo peninga *BSH* 5: 6 (1504). sa är thet sig forlopith medh thesse godhe men *ib* 83 (1506). hwro hon (o: dägtinga) sig forlöpa wil *ib* 6 (1504). hure sig then dagtingen war forlopen *ib* 18 (1504). the ärende, som förlöpa sik millan . . . ärkebyskopen oc idher *ib* 3: 180 (1467). hwru all ärende och taal sig nw ther forlopp *HSH* 22: 43 (1493). — **refl. förlöpas, förlöpa, förflyta**. saa förlops thz een lithen riidh *RK* 3: 671.

forlöpa (for-), *v. L.*

forlösa (för-), *v. [Mnt. vorlosen] förlösa, frälsa*. gudh wt sände gedeon hwilken them förlöste *MB* 2: 83. — **utlösa, utvezla**. om ider werdighet teckis förlösa the andra flonge *FM* 348 (1507). — *Jfr forlossa*.

forlösning (förlösningh *BSH* 5: 428 (1510).

förlösningh), *f.* [Mnt. vorlosinge] 1) *förlossning*, befrielse. BSH 5: 428 (1510). 2) *aflösning*, befrielse från sin post el. från tjänstgöring. göre mik förlösningh BSH 5: 441 (1511). — *Jfr förlossing.*

form (-ar), *m.*? [Isl. form, n.] = **forma** 1. vi [6] formar, sma ok stora BSH 5: 506 (1512). former till ath gythe slanger och andre bysser vtöffuer HSH 20: 247 (1508). *Jfr bysso form.*

forma, *f.* [Lat. forma] 1) *form* el. modell hvari något inneslutes för att formas; *form* hvari något inpressas. at . . . thz som innelykkis j formonne skuli starklica thrykkias oc pressas til thäs thz fa formonna liknilse Bir 2: 55. — *form* hvari något inqjutes, *qjutform*. nar een klokka gödz vtsprang vällande malmin aff giutonne oc formonne Bir 3: 15. en forma aff järn j hwilko järn lodhen gywthas PM XLVI. — *form* hvaröfver något formas. lima ther mz samman tre äller fira faalth läroffth, oc apthera pa nokre forme som faller segh äffth likamsens skapnath PM XLVII. 2) *bild*. thz ämpne älla forme som han giordhe af lereno Bir 1: 229. 3) *form*, *gestalt*, *skapnad*. tedhe jak miskundsambir gudh mik mannenom j the forme som honum var liik Bir 2: 297. ib 116, 122, 3: 245, 4: 130. Su 24, 27, 276. fulasta oc ledasta diäfflanna stiwwgelika änlite oc otäkka formor ib 129. 4) *utsträckning*, *storlek*? the (fönstren) skulu haffua qwämmelika formaa j länkdinne oc ekke wtan ena alin j breddinne Bir 5: 45.

formagha (förmaga. formogha. formugha Bir 4: 239. *pres. ind.* 1 och 3 *sing.* forma. föma LfK 98. **ffarma** FM 130 (1502). **formagh** SO 84; MP 1: 13, 56, 88. **formag** Di 56. **förmagh** MB 2: 304. **förmaagh** RK 3: 3592. **formar**. **förmaar** LfK 36; Lg 3: 99; FM 339 (1507). 3 *pl.* **formagho** Bo 208. **formoghu** ST 332. **formogho** KL 44. 2 *pl.* **formoghin** KL 141. *impf.* **formate**. **förmatte**. *part. pret. n.* **förmät** Su 33), *v.* [Fnor. formuga, fyrirmoga. Mnt. vormogen] L. 1) *förmå*. med *inf.* utan at. vm han forma pet frälsit vppe haldä SD 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). han formate ok eigh mer nima än aue maria Bu 7. han formatte ekke ropa mz munnenom Pa 19. Bu 508. MP 1: 13, 88. KL 8, 32, 44, 141. Bo 208. Bir 1: 15 o. s. v. MEG (red. A) 55, 57. ey gitandis äller förmagandis lidha tolken gudh wanhedher MB 2: 220. — med *inf.* med at. vm han ey piänist forma at györa SD 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). at the for maghin at fulkomna sin vilia Bir 1: 17. at engin sculde formugha at vpfare vm han ib 4: 239. MP 1: 56. SO 84. — med *underförstådd inf.* byndom wi oss . . . til at fulcomä skulä oc tilläggiä swa mykit gobz . . . pet rascastä wi äller pe formaghum äller gitum SD 5: 564 (1346). wil jach kome thet snarest jach förmaar FM 339 (1507). han ridher thz mästa han forma Fr 119. haffuer iak nw lönt tik thz beszta iak formag Di 56. — med *part. pret. n.* (*jfr gita*). hwnthane förmatto napplika ther aff ätit Lg 3: 401. ib 404. — med *ack.* wäl haffdhe gudh funnith oc förmät (*haft i sin makt*) . . . mangha andra skäliska matthor at atherlösa mankönet Su 33. forma han ey (*förmår han ej betala*) böther EG 65, 66. gudh ther alt forma Iv 513. ib 2926. huat kan ällir formar en dödhher oc rwtin hwnthher Su 197.

— med *gen.* tha han täs föma LfK 98. — med *prep.* skal thin thräl som är thin licamme ey formogha (*vara herre*) owir thina siäl Bir 3: 211. enkte skalt thu for mogha gen (*af senare hand rättadt till mot*) gudh folke Bil 448. — *abs.* *förmå*, *hafva makt* el. *kraft*. tappar then som mynna forma RK 1: 697. han saa at han bäter formatte ib 273. thän bäst forma Fr 735. 2) *utverka*, *genomdrifva* (*jfr Äldre Dan.* formuge, *se detta ord hos Kalkar* 1: 672)? förmöte (*för förmäte?*) wij, ath then förrörde dagh, möthe ok räthgangh skal ythermera förlängia sik BtRK 282 (1473, *orig.*). — **formagha sik**, *hafva kraft*, *orka*. at mannen ligger i stora wanmakt oc forma sig inthe LB 7: 171.

formagha (för- MB 2: 242; Su 35, 67, 112. **formogha**. **formoge**. **fforma**. **fformaa** FM 391 (1508). **formoo** ib 407 (1509)), *f.* *förmåga*. för thy at tolkens fulkomnelikhetz höghet lankt owergaar minua konst oc förmagho Su 112. efter waro formagho RK 2: 5364. epther myn fforma FM 222 (1505). äpther sinne bätzste formago Lg 824. äpter myn ytyrste formogha BSH 3: 174 (1466). epter alles vare yterste formage ib 5: 29 (1504). epter min yterste makt oc formoge ib 60 (1505). epter myn fatigho formago ib 594 (1517). FM 391 (1508), 407 (1509). MB 2: 242. Su 35, 67, 261, 275.

formaghan (-maghen), *f.* *förmåga*. piltén läre siden embetet epter sina formaghan SO 146. epther var ijtherste macht och formaghen FM 438 (1509). efter war fatighe formaghen ib 562 (1512).

formagher? *n.* *förmåga*. wij villie beuisse oss her vdinnen epter warth yterste formagher FM 414 (1509).

formal (-maal), *n.* [Äldre Dan. formaal. *Jfr Isl.* formäl] 1) *förelagd tid*. nu är ey mera ater än swo aff thera formaal Iv 4746. 2) *pl.* *det som någon uttalar före sin död el. på sitt yttersta*, (*en persons*) *uttalande af sin sista vilja, testamente*. thänk sköt a thiin formaal Al 10169. *Jfr formäle.*

forman (för-), *m.* [Isl. formaðr, fyrirmaðr] L. *förman*, *höfding*. SR 24, 28, 34. warin lydhne allom förmannom af gudh waghna KS 64 (159, 70). nokon forman fore sik taka SD 5: 639 (1347). gudh giordhe mannin forman fore all creatwr MB 1: 99. formän ower wars herra folk ib 263. rikesins forman RK 1: 233. fra pöm dagh wi til kronunnä i swerike forman waldoms SD 5: 562 (1346). — *anförare (i krig)*. sculde formau vara for cristna manna här Bu 496. pera forman ok härtoghe var mauricius ib 508. han skulle wara thera forman RK 1: 97. — *landsherre, konungens högste ämbetsman inom ett landskap?* insigle . . . äsbiorn cristiärnassons, formans i östergötlande SD NS 1: 585 (1406). — *föreståndare, förvaltare*. fornempude domkirkio formannom antuwardha swa mykla jordh SD NS 1: 211 (1403). prebendenne förmen clerker eller lekmen SJ 242 (1454). *Jfr formyndare, forstandare*. — *prælatus, kyrklig förman, styresman, styrande*. thin lydhna som thu thiänadhe mz thinom formannum Bil 116. tha burdhis kirkionna hedher ok hanna formanna ib 118. kirkian ther han är forman fore Bir 1: 70. ib 304, 2: 183. wi (*näml. biskopen*) som a gudh waghna hannes (*kyrkans*) forman ärum BSH 1: 36 (1396). thu äst thinna brödhra forman oc prelate Su 70. iudha forman (*princeps sacerdotum*,

annars iudha biskoper) *Lg* 41. sancta tecla wart före sat oc förman för manghom renlifwis iomffrum *ib* 3: 157. at aldrih nakor closter människia oc hilstz förmannen maa nakontidh siälffwer haffua, ällar androm loffwa nakot eighit *LfK* 4. *ib* 142, 143. swa at klostersins formän magho thet frälselica behalda oc nytia *SD NS* 1: 201 (1402). *ib* 207 (1403), 231 (1403). fornempda klosters (*Nydala klosters*) abote äller forman moghu thessom godzom for:dom styra *ib* 2: 58 (1408). at forsmaa oc wanwördha sin gudh oc sina formän . . . som äru abbatissan oc confessor *VKR* 19. jak skal bliffua een leeksyster vtantil oc lydhna epther reglan haldha minom formannom modher oc fadher j for:da nadhendals clostre *FH* 4: 68 (1458). brodher thomas fader oc forman (*prior el. confessor*) j nadhendals clostre *ib* 3: 158 (1466). *ib* 4: 15 (1451). mistäkkis mik ey at ödhiuktinna och formans byrde (*bördan att vara abbedissa*) taki til sik ödhiuk änkia *Bir* 4: 72. *VKR* 11. modhir abbatissa . . . scal skipa ena aff them systromjn vtan fore . . . som them j thera embete oc ärfuodhe scal fore staanda oc scal kallas syster forman *ib* 27. *ib* 28. vtan modhir abbatisse ellir systor forman wit oc enkannelichit orloff *ib* 29. een aff them fyra som korsit bära scal wara swa som allas brödhanna vtan til forman *ib. ib* 5. — *Jfr örlöghis forman.* — **formanz döme** (*förmanz-* *LfK* 4. **formandz-** *Bo* 94. **formans-** *MP* 2: 84), *n. förmanenskap, en förmans el. styresmans ämbete.* syntis nakat höghre af formanzdömeno *KL* 330. som girnas hedhir oc formanz döme (*prælationes*) *Bir* 3: 177. *Bo* 94. *MP* 2: 84. *Su* 66, 229. *Lg* 3: 259. *LfK* 4. — *förste plats.* gudhelikin kärlekir är swa som trä aff hulkom alla dygdhe framganga, mällan hulka lydhnan hallir formanz döme *Bir* 3: 230. — **formanz ämbete** (*formans-*), *n. en förmans el. styrandes ämbete, förmanskap.* at han säti them (*abbedissa el. confessor*) aff sino formans ämbete *Bir* 5: 49.

formana (*för-*), *v. [Mnt. vormanen]* 1) påminna, erinra om. iak wil thik formana opa hwru thit lifwerne pläghar sta *Al* 6543. tha formanadhe än brodhrin han om sina lofwan (*do ermainde in der broder sinre geloifden*) *ST* 69. 2) mana, förmana, uppmana. formanadhe them ok aff taldu *Bil* 229. *Lg* 3: 295. — *med dat.* wii . . . förmanom allom them . . . at the . . . tiend troliga giöra *SD* 4: 38 (*öfvers.*) — *abs.* förmanade thz högxta the kundhe *RK* 1: (*sfgn*) s. 182. — *mana, förbinda (genom ed).* j thässom eedh, mz huilkom thu haffwir os förmanadh (*adjurasti*) *MB* 2: 7. — *mana (en ande el. sjukdom), besvärja.* thu formaner mik swo högth *Lg* 3: 62. jach formanar tik. then lede fleen, we oc wärk. mäder thom blodogha fothom ther ihesus gudz son han trödh til sith martirium . . . thz then ledhe fleen. tw skalt förgas *LB* 7: 15. *ib* 14, 15, 16, 17, 18.

formanger, *adj.* 1) för mången. the orma waro . . . alt formange *Al* 9294. 2) ganska mången. fordärfwadho diäffla formangt salught modherbarn som nw faar rätta cristno *MB* 1: 341.

formanilse (*för-*), *n. pl. förmaning.* *Lg* 3: 665. mz godhom förmanilsom *LfK* 139.

formaning, *f. [Mnt. vormaninge] förmaning.* *Bir* 5: 8. — *uppmaning.* *HSH* 20: 30 (1506).

formanna (*för-*, *-adhe*), *v. [Mnt. vormanen]* — **formanna sik**, *drista?* förmannado sigh mote them stridha *MB* 2: 310.

formargher, *adj. ganska mången.* ther flughu formarghe fughla om kring *Al* 938.

formen (*-meen*), *n. præjudicium, förfång.* at ey warde klärkerino nakot formeen *Bir* 4: 104.

formena (*formeena. förmena. -ar, -adhe el. -te, -adher*), *v. [Äldre Dan. formene] förmena, förhindra från, afhålla från. med dat. och ack.* formente hånne födho *Bil* 487. fortakir honum ok formenar gudz nadhe *Bir* 3: 94. han formeente them natwrlig krapt *MB* 1: 296. formena lykamenom olofflika gerniga *ST* 47. thz skulle honom engen man formena *RK* 1: 288. — *med två ack.?* lät hona gripa ok hardhlika göma ok födhona formena *Bil* 485. war han oc wtkastadher aff paradiis . . . oc formenath thäs inganger til liiffsins trä *MB* 1: 231. — *med dat. och inf.* mön for menadhe hanum jn koma *Bil* 212. lijffs trä födha formente likamenom at rotna *MB* 1: 107. formenar han them at göra thz ther the matto mz natwra krapt *ib* 296. — *med dat. och en sats inledd af* at. ey formatto twa människior honom halda älla formena at han ey sik vördhe sinom klädhom *KL* 362. — *förhindra, afvärja, afstyra. med ack.* oster formenar smeltningh *LB* 7: 60. formena gudh stundom naturinna frukt-samlighet *Lg* 3: 42. förmena tilkommande tanka *ib* 417. han skal ey at enast formena syndelik thing, vtan oc thera ämpne *ib* 442. — *med sats inledd af* at. formeente at fisken kunne ekki koma in j wikena *FH* 4: 15 (1451).

formena (*förmena. förmeena. -te*), *v. [Jfr Äldre Dan. formene]* 1) förmena, hålla före. ey skal thu förmena ware (*för wara*) släkt offwir gifwa wan gudh (*noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum*) *MB* 2: 300. 2) hafva för afsigt, ämna, sträfva. the som förmeentho wtödha oc for-därfwa jwdzska folket *MB* 2: 196.

formera (*-ar, -adhe, -adher*), *v. [Isl. formera. Lat. formare] forma, dana, bilda.* gullit kan ey formeras j nokra gärninga vtan eldzsins tilgärning *Bir* 4: (*Dikt*) 270. jak gifwir thik ämpnit. ok thu formerat sidhan som thik thäkkis *Bo* 183. sidhan min likame war giordhir ok formeradhir *Bir* 1: 23. takir han (o: diäfwllin) ok formera sik licamma aff vädhreno *ib* 3: 200. *ib* 1: 107, 133, 2: 252. *Su* 355. *MB* 1: 35. formeradhe mantzlika röst i thera mwn *ib* 43. äftir thet han hafdhe them bref fangit all formeradh (*mot-svarande ställe i Bil har: confirmeradh* 895, *trol. den rätta läsarten*) äptir sinom viliä *KL* 147.

formera (*för-*), *v. [Mnt. vormeren]* *L.* 1) förmera, föröka. vppa thet at forscrifne gudz tieniste kunne formeres ok for ökis *SO* 33. *ib* 101. *Lg* 3: 703. 2) förstora, förstärka. fornedre herrar och riche och förhögie och formera städerne *HSH* 20: 219 (1507).

formere, *adj. komp. [Äldre Dan. formere]* 1) förre, föregående. biscop magnusis formere scriffuelse *FH* 1: 170 (1496). 2) framtida, framdeles kom-

mande; *senare*. thet möthe . . . kwnde tiil nogre formere aar vpskiwtis och forlengis *FM* 572 (1513).

formermer, *adv.* [*Jfr Isl. fyrrmeir och Mnt. vortmer*] *yttermera*, *ytterligare?* ath wy wilia formermer sethia oss til wäria *BSH* 3: 46 (1452).

formiddelst, *prep.* [*Mnt. vormiddelst*] *förmedelst*, *genom*. formiddelsth gudz naadhä *BSH* 5: 192 (1507, *daniserande*).

formidhla (*formedhla*), *v.* *medla*, *förmedla*. nadhinna formedhlande (*gratia mediante*) *Su* 266.

formindra (*förmyndra. -adher*), *v.* [*Mnt. vorminderen*] *förminska*. tha the sik sagho förmyndrada *MB* 2: 137.

forminnering (*-mynnering*), *f.* [*Mnt. vorminnering*] *förminskning*. *SJ* 321 (1465).

forminzka (*förmindzka: -ar* *SEG* 111. *formintzske: -es* *FH* 7: 63 (1505, *afskr.*). *förminzka. -adher*), *v.* *förminska*. at the ok thera kununglika wald ok hedhr warda ther af huazke förminzkat medh försmåelse ella olydhno *KS* 38 (100, 41). *ib* 73 (179, 80). *SEG* 111. *FH* 7: 63 (1505, *afskr.*).

forminzkilse (*formynskilse*), *n. pl.?* *minskning*. vthan alle gensängu formynskilse eller forsymilse *FM* 174 (1504).

formodh (*för-?*) *n.?* [*Mnt. vormót*] *förmodan*. — til formodhe, *efter förmodan*. thet i wäll til förmodhe (*möjl. att fatta ss stående för* til at formodhe) hörth och förstandeth hafwe *BSH* 5: 359 (1509).

formodha (*för- fformogha: -er* *FM* 131 (1502). *formoge. formoge. formaage. pres. förmodher* *RK* 3: 1964. *förmodher* *ib* 1055. *fformogher* *FM* 131 (1502). *fformogher* *BSH* 5: 416 (1510). *formor* *ib* 71 (1505). *formaar* *ib* 125 (1506). *förmär* *ib* 482 (1511). *förmaa* *FM* 420 (1509). *pres. part. formodhandis. förmoandes. formoendes. formondes. impf. förmodde* *FM* 240 (1505). *förmoddä* *RK* 2: s. 345. *formode* *ib* 3166. *part. pret. n. formot* *RK* 2: 7895. *formoth* *BSH* 4: 261 (1501), 5: 252 (1508)), *v.* [*Mnt. vormoden. Fdan. formode, formoge, formwge, se Kalkar, Ordbog* 1: 672] *vänta, förmoda*. formoder jach . . . biscop laurisses i aabo folk och skep *BSH* 5: 91 (1506). äre thee formondes (*de kunna väntas*) ighen *ib* 178 (1507). the äre formodandis tiil edher *FM* 245 (1505). at the gode herrer aff vestergötzlandh . . . ey kompne eller formoendes äre *BSH* 5: 354 (1508). som jak förmogher edher herradöme venskap och gangh *ib* 416 (1510). nar wij samme tidende framdelis aff borholm spöriandes oc förmoandes wore *ib* 427 (1510). jach fformogher her komber endhe pa thenne bestalningh *FM* 131 (1502). aff nogen annen, ther iach förmodde mich faa trösth och hogxswalelse vtaff *ib* 240 (1505). wii formaage at her erich tursson war kommen till stocholm *ib* 338 (1507). *BSH* 4: 261 (1501). hade the swenske formot then fara *RK* 2: 7895. *ib* 2611. jak förmoder bak oss fiende wara *ib* 3: 1055. som wi formodhum *FH* 6: 3 (1441). eyunkte ont sigh aff noghrom formodhandis *Lg* 3: 347. aldrigh formode han thz sik ati menten honom tolkit swik *RK* 2: 3166. *ib* s. 345, 3: 1964. alle skulo sik dödhin for modha *MD* (S) 286. formor jak meg fienderne hwar dag aff skane *BSH* 5: 71 (1505). ath wii skolom jw oss inthet anneth formaage *ib* 76 (1560). thet jach mik ey haffdhe

formoth *ib* 252 (1508). skal jac ther fore formoge mich stort tal oc rop i thenne landzende *ib* 293 (1508). huilchet j skole förmoge eder at sa skeer *FM* 226 (1505).

formon (*för-*), *m.* [*Äldre Dan. formon*] *förmån*. the haua dighran förmon, å mera höghd äru stadda *KS* 84 (206, 92).

formykia (*-mökia. part. pret. -ter*), *v.* *uppmjuka, böja, beveka*. tha the thette hördho latho the fasth dragha, och är . . . mykith for mökthe til thet bestha *BSH* 4: 258 (1501).

formykin (*för- fore-*), *adj.* *ganska mycken*. han tok ther wt mz sinne hand fore mykith aff walmogho frö *Al* 1447. *formykin* dwärff (*d. v. s. ganska många dvärgar? el. en ganska stor dvärg?*) *ib* 5420. — *n. formykit, adv.* 1) *för mycket*. hawer formykitth framdraghith wtläntzska män *MB* 1: 234. 2) *ganska mycket*. kom fram en man formykit armbær *MB* 2: 408.

formyndare (*formindare. formundare. för-mundere*), *m.* [*Mnt. vormundere*] *tutor, beskyddare, vårdare, förmyndare, målsman*. pawen . . . skal wara theras kärlikin wäriare oc formindare, wm the hans hiälp bedhas j nakre widhertorfft til tränghiande *Bir* 4: 39. *ib* 38. lydeke stralendorps barna formindara *SD NS* 2: 215 (1409). *SJ* 171 (1448), 274 (1459). antwardhadhe han formyndarum sin son elementem *ST* 39. *ib* 234. *Ber* 255. greta dwme som thäss fernempda bo jonssons hustru war, hafuer oss walt oc t[agi]t til sin formyndara oc sinna barna *BSH* 1: 191 (1387). *ib* 194 (1387), 198 (1387). henne formyndare *SD NS* 1: 111 (1402, *gammal afskr.*). *ib* 623 (1407), 2: 408 (1411). til hustru metta . . . formyndara *SJ* 76 (1438). jöns magnussen hans degener oc hans wardborch hans fan myndens för-mundere *ib* 351 (1469). thu skal ther at (*med afseende på testamentet*) formyndare wara *Al* 10203. — *föreståndare, förvaltare*. helghandz hws formyndare *SD NS* 2: 35 (1408, *i vidim. afskr. af* 1411). werner gest ok eliff koper-slaghare formundara at sancte örians *SJ* 36 (1426). aff formyndaromme jöriana meyebärgh oc hans rytinge formyndaromme til hälghandzhws *ib* 110 (1442). — *anförrare?* lywgande segh wara förmyndara foghota äller capitenara *PM* 25.

formyndarskaper, *m. och formyndarskap (*förmynderskapp*), *n.?* [*Mnt. vormunderschap*] *förmynderskap*. thesse sadhe heyne frame vpp frij och quit then formyndarskapp *SJ* 330 (1465). tackade honom kerliga for godhe förmynderskapp rede oc rekenskapp *ib*. saa möket staffen störbeke . . . oc . . . hustru cristine a hans wegna i förmynderskapp i wärie haffue hafft *ib* 349 (1468).*

formäkta (*för- -at*), *v.* *mäkta, förmå. med inf.* ey aff sik thetta bätra formäktandis *Bir* 4: 41. alle som formechte suena holda *SO* 21. ath nokor aff kompanommen ey haffde vilith äller ey förmäktath byggia then delen han vthloffwadhe *PM* XI. — *refl. formäktas, mäkta, förmå*. the ey fformäktass til gillis komma *SEG* 117.

formäktogher (*-igh*), *adj.* [*Mnt. vormechtich*] *mycket mäktig*. han war en formäktigh man *Fl* (*Cod.*

C) 5. — *öfvermäktig*. bliffwe fienderne thom formektige BSH 5: 462 (1511).

formäla (förmele), v. *förmäla*, nämna. thesse 12 sworne witne, som här vnder förmeles BtFH 1: 123 (1480, *nyare afskr.*).

formäle (för-), v. [*Isl. formæli*] L. *eg. föregående tal.* 1) *det som någon uttalar före sin död el. på sitt yttersta; skriftermål (som någon gör på sitt yttersta).* döör vthen allan redzskap oc förmäle SD 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). at henda rät formäle oc cristelikin dödh MD 172 c. Jfr *Schlyter*, *Ordbok*, s. 178; *Kalkar*, *Ordbog* 1: 673. Jfr **formal**. 2) *förut gjordt aftal, förbehåll.* petrus kom vt mz thöm formälum Bil 118.

formärkia (för-), v. [*Mnt. vormerken*] 1) *gifva akt på, utforska.* hon wille förmärkia hwar aff thz ginge Lg 3: 334. speyara vt sände at besee oc förmärkia landzsins skipilse oc läghelighet MB 2: 5. 2) *gifva akt på, iakttaga, lägga märke till.* hon förmärkte altidh at herran war altidh gladher tha han gik ju i kamaran Lg 3: 334. — *märka, förmärka.* thu haffuer nw wäl förmärkt, hwru thz är om al thingh Lg 3: 331. 3) *förstå, finna, pröfva.* kan ider nade förmerkia. at swa nyttigth är BSH 4: 196 (1495).

formätin, adj. [*Mnt. vormeten*] *förmäten, öfvermodig? mäktig?* han var een formätin (*Cod. B mektogh, C formäktigh*) man Fl 5.

formödder (för- MB 2: 94), part. adj. *uttröttad, utmattad.* MB 2: 94. MD 66.

forn (n. *fornt. forent* SO 151, 203. **fort** BSH 4: 150 (1491), 351 (1503). **forth** ib 5: 74 (1505)), adj. [*Isl. forn*] L. 1) *forn, gammal, sedan fordorn varande el. bestående.* forn bref SD 5: 636 (1347). han . . . hindra ok dröver manna samhæld forn ok gamul KS 62 (155, 68). sigh . . . latha nöghia at thy som gamalt ok fornth haffuer warith SO 47. ib 48, 50, 51, 86, 151, 203. BSH 4: 150 (1491), 5: 74 (1505), 590 (1517). aff gamblo ok forno frelse SD NS 2: 139 (1409). — *forn, gammal, tillhörande en förgången tid.* tesse for:da almen[nin]ghia forornä (*för fornä*) äghiande SD NS 2: 350 (1411, *gammal afskr.*). thes hauom (*för hauom vi*) ympna äptedöma bådhe ny ok fornt (*för forn*) KS 30 (76, 32). 2) *fornad, af ålder förtorkad.* tak foruen ranis (*för forn*) rams?) LB 2: 58. — *bildl. diäwlsins (för dröwilsins) thorn gör hiärtat forn (för fornt)* GO 66. — **forna fäprini**, n. L.

fornas, se fyrnas.

forneva (-adhe), v. *förhindra.* solen opgongandes vthvidher sith sken ouer alla jordena vtan bergh höghä skoga eller nagor anner hinder thz fornefwa LfK 280. mz ordhom ok raadhom hennes vtfärdh forneffuadhe Lg 3: 530.

fornhäfp, f. L.

fornidhra (förnedra), v. [*Mnt. vornederen*] 1) *nedtrycka, undertrycka.* jag begynthe then cristelige tro förnedra RK 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 278. vilde then ädle junkaren hennes viliä ey fornidhra Lg 3: 528. fornede herrar och riche och förhögie och förmera städerne HSH 20: 219 (1507). 2) *förminska, förringa.* fornidhra thet cronen til hörer

BSH 5: 541 (1514). haffwen i thet (*myntet*) swaa nw fornadrat och forargat HSH 20: 260 (1508). 3) *nedsetta priset på.* tz brödet förhögia och förnidra BS 35.

fornidhring (-nedring. -nedryng), f. [*Mnt. vornederinge*] *förnedring, vanärande.* til . . . cristendomtzens fornedyng HSH 19: 69 (1504). — *skada.* är thet . . . thenne stadhen til fordarff ok fornedyng BSH 4: 331 (1502).

fornima (fornymma. förnymma. fornema Al 7249; **-er Gers Frest** 48. **fornämma: fornämmer** BSH 5: 153 (1507). **pres. -er. impf. fornam** Al 9454 o. s. v. **for napm** Lg 3: 35. **fornampn** ib 29. **förnampn** ib 337; RK 3: 1587. **fornom** (*i rimslut*) ib 2: 6565. **pl. fornummo** Va 53; **fornwmmo** MB 2: 27. **fornomo** Al 8100; MB 2: 235. **förnomo** RK 2: 2026. **part. pret. n. for numith** Fr 2619. **fornumith** ib 2902. **fornummet** ib (*Cod. B*) 331. **förnomedh** FM 426 (1509). **fornommit** BSH 5: 29 (1504). **förnomet** RK 2: 1967. **fornompmit** ib 3045), v. [*Mnt. vornemen*] 1) *förnima, få veta, erfara, märka.* fore wisso skulin i thz for nima Al 10574. mykith vnder the fornomo ib 8100. nar en menniske fornemer naghre wredhe j sik Gers Frest 48. ouer all almoghan var thz fornumith Fr 2902. ther aff kan iak enkte förnymma Lg 662. nw hauer drötningen thz fornummet at hertigh frederik hauer här komet Fr (*Cod. B*) 331. BSH 5: 29 (1504). **fornämmer** jach aff dannemen, ath the wilia och göra thet sama ib 153 (1507). jak fornymmer oppa alla rikesins men the mena konung cristoffar haffua en RK 2: 6710. 2) *bestämma.* ytermer war ther fornompmit än RK 2: 3045.

fornuft (-noft. -nofft), f. [*Mnt. vornuft*] *förstånd.* han skal sithia j konungx loffth mz äro snille ok stoor fornofft MD (S) 209. som henne älskar mz stoor fornofft ib 269. Jfr **ofornuft**.

fornuftogher, adj. [*Mnt. vornuftich*] Jfr **väl-fornuftogher**.

fornuftoghet, f. Jfr **ofornuftoghet**.

fornumst (fornumpst Va 24, 27; SJ 79 (1438). **förnumpst. fornömst)**, f.? [*Mnt. vornumst*] *förnuft.* thz (*djuret*) haffde och engin fornumpst Va 24. ib 27. — *förnuft, förstånd, själsförmögenheter.* i fulle fornumpst ok synne thot hon krank war til likamen SJ 79 (1438). i fulle fornumst wäl witande oc radh- ande sinom sinnom ib 116 (1443). — *förstånd, klokhet.* medh widhirthorftughe foresyn oc fornömst VKR 6. the sighia . . . the genswar wara aff stor fornwmsth saman sath BSH 5: 395 (1510). som förnumpst och sinne haffuer FM 424 (1509). — Jfr **ofornumst**.

fornumstelika (fornompstelica), adv. [*Äldre Dan. fornumstelige*] *förståndigt.* ther for han fornompstelica mz allom thingom Bil 597. Jfr **ofornumstelika**.

fornumstogher (fornwmdzstogher: -ogha Bir 4: 100. **fornomzstogher: -ogha** ib 99. **fornompstogher. förnumpstogher** MB 2: 313. **förnompstogher: -oghe** PM 2. **förnompstogher** MB 2: 326; **-ogha** ib 29. **förnompstogher: -oga** Su 223, *troligen skriffel för förnompstoga. förnumstigher: -ighe* SD NS 1: 365 (1404, *nyare afskr.*)),

adj. [Fdan. fornumstig] *förståndig*. j allom sinom ärindom oc allom gerningom fornompstughir oc beskedhelikin VKR 31. at wt sända en gudelikin fornumstoghan oc ärlikan abota Lg 3: 47. rykta henne ena godha troha (för trona) ok fornompstohha (för -ogha) människie Gers Ars A 3. SD NS 1: 365 (1404, nyare afskr.). Bir 4: 99, 100. MB 2: 29, 313, 326. SO 49. Su 223. Lg 3: 273. PM 2. Jfr o-, väl-fornumstogher.

fornumstoghet (fornompstoghet MB 2: 164. fornompstoghet Lg 3: 329, 617. fornompstighet FH 1: 161 (1496)), f. *förstånd*, *kloket*. Lg 3: 329, 617. MB 2: 164. FH 1: 161 (1496).

fornya (fornya. förnyghia. -ar, -adhe, -adher), v. [Jfr Mnt. vornien, vornigen] *förnya*, återställa. han haffwir . . . annat sin füt oc fornyat siälana Bir 4: 102. ib 103. at rensa oc fornyia them (: städher) ib 113. at . . . reglonna gömo fornyis ib 117. mit lifwerne ffornya oc bätra Su 251. thenna effther-schreffna schraa som borgamestarana ok radit . . . giffuit ok fornyat haffua SO 95. ib 101, 116. alle fornyadhe ther slotloffuan tha RK 2: 5303. hafuom wi fulkomnat oc fornyat . . . thet godza skipte SD NS 2: 216 (1409). — *förnya*, *upprifva*, *upplifva*. them (såren) fornyiar thu mik ST 294. tha förnyghiadis henna sorgh Lg 3: 398.

fornämder (fornämpder. fornemder. fornempdher: -nempdha SD NS 1: 3 (1401). fornemfder: -nemfda ib 61 (1401). fornempnder: nempnde ib 1 (1401). fornäfnder SD 5: 378 (1344, nyare afskr.); -näfndom ib 478 (1345, nyare afskr.), 479; -näfnd ib 480, 639 (1347); -näfndä ib 566 (1346), 606 (1346). fornepder: -nepdä SJ 319 (1464). fornömdher: -nömdhä SD NS 1: 167 (1402). forenämpder: -nämpda SD NS 1: 34 (1401). forenämpdher: -nämpdhem ib. forrenempdher: -nempdh FH 5: 51 (1467). fyrnämder L. fyrinäfnder: -näfnd SD 5: 562 (1346). fyrnempder: -nempdä ib 6: 129 (1349). förnämder: -nämndha Lg 218. fornemder: -nemdi SD 6: 170 (1350). fornämpder: -nämpdo ib 129 (1349). förnämdder: -nämddo ib 65 (1348). fornäfnder: -näfndom SD 5: 567 (1346). -näfndä ib 568. fornäpdher: näpdha Lg 435. fornepder: -nepde HSH 17: 64 (1380). forneppder: -neppd ib. fornompder: -nompde SD NS 1: 95 (1402), 96; -nompda ib. fornempder: -nempda BSH 1: 191 (1387)), part. adj. L. *förut nämnd*, *ofvannämnd*. innän fornämpdum brutum SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). i hwaryom fornäfndom stap ib 5: 478 (1345, nyare afskr.). ib 479. thöm fornämnda härra ib 558 (1346, gammal afskr.). thee fornämnda pänninga ib. ib NS 1: 1 (1401), 3 (1401) o. s. v. var ingäld fyrinäfnd SD 5: 562 (1346). thennä n godz forrenempdh FH 5: 51 (1467). wi magnus konunger fornäfnder SD 5: 378 (1344, nyare afskr.). iak godzscale bendictzon fornämpde ib NS 1: 336 (1404). kätelbiörn fornempde SJ 64 (1436). cord geysmar fornempder ib 131 (1450). fornöggha oc betala for:da her iwars geel BSH 4: 78 (1471). fornemda kronona leen ib. i fornämpda stadhenom capharnaum Bo 70. Gr 310. Bil 344. RK 2: 8586, 9477. Lg 70, 218, 435.

fornäme (för-), n. [Isl. fornæmi] L. *otillåtet*

bruk el. borttagande af annans egendom, hvilket dock hvarken sker i hemlighet ss stöld el. med råld ss rån. Jfr Schlyter, Ordbok s. 179; Amira, Altschwedisches Obligationenrecht s. 236. göme sik hwar man at han göri ängum förnäme, vtän han tiki pant firi husa-legho ällä falan dryk, vtän han se sakär at prim markum SR 18. ib 17. — **fornämis sak**, f. L.

fornämna (fornämpna), v. *nämna*, *tala om*. at i oss aldrig förnämpne konwng hans intagelse BSH 5: 176 (1507). Jfr **fornämder**.

fornär (för-), adv. *för när*, *till skada*. hon (: dagtingen) är sueriges rike oc ider til nytto oc bestand oc i ingen motte fornär BSH 5: 18 (1504).

fornögghia (fornöyghia. fornöggha. fornöffwa. fornöia. -dhe, -dher, el. -adhe, -adher. part. pret. n. **fornökt** SD NS 2: 16 (1408); FH 4: 53 (1457)), v. [Jfr Mnt. vornogen] *förnöja*, *tillfredsställa* (en fordringsegare). at fornögghie hanom mz pant eller peninga SO 115. — *ersätta*, *godtgöra*. fornögghde andirs clostreno nadhindall, met bægghias theris deell y woywala, fore LX mark aboo päninger FH 3: 100 (1447). haffde hanom fornökt fore allan hans andel j haga gotz ib 4: 53 (1457). — *betala*, *gälda*, *gifva*. giffua oc fornöyghia nadhindals closter fore the andra mynne dottirs greto prouento c mark FH 3: 100 (1447). aff theris werdh skal fornögghias (*persoluator*) them milleligha stadhom . . . thet wy haffuom thöm loffuat SD 1: 445 (öfvers.). fornöffwada oc strax betthalethä mik . . . her gwnno . . . xxv marc ib 4: 585 (öfvers.). at . . . werner swarte . . . os . . . bereet oc fornökt hafuer the giäldh ib NS 2: 16 (1408). fornöggha oc betala for:da her iwars geel BSH 4: 78 (1471). hanom the sama peninge fornögghia FM 252 (1505). altid fornöia then tribut wth loffwad war BSH 5: 626 (1520). at i aldeles skulle fornögghias til godha redho och wissa betalningh ib 359 (1509). — *betala*, *gifva betalning för*. huilka jord han mik til takka for nöghiat hawer FH 4: 4 (1431). ib 2: 82 (1431).

fornögghia (fornöya)? f. *godtgörelse*. skal hännis förnöyo hälffthin aff fornempdom gaardh aff myno godze (tol. för skal hänne förnöyo göra för hälff-tina . . . , el. *snarare* skal hänni förnöyas hälffthin . . . ; *pro dimidietate dicte curie, sibi, satisfactio plenaria fiet, de bonis meis*) SD 4: 129 (öfvers. i hds. fr. 1440).

fornögghning (för-), f. [Jfr Mnt. vornoginge] *godtgörelse*, *ersättning*. fulfölghie then förnögghningh helge hemmingh i gode betalningh FM 400 (1509). — *godtgörelse*, *upprättelse*. andra fornögghnynghe göra Gers Frest 33.

fornöta (för-), v. 1) *nyttja*, *använda*. för nötandhes kropsens krafft oc makt gudhi til loff oc äro Lg 3: 159. allan then andra timan fornöta (*tillbringa*) nyttelika j milda oc höffwizsko ärffuodhe Bir 4: 35. Su 238. LfK 52. Ber 289. 2) *förtära*. alla fastana the köt fornöta RK 2: 7658. tha hälga offrit war förnöt (*förtärdt af elden*) MB 2: 282. 3) *utnöta*, *utslita*. äru säkkiane äller skräpponar förnötte aff aller MB 2: 25. aff swa stora oc laanga sot . . . förnötter (*medtagen*) Lg 3: 370. Su 91. 4) *upplösa*. lat thz sta swa länge bären ärw fornöth LB 10: 7.

fornötliker, *adj.* *Jfr ofornötliker.*

for okra (-adher), *v.* *förvärfa genom ocker?* *vm godz som är for okradh BSH 4: 99 (1483).*

fororþ (foroordh. foorordh. förordh), *n.* [*Fdan.* forord. *Jfr Mnt.* vorwort] *L.* 1) *förbehåll.* vndi swa skiäl oc fororþ *SD 5: 567 (1346).* medh swa skiel ok forordhum at han skal thet styra ok allaledhis som sith eghit radha *ib NS 1: 136 (1402).* *ib 63 (1401), 167 (1402) o. s. v.* vth borgha mit godz mz them forordhum at thän som mit godz takir skal borgha mik sit godz atir *ST 490. ib 471.* petrus kom vt mz thöm forordhom (*Bil formälum 118*) *Lg 954. VKR 8. RK 2: 2513. LfK 151. PM 38. SO 164.* vtan forordh oc wilkor *ST 489.* giordhe högtidhelika sina professionem wtan förordh ällar swekful hiälparädhe *Lg 3: 450.* 2) *aftal, öfverenskommelse.* hafuer giort . . . sämio oc foroordh meth . . . priarenom oc brödhrom *SD NS 2: 293 (1410).* *BSH 2: 236 (1425-1496, samt. afskr.).* — (?) epter bäggis thera wilkor oc förord *FH 2: 109 (1437).* — *aftal om fred; stillestånd som afslutes med det förbehåll, att det skall upphöra en bestämd tid efter det att någon af parterna uppsagt det samma. Jfr Kalkar, Ordbog 1: 679.* wi . . . takum een vinliken ok felughan dagh . . . mädh . . . herra nielisse . . . herra erike kiättilsson. nannä abiornsson . . . fran thessum daghinom ok til pingisdaghä. som här näst epter komber. ok i fyurä wikur forordhum. ther epter at thessin daghin gaar wt, mädh swa skälum at tha the eller wi viliom thessin forordhin vpsighiä. tha skulu the thöm vpsighiä mädh vissum budhum ok opnom brefuum i stocholm *BSH 1: 131 (1371).* mädhan thessin dagher ok forordh standä *ib 132.* skulu i allum sakum swa stadhugh forordhin haldas som daghin sielfuer *ib. ib 133. Jfr forordha.* 3) *förord, inledning.* här börias foorordh (*prologus*) owir regulam saluatoris *Bir 4: 5. MB 2: 217.*

forordha (-ar, -adher), *v.* [*Fdan.* fororde. *Jfr Mnt.* vorworden] 1) *göra förbehåll.* om jochim trolle forordas inthe *BSH 5: 74 (1505).* 2) *bestämma, öfverenskomma, aftala.* tekkis thöm ey thenna stadhgan halla tha är thet swa forordhat ath clostredh ma säthia vppa godzin hwem thöm tekkis *FH 3: 41 (1444).* ath alle thenne forscriffne puncta oc articuli äro swa stadhgadhe oc forordhadhe *ib 42.* — *sluta stillestånd (med förbehåll att det skall upphöra en bestämd tid efter det att någon af parterna uppsagt det samma)?* wi . . . takum een vinliken ok felughan dagh . . . fran thessum daghinom ok til pingisdaghä som här näst epter komber. ok i fyurä wikur forordhum (*sluta stillestånd med fyra veckors uppsägelse*). ther epter at thessin daghin gaar wt *BSH 1: 131 (1371; forordhum dock möjl. att föra till fororþ 2; jfr Kalkar, Ordbog 1: 679).*

forordhan, *f.* *förbehåll, vilkor.* met swo skäl oc forordan *FH 6: 14 (1445).*

forordinera (för-. -adher), *v.* [*Äldre Dan.* forordinere] *förordna, förordineredh och tilskicked SO 224 (afskr. fr. 1579).*

forpanta (-adher), *v.* [*Äldre Dan.* forpante] *förpanta, pantsätta.* alla the län mic oc myna arffuinga forpantat äre *BSH 3: 79 (1454).* *ib 78.*

Ordbok.

forplikta (för-), v. [*Mnt.* vorpflichten] — **forplikta sik, förpligta sig, lofva.** wij forplichte och forbinde oss hwar til annan . . . thet wij williom och skulom stadeliga blifwa widh war rijkes rätt *BrRK 127 (1438).* som han haffde sik honom för plikt (*Cod. A* som han hafde honom iät) *Fl (Cod. C) 674 (i rimslut).*

forpliktogher, adj. L.

forprang, n.? [*Fdan.* forprang. *Mnt.* vorprank] *oloflig handel, olofligt uppköpande.* monge . . . göre forprang oc driwe köbmandzskap pa landzbygdhen *GS 55 (1462).* at göre forprang meth fäa at köbä eller annen landzkiöb pa bygden *ib.*

forprisadher, part. adj. *synnerligen värderad el. älskad.* skulin i wardha mit forprisath folk (*eritis mihi in peculium de cunctis populis*) *MB 1: 328.*

forqväfla, v. *qväfla, förqväfla.* hwar ärw the wagnane brwtne oc fiendannas här för qwäffder *MB 2: 81.*

forradh (-raadh), n. [*Jfr Isl.* forráð] 1) *betänkande, öfverläggning.* medh goth forraadh (*diligentj adhibita deliberacione*) göre een skikkilse *SD 1: 444 (öfvers.).* 2) *förräderi?* haffde snare ey swa for raadh marsken haffde erik tha väl faath *RK 2: 3954 (for raadh skulle dock snarare här kunna fattas såsom stående i st. f. for raat för forradhit, part. pret. n. af forrapa).*

forrapa (för-. firi- L. pres. -er. impf. for räp. forredh. foredhe Lg 3: 103. pl. forrado RK 1: 3777. part. pret. forrapin. forraadhin. förraddher: -ddhe MB 2: 265; -ddha ib), v. [*Fnor.* forråda. *Mnt.* vorraden] *L.* 1) *genom ondt råd förvilla, förleda.* the ärligha quinnona haffwer inghin forradhit annar en han *Lg 3: 152.* 2) *genom ondt råd bringa i förderf; förråda.* vildo han forrapa *Bu 102.* han var forrapen ok saldar af sinom svene *ib 138.* hwat är wärre forradhilse. än hwar som tw äru saman fögdh mz eno olösliko bande ok annat forradhir annat *Bir 1: 147. Bil 82. Bir 1: 17, 114, 145, 3: 250. Va 14. Iv 2667. RK 1: 569, 3777. Al 7630. Ber 132. MB 2: 257. Lg 36, 3: 103.* — *genom förräderi öfverlemna, genom förräderi föra.* för räp böm bapa tel döþ *Bu 395.* han forredh ihesum til corsith *Bil 87.* — *genom förräderi rövfa.* thu forradh corsit fra mik *Bil 87.* at han ey eens rykit vtan jämwäl lifwit aff os wilde förradha *MB 2: 203.* — *genom förräderi beröfva.* med två ack. som maugen man forradha lif och helbrögdä *Va 29.* han är mik forraadhin *Lg 3: 152.* — *med ack. samt af med följ. nomen.* mente the konung karl aff riket forrade *RK 2: 8223. ib 9502.*

forrapare (forrapäre. förrathere. förrädhare Bir 1: 145, 3: 133; Al 7626; -a Bir 2: 75; Al 7864. förrädare RK 2: 9606. förrädhare ib 3: 190; PM 23. förrädhher RK 2: 4034. förräder: -ers ib 3499. foredhare ib 4415), m. [*Mnt.* vorrader, vorreder] *förrädare.* vtän han se morpäre sins härrä. forrapäre. oppinbar þyuuer *SD 5: 637 (1347).* var härra vilde eigh nämna sin forrapara *Bu 100.* mathias waldis jnnan jude förrathera stath *Bil 243. Bu 139. Bir 4: (Art) 184, 185. KL 132. Bo 98, 162. Bir 1: 143, 145,*

147, 2: 75, 3: 133. *Al* 7626, 7864. *RK* 2: 3499, 4034, 4415, 9606. *PM* 23. — **forradhara bref** (forradare-), *n.* *förrädares bref, förrådiskt bref.* the forradare brefuen senden oc han *RK* 2: 9449. — **forradhara rätter** (forradare-), *m.* *straff som tillkommer en förrädare.* göra honom een förrädare rätt *BtRK* 91 (1435). — **forradhara spil** (forradare spell), *n.* *förrådiskt spel, förräderi.* mz mig gjorde han förrädare spell *RK* 3: (sista forts.) 5444.

forradhilse (*KL* 45; -a *Bo* 162. **forradhilse**. **forradhilse** (*kan läsas förrådhilse*) *KS* 59 (146, 64); -ilsom *ib* 30 (76, 32). **förrådilse** *MB* 2: 204 o. s. v. **forradelse** *RK* 2: 9431, 9492, 9539. **forredelse** *ib* 3483, 9458), *n. sing.* (*FM* 233 (1505); *RK* 2: 3483, 8186, 9431, 9492, 9458, 9592, 9598; *MB* 2: 278) och *pl.* (*KL* 45; *Bo* 162; *Gr* 269; *Bir* 1: 267; *RK* 2: 9539; *MB* 2: 321) [*Äldre Dan.* **forradelse**] *förräderi.* tok sik thädhan sinna forradhilsa sak oc tilfälle *Bo* 162. göra forradhilse mote sinom herra *Gr* 262. stemplade stort forradilse *RK* 2: 8186. *Gr* 269. *Bil* 827. *KS* 30 (76, 32), 59 (146, 64). *KL* 45. *Bir* 1: 113, 145, 147, 3: 77, 429, 465. *RK* 2: 3483, 9431, 9458, 9492, 9539, 9592, 9598. *MB* 2: 204, 255, 278, 321. *FM* 233 (1505). — **forradhilsa anbudh** (forradhilsa-), *n.* *verktyg för utfvande af förräderi.* framledhe han mot hanne thry forradhilsa anbudh (*instrumenta proditiōis*) *Bir* 1: 147.

forradhirska (forradirska *Su* 44), *f.* *förräderska.* *Gr* 288. *Su* 44.

forrama (forramen *RK* 2: 8165 (*i rimslut*). **forrama. förraama. för raama. -adhe, -adher**), *v.* [*Mnt.* *vorrampen*] *berama, fastställa, bestämma, besluta, aftala.* thet möthe som wy och konungh cristiern forramat oc begrept haffwa *BSH* 3: 191 (1468). wy . . . haffua . . . forraamet oc giort en felig dag oc friidh *ib* 4: 2 (1471, *samt. afskr.*). then dechtingen war för raamat vm jnuencionis crucis *RK* 2: 1734. forramade the et annat lag *ib* 6354. hade forramat sa j lag *ib* 7983. them j mellom the swa forrama *ib* 2511. *ib* 4506, 5698, 6414, 8165.

forraska (för-. -adher), *v.* [*Mnt.* *vorraschen*] *öfverraska, öfverrumpla.* wilia forraskan *BSH* 5: 273 (1508). oppa thet ider stadh och rijkesens skal ecke vardha förraskadh *ib* 296 (1508).

forraskilse (-else), *n. pl.?* *öfverraskning, öfverrumpling.* om the kwnne ther nageth angrep göre heller forraskelse *FM* 442 (1509).

forraskning (för-), *f.* *öfverraskning, öfverrumpling.* vill iach . . . hafwa calmarna stadh forwaret för forraskningh *FM* 429 (1509).

forrykkia (-riikkja), *v.* [*Mnt.* *vorrucken*] *rycka el. bringa ur det rätta läget; vricka, försträcka.* som sig haffua forriikt i lidomen *LB* 7: 133.

forrosa, *v.* — **forrosa sik**, *berömma sig för mycket.* forrosa thik ey *ST* 515.

forrutin (-rotin), *adj.* *förrutnad, ruten.* et forrotith mwra hwalff *Al* 8276.

forryma (för-), *v.* *bortrymma.* alla the bönder och landboer, som i thenna twedrächt förrymde äro i köpstädher *GS* 45.

forryma (-rima. -adhe), *v.* [*Mnt.* *vorrömen*] *skryta.* för forrymade altidh the at en war manligare

än marskens thre *RK* 2: 6502. — **forryma sik**, *skryta, skrytsamt lofva el. hota.* han forrimadhe sik mz store höghfärdh ath wilia komma in til iherusalem mädh en starkan härskiold *JP* 22.

forryme, *n. L.*

forradhelika (-liga), *adv.* [*Mnt.* *vorretliken*] *förrådiskt.* at jach mich forradeliga bewijst haffwer *BSH* 5: 626 (1520).

forradheliker (-liigiin), *adj.* [*Mnt.* *vorretlik*] *förrådisk.* tz barn tha födis tz vardher . . . forradeliigiit *LB* 7: 95.

forradheri (forradhri *RK* 3: 188), *n.* [*Jfr Mnt.* *verräterie*] *förräderi.* at thera forraderi ey vinna kunde *RK* 2: 9602. *ib* 188. *FM* 528 (1511).

forränna (för-), *v.* [*Jfr Mnt.* *verrennen*] — **forränna sik**, *springa för långt.* knwt saxtorp sik ter förrendhe *RK* 2: 2495.

forrätta (för-), *v.* [*Fdan.* *forrette. Mnt.* *vorrichten*] *göra rättelse.* *BtRK* 113 (1436).

forrördher (för-), *adj.* [*Fdan.* *forrörd*] *L. förut omnämd.* om förrörda bryllops kosth *RK* 3: 333. *ib* 335. *BSH* 3: 4 (1449), 131 (1460). *VAH* 24: 325 (1473). *SO* 84, 102, 106, 118, 194. *Lg* 813.

fors (förs. -ar. -ir?), *m.* [*Isl.* *fors*] *L. torrens, fors, försande flod, ström.* vuum torrentem siue fors *SD* 2: 22 (1287). huat thz war antigen ström eller fors *RK* 2: 8087. twert ofuer älfuen mellen forsena ridhe *ib* 8094. försen vart tha deger oc stoor *MD* 345. then stadh näskäl, som thydher a latino torrens botri oc a wart maal wiinklasa fors *MB* 1: 401. hon göth wth tharä som fallande fors *MD* 37. *SD NS* 2: 25 (1408). *MB* 1: 432, 2: 41. godhe borgha stadhi skulu wara . . . i forsom älla flotmosom (*si . . . paludes aut flumina circumdant*) *KS* 85 (207, 93). *Va* 50. *LfK* 143. tesse for:ne two forssär skole bliffue fore konungx adrär *VAH* 325 (1473). then ffisk j fforsene ffel *FM* 607 (1513). — *i ortnamn.* curia forsæ *SD* 2: 140 (1292). molendinum meum in forsum *ib* 20 (1287). jn torrente . . . langa-fors *ib* 51 (1288). predia sua fallandafors *ib* 136 (1292). halis fors *FH* 3: 4 (1352). — *Jfr konungs-, qvärna-fors.* — **forsa karl**, *m.* *forskarl, strömkarl.* thro . . . oppa nek ällir forsa akrla *ST* 31.

forsaghper, *se foresighia.*

forsaka (för-. -ar, -adher), *v.* [*Mnt.* *vor-saken*] 1) *afsäga sig, afstå från, öfvergifva, försaka.* forsakede oc wedersade wij all then räth *BSH* 4: 228 (1497). — *öfvergifva, försaka, förneka.* hafdho ofwirgifwit oc forsakat thera gudh *ST* 518. *ib* 11, 98. *Su* 208. wars herra ihesu christi wälsighnadha nampn forsaka *ST* 100. *ib* 96. 2) *förneka, bestrida.* jak thz ey försakar *RK* 3: 4106. 3) *underlåta.* är thesse eder betalningh försakath *BSH* 5: 360 (1509).

forsaltadher (för-), *adj.* *mycket salt.* j beskasta äller försaltadha haffwit *MB* 2: 49.

forsambla (försambla. församla. församla), *v.* [*Mnt.* *vorsamelen*] *samla, församla.* försambla en her *RK* 3: (sista forts.) 5583. *ib* 5659. waarä ther och forsambladhe borghämästere, raadet oc xlvij (48) aff menighethen *BSH* 5: 15 (1504). *ib* 16 (1504). ath samma swmma war forsamlet j ene gode matte *FM* 107 (1498). thz öffra watnet bliffwir j sik församlat stadugt *MB* 2: 9. — **forsambla sik**, *församla sig,*

samlas. församblado the sik j staden sylo MB 2: 58. *ib* 18. — *refl.* **forsamblas**, *församla sig, samlas.* församblades tith tesse . . . werdoge fäder, erlige herrer oc godhä män BSH 5: 15 (1504).

forsambling (-sampling), *f. församling, samling.* ther var stor forsambling BSH 5: 363 (1509). scriffua almogen til vppa bade sydor i badhe forsamblingerna *ib* 4: 9 (1471).

forsamna (forsampna. församna. försampna. -ar, -adhe, -adher), *v. = forsambla.* RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 276. vii haffue her nw varet forsampnade i lincopingh BSH 4: 188 (1495, samt. afskr.). FM 165 (1504). HSH 22: 34 (1491), 44 (1493). — **forsamna sik**, = **forsambla sik.** the försampnade siig RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 272. then fuktogha hiithan som i sompnen forsamnar sig i ögonen LB 7: 171. — *refl.* **forsamnas**, = **forsamblas.** församnades mith folck RK 3: (sista forts.) 4736.

forsamning, *f. församling; hop.* forra en nagher merkeligin forsamningh wart them war aff menig-hetinne BSH 5: 181 (1507).

for san, *se san.*

for sara, *adv. ganska svårt, ganska mycket.* lot han them for sara slas Lg 3: 490.

forsat (for saat Bir 1: 158. forsaat *ib* 2: 143; Bo 26. forsaat. forsaath. foresat: -satir Bir 2: 223. foresaat. föresaat. föresät. *ss f. pl. -ir*), *n. och f. [Isl. fyrirsät] L. försät, bakhåll.* diäfwllin är altidh i forsät KL 350. sither broder i fforsath ffor brodher sin SEG 120. giordho galadite . . . försaat oc bemanning j wadhen MB 2: 110. göra honom forsät Bo 155. *ib* 26. satto forsät for han KL 40. Bir 1: 158. alla the forsätir som the satto for han MP 2: 225. at honum foresattis foresaater Bir 3: 154. forsate äru j wäghenom *ib* 1: 256. vakta thik for thera forsatom Bo 157. thyt som försaathen sik lönluka gömdo MB 2: 22. staan vp aff idhrom föresätom *ib* 20. skikkade syn föresaat när sichems stadh j fyrom stadhom *ib* 100. SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). Bo 12. Bil 898. MP 1: 202. Bir 1: 267, 2: 143, 223. Ber 67, 152. MB 2: 99, 100, 120, 137. Lg 809.

forsata (försatha), *f. L. = forsät.* sät forsator mot klärkomen Bir 3: 460. KL 149, 164. Ber 153, 157, 181. Lg 3: 215. aff diäffwlsens onzsko oc försatho frälsas LfK 136.

forsatan, *f. L.*

forsatare, *m. insidiator, som ligger i försät.* KL 171. Bir 1: 38, 83, 3: 428.

forsea (forsee. för-), *v. [Jfr Mnt. vorsen] L.* 1) *se till, se efter, undersöka, bespeja.* alla hans hanning wäl forsee Al 2144. the skullo ridha ok forsee hwar the waro nordmennene RK 1: 3142. 2) *förse.* skulle hwar sik sielff forsee badhe om fodher saa oc om maath RK 2: 7135. alla städher för sag han mz ympnogha spisningh MB 2: 271. at i wille hanom forsee meth anneth län BSH 5: 65 (1505). *Jfr foresea 7, 8.* 3) *försumma.* tw försaagh een godhan leek RK 3: 1791. — (?) epter thet her sthen swaa skammälighä haffuer forseth rikesins sloth FM 329 (1507). — **forsea sik**, 1) *se sig om.* gingo ok för sagma segh j borgena Di 245. 2) *se sig för, taga*

sig i akt. then för leer och siik ey wäl förseer RK 3: 651. 3) *förse sig, förgå sig?* eij skolo i sätia ther troo tiil, ath the sig saa forsaago BSH 5: 414 (1510). — *Jfr oforsedher.*

forsea (försea. forsia. forsiia: -o KS Fragn. 14, 15. forsia. fforsye. foresea Bir 4: 300. föresea: -o KS 57 (143, 62; *jfr rättelseförteckningen i Bures uppl.*). föresia), *f. [Isl. forsjá] L.* 1) *förutseende.* thz som nw komith är mz os, thz war ewerdhelika mz honum (Gud) oc i hans forseo MB 1: 320. 2) *omtänksamhet, klokhet.* mera gör i stridh ok bardagha witer försea ok godh nänna, än styrklekr ok dygher siälde (för fiälde) manna KS 79 (196, 87). the mågho sik ok wäria äpte makt ok försea tera *ib* 76 (188, 83). mz godhe forseo (Cod. A forsyyn 302) MB 1: (Cod. B) 554. 3) *tillsyn, omvårdnad, styrelse.* hiolt rikt riddaraskap mz hänna forseo Bil 263. thz är ok dighr hedhr ok ära kunungum ok höfdingom haua faghra ok renan kost ok faghra ok witra försea (tillsyn öfver sitt hus) KS 35 (91, 38). al land the wisa ok godha forseo hava *ib* 65 (161, 71). godhr witur kunungr bätra sit land mz godhe forseo *ib* 57 (144, 63). *ib* 57 (143, 62), 74 (183, 81). — *styrande, bestämmande.* himbla röras ey aff sinne natwra ensampne, vtan mäst aff ängla krapt, som styra mz skäl oc frälso forseo MB 1: 67. 4) (gudomlig) *styrelse, försyn.* vm han räkna änkte vara af sinne skälighet. vtan alt saman af gudz dooms forseo KL 257. mz guz for seo Bu 182. ängin är annur ödhna än gudz forsea Bil 353. MB 1: 137. Bir 4: 300. 5) *hushållerska.* hustru lucia mester magnisse forsia aff vpsala SJ 392 (1474). hustrv ingeborgh fforsye paa steenhwseth FH 6: 123 (1512). mynne forsyö *ib* 3: 65 (1445). han haffde oc ena rätwisa oc gudelika föresio Lg 3: 434. — **forseo man** (för-. forseaman L.), *m. [Isl. forsjámaður] L. tillsyningsman, föreståndare.* SR 34. förseo man the hälgho kirkio Bil 849. tagher sik en herra oc forseo man MB 1: 86.

forseare (foreseare), *m. tillsyningsman, föreståndare.* skipadhis . . . at wara forseare iuir eet iomfru klostir KL 298. prebendone forseara SD NS 1: 676 (1407).

forsenka (för-), *v. dröja, uppskjuta.* han skal ey försenka göra räkenskap FM 53.

forsent (-seenth), *adv. för sent.* tha war forseenth MD 170.

forses? i skulen än tha haffwa swornemän, thiänara och wundersote forses BSH 5: 332 (1508).

forsighia (för- MB 1: (Cod. B) 509. försäghia: -sägher KS 14 (31, 14)), *v. [Jfr Mnt. forsegen] afsäga sig, afstå från, försaka, öfvergifva.* ma ängin forsighia sit himerike fore annars godho MB 1: 347. KS 14 (31, 14). forsagdo thera synder Pa (Tungulus) 40. — *öfvergifva, försaka, förneka.* thu skalt kennas thik hafwa forsakt thin gudh oc thiin döpilse ST 27. MB 1: (Cod. B) 509. — *med dat.* neka oc forsighia sik siälffuom Su 350. — *Jfr foresighia.*

forsighia, *v. L.*

forsinna (-synna. -adhe Iv 908, -adher), *v. [Mnt. vorsinnen] förut veta el. erfara?* en marskens wen fik thz forsinna RK 2: 3001. — **forsinna sik**,

1) *besinna, betänka*. took han sik ath forsynna ath ther waro raske hädada vpa RK 1: 2899. 2) *återfå sina sinnens bruk, komma till sans*. Bil 870. Iv 908. tha drozatin hafde forsinnath sik ib 3379.

forsitia (*firi-* L. *part. pret. sitiin. -sitten*), v. [*Mnt. vorsitten*] L. 1) *supersedere, genom stillsittande försumma, åsidosätta*. huilken smidher som forsither werk mestara budh SO 64. FM 449 (1510). — *försumma att betala*. forsither thz (o: skuth) SO 70. hafuer ther inne fäm lödhugha fiärdhunga äuerdhelica ränto . . . arlika up til bärande ok forsitiin war atta ar ok tiughu SJ 36 (1426). 2) *försitta, genom försummelse (el. försummad betalning) förlora el. förverka*. en tregardh som . . . är forsitten for hwsalegha SJ 396 (1473).

forsitia (*för sittia*), v. *innehafta försätet, presidera*. — *part. pres. forsitiande, presiderande, förman*. the som för sittandhe äro SGGK 103.

forskala (*-adher*), v. [*Mnt. vorschalen*] *dufna*. om tz (o: brenth wiin) varder latet i forskalat win, tha komber tz aather tiil syna förra mackth LB 7: 130. i thz öl som är forskalad ok tapat haffuir sina makt ib 3: 82.

forskamlika, *adv. skamligt, med skam*. forskamlika vika Fr 588.

forskatta, v. *Jfr oforskattadher*.

forskikka, v. [*Jfr Mnt. vorschicken. Äldre Dan. forskikke*] *sätta, ställa*. för saat hwilken the forskikkat haffdo MB 2: 137.

forskikkilse, n. *pl. företråde, framstående ställning el. egenskap*? at vi räknom oss for ödmiukt minsta vara, än tha at vi hafuum nokor for skikkilse när gudi MP 1: 66.

forskina (*forskinna*), v. [*Mnt. vorschinen*] *försvinna*. tha thin lykka bort forskinner MD 296.

forskingra (*förskingra, förskringra* MB 2: 9, 37), v. *förskingra, förderfva, förstöra*. dilapidare, forskingra GU 1. gaff them j theris händir, som them förskingradho MB 2: 73. ib 9, 37, 61, 62. Su 58. vordho theras hiärta bedröfddh oc förskingradh (*disolutum; krossade, tillintetgjorda*) MB 2: 12. — *förskingra, förstöra, förlösa*. hui förskingren i edher tingh Su 91. han haffwir . . . rikesins krono äghor oc rikedom a owirfödhelika affhändt oc forskingrat Bir 4: 113. Lg 437. forskingra wärdzlika rikedom, giffuande them fatika Bir 5: 4. päninga som . . . hans . . . modher forskingrat oc forfarit hadhe FII 5: 130 (1488).

forskipa, v. [*Jfr Fnor. fyrirskipa*] 1) *förverka med dat.* hafui . . . forskipat sino TB 73. 2) *föryttra, afyttra, afhända*. som . . . herra philippus bort saalde ok forskipadhe fore honom mädhan han owermaghi var SD NS 1: 200 (1402). forskipa älla aflata nokat thz kronone tilhöre Bir 3: 398. ib 400. — *Jfr foreskipa*.

forskipan, *se foreskipan*.

forskipta (*förskifta*), v. *fördela*. hurw the andra äghodela oc arff wart förskift MB 2: 45.

forskiäl (*forskil, se forskiälaman, forskial* SD NS 1: 378 (1404). *forskäl, forskääl. dat. pl. forskiälum, forskiällum* SD 4: 752 (1340, *gammal afskr.*). *forskällom* ib NS 1: 97 (1402)),

n. *pl. L.* 1) *vilkor, förbehåll, bestämmelse*. gaff sik diäflom mz thöm forskiälum at diäfwlin jätte hanom göra han forman öfwer alla män Bil 766. ib 387. SD 4: 389 (1394?), 5: 377 (1344, *nyare afskr.*), 562 (1346), 6: 180 (1350). ib NS 1: 63 (1401), 89 (1401), 97 (1402), 98 o. s. v. mädh swa forskiäl at hwat hans tomt är styntre än hälghandz huss tomt thät förbätra husen thär upa standa SJ 74 (1437). varder thz mz een forskiäl Iv 2440. ib 1896. lagdo henna gip-tamala forskäl. at wälia (*gjorde för hennes giftermål den bestämmelsen att hon skulle välja*) sik husbonda aff allom frankarikis härrom ok jonkarum ogiptum Bil 731. 2) *testamente?* swa bradhlica aff thesse wärlid taghin . . . at han sin stykke meth laghlikin oc räth forskäl ey ända kunde SD NS 2: 216 (1409). *Jfr formal*. 3) *skriftermål, syndabekännelse*. scripta tik rättelica oc gör tin forskiäl Cod. Lincop. 4:0 LIX s. 189 (*enl. uppgift af Rietz i Script. Suec.* 5). at wi ey swa tröstom os oppa the ytarsta forskälin oc scriptamalin JP 71. 4) *ord el. formulär, hvarmed den, som för ordet bland fastarne, bekräftar köp el. annat kontrakt om jord*. assignando sibi et heredibus suis cum condicionibus legalibus dictis fastum oc forskiellum omne ius proprietatis SD 4: 752 (1340, *gammal afskr.*). cum fastum ok forskiellum ib 5: 365 (1344, *nyare afskr.*). ib 6: 180 (1350). fornempda garth . . . hafuer iak laglika fangit i rättu skipte, meth dondemanna witnom ok swa forskälom, som ther til höre ib NS 2: 73 (1408). thässe holdho a fasthinne . . . oc herra agmundh giordhe forskääl vm thetta goodz ib 404 (1411). — **forskiälaman** (*forskiälamander, forskäla-, forskela-, forskäla-, forskälo-, forskiäley-, forskiala-, forskyälu-* SD 5: 75 (1341). *forskila-, forskiliä-, forskilu-, foreskälämān (för -man)* SD NS 2: 404 (1411, *gammal afskr.*)), m. L. *den som för ordet bland fastarne*. *Jfr Schlyter, Ordbok* s. 180; *Amira, Altschwedisches Obligationenrecht* s. 274 f. ipsam (o: renunciacionem) in communi placito octo firmariis dictis fastum . . . cum jacobus tunc ex-actore in alandia forskiälaman secundum consuetudinem et leges terre per scotacionem fecimus confirmari SD 3: 541 (1322, *gammal afskr.*). adhibitis . . . super hoc testibus qui dicuntur fastar . . . videlicet domino johanne . . . et folkuido jn fellestun qui huiusmodi vendicionis pronunciator seu promulgator exstitit, qui wlgaliter dicitur forskiälamander ib 667 (1325). presentibus firmariis wlgariter dictis fasta . . . scilicet domino sigurdo . . . et swenone skwkh dicto forskiälamanni ib 4: 77 (1328, *gammal afskr.*). per proloquutores et firmarios forskilamen et fastæ dictos ib 420 (1335). cum firmariis. fastæ dictis. et proloquutore forskyälēman ib 142 (1329). qui huius scotacionis exstitit proloquutor in wlgari forskiälaman nuncupatus ib 170 (1330, *gammal afskr.*). forskälaman iohannes krokar ib 109 (1329, *gammal afskr.*). forskyälaman dominus vestellus ib. ib 110 (1329, *gammal afskr.*), 495 (1336, *gammal afskr.*), 5: 75 (1341). recognosco me . . . proloquutorem. dictum forskiälaman. super bonis seu prediis. que nicholaus ingeualdzson a se . . . alienans . . . bothuido rangwaldzson . . . tradidit . . . permansisse ib 645 (1347). nouerint vniversi me bona mea jänissari

wlgariter nuncupata . . . vendidisse . . . hemingo . . . sub testibus infrascriptis dictis fasta . . . et forskælaman me göbolino supradicto *ib* 738 (1347, *gammal afskr.*). testes . . . huius permutacionis . . . vna cum prolocutore nicolao in kummikællæ, forskiæleyman wlgariter nuncupato *ib* 6: 185 (1350, *gammal afskr.*). forskelaman war olaff biorsson *ib* NS 1: 111 (1402, *gammal afskr.*). medh tolff fastom dondamannom ok trättande forskælaman *ib* 330 (1404, *nyare afskr.*). thetta är fasta ok forskilumän *ib* 436 (1405). thesse waro fasto ath thesso jordha köpe . . . forskäloman: bonde ii thöbule *ib* 594 (1406). *ib* 606 (1406). forskäla man: jowan i hidhinxstum, häretzdomare SD NS 2: 229 (1409). *ib* 304 (1410, *gammal afskr.*). forskälamen (*för* -man) war benkt michilson *ib* 352 (1411, *gammal afskr.*). *ib* 359 (1411, *gammal afskr.*), 403 (1411, *gammal afskr.*), 404 (1411, *gammal afskr.*). met atta fastom, ok niundä forskälamane FH 2: 5 (1374, *nyare afskr.*). *ib* 9 (1374, *nyare afskr.*). met thässom tolf fastom swa som är olaf langh . . . peter vnge fforschälaman thomas pethersson *ib* 47 (1419). *ib* 53 (1421). met XII fastom dande mannom . . . XIII: de forskäla man niglis diäkn *ib* 68 (1428). met retto ok laghlighe skötning swa som är olaff andersson . . . XIII: de forskäla man knwt jönsson landzins domar *ib* 69 (1429). *ib* 72 (1430, *nyare afskr.*), 74 (1430), 75 (1431) o. s. v. met XII fastom oc enom forskälä manne *ib* 3: 8 (1377). aat thesso köpe war jak (o: holmwidher domare) forskälaman oc thesse tolff waro fasta *ib* 10 (1380). forskälaman at thesse skötning war gunnar aff lämpas *ib* 54 (1445). hakon skytta war förskälaman före thesse skötningh *ib* 73 (1446). j thennä forscriffna skötning var matis martinson forskälaman *ib* 129 (1448). peder karpalaynen forskiliäman oc häredz höffdinge FH 4: 48 (1456). skiötnighamän nielis potunen . . . peder litthenen forskiälamän hakin frille, oleff mattesson, jacob pädhersson, clomet i halko och jönis michelsson *ib* 2 (1410, *afskr.*). förskälamen jak for:de ragwaldh a mina wegna oc philippus iönisson aff closther wegna *ib* 46 (1456).

forskiälän? *f.* = **forskiäl** 3. met rätto ok lagligha sköthningh ok forskjälän (*för* -om?) FH 4: 1 (1410, *afskr.*).

forskriva (*för*-), *v.* [Mnt. vorschreven] 1) *utskrifva*, genom utskrifvande sammankalla. hadhe . . . forescreffuit eth herremöthä BSH 5: 15 (1504). 2) *skriftligen meddela*. loto oss forseriua at the hafdho widhertalaz oc saman warit BSH 1: 188 (1386). — *skriftligen anklaga?* frv birgitte . . . haffuer myn fogde pa benhamer förscriffuit, thet han gör henne stort offuerwald FM 426 (1509).

forskrivadher (*för*-. *fore*- SO 30; VKR 26. **for-scripuadher**: -at SO 30. **forescrepuadher**: -at SD NS 1: 413 (1405). **forescripnader**: -at *ib* 2: 190 (1409), 193 (1409), 195 (1409), 205 (1409). **forescrepnadher**: -at *ib* 197 (1409)), *part. adj. förut skrifven*, *förut anförd*, *förut nämnd*, *ofvannämnd*. thetta nu forscrifuat är VKR 8. som förscrifuat staar *ib* 29. *ib* 26, 46. SO 30. SD NS 1: 413 (1405), 2: 190 (1409), 193 (1409), 195 (1409), 197 (1409), 205 (1409).

forskrivin (*för*-. *fore*-. *nom. sing. f.* **for-scrip-nen** SD NS 2: 136 (1409), 137. *nom.*, *ack. sing. n.*

forskriffuit Va 5. **for-scripnit** SD NS 2: 193 (1409), 195 (1409), 205 (1409). **for-screpnit** *ib* 197 (1409). *pl. nom. m.* **for-scrifne** SO 33. **för-scrifne** FM 348 (1507). **for-scripne** SO 30. *dat. m.* (*obest. och best. form*). **for-scrifnom** VKR 7. **for-screfnom** *ib*. **för-scrifnom** MB 2: 223. **forescrepnom** BSH 2: 72 (1399). *best. form. sing. nom. f.* **for-scripnä** SO 30. *nom. och ack. n.* **for-scrifna** Bir 4: 6. **for-scrifne** SO 33. **för-scrifna** PM XXIX, XXX. **forscreffna** SD NS 1: 6 (1401). **for-scripna** *ib* 22 (1401). **for-screpna** *ib* 3 (1401). *dat. m.* **for-screpna** *ib* 11 (1401). *f.* **forescrefno** *ib* 56 (1401). *ack. m.* **for-scrimpna** *ib* 498 (1405). *f.* **for-scrifna** VKR 47. **for-scripna** SO 30, 31. **for-screpna** SD NS 1: 3 (1401), 11 (1401). *pl. nom. m.* **for-scrifne** SO 33. *nom. ack. n.* **for-scrifno** VKR 46. **for-scrifna** SD 6: 168 (*öfvers. fr.* 1441). **forscreffna** Lg 3: 123. **förskreffna** MB 1: (Cod. A 3) 559. **for-screpna** SD NS 2: 197 (1409). *gen.* **for-scrifne** BSH 5: 15 (1504)), *part. adj. L.* = **forskrivadher**. **for-scrifna** nästa (*näst föregående*) capitulum Bir 4: 6. *aff-händir* iec mik for-screffna godz SD NS 1: 6 (1401). *ib* 3 (1401) o. s. v. VKR 7 o. s. v. MB 1: (Cod. A 3) 559. RK 2: 9102. Lg 3: 123. SO 30, 31, 33 o. s. v. Su 62. all thessa for-scrifna godz SD 6: 168 (*öfvers. fr.* 1441). *affänghnom* wi os . . . then for-scrimpna halfatungh iordh *ib* NS 1: 498 (1405). som for-scripnen kirkia hafthä *ib* 2: 136 (1409), 137. i for-scripnit hundar *ib* 193 (1409). *ib* 194 (1409), 195, 197 (1409), 205 (1409). i thessä for-scrifne . . . fäders . . . närwärä BSH 5: 15 (1504). — *förut beskriffen*. j för-scrifnom dröffwilsom MB 2: 223. PM XXIX, XXX o. s. v. — *som har skrifvit?* at nogre andra fongä met honom äre för-scrifne (*hafva skrifvit?*) til ider werd-ughet om theris fängilsse FM 348 (1507).

forskräkkia (*för*-. *part. pret.* -ter *el.* -adher), *v.* [Mnt. vorschrecken] **för-skräcka**. *aff* thette . . . tal ware the strax för screcthe BSH 5: 315 (1508). fforsadant tal ok rykthe är thenne ffatig landzende ille fforskreceth FM 513 (1511). met huilkith tall han haffuer forskreckiädh thenne almoghe *ib* 548 (1512).

forskräkkilse, *n. pl.?* **för-skräckelse**. BSH 5: 192 (1507, *daniserande*).

forskräkning (-skräckning), *f.* **för-skräckelse**. haffde faath ther en stor forskräckning vtaff HSH 20: 161 (1507). BSH 5: 413 (1510).

forskräming (**för-skremin**), *f.* **skräm-sel**, **för-skräckelse**. the rydzer haffue nw fat then förskremin vid thet nya slot vid narffuen FH 1: 166 (1496).

forskudhan (**forskodhan**), *f.* **förutseende**. Lg 3: 484. *Jfr* **foreskupa**.

forskulda (*Ber* 59; *MP* 2: 31; -adhe MB 1: 140; -at KL 83; *Bir* 4: 135. **for-sculda**: -adha MP 1: 210. **for-skulda** *Bir* 1: 371; -adhe *ib* 169. **för-skulda** KS 61 (151, 67); -ät *ib* 64 (159, 70). **för-skulla**. **för-skulla**. **for-skula**: -adhe ST 109; -adho MP 2: 124. **for-skwla** FM 362 (1508). **för-skylla**. **för-skylla** *Gers Frest* 60; BSH 5: 420 (1510). -ar, -adhe, -adher. *part. pret.* **för-skuldher**: -skuldha (*skriffel för -skuldadha?*) Su 449), *v.* [Mnt. vorschulden] **för-skylla**, *förtjena*, *göra sig förtjent af*, *göra sig skyldig till*. med *ack. el. någon gång* (*genom slafvisk öfvers. fr.*

Lat.) dat. thän ther lön forskullar *Bo* 127. at förra kräfwia lönin. än nakat är forskullat *ib* 145. tok ther tholkin dom som han forskuldadhe *MB* 1: 140. afskrapa forskuldha pinor *Su* 449. forskuldadha pinor *MP* 1: 210. vara vrangelikhetir forskuladho thz onda som wi tholum *ib* 2: 124. forskylladhe han haluite mädhan han forskylladhe ey himerike *Bir* 2: 12. hulke mz ängom forskyllilsom forskylladho mina miskund *ib* 139. *Bo* 40. *KS* 64 (159, 70). *Bir* 1: 9, 63, 126, 169. *RK* 1: 6, 3433, 2: 1721, 6803. *Ber* 33. ath hon ekki ther mz skal naghath forskilla när gudhi (*Gers Frest* 60. jak skal nu atirgälda thik thz som thu hawir forskuldat mz mik *KL* 83. lät them fullelika vndirstanda hulkin atirlön gudhlik lydhna sculde forsculla (*mereri*) oc hulkom pinom (*pænis*) forkrupin olydhna sculde forsculla oc wärdhogha göra sina folghara (*suos imitatores dignos efficeret*) *Bir* 4: (*Dikt*) 228. — *med inf.* med at. ödmiuktin forskullar at faa renlikhetz oc kärlekx dygdh *Bo* 43. *MP* 1: 25. *Bir* 1: 40, 4: (*Dikt*) 228. — *med inf.* utan at. *Bir* 4: 40. — *med en sats inledd af at.* for skulda at hänne wäxa frestilse *Bir* 1: 371. — *med prep.* til. iak hawir mz gerningom til thz änkte forskyllat *Bir* 2: 262. — *förtjena, inlägga förtjenst.* hulka han viste i thy mykyt forskulla *Bo* 126. — *genom sin förtjenst förvärfva el. utverka.* han forskullar siukom mannom helsona *Bo* 73. forskulda sik ewinnelik glädhi *MB* 1: 37. *ib* 127, 347. *MP* 1: 10, 26, 2: 31. *Bir* 2: 205, 3: 230, 423. *Ber* 19, 59. *VKR* VIII. gaffwo the sik til mykla böner, oc aff thy för skulladho the sik son *Lg* 191. hulkin thik forskylladhe the bönenä mz hulke som thw helsadhe mik *Bir* 3: 161. the forskullado medh sinom dygdhom ok forskullan ath gudz nadh skulle vppinbaras medh thik *VKR* III. — *genom sin förtjenst uträtta.* här ma synas huru mykit lydhnan forskulla *KL* 250. thetta forskuladhe thiin throlika thiänist *ST* 119. 2) *förvärfva, förskaffa, inbringa.* förgör mera än hans ingiäld honom förskulda *KS* 61 (151, 67). 3) *genom återtjenst visa sig förtjent af, bevisa återtjenst för (något), stå till återtjenst för (något), vedergälla.* huilket jach altiid gerna och kärliche forskulla wil äpter myn ytyrste formogha *BSH* 3: 173 (1466). *ib* 297 (1470). jag wil thet gerne forskulle oc fortiene *ib* 5: 151 (1507). *ib* 420 (1520). saa lenge jak leffwer, kan jak aldrig forskwlla, at i verdens welia tala om mik för thee gode män, eder fatige tiänara, thet jak gerna forskylla wil medh myn ödmiwklig tro tiänest *ib* 145 (1507). thet förskyller jag med eder gerne *FM* 239 (1505). *ib* 362 (1508), 371 (1508). — *abs. stå till återtjenst.* kwnne thenue dandeswena nyuta myn scriffwilsse goth ath, forskullar jach gerna, sa lenge jach leffwer, medh myn ödmyuke thro thiensth *BSH* 5: 332 (1508). — *Jfr oforskuldadher, oforskuldande.*

forskuldan (*KL* 44; *Bir* 1: 349; *Ber* 75, 191; *Su* 449. forskullan. förskullan. forskyldan *KL* 43. forskyllan *Gr* 270; *MB* 1: 100; *Bir* 1: 349, 2: 319, 3: 120, 146, 459. forskillan *Gers Frest* 60), *f.* 1) *förskyllan, förtjenst.* vars herra pino forskyldan *KL* 43. hælgha manna forskuldan *ib* 44. the (o: godho gerninga) waro mykla til forskuldan *ib*. iomfru marie dygdh ok forskuldan *ib* 62. wärlin staa än for pera forscullan *ib* 182. at han matte swa pröua sina högho

forscullan när gudhi *ib* 258. *Gers Frest* 60. gifwa thik wärdogh atirlön for thina forskyllan *Gr* 270. forskullaninna tappilse *Bo* 153. *ib* 93, 127, 142. *Bir* 1: 349, 2: 49, 94, 4: 356. *VKR* 79. *Lg* 336, 819. *Ber* 75. war han biscopir j nampneno oc ey j forskullanene (*merito degenerosus*) *Bir* 1: 367. at han giälde os ey a domadagh äpte warom syndom och forskuldan *Ber* 191. *MB* 2: 269. min pina som iak var wärdh at thola for mina ondo forskyllan (*propter demerita mea*) *Bir* 3: 146. syndinna pina oc forskyllan (*det som synden förtjenar, syndens följd*) afskrapas aff rätuisonna bok *ib* 459. thänkte mz sik wäghanna ända ok for skuldan (*det som förvärfvas genom el. följden af vandringen på vägarne*) *ib* 1: 215. for syndanna forskyllan (*för syndernas skull, propter peccata*) *ib* 3: 120. 2) *förtjenande, förvärfvande.* til forskuldan äwärdhelikx liffs *KL* 44. til mere löna forskullan *Bir* 1: 75. som han ledher til synd oc pinonna forskullan *Su* 348. 3) *tjenstbevisning? löfte om återtjenst? förbön?* lagdho sik stora win om honom lösa badhe mz pänigga oc forskullan *Lg* 3: 692.

forskuldeliker (-likin), adj. *förtjenande, förtjenstfull.* af owiliandis dröfwilsom skalt thu vita at the äru ey forskuldelikin *Su* 439. ma thz vardha hel-samt ok forskuldelikit som förra syntis genwerdhoght *ib*.

forskuldilse (för-. forskuldelse *Su* 185. **for-skullilse. forskyllilse** *FH* 2: 129 (1441); *Lir* 3: 250; **-ilsom** *ib* 2: 117, 3: 114, 4: 130. **forskyllelse** *ib* 2: 109), *n. pl. och f.* (*Su* 139) *L.* 1) *förskyllan, förtjenst.* *KL* 202. thänk thy i thäso riddarins tro wärdhelikhet oc forskullilse *Bo* 68. thz är os vnt aff hans godhlek oc ey aff warom forskullilsom *ib* (*Cod. B*) 342. hwar pinas äptir sinom forskullilsom *Bir* 1: 387. *ib* 129, 2: 109, 117, 138, 3: 114, 4: 130. *Su* 139, 185. for sin värsta forskyllilse (*demerita maxima*) *Bir* 3: 250. 2) *förtjenande, förvärfvande.* os ok allom rikesens jnybyggjarom til hugnath ok gudzs nadhe forskyllilse *FH* 2: 129 (1441). 3) *vedergällning?* likamen synes wtantil dödher än thz skyles för mannom, huru han äras i forskuldilsom *Su* 26.

forskulding (-skylling), f. *tjenst, vedergällning?* at jac wil wara eders herredöme redeboogen tiil al gonst, wilye oc kerlige forskylling *BSH* 5: 40 (1505).

forskut, n. L.

forskära, v. [*Dan.* forskære. *Jfr* *N.* forskoren] *skära el. klippta till skada, skära för mycket.* at hanom är nagat forskorit mera än reth aff skiördh bör at vara *SO* 114. *ib* 100.

forsla (för-), v. [*Mnt.* vorslän] 1) *mycket slä, mycket stöta, sönderslä.* thera skiolda varo swa forslagnä thz the matto thöm ey häghna *Iv* 4943. 2) *i grund slä, besegra.* the konunga . . . som josue oc israel förslago *MB* 2: 35. 3) *slä tillbaka, drifva tillbaka?* her steens her han wisseligha förslagh *RK* 3: 2125. — *afvisa?* for thän skuld at gudh ey forslar oc ey forlatir the til hans hopas *Gr* 283. 4) *öfverslä, räkna.* judas vth sände sina män at besee oc försla härin *MB* 2: 234. fore tio twsand man them forslö *RK* 1: 2361. nordmän swa at man forslö . . . wäl thry tusand ok än meer *ib* 2953.

ib 2: 3894, 8623. hanss makt kwnne forslaas til iij eller iijc (400) waraktige BSH 4: 308 (1502). — (?) thz kan litit forsla (det är att räkna ss litet, det är snart räknadt? orig.: *pat er litit fe*) Di 99. — *öfverräkna*, *beräkna*. forslogo then skade the tagit hade RK 2: 9090. — (?) manga mz mik thz förslogho RK 3: 4044. forsla idhre swene spisingh, poluer, bisse och wärie BSH 5: 332 (1508). — *beräkna*, *uppskatta*. forslag (för forslog) han thet klädet for viijc (800) mark örtuger BSH 4: 314 (1502). — *uppskattas* (till), i värde gå upp (emot). thet järn aff nordskoge kan inthet forslaa wiid then swmmen BSH 4: 314 (1502). 5) *räkna*, *anse*. for en frwa hon sik forslogh RK 1: 1143. 6) *bestämma*, *afgöra*? tha sa var forslagit BSH 5: 502 (1512). 7) *gagna*, *hjälpa*. thz kunne thöm togh litit forsla RK 2: 275. ib 412, 464, 610, 1786, 3392, 4084, 8702. thz kunde thom tog litid forsla ib 9239 (forsla skulle här möjl. kunna tolkas med: *förlä*). thz kunde tog alzenete forsla ib 9136.

forslag (för-), *n.* [Jfr Fdan. forslag] ett slags *hammare*? xiii (13) stykke til hopa sten pykkar ok forslag BSH 5: 506 (1512).

forslaghare, *m.* sculu smidhi forslaghara oc blarsara tridhiungen wtgywa mz mestar mannomen PjN 136. SD 4: 749 (1340, *nyare afskr.*).

forsleghin, *adj.* L.

forslikning, *f.* [Jfr slika, v.] *öfverrumpling*? for swadane vode och forslikningh, som the hedzske rigisins fiendher (i) fiordh moot abo stad bewiisthe FM 480 (1510).

forslita (för-. *forsliitha* BSH 4: 331 (1502)), *v.* [Mnt. vorsliten] 1) *utslita*. ST 143. 2) *sönderslita*. losnadho oc förslitos bandhen mz hwilkom han war bwnden MB 2: 118. 3) *genom försäljning stycka*; *utsälja*. the vi wikor skal köpmanen forslidha sine warer GS 68 (1491). BSH 4: 331 (1502). 4) *sluta*. — *part. pret. slutad*, *tilländalupen*. swa lenge saadant möte ent oc for[slitet] är BSH 5: 22 (1504). hwro then herredagh for slithen är mellom konghen och städerna ib 202 (1507). daghen (*stilleståndet*) är i thet nesta försliten ib 318 (1508). 5) *slita twist*, *afgöra*. ath j schullen ther latha forslitis jnne för richezins radh om the gootz och laxafiske FH 6: 120 (1509). — *afgöra*, *bringa* till *afgörande el. slut*. aldelis forslittet rigisens vordendä ärendhä med thöm till en godh ändhä HSH 19: 89 (1505). eder ärende kunnä tess bätter forslitis i en godh ende till thet bästhe ib 99 (1505). 6) *förhindra*? hurw han skulle thz förslita ath han skulle ekki til romara lita MD (S) 236.

forsma (för-. *pres. -smar. -smaar. -sma. imperat. 1 pers. pl. forsmam* Bo 106. *pres. konj. -smæ* KS 77 (191, 84). *part. pres. -smande* Bo 66, 126, 129, 207. *impf. -smape. -smadde* KL 277; MP 1: 188. *part. pret. -smafer. -smaadher*), *v.* [Isl. *forsmá*, *fyrirmsá*. Mnt. *vorsmán*] L. 1) *anse ss allt för ringa*, *ringakta*, *förakta*, *försmå*. maria mild mö som ängen forsma Bu 26. huru man skulde värulderna forsma ib 151. världinna bälle är forsmade Bo 126. for smape hans lat Bu 157. skal kunungur thz warna, at han se ey suå ödhmiukr . . . at han wardr försmådr

KS 35 (93, 38). ther man . . . försmå andra man (*för män*) ok thera åthäue ib. ib 36 (93, 38), 77 (191, 84). Bu 508. Bil 800. KL 13, 65, 277. Bo 66, 102, 106, 129. Bir 1: 5, 322, 2: 81. Iv 131. RK 1: 3838. Al 6384, 6522. thän sum lagh forsmaar agher af laghum wära forsmadher SD 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). ib 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). — *visa förakt mot*, *skymfa*. konungin aff babilonia swa forsma Fl 1687. konungin är ther mz forsmaadh ib 1713. — *sätta sig öfver*, *icke bry sig om. med inf.* apostoli forsma prädica af pässa hems äro Bu 150. Bo 15 the skulu hona skända swa at han hona forsmaar sidhan at fa Iv 2878. 2) *vara för ringa*, *synas för ringa. med dat.* forsmar os (*contemnimus*; *vi sätta oss öfver*, *bry oss icke om*). nakot lydha thic Bil 598. är thz sua at idher forsma thz göra ib. tha forsmadhe honom äkke oc lät sik ey forthykkia at fölgia them atir til nazaräth Bo 136. Di 112. honom forsmadhe thz fadhrin badh ST 245. — lata sik forsma, *sätta sig öfver*, *icke bry sig om. thz later iak mik forsma* Fr 706. Va 4. 3) *känna förtrytelse*, *förargas* (*öfver*). risen monde thz dighert forsma thz hertugh fräderik taladho swa Fr 985. Iv 704. 4) *vara förtretlig*, *synas förtretlig*, *väcka förtrytelse*, *förtryta. med dat.* thetta forsmadhe hans brödhrom ST 397. ib 372, 402, 515. hanum hauer forsmat at sändeboden ware ecke sa kosteligä som han wille Li 25. — lata sik forsma, *känna förtrytelse öfver*, *harmas*. pa läto romara sik forsma. at pilatus skref eigh (thöm) först af hanom Bu 150.

forsmaare (för- *Su* 152; *LfK* 6), *m.* [Mnt. *vorsmaer*] *föraktare*. världinna forsmaare Bir 1: 303. *Su* 152. *LfK* 6.

forsmakta, *se* **forsmäkta**.

forsmittas (för-), *v. refl.* [Jfr Mnt. *vorsmitten*] wi . . . siälffue försmittoms (*för försmäktoms? perduramus*) i glömskonna törko *Su* 93.

forsmädhile (för- *Bir* 1: 154. -else VKR 63), *n. pl.* [Jfr Mnt. *vorsmadenisse*] 1) = **forsmällse** 1. *Bir* 1: 154. KL 258. VKR 63. Ber 20, 166, 227. ouir alla them som sta j minom forsmädhilsom (*in contempta meo, d. v. s. som förakta mig*) scal iak hämpna MP 1: 275. 2) = **forsmällse** 2. ST 251. 3) *smädelse*. han räddis ey sinna . . . nästa forsmädilse Bil 861.

forsmädhning, *f.* = **forsmällse** 1. Lg 3: 485.

forsmällse (**forsmällse** KS 76 (188, 83). **for-smäelse**. **forsmäelse**. **forsmailse** KL 256, 257. **forsmailse** *Su* 119. **forsmällse** KS 23 (56, 24), 35 (93, 38), 44 (113, 48). **forsmäelse** KS 38 (100, 41). **forsmälse** BSH 3: 152 (1464). **forsmälse** Lg 3: 140), *n. pl.* [Äldre Dan. *forsmæelse*. Jfr Mnt. *vorsmanisse*] 1) *contemptus*, *förakt*, *vanvördnad*. värzlika thinga forsmailse (*förakt för verldsliga ting*) KL 256. rikedomas forsmailse ib 257. världinna forsmällse (*förakt för verlden*) Bir 1: 260, 4: 16. *Su* 181. til . . . alla verldzligx lustas forsmäelse Lg 3: 528. försmällse tera thr fateke warda i misfallo KS 44 (113, 48). hwat är hwar synd wtan gudz forsmällse mz hwilkom wi forsmam gudhz bwdhordh Ber 110. hulke som sta j minom forsmällsom (*in contemptu meo, d. v. s. som förakta mig*) iak skal läta mina rätuiso koma owir them Bir 1: 5.

ofmykil hemelikhhet gör giärnt olydhno ok försmälse *KS* 35 (93, 38). *ib* 38 (100, 41), 76 (188, 83). *Bir* 1: 47, 120, 126, 276, 2: 136. *Su* 119. är ödmiukt thön dyghd, ther mit är mellen hughmödha ok försmälse (*bristande aktning för sig själf*) *KS* 35 (93, 38). 2) *förnärmelse*, *skymf*. ignominia, försmälse *GU* 8. hua tik försmälse gör *KS* 23 (56, 24). *KL* 111. *Lg* 3: 140. 3) *föraktadt tillstånd*, *förnedring*. sänkte han sik swa diupt i ödmiuktinne miswyrde oc försmälse *Bo* 31. *ib* 39, 129. *Bir* 1: 318.

förmäkta (för-. förmakta *Su* 425; -is *ib* 347. -ar, -adhe el. -te, -adher), *v.* [*Mnt.* vorsmechten, vorsmachten] förmäkta, *vara* el. *varda* *kraftlös*. i ärin förmäktadhe ok sultne ä *Al* 7087. vnge män oc klena iomfrwr förmäktoc oc bortthranado mz allo *MB* 2: 219. *ib* 226. *Su* 425. see . . . skinoben en al försmäktat *ib* 39. — *refl.* **förmäktas**, *d. s.* thu . . . wanskas oc försmäktas *Su* 16. *ib* 26, 347. — *opersonl. med dat.* försmäktades hanom *Su* 125.

förmälelika, *adv.* *skymfligt*. swa förmälelika röffuarom tillfogdan *Su* 213.

förmäliker (för-. förmäleker. försmäleker. försmälikin. försmälikin: -likit *Su* 26. försmäliken *ib* 37. försmäligh: -lighare *Lg* 819), *adj.* [*Mnt.* vorsmadelik, vorsmalik, vorsmelik] 1) *föraktlig*, *förkastlig*. vita mik swa mykyt fordömlicare vara oc försmälicare än andre *Bir* 3: 368. ather anama thän försmälika (*abjectum*) fördömlisa sonen *Su* 47. 2) *föraktlig*, *ringa*. thäs blekare oc försmälikare iak synes *Su* 24. *ib* 26, 37, 108. *Lg* 819. til slemma oc försmäleka gärnigga oc ämbethe *Su* 105. sagdho mannin . . . wara . . . försmälekan wäruddinna (*för verlden föraktlig*) *biscop Bil* 630. 3) *som uttrycker förakt*, *försmädande*, *smädlig*. ginuerdog försmälikin ord *SO* 25.

förmälikhet, *f.* *förnärmelse*, *skymf*. at j görin mik tholka försmälikhet *Bir* 3: 392.

förmälta, *v.* *nedsälta*. bortföris oc försmeltis . . . thet litla som här i stockholm myntas *GS* 52 (1453).

försnima, *adv.* [*Äldre Dan.* for snime] *för kort tid sedan*, *nyligen*. thz är ey langa thz war for snimä *Iv* 1859. hwath här är nu skeet forsnima *ib* 5213. jak war ridhin nu for snima a äwintyr *Fr* 1097. *ib* 1315. *Al* 4872, 5733, 7824, 10479. *MD* 92.

försniman, *adv.* [*Fdan.* forsnimen] = **for snima**. thz var forsniman ok äkke lango *Iv* 159. iak köpte ena mö for sniman här *Fl* 1637. *Fr* 192. *Iv* 42, 2906.

forsoffadher, *adj.* [*Jfr Mnt.* vorsuffen, *v.*] *domnad*. all wexande thing som nidhertrykt oc forsoffat haffua warit aff winthersins köld *Su* 200.

forsona (för-. -ar, -adhe, -adher), *v.* [*Mnt.* vorsonen] *försona*, *blidka*. nu är gudh swa blidh-kadhir oc forsonadhir *ST* 215. engin man kunde hans wredhe forsona *ib*. *ib* 220. — *försona* (*med Gud*), *bereda försoning* el. *nåd* åt. huru mildelika hon wärnar syndara oc försonar brwtlika *Su* 139. — *försona*, *förlika*, *bilägga*. huilket (*hvilken twist*) han . . . försonade oc förlikte *Lg* 294. — *ingå förlikning* el. *uppgörelse*. at gyse van helpte a sins brodhers wegna kortz van helpte. hafuer forlikat ok forsonat *wm* hesta ok hafuer. ok alt annat som thäs kortz thiänera

misto. tha *biscopin* slaghin wardh *BSH* 1: 166 (1376). — **forsona sik**, *försona sig*, *förlika sig*. til thäs han haffwer segh försonath mz them som klaghar *PM* 40. — *refl.* **forsonas**, *försonas*, *vinna förlikning* el. *nåd*. teer hanom wäghin mz hwilkom han maa forsonas mz gudhi *Bir* 4: 112.

forsonan (för-), *f.* *försoning*, *pardon*, *nåd*. tiggh-iandis fridh oc försonan aff symone *MB* 2: 269. ropado til symonem om fredh oc försonan *ib*. wärn oc forsonan höghelikast behöffuandis *Su* 206. — *försoning*, *förlikning*. om thenne forsonen och forlikan *FM* 105 (1498).

forsonare, *m.* *försonare*. jak wtsändir tik en midh-lara oc forsonara til thin hälga hymerslika fadher a mina wäghna *Su* 209.

forsonirska, *f.* *försonerska*. thu (*Jungfru Maria*) äst brutlika manna forsonirska *Su* 208.

forsova (för-), *v.* — **forsova sik**, *försofva sig*. the försofwa sik *LfK* 148.

forspa, *se forespa*.

forspan, *n.?* [*Mnt.* vorspan] *framtilt buret spanne*, *bröstspanne*. hwat fforspan ellir bradz är thz j haffwen j idhart bryst *ST* 52.

forspilla (för-. forspille. forspylla. forspylle. forspilda. forspilde. forespilla), *v.* 1) *förderfva*, *förstöra*. hans lyff och gotz wilde han forspilde *RK* 2: 947. *ib* 4461. — *tillintetgöra*, *göra slut på*. wildo hans hälgha lifwirne forspilla *ST* 392. byscops kätels opsaath forspilla *RK* 3: 910. *ib* 1892. rikesens friiheeth oss forspilla *ib* 2: 5425. kärlek oc wenskap . . . forspilla ällir forhindra *Su* 366. 2) *förhindra*, *förmena*. engen matte honom thz forespilla *RK* 2: 1193. *ib* 5717, 7788. forspilte mangom sinnom saa thz gudhz tyenisth fik ey fram gaa *ib* 1: (*sfgn*) s. 178. *ib* 189. hindrar ok forspyller at magin kan ecke smeltha *LB* 7: 75. 3) *bryta*, *svika*. sin eedh forspilda *RK* 2: 545. the dectingen huargen forspille *ib* 3179. 4) *nedsätta*, *förklena?* aktena . . . bakdanta the oc forspilla *Su* 62. 5) *förlora*, *mista*. äro liiff oc gotz sculle han forspylle *RK* 2: 5108. *ib* 6848, s. 341.

forspillan, *f.* *kränkande*. rådhandis sins iomffru-doms forspillan *Lg* 3: 65.

forspyria (-spöria), *v.* *spörja*, *fråga*. fforspör-iande aff nakrom, huat then gull myylen . . . skulde betekna *Su* 227.

forstadha, *f.* — **forstadhu hus**, *n.* *förhus*. vt aff gudh huse war giort eet forstadu hws *MB* 1: (*Cod. B*) 487. *ib* 488, 489.

forstadher (för-), *m.* *förstad*. naghra städher oc förstädher (*urbes . . . et suburbana earum*) haffdo the hwar the bodho *MB* 2: 39. *ib* 54, 55, 56, 134, 141.

forstadhgadher (för-), *part. adj.* *förut bestämd*. hult stadugt pa sin förstadgadha atanka *MB* 2: 287.

forstaka (-ar), *v.* — **forstaka sik**, *staka sig*, *vid hoppning öfver gårdesgård ränna en stör i lifvet på sig*. at han (*håsten*) siigh sielff forstakar *FH* 1: 109 (1492, *gammal afskr.*).

forstakkotter (för-. forstäkkotter. forsteckotter. forsteckiter. forstacketer. forstachether), *adj.* *för kort*. wägen war forlang oc tyman forstacket *Di* 50. tyden är mich nu for-

stakkot *BSH* 5: 500 (1512). — enom sker forstakkot, någon sker skada *el. orätt*. mener . . . ath honom ther wdi forstakkot skeer, ath han . . . skal altiit först benämpnas i rikens tjänst *BSH* 5: 304 (1508). i hwilket mik tykker skee forstakkoth *ib* 371 (1509). eder sker fast forsteckot *ib* 448 (1511). — enom vardher *el.* bliver forstakkot, någon dör. om them . . . forstakkoth wordhe *BtRK* 224 (1464, orig.). haffde mik bleffuit forsteckit *FM* 351 (1507). tha gudh wil at mik forstakkoth wardher *FH* 3: 142 (1449). *HSB* 19: 26 (1504), 49 (1505). — vardha forstakkoth, dö. waaret och . . . naaker aff oss i thetta forbwndt ärä forstacheth worthe i thenne fegdh *HSB* 19: 10 (1501). *ib* 23 (1504).

forstand (för-), n. [*Mnt. vorstant*] *förstånd*, *för-måga att förstå el. begripa*. gudh alzmäktogher wil obegriplig tingh ower änglanna förstandh oc människios mz henne göra *Lg* 3: 594. *ib* 586, 587. — *förstånd*, *kunskap*, *insigt*. ther forstandh ther opa haffwa *BSH* 5: 52 (1505). som haffuer förstand oppa allehande krankhett *FM* 347 (1507). — *Jfr oforstand.*

forstanda (för- forsta. forstaa. förre staa *RK* 3: 361. *förstaa* *MB* 2: 88; *Lg* 3: 587. *pres. forstar. forstaar. forstår* (*i rimslut*) *Iv* 3659; *Fr* 331. *refl. pres. forstandz. forstas. for stars* *Bir* 1: 283. *imperat. forstat* *Al* 2924; *Ber* 271. *part. pres. forstandande. forstaandande* *VKR* 33. *forstandis (för forstandandis)* *Su* 228. *förestandandis* *MB* 2: 283. *part. pret. forstandin. n. forstandit. forstannet* *BSH* 3: 151 (1464). *ack. m. forstandnan* *BSH* 1: 188 (1386)), *v. [Isl. forstanda, fyrstanda. Mnt. vorstân]* *L.* 1) *förstå*, *fatta meningen el. betydelsen af*. maria for stop guz iartighne *Bu* 6. förstanda sin bref ok rekninga *KS* 51 (130, 56). thu forstat wäl breffwin miin *Al* 2924. wi haffuom läsit oc forstannet idhert breff *BSH* 3: 151 (1464). tala oc forstanda alla thungor *Bil* 226. man ma ok forsta halft sakt ordh *GO* 440. forstat thy hwat jak sigher *Ber* 271. — *förstå, känna*. höre . . . thet kununge til, at wita ok förstanda thesse triggia handa liuerne *KS* 14 (34, 15). — *förstå, inse, begripa*. han forstop varra fru dygh ok höuiseo *Bu* 24. forstop huat tekn hafpe bypa *ib* 63. *Bir* 1: 215. iak forstaar wäl hwath ij mena *Iv* 1085. huru skulle swa stoor hans godhlekir vitas ok hans kärlekir forstas swa osighelikin ok swa fulkomen *Bir* 1: 396. här maghom wi forstanda, at wärldsins rätter är komin wt aff gudz rät *MB* 1: 173. förstodh mz sannom skälom, at affgudh waro ey dyrka skolandhe *Lg* 217. kan iak ey än finna ällar förstaa, för hwat saak war til kommande frälsare meer än fäm twsandh aar förtöffwat haffuer hiit at komma *ib* 3: 587. — *förstå, finna, tänka, tro*. ängin matte annath forstanda än ther varo kompne köpmän til landa *Fl* 567. — *part. pres. som förstår, förständig, insigtsfull, sakförständig*. som meer forstandande varo än almoghin *Bil* 846. *VKR* 33. *Bir* 5: 46. — *part. pret. d. s. vm en godhan forstandnan man* *BSH* 1: 188 (1386). 2) *förstå, erfara, få veta*. vi hawm pätt forstandit . . . at pe gyora pä m offta (*för iäm offta*) wrangt sum rätt *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). iak hafuir ok thz forstandit (*comperi*) at iudha äru thik ey godhe *Bil* 231. iac haffuer forstandit at the wille at thu skalt först koningen

Ordbok.

hyll *RK* 2: 3366. *Al* 6009. maghin ij här forstanda hwath the hafdho ther til handa *Fr* 3. thz hon thz forstår thz hertugh fräderik komin är *ib* 331. tw skalt thz swa forsta (*du skall veta*) at waar ordin sigher swa *RK* 1: 328. thän sama dagh man thz forstår *Iv* 3659. jeremias thz före standandis straffadhe them *MB* 2: 283. iak for stop iupa rap at bränna min ben sipan iak är döt *Bu* 13. vi haffuom förstandit . . . rädelig tidende *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). naar the godha priorissa . . . thet af mik forstoodh *ib* *NS* 1: 162 (1402). — *abs. thu mat forsta* *RK* 2: 3362. — lata forstanda, *lata förstå, låta veta*. konung artws hafdhe latith tha riddara ok swena thz forsta at the skuldo alle till hofua ridha *Iv* 1972. loth them . . . forsta konung pippingx breff *Va* 4. *RK* 2: 1893, 3614, 5045, 5075, 5259, 5379, 3: 361, 368. lata honom fullelica forsta (*förstå att han skulle*) sweriges rike friith ater fa *ib* 2: 4590. *ib* 5858. 3) *förstå, upptäcka, utröna*. tha for stars (*deprehenditur*) rasklika vm nakor oskäl-likhet är j göra skolande gerninginne *Bir* 1: 283. 4) *förstå, fatta, uppfatta* (*på ett visst sätt el. i en viss betydelse el. mening*). mågom wij . . . trefaldelika vnderstanda mannen äpte hans naturalik skipilse . . . tridhia, thet mågom wij förstanda (*d. v. s. för det tredje kunna vi tänka oss människan*) äpte hans manlikom skipilsum *KS* 13 (30, 14). thetta skal andelica forstandas *Bir* 3: 240. 5) *förstå, mena*. medh wädhrauna vingom forstas thz klenasta af wädhreno *Bo* 249. j paulo märkis oc forstandz tholomodh *Bir* 2: 45. — *med två ack.* stadzens gümara forstandom wi formännena *Ber* 63. — **forstanda sik, förstå, begripa**. lekfolket som eigh forstar sik *Bu* s. *Bo* 155. *Ber* 262. at han sik ey forstodh ath gud late wara thz ey ohämt *RK* 1: 2349. rät som han ware en ambloodhe then sik enkte got forstodhe *ib* 3917. iak kan mik ey ther aff forstanda huath honum är nu komith til handa *Iv* 2161. — *vara förständig, tänka efter*. ho som wil sik reth forsta (*qui prudenter attendunt*) *MD* (*S*) 279. — *förstå sig (på)*. med *prep.* a (*pa, upa*). ther sik a wäghin kunno forsta *Al* 4882. *ib* 5542. *Iv* 1881, 2673. *RK* 1: 73, 2: 5575, 5815. — *Jfr forstandin, oforstandin samt forestanda.*

forstandare (förstandare. forstandere. forstaandere *ib* 33 (1505). **forstondare. forständer** *SO* 160, 162. **forstandare. förständig. forstendare. förständig. forstendare *SO* 160, 162. **forstander** *BSH* 5: 30 (1504). **forständer** *VÄH* 24: 324 (1473). **forestandare. förestandare), m.** [*Mnt. vorstender*]. *L. förestandare, förvaltare, uppsyningsman*. forständarana til hälghanz huss *SJ* 74 (1437), *ib* 72 (1441), 110 (1442). medh helgaandz huse oc thes forstendara *ib* 182 (1449). her johan hoppener olaff skytta hälghanz hws forständara *ib* 42 (1436). hans lang almosonna forstandara *ib*. foreständarana alle fornempde *ib*. aff domkirkionne oc hennes forstendare weghna *ib* 131 (1444). loto vp bykirkionne forstendara hannis horst a kirkionne weghna et landzgodz *ib* 197 (1450). prebendonna förständigare henne haffwonde *ib* 242 (1454). forständaromme til fornempda fredax almosa *ib* 151 (1446). almosonne fornempda eller hännas forständarom *ib*. laurenz hesse tha förständigare aat sancti öriens *ib* 181 (1449). templens förstandare (*praepositus*) *MB* 2:**

39

286. qwinnonna gömare oc för standare (*praepositus et custos mulierum*) *ib* 181. — *förmyndare*. sadhe heyne frame vpp frij och quit then formyndarskapp saa ath han ey lengher wilde forestaa eller wara vnge hans smitz forstandere *SJ* 330 (1465). her clawes doctor ryting och hans fos hustru margrete birkes forstandere effter thy hon är siälffuer inlygt i sancte clare closter *ib* 345 (1468). — *föreståndare*, *styresman*, *regent*. stadzsens förstandare (*provisorem*) *MB* 2: 289. wi wtwäliom tik . . . os til höffdhingha oc almoghans förstandare (*in principem et ducem*) *ib* 245. vtvaldho en som allers theris ypperste herre war oc forstandare *ib* 241. — rikesins (suerikis, suerikis rikis) forstandare, *riksföreståndare* (*i Scerige*). hyllade the tha marsken alla marsk och rikesens forstandare honom sidhan kalla *RK* 2: 5300 (*om Karl Knutsson utsedd till riksföreståndare 1438, då detta ämbete för första gången förekommer*). karl knutson marsk och rijkesens föreståndare i swerige *BtRK* 137 (1439). *FH* 2: 121 (1440), 123 (1440). *RK* 3: 1910 (*om Sten Sture d. ä., så ock på de följ. ställena ur RK* 3), 2515, 2555, 2670, 2980, 3609, 3651. then tha är konung i suerige eller suerigis rikis forstondare *BSH* 3: 78 (1454). kätell . . . biscop i linköpfung, sueriges forstandere *ib* 160 (1465). jak sten stwre riddare och swerikes forstondare paa thenna tiidh *ib* 298 (1471). *VAH* 24: 324 (1473). *BSH* 4: 1 (1470), 44 (1476) o. s. v. her erich axelsson sweriges rijkes forstandare *FH* 1: 41 (1467, *nyare afskr.*). jak eric akselsson riddare och sverges rikis forstondare pa thennä tid *ib* 4: 55 (1457). her swante nielsson, sweriges riges forstandare *BSH* 5: 29 (1504). *ib* 30 (1504), 33 (1505), 153 (1507), 371 (1509). jach sten sture, suerikis riches forstandare *ib* 528 (1513). *SO* 160, 162. drotzeten (*Mats Kättilmundsson, vald till rikets förman el. höfvitsman*) skulle rykens förstandara vara till konungen kom till sina aara *RK* 1: (*sfgn*) s. 171. — *Jfr siälakors forstandare*.

forstandilse (för-), n. pl. *förstånd, förmåga att förstå*. vit ok godh skipilse i manzens hugh ok vilia ok i hans förståndilsom *KS* 27 (67, 29). nima . . . barn i sin förståndilse, ok halda i sino minne, huath the nimma ilt ella got *ib* 52 (132, 56). wisdom och förstandilsse til at besinna begripa och äftherleta then nadh *PK* 219.

forstandin, p. adj. L. *förstånden, som har stått till inlösen hembuden så länge att lösningsrätt gått förlorad*. wiste thät fornämpda godz laghlika saldh alla forstandith wara äpter thy lagh sighia *SD NS* 1: 568 (1406). tha thän fornämpde gardhin var swa forstandin nat ok aar *ib* 2: 37 (1408). *FH* 3: 125 (1448). *Jfr forestanda*.

forstandin, se forstanda.

for starker (fore-), adj. för stark. war han mik alt fore stark *Iv* 480.

forstilla (-stylla), v. [*Mnt. vorstillen*] *stilla, afvända*. hure swadane forderff nw tilstunder mothe forstilles *FM* 413 (1509). thet thy värre ecke forstilles *ib* 532 (1511).

forstokkadher, v. [*Jfr Mnt. vorstocken, v.*] *hårdnad, styf*. sel ladiska hwd en tok hon är forstokkat *MD (S)* 221.

forstoppa (för-), v. [*Mnt. vorstoppen*] 1) *till stoppa*. at han forstoppat haffde meth sin quärnadam therä laga oos *SD NS* 1: 646 (1407, *gammal afskr.*). 2) *stoppa, förstoppa*. forstoppar näsona *LB* 3: 16. om modren är förstoppat (*d. v. s. moderpassion inträder*) swa at anden qwäwyas *ib* 7: 28. om magan er forstoppader *ib* 250.

forstor, adj. för stor. alt for stora gälde *RK* 1: (*Albr.*) s. 211. forstor twnge *FM* 257 (1506).

forstova (forstwa. förstuffua. forstwge SGGK 106. förstuga: -stugne (dat. el. ack. sing. med art. för -stugune) ib 105), f. [*Isl. forstofa*] *förstuga, förhus*. thässin hws, som är stwfua oc forstwa, loft oc vndherbodh *SD NS* 2: 293 (1410). meth thässom husom, stowo ok forstowo, fyra herberghe ok ena halfua lädho *ib* 316 (1410). j forstadu huse som matte kalla förstuffuo älla forborg *MB* 1: (*Cod. B*) 488. *SGGK* 105, 106. *TS* 22. *Jfr farstova*. — **forstovu hus (för-), n. förhus.** *MB* 1: 493.

forstraffeliker (-straffaligh), adj. klanderwärd. *SO* 86.

forstridh (-striith), f. [*Mnt. vorstrit*] *första strid, öppnande el. inledande af strid, främsta rummet i striden*. the skulu al tiidh forstriith plägha *Al* 4083. ij skulin hafwa thässa forstriith *ib* 4485. at han mate haffua forstridenä (*den ersten stryd*) *Va* 18.

forstridha (-striidha), v. [*Jfr Mnt. vorstriden*] 1) *strida mot*. thäskyns natwra forstridha hwar andra *MB* 1: 43. 2) *genom strid förlora*. sit rike haffwer han nw forstriit *Al* 8889.

forstyra (forstyra. förstyra. före styra), v. afstyra, förekomma, förhindra. villo the thz haua forstyrt *Bo* 164. ther mz wart thz ätandit forstyrt *ST* 147. thz matten före styrt *RK* 2: 1497. *ib* 1892, s. 339. *ST* 67, 144, 380, 430, 496, 519. — *afvända, förhindra, omintetgöra*. badh til gudh at hustruna wantro matte forstyrtas *ST* 31. *MB* 2: 290. han far . . . äptir at forstyra oc hindra gudz ordh *ST* 153. ath forstyra thenne blodstörtinge oc rikens fordärff som nw pa färde är *BSH* 4: 6 (1471, *samt. afskr.*). — *hindra från. med dat. och ack.* honum thet . . . forstyra *BSH* 5: 532 (1513). — *hålla tillbaka*. blidkadhe swa oc förstyrdhe almoghan *MB* 2: 321. — **forstyra sik, afhålla sig.** forstyrrer sik af ondre giri ok odyghdelikom lusta *KS* 20 (49, 21).

forstyrkia (-störka), v. förstärka, stärka. stokka . . . som skall nedh i bodnen paa pramen adh forstörka honum medh *BSH* 5: 251 (1508). *Jfr forstärkia*.

forstyttä (för-. -stötta), v. afklippa, göra slut på. all owilia förstyttä *RK* 2: 1798. thenne seada oc forderff motte stylles oc forstöttes *BSH* 5: 9 (1504).

forstäkkia (för-), v. 1) *förkorta*. thenna oändelika pinona böta oc förstäkkia *Su* 184. then lifz thiman förstäkker manger *PM xxvii*. 2) *förkorta (någons) lif; genom döden borttrycka*. wore min systersson förstäkt före än jwan vdzson *FH* 1: 63 (1490, *nyare afskr.*).

forstärkia (för-), v. 1) *stärka*. förstärkia thenne landzända medh folk, skep oc wäria *BSH* 5: 177 (1507). 2) *styrka, bekräfta*. vtan the ting ther skee worda förstärkt medh breffues odödelica beuising

SD 1: 207 (öfvers.). — **förstärkia sik**, *stärka sig, samla styrka*. fiendene förstärkia sig dag wid dag BSH 5: 122 (1506). — *stärka sig, blifva starkare*. vintheren vill sikh förstärkia BSH 5: 237 (1508). — **Jfr forstyrkia.**

forstöra, *v.* [Mnt. vorsturen] *förstöra, ödelägga*. ath thet (o: rotneby) ey skulle förstörass, brennas och om inthe görass BSH 5: 84 (1506).

förstöras, *v. refl.* [Jfr Isl. stæraz] *yfvas*. ther til at mannin skulle ey förstöras (Cod. B styras 563) aff sino witi MB 1: 454.

förstörta (för-, förstorta. -ir, -te, -ter), *v.* [Jfr Mnt vorstorten] *kullstörta, slå till marken, förstöra*. tässa städher förstörtta (subvertere) MB 2: 46. förstörtte (percusserunt) the staden j swärdsens mwn ib 30. kringlagde staden oc förstörtte vppa samma dagh ib. förstorta theas affguda altara ib 72. tha skal iak oc ekki förstörta (delebo) thässa hedhninga ib 74. the konunga huilka iosue oc israels söner . . . haffwa förstört (percusserunt) ib 35. omwändher han sik oc bedröffwir idher, oc förstörther (subvertet) ib 65. ib 31, 84, 101, 107, 136.

förstöta (för-), *v.* 1) *mycket stöta. part. pret. mycket stött, hårdt stött*. j flaskor . . . förstötta oc pluggada MB 2: 24. 2) *aflägsna, undanrödja?* mycket ont förstöttes ther med FH 1: 66 (1490-talet, nyare afskr.).

forsuma (för-, förswmma RK 3: (sista forts.) 4673, 5048. **forsyma. försyma. -ar, -adhe, -adher.** *impf. forsympde* Al 7394 (i rimslut)), *v.* [Fnor. forsyma. Mnt. vorsumen] *L.* 1) *försumma, uraktlåta, åsidosätta. med gen. thz thu ey forsyma thäs* Al 10200. — *med ack. hwar pättä forsymär* SD 5: 638 (1347). i forsymen alt tholikt Al 7056. at rätuisan forsymis Bir 3: 361. ST 147, 227. MB 2: 33. hwi forswmar thu ensam konungxsens budh oc wilia ib 184. jngalunda stadzsins [reth] forsumet SO 114. iak gudz modhir hulkin ängin tima forsymadhe (lät gå förbi) j iordhrike älla var vtan hiärtans dröuilse (que nullam horam sine tribulatione cordis transiui in terris) Bir 3: 208. alt thet bätra ok vpräta som glömt är. forsumath äller brustet HSH 19: III (1359). — *med inf. skalt thu ey lata älla forsuma at göra alt annat thz som tharfwas oc thik biudz* Bo 102. — *förbigå. uare thz ok zache at nakar broder vorte forsumat eller bort glömder swa at han ey budh fynghe tha böte nya broderen ena arthoch fore hwan thera som han forsumet haffuer* SO 153. — *försumma, vanvårda*. hure lincköpfung kyrke och stickth forfars och forsynes HSH 20: 26 (1506). 2) *genom försumlighet förlora, förspilla*. forsuma ey thina tima Fl 129. ingen wille siith liiff försyma RK 3: 1011. — *part. pret. forsumadher, försumlig. Su 365.* — **forsuma sik**, 1) *försumma sig, vara trög el. sen (att uträtta något), dröja*. thu skal nu ey forsyma thik Fl 1486. Iv 1575. Al 7394, 9665. RK 3: (sista forts.) 4673, 5048. Bo (Cod. B) 347. MB 2: 47. — *försumma sig, underlåta att göra sin pligt*. huar sick ther vtjunnan forsynner (för forsymer) SO 151. — *försumma, uraktlåta. med inf. hon hadhe sikh forswmat at spörja the ärofulla iomfrwna aat* Lg 813. 2) *förgå sig, göra öfverträdelse el. kränkning*. at nokor sik försumede i for:ne frijdh BtRK 137 (1439). — **Jfr oforsumadher.**

forsuman (forsyman), *f.* 1) *försummande*. andelica thinga forsuman Bo 138. 2) *försumlighet*. en delin (näml. af stadhenom) fiol nidher for thera forsuman i stadhenom bygdo Su 418. — *uraktlåtenhet, glömska*. aff forsyman fik fornäpde wärdhughe fadher ey breff älla tholica bewisning han rätlica skulde SD NS 1: 132 (1402). — *bristande uppmärksamhet*. huilka rasuras ellir scrapan ordh oc clausulas wi witum wara giordha oc scrifuadha . . . aff wille oc forsuman VKR 56.

forsumeliker (försymeligh), *adj.* [Jfr Mnt. vorsumeliken, *adv.*] *försumlig, värdslös. försymeligh glömska* PK 219.

forsumin (forsymin), *adj. försumlig. Ber 288.*

forsumilse (förswmilse. forswmelse. försumelse. forsymilse *L.*; Bir 3: 453; -ilsom VKR 38. **forsymylse: -ylsom** ST 380. **forsymelsse. försömilse** Ber 292), *n. pl. och f.* [Jfr Mnt. vorsumenisse] *L.* 1) *försummande, försummelse. rätuisonna wanskilse ok for sumilse* Bir 1: 72. ib 3: 453. tymans forsumilse ST 2. SO 153. vtan alla dwalu oc forsumilse VKR 35. förswmilse dräpa hoppet Lg 3: 308. thu badhe wil oc formaa alla mina forsumilse wpfylla Su 323. MB 2: 268. SO 112. Lg 810.

ther tager ingen forsymelsse wti BSH 5: 137 (1507). 2) *genom försummelse vållad skada*. worder nogher forswmelse giort stadenom eller embeteno SO 195. at nokon tidh skulde swa stoor skadhi oc försumelse hända ibland hans vnderdanä Ansg 183. at the lidhin enghin forsumilse Bir 5: 27. 3) *försumlighet*. see til mins hiärta dröuilse ok ey til min forsumilse Bo 25. SD NS 1: 563 (1406). BSH 4: 224 (1497). VKR 33, 38. ST 380. SO 100. Ber 292. Su 52. Lg 3: 582, 583. — **forsumilsa elder (forsumelsa-), m. L.**

forsumol (förswmol LfK 159; Lg 3: 317), *adj. försumlig*. dylsk älla forsumol Bo 10. Lg 3: 317. LfK 159.

forsvaka (förswaga. -adher), *v.* [Mnt. vorsweken] *försvaga*. oppa thet at i ekki skole bliffue forswakede for sadane tunge BSH 4: 225 (1497). vij äre nog förswagade ib 5: 185 (1507). riget . . . ther mykit aff thenne longeligh feygdh forswaketh är FM 579 (1513). — *refl. forsvakas, blifva vanmäktig, komma till korta*. förswagas wi ther nagoth wdi BSH 5: 318 (1508).

forsvakning (-swagning), *f.* *försvagning, förlust*. at thet wore thenne fatige kyrkie oc mich til en stoor forswagning BSH 5: 40 (1505).

forsvar (för swaar), *adj.* 1) *för tung*. han bar för swaara bördhe RK 3: 3130. 2) *för svår*. retten war mik forswar FH 5: 156 (1491).

forsvar (för-), *n.* [Fdan. forswar] 1) *vård, förvaltning*. kallar jak i geen meth thätta breff the forswar jak hafdhe befält philpose päthersson wm thenne for:da godz SD NS 2: 328 (1410). somth haffwer domkirkionas herrar ok prelater i forswar BSH 5: 16 (1504). erchiebiscopen haffde kirkenne oc biscopsbordet anamat i seet forswar aff . . . pawen til at beskerme ock förbättre i sin liffs tiidh ib 4: 228 (1497). 2) *förswar, skydd*. taghum wi the forscrefna goz . . . i wara enkannirlika häghn ok forswar SD NS 2: 93 (1409). Bir 5: 112. til wärn oc forswar LfK 53. ib 159.

at biudä tik j nokot forswar *Va* 10. *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 282. nogre guldsmedz lärjunga . . . i tienist ellir forswar anamme *SO* 162. 3) *beskyddare*, *herre*, *förman*. sten cristiernson . . . som idher skikkis till forswar och höffuizman *BSH* 5: 53 (1505).

forsvara (för-), v. [*Äldre I an. forsvare*] 1) *ansvara för?* skal han ey lenger forswara the penninghe vtan oppa stocken ther han skrodher och mynther *HSH* 19: 13 (1480). skal han jngen annanstedz thet gwldh och penningä som han slaar forantwordhä och forsware en paa then stoch som han töm skrodher ok mynther *ib* 15 (1497). 2) *taga i sin vård el. i sitt förvar?* jach forswarer thet medh idhert herredöme, hwrw jach kan, til myn forwentilse *BSH* 5: 383 (1510). 3) *förswara*. at forswara thenna stad oc landzende *BSH* 5: 11 (1504). han vardhe ok forswaradhe sannindena *Bo* 115. *ib* 126, 141, 162, 163. *KL* 397. *MB* 1: 24. *Su* 192, 206, 209. *Li* 214. — **forsvara sik, hålla sig till baka?** hwi förswara thu tik *Su* 12.

forsvarare (för-), m. *försvare, beskyddare*. jwdha haffwa nw onghin höffwitzman älla förswarare (*adjuvantem*) *MB* 2: 265. landzsins höffdinghe . . . skal them wara forswarare oc wärnare *Bir* 4: 39. — *målsman*, *god man*. hon hafuer han . . . valt til sin rätta malsman oc forswarara *SD NS* 2: 246 (1410). wara minna husfrv formyndara oc forswarara *FH* 6: 20 (1449).

forsvarilse, n. pl. — **forsvarilsa bref** (*for-swarilse- FM* 182 (1504). *förswarilse- forswarilses- BSH* 4: 150 (1491)), *n. försvarsbref, skydds-bref*. förswarilse breff gifua *EtRK* 325 (1483, orig.). *BSH* 4: 150 (1491). *FM* 182 (1504).

forsvarirska (-iska Su 208, 209), *f. försvarerska, beskyddarinna. Su* 208, 209.

forsvarliker (-lig), adj. *försvarende, skyddande*. at te ära myn käre son giözstaff olson behiälpelige och forswarlige om then forene del *DD* 1: 178 (1502).

forsvika, v. *besvika, bedraga*. j . . . bliffuen illä forswikne *FH* 1: 61 (1489, *gammal afskr.*).

forsvima (forswima: -ande LfK 228), *v. svimma, bortsvimma*. aff solena skin ij then tima monde folkith moxan forswima *Al* 4140. *LfK* 228.

forsvinda (för-, forswinna. forswynna. forswända. pres. forswinder. forswindar. forswänder. impf. forswand ST 377. **for swant** *Va* 44. **förswant MB** 2: 86. **forswan Al** 2959; *Va* 43), *v. [Mnt. forswinden]* 1) *försvinna*. som alzenkte then iis forswänder *Al* 2184. biwder iac idher madka . . . at i alle döön oc forswynnen *LB* 7: 188. at i skwlen alle samans döö oc forswinna, oc aldrig aterkomma *ib* 189. forswan for theres öghom *Va* 43. *ib* 44. *ST* 377. *Al* 2959. *MB* 2: 86. 2) *bort-tvina*. om man forswinder eller torkas borth *LB* 7: 230. om man forswinder eller tranar *ib*. — **forsvinda bort, försvinna, upphöra**. ath then hithen forswindar borth *LB* 9: 118.

forsvärja (för-), v. [*Jfr Mnt. forsweren*] *L.* 1) *genom ed förbinda sig att öfvergifva, genom ed afsäga sig, afsvärja*. landet forsweria *Va* 10. jak hafwir min gudh widhirsakt oc forsworith *ST* 28. *ib* 25, 27, 303.

Lg 3: 687, 688. haffuer marsken konung erik forsworit *RK* 2: 5510. *ib* 5704. — *genom ed neka att mottaga*. jach sagde almogen, at jon trugutson hadde breff pa eder vägna, at han skulle wara fogthe, almogin gik til hopa oc försworo hanom *BSH* 5: 423 (1510). — *genom ed neka el. vägra*. israels söner försworo at the nakontidh skullo giffwa beniamyn sonom nagra aff synom döttrom til hwstru *MB* 2: 138. vy haffuom forsworit . . . at aldrey konung eric anama jn *RK* 2: 5426. 2) *besvärja*. jach forswär ider rottor oc myss *AS* 108.

forsyma, se forsuma.

forsyn (för-, forsyyn MB 1: 302; *VKR* 33. **foresyn. foresyn Lg** 218; *MB* 2: 140; *Su* 146; *LfK* 71. **före syn ib** 162), *f. L.* 1) *förutseende, förutbestämmelse*. j mins gudhdoms forsyn (*providentia*) äru al thing foreseedh oc stadhgadh aff ophoueno *Bir* 2: 126. os bidhar then hällghe ande hwilkin som är kärleker och godhwili i hwilkom wi ärum fore-sedhe til äwärdhelikit lifh, och thy wil hau wtan iäfh at hans foresyn (*prædestinatio*) fulkomuis *Ber* 218. aff allo thy som tw, o äwärdelikin snille . . . haffwer skipat oc flyat j thinne äwärdelike foresyn oc äwärdeliko walde *Su* 329. — *betänkande i förväg*. komaskolanda thinga forsyn (*consideratio*) *Bir* 3: 404. *LfK* 71. 2) *förtänksamhet, omtänksamhet, omtanke*. bidhia for än böna timan komber är foresyn *Ber* 134. opta see sin ting oc boo huru the staa thz är stoor forsyn oc gangn *ib* 288. haua ey för skällica forsyn vm sin bestandilse oc fordan *Bir* 3: 407. *MB* 1: 302. *VKR* 6, 33. *MB* 2: 140. *Su* 243. *Ber* 170. hafdhe han omak ok oro j hughenom for hännu forsyn (*för omtanken om henne*) *Bir* 1: 325. af sinne forsyn *ib*. *ib* 327. 3) *tillsyn, omvårdnad, styrelse*. gudh som henne . . . hafde . . . i sin eigen hägn ok foresyn tagit *Lg* 3: 552. ath . . . bättre foresyn hägdan oc foreskipan maghe koma *Bir* 5: 130. the siälana som thine forsyn oc styrsll äru andwordadha *ib* 2: 184. som sik wndirgiffua wilia enna qwinno foresyn *ib* 4: 70. litha oppa hennas ämbete oc före syn *LfK* 162. — *bestyrande, bestämmande, anordning*. brullöps kostnadhin skipadhis alt äpte hännu forsyn *Bo* 58. 4) (*gudomlig*) *styrelse, försyn, skickelse*. thätta görs tho ey vtan gudz raaz vissa foresyn oc skipan *Bo* 108. aff thins kärlex forsyn *Bir* 3: 111. thz var giort aff thäs hällgha anda forsyn *ib* 413. gudhlic forsyn *Bil* 352. *ib* 353. mädhan gudh medh synne mille forsyn thet saa fögat haffuer *BSH* 3: 4 (1449). *Bir* 1: 249, 2: 33, 3: 285, 436. *Lg* 218. *Su* 146, 168, 198, 329, 438. iak är biscopir af gudz forsyn *Bir* 1: 309. vy heming gad aff guds forsyn, electus till lincoping *BSH* 4: 350 (1503). — *Jfr oforsyn. — forsyna man, m. uppsyningsman*. forsyna man . . . ower myrkohwsith *MB* 1: 235.

forsyndra, v. söndra. at forsyndre eller attskilia rikidh *DD* 1: 160 (1497). han vill gerne richit forsyndra *HSH* 20: 209 (1507).

forsyndring (-söndringh), f. söndring. giffwer ingen nagher makth eller til ffelle til naghenn for-söndringh *FM* 130 (1502). richen haffue i forsyndring *HSH* 20: 104 (1507).

forsynia (försönia), v. förvägra. onde syna

näffstt skall man ey försönia RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 261. Jfr oforsunder.

forsynliker (-ligin), adj. omtänksam, klok. en skelligin ok mykit forsynligin man Lg 3: 527.

forsäkra (fore-. -adher), v. [Mnt. vorsekeren] trygga, förvissa. sidhen hanss nade saa foreseeräth wore om en aff the iij articlā FM 458 (1510, samt. afskr.). — trygga, gifva lejd åt? hadhe thet budh nöglige bliffuit ther i gönwm forsäkrat BSH 5: 521 (1512).

forsäkring (-zekringh), f. försäkran. wij haffue inghen forzekringh met breff eller budt fangit aff them at the vele komma HSH 20: 253 (1508). — säkerhet, trygghet. till ytermere försäkringh HSH 19: 136 (1506).

forsämia, v. — försämia sik, ingå förlikning. ath wi skullom försämia os med kongen BSH 5: 437 (1511).

forsända (för- Lg 3: 332; RK 3: (sista forts.) 4360. forzenda. fersända. fore sända), v. 1) förutsända, förutskicka, låta stå främst. myna odmiwka helso oc rebona tjänistho altidh forsenda medh worom herra jesu cristo BSH 3: 153 (1464). wara . . . kerliga tro och helse nw och altidh foresend medh gudh ib 5: 30 (1504). vore wenlige och kerlige helse altiit fersände med gud ib 32 (1505). vare veluillughe tro-tienisth nw oc altid forzenth medh war herre ib 148 (1507). — Jfr humillima mei semper recommendatione premissa FM 291 (1506). 2) försända, sända. jag ville thet (o: hoffwidh breffet) forsendhe op til ider BSH 5: 59 (1505). 3) bortsända, förvisa. han for sändes först for trone Bu 397. försände han til rom for gisla Bil 300. keysare henrik fore sände gregorium wtländis ib 769. Lg 3: 332. RK 3: (sista forts.) 4360.

forsäta, v. förlika, försona? som then tu swa illa forsätir (gör oense?) MD 82.

forsäti, n. L.

forsätia (efter Mnt. bildad gerundieform forsettende SO 146; jfr Tamm, Tränne tyska ändelser i svenskan s. 9 f.), v. [Jfr Mnt. vorsetten] 1) insätta framtill el. på ett föremåls framsida. en gulringh mz en sten til forsettende SO 146. 2) försätta (ett fartyg el. den som befinner sig på ett sådant), förflytta. wädrut forsatte hanom j then stund hans skip stötte oc sank j grund vtan for idö pa en sten RK 2: 7248. wädereth fforsatte thessä hiid j skäre-gorden FM 343 (1507). 3) lemna från sig, öfverlåta, förlytta. lofuat jak . . . mit forserifna ärfue engom sälla pant sättia eller i nokra handa mato forsätia eller forandra SJ 34 (1425). 4) afvisa, vederlägga. forsattes mangt tall, som nu alment wankar BSH 5: 476 (1511). — Jfr foresätia.

forsöfter (för-), adj. berusad. the waro alle för söffte aff vinet MB 2: 167. forsöfftir aff hymelzlika wine Su 356. Jfr forsoffadher.

forsökia (för-. försöka: -sökom RK 2: 1655. part. pret. forsokter RK 1: 793. -sögther: -sögth Al 1786, 2916), v. [Mnt. vorsoken] 1) pröfva, försöka, göra försök med. [thu] ma forsökia siälfuan thik [än] thu honum hiälpa ma Fr 988. forsökia hafwith Al 9168. han forsökte tha sin godha häst ib 2341. forsökte mangra läkiara konst KL 365. then konstenä

magin j her försökiä Va 43. wj . . . försökom thz än thil war herra konungs nadha RK 2: 1655. forsök thina wredhe oppa mik ST 107. — pröfva, försöka, upphjuda. hon forsökte tha sin awel mästa Al 10162. — försöka, inlåta sig i. vm han thz ewintyr forsökte RK 1: 387. 2) sätta på prof, försöka. forsökte ther en riddara mang Al 5096. at diäfwillin vidhir fresta ey . . . at hanna han ok for sökia mz frestilsom Bir 1: 188. 3) undersöka, ransaka. polik mal forsökyä SD 5: 480 (1345, nyare afskr.). tha thette forsöckt ok bepröffuat är SO 80. thz iärteku oppenbarligha försöktis oc kungjordis Lg 3: 361. försöktä the oc ransakade han ib 80. 4) försöka, söka utröna. ville försökia (explorare) vm han vare gudz son Bo 48. Va 19. wiliandis försökia (scire) än han wille bliffwa vidh sin ordh MB 2: 184. 5) försöka, röna, erfara. kunne ey mera liidha oroo än swenske tha försöktho MD 385. thetta hafwer iak nw for sögth Al 2916. skal thu försökia at nabegodonozor [är] alla wärlidenna herre MB 2: 153. — part. pret. pröfvad, bepröfvad. the waro widh örlögh lit forsögth Al 1786. forsokter badhe i torney ok i striidh RK 1: 793. mz manghom dröffwilsom försöktir (probat) MB 2: 159. som forstaandande oc forsökte män äru VKR 33. Su 352. Bir 4: 72. hwilkra liffwirne oc wmgängilse j mindra försökt oc kunnokt är ib 66. — som försökt sig? the vore forsökte i syön dagen tilforen BSH 5: 502 (1512). — försökia sik, försöka sig, pröfva sina krafter. ma iak ridha mik forsökia Al 585. ST 383. Di 281. — (?) wil lata sik forsöchia (söka komma?) med sine fwlmektige til möthe med migh HSH 22: 3 (1491). — Jfr oforsökter.

forsökning (forsöchning), f. försök, prof. samma dreng haffua till forsöchning i xiiij dagha SO 113.

forta, n. L.

fortaka (för-. fore- L. fortaga), v. [Jfr Isl. fortaka, fyrirtaka] L. bortaga, aflägsna, förtaga. eth skabbot faar gör skadha androm farom, wtan thz förtax LfK 148. fortakir ondh vätska hörslena MI 1: 263. for taka solina skin Al 6557. fortaker alla thässa hems ysäld Ber 187. at for taka thankana Bir 1: 364. fortakno (med aflägsnande af, d. v. s. utan afseende på) aldra handa tilfalle, hwaria handa widhertorfft älla böu (remota omni occasione cujus-cumque necessitatis siue supplicationis) ib 4: 13. at hindra ok fortaka andelikit gagn ib 2: 39. fortoks (afskaffades) then sidher Bil 409. — fråntaga, beröfva. med dat. och ack. hafde hanom hans godz fortakit met welde DD 3: 19 (1399, nyare afskr.). vm han gitir fortakit thy lifwit Bir 2: 98. ib 1: 172, 3: 51. KL 351. Ber 22. Su 334. LfK 263. fortaga os wara bärning ok rettoghet SO 50. — undandraga, undanhålla. med dat. och ack. iak fortok (subtraxerim) idher änkte thet som idhir nytliket var KL 164. Bir 1: 63. ST 190. — afskåra från, förhindra tillgången till. med dat. och ack. han wille them watu fortage RK 2: 3858. — förmena, förhindra. med dat. och ack. en munkir wilde giuas i klostir. hans modhor wilde honom thz fortaka KL 275. the höwidzmen them thz fortaka RK 2: 8772. SO 3. — med dat. och inf. for toko tiberio främia sin villia Bu 150. Ber 207. kalmare stadh och sloth hafwe förtagith oss nogoth förkofras

BSH 5: 360 (1509). fortaka smasweninom at läsa aue maria *KL* 62. — med dat. och en sats inledd af at. gato the näpplikä fortakit folkeno at the offradho eyg them swa som gudhom *KL* 158. ib 26. — med ack. the stora jsbergen thz fortagma *RK* 2: 8076. — med en sats inl. af at. suärdhklotit fortaki at ey falle vanlica suärdhit aff handinne *Bir* 2: 174. lather her ingen forsymlse fortages (*i st. f.* fortage) i nogen motthe, ath edert bwdh och scriffwelse jw komme till samme tingh *BSH* 5: 402 (1510). — **fortaka sik**, 1) förtaga sig, öfverskrida sina krafter. at thu fortakir thik ekki oc gör meer än maktin tilsigher *Bo* (*Cod. B*) 347. 2) med det refl. pron. i dativställning. aflägsna från sig, göra sig fri från, undandraga sig. witandhis thz henne omöghilikit wara, at förtaka sig gudz gaffuo oc tarannas wtgyutlse *Lg* 3: 398. — göra sig af med, afstå från, försaka. aldrih seal iak fortaka mik guz modhors miskun *KL* 75. fortak thic nakat ib 265. fortak thik kropsens mak *Su* 402. nim at fortaka thik thin eghen vilia ib 403. — bortlägga. fortak thik wana at swäria *Ber* 105. — **Jfr foretaka.**

fortakilse, *n. pl.* aflägsnande, undandragande. mina gudhlica nadh fortakilse *Bir* 2: 308. ib 320. — försakande. i fasto oc sins eghins vilia fortakilsom *MP* 2: 106. *Bir* 2: 309.

fortal (fför- *Fr* (*Cod. F*) s. 141. **fortaal** *BSH* 4: 282 (1501)), *n.* [Äldre *Dan.* fortal] förtal. *Fr* (*Cod. F*) s. 141. *Gers Frest* 13. *BSH* 4: 282 (1501).

fortala (för-), *v.* [*Fdan.* fortale] 1) uppmåna. förtaledhe ok manede hymerna ath slas mz them *Di* 255. 2) uppehålla med tal. huat skal iak tik längre förtala *Su* 137. 3) förtala. gyltir skrymp-tare som fortalar ok dömir annan *MP* 1: 208. haa marsken fortalade *RK* 2: 6976. *MB* 2: 99. *Di* 81 o. s. v. *Gers Frest* 13.

fortalan, *f.* uppmaning, förmaning. tröste sina män ok varþnaþ tel martirium mz faghre fortalan *Bu* 422. *Bil* 109, 328. — intalan. trayanus lydde for talan sinna manna *Bil* 369. ib 305.

fortalare (fför- *Fr* (*Cod. F*) s. 141), *m.* [*Jfr* Äldre *Dan.* fortalere] 1) förordare, förespråkare, ombud. vara hans fortalara for almoganom *Bil* 847. *Gr* 319. 2) förtalare. *Fr* (*Cod. F*) s. 141.

fortap (för-), *n.* förderf. *PM* 19.

fortapa (*ST* 1; *Ber* 3; *KL* 236; *Gr* (*Cod. D*) 379; -as *Lg* 42; -adhe *ST* 111; -ade *MD* 17. **vanl. fortappa. förtappa: -at** *Lg* 668; *LfK* 70; -ades *MB* 2: 105), *v.* [*Fnor.* fyrirtapa] *L. perdere*. 1) förlora. syrgh aldre fortappat thingh *Bil* 613. the värdhoghet som änglane for tappadho *Bir* 2: 289. longinus fortapadhe ey sith msal *ST* 111. — med dat. vi fortappadhom ware makt *KL* 81. — förlora, förspilla, göra onyttig. fortapa thera tuma oc mödho *ST* 1. ib 2. nw hawir thu fortappat thz thu mik thiänte *Gr* 271. *Lg* 668. *Su* 218, 221. högh-färdhoghir thanke fortapa (*dissolvit*) alla godha gärninga *KL* 236. 2) förderfva. at han maghe dräpa them ok for tappa *Bir* 1: 357. the fortappadho os ib 3: 472. ib 432. thu fordöme ämuäl ok fortappa menlösa siälar ib 1: 124. *Bil* 536. *Gr* (*Cod. D*) 379. *Al* 6654. the fortapade loth han äpte *MD* 17. illa saar ok mykit for tappat *Al* 2877. eet ont fortapa mangh godh

Ber 3. 3) göra om intet. fortappa (*disperde*) annars hadh och smälikhet mz siäfw mhwg och spako hiärta *Ber* 119. 4) förråda (*kanske ordets bruk i denna betydelse är föranledt genom att i det Lat. orig. läsa perdere för prodere*). om thu ey fortappar (*prodideris*) oss oppenbarandis os *MB* 2: 6. fortappä (*produnt, beröfra srekfullt*) thässe twe konunga manga siäla fra minom son *Bir* 3: 358. — **refl. fortapas**, 1) förloras, gå förlorad. alt fortappas thz man til howa läther *GO* 716. 2) perire, förgås, omkomma. fortappas af sylt *Bil* 267. *Bo* 175. *MB* 2: 105, 204. *Lg* 42.

fortapare (förtappare), *m.* 1) som för-spiller, förstörare. aff timans förtapparom *LfK* 70. 2) förderfva. siäla fortapare *ST* 103.

fortapilse (*KL* 145, 242; *Bir* 2: 196, 3: 330; *ST* 2. **vanl. fortappilse**), *n. pl. perditio*. 1) förlust, mistning, beröfvande. minzsta synd j hulke ther män-niskian lustas vti ok bätra ey hona är hanne ympnin til fortappilse fran hymerikis rike (*satis est ei ad perditionem*) *Bir* 1: 98. — förlust, förspillan. tima fortapilse *Bir* 3: 330. *ST* 2. 2) förderf. äpte thässe forradharins fortappilse *Bo* 96. gör sik siälue skadha oc än fortappilse ib. gladdis af thera falle ok fortappilsom *Bir* 1: 78. ib 52, 2: 68, 196, 251, 3: 71, 211, 473. *KL* 145, 242. *MP* 1: 5. *MB* 2: 164.

fortidh (företidh), *f.* föregående tid. thet thee ropade . . . i företidh skedth wara *BSH* 5: 369 (1509). thet hommoth och skade som the haffwe rigith och mich giorth baade nw och i fortijder *HSH* 20: 161 (1507).

fortidha (-tiidha. *pres. -tiir* *ST* 341. *impf. -tidde*), *v.* [*Mnt.* vortien] öfvergifva. fortiddo sina gärning *KL* 11. fortidde christofer then stadhin *ST* 119. skalt thu ey thin cristindom ofwirgifwa ellir fortiidha ib 90. ib 11, 137, 291, 341, 481.

fortinna (för-), *v.* förse med tinnar. loth them mwra om kring fortinna (*yngre hds.*: mura ok omkring förtinna) *RK* 2: 7300.

fortogh, *n.?* [*Mnt.* vortoch] uppskof. vtan alla nesäghu älla fortogh *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). wij satthe then ytersthe artitel j ffortogh (*uppsköto*) pa thet möthe ib 134 (1502).

fortogha (för-), *v.* [Äldre *Dan.* vortoven. *Jfr* *Mnt.* vortoen] förtöja, med tåg fastgöra. ath i lathe göre nogre flotter aff tijmber . . . thenne kan man förtoge pa alle sider, som behoff görss *BSH* 5: 290 (1508).

fortret (-treet. fortträtth *BSH* 4: 321 (1502). **förtreet** *MB* 2: 198), *n.* [*Jfr* *Mnt.* vordrét] 1) för-trytelse. swarde mz stort fortreth *RK* 2: 1112. 2) förtret, skada. giordhe honom mykyt forthreth *ST* 87. *SO* 111. *MB* 2: 222. *BSH* 4: 321 (1502). 3) trots. hennes fortreet oc olydhna gaar offwir all landh *MB* 2: 180. ib 198.

fortreta (förtreeta. -ar), *v.* [*Jfr* *Mnt.* vordreten] 1) väcka harm, förtryta. med dat. thz mangom maa förtreeta *RK* 2: s. 339. 2) förtreta, vålla förtret el. skada. man reknar hanom ekki bätre en then fortrethar en som han tiänir *SO* 6.

fortretlika (fortretelika. förtretzkeleca), *adv.* trotsigt, hårdnackadt. ath wi . . . förtretzkeleca aff

rät onska her aa moth giordhe *SD* 5: 211 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). som . . . förtrethelika (*pertinaciter*) framhalla i them (*synderna*) in til dödhens *Su* 63. förtretelika wäria oc orsaka sina willo oc syndher *ib* 153.

fortretliker (förtredtliken. fortretzligh. förtreslig), *adj.* [*Jfr Mnt. vordrétlik*] *trotsig*. lär- iungan växer förtredtliken och olydger mot sinom huszbonda *TS* 26. *SO* 47, 77. mz fortretzlighom ordhom *ib* 66. satto mote gudi sith otulomodh oc syna förtresliga genkorran *MB* 2: 159.

fortrolla (för-), *v.* förtrolla, förhäxa. at han edher owirkomma skulle förbannilse oc förtrolla idher *MB* 2: 64.

fortrösta, *v.* — **fortrösta sik**, 1) *tilltro sig*, *drista*. swasom wärldinna mästara sik fortrösta at säthia sina akt, meningh oc doma stundom for gudz wilia *Bir* 4: 71. 2) *mista mod och krafter?* wanskas jak ällir fortröstir mik siälffwan (*præ stupore deficio*) *Su* 277.

fortwila (fortwila. fortwela. fortwille. -adher), *v.* [*Mnt. vortwivelen. Äldre Dan. fortvile*] — *part. pret. förtviflad, ytterst ängslig*. tha wor almogen ganskä fortwilledh *BSH* 5: 407 (1510). ära the myket fortwelat at (*öfver att de skola*) byggia *ib* 535 (1513). ära the och myket förtwilath vthi, ath . . . the haffue storan tunga *ib*.

fortyvadher (för-)? *part. adj.* [*Jfr Mnt. vorduvet, stulen*] *lagnaktig?* är thet inthet anneth än eth förtyffweth sänghn *BSH* 5: 180 (1507).

fortälja (för-), *v.* [*Jfr Mnt. vortellen*] *förtälja, berätta*. fortelye for ider h[erredöme] . . . then owilye *BSH* 5: 397 (1510). som mong ärinde och saker thöm fortälgher *ib* 402 (1510). thenne sak annerlwnde förtälje *ib* 463 (1511).

fortära (för-. -ir, -dhe, -dher. *impf.* -adhe *Bir* 3: 142. -ede *Di* 98. *part. pret. n.* -et *Di* 100. -it *ib* 97, 98, 99. *nom. pl. f.* -ede *Di* 97), *v.* [*Mnt. vorteren*] 1) *göra slut på, förtära, förbruka, utgifva, använda*. hafdhe . . . forthärd sit gooz for gudhz skuld *Bil* 731. huru han (c: aars-wäxtin) fortäris *VKR* 35. at hans gooz skuli ey vt gifwas älla for tåras onyttelika *Bir* 1: 334. *ib* 316, 3: 142, 4: 30. *Fr* 3108. *VKR* 36. *Di* 97, 98, 99, 100. *MB* 2: 164. at tu skalt ey fafengelika förtära tyth godz oppa läkiarum *LB* 3: 36. theris hälgha doma . . . willo the nw förýtra oc fortära j win oc olyo *MB* 2: 164. 2) *förtära, uppäta*. nar han haffde förtärt brödheth *Lg* 666. *BSH* 4: 80 (1481?). tha förterde konungen sin spisningh mesta *RK* 1: (*sfgn*) s. 177. 3) *intr. lefva (slösaktigt), slösa, rusta*. the rytter förtäre paa her steens taska *RK* 3: 3901. hwi haffuer thw sa kosteliga fortäret i fa dagom *Di* 100. mot otäkka oc fortärande sonenom *Su* 339. 4) *förstöra*. mz swärdh förtärandis (*consumens*) alt thz ther war *MB* 2: 31. *ib* 33. 5) *tillbringa (om tid), framlefva*. onyttelica oc illa fortära (*expendam*) mina tima *Bir* 3: 330. tilbör them tässin daghin framlidha oc forthära j threm thingom *ib* 4: 68. *ib* 66. *Lg* 666. tha sancta anna i xij aar swa strankt liffwerne förtärth haffde i öknet *ib* 3: 655. mina dagha the ärw förtärdhe (*ändade*) *ib* 601.

fortärare, *m.* *förlösare*. oskällikin rikedom vt-gifware ok fortärare *Bir* 3: 353.

fortärilse, *n. pl.?* *förtärande, förlösande*. gudz gafwor oskällic fortärilse *Bir* 3: 327.

fortäring (för-. fortärning. forterningh. förtärning *Lg* 3: 332. förtärningh *MB* 2: 4, 24, 25 o. s. v. förtärnigh *Lg* 3: 638. förtärgning *BtFH* 1: 217 (1507)), *f.* 1) *förbrukning, användning*. mykit (*för huru mykit*) j hwarie wiku brygs oc bakas oc j andre fortärning fortäris *VKR* 36. 2) *förtäring, mat och dryck*. sände han thit aff room budh mz nogh fortäring *ST* 38. *MB* 2: 4, 24, 25, 89, 134, 227, 285. *Lg* 670, 3: 332, 638. 3) *kostnad, utgift*. hwilkin drapeleca skade och förtäringh haffwom wi oss oc wara ephtherkomande och arffwa bepliktath wpfylla och athergiffwa *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). 4) *utmattadt tillstånd?* hafde ther vandrat j nagra manadhe som pylagrima pläghä j stora mödho ok forterningh *Lg* 3: 534.

fortöfra (-ar, -adher), *v.* [*Jfr Mnt. vortoven och vortogeren*] *dröja*. fortöfrar jach . . . tiil tess han fylger henne wp *BSH* 5: 102 (1506). *Jfr ofortöfradher samt fortöva*.

fortöfring, *f.* [*Jfr Mnt. vortogeringe*] *dröjsmål, uppskof*. vthan alla forthöffringh *SD NS* 1: 536 (1406). *FM* 525 (1511, *samt. afskr.*), 565 (1512).

fortörna (för-. -ar?, -adhe, -adher), *v.* [*Mnt. vortornen*] *förtörna*. förtörnadho ther mz allan israels almoga *MB* 2: 57. *Lg* 668. — *förnärma, förölampa*. wardher nokor förtörnadher klaghe thz före sinom capitenara *PM* 31. — *stöta, skuffa?* fortörner brodher broders gesth sa thz han flyr aff enä sethe til annath *SO* 8.

fortöva (för-. -adhe, -adher), *v.* [*Mnt. vortoven*] 1) *dröja (med), draga ut på tiden med, uppskjuta. med ack.* för hwi han thz swa länghe förtöffwadhe *Lg* 3: 586. *ib* 601. — *med inf.* för hwat saak war til kommande frälsare meer än fämtwsandh aar förtöffwat haffuer hiit at komma *Lg* 3: 587. 2) *uppehålla, låta dröja el. stanna*. förtöffwade jak drenghen hoss mik . . . ena nath *BSH* 5: 235 (1508). 3) *töfva, dröja, stanna qvar*. haffwa wij her förtöffwath *BSH* 5: 52 (1505). *ib* 191 (1507). 4) *bida, vänta*. skole i inthe förtöffue epter oss, at wii jo wele vare ther thet förste i komme kunne *BSH* 5: 325 (1508). — *Jfr ofortövadher*.

fortövan, *f.* *dröjsmål*. wthan lang förtöffuen *BSH* 5: 220 (1509).

forthanke (förtanke: -a *Lg* 3: 423. forethanke: -a *Bir* 1: 218. forethankke: -in *Ber* 154), *m.* 1) *betänkande, öfvervägande, öfverläggning*. meth fullom forthanka *SD NS* 2: 306 (1410), 327 (1410). ey dömis vilin äwerdhelika vtan grannan forethanke (*deliberatione*) *Bir* 1: 218. godhir for thanke (*præmeditatio*) j allom görande thingom *ib* 282. *ib* 283, 284, 285, 294, 2: 88, 3: 318, 377, 409, 469, 4: 33. *VKR* 76. *Ber* 154, 170. *Lg* 3: 423. 2) *föresats, uppsåt*. ij manlicom anda oc stadhughom forthanka *Bo* 101. *ib* 127. thetta sama gudz wit oc forthanke kallas liiffs book *MB* 1: 347. güm godz lifwärnis forthanka och forakt *Ber* 73. mz . . . forthanka at

bätra sina syndir (*proposito emendandi*) *Bir* 2: 152. synda aff forthanka älla ilzsko *ib* 3: 378. *Su* 240.

forpighia (*förtigia. förtydhe FM* 410 (1509, *samt. afskr.*). *impf. -dhe. part. pret. n. fortighat. forteget*), *v. L.* 1) *förtiga.* at jak förtigdeth *BSH* 5: 178 (1507). thesse ärendhe och eder betalning skal inthet förtigias *ib* 360 (1509). ath the (o: edert bwdh och scriffwelse) ecke blifwe forteget eller nederlagth *ib* 402 (1510). *FM* 410 (1509, *samt. afskr.*). 2) *förlora genom tiggande el. genom underlåtande att framställa anspråk.* är thetta ärendet ey fortighat *FII* 3: 84 (1446). *ib* 85.

forping, *n. pl. L.*

forthinga (*för-. pres. -ar? impf. -adhe*), *v.* [*Jfr Mnt. vordingen*] *L. i förväg tingu el. göra aftal om.* 1) *genom aftal el. öfverenskommelse erhålla, betinga sig.* kan någor mere få eller förtinga *TS* 28. — *åtaga sig.* ingen diärfuis til at förtinge mere arbethe och gärning än han kan genestan från sigh redha *TS* 27. *ib* 29. *SO* 147. 2) *genom erläggande af lösen el. brandskatt friköpa från plundring el. brand.* thea gard the fortinga at han skulle ey skinnas eller brinna *RK* 2: 8917. — *mot erläggande af lösen befria från plundring, brandskatta.* fortingade nogor tw herede thär *RK* 2: 8768. — **forthinga sik**, *göra öfverenskommelse, komma öfverens.* vtan han fortinger sigh medh ämbetet *SO* 110.

forthiäna (*-te, -ter*), *v.* [*Jfr Mnt. vordänen*] *L.* 1) *förtjena, genom tjenst el. arbete förvärfva.* forthiänte gamble karlin iosep nakat mz sino äruodhe *Bo* 18. *ib* 14. wilia hawa siin lösn, för än the äre forthiänt *MB* 1: 92. *Bir* 2: 37. 2) *förtjena, göra el. visa sig förtjent af.* äuinierlika gudz ovinskap ther mz forthiäna *Bil* 598. hwazske dödh älla slagh forthiänte han *Bo* 193. transagoras hafde thz wäl forthiänt thz alexander hafde honum bränt *Al* 1723. iak thänkte annath hafwa forthiänt fore mina mödho *ib* 4207. *KL* 317. *Bir* 1: 185, 3: 69. *MB* 2: 110. jach fortiänte aldrig annath än goth aff honum *BSH* 5: 116 (1506). 3) *genom återtjenst visa sig förtjent af, redgälla.* vilin ij mik thz til äro gifua iak vil thz for thiäna mädhan iak ma lifua *Fr* 2866. *Io* 1643, 2264. *BSH* 5: 59 (1505), 115 (1506), 169 (1507). jag vill thet gerne forskulle oc förtiene *ib* 151 (1507). *ib* 420 (1510). aldrih . . . ma iak thz forthiäna mz idher tha thu halp thär lifuith mik *Io* 5610. her wtinnan ghörer, som min troo är til edher, och jach wil synnerlige fortiena medh eder *BSH* 4: 247 (1500).

forthiänist (*för-. forthienst*), *f.* [*Jfr Mnt. vordénst*] 1) *förtjenst, förskyllan.* mik ey äpther mine forthiänist görandes *Lg* 3: 594. *ib* 663. *SO* 82. 2) *återtjenst?* bidher jach idher gansth ödmyklige pa all forthienst *BSH* 5: 115 (1506).

forthrugha (*förthruwa*), *v. genom trug el. hot fördrifva.* högh hanss hesta wth ok hög hanss swena ok fogetther alla förthruwadhe aff then förlänning, som i hadhen honom förlenth *BSH* 5: 542 (1514).

forthrutin (*forthrotin. förtrothin*), *adj.* [*Jfr Mnt. vordroten*] *upplåst, öfvermodig, trotsig, uppstudsig.* thenne är tryskir ok fortrutin (*protervus et contumax*) *MP* 1: 263. superbi et elati högfärdoghe oc förtrothne *Su* 126. the som fortrutne waro oc

högfärdoghe ödhmiukados *Bir* 4: 7. *Ansg* 233. the varo forthrotne oc vanwyrdho hans ordh *ib* 247. war genstridhoghir oc forthruten *ST* 245. *Bir* 5: 82. *Lg* 3: 122, 137, 140. wth än jak swa wsal oc fortruthin wordhe at jak wil forsaka ällir glöma min gudh *Su* 208. *Jfr forthryta.*

forthrutinhet (*-trutinhet*), *f. öfvermod, trots.* *JP* 84.

forthrutliker (*fortrutligh*), *adj.* [*Jfr Mnt. vordretlik*] *besvärlig?* scal tu ekki dröffua the änkiona mz thinne fortrutlighe script *Lg* 3: 8.

forthrykkia (*för-. fortrökkia: -trökta RK* 2: 902), *v.* [*Jfr Mnt. vordrucken*] 1) *trycka, påtrycka?* marskens incigle han ther fortrögte (*tröl. dock för ther for trögte*) *RK* 2: 5143. 2) *stöta bort, tränga undan.* wil hwar annan tha forthrykkia *Al* 9686. 3) *nedstöta (från hästen vid tvekamp).* huar thera vilde en annan fortrykke (*Cod. A thrykke. CDEF nider trykke*) *Fr (Cod. B)* 1676. 4) *förtrycka.* hatade oc förtrykte the swenska *PK* 239. droztin vil mich altiadh fortrykkia *RK* 2: 5280. *ib* 902. *Lg* 3: 344. 5) *undertrycka.* haffuer . . . then vnge koningen . . . fortrycht, niderlagt oc tiil engte giort the lag, som sancte olaff koning gaff them i norge *BSH* 5: 172 (1507).

forthrykkilse (*för-*), *n. pl. förtryck.* aff wthlänska manna förtrykkilse *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*).

forthrykning (*förtryckning*), *f. förtryck, förtryckande.* rikens män til försmädilse och förtryckning *BtRK* 104 (1436).

forthryta (*för-*), *v.* [*Fdan. fortryde. Jfr Mnt. vordreten*] 1) *beswära, plåga, väcka ledsnad, väcka trötthet. med dat. el. i dess ställe ack.* the bätra then thörst them för forthröt *Al* 5026. tok sonenom thz forthryta (*ledsna el. tröttna dervid*) *ST* 275. *ib* 320. honom forthröt tha länger bidha *Al* 7999. *RK* 1: 3476. tha fortröt thz the hälada soma *ib* 1651. en riddare aldre dust for tröt *ib* 1103. *ib* 3444. andra fortryte (*andre äro ovillige*) them holla mz taak *ib* 2: 7299. — lata sik forthryta, *lata sig förtryta, finna svårt el. obehagligt, undandraga sig (något ss motbjudande el. under ens värdighet).* ödhmiuke herran ther lät sik enkte forthryta *Bo* 70. 2) *väcka ånger. med dat. el. i dess ställe ack.* för the koma hädhan scal them fortryta (*skola de ångra sig*) *RK* 2: 3973. thz scal annen ware forthryte *ib* 3591. 3) *väcka harm el. förtrytelse, förtryta. med dat. el. i dess ställe ack.* tok thz hans herrom oc förstom j rikeno mykyt forthryta *ST* 412. them matte förtryta at the matte aldrig laghen niwta *RK* 2: 1582. *ib* 1970, 3: (*sista forts.*) 4481. — lata sik forthryta, *missstycka.* the loto sig tha ey fortryta at konung karl sin land oc slot väl nyta *RK* 2: 9301. *MD (S)* 276. 4) *tryta.* folk och haaffuor honum inthe förtryther *RK* 3: 3452. — *Jfr forthrutin.*

forthryzker (*-trysker*), *adj. trotsig.* thän som fortrysker är ath han ey wil staa the hælgho kyrkio lydhno *JP* 52.

forthrötta, *v. trötta, uttrötta.* tha maa han snarth fortrötthe oss *HSH* 20: 99 (1507).

forthunga (*pres. -er för -ar BSH* 5: 282 (1508)

refl. -is för -as HSH 20: 261 (1508). part. pret. -adher), v. 1) förtunga, betunga. haffuer . . . her ake oos fortwngat i aar pa v twnnor smör offuer war aarlighe skath BSH 3: 146 (1463?). at han fortwngher them icke ib 5: 282 (1508). 2) försvåra, göra svåråtkomlig. dirckis oc fortwngis oss alle waror som wij haffwe skole aff stederne HSH 20: 261 (1508).

forthungning, f. tunga, börda. äro oc monge olaglige fortwngningh oc aalegningh paa laggd baade paa landit oc stederne HSH 20: 261 (1508).

forthvinga (pres. -ar. part. pret. -adher. for-thwngen), v. betvinga, kufva, öfvervinna. fortwingar skörliffnat LB 3: 46. — part. pret. öfvervöldigad, medtagen. ther äru for twingadhe af hungir MP 1: 298. war han mykith af törst forthwngen MD 22.

forthykkia (för-. impf. -thotte. -thykte. -tögte), v. [Isl fyrirþykkja] 1) misshaga, förtryta. med dat. el. i dess ställe ack. swa som thik forthyktit Bo 61. togh honom thz forthykkia ST 328. honum thz forthotte RK 1: (Albr.) s. 208. marskenom thz tha saara fortögte ib 2: 5134. ib 4702, 4728, 5279, 7141. konungen thz sara för thykte ib 1537. — lata sik forthykkia, låta sig förtryta, finna svårt el. motbjudande, undandraga sig (något ss motbjudande el. under ens värdighet). ey skalt thw forsma älla låta thik forthykkia tholkit af honom thänkia Bo 15. forsmadhe honom äkke oc lät sik ey forthykkia at fölgia them atir til nazaräth ib 136. var herre . . . som lät sik ey forthykkia at tala vidh ensampna samaritanam ib 233. — misstycka. lät thik thz enkte forthykka at gudh gaff andhrum bättre lycko MD 83. Su 389. 2) icke tycka om, finna motbjudande. the syslor som . . . somlike andre . . . forthykkia at göra Ber 252.

forthäkka (-thäka. -adher), v. betäcka, hölja (med tapeter e. d.). kostelika var thz (slottet) forthäkath tha Ib 1753. Jfr forthäkkia.

forthäkke (-täcky), n. [Mnt. vordecke] sadeltäcke, schabrak. baro thera örss fortäcky aff baldakin ok sindall RK 1: 1393.

forthäkker? adj. svekfull? wtan omyldha fortäcka män BSH 5: 383 (1510).

forthäkkia (för-. -te, -ter), v. [Mnt. vordecken] 1) öfvertäcka, öfverhölja. haffwet förtäkte them MB 2: 63. 2) täcka, förse med tak el. betäckning. i en fortäckth slädha BSH 4: 352 (1503). — förse med däck. then litla skwtan, sten brawdsson fortäkt hade, togo thee bort BSH 5: 167 (1507). twa wore fortechte pramä liggia innä op wnder mwren för badhe löönportane HSH 20: 180 (1507). ib 182 (1507?). 3) öfverskyla, dölja. sina styldh för-täkkia LfK 12. — part. pret. [Jfr Mnt. vordecket. Äldre Dan. fortakt] svekfull, bedräglig, förrädisk. taga vij oss ecke till vara i tiidh oc tima, eth fortechth stycke varder oss tilbudhet BSH 5: 26 (1504). at kalmarna stadh . . . riketh fran gangher antigia med makt eller andre förtäkte dägtinger ib 177 (1507). mik paa förth är med nogith förtäckth ib 77 (1506). met nagoth fortäckth forrädisse beslika stadhen oss j ffra FM 233 (1505). förtäckth dobbell ordh ib. swar . . . aldelis fortäght vtgiffwin HSH 19: 157 (1506). — Jfr forthäkka.

O r d b o k.

forthäkning, f. [Jfr Mnt. vordeckinge] betäckning, täckmantel. vndher helikhetz ok gudhelikhethz fortäknyng Gers Frest 39. vnde fortökningh (för fortäkningh) höffwiszklighes begärlse ib 43.

forthänkia (för-. fore-. före- Bir 1: 283. part. pret. fortengter: -tengte BSH 5: 289 (1508). fortengthther: -tength ib 290 (1508). förtengter SJ 241 (1448). förtienkter: -tienkt FM 525 (1511, samt. afskr.). fortienother: -tienothe BSH 5: 542 (1514). för tienother: -tienothe ib 543), v. [Fdan. fortänke. Jfr Mnt. vordenken, v. och vordacht, adj.] 1) förut betänka. vm mannin for thänkir hwat nyttelikheth thädhan aff kombir Bir 1: 283. ib 294. ST 70. Su 390. Ber 154. — betänka, öfverväga. jac . . . forethänker the wärld äro, som gud mic i thässe wärld til thänna dag vnt hauer SD NS 2: 86 (1409). 2) uttänka. forthänkte jak nakra nya ok swiklica fundir ok skattir Bir 3: 430. 3) hafva för afsigt, föresätta sig. han forthänkir ok vil liua j syndinne Bir 3: 13. fore thänkir nw ey göra tholik thing nakan tima öptir meer ib 1: 49. ib 25, 105, 283, 338, 377, 2: 167, 3: 424, 470. Lg 111. — förut besluta. gudh vilde fulcompna mz sancta clara thz han forethänkt hafde KL 355. 4) minnas, erinra sig. opersonl. med dat. el. ack. som ider väl fortänker BSH 3: 294 (1470). som ider alla vell fortencer adi icke haffwen hollidh ider konungx hesta ib 4: 151 (1492). ib 5: 70 (1505). ib 85 (1506). som edher herredöme fortencer, ath . . . erkiebispen och j met flere gode herrer ware swa ens FM 107 (1498). ib 271 (1506); på de båda senaste ställena kan konstruktionen fattas ss personlig. — part. pret. **forthänker**, förut tillämnad, förut bestämd. at göras skulle forthänkt brullöpe Bo 285. — förut betänkt, öfverlagd. meth forthenktom hogh SD NS 1: 44 (1401). meth . . . forthänkt modhe ib 2: 308 (1410). aat forthänkt modhe (med berädt mod) Bo 18. gik fran mik aff forthänkt modhe (ex industria) Bir 3: 185. af giordho oc forethänkt radhe Bo 149. mz forthänkt radhe MB 1: 426. ST 401. — som förut betänkt, efter att hafva förut öfvertänkt. stodh . . . väl forthänker SJ 3 (1421). ib 4 (1422) o. s. v. — betänkt, förut betänkande. vara forthänker, vara betänkt, tänka på, hafva i sinnet, söka uttänka medel el. sätt för. ath the huar j syn stadh allfuerlighe her till vilie förtienkt ath vara FM 525 (1511, samt. afskr.). at ware alwerlighä fortänkt, hwre saadanä skadhä oc forderff kan vtaff wäriess ib 97 (1497-1501). war nw förtänker hurw han skulle henne läntelika gripa Lg 3: 308. SO 112. BSH 5: 85 (1506), 352 (1509). — Jfr o-, väl-forthänker.

forthänkiande, n. erinran. til forthänkiande ok til minnes SJ 2 (1420).

forthörka (för-), v. förtörka. som . . . all min inelfue förtörkar Su 40. hwru snarlika falnar oc förtörkas tässen wärlidenna blomster ib 42.

forundra (för-), v. [Äldre Dan. forundre. Jfr Mnt. vorwundern] 1) förundra, väcka undran hos. thz forwndradhe honum mykit Lg 3: 29. — opersonl. mik forundrar, jag undrar. forwndrar oss storligha hwy wy haffwom swa siällen idher verdughetz scriffwilse igben fongit HSH 22: 54 (1494?). mik förwndrar

hwar kämpe är BSH 5: 275 (1508). 2) *förundra* sig öfver. wij förundra . . . at wii faa huaske bodh eller breff aff idher FH 6: 86 (1495, afskr.). thet i ey kwnnä förundre FM 127 (1501). — *refl. förundras. opersonl.* mik förundras, jag förundrar mig, jag undrar. meg förundres på eder BSH 5: 152 (1507).

for utan, prep., se under för.

for utan, konj. L. utan, så framt icke. kan ey fridher bliiffua för utan friheet är ther när MD 391.

forvaga (forwaaga. forwoga. förwaagha), v. [Äldre Dan. forvoge] våga, äfventyra. forwaagade jak it bwd . . . i fran calmarna ok till her electus BSH 5: 462 (1511). — **forvaga sik, våga sig, drista sig, taga mod till sig.** the lybskas rytther forwogade sig och gingo i landh BSH 5: 414 (1510). — *våga, understå sig.* förwaagha sik moth brytha SD 5: 213 (öfvers. fr. sl. af 1400-talet).

forvakta (-wachta), v. [Mnt. vorwachten] invänta. ath the wille werdaz toleligen oss bidha och forwachta BSH 5: 52 (1505). ib 76 (1506).

forvandla (forwanla. -adher), v. [Fdan. forvandle. Mnt. vorwandelen] ändra, förändra. äre the scriffther i wort tiltal ey anners forwanlede, än the tha aff forscriffne erchebiscop iacob framsatte wore FM 132 (1502, samt. afskr.). — *förändra, vidtaga ändring med, öfverflytta, öfverföra, öfverlemna.* stode os icke tiil at forvandla nagot i then befaling HSH 20: 279 (1508). bliffwer vid then samma befaling . . . för thii hans nadhe eller iach betröste ingelunde forwandle henne anners en som tha beleffwat wort ib 281 (1508?). huru alle slotzloffwer och äre forwandlade vethen i vel met ider sielfwe ib 262 (1508). ath kalmarne slotz och stadzloffwen i andre matthe och annars forwandladhe äre, än the oss i dectingis breffwith mellan riken giordh äre BSH 5: 73 (1505). ath for:ne slotz och stadzloffwen . . . matthe . . . til . . . k. h[ans] och swergis rikes handh forwandlas ib.

forvandling (föruanlingh. foruandligh. forwanligh), f. [Mnt. vorwandeling] 1) *förändring, öfverflyttning.* han hawer giorth forwanligh j idhre och the andhre iij aff radith på all the sloten han haffwer j finland och här (trol. felaktigt) FM 130 (1502). om the foruandlingh till for:ne slotzloffuen, han i mine hender . . . giort haffuer BSH 5: 529 (1513). swaadane forwandlingh till slotzloffwen kan ej wäll skeep med budh aller breff HSH 19: 99 (1505). wore thet saa sake ath i slottet faa kwnne strax . . . tha radhe wij ath i thet sielf beholle och ingen forwandlingh göre ib 20: 192 (1507). 2) *uppgörelse?* ath jach ville halla the föruanlingh i en rath tro och äre, han fran siig sakth oc loffuat hadhe BSH 5: 529 (1513). at for:ne jens laurenson siigh annars i then foruandli[n]gh, som forscriffuith star, hafft hade än i all äre oc redeligheth ib. 3) *upprättelse.* röra om then stora skada, vij finge paa vore fatige swena i calmarne, at the rytters motte nogen forwandling ther fore göre BSH 5: 23 (1504).

forvanskas (pres. -as), v. [Jfr Dan. forvanske] 1) *försvagas, lida skada.* aff huilko the hielge kirkie mwkit forwanskas FH 1: 61 (1489, gammal afskr.). 2) *förderfras.* at winith ey alzstingx for-

wanskas Bir 4: 7. 3) *försmäkta.* at jak twinar ok forwanskas aff kerleksens hita Lg 3: 566.

forvanskilse, f.! trånad. Lg 3: 527.

forvar (för-), n.! varning. lyda förwahr SO 298.

forvara (för-. fore- Bir 1: 256, 332, 2: 77, 251, 3: 131, 170, 337, 338, 463; MP 2: 85; Lg 3: 51; Su 235, 237. före- LfK 71; MB 2: 164. fore-, före- endast i bem. 1, 2, 3), v. [Jfr Mnt. vorwaren] L. 1) *göra uppmärksam på, varna.* foreuara jak han Bir 2: 251. ib 77, 3: 131, 170. MP 2: 85. jak foruara jdhir aff jdhrom siäla waadha Bir 2: 85. ib 1: 256, 332, 3: 337, 338, 342, 463. för huilket förwarar os propheten LfK 43. annat tolkit them förwarandis (alia hujusmodi dicens, uttalande andra dylika varningar) MB 2: 283. hwarom brodher tilsäya ok förwara . . . ath the ey kniff heller swärdh mz sik bära SEG 112. forewarande them, at the skuldo bryta (varnade dem för att bryta) sina loffwan oc clostirs lypte Lg 3: 51. waro forwaradhe aff them hälgha anda ST 363. at hon aff siinom winom war förwaradh huru hennis twa brödher-sönir . . . willa hindra oc eghna sich the godz FH 5: 17 (1462). 2) *förut gifva akt på, förut betänka.* at wi . . . tilkommande tima . . . förwarom LfK 71. iak thin tiänirska thzta före warandis MB 2: 164. — *gifva akt på, taga i akt, se till.* förwaren mz störste atwakt at j älsken idhan herra oc gudh MB 2: 62. Su 246. 3) *akta sig för, taga sig till vara för.* jak formagh thz wel forwara ST 395. foresee oc forewara thz mykla onda, mik nw owirkombir Su 237. o hwat rädelen syn oc alstingx rädandes, oc mz störste athwakt förwarande ib 95. 4) *afstyra, förebygga, söka förebygga.* förwara allis theres til standande wadha MB 2: 290. ST 329. förwara at the ey brenda eller sköfla landen RK 2: 2235. ib 4214. PM 35, 37. forwara konung karls folk ey i vester-gotland fara (hindra Karls folk att fara) RK 2: 9207. 5) *bestämma (ss försigtighetsmått el. till säkerhet för någon).* war thz förwa forwarit saa thz engen sculle annan forhamoda tha RK 2: 1060. j dechtingen the oc swa förwara ib 1596. ib 1733. 6) *skydda, värna.* at landit skulle forwaras tes bather RK 2: 8058. ib 2232, 2578, 7771, 7976, 1: s. 175. sidan forwaraden (befäste han) stocholm thz bäste han kunde ib 2: 9353. rikens besta bather forwara (värda, se till godo) ib 7397. BSH 5: 428 (1510). varer fortäncthe i tiidh, hurv her skall forwares (hvilka åtgärder till försvar här skola vidtagas) medh folch, spisning och värgia ib 352 (1509). hwat the sighia honum fore en rät, hwem han skal til standa vm abo hws a bo jonssons hustrw oc barna wäghna ther the äru a forwaradh vm thät huset oc jeppe til sinna äro ib 1: 192 (1387). — *trygga, gifva säkerhet åt.* wile j mich medh gislen forwara RK 2: 4232. ib 5515. — *bevara, rädda.* om j them haffdhen lifwandis förwarat MB 2: 94. i thy förwaradhe thu thit lif ib 163. som han sina siäl forwara ok fore gudhi . . . antswara wil SJ 1 (1420). 7) *förvara, hålla i förvar, vakt.* ad hogenskild maa forwares, ad han icke vntkomer BSH 5: 309 (1508?). hwilke them inlykta män göma oc förwara skullo MB 2: 29. —

forvara sik, taga sig till vara. the äru blinde oc oskälikom diwrom like som sith ytarsta oc huat

äpte dödhin tilstandande är, ey forekomma ällir forewara sik *Su* 235. at the . . . enkte sik redha ällir forwara moth snarlika dödhin tilstaandhande *ib*. sik ther j forwara *RK* 2: 4419. *SJ* 1 (1420). tha jwdhana högtidh hullo oc sik för enkte swek förwarado *MB* 2: 294. sik göma oc förwara för the fördömelike syndenne *LfK* 3. — *Jfr oforvaradher, oforvarandis.*

for varande, *p. adj. L.*

forvardha (för-. foruordha: -uordhe *Bir* 2: 262. *pres.* -vardher. *impf.* -vart. *pl.* -vordho. *part. pret.* -wrðhin. -wurdhin *Pa* 22), *v.* [*Isl.* fyrirverða] 1) *försvinna*. forwordho the dödho män som för syntos swa som qwikke *Bil* 876. *ib* 834. *Bir* 2: 262. 2) *förgås, gå under, blifva om intet, tillintetgöras*. ther sum engin rådhr älla styrer ther forwarder almoghen *KS* 17 (43, 18). *ib* 2 (3, 2), 38 (101, 41), 60 (150, 66). han forwart aff sorgh oc harm *MD* 386. at iak aldir forwardhir j reddogha *ST* 29. *Lg* 3: 149. *Su* 411. alstingx vanskas oc foruordha i mik siäluom (*destitui ac deficere penitus a me ipso*) *Bo* 107. *Su* 410. v thänne wantronne som wi . . . ärom forwrðhna wtj *JP* 64. han wardh aff pynomen swa forwrðhen *ST* 80. *Pa* 22. then som for wil han for wardher *Al* 2941. *RK* 3: 1235. mogho rådhas at the vmsidhe ey . . . inbyrdhes forvardha *Su* 422. thz litla som nokor waan var i at quart standa matte thykkes daghlika forvardha ok forgangas *ib* 420. at ey förminzkas älla förwarda gamalt kronona godhs älla konunglikt ingiäld *KS* 73 (179, 80). them förwarda thera skiäl ok likamlik hälsa *ib* 43 (112, 47). — *Jfr förvårdha.*

forvardher, *adj.* [*Jfr Fguth.* forvarder] förderf-vad, förförd? almoghen är snarth forwardher *BSH* 5: 543 (1514). *Jfr förvårdha.*

forvardher (-waardher), *m.* förpost, förtrupp. the aff gad komo foro wäpnte fore folkeno swa som forwaardher *MB* 1: 266. laa thera eghin forvardh thär *RK* 1: 1517.

forvarilse (för-. före-. förwarelsse), *n. pl.* [*Fdan.* forvarelse] 1) *varning*. at tholik min gudhelig opinbarilse ok forwarilse skulle sändas jdhir *Bir* 3: 347. *ib* 4: 19, 92. *MB* 2: 197, 203, 318, 331. 2) *varsamhet, aktsamhet, försigtighet*. cautela, foruarilse *GU* 2. mz största räddogha oc förwarilse *LfK* 120. tilstandande natzsens förwarilse *ib* 70. i allom tingham oc görandhe ärandom haff iw til föranna granna förhwxsan oc förwarilse *Su* 70. hon (o: dröffuile) . . . öker föreuarilsen *ib* 175. — (?) rätfärdogher om skälighhetena forwarilse *Lg* 3: 40. 3) *säkerhet, bekräftelse*. til mera wisso ok forwarilse *SD NS* 1: 6 (1401). *ib* 485 (1405), 2: 75 (1408), 117 (1409). *FH* 5: 138 (1490), 139 (1490). 4) *bevarande, skyddande*. om idert herredömis sengerums förwarelsse, hulkit gudh kenne, thet wij . . . gerne och aldelis förware wele *BSH* 5: 428 (1510). — **forvarilsa bref** (forwarelse-), *n.* [*Jfr Fdan.* forvaringsbrev] *varningsbref; fejdebref, skrifvelse hvarigenom krig förklarar*. äro här kommen forwarelse och undsigelse bref fran kung hanss *FH* 1: 180 (1497).

forvaring (för-), *f.* [*Fdan.* forvaring. *Mnt.* vorwaringe] *L.* 1) *varning*. bönder giorde hanom ey för-

waringh stort *RK* 2: s. 333. — *krigsförklaring, fejdeförklaring*. engen forwaring han aff them fik *RK* 2: 7767. ati honom forwaringh giorde *ib* 3573. 2) *säkerhet, trygghet, garanti*. wäl maat thu köpa korn til ena forwaring (för säkerhets skull), om thu fryktar at thz wardhir dyrare *ST* 490. skulom wi oc wiliom forwaring ok wisso göra badhe for giäld oc skuld som han kan skälika biwiisa sik wara i kompnan for warro skuld *HSH* 16: 5 (1369). the breff oc forwaring som wi jeppa gifuit hafuum *BSH* 1: 192 (1387). *ib* 193. engelbrecht skal göra . . . war nadugom herra konung erich forwaring, at när han affgaar, for:de slott och lään örebro skal komma frij til rijket och konungen igen *BrRK* 89 (1435). — *säkerhet, bekräftelse*. til ytermes wisso ok forwaring *SD NS* 1: 61 (1401). *ib* (1401), 102 (1402) o. s. v. tess til ytermes wissa oc högre forwaring *SO* 161. *ib* 162, 164. — *bekräftad el. fastställd öfverenskommelse, bestämmelse*. at thässin deghtingan ok forwaring giordh ok begripen är mädh waro wit ok wilia oc fulbordh *BSH* 1: 196 (1387). 3) *förvar*. *SO* 195. — **forvaringa bref** (forwaringe breff), *n.* *fejdebref*. *RK* 2: 8562. — **forvarings bref** (forwaringx breff), *n.* [*Fdan.* forvarings bref] = **forvaringa bref**. *RK* 2: s. 343.

forvarlika, *adv.* *Jfr oforvarlika.*

forvarliker, *adj.* *Jfr oforvarliker.*

forvarna (fore-), *v.* *præmonere, i förväg påminna om, varnande påminna om, varna*. foruarna jak thänna aff twem thingom *Bir* 2: 82. foreuarna iak hau af sinom skadha *ib* 4: 297. iak är fore warnath *Al* 207.

forvarning (för-. forwarnigh *SD NS* 1: 3 (1401), 2: 59 (1408). förwarnigh), *f.* 1) *påminnelse, erinran, underrättelse*. giffwa edert herredöme en san wnderuisning och klarlig förwarnigh . . . öffwer thet som skedt är *BSH* 5: 318 (1508). — *varning*. äptherkommandom til warnagla ällar förwarnigh *Lg* 3: 195. 2) *säkerhet, trygghet, garanti, bekräftelse*. göra mik ther wisso wppa mz oppinbara förwarnigh *Lg* 810. skall hwar thera gifua och göra them andra swadanna förwarnigh oppa thetta skipthe, som the arw a bada sijdor bewaradhe medh *SD NS* 1: 29 (1401, nyare afskr.). til thes mere wisso oc betre förwarnigh at thetta skal fast oc stadogt blifua *ib* 2: 46 (1408), *ib* 50 (1408), 54 (1408), 71 (1408). thil ytthermera wissa och hethre (för bethre) förwarnigh *SD* 5: 213 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). thil mere visso oc höghre förwarnigh *ib* *NS* 1: 3 (1401). *ib* 2: 59 (1408). 3) *bevakning, vakt*. ower thz fanga tornet haffde iak nw större förwarnigh, äu iak nakontidh förra haffde *Lg* 3: 190. 4) *befästning*. stadzsens starkasta förwarnigh *MB* 2: 240.

forveghra (för-. förwägra. -adher), *v.* [*Äldre Dan.* forveigre] förwägra, vägra. thet warder honum förwägrat *BSH* 5: 298 (1508?). förwägra waara fiendher . . . alla opföringer och afföringer *ib* 303 (1508). han . . . begärer en frii säker leyda . . . huilchen jak kan honum ecke förwägra *ib* 381 (1510). icke kwonne wij oc them waare strömmes oc haffner förwegre *FM* 458 (1510). *Jfr oforveghradher.*

forverdha, *se förvända.*

forvidha (för-), v. — **forvidha sik**, *utvidgas*. inälffuin oc gallin förwidha sik *LB* 3: 41.

forvidha? *adj.* [*Isl.* forviða] *besegrad, nödgad att vika*. hertoghin vardh forvigha (*för* forvidha?) oc rymde til konungin aff vngariam *Bil* 772.

forvigha? *adj.* *besegrad*. hertoghin vardh forvigha (*för* forvidha?) oc rymde til konungin aff vngariam *Bil* 772.

forvilla, v. [*Äldre Dan.* forville] *vilja för mycket, vilja för ifrigt?* *Jfr* *Kalkar, Ordbog* 1: 745. then som for wil han for wardher *Al* 2941. *Jfr* hwar som wiil han förwardher *RK* 3: 1235.

forvilkor (-welkor), n. *bestämmelse?* med anner ordh och forwelkor *HSH* 19: 90 (1505).

forvilkora (-wälkora), v. [*Mnt.* vorwillekoren] — **forvilkora sik**, *förbinda sig*. breff. . . i hwilke the segh förwälkoradhä och . . . beplictadhä . . . jw veliä swaa segh moth mik bewisä *HSH* 19: 90 (1505).

forvilla (för-), v. [*Fdan.* forvilde. *Jfr* *Mnt.* vorwilden] *L.* *föra vilse, föra i orätt riktning, förvilla*. iomfruna hugh forvilla *ST* 307. han hade mankynith sa for wilth *MD* 9. huilke alla godha gärnigha . . . förvilla oc förwärra *Su* 6. — *refl.* **forvillas**, 1) *förvillas, föras vilse*. alzstingx wille aff hälsonna rättom wäghom ganga oc förvillas *Su* 10. at ey thine throne venir skulu förvillas *MB* 2: 332. 2) *göras el. blifva villsam*. förwiltes henne wäghen (*hon vardt vilse om vägen*) *Lg* 3: 638.

forvinna (för-. forwynna. forwina *Su* 447. **forwinde.** *pres.* -vinder. *impf.* -van. *pl.* -wunno *Al* 5076; *MD* 496. -wonno *MP* 2: 182. *impf. konj.* -wunne *Al* 3542. *part. pret.* -vunen. -wonnen *MP* 2: 125. -wnnyn *SO* 25. -wnyn *ib.* -wnnen *ib.* 109; *MD* 65. *n.* -wnnit *Bo* 251. -vnnit *Pa* 20. *ack. m.* -wnnan *Bil* 83. *nom. pl. m.* -wnne *Bo* 148; *MB* 2: 244. *dat. pl.* -wnnom *Ber* 24), **v.** [*Jfr* *Mnt.* vorwinnen. *Fdan.* forvinde] *L.* 1) *öfvervinna*. at cristet folk mz truldoms listom forvinna alla pinor *Bu* 494. iak foruan dödhin ok alla vara ouini *Bo* 229. foruinna the andra synderar *ib.* han är forwonnen af thöm *MP* 2: 125. *Bo* 16, 251. *Gr* 278. *Bil* 452. *MB* 1: 131, 473. *KL* 232. *Bir* 1: 258, 2: 158, 238, 3: 180. *VKR* xv. *Al* 397, 1707, 4079, 5076, 8542, 9566, 10506. *Io* 3860. *RK* 1: 4078, 2: 3498. *ST* 136. *Ber* 24. *Su* 447. ey forwonno etirfullo draka tändir thina syni *MP* 2: 182. at han . . . sik swa foruindir *Bo* 31. 2) *öfverträffa*. gull hafwer iak yfrith ij lande miin swa at thz forwinder solena skin *Al* 1228. 3) *öfvervinna* (*de skadliga el. obehagliga*) *följderna af, upphöra att känna olägenheten el. smärtan af*. honum thotte som han hafdhe tha forvnnit alla the ondo lokt *Pa* 20. the sorgh iak aldreg forwinder *RK* 1: 627. then skam i aldreg forwynna *ib.* 3834. *ib.* 2111. *Io* 3022, 5462. danmark then schada sent förwan *RK* 2: 1965. *ib.* 1: (*sfgn*) s. 175. *MD* 496. 4) *befrias från straff för, få nåd el. förlåtelse för*. sent the danske mot gud forvinna thz mord ther skede aa barn oc qvinna *RK* 2: 7887. 5) *öfvervinna* (*i ordskifte*), *öfverbevisa, vederlägga*. dömdo godoliam for wnnan *Bil* 83. han . . . foruan diäfwllin mz scriptinne *Bo* 48. 6) *öfverbevisa* (*ss skyldig el. brottslig*). moth

prestomen som daniel forwan aff thera eyghnom ordhom hafwa falskliska witnat *ST* 439. — *part. pret. öfverbevisad, förvunnen*. the varo mz skäloin forwnne *Bo* 148. sins lifs pröuadhun ok forwinnum (*för* forwunnum) forradharum *Bil* 320. *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 378. oqwädhinx ordh som är . . . forwnnyn härinson äller forwnyn skalk äller niding *SO* 25. *ib.* 109. han ledis fram som ein forwunen mann *MD* 65. 7) *fälla, döma*. forwan them mz rikesins räth til then dödh man hafde them iäth *RK* 1: 4366. 8) *förstöra, göra slut på?* swa monde han (*för* hans?) fägrindh strax forwinde (*för* for swinde?) *MD* (*S*) 306. 9) *förgå?* the sorgh ma them aldre forwinne ath the matte ey barneth finne *MD* 13 (*sannolikt står dock här i rimslutet* forwinne för forwinnes, *refl. form af ordet i bem.* 1). — *Jfr* **oforvunnin**.

forvinnare, m. [*Mnt.* vorwinner] *öfvervinnare*. alla manna foruinnare oc owirman *Gr* 288.

forvinneliker, adj. *Jfr* **oforvinneliker**.

forvisa (för-. impf. -wiiste *SJ* 161 (1447)), **v.** [*Mnt.* vorwisen] *anvisa*. äre the . . . skickade hwar för sikh in i theres herberge, the beste wij kunde them beskicka och förwise late *BSH* 5: 428 (1510). — *gifva anvisning på, lemna ss ersättning*. thätta stenhws . . . gaff han sinom son ok forwiiste fore the hälftena han aatte for sit mödherne i thät stenusit fornempde her pether siter vti *SJ* 161 (1447). — (?) atthe . . . sküllä förwiset (*i st. f.* förwiset, *gifva säkerhet för det?*) till myn wederlägnijugh i thet nästhe vthan myn skade *HSH* 19: 90 (1505).

forvissa (för-. -adhe, -adher), v. [*Mnt.* vorwissen] *L.* *göra viss, bekräfta, stadfästa*. thetta forwissadho the mz starke lofwan a badha sidhor *ST* 136. thzta wart stadfast och bebreffuet och forwissät *Va* 48. *RK* 2: 5884, s. 345. en starkan frid the ther foruissa *ib.* 7907. — *komma öfver ens om, bestämma*. the thz förwissa ginstan thära at engen sculle a annors schada wära *RK* 2: 2613. wart ther forwissat swa til palma syndag i dag sta *ib.* 5876. *ib.* 1: (*sfgn*) s. 191. junnan en forwissaden [tidh] *SO* 103. — *försäkra*. the forwissade marsken vten fara vten arkt skulde thz wara *RK* 2: 6290. — *ställa säkerhet för*. förwissadhe hanom tha thz guld *RK* 2: s. 344.

forvist, f. L. — **forvista man, m. L.**

forvit, n. *förvett*. släkkia sith forwit *ST* 2. *Ber* 255. *Jfr* **forviti**.

forvita (forwetha. förweta. pres. -vet. impf. -viste. part. pret. n. -westh *HSH* 19: 67 (1505)), **v.** [*Fdan.* forvide. *Mnt.* vorweten] — **forvita sik**, 1) *veta om, känna till*. the skullo fara lankt bort i annat landskap. hwar the sik änkte foruisto (*terram . . . quam ignorabant*) *Bo* 12. ath hwar han säther forsath for menniskene. hon maghe forwetha sik *Gers Frest Inl.* 2) *förmoda, vänta*. eder nadige herre forwiste sikh inthet anneth än äre ok got aff the i lubecche *HSH* 22: 13 (1492?). 3) *göra sig förvissad?* raader mik per monsson ingelwnth giffwa mik tiith nidh, för än jak forweth mik ok at jak haffwer jw makt medh mik *BSH* 5: 113 (1506). — *göra sig underrättad*. iak wille mik forwethä om swanthe niels-

son ok andre friborne män . . . waro framdragne til stoeholm BSH 4: 196 (1495). 4) *göra visst för sig el. emellan sig, öfverenskomma, aftala, uppgöra, bestämma*. wj wiliom . . . mz the danska oss förweta huru wj j thonna dechtingen sithia RK 2: 2014. var jak och till tals medh the gode herrar in capitulo i vpsale och vilde forwethe mich medh töm, huro the vilde förholled BSH 4: 302 (1502). ib 5: 149 (1507). ath iach forwiste mich med honum om hans lön HSH 20: 178 (1507). vill iach forwethe mich med her cristiern paa bahuss i en dagh ib 77 (1506). thet i ickä haffwä . . . forwesth eder hwre i skwllä forhaffwäth om eder ärendhä ib 19: 67 (1505). jnnän thet han forweth segh om tässä ärendä ib 49 (1505). schal konghen ffa naghén macht i thenua somar, tha forwet han sig ther om i thet herremöte FM 298 (1506). 5) *vara i förstånd el. förbund (med)*. mz all almogen han sik forwiste RK 2: 3521. ib 9145, 9344. niclis stensson och han sich forviste (*voro i förstånd med hvarandra*) ib 5395. — Jfr *forevita*.

forvita (för-. *impf.* *forueet* Bo 244. *forweth* ST 87, 372. *-uite* Bir 2: 236. *-withe* Lg 3: 605; SO 198. *-vitte* Ansg 205. *-vitade* BtFH 1: 194 (1508). *pl.* *-vitto* Ansg 205. *part. pret.* *-witadher*: *-adh* BtFH 1: 146 (1506)), *v.* [Jfr *Mnt.* *vorwiten*] 1) *förevita, förebrä*. *foruita* mik at iak ätir mit brödh til mätte Bo 133. ämuäl *forueet* han thöm oc thera mistro ib 244. Bir 2: 236. ST 87, 372. Lg 3: 605. SO 188, 198. han *forvitte* thom thera skam Ansg 205. the *forvitto* hanom oc forbradho, at han var ensam ber sik um thro ib. — *skylla, beskylla, (beskyllande) påstå*. för then sielff ringh som nilis tartila for vitade hon skulde haffua stulit aff hans hustrv BtFH 1: 194 (1508). förwitandis gudelika oppenbarilse oc hälla revelaciones wara kärlinga skrok Su 6. — *anklaga (någon) för (något)*. ffri for then man drap som hannu war forwitadh BtFH 1: 146 (1506). 2) *förmena, hindra?* hindra oc förwita them som äro i godhe akt oc förtanka Su 62. — Jfr *oforvitter*.

forvitan, se forevitan.

forviti, f. (Bo 16) och *n.* (VKR 11; Bir 4: 53) 1) = **forvit**. skämma *foruitina*. som är at vilia vita thz som til änsins är got Bo 16. Bil 308, 358. ST 357. 2) *begär att väcka uppmärksamhet, tillgjordhet, konstighet*. j sancti saluatoris systra sange tha skal wara enkte for witi ällir nymäre (*curiositas*) Bir 4: 53. klädhe . . . vtan alt forwiti j thera söm VKR 11.

forvitilse (för-. *före-*), *n. pl.* och *f.* *förevitande, förebräelse, beskyllning*. jak haffuer hört thin förkast oc förwitilse aff thinne ofruksamlikhet Lg 3: 606. haffde riiffwit oc slitit sina brödher oc systrar mz bannom oc hädilse oc förwitilsom Su 126. Bir 5: 12. — *beskyllning, anklagelse*. for ohöuiske forwitilse BtFH 1: 238 (1507).

forvitin (för- Lg 220; LfK 208), *adj.* [Fnor. *forvitin*] 1) *förveten, nyfiken*. *foruitin* speyare Bo 47. Bil 771. VKR XVIII. ST 2. Ber 262. Lg 220. LfK 208. 2) *som röjer begär att väcka uppmärksamhet, konstig*. engoledhis sculu thera sölgior wara . . . j noghra maatto siällsyna oc forwitna vtan til VKR 12.

forvitne, f.? [Isl. *forvitni*] = **forvit**. han kom for (for) witne Bil 394. nakar man ther til forwitne komber ther Fl 1029.

forvitne (för- BtFH 1: 146 (1506), 159 (1507) o. s. v.), *n.* 1) *föregående vittnesbörd el. utlåtande (af synemän) hvilket bekräftas af efterföljande intyg (af nämnd)*. epter thenne tolff widhnom ok edh ok thenne tolff synämen forwithnom SD NS 2: 251 (1410, *gammal afskr.*). 2) *förvitne, vittne som aflägger föregående vittnesbörd, hvilket bekräftas af efterföljande intyg (af edgärdsmän, nämnd el. syn)*. fort vitne (för for vitne) niclis erixson keykala BtFH 1: 148 (1506). for vitne hans nauli saris oleff henricsson portas dömdes lauris kandaia syn wtmarker och fiske watne ffri aff heuonemisby som the haffde sätth syn gildar och katzar wppo hans wtmärk och fiske vatne wtan lagh ok dom som tesse ij swarne vitne föreginge och the xii i nämpde sotto ok all meningh soken then (för them?) til stade ib 132 (1506). for vitne nilis henricsson orihirsj oleff nilisson ibidem dömdes erich laurisson i keykala ffri för then drop maal . . . och xxiiij men honom värde som thenne ij förne för vitne swore ath thz war med wade til komit ib 159 (1507). for vitne oleff andersson sigffrid nilisson tesse förne vitne witnade oc epter swore ath oleff oleffsson war slagin i hiel j stokholm ty dömdes hans godz nestom frendom til skiffis epter . . . xii^a ranzacan ib 177 (1507). for vitne anders pasia tartila anders oleffsson ibidem thomas laurisson ibidem tesse witnade och epter swore the icke fullelighe wiste at huilken tere dödde före, modern eller barnit . . . ty dömdes barns fader broder twe lut och moder fadern en tredingh epter xii^a ranzacan ib 183 (1507). for vitne jons henricsson ickala lauri henricsson ibidem henric henricsson ibidem dömdes . . . anders nilisson sak til XL m. för waldzwerk effter xii^a ranzacan och iij sworne vitne som forginge ib 229 (1509). for vitne oleff michelson lusj . . . henric henricsson dömdes anders staffanson ffri for then til tal som hans oleffsson sotala lade honom til at han skulde haffua slagit honom och tesse förne vj men honom värde och framdelis jons sak til iij m. for orette käre epter xii^a ranzacan ib 239 (1507). dömdes henric backare i melkis sin änger ffri med aarswexten vtaff henric laurisson . . . epter iij förne för witne och xij landz syne men som förginge och redhe wore ath swarie ib 241 (1507). ib 131 (1506), 133, 134 (1506), 135, 137 (1507), 138, 140 (1507), 142 (1507), 143, 144 (1506), 146, 150 (1507) o. s. v.

forvraka, v. *förkasta*. alexandrum . . . forvraka Al 1720.

forväpia, adj. L.

forvägha, v. [Jfr *Mnt.* *vorwegen, adj.*] — **forvägha sik, väga, drista sig till, besluta sig för**. om han wilde thz forwäghä sik eller ey Va 31. the skulde forwäghä sigh atth bärgä sigh medh lijthen kost FH 5: 3 (1446, *nyare afskr.*).

forväghra, se forveghra.

forvöldigha (-adhe), v. [Mnt. *vorweldig*] *öfva våld mot; med våld hindra nyttjandet af*. the aff nidher effre ok the aff offre effre for weldigada them thera fiskä watin FH 4: 3 (1420).

forvända (för-), v. [*Mnt.* vorwenden] *L.* 1) *bortvända, afvända, aflägsna.* forvända likamlika sinnen af sinom naturlikom kraptom *MP* 2: 164. mina sorgh maghin ij alla forvända *Fr* 1448. *Al* 2520. hwilkin skadha . . . wi . . . forvända, rätta oc bättra wiljom *BtRK* 35 (1371). 2) *förmena, förhindra.* vm oss thz engen man forwänder *RK* 1: 2015. — (?) thz forwerdhe (*för* forwendhe?) then godhe job ok then bendidhe gudz son *LB* 2: 89. 3) *afböja, afstå från.* thet i ecke kunne förwände thet möthe, i berammet haffue i wastena *BSH* 5: 517 (1512). 4) *bortgifva, förfoga öfver.* slotlooffwan sculle han förwända *RK* 2: 1788. alle the andra län forwende ib 3460. giffuandis them fulla makt til at foruenda. bruka oc skifta fornempde jord alleledis epter thera egen wilia *SD* 5: 494 (*öfvers. fr. midten af 1400-talet*). 5) *ancända, förbruka?* medhen thet forwänth är *BSH* 5: 92 (1506). 6) *omvända, afvända från en föresats.* tha hertoghin thz saa at han gat engalund han foruänt *Bil* 865. wij . . . forwende theris hugh swa paa thet yterste, at the antwardade oss then slotzloffwen opp *FM* 497 (1510). — *omvända (till annan tro).* hon gath forwenth then sama walerianum . . . til cristna tro *JP* 168. 7) *vända, förändra.* hureledis thenne twisth . . . motthe affsettis och förwendis i bätthre motthe *BSH* 5: 223 (1507). 8) *förvända, förvilla.* han kunde hennes dygd engeledz forwendä effer sin wiliä *Va* 34. erik hade them forwent *RK* 2: 3508. ib 4397. *ST* 412. 9) *förvända, mistyda, förtyda.* tå må ey giärnt förwendas thera akt ella ord *KS* 51 (131, 56). — *orätt uppfatta, orätt bedöma.* witi wäl hwath han sighia wil som han wil wardha wäl bekänder ok aff ängom manne forwänder *Al* 2754.

förvändilse (för-), n. pl.? [*Fdan.* forvendelse] *kullkastande, förstöring, tillintetgörande.* drukinskaper är . . . förvändilse hux ok skiäla (*subversio sensus*) *KS* 44 (112, 47).

förvänta (för-), v. *förvänta, vänta.* jach forwänther alla thyma en bath medh klädhe *BSH* 5: 91 (1506). förwänther siigh aff skotzland mäktiig, drapelig makt ib 140 (1507). thee . . . förwänthe, at wij skwille storma til them ib 139 (1507).

förväntilse, n. pl. *väntan?* jach forswarer thet medh idhert herredöme, hurw jach kan, til myn forwentilse *BSH* 5: 383 (1510).

förvårdha, v. L. (forwerdhe *LB* 2: 89 *troligen för* forwendhe.) *Jfr* **forvardha, forvardher.**

förvärfning (förvärffning), f. = förvärvan. mz gudz modhers marie hiälp oc förwärffning *Su* 210.

förvärka (för-. firi- L. fore- L. -adher), v. [*Jfr Mnt.* vorwerken] *förverka, förbryta.* med dat. haffwi forwärkat fädherni oc mödherni sino *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). — med ack. el. en form som kan vara ack. forvärka thz *MB* 1: 347. hawer oppenbarlika förvärkat (*Cod. A* forbrutith 468) sit gotz ib (*Cod. B*) 563. mannen, huilken som om oskäligen lusta haffde förvärkat himerikis glädhi *Su* 33. hafwer lifwet forwärkat ib 413. *Lg* 3: 261. *SO* 147. *RK* 3: (*sista forts.*) 5213. *FM* 22, 27, 28 o. s. v. — **förvärka sik,**

förbryta sig. i hwario hawir han foruärkat sik *Bo* 160. ib 212.

förvärna (för-), v. försvara. haffdo the sik wäl förwärvat mothe hedhuggomen *Lg* 3: 169. (förwärnadhe *för* förwäruadhe *Lg* 3: 171.)

förvärra (för-. -adher), v. 1) *försämra.* ath the thz bättra ok inkthe for wärra *SO* 4. alt förwärrat oc fördärffwat ather bötaudhe *LfK* 90. 2) *förringa, nedsätta, tyda till det värsta?* builke alla godha gärnigha antighia förwilla oc förvärra äller oc mz allo nidherslaa oc fördärffua *Su* 6. naar the ä ffresta huru hilstz the kwnna thera godha gärninga oc liffwärne förvärra (*damnare*) ib 62.

förvärva (för-. pres. -ar *Al* 2665; *Su* 176. *impf. -adhe* *Su* 24. *-ade* *Bir* 4: 75; *Su* 23. *-de* ib 8, 272; *-des* ib 135. *pl. -do* *Su* 297. **forworffuo** *RK* 2: 574; *SD NS* 1: 463 (1405, *gammal afskr.*). **förwerfwo** *BSH* 5: 360 (1509). *part. pret. n. -at* *Lg* 636, 3: 168, 191, 634, 680. **forwerfft** *FM* 271 (1506). **forworwit** *ST* 305. **forworuit** ib 515. **forwurffweth** *BSH* 5: 343 (1509). **forwurffuid** *FM* 593 (1513). **forwerffwit** *Al* 10479), *v.* [*Mnt.* vorwerven]

1) *förvärfa, vinna.* thz alexander monde förwärffwa *Al* 9701. hwat gotz the forworffuo ther medh *RK* 2: 574. *Al* 10479. *SD NS* 1: 463 (1405, *gammal afskr.*). *ST* 515. *Va* 18, 21. *Su* 135, 176, 186, 272, 297. at förwärffwa sigh biskops dömit *Bil* 638. *MB* 2: 125. *Su* 8, 23, 24. *Lg* 670, 3: 168. 2) *utverka.* med sine skäll och breff han j rom aff . . . pawen forwerfft hafwer pa siit preste embethe *FM* 271 (1506). hon förwärffuade aff sinom wälsignadha son stadhin watzstena til at fundera j hanom sith closter *Bir* 4: 75. iak haffwer thz förwärffwat aff gudhi at thu skalt komma äpther mik j biscops säte oc ämbite *Lg* 636. ib 821, 3: 163, 175, 191, 329, 677, 680. sanctus seruacius haffwer för wärffwat mz gudhi oc för thiänt, at haa som hilstz söker hans graff, bedhandes hiälp aff honom, tha skal honom giffwas aff gudhi, hwat honom i likamlike matto widhertorffteliket är ib 3: 168. förwärffwar thz mz sins herra hylle at hans herra honum hans pung fylle *Al* 2665. än . . . nakor haffde mik förwärffuat j xxx aar mz knäfaal oc aldra handa miskunsamliska gärninga (*obj. bortfallet; apud deum mihi præmia obtinere niteretur*) *Su* 241. forwerff mik gudz miskundh *MD* 161. förwärffue sik alla sinna synda forlatilse *Bir* 4: 113. *SO* 201. förwärffwa os aff lösn aff syndh oc pino *LfK* 139. thet däktingisbreffwit nw emellan richena forhandledh och forwurffweth är *BSH* 5: 343 (1509). ath the bref förwärffwas skwille i rikesens thiänest moth rysserne ib 360 (1509). bestämplade medh sinne modher komma riketh i ban, som the och förwerfwo ib. 3) *uträtta.* sände han een diefwl til eeth land nokot forwerua ther ellir ända a hans wegna *ST* 92. ib 305. *RK* 2: 9107. *Lg* 3: 634. *FM* 593 (1513). — *Jfr* **ater förvärva.**

förvärvan, f. *utverkande, bemedling.* wm thina förwärffuan (*te mediante*) *Su* 208.

forytra (för-), v. [*Mnt.* voruteren] *föryttra, afyttra.* köpmannä warä, som the maagho . . . sälia oc forytra bondom oc androm thöm ther til sökia wilia *FII* 1: 17 (1441, *nyare afskr.*). ib 2: 131 (1441). theris hälgha doma . . . willo the nw förytra oc förtära j

win oc olyo oc hwete *MB* 2: 164. then malm annor-stadz säls och förytres *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*).

foräldir (-ällir), *m. pl.* [*Fdan.* forælder] *förfäder*. jak skal atirfa thik alt thz thu aatte oc thine foräldir *Gr* 265. thera . . . forällir *SD NS* 1: 303 (1403, *gammal afskr.*). bliffuer godhe, trone swenske-men, som fäder och forelder for eder varit haffue *BSH* 5: 206 (1507?).

föräldrar (förälrar. foraldra RK 1: (LRK) s. 220. forellara BSH 5: 387 (1510)), m. pl. [*Isl.* forellrar] *L.* 1) *förfäder*. skipade han j opsala kirkio som gamble konungha hans foreldra hafdo byriat . . . gudz thiänisto män *Bil* 884. napoghe þera foräldra sialum *Bu* 9. i warä förällrä daghum *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*), 636 (1347). seulu þe . . . for vara ärwinglä, föräldra oc efte-komandä afmännilse hawa i þerrä messu oc bönum *ib* 565 (1346; *kan äfven föras till 2*). som . . . therra föräldra atto aff alder *ib NS* 2: 34 (1408). götstaff leksons föräldra hafwa thet haft een äpter then andra *ib* 210 (1409). for hanna siäl oc flere hanna föräldra, som framfarne varo *ib* 236 (1409). ware föräldra hawa thät (o: österland) ä j troschap oc j kiärlek funnet *BtFH* 1: 455 (1362). som fadher och föräldra for idher giorth haffwa *BSH* 5: 53 (1505). *Bil* 593. *Lg* 293. *RK* 1: (LRK) s. 220. sunr äpthe fadhr ella föräldra sina *KS* 10 (24, 11). äpte fadher ok föräldre (för -a) sina *ib* 5 (12, 6). undi lydhno ok wärio fadhurs ok föräldra hans *ib* 10 (25, 11). 2) *föräldrar*. han foor alrigh at sökia sina förälrar *KL* 221. at födhas aff ärlicom föräldrom *Bir* 2: 283. iak hafuer walt min lägherstadh ther när minom föräldrom *SD* 2: 34 (1408). föräldra visto ekki at ärendith war aff gudhi skipadh *MB* 2: 114. *Lg* 3: 278.

föräldre (för-. förälrre), *n. sing. koll. (SD 5: 564 (1346); MB 1: 354; MD (S) 214) och pl. (VKR III; SD 2: 34 (1408), 68 (öfvers. fr. 1505); hit skulle kunna föras flere af de under föräldrar anförda ställena)* [*Isl.* forellri] 1) *förfäder*. thu giälder sönom föräldris synder *MB* 1: 354. the hawa thiänt ok lydhuge waridt fadher ok föräldre hans *KS* 10 (24, 11). 2) *föräldrar*. med afmynnelse varrä bäggiä sälä oc vars föräldres *SD* 5: 564 (1346). fore hans föräldra siäl, efter huilkin miin barn erfdho thet sama godzet *ib* 2: 34 (1408). hon war födh äptir wärldinna wärdhelikhet aff höghom ok gudhelikom föräldrom hulkin brännande waro j rätuism ger-ningom ok gudz lagha gömo *VKR* III. pläga barnen . . . gerna j föräldridz kläde ffara *MD (S)* 214. piltens föräldre *Lg* 3: 362. effter thet forste föräldren (*men-niskoslägtets stamföräldrar*) fölle j syndena *SD* 2: 68 (*öfvers. fr. 1505*). — **föräldris tunga**, *f. af förfäder ärfdt tungomål*. eber abrahams alderfadher han hielt ensamin sina föräldris tungo *MB* 1: 286.

for äldri, *adv. L.*

forämna (-ämpna. impf. -adhe. part. pret. n. -ämt RK 1: 942), v. [*Jfr Mnt.* vorevenen *äfvensom Fsv. iämn*] *L.* *förlika, bilägga, bemedla*. the fruor . . . förämpna thagher thenne striidh *Fr* 2088. tessa lund war thz for ämpt *RK* 1: 942. konungin skulle thz for förämpna (*det före förämpna stående for bör utgå*) *ib*

3310. — *intr. medla*. jak wil förämpna mellom ider *RK* 1: 2235. — **forämna sik, förlika sig, försonas**. förämpnadho tha ther sik *RK* 1: 2384.

forämna (-ämpna. -adher), v. *tillämna, föresätta, bestämma*. nw wiliom wi nakot atirgaa til wara förämpnadha materiam (*ad propositum*) *Su* 377.

förämning (föremplingh. föräffningh), f. [*Jfr Mnt.* voreveninge] *förlikning, bemedling*. haffde giort . . . eth wenligit ärfda skypte medh föremplingh i swa mato *SJ* 219 (1452). — *försoning, godtgörelse, upprättelse, bot*. tolik for ämning (*Cod. A* dagthingan, *C* for haming) aff honum taka *Iv (Cod. B)* 2460. wppborith och anamath haffwom . . . ena sonan oc ena ganzka forempningh . . . äpther war dödha frenda *FH* 2: 117 (1438). — *godtgörelse, ersättning*. the athä hanom inghen föräffningh for sin store skadhe kosth oc täringh *BSH* 4: 187 (1495).

förända (för-. -ar), v. [*Äldre Dan.* forende. *Jfr Mht.* verenden] 1) *göra slut på*. drukkinscapir . . . förändar ok dräpir alla helso *MP* 1: 311. 2) *afgöra*. waro tha flere högha saker som ekki kwnno tha förändhas *Lg* 3: 195. — **förända sik, taga slut, sluta**. för ända sik (*finiuntur*) widh stora haffwit *MB* 2: 44.

föräring (för-), f. [*Mnt.* voreringe] *föräring, gåfva, ersättning?* godh föräringh latom (*för lata*) tem niwthe, som mesth skadhe finge *BSH* 5: 468 (1511).

for äta (fore äta), f. = forata. fore äta gör fagher äptir äta (*pulcre prandere faciunt gentacula vere*) *GO* 773.

förödh (för-. -öddha), v. [*Fdan.* forøde] *föröda, förstöra, förderfva, göra slut på*. thz hafdo the förödt swa sara *Fl* 16. fördarffwado oc föröddho jwdam oc beniamin *MB* 2: 104. tha han bliffwer döddher ok werlden alt hans godz for ödher *MD (S)* 307. iak . . . ther nw skal wara swa for öd *Al* 2890. *ib* 6914. thu äst nw förödh (*det är slut med dig*) *ib* 10490.

förökia (för- Lg 3: 192. föröka Su 359; -at ib 202. föröka. pres. -er Lg 3: 278. impf. -te: -to Lg 3: 604; -tos MB 2: 80. part. pret. -ter. -adher: -at Su 202; Lg 3: 605), v. föröka. war aarlige skatther är förökter medh iii twnnor smor *BSH* 3: 146 (1463). hälla karen föröka *MB* 2: 307. j israels söners närwaru, hwilke dagliga wäxto oc föröktes *ib* 80. *Su* 202, 359. *Lg* 3: 192, 278, 604, 605. *SO* 144.

förökian (for ökan), f. *förökelse*. for ökan j nadhenne *Gers Frest* 59.

förökilse (för-), n. pl.? *förökelse*. *Lg* 3: 592, 654. **fostan**, *n. L.*

foster, n. koll. [*Isl.* fóstr] *L.* 1) *fosterbarn?* wi ärom tith foster, oc thu äst war foster modher *LfK* 141. 2) *afkomma*. fostr afla ok födha *KS* 33 (86, 36). the glädhias aff sino foster *Lg* 3: 1. *Jfr af-, barna-foster samt folster.*

fosterbrodhir, m. [*Isl.* fóstbróðir] *fosterbroder*. *Di* 217, 218. *LfK* 141.

fosterdottir, f. [*Fnor.* fóstrdóttir] *fosterdotter*. *SD NS* 2: 228 (1409).

fosterfadhvir (-fadhvir), m. [*Isl.* fóstrfáðir] *fosterfader*. thäntidh ihesus han var tolf ara, foor han vp til ierusalem mz sinne modhir. oc sinom

fostirfadhir *Bo* 24. modhir hans oc fostirfadhorin foro thādhan *ib. ib* 21, 27, 28. *Bil* 194. *Bir* 4: 133, 140, 146, 153. *Di* 14. *LfK* 141. hafðhe han varit hāne swa som fadhir ok hona rōktat swa som fostir fadhir *KL* 354. swa som gudh ār ensamen ophoff aldra wārld-inna swa ār oc en man fōrste fosterfadher (*Cod. B* fōrfadhir; *urskriften* har vāl haft forfapir) mankōnsins *MB* 1: 87. *Jfr* folsterfapir.

fosterland, *n.* [*Isl.* fōstrland] *L.* fosterland. *BSH* 3: 59 (1453, *samt. afskr.*). *ib* 62. *Jfr* folsterland.

fostermopir, *f.* [*Isl.* fōstrmōðir] *L.* fostrarinna, amma. bōþ dyoclecius hāngia vitum . . . ok cre-scenciam viti fostar mopir som aldre skeldes uip sin folstar son *Bu* 526. *ST* 115. *Bil* 698, 1010. *Gr* 282. the . . . sāndo hona heem til ysaac mz sāndebudhanom oc delboram henna fostermōðer mz henne *MB* 1: 206. hānna rōther sudne i watn āller i vin ok drokne gifwa fosthermoder miōlk *LB* 5: 80. *ib* 7: 146. *LfK* 141. — *bildl.* hedhir giri ār . . . awndinna fostir-modhir *Bo* 96. *Ber* 257. *Su* 421, 442. — *Jfr* folster-mopir.

fosterson (fosther sōn *Di* 208), *m.* [*Isl.* fōstr-sonr] *fosterson*. prestins fosterson *MB* 1: 371. *Di* 208. loth keysarin taka witum . . . oc hans fostirmōðhir hon heth crescencia som aldrigh skildis widh sin fostirson *ST* 115. *Jfr* folsterson.

fostersystir *f.* [*Isl.* fōstrsystir] *fostersyster*, *disyster*. emerenciana catecumina fostersystir (*collocat-nea*) agnetis *Bil* 571. *LfK* 141.

fostra (*impf.* -adhe *Bir* 4: 153. *part. pret.* -adher), *v.* [*Isl.* fōstra] *nāra*, *fostra*. frōðhin skal inspringa j mit bryst ther han ār vt aff fostradhir (*de quo nutrita est*) *Bir* 1: 61. mz henna signadha myōlk fostras *ib* 4: 146. *ib* 153. hwat mon thānna marken fostra (*quid vero hunc vermem alit*) annat ān huxsins gāld ok sannindinna glōmsko (*fōr -a*) *Bo* 96. — *uppfōda*, *uppfōstra*. hwilkin kona swenbarn faar hon skal thz fostra om siw aar *Al* 4742. *MB* 2: 227. — **fostra fram**, *uppfōstra*. tha modhorin hafwer thz fostrath fram *Al* 4747. *ST* 326. *Jfr* framfostra. — **fostra up**, *uppfōda*. them (*de vilda djuren*) fostra op badhe mēn ok qwinna *Al* 4080. *Jfr* up fostra. — *Jfr* folstra.

fostran, *f.* *Jfr* upfostran.

fostre, *m.* *L.*

fota (-adher), *v.* [*N.* fota] *hafva fotfāste* (*pā*), *hvila* (*pā*). euert gulsmitt skulle haffua macht at hugga in i fōrnempda pelle perssons mwr j ($\frac{1}{2}$) sten ther hans mur skal fota vppa tha han wille hwelffua ouer grendena ouer beggias thera inganga *SJ* 264 (1458). swa wijt och swa langt som euertz mwr nw fotat haffwer pa hans *ib*.

fotangel, *m.* [*Mnt.* vōtangel] = **fota angel**. slas nidher j jordhena wmkringh slottith staka oc fāstis j them jārñ spika hwasse oc thz ār fothangla moth fothgangara, āller gōris trehōrnotta fotangla löse oc skywtis āller kastis wth j fiendannas hār *PM* 5.

fotanglor (fott anglor), *f. pl.* *podager*. faa fott anglor *LB* 7: 286.

fotbladh (foot-), *n.* = **fota bladh**. *Pa* 6.

foter (footer. *pl.* fōter; *med art.* fōtrene *Bo* 199. *dat.* fotom; *med art.* fottomen *Bir* 3: 47),

m. [*Isl.* fōtr] *L.* 1) *fot.* a) *pā menniska*. han nidhir trudde mz sinom barom fote alra handa orma kōn *KL* 199. vm hon ginge mz barum fotum owir alla bildana *ib* 53. af fotanna yliom ok til howdzsins iāssa *Bir* 1: 52. thiit fōtrene skullo fāstas *Bo* 199. ville thwa thera fōtir *ib* 174. drogh jomfrun tha sina skoo aff sinom fotom *Bir* 3: 280. mz skodhom fotom *MB* 1: 281. likamen gaar fram mz fotom *ib*. jorden hwilka thu trodh mz thin foth *MB* 2: 40. trwd sin kuwl vndir sina fōtir *KL* 285. binda hanom hāndar ok fōtar vīþ cors trā *Bu* 140. the waro lodhin a fōter ok hānder *Al* 5577. han star a enom fot suasom j twem fātom *Bir* 3: 49. löpa ā fot *KS* 53 (136, 57). han hafðhe folk til hāst ok foot *Al* 4433. fiol a knā for prādicarans fōtar *Bu* 8. fiöl hanom tel fota (*föll honom till fota, föll ner för hans fötter*) *ib* 494. *Bil* 113, 119, 246, 342. *MB* 1: 186, 491. *RK* 2: 6879. *Su* 391. hurw länge wil thu wara olydhogher, oc ey falla til fota vnder mit wald *MB* 1: 303. the wilia idher gerna nw falla til foot *Al* 1572. slo them alla nidher fore foot (*ned för sin fot, till marken, d. v. s. be-segrade dem*) *ib* 766. thu . . . hawār alt lagdt vndi hans fōtār ok i hans wald *KS* 2 (4, 3). gaf haltom fōter (*förmåga att gå*) *MD* 63. — fot for fot [*Jfr* *Mnt.* vōt vor vōt], *omedelbart*, *strax*. her niels drogh honum aa moth thz snaresta han kunde foth for foth *RK* 3: 1415. b) *pā djur*. sua som största ūgxa ālla ālghia fōtir *Bir* 2: 96. hans fōther swa som biōrna fōter *MB* 2: 352. mz clodiura ramum ok fotom *Bu* 493. the (*hundarne*) fōlia them swinom āpter a foot (*i hāl*) *Al* 4099. 2) *ss* *längdmätt. fot, fots-bredd*. iak vil een foot ey fore thik vika *Ir* 3120. hon faar aff vart fādherne arff swa mykith ey som een foot ār bredh *ib* 4808. — *fot, fotslängd*. at troþa fām fota (*pedum*) brānnande iarn hal *Bu* 419. en hundradha fota akir j langlek ok vidhleik *Bir* 1: 385. *ib* 382. hundradha fōter war thera längd *Al* 7561. hānna längd war siāxtighi fota *ib* 4925. siw fota längd *ib* 9449. *ib* 9459. siāx fota lang *ib* 9363. siw fota war thz a thioklek sina *ib* 9452. *ib* 9468. iij fōter tiwkker *Di* 48. 3) *fot, det understa af något*. skanserne liggie pa fallendhe foth (*åro fallfärdiga*) *BSH* 5: 356 (1509). *Se fotgryta, fotkar, fotqvärn*. — *Jfr* asna-, for-, ful-, fā-, fāar-, ganganz-, hāst-, hāsta-, krussu-, rossa-, svina-, pvār-, āngla-foter. — **fota angel**, *m.* *fotangel*. opfylla oc atirtāppa alla vāghana mz stokkom oc krokum oc fotaanglom *Bir* 2: 143. *Jfr* fotangel. — **fota bladh**, *n.* *fotblad*. *ST* 174. *Lg* 3: 369. *Jfr* fotblad. — **fota byld** (-böld *LB* 7: 69), *f.* *fotböld*. *LB* 3: 77, 7: 69. — **fota fāsta**, *f.* *fotfāste*. *Bir* 2: 210. — **fota fāste** (fothe feste), *n.* *fotfāste*. *bildl.* finge i fōrst fothe festet ther oppa *BSH* 4: 314 (1502). — **fota ganger**, *m.* [*Isl.* fōtagangr] *gāng*. retande han til kropsins lusta mz sinum linum handom oc sinom fota gang *Bir* 2: 100. snāria hans fota gang *MP* 2: 255. — **fota il**, *f.* *fotsula*. aff thinom fotha iliom oc til thin iāssa *Bir* 4: 198. — **fota ili?** *m.?* = **fota il**. af fota ilianom (*a planta pedis*) ok til iāssan *Bir* 1: 4. — **fotaklādhe** (footeklāde), *n.* [*Fnor.* fōtaklāði] *mattā*. vnum nouum fotaklādhe *SD* 4: 710 (1340?). i fotaklādhe vbi comedit et alterum pro

lecto domini regis *ib.* vnum pedale dictum fotæclædhe *ib.* 5: 551 (1346). xvij boonete oc footeclæde FM 76 (1483). — **fota kyld**, *f.* frost i fötterna. LB 3: 64, 74. — **fota palder (-pallir)**, *m.* [Jfr Isl. fótallr] *fota-pall*, *fotpall*, opstigha a en höghan fotapal KL 355. thin fota pallir Bir 3: 438. MP 1: 313. Al 4634, 8163. — **fotaqvärn** (foteqvarn), *f.* = **fotqvärn**. finnes och nagre foteqvarnar, som ey gamble qwarnestadher är GS 41. the olaglige fotheqvarner som allestadz i landen böge äre *ib.* 62 (1485). BSH 4: 126 (1488, *nyare afskr.*). — **fota siukdomber**, *m.* fotsjukdom. LB 3: 144. — **fota set**, *f.* fotsjukdom. LB 2: 40, 55, 63, 64, 3: 81, 143, 7: 148. — **fota spor**, *n.* = **fotspor**. MB 2: 209. — **fota sulme**, *m.* seullnad i foten el. fötterna. Lg 3: 370. — **fota trodh (-trudh)** Bo 129; MB 1: 89; ST 533, *n.* [Jfr Isl. fóttröð] *L.* det hvarpå trampas med fötterna. i sht bildl. hon . . . kastadhe diäfwlin wndi sina fötter ok throd ok sagdhe diäfwl war nu quinona fota throdh Bil 542. ära som hwars mans fota trudh Bo 129. äre nw alla manna atlöghe oc fotatrodh MB 1: 450. *ib.* 89. ST 533. — **fota värker**, *m.* [Isl. fótaverkr] *fotvärk*. LB 7: 143. — **fots blad** (fodz-), *n.* = **fota blad**. for werk i fodz bladith LB 6: 107. — **fots il?** *f.?* = **fota il**. af hans fotz ilio (*trol. för* iliom) oc til hans iässa MP 1: 117. — **fots rum** (fotz-), *n.* rum af en fots omfång. hwar man finder et thz fotzrum (*locus unius pedis*) gudh hafwir mest vnder (a teet) Bil 213.

fotfolk, *n.* fotfolk. RK 3: (sista forts.) 6031.

fotfylghia (föth fölgia. fothfölia MB 2: 93), *v.* förfölja. barach foth fölgdhe them MB 2: 79. *ib.* 69, 91, 93, 101.

fotganga (foot-), *v.* [Isl. fótganga] gå till fots. foro the med storo nödh footgangande ofver langa wägha Ansg 193. — *till fots* gå omkring, gående uppmäta? (vi havum?) footganget the godzen SD NS 2: 70 (1408).

fotgangare (footgaangare: -a MB 2: 311. fothgengere BSH 5: 173 (1507?)). **fotgängere** *ib.* 197 (1507)), *m.* [Jfr Mnt. vötgenger] *man till fots, infanterist.* the räknadhos siäx hundrath thwsand fotgangara MB 1: 312. i stridh medh hästom ok fotgängerom KS 53 (136, 57). Al 1912, 2796, 3249, 5084. ST 335, 340. MB 2: 133, 155, 228, 265, 311, 312, 313. BSH 5: 173 (1507?), 197 (1507).

fotgryta (foot-), *f.* [Jfr Fnor. fótgrýta] *gryta med fötter.* gifuer iak til siäla altaret j abo mina största footgrytha FH 6: 20 (1449). *ib.* 34 (1452, *afskr.*), 39 (1453).

fotkar, *n.* med fot försedt kärl. SD 4: 148 (1330).

fotol (-ool), *m.?* [Jfr Sv. dial. ol, benol, m.] *fotsjuka, podager, gikt i fötterna.* moth fotool oc sywkdom j lidha mothin PM 51. hon . . . hiälper . . . nwmnom, senornas sywko, foth ol, rygwerk *ib.*

fotqvärn (foot qvarn), *f.* [Jfr Sv. dial. en-fotaqvarn, enfota] *L.* qvarn med lodrätt stående axel och vågrätt hjul. Jfr Hyllén-Cavallius, Varend och Virdarne, 2: 128; Hildebrand, Sveriges Medeltid 1: 218. dömdes then wält quarn wpkastas som hemingx jonsson haffde olaglige bygt wtan lag och dom och foot qvarn i samma stadz igen BtFH 1: 224 (1508). forbiwtz, at the som the footqvarna, eller andra

Ordbok.

sina qvarna haffua, magha eller schola noghanlund mala for andra GS 57 (1474). Jfr **fotaqvärn**.

fotspor (footspor: -sporin Bo 98. footspoor Bir 1: 272. fotspaar *ib.* 3: 335), *n.* [Isl. fótspor] *fotspar.* eg. och bildl. vardh han var eet litith fotspor Fr 126. ffar fram aat hans fothsporum Bil 214. Bo 98. Bir 1: 272, 359, 3: 208, 308, 335, 4: 52. — *steg.* sagde sampson til sin pilt äller sin thiänara hwilken hans foth spor (*gressus*) styrdhe MB 2: 123. — Jfr **fota spor**.

fotstigh, *n.* steg. Bir 3: 456.

fra (*pres. frar*), *v.* = **fräghna**. kan hon thz ffra at tw gör saa MD (S) 223. tha han thässe tidhande frar (Cod. A faar) Fl (Cod. C) 197.

fra, jämte sammansättningar, i hvilka detta ord ingår ss första led, se **fran**.

fradha, *f.* [Jfr Isl. froða] *fradga*, *skum.* hafsins fradha Bir 1: 121. vtflytir leedh fradha mällan tannanna *ib.* 2: 99. Su 237. LB 5: 293. thagha tz hwita af eggit och ältha tedh swa ath tz fradas och thagha sa aff fradana *ib.* 7: 57. Jfr **frödha**.

fradhas (*pres. -as*), *v. refl. fradgas.* thagha tz hwita af eggit och ältha tedh swa ath tz fradas LB 7: 57. *ib.* 126.

fradhogher (fraadugher), *adj. fradgande.* är han (*blodet*) offwantil fraadugher LB 3: 30.

fragha (-ape, -aper), *v.* [Mnt. vragen] *fråga* spurpar ok fragapar Bu 414. fragadho breffdragaren Lg 220. KL 379. MB 2: 125. — (fragha för frägha? viliom wi thin hedher at fragha (*ad . . . honoris tui celsitudinem restaurandam*) mz thzta silf ok pänjngom Bil 854.) — Jfr **be-**, **ut-fragha**.

frakker, *adj.* [Fnor. frakkr] 1) *rask, flink.* wäldoghe män oc frakkir (Cod. A frägher 167) at ilgerningom MB 1: (Cod. B) 544. — *superl. n. adv. raskast.* frakkast altijdh när hanom gik RK 2: s. 339. 2) *ansenlig.* giordho israels sönnir twa borgher pharao konunge, the frakkasto (Cod. A fräghasta 275) ther i egipto land äre MB 1: (Cod. B) 552.

frakta (-adher), *v.* [Jfr Mnt. vracht, f.] 1) *förhyra* (ett fartyg el. en skeppare) till varors transporterande? vij haffue giort honum fulmyndog oc mectoge tiil at lata komat hiit, om thet (*fartyget*) icke fractat är BSH 5: 23 (1504). en dansk skippare . . . wille löpet wth och är wäl frakthet medh järn *ib.* 358 (1509). 2) *lasta, sända* (varor) ss *last.* the gode män, som siith gotz hadhe fractadh ther vppa (*på skeppet*) BSH 5: 404 (1510).

fram (*komp. frammer* Bu 4, 6, 72, 198; Bil 265, 543; MB 1: (Cod. B) 530 o. s. v.; Bir 3: 24. **frammeer** MB 1: (Cod. B) 525, 2: 50. **fram meer** *ib.* 1: 143. **främmer** *ib.* 41 o. s. v. **frammarmer** MP 2: 223. **frammarmeer** SD 5: 568 (1346); Gr 259; MB 1: (Cod. B) 551. **framermeer** SO 104. **främermeer** MB 1: 259. **främmermeer** *ib.* 86, 101 o. s. v.; Lv 5116. **främmer meer** MP 1: 306; MB 1: 1, 34 o. s. v. **främbirmeer** Bir 5: 82. **fremermer** BSH 5: 69 (1505). **fram mera** Lg 3: 457. **främmer mera** PK 222. **fremmer mera** RK 1: (*sfgn*) s. 189. *superl. främst, se under framber*), *adv.* [Isl. fram] *L. posit.* 1) *fram, ut* (så att något kommer i dagen el. blir bemärkt). thro hauer sik fäst oc inneläst j swa tiokkan mwr

thz är stoor skam hon tör ey fram bland herrar oc frwr MD 394. 2) *fram* (till en rörelses mål el. slutpunkt), ända, som skipp komma hiith oc somme komma tiith somme komme fram in tiil nylandh RK 3: 3711. 3) *vid tidsbestämningar*: ända (till). han screff ater aff ny wt aff sino hiärta alla bibliam fram til sinna dagha MB 1: 27. 4) *fram, till fullbordan*. thz skal ä fram (vinna framgång) var herra wil RK 1: 4537. mente vinna sin vilia fram (få sin vilja fram) ib (sfgn) s. 191. 5) *fram, i riktning mot det som ligger framför*. wädhrit matte bläsa them badhe hiit oc thiit, atir oc fram ST 419. 6) *fram, framåt, vidare*. hon skulle tho fram Al 1968. wille tho alle fram RK 3: 3704. alexander foor tha thädhan fram Al 8693. hon fölgdhe thässe flodh alt fram ib 4983. bygdho alt fram fore sik ower rytzeland . . . oc bygdho swa wärldina fram sidhan swdher oc wäster in til iorsala haff MB 1: 3. han vil fram bätir ganga Bo 233. ib 67. Pa 18. Di 65. Su 138. LfK 227, 229, 245. läten the foghata ella ämbitzmän thet ey fram om biudha til andra foghata GS 28 (1375, orig.). 7) *vid tidsbestämningar*: fram, vidare. j them litla timanom fram til natwardhin (*quæ deinde protenditur ad cænam*) Bir 4: 119; jfr 3. tha . . . mat thu länge sofwa fram a daghin (fram på, in på) ib 129. ärwotha langt fram a quällin KL 206. när frambäthre liidher pa aaredh BSH 5: 352 (1509). — *framdeles, ytterligare*. behala theem än fram eet aar ST 491. bewarar for fram görandom syndom Su 317. — *komp.* 1) *längre fram, på en främre plats*. far vp höghra ok sit främmer meer MP 1: 306. främbirmeer j huseno skal wara eth höghre oc qwämmelikare säte Bir 5: 82. — *längre fram, vidare*. tha wi fram mera kommom Lg 3: 457. wara folkith widh, at the gange ey främmermeer, än them war förra saght MB 1: 330. fölgh mik frammer Bir 3: 24. MB 2: 50. 2) *längre fram, i det följande*. som . . . finna ma frammer i pässe bok Bu 198. Gr 259. MB 1: 41, 143. 3) *framdeles*. ware mannenom thz marght afaat, som han hawer nw til hedher oc skal främmermeer fa MB 1: 86. — *vidare, ytterligare*. frammer sua saghe han Bu 4. viliom vi nu frammer tala nokot af hans pino ib 72. ib 6. SD 5: 568 (1346). Bil 265, 543. MB 1: 1, 34, 111, 126, 131, 135, 259, 262, 263. PK 222. RK 1: (sfgn) s. 189. SO 104. BSH 5: 69 (1505). 4) *ytterligare, mera*. hwat thöm främmermeer burdhe än thän gardhin oc halue källaren SJ 159 (1447). hafuin ij ärath mik främmermeer än siälfuan thik Iv 5116. 5) *förmer*. hwilkins thera släkt ther frammarmeer (Cod. A fromare 258) skal wardha MB 1: (Cod. B) 551. then yngre wardher frammarmeer (Cod. A framare 258) ib. 6) *förstärkande vid komp.*: än, vida. tho matte en man främmermeer giwa sik allan til godhgerninga meer än annar MB 1: 101. myklo främmermeer bättra ib 354. — **fram at (-aat)**, A) *prep. framåt, längs åt*. the ridhu fram at the strata Iv 5628. ST 57. Lg 585. — *bildl. ganger aff göre sät fram at (fortsätter, efter skedd försoning, med) gambloom syndom MB 1: 349. B) adv.* 1) *framåt*. foro mz honom alt fram aat pa slätta markena MB 2: 154. ib 236. 2) *vidare*. oc swa fram aat Su 133. oc sidhan alt framaat Lg 3: 689. — **fram for (fram-**

for Lg 3: 486. **fram för** LfK 145. **fram fore. fram före. framföre** Lg 3: 134. **fram föri. fram firi)**, *prep. med dat. el. ack.* 1) *framför*. com en blinder gangande fram for them at gatu Bil 340. j skulen offwirga flodhena fram före idhra mädbrödher MB 2: 4. — *abs. förut, i förräg*. thinne hälaghet bör väl til, at thu far fram före Bil 852. sände siin budh fram fore ST 531. Lg 3: 58. 2) *inför*. kalladhe pawen s. ansgarium fram for sik Ansg 197. 3) *för att vid jämförelse uttrycka ett företräde*: *framför*. wilde huar þera sin patronum föra fram föri annan Bu 50. fram (för fram firi) alla satter KS 80 (197, 87). hawär han mål fram for al annor creatur ib 2 (4, 2). — *framför, mer än*. han älskadhe mik fram fore al skapadh thing Bir 3: 84. hwi skal tha skapadh thing hedhras fram fore skaparan KL 309. milder ok thydhelekur fram firi all annor wärlizlik diwr KS 4 (8, 5). swa myklo mere löön skulu the taka i himerike for thera ärfwodhe framfore them som framfarne äru (*tanto prædecessoribus . . . majorem in futuro mercedem*) Su 426. 4) *i jämförelse med*. alt thz wärlizlikt hop var oc glädhi: thär thikte honom änkte vm vara fram fore the äro han stundade til a gudz väghna Bil 860. litla äro kan wärlin gifwa fram fore ewerdheleka at lifwa Al 26. är lithet batat, ällar wnnit, fram för thz bordhe sik LfK 145. Lg 3: 134, 486. alt thzta ware mik än lidelikit fram för thz at iak wsal tith fadherlika . . . änliche wredhgadhe Su 42. äru the faa fram fore hine ib 424. — **fram mäs, prep. utmed**. com pär ripande fram mz sionom Bu 491. eet land som för het neustria ok sidhan normandia som liggir västan paris fram mz hafwino Bil 758. MB 1: 264, 313. — **fram um, prep. framom, förbi**. foor fram vm them KL 8. — *Jfr i-, um-fram.*

fram, prep. L.

framan (Bir 5: 39; ST 16; Di 248. **framman. frammän. frammen**), *adv. och prep.* [Isl. framan] L. A) *adv. L. eg. framifrån; framtill*. läg hanum en hank, frammän nidir langs at boginum Hästlök. i AS 137. framman ij hans hiälme skeen een stolter liws karbunkil steen Fr 161. Bir 1: 356. nat kiorttillin skal wara oppen framan ib 5: 39. B) *prep. L.* — **framan a, adv. framtill**. tak enä vid oc bint [?] frammen a Hästlök. i AS 137. — **framan for (-för Di 248. -fore)**, *prep. I med dat.* 1) *för att uttrycka ett varande vid ett föremåls framsida*: *framför*. framan fore solinne varo satte sua sum tua predikaro stola Bir 4: (Art) 177. laa framman for henne Bo (Cod. B) 344. Bir 3: 427. ST 16. 2) *för att uttrycka att något får sin plats på ett föremåls framsida*: *framför, på*. huars band är sätiande framman for änneno (*super frontem*) Bir 3: 387. fästa them framman fore gudz altara MB 1: 405. II *med ack. för att uttrycka en rörelse till ett föremåls framsida*: *framför*. lagdho the eet faghirt klädhe framman fore piltin ihesum Bo 2. satto sik frammanfore korsit ib 206. ib (Cod. B) 344. Di 248. — **framan til, adv. framtill**. han war framman til oxe oc apten til leon MB 1: 17. Bo 199. SJ 376 (1471).

framarla (Lg 45, 3: 647, 716; MP 2: 223; ST 451. **frammarla**), *adv.* [Fguth. frammarla. Isl. fram-

arla] 1) *fram*, *långt fram*, *långt framme*. som swa frammarla är komin *Bo* 31. at sithia frammarla *MP* 1: 305. *ib* 2: 223. 2) *i framskriden grad*, *i hög grad*, *mycket*. war frammarla hafwande *ST* 451. *Lg* 45, 3: 647, 716. komber hans frwo til kötlika frestning swa frammarla (*Cod. B.* frammarlika 549), at hon talar oföghelika til iosep om syndelika gärning *MB* 1: 233.

framarlika, *adv.* [*Isl.* frammarliga] = **frammarla** 2. *MB* 1: (*Cod. B.*; *Cod. A.* frammarla 233) 549.

framber (*främber*: *främi* *KS* 82 (202, 89), 83 (205, 91). *n.* *fram*t. *frampt*. *frampnth* *FM* 183 (1504). *komp.* *främbre*. *frambre* *Bil* 251. *framare* *MB* 1: 258. *främare* *Di* 82; -a *ib* 78. *främmari* *MB* 1: (*Cod. B.*) 536. *främäre* *BtFH* 1: 300 (1510); *LfK* 279. *superl.* *främster*. *främpster*. *frammarster*. *frammarsther*: *frammarsth* *JP* 87. *främaster*. *främmaster*. *främmarster*: *främmarst* *KL* 13. *främmäster*: *främmäst* *MB* 1: 423; *främmäste* *ib* 465. *främärster*: *främärst* *JP* 87; *främärste* *MB* 1: 51. *främmärster*. *främerster*. *främmerster*. *främister*: *främist* *Di* 199. *främisther*: *främisth* *ib* 239), *adj.* *L.* [*Isl.* *framr*] 1) *vid rumsbestämningar*: som är framme. endast *komp.*: *främre*; och *superl.*: *främst*. *främbre* delane oc öghna borona *Bir* 3: 403. hugger aff hans örs the främbro been *Fl* 1859. *Di* 78, 82. *frambre* stamnin (*framstammen*) *Bil* 251. *KL* 174. *Bir* 3: 187. i fräste (*för* främste) väginne *Bir* 4: (*Avt*) 177. thw var förste ok främste j stridhjnne *Bir* 2: 268. sitia i bland them. ey mz them främsto. vtan hällir mz them yttarsto *Bo* 60. 2) *som (i förhållande till en annan) är stäld långt fram i en släkt, i aflägsen led beslägtad. endast komp.: som är längre fram i släkten, i aflägsnare led beslägtad.* dömdes jons oleffsson nwdala ij lwt at lose effter sin broder son och bertil matz ickala i treding effter ty han är en man främäre effter xii^a ranzacan *BtFH* 1: 300 (1510). 3) *vid tidsbestämningar*: *tidig*, *ung.* *superl.* hon var tha i sin främstä ok vänästa alder *Lg* 3: 529. *ib* 536. 4) *framstående, ansenlig, betydande, utmärkt.* julianus wardh swa framber aff thruldom. at han wardh en aff römska radhe *Bil* 591. — *komp.* at hwar wille gerna thiäna främbra manne än han ware siälfwer *MB* 1: 102. then yngre wardher framare *ib* 258. clärikä ok renlifues men äru främäre j gudz thienist än leekmen *LfK* 279. — *superl.* *främst*, *förnämst*. the främsto af folkeno *Bo* 191. then främärste aff them allom sanctus augustinus *MB* 1: 42. lucifer war . . . främärste oc ärlikaste gudz ängel *ib* 51. talar han til sin främmasta swen *ib* 203. the varo the främmärste oc mäktughaste i stadhenom *Ansg* 221. konungen kalladhe genstan samman . . . the främärsto i sino rike *ib* 229. kom en aff thom främsta *ib*. främärsto män aff israel *MB* 1: 288. en främärste oc förste höfdhinge aff symeon släkt *ib* 418. som främaster war oc förste *ib*. *ib* 404. *Gr* 311. *ST* 454. *Lg* 220. *PK* 242. fangna . . . then främmersta gäst *Fl* 854. — *förnämst*, *hufvudsakligast*. liifs trä war them fore främpsta födho *MB* 1: 99. thz war hans främmäste akt *ib* 465. 5) *modig, tapper, rask, dugtig.* främi män ok turughe *KS* 82 (202, 89). — *med gen.* the män främisins (*för* främi sins) lifs äru

KS 83 (205, 91). — *komp.* och *superl.* *frambr(e)* waro änge j thera tidha for cristna mot hedhna mz at stridha *Iv* 17. een främbre riddare ther aldre vardh *ib* 944. *ib* 1214, 1274, (*Cod. B, C, D*) s. CLXXI. j ärin än främbre (*Cod. A* fromare) än andre twa *ib* (*Cod. B*) 96. ij ärin thän främste man *ib* 2278. ey kom ropit til främasta (*strenuissimum*) riddarin *Bir* 2: 125. — *n.* **fram**t, *adv.* i förbindelsen swa framt, så framt, så vida. swa framt ij vilin fara väl ij skulin the ordh här ater taka *Iv* 3310. *ib* 4244, 4858, 5686. *RK* 1: 741, 3861. *BSH* 1: 143 (1373). *ST* 243, 441, 442, 445, 459, 461. *VKR* 21. *Ansg* 197. *Bir* 4: 32. — swa framt at, d. s. swa frampt at thw vilt faa gudz venskap *Bir* 2: 86. sa framt at jak skulde eygh mit eghit mista *SD NS* 1: 639 (1407). *RK* 1: 687, 921, 1582, 2103, 2941. *MB* 2: 128. *Di* 139, 142. *Lg* 217, 219, 3: 293. *LfK* 141. — swa framt um, d. s. swa framt om iak ma lifua *Iv* 3278. *ib* 5103, 5540. *RK* 1: 1631, 2524. *Al* 5874. *KL* 195. *PfN* 140. *VKR* 76. — swa framt sum, d. s. thu skal thik väria at thetta sin swa framt som thu vil lifua *Iv* 4397. *Fl* 248, 829. *Fr* 234, 598, 2064. *Al* 1232 3160. *SD NS* 2: 361 (1411). — *superl. n.* **främst** (*äfven att föra ss superl. till fram*), *adv.* 1) *vid rumsförhållanden*: *främst*. ganga främmäst i hwarie fölking *MB* 1: 423. iwda släkt . . . skulle främmärst wara, oc först färdhas *ib* 384. sätia sik altiids frammarsth siälwe j bröllöpom och gästabudhom *JP* 87. hafdhe gudhz likama främmärst j sinom munne *KL* 12. hiult vp höght gudz likama främmärst a sino näwi *ib* 13. *RK* 2: 8857. *Va* 46. *Di* 199. thz (*baneret*) var främisth (*inn yzta lvt*) för gylth *ib* 239. 2) *främst* (*med afs. på vikt och betydelse*), *först* och *främst*. radha oc styra wärldinne främmärst äpter gudhi siälwom *MB* 1: 51. thässe fulkompnilse hon är lottaken aff änglom aldra främärst *ib* 78. hulkit först oc främst är var akt *Bo* 33. *ib* 130, 142. thw skal . . . främst ok först aller mesth tänkia oppa tith siäla gagn *Gers Ars* 44. — **pät främsta** (*pet frammarstä*), *adv.* det längsta, det mesta. i förening med en form af formagha. at halda . . . oc fulkoma al förnäfn stökke . . . pet frammarstä wi formaghum (*så mycket el. så godt vi förmå*) *SD* 5: 568 (1346).

frambiupa (-bywdha), *v. L.* 1) *framräcka, framlägga och erbjuda till mottagande.* han frambiudhir (*porrigit*) mik stena *Bir* 3: 37. frambödh han pänigga för brödheth *Lg* 438. huilkit han . . . ey hafde frambudhit eller til budhit *SD NS* 2: 127. 2) *visa.* frambiudha sinom skapara . . . kärlek for kärlek ok wyrdhning for oändelikin hugnadh *Bir* 4: (*Dikt*) 223. teer han ok frambiudhir (*exhibet*) sin ordh ok miskund *ib* 1: 395. *ib* 2: 240. 3) *framhålla, förebära.* nar andin frambiudhir (*prædicit*) krankdoms orsakan ok syndanna slättelse *Bir* 3: 171. — **frambiudha sik**, *framträda, framställa sig, visa sig.* the frambudhu sik han at lowa swa som värdoghan alt lof *Bo* 236. vm thu nakat sin frambödh thik (*te exhibuisti*) . . . när stadda hans ordhom oc gerningom *ib* 242. för then aldra renasta oc ärlekasta herran orenan skamlekan oc smittoghan sik frambywdha *LfK* 74. tee sik ok frambiudhe vndirdanomen tholkin at han vari astundelikin j sidhom *Bir* 3: 148. *ib* 1: 103. — *Jfr* biudha fram.

frambara, v. L. 1) *frambara*. lät fram bära wars herra breff *Bil* 233. lät sik . . . frambara annan kost *KL* 76. *ib* 86, 103. *Gr* 292. *MB* 2: 76. 2) *frambara, framföra, framställa, framdraga, omtala, anförä*. jak hawir än mera frambara *Bir* 3: 266. frambari oc kännis siin brut *VKR* 19. swaradhe hon millelika til all ärandhe som han frambar för henne *Lg* 3: 316. o hwat ömblikin skäl hafuin j fram bära *ib* 507. 3) *frambringa, bära*. the iordh frambar thorna ok tidzsla *MP* 1: 88. — *Jfr bära fram.*

framdelis, se framlepis.

fram bäter, se under fram.

framdraga (fram-), v. L. 1) *framdraga, utdraga*. at iomfru maria fram drogh sina spina *KL* 91. — *framdraga, framsläpa*. diäfwlen j wäknarans liknilse war framdraghin nödhoghvir *KL* 62. — *framtaga*. lot framdraga iärnsipika *Gr* 276. 2) *framkalla, vålla*. tässe lifsens ondh tingh ledha oc fram dragha graat *LfK* 204. 3) *frambringa, bära*. fychona trän ok annor bärandhe thrä, tha the framdraga blomstir ok frukt wt aff sik *JP* 156. 4) *föra vidare*. alzualdoger gud . . . framdaghi (för framdraghi) thz vj begynnät hafuom til en sälän ändha *Lg* 3: 526. 5) *framdraga, beförä, gynna, hjälpa fram*. at henna husbonde hawer formykih framdraghith wtläntzka män *MB* 1: 234. hafwer han mäst älskat, framdragit och vphögt the ther mäst kunde orätt göra *BtRK* 78 (1434). at hon ena framdrogh ok andra forsmadde *Lg* 3: 572. 6) *framlefa, tillbringa*. lustelika thiman framdraga *LfK* 52. *Su* 282, 395. 7) *utdraga (rösten)*. wphöghe ällir framdraghi röstena *Bir* 5: 63. 8) *utsträcka, låta fortfara*. jak framdrogh i langhan tima mina wranghet oc thu herra gudh framdrogh ower mik thina mildhet *LfK* 94. 9) *draga ut på tiden med, fördröja, uppskjuta*. senkar oc fram dragher sina gaffwor *LfK* 62. sandher lydogher framdrager ey budhordhit (*d. v. s. uppskjuter ej att efterkomma budordet*) til morghons *ib* 194. framdrogh then ädle herren hennes bön (*fördröjde el. uppsköt uppfyllandet af hennes bön*) ok astundan j naghan tyme *Lg* 3: 529. hafwa fram draghit lofwanena fyritighi aar *Bir* 1: 395. hwi fram draghir (*protrahis*) thu domen swa länge *ib* 194. *ib* 97, 195, 2: 30, 84. see iak ey senkadhe, ey framdrogh älla förlängdhe at älska min kärasta *Su* 86. min scriptamal skal jak ey fram dragha (*differre*) *ib* 251. *ST* 69. han fram drogh the färdhena fran enom tyme oc til annan *ib* 68. 10) *draga fram, tåga fram*. hwru ocristelige the haffue leffuet met fatig almoge, [ther] the framdroge *BSH* 5: 442 (1511). allir almoghe. om hulke the foro oc framdrogo gaffs widher *MB* 2: 238. han brender oc skynnär alt thz han framdrager *Di* 22. *ib* 186, 201, 231, 232. — *draga, begifva sig*. om swanthe nielsson ok andre friborne män flere oc köpstadzmän aff opstäderne waro framdragne til stochohm *BSH* 4: 196 (1495). — **framdraga sik, hålla sig framme, upphöja sig**. sik siälwan framdraghande *JP* 50. — *Jfr dragha fram.*

framdräkt, f. 1) *tillbringande*. san timans framdräkt *Bir* 4: 59. 2) *utdragande, uppskjutande*. framdräkt minna bättringx *Su* 240. timans framdräkt *ib* 359.

framdrögher, adj. utdragen, förlängd. framdrögh länktan *Su* 89.

framdröghia (-drögha. -dröga), v. 1) *framlefa, tillbringa*. thenna lustelika timen, mz önskande glädhi oc gudhelika loffui framdröfdher (*fördrögdher; expensum*) j thäs aldra sötasta oc gudelikasta brudhinna samtalan *Su* 378. j hans loffui oc tåkka takkan wpuöta oc framdröga (*ut ejus in laude expendantur*) tholka nadher tik inguthna *ib* 341. 2) *fördröja, uppskjuta*. fram drögher stwndom gudh thz han wil ekki snarleka giffwa *LfK* 63. dagh fran dagh mina bättringh framdröghande *Su* 240.

framfa (-faa), v. framlema, framtaga. thz fram faa *Bir* 5: 12. *Jfr fa fram.*

framfara, v. [*Jfr Isl. framfarandi och framfarinn*] *L.* 1) *fara fram, fara förbi*. the som framfara (*transeuntes*) at väghenom *Bir* 3: 151. röwadhe alla them ther framforo *KL* 59. *ib* 93, 146. *Gr* 305. brenner oc skenar alt thz han framfar *Di* 184. — *fara vidare*. *Bu* 171. *RK* 2: 5502. 2) *gå fram, gå i fullbordan*. saa skal en gudz willia framfara *RK* 2: 6730. 3) *framlefa*. hawer thw han (*tiden*) väl framfarit (*transivisti*) *Ber* 280. 4) *gå vidare, gå undan el. bort; framfara, aftida. part. pret.* en war swa fram farin (*det hade kommit så långt med en?*) at hanum lagdhis händher a bryst saman *Bil* 287. äpter oss badha framfarna af thisso wärelld *SD NS* 1: 466 (1405). badhe the lifwandis äru oc framfarne äru *ib* 2: 308 (1410). for mins framfarna bonda siäl *BYH* 1: 190 (1383). *FH* 3: 107 (1447), 125 (1448). *SO* 151, 193, 212. *Su* 343. 5) *förgå, förflyta*. mine dagha framforo rasklicare än lärofs tradhir sundhir skäras *MP* 1: 324. ängin timi lätis framfara vtan ranssakan *Bir* 1: 239. framfarna timans skodhan *ib*. tha langir time hafde framfarit *KL* 101. en nat ok en daghir äru alla redho framfarin *ib* 347. mz framfarna nattinna syndom *Bir* 1: 312. ällöfwa aarom framfarnom *ib* 3: 365. thz som nu är framfarit *ib* 1: 145. vm vi räknadhom thz nu swa som framfarit (*transacta*) *Bo* 37. sörggh af framfarnom (*transactis*) lastum *Ber* 41. alt til fram faret är thässa lifhsens myrker *ib* 43. glömande framfarin thing *ib* 230. äru al närwarande ok framfarin (*præterita*) ok koma skolande thing när honom *Bir* 1: 396. *ib* 2: 293, 3: 104, 419. aldra thinga närwaranda framfaranda (*för framfarna, præteritorum*) ok komaskolanda *ib* 449. 6) *förgå, förgås, försvinna*. at af kömdin ok af födhan skulle ey framfara vtan barn *Bir* 1: 79. astunda framfore (*för at framfore; ut transeat*) wranglikhet *Ber* 11. wi sem them (o: iordhrikis thingh) daghlika framfara och forga *ib* 126. wärlidin framfar ok henne giri *MP* 1: 154. — *part. pres. öfvergående, försvinnande*. the (*orden*) äru ey vtan . . . swa som framfarande (*pertransiens*) wädhir *Bir* 1: 237. — *förgänglig*. fly framfaranda thing at thu wardhe wärdhug hafwa äwärdhelik thing *Ber* 27. *ib* 60, 127, 158, 160. — **framfara sik, fara vidare**. mz them wil iak mik fram fara *Al* 4247. — *Jfr fara fram.*

framfarliker (-likin. -leken), adj. förgänglig. al iordzlik thingh äru fram farlik (*transitoria*) *Bir* 1: 249. glädhin (*näml. är*) framfarlikin *ib* 3: 321. hon (o: thenna wärliden) är framfarleken *LfK* 121. *Bir* 1: 8, 368, 2: 99, 149, 185, 217, 325, 3: 96, 173, 4: 248. *Su*

405. flöt i världen framfarlika (lustilse *el. ett ord med liknande betydelse torde här vara utfallet; per labentia mundi oblectamenta deflueret*) *ib* 383.

framfolsliker, *adj. förveten?* vtan alla kloka ranzakan älla framfolslika äxlan äller disputeran huat hwart skal betydh MB 2: 331.

fram for (-firi), *se under fram.*

framfordha, *v. hjälpa fram, upphjälpa.* rikit framforda PM 1.

framfostra, *v. uppföda, uppföstra.* hwat gudh hafde them gifwit . . . thz skulde hon framfostra ST 441. aff huilkra tjänist wi skolom framfostras LfK 177. *Jfr föstra fram.*

framfus (framfos. framfoos), *adj. [Isl. framfúss]* 1) *ifrig, brådstörtande, häftig, obetänksam.* som framfösa wara j theas idh MD (S) 241. 2) *förmäten, oförsämd.* præsumptuosus, framfoos GU 7. så framfwse ware the hwstrur tha att the hade gerna lathet sig till riddare slå RK 3: (sista forts.) 5199 (kan föras till 1).

framfärp (framfert), *f. [Isl. framferð]* L. 1) *resa till ett ställe, ditresa.* atirkoman är vansamare än framfärdhin (*accessus*) Bo 21. hvarte i framfärd äller atirfärd Ansg 181. 2) *framåtskridande, framgång.* ath koma the nye kora til ende, som langliga hafde olycktade stondit oc inga goda framfert fongit MD 503. 3) *beteende, handlingssätt.* the haffwa thera framfärdh skipath swa Iv 20.

framfärdhas, *v. föras framåt, fortskaffas.* Bir 1: 293.

framföpa, *v. L.*

framföra, *v. [Fdan. framføre]* L. 1) *framföra, frambara, framtaga.* vil han göra thik latan at framföra (*proferendo*) ok tee mit gul Bir 1: 235. 2) *erlägga.* bescriffua hwan landbo wid sik oc byn han syt her vthi tha han sit affrad införe oc mykit (*för* huru mykit) han framföre Bir 5: 117. VKR 36. RK 3: 4176. 3) *framföra, framställa, föredraga, uttala.* hon (*tungan*) skal manz mål framföra, suåsom thet är i hiärtano huxat KS 55 (138, 59). tha the sin ärende framfört haffua SO 83. huat thz ordh j hånne (*ordensregeln*) är scriffwat, thz var honum jngiutit ok beuist aff minom anda ok sidhan framfördhe han ok tedhe androm the reghlonna Bir 3: 276. hafde diktat faghir rim . . . ok formatte ey redhelika framföra them KL 73. framföra (*proferre*) thessa helsona Bir 1: 391. *ib* 27. Lg 818. för än ordhin fram föras Bir 2: 114. the ordh min herra hafuer fram fört Fl 1693. Iv 1386. Al 7990. RK 2: 4691. Su 332. at framföra gudh ordh KL 216. MP 1: 4. Bir 1: 167. thin mundir skal ey framföra ont ordh KL 276. huru jak kan framföra mith tall RK 3: 3528. sorgelighit är thz jak framförer *ib* 3479. *ib* 4167. för idher framföra huru thz är gaangith i handh *ib* 2557. tha domin scal framföras moot mik KL 260. som thän sötaste sanghin . . . skulu framföra Bir 5: 67. 4) *frambringa, bära.* the sädh hulkin som framförir (*profert*) aff sik hundradha falla frukt Bir 3: 353. 5) *föra framåt, fortskaffa, beförda.* at lassit skal thäs raskare framföras (*promoveatur*) Bir 2: 291. lifwande andbud som är asna ok hästa mz hulkom lifwande thingh ok dödh magho flytias ok framföras *ib* 1: 290. *ib* 3: 190. hästin . . . framföre

mannin at fulcomna nakan vägh *ib* 383. swa som natskone främia fötirna swa stodh mit samuit j tronne oc framfördhe siälina *ib* 143. 6) *framdraga, framskaffa, åvägbringa.* hwar är the makt thu kan fram föra Al 8324. 7) *utföra, sätta i verket.* jak skal framföra (*proferam*) mina hämd Bir 3: 112. 8) *bortföra, borttaga.* gud framfördhe (*transtulit*) thina syndh MP 2: 233. — **framföra sik**, 1) *flytta sig framåt, förflytta sig.* gat han sik ey mz fotum fram fört Bil 272. — *gå framåt.* then gamble mannen sik fram fördhe Al 7555. 2) *gifva sig företräde (framföra).* at thu wili ey thik framföra for andra (*alüs te proferre*) Ber 59. — *Jfr föra fram.*

framförlise (-else L.), *n. pl. L. frambarande, uttalande.* vm enfalda ordhanna fram förlise (*prolationem*) Bir 3: 419. *ib* 425. mz false röstinne framförlisom ST 543. — *svar? återgifvande?* wrang hörlise gör wrang framförlise (*re male percepta responsio prodit inepta*) GO 843.

framganga (framga. fram gaa), *v. [Fdan. framgange]* L. 1) *framgå, framträda.* þor eigh framganga (*accedere*) Bu 19. gladhelica framgingo thässe twe värdhelike gamblo karlane Bo 7. framga til kirkiogardhin Bir 3: 387. framgingo för josue juda söner MB 2: 39. badho fram ga thiwfua ginstan dö skolande KL 297. tha han sculde framga at sighia sina första biscops mässo *ib* 119. thu fram gikt til van herra ilzelika MP 2: 70. — *framträda, utgå.* vidhir at han vpstodh framgik han af grafwinne Bo 221. — *utgå, utströmma.* gudhlika lyuse mykit framgangande af hånna werdhelikasto änlite Su 391. 2) *gå fram, komma fram.* om gräns. framgar (*pervenit*) til nordh endels aff accaron MB 2: 41. 3) *framgå, uppkomma, utveckla sig.* är thz äntigia vansampt älla omöghelikit at af beske hedhirgirinna root framgange (*prodeat*) söt kärleksins frukt Bo 99. 4) *utgå, komma fram, uttalas.* the (o: laghin) framgingo af minom mun Bir 1: 46. aldre framgik af minom mun vtan sannind *ib* 59. framgar (*upptiger*) bönin frälsare mz mere clarhet Bo 103. 5) *komma ut, blifva känd.* framgik oppinbarlica i folksins frägdh hånna dygdha lönlighet KL 323. 6) (*ss vägvisare el. ledare*) *gå i spetsen (för).* vm dominicus vil swara sik hafwa vpfostrat them ok fram gangit (*processisse*) fore them ok lärt them Bir 1: 357. 7) *gå framåt, framskrida, fortgå, fortsättas.* thesse andelika hannanin byrias ok framgangir (*progreditur*) j genwärdogha thinga tholomodhe Bir 1: 238. thz gudhz tyenisth fik ey fram gaa RK 1: (sfgn) s. 178. *ib* s. 189. 8) *gå fram, hafva framgång, verkställas.* tha skulle hans vilia jo framga RK 1: (sfgn) s. 178. — *försiggå.* sjdhan thz var mest framgangith RK 1: (sfgn) s. 175. 9) *gå fram, lyckas.* opersonl. med dat. ondom oc orätuisom manne framgangir äptir haus vilia Bir 2: 279. alt er mik wel framgangith JP 103. 10) *gå till väga, förfara.* vm jak framginge (*procederem*) mot henne mz rätwiso Bir 4: 36. VKR 79. 11) *förgå, förflyta.* ner twa daga haffde fram gangit RK 2: 4320. 12) *förgå, förgås.* världen fram gaar oc förlidher LfK 121. — *Jfr ganga fram.*

framgangeliker, *adj. förgänglig.* framgangelik thing MP 2: 89.

framganger, m. [*Isl.* framgangr] 1) *framgäende, gång.* vinen os framgangh gynom jdhan stadh MB 2: 235. af mins sons flätom kände iak hans framgangh (*incessum*) Bir 1: 29. thin framganger dröfwe ey älla til synd draghi annars öghon Ber 30. fölgh himna ledhara mz wthrötom framgang (*passibus*) ib 128. — *gång framåt, fortgång, framskridande.* j vidhir frestan ok manlikom framgang (*progressu*) Bir 1: 303. är han (o: wäghin) swa lustoghir j framgangenom (*processu*) ib 43. thre vägha tedhe thu mik j thinom framgang ib 3: 142. äruodhe är j ingangenom j wärl-dinne ok sorgh j framgangenom ok beskelikhet j ändanom ib 1: 237. 2) *förkofran.* til andelika dygdha framgang (*förkofran i*) Ber 243. 3) *uppstigande, befördran.* fik hans släkt framgang til rikith äpter han MB 1: 7. 4) *framgång.* for . . . rättins framgangh SD 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). önskia sik tholkin framgang som thu skalt fa oc thiin äät MB 1: 177. orätuis mans framgangir MP 2: 104. swa mykyn framgang fik onda manna dyrwe Bo 218. han hawir fram gang Bir 1: 114. ib 233, 283, 2: 78, 3: 420, 469, 4: 80. om thz (*folket*) skal fanga sin fram gang Al 3987. göra then framgang (*lycka*) ib 1925. fro är frälsis framgang (*mitis ades pueris si libertate fruieris*) GO 537. som allan sin liffs framgang (*omnem procesum vitæ suæ*) fa Bir 2: 179. 5) *utförande, verkställande, förrättande.* ämbite . . . hwilkin ey kunno framgang haffua (*ej kunna förrättas el. skötas*) wtan talan Bir 5: 27. 6) *giltighet, bestånd.* dectingen scal jo haffue framgangh RK 2: 3365. 7) *företade.* en drotning hafwer framgang for alla andra ädhla qwinor Lg 3: 485. — *Jfr värulds fram-gänger.*

framgangilse, n. pl.? *framgång.* for . . . räp-zins (*för rätzins*) framgangilse SD 5: 378 (1344, *nyare afskr.*).

framgiva, v. *frambringa.* the sädh som framgifwir af sik hundradhafalla fruct Bir 4: 312.

framgöra, v. L. *framlemna, erlægga.* VKR 36. Bir 5: 117. — *Jfr göra fram.*

framhald (*dat. s. framhalde* MP 1: 151; Ber 68. **framhalle** Bir 1: 267, 3: 80; *med art. framhalleno* LfK 129), *n.* [*Isl.* framhald] *perseverantia, framhårdande, ihärdighet.* stadhughar j framhalle Bir 1: 267. stadhukt fram hald j godhom byriadhom gerningom ib 2: 108. dygdha framhald ib 3: 181. ib 80, 381. MP 1: 151. Ber 68, 69, 146, 172, 267. LfK 128, 129.

framhalda (-halla. -haalla. -holda. *impf.* -hölt Su 214. *pl.* -hölde LfK 22. -hiöllo Su 260. *impf. konj.* -hiolde KL 99), *v.* [*Äldre Dan.* framholde] L. 1) *framdraga* (*till anseende el. vär-dighet*), *befordra, gynna, hedra.* the skülo hedhras och framhallas i keyserens gaardh Lg 3: 119. wart han mykyt mäktogher oc fram hallen ower alt riket ib 717. 2) *rikta (kosan) framåt, gå fram, följa, fortsätta (väg).* eg. och bildl. tee mik at enast wäghin oc jak vil gerna framhalda (*sequor*) han Bir 2: 197. vi kunnom van vägh ey annars framholda LfK 223. vm han fram hiole ondan wägh KL 99. — *fullfölja, fortsätta (företag el. handling), fortfara med.* gudh hulkin som byriadhe got mz thik han skal fulkompna oc framhalla thz til godhan ända Bir 2: 34. alla thina

gerninga til dygdhinna fulkomplighet oc til skälika fulbordhan fframhalla (*perducere*) oc ända Su 199. har nödde pik tel at pät vptaca þu vilde eigh framhalda (*perficere*) Bu 520. Bir 2: 144. Su 6. bödh byria primit ok framhalda KL 84. mz faghre matto skalt thu badhe böria thina maltidh ok framhalda Ber 249. ey forma siälf maria . . . at byria älla stadhelica framhalda gudhelikit liuärne Bir 3: 172. mykyt strangare liffwerne framhölde the äpther appostlana waro, än the mz apostlomen först opböriadho hälga renleksens liffwerne LfK 22. at fram halla sina bön MP 2: 58. tha önklikasta modher tässen oc annor tholken ordh fram hölt (*persequeretur*) Su 214. — *abs. fortsätta.* prestane waro alle j gudelikom bönom . . . jonata först böriande oc allom androm honom swarande oc framhallande MB 2: 282. — *fortsätta, framhärda, hålla ut.* vm the stadhlike framhalda KL 273. lön gifhs them wäl framhalda (*perseverantibus*) Ber 73. ib 96. thu som mik gaft at vpbyria. gif oc mik stadlika framhalla Gr (*Cod. D.*) 366. hulkin som thura älla framhallir til ändan. han vardhir heel ib 301. honom swa framhallande i gratenom ib 288. hwilke in til ändalyktinna framhiöllo manlika j alla dygdhanna idhkan Su 260. huar en som swa stridhande fram haldir in til ändan j hænna tiänist ib 362. framhaldher i företakno godho liffwerne jn til dödden LfK 130. ib 129, 131. ey blifua ällir framhalla (*perseveret*) oskällica Bir 3: 328. 3) *fortsättas, fortfara, fortgå.* gudh giffwet thet wille saa framhaalla (*för framhaallas?*) som thet begynth är BSH 5: 235 (1508). — *refl. framhaldas, fullföljas, fortsättas.* ey är ömnith at byria godh thing vtan at the wäl framhaldins til ändans Ber 70. swa at gerningen idhkelika framhaldz Su 259. — *fortfara, förblifva.* huilket fram haldz oc bliffwer til wärlennas ändha Lg 3: 168. — *Jfr halda fram.*

framhaldelika (Bir 1: 357. **framhallelica** ib 3: 318; Ber 4. **framhalleka** MP 2: 107), *adv. ihärdigt, beständigt.* Bir 1: 357, 3: 318. MP 2: 107. Ber 4.

framhaldilse, n. pl.? *framhårdande.* cristi . . . framhaldilse i fadhersins wilia oc budhordhom Su 308.

framhaldogher (*fram hallogher. framhalugher: -ughe* Gr (*Cod. D.*) 395), *adj. framhårdande, ihärdig, ständaktig.* the som i godhom gärningom äru fram halloghe Gr 301. Lg 3: 70, 441.

framhop, n. *hopp om framgång.* han war . . . vmgongande j werdliune fanytha glädhi och framhopi JP 19.

framhugsan, f. *framgång?* at alle män hördho vnder eens mantz akt oc hugh til thera gaghn oc framhwxan (*Cod. B* som thera gaghn oc främd huxar 536) MB 1: 102.

framhälde? (-hälle), n. = framhald. mz fulkomplico framhälle j godho Bir 3: 315.

fram höra, v. L.

fram kalla, v. [*Äldre Dan.* framkalde] 1) *framkalla, framropa.* fram kalladhe diwrin Lg 371. — *framkalla, före-kalla.* then tidh paulus war fram kalladhir (*citato Paulo*) KL 169. her cristiern han fram kalla RK 2: 1841. ib 3444. 2) *äyga, mana.* framkalla (*provocare*) litit gudhlika til mere gudhlikhet Su 382. 3) *reta, kittla.* som skola gita

... framkallat swalghit (*gulam provocent*) *Bo* 134.
— *Jfr kalla fram.*

fram kasta, v. L. *Jfr kasta fram.*

framkoma (-komma), v. [*Jfr Isl. framkominn, part. pret.*] *L.* 1) *framkomma, ankomma (till ett mål).* *HSH* 19: II (1359). riðu þe ... ok uaro þa fram comne tel montem gaudii *Bu* 169. sua at brefwin mogho fram koma til brudhgommans *Bir* 2: 145. wii höre inghen ware än framkommen aff the gode herror *BSh* 5: 299 (1508). thän som framkomin är (*näml. till Gud*) *Bo* 45. 2) *framkomma, frambaras.* innan them rättom som fram komo *MB* 1: 246. — *om ord.* at nagat thaal framkome fore wor keresthe nadege herre, som oss pa rördhe *FM* 107 (1498). 3) *framkomma, framtræda.* the framkomo som a han wildo kära *KL* 171. giustan thässa litla clara framkom i thätta liusit *ib* 322. 4) *komma fram (med).* um nager framkomber medh thz som forbrent är j pressan *SO* 114. hvilken en broder i embetet som ... framkomber mz swa dana vthuchteliga ordh *ib* 149. 5) *framkomma, gå fram, sträcka sig fram.* *om landsträcka el. gräns.* aff thäs twngo som ... framkommer (*pervenit*) with esrom *MB* 2: 41. 6) *framkomma, uppkomma, uppstå.* sagho the mere hedhir ok meer glädhi skula fram koma (*provenire*) gudhi aff thy *Bir* 4: 224. *ib* 225. 7) *komma till fullbordan el. verkställighet, främjas, verkställas.* at thetta mit testament fram kome ok haldit vardhe *SD NS* 2: 361 (1411). 8) *åstadkomma, åvägabringa, uträtta.* gifwir gudh mik stundom swa stora gudhlikheth oc sötma j mina siel oc hiärta, at iak mz them twem ordhum fram kombir ena hela messo *ST* 318. hwilkit wi kunnom ey, wtan talan j tystom tima, wäl framkomma *Bir* 5: 89. jak kan oc thz wel fram koma at een iomfru skal göra thin wilia *ST* 307. vm han gitir ther fram komit mz (*efficere possit*), at i honom thz är hitanom gangis owarlica ok äkke mz skälomen *Bo* 136. al thing äru foreseedh j gudhelike stadhelikhet ok j sinom tima gudhelica ok skällica framkomin *Bir* 3: 121. — *få fram, genomdrifva.* hwre han skulde sin wilia framkomma *Di* 117. — *Jfr koma fram.*

framlagha (främ-), f. L.

framledh, adv. = framlepis 1. oc swa framledh (*Cod. A* fram a leddh 63) *MB* 1: (*Cod. B*) 533.

framlepa, v. L. 1) *framleda, framföra.* bödh fram ledha thiwrin *Bil* 85. lät binda tomam vm händar ok framlepa for sik *Bu* 188. *Bir* 2: 27. *MB* 2: 29. — *leda fram, ledsaga fram.* iak skal ... framledha idhir ok atirledha idhir til thenna stadhin *VKR* xx. välsignadhir vari thu var gudh oc var herra ther them helar a thik hopa. framledhande (*deducens*) thit folk oc thina wtualda män mz frygdh oc glädhi *Bo* 247. — *framtaga.* skal jak framledha (*producam*) mot honum hwast swärdh *Bir* 3: 78. 2) *framkalla, välla, medföra.* närwarandhe godh tingh ... framledha graatsens saak, thz är syndena *LfK* 204. 3) *fullfölja.* nar wi framledhwim (*perducimus*) til ändan thz godha wi byriadhwm *Ber* 17. 4) *framlefsa, tillbringa.* framledde sit lifwirne j gudh budhordhum til een sälan oc godhan ända *ST* 380. huru han then daghin hafde framleeth *ib* 368. tilbör hänne thässa grötelico daghana i sinom änkiodom fram-

ledha (*ducere*) vndir annars thaki *Bo* 214. framledha sina dagha j lustelico lifuerne *MP* 1: 28. *ib* 81, 138. them (*ären*) framledde jak swa glömslika *Su* 240. framledde ok nytiadho sin tima mz thankom ok idhkelico ärfwodhe i hälaghet *ib* 423. — *lata (någon) framlefsa el. tillbringa (sitt lif).* framledde the mit lifwärne mz mästo besklikhet *Su* 434. — *Jfr lepa fram.*

framledhilse, n. pl.? *fördrifvande (af tiden).* til ... timans framledhilse (*deductionem*) *Bir* 3: 229.

framlepis (framlepes, framalepes SD 6: 1 (1348). **framdelis BSH** 2: 39 (1396), 41 (1396); *Bil* 106; *MP* 1: 35, 39; *RK* 1: 1940; *SO* 7; *Di* 207; *VKR* 16; *Al* 2971, 10227; *Lg* 3: 155; *PK* 237, 239. **framdeles Al** 9965; *RK* 3: 2200, 4161. **framdels Lg** 3: 535), **adv.** [*Isl. framleidis*] *L.* 1) *vidare, ytterligare.* framlepis staddom oc stadfestum wi *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 478 (1345, *nyare afskr.*). framlepis takum wi samu tolf fornäfnä näfnämän vndi wara väryu *ib* 606 (1346). *ib* 566 (1346), 6: 1 (1348). bidhar tholimodhelica ok ödhmiuklica thz som them bör framledhis göra *Bo* 8. framledhis sagde gudh mz prophetanum *Bil* 859. framledhis sagde symeon *MP* 1: 39. framdelis j lästenne scrifuas siw gudheliken ting *ib*. framledhis skal marie klädhe vara varkunnan *Bir* 3: 170. *KL* 191. *MP* 1: 35. *Bo* 142. *Bil* 106. *MB* 1: 33. *Bir* 3: 176. *VKR* 16, 20, 76. *SO* 3, 4, 7. *Al* 2971, 9965, 10227. *RK* 3: 2200, 4161. *Di* 207. *Lg* 3: 155, 535. — *vidare, i sin ordning.* at thu maghe sighia thinom barnom, oc thinom sona barnom, oc hwar sinom barnom framledhis *MB* 1: 302. 2) *framgent, fortfarande.* än the ökia sik swa framledhis (*Cod. A* fram a leedd 275) *MB* 1: (*Cod. B*) 552. 3) *postea, under den följande tiden, sedermera, sedan, derefter.* the sculdo framledhis vara hans fortalara for almoganom *Bil* 847. honagh. hwar mz the skullo framledhis (*in futurum*) lifwa mz *Bir* 1: 257. *ib* 283, 294. the gudh nadher oc godhgerninga, som han skulle framledhis mannenom giwa *MB* 1: 461. *KL* 323. *Lg* 220. framledhis tha siluester pawe kom oc flere tha gaffs kirkionne mykyt gooz *Bir* 2: 151. framledhis seer han at thz är vanskapat *ib* 244. 4) *posthac, framdeles, hädanefter, längre fram.* til lösn varrä gyäldä som wi hawm saman draghit ... oc framlepis kunnom saman draghä *SD* 5: 562 (1346). *ib* 567. *BSh* 2: 39 (1396), 41 (1396). thu lofwadhe at wi skulum framledhis (*in futurum*) wardha cristne *Bir* 1: 233. biupium (*för biupum*) wir päst ok wilium framlepes at päst haldes *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). skal päst framlepes (*i det följande*) scriuä *ib* 668 (1285, *gammal afskr.*). som thik skal framledhis beuisas *Bo* 243. thätta vt thydhis liuslicare framledhis j thesse fiärdhe bokinne *Bir* 2: 7. *PK* 237, 239. — *Jfr framledh och fram a leþ under lep.*

framliða (part. pret. -lidhin. -lydhin Bir 1: 321. **-lydin: -lydnum HSH** 19: II (1359). **-ledin: -ledna SO** 87), **v.** [*Jfr Isl. framliðandi och framliðinn*] *L.* 1) *framlefsa, tillbringa.* naar han haffde framliðhit *XLVIJ* [aar] j sino biscops döme ärlika oc wäl *Lg* 638. som her haffwa framliðhit sina dagha i kräselikhet *LfK* 115. tilbör them tässin daghin fram-

lidha oc forthära j threm thingom *Bir* 4: 68. **2)** *genomgå, utstå.* mz litzlom pynom nw framlidhnom (*modico nunc dolore sustentato*) *MB* 2: 301. **3)** *framlida, aflida, dö.* saa sanctam petronillam wara framlidhna mz dödhén *Lg* 333. tha wi badhin ärom framlidhin *SD NS* 1: 63 (1401). *ib* 2: 448 (1411). *Bir* 5: 93. epter sin framledna dandemans dödh *SO* 87. **4)** *framlida, förlida, förflyta, förgå.* i warom wngdome som snart framlidher *Su* 74. framledh nager tyme ok manadhe *Lg* 3: 582. i framlidhna timanom *Bo* 29. tha langer time war fram lidhin *Bil* 252. the tio daghane varo framlidhne *ib* 598. tha fäm aar waro fram lidhin *KL* 301. *ib* 334. *Bir* 1: 192, 321, 3: 303. *Lg* 219. nakrom aarom framlidhnom *Bir* 3: 361. *ib* 399. förr än thera pröwilsa aar är framlidhit *VKR* 6. vm sancta jacops dagh nu framlydnum *HSH* 19: II (1359). annat ve är oc framlidhit *MB* 2: 350. — *Jfr* lidha fram samt halfframlidhin.

framlidhilse (-else), n. pl.? *framlidande, aflidande, bortgång, död.* her biscop brynnolph[s] framlidelse aff thenne syndoghe wärld *BSH* 5: 39 (1505). epter min käre herris framlidelse *FM* 545 (1512).

framlika (frammelika. frammerlica. frammalik), adv. **1)** *fram, långt fram.* hafdho frammerlica gangit a sin alder (*processissent in diebus suis, voro vid framskriden ålder*) *Bil* 891. min hustru är frammelika gangin a sin aldir *ib* 892. **2)** *tappert, manligen.* the swa frammalik stridha *Iv* (*Cod. B*) s. 355. sik swa frammalik wisa *ib* s. 359.

framlius, n. L.

framliwa, v. framlefwa, tillbringa. hawer thw illa oc glömsklike then daghin framliwat *Ber* 280.

framlop, n. framlöpande, framskyndande. tessins lifs thime är ey annat än framlop til dödhin *MP* 1: 111.

framlova, v. utlofva. *SD NS* 1: 415 (1405).

framlukka (-lokka), v. framlocka. orm vngin framlokkadhir (*illectus*) mz thässom manilsom *Bir* 3: 76. — *Jfr* lukka fram.

framlukter? adj. böjd, benägen. hon hafdhe framluktan (*för framluttan?*) wilia til gudhlikx hedhers giri *MB* 1: 95. som framluktir (*för framluttir?*) vaaro oc skötir (*Cod. A* raske waro 37) til wantro *ib* (*Cod. B*) 531.

framluter (fram luttir MB 1: 354. fram lutter: fram lotta Bil 273. framlwttir: framlwtte MB 1: 358), adj. [Isl. framlútr] **1)** *pronus, framåt lutad, framåt böjd.* lagdh(e hon sik ad) veniam fram lotta (*corpusculo . . . prostrato*) for guz altara *Bil* 273. fiollo framlute a iordhina oc dyrkadho gudh *MB* 1: 287. *ib* 354, 358. **2)** *böjd, benägen?* hon hafdhe framluktan (*för framluttan?*) wilia til gudhlikx hedhers giri *MB* 1: 95. som framluktir (*för framluttir?*) vaaro oc skötir (*Cod. A* raske waro 37) til wantro *ib* (*Cod. B*) 531.

framluto, adj. = framluter 1. la . . . framluto (*prostratus*) a sit änlite *KL* 186. hon laa swa framluto mz änlitino owir hans fötir *Bo* 74. fiollo the fram luto oppa änlitit *ib* 120. *MB* 1: 402.

framläggia (imperat. -lägh MB 2: 115. impf. -lade RK 2: 8285, 8448. part. pret. n. -lakt Bo 8),

v. [Äldre Dan. framlægge] L. **1)** *framlägga till betalning, erlægga, betala.* tha iosep hafdhe them (*penningarne*) framlakt *Bo* 8. **2)** *framlägga, framställa, uttala.* framlägh thin spörsmaal äller gaatha *MB* 2: 115. the xij for konungen framlade huru the j halmstada endat hade *RK* 2: 8285. et annat swar the framlade *ib* 8448. — *Jfr* läggia fram.

framlängia, v. — refl. framlängias, förlängas. swa framlängdhis (*protrahebatur*) lifwit besklika mällan wärkianna *Bir* 1: 84.

framlöpa, v. **1)** *framlöpa, framspringa.* the framlöpa bradhelica suasom wädhra *Bir* 3: 7. *ib* 292. **2)** *löpa fram, rinna fram.* huar twa keldor fram löpa (*decurrunt*) *Bir* 2: 31. — *Jfr* löpa fram.

framma, f. Jfr brupframma.

frammalik, se framlika.

framman, se framan.

frammarla, se framarla.

framme, adv. [Isl. frammi] L. framme, tillstådes. war genstan diäffwllin framme *Bir* 4: 75. vaare han framme, fwunes her anner radh *BSH* 5: 146 (1507). hafde thz (o: swerdit) altiit framme *Di* 49. (framme för främia? gud . . . läti han framme huat han wil *RK* 1: 1882.) — **framme fore, prep. framför.** vilde vpläta bokena framme fore domaranom *KL* 319.

frammelika (frammerlica), se framlika.

frammälter, adj. som talar rätt fram el. rent ut, uppriktig. frammälth quinna hawer faa wini *GO* 326.

framnit, adv. L.

framridha (part. pret. -reden RK 2: 8101), v. rida fram. a väghin ther som ihesus framredh *MP* 1: 8. dagen efter konungen framreden waar *RK* 2: 8101.

framropa (-roopa), v. **1)** *framropa, framkalla, förekalld.* the skulu fram roopas j capitulo *Bir* 5: 28. *ib* 50. *VKR* 19, 28. tha fram ropadhes prästen reynerus för rätten *Lg* 3: 439. **2)** *anklaga.* nar iak fram ropadhis fför them (*synderna; de illis accusatus fui*) *Ber* 227. — *Jfr* ropa fram.

framräkkia, v. **1)** *framrække, utrække, framstrække.* framrakte han handina *Bir* 3: 44. *ib* 43. tha leonith sin hals fram rakte *Iv* 2513. gak eygh mz vpræctom hals älla framrecto bryste älla bränto *Ber* 270. framrekte hanum gudz likama *KL* 27. framräkkia amot onda andomen hedherlika fatikdomsens tekn *Ber* 30. **2)** *framställa.* framräkkiom (*representemus*) thy i os gudhz liknilse *Ber* 201. — *Jfr* räkkia fram.

framräkkilse, n. pl.? *framräckande.* porrectela, framrekkilse *GU* 3.

framsagha, f. L.

framsighia (-säghia), v. L. framsäga, utsäga, uttala. fullelika fram säghia ordhin *ST* 161. hafde framsakt tässen ordhen *MB* 2: 14. lät oc war herra sina godha ängla framsighia moysi lagh *ib* 1: 445. framsighiande mz ordhom thz min helghe ande inskiutir idhir *MP* 2: 107. näplika kan thz nakor fulkomlika fram sighia ällar skriffua *Lg* 3: 270. — *om-tala.* framsigiande thz som minstz oc lättast är *LfK* 152. — *Jfr* sighia fram.

framskikka, v. framlemna. *GS* 55 (1462, orig.).

framskiuta, v. L. framlemna, erlægga, utbetala. hvilken broder sit skot ey fram skywter *SO* 83.

framskiutilse, *n. pl.*? dilacio translacio, framskiutilse *GU* 4.

framskynda, *v. framdrifva*. thän sami athankan skal os frambära och framskynda til the hælgha kirkio *JP* 47. — **framskynda sik**, *skynda sig framåt*. pelagrimin pröffwas fore gudhi altidh gaa och sik framskynda *JP* 67. — *Jfr skynda fram.*

framspan, *f. ett längdmått, eg. utgörande afståndet mellan tummen och långfingret utspärrade?* jughin ma göra änglisko aff klippingh äller siälskin äller märskin fala a windöggha större än framspanna longha *SO* 19.

framstamn (-staffn), *m. [Isl. framstafn] framstam (på ett fartyg)*. skal han fly vndan honom j framstaffnen affwer länkiona *PM* XIII.

framstank, *n. [Jfr Sv. dial. framstänk, förstänk] eg. de korn som vid sädens kastning falla längst fram; förstling. giff fatikom af thino bädzsto framstanke (primitiis) MP* 1: 191. thäs hælgha anda framstank (*primitiæ spiritus*) *Bo* 117. offra gudhi framstanket af thinom . . . dygdhom *Ber* 247.

framstigh, *n. steg framåt*. öpte widh hwart framstighit samu akallan *Pa* 23.

framstigha, *v. — part. pret. framstighin, framskriden (i ålder)*. prestomen j aldrenom framstigne (*provectis*) är wansampt owirgiffua thz the äru wani widher *Bir* 4: 69. — *Jfr stigha fram.*

framstupo (fram stupa *Lg* 3: 88), *adv. framstupa*. liggia fram stupo *Pa* 17. han styrte fram stupo oppa iordhena *ST* 189. *ib* 468, 513. *VKR* 19. *Lg* 3: 88. *Ansg* 183.

framsyn, *adj. [Isl. framsýnn] framsynt, förutseende, begåfvad med siareblick*. een aff them war swa fram syn at han spadhe han skula vardha cristin konungh *Bil* 609. *MB* 1: (*Cod. B*) 561.

framsyna, *adj. = framsyn*. iämsköt wordho the framsyna (*Cod. B* fram synir 561) män oc wise *MB* 1: 394.

framsäghn, *f. L.*

framsäld, *f. L.*

framsätia, *v.* 1) *sätta fram, föra fram*. swa snart thz mörkte wordhe the (o: bolwerken) framsat *RK* 2: 2195. 2) *framställa*. skulu the . . . framsätia (*proponant*) thäs dagxsins läst *Bir* 4: 74. om the article tre, som the framsätia *BSH* 5: 89 (1506). the saker alwarlige framsätie *HSB* 20: 246 (1508). framsätia ok wth reda with then siwka alt teth som foresagh är *Gers Ars* b 8. 3) *framsätta, sätta framom. med ack. och dat. thy at ey skuli framsätias likamlik thing andelikom Bir* 4: 99. — *med ack. och prep. for el. framfor med följ. nomen el. pronomen*. han fram satte petrum for iohannem *Bir* 4: 96. *ib* 98, 106. at framsätia nakra fram fore andra *ib* 5: 72. abbatissan är framsat for andra *ib* 94. 4) *uppskjuta, fördröja*. vthen allä thing jo vpskiwtis oc framsättis til thet menighä möthä *FM* 187 (1504). hwre langt j wele thet möthe framsetthie *ib* 305 (1507). — *Jfr sätia fram.*

framsätning (framsettning. framsätting. framsetting. pl. -ar?), *f. framställning, uttalande*. at höre her niels bossons tall och framsettninger *BSH* 5: 245 (1508). för saadana framsätning oc andre flere

Ordbok.

ib 468 (1511). om sadana article och framsätninghe *ib* 520 (1512). the article och framsättinger ther the rydzser . . . hade till . . . kwng hans *FM* 125 (1501). aff theris egne framsettinger *ib*. genswar paa the werff och framsetninger *HSB* 19: 146 (1506). swadane framsettinghe *ib* 22: 22 (1496). pa swadane tal framsetningh och scriffuilse *ib*. epther then thwedrecht ok framsättinger ther tha a ferde vare *SO* 117.

framt, se framber.

framtaga (-taga), *v.* 1) *framtaga*. tha the wildo framtaga gasena *KL* 110. framtoko eet aldra fäghirsta klädhe *ib* 359. *Lg* 3: 716. 2) *framhålla, hedra*. wart han aff her delphin med ärlig tiänist framtogen *MD* 447. wardher iak framtakin i blandh almoghan *Su* 12.

framtala, *v. framställa, afhandla*. til täss han standit haffwir för folket framtalaskolandis (*expositurus*) syna sak *MB* 2: 54. nv kunno verckmestara ey förre til stempno koma än thry maal ärw framtalat *SO* 78. *TS* 19.

framtan, *f. [Fnor. framtönn] L. framtand*. fyra hans framtändher lösnade *RK* 3: (*sista forts.*) 4811.

framtea, *v. visa*. framteandis swasom ena lönlika glädhe j thino enlite *Ber* 270.

framt tära? han radhir at swa länge skal sofwas at kroppin af lägho ledhis ok framt tära. skalt thu oc ändelica fasta. tha skalt thu sompninn längia *Bir* 4: 129.

framtugh? thz gifwer kropsins kääte ok framtugh opta obötelikin skadha *Ber* 251.

fram tälia, *v. L.*

framthrängia, *v. framtränga, framdrifva*. j hulko . . . alle iämlica framträngias *MP* 1: 111. (framtrengdher för frantrengdher *BSH* 5: 99 (1506).)

fram varpa, *v. L.*

fran (fraan *RK* 3: 205; *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). **fron** *SD NS* 1: 609 (1407-10); *BSH* 4: 292 (1501), 5: 34 (1505), 65 (1505). **frän** *L. fra. fraa. frä L.*), *prep. och adv. [Isl. frá. Got. fram. Jfr Rydqvist* 4: 28 *f.*; *Kock, Bidrag till svensk etymologi* s. 10 *f.*; *Noreen, Ark. f. Nord. Fil.* 2: 9] *L.* A) *prep. med dat., som dock stundom, i sht i yngre skrifter, utbytes mot ack.* 1) *vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse el. ett aflägsnande från ett föremåls närhet: från. rymer fran konunge vndan hans baner SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). sändä lekärä fra sik äptir lönum til annars *ib* 479. wräkin fra ofre *Bu* 3. star iak up fra borpe *Bu* 182. ängelen flögh fra hanom tel annam *ib* 4. flypo . . . fra hanom *KL* 187. slogho thom fran sik *Ansg* 193. bortskipa fran sik ostyrogha oc osniälla *Bir* 3: 467. at gudh gik bort fran renliues människiom *ib* 206. vm thu länge älla fiärkar thik fran os *ib* 1: 233. vilde ägolepes pät fran sik lata *Bu* 12. paulinus fik thöm badha fran sinne handh mamertino *Bil* 105. kastadho hwart ben fran andru *ib* 210. komi feloghär for oss . . . oc fraan *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). 2) *för att uttrycka skiljande, afhållande, befriande, förlust o. d.: från*. hon vände fran mik allan lughan *Bu* 22 (*möjl. snarare att föra till* 1). vända hænna hugh fran cristno *ib* 187. alla synder frawända mannin fra gudhi *MB* 1: 470.

42

omöghelikit är at skilia hitan fran eldenom *Bir* 1: 82. omöghelikit är at skilia fadheren fran sonenom ok andan af them badhom *ib*. swa som skenit skils aldre fran eldenom swa skildis aldre min gudhdombir vidh mandomin *ib* 4. ängilin hafdhe budhit honum at han sculle engte skilias fran hanne *Lg* 45. the ville sig nödogt franen skilia *RK* 2: 9376. thäs samma rürilsens owerwaldh ränar mik fran mik siälffwom *Su* 101. mith egith hiärta haffuer thu fran mik takit *ib* 102. then (o: olaff baggis kapesock) fik jak fron een tiwff *BSH* 5: 34 (1505). giwer mallseghändä rätt fra sik *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). affhändir iec mik forscreffna godz fran mik oc minom arffwom *ib NS* 1: 6 (1401). *ib* 12 (1401). thet (*godset*) war ol[a]ghlika bortgangith fra rättom arffwingiom *ib* 2: 142 (1409). at jordha thera likama som fran honom slaghe waro (*som voro slaghe för honom, som han i slaget hade mist*) *MB* 2: 318. them hafdhe ängin fra thera (*att underförstå: besittning e. d.*) slaghith *Al* 9730. tha var herrä war löster ffraan stodena *Lg* 3: 84. her dör alth folkit fron mich *BSH* 5: 65 (1505). han gat eigh frälsat sina dotter fra döp *Bu* 491. göma cristna siäla fra diäfwls willo *Bil* 569. fra siwkdoom . . . reen *Al* 6154. — *stältdt efter det beroende ordet*. han brende sich fra (*brände upp för sig*) sinna förborgh *RK* 2: 1331. hon var mik bort stolin fra *Fl* 1602 (*i rimslut*). *ib* 1770, 1789. kännis iak . . . mik hawa salth . . . raghwalde i granby j atwngh jordh . . . mik fran ok minom arwm *SD NS* 1: 307 (1403, *afskr.*). **3)** för att i andlig mening uttrycka ett aflägsnande el. afvikande: från. ginge twert fraa thera lagh *RK* 2: 17. **4)** för att uttrycka öfvergång från ett andligt område: från. wände them (*böckerna*) fra ebrezsko til latin *Bil* 627. **5)** för att beteckna frånvaro: från, borta från. bleff hema fran mäsbonne *KL* 61. war ey gudz dygdh fran honom *Bir* 1: 251. *Ber* 287. hulkin som är swa som vtan husit thz är fran minna vina kompaniskapi *Bir* 1: 293. enghen loffwadis wara fra the högtiidh *PK* 225. hwiltis i androm stadh fra them *KL* 205. **6)** för att beteckna afstånd: från. fiärren se han fran mik *Bu* 520. eigh langt fran galghanom *ib* 26. betlehem som litith är fra ierusalem *Lg* 33. uaro pa fram comne tel montem gaudii halua milo fra compostella *Bu* 169. — *abs.* war et kär fullitith fra (*derifrån*) *MD* 187. **7)** för att uttrycka riktnig: från. vardha herra fran eno hafwi ok til annars *Bil* 775. sagh twärt ofwir fran sig (*ex aduerso, gent emot sig*) j eno andro lopt ena faghra qwinno *ST* 502. **8)** vid tidsbestämningar för att beteckna utgångspunkten: från. fra pänna tima vil iak eigh ipar pola länkar gupa vanhepar *Bu* 514. fra första daghän ok tel terz tima *ib* 5. äruodha fran morgnenom ok til quälz *Bir* 1: 121. fra adam oc til domadagx *MB* 1: 302. fran först aff morgnenom *Bir* 4: 12. hon berättte honom fullelika alla sakena fran första oc til ända *ST* 289. **9)** för att beteckna sammanhang och omedelbar följd: från, för, efter. sökte thän ene äptir them andra land fran lande aff enom stadh til then andra *ST* 454. fara by fra by *BtRK* 344 (1490). lete at hanne man fra man *Fl* 1772. thu minzskar folk dagh fra dagh *Al* 6201. *ib* 9546, 10464. *Su* 300. *SJ* 151 (1446). screfwo . . . stundom ordh fran

ordhe oc stundom ordhanna vndirstandilse ok siin *Bir* 2: 322. swa ludhande ord fran ord *SD NS* 1: 77 (1401). *ib* 609 (1407-1410). lwdher oc wthvisar ordh fran ordhe *ib* 100 (1402). **10)** om, angående. konungin ok drötningin fölgdhe honum tha til the graff the sagdho fra *Fl* 368. thz är sant iak sigher fra *ib* 1781. *ib* 1788. fran kungesöner oc hertoge man ma mz sannind säya ther alle hade j hoge the sköna vienna ffryya *MD* 446. mik är langht at skrifua fra aff thz ridderskap man ther sa (*här måste fra el. af fattas ss stående pleonastiskt*) *Fr* 1867. *B)* adv. **1)** från, bort. herra iwan fik tha een hardhan leek som man pläghar at väria steek annar til ok annar fra *lv* 4511. — til ok fran, till och från, fram och tillbaka. fara felig bade til oc fra *RK* 2: 6305. han vände thz opta til ok fra *Fr* 921. for werk som skiwter til oc fran j hwffwdit *LB* 7: 332. **2)** borta. danske män kunde ey longht fraan wara *RK* 3: 205. *Di* 36. — *Jfr här-, i-, thädhan-, thär-, up-, utan-fran.* — fran för (fra fore), framför. han sa fra fore (*för fram fore?*) sik widha ena ö i haffwith liggia *Al* 8816.

franbyta, v. genom byte afhända. thetta alt . . . hawm wi os ok warom arfwom laghlika franbyth ok salth *SD NS* 1: 307 (1403, *afskr.*).

frandela, v. fränskilja, afhända. at nokoth aff thessom forscrepno gozom . . . meth nakrom reth fran forsagdhom sthadhe fran deldh vordho *SD NS* 2: 213 (1409).

frandragha (*Su* 97, 140. fraa- *ib* 9, 97, 102, 108), v. undandraga. at thu han (*kärleken*) swa omskipter oc optha frandragher *Su* 97. tha thu fraa dragher mik thina innerleka hugxsualan *ib* 108. — **frandragha sik**, undandraga sig. at hon sik stwndhom fran dragher *Su* 97. tha thän käraste fraa dragher sik sinom älskara *ib*. *ib* 9, 102, 140.

frandriva (fra-), v. bortdrifva, fördrifva. til at fra driffwa dieflänä af tolkit hindher *LfK* 276. mz skam oc skadha frandriffwin *MB* 2: 294. thenna thins loffs krafft . . . ffran driffue mik alla mina owiner *Su* 346. allom fasa frandriffnom *ib* 134.

frandöma (fra-), v. frändöma. at thetta goodz wordhe hanum . . . affwnnet eller fradömt *SD NS* 1: 99 (1402).

franfal (fra- *RK* 1: (*LRK*) s. 225), n. L. från-fälle, död. *PK* 234. *RK* 1: (*LRK*) s. 225.

franfalla (fra- *SD* 5: 563 (1346); *BYH* 1: 181 (1377)), v. L. falla från, dö. at nokor af thässom . . . godho mannom . . . een älla flere fra fyollo *BYH* 1: 181 (1377). kunnum wi franfalla *SD* 5: 566 (1346). *ib* 563, 638 (1347). *Jfr falla fran.*

fran fara, v. bortgå, aflägsna sig. fran farande vil han hallas oc bort gangande atirkallas *Bo* 92.

franfärdh (fraferdh *Lg* 3: 530), f. [*Isl. fráferð*] bortfärd, bortgång. aff älskarans närwaru äldher franfärdh *Su* 111. *Lg* 3: 530. *LfK* 88.

franganga (fra-. fragaa. fraa gaa), v. L. **1)** gå bort. swa thoome oc kalle the til gaa, swa fafänge . . . the fraa gaa *Su* 293. **2)** aflägsna sig från, affalla från. part. pret. med dat. allir min här är mik fran gangen (*discessit*) *MB* 2: 259. nichanor war honom fran gangen *ib* 323. fiärren se han fran mik

som gupi är fran gangen *Bu* 520. *ib* 101. *Bil* 1007. *ST* 128. rådes han vara fra gangen tronne *Bu* 519. **3)** *frångå, afhändas. med dat. el. i dess ställe ack. at thetta goodz them fragaar SD NS 1: 99 (1402). ib* 391 (1404), 669 (1407). gozet war hænne meth vræth fran gangit *ib* 568 (1406). at kalmarna stadh . . . riketh fran gangher *BSH* 5: 177 (1507).

franganga (fra-), f. L.

franganger (fra- Su 101, 108. fraa- ib 104), m. L. bortgång. Su 101, 104, 108.

frangipter, p. adj. L.

frangivin, p. adj. bortgifven, afhänd. med dat. af thy at han (viljen) nu hænne fullelika frangifwin är Ber 245.

franhäghna (-hegna), v. L.

franhalda (-holla), v. undanhålla. gotz . . . som han hadde weldit sik til oc hennä orettalighen franhollet *FH* 5: 72 (1476).

franker, m. pl. [Jfr Mht. vranke, m. Isl. frakkar, m. pl.] Franker. the som byghdo j thydiske thungo kalladus franker *Bil* 625. tel pippini franca konog(x) dagh *Bu* 54. *Lg* 3: 277. Jfr francha rike *Bu* 54. franka rike *Bil* 756, 758.

fran räna (fraa-), v. beröfva. — part. pret. med prep. af. som j nw mik seen thoman oc aff allo godho fraa räntan (privatum) *Su* 243.

franses, fransesare, se frauzeis, francesare.

fransighia (fraan-), v. fränsäga, afhända. ath oss ok allom warom ärfvinghom schal fraansigies all makth ok räth tiil the fornemde godz *SD* 6: 30 (öfvers. fr. 1482).

fransitin (fransäden), p. adj. som icke bebos, som saknar innehafvare el. brukare. jach haffuer pa edre vegne tilsagt oleff andersson en gammel konungx gardh nyderrotin, som en gammel änckie hade och nw fransäden är *FM* 182 (1504).

franskar, m. pl. Fransmän. kallado franska (näml. staden) r(em) *Bil* 758. Jfr franceskar.

franskilia (fra-. fraa-. -skelia: -skelde *LfK* 19), v. fränkilja, afskilja, afhända. silff päninga hwilka thu . . . franskilde (separaveras) *MB* 2: 124. hulkit iak afhändir mik oc ganzslika franskil *SD NS* 1: 227 (1403). — *vanl. part. pret. fränskild, afskild, skild. allo til skildo engo franskildo som thy gozeno hawer aff alder til hörth *FH* 3: 53 (1445). — med dat. (el. i dess ställe ack.)* henne är alt ilt fra skilt *Al* 7225. franskildher androm cineis *MB* 2: 79. lath michas göra synom gudhi eth litit hws, androm hwsom franskildhno (för -skilt? *ediculam quoque in ea (o: domo michæ) separavit*) *ib* 124. ffranskild minne likamlike närwaru *Bir* 4: 71. alla wärldzlika hiälp oc hugnadh fran skildher *Su* 195. fraaskildhe (abstracti) wärldzlikom tinghom *ib* 111. *ib* 167, 217, 340, 344. — med prep. af (ut af). *Al* 7144. the äru fran skilde aff kirkionna endräkt *Su* 317. huat hälzst aff tässe skodhan är nakraleedis fraa skild *ib* 258. vara franskildir wt af allom kötlicom thingom *Bir* 4: 124. — med prep. ur. fran skelde w alla städher *LfK* 19. — med prep. vidh. dragh thz (o: mit hiärta) . . . franskilt vidh allan kötlikin kärlek *Bir* 4: 126. — franskilia sik, fränkilja sig, skilja sig, söndra sig. med dat. at j edher ey fran skilen gudhi *MB* 2: 59. — med prep. fran. ffran hwilkom the skulu

sik . . . franskilia (separare) *Bir* 4: 67. — *refl. franskilias, skiljas från. med dat. franskildis pawen siälenne *Lg* 662. — med prep. af. til thäs thän franskiles aff tik som smittadher är j tässe syndenne *MB* 2: 18.*

fran skipa, v. afhända. med dat. thän forscrefne gardh . . . skal . . . i änge matto klostreno fran skipas *SD NS* 2: 93 (1409). thänna forscrefna gardh klostreno franskipa *ib*.

fran skipta, v. L.

fran slaghin, p. adj. L.

fran stiälpa (fraan stielpa), v. falla från. är ey swa mykit folk aather, at ty gither til jorda kommit, som fraan stielper *SD* 6: 156 (1349? gammal afskr.).

fran taka (fra-. fraa-. fratagha. frantagha), v. fräntaga, beröfva. med dat. och ack. ther . . . mik hafuir fra takit wäruldinna wilia *Bil* 428. som min kärasta son, nw dödhan, wildo mik fran tagha *Su* 215. fratagher gudh stundom sinom winom tholka nadher *ib* 299. thz fran taker han otäkkom *LfK* 93. — part. pret. 1) skild från, beröfvad. med dat. all waar clara ädelighet är oss franthagin *MB* 2: 224. fraa takin modherlika bryste *Su* 164. som nw franskildher oc frataghin är tässa lifsins wadelika stadga *ib* 344. 2) skild från, olik. med dat. hon är oc virago the almennelike qwinnonne fran takin *Lg* 3: 614.

fran thrängia (fra-), v. undantränga, bortdrifva. waro altid fraträngde aff them orsbomen oc morabomen *DD* 1: 95 (1442, nyare afskr.). — fränröfva. oppa thet at then landzende oss ecke skall worde framtrengher (för frantrengher) *BSH* 5: 99 (1506).

franvara (fra-), v. L. — part. pres. fränvarande. swa well frawarande som närwarande *BSH* 3: 160 (1465).

franvara (fra-), f. [Isl. frávera] fränvara. gladha göri mik thin närwara. hulka som swa dröfdhe thin fran uara *Bo* 222. i hans fran uaru *ib* 94. *Lg* 219. *Su* 97. i edhers herredömes fraware som nerware *BSH* 5: 69 (1505). i [edert herr]edömes närwara och franwara *ib* 318 (1508).

franvaran (franwaren. fraavaren), f. = franvara. i myn franwaren *BSH* 5: 145 (1507). i iders fraavaren *ib* 208 (1507).

franvarilse (frawarilse. fronwarilsse. franwarelse. frawarelse), n. pl. och f. = franvara. *PM* 39. *Su* 101, 109. om thu nokot sin haffuer fullelika rönth oc pröuath minna närwarilses godhet oc mine frawarilses bristilse oc ofruktsamlikhet *ib* 107. i her stens frawarelse *FM* 298 (1506). i myn fronwarilsse *ib* 353 (1507?). i myn frawarelse *BSH* 5: 194 (1507?). i myne franwarelse *ib* 195.

fran vitia (fra-), v. gå ifrån, gå bort? ey et sin wille han fra witia *Al* 9081 (i rimslut).

franvända (fra-), v. 1) bortvända, vända åt annat håll. huilken . . . aldrigh sin öghon aff tik franwändher *Su* 115. hwar som frawändher sin öron at han skuli ey höra gudz lagh *LfK* 63. är ängla natwr andelik oc swa eenfald, at ä hwart hon wänder, tha wänder hon sik swa eenfaldelika fast, at hon wardher aldre thädhan frawänd sidhan

MB 1: 49. 2) *skilja (från)*, *afslägsna*. alla synder frävända mannin fra gudhi **MB 1: 470.** 3) *afvända, vända (någons) håg el. hjärta, förmå till affall*. suarape sik päst hana giort som rättan cristen man ok eigh fra vändan tel nokra villo **Bu 421.** at han aldre ma wardha frävänder aff sinne astundan til sälighheet **MB 1: 91.** — *med dat. och ack.* symon magus hafde frävändt sancto petro alt antiochie folk **Bil 355.** een prouaster frävändir gudhi **ib 867.** **Su 424.** seandis nichanorem sikh frävändan **MB 2: 323.** tha wordho manghe . . . aff jwdhomen fran wändhe theras willo **Lg 3: 440.** — *abs. part. pret. bortvänd från Gud och det rätta, förvänd i sinnet.* hör nw huru frävände (*aversi*) the ära **Bir 2: 76.** **ib 3: 369, 387.** them hon fan stranga oc frävändna (*för frävända*) **Lg 3: 505.** 4) *bringa utom sig el. ur fattningen, förvirra.* dryckinskaper . . . fra wände (*alienat*) swa hwghin och binder at mannin wet ey sik siälfrwan **Ber 87.** — **frävända sik, vända sig bort från.** *med dat.* om thu fra wändher tik honom **LfK 107.** — *refl. frävändas, vända sig bort från, avvändas från.* *med dat.* gudv vredhe frävändis (*aversus est*) israelis folke **MB 2: 20.** — *Jfr i fran vända.*

frävända (frävända), f. *bortvändande, afslägsnande.* thin frävända fran gudhi oc rätte tro til trolldom **MP 1: 146.**

frävändilse, n. pl.? *bortvändande.* franwendilse i fraa syndene **Lg 3: 71.**

frävänkia (fraa wenkia), v. [*Jfr Mnt. wenken*] *eg. bortvinka? bortvisa? mith hiärta skal rättferdighet tenkia ok alla falskhet fraa wenkia (labia mea detestabuntur impium)* **MD (S) 211.**

franz (frans Bu 172), f. [*Isl. franz. Fr. france*] 1) *Frankrike.* **Bu 172.** **Bil 300, 342, 380, 383.** 2) *Franska.* ena book man kallar swa a franz **Iv 4322.**

franzeis (franzces. franses. franzoos Fr (Cod. B) 1229. -ar), m. [*Isl. franzeis. Mnt. französ. Ffranska franceis, francois*] *Fransman.* the som bygdho j valsko thungo kalladus franzcesa **Bil 625.** för gik . . . franzsesa vald ofwer romara rike **ib 758.** tappado fransesa römska rike **ib 759.** marghin stoltan franzeis **Fr 1229.**

franzesare (fransesare), m. = franzeis. fransesara kalla han (*staden*) rem **Lg 758.**

franzeskar, m. pl. *Fransmän.* gamul sidwänia romara ok franzeska **KS 71 (174, 77).** *Jfr franskar.*

frar (komp. fraare), adj. [*Isl. frár*] *karsk, vaken.* standin wp j responsoriis oc versomen . . . at the maghin thäs qwämmelikaren oc fraare wara **Bir 5: 61.** *Jfr arfra.*

frazan (fratzen. frazzan), f. *frässande, frässeri.* han väfs j frazzan (*comessionibus*) **MP 1: 263.** for ouir matto frazan **ib 267.** tämplet var fult mz skörhet oc kräsliga fratzen **MB 2: 295.**

frazare (frazsare GO 132. fradzare: -in MP 1: 8; -a ib 19, 53, 190. fratzsare: -en Su 370. fradzare: -ana Su 16), m. [*Mnt. vraser, vratzer*] *frässare.* mz drinkarom oc frazarom **Bir 2: 168.** **MP 8, 19, 53, 81, 190. GO 132. Su 16, 126, 370, 460.**

fraziriska (frassiriska), f. *frässerska.* **Lg 3: 401.**

freadagher (-daghin KL 269; Bo 220; MB 1:

69; VKR III. freodagher: -daghin SD NS 2: 172 (1409). fredagher. freedagher: -daghin Bir 4: 15. freydager. fregedager: -dagen SD 6: 156 (1349? gammal afskr.), 157; -dax BSH 5: 462 (1511). fräghedagher: -daghin SD NS 1: 136 (1402). friadagher: -dagh SD 4: 505 (1336). friedagher: -dagh Lg 3: 522. fridagher: -dagh BSH 5: 435 (1511)), m. [*Isl. frjädagr. Jfr Mnt. vridach*] *L. fredag.* vm freedaghin **KL 269.** siwnda dagh kalladho hedhne romara diem veneris oc ware forfädher fredagh aff frig drötning odhins kono **MB 1: 68. ib 69. Bil 281. SD 6: 156 (1346? gammal afskr.), 157. KL 335. Bo 220. Bir 2: 334, 3: 304, 4: 15. VKR III, 62. RK 2: 2702. Lg 3: 522. i freydagx droge the alle til skeps **BSH 5: 462 (1511).** i fregedax nath **ib 225 (1507).** päst sannapes hänne fredaghen langa (*långfredagen*) **Bu 73.** — *ss namn.* **SD 4: 505 (1336).** — *Jfr langa-, matskuts-freadagher samt friggedagher. — freedags almosa (fredagx-), f. stiftelse för utdelning af almosor om fredagarne.* gaff hon . . . hälfftena i fornempda stenhus ok tomt til sundagx almosona oc fredagx almosona som gifs i bykirkionne **SJ 120 (1443).** aff fredax almosonna forstendarom **ib 275 (1459). ib 151 (1446).** — **freadags nat (fredax-), f. fredagsnatt. MD 32, 65.****

frest, se fräst.

fresta (frästa. -ar, -adhe, -adher. pres. frester Ber 180. impf. freste RK 2: 4863 (i rim med bäste), 9306 (i rim med gäste). fräste ib 9264. frjstā Fr 8), v. [*Isl. freista*] 1) *pröfva, försöka, göra försök med.* helena wilde wiis wardha hwilkit korssit wars herra ware oc lät fresta them olikasto först **Bil 87.** lot alexander thetta fresta **Al 3224.** ther war tha frestath marght got sw[ärth] **ib 3325.** the willo thera sword gerna fresta vpa the hedna taffwesta **RK 1: 137. ib 2: 9264.** frestar eeth tekn **MB 2: 88.** fresta huath han thik hiälpa ma **Fl 1225.** fresta hwru isen är tröst **Al 2200.** han wil fresta om thz ma dogha **ib 9166.** frestado om bredan beet **RK 1: 3093. KL 240. Bil 274.** lot han aff drosten fräste (*d. v. s. fråga drotsen*) om han wilde honum ffaa the slot han hafde aff riket taa **RK 2: 5681.** at man medh daghtingan freste **ib 4863.** mz swärth ok spiwt monde thz frästas **Al 5094.** — *försöka, inlåta sig i, gripa sig an med.* *med ack.* frestar (*attemptat*) han omöghelik thing **Su 17.** örlögh mz mik frästa **Al 4826.** ther flere äwintyr frjstā **Fr 8.** — *försöka, bjuda till. med inf.* jak frestadhe en thwem ok threm sinnum junganga **Bil 455.** — *abs. til gak thy ok fresta (conare)* **Bir 1: 275.** 2) *pröfva, sätta på prof, försöka. med gen.* gup frestar pin (*probaris*) ok svikar pik eigh **Bu 489.** — *med ack.* mz blodsot oc pestilencia han (*Gud*) them freste (*hemsökte, ansatte*) **RK 2: 9306.** — (*af mistroende*) *pröfva, försöka (någons andliga beskaffenhet el. egenskaper).* thu . . . frestade (*tentasti*) them som sikhia sik vara apostolos oc ey ära, oc thu fan them lyughara **MB 2: 335.** — *försöka, fresta.* man skal ey fresta gudh **MP 2: 56.** israelis sönnir frestadho gudh **MB 1: 325.** 3) *fresta, locka, söka förleda. med ack.* nar diäfwillin frästar thik **Bir 1: 213.** hon frestadhe han . . . til fulan last ok ledhan lusta **Bil 353. MB 1: 136, 137, 138. Ber 180, 181, 182.** frästande han af världz äro oc manna lofui **MP 2: 56.** frest-

adhe han (o: diafwllin) varn herra af gula som är oskällighet i mat oc dryk *Bo* 48. *ib* 49. *MP* 2: 55, 57. — *abs.* lede christum tel ökna at fasta ok fresta *Bu* 206. 4) *pröfva, röna, erfara, göra erfarenhet af, lära känna.* j faan thz väl bradhelica fresta *RK* 2: 3902. *ib* 5745. min wilia faar iak ey tha fresta (*lära känna det som jag vill*) *Al* 9088. — **fresta sik, pröfva sina krafter.** rid heller en annar stadz oc fresta tik *Di* 17. jak will . . . fresta mik wid didrik konung *ib* 58. — **fresta til, försöka.** han frestadhe til mz alla lista *Al* 5459. *Jfr* **tilfresta.** — **fresta vidher, försöka, bjuda till.** med *inf.* frestadho iudha widh at byggia op i gen ierusalem *MB* 1: 21. *ib* 295. — *abs.* *Bo* 240. — *Jfr* **vidherfresta.** — *Jfr* **a-, be-fresta, samt ofrestadher.**

frestan, f. [*Isl.* freistan] *försök.* the sta j minne thiänist ena stund . . . for vtrönilse ok frestan skuld *Bir* 1: 45. *Jfr* **a-, vidher-frestan.**

frestare, m. [*Isl.* freistari] *frestare.* frestarin som är diäfwllin *Bo* 48. *MP* 2: 55.

frestilse (frästilse KL 239; MP 1: 19, 230; Gers Frest Inl. frästelse. dat. pl. frestilsom för frestilsom MP 1: 229), n. vanl. pl. och f. 1) *prof.* thz (*svärdet*) war i stora frästelse *Di* 86. 2) *försökande, frestande.* sidhan kallas then stadhen frestilse, thy at israels söuir frestadho gudh *MB* 1: 325. 3) *frestelse.* gafs widh ängin frestilse *Bil* 620. the varado han widh mangh frestilse *Pa* 21. til hiälpa for hwario frestilse *ib.* sighia ney gen all frestilse *MB* 1: 138. stark var thässin frestilsin ok alt ofhardh *Bo* 123. *Bil* 711, 783. *Pa* 15. *KL* 188, 206, 207, 239. *MP* 1: 19, 229, 230, 2: 55, 56, 57. *Bo* 48, 94, 107. *Gr* 318. *Bir* 1: 188, 371, 2: 88, 119. *Ber* 180, 181, 182, 183. *Jfr* **diäfla-, synda-frestilse.** — **frestilsa vapn (frestilse-), n.** *vapen med hvilket frestas.* hans (*djäfvelens*) frestilse wapn (*arma tentationis*) brytas *Ber* 180.

frestin, adj. [*Fnor.* freistinnu] *hafvande lust att försöka, viljande försöka.* frestin at finna nokot aff sins barns benum *Bil* 362.

frestmark, se frästmark.

frestning (frestnig: -igom Bu 135, 206. pl. -ar), f. [*Jfr* *Isl.* freisting] 1) *försökande, försök att sätta på prof, frestande.* thu far mz frestningum oc heggoma *Bil* 349. 2) *frestelse.* fräls af frestnigom *Bu* 135. thola frestning *MB* 1: 136. *Bu* 206. *MB* 1: 138, 233. widh tholika frestninga räddis mange *Bil* 402.

fria (fria. fri. -ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt.* vrien] 1) *fria, befria, frälsa.* wiliom wi . . . jeppa . . . aff the feygdh friia *BSH* 1: 195 (1387). friade oss aff allo ondhö *MB* 2: 196. *ib* 242. frias oc frälsas aff allo ondo *Su* 325. 2) *inlösa (pansatt egendom).* wilde fornempde andris wikhoff fria sin gardh, tha seulde han lösan for trätighi (30) marker innan solsäter *SJ* 137 (1445). 3) *befria från juridiska förbindelser, öfverlemna med full eganderätt.* at . . . jak kunne hanom thet äkke fri for hwariom manne *SD NS* 1: 200 (1402). kunde ey friä ok eghnä for:da herrä beynte nielisson thet godz i hulterstadha, som han honom salt hafde *ib* 534 (1406). ware thet swa ath tässo fornämpda godzen i nokra handa maatha forhindrat wordo älla meth nokrom rät aff-

ginge, tha binder iak mik ok mina arfua honom swa got godz i gen faa til then dagh iak honom tässo fornämpda godzen friath gither *ib* 31 (1401). förre . . . än han haffde friat domkirkionne eeth godz *ib* 644 (1407, *gammal afskr.*). swa länge at han friar sancte henric thet forsagda . . . godz *ib.* *ib* 2: 366 (1411), 401 (1411). ath fri ok hembla ok orgrant göra thet fornempdä goz *ib* 1: 314 (1404). *ib* 334 (1404) o. s. v. — *Jfr* **undfria.** — **fria sik, fria sig, frälsa sig.** haffde han näffst them, tha haffde han friat sik *LfK* 147.

fria (fria. ffryya), v. [*Mnt.* vrien] *begära till äkta, fria till.* the sköna vienna ffryya *MD* 446. oppa thäntidhen skulle hwar friia oc fästa sina eghna släkt *Lg* 3: 663.

friborin (frie-. frij-. friborn. friburen MD 499; -burna Di 286), adj. eg. friboren, född af fria för-äldrar; af frälseslägt, af adlig börd, adlig. riddara oc andre friborne män *VAH* 24: 323 (1454). ath alle friborne men skole vt vid therass frälsse *BSH* 4: 198 (1495). samen kalle rikesins radh oc fribornemen alle *RK* 2: 2959. en frij-boren man slogh en borghare i häll *ib* 3: 2830. the friborne wille haffua riddare slag *ib* (*sista forts.*) 5101. *ib* 1: (*LRK*) s. 221, 2: 868, 5387, 9493, 3: 2833. *MD* 499. *Di* 286. *MB* 2: 218. *Lg* 219, 291, 3: 695, 712. friborne oc frälsismen *FM* 53 (1457). riddara friborne oc frälsesmen *BtRK* 150 (1442, *orig.*). klärka, frijborne män och frälsismän *ib* 138 (1439). medh flere gode friborne oc frelses men *BSH* 4: 111 (1486). friborna frelsesmen bönder och landbo *ib* 3: 46 (1452). alle friborne frelsesmen som i the len bo *ib.* riddere friborne frälsemen köpstadzmen *ib* 284 (1470). clercherij, frijborne, frelsesmen, köpstadzmen *ib* 5: 33 (1505). menige klerchrie, friborne frelsismen, köpstadzmen *ib* 76 (1506). alle klärkie friborna men oc meneghe almogha *ib* 3: 294 (1470). är han ridder, eller ridhermans man, knape, frijboren man eller swen *ib* 5: 625 (1520). fribornom oc skatthabondom *FH* 2: 123 (1440). skal ther tha komma alle lagmen oc hwar there skal haffue med sig vi friborne men oc vi odil bönder aff huar lagsagu *HSII* 18: 90 (1497). nagra aff the gode infödde frijborne men som han ther wid handene haffuer pa slottit *ib* 70 (1497). vi . . . helse eder welbwrduge men eric tweson . . . mickel nielson med flere gode friborne men som nw äre pa stok(holms) slot hoss welbyrdug man war höffwidz man her sten stwre *ib* 71 (1497). — *ss titel i förening med ett namn.* medh hedharlikom oc fribornom (*nobilis*) manne herra matisse halztani, domproste i västirars *SD* 6: 168 (*öfvers. fr.* 1441). friborn man bengt hammar *SJ* 172 (1448). — *Jfr* **välborin.**

friþa (frij PM 15. -ar, -ape), v. [*Isl.* frida] *L.* 1) *skaffa fred åt.* thän sanne fridzmännin . . . som alt mankönit wilde frida oc säta mz gudh oc änglomen *Lg* 66. 2) *freda, skydda, försvara.* gud fride henna siäl aff pino oc nöd *RK* 1: 1135. jak fridade rika oc fatoga alla *ib* (*LRK*) s. 229. fridha ok främia godha män *KS* 14 (33, 15). warä vnderdanä fridhå *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). then andre honom ey fridhar äller frälser *PM* 51. wilyandis frij sin del *ib* 15. — *Jfr* **ofriþa, äfvensom fridhga.**

fripbiupa, se forbiupa.

fridhborgh, f. fristad. förra än han kome til sinna fridhborgh *MB* 1: 425. *ib* 426.

fripbot, f. L.

fripbrut (frijdhbrut *BtRK* 97 (1435, orig.). fridbrot. fridh broth *BtRK* 173 (1450). frijdbrott *ib* 88 (1435)), n. [Isl. friðbrot] *L. fredsbrott.* thz fridbrot i hans rike war drefuet *RK* 2: 8536. *BtRK* 88 (1435), 97 (1435, orig.), 173 (1450). *Jfr* **fridha brut.**

fridhbrutare (-brothare), m. fredsbrytare. *BtRK* 173 (1450).

fridhbrytare (frijdh-), m. [Fdan. fridbryder] fredsbrytare. *BtRK* 251 (1468, orig.).

fridhbundin, adj. förbunden, i förbund. the äru . . . fridh bundhne mz israel's söner *MB* 2: 27.

fripbön, m. L.

fripdomber, m. L.

fridhe, se frödhe.

friper (friidher. fredher *Lg* 46; *MB* 2: 203, 258, 290; *LfK* 77; *PM* 14; fredh *MB* 2: 261, 268; fredhen *ib* 195. ffredh. gen. fripar *L. fridhs. fridz. friidz. fredz* *Bir* 5: 141; *BSH* 5: 30 (1504). fretz *ib* 453 (1511). fres *ib* 163 (1507). dat. fripi *SD* 5: 637 (1347); *Bu* 29, 61, 209. friidhi *RK* 2: 6649. fridhe *ib* 8132), m. [Isl. friðr] *L. eg. kärlek.* 1) kärleksfullt el. vänskapligt förhållande, fred. bör os halda fridh mz gudhi . . . fridh mz varom iämcristne . . . fridh mz varo samvithe *MP* 1: 128. ey är fridh mällan gudh oc siälena vtan hon aflate at synda *ib.* nar manzsins gärninga tåkias gudhi vnuändir han hans owini honum til fridh *ib* 130. pa romara hafpo frip gopan ok räpo rike mz ro *Bu* 64. jak hafuer them . . . opta tha fridh budhit ok godha dagtingin *Bil* 316. hulke som gaa til hedhna manna land biudhin thom först fridh oc tro ok frälse *Bir* 3: 398. *ib* 397. biudh- ande thom stridh (för fridh) *ib* 407. the beddos fredh *MB* 2: 261. ffredh oc wenskaper wari mällan os altidh *ib* 269. at stadgha mz idher stadughan fredh *ib* 268. at fredher oc sämia varde owir alt wart rike *ib* 203. *ib* 195, 242, 258, 290. *PM* 14. the gambla script oc swa the ny the biwdha fridh j hwariom by togh kan ey fridher bliiffua ffor vtan friiheet är ther när som fridh oc frelse vppe bär oc ofridh maa fordriffua *MD* 391. almoganom til fridh och frälse ok sämio inbyrdes *KS* 1 (2, 1). *ib* 5 (11, 6), 6 (14, 7), 8 (20, 9), 12 (29, 13), 16 (40, 17), 40 (103, 42), 56 (141, 61), 77 (190, 84); med *afs. på dessa nio ställen jfr* 4 och 5. got är i fridh boa, tho är aldrei fridhren suä godhr at han hauer iu skadhan som liutär *ib* 79 (194, 86). *GO* 706. vilin i ok haffua med mik frid *RK* 1: 2043. bygdo pe mönstar ok vigpo pät fripi (*d. v. s. fredens gudinna*) tel hepar ok kallaþo pät friz mönstar *Bu* 64. riken skulle jo i friidzwijs (*i vänskap el. samja*) ransake saken oc taghit i godhe *BSH* 5: 340 (1509). 2) fred som ingås efter föregående krig, fredsfördrag. gören mz them stadughan friidh *MB* 2: 239. fridhen mz them bindha *ib.* bindha . . . een annan falskan friidh *RK* 3: 2453. en starkan frid the ther föruiissa *ib* 2: 7907. — fred som ingås för viss tid, stillestånd. be- bundhe the ok giordhe thär en sworn fridh, hwilken

som skulle sta i ix aar *BtRK* 344 (1490, orig.). i sama dagh ok fridh *BSH* 1: 131 (1371). haffua . . . giort en felig dag oc friidh medh k(onung) c(ristiern) *ib* 4: 2 (1471). 3) förbund. fästo nw badhe fridh oc säät (*percusserunt . . . fædus*) *MB* 1: 199. iak haffwer saat fridh (*pepigi fædus*) minom (för mädh minom) öghom, at iak ey skuli tänkia oppa nakra jomffru *LfK* 104. 4) fred, fredadt tillstånd. siw nättir ägha scogha j friidhi standa *TB* 73. — fred, frid, ro, frihet från det som oroar. at pe latin wara vnderdana i fripi wara *SD* 5: 378 (1344, nyare afskr.). vm then tima hafde guz kirkiä fridh ouir alt samarie land *KL* 150. böp allom halda pän daghen mz fripi ok frygh *Bu* 61. far nw mz friidhi *MB* 1: 306. ij fridhe lata wi fara them *Al* 4854. *RK* 1: 926. 5) fred, trygghet, säkerhet, frihet från angrepp (mot person el. gods). bondom gaff han godhan friid *RK* 1: 72. han gaff godhan rät i sina liffdagha mykin frid ok starkan agha *ib* 1247. ther war . . . mykin aghe ok starker fridh *ib* 1815. *ib* 453. jak (*Frode*) . . . beskermade them (*landen*) fore orät oc wanda engen torde öffuer laghen trätta huo thz giorde them lot jac rätta thy är än nw en ordsidh far väl ok stat j froda fridh *ib* (*LRK*) s. 217. äghär tawernes husbonde . . . i bonda frip oc laghum att vara (*åtnjuta allmän fred och rätt och ej den särskilda som är stadgad angående gästning*), pa pe egh giästas *SD* 5: 376 (1344, nyare afskr.); se *Schlyter, Ordbok* s. 191. — särsk. säkerhet mot deras hämd mot hvilka man förbrutit sig, frihet från straff. fa aldre sin frip ater *SD* 5: 478 (1345, nyare afskr.). haffui han huarghen fridh j warum riikum *MEG* (*red. A*) 57. *ib* (*red. B*) 62. *EG* 67. 6) fred frid, trygghet, som påbjudes för vissa ställen, tider el. personer. fiughertan nattum äptir pät wart bref sum buzskap bär nar wi komom. äru läsin a almänningx pingi. oc atär pär til war bref biwthä. at wir ärum aff lande farnir pa wäri friither mällin aldra manna aff allän döperlik owinscap *SD* 1: 668 (1285, gammal afskr.). at friprin se althings starker *ib.* är hin annan frip bryter *ib.* pän frip bryter a quinnom *ib* 5: 637 (1347). skal hawa frip nästä ipär oc pär vara mäp fripi *ib.* hawa fridh aa sik ok allu sino *ib* 4: 464 (1335, nyare afskr.). *ib* 466, 5: 374 (1344, nyare afskr.). ängin hawer fridh å kisthom älla godz sino *KS* 65 (161, 72). wi . . . gifuum oc kunnoghum een ganzkan frid allom mannom *GS* 27 (1375, orig.) thenna fridh bryta *ib.* swäria oc lofwa them fornempda fridh at halda *ib* 29. vtan thenna fridh wara *ib.* scal thenne fornempde fridh standa oc haldas thry aar äpter thenna dagh *ib.* een fridh man lyste thärä *Fr* 2905. tha bödh konungen en frid at halda *Va* 36. takum wi samu tolf fornäfnä näfnämän vndi wara väryu ok waru frip *SD* 5: 609 (1346). hanum matte ther enghin man men göra vndi gudhz ok kesarins friidhi *Bil* 567. the trösto ey wel a konungsins fridh (*den frid el. lejd, som konungen utlofvat*) *RK* 1: 2065. 7) frihet. Se fripviter. 8) ro el. tid att betänka en sak, frist, betänketid, uppskof? bede frip (*Bil* frest 943) tel anzvara *Bu* 62. 9) frid, fred, sinnesro, belåtenhet. til frids [*jfr* *Mnt.* to vreden], till freds. giva sik til frids, gifva sig till freds, blifva

el. vara nöjd. gaff greffwen sik allaledhis wäl tilfridz *Lg* 332. giff tik til fridz oc war roliken *ib* 3: 272. *ib* 286, 401, 678. *Bir* 5: 141. sigh til fridh giffwandes *MB* 2: 60. ath the skulle giffue thöm til fredz *BSH* 5:30 (1504). goffwe the sek til fretz til pindsdage *ib* 453 (1511). wil iak gerna gifwa mik tes (*dermed*) til fridhz *Gers Ars* A3. gaffue the sig til fres (*gingo de in på*), ad xii (12) skattebönder bliffue i huar gierd oc xxiii (24) landbor *BSH* 5: 163 (1507). — sätia sik til frids, *d. s.* at sätthe sigh til friidh i then sach *HSH* 22: 3 (1491). — lata sik til frids, *d. s.* lathe sig vell till fredz *BSH* 5: 342 (1509). lath ey sanctus eustasius sik til fridz (*gaf sig ingen ro*) mz fadhrenom för än iomffrun phara kom wt aff häktlsen *Lg* 3: 275. — vara til frids, *vara till fredz, vara nöjd.* till friidz war iag än likawell tha *RK* 3: (*sista forts.*) 5165. *Gers Frest* 28. war til fridh mz tik siälffwom *Lg* 3: 191. äre nw aldeles well till fredz *BSH* 5: 342 (1509). äre the wel til fridz *ib* 18 (1504). jlla till friidzs (*illa till fredz, missnöjd*) tha monde iag wara *RK* 3: (*sista forts.*) 4635. — *vara villig el. beredd.* waro the til fridhs, wara her in til pingisdaga dag *BSH* 5: 272 (1508). konungen är til friidz at förszächre nogre städer her i swerige, at the icke skole bliffua brände i thenne feigd *ib* 574 (1517). 10) *frid, andlig ro och nåd ss Guds gåfwa.* wari thäs (*hjärtats*) örnagaat fredher oc rolikhet *LfK* 77; *jfr* 9. min fridh giffwer iak idher, fridhen leffwer iak idher *ib*. frither wari mäs husi thässu *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*); *jfr* 1, 4. fridhir vari thik *Bo* 229. nadh oc fridh vari idhir af gudhi *MP* 1: 128. som ärna skulo mannom fridh aff gudhi *MB* 1: 385. gudz fridher see mz thik *Bil* 106. do . . . i guz fripi *Bu* 29, 209. faar han hymmerikis frid mz gud *RK* 1: 10. ära wari gudhi j himerike oc fredher j iordhrike *Lg* 46; *jfr* 1, 4. — *Jfr an-, badhstovu-, bi-, bya-, disapings-, garpa-, hem-, hemelikhus-, hus-, iula-, kirkio-, kirkiomäso-, kloster-, köppinga-, lands-, mässo-, o-, paska-, pingizdagha-, qvinna-, radhstovu-, skip-, snäkkiu-, stämno-, plugs-, var-, öl-friper.* — fripar bot (*fripir-*), *f. L.* — *fridha brut* (*frijdha brutt*), *n. L. fredsbrott.* ey til grip at göra eller frijdha brutt i nokra handa matto *BtRK* 137 (1439). *Jfr fripbrut.* — *frids bref* (*fridz-, frijdz-* *BSH* 4: 7 (1471). *fredz-* *FH* 7: 95 (1513)), *n. [Jfr Isl. friðarbréf]* *L.* *bref rörande fred.* *BSH* 4: 7 (1471, *samt. afskr.*). *FH* 7: 95 (1513). — *fredstraktat.* jach flich och her i dag the fridzbreff, som giordis i vintres emellom swerige och rydzland *FM* 507 (1510). — *frids hus*, *n. L.* — *frids kus* (*fridz kos*), *n. [Jfr Isl. friðarkoss]* *fridskyss.* *MP* 2: 10. — *frids man* (*fridzman*), *n. fredsmän, fredsstiftare.* thän sanne fridzmännin war födder som alt mankönit wilde frida oc säta mz gudh *Lg* 66. — *frids mönster* (*fridz-* *Lg* 66. *fritz mönstar* *Bu* 64), *n. fredstempel, åt freden el. fredens gudinna helgadt tempel.* *Bu* 64. *Lg* 66. — *frids stadhe* (*fridz stadge*), *n. förbund.* iak skal aminos minz fridz stadga (*faderis mei*) mz idher *Su* 47. — *frids tekn* (*fridz-* *MP* 2: 10. *fridhz-*) *n. fredstecken.* fore fridhz tekn han thz vntfangar *Al* 1095. *MP* 2: 10. — *frids tidh* (*fridz tidh*), *f.*

fredstid. *HSH* 22: 38 (1492). — *frids time* (*fridz-*), *m. fredstid.* *Lg* 66.

friper, *adj.* [*Isl. friðr*] 1) *skön, vacker.* tok . . . sinna moþor siäl ii sina häandar friþa ok faghara *Bu* 14. 2) *förträfflig, dugtig, tapper.* han är nw then fridaste (*ägæztr*) kempä *Di* 58.

fridhga (-adher), *v.* 1) *lugna.* nar hughin är . . . fridhgadhir ok skildir fran värlzlico bange (*pacata sæcularium tumultibus*) *Bir* 3: 180. 2) *freda, försvara.* fridgä syön for honum *HSH* 19: 158 (1506). — *Jfr friþa.*

fridhgiärn, *adj.* [*Isl. friðgjarn*] *begärlig efter fred, fredälskande.* *Bil* 381.

fripärpi, *n. L.*

fridhgörare, *m. fredstiftare.* är fridhsamber och fridhgörare *Ber* 66. christus som fridgörare oc midlare är mällan gudh ok mankönit *MP* 1: 30.

friphelagher, *adj. L.*

fripkallaper (fredh-), *p. adj. L. fredad, frikallad.* lathe them gesta gard fran gard for landredh baade prester och andhra fredhkallade *HSH* 20: 261 (1508).

fripköp, *n.* [*Isl. friðkaup. Fdan. frithköp*] *böter genom hvilka dråpare köper fred af konungen.* *SD* 5: 363 (1344).

fridhlika (*fridhelica* *KL* 400; *Bir* 3: 401. *fridelika.* *fridhelik* *Al* 4838 (*i rimslut*). *fridligha* *MB* 2: 156. *fridhliga* *ib* 152. *fridliga* *RK* 2: 8170; *MB* 2: 204, 233, 270, 323. *fridhleggha* *ib* 271), *adv.* [*Isl. fridliga*] 1) *fredligt, i fred, fridsamt, lugnt.* styrdhe fridhlica gudz kirkio *Gr* 325. iak halder annau wägh fridhelik *Al* 4838. lif i späkt ok lätlynde fridhlika mz allom *Ber* 263. *Bir* 3: 401. *RK* 2: 8170. *MB* 2: 152, 156, 204, 233, 270, 271, 323. 2) *vänligt, helsande* han fridhelica *KL* 400. *MB* 2: 394. 3) *tryggt, säkert.* them mz thinom wälsignadha son fridelika (*frideliter*) forlikar *Su* 306.

fridhliker (*fridlig. fridhelik* *Al* 5758. *frideliker:* -likom *MB* 2: 249. *fridelikin* (*n. pl.*) *ib* 220, 264. *frideligin. fredleker. fredeligin*), *adj.* [*Isl. fridligr*] 1) *fredlig, fridsam.* iak komber spakker ok fridhelik *Al* 5758. godhe men oc fredleke *LB* 3: 187. han talade til them fridelikin ordh (*verba pacifica*) *MB* 2: 220. *ib* 264. mz fridligom ordhom *ib* 256. i fridhlike endräkt *LfK* 133. her . . . stander alldelis vel til, alth fredeligit och endrechteligit *BSH* 5: 50 (1505). sua at thet bliffue frideligit med töm j danmarc *FH* 1: 169 (1496). 2) *tryggad, oqvadd.* fornemda prost matisse oc hans arffwm all thessa forscriffna godz fria oc ohindradha tiläghna medh allo fridhelike oc rolike äghelikheth *SD* 6: 168 (*öfvers. fr.* 1441). — *Jfr ofridhliker.*

fridhlikhet (*fridhelikheth*), *f. fridsamhet.* *MP* 2: 275.

friplös (*frijdlöös* *BtRK* 125 (1438, *orig.*). *fridlöss* *Di* 52. *fredlöös*), *adj.* [*Isl. friðlauss*] *L. fredlös, inom ett rättssamfund (ss härad, landskap el. rike) dömd förlustig den fred och trygghet som samfundets medlemmar äro berättigade att åtnjuta.* *Jfr Schlyter, Ordbok s. 192; Amira, Altschwedisches Obligationenrecht s. 141 f.; Lehmann, Der Königsfriede s. 12, 44 m. fl. st. redactus in exilium wlgariter dictum*

fridlös *SD* 5: 290 (1344, *nyare afskr.*). then som fridlös och biltuger är giord i danmark eller i norige *GS* 49 (1442). then som biltoger warder i swerige, fredlös i danmark, och vthlagder i norge *BtRK* 123 (1436). *ib* 125 (1438, *orig.*). dömdes mattis persson kaukoyla sak til *XL* m. för han födde fridlösen om eth aar *BtFH* 1: 265 (1508). han lagde fridlösen grefua aff lippoldh *Bil* 771. *Di* 52.

friplösa, *f. L.*

fripmaper (-mander), *m. L.*

fridhsama (-adhe), *v. försona*. gudh fadhvir fridhsamadhe vm sins älskelika sons blodh . . . al thing *MP* 2: 82.

fripsamber (fredsamber: -samt *MP* 1: 56. *frf. vok. i ändelsen -sam-* *MB* 1: 385; *Bir* 3: 230; *Ber* 115; *Su* 324. **-samm-** *MP* 1: 130, 192; *MB* 2: 60), *adj. [Isl. fridsamr] L. fridsam, fredlig, fredligt sinnad (mot), lefvande i fred (med). med dat. han är mik fridhsambir (pacificus est mihi) Bir* 3: 23. *MP* 1: 130. *MB* 2: 252. — med prep. mädh. var fridhsambir mz allom *KL* 247. — abs. the skulo wara spake oc fridhsame som ärna skulo mannom fridh aff gudhi *MB* 1: 385. *MP* 1: 56, 130. *Ber* 66, 115. gör os fridsaman thenna dagh *Su* 324. thz fridhsamma offer som kallas hostia pacifica *MB* 2: 60. j fridsamme säfuekhet *MP* 1: 192. swa som fridhsamaste fridhir (*pax pacatissima*) *Bir* 3: 230. — af fredligt el. mildt sinne, godsint, ömsint. han war sua godher ok fridhsamber at han wilde engin man döma til dödh *Bil* 677. han war . . . swa fridhsamber at han gath ey set älla hört. at diurin drapus *ib* 321.

fridhsamlia, *adv. [Isl. fridsamliga]* 1) *fridsamt, fredligt*. byggia ok boa fridhsamlia *KS* 66 (164, 73). 2) *vänligt*. helsin han fridhsamlia *KL* 400. *MB* 2: 394.

fridhsamliger, *adj. [Isl. fridsamligr] = fridhsamber*. *Su* 280. (fridsamlige *trol. för frygdsamlige Su* 344.)

fridhsamlighet, *f. fridsamhet*. fridsamlighet i vmgangilsom *MP* 2: 71.

fridhskaper, *m. förbund*. jsrael . . . haffwir offwir gangit myn fridzskap *MB* 2: 18.

fridhskilling (fritsskilling. friitskilling. friskilling), *m. [Mnt. vredeschillink] L. fredskilling, afgift som vid öfverlåtelse af fast egendom betalas till rådet för att erhålla säkerhet om oqvald besittning*. alla gardha tompter ok hws som hwar aff androm faar antiggia mädh köp eller skipte eller androm giälgulne wardha eller gifne eller i arff kunno falla hulkoledhis thät hända kan ther fridzskilling aa giffs *SJ* 1 (1420). thär gaff pether priwalk sin fridzskilling vpa som stadzlagh vtuisa *ib* 4 (1422). här gaff engleka swarte fridzskilling a äpter gambloom stadgha *ib* 5 (1422). thär gaff han friskilling upa effter thy laghin vtuisa *ib* 64 (1436). her vpa gaff forserifne peder jönsson sin friitskilling som lagin vtuisa *ib* 195 (1462). her vppa gaff lasse sin fritsskilling *ib* 198 (1450). *ib* 7 (1438) o. s. v. her gafua the fridzskillinga aa a badha sidhor som stadzlagh vtuisa *ib* 5 (1425). her vppa gaff fornempde hinrik blok sina fridhskillinga som laghen wisa *ib* 204 (1451). huilket forrörde arff vij vor kere herre och höffuitz-

man oplatit haffuä i radstwfuen for sitiandhä retthan och han tha strax sin friitskilling oplagde som vor stadz lag vtuiser *HSH* 19: 169 (1506).

fridhsämi, *f. [Fnor. fridsemi] fred, förlikning*. fridhsämi leta *KS* 82 (204, 90).

fridhsämia, *f. [Fnor. fridsemja]* 1) *fred, sämja*. til gudhz hedher ok fridhsämio manna *KS* 50 (127, 54). halda . . . fridhsämio mz sinom jamnkrisnom *ib* 64 (159, 70). 2) *fred, förlikning, förbund*. stadz folkit j gabaon haffdo giffwit sik j fridh sämio (*essent fæderati*) mz israels soner *MB* 2: 27. 3) *fridsamhet*. *Ber* 115.

frip sökia, *v. L.*

frip vapn (-vagn), *n. L.*

fripviter, *adj. L. fri*. medh frelsom attä mannum ok fripvitum *SR* 6, 13.

fripvitne? *n. L.*

fripätta, *adj. L.*

friggedagher, *m. [Jfr Isl. friggjardagr hos Fritzner] fredag*. kalladis tha fredaghen friggedagher äpther frigh *PK* 225. *Jfr freatagher*.

frihet (fryhet. frihet. friheet. pl. -ir), *f. [Mnt. vriheit] L.* 1) *frihet, fritt stånd el. tillstånd*. friheet är thz betzta thing ther sökias kan all wärldin vm kring *MD* 391. kan ey fridher bliiffua ffor vtan friheet är ther när *ib*. *ib* 392. skipadhe them frihet ok frälse *Lg* 3: 510. thera likama frihet *Bir* 4: 67. rikesens friheet oss forspilla *RK* 2: 5425. *ib* 5050, 1: (*sfgn*) s. 178. *MB* 2: 155. 2) *frihet, tillåtelse*. haffui frihet . . . at göra ärfuode äptir sinom wilia *Bir* 5: 84. badh hon giffwa sigh friheet om natta thyma gaa wt til syna böner *MB* 2: 166. 3) *frihet från utskylder till kronan, skattfrihet*. sithia j frihet ok frälse *SD* 4: 427 (*öfvers. i afskr. fr. början af 1400-talet*). hafua wi wnt oc gifuit honum oc hans afkomande oc rätta arwingä wppa sik oc sit gotz . . . so dana frihet oc frälse, som andre ware frälsismän i riget rättelige nyta *ib* *NS* 1: 693 (1407). aff enom frälssisman, som het mathis paulsson, huilkom . . . konung magnus frihet oc frälsse gifuit hafthe vppa segh oc hans afkomanda, meth sino opno brefue oc hängiande incighle *ib* 2: 139 (1409). hafwom wij unt . . . friheet och frälsse uppa the godz *FM* 39 (1417, *nyare afskr.*). *ib* 73 (1481, *gammal afskr.*). *FH* 1: 188 (1498, *nyare afskr.*). 4) *frihet, förmånsrätt, privilegium*. friheetir oc priuilegia *BSH* 3: 161 (1465). *FH* 1: 40 (1458, *nyare afskr.*), 41. eptir thy som theras eghin stadgan skipilse oc frihetir lydha *VKR* 8. eptir clostirsins frihetom aff konungomjn gifnom *ib* 39. *ib* 9. *MB* 2: 251, 252. *Lg* 3: 270. *RK* 3: (*till. om Chr. II red. B*) 6363. 5) *privilegeradt område*. henne wtdraghandis aff kyrkionnas frihet *Lg* 3: 290. *ib* 291. — *särsk. det kring en stad sig sträckande område som tillhör stadens grund och lyder under stadens jurisdiktion*. ingen fremende schomagara . . . magha göra nager scho-gerningh junan stadzsens fryhet *SO* 31. — *pl. junan statzsens fryhether* lyggia *SO* 31. *ib* 32.

frilika (frileka. frilleka. friligha. friliga. frieliga. frilegha. frilikan. frilligen), *adv. [Mnt. vrilik, vriliken]* 1) *fritt*. ma hwar til annars . . . farä frilika ok ohindradher *BSH* 1: 132 (1371). fik frilega gaa hwart han wilde *Su* 348. 2) *ledigt*.

otvunget. skal han sik huarn stadh wirdelika ok fri-
lika haua KS 58 (146, 64). 3) *fritt, utan hinder,*
utan förbehåll, helt och hållet. swa at hwar warä for
andrum a badha sidhur sith frilikä nyuta skal BSH
1: 132 (1371). ib 166 (1376). at han hona frilica be-
halda ma SD NS 1: 552 (1406). gaff honom ther til
accharon oc all the land ther om kringh at friligha
ägha til äwigh tidh MB 2: 255. naar wi frieliga
faam j gän wart rike ib 274. hon som swa frieliga
ok fulleliga ouergaff alt verldzligit Lg 3: 550. thu
som swa frilleka wnkom oc owerflögh all förgang-
liken tingh Su 179. 4) *rent ut, öppet.* segh them
frilegha tesse lwndh RK 2: 4324. ib 5442. är thet
nogit eder fattes, ther iach kan vnsätthie, ther sigher
frilligen till BSH 4: 244 (1499). 5) *frimodigt,*
dristigt, oförskräckt. the vardho sik friligha, oc toko
mote thom manligha Ansg 233. stridhom nu man-
lika oc stormom frileka ib 235. the gingo ther äptir
frilikan til ST 85. badh honom frileca tiit at fara
RK 2: 5472. ib 6280, 6989, 3: 2313. MB 2: 21, 291.
6) *raskt, ifrigt, oförtrutet.* man, som friliga arbetar,
at swetten rinder aff honum LB 7: 300. 7) *obekym-*
radt, lugnt. sat frieliga oc roluka j sins rikes säthe
MB 2: 260. at han . . . fra hionelagx vmsorgh skilder
matthe thes frieligare sökiä syna helga modher Lg
3: 546. 8) *tryggt, säkert, fullt och fast.* j mogen
ther friliga tro vppa RK 2: 5733. — *säkert, visserligen.*
tz hielper frilliga LB 7: 211.

frilla (*fripla i ssättn. L.*), *f.* [*Isl. fridla el. frilla*]
L. frilla. olubrius grewe . . . bödh sina swena thaka
hona hanum til husfru en hon fräls ware ellir til
frillo en hon ofräls ware Bil 540. eraclij frilla ib
729. ib 106. MB 1: 207. Bir 3: 195. — **frillu barn**
(*frilla-. frällo-*), *n. L.* — **frillu bropir**, *m. L.*
— **frillo son** (*frillu sun L. friplu son L.*
frilla son Bil 729. frille son MB 2: 98. frilla
sön Li 23), *m. frilloson, oäkta son. Bil 729. Bir 1:*
233. Li 23. MB 2: 98. Jfr slokifrillu son. —
frillu systir, *f. L.* — **frillo siäng** (*-säng*), *f.*
frillosäng, oäkta säng. MB 2: 378.

frimark, *n.?* [*Jfr Äldre Nht. freimarkt, freier*
markt] ett slags spel hvarvid en hvar af de deltagande
måste efter uppfordran af någon bland de andre med
denne ingå byte af kläder, vapen o. d. Se Maurer,
Germania 19: 1 f. framledhis forbiudher min herre
konunghen frimark hawa huar ther mz far wari alt
ogilt ok varj sami rätter ther vm som dobbell MEG
(red. A) 55.

frimarknadher (*ack. frimarknadh. frimark-*
nat), *m. = frimark.* forbiudher min herre kon-
unghen frimarknadh (*texthds. frimark*) hawa MEG
(*red. A, Skoklostershds.*) 55. forbiuder min herra
konungen nakrom frimarknat halla ella jdha ib (*red.*
B) 60. ingin ma frimarknat hafua ellir j frimarknat
ridha widhir sama plikt som för är sakt om dubel
EG 64.

frir (*fri. frii. fry. f. fri. frie (i rimslut) Fr 2634.*
n. frit. friit. frid RK 2: 7793. frijdh ib 1731), *adj.*
[Mnt. vri] L. 1) *fri (i mots. till träl, fänge el.*
underkufvad). war heller fry än annars träll MD 390.
fri ok frälse hwar nyte sit AL 5387. swa at the wordo
mz dagtingan frii RK 1: 4349. gaffue tik frälsan oc

Ord bok.

friian Su 34. 2) *fri, obunden, obehindrad.* kom
han frij oc fräls felikir oc oskaddher owir the brona
Pa 20. the danske skullo frj j haffnen fara RK 2:
7786. 3) *fri, fritt bestämmande.* medh friom vilia
BSH 1: 164 (1376). aff frie wilians omskiftan Su
147. wari j abbatissonna friia waalle VKR 45. 4)
fri, obehindrad, öppen för alla. thet rumet var gifvit oc
unt til frian ingang Ansg 181. stadgom wi oc bywdom
hallas frith torgh oc marknadh j härenom twaa resor
hwarya wikw PM 32; *Jfr fritorgh.* 5) *fri, fritt*
stående. mädh fira fria wäggia SJ 154 (1447). 6)
befriad, fri, löst (från). med prep. af. var lidhugh
ok ater fri aff the fängilse som hon var ij Iv 3649.
hon vardh tha af sorghin frie Fr 2634. — *med ack.*
(*el. en form som kan vara ack.*). skole the bliffue
theris fengelse frij och qwitthe BSH 5: 95 (1506).
madhken . . . huilken sik swa jufäster siälenne, at
hon aldrih honom frii wardher LfK 120. — *fri*
(*från*), *i saknad (af).* med prep. af. sina dotter . . .
aff falsheet frie (*utan falskhet*) Fr 3070. 7) *skatt-*
fri. renliffuis människior . . . oc klärkane . . .
warin frii Bir 4: 94. iherusalem skal thz haffua
frälzst oc frit mz allo thy ther til hörir oc skal
kallas hälgher stadher (*Jerusalem sit sancta et libera*
cum finibus suis) MB 2: 252. — *fri från afgift.* hafwi
j (1) gästh frian (*rättighet att utan särskild betalning*
medföra en gäst) SO 18. fritt oc qwitt ath haffua
niwta oc beholda thet altaret ib 163 (*fritt kan här*
fattas ss adv.). 8) *efterskänkt?* tha wardher mins
fädhernis skatter fri (*d. v. skatten skall icke mer*
utgå) Al 1121. han hafwer lära thunno fry (*d. v. s.*
han är befriad från) SO 17. hafwer han frokosth
fryan ib. 9) *fri från fordringsegares kraf.* skal
han haffua sijn andbudh ok tolff marka werdhe sith
eghit qwith ok frith oforborghat SO 61 (*frith kan här*
fattas ss adv.). han skal haffua til tiughu marka sith
eghit oforborghat ok allan sijn redhskap frij ib 48. en
annan halffattung iordh . . . vnnom wi oc giffwom
foresagdho clostre i swa matto at abbadissan oc con-
wentan sculu han aterlösa aff enom byman i skäninge,
huilkom han staa til pant for atta mark oc fyra-
tighi, oc sidhan han är löster oc frij at the han oss
oc vnnen aff sinne nadh i wara liiffdagha SD NS
1: 317 (1404). 10) *obehindrad, fri från klander, för-*
behåll el. minskning, öfverlåten med oinskränkt be-
sittningsrätt, stäld till fritt förfogande. gifwom honum
ok thäm allan warn rät. som oss aff them brwtom oc
käromalom tilfalla kan ganzlika friian BSH 1: 195 (1387).
dömpdom wi . . . karl philippussoni . . . hans fiskewatu
frii oc frelss at nyttia oc engom androm aa mote
hans wilia FH 3: 10 (1382). antwardhom wi honom thä
for:da jordh . . . fria, frälsa ok vmbewaradhe fore allom
skat SD NS 1: 107 (1402). tha scal thetta for:da aska
häradhe friit oc vmbewarath ok vfordärfuet . . .
genast i geen koma til oss ib 265 (1403, *samt.*
afskr.). sins faders breff . . . fri ok ombeworen igen
hafua ib 29 (1401, *nyare afskr.*). antwardha jak honom
sith godz ok sith breff i geen, fryth oc okwmbraadh
ib 226 (1403). kiennis jak . . . oplathit oc salt haffua
. . . peder michelson eth goz . . . fridht oc frälzt ib
232 (1403). wi sculum thässen goodzen hawa oc be-
halla frij oc fräls i wara liiffdagha ib 317 (1404). ib

43

235 (1403). beincte niellisson oc hans arfw m all thänno forskrifna godz oc ärfdhaluti, laghfull oc frii athalda *ib* 172 (1402, *gammal afskr.*). beincte niellisson oc hans arfw m friit oc hemolt halda alt thet jac ärfst hafuer *ib*. prost matisse oc hans arffwm all thessa forseriffna godz fria oc ohindradha tiläghna (*ad appropriandum . . . et ad assignandum*) medh allo fridhelike oc rolike äghelikehet *SD* 6: 168 (*öfvers. fr.* 1441; fria kan här fattas *ss inf.*). *ib* *NS* 1: 45 (1401, *nyare afskr.*), 534 (1406), 2: 291 (1410). dömdom wi . . . godzet fast oc friit wndher sancte henrik *ib* 1: 429 (1405, *gammal afskr.*). dömdes agata i portas sin fäderne och möderne igen ok ffri for henric laurisson *BtFH* 1: 130 (1506). dömdes knwt tewro-laynen i (1) karp land ffri med aarswexten aff lauris kandaia *ib* 131. dömdes lauris kandaia syn wtmarker och fiske watne ffri aff heuonemisby *ib* 132. dömdes lasse nilisson . . . sin longh kniff ffri och igen . . . wtaff mattis henricsson *ib* 138 (1507). sweriges rike friith ater fa *RK* 2: 4591. for borcholm är friith j mina hende *ib* 7702. *ib* 1731, 9591, 3: 3235, (*sista forts.*) 4347. ath betala j kolnisk wikt fryi iij^m [3000] lödhogh mark ok femty *ib* 1: (*sfgn*) s. 172. 11) *fri*, *fri-känd*. med *prep.* for. dömdes . . . ffri for then man drap som hann war forwitadh *BtFH* 1: 146 (1506). dömdes henric persson . . . ffri for the klagemaal *ib* 138 (1507). 12) *fri från fara*, *trygg*. i sit fria felogha behald at fara *BSH* 1: 187 (1386). *ib* 223 (1507). 13) *frimodig*, *oförskräckt*, *hurtig*, *glad*. tå må tu liua medh mykle tröst, fri ok gladhr ok oräddr *KS* 23 (55, 24). siunda daghen var hon iam faghar ok fri som första *Bu* 511. thz sihwalu bordh ok thz komparni ther allan tima var swa fri *Fr* 20. *ib* 554, 1234, 1626, 1796. *Iv* 444. vnge raske hælada frii *RK* 1: 1653. war saa frij vtj sit sin *ib* 2: 8636. hans hogh war frii *ib* 3: 39. war ey swa frii *ib* 1: 2292. belafir ok fru floria varo äkke fria *Fr* 2428. *ib* 2614. — med *gen.* thäs ärom wi fri *Al* 6714. — *n. frit*, *adv.* utan *inskränkning*. thette forserifne loffue vij . . . fryt ock quitt obrottelige at holla *SO* 33. — *fritt*, *obehindradt*. sitt frelsse quit och frijt niuta *SD NS* 2: 244 (1410, *nyare afskr.*). frit skolo the thz teden föra *RK* 2: 9586; på dessa ställen kan dock ordet fattas adjektiviskt. — *Jfr o-, tol-frir.*

fris (*friis. -ar*), [*Isl. frísir, m. pl.*] *Fris*, *innebyggare i Frisland*. han wart släghin i häll aff frisa *RK* 1: 586. — *ss tillnamn.* jönis skreddare som kallas friis ath vidhirmampne *FH* 3: 125 (1458).

frisamlika, *adv. fritt, öppet?* kennis witerlika och frisamlika *SD NS* 1: 232 (1403).

friska (*-ar, se upfriska. -ir*), *v. upfriska*. luktin aff törre rosir friskir hiärnen *LB* 3: 61. *Jfr upfriska.*

frisker (*n. frist LB* 3: 81; *Lg (Cod. D)* 997. **friikxt** *ib* (*Cod. C*)), *adj. [Mnt. vrisch] L.* 1) *färsk* (*om vatten*). innan alscona watne friscu ok saltu *Bil* 388. *Lg* 997. 2) *frisk*, *rask*, *kry.* han vardh sua karskir oc friskir af sik *Pa* 20. thz som är synder slithet ok döt thz gör tw frist ok liffuendes *LB* 3: 81.

frisma (*fresma*), *f. [N. frisma] varblåsa.* aff

ene frismaa fik han the sooth *RK* 2: 7328. bwlin mz boldom oc fresmom *Lg* 3: 726.

fritorgh, *n. fri torghandel.* tordaghär skal wara tyswär i hwarre viku . . . med allo frälse py som alle andre köpstapa haua. pe som fri torgh haua *SD* 5: 639 (1347).

friäls, se fräls.

frodher, *adj. [Isl. fróðr. Jfr Mnt. vrót] kunnig, länd.* the ware mykith i werdenne frodhe *MD* 11.

frokoster, *m. [Mnt. vrokost] frukost. SO* 13, 31. frokoster skal hallas *ib* 16. skal han göra frokosth ok allan annan räth *ib* 18. *ib* 17. giffui engin frokosth *ib* 62.

froma (*-ar, -adhe*), *v. [Mnt. vromen] vara till fromma el. nytta, hjälpa, gagna.* som . . . wil froma oc kan *MD* 185. jägharahunda kostha mer än the froma *Ber* 292. *Va* 46. — med *ack. el. dat.* thu mat mik ok swa litith froma *Iv* 130. hwat fromadhe konung crasius alla hans rikedom *ST* 482. huat gagna thz ällir fromaa them thz höra *Bir* 4: 49. thz fromadhe hänne meer än mik *Iv* 2716. *Al* 5982, 6517. *ST* 151. rijken thz junkte fromar *RK* 2: 427.

froma, *f.* 1) *duglighet, styrka, tapperhet.* vtan mik hiälper idhre (*trol. för idher*) froma *Fr* 2210. *ib* 1846, 2163. 2) *lycka.* försökia sina froma *Fr* 1646 (*kan föras till 1*). — *Jfr frome.*

fromber (*fromer RK* 1: 880, 3: 92. **froom.** *superl. fromaster. fromerster: fromerst PK* 220), *adj. [Mnt. vrome]* 1) *framstående, förnäm, mäktig.* stallit älla iätan hughna ey them som gärne synas frome j kirkionne (*amantes primas cathedras in synagogis*) *Bo (Cod. B)* 345. som äkke vilia gaa älla vmganga vtan mz thöm störsto oc mz thöm fromasto *ib* (*Cod. A*) 233. the högxsto oc fromasta i mino palacio *Bil* 598. hwi löstir thik at höra värlzlica manna gerninga ok froma manna stridhir (*bella procerum*) *Bir* 3: 53. *ib* 76. *VKR* 1x. aff minom radhom ok minom mandoom ärin ij wordhne riik ok froom *Al* 4236. 2) *duglig, rask, manlig, tapper, käck.* hiolt sik fromastan j stridhom *KL* 82. j sins herra stridh frombir (*strenuus*) *Bir* 1: 67. *ib* 68. mykyt frome riddara *KL* 370. *Bil* 606. een fromber man han ij vapnom är *Iv* 2390. han är konungx son badhe viis ok froom *ib* 1536. *ib* 2156, 3603. *Fl* 1829. *Fr* 1230, 3126. *Al* 452, 462, 2140. *RK* 1: 393, 675, 793, 837, 880, 1384 o. s. v., 2: 3901, 7207, 7273. *MB* 2: 155, 223 o. s. v. *Su* 34. *Lg* 436. han tröste tho a sina händer froma *Iv* 785. rönter til froma gärninga *KS* 6 (12, 6). *ib* 78 (193, 85), 80 (197, 87). 3) *förträfflig, utmärkt, god.* war fromer herre baadhe tiil raadh och daath *RK* 3: 92. hans hwsfrv war bada wän oc from (*vitr ok vinsæl ok allra kvenna at ser gor bezt um alla luti*) *Di* 12. antiochus kalladher illustris. som är frombir oc ädhel *ME* 2: 218. likuadh widh liwsit fins hon (3: snillen) större oc fromaren *Su* 12. medh . . . fromum rådhem *KS* 59 (147, 65). thera bygdher waro aller fromerst til korn *PK* 220. 4) *präktig, härlig.* vtan stadhin war een frombir lustelikin rosin gardh *ST* 420. j himmerike bär han crona froom *MD* 313. 5) *god, sät.* wnderstundom waare the wanner froma *RK* 3: 2041. 6) (*i sedligt hänseende*) *bra, god.* göra . . . fromz (*probi*) manz gärninga *Bo* 30. fromum ok dygdelikum mannom *KS*

31 (80, 33). är oc nakat thz i os som fromt thikkis vara thz teem vij *Bo* 39. idhnadh dygdh är klarare oc ä thäs fromare (*probator*) at hon är mera kostwardh *ib* 109. eeth frompt oc högt hiertha spör ey stort epter quinna gärning *Ber* 290. — *ss epitheton ornans*. frome män oc beskedhne *SJ* 89 (1439). 7) *from*, *gudfruktig*. tässe ärw the frome männene huilke herran haffuer sik atherhaldit som ey bögdho sin knä för affgudhät baal *Su* 61. *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 276. — *Jfr iämfromber*.

frome (*fromme*), *m.* [*Mnt. vrome*] *L.* 1) *duglighet, styrka, tapperhet*. ij skulin them vakta mz idhan froma *Fl* 1618. thöm ower koma mz thin krapt ok thinom froma *Iv* 4422. *ib* 1848, 2356. *Fr* 31, 542, 758. 2) *gagn, nytta, fördel, fromma*. hielparädhe, the honom kvnna koma til skadha eller mik til froma *SD NS* 1: 642 (1407). *ib* 2: 6 (1408). at han kunde ther engin froma oc inkte gaghn göra i thet sinnedh *Ansg* 227. ther af kan honom ängin frome tiluaxa *Bo* 88. nagon froma ffaa mz last eller vranga doma *MD (S)* 259. rikeno til tröst ok froma *KS* 58 (145, 63). *Iv* 4057, 5653. *Fr* 640. *RK* 1: 128, 383, 801, 4468, 2: 1499, 3565, 4115, 6776, 7160. *MB* 2: 384. — *förmån, lycka*. takka gud for then fromma at han kunne mz lifuit thädhen komma *RK* 2: 7040. böriadis them iämber oc engen frome *ib* 3287. 3) *seger, segerpris*. tha fa wi froma *Al* 2011. froma taka *ib* 9502. *RK* 2: 1029, 2823, 6021. han foor thädhan mz sigher ok froma *Al* 1159. han reedh swa heem mz storan froma *ib* 667. skal iak mädher sigher koma eller ey in til macedonia til mit fädhernis land mz froma oc priis *ib* 7615. the vorffuo ther priiss oc storan froma *RK* 2: s. 348. — *Jfr froma, f.*

fromhet (*-heet*), *f.* [*Mnt. vromheit*] 1) *duglighet, tapperhet*. hwar är nw thiin fromheet bald *Al* 8326. *ib* 848. *Bir* 3: 408. *ST* 520. 2) *godhet, förträfflighet*. tedhe han änga the gärninga ther teddo fromhetz oc mandoms hop *Bo* 30. *ib* 58, 129. 3) *förmån, lycka*. mik til godho likko ok fromheth *JP* 103.

fromlika, *adv.* [*Mnt. vromeliken*] *tappert*. fromlica stridha *Bo* 187.

fromliker, *adj.* [*Mnt. vromelik*] *tapper*. *Su* 121.

fror (*fro. froo. nom., ack. pl. fro. froo*), *adj.* [*Jfr Mnt. vrô, äfvensom Mnt. vrolik*] 1) *glad, munter*. han var ij sit hiärta fro *Iv* 1656, 2391, *Fr* 133. göre them alle fro *RK* 2: 3759. *ib* 5678. ther war mangel man blidh ok froo *ib* 1: 2543. gladh ok fro *Iv* 4029. *Fr* 38, 770, 2354. *RK* 2: 3822, 6645. hans thiänara . . . äro gladhy oc froo *ST* 134. fro är frälsis framgang (*mitis ades pueris si libertate frueris*) *GO* 537. — *med gen.* thäs är iak badhe gladh ok fro *Fr* 2818. — *med ack.* alle ware thesse thidindhi fro *Iv* (*Cod. D*) 618. 2) *hurtig, rask*. the äro starke men ok ffro *MD (S)* 260.

frost (*fröst* *Bir* 1: 258; *RK* 3: (*sista forts.*) 5798, 6142. *forst*), *n.* [*Isl. frost*] *L.* 1) *frigus, gelu, köld, frost; äfven frost, rimfrost, frusen dagg el. fukt*. rädhis hwarce kyld äller forst *Al* 1863. döö af fröst (*frigore*) *Bir* 1: 258. i . . . swa storo froste *Bo* 13. starcht frost *FH* 6: 89 (1496). aldra kallastir swa som frost (*gelu*) *Bir* 1: 86. haghel oc frost *Iv*

469. frost oc snio haghil ok iis *ib* 690. *Bu* 489. *KL* 105, 175. *Bo* 194. *Bir* 1: 276, 277, 3: 56, 463. *RK* 3: (*sista forts.*) 5798, 6142. 2) *frost, kylskada, kylsvulst*. thz liim ther frost är i *LB* 5: 81. om gamalt frosth är i been *ib* 7: 4. for saaro föther, ther frost er ynnan *ib* 139. frost i ben oc föter *ib* 288. ted . . . drager vt frostit *ib*.

fru (*frua* *Fl* 33; *Iv* 138 o. s. v.; *Fr* 1053 o. s. v.; *-an* *Bil* 267. *frwa* *MB* 1: 32, 46; *-o* *ib* 233. *frwä*. *fruwa*: *-o* *MD* 94. *frugha* *MB* 1: 89 o. s. v.; *Fr* 1208; *Iv* 903 o. s. v. *pl. frur. fruor. dat. frwm* *MB* 1: 397), *f.* [*Mnt. vrouwe, vruwe. Isl. frú*] *L.* 1) *domina, herskarinna*. hauande mik for sina frw ok ey for husfru *Bir* 3: 284. han kallade fatikdom sina fru *Bil* 801. *ib* 805. *Bo* 66. wili är frwa sinna gerning *MB* 1: 32. *ib* 46, 89. *Bir* 2: 190, 267, 3: 454. *MD* 94, 96. giordhe tik til ena fru ower alla wärldeenna creatur *LfK* 140. — fru *kallas drottningen af undersåtarne och af hoffolket*. war kära fru, drottning margareta *FM* 22 (1389, *nyare afskr.*). höwisman ii östragötlande, aa mina frughu weghna *SD NS* 1: 527 (1406). min frw drötningh margareta *ib* 17 (1401). war kära frwä och modher drötningh margaretha *ib* 2: 62 (1408, *i ett bref utf. af Kon. Erik*). thz thykker minne fruo (drötninginne) swa *Iv* 95. *ib* 136, 138, 149. — *riksföreståndarens gemål af dennes underlydande*. jach fech myn ffrvs scriwelse *FM* 510 (1511). — *den förnåma matmodren af tjenarne och tjennornna*. *MB* 1: 233. hon vilde ey sina fru at sky *Iv* 1240. miin frw hafuer fangith swa mykin sorgh *ib* 790. *ib* 977, 1006, 1095, 1098. min kära frw latin idhra qwidha *ib* 1100. *ib* 1120, 1127 o. s. v. — fru *nyttjas ss benämning på Jungfru Maria*. wärlidinna frw (*domina celi et terræ*) *Bo* 219. waar fru (*Jungfru Maria*) *Bu* 3. *ib* 6, 7 o. s. v. af vare frwo sancta marie *Bir* 2: 335. wara frughu closter ii aluastrum *SD NS* 1: 526 (1406). varra fru fözlo daghar (*Marie födelsedag, Mormessa, 8 Sept.*) *Bu* 23. — varra fru dagher (vara fru dagher, varfrudagher), *högtidsdag firad till Jungfru Marias minne*. äpte varra fru dagh prem vikum for mikialsmäso (*Marie födelsedag, 8 Sept.*) *ib* 523. äpter warfrw dagh som fore michels messo komber (*d. s.*) *FH* 2: 6 (1374, *nyare afskr.*). varfrw dagh . . . then öwermeer om höstin är (*d. s.*) *RK* 1: 3576. tiil warffru dag j höst (*d. s.*) *LB* 2: 62. varfrw dagh ther ywer meer (*d. s.*) *RK* 1: 2540. thär epter vm warfrw dagh (*d. s.*) *ib* 4284. innan sidherme wara frw dagh (*d. s.*) *SD NS* 1: 450 (1405). a vara fru dagh gen pascom (*Marie bebådelsedag*) *Bu* 166. äfter wara fru dagh wm warena (*d. s.*) *Bil* 457. ffran varffru dag j ffasto (*d. s.*) *LB* 2: 62. xii daga epter varffru dag j fasto (*d. s.*) thz er nonas aprilis *ib. ib* 63. *Bil* 719, 880. innan wara frw dagh dyra, som kallas assumptio marie (*Marie himmelsfärd, 15 Aug.*) *SD NS* 1: 378 (1404). om varffrw dagh dyre tydh (*tiden omkring Marie himmelsfärd*) *FM* 641 (1515). — varra fru aptan (varfru-), *aftonen el. dagen före en högtidsdag firad till minne af Jungfru Maria*. wara fru aftna *KL* 92, 93. vppa warfru apton anunciacionis (*dagen före Marie bebådelsedag*) *SD NS* 1: 558 (1406, *gammal afskr.*). pa varfrv aptan sidhermeer (*d. v. s. 7 Sept.*) *FM* 336 (1507). — varra fru nat (varfru nat), *natten till en*

högtidsdag firad till minne af Jungfru Maria. vm varfru nat assumptionis *KL* 349. — varra fru mässo (varefru-, varfru-), *mess*a till Jungfru Marias ära. sagdhe hwan dagh ware frw messo (*missam de beata virgine*) *Bil* 788. äptir warfru messo *VKR* 15, 16. — *högtid firad till minne af Jungfru Maria.* han skipadhe atta dagha höghtiidh hwaria vare frw mässo *Bil* 755. for wara fru mässo j fasto (*Marie bebådelsedag*) *ib* 699. — varra fru tidh (varfru-), *vårfrutid*, tiden omkring en högtidsdag *firad till minne af Jungfru Maria.* smör som antigha er dragitt til hopa j may manad eller om var frw tiid (*tiden omkring Marie himmelsfärd?*) *LB* 7: 326. tag eneber om dyre varfru tiidh (*tiden omkring Marie himmelsfärd*) *ib* 330. *RK* 3: 4072. *FM* 266 (1505). 2) *matrona*, fru. en ärlek ok väl burin fru *Bu* 11. *ib* 25, 521, 532. *Bil* 266, 267. *KS* 59 (147, 64). *RK* 1: 113. *Fl* 33. *Iv* 903, 933, 955 o. s. v. *Fr* 1003, 1021 o. s. v. frw belafir *ib* 1214, 1288. fru florie *ib* 3180. *ib* 2389, 2633, 3168. frwor oc iomfrwr *Iv* 44, 68. *ib* 2157, 2950, 2969. *Fr* 1495. — *ss titel var denna benämning förbehållen riddarnes hustrur.* hwar frelses qvinna wille hetha frwga *RK* 3: (*sista forts.*) 5197. monde the eptier fruga nampn lethä *ib* 5100. käre frw märete *BSH* 3: 172 (1466). — *äfven om kon. Valdemars gemål heter det att hon lät sig nöja med denna titel.* for en frwa hon sik forslogh *RK* 1: 1143. — *qvinna af stånd, dam (gift el. ogift).* riddara oc frwor *Iv* 50. *Fr* 1473, 2699. bland herrar oc frwr *MD* 394. mz frur oc quinna *ib*. for ridderskap och frwr ärä *Iv* 29. *ib* 31, 53 o. s. v. iak henne sa ok fruor flere *Fr* 1210. *ib* 1959, 1998 o. s. v. 3) *qvinna.* en frw (*mulier*) j flander födde thry dödh barn *Bil* 834. enskona ormbär är then, ther stander op rätter oc hawer enna frwgho änlite *MB* 1: 160. *ib* 397. *Iv* 4143, 4157, 4201, 4295. 4) *nunna.* blanzaflor foor til fruor in ok flores til munka at thz sama sin *Fl* 2090. *Fr* 3177. *RK* 1: 1217. *SD* 2: 23 (*öfvers.*), 24. — *Jfr ensätu-, haf-, hepers-, hus-, iung-, kloster-, lands-, renlivis-fru.* — *frua kloster (frwe- SD NS 2: 63 (1408); RK 1: 1208. frwer- SD NS 2: 62 (1408). frwo- Iv LXXXVI. fruwo closter: -clostreno SD NS 1: 14 (1401), n. nunnekloster. SD NS 1: 14 (1401), 2: 62 (1408), 63. Iv LXXXVI. RK 1: 1208. — frua smyrilse (fruga-smörilse), n. pl. salva hvarmed qvinnor smörja ansigtet.* thz dugir ok til frugasmörilsom thy at thz thagir bort smitto aff änlite ok gör skinnit twnt ok subtiilt *LB* 3: 61. — *fruo vald, n. = frudöme. MD* 96.

frudomber (*ack. frwdoom MD* 96, 97), *m. = frudöme. MD* 96, 97

frudöme, *n. makt ss herskarinna.* lastene ok syndenar som nu halla frwdöme *Bir* 3: 454.

frukt (*fryct VGL I. Br. -ir*), *f.* [*Jfr Isl. fruktr, fryktr, m. Mnt. vrucht. Lat. fructus*] *L.* 1) *frukt (i sht af trån).* oftast koll. hulikin dagh han ate forbuþna frukt *Bu* 20. mön at sik mätta af þäs (*palmträts*) frukt *ib* 71. äta fructina aff bázsto thrä *KL* 351. nakra handa frukt j sudh *Bir* 5: 31. äple . . . ällir annor frukt *ib* 32. sudhin frukt *ib*. äta nya fructh *LB* 3: 22. fructin är tha moyne oc qwäm til at äta *ib* 26. ta är al fruct moghin oc fulkomlikin bada i fruct oc sädhe *ib* 43. at han fyller

ey qwidin mz . . . monga handa fructer eller at han äter fore fructinna sötma skuld *ib*. äple älla andra fruktir *Bir* 5: 33. iordhen . . . gaff rikleggha sina frukther oc all bärande thrä täslidikis thera frukter *MB* 2: 271. annar (*näml. åkern*) bar frukt j vissom tima *Bir* 2: 308. sädhin är litin ok fructin vardhir mykyn *Bo* 106. — *Jfr daktila-, daktils-, paradis-, somar-, trä-frukt.* 2) *lifs-frukt.* thu äst hænna renasta lifs välsignadha frukt *Bo* 61. *Bil* 894. nar thz (*näml. djuret*) ena hafwir sina frukt vntfangit *ST* 215. *Va* 5, 6, 7. *Lg* 32, 661, 3: 52. 3) *frukt, gagn, nytta.* ij thy är alla thässa thänkilsinna frukt oc gagn *Bo* 55. thäntidh sanctus patricius tok först til at predica i ybernia tha giordhe han ther litla fruct *Pa* 9. at komma til sins äruodhis frukt *Bir* 2: 83. thz är thik en litin frukt *Al* 6644. — **frukta gudh**, *m. gud som förlänar frukt el. ärsväxt.* thz affgudhit war ok en [thera] fructa gudh *PK* 228.

frukta (*frokta MB* 2: 315. *frykta. frökta. fröktha. -ar, -adhe. flictandis för fryctandis FM* 411 (1509, *samt. afskr.*)), *v.* [*Mnt. vruchten, vrochten*] 1) *frukta, rädas. med ack. wy maghum frukta engen död RK* 1: 330. *ib* 3: 623. eth annat witne, som han fruktar oc rädhes *LfK* 31. — *med prep. for.* fruktade biscop frankart for konungens wrede *Va* 4. then piltin konugen fryktadhe fore *ST* 325. *RK* 2: 80, 1455, 2646, 3: 1480, 2447. *MB* 2: 315. — *med sats inledd af at (el. thät).* at thz skulde thik mödha munde hon fructa *ST* 183. fryktadhe at the skuldo wardha starkare . . . än egypto landz folk *ib* 323. *Di* 2, 37. thet är frytande (*för fryktande*) at hoo thet först begynner han faar ther verst om *FH* 1: 171 (1496). *RK* 3: 2565. jag frökther ganzska sare, thet her sten han förrader ider *BSH* 4: 305 (1501-1502). — *med sats inledd af at eigh utan nekande betydelse.* rädhis iak oc mykit fryktar at ey vanlika naghra vngha oc ostaduggha människior . . . thz sigh wända til gab oc aatlöghe *MB* 2: 331. — *med sats inledd af at eigh (äkke) i nekande betydelse.* jag frökter, ad thet gar ekki vel til *BSH* 4: 305 (1501-1502). — *opersonl. med underordnad sats utan inledningspartikel.* mik frykther thz wiil göra qwall *RK* 3: 3411. *ib* 3504, 3533. — *opersonl. med prep. for ätföljd af sats inledd af at.* fructer meg fore . . . at i skole fa her nogen misticke fore *BSH* 5: 152 (1507). 2) *frukta, vörda, hysa fruktan och vördnad för. med ack. at hon . . . mina höghtidhis apna fryktadhe oc äradhe ST* 83. ther gudh fryktande ware *Lg* 3: 592. — *med dat. nar han iohanni . . . ödhmiuklica fruktadhe oc vägdhe (dat. kan dock vara framkallad af vägdhe) Bo* 56. som gudhi fryktande waro *Lg* 3: 589. *ib* 602, 604, 629, 630, 633, 636. — *med prep. for.* iohannes fruktadhe mykyt fore ihesu oc tedde honom-vyrdhning (*reverenter se habebat erga iesum*) *Bo* 9. at the skullo honom rädhäs som the för moyses fruktadho *MB* 2: 11. — *part. pres. ss adv. förfärligt.* wardh han fryktandö blekir *ST* 527. — *Jfr be-, for-frukta.*

fruktaktogher (*fröctactigh*), *adj.* [*Mnt. vrucht-achtich*] *fruktande.* war almoghen i then lansende myket fröctactighe, ath honum skulle swa löness, som then verdiigh herre, biscop karl löntes *BSH* 5: 367 (1509).

fruktan (fryktan. frykthan), *f.* 1) *fruktan*, *försyn.* han brukadhe skörheeth för wthan alla frykthan *Lg Manfr* 285. 2) *fruktan*, *vördnad (för).* lifwandes i gudz fryktan *Lg* 3: 602.

fruktbarande, *part. adj.* fruktbarande. *Su* 200, 342, 345.

frukter, *m.* [*Isl.* fruktr, fryktr] = **frukt** 1. fruktsins hop *Bo* 106. blomsther är fruktsins fästegift *GO* 362.

fruktilse, *f.* *fruktan.* baadho honum komma tijth wthan alla frwcktilzse *Lg Manfr* 288. *Jfr* **be-fruktilse**.

fruktman (frykt-), *m.* [*Mnt.* vruchtman] *be-fraktare*, den som befraktar ett fartyg. fruktmanin *SR* 47. fryktman *ib* 50.

fruktqvister, *m.* *fruktbarande qvist.* thz som the nyo frukt qvistana maghe hindra *Bir* 3: 65.

fruktsamas (fruksamas. *pres. -as*), *v. refl.* *blifva fruktbar.* the människia . . . som . . . fruktsamas til godha gärninga *MP* 1: 87. gudhlik siäl fetma ok fruktsamas af dröfwilsom swa som roose oc lilior af hymilsens dag *Su* 443.

fruktsamber (*frf. vok. i ändelsen -sam- -samm-* *Su* 160), *adj.* [*Mnt.* vruchtsam] *fruktbar*, *fruktbarande*, *fruktbringande.* mz . . . frwcktsamom träem (*lignum pomiferum faciens fructum*) *MB* 1: 156. at onyttelika trät wardhe fruktsamt *Bir* 1: 372. *Al* 7406. wthuida mina fruktsamma grona oc qwista *Su* 160. han som alla vingardhana gör fruktsama (*vineas fecundabat*) *Bo* 85. wädhrit gör iordhena fruktsama *Bir* 1: 46. giuande . . . fruktsama (*fructifera*) tima *KL* 158. at fruktsamo biin wardhin frvetsamare *Bir* 1: 258. tilbör at thu skalt wara . . . fruktsam til at födha ok klädha *ib* 116. fruktsam j gerninginne *ib* 275. faa fruktsaman idhrugha *ib* 337. *ib* 391, 2: 21. — *fruktsam*, *hafvande.* swa skulle qvinnan fruktsam wardha *Bir* 1: 77. — *som fått el. kan vänta barn.* en quinna som ey war fruktsam *KL* 8. — *Jfr* **ofruktsamber**.

fruktsamlika (fruksamlika: *-are* *SD* 3: 133 (*öfvers.*), *superl. -asta* *Su* 203), *adv.* 1) *på ett fruktbringande sätt, med el. till gagn.* fruktsamlika leta ok finna helsona *Bir* 1: 381. *ib* 2: 130, 3: 325, 428. *ST* 183. 2) *ymnigt.* fruktsamlikasta skänkiandis nadhinna wätzsko allom *Su* 203. ath j . . . gudz naadh . . . matthen . . . thes fruesamlikare (*uberius*) forskulda *SD* 3: 133 (*öfvers.*).

fruktsamliker (fruktsamlikin. fruktsamelikin. **ffruktsambliken**: *-liket* *LfK* 197), *adj.* *fruktbar*, *fruktbarande*, *fruktsam.* *eg. och bildl.* al fruktsamlico trän *Bir* 3: 65. *MB* 1: (*Cod. A* 3) 541. *LfK* 197. aff idhra . . . fruktsamlika renlighet *Su* 203. skulle kärleksins blodh frvetsamliket wardha j qviunonna likama *Bir* 1: 77. thu skalt wardha fruktsamlikin mz andelike sädh *ib* 60. göra fruktsamlica gerninga *ib* 3: 435. cristit folk hulkit . . . var . . . fruktsamelikit j godhom vmgangilsom *ib* 118. nu är cristit folk . . . fruktsamliket til världinna *ib*. — *på gröda fruktbar, god.* siw fruktsamlik aar *MB* 1: 238. *Bir* 4: 31. — *Jfr* **ofruktsamliker**.

fruktsamlikhet (-lighet), *f.* *fruktbarhet.* ens rikes fruktsamlikhet *Bir* 3: 366. aff idhra hälgasta

fruktsamlighet *Su* 203. dröfwilsen . . . gifwer idhkolika fruktsamlikhet *ib* 443. — *fruktsamhet.* the siäl . . . i hulke . . . fruktsamlikhetin hälghar iomfrudomin *Bo* 41. *ib* 144. *Jfr* **ofruktsamlikhet**.

frukt trä (frykt-), *n. L.*

fruktväxter? *m.* = **frukt** 1. syntes them en aldra skönasta frukt wäxt *Lg* 3: 591 (*trol. är stället på något sätt förderfvadt*).

frunskap, *se* **fryndskap**.

frustuya (frwestoffue: *-en* *FM* 426 (1509). **frvstwege**: *-en* *HSH* 19: 167 (1506)), *f.* *frustuga.* antwardas jn j frw stuffwona *MB* 2: 181. *BSH* 5: 185 (1507). *FM* 426 (1509). *HSH* 19: 167 (1506).

frygh (frygh *Bu* 61, 76, 141; *Bil* 273. **fröghdh** *ST* 202; *-in* *ib* 200; *-ir* *ib* 199. **frögdh** *ib* 205, 207, 210, 212, 218. **frögd** *RK* 1: 14; *-ir* *Su* 356. *pl. -ir*), *f.* [*Fdan.* frygd. *Isl.* frygd. *Jfr* *Mnt.* vroude] *fröjd.* af store hiärtans frygdh oc glädhi *Bo* 7. skalt thu när os bo äwärdhelika j fryghd ok faghnadhe *Pa* 23. ij skulin när mik mz frygdhinne blifua *lv* 1413. *Bu* 61, 76, 141. *Bil* 273. *Pa* 10. *Bo* 1, 234, 236, 248. *MB* 1: 74. *KS* 61 (151, 66). *Al* 6509. *RK* 1: 14. första fröghdhin *ST* 200. *ib* 202, 205, 207, 210, 212, 218. — *pl.* frygdhanna röstir *Bo* 255. mz frygdhom gingo *Al* 9160. syu iomfru mario fröghdhir *ST* 199. *MD* 49. kungör allom nya frögdir *Su* 356. — *Jfr* **hiärtans fryghdh**. — **fryghpa fulder** (frygdefulder: *-ful* *Bil* 271), *adj.* [*Isl.* frygdarfullr] *full af fröjd.* en hälaghar martir . . . faghar ok fryghpafuldar *Bu* 523. *Bil* 271. *MB* 1: 355.

fryghdha (frögdha *Bo* 189, 240; *Lg* 3: 131; *GO* 240, 540. *-ar*, *-adhe.* *refl. sup. -as*), *v.* [*Äldre Dan.* frygde] fagher ordh frögdha een dara *GO* 240. *ib* 540. — **fryghdha sik**, *fröjda sig, fröjdas.* hon . . . frygdhadhe sik i gudhi *Bo* 5. *ib* 189, 221. *lv* 1565. som i blandh rossor och lylior sigh frögdha *Lg* 3: 131. frygdha os vidh dröwilsen *Bo* 106. *ib* 240. *Al* 3293, 6507. ther frygdhar sik til alexand *ib* 2252. — *refl.* **fryghdhas**, = **fryghdha sik.** hwem hawin ij läsit haua gladz älla frygdhas i modhir lifwe *Bo* 81. *ib* 223, 230, 251. *KL* 351. *Bir* 2: 118, 3: 158, 283. — *Jfr* **befryghdha**.

fryghdhelika (ffrögdhelika), *adv. med fröjd.* hwilas iak ffrögdhelika mz hanne *Su* 12. *ib* 329.

fryghdheliker (frögdheliker. frögdelikin: *-liket* *Su* 39, 343. **frögdelig**), *adj.* [*Fdan.* frygdelig] *fröjdefull, glad.* taka glädhinna frögdhelika andswar *Bo* 228. the fylgdho honom mz osighelike glädhi oc frygdhelicom sang *ib* 246. *ib* 247. huldo the frögdeliga glädi mz jwdit *MB* 2: 174. *KS* 39 (101, 41). *Su* 39, 40, 343, 344, 345, 391, 393. haua kununga ok herra fröghdelika (*Fragm.* föghelica 14) lekara ok sångara *KS* 55 (139, 60).

fryghdhelikhet (frögdhelikhet), *f.* *fröjd.* *Su* 110.

fryghdhogher (frögdogher. frögdoger), *adj.* [*Fdan.* frydig] = **fryghdheliker.** o huat trygh oc frögdogh äru idur wälsignada hiärta *Su* 143. liffuit, som är täkt oc frögdogt *ib* 333.

fryghdhsamber (frögdsambir), *adj.* = **fryghdheliker.** aller almoghen war gladlynter oc frögdsambir j theris änlitom *MB* 2: 174.

frykt, se frukt.

frykt (frycht), f. [*Jfr Mnt. vruchte, m.*] *fruktan*. HSH 19: 114 (1506).

frykta, se frukta.

frykte, f. [*Jfr Mnt. vruchte, m.*] *fruktan, förskrücke*. kom eeth wonderlighit rykte erchebyscopenom tiil stora frykte RK 3: 684.

frynd (frint), m. [*Mnt. vrunt, vrint*] *vän*. at forhøre, hwad heller the vore frint eller fygende BSH 5: 502 (1512).

fryndskap (frwntskap), m. [*Mnt. vruntschap, vruntschap*] *vänskap*. then store troo ok frwntskap, som alle menighe swerikes rikes inbyggere haffwe sagt eder til BSH 5: 507 (1512).

frysa (frisa RK 2: 8073. pres. fry. fryys. impf. frös. fröös ST 521. fröss. pl. frusu. fruso. part. pret. frusin. frussin Bir 2: 250. frosin), v. [*Isl. frjósa*] L. 1) *frysa, stelna af köld*. hon (*elfven*) frysa aller saa betidhe RK 2: 8066. ib 8073. ST 521. yseen fröss saa fasth RK 3: 2900. aff frusno watne MB 1: 41. ä är frwsin jordh for othriffnom swinom GO 171. — *opersonl. frysa*. thz fröss bleste och snöde sara RK 2: 4268. wille thet noget frysa BSH 5: 133 (1506). 2) *frysa, förfrysa, skadas el. förderfvas af köld*. här skal aldreghe frysa korn MD 355. fruso manga om händher oc föther RK 3: 3723. the liggia wtan härbärghe frusne ok huslöse Bil 267. sulten frosen oc swa water Al 9148. Bil 630. Bir 2: 250, 3: 169. ST 35. hafdhe han frosith ij hæl Al 5674. ST 284. thimane äru wmskiptelike städhrene frosne (*fri-gida*) Bir 4: 63. 3) *frysa, känna köld, lida af köld*. frös iämfast som hon för bran Bil 543. alle swenane frusu owir matto Bir 3: 201. MP 1: 188. — **frysa ater, tillfrysa**. isin frös ginstan atir owir them KL 101. fryys thz (*vattnet*) ater mz starkom iis Al 2181. — **frysa inne, frysa inne, varda inne-frusen**. the fruso alle ynne RK 3: 3734. — *Jfr saman-, til-, ute-frysa.*

fryse, m. köld. dö for sylt oc frysa (*fame et frigore mori*) Bil 266. ib 267.

frä, se fran.

frägha (-ar, -adher), v. [*Jfr Isl. frægja*] *prisa*. han är ärlika fräghadhir (*Cod. A frägher 317*) MB 1: (*Cod. B*) 556. — *göra känd, upphöja, upprätta?* viliom wi thin hedher at fragha (*för frägha? ad . . . honoris tui celsitudinem restaurandam*) mz thzta silf ok päningom Bil 854. — *refl. fräghas, varda omtalad, varda bekant*. mit namn skal fräghas (*narretur*) ther aff i allo iordhrike MB 1: 300. thetta maal fräghas fore pharao konunge ib 280. — *varda ryktbar*. änkte rike fräghadhis iämwidha i stakkit tiidh MB 1: 14.

fräghp (frägh Bu 497. Bir 1: 356. fragh ib 4: (Avt) 180. fräkt Bir 4: 100. fräygdh: fräygdhin MB 2: 391. frädgh Di 244. freyd MD 314), f. [*Isl. frægð*] L. 1) *rykte, omtalande, berättelse*. gik thär vm rikit gudz manz fregdh at han sculde thingat koma Bil 843. ouer alt landith the fräghdhin gär at hertugh fräderik ater komin är Fr 2693. kom fräghdhin til hanna frändir KL 326. som fräghdhin sagdhe hælaghan ok rätuisan wara Bir 1: 401. KL 397. MB 2: 391. Lg 3: 526. MD 314. framgik opp-

inbarlica i folksins frägdh hanna dygdha lönlichkeit KL 323. wtspredis iomfrunna clara hælagheth frägdh vidha vm mang rike ib 328. hördho thesas frägd oc tilqwämd MB 2: 228. ill ordh oc ond frägdh kom mällan thera vinskap ib 869. 2) *rykte, an-seende, namn*. för then stora frägdh skuld som han hade öffuer all landh för sin mandom skuld Di 244. lystis hans mykla fregdh Bil 848. thär lät han äpter sik godh ordh ok godha fregdh ib 862. fik hon höra aff sancti francisci ärlike frägdh KL 323. at ga äpte swa store hælgha manzsins frägdh Gr 306. i hafin päst (*för pe*) fulastu frägh Bir 4: (*Avt*) 184. Bo 147. Bir 1: 356, 2: 260, 3: 314, 4: 100. MB 2: 274. Su 424. — *rykte, fräjd*. skudhin baße mandom oc fräghd hans SD 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). 3) *godt rykte, fräjd, ära*. han com tel en mästan ok märansthan at frägh rican kunugh Bu 497. Bir 1: 303, 3: 457. idhna enkte for manna frägdh (*ryktet bland meniskor*) Ber 52 (*kanske snarare att föra till 1*). 4) *vanära*. thz ware en stor fregd (*vnser aller scande*) ouer werlden at man skulde brennä swadanna en förstinnä Va 10. (frägdh trol. för frögdh el. frygdh MB 2: 173.) — *Jfr o-, van-, väl-fräghp.*

fräghdha (pres. -ar, se vanfräghdha. -ir, se samma ord. impf. -adhe. part. pret. -adher, se vanfräghdha samt vidh-, väl-fräghdhadher. -dher, se ofräghdha samt vidhfräghdher), v. — *refl. fräghdhas, varda bekant, varda ryktbar*. hans snille ok renlifue fräghdhadhis widha vm världinna Bil 124. naar sadhana iärtekne oppenbaradhis ällar frägdadhis i blandh almoghan Lg 3: 281. — *Jfr o-, van-fräghdha samt vidh-, väl-fräghdhadher och vidhfräghdher.*

fräghdheliker, adj. fräjdad, ärofull. eth fregdelikt namn MD (S) 278. *Jfr vanfräghdheliker.*

fräghdhilse, n. pl. *Jfr vanfräghdhilse.*

frägher (komp. -are Bil 424. superl. -aster: -asta MB 1: 275), adj. [*Isl. frægr*] *känd, bekant*. med dat. hans gerninga mz guz iärteknom äro allum frägha Bil 748. ib 723. — med prep. for. wardh miraculum for kesaran fräghet Bil 576. — *ryktbar, fräjdad*. han bygdhe thz frägha münster j rom star som panteon heet Bil 321. wardh en reclusus swa hælagher ok frägher at alt folkit thok han til erchebiscop ib 689. vardh vm sidhe fräghaste munkir KL 211. Bil 424. MB 1: 175, 177, 275. Iv 3512. — *prisad*. han (*Gud*) är ärlika frägher (*glorioso . . . magnificatus est*) MB 1: 317. iak skal göra han (*Gud*) fräghan (*glorificabo eum*) ib. — *berytad*. wäldoghe män oc frägher at ilgerningom MB 1: 167. — *Jfr namn-, vidh-frägher.*

fräghin, se fräkin.

fräghn, f. [*Isl. frægn*] 1) *omtalande, berättelse*. tha thässe fräghn (*Cod. BCDE segn*) een ända fik Fr 2695. 2) *rykte, fräjd*. han gömer dighirt sina frägn gömir GO 922.

fräghna (pres. fräghnar Al 659. impf. fra Fl 59, 249, (Cod. C) 606, 718, 1426, 1980; Fr 2415; Iv LXXV, 1725; Al 59, 1065, 4877, 5727; RK 1: 2280, 2604, 2: 3489. fraa RK 1: 354, 2377, 3286, 3378, 4212, 4376. fregdnadhe Bil 897. pl. fragho Fr 1238; RK 1: 3982, 4146. freghnadho Bil 894. part. pret.

n. **fräghnath** *Al* 5935), v. [*Isl. fregna*] *spörja*, *erfara*, *förnimma*, *få veta*. thz fregnadho hænna næsta frendir *Bil* 894. til apulias borgh man the tidhande fra *Fl* 59. *ib* 249, 1426, 1980. *Fr* 2415. *Iv* 1725, (*Cod. C*) 3001, 3715, 3945. *Al* 59, 659, 4877, 5727. *RK* 1: 354, 2280, 2377, 3286, 3378, 3982, 4146, 4212, 4376, 2: 3489. *Iv* LXXV. alla thöm fanga . . . som han fregnadhe a thz nampn tro *Bil* 897. *ib* 895. frägnande winin dröwas aff fatikdom *Bir* 4: (*Dikt*) 254. *ib* 264. romara fräghna ij thy sinne at han hafde alt italiam inne *Al* 869. taghar han fra hwat ther war tiit *RK* 1: 2604. — *spörja* (*till*), *förspörja* (*om*), *få veta* (*om*). med *ack.* swa brat the alexandrum fräghna *Al* 4071. — med *prep.* til. ther han ok til hænna fra *Fl* 718. *Fr* 1238. *RK* 1: 3139. — med *pronominaladverb* som *betecknar en rörelse till ett ställe.* jadas tok skadha ä hwat han fra *Al* 1065.

fräkin? (**fräghin?**), *adj.* [*Jfr Isl. frækin, frækn, hvarifrån detta ord, som dock närmast torde vara hämtadt från Danskan, utan tvifvel härstammar*] *tapper, modig.* frodhe hin fräghne äller hardhe (*Jfr frodi enn frækni Flateyjarbók* 1: 27 o. s. v.) *Iv* LXXVI.

fräknottar, *adj.* [*Isl. freknóttir*] *fläckig.* dragonthea är fräknott som en orm (*colubro similis maculoso cortice surgit*) *LB* 8: 41.

fräls (**friäls**: **friälsan** *Bir* 1: 296. **frälztz**), *adj.* [*Isl. frjals*] *L.* 1) *fri* (*i motsats till träl el. underkufvad*). kallä han frälsan man prä *SR* 9. köper thu hebreiskan thräll, han skal thiäna thik siäx aar, oc tha siwnda aarith komber, tha skal han fräls fra thik ganga *MB* 1: 334. frälsa manna köt oc tiänaranna *ib* 2: 364. bödh sina swena thaka hona hanum til husfru en hon fräls (*libera*) ware ellir til frillo en hon ofräls ware *Bil* 540. medh frelsom attä mannum ok friþvitum *SR* 6, 13. all frälztz hion som riddarom oc swenom oc frälse tilhöra *GS* 28 (1375, *orig.*; frälztz hion här dock snarare = **frälsis hion**). *fri* ok frälse (*för fräls*) hwar nyte sit *Al* 5387. *Jfr ofräls.* 2) *fri*, *obunden, obehindrad.* lät mik . . . frälsan fara tel þin *Bu* 142. badho thöm frälsa fara *Bil* 236. *Gr* 261. är gudh aldri skälikaster oc frälsaster *MB* 1: 32. framgar bönin frälsare mz mere clarhet *Bo* 104. at gudh hafwi friälsan ingang *Bir* 1: 296. 3) *fri*, *hafvande frihet* (*att göra något*), *berättigad.* ware han fräls at giwa them han wille *MB* 1: 449. 4) *fri*, *fritt bestämmande.* hon hafde frälsan vilia at wända sik til hulkin wäghin hon wilde *Bir* 1: 48. j sit eghit frälsa siälfwald *ib* 5. swa som hon hafui thär frälst vald til *VKR* 74. — *fri*, *beroende på fri bestämmande.* guz thiänist är fräls *Bil* 236. 5) *fri*, *befriad* (*från*). med *prep.* af. sculu þe fräls warä af þe þänist *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). *SR* 21. fräls af frestnigom *Bu* 135. *ib* 141. *Bo* 62. *MB* 2: 251, 257. hwilka wi aff nokrom (*för nokro*) marka gielle engä ledhes frelssa hafwa wiliom *BSH* 1: 143 (1373). — med *prep.* undan. ma en konunger giwa en man . . . frälsan vndan them laghom han hawer almännelika giwith *MB* 1: 464. — med *prep.* for. frelst landh for hwariom herra *Bil* 707. ij ärin frälse fore allom skat *Al* 1142. 6) *fri från ansvar el. straff.* gytä þe han ey pär til wnnet, vari fräls *SD* 5: 480 (1345,

nyare afskr.). 7) *skattfri; särsk. genom rusttjenst befriad från skatt, åtnjutande frälserätt.* iherusalem skal thz haffua frälzst oc frit . . . oc skal kallas hælgher stadher (*sit sancta et libera*) *MB* 2: 252. ärkebiscopopenom oc allum androm biscopum i rikeno i swerike, oc allom klärkdomenom thöm som sit godz hawa frälzt af alder hafft mz rät *BtRK* 40 (1375). som sich mädh nokor breff frelsa halla willia *BSH* 1: 142 (1373). hawer riddare äller swen barn äfter sik, et äller flere, är pär nokor son af, wari fräls alt pär til han warper fämptan are gamal *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). *BtRK* 65 (1396). kan . . . någon man som fräls är, sälla sina jordh vtgärdis bondum *GS* 22 (1360). badhe frälsom oc skatbondum *ib* 28 (1375, *orig.*). hwilken frälst will hawa sit godz *ib*. at . . . therra gotz ey aff alder hafde frels warit *BSH* 2: 39 (1396). *ib* 41 (1396). i frälso godze *SD NS* 2: 134 (1409). mit rätta eghit fädherne, frälst af hedhindom *ib* 1: 157 (1402). frälst af nath *ib* 425 (1405). *Jfr nadha fräls.* 8) *fri, stäld till fritt förfogande, öfverlåten till oinskränkt besittning.* än nakar hafde swa frälst gotz, at honum ware änkte giwith *MB* 1: 449. är ängin then til swa frälst gotz hawer, vtan gudh siälwer *ib*. dömpdom wi . . . karl philippussoni honum hans fiskewatn frii oc frelss at nyttia *FH* 3: 10 (1382). antwardhom wi honom thä for:da jordh . . . fria, frälsa ok vmbewaradhe fore allom skat *SD NS* 1: 107 (1402). *ib* 317 (1404). 9) *frimodig, oförskräckt, glad?* mz frälse röst *KL* 357. *Ansg* 193. — n. **frälst**, *adv. skattfritt.* hwar som vtgärdis bonde är oc hawer frälsis jordh mz sine jordh, han ma ey frälst hawa, vthan han hawir thridiungin mera a frälsis jordh än sit äghit *GS* 23 (1360). som frälst hawa þyánt (*på grund af rusttjenst hafva varit fria från skatt*) *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*).

frälsa (**frälsa** *Bu* 491. *pres. -ar: frälsä* *SR* 34. *-ir* *MP* 2: 109; *-er* *MB* 2: 282. *imperat. frälsa* *Gr* 284. **fräls** *ib* (*Cod. D*) 381; *MP* 2: 46; *MB* 2: 282. *impf. -adhe* *Bil* 112, 865; *Bo* 231; *MP* 2: 109. *-te* *Bu* 76, 207; *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*); *Gr* 284; *MB* 1: 462; *Bir* 3: 344. *part. pret. -aper. -ter*), v. [*Isl. frjalsa och frelsa*] *L.* 1) *frälsa, befria, frigöra* (*från trældom el. fångenskap, från det område hvarest någon hålles i trældom el. fångenskap, från den som håller någon i trældom el. fångenskap o. s. v.*). swa sum gvdh frälste oos, frälsa af hädne oc hädhndom, sua haffwer oc han þem (*trälarne*) frälsat, oc fyr nämdir konungir med hanum *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). frälsa min son fangen *Bu* 25. iak är frälsapar fange *ib* 174. — med *prep.* af. þom þu frälste af þrældom *Bu* 76. aff tholkom thrældom frälsir then helghe ande *MP* 2: 109. gudh frälsadhe sanctum petrum badhe aff bandum ok banzsattum manne *Bil* 112. egeas gik nöþoghar at frälsa (*lös göra, nedtaga*) andream af corse (*venit ut ipsum deponeret*) *Bu* 141. war herra frälste israels sönir aff egipto *MB* 1: 462. han (o: christus) frelste os af hanom (*djäf vulen*) *Bu* 207. nar jak mz minom dödh frälste (*liberavi*) aff hælwhite alla mina vtualda män *Bir* 3: 344. — *frälsa, rädda* (*från det som är ondt el. från den som tillfogar ondt*). hiälp os ok fräls os *MP* 2: 46. ihesus christus þolde döþ a corse . . . at frälsa väruldena mz sino

blope (*pro restauratione nostra*) Bu 138. hans höghra hand oc hans hælge armbir frelsadhe (*salvavit*) os Bo 231. — *med prep.* af (ut af). thu som frälser (*liberas*) israel aff allo ondo MB 2: 282. the dyra bönin som honum hafde förra hulptit oc frälst vt af sua mangom pinom Pa 19. SD 4: 408 (1335, *afskr.*). Gr 284. — *med prep.* fran. frälste þem fra grunne Bu 514. han gat eigh frälsat sina dottor fra döþ ib 491. — *frälsa*, *skydda*. *med prep.* fran. lofuadhe sancto olafuo at han sculde läta göra j hans kirkio eet kors aff silff: en han frelsadhe han . . . fra thöm konunghe Bil 865. **2)** *befria* (*från en afgift*). *med prep.* for. þa frälsä garþen bryggjazzona firi byjá giældet ok bakara huset bakarän SR 34. **3)** *genom rusttjenst befria från skatt*. fa hon frälsis man, þa frälse han hännä godz med sino SD 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). frälsä þän allä saman ib 477. BtRK 66 (1396). **4)** *befria från, undanröjja*. thz han hafde frälst thera vanda Iv 4703. **5)** *öfverlåta med full besittningsrätt*. tilbinder jak mik . . . herra abram brodhersone . . . thetta goz ok gardh at fri ok frälssa ok hemolt göra for alla thöm ther kunno vppatala SD NS 1: 154 (1402).

frälsan, *f.* [*Isl.* frjálsan och frelsan] *frälsning*. Su 191.

frälsare, *m.* [*Fnor.* frjálsari] *frälsare*. j dröuilsom leta gerna huar en frälsara MP 1: 121. sagde til jacobum siäla frelsare (*animarum liberator*): tak vidh mik til scriptamaal oc bättring Bil 165. — *i kristlig mening: menniskornas frälsare*. i dagh är idhir födir frälsare (*saluator*) MP 2: 36. sannir värdhellenne frälsare (helare 2: 37) ib 1: 25. som os ledde til varn skapara. frälsara oc atirlösara Bo 2. ib 88, 93. KL 20. MP 1: 12. Bir 1: 190. Ber 202, 273. Su 193, 197, 202, 203, 210, 217, 279, 324, 325. Lg 67. LfK 136.

frälsborin, *adj.* [*Isl.* frjálsborinn och frelsborinn] *L. friboren, af adlig börd*. godhe frälsborne män, riddara oc swena SD NS 2: 199 (1409). *Jfr friborin.*

frälsbref, *n.* = **frälsis bref**. ther pa hafde konungh cristiern gifuit sith fräls breff FH 5: 134 (1489).

frälse, *n.* [*Isl.* frelsi] *L.* **1)** *befrielse, frälsning, räddning*. idher til frälse giordhe iak swa Al 4233. j dröuilsom leta gerna huar en frälsara ok gifuin hielp älla frälse är sak til at älska frälsaran MP 1: 121. af hans godhleek bidha hiälp oc frälse Bo 94. nar jak mz minom dödh frälste aff hælwite alla mina vtualda män hulke som värdhe varu thässe atirlössn ok frälse (*redemptione et liberatione*) Bir 3: 344. war herra frälste israels sönnir aff egipto, oc teknadhe thz frälse som war herra gaff os allom mz sinom dödh MB 1: 462. Su 340. fik þän man iam skyt bötar ok frälse af illom gäste Bu 205. MB 1: 261. **2)** *frihet, fritt stånd el. tillstånd*. hon löste os til frälse aff thräldom Bil 351. hwar gudz ande är ther är frelse MP 2: 108. frälse oc fridh nyta MB 1: 425. ib 86. Al 6615, 6618. KL 182. Bir 1: 136, 352, 3: 398. andans frälse Bo 117. **3)** *frihet (att följa sin vilja)*. lat mit folk lidhught at offra mik mz frälse wtländis MB 1: 298. Bo 93. Bir 1: 203. tha vare jak j mino eghno frälse ib 3: 278. **4)** *frälse, frihet från utskylder till kronan (medgifven de and-*

lige samt de jordegare som gjorde rusttjenst), *frälse-rätt*. frälse . . . aff allum aarlikum konunglikum wt-skulum ok alaghum SD 4: 407 (1335, *nyare afskr.*). hawm wi gywit frälse ib 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). þiänä for sins oc sinnä syzkenä godz frälse ib. þet samä frälse nyutä ib. aff enom frälssisman . . . huilkom . . . konung magnus friihet oc frälse gifuit hafthe vppa segh oc hans afkommanda ib NS 2: 139 (1409). taker iac thenna förnempda wnga men . . . ij krononne frelsse, them oc thera affödhö rät frelsse halda, hafua oe nyta, som andre frelsis men hafua ii rikeno ii suerike FH 2: 16 (1396, *nyare afskr.*). at j welie vne oss frälse opa j [1] lithet godz FM 414 (1509). at thesse fornempde ey konungsens bref eller bewisning vppa frelse hafdo BSH 2: 39 (1396). frelse hawa ib. ib 41 (1396). ath alle friborne men skole vt vid terass frälsse ib 4: 198 (1495). dömdom wy the for:da jordh . . . wndher frelse blifua SD NS 1: 141 (1402). huilkit goz vudir frelse hawer warit aff heedhnom höös ib 212 (1403). ib 2: 54 (1408). äghodel . . . ther os tilhöre meth rät frälse af aldir ib 1: 360 (1404). thesse godz waro krono godz oc esbiörn diekn hafde them i frälse BSH 2: 63 (1399). domkirkian hafde hona (jorden) i frälse SD NS 2: 152 (1409). ib 154 (1409), 193 (1409), 201 (1409), 203 (1409), 206 (1409), 209 (1409) o. s. v. joan haki hawer them (jordagods) i frälsse ib 1: 136 (1402). hafthe thet i wärio i frälsse ib 2: 199 (1409). the forscrepna iordher . . . hawa sa länge i frälse warith ib 1: 136 (1402). dömpdom wy the for:na tw marc land . . . i rät frelse at bliua vtan allan skat ib 2: 139 (1409). thet war wndan skat oc i frälsse gangit ib 172 (1409). the skatta jordher oc krononne ingiäld som kommen waro i frälse BSH 2: 67 (1399). haftho thet forscrepna markland jordh . . . sua länge i therra wärio haft vnder frälsse SD NS 2: 199 (1409). the for:da iordh war olaghlica wndan frälse komin til skat ib 184 (1409). the godz . . . som ware gangne fran krunän oc vnder frälse ib 1: 417 (1405). BSH 2: 42 (1397), 47 (1397). **5)** *rusttjenst (ss grund för skattfrihet), skyldighet till rusttjenst*. vm han forma þet frälsit vppe haldä SD 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). mädhan jac aff alder är swa kranker oc jac ey barn hafuer, ther mit frälse wpe halda, tha scal for:de biörn mik frälse halde ib NS 1: 338 (1404). at nakar frälsis man vil vndan frälse ganga SD 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). viper frälse skiliäs ib. alle the sit frelse kände RK 2: 8556. til þäs at þe vndi ono frälse länger warin (*gemensamt njuta skattfrihet på grund af rusttjenst som göres af en enda*) SD 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). **6)** *frälsejord, frälsegods*. the forscrepna iordher ärw gamalt frälsse SD NS 1: 136 (1402). ib 378 (1404), 386 (1404), 2: 125 (1409), 131 (1409), 137 (1409) o. s. v. hwilka jordh jon i häplinge hafde bort böt for eth orät frälse ib 142 (1409). **7)** *frälse, frälse-stånd, frälseklass, adel, de som mot rustnings-skyldighet äro fria från utskylder till kronan*. viff biörns-son war komen aff gamblo ok forno frelse SD NS 2: 139 (1409). aff frälsit wille han there gotz winna RK 2: 497. ib 3: (*sista forts.*) 5166, 5289, (*till. om Chr. II red. B*) 6375. knuth posse mz frälsit är fulth när RK 3: 3183. all frälitz hion som riddarom oc

swenom oc frälse tilhöra *GS* 28 (1375, *orig.*). rikesens radh oc mene frelsith *BSH* 5: 52 (1505). forwacthendis menige frälsith *ib* 76 (1506). alle thenne gotho män . . . hafdo sik vndan krononna skat vtan konungx minne eller bref sielwe olofika til frelse giort *BSH* 2: 38 (1396). *ib* 40 (1396); i dessa båda ex. skulle dock frelse möjl. kunna föras till adj. **fräls 7.** 8) *för-månsrätt, privilegium*. med allo frälse py som alle andre köpstapa hana, þe som fri torgh hana *SD* 5: 639 (1347). 9) *trygghet, lagn*. almoganom til fridh och frälse ok sāmio inbyrdes *KS* 1 (2, 1). *ib* 5 (11, 6), 6 (14, 7), 8 (20, 9), 11 (28, 12), 12 (29, 13), 16 (40, 17), 40 (103, 42), 56 (141, 61). — *Jfr* **blärgs-, kirkio-, nadha-frälse**. — **frälsis bol (-bool)**, *n. L. frälsegård, frälsehemman*. *SD NS* 2: 244 (1410, *nyare afskr.*). — **frälsis bonde**, *m. frälsebonde, bonde som innehar frälsemans jord*. *GS* 44 (1437). — **frälsis bref**, *n. [Fnor. frelsisbréf] frälsebref, bref el. dokument hvarigenom frihet från utskylder till kronan medgifves*. ett gammalt frelssis breff, som konung birgir hadhe gifwet wäldemar ille frelsse opå kaihesniemi-böle *SD NS* 2: 243 (1410, *nyare afskr.*). *Jfr* **frälsbref**. — **frälsis gods (-godhz. frälse gotz L.)**, *n. L. frälsegods*. at frälsisgodhzet war bättre än skattagodhzet *SD NS* 2: 70 (1408). — **frälsis hion (-hijon)**, *n. L. adelsmans underhafvande*. riddara oc swena oc frälsismän, alla skattabönder oc frälsis hijon *FM* 22 (1389, *nyare afskr.*). *GS* 31 (1380). *Jfr* frälzt hion under **fräls 1**. — **frälsis iorp (frälsins iordh SD NS 1: 457 (1405), 2: 203 (1409))**, *f. L. frälsejord*. *BSH* 2: 63 (1399). *GS* 23 (1360). fore wara frälsins iordh *SD NS* 1: 457 (1405). *ib* 2: 70 (1408), 138 (1409), 203 (1409). — **frälsis iordha skipte (frelses-)**, *n. byte af frälsejord*. *SD NS* 2: 88 (1409). — **frälsis kona**, *f. L. frälseqvinna, qvinna tillhörande frälseståndet*. *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). — **frälsis landboe**, *m. = frälsis landbonde*. *GS* 31 (1380). — **frälsis landbonde**, *m. frälsebonde, landbo som innehar frälsemans jord*. af fattigom bondom och frälsis landbondom *GS* 31 (1380). — **frälsis man (frälse- frälzsis-)**, *m. [Fdan. frelsisman] L. frälseman, den som genom rusttjenst är befriad från skatt för sin jord, man tillhörande frälseståndet*. frälsis man eller kona *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). fa hon frälsis man *ib* 476 (1345, *nyare afskr.*). är þet swa at nokar af bondum vil frälsis man warþa *ib* 477. alle frälsis män sculu til vapnsyn komä *ib*. är frälse mannen gamal eller oför *ib*. at nakar frälsis man vil vndan frälse gangä *ib*. äru flere frälsis män oskilde vit *ib*. huat han war frälse man eller skatta bonde *ib NS* 2: 139 (1409). aff enom frälssisman, som het mathis paulsson, huilkom . . . konung magnus frihet oc frälse gifuit hafthe vppa segh oc hans afkommanda, meth sino opno brefue oc hängiande incighle *ib* (1409). *FH* 2: 16 (1396, *nyare afskr.*). thesse waro i nämpdinne: knwt bänctsson . . . jappe störla, frälsis män, . . . erik i skämby . . . joan karlsson, bönder *SD NS* 2: 147 (1409). *ib* 142 (1409), 160 (1409), 174 (1409; de som i dessa fyra dipl. kallas frälsis män, kallas i flere andra urkunder svena el. väpnara). wi alle idhre fatighe vnderdana oc al-

Or d b o k.

moghe. frälzsis män. bönder. brytia. oc landboa *BSH* 1: 185 (1386). almoghin aff österlandom meenlika badhe frälzsis män oc bönder *ib* 188 (1386). alla the frälsismän, som byggia oc bo i hans föghati badhe riddara oc swena *GS* 29 (1375, *orig.*). riddara oc swena alle frälsismän oc skatgilde bönder *VAH* 24: 326 (1377). riddara oc swena oc frälsismän, alla skattabönder oc frälsis hijon *FM* 22 (1389, *nyare afskr.*). friborne oc frälsismen *ib* 53 (1457). *ib* 230 (1505). riddara friborne oc frälssesmän *BtRK* 150 (1442, *orig.*). klärka, friborne män och frälsismän *ib* 138 (1439). *BSH* 4: 111 (1486). friborna frelssesmen bönder och landbo *ib* 3: 46 (1452). alle friborne frelssesmen som i the len bo *ib*. clercherij, friborne, frelssesmen, köpstadzmen *BSH* 5: 33 (1505). menige klerchrie, friborne frelssismen, köpstadzmen *ib* 76 (1506). *RK* 3: (sista forts.) 5744. thera fornempda biscopa, klerka eller frälsismanna landbo *BtRK* 40 (1375). vpbärie (för vpbäre) swo wel sakören aff kerkene landbor och andre frelsses mäntz . . . som aff kronenes skatskylleghe bönder *FM* 636 (1515). *Jfr* **frälseman**. — **frälsis qvinna (frelses-)**, *f. L. frälseqvinna, qvinna tillhörande frälseståndet*. *RK* 3: (sista forts.) 5197. — **frälsis äghodel (-ägadel)**, *m. L.* — **frälsis änka**, *f. L.*

frälseman, *m. [Fdan. frelseman] = frälsis man*. *RK* 2: 5927. riddere friborne frälsemen köpstadzmen *BSH* 3: 284 (1470).

frälsgiva, *f. L.*

frälsgivi, *m. L.*

frälsilse, *n. pl. och f. [Äldre Dan. frelselse] befrielse*. glädhiandis j . . . idhra frälsilse *MB* 2: 168. aldrigh hopp at haffwa til nakor frälsilse *LfK* 119.

frälsirska, *f. befriarinna, frälsarinna*. war tw myn frelsirska fran allan wade *MD* 442.

frälsleker? *m. L. fritt bestämmande, fri disposition el. dispositionsrätt?* sculum wi hanum helsingborgs hws medh sann frälsleka (för -leke) i allum stykkiom ater andwardha vtan alt hinder *BtRK* 32 (1353, *orig.*).

fräsliska (fräselika. fräseliga MB 2: 250), *adv.* 1) *fritt, obehindradt*. magho fräslikä sökiä allä köpstapa *SD* 5: 638 (1347). thät mith fornempda godz . . . frilika ok fräsliska nyuta ok behalda *BSH* 1: 166 (1376). the skulo fräsliska nyta sit *Al* 10325 fläste . . . vidhir fresta äkke at äruodha fräselica til hwars manz helso *Bo* 110. at hon matte fräselika synda a mote mik *Bir* 1: 218. *ib* 296, 320, 3: 193, 468. *MB* 2: 250. 2) *fritt, frimodigt, öppet*. öpa frelselika ok höght *Bil* 471.

fräsliker (fräseliker), *adj. fri, obehindrad*. for . . . fräselikare gudhelika thinga skodan *Bir* 5: 46.

främadha (*Lg* 220 (*ack. sing. n. el. ack. pl. n.*); *LfK* 70 (*nom. pl. n.*); *Bir* 4: 85 (*nom. pl. m.*)). **främade** *RK* 1: 1057 (*nom. sing. m.*), 1159 (*dat. sing. n.*). **främädhe** *Iv* 2400 (*ack. sing. el. pl. n.*). **främäde** *Va* 28 (*ack. pl. n.*). **främäde** *Di* 79 (*ack. sing. n.*), 91 (*ack. pl. n.*). **frömadha** *Iv* 164 (*ack. sing. n.*), 3886 (*ack. sing. n.*); *VKR* 37 (*dat. pl.*); *Lg* 535 (*dat. pl.*), 8: 484 (*nom. sing. m. och ack sing. f.*); *MB* 2: 152 (*ack. pl. n.*). **frömadhe** *Ansg* 229 (*nom.*

pl. m.). **frömade** Va 36 (nom. pl. m.), 53 (ack. pl. n.). **frömäde** ib 28 (ack. pl. n.). **frömedhe** Fr 1018 (dat. el. ack. n. sing. el. pl.), 1518 (ack. pl. n.); Al 9735 (nom. sing. m.). **frömede** Di 61 (ack. sing. n. el. ack. pl. n.), 91 (ack. sing. n. el. ack. pl. n.). **frömdhe** BSH 5: 175 (1507; ack. sing. n.). **främända** LfK 63 (nom. sing. m.); MB 2: 73 (dat. pl.). **främandha** Bir 5: 94 (ack. sing. m.); MB 2: 104 (gen. pl.). **främmandha** ib 23 (dat. sing. n.). **främmandha** LfK 72 (nom. pl. m.); Lg 3: 436 (ack. pl. m.). **främ-andhe** Su 81 (ack. sing. f.). **främmande** LfK 119 (nom. sing. m.). **främmandhe** Su 81 (ack. sing. f.). **främende** Di 98 (nom. sing. m.). **främmande** MB 2: 131 (nom. sing. m.). **främönda** ib 220 (gen. pl.). **frömönda** ib 270 (dat. pl.), 309 (ack. sing. n.). **frömönde** ib 258 (ack. sing. m.), 262 (nom. pl. m.); Bir 5: 67 (dat. pl.); RK 2: 8578 (ack. pl. n.); Di 65 (ack. sing. m.). **frömönde** Lg 3: 533 (dat. sing. n.), 544 (ack. sing. n.), 561 (nom. pl. m.), 574 (ack. sing. f.). **frömönda** MB 2: 293 (dat. sing. n.), adj. [Mnt. vromede, vrommede, vromde, vromet, vromde] eg. **aflägsen**. 1) **främmande**, som är från el. tillhör ett annat land el. samhälle, en annan ort el. ett annat hem. iak fan een vägh . . . ther mik ledde til eet fröm-adha land Iv 164. ib 2400, 3886. Fr 1018, 1518. RK 1: 1159, 2: 8578. Va 28, 53. Di 61, 79, 91. Lg 535, 3: 533. MB 2: 24, 25, 152, 293. badhe jnlennynge ok frömende Lg 3: 561. bodhe han j staden gabaa som en främ-mende pelagrym MB 2: 131. gorgias . . . sampnade sik frömönda salskap oc giordhe jwdomen mykin skadha (*assumptis advenis frequenter Judæos debel-labat*) ib 309. mz främönda gudhom ib 73. var han en främöde man RK 1: 1057. *Ans* 229. wilia wij . . . göre oss engen wonda for en frömöde man (*firir okvnnigs mannz sakir*) Di 65. ib 98. Va 36. them fröm-adhamannom VKR 37. främönda prästir Bir 4: 85. hálga ängla, huilke mz os dagh oc nath wistas oc boo i warom cellom, ey swa som gäste ällar främmandha, wtan sannelika som wara hemes män oc stalbrödher LfK 72. hwar osämia är mällan män the som saate skulo saman byggia aff thera osämio margher mon hyggia thz en frömedhe man wil ther til häta tagher thz bort the badhe om thrätta Al 9735. 2) **främmande**, tillhörig en annan el. andra. med dat. all tingh ärw os främönda, ensamber timen hörer os til LfK 70. 3) **aflägsnad** (från), **skild** (från). med prep. af. at hwar en wari främönda aff hans wälgärningom LfK 63. ib 119. at wi ey frömönde aff idher (*alieni . . . a vobis*) vardhom MB 2: 262. iomfrudomin . . . hwilkin af allom thässom for^{dom} nödhom är fran skilder ok frömönda Lg 3: 484. 4) **främmande**, som icke tillhör el. öfverensstämmer med det som är i fråga, obehörig. at ey grips hugen j fälängom oc frömönde tankom Bir 5: 67. — (?) at hafwa wilia til frömönda skörhet Lg 3: 484. 5) **ovanlig**. swa som naghat nytt hörändes ok frömönde Lg 3: 544. ib 436, 574. i oarom och frömdhe (*utifrån kommen?*) siwkdom BSH 5: 175 (1507).

främadher (främäder. frömadher), adj. = **främönda** 1. siik giffua i främönd landh RK 3: 3090. han war j frömönd landh MD (S) 251. han war en främäder man Va 18. afläggis all wtspisning . . .

vtan the främöndom ther abbatissan siälff wil noghra gönst ellir wördhning göra VKR 38 (*kan föras till främönda*).

främbre, se **framber**.

främd, f. [Isl. fremd] *framgång, lycka*. j hans daghum fik cristin [kir]kia främd ok fridh thässa hems Bil 561. hawa iordhrikis främd MB 1: 253. ib 252, 432. til alla wärldinna främd ib 44.

främia (främmia: -as Bir 4: 93; -at ib 53. främmie SGGK 103. pres. främbr KS 31 (80, 33). främjar Su 169. impf. främde: -dis Bir 3: 370. främpde Fr 2168. fremde: -do Bil 732. främiadhe Bo 81; refl. främiadhes Lg 3: 263. part. pret. främder L. främter GU 2. n. främt L.; Bu 420; Bil 603. framt L. främmitat Bir 4: 55. refl. sup. främiäz Ber 270. främmande för främiande el. främiade RK 3: (sista forts.) 4307), v. [Isl. fremja] L. 1) *föra framåt, befordra*. eg. och bildl. promo-vere, främia GU 4. provectus, främter ib 2. natskone främia (promovent) fötirna Bir 3: 143. var väl värt at han främiadhe (*illuc proveheret*) sin enkannelica vin ther som pätar korsfästis ok paulus lutar for swärdhen Bo 81. jak haffwir hanom swa mykit främmitat j the sama hálga threfalloghetz kärlek Bir 4: 55. 2) *främja, befordra, hjälpa*. at främia pippinum til thessa hems äro. thy at hans almosor ok offer fremde hins siäl til himerikis äro Bil 732. Bir 2: 76, 3: 257. fridha ok främia godha män KS 14 (33, 15). han hauer huwdh ok (*trol. för sum*) främbr alt hans styrilse ib 31 (80, 33). främia the (o: scripta-malin) ok prydhä siälina Bir 1: 293. SGGK 103. SEG 120. 3) *bistå, underhålla*. the sculu mik födhä fordha främia oc vppehalda til dödra dagha SJ 188 (1449). han sculde hona fordha oc främia i henne liffs tima ib 191 (1450). 4) *få fram, utföra, uträtta, verk-ställa*. for toko tiberio främia sin villa Bu 150. Bil 603. KS 5 (11, 5). Bir 3: 287. Fl 1141. Fr 2168. Iv 1466. RK 1: (Albr.) s. 214. läti han framme (*för främia*) huat han wil ib 1: 1882. vi gatöm ängte främt Bu 420. skal han try enkannelika huxa ok främia KS 12 (29, 13). — *utöfva*. eenfallugheet pläghom wi främia Al 6458. — **främia sik**, *gå framåt, framskrida*. främia sik i dygdhomen oc godhom gärningom Lg 3: 277. Su 356. — refl. **främias**, 1) *gå framåt, framskrida*. främs thu til höghre thing KL 268. troo thik j ingo hafwa främiäz Ber 270. Bir 1: 349, 3: 370. Lg 3: 263. at främias aff enne dygdh oc j andre Bir 4: 93. 2) *få framgång*. hwi godhe dröuas oc onde främias Bir 2: 35. ib 3: 464. Gr (Cod. D) 382. MB 2: 126. at han skuli väl främias MP 2: 254. — *opersonl.* skal äntiggia thå fremias, ellar wärder missämia ok stridh landa ok manna mellom KS 11 (26, 12). 3) *sättas fram, sättas främst*. vp höghias oc främias (*promoveri, strax förut tolkad: föresätthias*) j bland annor trä MB 2: 98. — *Jfr forfrämia*.

främia? f. främio trol. för sämio MB 2: 261.

främian, f. *framgång, framskridande, förbättring*. hwat främian wi ther aff haffwom, ällar häloghet LfK 145. **främlse**, n. pl.? *främjande, framförande, befordran*. promocio, främlse GU 4. i mins wärffs främlse BSH 5: 40 (1505).

frän, se fran.

frände (dat. sing. frändo för -a ST 372. pl. fränder. med art. frendrene Bil 894. dat. pl. frändrom Lg 3: 525. gen. pl. frända. frändra SD NS 1: 29 (1401). frendra ib 99 (1402), 431 (1405)), m. [Isl. frændi] L. frände, släktning. medh . . . wara wina oc frändda raþe SD 6: 180 (1350). hænna fapir ok moper ok frändar Bu 9. ib 510. Bil 125, 740. Gr 265. ST 372. thz freghnadho hænna næsta frendir Bil 894. Lg 3: 525. Jfr fapur-, fäpernis-, moper-, möpernis-frände. — frända flokker, m. L. — frända skokker, m. L.

frändkona (fränkona L. frenkona Bil 893), f. [Isl. frændkona] L. kvinlig släktning, fränka. Bil 893. Bir 3: 158. RK 1: 1006. Lg 32. Jfr fränka.

frändlingar (fränlingar), m. pl. [Jfr Isl. frændlingr, m.] L. fränder, de som äro i släkt med hvarandra. stodh swerike wel medhen the fränlinga (bröderne Philippus och Inge) radde PK 235. mz thenna frendlinga styrde RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 281.

frändskaper (frändzskaper. fränskaper L.), m. L. 1) ätt. hwat hälst släkt lothen vppa faller tha vtletthin frändzskapen ther näst hwset (quancumque tribum sors invenerit, accedet per cognationes suas, et cognatio per domos) MB 2: 18. 2) frändskap, släktskap. thz ey lata for frendskap wild eller redhuga RK 2: 7501.

frändsämi (KS 69 (169, 75). frändzsami SD 5: 606 (1346). fränzämi L. fränsämi. fränzimi L. frändsim L. fränzim L. fränsim L.), f. [Isl. frændsemi] frändskap, släktskap. hwar som döme orätta doma före winskap älla fränsämi KS 69 (170, 76). ib (169, 75). SD 5: 606 (1346). — frändsämis spiäl (fränzämis-. frändzämis-. fränzämes-. fränzemis-. fränsemis-. fränsimis-. fränöimis-. frenzemes spial. fränzämes spiäld. fränzimäs-. fränzömis-. fränzämes späld. fränzimä spial. fränscimä spiäl), n. L.

frändsämia (fränzsämia: -o SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). fräntzämia: -o MB 1: 403), f. L. = frändsämi. them dughir hwazske frändsämia älla gamal vinskapir Bo 129. SD 5: 376 (1344, nyare afskr.) MB 1: 403. — frändsämio spiäl (fränsämio-MP 1: 318. fräntzemio-MB 1: 260. fräntzämio spiäld ib 506. fränsimio spiäl L. fränzsama-L. fränöimma spial L.), n. [Jfr Isl. frændsemis-spell] L. blodskam. MB 1: 260, 506. MP 1: 318. ST 542.

fränka, f. [Fnor. frænka] L. = frändkona. Bo 125. SD 5: 677 (öfvers. fr. 1467). ib NS 2: 169 (1409), 240 (1409). RK 1: (sfgn) s. 179. MB 2: 208. Su 11, 40. Di 196, 224, 261.

fränna? v. dömde lasse henrixson syn fäähärdz lön aff morten helso i riduala innan iij vikur och frännede (för fornämde?) morten sin skada igen aff tesse epter^{ne} som teris fäa haffde giort wppo hans änger BtFH 1: 210 (1506).

fräsa (-te), v. [Jfr N. fräsa] fräsa (af ilska). the frästo oc ropadho MD 189. som et leon fräste han ib 194.

fräst (Iv 616; Al 302, 945, 1302, 8202, 9074, 9900. frästh SO 23. frest Bu 20, 491; Bil 112, 246, 943; Iv 1281; Al 8668; RK 2: 9467; Bir 2: 96. freest Fr

223; ST 501. frist Iv 2590, 2719, 4571, 5361; Al 1008; Fr 2570. friist RK 1: 4409. freste (möjl. att fatta ss pl; i rimslut med meste) Fr 634), f. (Al 8202) och m. (Iv 2719, 5361; Al 945, 1008, 1302, 9074, 9900; på de flesta ställen, hvarest ordet förekommer, är genus icke tydligt; någon nom. sing. m. på -er är ej anträffad) [Fgutn. frest, f. Isl. frest, n. vanl. pl. samt f. Nyisl. frestr, m. N. frest, m.] L. 1) spatium, tidrymd, begränsad el. bestämd tid (inom hvilken något sker el. bör ske). (doo jn)nan f(äm) dagha frest Bil 112. han skulde til the kälde fara . . . innan fiortan natta fräst Iv 616. ij fäm dagha frest ma thz ey ske ib 1281. Fr 223. SO 23. om xiiij dagha frest RK 2: 9467. ij faan än ater ij skamman frist mina fru ok alt thz ij hafuin mist Iv 2719. ib 5361. Al 945, 1302, 9074. iak thänkte at hafwa swa langan fräst (lång tid på mig, lång lifstid) ib 9900. 2) stund. äpter middaghin ena litla fräst Al 8202. ib 1008. 3) utsträckning, förlängning (i tid). vm gudh ville gifua mik lufs frest Bir 2: 96. Bil 246, 796. huath skal mik längre lufsins frist Iv 2590, 4571. Fr 2570. medhan lifuit haffuer ey lenger friist RK 1: 4409. 4) anstånd, uppskof. gaf guþ hanom atta dagha frest tel anzsuaara Bu 20. ib 491. Bil 943. — dröjsmål. thz war ekke länger fräst Al 302. affuäpnto sik for vtan freste Fr 634. 5) vägsträcka. foor han thädhan thre milor frest Al 8668. — Jfr middags fräst.

frästmark, f. och n. L.

frästning, f. L.

fräta (-er), v. [Mnt. vreten] fräta, förtära. thätta är madhken som näst gnagher ok altidh fräter Su 410. swa som the ther frätas ok vanskas af afwnd Bo 160.

frätare, m. Jfr manfrätare.

frätter? m. [Jfr Isl. frétt, f.] underrättelse. konung birger fik ther aff en frät at hertogomen war husit lät RK 1: 2252.

frö (fröö Bir 1: 235), n. [Isl. frjó, fræ] L. 1) frö. blomstrit bär . . . frö Bir 1: 178. ib 235. bölmä hawer trighiahandha blomsther oc frö LB 5: 81. thäs frö stöt mz vin ib. 2) rom. fiskane samanlekande j hafweno vt sända siin frö (ova) hulkin som fallande j hafwit göra fruct Bir 1: 257. — Jfr bölmo-, dil-, dilla-, dilz-, fänika-, fänikals-, hampo-, hör-, kal-, kattosta-, krassa-, lin-, malyrta-, märke-, märkis-, nätla-, purlöks-, sinap-, sinaps-, syro-, valmogha-, väghbredho-frö.

frödh (pl. -ir), f. = frödher. Lg 308. ST 356. tag sma twsker oc fröder i kerren LB 7: 193.

frödha, f. [Jfr Isl. fröða och frauð] fradga, skum. hafsins hwadha älla frödha Bir 1: 8.

frödhe? (frydhe. fride. frido. frogde), n. [Isl. frœði] berättelse, exempel. gyrughe män äre siellan blydhe thy märk här aff ith annath frydhe MD (S) 231. arj heet een viis man fride oc qwäda tha kwnne han MD 313. han nam ther frogde oc quäde mongh ib 314. ryma oc siwnga frido dyr ib 350.

frödher (pl. -ir), m. [Isl. frauðr] groda. födde han en (ändradt af senare hand till ena) frödh ok giördhe hanum mönster Bil 308. calladhe then delin aff rom latran som tydher a wart mal fiäladher frödher

ib. *ST* 357. sände gudh the andro plaghona oppa landit, thz waro frödhir ib 331. frödde (för frödhe) ok annor diur *Bir* 1: 65. paddona ok frödhene ib 2: 9. ib 1: 61, 62, 63, 2: 116, 117, 315, 3: 444. *GO* 1032. *MB* 1: 295, 296, 297, 342, 2: 358. *Su* 163. *LB* 1: 97, 3: 166. *De ex.*, som anförts från *MB* 1: 295, 296, 297, 342, 2: 358; *Bir* 1: 65, 2: 116, 117, 315, 3: 444; *ST* 331; *Su* 163 kunna föras till frödh, f.

fröghþ, se fryghþ.

fröken (frögdeken), n. [*Mnt.* vrouwichen] fröken, prinsessa. kongen han foldhe sin dotther frögdeken in i lanter holsteten *BSH* 4: 312 (1502).

frökin, adj. *Jfr* iämförkin.

frökorn, n. *L.*

frölimer, m. *L.*

frölön, f. *L.*

frör, adj. [*Isl.* frjör]. *Jfr* ofrör.

frörot, f. späd rot? miodyrk hænna frö rot stöt doger mot ögna wärk *LB* 5: 81.

frösa (impf. -te, se saman frösa. part. pret. -ter), v. [*N.* fröysa] göra frusen, belägga med is. winterin hafde älwena fröst *RK* 1: 3353. *Jfr* saman frösa.

fughl (*Bil* 276, 306; *Bir* 1: 24. *fugl* *MD* 20. *fugul* *Bu* 157. *fugel* ib 206. *fughil* *Bil* 112, 806; *GO* 263, 762. *foghil* *KL* 117. *foghil* el. *foghil* förutsättes af formerna: *foghlin* *KL* 117, 118; *foghla* ib 117; *Fa* 4; *Iv* 426; *Bir* 1: 51; *MD* 172 d; *foghlo* *KL* 317; *LfK* 141. *fagl* el. *fagil* förutsättes af *faglom* *Lg* 3: 1. pl. -ar), m. [*Isl.* *fugl*] *L.* *fogel*; äfven i allmh. flygande djur. vedde han som fughalare *fugl* *Bu* 206. rymde rasklika. som *fughl* *flughi* *Bil* 276. *fenix* *fughl* ib 306. tha *flughu* *nidher* *adhughe* *fughla* *MB* 1: 183. thässe *fughla* äre *idher* *forbudhne* ib 359. *natskäwa*, oc alt thz *fughla* *kön* som *fyra* *fötir* *hawer* ib. alt *swart* *fogla* *kön* (*Cod. A* *fyghle* 359) ib (*Cod. B*) 561. är han *likir* *enom* *flygande* *örn* *vndir* *hulkom* *andre* *foghla* *flygha* *Bir* 1: 51. the *vildha* *foghla* *MD* 172 d. *fisk* *fugl* oc *diur* ib 20. *Bu* 157. *Bil* 112, 802, 806, 899. *Pa* 4. *MB* 1: 97, 157, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 236, 428. *KS* 2 (4, 2). *GO* 263, 605, 762. *KL* 117, 118, 317, 370. *Bir* 1: 24, 52. *Lg* 3: 1. *LfK* 141. aff thenne *sma* *fugla* (*näml.* *bina*) *lära* *sidher* *MD* (S) 268. — *Jfr* **pa-**, **somar-fughl**. — **fughla dun**, n. *fogeldun*. *Bir* 1: 227. — **fughla galder**, m. *foglars galande* el. *sång*? *viis* *man* ok *spaa* aff *fughla* *galdrum* *Bil* 111. — **fughla gildri**, n. *L.* — **fughla hamber**, m. *fogelhamn*. (*skop* *sik* *sielfuan* j) *fughla* *ham* *Bil* 447. *tappadhe* *han* *fughla* *ham* ib. — **fughla hiärta**, n. *fogelhjärta*. äta . . . *färst* *fughla* *hiärta* *Bir* 2: 241. *drikka* . . . *färst* *fughla* *hiärta* *blodh* ib. — **fughla kiöt** (-köt), n. *fogelkött*. *MB* 1: 395. — **fughla leker**, m. *L.* — **fughla liknilse**, f. *fogelskepnad*. *fughla* *liknilsen* *war* *borto* *ST* 312. — **fughla pänne**, m. *fogelpenna*, *fogelfjäder*. *Su* 37. — **fughla ren** (*foghla-*), f. *L.* — **fughla sanger**, m. *foglars sång*, *fogelsång*. *thu* *skalt* *ey* *thro* *oppa* *fughla* *sang* *ST* 32. — **fughla skari** (*foghla-*), m. *fogelskara*. *sa* *iak* *ther* *een* *foghla* *skara* *Iv* 430. *Jfr* **fughl skari**. — **fughla ärt**, f. *fogelärt*, *vicia cracca* *Lin*? om *man* *faar* *räfformar* *oppo* *fötir* *eller* *hender*, *ta*

skal *man* *taga* *fwgla* *erter* *oc* *siwda* *tom* *j* *strand* *vatr* *LB* 7: 289.

fughlare (*fughalare*, *foghla-*), m. [*Isl.* *fuglari*] *fogelfångare*. *vedde* *han* *som* *fughalare* *fugl* *Bu* 206. *blifwa* *the* (*foglarne*) *ther* *faste* *af* *thy* *bikeno* *ok* *limeno* *som* *foghlarin* *hawir* *ther* *til* *reet* *Bir* 1: 51. *ranqualdo* *fuglara* *SD* 4: 370 (1334). *Jfr* **föghlare**.

fughl skari (*fogel skari*: -a *MD* (S) 304), m. *fogelskara*. *MD* (S) 304. *Jfr* **fughla skari**.

fukt, f.? [*Jfr* *Mnt.* *vucht*, *adj.*] *rök*, *ånga*. *fweth* *och* *dåm* *i* *wäderett* *stod* *RK* 3: (*sista forts.*) 4831.

fuktogher (-igh), adj. [*Mnt.* *vuchtich*] *fuktig*. *maghan* *är* *kaldh* *och* *fuktigh* *LB* 7: 169. *then* *fuktogha* *hiithan* ib 171. *om* *may* *manadhen*, *huilkin* *som* *är* *varm* *oc* *fwktigh* ib 178.

fuktoghet (*fuctughet*, *fuktigheth*), f. [*Mnt.* *vuchticheit*] *fukt*, *fuktighet*, *vätska*. *fwctighet* *i* *ögonen* *LB* 7: 160. *for* *then* *groffwa* *vesko* *oc* *fuktoghet* *som* *er* *i* *brystet* ib 166. *then* *fwktoghet* *om* *natthen* *er* *komen* *aff* *hoffwdit* ib 167. *tz* *gör* *fuktigheth* *i* *maghan* ib 172. *then* *slemmen* *och* *fuctughetin* *varda* *qwiith* ib 179.

ful (*full* *Su* 191. f. *ful*. *fwll* (i *rimslut* *med* *skiwl*) *MD* 396. n. pl. *ful*. *full* *Ber* 29. *fwll* *MB* 1: 359), adj. [*Isl.* *full*] *L.* *eg.* *rutten*. 1) *oren*, *stinkande*. *thro* *krypir* *j* *skiwl* *oc* *warder* *swa* *fwll* *som* *rykande* *träk* *MD* 396. *jak* *slaar* *ey* *wht* *thz* *fula* *watr* *för* *än* *jak* *faar* *thz* *rena* *GO* 597. *KL* 226. *Al* 2673, 2676. *ful* *sör* *ok* *smitan* *Bu* 183. *thäss-köns* *diwr* *äre* *fwll* *oc* *oreen* *MB* 1: 359. *hulkins* *fulo* *lokt* *ängin* *forma* *at* *thola* *Bir* 1: 71. 2) *fædus*, *ful*, *stygg*. *andra* *siw* *köör* . . . *fwla* *oc* *maghra* *MB* 1: 236. *tha* *syntis* *trägardhin* *mykyt* *fwl* (*deformis*) *aff* *grafwomen* *Bir* 3: 65. *fik* *fula* *sot* *Bu* 199. *fik* *bradha* *banasot* *fula* *ok* *ledha* *Bil* 112. *han* *giordhe* *römska* *rike* *fwlt* *aff* *faghro* *Lg* 307. *huath* *hon* (*skriften*) *är* . . . *fagher* *ella* *ful* *KS* 52 (132, 56). *grym* *ok* *fwl* *diur*, *suåsom* *äru* *biorne* *ok* *ulua* ib 29 (72, 31). *Bir* 1: 164. — *ful*, *simpel*, *torftig*. *thin* *klädhe* *ok* *thine* *ske* *varin* *ey* *mykyth* *dyr* *ok* *ey* *mykyt* *smalik* *älla* *full* *Ber* 29. 3) *vilis*, *låg*, *ringa*, *föraktad*. *j* *swa* *fulo* *ämbite* *sattir* *Bir* 3: 229. *j* *swa* *fule* *änkio* ib 1: 254. *högfärdhwgä* *z* *ful* *forsmadh* *och* *othäk* *for* *gudhz* *asyn* *Ber* 113. ib 114. *Su* 191. — *ful* *man*, *bödel*. *aff* *fulum* *manne* *swärdhe* *halshuggin* *Bil* 123. 4) (i *sedligt* *hänseende*) *vederstygglig*, *skändlig*, *otillbörlig*, *oanständig*. *fulaste* *falsare* *Bu* 19. ib 22, 30. *Bil* 304. *gak* *thu* *bort* *thiin* *fula* *vätär* *Iv* 1122. *MD* 396. *lät* *sik* *angra* *fula* *gärniga* *Bu* 130. *hap* *mik* *tel* *fulan* *last* ib 136. ib 168. *släkte* *wt* *allan* *fulan* *lusta* *Bil* 446. *ful* *ok* *smälek* *orþ* *Bu* 77. *KS* 24 (59, 26). — *liderlig*, *otuktig*. *vänte* *mina* *mopor* *vara* *sua* *fula* *Bu* 136. *draghas* *til* *fula* *quinna* *hws* *Bil* 570. *MB* 1: 370. *ST* 411. *til* *fulan* *lifnadh* *Bil* 574. *i* *fulo* *huse* ib 571. — *neslig*, *vanhederlig*. *wilde* . . . *han* *döma* *til* *fulasta* *dödh* *Bil* 302. *bekränkia* *ällar* *fwlt* *göra* *sith* *ädhelikhetz* *nampm* *Lg* 3: 291. — *Jfr* **iämfül**.

fulakta, v. *fullkomligt* *hafva* *för* *afsig*. *ffulachtendes* *framdeles* *kome* *met* *större* *macht* *FH* 7: 81 (1509, *afskr.*). ib 84 (1510? *afskr.*), 92 (1511, *afskr.*). *FM* 437 (1509), 532 (1511).

fularla, adv. mycket tidigt. *ST* 282.

fulbiltogher (-byltogher *BtFH* 1: 149 (1506); -byltogher: -byltogh *ib* 180 (1507), 212 (1507)), adj. fullkomligt el. alldeles biltog. dömdes til en ful biltogher *BtFH* 1: 146 (1506). *ib* 149 (1506), 167 (1508), 180 (1507), 212 (1507).

fulbleka (-adhe), till fullo bleka, göra fullkomligt hvit. som . . . twaddhe sin klädhe oc fulblekadhe (*dealbaverunt*) them j lambsens blodhe *MB* 2: 344.

fulblöter, adj. mycket mjuk. *Al* 1452.

fulboa (full-), adj. fullt besuten. ingen skattebonde köpe mera godz, än han kan wara fullboa (för -bola?) *pa GS* 44 (1437).

fulbola (fullbola. fullbole), adj. fullt besuten. ingen bondhe skal mera skattagotz köpa . . . än som tolf owildughe män . . . tykkir ath han . . . ma wara fullbola vppa *GS* 54 (1459). the som ey hafwa the skattegårdar som the äre fullbole på *ib* 61 (1483). *Jfr fulboa.*

fulbordh (fulbort *SJ* 322 (1465). fuldburdh. fulbyrdh), n.? [*Mnt.* vulbort] samtycke, bifall. thu skalt ey til skörhet radh ellir fulbordh gifwa *ST* 411. *ib* 32, 200, 202, 429. ja, samptykkio ok fulbordh tilgifwande *SD NS* 1: 93 (1402). mädh samptykto radhe oc aldra wara godhuilia oc fulbordh *BSH* 1: 185 (1386). *ib* 188 (1386), 196 (1387), 198 (1387). meth minom godhwilia oc warra nästa frända ja oc fulbordhe *SD NS* 1: 132 (1402). mädh samthykto radhe oc fulbordh wina oc frända *ib* 170 (1402, *gammal afskr.*). mädh wina oc nästa frända samtykkio ok fulbordh *ib* 2: 235 (1409, *nyare afskr.*). mz radzsins fulbordh *SO* 30. *ib* 47, 61. *TS* 19. ath thetta war fwlkompne wilie och fwlbordh är *SD NS* 2: 63 (1408). — bekräftelse, stadfästelse. til alla thessa fornempda stykke fulbyrdh ok vitnilsse *BSH* 1: 166 (1376). at i them fornempda jeppa idhan godhuilia oc kärleek oc fulbordh gifuen . . . til thetta fornempda lagmansdöme *ib* 185 (1386). *ib* 188 (1386). emoth swodann wora stadhfestilse oc fuldburdh *FH* 1: 41 (1458, *nyare afskr.*).

fulbordha? adj. [*Jfr Isl.* fullborda] bekräftad, faststeld, giltig. thet stadfester iak nw meth thäso mino opno brewe ok gör thet maktught, fulbordha (för -at?) ok gilt *SD NS* 1: 675 (1407).

fulbordha (fulburda: -ade *BSH* 3: 298 (1471). fuldburdha: -om *FH* 1: 40 (1458). -ar, -adhe, -adher. *impf.* fulbordhe *L. pres. refl. konj.* fulbordhis *Bir* 4: 112), v. [*Mnt.* vulborden] *L.* 1) fullborda, bringa till fullbordan el. fullkomlighet. fullbordat ärinde (*perfectam rem*) wil gudh mz tik göra *MB* 2: 164. nar sancta petronilla war fulbordhat i gudz räddogha *Lg* 331. 2) fullborda, uppfylla. tha som alt war fulbordhat, ther aff mik war scriffuat *Su* 196. 3) gilla, bekräfta. fulbordhar jac oc stadhfestir mädhir mino ja oc godhom vilia alt thät min herra konung albrict honum a mina oc minna barna väghna oc vara arfua, swasom var rättir formyndare sakt oc vnt hauer *BSH* 1: 198 (1387). *ib* 199, 3: 298 (1471). calmar daghtingan fulborda *RK* 2: 4601. aff allom . . . ranzachat oc samthykt, fulbordhat oc stadhfest *VKR* 46. *ib* 55, 56. *Bir* 4: 111, 112, 115, 5: 109, 111. *SO* 30, 47, 72. *FH* 1: 40 (1458, *nyare afskr.*). thz dikta skälen, wtrönilsen

pröffwar oc kärleksins makt fulbordar at thu mykit sörgde *Su* 211. willia thet fulborda medh theres eedh *BtFH* 1: 75 (1469). *ib* 121 (1461, *nyare afskr.*). — bekräfta öfverlåtelsen af, med laga formaliteter öfverlåta. hona (jorden) fastfara oc fulbordha . . . klostreno til äuärdhelica ägho *SD NS* 2: 355 (1411). — förklara för visst. fullbordadhe the at all the thing som the sama persone teedh waro haffua warit aff enkannelike thäs hälgha anda nadh *Bir* 4: 4. — *refl.* fulbordhas, fullbordas, uppfyllas, gå i fullbordan el. uppfyllelse. at min ordh ey skuli kwnna fwlbordas äller fulkompnas *MB* 2: 153. *Lg* 292. — *Jfr ofulbordhadher.*

fulbordhan, f. 1) fullbordan. offradhe han templens vigilsens offer oc thes fulbordans (*consummationis*) *MB* 2: 284. *Su* 199, 337. kärleken är ändhe oc fulbordhan til all lagh *LfK* 50. 2) fullbordande, fullgörande, verkställande. til hans testaments fulbordhan *SD NS* 1: 545 (1406). i alla dygdha fulbordhan *Ber* 243. *PM* 30. 3) samtycke, bifall. vtan wara oc wars capituli wilia oc fulbordhan *BSH* 2: 36 (1396). meth godhwilia och fulbordhan mynna barna oc arffua *SD NS* 1: 160 (1402). *ib* 303 (1403, *gammal afskr.*). *FH* 3: 96 (1447), 5: 33 (1465). 4) bekräftelse. til mere wisso fulbordhan och tygh thessa forscreffna ärinde *SD NS* 1: 233 (1403). til mere wisso, stadhfestilse och fulbordhan thessa forscreffna ordha och artikla *ib* 300 (1403). allom thessom ärindom til mere wisso oc wtnisbyrdh fulbordhan oc stadhfestilse *VKR* 56. mz kirkionna formanna makt oc fulbordan *Bir* 4: 102. *ib* 104. *LfK* 3.

fulbordhe? m.? bekräftelse, stadfästelse. til thässins brefs mere visso oc fulbordha *SD NS* 2: 111 (1409).

fulbordhelika, adv. fullkomligt. *Su* 112, 140, 204, 240. *Lg* 3: 712.

fulbordheliker (-likin. -liken), adj. fullkomlig. alt war goth oc fulbordelikit *Su* 58. *ib* 19, 82, 97, 104, 204, 243, 266, 321. fwlbordeliken lydhna *LfK* 26.

fulbordhelikhet, f. fullkomlighet, fullkomlig kraft. thz lifsens wathn som swa wardher giorth aff them haffwer fwlbordelikheth j en pwnct göra sina gerning *LB* 9: 94.

fulbordher, adj. fullkomlig. som fulbordhe waro i gudhz kärleke *Su* 4. *ib* 84, 293, 362. *Lg* 291.

fulbordhilse, n. pl. 1) fullkomlighet. aldra tingha fulbordilse (*perfectiones*) wthgaa aff högsta guddomsins walde *Su* 23. 2) bekräftelse, stadfästelse. vppa . . . konung ericks tröst ok fulbordhilse *FH* 2: 128 (1441).

fulbordhin (-bordhen), adj. fullkomlig. at thu är ey än fulbordhin j kärlekenom *Su* 288. san oc fulbordhen dygdh *LfK* 131.

fulbordhogher, adj. [*Jfr Mnt.* vulbordich] fullkomlig. *Bir* 5: 105. *LfK* 257.

fulbradher, adj. — n. fulbrat, adv. mycket snart, mycket hastigt. *Al* 9680. *RK* 2: 3301.

fulbradhlika (ful bradeliga), adv. mycket snart. *RK* 2: 7401.

fulbredher, adj. mycket bred, mycket vid. thit wälde wardher tho ful breet *Al* 7620.

fulbrodhir, m. [*Äldre Dan.* fulbroder. *Jfr Nht.* vollbruder] helbroder. *SJ* 357 (1469).

fulbränder, *adj.* fullkomligt bränd. är han (*blodet*) ful brändher *LB* 5: 293.

fulbyghper, *adj.* färdigbygd. för än kirkiän äller koren af förnäfndu klostre varper fulbygder *SD* 5: 562 (1346).

fulbyr (full-), *m. L.*

fulder (fuller, folder: follan *VML II. M.* 26: 10; follän *UplL. Å.* 8: 1; follom *Bil* 267; folla *SJ* 301 (1462), 302 (1462). *superl.* fuldaster: -om *Su* 46), *adj.* [*Isl.* fullr] *L.* 1) full, uppfylld. nutin är altidh ful ok änkte är tomt j hånne *Bir* 1: 330. tha hon (*kyrkan*) er full *RK* 1: 1195. — *med gen.* vndhirs fulle *Bil* 351. fullast aldra dygdha (*virtutum plenissima*) *Bir* 4: 227. — *med dat.* skötum fuller som jghulkuttir mz borstum *Bil* 479. — *med prep.* af. mz stuppadhun follom bwk aff alzscons födhu *Bil* 267. han war ä fulder aff wiin oc mat *Al* 6941. hans howodh är fult aff wiin *Iv* 539; *med afs.* på de tre sista ex. *ifr* 5. aff diäwlskap war han all innan ful *Bil* 479. *Al* 51. the boken . . . är al ful af minom syndom scifwadh *KL* 319. — *med prep.* mädh. til effron starkastan stadh . . . fullan mz alla köns hedhningom grymom oc starkom *MB* 2: 317. som . . . fwl var mz kärlek *Bo* 3. *ib* 175. *VKR II. Lg* 41. heel maria full mz nadh *ib* 31. war iak (*Jungfru Maria*) ful mz them hälgha anda *Bir* 1: 330. 2) full, hel. i skulin ey taka laxatiuam mananom fullom *LB* 3: 115. hon är xviii aara fulla gamul *VKR* 7, 44. ey fulla xij ara gamol *ST* 247. han hafde ey ful tiwghu aar *Fr* 1335. ey ful try aar *RK* 2: 7128. thz stod ey fulla daga iij *ib* 7134. — full, fullkomlig, fullständig. full wappn hawa sik till wärn *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*), 638 (1347). mädh fullum wappnum iwer land rijdhä *ib* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). eet fult par kläpā *ib* 563 (1346). hawi fullan stapuā *ib* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). gywom wi pem tolf . . . fult wald ok makt af vara veghnā *ib* 5: 606 (1346). *ib* 567 (1346). pe hawin ok fullan warn dom *ib* 606 (1346). han huxa medh fulle forakt *KS* 10 (25, 11). thz är ful rätvisa hawa fullan hugh ok wilia ängom skadha *ib* 26 (65, 28). rätte thz medh fulla hand *ib* (66, 28). sipan han fik fulla visso *Bu* 24. pu hafpe . . . ful skäl *ib* 79. biblia sighar alt fult vt af vars härra prädikan *ib* 72. kendis ware wel betalet til fulla nögiā *SJ* 357 (1469). *ib* 302 (1462). — (?) han war fulder som ilder knös *Iv* (*Cod. B*) 257. — fulltalig. swa at näfnden se ä full *SD* 5: 481 (1345, *nyare afskr.*). a fwlo ok satto thinge *ib* *NS* 2: 29 (1408, *nyare afskr.*; *kanske snarare att föra till* 3). — til fulz, till fullo, fullkomligt. thz kan ängin til fulz at tala *Al* 1383. *ST* 420, 450. *Lg* 3: 242, 500, 513. — til fullo (til fulla), *d. s.* iak kunne thz ey til fullo skrifua *Iv* 1563. — i fullbordan. skal hans vili til fulla gaa *RK* 1: 3394. 3) fullkomlig, verklig. annames fore full broder *SO* 146. fulder pyuwer *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). snattäre ok e fuldär piuuär *SR* 41. päät är ful skenā *ib* 53. ffelte the xii i nämpnde sotto mattis person warsanoia til en ful man dräpene *BtFH* 1: 133 (1506). for waar ful ok openbarlik brut *FH* 3: 5

(1353). for sit retta folla köpp *SJ* 301 (1462). gifuer iak fulla makt oc gör fulmäktugghan häradsbördingian i sama skiplaghi for:da ärkebiscop henrike . . . thässa iordh . . . fastfara *SD NS* 1: 109 (1402). skulu the for rördhe sändebudh hafwa oc thäsliskas fulla-makt aff oss at antwardha idher . . . gotland *BSH* 3: 8 (1449). 4) full, fullgiltig, fullgod, tillräcklig. wissa thet medh mångom ok fullum skälum *KS* 10 (24, 11). wärdher thät pröwät till hans mädh fullum skiälum *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 466, 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 377. per til at thettä se fult oc fast *ib* 298 (1344). therrä witne medh fullan edzstaf her vppa gawo *BSH* 2: 39 (1396). *ib* 41 (1396), 46 (1397), 51 (1397), 54 (1397). i gotha pänningä, som i swerikā nv fore fullä geuä oc gengä ärä *SD NS* 1: 62 (1401). i gothä penningä, som i swerike nw for fullä gangä *ib*. sagde thet for fult wara at döpas j siälfins blodhe *Bil* 537. saalt haffua . . . fore fä ok fulla öra *SD NS* 1: 58 (1401, *gammal afskr.*); *ifr* ful-örar. hafwa salt fore fäa ok fullä päninga *ib* 106 (1402). halfdelen skal han köpā af honum fore fult wärp *SD* 5: 637 (1347). — *n. abs.* fullt motsvarande, full ersättning *el. betalning*. taki fult firi sit arwpi *SD* 5: 637 (1347). x folt fult for theris hade *RK* 2: 8926. kennis iak . . . mik af henne . . . vpburit hawa fult fore tyo march päninga, i them werdthom som mik fullelika wäl anögher *SD NS* 1: 162 (1402). huilkit for:da withnäs salde pedher . . . fore fulth beskedhelikom manne kortymma *FH* 2: 45 (1418). at thet war ey laghlika skipt äller fwlt mote fullo giffwit *SD NS* 2: 154 (1409). *ib* 172 (1409), 193 (1409). at fult är gen fullo frälst j schat swa at hwargen kronona ingeldh minschas *FH* 2: 53 (1421). *ib* 49 (1419). fläste sagpo fult vara telbupet *Bu* 155. — giva fult, godtgöra. pär skal han giua hanum fult firi *SD* 5: 637 (1347). giua huarion fult for möpo *Bu* 185. — försona, umgälla. fult gaff han fore thera kiiff *RK* 1: 3279. — göra ful, fullgöra. mik tykkes ekki göra myn tiänest fwl, wtan jak warer eder i thet som skadeliget är *BSH* 5: 305 (1508). *ib* 138 (1507), 332 (1508). — göra fult (fult göra), *satisfacere*. a) betala, godtgöra, ersätta, försona. *med dat. el. i dess ställe ack.* kännis jak . . . mik gelskyldugghan . . . fäm mark ok tiwgho i swadana panninga, som en ma göra then annan fult meth *SD NS* 2: 359 (1411). honom fwlt göra for pen *SD* 6: 170 (1350). seal han göre fult fore drengen *SO* 150. ath for:ne her swanthä skal fwlt göris och wederfaris epter hans breffwis vtvisning och jnnähaallilsä *HSH* 19: 49 (1505). at them skal fultgöris allä the breff som han nw haffwer om for:nä kaasth täring skadhä och omak *ib* 50. hwat hanom bruste at gardhen ey giorde fult fore thet skulle förnempde folmer sökia vppa her pedher van waters erffwingia *SJ* 267 (1457). lowadhe abba-dissonne at göra fult for hanna jngift *KL* 67. för thässa ena godh gärninghena . . . formaghom wi honom aldre fult göra *Bo* 342. *Bir* 1: 364. fult göra thom som the hawa orättelica skadha giort *ib* 2: 41. *ib* 334, 3: 52. *ST* 429. giordhe fult for thz han hafde röwat *KL* 6. at gudhi göra fult for sina syndir *Bir* 2: 49. for manga synde ffor hulka man-nenom är omögghelikit at fwlt göra j thässa liueno

ib 3: 218. ib 1: 54, 2: 205, 3: 459. MP 1: 98. swa som thu syndade j allom thinom limom. swa skalt thu fult göra j allom thinom limom *Bir* 1: 9. ib 88. b) *tillfredsställa. med dat. el. i dess ställe ack.* af thy älla ok af andro thera fult göra naturinne meer än fäm thusand fatikt folk *Bo* 134. *Su* 336. haffwe giorth war äre sa fulth som en annan *BSH* 5: 220 (1507). ath göra sin äre fulth, som dande swena bör ath göra ib 272 (1508). han giorde honum fulth *RK* 3: 2806. — *med prep. for.* fult göra for kötzens widher thorpt *Ber* 235. c) *fullgöra. med ack.* han schall syth bräde ey vpslaa för än han all companijs reth haffuer fult giort *SO* 152. at jac wille göra oder herredöme breff fult *BSH* 5: 423 (1510). ath han wille göre then dell fwth, i hanom tilbwdit haffwe ib 317 (1508). ath han then deell fwth och fasth göre skwille, i hanom tilbwde ib. at swodan dagtingen motte fultgöres paa wore sido ib 18 (1504). thet hans naade wel görä kalmarne recessen fwth ib 4: 266 (1501). til at fulborda stadfesta oc fultgöra calmarna dechtingan oc recesser ib 105 (1484). naar then dechtingan oc recesser . . . är swa fultfölgt oc fultgiort i sina articla oc innehallisse ib. ath thennä contracth och foreningh ickä bliffwer swaa haallen och fwltgiordh som förescriffwit staar *HSH* 19: 24 (1504). atj nw thetta förbwnd fult gören *FM* 125 (1501). — *med underförstådt obj.* han war swa aldrougher man . . . thet han giordhe tha fult for (*tjenstgjorde för, representerade*) sin fadher badhe a thingom oc stämpnom *SD NS* 2: 227 (1409). d) *till fullo motsvara. med prep. for.* sua got mynt at fyrä mark suensk göra fult fore en fullwightoghan englisken nobel *FH* 2: 93 (1432). ib 70 (1430), 100 (1434), 133 (1442). e) *göra fullgodt arbete, visa sig vara fullgodt* pröffua hans gerning om han fultgöra kan aff sith embet som hanom viderbör *SO* 80. ib 81. xxx (30) mine swener med häst oc harnisk, som mich hopes fult skule göre for gode (*visa sig vara fullgode*) karle *BSH* 5: 45 (1505). — *Jfr fulgöra.* 5) *fullproppad af mat, öfvermått.* ät tik mättan ok ey fullan *KS* 24 (58, 25). the (*flugorna*) äru nu alla fulla ok mätta ib 42 (108, 45). — *fullproppad af mat och dryck.* *Al* 6117. — *fullt mättad, fullt tillfredsstäld (med afseende på mat och dryck el. i allmänhet det hvar till begäret lockar).* i wilin aldre wardhe fulle . . . i wilin ä haffwa meer oc meer *Al* 6953. — *ebrius, full, drucken.* mädhan han är ful *Iv* 541. fulder oc drukkin han hwar dagh sat *Al* 6942. *MB* 2: 167. — (?) [ath] the sina fienda ey fulla halla *MD (S)* 241. — *n. fult, adv.* 1) *fullt, fullständigt.* sighia . . . af allom guz apostolis . . . ok först af sancto petro fult ok fultumleka *Bu* 99. hwilca päninga swmmo ther vi kännomps os fult oc fast vp buret hafua *SD NS* 1: 11 (1401). tha war then flota fult bygder ther *RK* 2: 1179. 2) *helt, mycket. vid ett adj. el. adv.* här sitia thesse siw discipuli fult gladhi *Bo* 240. honom thykkir ilt fult söt vara *Bir* 2: 314. *Al* 3972. eeth fulth stoorth breff *RK* 3: 379. mith liiff takir fult snart een ända *ST* 27. ib 326. *RK* 2: 1043, 2186, 2370, 3: 414. fylte them mz jordh fult brad ib 2: 2196. thz toldhe han alt fwlt gerna *MD* 46. tha gaffuo sik mange fult ille *RK* 2: 7112. ib 7574. thz fäste la thz bergh fult

nära *Fr* 261. — *Jfr aldin-, anger-, arvodhis-, blodh-, brädhis-, brädsko-, byrdhis-, delo-, diäfla-, diävuls-, drafls-, dvalu-, dyghpa-, eter-, flärpa-, fryghpa-, fäghrinda-, genom-, grena-, gälda-, hads-, harm-, harms-, hat-, hats-, hägoma-, ilhärdsko-, ilzko-, isa-, ivir-, iäm-, kif-, kiöt-, kärleks-, käro-, lagh-, lasta-, lätis-, mödho-, nadha-, odyghdha-, ondsko-, ordh-, ordha-, othylda-, plagho-, qvidho-, rop-, sigher-, siuk-, sorgh-, storm-, sukka-, svalgh-, svik-, svika-, symns-, synda-, tara-, tungo-, thräk-, thräks-, thrätto-, vatn-, vredhis-, vädher-, värks-, älskogha-, ärofulder.*

fuldiärver, se foldiärver.

fuldolder (full döldher), adj. mycket döld, mycket hemlig. ther stämplas togh full döldh tingh *RK* 3: 127.

fuldragha (full-), v. [*Fdan. fulddrage*] 1) *fullborda, stadfästa.* thet iordha skiptet wardh ey i therra liifdagha äpter landz laghum fuldraghet oc stadfäst *SD NS* 2: 426 (1411). 2) *utföra, verkställa.* at det i alle matto saa fulldragas oc fullkomnas skal *BtRK* 62 (1397). ib 126 (1438, orig.), 188 (1455), 189.

fuldristogher, adj. mycket dristig. *MB* 2: 259.

fuldriva (full-), v. [*Fdan. fulddrive*] *genomdrifva, uträtta.* fulldreff . . . thet konung erich . . . wardt . . . kester til fullmäktigh konung *BtRK* 117 (1436).

fuldygdheliker, adj. mycket utmärkt. erses konung ful dygdhelik loot han byggia mädher makt (ful dygdhelik kan dock fattas äfven ss adv., sål. ss stående för ful dygdhelika) *Al* 9550.

fuldägheliker (-däghliker), adj. fullt el. fullkomligt vacker. *MB* 1: 101.

fulfagher, adj. mycket fager, mycket vacker. mz ful faghrom skara *Al* 2426. *RK* 2: 9037. en ful fagher qwinno fwnd *Al* 5442.

fulfal, adj.? man skal ecke halla sin fyendhe for fulfal *BSH* 5: 589 (1517).

fulfang, n. L.

fulfar (pl. fulfaa *RK* 2: 276, 9250), adj. — *pl. ganska få.* *RK* 2: 276, 9250.

fulfaster (full-), adj. — *n. adv.* 1) *mycket fast, mycket kraftigt.* the (*portarne*) ära fullfast ther fore hängde *Al* 4027. läste han tornit ful fast *RK* 1: 4052. slog fwlfast på både hende ib 3: (*sista forts.*) 4848. 2) *ganska mycket.* alexander vndra ok loo ful fast *Al* 1539. 3) *mycket fort.* *Al* 9532.

fulfeter, adj. mycket fet. *MB* 1: 236.

fulflytande, part. adj. ymnigt flödande. en ful flytande kältha *Bir* 1: 173.

fulfoter (ack. fwlfott), m. — i fulfot, i hack och hæl. jag foldhe honum eptther allan then dag i fwlfott eptther mz hwg och slag *RK* 3: (*sista forts.*) 4704.

fulfylghia (fulfolghia. fultfölghia. fulfilghia. fulfolia. fulfolie. fwlfolye. fullfylie. folfolghia: -fölgd *SJ* 261 (1457); -fölgdher ib 64 (1436). folfolgie. pres. -ir. impf. -dhe. fwlfolde *RK* 3: (*sista forts.*) 5381. fulfolde: -is *SD NS* 2: 406 (1411). part. pret. -dher. folfulgdher: -dha *SD NS*

2: 431 (1411). *n.* **fulfylkt** *SJ* 6 (1422)), *v.* [*Fnor.* fullfylgja] *L.* 1) *sequi*, fullkomligt följa, efterfölja, följa, rätta sig efter, efterleva. med *dat. el. ack.* thän som . . . mz gärningom fullfölgher mina fotha spoor *Su* 36. kropsens giri allaledhis fullföljandhe *ib* 16. om thu fullfölgher (*secutus fueris*) thinne tiänirskos ordhom *MB* 2: 164. alla the thenna hälga book lärdom läsa, scriffua, fullfölghia oc androm läre *Su* 376. 2) *exsequi*, sätta i verket, verkställa, utföra. at alle skullo thz förstaa oc fullfölghia, at männene skulu wara formän oc radhande j synom hwsom *MB* 2: 181. at fullfölghia sit radh *Bo* 160. fullfölgdhe fadhirsins vilia *ib* 184. fullfölghia sit ämbite *Bir* 5: 98. at fullfölghia hans budh *SD NS* 2: 284 (1410). *Bir* 8: 407, 4: 13. *RK* 2: 4637, 4856. *VKR* 10. *MB* 2: 202, 269, 322, 323, 325. *SO* 206. fullfölje thetta forscriffne testamenth *FH* 6: 70 (1486). naar then dechtingan oc recesser . . . är swa fullfölgd oc fullgiort i sina articla oc innehallisse *BSH* 4: 105 (1484). — *visa vara verksam el. lefvande?* thina hardasta pino aminnilse är . . . badhe mz ordhom oc gerningom fullfölgiande *Su* 219. 3) *följa*, följa efter, komma efter, (sedan) infinna sig. o huat rädhelikin asyn stranga domarens mik nw närwarandis wm räddoghan oc genstan fullfölghiande (*venturus*) mz wtrönilssom *Su* 249. 4) *insequi*, *persequi*, *prosequi*, förfölja. med *dat. el. ack.* fullfölgdo the alle hedhningomen *MB* 2: 261. fullfölghen . . . wara fiända *ib* 29. *ib* 5, 63, 92, 137, 226, 235, 244, 252, 255, 278. *RK* 3: 64, 1395. — med *prep.* äptir. fullfölgde äpther honom *MB* 2: 274. 5) *prosequi*, *persequi*, *vidare följa*, fullfölja, fortsätta. med *dat.* thy fullfölghia oc thz wtuidha *Bo* 15. — med *ack.* byria nu til af vp-hofweno at thänkia gudz pino oc fullfölgh (*prosequere*) hona sidhan alt wt ij ändan *Bo* 183. fullfölghia (*prosequuntur*) the hundane thrättelica sin falso käromaal *ib* 193. fullfölgie thet taal *BSH* 3: 173 (1466). at fullfylle then bygning *ib* 5: 45 (1505). fullfölghen then förnögningh helge hemmingh i gode betalningh, som fornempde frw ingeborgh begynnede göre *FM* 400 (1509). sanhetena vt letandis aff läre fädherna diktan oc henne fullfölgiandis (*vidare framställande med*) stäkke talan *MB* 2: 285. — med *inf.* konungen fullfölgde at strida pa triphonem *MB* 2: 276. *Su* 35. — *abs.* *RK* 3: (sista forts.) 5381. 6) *persequi*, fullfölja, beifra. capitenaren fullfölje the sakena före gardz mästarans dom *PM* 31. som . . . monghe walzwerke brukat, som landzfogten jan mykelsson och niels mölnare skulle clagha och fullfylgia *BSH* 5: 490 (1511). 7) *utkräffa*. fullfölgh thz sidhan atir aff honom mz rät *ST* 492. thera rät wäria oc fullfölghia *PfN* 135. 8) *bekräfta*, stadfästa (ett köp). tha thätta köpit stafgadhiss a soknastämpno . . . ok fullfoldis mädh fastom *SD NS* 2: 406 (1411). köpit var rättelika oc laghlika giort oc äpter allom landzlaghom fullfölght *FH* 3: 27 (1442). — *bekräfta öfverlåtelsen af, med laga formaliteter öfverlåta*. fullfilgh thetta herre meth allom landz laghom *SD NS* 2: 302 (1410). at han maghe lata fasta oc epter landz laghom fullfölgiä a wara wäghna siäx öresland iord . . . fran os oc fran warom ärfuom oc vnder hällgä kors prebendo *ib* 1: 23 (1401, *gammal afskr.*). thet sama godzsit . . . for:da herra laurens

wlfsoni fastfara oc fäst wppa gifua oc meth allom rät fullfölia *ib* 2: 369 (1411). thenna samma jordh är vpbodhon . . . oc hembudhon nästom frändom, laghstanden oc altinges folfulgdha (*för* -fulgdh) som war stads rätth vth wisar *ib* 2: 431 (1411). thätta forscrifna ärfue war arnd van bummellens panther, hulkin han lagligha mädh allom stadzrät fullfylkt haffde *SJ* 6 (1422). *ib* 64 (1436), 261 (1457).

fulfylghiare (fulfölgiare. fulfölgare. fullföliare), *m.* 1) *etterföljare*. gudz lagha fullfölgiare *MB* 2: 289. 2) *verkställare*. satto os ok mäktadho os till fullfölghiaara sins testamentz som aa latino kallas *exeutores* *BYH* 1: 184 (1380). myt testamentz fullföliare *FH* 6: 69 (1486). 3) *förföljare*. rymmande wndan fullfölgaran *Su* 299.

fulfylghilse (fulfölgilse), *n.* 1) *följande, efterföljande*. budar innerlika hugxsualilsenna fullfölgilse *Su* 173. 2) *utförande, verkställande*. *Su* 105, 240.

fulför (-föör), *adj.* 1) *fullt i stånd, fullt duglig*. fullföre män til stridh *MB* 1: 384. *ib* 114. 2) *fullt tillräcklig*. eyg skulu oc färre syster jnledhas än ath the seen fullföora (*sufficientes*) til sit ämbite *VKR* 75.

fulföra, *v.* [*Isl.* fullføera. *Mnt.* vulvoren] *L.* 1) *utföra, verkställa, fullborda*. bödh hanum fullföra thz han burdhe *Bil* 274. *ib* 214. 2) *bevisa*. päst fullföres mz hällghom vitnom *Bu* 16. *ib* 100. *Bil* 267, 354. *ST* 47. gita thz a mik fullfört at jak hauer nokra sakir giort *RK* 1: 2440.

fulganga, *v.* gå full tid. hon haffde fulgangit mz sit barn *Lg* 3: 372.

fulgilder (fol-), *adj.* *L.*

fulgiärna (-gärna *lv* 543, 1525. -gerna *ST* 209), *adv.* mycket gärna. *lv* 543, 1525. *ST* 209.

fulgladher, *adj.* [*Isl.* fullgladr] mycket glad. *RK* 2: 3180, 8842.

fulgodher (full-), *adj.* [*Isl.* fullgöðr] 1) *fullgod, tillräckligt god*. är han . . . bättre än thu oc flere andre som sik lata vara fulgodha *Bo* 40. the warä godhä och ey ful godhä *Pa* (*Tungulus*) 37. *MB* 1: 71, 101. mz fulgodh skäl *Fl* 1887. *lv* 2703. *Fr* 2888. *GO* 482. 2) *mycket god*. han var een rätare ful godh *Fr* 3127. ther är fullgott at byggia *MD* 391.

fulgrön (-gröön), *adj.* fullt grön, alldeles grön. kom en drake skeen ful gröön *Al* 274.

fulgärp (full-), *f.* [*Jfr* *Fnor.* fullgerð] helgärd, full gärd *el. utskyld*; äfven sammanfattning af ett visst antal bönder som förenade skola erlägga hela beloppet af en gärd. *BtFH* 1: 317 (1413, *Joh. Bures utdrag*). the fämtan marc som wpa wöhr (*för hwor*) fulgiärth warä lachtä *SD NS* 1: 247 (1403, *nyare afskr.*). af hwar fulgiärth *ib*. — **fulgärpa bondi** (fulgärdis-), *m. L.*

fulgör, *adj.* [*Isl.* fullgerr] fullkomlig, fullvuxen, försigkommen. staar oc teer sik stadhughan swa som fulgöran man *Bo* 2.

fulgöra (fwld-), *v.* [*Isl.* fullgera] 1) *fullgöra, utföra, stå fast vid, hålla*. thet medh lifff och makt störkia och fwlgöra *BSH* 5: 175 (1507). offwerwäygendis then recess oc contracth . . . hwre hwn

SD NS (Svenskt Diplomatarium. Ny Serie.) Svenskt Diplomatarium från och med år 1401. Utg. genom C. Silfverstolpe. Del. 1, 2. 1875—84.
SEG Stadga för ett S:t Eriks Gille nära Upsala. I Småstycken på Forn Svenska.
SGG Stadga för ett S:t Görans Gille. I Småstycken på Forn Svenska.
SGGK Stadga för ett S:t Görans Gille vid Kopparberget. I Småstycken på Forn Svenska.
SJ Stockholms Stads Jordebok 1420—1474. Utg. genom H. Hildebrand. 1876.
SKG Stadga för S. Karins Gille. I Småstycken på Forn Svenska.
SMG Stadga för ett Jungfru Mariæ Gille. I Småstycken på Forn Svenska.
SML Södermanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1838.
Smål L Kristnu-Balken af Smålands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.
SO Skrå-Ordningar. Utg. af G. E. Klemming. 1856.
SR Upplysningar och Anmärkningar om en för Sveriges Laghistoria vigtig urkund, den förlorade Söderköpings-Rätten. Af G. E. Klemming. I Vitt. Hist. och Ant. Ak. Handl. Del. 25, s. 263—286.
ST Själens Tröst. Utg. af G. E. Klemming. 1871—73.
Stads L Konung Magnus Erikssons Stadslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1865.
Su H. Susos Gudeliga Snilles Väckare. Utg. af R. Bergström. 1868—70.
TB (Trögh bolag) Skogsstadga för mädhal tridhiung i Trögd. I Småstycken på Forn Svenska.
TK Translatio Katerinæ. I Scriptores rerum sve-cicarum T. 3, sect. post., s. 268—75.
TS Timmermäns Skrå af 1454. I Småstycken på Forn Svenska.
Upl L Uplands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1834.
Va Namnlös och Valentin. Utg. af G. E. Klemming. 1846.

VAH Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens Handlingar.
VGL Vestgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1827.
VKR Vadstena Kloster-Reglor. Utg. af C. F. Lindström. 1845.
VML Vestmanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1841.
VNB Vadstena Nunnas Bönbok. Utg. af E. Rietz. 1842.
ÖGL Östgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1841.

I allmänhet citeras efter sida i den tryckta texten; efter sida i handskriften citeras dock *LB* och *SR*; efter vers citeras *Al*, *Fl*, *Fr*, *Iv*, *RK*, då det icke genom tillagdt "s." uttryckligen angifves att citatet afser sida; *Gers Frest* citeras efter kapitel; *GO* efter ordspråkens nummer. Vid citat ur en urkundsamling utmärker den inom parentes satta siffran urkundens ålder.

Af öfriga förkortningar torde följande böra anföras:

Ags. = Angelsaxiska. *D.* = Nydanska. *D. dial.* = Danska dialekter. *Fdan.* = Forndanska. *Fgutn.* = Forngutniska. *Fnor.* = Fornnorska. *frf.* = framför. *Fsax.* = Forn saxiska. *i sht* = i synnerhet. *Isl.* = Fornisländska. *Ital.* = Italienska. *L.* = Lagspråket (utmärker att ett ord är upptaget i Ordbok till Samlingen af Sveriges Gamla Lagar af C. J. Schlyter. Lund 1877). *Lat.* = Latin. *Mht.* = Medelhögtyska. *Mlat.* = Medeltidslatin. *Mnt.* = Medelnedertyska. *N.* = Nynorska. *Nygutn.* = Nygutniska. *Nyisl.* = Nyisländska. *Prov.* = Provensalska. *ss* = såsom. *Sv. dial.* = Svenska dialekter. *T.* = Tyska. *vidim.* = vidimation.

Rättelser och tillägg.

Sid. 205 sp. 2 r. 4 nedifr.	eft. dulghadrap , till.: dulsbot (dyls-), <i>f. L.</i>	Sid. 259 sp. 2 r. 3 uppifr.	näst frf. flinskalloter insätt: flima , <i>v. begabba. MD 428.</i>
" 206 " 2 " 9 uppifr.	näst frf. dust insätt: dust, duster, se diost, dioster.	" 264 " 2 " 22 "	näst frf. fodherhäster insätt: foperfä , <i>n. L.</i>
" 216 " 1 " 3—6 "	förta — <i>ib 253. utgår.</i>	" 264 " 2 " 30 "	näst frf. fodherladha insätt: fodherkorn , <i>n. foderkorn, fodersäd. BSH 3: 145 (1463?), 146 (1463?).</i>
" " " " 9 "	näst frf. döva , <i>f. insätt: döva, v. [Fdan. döve. Mnt. douwen, down] smälta (mat). LB 7: 253. — befordra smältningen af (mat). LB 7: 170. — Jfr fordöva.</i>	" 266 " 2 " 23 nedifr.	näst frf. foghl insätt: foghatmalt , <i>n. malt som i skatt lemnas åt fogden. BSH 3: 146 (1463?).</i>
" 225 " 2 " 30 "	eft. 582. till.: — at ens , <i>endast. PK 221.</i>	" 267 " 2 " 3 "	läs: 8: 41.
" 234 " 2 " 8 "	eft. <i>L.</i> till.: falz mal , <i>n. [Fdan. faldsmaal] ansvar för förseelse, skyldighet att betala böter. GS 55 (1462, orig.).</i>	" " " " 2 "	näst frf. folsterson , insätt: folsterrike , <i>n. fosterland. BSH 3: 298 (1471).</i>
" 240 " 2 " 9 nedifr.	eft. <i>afskr.</i> till.: omnes res meas. færændehaghur SD 4: 105 (1329). Jfr hava, f.	" 271 " 2 " 16 "	läs: föreqvadha.
" 250 " 1 " 28 "	näst frf. flspan insätt: flning (filnyngh) , <i>f. flspan, raspspan. LB 7: 33.</i>	" 279 " 1 " 24 uppifr.	eft. <i>v. till.: L.</i>
" " " " 24 "	läs: flte , <i>n. skada, förfång. Jfr Tegel, Gustaf Is Krön. 1: 313.</i>	" 290 " 2 " 6 "	eft. <i>vorlöf</i> till.: <i>L.</i>
		" 298 " 2 " 20 nedifr.	näst frf. forsaghp insätt: fors , <i>n. [Isl. fors] våldsamhet. FH 1: 184 (1497, gammal afskr.).</i>
		" 313 " 1 " 18 "	eft. 63. till.: — betäcka med schabrak. Bo 165. RK 1: 819, 1586.
		" 344 " 1 " 6 uppifr.	läs: nyare afskr.

Svenska Fornskrift-Sällskapets Samlingar

innefatta hittills:

<p><i>Flores och Blanzeflor.</i>
 <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Namlös och Valentin.</i>
 <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> (Fullständigt i 11 häften.)
 <i>Konung Erik XIV:des Krönika.</i>
 <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> (Fullständiga i 6 häften.)
 <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 <i>Konung Alexander.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Skrå-Ordningar.</i> (Med fyra plancher.)
 <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> (Fullständiga i 11 häften.)
 <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i> (I ett band.)
 <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i></p> | <p><i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> (Fullständig i 5 häften.)
 <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> (Fullständiga i 7 häften.)
 <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Själens Tröst.</i> (Fullständig i 4 häften.)
 <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> (Facsimile.)
 <i>Klosterläsning.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> (Del. 1, 2.)
 <i>Gersons Lärdom huru man skall dö.</i> (Facsimile.)
 <i>Svenska Medeltids Dikter och Rim.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Småstycken på Forn Svenska.</i> (Tryckta som bilagor, utom nummerföljden.)
 <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> (Häft. 1—5.)</p> |
|--|---|

Dessa arbeten utgåfvos fördelade i häften sålunda:

<p>1. <i>Flores och Blanzeflor.</i>
 2. <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 3. <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 4. <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 5—6. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 1, 2.
 7. <i>Namlös och Valentin.</i>
 8—9. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 1, 2.
 10. <i>Konung Erik den XIV:des Krönika.</i>
 11. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 1.
 12. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 3.
 13. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 3 (slutet).
 14—15. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 1, 2.
 16. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 2.
 17—18. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 4, 5.
 19—20. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 1, 2.
 21. <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 22. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 3 (slutet).
 23. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 1.
 24. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 3 (slutet).
 25. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 2.
 26. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 3 (slutet).
 27. <i>Skrå-Ordningar.</i>
 28. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 6.
 29—30. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 1, 2.
 31. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 7.
 32. <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i>
 33. <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i>
 34—38. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 3—7.
 39. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 3 (slutet).
 40. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 1.
 41. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 1.</p> | <p>42. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 8.
 43—44. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 1, 2.
 45. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 2 (slutet).
 46—49. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 3—6.
 50. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 1.
 51. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 7 (slutet).
 52. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 9.
 53—54. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 2, 3 (afslutad).
 55. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 2.
 56. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 10.
 57—60. <i>Själens Tröst.</i> Häft. 1—4 (afslutad).
 61. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 11 (slutet).
 62. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 8.
 63—64. <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> Häft. 1, 2 (afslutad).
 65. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 9.
 66. <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> Tryckt 1495 (facsimile).
 67. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 3.
 68—70. <i>Klosterläsning.</i> Häft. 1—3 (afslutad).
 71—72. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 4, 5 (afslutad).
 73—76. <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> Del. 1, 2.
 77. <i>Gersons Lärdom att dö.</i> Tryckt 1514 (facsimile).
 78—80. <i>Medeltids Dikter och Rim.</i> Häft. 1—3 (afslutade).
 81. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 10.
 82. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 1.
 83. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 11 (slutet).
 84. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 2.
 85—9. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 1—5.
 90. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 3 (slutet).</p> |
|---|---|

Mera har ej utkommit intill Januari 1887.

Pris för köpare 10 kronor.

SAMLINGAR UTGIFNA AF SVENSKA FORNSKRIFT-SÄLLSKAPET. HÅFT. 92, 93.

ORDBOK

ÖFVER

SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL.

SJETTE OCH SJUNDE HÄFTET.

LUND 1887.

AKTIEBOLAGET FREDRIK BERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI.

Källskrifter.

- Al** Konung Alexander. Utg. af G. E. Klemming. 1862.
- Ansg** Vita Sancti Anscharii per S. Rembertum. Latine et svetice. I Scriptores rerum svecicarum T. 2, sect. 1, s. 173—260.
- AS** Ur en Antecknares Samlingar. Utg. af G. E. Klemming. 1868—73.
- Ber** Helige Bernhards Skrifter. Utg. af H. Wieselgren. 1866.
- BGD** Beskrifning öfver Grefskapet Dal af A. Lignell. 1851—52.
- BGG** Bröderne af S:t Gertruds Gille i Stockholm 1419—1484. I Småstycken på Forn Svenska, samlade af G. E. Klemming. 1868—81.
- Bil** Codex Bildstenianus. Se *Lg*.
- Bir** Heliga Birgittas Uppenbarelser. Utg. af G. E. Klemming. Bd 1—5. 1857—84. — Med den vid citat härur stundom förekommande förkortningen: *Avt* åsyftas de Bd 4, s. 177—185, tryckta egenhändiga utkasten af Birgitta, med *Dikt* Engels Diktamen, tryckt Bd 4, s. 215—276.
- BK** Margareta de Sancta Birgitta Chronicon. Ed. E. Rietz. 1844.
- Bo** Bonaventuras Beträktelser öfver Christi lefverne. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- BS** Bagarnes Skrå. I Småstycken på Forn Svenska.
- BSH** Bidrag till Skandinaviens Historia ur utländska arkiver. Samlade och utgifna af C. G. Styffe. Del. 1—5. 1859—84.
- BtFH** Bidrag till Finlands Historia. Utg. genom R. Hausen. 1881—83.
- BtRK** (Bihang till Rimkrönikorna) Then Andra Delen til Rijn-Crönikorne hörande, innehåller åtskillige Konglige och Furstlige Förlikningar, Föreningar, etc. Uplagd aff Johan Hadorphio. 1676.
- Bu** Codex Bureanus. Se *Lg*.
- BYH** Samlingar och anteckningar till en beskrifning öfver Ydre Härad i Östergötland, af L. F. Rääf. 1—4. 1856—65.
- DD** Diplomatarium Dalecarlicum. Urkunder rörande landskapet Dalarne. Utg. af C. G. Kröningssvärd och J. Lidén. Del. 1—3. 1842—46.
- Di** Sagan om Didrik af Bern. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1850—54.
- EG** Eriks af Pommeru Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- FH** Handlingar till upplysning af Finlands Häfder. Utg. af A. I. Arwidsson. Del. 1—9. 1846—57.
- Fl** Flores och Blanzeflor. Utg. af G. E. Klemming. 1844.
- FM** Nya källor till Finlands Medeltidshistoria. Utg. af E. Grönblad. 1857.
- Fr** Hertig Fredrik af Normandie. Utg. af J. A. Ahlstrand. 1853.
- Gers Ars** Ars moriendi. Gersons lärdom huru man skall dö. 1881.
- Gers Frest** Om djefvulens frestelse. Af Joh. Gerson. Öfversatt af Ericus Nicolai. 1876.
- GO** Gamla Ordspråk. Utg. af H. Reuterdaahl. 1840.
- Gr** Legendan om Gregorius af Armenien. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- GS** Några Gambla Stadgar [såsom bihang till Biärköa-Rätten utg. af J. Hadorph]. 1687.
- GU** Glossarii Latino-Svethici specimen vetustum. E cod. mscr. Bibliothecæ Reg. Acad. Upsal. Diss. Ups. præs. J. H. Schröder. 1845.
- Hels L** Helsing-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.
- HSH** Handlingar rörande Skandinaviens Historia. Del. 1—40.
- Iv** Herr Ivan Lejonriddaren. Utg. af J. W. Liffman och G. Stephens. 1849.
- JP** Svensk Järteckens Postilla. Utg. af E. Rietz. 1850.
- KL** Klosterläsning. Utg. af G. E. Klemming. 1877—78.
- Kr LL** Konung Christoffers Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1869.
- KS** En nyttigh bok om Konnunga Styrilse och Höfdinga. [Utg. af J. T. Bure.] 1634. — Af de inom parentes tillagda siffrorna utmärker den förre den sida, hvarest citatet återfinnes i Scheffers upplaga, 1669, och den senare motsvarande sida i Geetes, 1878. Då *Fragm.* tillägges, åsyftar citatet: Ett fragment af Konungastyrelsen, tryckt i Småstycken på Forn Svenska.
- LB** Läke- och Örte-Böcker. Utg. af G. E. Klemming. 1—10. 1883 86.
- LfK** Skrifter till Läsning för Klosterfolk. Utg. af F. A. Dahlgren. 1875.
- Lg** Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Första bandet. Andra bandet. 1847—58. — Särskildt citeras de här aftryckta Codex Bureanus (*Bu*) och Codex Bildstenianus (*Bil*), så framt icke senare ändringar i dessa handskrifter afses.
- Lg 3** Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Tredje bandet. 1874.
- Lg Manfr** Legenda Cardinalis Manfredi. Utg. af E. Rietz i Legendæ Suecanæ. 1845.
- MB** Svenska Medeltidens Bibelarbeten. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1848—55.
- MD** Svenska Medeltids Dikter och Rim. Utg. af G. E. Klemming. 1881—82. — Ett inom parentes tillagdt *S* betecknar det här s. 199—312 aftryckta poemet Schack-tafvels lek.
- MEG** Magnus Erikssons Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- MELL** Konung Magnus Erikssons Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1862.
- MK** Marias klagan vid korset. I Småstycken på Forn Svenska.
- MP** Svenska Medeltids-Postillor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1879—80.
- OB** Omständelig Berättelse huru the svenske af tyskarne blefvo i Stockholm förrådne oc brände, åhr 1389. I Scriptores rerum svecicarum T. 1, sect. post., s. 212—215.
- Pa** S. Patriks-Sagan. Utg. af G. Stephens och J. A. Ahlstrand. 1844. Ett inom parentes tillagdt *Tung* betecknar den i samma band utgifna legenden om Tungulus.
- PfN** Privilegier för Norberg. I Småstycken på Forn Svenska.
- PK** Sveriges Krönika (vanligen kallad den prosaiska). I Småstycken på Forn Svenska.
- PM** Peder Månssons Stridskonst och Stridslag. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1845.
- RK** Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1—3. 1865—68. Med *RK 1* utan vidare tillägg förstås Gamla eller Eriks-Krönikan; då något af de öfriga i första bandet intagna rimverken anføres, tillägges inom parentes dess titel med begagnande af följande förkortningar: *afgn*: fortsättning af Gamla Krönikan för att sammanbinda henne med den nya till ett helt verk.; *Albr*: Om konung Albrekt; *L RK*: Lilla Rimkrönikan.
- SD** Svenskt Diplomatarium. Utg. af J. G. Liljegren. Bd 1—2. 1829—37. — Utg. af B. E. Hildebrand. Bd 3—5. 1842—65. — Utg. af E. Hildebrand. Bd 6. 1878.

best fwlgiöris skulle *FM* 458 (1510, *samt. afskr.*). ath fwlgiöre oc endelige beslutthe om een aff the iij articlā *ib.* mādhen vore fwlmäctige vore til hand-linghe met hanss nade oc fwlgiordhe then recess *ib.* 2) *fullgöra, uppfylla, betala.* skal fulgöris och vederfaris effter hans breffwis vtvisningh och lwdilse *HSH* 19: 26 (1504). — *part. pret. fulgiordher, fullt färdig.* *Di* 75. — *Jfr* göra ful och göra fult under **fulder 4.**

fulgörlise, f.? [*Äldre Dan. fuldgørelse*] tillfyllest-gørelse. atirlösa til äwårdhelika äro mz sinne fullo bättring oc fulgörlise the siälana *Bir* 4: (*Dikt*) 237.

fulgörla (fulgiölä), adv. [*Isl. fullgerla*] *mycket noga, mycket väl.* fulgörla mynnes han mik *RK* 1: 3865. takin hans fulgörla vara *Iv* 3934. *Fr* 560. alexander thz fulgörla fan *Al* 572. fulgörla kende honom the *RK* 2: 6095. *ST* 406. — *tillräckligt väl.* jek [weith] ath jek dö skal tho weith jek ey fulgiölä (*ej så noga*) nar *MD* 19.

fulhalda, v. *fullkomligt hålla el. iakttaga.* ath thet wordher thöm fulhaldet *SJ* 401 (1473).

fulhardhelika, adv. *mycket fast.* ful hardhelika sthodo the *Al* 5372.

fulhardher (foolharpär. full harder), adj. 1) *mycket hård el. styf?* jord som foolharpär (*för foolharp*) är *SR* 1. 2) *mycket fast.* stodhe full harde *RK* 3: 2288. 3) *mycket hård, mycket svår.* them tykthe then leken war fwl hardher *RK* 3: (*sista forts.*) 6000. — *n. fulhart, adv.* *mycket hårdt el. tungt.* soff ful hart *RK* 2: 6038.

fulhedherlika (full- *Al* 9826. ful hedherlik), adv. *med all heder, mycket ståtligt.* lot them iordha ful hedherlik *Al* 5408. *ib* 9826.

fulhelbryghdho (fulhelbrigda), adj. *fullkomligt frisk.* *Lg* 3: 375.

fulhet (-heet), f. *fullhet.* snillenna fulheet *Su* 179.

fulhet (-heet *Su* 17), f. 1) *ruttenhet, förruttnelse, det som är ruttet.* bort tager all fwlhetin oc rotman *LB* 7: 232. 2) *fulhet.* huilka all annor glädhi widherliknat är häldher sörgh än glädhi . . . all fäghrindh (*näml. är*) fulhet *LfK* 127. 3) *ringhet, uselhet.* *Su* 17.

fulhughadher (-hogader: -hogade *BSH* 5: 146 (1507)), adj. [*Isl. fullhugaðr*] *mycket modig.* fulhugadhe ok diärfwe swa som riddara *Bir* 1: 163. *ib* 2: 172. *BSH* 5: 146 (1507). nagra tröstoga ok fulhugxadha (*troligen för fulhughadha*) men *LfK* 255.

fulhugsa (-hugxa. -huxa), v. 1) *fullt tänka, fullt uttänka, fullt utgrunda.* forma ok engin fulhuxa (*excogitare*) the krononna. fäghrind *Bir* 4: 273. 2) *fullkomligt ämna el. bestämma sig för.* hwilkit iudas hafde tha fulhugxat göra *MP* 2: 6. — *part. pret. fulhugsadher, fullt tänkande, förständig?* badh thöm faa sik nagra tröstoga ok fulhugxadha (*troligen för fulhughadha*) men *LfK* 255.

fulhvass, adj. *mycket hvass.* iärn kroka the fulhwasse äre *MD* 197. thera klöör hafdho ful hwast grip *Al* 9586.

fulhälde? (fulhälle), f.? *hjälp, bistånd, skydd?* at eders herredöme werdoges wilye wara mich swo til fulhälle, som eder herredöme war for:de werdog fader *BSH* 5: 40 (1505).

Ordbok.

fulhänder, adj. *med fulla händer?* the gingo ther til ful henda *RK* 2: 1284.

fulhårdhogher (-ugher), adj. 1) *mycket hård, mycket sträng?* forstodho han fulhårdughan *Bil* 300. 2) *mycket, fast.* hon bleff oc stadogh oc fulhårdogh i alle ödhmywkt *Lg* 3: 651.

fulhögher, adj. *mycket hög.* et fulhöght trä *Al* 7565. — *n. adv.* *mycket högt, mycket högljudt.* swarar honum fulhöght *Al* 2231.

fulika, se fullika.

fulilder, adj. *mycket svår.* *RK* 1: 2308.

fulilla (ful ille *RK* 2: 4649. ful ylla *ib* 9220), adv. [*Isl. fullilla*] *mycket illa.* *RK* 2: 4649, 9220.

fulinnerlika (ful innirlik), adv. *mycket noga.* bidher thz ful innirlik vakta än vatnith vnfärghar sik *Ft* 1120.

fuliämerliker (-likin), adj. *mycket jämmerlig, mycket ömklig.* et fuliämirlikit mordh *Al* 3377.

fuliämn, adj. — *n. fuliämt (full iempth), adv.* *alldeles jämt.* leggja thenne råmerke full iempth oc liike *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 273.

fulkater, adj. [*Isl. fullkáttr*] *mycket munter.* *RK* 2: 6140.

fulkoma (folcoma *Bu* 18. fulkuma *ib* 185. pres.

-ir: fulkomis *KS* 73 (178, 80). -ar: fulkoma *ib* 17 (44, 18), 68 (167, 74). impf. fulkom *Iv* CXVIII. -adhe *Bil* 254. part. pret. -in, se fulkomin. -adher: -äd *VGL* IV 16: 11), v. [*Isl. fullkoma. Jfr Mnt. vulkomen*] *L.* 1) *fullborda, fullända.* klostrenu. þer vi . . . skulum byggyä oc altzþinges fulcomä *SD* 5: 562 (1346). 2) *bringa till fullbordan el. utförande, fullborda, uppfylla, verkställa.* äru thön lagh dödh ok fäfang, ther ängin är then thön forda ok fulkoma, medh dom ok liwandes äthävom *KS* 68 (167, 74). fylghia ok fulkuma allan hans vilia *Bu* 185. han vil folcoma för sina iaat *ib* 18. at halda. styrkiä, oc göma vskad oc fulkoma al fornäfnä stökke *SD* 5: 568 (1346). *Bil* 254. *KS* 73 (178, 80). *KL* 136. fulkom sith martirium *Iv* CXVIII. — (?) gudh sieluer han giuer ok fulkoma dyghd mannenom *KS* 17 (44, 18). 3) *fylla, lemna ss fyllnad, ytterligare gifva.* byndom wi oss bapen oc hwart varra särdelis . . . til at fulcomä skulä oc tilläggia swa mykit gopz som þer til rækker, oc afaat är *SD* 5: 564 (1346).

fulkomilsa (folkommilsa), f. *stadfästelse. Jfr lagha fulkomilsa.*

fulkomilse (-else *L.* fullkomelse. fulkumilse *SD* 5: 568 (1346). fulkummilse *KS* 51 (129, 55), 52 (131, 56)), n. pl.? *L.* 1) *fullkomnande, utbildning.* torf mannen mäst i sinne yngzko mere styrilse ok fulkummilse til sina skiäla än til sin lekama *KS* 51 (129, 55). *ib* 52 (131, 56). 2) *fyllande, upp-nående.* tijl fullkomelse maghanda ara thera *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). 3) *fullbordande, uppfyllande, utförande.* til fulkomilse alla fornäfnä stökke *SD* 5: 566 (1346). 4) *stadfästelse, bekräftande.* til sanna vitnysbyrþ oc fulkumilse aldrä fornäfnä þingä *SD* 5: 568 (1346).

fulkomin (fulkommin. fulkumin. folkomin. folkamen), p. adj. [*eg. part. pret. af fulkoma. Isl. fullkominn. Jfr Mnt. vulkomen*] *L. fullkomlig, fullt utvecklad, fulländad.* folkomin bape at viti ok

valde *Bu* 61. fulkumin ii trone *ib* 183. — *fullkomlig*, egande alla (el. många) goda egenskaper, fri från brist el. fel. waar herra ensam, han är swa fulkomen, at han är alt oc hawer alla dygdher oc krapta i enne dygdh, oc enom krap *MB* 1: 78. hwar then som fulkomin är han hafwir fulkomlikhetz dygdh af thik *Bir* 1: 173. thes ödhmiukare at the fulcompnare äru *Bo* 89. pera fulkomna lifwärne *KL* 183. — *fullkomlig*, fullständig, fullt motsvarande sitt begrepp, som finnes i högsta möjliga (el. i hög) grad. fulkomna bötir *Bil* 329. fulcommit hop *Bo* 219. hafwa fulkommin vilia til wärldinna *Bir* 1: 153. the ware her vm . . . well atskild till en folkamen ende *SJ* 300 (1462). mz fulkompne skalka snille *Al* 10100. fulkompnare plaghor *MB* 1: 300. — *n. fulkomit*, adv. mycket. fulcommit stora gärninga *Bo* 31. *ST* 436, 505. fulcommit gärna *Bo* 23. *ib* 54, 164, 221. skynda nw fulkomith epter israels sonom at fanga them *MB* 1: 315. — *Jfr* **iäm-, o-fulkomin samt fulkomnin.**

fulkomlika (fulkomplika *Bir* 1: 42, 117. fultkomplika *SD NS* 2: 190 (1409). fulkomliga *RK* 2: 5621. fulkompliga *MB* 2: 139. fulkumlika *KS* 18 (46, 20). fulcomleka *Bu* 49. fulkumleka *ib* 6, 99, 102. folcomlica *Bo* 254. folkomplika *Bir* 3: 342. fwlkomlikan *PM* L. ffultkompligan *SO* 163. fulkomlighen *BSH* 4: 249 (1500); *FM* 125 (1501). fulkomalika *Bil* 329. fulkompnelige *BSH* 3: 79 (1454). komp. fulkomplikare *VKR* IV. superl. fulkomplikasta *Bir* 4: 4. fulkomplika och andra former med -mpl- torde hafva utgått från fulkompnelika o. s. v. och alltså med afs. på uppkomsten snarare vara att hänföra till fulkomnelika), adv. [*Isl.* fullkomliga. *Jfr* *Mnt.* vulkomeliken] 1) fullständigt, fullkomligt. sua som fulkumleka scriuas ii biblia *Bu* 6. *ib* 49, 99, 102. *KS* 18 (46, 20). *Bo* 254. ängin teer them fulkomplika hwat the skulu göra *Bir* 1: 117. at fulkomplika neka ok af sighias sinom eghnom vilia *ib* 42. the siäl som folcomlica älska varn herra ihesum *Bo* 254. *Bir* 1: 267. *RK* 2: 5621. *MB* 2: 139. *PM* L. *SO* 163. *FM* 125 (1501). til hon war fulkomalika gudhlic *Bil* 329. wardha aldrea fulkomplikasta (perfectissime) qwik oc stark *Bir* 4: 4. — *fullkomligt*, väl. fik hon swa fulkompnit maal ath hon taladhe fulkomplikare än swa alroghom barnom är naturliket at tala *VKR* IV. — *fullständigt*, helt och hållet, till slut. lätin mik vara mädh nadum at höra fulkomlika (ad perfectum) gudz thiänist *Bil* 887. 2) nog. gato ey fulcomlica vndrat thz the hafdho ey förra set *Bil* 846. 3) med eftertryck, med allvar. är ey atenast äruodhande fulkomlika (efficaciter) vtantil *Bir* 1: 293. foruare them fulkomplika aff sinom siäla wadha *ib* 3: 342.

fulkomliker (fulkompliker. fulkomlikin. fulkomplikin. fulkomalikin (f.) *Lg* 329. fulkomeligen (ack. sing. m.) *SO* 191. fulkomligh. folkomliker: -lica *Bir* 2: 18. fulkompliker, fulkomplikin, som torde hafva uppkommit af fulkompneliker, fulkompnelikin, snarare att hänföra till fulkomneliker), adj. 1) fullkomlig, egande alla (el. många) goda egenskaper, fri från brist el. fel. til hon war fulkomalikin oc gudhlic (rättadt från fulkomalika gudhlic) *Lg* 329. fulkom-

liket lifwerne *KL* 183. — *fullkomlig*, fullständig, fullt motsvarande sitt begrepp, som finnes i högsta möjliga (el. i hög) grad. til fulkomligha skäla *SD NS* 1: 44 (1401). fulkomplikin idhrughe *Bir* 1: 338. hana folcomlica astundan *ib* 2: 18. fulkomplicare atirhald *ib* 177. *Lg* 44, 90. 2) fullkomlig, verklig, i besittning af fulla rättigheter och skyldigheter. samtyckias for een fulkomeligen companijs broder *SO* 191. — *Jfr* **ofulkomliker.**

fulkomlikhet (fulkomplikhet *Bir* 3: 319; -hetin *ib* 231. fulcomplikhet *ib* 2: 301. fulkomplighet *ib* 4: 67. gen. fulkomlikhetz *ib* 1: 173. med art. fulcomlikhetzsins *Bo* 31. Formerna med -mpl- torde hafva uppkommit af fulkompnelikhet o. s. v. och alltså snarare böra föras till fulkomnelikhet), f. (dock på anf. st. i gen. sing. med artikelns form i m. el. n.) fullkomlighet. vara komin til höxsta oc vansamasto fulcomlikhetzsins trappo *Bo* 31. ledhis til enna nya fulcomlikhet *ib* 180. *ib* 56, 73. *KL* 257, 343. *Bir* 1: 173, 293, 371, 2: 80, 301, 3: 231, 319, 4: 67. *VKR* 46. *Jfr* **ofulkomlikhet.**

fulkomna (fulkompna. fulcumna. folkompna. folcompna: folcompnas *KL* 322. -ar, -ape, -aper. impf. pl. fulcomnoþo *Bu* 129), v. L. 1) fullkomna, fullborda. sipan pär var kirkian ok cristnan fulcumnaþ *Bu* 183. *Lg* 94. — göra fullkomlig. folkompnande vilian j godho *Bir* 2: 216. 2) fullända, bringa till slut, fullborda, tillryggalägga. nar siw aar varo fulcompnadh *Bo* 19. sidhan atta dagha varo fulkompnadhe fran ihesu födzlo dagh *MP* 1: 31. 3) fullborda, uppfylla, fullgöra, verkställa. iak fulkompnadhe vm mina pino al the thingh som spadh waro af mik *Bir* 1: 254. som all thera withne sannadhe ok spadom fulkompnadhe *Bil* 83. fulkompnadhe sina akt ok jättan *ib* 833. äptir iudhanna laghum hulkin han ville fulkompna *MP* 1: 31. fulcomna alla rätuisona *Bo* 38. han fulkomnaþe sina fasto *Bu* 135. tha the hafdho thz oquemelica mordh fulkompnat *Bil* 850. fulkomna sin oquämelika lusta *KL* 51. gat ey fulkompnat sin onda vilia *ib*. än tho at han sin wilia ey fulkompnadhe *MEG* (red. A) 56. *ib* (red. B) 61. *EG* 65. smålikasto ämbite . . . hwilkin han fulkompnadhe at mykle saatvakt *KL* 252. hafdhe . . . fulkompnat alla the gärninga *MP* 2: 101. huar som takr til at göra tuå syslor i sändr, han fulkomna huargha tera wäl *KS* 55 (139, 59). fulcomnoþo mz þöm cristen-dom (eos baptizaverunt) *Bu* 129. iohannes fulcomnaþe þät mz guz iartignom *ib* 152. fulkompnande mz gerninginne thz iak predicadhe *Bir* 1: 121. *ib* 252. *Bo* 233. thetta skal iak . . . vppa thän fornempda dagh fulkompna ok göra *BSH* 1: 166 (1376). tiänaren fulkompnadhe thz honom budhit war *Lg* 3: 65. *RK* 3: (sista forts.) 5261, 5517. 4) stadfästa, bekräfta. thessa fornempda gafuo fulkompnar iac j dagh *BYH* 1: 182 (1378). *ib* 183. — stadfästa, befästa (någon i hans ställning). är then sami min vin som valdir vardhir tha vardhir han fulkompnadhir oc stadhfästir *Bir* 2: 261. *ib* 4: (Avt) 185. — gifva stadfästelse el. fastställelse åt, gifva bestämmelse om antagandet af. hanom var guz namn giuit . . . þöm eigh at spurþom som fulcomnaþo (*Bil*: pläghadho stadfästa 964) heþna guþa *Bu* 150. 5) bevisa. fulkomnande (affirmans) at

iherus christus är sandär gudh (för gudhz) son KL 149. kan tz ey fulkompna SO 79. gitär pätt . . . pröwätt oc fulkompnatt in till eens tweggia eller þriggia SD 5: 377 (1344, nyare afskr.). 6) göra. fulkompnar (effici) han raskan til gudz hedhir Bir 3: 374 (troligen beror dock ordets bruk på detta ställe af orätt öfversättning). — part. pret. fulkomnadher, fullkomlig. fulkomnadhir (completus) wärlidna älskoghe Bir 1: 154. til hwilkit jak hanne fulkomnadhan godhuilia fangit haffuer SD 6: 168 (öfvers. fr. 1441). — refl. fulkomnas, fullkomnas, uppfyllas, gå i fullbordan el. uppfyllelse. tha fulcompnadhis thz som ysayas propheta sagde af honom Bo 194. KL 322. MB 2: 153. — fullbordas, utföras. tå fulkomnas huat uitna i sin naturlik skipilse (secundum naturam unumquodque verificatur) tå huatna gör sina syslo KS 54 (138, 59).

fulkomnadher (fulkompnadhir. ack. -adh. -at), m. [Fnor. fullkomnaðr] 1) fullhet, fullkomlighet. thit blygha samuit j hulko manzlikz visdoms fulkompnadhir är Bir 3: 314. thz hon moghi faa til sin fulkompnad i alla dygdha fulbordhan Ber 243. Su 147, 402. 2) fullbordande, utförande. ath . . . merkelikin ärinde vppa taghis til fulkompnat Bir 5: 133. — Jfr ofulkomnadher.

fulkomnan (fulkompnan), f. 1) fulländning. j lofikom ända ok fulkomnan Bir 1: 303. aldra dygdanna ändhe oc fulkompnan LfK 130. — fullkomlighet. skinande mz alla dygdha fulkompnan Lg 3: 40. 2) fullbordande, fullgörande, utförande. effectus, fulkomnan GU 5. atirsände sändebudhana til dyocleciatum toma vtan sins ärindis fulkomnan Gr 286. vm alla minna budhordha fulkompnan Bir 1: 303. Su 169, 191, 322.

fulkomnelika (fulkompnelika. fulkompneligha BSH 3: 154 (1464, samt. afskr.); Gers Frest 48. folkomneka för folkomneleka el. -lika SD NS 1: 38 (1401)), adv. fullkomligt, till fullo. som a gudh trodo ok fulkompnelika prädikadho hona (näml. tron) Bil 895. MB 1: 107, 143, 178. MP 1: 151. Lg 3: 70. Gers Frest 48. BSH 3: 154 (1464, samt. afskr.). hauer mik betalat x lödhogha mark päninga folkomneka äpte minom vilia SD NS 1: 38 (1401). Jfr lämfulkomnelika samt fulkomlika.

fulkomneliker (fulkompneliker: -lika SD NS 1: 94 (1402). fulcompnelig: -ligasta Lg 3: 571), adj. fullkomlig. SD NS 1: 94 (1402). Su 156. Lg 3: 571. Jfr fulkomliker.

fulkomnelikhet (fwlcompnelighet. fulkompnelikhet. gen. fulkomnelikhetz Su 36, 112. med art. fwlcompnelighetzsins Lg 3: 70), f. (dock på anf. st. i gen. sing. med artikelns form i m. el. n.) 1) fullkomlighet. Su 36, 112. at han skwille giiffwa allom fwlcompnelighetzsins effterdömilse Lg 3: 70. 2) laglig bekräftelse? laga formaliteter? the (godsen) warre thinglysd oc skafförd efter swerikis laghum mz the fulkompnelikhet som ther bör til wara HSH 17: 63 (1380). — Jfr fulkomlikhet.

fulkomnilse (fulkompnilse. folkompnilse Bir 2: 42, 216. fulkumnilsee), n. pl. och f. 1) fulländning, fullkomnande, fullkomlighet. hulkit . . . gar vmkringh som cirkil til thes thz kombir til fulkomnilse Bir 1: 274. swa som titillin är glosadha

ordha fulkompnilse swa är gudz ordh aldra thinga fulkomnilse ib 249. kärleksins fulkomnilse ib 339. fadhorin hulkin som är alla thinga ophoff ok fulcompnilse ib 3: 449. thesin dygdhin hon är een fulkompnilse til alla andra dygdhir VKR 17. skällikhetin är dygdhanna modhir oc fulcomnilsanna ändelykt Bo 138. hwart thing faar alla sina fulkompnilse äpter sinne natwro MB 1: 126. KL 185. Bo 45. Bil 596. MB 1: 57, 78. MP 2: 102. Bir 1: 311, 348, 388, 2: 42, 52, 62, 216, 296, 3: 322, 448. Ber 85. Su 350, 392, 456. 2) fullbordande, fullbordan, uppfyllande, uppfyllelse. min ordh . . . skulu swa som thrängia sik til fulkompnilsa Bir 1: 210. ey hafdho the (o: ordhin) fulkomnilse för än iak fulkompnadhe vm mina pino al the thingh som spadh waro af mik ib 254. til sina böna fulkompnilse ib 2: 101. for . . . rättuisona fulkompnilse ib 280. — fullbordande, uträttande. godhra gerninga fulkomnilse KL 106. hafdhe . . . fulkompnat alla the gärninga for hulka fulkompnilse han mandom tok MP 2: 101. hauande änsins gooz fulcompnilse Bir 8: 78. Ber 282. 3) verksamhet. jak seer thera äruodhe ok thera fulkompnilse mere än thera som stridha for sinne frv höghfärdhinne Bir 1: 90. 4) verkan, följd, nytta, kraft. onde ok godhe hafwa ey lika gagn älla fulkomnilse (effectum) af minom likama Bir 1: 150. thanne drykkin gifwir the samo fulcomnilse oc makt som thän sami matin Gr 272. döpsilt . . . hauande fyra audelik fulcompnilse Bir 3: 384. 5) stadfästelse, bekräftande. tiil witrilsee ok fulkumnilsee thässe gäf SD 4: 390 (1334?). Jfr lagha fulkomnilse.

fulkomnin (fulkompnin), adj. [Jfr fulkomin, af hvars sammandragna former de under fulkomin anförda formerna utvecklats] fullkomlig. var mannin skapadhir fulcompnin Bir 3: 421. döpsilse . . . fulkomnins villia ib 1: 381. fulkompnit atirhald ib 2: 175. fik hon swa fulkompnit maal VKR iv.

fulkyndogher (-kynnogher), adj. 1) fullt kunnig, fullt skicklig. mz swa skäl ath han är fwlkynnogher til ath regera skipith j stormenom äfter kompaassen PM 51. 2) mycket slug. nectanabus ful kyndogher war Al 263.

fulkyniaper (full-), adj. L.

fulkär, adj. fullkomligt kär. än siälin haffdhe sin gudh fulkär MD 100.

fulkära, v. fullt beklaga, nog beklaga. wara nödh skadha ok wanda . . . kunnom wi thik ey swa fulkära Al 3081.

fulkön (-köön), adj. mycket tapper, mycket modig. twa riddara the waro fulköön Al 1269.

fulla (-ar, -ape, -aper), v. L. 1) fylla. wil jach fulla tin skiöl full mz gull Di 256. 2) fullborda, fullkomna. fulladhis ther mz thera faghnadher Bil 354. 3) göra fullständig el. fullgod; betala det som fattas i. ther meth fulladhe han sit skipte meth hanne SD NS 1: 36 (1401). 4) godtgöra, ersätta. han fulladhe mannenom thenna skadha MB 1: 82. ib 374. nöter swa mykin mat, at han fullar thz blodh som hiten nöter i liweno ib 108. hafuer fullath sinom sydzkanom . . . fore thera ärfdhadeel i allum gudzomen SD NS 1: 94 (1402). 5) fullkomligt öfverläta. fasta oc fulla medh allom reth thetta for:da godzit hakista fra mic oc minom arffwom in til

forskriffna magnus ragwaldzsson oc hans arffwa, til äfwärdheligha ägho *SD NS* 1: 489 (1405). *Jfr fulfylghia*. — **fulla ater**, *ersätta*. jär pantrin bettere fulle thöm ater sum aghär *SR* 18. *Jfr aterfulla*. — *Jfr igen-, til-, up-fulla, äfvensom fylla*.

fulla (fulle *RK* 3: 2802; *SJ* 318 (1464); *Gers Frest* 15, 48. **ffulle** *FM* 609 (1513). **fwlle** *RK* 3: (sista forts.) 5215), *adv.* 1) *fullt*. han var ey fulla tiwghu aar *Iv* 4240. 2) *mycket väl*. wy wethom thz fulle *RK* 3: 2802. *Gers Frest* 15. 3) *för visso?* vm swa är ath menniskan begärar ok wil fulkompneligha älska syn owen. hon kan thz ok fulle koma astadh *Gers Frest* 48 (*kan föras till 2*). — *väl, visserligen*. thu äst fulla ödmiukar j ordomen *Bir* 1: 222. *RK* 3: (sista forts.) 5215. *FM* 609 (1513). — (?) bredleghin siger sik fulla sielff till *SJ* 298 (1462). *ib* 310 (1463?), 318 (1464), 323 (1465), 330 (1465), 334 (1466), 360 (1469), 376 (1471). *Jfr meth lengdan oc bredläkin som thet nw staar vpmwret oc wel sielff tilsegger SJ* 379 (1471). — *Jfr fuller och fulväl*.

fullakt? (fullaght), *adv. fulleligen, till fullo*. til thän dagh han fullaght byrädder warther *SD NS* 1: 484 (1405).

fullan, *f.* *Jfr dagsvärke fullan*.

fullanger (ful langer. full langer), *adj. mycket lång. om rum*. leta ena fiäddher . . . full langa *Al* 10095. — *om tid*. ena stund ok än ful langa *ib* 2607.

fullelika (fullilika *L. fuldlika Su* 209 o. s. v. **fulleligha** *SD NS* 1: 44 (1401). **fwlleligha** *Lg* 809. **folliilika** *SD NS* 2: 108 (1409). **fullerlika** *ib* 1: 536 (1406); *Su* 228. **fulderlika** *SD NS* 2: 134 (1409). **fullirligha** *SD* 2: 433 (*öfvers.*). **fulliliger** *ib NS* 1: 437 (1405). **fullelegher** *FH* 2: 103 (1436). **fulleligh** *BSH* 5: 222 (1507). **fwllelegh** *ib* 480 (1511). **fullaligha** *RK* 2: 2148. **fullaliga** *ib* 2274. **fullalige** *SJ* 350 (1468). **fullelikan** *Su* 46, 149. **fulleligha** *BSH* 5: 222 (1507). **fulleligan** *SJ* 361 (1469). *kompar.* **fullelikare** *Bir* 1: 25. **fullelikadhen** *SD* 1: 354 (*öfvers.*), *adv.* [*Jfr Isl. fulliga*] *fullt, till fullo, fullkomligt*. hwilka forscrefna päninga thän for:dhe nielis kändis sik fullelika oc redhelika haua opbureth *SD NS* 1: 12 (1401). *ib* 44 (1401), 536 (1406). atirgält fullelica allom thom som orättelica haua fangit skadha aff thik *Bir* 2: 86. thänna marcum giter engin fullelika mz faam ordhom lofuat *Bil* 383. fik han sina syn fullelica atir *ib* 897. *KS* 26 (66, 28). *KL* 83, 105. *Bo* 19. *Gr* 317. *Bir* 1: 23, 189, 332, 3: 103. *VKR* 9. *RK* 2: 2148, 2274. *SD* 2: 433 (*öfvers.*). *Su* 17, 46, 149, 209, 217, 218. *Lg* 809. — *fullständigt, utförligt*. *Bir* 1: 25. hulkin märke . . . fullelikadhen (*plenius*) vthtrykkias medh sinom namnom *SD* 1: 354 (*öfvers.*). — *Jfr ärofullelika*.

fulleliker (foleleg), *adj. fullkomlig*. setiom wii fatigmen war folelege lyth til edert kläre herradöme *BSH* 5: 498 (1512).

fullelikhet (*gen. -hetz*), *f. fullhet*. i gudz fullelikhetz matto *Gr* 302.

fuller? *adv. för visso, visserligen*. *PM LIX* (bref af Peder Ingemarsson, anfördt efter Spegel).

fullest, *se fylllest*.

fullika (fullica *Bir* 2: 139, 159. **fulika**. **fulelika** *RK* 1: 3753), *adv.* 1) *på ett stinkande sätt*;

vidrigt, illa. fulika loktande *KL* 119. swa som halff rutin man fulika loktande *Bir* 1: 171. *ib* 334, 2: 139, 159. 2) *fullt, på ett vanställande sätt*. äru the fulika smittadhe ok orene *Bir* 1: 164. fulica rakadhe *ib* 3: 458. 3) *skamligt, nedrigt*. a hwat manga thässe sottin hawir darat oc fulica (*turpiter*) nidhir kastat *Bo* 96. *ib* 189. *Bir* 1: 145. *KL* 120. liuer fulika ok odyghdelika *KS* 33 (86, 36). bidher them ey göra swa illa oc fwlika *MB* 1: 193. *ib* 363. *RK* 1: 3753.

fulliker, *adj. fullkomligt lik*. *Al* 1192.

fullitit (full litit), *adv. ganska litet*. fullitith mondhe han the edhe holda *RK* 2: 256. the thenkiä full litit a sin ända *MD* 87. war et kär fullitith fra *ib* 187.

fulliuflika (full liofuelik), *adv. mycket kärligt, mycket förtroligt*. the sofuo saman twa a annars arm full liofuelik *Fl* 1452.

fullova (full lofwa *Al* 9556), *v. fullt lofva, nog lofva el. prisa*. hans tokt giter engen man fullowat *RK* 1: 1429. *Al* 9556.

fulmakt, *f.* [*Mnt. vulmacht*] 1) *full kraft, full giltighet*. vppa thät at hon (*boken*) bliffwe widh fulmakt ok vtan misthanka *SJ* 1 (1420). 2) *fullmakt, bemyndigande*. haffue wij ingen acth ath giffue them nogen fulmachth *HSH* 20: 208 (1507). *Jfr fulder 3*.

fulmannelika (full mannelika), *adv. mycket manligen*. han wardh ther full mannelika känder (*känd ss mycket manlig*) *Al* 8938.

fulmanger, *adj. ganska mången*. ther gatz ful mangom illa ath *RK* 2: 7197.

fulmargher, *adj. ganska mången*. thz rakte them ful margha dagha *Al* 4147. *ib* 4664, 9921.

fulmodher, *adj. mycket trött, mycket utmattad*. ther aff sorgh oc graat war ful modh *Al* 10160.

fulmoin (-moyn. -moen), *adj. fullmogen*. fulmoen äple *GO* 728. wardha the (*bären*) fulmoyn *LB* 4: 341.

fulmykin (-mykyn), *adj.* [*Jfr Isl. fullmikill*] *ganska mycken*. fulmykyt aff ätikkio *Su* 17. — *n. fulmykit*, *adv. ganska mycket*. et swärdh ful mykith hwast *Al* 311. *RK* 1: 3973.

fulmyndogher (fulmynduger. fultmyndiger), *adj.* [*Fdan. fuldmyndug*] *bemyndigad, befullmäktigad*. at jak . . . fultmyndig ok mektig giort hauer ok medh thette mit vpne breff fulmyndug ok mektog gör . . . biscop bruniolph . . . arwid trolle, niels clawsson oc arwid knutsson til at besöghe thet möthe *BSH* 4: 170 (1494). vij haffue giort honum fulmyndog oc mectoge tiil at lata komat hiit *ib* 5: 23 (1504). eders herredömes fulmyndoge sendebodh *ib* 56 (1505). ath ther nagre fulmyndoge herrer ware tilstedes aff hans macht eller hans raadh *ib*. tilskicke en fulmyndog höffwidzman här i thenne landzände *FM* 208 (1504).

fulmäktogher (fulmägtogher. fulmechtogher. fultmechtogher. *SJ* 391 (1474), 394 (1477). **fulmäktugher**. **fulmectuger**. **fulmäktiger**. **fullmächtiger**), *adj.* [*Fdan. fullmægtig. Mnt. vulmechtich*] 1) *mycket mäktig, mycket stark*. ful mäktigh diwr *Al* 9318. 2) *fullt mäktig, fullt i stånd, fullt tillräcklig*. at the äru fulmäktoge wppe halla gudz tjänist *Bir* 4: 30. *ib* 31. 3) *utrustad med full makt, fullt berättigad*. *SD* 5: 211 (*öfvers.*

fr. sl. af 1400-talet). war rätter pawe ok i allom pawa rät fulmähtoger *ib* NS 2: 283 (1410). sidhen . . . kwng hans her till rigit fore fulmechtig herre kom FM 124 (1501). fulmächtig konung RK 1: (LRK) s. 231. *ib* s. 227. PK 239. 4) fullmächtig, befullmäktigad. SJ 37 (1426), 65 (1437), 82 (1439), 87 (1438) o. s. v. gifuer iak fulla makt oc gör fulmäktughan härads höfdingian i sama skiplaghi for:da ärkebiscop henrike . . . thässa iordh . . . fastfara SP NS 1: 109 (1402). *ib* 336 (1404). wi aller ware fulmechtoghe BSH 3: 8 (1449, samt. afskr.). han eller hans fulmäktoghe sändebodh *ib* 9. någre fullmächtige aff gullsmedz embetet i stockholm SO 167 (nyare afskr. af en urkund fr. 1489). at hijt motte komma snarlige fulmechtug bud oc breff BSH 5: 19 (1504). 5) fullgiltig, vederbörlig. i thy i . . . sende till landztinget eders myndoge sendnigebudh med fulmechtige befallenger HSH 20: 74 (1506).

fulmär, adj. mycket utmärkt. Fl 30.

fulmättadher, p. adj. fullt mättad. MB 2: 364.

fulmätter (full-), adj. fullt mätt, fullt tillfredsstäld. ey war min kärasta full mätth aff mine ysäldh Su 162.

fulna (-ar, -adher. refl. fulnaz Bir 4: (Dikt) 221), v. [Isl. *fulna*] rutna, multna, förskämmas. eg. och bildl. wiste thit aldri renasta kyt ey meer skula syndirlösas fulna älla rutna än sit hälaghasta kött Bir 4: (Dikt) 221. aff thz thrä som aldreghe matte rutna ellir fulna ST 200. tha rothna nöthin ok fulna j sinom träk MP 1: 65. at the (o: kroppane) ey fulnen (corruptantur) i ondom astundilsom ok ey rutnen i kötzsins lusta Bo 43. thu som fwlnadh är i swa stora synda thräk *ib* 146. — orenas, befläckas. smittas oc fwlna aff fwlom thankom VKR 20. — blifwa usel el. ringa. ödhmywkten är the dygdh, mz huilke mannen . . . fwlnar sik siälwfom LfK 44. — refl. fulnas, rutna. vndirstodh kötit föt aff sino kyti skula fulnaz ok vmwändas i muld Bir 4: (Dikt) 221.

fulna, v. [Jfr Isl. *fullna*] L. uppfyllas? thz fulne af smälek ok obrygdhilsom (vellicetur opprobriis) Bo 109 (kanske snarare att föra till föregående ord).

fulnaper (gen. fulnadz. fulnatz. fulnas), m. [Isl. *fullnaðr*] L. 1) fullhet. tekna wisdoms fwlnadh Ber 61. *ib* 212. Su 354. — til fulnads (til fulnadh. til ofta sammanskrifvet med det följande ordet), a) till fullo. hafde ey til fulnas iordh j sith goz FH 2: 107 (1437). theris tall kwnne engin tilfulnadh räkna MB 2: 151. enghin kunne them til fulnatz vpp skriffwa *ib* 245. thz i söken kwnnen i aldri tilfulnadz finna Su 91. *ib* 84, 127 o. s. v. Lg 3: 571, 576. LfK 223. b) fullkomligt. til fulnadz opfostra i alla dygdher Su 53. c) tillräckligt, nog. ätha oc drikka til fulnatz Su 13. — mädh fulnadh, till fullo. hafwa wpborit . . . the fornämpda LXXX march mät fulnadh SD NS 1: 65 (1401). 2) fullt belopp, fullt belopp af det som tillkommer någon, ersättning, betalning. per til pe fornämda körkia oc prester hawa sin fulna BYH 1: 170 (1363). hafwm wi anamath enom stadz allan fulnadh i thenna for:da gardhenom SD NS 1: 94 (1402). han hafuer mik fwllan fwlnath giorth *ib* 226 (1403). dömom wy for:da herra boo dywra in til herra karls arfwa aff thöptom vm sin fulnadh oc vidhergiel *ib* 2: 178 (1409). honom fulnadh göra före alth thet wi

mellan os hawa *ib* 456 (1411). swa at korin aller altarit äy sin fulnad finghe *ib* 1: 73 (1401). — ersättning, betalning, mellangift. swa thet han . . . herra päthers porsa mödherne j ölande . . . wnder mic laghdhe oc til min skipte. oc mit godz j finuidhe . . . ater them samma herra päthar porsa til skiptis fore gaff, oc thär mäper ena penninga swmmo til lofwadha oc annan fwlnadh BYH 1: 178 (1377). at thän samy herra päthar porse hafwer sin fulnadh fore sit forscripna mödherne j ölande j änga mato än lika fangit hafwer *ib*. hafwer jac . . . honum . . . sin fulnadh giort *ib*. the fyra hwndratha marker . . . skal han . . . til thässa skiptesins fwlnadh til sinna gaghna behalda *ib* 179. *ib* 181 (1377). 3) obehaglig känsla af fullhet i maggropen, dyspepsi? hafde thessa yrth (o: genciana) til legedom for . . . fulnadh LB 3: 107. — Jfr gipta-, up-fulnadh.

fulnär (full när), adv. 1) mycket nära. ladhe sin skiipp full när RK 3: 270. 2) nästan. tha . . . folkith hafde fulnär ätit Al 370. ful när dödhir ST 72, 76. *ib* 274, 275, 315. RK 1: 4203, 2: 3925, 4303.

fulnödhogher (-nödhugher. n. -uct), adj. mycket stridande mot någons vilje, mycket motbjudande. fulnödhuct är mik orems wrangwiis mandz olia skulle smöria mit hofwdh Lg 3: 505.

fulotter (folotter), adj. [Jfr ful, adj. och fol, subst. n. och adj., af hvilka ord ful hufvudsakligen inverkat på ordets form, och fol synes ligga till grund för betydelsen 2 och 3. fulotter och folotter kanske snarast att anse ss två skilda ord, som sammanblandats] 1) ringa, föraktad. giordhe . . . sik fulottan oc eet wtwrak af allom (vilem et abjectum omnibus) Bo 30. *ib* 31. 2) okunnig, oskicklig? hwat thikkis them pilte fulottare (indoctius) vara som enkte weet vtan ensampna modhorinna spina Bo 98. iak är fwlotter (Cod. B folotter 329) oc stambir (ignarus et balbutiens) i ordhomen *ib* 180. 3) obetänksam, dumdrigt? vakta at thu vari äkke aat annars vmgango äntigia fundoghir speiare älla ok fulottir (temerarius) domare Bo 123.

fulpröva (full-), v. fullkomligt berisa. än eigh fullpröwäs sakin SD 4: 466 (1335, nyare afskr.). — part. pret. fullt bepröfvad. thz är fwlpröffwath LB 7: 5.

fulradher, adj. mycket hastig, mycket ifrig. a sit maal war han ful radher Al 584. — n. adv. mycket hastigt, genast. MD (S) 298, 305.

fulrasker (full-. n. ful rast), adj. 1) mycket rask, mycket dugtig. wäl hundradha full raske män Al 8831. alexander wäxer stark ok stoor full rasker ä hwar han foor *ib* 558. 2) mycket rask, mycket snabb. thera flugh ok sprang war ful rask Al 5060. — n. adv. mycket snart. förin han mik hiit ful rast Al 1351. *ib* 1538.

fulrasklika (ful raskeligha), adv. mycket hastigt. kastadho thöm ful rasklika i ena groep Bo 206. skal wärken minskas ful raskeligha LB 3: 71.

fulriker (-riker), adj. [Isl. *fullríkr*] 1) mycket rik. lifde fulrikir Bil 616. Fr 3138. ST 292. 2) mycket dyrbar. ful riik klädhe drogho the Al 5446.

fulriklika (ful rikeliika), *adv.* [*Isl.* fullríkuliika] *mycket dyrbart, mycket pråktigt.* *Al* 3400.

fulsander (*n.* ful sant. fulsath *RK* 1: 2873), *adj.* [*Isl.* fullsannr] *fullkomligt sann.* miin ordh wänter iak fulsan at wara *MD* 95. — *n.* fulsant, *adv.* *fullkomligt sant, mycket sant.* ij hafwin herra saght ful sant *Al* 1857. *RK* 1: 2873.

fulsar, *n.* *L.*

fulsara (fulsaare), *adv.* *mycket svårt.* *RK* 2: s. 361.

fulsighia (fulsäghia *ST* 269. *part. pret. n.* fulsakt *Bo* 248. fulsaght *Al* 582. fulsighat *Bo* 201), *v.* *fullt utsäga. med ack.* thz kan ängin fulsighia *KL* 350. ängin gitir fulsighat thera vidhirmödhö *Bo* 201. *Bir* 2: 128. *Iv* 662. *Al* 582, 3616. *ST* 217, 269. — *med prep.* af. hwa mon gita fulsakt af (*hvem kan fullt utsäga el. lemna en fullständig skildring af*) thässe glädhi *Bo* 248. *Gr* 299. *Al* 3338. *Su* 413. — *med en sats inledd af huru.* *Su* 460.

fulsinnogher, *adj.* *som är vid sina fulla sinnen.* en fulsinnogher (*sensatus*) maan *Su* 174.

ful sirla (fwl serla), *adv.* *mycket sent* (på af-tonen). han kom fwl serla for en stadh *MD* (*S*) 301.

fulska, *se* folska.

fulskapadher, *adj.* *fullskapad, till fullo skapad.* *MB* 1: 38.

fulskarper (full skarper), *adj.* *mycket skarp, mycket sträng.* mz brotlegom hålla full skarpan rätt *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 273.

fulskriwa, *v.* 1) *fullkomligt afmåla.* *MD* 103. 2) *fullt beskrifva.* *Al* 9163.

fulskyt (-sköth *MD* 13. fullskyt *ib* 94), *adv.* [*Isl.* fullskjótt] *mycket snart.* *Iv* 1827. *MD* 13, 94.

fulsla, *v.* *genomprygla.* *ST* 305. *MB* 2: 289.

fulslät, *adv.* *helt och hållet, alldeles.* *RK* 2: 5105.

fulsnart, *adv.* *mycket snart.* *RK* 2: 8890, 9254, 9514, 3: 29. *Di* 266.

fulstarker (full stark *RK* 3: 3095), *adj.* *fullt stark el. kraftig.* *MB* 1: 101. — *mycket stark.* *Iv* 168. *Al* 55, 927, 9200. *RK* 3: 3095. — *nog stark.* pröfwin ij idher at wara fulstark at ij thörem (*för thören*) möta a the mark *Al* 1699.

fulstopa (fulstoppa *MP* 1: 115, 256; *Bir* 4: 209. fwlstoppa *Ber* 103, 129, 176. fulstupa *Bir* 1: 240; *Ber* 10; *Su* 416, 425, 458), *adj.* *ymnig, öfverflödande, rik, stor.* giuir idhir . . . mina fulstoppa välsignilse *MP* 1: 256. giuir thik fulstopa hugnadh *Bo* 15. blodzsins wtgiutitse som swa fulstopa var *ib* 203. alt folkit hafde fulstoppa driikka *MP* 1: 115. vi maghum fulstopa ösa gudliket vatn *ib* 116. jak hauir siälwir öfrit oc fulstopa j allom thingom *Bir* 2: 28. hwat ey hafdhö the petrus ok paulus fulstupa (*copiosam*) mins anda sötma *ib* 1: 240. *ib* 101, 117, 197, 241, 327, 2: 44, 118, 169, 231, 3: 108, 223, 410, 4: 209. *MP* 1: 15, 32, 2: 49. *Ber* 10, 129. *Su* 73, 181, 416, 425, 458. munnin tala gärna af thy som fulstopa är j hiärtano *Ber* 30. *ib* 103, 176.

fulstoplika (fulstuplika *Bir* 1: 327, 330; *Su* 449. fulstupplika *Bir* 1: 269; *ST* 415. fulstoppelika *Ber* 284. fwlstoppelika *Lg* 3: 70), *adv.* *ymnigt, öfverflödigt, i ymnigt el. rikt mått.* wtlöt olian swa fulstoplika *KL* 46. giwande fulstoplika almänneliket got

Bo 110. *Bir* 1: 269, 327, 330, 3: 33. *ST* 415. *Ber* 284. *Su* 449. *Lg* 3: 70. — *mycket, i hög grad.* mödha mit kött fulstoplika (*abundantius*) *Bir* 1: 321.

fulstopliker, *adj.* *ymnig, riklig.* fulstoplik välsignilse *Bir* 2: 338. *Su* 448.

fulstoplikhet (folstoplikhet *Bir* 3: 386), *f.* *ymnighet, öfverflöd, rikedom.* j wärldz thinga fulstoplikhet *Bir* 1: 274. *ib* 95, 2: 240, 3: 386. *MP* 2: 142. j fatikdom och j fwlstoplikhet *Ber* 70. *ib* 124.

fulstoppa (-adher), *v.* *uppfylla.* vi som fulstoppadhe ärom mz syndomen *Bo* 82. *ib* 204.

fulstor (-stoor *Al* 4560. fwllstoor *RK* 3: (*sista forts.*) 4911. fwll stoor *ib* 5659), *adj.* *mycket stor.* *Al* 4560, 5482. *RK* 3: (*sista forts.*) 4911, 5659.

fulsvara (fwll swäre), *adv.* *i mycket hög grad.* gik aff them ond lueh fwll swäre *RK* 3: (*sista forts.*) 5324.

fulsystir (-siister), *f.* *helsyster.* som däkinsins fulsiister är *DD* 3: 25 (1418, *nyare afskr.*).

fulsädhä, *adj.* *L.*

fulsäl, *adj.* *fullkomligt säll.* *Bu* 50.

fulsäre (fulsäri *L.* fulzäre *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). fulsäre), *n.* *L.* *fullt sår.* *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). for j [1] fulsäre som han slogh powal mannis fää drengx näse ginom *BtFH* 1: 135 (1506). för ij [2] fulsäre som han slog erich laurisson *ib* 139 (1507). for i [1] fulsäre som han slog henric ania *ib* 143 (1507). slog . . . henric henricsson ij [2] fulsäre och iij bloduite *ib* 146 (1506). *ib* 210 (1506), 267 (1508).

fultaka (fultake *Di* 21. fultagha *Bir* 4: 95; *Di* 265, 269, 290. fwltagha *MB* 2: 77. fulthagha *Di* 280. fultaga. fwltaga *RK* 3: (*sista forts.*) 4733. fultage *Di* 31 o. s. v.), *adj.* [*Fdan.* fultage] 1) *fullt duglig, fullt i stånd.* huilke fultaka (*sufficientes*) warin wärldzichom herrom tiltala j clostirsins ärindom oc thiäna oc vndirlätta abbatissonna thunga *VKR* 4. *Bir* 4: 95. 2) *mycket duglig, dugtig, kraftig.* effcax, fultaka *GU* 7. drapo widh xm män alla starka oc fwltagha *MB* 2: 77. en godher drängth ok fultagha kempe *Di* 265. *ib* 19, 21, 31, 81, 85, 86, 110, 111, 114, 116, 148, 157, 158, 200, 217, 256, 269, 280, 290. *RK* 3: (*sista forts.*) 4733. 3) *dugtig, väldig, häftig.* slogos ith fultaga badh *MD* (*S*) 260.

fultaker, *adj.* = **fultaka** 2. han war riker oc fultaker *Di* 13.

fultakin (fultagen *Di* 131, 132), *adj.* [*Äldre Dan.* fultagen] = **fultaka** 2. fultagen i allom lekom *Di* 131. *ib* 132.

fultal (fultall *SJ* 380 (1471). full tall), *n.* *fullt belopp.* kendis ware wel betalede til takke oc fulla nögie oc ful tall *SJ* 367 (1470). till fulla nögia oc full tall *ib* 375 (1471). *ib* 380 (1471).

fultipa, *adj.* *L.*

fultroa, *v.* 1) *fullt tro, fullt lita på.* med dat. war trygh oc fultroandhes minne loffwan *Lg* 3: 272. 2) *nog tro, nog föreställa sig.* the glädhies alle aff käte stoor at thz ängin man ful tror *Al* 9158.

fultroin (-troen. fulthrohin *ST* 473. foltroin), *adj.* 1) *fullt trogen.* fultroen wen *MD* (*S*) 296. gudhi foltroin *Bir* 2: 10. *KL* 198. *ST* 473. 2)

fullt troende. war ey wantro vtan fultroin *KL* 22. *MP* 1: 127.

fultror (-tro. -troo *RK* 2: 6644), *adj.* = **fultroin** 1. at han ware honum fultro *MB* 1: 459. *Al* 1726. *RK* 2: 6644, 3: (sista forts.) 5373.

fultröstogher, *adj.* *fullt pålitlig?* at jac skall wara eder oc riichet fultröstog til gagn oc bestand *BSH* 5: 45 (1505).

fultyga, *v. L.*

fulthakka, *v.* [*Äldre Dan.* fuldtakke] *fullt tacka*, *nog tacka*. aldre hafde iak thy hällir format at fulthakka gudhi for hans kärlek *Bir* 3: 28. *ST* 169.

fulthrivin (*nom. pl. m.* fultryffne), *adj.* *mycket rask*. andre hälade fultryffne *RK* 1: 1860.

fulthänkia, *v.* *fullt tänka*, *nog tänka*. huilken är then som kan fultenkia oppa tässa pinor *Su* 130. — *fullt betänka*, *nog betänka*. thin dröwilsso gitter engen fulthenkt *MD* 67.

fulundra, *v.* *fullt undra*, *nog undra*, *känna nog förundran el. beundran öfver*. oppa henna wenlek oc fåghrind kunno the ey fulwndra *ST* 342. — *fullt beundra*, *nog beundra*. ängin then ij palazith siter alexandrum ful vndrath giter *Al* 2260. *ib* 8116. — **fulundra sik**, *nog förundra sig*. *Lg* 3: 596.

fulvaxin (*ful växin. fuluäxin*), *adj.* [*Fnor.* fullvaxinn. *Fdan.* ful växin] *fullvuxen*. trät . . . växer til thäs thz är ful växit *MP* 1: 237. ey at enast tha han var barn. vtan än tha han var fuluäxin *Bo* 5.

fulvikta, *adj.* *fulviktig*. *Ber* 278.

fulviktogher (*fullwightogher. fulviktiger*), *adj.* *fullviktig*. sua got mynt at fyrä mark svensk göra fult fore en fullwightoghan englisken nobel *FH* 2: 93 (1432). *ib* 100 (1434), 133 (1442). för XVIII fulviktige nobla *ib* 6: 35 (1452, *nyare afskr.*).

fulvirpi, *n. L.*

fulvis (*full-*), *adj.* [*Jfr Fnor.* fullviss] *fullt viss*. fulvis a py *KL* 181. ther a skal thu ful wis wara *Al* 7598. jak är fuluis at ey lifff ok ey dödhir ok ey nokor skapat tingh skulu formagha at skilia os fran gudz kärlek *MP* 1: 8. — *n.* **fulvist**, *adv.* *mycket visst, mycket säkert*. *Al* 4760. jak tro full wist *Lg* 3: 516.

fulviter, *adj.* *fullkomligt vis*. *MB* 1: 101.

fulvordhin (*pl. nom. m.* fulworne *Di* 238), *adj.* *fullt utbildad, fullvuxen, fullt kraftig*. the äre fulworne drängie *Di* 248. then wänaste thins oc mins herra likame, mz allom sinom storlek oc fulwordhno warilse *Su* 268.

fulvredher (-wreeder: -an *RK* 2: 2406), *adj.* *mycket vred*. *RK* 2: 563, 2406.

fulväl (*folwel SD NS* 1: 203 (1403). *full wäl. fulwel. fulluell. fwltwel MD (S)* 250), *adv.* [*Isl.* fullvel] 1) *mycket väl, fullkomligt väl*. han war oc ther fulwel vntfangin *ST* 276. thz skal här ful wäl vardha gömt *Fr* 301. rät ridderskap . . . ther mik stodh full wäl til mata *Iv* 1894. *ib* 2862, 4310. *RK* 1: 1311, 3400. *SD NS* 1: 203 (1403). *MD (S)* 250. *Lg* 3: 31. tw skalt fulluell faara *ib* 32. fatigh mans fora är ful wäl kändh *GO* 703. wäghin war honum fulwäl wiis *Al* 2343. ij ärin ful wäl kompne (*mycket välkomne*)

häre *Iv* 1401. swa at mik full oc all wel atnöger *SJ* 341 (1467). *ib* 357 (1469). thz forma iak ffulwel (*mycket lätt*) göra *ST* 308. j sagdhin ful wäl (*mycket riktigt*) *KL* 396. 2) *mycket, synnerligen*. slan ful wel *ST* 304. loot sik ok sina fulwäl plagha *Al* 1806. mik lyster ther fulwäl a see *Iv* 4482. florena, the skäre äro ok ful wäl renä *Fl* 492. 3) *för visso*. full wäl wente jak at the han födha *RK* 1: 4332 (*möjl. att föra till* 1).

fulvän, *adj.* *fullkomligt skön*. *MB* 1: (Cod. B) 536. — *mycket vacker*. hundradh örs ful wäna *Al* 592. *ib* 9838.

fulväpnadher (*full-*), *p. adj.* *fullt väpnad*. full väpnäda men *LfK* 256.

fulvärdhogher (-igher), *adj.* *mycket värdig, mycket tillbörlig*. ful wärdhigh löön han honum gaff *Al* 9516.

fulälldrar? *m. pl. föräldrar*. i wara fulälldrä (*trol. skrifvel för föräldrä*) daghum *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*).

fulämna, *adj.* *tillräckligt stor*. vaxte bialken sua langar. at han var fulämna ok än iui *Bu* 417.

fulärlika (*ful ärlik Al* 9553), *adv.* *mycket pråktigt*. lät en stadh ful ärlika göra *Al* 8649. *ib* 9553.

fulärliker, *adj.* *mycket pråktig*. keysars klädhe ful ärlik *Al* 3832.

fulörrar, *m. pl.* *full betalning?* löst gods af fullt motsvarande värde? haffwa salt . . . en gard . . . för få ok fulöra *SD NS* 1: 13 (1401, *nyare afskr.*). *Jfr fulder* 4.

fund (*fynd L.; SR* 50, 51; *Lg* 93. *fyndh. find L. f. pl. -ir*), *f. och n.* (*Bil* 405; *RK* 3: 673, 905, 1108, 3756) [*Jfr Isl.* fundr; *Fnor.* fyndr; *äfvensom Mnt.* vunt] *eg. finnande*. 1) *påträffande, sammanträffande, möte*. gladher af godho funde *Bil* 405. tha hafde ok varith thera fund mz mykle glädhi ij thän sama stund *Iv* 4919. kom ther löpande a mina fund (*mig till mötes, emot mig*) *ib* 246. ij ärin kompne a hans fund (*till honom*) *ib* 2832. *ib* 178, 845 (*jfr s. CLXIII*), 3994, (*Cod. B, C*) *s. CLXX. Fr* 2356. iak hafwer warith ij darius funde (*jag har träffat Darius*) *Al* 2400. iak hafuer . . . vaktadh här minna syster fund (*väntat på min systers inställelse*) *Iv* 4799. at möta ther olaff degre fund *MD* 321. 2) *fynd*. mz godhe fund *Bil* 211. hans bena fund *ib* 284. *Fr* 359. *Lg* 93. vm tyufnath oc sua vm fyndher *MD* 517. 3) *påfund, påhitt, anslag*. mankönit som swikit var oc fortappat aff diäfwlsins kloke fund *Bil* 536. han halder j gen osynlika alla thera ondzsko akt oc fwndh *Bir* 4: 58. mz . . . false fund *MP* 1: 319. *RK* 1: (*LRK*) *s.* 221, 222. *Al* 2060. for stodh ey thässa fwnd *ib* 8525. actede ey hans onde fund *RK* 2: 3008. tänkte han ater ena fundh *ib* 3100. dräpa alexandrum mz nakre fund *Al* 9950. fan k cristiern eeth annath fundh (*gjorde ett annat påhitt*) *ib* 3: 673, 905. *ib* 62, 561, 1108, 1170. bar iak moth honom alla mina fund (*list*) *ST* 305. wiisth hadhe tw warith marsk wtan all argha fundh (*uttrycket är utan tvifvel föranledt endast af behöfvet att få ett till stund svarande rimslut*) *RK* 3: 1794. — (?) litla stundh är werldzsins glädi ok henne fundh *MD (S)* 306. — *pl. påhitt, anslag, funder*. thera klokskapir ok snödho funde wordho

aat ängo *Bo* 159. the vauskadhos i thera fundom *ib* 149. tilbör os at thänkia ok sinna nakra nya fundir til at skatta riket *Bir* 3: 430. at thänkia oc finna kloka funde *ib* 469. konungen fan swa mange funder (*gjorde så många påhitt*) *RK* 2: 1770. *Bir* 1: 70, 209, 2: 163, 207, 330, 3: 241, 311, 359, 363, 440. *MP* 1: 72. *MB* 2: 74, 294. *Su* 162. *Al* 6376, 6437, 9362. *RK* 3: 2001, 2505, 2773, 3756. wthan alth swik fwndher och hiälparedhe *SD* 5: 209 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). — *Jfr* diävuls-, faghnadha-, fäghins-, glädhis-, in-, sam-, synda-fund, butn-, strand-, vatn-, vägha-fynd, samt funder. — fundar luter (fyndar-, finda-, fyndaloter), *m. L.* — funda lön (fynda-), *n. pl. L.*

fundacionbref? *n. stiftelsebref.* som the fundacion breffua (*trol. skriffel för bref*) vtuisa som ther vppa äro giordh *SJ* 316 (1464).

fundament, *n. [Lat. fundamentum] grundval.* *Su* 163. eth fwndamänt oc grwndhwal til alt renliffwe *LfK* 24. lostans fundament *MD (S)* 293.

funder, *m. [Isl. fundr] sammanträffande, möte.* ther thik här ledde a min (*Cod. A* mina) fund (*mig till mötes, till mig*) *Iv (Cod. B)* 178. j thenna fundh *RK* 2: 4254. (*Det enkla ordet synes endast i de båda anf. ex. kunna med någorlunda stor säkerhet fattas ss m.; men till funder, m. kunna föras flere af de under fund upptagna ex., i hvilka af ordets form el. bestämningsord icke kan slutas till bestämdt genus, eller valet är lemnadt öppet mellan mask. och fem. el. mellan mask. och neutr.; särskildt på flere af de ställen, hvarest ordet förekommer i plur., kan det ej med visshet afgöras, om det är mask. el. fem.*) *Jfr* höka-, koppo-, sam-funder.

fundera (-adhe, -adher), v. [Lat. fundare] grunda, grundlägga, lägga grundvalen (till något). han (*staden*) är funderadher (*d. v. s. hans grundval är*) aff saffir *Su* 137. the hælgha kirkia funderadh ok bygd owir christum *Gr* 300. — grunda, börja uppbygga, grundlägga, genom gåfvor lemna bidrag till inrättandet af, inrätta, stifta. togh sigh före wpsala kyrkio . . . som forna kononga hans förfädher oc bördhamen funderat haffde *Lg* 3: 344. än the som klostrit fundera formagho ey vanlika alt klostrith oc gardhin fullelika fulkompna j stuntom tyma *VKR* 74. äpter thet ath klostrith är bygd oc medh vmpnyngo goze begafuath af them som klostrith fundera *ib* 75. j allom oc hwarion eno j sancti saluatoris clostrom nu funderadhum swa oc j them som framdelis wardha funderadh *ib* 6. *Bir* 4: 38, 46. hwar en persona aff foresagdom, som först fundera clostrit ingangandis j thenna renliffnadin *ib* 31. *ib* 33. a eenne prouento wägna, som herra hannes westmodzson ok gabriel, hans brodher . . . funderadho *SD NS* 1: 78 (1401). wara frw altare, thet som nw nylelika i strengenes domkirkio funderat är *ib* 319 (1404). *ib* 322 (1404), 675 (1407).

fundogher, *adj. [Mnt. vundich] fyndig, slug, listig.* mange äru snielle til wärlidinne ok fundoghe til sin vilia ok astundilse *Bir* 1: 285. o thu fundoghe räfwet *Su* 409. *Lg* 3: 503. vakta at thu vari äkke aat annars vmgango äntigia fundoghir speiare älla ok fulottir domare *Bo* 123. *Jfr* ilfundogher.

funter, *se fonter.*

funtkar, *se fontkar.*

fus (foos), adj. [Isl. fúss] 1) villig, begärlig, ifrig (*att få el. att komma till*). til dyghdh oc äro waro the fws *Iv* 8. the iomfru var til hästen fws *ib* 3846. til india war han mz örlögh fws *Al* 4302. *ib* 10438. hwar äpter war thu hingath fws *ib* 8894. the waro til stridha badhe fws *ib* 3266. som äpter goze war mykith foos *ib* 6922. 2) kommen till styrka? än barn waaro ey hælder för fus (*Cod. A* föör 113) än nw, tha war pinlikt at mista marght thz the sagho lostelikt oc gato ey fangith *MB* 1: (*Cod. B*) 536. — *Jfr* framfus.

fyghle, *n. [Sv. dial. fyle, fogle. Jfr Fnor. fygli]* koll. foglar, fjäderfä. alt swart fyghle *MB* 1: 359.

fyl (fyll L. föl. föll), n. [Isl. fyl] L. föl. *GO* 1014. thz är opta häst som gnägiar som föl *ib* 879. i folle och et föll *HSH* 19: 168 (1506). *Jfr* häst-, mar-, skiut-, sumar-fyl. — fylsvat, *f. L.*

fyla (fyyla. -te, -ter?), v. [Jfr Mnt. vulen. Jfr ock Isl. fýla, f.] orena, smutsa. ther komo flughur ok fylte alt hans sår *KS* 41 (107, 45). the fyyto thit änlite mz slem oc spoth *ST* 175. hans hælgha liofwa änlite war fyyt (*trol. för fyyt*) oc wanhamat som a spitälskom manne *ib* 172. *Jfr* befyla.

fylghaktogher (fölgaktuger. fölgaktig. fölgachtig: -ige BSH 5: 33 (1505). fölacktig. fölaftig. fölgaktuger. fölgactig: -ige BSH 5: 138 (1507)), adj. [Mnt. volgehaftich, volgachtich] 1) följaktig, ledsagande. med dat. at vare eder fölgactuge medh theres hester *BSH* 5: 149 (1507). som honom schole vara fölaftige *ib* 237 (1508). 2) rättande sig efter, hörsam, lydig. med dat. at j them oc ther vthi hörughe och fölgactuge waren *BtRK* 150 (1442, orig.). vij weliom wara lydige, höroge och fölgactige . . . her heming gad, electo tiil lincöpwng *BSH* 5: 176 (1507). *ib* 33 (1505), 138 (1507). 3) behjälplig? wara oss fölacktige saadant . . . fordarff wtaff at wäria *FM* 125 (1501).

fylghaktoghet (fölgachtighed), f. hörsamhet, lydnad. at the skole vara eder tiil wilie thienist och fölgachtighed *HSH* 19: 118 (1506).

fylghp (fölghp L.), f. [Isl. fylgð] L. följande, ledsagande, följe. mz twäggia skara fylgdh *MB* 1: 226. *Jfr* hem-, mäs-fylghp.

fylghe (fölghe. følge. fölie. folgie), n. [Isl. fylgi] L. följe, sällskap. far sin vägh mäs bättra fölghe än han vänte *Bu* 19. kom eet leion ii fylghe mz pöm *ib* 71. *ib* 77, 135. *Bil* 52, 409. *KL* 283. *Bo* 164. *MB* 1: 225, 243. *Bir* 1: 261, 3: 237. *MB* 2: 21. gaar alla hælgon fölie fran idher *LfK* 148. föliet thera gaar fran them *ib*. som i therra fölghe äru *BSH* 1: 131 (1371). tiil fölgis vth skickandis sweriges edlingar och thro men *BSH* 5: 624 (1520). i hans ärliga folgie *ib* 625. *Jfr* mädhfylghe. — fylghia fal (fylghä-), *n. L.* — fylghis brodhir (fölgisbrodhir), *m. kamrat, stallbroder.* gaffwo the honom til hedhers xxx fölgisbrödher (*sodales*) *MB* 2: 115. — fylghis laghi (fölghis laghi), *m. följeslage, stallbroder.* som thera fölgis laghi sculdhe vara *Bil* 869. *Ans* 187, 189. ängillin ther en är af brudh gommans föghilslaghom (*för fölgislaghom, sodalibus*) *Bo* 112.

fylghi? *m. L.*

fylghia (fylghia *Bu* 10. **fölghia**. **folgha** *Bil* 234; *KL* 317. **filghia** *KS* 3 (6, 4), 5 (11, 5). **folghia** *Bir* 2: 196. **fylia** *MB* 1: 115. **fölia** *RK* 2: 8416; *Di* 209; **-as** *GO* 195 (rättadt till fylghias). **föllia** *BSH* 5: 534 (1513); *Di* 208. **fiolia** *ib* 209. **fölgie** *ib* 2. **folge** *FM* 492 (1510). **fölige** *SO* 150. **pres. -ir. imperat. fylgh** *Bil* 214. **fölgh** *Bo* 63; *Bir* 1: 5. **fiölgh** *Su* 246. **impf. fylgþe** *Bu* 142 och ofta. **fölgþe** *ib* 208 och ofta. **folgdhe** *KL* 57; *MP* 2: 12. **folgde** *RK* 2: 6595. **fulgdhe** *KL* 43. **fylde** *Di* 10. **földhe** *MP* 2: 146. **foldhe** *Di* 209; *Lg* 218. **folde** *MD* 65; **-is** (*impf. konj. 1 pers. pl.*) *BSH* 4: 198 (1495). **fulde** *RK* 2: 2680; *MD* 37; *Di* 106. **fwlde** *BSH* 5: 293 (1508). **pl. fylgþo** *Bu* 177 och ofta. **fölgdho** *Bo* 86 och ofta. **folghþo** *Bu* 14. **folghdho** *KL* 192, 195. **folgdho** *Bo* 57; *Bir* 2: 95. **fulgdho** *KL* 108; *Bil* 119; *Bir* 2: 94; *Iv* 4691. **földo** *Di* 76. **foldo** *ST* 284, 292. **foldho** *MP* 2: 158. **fuldo** *MD* 37; *ST* 243. **fylde** *Di* 7. **folde** *BSH* 4: 9 (1471). **folde** *RK* 2: 8751; *BSH* 5: 594 (1517); *Di* 12; **-is** *ib* 73. **part. pret. n. fölght** *MB* 1: 97. **fölght** *RK* 1: 119, 3566. **fölkt** *Lg* 3: 185. **folkt** *Gr* 316. **fulght** *FH* 3: 6 (1353). **fult** *MB* 1: (Cod. B) 535), v. [*Isl. fylgja*] 1) **följa**, gå efter. med *dat.* then som fölghe nakrom them som fore gaar *Bir* 1: 272. — *abs. följa*, följa efter, gå efter. at han wari ey latir at fölgia *Bir* 1: 272. alle apostoli folghþo *Bu* 14. *MD* 65. — *följa*, gå *el. färdas med, ledsaga. med dat.* eet skabbot faar fölghe gerna andro (*scabida vadit ovis pocius grege cum pare quovis*) *GO* 946. bedhes iak . . . thz ij vilin fölgia mik *Fr* 228. at hans kompana honom hafdho folkt i väghenom *Gr* 316. ville han . . . fölgia modhir sinne heem til siin *Bo* 63. them wart tha venlika fölght til strand *RK* 1: 119. *ib* 3566. didrik fulde attilio konung till susa *Di* 106. fölgia likeno til kirkio *KL* 317. — med *saksobjekt.* fylgþe fra corseno liuset sialene *Bu* 142. — *följa*, sluta sig till (*någons*) följe *el. sällskap, sluta sig till.* varþ bartholomei känne suen ok fölgþe hanom *Bu* 208. var herra ihesus . . . sagdhe til hans . . . fölgþ mik . . . ok han fylgdhe honum ginstan *Bo* 63. 2) **förfölja?** med *prep. äptir. se fylkia.* 3) **följa**, gå i riktningen efter *el. mot.* hördho the ena litla klokko ok fulgdho hænna liudhe *KL* 108. 4) **följa**, gå långs med. med *dat.* han fölgdhe thässe flodh alt fram *Al* 4983. 5) **följa**, nämna i det följande. mäh faghurum skälum som här näst fylghia *Bu* 10. 6) **ätfölja**, medfölja, tillhöra. med *dat. el. i dess ställe ack.* thetta är the som ängin synd fölgdhe *Lg* 39. the thing som ey fulgdho världinna blygdh oc obrygdh ilse *Bir* 2: 94. skör luste fölghe bukin fyltan mz mat oc winsdrykkiom *Ber* 87. thöm lastenom fylghe giärnt en fulare lastr *KS* 44 (85, 35). the (*dygderna*) fölgdho hans natwro *MB* 1: 115. swa fölgdhe manz naturu enkannelica at (lee) som nütene hörör at röta ok fareno at bräkia *Bil* 213. — med *prep. mädh.* kunne ther fölgia bestand med *BSH* 5: 572 (1517). 7) **följa**, öfverensstämma med? med *dat.* huad som görs af kånst ok werilzlikom visdom, thz är thes bättra ok skiälikare at thz mera fylghr naturlikom skipilsom *KS* 7 (17, 8). 8) **följa**, efterfölja, rätta sig efter. med *dat. el. i dess ställe ack.* fordhum war gammal villa ok fulgdho henne mange länge *Bil* 119.

Orðbok.

fölgia thera radhe *ib* 234. tå tu fylghia (*för -ir*) hans wilia ok rådhom *KS* 25 (64, 27). han skal ty fylghia, som flerom tikke skiäl wara *ib* 77 (189, 84). fylgh ey tinne giri *ib* 23 (57, 25). *ib* 24 (57, 25). fylghia thykkio ok tharf sinne *ib* 7 (17, 8). filghia allom sinom likama lusta *ib* 3 (6, 4). *ib* 13 (31, 14). filghia ok främia wilia sinom *ib* 5 (11, 5). folghia sinom eghnom vilia *Bir* 2: 196. skulu . . . ey fylgia ofmykit köttikan lusta *KS* 59 (147, 65). fölgia sina föräldra godha gerninga ok fotsporom *Bir* 3: 308. — *efterfölja*, *efterlikna*, *söka efterlikna.* vidhir fresta fölgia honom i hans ödhmiukt oc tholimodhe *Bo* 86. gif thik vin vm at fölgia hans dygdhe *ib*. fölgþ minne ödhmiukt *Bir* 1: 5. mange folgdho minom sidhom *ib* 2: 95. 9) *eftersträffa*, *beflita sig om.* med *dat. el. i dess ställe ack.* fölgia wärldzlik aterlön *Su* 456. at fölgia al the thing som dygdelik varo *Bil* 860. wita hvad han skal fylghia ella flyghia *KS* 17 (43, 18). mandom fylgia *ib* 80 (197, 87). fylghia thy sum gudhlikt ok manlikt är *ib* 14 (34, 15). maria fölgdhe mäst likams mak *Bil* 263 (*möjl. att föra till 8*). folghdho dygdha liuärne *KL* 195. 10) *leda*, *styra*, *foga?* med *ack.* gerna fölia (*för föghia?*) al ting til bästa *RK* 2: 8416. — *refl. fylghias*, *följa hvarandra.* herra gafuian ok iwan the fölgdhos badhe *Iv* 1959. *Di* 61, 73. then stadh ther all tingh fölgias wel j radh *MD* 391. — **fylghia at**, *följa*, *hålla sig till.* han folgde ysen aat *RK* 2: 6595. — **fylghias at**, *följas åt*, *ätfölja hvarandra.* wj sculom oc alla fölgis aat *RK* 2: 2018. *ib* 3: 2206. *Di* 196, 208. *Lg* 3: 221. *BSH* 4: 198 (1495). spoth ok skadhi fölias gerna aat *GO* 195. — **fylghia ater**, *följa tillbaka.* fölgia them atir til nazaräth *Bo* 136. — **fylghia ut**, *utforska*, *utransaka*, *ransaka.* som vt skulu fölgia all þe þing maal ok sakir. som j warom stafghä scriuap ok stadd äru *SD* 5: 605 (1346). — **fylghia äptir**, 1) *följa efter.* sipan fylgþo äfte þe cristno i þæn stap som hete sicera *Bu* 177. the fölgdho fast äpte (*persequabantur eum*) *Bo* 86. *RK* 2: 2680. *Di* 209. 2) *följa*, *varda en följd.* vm han älskar meer biscopin likamlika än andelika tha fölgþir äptir at han sighir honom hällir the thingh som honom lyster at göra *Bir* 1: 331. — *Jfr äptir fylghia.* — *Jfr for-, fot-, ful-, hem-, in-, lagh-, mädh-, til-fylghia.*

fylghia, f. L. Jfr hemfylghia.

fylghiare (fölghiare. fölghare. folghare), m. [*Fnor. fylgjari*] 1) *följeslage.* gaff sik gudhi j wald ok alla sina fölghiara *Bil* 842. *ib* 843, 845, 866. *MB* 1: 319. *BSH* 1: 165 (1376). *Bir* 1: 401. *Su* 325. hafwande medh sik altidh höfwiska thiänisto quinnor oc fölghiara (*följeslagerskor, ledsagarinnor*) *VKR VII.* guz kärlekir sculde wara them fölghare ok ledhare *KL* 104. ensammin miskunnin är dödhra manna folghare *MP* 2: 73. 2) *efterföljare.* atirledha han ok hans fölghiara (*ejus fidei sequaces*) til hymerikis arff *Bir* 1: 252. *ib* 107, 128, 3: 10, 161, 207. *Ber* 146. sander cristi fölgare (*imitator*) *Su* 451. i ärin dyäfwlsins fölghiara *MP* 2: 66. lysir ihesu nadh sina folghara mz gudhelicom kändedom *ib* 124. thässe wärldinne konst hafhwer manga manlika älskara ok fölgbara *Ber* 19. konst gudhelix kärlex ok räddogha

46

hafwer slioa folghara *ib.* — *Jfr* **for-**, **ful-**, **mädh-**, **sam-**, **äptir-fylghiare**.

fylghilse (fölgilsse), *n. pl. följande, efterföljande, eftersträfvande*. wisdomsens makt och fölgilsse *PK* 219. *Jfr* **ful-**, **äptir-fylghilse**.

fylghning, *f.* *Jfr* **äptirfylghning**.

fylkia (-te), [*Isl.* fylkja] uppställa (krigsfolk) till strid *el.* marsch. räknadhe han (o: abram) oc härklädde sina hwardagx swena, adhartan oc thryhundradha, oc sins nästa granna, mambre aner oc äskol oc thera swena oc fylkto (för fylkte? *el.* kanske snarare för fylghdho *el.* fylghdhe; *Cod. B* lagdhe 545) thrifflika äpter fyrom konungom *MB* 1: 181.

fylking (fylkingh), *f.* [*Isl.* fylking] = **fylkning**. *lv* (*Cod. D*) 2345.

fylkning (fölkning), *f.* slagordning, här uppställd till strid. ganga främmäst i hwarie fölkning *MB* 1: 423. heria iwan genom thän fölkning (ändradt *fr.* flykning) reedh *lv* 2345.

fylla (*pres.* -ir. -ar: **fyllas** *Bu* 50, hvilken form dock kanske snarare bör föras till **fulla**. *impf.* **fylte**. *fulte*: **vpfulte** *KL* 133; *Bir* 1: 330; **fultis** *Lg* 3: 259. *part. pret.* **fylder**), *v.* [*Isl.* fylla] *L.* 1) **fylla**, **uppfylla**. fyll mit horn *MD* 383. bwkin ther opta fytis *Bo* 139. — *med prep.* mäs. fylto the vatnkarin mz vatn *Bo* 62. fylte han sitt kar mz vatn *KL* 235. skör luste fölgher bukin fyltan mz mat och winsdrykkiom *Ber* 87. — *med prep.* af. thu skalt . . . fyllas aff thöm hælgha anda *Bil* 897. fyltä honä fullä aff helewagh *Va* 29. 2) **fylla**, **mätta**. at födha oc fylla swa mykit folk *MB* 1: 393. — *bildl. mätta*, *tillfredsställa*. enkte fyller alla thera astundan vtan gudh siälwer *MB* 1: 117. 3) **fylla**, **uppfylla**, *rikligen förse* (*med*). fylte alt acaie land mz kristno kirkiom *Bu* 137. 4) **fylla**, **uppfylla**, **fullt upptaga**. fyllen iordhrike *MB* 1: 111. himua härscap . . . fylte huset *Bil* 530. 5) **fylla**, **fullkomna**, **göra fullständig**. fylte thz affat var *Bil* 741. iohanni ewangeliste fyllas hans hepar här mäpar. at hans daghar föres i vars härria sia[1]fs höghtip fözla *Bu* 50. 6) **ersätta**, **gifva ersättning**. at fylla her wlfue i swa godhum oc gildum byium som hossaby är *SD NS* 2: 173 (1409). 7) **fullgöra**. mik var dömt for hwarn mannen . . . een prätylten eed at gangä ok iak engin perä fylt gat *FH* 3: 6 (1353). (fyllandis för hyliandis *Su* 28.) — **fylla ater**, **fylla igen**. fylto aater all the watn som han oc hans fadher hafdho grawith *MB* 1: 210. *Jfr* **aterfylla**. — **fylla in**, **taga in**, **förtära** (*i myckenhet*). ffyl sidhan in swa mykit aff dryckin at thu hawir ängin afsaknadh aff natuwardhin *Bir* 4: 129. — **fylla up**, 1) **uppfylla**. thet rumit skal fyllas vp medh jord *KS* 86 (210, 94). 2) **ersätta? erlägga?** fylle cronone sin skat op *FM* 656 (1516). — *Jfr* **uppfylla**. — *Jfr* **for-**, **i-**, **lagh-**, **til-fylla**, **äfven-som genom-**, **o-fylter**.

fylla, *f.* **fullhet**, **mätthet**. buksens fylla *Lg* 3: 524. *Su* 16. — **fylla**, *rus.* fore fyllonne *JP* 99. fore thenna offuir drykkiona ok fyllona *ib.* — *Jfr* **ok-**, **sila-**, **öl-fylla**.

fylle, *f.* [*Isl.* fylli] 1) **fullhet**. af thäs hælgha anda fylle *Bir* 4: 143. *ib.* 156. 2) **fullhet**, **mätthet**, **öfverlastande**. hata . . . qwidhsens sötma oc fylle *KL*

204. iak vil hawa naturinna oc kropsins mätte oc fylle *Bir* 3: 34. til bukzsins fylle *Su* 374. hwar som fyllen ömningas *Ber* 87. *ib.* 84. kränkias älla vanskas aff ofmykle fylle *Bir* 2: 276. omättelica swalghsins fula giri ok owir stopa fylle forbiuts *Bo* 126. *MP* 1: 7, 41, 282, 2: 77. *Ber* 1: 48, 2: 175, 194. *ST* 539. 3) **fyllnad?** v fiärdinger strömyng fylle swen j medelby xjx marc *BtFH* 1: 332 (1463-64). *Jfr* **fylling**. — *Jfr* **buk-**, **epa-**, **sila-**, **öl-fylle**.

fylleliker, *adj.* *Jfr* **ofylleliker**.

fyllest (fyllästb. fyllist. fullesth), *f.?* och *n.* [*Mnt.* vulleist, vullest] 1) **ersättning**. bedhas fyllest aff hans arffwingom *PM* xvi. betre mot bonden, oc honom fyllest göre epter lagen *GS* 53 (1458). til then tiidh at the haffue giorth hanom rädeligh wannell oc fullesth for sin skadhe kosth oc täringh *BSH* 4: 187 (1495). jach vil . . . göre eder nade fyllest . . . huadh eder nade är till acters paa rigesens vegna *ib.* 5: 298 (1508?). görä megh paa kronenis wegnä fyllästb *FH* 1: 201 (1504). hade iack bliffuet i danmarkx hyllest thå skulle iack haffua giorth them fyllist (*ironiskt: skulle jag hafva gifvit dem tillräckligt, skulle de hafva fått nog af mig*) *RK* 3: (till. om Chr. II) 6292. swa hon och hennes arffwa fwlkomlica fore forser:nä twsände mark fyllest haffwe *FH* 5: 95 (1485). her abiorn hoffmäster opanthwardade och tiileghnade her maanss och hanss arffvinghe i ghen tiil ffyllesth thenne effterskreffne gotz *SD* 3: 121 (*afskr. fr. senare hälften af 1400-talet*). 2) **hjälp**, **understöd**, **gagn**. at hwaske i eller vij motte nyte ther noget aff for wort fyllesth *BSH* 5: 449 (1511).

fyllilse, *n. pl.* *Jfr* **uppfyllilse**.

fylling, *f.* [*Isl.* fylling] **fyllnad?** oluff farman xij marc iij öre mynne ij tunna torsk fylling iij pund smör *BtFH* 1: 332 (1463-64). *ib.* 336. bernt olson vj marc them fih myn herre j tunna skelfisch j fylling (*utstruket*) vj marc v marc vj marc vj marc iij marc vj öre *ib.* — *Jfr* **sila fylling**.

fylning, *f.* *Jfr* **sila fylning**.

fylsan, *f.* [*Fdan.* fulsen, fylsen] **orenlighet**, **smuts**. summi tyrfda sör ok fylsän a hans houäp *MK* 165.

fylska, *v.* **orena**, **smutsa**. *SR* 34. thet är ok lastr ok odyghd, at taka sin mat ella dryk orenlika, ok fylska ther af sik siluan (*för sieluan*) ella sin klädhe *KS* 43 (110, 46).

fylska (fylskia: fylskio *Bir* 1: 168. **fyliskia** *KS* 24 (59, 26); -io *KL* 87. **fwlska** *Ber* 289; -an *LB* 2: 64), *f.* 1) **orenhet**. for karsens fyliskio *KL* 87. — **orenlighet**, **smuts**, **träck**. strök alt orent blodh oc fylsko af hånne *KL* 267. orenasta kar fult mz alle fylskio *Bir* 1: 168. som fult är mz stikkom stram oc rutne fylsko *ib.* 2: 257. *ib.* 96. *Su* 395. — (?) *LB* 2: 64. — **orenlighet**, **oren vätska**, **var**, **slem**. *LB* 2: 48, 3: 155. *PM* 52. — *det som orenar el. vanställer, lyte, fläck*. huar som fäghrind är vtan smitto oc fylsko (*sine macula*) *Bir* 2: 328. — *bildl. orenlighet, styggelse, vederstygglighet*. lustas j syndanna fylsko ok orenlikhet *Bir* 1: 329. *ib.* 189, 282, 288, 2: 47, 3: 55. *LfK* 94. *Ber* 71, 226. falla j siälinna fylsko *ib.* 29. *ib.* 289. 2) **orenlighet**, **oanständighet**, **skamligt väsende**. tro at alt är tolande vtan fyliskia ok oren lifnadr (*præter turpitudinem*) *KS* 24 (59, 26). hulkin som

hona skämmir mz alle fylsko ok obrygdilse *Bir* 1: 73. 3) *skam, blygd, vanära*. han samansankka sik skam och fylsko *Ber* 237. 4) *uselhet, elände*. hulkin som flyr världinna fäghrind forsmaande hænna sötma han skal ey koma til hæluitis fylsko *Bir* 2: 283. — *Jfr synda fylska.*

fyn, se syn.

fynd, se fund.

fyr (för. for *Bil* 127; *RK* 2: 3010, 4203; *BSH* 5: 225 (1507)), *adv. komp. och konj.* [*Isl. fyrr*] *L. A)* *adv.* 1) *prius, främre, mera fram, framför* (*i rum el. i ordning*). ey formatte thw see . . . j litinom nakat för alla sidhirmeer mindra alla meera swa j the hælgho thräfallerikhet är änkte för alla sidhirmeer *Bir* 3: 449. 2) *prius, förr, tidigare*. prätaghi dagum för giptar *Bu* 154. *ib* 50, 200. warper oc godzit . . . för ater löst *SD* 5: 160 (1343). sancta cecilia war för cristin än manne fäst *Bil* 370. barnith . . . byria för grata än le *Ber* 120. *Jfr fyr än.* — 3) *vid jämförelse mellan två föremål, handlingar el. tillstånd: först*. executores varrä bäggiä oc þess varra som för dörr *SD* 5: 567 (1346). 4) *antea, förut, tillföre*. än tho at þe se eigh för gömd *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). som för är sakt *ib* 5: 568 (1346). var hon atar ii bönom som för *Bu* 5. sötare sang . . . än nocor öron för hörþo *ib* 14. at han för viste sin döþ *ib* 188. jak sagðhe thik för hulkin thingh j warom husom skulu wara *Bir* 1: 286. gifwandis för honom al kirkionna vighilse *Gr* 312. *Jfr fornämder.* 5) *förr, snarare*. þu vänte . . . at min guþ varþar mik vrepur. han skal varþa för þinom guþ vrepur *Bu* 189. *B)* *konj. förr än*. hon sompnadhe ey för sool op gik *Fl* 1474. matte iak entima se guz apostolum för iak doe *Bu* 151. *Bil* 212. *Bir* 2: 224, 3: 9, 294, 373. *Iv* 3320. *Al* 942, 2132. *RK* 1: 1163, 2: 3010, 4203. will han nagith werff haffwa pa kalmara sloth, for giselenen komber *BSH* 5: 225 (1507). — *Jfr for.* — **fyr än, konj. förr än**. säx manapom för än maria föde sin son. föde elizabet iohannem baptistam *Bu* 49. han (o: baptista) födes för än han (o: ewangelista) do. väl hundrapa arom för *ib* 50. faþer ok moþer bundo hana för än hon var föd tel guz þiänist *ib* 5. tro . . . ihesum vara guz son ok hans moþer mö sua siþan som för än hon föde *ib* 15. egh star iak up fra borþe. för än iak se hund bära þina hand in for borþ *ib* 182. grep siälinna maxsan än för (*i st. f. för än*) hon kom vt aff munnenom *Bir* 3: 263. at eingin hämd äller forsaat göris thär fore. fyr än wir läggium þät af therrä i mällin *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). för än klostret är böriät *ib* 5: 563 (1346). nero viste sik enga roo. for än han viste paulum halshuggin vara *Bil* 127.

fyra (-adhe), v. [*Mnt. vuren*] *fyra, affyra, gifva eld*. rodenborg . . . fyrade the andra (*näml. bössan*) *RK* 2: 6111. — *med prep.* up a. fyrade han oppa then tridia bössa *RK* 2: 6114.

fyralfdelika (fyrä fallellica), adv. fyrfaldigt, på *fyra sätt*. syndadhe . . . fyrä fallellica *Bir* 3: 8.

fyralfder (fyrä-. frf. vok. i änd. -fall- Bir 3: 441; *MP* 2: 32. n. -faalt *ST* 505), *adj.* [*Jfr Isl. fjórfaldr*] 1) *fyrdubbel, fyra gånger så stor*. henne burde at giäldä idher fyräfald kerlek igen *Va* 41. 2) *fyrfaldig, fyrahanda*. the som rättelica tionda fa

fyräfald lön af gudhi som är ympnin iordhinna affuäxtir licamlik helbrygdan, synda forlatilse oc himerikis rike til löna *MP* 1: 256. ui finnom . . . fyra falla vars herra tilquämdh *ib* 2: 32. *ib* 1: 72. fyräfald rätuissa *Bir* 3: 423. *ib* 441. — n. **fyräfalt, adv. fyrdubbelt**. thz farit fyra faalt betala *ST* 505.

fyräfota, adj. fyrfota. fyräfota fä *MB* 1: 479.

fyräfötter (fyrä-. fyre-), adj. [*Jfr Fnor. fjórföttr*] = **fyräfota**. fyrä föt diur *KL* 151. thz som fyreföt är *AS* 59. thz är fyräföt *ib*.

fyrähyrnadher (fyrähörnadher), adj. [*Jfr Isl. ferhyrindr*] *fyrehörnad*. hulkit kors . . . var skipat fyra hörnat (*Cod. D fyrähyrnath* 366) *Gr* 274.

fyrähyrnotter (fyrähyrnutter), adj. fyrehörnad, fyrkantig. bar han a sinom rygge fyra hyrnotta (*Cod. D fyrähyrnutta* 398) stena lätlika *Gr* 304.

fyrälitadher, adj. fyrfärgad. *MB* 1: 495. *Jfr flughurlitadher.*

fyräsins (fyresins), adv. [*Äldre Dan. fiirsins*] *fyra gånger*. fyräsins sa mange *RK* 2: 4287. fyresins xx yxne kör *BSH* 3: 292 (1470, *samt. afskr.*).

fyräslindadher (fyrosindadher: -adhom MB 2: 250), *adj. fyrsidig, fyrkantig, kvadratisk*. aff wth hwghnom oc fyra slindadhom stenom *MB* 2: 145. fyräslindade varo thornane *ib. ib* 250. *FH* 3: 66 (1445).

fyräslinder, adj. = fyräslindadher. *Bir* 1: 400, 401. *Jfr flughurslinder.*

fyräslindotter, adj. = fyräslindadher. temp-lum war sielfft fyräslindot *ST* 417.

fyrätighi, se fluratighi.

fyrbalder (fyrbal PM 9. *dat. med art. fyrball-enom ib. ack. fyrebol BSH* 5: 594 (1517). *pl. fyrballar. fyrbollar), m.* [*Mnt. värbal*] *fyrbäll, granat, en med brännbara ämnen fylld och med sådana bestruken pung el. bäll af lärft, hvilken kastas el. skjutes för att antända (om beredningen se PM* 6, 8). nogra fyrbollar ok fyr piil *BSH* 5: 480 (1511). v (5) fyr ballar *ib* 506 (1512). nokra sma fyrball som andra nyther *PM* 7. *ib* 6, 8, 9. — koll. brukede fyrebol oc annen skot *BSH* 5: 594 (1517).

fyre, se flurir.

fyrepil, se fyripil.

fyreskutin (-skoten), adj. [*Äldre Dan. fire-skudden*] *eg. fyrkantig; undersätlig*. han war en liten man rät fyreskoten (*Cod. B ffyreskuten; um herðar er hann ferstrendr*) *Di* 17.

fyretighinde, se fluratighunde.

fyri, se for.

fyrifal (fyräfall. fyräfald. Dessa båda former bero möjl. på en af afskrifvare gjord förveztling med fyräfald, adj.), n. [*Jfr Isl. forfall*] *förlåt, tapet, omhölje*. skildos thässa thwe stadhir. sancta oc sancta sanctorum mz enom dwk oc fyrifalle som haffde fra liti *MB* 1: (*Cod. B*) 487. thz fyughur litat skyul oc fyräfald *ib* (*Cod. B*) 489. til hwars waro swa marghs-kyns thak ower eno hwse swa som fyräfall oc haardwker oc rödhlitath wädhra skin oc annor skin litath mz iacincto *ib* (*Cod. A*) 482. *Jfr forfal.*

fyrk, m. [*Äldre Dan. firik, fereken. Jfr Nht. vierichen*] *eg. fjärdedel; fyrk, ett slags mynt*. at gamble ortigen matte lysis op i xii (12) peninge, then nye och i x (10), och fyrcken i fem peninge

BSH 5: 385 (1510). at gamble ortigen, nye, och fyrcken ma komme op *ib*.

fyrilänz (-lens. -ar), *f.?* brandlans. *iiij* (3) fyr lensar *BSH* 5: 506 (1512).

fyrma (föрма. pres. -ir. impf. -de. -adhe), *v.* [*Isl.* *pyrma. Fdan.* fyrme, förme. *Jfr* *Kalkar, Ordbog* 1: 835; *S. Grundtvig i Peder Plades Visitatsbog* s. 182—3] *L. eg. spara, skona; afhålla sig, öfva återhållsamhet, hålla lindrigare fasta hvarunder köttmat (men ej mjölkmat och fisk) är förbjuden.* fyrnde ok fastadhe *Bil* 330. skalt thu gerna fasta förma oc bedhia *ST* 117. the vildho fasta oc förma utan kött i siw dagha *Ansg* 235. fastadho the oc förmado . . . *XL.* dagha *ib.* fäghin är han som fyrme ok findher han fikh (*för fiskh*) a diska (*carnibus abstentum pia pacat pisce perapsis*) *GO* 105. — *Jfr* **o-**, **mis-fyrma.**

fyrma, se färma.

fyrmer, adv. L.

fyrme? (förme), *m.?* lättare fasta. var kunugar kräuar fasto ok förma af sino folke *Bu* 498.

fyrmis mater (firmismaater), *m. mat som får ätas under lättare fasta.* om the dagha j hwilkom the skulu äta firmis maat tha giffuis hwarie enne tw stykke fisk, smör, äg, ost allir annat tholikt *Bir* 5: 31. äta firmis maat *ib* 44.

fyrna (förna. forna), *v. L. — refl. fyrnas L.*

fyrning (förning), *f. L.*

fyrning, se förning.

fyrnämder, se fornämder.

fyrpil (fyrpiil. fyrepil. fyrepill), *m. och n.?* [*Mnt.* *vürpil*] *eldpil, brandpil.* een fyrepil kom i hödh *RK* 3: 613. i färdungh fyrepill *FH* 4: 84 (1499). forware them med torff för fyrpil pa alle sider *BSH* 5: 290 (1508). nogra fyrbollar ok fyr piil *ib* 480 (1511). *ib* 506 (1512).

fyrnanämder (förra-), *p. adj. förutnämnd. förra-nempd kateriin jenissadotter* *SD NS* 2: 296 (1410). *Jfr* **fornämder.**

fyrre (förrre. firri L. n. fyrrä. förra. föra *Su* 143. *forra* *Bir* 5: 137; *MD (S)* 286, 303, 305. *fora* *SD NS* 1: 97 (1402). *förre* *RK* 2: 3005. *före* *SR* 22. *forre* *RK* 2: 1172), *adj. komp. motsvarande superl. fyrster* [*Isl.* *fyrri*] *L.* 1) *främre.* hwar thera var sik ok ängin androm förre alla äptre *Bir* 3: 424. ey swa som förre ok äptre vtan otalica huar änkte är förre allir äptre *ib* 300 (*förre kan här också fattas ss adv.*). 2) *i tiden föregående, förre, först.* the förro (*primi*) barnin skullo hafwa warit födh j paradiis af gudhelikom kärlek *Bir* 1: 79. — *n. fyrra, adv. och konj.* [*Isl.* *fyrri*] *L.* A) *adv.* 1) = **fyr** 2. the sagdho them til nakrom daghom förre *Bo* 20. tå är ä thes bätter, at teth warder förre fulkomnat *KS* 73 (179, 80). viliande förre göra thz som andelikit var än licamliket *Bo* 86. *Jfr* **fyrre än.** 2) = **fyr** 3. thän annan skal styra ok döma han scal förre döma sik siälfuan *Bil* 885. ville han förre fölgia modhir sinne heem til siin *Bo* 63. 3) = **fyr** 4. sum fyrrä är (här) sakt vppi *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). som fyrrä sighs *ib* 5: 567 (1346). han porpte väl viþ at pigia smam som förre gaaf ofstorum *Bu* 18. thz the hafdho ey förre set *Bil* 846.

hon hafdhe thz konungin förre iät *Fl* 350. *MD (S)* 286, 303, 305. *Bir* 5: 137. *Su* 143. *RK* 2: 1172. B) *konj. förr än.* *RK* 2: 3005. — **fyrre än, konj. förr än.** förre än iak til byrgiade at framga ok äruodha hördhis ok lydhe en röst for mik *Bir* 1: 244. þa skal han borghän sätia ok e moghå häpan koma, före än han hauär hanum rät giort *SR* 22. *SD NS* 1: 97 (1402).

fyrst (fyst L. först. föst L. fryst *Bir* 4: (*Avt*) 180. **först** *MD (S)* 214. **försth** *Lg* 8: 85. **furst** *Bir* 4: (*Avt*) 183), *adv. superl. (motsvarande komp. fyr och fyrra, i sistnämnda fall eg. ack. sing. n. af fyrster) och konj.* [*Isl.* *fyrst*] *L.* A) *adv.* 1) *först, främst.* sa . . . vara fru först ii skaranom *Bu* 11. 2) *först, före annat el. andra, till en början.* sighin först frither wäri mäs husi thässu *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). scal han arwpä aar firi mark hwariä, först for malsäghändanom ok sipan for konunge *ib* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). fyrst vil iac pik sighia huru pik äru andelik vnderstandilse gifin sea oc hora *Bir* 4: (*Avt*) 182. byri fyrst pafin mz sik siälfum *ib* 179. böge þem fryst mz tangene *ib* 180. 3) *först och främst, framför allt.* hon skal thetta först at lära *MD (S)* 214. 4) *först, för det första.* sighr aristoteles, at thön äru siw, huart rike ok landskap widhr torf, vm thet skal wara i godhom skipilsom. först skal thet haua vitran ok rätvisan kunung ella höfdinga *KS* 56 (141, 61). her giordis warom herra stoor smäleker oc obrygdilsä j fyra handha motta, försth i ty ath the förde han i eth röth cläde *Lg* 8: 85. 5) *först, från början.* hur waar fru warþ först scapath *Bu* 3. fra þe stund moper var först öken mäs hanom *ib* 61. *KL* 347. *MB* 1: 62. 6) *först, tidigt.* som thu sower först ij nat *Al* 230. fran först aff morgnenom *Bir* 4: 12. B) *konj. så snart som.* ward awita först han inkom *Bil* 486. hataþe han furst han byrpade at varþa gupleka *Bir* 4: (*Avt*) 183.

fyrster (fyster: fystä L. förster. forster: forsta *Bir* 5: 135, 139. *oftast i svag form*), *adj. superl. och räkn. (det sistnämnda i bem. 3)* [*Isl.* *fyrstr*] *L.* 1) *först, främst (i rummet).* *eg. och bildl.* fik leon se köpmän atirkoma. ok sin asna förstan j färdhinne *Bil* 627. är han likir them kämpa hulkin som förstir är j hwarre stridh *Bir* 1: 51. han är ok ämuäl likir them kämpa som förstir är j alle ondsko ok vil ängom väghia . . . thy skal han wara förster j hwarre pino *ib* 52. 2) *först (i tid).* saraa första modher pins äples *Bu* 4. fra första daghän *ib* 5. ij the nat ij första sympn *Al* 273. hon berättte honom fullelika alla sakena fran första (*från början*) oc til ända *ST* 289. her steen sculle förste (*vid första*) ypith watn all slotten faa *RK* 3: 2685. — *förstfödd.* drap han pharao konungx första son oc all försto barn egipto manna *MB* 1: 386. *ib* 387. 3) *för att beteckna en ordningsföljd i allmänhet: först.* petrus var förste paue äpte van härra *Bu* 99. a första dagh februari *ib* 9. anno dominj thwsandeffemhwnrade vppa thz första aarit *SO* 117 (*i dessa tre ex. skulle fyrster kunna föras till 2*). þär varo innan fäm kunuga. þän förste var af liamäre. annar af benemarin: þripi af granat *Bu* 176. torpara äthäue äru

thessin: thet första är, tala mykit i samdrikkio manna *KS* 44 (113, 48). thön första howdh dyghd är forhuxan *ib* 18 (47, 20). oppa the första oc tiughu bladhino *VKR* 56. 4) *först*, *förnämst*. juþa ok hælzt þe *försto* ok þe visasto läto sik þät dighart angra *Bu* 197. the haura walt vt af sik tolf the första *KS* 71 (174, 77). liknadh vidh lyws är hon (o: snillen) *förste* *Su* 385. — *stående framom, öfverträffande. med dat. toco ther sin forman vespasianum til römskan keysare . . . aff litlu folke föddan ok tho hwarium första (af senare hand ändradt till jämfroman) Bil* 310. — *Särskilda kasus dels ensamt dels i förening med annat ord nyttjas ss adv. el. konj. — ack. sing. n. fyrst, se detta ord. — svag ack. sing. n. fyrsta (fyrste L. första) L. A) adv. först, icke förr än. þät goz . . . som þa första hialpar: þär ängen af androm fa lan älla gauor Bu* 519. lärde tha första ganga þa ij föter *Va* 28. nu första vardh han mik gifwin *KL* 347. B) konj. *det första som, så snart som. första sancti petri boior komo fram Bil* 115. *ib* 85, 350. *MB* 1: 72, 244, 372. *GO* 194, 227. *SD NS* 1: 235 (1403), 2: 250 (1410). *ST* 242, 276, 277, 278. *Iv* 241, 1801. *Al* 8793, 9403. *RK* 1: 1688. — *þät fyrsta (-första. -försto Iv* 1632), *konj. L. = fyrsta* 2. thz första iak ma mik redha til iak gerna mz thik fara vil *Fl* 2024. *Iv* 319, 1632, 1638, 1652, 1725. thet aldri första i kwnne *BSH* 5: 135 (1506). — *dat. sing. n. fyrsto (försto), L. A) adv. först. var herra ihesus christus var försto nyio lagha prästar ok paue Bu* 61. sidhan wärldin försto stodh gödz aldri swa mykith manna blodh *Al* 3365. B) konj. *det första som, så snart som. försto daghin sit liws tänder Al* 2183. *SD NS* 1: 235 (1403). — *dat. pl. fyrstom (förstom), adv. L. först. FH* 4: 69 (1459). *SJ* 154 (1447). — *fran fyrsto (fra förste), konj. från det första som, från den tid då. fra förste konungen kom til symonis oc jude dag RK* 2: 6908. — *i fyrsto (i försto), adv. [Isl. i fyrstu] först. som her scirfwas i försto MB* 1: 399. — *i fyrstone (i förstone. i forston GO* 614. j *förstinne KL* 67. i *försthene RK* 3: (sista forts.) 5797. *fyrstunni L. fyrstone L.; KL* 390. i *fyrstone har utan twifel utvecklat ur i fyrsto, i hvilket uttryck fyrsto fattats ss dat. af ett fem. subst. fyrsta, som dock ingenstades träffas; jfr Rydqvist* 5: 136-7), *adv. [Isl. i fyrstunni, i fyrstinni, fyrstunni] L. i fyrstone, i början, till en början, först. thz var herra vppinbaradhis hænne swa i fyrstone Bo* 227. han (vägen) är stenoghir oc myrki j fyrstone . . . ok j ändanom slättastir ok lysastir *Bir* 2: 197. *ib* 327. *GO* 614. *KL* 67, 331, 340, 390. *ST* 206. *Ber* 181. *Su* 409. *RK* 3: (sista forts.) 5797. thetta gloria in excelsis matte engin böria j fyrstone vtan biscopa *ST* 188. — *i thät fyrsta (-första. -förste), A) adv. först och främst. mädhan thu i thz första (in primis) wil wetha mith namn Su* 77. B) konj. *så snart som. i thet förste han wiste at thet aff hans föräldrom köpt war SD NS* 2: 319 (1410, *afskr.*). — *mädh fyrsta (-första), adv. med det första, så snart som möjligt. strax mz första PM* 3. — *mädh thät fyrsta (-första. -förste Lg* 3: 378. -forsta), *adv. 1) i början. mz thz första war thz tysth*

RK 3: 1137. *Lg* 3: 378. 2) *med det första, strax, så snart som möjligt. fortagi thz mz thz första Bir* 5: 135. her liggher stor makth oppa, ath jw sa sker medh thet aldri första *BSH* 5: 137 (1507). — *fyrstomässo öl (försto-), n. L. gästbud som hålles då kyrkoherde första gången förrättar messan. SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*).

fyrstfödder (först födher MB 2: 333), *adj. förstfödd. MB* 2: 333.

fyrstnämder (förstnämder), p. adj. förstnämnd, i början nämnd. wi förstnämde SD NS 1: 543 (1406).

fä (fää. gen. fäiar *L. fäiar L. fäa MB* 1: 132 (kan här vara gen. pl.). *fear L.; SD* 4: 383 (1334) i *ssättn. fear ib* 348 (1334) i *ssättn. fea L.; SD* 1: 581 (1281) i *ssättn. feiär L. feia L. fiär L. fär L. fääs MB* 1: 303 i *ssättn.*), *n. [Isl. fé] L. 1) boskap. alzsköns fä war vnder träno oc badhe fä oc folk föddis widh thäs frwkt MB* 1: 16. *ib* 167, 185. görin ey tomta gudhom min tionda aff idhro fää ok swinom *Bir* 3: 198. faarahirdha . . . som waktadho sit fä *Lg* 33. thera fä är mäst i faarom *MB* 1: 254. mäst manna rikedomer war i them äwum i liwandis fä *ib* 281. 2) boskapsdjur. til fäa (kan fattas ss gen. sing. och således föras till 1) födho oc diwra *MB* 1: 132. thz war ijm oc ije fää *Lg* 3: 604. han ma wel liknas widh ith fää *MD* 389. 3) egendom, gods, penningar. saalt haffua . . . fore fä ok fulla öra *SD NS* 1: 58 (1401, *gammal afskr.*). hafwa salt fore fää ok fullä päninga *ib* 106 (1402). — *liggianda fä (liggiande. orden ofta sammanskrifna), thesaurus, gods, skatt. fläst alt cronanna liggianda fä Bu* 395. til fatikan stadh kom rikt liggiande fää *Bil* 215. aff dyru liggiande fä hans hälgha bona *ib* 248. swa dyrt liggiandafää *Bo* 42. memoriale oc liggiandefäth *ib* 176. ther som thit liggianda fää är älla dyra hafwor ther är thit hiärta *Bir* 1: 183. thz kallas liggiande fää mz idhir hulkit som siällan nytias ok siällan röris *ib* 340. *Bil* 410, 411. *MB* 1: 407, 427. *KL* 25, 181, 280, 337, 360. *Gr* 307. *MP* 1: 19. *Bir* 1: 269, 315, 340, 2: 101, 231, 3: 151, 238, 239, 444, 456, 4: 22. *VKR* 68. *ST* 5. *Ber* 34, 82, 127, 148, 194, 236. *Su* 77, 175, 408, 443, 445, 447. — *Jfr aftökis-, bo-, bol-, bolags-, breva-, en-, faghnadha-, fluta-, foper-, fästana-, fästnapa-, fästninga-, förninga-, ganganz-, handsalu-, hof-, horn-, inlags-, kirkiu-, kisto-, lan-, lans-, legho-, läkär-, nam-, nytia-, otama-, ovana-, ovita-, qvik-, sottar-, tinper-, täkiu-, vapa-, vigsla-, ville-, väp-, värknapa-, yrknapa-fä. — fäar bot (fea-), f. L. Jfr fäbot. — fäar foter (fear-), m. L. Jfr fäfoter. — fäarföling (fear-. fäiar-), f. L. — fäarganger (fear-. fear-. fea-), m. [Jfr Isl. fjárganga] L. boskaps gång el. betande på gemensam betesmark. vsufructum habeant in eisdem (o: siluis) videlicet . . . fang oc feagangh *SD* 1: 581 (1281). vtilia sua wlgariter dicta hugg et hamn et feargang *ib* 4: 348 (1334). quod . . . feargang in siluam sund libere habeat *ib* 383 (1334). Jfr fä-ganger. — fäar garper (fea-), m. L. Jfr fägarper. — fäar giäld (fea giäld), n. L. Jfr fägiäld. — fäarlästir (fäiar-)? f. pl. L. — fäar mark (fär-. fear-), f. L. Jfr fämark.*

— **fäar nyt** (fear-. fea nit), *f. L.* — **fäar taki** (fää-. fear-), *m. L.* *Jfr* **fä taki**. — **fäs hiordh** (fääs-), *f. boskapshjord*. mz faarom oc alzskona fääs hiordhom *MB* 1: 303. *Jfr* **fähiordh**.

fäbet (fääbeet), *f. fäbete, betesmark*. two cronnonna gaarda . . . met . . . fääbeet oc alla andra tilliggelse *FM* 73 (1481, *gammal afskr.*).

fäbete? *n. fäbete, boskapsbete, betesmark*. skoghen och fäbethe haffua the til sammans *SD NS* 2: 312 (1410, *gammal afskr.*).

fäborgh, *f. plats till förvaring af boskap*. leuite skullo . . . ägha fäborgher oc nakar thorp ena milo om kring *MB* 1: 424.

fäbot, *f. L.* *Jfr* **fäar bot**.

fäbro, *f. L. fäbro, bro för boskap*. *Lg* 95.

fädder (*pl. fäddara. fäddre. feddre*), *m. [Mnt. vedder] frände på fädernesidan, farbror, kusin (förekommer endast om konungarne Albrechts af Mecklenburg och Eriks af Pommern Tyske fränder)*. hans (*kon. Eriks af Pommern*) feddre mz honom äre *RK* 2: 3233. konungen . . . sich them (*slotten*) sina fäddre at valda *ib* 4580. thz haffwir os giort the fäddara oc oma *ib* 1: (*Albr.*) s. 210. *Jfr* **fadder, faddra**.

fädrap (-draap. fädraaph *GO* 290), *n. slagt*. tholik war thin sänningh som thith fä draap (*missio fit talis tua cedes ut pecualis*) *GO* 528. *ib* 290.

fädräuger (fää-), *m. [Jfr Isl. fedreng] boskapsvaktare, vaktgosse*. han röffuade powal mannis fää drengx hath *BtFH* 1: 135 (1506). for j [1] fulsäre som han slogh powal mannis fää drengx näse ginom *ib*. *ib* 267 (1508).

fädödhe, *m. boskapsdöd, boskapspest*. tha wardher . . . mykin fädödhe *lv LXXXI. ib LXXX*. thagher wände fä dödhin (*kan äfven föras till fädödher*) atir *Bil* 447.

fädödher, *m. = fädödhe*. tz teknar . . . fä död *LB* 7: 86.

fädherland, *n. [Isl. fedrland] fädernesland*. *MB* 2: 320.

fäperne (fädhirne. fadherne *Bil* 263), *n. [Isl. faðerni] L.* 1) *fäderne, fäderneslägt*. för än sandir ärfwinge kombir äntiggia aff fädhirnis älla mödhirnis afkömd *Bir* 3: 402. plaghas opta föräldra ok fädhirnis syndir j barnomen *ib* 2: 312. *MB* 2: 96. lätha põm af fäperssens (*för fäpernisens?*) sipum *Bu* 9; *jfr* **fäpernis sipper**. 2) *patri- monium, fädernearf*. brände gärpe ok akra sins molz manz. som räp hans fäpärne *Bu* 176. skal thät samä för nämnda goz warä barnä mödhärne warä ok egh fädhärne *SD* 4: 390 (1334?). *ib* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). warom barnom . . . till mödherness oc egh til fädherness *ib NS* 1: 389 (1404). thät mith fornempda godz ok alt annat mith fädherne ok mödherne. köpe godz ok affs godz frilika ok fräslika nyuta *BSH* 1: 166 (1376). skiptu swa sino fadherne *Bil* 263. han haffde vrskilt vm barnsens sins stiwff sons fädherne för än han wigdes widher sina hustru *SJ* 274 (1459). skulle förnempde tompen och källaren wara barnsens fädherne *ib*. jak skal giua thom thz fädhirne som the ägha haua mz fädhirnis rät *Bir* 3: 390. *Bil* 433. *MB* 1: 456. *lv* 3609. *RK* 1: 545. *ST* 24. — *fädernegods, fädernehem*. rymde han fran brup ok fäp-

ärne *Bu* 27. maria magdalena calladh aff magdallo borgh sino fädherne *Bil* 263. *ib* 487. *Bir* 2: 256. — *fädernebygd, fädernesland*. far bort aff thino fädherne *MB* 1: 177. för gudhz oc sins fädhernis laghom *Su* 67. *Al* 1121. *Lg* 3: 278. — *Jfr* **fäpur-, fanga-, fasta-, mopor-fäperne, äfvensom fäprini**. — **fädhernis arf**, *n. fädernearf*. *Bir* 3: 393. *Jfr* **fädherne arf**. — **fäpernis eper**, *m. L.* — **fäpernis frändi** (fäpernis-), *m. L.* — **fäpernis garper**, *m. L. fäderneärfd gård*. *FH* 6: 6 (1443). — **fädhernis gods** (fäthärnes gooz), *n. fädernegods*. alt annat mit fädhernis godz ok mödherne ok köpis godz ok affs godz *BSH* 1: 165 (1376). mit fäthärnes gooz, swansyöholt *SD* 5: 280 (1344). for han hem . . . til sith fädhernis goz *Bil* 649. — **fäpernis gup** (fäpernes-), *m. af fäderna dyrkad gud*. offra fäpernes gupum *Bu* 503. *Bil* 460. *MB* 1: 282, 283, 317. — **fädhernis hem** (fädhernis heym), *n. fädernehem*. *Di* 56. — **fädhernis hus** (fädhernes hws), *n. fädernehus*. *MB* 2: 105. — **fäpernis iorþ**, *f. L.* — **fädhernis lagh** (fädhernes-), *n. pl. fäders lag, från fäder ärfd lag*. nidherslaa . . . war fädhernes lagh *Su* 69. gaa mote gudz oc sinom fädhernis laghom *MB* 2: 223. *ib* 224, 298, 300, 301. — **fädhernis land** (fädhernes-). **fädhirnis-**. fädherna landh: -landhit *Lg* 3: 134. fädhneslandh *ib* 534. fädhnes landh *ib* 535, 553, 562), *n. L. fädernesland*. bliua j fädhernis lande *Bil* 289. glöma sino heme ok fädhirnis lande *KL* 350. at frelsa tith eghit fädhernes land *MD* 390. *Bil* 463, 839. *KL* 296, 297. *Bo* 83, 145, 255. *Gr* 316, 322. *Bir* 1: 387, 398, 2: 38, 249, 3: 26. *Al* 403, 7224, 7615. *Lg* 218, 3: 131, 534 o. s. v. *MB* 2: 235, 249. at stridha före theris fädhernis land oc laghom (*för sitt fädernesland och sina fäders lag*) *ib* 2: 322. *Jfr* **himirikis fädhernis land**. — **fädhernis rike** (fädhirnis- *ST* 531. fädhnes- *Lg* 3: 566, 583), *n. fädernerike, fädernesland*. *ST* 531. *MB* 2: 293. *Lg* 3: 566, 583. *BSH* 4: 219 (1497). *Jfr* **fädherne rike**. — **fädhernis rätter** (fädhirnis-), *m. rätt som tillkommer någon på grund af arf efter fader*. jak skal giua thom thz fädhirne som the ägha haua mz fädhirnis rät (*paterno jure*) *Bir* 3: 390. — **fäpernis sipper**, *m. af fäder ärfd sed*. at kasta fädhernis sidhum *Bil* 453. mot laghomin älla fädhernis sidhom *KL* 176. lätha põm af fäperssens (*för fäpernis?*) sipum *Bu* 9; *jfr* **fäperne**. — **fädhernis svärdh**, *n. af fäder ärfd svärd*. mangt eth gamalt fädernis swerd *RK* 1: 116. — **fäpernis vita** (fädernes weta), *f. L. intyg att ett förhållande egt rum under någons faders el. förfäders tid*. thenne för:de män gildade och effter sworo medh hannus i lusi medh fädernes wetu sina, att thenne för:ne rår är rätte rår emillan lusi och jyringi *BtFH* 1: 16 (1494, *nyare afskr.*). dömdes allwittula by theres jordh frij som the hafua wårdt (*för wart*) medh fädernes wetu sina *ib* 65 (1492, *nyare afskr.*). som för:de lars warde medh fädernes wetu sina och medh 12 manna oedhe till sigh, som hans föräldrar hade hafft tillförenne *ib* 93 (1490, *nyare afskr.*). *Jfr* **fäprinis vita**. **fädherne arf**, *n. = fädhernis arf*. *lv* 4806. **fädherne rike** (-rik), *n. = fädhernis rike*. *Fr* 1529.

fäddherrike (federike), *n.* *fädderrike, fädder-nesland.* FM 492 (1510).

fäpghar (fäghdhar ST 411. fäpghar L. fadhgar: -a MB 1: 200, 202, 205, 228, 254, 259. fadgar: -a PM xxvi), m. pl. [Isl. *fedgar*] L. 1) *fader och son.* fara the fadhga abraham oc ysaac ater til thera swena MB 1: 202. *ib* 200, 205, 228. *Bil* 327, 619. *Lg* 1004. the fädgha äru ey kärleks löse *Bil* 81. — *fader och söner.* MB 1: 254, 259. ST 411. 2) *moder och dotter.* vptände thennā ij [2] helga fädghana j synom kärlex elde *Lg* 3: 525. 3) *gubbar?* alle skwla dö swa wnge som fadga PM xxvi.

fäpringar, m. pl. L.

fäprine (fädrene), n. L. fäddernearf. wi hafuum giort et skipte mällin war a waro fädrene ok waro mödrene SD 6: 180 (1350). vi hafum skipt wort fädrene oc wort mödrene i fiura bropurlyti *ib*. Jfr **forna fäprini samt fäperne.** — **fäprinis bropir, m. L.** — **fäprinis vita, f. L. (MELL).** Jfr **fäp-ernis vita.**

fäfoter, m. [Fnor. *félótr*] *fäfot.* liggir han (*äkern*) oyrtkir vndir fäfoot *Bir* 2: 308. Jfr **fäar foter.**

fäfylinger, m. L.

fäganger (fäagongher), m. [Fdan. *fægang*] L. *boskaps gång el. betande på gemensam betesmark; betesmark.* min forscripno godz . . . medh . . . omyordhom fägangom oc scoxlutom oc allom androm tillaghom BYH 1: 187 (1381, *nyare afskr.*). hafuum wi unt och gifuit almoghanom . . . til thera fägangh the ängena widhir husit ligger FH 1: 8 (1387). met . . . fämarmkom ok fägangom *ib* 2: 137 (1442). medh alla the ther til liggir som är j byom akrom fiska wathnom skoghom ängiom ok fägangom (*pascuis*) SD 1: 92 (*öfvers. fr.* 1440). thet gooz skipa, radha oc alla lundom sik til gagn oc nytta wändha . . . meth thomptum oc fägangh *ib* NS 1: 256 (1403). *ib* 301 (1403), 303 (1403, *gammal afskr.*), 497 (1405) o. s. v. ranzaca huilken tere haffuer giort ogongh wppo then annars fäagongh och wtmark *BtFH* 1: 244 (1507). Jfr **fäarganger.**

fägarper (-gaardher), m. L. fägård, fähus. clostirsins . . . fägaardh VKR 39. Jfr **fäar garper.**

fägata, f. [N. *fegata*] *fägata, väg från fähusen till utmarken.* wiidh fägathunne FH 6: 75 (1491, *afskr.*).

fägiurdher? (-giordher. pl. -ar), m. eg. penninggördel, penningpung; skattkammare. jak hawir swa som twa fägiordha (*gazophilacia*) j them första fägiordhenom äru thung thingh swa som bly . . . j androm fägiordhenom synis wara skinande guld ok dyre stena ok välloktande drykkia ok söte *Bir* 1: 41. sighir aff twem fägiordom *ib* 40. thesse twe fägiordane *ib* 42. gullit som j them fägiordhenom innelykkis *ib* 43.

fägiurdhil (-giordhel. -giordel. -giordell. pl. -giurdlar), m. [Isl. *fégyrdill*] *penninggördel, penningpung (som spännes om lifvet).* kom gudhz ängil mz fägiurdla fulla mz päninggom *Bil* 659. aff min fägiordell ther är vdi xij pund aff röda gwll *Di* 77. — *skattkammare.* til thänna fägiordelin (*gazophilacium*) älla riktena at faa *Bir* 1: 43. til thänna fägiordhelin ok rikedomana ledhir mannin hans eghin luste ok villi *ib* 44. thes andra fägiordhelsins drykkia *ib* 47.

fägläld (-gäld), n. L. Jfr **fäar giäld.**

fägömare, m. *boskapsvaktare, herde.* hwat ey for-

uan dauidh nar han var fägömare starka kämpan *Bir* 3: 407. tha komo hyrdhane ok fägömarane at see barnit *ib* 283. hyrdha älla fägömarara MP 2: 36. *ib* 1: 24, 25, 38. *Lg* 3: 296, 297, 298.

fäghebänker, m. liggir pa fägebenken och ekki wil wara hemma hoss [sin dan]ne quinne, . . . wtan sielffwe[liandes] gifwer sig til sköffwels i thetta örlögh BSH 5: 304 (1508). Jfr **fläskbänker.**

fäghekopar, m. *renad koppar?* afhände nokor androm fäghekopar SD 5: 638 (1347).

fäghin, adj. [Isl. *feginn*] *glad (öfver).* med dat. fäghit huart andro Bu 4. fäghnare än fugil daghi *Bil* 14. war fäghin them tidhandom MB 1: 24. Bu 12, 184. *Bil* 682. — med gen. (*endast formen thäs*). rikis herra wrdhu thäs fäghne *Bil* 230. RK 1: 485, 1375, 2: 7445. — med prep. af. varp kunugen fäghin af poliks manz piänist Bu 497. fäghit . . . af guz bupskapi *ib* 4. *Bil* 109, 117. Bo 234. — med prep. at. fäghin aat mangom päningom MB 2: 281. — med sats inledd af at. vardh tha fäghith at thz han fan *lv* 5315. — abs. grymbar karl kumbar mot hanom fäghin ok warpar ofäghin Bu 19. foro fägne huar hem tel sin *ib* 56. lät them fäghna (*för fäghna*) hem fara *Bil* 566. Al 5081, 6586. RK 1: 713. MB 2: 118, 260. — Jfr **bradh-, läm-, o-fäghin.** — **fäghins budh, n.** *glädjebud, glad underrättelse.* budhadho honum fäghins budh MB 1: 252. — **fäghins fund, f. och n.?** 1) *fägne-samt påträffande, fägnesamt sammanträffande.* gräto baßen firi fäghins funde Bu 13. wardh swa ful fäghins fundh. swa som hwart thera ware comit af dödhä *Bil* 354. *ib* 351. alexander gik tha mz fäghins fund oc kyste the trään i sama stund Al 7609. 2) *fägne-samt fynd.* som gladher thok aff allo hiärta widh fäghins fund *Bil* 232. (*De anf. ex., utom det fr. Bil* 354, *kunna föras äfven till ett fäghins funder, m.*) — **fäghins koma, f.** *välkomnande.* war takin . . . mädh . . . fäghins komo ok fagnadhe *Bil* 216. — **fäghins tidhande, n.** *fägnasam underrättelse.* for fäghnis (*för fäghins*) tidhandum *Bil* 257. at föra sinom fadhir fäghins tidhande ST 411.

fäghna, se faghna.

fäghnapar, se faghnapar.

fäghnan, se faghnan.

fäghra (-adhe), v. [Isl. *fegra*] *försköna, pryda.* thz fägrade alla hans gerninga swa som gul the stena ther junan sta RK 1: 1432.

fäghrind (fäghrin MD 50. fäghring Bir 5: 67. fägring MP 1: 58, 60, 74. fägringh Lg 3: 142; Gers Frest 60), f. och n. (Al 6347) [Fdan. *fægærnd*, feyrind, feyrrende, fegring, feyring. Jfr Fnor. *feg-rindi, n. äfvensom Isl. fegrð, f.*] *fägring, skönhet, härlighet.* wardh vndhers fulder, af henna fäghrindh (*pulchritudinem*) ok wittrom ordhum *Bil* 535. kärlekin. ödmiuktin oc renlekin the hawa ängin litin. än tho hawa the ey minzsto fäghrindena Bo 42. skipilsin gifwir hänne (*dygden*) mattona ok fäghrindina (*decorem*) *ib* 140. lät thik thäkkias hans (*fattigdomens*) fäghrind *ib* 127. rödhe litin tekna siäl-inna fäghrind oc al fäghrind är j dygdhom *Bir* 2: 169. *ib* 1: 63, 177, 5: 67. *lv* 1444. Al 5614, 6340, 6347, 6361, 6369, 6370. MD 50, 55. MB 2: 165, 173, 174. Lg 3: 141, 142. Gers Frest 60. MP 1: 58, 60, 74. som

fäghrind ok soma huar *Bu* 140. ther til styrer mannenom wärlizlik fikt ok fäghrind *KS* 17 (44, 19). herran . . . i fördhe sik fäghrindena (*decorem*) *Bo* 231. thit hws min herra sömir fäghrind *MB* 1: 150. är thz wärdhskyllight at wi hedhrum benin oc muldina, mädhan gudh hedhrar siälina, oc swa myklo hädler, at gudh skal än giwa allom saman ewerdhelikin hedher oc fäghrindh i himerike *ib* 269. sato vidh bordh män oc iomfrur otalica i störste fägrind glädhi oc hugnadh *Bil* 916. *Lg* 91. *Pa* (*Tung*) 41. *Jfr* iungfru fäghrind. — fäghrinda fulder, *adj.* full af härlighet *el.* glans. *Bu* 101.

fähiordh, *f.* boskapshjörd. han löper mädhan til sinna fähiordh *MB* 1: 189. *ib* 213, 305, 407. *MP* 1: 56, 2: 173. *Lg* 3: 296. *Jfr* fäs hiordh.

fähirdhe (fäahirde. fäherdhe. fähördhe), *m.* [*Isl.* fähirdir. *Fnor.* fähirdi] herde, mädh sinom fäherdhom (*Cod. C* fähirdhom 922) *Bil* 3. änglane synthos fähirdomen *MP* 1: 25. waro fähördhane widh bethleem *Lg* 46. *ib* 3: 41. en fäahirde satter ower gudhz almogha *Su* 155. — fähirdha lön? (fäähärdz lön), *n. pl.* herdelön. dömdes lasse henrixson syn fäähärdz lön aff morten helso i riduala *BtFH* 1: 210 (1506).

fähunder, *m.* [*N.* fehund] *L.* vallhund. agregarius, fähunder *GU* 1. *Ber* 291.

fähus, *n.* [*Fnor.* fähús] *L.* fähus. *Bil* 466. *MB* 1: 423. *Bir* 2: 315.

fäkta (-adhe), *v.* [*Mat.* vechten] fäkta, kämpa. han fäktadhe fast *MD* 385. fäkta mz suärde *ib* (*S*) 201. mz ära fecta *ib* 254. wi wiliom fäkta badhe twa *Al* 5340. *ib* 5342. at fäkta mz slika *ib* 7374. then kamp iak mz thik fäkta wil thu bödh mik at fäkta mz thik *Al* 5344-45. the kunde saa lithet mz wintheren fäkta *RK* 3: 1004. wy fekthom ekki eller stridhom moth människiom *Gers Frest Inl.* — *refl.* fäktas, = fäkta. ilt är siwkum at fäktas *GO* 80. bätra är fly än illa fäktas *ib* 383, 994. ville fäktas som en kämpa *Bo* 137. fäktas ällir stridha *MB* 2: 134. fäktas . . . mz byörnen *Lg* 3: 288.

fäktari, *n.* fäktning. med steen mz stong och ffäktarij ther til monde han sik öffua *MD* 447.

fäktning, *f.* *Jfr* samfäktning.

fä köp, *n.* *L.*

fäl (feel *Lg* 956), *m.* [*Jfr* *Isl.* fél, *f.*] *fil.* senda siuko folke (mold) mz fäle af (*stoft med fil afskrapt af*) hans iarnom *Bu* 130. stundom faldar mulden lös vndi fäle *ib.* *Lg* 956. *Jfr* fil, *f.*

fäla (-adher), *v.* [*Isl.* péla] 1) *fila.* the fäla thz mz feel *Lg* 956. 2) *glätta.* thz suärdh skal vara väl fälat (*limata*) *Bir* 2: 173. — *Jfr* fila.

fäladher (fääh-), *m.* boskap. engin suen köpe nokon fääladh sijnom husbondha eller stadhenom til skadha *SO* 49. *ib* 51. *Jfr* smafäladher.

fälapi, *n.* *L.*

fälagh, *n.* [*Isl.* félag. *Fdan.* fælagh] *L.* gemensamhet i egendom, gemensamt bo, gemensam hushållning, gemenskap; äktenskap. cristins folkx fälagh (*för* hiona fälagh? *Cod. B* hiona fälagh 563) är thera andelika samfögha tekn, gudz sons oc the hælgho kirkio *MB* 1: 506. *Jfr* bo-, hiona-fälagh. — *gen.* fälags, *adv.* *L.* — fälags gärp, *f.* *L.* — fälags hion, *n.* äkta maka.

aff hans sidho wardh hon skapath aldra qwämelikast som hans hemelikt fälaghx hion war *MB* 1: 89. — **fälags man**, *m.* *Jfr* bofälagsman.

fälaghi, *m.* [*Isl.* félagi] äkta man. *Lg* 3: 40. bidher jak . . . min fälagha magnus länk *SD NS* 2: 261 (1410). — äkta hustru. katerina olafsdottor . . . magnusa länkx fälaghi *SD NS* 2: 261 (1410).

fälaghskap, *n.* [*Jfr* *Isl.* félagskapr, *m.*] gemenskap, umgänge. thz war aldra qwämelikast, at konan skapadhes aff mantzens sidho fore thera natwrligt fälaghskap som the skullo saman hawa *MB* 1: 89. *Jfr* natura fälaghskap.

fä lat, *n.* *L.*

fäld, *f.* *Jfr* samfäld.

fälder, *m.* *Jfr* hovudh-, iärfskinz-, skinfälder.

fälla (*pres.* -ir. *impf.* -te *el.* -de. *part. pret.* -ter *el.* -der. *fäller* *Lg* 3: 200), *v.* [*Isl.* fella] *L.* 1)

fälla, låta falla. med *dat.* felde tarum *Bil* 117. — med *ack.* hon grät oc fälte taru vtan lisa *Bo* 210. fälla growa taara *MB* 1: 251. *KL* 346. *Al* 10165. *MB* 2: 291. *MD* 391. thin öghon fälde taar *ib* 64. medh fällande tarom (*tårar som fällas*) *Bo* 19. blodhoghan swet aff sik fella *ST* 170. the fälte theress sägil *RK* 2: 8475. han fälthe ankar *ib* 3: 3300. fälla sina wäryo oc waakn moth honom *PM* 3. — fälla, kullkasta. fälla eek raa ellir thörre ellir nokot bärande thrä annat *TB* 76. vilia the murin fälla *Bir* 2: 254. han fälde först pöm alla vip iorp. han vildo fanga. ok gaf sik sipan ii pera händer *Bu* 139. — nedslä, nedlägga. han felte mangan j then sand, til thäs the xxiiij bliffuä död *Va* 44. — nedstörta, kasta ned. them the döde aff hestena fälle *RK* 2: 6507. 2)

uraktlåta, försumma. fellir knape ellir skötta vaardh hald ellir wako *EG* 66. fällir minne man fore sik (o: vaardh hald ellir wako) *ib*. 3) förhindra, afstyra, afskaffa. at fälla nokor ping i almännilikt äller i enlikt ärande. the sum näfst thorwo wit äller rättillsi *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). 4)

fälla, sakfälla. hwem þe fällä äru fälde vnder wara räfst *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). fällis äpte brutum sijnom *ib* 377. fore hans stor oc mangfald brwt, ther han fore fälder war *BSH* 1: 179 (1381). ffelte the xii i nämpnde sotto mattis person warsanoia til en ful man dräpene *BtFH* 1: 133 (1506). huat the fälla warj fälth *MEG* 54. *ib* (*red. B*) 59. *EG* 67. the sculo han antike wäria ellir fälla *ib* 63. vardher han fälther *ib*. hundares rätten vpp bärä aff þem sakum som þe fällä (*d. v. s. i hvilka de fälla den tilltalade*) *SD* 5: 606 (1346). 5) falla? iag oc mästh mitt folk ther i slaghet felthe (*troligen dock skriffel för felle, ss impf. pl. af falla; motsvarande rimslut har stangha pelle*) *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 274. — *part. pret.* 1) hopfogad. mz fagher wers oc mz wäl fäldom ordhom (*strax förut: ordh . . . som för föllo wäl saman*) oc til lika lagdhum *MB* 1: 319. 2) passande, duglig, lämplig. til gerningh fälther (= *det strax nedanför förekommande til gerning fallin*) *SO* 18. alla the skip . . . som til negro fälte wara *RK* 2: 8797. som them tykker ther til fälte ware *FM* 363 (1508). *Lg* 3: 200, 330. thz rwm henne är fält *Bir* 5: 42. — fälla sik, 1) bringa sig

(själf) på fall, bereda sin (egen) undergång? off-
stoor wördhning fäller ok sik *Al* 3566. 2) *foga*
sig, possa. apthera pa nokre formo som fäller segh
äffth likamsens skapnath *PM XLVII.* — *refl. fällas,*
skilja sig (från). stadhugheet fra honum fällis (*lemnar*
honom) *Al* 7166. — **fälla nidher, fälla, låta falla**
ned. han felthe sigel och ankar nidher *RK* 3: 3298.
fel nidhir hestin *Hästläk.* i *AS* 137. feller han kar
nyder *SGG* 129. ib 130. — **kullstörta, välla.** een lithen
tuffwa fäller een stoor wangn nidher *RK* 3: 1284. —
bildl. låta falla, kullkasta. thin räddoghe fälle nidher
them (*irruat super eos*) vnder thinom wäldogha arme
MB 1: 318. — *Jfr niperfälla.* — *Jfr sak-, sam-,*
saman-, ut-fälla, äfvensom lagh-, nämnd-, o-fällder.

fälla, f. [*Isl. fella*] *L.* 1) *fälla.* presten lagh-
dhe een storan steen ofwir ena dör ther biscopin
pläghadhe vth gaa oc gildradhe han ther som ena
fällö *ST* 351. 2) *fällande, sakfällande.* sik at
sämiä bape vm värio oc fällö *SD* 5: 377 (1344, *nyare*
afskr.).

fälle, n. *Jfr mis-, mur-, sam-, til-fälle.*

fällebodh (fälla-. fälboodh. fäldbodh), f.
bod som kan nedfällas? gifwer jae . . . ena fällebodh
FH 3: 61 (1445). for ena fälboodh ib 125 (1448). fore
ena fäldbodh j abo ib 132 (1448). ena fällebodh met
tompt ib 4: 45 (1456). ther for:da steenhws oc fälla-
bodh staa ib 47. — **fällebodha rum (fälla-**
bodha-), n. rum el. plats för fällebodh. eth fälla-
bodha rwm *FH* 3: 101 (1447).

fällebordh, n. [*Jfr Sv. dial. fällbord*] *bord med*
klaff som kan nedfällas, klaffbord. *FH* 3: 65 (1445).

fälleporter, m. *catarrhacta, fällgaller.* *Jfr Schultz,*
Höf. Leb. 1: 29 f. op var wndin thän fälle port
lv 756. thän fälleport vardh nidher stöt ib 762. *Jfr*
portluka.

fältflyktogher? adj. [*Mnt. veltyluchtich*] *fält-*
flyktig, som rymmer (slag-)fältet. fältfly[ktiga] fran
riksens baner *BSH* 5: 190 (1507).

fältskut (fälskoth), n. [*Jfr Äldre Dan. felt-*
skyt] *fältskytt, fältartilleri.* allä hans bössär och
fälskoth bliifwä dher *FM* 589 (1513).

fälös, adj. [*Isl. félauss*] *utan boskap.* nw ärom wi
päninga löse oc fälöse *MB* 1: 256.

fä löt, f. L.

fäm (fämp), räkn. [*Isl. fim*] *L. fem.* fäm männ-
iskiona licamico sin *MP* 1: 193. iak gaff them fäm
gawor *Bir* 1: 159. then som tok fämp pund afladhe
annor fämp ib 367. fäm ar ok tiughu *Bu* 99. fäm
hundrapa mark *SD* 5: 566 (1346).

fämark (fää- SD 2: 23 (öfvers.), 24. fe- ib NS
1: 334 (1404)), f. L. betesmark. *SD* 1: 554 (öfvers.),
2: 23 (öfvers.), 24. ib *NS* 1: 91 (1401), 334 (1404) o.
s. v. met . . . fämarkom ok fägangom *FH* 2: 137
(1442). mädh . . . ffä markiom ok fägangom ib 4: 75
(1460). *Jfr fäar mark.*

fämfalder (frf. vok. i änd. -fall- Bir 2: 329,
3: 419), adj. [*Fnor. fimfaldr*] *femfaldig.* han skal faa
fämfalla frwkt *Bir* 2: 329. ib 3: 419.

fämgrene, adj. L.

fämia, v. *Jfr um fämia.*

fämna (fämpna. pres. -ir. impf. fämpte. an-
dra former, se umfämna), v. *famna, omfamna.*

O r d b o k.

fämpner han om hals *MB* 1: 250. ib 227. han fämpte
darium om sin hals *Al* 3517. *Jfr umfämna.*

fämnilse (fämpnilse), n. pl. omfamning. haffde
iak . . . thz omfämt mz innarsta warkwnnilse fämp-
nilsom *Su* 190. *Jfr umfämnilse.*

fämninger, m. *Jfr vidha fämninger.*

fämt (fämp. fämpd), f. [*Isl. fimt*] *L. enskild*
sammankomst som på tinget utsättes att hållas mellan
de tvistande på femte dagen efter det att ett mål före-
varit på tinget? nullus eciam in placitis quoddam ius
quod in wlgaris (*annan afskr. har: wlgariter*) dicitur
fämt super premissis emendis petendis. uel super
aliis iuribus que ecclesia ab antiquo obseruauerat
. . . episcopo uel suis officialibus audeat inposterum
denegare *SD* 3: 43 (1312, *gammal afskr.*). jus, quod
wlgariter dicitur fämpd ib 6: 153 (1349, *gammal afskr.*).

— **fämta vitne, n. L.**

fämta, v. L.

fämtan (fämptan MB 1: 1; Fl 19. fämthon
SO 18. femption SD 3: 644 (öfvers. fr. sl. af 1400-
talet)), räkn. [*Isl. fimtán*] *L. femton.* hon varþ fiurtan
ara gamul hauande ok föde fämtan ara *Bu* 12. fämtan
daghum siþan hon var döt ib 15. *KL* 79. *Gr* 291. *MB*
1: 1. *Fl* 19. *SO* 18.

fämtande (fämptande), räkn. [*Isl. fimtándi*] *L.*
femtonde. a fämptanda aare sidhan the waro skapath
MB 1: 1. *Lg* 36. fämtande stadhin ib 3: 107.

fämte (femte. fämpte. fempte. fämfte, se
halffämte), räkn. [*Isl. fimti*] *L. femte.* *Bu* 185. a
fämpta daghenom skapadhe war herra alla fughla oc
fiska *MB* 1: 71. fför fämpta aarit oc tiwghu sins aller
Bir 4: 35. huart femta aar *Bu* 9. hwar fempte peningh
aff theris arlige rente *HSH* 20: 260 (1508). iak gaff
them fäm gawor . . . fämtatidh at the skullo hanna
min renasta likama *Bir* 1: 159. — *Jfr halffämte.*

— **fämtaluter, m. — fämtaluts attunger (fämp-**
talutz-), m. *femtedels åtting (ss jordmåttshet).* en
attung i änginne oc en fämtalutz attung i akrenom
SD NS 1: 98 (1402).

fämtighi (fämtighi Bu 70. fämtighi. fem-
tighio Fl (Cod. B) 19. fämtij L. fämti SD NS
1: 5 (1401). fämtio SJ 393 (1472). femthio ib 293
(1461). fänthigi SD NS 2: 9 (1408)), räkn. [*Isl.*
fimtigi] *L. femtio.* fämtighi mark pänninga *SD* 5: 565
(1346). fämtighi mark pänningä ib. *Bu* 70. *KL* 317.
fämtighi thwsand *MB* 1: 22. *Fl (Cod. B)* 19. *Fr* 211.

fämtighinde (fämtighiande, Lg 3: 454. femp-
thiende SO 118. fämptatiwnde. fämptationde),
räkn. [*Isl. fimtugandi*] *femtione.* fämtighinda daghin
MB 1: 499. fämpta x aarith ib 372. fämptatiwnda aar
ib 373. fämptationda aarith ib. ib 374, 388.

fämtunger (-inger. -ynger. pl. -ar), m.
[*Fnor. fimtungr*] *L. femtedel; särsk. femtedel af en*
gård el. af en by. een femting j yllele gårdh *FH* 1:
46 (1477, *nyare afskr.*). all vaar andeel som vy äghom
j rootzsama holm liggande j lemno sokn som ärä
thre dela eller thre fämthyngä offuer allan holmen ib
5: 80 (1481). vm een halffwan fämtungh j iioiki ib
3: 56 (1445). een tridiungh j leystilä fämtungh j
jioki ib 58. ib 57.

fänaper (ack. fänadh. fänat), m. [*Isl. fénaðr*]
L. fänad, boskap. wäghfarande mannom . . . läna . . .

stallarum i uutt husum, po swa att fänäper äghandens egh uutt skiutis *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 2: 24 (*öfvers.*). *MB* 2: 4. naghra städher oc förstädher haffdo the hwar the bodho oc bewaradho sin fänadh *ib* 39. brändhe opp hans korn oc fänat boskap oc alt thz han atte *Lg* 3: 703. hwat han for sik findir baadhe j booskaps thingom ätande waro oc fänadh *VKR* 40. *Bir* 5: 124.

fängdh, f. *Jfr barnfängdh.*

fänge, n. [*Isl.* fengi] 1) *fångst.* salt . . . hawa . . . ii alawermanet siäx natta fänge aff tyo natta vmgangh *SD NS* 1: 203 (1403). allt thet fänge som mårthen hafuer af hanns watne fånet *BiFH* 1: 22 (1467, *nyare afskr.*). *Jfr flska fänge.* 2) *erhållande.* *Jfr barn-, vin-fänge.*

fängilse (fängilse SML; -om KL 80, 171. fangelse VGL III), n. *vanl. pl. och f.?* (*Bir* 3: 25) *fängelse, fångenskap.* *SR* 11. *KL* 80, 171. *aduincula* som thydher band älla fängilse *Bil* 111. thässa captiuitatem ther är at sighia fängilse propheteradhe ezechiel i babilonia *MB* 1: 13. at han frälse mik aff thässa fängilse *ib* 235. os redhis . . . vm vi gifwom fluktena skämmelikin fängilse *Bo* 108. han hafde them vt leth af fängilsomen ok trälldomenom *Bir* 1: 153. thik skal bätir thäckias min fängilse än thit eghit frälse *ib* 3: 25. han wil iak frälse aff allom hans fängilsom badhe til liiff oc siäll *Lg* 44. la i fängilsens (*för fängilsen el. fängilseno*) *ib* 3: 681. *Bil* 779. *KL* 296. *MP* 1: 15. *SD NS* 1: 51 (1401). *Bir* 3: 472. *Va* 47. *Lg* 3: 189, 682. skipadhe honom swa som ena gömo ok fängilsa stadh (*locum captivitatis*) *Bir* 1: 251. at han klapper fängilse *BSH* 5: 503 (1512). gaff them j händir oc fängilse konungenom aff mesopotania *MB* 2: 75.

fängsl (fengsell), n. = **fängilse.** klappede fengsell *BSH* 5: 484 (1511). wm han skal liggie länger i fänxleth pa stocholm *ib* 570 (1517).

fängslös (fängzlöss), adj. *fri från fängelse, lössläppt ur fängelse.* fängzlöss af danmarek reed *MD* 503.

fänika (fänikka. fenekä), f. [*Jfr Mht. venichen*] 1) *liten fana som bäres framför härens särskilda afdelningar.* sloo han sin fenekä wd *BSH* 5: 300 (1508). wpresa falsk baneer, fänikkor, vaapn, äller tekn *PM* 25. 2) *kompani.* iij feneker knichter *BSH* 5: 641 (1520). — *Jfr fäniken.*

fänika (fenika. fenike), f.? = **fänikal,** eth lod fenike *LB* 7: 227. os aff fenika *ib* 232. anis, fenika, oc komen *ib* 250.

fänika frö (-fröo LB 7: 222. fenike fröo ib 223, 241), n. = **fänikals frö.** *LB* 7: 208, 222, 223, 233, 241.

fänikal (fenikal LB 3: 35. fenikaal. fenikol LB 2: 31, 6: 284. fenicol ib 3: 118. fenekol ib 8: 50. fenecoell ib), n. [*Mnt. venniköl. Lat. feniculum*] *fenkål.* *feniculus* fenikol *LB* 6: 284. litith aff fenikaal *ib* 3: 19. oos aff ffänikal *ib* 2: 55. röth ffenical *ib.* fenelal (*för fenekal*) stampat *ib* 10: 7. grönt frö aff fenekal *ib.* taka . . . malyrth och skathana aff fenikaal *ib* 7: 74. tagh fänikal *ib* 223. *ib* 2: 31, 3: 35, 118, 8: 50. — **fänikals frö (fenikals fröo LB 3: 110. fenekals frö ib 7: 152. fenicolz frö ib 75), n.**

fenkålsfrö. *LB* 3: 110, 7: 75, 152. *Jfr fänikalfrö, fänika frö. — fänikals lagher (fenikals-), m.* *dekot på fenkål.* mz fenikals lagh *LB* 3: 94. — **fänikals os (fenicols oos. fenekols oss), n.** *fenkålssaft, dekot på fenkål.* driik fenekols oss med wiin *LB* 7: 136. fenicols oos dräpir orma i öron *ib* 3: 119. *Jfr fänika os. — fänikals rot (fenekals-. fenicols- LB 3: 119. fenicole- ib 118. fenicolos- ib 119. fenicolus rooth ib 120), f. fenkålsrot.* laghin aff fenekals rotum *LB* 10: 6. *ib* 3: 118, 119, 120. *Jfr fänikalrot, fänika rot. — fänikals stiälker (fenikolz-)? m. fenkålsstjälk.* thager man fenikolz sthielke *LB* 8: 50.

fänikalfrö (fenikaal fröo LB 7: 124), n. *fenkålsfrö.* *LB* 1: 97, 7: 124. *Jfr fänikals frö, fänika frö.*

fänikalrot (fenekol roth), f. *fenkålsrot.* fenekol roth stampath mz win *LB* 8: 50. *Jfr fänikals rot, fänika rot.*

fänika os (fenika oss), n. *dekot på fenkål.* dricka . . . en sked fwlla aff fenika oss *LB* 7: 298. *Jfr fänikals os.*

fänika rot (fenik-. feneka-), f. *fenkålsrot.* tag . . . fänika röther *LB* 7: 206. sywd fenik röter *ib* 207. siwd feneka rötir *ib* 304. *Jfr fänikals rot, fänikalrot.*

fäniken (feneken), m.? [*Jfr Mht. venichen*] *liten fana.* hade her niels en feneken, vtslagen pa kernen *BSH* 5: 150 (1507). *Jfr fänika.*

fänkta (fängta. part. pret. fänkter), v. [*Sc. dial. fängta*] *L. anskaffa.* at en man giti thet alt wanhuxat (*för umhuxat*), fånet ok fänkt *KS* 4 (8, 4). alt få ok fängta thz manna liuerne tilhöre *ib* 76 (187, 73). *Jfr forfänkta.*

fänyta (fänita), v. *L.*

fänöt (fää-), n. *fäkreatur.* fää nöth goodh *LB* 3: 188.

fäpilter, m. *L.*

färp (fäardh. fiärdh FH 1: 50 (1478, gammal afskr.). pl. -ir), f. [*Isl. ferð*] *L.* 1) *farande, färd, gång.* sa hon wars herra färdh i eno hwasso wädhre *MB* 1: 186. sagpe hans pilgrims färp haua varit sik länge liuua ok päka. vtan pässa färp vara vgilda *Bu* 171. mannin thörffte ey diwra thiänist, til nakra likama thärfwa . . . ey til färdha (*för att kunna färdas*) eller föreleek *MB* 1: 99. eigh aghu ok bönder samu mannum i samu fäardh (*då de under samma resa vistas på samma ställe*) matt at sälliä vten till ens malls *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). ffara ferdh *Di* 239. *RK* 1: 1539. j thenne färdh *Di* 247. — *bortgång.* mödh thik äkke af minne färdh *Bo* 245. — *gång, steg, spår.* jak kände all hans fiät oc färdh huart han gik (*omnia vestigia ejus, quæ iuit*) aff blodzsins märke *Bir* 2: 132. thit blodh syntis j thinom ferdhum *ST* 177. swasom skip owirlöpande rinnande watn, hwilkit tha thz fram-lupit haffwer kan engin höra ällir see thäs wägh, ällir äptir färdher leeta j fiödhinne *Su* 236. 2) *skara, följe.* se . . . sin asna förstan j färdhinne *Bil* 627. the haffdo manga skalka i thera färd *RK* 1: 3099. *ib* 1854. 3) *åthäfvor, beteende.* the gingo tho mz ödmiwke färdh *Al* 8008. — *beteende, handlingssätt,*

handlingar. han rykte tha sit godha swärdh ther opta böttä fore hans färdh *Iv* 3138. sagde henne aff sine färdh (*hvad han uträttat*) *Di* 289. 4) *det som händer (någon), händelser.* clemens talde for hanum fadhurs färdh ok modher ok sinna brodhra (*quid matri et fratribus et patri acciderit*) *Bil* 349. skref hemelika sina färdh ok lifnadh *ib* 582. *ib* 583. *ST* 42, 47, 58, 59. *Lg* 435. *FH* 1: 50 (1478, *gammal afskr.*). atta grefua . . . foro tholka sama färdh (*foro samma väg, gick det på samma sätt*) *Fr* 698. andra flere fore och sorgeliga ferde *RK* 3: (sista forts.) 4823. *ib* 6006. foor ondha ferdh *MD* (S) 263. — omständigheter, ställning. ther war tha frestath marght got sw[ärdh] ther aldre kom för ij tholka färdh *Al* 3326. 5) *förehafvande.* vara i färdhom, *vara i verket, vara under tillrustning.* war archen i färdhom hundradha aar oc än nakath swa meer *MB* 1: 168. — *vara å färde, tillställas, förehafvas.* rådhandis at swek skulle wara j färdhom *MB* 2: 321. *ib* 323. — *vara a färdhom (affärdhom* *Lg* 3: 450; *Di* 248. a ferdha *SO* 188. a ferda *ib* 197. a ferde *ib* 117. paa färdom. pa ferdä *SO* 153), *vara å färde, förehafvas, förefinnas.* vndradhä hwat ther war a ferdhom *Va* 16. *Di* 247, 248. *Lg* 671, 3: 450. ther war onth aa färdom *RK* 3: 2812. the ärende oc käromaal som nw här i lödhesom paa färdom äro *BSH* 2: CXXVII (1442). tha stadtsens ärandhe a ferdha äro *SO* 188. *ib* 153, 197. epther then thwedrächt ok framsättinger ther tha a ferde vare *ib* 117. ther sorgh är a färdom *Su* 159. — *förestå.* seer han at tweggia handa ära a ferdom (*firir hende*) *Di* 22. 6) *vicis, gång.* sagde andra färdh til hesters *MB* 2: 190. *ib* 182, 183, 275, 292, 320, 348, 349, 362. *Su* 122, 263. *Lg* 442, 3: 554, 562. *FH* 5: 33 (1465). hon kom ena färdh fraan kirkio *Lg* 3: 23. — *Jfr a-, at-, ater-, biskops-, bort-, brup-, dags-, fram-, fran-, hem-, himil-, himils-, här-, högh-, i-, in-, iordha-, ivir-, köp-, lik-, mädh-, nidher-, o-, pilgrims-, skiuta-, skiuts-, um-, undan-, up-, ut-, väl-, äptir-färdh.* — *färdha blaster (-bläster), m. bläsande ss tecken att färdas el. tecken till uppbrott.* ma spöras hwath skilde at höghtiidha bläst oc sampnadha bläst oc färdha bläst *MB* 1: 389. — *färpa boin, p. adj. L. — färdha dagher, m. L. Jfr utfärpa dagher.* — *färdha lagh, n. färdelag, resällskap.* ey görandis nokrom förfaangh äller trätö j färdhalaghenö *PM* 52.

färdha (-ar, -adhe), v. [Fdan. färde. N. ferde] *utrusta?* ey skulu wij oc scrifua wara smaswena til the gode men som slothen och länen hafua oppa thiänist ath färdha them, wtan lata war kammermestare i hwart rike them wtfärda *BtRK* 328 (1483). *Jfr utfärdha.*

färpas (-as, -apis), v. refl. [Isl. ferðaz] *färdas, fara, resa, begifva sig på väg.* han huxape sik färpas *Bu* 171. ther . . . ryghelikit var at färdhas *Bo* 12. nw färdhas abram *MB* 1: 177. tha färdhadhis israels sönnir iämskyt *ib* 357. *ib* 226. färdhas i annat landskap *Bo* 12. at alle män . . . scullo färdhas til sin stadh *Lg* 45. *MB* 2: 70. hwariens foor eller färdadhes vtan tidh gudh sielfuer henne sende *Lg* 3: 534. skal engin syster ellir brodher dirfuas at färdhas

langt bort fraan clostreno vtan j rettom ärintom *VKR* 20. vtlendes ferdas . . . sin resa eller ärende *SO* 98. sin ärende ferdas *ib* 110. — *Jfr bort-, fram-färdhas.*

färdhogha (färdyga), adv. ordentligt, väl. then brodher i vårt compani sitt arbete kan färdyga *TS* 28.

färpogher (-ugher. färdigh. fierdogher. n. färdogt. färdhugt. ferdught *SO* 51. färdhuot. färdigt. färdogith (*skriffel för färdogth*) *PM* 24), *adj. [Isl. ferðugr. Mnt. verdich] L. eg. som kan fara, som kan gå.* 1) *helbregda, frisk.* them flyande som färdughe ware *MB* 2: 292. wart han (*som hade fallandesot*) färdoger *LB* 7: 2. thedhan gik han karsker oc färdhugher som thiit färdhis döwer oc lamber *Lg* 3: 253. *ib* 260, 369, 380. *Lg* 54. mannen (*som var blind*) bleff strax ferdog oc frij *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 271. gaff honom färdogh öghon oc syyn *Lg* 3: 374. thz lambith skal wara wtan smitto. vtan vanska. helbrygdho oc väl til räka. färdhugt oc got *MB* 1: (*Cod. A 10*) 555. *SO* 51. 2) *i stånd (att).* hwart thera (*af hennes fingrar*) . . . rakte sik vt oc war ginstan färdhuot. badhe at räkkia oc krympa *Lg* 3: 224. 3) *skicklig, duglig.* är han dhå ostraffeligh och färdigh på sitt arbete *SO* 222. — *stridsduglig.* ferdoge som hofmän bäst *RK* 2: 8628. *ib* 8596, 8946. *FM* 236 (1505). 4) *snabb.* mz . . . ferdogha (*skiotvm*) hästh[a] *Di* 239. ey färdogere skip j then flota war *RK* 2: s. 337. — thät färdhoghasta (thet ferdogiste), *det snaraste. åtföljdt af en form af kunna.* wara rede . . . thet ferdogiste som i kunnen *BSH* 3: 81 (1455). 5) *i ordning, rustad, redo, färdig.* ware färthuge meth harnisk oc wärio til war oc rigesins thiänist *SD NS* 1: 693 (1407). wara ferdhoger i rikinsins thiänist *ib* 2: 12 (1408). haffwer arborst färdogith *PM* 24. the haffde icke sin wisko fierdogh *BtFH* 1: 187 (1507). 6) *som är i sitt rätta skick, ordentlig, orubbad.* wi . . . lofwom hona (o: deghtingan ok forwaring) j allom sinom articulis fasta oc ferdugha halda *BSH* 1: 196 (1387). — *n. färdhogt, adv. ordentligt, väl.* om han kan sitt arbethe färdigt *TS* 26. talandes redheliga oc färdogt *Lg* 3: 363. — *Jfr fagher-, högh-, lös-, o-, ren-, rät-, san-, sen-, väl-färpogher.*

färe, se far, adj.

färga (farga. färya (af utg. rättadt fr. farya) *MD* 172 m), *f. [N. farga. Fdan. farge, færg. Mnt. varwe]* 1) *färg.* i the klarhetene var aldrahanda dyraste liter oc färga (*omnis color pretiosissimus*) *Ansg* 181. at iak ey fanytlika äris af muldinna färgho ok liti *Bir* 1: 309. litat lärift mz aldra fäghirste färgho *ib* 385 (*möjl. att föra till 3*). fyra handa färga liws ther skeen *Fr* 364. brwn färga *ib* 367. af hwite oc gröne färgu *SD* 5: 563 (1346). aff gröne färgu *Fl* 301. war scriffuit vpa (*näml. på skölden*) mz röd farga en hamar oc en tong *Di* 59 (*möjl. att föra till 3*). mz vänasto färgu hwite ok rödhe *Bir* 4: 143. athskilia mällan lithena färgu *Su* 117. mz forgylte färgu *KL* 379. *Bir* 3: 417, 4: 156. *Fl* 1123. *Al* 9214. *Di* 136. *Su* 80. *MB* 2: 83, 370. *MD* 172 m. 2) *ansigtsfärg, hy, hudfärg.* nar människian omskiptir färguona *Bo* 104. *Al* 6358. thera färga var badhe gul ok bleek *Iv* 4149. rätta dödz folks ferga finge the *RK* 2: 7868.

ib 7870. 3) *färg*, *färgämne*. tog han färga oc malade anlitit vpa weggena *Di* 167. göra lacham thz är färgha *PM XLIII*.

färgha (*pres. -ar, se undfärgha. part. pret. -adher*), *v.* [*N. farga. Fdan. farge, fæge. Mnt. varwen*] *färga*. wart färgadh mz manna blode rödh *RK* 1: 908. *Bir* 3: 274, 289, 5: 45. *Jfr undfärgha samt rödhfärghadher.*

färghare (*fargere*), *m.* [*N. fargar. Äldre Dan. fargere*] *färgare, målare?* the skioldhe, som paa holeken skwille, them kan wy jngen lwde (*för lunde?*) faa ladeth giorth for ther er jngen fargere j byn *FM* 204 (1504).

färia, *f.* [*Isl. ferja*] *L. färja*. tha kom them een färia ij geen *Fl* 730. *Di* 42, 177, 241, 242. wiidh op-höga färya *RK* 3: 1763. vid färenär op i dalena *BSH* 5: 290 (1508). — **färio karl** (*färie karl* *Di* 300. **färia kar**: -karren *ib* 241, 300), *m.* [*Isl. ferjukarl*] *färjeman*, den som fortskaffar öfver en flod, ett sund e. d. *Fl* 750, 757, 1927, 1944. *Di* 241, 300. var färiokarl fatöks folks iuir pät sundet ok bär pöm armo iuir a pinom armom *Bu* 498. — **färio man** (*färia- Fl* 733; *Di* 241, 301. **färie-** *ib* 301), *m.* [*Isl. ferjumaðr*] *färjeman*. *Fl* 733, 742. *Di* 241, 301. — **färio toller**, *m.* [*Fnor. ferjutollr*] *färjepenningar*. *pedagium, färiotol GU* 5.

färma (*ferma L. fyrma L. -der*), *v.* [*Isl. ferma. Lat. firmare*] *L. konfirmera, bekräfta dopet genom handpåläggning och bestrykande med olja (en handling som kunde förrättas endast af biskopen)*. ängin skulle swara oppenbarlika fore trona, för än han ware färmder *MB* 1: 505. som döpas oc färmas *ib* 441. *BSH* 5: 414 (1510).

färmer, *se flärre.*

färmilse, *n. pl. och f. konfirmation*. the hälgho kirkio döpilse oc färmilse oc scriptamaal oc wigxl oc all sacramenta hawa gudhlikin kraft *MB* 1: 441. färmilse oc olning *ib* 505. färmilse äre ther til skipadhe at giwas at then skal wara fulkomin i gudz tro, som thz sacramentum gifs *ib*. hafdhö the änkte sacramentum, som swaradhö kirkionna färmilsom *ib*. *ib* 501. färmilsinna nadh *Bir* 3: 185. *ib* 1: 205, 234, 2: 214, 3: 198.

färran, *se flärran.*

färre, *se flärre.*

färnissa, *f.* [*Mnt. vornisse. Jfr Mht. verntz, virniz. Ffranska vernis*] *fernissa*. *LB* 7: 301. *PM XLIII*, 8.

färska (-ar), *v.* [*N. ferska. Mnt. verschen*] *uppfärska, förnya*. adra blod . . . färskar liiff *LB* 7: 1. sinaps rökir . . . färskar manz liiff *ib* 4: 345. thz färskar blodith *PM XLV*. blodhit bätras ok färskas *Bir* 1: 284. *ib* 3: 25. *Jfr friska.*

färsker (*fräsker. n. färst*), *adj.* [*Isl. ferskr. Mnt. versch*] *L. recens, färsk, frisk, icke förändrad genom tidens verkan el. genom konserverande behandling ss saltning el. rökning*. takum hans larben pät är färst *Bu* 515. hittis hans lik swa ferst som första dagh *Bil* 832. *ib* 853. *Bir* 1: 32. alla wäghna ran färska blodhin *Su* 350. aff färskom seenom äller adhrom them som ekki törkadhe varo vtan än vaath oc färsk *MB* 2: 120. huat the (*kropparne*) äru hällir rutne älla färske *Bir* 3: 238. tw äple annat . . . rutit jnnantil ok annat . . . jnnantil färskast ok renast *ib*

408. iak vil hawa . . . färskare kost än färst diura kött gitir warit *ib* 1: 223. *ib* 228, 2: 40, 3: 25. *RK* 1: 1689, 2: 3052, 3186. at köpa . . . ferska fiska *ib* 6956. färska ällir salte fiska *Bir* 5: 32. tw stykke färskan fisk, oc thz tridhia saltat *ib*. eth stykke aff färsko köti ällir saltadho *ib* 31. hafde i embne pa noghet flesk och nogheth röcth köth, groff math, for thy her är encte wthen alth fersth, och lothe swener ther ille om *BSH* 5: 421 (1510). — *färsk, söt (om vatten)*. the förddhu färst watn, borit a sinum bak sex mila wägh *Bil* 360. badhe i hawino oc swa i fräskom (*Cod. B färskom* 561) watnom *MB* 1: 359. — *färsk, nyss plockad, nyss tillredd el. förfärdigad*. tak färst saffran oc färska näghlekor *LB* 10: 8. färska (*virides*) staka qwista oc palm trä *MB* 2: 309. färska bekara *TS* 23, 25. *ib* 26. alla helgona minne lysa ok holla mz ffärska begara ok ffärsth öl *SEG* 112. olian war swa fersk oc qwik som hafde tha warit ny latin i karit *Lg* 3: 259. — *frisk, icke skämd, ren*. gaa j yrtagardhin for färskare wädder skuld *Bir* 5: 84. — *frisk, ung, oförsvagad*. tha människian är vng oc färsk *MB* 1: 108. färsk natur ok wäl helbrygdha *Bir* 1: 74. *ib* 84. — (?) hiertat, hulkit färskast och hedhirlicast var *MP* 1: 99. *Bir* 1: 32 — *frisk, ny, oförsvagad*. färst saar *LB* 5: 80. *ib* 4: 39. sin färska oc blodogha saar *Su* 6. *ib* 383. at ferst folch ey inkomit hafde *BSH* 5: 12 (1504). swa var hans pina fäst j mino hiarta at hon var sua som färsk j mino aminne *Bir* 3: 161. — *färsk, nyss gjord, nyss begången*. fangas han a färske (*bar*) gyärning *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). fangen widher ferska gerningh *MEG (red. A)* 54. *ib* 55, (*red. B*) 58. *EG* 63. gripin wit färska gerningh *MEG (red. B)* 59. *EG* 63, 65. *ST* 278. taken wit ferska gerningh *MEG (red. B)* 61. *EG* 65, 66. gripin a ferske gerningh *MEG (red. A)* 56. takin a färske gerningh *EG* 63. ther mz befunnen . . . i ferska gerningh *SO* 31. — *nyss genomgången*. färskir krankdombir *Bir* 5: 6. — *ss tillnamn*. vlpho färski *SD* 3: 420 (1319). — *n. färst, adv. friskt, lifligt*. huru opta iak sidhan thänkte vppa thessa röstena war hon swa som när-uarande ok färst (*möjl. för färsk*) j minom örom *Bir* 1: 32. — *Jfr frisker.*

färster, *se far, adj.*

färugilder (-giller)? *adj. L.*

färändähaghur, *se farande under fara samt haya, f.*

fä sak, *f. L.*

fäst (*fest, fhest SD* 4: 417 (1335). *feest. fäästh. pl. -ir. fästä. med art. nom. och ack. festnä (för festinä) SD* 2: 279 (1299; på två st.), 358 (1302). *dat. festnum (för festunum?) ib* 279 (1299), 280), *f.* [*Jfr Isl. festr*] *L.* 1) *fästning, fäste*. ower fäster borgher ok städher *Al* 3795. 2) *med föreskrifna formaliteter gjord stadfästelse af köp, skifte, gåfva el. förpantning af jord. Se Schlyter, Ordb. s. 210; Amira, Altschwedisches Obligationenrecht s. 279 f. i latiniserad form*. martino de slyckio pre festa recepcionis huiusmodi proloquente *SD* 1: 556 (1279). martino de slyckio pro hac parte pre festa legaliter proloquente *ib*. dan de arastad pre festa alienacionis huiusmodi discernente *ib*. dan de arastad pre festa aliis discre-

cioribus commanentibus iustimode discernente *ib.* karulo falca de skortoby pre festa huius curie disserente *ib.* per firmarios . . . fastæ dictos. videlicet . . . karolum birgersson. et lidhinuwardhwm holmgerson. qui huiusmodi fæstæ mencionem fecit et caucionem *ib.* 5: 545 (1346). quod predium . . . olauo . . . pro eodem precio dimisit cum festis perpetuo possidendum *ib.* 2: 381 (1303, *gammal afskr.*). per festas legitimas *ib.* 4: 688 (1339). *ib.* 690 (1339, *gammal afskr.*), 5: 289 (1344), 6: 26 (1348, *gammal afskr.*). cum fæstis ac omnibus laghufangum *ib.* 3: 540 (1322, *gammal afskr.*). quarum fæstarum laurencius sweensson extitit proloquutor *ib.* 4: 234 (1331). — i svensk form. sing. och pl. omnia bona sua . . . per festæ & kōpæ secundum leges terre appropriari fecit, johanne thorsen pro fest proloquente *SD* 2: 276 (1298). notum facio . . . me commutationem quandam legalem cum festom & kōpom fecisse cum . . . sororibus *ib.* 289 (1299). *ib.* 300 (1299, *nyare afskr.*). omnem legis iusticiam scilicet fest (fōr fæst) cum discretis viris andrea thorstensson et haraldo symonsson vna mecum totaliter fieri destinabo *ib.* 4: 696 (1340). eandem terram per legalia wlgariter dicta festnæ calmarie dictis sororibus . . . legaliter resignasse *ib.* 2: 358 (1302). hanc resignationem rite cum legalibus que dicuntur festnæ wlgariter facientes *ib.* 279 (1299). tenuerunt super festnæ *ib.* (Jfr halda a fäst i *Schlyters Ordb. under fäst*). nw ärw thesso festomän oc fest hafwa haldhit *ib.* *NS* 1: 45 (1401). ego . . . eandem resignationem legaliter publicauit quod wlgariter intelligendum est. iac skildhi fyr festnum *SD* 2: 279 (1299). ipsam resignationem secundum leges terre rite publicauit. wlgariter dictum skildhi fyr festnum *ib.* 280. pro cuius empconis titulo proloquutor fuit saxo de karaby. id est. skilde firi fæsth *ib.* 381 (1303, *gammal afskr.*). pro pacto appropriacionis quod wlgariter dicitur skilia fori feest *ib.* 4: 618 (1338). jak f[n]vidher skyldhe fore fæstenne *ib.* *NS* 2: 243 (1410). cum fhest et protestacionibus *ib.* 4: 417 (1335). assignacione seu tradicionem dicta fæst *ib.* 617 (1338). super firmacionem dictam fæst et vmfærþ *ib.* 348 (1334). medh fæsth oc medh vmfeerdh *ib.* *NS* 2: 404 (1411). fæsthin war giordh a lagberghe *ib.* quos . . . per legitimam prediorum permutacionem [mæd festum oc lagafangum habuerit *SD* 2: 404 (1304). *ib.* 565 (1309), 3: 282 (1316). per omnes legales appropriaciones fæster dictas . . . vendidisse *ib.* 4: 6 (1327, *gammal afskr.*). per festæ [secundum] legum sanciones . . . vendicasse *ib.* 89 (1329, *gammal afskr.*). per solempnitates legitimas dictas fæstæ *ib.* 493 (1336). per omnes legales tradiciones, fæstæ dictas *ib.* 6: 206 (1350, *gammal afskr.*). thet sama godzsit . . . for:da herra laurens wlfsoni fastfara oc fäst wppa gifua *ib.* *NS* 2: 369 (1411). 3) fästning, trolofning. vara i fästom, vara trolofvad. then tiid myn husfrv oc jac warom j fästom *FH* 6: 35 (1452, *nyare afskr.*). — sitia i fästom, d. s. mædhan hon sat i fästom *Lg* 31. — Jfr apal-, bol-, hand-, iordha-, kōp-, lagha-, opol-, väpia-fäst, afvensom fast, fästa, f., fästir. — fästa kona, f. L. Jfr fästekona. — fästa-konu barn (fästa kunu barn), n. L. — fästa man, m. [Jfr Isl. festarmaðr] L. 1) pl. = fastar. *SD* 3: 128 (1313, *nyare afskr.*), 6: 29 (1348?). 2) fästman. hon kom sin fästa man gryman som leon

til lamba lundh *Bil* 390. — Jfr fästeman, fästomän. — fästa pika (-piga), f. L. — fästa ruf, n. L.

fästa (-ir, -te, -ter), v. [Isl. festa] L. 1) firmare, fästa, göra fast, göra stadig. himna äru feste mz gudz orde *Bil* 81. fäste ey älla bötte likamans skip mz atir haldz naglom ok spikom *Bir* 1: 37. ämbrat festos (consolidatæ sunt) hans sinor ok fötir *KL* 135. 2) fästa, sammandraga. samman läkia äller fästa saar *LB* 9: 105. 3) befästa, sätta i försvarstillstånd. the fästa thera stadh mz stoor awel *Al* 1751. 4) göra fast, göra hård el. styf. hon feste sin villia (satte hårdnackadt sin vilje) mot mik *Bir* 1: 218. *ib.* 225, 2: 308. 5) befästa, stärka, stadga. fäste hon hana (bönen) mæp iuirmato fasto *Bu* 55. fäste trona mz prädican *ib.* 199. gaf hanum gudhz likama. fästum oc fastum j gudhlike thro *Bil* 604. vilt thu fästa thit hiärta ij manlicom anda *Bo* 101. at gudhelikt samhälle oc sämia skulle fästas (firmaretar) mällan manna *Bir* 2: 275. fästes almoghans styrilse *KS* 48 (122, 52). 6) styrka, bevisa. pät sama fästes ok mz hepnom vitnom *Bu* 62. *ib.* 50. *Bil* 601, 677. *MB* 1: 449. ther mz fäste hon lyghnena *ib.* 234. *ST* 399. han fäste sina lygh *Bu* 101. — bekräfta, stadfästa. han feste sin lag mz xii^e ede *EtFH* 1: 277 (1509). the thera ordh mz breff och incigle fästa *RK* 3: 1616. 7) bestämma, avsluta, afgöra. fästo nw badhe fridh oc säät (percusserunt . . . ambo fædus) *MB* 1: 199. fästo säät sik i mällan (inierunt fædus) *ib.* äpte tera rådhe skal kunungur älla kesare dom sin fästa (fälla) *KS* 71 (174, 77). 8) utfästa, lofva. thz sölf han haffde honom fäst *RK* 1: 984. farande är fäster öre *GO* 125. *ib.* 948. han feste lag *EtFH* 1: 155 (1507), 217 (1507). hwar som olagh fästher honum olagh gaar *GO* 77, 303; se vidare under olagh. 9) fästa, trolofva, bortlofva (en qvinna) till äkta. om giftoman. med dat. och ack. han gaff ok fästhä honum sinä dotther *Lg* 3: 33. jak manar thik . . . at thu mik fäste aldre manne vtan ihesu christo *Bil* 556. — fästa, förbinda (qvinna) till äktenskap med. om brudgummens ombud. med dat. och ack. sändebudhin . . . fäster thaghar rebeccam ysaac *MB* 1: 206. — fästa, trolofva sig med (en qvinna). med dat. och ack. hon är the sama som . . . iak fäste mik (sponsavi mihi) *Bir* 1: 72. *MP* 2: 237, 238. — med ack. han skal fästa faghara iugfru *Bu* 6. *Bil* 732. *SR* 27. *Bir* 1: 269. *RK* 1: 390, 1832, 3106. *Di* 73. han fäste mik mz sith fingher gul *Su* 92. han skal iomfrv fästa til husfrv *MB* 1: 370. — abs. han fäste som frändar räpo *Bu* 26. — part. pret. fäst, trolofvad. om qvinna. med dat. swa som en iomfrv ware fäst nakrom *Bir* 1: 269. sancta cecilia war för cristin än manne fäst *Bil* 390. fäst ihesu christo tel renliues *Bu* 143. — abs. huat vare jomfrun fäst älla ey *Bir* 2: 136. är min fästa hwstrv (festarcona) *Di* 75. — trolofvad, förenad genom trolofning. strax the ware fästä *Lg* 3: 34. — förmäld, vigd? om samo affton wordo the fäst *RK* 2: 5165. 10) fastknyta, knyta. bildl. the fäste mz swerige eeth stadukth bandh *RK* 3: 2890. 11) figere, fästa. grep . . . kiurtellen ok fäste a märke stang *Bu* 16. fästes houoþet við likaman *ib.* 130. fäste starklica höghro handena til korsit medh enom iärn-

spik *Bo* 200. en litin stighi . . . som rükte op thiit fötrene skullo fästas *ib* 199. feste (*stack*) spiutit j hans sidho *Bir* 1: 33. swa som nakor fughl ällir hökir ther hafwir fest nakra bradh mällan sina klör ok näff *ib* 24. fik os . . . fyra godha hästa fore vagnin skulde fästa (*spänna*) *Fr* 1466. min snara är insat ok fäst hans tungo ok mun (*ack. för dat.; möjl. är dock en prep., ss a el. vidh, bortfallen efter fäst*) *Bir* 3: 430. — *bildl.* hulkin som sin kärlek fäste swa til mannin *Bir* 3: 84. *Lg* 3: 291. — fästa öghom (*ögha*), fästa ögonen (*ögat*), fästa blicken (*på något*), se (*på något*). (*neplika*) fik nakar fäst öghom a hanum *Bil* 112. bätther gatthe han fäst öghum a solinne än a hänne *ib* 273. som sitt ögha fästir wppa man *Bir* 5: 7. wm idher öghon kastat a nakon man fästis wppa engom *ib*. at öghat skal ey syndelika fästas a nakrom *ib* 9. som sith ögha fäste til olofflika syn *ib* 7. — fästa syn (*asyn*), fästa blicken (*på något*), betrakta (*något*). nar jak stadhelica fäste mina syn (*intuitum meum figerem*) at iak skulle skodha änlitit *Bir* 3: 471. til hulka hon syna syyn aathvakteliga fäste *LfK* 218. som . . . älskar (*näml. at*) hans asyn fästis a sik siälffua *Bir* 5: 7. 12) fästa i minnet. fäste granlica al ordhin hans *Bo* 179. skipadhe vij diäkna at fästa oc scriua biscopa predikan *Lg* 999. 13) fästa, fastna. enkte iärn kunne a them fästa *Al* 5093. — fästa sik, 1) befästa sig, innesluta sig. thro hauer sik fäst oc inneläst j swa tiokkan mwr *MD* 394. 2) göra sig fast el. styf, göra envist motstånd. j festin idhir ok ilhårdhin mot kärlekenom *Bir* 1: 220. 3) fästa sig (*vid*), trygga sig (*vid*). vm vi vistom j hulkom (*näml. underverk*) wi skulum fästa (*fundare*) os *Bir* 1: 383. — *refl.* fästas, trolofvas (*med*), gifvas till äkta (*åt*). alla iuffru (*som*) upfödes ii guz mönstar ok tel aldar varo komna skuldo hem fara ok mannom fästas (*jungerentur*) *Bu* 5. fästis hon honum *Lg* 31. — *Jfr* be-, genom-, in-, kors-, rot-, saman-, stap-, til-, up-, ut-, vald-fästa, äfvensom far-, lagh-, leghu-, o-, sam-fäster.

fästa (fäasta), *f.* [*Isl. festa*] *L.* 1) tåg hvarmed något fästes; särsk. fånglina hvarmed fartyg fastgöres. casta pina fästo i (*d. v. s. sök din trygghet i*) guz cors *Bu* 489. *Jfr* batfästa. 2) fäste, stöd. dughir thom litit min fästa (*firmamentum*) *Bir* 2: 211. finna äüärdelikk lifs fästo (*firmamentum*) j sins dödz falle *MP* 1: 98. 3) fäste, firmament. annan daghin skapadhe war herra firmamentum, thz är at sighia, ena fästo, mällan watnnanna oc kalladhe thz himil *MB* 1: 57. *ib* 156, (*Cod. A* 3) 541. 4) fäste, slott? i ortnamn. jac sätir fornempda domkirkio til pant tidhisrumafesto *SD NS* 2: 287 (1410). 5) fastighet, fast gods. ägha the nakot i fäasto *Su* 118. 6) stadfästelse, bekräftelse. loffuode . . . breff och incigle til enne fästo och fulbord oppa thet sama köpit *SJ* 238 (1454). 7) = fäst 2. secundum justas et legitimas sollempnitates, dictas fæstu *SD* 6: 9 (1348). haffwir . . . lathit halla festo . . . aa then half thridi athongh *ib* *NS* 1: 44 (1401). kungör iak . . . mik hawa hörth, seet oc a festo haldet vm the iordena, som joan grönunger salde jussa laurinsson *ib* 70 (1401). ärlike män . . . som a festonne hieldo a akirbo thinge *ib* 307 (1403, *afskr.*).

thässe waro fastomän oc a festonne hiuldo *ib* 687 (1407). *ib* 2: 50 (1408), 226 (1409). *FH* 5: 95 (1485). kännis jac mic hafwa skilt fore the fästonne *SD NS* 2: 297 (1410). 8) trolofning. aff ware frw fästo *MB* 1: 28. — *Jfr* ars-, iordha-, land-, spika-, stadh-fästa. — fästo bref, *n. fastebref*. hwath hans fästo breff wth lyddhe *SD NS* 2: 51 (1408). — fästomän, *m. pl.* = fastar. presentibus discretis viris . . . fæstumannum dictis *SD* 4: 531 (1336). per testes huius facti et fæstomæn ærlendum in boghastene et ingonem in aby viros discretos *ib* 6: 26 (1348, *gammal afskr.*). ärw thesso festomän *ib* *NS* 1: 45 (1401). varo fästomen at thesso jordhaköpe *ib* 2: 297 (1410). *Jfr* fästaman, fästeman.

fästana fä (fästänä-), *n. L.*

fäste, *n. och f.* (*Fr* 1607) [*Jfr Isl. festr*] *L.* 1) = fästa 1. them (*skeppen*) hioit ey ankar eller feste *MD* 345. 2) fäste, fotfäste. ey aktir han (*björnen*) älla skötir . . . vtan at ena sighran stadh oc fäste at han maghe halda atolin *Bir* 2: 210. 3) fäste, fästning. vinna land oc borghir. hws oc fäste *Bo* 31. *Gr* 262. *KS* 53 (136, 58), 74 (182, 81), *ib* (183, 82). *MB* 1: 400. *Bir* 2: 125. *ST* 460. *EG* 66, 67. *FL* 539, 964. *Fr* 257, 1607. *Al* 4985. *RK* 1: 149. *Lg* 45. — *Jfr* fota-, land-fäste.

fästeband (fästi-), *n. L.*

fästegipt (-gift), *f. handpenning*. blomsther är fructsins fästegift (*flos est presaga sperandi germinis arra*) *GO* 362.

fästekona (*MELL. fäste kuna ib. fästikona. festir kona. festikuna SML*), *f. L.* *Jfr* fästa kona.

fästeman (festemann *SD* 2: 462 (1305). fäste-*ib* 4: 207 (1331). fästimaþer *L.*), *m. L.* [*Jfr Isl. festarmaðr*] 1) den som vid köp, skifte, gäfvu el. förpantning af jord förrättar fäst. fuit festeman *SD* 5: 472 (1345). presentibus laurencio thorisson festemanne, nicholao olafson, karolo stwch et aliis pluribus ad hoc vocatis et rogatis *ib* 6: 24 (1348, *gammal afskr.*). *ib* 2: 21 (1287, i *afskr. af* 1337), 462 (1305), 4: 207 (1331). — *pl. fastar*. thässe ärw fäste män *SD NS* 2: 255 (1410). thässe äru fästeman oc hieldo a skapte *ib* 399 (1411). *ib* 1: 70 (1401), 2: 400 (1411). 2) fästman. sancte cecilie fästeman *Bil* 390. *ib* 537. *MB* 1: 206. *Bir* 2: 43, 143. *Ber* 183. *Lg* 32. — *Jfr* fästa man, fästomän.

fästemö (fästi- *MELL G. 4 i var.*), *f.* [*Jfr Isl. festarmær*] fästmö. wm nokor man dirfdhis til at locca til sin konungs fäste mö fran hanum *Bil* 229. talar nw ysaa widh sina fästemö *MB* 1: 206. *MP* 2: 36. *Lg* 33. kom j gudz glädhi guz fäste mö *Bil* 539.

fästepänningar (fästepenningher. fäste pän-*inger. fästi päninger L. fästepänigher*), *m. L.* [*Jfr Isl. festarpenningr*] 1) handpenning. kännoms wi os hawa vpburit $\frac{1}{2}$ fat iärn aff herra ragwalle fornemdm til wengaffuo oc fästepänning *DD* 1: 81 (1432). schall han giffue äldermannen fem öre till ämbetzens fästepenningh (*afgift vid inträdet i ett skrå*) *SO* 223. tik gaff iak honom til kärleksens fästepänigh (*arram*) *Su* 103. 2) = fästninga fä. bedhandis aff henne sinne troloffnadz fästninga fä ällir fäste pänning (*arram desponsationis*) *Su* 366.

fäster? (*pl. -ar*), *m.*? [Jfr *Mht. fest*, *n. Lat. festum*] *fest*. fäm fästa oc höghtiidher waro them budhna MB 1: (Cod. B) 563.

fäster, *se far*, *adj.*

fästesven (*fästeswän*), *m. fästman*. hon (o: varfrw) redde . . . sonenom oc fästeswenenom sinom thz the ato Bo 33. brudhgomma oc fästeswäna swngcho veningx visor MB 2: 220. iak är siala fästesven Bu 101.

fästilse, *n.* 1) *fäste*, *firmament*. wardhe fästilse MB 1: 156. 2) *stadfästelse*, *bekräftelse*. til vitnisbyrdh minnä sialfs vidpergangu ok festilse pessä breefs FH 3: 6 (1353). Jfr **stapfästilse**.

fäst iordh, *f. jord som besittes ss fast och orubb-lig egendom?* böd en tredingh aff sin fäst jord BtFH 1: 236 (1506). Jfr **fasta iordh**.

fästir? (*fester. fäste. fästär. dat. festum* SD 2: 442 (1305)), *m. pl.*? [Ordet skulle kunna fattas ss i grunden identiskt med pluralen af **fäst**, *f.*, med öfverflyttning från abstrakt till konkret betydelse (jfr **fasta**), eller ss sidoförm till **fastir**, *m. pl.*, *el. ock möjl. ss hörande till fastar*, i hvars första stafvelse a till äfventyrs kunde tänkas hafva blifvit ä *el. e* under inflyttelse af **fäst**] = **fastar**. *firmatores* . . . huius contractus quos ad maiorem huius rei firmitatem presenti pagine inserere duximus hii fuerunt scilicet wlgaliter fester SD 1: 628 (1283). *firmatores* huius contractus & ordinacionis nostre . . . wlgariter fætar (för fæstar) exstiterint ib 665 (1285). *testes* qui wlgariter dicuntur fæstar ib 2: 412 (1304). *presentibus* testibus veredicis . . . qui fuerunt in predicta empcone festæ et kōpæ ib 442 (1305). *presentibus* festum et kōpum, ac testibus supradictis ib. thasse nempdis ther fæste til ib NS 1: 78 (1401). Jfr **opolfästir** samt **faste**, **fastir**, *m. och fastir*.

fästnaper, *m. fästning, trolofning. — fästnadha fä (-fää)*, *n.* [Fnor. festnadarfé] *L. trolofnings-gåfva*, *gåfva* som vid *el. efter* trolofningen gifves af fästmannen åt fästmon. hymerikis brwdhgomme . . . gaf mik fingirgul til fästnadhafää (*anulo suo subarraverat*) Su 406. forstodh han thz vara äwerdhe-rika snilenna fästnadhafää (på detta ställe om en gåfva af fästmon åt fästmannen; den eviga visheten föreställes här ss en brud) ib 434. MP 2: 238. — **fästnapa man**, *m. L.* — **fästnapar stämna**, *f. L.* — **fästnapa val**, *n. L.*

fästning, *f.* [Fdan. fæstning. Jfr *Isl. festing*] *L.* 1) *stadfästelse, bekräftelse*. RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 282. 2) *fästning, trolofning*. vi varom vidhir i ioseps ok marie fästning KL 382. MB 2: 378. at thu thenna thina hælga oc andelika troloffwan oc fästning lät ey swa glömas Su 360. ib 361. — Jfr **stadh.**, **til-fästning**. — **fästninga fä (-fää)**, *n.* [Jfr Fnor. festingarfé] *L. gåfva af fästmannen åt fästmon el. af brudgummen åt bruden (synes nyttjadt äfven om gåfva gifven efter bröllopet)*. mins sons blodh hawer thu giwith mik fore fästningafä MB 1: 287. bedhandis aff henne sinne troloffnadz fästninga fää ällir fäste päning (om gåfva gifven af bruden, den eviga visheten) Su 366; jfr **fästnadha fä**. — **fästninga mal**, *n. L.* — **fästninga ran**, *n. L.* — **fästninga stämna**, *f. L.* — **fästninga öl**, *n. L.*

fä taki, *m. L.* Jfr **fäar taki**.

fättil, *m. L.*

fätillös, *adj. L.* Jfr **fatalös**.

fätomt (-tompt), *f. betesmark? fäbod? godzs* . . . meth . . . fätomptom oc vthväghum SD NS 1: 562 (1406).

fätrodh (-trudh), *n. boskaps trampande, af boskap föröfvadt trampande*. mz sino fä trudhe Lg 95.

fätter, *m.* [Fdan. fæt. Sv. dial. fätt, fätte] Jfr **ulla fätter**.

fäver, *m.*? [Nt. fever. Lat. febris] *feber*. kirwil er godh fför ffäwer LB 2: 64. merke er . . . goth fför . . . fäwer ib.

fäaghande, *m. L.*

födska (*födhzska*)? *f. födelse*. af mins mandoms födhzsko (*trol. för födhzsko*) MP 2: 262.

födsla (*fözla. fözsla: -o* Bil 284. *födsla: -o* Bir 2: 142, 3: 373; MB 2: 300. *fötzla: -o* MB 2: 377. *fötzsla: -o* Bir 2: 299), *f. [Isl. fözla] födelse*. vars hærä fözla Bu 62. ib 61. Bil 259, 284. Bo 252. Bir 1: 137, 2: 142, 299, 3: 373. Iv 5740. Lg 3: 46, 50. MB 2: 377. *werldhenna skapare*. som skop mantz-sens födzlo ib 300. — **födslo ar** (*föslo-*), *n. födelseår*. a . . . vars hærä föslo are Bu 72. — **födslo dagher** (*födzlo-* MP 1: 31; MB 2: 295; Lg 67. *fözlo-* Bu 23. *fötzlo-* Bir 3: 307; VKR 61), *m. L. födelsedag; äfven årstag af (någons) födelse, fest som firas till minne af (någons) födelse*. gudz födzlo dagher är vppiubarandher (för -adher) mz mangfaldelikom . . . creaturom Lg 67. vppa wars herra födzlo dagh . . . wpran oc syntis en ny stiärna ib. varra fru fözlo daghar var lüngge glömdar Bu 23. fran ihesu födzlo dagh MP 1: 31. Bir 3: 307. VKR 61. j konungxsens högtidis dagh som war hans natale. hans födzlo dagher MB 2: 295. — **födslo höghtidh** (*födzlo-*), *f. födelsehögtid, födelsefest, fest som firas till minne af (någons) födelse*. at han matte värdhe-rika helgha sins gudz födzlo höghtidh MP 1: 4. — **födslo krapter** (*fötzlo-*), *m. kraft el. förmåga att föda*. MB 1: 85. — **födslo nat** (*fözslo-*), *f. födelsenatt*. Lg 821. — **födslo time** (*fözlo-* Bu 23, 176; Bil 877; Bo (Cod. B) 340, *fözslo-* Bir 3: 47. *födzlo-* ib 1: 25. *fötzlo-* Lg 34; MB 1: 267), *m. L. födelseid*. af wara fru fözlotima Bu 23. thöm kom ey i hugh vars herra fözlo thima Bil 877. Bu 176. MB 1: 267. Bo (Cod. B) 340. Bir 1: 25, 3: 47. Lg 34.

föpa (*pres. -ir. impf. födde. föde. födhe* Lg 3: 629, 672, 677. *part. pret. födder. födher. födht* RK 2: 92. *n. föt. födt* Bir 1: 77), *v. [Isl. föða] L.* 1) *nutrire, pascere, föda, nära, underhålla, bespisa*. böm þu föde uip himna bröþ Bu 77. jak föddhe thik mz minne miölk Bir 1: 137. han födde flest all klostrin widha vm wärludena Bil 714. hanom drömde som sanctus iacobus föde (*pascēbat*) han Bu 174. han födde (*pavit*) twem sinnom mykyn mogha af faam brödhom oc litlom fiscom Bo 50. josep födde wärlidina mz sino radhe aff likamens sylt war herra födde badhe likama oc siäl mz rätte tro oc gudhlikom nadhom MB 1: 253. 2) *gignere, parere, föda, föda till verlden*. han viste at timanom ledh at hans fästemoö skulde födha Bo (Cod. B) 343. iak seer väl thu födha vil Fl 91. för än wi wentom at tymen kombir hafwa the föt ST

324. säx manapom för än maria föde sin son. föde elizabet iohannem baptistam *Bu* 49. *ib* 4 o. s. v. födde ewa adame annan son *MB* 1: 1. hwilkin kona som födher swenbarn *ib* 361. skulle qvinnan bära barnit ok födha wtan wärk ok ginstan thz hafde warit födt skulle thz hafwa warit fulkomnit *Bir* 1: 77. jak födde thik vtan ängla ok dröulise *ib* 137. wart hwstrun haffwande, oc födhe i enne reso thre söner *Lg* 3: 677. thz gudh lät honum födha *Fr* 974. thu födde mik aff thiit liiff *Lg* 44. the föddo (*regeneraverunt*) thik til äüärdhelikit liiff *Bir* 2: 170. *ib* 31. sancta otilia war blindh födh aff modher liiffwe *Lg* 3: 443. födher aff goth folk *Lg* 3: 702. en man födder aff israels sona släkt aff mödhermith *MB* 1: 371. han är födht aff wore edht *RK* 2: 92. fore thik födder aller nw *Al* 2930. swa brat som barnen waro födh *Va* 5. tha var herra var födhir *Bo* (*Cod. B*) 347. tha hafdho the wordhit födde mz allom konstom *MB* 1: 118. for födhä oc ofödhä *SJ* 299 (1462). fore födda ok ofödda *ib* 387 (1472). *ib* 335 (1466). — föda, afla (*om mannen*). enoch födde (*genuit*) son *MB* 1: 164. *ib* 163, 165, 166, 175. 3) bärä, frambringa. skal iordhin födha (*gignet*) sit blomster *MB* 1: 376. thän vingardhin som kallas engaddi hwilkin som bär oc födher balsam *Lg* 68. 4) alstra, förorsaka. alt raat skaffwel föder i kroppen ondha vedzsko *LB* 7: 77. — födha sik, föda sig, nära sig, lefva. thin thräll, oc thiin ambot, oc thiän-iste swen oc wtläntzsker man som födher sik i thino lande, oc thit fä, skulo födha sik widh siwnda aars-wäxstin *MB* 1: 372. — *refl. födhas*, 1) föda sig, nära sig, lefva. the födhas widh laswr oc piper hwiit *Al* 8679. *Pa* (*Tung*) 41. han föddis at enast af yrta rotum oc watn *KL* 196. — *näras*. af tholke oleo födhis höghfärdhinna eldir *Bo* 17. — *beta*. födhis (*pascitur*) mällan lilior *Ber* 42. *ib* 45. *Su* 164. — födas, fostras, uppfostras. the (*barnen*) föddis fyra vintre swa, at huat ij säng mz annath la; the ato ok drukko badhin saman *Fl* 113. 2) födas (*till världen*). sidhan ihesus christus . . . lät sik födhas *MB* 1: 267. them föddes set *ib* 2. ther barnith födhes blint *ib* 115. guz mofer födes pa natena *Bu* 24. *ib* 5 o. s. v. föpes af manne ok quinn *ib* 62. all the swenbarn ther föddos af iudhiskom qwinnom *SJ* 324. astunda at barnit skal födhas aff quidhinom *Bir* 3: 36. *ib* 261. alt thz som föddes aff adam oc ewa *MB* 1: 2. aff noe föddes fore noe flodh thri söner *ib* 3. war aff dan släkt, som antichristus skal afföddhas (*för af födhas*) *ib* 372. thz ther misliika födhes aff enlitadhüm (*näml. fär*) *ib* 223. — komma till, aflas. war herra war kalladher helsare aff änglenom för än han föddes i modher liiff *MB* 1: 253. 3) födas, alstras, uppkomma, uppstå. aff raat skaffuil födis skelffwasoth *LB* 7: 77. tenker hwath ther aff födhas will *BSH* 5: 20 (1504). ther kunne . . . noget gooth födes vtaff *ib* 557 (1516). (födhandes för förandes *Lg* 3: 454.) — föpa up. — föpas up, uppfödas. at swen barnen föddos op *MB* 1: 276. the wäxto oc föddos op widh thera ärfwodhe *Lg* 89. — *beta*. siw faghra köör oc fulfeta föddos op (*pasce-bantur*) aff (*för a?*) waato lande *MB* 1: 236. föddos op a strandinne (*här kan dock op föras närmast till följande a*) *ib*. — *Jfr up födha*. — *Jfr fram-*

in-, ut-föpa, af-, ny-, til-föpas, äfvensom barn-, dödh-, hem-, hema-, in-, ny-, o-födder.

föpa, *f.* [*Isl. fæða*] *L.* 1) föda, *mat.* hans föpa var bröþ ensamit ok oleum *Bu* 100. *ib* 5. presenteradhe hanum tholika födho som han ath siälfuir *Bil* 601. swenbarnit thräntadhe at modher spina gratande ok illa latande födhu löst ok alz hugnat *ib* 263. nöter nakar cristin man thäskyns födho eller dryk *MB* 1: 145. ödmiuktenna födha (*humilitatis fomenta; det hvar-med ödmjukheten näres*) *Bo* 17. han foresaa . . . sinom döttrom gudz ordz födho *KL* 351. — *sofvel*. ther fan brodherin renasta födho ok brödh swept j renasta duke *Bil* 793. komo twe gudz ängla mz bästo brödh oc födho *ib* 794. 2) uppfödande, uppfostran. i thera yngsko ok födho *KS* 51 (129, 55). 3) födande, alstrande, frambringande. är tuäfald födha (*generatio*) kötlakin oc andlikin *Bir* 2: 31. kötlakin födha födhe mannin aff orenlikhet oc til orenlikhet *ib*. vm tholka födho aflas sält liiff *ib* 32. — *Jfr af-, almannings-, ars-, barn-, dags-, fasto-, hem-, himna-, horsa-, hära-, hästa-, morghon-, siäla-, up-föpa*. — föpo koster, *m. L.* — födho land, *n. land som lemnar föda*. fa thz fetasta födho land *MB* 1: 266. — födho lös (*födhä- Bil* 119), *adj.* utan föda. lät fanga han oc sätia födholösan j häpto *Bil* 117. *ib* 119, 330. sätto han ther födho lösan oc klädha *ib* 616. *Jfr ib* 268.

födhare, *m.* den som gifver el. skaffar föda. gudz fara födhare *Bil* 106. *Bir* 1: 123. *MP* 1: 133. jak är badhe mannana domare ok födhare *Bir* 2: 152. *ib* 3: 385.

födheby, *m.* födelseby, födelseort. *PM* 31.

födhilse, *n.?* 1) födelse. fra guz födhilse *Fr* 3220. hon hawer ey forgäffues sik swa enligä hafft j sinä barna födilsse (barna födilsse möjl. att fatta ss sarsk. ord med bem.: barnsbörd) *Va* 7. 2) nation. aff alla släktir oc twngor oc folke oc födilse (*natione*) *MB* 2: 341. — *Jfr af-, barn-, barns-, up-födhilse*. — födhilsa tidh, *m.* födelsetid. ther findher thu eth pigho barn, aff sin födilsa tidh blindha *Lg* 3: 443. — föpilsa time (födilse thima), *m. L.* födelsetid. vars herra födilse thima *LB* 2: 61.

födhirska (-erska), *f.* 1) som föder el. närer. o maria fatika manna födhirska (*alitrax pauperum*) *Bir* 4: (*Dikt*) 221. — fostrarinna, amma. war honom badhe för födirsko (*nutricis*) oc modher *MB* 2: 214. fatikdom som är en födheriska oc störkiriska til renliiffue *Su* 55. hon är ödmyuktenna födheriska (*nutrix*) *ib* 174. 2) moder. gudhz födheriska *VNB* 15. thu hālgasta födirska *ib* 3. *Lg* 3: 105. hon är . . . kärlekxsens föderska (*puerpera*) *Su* 174.

fögha, *v. se föghia.*

fögha, *f.* [*Mnt. voge*] *eg.* fogning, fogande, sammanfogande. 1) foglighet, eftergift. tha fiöl jerlin jnnan en fögha (*föll till föga, gaf efter*) *RK* 1: 199. fiöl han til fögho oc böuer *MB* 2: 320. full sara til föga *RK* 2: 5700. *ib* 3: (*sista forts.*) 4883, 4905. 2) det som fogar sig, det som passar. thz stodh them väl til fögha (*det anstod dem väl*) *Fr* 1674. 3) passande och lämpligt sätt att gå till väga, lämpa, sätt. juneta hafuer mz fagher fögha fangith the visso *lv* 5549. thiänar honum til alla föghä (*på allt sätt?*

med all höfva?) *Iv* 4361. skal hon . . . thiäna idher . . . som hon vare idhur thärna til alla fögha *ib* 5289.

4) *skicklighet, konst?* then mwr är gör til föghä (*skickligt, väl*) *Fl* 972. 5) *passande tillfälle, lägenhet.* han kunne aldre fa the fögho *Al* 9925. 6) *mätta, måttlig storlek.* hans örs thz var til fögho (*måttligt, lagom*) stort *Fr* 143. 7) *skick, lag, ställning.* han gat thz komith ij the fögho (*han lagade så*) at the swa ower eno drogho *Al* 635. — *Jfr ofögha, samt fogha. — fögho man, m.* 1) *måttlig el. hofsam man.* *MB* 1: 112. 2) *finlig el. slug man.* thz war en fögho man *Al* 9913 (*på båda de anf. ställena kan dock fögho fattas ss adj.*).

fögha (fögho. föghe), *adj.* [*Mnt. voge*] 1) *passande, lämplig.* foro the . . . til een annan fögha stad *Fl* 715. mz fögha ordh the vntfingo han *Iv* 1739. *MD* 34. hon badh tha mz fögha sinne *Fr* 821. ij thz besta gull . . . varo the (*stenarne*) lagdhe mz fögha sinne *ib* 928. iärnlänkior varo ther bundna fore mz mykith list ok fögha sin *ib* 1537. vntfingo the fru mz fögha sinne *ib* 1558. 2) *sinnrik, artig, behändig, finlig.* hon (*grafven*) war aff en amatist ful rikelika giordh mz fögho list *Al* 3400. *ib* 4579. the äro ther satte mz föghe list *Fr* 386. ij thz vatnith rena man finder dyra stena . . . adamas ok amatist borillus mz föghe list (*på ett pryddigt sätt*) *Fl* 1099. thz giordhe hon mz fögha listä (*med mycken konst, med mycken skicklighet*) *Iv* 3825. *ib* 5307. *Fr* 122, 577. 3) *måttlig, måttligt stor.* thera (*ormarnes*) öghon waro som mullögha the lyysto swa som lyktor fögha *Al* 9584. lotho sik nöghia at föghe rikt *RK* 1: 1145. 4) *ringa, föga.* thine rikedom the woro föghe *MD* 62. är thet gansth fögha *BSh* 5: 13 (1504). gaff han paa byscops jöns fögha akth *RK* 3: 1347. *ib* 1369, 3312, (*sista forts.*) 4449, 4578, 4840, 5385, 5408, 6016, 1: (*till. t. LRK*) s. 233. *HSH* 20: 57 (1506). — *n. adv. föga.* them giik föghe bätther i handh *RK* 3: 2994. *ib* (*sista forts.*) 5802. — *Jfr ofögha.*

föghati (fögheti. föghöti. föghti. fögthy. fögdi), *se foghati.*

föghdheri (fögderii. fögderij. fögdery), *n.* [*Äldre Dan. fogderi*] *fögderi, fogdeämbete.* aff sitt fögderij iag honum dref *RK* 3: (*sista forts.*) 5852. ath jak skulle anamma thet fögderii *BSh* 5: 591 (1517). — *fögderi, län, område som förvaltas af en fogde.* staa the i samme slottslag och fögdery *BSh* 5: 420 (1510). — *Jfr foghati.*

föghelika, *adv.* [*Mnt. vogeliken*] *på ett passande sätt.* at han tali föghelika ok hofsamlika *KS* 45 (114, 48). *ib* 24 (59, 26). *Jfr oföghelika.*

fögheliker, *adj.* [*Mnt. vogelik*] 1) *passande, lämplig.* tin födha se fångelik ok fögelik *KS* 24 (58, 25). at hans män hauin renan kost ok föghelikan *ib* 42 (109, 45). 2) *skicklig?* föghelica (*lämpliga?* *behagliga el. angenäma?* *Bures ed. fröghdelika* 55) lekara ok sangara *KS Fragm.* 14. 3) *täck, behaglig, intagande.* swa war hon stolt ok fögelik *RK* 1: 619. 4) *måttlig.* ens mans natura hauer ympno af fögheliking *KS* 46 (118, 50). — *Jfr ofögheliker.*

föghia (fögha. föge *Di* 180. föia. föya. *pres. -ir. impf. fögdhe. fygde Va* 14. fögade. fögede. *part. pret. -dher, se be-, in-, sam-, saman-, Qrdbok.*

til-föghia. -adher. imperat. fögh *Bir* 2: 95; *Ber* 3, 273), *v.* [*Jfr Mnt. vogen*] 1) *foga, sammanfoga, förena.* gingo al stykkin ok benin saman ok fögdhos til sinna lima *KL* 55. gudz son wille föghia sina gudhlika natura widh wara natura *MB* 1: 506. föghiom os ok ämuäl samanbindom swasom mz threm repom *Bir* 3: 437. *ib* 2: 95. the thry hwalffuen . . . skulu föghias in til klärkanna chor *ib* 4: 83. fögdho (*spände*) köna for waghnen *Ber* 23. 2) *lägga samman, lägga i förvar, lägga i beredskap. bildl.* ma hon (*blygsamheten*) väl föghias ok swa som i skywl lagdh hemelika mz thik gömas ther til hænna time atirkombir *Ber* 257. 3) *bringa, föra.* medh samma böör och wedher edher gudh fögede tijdh nidh til kronabeck *BSh* 5: 56 (1505). — *visa.* hon fögde honom fra sik mz fager ordh *Va* 34. 4) *bereda, åvägabringa, låta ske.* et vnderligt tekn gudh tha fögde *RK* 2: 6611. 5) *bereda, förläna, gifva.* wisasta mestara som gudh haffwer fögat wisdom och förstandilsse *PK* 219. ath han betale the sama sin gäll . . . nar gudh fögher honum magt eller ämpne till *FH* 5: 29 (1465). gud alzmechtich föghe alles edre herredömer eth got samraad *BSh* 5: 56 (1505). om gud . . . mik föger liffuandes igen koma *ib* 4: 196 (1495). 6) *foga, styra, laga, ställa.* när konnin ij thz fögha swa at iak thän riddara sea ma *Iv* 1278. at världin hafdhe thz föghath swa *ib* 1657. *Fr* 2129. *Fl* (*Cod. B, C*) 932. *Va* 14. *BSh* 3: 4 (1449). *MD* (*S*) 243. *RK* 1: (*sfgn*) s. 184, 2: 8343. rikens raad *ib* 825. the fögde thz tha vti thz lagh (*stälde det så*) *ib* 1680. *ib* 3966. gud han fögade toch sa thäre *ib* 7897. *Di* 180. föia alting til thz besta *MD* (*S*) 219. tha gud fögher at tilfelle kan kome til föret *FM* 291 (1506). ner gud föyer, wij til ider komma *BSh* 5: 18 (1504). vij fögom iders herredöme til vetandes (*låta veta*), at wij äre . . . gansca illa oc hardeliga bekymbrade medh richesens fiende *ib* 11 (1504). 7) *förordna.* engelbrect the ther til fögdhe *RK* 2: 1616. 8) *foga sig (i), bida, vänta?* han skulde thz (*hornet*) bläsa ok föghande vara *Fl* 728. 9) *opersonl. passa.* föger thz vell *SO* 77. til thäs time är ok thik väl föghe ther vm tala *Ber* 258. — **föghia sik,** 1) *foga sig, sluta sig, ansluta sig.* iohannes fögdhe sik in til hans (*ejus lateri se jungens*) *Bo* 171. the wille siik föghia tiil k cristierns makt *RK* 3: 2014. 2) *göra sig i ordning, laga sig i ordning.* fögh (*compone*) thik höfwisklika til aat liggia *Ber* 273. 3) *foga sig, hända.* kan thz väl föghia sik swa, at iak ma hænne ater fa *Fl* 932. — **föghia til, förena, förbinda.** med dat. och ack. fögh ey til (*adjungas*) ont tingham *Ber* 3. *Jfr til föghia. — Jfr be-, in-, sam-, saman-föghia.*

föghilse, *n. pl. och f.* *Jfr sam-, saman-, til-föghilse.*

föghisan (-ar), m.? [*Jfr Mnt. voisän*] *fasan?* akirhöns oc föghisana *ST* 421.

föghlare, *m.* [*Mnt. vogeler*] 1) *fogelfångare.* liknas . . . vidh . . . föglara *Bir* 1: 51. är han likir föghlara som pläghar sötelika bläsa ok sionga j pipo *ib*. han är ok likir föghlara *ib*. 2) *ett slags kanon.* the xiiij föglara wände alla mot then nörre sida *RK*

2: 6081. giffuer jae her henrik bydz 11 föghlära FH 6: 34 (1452, *nyare afskr.*). — Jfr *fughlare*.

föghning, f. Jfr *tilföghning*.

fökebudh (-bod), v. [Jfr *fluka* samt *Isl.* feykja, *äfvensom Isl.* fjúksaga] *hastigt kringfarande budskap, löst rykte*. jngen skal öfvergifwa sin skikkilse eller stadga före nokor fökebod eller tidhande, eller wprop PM 26.

föketidhande (-tidendhe), n. *hastigt kringfarande underrättelse, rykte*. oss kommer daglig föke tidendhe fore, thet kwngen skall komma medh stor machth BSH 5: 365 (1509).

föl, se fyl.

föla (-ir), v. [Dan. føle. Mut. volen] *känna*. nw skal ä siälän hawa thäskyns andbudh, som swa äre skapath, at föla mz oc känna et aff andro MB 1: 79. aller likamen skal wara blöter oc lin at föla mz ib. — *hafva el. få kännning af*. föler thu (*sentis*) wiin tha fly sälschapp Ber 291.

fölas (folas), v. ref. L.

fölghp, fölghe, fölghe, se fylghp o. s. v.

fölkning, se fylkning.

fönster, se fenster.

fölska, v. [Jfr *fol*, n. och *fol*, adj.] *förföra*. dara eller fölska nakars brodheris j wara kompani dotther sisther möddhro eller magdh SO 22.

för (föör), adj. [*Isl.* fær] L. 1) *farbar*. man skal fara som förth är (*är möjligt att fara*) GO 282. 2) *i stånd att fara, färdig, vid sina lemmars fulla bruk*. än barn waaro ey häller för föör än nw MB 1: 113. mz fullo mähne oc förom likama ib. ib 475. Bil 255. 3) *i stånd, duglig (att göra något, till något)*. han war ey för fotum flytia Bil 447. Iv 1918. för at fly Bil 798. föör at ganga MB 1: 113. föör at styra likamen ib. föör eller mäktigh at fara til pharao konung ib 282. föör at stridha Iv 3404. ib 2280, 2431, 3456, 3550, 3764, 4002. Fl 192. sagdhe sin krop vara . . . ey föran til tholikt KL 278. at . . . kroppin vare föör til kärlex äruodhe Bir 2: 287. som . . . före äre til stridh MB 1: 383. ib 384, 418, 419. Iv 2324. 4) *stark, stridsduglig, stridbar*. mz xi hundradha föra men RK 1: 1464. ib 1747. Lg 3: 696. — Jfr *arvodhis-, ep-, far-, flut-, ful-, iäm-, kirkio-, men-, o-, sio-, skips-, thang-, van-, vapn-, väl-, värknaþa-, yrknaþa-för*.

för, se for.

för, se fyr.

föra (fööra. pres. -ir. impf. förþe. fordhe Bir 3: 29; fordhen Lg 3: 363. forde RK 2: 3300, 3: (sista forts.) 5519; forden (d. v. s. forde han) ib 2: 5837. foorde ib 1531. part. pret. förþer. fordhir Bir 4: 162), v. [*Isl.* föra] L. eg. *låta fara*. 1) *föra*. förþe pik liten mällan landa Bu 79. iak böt pik föra mik pina husfru ib 19. pänna palm quist förþe iak pik aff paradisi ib 13. hwart stiärnan ledhe konungana cristo födhandes (*för förandes*) sith offer Lg 3: 454; jfr 4. the thogo honum, ok bundo honum, ok förðin til atilius konung Di 253. Lg 3: 363. til stokholm tha fördo the han RK 1: 1266. huar man honom förde eller baar ib 578. föra thz siwka (*näml. folket*) hädan ok hoem ib 1692. hon war vänlika förð til landa ib 428. loto thera örss föra til landa ib 1655. thz fördo

the mz sik hem til landa ib 645. hitto vpa hans liik . . . ok förðot til landz i thera baat ib 576. alle apostoli föra mariam tel graua döþa Bu 14. hwat karls egit war forden ther fra RK 2: 5837. the toge thz opp och titt forde thz ib 3: (sista forts.) 5519. at han före fra thic (*aflägsnar från dig, tager från dig*) thässe frestilse KL 206. nar han badh föra fran sik pinonna drykke kar Bir 1: 309. radhir honum föra fran sik (*aflägsna från sig, bortlägga*) höghfärdh ib 3: 43. ib 44. — *nedlägga, lägga*. fatigh kouna före höna äg (*oem galline fert*) at hon ma fla gaas ägh GO 681. 2) *lemna, gifwa*. ey ma bruþgumi flere förningä förä sinne bruþ SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). ey merä . . . magho þe förä ib. liggat asmoþabopahult til jamkan fört ib 6: 180 (1350). 3) *tilföra, söka tillskynda. med prep.* at. låtar (honom) känna þa pino vi at hanom förom Bu 188. — *påföra, föra (krig)*. thz örlögh the hade förth a suerige RK 1: (sfgn) s. 171. then tiid hans konunglige maiestat kry och örlig förde FH 1: 120 (1493, *gammal afskr.*). 4) *föra, bära*. pänna paradisi palm skalt þu föra firi mino like Bu 13. eth baldakin a fyra stänger . . . thz war tha ower konungenom fört RK 1: 1438. en riddare hans baner förde ib 1401. — *bära, hafva med sig*. konungen forde tha ena lykte RK 2: 3300. 5) *föra, hafva i vapnet*. hertuga bugislavo aff pomeren eller androm them som gripen föra BtRK 78 (1434). 6) *framföra, frambära, framställa, berätta*. han foor ey slappe honom tidenden förde RK 1: 419. vil iak gärna fore idher föra alt thz iak veet idher lyster at höra Iv 1200. them (o: miin ordh) fore idher föra RK 1: (Albr.) s. 207. — *bära, utbreda, utsprida, sätta i omlopp*. förðhe hænna loff aldri wägna KL 83. swa föra iomfru marie loff for allom som han hafðhe förð fört wärdzsliko frunna loff ib. her äre swa mangh tyände förðh FM 502 (1510). — *föra, bära (den enes yttranden till den andre)*. the ordh oc seghn, som mellan the fornempdo frw abdisso oc mic waro förðh SD NS 1: 539 (1406). tolkit . . . mellan oss föra RK 3: (sista forts.) 5928. — *abs. RK 3: (sista forts.) 5891*. 7) *framföra, aflägga, göra*. thän epän skal föra SR 13. orkar e han sin edh föra ib. 8) *kläda. med personbeteckning föregången af prep. a. kläda (på), påkläda, ikläda*. förðho a han hans bätzsto klädhe Al 10543. — *med personbeteckning föregången af prep. af. kläda (af), afkläda*. förðhe aff sik klädhe Lg 386. — *med sakens beteckning föregången af prep. i. kläda (i), iföra, ikläda*. förðhe han varn herra i eet hwit klädhe Bo 192. MB 1: 410. KL 254. Bir 3: 279, 285, 4: 19, 162. VKR 66. förðhir j mässo klädhe KL 18. paulus skal föra thik j kärleksins vakn Bir 2: 44. vil jak . . . föra thik j mik siäluan ib 333. i rät trwlla ham tha war thz fört Al 9844. föra sik i thöm (kläderna) Bo 196. Bir 1: 190, 309, 3: 13. Al 105. MB 2: 186. i hulkins liknilse iak före mik Bo 65. föör tik j thin styrk (*inducere fortitudine tua*) MP 1: 121. för thik j andelika glädhi Ber 39. — *med sakens beteckning föregången af prep. af (ut af). afkläda*. föra the han aff klädhom MB 1: 230. ib 410. KL 309. Bo 193. PM 20. fördo them wt aff thera tyghe RK 1: 3090. förðhe han sik siäluir aff klädhomen Bir 2: 132. Al 8830. MB 2: 305. — *med sakens beteckning före-*

gängen af prep. ur. afkläda. före sik w sinom ytra klädhom VKR 49. KL 254. Bir 4: 162. MB 2: 173. — **föra sik**, *fara, färdas, begifva sig.* han förir sik iämskyt epter a bak them MB 1: 316. föra sik a skip bordhomin til landit KL 175. thz konungen sich til stocholm foorde RK 2: 1531. för thik hädhan ok vt j hawit KL 116. föra sik vt j hawit ib. hännu fötir mz hulkom hon fordhe sik til lustans (*ad delectandum se ferebat*) Bir 3: 29. — **föra af**, *afkläda.* fördho the han af naknan Bo 223. Jfr **afföra**. — **föra ater**, VGL. II K. 72: 2. Jfr **aterföra**. — **föra bort**, *bortföra.* guld oc sölf thz fördhis alt bort MD 386. förden bort mz sik Di 106. fördhe borth bönderna BSH 5: 226 (1507). Jfr **bort föra**. — **föra fram**, 1) *föra fram, köra fram.* om kalksten balker och brädher at the förde them icke fram i laga tiidh BtFH 1: 156 (1507). — **erlägga.** te hade förth teres skat fram FM 358 (1508). 2) *frambringa, bära (om växter).* trätet förir fram aff sik (*proferunt de se*) löff blomstir ok frwkt Bir 3: 317. 3) *framföra, framställa, uttala.* thz thw före fram mz munnenom Ber 278. sit äwintyr fram at föra Iv 141. 4) *framhålla, föredraga.* vilde huar pera sin patronum föra fram förir annan Bu 50. — Jfr **framföra**. — **föra i.** — **föra sik i**, *kläda sig.* tha han ville föra i sik atir Bo 194. Jfr **i föra**. — **föra in**, *föra in.* förþo huuuþet i stapen in mz hepar Bu 129. — **föra in**, *inlemna, inleverera.* dömdes . . . at före in thz the haffue fört wt BtFH 1: 177 (1507). te hade fört teres skat in FM 358 (1508). te som stode tilbaka, te halda nw wppo ok föra in alt thet te kwnne ib. — Jfr **införa**. — **föra iuir**, *föra öfver, sätta öfver (ett vatten).* calla cristoforum at föra sik iuir Bu 499. Jfr **iuirföra**. — **föra nidher**, *föra ned, släppa ned.* fördho han ther nidhir ginom Bo 68. af them lamsiuka mannenom som the fördho nidhir ginom thakit ib. — **nedtaga.** hon . . . förir sköt nidher karith aff axlinne MB 1: 204. — **föra up**, *föra upp, upplyfta.* com aff himnū skinande sky māj bläsande vinde ok förþe iohannem up ii väþret Bu 13. Jfr **upföra**. — **föra up a**, *påföra.* före os syndeligh tingh uppa (*inleda oss i syndiga ting*) MD 21. Jfr **up a föra**. — **föra ut**, *föra ut, föra bort.* dömdes . . . at före in thz the haffue fört wt BtFH 1: 177 (1507). Jfr **ut föra**. — Jfr **a-, be-, bo-, dom-, for-, fore-, ful-, genom-, hem-, innan-, iäm-, last-, saman-, skam-, skapt-, til-, þing-, umkring-, und-, ur-, ut-, vald-föra, äfvensom forþa.**

förrare, *m. förare, vägvisare.* han later sik godha förara fa Al 4878. älscohin är siälinna förare bärande hona thijt han far Bo 65. gifua thom gudz signadha likama i thera ytersta tima, huilken som skulde vara thera förare oc wäghuisare aff thässo wärdhlene Ansg 213. Jfr **bort-, kors-, lagh-, ordh-, tekn-, tekna-förare.**

före (*fore L.*), *n. [Isl. fœri] L.* 1) *före, väglag, godt väglag.* thz besta före tha oc war hwar han tilbögde thz alt bar baade syoa elffuer maasa oc kär RK 2: 8747. tha gud fögher at tilfelle kan kome til föret FM 291 (1506). met thet snariste föret komber ib 501 (1510). Jfr **menföre**. 2) *redskap.* Jfr **eldföre**. — Jfr **iäm-, o-före.**

förenne (*forenne*), *se til förenne.*

före qvada (*före qwaadha: -o PM s. fföre qwaadhe ib 5*), *f. [Jfr Sv. dial. fyre, fere, furuskog, furuvirke] furukåda. PM 5, 8, 11.*

förlise, *n. pl. och f. Jfr bort-, fram-, iäm-förlise.*

föring, *f. [Isl. fœring] Jfr af-, til-föring.*

förleker (*föroleeker: -leek Bil 868; Bir 4: 392. föreleeker*), *m. [Isl. fœrleikr] 1) möjlighet el. tillfälle att fara.* mannin thörffte ey diwra thiänist til nakra likama thärfwa . . . ey til färdha eller föroleek (*för att kunna färdas el. komma fram*) for hans mäghin MB 1: 99. 2) *färdighet, fullt bruk af kroppens lemmar, styrka.* at thu skulle giua honum sinus krops helso oc förlek Bir 3: 69. ib 432. sua länge han var unger, oc hafde sin förlek Ansg 243. — *talformåga.* sin föroleek atir faa Bil 868.

förma, *se fyrma.*

förmark, *f. smörskatt som i Nyland och andra delar af Finland erlades till biskopen.* quod nos . . . hemingo . . . episcopo aboensi . . . solutionem butiri dictam fœrmark quam in nylandia et aliis locis suo dyocesis hactenus habuerat ab omnibus ex nunc quibus ante solui omnino volumus et mandamus SD 5: 717 (1347, *gammal afskr.*).

förmotte? hans förmotte kunde honum lithet froma RK 3: 1304.

förna, *se fyrna.*

förning (*fyrning L. -ar*), *f. [Äldre Dan. fœring, fœring] förning, det som föres, skänk, gåfva.* ey ma brupgumi flere förningä förä sinne brup SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). presenteradhe os aldre tholka gafuo oc förninga KL 411. j blandh andra förningh hafde han mz sik fornempda fru gitzsles gulkrona Lg 3: 545. Jfr **raförning**. — **förninga fä** (*for-neghå-*), *n. L.*

förning, *se fyrning.*

förre, *se fyrre.*

förs (*forils, se afländis försl. förlz. förlzl, se olagha försl. försel. förssel. pl. -ar L.*), *f. [Äldre Dan. fœrsel] L. förande, forslande, förflyttande.* hans bena fund ok förlz Bil 284. — *körande.* med lange försl, fordelön oc menföre BSH 4: 224 (1497). — *körsla.* skal hwar landbo göra sin huusbonde hwart aar ena försel GS 41. hwar annan aff edher bör hwart ar göra en förssel for:da her tordh BSH 4: 99 (1483). — Jfr **afländis-, bort-, hus-, iäm-, klyf-, olagha-förs.**

förs (*förlsla: -om (som dock kan föras till försl) MB 2: 131*), *f. [Isl. fœrsla] L.* 1) *körsla.* är thet swa at gaarmestarin for förslo oc daxwärke sculd ridhir vm östragöthland wästan staanga bro VKR 37. Bir 5: 118. vm förslur som the haffua her tiil giort til vielanda SD 5: 696 (1347, *gammal afskr.*). skulo the oss göra förslo at enne reso wm aret hwar therra met en slädha FH 2: 38 (1414, *nyare afskr.*). halft affradhe . . . dagxuerke oc förslo thet gifuer jac clostreno til bygning oc bestandilse SD NS 2: 219 (1409). 2) *fora, det som forslas.* hon tok mz sik förslor ST 218. saa han mannen sithia vppa stadz gatonne mz synom förslom oc byrdhom MB 2: 131. — Jfr **härre-, klyf-förs.**

förest, se fyrst.

förste (forste (*pl.*) *MD* (S) 308), *m.* [*Mnt.* vorste] *förste, furste.* tholica hærtogha. herra oc första . . . burdhe os hawa *Bo* 1. gudz folkx höfdhinga oc första *ib* 248. han (*konungen el. höfdingen*) skal ok wara firi töm som herra ok förste *KS* 78 (193, 85). konunga oc första *ST* 188. höghburens herra oc första mins herra konung erikx domhafuande *SD NS* 1: 9 (1401). höghborens första konung eriks . . . stadder och skipadher gardz rätter *EG* 67. *Bo* 36. *Bil* 479. *RK* 1: 410, 3979. *MB* 2: 146, 148. *Su* 371. *MD* (S) 308. store förstens (*Ryske storfurstens*) sennungebud *FM* 305 (1507). *ib* 451 (1510), 452. then storäfstä af rydzsälandh *ib* 589 (1513). wij jenis med gudz nadh erchebiscop i vpsala oc suerigis förste *BSH* 3: 148 (1463). *ib* 160 (1465). *BtRK* 235 (1464). engillin swaradhe jak är een förste ofwir gudz barn *ST* 403. *Jfr* grot-, lands-, stor-förste.

försteliker (förstelikin. förstlig), *adj.* *furstlig.* eet förstelikit oc herrelikit domara säte *Bir* 2: 11. ider högborne weldoge förstlige nade (*till konungen af Polen*) *FH* 1: 121 (1493, *gammal afskr.*).

förstellikhet (förstlighet. furstelighet), *f.* *furstlighet, furstlig värdighet. ss titel.* ider högborne stormektige förstlighet (*konungen af Polen*) *FH* 1: 119 (1493, *gammal afskr.*). at eders furstelighet (*riksföreståndaren*) til städz komer *FM* 339 (1507).

förster, se fyrster.

förstinna (forstinna *MP* 1: 31; *RK* 2: 8367, 8408; -*an* *ST* 444; -*or* *ib* 188; -*ona* *ib* 449. *forstinne* *RK* 2: 228, 1: (*sfgn*) *s.* 178. *forstynna: -or* *Lg* 3: 562), *f.* *furstinna.* höghborin förstinna war kära fru, drotning margareta *FM* 22 (1389, *nyare afskr.*). *SD NS* 1: 126 (1402). hörin qvinnor oc förstinnor ok alla frur oc thiänisto qvinnor *Bir* 3: 294. konunga oc första . . . oc forstinnor *ST* 188. alzs helaghetz forstinna *MP* 1: 31. *ST* 444, 449. *Va* 9, 10. *RK* 2: 228, 8367, 8408, 1: (*sfgn*) *s.* 178, 190. *MB* 2: 224. *Su* 19. *Lg* 3: 562.

fösa (-te), *v.* [*N.* föysa] *fösa, drifva.* jag föste honum sa hasteliga frå then mwr *RK* 3: (*sista forts.*) 4701.

fötter (föter), *adj.* [*Isl.* föttr] *Jfr* bar-, fagher-, fyra-fötter.

G.

ga, se ganga.

gab, *n.* [*Isl.* gabb. *Ffranska* gab] 1) *begabberi, gäckeri.* göra gudhi tholikt gab *KL* 31. tholde mykit gab aff androm sinom brodhor *ib* 79. giordhe gab *ib* 122. möddo han mz spot oc gab *Bo* 190. *ib* 201. *Bir* 1: 205, 3: 106, 271, 273. *MB* 2: 156. thz sigh wända til gab oc aatlöghe *ib* 331. 2) *föremål för begabberi, ållöje.* o. fortappadhir höfdhinge . . . ängla gab *KL* 412. halla han for gab ok atlöghe *Bo* 196. är iak wordhen til gab oc aatzlöghe *MB* 2: 254. som . . . idart menlösa oc hälla lifwerne för gab oc daarskap räknadho *Su* 141 (*möjl. att föra till 3*). 3) *gyckelverk, bedrägeri.* diäfwlsins gab forgik *ST* 378.

gabba (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* gabba. *Mnt.* gabben. *Ffranska* gaber] 1) *begabba, bespotta, håna.* med *dat.* gabba thinom zelo. thz är thinom hita *Bo* 136. — med *ack.* gabbadho hona *KL* 51. gabbadho han *Bo* 30. at the miswyrdhas. forsmas älla gabbas af androm *ib* 4. thw gabbas (*derideris*) aff allom vm thu ödmiukir thik mykyt *Bir* 2: 144. *VKR* xiv. *Bir* 1: 52, 271. gabbadhe gudz ordh *ib* 3: 339. folsker man gabba sins fadhers näfst *Ber* 61. 2) *gäcka, narra, bedraga.* med *ack.* mange hällghe män varo gabbadhe aff diäflenom *Bir* 3: 207. at thu gabbas vndi siäfflikhetinna nampne af kötzsins snille *Bo* 132. aff tholkom inskiutlsom daras oc gabbas (*delusa*) siälin *Bir* 2: 144. *KL* 191. *Bir* 4: 4. *Ber* 183. jngen skal gabba then andra *PM* 53. pa qwanswis gabbandis annan *ib.* waaro köpmännena skalka och gabbadho skiparen *ib.* — *Jfr* begabba.

gabban, *f.* *begabbande, hån.* *Gr* 276. *MB* 2: 302, 327. *Su* 191.

gabbare, *m.* 1) *begabbare, bespottare.* *KL* 122. *Bir* 3: 339, 340. *Ber* 238. *Su* 191. 2) *bedragare.*

Bir 4: 3, 4. — **gabbara klädhe**, *n.* = **gabbilsa klädhe.** fördho han j eeth hwit gabbara klädhe *ST* 173.

gabbilse (gabbelse *Su* 451), *n. pl. och f.* 1) *begabberi.* i . . . gabbilsanna opnylsom *Bo* 197. *ib* 181. *Bir* 1: 5. *Su* 451. mz gabbilsinna krono *Bir* 1: 113. 2) *gyckelspel, gyckelverk, bedrägeri.* *Bir* 3: 204, 4: 3. thänkiande thet wara diäfwlsins gabbilse *VKR* xvi. antuordhas diäfwls gabbilsom (*illusionibus*) *Bir* 2: 119 (*möjl. att föra till 1*). — *Jfr* begabbilse. — **gabbilsa klädhe**, *n. narrdrägt.* thu som var fördhir v thinom eghnom klädhom ok fördhir j gabbilsa klädhe *Bir* 3: 17. — **gabbilsa ordh**, *n. begabbande ord, gäckande ord.* andre sagdho annor gabbilsa ordh *Bir* 3: 274.

gadder (*ack. gad. gadh* *Bir* 1: 259. *pl. -ar*), *m.* [*Isl.* gaddr] *aculeus, spets, udd, tagg.* thik är hart at trodha mot gaddenom *Bil* 896. *KL* 147. *Pa* 17. mz hwassom stingandom gaddom ok stiongom *Bir* 1: 41. mällan stingande gadda älla thörne *ib* 42. *ib* 156, 244, 301. — *gadd* (*hos bin*). biin hawa oc gad ok döo nar the mista han *Bir* 2: 169. *ib* 1: 259, 3: 22. — *Jfr* eter-, men-, thorn-gadder. — **gadda flängia**, *f.* med taggar försedt gissel. sönderslitne ok sarghadhe mz knyttom gadda flängiom (*flagellis nodosis*) *Su* 451. — **gadda gisl**, *f.* = **gadda flängia.** flängdis mz gadda gislom (*flagellis aculeatis*) *Bir* 2: 132.

gadder (*pl. gaddrar*), *f.?* [*Mnt.* gaddere] *galler.* huru nwnnonor magho tala widh gaddrana *Bir* 4: 14. *ib* 37, 84. — *Jfr* iärngadder.

gadhing (gadhung *RK* 2: 5743 *hos Hadorph* och i *Scriptores rerum Suecicarum.* **gadningh. gadh-neg**), *f.?* [*Mnt.* gadinge. *Äldre Dan.* gading, ganding.

Nygutn. gadung] den el. det som lämpar sig el. är passande för (någon). then tidh pylatus saa hans sidhy oc athäfwē pröffte han wel, han wara sin gadhing, ffor thy then ene war swa arghir skalk som then andre *ST* 88. han är eyke war gadhingh *BSH* 5: 450 (1511). kan jach ffaa thet skep, som jach kan merkie eder gadningh är *FM* 177 (1504). han lot alt fran them taka hwat han sin gading (*ss* för sig passande el. behagligt) konde raka *RK* 2: 5743. — *gen.* i adjektiv bemärkelse. passande, lämplig. om thet skep vore eder gadhnegx *FM* 318 (1507).

gaf? *f.* gäfwā. thakka honum . . . for hans nadhe oc gafwir (för gafwor?) *Bir* 2: 148.

gafi (gaffuel. gaffwel *Bir* 4: 87; *SJ* 217 (1452); -elen *ib* 216. gaffwil *Bir* 4: 87. *pl.* -ar), *m.* [*Isl.* gafi] *L.* gafvel. östra gafflen j thera kirkia *RK* 2: 7338. kirkionna gaffla *MB* 2: 230. fran sama husens gaffuel *Bir* 4: 86. *ib* 87. *Lg* 3: 462. *SJ* 216 (1452), 217. *Jfr* hovudh-, kirkio-gafi.

gafibänker (galbänker), *m.* [*Fdan.* gavlbänk. *Se. dial.* galbänk] *L.* gafvelbänk, bänk innerst i rummet vid gafvelväggen. fra thän galbänk ok til thän dör *Fr* 325.

gaghn (gangn *Bu* 3; *Bo* 50; *Di* 122 o. s. v.; *Lg* 3: 71; *FM* 502 (1510), 514 (1511). gang *Bir* 4: 144; *Ber* 22; *Su* 351. gangh *SD* 5: 638 (1347); *Su* 65, 155, 160; *Lg* 3: 421, 626; *LfK* 157, 160. gaffn *FM* 501 (1510). gawn *LB* 9: 116. *gen.* gagns *SD* 5: 606 (1346). ganghs *ib* 636 (1347). gangx *MB* 1: 233; *Bir* 4: 216. gangnx *MP* 2: 53), *n.* [*Isl.* gagn] *L.* 1) gagn, nytta, fördel. til rikisens . . . värn oc gagn *SD* 5: 561 (1346). til berhsens nyttä oc gangh *ib* 638 (1347). almoghänom til gagns *ib* 606 (1346). *ib* 636 (1347). allom tel gangn ok ängnom tel genvärpo *Bu* 3. nakrom til gang ok ängom til skadha *Bir* 4: 144. skal aldre helsa ällir gaghn koma aff thäs manz affödha *ib* 3: 316. göra mera skadha än gawn *LB* 9: 116. the göra mangum gagn *Bil* 619. spör . . . hwar them styrir mannum til gaghna *ib* 534. iosep thiänte swa trygrika hedhnom herra, at han änkte wände sik til gangx aff hans gotz vtan sina födho *MB* 1: 233. som os är til skipilse giffwith oc til wara gaghna bliffwith *Al* 7182. *Bo* 50, 55, 73, 130. *Bir* 1: 39, 40, 2: 39, 122. *MP* 2: 53. som thöm kan bäst til gangna koma *FH* 3: 71 (1446). til domkirkiuna gagna oc egho *SD NS* 1: 437 (1405). til sina eгна gagna tarf *ib* 356 (1404, nyare afskr.). *BSH* 1: 197 (1387). hwa som menadhe allan skadha han hindradhe flere gaghn *MB* 1: 86. xij handa gangn eller fructer *Lg* 3: 71. thiin eghin gaghn göra *Ber* 254. göra thit eghit gagn *Bir* 3: 131. for nakat wärzliket gagn älla batan *ib* 1: 99. *ib* 4: 216. jag wil gerne legge meg al win om eder gaffn oc beste *FM* 501 (1510). eder tiil än trösth och eth äwigth gangn *ib* 502 (1510). hwar jak kan wara pa ider herredömes gangn *ib* 514 (1511). mik är ey gagn at the ögha jak ey see mädh *GO* 580. *LfK* 157, 160. *Di* 157. *RK* 3: (sista forts.) 4578. onytteliget gangn (olägenhet) *SO* 121. — hjälp, lättnad. hwar dagh görin idhrom quidh gagn oc lösn *LB* 3: 113. 2) ära, ståt? fördho han swa mz hedher oc gaghn aff babilonia margha mila *Al* 10548. — *Jfr* o-, siäla-gaghn.

gaghna (gangna. -ar, -adhe), *v.* [*Isl.* gagna] *L.* gagna. med dat. el. i dess ställe ack. at gaghna mangom *Bil* 357. *Bir* 4: 49. hwat gangnar mik tidhe- lika rikedomā *Lg* 665. swa mykyt gangnar thz hwaria oc ena aff them *LfK* 65. — abs. hwath gaghnar thz offer i them sändin *Al* 6819. — **gaghna sik**, uträtta. tänkia oc märkia huru mykyt iak ärwodadhe . . . oc tho i blandh manga liteth mik gangnade *Su* 149.

gaghnlika (gangnlika. ganglika), *adv.* 1) på ett gagnande sätt. the thingh . . . hulkin han äghir ok forma siälfwir ganglikare (*fructuosius*) göra *Bir* 1: 317. 2) commode, beqvämligen, på ett passande sätt. giff thy honum aff thino gooze thz thw gitir väl ok gagnlika mist *Bir* 3: 431. ökande the hälgho cristno tro, hwar the gita thz gangnlika giort til min hedhir *ib* 359. swa stora oc widha thompt som the magho ganglika thera quärn hws oppa byggia *FH* 3: 71 (1446).

gaghnliker (gangnliker: -lica *Bir* 2: 176. gagnlikin *Bo* 24 (*nom. sing. f.*), 29 (*ack. pl. n.*); -likit *Bo* 25, 101, 150, 237; *ST* 232; *MP* 1: 150. gawgne-likin: -likith *PM* 4. gangnlikin: -likit *Bir* 2: 229. ganknlikin: -likit *SD NS* 1: 211 (1403). gangliker: -lik *Ber* 120. ganghlicher: -lichā *SD* 4: 464 (1335, nyare afskr.). gangligh *MD* 42 (*nom. sing. f.*); *ST* 388 (*nom. pl. n.*). ganglikin. gangliken: -liket *LfK* 64. ganliker *L.* ganne-likin: -liket *LfK* 36), *adj.* *L.* gagnelig, gagnande, nyttig. giordhe han alra största thing os mykyt gagnlikin *Bo* 29. *SD* 4: 464 (1335, nyare afskr.), 5: 374 (1344, nyare afskr.). *MP* 1: 150, 2: 175. thz som siälinne är gangulikit *Bir* 2: 229. thz som ganglikit är til siälinna *ib* 1: 144. ville hon thz nu nytia ok vända til thz som ganglikit oc nytlikit var *Bo* 75. *MD* 42. gör gangnlika fruct j thom *Bir* 2: 176. ganneliket är haffua mattona i allom tinghom *LfK* 36. *Jfr* ogaghnliker.

gaghnlös (gawnlös), *adj.* [*Isl.* gagnlauss] gagnlös, onyttig. sagdhe gawnlösan dagh wara giävlösan *Bil* 320. — *n. adv.* gagnlöst, utan nytta. lette ok rönte sik gagnlöst manga läkedoma *Bil* 289. han sua giorpe sik gagnlöst *Bu* 526. *ST* 114.

gal (gaal *RK* 2: s. 347. gall), *n.* [*Jfr Isl.* göll, *f.* *Jfr* ock *Nysv.* gallskrika] dän, rop, skri. aff thz fämber ok aff thz gall *Al* 3339. the hördho et roop ok iämirliskt gall *ib* 3411. ther war både gall och gny *RK* 3: (sista forts.) 4457. *ib* 4650, 4830, 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 285. the skria ok skräna op ij gall *Al* 5523. han ropadhe awi op i gall *ib* 10067. *RK* 2: s. 347.

gal? [*Isl.* gall] galle. pe skäktio pik . . . ätikio ok galla (*troligen för gal; ordet rimmar med al; se Kock, Ark. f. Nord. Fil.* 2: 110 *f.*) *Bu* 77. *Jfr* galle.

gal? n. tungo gal.

gala (gaala. *pres.* gal *MP* 2: 9. gaal. *impf.* gool. *part. pret.* galin, *se* galin, *adj.*), *v.* [*Isl.* gala] 1) sjunga; gala. om foglar i allmh. qwittra the (o: fughla) oc sionga oc some kwra oc gala *MB* 1: 366. — om tupp el. höns. fra thy först gool hanin *Bil* 159. *MP* 2: 9, 14. om morgonen äldher middaghen, om afttonen äldher . . . om minnatz

tima, äldher tha hönsen gala *Su* 114. wij skole banne them i winther ighen, saa at hönsen skole [g]ala i them *BSH* 5: 171 (1507). — om korp. korpana galandhe *Su* 119. — om kråka. han kan saa well som kraka gaala *MD* 242. krakan är thy ondh at hoon gaal opta sandh (genom galande spår sant; cornix censerit solet impia garrula veri) *GO* 151. 2) sjunga trollsånger, förtrolla. Se galder, m. och galin.

galbänker, se galbänker.

galder (n. gaalt *Bo* 131. nom. pl. f. galla (något osäker form) *Su* 227), adj. [*Sw. dial.* gall, gäll. *Isl.* geldr] ofruktssam. är visselica thz eet osino äruodhe, at opfostra älla yrkia thz gaalt oc ofruktssamt är, hulkit som äkke födhir *Bo* 131. — (?) at the swa siin j mällan rifuos oc slitos som hana ällir galla qwinnor (för galla hönor? el. för galna qwinnor? orig. har blott tamquam gallos) *Su* 227.

galder (pl. galdrar. galrar: -a *MP* 1: 17), m. [*Isl.* galdr] eg. galande, sång; trollsång, trollformel, äfven i allmh. trollkonst, trolldom. en ilgärniges man. som bape var vis tel etar ok tel galdra *Bu* 494. symon lass . . . galdra *Bil* 104. nytia han galdra ok somlik diäfwlzlilik ordh at han maghe faa manga fiska j siönom *Bir* 3: 196. byriadhe symon läsa ofwir then dödha sin truldom oc galdra *ST* 130. foor mz throidom oc galdrom ib 24. öfdhe koklarin sina galdra ib 259. alle the som tholik thing göra älla nakra andra galdra älla trolldoma *Bir* 3: 293. ther the stodho j thera galdrom *KL* 8. mz . . . lifwom trolldom oc dyäfwls galdrom *MP* 2: 85. *MP* 1: 17, 146. *ST* 535. Jfr fughla-, orma-galder. — galdra bref, n. skrifven trollformel el. besvärjelse. thu skalt ey thro oppa hantzal ey oppa swerdhbref ellir annor galdra breff *ST* 33.

galderkona (gallirkona), f. [*Jfr Isl.* galdra-kona] trollqvinna, häxa. som leta raadh aff forbannadhom trolkonom ok gallirkonum *Bir* 3: 292.

galdran (galran), f. sjungande el. framsägande af trollformler, trolldom öfvad genom framsägande af besvärjelseformler. thz gör han ey meth galran eller boklighom konsthom *Lg* 3: 109.

galdviper, m. L.

galeidha (galeyde. galleyda), f. [*Jfr Isl.* galeid. *Mnt.* galeide. *Mlat.* galeida] galeja, ett slags längskepp. reedhe loth han mang skip oc stora och ena galeyde mz j then foora *RK* 2: 1487. then longa galeyde ther för gik ib 1493. han haffde ena galleydo (galea) til siös *MD* (S) 212. ib 213. Jfr läto pe vp hanta alla galeidas ok al annur skip *Bu* 178.

galgana, f. [*Mnt.* galgant. *Mht.* galgan. *Mlat.* galanga] = galiga. galanga galgana *LB* 3: 47. ib 2.

galghe, m. [*Isl.* galgi] *L.* galge. *Bu* 26, 170. galgen staa af twem vp rättom träm ok thwär trät är thz thridhia *Bir* 1: 197. galgans rep ib 2: 105. hon löste ericx lif aff galgen *BtFH* 1: 246 (1508). han ledhis bakbundhin til galghans *MP* 1: 146. hängia j heluitis galgha huar som alrigh bristir repit ib 33. ib 53, 55. han gik rödher oc blodogher aldher til korssens galga *LfK* 112. som för honom tolde dödhen a korssens galgha ib 86. *Su* 401. hwat stora pino cristus lidha skal oppa korssens galgha *Lg* 3: 653. äst thu thz oskyllogha lambet som offras skal i korssens galga ib 649. —

galgha stadher, m. galgbacke, afrättsplats. leeddo han til caluarie locum. thz är galgha stadhin *Bo* 198. *MD* 66. *Su* 395.

galiga (galigo. galliga *Fl* (Cod. C) 1107; *LB* 8: 46, 47), f. [*Mnt.* gal(l)igan] den ss krydda nyttjade roten af alpinia galanga Willd. galanga galigo *LB* 6: 284. galigo er god for siwkan magha, oc for lwngo och hostho och giffwer godan anda ib 7: 58. ib 2: 64, 7: 46, 75 o. s. v., 8: 46, 47. ingefära ok galiga *Bo* 133. *Fl* 1107. Jfr Grimm, *Wörterbuch* IV. 1: 1164 f. — galigo rot (galliga-), f. rot af galanga. *LB* 8: 47.

galin (eg. part. pret. af gala. ack. sing. m. galin. galnan *Bil* 636), adj. [*Isl.* galinn] incantatus, förhäxad genom trollsånger. 1) vansinnig, vanvettig, galen. pe sagbo pik vara galin ok diäw[1]s man *Bu* 77. thän hughin gör galin *Bil* 126. *Lg* 635, 636. 2) ursinnig, rasande, utom sig af vrede. iupa biscopar var galin *Bu* 15. *Bil* 125, 126. *Bo* 86. — rasande (om djur). pe samu piura. för varo galne ok ope. wrpo . . . spaki *Bu* 168. af eens galins hundz biti *KL* 200. *LB* 7: 304. 3) galen, vild, ostyrig. jak syndadhe mykyt mz thom galna piltenom som thu känner glädhiandis ok lustandis j hans galno ok löghlico athäfwom *Bir* 2: 334. 4) våldsam, häftig (om väder el. vind). et galith wädher *Al* 5621.

galinskaper, m. galenskap. mz hoffmod ok galinskap *MD* (S) 240. Jfr gäld, gältniska.

galle, m. [*Jfr Isl.* gall, n.] galle. inälffuin oc gallin förwidha sik *LB* 3: 41. for storan sywkdome af gallan gar ib 2: 62. guz son drak ätikio ok galla a corseno *Bu* 139. *MP* 1: 39. *Bo* 203. *Bir* 1: 92. heluitis draka galle (fel draconum) är thera win *MP* 1: 59. bescaste galle *Bir* 3: 94. funno ther enkte watn vtan betzst som galla *MB* 1: 321. thz (o: watnith) war beskare än een galle *Al* 4930. jak see thic hawa beskelikheez galla *KL* 145. Jfr ala-, bukka-, fara-, geta-, hana-, hara-, oxa-, thiura-, thiadhurs-galle, äfvensom gal. — galla blandadher, adj. [*Jfr Isl.* gallblandinn] blandad med galle. *MP* 1: 264. *Su* 401. — galla sot, f. gallsjuka. *LB* 2: 65.

galle, m. [*Mnt.* galle] galla, svulst (på häst). fore galla j rwmponne brän salkulona mz heth jern och tryst wth warith *LB* 2: 69. Jfr Grimm, *Wörterbuch* IV. 1: 1187 f.

galle, m. [*Isl.* galli] fel, lyte, vank. jomfrw maria the millä ros skär for vtan galla *MD* 172 d. ib 172 g.

galnas, se gältnas.

galniska, se gältniska.

galnöt, n. L.

galrey, f.? [*Äldre Dan.* galrey. *Mnt.* galreide] gelé. *ST* 320.

galter (-ar), m. [*Fnor.* galtr. *Isl.* göltr] *L.* galt. *Bil* 900, 901. margher godher galter feter *Al* 4958. ther komo galta ib 5117. thässe galta hioggo saara ib 5137. som annor swärth waro the galta tänder ib 5124. the galta börsta waro swa stinna ib 5127. Jfr far-, vil-, ville-galter. — galta ister (-ister), n. galtister. *LB* 7: 35. Jfr galtister.

galtister (galt ystir), n. galtister. *LB* 4: 354. Jfr galta ister.

gamal (gamald KL 348. gamall MB 1: 272. gam-ell FM 146 (1503). **gammal**. nom. sing. f. samt nom. och ack. pl. **gamul**. gamwl. gamull FH 5: 19 (1462). **gammul**. gamol GO 1073. **gammal** ib 390. *Då frf. ändelse, som börjar med vok., a i andra stafvelsen utstöttes, har ordets första del vanligen formen gambl-: således gamblom, gamblo, gamb-lir o. s. v.; dock gamlo Bu 20; MB 2: 297), adj. [Isl. gamall] 1) gammal, ålderstigen, som lefvat länge (om lefvande varelser). hwa länge lifwer han wardher gamal vm sidher GO 963. ä gös gamal man tho at han widh eldh sither ib 1047. gamb-lir män SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). vm gamul (för gamal) man liuer ogudhelika KS 45 (116, 49). at gamblan karl lyste leka Bu 157. gamul kärplingh ib 4. gamal j aldre MB 2: 297. är frältes mannen gamal älter oför SD 5: 477 (1345, nyare afskr.). ä lekir rakke mz gamal hund wil GO 1025. swa grymtar griis som gamol swiin fore ib 1073. ib 390. wnger ängil ok gamal fiänden Bil 321. han sa hwru iomfrunna son kom nidher mz skyiom, oc sattis näst them godha gamb-la gudhinom (*Antiquum dierum*; d. v. s. *Gud fader*; jfr *Kalkar, Ordb.* 2: 8) MB 1: 18. — gamal alder, *ålderdom*. at han aff gamblom aldir ofwir gaff gudh ST 422. Jfr **gamals alder**. — gammal, som lefvat el. är född tidigare. epter nabogodonosor gamb-la dödhan, togh widh rikeno nabogodonosor hans vnge son MB 1: 17. ib 18. cum sigillis . . . hillebrandi gamb-læ . . . et hillebrandi vngæ SD 4: 704 (1340). — gammal, som varat länge. af hans gamlo pianist Bu 20. före ärliga manzsens gamb-la wenskap MB 2: 297. — gammal, *inrotad*. gamwl härpa är ey godh at twa GO 1058. helar gamb-la hosto LB 7: 69. — gammal, *länge varande, varaktig*. at fredin wil jcke bliffue gamell met tesse rytzer FM 146 (1503). — gammal, *sedan fordom bestående, som tidigare tillkommit (och ännu består)*. halda ok styrkia thön lagh ther godh ok gammul äro KS 30 (78, 33). manna samhæld forn ok gamul ib 62 (155, 68). aff gamblo ok forno frelse SD NS 2: 139 (1409). sigh . . . latha nöghia at thy som gamalt ok fornth haffuer warith SO 47. göma ok wäria gamalt kronona godhz ok gamblan kununxlikan rät KS 58 (144, 63). ny kaar äru hionum kär ok gamwl vm eld fara (*vasa nouella placent in face prisca jacent*) GO 1022. the gamb-la script oc swa the ny MD 391. gamalt galta iister LB 7: 35. mz gamblom vt-lithnom klädhom MB 2: 24. aff the gamble book-inne Su 265. omnia bona mea in gamb-la röshilta SD 4: 692 (1339). ther ligger och en gamble raar BtFH 1: 251 (1506). i mällen gamb-la stadzmuren oc longgatuna SJ 154 (1447). bätra äro gamwl giäl en gamwl saak GO 198. FH 5: 19 (1462). afläggia gamb-la synda sidhuänio MP 1: 125. aflägghin j . . . gamb-la synda mannin . . . oc j förin idhir j nyan man ib. thän är thin gambleman (*vetus homo tuus*), hwilkin som wnder fot throdher thin anda Ber 237. thenne mannin (o: thin gambleman) war gamal ondra dagha (*inveteratus dierum malorum*) ib. 2) gammal, som skett i gamla tider, som tillhör forntiden. af gamblum guz dome tel adam Bu 20. then skat the gawo aff gamblo ee RK 1: 3472. — gammal, *fordom bruklig*. xi alna medh gamb-la alnenne mäلت SJ 181 (1449). sex*

gamb-la alna oc fyratighi ib 191 (1450). 3) gammal, som lefvat en viss tid. esdras war swa gamal man, at han kunne vtan böker alla iwdhe biblian, för änu han förddhis aff ierusalem til babilonem MB 1: 26. — med gen. prigia ara gamalt barn Bu 5. ib 528. KL 30, 348. MB 1: 272, 2: 297. ST 370. Lg 3: 507. war thz (barnet) . . . ey mer än halffs aars gammalt ib 725. — Jfr **ars-**, **for-**, **iäm-**, **manadha-**, **ut-gamal**. — **gamals alder (-aller)**, m. [Isl. gamals aldr] *ålderdom*. om jak toge mik tolkith til paa gamals aller BSH 5: 467 (1511). Jfr gamal alder under **gamal**.

gaman (gamman. gammen), n. [Isl. gaman] *gamman, nöje, skämt*. thzta gaman vardh thöm ogaman Bil 877. the hafdo burt danzin oc gaman ib 879. aff rätte glädhe hafde the gaman Al 9152. the fingo ther gaman Fl 1415. thu gör thik gaman ib 1192. thz gaman the drifua tha ib 1418. göra gaman aff (*göra narr af*) wslom MB 1: 130. the . . . giorde ther aff gaman RK 2: 3968. ib 1: (sfgn) s. 189. the kalzadho markt ok giordho sik gaman (*giorde sig glada*) Fl 1421. giorde sik gaman (*giorde sig lustig*) RK 1: 3915. sighin mik thz for gaman (*för ro skull*) Fr 1095. gaman är grön wndh (*plaga recens uti fit ridiculosa cuti*) GO 749. alwara ok gaman faller wäl saman ib 538. sla gaman til alwara ib 441. thz war thera alffwer och ey gamman RK 2: 841. ther taladis bade alwara oc gaman ib 6301. vordho talath margha handa gaman Fr 3042. ib 2702. thz war hans snak oc gaman som han till widike talade. oc encte spot eller hat Di 114. thöm gik allom tha aff gaman (*miste sin glädje, fingo sorg*) Fr 1834. RK 1: 3991. thz gik tha thöm allum aff gaman Iv 3370. ib 4922. RK 2: 381, 793 o. s. v. thz gik them alt af gammen ib 2039. skula här göta göra aff gaman (*skola Götarne här af göra sig ett nöje?*) RK 1: 2985. — mädh gaman, med glädje. ss rimfyllnad. RK 1: (Albr.) s. 214. — utan gaman, utan skämt (*sagdt*), i sanning. ss rimfyllnad. thz sculle ey saa tiil gaa wthan gamman RK 3: 1902. ib 3554, 3978. — Jfr **ogaman**. — **gamans ordh**, n. *muntert el. skämtsamt ord*. the kalzadho markt eet gamans ordh Fr 558. RK 1: (Albr.) s. 208.

gamber (frf. vokal i ändelsen -m- el. -mm-. pl. -ar), m. [Jfr Isl. gambr, gammr] *gam*. wurdhu thwe gama (löse) Bil 237. kastade (*näml. kroppen*) för gamma MD (S) 201. Bir 2: 96, 98. glwpande som en gam RK 3: (sista forts.) 4849. — **gams klo**, f. [Fnor. gambrskló. Isl. gammskló] *gamklo*; ss beteckning för ett slags dryckeshorn som framtill var försedt med två fötter. Se *Fritzner, Ordb.* 1: 543. vnum cornu gamsklo SD 5: 126 (1342). — **gams äg**, n. [Isl. gammsegg] *gamägg*; *relikskrin i form af ett gamägg*. pry gams ägg med helghudomum SD 5: 564 (1346).

gamblas, v. refl. *blifva gammal, åldras*. bükir, hwilke nw aff flästom fforsmas oc j wanrökt gamblas oc fordarffuas Su 264. Jfr **forgamblas**.

gana, v. [Isl. gana. Norska och Sv. dial. gana] *gapa, med gapande mun stirra*. löpa och gana i alla glugga MD (S) 242.

ganga (gonga Lg 3: 544; LfK 227 o. s. v.;

-ande ib 220. **ga** *KL* 34, 274; *Fl* 1361; *SJ* 10 (1423); *Ber* 210, och ofta. **gaa**. **go** *MD* 122. **pres. ganger** (förekommer *Iv* 397 i rim med **hänger**). **gar**. **gaar**. **goor** *SD NS* 2: 103 (1409, gammal afskr.). **går** på flere ställen i *Fl*, *Iv*, *Fr*, *RK* 1, *Al*, i hvilka skrifter **går** dels förekommer utskrifvet dels på grund af rimmet kan antagas vara den ursprungliga formen (se *Klockhoff, Studier öfver Eufemiavisorna* s. 56 f.) *pl.* 1 *pers.* (*ind.* och *konj.*) **gangom** *Bo* 215. **gam** *ib.* 2 *pers.* **gaan** *Bo* 136. *pres. konj.* **ganghe** *SO* 49. **gaa** *ib.* 50. *impf.* **gik**. **giik** *RK* 3: 319. **gig** *ST* 9, 14 o. s. v.; *BtFH* 1: 288 (1509). **gigh** *ib.* 208 (1506), 227 (1509), 267 (1508). **gek** *SD NS* 1: 533 (1406). *pl.* **gingo**. **gengo** *DD* 3: 230 (1490). **gyngo** *ib.* *impf. konj.* **ginge**. *part. pret.* **gangingin**. **gongin**. **gangingin**, se **rodhgangingin**. **gan** *RK* 2: 9448. *n.* **gangit**. **gongit**. **gaat** *Al* 2842. **gaad** *MD (S)* 220. *pl. nom. fem.* **gagnar**, se **utganga**. **gagna** *SD NS* 1: 136 (1402). **gangnä** *ib.* *imperat.* **gak**. **gag** *ST* 26 o. s. v. **gach** *Di* 223. *pl.* 1 *pers.* **gangom** *MB* 1: 163; *Bo* 98. **gaam** *KL* 227. 2 *pers.* **gangingin** *VKR* XIX. **gangen** *MB* 1: 330. *Ber* 46. **ganger** *MB* 1: 250. *part. pres.* **gangonde**. **gaande** *OB* 215), *v.* [*Isl. ganga*] *L.* 1) *gå*. *hwat* *thu* *håldir* *gaar*. *staar*. *älla* *sitir* *Ber* 270. *gaa* *mz* *brutnum* *gang* *ib.* *alt* *folkit* *saa* *han* *gangande* *KL* 135. *gik* *in* *j* *mönstrit* *medhär* *thöm* *gangande* *ok* *springande* *ib.* *stat* *vp* *ok* *gak* *ib.* *vm* *hon* *ginge* *mz* *barum* *fotum* *owir* *alla* *bildana* *ib.* 53. *hans* *leon* *alt* *mz* *honum* *går* *Iv* 2799. *guz* *ängel* *gangar* *mz* *hanom* *Bu* 204. *kom* *han* *gangande* *aat* *hafwino* *vppa* *vatneno* *Bo* 92. *the* *gingo* *aat* *våghinom* *til* *stadhin* *ib.* 215. *at* *hon* *ginge* *tel* *offer* *Bu* 12. *stat* *up* . . . *ok* *gak* *hem* *tel* *pit* *hus* *ib.* 151. *gaam* *til* *brödhanna* *samqwämd* *KL* 227. *jac* *ma* *hällir* *ga* *til* *min* *brodhor* *ib.* 274. *the* *stolta* *iomfrw* *til* *hans* *går* *Iv* 4360. *gak* (*kom*) *hiit* *til* *mik* *Fl* 1363. *moyses* *gig* *oppa* *berghit* *til* *wan* *herra* *ST* 9. *nar* *thw* *aff* *thz* *tornith* *gaar* *MD* 391. *iak* *bidhir* *idhir* . . . *at* *vi* *gangom* *heem* *ij* *vart* *hws* *Bo* 215. *han* *fölghe* *diäffenom* *och* *skal* *ga* *mz* *honum* *i* *äwärdhelika* *pino* *Ber* 210. *gaar* *thu* *j* *dans* *GO* 683. *j* *een* *baat* *herra* *frederik* *gik* *Fr* 2329. *gaa* *til* *skips* *Bo* 100. *drotning* *märita* *tha* *i* *kyrkio* *giik* (*gick* *i* *kyrkan*, *lät* *kyrktaga* *sig*) *epter* *sith* *första* *barn* *RK* 1: 1664. *gaa* *wm* *brödh* *Bil* 357. — *med* *ack.* *utmärkande* *vägen*. *pe* *gingo* *rättan* *vågh* *Bu* 168. *pa* (*för* *pu*) *sat* *pina* *moþor* *ganga* *vapeleka* *punga* *ok* *langa* (*underförstådt*: *vågha*) *ib.* 79. *gangan-* *des* *thäs* *stadzsens* *gatur* *Lg* 3: 424. — *med* *ack.* *utmärkande* *rörelsens* *innehåll* *el.* *ändamål*. *hwat* *ey* *gik* *oc* *piltin* *i* *ihesus* *hänna* *budhskap* *Bo* 14. *om* *i* *gaa* (*uträtten*) *bodet* *BtFH* 5: 123 (1506). *gaa* *companiens* *ärendhe* *SO* 48. *Al* 7895. *som* *een* *räth* *asyn* *byr* *at* *gangas* *SD NS* 2: 70 (1408). *Jfr* 9. — *med* *inf.* *uttryckande* *rörelsens* *ändamål*. *frvr* *gingo* *at* *vitia* *mörkhuset* *Bu* 521. *ga* *at* *spazera* *KL* 34. *tha* *gik* *hon* (*o*: *leonith*) *for* *herra* *iwan* *liggia* *Iv* 2505. *time* *var* *at* *sofua* *ga* *ib.* 2966. *folkit* *var* *sopfua* *gongith* *Di* 240. — *med* *rörelsens* *ändamål* *betecknad* *genom* *ett* *verb* *som* *koordineras* *medelst* *ok*. *gangom* *ok* *glädhiom* *os* *wt* *a* *mark* *MB* 1: 163. *MD (S)* 220. — *bildl.* *gå*, *vandra*. *ij* *gaan* *än* *aat* *idhrom* *vågh* *Bo*

136. *at* *i* *honum* *thz* *är* *hitanom* *gangis* *owarlica* *ok* . . . *äkke* *mz* *skälomen* *ib.* *gangom* . . . *äkke* *i* *footsporin* *äpte* *forradharenom* *ib.* 98. *then* *som* *hata* *sin* *brodher* *är* *j* *myrke* *och* *gar* *j* *myrke* *Ber* 46. *gangen* *j* *älske-* *likhet* *ib.* 2) *gå*, *röra* *sig*, *utbreda* *sig* (*om* *liflösa* *ting*). *man* *slaar* *hälst* *thän* *wiggia* *som* *ga* *wil* *GO* 776. *hiulet* *gik* *af* *laghi* (*ur* *lag*) *Bu* 510. *skipit* *gik* *for* *vädhrenom* *KL* 174. *the* (*o*: *sool* *oc* *maane*) *ganga* *skiotare* *oc* *optare* *kring* *om* *himilin* *än* *the* (*näml.* *himlakroppar*) *som* *owermeer* *äre* *MB* 1: 62. *manen* *ganger* *nidherst* *oc* *skiotast* *ib.* *en* *flodh* *gik* *oc* *wt* *aff* *paradiis* *ib.* 158. *hon* (*floden* *Phison*) *ganger* *kring* *om* *thz* *land* *som* *eiulat* *heter* *ib.* *hon* (*floden* *Gyon*) *ganger* *ower* *alt* *blamanna* *land* *ib.* 159. *swa* *gingo* *watnin* *ower* *iordhinna* *ib.* 170. *at* *sea* *huru* *widher* *ok* *högher* *rökren* *ginge* *Bil* 308. *thz* *eeter* *aff* *honum* (*ormen*) *går* *Iv* 2496. *swa* *mykith* *liws* *aff* *tiällith* *går* *Fr* 2941. — *gå*, *spridas*, *utbreda* *sig*. *ouer* *alt* *landit* *the* *fräghdhin* *går* *Fr* 2693. *jack* *lather* *ga* *ryttet* *swa* *BtFH* 5: 72 (1505). 3) *opersonl.* *gå*, *bära* *af*. *lot* *at* *gotland* *gaa* (*lät* *det* *bära* *af* *el.* *begaf* *sig* *till* *Gottland*) *RK* 2: 3270. *ib.* 3: 3251. *leeth* *han* *tiil* *kalmara* *gaa* *ib.* 3489. *ib.* (*sista* *forts.*) 4296. *lath* *iag* *i* *willande* *strömen* *gå* *ib.* 5127. 4) *gå*, *sträcka* *sig*, *räcka*. *ther* *gik* *ower* *en* *bro* *RK* 1: 2952. *är* *sama* *ärfue* *beläghit* *när* *jacob* *skytta* *ärfue* *swa* *thät* *een* *gränd* *gar* *i* *mällen* *badha* *SJ* 43 (1428). *mwrin* *kring* *om* *stadhin* *gar* *Fl* 956. *skäg* *swa* *siit* *at* *a* *spinana* *gaar* *Al* 5538. 5) *gå*, *gälla*. *the* *gingo* *for* *jumfrvr*, *och* *ware* *ey* *Pa* (*Tung*) 33. *swa* *got* *mynt* *som* *sex* *swenzka* *marker* *ga* *fore* *ena* *lödhu* *mark* *SD NS* 1: 99 (1402). *ib.* 97 (1402). *thet* *gutnisch* *örtogh* *skal* *ey* *ga* *her* *äpter* *meer* *än* *for* *ij* *swenska* *sma* *päninga* *BtFH* 2: 236 (1425-29, *samt.* *afskr.*). *span* *rog* *for* *fäm* *hwita* *tha* *monde* *gå* *RK* 3: (*sista* *forts.*) 4592. *ib.* 4598. *swadant* *mynt*. *at* *een* *arnaldus* *gylden* *oc* *i* *mark* *gaa* *oc* *giälla* *lika* *hwat* *andro* *FH* 2: 103 (1436). *pet* *mint* *som* *nu* *gar* *SD* 5: 160 (1343). *ib.* 557 (1346, *gammal* *afskr.*). *ib.* *NS* 1: 200 (1402). *i* *swa* *dana* *mint*, *som* *tha* *här* *i* *östergötlande* *gangande* *är* *ib.* 2: 238 (1408). *niotighi* *march* *oc* *twa* *march* *swenska* *päninga*, *som* *nw* *gangandis* *oc* *gilt* *är* *offuer* *alt* *swerikis* *rike* *ib.* 1: 338 (1404, *nyare* *afskr.*). *aff* *the* *mynte* *som* *nw* *gaar* *ok* *geft* *är* *i* *swerike* *ib.* 99 (1402). *giffui* *en* *päning* *gangandis* *minth* *Bir* 4: 94. 6) *gå*, *utgå*, *betalas*. *i* *allom* *þem* *sakum* *som* *i* *þräskipte* *gangä* *SD* 5: 606 (1346). *gonge* *thz* *andra* *til* *skiffis* *som* *offuer* *är* *BtFH* 1: 264 (1508). *skulo* *fore* *thz* *engen* *giäld* *ganga* *MB* 1: 338. *then* *skatt* *her* *goor* *vtaff* *länen* *FM* 207 (1504). — *tillfalla*. *om* *thet* *godz* *som* . . . *är* *thil* *arfs* *gangit* *mik* *meth* *mine* *systher* *SD NS* 1: 554 (1406). 7) *gå*, *aflöpa*. *med* *dat.* *el.* *i* *dess* *ställe* *ack.* *hurw* *resan* *war* *hans* *swena* *gangit* *RK* 2: 5672. *hurw* *ma* *manne* *thz* *wäl* *ga* (*huru* *kan* *det* *väl* *bekomma* *en* *menniska*) *Al* 7170. *tha* *man* *ginge* *wärlidin* *bäzst* *til* *wilia* *ib.* 8301. *tho* *at* *wärlidin* *gik* *honum* *illa* *i* *hand* *RK* 1: 1856. *the* *resa* *gik* *hanom* *illa* *j* *hand* *ib.* 2: 7237. *huath* *wärliz* *ting* *hänom* *ganga* *meth* *ella* *mot* *KS* 45 (115, 49). — *abs.* *at* *hans* *ärande* *skulde* *i* *alla* *mattho* *vardha* *gangande* *äpter* *hans* *eghnom* *vilia* *Ans* 229. *skal* *hans* *vili* *til* *fulla* *gaa* *RK* 1: 3394. *huru* *dectingen*

i calmarn gik RK 2: 3231. hurw thenna reesa war gan i ände *ib* 9448 (*kan föras till 1*). — *opersonl.* med *dat.* swa gaar syndoghom MP 1: 70. thz vardher os allom ganga swa Fr 3154. ä huru thz mik ganga ma Iv 2916. spordhe huru honom gik KL 230. tå mannenom wäl gäng KS 22 (55, 24). tha thik gaar wel (*då det går väl för dig*) ST 317. tha thik gaar ila *ib*. *ib* 318. gaar mik wel j hand (*går det väl för mig*) *ib* 317. tha mik gaar ekki wel j hand *ib*. *ib* 318. *Se vidare under hand.* — med *prep.* mädh. mz poro thz nw hardhast gaar Al 5304. med honom plägher stwdom wnderhliga gå RK 3: (*sista forts.*) 4542. — med *prep.* til. till mig så glik RK 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 260. — med *prep.* um. ganghe ther om som laghin vthwijsa SO 49. *ib* 50. RK 2: 1300, 1301. gongit (*det må gå*) om eedhen som thz kan *ib* 8273. — med *prep.* äptir. effther lagen hade hanom litit gongit RK 2: 7059. — *abs.* bar hanum tidh- ande huru ther var gangith Ansg 229. ee huru thz och siden går Iv 1904. ä hwru thz hafde sidhan gaat Al 2842. ganzska wnderligha thz saa gaar RK 3: 3558. huru thz är gaangith i handh *ib* 2558. *ib* 2582, 3322. 8) *gå, försiggå, ega rum.* tha skal thz torney gangande våra Fr 1520. — *ega rum, hållas?* som nempden mellom them saght hafde, tha hon i höghaby gek SD NS 1: 533 (1406). 9) *begå, uträtta.* saa monde han thz mz ordom gaa thz her erik axelsson monde stockholm faa RK 3: 1400. — *gå, göra, verkställa.* eedh ganga SGGK 103. then edh iak gik Al 3776. een prätylten eed at gangä FH 3: 6 (1353). for een lagh sum iak vrätlikä gangit hafpe *ib*. her werner skulde ga hånne ther lagh fore SJ 10 (1433). han gigh sin lag mz ix manne eede BtFH 1: 237 (1509). *ib* 288 (1509). — *ingå, afsluta.* kännis mik hafwa gangith en ganzskan ända ok ena sāmio SD NS 1: 423 (1405). *ib* 2: 87 (1409). hade her trulle . . . enga degtingan mz hanom gongit RK 2: 7638. 10) *i förening med en prep. och följande subst. mer el. mindre bildl.* ganga a, a) *inträda i.* a gille ganga SGGK 103. b) *ingå, afsluta.* til pän dagh hon a annur giptamal ganger SD 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). c) *anfälla, öfverfälla.* mente ther a landet gaa RK 2: 9080. *ib* 9085. d) *bryta, öfverträda.* ganger sidhan a göra säät mz gudhi MB 1: 301. e) *gå till, gifva sig till.* hwar man ganger honom a hand (*underkastar sig el. hyllar honom*) Al 124. honom alle gerna a händer ga *ib* 1594. *Se vidare under hand.* f) *gälla, sätta i fara.* kuna gialle all bruth siin sum madher, oc särlika pe a lijf ganga SD 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). vm thz a lifuit gaar MEG (red. A) 54. *ib* (red. B) 59. EG 67. han hafwir bidhit ena bön ther gaar a hans liiff ST 414. — ganga af, a) *utgå från, härröra af.* gar pät af ilwiliä SD 1: 669 (1285, *gamal afskr.*). thz gik aff engo godho MB 2: 323. Lg 3: 334. om then wärk gaar aff hita LB 3: 61. b) *gå från, rika från, skiljas från, öfvergifva.* marghe hans men (*näml. voro*) aff honom gangen Al 8886. aldre gingo biscofs üghon af hånne Bu 144. the stolta iomfrua ther aldre ganger aff min hugha ok aldre aff mit hiärta gar Iv 197. c) *skiljas från, mista.* aff sinom skiälom gānga KS 37 (96, 39). han later os alla aff lifwith ga Al 2556. — *opersonl.*

O r d b o k.

med *dat.* thöm gik allom tha aff gaman (*de miste sin glädje, fingo sorg*) Fr 1834. RK 1: 3991. thz gik herra iwan tha aff later (*miste sitt lqje el. munterhet, blef bedröfvad*) Iv 780. thz gaar os aff allom laat Al 10368. d) *afvika från.* gig han aff riddarans radhe ST 234. e) *utgå, utgöra afkastningen af.* aff thy samw gotze ga arligha ix pund korn oc iij marker penningha SD NS 1: 73 (1401). ett torp som . . . gar af en mark penninga (*d. v. s. som afkastar en mark*) *ib* 28 (1401, *nyare afskr.*). een äng som gar af tiugu lass höö *ib*. i markland jordh, som gaar af en half lästh korn oc i mark pänningha *ib* 353 (1404). suättoquarn, som afginge tree tynne miöll, mölltorpa quarn, som afginge tree tynne miöl *ib* 46 (1401, *nyare afskr.*). swamporydh, som afgingo tree öra *ib*. et hemoll . . . som afga sex öra penninga *ib*. en attung jordh, som afganga thre thynn korn oc iij ore pänninger *ib* 635 (1407). — ganga at, *gå åt, anfalla, ansätta.* nödhen gik aat them Bo 71. Al 7222. RK 1: 1993. ST 499. Su 421. — ganga fran, a) *skiljas från, afsöndras från.* saghde thet wara meth vrätta fran konungen om oc krononne gangit SD NS 2: 139 (1409). b) *gå från, öfvergifva, lemna.* gik allir värkir fra hanom KL 203. c) *afvika från, handla i strid mot.* ginge twert fraa thera lagh RK 2: 17. — ganga i, *inlåta sig i, ingå.* gik i handlagh mädher . . . pädher mikälsson SD NS 1: 626 (1407). — ganga ivir, a) *resa sig öfver, höja sig öfver.* a swa höghom iordhmwn at han gik ower alt thz wädher ther stormar oc sky wardha i MB 1: 158; *jfr* 4. b) *öfvergå, drabba.* laatin anghren oc bättringena gaa owir thz som brutit är Bir 4: 120. the plagar offuer them gaa RK 2: 6735. gange rättren ywer han SD 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). lanzins rät lot han ouer them ganga Fr 3132. för än doombrein ouer idher gar Iv 2768. — *drabba, utkrävas af.* at konungxliken skatter gaar ouer alth landhit SD NS 1: 136 (1402). c) *gå utöfver, gälla, kosta.* ouer bäggias vara liiff thz gar om konungin vardher ther vidher var Fl 1408. mädhan han then resa ey thordhe besta tha vardher thz ouer min herra ga (*är min herre för-lorad*) Fr 1028. *ib* 528. d) *öfvervinna.* justina gik yuer han mz thäs helgha kors thekn Bil 448. win ofmykith drukkith . . . gar ofwer (*superat*) skälin Ber 88. e) *öfvergå, öfverträffa.* thässin höghtidhin gaar owir alla andra Bo 243. *ib* 118. KL 345. Bir 1: 151. f) *herska öfver.* latande licamlicä sinnen gaa owir skälin Bir 2: 322. städhir lyghuena gaa owir sannindena *ib* 299. g) *omfatta?* sangren gik ivir (*gick på samma melodi som?*) pännä latins vers Bu 25. h) ganga ivir sik, *gå el. sträfvä öfver sin förmåga?* gangandis ouer sik (*super se ambularent*) j storom oc höghom tinghom Su 225. — ganga mote (*mot*), a) *träda i fientligt förhållande till.* han vil jw moth riketh ga RK 2: 5439. b) *gå emot, öfverträda.* mote gudz budhordh ganga ST 435. c) *lida mot, närma sig mot el. till (om tid).* *opersonl.* tha thz hart moth hösten gik RK 2: 7596. — ganga mädh, *vara hafvande med.* thu skal sköt ga mz enom vngom son Al 220. *ib* 286. — ganga pa, *drabba, träffa.* medh-lidningh haffwa tha man seer sin jämcristin nagat ganga paa MD (S) 266. *Jfr* ganga up a. — ganga

49

til, a) *ingå*, *afsluta*. vilde hon hädur hafwa tolt dödhin än gangit til giptomala VKR VII. b) *gå till*, *gifva sig till*. waro alexandro gaghne til handa (*hade underkastat sig el. hyllat Alexander*) Al 5404. Se *vidare under hand*. c) *inträda i besittning af*. at the gangä til the ängena j geen FH 3: 22 (1442). ib 24 (1442), 26 (1442). hennes fadher eller samsyttsken gange til arfs til thet andra fasta ib 142 (1449). d) *gifva anledning till, vålla, förskaffa*. thz gaar margo hiärta til trägha Fr 54. Iv 1368, 4946. RK 1: (Albr.) s. 212, (Yngre red. af LRK) s. 275, 2: 3565. e) *åtaga sig*. han wille ther nödugher- tiil gaa RK 3: 1912. f) *gälla, vara fråga om?* tha hioldo the ä bade saman huat thz gik til vrede eller gaman RK 1: 227. the fölgdo ä tha thera retta herra thz ginge til bäträ älla wärra ib 1853 (*båda dessa ex. skulle kunna föras till d*). — *ganga undan, skiljas från, lemna*. vndan frälse gangä SD 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). — *afhändas*. huru þe gozen gingo vndan rättom aruum SD 6: 125 (1349). — *undandragas*. kändhe . . . om vj öris land jord . . . ath the waro vndan scat gangen SD NS 2: 122 (1409). ib 123 (1409) o. s. v. — *ganga undir, underkasta sig*. sidhan all hedhnan ganger vnder cristindomin MB 1: 379. — *gå in på, samtycka till*. teckis them oc icky ga her vnder HSH 22: 35 (1491). — *ganga up a, gå på, vara i*. han byriadhe gaa vppa sit thrätighinda aar Bo 29. Jfr *ganga på*. — *ganga ur, gå ur, lemna*. þät gik hanom aldreghe w minne (*andra handskrifter hafva v munne, aff munne*) Bu 7. — *ganga ut af, afvika från, handla i strid mot*. vtaff retten gaa RK 2: 8450. — *ganga viper, vidgå, erkänna*. gik viper sannind Eu 27. gik iudhas widh sanno Bil 87. Jfr *nedanför ganga viper*. — *ganga äptir, a) gå efter, eftersträffa, söka*. jach vil effter hans wärsta ga RK 2: 5443. ib 6675, 6936. effter marskens kärlig gaa ib 5859. b) *följa, rätta sig efter*. effther idher wilia wy alla gaa RK 2: 6798. — *ganga sik, gå*. gik sik thädhan thaghar ij stadh Fl 1515. Iv 2309, 2994. Al 4566, 7586, 7811, 8604. gonga sik vm brödh Lg 3: 544. — *refl. gangas, gå, aflöpa?* aktin aldre huru thz gangx Iv 144. — *ganga a, gå på, pågå, undergå*. then död them stodh tha for handom han war ey bättre a ath gaa än the pina the tholdo tha RK 1: 3964. Jfr *a ganga*. — *ganga af, 1) gå bort*. RK 3: 2991. 2) *afhändas*. at the ängin . . . ginge them aff met noghrom rät FH 3: 22 (1442). ib 24 (1442), 26 (1442). 3) *gå af, brista*. gar naghoriider aff i barnom LB 7: 100. — Jfr *afganga*. — *ganga at, 1) ansätta*. hitin gaar them miok fast aat Al 4976. 2) *gå åt, förbrukas*. ginge ey mather aat GO 903. RK 1: 4357, 4359. — Jfr *atganga*. — *ganga ater, 1) gå tillbaka, åter tillfalla*. med prep. undir. þa gangon oc wtskyldinna godzins ater vndir mic SD 5: 160 (1343). ib NS 1: 170 (1402). 2) *åter träda i besittning (af)*. med prep. til. domkirkian gange ater til siin gooz SD NS 1: 675 (1407). ib 2: 92 (1409). — *ganga ater ok fram, gå fram och tillbaka*. gik atir ok fram oc saa til Bo 170. MB 1: 170, 403. — *ganga sik ater, gå till baka*. the gingo sik ater thaghar rat Al 8362. — Jfr *ater ganga*. — *ganga bort, 1) gå bort*. gaa the bort Bo 220. gange symon siälfwir bort fra sängenne Bil 104. Bir 1:

66. MD 122. 2) *afvika, skilja sig (från)*. med prep. af. gångr burt af skiälum sinom KS 29 (72, 31). alt thz som gar bort af sannindinne är wranklikhet Ber 104. ther som oskälilik thing göma oc halla sina skipan ther gaar skällica mäniskian bort aff (*ibi rationalis homo degenerat*) Bir 2: 128. 3) *försvinna, upphöra*. ginstan iäwghin gik bort fran hanum KL 19. gik bort al willa ok wantro aff hans hiärta ib 30. dario gaar bort löghe ok later Al 2049. ib 5064. PM xxxix. — Jfr *bortganga*. — *ganga fore, förgå, förstöras?* huath hon rakar mz sinne klo thz gik alt fore Iv 3163. huath han mz the kylfuo slaar thz gaar alt fore som änkte är ib 4448. Jfr *fore ganga, forganga*. — *ganga fram, 1) gå fram*. MD 122, 127. gik fram j koor Bil 290. 2) *framträda, visa sig*. nar vilin är brinnande j hughenom ok gar fram j gerninginne Bir 1: 153. 3) *framskrida (om tid)*. timin gik fram Bir 2: 104. 4) *hafva framgång*. hwat hälzst han slogh vppa gik wäl fram j hans handom MB 2: 273. 5) *hafva sin gång, ega rum, utöfvas*. een marsk bör wara miskundsam hwar strange rettin ganger fram MD (S) 266. 6) *utgå, härröra*. tholik ordh ganga ey fram af gudz kärlek Bir 1: 394. 7) *gå fram, gå vidare, framhärda*. gak fram altidh j godhom gerningom Bir 1: 107. 8) *hålla på (med)*. gan fram mz idhro radhe Gr 261. gik fram (*fortsatte*) mz mässoenne KL 22. 9) *vandra, lefva*. gangin i fram at minom budhordhum MB 1: 376. — Jfr *framganga*. — *ganga i gen, 1) återgå, åter träda i besittning (af)*. med prep. til. skulde han ganga i gen til sith forscerefnä godz SD NS 1: 534 (1406). 2) *gå till baka, blifva ogiltig*. thet gonge igen SD NS 2: 183 (1409). — *ganga in, 1) gå in*. j hwat hus ir gangin in SD 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). frun gar ensamen in ii kirkiona Bu 19. gik var herra in ij skipit Bo 105. som forman ma wara ower allan thenna mogha oc ganga in oc wt fore them (*possit exire et intrare ante eos*) MB 1: 420. mz naghra broor gikx in j (*gick man in i*) stadhen ib 2: 316. 2) *inträda i besittning (af)*. med prep. til. tha gar klostret ater in til then gardhen SD NS 2: 73 (1408). 3) *ingå, börja*. för än aprilis gangar in Bu 6. — Jfr *inganga*. — *ganga sik in, gå in*. gak thik länger i holith in Al 8604. — *ganga ivir, 1) öfvergå, vederfaras, hända*. at hanum gangär ofse iuir ällär eldar ällar watn SR 32. them gik stormber ifuir Bil 327. Al 1054. RK 1: 264. gar thz mik ower Va 37. 2) *vara öfver, öfverskjuta*. än ganga ower fäm aar MB 1: 183. — Jfr *ivir ganga*. — *ganga mot, gå emot, vara motig*. med dat. KS 45 (115, 49). — *ganga mädh, gå med, vara lyckosam*. med dat. huath wärliz ting hånom gānga meth ella mot KS 45 (115, 49). — *opersonl.* tha honum ganger mädher alt slät (*då han har medgång*) Al 8306. — *ganga nidher, 1) gå ned, nedstiga*. gik var herra nidhir af bärgheno Bo 105. 2) *gå ned, falla ned, falla fram*. om moderen gaar nider (*d. v. s. framfall el. prolaps inträder*) LB 7: 28. — *ganga när, 1) gå nära, beröra smärtsamt*. sua gaar annars men hanom när Bu 74. gik fatikdomen honom ganzska när Lg 3: 686. 2) *ganga för när, vara för mycket för (någon), vara mer än som är berättigadt för (någon)*. gifwa loff

at hängia nakon, thz gaar minom prest för när *LfK* 142. — **ganga saman** (-samans *Di* 156. -sammans *ib* 92), 1) *gå samman*, förenas. gingo al styckin ok benin saman *KL* 55. 2) *sammandrabba*. candaulus oc han badhe twa gingo saman *Al* 7844. *Di* 92, 94, 156. 3) *börja* (om *strid*). the strid gik saman *RK* 1: 314. ther gik tha saman en harder leek *Va* 33. — *Jfr samanganga*, äfvensom **ganga til saman**. — **ganga sunder**, *gå sönder*. hans lidhamot gingo al sundir *Bil* 871. *Iv* 701. *RK* 3: 2569, 3128. *MB* 2: 403. freden hafde när ganget sunder *RK* 2: 1771. *Jfr sunder ganga*. — **ganga til**, 1) *anfalla*. at westrabro sculle gwsa ganga til *RK* 2: 1248. 2) *gå till*, *tillflyta*. begynner alen nw gange wel til *BSH* 4: 336 (1503). om . . . fisken går rundeliga till *SO* 306. 3) *börja*, komma i gång. ther äptir börjadh hofwit oc lekin gik til *ST* 515. 4) *gå till*, *ske*, *hända*. ganska wnderligha giik thetta tiil *RK* 3: 1224. iak wet äy hwre thz gar till (*huru det hänger i hop*) *Di* 157. huru them war alt ganget till *Va* 15. — *Jfr til ganga*. — **ganga til saman**, = **ganga saman** 3. then stridhen hon gik til saman *Va* 18. — **ganga um**, *gå omkring*. *SO* 20. *Jfr um ganga*. — **ganga umkring**, 1) *gå i krets*, *gå omkring*. hulkit . . . gar vmkringh som cirkil *Bir* 1: 274. — *gå omkring*, göra sitt omlopp. saturnus ganger xxx aar om kring för än han komber ater i sama stadh som han war först *MB* 1: 62. jouis stiärna ganger om kring xij aar *ib*. 2) *omgifva*. salomons säng . . . ga wmgriingh (*ambunt*) siäxtighi starke *Ber* 66. — *Jfr um kring ganga*. — **ganga undan**, *gå undan*, *fly bort*. vm fisken gar vndan *Bir* 2: 6. *Jfr undan ganga*. — **ganga up**, 1) *gå upp*, *stiga upp*. thu oc aaron gangen op til mik *MB* 1: 330. thz han ekki fik gangit opp *Lg* 3: 702. — *gå upp*, röra sig i riktning uppåt (*fors el. flod; om fisk*). han (*quarndammen*) skal vara open pree vikur vm varenä paa fisken gaar vpp ok swa lenge vm hösten paa vathnet er mykith ok fisken gar vpp *FII* 3: 4 (1352). 2) *gå upp* (om *liflösa föremål*). för än solen gik up *Bu* 169. *ib* 178. röken aff brwnnenom gik wp swa som rökir vff storom vghne *MB* 2: 346. — *brista upp*, *flöda upp*. tha gik op (*egressæ sunt*) swa mykith watn, at yffrith war badhe fä oc folke *MB* 1: 408. hon (*floden*) gik vpp iwi romara mwr *Bil* 709. — *Jfr up ganga*. — **ganga up a** (-pa), 1) *påkomma*, *träffa*. med dat. el. i dess ställe ack. ganger ider siälffwom nakot vpa *RK* 1: 3806. medhlidningh haffwa tha man seer sin jämcristin nagat ganga paa *MD* (S) 266. hwem karan gaar op a (*den mot hvilken anklagelsen är riktad*) *Fl* 1704. gaar mik nödh ok fatykdombir vppa *SD NS* 2: 38 (1408). j storä nödh som honom gik ther tha pa *Va* 38. — *opersonl.* the wisto wäl thaa tem gik oppaa (*då de ansattes el. kommo i trångmål*) huar the pannynga skulle faa *MD* (S) 232. 2) *gå in på*. the ginge ther ena dechtingia vppa *RK* 2: s. 344. 3) *börja*. naghra stund för hoffuet gik vppa *RK* 2: 5093. — *Jfr up a ganga*. — **ganga ut**, 1) *gå ut*. gik vt vreper af stapenom *Bu* 16. konungin wt moth honom gik *RK* 1: 3645. *ib* 3742. 2) *gå ut*, *flyta ut*.

öghonin gingo vt for värk *Bir* 2: 179. ther gig enkte blodh vth äptir *ST* 143. blodhorin gik vt *KL* 57. 3) *gå ut*, *utbetalas*. ey är gwlcswa röth at thz gaar ey wth for brödh *GO* 779. 4) *afsöndras*, *utbrytas*. än torpstadh, som hether älskoghatorp ok är ganghit wt aff himnum *SD NS* 1: 572 (1406). 5) *gå till ända*. daghen giik wth *RK* 3: 919. — *Jfr ut ganga*. — **ganga viþer**, *vidgå*, *erkänna* (*sanningen*). gik martha vidhir *Bo* 72. *Jfr ofvanför ganga viþer samt viþer ganga*. — **ganga äptir**, *stämpla mot*, *förfölja*. huru the danske hafua gongit oc gonga oss oc alla wora rikis inbyggjara efter *BSH* 3: 45 (1452, *nyare afskr.*). hurw the danske haffua warid och gangit oss epter *ib* 46 (1452). — *Jfr be-, for-, fot-, fran-, ful-, gen-, genom-, hand-, i-, kring-, kringum-, leggho-, mis-, mällan-, pa-, und-, undir-, uppe-ganga, äfvensom half-, hand-, kirkio-, lagh-, o-, rodh-, skogh-gangin*.

ganga, *f.* [*Isl. ganga*] *L.* 1) *gång*, *gående*. i sätu ok gango *KS* 53 (134, 57). 2) *uppgående af egoskilnads-linie el. rågång; rågång. i latiniserad form.* gangam . . . iuerunt *SD* 1: 247 (1225). gangam istam . . . diuulgauit *ib*. secundum istam gangam teldras locari & haga incidi precepimus *ib*. 3) *gång*, *sätt att gå*. wiste them fiäl aa tauils gaanga (*för aa fiäl tauils gaanga?*) *MD* (S) 202; *jfr fiäl*. lära konungen thäs tauels gaanga *ib* 203. 4) *vicis, gång*. fingho än ena reso try barn i enne gango (*på en gång*) *Lg* 3: 680. siwd honum sidan fierde ganga vel med gete talg *LB* 7: 252. *ib* 314, 315. — *Jfr a-, by-, diur-, for-, fran-, gen-, hem-, iuir-, kirkio-, mote-, pilgrims-, siänga-, skogha-, til-, þings-, um-, viþer-ganga*. — **gango klädhe** (*ganga kläder* *Di* 98), *n. pl. gångkläder*. *Di* 98. *Lg* 3: 203. *Jfr gangklädhe*. — **gango käpper** (*ganga-*), *m. käpp som man vid gående har i handen, vandringsstaf*. mz sinom staffwe ällar ganga käppe *Lg* 667. — **gangolidh** (*gangaledh. gangeledh*), *n.* [*Isl. göngulið. Sv., särsk. Norrländska, dial. gangle, gångly, n., se Riets s. 185, och Ordbok öfver allmogeord i Helsingland s. 25*] *gångled, hjälp el. handräckning med arbete hvars lemnande går i tur bland medlemmarne af ett samfund*. bör gillesväriende til säya om gilliss korn heller malth, heller gangeledh, heller j hwario helzth thz vara kan *SEG* 114. nu ffindz brodher ey aktha vil hwat gillisväriendhe kräffwia i päningha, i gangaledh, heller i hwario helzth thz vara kan *ib* 115. — **gango ren** (*VML II. gangoreen MELL. gangu ren UplL; SML*), *f. L.* — **gango staver**, *m. vandringsstaf*. *Pa* 9. *ST* 78.

ganganz foter, *m. L.* — **ganganz fä**, *n. L.*

gangare (*ganger* *RK* 2: 5158), *m.* [*Isl. gangari*] *L.* 1) *gångare*, *en som går*. *Jfr fore-, fot-gangare*. 2) *gångare*, *passgångare, ridhäst*. *Jfr Hyttén-Cavallius, Varend och Virdarne* 2: 85 *f. gradarius*, gangare *GU* 8. *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). *ib NS* 1: 39 (1401). *Fl* 521, 526. *Iv* 630, 636, 642, 2137, 2197, 2255, 2261, 2298, 4311. *Fr* 2666, 2995. *RK* 1: 610, 614. örss ok gangara *ib* 1829, 3516. *ib* 2: 5158. nw welie alla ridha gangara, än tha ride wij stora fagra hästa *Di* 8.

gangdagher (**gank-**, **gan-**, **gange-** *Lg* 3: 350), *m.* [*Isl.* gangdagr] *L.* dies rogationum, gångdag, processionsdag, böndag då processioner anställas med kors, beläten och vigvatten samt under böners läsande; 25 April. gregorius . . . skipade letaniam thz är a wart maal gangdager (*processionem faciens letaniam instituit*) *Bil* 713. lögerdagen nästh effter gankdagen *SJ* 365 (1470). wm gandagenom (*här dock kanske snarare söndagen före Kristi himmelfärdsdag, bönesöndag*) *JP* 106. — litle gangdagher, *d. s.* hans daghar cumber tuem daghum for litle (*för litlom*) gangdag *Bu* 496. — särskildt benämndes gangdaghar (*söndagen,*) måndagen, tisdagen och onsdagen före Kristi himmelfärdsdag. vppa helge lychama dach ok alla andra processiones junnan staden ok vtan vppa baada malmana om ganghdaghana *SO* 158. huilken brodher som tilsetter warder at bera wars herra vpstandelse belate om pas[cha] nath eller gangdaga *ib* 196. *ib* 187. *Lg* 3: 350. annan-dagh ganghdagha *SD NS* 1: 456 (1405).

ganger, *adj.* gångbar. minth som gangt oc gängth är i rikeno *SD NS* 1: 367 (1404). *Jfr* **gänger**.

ganger (**gangur** *Ber* 270. *ack.* **gang.** **gagn** *KL* 312. **-ar**), *m.* [*Isl.* gangr] *L.* 1) gång, gående. mz thom gangenom som iak mz gik til konungin *Bir* 3: 414. — gång, steg. thin gangur skule vara thystir *Ber* 270. skalt thu ey gaa mz brutnum gang *ib*. hwru faghre thine ganga (*gressus*) ärw j skomin *ib* 55. han täl mina ganga (*gressus*) *MP* 1: 242. 2) gång, lopp, rörelse. solin oc manin ok stiärnona mz allom planetom ok alle hympane mz sinom gangom (*cursibus*) ok rörilsom *Bir* 3: 471. pröfua (solina) gangh ok stiärnur (*Cod. C* sola gang och stiärno 1025) *Bil* 534. thet han . . . komme henne (*blidan*) til gang *BSH* 5: 147 (1507). stadhuar aan i hænna gagn *KL* 312. — strömfåra? flodbädd? i rättom aanna gang ma man gaa mz thörrom fotom *KL* 312. 3) gång, för-måga att gå. givande . . . haltom gang *Bil* 536. *ib* 830. *KL* 136. *MP* 1: 16. *Bir* 2: 150, 3: 49, 4: 19. 4) gång, framgång, fart. thz ärendit haffde ey sa hafft gang *RK* 2: 6404. thz kunne togh engen gangh hua *ib* 1744. än tha theras här war bredher oc längh för oss hade the likawell inghen gångh *ib* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 284. kunde thet clostret oc ey faa noghan gang eller fulkompnilse *FH* 2: 134 (1442). sweriges herra komme åther en striid oppa gång *RK* 3: (*sista forts.*) 4710. 5) anfall. the giordho a persos hardhan gang *Al* 3317. *ib* 5095. 6) gång, svalgång, gång *el.* galleri längs ett hus. *Se Hildebrand, Sveriges Medeltid* 1: 428 f. lot up . . . sit stenhws . . . vndan takna the norra gatubodhena . . . mädh friom gang offuan til ok nidhan til *SJ* 122 (1443). twa sälbodher . . . thrätton alna bredha eth quarter minne mädh gang ok allo *ib* 13 (1423). thän källaran vnder vppa sudre sidhonne vnder olaff niclissons gang mot bärghit *ib* 97 (1440). the skulu ganghin framman widh gatuna badhen hwälffua sua langt som gatubodherna räkkia oc skal bliffua een gang huar androm innan til o forbygt *ib* 138 (1445). i fornempde hinrixx gange *ib*. han ma sik . . . bygge een koka skorsten medh windöggha i hans gang *ib*. lot vp . . . halffuan ganghin mädh hinrik bolt *ib* 146 (1446). 7) gång, sätt, sed. *GS* 51 (1450). 8) vicis, gång. som swdit

er af trät annangangen i gen *LB* 7: 314. mera räkthe iag ey honum then gång *RK* 3: (*sista forts.*) 6004. — *Jfr* a-, af-, almoso-, ars-, ater-, blodh-, bort-, fasto-, fota-, fram-, fran-, fä-, fäar-, gräs-, hand-, himbla-, himna-, hiordh-, in-, iordh-, ivir-, kirkio-, land-, manadha-, mote-, mädh-, nidher-, rät-, sam-, skogha-, stiärno-, stunda-, tidha-, til-, thiäla-, thordyna-, um-, up-, ut-ganger. — gangseper, *m.* *L.* — gangs pänningar (**-päningar**), *m.* *pl.* [*Fnor.* gangspeningr, *vanl. pl.* gangspeningar] gångbart mynt. fyrigtighi march, attä march ok 1 orä swänskä pänningä gangs pänningä *SD* 6: 149 (1349).

gangklädhe (**gaang-**, **gangh** klädher. **gank-** kleder *SJ* 379 (1471). *dat. pl.* gangklädhom *VKR* 11. **gangklädrom** *SJ* 188 (1449)), *n. pl.* [*Fgutn.* gangklepi] gångkläder. omnes vestes meas dictas gaangklädhe *SD* 5: 126 (1342). skipi thöm threm ympnyn gangklädhe ok sänga klädhe *Bir* 3: 16. *ib* 4: 9, 10, 50. *VKR* 10, 11, 35, 57. *Su* 251. eth par aff mina gangh klädher *FH* 6: 21 (1449). vndan taknom minom bokom gangklädrom oc sängia klädrom *SJ* 188 (1449). *ib* 379 (1471). *Jfr* **gango** klädhe.

gangol, *adj.* *Jfr* brun-, by-gangol.

gansk, *adv.* ganska, mycket. slogos . . . gansk manligä *Di* 196. alth danmarkx radh är gansch bekymrath met stor twedrekth *FM* 134 (1502). *Fr* (*Cod. B*) 1226. *Jfr* **ganska**, **ganskans**, **ganz**, **ganza**.

ganska (**ganske**. **ganzoa** *Di* 285. **ganzska**. **gantzka** *Va* 19 o. s. v. **gantzka** *ib* 35. **gandzka** *FH* 6: 20 (1449). **ganzske** *Di* 26. **ganzske** *Di* 76, 77), *adv.* helt, alldeles. wi ärom aff ganzska främadha landh *MB* 2: 25. — ganska, mycket. förstärkande vid *adj.* och *adv.* gantzka mange *Va* 19. ganzska faa *LfK* 23. ganzska gladher *Lg* 662. gantzka sörgende *Va* 32. ther wiisto the ganzska litit vtaff *RK* 1: 3630. ganzska wäl *LB* 7: 11. *FH* 6: 20 (1449). wordho hirdhaue ganzska illa widher *Lg* 46. gräto the ganzska besklika *ib* 292. ganzska mykyt faghör *ib* 332. ganzska mykit folk *MB* 2: 32. mykit ganzska plagadher *ib* 104. *Va* 34, 35, 37, 53, 54. *Di* 26 o. s. v. *Lg* 673. *MB* 2: 101, 331. *Fr* (*Cod. C, D, E, F*) 1226, (*Cod. B, C, D, E, F*) 2251, (*Cod. B, C, D, E, F*) 3127. — mycket, högeligen. förstärkande vid *verb.* ther grwger almogen seg ganske fore *BSH* 5: 72 (1505). — *Jfr* **gansk**, **ganskans**, **ganz**, **ganza**.

ganskans (*PM* 6, 9, 12. **ganzskans** *FH* 6: 119 (1509). **ganskons**), *adv.* ganska, mycket. ganskons tresk *FM* 420 (1509). *FH* 6: 119 (1509). *PM* 6, 9, 12. *Jfr* **gansk**, **ganska**, **ganz**, **ganza**.

gansker (**ganzker**. **ganzsker**. **ganzsker**: **-an** *Di* 90, 156. **gantzsker**. *n.* **ganst** *SD* 5: 563 (1346); *Bil* 595, 597; *RK* 2: 2090, 3154; *ST* 144. **ganzt** *Al* 4018. **ganzst** *ib* 7358. **gantz** *ib* 2278), *adj.* [*Jfr* *Mnt.* ganz, gans] hel, all. et ganst par kläpā *SD* 5: 563 (1346). mz thinom ganzska wapna här *Al* 6559. the sloghos tha aff gantzke makt *ib* 9343. the ridhu swa then ganzska dagh *ib* 4901. the waro borto en ganskan dag *Di* 126. et ganzt land *Al* 4018. *ib* 2278, 5017, 5199, 5203, 7358, 7506, 8965, 9751. *ST* 144. *Di* 90, 156. wi . . . gifuum oc kunnoghun een ganzkan frid *GS* 27 (1375, orig.). alt ganska

hæredhit *SD NS* 1: 568 (1406). mödde modhorin sik alla ganzska natten genom *Bo* 26. en ganzskan dagh ij ginom all *Al* 2447. til . . . ganzka wisso thässens ärendens *SD NS* 1: 109 (1402). *ib* 133 (1402), 336 (1404). hafwa gangith en ganzskan ända *ib* 443 (1405). wi . . . gifwom them ganzka oc fulla maght . . . the godzin a wara wäghna at see oc skudha *BYH* 1: 181 (1377). — *n. adv. helt, helt och hållet, alldeles.* thz munde the suensca ganst förtryttha *RK* 2: 2090. ganst drokkin *ib* 3154. ganzt mot qwellenum *Lg* 3: 218. — *ganska.* vardh ganst fäghin *Bil* 595. *ib* 597. *RK* 2: 7358. jach haffwer gansth föge makt ther till *HSH* 20: 57 (1506).

gansklika (*ganzklica. ganzsklica. ganzsk-elika* *BSH* 1: 182 (1381). *ganzlika* *SD NS* 1: 29 (1401), 146 (1402); *DD* 1: 45 (1386). *gantzlika* *Al* 10111. *gansligha* *SD NS* 1: 539 (1406). *ganzleka* *BtRK* 33 (1359, orig.). *ganzlekan* *SD NS* 1: 563 (1406). *ganskegha för ganskleggha* *Di* 283), *adv.* [*Mnt. ganzliken*] *helt och hållet.* skilde hon sik ther swa ganzklica vidhir *Bo* 3. idher ganzsklica för-därffwa *MB* 2: 384. kändis sik fornäpde kaarl ing-warsson fornäpde päninger . . . fulkomlika oc ganzlika hafua vpburit oc vntfangit *DD* 1: 45 (1386). *Al* 1581, 9872, 10111. *BtRK* 33 (1359, orig.). *BSH* 1: 182 (1381). *GS* 29 (1375, orig.). *SD NS* 1: 29 (1401), 146 (1402) o. s. v. soo han hwar harnisk loo ganskegha (*ganska, mycket?*) wel giorth (*hvar liggr oll herneskia*) *Di* 283.

ganz (*gantz. ganzs*), *adv.* [*Mnt. ganz*] 1) *helt, alldeles.* thw skalt . . . ganz giwa thik gwdhi *Ber* 277. *RK* 2: 8283. — *ganska.* gantz betidha *RK* 2: 4212. 2) *samtligen.* then gudh os skoop alla ganzs *Al* 7236. *ib* 4200. — *Jfr gansk, ganska, ganskans, ganza.*

ganza (*ganzsa. ganze* *Di* 2, 24, 51. *gansze* *ib* 83; *BSH* 4: 308 (1502). *gantsze* *Di* 193), *adv.* *helt, alldeles.* stampa thz med swrt wiin ganzsa warmt *LB* 7: 6. — *ganska, mycket.* tz duger ganza wäl *LB* 7: 11. han förde ganzse gode tydende *BSH* 4: 308 (1502). hon war ganze fager *Di* 24. *ib* 2, 51, 83, 193. — *Jfr gansk, ganska, ganskans, ganz.*

gap (*gapp* *RK* 3: 63), *n.* [*Isl. gap*] *L. gap, öppning.* gärdh swa gardh at thu lägger ey gap widh ändan *GO* 882. skal wara gap å muren *KS* 85 (209, 94). lagdho en storan steen vppa gapit a grafwinne *Bo* 213. *Bir* 1: 360, 2: 254, 3: 334, 335. *Al* 4026. *RK* 2: 6071, 3: 63. *Di* 253. *Jfr hamna-, sör-gap.* — **gapa syn, f. L.**

gapa (*gaba. -ar*), *v.* [*Isl. gapa*] 1) *gapa.* gapär, bio *VGL* XIV. hyare j: gaba *LB* 6: 284. naar armin krökis tha gapar mwinnin *GO* 683. thera munna varo gapande *Bir* 3: 65. *Di* 234. — *gäspa.* *Bil* 713. 2) *begapa, med undran betrakta.* thz gapa ok vndra mz öghna laat *Al* 2261. 3) *med prep.* til. *eftersträffa.* gapar til värlzlikit gagn *MP* 2: 84.

gar (*gaar*), *n.* [*Isl. gær*] — i gar, i gær. jak wet thz ey än j gar wiste iak thz wäl *KL* 112. i gaar miste jak min bonda ok i dagh tappadhe jak minne naal *GO* 522. swa disputeradhe augustinus j gaar *Bil* 652. i thz husit som mästarin aat natuwardh i gaar vm quäld mz sinom discipulis *Bo* 214. *Bil* 273, 916. *MB*

1: 280. *Bo* 222. *Bir* 1: 354. *MP* 2: 259. *ST* 523. *Lg* 438. *BSH* 5: 150 (1507). — i fyrra gar, i förgår. then rädhelica beske daghin var äkke i gaar, vtan i förra gaar *Bo* 222. *Jfr forgar.*

gardagher, *m.* [*Isl. gærdagr*] *gårdag.* hui läst pu leta allan gar dagh *Bu* 206.

gardekarne, *m.* = **gardian.** meth hans fulbord oc gardekarne *SJ* 307 (1463).

gardian, *m.* [*Enor. gardian. Mht. gardian. Prov. gardian. Mlat. gardianus*] *gardian, föreståndare för ett franciskanerkloster.* *KL* 39. mädh gardianenom oc brödhromen i krokeeks kloster *VAH* 24: 330 (1470).

gardiäkn (-diäkin. -dieken), *m.* = **gardian.** *ST* 496, 497. *Lg* 3: 351. gardiekenen j wyborgh *FH* 3: 66 (1445). wil gardiekenen mura clostret *ib.* lot vp a gardiäkins wegen i grabrödra sten swenssone ena tomt oc ärfue som nielis wibbemagh haffde gifuit for sina siäll til forserifna grabrödra *SJ* 124 (1444). aff gardiekins weghna i grabrödhra *ib* 307 (1463).

gardhbygning, *f.* *gårdsgårds byggande el. uppsättande, gårdande.* dömdes hustrv karin lepas fri for then gard bygning som hon haffde i marge aar wp holdit och sigfrid michelson mänpä ather wpholda swa viit hans bolstad räcker *BtFH* 1: 300 (1510).

garpbära, *v. L.*

gardhdel, *m.* *gårdsdel, hemmansdel.* *DD* 1: 155 (1495, afskr.). *Jfr gards del.*

garper (*gordher: gordh* *Di* 291. *gorder: gorda* *ib*; *gorde* *BSH* 3: 143 (1463); *gord* *ib*; *gorden* *FM* 677 (1517). *dat. sing. med art. gardhenom. gardhan-om (för -enom)* *MEG (red. B)* 59. *pl. -ar*), *m.* [*Isl. garðr*] *L.* 1) *gårdsgård, stängsel, hägnad.* at garpa fylgin jordinne *SD* 4: 408 (1335, eft. *Hadorph*). *TB* 77. for ogilde garde *BtFH* 1: 210 (1506). *ib* 211 o. s. v. hwar landbo bygge ower sin lagha bygning xx. fampna ny gard hwart aar *GS* 58 (1474). gärdh swa gardh at thu lägger ey gap widh ändan *GO* 882. *ib* 279. bant hona . . . widh en gardh (*sepem*) *Ans* 203. jordhin widh väghin, hulkin opta är . . . vtan gardh *MP* 1: 85. nidhirfalna gardha opbyggare *Bir* 3: 208. wingardhanna gardher oc hägnadher är synderbrwtin *ib* 4: 7. alt mit godz . . . warande innan gardz ok grindha *SD* 4: 646 (1339, nyare afskr.). mit goz . . . mäs allu py per til ligger, aker ok äng, skogh ok al annor tillypände innän garz ok vtän *ib* 6: 149 (1349). *ib* *NS* 1: 10 (1401) o. s. v. — *stängsel el. gräns mellan två grannars områden.* kanna offuer gardh oc annur i geen gör godhan winskap *GO* 36. — *palissad.* bant sin häst vidher gardhin *lv* 4195. vpa then graff ther stod en gardh *RK* 1: 1546. 2) *inhägnad plats; trädgård.* *Bil* 244. — *inhägnad el. af byggnader omgifven gårdsplats, gård.* han (*elden*) laa mit a gardin ok bran *RK* 1: 2324. tha herra iwan a gardhin gik *lv* 4315. ther var ij thän gardhin inne thry hundhradha möör ok stolta quinnä *ib* 4133. i gillestwugne i forstwge eller i gardenom *SGGK* 106. 3) *gårdsplats med omgifvande byggnader, gård, boning, hem.* fyr än giäster af gardhe rijdher *SD* 4: 466 (1335, nyare afskr.). *ib* 5: 376 (1344, nyare afskr.). idhar gardher är om kringh lagdher mz hoffmän, oc porthen oppbrydhz *Lg* 3: 309. sat maria ii nazareth i fapurs garpe *Bu* 6. hon hafpe cappellam sialf ii sinom garpe

ib 11. thet fördhe han i sin fadhirs gardh (*domum*) *Ans* 203. körir them bort aff gardhe fra sinom son *MB* 1: 207. rede them ärlika oc wel aff gardhe *ST* 411. — *särsk. bebyggd fastighet i stad, gård.* sum garp älla iorþ aghär i supärköpunge *SR* 27. som sittende borgere äre oc gard oc grund haffue i staden *BSH* 4: 225 (1497). thera gardh met tomt ok hws vppa tauasta gatunne liggiandes här j abo *FH* 4: 42 (1455). — *gård, landt-gård, hemman.* han (*rätten*) . . . a sinom gardhom haffwa *MEG* (*red. A*) 57. *ib* (*red. B*) 62. ridho thee til hwnthamar thera gardh *RK* 1: 2570. hoffwodh gardin heter gum och ällowo garda liggia ther vm *ib* 1963. giffwm rysaberghe nynnocloster . . . tolf gardha *SD* 1: 444. een halffwan gardh j angastathum . . . then andra halffdelen aff fornempda gardhe *ib*. goþz oc garpa *ib* 5: 562 (1346). *Di* 291. behalla myn gardh i swdherby sokn ligiande *SD NS* 1: 1 (1401). *ib* 5 (1401) o. s. v. *BSH* 1: 165 (1376), 2: 43 (1397) o. s. v. the besthe vxsar, som jac hadhe pa gorden *FM* 677 (1577). 4) *hof, en konungs el. annan förnäm persons boning, en sådans följe el. omgifning, hird, i konungens omedelbara tjänst varande stridsmän.* han hafde manga vini j keysarans gardhe *Bil* 124. i konungs gardhe *ib* 227. *MB* 1: 239, 250, 251. *HSH* 16: 3 (1369). thär i härramanna gardpum thiäna *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). kom pafwin mz . . . sinom gardh *KL* 354. en piltir . . . som var i pafuans gardhe *ib* 363. pafwans gardhir (*sedes apostolica*) *Bir* 2: 54. thin värlzlike gardh (*curia; yttras till påfven*) röfwir min himerikis gardh *ib* 332. allir himerikis gardhir *ib* 4: (*Dikt*) 271. j gardhenom eller j köpstadenom *MEG* (*red. A*) 55. *ib* (*red. B*) 59. *EG* 66. ryme mins herra gardh *MEG* (*red. A*) 57. *ib* (*red. B*) 61. dyli mz xij mannom aff gardhenom *ib* (*red. A*) 54. nämpne huar thera . . . siex män aff gardhenom *ib. ib* 56, (*red. B*) 58, 59, 61. *EG* 67. alle the som fölya gardenom pa sina eghna lykko oc äwentyr *PM* 37. — *Jfr aflinga-, afls-, aker-, al-, ala-, apald-, apalda-, bakara-, biskopa-, biskops-, bislin-, bleke-, bol-, borgh-, borghara-, brytia-, by-, diura-, fast-, fiske-, fä-, fäar-, fäpernis-, gasa-, gatu-, gildis-, gräs-, half-, himirikis-, hiona-, hirp-, hof-, hovudh-, humbla-, härads-, härta-, kal-, kesara-, kirkio-, kirkibols-, kloster-, konungs-, krydda-, ladhu-, landboa-, laxa-, leona-, losta-, man-, mäpal-, mödhernis-, präst-, prästa-, ra-, radhstuvu-, rans-, riddara-, ris-, rosen-, siäla-, skär-, stal-, syslomanz-, sätu-, tanna-, tomta-, trä-, tun-, ut-, vargha-, vatu-, vin-, vreta-, värna-, yrta-, ängia-, äpla-garper, äfvensom in-, ut-, utan-gards.* — *garpa deld, f. L.* — *garpa fal, n. L.* *Jfr gardhfal.* — *garpa fang, n. pl. L. gårdsle.* ad sepes recuperacio et ad vsum suum combustio, wlgariter dictum eldbrand et garthæfangh *SD* 6: 220 (1350). — *garpa friper, m. L.* — *gardha hanker, m. hank el. af qvistar hopridet band hvarmed gårdsgårdsstörar sammanhållas.* sönderhugger . . . gardstöör eller gardahank *GS* 43 (1416). — *garpa legha, f. L.* — *garpa lös, adj. L.* *Jfr garplös.* — *garpa nämnd, f. L.* — *gardha skipte, n. gårdbyte.* *SJ* 88 (1445). — *garpa skiul, n. L.* — *garpa syn, f. L.* — *garpa viti, n. L.*

— *gards bref (gardhz-), n. köpebref å gård.* mith gardhz breff *SD NS* 1: 35 (1401). — *gards bro (gardz-, garz-), f. L.* — *gards del (gaardz deel), m. gårdsdel, andel af en gård el. ett hemman.* iak . . . haffwer wnth och gifweth en gaardz deel mz hws iordh och tektadeel som ther til liggher. lyggiandis synnarsth i norebergx bynom in til folka tekth. til warfrwge prebende *DD* 3: 235 (1495). *Jfr gardhdel.* — *gards iäpur (garpsiadher)? m. L.* — *gards kanzler (gardz cantzler), m. hofkansler.* skal han (*konungen*) een gardz cantzler hafwe i hwart sitt rijke *BtRK* 119 (1436). — *gards lip (gardzlid), n. L. öppning på gårdsgård el. hägnad; öppning för inträde i gården, gårdsled, gårdsport.* huat junan er grind ok gardzlid *RK* 1: 463. — *gards luka (gardz-, gardhz-), f. L.* — *gards mästare (gardz-, gartz-, gaardz-, gaarz-), m.* 1) *gårds-mästare, den af hvilken en gård förestås, inspektor, fogde, förvaltare af annans gård och egendom.* wardha hans gardzmästare ällar fogotte, styrandhes alla hans äghodela *Lg* 3: 424. gartzmästare offuer pylati hion *MB* 2: 388. *KL* 393. 2) *inom Vadstena (och Nådendals) kloster den som närmast syslomanen hade vården om klostrets hushållning och särskildt hade tillsyn öfver arbetet och arbetsfolket samt öfver kläder m. m. kan ekki een wara baadhe sysloman oc gaarzmestare tha skipi ellir taki abbatissan medh confessoris oc systra oc brödhra witu oc samthyt medh syslomanzins raadhe een aff thessom brödhromjn vm noghar aff them finz ther til fallin ellir oc nochan annan godhan man til gaardzmestara j hiona gaardhenom *VKR* 34. gaardzmestarins embete wari thet at staanda fore gaardhenom oc allo ärfuodhis folke oc ärfuodhe *ib. ib* 20, 21, 22, 27, 32, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42. renlifwes manne broder olaff jönsson gardzmestare tha ok leekbrodher vtan fore j nadendaall *FH* 5: 88 (1482). 3) *den som under konungen innehade högsta domsrätten och ordningsmyndigheten bland krigsfolket i dennes tjänst.* höuitzmannen ellir gardz mästarin *EG* 64. fore borgharom ellir foghetenom ellir fore gardzmästarenom *ib.* scall foghotin ellir gardzmästarin (*motsvarande ställe i MEG red. A:* mins herra konunxens ämbetzman 56. *red. B:* mins herra ömbotzman 60) honom dagh gifua . . . till at beredha *ib. ib* 66, 67. konwnxsens gardz mästare *PM* 22. jngen herre skal syälffwer taka segh härbärge annath än thz gardzmästaren honom skipar oc läggher *ib* 23. *ib* 25, 27. o. s. v. — *gards rum (gardz-), n.* [*Jfr Fnör. garðrúm*] *gårdsrum, gårdsplats.* loto vp . . . sin calgardh som fordhom hafuer warit eth gardzrwu *SJ* 48 (1430). *ib* 97 (1440). — *gards rätter (gaardz- BSH* 5: 362 (1509)), *m. gårdsrätt, ordningsstadga för dem af hvilka konungens följe el. hird utgjordes.* *MEG* (*red. A*) 53, (*red. B*) 58. *EG* 63, 67. *BSH* 5: 362 (1509). — *gards staver (gardz-), m. = gardhstaver.* war fatighe barn taghe the och trädhe töm lifwandhes pa gardzstafuen *BtRK* 345 (1490). — *gards tomt (gaardztomt), f. gårds-tomt.* j tenna gaard eller gaardz tomtt *AS* 107. *Jfr gardhtomt.**

gardhfal (gord-), n. försummelse i gårdsgårds underhåll. for gard fal *BtFH* 1: 149 (1506), 228 (1509)

o. s. v. for ogilde gordfal och bro (för for gordfal och ogilde bro?) ib 286 (1509). Jfr **garpa fal**.

garpfastar, m. pl. L. *fastar som voro närvarande vid föryttring af jord och nämdes hemma i gården der köpet aftalades?* Jfr *Schlyter, Ordbok* s. 223; *Amira, Altschwedisches Obligationenrecht* s. 217. firmatores . . . wlgariter garthfastæ fuerunt SD 2: 155 (1293). subscripti . . . fuerunt byfaster & gardfaster in negocio supradicto ib 2: 231 (1297, i ett af Stockholms stads magistrat utfärdadt fastebref på byte af en gård på Norrmalm mot jord i Markims socken i Uppland).

garphunder, m. L. *gårdvar*. Ber 291.

gardhkal, m. [Fdan. gaardkal, garthkoel] (i käl-gård odlad) käl (i motsats till vilda kälslag). wakta sik fore . . . gardkal LB 1: 96. Jfr **akerkal**.

gardhkomín (-kumen. gaardkomen. gaard komyn), m. [Jfr Mnt. gartkome, gartkomel] *Svensk el. vanlig kummin, carum carvi* Lin. swenzk kwmin eller gardkwmen LB 7: 147. ib 155, 161, 239. brödh wel bakath medh gaardkomen ib 169. tak . . . gardkumen oc piperkumen ib 5: 82. thaga . . . gaard komyn ib 8: 41.

gardhkona, f. [Fdan. gaardkone] *qvinna som går ur gård i gård (för att tiggas)? undantagsqvinna? torparqvinna?* gardhkona (advena . . . anus) skal klippta kwiðh wí ok ey bogh wí GO 24.

garplös, adj. L. Jfr **garpalös**.

gardhstader, m. [Isl. garðstaðr] *gårdsplats, gårdstomt, plats der en gård stått*. JP 98.

gardhstaver, m. *gårdsgårdsstör*. slogho han mz gardhstafrom Gr 365.

garpsto, f. L.

gardhstör (gardstöör), m. [Isl. garðstaurr] *gårds-gårdsstör. sönderhugger . . . gardstöör eller gardahank* GS 43 (1416).

gardhsvin, n. *svin som hålles inom inhägnad*. TB 77.

gardhtompt, f. *gårdstomt*. fore ena gardhtompt liggiandis j nadhendall FH 4: 24 (1452). Jfr **gards tomt**.

gardhvari, m. *gårdvaktare, gårdvar*. sancti bernardi modher sa j sömne sik bära een hwitan rakka göande: en godher man thydde drömin at hon bar son godhan gudz garduaran (för garduara. Cod. C gardwara Lg 1037; domus dei custos) Bil 783.

garn, n. [Isl. garn] 1) garn, trådar. Jfr **bla-, kabel-garn**. 2) garn, nät (ss jagt- el. fiske-redskap). som liggia till fiskes medh garn SO 290. ib 295, 296, 303, 305, 306. — bildl. hade the rett kommit för swenske mändz garn RK 3: (sista forts.) 5983.

garper (-ar), m. [Isl. garpr. Sv. dial. garp] *Tysk som vistas i Norden, särsk. ss smådenamn på Tyskar från Hansestäderna*. mangan garp slogo the ther dödh RK 2: 379. ib 8865. lyffde alth epter garpana sinne ib 1: (sfgn) s. 190. BSH 5: 91 (1506). — i ortnamn. stygo wij (näml. vid stormningen af Kalmar) in vedh garpetornit HSH 20: 57 (1506).

garpissa, se **gärpissa**.

garsun (garzun. -ar), m. [Ffranska garçon,

garçon] *sven, väpnare*. the garsuna (Cod. B garzuna) vordho ther swa thunne Fr 1745.

gas (gaas. pl. gäs. gäss Di 48. gess FH 4: 83 (1499)), f. [Isl. gús] L. *gås*. at han (räfven) ätir eena gaas Bir 3: 333. plokka enfalla gässena ib. ib 2: 28. Di 48. FH 4: 83 (1499). — bildl. i ordspråkslikt talesätt. skall hans gäs icke bita myna räffwe i häll medh snedigheth wtan medh ower makth BSH 5: 274 (1508). — ss tillnamn. petro dicto gaas SD 4: 266 (1332). — i ortnamn. excepta vna particula terre, que gasategh nuncupatur SD 3: 35 (1311). — Jfr **vilgas**. — **gasabogher**, m. L. *gäsbog*. ss tillnamn. johannes gasabogh SD 2: 159 (1293). — **gasagarper**, m. L. — **gasa hoper** (ack. gaasa hopp RK 3: 2752), m. *gåsstock*. RK 3: 2752. — **gasa hus** (gaasa-), n. *gåshus*. Bir 3: 333. — **gasa ister** (gasa iister LB 7: 27. gasa yster. gaasa ysther. gaza iister LB 7: 194. gosaysther), n. *gås-ister*. LB 7: 27, 194 o. s. v. blandhat mz gaasa ysther ib 5: 81. stampa kloffök mz gasa ister ib 10: 6. stamper man honum (o: kloffök) medh gaasaysther ib 2: 49. stampar man rökilse ok gasa yster saman ib 4: 340. ib 354. temprar man rökilse medh gosaysther ib 2: 40. — **gasa kiöt** (-köt), n. *gåskött*. LB 3: 28. — **gasa kras** (gaase-), f. *gåskrås*. i fjerding gaasekraase HSH 19: 166 (1506). — **gasa skarn** (gosa-), n. *gåsträck*. LB 7: 24. — **gasa vinge**, m. *gåsvinge*. GO 260.

gaster (-ar), m. [Fdan. gast. Jfr Ags. gast. Mnt. och Mht. geist] *gast, spöke*. wnge män ok starke gingu a gatum som gasta sultne Bil 316. ST 366. jag bleknade om kindher som en gast RK 3: (sista forts.) 5699. — **gasta lik**, n. *gastskepnad*. Lg 3: 693.

gasäg (gaas-), n. [Jfr Isl. gäsaregg] *gåsägg*. GO 681.

gat, n. Jfr **örnagat**.

gata, f. [Isl. gata] L. 1) *väg; i sht på båda sidor omsluten väg, väg genom by el. i stad*, gata. dragha han . . . vm alla stassens gatu Bu 496. ib 501. Bil 302, 339. VKR XVII. är tompten breedh widh gatona halffaattunda (7 1/2) alin SJ 6 (1422). ib 12 (1423) o. s. v. nordhan brödhra gatu ib 3 (1421). a grabrödhra gatu ib 105 (1440). oppa scomakara gatan ib 241 (1448). widher myntomestara gathana ib 247 (1456). in til swartbrödhra gatan ib 259 (1457). i gramunka gatan ib 270 (1459). wider kinhesta gatu ib 287 (1458). pa longagatuna ib 386 (1472). sälla hans tomt liggiande a köpmanna gatu ib 5 (1422). a korsgatunne ib 64 (1436). Jfr **almanna-, almännings-, fä-, fäp-ernis-, hiorp-, horn-, stads-, sten-, sør-, thvär-gata**. 2) *resa, färd*. Jfr **eriks gata**. — **gatu böp** (gathunboth SO 20. gatha bodh ib 115. gatabodh: -bodhen Lg 3: 575), f. L. *vid gata liggande bod, butik*. vnam tabernam dictam gatubod SD 3: 600 (1323). ib 4: 149 (1330). duas gatubodeer ib 504 (1336). ib 505. vna gotabodh [gatubodh] ib 5: 308 (1344, gammal afskr.). ib 429 (1345). ib NS 2: 303 (1410). FH 3: 119 (1448), 120. SJ 4 (1425) o. s. v. SO 20, 115. — bildl. kendes tha swa sööt lukt . . . ath allom var openbart at the dygdliga gatabodhen som var hennes helga licame var vptäpt ok öpnät Lg 3: 575. gatubodhen eller krydakistan ib 579. — Jfr **sten-**

gatubodh. — **gatubodha vindögha** (gataboda vyndögha), *n.* bodfönster. *SO* 32. — **gatubro**, *f.* framför ett hus befintlig stenläggning på gatan. hvilikin man sum e vil ward veta sinum gatubrom *SR* 15. — **gatu bundin**, *adj.* *L.* — **gatu gardher**, *m.* [*Se. dial.* gategård. *Jfr* *Fnor.* götugård] väg mellan två gårdsgårdar, på båda sidor omgårdad väg. han kom i en gatwgardh mällan twäggia wiingardha (*in angustis duarum maceriarum quibus vineæ cingebantur*) *MB* 1: 413. — **gatulop (-lup)**, *n.* galopp. löpe gatulup *SD* 5: 638 (1347). — **gatu läggiare (-lägger)**, *m.* gatläggare. *ss* tillnamn. niclis gatuläggers tomt *SJ* 214 (1452). — **gatu mot (gatur moot)**, *n.* gathörn. i alle gatwmoth *BSH* 5: 53 (1505). haffue en höffuiskan mun å gatu och gatur moot *TS* 25. — **gatumunder (gate-)**, *m.* gatumynning. rigisins bysser . . . lade han moth mich paa thornmwren och i alle gatemwnner *HSH* 20: 88 (1507). — **gatu sten**, *m.* gatsten. *SEG* 121.

gata (gaata), *f.* [*Isl.* gáta] gåta. taladhe lamech fore sinom husfrwm gaator *MB* 1: 164. iak skal edher föreläggia ena gaatho eller eth hemelikit spörsmal *ib* 2: 115. wppa sin jnbwndna ordh allir gaatha *ib*. vplösto eller vttyddho hans gaatha *ib* 116.

gava (gafhwa. goffua. goffuer) *BtFH* 1: 225 (1509), 282 (1508), *f.* [*Isl.* gáfa. *Mnt.* gave] *L.* gáfva. abraham gaff abimelech godha gaffwor *MB* 1: 199. presentera bonum gawor *ib* 252. kärlekin är höxste got ok guz gawa *KL* 105. i skulin taka thes hálghä andz gafuo *ib* 135. siw thäs hálgha anda gafwor *KL* 203. manzsens fulkomnilse är gudhz gafhwa *Ber* 5. än wi ärwm fulkomne aff gudhz gafwo *ib*. j gafhwne skiptilse taker hwar sina gafhwa ok ey gifhwas enom alla gafhwar *ib*. gudh wm sina hálgha myskundh, gifhwer os gafhwr *ib* 7. hwar är sinne gawo likeer badhe fatiker ok riiker *GO* 259. *ib* 218. alla gawor äru godha wtan köluo hwg *ib* 541. ä män gawo winna äru dotter ok modher vini *ib* 1035. the taka gafwor ok wmuända rättan dom *Bir* 1: 193. *Bu* 20. *KL* 182, 187. *Bir* 1: 159. *KS* 70 (171-2, 76-7). *RK* 1: 1995. *BtFH* 1: 225 (1509), 292 (1508). *Jfr* **brudhalags-, for-, hedhers-, hem-, hinderdags-, morghon-, nadha-, til-, vin-gava, äfvensom gaf.**

gava (-adhe, -adher), *v.* begåfva. iak oc mine vini gauadhom mina kirkio *Bir* 3: 192. mz tholkom lönom är han gafwadhör ok löntir *ib* 395. gafwadh af hans hálgha anda *Ber* 206. *Jfr* **begava.**

gavare, *m.* gífvere. the äradho ey visdomsins gafwara *Bir* 2: 307. *ib* 135, 3: 114.

gavel, *se* **gaf.**

gel, *m.* gäl. tak fisken i gelen *Lg* 3: 302.

geluas, *se* **gäluas.**

gemen, *f.*? [*Mnt.* gemeine, gemene] menighet, folk, allmoge. hyllades jak . . . aff sweriges gemen *RK* 1: (till. till *LRK*) s. 232.

gen (gin. gyn. komp. genne, se ogen. genare. gynare) *Lg* 3: 87. *superl.* genster, *se* **gensta, genstan. gänster. se** **genstan. ginster, se** **genstan. gintzster, se** **genstan. genaster. genester. genister, se** **gensta. genisther, se** **gensta, genstan**, *adj.* [*Isl.* gegn] 1) rak, gen. gik hon . . . en genare vägh *Bo* 197. reedh op til

franz the genasta leedh *Fl* 2033. *lv* 3230, 3624. *Fr* 1468. *Al* 963, 3937, 4131. *Lg* 3: 87. 2) lätt verkstald, beqväm. war konungin . . . swa flärran, at ey vare gint sända budh til hans *Lg* 3: 516. — *Jfr* **läm-, o-gen.** — **gent**, *adv.* — **gent af**, *gent* emot. a moab slät widh iordan gent aff (*contra*) iericho stadh *MB* 1: 419. — *superl. best. form. n. medföreg. dem. pron.* **thät genasta, genaste vägen.** til wä drogh han thz geneste tha *RK* 2: 8717. — *Jfr* **gensta, genstan.**

gen (geen), [*Isl.* gegn] *L.* A) *prep. med dat. el. i dess ställe ack.* 1) emot, till mötes, till mottagande

af. som wtriidher gen sinom owinom *MB* 1: 137. han gaar wäl gen gästom *ib* 188. *ib* 192, 325. haffde swa geen them reet at the haffdot gerna bäter seet *RK* 1: 3204. 2)

emot, till. a pem hans fingre. som rächte (för han rächte) gen varom härra *Bu* 55. lypte up öghon gen himnom *ib* 182. *Bil* 107, 534. han sa gen pem (vände anletet mot dem) *Bu* 501. *MB* 1: 282, 355. kom han ater heem gen iordan *ib* 181. *ib* 423. 3) emot, midt emot, i

närheten af. tepes hänne en altare höght gen himnom *Bu* 63. var en stapar . . . österst gen solenne när paradis *ib* 508. hon (floden) rinder gen (*contra*) asirie lande *MB* 1: 159. fornempda ärfvæ som langt är öwerst fra gatunne ok nidherst geen sionom *SJ* 33 (1426).

4) emot, bort emot, nära (en tidpunkt). gen py guz son födes *Bu* 65. *Bil* 362. gen hans ytarsta dagh *ib* 158. gen fastogang *RK* 1: 2481. geen jwlin *ib* 2726. 5)

emot, i utbyte mot, såsom motsvarande. at fult är gen fullo frälst j schat *FH* 2: 53 (1421). 6) emot, i

strid emot (för att motstå, bekämpa el. afvärja). een geen enum är ärghum leeth (*prauus cum solo dicit configere nolo*) *GO* 750. än ther komber wald mz orättu gen stadhenom *Bil* 233. the resto sik gen hanom mz olydhno *ib* 657. i allom pöm malom eigh äru gen varom

gupi ok hans bupi *Bu* 507. *Bil* 471. dirwis til thässa gerning gen waarom högxsta gudhi *MB* 1: 279. hon giordhe gen moysi laghom *ib* 398. *ib* 132. koma tho ey geen (*d. v. s. måste underkasta sig*) gudz dom *ib* 135. mater är mantz hiälp gen dödhenom *ib* 105. *ib* 158. maria grep handom gen suerpeno *Bu* 26. *ib* 57. handen takar gen

houop sare: swa som pät hänna eghet vare *ib* 74. eet klädhe la ouer bonum geen the sool *Fl* 182. til hughnaþ gen hänna langa frädaz sorgh *Bu* 17.

cristen tro sighar ne gen (*säger nej till, nekar*) androm gupum *ib* 150. sagdhe nei gen siluestri skälum *Bil* 83. *MB* 1: 234. vil iak piia ok aldre ne gen

sighia *Bu* 136. — *stältdt efter det beroende ordet.* bap han for giua sik pät han giorþe hanom gen *Bu* 27. at pina them gudhum göra gen *Bil* 328. B) *adv.*

1) *tillbaka.* swa länge han fördhe thz til rom ok ater gen til hänne *Bil* 302. kom sion atir gen rin-

mande swa stridhir *ib* 362. 2) *deremot?* thes wart han (*Puke*) ey mykit gladh marskens wener gladdis

alle gen at han war wel komen hem *RK* 2: 3126. — *Jfr* **i gen.** — **gen mot**, *prep. med dat. el. i dess ställe ack.* 1) *gent* emot, midt emot. han sath gen

moth dörrinne a sino konungxliko säte *ST* 225. *ib* 365, 521. om man smör geen moth magan (*motsv. ställe i*

Dan. Harpestr. smör utæn geen maghæn 44; i var: legger wdhen paa bughen moed mawen) *LB* 2: 47.

2) *emot, bort emot.* moyses rächte wt sina handh oc sprotan gen moth haffweno *MB* 1: (*Cod. A3*) 557.

genast, *eg. ack. sing. n. superl. af adj. gen. L.*
A) adv. genast, strax. hulke som genast komo *KL* 14. jak sighir ok genast är thz giort *Bir* 2: 293. *ib* 311, 3: 341. *MB* 1: 93. *BSH* 1: 142 (1373). *SD* *NS* 2: 237 (1409). *Fl* 1030, 1749. *Al* 797 o. s. v. drapo the thaghar genast han *Fl* 38. *B) konj. genast, strax, så snart som.* genast thw var afladhir *Bir* 2: 291. *Al* 3119, 3185, 9025, 9847. — **genast som, konj. genast, strax, så snart som.** genast som jak var afladhir *Bir* 2: 293.

genbyr (genbör), *m. motrind.* fingo the stark-asta genbör *Lg* 3: 48.

genbyrdh (genburdh), *f.* — **genbyrdha skiäl (genburdha skäl** *MB* 1: 141, 441, 455), *n. skäl* som anføres ss invändning el. ss svar på invändning, motskäl, inkast. nw wardhom wi swara genbyrdha skälom *MB* 1: 79. *ib* 88, 104, 105, 106, 109, 129, 141 o. s. v.

genbära, *v. anføra emot, invända, svara.* thz som os war genborith *MB* 1: 136.

gendragha, *v. retrahere, draga till baka, undan-draga.* med dat. och ack. gendragh ey thyna handh . . . thinom thiänarom *MB* 2: 27.

geneper, *m. L.*

genfasta, *f. L.*

genfäria, *f.* [*Se. dial. genfärja*] brudfrämman. pro-nuba, genfäriä *VGL* XIII.

genganga (geen-), *f. motgång, vedervärdighet, olycka, lönlek samband . . . göra opteleka bathe for mannum ok almäuning stadhlikär geengangur* *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). at kunungslik räfst härper sik, crankom gierningom oc sipwäniom till blygdh oc gengango (*motstånd?*) *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*).

genganga (geen-), *v. motsätta sig. med dat.* sum geengangä warum dom *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*).

gengärp (gengiärdh. gengerd. gingerdh. gingerd. gingierd. gyngerdh *BSH* 3: 146 (1363?)), *f.* [*Fnor. gegnerd. Fdan. gengerd*] *L. tillrustning för någons mottagande (jfr göra i gen, sända till mötes); i sht sammanskott af lifsmedel till konungen el. någon hans ämbetsman (äfvensom till biskopen) under deras resor, sedermera förvandladt till en årlig skatt. apparatus, gengerdh* *GU* 5. quatinus spannamala gingerdh seu alias contribuciones regales a bonis prefate domine nullatenus exigatis *SD* 2: 189 (1295). *ib* 223 (1296), 363 (1302), 489 (1307), 490 (1307). at engin foghet, ämbitzman eller lakkere eller lensman . . . hauä macht til att leggä thöm ydermer nokor scat eller gengiärdh eller thungä til *ib* *NS* 1: 248 (1403, *nyare afskr.*). *ib* 290 (1403, *nyare afskr.*). *BSH* 3: 146 (1463?). konungen började sina färdh ok loot a biwdha gengerd *RK* 1: 3993. laten ther gengiärd saman tagha *ib* 2: 8081. skulu . . . gifua . . . til gengerdh hwar therre ena halfua thunno öll *FH* 2: 37 (1414, *nyare afskr.*). skulu the til gengärdh göra ena thunno öll alle til saman *ib*. the sculu ängom gingerd göra hedhan fra. vtan moot siälfwm konunge. tha han komber äller oc the som konungx dom hawa *PfN* 136. giorde mot honum gingerdh *MD* 347. at ware (*d. v. s. konung Albrechts*), elles wars kära herra wars fathers foghata, höwitzmän ella

Ordbok.

ämbitzmän drogho til rikesins wärio . . . ginom nakur the häredhe ella foghati thöm ängin gingerd ware mote giort *GS* 28 (1375, *orig.*). gingerdhen är moth honum giordh i rwtneby *BSH* 5: 237 (1508). om then gengerd, ut scal göres mot var naduge herre kongen til hans nades ericsgate *ib* 4: 241 (1498). at thenne for[skriff]ne gingerd redelige vtkomber *ib*. at thenne gingierd skall redelige utleggies *ib* 5: 148 (1507). bestelle hiit bater och skuter . . . som kunne hente heden thenne gingierden fran relle *ib*. *ib* 150 (1507), 152 (1507), 156 (1507). ä som then ene skath och gengärdh är wte, sa leggher han strax en nye och större oppa *ib* 225 (1507). velie the före oss hiit theris gingerdh i polyxer, armborsth och klowahwgh *ib* 229 (1507). — **gengärdhalösn (gin-)**, *f. penningsskatt som utgick i stället för sammanskott till konungen under hans resor.* *SD* 2: 139 (1292).

gengärdhpänningar (gingärdpeninger), *m. pl. penningsskatt som utgick i stället för sammanskott till konungen under hans resor.* *iiij m. gingärdpeninger* *BtFH* 1: 353 (1464).

genhöfta (gyn-), *v.* [*Gustaf I:s Bibel och Se. dial. genhöfta*] motstå, hålla tillbaka, bekämpa. gynhöfta honnum ok swa wynna honnum offwer *Gers Frest* *Int.* ath . . . almoghen genhöffthen dyäffwlen *ib* 60.

genkal (geenkall), *n.?* återkallande, återtagande. at gifwit hafwa utan alla geenkall (*irrevocabilitet*) *SD* 3: 124 (*öfvers., nyare afskr.*).

genkalla, *v.* [*Skåne L. gen kallæ*] återkalla. til thes jak gen kallas *PM* LXII. *Jfr igen kalla.*

genkalleliker, *adj.* *Jfr ogenkalleliker.*

genkor, *n.?* knorr, knot. *Ber* 59.

genkorra (genkurra), *v. knorra, knota.* alra thera sioro gärninga som genkurra idhir i sinom hiärtom (idhir bör kanske utgå; *qui murmurantes in cordibus suis operantur in monasterio*) *KL* 219. genkorrande hiärta *LfK* 191.

genkorran, *f. knorr, knot, motsägelse.* *KL* 123. *MP* 1: 284. satto mote gudi sith otulomodh oc syna förtresliga genkorran *MB* 2: 159. thol sylt ok fatikdom vtan genkorran *MP* 2: 77. *LfK* 101, 190, 191, 192. *Lg* 3: 538. *Su* 170. twingas aff sins eghins samwitz genkorran *ib* 352.

genkorrare, *m. knotande el. missnöjd menniska.* *Cod. A* 27, *f.* 25 (*enl. Rietz, s. 190*).

genköka, *v. braka, gräla, knota, motsäga.* jdhna ey at genköka älla dela (*decertare*) j nakre sak *Ber* 60. än wi byriom at genköka kifwa dela och thrätta mällan os *ib* 130.

genkökan, *f. knot.* wi skulom göma os af mot-tuskan och genkökan *Ber* 131.

genköpare (geenköpere), *m. återlösare.* *Cod. A* 29, *f.* 154 (*enl. Rietz, s. 190*).

genlika, *adv.* *Jfr ogenlika.*

genliker (-ligher), *adj. gen, kort. Spec. Virg.* *s. 56 (enl. Rietz, s. 190).*

genlädher (geen-), *n.* [*Jfr Mnt. jegenledder. Mht. gegenledder*] *sadelkåpa?* geenlädher (*Cod. B* steglädher) ok rema ther til höra varo aff skära silke göra *Fl* 533.

genlösare, *m. återlösare. Cod. A. 29. f. 14 (enl. Rietz, s. 190).*

genlöt, *f. L.*

genmäle, *n. L. genmäle, inrändning. wtan al genmäle SD NS 2: 55 (1408). ib 89 (1409).*

genom (gennom LB 8: 42. ginom Bir 1: 90; MEG (red. A) 54; Di 194; SD NS 1: 589 (1406); FH 3: 27 (1442); Lg 91. gynom GO 756; Bir 4: 3, 91; Di 39, 188. gönom Bir 2: 337; Fl 954; RK 1: 2363; LfK 143. ginum Bu 10, 73, 189. gynum MP 2: 21. gönum Bil 114, 303. gimon LB 10: 6. gymon Di 3, 18, 163. gömon ib 28, 89. gemen RK 2: 8578; BSH 5: 594 (1517)) [Isl. gegnum el. gögnum] L. A) prep. med ack. el. någon gång dat. 1) om rum: genom. skeen ginum hanna lif Bu 10. slo mz käsio gopan karl ginum liuet ib 189. gif at pinna pino sara suärp: pin bla siä ok blopogh härp: naghlar ginum händar ok fötar: groe ginum mina hiarta rötar ib 73. skal han stingas ginom hand sina MEG (red. A) 54. ran bloden ginom hans brynä Di 194. thag dillefrö . . . och wridh gennom j (d. v. s. et) klädä LB 8: 42. sile thz watnith gönom eth kläde ib 3: 55. seer thu gönom hwaria spryngio LfK 143. sa han nidher ginom iordhinne Lg 91. taksins fenster gynom hwilkin soolen ingaar Bir 4: 91. mvnnen genom hulkom . . . höördes osigeligin skryan ok vengän LfK 222. honum thz (köttet) genom vindögath böödh Ie 2128. ingaa swa som ginom tre porta Bir 1: 90 (jfr at). ib 2: 337. thesse tw brewin . . . som thetta waart breff er ginom hengt SD NS 1: 589 (1406). lot läsa eth opit breff som thätta mit breff är ginomhänkt (för ginom hänkt) FH 3: 27 (1442). rido the . . . gynom hären Di 39. foro the gönom wermaland RK 1: 2363. drogho til rikesins wario . . . ginom nakur the häredhe ella foghati thöm ängin gingerd ware mote giort GS 28 (1375, orig.). sidhan hiortin är lupin gynom by GO 756. 2) om tid: igenom. efter det styrda ordet. alla ganzska natten genom Bo 26. 3) genom, förmedelst. sancti saluatoris regula giffwin aff gudhi gynom ihesu christi mwn (data divinitus ab ore Jesu Christi) Bir 4: 3. B) adv. 1) igenom, allt igenom. tio milor är stadhin gönom langir Fl 954. wi sändom thik en bal badhe blötan ok wekan genom all Al 1220. 2) noga, grundligt. thu thänk thik ginom förra lämpt Al 4692. — Jfr i-, nidher-, ut-genom. — genom thär, derigenom. at thz (o: leonith) genom ther wt foor Ie 4552. Jfr thär genom.

genom bora (ginom bora. gynum bora. gönom bora. ginombura), v. genomborra. gynum bora idhelikin vatndrupi hardhan steen swa blöte gudz ordh hart hiarta . . . oc ginombura KL 288. wordho . . . mz järn wiggiom gönom boradhe LfK 54. mina wänasta händher . . . mz hardastom spikom gönom baradha (för -boradha) Su 38. jak hafde händir oc fötir gönom boradha mz spikom Bir 3: 391. konungxsins samuit ginom boradhis mz diäfulsins jarne thz är mz syndenna händzsko ib 439. ib 2: 226. Jfr bora genom.

genom drövadher (ginom-), adj. helt bedröfvad. Lg 3: 146.

genom en (ginom-), adj. alldeles ensam. ij

midhiom här a en storan sten stegh alexander op ginom en Al 4192.

genom fara (ginom-. gönom-), v. genomfara. genomtränga. thina eghna siäl skal swärdhit ginom fara Bo 207. gönom farandhes (penetrantia) likamans öron oc hörsle Su 77.

genom fulder (ginom fulder. genom folder), adj. helt och hållet full. thz hiwilit var alt ginom fult mz glödhedom krokom Pa 18. Al 99, 5456, 6681. han [sa] ther diwr wara som trol gingo ther botnin all genom fol Al 9220.

genomfylter, adj. helt och hållet fylld. mz rikom stenom all genom fylt Al 9810.

genomfästa (gynom-. gynum- VKR 67), v. genomborra. han gynom stinge oc gynom fäste (configat et transverberet) thina siäl mz sinna pino aminnilse Bir 4: 20. VKR 67.

genom ganga (ginom gaa. gynom ganga. gönom ganga. gönom gaa. ginum gangha), v. 1) genomgå. i huilket (näml. hafvet) gönom gingho israels barn mz törrom fothom Lg 3: 316. — genomgå, genomtränga. then man huars öghon huassaste knifwir ginom gik Bir 3: 36. pit lif som hans suärp skal ginum gangha Bu 73. hulkra siäla ginum gik beska sorghinna swärdh KL 356. solin gaar ey gynom bärghin älla mannanna hugha ok iak forma badhe ginom gaa Bir 1: 221. ödhmywk manz böen gönom gaar himblana LfK 62. 2) genomgå, sträcka sig genom. om landsträcka el. ett lands gräns. genom gaar sitia MB 2: 41. ther fram gynom ganga[n]dis j asemona ib. 3) genomdrifva. swa skal han thz ginom ganga thz hans hiarta epthe laanga MD (S) 280.

genom gangliker (gönumgangleker), adj. genomträngande. gudz ordh är . . . gönumganglekare än nakot twäaggiath swär Ber 268.

genom grava (ginom-. gynom-. ginum- Bil 318), v. genomgräfvä. Bil 318. hwars grundual mine owini gynom grofwo Bir 1: 13. vm trät är väl rotat ginom graffs (perfoditur) thz ey aff mwlluerplenom ib 3: 61.

genom hardher, adj. — n. genom hart, adv. mycket starkt. folkith . . . war wapnath genom hart Al 8926.

genom heter (gynom-), adj. genomhet. MB 2: 347.

genom huggin (ginom-. gymen-), p. adj. genomhuggen. en swndrog hwffwdska som ginom hwggen er LB 7: 328. aldre wart han (hjälmen) gymenhwggen Di 16.

genom härdher (ginomhärder), p. adj. alldeles hårdnad. tarmana oc ynelfwena the ärw opfylthe mz klympade och ginomhärde orenligheeth LB 7: 79.

genomlaghaper (gönum-), p. adj. L.

genomlägher (gönum-), adj. L.

genom myrker (ginum-), adj. alldeles mörk. the gropin var innan til al ginum myrk Pa 9.

genom prövadher (gynom-), p. adj. genompröfvad, genomluttrad. hwilke som äru swasom gynom pröfwat oc wtuald silffwir Bir 4: 69.

genom qvär (genom qwar. ginom qwar), adj. alldeles stilla. the thagdhö ther til ginom qwar Al

3618. latom nw bäggia wara här standa ther til alt genom qwar *ib* 5318. alexander stodh fast genom qwar *ib* 7377. folkith la alt genom qwart *ib* 8925. *ib* 9232.

genom rädder (gönom-. ginum-), adj. helt rädd, mycket rädd el. förskräckt. vardh aller ginum räddher *Pa* 16. wordhom wi gönom rädde *Lg* 3: 462.

genom sander (n. -sant *Al* 9877. -sat), adj. alldeles sann. han sagdhe alexandro brat aff candaui wanda genom sat *Al* 7902. *ib* 9877.

genom sarghadher (gynom-), p. adj. helt och hållet sargad. *Bir* 5: 74.

genom sighla (gynom-), v. genomsegla. *MB* 2: 294.

genom skina (gynom-), v. genomskina. — part. pres. genomskinlig, genomlysande. rent gull swa som glas gynom skinande (*perlucidum*) *MB* 2: 367.

genom skär (-skäär. gönom skär: -skäre *MB* 1: 54), adj. genomskinlig. thridhia himpna natura är som liws oc swa genom skäär *MB* 1: 41. *ib* 54.

genom sla (ginom-. gynom- *Su* 404. gönom- *Bir* 2: 133, 243), v. genomborra. hwa är honom vanmaktoghare. hulkom alle limine ginom sloghos oc fästos vidh korsit mz iärnsplikom (*cui omnia membra clavis sunt affixa*) *Bo* 98. hon saa fötrena swa sarghadha oc ginom slaggha (*perforatos*) *ib* 211. *Bir* 2: 133, 243. *Su* 404. han ginomsla (*transverberat*) thz suasom mz straal *Bir* 2: 50.

genom stinga (ginom-. gynom-. gönom-. ginum-), v. L. genomstinga, genomborra. iärnit mz hulko the ginom stungo mina händir ok fötir *Bir* 1: 91. hans händher . . . gönom stwngos mz iärn spikom *LfK* 178. badho han ginum stinga ihesu sidho mz spiute *KL* 391. vilde ginom stinga han mz spiute sino *Gr* 263. ihesus var . . . giuum stungin mz spiute *KL* 403. then man huars hiärta ginom stungis mz huassasta suärdhe *Bir* 3: 36. *ib* 1: 84. aff thinom ginom stungnom adhrom *ib* 2: 173. the bitarlico hwassasto thornin ginom stungo haus hälghasta howdh *Bo* 195. thässin ordhin gingo in ij thera hiärta ok ginom stungo thöm som eet hwast swärd *ib* 172. *ib* 177. ginom stak thässe sorghin hardhare mit hiärta *Bir* 3: 154. han gynom stinge oc gynom fäste (*configat et transverberat*) thina siäl mz sinna pino aminnilse *ib* 4: 20. *VKR* 67. all min siäl gynom stagx mz hardasta dröffuilsinna stiwnom *Su* 213. ginumstik mit syndoga köt mz thinom räddogha *MP* 1: 89. *Jfr* stinga genom, äfvensom i genom stinga.

genom thör, adj. genomtorr, alldeles torr. tha wardh iordhen all genom thör *MB* 1: 171.

genom vater (gynom- *ST* 482. gönom- *Lg* 3: 264. genom vaater: -vaat *Fr* 2513), adj. genomvåt. *Fr* 2513. *ST* 482. *Lg* 3: 264.

genom vredher (gynom-), adj. alldeles vred. at cristna manna gudh var hanom aller gynom vredhir (*omnimodis infensum*) *Ansg* 203.

gen qvädha, v. sjunga emot, sjunga motsång el. vaxelsång. *SGG* 132.

gensagha (geen-), f. gensaga, invändning. vtan all geensagu *HSH* 16: 4 (1369).

gensighiare, m. motsägare, afrådare. manga vänte thu at han faar gensighiara *Bo* 97.

gensighilse (-sighelsse. -segilse. -sägilsse. -seghelse. ginsighilse. gensielse), n. pl. och

f. [Fdan. gensigelse] motsägelse, invändning. wnfly gensigilsenna last *LfK* 183. skal fornemda kronona leen . . . alstingx friith oc quith vtan alla lösn oc gensegilse komma til sweriges krona igeen *BSH* 4: 78 (1481). vtan alt argdt gensighelsse oc hielparedhe *ib* 105 (1484). vthen all mwr och gensägilsse *ib* 296 (1501). vtan alt arght eller gensielse *FH* 4: 62 (1457). vthen all gensigilse *FM* 356 (1508). vthen all skotzmoll och ginsighilse *ib* 525 (1511). — *svar, invändning.* met swar och genseghelse, ath inghen skulde biude segh ther tiil for nye aredh *FM* 667 (1517).

genskikka (geen-), v. skicka emot. *Cod. A* 27, *f. 12 (enl. Rietz, s. 190).*

genskötta, v. svara. thöm gensköttis thet besta wij kwnnom *BSH* 5: 272 (1508).

genslagh (geen-), n. motslag, slag som gifves till vedergällning. geenslagh är ey forbwddhit *GO* 606. *Bir* 2: 195.

genst (gienst. gyenst. genzt. gänzt), adj. n. tyg från Gent el. som efter denna stad (berömd för sin tillverkning af kostbara tyger) hade sitt namn. vnum frustum panni viridi genst *SD* 2: 703 (1300-1310). vnum frustum panni blauei. dictum genst *ib* 3: 169 (1314?). nouem vlnas gänzt *ib* 287 (1316). blaät genzt *ib* 707 (1326). de gienst *ib. ib* 4: 3 (*före sl. af* 1327). vnam tunicam de panno gyenst *ib* 52 (1328). de panno gyenst *ib* 62 (1328), 63. *ib* 93 (1329), 105 (1329), 128 (1329), 401 (1334). — **genstblat, adj. n. blått tyg från Gent.** unum par de genstblath *SD* 2: 660 (1283-1307).

gensta (Gr (Cod. D) 386; LfK 43. genistha *SD* 4: 585 (öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet). genistå *ib*), eg. ack. sing. fem. superl. af adj. gen. adv. L. genast. Gr (Cod. D) 386. LfK 43. *SD* 4: 585 (öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet).

genstan (gensten *Va* 37. ginstan *KL* 15, 17 o. s. v.; *Bo* 1, 10, 44, 63 o. s. v.; *Bil* 230, 537, 887 o. s. v.; *Bir* 1: 186, 2: 299. gintzstan *Su* 51. ginsten *SJ* 246 (1455). gänstan *MP* 1: 19; *LfK* 19; *Su* 108. genisthan *LB* 6: 283. genestan *TS* 27), eg. ack. sing. m. superl. af adj. gen. L. A) adv. 1) om rum: strax, närmast. grafwin var ther ginstan när *Bo* 213. the thry hwalffuen genstan bak wm högga altarit *Bir* 4: 83. *Su* 225. 2) om tid: genast, strax. gripa genstan hans sial *Bu* 8. *Bil* 230, 537, 887. *KL* 15, 17 o. s. v. *MP* 1: 18, 19. *KS* 21 (51, 22). *Bo* 10, 44, 63. *Bir* 1: 186. *RK* 1: 1082. *LfK* 17, 19. *LB* 6: 283. thaghar ginstan opuäktis mote thöm . . . en ny striidh *KL* 341. *ib* 362. B) konj. så snart som. ginstan iäwghin gik bort fran hanum *KL* 19. ginstan the hördho thz gik ginstan hwar bort äftir androm *ib* 108. *ib* 362. ginstan konungane komo in farande *Bo* 1. *ib* 10, 102, 156. *Bir* 2: 299. *MB* 2: 282. *Di* 76, 123. — **genstan som (ginstan-), konj. så snart som.** ginstan som han var dödhir *Bo* 220. *Va* 27.

genstanda (giän-), v. motstå. med dat. suara ella giänstanda girughom ok grymum höfdingom *KS* 29 (72, 31).

genstigher, m. [Fdan. genstig. *Jfr* *Isl.* gagustigr] rak väg, rätt väg, genstig, genväg. en genstighir (*compendium*) är j thessom lustelika wäghenom *Bir* 1: 337. kände honum genstigh til himmerikis *ib* 2: 52. *ib*

300, 3: 214, 326. VKR XVII. Su 174. Lg 3: 309. — i allmh. stig. j iahels daghom hwilades genstigane (semitæ) MB 2: 81.

genstridh, *f.* [Äldre Dan. genstrid] *motstånd*. somlighe giordo sik beskärmath rwm oc wärnar til genstridh MB 2: 84. tholde hon genstridh KL 327. — *motsträfvighet*. thungare är mik thola världinna drö- uilse oc motgang oc mins hux genstridh än nakat annat Bir 3: 434. genstridh är swa som trolskaps älla trolkona synd Ber 65. som mz olydhno och genstridh korra mot sinom forman ib.

genstridha, *v.* [Fdan. genstride] *strida emot*. gen- stridhom mothe tolkom lönom oc kärlek LfK 49. at han (kroppen) ey tilbörre genstridha oc herras owir skälin oc siälena Su 350. — *part. pres. motsträfvig, upp- rorisk. med dat.* tik genstridande Su 339. — *med prep.* mot. kranke likamen är nödogher oc genstridande mot tholka pinor Su 348. — *abs.* haffuer gudeliken snille otalika syndara til sik draghit, iämwal nödoghe oc genstridande mz dröffuilsom indriffuit i lifluet Su 169. haffdho . . . mindhre mothestandara ällar genstrid- andhe ib 62.

genstridhile, *n. pl.?* [Äldre Dan. genstridelse] 1) *motstånd, motsträfvighet*. haffua sik oprest i tolka olydno oc genstridilse mothe sina förmän Su 54. — *med dat.* mz wrangwisa menniskiors genstridilse clost- reno PM LX. 2) *vidrighet, svårighet*. om mangra handa genstridilse gladelika lidhugh Su 50.

genstridhogher (geenstridhughir. ginstrid- ogher: -oghe Bir 4: 295), *adj.* [Fdan. genstridog] 1) *stridig, motsträfvig, upprorisk*. at pina genstridhogha Bir 3: 166. ib 337, 4: 295. ST 245. Ber 63. — *med dat.* af olydghom oc gudhi genstridhoghom MP 1: 131. vm nochar brodhir ellir hion wardhir honom geenstridhughir oc olydhughir VKR 30. nar wi ärwm genstridhoghe warom formannom Ber 64. ib 68, 225. Lg 635. MB 2: 257. skulu wara genstridoge mins sons ordhom Bir 4: 71. — *med prep.* mot. genstridogh mote sinom formannom Su 354. MP 1: 134. fwnnom wi ena handa folk genstridughet (för genstridught) mot alla andra MB 2: 198. 2) *motig, vidrig*. nar the känna gen- stridhogh thing Bir 3: 328. Ber 7.

genstörtogher (-igh. gensturekteg. gen- stiirektig), *adj.* *genstörtig*. looth finne sik richsens radh oc richsens höffwitzman . . . genstörtigh ok offuerhörigh i manga matho BSH 4: 124 (1488). almogen, som nw ganst genstörtoger wordin är ib 5: 349 (1509). almogen är gansche genstörtigh emot thöm ib 381 (1510). almogen war miik ganska genstörtigh FM 351 (1507). äre thä tiiskä städher hanom ganska gen- stiirektige ib 676 (1517). rijgisins raad er hanom ganska gensturektege ib.

gensvar, *n.* [Äldre Dan. gensvar] *svar*. Lg 3: 625. BSH 5: 14 (1504). hwlkit ärände vij granliga rand- zakade effther tiiltal, genswar oc vetnä ib 362 (1509).

gensvara (geen-), *v. svara*. at thw ey giffwer tik til oteleg ordh at geen swara Lg 821. — *motsvara*. som sacramenta the hælgho kirkio hafdho i them gamblo laghomin genswarande sacrament oc ey som MB 1: 505. — *med dat.* färmilse oc olning hafdho äunkte sa- cramentum sik genswarande i them gamblo laghomen MB 1: 505.

gensägdh (geen-), *f. motsägelse*. Su 226.

gensäghu (geen-. gensengn BSH 4: 99 (1483). **gensläghu** SD NS 1: 688 (1407). **gensägen**. **genseggen** SJ 364 (1469). **geensängn. gen- sängu** Su 134), *f.* [Fdan. gensagn, gensägn] *mot- sägelse*. vpreste geensängu mote them KL 161. tholde . . . gensäghu ib 163. fölgheir vtan gensägn Bo 189. ib 199. BSH 1: 166 (1376). SD NS 1: 230 (1403), 275 (1403, *nyare afskr.*), 317 (1404), 349 (1404, *nyare afskr.*), 372 (1404) o. s. v. SJ 364 (1469). MP 1: 272. VKR 42. SO 115. Ber 227. PM 53. uthan huars mandz geensägn DD 1: 82 (1436, *nyare afskr.*). vtan alla ater- källan oc gensäghu BYH 1: 181 (1377). wten al gen- sägen ok skotzmol BSH 5: 506 (1512). mins sons ordh ok kännedombir hafdho alla stadz gensäghu Bir 3: 155. Su 134. gudz doma gensäghu (*motsägelse el. klan- der mot Guds domar*) Bir 2: 108.

geusänkia (-sänkä), *v. igenfylla*. at wij lothe geusänkä hampnä gapet FM 186 (1504). *Jfr i gen sänkia.*

gentaka, *v.* [Äldre Dan. gentage] *mottaga, upp- taga*. the hedhno budu sik til at nidher hugga ok han gentaka (*nos hanc arborem succidemus et tu eam suscipe*) Bil 632. — *mottaga, uppbära*. swaradhe hans ärw gen takna mere än hans mödha var wärdh Lg 1030. — *Jfr taka gen, äfvensom i gen taka.*

gentala (geen-), *f.* [Äldre Dan. gentale] = **gentalan**. vtan alla geentala SD NS 1: 203 (1403).

gentalan (gintalan Bil 895), *f. motsägelse, in- vändning*. hördho prädikan ok namo thz gerna vtan alla gentalan Bil 847. ib 895.

genträdhilse (-trädelse), *n. pl.?* *skada, för- fång*. thet wore thenne fatige kyrkie oc mich tiil en stoor forswagning oc genträdelse BSH 5: 40 (1505).

genthrätteliker (-trätteliker), *adj. enträgen*. Spec. Virg. s. 274 (*enl. Rietz, s. 190*).

genvart (genwert Bil 315), *prep.* [Isl. gagna- vart, gagnvert. Fdan. genvart] *gent emot, midt emot*. *med dat.* sat hon genuart biscopopenom Bu 144. Bil 315. MB 1: 491.

genvarta (geen-), *f.* [Jfr Isl. geirvarta. N. geirvorta. **genvarta** torde vara en folketyologisk om- bildning af gervarta; möjligt är dock att genuartona, geenwartona bero på ett skrifvarefel i det gemen- samma originalet för Cod. A och D af Gr] *bröst- varta* (på män). sköt han konungin i brystit i gen- uartona Gr 263. sköt han konungän i brystith j geen- wartona ib (Cod. D) 354.

genwädher (ginwädher Lg 3: 357. giinweder), *n. motvind*. i myklom lifs wadha farande ok genwädhre KL 173. j myklom storm ok genwädhre ib. Lg 3: 357. kom sa stort giinweder FH 6: 89 (1496).

genwärdh (geen-. gin-. -ar), *f. svårighet, ve- dermöda*. hunger ok thörst ok stora genwärdh leedh then här ij the färdh Al 4145. waar likame skal ängin wilia hafwa vtan genwärdh badhe nätter ok dagha ib 6174. nidirkastas af nakre ginuärdh MP 2: 95. nar genwärdenna ok fatikdomsins torn stingir han Bir 1: 313. hwat tekna tornane vtan världinna gen- wärdha (*adversitates*) ib.

genvärpa (ginuärda. genworda. *ack. sing.* genuärdhän för genuärdhu *el. genuärdho*

Bil 339), *f.* 1) *motgång, vedermöda, lidande, skada.* aldre varpe mik þen gen värpa at min bonde skils við hálgha martires *Bu* 520. scyt giuar han þik hugnað for genvärpo *ib* 489. þol genuärpo þins lifs älla þins goz *ib*. ängnom tel genvärpo *ib* 3. giordhe hanum mangha ginuärdo *Bil* 710. honum war enkte meen eller genwärdha at alzskyns thingom *MB* 1: 59. thul uädha ok genwärd *KS* 19 (47, 20). wara tulughr i allom genwärdom *ib* 49 (125, 53; *kan föras till genvärdh*). swa olidhelika pinor oc osighelika genwärdhor *Su* 29. *Bil* 245, 269, 339, 368, 642, 879, 885. *KL* 232. *Bo* 82. *MB* 1: 90, 104, 105, 126, 392, 457. *Bir* 1: 238, 295, 2: 195, 3: 222. *Ber* 2. 2) *kamp, strid.* ther aff wäxer striidh oc genwärdha i likamenom mällan fyra elementorum krapta som han är blandadher aff *MB* 1: 78. i allom genwärdom ther ouini thet land ouarande skadha *KS* 57 (142, 62; *kan föras till genvärdh*). *ib* 74 (183, 82). 3) *motsträfvighet.* sculo haffua plaga ok neffst fore theris brwt ok genwordo *SO* 78. — **genvärdho man, m. motståndare.** thu satte minna (*för* mina *el. snarare* thina) genwärdho män (*adversarios tuos*) aff waldom *MB* 1: 318.

genvärdhas, v. refl. stå emot, vara motsträfvig. genwärdhins enkte mot honum *MB* 2: 381. trätta oc genwärdas *LfK* 14.

genvärdhelika (-liga), adv. orätt, otillbörligt. är thz swa at j giort haffwen o rätffärdeliga oc genwärdeliga (*perverse*) *MB* 2: 98.

genvärdheliker (gen wärdliker), adj. [*Jfr Isl. gagnverðuligr*] *motig, svår.* hård ok gen wärdlik ting *KS* 19 (47, 20). *MB* 1: 252. ey skal thik synas wara thz genwärdhelikt som sara hawer talath ower thinom son *ib* 197.

genvärdhelikhet, f. motgång, vedermöda. thera sälikhet älla genwärdhelikhet (*adversitas*) *Bir* 4: 251. *Su* 438, 440.

genvärdher (gin-), adj. motig, svår. i . . . ginuärdhom thingom *MP* 2: 249. genwärdh thing thykker os godh *Al* 6176. the thing j wärdlinne ärw ärw gudhz thiänista mannom genwärdhwm (*för* genwärdh *el. möjl. för* genwärdhogh) *Ber* 21.

genvärpogher (genwärdhigher. ginuärdhogher. ginuerdoger. genworduger. n. -ogt. -okt. -ukt), adj. eg. vänd emot, riktad emot. 1) *motig, som går emot.* i genuärdhogho wädhre (*motvind*) *KL* 269. 2) *motig, vidrig, svår, besvärlig.* med *dat.* nakat thz os är ginuärdoght *Bo* 83. fatighdomen är allom genwerdhogher *Su* 421. — *abs.* tholimodhelica vmbära ginuärdhogh thing *Bo* 101. *MP* 1: 62. *Bir* 1: 45, 2: 108, 3: 174. *Ber* 21. *LfK* 140, 183. före tholka ginuärdogha lykko (*d. v. s. olycka*) *MB* 2: 296. tänkiandis sik enkte genwärdukt oppa kommendis *ib* 93. 3) *motsatt. med dat.* annor thry thingh thessom genwärdogh *Bir* 1: 12. mit mönstir är alzstingis genwärdokt thino mönstre *ib* 391. — *abs.* skäl at skodha genwärdogh thingh af genwärdoghom (*contraria a contrariis*) *Bir* 1: 250. 4) *stridande (mot), hinderlig (för).* med *dat. el. i dess ställe ack.* alt thz som finz als-tingx genuärdhokt vara äntighia systranna fridhi ok sämio. älla ok formanzsins ok seniorum lydhno *Bo* 147. alt thet odyghdelikt är ok skadhelikt ok geu-

värdogt är manna samhälde *KS* 31 (79, 83). *Bir* 2: 297. skalt thu . . . hawa alla swa som thinna siäla helso genuärdogha som for licamlikit mak . . . vilia thik dragha fran idhu oc äruodhe *Bo* 119. han är ey genuärdogher sik siälfwan *ib* (*Cod. B*) 346. — *abs.* nar iak redhe wäghin til hymerikis ok iak vp reff genwärdogha (*hinderliga*) buskana *Bir* 1: 244. 5) *fientlig, upprorisk, motsträfvig. med dat.* gupum gen värpoghar *Eu* 495. *ib* 494. *Bo* 206. var han the rätto tronne som cristne män hafua digirt ginuärdogher *Bil* 895. genwärdhogher gudhelike rätwiso och godhlek *Ber* 49. *Bir* 3: 277. nakar synd ma kallas nadhelik . . . fore thy at hon är . . . ey swa mykith genwärdhigh gudhi, än tho at hwar synd är gudhi genwärdhigh *MB* 1: 147. — *abs.* waro olydhoghe ok genwärdhoghe *KL* 10. ärw enbändhe oc genwärdoghe *LfK* 159. thänne min brodhir hulkin som skal callas genuärdhoghir (*adversarius*) for thy at han skal vardha genuärdhoghir francisci reghlo *Bir* 3: 277. *ib* 278. miin genwärdhogha brwdh *Su* 433. *ib* 434. gör sikh genwordug *TS* 21. annor tolkin ginuerdog (*förnärmande*) forsmälikin ord *SO* 25.

genvärdhoghet, f. vedermöda. som miz genwärdoghet twinghas *LfK* 101. ledh myghen genwerdohet *RK* 1: (*Yngsta red:s tillägg till sfgn*) s. 202.

gere, m. [*Mnt. gere. Jfr Isl. geiri i ssättn.*] *kil, kilformigt stycke. af tyg.* hans banere haffdhe oc en hwitan gera ther ower gik oc et röt kors *MD* 191. — *af jord.* thät lot han aff sinom calgardh til hans rwm oc är som en gere aff norra ändan in til symons stenhus *SJ* 7 (1437). i geren mellom peder jönssen oc per jwte *ib* 332 (1466). *ib* 55 (1437), 88 (1445), 105 (1440), 336 (1466). beläget i gramunke gere *ib* 329 (1465).

gersfers naghl, se giffers naghl.

gesl, se gisl.

gesla, v. se gisla.

gespa (geespa GO 293. -ar, -adhe), v. [*Isl. geispa*] *gäspa.* gespär, ocito *VGL* XIV. ossitare j: gespa *LB* 6: 284. gespeer (*trol. för* geesper *el. gespar*) offtha *ib* 8: 51. män doo widh at the nusu eller gepadho *Bil* 713. *KL* 227. — *gapa.* ä gespar fughil a sit gäte *GO* 650. *ib* 293.

get (pl. getir Bir 2: 87. geter Al 4957. med art. getrena Gr 301), f. [*Isl. geit*] *L. get.* get, som är fwlasta diwr *MB* 1: 479. *Gr* 301. *Bir* 2: 87. *Al* 4957. äru härtoghane licare kaatom getom än enhörningom *Bir* 2: 149. *Jfr* **ra-, sten-get.** — **geta galle (gede galle LB 3: 189), m. getgalle.** *LB* 3: 189, 7: 138, 210. — **geta hlordh, f. gethjord.** *Gr* 299. *MB* 2: 117. — **geta horn (gete-), n.** [*Isl. geitarhorn*] *gethorn.* *LB* 7: 277. — **geta häptur, f. pl. L.** — **geta klöf (gete-), f. getklöf.** taga . . . gete klöffwar *LB* 7: 277. — **geta land, n. geturin.** tak bokkaland karromon ath driikka ok quinnomon gethaland *LB* 2: 58. — **geta lorter, m. getlort.** tag geta lorta oc bren tom til asko *LB* 7: 193. *ib* 232, 295. — **geta migh, n. geturin.** *LB* 7: 56. — **geta miolk (geta myolk Su 388. gethamiolk LB 7: 3. getha miolk ib 6. getha myolk ib 2: 10, 37. gätha myolk ib 6: 282. gete miolk Va 8. geta miolk**

LB 3: 34), *f. getmjölk. Va 8. Su 388. LB 2: 10, 37, 3: 34, 40, 6: 282, 7: 3, 6. — geta pis (-piiss), n. geturin. LB 7: 247, 282. — geta pors, m. ledum palustre Lin., getpors, squattram. LB 7: 351. — geta rag (geeta- Bir 4: 68), n.? getragg. Bir 4: 68, 69. — geta skarn (gete-), n. getträck. tag gete skarn LB 7: 245. — geta skäg, n. getskägg, bockskägg. stirillum, getaskäg GU 7. — geta smörmale, m. till presterskapet i Jämtland utgående utskyld af get-smör. de exhibicione decime dicte getasmörmala SD 5: 527 (1346). super prefatis pensionibus biskopstol et getasmörmala ib. — geta sör (getha söör), m. getträck. LB 7: 6. — geta talgher (gete-), m. gettalg. LB 7: 252. — geta tunga, *f. gettunga*. man gömir ey wäl gul vnder geta tungo GO 483. — geta ul (geta wll), *f. getull. MB 1: 356. — geta vatt (vassle), m. getvassle. eth embar . . . getavaszla. som osth löpin är LB 7: 46. swden mz geta watla ib 3: 71. — gets hovudh (getz hufwdh), n. gethufvud. eeth swidhit getz hufwdh ST 412.**

getskin (geetskin. gethskyn), n. [Isl. geit-skin] *L. getskinn. i egypto lande hafwa alle munka . . . geetskin yterst iwir all siin klädhe KL 251. 1 deker gethskyn FH 5: 237 (1524).*

getunger (-ar), m. [Isl. geitungr] *geting. at ey skulin getungane in koma j toma stadhana ok dröfwa godho biin Bir 1: 258. nar getungin kombir som biin är wan at äta. tha hata the han al almännelika ib. ib 260. MB 1: 297. ST 332.*

ghy, se þu.

gif, f. L. = gläf. gif löna KS 70 (172, 77). SD NS 2: 10 (1408), 12 (1408). *Jfr gupsif-, hinderdags-, morghon-gif.*

giffers naghl (giffuers-. gerzfers-), m. [Fdan. gerfersnagle. *Jfr Ffr. girofle, girofre. Span. girofle, gariofilo. Lat. caryophyllum, garyophyllum kryddnäjlika. skärsötha oc gerzfers nagel LB 7: 151. — vanl. pl. gariophilus giffers nagla LB 6: 284. ätha giffers nagglar ib 282. äta giffers naghla ib 3: 171. giffuers nagla . . . ma man vel ätha ib 2: 9. tak skärsötha ok giffers nagla ib 53.*

gifning, f. gifvande. Su 302.

gift, gifta, se gipt, gipta.

gigha (giigha: -or LfK 246), f. [Mnt. gige. Ffr. gigue. Mlat. giga. *Jfr Isl. gígja.] L. ett slags stränginstrument, giga, violin. Jfr Viollet-le-Duc, Dictionnaire du mobilier français 2: 273 f.; Fétis, Histoire de la musique 5: 166 f.; Schultz, Höf. Leb. 1: 432 f.; Grimm, Wörterbuch IV. 1: 2567 f. harpa äldher gigha, fidhla äldher huat hälst söth lywdh wara kan Su 77. LfK 246. Jfr fläpla. — gigho bughi (-boghi), m. till en giga el. violin hörande stråke, violinstråke. fäst mz ändommen widher en bogha, som en gigho bogha PM 53.*

gilda (gilla. giilla. gijlla. pres. -ar. -ir? impf. -adhe. part. pret. -adher. -der: gillth SGG 129), v. [Isl. gilda] *L. 1) göra fullgod el. fullkomlig, fullända. hwar planeta stiärna . . . gillar (Cod. A gör 65) sit aar äpter sinom omgang MB 1: (Cod. B) 533. 2) finna el. förklara fullgod el. antaglig, antaga, gilla, godkänna. stadfestir iak ok gilder hans breff SD NS 1: 277 (1403). aatskilia, holchen lagboch skulle gillas eller*

ogillas BSH 5: 187 (1507). gijlladhä och stadfestä forme gode mänss eedh FH 5: 214 (1513). gilladhe thenna scrift ib 3: 105 (1447). the . . . gildade tesse effterscrifne gambla raar ib 5: 120 (1488). ib 178 (1499). the for:da raa som for:de synemän gildhad hafdhe ib 2: 45 (1418). BtFH 1: 16 (1494, nyare afskr.). thz (näml. öl) the gilla thz skal vara gillth aff allom brödröm ok systrom SGG 129. gilles han (den som någon inom skräet vill taga till lärning) SO 223. j biscopshammar the mik ater hyllade och til sin konung gijllade RK 1: (Till. t. LRK) s. 232. Jfr o-, två-gilda.

gildbrodhir (gil- Bil 412; SGGK 103, 107, 108, 109; SGG 128, 131; FH 1: 54 (1485). gyl- SGG 128), m. L. 1) deltagare med någon i ett gästabud. thykker thik tholik thing wara craser tha sigh os flere thina kompana som thine gilbrödher (Cod. C giäld brödher 1008) skulu vara Bil 412. 2) gillesbroder, medlem af ett gille el. brödraskap. SGGK 103, 107, 108, 109. SGG 128, 131. mz helge andz gilbröders . . . samtykke FH 1: 54 (1485). — Jfr giäldbrodhir, gildebrodhir, gildis brodhir.

gilde (gylde. gille. giille. gylle. gilles för gillet SO 107), n. [Isl. gildi] *L. 1) det som betalas el. skall betalas, afgift, utskyld. Jfr af-, ater-, half-, land-, två-gilde. 2) gille, gästabud, dryckeslag (eg. sådant som bekostas genom afgifter el. sammanskott af deltagarne). sculu systra oc brödhir storlicha wakta at the ökke wari j brudhlöpom barnsölom ellir giillom oc ey j naaghrom adhrom gestabudhum ellir budhölom VKR 20. han väfs j . . . giillom oc ölfyllom (convivius) MP 1: 263. ib 90, 91. i eno gilde AL 10036. giuir thu thz rikom klärkom. tha göra the sik thär af gilde KL 271. hon hioit eeth serdelis gestabudh ellir gilde ST 221. thz at thu fiärkar mik af thino bordhe. skal vardha mik biudhilse til mins herra ihesu christi gille Gr 272. o huat säle the ärw, som til tolkit gille bwdhne äro Su 140. giordhe hwart aar klärkom sancti nicholai gilde mz höghtidh Bil 578. giordhe gildit gladhare ib 579. at han fördrüwer ok afläggr gilde ok samdrykkio manna KS 62 (154, 68). — dryckeslag el. sammankomst inom ett gille el. brödraskap. medan gillet drykx SGGK 104. ib 109. SGG 129, 130. sa länghe giillith staa SEG 112. sa länghe gilleth drikk heller haldz ib 118. engen broder bäre nagar bana vapen med sick til gildes SO 205. ib 28, 65, 107. 3) gille, brödraskap. gilde siue conuiuio sancti petri SD 3: 680 (1325). gillde saluatoris ib 4: 585 (1337). ib 6: 64 (1348). wara fru gilde ib NS 1: 463 (1405). sancta johanissa gilde ib 678 (1407). sancta jacobs gille oc sancta pedars ib 2: 78 (1409). pa . . . helge andz gilles wägna FH 1: 54 (1485). ib 55. the brödher ok systhrar i gildeno äru SO 67. som alderman war i hälghakors oc sancti olafs gilde SJ 60 (1436). sancte knutz gille ib 126 (1446). sancta barbara gille ib 213 (1452). helge likama gylle ib 386 (1472). sancte örgiens gille SGGK 103. ib 104, 105, 106, 107, 108, 109. SEG 111 o. s. v. SGG 128 o. s. v. 4) gillesstuga. widh gatuna bak for sancte gerthruda gylde SJ 77 (1438). i mällen hälghandz huss rwm ok sancti laurenze gilde ib 34 (1425). en gardh beläghin . . . i mellan warafu gille och olaff michkelssons*

gardh *ib* 241 (1448). — **gildis blus** (gillesbloss), *n.* bloss som tändes vid samqväm inom ett gille. *SGG* 132. — **gildis bordh** (gilles-), *n.* bord vid hvilket man sitter under samqväm inom ett gille. *SGG* 130. — **gildis brodhir** (gilles-. gylles- *SGG* 131), *m.* [Isl. gildisbróðir] 1) deltagare med någon i ett gästabad. giordhe gildis brödher blidha *Bil* 579. 2) gillesbroder, medlem af ett gille el. brödraskap. gillesbrodher eller gester *SO* 7. myne gillesbrödher ok gillessther *SGGK* 103. stempner sin gillesbrodher till tingx *ib* 104. wardher... gillesbrodher slagen *ib*. *ib* 105, 106, 107, 108, 109. *SGG* 129 o. s. v. — **Jfr gildbrodhir, giäldbrodhir, gildebrodhir.** — **gildis byssa**, *f.* skrin hvare ett gilles kassa förvaras. skal thet betalas vtaff gildis byssone *TS* 24. — **gildis bänker** (gilles-), *m.* bänk på hvilken man sitter vid samqväm inom ett gille. slar ok hardragher qwinna a gilles benkke *SGG* 130. — **gildis drykker** (gilles-. gillis dricker), *m.* dryckeslag som hålles af medlemmarne i ett gille el. skrå. reth gilles dryck schal vara vppa sancte mickels dach *SO* 107. nar som gilles dryck drickes *ib* 108. om ämbetens gillis drickia *ib* 186. *ib* 109, 144, 193, 199, 201, 205. — **gildis drykkia** (gilles-), *f.* = **gildis drykker**. *SO* 112. — **gildis gardher** (gilliss- *SEG* 121. gilles- *SGG* 130. gillis gaardher), *m.* till gillesstuga hörande gårdsplats. huilkin som bär yxe eller swärdh eller annor bana wahn j gillis gaardh eller j gillis stughw *SO* 28. *ib* 24. *SEG* 121. *SGG* 130. — **gildis glädhi**, *f.* gästabadsglädje. *Su* 438. — **gildis golf** (gillis- *SEG* 122. gilliss- *ib* 121), *n.* golf i gillesstuga. *SEG* 121, 122. — **gildis hus** (gillis- *TS* 22. gilles-), *n.* gästabadshus. jngak ey j gildis hws (*domum convivii*) *MP* 1: 224. — *hus* hvarest ett gilles el. skrås dryckeslag hålles. *TS* 22, 23. the skulo gilleshuss tilreda *SGG* 130. — **Jfr gildehus.** — **gildis redhskaper**, *m.* redskap tillhörande ett gille el. skrå. tha som nager broder eller syster dödh är, tha schal ämbetetz redzschapp fana päll ok lywss fore husit bäras epther gamul plechsidh ok thenne gildes redzschapp schall bäres swa vel til systrom som til brödom *SO* 205. — **gildis rätter** (gilliss- *SEG* 117. gilles- *SGGK* 108, 109), *m.* gillesrätt, stadga för ett gille el. brödraskap. *SGGK* 108, 109. *SEG* 117. — **gildis skra** (gilles skra), *f.* stadga för ett gille el. brödraskap. i androm sancte erikx gilles skraom *SEG* 122. — **gildis stuva** (gildisstufua. gildesstwe. gilles stuffua: -stuffuw *SO* 8. gilles stugha: -stugho *SGG* 131. gillisstwga: -stwgw *SEG* 112, 114. gyllesstugha: -stugho *SGG* 130), *f.* [Jfr *Fnor.* gildastofa] stuga el. hus hvarest ett gilles el. skrås dryckeslag och sammankomster hålles. huilkin som dragher kniff adh andhrom i gilles stuffuw *SO* 8. *ib* 7. *SEG* 112, 114 o. s. v. *SGG* 130. tala vedh almogen om den gildesstwen *BSH* 5: 251 (1508). the svvensko gingo in i sancta olafs gildisstufuu *OB* 213. i gildisstufuonne *ib* 214. **Jfr gildestuva, gildstuva.** — **gildis stuvn golf** (gillisstwgu-), *n.* golf i gillesstuga. *SEG* 121. — **gildis stämpna** (gillis-), *f.* gillesstämma, möte af medlemmarne i ett gille. alt thet som aff brödom är stadgatt i gildis stämpno *TS* 20. bör allermanne gillisstämpna lysa *SEG* 112. — **gildis sven** (gildes-

swen. gillis- *SO* 78, 106, 109, 204. gilles- *ib* 96, 158; *SGG* 128), *m.* den som inom ett gille el. skrå förrättar en tjenares ålägganden (bland dessa nämnas särskildt att frambära åldermannens bud till medlemmarne, att på stora högtidsdagar tända ljusen på gillet stakar framför altaret samt att vid dryckeslag mottaga brödernas vapen). gildesswennen schal thz tijt koma lata epter oldermantz beffalan *SO* 205. yngste broderen som senast war eller komen är i samma companij han är brödra gilles swen som kaller erendes broder *ib* 158. *ib* 78, 96, 106, 109, 204. *SGG* 128. **Jfr gildesven.** — **gildis syster** (gilles-), *f.* [*Fnor.* gildissystir] gillesyster, qwinlig medlem af ett gille. *SGGK* 103. *SGG* 131. — **gildis tomt** (gillistomt), *f.* tomt tillhörande ett gille el. brödraskap. *SD NS* 2: 78 (1409). — **gildis vägher** (gillis- *SEG* 122; *TS* 23. gilles- *SGG* 130; *SO* 7. gylles- *SGG* 130), *m.* väg till el. från ett gille. *SO* 7. *TS* 23. *SEG* 122. *SGG* 130. — **gildis väriande** (gillisväriande. gillissväriande), *m.* gillesföreståndare, ämbetsman inom ett gille el. brödraskap, hvilken besörjer uppbörden och har tillsyn öfver ordningens upprätthållande inom gillesstugan. bör allerman ok menighethen twa gillissväriande välia *SEG* 113. bör gillissväriande gillesenss nykla haffwa i try aar ok ey mindre *ib* 121. *ib* 114, 115, 120, 121. — **gildis värianda balker** (gillissväriande balker), *m.* balk som handlar om gillesföreståndare. *SEG* 113.

gildebrodhir (gille-), *m.* = **gildbrodhir** 2. gillebrodher skulle sig aldherman wellia *SGGK* 103. *ib* 106. *SJ* 368 (1470). **Jfr gildis brodhir.**

gildehus (gillehus), *n.* [*Fnor.* gildihús i *Jämtl. dipl.*] = **gildis hus**. ledha hanom aff gillehusit *SO* 108.

gilder (gylder. *f.* samt *nom.* och *ack. pl. n.* gild. gylld (möjl. att fatta ss *ack. sing. n.* och stående i *st. f.* gyllt) *SD* 4: 585 (öfvers. i *hds. fr. sl. af 1400-talet*). gil *SO* 20, 63. *n.* gilt. giilt. gjilt. frf. vok. i *änd. gild-. gilld-. gyld-. gill-. giill-. gyll-*), *adj.* [Isl. gildir] *L.* 1) giltig, gällande, antaglig, fullgod. dömdu gild scriptamal syndugha folke til himerikis nadha *Bil* 394. uari ok thz gilt *TB* 79. i halden thz got oc gilt *Al* 6896. hvilikin man sum e hawär gildävak firi sinum durum *SR* 15. sculde han hona behalda for the peninga for sit gille fasta köp *SJ* 127 (1444). for sit fasta gille köp *ib*. for et gilt köp *ib* 132 (1444). at thenne forne raar gilde vare *FH* 2: 64 (1427, *gammal afskr.*). at the brefuin... gild waro *SD NS* 1: 277 (1403). XLII marc j silffwer, redhom peningom och gildom och lagligom werdörom *FH* 5: 145 (1490). j androm gyldom oc lagligom werdörom *ib* 163 (1495). tusande rinscha gyllena gillde *RK* 2: 2527. XXV marc swensca vti gylld myntt oc giängxssä *SD* 4: 585 (öfvers. i *hds. fr. sl. af 1400-talet*). XL marc i godha giilla ok genga, hwita örtogh päninga *ib NS* 1: 334 (1404). *ib* 338 (1404, *nyare afskr.*). stokholms mynth, som nw gäpt ok menlegga gangande är fore gilt offuer alt rikith *ib* 2: 120 (1409). i swa godhum oc gildum byium, som hossaby är *ib* 173 (1409). skodha gerningh ath witha holkin gil är eller ogil *SO* 20. *ib* 63. gjilt nött *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). x gilda köör *ib NS* 1: 167 (1402). skodha

oc skilia giilt jarn aff oglildo *IjN* 138. en gylder oxse *BSH* 3: 145 (1463). een gillan öxnök *ib.* *ib.* 5: 197 (1507). fäm gylla fiska *MD* 370. gudh kunne aldrigh kona swa schapa at fogden wille henne for gilt (*ss något fullgodt*) vptaka *RK* 2: 661. wille ey bära mig opp för gilth (*gifva mig sitt erkännande*) *ib.* 3: (*sista forts.*) 4202. 2) *medförande skyldighet att erlægga böter el. undergå annat straff. gilt (näml. vare) . . .* alt hätt böm giorpes *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — *Jfr* ep-, ful-, fär-, half-, iäm-, karl-, korn-, köp-, lagh-, o-, skat-, två-, vitnis-, ping-gilder.

gilder (gildar), n. L. = gildre. the haffde sätth syn gildar och katzar wppo hans wtmark och fiske vatne *BtFH* 1: 132 (1506). *Jfr* gildra, f. och gildre.

gildestufa (gildistufua. gyllestufwa: -stufwna *SJ* 125 (1444). **gillestwe. gillastuffwa. gillestofwa: -stofwna** *SD NS* 1: 558 (1406, *gam-mal afskr.*). **gillestuga. gillestuge** *SGGK* 105. **gillestwuga: -stwugne** *ib.* 106. **gyllestuga: -stugone** *SGG* 131), f. = **gildis stufa.** i gillestwugne i forstwe eller i gardenom *SGGK* 106. *ib.* 105. *SO* 7. i gillestofwna i eneköpfung *SD NS* 1: 558 (1406, *gam-mal afskr.*). j warfrug gillastuffwa ginge the jn *RK* 2: 2167. j sancte gertruda gillestuga *ib.* 7470. til thes at alder almoghin saman kom i sancta gerthruds gildistufuu *OB* 213. komo a radzstufuonna i sancti gerthrudha gildestufuo *SJ* 63 (1436). j sancti olaffs gillestwe *SO* 118. bak swenska manna gyllestufwna *SJ* 125 (1444). *Jfr* gildstufa.

gildesven (gille swän *TS* 25. **gillisuen** *SO* 110), m. = **gildis sven.** när som werkmestare byudher gildesuena til sighia brödhrom til hoopa koma *SO* 68. *ib.* 110. *TS* 25.

gildogher, adj. *Jfr* skatgildogher.

gildra (-adhe), v. [Isl. gildra] L. *lägga ss giller el. försät (så att det lagda föremålet lätt faller ned), lägga på ett försätligt sätt.* presten laghdhe een storan steen ofwir ena dör ther biscopin pläghadhe vth gaa oc gildradhe han ther som ena fällo *ST* 351. snardes j the snarw han gildradhe for androm *Lg* 3: 539.

gildra, f. [Isl. gildra] L. = **gildre.** for owerk som han giorde wppo morten haros gildro *BtFH* 1: 235 (1506). *Jfr* gilder, n. och gildre.

gildran, f. L.

gildre, n. [Fnor. gildri] L. *giller.* hawir sat gildrin oc krokana *Bir* 2: 143. *LfK* 206. dömdes oleff andersson kuttis sin räff skin igen . . . wtoff morten oleffsson ibidem som han staa aff hans gildre *BtFH* 1: 274 (1508). *Jfr* fughla-, länu-gildre, samt gildra, f. och gilder, n.

gildstufa (gildzstufwa. gillstufwa. gilstugha. gylstwga: -gw *SO* 34. **gilstua), f. = gildis stufa.** thz forkynnen morgon i warfrugilstuo *RK* 2: 5246. konungen gik i warfrugilstuga *ib.* 9487. stodh a sancti gerthrudha gillstufwo, som tha radzstufua hiöltz inne *SJ* 62 (1436). gen mot sancta katherine gilstughu *ib.* 230 (1454). then tiidh jak lagmanz tingh hiölt . . . j gildzstufwan *FH* 5: 119 (1488). the thydzseo giungo alle i gildstufvonna *OB* 214. gar han wredher wth w gilstwgv *SO* 24. *ib.* 34. *Jfr* gildestufa.

gilia (pres. gil. impf. gilde), v. [Isl. gilja] 1) *hafva begär till, begära.* thän som älskar thz hanom lyster. han gil (*ardet*) säleka *Su* 338. 2) *locka, förföra (en qvinna).* gildo mz synd venisto jomfrw *Bil* 877. gilde (*vann till hustru*) ther ena drotningh mz listum *ib.* 726. 3) *fria.* thz radher iak allom ther vilia gilia *lo* 1467.

gilla, se gilda.

gille, se gilde.

gilta, v. [Jfr Nyisl. gelta. Äldre Dan. gielte] *eg. skälla? kälta, pocka, yttra pockande ord (till)?* man födher nw vp vnga piltä the först epther sin husbonda gilta hans godz stiäla röffwa ok räna *MD (S)* 266.

gilta, v. L.

giltan, f. L.

gilzli, n. Jfr afgärpabygilzli.

gimsten (gym- Pa 23; Su 444. gem-), m. [Isl. gimsteinn. Jfr Lat. gemma] *ädelsten.* at þe aldre sagho bätra gul ok gimstena *Bu* 152. *ib.* 154. *Bil* 282, 307 (*på hvilka båda ställen gimstenum senare är ändradt till dyrom stenum*). *Pa* 23. *MB* 1: 356. *Al* 4632, 4635. *Su* 444. maria thu äst . . . dyrasta gemsten *MP* 1: 31.

gin, se gen.

ginum, se genom.

giolskaper, m. L.

giolsämi, f. L.

gior, se gör.

giora, se göra.

giorp, giörpa, giordher, giordhil, se giörp, giörpa, giurdher, giurdhil.

gipt (gypt. gift. giff. gyfft *SD* 5: 677 (*öfvers. i hds. fr. 1467*)), f. [Isl. gipt] L. 1) *gåfva.* *SD* 5: 677 (*öfvers. i hds. fr. 1467*). *ib.* *NS* 2: 93 (1409). *MD (S)* 280. scall the giff alstings wara jgeen kalladh *FH* 2: 136 (1442). alla the gaffuor oc giffth som junfrw cristin jöness dotter gaff til nadhendals clostre fore sina prouento oc vppehelle *ib.* 4: 43 (1456). wi . . . stadhfästom . . . alla the gafwo oc giffth war fadher oc modher . . . gafwo *ib.* 3: 55 (1445). *ib.* 5: 139 (1490). hindra sins ffaders giffth fore sina siäll *ib.* 3: 58 (1445). *ib.* 136 (1449). thenne förscrifne giffth gaffwe och rente *SJ* 325 (1465). thäs hälgha anda gift *Bil* 927. 2) *qvinns bortgiftande till hustru, bortgiftande. Se giptarmal, giptarmaper.* 3) *städja för arrenderad jord.* quod pensiones wlgariter gypt & afrad dietas. de prediis ecclesiarum prouenientes ecclesia & presbiter inter se in posterum equaliter diuidant *SD* 2: 267 (1298, *gam-mal afskr.*). agrarium de quolibet solido terre . . . gipt III denarii *ib.* 5: 309 (1344, *gam-mal afskr.*). duo denarii pro gipt *ib.* tres denarii gipt *ib.* duo denarii gipt *ib.* hwar landbo gifwi gipt hwart siwnde aar *GS* 58 (1474). — *Jfr* af-, ater-, bol-, fäste-, hem-, hinderdags-, husl-, in-, mädh-, provastar-, siäla-, undir-, ut-, vin-gipt. — **giptar eper, m. L. — gipta fulnaper (gifta-), m. L. — giptakuna, f. L. — giptarmaper (giftar- L. gipter- L. gipta- L. giptä- gifta- L.), m. L. giptoman.** thz a giptämapren sökia *SR* 52. þa bot skal giptämapren intaka *ib.* — **giptar mal (giftarmal L. giptärmal L. giptirmal. giptamal.**

giptamal *L.* **giptamaal**. **gyptamaal** *RK* 3: 2952. **gyptamaall** *ib* 2640. **giptamal**: -mala *Lg* 3: 695. **giptemal**: -mala *ib* 630. **giptthermal**. **giptther** *mool FH* 9: 2 (1416)), *n.* [*Fnor.* **giptamal**] *L.* *eg. det tal som af giftomannen hölls vid qvinnas bortgiftande; (qvinnas) bortgiftande.* försto rikis herra lagde henna giptamala forskäl at wälja sik husbonde aff allom frankarikis härrom ok jonkarum ogiptum *Bil* 731. — **giptermäl**, **äktenskaps ingående**. hwilkin mö a giptermal ganger *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). nar hon skal tiil giptthermal *FM* 681 (1517). hafwa . . . gangit til giptamala *VKR VII.* *Lg* 3: 630, 695. bundho hardh bandh mz giptamaal *RK* 3: 2584. *ib* 2640, 2952. *FH* 9: 2 (1416). — **giptar orp** (**giptar-**), *n.* *L.* — **giptar qvælder** (**giptar-**, **gipta-**), *m.* *L.* — **gipta släng** (**gipta säng**, **gipta säng**), *f.* *L.* — **gipta-stämna** (**gipta-**), *f.* *L.* — **giptar vitni** (**giptar-**), *n.* *L.* — **giptar öl** (**giptar-**), *n.* *L.*

gipta (**gipta**, **giptthe** *Di* 261), *f.* [*Jfr Isl.* **gipta**] *L.* **gifte**, **giptermäl**. kraftho hona til andra gipto *Bil* 109. til gipto mins likama *ib* 556. halp them allom systrom til gipto *ib* 574. til gipto ga *Iv* 1506. ena konungx dotter mz giftom fa *Fl* 448. om konungh[en] finghe nogher gifthe aff nyfflinga landh *Di* 261. — *Jfr* **lorpa-**, **lagh-gipta**. — **gipto bol** (**gipto-**), *n.* *L.* — **giptomal** (-maal, **gipto-** *L.*), *n.* *L.* **giptermäl**, **äktenskaps ingående**. fran licamlicom giptomalom *KL* 341. hon forsmadhe hans giptomaal *Gr* 282. *Bir* 2: 50, 3: 16, 55. *VKR VII.* — **giptomals alder** (**giptomals-**), *m.* **alder för giptermäl**. kom til giptomals alder *Lg* 3: 523. — **giptoman** (**gipto-** *L.* **gipto-**), *m.* *L.* **giptoman**. faper älter giptoman *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). — **giptoqvælder** (**gipto-**), *m.* *L.* — **giptostämna**, *f.* *L.*

gipta (**gipta**, **giptta**, -ir, -te, -ter. *part. pret.* *gen. sing. m.* **giffs** *Lg* 3: 56), *v.* [*Isl.* **gipta**] *L.* **gifva** till **äktä**, **bortgifta**, **gipta**, **förmäla** (*eg. en qvinna, men förekommer äfven om man*). med *dat.* och *ack.* gipto sina dotter vngom svene *Bu* 30. vii ärom gifta twem brödhrom *KL* 234. — med *ack.* gifte mz hedher sina elzto dottir *Bil* 574. gipte sin son *ST* 274. ärlica gift *Bir* 3: 324. quinnö badhe gifta ok ogifta *KL* 101. thz iak är gifter *Fr* 1250. mz eens giffs manz hustru *Lg* 3: 56. — *bildl.* hwariom idhar lim en affgudh gipta *Al* 6808. ther wardher thit liik iordhinne gipt *ib* 8658. — **gipta sik**, **gipta sig**, **ingå äktenskap** (*om så väl qvinna som man*). med *dat.* wi . . . giptum ey os mannum *Bil* 446. gifter hustrvn sick androm manne *SO* 85. — *abs.* nar han ville hawa gipt sik *Bo* 57. — *refl.* **giptas**, = **gipta sik**. med *dat.* ephygenia giptis hanum *Bil* 229. — med *prep.* mädh. at giptas mz ihesu christo *Bil* 556. — *abs.* han kuskapo frändar at giptas *Bu* 26. *ib* 143. *Bil* 245. *Bir* 1: 88. *RK* 1: 77, 2431. engin giptis i annars wald *Al* 7074. nw växer smaswennin . . . oc giptis (*tager sig hustru*) aff egipto lande *MB* 1: 198. — *Jfr* **af-**, **saman-giptas**, **äfvensom fran-**, **lagh-**, **mund-**, **ny-**, **o-**, **tvä-**, **prä-gipter**.

giptandi, *m.* *L.*

giptning (**gipning**), *f.* *L.* — **giptninga mæper**, *m.* *L.* — **giptningamal** (**giftningamal**), *n.* *L.*

Ordbok.

girdinger? *m.* **tunna?** wndsäther oss medh en girding (*för färding?*) polwer *BSH* 5: 171 (1507).

giri (**gyri**, *gen.* **giris** *Bir* 1: 187; *MP* 1: 66, 320; *Ber* 125), *f.* och *n.* (*Al* 6264) [*Fdan.* **gire**] *L.* 1) **cupiditas**, **concupiscentia**, **begär**, **lust**. toko guz ordh mz mykle giri *KL* 161. hafdhe mykla giri til at skilias widh thässa onda wärld *Lg* 37. — *vanl. i dålig bemärkelse:* **begär**, **begärelse**, **lusta**. af giri ok lusta likamans kumbar hepers spiäl *Bu* 183. af onda giris atirlönom *MP* 1: 320. at mannen forstyrer sik af ondre giri ok odyghdelikom lusta *KS* 20 (49, 21). späk tin lusta ok fylgh ey tinne giri *ib* 23 (57, 25). tu skalt ey fylghia alle tinne giri ok likamlikom lusta *ib* 24 (57, 25). ängin ände ella återwände är å tera giri *ib* 60 (150, 66; *kan föras till* 2). tholke thanka . . . minzska girina *Bo* 16. girinna branda *Bir* 1: 71. *ib* 187, 335, 2: 7, 4: 51. öghna giri *Bo* 17. kändö the kötzsins giri ok lusta *Bir* 1: 77. *Ber* 127. thädhan foro the oc lagdhos i giri grawer (*sepulcra concupiscentiæ*) *MB* 1: 424. — med **föremålet för begäret uttryckt med gen.** valdzsins giri *Bo* 97. *ib* 127. *Bil* 835. mz manna lofs giri *MB* 1: 277. hafdhe framluktan wilia til gudhlikx hedhers giri *ib* 95. — med **föremålets beteckning föregången af prep.** til. sta mote oskälllike giri til mat oc dryk *Bo* 130. kötsins giri til skörlifnadh *Bir* 1: 355. *Bil* 782. *MB* 1: 463. 2) **särsk. avaritia**, **begär efter egendom**, **girighet**. vänte sin bropor pät hawa giort for giri sculd *Bu* 514. *Ber* 126. mot girinna last skipadhe han at änkte magha ägha vtan sins priara orloff *Bir* 1: 355. aldhre faar gyri nogh *GO* 572. giri älla nidzskapir *MP* 1: 310. nidsker ok girugir brinner här j giris heta *ib* 66. giri är omät ok aldre ful *Al* 6265. et omät giri *ib* 6264. *ib* 6267, 6269, 6273. 3) **ambitio**, **äregirighet**, **skryt**, **prål**. komin ok seen mik j bälle oc giri meer än salomonem *Bir* 3: 211. j the dikt oc scripter som gyrinna oc päninganna afflingh tilhöra *Su* 228. — *Jfr* **hedher-**, **hedhers-**, **iordhrikis-**, **mat-**, **mata-**, **of-**, **pänninga-**, **synda-**, **värulds-giri**. — **giris hiärta**, *n.* **girigt hjärta**. hardh giris hiärta *MP* 2: 104.

girilika (**girulika**, **girlika**), *adv.* 1) **begärligt**. skodha girlikare hällir värilz lusteliken ting än mina pino ok dödh *MP* 1: 91. änkte tax girulikare *Ber* 222. — med **begär**, med **lusta**, **kräsligt**. girlika pläghom wi ey lifwa *Al* 6107. 2) med **girighet**, **egennyttigt**. huar then som godz girilica samanläggir *MP* 1: 145. vm the hafwa sik sniellelika ok ey girilika (*cupide*) j sinom ämbitom *Bir* 1: 317.

girilse, *n. pl.* **begär**, **luster**, **lusta**. staa mot sinom frestilsom ok girilsom *Bir* 1: 242. bort röra aff sinom hugh al jordzlik girilse *ib* 3: 222. *ib* 1: 262, 301, 2: 324. *Su* 443, 450, 454, 455, 456. the kalladhe then stadhin girilsa (*concupiscentiæ*) graua *MP* 1: 189. *ib* 2: 172. *Jfr* **synda girilse**.

girna (**gera**: -as *ST* 203, 459, 507; -adhis *ib* 253. -ar, -adhe), *v.* [*Isl.* **girna**] **begära**, **åstunda**. girnadhe ok mykit astundadhe hona sik til husfru haffua *Lg* 3: 536. grym diwr . . . girugh oc girnandhe at swälgha han *Lg* 996. — *refl.* **girnas**, 1) med **passiv betydelse**. **begäras**, **åstundas**. hwat thinge är swa litit tillekande hughenom at thz girnas

ey ok huxas hetelikare ok mera än iak *Bir* 1: 141. *ib* 3: 120. 2) *begära*, *åstunda*, *längta efter*. med *ack.* folkit som girnadhiss kött *MP* 1: 321. nw hawir iak thet som iak girnadhiss *VKR* XI. som ey vil syndogha manna dödh vtan girnas synda bättring (*önskar att de bättra sig*) *ib* 66. som . . . ey girnas sinna vndirdana goz *Bil* 884. girnas han meth orättom sakom thz annors är *KS* 47 (120, 51). fleste af os girnas vpfärdhina *Bo* 96. *ib* 152. *KL* 165, 182. *Bir* 1: 6, 88, 2: 4, 178, 3: 55, 99, 229. *ST* 459, 502, 507. *Al* 2969, 6069. *Di* 288. *MB* 2: 19. sidhan girnas (*får behag till*) konungin thina fäghrind *Bo* 46. then som quinno seer ok girnas hona *MP* 1: 320. girnadhiss ena gudhlika nonno *KL* 75. — med *prep.* til. swa som hiortin girnas til vatu källona *Bo* 113. *Lg* 546. — med *prep.* äptir. än man girnas ofmykit äpte krasmati ok dyran mat *KS* 43 (110, 46). *ST* 203. — med *inf.* utan at. girnoms thy som han giordhe altidh sundirlösas *Bo* 256. han som mik girnas hafwa til brudh *Bir* 1: 270. *Al* 2785. *Pa* (*Tung*) 39. girnadhiss synda *MP* 1: 320. — med *inf.* med at. girnas at faa mina miskund *Bir* 1: 119. *ib* 183, 352, 2: 241. *MB* 1: 175. *KL* 355. *ST* 253. — *abs.* dauidz son hulkin som ville faa riket mot sins fadhirs dauid villia wardh bort kördhir mz wanhedhir thy at han girnadhiss (*ambivit*) orättelika *Bir* 1: 232. offmykith girnas thz är flärdh *Al* 2958. seneca sigher at j hwariom een man gelnas wt j eller girnas kan (*kan finnas galenskap eller begärelse*) *MD* (S) 288.

girnölse (**gärnölse**: -om *MP* 2: 55), *n. pl. begär, lustar, lusta*. nar then domsins daghir kombir oc the bökrenea vplatas j hulkom al min hugxilse, girnölse ok gerninga skulo vptälis *MP* 1: 219. forlata . . . sins hugx illa skipadh girnölse (*affectiones*) *Bir* 2: 41. thetta skipit är hans likame. stöttir ok ältir af diäflanna frestilsom ok sinom girnölsum (*cupiditatibus*) swa som af bölgliom *ib* 1: 36. *MP* 1: 90, 2: 55. *MB* 2: 198. *Su* 166, 454. kalladho then stadhin girnölisa (*concupiscentiæ*) grafua *MP* 1: 321.

girughe, *m. begär, lusta*. kalladho israels sönrir then stadh girugha grawer (*sepulcra concupiscentiæ*) *MB* 1: 395.

girugher (**gyrugher**. **gerugher?** **girogir**. **gerogher**), *adj.* [*Fdan.* girig] *L.* 1) *begärlig*. med *prep.* a (up a). wardr girughr å sina vndidåna godz *KS* 28 (72, 31). *ib* 29 (74, 31). *ST* 501. warda girughe up å werulzlikt godz *KS* 29 (73, 31). *ib* 57 (144, 63). the varo ther alle swa girughe op a *Iv* 882. — med *prep.* at. girugher at hånna goz *Bil* 425. diäfla äre owermato girughe at gudhlikom hedher *MB* 1: 504. — med *prep.* til. toco han til paua. girughan til walda *Bil* 394. *KL* 323. *Va* 22. — med *ack.*? thu wath altith gerogher dryk (*troligen är dock här en prep. uteglömd frf. dryk*) *Di* 289. — med *inf.* föregången af at *el.* til at. girugher at thola dödh for thronne *Bil* 410. *KL* 338. *Bir* 1: 162. girughe til at skadha *Bo* 124. *Bir* 2: 65. — *abs.* tel repo giorp girughum hughi *Bu* 141. en girugher (*ifrig*) gudhlika snilles känneswen *Su* 223. mz gyrughum (*häftig*) lusta *Bil* 485. *KS* 19 (48, 21). — *glupsk.* grym diwr . . . girugh oc girnandhe at swälgha han *Lg* 996. wakte sik fore girugom fuglom *Bir* 1: 301. 2)

girig. girughr ok grymbr höfdinge (*princeps impius*) *KS* 29 (72, 31). rätvis kunungr rätte up sit land, ok then girughr är (*vir avarus*) han förderua thz *ib* (73, 31). *ib* 57 (144, 63). styre männene äru gyrughe *Bir* 1: 323. *ib* 3: 308. nidsker ok girugir brinner här j giris heta ok mycle omsorgh huru han skal sit goz at göma *MP* 1: 66. nidskir man ok . . . girogir vpfyllis ey af päningom ok girugx manz ügha är omätte- likit *ib* 310. *ib* 11, 19. *Su* 127. var alle manne gerusth (*för alla el. aldra manna gerughasth?*) *Di* 237. 3) **äregirig**. *Bir* 2: 147. *Su* 174. — *Jfr* blodh-, bradh-, goz-, hedher-, ivir-, mat-girugher.

girughet (**girigheet** *Al* 6640. **gyrikheth** *Gers* *Frest* 9. **giryhet** *FM* 59 (1457). *pl. -ir*), *f.* [*Fdan.* girighed] *girighet*. *Al* 6263, 6640. *Su* 151. *FM* 59 (1457). *Gers* *Frest* 9. — *pl. föremål för girig lusta?* ffaren nidher i grwndhen, i ondha girwghether *LfK* 24.

gisl (**giisl**. **gilz** *GO* 696. **gilsl**: **gislom** *MD* 15. **gesl**), *f.* [*Isl.* geisl, *m.*] *L. eg. staf; gissel.* diäffwillin räddis widh thz hälgha kors som hundher widh thän staff ellir gisl som han är opta slaghin mz *Bil* 446. oskäl- likit diur. ther ältis mz gislom oc styngiom *Gr* 291. ält mz geslom oc styngom *ib* (*Cod. D*) 386. the flängdo min klena fäghersta likama mz hwassastom geslom *Su* 395. *Bo* 181. *Bir* 3: 130. *GO* 696. *MD* 15. thän risi hafde ij sinne hand ena dighra giisl mz thry band *Iv* 3048. *ib* 3059. han skulde hafwa xvij slagh af ene gisl *ST* 138. — (?) än thu läner päninga fadherlösom barnom som bo när thik, tha skal thu ey kwska them til gisla (*Cod. B: ey hardelika kуска them til atirgiälta 560; non urgebis eum quasi exactor*) *MB* 1: 339. — *Jfr* gadda-, lärn-gisl. — **gisla flängia**, *f. gisselslag*. *Bo* 193. — **gisla sar** (-saar), *n. med gissel tillfogadt sår*. *ST* 175. — **gisla slagh**, *n. gisselslag, med gissel tillfogadt slag*. taka fyretighi gisla slagh *KL* 385. *RK* 1: 1347. *ST* 175. *Jfr* gisla- lagh.

gisl, *f.* [*Isl.* geisl, *eg. samma ord som föregående*] *Jfr* solgisl samt gisle.

gisl (**gizl**. **giisl**: -la *RK* 3: 2680. **giizsl**: -la *ib* 3301. **gilz** *ib* 1: (*LRK*) s. 226. **gisell**. -ar), *m.?* *f.?* [*Isl.* gisl, *m.* och gislar *el.* gislir, *f. pl.*] 1) *obses, gislan*. hon war tit sat till gisl *Di* 169. *RK* 1: (*LRK*) s. 226. han skulle fa ware gisell in pa borkholm *BSh* 5: 225 (1507). — *vanl. pl. försände* han til rom for gisla *Bil* 300 (*i detta och flere af följande ex. kan dock gisla fattas ss sing. el pl. oblik kasus af gisle*). war . . . sattir for gisla *ib*. thok til sin for gizla konungx son aff danmark *ib* 746. gisla fördo the med sik heem *RK* 1: 2978. *ib* 2: 5519, 5522, 8712, 9486, 3: 2680, 3301. sänt oss . . . twa hans sönrir til gisla *MB* 2: 267. the wilde for honom gisla gaa (*ställa sig ss gislan*) *RK* 2: 6283. sculle tiil gisla gaa *ib* 3: 870. til gisle staa *ib* 2: 9140. ner wij kommande worde i ith rike aff thet andre, tha skulu nakre aff thess rikes radh wij tilkommande worde, ämbetismen och hofwesynner möthe oss i lan- demerkith, och oss fölgaktoge wara i riket mz grudh och gysle *BtRK* 328 (1483, orig.). beddis ey gysle aff wesgötom *PK* 235. 2) *fred el. lejd för hvilken gislan lemnas ss säkerhet*. i then dag och gisell *BSh* 5: 225 (1507). — **gisla mau** (**gisleman**. **gisles man**),

m. man som är satt ss gislan. the gislamen lot han til stochohm gaa RK 2: 8713. han wtsände gisles män till mig *ib* 3: (sista forts.) 6057. skulle gislemenne koma i morgon BSH 5: 225 (1507).

gisla, *f. gissel.* sla töm mz rijs ok gislör BtRK 345 (1490, orig.). — **gislo slagh**, *n. gisselslag.* taka XL gisloslagh MB 2: 380.

gisla, *f. Jfr solgisla.*

gisla (gesla. -adher), *v. gissla, slå med gissel.* läth han gesla omatens länge Lg 1008. loth dacianus hona gripa . . . oc swa länge gisla oc flängia at hon gaff vp sin anda ST 126. see sidhan thän vnga . . . iunkherran . . . gisladhan Bo 196. Bu 414. Bil 370. KL 390. ST 304, 305.

gisla, *f. gislan.* satte han til gislo ST 358. RK 2: 4235. alla the fangha j gislo waro MB 2: 250. alla the fangha j gislo stodho *ib*.

gisla, *v. Jfr ogisladhan.*

gislalagh (giszle lag), *n. sponsione mutua confirmata societas plurium pagorum, ett visst område i Finland (särsk. Karelen), motsvarande Fin. kihlakunta.* Jfr Strinnholm, Sv. Folkets Historia 5: 54; Thomsen, Den got. sprogklassens indflydelse på den finske s. 124; Ahlqvist, De Vestfinska språkens kulturord s. 198. dedit rex magnus iwrge cum omnibus de nogardia pro amicicia tria gislalagh sawolax jaskis et ægrepe carelsk gislalagh SD 3: 611 (1323, gammal afskr.). *ib* 612, 613 (öfvers. i afskr. fr. slutet af 1400-talet), 616 (öfvers. i afskr. fr. början af 1500-talet). om thenne try giszle lag, som är egrepe, huilkit nw kallis östre karelen, jeskis, ligiandis j samä land, ok sawelax, som nw är sancti oloffs borgx län FM 119 (1501, gammal afskr.). tesse trij giszle lag, som ere karele land j viborgx län ok sawelax sancti olaffz borgx lään *ib*. *ib* 120. han twingade carela swa omsider, at thet alt under wijborg laa, wäl fiortan giszla lagh stoor ok sma (Klemmings uppl.: han twingade karele swa vm side ok alt thz ther vnder laa mz fiortan gislaslagh stora oc sma 1: 1347) RK (Hadorphs uppl.) s. 56.

gislan (gizslan RK 3: 3292; MB 2: 261. gislen. gesslan), *f. L.* 1) *gislan.* wile j mich medh gislen forwara RK 2: 4232. han honom til gislan kraffde *ib* 4241. starke gislan nordmen sätte *ib* 6166. the ther fore for gislan staa *ib* 6169. *ib* 7207, 8734, 3: 3292. MB 2: 261. haffue vy . . . iij danske ok tysker i gesslan ther fore, atth the skolle holle theres eedh BSH 4: 321 (1502). for gislenen (trol. för gislenen) komber *ib* 5: 225 (1507). 2) *fred el. lejd för hvilken gislan lemnas ss säkerhet.* i thy gislen är och felig dag BSH 5: 225 (1507).

gisle (giisle), *m. [Isl. geisli] stråle.* solinna giisla MB 1: 122. *ib* 314. aff them klädhom gingo gislä (för gislä?) som soll Pa (Tung) 38. Su 81; samtliga dessa ex. kunna dock föras till gisl. Jfr solgisle.

gisle, *m. L. Jfr gisl.*

gisling, *f. — gislinga brut, n. L. — gislinga lagh, n. L.*

gisning, *f. — gisninga ek, f. L. — gisninga eke, n. L. — gisninga skogher, m. L.*

gissa (Su 38; PM XXIX; BSH 5: 74 (1506?); -ar PM LXVII. **gizsa** BSH 5: 18 (1504). **giizsa. gitza. gitzsa** MB 1: 296; BSH 5: 122 (1506); -ar Su 148. -ar, -adhe), *v. [Mnt. gissen] gissa, förmoda,*

*tro. fingo the rät at gitzsa oc sighia (Cod. B at fakla 553) MB 1: 296. tha gitzade thz alle the thz han wille sin haal besee RK 2: 6078. gissa, mäla ällar begripa mins kärlek obegripelika ömpnighet Su 38. thäs mildasta modhrinna graat oc sukkan, os okunnoga, skulum wi nakraledhis, swasom giizsande, märkia *ib* 211. han gitzsar sik fanyttelika haffua ärwodat *ib* 148. PM XXIX, LXVII. BSH 5: 18 (1504), 74 (1506?), 122 (1506). Jfr begissa.*

gissan (-on. gitzsan), *f. gissning, förmodan.* somlige satte wp ena falska gitzsan MB 2: 293. hawer icke lagh aff myn gissan BSH 5: 116 (1506). aff gisson och sägn CLX (160) karla *ib* 135 (1506). *ib* 220 (1507). ephther war gissan *ib* 74 (1506?). — *aning.* begynnandhe nokra gissan oc försmakan tillkomande liffs Su 110.

gissning, *f. [Jfr Mnt. gissinge] antagande, förmodan.* jach mener aff mijn gissningh paa allis eders förbättringh ath . . . the moge niwthet till godhe HSH 19: 135 (1506).

gist (-er), *f. [Sv. dial. gist] gista, upptill klufven och i marken nedslagen el. mot vägg el. gårdsgård lutande stör hvarpå not el. nät upphänges till torkning.* borttager annarss bredzsla, stänger, gister SO 292.

gista, *f. [Sv. dial. gista] = gist.* tager bort annarss bredestängher, bänkar eller och gistor SO 302. rycker vp annarss manss gista *ib* 305.

gista, *se gästa.*

gistin, *adj. gisten.* futile, gistit GU 1. äru the (o: winflaskanor) gistne oc lösgjordha MB 2: 25.

gistning, *se gästning.*

gita (gyta. gitta KL 293; Bir 3: 79; Ber 250; -ir MD 61. getha MD (S) 246; -er GO 328, 1004, 1071, 1081. getho för getha MD (S) 242. pres. -er. impf. gat. 2 pers. gast BK 214. gasth MD 30. pl. gato. gaatho RK 3: 3680. gotho *ib* 1: 555. part. pret. n. gitit), v. [Isl. geta] L. eg. nå, få. 1) lyckas, förmå, kunna. med part. pret. n. gita the egh wart sik SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). *ib* 5: 480 (1345, nyare afskr.), 481, 605 (1346). at lagman met klärkom oc almogha ey timelika til thet konunga wal komet gita BtFH 1: 456 (1362). nabogodonoror män gato gripith honum MB 1: 11. sergius paue gat alepes komit at pön sami höghtip hiöls vare fru tel hepars Bu 10 (de två senaste språkprofven kunna föras till 2). hon gat eigh hema mässo hört *ib* 11. thera hästa gato ekki mera burit Di 16. sidan giter tw bäter ridit *ib* 195. jach gither ey för sorgh än til honum komith *ib* 223. Bu 8, 72, 100, 172, 174, 188. Bil 85, 103, 104, 113. Pa 5, 10. KL 293. Bir 3: 79. VKR IV. Iv 1270, 1648, 2808. Al 244. MD 30, (S) 242. MB 2: 343. Di 48, 138, 180, 196. BK 214. GO 328, 1071, 1081. thän ffaar bör thz (trol. för thär) bidhan (trol. för bidhat) gether *ib* 1004. han . . . war grymmer oc hogmoduger. sa at ängen gat omgangit sik mz hanum Di 17. skulden the ensame samman byggia ridderskap ok fatökt är-uodhes folk, tå gätin (för gätin, d. v. s. gatin) töm ey wäl åsamt KS 76 (188, 84). engen kan gita thz a mik fulfört RK 1: 2440. — med part. pret. n. i refl. form. hans höghtip gat eigh haldes vm paskana Bu 51. ängnen gat hanom liknas *ib* 24. hon gat ey andas gynum munnin KL 66. hiärtat gyter ey smittas nödoght Bil 557 (i de tre senaste ex. kunna dock

liknas, andas, smittas *fattas ss inf.*). tro ey thik gita opstandit älla thirifwitz til böna älla contemplationem *Bo* 127. huru skulle thz hiarta gita nalkatz gudz ok himerikis thinga fino klarheet *ib. Bir* 2: 179. then vidirgangen . . . gitir ey genstan giordz mz fullom hiertans idrogha *MP* 1: 169. hon gat siällan mins vppa them vtan grat ok tara *VKR* v. — *med inf. utan* at. swa som han hafde äkke gitit kunna swara fore sik *Bo* 149. thz the gato näppelica see *Bir* 2: 267. the gitto (*för gitta*) ekki komo (*för koma*) för idher ögon *Di* 223. *MD* (S) 246. *Su* 21, 131, 204, 232. — *med inf. med at.* the gita (*Cod. B* orka 561) wäl at göra flere iämrika aff sik *MB* 1: 394. *RK* 2: 6437. — *med part. pret. och inf. koordinerade med hvarandra.* ey en fother aff idher gither bidhit ällir staa j ware asyn *MB* 2: 254. han gath hwatzske läsit älla sionga äldher nakot goth giort *Su* 183. — *med underförstådd inf. (el. part. pret. n.).* iak giter (*Cod. B* orkar 546) ey (*näml. gå*) oppa berghen *MB* 1: 194. vidhirstadho the i älla the matto som the gato til hans vanfrägdh oc dödh *Bo* 149. vm the hafdhö gitit villo the thz haua forstyrt *ib* 164. reedh heem alt thz han gat *RK* 2: 767. pakkadhe sich bort hwat han gath *ib* 3919. — *med underförstådd inf. (el. part. pret. n.) och en superlativ.* lät stöttä ingifero. vp. i. scapin, pät öferstä þu gitir *Hästlök. i AS* 137. byndom wi oss bapen . . . oc vara ärwingyā til at fulcomä skulä oc tillaggiä swa mykit goþz som þer til rækker . . . þet rascastä wi äller þe formaghum äller gitum *SD* 5: 564 (1346). hundrapa män . . . utsändä þer þe qwämelicäst gita *ib* 566. hwar man giordhe thz bázsta han gat *Al* 2438. rendhe vndhon thz mesta han gath *Di* 220. *RK* 2: 2361, 3988, 3: 3680, (*sista forts.*) 5133. — *med ack.* ther . . . litith got a mot mik gita *Al* 4284. 2) *i förening med part. pret. n. uttryckande en omskrifning af det verb, till hvilket participformen hör.* viþ moþor döþ gat iak fast gratet: sukat ok syrkt ok illa latet *Bu* 74. *Bil* 106.

giurp? (*giorp. pl. -ar*), *f. gjord, sadelgjord.* skyth är sadlath mz enne giordh *GO* 878. giordhin vnder sadhelin la *Fl* 527. bedzill, giordha och stigläder *Va* 21. þz diwr som han reep a war giorpat mz þe giorp *KL* 191. kom viþ giorpna *ib.* *Jfr sapulgiurp.*

giurpa (*giorpa. gyordha. görda: -ädhom Lg* 3: 544. *pres. -ar. impf. -ape. giurde: -us Bil* 581. *part. pret. -aper. giurper: giurp ÖGL. G. 15; se ock lösgjurper*), *v. [Isl. gyrða] L. gjorda, omgjorda.* þz diwr som han reep a war giorpat mz þe giorp *KL* 191. repe giurdhadr *Bil* 801. som mz gulle giurdus (*zonis aureis cingebantur*) *ib* 581. giordadhir mz reno gulle om ländena *MP* 1: 49. ländänär giordadhis mz gulle *ib.* gyordhadhe sik mz handklädhe *ib* 2: 7. han giordadhe sik mz thäso swärdheno *Bo* 32. *ib* 174, 231, 241. *KL* 154. *MB* 1: 265, 308. *Bir* 2: 21, 3: 13, 458. giordhadhe thu thik *MP* 2: 28. giordhar örsith fastelika *Fr* 489. *ST* 55. *Ber* 79. *Di* 145. *MB* 2: 229. mz belte gördädhom *Lg* 3: 544. wari giordadhir (*præcinctus*) ok redho *Bir* 1: 307. *Jfr um-, umkringgiurpa, äfvensom lösgjurpa, lösgjurper.*

giurdher, se fägiurdher.

giurdhil, se fägiurdhil.

gius (gyus), m. gös. gyus, penula VGL XIV. *Jfr Lorenzen, Gammeldanske glosser s. 43, 51.*

giuta (gythe. pres. -er. impf. göt. gööt Al 1663. *pl. gutu. giwtu Al* 8353. *gyuto: wtgyuto MB* 2: 357. *part. pret. gutin. gotin: -idh MD* 8. *gothin: begothna Su* 39; *om gothna Lg* 3: 195. *goten MD* (S) 292. *gotten (n. pl.) BSH* 5: 506 (1512). **giutin: jngiutit Bir** 3: 276), *v. [Isl. gjóta] 1) fundere, gjuta, stöpa.* belätin af gulle gutin *Bil* 534. *ib* 722. *MB* 1: 343. nar een klokka gödz *Bir* 3: 15. former till ath gythe slanger och andre bysser vtöffuer *HSH* 20: 247 (1508). gythe lodh *BSH* 4: 318 (1502). iij (3) gotten järnlodh *ib* 5: 506 (1512). viij (8) stor bly lodh gotten *ib.* the lotho smelta brinnande gwl ok gwtu then kesare ther mz fwl *MD* (S) 239. — (?) wenskap liggher j hiertat besloten som han ware ther june gotten *MD* (S) 292. — *bildl. forma, bilda?* tha ewa haffde budordith brothith ok sith radh swa ille gotidh *MD* 8. 2) *effundere, gjuta, utgjuta.* wi gutum ey hans blodh *MB* 1: 231. ath man giwther ey for myken blodh *RK* 2: 4343. *MB* 1: 477. *Al* 1663, 3366, 3367, 4539, 8353. at bly skulle vällass i store panno som i thera liiff skulde giutas *KL* 372. bitra mirram gutu the i swamp *ib* 391. göt a mik dagginna vatn *ib* 401. sagdho sik haua gutit orent vatn iuir hona *ib* 304. — *i andlig mening.* thän hälge ande som fiöl öfvir apostlarna oc göts öfver thom medh sine nadh *Ansg* 179. 3) *begjuta.* gutna ok stänktä mz blodheno *Su* 404. — **giuta ut, utgjuta.** hon göth wth tharä *MD* 37. the guthu vth thera swett oc bloodh *ib* 385. *Jfr utgiuta. — Jfr be-, in-, ivir-, saman-, um-, umkringgiuta.*

giuta, f. [Sw. dial. gjuta. Nysl. gjóta] 1) gjutform. nar een klokka gödz vtsprang vällassande malmin aff giutonne oc formonne (*de formella*) *Bir* 3: 15. 2) *Jfr flopgiuta.*

giutare, m. 1) den som gjuter el. stöper; förfärdigare (af lerbilder el. lerkärl), krukmakare. suasom läergrytan hoxe mot sinom giutara *MP* 2: 90. jak är suasom giutare (*fictor*) hulkin som faghirt biläte gör aff leer *Bir* 2: 244. *Jfr bysso-, kanno-, ler-, malm-giutare.* 2) *den som ingjuter. Jfr in-, nadha-giutare.*

giutilse, n. pl. Jfr blod-, in-, ut-giutilse.

giva (gyua: gyuum SD 5: 564 (1346). *gywä SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). *gewa GO* 79. *geua: -as MD* (S) 235. *geffwa Gers Ars A* 3. *giefua SD NS* 1: 183 (1402), 570 (1406); *-om ib* 2: 75 (1408). *pres. giver. gywer SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*), 480. *geffwer ib NS* 1: 26 (1401). *giefuer ib* 2: 74 (1408). *gäffwer Al* 6068. *impf. gaf. gaaf Bu* 18. *pl. gavo. gaaffuo RK* 3: 81, 202. *gouo Bu* 77. *impf. konj. gave. goffue HSH* 24: 8 (1513). *part. pret. givin. gifin: gift SD* 6: 180 (1350). *giifin: gifit ib* 181. *gywin ib* 5: 605 (1346). *giefuin: -it ib NS* 1: 570 (1406). *geffwin: -ith BSH* 5: 482 (1511?). *goffuin: -it FH* 5: 203 (1510, *trol. skriffel*), *v. [Isl. gefa] L. 1) gifva, räcka, lemna.* med dat. togh aff frwktinne thäs träsins oc aat oc gaff mannenom mz sik *MB* 1: 160. — *med dat. och ack.* en prästir gaff folke gudz likama *KL* 19. —

med dat. och inf. gafwo honom drikka ätikkiu oc galla *Bo* 203. lät giua drikka primo vällande bly *Bu* 529. bidher sin brodher giwa sik äta mz sik *MB* 1: 208. *GO* 79, 313. — *gifva*, *gjuta*. amelius gaff watn a hans händir *ST* 457. — *gifva*, *utdela*. then marskalk war ok foder gaff *RK* 1: 3600. 2) *gifva*, *skänka*. med dat. och ack. gauo kirkiom gul ok görsema *Bu* 395. lucia gaf rika almosor . . . fatöko folke *Bil* 556. aff hans nathum oos hauer alt giuit *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). wi hafum gift ware systor . . . fullan bropurlut oc jamnan wiþar os *ib* 6: 180 (1350). giwum vi . . . allom gramunkaklostrum . . . hundrapa mark *ib* 5: 565 (1346). thet iac . . . gifuit hafuer klostreno i gudheem . . . et godz innan hangar sokn *ib* *NS* 1: 10 (1401). thän gifwir androm litith som sik siälwom goth an *GO* 191. — med ack. och prep. med nomen. gaf rikt goz vndi guz piänist *Bu* 56. þet haur jác giuiþ til strengnes domkirkiu *SD* 5: 293 (1344). giwum wi til varrä grift oc läghurstap . . . vart goþz vgleem *ib* 562 (1346). *ib* 563, 564, 565, 566. *SJ* 130 (1444). — med ack. morghongawor gywä *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). lauren-cius . . . gaf gul ok self i guz namn *Bu* 415. gaf han rika gawr *Bil* 383. gudh gifwer alt goth *GO* 186. thän giwer mäst som minst hawer *ib* 841. — abs. han þorpte väl wiþ at pigia smam. som förra gaaf ofstorum *Bu* 18. hālaghare är at giwa än taka *KL* 165. gif gerna mādhan thu lifuir *Bil* 556. — *gifva* ss *hemgift*. hwad the vildhe mz henne giffua *Di* 235. — *öfverlemna*, *öfverlåta*. gaff hon . . . herra häminge . . . allan sin rät ther hon hafde til the prebendone *SD NS* 1: 27 (1401). — *gifva*, *lemna* (ss *vederlag vid byte*). jak . . . kennis mich vppinbarleka . . . hava giort eth jordhaskipte meth . . . joane . . . ii swa matto at jak giver honom ii glumastum . . . tu örisland jordh . . . for tu örisland jordh ii skenastum *SD NS* 1: 24 (1401). *ib* 8 (1401), 11 (1401) o. s. v., 2: 74 (1408), 75 (1408) o. s. v. — *gifva*, *lemna*, *betala*, *erlägga*. eet stykke leiest klädhe som gifuit war fore eet halft örisland iordh *SD NS* 1: 30 (1401). the pänninga som . . . boo ioansson gaff före iordher *ib*. hafwer mik the fornempdo tolf marker wäl beret . . . som for the fornempdo jordhena gifne varo *ib* 38 (1401). gifwi swenenom ful lön *SO* 21. abbatissan . . . wardhe ofuir eno medh syslommenom mykit han (*för* hon) scal honom oc hans thiänarom gifua til lön vm aarit *VKR* 32. *Bir* 5: 115. gifua keysarenom skat *MP* 1: 341. giffwi xij öra wakna pänningha ok mästar thunno *SO* 17. giffui engin frokosth *ib* 62. giffui . . . fult skuth *ib* 70. — *gifva* el. *erlägga* ss *böter*. huilken som tilsetther är ok valdher blyffwer (*näml. till älderman*) ok segher ney gyffwe gillena i [1] tonno öl *SGG* 128. ho thz (*ölet*) sedan straffar giffue gillena v marker vax *ib* 129. 3) *gifva* (*till äkta*), *gifta*, *bortgifta*. med ack. och dat. gaff hænna fadher hænne enom ärlekom hærre til hionelagh *BK* 202. hælder giwer iak thik mina dotter än androm manne *MB* 1: 221. en hertugha dottir . . . ey manne gifwin *Bil* 237. — med ack. os dogher ey giffua henne vtan mz hennes godh vilie *Di* 235. 4) *öfverlemna*, *in-gifva*, *insätta*. som til renlifnadh i kloster gifne äru *Ber* 243. war giwin j klostir *KL* 7. gaff hona j

klostir *ST* 450. 5) *gifva*, *öfverlemna*, *öfverantvar-da*. gaf decius han i vald valeriano *Bu* 415. 6) *gifva*, *beskåra*, *förunna*. med dat. och ack. betre barn giua guz nape: än kiöteleka[r lu]ste *Bu* 4. han (*Petrus*) . . . gaf enom krymplinge lif *ib* 100. af them lam-siuka mannenom . . . hulkom han gaf helbrygdho *Bo* 68. gifwir siukom bötir *ib* 55. thäktis gudhi at giua thik vndirstandilse *Bir* 3: 263. af siälinne oc allom them nadhum henne äru gifna *MP* 2: 193. gudh gifui idher allom godha naat *Iv* 2968. gud giffui thera siäl hymmerik *RK* 1: 3100. gudh gifwi os thz hwariom man *Al* 34. — med dat. och inf. gifuir thu sea thässum blindum *Bil* 340. *ib* 246. gudh gaf nektir-galunne tala *ib* 613. — med dat. och sats inledd af at. guþ gaf hanom. at siälen com atar tel licaman *Bu* 171. — med sats inledd af at. helbrugþu til hugh oc licama. guþ gawe at swa vare til syälinnä *SI* 5: 561 (1346). *Ber* 236. guþ giui min dotter at iak vari för döþar än þu *Bu* 491. — med sats utan inledande *konj.* gudh gifui iak matte thz idher mz godho löna *Fl* 842. gudh gafue iak hafðhe aldre seet thik *ib* 1271. 7) *gifva*, *lemna*, *meddela*, *låta få*. thesse vj riddara will iak giffua tik *Di* 198. sum här gawo sit ia til *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). bondom gaff han godhan friid *RK* 1: 72. gauo enom manape nampn af hænna nampne *Bu* 9. giuar guþi lof *ib* 416. jak gifwir thöm älla thom thz raadhit *Bir* 3: 100. geffwa godh radh thom siwka *Gers Ars* 43. giff mik swar *Al* 2239. gifuin mik orloff *Fl* 469. gafuo hanum loff at fly *Bil* 127. gauum vi herra gregoris styrbernson . . . fult wald at leta oc spyria sannind om huru þe gozen gingo vndan rättom aruum *SD* 6: 125 (1349). geffwer iak häreshöfðhingenom i oppundhe fulla makt ath fasta for:da herra karlle karlson the for:da qwärn *ib* *NS* 1: 26 (1401). tolkom swen aruodhe giffwa *SO* 21. gaf honum siänga rwm när sik *Bil* 287. som ey vil gifwa thik sina näruaru i andra näruaru *Bo* 46. gaff henne siin welsighnilse *ST* 405. alz mektoghir gudh han lati oc gifwi ofwir idhir sina welsighnan *ib*. gaff jak them för ith swar ath jak ingha lwndh be-trösthe migh tiil ath scriffwa edher sadanth tiil *DD* 1: 197 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). dyrffuis . . . i känne giffua ok opinbarlica förclara, at noghra aff waara män . . . skullo hemlica haffua varit paa graabrödraholm *BSII* 4: 282 (1501). hwadh som han wordher eder til kennä gywyndes *ib* 249 (1500). gaffwo the ware bekenna *ib* 5: 83 (1506?). som jach gaff eder till bekennä *HSH* 20: 56 (1506). 8) *gifva*, *medgifva*, *tillåta*. giuum wir them tu slik timä *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). war them daghir gifuin til anzswara *Bil* 433 han . . . gaff sik ey sa lenge bida (*gaf sig ej til tåls*) *RK* 2: 8695. 9) *gifva*, *utfärda* (*en rättshandling, ett rättsligt dokument el. dyl.*). gaff hon ther lyst ok fasto oppa the for:da fyra örtuglandh jordh hedber-licom manne herra pädhare *SD NS* 1: 95 (1402). *ib* 78 (1401). thet sama godzit . . . for:da herra laurens wlfsoni fastfara oc fäst wppa gifua *ib* 2: 369 (1411). the samw bref . . . som minna hustrw modhor . . . vppa the fornempdo jordh . . . gifuin varo *ib* 1: 38 (1401); ordet kan i den användning, hvori det före-kommer på dessa fyra ställen, föras till 7. gawm wi ok stadhfästum pässa articulos *SD* 4: 407 (1335,

ft. Hadorphs aftr.). þetta war giuit oc gört vndir mit inzighle *ib* 5: 160 (1343). *ib* 568 (1346). þetta (näml. dokument rörande arfskifte) war giift effte wars herra byrdh þussanda arum oc þry hundraþa arum oc femtighi arum *ib* 6: 181 (1350). dombreff ther pa goffuit *FH* 5: 203 (1510). tha gaff birge jerl the lagh ther sidhan haffua standit marghan dagh *RK* 1: 456. vndan them laghom han hawer . . . giwith *MB* 1: 464. *ib* 453. — *fälla* (en dom). gaf þera dom *Bu* 184. *ib* 418. gaff tha dödzsins dom offwir sanctum blasium *ST* 108. — *afgífa*, *aflägga* (ed). gaufo sin edh ther oppa *SD NS* 1: 37 (1401). vil iak gifva min edh ther uppa ok min rätt *ib* 365 (1404). här wil iak göra och gifva min edh och ræth uppa *ib*. **10) gifva**, *tilldela*, *tillfoga*. med *dat.* och *ack.* the goffua hwar annan stor hogh *Di* 278. gouo þik ful ok smælek orþ *Bu* 77. keysarin gaf pauanom sak at han var simoniachus *Bil* 779. þän saken gífs *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). gywer höwetzmannen nakrom þäs sculd *ib* 478 (1345, *nyare afskr.*). *ib* 480. þe som skud (*för* skuld) hawer varit gywin *ib* 605 (1346). gaff honum thz til saka *Iv* 89. — med *ack.* och *prep.* med *nomen el. pronomen.* mardi gaffwo a them hetan qwast *Al* 8870. — med *ack.* äptir thy som brutin äru til giuas (*inferuntur*) mangrahanda dödhä oc vmskiptelike *Bir* 2: 254. **11) tillegna**, *tillerkänna*, *tillskrifva*. at ensampnom gudhi gifwis (*tribuat*) alt mästirskap *Bir* 2: 39. gifhwa enkte sinne forskuldan *Ber* 7. *ib* 8. gifh thik änkte högfårdhelika (*nihil tibi arroges*) af them thingom i thik ärw wtan thina synde *ib* 111. gif enkte thik af thinne forskullan (*nil meritis tuis attribuas*) *ib* 113. **12) gifva**, *hän-gifva*, *egna*, *rikta*. han skal gifua sit sinne ther til *MD (S)* 203. hwo ther wil gíffuä liudh och akt pa *Va* 3. the gafuo ey göm ther aat *Iv* 1968. herra iwan gaff thäs äkke göm *ib* 2286. tess gaff han ey myken akt *RK* 2: 4597. **13) gifva**, *låta utgå* (*från sig*). gaff af sik balsam wädzsko *Lg* 68. stenen . . . som watn aff sik gaff *ib* 3: 616. giwer aff sik godha lokt oc rök *MB* 1: 480. hans tafelsmidhe ij hans hws som annan dagh tha gifwer thz liws *Al* 2274. **14) gifva**, *gifva i afkastning*, *afkasta*. boosgardhin i fynnekomble, som jak nw boor i, gíffwer vi pund smör, en gaardh i marbekke sokn och heether nääs, gíffwer vj pund smör *SD NS* 2: 78 (1409). **15) uppgifva**, *gifva från sig*, *afstå från*, *låta fara*. han gaff sin anda for elle ok ärfuodhe *Bil* 650. wildo hafwa gifwit stadhin *ST* 341. *RK* 1: 2178, 2618, 3337, 3380, 4286, 4300, 4317. *Di* 6, 114. *MD (S)* 262. giva hus ok wärio *KS* 86 (211, 95). gawo the wärióna *MB* 1: 11. *Bo* 181. jak giwer mit hoph ey for hundrahe (*för* hundradhe) mark (*ob dragmas centum non linquo spei molumentum*) *GO* 640. *ib* 682. **16) gifva** (*fri*, *lös*). gaf alla romara lipugha af allom vt giäldom *Bu* 65. *Bil* 381, 384. *MB* 1: 300. ij gifuiin thöm lidhugha *Iv* 4623. til at giwa iwdha frälsa *MB* 1: 21. *ib* 464. gifwin lösan thänna man *KL* 386. giuer iak han ok hanzs arua quitta ok lidhugha for the x mark *SD NS* 1: 38 (1401). **17) uppgifva**, *uppstämna*. *MD* 392. the . . . gaaffuo ceth gny *RK* 3: 810. *ib* 202. **18) angifva**, *uppgifva*. betale them giöldanerom som hermen helmold haffuer falkenstene

i scrifft gíffuat *SJ* 365 (1470). **19) angifva**, *föreskrifva*. hwat retthin gíffuer *RK* 2: 4799. eptir ty som laghin gíffua *SO* 31. *ib* 82, 144, 156. *TS* 29. han som wäghen gaff (*tradidit*) *Su* 33. — *uppgifva*, *förelägga*, *bestämna*. at the skullo koma jn then dagh man gaff them *RK* 1: 4347. — *föreskrifva*, *pålägga*. badh fiskaren them at the gaffuen honom boot för sina syndher *Lg* 3: 339. — *förordna*, *stadga*. hawm wigywit ok stafghat *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). wi . . . gifuum oc kunnoghun een ganzkan frid allom mannom *GS* 27 (1375, *orig.*); *ífr* 9. **20) låta inträda**. giva fluktina [*ífr Mnt.* de vlucht geven, *Mht. och Äldre Nht.* die flucht geben; se *Grimm, Wörterbuch IV.* 1: 1716] *taga till flykten* (giva betecknar dock här kanske eg.: gifva åt motståndaren det som bereder honom seger). vm vi gifwom fluktina *Bo* 108. *MB* 2: 244, 254. — giva ända [*ífr Mht. och Äldre Nht.* ein ende geben; se *Grimm, Wörterbuch III:* 455] *taga slut*. rät som daghen en ända gaff *Al* 8555. **21) uppgifvas**, *duka under*. med *prep.* vidh. uidh alt swa giordh gaf wincencius enkte (*manet immobilis*) *Bil* 473. ther gaff marght et hælädhe widh *Al* 4558. **22) fästa af-seende** (*vid*), *bry sig* (*om*). med *prep.* um [*ífr Mnt.* geven umme]. þär gafin i ingte vm *Bir* 4: (*Art*) 184. faar jak miölkena jak giwer ey vm kona *GO* 600. *ib* 821. *KL* 10, 13. *MB* 1: 214. *Bo* 47. *Bir* 2: 260, 4: 139. *Al* 1186, 6068, 7751, 9384. *RK* 2: 485, 6075. *MD* 125, 131. *Ber* 119. *Su* 427. ther gaff han ganska lytith om *RK* 1: (*sfgn*) s. 175. iacob hafðhe tha minna giwith om lyam *MB* 1: 222. — (?) tha gaff han sidhan mynna om (*hade han mindre bekymmer?*) *RK* 1: 3259. — **giva sik**, **1) gifva sig**, *begifva sig*. gaffuo sik til ryggia *Lg* 3: 455. wi . . . gaffwom os midhwaktes i blandh blamännena *ib*. ware gaffwe sig i moth thöm *BSH* 5: 14 (1504). hon . . . viil gíffwe sygh nedh tiil oder *FM* 503 (1510). athj gyffwe oder jn j västergöðlandh *ib*. ather sigh gíffue hiit vth *FH* 7: 72 (1506). pa hwat tiid the skule sigh endelige gíffue til wägx *ib*. siik gíffua i främäd landh *RK* 3: 3090. gaffuo siik mz sorgh tiil hwiila *ib* 3988. **2) gifva sig** (*i*), *inträda* (*i*). hafðhe gíffuit sik i klostrit *KL* 348. gaff sik i klostrir *ib* 7. skal iak giua mik (*intrare volo*) j francisci reghlo *Bir* 3: 277. **3) gifva sig** (*från*), *skilja sig* (*från*). the som haua gifwit sik fran (*öfvergifrit*) världinne *Bo* 5. *MB* 2: 224. *RK* 3: 1898. **4) öfver-lemma sig**. tha karlana hadhe geffwith segh til theras händer *BSH* 5: 482 (1511?). gíff tik . . . til gwdhi *Gers Ars* 44. han gaff sigh (*tog sin tillflykt*) innerligha til gudhz naadh *Lg* 3: 371. *ib* 555. vnder marskens nadhe scullo the sich gíffua *RK* 2: 4940. gifuer jac mic . . . i hans anduardhan *Bil* 536. jak wil . . . gifua mik . . . j edra haanda *MD (S)* 203. the suensca budhe sich j rätten gíffwa *RK* 2: 1586. han gaff sig iomffrw marie i woldh *Lg* 3: 61. — *sluta sig* (*till*). gaffuo sik til honom *Su* 67. *MB* 2: 219, 318. **5) hän-gifva sig** (*åt*). med *inf.* augustinus gaff sik allan at thenkia thz diupa gudlikt radh jfuir mankyms helso *Bil* 649. *Su* 10, 183. — med *prep.* at. j torffuin idher ey at angist gíffuä *Iv* 1851. — med *prep.* til. gaffwo sigh til alla handa fäfängo leeka *MB* 2: 291. huar schal berghe sick aff sit embete som han sick til gíffuit haffuer *SO* 156. gaff sik iämsköt til waku *Lg*

3: 409. gaff sik til böner oc psalma *ib* 299. *ib* 303, 304, 309, 346, 351, 423, 444, 455, 564. ath the skulle engelundh ath geffwa sygh ther tiil (*företaga sig*), ath geffwa then grvffwa sa plath wt offuer *DD* 1: 196 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). — *med til åtföljdt af inf.* gaf sik allan til at thänkia gudz pino *Su* 447. — *med prep.* i. gaff hon sik ena nath i gudhelika böner *Lg* 3: 445. 6) *vika tillbaka.* thz (*hafvet*) gaff sik oppa twa sidhor *Lg* 3: 616. 7) *gifva sig (till), blifva.* *med prep.* til. gifua sik alstingx til läre jungha *MD (S)* 203. 8) *gifva sig, erkänna sig.* hwar som sig giffwer skillogan *SGGK* 105. *ST* 476. *Va* 8. *Di* 194. 9) *gifva sig, erkänna sig öfvervunnen.* jeremias rād̄h sedechie giwa sik *MB* 1: 11. han hafdhe nästan gifuith sik *Iv* 4558. *RK* 1: 1770. *Di* 278. iak vilde mik gerna for idher gifua *Iv* 5099. *Di* 267. — giva sik fangin, *gifva sig fången.* han giffuer sik fangin *RK* 1: 1607. 10) *jämra sig, beklaga sig.* gaff sik illa oc grätt ganzs sarliga *Di* 174. *ib* 198. *RK* 2: 7112. sokkade ok gaff sik sa horda *ib* 8265. gaf sig sara *Lg* 3: 357. 11) giva sik illa, *blifva illa till mods, blifva förskräckt.* the nordmen gaffwo swa illa sik *RK* 1: 3373. *ib* 2: 6129. 12) *fästa afseende (vid), bry sig (om).* *med prep.* um. gaft thu thik ey vm hwar thik fäste *Bir* 4: 152. 13) *gifva sig, taga till sig.* hon gaf sik vin vm at vpfostra han *Bo* 5. giffwin ider alle godha tröst *RK* 1: 3422. — *refl. givas,* 1) *gifva sig, begifva sig, inträda (i).* en riddar rik ok väl burin gafs i clostar *Bu* 7. en iudhe . . . gaffs j swart brödhra klostir *KL* 31. *ib* 275, 298. giwas i kloster lifnath *MB* 1: 453. 2) *uppgifvas, duka under.* skolom vi i them (o: dröuilsom) hwazske mödhas älla ofmykyt gifwas oc halla os illa (*nec extolli nec frangi debemus*) *Bo* 11. giwas oc falla ater aff bak i wantro *MB* 1: 265. han gaffs j sino hiärta ofwir alla mato *ST* 465. tok at gifvas i sino hiärta *Ansg* 179. alla mina modherlika inelfwe gaffuos oc sargadhos *Su* 213. ey gaffs (*böjde sig*) mit hiärta ffor nakra affwitilse *Su* 238. han gafs ey vidh dröwilse *KL* 286. gifs eigh vip pinor som litla stund lipas *Bu* 521. þe som gauos uip pinor tel afgupa dyrk (*deficiebant et ydolis immolabant; läto förmå sig att affalla till afgudadyrkan*) *ib* 493. 3) *gifva sig, erkänna sig besegrad?* the mundo litit giwas moth cristna manna boka skiel *Lg* 1025. 4) *jämra sig.* illa gaffwos swenske aff hans franfalle *PK* 234. *ib* 235. gaffwos swenskä aff mina frafalle *RK* 1: (*LRK*) s. 225. — *giva af, gifva efter, efterskänka, slå af.* gifui enkte aff ellir til äwerdhelica aff clostirsins affradhe oc ranto *VKR* 32. *Bir* 5: 114. — *giva ater, återgifva, återlemna.* nu är time. at þu gif muld atar muldene *Bu* 141. gifu pät attar rätum ägara *Bir* 4: (*Avt*) 179. *Di* 84. — *gifva till baka, gifva i utbyte.* *Bil* 286. — *Jfr ater giva. — giva bort,* 1) *gifva bort.* then riddare hertoghins diisk baar eth höwelikit örss ok klede eth par gaff man bort mz första rät *RK* 1: 3592. 2) *bortgifta, bortlofva till äkta.* gaff han sina dotter bort jonker magnusse *RK* 1: 3104. — *Jfr bort giva. — giva fore, föregifva.* *BSH* 5: 14 (1504). — *giva fram. — refl. givas fram, blifva öfvermodig.* gauos ofdighart fram vip ouina misfalle *Bu* 16. — *Jfr framgiva. — giva i gen, återgifva.* *Lg*

221. *Di* 84. *Jfr igen giva. — giva in,* 1) *in-sätta.* gaff ther (*i klostret*) swa sina dotter jn *RK* 1: 1179. 2) *gifva, lemna (åt ett kloster vid någons inträde i det samma).* holkit jordha gooz theris fadher . . . gaff in (*contulit*) med synne dotter ramfridhe warefrwbergha clöstre . . . til äwerdherlika ägo *SD* 2: 433 (*öfvers.*). hawer iak in meth mik gifwit til fornämpda klostrit vazstena, mik til prouento oc oppehülle . . . thässe min rätto eghin gooz *ib* *NS* 1: 201 (1402). 3) *gifva invisning (åt någon på något).* then huusen tha gaf han mik in vppa then fierdedeelen (*öfverlät åt mig fjärdedelen af de husen?*) *SD NS* 1: 365 (1404, *nyare afskr.*). 4) *ingifva, intala.* at anders nielsson och en annen mijn swen . . . goffue almwgen in ath iach sielff begäredhe ath haffue thet heredit *HSH* 24: 8 (1513). — *ingifva, låta uppstå hos.* haan giffwer ok yn stundhom menniskene rättha eller ok falska gudhelikheth *Gers Frest* 6. — *giva sik in, öfverlemna sig, hängifva sig.* gaf sik in til fasto oc waku oc gudhelica böner *Ansg* 229. — *öfverlemna sig till underhåll och vård.* gaff sik in mädh sinom systerson salmon mikielson mädh sit steenhws oc mädh allo thy han atte i lösörom . . . ok for thy skal salmon mikielsson hanom fore see til födho oc klädhe i hans lifdagh *SJ* 3 (1421). *ib* 55 (1434). — *givas in, inträda.* giuas in i annat klostir *KL* 249. — *Jfr ingiva sik. — giva ivir, öfvergifva, lemna.* gaf ower världinna fäfango *Bil* 596. *Gers Ars A* 4. the gafwo ower herra sin *Al* 1591. forsma ey mik älla giff mik ofwir *Bir* 2: 111. *ib* 4: 119. *ST* 268, 342, 476. *MD (S)* 288. *Lg* 3: 16, 34, 61. the wille plath geffwana (*grufvan*) offuer *DD* 1: 196 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). nu giffuom wij thetta tall öffuer *RK* 3: 3045. han gaff tha offuer att striida *ib* (*sista forts.*) 5409. *Di* 278. — *giva sik ivir, öfverlemna sig, hängifva sig.* i thera valle giwir han sik owir *Bo* 191. — *refl. givas ivir, sätta sig öfver?* o huadh mangh land och städer herra första och rättara mäder haalla liteth aaf lagh och rät och somme geuas öwer slät *MD (S)* 235. — *Jfr ivir giva. — giva saman, förena genom giftermål.* thera barn gaffuo the ther saman *RK* 1: 1230. *ib* 2428, (*sfgn*) s. 180. *ST* 405. *Jfr saman giva. — giva til, efterskänka.* ati skullen sa geffua tiil alth affradh *DD* 1: 196 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). *VKR* 32. *Bir* 5: 114. — *tillgifva, förlåta.* *med dat. och ack.* han gaff them til alla sacha *RK* 2: 5370. *ST* 218. *Di* 198. *Lg* 3: 261. — *med dat. och sats inledd af at.* jak will giffua tik till at tw sa darliga talat hafwer *Di* 116. — *med ack.* ath hon ekki gifwer tyl al stykke *Gers Frest* 48. hon (*synden*) giffs til *LfK* 91. — *med dat.* wij wilia gerna giffua tik till *Di* 140. — *Jfr til giva. — giva til hopa, förena genom giftermål, sammanviga.* *Lg* 3: 634. — *giva up,* 1) *uppgifva, gifva från sig.* pän tima iak giuar min anda up *Bu* 13. *ib* 422. *Bil* 110, 250. *Al* 503, 6161. — *uppgifva, låta fara.* hwo som friiheet giffuer vpp *MD* 392. — *öfverlemna.* gaf wp sin anda j gudz händher *Bil* 422. gaf vp rikit sinom syni *ib* 621. *ib* 722. gaff han sin wapn op *Di* 94. *ib* 149, 158, 266, 268, 274. ad the giffue thet (*slottet*) snarligen vp *BSH* 5: 163 (1507). 2) *uppgifva, eftergifva, efter-*

skänka. här scal oc änkte vpp af gywas *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). 3) *uppgifva*, *uppstämma*. gaff opp eth stoort ropp *Lg* 3: 437. 4) *gifva*, *låta ske*. giva up et vik, *gifva vika*, *vika till baka*. the gaffuo eth wik opp for honom (*se van en nemen den weke*) *Va* 22. nordmen gawo wp eth wiik *RK* 1: 3022. *ib* 3197. — **giva sik up**, *uppgifvas*, *blifva kraftlös*? hiernin oc maghin giffua sik ta raskliga vp *LB* 3: 41. — **givas up**, *uppgifvas*, *duka under*. marghe gafwos ther op widher *Al* 4967. — **Jfr up giva**. — **giva up a**, *anfalla*? ther gaffs för hett oppå *RK* 3: (*sista forts.*) 4653. — **giva ut**, 1) *gifva från sig*. wärre war coclaranum ok mer wärkte thöm ok grätu sarare, tha the gafuo wt etherit än tha the indrukko *Bil* 236. 2) *utgifva*, *bortgifva*. han hafpe . . . giuit vt alt hans self i kerkio bygnig ok fatöko folke *Bu* 184. at gifua vt jdhra päninga oskällica *Bir* 2: 65. — *utgöra*, *utbetal*. geffwa ith $\frac{1}{2}$ skepund wth aff hwan fierdingh *DD* 1: 197 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). gifwer jak wt the forenämpda xxx marc *SD NS* 1: 34 (1401). *SO* 34. at jak al aar rätteligha skyldugher är vt til gifuande . . . thre fiärdhunga lödhught silfuer *SJ* 150 (1446). thässa . . . thre lödhugha fiärdhunga silfuer loffuar jak . . . redhelica vt til gifuande *ib* 151. — *öfverlemna*. gaff wt rom pauanom til hofwdh stadh *Bil* 569. *MB* 1: 424. giff han wt i mina hand *ib* 243. 3) *utfärda*. som laghin gaff wt *MB* 1: 465. — *fälla*. tha gaf moyses vth domin *ST* 140. 4) *utdela*, *tillfoga*. the . . . gaffwo wt margh rådhelik slag *Al* 8868. *RK* 1: 1749, 4189. äptärsta bikarin giwer vth första huggit *GO* 394. gaff iag wth mongth riddare slag *RK* 3: (*sista forts.*) 5188. 5) *utrusta*, *företaga*. gawo wt ena reso mathelika stoor *RK* 1: 1484. — **Jfr utgiva**. — **giva sik ut**, *gifva sig ut (för)*. gaff sik wt fore en sangare oeh rimare *Va* 53. gaffuo sik wt fore qwädare och rimare *ib*. — **giva ut ivir**, *öfvergifva*. ath geffwa then grvffwa sa plath wt offuer *DD* 1: 196 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*). — **giva sik ut ivir**, *gifva sig ut-öfver*. giff tek ekki siälff otöffver fför the vnghe herrerr skuldh *Di* 221. — **giva sik vidher**, *blifva ängslig el. förskräckt*. the nordmen gaffwo sik illa widh *RK* 1: 3127. — **givas vidher**, 1) *uppgifvas*, *duka under*. pukans hallara gaffuos vidher *RK* 2: 3983. gaffs ryze hären widher *ib* 3: 3649. 2) *böja sig*, *gifva med sig*, *låta förmå sig*. som hwatzske af räddogha älla älskogha gifwas vidh swa at the forlata syndena *Su* 426. 3) *uppgifvas af ängslan*, *förskräckelse el. häpnad*, *blifva utom sig*. matte wäl fadhers hiärta giwas widh *MB* 1: 200. aller hans kropperr gaffs widher oc darrade (*contremuerunt renes ejus*) *ib* 2: 225. vidh thässon ordhin gafwos al min inälue vidhir (*tota concussa sum*) *Bo* 168. alle the thz höra giuas vidhir aff vndre *Bir* 2: 263. allir almoghe. om hulke the foro oc framdrogo gaffs widher oc wart swa som aff sinne oc til enkte *MB* 2: 238. jak giffs widher oc gither ey talat *Su* 99. — *blifva ängslig el. orolig*, *visa tecken till oro*. the gafwos al saman vidhir. thy at the al thing räddos *Bo* 217. hertugh fräderik gaffs ey vidher *Fr* 2074. mästaren latz sik gefuas wederr *MD (S)* 203. — **givas illa vidher**, *blifva illa till mods*, *blifva förskräckt*. tha munde fadher ok modher ok

fästemo gifuas illa widh *Bil* 583. illa gaffuos tha nordmen widher *RK* 2: 6196. — **Jfr be-, for-, hem-, kringum-, lof-, umkring-, undir-, valdgiva**, *äfrensom fore-, fran-, ny-, o-, tro-givin*.

giva, f. *Jfr fräls-giva.*

givan, f. *gifvande, frikostighet. Bir* 3: 305. *Jfr utgivan.*

givanz man (gifuantz-), m. *gifvare*. är iordh hanom gifuin taki atir iordh gifuantz man sina *MELL. Å.* 21: *pr. (i en yngre hds. enl. Rydqvist* 5: 85-86 *not.; jfr ib* 1: 418).

givare, m. *gifvare*. är han . . . gifuare alla godha tinga *MP* 1: 102. *Bir* 1: 39, 96, 2: 39, 305. *Lg* 214. **Jfr lif-, radh-, ut-givare.**

givi, m. *Jfr fräls-, radh-, sak-givi.*

givilamb (giwilam. giwelam), n. *dilam?* ij far j giwelam *BtFH* 1: 350 (1464). ij far j giwi lamb *ib*. ij giwilamb *ib* 351. j giwilam *ib* 353.

givilse, f. *Jfr ivir-, undir-givilse.*

givins, adv. 1) *för intet*. thz som gud gaff gifuins *MP* 1: 289. the pärsone som alzstingis ärw fattika thakens gifwins (*gratis*) *VKR* 76. 2) *med tacksamhet, med tillfredsställelse?* thak gifwins (*gratis*) thinna helso kännedom, then abbatissa älla priorissa the thik *Ber* 63. thu skalt glädhias gifwins (*gratis*) i fwlstoppa rikedom äro mz thinom brwdhgwmma *ib* 129. — **Jfr for-, til-givins.**

giviriska (gifwerska Su 394), f. *gifvarinna. Su* 22, 394.

giälf (gäf. -ar), f. [*Isl. gjöf*] *L. gāfva*. skiptas män giäwm vipär *SR* 46. tiil witrilsee ok fulkumnilsee thässe gälf *SD* 4: 390 (1334?). *ib NS* 2: 44 (1408), 48 (1408), 53 (1408), 64 (1408), 134 (1409). vtan gudz giäff *MB* 1: 51, 52. natwrluk rätwisa är gudz gäff *ib* 115. *ib* 116, 491. fore godha gäuar nw giffna *ib (Cod. B)* 563. at han se war ok witur ok stadhlikr i gäuum sinom *KS* 45 (115, 48). meth blidhom ok mildom äthäuom ok gäuum må han wäl manna kärlek få *ib* 47 (120, 51). **Jfr ars-, bol-, hem-, hindradags-, ivir-, läkis-, morghon-, morghons-, siäla-, til-, undir-, ur-, vin-giälf, samt gif.**

giäflös, adj. [*Jfr Isl. gjaflost, adj. n.*] *utan gāfva*. sagdhe gawnlösan dagh wara giävlösan (*ändradt till gaghnlösan; bör väl vara: sagdhe giävlösan dagh wara gawnlösan*) *Bil* 320.

giäfmilder (gäf- Ber 237. f. gäffmil LfK 162), adj. [*Isl. gjafmildr*] *gifmild*. han war . . . swa giäfmilder herra at han engum swnde möghelika bön *Bil* 320. *ib* 731. *Ber* 237. *LfK* 162.

giäfpräl (gäf-), m. L.

giäld (giald L. gyäld SD 5: 480 (1345, nyare afskr.). gieldh. gäld EG 64. geld ST 432; -inä SD 5: 160 (1343); -it ib. giäl. gäl Lg 2: 708; LfK 164; MD 81; PM LX; -et Bir 4: (Avt) 180; -it ST 67. gäll FH 5: 29 (1465); -it EG 65; -omen PM LXI. gell FH 5: 28 (1465). geel BSH 4: 78 (1481)), n. *oftast pl. samt f.? (Fr 2730; RK 1: (Albr.) s. 211) [Isl. gjald] L.* 1) *betalning*. skal han . . . giällda sidhan mz androm giäldom *MB* 1: 373. — *ersättning*. han (*Gud*) hafuir wald at gifua, ok sit eghit ather kräfla, ok fullum giäldum ater giällda (*ablata restituere*) *Bil* 269. — *vedergällning*. hafwa radh alle saman hwat

giäld the vilia hanum gifwa. som them vt kastar af thera husum *Bil* 212. thu fa gäl for gerninga thina *MD* 81. 2) *det som utgör full betalning; värde.* sagbe . . . hans häst ok päniga biþa hans i fullom giäldom *Bu* 173. 3) *det hvarmed betalning erlägges; penningbelopp, penningar.* tha thetta gäld är samman kommit *SD* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). *MEG* (red. A) 55, (red. B) 60. margha stolta tielð ther värðh varo stora gielðh *Fr* 2730. 4) *inkomster.* tå hånóm minzkas rät kununglikt giäld *KS* 73 (179, 80). han gaff them alt for stora gälde (*förlänningar?*) *RK* 1: (Albr.) s. 211. — *särsk. inkomster af presterlig befattning.* taki af honum gälet han hafar af kirkionne (*præbenda sua*) *Bir* 4: (Avt) 180. främia sina släkt til riik gäl i the hälge kirkio *LfK* 164. — *gäll, pastorat.* mistha sith gielðh *FH* 1: 124 (1493, *gammal afskr.*). aff kalffs geld *HSH* 24: 5 (1513). 5) *det som man är skyldig att betala; gäld, skuld.* bättra äro gamwl giäl en gamwl saak *GO* 198. *FH* 5: 19 (1462). galt thera giäld som the waaro skyldoghe them ther ärwodhat hafðho fore them *MB* 1: 312. þer till alt geldit vardir guldit *SD* 5: 160 (1343). *ib* 6: 149 (1349). gielð oc schuld *ib* *NS* 1: 101 (1402), 102. ejnghen ma annan vm gielð ok skuld ohöwizlika mana *MEG* (red. A) 55. thöm som gielð kräffuias *ib* 56. antwardha then som gielðhit ägher j händher them som gielðhit skal opbära *ib* *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*), 561 (1346) o. s. v. fornöggha oc betala . . . her iwars geel *BSH* 4: 78 (1481). at bettala then stora geld ok skuld meðh *ib* 5: 493 (1512). jach hauer seth mich i stor gäl *ib* 587 (1517). edher kära ffaders weterlighet gäl *FM* 674 (1516?). han skal giälla sin giäld til ytarsta skärfwin *Bir* 3: 18. waar syndogh natwra, hon löste siin giäld mz gudz sons dödh *MB* 1: 309. *MEG* (red. A) 53, (red. B) 58, 60, 61. *EG* 64, 65. *GO* 626. *Bir* 2: 335, 3: 401, 441, 456, 4: 16, 17. *ST* 67, 432. *RK* 1: (sfgn) s. 172. *SO* 115, 189. *Lg* 3: 708. *FH* 5: 28 (1465), 29. *PM* LX, LXI. — *Jfr af-, afrapa-, åker-, almännings-, ars-, ater-, blyghdha-, brodhor-, bur-, bura-, bya-, fä-, fäar-, halfmarka-, hovup-, in-, kirkio-, klokkara-, klokko-, korn-, lagh-, lagha-, land-, lifs-, läpa-, man-, marka-, morþ-, prästa-, pänninga-, redhe-, skapa-, skatta-, skulda-, smör-, spor-, stylda-, synda-, tomta-, torvo-, två-, þings-, thiänista-, ut-, vapa-, viper-, virpninga-, ängia-, ättar-giäld.* — *giällda ruf* (gälda-), *n. L.* *Jfr giälldruf.* — *giällda rätter* (gälda-), *m. rätt el. rättsbestämmelse med afseende på skuld.* vm gielð eller gäldaräth *MEG* (red. A) 53. *ib* (red. B) 58.

giällda (gyällda. gialda. gällda. geldha *RK* 2: 4394. gielða *BSH* 1: 179 (1381). giälla. gialla. gälla. gäla *ST* 516. gella *SD* *NS* 1: 536 (1406); -e *MD* (S) 225. *pres.* giällder. gyällder *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). giallder. gällder. gelder *SD* 5: 160 (1343). giellder *ib* *NS* 1: 38 (1401). giäller. galler. gälir *ST* 353. geller *MD* (S) 228. *impf.* galt. gialdh *SJ* 364 (1469). *pl.* guldo *MD* 28. guldu *Bil* 310. gullo *Fr* 180; *Al* 1034; *RK* 1: 3925; *SO* 22; *Lg* 983. *impf. konj.* gulde *Bil* 748. *part. pret.* guldin. gulden *SD* 5: 562 (1346). *n.* guldit *ib* 160 (1343); *Bil* 749. guldith *Iv* 5084. guldeth *SD* 5: 480

Ordbok.

(1345, *nyare afskr.*). gullit *Bir* 4: 17; *RK* 1: 3319. gullith *MB* 1: 148; *Fr* 707. gwillit *RK* 3: (sista forts.) 4783. gullet *SJ* 125 (1444). giolthet *BSH* 3: 171 (1466). gäldhith *Di* 257. *imperat.* gält *Ber* 8, 169. *pres. konj.* galle för gälle *SO* 27), *v.* [*Isl.* gjalda] *L.* 1) gällda, betala, gifva (*det som man är skyldig, det som lemnas ss ersättning el. lön; också det som på grund af religiös pligt gifves Gud samt det som af Gud gifves ss nådelön.*) med *dat.* och *ack.* giälla thom som han var skyllughir xx vaghir älla pund gul *Bir* 3: 432. loffta kirkio giffwer iak oc gäller fore thän stora skadha hoon took, tha hoon bränd wardh aff minom hiälparom, hwndrada mark *SD* *NS* 2: 169 (1409). the fornempda jordh war honum laghlica gifuin oc guldin *ib* 163 (1409). han loffuade them nogh gelle oc giffua *RK* 2: 3080. gält gudhi thakke *Ber* 8. gällande (*reddens*) them äronna lön *ib* 45. — med *ack.* þer till alt geldit vardir guldit *SD* 5: 160 (1343). *ib* 562 (1346) o. s. v. waar herra . . . galt thera giäld *MB* 1: 312. *Bir* 4: 17. glömdir är guldin öre *GO* 444. ey wardh thz ther mz gullit alt *RK* 1: 3319. gialda þät guþi louas *Bu* 5. lofwa thik siälftwa ok gält thik siälftwa *Ber* 169. — med *dat.* vitä sik hanum hawä guldeth *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). galt swa thom han atte *Bir* 3: 432. *MB* 1: 311. — *abs.* hwarghin hafðhe ämne at giällda *Bil* 264. *ib* 748. the ägha epter then fornemda karl niclissen huarte ärfua älla gielða *BSH* 1: 179 (1381). skal han . . . giällda sidhan mz androm giäldom *MB* 1: 373. huat han giorde gaff ok galt *RK* 1: 32. — *erlägga ss böter, böta.* giälde attatighi marker *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). giälle xl. marker *ib*. — *plikta med, umgälla med.* han gälle krop thr ey hawer koo *GO* 900; *jfr böta 11.* — *genom betalning fullgöra, verkställa.* thu hafwer ey guldit mit testament *Bil* 749. jak skal . . . giällda thik nwnno lofwan som är synda bättring *Ber* 169. — *ersätta, gifva ersättning för.* warþer nakor man i kronunne þiänist fangen, þa agher konunger han lösä, häst oc vapn hans gyälðä, oc hans skapalösn györä *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). — *återgällda, vedergälla.* hwilkin som . . . gälldir ont mot ondo *KL* 282. galt hanum illa wälgiort *Bil* 309. thu giällder sönom foräldris synder *MB* 1: 354. *Al* 3731. *Iv* 5084. *Fr* 678. hadhe jach saa gäldhith crimilla sin jlska som jach galth jron mith sar *Di* 257. var herra gälle idhir for idhan kärlek *Bo* 209. 2) *umgälla, plikta för, lida för.* med *gen.* swa giällda grise gambra swina *Al* 8402. apostoli sagðho sik sändha wara dödhum gifua liiff ok ängin läta sin (*för deras skull*) giällda til döz *Bil* 235. thäs gällder margher räkke stark *Al* 3349. *ib* 1034. — med *ack.* hors gällir ondhan köreswen *GO* 478. opta giällir dör staffkarla wredhe *ib* 183. giällda sina synde *KL* 214. kuna gialle all bruth siin sum madher *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). gialda första fapur brut *Bu* 20. *Bil* 310. *MB* 1: 148. *MP* 2: 175. *Bir* 1: 251, 2: 290, 3: 42, 316. *Iv* 4223. *Al* 2587. *Di* 210. thu skal thetta sarlika giällda *Iv* 3135. opta giäller griis thz gamal swin haffua til giorth *GO* 894. gudh lati thik ey giälla thz j andre värild *Bir* 2: 219. *ib* 3: 145. *MB* 1: 143. *Fr* 707. *Iv* 471, 4505. *Al* 8404, 8874. *RK* 1: 3201, 3925, 4405, 2: 4394. *Di* 11, 119, 164, 179, 249, 259. — med *sats inledd af* at. opta gällir gryta at hon

52

wil gerna aka *GO* 880. — *umgälla*, *straffas*, *lida*. färren warē then dom fra mik, at orsaka män giälde mz skyl-doghom *MB* 1: 248. *ib* 142. *ST* 409. **3)** *gifva*, *inbringa* (*ss betalning*); *kosta*, *gälla*, *vara värd*. äptir thy sum thät giallder aa rättum torghdag *SI* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 160 (1343), 375 (1344, *nyare afskr.*). the gälla mindra *Bo* 6. thz klädhe som litit gällir *Bir* 3: 175. ängin thör annan tagha fra thz een päning gällda ma *Fr* 2880. *ib* 180. *Iv* 4274. *SO* 22. *RK* 2: 7448, 3: (sista forts.) 4593, 4600. *Ber* 25. *FM* 392 (1508). maltit gialdh tha xxxvj (36) mark *SJ* 364 (1469). en lödhogh mark gielder siex marker *SD NS* 1: 38 (1401). *ib* 536 (1406). swadant mynt. at een ar-noldus gylden oc i mark gaa oc giälla lika hwart andro *FH* 2: 103 (1436). **4)** *kosta*, *gälla*, *med-föra förlust af*. thz skal gäla thit lifff *ST* 516. *ib* 353. *Va* 13, 34, 47, 51. *RK* 2: 9436, 3: 2347. *MD* (S) 225. *BSH* 3: 171 (1466). *Ivi* 10, 14, 40, 56, 65, 76, 118, 155, 239, 273, 274. — *gälla*, *gå ut öfver*, *träffa*. sla leergryto wid steen ok steen widh gryto tha giällir gryto *GO* 1009. — *gälla*, *angå*, *vara fråga om*. thz sculle them alle like gelle *RK* 2: 2788. ey skona the swenske ä hwath thz galth *ib* 3: (sista forts.) 5218. — *med prep.* um. thet galt them wm lifuit *OB* 215. — **giällda a**, *gälla*, *afse*, *angå*, *beträffa*. the ena (*näml. saken*) geller lifwit aa *MD* (S) 228. *Jfr agiällda*. — **giällda ater**, *återgällda*. vil iak . . . gialda pik ater sua mykit som pu fikt pöm goþa manne *Bu* 184. *MB* 1: 373. — *ersätta*. giällde aater skadhen *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). gyälde ater oss allä arlika vtskyld *ib*. hvilikin man sum e vil ward veta sinum gatubrom ok for-dervas pär nakat i geldi ater half gilt *SR* 15. — *ved-dergälla*, *löna*. galt honum ater than omaka *Iv* 4525. onde män gullo honum illa wälgherninga ater *Lg* 983. — *gifva ss vedergällning*. thu giällir mik thz atir for mina godhgerninga *Bir* 2: 332. the guldo thegh atther fals oc swik *MD* 28. — *Jfr ater giällda*. — **giällda i gen**, *återgällda*, *återgifva*. the ko thu sagde aff, hona galt jach wäl igen *Pa* (*Tung*) 31. *Iv* 4942. *Va* 41. — **giällda up a**, *gälla*, *komma an på*, *varda af nöden*. *opersonl.* om sa hade gwllit harth oppa att the ey förmotte moth swenske stå *RK* 3: (sista forts.) 4783. — *Jfr at-, bort-, for-, giäld-, um-, und-, ut-, van-, vidher-giällda, äfvensom o-guldin*.

giäldare (*giällare*: -a *GO* 205. *gällare*: -a *GO* 14, 864), *m.* *betalare*. thu skalt taka swarth salt aff ondom gällara *GO* 14. *ib* 205, 864.

giäldbrodhir, *m.* = **gildbrodhir**. *Lg* 1008. *Jfr gildebrodhir, gildis brodhir*.

giälldenär (*gieldener*: -ere *SJ* 359 (1469). *giel-daner*), *m.* [*Äldre Dan.* *gældener*] *fordringsegare*. huilkan forscrifne suma peninge hans falkensten meth sinom arffuom wel oc skall wel betale thöm gieldanerom som hermen helmold haffuer falkenstene i scrift giffuat *SJ* 365 (1470). *ib* 359 (1469).

giäldgiällda (*gäld-*, *giöld-*, *geldh-*, *giäl-giel-*, *gäl-*, *part. pret.* -guldin. -gullin), *v. L.* **1)** *lemma ss betalning, öfverlåta ss ersättning. endast i part. pret.* för all ting the honom oc mik haffua emellom warit till theuna dag . . . hafuer iak . . . vndt

oc vplatit oc ganskelika giäldgullit then förenämnda herra stene benchtsson riddara oc hans arffuom till äwärdelika ägo . . . thenne godz *SD NS* 1: 46 (1401, *nyare afskr.*). kännis jak . . . wara geldhskyldoghan . . . herre benkte . . . iij fath iärn ok xx mark päninga, fore hwilkith iak geldhgullith gör honom v (4 1/2) ortogh landh iordh *ib* 531 (1406). alla gardha tompter ok hws som hwar aff androm faar antiggia mädh köp eller skipte eller androm giälgulne wardha eller giffne eller i arff kunno falla *SJ* 1 (1420). **2)** *mot betalning öfverlåta, sälja. endast i part. pret. n.* jak . . . hafuer vplatet, antwardhat ok gielgullet . . . ärchebischop henrike . . . siex örislandh iordh . . . fore sextighi marker redha päninga *SD NS* 1: 99 (1402). wi . . . hafuom giöldguldit oc til äwerdhe-lica ägho vplatit . . . herra stene beinctzson . . . halff fierdhe attungh oc en fierdhungs attungh jordh . . . fore hundradha swenska marcher oc trätighi marcher swenska päninga *ib* 216 (1403). *ib* 274 (1403, *nyare afskr.*). 2: 142 (1409). görom wi . . . nissa swensone oc hans arffwm thet for:da godzit gälguldith fore vj (5 1/2) mark reda swenska päninga *ib* 1: 457 (1405).

giäldkare (*gälcare*), *m. L.*

giälldruf (*gäld ruf*), *n. L.* *Jfr giällda ruf.*

giäldskyld (*gelskyld*), *f. skuld, penningsskuld.* aff rette gelskyld *SD NS* 1: 338 (1404, *nyare afskr.*).

giäldskyldogher (*geldh skyldogher*: -oghin (*ack.*) *SD NS* 1: 5 (1401). **giäldskuldugher.** **gäلتskylloger**: -oge *FH* 3: 66 (1445). **gialskyll-ugher**: -ughan *SD NS* 1: 518 (1406). **gälskyll-ogher.** **gäldskyllugher.** **giälskyllugher.** **giel-skyllugher**: -ugh *SD NS* 1: 135 (1402). **gel-skyloger** *ib* 27 (1401). **gelskullögher**), *adj.* [*Fnor.* *gjaldskyldugr*] *L. pligtig att betala, skyldig. med dat. och ack.* thwe waro enom gälskyllöghe en hundradha päninga. annar halft hundrath *Bil* 264. wi ärom gel-skullöghe af rättu sculd . . . albrict van holten . . . fyoghortan fat järn *SD NS* 1: 107 (1402). *ib* 135 (1402) *o. s. v.* järn är giäldskuldugher . . . pore raband, bymane i luthosia, i (*utgå?*) fyritighi march, attä march ok 1 orä swänska pänningä *SD* 6: 149 (1349). *ib* *NS* 1: 5 (1401) *o. s. v.* — *med ack.* huru mykit abbatissan gäldskyllugh är vppa clostirsins vägna *Bir* 5: 132. — *gäldbunden.* jak räddis at vardha mykyt giälskyllugher *Bir* 2: 335.

giärn (*gärn*), *adj.* [*Isl.* *gjarn*] *begärlig efter, begifven på. med gen.* mannin är natwrlika samwaro gärn *MB* 1: 102. — *n. glärnt, adv.* = **gärna** 2. hittas eg thz glärnt medh flerom mannom *KS* 7 (15, 7). girughe ok odydhdelike (*för odygdhelike*) kununga ok höfdinga få glärnt illa ändelykt *ib* 29 (74, 32). *ib* 15 (35, 13), 33 (85, 36), 35 (93, 38), 37 (96, 39), 38 (100, 41), 42 (110, 46), 43 (112, 47), 49 (126, 53), 51 (130, 55), 51 (131, 56), 52 (132, 56), 59 (146, 64), 76 (188, 84), 76 (189, 84), 81 (200, 88), 82 (202, 89), 83 (204, 91), 83 (205, 91). — *Jfr sagher-, fridh-, hedher-, hedh-ers-, ren-, söt-giärn.*

giärna (*giarna* *L.* *gärna. gerna. görna* *KS* 11 (26, 11). *ss komp. nyttjas hädre och ss superl.* **hälzt, dock förekommer gärnast** *Su* 95), *adv.* [*Isl.* *gjarna*] *L.* **1)** *gärna, villigt, med lust el. nöje.* iak vil gärna bära hænna skuld *Bu* 136. þe þingh . .

villum vi här gärna sigha *ib* 49. kärleek ok godh-gerninghä willium wi gernä tee allum them warä vnderdanä fridhä *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). louapo for oburit barn giua gupi päť gärna tel piänist *Bu* 3. hon . . . gör giärna som han biär *ib* 19. trät ey giärna *KS* 25 (61, 26). han storkte gerna skäll ok räth *RK* 1: 69. som gärne synas (*d. v. s. som vilja el. tycka om att synas*) frome j kirkionne *Bo* (*Cod. B*) 345. — *ifrigt, innerligt, mycket*. wi . . . bidhium . . . allä män gernä . . . at the laten warä vnderdanä i fridhe wära *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). han . . . älskade gerna sin eghin äät *RK* 1: 70. — *gärna, väl, med skäl*. iak matte swa gerna hema vära som iak är nw ij tholkin vadha *Fl* 806. 2) *gärna, lätt, som oflast, vanligen*. all kiäru-maal sum länge standa vkiärdh, dragha giärnä vsannind in till syn *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). fulmoen äple falla gerna *GO* 728. thz (*järnet*) wardher gärna rothgängith *MB* 1: 133. then är gerna räddr, sik wet brutliken wara *KS* 23 (57, 25). *ib* 11 (26, 11), 25 (61, 26). *RK* 1: 4277, 3: 2938. *ST* 477. *Ber* 258. *LB* 5: 80. — *Jfr ful-, iäm-giärna*.

gladha, *f.* [*Isl. gleða*] *glada*. *LB* 3: 67.

gladha, *v.* [*Isl. glaða*] — **gladha sik**, *v. glädja sig, glädjas*. gladhen idher alla nw mz mik *Lg* 3: 637. — *Jfr gläpia*.

gläper (**glädher: glädhi** *GO* 152; *jfr äfven glädhi röst*), *adj.* [*Isl. glaðr*] *glad*. gör pik gläpa *Bu* 17. moþer for gläp ok fäghin tel kirkio *ib* 25. gläpar ok bliþar kumbar iak tel þin *ib* 140. *ib* 501. *Bir* 1: 148. *GO* 152. gifwin gudhi mz gladhom hugh *Bir* 3: 259. varen . . . widh eth glath sin *BSH* 5: 123 (1506). — *med gen. af dem. pron.* thän. thäs vordho riddara ok swena gladh *Iv* 1551. *ib* 1520, 4830. *Fr* 283, 2679. *Al* 146, 860, 3815, 5394, 5529. *RK* 2: 3125. *Di* 200. — *med prep. af. domarin* var gladir aff swa sagdho *Bil* 902. *ib* 572, 848. *Di* 66. — *med prep. at.* han var glad aath videkes komma *Ivi* (*Cod. B*) 326. wart hon mykyt gladh ther aat *Lg* 3: 632. — *med prep. vidh.* *Di* 143. — *med prep. til.* warä ther allä gladä til at thz war swa mz honom ganget *Va* 21. — *med inf.* iak är . . . litit gladh at thola (*ad patiendum minus hilaris*) *Bir* 3: 115. — *Jfr ful-, iäm-, o-gladher*.

gladhleker, *m. glädje*. *Bo* 147.

gläplika (**gladhelica. glädhelika** *Bir* 1: 227), *adv.* [*Isl. glaðliga*] *L. gladeligen, med glädje*. gladhe-lica lifwa i gudz thänist *Bo* 101. badh hona gladhlika skipta thessa hems äro j äwinnelikt himerike *Bil* 538. *KS* 26 (66, 28). *KL* 212. *Bo* 7, 126, 141. *Bil* 110, 853. *Bir* 1: 227, 282, 3: 133.

gladhliker (**gladheliker. glädheliker**), *adj.* [*Isl. glaðligr*] *glad, glädjande*. j allom thöm thingom som til koma hwat the äru hällir gladhelik älla drö-uelik *Bir* 3: 178. mz fäm glädhelikom ordhom *JP* 61.

gladhlikhet (**gladhelikhet. glädhelikhet** *Bir* 3: 476), *f. alacritas, hilaritas, glädthet, munterhet*. til byria han at bära mina byrdhe mz swa store gladhelikhet *Bir* 1: 42. skodhande . . . mins hugx gladlikhet *ib* 245. *ib* 3: 380, 476. *Ber* 213.

gladhlynter, *adj. vid gladt lynne, glad*. *MB* 2: 174.

gladhskaper (**glädzskaper. gladfiskaper**), *m. glädje, gladt utseende*. änlittens gladhskap oc hiär-tans frögdh *Lg* 3: 406. — *glädje, tillfredsställelse*. med hwad gladiskap jach . . . fördes tiill for:ne hög-boren förstes skep *BSH* 5: 625 (1520). — *munterhet, uppsluppenhet*. i löghe, i ordhom, aathäffuom oc i glädzskap *LfK* 161.

glafsa (-adhe), *v.* [*Isl. glefsa*] *gläfsa*. hwndana skälto oc gläfsadhe mykyt tiith *Lg* 671.

glafs eper, *m. L.*

glam, *n.* [*Isl. glam*] *dån, gny, sorl, stäm*. *MD* 15. *Jfr vapna glam*.

glama (**glamma: glammande** *MP* 2: 259), *v.* [*Isl. glama*] *gny, sorla*. ihesus bödh glamande (*tumultuantem*) almogha folkeno wtgaa *MP* 2: 289. *ib* 259.

glap? *n.?* [*Jfr N. glepp, m.*] *felsläende, missöde?* —

glappa stigher (-stiigher), *m.* [*Jfr Isl. glapstigr*] *villostig*. opta wardher geen stiigh at glappa stiigh *GO* 886.

glapran, *f. prat, squaller*. hwat kan tik tha skadha enna ondha hwstru glapran *Lg* 3: 329.

glar (**glaar** *ST* 417. **klaar** *MD* 51), *n.* [*Isl. gler*] *glas*. scudadhe stora pilara som af glar waru giordhe *Bil* 350. *ST* 41, 207, 417. *MD* 51. stampar man rökilse mz glar *LB* 3: 151.

glas (**glass** *Di* 148, 192), *n.* [*Mnt. glas*] *glas*. vitrum er glas *LB* 2: 38. solin skinande gynom renastan sten ällir glas *Bir* 1: 3. solin skinande gynom glasit *ib*. swa som skört glas *ib* 3: 426. blanka hielma som et glass *Di* 148. *ib* 192. *Al* 9184. thera öghon (*näml. voro*) swa som lughande glas jnuantil brännande *Bir* 3: 65. — *glas, glaskärl*. rätuist är at husit skuli rensas . . . ok glasit renlica thwas at drykkin skuli klar synas *Bir* 2: 55. glas mästara . . . ther honum et glas göra konde *Al* 9176. *ib* 9177, 9187, 9195, 9251. *VKR* XI. *LB* 7: 5. *PM* XXVIII, XXIX, XXX o. s. v. — *timglas, sandglas, sandur*. *BK* 213. — *den tid (en half timme?) inom hvilken ett på fartyg brukad timglas utrinner*. bildl. tha han wil ey wara godher tha stande han ith annat glas til rodher (*må han umgälla det?*) *MD* (S) 230; *jfr Kalkar, Ordb.* 2: 52. — *Jfr tima glas*.

glascirkel, *m. glasklot*. *Bir* 3: 425, 426.

glasera (-adher), *v. gläsera*. j ena leer pwttto, som er glaserat *LB* 7: 310. gläsera leer kar förgylth *PM* XLVI. j eno glaserado fath *ib* XXX. *ib* XXXII, XLVIII.

glasfenster (-finster *SD* NS 2: 169 (1409). -fönsther *SO* 164), *n. glasfönster*. *SD* NS 2: 169 (1409). *SO* 164.

glashiälmbær, *m. glashjälmbær, glaskolf, retort*. *PM* XXVIII, XXX o. s. v.

glashögher, *m. glasklot*. var swasom j enom glas-högh älla cirkle *Bir* 3: 425.

glaskar, *n. glaskärl*. än et glaskar är enlitath mz särdelis lit, tha synes engxins drykx liter genom thz *MB* 1: 80. *Bir* 3: 87, 259. *Di* 119, 120. *Lg* 551. *LB* 2: 55, 56.

glasmästare, *m.* [*Äldre Dan. glasmester*] *glas-mästare, förfärdigare af glas*. jak är sua som godhir glasmästare hulkin mang kar gör aff asko *Bir* 3: 117.

Al 9174. — *glasmästare*, den som infattar glas? ängilbrikt glasmästare *FH* 3: 143 (1449).

glasskiva, *f.* *glasskifva*. *PM* 14.

glasvindögha (glas windogha. glaswindog *Di* 43), *n.* *glasfönster*. glas windoghonon skulu engin leeth haffua, wtan hwitan ällir golan *Bir* 4: 85. *Di* 43.

glasöghon, *n. pl.* *glasögon*, infattade och framför ögonen satta glas. före öghonen fästis en glas skiffwa äller glas öghon tättelika *PM* 14.

glata, *v. L.*

glava, *se* **glävia**.

glaven (glaffwin. glawan. glaffuan *Di* 69. **glaffwan** *ib* 3; -et *Lg* 3: 332), *n. och m.* (*Fr* (*Cod. E*) 100, (*Cod. D, E*) 141; *Di* 3) [*Jfr* *Mht.* glavin] *spjut*, *glafven*. med . . . armbörst glaffuen eller spiut och polyxe *BSH* 3: 46 (1452). slo sit glauen vnder *Va* 32. han slogh sin glaffwan vnder armen *Di* 3. wefftade mz sith glaffwin *MB* 2: 312. glauenen ginga sindher *Di* 273. glawanen spildradis *Fr* (*Cod. D*) 1670. han hafde en glauen ij sinne hände *ib* (*Cod. D, E. Cod. A* ena gläfuio) 141. *ib* 100, (*Cod. B, D, E, F*) 181. *lv* (*Cod. C, E*) 2399. swerd och glaffwen finge tha gång *RK* 3: (*sista forts.*) 5391. som glaffwen i striid well brytha kan *ib* 4400. *ib* 4694, 5612. *Di* 18, 59, 69, 70 o. s. v. *Lg* 3: 332. — **glavens stumper**, *m.?* aff glaffwens stwmpen gaff iag honum ett slag *RK* 3: (*sista forts.*) 6002.

glavene (glaffwenne. glaffuenne. glaffuenä), *n.* = **glaven**. swärliga the mz glaffuenne möttest *RK* 3: (*sista forts.*) 4800. hwgge och sloge oc mz glaffwenne stötte *ib* 6036. glaffwenne brwste och swerdhen skrwlle *ib* 4435. glaffuenne brwste och stwmpene flöge *ib* 4803. sunder gik badä glaffuenä (*möjl. att fatta ss nom. pl. af glaven, m.*) *Di* 19.

glavia, *se* **glävia**.

glaz? *n.* *ägghvita*. stamper man thz (o: rökilse) ok temprar mz glac (motsv. ställe *LB* 4: 339 har: mz clar aff ägh; *D. Harpestr. i Nyt Danske Magasin* 1: 135: meth claar) eller medh quinno myölk *LB* 2: 39. *Jfr* **klar**.

glidha (gliidha), *v.* [*Mnt.* gliden] *eg.* *glida*, lätt och hastigt röra sig; gå tillbaka, vika. ingen wille för androm glidha *RK* 3: 2245. — *opersonl.* bära å stad, gå. saa wäl mondeh fraan danmark glidha *RK* 3: 602. — lata glidha, *begifva sig*. leetho aath danmark gliidha *RK* 3: 284. *ib* 1081. the leetho tiil kalmara glidha *ib* 1562. *ib* 1972, 4024. wth mz gotlandh leeth han gliidha *ib* 3240. — *bildl.* låta gå, låta passera, låta bero. konungh karlss swäna i riket bliffua och motte the och laatha glidha *RK* 3: 588.

glima (glijmma. -ar, -adhe), *v.* [*N.* glima] *glimma*, *glänsa*. thz är ey alt gwl som glimar *GO* 609. thera hielma glimado ok thera swärd *RK* 1: 1538. *ib* 1576. *Bir* 1: 94. *Su* 202, 409. *Di* 215. hans öghon varo glijmmade oc skinande som een brännande lugh *Ansg* 183.

glimber, *n.* *glans*. gik swa mykyt glimbir ellir skin aff them *ST* 373. solinna glimber *MB* 2: 390.

glimbra (glymbra: -ande *Su* 176), *v.* = **glima**. o huat wänleka nw glimbra gulkronor oppa idhart huffudh *Su* 143. *ib* 176. *MB* 2: 293.

glinder? *n.* *Jfr* **solglinder**.

glitadher, *adj.* [*Isl.* glitadr] *väfd med brokad?* II. paria mensalium slæta jtem vnum mensale cum .i. knyuaduk glitat *SD* 4: 710 (1340?).

gliugra, *v. svänga*. badh keysaren een man taka eeth draghit swärdh oc gliugra thz ofwir hans hofwdh *ST* 355.

gloa, *v.* [*Isl.* glóa] *glöda*. swa gloande (*rättadt till: mz glöiande*) änlite sua som herbärghit brunne alt *Bil* 267. *Jfr* **glöia**.

gloper? *m.?* [*Isl.* glópr] *glop*, *fåne*. liiknas han wiidh andrum glopum som haffue ey wiidh eller sinne *MD* (*S*) 242.

glosa (-adher), *v.* [*Isl.* glósa. *Mlat.* glosare, glossare] *uttyda*, *förklara* (ett ord). titillin är glosadha ordha fulkompnilse *Bir* 1: 249.

glugga, *f. L.*

glugger (-ar), *m.* [*Isl.* gluggr] *L.* *glugg*, öppning, hål. löpa och gana i alla glugga *MD* (*S*) 242. — om tom mage. thän är godher som glug fyllir (*laudatur patule qui replet antra gule*) *GO* 476.

gluggotter (-utter. *n.* *glugguth* *GO* 402), *adj.* [*Jfr* *Isl.* glöggr. *Äldre Dan.* glu, glugaktig] *skarpsynt*. glugguth är gästa ögha *GO* 402. *Jfr* **glägger**.

glupa, *v.* [*N.* glupa] *sluka*. — *part. pres.* **glupande**, *glupsk*, *glupande*, *grym*. glwpandhe wargher *LfK* 14. han war glwpande som en gam *RK* 3: (*sista forts.*) 4849.

gluper (-ar), *m.* [*N.* glup, *m.*] *gap*, *svalg*, *bråd-djup*. fly badha thenna glupana ok gaa swa räth j wegghen ath man oppa yngha sydhe wardher snardher *Gers Frest* 50. tryggeliga koma offwer then farlegha glupen *ib* 52.

glädhi (glädij), *f.?* [*Mnt.* glede] *glete*, *blyglete*, *silfverglätt?* j lod glädij *LB* 7: 328.

gläpi (glädhe *Bir* 3: 158. glädhie *BSH* 4: 258 (1501). *pl.* -ir. *gen.* glädhias *Su* 351), *f.* [*Isl.* gleði] *glädje*, *fröjd*. som mik böt ok bupape dagh-leka gläpi *Bu* 18. gör hanom swa mycla gläpi *ib* 204. mäs dighre gläpi *ib* 395. halda pän daghen mz fripi ok frygh ok gläpi *ib* 61. var ther mykin glädhi *Di* 275. *Bu* 520. *Bo* 228, 243. *MP* 1: 25, 27, 28, 29, 30. *Bir* 2: 170, 3: 158. *Va* 54. *Di* 40. *BSH* 4: 258 (1501). com mz mik ii guz gläpi *Bu* 18. — *pl.* thina glädi munno margha wara *MD* 49. aff hymerikis frögdher oc glädhir *Su* 9. wärldzlika glädhir *ib* 124. *ib* 193, 351. *Lg* 826. (gläde för kläde *Su* 351.) — *Jfr* **bruplöps-**, **himi-rikis-**, **hiärta-**, **höghtidhis-**, **iordhrikis-**, **o-**, **sam-**, **värulds-gläpi**. — **glädhi bot** (-boot), *f.* *ökande af glädje*. huath them hafuer varith til glädhi boot *Fl* 1448. — **gläpi källda**, *f.* *glädjekälla*. *Bu* 142. — **glädhi mot**, *n.* [*Isl.* gleðimót] *gladt utseende*, *gladt beteende*. glädhi mot thom ekki skorta *MD* (*S*) 263. — **glädhi röst?** *f.* *glädjeröst*, *glad röst*. ropadhe . . . mz glädhe röst *Lg* 334 (glädhe här dock kanske snarare att fatta ss *adj.*). — **glädhis dagher**, *m.* *glädje-dag*. *MB* 2: 130. — **glädhis fulder**, *adj.* [*Jfr* *Isl.* gleðifullr] *full af glädje*. *Bir* 1: 215, 337, 2: 38, 3: 354. — **glädhis fund**, *f.* *eg.* *glad möte el. sam-manträffande; glädje*. vntingo har mz glädhis fwnd *Al* 2395. nyta . . . frälst lifwer e eller glädhis fund *ib* 7312. *MD* 63. — **glädhis grater**, *m.* *glädjegrät*,

glädjetårar. Bil 351. — **glädhis hop**, *n.* glad förhoppning. MD 69. — **glädhis hus**, *n.* [Jfr Isl. gleðihús] glädjeboning. KS 64 (159, 70). — **glädhis klädhe (-klädher)**, *n. pl.* glädjeskrud, drägt som tillhör glädje *el.* glada tillfällen. togh pa sigh siin glädhis klädher MB 2: 162. — **glädhis klädha bonadher (-klädhebonadher)**, *m.* = **glädhis klädhe**. j förde sik glädhis klädhebonat MB 2: 174. — **glädhis krasir**, *f. pl.* glädjemåltid. biwdha mik til thina glädhis krasa (*ad epulas tuas*) Bil 159. — **glädhis later**, *m.* af glädje föranledt leende, glädjeskratt. ther aff fik hon glädhis later thz hon badhe leer oc grater Al 8123. — **glädhis leker**, *m.* glädjemusik? *pl.* mz sangh oc glädhis lekom (*cum hymnis*) MB 2: 269. — **glädhis ordh**, *n.* [Jfr Isl. gleðiorð] glädjeord, glädje *el.* muntert ord. the taladho markt et glädhis ordh Al 8160. — **glädhis samqväm**, *f.* glädje samqväm. MB 2: 195. — **glädhis sanger**, *m.* [Jfr Isl. gleðisöngur] glädjesång. Bir 3: 418, 4: 54. MB 2: 173. — **glädhis skri (glädhis skry)**, *n.* glädjeskri. huat ropp ok glädhis skry Lg 3: 561. — **glädhis skrudher**, *m.* drägt som bäres under glädje. hon lagdhe nidher sin glädhis skrudh Lg 3: 235. — **glädhis stund**, *f.* [Jfr Isl. gleðistund] glädjestund, glad stund. honum thykker thz vara een glädhis stund Iv 2831. — **glädhis tidhande**, *n.* glad underrättelse. Lg 3: 43. — **glädhis visa (-viisa: -or MB 2: 173)**, *f.* glädjevisa. MB 2: 173. — **glädhis ämpne**, *n.* glädjeämne. Su 99.

gläpia (gläpa: gläpas Bu 24; glädhas Gr (Cod. D) 366. *pres.* -er. *impf.* glädde. gläde: -os Bu 177. glädde Al 9726; -is Bir 3: 158. gläddhe: -os MP 1: 286. glädde RK 1: 487. *refl. pres.* glädz Bir 3: 224. gläz Al 5022. *imperat.* glädz Bo 116. gläz Bil 903. gläs MD 49, 50, 51, 52, 53, 54. *supin.* glädz Bo 81), *v.* [Isl. gleðja] L. glädja. fröjda. gläpi[a] huar annan mz þy guþ giuar hanom Bu 153. hulkin som alt opfylle oc glädhir Bir 2: 177. thz glädde karela ok rytza land RK 1: 487. — **gläpia sik**, glädja sig, glädjas. *med gen. af dem. pron.* thän. thäs glädher iak mik Al 8407. — *med prep. för att utmärka anledningen.* wi glädhiom os aff blomster Al 6498. wi glädhiom os widh wara skogha ib 6503. glädde sik mot thetta spil ib 9726. — *refl.* gläpias, glädjas. *med gen. af dem. pron.* thän. thäs gläz han Al 2869. ib 2998. Iv 1924. — *med prep. för att utmärka anledningen.* þe gläpas af (*deröfver*) Bu 24. diäfwlin gladdis mykit aff gudz manna dödh Bil 851. ib 557. Bo 141. Bir 1: 60, 3: 224. Gr (Cod. D) 366. Al 4778, 5022. han hafde gudz owini sighrat oc wunnit som han matte . . . glädhis aff Bil 886. jak gläz meer owir en syndara hulkin som gör synda angir än owir nio oc niotio räntuisa som äkke thorfwo vidhir synda angir Gr 295. glädhiandis om gudz til standh oc närwarilse MB 2: 327. at gläpias pär viþ vrgho sang ok alscon lek Bu 491. gladdos ther mykith widh Lg 35. — *med sats inledd af at.* þe cristno . . . glados mykit at guþ vilde störkia þöm Bu 177. MP 1: 30. — *med ack. med inf.* gladdis jak mik hua takit tilfalle at tala mz thom Bir 3: 224. — *abs.* ävärleka gläpias Bu 18. frögda the sik ok glädhis Bo 189. ib 81, 223, 251. MP 1: 30, 286. Bir 2: 170, 3: 158. MD 49, 50 o.

s. v. — *med prep. för att utmärka sättet.* glädz af store glädhi (*gaude gaudio magno*) Bo 116. gladdos mz otalike glädhi Bir 1: 60. gladdos the mz store frygdh MB 2: 400. ib 398. — *opersonl.* thz iag war död gladtzss (*för gladdes*) honum ey ätt RK 3: (*sista forts.*) 5780. huilket os alle oc mängen man gledz BSH 5: 127 (1506). — ? gläz (*egredere*) wt aff vatneno Bil 903. — Jfr o-, sam-, saman-glädhis, äfvensom gladha.

glägger (*n. gläkt*), *adj.* [Isl. glöggr] skarp-synt. thz är gamalt ordh, gläkt är gesta ögha, oc ää thes gläggare gestin är werre ST 295. Jfr gluggotter.

glävia (glauia. glafwia. glaua. glafwa. *pl. -or.* gläffuiar RK 3: 3627), *f.* [Isl. glefja. Mnt. gleve. Ffr. glaive. Prov. glavi. Mlat. glavea] spjut, glafven. riste kasio mz alle . . . ok läggar gläuo gen draconom Bu 492. hans glafwo ellir spyuth ST 94. stak han gynom mz sinne glafwio ib 95. tw hundradho glauor aff gul ib 421. mängen glauia war ther bruten Va 18. mz draghnom oc skinandom swärdom, glimbrande gläffwiom förgyltom skiöllom oc allom androm rädeligom wapnom MB 2: 293. the gläfuia . . . hon var väl thriggia alna lang Fr 181. thän förste riddare ther han mötte han thaghar mz sinne gläfuio stötte ib 568. Iv 2342. thera glafuior spindradho a then mold Fr 1670. Bil 784. Fr 100, 141, 548, 1716, 1799. Fl 1839. Iv 699, 2399, 3345, 3354. Al 4758. RK 2: 2047, 3: 3627. Va 24. MB 2: 156, 161, 164, 292, 326. Su 142. Lg 3: 330. — *spjullängd. ss måttsbestämning.* var . . . the cronan . . . besatt uppe i hualfvet tva glafvor fra jordenne TK 270. — Jfr glaven. — **glävio skapt (gläfwia skapt)**, *n.* spjutskaft. LfK 237. — **glävio staki (gläffuio-)**, *m.* spjutskaft. hans klör waro swa langha som gläffuio staka Pa (Tung) 35.

glöp (*pl. nom. ack.* glödher Bil 370; MB 1: 279. glödhe Bil 326. glödar, *se* eldglödh. glödha (*i rimslut*) Al 8968. *med art.* glödhirna MB 1: 279. glödhina ib. glödhena Bil 479; ST 327. glödhana Bo 240), *f.* [Isl. glöð] glöd. päť (*liket*) la äpte a glöpom Bu 416. lätu the han barfötta trudha brännandhe glödhe Bil 326. ib 370, 479. sagho the en fisk vara la[g]dhan vppa glödhana Bo 240. bära fram . . . heta glödher MB 1: 279. rädhis han glödhina ib. jämsköt som glödhirna komo fore moysen ib. swa brath glödhena satts for piltin ST 327. grep bradhlika ena glödh ib. thu bränner aff skalkheet som en glödh Al 2086. brändo stadhen op i glödh (*i rimslut med dödh*) ib 8968. Jfr eldglödh.

glödha, *v.* [Isl. glæða] glöda. mz glödandhe iärn krokrom Pa (Tung) 29. glödindhä iärn ib 34.

glödhbrinnande, *part. adj.* glödande. MB 2: 347.

glödhgha (-ar, -adher), *v.* glödga. smidhin glödgar the thing som slionadh oc kolnadh äru Bir 4: 99. eth glödgar järn PM 30. ib XXXII, XLVI.

glödhgheta, *v.* glödga. ath een vgn skulde glödhetas ST 105.

glöpheter (-heeter: -heet KL 190), *adj.* glödhet, glödghad. mz glödhetom iärn skifwom Pa 17. ib 18. KL 53, 190, 372. LB 1: 97, 98. ST 13, 21 o. s. v.

glödhning, *f.* — **glödhninga hugormber**, *m.* glödande huggorm. Pa (Tung) 31.

glödhogher (-ugher: -ughe *Pa* (*Tung*, *Cod. D*) 48), *adj.* glödande. *Pa* (*Tung*, *Cod. D*) 48. glödhogh koll *MP* 2: 277. mz glödohom kulum *LB* 1: 98.

glödhraka, *f.* ugnsraka, eldskuffel. thz hafde näsa som glödhraka tha man wil eld aff oghnen raka *Al* 9463.

glödhrvin (glöd wiin), *n.* glödgadt vin. dricker man kynnil med glöd wiin *LB* 7: 352.

glöia (glöa), *v.* [*Jfr Isl. glóa*] glöda, vara eld-röd. een brännandhe glöande vghn *ST* 52. bära ena glöiande panno *ib* 69. mz glöiande änlite *Lg* 267. *ST* 53, 80, 258. *LfK* 117. *Jfr gloa*.

glöma (glömma *MD* (*S*) 237. -ir, -de, -der), *v.* [*Isl. gleyma*] *L.* glömma, förgäta. med *dat.* the glöma sannom gudhi *Bil* 619. vm thu glömir visdomenom oc skällikhetinne *Bo* 136. *ib* 227. *Bil* 215. *KL* 294, 346, 350. *MP* 1: 74, 184, 287. *Bir* 1: 393, 2: 133, 327, 3: 36, 262. *Al* 4913. *Su* 230. *MB* 2: 103. glömis ey syndirskone som thzta screff *ib* 3. *ib* 370. — med *ack.* glömde sin ald *Bu* 156. *ib* 189. *Bo* 37. *MB* 1: 236. *MP* 1: 184. *Bir* 3: 36. varra fru fözlo daghar var länge glömdar *Bu* 23. *Lg* 44. the glömde gudhi . . . ok ty glömas the af honum *MP* 1: 287. glömdhis badhe hänne nampn maria ok swa widhernamnit magdalena *Bil* 263. — med *dat.* och *ack.* iak skal tik thz ekki glöma *Lg* 3: 707. — med *inf.* iak glömde at ätha mit brödh *MP* 1: 229. glömde taka reep mz sik *KL* 294. — förlåta. jach glömer aldregth them hwro sigordh swen war mördher *Di* 247. — afstänga, skilja? fra allo godho ärin i glömd *Al* 7270. — **glöma sik**, glömma sig, säga hvad man icke bör, säga för mycket. *Fl* 914. — *Jfr bort-, for-, äptir-glöma*.

glömber? *m.* [*N. gløym, m. Jfr Isl. glaumr, m.*] glömska. han hafde them lango laght i glöm (glömt *dem*) *Al* 8512.

glömilse, *n. pl.?* glömmande, glömska. alla wärdzlika thinga fulkomen glömilse *Su* 280. *Jfr for-glömilse*.

glömska, *f.* [*Isl. gleymaska*] *L.* 1) *oblivio*, glömska, förgätande. hänna aminne skal vara j glömsco *Bir* 3: 77. sins siälffs glömska *ib* 327. *ib* 404. *MP* 1: 287. *ST* 39. *MB* 2: 291. *Su* 20. 2) *negligentia*, försumlighet, försummande, försummelse. for biskops glömsko *Bu* 156. sinna eghna helso glömska *Bir* 1: 341. glömska synis j altaromen *ib* 2: 107. *MB* 1: 479. *Bir* 1: 312, 317, 4: 22. *VKR* 68. *Ber* 64, 134, 176, 280. all min wngghoms glömska (*delicta*) *Su* 94. — *pl.* lydhnan är dygdh mz hulke . . . alla glömsco (*negligentia*) vtsläkkias *Bir* 3: 231. *KL* 43. *LfK* 194. *Ber* 41, 194. — *Jfr forglömska*.

glömsker (*n.* glömskt *Bir* 1: 335), *adj.* *L.* glömsk, försumlig. glömskr biskoper *KS* 49 (126, 53). glömsk j sino embete *VKR* 28. *KL* 191, 239. *Bir* 1: 218, 316, 335, 2: 105, 246, 3: 183, 334. *Su* 285.

glömsklika (glömslika *KL* 219; *Bir* 1: 250; *Su* 240, 282, 285, 293. glömslica *MP* 1: 184, 244. glömskelica *Lg* 3: 72. glömscelighe *SO* 122), *adv.* försumligt, vårdslöst, liknöjdt. jdhnande glömsklika oc dylsklika råtuisonna *Bir* 3: 354. *ib* 1: 250. *KL* 219, 255, 275. *MP* 1: 184, 241. *Ber* 280. *Su* 52, 54, 240, 282, 285, 293. *SO* 122. *Lg* 3: 72.

glömskliker (glömskeliken (*n. pl.*) *SD NS* 2: 228 (1409)), *adj.* utsatt för glömska, som kan glömmas. al the werlzliken thing, som her i werldinne hanteras eller göras, the ära glömskeliken *SD NS* 2: 228 (1409).

glöpa orp, *n. L.*

gnagha (*pres.* -er. *impf. pl.* gnogho: synder gnogho *Bir* 4: 64. gnowo *HSH* 9: 4. *part. pret.* gnaghin. *pres. refl.* gnax *Ber* 185), *v.* [*Isl. gnaga*] gnaga. bröþ . . . af musom alra vaghna gnaghit *KL* 188. mit bryst är bart ok gnaghit aff madhcom *Bir* 3: 139. mwlwärpelin . . . som rüthrena gnager *ib* 4: 41. klädhit gnax af marenom *Ber* 185. *Bir* 1: 69, 290, 2: 83. *Su* 229. *HSH* 9: 4. *Jfr sunder gnagha*.

gnar, *n. knot.* far tw thz for vtan gnar *MD* (*S*) 296.

gnarra, *v.* [*Mnt. gnarren*] knarra, morra? han böria marra ok illa gnarra som hvnder a hölasse *MD* (*S*) 222.

gnatra, *v.* [*Sv. dial. gnattär*] grina, skratta? j tholkom owirflödohom qwinno klädhom, är offtelika aff hälgom mannom diäffwlin seddir, at sithia aathande gnathrande, oc fwlika synas oc grymelika mz gnizslande tannom *Bir* 5: 103.

gnidha (*pres.* -er. *impf.* gnedh. *part. pret.* gnidhin. *imperat.* gnidh), *v.* [*Isl. gnida, -adr. Mnt. gniden*] gnida, gnugga. mz hwitte hand gnedh (*Cod. A* vredh) hon hans baak *Iv* (*Cod. B*) 1328. gnidh ther mz lidhamothen *PM xxxix. LB* 1: 96, 97, 7: 197. *ST* 125, 264. hänna röther doga mot tanna wärk gnidhna vm kring *LB* 5: 81. gnidher man sina tender . . . mz sipuls oos *ib* 10: 8. — **gnidha sunder**, söndergnugga. hwar som henna frö gnidher söndher j syna hendher *LB* 2: 37.

gnidhning (gnidnigh), *f.* gnidning. *Su* 150.

gnist, *f.* [*Äldre Dan. gnist. Jfr Isl. gneisti*] gnista. vm han bläse idhkelica at thässe gnistene *Bir* 3: 40 (*kan föras till gniste, f.*). alth wäriz watn gither ey slekth eine gnisth *Iv* cvi.

gnista, *f.* [*Jfr Isl. gneisti*] = **gnist**. flughu gnisto af pöm som af eldapo iarne *Bu* 208. lifpe än nokor guz näpa gnista ii hans bryste *ib* 130. *Bil* 719. *Pa* 18. *Bir* 1: 249. *GO* 924. *Jfr eld-, elds-, iärn-, kärleks-gnista*.

gniste, *m. L.*

gniste? *f.* gnista. the dragha nakra nadha gniste (*kan fattas ss pl. af gnist; Lat. texten har dock: scintillam gratia*) j hiärtat til at faa kärlek *Bir* 2: 161.

gnistla? (gnizla. gniizla: -ande *KL* 291. gnizsla. gnisla. gnysla. -adhe), *v.* [*Äldre Dan. gnidsle, gnisle. Jfr Isl. gnista*] gnissla, trycka el. stöta samman med ett gnisslande ljud. med *dat.* gnizlande sinom tannom *Gr* 274. gnizladho ok bitu tannom (*stri-debant dentibus*) *KL* 143. — med *prep.* mädh. gnizladho mz tannom *KL* 288. *ib* 291. — med *ack.* gnislado ower mik sina tändher *Su* 162. *ib* 248. *Lg* 3: 405, 463. hwro the iärn tagghane gnysla syk inbördhis *ib* 143. — *abs.* giua the aff sik fanyt ok gnizslande liudh nar the samanslas *Bir* 3: 220.

gnistlan, *f.* [*Jfr Isl. gnistan*] gnisslande. tannanna hardasta gnistlan *Su* 132. i grymmasta lywde wt-

gangandis aff . . . bälganna gnistlan *ib* 129. *Jfr.* tanna gnistlan.

gnit? (gneth. *pl.* gnether), *f.* [*Isl.* gnit, *se* Cleasby-Vigfusson s. 206. *N.* gnit] *gneth.* dräper gnether i haaret *LB* 7: 129.

gnoa (*pres.* gnor. *imperat.* gno), *v.* [*Isl.* gnúa] *gnida*, *gnugga*. gnoa . . . sarin mz hwassom flinto stenum *Bil* 370. gnor ther mz manz krop *LB* 3: 74. gno ther mz thina tändher *ib* 90. take rån hamp ok gnoe mellan sina hande *ib* 59.

gnugga (gnoggha. -ar), *v.* [*N.* gnugga. *Isl.* nugga] *gnugga*. gnoggha han *LB* 7: 154. gnwgg malyrt j reent vatn *ib* 332. — *skafva?* trycka? ath thz ey gnwggas äller stötes j bwnkanom *PM* 47.

gny, *m.* (*Iv* 249, 860; *Al* 2439; *RK* 3: 834, 959; *Ansg* 229; *MB* 2: 170; *Di* 203, 208) och *n.* (*Fr* 65; *RK* 3: 81, 202, 682, 1134, 1565, 2292, 2908, 3490, 3521; *MB* 2: 196) [*Isl.* gnýr, *m.*] 1) *gny*, *larm.* ower margha milor höris then gny *Al* 2439. mz stort bullir oc myklom gny oc roope *MB* 2: 170. vardh ibland almoghan stoor ghny oc mykin thrätta *Ansg* 229. *Fr* 65. *Iv* 249, 860. *RK* 3: 834, 959. *MB* 2: 196. *Di* 203, 208. aldrih sculom wy aa markena fly för än wy pröffua theres gny *RK* 3: 56. — *skri*, *klagorop.* gaaffuo eet gny *RK* 3: 81. *ib* 202. ther hörde man jämbler och storth gny *ib* 1134. *ib* 2292. 2) *oväsen*, *upplopp.* the som wulthe thetta gny *RK* 3: 2908. 3) *rop*, *tal.* kom i blandh almoghen eeth stort gny *RK* 3: 1565. — *omtalande*, *rykte.* giik aff hans färdh stoort gny *RK* 3: 3490. *ib* 682, 3521.

gnäggia (gnägia. -ar, -adhe), *v.* [*Isl.* gneggja] *gnäggia*. nöteno hörör at röta . . . ok hästenom at gnägia *Bil* 213. thz är opta häst som gnägiar som föl *GO* 879. pa sidhan wiidh k gnäggiadhe een hästh *RK* 3: 1053. äru vordhne som stodh hesta hwar gnägiande til annars hustru *MP* 2: 246.

gnäggian (gneggien *Di* 181), *f.* *gnäggande*. *Di* 181, 208. — *gnäggande läte*; *skratt?* gälmska är at lee mz gnäggian *LfK* 195.

gods (*SD NS* 1: 436 (1405). *göþz* *SD* 5: 562 (1346), 564, 566; -e *ib* 561, 563. *godz* *ib* 160 (1343), 476 (1345, *nyare afskr.*); *FH* 2: 46 (1419); *RK* 1: 220 och *ofta*. *goodz* *SD NS* 1: 3 (1401), 2: 404 (1411). *gotz* *RK* 1: 223; *BSH* 2: 43 (1397). *gootz* *SD NS* 1: 6 (1401). *goz*. *gozz*: *gozze* *Bir* 2: 86. *gooz* *VKR* 32; *SD NS* 1: 437 (1405). *gödz* *SD* 5: 160 (1343). *göz* *L.* *gos* *SD NS* 1: 436 (1405). *goss*: *gosset* *ib*. *gosse* *ib* 2: 82 (1409). *goos* *ib* 1: 59 (1401). *goosdh* *ib* 1: 3 (1401). *gozt* *ib* 470 (1405). *gudhzt* *ib* 96 (1402; *de båda sist-nämnda teckningarna föreställa kanske gozit, gudhzt, former med suffigerad art.*)), *n.* [*Isl.* göz] *L.* *gods*, *det som är godt el. har värde, ting af värde.* tilläggia swa mykit *göþz* *SD* 5: 564 (1346). spilla þy goz som guþ skapaþe *Bu* 152. — *gods*, *egendom*. räntar sins goz *Bu* 173. spurþe hwar kirkionna goz ok gul uar *ib* 415. kusca han mæþ pino tel viþargango ligianda goz *ib*. *ib* 519. *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*), 669. *Bil* 884. aff rät affladho goze *Bir* 1: 53. aff illa affladho gozze *ib* 2: 86. *Lg* 439. *Fl* 1939. for alla the äro ij giort hafuin mik ij goz ok rika gafua *ib* 1948. *RK* 1: 220, 223. af werulzliko farando godze *KS* 20 (51, 22). — *gods*, *jordagods*, *egendom*. loot han . . . fa . . . gripuns

iärl döme then portanära ok annor mykin godh goz (*besittningar*) flerä *Fl* 1941. see granlicha til at clostirsins gooz blifua besatt oc the ödhe liggia besätis *VKR* 32. wpbärä alt þet mit gödz skyldä kiätestadhä *SD* 5: 160 (1343). warþer oc godzit a minä wäghnä för ater löst þa gangon oc wtskyldinna godzins ater vnder mic *ib*. frälse han hännä godz med sino *ib* 476 (1345, *nyare afskr.*). *göþz* oc *garþa* *ib* 562 (1346). oppa þessin gozen *ib* 6: 125 (1349). huru þe gozen gingo vndan rättom aruum *ib*. þet gozit, sum prouast mattis hauir klandat i yfragardenom *ib* 169 (1350). hafde knut lafrinson eet gotz i arisrydh bengt andrisson een gaard i olafsthorp *BSH* 2: 43 (1397). *ib* 45, 46, 47 (1397), 48, 49, 50, 51. *SD NS* 1: 3 (1401) o. s. v. salde thet godzit bort j hwittis ok köpte et halft godz j gien j reso sokn *FH* 2: 46 (1419). — *Jfr* *aflinga*-, *arfs*-, *arva*-, *barna*-, *bonda*-, *frälsis*-, *fäp*-, *ernis*-, *härads*-, *iordha*-, *iordhrikis*-, *ivir*-, *löps*-, *kirkio*-, *krono*-, *köpa*-, *köpmanna*-, *lands*-, *panta*-, *skatta*-, *sköflinga*-, *tunno*-, *värulds*-, *ärfdha*-*gods*. — *gods*a *skipte*, *n. utbyte af gods*. eet laglikit godza skipte *SD NS* 2: 73 (1408). *ib* 216 (1409).

godsgirugher (godhz- *Su* 460. *goz*-), *adj.* *girig* (*efter gods el. egendom*), *sniken*. hulkra hiarta hedhir-girugh äru oc goz girugh *Bir* 3: 304. *Su* 460.

godha, *v.* [*Jfr* *N. och Sv. dial.* *goda*. *Jfr* *äfven Mht.* *guoten*] *göra godt*, *hjälpa*. godha te mot quartane krap[t]h *LB* 5: 82. the godha mot paralisim & ether *ib*.

godhar (godhaar), *n.* [*N.* *godaar*] *godt år*, *ymnigt år*. om the försto siw godhaarin *MB* 1: 238.

goþer (goodher. *n.* *got. godt* *OB* 214; *FM* 494 (1510). *gut* *SD NS* 1: 73 (1401); *MP* 2: 120. *KS* 50 (127, 54). *guth* *SD NS* 1: 59 (1401), 275 (1403). *gwt* *ib* 624 (1407). *gen. sing. n.* *gooz* *Bo* 33. *Ss komp. och superl. nyttjas bätte och bätter*), *adj.* [*Isl.* *góðr*] *L.* 1) *god*, *väl beskaffad*, *förträfflig*. got vapmal *SD* 5: 637 (1347). got par sko *ib*. goodh graskin *BSH* 1: 182 (1381). godh andbudh *Bil* 382. en godh quärn *VAH* 24: 319 (1414). kötit aff te[m] (*körsbär*) gör godh blodh *LB* 5: 82. a godhom gräswäxt *MB* 1: 236. ther komber tw i godan fägnad *Di* 85. fiol j godha iordh *MP* 1: 84. saar godha sädh *ib* 85. godh ord äro gulle bättra (*aurum fulgorum superat fauor eloquiorum*) *GO* 60. sagþo han haua . . . giort sua got torneament at äughen gat hanom liknas *Bu* 24. wärlidina skapadhe han (*Gud*) . . . godha, oc tho ängaleedh iäm godha som sik siälwan *MB* 1: 33. han (*Gud*) är renaste speghel, oc äptersyyn altz thäs som got är skapath *ib*. the thing äre fulkompnelika godh i thera thinga bland, som gudh siälwer skipadhe, som ledha fulkomplika man til then som ensamin är godher, thz är til wan herra siälwan *ib* 440. fadher ok modher äru godh, ok är gudh bästir (*patres preconor iure deo sit honor*) *GO* 701 (*möjl. att föra till 15*). þän fiken är a þänigen takar tu il ok tapar i köpe tu *göþ* *Bu* 153. nu är triggia handa got, thr manzens hughr ok hierta står äpte *KS* 27 (67, 29). är ödhmiuktin helsonna oc alz gooz grundual *Bo* 33. mæþ *goþe* forhoxän varre *SD* 5: 636 (1347).

witur kunungr bättra sit land mz godhe förseo *KS* 57 (144, 63). giärnt fylghe lykka godhre nänno *ib* 83 (205, 91). godh lagh *ib* 56 (141, 62). wara i godhom skipilsom *ib* (141, 61). **2)** *god, dygdig, rättskaffens, bra.* godhe ängla *MB* 1: 53. han tok sik husfru . . . göpa ok gupleka annam *Bu* 3. slo mz käsio göpan karl ginum liuet *ib* 189. baþe göpe ok ille *ib* 21. een skalk weth ey huru en godher man sik när *GO* 571. han är godhër som för gudh är godher *ib* 61. *ib* 452. hwar som godher oc rätwiis är *OB* 215. terde sig i stadhen som en godh karl *BSH* 5: 133 (1506). thu är en godher dräng *Di* 268. lime gör goth barn *GO* 16. domaren böt vägha gä[r]niggana göpa ok illa *Bu* 21. adam . . . weet nw badhe got oc ilt *MB* 1: 162. *KS* 50 (127, 54). at bättra sik ok göra got *Bir* 1: 295. gangandes daghlika aff dygdh oc til dygdh, fran godho oc til bättre *Lg* 3: 263. — i *hedrande tilltal*. gak häpan göpar man *Bu* 135. var eigh räp göpa guz dotter *ib* 495. godher herra *Bil* 350. dugen nw gode dreng *Di* 84. goder drenger hwat man ästw *ib*. myn godhe her didrik *ib* 268. **3)** *ansedd, aktad, hederlig, redlig, förståndig (ss hedrande benämning).* oftast *förenadt, stundom sammanskriftet, med ett följande man.* komber nokor godher man eller goodh quinna godher swen eller iomfrw eller theres skälikit budh til nokrom i embitteno *SO* 29. hedherligh och reenlifwes herra broder arwidh confessor generalis j nadhendall och twa godha bröder met honom *FII* 5: 125 (1488). alle the godhe brödher och systor j nadendaals klosther *ib* 126 (1488). hwat wiltw göra bland godemen (*degandi mannom*) *Di* 88. hwar godman kan tog forsta til skönhet jac idher ey likna ma *RK* 2: 6922. fore allä the godhä men j josedzhäredh boo *BSH* 1: 177 (1379). *ib* 178. suasom mangom godhom mannom i suerike witerlikt oc kunnokt är *ib* 179 (1381). — *tillhörande konungens hird el. kretsen af hans rådgifware, tillhörande frälset, adlig.* for hanum stodo mangä godhemmen (*skutilsveinar*) *Di* 8. *ib* 85, 86. een aff hans (*konung Erik den heliges*) godha men *Lg* 3: 346. gambliir män gother. peer sum for sin alder latäs bort af warre thiänist. älter härrä män gambliir *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). at wart raath. ok wärrä göprä mannä *ib* 668. ängo vndan takno, þy þär en göper man ma sik med wäriä *ib* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). therra godhra manna jncighle *VAH* 24: 329 (1413). alle thenne gotho män som her efter nempnas . . . hafdo sik vndan krononna skat . . . sielwe olofika til frelse giort *BSH* 2: 38 (1396). *ib* 40 (1396). med wora goda mens och kere almogas hielp *ib* 3: 46 (1452). at bestalle gode mens garder *ib* 5: 486 (1511). sina goda men han (*konung Karl*) tha saman kalla at möta hanom j arboga alla om michelsmesse ther nest hwar ferdig mz harnisk oc hest *RK* 2: 7967. riddare oc swena mere oc mange godemen flere *ib* 5781. *ib* 5727. — *pålitlig, trovärdig.* hafde han hört aff godhom oc beskedhelikom gamb-lom mannom *FH* 3: 86 (1446). — *betrodd, förordnad.* een lagh sum . . . göpe tolf men a þingge vgilläpu *FH* 3: 6 (1353). mz godhom mannom myns herra j gardhenom latha mätha hans hawor *MEG* (*red. A*) 56. *ib* (*red. B*) 60. *EG* 65. marskens godemen *RK* 2: 6181. sände them godha män oc breff i geen *ib*

3: 2497. *Jfr med afseende på de under detta mom. hittills anförda betydelseerna Mnt.* gude man, *under hvars inflytelse dessa utan tvifvel utvecklats.* — *god, ansedd (om släkt el. börd).* äy må konungär vtan af godho kyni komin wara *KS* 5 (12, 6). födder . . . af good äth *MD* 495. **4)** *god, pålitlig, trogen, tillgifven, sät.* at engen aff hennes godha quinnor mate warä när henne *Va* 5. godher win är senfängen *KS* 37 (97, 40). hans göpar vin *Bu* 146. migdonia var hännä göp vina *ib* 186. godhewen didrik *Di* 246. *FH* 5: 136 (1489). wordho the godhe kompana *MB* 1: 17. **5)** *god, säker, trygg.* widher sannind ok godha tro *BSH* 1: 132 (1371). *FH* 2: 13 (1390), 3: 19 (1442). **6)** *god, ansvarig.* ther är hosbonden godh fore *SO* 81. hosbonden warj godh fore swennin *ib* 157. sex dande men wore mik godho före, at thy skulo stoo til rättha *BSH* 5: 41 (1505). en radman war godh for honum *ib* 133 (1506). han hawer warith töm godh for theres klädhe och peningha *ib*. **7)** *god, duglig, skicklig.* got folk rast ok triffwit *RK* 1: 4287. godr kännefadhr *KS* 53 (133, 57). godhr rådghiui *ib* 72 (177, 79). godhr kunungr *ib* 31 (80, 34). godher bidhiare skal hawa godhan syniara (*poscenti gnare subtiliter infic-are*) *GO* 734. **8)** *god, värdefull.* gör thu wäl, tha faar thu godh lön *MB* 1: 163. abraham gaff abi-melech godha gaffwor *ib* 199. han scal hawa swa göpan häst, at han se wäl wärper fyuratighi marker *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). at han sua göpän häst miste *ib* 478. hafwa vpburit . . . xv marc swenska j godhom tinghom och laglicom werdhörom och redhom peningom *FH* 5: 135 (1489). ath widher läggiä . . . benkth krok eller hans arfuom . . . swa godh engh j geen *ib* 2: 13 (1390). *ib* 3: 18 (1442). en gangare swa godh som hundrada mark *Va* 10. **9)** *god, passande, lämplig, nyttig.* i swa godho läghe *FH* 3: 18 (1442), 5: 135 (1489). the möttos ther . . . i godhom tyma ok godh lagh *RK* 1: 4449. är et thing got til eet oc annath til annath *MB* 1: 350. badhe trä ok barkir som vaxa i thy rikeno the äru godh for ether *Pa* 5. hon är god for ögna soth *LB* 7: 1. sempertina är god for queso *ib* 3. hon (*malört*) er . . . godh tiil grön saar *ib* 2: 46. är han (*senap*) godh tiil ögon ok tiil hoffuid ok tiil lwngo ok til magha ok ffor hosto ok ffor wärk j laar . . . och widh bwlnan myälth *ib* 50. öghom är han (*senap*) ey godher *ib* 5: 80. thetta är goth thom som maal haffwa misth *ib* 7: 5. tz är . . . goth badhe hoffdeno och lunghona *ib* 78. är tz märkelicha goth *ib* 6. göra goth draga plaaster *ib* 5. thz är goth. oc bötir ögon *ib*. fynna här amot et godt radh *OB* 214. sa got är nw som annat sin *Di* 114. godh ware tiwgha ok haffdhe hon twa grena (*apta foret furca si dente bicuspidate facta*) *GO* 43. godh är näpst är hon ey omykyn *ib* 276. — *n. abs. godt, gagn.* göra got vinum ok ouinum *Bu* 185. thz är alt manzens got at känna och älska sin skapara *Ber* 212. alt mit got (*allt mitt goda*) *Bo* 26. for hans godho (*för hans gagn, för hans väl*) *Bir* 1: 202. *ib* 3: 25. hwilkit giorde iag alt för gode (*i afsigt att göra godt el. gagn*) *RK* 3: (*sista forts.*) 6071. badhe mz oc moot koma honom til godho *Bo* 66. jak wil idher hellar göra til godha *RK* 2: 2612. *BSH* 5: 138 (1507). bruke sic thet til nytta oc godho *FH* 2: 39 (1414).

marsken ville honom til gode wara RK 2: 5473. *ib* 5532. MB 2: 313. Di 125. Lg 3: 15. giffua kötmaan-garenom til godha (*d. v. s. utöfver själfva varans pris*) ok for thetas mödha eena halffua öre vpa oxan SO 51. 10) *god, behaglig*. giwer aff sik godha lokt oc rök MB 1: 480. the göra . . . godhan andha LB 5: 82. hon (*bojan*) war twngn ok ekki godh RK 1: 3946. godh ware ynskan ware ey fulskan (*si non desiperet pubertas grata maneret*) GO 901. alla gawor äru godha wtan köluo hug *ib* 541. thz är goth at hawa truhit sina barnasko *ib* 262. thz är got män äpther wilia gar *ib* 927. goth är wara prestir vm paascha barn vm fasto bonde vm jwl ok föl vm höst *ib* 1014. sig lithet hwila tyckte honum wara gått RK 3: (*sista forts.*) 4814. got är i fridh boa, tho är aldrei fridhren suå godhr at han hauer iu skadhan som liutär KS 79 (194, 86). hon (*friheten*) är ey godh at mista MD 392. — *god, glädjande*. godh tidendhe Di 268. 11) *god, lycklig, gynnsam*. hon sighalde göpan bör fram Bu 523. mz godho aare MB 1: 267. faar med folke godha häll RK 1: 4460. bätträ är godh lykka än högh byrdh GO 951. huar bödh annan godha nat FI 1231. sek honum tidendhe ok manga godha nätther Di 221. helsser . . . fru mette medh mange godhe nether paa myne vegne BSH 5: 32 (1505). annars griper ey örlöghith godhan ändha PM 2. 12) *god, lätt, ofast med inf.* them war ey got koma ij moot Al 4964. thu skalt nw kenna hwre got thz är at arbeyde Di 122. the äre ey godhe at leka wedh *ib* 268 (*dess tre språkprof kunna föras till* 10). hon är äkke godh at fiåla Iw 3034. GO 211. RK 1: 4055. ST 489. thz är goth at simma tha annar haldher huwdhit vppe GO 31. *ib* 603, 608, 611. mz them hafwer thu got at stridha Al 6195. Di 77. han hauer got (*det är honom lätt*) i staden bidha RK 2: 9000. tha er ey goth til nokrä booth MD 19. sigiandhes ther wara goth reglohal ther som ekki är LfK 152. 13) *god, rundlig*. the bliffuo tiil hopa een godhan riidh RK 3: 1326. thz var nu godha stund vppa quällin Bo 235. j hawen got til tooms (*vacatis otio*) MB 1: 288. 14) *god, fullkomlig*. giffwin ider alle godha tröst RK 1: 3422. hwilka päninga summo oc rogh wj kännopms os fulleliga oc til godho nöghio vpburid hafua FH 3: 18 (1442). tiil fullo ok godho nöghio *ib* 5: 70 (1476). *ib* 135 (1489). 15) *god, välvillig, välsinnad. med dat. (el. i dess ställe ack.)*. cirus war godher iwdhom MB 1: 23. iudha äru thik ey godhe Bil 231. thz han ware ider naduger ok goder RK 1: 2135. Bil 382. RK 1: 2436, 4029, 2: 5221, 5941, 3: 3217, (*sista forts.*) 5000. — *god, välvillig, frikostig*. goth brödthiägn (*vir largus*) GO 790. 16) *god, vänskaplig, fredlig*. i godho, i godo, på grund af vänlig öfverenskommelse. hwilca päninga swmmo ther vi kännopms os fult oc fast vp-buret hafua i godho at nöghio SD NS 1: 11 (1401). — i fredlig ställning. skulle alt j godo wara (*vara godt och väl, vara fredligt*) RK 2: 7785. thz skulle sa j godha sta (*vara stillestånd*) *ib* 1421. *ib* 1467, 2906, 5775. thet bleff standande i godho alt aff lögherdaghin oc til sönnodaghin OB 214. — mädh godho, med godo, med fred, med fredliga medel, utan våld. wy skilias aldrich at mz godhe RK 2: 2819. bad fa sik hästin mz godo Li 85. *ib* 143. 17) *god, upp-*

Ordbok.

riktig. hawi godhan vilia at bättra sik Bir 1: 295. vilia j . . . tha är thz myn godhe vilie Di 236. godher willi dragher halfft las til by GO 382. — godher vili, *fri vilja*. tha sculin i thz sidhan göra nödhoghe thz i aktadhin ey göra mz godhom vilia Bil 598. BSH 1: 177 (1379). SD NS 1: 58 (1401, *gammal afskr.*), 70 (1401). Lg 3: 139, 141. at thet swa war myn wily fulkompligha swa godh som myns bonda FH 2: 97 (1433). — n. *got, adv.* swa got som, *nästan*. ther swa got som änkte atto Bo 8. KL 343. Va 36. Di 268. Lg 3: 361, 372, 377, 716. RK 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 270. — Jfr *ful-, läm-, löns-, siälf-godher*.

godh sdunnen? loth komma them i godesdwnnenss nampn FM 333 (1507).

göpgärning (*godhgerning*, *göpgärnig*: -igom-en Bu 21; -igana *ib* 420. *göpgernigh* *ib* 152. *göpgärnigg*: -igga *ib* 20. *gotgerning*: -inga Su 242. pl. -ar. -lar: *godhgerningia* Gr (*Cod. D*) 418), f. [*Fuor. gödgerning*] L. 1) *god gärning, dygd*. hans ilgärnigga varo flere än hans göpgärnigga Bu 20. *ib* 21, 138, 152, 420. Bir 1: 15, 293, 2: 19, 259. Su 192, 242. 2) *välgärning, nådebevisning*. SD 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 466, 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 378. kirkian thänkir swa manga stora godhgärninga (*beneficia*) som hon hawir i dagh fangit Bo 1. *ib* 112, 227, 246. Gr 324, (*Cod. D*) 418. KL 356, 357. MP 1: 45, 245. Bir 1: 114, 115. Di 192, 193. iosep oc hans godhgerninga til egipto land MB 1: 275. — Jfr *kärleks godhgärning*.

godhhet (*godheet*), f. 1) *godhet, förträfflighet*. alla thinga kraffta godheet Su 201. — *godt*. begära . . . alla handa godhet Gers Frest 32. 2) *godhet, god el. sedlig beskaffenhet*. thetas (*gärningarnas*) opp-enbara godhet Su 62. 3) *godhet, välvilja, nåd*. gudh aff sinne godhet bewaradhe mik Lg 674. MD (S) 280. Su 34, 84, 201.

godhlek (-leeker: -leek Bo 130; Bir 3: 392. *gen. godhlegx* Ber 223), m. [*Isl. göðleikr*] 1) *godhet, förträfflighet*. jngen man gither vörth tesse yrtz godlek LB 2: 60. vtan kärlekin thäkkis ey älla takx tronna godhlekir Bo 43. Bir 1: 67. VKR v. 2) *godhet, fromhet, rättrådighet*. han (*Salomo*) gik af godhlek-enom Bir 1: 366. KS 39 (102, 42). 3) *godhet, välvilja, nåd*. mz godhlek forvinna ilzsko KL 232. thänkia thera . . . väluilioghan godhlek Bo 6. *ib* 11, 48, 130, 220, 232, 248. Bir 1: 184, 3: 172, 392. VKR II. Ber 223.

godhlikhet (-heet), f. *godhet, förträfflighet*. Bir 4: (*Dikt*) 225.

göplynder, adj. L.

godhminne, n. L.

godh thykkiande, n. [*Jfr Mnt. gütgedunkent*] eg. *godtfinnande; öfvertygelse*. wogho the thät swa ower effter thera bätzsta godh thyckiande SJ 36 (1426).

göpvili (*goöp-* SD 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). i oblik kas. -vilia. -welia FH 2: 133 (1441). -uillia SD 6: 180 (1350). -willia *ib* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), m. [*Isl. göðvili*] L. 1) *välvilja, kärlek*. huus laanä them sum bedhäs mädh godh willia (*sannolikt att föra ss bestämning till laanä; i händelse det föres till bedhäs att tolka: vänlighet, höf-*

lighet) SD 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *forsma* . . . hanna *gopuilia* Bu 514. faa *thera godwilia Bir* 1: 193. *alskar iak thik mz sārlike ālskelikhet ok enkannelikom godh vilia ib* 140. han *hawir nu meere hedhir oc godhuilia aff mannom ib* 3: 33. *gudh lōne idher godhwilin (fōr -wilia) Ie* 4107. then *hālghe ande hwilkin* som *ār kārleker och godhwili Ber* 218. *meth allom kerlek ok godhuilia SD NS* 1: 84 (1401). *ffore sins eghins hedhers kārleekx oc godhwilia sculd BSH* 1: 181 (1381). *aff hans synderlika gothwilia oc nadhom ib* 182. *Bo* 73. *Bil* 265. *MB* 1: 162, 296. *KS* 16 (40, 17), 78 (193, 86), 78 (194, 86). *Bir* 1: 179, 230, 331, 354, 3: 76, 99, 106, 172, 335. *Fl* 190. *Ie* 5695. *Al* 8339. om *hon warit haffwer slyo oc andelika kaal i gudz kārlek, ey brinnandes i iāmcristens godhwilia LfK* 163. *vnderstaar thera godhwilia til beniamin MB* 1: 249. *ib* 247. *KS* 10 (25, 11). *Bir* 3: 452. *MD (S)* 248. 2) *ifver, āstundan, lāngtan, hāg*. *hafpe digharan gop vilia plana vare fru Bu* 11. *jak gifwir tik . . . godhwilia til āruodhis Bil* 214. *hwar som the lāggia sin hugh til oc godhwilia MB* 1: 49. *san ālskelikhet ār nar gudh ālskas af allom godh vilia (toto affectu) Bir* 1: 388. *jak vānde min godhuilia (affectum) til vārldinna fafāngo ib* 3: 436. *ib* 1: 296, 3: 287. *Ber* 212, 213, 222. *Su* 382. *Lg* 819. — *andakt*. *hialpa guz orp pōm eigh. som pōm eigh hōra mz gopvilia (devotione) Bu* 186. *Bil* 258. 3) *fri vilja, frivillighet*. *spākta offer, som kalladhis hostia pacificorum, offradhe āngin vtan mz sin godh wilia MB* 1: 478. *SD NS* 1: 137 (1402). *Bir* 4: 67. *SO* 85. *Lg* 3: 200. 4) *samtycke, medgifvande*. *myn samthykkia ok kerlek ok gothuili er tel komyn ath clostridh skal thet sama forscrefna gotz behalla SD NS* 2: 117 (1409). *at i them fornempda jeppa idhan godhuilia oc kārleek oc fulbordh gifuen . . . til thetta fornempda lagmansdōme BSH* 1: 185 (1386). *gaf samthykkio oc sin godhuilia til at halla pasca hōghtidhena i samu huseno Bo* 169. *til hwilkit jak hānne fulkomnadhan godhuilia fangit haffuer SD* 6: 168 (*ōfvers. fr.* 1441). *ofanghno waro lowe ok godhwiliā ib* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *meth ia ok godhwilia mins sons ib NS* 1: 29 (1401). *ib* 22 (1401), 55 (1401) *o. s. v.* *BSH* 1: 188 (1386). *mādher samtikkio ok goduilia mins mags FM* 13 (1376). *medh wars fadurs . . . goduillia SD* 6: 180 (1350). *met allas thera witskap ok godhwelia FH* 2: 133 (1441). *epter hans nōghio oc godwilia SD NS* 2: 234 (1409). *valdo the han til konungh mz allom almoghans godhwilia Bil* 883. *ib* 286, 772. *KL* 298. *MB* 1: 15. *VKR* 71, 81. *Bir* 4: 39, 126. *SO* 152. *Di* 235. *Lg* 3: 550. — *Jfr kārleks godhwili.*

godhviliaper, *adj. L.*

godhviliande, *part. adj. vālvillig, vālsinnad*. *fridh wardhe i iordherike godhwiliande mannom (hominibus bonae voluntatis) Lg* 34.

godhvililika (**godhwillilika** *Ber* 62. **godhwilghelika** *ib*. **godhwilika**), *adv. vālvilligt, med godhet, med mildhet*. *gaff os godhwililika hwat wi vidhirthorftom KL* 175. *han (Gud) . . . skipa godhwilika Ber* 200. — *med saktmod.* *latir mannin godhvililika thola in fōrdhan ālla giordhan orāt Bir* 1: 288. *Ber* 62.

godhviliogher (-ugher. *n. godhwiliokt Ber* 214), *adj. [Isl. góðviljugr]* 1) *vālvillig, god*. *godhuilioghe liofwe herran Bo* 105. *ib* 53, 218. *MB* 1: 416. *Bir* 3: 111. *VKR* 27, 29, 34. *Ber* 213. — *med dat.* *ān han ār honum godhwiliogher MB* 1: 453. *Bir* 1: 194. *Ber* 214. 2) *frivillig*. *syster oc brōdher hawa lofuath godhwiliughan fatikdoom VKR* 21. *hafwer sin hosbondes och lārefaders godwillig (trol. likvāl fōr godwillia) minne och orlof SO* 162. 3) *villig, benāgen*. *ār godh wiliogh til ath ōdgmywkliga (fōr ōdhmywkliga) swara til thānne fornāmpda spōrgies maal Gers Ars* b 2.

godhvādher, *n. god vāderlek*. *alzwaldogher gudh han giwe thik sina signilse . . . aff himpnom mz godhwādhe MB* 1: 266.

gok (**gook**), *m.?* [*Mnt. gōch*] *narr.* *han skal blifwa gāk oc gook Al* 10029.

gol, *adj. se gul.*

golf (**kolff**. **gaalff**: **gaalffuit RK** 3: 141. **gulf**. **gullf**: **gulluit Bil** 473), *n. [Isl. golf]* *L. golf*. *satto barnet nipar a guluēt ii guz mōnster Bu* 5. *til varrā grift oc lāghurstap. per vara scal mit a gulwenu i korenem SD* 5: 562 (1346). *Bil* 473. *Bir* 4: 85, (*Avt*) 178. *Al* 700. *RK* 3: 141. *vidh kolff begare kastar SEG* 122. *spiller nager ōl a golfuet SGG* 129. *ib* 130. *hwar skomakari gōr skoo vppa bondans golf GS* 51 (1450). *thry golff aff steen ij tornith ār inne Fl* 992. *a nidhersta golfuith stolpa sta ib* 996. *ib* 998, 1001. *Jfr farstovu-, gildis-, gildisstovu-, kor-, mālto-golf.*

goma, *f. = gome*. *stampar man sinap mz lit watn ok twar for innan gomor LB* 4: 344.

gome (**goome**: -a *Su* 283), *m. [Jfr Isl. gómr]* *munnsens ōfre el. nedre hvalf. pā menniskan.* *nidhre siālinna gome skal vara dōzsins rāddoghe Bir* 2: 164. *ōfre gomin vari rādhelica domsins rāddoghe ib.* — *pā hāsten.* *wider goman LB* 2: 69. — *pl. gom. pā menniskan.* *hunger skal wākia tina goma ok ey mānga handa mat tāfia KS* 24 (58, 26). *Bir* 2: 15. *Su* 283. *LB* 7: 150 *o. s. v.*

gorböter, *f. pl. L.*

gorbötning, *f. L.*

goris? *vthen j thāās goris och eder strax opa taghe vilie FM* 524 (1511, *samt. afskr.*).

gorkätti, *m. L.*

gorpiuver (**gurthuff** (*trol. skriffel fōr gurthiuff*). **gwrđ tiuff**), *m. [Jfr Fnor. och Fdan. gor, gorr, den halfsmālta fōda som finnes i ett kreaturs tarmar]* *L. boskapstjuf.* *abiges, gurthuff GU* 1. *een hans landbo hustrw och henne leghe pigha ginge i there grannes gardh . . . och staale ther tw eller try lamb oc fortārde them i theres hws, och hoo som saa gōr tha kalles han gortiwffwer BSH* 4: 80 (1481?). *dōmdes michel pippur . . . for en ful gwrđ tiuff fōr han stal ij faar BtFH* 1: 204 (1509).

gorunda, *v. L.*

gorvargher, *m. L.*

gotar, *m. pl. eg. Goter; Götär.* *gethe som langt āpter kalladis götha eller gota och nw kallas swenske PK* 220. *ōsten stander gotana fore RK* 1: (LRK) s. 217. *Jfr göte.* — **gota konunger**, *m. konung ōfver Goterne. Gr* 267, 268, 269.

gotländsker (-lansker), *adj.* *Gottländsk.* j [1] gotlansk bonde *FM* 342 (1507).

grabiärgh (-bergh), *n.* *gråberg, gråsten.* the haffwa . . . rymph borth wff henne (*näml. grufvan*) jordh och grabergh *DD* 1: 196 (1506, *eft. aftr. hos Langebek*).

grabo (graabo. graboo. graaboo), *f.* *gråbo, artemisia vulgaris* *Lin.* *artemesia graboo* *LB* 6: 284. *ib* 7: 71. *artimesia* hon hetir grabo *ib* 3: 70. tak graabo *ib* 10: 8. grabo dwger for mykin werk i hoffwd *ib* 7: 68. graabo, quinna som ey kan födha barn skal ätha henne mz ätikio *ib* 98. siwde grabo i watn *ib* 155. ätha graaboo . . . wel smaa stötta *ib* 278. *ib* 2: 10, 7: 86, 279, 321.

grabrodhir (graa-), *m.* [*Fnor. gråbrödir*] *gråbroder, Franciskanermunk.* gifuer iak graa brödrod j viborg ena kawsa aff silff *FH* 6: 21 (1449). brodher laurenz baatzman grabroder *SJ* 191 (1450). marthen knulles stiwfson grabroder *ib* 307 (1463). *RK* 2: 7274. *SD* 1: 520 (*öfvers.*). *Lg* 3: 350. lot vp a gardiäkins wegen i grabrödra (*d. v. s. gråbrödraklostret*) sten swenssone ena tomt oc ärfue som niclis wibbemagh haffde gifuit for sina siäll til forserifna grabrödra *SJ* 124 (1444). aff gardiekens weghna i grabrödhra *ib* 307 (1463). — **grabrödhra kloster**, *n.* *gråbrödrakloster, Franciskanerkloster.* j grabrödra clostre *RK* 2: 2151. *ib* 2933. *SD NS* 1: 514 (1405). at the haffdo gifwit thera tomt ther the förra bode vppa i gramunka gatanne belegna och bygningen ther vppa tha bygdes til grabrödhra clostre widher stocholm *SJ* 272 (1459).

grabrodherkloster, *n.* = **grabrödhra kloster.** *RK* 3: 2835.

gradh (graadh), *f.* [*Jfr Isl. gráðr, m.*] *begär efter mat, matlust, aptit.* som skola gita . . . opuäkt matlustan oc gradhena *Bo* 134. drakans graadh *MD* 189.

gradh, *m.?* [*Mnt. grāt. Lat. gradus*] *grad, ständ.* hwar staat, grad eller condicie, han är eller ware kan *BSH* 5: 625 (1520).

gradh, *n.?* [*Mht. garāt. Äldre Nht. grat. Fr. carat*] *karat, vigtenhet nyttjad vid vägandet af guld.* skal hwar gwlden gälla halffännän mark stocholms swaa ath wägen kolnisk mark ther aff skall hollä atten gradh och en gren finth nobel gwldh iii grenä myndre aller mere *HSH* 19: 14 (1497).

gradhogher (-ugher), *adj.* [*Isl. gráðugr*] *hungrig, glupsk.* kastadhu the dyonisium for gradugh diur ok adhugh *Bil* 343. *KS* 42 (108, 45).

graf (grääff (i rimslut) RK 1: (Albr.) s. 212. pl. -ar. -ir: graffuer HSH 20: 180 (1507)), f. [*Isl. gröf*] *L.* 1) *fossa, fovea, graf, grop, håla.* saa han eth stoort hws, som hafde stora graua j sik *Pa* 22. otalika grawa älla gropa *Bir* 1: 241. ther gör han (*räfven*) sina hwilo graff (*requiei suæ fossam*) *ib* 3: 174. then snödhe räff som wiste badhe hwl oc graff *RK* 1: (Albr.) s. 208. *ib* s. 212. *HSH* 20: 180 (1507). war siunkin swa diupt j synda graf *Bil* 277. — *fästningsgraf.* *RK* 1: 1544, 1546, 1548. 2) *sepulcrum, graf, grift.* växte vänast lilia up af hans graf *Bu* 7. skulu pik ärlek tel graua föra *ib* 13. *ib* 129, 514. *Bil* 274. *KL* 317. *Bo* 71. *Bir* 1: 206. *Al* 3396, 3397, 3401. *ST* 266. 3) *grafhög, hög.* kombir in til graffwanar äller gropanor *MB* 2:

49. j graffwomen äller bärghomen *ib* 58. oppa iordanis bärgh ällir graffwar *ib* (*i de tre senaste ex. beror ordets bruk sannolikt på orätt öfversättning af tumult, som originalet på alla ställena har*). — *Jfr asko-, iordh-graf.* — **gravar bakke (grava-)**, *m.* [*Isl. grafarbakki*] *L. brädden af en graf, grafkant.* han stop up af döb vip graua bakka *Bu* 172. stadhfestum wi thet forscree[f]na testament ok gawo ok antwardhum wi thet forscrefna godz (opp) her oppa grawabakka (*brädden af den aflidnas graf, vid den aflidnas graf*) *SD NS* 1: 435 (1405). *Jfr grafbakke.* — **gravalighre**, *n. L.* — **grava stadher**, *m. grafplats.* *MB* 1: 270. — **grava öl**, *n. L.*

grafbakke, *m.* *brädden af en fästningsgraf; fästningsvall?* om han wille sielff personliga gaa wth oppa graffbacken *BSH* 5: 201 (1507). *Jfr gravar bakke.*

grafdyr (graf dör), *f.* *en grafs dörr el. öppning.* hwar skal lypta stenin af graf dörrinne for os *Bo* 224.

grafning (gräfning L.), *f.* [*Jfr Isl. grafningr, m.*] *L.* 1) *gräfning.* vatnit aff träskiomen met grafning oc dikom thil qwärnena ledha *FH* 3: 71 (1446). 2) *utskärning, snidverk, skulptur.* engin kostelikin grafning (*sculptura*) skal wara j dwromen ällir windöghomen, stwdhomen ällir wägghomen *Bir* 4: 85. — *Jfr begrafning.*

grafos, *n.* *myning af en graf el. kanal.* medietas dictarum pischacionum, & in ipso ampne, & in graf oseno *SD* 1: 648 (1284).

grafsten (-steen: -steenen TK 269), *m.* *grafsten.* *TK* 269. läsandens (*för upläsandens*) grafstenen och honom nederfällandes *ib* 273.

grahärotter, *adj.* [*Äldre Dan. graahæret*] *gråhårig.* een gamal ärlikin man grahärottir *ST* 531. *ib* 367. *Lg* 245, 3: 468. *Ansg* 179.

grakiortel (graa-), *m.* *grå kjortel el. lifrock.* brödhirne iordhis j sinom natkiortlom oc graakiortlom *VKR* 43.

gral (graal), *m.* [*Äldre Dan. gral. Mnt. grål*] *munter fest, jubel.* thera glädhi war meer än nakar graal *Al* 2562. — *lüttsinnig hop.* han wil tha göra siin scriptomaal oc rädhis tha fore then onda graal *MD* 106. mit i gralenom. thz är i bland wranga män gudhi frawända ok genwärdhogha (*in medio nationis pravæ et perversæ*). ok kallas thy graal. at thera lifwäru är skämeliket. gudz vini vptända ok lyusa swa som skinande hymeltungel sina iämkristna *Su* 424 (*möjligtvis anspelas i de båda sistnämnda exemplen på en betydelse af gral, i hvilken det fattas ss ett ställe, hvarest "multi sunt homines vivi et victuri usque ad diem judicii, qui tripudiis et deliciis sunt dediti, et ludibriis diabolicis perpetuo irretiti"; se Lexer, Mittelhochdeutsches Handwörterbuch, grål och det under detta ord anförda stället ur Theodorich a Niem; jfr för öfrigt Diefenbach, Glossarium Latino-Germanicum, gralus och Oudemans, Middel- en Oud-nederlandsch Woordenboek, grael 2*).

graliter (-litter), *adj.* [*Jfr Isl. gráleitr*] *gråfärgad.* han hadhe een tabardh gralittan *Lg* 3: 365.

gram? *f.?* *vrede?* jngom manne göra gram (*grä-*

melse?) MD (S) 227. öpta tycker enom manne gram göra wel ok är stoor skam ib 275.

gramber (grammer L. n. grampt), *adj.* [Isl. gramr] L. 1) *vred, förbittrad.* war mykith gram Al 1635. 2) *gramse, afvog, obenägen. med dat. el. i dess ställe ack.* tha konung hans thet förnam, som doctor hemming war fast gram MD 505. swa ära the wärldz losta gram Al 7066. 3) *förskräcklig, hisklig, vederstygglig.* swa komo draka ij trulla ham marghe ok store ok mykith gram Al 5040. ib 4492. thz (folket) syntis badhe litith oc grampt ib 9444. grambir (motsv. ställe MB 2: 403 grymber, *kanske rätta läsarten*) diäfwl ok oren ande (*spurcissime et foetidissime infere*) KL 410.

gramber, *m.* [Isl. gramr] *fiende, djäfwul.* hon bap han göma sik firi gramenom Bu 28. thän ledhe gramin Bo 49. — *troll.* fore then resa then ledha gram Al 7434. — *bildl. om en menniska: djäfwul, troll.* hieldo fleste mz värsta gram a mot godum gudz vini Bil 887. mot tholik gram war han offweek Al 632.

gramhet (-heet), *f.* *vrede, förbittring.* MD 189.

gramunker (gramonkir), *m.* *grāmunk, Cistercienser-munk.* en gramonkir girnadhiss wärldz hedhir KL 78. — *gråbroder, Franciskanermunk. i ortnamn.* pa gramwnka holm i stokholm BSH 4: 128 (1488). i gramunka gatan SJ 270 (1459). ib 272 (1459). i gramunkegrende ib 315 (1464). i gramunke grennä ib 336 (1466). beläget i gramunke gere ib 329 (1465). — *bildl.* jach tror, ther bliffwer en gramwnk (*någoting utan vigt el. betydelse?*) wthaff BSH 5: 225 (1507). — **gramunka kloster**, *n.* *grāmunkelöster, Cistercienserkloster.* allom gramunkaklostrum i swerike oc i gotlande SD 5: 565 (1346). tholff aara gamal gaffs bernardus j gramunka kloster Bil 784.

gran (graan. grän, se granträ), *f.* [Isl. grön] L. *gran.* cum recentibus arboribus dictis graan SD 5: 430 (1315). en gran stodh mith j thöm stadh (*arborem quandam pinum in media civitate habebat*) Bil 904. thz thridhia (3: trä) är gran hon är läät Lg 92.

gran (gren. -ar), *m.?* [Mnt. gran, gren. Lat. granum] *gran, vigtenhet nyttjad vid vägandet af guld och utgörande 1/4 karat.* skal hwar gwldhen gälla halffännän mark stocholms swaa ath wägen kolnisk mark ther aff skall hollä atten gradh och en gren finth nobel gwldh iii grenä myndre aller mere HSH 19: 14 (1497).

grana, *v.* [Isl. grána] *grána, blifva gråhårig.* mannen war gammal ok böriade grana MD (S) 219.

granat (-ar), *m.?* [Mlat. granatus] *granat (en adelsten).* smaragde ok granata Fr 169. Fl 536, 1094.

granbar, *n.* *granbarr. köll.* torka granbar sasom miöl LB 7: 102.

grand (graand: -e Su 335), *n.* [Nysl. grand] *grand, solgrand.* eth litin (för litit) grandh spillir opta eth goth ögha GO 340. Bir 1: 249. Su 335. hwru margh grand synas i soolgislomen MB 1: 93. Al 5202. MD 172 e. Jfr sol-, sola-grand.

grand, *n.* [Isl. grand] *ondt, fel.* litit grand (*exiguum malum*) (ma dyghdena smitta) Bil 117.

granda, *v.* [Isl. granda] *skada.* at ... ängin optare (3: skulle) swa illa grandas Al 4004.

grander (granner Su 270), *adj.* [Isl. grannr] 1) *fin.* siktis gönom eth granth haar saaldh PM

9. syla ginom eth grant kläde LB 7: 47. ib 335. swepa han i eth granth klede Lg 3: 98. ii granne dwke vtcastede och en stacket gran duk HSH 19: 167 (1506). — *fin, finstött.* stöth oc mal them granna som myöl PM XLVIII. ib XLII, XLIV, LI, 6, 11. ii skippund granth salth i tunno grofft salth HSH 19: 165 (1506). ib 166. — *fin, beredd af finmalet mjöl.* grant brödh Lg 3: 203. 2) *noggrann, sorgfällig.* hawande ... granna atwakt vm sin son Bo 18. Bir 1: 218, 239, 296, 2: 188, 3: 240, 244, 4: 39. VKR 81. Ber 160. Su 32, 351. pröue människian sik siälua mz granne ransakan MP 1: 183. wi skolum göra grannan räkenkap aff hwario eno faffängho ordhe LfK 106. — *noggrann, nogräknad, samvetsgrann.* wast thu swa gran om all thin ting, at thu wille enkte haffua, wtan fatikdomen LfK 141. hwru gran thu wast om tith loff ib 142. ib 143. huar en granner oc sniällir ransakare Su 270. om thu mz grannom (*uppmärksamma*) oc kärlekfullom öghom skadhar thin kärasta ib 26. — *granntyckt, nogräknad.* the waro ekke granne (Cod. B vandhir 547) at dryk eller födho MB 1: 204. 3) *behaglig?* letadho sik grant mak oc rolikit liffwerne Su 229. — *n. adv. noga, noggrant.* ville grant se hulkit huset war RK 2: 8858. ib 3: 3364. hon seulde sik grant ok ynnerliga scripta for alla syna synder Lg 3: 558. wi ... ransakadhom thz iärtekn thz grannasta wi kunnom ib 364. the saker ällar ärandhe thu ey fullelika weth opspör oc letha aldra grannast Su 71. — Jfr ordhgrander.

grangiflika (grangifleghe), *adv.* [Fdan. grand-givelig] *granneligen, noggrant.* hafue seet ... oc hört grangifleghe fore oss ouerläset eet opet pärkmens breff FH 8: 4 (1414).

grangiva, *v. akta, fästa uppmärksamhet vid.* at i grangaaffwe myn scriffwelse BSH 5: 305 (1508).

grankadha (gran kode), *f.* *grankåda.* vij lod smelt gran kado LB 7: 326. ij lod terpentın eller gran kode ib 328. Jfr granqvadha.

grankona (gran konna BtFH 1: 250 (1506)), *f.* [Fnor. grannkona] *grannqvinna.* faar thu see godha hustrwr af thera grankonom Bo 20. at naghör henna grankona ware swa dandis Lg 3: 22. Bo 14. MD (S) 217. MB 2: 214. BtFH 1: 131 (1506), 250 (1506). Jfr granqvinna.

granlika (granglika Su 293, 296. granliga MB 2: 283. grannelika KL 252; Bir 1: 291. grannelica KL 214; SO 159. granneliga Lg 818. granneleghe FH 2: 129 (1441), 130), *adv.* [Jfr Isl. grannliga] L. *noga, noggrant, omsorgsfullt.* granlikä vtspyriä SD 6: 129 (1349). äpter thy at nämpden for os vitnadhe oc grannelika ransakat haffdhe VAH 24: 318 (1414). tha hon granlika alla stadhi lette KL 28. skudha them väl granlika Bo 2. sik ... granlika idhna i godhom gärningom ib 144. huru granlika hon gaf sik vin vm at vpfostra han ib 5. granlika scriptadh KL 113. Bil 239, 315. KL 214, 252. Bir 1: 271, 272, 291. ST 479. Lg 818. MB 2: 283. Su 293, 296. skodha ... huru discipuli enfallelika flyktos vm han ... eyg miok granlika (*curiose*) skikkadhe. vtan swa som kyklinga plägha rinna äpte hānonne Bo 67. — *tydligt.* hördhe iak granlika slaghsins liwdh Bir 1: 30. ib 2: 57. KL 345. VKR v. komme ther breff eller san budh at

the ey retwyse vare i sine stycker ok tz grannelica (bestämdt) spörs SO 159. — fullkomligt. vp ato granlika oc fortärdho the fetu oc faghra ST 400.

granliker (grangliker), *adj.* [Jfr Isl. grannlig] *noggrann*. mz granglike aatwakt Su 293.

granne, *m.* [Isl. granni] *L. granne, bredvid boende person, inbyggare på samma ställe el. samma ort.* at mit hws skal haffwa saa högt ith tak at thz skal göra mina granna omak MD (S) 269. han staa et faar af sinom granna Pa 7. MB 1: 180. SD NS 1: 294 (1403, *nyare afskr.*). the (änglarne) . . . foro sidhan wp til himerikis . . . oc sagdho ther sinom grannom (*conciuibus*), huat som tidht var j iordhrike Bo (Cod. B) 347. — *ss tillnamn.* ragnualdo granna SD 1: 735 (1230-60). — Jfr **nagranne**. — **granna eper**, *m. L.* Jfr **granzla eper**.

granqvadha (-qwaada: -o PM 6), *f.* [N. gran-kvaada] *grankåda*. PM 6. Jfr **grankadha**.

granqvinna, *f.* *grannqvinna*. MP 1: 200. Jfr **grankona**.

granris (-rijs), *n.* *granris*. SO 198.

granska, *v.* [Äldre Dan. grandske. N. granska, grenska] *granska*. höre granska och ranszake ophoffuen huars brijsht äller skyldh fynnes kan HSH 19: 133 (1506).

granträ (graan trä. gränthrä LB 2: 56), *n.* *granträ*. tag grönth graan trä LB 7: 5. ib 2: 56.

granträrot, *f.* *granrot*. tak granträ roth oc lägh i eeldh LB 3: 163.

granzla eper, *m. L.*

grar (nom. och ack. sing n. grath. graat VKR 11. dat. sing. n. graa ib 11, 70; Bir 4: 10. ack. sing. m. gran Bil 779; Di 195. graan SD 4: 201 (1331); VKR 11. gro FH 6: 69 (1486). groo ib 68; FM 640 (1515). nom. pl. m. graa RK 1: 532), adj. [Isl. grár] 1) grå. vnum equm graan SD 4: 201 (1331). FH 6: 68 (1486), 69. FM 640 (1515). Di 195. iärnhät ok hiälm ok päkilhuwa ther för waro gra som en duwa som annor sool swa skino the blank Al 3328. pauin gaff hanom gran kiortil ok swarta kopo Bil 779. VKR 11, 57, 70. Bir 4: 10. the mwnka the äro graa (*hafva grå drägt, d. v. s. äro Cistercienser-munkar*) RK 1: 532. vnam cappam lybist grath SD 4: 105 (1329). Jfr **halfgrar. 2) grå, ovänlig. grath är mällan wini naar gawu tälias GO 324.**

gras, se gräs.

grasiäper, se gräsiäpur.

graskin, *n.* [Isl. gráskinn] *L. gráskinn, ekorre-skinn.* fyra timber goodh graskin BSH 1: 182 (1381). min rödha tabard medh graskinnomen SD NS 1: 514 (1405). han haffuer twa skinkiortla annan aff lamb-skinnum och annan aff graskinnom AS 59. graskin hermelin oc morde RK 2: 7154. ib 7313, 1: (Ny början af Gamla Krönikan) s. 163. PK 221. GO 332. — **graskins kapa (graa-)**, *f.* [Isl. gráskinnskápa] *kappa förfärdigad af el. fodrad med gráskinn.* haffwa vpburit ok annamadh . . . ena graaskins kapo swarta SJ 245 (1455).

grasten, *m.* [Isl. grásteinn] *grásten.* medh grastenin teghil oc kalk SJ 201 (1451).

grata (graata MB 2: 109, 361. pres. -er. impf. grät. grätt Li 174. gret Bil 311; MP 1: 247,

248; Di 79. greth MP 1: 247, 248. greeth Lg 3: 87. graat Al 10425. 2 pers. gräst Bu 76; KL 242. grest MD 62. gräzt ST 184. grästz Ber 190. grätz VKR IX. pl. gräto Bo 196, 198, 202; Bir 1: 354. gretu Bil 275. gritu Lg 3: 576. gritw ib 79, 87, 96, 97, 103. grytw ib 79, 95, 100, 101, 106. impf. konj. gräte Bo 165; MP 2: 196. grethe ib 1: 246. part. pret. gratin), v. [Isl. gráta] *gráta.* the gretu ok illa läthu Bil 275. Bu 76. quinnonar som gräto Bo 198. tok han til at grata ib 165. vm thu viste hwat thik skal owir ganga. tha gräte oc thu ib. vi läsom varn herra ihesum threm sinnom hawa gratit ib. gat . . . han ey atirhallit tarana. vtan grät af rätte ömko ib 156. iak grät mykit MB 2: 340. vip moþor döþ gat iak fast gratet Bu 74. gräth hardelika Lg 3: 331. thw . . . grest mz taara MD 62. grät mz största graat Gr 288. KL 165. vi seculom grata (*med tårar bedja*) til gud for them MP 1: 248. gratir til modhirna hiälp mz grätelike röst Bir 2: 250. mz gratande öghom Bo 215. medh gratande tarom (*tårar som grätas, flödande tårar*) VKR VIII. ST 265. mz gratande tara Fl 341. Iv 3006. Fr 1351. mz gratande beska tara ib 1410. — *gráta öfver, begráta. med gen. af dem. pron. thän. thäs magho persi alle grata Al 1123. — med ack. grät sin bonda tapapan Bu 4. Bil 124. Bo 71. spurþe . . . huem hon grät Bu 491. grata sin skapa ib 30. grät han mankönsins ysäld Bo 165. hwat gratir thu ib 225, 226. swa som israels folk grät ey amans dödh swa skulu ok ey mine vini grata owir hans dödh Bir 1: 52. KL 242. MB 1: 202. Bir 1: 354. MP 1: 247, 248. VKR VIII. Al 3427. RK 2: 7288. MB 2: 105, 109. huar en tolkin falsk oc fafäng renlifwis människia . . . är mykit storlika gratande Su 353. ib 452. — med prep. ivir. grata owir hans dödh Bir 1: 52. ihesus greth ouir them MP 1: 247. ib 248. Bil 312. Bo 198. — med sats inledd af at. grät sarleka at han giorþe guþ vreþan Bu 145. Bir 1: 196. — **grata sik, 1) gráta sig, genom grätande blifva. med ack. af ett adj. uttryckande handlingens verkan.** han grät sik allan mättan Ansg 245. 2) *jämra sig.* thu gräst thic i thässe värl KL 242.*

gratelika (grätelik), *adv.* [Isl. grátliga] *med tårar, sorgset, sorgligt, bedröfligt.* blanzaflor mälte grätelik (*kan fattas ss adj. och föras till grate-likar*) Fl 1786. taladhe til honum gratelika saara Al 10166.

grateliker (gratelig), *adj.* [Isl. grátlig] *grätande, sorglig, bedröflig.* mz gratelig lat MD 28. — *ömklig.* gratelica pinor MP 1: 117.

grater (graater: graat Bo 209; Gr 288; Lg 38; MB 2: 361), m. [Isl. grátr] *grát.* uändes hánna gratar i gläpi Bu 519. mz thare ok grat MD 28. Bo 209. Gr 288. Bil 227. Lg 38. MB 2: 361. Jfr **glädhis-, qvinno-grater.**

grava (gräva: vp gräva Bu 51. gräua Bil 684. gräffwa SD NS 1: 358 (1404), 359. impf. grof. groof. pl. grovo. part. pret. gravin. pres. refl. graffs: ginom graffs Bir 3: 61), v. [Isl. grafa] *L. 1) intr. gräfva.* groof vndir yrtom mz spadha KL 252. komo ibland mäþ þöm som grouo Bu 51. män grouo tel rotenna ib 7. RK 2: 1741, 1745. ther

groff marcellus epter *Bil* 53. 2) *trans. gräfva, genom gräfning åstadkomma.* grouo grauena *Bil* 405. *Bo* 186. hauar iak . . . grauit goþan brun *Bu* 188. ther grofs en sio damber *Bil* 88. — *under gräfvande lägga.* grouo een grundual *Bil* 743. *Bir* 1: 143. 3) *gräfva i, genomgräfva.* grouo biärghit *Bil* 710. grafwa jordhinna *Bir* 3: 88. grauua jordzlik hiärta *ib* 89. 4) *undergräfva.* growo the (*suffoderunt*) mwrin *MB* 1: 261. 5) *uppgräfva?* keryrth swm graffwen (*för up graffwen?*) äre om voren *LB* 8: 44. 6) *begräva, nedgräfva.* at grauua likit *Bil* 405. döpar ok ii iorþ grauin *Bu* 7. *Bil* 53, 285. *Fr* 3170. lät grafua thräth diwpt i iordhena *Bil* 88. 7) *utskära, gravera.* sa thaghar huar grafuith la huru pariis ledde helena *Fl* 874. grafuin mz mang siälsyn par *Fr* 434. *Al* 7767. loth gräffwa sinne hustrv modher[s] insegle *SD NS* 1: 358 (1404). han loth . . . gräffwa siith eghit insegle *ib* 359. *FH* 3: 93 (1446). — **grava bort, gräfva bort, gräfva ut.** groff gullith borth v bolstrenom *JP* 86. — **grava i genom, genomgräfva.** wiliandis graffua hanom (*muren*) j gynnom *Bir* 4: 108. — **grava nidher, nedgräfva.** gräua . . . likit nidher *Bil* 684. *Al* 4552. *RK* 1: 1268. *Di* 120, 172. *Jfr* **nidher grava.** — **grava undir, undergräfva.** at ängin graffwi ondir (*suffodeat*) husins grundual *Bir* 3: 240. *ib* 241. *Jfr* **undirgrava.** — **grava up, uppgräfva.** gul ok stena . . . groffwo the op *Al* 3396. groff hona (*grafven*) vp mz sinom klööm *ST* 266. *Jfr* **up grava.** — *Jfr* **be-, genom-, ut-grava.**

grava, f. 1) *fossa, graf.* diwpa grawor *MD* (S) 289. 2) *sepulcrum, graf.* thil graffwo fylgher *SO* 27. graffwor ällir griffter *MB* 2: 268. *ib* 350.

gravare, m. gräfvare. *Bil* 646. *Jfr* **dödhgravare.** **graverpan? (grawerpen), f.?** *gråbergsvarp, hög af gråberg som blifvit afskild från malmen.* hwad malm som wy kunna faa aff gammel grawerpen, som for wor bortkast *DD* 1: 184 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*).

gravilse, n. pl. *Jfr* **up-, ut-gravilse.**

gredh (gredh)?, f.? *svärd?* mz spiuth greep och gredh han orädder är *RK* 3: 22 (*möjl. är ordet här en felaktig läsart, ss sannolikt är förhållandet med gredhan på de två af Ihre under gred upptagna ställena; se Rydqvist 1: 193 noten*).

grekare, m. Grek. — **grekara land, n. Grekland.** *RK* 1: (LKK) s. 215.

greker (pl. -ar), m. Grek. stalo grekar thera ben *Bil* 108. som hulpu grecum *ib* 287. *MB* 1: 446. — **greka konunger, m. konung öfver Grekerna.** *Gr* 267, 268, 269.

greker, adj. Grekisk. gaff sik grekom mannom j hender *MD* (S) 288.

gremhet, se grymhet.

gren, se gran.

gren (green. -ar), m. (Bu 152; Bir 1: 133, 270) och *f. (Bir 3: 379; Al 4607; MB 2: 102)* [*Isl. grein. Jfr Isl. greiða, v. Se Bugge, Ark. f. Nord. Fil. 2: 212 f.*] *L.* 1) *det som skiljer sig ut (från stammen); gren.* swa som manga grena framga aff träno *Bir* 3: 379. at thu grypir ey törran gren *ib* 1: 270. a hwarior green ok hwarior qwist sat en foghil *Al* 4607. *Bu* 6, 152. *Bir* 1: 132, 133. *MB* 2: 102. godh

ware tiwgha ok haffdhe hon twa grena (*si dente bicuspidate facta*) *GO* 43. — *bildl.* skal hon sik ransaka i almennelekom syndom oc theras grenom *LfK* 164. — *ss tillnamn.* benedictus magnusa son gren *SD* 2: 151 (1293). olauus dictus green *ib* 4: 744 (1340, *nyare afskr.*). 2) *stråle.* hon (*solen*) spredher aff sik liwsa grena *Al* 6481. 3) *skiljande, urskiljande; mening, betydelse, beskaffenhet?* *pl.* thiin ordh hafua swa vnderlika grena *Iv* 1152. — *Jfr* **trägren, äfvensom fämngrena.** — **grenafulder, adj. grenig.** faghert grenafult trää *Su* 432.

grena (greena. -ter), v. [Isl. greina] — part. pret. förgrenad. aff ädhla qwistom waro thön (o: trään) greent (*d. v. s. förgrenade sig i ädla qvistar*) *Al* 4606. — **grena sik, dela sig, söndra sig.** hans folk togh sik fast at grena *Al* 2451. — *refl. grenas, söndras.* at riikit skulle ey greenas *MD* 389. — *Jfr* **utgrena.**

grenadher, adj. Jfr thregrenadher.

grenadher? (n. grenet), p. adj. [Jfr Mnt. gren, skarlakansfärg; samt grenen, färga med skarlakansfärg] *skarlakansfärgad?* — *n. skarlakan, skarlakansfärgadt tyg?* vnum par vestimentorum grenet *irst SD* 4: 2 (*före sl. af 1327*).

grender? = grenadher? i [1] par grend laghen *FM* 76 (1483, *daniserande*).

grenogher, adj. Jfr thregrenogher.

grep (greep), f. [Jfr Isl. greip, f.] 1) *grepe, gaffel, se iärngrep.* — *gaffelformigt redskap el. klofve hvari en börda bäres?* *grepkorg?* gerula, grep *GU* 7. 2) *ett slags vapen?* mz spiuth greep och gredh han orädder är *RK* 3: 22. förste lata sända til greep then andra skulle the offra til reep *ib* 1: (*Albr.*) s. 213.

grepa, se gröpa.

greska (grezka: grezko Al 7604, 8820. grezska. gredzka: gredzko ST 37), f. [Jfr Isl. grikkiska] *Grekiska, Grekiska språket.* tholkadhe bibliam aff ebrozscu ok til grescu *Bil* 385. (aa) grescu *ib* 378. *Al* 7604, 8820. *ST* 37. *MB* 2: 386. *Lg* 291.

gresker (gretzsker MB 1: 50; -e Bir 3: 347, 348; MB 2: 369. greezsker. n. grezth ST 4. greetz Su 310), adj. [Jfr Isl. grikkisk. Dan. græsk] *Grekisk.* han war wäl talandhe badhe innau latino ok grescu male *Bil* 377. gresker biskopper *Lg* 292. j grezth maal *ST* 4. *MB* 1: 50, 2: 369. *Bir* 3: 347. *Su* 310. — *substantiut.* gretzske skulu ämuäl vita at thera rike ok herradöme skulo aldre staa sighirlica älla rolica *ib* 348. greezske korrade mot them som crisne varo af ebräscum *KL* 142. — greskar rötter, *glycyrrhiza glabra Lin.?* tag . . . olio giord aff greskar rötir *LB* 7: 284.

greslöker, se grislöker.

greve, m. [Isl. greifi. Mnt. greve] eg. innehafvare af en högre domarebefattning; grefve (en värdighet hvilken ss Svensk icke förekommer under medeltiden). hon war grewans dotter aff getskogh *RK* 1: 1142. *ib* 792. hertugha ok grefua flere *Fr* 636. *ib* 665. *ST* 451, 452, 453 o. s. v. *Va* 4. *GO* 615. — herre. ower alla gudha ärin ij greffwe *Al* 4392. — *nyttjas för att återgifva Latinska uttryck, betecknande öfverhetsperson, högre ämbetsman.* lisias greue (*proconsul*) *Bu* 514. olibrius grewe (*praefectus*) *Bil* 540. fik appollinarem

enum greua (*centurioni*) *ib* 328. grep diäfwlin en hans (*kejsar Ottos*) greua (*comitem*) *ib* 114. — (?) *ss till-namn.* petrus greui *SD* 1: 246 (1225). — *Jfr borgha-, här-, mar-, mäie-, stupo-, tämpla-, undir-greve.* — **greva döme**, *n. L.* 1) *värdighet ss greve.* böp hanom fäpärnes greua döme ok römska raaz hedhir (*potestatem praefecturae tuae et consulatum generis tui*) *Bu* 489. 2) *grefskap.* *Lg* 3: 691. — **grevaskap**, *n.* [*Mnt. greveschop*] *grefskap, distrikt.* thry hundradha greffwaskap *MD* 196. jnnan samu grefwaskap (*uno vico*) *Bil* 373.

grevinna, *f.* [*Isl. greifinna.* *Jfr Mnt. grævinne, grévinne*] *grefvinna, hustru till en greve.* *ST* 467. bötte han enne grefuinnu (*uxore tribuni*) siuke *Bil* 325. *ib* 835.

grip, *f. L.* *Jfr grup.*

grima (gryma), *f.* [*Isl. gríma*] 1) *capistrum, grimma.* thräng alla them i betzle oc grimo som äkke nalkas thik *Gr* 273. bätra är swltin hästir än toom gryma *GO* 296. *ib* 786. *Ber* 18. 2) (*Jfr Sv. dial. grima, strimma, fläck, i sht i ansigtet, samt Fdan. adj. grimet*) *strimma, fläck, genom barkens borthuggning åstadkommen ljus fläck på ett träd? (se Rydqvist 4: 58 not). i latiniserad form. gangam . . . iuerunt & grimas ueteres innouauerunt . . . & sic de teldra in teldram. de grima in grimam sunret vel opret SD* 1: 247 (1225). — **grimu maßer**, *m. L.* — **grimu skapt**, *n. L.*

grimber, *se grymber.*

grina? *v.* grinande (*sannolikt för girnande; motsv. ställe Cod. C.: girnandhe 996*) *Lg* 343.

grind, *f.* [*Isl. grind*] *L. af spjälverk el. stänger gjord dörr el. port; grind. alt mit godz . . . warande innan gardz ok grindha SD* 4: 646 (1339, *nyare afskr.*). huat jnnan er grind ok gardzlid *RK* 1: 463. *TB* 77. — *gallerdörr, galler.* aldrig annorledhis maa talas j clostreno mz wärdz folke wtan widh grindena (*ad crates*) *Bir* 4: 60. — *dörr i allmänh.?* the rumen sculu swa starkligha aatirteppas oc medh grindom laasom oc windom bewaras *VKR* 25. — *kyrkodörr.* scal hon koma op j kyrkiona . . . oc staanda widh grindena aasiidhis j noghrom quämelichom stadh *VKR* 22. *ib* 48. *Lg* 3: 428. *TK* 269, 270, 272, 274. — *Jfr aker-, iärn-, qvi-grind.* — **grinda skiul (-skyl)**, *n. L.* — **grindastaper**, *m. L.* — **grinda stolpe**, *m. L.* — **grinda**, *v. L.*

grip, *n.* [*N. grip*] 1) *grepp, sätt att gripa.* thera klöör hafdho ful hwaßt grip (*grepo mycket hvasst, voro mycket hvassa*) *Al* 9586. 2) *ögonblick, stund? (Jfr Norska tak, Skånska tag).* swenin skämdis j samu gripi *Bil* 697. — *Jfr handgrip.*

gripa (grypa. pres. -er. impf. grep. greep. grepp RK 3: (*sista forts.*) 4975. *pl. gripu. gripo. grepo MP* 1: 329. *part. pret. gripin. grippen RK* 1: (*sfgn*) *s.* 186. *kripin: kripne Ber* 88. *gripin: gripit RK* 2: 6927; *gripne ib* 9359. *greffuin: -ith BSH* 5: 483 (1511, *daniserande*). *refl. pres. grips. grifs), v.* [*Isl. grípa*] *L.* 1) *gripa, fatta, taga. med ack. grep handom likbarennu Bu* 15. *greep käp KL* 215. *grep styrit mz makt Bir* 3: 177. *fingo thz (trät) grypa ther thz flöt Bil* 89. *grep barnet v hanna knä Bu* 25. *grep siälena af diäulenom handom ib* 171. *vi*

skolom gripas (rapiemur) i skyno op mot cristo i vädhrit Bo 107. *nar hiärtat grips vtan sik (rapitur extra) Bir* 3: 171. *gripin aff swa storum reddogha ST* 61. — *med prep. grep handom gen suerpeno Bu* 26. *grep mot honum swa skiwtelik Fr* 1007. *hon griper mz bade händer till detzleff Di* 93. — *abs. gripande foghla (roffoglar) Bir* 3: 42. *Ber* 153. — *gripa, fasttaga, fånga.* lät gripa klärken *Bu* 166. *ib* 26, 525. *Bil* 111. *gripa . . . hans sial ok wald föra tel häluitiz Bu* 8. *MP* 1: 329. *RK* 2: 6927, 9369. *haffue greffuith fraa benth laurensson vij (7) karle BSH* 5: 483 (1511, *daniserande*). *han varth sielff grippen till fanga RK* 1: (*sfgn*) *s.* 186. *PM* 34, 35, 36, 40. *manga grepp han till swereges riike RK* 3: (*sista forts.*) 4975. — *gripa hand a (up a). gripa, fasttaga.* somlike gripo hand a honom *Bo* 181. *härin grep handh oppa antiochum oc liseam MB* 2: 240. *ib* 248, 279. — *bemäktiga sig, intaga.* gripu ierusalem mz mäghin *Bu* 496. 2) *öfverraska.* at myrkin skulu os ey gripa *Ber* 154. *ib* 204. — *ertappa.* var gripin i hoordom *Bo* 159. *MB* 1: 370. — *fånga, intaga, tjusa.* manzens hwgher grifs mz syninne *Ber* 80. — *insnärja?* nar thz (*hiärtat*) i them (*Jordiska ting*) wäfs, tha grifs thz af thera fängo i thera wmsorgh *Ber* 224. — *fånga, snärja, beslä.* yillo gripa varn herra ihesum ij ordhom *Bo* 149. 3) *fatta (i andlig mening), begripa.* kan . . . ey thin snille grypas älla vpletas *Bir* 1: 172. *gripa them (o: min ordh) ok vndirsta ib* 196. *vilia mz skälom gripa ogriplikin gudh ib* 2: 116. *ib* 22, 107, 216. *KS* 18 (45, 19). — *gripa til sinnis, besinna.* verdens iders herredöme aluarliga tiil sinne gripa oc granth göm giffua, huat var brist är *BSH* 5: 12 (1504). 4) *tillegna sig, antaga.* huar en man haldr giärnt the sidhi ok thön wana the gripa i sinne yngsko *KS* 51 (130, 55). 5) *taga, få.* annars griper ey örlöghith godhan ändha *PM* 2. ath stridhen griper en hedherliken oc segherliken ändha *ib.* greep thet alder jngen gode ända *FH* 5: 230 (1516). tå teth hauer medh skiälum en ända gripit (*har tagit slut med skälen? på grund af skäl fått ett slutligt afgörande?*) *KS* 73 (178, 80). 6) (*med låg el. sinne*) *omfatta.* vansomlik at atirhalla aff thy hon gripir (*a suis conceptibus*) *Bir* 2: 58. gör han mäniskiona . . . hardha j thy ondo som hon gripir *ib* 60. 7) *gripa (till), fatta (till).* med prep. til. gripo til värn *Bo* 120. *vita enkte til radz gripa (consilium capere) ib* 174. *MB* 2: 227. *griper swa til ordha (utbrister i dessa ord) ib* 1: 232. *ST* 398. — *gripa till, företaga.* widh kwmblarwm grep han en wäria *RK* 1: 3222. grep han optha farlöst til at sighia oc siongha theenna ordhen *Su* 22. — **gripa sik,** 1) *fatta tag (i).* hon grep sik wt ij en klenan quist *KL* 363. 2) *fatta sig, vara sig själf mäktig.* min siäl formatte näplica gripa sik for glädhi skuld *Bir* 3: 158. 3) (*med det refl. pron. ss indir. obj.*) *gripa till.* at almoghe gripe sik nokora tröst ok wärio mote hans illom åthäuom *KS* 62 (155, 68). (*gripa . . . sik för skipa . . . sik KS* 39 (101, 42).) — **gripa up a, företaga.** ä huat konungen gripe vpa *RK* 1: 396. — *Jfr a-, ater-, be-, bort-, for-, um-, ut-gripa, samt o-, sorgh-gripin.*

griper, *m.* *Jfr a-, af-griper.*

griper (pl. -ir), m. [*Isl. gripr*] *L. värdefullt ting,*

kostbarhet. hwar man wil hawa all siin thing godh, swa som godhan häst, godha gripe, oc godh klädhe MB 1: 414. — *särsk. om häst.* taker nokor vten lof eller legho häst eller skyuth annärs mandz, aaker, rijdher, eller gör nokrähandä aawerknädh mädh gripe theem SD 4: 466 (1335, *nyare afskr.*).

griper (griiper. -ar), m. [*Mnt. grip. Lat. gryps*] *grip.* griiper oc örn MB 1: 359. the gripa sla mz thera klöör AL 8717. *ib* 8703, 8713, 9092, 9093, 9096, 9098, 9105, 9117, 9138. ST 2, 278, 530. altäräbrun med (*broderad med*) gripom af gul oc silke SD 5: 563 (1346). — *ss sköldemärke.* han (*konung Erik*) . . . hafwer thet latit bortbebefwa och besigla hertuga bugislavo aff pomeren eller androm them som gripen föra (*motsv. Tyska red. har: andern dhe den grijff voren* 82) BtRK 78 (1434). — **gripsklo, f.** *gripklo.* finger som gripsklöör varo the vrang *lv* 272. *Bir* 3: 65, 67.

griper? (-ar), m.? *ett slags musikaliskt instrument.* aff bambor och aff pipa basun och ther til gripa war a siön swa mykit skall *Fr* 2364.

griplika, adv. *Jfr be-, o-griplika.*

gripliker, adj. *i stånd att fatta.* manzens siäl thu som är . . . ogriplik (*trol. för griplik, capax*) sälikhetinna *Ber* 206. *Jfr be-, o-gripliker.*

gript (grift SD 5: 562 (1346), 563. griff AL 3393, 6425; MB 2: 96, 245; RK 2: 8403; -er MB 2: 268. griffth: -er ib 267. -ir), f. [*Jfr Mnt. gruff*] *L. grift, graf, särsk. hvälfv el. murad graf.* til varrä grift oc läghurstap SD 5: 562 (1346). iwi varre grift *ib* 563. sprang wt w griptinne *Bo* 157. i then stadhin redhis thiin gript AL 8657. en hög skön griff RK 2: 8403. en graff (*fossa*) haffuis j clostreno daghlika ypin swasom en gript (*instar sepulcri*) *Bir* 4: 39. lät han ther om kringh vpbyggia septem piramidus. vij högga griffther MB 2: 267. graffwor ällir griffther *ib* 268. *Bil* 457. *Bo* 224. AL 3393, 6425. MB 2: 96, 245. — **griptar bakke, m. L.** — **gripta dagher (grifftha-), m.** *begravningsdag.* til thera grifftha älla iordhilsa dagh i iordhena MP 2: 292. — **gripta stadher, m.** *grafplats.* MB 1: 203. — **gripta sten (grifftha-), m.** *grafsten.* lyften aff thenna grifftha stenen *Lg* 3: 211. *ib* 210, 223.

gripter (grifter), m. = **gript.** en graf hafwis j klostreno daghlika ypin sua som een grifter VKR 82.

gris (griis. -ir), m. [*Isl. griss*] *L. gris.* swa grymta grise äpte som gammal swin fyri GO 390. swa giällda grise gambla swina AL 8402. hwino rät som nakre griise *ib* 9300. *ib* 1882. *Jfr miolka gris.* — **grisa smugha, f. L.**

grisla (grysla), f. [*Sc. dial. gressla, grisla*] *grissel, brödspade, redskap hvarpå brödet sättes när det skall inskjutas i eller uttagas ur ugnen. ss tillnamn.* pädher grysla FH 2: 99 (1433).

grislikaka, f. en med tillhjälp af s. k. handgrissel till gräddningsstället förd och vid ännu glödande eld bakad kaka. lituparida (?) grislikaka VGL XIII.

grislöker (griis löoker. greslöker), m. *ängslök, allium oleraceum Lin.? skogslök, allium scorodoprasm Lin.? vilder hwiitlök, som manga kalla griis löök LB 7: 242. ten vilde hwiitlök som man kallar greslök ib 254.*

groa (gro. groo. pres. gror. groor. part. pret.

groin: saman groit LB 4: 339. grohin (n. pl.) ib 3: 143. grogen (n. pl.) ib 2: 41. grodber?: athergroth ib 2: 58. grodder: athergroddom Su 367), v. [Isl. gróa] 1) växa, gro. ther groor som hägnas GO 377. ä groor gangande foth *ib* 718. alt thz a iordhinne gro AL 7192. ä hwar gul i iordhinne gror *ib* 9377. al groande tingh LB 3: 17. al ting gro ta i iordinna *ib* 19. gif at pinna pino sara suärp: pin bla siä ok blopogh härp: naghtar ginum händer ok fötar: groe ginum mina hiarta rötter Bu 73. ängin rätlz ij thera hiarta groor AL 5274. lätha henne (*den heliga tron*) mz godgerningher groo RK 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 282. 2) läkas. tag alwita bark, oc bren honum renliiga oc läg asskona viidh tz brendha, tz gror LB 7: 37. — **groa saman, gro samman, hopväxa, hopfästas. öghon . . . ther saman äro grohin aff gundh LB 3: 143. ögon . . . ther samman äro grogen mz gundh *ib* 2: 41. *Jfr saman-groa.* — *Jfr atergroa.***

grobladh (groo- LB 7: 5), n. *groblad, plantago major Lin.* plantago vel arnoglossa thz er grobladh eller wegbredha LB 2: 48. plantago vel arnoglossa wägbredha äller groblad *ib* 5: 80. plantago grobladh *ib* 6: 284. plantago är wägebreda a dansko ok groblad pa swensko *ib* 3: 79. fan han et groblad *ib* 81. tw ma wel hetha groblad for thy ath thz som är synder slithet ok döt thz gör tw frist *ib. ib* 2: 9, 6: 281, 7: 5. PM L. — *plantago lanceolata Lin.* plantago wägebreda, oc hetir groddablad . . . annath groblad lengre oc mindre duger for tz samma LB 7: 71. annor hetir minne wäghbrede ellir groblad, ok hon är längre *ib* 3: 80. stamper man the mindre wägh bredhe ellir groblad mz gammalt swin yster *ib*.

groddabladh (grodde blad. groddeblat LB 7: 148), n. = **groblad.** plantago wägebreda, oc hetir groddablad LB 7: 71. *ib* 148. tagh the bredha grodda bladin *ib* 217. *ib* 246. te store grodde blad *ib* 249. tag . . . grodde blad oc rölika *ib* 327. *ib* 228, 231, 335.

grofhet (groffheet), f. [*Mnt. grofheit*] 1) *groflek, tjocklek.* huart hans finger var c alna longt ok x alna j groffhetena om kringh LfK 237. — *vidunderlig storlek, obäklighet.* henne tykte at all verlden var som jnthe moth hans fasuliga groffhet LfK 237. 2) *grofhet, svårhet.* äpther syndanna groffheet sätz oc groffuarä . . . plikt oc bätring för giordha syndher Su 187. *ib* 251. LfK 4, 96.

groflika (-ligha. groffleka Su 185), adv. [*Mnt. groffliken*] 1) *konstlöst, okonstladt, enkelt.* j sleth swar tha swarar iak groffligha *Gers Frest* 56. 2) *groft, svårt.* han syndar moth gudhy groflika ST 66. *ib* 271. Su 185, 283. LfK 105.

groflikhet (grofflekhet), f. *grofhet, svårhet.* alla thinna synda grofflekhet Su 185.

grofmater, m. *grof el. stark mat, kött? kött af storboskap, oxkött?* jach kan ingen groffmath faa aff matz lydka, thij han köpar self groffmath i suderköping BSH 4: 313 (1502). fläk och groffmath är her plath inthet *ib* 5: 352 (1509).

grofsmidhe, n. *grofsmide.* eth faat iärn i groffsmidhe SO 72.

grofsmidher (groffsmidher (pl.) SO 72), m.

grofsmed. SO 72. per jönsson groff smidh SJ 210 (1451).

grop (*groop* *Pa 9; Bo 206; RK 1: 1551. gropp* *Lg 3: 297. pl. -ar: gropa KS 85 (208, 93); Bir 1: 241; Iv 3824; gropane Bil 316; gropana Pa 18; gropanor MB 2: 49. -ir Iv 3819), f. och m.? (Bil 316; RK 1: 1551) [Jfr *Mnt. grope, puss, pöl, särsk. afloppsgraf i stall, från början utan tvifvel med vidsträcktare betydelse*] *grop, graf. pär een grop (fovea) rensapes Bu 129. otalika grawa älla gropa Bir 1: 241. vm nakor atir täpte nakra the gropena ib. Pa 9, 10, 18. Bo 206. MB 2: 319. Lg 3: 297. — fästningsgraf, vallgraf. firi adhalportanom skal wara stor grop, ok tär jui windabro KS 85 (209, 94). är ok jord munin suå skapadhr at han må graua (trol. för göra graua) älla gropa bredha ok diupa, ok tär innan påla älla mura medh sten älla tighl, ok är täth möghelikt: tå skal watn ledha i ta gropa ib (208, 93). helsinga lagho alle jnnan en hoop widh sudre ändan at then groop RK 1: 1551. om thz hws gingo gropir thre Iv 3819. ib 3824. gropane munde när fyllas Bil 316. en kalgaardh vpa sudhre malm liggiande i gropinne hart noordhan widh hustru cristine brwns kalgaardh SJ 12 (1423). — graf, grift. kombir in til graffwanar äller gropanor (tumulos) MB 2: 49. Jfr graf 3.**

gropa (*-adher*), *v. [Mnt. gropen] förse med gropar. all landhin gropath fra enom ända oc til annan Lg 1003.*

grope? *m. fästningsgraf. orkade ey länger än til gropan, nest slotteth BSH 5: 147 (1507).*

gros (*pl. grossar*), *m. [Mht. gros. Mlat. grossus] ett slags (silfver-)mynt, groschen. at otta gotniska... gongen for en svensk ortogh; jtem fira grossa for en ortog GS 52 (1453, orig.).*

grot, *adj. [Mnt. gröt] stor, tjock; vid penningräkning. atta skilling grot SD NS 1: 61 (1401). ib 514 (1405).*

grotförste (*grotffurste. grotforst*), *m. storfurste. grotffursten aff rytzeland FM 133 (1502, samt. afskr.). med grotffurstens sendebudh aff rydzlandh HSH 19: 89 (1505). then grotforst aff lettogen FH 1: 68 (1490-talet).*

grover (*n. groft. grofft. groofft. komp. -are. superl. -aster*), *adj. [Mnt. grof] 1) grof, tjock. af grofuo hästa taghle KL 334. haarith war grofft som hästa maan Al 5579. klöör... swa longa ok grofwa som störst gläfwia skapt LfK 237. hans stierter var... x alna longer ok mykit grofuer ib. litit af hö boos som annat stalz wrak huast oc groft Lg 46. eth skippundh stangeiärn i smidhe grofft SO 73. — grof, fördelad i stora partiklar el. delar. groffth byssopwlfwer PM 5. ib 6, 8. II skippund granth salth i tunno grofft salth HSH 19: 165 (1506). ib 166. 2) grof, bastant, fast, kraftig. hwilkin ey thol widh stadugan oc groffuan maat (solidum cibum) Su 363. 3) grof, konstlös, simpel. groff thing Bir 3: 330. groft oc kluddoght oc ofannokt äru ödmiuktenna födha Bo 17. aat i sins fatika discipuli huse nakan growan kost ib 70. KL 81. Bir 3: 113. Ber 289. haart oc grofft brödh Su 118. af grouasta klädhe KL 334. at haua the klädhe som äru groff ok smalik Bir 3:*

Ordbok.

214. 4) *grof, plump. thz hiärta... ther... är vordhit iordzliket oc groft (grossum) af sik Bo 127. 5) obildad. the varo vm man ma swa sighia grofwe oc ofannoghe (homines rudis conditionis) Bo 58. the ware fasth groffue mz there snille MD 29. — 6) stor, ymnig, betydlig. fälla growa taara MB 1: 251. ther sampnadhe pylatus saman groofft goodz oc mykla rikedom ST 359. fulkompnadhe henna (kyrkan) med groffwa ok kösteligha bygning Lg 3: 344. fortakir groft (starkt) liudh oc ängxliket hörslena MP 1: 263. gör ey hetan alt for groff MD (S) 293. 7) stor, betydande, vigtig. nogor groff rikesins erende RK 2: 2799. BtRK 149 (1442, orig.). grofft örloghe Lg 3: 303. aff them dröffuilsom, som nakrom j groffuom saakom farlöst händer Su 211. hände oc nakor groff ärande, aff hwilkom the räddos sik nakon likamlikan skadha ib 229. 8) stor, svår, sträng. äpther syndanna groffheet sätz oc groffuarä oc thwngare plikt oc bätring för giordha syndher Su 187. — grof, stor, svår. ängin är swa thung älla groff synd at hon bätras ey ok rensas mz idhruga ok scripta-malom Bir 1: 81. för groffwasta syndom LfK 5. ib 96. ST 151. Su 174. thu est stad j storum oc grofwum syndum ST 165. större oc grofware synde ib 384. en groffwer syndare Lg 669. Su 184. — n. adv. groft, plumpt. förlather mik, at jak taler saa grofft BSH 5: 185 (1507).*

grub, *f. [Fdan. grud. Jfr Isl. gríð] L. fred och säkerhet (som lofwat den som af någon kan befara fientlighet), lejd. konungin wille haffua grudh RK 1: 3405. ner wij kommande worde i ith rike aff thet andre, tha skulu nakre aff thess rikes radh wij tilkommande worde, ämbetismen och hofwesynner möthe oss i landemerkith, och oss fölgaktoge wara i rikit mz grudh och gysle BtRK 328 (1483, orig.). Jfr grip.*

grubspiäl, *n. pl. L.*

grubspillan, *f. L.*

grugha, *se gruva.*

grumber, *se grymber.*

grun, *m.? L.*

grun (*frf. vok. i änd. grunn-*), *n. och grunder (frf. vok. i änd. grunn-. pl. -ar: grunnanir MB 1: (Cod. B) 544), m. [Isl. grunn, n. grund, grundt ställe, samt grunnr, m. grundval, botten] L. 1) = grund 1. frälste þem fra grunne Bu 514. flöt hälakt lik vp fran grunnom ib 532. diäwlin välte up sion af grunnom ib 137. fiol... nidher aff brone til grunna Bil 256. foro nidher som steen til grunna MB 1: 318. ib (Cod. B) 544. i diupa brunna, þe pär ängin grun hafa Bir 4: (Avt) 178. et diupit war swa diup (för diupt) at thz hafdhe änkte grun vndir sik Bir 1: 243. — ganga a grun, taga slut. första goz gaar a grwn tha wäxir fatighdom GO 194. — botten (i allmh.) en päninga säkkir... swa diupir at hwat som hället j han lägx thz takir aldrig grun Bir 1: 194. — bildl. thin giri hafwir änkte grun Bir 1: 222. — Jfr hafgrun. 2) = grund 4. i grunnen, i grund, alldeles. förderffue the thenne skär j grunnen FM 226 (1505).*

grund, *n. (Bir 1: 127; MB 1: 170, (Cod. A 3) 557; RK 3: 1588; Su 45, 124; LB 5: 293) och grunder (dat. grunt SJ 235 (1454). pl. -ar), m. (ST 299;*

54

RK 1: 3750, 3: (*sista forts.*) 4232; *Su* 78) [*Jfr Isl.* grund, *f. slät mark*; grundr, *noggrant öfvervägande, undersökning, äfvensom grunn, n. grund, grundt ställe, och grunnr, m. grundval, botten*] *L.* 1) grund, botten (af hafvet eller annan samling af vatten el. flytande ämne). ofta i *pl.* lypto hana lätta fran grundom *Bu* 505. sanc tel grunda *ib* 137. *ib* 167. *KL* 372. þöm dränkia tel grunda *Bu* 523. bathin gik när til grunda (*i rimslut*) *Fr* (*Cod. B*) 2338. varin ii nu alle viþ grund döpe (*d. v. s. dränkte; möjl. betyder dock viþ grund här: i grund, alldeles*) *Bu* 23. laa vidh grund *Bil* 835. *ib* 89, 165, 211, 347. *ST* 108. *Fr* 2388. i thz diwp, som ängen hawer grunden *MB* 1: 352. sten hulkin som altidh nidhirsänkis ok aldre takir grund (*när botten*) *Bir* 1: 87. thunghir sten hulkin som aldre stadhna för än han kombir j nidhirsta grundhit *ib* 127. swanko nidher j dywpa grwndit *MB* 1: (*Cod. A* 3) 557. hitto vpa hans liik hwar thz a grunden laa *RK* 1: 575. laghe . . . nidhre a hafsins grunda (*i rimslut*) *Fr* 887. aff thräsins krappt som laa j grundenom *ST* 299. gaff thrät sik vp aff grundenom *ib.* scal han (*blodet*) vara . . . nidherst vid grundit swarter *LB* 5: 293. ther siglde tha hwar annen i grundh *RK* 2: 3298. swanko . . . i grundh *ib* 3311. *ib* 7249. — *flodbotten, flodbädd.* kommo vatnen j gen j flodhene vppa grwnden (*alveum suum*) *MB* 2: 11. offwir törre flodhennas grwndh *ib.* — ganga a grund, taga slut. naar godz gaar aa grundh *GO* 174. — *botten (i allmh.). bildl.* han funne aldre ända älla grund j mino walde älla dygdh *Bir* 1: 146. hulkra giri ängen grund haur *ib* 2: 119. äru omättelike oc vtan grund til päninga giri *ib* 156. — *Jfr flskegrund.* 2) *abyssus, djup, afgrund.* tha löstes all grundin i iordhinne som watnen löpa vnder (*rupti sunt fontes abyssi id est aqua quæ est in visceribus terræ*) *MB* 1: 170. thu . . . atherdrogh mik aff iordenna grwndom *Su* 164. nidhersänkia them (*synderna*) i haffzsens grundh *ib* 45. thz är vpgangande aff haffsens grwndhom (*de abyssu*) *MB* 2: 359. sände han (*djäfvelen*) nidher j grwnden *ib* 364. sänkias j hälftwitis grwnd *ST* 336. *MD* (*S*) 307. thinne siäls astundhan är eth oändelikit grwndh *Su* 124. nadhenna grwndh . . . som allom skapadhom andhom är obegripelikit *ib* 45. *Jfr afgrund.* 3) grund, mark. all myn grwnd gotz oc eghiar *SD* 4: 585 (*öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*). med alle the grwnd oc egiädhommä szom ther till laåghä *ib.* liggiande grund (*fastighet, fast egendom*) *ib* *NS* 1: 678 (1407). baadhe i lösörom och swa i thera liggiande grundh *SJ* 223 (1453). medh allom gardzsins liggiande grunt *ib* 235 (1454). som sittionde borgere äre oc gard oc grund haffue i staden *BSH* 4: 225 (1497). ena gatubodh met hennas grwndh ok tompth *FII* 3: 119 (1448). stadh . . . i sino mödhernis lande oc i sin eghin grwndh *Lg* 3: 304. komo . . . op a skotlanda grunda (*i rimslut*) *Fr* 2414. 4) grund, grundval. lagdhe grwndh wnder mangha kyrkior oc closter *BK* 198. han bygdhe op af grunde try hundradha kyrkior oc fäm oc sextighi *Pa* 3. byggia hwss aa lösom grundom *RK* 3: 2587. ey haffdho . . . bärghen än sik stadhgat pa syna twnga grwndha *Su* 78. — i grund, till grunden, i grund, alldeles. han brände then stadhin all ij grund *Al* 1046. *ib* 1513. *ST* 367 *RK*

1: (*LKK*) s. 231. *MB* 2: 236. bliffwer jagh . . . forderwedh i grwndh *BSH* 5: 125 (1506). closter oc capelle . . . i grundh nederslagne *ib* 163 (1507). — i grunden, d. s. at the (*städerna*) wordo ey brende i grundin nid *RK* 1: 4355. wille ffordärffue mich . . . plat i grwnden *HSH* 24: 77 (1516). — a grunden, d. s. thz (o: afgudz mönstir) nidhirbrutu the a grundin *Gr* 306. — til grunden, d. s. skulu tha stadzsins mwra nidherfalla til grwnden (*funditus*) *MB* 2: 14. — af grundom, från grunden, i grund, alldeles. thz helis siälfft aff grundhum *LB* 2: 71. 5) grund, orsak. ängin finder grwnd a gudz wilia *MB* 1: 32. *ib* 448. awund är grund fore alt swik *Al* 2591. sighia j hwario thin störste starkheet haffwir sin grwndh ällir varilse *MB* 2: 121. 6) grund, det innersta el. väsentliga af något. som honom kwnne lära grwndhen i the hälge cristne troo *Lg* 3: 440. thz onda . . . hulkit som idhrughin vidhir frëstar wtdrifwa af hiärtans grunde *Bo* 152. — allvar, mening. han grät fulcommit starklica af hiärtans grund oc kärlek *Bo* 166. *ib* 180. the . . . mintos liflika aff hiärtans grund *Iv* 5710. *Fl* 1394. her iwar loffuar mz syn mwn togh wthan hiertans grundh *RK* 3: 2615. — tanke, afsigt, uppsåt, mening, sinne, sinnelag. tha thu hördhe herodis grundh *MD* 162. jak . . . saa eeth hiertans grundh *RK* 3: 1588. hans hierta haffde en ondan grwnd *ib* 1: 3750. i hiertath hade han en falskan grwnd *ib* 3: (*sista forts.*) 4232. han kende well hans onda grundh *ib* 2: 5854. *ib* 6092. the twe drogho thoch en onda grund til engelbert *ib* s. 339. faar almwgen en ondh grwndh till eder *HSH* 20: 36 (1506). — *Jfr hiärta-, kärleks-grund.*

grunda (-ar, -adher), v. [*Jfr Isl.* grunda. *Mnt.* grunden] 1) grunda, grundlägga. thänne renliues mannanna stadhir är . . . grundadhir owir iis *Bir* 3: 122. i tässo reglonne wphoffue oc wpbyrilse grwndar oc funderar christus henne wppa thre dygder *ib* 4: 9. thu witnesbyrd oppa huilkom iak maa min ordh grwnda *LfK* 3. ordh . . . grunddat oc rothat j the hälgo script läsningh *Bir* 4: 74. at christendomin oc the hälgha tro skulde grundas och stadhfästas i the rikena *Ansg* 229. — befästa, stadga. sant tholomodh grundat oc styrkt mz christi tholomodh *Bir* 2: 45. *Ber* 114. 2) gå till grunden med, grundligt öfverväga, begrund, utgrunda. hoo thz retteliga grwnda kan *RK* 3: (*sista forts.*) 5793. tenkia ok grwnda subtilighet *MD* (*S*) 207. *Jfr be-, ut-grunda.*

grundare, m. grundläggare. minna kirkio grundare *Bir* 1: 126.

grunddiuper (gen. s. m. grund diuptz Bo 129); *adj.* mycket djup, som finnes i mycket hög grad. grund diup ödhmiukt *Bo* 112. *ib* 129.

grundelika (grwndelige), adv. [*Jfr Mnt.* gruntliken] 1) i grund, alldeles. grundelika fordärua oc nidhirsia alt persara rike *Gr* 265. grwndelika vndersta gudz ord *Lg* 3: 70. 2) grundligt, allvarligt. grwndelige offuerweges *BSH* 5: 470 (1511). 3) med allvar, uppriktigt. älska skulu vnge sin mästara grundelika *GO* 220.

grundeliker, adj. grundlig, allvarlig. hennas dywpa tanka oc grwndelika ordh *Lg* 3: 587. *Jfr obegrundeliker.*

grunder (*komp. grunnare*), *adj.* [*Isl. grunnr*] *grund.* grunth watn *GO* 387. ath the göre ey diwpet grunnare en thz nw är *FH* 1: 32 (1455, *gammal afskr.*).

grunder, *se* **grun**, **grund**.

grundfaster, *adj.* grundfast, orubblig. *bildl.* grwndfasth venscap *BSH* 4: 253 (1500).

grundlös (*grunlös*), *adj.* 1) *bottenlös.* a en musa. flytande oc grundhlösan *Bil* 614. *Su* 128. aff hans nadh grunlösom brun *MD* 186. — *bildl. bottenlös, oändlig.* gudz grvnlösa myskundh *FH* 6: 18 (1449). för thina milda grwndhlösa barmhärtighet *Lg* 3: 594. *ib* 599, 600. 2) *outgrundlig?* gudz doma the äro lönlike oc grundlösö *ST* 498.

grundnigher, *m.* gift gillesbroder som begått hor med gift gillesyster. *SEG* 118.

grundogher (*grundugher*), *adj.* begrundande, eftertänksam. besyndherlika dywp oc grwndogh aff sinneth oc förstandh *Lg* 3: 587. *Bir* 4: 8. han war . . . grundugh i sinne *Di* 1. han war saktmodug oc grvndug *ib* 13. *ib* 132.

grundputa, *f.* gift gillesyster som begått hor med gillesbroder. *SEG* 119.

grundval (*grunual* *Bir* 3: 88; *MP* 2: 163. **grunwald** *Su* 257), *m.* [*Isl. grundvöllr*] *L. grundval.* grouo een grundual *Bil* 743. affhändir jak mik ok minom arwom the fornemda jord ok vndir telbo kirkio ok vndir henna grundual *SD NS* 1: 689 (1407). fatikdomin är alla andelica bygninginna grundual *Bo* 64. är ödmiuktin helsonna oc alz gooz grundual *ib* 33. *Bil* 106, 567. *KL* 330. *Gr* 300. *Bir* 1: 13, 197, 228, 2: 45, 155, 3: 377, 427. *VKR* III. *Su* 257. the tio budordhin äru alla laghanna grunual *MP* 2: 163. *ST* 534. takum . . . johannem swa som sannan grundual vndir wara gärning (*fundamentum nostri operis*) *KL* 183. lagdhe grwndwalen til hülga fatikdomssens lifworne *LfK* 16. han hafdhe eet hedhirs mark oc een grunual j sino hofdhe *Bir* 3: 88. — **grundvals mur**, *m.* grundmur. stadhughe swa som godhir grunduals mwr (*murus boni fundamenti*) *Bir* 1: 163.

grundvalsten, *m.* grundsten. grundwalstenane äru vndan takne *Su* 420.

grunk? *m.?* [*N. grunk*] *mummel?* en ondh grwnk sigia alle höra *BSH* 5: 135 (1506).

grunka, *v.* [*Jfr N. och Sv. dial. grunka*] *mumla*, *knota.* the grwnka ganska illa *BSH* 5: 254 (1508?).

gruppa, *f.* [*Mnt. gruppe. Jfr Sv. dial. groppä*] *grop, fallgrop, hållighet på en väg.* skulu the idher wardha en snara oc gruppa oc hindher (*foveam ac laqueum et offendiculum*) vidher idhra sidho *MB* 2: 62.

grus, *n.* [*Mnt. grös, grūs*] *grus.* *ST* 99.

grusanär (*grusanär*), *n.?* [*Fnor. grusnær, grusener. Mnt. grusener*] *till rustningen hörande pelsrock, vapenrock?* *Se Schiller-Lübben* 2: 159 f.; *Fritzner* 1: 653. i. par maliotygh . . . scilicet vnum par flækkio. vnum par grusanær. vnum skøzel. et i. kraghæ *SD* 4: 710 (1340?). i galeam, i skøttsel, i grusanær *ib* 6: 214 (1350, *gammal afskr.*).

gruva, *f.* [*Isl. grúfa i uttrykket á grúfu. Jfr Äldre Dan. paa gruve, paa gru. Sv. dial. å gruv. Jfr ock Nydanska næsgruves, næsgrus*] *nedböjd ställning? kroppens framsida?* — a gruvo, framstupa. ther la

lucifer a gruffuo *Pa (Tung)* 35. han ligger sielffuer bundhen a gruffuo *ib.* (*Möjl. skulle gruvo i anf. ex. kunna föras till ett gruva, f. eldstad, askgrop framför eldstaden.*)

gruva, *f.* [*N. gruva. Jfr Mnt. gruobe*] *L. grufva.* hwar berhoggäre agher coma i gruuunä til sinä gyärningh hwar morghon som af rensät är *SD* 5: 638 (1347). *PfN* 135. *BSH* 5: 447 (1511), 511 (1512, *nyare afskr.*), 512, 513. *PM* LI. *Jfr iärngruva.* — **gruvodel** (*gruwa-DD* 1: 279 (1496, *afskr.*)). **grwffuadell** *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*), *m. del i grufva.* *DD* 1: 279 (1496, *afskr.*). *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). — **gruvodränger** (*grwffwe-. grwffue-*), *m.* grufarbetare. alle grwffwe drenganer *BSH* 5: 475 (1511). skal fogitten med sex bergxmen ransake [huru] mange grwffue dreng behoff görss *ib* 512 (1512, *nyare afskr.*). — **gruvo foghate** (*gruuufoghäte*), *m.* gruffogde, bergsfogde. skal alt gruuufolk gyora hwar i sinom stap. som gruuufoghäten pöm byupär *SD* 5: 638 (1347). — **gruvo folk** (*gruuu-*), *n.* gruffolk, de som arbeta vid en grufva. *SD* 5: 638 (1347). — **gruvo mark?** (*gruffua mark*), *n.* *DD* 1: 168 (1499, *gammal afskr.*). — **gruvo skipte** (*gruffwaskipte*), *n.* andel i grufva. *BSH* 5: 447 (1511). — **gruvo vidher** (*gruffuaweder*), *m.* grufved, ved som användes vid en grufva. then wedh szom bönder selia thöm till gruffuawed *DD* 1: 168 (1499, *gammal afskr.*).

gruva (*grwa. grugha i rim med trugha RK* 3: 2746. **grwga: -er** *BSH* 5: 72 (1505). **gröywa.** *pres. -ar. -er RK* 3: 1704; *BSH* 5: 72 (1505). *impf. -adhe*), *v.* [*Mnt. gruwen*] *grufva sig, fasa, förskräckas.* wij grwffuade fasth *RK* 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 270. *ib* 3: 2746. — *opersonl.* grwffuar mik encte for thesse xij *Di* 170. *MD (S)* 264. *RK* 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 285. *Gers Frest* 45. her sten hawer thet ryckte her nidhre, thet mik grwar *BSH* 5: 114 (1506). — **gruva sik**, *d. s.* järlsens men gröywadhe sik fasth *Di* 267. *RK* 3: 1704. ther grwger almogen seg ganske fore *BSH* 5: 72 (1505). — *refl. gruvass*, *d. s.* allä grwffwädis ther wedh *FM* 337 (1507).

gruvelika (*grywelika*), *adj.* [*Mnt. gruvelike*] *grufligt.* folkith räddos grywelika *Al* 5509. tordönen gik mykyt gruffwelika *Lg* 3: 304.

gruveliker (*gryelig*), *adj.* [*Mnt. gruvelik*] *gruflig, förskräcklig.* aatskiliende then gryeliga mvnnen *LfK* 222.

gry (-dde), *v.* [*Äldre Dan. gry. Jfr Nyisl. grýjandi, f.*] *gry.* daghin took at gry *RK* 1: 3874. — *opersonl.* som for dagen grydde *RK* 2: 9399.

grymber (*grymmer. grymmir Bir* 1: 167. **grömber. grumber. grimbr KS** 61 (152, 67). *n.* **grympt. grumpt. komp. grymare. grymmare** *Bir* 3: 173. **grömare. grimmare Di** 122. *superl.* **grymaster. grymmaster. grummaster: -e Bir** 2: 96; **-a ib** 68), *adj.* [*Isl. grimmr*] 1) *rasande, vild, grym.* varþ grymum wreþ ok napogh nöpstadom *Bu* 16. hötte han . . . alskons grymum diurom *ib* 175. *ib* 529. *Bil* 85. *Bir* 2: 18, 96. *Su* 161. ä thäs grömære. jak gör bäter widh them *Bil* 369. the hafdho hört hwru grymi hedhniga j swerike waro *ib* 841. *Bu* 167. *Bir*

1: 167, 2: 68. grymmer wid syna w wanner *Di* 95. hwru ma iak swa grymber wardha at iak lätir dräpa minna wunderdana barn *Bil* 565. grymbr ok riuande *KS* 73 (180, 80). *ib* 61 (152, 67). 2) *rasande efter, ursinnigt åstundande*. swa grymbir äst thu til menlösa lambsins dödh (*innocentis scævis interitum*) *Bo* 174. är mannanna hiärta girught oc grumpt at vtgiuta sins jameristins blodh *Bir* 2: 242. 3) *vred, arg, ilsken. med dat.* han wart honom grym ok mykit wredh *MD* (S) 211 lösto . . . hundin aff bandum: ok war ängom grymber vtan symon mago sinom härta *Bil* 104. 4) *häftig, trotsig.* suaradhe grum (*atrociore*) ordh *Bir* 3: 9. 5) *våldsam. thz (näml. att konung tillsättes genom val)* är wäghat ok grympt ok ostadhokt *KS* 6 (13, 6). än the göra nokrä grymä giärningä a perrä sialfrä lif *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). 6) *hård.* hänna (*hönfärdens*) gröma herradöme *Bo* 44. 7) *sträng.* ransakadhos mz grymmasto ransakan *KL* 43. skal rätuisan swa myklo grymare (*severior*) ok hardhare äptir fölgia ok koma them *Bir* 1: 139. *ib* 3: 173. *Ber* 93. *Su* 426. for gröma domaran *Ber* 203. *ib* 206. 8) *förskräcklig, ryslig, led.* eldin är grymbir *Bo* 107. atirlykkin idhra grymo eer porta *KL* 409. *MB* 2: 402. han war hwarium grymber oc allum ledher *Bil* 304. grymbar karl (*d. v. s. djäfvulen*) *Bu* 19. sökte jn lankt i grymmasta öknena *Lg* 3: 388. thina gryma pinor *Gr* 278. *Su* 28, 394. *RK* 3: 3843. aldre sag iak et grimmare slag *Di* 122. swa är thz watn aff sik grympt *Al* 1947. — *n. grymt, adv. på ett rysligt sätt.* thola alra grymast the samo pinona *Gr* 291.

grymhet (-heet. grymhät *Gr* (Cod. D) 381. grömheet. grumhet *Bir* 3: 22; -hetz *ib* 2: 182, 311. grumheet *ib* 91. grimhet *Di* 156. gremheth *HSH* 20: 202 (1507). *gen. -hetz*), *f. (dock sins grumhetz Bir 2: 311)* 1) *raseri, grymhet, ilska.* ouinin tedhe i honom sina grymheet *Bo* 83. wende thz (*djuret*) sik om mz en hast och mykyn grymhet *Va* 25. *ib* 42. *Bir* 1: 5, 3: 452. *KL* 314. *Fl* 1076. *Gr* (Cod. D) 381. *RK* 3: 3594. *Di* 59, 156. *MB* 2: 74, 302. *HSH* 20: 202 (1507). — *vildhet.* stundom pinas ok diurin . . . for sins grumhetz (*feritatis*) minzskilse *Bir* 2: 311. 2) *hårdhet.* grömheet oc omiskund *Bo* 159. 3) *stränghet.* j hwarre rätuiso vari miskund ok grymhet *Bir* 3: 378. *ib* 1: 127, 2: 91, 182, 3: 22.

grymleker, *m.* [*Isl. grimleikr*] grymhet. thiäna grymlekenum *Bil* 565. *ib* 566, 898. *Su* 161.

grymlika (grymligä *Va* 42. grömlika. grwmliha. grimlika. grymeliha. grymmelica. grymmilica: -licast *MP* 1: 36. grymeligha *MB* 2: 305. grymeligä. grymmeligha *Di* 218. grymmeliga. grimileka *Bil* 538), *adv.* [*Isl. grimmliga*] 1) *ursinnigt, häftigt, med förbittring.* the tre stridde tha swa grymeligä *Va* 38. *ib* 42. *Di* 218. ropade grymmeliga *ib* 186. 2) *grymt, med grymhet.* awite konungin for grimileka giort vidh menlöst folk *Bil* 538. vardh grymelica kastadhir i thz draplica diupit *Gr* 291. *Bir* 3: 17. biudha grimlika (*crudeliter imperare*) *ib* 306. 3) *med hårdhet.* hwilkin som grömlika näfsis älla awitis *Ber* 61. 4) *strängt.* dömdis han grymmilicast (*med största stränghet*) til heluitis *MP* 1: 36. 5) *förskräckligt.* brindig

iak ä meer oc meer grymmelica *Bir* 3: 71. redh han til resen ther han hölth ganzska grwmliha (*d. v. s. förskräcklig att se på*) *Di* 293. 6) *bistert.* grymelika seandes oppa os *Lg* 3: 455.

grymliker (grymeliker: -lika *Fr* 2559. grymmeliker. grymeleken. grymeligin: -ligit *Di* 127. grymeligen. grymmeligin: -ligit *Di* 1, 167. grymmelig. grummeliker: -lika *Fr* 1091), *adj.* [*Isl. grimmligr*] 1) [*grym, svår. j grymlike mörkestoffwo (crudelitate carceris)*] *MB* 2: 402. 2) *häftig, våldsam.* grymeleken stormber *Su* 93. 3) *sträng.* vndir gudz grymmeliko rätuiso *MP* 1: 4. 4) *förfärlig, fruktansvärd.* then grymmelike dödh *Fr* 3151. *ib* 1091, 2559. en grymeligen kamp (*vig ogurlegt*) *Di* 156. 5) *fruktansvärd till utseendet, barsk, bister.* hans anlite war oc blekt oc grymmeligt *Di* 133. war han bade grymmelig oc degelig *ib. ib* 1, 127, 167.

grymlighet (grymelikhet *KL* 259; *Bo* 218; *Gr* 315. grymmelikhet *KL* 149, 177; *Bir* 3: 76. grymmelikheth *MP* 1: 14; -hetz *ib* 269. grymligheth *VKR* 66. grymelighet *Bir* 4: 20; -hetin *ib* 76. grömlighet: -hetz *Ber* 229. grömmelikhet: -hedz *ib* 61. grumlikhet *Bir* 3: 312; -hetin *ib* 2: 334. grwmlikhet. grummelikhet *ib* 2: 65, 232), *f.* 1) *grymhet.* giordhis honom swa stor grymelikhet *Bo* 218. *KL* 149, 177, 259. *Gr* 315. *Bir* 1: 167, 2: 65, 232, 3: 312, 4: 76. *Ber* 229. 2) *stränghet.* mins doms grymlighet *Bir* 1: 132. var min gudhlica grwmlikhet wunnin *ib* 2: 293. *ib* 296, 334, 3: 44, 4: 20. *MP* 1: 14, 269. *VKR* 66. *Ber* 1: 61, 62. *Su* 445.

grymmas, *v. refl.* [*Isl. grimmaz*] vara förbittrad, rasa. seuire, grymmas *GU* 5.

grymmoghet (grymoghet), *f.* grymhet. *MD* (S) 249.

grymta (-ar), *v.* [*Äldre Dan. grynte*] grymta. swa grymtar griis som gamol swiin fore *GO* 1073. *ib* 390. *Bir* 5: 140. — *gifva ljud från sig, braka?* bak han grymtar *MD* (S) 222. som koto sek man kaster ower hek swa böria gumman grymtha *ib* 223.

gryn, *n.* [*Isl. grjón*] gryn. koll. stötha the stenen . . . smaan som gryn *PM* LI. een fiärdungh gryn *RK* 3: 4185. *BtRK* 282 (1473, orig.). *LB* 2: 48, 3: 79. *Jfr* hafra gryn.

grynqvärn (-kwarn), *f.* grynqvärn, qvarn afsedd för malning af gryn. grynkwarn maal alla handa korn *GO* 154.

gryning (grynig), *f.* gryning. arla om morghonen j gryningenne *MB* 1: (Cod. A3) 557. innan gryningenne om morghonin *LB* 3: 114. *Lg* 3: 66.

grynna, *v.* [*Jfr Isl. grynna*] *eg. nå botten, bottna; räcka till, förstå.* pera giri är sua diup, päst pär ma ingte i grynna *Bir* 4: (Avt) 180.

gryseliker (gryselighen), *adj.* [*Fdan. gryselig*] förfärlig. ett gryselighet wädher *RK* 1: (Yngre red. af *Lrk*) s. 279.

gryt? (gryta *Al* 1552, 6412, i rim med bryta), *n.?* [*Isl. grjót. Jfr Nysv. gryt*] *L. sten. koll. bärgh* äller sten pläghom wi ey bryta ey kalk ok änga handa gryta *Al* 6412. — *småsten, grus.* jdhar mwr sla swnder ij gryta *Al* 1552.

gryta (grytta: grytto *RK* 2: 1958), *f.* [*Isl. grýta*] *eg. af sten gjord kruka el. gryta; gryta.*

smidha . . . kätla oc grytor aff koppar mynteno *Bir* 2: 154. världin är ey vtan som een gryta än eldin vndir grytone oc askan äru gudz ouini vtan gudz vini äru suasom bázste kostir j grytonne *ib* 29. grytan skal brytas *ib*. han skal iak andwarda the osläkkeliko grytonne som är häluitis pina *ib* 1: 51. *Bu* 420. *KL* 247, 302. *SD NS* 1: 514 (1405), 2: 118 (1409). *ST* 91. *GO* 337, 460. *RK* 2: 1958. *LfK* 85. *Jfr* fot-, gul-, kiöt-, ler-gryta. — **grytogiutare**, *m.* *krukmakare?* lot up hans räff grytogiutara sit steenhus *SJ* 13 (1424). laurenz grytogiutare *ib* 93 (1439). — **grytostek** (*grythastek* *SO* 16. *grytasteck* *ib* 80, 104. *grytasteech* *ib* 193), *f.* *grytstek*, *i* gryta *steck* *oxkött*. *SO* 16, 80, 104, 193. — **grytostöpare** (*gryta-*), *m.* = **grytogiutare**. biörn grytastöpare *SJ* 219 (1452).

grytakarl, *m.* *krukmakare*. en fatöcker grytakarl (*figulus*) *Bil* 52. talar til grytakarlin *ib*. grytakarlin komber vndan *ib*.

gryveliker, *se* **gruveliker**.

grädde? *m.* *grädde*. läg hwiit wl oc sötan greddan (*för* gredda?) oppo *LB* 7: 324.

gräfnung, *se* **grafning**.

grämia (*gräma*. *pres.* *grämer*), *v.* [*Isl.* *gremja*] *L. eg.* göra gramse, förbittra; *gräma*. *opersonl.* mik grämer (*ninnir mik sarlegga*) huro nyfflingha dropa sigordh swen *Di* 246. — **grämia sik**, *gräma sig*. man skal ey mykyth gräma sigh *LB* 7: 181. hwro han grämer siig *BSH* 5: 123 (1506).

gränd (*grend*. *grenn*: *grennä* *SJ* 336 (1466). *-ir*), *f.* [*Fnor.* *grend*, *grenn*] *L.* 1) *grannskap*. taki alla the fatika män som j hans gardh äru ok gränd *Bir* 3: 18. *ib* 197. 2) *koll.* *grannskap*, *grannar*. swa at all grändhen tiith kom löpandhe *Lg* 3: 667. 3) *gränd*. the sama tompetena . . . hulkin som beläghin är i grändinne nordhan brödhra gatu *SJ* 3 (1421). *ib* 5 (1425) o. s. v. i mällen twa fria gränder. *ib* 157 (1447). graamunka gränd *RK* 3: 3568. *SO* 202. i godzskalk skrädara grend *SJ* 144 (1446). i pether slachtara gränd *ib* 165 (1448). i the grändh som kallas kiusejärns grändh *ib* 193 (1450). i gramunkegrende *ib* 315 (1464). i gramunke grennä *ib* 336 (1466). *Jfr* bakgränd.

gränia (*gräna* *trol.* *skriffel för gränia* *Bu* 19. *gränia*. *gränna*. *-ar*, *-adhe*), *v.* [*Isl.* *grenja*] 1) *ryta*, *tjuta*. tha grännadhe thz (*lejonet*) *Iv* 4460. 2) *under tjut gnissla med el. visa (tänderna)*, *grina*. *med dat.* grymbar karl . . . gräna (*Cod. B* gräniar, *Cod. C* grännade 933) tannom (*infremuit*) *Bu* 19. diäfla . . . gräniadho thannum gen hanum (*dentibus in eum fremebant*) *Bil* 246. diäfwlin . . . gränniande tannom mot mik (*infremuit contra me dentibus suis*) . . . sa til min mz rädhelikom öghom *MP* 1: 249. — *med prep.* at (*för att beteckna anledningen*). alt sath han ok gränniadhe aath som eeth swidhit getz hufwdh *ST* 412.

gränträ, *se* **granträ**.

gränz? (*grens*), *m.?* [*Mnt.* *grensze*] *gräns*, *riksgräns*. her nest grensin *BSH* 5: 12 (1504). nesth grensen boo *ib* 137 (1507). om i achte drage in i grensen mot danmark *ib*. danmarchis jnbyggere i grenssen och landemäreth boo *HSH* 19: 135 (1506).

gränza (*grentza*. *pres.* *-ar?*), *v.* *gränsa*. för-läning, som grentzer emot norgis rijke *BtRK* 373 (1501).

gräptan, *f.* [*Jfr* *Isl.* *grepta*, *v.* *begravva* och *Norrl. dial.* *gräft*, *v.* *gräfvva med hacka*] *gräfnung med hacka?* ut . . . fundum ecclesie . . . ad agriculturam redigant per operam dietam gräptan *SD* 4: 38 (1327).

gräs (*gras*, *se* **gräsiäpur**. *gräss* *RK* 1: 13, 2962. *gress* *LB* 7: 6; *med art.* *gressit* *ST* 91), *n.* [*Isl.* *gras*] *L.* 1) *koll.* *gräs*; *äfven i allmh.* *gröna blad*, *grönt*. the normen fiollo som gräss ther bönder sla ok läggia i hääss *RK* 1: 2962. komo otalike diäfla som gressit a markinne oc sandin a strandinne *ST* 91. *MP* 1: 202, 229. *Lg* 90, 666. ato mz honom ran kal. sudhnan mat som är gräs oc rötir *Bo* 22. ströddo väghin mz löf oc gräs *ib* 165. *RK* 1: 13. 2) *ört*, *växt*. nima gräsanna krapt *MB* 1: 291. haffdhe mz sik et gräs *Al* 9003. *ib* 9007, 9013, 9017. *LB* 2: 92, 7: 5, 6. — *Jfr* hönsa-, liver-, o-gräs.

gräsbitare, *m.* *gräshoppa*. locuste. thz är gräs-bithara *MB* 2: 90.

gräsduker, *m.* *nedersta randen af ett tält?* *matta som i ett tält betäcker gräset el. marken?* the rikasta tiäl iak hafuer aff hört hafdho konunga thiit mz thöm fört gräsdukin all aff gulpäl är *Fr* 467. eet annath tiäl tha slaar man thärä . . . een gräsdwk gaar ther om kring *ib* 2963.

gräsfari, *m.* *L.*

gräsganger, *m.* [*Äldre Dan.* *græsgang*] *betesmark*, *äng*. vi vars herra menlösa faar skolom inganga ginom hans porta oc födhas i then gräsgangenom i the betinne ther alre vanskas *Bo* 248.

gräsgardher (*gres-* *Di* 126), *m.* [*Isl.* *grasgarðr*] *örtagård*, *trägård*. inganga j trädgårdhin ällir gräsgardhin *Bir* 4: 61. *ib* 5: 28, 42. *Di* 126.

gräsgädda (*gressgäde*), *f.* [*Äldre Dan.* *græsgedde*] *gräsgädda*. *nyttjadt ss smädenamn*. the sworo then gressgäde ey tit torde *RK* 2: 6185.

gräshoppa (*gres huppa*), *f.* [*Jfr* *N.* *grashopp*, *m.*] *gräshoppa*. vtgingo gräshoppor (*locustæ*) paa iordena *MB* 2: 346. locuste, thz är eeth litit dywr skapt som store gres huppor *ST* 333.

gräshoppare, *m.* = **gräshoppa**. *MB* 2: 346.

gräsiäpur (*grasiäpur*: *grasiäpri* *VGL.* *I. J.* 13: 3), *m.* *L.*

gräselika (*greslika*. *gräselika* *Lg* 661, 3: 297, 401. *gräseligha* *ib* 349, 363), *adv.* *gräseligen*, *förskräckligt*. greslika skipadhir *ST* 116. taladhe rösten iämmerlika oc gräselika *Lg* 661. *ib* 3: 297, 349, 363, 401.

gräseliker (*gräseligen* *MB* 2: 277. *gräselig*: *-ligasta* *ib* 357. *gräseliker*. *gräseliken* *Lg* 3: 186. *gräselig*. *gräseligin* (*n. pl.*) *Va* 39. *gräseligen* (*n. pl. el. f. sing.*) *ib* 35. *n.* *gräseligit* *Va* 25, 40), *adj.* [*Mnt.* *greselik*] *gräselig*, *förskräcklig*. eth vnderligit diwr och gräseligit *Va* 25. gräselik pina *Lg* 435. then ympka nw i kalmarna stad är, är gräselig ad see *BSH* 5: 123 (1506). *Va* 35, 39, 40. *MB* 2: 277, 357. *Su* 195. *Lg* 3: 156, 186.

gräselikhet (*gräselikheth* *Gers Frest* 20), *f.* [*Mnt.* *greselicheit*] *gräselighet*. *MB* 2: 332. *Gers Frest* 20.

gräsrot, *f.* [*Isl.* *grasrót*] *gräsrot*, *örtrot*. swa som

faar afbithir gräsit owan iordhena oc gräs rotin blifuir qwar j iordhinne *MP* 1: 202. *Bir* 1: 291. första allirsins godha enfalloghet . . . j hulke människian lät sik nöghia aat fruktinne af trämen oc gräs rot-omen *Bo* 140.

grässpari (gräspari. grässpári), m. L.

grässäte (gräsäte), m. L. *husman. curia caxs-* torp cum colonis et molendino et græsætæ, curia in calfsund cum colonis et græsäte, . . . in østensmarc cum colonis et græsætum vna curia (*alla dessa gods belägna i Danmark*) *SD* 6: 204 (1350). *BiFH* 1: 316 (1413, *Joh. Bures utdrag*).

gräsvalder (nom. sing. med art. greswallin *ST* 346. *ack. sing. gräswald* *ib* 201, 346), **m. [Isl. grasvöllr]** *gräsvall.* oppa een thörran gräswald ellir grönswardh *ST* 201. *ib* 346.

gräsvägher, m. L.

gräsväxter, m. [Isl. grasvöxtr] *växande af gräs, gräsväxt.* at solen eller nakath himeltungel göra gräs växt a iordhinne mz sinom värma *MB* 1: 61. ther war mykin gräsväxster *ib* 422. *ib* 255. — *gräsbete.* siw köör . . . föddos op a strandinne a godhom gräsväxt (*in locis virentibus*) *MB* 1: 236.

grättinger, m. L.

gräva, se grava.

grödha (-ir), v. [Isl. grœða] *läka.* hon grödhir alt thz mensamt är om manz hiarthe *LB* 3: 168.

grödhe, m. [Jfr Isl. gróði. N. grode, m. grøde, n.] 1) *växande, växt. bildl.* tha han gaar til sin bäzsta grödha (*sitt lifs blomstring, sin bästa ålder*) *Al* 7164. 2) *det som växer på jorden, jordens afkastning, gröda.* aato jordhinna grödha *Bir* 3: 365. som baro thera födha korn ok alla handa grödha *Al* 4950. 3) *gräsplan?* tha vardh han var een fagher grödha *Fr* 250. — *Jfr ars grödhe.*

grön, adj. [Isl. grœnn] 1) *grön.* palmquistär äpte stoß grön *Bu* 13. väna anghia ok gröna *Bil* 845. yrter badhe gull ok grön *Iv* 211. mz smaragd gröna *Fr* 429. grönt kamuk *SD* 5: 563 (1346). af hwite oc gröne färghu *ib*. inciglat . . . meth gröno vaxe *ib* *NS* 1: 30 (1401). *Bo* 158. *Lg* 90. 2) *frisk, färsk, ny.* gaman är grön wndh *GO* 749. helir grönt saar oc gamul *LB* 3: 125. *ib* 2: 35, 46, 3: 152. grönth kaaldwn *ib* 2: 32. gröne rosir *ib* 3: 61. tag grönth graan trä *ib* 7: 5. tak grönth gränthrä *ib* 2: 56. — *Jfr ful-, myrk-, salt-grön.*

grönhet (-heet), f. grönska. Su 200.

grönkal os (grön kaal oss), m. saft af grönkal. stötis olya mz grön kaal oss oc dryk *LB* 7: 66.

grönska, f. [Fnor. grœnska] *grönska.* aker oc äugh stodho j sinne bätzste grönsko *MB* 2: 84. *MP* 2: 53. *Su* 289, 329. mz grönsko hällagx hops och godhra gärninga *Ber* 142. *MP* 2: 19. *Jfr somar-grönska.*

grönskas (-adhis), v. 1) *grönska, grönskas.* trän grönskas ok blomstras *Bir* 1: 45. käppin took grönskas oc blomstras *KL* 249. grönskadhis träät *ib* 283. mz aarons thörra vand som grönskadhis *Lg* 66. *Su* 38, 200. 2) *förnyas, uppfriskas?* thz gör manzins inellfue at grönskas *LB* 3: 65.

grönsvärdher, m. grönsväl, gräsmatta. mz them

vlla fättenom som gedeon laghdhe oppa een thörran gräswald ellir grönswardh *ST* 201. *ib* 346.

gröpa (grepa. -ir, -ter), v. [Jfr Isl. greypa] *urgröpa, urhálka, utskära, inrista.* watnet . . . mz idkeliket affal gnagher oc gröper harda stena *LfK* 129. alla rynkionar . . . blifwo ther quarra. som the hafdhin varit ther grepta *Bo* 86. aff stenom, ekki mz iärnnom rördom thz är ey hugnom äller gröpthom *MB* 2: 23. en deel aff wäggenne, i huilke gröpte waro bokstaffwa *Lg* 3: 458. *ib* 476.

grössing (grösingh), f. [Jfr Äldre Dan. grysse, v. samt Mht. gruezunge, f.] *helsning.* sidan grösinghen är giordh *BSH* 5: 72 (1506?). grössingen *HSH* 20: 108 (1507).

gröta (-ir, -ter), v. [Isl. grœta] *komma att gråta. opersonl.* mik gröter af gläpi (*d. v. s. jag är färdig att gråta af glädje deröfver*) at ia[k] se ipar sua fasta ok trösta i cristne tro *Bu* 508. — *bedröfva, oroa.* wy viliom ey marskins hierta gröta *RK* 1: 1694. *ib* 1775. illa grötter *ib* 3507.

gröta (-te), v. [Mnt. groten] *tala till, välkomna, helsa.* swa ödhamiwicklica han honom grötte *RK* 2: 879.

gröte, n. Jfr magha gröte.

grötelika (grötleca. grötölika *ST* 183), **adv.** med gråt, med sorg, sorgligt. talar grötleca tel sinna dottor *Bu* 491. lagdho the sik grötelika nidhir a iordhena *Gr* 284. *Bir* 3: 190. *ST* 183. *Su* 57, 145.

gröteliker (grötelikin. grötöliker: grötöl- like *ST* 60. grötelig: gröteligom *Lg* 3: 574. gröttelikin: -liket *MP* 1: 252), **adj. [Isl. græti- ligr]** 1) *lugubris, gråt vållande, sorglig, ömk- lig.* tilbör hånne thässa grötelico daghana i sinom änkiedom framledha vndir annars thaki *Bo* 214. o huru ryghelikit thut ok grötelikit roop af them hördhis *Su* 461. *MP* 1: 252. grötelika gafwor *Bil* 878. huru höghelikin oc grötelikin kirkionna oc cristin- domsins stadhga är *Bir* 2: 67. *ib* 218. *Su* 35. 2) *obetydlig, liten?* ther hitte han thre telninga alna högha standa oc togh them grötelika op *Lg* 92. 3) *lacrimosus, gråtande, sorgsen.* mz grötelico änlike *Bo* 226. *Su* 206. mz grötelicom (*strida*) tarom *Gr* 293. *Lg* 3: 574. mällan grötelika sokkan oc innerlika böner *Su* 51. *ib* 132. sungo grötelikin sang (*sorgesång*) *MP* 2: 259. mz grötelike röst *Bir* 1: 31. *ib* 84, 2: 133, 250, 3: 272. *KL* 275, 291. *ST* 60. *Su* 36, 402, 405, 406. vtgyuta grötelika böne *ib* 428. min grötelike hogher *ib* 49. *ib* 415.

gröter, m. [Isl. grautr] 1) *gröt.* siwd tiöckth som gröt *LB* 7: 6. *ib* 3, 3: 144. ärther oc bönor, gröther oc kaal, salt oc brödh . . . ärw ledh sam wärdzlikom manne *LfK* 84. *GO* 374. 2) ? iach haffuer vplatidh . . . i silff skedh fore II $\frac{1}{2}$ march och II grötha (*troligen felaktigt*) fore III $\frac{1}{2}$ march *FH* 5: 169 (1495). — **gröta trä, n. grötsticka, träkäpp** *hvarmed gröt omröres under kokningen.* limbrida, grötaträ *GU* 2.

gub (dat. gubi. gudhy *ST* 2, 5 o. s. v. pl. -ar. -ir), **m. (urspr. n., hvilket genus är det vanliga för sammansättningen afgub och någon gång tillkommer tomta gudh, se dessa ord)** [Isl. goð, guð] *L. Gud.* gudh alzualdogher *Bil* 841. gudh i himmerike *SD NS* 1: 539 (1406). aff ophowe skapadhe gudh aff

alzāngo himil oc iordh *MB* 1: 155. hedhne män wisto ey sannan gudh *ib* 67. gudh ma mit land väl beuara *Fr* 1253. gvpi tel heper *Bu* 3. alt päť guť gaf põm at āgha *ib*. liuandes guť *ib* 63. pa iupa ensamne piānapo gupi *ib* 3. baťo guť giua sik päť barn hanom mate piāna *ib*. badh til gudh *KL* 15. kalladhe a gudh *ib* 144. lofuadhe gudh *ib* 160. sāndir . . . guzdrotens qwādiu *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr. jfr drotin*). gudz fadhirs rōst hōrdhis *Bir* 1: 86. gudfadhirs sette uir sin signadha son aldra vara synde *MP* 2: 67. *ib* 227. lywsens fadher, som ār gudhfadher *Lg* 3: 418. gudh fadhirs vpreste han af dōdh *KL* 134. guz son *Bu* 62. gvz āngel *ib* 4. gudhz āngla *Bil* 620. gudz man *KL* 46; *jfr guds man*. han sa hwru iomfrunna son kom nidher mz skyiom, oc sattis nāst them godha gambla gudhinom (*d. v. s. Gud fader*) *MB* 1: 18. met gudz nath *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). kārlekin ār hōxste got ok guz gawa *KL* 105. gudz fridher see mz thik *Bil* 106. for gudz skyllid *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). vālsignāpar som kumbar ii guz namn *Bu* 151. at nima guz piānist *ib* 5. at ōkia guz folk ok piānist *ib* 3. hōra gārna guz piānist (*divinum officium*) *ib* 492. burdhis gudz thiānist siungas ok lās(as j kirkiom aa) grescu (*græco more . . . mysteria celebrata sunt*) *Bil* 378. klārka gatho ey vppe haldit gudz thiānist j kirkionne *ib* 877. at hōra fulkomlika gudz thiānist j swa mykle hōghtiid (*ad perfectum tantæ sollempnitatis audire mysteria*) *ib* 887. sionga māssona oc gudz thiānist *Bir* 4: 23. at the gudz tienista skall ewiget bestandendes bliffue *SO* 33. guz mōnstar *Bu* 5. gudz hws *MB* 1: 482. all gudhz hws *Bil* 658. gaa efter gudz almwssā *BSH* 5: 111 (1506); *se vidare under almosa*. en siwcher man oc gudz fange *ib* 26 (1504). mz guz laghum *Bu* 3. onyttelica vponōta ok forgōra gudz laan *MP* 1: 72; *se vidare under lan*. saulus fordarwadhā mykit guz kirkio *KL* 144. predicadho af guz rikie *ib*. mykin guz rāddoghe var j allom almoghanom *ib* 135. guz ordh *ib* 157. han heth andru widhernampne theosophus som thydher guz wis *Bil* 339. til gudz riddara han tha ouer foor *RK* 1: 292; *se vidare under riddare*. iak offra enom gupi ihesu christo *Bu* 504. rena mō (*nāml. sōmde*) eigh fōpa vtan sannan guť *ib* 62. guz moper *ib* 17. āpte guz fōzlotima *ib* 176. epter gudz byrd *SD NS* 1: 6 (1401). *ib* 23 (1401) *o. s. v.* for gudz haardha dōdz skuldh *BSH* 3: 282 (1470). epter gudz pino *Lg* 1004, 1005. taka gudz likama *KL* 9; *se vidare under likame och jfr gudslíkami*. han sagpe sik haua varit māp sinom cristno skola cumpanom tel kirkio ok takit mz põm pera guť ii sit liif (*cum iis communicasse*) *Bu* 22. taka siin gudh (*gå till den heliga nattvarden*) *Bir* 4: 27. siin gudh taka *ib*. the thre rōstena āru ey for thy hōrdha at thri gudhi āru *Bir* 1: 86. jak ār gudh ok ey stengudh ālla trāgudh *ib* 229. swa som annan stadh skal sighias ān gudh wil *MB* 1: 69. — *i önskningsuttryck*. män doo widh at the nusu . . . ther aff kom sidhuānia at hwar bidher androm gudh hīalpa tha the nyusa *Bil* 713. gudh gifui idher allom godha naat *Iv* 2968. gudh gafue iak hafdhe aldre seet thik *Fl* 1271. thās nadhe mik gudh *Iv* 983. gud förbarme mik bade til liif oc siāll *BSH* 5: 169 (1507). gud laste then hōgha skada ther hende *RK* 1: 1785.

var gudhi väl komin *Fr* 1256. war gudhy väl komin ok mik *ST* 293. ij skulin . . . bidhia han vara väl komin gudhi ok mik *Iv* 1730. — *i eder och bedyranden*. jak swār vm gudh *Bir* 1: 233. wid gudz dōd *RK* 2: 2808. jak bedher mik gudh swa hul *MD* 300. badh sigh sa gudh til hielp *BtRK* 231 (1464). gudh weet iomfrw sagdhe han ij skulin thz se alt annorlund ganga *Iv* 797. *ib* 569, 1364. thz veet väl gudh at thz ār swa *ib* 3864. *ib* 3879. thz veet väl gudh ok godhe män *ib* 3861. herre gud hwat them thz illa tykte *RK* 3: 2799. — *gud, hednisk gud*. egipte män dyrkado for gudha sith eghit fāā kalua ok sōde en ware cristne män dyrka en gudh som alt skapade *Bil* 620. the dyrkadho han (o: odhin) fore gudh *MB* 1: 68. februus var ok en heřna manna guť som andro nampne hāt pluto han saghpo pe vara valdoghan hāluetis guť *Bu* 9. piāna proserpine haluitiz guť *ib*. ipre guťa āru āngte vtan diāfla *ib* 138. eigh virper iak huat alle pine gupa āru vřepe *ib* 504. at offra guťum *ib*. kalladhe sina gudhar arculem ok jouem *Bil* 449. tro a thera gudhi *KL* 374. i gōrin rāt som gudhi idhre *Al* 6613. the . . . badho han gudhom väl komin vāra *Fl* 64. hafwir thu the gudhena (*tomtgudarne*) nokontidh seeth *ST* 31. allan then gwdh (*troligen felaktigt*) wy görom waara gwdha thz reknar iak wara dyāffwoll och flāthia *Lg* 3: 129. — *Jfr af-, fūpernis-, gul-, silf-, skogs-, sten-, sādha-, tompta-, trä-, undir-, örlögs-guť.* — *gudha dyrk, f. gudadyrkan, dyrkan af gudar.* *Lg* 468. — *gudha dyrkan, f. = gudha dyrk.* wanslāctas fra faderins sidhum ok gudha dyrkan *Bil* 425. — *guds gārning, f. gudlig gārning.* swik ok astundilse ārw rādhandis j hwarghe gudhzgārning (*opere Dei*) *Ber* 19. — *gudslíkami, m. L. = guds man, m. Gudsman, Guds tjenare.* thenne gudz mannen ansgarius *Ansg* 185. — *guds pānninger (gudzpāninger. gozpāninger L.), m. [Mnt. godespennink] L. denarius Dei, handsöl, handpenning (hvilken ursprungligen gafs till religiöst ändamål el. åt de fattige; jfr Amira, Altschw. Obligationenrecht s. 325, 326, 329 f.). Denna afgift gifves af passagerare (eller befraktare) vid öfverenskommelse om bruk af annans fartyg. wm han (o: skiparen) haffwer takith aff honom gwdz pāningh til ath föra honom āller skiplōn* *PM XII. guzpāning (gafs när någhon gik til siōs: Bure)* *SR* 47. — *af köpare vid uppgörelse om köp. thātta fornempda hws köpte pether haluidzson aff fornempdom pether törbo mādhd gudzpāning oc handz slagh i dandemanna widherwaru ok til kalla* *SJ* 145 (1446). *Jfr jnter nos . . . fori conuencione vocaliter facta supradicta domina & liberi sui surgentes in medium michi vt in patria nostra inter vendentes & ementes moris est, manu porrecta, super stabilitate vendicionis facte fidem dederunt, & ego eisdem denarium dei tradidi in euidentiam empcionis* *SD* 2: 72 (1285).

gudha, f. gudinna. jak swār thz badhe wm gudha ok gudhur *Bil* 412. *ib* 468. *Gr* 271, 274, 275, 281. *Jfr af-, älskogha-gudha.*

gudhbarn, n. L.

gudhbrodhir, m. gudbroder, man jämte hvilken någon stått fadder. et barn hon haffde medh sin gudhbroder *HSH* 10: 4 (1490).

gudomber (guddomber), *m.* [*Isl.* guðómr] *L. gedom.* lius tekna hans (*Kristi*) guðdom *Bu* 11. allom them hans guddom throa *Bil* 313. *Bu* 63, 103. *Bo* 31, 196. *Bir* 1: 3. j them är ängin gudhdoms dygdh (*nulla Deitatis virtus*) *ib* 227. — **gudhdoms skole** (guddoms-), *m. koll. de som egna sig åt studiet af gudomliga ting.* swa halder nw aller guddoms skolen (*alle kyrkolärarne*) fore thässe skäl *MB* 1: 121. — **gudhdoms vald** (guddoms-), *n. gudomlig makt.* j huariom stadh styrande mz thino guddoms valde *Bir* 3: 79. — **gudhdoms villa** (guddoms-), *f. villfarelse med afseende på gudomen.* wantro oc guddoms willa *MB* 1: 479.

gudottir, *f. L.*

gufapir, *m.* [*Isl.* guðfaðir] *L. andlig fader.* eigh var drusina värp at se sin kära gufapir *Bu* 151. — *dopfförrättare.* sialvar ihesus döpte hana tel cristina namn. sins gufapirs *Bu* 505. *ib* 58. *Bil* 449. — *gudfader, man som vid dopphandlingen håller och ur dopfunten upptager den som döpes.* gudhfadher oc gudhmodher scal man ära thy at the mono andelike frändher wara *MD* 80. keysar lodhvik hiolt han til döpselse oc vard hans gudhfadher (*de sacro fonte suscepit, sibi in filium adoptavit*) *Ansg* 185. — *fadder* (*manlig el. qvinlig*). vm döpsilsins tro hulka thine gudhfadhir (*parentes*) lofwadho a thina wäghna *Bir* 1: 374. *ib* 3: 199.

gudhinna, *f. gudinna.* proserpina idhar gudhinna *Al* 6610. *ib* 6757. *ST* 529. *Su* 75. *Jfr* **afgudhinna.**

gupi? *m.* [*Isl.* guði, guð] *offerföreståndare, (hednisk) prest. i ortnamn.* in guthagarthom *SD* 2: 187 (1295). apud curiam nostram gwdhdathoorph *ib* 3: 7 (1311). de gudhaby *ib* 593 (1323). jn guþabodhom *ib* 5: 618 (1346); *ovisst är dock om ifrågavarande ord ingår i dessa namn. Se Lundgren, Språkliga intyg om hednisk gudatro i Sverige, s. 11, 12. Jfr* **llupgupi.**

guplika (gupleka. gudhelica. gudelikan *Lg* 3: 604, 642), *adv.* [*Isl.* guðliga] 1) *gudomligt, på ett gudomligt sätt, af gudomlig tillskyndelse.* himerikis keysara book . . . ther gudhelica var teedh ok oppinbaradh sancta birgitto *Bir* 3: 299. *Su* 6. 2) *gudligt, med gudsfruktan.* þe bopo saman gupleka *Bu* 3. *Lg* 3: 604. — *med gudligt sinne, med andakt.* hwat fulcomlica. gudhelica (*devote*). ok lustelica han läre thöm *Bo* 178. *ib* 226. *Bir* 2: 238. *Lg* 400, 3: 642. — *Jfr* **ogudhlika.**

gupliker (-leker: -lek *Bu* 18; -leka *ib* 3; -lekan *ib* 62, 189; -leko *ib* 206. gudhlikin. gudhlighin. gupleken. gudheliker. gudhelikin. gudelig. gudlig. gudliker. godeliker: -lik *RK* 2: 6703. gudherleker: -leca *SD NS* 2: 48 (1408). gudhlike för gudh like *MB* 1: 160), *adj.* [*Isl.* guðligr] 1) *divinus, gudomlig, Gud tillhörande el. tillkommande.* gudhlikä män (*Di similes facti hominibus*) komo til var *KL* 157. skulum vi ey vänta at i gulle ällä silfue ällä stenom var nokot gudhlikit (*divinum esse simile*) *ib* 161. giorþe guþleko valde gupleken hepar *Bu* 63. *ib* 31, 62, 189, 206. *Bil* 249. *Bo* 221. gudh som är j threm gudelikom personom en sandir gudh *Lg* 68. gudhelik rätuissa *Bir* 1: 86. gudhelikin swar *ib* 3: 222. hans menlösa . . . liknath gudhelike menlösa *Ber* 189. viis a gudhe-

licom thingom *Bil* 339. — *af Gud sänd el. gifven.* guz ängel . . . var hænna . . . gupleken gömare *Bu* 5. af guplikum buþskap *ib* 6. lifdhe länge . . . widh gudhlika födhu som en rampn hanum fördhe *Bil* 404. forgiordhe gudhlikt wald at göra jerteghe mer *ib* 81. *ib* 115. mote gudhz budhordum ok gudhelikan rät *KS* 50 (128, 54). — *Gud tillhörande.* hwath han är hålder aff gudhlika folke (*Guds folk, Judafolket*) eller hedhno *MB* 1: 372. — *på Gud syftande.* gudliks kiennedoms bökir *Bil* 649. hoc est scola theologie veritatis thetta är gudeligx wisdoms sanhetz skola *Su* 224. 2) *pius, gudlig, gudaktig, gudfruktig.* han war godher ok gudhliker *Bil* 687. tok sik husfru . . . goþa ok gupleka annam *Bu* 3. *ib* 18. at man haldr sik firi gudhlikan ok ödmiukan ok rätvisan i manna åsyn, ther han ey är suå i hiertano *KS* 36 (94, 38). j thera closter tedis . . . ene gudliga menniske saa *RK* 2: 7426. vm gudhelikin siäl idhnar bönen *Bo* 91. gupleka siþi *Bu* 156. guþ likan älskogha tända *ib* 75. fic dighara guplika räzl *ib* 8. fa gudlikan räddogha *MP* 1: 34. gudhlighin beskodhilse *VKR* 4. gudhelika böner *Bil* 668. *ib* 649. *KL* 62. *Lg* 332. vm almoghe . . . idhka sik i ängom gudhelikom åthäuom *KS* 50 (127, 54). — *hängifven (åt Gud).* med dat. mz thässa väl-signadho härskapino . . . gudhi varom herra ihesu swa gudhlico (*Domino devoto*) ok älskelico *Bo* 155. *ib* 117. — *med prep.* enom abeta gudhelikom j gudhi (*Deo devoto*) *Bir* 4: 4. gudheliker til (*devotus ad*) gudh *Ber* 214. — *andäktig.* giordhe them gudhlika til tholika läsning *KL* 66. — *Jfr* **ogudhliker.**

gudhlikhet (gudhlikheet. gudlikhz *Pa* 8. gudhelikhet. gudelighet. gudlighet *Lg* 3: 72. *gen. -hetz Lg* 807. *pl. -ir*), *f. (dock gen. sing. med art. gudhelikhetsins Bo* 138) *gudlighet, gudligt sinne, andakt.* at tro mz alle gudhlikhet *KL* 20. kysto the hans fötir mz alle vyrdhning oc gudhelikhet *Bo* 2. tholke thanka gifwa gudhelikhet *ib* 15. människiona gudhlikheet *Al* 5997. *KL* 23, 62, 66, 90, 226. *Bo* 138, 162, 235. *Pa* 8. *Bir* 1: 163, 255, 3: 17, 467. *Ber* 76. *Lg* 332, 807. hulkin vi mz samhalloghe gudhelikhet oc enom vilia . . . hafwom valt os til fadhör *Gr* 311. — *hängifvenhet (med afseende på Gud el. det som hörer till religionen).* fik swa mykla gudhlikhet til hænna (*Jungfru Maria*) *KL* 91. *ib* 97. hafdhe enkannelika gudhliketh til warfru *ST* 236. *ib* 231. *Bir* 3: 39. hvru stora gudhelikhet sancta clara hafdhe til gudz altara sacramentum *KL* 344. vp uäckias til mina gudhelikhet (*devotionem meam, hängifvenhet för mig*) *Bir* 1: 242. the hana alla gudhelikhet til min hedhir *ib* 2: 169. *Ber* 97. *Lg* 3: 72. — *pl. andaktsöfningar.* at loffs messor skole hallas thetto aar om kringh i hwar manadh met fasta, almoser, oc andra gudeligheter *FH* 6: 90 (1496). — *Jfr* **ogudhlikhet.**

gupmopir, *f. L. gudmoder, qvinna som vid dopphandlingen håller och ur dopfunten upptager den som döpes.* gudhfadher oc gudhmodher scal man ära *MD* 80. sinne gudhmodher (*cuidam . . . matronæ quæ ipsum ex sacro fonte levasset*) thedis han sidhan han var döptir *Lg* 792. *ib* 3: 238.

gupsif (gupziff. gupzeff), *f. qvinna med hvilken man är i andlig skyldskap. VML. II. Kr* 24: 14.

gupsifgif (gupzifgif), *f. eg. faddergåfva; gåfva.*

bet haur jác giuip til strengnes domkirkiu oc j hännä mwr fori therä sial oc minnä til äuarplighä guþ-zifgif *SD* 5: 293 (1344).

gupsiflagh (gwziwlagh), *n. L.*

gupsiva lagh (gudzstizwa lagh. gudzövalag *L. guzciua lagh L. guziwälagh L. guziwiälagh L. gudssivolagh L.*), *n. L. andlig skyldskap, skyldskap som anses uppkomma mellan personer hvilka stå i ett visst gemensamt förhållande till en kyrklig handling, särsk. dopet; sådan skyldskap, hvilken utgör hinder för äktenskap, eger enligt den kanoniska rätten rum mellan dopförrättaren, den döpte, faddrarne, den döptes föräldrar och faddrarnes barn. the (hertig Valdemar och hans gemål) skyldos fore gudstizwa lagh (annan läsart: gudz söfwa lag *Script. rer. Suec.* 1: 31) henna fader haffde han hallit til cristendom *RK* 1: 2425. — **gupsivalagh spiäl** (gud-sivilagh spiäll *L. gudsoffwalaghspiäld GS* 47. **gudhsöwialagh spiäld** *ib* 46), *n. L. kränkning af andlig skyldskap, lägersmål mellan personer som äro i andlig skyldskap. GS* 46, 47.*

gudhsiver (gudzsoff. guzsowir), *m.?* [*Jfr Isl. gudsið samt sifr, m.*] den som är i andlig skyldskap (med någon); fadder. engin systir ellir brodhir skal dirfuas til at wardha guzsowir for thy tholichin andelichin skyldskapur han är forbudhin allo clostir folke *VKR* 21. — *ss smeknamn.* hit min käre gudzsöff *AS* 60 (kanske snarare att föra till gupsif).

gupsivi, *m. L.*

gupsivia, *f. L.*

gupsivia häff, *f. L.*

gupsivlar, *f. pl. L.*

gupsivia spiäl (guzsiuiaspial *L. guzziuia-spiäld L. guzziuiaspäld L. gudzsöfya spiäl. guziuaspiäl L. guziua spiäll L. guziwä spiäll L. gudziuo spiäld L.*), *n. [Fñor. gudsiðjaspell] L. kränkning af andlig skyldskap, lägersmål mellan personer som äro i andlig skyldskap. j . . . fränsämio spiälle älla gudzsöfya spiälle MP* 1: 318.

gudhson (gudzson. gudz son *BSH* 4: 312 (1502). **gwdz son** *ib. guzson*), *m. andlig son (d. v. s. den döpte i förhållande till dopförrättaren el. till den genom hvilken han blifvit förd till kristendomen). marchus ewangelista . . . gudhson sancte petri Bil* 247. marchus sände sancto petro til rom ærmagoram . . . sin guzson (*quem ad fidem Christi convertit*) *ib* 248. iak är thin gudzson, thän thu döpte *Lg* 673. — *gudson. BSH* 4: 312 (1502).

gupsystir, *f. L.*

gudhtroin (-troen), *adj. troende på Gud. MB* 1: 372.

gul (gwll), *m. [Mnt. gúl] häst (af ringare värde). markt eth örss ok mang en gwll (rimmande med jwl) tha haffuer iak här sidhan mist RK* 1: 3293.

gul (guul *Iv* 1760. gull. gwll. gol *Iv* 263, (*Cod. B*) 211; -th *Di* 296; -a *MD* (S) 221; -an *Bir* 4: 85. gool *ib* 28. goll *Iv* (*Cod. C*) 211), *adj. [Isl. gulr] gul. mz guli färghe ST* 320. glas windoghonon skulu engin leeth haffua, wtan hwitan ällir golan *Bir* 4: 85. yrter badhe gull ok grön *Iv* 211. hans üghon gol som topasius *ib* 263. *ib* 1760, 4149. *Al* 4578, 5698. skiollen war gwll *Di* 132. gwlit krusat har *ib* 135. *ib* 296. gola hare lokker

Ordbok.

MD (S) 221. gool lylye rooth *LB* 7: 28. — **gula sot** (-sooth. gulu soth *LB* 3: 121. gulesot *ib* 72, 74. gola sot *ib* 4: 349. gola soth *ib* 7: 60, 67, 68, 69 o. s. v. gola sott *ib* 4: 349), *f. gulsot. ffor gula sooth LB* 2: 53. thz är goth ffor gula soth *ib.* hon (o: nätzsla) dughet fore gulasot *ib* 4: 351. hon (o: malyrt) . . . star mot . . . yktericiam thz är gulesot *ib* 3: 72. *ib* 2: 41, 45, 49, 3: 74, 75, 121, 4: 349, 7: 60, 66, 67, 68, 69, 126 o. s. v. haffuir ten swarta gola sot *ib* 249.

gul (gull. guld *KL* 308; *Bil* 761; *Bir* 4: 316. guldh *MB* 2: 95. gwldh *ib*; *BSH* 4: 266 (1501). gol *LB* 3: 188. gold *ib* 187. gen. guls. gulz. guldz. dat. gulle), *n. [Isl. gull, goll. Jfr Mnt. golt, gen. goldes] L. guld. gul ok selver Bu* 18. thz rödha gull *Al* 7759. nittan vaghir guldz *Bir* 3: 432. cc pund bränt guld *Bil* 761. een calk af syu mark gul *SD* 5: 563 (1346). eet huwuplin. sänkt med gul. oc hwitom pärlom *ib.* sänkt med gull vtan pärlor *ib.* altaräbrun med gripom. af gul oc silke *ib.* eet kar aff gull *F!* 289. wi ärum ey gulle clädde *Bil* 236. thz är ey alt gwl som glimar *GO* 609. godh ord äro gulle bätra *ib* 60. troen win är gulle bättre *KS* 71 (174, 78). gul ok gimstena *Bu* 152. *Bil* 307. gul ok görsema *Bu* 492. *ib* 19. *Bil* 381. kirkionna goz ok gul *Bu* 415. the budhu honum gul ok goz *Iv* 2997. — liggiande gul, skatt, dyrbart gods (*jfr* liggiande fä). the löntu sit liggiande gul (*thesaurum*) *Bil* 251. *ib* 252, 543. — *Jfr fingergul. — gulleboin, adj. guldsmidd. i fördhe han gulleboin klädhabonadh Gr* 269. *Jfr gulboin. — gulskast, n. kastande af guld. Bil* 574. — **guls liter** (-leter), *m. guldfärg. then orm hauer guls let vpa sig Di* 59. — **guls ringer, m. Jfr örna gulsringer. — guls vagh** (gulzvaagh), *f. skålpund guld. giff mik swa manga gulzvaaghir (tot libras) Bir* 3: 401. *Jfr golvagh.*

gulaltare, *n. altare af guld, gyllene altare. offwir gul altaret MB* 2: 345. *ib* 347.

gulbalder (gulballir *Bir* 3: 401. gull ball *Su* 226), *m. [Isl. gullböllr] guldbäll, guldkula, guldklump. Bir* 3: 401. saa . . . swasom een gull ball ällir myll offuan til kommandis raan j blandh thenna mästarana oc discipulos *Su* 226.

gulbladh, *m. guldblåd. LB* 9: 96.

gulboin (gwlböen), *adj. [Isl. gullbúinn] guldsmidd, guldbeslagen. myn brynja är . . . gwlböen Di* 75. *Jfr gulleboin och gulbordh.*

gulboia (-boya), *f. guldboja, guldkedja. gulboyor mykith hängiande klar Al* 7464.

gulbokstaver (gull-), *m. guldbokstaf. Pa (Tung)* 40.

gulbonadher, *m. till drägten hörande smycken af guld. allan gulbonadh (monilia . . . et cetera capitatis ornamenta) lagdhe hon fran sik Bil* 803. offradho . . . all siin gulkar oc gulbonath til gudz hedher *MB* 1: 356.

gulbordh, *n. guldbord. ST* 2, 3.

gulbordh? han gaff bierne finger gull gulbordh (*för gulboet? motsv. st. Ol. H. S. kap. 47 sverð búit*) swerdh *MD* 332.

gulbraz (gull bradz *Su* 180), *f. (och n.?) MB*

1: (Cod. B) 563) *guldspänne*. at taka thera gulbraz (Cod. A. gulkar 468) MB 1: (Cod. B) 563. Su 180.

gulbraza (guldbraza. guldbratze), *f.* [Fnor. gullbraza] = **gulbraz**. guldbraza *Urkund fr. år 1430* (enl. meddelande af Bibliotekarien C. G. Styffe). guldbratze *Urkund fr. år 1481* (enl. meddelande af den samme).

gulbälte (gulbelte Bil 581; Bir 1: 375), *n.* guldbälte. Bil 581. Bir 1: 375, 2: 74.

gulden, *se* gyllene, *m.*

guldrupi (guldrupy), *m.* [Isl. gulldropi] *gulldroppe*. ST 9.

gulf, *se* golf.

gulfat (-faath), *n.* guldfat. MD (S) 253.

gulfinger, *n.* [Fnor. gullfingr] = **gulfingran**. Bir 4: 73.

gulfingran (-fingrän. -fingren SD NS 1: 678 (1407), 2: 118 (1409)), *n.* [Fnor. gullfingrin] *guldring*. brazor, gulfingrän äller annor polik cleynät SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). han kastadhe sith gulfingran wt j vathnit Bil 730. ib 803. SD NS 1: 678 (1407), 2: 118 (1409). GO 57, 607. Lg 3: 532.

gulfingrini (gull-), *n.* L.

gulflätta? (gwfläde), *f.?* en gwfläde FM 76 (1483, *daniserande*).

gulgryta, *f.* guldgryta. Bu 420.

gulgup, *m.* *gudabild af guld*. bröt gulguþa ok silfguþa i sma styke Bu 504. MB 1: 334. sten gudhi ällir gul gudhi Bir 1: 6.

gulgärning, *f.* L.

gulhamar, *m.* *gulddammare*. hauandis gulhamarin mz hulkom han slo iordhena Gr 300.

gulhorn, *n.* *förgylt horn*. offra ioui tel bota en piur mz gulhornom Bu 526.

gulhovudh, *n.* 1) *guldhufvud*. MB 1: 14. 2) *knapp el. kapitäl af guld*. hwar stolpe hafde gulhofwth a Al 4573. ib 4572.

gulhuva (gull huffwe), *f.* *mössa af gyllentyg?* 1 gul ringh 1 gull huffwe oc 1 skiorte FII 6: 123 (1512). 1 gul huffue 1 skiorte ib. en myn gwll huffue ib.

gulkalker, *m.* *kalk el. kalkjord som innehåller guld*. tak then gwlkalken LB 9: 96.

gulkalver, *m.* [Fnor. gullkalfr] *guldkalf*. MB 1: 344, 346, 498. Bir 2: 233, 252. ST 9.

gulkar (gull-), *n.* [Isl. gullker] *guldkärl*; i *sht dryckeskärl af guld*. gulkarit war fult mz rödhum rosum Bil 283. badh han läta göra kalka aff them gulkarom han drak aff widh sith bordh ib 686. heym de kleyne skenkte for hanum oc hafde et gulkar vpa sinä hand Di 85. Bil 579. MB 1: 19, 356, 468, 2: 356. Di 8, 69.

gulklimper, *m.* *guldklimp*. kastadhe gulklimp (*massam auri*) gönum vindöggha Bil 574. vm nakar hafde gulklimp (*globum aureum*) i hand. oc sagde thöm som när stodhe. thänne gulklimpir är thin Bir 4: 360. ib 3: 401.

gulklokka, *f.* *guldklocka*, *guldbjällra*. Di 215.

gulklädhe, *n.* *pl.* *gyllene kläder*. kläder mz gulklädhom Lg 952.

gulknapper (gull knap), *m.* [Isl. gullknapp] *guldknapp*. ther star et annat tiell oc är röt oc är . . . en gull knap vppa . . . än standa ther tw tiell

oc the äre bade hwit oc gwll knappa vpa Di 141. ib 213.

gulkors, *n.* [Isl. gullkross, *m.*] *guldkors*. Bil 564, 801.

gulkrantz (gull krantz. gull krantz), *m.* [Fnor. gullkrantz] *guldkrans*, *diadem af guld*. saa quandam speram auream en gull krantz ällir cirkil Su 223. en gul krantz eller gulkrona Lg 3: 544. satte gull krantz (*mitram*) a sith huffwodh MB 2: 162.

gulkrona (gull krona: -krono MB 2: 321. **golkrona**: -krono Bu 11), *f.* [Isl. gullkóróna] *guldkrona*. satte gulcrono a hænna huwþ Bu 491. ib 11. Bil 228. Al 875. MB 2: 321. Lg 3: 544.

gulkronadher, *p.* *adj.* *krönt med guldkrona*. Bil 799.

gulkädhia (gull kädhe), *f.* *guldkedja*. MB 2: 19, 95. mijn dageligh gull kädhe FII 6: 123 (1512).

gulladh, *n.* [Fgutm. gullat. Isl. gullhláð] *guldband*, *guldpdyt el. med guld virkadt band hvarmed håret sammanhålles*, *gyllene hufvudbindel*. vlfuer mz sit fagra haar haffde om (*derom*) gullad MD 324.

gullagdher, *adj.* [Isl. gulllagðr] *belagd med guld*, *guldbeslagen*. myn brynja är . . . gullagdh (Cod. A gwlböen 75) Di (Cod. B) 320.

gullinde, *m.* *gyllene gördel*. giordhade om bristit mz gullindom (*zonis aureis*) MB 2: 356.

gullänker (guldlänker), *m.* *guldlänk*. the lagdho sancta barbara likama i dyra ark älla skriin ok hängdo vp i thera mönster mz fira guldlänkar KL 311. funno ena ark mz guldlänkiom hängiande ib 312.

gullmullögh, *f.* *guldsål*. han hafde twa gullmullöggha a sin hand Fr 412.

gulmyl (gull myyl: -myylen Su 227), *m.* *guldkula*. Su 227.

gulmynt (gwldh mynth HSH 19: 14 (1497)), *n.* *guldmynt*. Bir 2: 154. Lg 3: 716. HSH 19: 14 (1497).

gulnaghle, *m.* [Isl. gullnagli] *guldspik*. ST 418.

gulnät, *n.* *guldnät*. han for i fiske mz gulnätum Bil 307.

gulolia (gwll olya: -an LB 9: 108), *f.* *olja beredd af guld*. LB 9: 108.

gulpäl (guldäll), *n.* *gyllenduk*. gräsdukin all aff gulpäl är Fr 467. kunugen slet af sik gulpäll. som han var kläder mz Lg 982.

guldpanninger (-päninger. gull penin Lg 3: 36), *m.* [Isl. gullpenningr] *guldpennig*. legdhe sik hirda for fäm gul päninga Bir 1: 204. ib 331, 2: 59, 3: 189. Lg 3: 36.

gulrand, *f.* *guldrand*. jt strik med gulrändir SD 4: 129 (*öfvers. i vidim. afskr. fr. 1440*).

gulrandadher, *p.* *adj.* *försedd med guldrand el. guldränder*. fik hanum sin rikan hofwodh duk gulrandadhan (*motsv. ställe Bil: aff silke ok gulle 127*) Lg 955. Jfr **gulränder**.

gulringer (gull- Va 50, 51. *ack.* **gulring**. **gulrink** SJ 360 (1469)), *m.* [Isl. gullhringr] *guldring*. Bu 512. SJ 360 (1469). SO 146. thok en dyran gulring aff sinom fingre Bil 159. MB 2: 162. Va 50, 51. twa gulringa som qwinde pläggha hawa i örom MB 1: 204.

gulris (gulriis. gull riis), *n.* *guldspö*, *guldstaf*, *guldspara*. konungen räcker honom gulriisit (*au-*

ream virgam) MB 2: 187. vt rakte mothe henne gull riisit ib. ib 202.

gulrulle (gull rulle), *m.* rulle af guld. ther fanz alla kysther fulla mz sölfuer skin wax och gull rulla RK 3: 4102.

gulränder (-render), *p. adj.* [Isl. gullrendr] försedd med guldrand el. guldränder. vnum aurifrigeratum velum wlgariter dictum gulræntstrik SD 3: 68 (1312). ib 5: 563 (1346). unam wittam dictam strik gulrent ib 4: 127 (1329). Jfr gulrandadher.

gulrö (gull rö), *f.* guldrör, mätstång af guld. han maat staden mz gull röena MB 2: 367.

gulrökilsekar (gull rökilse kar), *m.* gyllene rökilsekar. togh gull rökilse karit MB 2: 345.

gulseptrum (gull septrum), *n.* guldspira. RK 3: 139.

gulskal (gwll skaall Di 100. gull skal ib 205), *f.* [Isl. gullskál] guldskaál. Di 100, 205. ii [2] gulskalaa FM 674 (1516-17).

gulskena, *f.* guldskena, guldstång. jak fik see . . . ena gulskena ällir kadhio (regulam auream) MB 2: 19.

gulskin (gwlskynd), *n.* [Fnor. gullskinn] gyllenläder? iij täghen met gwlskynd FM 76 (1483, dani-serande). iij dyner met kläde oc gwlskynd ib. — **gulskins höghindi** (gwlskyndz hyonde. gulskyns höijande), *n.* hyende öfverdraget med gyllenläder? iij gwlskyndz hyonder FM 76 (1483, dani-serande). vi gulskyns höijande FH 5: 237 (1524).

— **gulskins sängia dyna?** (gulskyns senkä dyna), *f.* dyna öfverdragen med gyllenläder? 1 gulskyns senkä dyna FH 5: 237 (1524). — **gulskins thäkan** (gulskyns täken), *n.* täcke öfverdraget med gyllenläder? 1 gambla gulskyns täken FH 5: 237 (1524).

gulskinande (gulskynande), *adj.* guldglän-sande. Lg 3: 548.

gulskiva, *f.* gulds kifva, guldplåt. PM XXXII.

gulskor (gull-), *m.* guldsko. hon . . . skodde sigh mz gull skom MB 2: 162. hennes gulskoo (sandalia) sköffladdo hans öghon ib 174. fötir pryddo mz gulskom Bir 4: 338.

gulskrin, *n.* guldskrin, gyllene skrin. Bil 236.

gulskript (guldsript), *f.* [Isl. gullskript] gyllene skrift. vndirstodh guldsriptena Bir 4: 313.

gulslingadher, *p. adj.* försedd med insydda el. inväfdä ränder af guld? mz gulslingadhom skiortom LfK 97. ib 98.

gulsmiper (gull- L. gulsmid SJ 264 (1458). **gulsmidh**: -smedhenom SD NS 1: 359 (1404); -smedhen MB 2: 124. guldsmit SJ 262 (1458), 269 (1458). guldsmit ib 262 (1458), 264 (1458), 266 (1458), 267 (1453), 268 (1455). guldsmydt. guldsmedh SO 148. gultsmed: -smedener ib 147. gultz-smet ib 143. gultsmydh ib 142. gultsmyt ib 141, 143. goldsmid SJ 275 (1459)), *m.* [Isl. gullsmidr] L. guldsmed, guld- och silfver-arbetare. godhir gul-smidhir Bir 1: 234. ib 235, 2: 47. SD NS 1: 359 (1404). MB 2: 124. hvar en guldsmydt schal arbeyda got lödicht sölfuer SO 144. ath han vare gultzsmidz sön ok födder i staden, eller finge guldsmedhz dotther eller änekie aff embeteth ib 145. ib 141, 142, 143 o. s. v. — **gulsmids bodh** (gulsmiz-. guldsmitdz- SJ

266 (1458)), *f.* guldsmedsbod. aurificina, gulsmizbodh GU 6. SJ 266 (1458). — **gulsmids gärning** (gultsmytz gernyngh), *f.* guldsmedsyrke. SO 155. — **gulsmids sven** (gultsmydz sven SO 141. gultsmydz swen ib 147. gultsmedsuen ib 143. gultsm[e]tz swen ib 155), *m.* guldsmeds-gesäll. scal engin gultsmydz swen göra sina egna gerningk vtan sins hos-bonda wytzcapp SO 147. ib 141, 155. — **gulsmids ämbete** (gultsmitz embete: -et SO 144. gultsmetz emb[e]te ib 142; -embetet ib 141. guldsmede ämbete: -et ib 145. gultsmydz embet ib 147. gultsmytz embete: -et ib 143), *n.* 1) guldsmedsyrke. som gultsmetz emb[e]te kan SO 142. ib 143, 145, 155. 2) guldsmedsskrå. SO 141, 144 o. s. v.

gulsnöre, *n.* guldsnöre. Spec. Virg. s. 57 (enl. Rietz s. 221). Cod. A 13, f. 4 (enl. Rietz s. 221).

gulspan (gull span FH 6: 25 (1451); MB 2: 255. gull spaan FH 6: 356 (1449)), *n.* [Fdan. gulspan] guldspänne. han hade et gulspan for i sin filthaat RK 2: 8861. FH 6: 25 (1451), 356 (1449). MB 2: 255.

gulspander, *m.* guldmått, gyllene kärl. jhesus christus gudz son teknadhis oc mz them gulspannenom, som i archinne war MB 1: 493.

gulspang (gul spangh), *f.* [Isl. gullspöng] guldspänne. Bil 743.

gulspira (gull spira), *f.* [Fdan. gulspire] gulds-pira. vtræcte konungen moot henne gull spirona MB 2: 192. kirkionna gaffla . . . orneradho the oc pryddo mz kronom aff gulle oc gulspirom j skiölla liknildom (coronis aureis et scutulis) ib 231. begaffwandis honom mz . . . ena gul spiro (palmarum) ib 321. Su 176, 203.

gulspänne (gull spänne. pl. -er MB 2: 95), *n.* guldspänne. bära gull spänne a sino bryste MB 2: 260. ib 95.

gulstaver, *m.* [Isl. gullstafr] gyllene bokstaf. vp a huaröio lilio blapum var aue maria scriuap mäh gulstavum Bu 7. Bil 563, 743. ST 84. LfK 246.

gulsten, *m.* [Fdan. gulsten. Jfr Mht. goltstein] ädelsten hvilken ser ut ss guld; krysolit? topas? hundradha gulstena riik oc skön Al 7763.

gulstykke, *n.* 1) guldstycke. Bir 2: 66. 2) guldtigg, gyllenduk? klädher hona til top ok til ta mz thz bäzsta gulstykke han a Al 1604.

gultorn, *n.* gyllene torn. Bil 722.

gulthradher, *m.* guldråd. syntis som en gulthradhir draghin owir hanna hals KL 74. hafde . . . swa som ens gul thraz tekn iwir sin hals ib.

gulthäkan, *n.* guldstickadt täcke? mith bäzsta gulthäkan SD NS 2: 170 (1409).

golvagh (guld uagh), *f.* = guls vagh. fa mik swa manga guld uaghir Bir 4: 360.

golvander, *m.* [Isl. gullvöndr] guldstaf, gulds-pira. ST 225, 226. Lg 3: 474.

gulvikt, *f.* [Jfr Mnt. goltwicht] vikt i guld. twsanda oc vij hwndrat sielar j gul wikt (mille septingenti auri sicil) MB 2: 95.

gulväghin, *p. adj.* mot guld uppvägd, af lika värde med guld. kastadho bäzsta gözsko, gulvägh(na gärsom) hans hälgha been j haffuit Bil 215.

golväver, *m.* [Isl. gullvefr] guldväf, gyllenduk. pl.

klädde hana mz gulväfom (*vestibus regalibus*) Bu 491. herodes sat a thinge kläder mz gulwäfum (*fulgenti veste ex auro argentoque mirabiliter contexta*) Bil 112. lät bredha gatur mz gul wäfuim ib 302. — **gulväfs kläpe** (**gulveps kläpe**, **gul wäfts klädhe**), *n. pl. kläder af gyllenduk*. tok a houöpet i sin gulveps (*Bil gul wäfts. Cod. C gul wäfts 941*) kläpe (*purpura*) Bu 54.

gulämbär, *n. gyllene ämbär*. i the arkenne war oc thz gulämbaret som thz hymelzska brödheth i laa Lg 3: 618.

guläple (**gull äple**), *n. [Isl. gullepli] guldäpple*. huru pallas venus ok iuno thrätto om gull äple eet Fl 295. RK 3: 138.

gulöra, *n. öra el. handtag af guld. han (kalken)* lyptes up mz tuem gul örom Bu 420.

guma (**gumma**), *f. qvinna, gumma*. talade til vilkin olsson oc hederlik gumma hans hustrw agneta DD 1: 138 (1487, *nyare afskr.*). böria gumman grymtha MD (S) 223. Jfr iordhguma.

gumarlamb (**gummar lamb**), *n. [Jfr Isl. gumarr, samt gummar i Gustaf I:s Bibel] hanlam*. thz skal wara gummar lamb MB 1: (Cod. A 10) 555.

gumi (**gumme**), *m. [Isl. gumi] man; gammal man, gubbe*. ä lifwer gumme (*motsvarande ordspråk i den Forndanska samlingen har: then gamble*) mädhan gudh wil (*nutus ut est diuus fit decrepitis rediuuus*) GO 627. Jfr brupgumi.

gund, *f.?* [Fdan. gund] *vätska el. var som flyter ur ögon. öghon* . . . ther saman äro grohin aff gundh (*glutine quodam*) LB 3: 143. ib 2: 41.

gutar, *m. pl. L. Gutar, Gottländingar. RK 1: (sfgn) s. 183, 184.*

gutnisk (**gotnisk**), *adj. L. Gutnisk, Gottländsk*. gifwa . . . gotniskan pänning fore fem swenska pänninga FM 23 (1389, *nyare afskr.*). for . . . gutniscan pänning SD NS 1: 443 (1405). BSH 2: 236 (1425-29, *samt. afskr.*). iiii t[unnor] gotnisk fisk ib 5: 133 (1506). — *substantivt. Gute, Gottländig*. tuingga gutniska till both RK 1: (sfgn) s. 180. — *Gutnisk penning*. all annor saak skal wara äpther gutnisth tal, som är fyra gotniske i ören GS 40. at gotniska oc annat mynt hwar dagh forfalskas ib 52 (1453, *orig.*). at otta gotniska bode nye oc gamble gongen for en swensk ortogh ib.

gydhingar, *m. pl. Göingar, inbyggare i Göinge härad*. gydinga hanum wäl vnfigo RK 2: 8731.

gylla (*pres. -ir. part. pret. -ter. -der: gyldhä* Pa (Tung) 41; *se vidare forgylla*), *v. [Isl. gylla] för-gylla, öfverdraga med guld*. thz dughet ey at gylla som ey är gul wärt GO 68. fidhlarin . . . gylle hona (*violinen*) jnnantil mz stadhugho gulle Bir 2: 188. ib 244. Al 6930. — (?) röth wathn til järn gylla PM XLVIII. — *part. pret. förgyld*. thässe archin war gylt MB 1: 493. ib 482. the bugha varo aff filsbene, gylte ok satte mz dyra stena Fl 530. Bil 282. KS 44 (113, 47). Iv 1664. RK 1: 130, 3: 140. ST 161. Pa (Tung) 38, 41. MB 2: 292. — *bildl. förgyld, som har ett vackert sken, falsk*. gyltir skrymptare (*hypocrita*) MP 1: 208. ib 283, 341. gyltra skalka skrymptelikheth (*simulatio hypocritarum*) Ber 3. ib 31. — *med guld försatt*. thz gyltha wathnit PM XXXII. — *som ser*

ut som guld, gyllene. then gylte litin Bir 3: 424. satther mz gyltha sthena ok dyra (*buinn med morgum dyrligum stæinom*) Di 208. — *gyllene, af guld*. dyrkado en gyltan kalff MB 1: (Cod. B) 509. — Jfr forgylla.

gyllene (**gyllena** (*n. best. form*) Bir 2: 245. **gyllenes** (*gen. pl.*) MB 2: 14. **gyldene** ST 135. **gylline** Su 202. **gyllinne** ib, ib 203, 217), *adj. [Jfr Mht. guldin. Isl. gullinn] gyllene, af guld*. vij gyllene lyustaka MB 2: 334. ib 335. ST 135. Su 203. — *gyllene stykke, gyllenduksstycke, gyllenduk*. offuer hennes huffuod war burit kosteliga gyllene stykke Di 165. sändhe honom en kiortil, halffwan aff gyllene stykke, oc halffwan aff wadhmal BK 196. Jfr **gyllenstykke**. — *gyllene, guldskimrande, med utseende af guld*. gyllene litin Bir 3: 424, 449. Su 202. mz gyllene bokstaffwa Lg 675. sanctus iohannes mz gyllene mwunnen (*Chrysostomus*) ib (*i detta uttryck gå den egentliga och den bildlika betydelsen öfver i hvarandra*). ib 664. — *bildl. vndirstodh gyllene scriptena* Bir 3: 354. ib 4: 51. gyllene ordh Lg 664. gylline fågrindh Su 202. gyllinne hwilarwm ib 217. gyllene time Bir 3: 151. — *gyllene ar [Jfr Mht. guldin jär], jubelår. Israelitiskt*. skulu prestane tagha vij baswner hwilka the plägha bruka om gyllene aaret MB 2: 14. ib 15. Jfr MD 451. — *Romerskt-katolskt*. tha kom och wiisth gyllene aar RK 3: 3391. — *nådefullt el. välsignelserikt år*. budha helsonna ordh ok gyllena aarit (*verbum et annum salutis*) Bir 2: 245.

gyllene (**gyldene**, **gyllane**: **gyllana** RK 3: 539. **gyllene**, **gyllen** SJ 210 (1451); BSH 4: 266 (1501); FH 6: 123 (1512); RK 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6376. **gylden** FH 1: 42 (1467, *nyare afskr.*); *se arnoldus gylden*. **gwldhen**. *pl. -a* FH 4: 65 (1458); RK 2: 2527, 4432, 3: 539; Lg 3: 36; *-e* RK 3: (Till. om Chr. II, red. A) 6376; PM XII, LX, LXI; LfK 12; Lg 3: 227, 228; BSH 5: 502 (1512). **gyllen** SJ 210 (1451); BSH 4: 266 (1501); RK 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6376), *m. [Äldre Dan. gylden, gyldene. Jfr Mht. guldin] gyllen, guldmünt, dukat*. fore c rinska gyllena FH 4: 65 (1458). 1 rengx gyllen ib 6: 123 (1512). the hundredhe rinska gyldene ib 1: 42 (1467, *nyare afskr.*). for:de hundrede rynska gylden ib. tusande rinscha gyllena gillde RK 2: 2527. xviii^m [18000] wngers gyllana ib 3: 539. 1 vngherss gyllen FH 6: 123 (1512). mz twsende gyllena ib 4432. ib 3: (Till. om Chr. II) 6376. PM XII, LX, LXI. m gyllene LfK 12. Lg 3: 227, 228. offra een gyllene ib 372. mynthe gyllena ib 36. skal hwar gwldhen gällä halffännän mark stocholms HSH 19: 14 (1497). ij^c gyllen i gwldh BSH 4: 266 (1501). x (10) eller xii (12) gyllene ib 5: 502 (1512). Jfr **arnoldus gylden**.

gyllenstykke, *n. gyllenduk*. hwsit war innan dragit mz gyllenstycke (*guldvef*) Di 8. ib 97. Jfr gyllene stykke under gyllene, *adj.*

gylpa, *v. [Äldre Dan. gylpe, gulpe. Nygutn. gylpä. Finländska dial. gölp (djölp)] bryta sig (för att kräkas)*. takir hon til ath rapa och gylpa LB 7: 74.

gylta, *f. [Isl. gylta] sugga. ss tillnamn*. SD NS 1: 225 (1403), 228 (1403, *nyare afskr.*).

gysa? (**gösa**. *pres. gös. giös*), *v. [Dan. gyse*

Nygunn. gysa] *rysa, frysa.* ä gös gamal man tho at han widh eldh sither *GO* 1047. — *opersonl. med dat.* ä giös thöm gamla tho at han widh eldh siter *GO* 363.

gädda (*gedde RK* 2: 3156. **giedda:** -o *Bil* 730. **gyäddä.** *gen. pl. m. art. geddana RK* 2: 6189), *f.* [*Isl. gedda*] *gädda.* *gyäddä* *lucius VGL* XIV. *gäddor* ok *braxn flundror* ok *aall Al* 5229. *Bil* 730. *RK* 2: 3156, 6189. — *ss tillnamn.* bero *gädda SD* 2: 703 (1300-1310). — *Jfr dagsvärkis-, gräs-, saköris-gädda.* — **gäddohovudh** (*gedduhouud*), *n.* *gäddhufvud. ss benämning på en bok. vnum librum vocatum gedduhouud SD* 2: 561 (1309). — **gäddo ögha** (*gedde-*), *n.* *gäddöga. LB* 7: 341.

gälf, se giälf.

gäil, f.? [*D. dial. geil; jfr Mnt. geilblome gnaphalium arenarium Lin.?* *venusta est quedam herba que vulgariter dicitur gäil et crescit in antiqua terra et in agris desolatis LB* 2: 65.

gäk (*gek ST* 412. **giäk. gieäk ST 173), *m.* [*Mnt. geck*] *gäck, narr, däre.* halda han sannelika therföre *giäk* ok *dåra KS* 58 (145, 64). *ST* 173, 412. *Ber* 290. konungin giorde sik siälff til *gäk RK* 1: 3923. *ib* 4371. han skal blifwa *gäk* oc *gook Al* 10029. ware iak folasta faana *gäk ib* 1921. han skulle wara före them som en *gäk* oc *aatlöghe MB* 2: 123.**

gäkka (*gekke Lg* 3: 138. -ar, -adhe), *v.* [*Mnt. gecken*] *narra, bedraga.* hädha gudh, huilken han *gäkkar*, tha han honom loffwar thz han wil ey sidhan halla *LfK* 16. *Lg* 3: 138, 402. — *bedraga, förföra.* swa *gäkkadhis* the aff owinomen *Su* 226. *MB* 2: 364.

gäld (*giäld. gield. gialdh. geld ST* 18, 105, 119; *LB* 7: 27. **giäldh ib** 8: 52. *Jfr galin*), *f.* 1) *galenskap, vansinne, ursinne.* do i *gäld Bu* 512. bötte enom klärk af *giäld Bil* 696. *Bu* 526. *Bil* 603. *MB* 1: 428. *KL* 348, 363. *ST* 114. *Iv* 2193. *LB* 1: 96, 2: 40, 62, 7: 27, 8: 52. *huxsins gäld (förvirring) Bo* 96. *KS* 44 (112, 47). — *galenskap, dårskap.* kom j swa mykla *gäld* ok *darscap* at the dyrkadho affgudh *Bir* 1: 395. *Ber* 223. 2) *raseri, ursinnig vrede.* räddos . . . at ey wara tryggare at thula leonins *gäld* än manna wredhe *KL* 298. mz fulle *gäld* ok wredhe *ib* 308. moth iudhana vredhis *gialdh MP* 1: 106. j thinne vredhis *gäld ib* 135. at wäghia oc wndfly thera ondzsko *gäld Bir* 4: 57. öpte decius j *giäld* ok harme *Bil* 413. thoko moth hanom oskiälika *giäld ib* 869. kom atir gielda fuldir (*full af raseri deröfver*), at hon war ey sultin *ib* 538. the drapo mannen i sinne *giäld MB* 1: 261. *Bil* 344. *KL* 311, 341, 342. *Bo* 12, 154, 160, 181. *MP* 1: 249. *Gr* 279, (*Cod. D*) 365. *Bir* 1: 168, 3: 274. *ST* 18, 105. — *Jfr hovudh-, hovuds-, lasta-gäld.*

gäld, se giäld.

gälda (*gelda. part. pret. -der. -ter*), *v.* [*Isl. gelda*] *L. snöpa, kastera. [köth af] geltom yxknom LB* 3: 109. XIII *gäldhe vedrä HSH* 19: 168 (1506).

gälda, se giälda.

gäldinger, m. L.

gälkare, se giäldkare.

gälla (*pres. gällir. impf. gal. gall. pl. gullu*), *v.* [*Isl. gella, gjalla*] *gifva från sig ett genomträngande el. starkt ljud.* 1) *ropa, skrika, tjuta.* tha war

myrkth vm werlden al ther ihesus christus a korsith gal *MD* 17. hon gall oc greth *ib* 46. hwa ära the som swa skälla oc swa iämirlika ropa oc gälla *Al* 10365. öpte och gal som han ii elde laghe *Bu* 8. siällan gällir hund widh beenshugh *GO* 837. 2) *hvina, dåna, skrälla.* swerdin bitu ok hielmane gullu *RK* 1: 316. swerdin klwngo ok bredhan gall *ib* 3031.

gäl maßer, m. L.

gälñas (*gelñas. galñas*), *v. refl. galñas, vara galen el. rasande.* j hwariom een man gelñas wt j eller girñas kan (*kan finnas raseri el. begärelse*) *MD* (S) 288. galñas thu j tholike kätthe *JP* 27.

gälninger (-ynger), m. galning. *gälningom* oc affwithom *PM* XXXVIII.

gälńska (*galńska: -o Lg* 3: 146, 152. **gälńska** (*för gälńska*) *ib* 484. **gälńskia:** -o *Gers Frest* 15), *f.* 1) *galenskap, dårskap.* huat *gälńska* är thz at astunda godz ok tappa himerike *MP* 1: 281. mykin *gälńska* och hardhelika pinaskolande, nar fulaste mulden säfwyrder at höra alla thinga skapare talande til sik *Ber* 223. *MB* 2: 202. *Lg* 3: 152, 484. *LfK* 195. *Gers Frest* 15. 2) *raseri.* gita sina ondzsko oc *gälńsko* äkke längir lönt *Bo* 160. *Lg* 3: 146.

gälskaper, m. L. Jfr giolskaper.

gämelika (*gämerlik. gämelik. gameligh. gammeligh*), *adv.* [*Mnt. gemelik, adj.; gemelike, adv.*] *muntert, skämtsamt.* konungin swaradhe honum *gämerlik (Cod. B gämelik, C gameligh, D, E gammeligh) Fr* 3025.

gänge, n. L.

gänger (*genger. n. gänkt. gäncht FH* 3: 97 (1447). **gänt SD NS 1: 97 (1402)), *adj.* [*Isl. gengr*] *gångbar.* xl marc i godha giilla ok genga, hwita örtogh päninga *SD NS* 1: 334 (1404). i swa dana peninga som nw ära genge oc gewe her landeno *ib* 147 (1402). päninga som nw ga ok gängha ära *SJ* 16 (1432). *ib* 27 (1425) o. s. v. gifwe en päning thz mynt som *gänkt* är (*moneta currentis*) *Bir* 2: 336. *SD NS* 1: 26 (1401), 62 (1401), 97 (1402). *FH* 3: 97 (1447).**

gängla, f. träska? giff ey swa ängle at thu gaar siälwer aa gänghlo (*Danska saml. har: træben; non superis ita des quod calopedum base vades*) *GO* 616.

gängse (*giängxse SJ* 361 (1469). **giängxssä. gänkse. giänksse SJ 382 (1472). **gänkske ib** 224 (1442). **gienskse ib** 226 (1453)), *adj.* *gängse, gångbar.* swa dana mynt nw är *gäfft* och *gängsse* öwer alt vp-land *SJ* 174 (1448). swadana mynt tha vppa sama tijt *gäfft* oc *gänkse* war *ib* 221 (1453). stocholms mynth som nw *gänksse* är *ib* 388 (1472). *ib* 224 (1442), 226 (1453), 361 (1469), 382 (1472). vti gylld myntt oc *giängxssä SD* 4: 585 (*öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*).**

gära, v. se göra.

gärande (*gärende. gyrende*), *p. adj.* [*Mnt. gernde*] *eg. begärande, tiggande; ordet nyttjas, dels i förening med följ. subst. dels ensamt, för att beteckna kringfarande gycklare el. spelmän; dessa omnämnas ss uppträdande vid de stores fester, då de rikligen begäfvades med kläder, hästar och annat af värde. gärande man, spelmän. gaff han then staff en gärande man RK* 1: 3607. — *gäranda* thet (*Jfr Mnt. diu*

gernde diet), *spelmän*. pipara gäranda theet waro tith kompne aff marghom landom RK 1: 3585. — *pl. abs. spelmän*. höwelik klede mangt eth paar her-toghin ok hertoghans men ther baro ok gawo the gärende ther waro RK 1: 2697. the gyrende (*Cod. B, C, D o. s. v. gärande*) wordo ther alle rike *ib* 3434. the gärande fingo ther dyr kläde örss ok gangara i gode liit *ib* 3515. ther war aff gärande mykit bangh *ib* 3580. — *Jfr* lekare, loddare, skämdagäster.

gäras? (goras), *v. refl.* [*Mnt.* geren. *Dan.* gare. *Sw. dial.* gäras, göras] *jäsa*. lath thz (*ölet*) sta j ii äller iij dagha oc goras (*trol. för göras el. gäras*) LB 10: 8.

gärds (gärs), *m.?* L.

gärds (gärpsla), *f.* L.

gärds (gärpsle), *n.?* L.

gärds (gärpsle stang), *f.* L.

gärp (gerdh. gerd. geerdh. gerd. -ir), *f.* [*Isl. gerð*] L. 1) *gärning*. han rymer fore sina skamlika gärdh AL 1629. *ib* 461, 2339. RK 1: 3098. 2) *arbete, utförande*. lenge stodh han (*salen*) jnnan gärdh KK 1: 3529. 3) *gärd, utskyld*. thz (o: swerige) the gärdh wth giorde RK 3: 4175. *ib* 4180, (*sista forts.*) 4420. wij . . . welja at fogtene häredzhöfdingane vi bönder oc vi landbo af hwart häredh scola jemka for:ne gerdh BSH 3: 45 (1452, *nyare afskr.*). late redelige vtkomme gerd-erne *ib* 5: 148 (1507). *ib* 152 (1507), 155 (1507), 157 (1507), 225 (1507). later föra tel seg alth (*för al*) then gerdh, som er tel hopa giordh i skone *ib* 153 (1507). ath göra iletus noghen gerdh *ib* 292 (1508?). som gerder hiit förth haffwe HSH 20: 122 (1507). — *sammanfattningen af dem som böra förena sig om en viss gärd*. sex män war een geerdh RK 3: 4172. wij . . . welja ath hwarje vi skattabönder legges sik i gerd oc hwarje xii landbo legges sik i gerdh, oc at hwar gerd skal göra thre toma tunnor, iiii span siktat myöl BSH 3: 45 (1452, *nyare afskr.*). huar gerd skal göra vth viii tolfth pila *ib* 46 (1452). *ib* 4: 241 (1498), 5: 163 (1507). — *afgift inom ett gille*. swara för hans ingangh gerd ok skoth i then drykken SGG 128. göry sydan fullan yngang ok gerd *ib* 129 (*båda dessa ställen kanske att föra till 4*). 4) *samqväm el. gästabad inom gille el. skrå*. huilken brodher som gärdh skal göra SO 66. huilken brodher som gärdh skal göra fore sijn läriunga *ib*. then som til gerdeman valder vorder ok vil ey gerdh göre *ib* 112. *ib* 99. halle gärdh (*vare gärdeman*) j neste drykken SGGK 105. vardha brödher ok systra til-nempdha gärdh holla (*att vara gärdefolk*) SEG 116. SGG 129, 130. 5) = **gärdha man?** ära alle gerdenne vthe alle i sändher SGG 130. *ib* 132. — *Jfr* a-, af-, at-, borgha-, bruplöps-, dara-, ful-, fälags-, gen-, half-, hem-, kirkiu-, kost-, lagha-, lidh-, mat-, mungats-, radh-, rapa-, sara-, siunättings-, skiuta-, sättar-, tidha-, til-, undir-, up-, ut-, vapa-, vilia-, väl-, äptir-, öl-gärp. — **gärdha folk** (gärdhe folk. gerdha folk. gerdeffolk), *n. gärdefolk, de personer (vanl., ss det synes, man och hustru) som inom ett gille förestå tillredelserna till och anordningarna vid ett samqväm*. bör allermannenom ok gärdha ffolke alla helgona minne

lysa ok holla SEG 112. om sa är allerman heller gärdhe folk thz fforsyma . . . böthe hwar thera i [1] pund malth gillena *ib*. nw bör gärdha folk nökla till gilliss stwgw anama ok stwgwna klädha ok redho haffwa, innan iiii dagha ffor än gillith sätz, om sa är gerdha folk thz fforsyma ok ey aktha böthe gillena i öre ok allermannenom i ortig *ib* 115. naar gilleth hollass skal ok drikkass, tha skal gerdaffolk öl redho haffwa, ffor xviii dagha, ffor än gilleth bürass nu ffindz thz sa ath thz ey sa giorth är, heller fwkompnath böthe gerdeffolk gillena, hwarth thera ffor sik iiii öre päninga ok allermannenom iiii päningha *ib. ib* 113, 116, 117. — **gärdhafolk balker** (gärdheffolk-), *m. balk som handlar om gärdha folk*. SEG 115. — **gärdha man** (gärdheman. gerdeman. gerdeman: -mennen BSH 5: 163 (1507), *m.* [*Fdan.* gärdeman. *Jfr* *Isl.* gerðarmaðr] 1) *gärdeman, den som har uppdrag att inom ett område insamla en gärd*. haffue wi tilskicket velburdige men monss henricsson oc peder gerdsson med ij borgere, at the skole thet aname oc vpbäre i skeninge aff edre gerdemen BSH 4: 241 (1498). *ib* 5: 163 (1507). 2) *den som förestår tillredelserna till och anordningarna vid ett samqväm el. gästabad inom ett gille el. skrå*. huilken brodher til werk-mestare keester wardher bijsithiare gärdheman eller gildesuen SO 68. then som til gerdeman valder vorder ok vil ey gerdh göre ok varda brödom tienistachtock som godhe men fore hanom giort haua kleda stugunne mz högiende om benckianer the[s]likes mz löff ock gressz ok halm tha tess tider är . . . böte i companit ena tunno öl *ib* 112. *ib* 113. TS 19. SGGK 105, 106, 108. SEG 116. — *Jfr* gärdhman. — **gärdha skatter** (gärde-. gerde-), *m. gärd, utskyld?* tesse göre gärdeskat HSH 18: 188. thet smör som fölger med gerdetkatten (*för gerdeskatten*) *ib* 189.

gärdh, *f.* [*Isl. gerð*] *jäsning*. lath ther nyth öl vtj som thz star j gärdhene LB 10: 8.

gärpa (giärdha. gierpa L. *pres. -ir. -ar. part. pret. gärper* L.; *jfr* äfven **um-, umkring-gärdha. imperat. gärdh** GO 882), *v.* [*Isl. gerða*] L. *gärda, uppföra gärdsgärd. abs.* hwa äkke wäl staffrar han ey wäl gärdher GO 888. — *med gärdh ss obj.* gärdh swa gärdh at thu lägger ey gap widh ändan GO 882. — *gärda, omgärda, hägna*. han giärdhar mädh godhom radhum Bil 214. skulu wth-ualda manna wägha athertäppas oc gärdas mz dröff-uilsanna thornom Su 169. *ib* 439. — *Jfr* ater-, half-, in-, kringum-, um-, umkring-, ut-gärpa, äfvensom ogärper.

gärpe (giärpe. gerdi. gerdhe. gerdhe. garde), *n.* [*n. Isl. gerði*] L. 1) *stängsel, inhägnad*. innan gärdes ok vtan gerdes SD NS 1: 80 (1401). 2) *gärde, inhägnadt jordstykke*. styrløgs gerdi SD 1: 247 (1225). til rikmodha gerdhe VAH 24: 326 (1377). duo agri huar i sino giærpeno SD 2: 289 (1299). jn diuersis agrorum congeriebus dictis wlgariter gerdhe *ib* 493 (1338, *gammal afskr.*). i östragärdhit *ib* NS 2: 37 (1408). brände gärpe ok akra sins molz manz Bu 175. skaro ok yrkto idhur garde MP 1: 67. thin gärdhis frukt *ib* 2: 173. kan . . . ey roghsädhin swa timelika saas j gärdheno Bir 5: 120. Lg 3: 672. — *Jfr* aker-, akra-, bya-, frip-, half-gärpe, äfven-

som in-, ut-gärdhis. — gärdhis gardher (giärdhis-, giärdes-, gärdz-), *m.* gärdsgård. komma öfwer giärdesgardhen *BSH* 5: 123 (1506). the sprwng offuer bwscker och gärdz gärdher *RK* 3: (sista forts.) 5999. byggia xx famna giärdhisgardh *GS* 39 (1414).

gärdhman (gerdhman), *m.* = gärdha man. *SGGK* 107.

gärpning (giärdning), *f. L.* *Jfr* akra gärpning.

gärligha (gherligha), *adv.* uppenbart? frimodigt? tha gik [han] gherligha fram för keseren *Lg* 3: 151.

gärna, *se* gärna.

gärning (gärnyng: -ynga *MD* (S) 205. gerning. gerninch. gernyng: -ynga *Gers Frest. Inl.* giärning. gyärning. giärning *L.* gärnigh *LfK* 36, 129. gärnigg (*frf. vok. i änd.*): -igga *ib* 72; -iggana *Bu* 21; -igges *Lg* 3: 599. gäringg: -ingga *Su* 139. -ar), *f.* [*Fdan.* gærning. *Jfr* *Isl.* gerningar, *f. pl.* och gernigr, *m.*] *L.* 1) *gärning*, *handling*. med ordhom äller gärningom mysförma *SD* 5: 606 (1346). at alla wara gärnigga oc aat häffwir waren . . . höffwizske *LfK* 72. göra nokrä grymä giärningä *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). göra the gudhelikhetz fruct ok hälgha gerninga *Bir* 1: 281. vägha gä[r]niggana goþa ok illa *Bu* 21. *Bil* 85. fangas han a färske gyärning *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). 2) *handling*, *verkställighet*, *verklighet*. talar mz alware gerning *MB* 1: 290; *jfr* **alvar**, *adj.* ey fatades ällir brast eth ordh aff allo thy som gudh them loffwat haffde sik giffwa skolandis. men alt wart fwlkompnat mz gärningomen (*rebus expleta sunt omnia*) *ib* 2: 56. 3) *verkan*. ökyä theras gärningh j läkedommenom *PM* xxxiii. i the naturenna virkan ok gärning *Su* 413. *ib* 46. 4) *arbete*, *verksamhet*. pär standä a sinne gyärningh til miþiän dagh *SD* 5: 638 (1347). huru the aff them skikkas . . . hwar til sinna enskyldelika gäringga oc ämbethe *Su* 139. än toth at gudz älskaras gudelikhet skal jnghen ända ällar engha mödho haffwa i sinne gärnigh, tho likowäl skal älskarens ärfwodhe sina matto oc regio behalla *LfK* 36. jnkte är thz som . . . idken gärnigh ey owerwindher *ib* 129. — *arbete*, *verk* (*som föreligger någon ss uppgift el. som utföres*). swa myklo bättre mästare oc haghare är en köön gerningis man, thy för gör han sina gerning *MB* 1: 31. gangin oc görin idhra gärning, idher skulo ängin ämpne giwas til gerning, oc tho skulin i räkna iämfulla gerning som för *ib* 289. — *arbete*, *verk* (*som frambringas el. är frambragt*). gulsmidh hulkin som redhe godha gerning *Bir* 2: 47. at thz värkit oc gerningin skuli rasklica fulkompnas *ib*. linnit klädhe ok vllit ok thz thridhia som wardhir af madka gerningh *ib* 1: 281. the gerning op a stangene la thz är sent at sighia fra *Fl* 986. *ib* 540. bazor varo aff bliald mz dyre gerning marghin fald *ib* 532. et gulkar aff godha gerning rika *Al* 1224. fordärfua swa godha gerningh *Bil* 478. tha tessen fornempdha gerninch redha är *SO* 16. ath skodha thessa gerninch *ib. ib* 62, 63. — *utförande*. thz henne war saat til gärnigges *Lg* 3: 599. til enna monstrancie gerningh (*till förfärdigande af en monstrans*) *SD* NS

2: 169 (1409). — *förmåga att arbeta*. han giuir . . . handomin gerning *Bir* 3: 49. — *arbete*, *slöjd*, *konst*. sagdhe . . . sik wara slöghan at alscons script oc gärning *Bil* 117. 5) *handverk*. skal han syna gerningh kunna *SO* 15. ey magh hustru äpther bondha syn haldha gerningh äller swena mera än j ar wthan sin loff *ib* 17. *ib* 13. 6) *trolldom*. är mik giordh aff gerning swik (*jou cuit que soit enchantemens*) *Fl* 1430. han mz gerning (*par enchantement*) skipa swa thil thz blomster falder a the han wil *ib* s. 97. — *pl.* drak georgius vtan skadha mäþ hans gärningga *Bu* 494. tro spaamannom oc manna gerningom *MB* 1: 368. 7) *handling*, *dokument*? til witne oc ewerdeliken stadfästelse thessa breffs oc giärning *BtFH* 1: 456 (1362). — *Jfr* afgudha-, almoso-, arvodhis-, at-, banz-, brödh-, dyghdha-, for-, goþ-, guds-, gul-, gulsmids-, handa-, il-, kärleks-, manz-, mat-, mis-, mur-, mästar-, o-, ovita-, silf-, sko-, stykke-, til-, timber-, thakka-, vapa-, valds-, vilia-, väl-gärning. — *gärninga man*, *m. L.* — *gärningis man* (gärniges-. gernigis- *ST* 487), *m.* [*Fdan.* gærningsmand] *L.* arbetare, handverkare. leghþe . . . ma[n]gha gärniges män *Bu* 417. swa myklo bättre mästare oc haghare är en köön gerningis man, thy för gör han sina gerning *MB* 1: 31. *KS* 76 (187, 83). *KL* 308. *Gr* 302. *Bir* 2: 66. *VKR* 5. *ST* 487. *Pa* (*Tung*) 35. — *gärningis öre*, *m. L.* — *gärnings folk*, *n. L.* — *gärningslön*, *n. pl. L.*

gärpissa (garpissa), *f.* *Tyska*, *Tysk qvinna* (*ss smädenamn*). aldrig skulu tässa gärppissor (*Cod. B* garpissor) wardha mina arffwinga *BK* 212. *Jfr* garper.

gärsala, *f. L.*

gärsam, **gärsom**, *se* görsem.

gärsäme, *se* görseme.

gärsämia, *se* görsämia.

gäslinger, *m. L.* — **gäslinga torva** *f. L.*

gästa (giästa. gyästa. giesta. gesta. geesta: -o *RK* 1: 4247. gista *L.* -ir, -te, -ter), *v.* [*Isl.* gista] *L.* 1) *trans.* *gästa*, *besöka*. gesto en stap som hete tolosa *Bu* 170. giästo enga hampn *Bil* 215. *Bir* 2: 256. *Fr* 1223. *RK* 1: 4247, 2: 3941. þa þe egh giästäs (*hafva gäster*) *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — *gästa*, *väldgästa hos*, *besöka i fientligt syfte*, *hemsöka*. hwaar sum . . . giäster therä huus, aa moot therä willia, ok thässum warum stadhwä *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). almoghen . . . som thässe aren hawer wareth hardhe lika vtan alla miskun gäster röwadher oc skinnadher *BSH* 2: 35 (1396). landith (*näml.* är) gest wtan nadhe *ib* 5: 254 (1508?). swa lot han them gesta *RK* 2: 5998. jammerligha wardhe wj tha gesta mz brandh oc slaggh manghehanda *ib* 2400. mena the jdher gästa *ib* 3903. skall han sigia at drengia häffua hanum hema gest *Di* 143. för än os gäster dödhin härdhe *Al* 6146. wil biskop iadum hema gesta *ib* 1059. — *intrans.* *gästa*, *vara gäst*, *göra besök*. a wäghinom gesto the *KL* 107. ther han gieste försto naat *Bil* 731. *Bir* 3: 197. *Io* 4393. giäste at ens cristins manz *Bil* 225. geste än til then fatika riddarin *ST* 441. *ib* 442, 454. thunge gäste the gästa tha j marie hiärta

Bir 3: 171. — *väldgästa*. at pätt sinne þe gyästá *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). han lot sa omögliga liffua oc gesta *RK* 2: 5744. gestis aldre swarare j thera dagha *ib* 1: (*sfgn*) s. 188. 2) *aflägsna?* nw mädhan silffkar oc horn äru aff landeno gäst tha äru bollin oc bekarin almoghanom bäst *RK* 1: (*Albr.*) s. 208. — *Jfr for-, ut-, vald-gästa.*

gäster (*giäster*. *gyäster* *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*); -e *ib* 479 (1345, *nyare afskr.*). *gester*. *pl. -ir: gyäste* *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*); *gäste* *Bir* 3: 171; *geste* *SO* 112; *gestene* *Bir* 3: 169; *gester* *SO* 112. -ar: *gesta* *Al* 2798), *m.* [*Isl. gestr*] 1) *främling, utländig*. han se bonde äller gäst *Al* 3684. 2) *i stad sig uppehållande främling (i motsats till borgare)*. *BSH* 4: 225 (1497). 3) *gäst*. fyr än giäster af gardhe rijdher *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). ängen man . . . ma flere gyäste byupä *ib* 479 (1345, *nyare afskr.*). þa kom goþar gästar *Bu* 144. *ib* 19. *Bir* 1: 158, 3: 169, 171. *Al* 2798. *SO* 112. budhin til giäst *Bil* 264. *Bo* 73. bödh andra iudha til gäst *KL* 38. xiiij ara giäster annars hems (*han som fjorton år vistats i den andra världen*) *Bil* 118. skal iak ipar lata seia þän fula gäst (*d. v. s. djäfvulen*) *Bu* 208. bidde leþan gäst (*d. v. s. draken*) *ib* 491. the wordho tha alexandri gäst (*hemsökte Alexander*) *Al* 9304. — *Jfr skadha-, skämda-gäster.* — **gästabudh** (*gesta budh: -budhit* *Bo* 240. *gestabudh* *VKR* 21; -budhum *ib* 20), *n.* [*Isl. gestaboð*] *gästabud*. sitia i thy första säteno i gästabudhomen *Bo* 60. nar thu vardhir budhin til brullöpis älla gästabudh *ib. ib* 74, 240. *Bil* 916. *VKR* 20, 21. — **gästa hus** (*gäste hws*), *n.* [*Isl. gestahús*] *hus hvari* (*ett klosters*) *gäster mottagas och härbergeras, hospitium, (i förbindelse med ett kloster uppfördt) härberge för pilgrimer och fattige resande*. *gästa hws* (*cellam hospitalem*) war vtantil i hwilko þe bliw som längdan til komo *KL* 183. hännas (*den hel. Ottilias*) closter war owermatto hökt oppa bärghit, nidher wndher bärghet lät hon göra gästa hws för fatikt folk oc pilagrima *Lg* 3: 445. — *hospitium, vårdanstalt för fattiga och sjuka*. stiktadhe vj gäste hws som fatike oc sywke skuldo jnne wara, oc haffua sina födho *Lg* 3: 691. — *värdshus*. josep oc maria the waro i thy hwse ther heet diuersorium. thz war et gästahws som alt wtländzst folk war wti *Lg* 33. — **gästa släng** (*gestä seng*), *f.* för *gäster afsedd säng*. VIII gode gestä senger *HSH* 19: 167 (1506). — **gästa skut** (*gesta schot*), *n.* *bidrag som vid ett gille betalas för gäst*. huar broder betale skelige sit gesta schot jnnan drycken vte är *SO* 99. *SEG* 123.

gästbudhin, *adj.* *bjuden ss gäst*. äth som hema staddir ok drik som gästbwdhin *GO* 403.

gästeri (*gestarij. gestri*), *n.* [*Fdan. gæsteri*] *gästning* (*ss skyldighet hvilken åligger el. utkräwes*). omildheth eller ow[erw]ald antigge med gestarij eller landredh *BSH* 3: 155 (1464, *samt. afskr.*). at intet olaglicth oc wskelliet gestri skulle stediass *GS* 53 (1458).

gästgivare, *m. L.*

gäst hion, *n. pl. L.*

gästkominn (-komen), *adj.* [*Isl. gestkominn*]

kommen ss gäst. wtländis man gästkomen til thit land *MB* 1: 338. *ib* 340.

gästliker (*gäslig*), *adj.* [*Mnt. geistlik*] *andlig*, *till andliga ståndet hörande*. flere andre gäslige herre *BSH* 5: 171 (1507).

gästman, *m. L.*

gästning (*gästnyng* *VKR* 75. *gestning. gyästningh. gäsning: -ningen* *BSH* 5: 122 (1506). *gesningh* *ib* 4: 151 (1492). *gessningh* *ib* 5: 315 (1508), 316. *gistning* *L. gisningh* *BSH* 5: 387 (1510)), *f.* [*Äldre Dan. gæstning. Jfr Isl. gisting*] *L. gästning* (*ss skyldighet hvilken åligger el. utkräwes*). vara fatikom thungir ok skadhelikin j gestning *Bir* 2: 335. *ib* 3: 311, 4: 32. *VKR* 75. then gästning jak haffde giort almoganom i näreke . . . haffde jak medh en wenligh oc kerligh bön aff almogan ther *BSH* 3: 131 (1460). göre ider nagon gesningh eller twnge *ib* 4: 151 (1492). *ib* 5: 122 (1506), 315 (1508), 316, 320 (1508), 387 (1510). mz myken gästning oc skatning oc andra twnga ålaga *RK* 3: (*sista forts.*) 4284. *ib* 5837. — *väldgästning*. han agher egh hämpnäs äffte brotlikum pänningum sinom firi gyästningh sinä *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — *Jfr konungs-, lagha-, vald-, valds-gästning.*

gästreki (*gestrekie*), *m.* *inbyggare i Gestrikland. ss tillnamn. olaff gestrekie* *SJ* 400 (1474, *på tre ställen*).

gästringar (*gestringar: -a* *RK* 2: 4434; -ana *ib* 4319), *m. pl.* *Gestringar, inbyggare i Gestrikland. RK* 2: 4319, 4434.

gät, *n.* [*Isl. get*] *gissning*. thz weyt iak ey vtan a gäth *RK* 1: 564. — *aning. ä geespa fughil aa sith gäth* (*euentus quales prenoscit oscitat ales*) *GO* 293. — *Jfr gäte.*

gäta (*pres. -er. impf. gat. part. pret. n. gätit. refl. pres. gätz* *RK* 3: 3895. *impf. gatz* *MB* 1: 156, 172; *RK* 2: 7197, 3 295, 1171, (*sista forts.*) 6049; *gaz* *Bil* 842; *Iv* 4154; *RK* 3: 91; *MD* 317. *gadz* *MB* 1: 156, 157; *RK* 3: (*sista forts.*) 4478; *MD* 188, 329. *gass* *RK* 3: 2543. *gassz* *MD* 320), *v.* [*eg. samma ord som gita. Isl. geta*] *L.* 1) = **gita** 1. iak gäther ey soffwith ingha nath *Lg* 3: 128. *ib* 151. 2) *omtala, nämna*. fore wisso wil iak thetta gäta *Al* 8561. *ib* 1809. aff thera högdh wardher gätith ää *ib* 5848. 3) *gissa, spå*. hwa som gäther han antigia liugher äller sigher sant (*fatidicus verum fatur vel figmina rerum*) *GO* 319. — *med prep.* til. quinnonar . . . kundo äkke gäta til *Bo* 14. gät til hwa han är som thik slo *ib* 189. gätir folk til. at han lifuir än *Bil* 685. — *refl. gätas, behaga*. nw gätz mik ekke thetta daath *RK* 3: 3895. — *opersonl. med personens dat. (el. i dess ställe ack.) samt at och följande dat. (el. i dess ställe en nominal partikel)*. tha gaz allom väl aat hans ordhom *Bil* 842. gatz gudhi wäl at swa giordho *MB* 1: 156. *ib* 157, 172. ther gatz ful mangom illa ath *RK* 2: 7197. *Iv* 4154. *RK* 3: 295, 1171, 2543. *MD* 188. olaff ther aat illa gadz *ib* 329. gaff honum nampn som honum gaz aath *ib* 317. — **gätas at, behaga**. thz war som honum gadz icke aat *RK* 3: (*sista forts.*) 4478. hans lykka war saa och gaz wäl aath (*med underförstådt honum, det behagade honom väl, han fann sig väl*) *RK* 3: 91. — *finna behag (i), finna sig tillfredsstäld*

(af). olaff loo oc gassz vell aath at sigword togh ey verra laat MD 320. kong cristiern gatz tha illa äth ath han hade tolken skade fäth RK 3: (sista forts.) 6049. — *Jfr at gätas. — Jfr forgäta.*

gäta (-te), v. [Isl. gæta] L. 1) *vårda*. iosep som jomfrune gätte MD 12. 2) *gifva akt på, iakttaga, hålla*. wilen j . . . mith bodh ey storlige gäthä MD 7 (båda de anförda ställena förekomma i en norragiserande handskrift).

gäte, n. *aning*. ä gespar fughil a sit gäte (*oscitat ad tales quas res prenoscitat ales*) GO 650. *Jfr gät.*

gätnadher (ack. -at), m. [Isl. getnaðr] *behag*. manga . . . huilka mik oc flästä waro til gäthnat Su 160.

gätsla (giäzla), f. L.

gäva, se giva.

gäva? gud hans gäwa (för siäl gäwe el. giwe?) nadhe SD NS 1: 106 (1402).

gäver (gewer. gefuer. geeffwer: geeff Al 1684, 4548; RK 1: 1839. n. gäft. gäfft. geefft SD NS 1: 91 (1401). gäpt ib 2: 120 (1409). gäpft FH 5: 60 (1471)), adj. [Isl. gæfr L.] 1) *som kan utgifvas, gäf, antaglig, gångbar, bruklig*. i swa dana peninga som nw ära genge oc gewe her i landeno SD NS 1: 147 (1402). swa goth mynth som nw gäfth ok gänkt är i rikeno ib 26 (1401). ib 47 (1401), 62 (1401), 91 (1401) o. s. v. FH 3: 97 (1447), 5: 60 (1471). — *bruklig, vanlig*. iblandh människior är gäfft oc genast at först wnsätia oc hiälpa kroppenom Lg 3: 416. 2) *fullgod, värdefull, ypperlig, förträfflig*. lofuadhe sin häst gäuan for thry godh kynne Bil 732. hon hafde äkke när sik nakat thz som gäfuare älla dyrare var Bo 75. hiolt änkte geware än gudz kärlek Bir 1: 368. ib 348, 2: 36, 3: 404. MP 1: 307. Al 1684, 4548. RK 1: 2660. ST 487. Su 389. sköön ord ok gäff RK 1: 1075. ib 1839. romara halda gefua malyrt at driikka fore at göma manz helso LB 4: 350. — *värderad, ansedd*. hielma plator ok panzere wordo tha gäwe ok giordos flere RK 1: 104. manga hälada gäwa ib 3193. hon är godh oc mykith geff Al 10259. — *superl. n. gävast (gäfuäst Lg 3: 552, 558), adv. oftast*. thy the gäfuast borgha ok läna peninga aff androm Lg 3: 549. ib 558. som gäfuäst händer ib 552. som gäffwast skee LfK 124. ä gävast (*esomoftast*) gik jak tädhan hwngragher Su 282. — *Jfr läm-, of-, o-, rum-gäver.*

gödska (gödzka. götzska. gözska. gözka), f. [Isl. gæzka] *godt*. syu fructsamlikin aar som först skulu koma mz fruct och korn oc alle gödzko ST 401. — *god el. värderik sak, dyrbarhet, skatt*. kastadho bázsta gözsko, gulwägh(na gärsom) hans hülgha been j haffuit Bil 215. — *koll. gods*. gudh hawer giwith honum mykla götzsko MB 1: 205. ib 196, 203, 204, 211. — *båtnad, gagn*. thet warder thöm äuerldlik gözka til tera siäl ok äuerulz lif KS 52 (132, 56).

gödsl (gödzl Bir 4: 7. götzsl. gözl ib (Dikt) 234; -ina KL 252. gözsl), f. L. *gödsel*. groof vndir yrtom mz spadha. oc bar siälwir gözlina til thera KL 252. akarin . . . hulkin ther . . . vidhirthorff gözsl Bir 2: 308. lägghia kringom hanom götzs[1]ena oc fitman

Ordbok.

ib 4: 5. ib 7, (Dikt) 234. *Jfr rena gödsl. — gödsla ran (gözlä-), n. L.*

gödsla, f. — *gödslu eper (göpslu-. göpzslu-gözlu-), m. L.*

göpa (pres. -ir. part. pret. -dder: -a BSH 5: 186 (1507). -dher. n. gööt Su 460), v. [Isl. gæða] L. 1) *göra god*. hertogh fräderik pläghadhe hunda . . . han hafde ok mästirlika gödhe (*dresserade; Cod. B, D, E* han hafde them och mäster (*Cod. D, E, F* mestherligh) godhä) ther siäldan vordho mödhe Fr 57. 2) *göda, göra fet*. x göda yxkn ST 421. BSH 5: 186 (1507). som . . . sina kroppa gödha oc tyngia Su 16. Bo 131. Su 46, 388, 460. gödha the sin krop mz yfuirflödhoghet MP 2: 77. — *göda, gödsla*. ä huru mykyt jak han (*äkern*) yrkir ällir gödhir Bir 2: 308. — *bildl.* vilt thu gödha (*impinguere*) thina siäl mz godhom ok hülghom thankom Bo 101. — *refl. gödhas, frodas, förbättras?* skal winith ther aff fitma ällir gödhas (*pinguescet*) oc thäs ythermoere warda söth Bir 4: 6.

göpfung (-ar), f. L. *gödning*. hwar hade syn deel alleledes förbätred bade med gödning rüdning oc bygningh DD 3: 230 (1490). — *pl. gödsel*. som wingardhin plantade oc gödhninga wppa lagde Bir 4: 6. *Jfr rena göpfung.*

göia (gö. göö. part. pres. göiande MP 1: 342. göande Bil 783, 792. pres. göör Bir 1: 167; ST 519; GO 821. impf. gödhe. pl. gödho KL 24; Su 434. göddo Bo 154; Su 163), v. [Isl. geyja] *skälla*. bära een hwitan rakka göande Bil 783. like . . . göiande . . . hundom MP 1: 342. latir hundir idhis ey vpsta oc göö nar thiufuin kombir ib 2: 206. en hundir mötte hanum ok gödhe at hanom KL 51. göddo mz gäld mot honom som hunda Bo 154. bak-tuskara gö som hwnda Ber 106. tho en hund ma mykith gö ther kan ängin man aff dö Al 1241. Bil 792. GO 821. KL 24. Bir 1: 167. ST 519. Su 163, 434.

göian (göyan), f. *skällande*. hwnannas göyan LfK 64.

göker, m. [Isl. gaukr] *gök*. thu skalt ey thro . . . oppa gökin tha han gal ST 32. — *i ortnamn.* göksholm SD 2: 496 (1307). — **göks yrt**, f. [*D* gögeurt] *nyckelblomster, orchis maculata Lin.*? een yrt som kallas gökx yrt hon kallas aff somligom statt hart oc hon vexer alment oppo ängyar oc haffuer lang brwn blomster mz tiocka oc stackota stielka LB 7: 273.

göle? f. *spratt?* jach wille göra honom ene göle (*utgifvaren tillägger inom parentes: gökle?*) FM 134 (1502, samt. afskr.).

gölia (pres. refl. gölyes LB 7: 242), v. [*Sv. dial.* göljas, vämjas, kråkas] *küttla svalget för att framkalla kräkning?* ligurere j: göliä LB 6: 284. — *refl. göllas, känna benägenhet att kråkas*. haffuir stor vämilse oc gölyes oc kan icke spy LB 7: 242.

gölielse (gölielse), n. *pl. äckel, benägenhet (att kråkas)*. han hielper for kräkilse oc gölielse til spy LB 7: 243.

göm, n. (RK 1: 2317) och f.? **gömber**, m.? [Isl. gaum, f. och gaumr, m.] *uppmärksamhet, akt*. giva göm, fästa uppmärksamhet vid, gifva akt på. med gen. thäs. herra iwan gaff thäs äkke göm lv 2286.

ib 3128. *Al* 6360, 6854. — *med dat.* han gaff alexandro genast göm *Al* 2226. — *med prep.* at. ther gawo the aat enkte göm *RK* 1: 2317. *Iv* 1968. — *med prep.* um. jak skal ok gifwa mik vin oc göm om at taka matelica af bröðheno *Bo* 133 (*bruket af um är dock här troligen föranledt af det föregående vin*). — *med en sats inledd af ett indir. frågeord.* granth göm giffua, huat var brist är *BSH* 5: 12 (1504). — *vita göm*, = giva göm. *med gen.* thäs. wiste tess ey göm at dāner ān lagho i windeström *RK* 2: 9053.

göma (giöma. gömma: -ande *MP* 2: 37. **gyma** *KS* 50 (126, 153). -ir, -de, -der), v. [*Isl.* geyma] *L.* 1) *gifva akt på.* *med ack.* bör them som bidhia vil ey at enast göma stadhin. vtan ān āmuāl timan *Bo* 103. *KS* 43 (110, 46). tho at þe (o: þing) se eigh för gömd (*påaktade, anmärkta*) āller i lagh satt *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). gömen görla hwath iak sigher *Fr* 777. — *med prep.* at. swa innerlika at honum gömde thz hon sina tokt ther mz forglömde *Iv* 1380. *Bo* 238. göm väl aat allo thy som här āpte six *ib* 49. göm väl at väghinom hans *ib* 113. *ib* 115. *MB* 1: 92, (*Cod. B*) 532. *KS* 38 (99, 40). — *gifva akt, se till.* *med sats inledd af at.* göm at tin huxan se rāt ok stadhugh *KS* 21 (52 23). — *akta sig, se till.* *med sats inledd af at åtföljdt af negation.* göm at tu ey suā rādhes wārulzmannanna vpsyn, at tu fā blyghd ok synd före tin dom *KS* 69 (170, 76). 2) *iakttaga, hålla.* pāt gömä wir skipum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). thätta buthorþ gömä *ib*. *MP* 1: 46. *Bo* 177. *Bir* 3: 228. *MB* 1: 105, 2: 139. göma pāt nu är sakt *Bu* 185. göm thesse thry *Bil* 613. hulke som tokin laghin af gudhi ok giömdin them eyg *KL* 143. gömdo laghin *Bo* 5. *RK* 2: 4079. *MB* 2: 306. som ākke gömir sunnadaghin *Bo* 87. ān ey gömdes thāsse räkning mz bisext *MB* 1: 64. *ib* 65. at göma maatonā *VKR* 79. aff thz hiārta som ey gömer ödhmiuk scriptamaal *Bir* 2: 327. sum rätwiso williā elskā ok gömä *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). gömmande nattiinna vaku (*custodientes vigilias noctis*) vm sina hiord *MP* 2: 37. — *iakttaga, bevara.* huar thöm (*dygderna*) göme *KS* 20 (50, 22). *Bo* 129. 3) *gifva akt på, vara uppmärksam på, vaka öfver.* göma siin ordh ok vara ey bradh *Iv* 578. göm thina thankka *Ber* 220. mz alle gömo göm thit hiārta (*omni custodia serva cor tuum*) *ib* 101. — *se till, taga vara på, hafva vård om, vårda, vakta.* *med gen.* wakta ok göma hans lifz ok likama *KS* 63 (157, 69). — *med ack.* gömmande sina hiordh *MP* 2: 36. göma fāā *Bil* 466. göma hānna faar *ib* 540. *KL* 273, 296. *Bo* 240. *Iv* 308. böþ hanom göma hans sial görla *Bu* 156. hānne . . . som guz āngla göma *ib* 511. j . . . som ey gömdin (*custodistis*) idhan herra *MP* 1: 54. thār waro tha j landeno tholff slecte, aff hwilkom alle the bāzsto gömdo laghin *Bil* 847. *KS* 50 (126, 53), 58 (144, 63). vart rike swa göma ok vakta *Fl* 172. 4) *bevara, skydda.* göma cristna siāla fra diāfwls willo *Bil* 569. *ST* 504. thin fadhīr göme thik af allom vadha *Bo* 26. *KL* 125. *Bir* 2: 141, 3: 69. at han them göma och frälssā aff pino och nödh *Pa (Tung)* 34. skal han göma thöm för syndelikan lifnat ok af ont ok orent

sälskap *KS* 53 (135, 57). hafðhe gudh gömt han fore alle genwårdho *MB* 1: 105. — *bevara, afhålla.* ān thu . . . göme thina thwngo af alle fanytte talan *Ber* 107. 5) *skydda, försvara, bevaka.* settom her igen two som slottit skule göma *Di* 66. — *förvara, bevaka, vakta.* waradach lāt göma apostolos badha ok biscopana *Bil* 234. han gömir paradiis mz brinnanda swärdhe *Lg* 90. *KL* 170, 172. *Bir* 2: 143, 3: 58. — *taga i förvar, lägga beslag på.* lot han göma alt thz sampson atte, oc giorde hanum biltog *Di* 3. 6) *förvara, gömma.* min likama skalt þu göma ok görla göma *Bu* 13. *Bir* 2: 105. ān är þān sami stauar gömdar mēþ soma ok heþar *Bu* 101. om hon (*frukten*) hāmpthas om warena ok gömis swa tw aar *LB* 4: 341. *ib* 346. gömde . . . al thing ij sino hiārta *Bo* 7. *MP* 2: 37. mz maria eptedöme manoms vj til at göma grannelica som hon gömde al gudz ordh j varom hiertom *ib* 1: 55. säle āru the som hōra gudz ord ok göma (*custodiunt*) thz *ib*. then som gömir (*servaverit*) min kennedom *ib*. thān stol gömdis (*hölls i beredskap*) enom myklom prest aff ānglande *Bil* 788. flarþo lund (*fjärde sättet att födas*) gömde (*förbehöll*) han sik sialvar *Bu* 62. *Gr* 264. gömer man manne vredhe *MP* 2: 100. — *behålla, bibehålla.* twingar thz alt ont blod wtlöpa oc alt goth blod ta gömir thz quart i kroppenom *LB* 3: 47. 7) *bevara, behålla oskadd el. okränt.* mirra . . . gömir döda manna kroppa oröthelica *LB* 4: 342. at göma iomfrudom *KL* 52. *Lg* 3: 486. at göma manz helso *LB* 4: 350. — **göma sik,** 1) *taga sig till vara, akta sig, vakta sig.* han skal wardha thes atwaktogare at göma sik *Bir* 1: 283. — *med prep.* for, göme sik . . . for sinum owinum *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). hon baþ han göma sik firi gramenom: ok bātra sin brut *Bu* 28. göma sik före kununx wredhe *KS* 77 (191, 85). *ib* 14 (33, 15), 33 (84, 35), 81 (200, 89). *KL* 226. *Su* 422. *LfK* 3. göm thik görla ther fore, at lata nakau tima ysaac thiit koma *MB* 1: 203. — *med prep.* af. jak skal göma mik (*afhålla mig*) aff huarre vanskaplike fylsko *Bir* 3: 55. — *med prep.* fran. jak skal vakta oc göma mik fran thom *Bir* 3: 59. — *med inf.* thu skal görla göma thik at tala nakath hardhelika til iacob *MB* 1: 224. — *med sats inledd af at åtföljdt af negation.* göm thik at han eygh smitte thik *Gr (Cod. D)* 380. at han skulde sik göma i allom sinom āthāuom, at han skulde ānkte thet göra han wiste gudhi āmot wara *KS* 15 (34, 15). 2) *bevara sig, bibehålla sig, hålla sig.* som . . . i renlikhet göma sik *Lg* 3: 486. — **göma at, gifva akt, se till.** hwar som görla gömir at oc granlica (söker) j thera bokum *Bil* 239. *Fl* 1516. göm at görla at thu gör all the tekn *MB* 1: 286. sidhan han gömde at, hwath rāt ware *ib* 144. *ib* 366. *Bo* 34. *Jfr atgöma.* — **göma bort, undangömma.** hvilken som gömer bort anners verck tygh *SO* 152. *Jfr bortgöma.* — *Jfr ater-, for-, inne-, undan-göma.*

göma (giöma. gömma: -o *Lg* 3: 51), f. [*Fdan.* göme] *L.* 1) *uppmärksamhet, vaksamhet.* liuin mz högxsto gömo ok atuakt *Bir* 3: 286. mz alle gömo göm thit hiārta *Ber* 101. troen thiānare är altidh i gudhz skodhan ok sinne gömo (*custodia sui*) *ib* 215.

haf thy alla atwakt wm thina gömo *ib. ib* 221. **2)** *iakttagande*. hafðhe vidhir thorft laghanna gömo *Bo* 5. *Bir* 1: 252, 2: 218. *Lg* 3: 51. — *bruk, sedvänja*. thässe gambla göman ok sidhuänian *Bir* 3: 252. — (?) äptir naturinna skipilsom ok gömo (*conservatione*) *Bir* 1: 214. **3)** *tillsyn, vård*. lat mik lipughan af hans gömo (*tillsynen öfver honom*) *Bu* 142. henne anduardadhe han sins lifnaz gömo *Bil* 797. tön herra barn hånem setias i rökt ok göma *KS* 53 (134, 57). godhe hyrdhin vakar owir sins litla hiordz gömo *Bo* 188. äru öffro thingin som äru änglane gifne honum til gömo *Bir* 2: 290. *KL* 76. *Bil* 266. *Bir* 1: 24. *Lg* 38. *Fl* 107. haua gömo owir thz folkit them var anduardhat *Gr* 324. the gudz iomfrwr oc brudher, som hon hafðhe wndir sinne gömo *Lg* 3: 51. **4)** *beskydd*. gudhz ängla som iomfrumen är gifwin til wärn oc gömo *Lg* 3: 487. andvarþa sik i guz gömo *Bu* 492. *Lg* 3: 486. baþ han fara v räddan a sina tröst ok gömo *Bu* 181. **5)** *bevakning, vakt*. vaktado . . . alla stadsins porta mz idhelike gömo *Bil* 898. *Bir* 1: 384, 3: 244. *RK* 1: 1318. sätin gömo jdthrom mun *Bir* 2: 61. — *vakt, vaktpost*. the gingo fram ginom förstä giömonä (*custodiam*) ok andra *KL* 154. **6)** *fängsligt förvar, fängelse*. fik thöm j gömo mārastum herra: paulino *Bil* 105. satto them i giömo (*custodiam*) *KL* 137. *ib* 140. anduardhandis än ämuäl han i band oc hardha gömo *Gr* 267. *Bir* 1: 251. j mino huse äru thre gömor (*fängelserum*) *ib* 2: 211. *Fl* 322. **7)** *förvar*. ipur priuilegia oc forn bref . . . varo ipär borto firi vangömo þerrä mannä som þöm i gömo skuldo haua *SD* 5: 636 (1347). nykilin aat the gropinne anduardhadhe sancte patricius priarenom j the samo kirkione til gömo *Pa* 10. aff then helewagx flaskän som clarina honom til gömā fik *Va* 43. **8)** *bevarande*. manadhe han hona til iomfrudoms gömo *KL* 199. til ödmiuktinna gömo *Bo* 73. *Bir* 1: 291. **9)** *gömma, gömställe*. wnder spegelen war en göma *MD* (*S*) 238. the hafwa nidherstunget afgudhet i sinom gömom *Su* 421. ath nokor breff funnos i peter krusa gömom eller nokorstadz i hans wärie *SJ* 223 (1453). — *tillhåll*. wart giort . . . til gömo allom orenom andom *MB* 2: 360. — *Jfr land-, siäla-, van-göma*.

göman, *f. iakttagande, aktande, bruk*. timans gran göman *LfK* 70.

gömare (giömare: -arä *KL* 154; -arana *ib* 140), *m. [Isl. geymari]* **1)** *den som iakttager el. utöfvar*. dygdhanna vidhiringangare oc gömare *Bir* 3: 91. **2)** *vårdare, den som har vård om el. tager vara på*. prestena skipadhe jak hans (*min lekamens*) särlica gömara *Bir* 2: 105. jdthur kläde haffuen all til saman wndir enom gömara ällir twem ällir swa manghom som them formaa at rökta *Bir* 5: 9. *ib* 10. — *vårdare, beskyddare*. guz ängel . . . var hænna . . . gupleken gömare *Bu* 5. coma tue guz ängla ok sighia sik vara þera gömara *ib* 183. romska borgh gömara *ib* 102. siäla gömare *Bil* 107. *Bu* 516. *Bir* 1: 35, 3: 241. jak skipadhe petrvm minna fara födhara ok gömara *ib* 1: 123. som är sins hosbonda atwaktoghir gömare *MP* 1: 54. — *vårdare, förmyndare*. riddarin hans gömare *KL* 76, 77. **3)** *vaktare, som vaktar el. förvarar*. känz thik vara thinna päninga thräl oc äkke herra. gömara (*custodem*) oc äkke äghara *Bo* 66.

häluitis nykla gömare *KL* 412. *MB* 2: 405. — *vaktare, vaktare, uppsyningsman*. rymde o räddir gönum sina gömara *Bil* 256. *KL* 140, 154. skulu gömara koma hulke som granlika skulu skodha ok atwakta af hwat kyni the farin äru som in skulu lätas til herrans kost *Bir* 1: 360. *ib* 2: 143, 218, 3: 58, 151. *Lg* 333. folksins glömske gömare oc domara *Bir* 2: 105. — *Jfr fara-, fä-, kirkiu-, klädha-, torn-gömare*.

gömilse, *n. pl.?* **1)** *bevarande*. til ödmiuktinna gömilse *Bo* 11. mattan är kropzins gömilse *LB* 3: 29. **2)** *tillhåll*. wart giort . . . til gömo allom orenom andom oc gömilse hwars ens fugils orrene oc hadzlige *MB* 2: 360.

gömin (gömen. giömin *L.*), *adj. [Isl. geyminn]* *L.* suä mång il äptedöme biskuper eller annar förman later sinom vndidånem, suä månge dödhelike plägher han wardr gömen *KS* 50 (127, 54). *Jfr at-gömin*.

gömirska (-erska), *f. den som bevarar, vårdarinna*. iomfrudomsens gömerska *Su* 174.

gömol (gömel *Bir* 3: 334), *adj. akksam, om-tänksam*. herran athughul oc gömol vm sin faar *Bir* 4: 293. *ib* 3: 334. *Jfr atgömol*.

gömsla, *f. Jfr vangömsla*.

gönom, *se genom*.

gönst (gynst. gunst. ghwnst *FH* 1: 200 (1504, *nyare afskr.*). gonst *ib* 1: 120 (1493, *gammal afskr.*)), *f. [Mnt. gunst] välvilja, tillgifvenhet*. hawa mic . . . stora gönst oc kärlek bewist *SD NS* 1: 317 (1404). nu hylla honum macedones alle göra honum gynst thusand fälle *Al* 826. mz store gynst the honum thiäna *ib* 5266. *RK* 3: (*sista forts.*) 4332, 5170. *MB* 2: 331. — *wälvilja, godhet, ynnest, gunst*. konungin . . . vntfik them alla mz store gönst oc äro *ST* 245. än mere gönst han them thede *RK* 2: 3063. *MB* 2: 272. *FH* 1: 120 (1493, *gammal afskr.*). bewijser idher her swo vti, som j wilen fortiena wara gunst oc tack *BtRK* 151 (1442, *orig.*). — *bevis på tillgifvenhet el. erkänsla, gåfva, gåfvor, skänker*. skalt thu göra mik nokra gönst *ST* 488. ma iak nokra gönst taka aff theem, ther iak mina päniga läna *ib*. för gånst (*mutor*) eller gawor skull *Lg* 3: 344. — *ynnestbevis, bevis på tillgifvenhet, hyllning*. bön och gönst monde the ey spara *RK* 3: (*sista forts.*) 5192. the främadhom ther abbatissan siälff wil noghra gönst ellir wördhning göra *VKR* 38. sökia iomfrwna mz gönst oc gaffwar *Lg* 3: 66. — *erkänsla, tack?* göra honom (*Gud*) gönst tak oc kärlek för hwaria ena hans syndherlika wäl-gärnigh *LfK* 94. — *Jfr ogönst*.

gönsteliker (-lig. gonstlig), *adj. [Mnt. gunstlik] gunstig, välvillig*. takkandes . . . för eders herredömes gönstelige tilscriffwelse *BSH* 5: 396 (1510?). ider nadis enkede gonstlige scrifftlige swar *FH* 1: 121 (1493, *gammal afskr.*).

gönstogher (gönstigh. gwnstoger), *adj. [Mnt. gunstich] nådig, mild*. sidhan lwtte gönstoghe (*curialis*) herran sik än nidhir *Bo* 159. en gwnstog, godh, hwldh herrä *BSH* 4: 266 (1501). epter edher herredömes gode tiilbodh, vilie och gönstigh behagh *FM* 572 (1513). — *gunstig, bevågen*. mig gönstog wara *RK* 3: (*sista forts.*) 5176. — *Jfr ogönstogher*.

gönstoghet, f. Jfr **ogönstoghet**.

göpn (göpen. -ar), f. [Isl. gaupn] *göpen, krökt el. ihålig hand; göpen, det som rymmes i den krökta handen, hand full.* taga . . . en göpen fwlla aff hampa fröo *LB* 7: 307. en göpn ällar näffui klenasta lynn blaar *Su* 46. bättre är en fuller neffwi i handhom, än twa fulla göpnar i wanom *ib* 13.

gör (gior L.; SR 51. gyor SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). gyr: gyru Bu 197. frf. vok. i änd. -r. -rr-: görra Gers Frest Inl.), adj. [Isl. gör] *L.* 1) **färdig (jfr göra 1).** ä giwer gudh aa görän teen (*aptis ad cauma verubus deus unit adauma*) *GO* 44. 2) **arbetad, bearbetad (jfr göra 2).** gul ok ädhla stena dyre alla handa ful wäl göra *Al* 5240. 3) **gjord, förfärdigad (jfr göra 3).** ther war gör en höwelik saal *RK* 1: 2698. geenlädher ok rema . . . varo aff skära silke göra *Fl* 534. *ib* 972. *Fr* 2989. *Al* 185, 9553. *ST* 200. *Va* 20. 4) **gjord, tillställd (jfr göra 5).** ther war gör swa mykin skal *Fr* 3033. 5) **gjord, verkställd (jfr göra 6).** godha gernyngar omatteligha görra *Gers Frest Inl.* war thässe räkning gör a moab slät *MB* 1: 419. tha maltidhin war gör *ST* 403. — *gjord, begången.* äfter pätt gyärningen war gyor *SD* 5: 376 (1344, nyare afskr.). för än synden war gör *MB* 1: 98. 6) **gjord, uppgjord, beslutad (jfr göra 7).** iupa como mz gyru (*Cod. B, C* giordho 979) raþe tel iacobum *Bu* 197. þe läto suara mz göru (*Bil* giordho 1020) raþe *ib* 507. — *ingången, avslutad.* ganger sidhan a göra säät mz gudhi *MB* 1: 301. ganger aff göre sät *ib* 349. *RK* 2: 1600. 7) **gjord, bevisad (jfr göra 8).** förgäta the godhgiärninga thöm äru göra *KS* 44 (113, 48). — *tillfogad.* högher skadhe . . . ther konungenom är gör til oärä *Fl* 1697. orättin som os var af mannenom gör *Bo* 185. *Bil* 871. 8) **gjord, vorden, blifven (jfr göra 18).** ey är vars herra hand stunth gör *MP* 1: 70. uar nw tröster gör *Su* 142. marger riddare war ther gör *RK* 1: 3596. — *Jfr ful-, o-, um-, up-gör.*

göra (giora SD 5: 567 (1346). györa ib 376 (1344, nyare afskr.), 476 (1345, nyare afskr.); -um ib 561 (1346). gyora ib 375 (1344, nyare afskr.), 638 (1347), 639. gyorä ib 563 (1346), 568. gyra: -om KL 227; -um ib 234; -in ib 241; Bir 4: (Avt) 183; MP 2: 172; -y LfK 175. gira SD NS 1: 635 (1407). gära ib 390 (1404); -in ib. pres. gör. gör. giör. gyor SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). gor ib NS 2: 1 (1408). giär SR 46; KS 37 (97, 40). görir (dock trol. för körir) LB 3: 49. imperf. giorþe. giörde RK 1: 2193. part. pret. giorþer. n. giort. gyort SD 5: 637 (1347), 639 (kan föras till gör). gört ib 160 (1343; kan föras till gör). giört ib NS 1: 415 (1405; kan föras till gör)), v. [Isl. görva, göra, giöra, gerva, gera] *L.* 1) **bereda, göra i ordning. lät kunugen bal göra i limoghne *Bu* 188. — *tillreda, tillaga.* om thu faar nakra willebradh, tha gör thz til mat *MB* 1: 212. nio (näml. fiskar) giordä i piper *AS* 59. fäm (näml. ägg) giord i gryto och fäm i panno *ib* 60. thaga . . . olio giorth mz rösa *LB* 5: 77. Jfr 3. — *tillreda, tillrusta.* then som til gerdeman valder vord er ok vil ey gerdh göre *SO* 112. — *göra, anställa, hålla, föra.* þäs lanz**

kunugar giorþe brulöp sinna dottor *Bu* 182. tel kirkian gitar hanom giort särleka höghtip *ib* 51. 2) **be-
arbata, arbata.** the hafua gifuit conuenteno . . . gyordhan messing *FH* 4: 42 (1455). som . . . thässa wl til klädhe gör *Al* 5255. beddis modhorinne thz hon skulde göra *Bo* 14. hwat ey bar han atir thz hon hafde giort *ib*. 3) **bereda, tillreda, göra.** stöt ok giort som oleum *LB* 5: 80. löögh aff hänne (*malört*) giordh *ib*. af ene-bärom maa man göra olio *ib* 4: 341. göra ther aff plastir *ib* 1: 97. Jfr 1. — *göra, förfärdiga.* togho the biälkan oc giordho aff ena fä bro *Lg* 95. kronulyus . . . ywer oss lata gyorä af prym lifspundom vax *SD* 5: 563 (1346). göra polict palacium *Bu* 181. eet torn . . . ther resa giordho mz sina händer *Fl* 971. hon (*taflan*) war giordh alt vtan flärdh *Al* 188. bödh han thaghar göra sik en wagn *ib* 9076. gör os gudha *MB* 1: 343. giordhe ysaac ther altara gudhi *ib* 211. — *göra, författa.* thässa bokena giordhe sanctus bernardus *Ber* 243. *Fr* 3202, 3228. — *utfärda.* þetta war giuit oc gört vndir mit inzighle *SD* 5: 160 (1343). þättä bref var gyort oc giuit i varom garþe vip husäby *ib* 639 (1347). vi . . . györum . . . wart bäggiä testament *ib* 561 (1346). 4) **afä (om mannen).** med dat. och ack. giorde henne et barn *Di* 21. han war then samma son som wilkinus konung giorde ena (*för ene el. enne*) haffrw *ib* 41. 5) **göra, alstra, afkasta, gifva.** somlik (o: sädh) fiol j godha iordh . . . ok giordhe (*fecit*) hundradha falla frukt *MP* 1: 84. — *göra, frambringa.* fidhla om hulka fidhlarin gör söta liudh *Bir* 2: 187. thässa dygdher wärka äller göra gudhz ängla *Lg* 3: 487. — *göra, ställa till, åvägabringa.* gyrum stridh mällan oos *KL* 234. gyry fridh mz missämiamdom *LfK* 175. tha matte oc enskyns offer göra syndogx mantz säät mz gudhi *MB* 1: 470. — *göra, laga.* med sats inledd af at. iak skal göra at the skulu komma oc bidhia före thina föther *MB* 2: 338. — *göra, åstadkomma, förorsaka.* lönlek samband . . . the göra opteleka . . . stadhlikär geengangur *SD* 1: 669 (1285, gammal afskr.). ofmykin moghe är wan at göra dröghilse *ib* 670. gamul syndh gör nya skam *GO* 213. blodlat . . . gör lätta rösth *LB* 3: 45. gör thät got blodh *ib* 58. wardir hon . . . swa nöt tha ma thz nogit got göre *ib*. hwi görin ij idher thässa nödh *Al* 5376. — *bereda, förskaffa.* hon gör trötte menniskio hwilo *LB* 3: 46. tha wart i stokholm howat aff makt swa at manz hierta giorde sakt ok mykla gläde hwo thz saa *RK* 1: 1149. 6) **göra, verkställa, förrätta, uträtta, företaga.** huar som takr til at göra tuä syslor i sändr, han fulkomna huargha tera wäl *KS* 55 (138, 59). thän skal göra gagn ther gagn wil hawa *GO* 134. göra got *Bir* 1: 295. hawa . . . giort . . . got torneament *Bu* 24. spurþe huat napom älla iartigne guþ hafþe giort mz þöm (*quanta per eos fecisset dominus*) *ib* 196. var herra ihesus hafde skipat at göra var atirlösilse *Bo* 195. giordho . . . stort buldher ropp oc skrian *Lg* 3: 610. göra sin scripta-mall *RK* 1: 4402. göre syn eedh *SO* 148. at þe györä þanna warn wiliä oc buþ *SD* 5: 479 (1345, nyare afskr.). att han fik egh allan wiliä sin györa *ib* 376 (1344, nyare afskr.). vm i gyrin min budordh *MP* 2: 172. gör alt þät iak biuþar *Bu* 139. thetta scal man

göra huart manadha mot *LB* 1: 98. hwat skulum wii wsle göra i them daghnom *Ber* 190; *jfr* 20. thu badh mik skrifwa thik hällagx kännedom ordh hwilkit iac giordhe mz gudhz nadhom *ib* 191; *jfr* 23. thetta war ekki än alth her mz giorth (*uträttadt, bragt till slut, afgjort*) *RK* 3: 854. *ib* 1639. the skullä warä i köbenhampn om viij daghä epter olssmessen at senästhä wedh theris halss til görenids *FM* 326 (1507). at i finge noget aandarwm i tw eller iij (3) aar tiil görendes *BSH* 5: 248 (1508). *ib* 281 (1508). togha vij thöm in tel oss oppa en xiiij (14) dagha ath görendhe *ib* 296 (1508). — *göra, föröfva, be-drifva, begä*. en man hafpe miok fula synd giorth *Bu* 168. än the göra nokrä grymä giärningä a perrä sialfrä lif *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). nokor vapn bära som man ma nokon skapa med gyora *ib* 5: 638 (1347). han giordhe ther draap ok mykith moordh *Al* 1757. som mykit ilt hauar giort *Bu* 28. wi wsle som mangh otalika ond thing giordhom *Ber* 190. giär fulla bospänd *SR* 46. 7) *göra, uppgöra, besluta*. the giordo tha eth radh aff ny *RK* 1: 1049. mz swa giordho radhe *MB* 1: 246. giorpo sik rap fara vp tel hans *Bu* 197. wrangä domä györa (*fälla*) *SD* 5: 606 (1346). *Bir* 3: 256. — *ingä, afsluta*. mintis the säät som han giordhe mz abraham ysaac oc iacob *MB* 1: 280. giorde magnus sa dana dägtinge *RK* 2: 6620. köp gyora *SD* 5: 638 (1347). 8) *göra, gifva*. hawa giört klostreno lika *SD NS* 1: 415 (1405). honom . . . fult göra *Bo (Cod. B)* 342; *se vidare göra fult under fulder*. görin kesara kesarlekan rät ok gupi guplean *Bu* 507; *jfr* 9. kunno the engin skäl göra konungenom *MB* 1: 237. — *afgifva, aflägga*. pem rättän räkinscap györä . . . aff pöm jungäldom *SD* 5: 562 (1346). scalt thu göra rekinscap for mina siäl *KL* 87. — *göra, bevisa, låta röna, med dat. och ack.* giorpo hans moþor mykin hepar *Bu* 9. *ib* 62. *KL* 241. *KS* 37 (97, 40). the thiän-isten görs gudhi siälfwom *Ber* 252. skolom . . . wi särdeles göra honom (*Gud*) gönst tak oc kärlek för hwaria ena hans syndherlika wälgärnigh *LfK* 94. gör (*visar*) honom nakra ödmiukt *Bir* 1: 120. gör fidhlarin thry thing sinne fidhlo (*med sin violin*) *ib* 2: 188. — *med ack. och prep. viþ med följande nomen el. pronomen*. baþ sin son göra viþ han lifs naþe *Bu* 28. — *tillfoga, med dat. och ack.* gyor pöm bloþwite äller blanap *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). vm han gör ängom orät *KL* 257. gato hanom giort ägte men *Bu* 26. *ib* 197. thik ma ey elder göra skadha *Fl* 545. the giordho hwar androm hadh och spot *Al* 9717. 9) *utgöra, utbetala, erlägga*. györa skatt oc skyld *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). hurw dalakarla skatten giorde *RK* 2: 5325. *ib* 3497. *SD* 5: 696 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*), *NS* 1: 415 (1405). *BSH* 3: 45 (1452, *nyare afskr.*). görande rättän tiondha *MP* 1: 194. skulu the til gengärdh göra ena thunno öll *FH* 2: 37 (1414, *nyare afskr.*). alth (*för al*) then gerdh, som er tel hopa giordh (*d. v. s. sammanskjuten*) i skone *BSH* 5: 153 (1507). wi hafluom giorth won skath til hopa *FM* 344 (1507). 10) *utrusta, sända*. skal han swa göra hona aff gardhe som hon ware hans dotter *MB* 1: 335. frälse voro suderköp[un]gz män af thöm ledhungenum sum görs langwägis *SR* 21;

jfr 1. 11) *göra, utgöra*. swa som mang hion ienom gardhe göra en boskap vnder enom husbonda oc swa som alle the riddara som lydha enom höffdhingia göra en här oc ridderskap *MB* 1: 37. *ib* 257. *Ber* 156. swa goth minth at sex marc göra ena lödhogha marc *SD NS* 1: 11 (1401). *ib* 26 (1401) o. s. v. viij stadia the göra ean swänska mila *MB* 2: 315. 12) *komma (någon) att*. thu giordhe mik grata (*latinism; me plorare fecisti*) *Ber* 190. käte gör människiona engholedhis akta tilkomaskolande vadha *MP* 1: 351. hon (*malört*) doger til ath göra pissa bade man ok quinna *LB* 7: 2. dräpir thz madkin oc gör haar wäl wäxa *ib* 1: 96. rädekya gör rapa *ib* 7: 60. *ib* 3: 56. swänzk kwmy n . . . gör pissa *ib* 7: 10. gör thz wäl at sowa *ib* 1: 96. thz gör at nywsa *ib* 4: 348. *ib* 3: 45. 13) *göra hafvande*. giorde iak tina dotter mz barn *Di* 56. 14) *tinga*. iak hafwer persos ok thera land giort them til skat idher til hand *Al* 4210. 15) *aftvinga, pålägga*. han frälste ängland aff hardhe kära ok skat ther romara förre giordho *lv* 13. 16) *tillbringa*. ä hwar the kunno koma aat ther plägha the göra sina nat *Al* 5726. 17) *förlika*. göra thom om the gytha *SO* 24 (*trol. är sata uteglömdt efter thom, i hvilken händelse denna betydelse utgår och språkprovet föres till 18*). 18) *göra (någon) till (något), få att blifva, med två ack., hvaraf den ene är ett adj. (och den andre kan ersättas af en objektssats)*. göra sonen bliþan *Bu* 9. giorpe väpret . . . siukt *ib* 199. daghin aff hymblenom skulde nidhir koma j vlafättin, oc göra han watan *ST* 201. ängin þän sakan györä saklös är *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). han giordhe römska rike (*fwl*)t aff faghro *Bil* 307. iach . . . gör allom wittherlighet, thet jach . . . hafluwer wnth och forlänth . . . thönne ericksson righ-esins och kronenis sloth och fästhä raseborgh *FH* 1: 200 (1504, *nyare afskr.*). — *med part. närmande sig en omskrifning*. fore hwilkith iak geldhgullith gör honom $\times (4 \frac{1}{2})$ ortogh landh iordh *SD NS* 1: 531 (1406). — *med två ack., båda subst.* giorpo pöm slätta böndar *Bu* 533. tyberius giordhe mauricium kesara *Bil* 708. *ib* 127. *Bo* 154. *MB* 1: 237. *KS* 20 (50, 22). *ST* 410. *MB* 2: 246, 338. — *pass. med predikatsfyllnad*. han . . . var giordhir cristin man *Gr* 267. han . . . vardh giordhir ärmete *ib* 319. vardh konungin teridacius giordhir som diur ok vmskiptir i swina liknilse *ib* 289. *Jfr göras* 1. — *med ack. och prep. til med följ. subst.* giordhe til konungh tiberium *Bil* 707. *ib* 778. niels stensson giordhe han til marsk *MD* 388. höghfärdin giordhe änglana til diäffla *Bo (Cod. B)* 346. giordhe mik til lamb aff vlfwe *Bir* 2: 10. äru . . . til enkte giordh *Gr* 309. 19) *göra, utse*. giorde (*dubbade*) riddara *RK* 1: 2930. *ib* 2193. huru man pläger en marsk at göra *ib* 2: 1850. — *göra (något af någon)*. jak skal göra af idher manna fiscara *Bo* 57. astund-ande at göra aff honum min örlöghis man *Bir* 3: 412. man gör egh godhan ärkäbiscoph aff een skalk *GO* 47. — *göra (af någon föremål för något)*, *göra till föremål för*. þe giorpo mäst af þik spot ok haþ *Bu* 77. göra gaman aff wslom *MB* 1: 130. läthin i göra skam aff idher *Lg* 3: 115. 20) *göra, företaga sig*. han lofwadhe gudhy at han wilde gifwa sik j klostir oc giordhe ther enkte til (*gjorde intet der-*

vid) *ST* 69. wiiste honum, hwath aff them manne skulle göra (*hvad man skulle göra med den mannen*) *MB* 1: 403. hwat är giort aff minom gudhum *ST* 251. *KL* 69. *Bo* 159. thz är vndirliket som thw gör mz mik (*quod facis mecum*) *Bir* 3: 132. hwat gören i mz (*hvad gören I med, hvad behöfven I*) swa mangha klädhe parom *LfK* 97. *Jfr* 6. — göra, skaffa. iak haffwer enkte göra mz honom *Lg* 3: 690. **21)** göra, vara verksam, handla. som for vara skul lata aller gyorä viliä *SD* 5: 568 (1346). nu är time at göra *Bir* 2: 100. — handla, bete sig, göra, gå till väga. gyrin sum iac idar rapar *Bir* 4: (*Avt*) 183. *Bu* 23, 25. swa gör en forradhare *MP* 1: 351. pän swa hawer gyort *SD* 5: 637 (1347). skal alt gruufolk gyora hwar i sinom stap. som gruufoghäten pöm byupär *ib* 638. at rättä ywir polikā män som swa gyora *ib* 639. görin (*agite*) manlica *Bo* 246. göra starklika *Bir* 1: 117. lifdho oc giordho mange hedhne dygdhelika *MB* 1: 391. pa þu giorþe aldri bäst *Bu* 77. gör väl ok hiälp (*var god och hjälp*) mik at bära *KL* 318. badh for:de lytin mik at iak skulde göra väl och lösa thöm aff gulsmedhenom ather *SD NS* 1: 359 (1404). *ib* 390 (1404). jak skal väl göra til thik *MB* 1: 211. konungin lät illa göra widh ieremiam *ib* 11. gör widh hona swa som thu wilt *ib* 185. gör saray hardhelika widh agar *ib*. swa giordhe jak thom samu minom vinom *Bir* 2: 175. *ib* 3: 412. *RK* 3: (*sista forts.*) 5733, 5808. aff thenna siönom kombir een rädhelikin draky, ther mik skal äta som han mangom menniskiom förre hafwir giorth *ST* 124; *jfr* 8 och 23. hwar sum aprum gör a mot *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). som mooth thässom warom doom göra *VAH* 24: 319 (1414). hwat tro mon thätta vara. vtan thön som gör (*operante; verkar*) mz kärlekenom *Bo* 144. gudhz nadh . . . gör mz os (*cooperatur nobiscum*) at wi fulkommen got *Ber* 6. **22)** för att i förening med en inf. uttrycka en omskrifning. gör han . . . halda krie och örlog *BSH* 5: 169 (1507). **23)** i stället för att upprepa ett i en föregående sats anfördt verb: göra. then spägil forderffwa thz gör jak ey *MD (S)* 238; *jfr* 22. the willo thera swerd gerna fresta vpa the hedna taffwesta som iak wenter at the giordo *RK* 1: 139. brodhrin saghdhe wil thu än gerna thina lofwan halda som thu hafwir lofwat warum herra, han nekadhe, oc wilde thz ekki göra *ST* 69; med afs. på dessa båda ex. *jfr* 6. fik en godhan döddh som hans fadher ok giorde *Di* 294. funno som the för hafdo giorth *MD (S)* 237. swa som morgonstiärnan föregaar tilkommandes solenna opgaangh, swa gör dröffuilsen människiona (*så gör vedermodan med afseende på människan*) *Su* 173. **24)** träffas af, lida? indi giordho fastelika nödh *Al* 5305. **25)** operonl. göra. gör hände men pät hovopet liutar *Bu* 74. drikker mera än honum goth göra kan *SEG* 121; *jfr* 5. the sama flödhgiwtor ypna halda höst oc waar, oc ä nar flodh är oc thäs behoff gör (*det göres behoff deraf, det är nödvändigt*) *VAH* 24: 322 (1442). thäs giordhe honum nödh (*det var nödvändigt för honom, han nödgades dertill*) *Iv* 2564. thz giorde mik nödh (*dat dede my not*) *Va* 17. *Jfr* nödh. — göra sik, **1)** göra sig (*till*). hafdo sik . . . sielwe

oloflika til frelse giort *BSH* 2: 38 (1396). *ib* 40 (1396). — varda, blifva. gör brodher vreden sik *SEG* 122. ful wreedan han sich giordhe *RK* 2: 2406. gantzska wreedha the them giordho *ib* 2310. *MD* 388. **2)** göra sig, låtsa sig. then mästare skal sik siwkir göra *Fl* 191. **3)** gömma sig. giorde sik (*absconderunt se*) j bärgrskrubbor oc j bärgrxhallom *MB* 2: 343 (*kanske är dock giorde här skriffel för gömde*). — refl. göras, **1)** göras till, göras. med ett adj. ss predikatsfyllnad. at pät kunnukt göres hans härrä *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). — med subst. ss predikatsfyllnad. hælge män . . . hulkra limbir thu skalt göras (*effici*) *Bir* 2: 178. — varda, blifva. än the göras wredhe *Bil* 328. tha han giordhis växin *Bo* 30. *SD NS* 1: 563 (1406). *Iv* 995. *Al* 3889, 6551. *Di* 122, 149, 237. *Lg* 90. wägar göres nu onda *BSH* 5: 572 (1517). *Jfr* göra 18. — göras behof, göras behof, blifva behöflig. om behoff görs *BSH* 4: 241 (1498). thz scal ey göris behoff *RK* 2: 3649. ath hanom swena behoff giordes *SO* 154. thz han sielffuer behoff giörs *ib* 197. *RK* 2: 1729. *SO* 80, 143, 186. *MB* 2: 131. *Su* 116. *BSH* 5: 62 (1505), 150 (1507). *FM* 350 (1507), 354 (1507). **2)** ske. sua giorþes som han saghþe *Bu* 502. — göra ater, återbringa, återföra. allan kalk gör aather j sin stadga oc likamligheth aff hwilkom kalkana ärw giorde *LB* 9: 113. *Jfr* ater göra. — göra fram, framlemna, gifva. göra sit offer fram *MD (S)* 284. *Jfr* framgöra. — göra i gen, göra ss vedergällning, å sin sida göra. thess likilse gor hon mik ighen ath iak skal haffua vi stengger iordh i rekijoky *SD NS* 2: 1 (1408). *Jfr* i gen göra. — göra til, **1)** tillreda, tillaga. gör väl til mat *MB* 1: 245. gör man blöt äg til mz saffran *LB* 3: 58. **2)** medverka. hulkin som swa thänkir oc gör til mz gerninginne swa mykyt han forma *Bir* 4: 289. — *Jfr* til göra. — göra up, **1)** göra upp, göra i ordning. göra opp en storan eeld *Lg* 293. **2)** uppbygga, upprätta. giordho op altara gudhi til hedhers *MB* 1: 228. *ib* 343, 415. til thäs then wisaste konunger oc konung aff himerike ihesus christus giordhe op oc styrkte the hälgha kirkio cristna manna *ib* 486. **3)** upplyfta, uppsätta, hissa. tha skipith gör wp seghleth *PM* XII. — *Jfr* up göra. — göra ut, **1)** utrusta. ath huarie siw bönder göra wth then viii och hwarie siw landbo göra vth then viii med pandser skiol jernhat armbörst glaffuen eller spiut *BSH* 3: 46 (1452). **2)** utgöra, utgifva, utbetala. om then gengerd, ut scal göres *BSH* 4: 241 (1498). huar gerd skal göra vth viii tolfte pila med then som vtfar *ib* 3: 46 (1452). *ib* 5: 156 (1507), 163 (1507). **3)** utsända. han giordhe wt sina sändebodha *Al* 9072. *MB* 2: 134. **4)** utdrifva, aflägsna? görir (*trol. för körir*) vth onda wezko *LB* 3: 49. — *Jfr* utgöra. — *Jfr* at-, dödh-, fast-, fet-, for-, ful-, hö-, kun-, lagh-, mat-, mis-, mote-, mäs-, saman-, um-, vidher-, vis-, väl-göra; afven-som half-, hema-, lös-, o-, väl-, ödh-giordher (*I thy ma han qwinnom giordha awita ok straffa mz skälike til talan* *Lg* 3: 487 är sannolikt antingen giordha felskrifvet el. något med detsamma förbunde ord utelemnadt.)

görare (giörare), m. L. **1)** görare. laghana

görrara (*factores*) *MP* 1: 55. vranglikhetz män och görrara *ib* 287. godhra gärninga görrara (*factores*) *Bir* 4: (*Dikt*) 272. *ib* 1: 294, 2: 154, 3: 256, 4: 45. *KL* 257. — *skapare*, *upphofsman*. lifsins giörrarä drapin *j KL* 136. *Su* 452. gvdh är görare (*operator*) aldra thinga ok dygdha *Bir* 4: 228. han (*Gud*) hafwm wi görara (*auctorem*), at wi ärum *Ber* 220. *ib* 227. afwmdin bränne först sin görara (*auctorem*) *ib* 107. 2) *anklagare*. min rätuisa är at döma stupo grefwanom thz hans är ok görarenom (*actori*) thz hans är *j* hans sak *Bir* 3: 464. — *Jfr fridh-, kun-görare.*

görlise, *n. pl. och f. Jfr dödh-, for-, ful-, kun-görlise.*

görla (*giörla*, *giorla* *Di* 158. *gorla* *MB* 1: (*Cod. B*) 538), *adv.* [*Isl. görla*] *L.* 1) *fullkomligt, helt och hållet*. äta thäs howodh oc föter oc inälfwe oc alt görla *MB* 1: 307. 2) *fullkomligt, noga, omsorgsfullt, tydligt, granneligen, väl*. min likama skalt þu . . . görla göma *Bu* 13. huaa män görla märkt. at þät flytar litet þa varen varþar *ib* 142. drötningen thet görla sa *Fl* 89. *j* thässom skipil-somen skulde thu han idhkelica giörla skodha *Bo* 34. han huxa görla medh fulle forakt, huem han sätter i hender sin son ok styrilse landa *KS* 10 (25, 11). the sagdho sik görla han känna *Bil* 577. *ib* 273, 373. *MB* 1: 36, 57, 83, 123, 179, 287, 298, 392. *Fl* 167, 662, 708, 794, 1553, 1564, 1700, 1956. *Iv* 577, 925, 978, 1153, 1786, 2367, 2614, 2729. *RK* 1: 2171, 2: 2271. *MD* (*S*) 267. *SD NS* 1: 611 (1407). *Di* 133, 158. thäs nämäre ok innerlicare thu älskar fatikdomen. thäs görlare dömer thu af thy som thorftelikit är *Bo* 128. 3) *till äfventyrs, väl, kanske?* ma görla (*Cod. A* diärflika 54) nakrom manne synas, at hwar thera weet annars wilia oc hugh *MB* 1: (*Cod. B*) 532. thänkte at thz ware görla (*Cod. A* wäl 141) möghelikt som han lowadhe *ib* 538. nw är än äpter at spöria et märkelikith thing, som nakrom manne ma gorla i hugh koma (*Cod. A* ma i hugh koma 147) *ib* (*trol. är på dessa tre ställen görla, gorla skrifvet för dārla, dōrla, dorla*). — *Jfr fulgörla, äfvensom dārla.*

görlika (*görläka* *LfK* 92. *görligha* *Di* 251. *görliga* *Fl* (*Cod. B*) s. 105; *RK* 3: (*sista forts.*) 4335. *giorliga* *Di* 60), *adv. L.* 1) = **görla** 1. quinnan laa görlika jnnestängdh *j* syno bönahuse *JP* 160 (*kan för till* 2). 2) = **görla** 2. göm görlica aat *Bo* 196. görlika huxa *KS* 67 (166, 74). hans klädhe varo sua klaar at the görlica sagho likaman allan vara blodhrosughan *Bil* 916. *Fl* (*Cod. B*) s. 105. *Ber* 243, 252. *MB* 2: 373. *LfK* 92. *RK* 3: (*sista forts.*) 4335. *Di* 60, 251.

görsem (*-sema* *Bu* 395, 492 (*ack. pl.*)). **görsäm**: *-säme* *MB* 1: 311, 312. **görsim**: *-simar* *VGL II A*. 23; *-simär* *ib* 24. **görsam**: *-sama* *Bil* 381. **görsom** *ib* 53. **görsom**: *-suma* *Bu* 19. **görsöm**: *-söma* *MB* 1: 251; *-sömir* *ib* 498. **gersäm**: *-sämer* *ib* 10. **gerseem** *GO* 990. **gärsim**: *-simär* *VGL*

II A. 23 (*var.*), 24 (*var.*); *-sima* *ÖGL G*. 18. **gärsam** *GO* 131; *Su* 138, 409; *-same* *Bir* 2: 36. **gärsom** *Lg* 215. **gärsäme**. *pl. -ar. -ir*), *f.* [*Isl. görsemi, gersemi*] *L.* *dyrbarhet, klenod*. margarita, som är swa mykit som en finapärla äller gärsäme *Lg* 3: 498. böþ hanom gul ok görsema *Bu* 492. *ib* 19, 395. *Bil* 381. sankadho män saman päninga oc görsömir *MB* 1: 498. fan fäghin godha görsom (*Johannes I:öparens hufvud*) *Bil* 53. gärsam skal man wäl göma *GO* 131, *ib* 990. *MB* 1: 10, 251, 311, 312. 990. *Bir* 2: 36. *Lg* 215. — *dyrbar gäfva*. thu gaft mik roser af rosen-gardh for gärsam (*pro munere*) *Su* 409. — ? see huru hænna osigelike wänleker oc fäghrind opfyller thera glädhi oc alla opwækker til största wndher oc gärsam (*troligen felaktigt; in admirationem suspendit*) *Su* 138. — *Jfr görsämia.*

görst (*giörst*), *adv. superl.* [*Isl. görst, superl. till görva*] *tydligast, bäst*. thz skal nw gud withä giörst *MD* 383.

görsämia (*gärsämia*), *f. dyrbarhet, klenod*. at the take sik gulkar oc silfkar oc godha gärsämio at läne aff egipto landz folke *MB* 1: 306. *Jfr görsem.*

gösa, *se gysa.*

göte? göt? *n. gjutning*. actige gode men . . . som toge probam aff hwariä göte och smeltningh *HSH* 20: 261 (1508).

göte, *m. vanl. pl. Götar*. kastadho göta atir cristindom *Bil* 738. aff sät adams söne, oc iaphet noe söne, äru göta oc swia wt kompne *MB* 1: 4. sweä kononger ok götä *SD* 1: 668 (1285, *gamal afskr.*). gethe som langt äpter kalladis götha eller gota och nw kallas swenske *PK* 220. han infördhe . . . sanctam birgittam födda aff ärlikasta göta släkt *VKR II*. wändhes henna (*Amalbergas*) legenda oppa götha maal (*d. v. s. Svenska*) *Lg* 3: 320. — *Goter; ordets bruk i denna bemärkelse beror på en sammanblandning, som hade sin närmaste anledning och sitt stöd i det både Götar och Goter betecknande Latinska ordet gothi; på grund af det gemensamma namnet fattades båda folken ss egentligen utgörande ett enda, då Goterna betraktades ss i främmande land bosatte Götar, en åsigt, som fann stöd i Jornandes' berättelse om Goternas utvandring från Skandinavien. fläst all europa är komin aff götom oc göta aff magog sonasöne iaphet* *MB* 1: 3. *Bil* 383. frödhgeer göta konunger *ib* 629. wrdo göta arriani *ib. ib* 646, 681, 693, 696, 700, 703, 708. göta drotnug som vtländes kallas longobardi *Bu* 56. — *Jfr väst-, öst-göte, äfvensom gotar.*

götsker (*gödsker, gösker*), *adj. Götisk*. annär götskär ok annär pyskär *SR* 34. göskan ok annan bypiskan *ib* 37. nequam som tydher wandwäter äller skalkelikin a göscu thungu (*af en senare hand rättadt till waart maal*) *Bil* 307. — *Gotisk*. skal hwar aragum (*Cod. C* aragun 1031) konunger swäria sik gödskan (*Cod. C* götzkan 1031) *Bil* 681. — *Jfr väst-, öst-götsker.*

H.

ha, *interj.* [*Jfr Isl. há*] *ha! ack! byriäde hon . . . swa som awita ropandes sighiä ha ha ha* *LfK* 277.

haband, *n.* [*Sv. dial. håband*] *band som förenar åran med årtullen. hwilken som tager hanck eller håbandh af annarss bååt* *SO* 299.

ha bände, *m. L.*

hap (*haadh. haad. hath* *RK* 2: 247, 785), *n.* [*Isl. háð*] 1) *hån, spott, spe, smälek, skymf.* þe giorþo mäst af þik spot ok hap *Bu* 77. *Bil* 887. til hadh oc atlöghe fördhe han varn herra i eet hwit klädhe *Bo* 192. han . . . hawir hwan stadh obrygdhile hwan stadh gab oc hadh *ib* 201. alt haad oc begabbilse, oc alt thz ondha i gladelika tolden för gudhz hedher *Su* 142. *MP* 1: 47. *Bir* 2: 233, 3: 6, 271, 4: 147. *Iv* 1675. *Al* 2113, 6057. *MD* (*S*) 217. *MB* 2: 149, 156. þät huxape hon þöm tel hap *Bu* 167. thz är giort for haadh *Fl* 1712. thz war jo the svenska til haad och spot *RK* 2: 78. the giordho hwar androm hadh oc spot *Al* 9717. thz thu mik drifuer spot ok hadh *Iv* 127. drifuer mik til badhe hadh ok spot *ib* 1016. *ib* 5676. ij . . . drifuin honum fore spot ok hadha (*i rimslut med forsmadhä*) *Fr* 782. — *hädelse.* the sighia til mins sons predicara . . . mz hadh *Bir* 1: 224. *KL* 385. 2) *föremål för åtlöje.* o fortappadher höffdinge . . . räthwisa manna haadh *MB* 2: 405. hiolt han badhe fore haadh ok spot *Al* 1195. *ib* 1830, 1841, 5327. *RK* 1: 2989, 2: 247, 785. *MD* 14. *De flesta af de anförda språkprofven kunna äfven föras till hadher.* — **hads fulder** (*hads-. haadz-*), *adj. hånfull, hädisk.* hadzfuldir mot gudz nampne *MP* 1: 315. *ST* 538. hans hadzfulla tunga *MP* 2: 168. *ST* 540. haadzfuldir (*Cod. C har: awundzsiwker* 1010) widh hænna cristindom *Lg* 425 (*möjl. skulle haadzfuldir kunna antagas här föreställa haatzfuldir*). — **hads ordh** (*haadz-*), *n.* [*Jfr N. haadord*] *hädiskt ord.* han taladhe haadz ordh *Bo* 69.

hadhelika, *adv. skamligt.* the onda quinna . . . hadhelika hafuer swikith mik *Fl* 1593. *RK* 1: 3753.

hadheliker (*hadeligh* (*n. pl.*) *MD* 23), *adj.* [*Jfr Isl. háðuligr*] *hånande, skymflig, hädisk.* hadhelik ok smalik ordh *Bir* 1: 35. *ib* 2: 268. *MD* 23.

hadher, *m.?* 1) = **hap** 1. taladhe mykin hadh (*möjl. att fatta ss n. pl.*) mote hænne *Lg* 3: 239. 2) = **hap** 2. hon . . . war äfte almänneliko ordhqwädhe alz husens hadhir oc sput *KL* 302. rätuissa manna hadhir (*motsvarande ställe* *MB* 2: 405 haadh) *ib* 412 (*i båda dessa språkprof kan hadhir fattas ss n.; jfr förhållandet mell. Fsv. hat och Isl. hatr*).

hadhings ordh (*hadingx-*), *n. skymford.* *BSH* 5: 303 (1508).

hadhmäle, *n. hånande el. smädligt tal, smädelse.* *Lg* 954.

hadhveta (*hadhweeta: -weette* *KL* 102. *haadweta: -wetir* *MB* 2: 384. *haadhwita: -wite* (*impf.*) *Lg* 3: 81. *hatweta: -wetis* *Ber* 119. *hathweta: -wet* *ib* 51), *v. tillfoga hån, håna,*

håda. med dat. hadhuetto the honom badhe mz ordhom oc gärningom *Bo* 190. *hadhweth ey hælghum mannum ellir thera ierteknom* *ST* 76. han *hadhweette* ärofulle guz modhor marie *KL* 102. *MP* 1: 321, 2: 166. *ST* 538. *Bo* 181, 182. *Gr* 274. *Bir* 3: 121. *MB* 2: 380. *Ber* 51. at thik hatwetis *ib* 119. — *med ack.* *hadhwette* hans nampn *MB* 1: 372. *hadhueta* hans hælgha men *ST* 72. *MB* 2: 384. *Lg* 3: 81.

hadhvete, *n.* — **hadhvetis ordh** (*hadhwetes-hadhuetz ordh: hadhuetz ordhom* *Bo* 190. *hatz witz ord* *SMG* 145), *n. hånande el. hädiskt ord.* spara the honom ey af hadhuetis ordhom *Bo* 201. drogho sik fran thrättom ok hadhwetes ordhom *Su* 423. *Bo* 190. *ST* 76. *SMG* 145.

hadhvetilse (*haad wetilse. haadhwitilse* *Lg* 3: 85, 88), *n. pl. hån, skymf, smädelse.* hwat som owinan obrygdhadhe hænne til hadhuetilse *Bo* 125. höra aff honum flere haad wetilse *MB* 2: 380. *Bir* 3: 106. *Su* 117. *Lg* 3: 85, 88. — **hadhwetilsa ordh** (*haadwitilsa-*), *n.* = **hadhvetis ordh.** the höra thera haduetilsa ok obrygdilsa ordh *Bir* 1: 193. mz bannom oc haadwitilsom (*för -ilsa? möjl. är dock något bortfallet frf. följ. ord*) ordwm *Lg* 3: 80.

hadzligh, *se hatliker.*

haf, *n.* [*Isl. haf*] *L. haf.* i eno haui sighla mang scip *Bu* 489. *ib* 77, 100, 210. *MB* 1: 157. byghde dana virke höghan mur fra östra hafui til vestra mellan danmark ok thydisland *Bil* 747. thz rödha haff *Al* 8769. — **hafs butn**, *m. L.* — **hafs diup** (*haffs-*), *n. hafsdjup, afgrund.* dyurit som vpflygher w haffs dyupit (*abyss*) *MB* 2: 349. *Jfr hafdiup.* — **hafs grund** (*haffs-*), *n.* 1) *hafsbotten.* sänetir til hafs grunda *Bil* 123. 2) *hafsdjup, afgrund.* ey waro än haffsgrwndhen (*abyssi*) *Su* 78. nar han mz sannom laghom oc raamärkiom belagdhe haffs grwndhen *ib. ib* 283. *MB* 2: 160. haffs grwndzsens nychil *ib* 364. *ib* 346, 347. *Jfr hafgrun.* — **hafs nöp**, *f. L. hafsnöd, sjönöd.* kom biscopen j swa stora hafs nödh at han fulnär war fordränktir *ST* 315. *Ansg* 229. — **hafs strand**, *f. hafsstrand.* *MP* 2: 97. *MB* 2: 24. *Jfr hafstrand.* — **hafs trul**, *n.* = **haftrul. *Su* 59, 354. — **hafs yrt** (*haffz ört*), *f. hafsviol, lathyrus maritimus* *Bigel?* tag . . . lagen aff . . . haffz ört *LB* 7: 349.**

haf? *f.?* *håf, fiskhåf.* foro allan daghen mz haffuom j äluinne . . . äpter fiskom *Lg* 3: 9. *ib* 10.

hafdiup, *n. hafsdjup, afgrund.* haffdiupen huldo them *MB* 1: 318. *Jfr hafs diup.*

haffa, *v.* [*Sv. dial. haffa. Mnt. haffen*] *fasttaga?* then ene wil then andra haffa oc härya *PM* 19. *Jfr hava.*

haffru, *f.* [*N. havfru*] *hafsfru.* *Di* 21, 41, 240, 300. **hafgrun** (*frf. vok. i änd. -grunn-*), *n. hafsdjup, afgrund.* haffgrunnen (*abyssi*) sankadhos i midhio hawino *MB* 1: 318. *Jfr hafs grund.*

haskalver, *m.* — **haskalva skin** (*haff-*), *n.*

skinn af sjökalf. aff haffkalffwa skin waro the (klä-
derna) giordh *Al* 8772.

haffklippa, *f.* [*Äldre Dan.* havklippe] *hafsklippa*,
klippa i hafvet. *VKR* IV.

haflepis (-lepes), *adv.* [*Isl.* hafleidis] *öfver haf-*
vet, sjöledes. ryma mz smasuenenom haflepes tel anat
land *Bu* 526.

hafna? (-adhe), *v.* [*Jfr Isl.* hafna] *med prep.* vidh.
clemens war en aff them som hafnadha (*för* hafnadho)
mz spot vidh barnabam (*ändradt till* som mz hadh
oc mz spot fix vidh barnabam) *Bil* 348.

hafning, *f.* *otillåtet bruk, intrång.* dömer jak
for:de magnus joansson ok them aff forzaby theris
landh och watn ffritt fore haffningh *FH* 1: 10 (1417,
gammal afskr.). *Jfr* hava.

hafre, *m.* [*Isl.* hafri] *L.* hafre. thre thyne hafra
SD NS 1: 594 (1406). II lester haffwra *FH* 4: 83
(1499). *LB* 3: 56. — **hafra brödh**, *n.* hafrebröd.
LB 1: 96. — **hafra gryn**, *n.* hafregryn. *LB* 3:
109, 115, 7: 34, 165, 302. — **hafrakorn**, *n.* hafre-
korn. *ss tillnamn.* olaff hafrakorn *SD NS* 1: 400
(1405). — **hafra miöl** (**haffra miöl** *LB* 7:
165. **haffra myöll** *ib* 34), *n.* hafremjöl. *LB* 7:
34, 165.

hafsida, *f.* *kust.* huar som äru widh hafsido
godha hampne *KS* 66 (162, 72). *Lg* 3: 388.

hafskär, *n.* skär. läta hafskärin oc klippona blutna
Bir 2: 84.

hafstrand, *f.* *hafsstrand.* stodh vppa hafstran-
dinne *Bo* 240. *Bil* 773. *KL* 292. *MB* 1: 202, 239, 264,
488. *Jfr* hafs strand.

hafsvaigh, *n.* *hafsdyup, afgrund.* äru omätte-
like oc vtan grund til päninga giri sua som haff swalghit
(*vorago maris*) *Bir* 2: 156. *ib* 4: (*Dikt*) 251.

haft, *se* hapt.

haftilse, *se* häptilse.

hafftrul (**hafftrull** *lv* LXXXVII. **haff trull**:
-trullom *Lg* 3: 48. **haftrol** *Su* 418), *n.* hafstroll.
Su 52, 418, 423. *Lg* 3: 48. *lv* LXXXVII. *Jfr* hafs
trul.

haf vrak, *n.* *L.*

hagensker, *adj.* [*Jfr Mnt.* Hagen, Haag] *från*
Haag? — *n.* hagenst (hagensk), *tyg från Haag?*
görs eder oc ecke hagensk behoff, tha wil jag
sende eder engilsk oc leisk *FM* 225 (1505). xiiij (14)
stykker leysk oc iij (3) stykker hagensk *BSH* 5: 509
(1512).

hagh, *n.* [*Sv. dial.* hag] *L.* 1) *inhägnad*,
stängsel, gårdsgård. inter sepem dictam hagh, et
ampnem dictam beruaa *SD* 3: 643 (1324). 2) *in-*
hägnad, inhägnad mark; mark (i allmh.)? ridhu swa
bort w thz willa hagh wt aff the ödhn ok wille
marka *Al* 5232. *Jfr* diura hagh.

hagha (-ar, -adhe), *v.* [*Isl.* haga] 1) *ordna*,
inrätta, ställa? bete sig? then oärlige cromedike hagade
illa nog *RK* 2: 8126. 2) *gagna, passa, vara lämp-*
lig. jak weth siälfuer hwat mik bäzst hagh (quid
mihi expediat) *Bil* 369.

hagher? *m.?* [*Isl.* hagr] *ställning, förhållande;*
fördel, gagn. herra iwan gik tha väl ij hagh (*gick*
det väl i hand, hade framgång; hagh för lagh? *Cod.*
C lag, Cod. E lagh) *lv* 730.

Or d b o k.

hagher, *adj.* [*Isl.* hagr] *skicklig, konstfärdig.* swa
myklo bättre mästare oc haghare är en köön gerningis
man, thy för gör han sina gerning *MB* 1: 31.

haghi, *m.* [*Isl.* hagi] *L.* 1) *inhägnad, stängsel.*
een haghi var aldra väghna om kring *Fr* 441. —
gränsmärke? secundum istam gangam teldras locari &
haga incidi precepimus *SD* 1: 247 (1225). 2) *in-*
hägnad, inhägnad mark, hage. notum facimus . . . nos
. . . nicholao thyrgilsson fundos nostros et possessiones
nostras infra sepes, cultas et incultas, in nerrahagha,
østra, sydhra et västra hagha . . . vondidisse *SD* 6:
198 (1350). omnes inclusiones, dictas hagha, sicuti
nerrahaghan, østræ, sydræ, et västræ haghan . . .
dimiseram *ib* 199 (1350). liggiandis . . . öster a hagh-
anom *ib* *NS* 1: 44 (1401). i . . . tostathorp hagha *ib* 611
(1407). wt i then lund ther ligger en haghe *RK* 1:
(*Albr.*) s. 208. — *betesbage, betemark.* *Bir* 1: 360, 3:
335. *MP* 2: 86. tha forfor eth faar nar mannin syn-
dande forlät ävärdelikx lifs hagha *ib* 1: 202. — *Jfr*
bya-, diura-, hema-, mipal-haghi. — **hagha**
gardher, *m.* [*N.* hagegard. *Sv. dial.* haggård] *gårds-*
gård? för the icke rödde theris haga gardh *BtFH* 1:
172 (1506). för ogilde haga gard *ib* 296 (1509).

haghl (*Bil* 878; *Bir* 1: 278. **haghel** *MB* 1: 300.
hagell *ib* 2: 345, 351. **hagääl** *Su* 118. **haghil**
Bir 2: 159; *Al* 5294), *n.* [*Isl.* hagl] *hagel.* skyn vp
ga j hymnana mz hitanom af iordhinna wädzsko ok
thiokna ther ok swa wardha thädhan af thry thingh
som är rägn ok haghl ok snio *Bir* 1: 278. tha wordho
lywngelda oc rösther oc iordhön oc stort hagell *MB*
2: 351. *ib* 1: 300, 2: 345. *Bil* 878. *Bir* 2: 159. *Al* 5294.
Su 118. *Jfr* stenhaghl.

haghlstur (**haghel-**), *m.* *hagelskur.* för harda
haghel eller rengskura *PK* 225.

haghlsten (**haghel-** *MB* 1: 301, 2: 79), *m.* [*Isl.*
haglsteinn] *hagelsten.* *MB* 1: 301, 2: 79.

haghtorn, *m.* [*Isl.* hagtorn] *hagtorn.* eth trä
som kallas rampnus, thz är hagtorn then som är
lagher oc hwas *MB* 2: 98.

haghtorn blad (**haagtorn-**), *n.* *hagtornblad.*
tagh haagtorn blad *LB* 7: 220.

hak, *n.?* *klander, hån, begabberi.* awund ok nidh
lyghn ok hak thz görs marghom a hans bak *Al* 2695.
drotningen bar oc widher them hak (*gjorde dem till*
föremål för begabberi) *RK* 1: 554.

haka, *f.* [*Isl.* haka] *haka.* tha fiöl hans haka ok
skäg nidhir a brystit *Bir* 2: 134. *ib* 1: 68. *lv* 266.
Al 97. *Di* 60. *LB* 2: 63. — **haku ben**, *n.* hakben.
Bil 275. *Lg* 940.

hake, *m.* [*Mnt.* hake] *eg. ett visst mått jord (i*
Liffland och Estland); på ett sådant område bosatt
bonde. ss beteckning för lifegen. the andre äre i dan-
mark, ga thräla och oppa gotlandh som esther och
haka *BSH* 5: 226 (1507).

haki, *m.* [*N.* hake. *Äldre Dan.* hage. *Mnt.* hake] *L.*
hake. 1) *båtshake.* mz een haka greep han then riddar
rik *Fr* 2508. *Jfr* bats haki. 2) *dörrhake.* dörrin
sprang aff hakumen *ST* 268. — *hake hvarigenom ett*
lock är hopfogadt med tillhörande skrin, gångjärn.
j hans skrine. hwars look häugiande war swa som
vppa fyrom axlom älla hakom (*cardines*) *Bir* 1: 61.
— *bildl.* hopit hafwe twa axla älla haka *Bir* 1:

295. — *Jfr dura haki.* 3) *krok, metkrok.* willet ther ey nappa wil inthe hengia widh hans haka MD (S) 224. 4) = **haka byssa.** VIII steen byssor, XL skerpatinär, ond ock godhe, II dwssen teel haker III dwssen andra haker FH 5: 238 (1524). *Jfr telhaki.* — **haka byssa (hake-, hacke-), f.** [Fdan. hagebøsse. Mnt. hakebusse] *hakbössa, ett slags eldvapen som var försedt med en hake medelst hvilken det vid affyrandet fästes vid en i jorden nedslagen påle el. gaffel.* *Jfr Kalkar, Ordbog 2: 127; Blom, Aarb. f. Nord. Oldk. 1872 s. 239.* alla hakabyssor fördhe her stens swena borth BSH 5: 114 (1506). *ib* 506 (1512). *iiij* eller v skerpynthynor och hakebyssor *ib* 4: 296 (1501). eth dosen hakabysser, tu dosen lodbyssor *ib* 5: 480 (1511). xx hacke bysser, v lodh bysser FH 5: 216 (1513, afskr.). — **hakabyssor lodh (hakabyssa-), n.** lod el. kula som afskjutes medelst en *hakbössa.* thz börgia fasth om siidher bläsa ett hakabyssa lod i kong cristierns näsa RK 3: (sista forts.) 4810. II iern formor till hakabyssor lodh FH 4: 84 (1499). i (1) balya, halff med skerpentyna lod ok haka byssa lodh BSH 5: 506 (1512). — **haka lina (-lyna), f.** med hake försedd lina. SO 192. — **haka skapt, n.** L. — **haka stang, f.** med hake försedd stång. SO 192.

hakka (-adher), v. [Mnt. hacken] *hacka.* hackat swyn iister LB 7: 320. hakkes sma PM XLIV.

hakul, m. L. *Jfr mässu hakul.*

hakulvärk (lv (Cod. B) 4131. hagull- ib (Cod. C). hakil- ib (Cod. A)), n. [Mnt. hakelwerk. *Jfr Estländsk-svenska hakulgård, dålig gårdsgård*] *stängsel el. omhågnad bestående af korsvis nedslagna pålar mellan hvilka lägges törne o. d. ther om tha gik eet hakil värk badhe höght dighirt ok stark lv 4131.*

hakyr, f. *dictamnus albus Lin.* dictamnus hakyr . . . fordriuer etyr LB 5: 81.

hal (hall- (frf. vok. i änd.)), f. [Isl. höll] *sal.* aldre kom en ater i thera hal Al 9428. ther budhit bar i hallina hem *ib* 9430.

hal (hall MB 1: 287, 325, 417; Lg 3: 445. hall- (frf. vok. i änd.). hæl. häll- (frf. vok. i änd.) hel. hell- (frf. vok. i änd.). pl. -ir. -ar, se lärn-hal), f. och m.? (jfr MB 1: 287) [Jfr Isl. hallr, m.] häll, flat sten. bödh atirfylla alla ingangana biärghsins mz hallum (lapidibus) Bil 434. sundir skaro the hænna quidh mz hwassom hallom Gr 287. MB 1: 287. saxifraga växe mällan halla vppa bärghom LB 5: 81. sla thins hiarta hardha hal (silicem) Su 446. oppa the hall ällar sten Lg 3: 445. Bir 1: 268. — hälleberg, klippa. vatnit som wtlöt af hallinne (motsv. ställe MB 2: 384: hällinne) KL 389. lät han watn aff hardha hellinne vth flyta ST 8. han gaff watn aff hardasta hæl Bil 695. *ib* 361. MB 1: 325, 407, 408. MP 1: 86. Bir 1: 181, 184. Gr (Cod. D) 379. owir thässa hällena skal iak byggia mina kirkio Bo 119. MB 1: 417. hwaris huatzke äru stena ällir store haller MB 2: 254. bärghom oc hallom *ib* 343. jnde in hallinæ owæn widh odhens kyældu SD 2: 23 (1287, i en råskilnadsdom). hallin a swinanæs slæt *ib* 3: 146 (1313, gammal afskr.). — i ortnamn. in rupem mobilem que wlgo dicitur cupurhel SD 2: 133 (1292). in magnam rupem, que biorn-

hæl appellatur *ib* 4: 590 (1338). a suarto hal *ib* 621 (1338). — *Jfr biärgh-, biärghs-, lärn-, sten-hal.* — **halla klint (hälla-), m.** bergklint. han stoþ samlika pry aar vndir enom hälla klint (*sub cuiusdam saxi rupe*) KL 190. å hårdom berghom ok hälla klintom KS 85 (207, 93). — **halla knopper (hälle-, helle-), m.** hälleknopp, gul fetknopp, sedum acre Lin. eth fath med helle knop LB 7: 46. lägh then hälle knoppen . . . oppo benyn *ib*. — **halla not (hella-), f.** [Jfr Rietz s. 236 hallar] *not försedd med stenar ss sänken?* III hella nother FH 4: 84 (1499). — **halla skora (hälla skora. hälla skura. hälle skora), f.** klippåla. krupu in vndir ena hälla skuru KL 297. j thässe hälle skorone var korsit fäst Bir 3: 271. judhane fäste ther starklica hans kors a biärgheno j hälla skoronne *ib*. — **halla skriva (hälla skrif-wa), f.** bergskrefva. hon gör sin redhra i hwlum ok hälla skrifwm Ber 157. — **halla skrubba (hälla-), f.** klippåla. göra stora hälla skrubbo (cisterner) . . . tär räghn watn må innan flyta ok stånda, tå regnu koma KS 85 (209, 93). — **halla sten (-steen), m.** stenhäll. RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 260.

hal (haal. hall), adj. [Isl. häll] *hal.* var hon (bron) sua haal som en halaste ijs Pa 19. *ib* 22. Bir 3: 144, 424, 426. ST 81. MD (S) 222. — *bildl.* otte r och hall, och wendher sig til alla handa wädhher BSH 5: 272 (1508).

hala, v. [Isl. hala]. *Jfr ivir-, ut-hala.*

hald (haald. haaldh. hold RK 2: 2243, s. 342; LB 8: 44. holdh *ib* 7: 99. hald RK 3: (sista forts.) 4686. hall RK 3: 25, 1057, 1736; -it BSH 5: 333 (1508); -ith RK 2: 3984; -en Lg 3: 371. haal RK 2: 6079; MB 2: 101, 119, 136. holl Di 172; -it RK 2: 6085, 6093; -in BSH 4: 295 (1501). häll RK 3: (sista forts.) 4677. gen. halz. haltz), n. [Isl. hald] L. 1) skydd, försvar. til landzins wärn oc stadzins hald waro laghin giwin MB 1: 465. — *skydd, stöd, understöd, hjälp.* haffdo aff hertoghanom eth hald RK 1: 884. ryma tit the wänta sik hald *ib* 2156. ödmiwkth ok wilie war ther til haldh MD 31. 2) hållande, fast-hållande. gripa til halds, gripa fast. grep . . . boionar til halz Bil 115. hon griper han om klädhen til haltz MB 1: 234. Bil 251, 374. MB 1: 284. ST 399. 3) fäste, ankargrund? thz är godher hungnadh at hawa got haldh (*rector ouat pro re queat anchora quando tenere*) GO 854. 4) hållande, iakttagande. *Jfr reghlo hald.* 5) påstående. pæn skäl: þe mato bázst fästa mz huar sit hald Bu 50. 6) håll, riktning? hon danzadhe ey thes mindra sit rätta hald mz enom arme (*danzde si vort mit einem armen*) ST 143. 7) tillhåll, vistelseort, boning. thz är ey tha rike vtan hällir röfwara hald (*latrocinium*) ok omilda manna jnbyggitse Bir 3: 361. siälin oc liwith äre mäst i blodheno oc blodhit är thera mästa hald MB 1: 477. blodhit som siälinna hald är *ib*. skyndadho sigh hans thiänara hwar til sith rwm äller haald (*hospitia*) *ib* 2: 167. 8) förskansad ställning, befäst läger. thera hall wäl beeslogh RK 3: 1736. — *särsk. förskansad ställning som innehafres af belägrande, af belägrande uppförd förskansning.* jn j thera hold lupu the tha RK 2: 2243. the haffde for husit et haldh *ib* 2886. görom

til pukans haldh en danz *ib* 3981. mannelica the j hallith söchte *ib* 3984. thz han wille sin haal besee *ib* 6079. norra hollit besee *ib* 6085. *ib* s. 342. wy wylom saa skikka waar hall *ib* 3: 25. vij ackte om skiffta hollin saa, at alle hoffmen skolo holla östen till vid syön och borgere och köpstedzmen vid kirkyogarden *BSH* 4: 295 (1501). 9) *vakt, utpost.* säthiandis j stadz porthen wäktara oc stark haal *MB* 2: 119. the hulle haldh aa baadha sydha *RK* 3: 447. jach wille i skullen haffwa hall widh bra-wikin och norköpingh *BSH* 4: 352 (1503). her peder tursons swena haffua hallit iij (4) eller v (5) hall *ib* 5: 333 (1508). hans håll lath iag optaga thå att kongh cristiern skulle inghen tijdhende få *ib* (*sista forts.*) 4677. *ib* 4686. 10) *bakhåll, försät.* sidhen jach . . . vnkorn the rigisins fiender j min farwägh ware och pa mik hadhe bade haaldh och wakt *FM* 339 (1507). j tridio haldit *RK* 1: 1730. *ib* 3: 1057. ther the j föresaat oc haldhom skipado waro *MB* 2: 100. säthiandis försaat oc haal j akromen *ib* 101. *ib* 136. hade han säth for mik i forneffnde kyrkio vegh 3 haal *DD* 1: 182 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*). red i holl for irom iarll *Di* 172. 11) *håll, styng.* doger thz . . . ffor haldh *LB* 2: 49. *ib* 1: 97, 2: 64, 3: 64, 7: 14, 99, 8: 44. tz fortagher allan werk aff mans hierta, och haldh eller styng *ib* 7: 102. ted är goth for styngia och hald *ib* 133. ath nakon far hald eller sting i sina sydo *ib* 12. fore haldh i winstre sidho *ib* 3: 172. *ib* 2: 9. fik han swa hart eth haldh *Lg* 3: 8. strax fik han boot aff the sprangen oc hallen *ib* 371. — *Jfr a-, af-, ater-, be-, bön-, böna-, fram-, hem-, hinder-, hiorp-, i-, kost-, of-, sam-, til-, up-, varp-hald.* — *haldsbani, m. L. Jfr haldbani.* — *haldsbana bot (holzbana-), f. bot som dråparens medhjälpare är skyldig att betala.* dömdes lauri oleffsson . . . sak til ix m. for holzbana bot *BtFH* 1: 204 (1509). — *haldsbänd (hals-), f. L. dens delaktighet i dråp, hvilken hjälper dråparen genom att hålla den som dräpes.* gifuer skuld firi halsbänd, at han hiolt pa hin dödh fik *SR* 32. *Jfr haldsbänd.* — *halds böter, f. pl. L.* — *haldsman (halz- L. haals-), m. [Jfr Isl. haldsmaðr] L. man som är i ett bakhåll.* the haalsmän som stodho j försaat widh staden *MB* 2: 136. — *haldspänningar (halz-), m. pl. [Fdan. halz pænningæ, halspenninge] penningssumma el. till ett visst värde uppskattadt inventarium som medföljer en landtgård och öfverlemnas åt arrendator med förbindelse för denne att återställa.* *Jfr Amira Altschwed. Obligationenrecht s. 663; Kalkar, Ordbog, 1: 257. nicolaus abbas noueuallis totusque conuentus ibidem . . . protestamur nos . . . curiam nostram in sielabergh . . . benedicto sunæson . . . cum domibus agris. pratis. pascuis. piscacionibus ceterisque eidem curie attinentibus . . . nostris tribus marchis denariorum wlgariter dictis halzpænninga ibidem dumtaxat exceptis. vendidisse SD* 3: 245 (1316). — *halds örar (halss-), m. pl. L.*

halda (**haalda** *VKR* 7, 42. **holda** *Bir* 2: 234, 3: 461; *LfK* 231 o. s. v.; *Lg* 3: 579; *SD NS* 1: 17 (1401), 609 (1407-10); *RK* 3: 904. **halla** *KL* 76; *Bir* 2: 88, 3: 330, 4: (*Act*) 184, 185; *Bil* 376; *Bo* 39, 65; *MB* 1:

237 o. s. v.; *Lg* 3: 209; -e *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*); -is *ib* 668; -ande *Ber* 58; -anda *KL* 94. **hala**: -ande *ST* 57. **haalla** *Al* 3210; *VKR* 7; *MD* (S) 201. **holla** *RK* 2: 1884, 2121 o. s. v.; *Di* 145; -e *BSH* 4: 113 (1486). *pres.* **halder.** **holder** *LfK* 219. **holdher** *ib* 47; *Su* 250, 286. **haller** *RK* 2: 517. **heller** (*trol. skriffel för haller*) *LB* 2: 44. **hallir** *Bo* 132; *Bir* 3: 409. **halir** *ST* 432; **behalir** *ib* 431. **haallir** *VKR* 32. **holler** *SO* 85. *imperf.* **hålt** *KL* 20; *SD NS* 1: 561 (1406). **hiolt.** **hiölt** *MB* 1: 208; *RK* 2: 8049. **hiölth** *PM* 20. **hiölthe** *FH* 5: 201 (1510). **hyölth** *PM* 3. **hiult** *KL* 8, 10, 13. **holt** *BSH* 5: 122 (1506); **beholt** *Fr* 1469. **holth** *Lg* 3: 33. **hölt** *Di* 15 o. s. v.; **behölt** *RK* 1: (*Albr.*) s. 211; *Lg* 664. **hölth** *BSH* 3: 143 (1463); *Di* 282. **hult** *ST* 50, 238, 243, 266, 381; *LfK* 219; *MB* 2: 212, 287. **hulth** *RK* 3: 133. **hylt:** **behylt** *FM* 74 (1502). **hylth** *Di* 282. *pl. 1 pers.* **hioldom** *BSH* 2: 38 (1396), 42 (1397) o. s. v. **hyoldom** *ib* 67 (1399), 69 (1399) **höldom** *ib* 40 (1396). **hwldhom** *SD NS* 1: 594 (1406). **hiollom** *BSH* 2: 74 (1399), 90 (1399). **hyol-lom** *ib* 79 (1399). **hollom** *SD NS* 1: 136 (1402). *2 pers.* **hioldin** *KL* 372. **hiolden** *MP* 2: 11. *3 pers.* **hioldo** *Bu* 102, 150; *Bil* 782; *MP* 1: 4. **hiöldo** *Bu* 9, 375; *MB* 1: 449. **hyöldho** *Lg* 3: 643. **hiuldo** *KL* 13 o. s. v.; *SD NS* 1: 687 (1407). **holdo** *Iv* 5020. **huldo** *ST* 437; *MB* 2: 323. **hiollo** *Bil* 84; *Bir* 3: 276; *MB* 1: 68; *ST* 27; *Al* 2427; *RK* 1: 1575, 1578, 1726. **hiolla** *RK* 2: 1883. **hiolo** *ST* 481. **hiöllo** *Bir* 3: 276; *MB* 1: (*Cod. B*) 526. **hiölle** *Bir* 3: 252. **hollo** *RK* 1: (*sfgn*) s. 191. **holle** *BSH* 4: 113 (1486). **hullo** *RK* 3: 1034. **hulle** *ib* 447. **hulla** *Di* 21. **hylo** *SD NS* 2: 79 (1409). **hölle** *MD* 37. **helde** *MD* 32 (*i en norvagiserande hds*). *imperf. konj.* **hiolde** *Bil* 329; *MB* 1: 128. **hiölde** *ib* 38. *part. pret.* **haldin.** **hallin** *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*); **hedhir** **hallin** *Bo* 95. **halin:** **halit** *ST* 169; **halne** *Bil* 286; **hedhirhalne** *Bo* 5. **hollin:** **hollidh** *BSH* 4: 336 (1503); **hollet** *RK* 3: (*till. om Chr. II*) 6171. *imperat.* **halt.** **holt** *LfK* 219. *refl. pres.* **haldz** *Bir* 2: 110; *MP* 1: 352. **halz** *Bir* 3: 112; *Su* 268. **hals** *Bu* 52. *imperf.* **hioltz** *SD NS* 1: 479 (1405). **hiöltz** *Bir* 3: 252. **hiulz** *KL* 34. **hulss** *RK* 3: 131. **holdes** *SD NS* 1: 479 (1405). **huldis** *Su* 228. *pl.* **hioldus** *Bil* 80. **hioldos** *KL* 184. **hioldhos** *Bil* 108. **höldhos** *Su* 228. **hiollos** *Gr* 315. *supin.* **haldes** *Bu* 51. **holss** *FM* 204 (1504)), v. [*Isl. halda*] *L.* 1) **sammanhålla** (*en hjord*); **hålla** i bet. *VGL. ÖGL.* 2) **sammanhålla**, **uppehålla**, **bevara.** **gudh** . . . styre al thing ok haldar (*continet*) al thing oc halz ey aff nokro *Bir* 3: 112. — **hålla**, **vidmakthålla**, **upprätthålla.** thet williom wij fullvlica widh macht holda *FH* 3: 32 (1443). han hiolt hwsära ok ädela sidh *RK* 1: 71. pa myna swäna hölth iag skälighen agha *ib* 3: (*sista forts.*) 5843. han hiolt mangom manne liiff oc helso i wärl-dinne *MB* 1: 253. wille gudh halda esau sonom oc lot thässe land *ib* 433. — **hålla**, **upprätthålla** (*ett förtryttat föremål, särsk. jord, för innehafvaren fritt mot klander*). beincte niclisson . . . all thänno . . . godz oc ärfdhaluti laghfull oc frii athalda *SD NS* 1: 172 (1402, *gammal afskr.*). beincte niclisson . . . friit oc hemolt halda alt thet jac ärfth hafuer *ib.* all

thänno forskrifno godz . . . wil iac . . . härre bencte niclisson . . . frii hemoll athalda for hwariom manne, oc fore hwars manz atalan *ib* 171. bidher hemult halda iord *SR* 1. — *part. pret. välbehållen, oskadd.* komo the hele ok halne til constantinopolim *Bil* 286. mädh helom ok haldnom incighlom *SJ* 62 (1436), 113 (1442). — väl haldin, *välbehållen, i full trygghet.* mädhan the driikka oc huxa sik wäl haldna *MB* 1: 246. **3) vakta, vårda, skydda, försvara.** gate böm (*de heliga aflefvorna*) eigh gömt älla haldet firi guz ovinum *Bu* 51. at stadhin eller landit waren gömd oc halden *MB* 1: 465. *Fr* 3191. halla borgher *Bil* 376. *KS* 84 (207, 93). *RK* 1: 684, 3: 546. — haldande hus, *fästning, slott.* borghe ok haldande hus *KS* 84 (207, 93). *ib* 86 (211, 95). *KL* 167, 168. ledha them til et hallanda hws *ib* 94. thu . . . flydde til gudhz hallandehws *Ber* 58. *Bir* 1: 13, 15, 340, 341, 2: 61, 125, 3: 245. — *ss undersåte el. läns-tagare innehafva, försvara och hålla till handa.* landit til vara krono mz rät halla *Bir* 4: (*Avt*) 184. han loffuade hallat (*Åbo*) til rikit i thro *RK* 2: 3419. *ib* s. 334. *Jfr hand.* **4) hålla, uppehålla, underhålla.** haldar rikt hof *Bu* 19. hiolt rikt borþ *ib* 153. at landbone bygge bättre oc haalle husen som laghbokin oc rikesins stadge vtwiisar *VKR* 32. til at haalda oc forestaa folkith medh *ib* 42. *RK* 1: (*afgn*) s. 188, 191. kalladhe sin präst som han j sino capelle hält *KL* 20. skal konung magnus hederlikä ok myuklikä haldas *BSH* 1: 132 (1371). han wilde hona ärlika halda badhe mz klädhe oc födho *ST* 273. *Lg* 3: 480. the haffwe hallit sigh selffwe paa sin pwngh al thenne fasthe *BSH* 5: 255 (1508). mesth alle the besta haffwa hollin (*för -it*) sigh selffwa *ib* 256. saghdhe sik han wilia älska oc wel halda *ST* 147. een swen til tienist mz sine peninga ok kost til hollende *SO* 157. **5) hålla, hålla i, omfatta. med dat.** saa . . . ihesum oc mariam halda stighanom *Bil* 799. — *med ack.* kastado en toffwa i ana . . . oc hiolt swärdet fore *Di* 48. toko hans wini eet kors . . . oc hiolo for honom *ST* 481. breedh wt thyna kaapo, oc halt swa mz badhom handhom *MB* 2: 212. tha modhorin hiolt ihesum i fangnenom *Bo* 7. keysar lodhvik hiolt han til döpelse *Ansg* 185. — *med prep.* han hafdhe gripith oc hiölt om foten a sinom brodher *MB* 1: 208. aa skapt holle *BSH* 4: 113 (1486). *SD NS* 2: 79 (1409). engen som pa henne (*klubban*) halder *Va* 44. *ib* 46. här var een man mik hiolt op a *Fr* 2045. archebiscopen aff trondem crönte honom tär biscopen aff hamar hiölt mz pa (*på honom; lade händerna på hans hufvud*) *RK* 2: 8049. hiolt for sin öron *KL* 117. — *hålla fast.* tok om hans skipästam oc hiolt skipit at thz ängenstadz kom *Di* 21. hölt hanum sa fast *ib* 15. warth draken saa wredh ath han fik leonith j sin mwn ok stiärthen sloo han om kringh här didrik ok hylth saa badhe här didrik ok leonet *ib* 282. — *fasttaga, gripa.* somlike hioldo (*tenuerunt*) herrans tiänara *MP* 1: 4. i hiolden (*tenuistis*) mik ey *ib* 2: 11. — *bildl. gripa, qvälja.* huru mik holdher oc forfära tässa sedda dödzsins grymasta närwarilse *Su* 250. af hwat siwkdöm þe hioldos (*tenerentur*) *KL* 184. **6) hålla (på ett viss sätt, i en viss ställning).** hals ok höwdh rat (*för rät*) halda *KS* 80 (198, 88). — *bildl. hålla, hafva (i ett visst tillstånd el.*

förhållande). hyölt hon sin kropp wndher starkom agha *Lg* 3: 395. halda the til rädha stadhana *Bir* 1: 258. hiolt the vsla quinnan sin gudh j hati *KL* 13. hiult ey sacramentum j wyrdning *ib* 10. aller almoghen hiolt them liker wis j hedher som the hade warit guda *PK* 226. *Jfr* 20. **7) hålla, fasthålla, qvarhålla. med dat.** hwi hioldin (*tenuistis*) i ey varom afgudhum *KL* 372. — *med ack.* han matte han ey längir quarran halda *Bil* 844. hiulz . . . kwar nokra stund *KL* 34. haldar iak þin son fangen *Bu* 25. en hiult han ther när sik *KL* 8. alt thz han formatte at faa aff värlzlicom thingom thz hiolt han til sin dödh ok hafdhe längir haldit vm thu hafdhe han latit längir liua swa haldir iak alla the som koma j mins völdz händir swa fastelica at aldre släppe iak thom *Bir* 3: 67. at een hedhnunge halir (*håller fången*) een cristin man for sit geld *ST* 432. haldas vnde rät *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*); *se vidare under rätter.* — *förhålla?* at han skulle riket fore them halda *RK* 1: 1307. **8) behålla. med dat.** halda waldum ok lifue *Bil* 443. — *med ack.* halft lusit (*för liusit*) hiolt hon tel iartekn *Bu* 12. länge hauar iak standet ii striþ mot hanom ok än sighär haldet *ib* 142. haldar þu sipan liif *ib* 155. *Bil* 329, 557. *MB* 1: 4, (*Cod. B*) 526. *Iv* 5086. *RK* 2: 1890. halt granlica thässe ordh j thino aminne *Bir* 3: 276. *LfK* 219. — *med underförstådt obj.* aff allo thy ther thu atte wil iak ey halda fra halsmughino oc til hosonar *MB* 1: 181. **9) besitta, hafva.** swa länge hiöldo the mästan hedher aff gudhi oc mannom *MB* 1: 449. **10) hålla, iakttaga, bevara.** wiliom . . . at thätta hallis *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). at ther halle friþ ok hether oc wyrdning sijn i mällin *ib* 669. ä hwar som ey halder konungs dom *ib* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). at war stadhue . . . halldes *ib* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). for at opit konunxsins dombreef eigh hallet war *FH* 3: 6 (1353). huilikin dagh, forordh ok felugheet, wi halda viliom *BSH* 1: 132 (1371). þe mato vilium vi frammer vm al maal halda *Bu* 6. haua wise män ok digdhelighe aff aldhir thz haldhit (*Bures uppl.: haft 55*) til (*d. v. s. haft till, brukat som*) sidh wänio *KS Fragm.* 13. hon gaff enkte vm gudz dygdh ok rätwiso vtan forsmadhe them hana hiuldo *KL* 13. *ib* 105. at siälin ok likamin . . . halda badhin ena atirhaldz formo *Bir* 1: 102. at halda louat renliue *Bu* 6. tha renlifnadhin fullelika huldis (*vigente religione*) *Su* 228. hiöllo väl oc gömdo the reghlonu *Bir* 3: 276. halla miin ordh *Fl* 1279. *Iv* 52, 644, 2618. *Al* 3750. *RK* 1: 2852, 4122, 2: 521, 1884, 3: 1034. wort rad han ey holla (*följa*) wil *ib* 2: 8219. halt budhorden *KS* 51 (128, 55). *Bir* 2: 234. the vildo ey holda hona (o: gudz lagh ok rätwiso) ok göma *ib* 3: 461. halt them fridh ther fridhin dröua *Bo* 78. hwilka lydhno the skullo halda mannenom *MB* 1: 98. *KL* 239. än han hallir ok göme mz mik sina lofwan tha skal iak halda honum mina lofwan *Bir* 3: 409. alla thässe forscrepna articulos . . . lofuar jac . . . them for:da hærre beinct niclisson oc hans arfw m fasta, stadhugha oc obruttelika athalda *SD NS* 1: 172 (1402, *gammal afskr.*). *ib* 17 (1401). — *med prep.* a. hiolt a tokt oc godha sidhi *RK* 1: 561. — *abs. gå till väga.* swa hiölle cristne preste mang aar *Bir* 3: 252. at vi skullom vm al thing the

oss röra matto . . . epter capituli rathe halda i strenginási *SD NS* 1: 70 (1401). **11)** *hålla, fira*. haldar kerkian pär af högtiþ *Bu* 6. *ib* 9, 50, 52, 166. böþ allom halda þän daghen mz friþi ok frygh *ib* 61. hulth marskens bryllop *RK* 3: 133. k. hans ville holle sin jull paa vardberg *BSH* 5: 335 (1508). the hülle sine paske mz gledi ok dramb *MD* 37. — *med två ack.* bödh halda thridia dagh maii manaz helghan *Bil* 88. hiolt hænna dagh dighra höghtidh ok dyra *ib* 277. *Jfr* **20.** **12)** *hålla, förrätta*. nw ärw thesso festomän oc fest hafwa haldhit *SD NS* 1: 45 (1401). haffwir . . . lathit halla festo . . . aa then half thridi athong *ib* 44 (1401). prestena som ther huldo theris offer oc ämbite *MB* 2: 323. a skänningis samtalu sum nu var snima hallin *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). skal haldäs huwþ þingh *ib* 5: 638 (1347). tha iac thing hiolt *ib NS* 1: 139 (1402). *FH* 3: 6 (1353). *MD* 32. hwar han mz resan hiolt een striidh *Fr* 1344. halda eet ärwe meth fira prester oc tiughu oc krono liusom oc blusom *SD NS* 1: 147 (1402) o. s. v. tha maaltidh är halden *Bir* 5: 41. han hult eeth storth gesta-budh *ST* 50. kost . . . haldä *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). ther hulss saa merkelighen koster *RK* 3: 131. *ib* 151. *Di* 165. thz möthit wille ekki halla (*att de icke ville hålla mötet?*) *ib* 2511. — *med prep.* a. a festonne hiuldo *SD NS* 1: 687 (1407). kungör iak . . . mik hawa . . . a festo haldet *ib* 70 (1401). *Jfr uttrycket* a skapt halda under 5. **13)** *återhålla, tillbakahålla*. *med dat.* gat han eigh haldet tarom *Bu* 100. *ib* 12. *Bil* 106, 265. *MB* 1: 246. gat hon ey länger haldit sino modhe *Bil* 350. — *med ack.* badh hona haldha sit modh *Bil* 350. **14)** *uppehålla, upptaga tiden för*. ath en quinna skall haldha tigh meth manghom ordhom *Lg* 3: 143. **15)** *hålla, intaga*. her peder tursons swena haffua hallit iij (4) eller v (5) hall *BSH* 5: 333 (1508). the hulle haldh aa baadha sydha *RK* 3: 447. *Jfr* **21.** **16)** *innehålla, rymma*. the karin som skullo halda bāzstan dryk *Bir* 3: 422. hon hiolt ij sik sirkla three *Al* 189. *ib* 193, 307. holken aker halder a sina lengd atta stenger oc fämtighi *SD NS* 1: 157 (1402). the tomt . . . halder sina (*för a sina?*) lengd vidh aana fämtighi stänger *ib* 2: 99 (1409). wāghna markin halder halff fiortonde lodh silffuer *SJ* 3 (1420). ey holdher mz (*för nw?*) thetta wārdogha sacramentet manna *Su* 286. *ib* 268. at the stadhga ok rät . . . halle ānga villo mot kristne tro ok ey nakat kätteri *Bir* 3: 249. j bokinne haldz oc scifwas andelikin oc licamlikin kannedombir *ib* 2: 110. *VKR* 32. *RK* 2: 517. *Di* 262. hon (*boken*) halder tyughu ok tw capitula *Ber* 243. thān otalighe almoghen kunne ey hallas j litlo rwme *MB* 2: 238. **17)** *innehålla, innehålla en uppgift el. föreskrift, uppgifva, säga, föreskrifva*. somlika bōkir halda at salomon fik angir oc idhrogha i sinom ytirsta ānda *ST* 422. somlika bōkir halda swa *ib* 298. vaar lagh halda swa *KL* 385. *MB* 2: 380. som (*sāsom*) jwdannas lagh hyöldho *Lg* 3: 643. **18)** *intyga, bekräfta*. thet scal han haldha med sin edh sielffuer tridhie at swa sant är *SO* 145. *BSH* 3: 45 (1452, *nyare afskr.*). *FH* 7: 54 (1476?). **19)** *hålla, tillhålla*. *med prep.* til. hallas til at skula göra langan oc thungan rekenskap *Bir* 3: 321. hon hafdhe engin som hona hult sidhan til thz besta *ST* 238. hon

hult sina dottir til ond thing *ib* 266. *ib* 380, 381, 382. then holth han aff eth barn tiill studium j prage *Lg* 3: 33; *jfr* 4. **20)** *hålla, hafva, anse. med två ack.* römsco hārra hioldo han swa värþoghan. at þe lāto hanom bilāte göra *Bu* 102. *ST* 57. tolf aff them hioldus visaste ok störsto mästara *Bil* 80. af gudhi haldz han en dare *MP* 1: 352. halda han . . . giäk ok dāra *KS* 58 (145, 64). thz som ādla män ok digdhe-lighe haua aff alder haldhit onda sidhi āllir goda (haldit före godha ella onda sidhi *Bures uppl.* 54) *ib Fragm.* 12. hiollo alle män fore wars herra byrdh. then daghin som wi kallom lögherdagh, första wiku dagh *MB* 1: 68. *Jfr* 11. — *med ack. och prep. for med följ. nomen.* jak hafuer haldhit thik for en första römska rikis *Bil* 479. jak haldir for alz enkte idhra sam-quāmd *Gr* 261. wi cristne män . . . haldom sunno-daghin fore then första *MB* 1: 68. *Bir* 1: 112, 226. *Su* 26. — (?) hulla detzleffs fader oc moder hanum for ōgon (*er fedr hans oc mædr mikil heggan at hanom*) *Di* 91. — *anse, mena, hålla för.* swa hallandis (*existimans*) j sina högfārd at all iordhen skulle honom lydha *MB* 2: 294. *ib* 1: 121. — *sätta (mycket el. litet) värde (på), bry sig (om).* *med prep.* af. halla . . . litit aff sik siālfwom (*minima sentire de se ipso*) *Bir* 3: 330. hiolt sidan mykit aff eygill *Di* 54. aff herra nampn-monde the sa mykit holla *RK* 3: (*sista forts.*) 5196. the haalla inthe aaff sina edher *MD (S)* 202. haalla liteth aaf lagh och rät *ib* 235. **21)** *hålla, hålla stilla, fatta posto (i synnerhet om krigare, särsk. ryttare).* viker vndan . . . thiit han hertughin halda viste *Fr* 578. *ib* 71, 139, 1689, 1715, (*B, C, D, E, F*) 544. *Al* 2427. vpa then platz ther konungen hiolt *RK* 1: 1442. *ib* 1575, 1578, 1600, 1602, 1605, 1622, 3158, 2: 4301, 4337, 3: 1052. *Va* 30. *Di* 67. lot thz strax bestalla om alla sidhor for hwsit halla (*omringa slottet från alla sidor*) *RK* 2: 5693. vij ackte om skiffta hollin saa, at alle hoffmen skolo holla ōsten till vid syön och borgere och köpstedzmen vid kirkyogaarden *BSH* 4: 295 (1501). ii (2) halla om natten *ib* 5: 333 (1508). han bödh sin här halla qwar *Al* 4189. *ib* 3210. — *hålla vakt.* wil iach halda her wtan for dörnā *Va* 11. *MB* 2: 184. ther hiolt fore margher wākter from *Al* 7862. — *ligga i försāt.* the hiollo j skoghin *RK* 1: 1726. heim hölt ther for hanum (*þar er firir Heimir*) *Di* 18. *ib* (*Cod. B*) 319. jak will nw holla qwar for tik *ib* 145. — *stå, vara stäld, vara.* i hwilko rättelika först höffwes oc haldher (*intager första platsen*) abotans förmanz-sens ämbete *LfK* 29. — (?) kärleken är the dygdh, i huilke hwart eth tingh holdher (*för holdhes, hålles, anses?*) oc wördhes som thz wördande är *LfK* 47. **22)** *afhålla sig. med prep.* af. han hiolt aff köt vm löghordaghin *KL* 76. halda aff syndinne (*a peccato continere*) *Bir* 2: 21. *ib* 1: 149, 294, 2: 42, 72. **23)** *hålla, hålla hel, bestå.* aller sömar skal haldha medhan sulur hāla āra *SO* 20. han (*vānskapen*) haller ey lenge *MD (S)* 293. thz (*svärdet*) hölth thz förstha hugh *Di* 282. wiil nw axeelen holla fasth tha bliffuer han wthan lasth wiil han och gaanga sundher tha är thz ekki storth wndher *RK* 3: 3126. — halda fast, *bestå, ega bestånd.* homodh plāgher gerna falla och syāllan fasth ath halla *RK* 3: 2938.

— *fortfara, förblifva.* the . . . i tolko ildhärdsz-sko hallit oc liffwat jn til dödden *Su* 127. **24) hålla (på), fasthålla (vid).** med *prep.* a (pa), helyo[do]rus hult stadugt pa sin förstadgadha atanka *MB* 2: 287. **25) halda um et, förena sig?** dömdes thenne för:ne hwar tere sak til iij m. for the icke wilde holde wm eth pa vrdiala syn och skylie thwa tråthände aat *BtFH* 1: 152 (1507). **26) hålla (med el. mot).** vaþe är striþa viþ guþ siäluan. som haldar mz andrea *Bu* 134. *Bil* 657. *Bo* 95. *Gr* 263. *MB* 1: 237. *Bir* 2: 261, 4: (*Avt*) 185. *RK* 1: 2174, 2: 2121, 2317, 2392, 3519 o. s. v. thenne för:ne män suoro och thenne 12 i nempnden såtho huldo medh them *BtFH* 1: 42 (1465, *nyare afskr.*; *möjl. att föra till* 18). tha hiello badhe domarene oc constantinus amot them mz siluestro *Bil* 84. moth k cristiern the ey holda torde *RK* 3: 904. (halda *trol. för* hulda. halda mz dödsins mörkior *MP* 1: 46.) — **halda sik,** **1) hålla sig fast.** at thu grypir ey törren gren at halda thik vm *Bir* 1: 270. holda sik vedh en stok *Lg* 3: 579. **2) hålla sig, förblifva.** hallande jdhir j tholomodhe *Bir* 2: 88. **3) hålla sig tillbaka, beherska sig.** gat hænna mästare var herra ihesus sik äkke längir haldit *Bo* 225. var min siäl opfylt j thom skodhilsomen mz swa store glädhi at hon formatte näplica at halda sik (*se capere*) *Bir* 3: 162. — **afhålla sig.** med *prep.* af (ut af). iak skal halla mik af vin oc starkom drykkiom *Bo* 133. *KL* 26, 76, 158. *KS* 24 (59, 26). *Bir* 2: 88, 177, 3: 58. *Ber* 42, 278. *Lg* 38. at halda sik wt af syndinne *Bir* 1: 49. **4) hålla sig (till), sluta sig (till).** til honum skal thu thik halla *Al* 10225. hult sik in til absolon *ST* 243. — **sluta sig (till), sträffa (efter).** wil hon sik halda ok skipa til dyghdelik ting *KS* 51 (129, 55). medh thz tridhia alder (*för* halder) han sigh gerna til alt thz godt och dyghdelikt är *ib* 13 (30, 14). **5) bero (af).** med *prep.* vidh. hans liiff halder sik (*pendeat*) widh smaswensins liiff *MB* 1: 249. *ST* 409. **6) hålla sig fram, förhåffa sig?** ängen hafde om then tima haldith sik siälwer mz hoghmodhe *MB* 1: 101. **7) förhålla sig, bete sig.** hurw the mz ära skulo sik haalla *MD* (*S*) 201. äpte ty höfdinge hauer sik i domom ok äthäuum sinom: suå wilia sik halda (*Fragm.* hauer sik 14) alle the hans vndidåna ok tienisto män äru *KS* 57 (143, 62). at man haldr sik (*visar sig*) firi gudhlikan ok ödhmiukan ok rätvisan i manna åsyn *ib* 36 (94, 38). — halda sik väl, vara vid godt mod. badh at hon skulde sik wäl halda oc ekke söria *ST* 440. *ib* 504. — halda sik illa, vara illa till freds, bedröffas. vi seem somlica fatika människior dröuas oc halla sik illa *Bo* 65. fadhir oc modhir hiollo sik ila *ST* 27. *ib* 398, 437, 441, 449. *Di* 45. the suensca hiolla sich swa illa thz konungen the dechtinghia ey holla wille *RK* 2: 1884. *ib* 4581. — halda sik ömblika, d. s. hiollin the sik äkke swa ömblika *Bo* 65. — **refl. haldas,** **1) hålla sig stilla.** closterlöpura, som siällan äldhär ey nakot sin haldas i clostreno *Su* 60. **2) uthärda.** huat meniskio matte hallas ther vider (*stå ut dermed*) *RK* 1: 1681. **3) hålla hvarandra.** hioldhos j händer sate ok säle *Bil* 108. *Bo* 7. *Gr* 315. *RK* 3: 1853. **4) hållas, gå på.** lät them nw hollas *Di* 72. — **halda ater,** **1) hålla tillbaka, häjda.** thön dyghd ther . . . haldr us åtr, at vi höghin os ey mera än

skiäl säghia *KS* 36 (94, 39). thetta halder ater idhar losta *Al* 7095. *Ber* 58. hiolt thöm atir af the onzsko som the hafdho (*böriat*) *Bil* 877. **2) hålla qvar, behålla.** hiolt hon atar halft (*näml. liuset*) ii sinne hände *Bu* 12. hioldo ater sidhan thz som the iatto fore gudz räddogha *MB* 1: 295. — med *dat.* en quinna hiolt alt tidh atir enne synd än thot hon scriptadhe sik for andra synde *KL* 113. — **Jfr aterhalda.** — **halda sik ater, afhålla sig.** hiolt sik atir aff sinom ilgerningom *KL* 60. *ib* 276. — **halda for (fore), förhålla.** med *dat. och ack.* hiolt honum sina iordh fore meth wälde *SD NS* 2: 188 (1409). hvilken hosbonde sinom swen holler sin lön fore *SO* 85. **Jfr forhalda.** — **halda fram, rikta (kösan) framåt, gå fram.** hiollo . . . fram rättan wägh *Ber* 23. halt fram (*procede*) *Su* 15. — **fortsätta, framhärda med.** halt nw fram thz thu mz mik bögyntat haffwer *Su* 172. *ib* 182. alt atherhald . . . thz wppa tagx oc haldz fram j min hedher mz gudhelighet *Bir* 4: 119. hiölt fran (*för* fram) sina belägningh (*jussit obsidere*) *MB* 2: 257. — **framhärda.** vm thu blifwir stadhugh ok hallir fram (*perseveraveris*) *Bo* 132. — **Jfr framhalda.** — **halda fran, se halda fram.** — **halda i gen, hålla tillbaka.** han halder j gen osynlika alla thera ondzsko akt oc fwndh *Bir* 4: 58. **Jfr igen halda.** — **halda inne,** **1) innestånga, innesluta.** han hölth them inne till watu oc land *RK* 3: (*sista forts.*) 5565. **2) hålla inne, underlåta att betala.** holla theris rettha oc aarligha skath inne *BSH* 4: 111 (1486). — **Jfr innehalda.** — **halda nidher, nedsänka.** j skulin halla nidhir (*submittere*) jdhir horn thz är at ödhmiuka jdhir *Bir* 2: 88. — **halda saman,** **1) hålla samman.** med *dat.* wi hwldhom alle handom saman (*till tecken och stadfästelse af gjord öfverenskommelse*) *SD NS* 1: 594 (1406). — **sammanhålla.** med *dat.* then hånem (*allmogen*) halder saman *KS* 8 (19, 9). — med *ack.* andelik thing the göma oc saman halda sin stadh oc rwm, swa som siälin halder saman licamen *MB* 1: 34. **2) hålla samman, hålla i hop, vara i förbund.** þa hioldo saman yspanie kunugar ok portugalie *Bu* 176. *RK* 1: 226, 2172. — **Jfr saman halda.** — **halda til hopa, hålla i hop.** om i hallen alla tiil hopa *RK* 3: 3377. — **halda up,** **1) hålla upp, upplyfta.** hiult vp höght gudz likama *KL* 13. hölt hagen op sin gulringh *Di* 241. — **bära upp.** hiollo henna kläder op *Di* 165. — **hålla uppe, uppbära.** hiolt vp (*sustentavi*) . . . hans fötar mz sötom handum pry dygn *Bu* 26. **2) hålla upp, upphöra.** the holdo op ok giordho thöm maka *lv* 5020. *Al* 5310, 5386. — **Jfr up halda.** — **halda up a,** **1) företaga sig.** mädhan han hädhan fran ville halla vppa (*vellet intendere*) at predica *Bo* 39. — **hålla på med, vara sysselsatt med.** gak i kirkiona til the biscopa ther äru, oc halla nv vppa guz thiänist *Lg* 3: 209. haffuer ther holss vppa dag och nat *FM* 204 (1504). **2) fortsätta.** ther (*att strida*) haffwer iack altiid sedhen hollet oppå *RK* 3: (*till om Chr. II*) 6171. — **Jfr upa halda.** — **halda uppe,** **1) hålla uppe, hålla upplyft.** med *dat.* moyses hiölt oppe handom *MB* 1: 325. *Bo* 210. hiölde them (o: himil oc iordh) änkte oppe *MB* 1: 38. halder oc them nakath oppe

ib (i de båda sista ex. lemnar formen them oafgjordt, huruvida dat. el. ack. varit åsyftad.) **2) uppehålla, upprätthålla.** vtan han hiole alt oppe thz han skapadhe mz sinne hand, tha wordhe thz at alzängo MB 1: 128. holle embetet vppe SO 87. **3) upphöra.** han hiole vppe oc lät af at äta Bo 76. — Jfr **uppehålla.** — **halda ut,** **1) utspänna, hålla utspänd.** järn traadha cirkla som halla wth then lwdhen PM 13. **2) fortfarande el. till slut hålla?** holle ord oc breff obrotelig vth RK 3: (red. B) 6214. holla them (bref och ed) obröteliig wtt *ib* (red. A). — **halda äptir, hålla qvar, gömma.** stundom vmbar oc hon thz hon skulde siälf äta oc hiole thz äpte synenom Bo 15. — Jfr **af-, be-, ful-, mis-, of-, til-, vidh-halda, äfvensom hedherhaldin.**

haldare (hallare: -a RK 2: 3983, s. 346; -ana MB 2: 170. hollare Di 112), m. väktare, vakthafvande, utpost. tha trängias väktarane äller hallarane (exploratores) at löpa til sin herra MB 2: 170. Di 112. RK 2: 3983, s. 346. mz sina haldara loth han forwara ath han for puchan wilde ey fara *ib* 4214. Jfr **mädh-haldare.**

haldbani, m. L. Jfr **haldsbani.**

haldbänd, f. L. Jfr **haldsbänd.**

hald haggi, m. dömdes michel oleffsson kuttis sin hald haga igen wt aff oleff henrixson kuttis BtFH 1: 162 (1508).

haldning (halnyng), f. **1) hållning, förhållande, beteende?** sagdhä megh godh halning til FM 213 (1504). **2) mening, omdöme.** ath försthe domyn ok halnyngen skulle honom ekki wara mykith starkane ok wissane Gers Frest 57.

haldsyrt (hålsyrth. holzyrt), f. [Fdan. holdsurt. Jfr Sv. dial. hållsrot. Jfr Nht. olt-wurtz hos Frankenu, Kräuter-Lexicon, 2 Aufl. s. 267] *inula helenium* Lin., alant, ålandsrot. hålsyrth dygdh LB 8: 49. stöt holzyrt som kallas s elena root *ib* 7: 303. dricka j j [1 1/2] lood stötta holz yrtt med varmt öl *ib* 309.

half? f.? hälft. vid komp. = **halvo.** halffino (för halfinne el. halfine) minna MD (S) 269.

halfannar, räkn. halfannan, en och en half. the halfandra thunna öl SO 64.

halfar (halff aar), n. halfår. Bir 4: 66.

halfattonde (halffaattunde), räkn. halfåttonde, sju och en half. halffaattunda alin SJ 6 (1422).

halfattunger (-atungher: -ungh SD NS 1: 498 (1405)), m. L. half åtting, hälften af en åtting (se attunger). en halfattung iordh SD NS 1: 317 (1404). meth them halfattungenom, som wij gaffwom *ib*. *ib* 498 (1405). — **halfattungs land, n. L.**

halfbardher (-baardher), m. till hälften slagen el. agad. längge grather halffbaart barn (ejulat ubertim punitus pusio partim) GO 246.

halfbropir (-brodher Bil 239), m. [Isl. halfbróðir] L. halfbror. Bil 239.

halfbrödh? n. halft bröd. mz brödstykkiom som är mindra än halffbröd (möjl. två sammanskrifna ord) Bir 5: 118.

halfdel (-deel KL 83, 333), m. L. hälft. heter then delin aff wärldinne asia oc är wäl halffdelin aff

wärldinne MB 1: 3. SD 5: 481 (1345, nyare afskr.), 637 (1347). KL 83, 333. Al 9848. MB 2: 4, 34, 57. PM XI. iak wissar ok oplater the fornempdo clostre . . . halfdelin innan thissom ödhetorpom SD NS 1: 352 (1404).

halfdöper, adj. [Isl. halfdauðr] halfdöd. atirläto han halfdöpan KL 187. vardh hon al half dödh af sorgh Bo 197. *ib* 223. KL 343. MP 1: 40, 270, 277. Bil 282. Al 2558, 3493, 5663. halfdödher en man *ib* 3287.

halfflughurtande (halff fiorthunde), räkn. tretton och en half. fore halff fiorthunde mark SD NS 2: 103 (1409).

halfflärpe (halffyrpe), räkn. halffjärde. halfflärpe örtogh SD 5: 637 (1347). FH 3: 150 (1450).

halfflärdhunger (-fiardhonger), m. [Isl. halffjörðungr] half fjärding, hälften af ett fjärdedels härad? in kutungahalfffiardhong SD 3: 55 (1312).

halfframlidhin, adj. till hälften framliden. nar henne pröffuile aar är nw halff framlidhit Bir 4: 65.

halffriper, m. L.

halffämte (halff fämpte: -a SD NS 2: 139 (1409). halff fämfte: -a *ib*), räkn. L. halffemte, fyra och en half. SD NS 2: 139 (1409).

halfganga, v. gå sin halfva tid. om hafvande qvinna. hon war mz barn ok hadhe ecke mz barnidh halff gangit Lg 3: 37. — **p. adj. halfgängen, halfliden.** om tid. halff ganget war til middagx Va 18.

halfgarper, m. L.

halfgildi (-giälde), n. L.

halfgilder, n. — **n. halfva värdet.** hvilikin man sum e vil ward veta sinom gatubrom ok fordervas pär nakat i geldi ater half gilt SR 15.

halfgiordher, adj. halfgjord. halffgiordh gerningh skal man hwaske lowa älla lasta GO 966.

halfgrar (halffgraar), adj. till hälften grå; till hälften ovänlig. — **n. adv. tämligen ovänligt.** the mento thz alt halff graat Al 1744.

halfgärpa, v. L.

halfgärpa man, m. L.

halfgärpi (halfgirpi), m. L.

halfgärpis, adv. L.

halfhundare, n. — **halfhundaris bro, f. L.**

half inter, p. adj. L.

halfämlange, m. L.

halfidhin, m. halfliden, halft förliden. then dagh war meer än halff lidhin RK 1: 1407.

halfmanaper, m. L.

halfmark, f. L. half mark. SD 5: 637 (1347). — **halfmarkagiäld (-giald SD 3: 273 (1316).**

-giäl *ib* 256 (1316), 272 (1316), 273, 274. halmarkagiäld *ib* 263 (1316), 266. halfmargiäl *ib* 274 (1316, ätta ggr). halmargiäl *ib* 275 (1316)), n. halfmarksgäld, en utomordentlig pålaga som i synnerhet omnämnas ss utkräfd af hertigarne Erik och Valdemar (äfven för 1325 omnämnas pecunia dimidie marche SD 3: 694 (1325, nyare afskr.)). SD 3: 256 (1316), 263, 266, 272 (1316), 273, 274, 275. Jfr **markagiäld.** — **halfmarkaland, n. L.** Jfr **halfmarkland.**

halfmarkland, n. L. halfmarkland, jordegendom hvaraf en landbo ursprungligen erlade en half mark

i *afradt* eet halfmarkland iorþ *SD* 5: 293 (1344). *Jfr* halfmarkaland.

halfnaper, m. — halfnapa träpe, *n. L.*

halfninger, se hälfninger.

halfnionde (-nyendhe), räkn. halfnionde, åtta och en half. *SD NS* 1: 157 (1402). *SJ* 16 (1432). half nyendha hundradha (850) lödugha mark *SD NS* 1: 16 (1401).

halfnittande (halff nyttonde), räkn. *SJ* 121 (1443).

halfpart, m. hälft. *LB* 7: 348, 349.

halfpänningar (halff peninger. halpänningar L.), m. L. half penning. sielus wogh op xx halff peninga *MB* 1: 387.

halfrutin, adj. halfrutten. *Bir* 1: 171.

halfsiunde (halff siwnde), räkn. halfsjunde, sex och en half. haffua j sinne längd halff siwnde alin *Bir* 4: 83.

halfskipte, n. delning på det sätt att man får hälften hvar, halfverande. til halffskipte *FH* 3: 150 (1450).

halfskipter (halwskipfter), adj. [*Isl.* halfskiptr] delad i två hälfter med olika utseende el. färg. vnam tunicam halwskipftan *SD* 4: 201 (1331).

halfslanga? f. [*Äldre Dan.* halvslange] ett slags mindre kanon. i hel slagne medh the andra j (half-) slanger *BSH* 5: 12 (1504). ginomskoten medh j (o: en half-) slanga ib. medh then hel slange och badhe j (half-) slanger ib 14 (1504). thet i sänder oss ij (2) halffw slanger ib 480 (1511?). xxxij (32) järn lodh, som tiänte till de andra hwffwodstykke ok til halffslanger ok sten byssor ib 506 (1512).

halfsyskine (-syskon), n. pl. halfsyskon. thetas halfsyskon *DD* 1: 126 (1478, *nyare afskr.*).

halfsyster (halfsöster SD NS 1: 419 (1405)), f. halfsyster. *MB* 1: 363, 369. *SD NS* 1: 419 (1405).

halftionde, räkn. halftionde. *SJ* 138 (1445).

halfträpe, n. L.

half trät, adj. n. L.

halftunna, f. [*Isl.* halftunna] halftunna. ij (2) halff tunnor ful medh polffuer *BSH* 5: 506 (1512). giffua nadhendals clostre ena halff tunno saltan lax *FH* 3: 59 (1445). *SO* 299. — *ss tillnamn.* hanis halff-tunna *FH* 4: 50 (1456).

half thridhi, räkn. halftredje, två och en half. ey mere än halff thridhia spanna lang *Fr* 351. *SJ* 121 (1443).

halfvakin, adj. halfvaken. *MD* 119.

halfvaxin (halffwägxin), adj. halfvuxen. spar än ey halffwägxnem aldre *Su* 235.

halfväghis (halwäghis RK 1: 1498), adv. halfvägs. för än the komo half väghis nidhir *Gr* 280. *RK* 1: 1498.

halfällofte (halff ellifte), räkn. halfelfte, tio och en half. är thätta fornempda rwm breet halfällofte (10 ¹/₂) aliin. *SJ* 167 (1448). halff ellifte öre-land jordh *SD NS* 2: 178 (1409).

halför (halföör), adj. [*Fnor.* halföerr] halfgalen. *MB* 1: 17.

halföre, m. L.

halförtogh, f. — halförtogs land (half-ortugs-), *n. L.*

hali, m. [*Isl.* hali] *L.* svans, stjärt. thz är goth at stiäkkia fik ey hala (*stat bene galline caude non fidere fine*) *GO* 926. *Iv* 4467, (*Cod. C, D*) 2513. — **halataghl, n. L.**

halka, f. halka, slipprighet. theta väghir är swa som halka (*lubricum*) j mörkre *MP* 1: 85. mine fötir . . . skridhu til världzlica thinga halko oc ostadhughet (*lubricaverunt in mundialibus*) *Bir* 3: 215. — **halt ställe.** *Ansg* 177.

halla (halda Fr 1839. eg. samma ord som hardhla), adv. mycket, ganska, högeligen. än talar abraham oc halla räddelika *MB* 1: 191. landith wi saghom, är halla got ib 402. *GO* 384. *Fl* 835, 1163. *Iv* 3765, 4147. *Fr* 1226, 1352, 1783, 1839, 1982, 2251, 2762, 2794, 2807, 2922, 2964, 3189, (*B, C, E*) 919. *Al* 4218, 5088, 5535, 8098, 8448, 9722, 9934, 10016. *RK* 1: 2095, 3663, 4418.

halmber (-ar), m. [*Isl.* halmr] *L.* halmstrå. han ökte et korn i iordhinne stundom i manga halma oc agx *MB* 1: 90. siw ax wäxa aff enom halm ib 236. *ST* 400. — *koll. halm.* han tugga tha som asne ensamin halmin *Bir* 1: 331. ib 4: 9. *MB* 1: 288. *VKR* 10. *Lg* 3: 549. — *Jfr* langhalmber.

halmklädhe, n. öfver sänghalm utbredt kläde el. täcke. ofuir halmin hafwin matto . . . ellir eet halmklädhe ellir sengaklädhe aff wadhmal *VKR* 11. *L* 3: 549.

halmkranz, m. halmkrans. *RK* 2: 3980.

halmlapa, f. L.

halmskakul, m. skakel af halm. thz är löös drät at dragha mz halmskakla *GO* 1013.

halmskur, m. halmlada. hon gig een qwäld heme- lika j eens manz halmskwr *ST* 82.

halmstra, n. [*Isl.* halmstrá] halmstrå. *Lg* 3: 179.

halna, v. se handla.

halninger, se hälfninger.

hals (haals Su 15. halz LB 7: 2), m. [*Isl.* hals] *L.* 1) *hals, nacke.* casta capal vm hals iacobi *Bu* 165. *Bil* 114. *Bo* 223. *Su* 15. tz er goth thom, som . . . swlna äre i halsen *LB* 7: 135. — i talesätt som afse lifvets förlust. äru fälde vnder wara räfst, med hand oc hals (*d. v. s. dömas att mista handen el. halshuggas*), äfter þy sum brutt äru till *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*; *jfr* *MELL Kg* 31). rättä iuir hwarn pär bryter vm hals oc hanþ ib 639 (1347). retta ower hand ok hals höga ok lagha *MD (S)* 228. lif, halss och all myn welferdh woga *FM* 565 (1512). the skullä warä i köbenhampn om viij daghä epter olss-messen at senästhä wedh theris halss til görendis ib 326 (1507). — för öfright bildl. i åtskilliga talesätt. thu hawer hardhan hals (*populus duræ cervicis es*) *MB* 1: 349. thu lyughir rättelika j thin hals *ST* 439. — hava a (up a) halsin, hafva på halsen, hafva öfver sig (*ss fiende*), hafva emot sig. anners haffuer han menige landet oppa halsen *BSH* 4: 317 (1502). — falla ivir halsin, öfverfalla, anfalla. ath the mik sa falla ower halsen *BSH* 5: 133 (1506). 2) *karl, menniska.* folkith äre hardhä halsa *MB* 1: 354. thu äst en hardhaste hals oc olydhikt folk ib 447. vände . . . ordhin til iudhannä ok sagdhe o hardha halsa *KL* 143. fule halssa *RK* 1: (*Cod. B, C, D, E, F*) 3091. 3) *landtunga, landtrygg, låg bergssträckning. i ortnamn.*

sacerdoti de svanshals *SD* 1: 617 (1282). — *Jfr kneke-, källara-hals.*

halsband (halzband. halsbond. halsbondh *Lg* 3: 36), *n.* [*N.* halsband] *halsband.* han hadde eth halsbond aff gull *Lg* 3: 36. j [1] halzband forgiilt *FM* 75 (1483, *daniserande*). — *halsboja.* bröt idhur halsband oc giordhe idher frälsa *MB* 1: 377. säth thin foot i hännas boyor oc thin haals i hännas halsbandh *Su* 15.

halsbast, *n.* [*N. och Fdan.* halsbast. *Jfr Skånedial.* halsabast] *nackmuskler, nacke.* thina händer skulo nidhertrudha thinna owina halsbast *MB* 1: 262. giwe han thik aldri waara signilse ower thit howodh oc ower thit halsbast *ib* 267. strök sik twärt ower halsbastet sit *LfK* 142. stinnelse i halsbastith *LB* 6: 106.

halsben (halls ben: -bene *Bu* 129. halsbeen *Iv* 5085; *Fr* 2529), *n.* [*Isl.* halsbein] *halsben, nackben, nacke.* fiol koklarin nidher widher jordh dödher brutno halsbene *Bil* 105. han laghpe sit hals ben vip iorp vndi persie kunungs fot *Bu* 401. *ib* 129. *Iv* 5085. *Fr* 2529.

halsboia (-boya: -or *Su* 15), *f.* *halsboja.* *Su* 15.

halsbruni, *m.* [*N.* halsbrune] *halsbränna.* *LB* 7: 135.

halsbyld, *f.* *halsböld.* *LB* 5: 292.

halshug, *n.* [*Isl.* halshögg] *halshuggning.* morghon uil iak at mit martirium ändas mz halshuge *Bu* 502. giua huarn tiunda man tel halshugs (*Bil* wndi halshugh 1021) *ib* 508. dömdre thre menlösa riddara til halshugh (*Cod. C* til halshuggha 1026) *Bil* 576. — *halshuggningsplats, afrättsplats.* gik . . . thwo mila wägh fra halshuggeno som nu kallas martyrium biärgh til thän stadh han ligger nu *Bil* 344.

halshugga (halshuga *Bu* 496. hals huga *ib* 165, 532. *impf.* halshiog *Bil* 128. hals hiog *Bo* 80. halshugh *Bil* 723. *pl.* halshuggu: -us *ib* 344. *part. pret.* halshuggin. halshugen *Bu* 210, 496. halshugder: -hugde *ib* 529), *v.* [*Isl.* halshöggva] *L.* halshugga. dömdre iacobum at hals huga *Bu* 165. aff fulum manne swärdhe halshuggin *Bil* 123. *Bu* 26, 210, 496, 529, 532. *Bil* 128, 344, 723. *Bo* 80. *Gr* 269. *RK* 1: 1088.

halsjärn, *n.* [*Isl.* halsjárn] *halsjárn.* thera halsiern waro thiok oc breed *RK* 1: 3966.

halskädhia, *f.* *halskedja.* wi anamadhon gul-kronona oc hals kädhiana *MB* 2: 268.

halsprydilse, *n.* *pl.?* *halsprydnad.* *MB* 2: 83.

halsrep, *n.* *halsrep, rep om halsen.* *Bil* 245, 250.

halsskabber, *m.* *halsskabb.* for hals skab *LB* 6: 106.

halssmugh (halsmugh), *n.* *öppning på kläd-naden vid halsen, halskrage.* aff allo thy ther thu atte wil iak ey halda fra halsmughino oc til hosonar *MB* 1: 181.

halster (haaster: haastreno *LfK* 238; järn haastre *ib* 137. *nom. och ack. sing. med art.* halstrit. halsterit *Lg* 472), *n.* *halster.* laurencius (o: hawir til tekn) ristena ällir halstrit a hulko han war stektir *VKR* xv. *ST* 21, 99. *Lg* 472. *LfK* 238. *FH* 4: 83 (1499). *Jfr lärnhalster.*

halsvapn (hals vakn), *n.* *vapen som betäcker*
Ordbok.

och skyddar halsen. hals vaknin (*arma colli*) . . . äru nidhir fallin *Bir* 3: 116.

halsörghia (-dhe), *v.* *stryppa.* tha hals örgdhe honom owenen diäffwllen *Lg* 3: 183.

halta (-ape), *v.* [*Jfr Isl.* haltra] *halta.* haltape män han lifpe *Bu* 196. *MB* 1: 226. *RK* 1: (*Ny början af Gamla Krönikan*) s. 165. halta mz baadhom fotomen *Bir* 2: 115. *MP* 1: 18.

haltan, *f.* *haltande.* *RK* 1: 68.

halter, *adj.* [*Isl.* haltr] *halt.* *Bil* 231. *MB* 1: 226, 370. *MP* 1: 16, 17, 18. *Bir* 1: 214. sullen been och halth *LB* 2: 9.

halva, *f.* [*Isl.* halfa] *L.* *hälft (af en by).* ix päningxland iordh i salystom i fien sokn i östhra halffwonne, ij päningxland iordh i fienemo i östhra halffwonne, ij päningxland iordh j kramanes i westra halffwonne, eth örtogland iordh i mädelösom i östhra halffwonne *SD NS* 1: 185 (1402).

halver (*n.* *halft. halpth* *SD NS* 1: 594 (1406). *halppth* *ib.* *gen. s. m. halfs. halffs. halffz* *PM* 8. *dat. s. n. halvo. halw. halfua* *Di* 218. *halfua* *SO* 203; *Pa (Tung)* 27; *Di* 223, 243, 268, 284. *halffwa* *LfK* 53, 57. *halffue* *Di* 251), *adj.* [*Isl.* halfr] *L.* *half.* i helom stykkiom oc halwm *SD* 5: 639 (1347). helom hundräpum oc halwm *ib.* *halft lusit (för liusit)* *Bu* 12. *halff världen* *MB* 1: 174. gäldhe halffh skoth *SGG* 129. jngen tilstede sin swen halft arbeyde mz sik *SO* 141. *ib* 147. forsta halft (*till hälften*) sakt ordh *GO* 440. som äre halffwe (*till hälften*) bort tagna *LB* 7: 331. — til halfs, *till hälften.* öghonin som för waro atir lykt til halfs *Bir* 1: 84. sompnadhe iak . . . til halffs *Lg* 3: 472. *Bir* 1: 223, 2: 134, 183, 3: 65, 68. *PM* 8. — (?) hon hafdhe röktat sik en skinkiortil af swinskinnom ok skipte han til halfs. ok vände swa thz ludhna til sin bara krop *KL* 334. — i förbindelse med ett följande ordningstal. halver annar, halfannan, en och en half; halver pridhi, halftredje, två och en half o. s. v. haluir annar attonger *SD NS* 2: 238 (1409). halft annät pund *SD* 5: 637 (1347). halwan annan dagh *RK* 1: 2734. fingo se . . . en . . . smaswen swa som halfs annars ara gamblan *KL* 30. halft pripiä pund *SD* 5: 637 (1347). halft tridhia ar *Bil* 270. halft fiärdha aar *Bir* 2: 116. halft fämtä markland *SD* 4: 389 (1334?). hwar kolare skal hua halwan fämtä skipärä, haluän pripiä thäkkilsäman. oc en vtspisärä *ib* 5: 638 (1347). *Jfr halfannar* o. s. v. — *dat. sing. n.* halvo, förstärkande vid komp. *hälften.* skilium wir halw minni plikt *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). halffua mynne peninga *SO* 203. — dubbelt; vida, långt, mycket, ännu. sugha särlikare ok haluo mera *KS* 42 (108, 45). *Al* 646, 1343, 4518, 5201. *MD (S)* 265. kunugen sände haluo flere *Bu* 500. *ST* 120. *Al* 421, 3230, 4519. *Di* 223, 251. *Pa (Tung)* 27. tha wordho öghlara halfwo minna *Al* 2659. *ib* 3280, 5326. aldrih nakor förman maa thz siälffwer haffua, oc halffwo mindhre nakrom loffwa *LfK* 15. halffwa större wranghet *ib* 53. *ib* 57. worde hans men halffuo wredare än för *Di* 106. *ib* 243, 268, 284. tetmar hugh än halfua fasthare oppa videke *ib* 218. han war halffuo fäghre *Pa (Tung)* 39.

hamar (hamber *Di* 57, 215. *dat. hambre.* hambri. *dat. med art. hamarenom* *Gr* 298. *pl.*

hambrar. *dat. hambrom. hambrum*), *m.* [*Isl. hamarr*] *L. eg. sten.* 1) *hammare.* *mz hambrom* oc spikom *Bo* 199. hafðhe i sinom handom en ham-ar af gul *Gr* 298. hambra liggia vidh wara fötir *mz them skulum vi . . . sundir slaa vara fötir ok laar Bir* 1: 223. *ib* 4: (*Avt*) 180. *Iv* 187. *Li* 57, 215. *Su* 125, 224. *LfK* 117. 2) *klippa, bergshöjd. i ortnamn.* in möhamar *SD* 1: 596 (1282, i *vidim. af* 1286). rams-hamar *ib* 735 (1230-60). in bierxhamarh *ib* 2: 13 (1286). in kulhambri *ib* 104 (1291). in smahambrum *ib* 280 (1299). j ramshambre *ib* 5: 293 (1344). — *Jfr far-, gul-, iärn-hamar.* — **hambra liudh,** *n. ljud el. dân af hamrar.* tha thz vndir korseno af thins sons ham-braliudhe smitadhis *Bir* 4: 144. *ib* 157. — **hambra slagh,** *n. hammarslag. MD* 38. *VNB* 24. *Jfr hamar-slagh.*

hamare, *m. = hamar.* *mz hamaranum Bir* 4: (*Avt*) 180.

hamarsiäng (*hamar siangh*), *f. L.*

hamarskipt, *f. L.*

hamarskäl (*hammar skäl*), *n. hammarflaga,* *affall som uppkommer när någon metall hamras.* hammar skäl aff järn *PM* 10.

hamarslagh (*hammarslaagh LfK* 117), *n. hammarslag.* ängin hördhe hamar slagh eller yxa bang *MB* 1: 485. *ST* 417. *LfK* 117, 223. *Jfr hambra slagh.*

hamarslaghare (*hammar-*), *m.* [*Mnt. hamer-sleger*] *metallarbetare. LfK* 103.

hamber (*dat. s. hami Bu* 102, 137, 523; *Bil* 103, 235, 732. *ham Bu* 19, 171; *Bil* 212. *ack. sing. med art. hammen Lg* 350. *haamen Bir* 4: 24), *m.* [*Isl. hamr*] *L. eg. betäckning, omhölje, hud.* 1) *en fogels hud med fjädrar och vingar; fjäderdrägt.* rikare ham kan man ey se fanga *Al* 7580. 2) *antagen skapnad, skepnad, hamn.* milda mö guz moþer . . . gar vt tel hans ii hans husfru ham baþe a växt ok kläþom lik ok talan *Bu* 19. han (*djäfulen*) skapaþe sik ii quinmanz ham *ib* 143. koma jämsköt diäfla j hunda hami a mot petrum *Bil* 103. *Bu* 23, 102, 137, 171, 523. *Bil* 235. mannin gik tha widh sanno sik wara j manz hami thes bondans siäl som han lät swa söme-lika til graf föra ok j hästins hami vara gudz änghil *ib* 732. *Bir* 2: 116. *Gr* 325. *Al* 5039, 5544, 9001. *Su* 418, 423. takande owir sik brudhgomma ham *Bo* 92. tak-ande vppa sik thrälsins ham oc liknilse *ib* 32. *MP* 2: 149. witte (*möyomen*) at the varo trolska ok wänt hans ham *mz throidom Bil* 486. — *skapnad, ut-seende.* rädheliect diur. halft j manz hami. ok halft j häst like *Bil* 404. *Bir* 1: 334. *Al* 8694. swa mykith war han vndersam i sina persona oc i sinom ham *ib* 7454. jak hafuir . . . hamm(en) (*speciem*) aff handomen ensamin ok änkte mäghin *Bil* 350. 3) *habitus, drägt, klädedrägt, yttre utstyrsel el. skick.* skipar här nwnnona ham oc gangkläde *Bir* 4: 10. *ib* 24. ij prydhin idher *mz faghrom ham Al* 6039. wänlika kläd i konungx ham *ib* 8610. han kläde sik wt j riddars ham (*i rimslut med nampn*) *MD* (S) 251. han sat tha än i alexandri ham *Al* 8078. *Su* 424. i flästom stadhom vpwaxte lönlika undi mildhetzsens ham eghen älskoghe ok vili *Su* 417. — *Jfr fara-, fughla-,*

klädha-, manz-, människio-, pilagrimshamber samt likamber, äfvensom hampn.

hambla (*hambra: -adhe Bir* 3: 65, 58. **-ape, -aper**), *v.* [*Isl. hamla*] *L. stympa.* gifwa döðum liiff ok hambladum nya limi *Bil* 788. vm nakre skula mista liuit oc nakre hamblas *Bir* 2: 211. han hamblaþe sik niþro lima *Bu* 172. *Bir* 1: 264, 2: 236. fötirne sua som hambradhe (*mutilati*) oc til halffs afhugne *ib* 3: 65. *ib* 68. läta hambla sik fra (*genom stympning beröfva sig*) hwaria lidhamote *Lg* 1036.

hamblan, *f. L.*

hambra (**-adhe, -adher**), *v. hamra.* swa liggia the sammanläste hambrade (*för saman hambrade?*) oc trängde i brännande boyom *Su* 129. som thöm hambrade *LfK* 233. hambradhe a nytt maall pa städen *ib.* *Jfr samanhambra.*

hambra, se hambla.

hamegha (*hammegha*)? *f.* [*Jfr Sv. dial. homejda. Mnt. hameide, hameie*] *vårdtorn.* oppa beggia sidher om siön lath iag hammegher (*kan äfven läsas hām-ogher, se s. 241*) byggia *RK* 3: (*sista forts.*) 6117.

hamn (*hampn. hamfn RK* 2: 3350. *hafn Ber* 78. *haaffn SO* 188, 198, 203; **-en** *ib* 206; *RK* 2: 7786, 7799, 7824. *haaffn. pl. -ir: hampner KS* 65 (162, 72); **hampne** *ib* 66 (162, 72). **-ar: hamna KL 173), *f.* [*Isl. höfn*] *L. det som omfattar el. omsluter.* 1) *hamn.* i eno haui sighla mang scip som cuma tel hamn ok som bryta *Bu* 489. giästo enga hampn *Bil* 215. een hampn wär for windh oc wagh *MD* 392. *Bu* 166. *Bil* 683. *KS* 65 (162, 72), 66 (162, 72). *KL* 173, 174. *Bir* 1: 37, 324, 400, 2: 191, 3: 177. *RK* 2: 3350, 6610, 6612, 7786, 7799, 7824. *SO* 198, 203. hoo som hafwer hampn och bodh j fiskie ständande . . . och giör icke skattfisk ther af, hafwi förlorat och förbrutit både hampn och bodh *ib* 303. flydho af wärdlinne wadha och til klostersins hafn *Ber* 78. — i namn på hamnar i Stockholm. korn haaffn *SO* 188. *ib* 198, 203, 206. kogga haaffn *ib* 188, 198. — hamn, hamnkassa. böte så 3 mark till hampnen *SO* 292. *ib* 290, 295 o. s. v. — *Jfr flskehamn.* 2) *betes-mark, bete, rätt till bete.* vtilia sua wlgariter dicta hugg, et hamn, et feærgang *SD* 4: 348 (1334). — **hamna foghate** (*hampnafougte: -en SO* 290, 297. *hampne-fougte: -en ib* 295, 297. *hampnefogte: -en ib* 295. *hampnefogde: -en ib* 303. *hampne fougde: -en ib* 293; *samtliga dessa former kunna dock föras under ett hamna foghat*), *m. hamnfogde. SO* 290 o. s. v. — **hamna lagh** (*hampnelag: -laget SO* 309), *n. hamnelag, samfund af dem som nyttja gemensam hamn. SO* 309. — **hamna läghe** (*hampnaleige: -es SO* 297. *hampna läige: -et ib*), *n. = hamna lagh. SO* 297. — **hamna rätter** (*hamne-*), *m. hamnumgåld.* gör icke hamnerätt (*annan läsart: skattfisk*) ther af *SO* 303. — **hamna skra** (*hampne-skrå SO* 298), *f. hamnskrå, hamnordning. SO* 298. — **hamna stämna** (*hampnastempna: -o SO* 290. *hampnestempna: -o ib* 304), *f. hamnstämna, sammankomst inom ett hamnelag. SO* 290, 304.**

hamna (*hampna. hafna*), *f. L. distrikt som är skyldigt att i krigstid uppställa en man. Jfr Schlyter, Ordbok s. 259; Hildebrand, Sveriges Medeltid* 1: 255 *f. de qualibet hampna SD* 2: 588 (1309, på två ställen). i foghelstadha hafno *ib NS* 2: 135

(1409). xvii hafne *BSH* 1: 62 (1365). *ib* 63 (1365), 64 (1365), 65 (1365) o. s. v. xxviii hafnor *ib* 73 (1366). — **hamnogiäld** (**hamnegäld**), *n. pl. de utskylder som skulle erläggas af en hamna. nämnas ss förekommande i Vestmanland. BtFH* 1: 316 (1413, *nyare afskr.*). — **hamnu män**, *m. pl. L.* — **hamnu vapn**, *n. pl. L.*

hampa, *f. L.* — **hampo bla** (-blaa *PM* LIII, 7), *f. stupa cannabina, hampblānor. PM* LIII, 7, 8. — **hampofrö**, *n. hampfrö. SD* 3: 759 (1316). — **hampo garn**, *n. hampgarn. PM* 8. — **hampo-spinnare** (**hampe-**), *m. hampspinnare, repslagare. kaupi hampespinnare FH* 1: 204 (1511, *gammal afskr.*).

hamper, *m. [Fnor. hampr] L. hamp. canopus, hamper GU* 2. weffyes blan oc hamp wmkriugh *PM* 7. canapis är hamp *LB* 3: 59. take rån hamp *ib. FM* 609 (1513).

hampn (**hamnph se människio hampn**), *m.* 1) = **hamber** 2. i trälsens hampn oc liknilse *LfK* 126. — *skapnad, utseende. han (Johannes) kom i them hampni til henna som han war tha han döpthe ihesum cristum Lg* 3: 445. iak hafwir ensampnan hampnin af handomen oc . . . alz enga maktena *ST* 41. 2) = **hamber** 3. han kom scrudder miz een ärligh hampn *RK* 3: 3316. *ib* (*sista forts.*) 5482. huru . . . storlika huars ens eghin oc syndeliken kärlek . . . i clostroom oc renlifnadom wndher renlifwes hampn haffde sik tywfflika indragith *Su* 51. *ib* 57, 60. — **Jfr flädher-, flädhra-, manna-, människio-, reghle-hampn.**

hamulbughi (-boghi), *m. knäveck? gudh skal plagha thik wärstom boldom i knäm oc hamulboghom (in genibus et in suris) MB* 1: 429.

han (**hand** *RK* 3: (*sista forts.*) 4682; *BSH* 5: 25 (1504, *daniserande*). *gen. hans. dat. hanom. hanum SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*); *Bu* 9; *Pa* 21, 23; *Bo* 38, 48. **honom** *Bo* 1, 2 o. s. v.; *RK* 1: 145, 211, 214, 977 (*i rim m. wanom*) o. s. v. **honum** *Fl* 63, 66 o. s. v.; *Iv* 89, 230 o. s. v.; *Fr* 110, 113 o. s. v.; *Al* 8432. **honnom** *MD (S)* 233. *ack. han Bu* 7 o. s. v.; *RK* 1: 244, 582, 727, 728. **honom** *ib* 558, 572, 578 o. s. v.; *MP* 1: 104. **honum** *ib* 49, 53; *Fl* 184. **hannom** *LB* 8: 41. **honnom** *ib. fem. hon. gen. hännar L. hännär SD* 4: 389 (1334?). **hänna. hännä** *SD* 4: 389 (1334?), 390, 5: 293 (1344). **hāna** *Bu* 4. **henna** *RK* 1: 431, 614, 621 o. s. v. **hänne** *Bu* 10. **henne** *KL* 132; *RK* 1: 79 (?), 360, 2: 21; *MD (S)* 306. **hännas** *Su* 15; *SD NS* 2: 460 (1412). **hennas** *MD (S)* 304. **hennäs** *SJ* 6 (1422). **hännes** *BSH* 2: 36 (1396); *SJ* 6 (1422). *dat. hänne. henne MB* 1: 160; *Fl* 78. **hanne** *Bu* 6. **hänna** *ib* 5. **hunne** *SD NS* 2: 460 (1412). *ack. hana Bu* 5 o. s. v.; *KL* 13 o. s. v.; *RK* 1: 1234. **hona** *KL* 14, 15; *Fl* 41 o. s. v.; *RK* 1: 390, 603, 802; *SJ* 15 (1426). **honä** *SD* 4: 390 (1334?); *FH* 3: 4 (1352). **hänne** *Fl* 154, 196. **henne** *Fl* 47, 48 o. s. v.; *RK* 1: 414, 804. **henna** *MD (S)* 304. — **ham för hanum el. han SD NS** 1: 531 (1406). **ans för hans** *ib* 688 (1407). — *enkeltiskt vid verb, stundom vid partiklar el. pron., förkortadt: m. nom. -n. vmuändin Bo* 223; **lagdhin** *ib*; **studden** *ib*; **hedhradhen** *ib* 38; **matten** *RK* 1: 1138; **lagdin** *ib* 231; **haffdin** *ib* 1318, 1857; **borieden** *ib*, 2: 244; **motten** *ib* 302; **haden** *ib*

1497. *dat. -nom. skullenom RK* 2: 7080; **mötte-nom** *ib* 8425. **-n. loffueden RK 2: 1219; **aff ffladdhen MB 2: 299. *ack. -an. toghan ST* 19; **grepan RK 2: 1380. **-en. vändomen Bo** 134; **rätte vppen** *ib* 229; **foren** *ib* 67; **fangade hannen RK 1: 988; **franen** *ib* 2: 9376; **läggeren Di** 230. *efter vokal -n. drifwn Bo* 86; **leddon** *ib* 192; **fördon RK 1: 1308; **saa gangan Bo** 53; **läkian** *ib* 67; **pinan Bir** 3: 267; **slan** *ib* 2: 55; **lät löpan** *ib*; **känden Bo** 38; **kysten** *ib* 229; **giorden RK 1: 65; **skulden** *ib* 1062; **älskadhin Bo** 74; **pläghadin RK 1: 1298. *f. dat. -anne: mädhanne Lg* 46. *ack. -ina. widhina Lg* 45. *efter vokal -na. sana Lg* 45; **komana** *ib* 46; **läsana** *ib* 3: 681; **haffdona RK 1: 2298; **lot hörana** *ib* 2: 9461), *pron. pers. [Isl. hann] L. han. f. hon. göme sik pät bästa han ma for sinum owinum SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). fik ioakim blyght ok snybbo . . . pa han ofra wilde *Bu* 3. af huilkins pera vande blomstar vt spriggar . . . han skal fästa faghara iugfru *ib* 6. iosep lypte sin vand som han lönte längho han bar blomstar a pörrom grenom *ib*. säl se pin moper mö är hon *ib* 78. min härre pin pina är sent tald: horo sar hon var ok mangh-fald *ib* 75. bundo hana för än hon var föd tel guz piänist *ib* 5. här vmuändin sik til quindit. här lagdhin thröttir korsit af sik. ok vidh thenna stenin studden sik *Bo* 223. thz matten före styrt haden warid wis *RK* 2: 1497. at han skullenom strax wyborg faa *ib* 7080. vi tappom äkke älla mistom lustan. vtan vändomen fran kroppenom i hughin *Bo* 134. var herra rätte vppen oc kysten *ib* 229. läggir foren the sma fiscana *ib* 51. fangade hannen *RK* 1: 988. slan a halsin oc lät löpan *Bir* 2: 55. gik han mädhanne in i et hus *Lg* 46. lot hörana breffuet *RK* 2: 9461. hwar a mot gör pämmä stapuä. goz hans sköfles *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). at pät kunnukt göres hans härrä *ib* 669. mars var örlögs man ok hans moper hät februa *Bu* 9. migdonia . . . baþ tomam for lata sik. at han mödes for hænna skuld *ib* 187. guz orþ äru sialenna föpa. som hænne giua himirikes lusta *ib* 186. adamas är en sten sua harpar han gitar ängen brutit vtan miz bucka bloþ *ib* 72. bether iak idher nadh . . . at hon thenue ärenne fulfølger *BSH* 3: 153 (1461). — *han el. hon pleonastiskt efter subj. en klärkar vare fru giärna piänande. han las hænne daghleka tel hepar ok tel hughnaþ . . . gaude dei genitrix Bu* 17. almoghen han må sik huaa bådhe til rika ok fatöka *KS* 76 (189, 84). otroo hon skal ey j mik boo *MD (S)* 304. trätighi marker . . . som andris wikhoff han thöm til panta hade sät *SJ* 137 (1445). holkin han är nu hem kommen *FM* 481 (1510). — *gen. i förening med ett smädenamn på ett sätt liknande det hvarpå pin nyttjas i direkt framställning. kärpe at hans dare hafpe andra kärare än hana Bu* 27. talade hans fwle daare swa *Lg* 948. — *gen. hans, hans folk, hans följe. ää huar hans ginom skärgarden fara RK* 2: 1954. han oc hans at dörren ginge *ib* 2837. *ib* 3: (*sista forts.*) 4245. — *gen. efter ett subst. för att uttrycka dettas genitivfunktion. hustrv geze, ängblica systir, henna morghin gawor SD NS* 1: 39 (1401). — *ss obestämdt pron.: man, en, någon.*****************

sua gaar annars men hanom när som han är hanom liuvar ok kär *Bu* 74. hwat är san ödmiukt. vtan at tee sik tholikin som han är *Bir* 1: 10. han kom aldre swa arm aff thydhisland hafdhe han et swärdh wti siin hand kunne han danza springa oc hoppa han skulle haffwa skällo oc gylta klokko *RK* 1: (*Albr.*) s. 210. — han, *hanne*, *af hankön*; hon, *hona*, *af honkön*. hwar tw grymmasta leon waro badhe köns hon oc han *Lg* 3: 155. är thz gräsith (*pion*) tweskona annath är han oc annath är hon *LB* 2: 92. röd pion är han *ib* 7: 250. (han *för* kan: han tha ther tholkin köld oc oroo tilkomma *Su* 299.)

hanabyggiamän (hanabyggamen), m. pl. = hanabyggiare. *SD NS* 2: 245 (1410, *nyare afskr.*).

hanabyggiare, m. innebyggare i Hanabo socken (i Helsingland). *SD NS* 2: 245 (1410, *nyare afskr.*).

hand (haand: haanda VKR 69; haandena ib 22. haandh Su 11. hond: honda RK 2: 6549, 7576, 7928, 9120, 9162. dat. hände. pl. händer. hende (i rimslut) RK 2: 8703, 3: (sista forts.) 4848. med art. ack. händrena Lg 218), f. [Isl. hönd] L. 1) hand. handenna lif af hofpeno flytar *Bu* 74. grep handom likbarennan *ib* 15. warþ numin i handom *ib*. före þörran vand ii hände *ib* 6. han togh thz fingirgull aff hans hände *Fl* 793. han hafdhe een hök a sinne hände *Iv* 173. ward aff konungs birgers hand en förste riddere aff främade land *RK* 1: 1158. *ib* 1162. binda hanom händer ok fötar *Bu* 140. at i alle haffde loffwat och tilsagt medh ja och opräkta händer . . . her swante nielsson hwlskap *BSH* 5: 175 (1507); *jfr* 4 f. väpnadher wäl til foot ok handa *Iv* 161. böte hand (*d. v. s. miste till straff sin högra hand*) *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). hals ok hand, *se hals*. — *ss måttbestämning*. hwar trappan . . . skal wara swasom handa högh *Bir* 4: 84. een halff hand ysop *LB* 7: 227. j [1] hand bla kaal ok en hand mz en yrt heter rachel *ib* 2: 71. een hand ful mz thörrom stikkom *Su* 413. een skäppa mz wänto är ey hand full mz wisso *GO* 447. 2) *för att uttrycka rikningen: sida.* a hans höghro hand *Bu* 21. *Bo* 250. *Bir* 2: 253, 254. iak fan een vägh a höghro hand (*till höger*) *Iv* 163. — a (upa) badha händer, *på båda sidor, åt båda sidor, åt höger och venster*. han fälde ther folk a badha händer *Iv* 2347. *Fr* 573, 1844. *Al* 3323, 8937. *RK* 2: 8703, 3: 4848. hwgger vpa badha händer badä men oc hästa *Di* 11. *ib* 105, 185, 186, 187, 203, 232, 255, 256, 284. sag vpa badä händer *ib* 134. 3) *vägnar.* helsadhe konungin a flores handa *Fl* 1999. 4) *mer el. mindre bildl. oftast i förbindelse med prep. särskildt i uttryck, uti hvilka genom detta ord åsyftas att beteckna:* a) *innehafvande, förvar, vård, förvaltning, mottagande, öfverlemnande.* openbarleka i handum takit (*om tjufgods*) *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). taker . . . aaf þöm i handum hawer, huus, jorþ, vatn, ällär vatswärk *ib*. aghe þän i handom hawer *ib*. som waaldh oc wälle haffuer i händer *RK* 3: 3027. som gozet handa mällo m hafdhe *SD NS* 1: 568 (1406). som handa mällan hafdhe mästa delin alla städher *MB* 2: 309. *ib* 310. the som handamälla haffwa closters päningga *LfK* 17. *ib* 11. mädhan han och hans formyndare . . . häradhit kynd handamellan hafwa *SD NS* 1: 623 (1407). läggiä vndyr iämpnä hand *SD* 5: 280 (1344).

ma iak nokra gönst taka aff theem ther iak mina päninga läna oc mit godz vndir handum hafwa *ST* 488. *ib* 489. af pinne hände taki han mik. som mik löste af döpa mz þik (*yttrande af den hel. Andreas till korset*) *Bu* 141. swa lenge han thz arbeydhe . . . rede gör fran syna hender *SO* 154 (*möjl. att föra till i*). herra fräderik fik sit land aff hände (*lemnade från sig sitt land*) enom herra ther han väl kände *Fr* 3095. konungin antwardhadhe ij hans hand krouo ok rike ok alt sit land *ib* 3101. satte thz (*landet*) sinom maghe i hand *RK* 1: 96. *ib* 3383. fa mik minom mästaran ii händer *Bu* 141. huem han sätter i hender sin son ok styrilse landa *KS* 10 (25, 11). sum þätt i händer säz (*få det i uppdrag*) *SD* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). vi sätyum þöm i händer varom executoribus *ib* 567 (1346). *ib* 478 (1345, *nyare afskr.*). lofwadhe gudhi jomfrudom i ens prestz hand (*manus*) *Bir* 2: 96. *VKR* 4. lofua j confessoris generalis hendir . . . thry lyffte *ib* 6. *ib* 10, 46. — til tro hand (*jfr Äldre Dan. til tro hand. Mnt. to truer hant*), *enligt (någons) uppdrag, för (någons) räkning*), *å (någons) vägnar?* thetta lofwar jac . . . oc wi . . . esbyörn cristiärnson oc til hans tro hand höghborne förstinno ware nathughe frw drotning margareta, sten lalason, twbbe ericon oc cristiärn esbyörnson, fast oc stadhukt at halda *SD NS* 1: 297 (1403). alle the tolff förskrefne goda män som wij hafde satt war saak och skälning til, som the oss nu hafwa vm aatskilt til bäggis wara troo hand *BtRK* 99 (1435, *orig.*). *Jfr c.* b) *innehafvande, besittning, egendom.* thz alt matte lätzliga komma konungenom tilhandan (*i konungens händer*) *MB* 2: 286. han sadhe the (*slotten*) standa hans arffua tiil händer *RK* 3: 2926. swoor honum til handa (*öfverlät genom ed åt honom*) allan then hedher som tilhörir then äldra brodher *MB* 1: 209. staar girughet til konungx hand (*har konungen girighet*) *MD (S)* 229. goda frägd sik komma til hand (*förvärfa sig*) *ib* 265. vij haffwe giorth . . . vaare wtlänte peninga oss fran handhen *BSH* 5: 318 (1508). c) *kraft, makt, våld, valde, myndighet.* bönder fingo ther öffre hand (*öfverhand*) *RK* 1: 3478. quirinus härtughe hafdhe hand juer thöm (*hade dem under sin hand*) *Bil* 112. iak hafuer wnt oc i hand sat (*gifu rättighet*) clostreno i wazstenom oc thes formannom at lösa mit godz örsätra thorp *SD NS* 1: 388 (1404). sculde han faa gripa the menlösä hindena som then vnderliga hiorten tilförenne hafde frälst aff hans handhom *Lg* 3: 539. ther alle thiäna vnder hans hand *Fr* 2816. engin kan koma a idhart land oc engin kan fa a idher hand *Al* 7248. *Va* 14. skilde gotland fra sin retta herres honda *RK* 2: 7928. szom mick frå hondhen mone falle *ib* 3: (*till. om Chr. II, red. A*) 6320. tha gar then stad och landzende oss och richet fra handen *BSH* 5: 330 (1508). iak hafuer vunnith thetta land sidhan iak foor bort til minna hand *Iv* 1710. wynna riket sik til handa *RK* 1: 4027. *Di* 206. sidan riket kom til henne handa *RK* 2: 21. fik han til syna handh castelholm oc alandh *ib* 6598. alle fornyadhe ther slotloffuan tha til marskens hand sculle hon sta (*vara i marskens hand*) *ib* 5304. hwi lokkar thu mina riddara thinum konunge til handa (*d. r. s. i din konungs tjenst*) *Bil* 125. han hadhe manga riika och snille äpter hans handh (*till sin tjenst?*) hwarth han

wille RK 3: 228. bliffwo faghne til alexanders hand (blefvo fångne och kommo i Alexanders våld, blefvo fångne för Alexanders räkning) Al 2800. wardh ther gripen til marsken (för marskens) handa RK 2: 4411. wardh han grypen til engelbrecz hände ib 2496. gripa alla her niels stures tyänare siik tiil handh ib 3: 1485. huat ey bidhom vj epter the fruena som iak ändeliga hafuer ment j dagh at gripa mik til handha Lg 3: 540. ä hwart swenske skipen sik wende the komo jo til konung erics hende RK 2: 7103. som aldre wilia ganga til gudz handa (vända sig till Gud, hängifva sig åt Gud) MB 1: 475. — ganga enom til handa, underkasta sig någon, hylla någon. waro alexandro gaghne til handa Al 5404. hwa them wille til handa gaa RK 1: 143. ib 2: 1218, 7576, 3: 236, 585, 1393. MB 2: 218. — ganga enom til händer, d. s. the gingo hanom ginstan alla til hender RK 2: 1407. — ganga enom til hand, d. s. the gingho honom alle til hand RK 2: 4445. ib 3203, 7093, 8116, 3: 582, 1227, 2906. — falla enom til handa, d. s. landith full honum tiil handa RK 3: 1575. ib (sista forts.) 5062. — ganga enom a händer, d. s. honum alle gerna a händer ga Al 1594. ib 9644. RK 1: 2642, 4241, 2: 7961. Pa 21, 22. ST 79. — ganga enom a hand, d. s. hwar man ganger honum a hand Al 124. ib 877, 1165, 1714, 4066, 4664, 8760. RK 1: 723, 4508. cristin man thär gudhi är a hand gangin mz trone j döpilse JP 77. — giva sik til ens hand, d. s. til marskens hand skulde the sik giffua RK 2: 5650. — til ens hand, för någons räkning, under någons lydnad. at hans fogata til hans handh swa lenge rado städher ok landh MD (S) 271. Jfr a. — halda til ens hand, innehafva ss län af någon, försvara och hålla någon till handa. thrätighi grefua hioldo thera land nadhelika til mina hand Fr 206. ib 1442. til erik pukes hand hiolt han thz (fästet) tha RK 2: 997. ib 6549, 9120, 3: 732, 2925. MB 2: 256. — taka enom fore hand, söka tillegna sig en makt som tillkommer en annan, ingripa i någons rätt. han taker fore hand gudhi siälwom, oc wil mena honum skipta sina nadher, som han wil MB 1: 395. — taka enom for händer, hindra någon, afstyra någons företag el. anslag? rikesins radh thom for hender togo oc forlikted mz en kerlek fogo RK 2: 2848. d) våld, våldsam behandling. gripa hand a, lägga hand på, gripa, fasttaga. gripa hand a honum ST 125. ib 149. Su 11. — taka hand a, d. s. togo the handh a honum Pa 17. ib 19. ST 5, 79, 342, 354. Lg 3: 124, 137, 141, 149, 150. e) börd, besvär. liggia pa annars hendher (ligga en annan till last) PM LXVII. f) löfte, förbindelse. scal jac for:da härre knwtz hand aff taka til härre karl magnusson oc honum ganzlika nödblös halda oc omanadan, äpter thy härre knwt the peninga wt lofwat hafuer SD NS 1: 446 (1405). loffuado alle mz sampnada hand RK 1: 4345; se vidare under samna. g) närhet i rum el. tid. hans tyänare waare ey tha tiil handa RK 3: 1403. thzta wathnith skwille altid wara redho til handa (till hands) PM XXXVII. waren snara tiil handa (redo, i ordning) RK 3: 3823. then som ey vijd handen (till hands, närvarande) är vm pascha nat SO 187. ib 196. lärdom, hwilkin thu til eth stadugt aminne maa altidh haffua för händir (ad

manus; till hands) Su 256. swa at mannen tulelikare lidher the dröffuise han för handom haffwer (som han har närvarande, som äro för handen) ib 172. vtan han laga forfall fore hender hade (vore hindrad af) SO 101; jfr i. örlighit stod fore händher (var för handen, pågick) MB 2: 243. solen är j sith högxtä lopp ok mid-dager strax j handhom (för handen) Lg 3: 540. huat uapa böm var for hände (förestod dem) Bu 154. then död them stodh tha for handom (förestod dem) RK 1: 3963. skilia os vidh thän höghelika vanda ther os daghlika staar til handa (förestår oss, väntar oss) Iv 1523. haffuandis langa reeso for händir (ämnande företaga en lång resa) Su 254. ericx messe är swa när i hender BSH 5: 10 (1504). sommaren är fast forlidhen ok höstdagen i henderne FH 7: 74 (1506). alderdomenth gangär mik paa händher (är in på mig, är mig nära) BSH 5: 25 (1504, daniserande). thz finder iak nw for hender bade (alldeles uppenbart) RK 2: 3587. wore ok swa saker, ati ingen sodane man haffua, som j kwne vmbäre fra honden FM 251 (1505). — a hand, till, emot. som han thy (fäderneslandet) när komber a hand Al 404. — emot. en här aff lättugha . . . floor the gudz riddara tha a hand RK 1: 294. — a händer, till, emot. ihesus gik a hendir twa hedhna stadha MP 2: 58. han segilde a hender danmark RK 1: 3048. reed hertugh erik then mille wt a hender landa merke ib 3188. ib 3707, 3741, 4231. — händer, d. s. ridhu hender tiwidh RK 1: 2464. konung cristiern är komen medh al sin macht hender lödissö BSH 3: 81 (1455). FM 401 (1509). FH 7: 76 (1507). — i närheten af, vid. oddesundh hender limfyordh PK 253 (i var.). — henders, emot, inemot. om tid. hendhers fastelaghen FM 388 (1508, samt. afskr.). h) gagn, fördel, förmån. kan iak thik änkte radh til handa Fl 1227. the hiälp ther alexand bewiiste henna son til hand Al 8128. sank a almoghen tiil konungsens handh (för konungens räkning) RK 3: 410. widher säghiom wi til . . . boo jonssons hand oc hans arfwa allom rät oc alle erfdh efter karl nichlisson BSH 1: 183 (1381). i) verksamhet. hava til handa, förhafva, uträtta. hwath the hafdho ther til handa Fr 4. RK 1: 1654, 1939. — företaga. ä huat han ville haffua til handa RK 1: 271. ib 1713. — taka til handa, företaga. huath the togo ther til handa Iv 4350. ib 5350. Fr 2230. ST 153. — åtaga sig. hafdhe iak een kamp ey takith til handa Iv 3691. — taka sik til handa (til hand Iv 5425; Al 3560), företaga sig. wil iak taka mik til handa forna saghu fram at föra Iv 2. Fl 1585. Al 3560. — åtaga sig. om nakar vilde . . . mit ärande taka sik til handa Iv 2739. ib 4776, 5425. — taka sik a händer, åtaga sig. ther sik slikt thordhe taka a händer Iv 2683. — hava for (fore) händer (fore hende SO 143, 154), hafva för händer, förhafva, hafva för sig. han haffdhe oppa thentidh högmälis ärandhe för händher Lg 3: 308. Su 366. LfK 68. swa lenge han thz arbeydhe fore hender haffuer SO 154. ib 143. om sua hende alla mwramestara nogh gerning fore hender hade ib 82. k) förstärkande el. utfyllande verbets begrepp. än mere sorg fik han til honda RK 2: 9162. — i synnerhet vid koma och ganga för att till samman med dessa uttrycka att något påkommer el. händer. koma til handa. med dat. ä

huath os kan koma til handa *Fl* 502. för flores saka kom hænne til handa at hon vardh sald til hedhna landa *ib* 601. mik är een smälek komin til handa *ib* 1629. *Iv* 70, 1917, 2162, 4208, 4518. *Fr* 747, 1295. *Al* 42, 196. — *abs.* kan thz än swa koma til handa at leonith vil idher göra skadha *Iv* 3322. — koma a hand. *med dat.* os är här nu äwintyre komin a hand *Fr* 74. — ganga i hand, *gå, aflöpa. med dat.* tho at werldin gik honom illa i hand *RK* 1: 1856. the resa gik hanom illa j hand *ib* 2: 7237. — *opersonl.* hulkins släkt om langa tima hafde väl oc sälelica i hand gangit *Gr* 259. huru them gik ther i hand *RK* 1: 4101. them crisno gik ther väl j hand *ib* 134. *Va* 21, 27, 32, 34. *ST* 104. *RK* 1: 486, 2673, 2: 969, 7100, 3: 262, 518, 1373, 1487, 2714, 2994, 3451, 3874. — *abs.* nw giik thz saa i handh *RK* 3: 2582. *ib* 2558, 3322. — ganga til handa, = ganga i hand. *opersonl.* at them skulle swa jlla til handa ga *RK* 1: 1798. 5) *slag, art. endast i gen.* enna handa (*Bo* 124; *Bir* 1: 113, 114, 2: 292; *Su* 278. enne handa. ena handa. *någon gång, ss ST* 200, 224, *rättar sig en icke efter handa utan efter det på detta följande subst.*), *af samma slag; enahanda.* var herra gör daghlica swa oppa ena handa matto mz os andelica *Bo* 105. — *ett slags, en viss.* fik han hanum enne handa smörilse *Bil* 446. thz är och ena handa hughmødha *KS* 36 (94, 38). som prophetin sighir mz enna handa liknilsom *Bo* 124. skal thwangin idhnas . . . mz ena handa (*quadam*) andelike disciplina *ib* 140. aff eno handa thrä, som kalladhis sethim *ST* 200. eeth handa folk *ib* 224. *Bo* 77. *Bir* 1: 113, 114, 2: 292. *Su* 183, 278. — *tväggia handa, två slags, tveggenda.* i tvåggia handa matto *Bo* 3. for tvåggia handa sak *Bir* 2: 239. tveggia handa manna kön *ib* 3: 275. mz twägge handa hoxswalan *LfK* 87. — *utan förening med subst.: två ting.* seer han at tveggia handa ära a ferdom *Di* 22. aff thenna twägge handa *LfK* 58. — *thriggia handa, tre slags, treggenda.* för thriggia handa sak *Bo* (*Cod. B*) 340. *Bir* 2: 197. *LfK* 113. — *utan förening med subst.: tre slags ting.* the offradho thriggia handa som war rökilse, mirram oc gul *ST* 209. — *fyra handa, fyra slags, af fyra slag.* fyra handa lundh haffwir gudh människiona skapat *Lg* 65. — *utan förening med subst.* samwetet är firahanda *LfK* 76. — *fäm handa, fem slags.* for fämhanda sak sculdh *MP* 1: 25. — *hundradha handa, hundradefald, hundrafaldig.* swa som . . . hwart kornit gafwe af sik hundradha handa fruct *Bir* 1: 382. — *thränne handa (thrändehanna), tre slags, af tre slag.* j trenna handa lundh *MD* (*S*) 293. papawer är walmogha hon är thrändehanna *LB* 2: 35. — *andra handa, annat slags.* andra handa vapmal *SD* 5: 637 (1347). aff andra handa folke *MB* 1: 375. — *utan förening med subst.: annat.* the lekara fingo ther . . . klede ok sölf ok ok andra handa *RK* 1: 1830. — *enna handa . . . andra handa, ett slags . . . ett annat slags.* nw ena handha oc nw andra handa gaffwor skipte them j mällan *MB* 2: 283. — *nokra handa (nakra-. någon gång, ss SD* 5: 280, *rättar sig nokor icke efter handa utan efter derpå följande subst.*), *något slags.* nokra handa skuld at giäldä *SD* 5: 567 (1346). vilia haua nakra handa fordela *Bo* 5. j nokrom handä thingum ällär stykkyum *SD* 5: 280 (1344). — i nokra handa matto, på visst sätt. *Bo*

93. *Bir* 3: 420. — *utan förening med subst.: något.* nakra handa thz som reglan ey til städher *Bir* 4: 9. — *margra handa (margha-. mangra-. manga-. marghin- Al* 6976), *många slags, af många slag.* marghähandä sidhwänniur *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). manghahanda sithwänniör *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). till marghähandä thungä *ib* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). til manghra handä thungä *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). mangra handa diwr *Bil* 844. manga handa pinor *Bir* 2: 254. *Bo* 64. *Bir* 1: 179, 3: 475. mädh dyra thing margha handa *Fl* 1994. äru ok pinona mangra handa oc atskillica *Bir* 2: 19. — *utan förening med subst.: mångahanda, mycket.* *Al* 6976. — *aldra handa (alla-), alla slags, allahanda.* alla handa blomsther oc yrtir *Pa* 20. i alla handa matto *Bo* 148. *Bir* 2: 325. fik han aldra handa soot. oc mangha handa pinor *Lg* 35. — *utan förbindelse med subst.: allahanda, allt, hvad som hälst.* tha forfoors . . . allahanda thz gudh hafde skapt a iordhinne *MB* 1: 170. mz . . . allahanda thy som them tilhördhe *ib* 311. the jätta hanom lydha j allahanda *RK* 2: 2307. *ib* 3: (sista forts.) 4603, 4607. *Fl* 1105. — *hvaria handa, af hvad slag. inledande direkt frågande sats.* hwaria handa är thit wald *Al* 8584. — *af hvad slag . . . än, hvad hälst . . . än.* i hwariähandä stap han se *SD* 5: 562 (1346). hwariähandä brwt thät hälst äru *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). hwariä handa skipilse han hältz se *ib* 567 (1346). hwarrä handä þe hältz äru *ib* 562. hwaria handha thz hä[1]sth är *SO* 23. jngo vndan tagno som thy godze aff aldher til ligad hafuer eller än nw til hörä kan eller j hwaria handha thet hältz vara kan *FH* 3: 130 (1448). — *hvad hälst, allt.* hwaria handa thz sant är. thz rätuist är, hwaria handa thz hälaght är *Bo* 147. *ib* 104. *SO* 104. — *hvat handa, hvad slags. i indir. frågande sats.* spordhe them aat . . . hwath handa folk tha thz war *Al* 5895. *Iv* 4780. — *hvad slags . . . än.* i hwat handa soot the varo stadde *Gr* 306. — *hvilika handa (hvilika-, hulka-), hvad slags . . . än, hvilken . . . än.* hvilica handä þe äru *SD* 5: 567 (1346). j hulka handha motho thet hältz är *SO* 20. — *änga handa (enga- Al* 7062. *engin-ib* 7065, 8432), *intet slags.* änga handa wärلز lost *Al* 7072. ängahanda hafsins ohyyr *ib* 9194. *ib* 7062, 7065. — *utan förening med subst.: ingenting.* honum skal skadha engin handa *Al* 8432. — *pera handa, eg. det slags; sådan.* þerrä handa samband *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). thera handa huxens starkleker *KS* 19 (47, 20). af thera handa thingom *Bo* 85. *ib* 125, 129. *Lg* 3: 501. the som haua thera handa andbudh sua som tängir *Bir* 2: 65. han hafde när sik thera handa malara at nar the maladho nakars thingx äpteliknilse älla biläte. tha syntis thz ey vara biläte *Gr* 282. — *utan förening med subst.: sådant.* ey aktar fatikdomsins älskoghe thera handa *Bo* 3. *ib* 5, 16, 17, 18, 35, 64, 147. *Bir* 2: 290. alt thera handa giordhe ödhmiuktinna mästare gärna *Bo* 70. — *thässa handa, detta slags, sådan.* thässa haanda (*hujusmodi*) kloster *VKR* 69. — *Jfr harms-, krok-, manz-, sighers-, vreds-hand samt flanda-, iämnapa-händer.* — *handa arvodhe (-ärffuode), n. arbete med händerna.* afla sik födho mz sinom (*för sino*) handa ärwodhe *KL* 253.

göra handa ärffuode (*manualia servitia*) *Bir* 4: 10. *Lg* 3: 286, 402. — *handarbete*. *Lg* 3: 403. — **handa bred (-breth)**, *n.* [*Äldre Dan.* haandebred, *n.*] *handsbredd*. som är bredh owan widh gatuna xj (11) alna ok eth handabreth *SJ* 81 (1438). — **handa gärning (-gärningh)**, *f. L.* 1) = **handa arvodhe**. the skullo födha sik mz thera handa gärning ok af sino äruodhe *Bo* 16. *KS* 4 (8, 4). — *handarbete*. sculu the wara thes quämare til thera handa gerning *VKR* 11. hon haffdhe handa gärningh länghe om qwällen *Lg* 3: 395. — *arbete*, *handtverk*, *slöjd*. ängen ware the handa gerning han ey kunde *Bil* 117. jak idhnar . . . ey handa gerning älla slögdhir *Bir* 3: 366. 2) *med händer gjordt verk*. hedhninganna afgudh är sylf ok gul oc manna handa gärning *Gr* 273. *Bil* 534. — **handa kladhe**, *m.* klåda i händerna. *ST* 33. — **handa lös (haanda- GO 13)**, *adj. L.* utan händer. *GO* 13. *Lg* 218, 219, 221. *Jfr* **handlös**. — **handa tak (-tagh)**, *n.* renth lin oc handa tagh (*lin ürent, svä miküt at spent fengi um mesta fingri ok lengsta*) *MD* 370. — **handa tekn**, *n.* tecken med händerna. vppinbaradhe thz mz handa teknom *KL* 17. — **handa trogh**, *n.* korg. canistrum, handatrogh *GU* 2. — **handa värk**, *n.* [*Isl.* handaverk] *L.* 1) *verk som utföres med händerna, arbete, gärning*. war herra skal giwa sina signilse . . . ower alt thit ärwodhe oc handawärk *MB* 1: 428. *ib* 429. sik siälwan ok sin handawärk (*handlingar*) medh sinom skiälum styra ok rådha *KS* 2 (4, 2). änkte se thet faghert ok lustelikt godz i ängiom ella öghiom ella androm stadhon ther ey skal åkoma wår häfd ok handawerk (*verkande, verksamhet*) *ib* 61 (151, 66). aff hwars handa wärk (*förrållande*) ther scadhe timar *MEG* (*red. B*) 59. oleff hylta bleff död aff theras handa werkom *BSH* 4: 112 (1486). 2) *med händer gjordt verk*. þu ueter ok lätar ueta guplekan hepar þinom afguþum ok handauärkom *Bu* 189. folket som när stodh hörandes theras ordb, gingho þu i wäffhwset, skodandes theras handa wärk (*det verk som de hade för händer*) ällar gärningh *Lg* 3: 195. — *särsk. om Guds verk, det som är skapadt, skapad varelse, skapelse*. thu (*Gud*) . . . hawär han (o: mannen) skipat iwi alt tit handawärk *KS* 2 (4, 3). *MB* 1: 53, 74, 75, 128. thetta mit handa wärk forsmar mik mer hulkit iak skipadhe j mere hedhir *Bir* 1: 217. *ib* 379. for thz thu ville man vardha ok thit handauärk sua dyrt köpa *ib* 2: 265. thiin kärlek fore thino handauärke (*genus humanum*) vppinbaradhe *ib* 4: 134. all gudz handawärk äre äwionelik *MB* 1: 442. — **handa virke**, *n. L.* — **handa värkan**, *f. L.* — **handa värke**, *n. L.* 1) = **handa värk 1**. idkadho siit handa wärke *Lg* 3: 392. jarteknen som hälogha människior göra the ärw gudz handdawärke *ib* 277. 2) = **handa värk 2**. är waar herra aldrea mildaster oc warkunsamaster ower alt sit handawärke. *MB* 1: 130. — **handavärka drap**, *n. L.* *Jfr* **handvärka drap**. — **handa värke**, *m.* = **handa värk 2**. at the skelliga hafde funnet gambla raa mellan fornempdä höghbene ok sandanes ock tilgiorde syna handha werkiä aff nyo *FH* 2: 57 (1424, *gammal afskr.*).

handarmer (handermer. hendermeer), *adv.* *komp.* [*Fdan.* handærmer. *Fgutn.* handar mair, *se Bugge*,

Nord. Tidskr. f. Filologi, Ny Række 3: 262-3] *vidare, ytterligare*. wij wiliä idher gernä thes handermer til wilghä oc gothä wärä *SD NS* 1: 248 (1403, *nyare afskr.; daniserande*). skal tw oc tyne arffue wara qwitte frii ledoge oc löse for alla maningh äller tiltalan om nogra slotloffuan hendermeer *BSH* 3: 4 (1449). hafwa i äller idhra oss äller wart rike om naker hande stykke hendermeer at skylla *ib* 9 (1449, *samt. afskr.*).

handarmere (hendermere SJ 305 (1462); -a BSH 4: 9 (1471). hendharmere. hendermer), *adj. vidare, ytterligare*. swa at enkte hendermera mord eller blodgiutelsse skedde her äpter *BSH* 4: 9 (1471). lato hanom lidugh oc löös for hendermer maning *SJ* 184 (1449). for hwar mans vpakraff ok hendharmere tiltalen *ib* 288 (1461). *ib* 303 (1462), 305 (1462) o. s. v.

handbok, *f.* [*Isl.* handbók. *Ags.* handboc] *L.* *manuale, handbok, bok innehållande formulären för de presterlign förrättningarna utom den offentliga gudstjensten (ss dop, sista smörjelse, likbegängelse o. s. v.)*. *FH* 4: 84 (1499).

handbref, *n.* egenhändigt bref. läs nycristnat barn . . . vars härre hand bref (*bref skrifvet med vår Herres hand*) *Bu* 190.

handbughi (hanbughi L. handboge), *m.* [*Isl.* handbogi] *L.* *handbåge, lätt båge som spännes med handen*. skiuta medh armbyrst ok handbugha *KS* 53 (136, 57). for handboga och hwdsko *RK* 2: 992.

handbyssa, *f.* [*Äldre Dan.* handbøsse] *handbössa, handgevär*. *PM* 12, 24. — **handbyssso lodh**, *n.* *handgevärs-kula*. *BSH* 4: 294 (1501).

handdraghin (handraghin), *p. adj. L.*

handfa, *v.* [*Isl.* handfá] *lemna i handen, öfverlemna*. bethaladhe och handfik oss ottha twsin lödogh march pwrth silff *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*).

handfang, *n.* [*Isl.* handfang] 1) *hand full, så mycket man på en gång kan gripa med handen*. tak maioranam, basilicon, balsamite, lika aff hwaryo x handfang *LB* 9: 107. vj handfangh *ib*. 2) *svärd-fäste*. bade hielt oc klod oc handfang *Di* 76. *ib* 113, 158.

handfaster, *adj. L.*

handfat, *f.* [*Äldre Dan.* handfad] *handfat, tvättfat*. *ST* 419. *BSH* 5: 529 (1513).

handfäst, *f.?* [*Jfr Isl.* handfestr och handafestr] *fäste för händerna, tag*. i honom fik han handfäst ok hoff han nider wnder sik *RK* 1: 3853.

handfäster, *p. adj. L.*

handganga (haand ganga. hanganga BSH 5: 473 (1511). handga. handgaa BSH 5: 473 (1511)), *v.* [*Äldre Dan.* handgange. *Jfr Isl.* handgenginn] *underkasta sig. med dat. nar almogen honom mäst handganga RK 2: 9203. all land oc städher som . . . seg wälwilyelika wndigiffwa oc haand ganga konwngenom PM 33. ther haffuer alt menige landet handgaath härtwgh frädhrik BSH 5: 388 (1510). the herreter, som them vile handga ib 427 (1510, samt. afskr.). ib 98 (1506), 473 (1511). Jfr ganga enom til handa, ganga enom a händer under hand 4 c. — part. pret. undergifven, under-*

dänig. med dat. almoghin ther honom är vndirgifwin oc handgangin *Bir* 4: 359. *PM* 33.

handganger (handgongher), *m.* framgång, medgång. aktir ey världinna handgang älla sälikhet *Bir* 2: 227. *ib* 1: 274, 3: 167. spordhe vm hans handgongh (huru det gick med honom, huru det var med honom) *JP* 29. *Jfr* ganga i hand under **hand 4 k.** — godher handganger, *d. s.* at the hafwin godhan handgang j världinne *Bir* 1: 109. *ib* 2: 227.

handgrip (-grip), *n.* [*Isl.* handgrip] *handslag*, med *handslag* bekräftadt löfte. mot theris handgrip ok lyffthe *BSH* 4: 282 (1501). *ib* 272 (1501, *nyare afskr.*).

handlärn, *n.* *handboja*. bödh han thaghar hänta ther thz största handlärn ij skipith är ok ther innan sätia han *Fr* 2538.

handkaffe, *m.* = **handfang 2.** thetta suärdhit skal haua handkaffa (*capulum*) *Bir* 2: 174.

handkläpe, *n.* [*Isl.* handklæði] *L.* *handkläde*, *handduk*. handklädhe ok vatn til redho var tha *Fr* 415. *Fl* 1495, 1657. *Bir* 3: 259. *MP* 2: 7. *Di* 165. *SGG* 132. giwum vi . . . til pulpita tu handcläpe striput oc flughur af lärift *SD* 5: 563 (1346). *FH* 4: 84 (1499). *Jfr* **bordhhandklädhe**.

handknap, *n.*? *försäkran*? then tiidh thee keesto ederth herradöme til höffwijdz man, tha matthe ederth herradöme göra hand knap före x (10) eller xij^M (12000) mark, som waar her sten stwra gäll *BSH* 5: 478 (1511, till *Svante Nilsson (Sture)*).

handla (hanla. haldna L. hallna L. halna), *v.* [*Mnt.* handelen] *L.* 1) med händerna taga på, *vidröra*. grät ifui hanna like ok thorde ey när koma eller hanla *Bil* 457. swa at the aff enghom willo thz (*barnet*) latha handla ällar hantheras, wtan aff sik siälffwom *Lg* 3: 620. thera hold skulin i ey äta oc ey hanla (*Cod. A* hanna 359) *MB* 1: (*Cod. B*) 560. *ib* 559. lät hona föra til sin at halnas (*ut tangeretur*) af sancti stephani helgho domum *Lg* 286. — *abs.* the hawa händir oc sculu ey handla *Gr (Cod. D)* 364. — *nå.* ma mannin al thing begrypa oc halna (*comprehendere et attingere*) mz tronne *Bir* 1: 20. — *träffa*, *slå*. än skal iak hanla (*tangam; Cod. A* hanna 306) pharao konung mz enne plagho *MB* 1: (*Cod. B*) 554. 2) *behandla*, *bemöta*. thetta budhit skulin j wel halda oc halna oc sända han faghirlika heem til sin herra *ST* 528. 3) *handhafva*, *gå till väga med*. huilkom lundom hälzt älla af hwem älla hwar han oc hans ämbezmen hafua the samo vpbyrdh oc wtgift vpburit älla wtgifuit oc handlat *BSH* 1: 198 (1387). 4) *förhandla*, *afhandla*. hwath ther hanledes fa i wel wetha framdelis *BSH* 4: 252 (1500). — *Jfr* **förhandla**, **skamhandladher**, *äfvensom hanna*.

handlagh, *n.* [*Isl.* handlag] *handslag* (till tecken af sluten öfverenskommelse); *öfverenskommelse*. gik i handlagh mädher . . . pädher mikälsson *SD NS* 1: 626 (1407).

handlan, *f.* *Jfr* **förhandlan**.

handlin (-lin Su 308), *n.* [*Isl.* handlin. *Ags.* handlin] *L.* till den presterliga skruden hörande linnekläde el. linnebindel som betäcker handen el. handleden, *handlinning*, *linneärm*? *SD* 5: 563 (1346). nar han takir sik handlinnit (*manipulum*) *Bir* 3: 13. *Su* 308.

handling (handelingh. handlig), *f.* [*Mnt.* handelingh] *öfverenskommelse*, *förlikning*, *fördrag*. hurw lenge then handlig monde sta *RK* 2: 5723. hwad theres ytherligere handelingh och vedhertaal vareth haffuer *FH* 7: 97 (1513). *Jfr* **förhandling**.

handlove, *m.* [*Äldre Dan.* handlove, haandlue] *handens insida*. *PM XLIII*.

handlöfte (handlyffte), *n.* [*Mnt.* hantlofte] med *handslag* gifvet löfte. at klappe nogen man handlyffte (*träda i någons tjänst?*) *BSH* 4: 181 (1494).

handlös, *adj. L.* *Jfr* **handa lös**.

handning, *f.* = **handling**? som enom dondeman bör handning oc wenscap at halla *SD NS* 1: 539 (1406).

handqvärn, *f.* [*Fnor.* handkvern] *handqvarn*. *FH* 4: 84 (1499).

handran, *n. L.*

handsal (handsall Bil 269. handzal. hantzal), *n.* [*Isl.* handsal] 1) det som lemnas i handen, *gåfva*. thu skalt ey thro oppa hantzal (*gelouven . . . off quader hant gift; härmed syftas på folktron att en under stillatigande utan begäran lemnad gåfva kunde bota vissa sjukdomar*) *ST* 33. *Jfr* *Schiller-Lubben* 2: 197 hantgifte. — *drickspenningar*. bedhas aff them drykke pänynga äller handzal *PM* 55. 2) *anförtrodt gods*. *Bil* 269 (ordet är här sedermera utstruket).

handsalder, *p. adj. L.*

handsalu fä, *n. L.*

handsama (-aper), *v.* [*Sv. dial.*, *N. och Nyisl.* handsama] *L.* taga med händerna, *fasttaga*. *handsamadr* (*den som bliver fast tagen: Bure*) *SR* 9.

handske (handzske: -a MB 1: 213; Bir 3: 142. hanzske: -anom Bil 802. hanske: -a Bir 1: 322; MD 352; -ana ib 321; -ä Li 67), [*Isl.* hanzki. *Mnt.* hantzke, hantsche, hansche, *förkortadt af hantschu*] *L.* *handske*. eet skot kom som aff armbyrste gynom hans hand helum hanzskanom (*cyrothea*) *Bil* 802. *handscane a handomen Bir* 3: 143. *ib* 1: 321, 322, 3: 142. *MB* 1: 213. *MD* 352. *Di* 67. *Jfr* **hök-, lärn-, vapn-handske**.

handskref? *f.?* tet eder werdighe handscreff mic vnderuiste *FM* 537 (1511-12?).

handskrift (-script), *f.* [*Äldre Dan.* handskrift. *Jfr* *Mht.* hantschrift] *handskrift*, *handstil*. scriffwadh med sama handscriffth *SD* 3: 644 (*fr. sl. af 1400-talet*). til witnesbyrd to är thetta min *handscript FM* 514 (1511).

handskrivare (hansscriffuare: -en BSH 5: 358 (1509)), *m.* [*Äldre Dan.* haandskrivere] *sekreterare*. *BSH* 5: 358 (1509).

handslagh (handzslagh SJ 109 (1441). handzslagh), *n.* [*Jfr* *Mnt.* hantslach] *L.* *handslag*. *SJ* 109 (1441). thätta fornempda hws köpte pether haluidzson aff fornempdom pether törbo mädh gudzpäning oc handz slagh *ib* 145 (1446).

handsten, *m.* [*Mnt.* hantstén] *sten som slungas med handen. koll. krwth, byssor, dalapill, handsten BSH* 5: 273 (1508).

handsträkning (handzsträkning. handstreckningh), *f.* [*Mnt.* hantstreckinge] *handslag*, *försäkran*. han giffuer ider sin handsträkning, ati

scole varde i tiid oc tima vel betalade *BSH* 4: 351 (1503). gjorde benct och mich handstreckningh jn fore rikesins raadh pa edra vegna, oss (*för* ock?) tilsade huldskap, mantzschap och troskap oppa edhre och rikesins vegna *FM* 180 (1504). — *försäkrän, säkerhet*. om thee ey faa handzsträkning för theas kläde oc peninga *BSH* 5: 113 (1506).

handtaka (*han taka L.*), *v.* [*Isl. handtaka*] *L.* genom handtag el. handslag lofva. aldre skal thu handtaka eller lowa fals witne fore ogudhlikan man (*nec jungas manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium*) *MB* 1: 339.

handvardha? *v. öfverlemna*. iak . . . hafuër saalt . . . laurens domprowastenom ok vplatit ok handwardhat (*för* andwardhat?) then for:da halfdelin aff them husomen *SD NS* 2: 33 (1408). *ib* 260 (1410). *Jfr* andvarpa.

handvirki, *n. L.* *Jfr* handavirke.

handviti, *m. L.*

handvärk, *n. L.* *Jfr* handavärk. — **handvärka drap**, *n. L.* *Jfr* handavärka drap.

handvärkaper, *p. adj. L.*

handvärki, *n. L.* *Jfr* handavärki.

handöx (*handhyx: -yxom LfK* 228), *f.* [*Isl. handöx*] *handyxa. LfK* 228.

hangi, *m. L.*

hani, *m.* [*Isl. hani*] *L. hane, tupp.* fra thy först gool hanin *Bil* 159. *GO* 370. *Al* 1045. — **hana galle**, *m. tuppalle. LB* 7: 208.

hanker, *m.* [*Jfr Isl. hanki och hönk. N. hanke och honk. Mnt. hank*] *L.* 1) *hank; snöre draget genom huden för att åstadkomma ett konstgjordt sår. läg hanum (hästen) en hank Hästläkedom i AS* 137. 2) *vidjeband som fästes i fören på en båt och med hvars tillhjälp båten fastgöres vid land. hwilken som tager hanck eller håbandh af annarss båt SO* 299. — *bildl. thet är radh holla handh i hanke medh BSH* 5: 252 (1508). — *Jfr* gardha hanker. — **hanka sten** (*hanckesteen*), *m. sten som tillhör vidjebandet i en båt. jngen tage annars hanckesteenar eller krabbesteenar SO* 299. — **hanka stop**, *n. ett slags med hank försedt käril af cylindrisk form. j* [1] *hanka stop fwlt med grön enäbär LB* 7: 355.

hanna (*-ar, -ape, -aper. impf. pl. hannopo Bu* 133), *v.* [*Sv. dial. hanna*] *L.* 1) *med händerna taga på, vidröra, röra. fingo alle bötar. som palmen hannapo Bu* 15. *hannape han . . . brännande iärn KL* 190. *thera händir mz hulkom som the hannadho mik Bir* 1: 150. *mz hwat vyrdhning oc varilse ok millom räddogha munde hon hanna ok taka han Bo* 5. *Bir* 1: 18, 64, 151, 219, 220. *VKR IX, 57. Ber* 165. *Su* 215. *ey dirffwandis hanna äldher hantera pänigga ib* 56. *waro thässkyns oreen thing . . . forbudhin at hanna MB* 1: 508. *tha war mörk ower alt egipto land aff swa thiokkom skyy m at hanna (palpari) matte mz handom ib* 305. *the hawa händir oc skulu ey hanna Gr* 273. *ST* 263. *vm j vilin ey höra ok ey see, hannin tha mz handomin (attrectate manibus; förvisen eder genom vidrörande) at the thingh äru san som iak talar Bir* 1: 41. *wi . . . som aldre främmärst gangom til gudz altara oc hannom mz syndoghom hugh oc handom hans hælgha sacrament som*

Ordbok.

han är siälwer i MB 1: 330. — *röra, beröra, komma vid (en qvinna). jomfru maria . . . manadhe han ey hanna the quinnona KL* 94. — *vidröra (med ett lifflöst ting ss subjekt), träffa, nå. spiutit hannadhe rifwin Bir* 1: 268. *swa som räghn bughin star owir skyyn hulkin som synis nidhir böghias til jordhinna oc hanna hona mz badhom ändomin ib* 2: 156. *ib* 212, 3: 425. *KL* 260. *VKR v. Ber* 143. — *bildl. röra, träffa, nå. kunne ey solinna värme hanna thz inne j biärgheno ware Bir* 1: 221. *at thessin siälin skulde ey hannas älla wärmas af minom kärlek ib. latir ey gudz dygdh af at hanna han stundom mz sin sökilse ib* 4: 128. — *träffa, slå. än skal iak hanna (tangam) pharao konung mz enne plagho MB* 1: 306. *ST* 334. — *vidröra, omtala. stundom talar gudh aff komaskolandom thingom swa som aff näruarandom ok menar ok hannar (tangit) badhe komaskolande thing ok näruarande Bir* 3: 419. 2) *känna. thässe fäm. se oc höra. lokta oc smaka ok hanna Bir* 4: 130. 3) *röra, angå. at tala aff thom thingom som hanna ok röra aldre siäla helso Bir* 3: 256. *ib* 418. 4) *behandla. pe hannopo illa maþeum Bu* 133. *erlika hannadh Bil* 463. *ib* 214, 245, 795. *Fr* 220, 648. *KL* 67, 157, 252, 285. *MP* 1: 4. *Bir* 3: 310. *Ber* 119. — *behandla, handlägga. hanna oc tracterat al sin raadh mz godhom mannom Bir* 3: 466. *hanna ok trakterat mz smekarom the radh hulkin som för äru manlica ok skällica hannadh ib* 309. — *göra i ordning? tha husit war bygt ok wäl hannat RK* 1: 1634. 5) (*med händerna taga;*) *få. at . . . ena complexionem hwar en hannar Al* 5840. — **hanna sik til, tillägna sig.** *hwilken sigh hannadhe riket til Lg* 3: 347. — *Jfr* ohannadher, äfvensom handla.

hannan, *f. tactus.* 1) *vidrörande, berörande. ther är dyäflanna hannan Bir* 2: 18. *ib* 20. *lustelicasta liggianda få . . . aff huars hannan aldre kännis verkir ib* 231. *jak vtgik vtan manna hannan ib* 292. *huar thz (guldet) maghi faa sannan skapnadh i syyn oc hannan (när man ser det och vidrör det) ib* 18. *the pröuadhe thz mz syn ok hannan ib* 3: 204. *forbannadh warj thera hannan thy at the skulu ey hanna mik vtan äwärdhelikin eld j häluite ib* 1: 151 (*de tre senaste ex. kunna föras till* 2). 2) *känsl. aff likamins sinnom, som äre syyn, oc hörsl, lokt, smak, oc hannan MB* 1: 42. *Bir* 3: 182. *fämte sinnet som tactus, hannan, ällar hanternigh LfK* 108. *i . . . hannan älla kännigh MP* 2: 230. *the plaghas j hannaninne thy at the känna otholikin eldz hita Bir* 1: 174. *ib* 238, 3: 106, 110.

hanneliker, *adj. påtaglig, märkbar. kände hon vndirlik oc hannelik rörlise j sino hiärta Bir* 3: 204.

hanning (*hannig Bir* 1: 64. **hanning: -ingine Bir 3: 155; **-inginna ib 1: 238), *f.* 1) *tactus, känsl. thässe siäl thol thre pinor j syninne oc thre j hörslinne ok andra thre j hanninginne Bir* 3: 109. *ib* 1: 64, 238, 3: 107, 155. 2) *förehafvande, företag. et got budh . . . ther darium kunne wäl bespee ok alla hans hanning wäl forsee Al* 2144. *ib* 2701, 3129.****

hantera (*hanttera: -ado MB* 2: 84. **handh-tera: -adher RK 3: 2411. **-ar, -adhe, -adher**), *v.* [*Mnt. hanteren. Ffranska hanter; det Tyska och ännu mer det Svenska ordets betydelse har utvecklats under inflytelse af hand*] 1) *hafva i händerna,***

med händerna taga på, vidröra. at hantera thera hælgha licamma *Gr* 293. *ib* 303. ey dirffwandis hanna äldher hantera pänigga *Su* 56. alt thz the hant-terado (*tetigerant*) fördarffwado the *MB* 2: 84. *ib* 164. *Lg* 3: 620. *Su* 75. jak är then som daghlika offras ok hanteras a altareno vndir brödz liknilse sandir gudh ok sandir man *Bir* 1: 9. *ib* 219, 2: 109. *Lg* 664. swa länge hælga offrit hanteradis oc wigdis *MB* 2: 282. — lägga hand vid, handtera. the ther wl ok skin hantera *MD* (*S*) 291. thz fäa wij sielffue hanterom ok slachtom *SO* 50. 2) *behandla*. wart . . . manlika wäl hanteradher aff hwsbondanom *Lg* 3: 271. *MB* 2: 245. konungh cristiern drogh tiil kalmara aather illa handhteradher (*illa åtgången*) *RK* 3: 2411. 3) *behandla*, *handlägga*, *förehafva*, *öfverlägga om*, *öfverväga*. som the plägha göra ther hana hardh thing at hantera (*tractare*) *Bo* 163. al the werl-likan thing, som her i werldinne hanteras eller göras *SD NS* 2: 228 (1409). hanthera[n]dis almogans be-standh oc nyttoghet *MB* 2: 271. nar thässen män-niskian . . . lönluka hanteradhe ok thänkte thätta *Su* 389. thät är a radzstuwonne förre hanterat lagh-lica *SJ* 7 (1438). at hantherä, offuerväghia oc ful-boordha met idher vm sama konungx valet *FM* 57 (1457).

hanteran, *f.* = **hannan** 2. *gustus odoratus au-ditus visio tactus* thz är smaker mz munnenom . . . hanteran mz handomin *JP* 2.

hanterning (*hanternyngh*, *hanternigh* *LfK* 108), *f.* 1) = **hannan** 2. *LfK* 108. 2) *hand-tering*, *sysselsättning*. takher sigh fore swikfulla han-ternyngh *Gers Frest* 36.

haper? *m.?* [*Norl. dial.* hâp, *m.* *Fin.* haapio] *ss farkost nyttjad urhålkad aspstock, kanot*. the huggo sunder thera hapa ok brendo *RK* 1: 1512 (*det om-talade egde rum i Karelen*); *jfr utgifwarens anm.* *ib* 3: s. 286. *Jfr "pristis een long och smaal iacht, seghelskep, hååp" Variar. rer. voc. s. 174.*

haper, *m.?* *L.*

hapt (*haft*), *n.* *L.*

hapter? *m.* *L.*

har (*haar* *Bil* 870; *Iv* 2396, 2962, 3308, 3423, 4675; *RK* 1: 2456, 2924; *SO* 8), *n.* [*Isl.* hár] *L.* 1) *koll. hår, hårbetäckning på människans hufvud*. raka hanom alt har af hofpe *Bu* 149. hans har är suart ok karot *ib* 204. *Pa* 18. hol kyn som drager annan i haar *SO* 8. 2) *hår, hårstrå, skäggstrå*. han hauer . . . sit skiäg mz fam harom *Bu* 204. syntis j hans öghna bram hwit haar *Bil* 870. — *ss förstärkning af nega-tionen: et har, en hårsman, det minsta, det ringaste (jfr den liknande användningen af Mnt., Mht. hår)*. thz the yngre (o: syster) skulde ey fa aff thera goz rät ey eet haar *Iv* 3613. ther sik rördhe ey eet haar *ib* 2962. *ib* 2396. *RK* 1: 2456, 2924. iak aktar idher three rät ey eet haar *Iv* 3308. *ib* s. 207. — *före-gånget af vidh (vidher)*. thz aktar iak ey vidh eet haar *Iv* 4675. *ib* 3423. (*I* vm thins hars beskasta dödhz besklighet *Su* 255 är, *ss utg. s. 471 anmärker, hars meningslöst*.) — *Jfr bra-, hara-, hovudh-, ulvalda-har.* — **hara lokker** (*hare-*), *m.* *hår-lock*. medh gola hare lokker *MD* (*S*) 221. — **hars lokker** (*haars-*), *m.* *hårlock*. vij haars lokka *MB* 2: 122. *Jfr harlokker.*

har, *m.* *L.*

har, *se* **hvar**.

harband (*hor band*), *n.* *hårband*. hon stal en hor band swa got som iij öre *BtFH* 1: 193 (1508).

harbrok (*haar-*), *f.* — *pl. byxor af hårduk*. sömade atir hans haarbrökir *Lg* 1038.

hardragh (*haar-* *SO* 69. **haardrach** *ib* 99), *n.* [*Fdan.* haardrag] *L.* *hårddragande, dragande vid håret*. al hugh ok hardragh *SO* 26. *ib* 14, 69, 99.

hardragha (*haar-* *SO* 69), *v.* [*Äldre Dan.* haardrage] *L.* *hårdraga, draga vid håret*. somlike har-drogho han *Bir* 2: 186. *MP* 2: 199. *ST* 172. *SO* 26, 69.

hardraghan, *f.* *L.*

hardräkt (*hoor dreckt*), *f.* [*Äldre Dan.* haardrægt] *hårddragande*. for en pust och hoor dreckt *BtFH* 1: 167 (1508).

harduker (*haardwker* *MB* 1: 482), *m.* *hårduk*, *af hår förfärdigadt tyg*. *MB* 1: 482, 495.

hardha (*harde. horda*), *adv.* [*Isl.* harða. *i-rumor harpa*] 1) *hårdt, fast*. dören waaro läst swa hardha *MD* 170. 2) *hårdt, svårt*. thz gik harde (*det satt hårdt åt*) för än the ens warda *RK* 2: 3243. thz monde the bönder harda ga (*bönderna hade det svårt*) *ib* 1017. gud late thz aldrig sa harda ga (*varda så svårt, gå så illa*) *ib* 6384. 3) *svårt, mycket*. gaff sik sa horda *RK* 2: 8265. jak frykther thz saa hardha *ib* 3: 3749. — *Jfr hardhla.*

harper (*haardher. haarder: -asta* *Bir* 5: 135. *horder: hord* *BSH* 5: 335 (1508); *horda* *LB* 7: 14. **hårdher: -e** (*i rim med wardha*) *Al* 6146. **härder: -um** *Bil* 423; **-are** *ib* 410), *adj.* [*Isl.* harðr] *L. eg. stark*. 1) *hård, fast mot intryck, oböjlig*. adamas är en sten sua harpar *Bu* 72. at the taghe xii sardasta (*för hardasta*) stena *MB* 2: 10. å hårdom berghom *KS* 85 (207, 93). hårda knokor *ib* 80 (198, 88). hart kiöt *ib*. huals bruninar äru . . . ey hardha som been *Bir* 2: 227. mädhär . . . horda staaie *LB* 7: 14. — *svår att böja, styf*. aff hardhom ok båndom bogha *Bir* 2: 3. — *hård, fast, stark*. ryktä all lasen fra portanä mz sinä hardä hender *Va* 38. — *hård-kokt*. hard ägh *LB* 7: 60. *ib* 3: 57. — *hård, ob-struerad*. for hardan buck *LB* 7: 68. *ib* 2: 33, 3: 66, 7: 138. for haardan quidh *ib* 2: 33. *ib* 38. for hardh magha *ib* 41. binder löst liff oc ofmykyth hart gör hon wekth *ib* 5: 80. 2) *bildl. hård, oböjlig, styf, styfsint, envis*. adamas är mins hiarta mop ii guz piänist hart ok pört *Bu* 72. mz hardhom hugh dyrka een thän som korsfästir vardh *Gr* 285. görande siälina kalla ok hardha til ödmiukt *Bir* 1: 278. gat ther litit gaghn giort thy at folkit war ther mykit hart *Bil* 163. *MB* 1: 354, 447. *KL* 143. 3) *hård, hård-sint, obarmhertig, grym*. pät var hart folk ok grymt vm cring bope *Bu* 169. hardhast men *Bil* 300. för än os gäster dödhin hardhe *Al* 6146. *RK* 3: 3726. — *med dat.* är hwar androm haardher *RK* 3: 1234. 4) *sträng*. hardpäre plikt *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). *ib* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). *Bir* 5: 135. gup gaf harpare hämd iupom *Bu* 198. haldar hans capitolum harpare än han prästens (*tillrättavisar honom strän-gare än han tillrättavisat presten*) *ib* 27. fik hardhan dom *Bil* 116. sa mot sik gudz hardhasto rättwiso *KL* 43. hardhare rekinskap *Bir* 2: 283. the vildo enga lund

vndi ganga vtan mz hardhe hand (*stränghet, tvång*) *Bil* 885. keysar conradh war hardher rättare *ib* 771. *ib* 659. — *med dat.* vndirstanda huru hardhir jak är ondom oc huru mildir godhom *Bir* 3: 73. *MB* 1: 7. — *hård, häftig, bitter.* smälikin oc hardh ordh *KL* 14. **5) häftig, våldsam.** öpte diäffen hardha stridh wardha *Bil* 234. *ib* 410. öpte tha mz harda kärä *Iv* 3173. — *häftig, svår, plågsam.* hanna soot hafde hanne varith hardh *Iv* 4721. som hardare siwkdom haffua *Bir* 5: 80. mz hardare pinom *Bil* 461. äpte swa smälican oc hardhan dödh *Bo* 242. **6) hård, tung (om sömn).** aff hardom sömpne *Bil* 871. *Bo* 103. — *trög (om fattningsförmåga).* barnet haffde haart näme (*svårt för att lära*) *Lg* 662. **7) svår, besvärlig.** thik är hart at trodha mot gaddenom *Bil* 896. *MB* 1: 200. fara hardhan vägh (*vias asperas*) *Bo* 12. bundin . . . hårdum (*asperis*) bandum *Bil* 423. ther hua hardh thing at hantera *Bo* 163. thu bedhis aff mik swa hardha saka *Fl* 1272. gamblo laghin waro trang ok hardh at bära *Bir* 1: 79. six then hugher wara starker, som hardr är böghia *KS* 19 (47, 20); *jfr* 2. the varo mykit hardhe at styra *Bil* 301; *jfr* 2. — *hård, svår (med afs. på tillgång till lifsmedel).* her er hord tid paa höö oc korn *BSH* 5: 335 (1508). *FM* 606 (1513). **8) svår, stor.** hardh (*graves*) käro maal *KL* 171. olydhna är mykith hardh synd *VKR* 30. *Ber* 106. — *n.* **hart (hardh RK 2: 2643. hard ib 821, 1052, 1096, 1252, 1258, 1366, 2080, s. 340, 343), adv.** **1) hårdt, fast.** hiolt hanom hard *RK* 2: 2080. han togh hanom hard vti hans nakka *ib* s. 340. *ib* 3: 1163. **2) kraftigt, med besked.** the haffdo sik alle wäpnat haart *RK* 1: 737. *ib* 3899. **3) häftigt.** kampade . . . bade hart oc lunge *Di* 151. **4) hårdt, tungt (om sömn).** the soffuo all try . . . hart *Va* 13. **5) mycket, ganska. i uttrycket hart när.** tha varo the hart när hanne *Bil* 600. *MB* 1: 188, 2: 261, 327. *Al* 1048. *RK* 2: 7009. *LfK* 228. *Di* 14. *Su* 241. **6) nära.** hon liggher hart vtan for kirkio gaffenom *Pa* 10. hart fore dödzsens poort *LfK* 227. rende hard för then port *RK* 2: s. 340. hart widher vadzstena liggiande *SD NS* 1: 63 (1401). hart widh then strand *RK* 2: 2661. *ib* 821, 1052, 1096, 1107, 1252, 1258, 1366, 2643, 2661, 4290, 5848, 7711, s. 343. *Di* 5, 141, 168 o. s. v. *Bir* 5: 47. *FH* 5: 113 (1487). *Lg* 3: 689. *MB* 2: 290, 292. hart vpsidher (*för -es*) widher jurema liggiande *SD NS* 1: 58 (1401, *gammal afskr.*). tha thz hart moth hösten gik *RK* 2: 7596. — **thät hardhast, adv.** det hårdaste, på hårdaste el. fastaste sätt. i förening med en form af kunna. tak myn hielm oc bint vpa mit huffuod. oc min skioll a myn winstra arm. thz hardaste ther tw kant *Di* 151. — *Jfr for-, ful-, genom-, il-, iäm-, kiäpt-, of-, sten-harper.*

hardhet (pl. -ir), f. **1) hårdhet.** aff brödzsens huashet oc hardhet sarghadis hon jnwertes i mwnnen *Lg* 3: 401. **2) bildl. hårdhet, oböjlighet.** hiärtans hardhet blotnar *Bir* 4: 104. **3) stränghet.** näfse them mz hardhet *Bir* 3: 310. **4) hårdt arbete, möda?** mangha hardheter, pinliket ärffuodhe öwadhe hon *Lg* 3: 396. — *vedermöda, smärta, sorg.* gifuer fienden yn hardheth ok bedröwilse j hennes hiärte *Gers Frest* 27.

hardhklädhe?, n. pl.? grofva el. sträfva kläder.

bar idhkelika hardhkledha *KL* 44 (*troligen står dock hardhkledha för harkledhe, harklädhe*).

hardhla (hårdla), adv. [*Isl. hardla*] mycket, högeligen. hardla vrede *RK* 1: 3863. i egipto lande i them tima hafde diäffa mykith wald oc manga tro vina spamän hårdla oc gäwa (tro . . . gäwa bör troligen vara trolkonor oc spamän hårdla gäwa; *Cod. A har trolkonor oc spamän halla giärna* 237) mz konungenom *MB* 1: (*Cod. B*) 550. *Jfr* halla, hardha, harplika.

harplika (harpleka Bu 168. hardhelika Fr 1855; Bir 1: 30 o. s. v. hardelika Bir 4: 29, 5: 42. hardhelica KL 297; Bil 871; VKR 30; Bir 2: 179. haardelica Lg 813. hartelika SD 6: 7 (1348, gammal afskr.). hårdhelika Iv 1653. hardheligha Lg 3: 381. hardeligha RK 3: 883 o. s. v. hardelighä Fr (Cod, C, E, F) 1476. hardeliga Di 184, 199, 255. haardheligha Lg 3: 381. hordelikä BSH 3: 172 (1466, samt. afskr.). hordeliga RK 2: 7846; Di 265. harligh RK 2: 4474), adv. [*Isl. hardliga*] **L.** **1) hårdt, fast.** la fangen . . . harpleka smidar *Bu* 168. lät . . . dyonisium . . . hardhlika binda *Bil* 343. — *hårdt, tätt.* bakin trängdis hardhelika til korsit *Bir* 1: 33. the thrängdo sik swa hardhelika saman *Fr* 1855. **2) strängt, strängeligen.** lät hona gripa ok hardhlika göma *Bil* 485. straffadis hon mykit haardelica aff warfru *Lg* 813. firibiuthum wir hardlikä *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). *ib* 5: 562 (1346) o. s. v. *VKR* 29. **3) hårdt, häftigt.** hans arme kroppir fiol swa diupt oc hardhelica *Bil* 871. — *våldsam, häftigt, ifrigt.* swa hårdhelika moot honum rände *Iv* 1653. *RK* 2: 7846. gonga hardeliga *Di* 255. rida hordeliga *ib* 265. bad sinä men sökia hardeliga fram *ib* 184. *ib* 199. som striden stod hardeligastä *ib* 186. hon . . . vpuække han sua hardhelica *Bir* 3: 74. harligh släpedhe the han alle *RK* 2: 4474. han bygynner saa hardeligha swäria *ib* 3: 883. monde städher thz hardeligha clagha *ib* 2787. hardeligha roopa *ib* 4097. *KL* 7. thz gör höghfärdhin oc diäfwlsins awndsiuka ondzsea ther thäs hardhlicare bär sik aat. at människian är fulcompnare (*perfectiores quosque vehementius pulsans*) *Bo* 108. frestadhis swa hardhlika *KL* 34. *ib* 35. — *skarpt, häftigt.* at jak swo hordelikä [*scriffuit*] *BSH* 3: 172 (1466, *samt. afskr.*). — *häftigt, sturskt.* swara honom hardhelica oc forkruplika *VKR* 30. **4) svårt, illa.** slogho han j anlitt swa hardhelika ok maktelika *Bir* 1: 30. pinas hans siäl än sua hardhelica j purgatorio *ib* 2: 179. *Pa* 19. honum warth tha hardeligha tiil moodha *RK* 3: 1300. han togh thz hardeligha widher siik *ib* 1742. fiollo hardelikare (*miserabilis*) *Bir* 1: 251. syndadhe hardelika *ib* 4: 29. *VKR* 74. liggia hardhelica kranke *ib* 18. som hardelika är siwk *Bir* 5: 42. *Lg* 3: 381 (*de fem senaste ställena kunna föras till 6*). **5) bitterligen, jämmerligen.** kädhe them swa hardelighä *Fr* (*Cod. C, E, F*) 1476 (*kan föras till 6*). **6) högeligen.** harplicä plictugher gupi . . . til hepers . . . at varä *SD* 5: 561 (1346). wordho hardhelica räd *KL* 297. — *Jfr ful-, of-harplika samt hardha och hardhla.*

harpliker (hårdellig), adj. [*Isl. hardligr*] **1)** hård, svår. giffwer hon hårdellig stiwng *RK* 1: (*Yngre*

red. af LRK) s. 260. 2) sträng. hawm wi . . . harplikä räfst hött SD 5: 374 (1344, nyare afskr.). — Jfr iämhardhliker.

harplynder, adj. [Isl. harðlyndr] *hårdlynt, sträff, allvarsam*. varp sua harplyndar i scaplynde at ängen gat han mz lek älla nokrom latom comit at le Bu 395.

harþna (harna. -ar, -ape, -aper), v. [Isl. harðna] *hårdna, stelna*. stundom harþna iarnen Bu 130. hardhna watnen iordhblandath som op äre lypt aff iordhinne, mällan twäggia hita som är eld oc wädhher oc ther wardha aff myrk sky MB 1: 122. händrena waro swa harnadha at the gato ey nidhir lagx Bir 1: 33. alle mins sons limi harnadho ib 268. ib 2: 134. gaddin hardhna aff stionglinna sidhuänio 3: 74.

hardhsinnadher (f. -at ST 240), adj. *hårdsint, styfsint*. hon . . . war swa hardhsinnat at hon ekke wilde bidhia sina modhir sik thz forlata ST 240.

hardhsudhin, p. adj. *hårdkokt*. ägge blomor, som hard swdne äre LB 7: 281. ib 3: 163.

harf (hörfh), f. [N. horv, f. Jfr Fnor. harfr, m.] L. harf. i hörfh SB 3: 759 (1316). ytro anbudhin mz hulkom ther iordhin skal vtantil redhas til säädh ok gräsrötir vprifwas mz. swa som är ardhir ok harff Bir 1: 291. ib 290. GO 500. GS 43 (1416). Jfr harva. — **harva kiälke** (harffwa kälke. harffwa kelke), m. L. Jfr harvo kiälke.

harfal (harfall), n. [Äldre Dan. haarfald] *hårets affallande*. duger for harfall LB 7: 141.

harflät? (pl. harflätter), f. *hårfläta*. (the sagho han vara wrökin) vm harflätter (troligen för harflätter. Cod. C haarflätor 954) sina Bil 119.

harflätta (haarfläta. haar flätta), f. [Fnor. härflätta] *hårfläta*. (the sagho han vara) örökan om sina haarflätor Lg 954. bant saman syna haar flätor MB 2: 174.

hargher (horgher), m. [Isl. hörgr. Sv. dial. harg, horg] *stenkummel; af stenar uppfördt offeraltare, hedniskt offerställe. i ortnamn. in parochia hargh SD 3: 366 (1318). gøtæ de horghum ib 2: 8 (1286). petro de horghum ib 3: 643 (1324). harxø ib 1: 618 (1282). othinsharg ib 2: 12 (1286). in thorshargi ib 60 (1288).*

hari (hara RK 2: 1042. hāri L.), m. [Isl. heri] L. hare. rädder som en hare Al 8277. RK 2: 1042. Gers Frest 15. — **hara blodh** (hare- LB 7: 267), n. *harblod*. tak färst hara blod LB 3: 33. ib 2: 11, 7: 267. — **hara galle**, m. *hargalle*. dricker man hara galla mz viin LB 7: 27. ib 2: 55, 3: 34. — **hara har** (harahaar LB 1: 97), n. *harhår, harull*. LB 1: 97, 3: 165, 7: 210. — **hara hiärne**, m. *harhjärne*. tak hara hiärna LB 3: 34. ib 2: 11. — **hara hiärta** (haara- Bir 2: 167), n. *harhjärta*. Bil 771. han hafde hara hiärta (d. v. s. var rädd) Bir 1: 396. ib 2: 167. — **hara kiöt** (-köth), n. *harkött*. rökt haraköth LB 1: 96. — **hara lorter**, m. *harlort*. tagh hara lorta LB 7: 286. — **haralunga**, f. *harlunga*. tak haralungo LB 2: 55. — **hara skin** (hare skyn), n. *harskinn*. tag . . . alt hare skynnet LB 7: 267. Jfr harskin.

harkla (-adhe), v. *harkla, rossla. operonl.* thz harkladhe j hænna halse ST 426.

harkluter (haar-), m. *hårduk*. MD 197.

harkläpe (harkledhe. haarklädhe), n. [Isl. hárklæði] *klädnad af hår el. hårduk*. vnum cilicium nouum dictum harkledhe SD 4: 652 (1339). la i harkläpe KL 189. thörka hænna saar mz haarklädhe ib 309. ST 264. bar hon näst bara licammanom hwassasta haarklädhe KL 334. the kläddo sik j harklädhom Bil 118. ib 52, 466, 631, 711, 787, 885. MB 2: 150. Lg 3: 405. Jfr hardhklädhe. — **harklädhis kluter**, m. *klut el. stycke af hårduk*. gaff hanum thwa harklädhis kluta (*ciliciola*) at bindha for sin öghon Bil 615. — **harklädhis säkker** (haar-), m. *hårsäck, säck af hårduk*. solin var suart giordh swa som haarklädhis säkkir (*saccus cilicinus*) MP 1: 11. MB 2: 342. Jfr harsäkker.

harkniver (haarkniff GO 582. harknyfwer: -a Bir 3: 29), m. [Isl. hárknifr] *rakknif*. aldre com harkniuar älla sax iui hans howp Bu 194. sasom hwassaste harkniff kunde bitä a skäg Di 84. KL 128. Bir 2: 3, 6, 3: 29. GO 582. Va 37. MB 2: 111.

harlokke (harluker: -in Lg 550. haar lwkker), m. *hårlock*. gräp diäwlin vm harlukin Lg 550. vij haar lwkka MB 2: 121. Jfr hara-, hars-lokker.

harlös (haarlös), adj. *hårlös*. MB 1: 363. haarlös skalle MP 2: 103.

harma (-ar, -adhe, -adher), v. [Isl. harma] L. 1) *sörja*. grät folkit oc harmadhe hans dödha MB 1: 410. han monde när glöma sinna modher dödth som han hafde mykith harmath ib 206. 2) *harma, gräma*. thz harmar mik at aktilia konung slog myna brödrä i häll Di 38. ib 110. — *refl. harmas, harmas*. ther aff jämmerlika widh sik harmadhos Su 227. Di 260. — *operonl.* honom harmadis ath skipith ey kwnne gaa PM XVII.

harmber (harmer Su 61), m. [Isl. harmr] 1) *olycka, skada, lidande, oförrätt*. saghe hanom sin harm. at han var arbar wröen Bu 18. hämnas min harm ib 19. RK 1: 2610, 2866. Di 35, 55, 246. begingo a honum storan harm Al 3488. 2) *sorg*. bar saran harm ok angar i hiärta Bu 30. grät . . . paulus aff harme Bil 117. syrgdhe mykit aff dighrum harme (*nimio afficeretur tædio*) ib 256. Bu 29. Bil 347. Al 3518. Iv 2630, 2652, 4138. Di 223. Su 61. 3) *harm, förtrytelse, förbittring*. decius öpte af harme Bu 414. ib 30. Bil 103, 106, 412. Al 5462. — **harms fulder** (-fullir MP 2: 206), adj. [Isl. harmsfullr] *full af harm, harmsen*. gik vrepär ok harmsfuldar fran hænne Bu 504. ib 515. — *argsint*. MP 2: 206. Ber 115. — Jfr iämharmsfulder samt harmfulder. — **harms hand**, f. L. — **harms vili**, m. L.

harmber, adj. [N. harm. Jfr Isl. hermt, part. pret. n.] *harmsen*. tha warth hagen harm (Hogna verdr nu hermt vid) ath hans modhers radh warth honom saa offta före kastat Di 238. — *operonl.* är mik ther ganzke harmt fore (jag känner mycken harm el. förtrytelse deröfver: er mer vid þri hermt) Di 76.

harmelika (härmelika. hermelika Bil 413,

423, 424. **härmeleca. harmeliga. harmelik**), *adv.* [*Isl.* hörmuliga, hermiliga] 1) *sorgset, med sorg, med smärta.* sagdhe tha swa harmelik *Fl* 1270. 2) *med harm, med förtrytelse.* tha kronan kom ower hans howodh tha kastadhe han hona härme- lika widh iordh *MB* 1: 278. 3) *sorgligen, jäm- merligen, bitterligen.* kändhe sik swa härmelika *lv* 5095. swa harmeligä (*Cod. A* iämirlika) lata *Fr* (*Cod. B, C, D, E, F*) 1474. grät harmelika (*amarissime*) *Bil* 117. *ib* 648. *ST* 38, 349. 4) *ömkligen, grymt, för- skräckligt.* grep diäfwlin en hans greua . . . swa harme- lica (*crudeliter*) at han slet sik siälfwan mz tannum *Bil* 114. lät hu[*p*]stryca hana sua härmeleca *Bu* 504. *KL* 211. *ST* 80, 174. *Bil* 413, 423. hemnandis harmelika enac ok hans släkt *Gr* (*Cod. D*) 357. 5) *svårligen, högeligen.* bannadhe ökenum hermelika *Bil* 424. ward tha sa harmeliga wred *RK* 2: 7176.

harmeliker, *adj.* [*Isl.* hörmuligr] 1) *sorglig, förskräcklig, svår.* finga all syskine harmelika hämdh j samustundh aff gudhi *Bil* 289. 2) *ondskefull.* gör mik alla the pino som tith harmelika hiertha kan noghen tidh tenkia *Lg* 3: 124.

harmfulder (**harmfuller** *Bil* 447), *adj.* full af harm, harmsen. *Bil* 447. *Di* 220. — *argsint.* *MP* 1: 264. — *Jfr* **harmsfulder**.

harmhet, *f.* skada, oförrätt, kränkning. thet wore migh en stoor forsmädilse ok harmheth *FM* 567 (1512).

harmslaghin, *adj.* träffad af harm el. förtrytelse, vredgad, förbitrad. decianus harmslaghin lagdhe wt- lägga biscopin *Bil* 471. *ib* 557. *KS* 30 (75, 32). *ST* 257. *Lg* 3: 198.

harmäggia, *v.* reta. harm äggia sina husbönder til mångt thet kununge må koma til genvärdo *KS* 59 (147, 65).

harnisk (**harnisch**: -ischet *SD NS* 1: 533 (1406). **harnesk** *BSH* 3: 190 (1468), 5: 361 (1509). **harnesch** *SD NS* 1: 514 (1405). **härnisk** *SR* 49; *BSH* 5: 483 (1511); -om *Bu* 496), *n.* och *m.*? (*Fr* 341) [*Mnt.* harnisch, harnesch. *Ffranska* harnas, harnois] **harnesk**, *en* af två delar — bröststycke och ryggstycke — bestående metallrustning som betäcker kroppens öfre del. hingest oc harnesch *SD NS* 1: 514 (1405). her- tugh fräderik sik hiälpa badh aff siin harnisk *Fr* 341. man saa ther margt eth harnisk blangt ok margha gäwa plato ny *RK* 1: 2659. *SR* 49. *Bu* 496. *RK* 1: 2346. *SD NS* 1: 533 (1406). *BSH* 3: 190 (1468), 5: 361 (1509), 483 (1511). *MD* (*S*) 239. *MB* 2: 170, 172, 237, 268, 271. *Su* 31. *RK* 3: 1150. gaa tiil harnisk war hwars mans ydh *ib* 820. *ib* 1144. at embetet görs penniga behoff i nakar matte til vtlegning til harnisk *SO* 80. giffua vth . . . halff ottunda ortig peninga thetas harnisk mz reent at halda *ib* 62. *Jfr* **härniske, härniskia**. —

harniska kista (**harniskä-**), *f.* kista hvarest harnesk förvaras, vapenkista. *Di* 15. — **harniska pänningar** (**harneske peningar** *SO* 213), *m. pl.* harneskenningar, afgift som af ett skräs medlemmar vid vissa tillfällen, i synnerhet vid inträde i skräet, gafs till harneskens vidmakthållande. thw borgans män haffua . . . for thwa mark harniska peninga til stadzsins nytto *SO* 62. *ib* 48, 63, 81, 87, 96, 103, 146, 185, 192, 213. *BS* 36. *Jfr* **vapna pänningar, väp- nara pänningar**.

harpa, *f.* [*Isl.* harpa] harpa. dauid mz sangarom slo harpona (*citharam percutiebat*) ok alle lekto for varom herra i sinom harpom oc tympanis *Bo* 251. *MP* 1: 28. *MB* 1: 164, 2: 230, 354. *ST* 77. *Su* 77, 134, 286, 327. *Bir* 4: 59, (*Dikt*) 246. *Lg* 811. *Jfr* **krokharpa**. — **harpo lekare** (**harpa lekare. harpa leekare: -an** *Su* 338), *m.* harpspelare. rösten som iak hörde swa som harpa lekaranna, lekande j thetas harppom *MB* 2: 354. *ib* 362. *Su* 164, 286, 338, 435. — **harpo leker** (**harpaleker** *Lg* 3: 569), *m.* [*Isl.* hörpuleikr] harp- spel, harpmusik. *ST* 426. *Lg* 3: 569. — **harpo liudh** (**harpa lywdh** *Su* 159), *n.* [*Isl.* hörpuhljóð] harp- ljud, harpton. *Su* 159. — **harpo mästare**, *m.* 1) harpspelare? godhir harpomästare (*citharista*) *Bir* 4: (*Dikt*) 246. 2) förfärdigare af harpor. *Lg* 811. — **harpo sanger**, *m.* harpmusik. *Su* 441. — **harpo stränger**, *m.* [*Isl.* hörpustrengir] harpsträng. *Bil* 214.

harpa, *v.* [*Jfr* *Fnor.* harpa, *v.*, *äfvensom* *N.* harpa, *v.*] *eg.* spela harpa. — *bildl.* at the harpa (*draga*) jw pa then strängen, welia haffwa konwng hans in i riketh ighen *BSH* 5: 175 (1507). — *allt jämt upp- repa?* med prep pa. seer jak inghen förbättring, wtan jw at thee harpa pa thet gamble *BSH* 5: 168 (1507).

harpös (**haarpöss**), *m.*? [*Mnt.* harpois. *Ffranska* harpois] harpojs, kokt gran- el. furkåda. hon ma kasta haarpöss i eld och latha röken gaa in i halsen ginom mwnnen *LB* 7: 30.

harrep (**haarrep**), *n.* rep af hår. pilorium, haarrep *GU* 8.

harsald (**haar saaldh. haar saall: -saallith** *PM* 11), *n.* harsäll, harsikt. siktis gönom eth granth haar saaldh *PM* 9. *ib* 11.

harskin, *n.* *L.* *Jfr* **hara skin**.

harsäkker (**haar-**), *m.* harsäck, klädnad af hår el. hårduk. *Lg* 441. ekki hafde hon oc linneth klädhe näst köthet wtan en hwassan haarsäk *ib* 3: 405. *Jfr* **harklädhis säkker**.

hartiäld (**haartiäld: -tiäldom** *MB* 1: 496), *n.* tapet el. omhölje af hårduk. *MB* 1: 496.

hartopper (**haar-**), *m.* hårlugg. han togh thz barn j haar top *MD* 334.

harund (**horandh**), *f.* och *m.* (*MB* 1: 430, (*Cod. B*) 547) [*Isl.* hörund, *n.* och *f.*] **mennisko- kroppens yttre delar, hull, kött, kropp.** the som hawa blöt köt oc harund *MB* 1: 79. klenasta frwgha oc swa stolt at hon gat ey stighit fullo fiäte, a iordhina, fore sin blöta harund *ib* 430. widh hænna bara horandh (*af senare hand ändradt till* licama; *Cod. C* harund 991) *Bil* 289. — *hud, skinn.* esau är alder lodhin oc iak hawer linna (*Cod. B* linan 547) harund *MB* 1: 213. skipta om sina harund *ib* 214. seer prester malata likne a hans hwdh oc harund (*in cute*) *ib* 361. aff silke een särk hon hafde op a man hænna harund ther genom sa hwitare än nakar snio *Fr* 2004.

harva (**härwa. härwa: -o** *ÖGL B* 49 var.), *f.* *L.* = **harf.** some ärwodha iordhina siälwa mz plogh oc harwo *MB* 1: 135. rastellum, härwa *GU* 8. *Jfr* **harf.** — **harvu kiälke** (**-kiälki**), *m.* *L.* *Jfr* **harva kiälke.** — **haryu tindi?** *m.* *L.*

harva, *v.* *L.*

harver? *m.*? *Jfr* **akerharver**.

has (-ar), *m.* [Äldre Dan. has. Jfr Isl. hásin] *has*, *knäsen*, *knäveck*, *knäled*. på en människa. twa adror som på badhä hasana liggia LB 6: 106. — på en hästs bakben. hästin bugnade wider nider i hasen (fell a ena æptri fætr) Di 145.

hasa (-adhe), *v.* *hasa*; *afskära knäsenorna*. på en människa. tw lot ok hasa mik (þv toct sinor oc skart i svendr i badom fotom minom; yttrande af Veland till Nidung) Di 56. — på en hästs bakben. theras hästa skal thu hasa (*subnervabis*) thz är syndir skära senonar MB 2: 32. hestana hasade han ib.

haskelika (haskeligh), *adv.* [Isl. háskaliga. Jfr Sv. dial. haskelig, *adj.*] *förskräckligt*, *högeligen*. thet klaffwe wii haskeligh for gud och eder BSH 5: 24 (1504, *daniserande*).

hasl, *f.* [Isl. hasl] *L. hassel*. Jfr **häsle**. — **hasla nut (hassla-** LB 7: 32. **haszle-** ib 223, 224), *f.* *hasselnöt*. tagh haszle nytter LB 7: 223, 224. kernana aff . . . hasla nytter ib 165. ib 32. — **hasla trä (hasle trä)**, *n.* *hasselträ*, *hassel*. FM 12.

hasla, *f.* *L.*

hast, *m.* och *f.* [Mnt. hast] 1) *hast*, *skyndsamt*. han for swa thädhan margha rast dagh fra dagh mz storom hast Al 9546. mz hast RK 2: 1435, 3861. mz en hast ib 1142. Di 187. MB 2: 233. Lg 3: 561. mz enne hast MB 2: 189, 266, 306. Su 234, 244. mz eena hasth RK 3: 369, 440, 738, 1243, 1490, 1733, 3781, 4080. 2) *häftighet*, *ifver*. swaradhe thüm mz haste RK 2: 85. han gat tho weekt thera hast Al 5422. — *häftig åtrå*, *ifrig åstundan*. äpter goz ok fiikt hafde han hast Al 2944. thz komber opta här hast tiill at hwar sina släkt ophögia wiill MD (S) 242.

hasta (-adhe), *v.* [Mnt. hasten] 1) *intr. hasta*, *skynda*. the bönder ater til vestraars hasta RK 2: 817. ib 2444. solen . . . hastadhe ekki at bärgas MB 2: 28. hastadhe han swa mykyt äpther fiskaren Lg 3: 337. — *opersonl.* mik hastar, jag har brådt om, jag brådskar, jag hastar. hanom hastade ey mykit tädhen ila RK 2: 8668. monde honum lithet hasta ib 3: 2681. — lata sik hasta, göra sig brådt, skynda sig. laten ider enkte hasta Va 50. engilbrecht loth sik tedan hasta RK 2: 1094. ib 6588, 3: 1970. han leeth siik mykit hasta ib 1999. FH 7: 66 (1505). — *lata sig angeläget vara*, *vara angelägen*. med prep. um. läthandis segh ther wm mykith hasta ath adam ey skwille äta aff lifsens trä PM XXVI. 2) *trans. påskynda*. thiänaromen mik hastande Su 94. — **hasta sik**, *hasta*, *skynda sig*. Su 293. Lg 3: 182. — Jfr **forhasta**.

hastelika (hasteligha RK 3: 1018. **hasteliga** ib 2: 1038; MB 2: 21, 32, 238, 293, 295; LfK 226. **hasteligä** Va 16, 38. **hastaligha** RK 2: 2084. **hastelikan** Lg 3: 180. **hastelekan** Su 94. **hasteligen** BSH 5: 541 (1514)), *adv.* [Mnt. hastelike, hastliken] 1) *hasteligen*, *hastigt*, *i hast*, *snabbt*, *skyndsamt*. the in til härin hastelika sprungo Al 9327. i skulin skynda idhir oc äta hastelika MB 1: (Cod. A 10) 555. Va 38. RK 2: 1038, 2084, 3: 1018. MB 2: 21, 32, 238, 293. Su 29, 94, 305. Lg 665, 3: 180. hasteligen schriffuith pa hoff BSH 5: 541 (1514). 2) *hastigt*, *plötsligt*. j thenna harda timan, som mik swa hastelika owirkom

Su 237. MB 2: 295. LfK 226. 3) *i häftighet*, *i öfverilning*. at nakor aff bradho modhe . . . talar hastelika mote androm Bir 4: 120. Va 16.

hasteliker (-liken), *adj.* 1) *i hastighet skeende*, *öfverilad*. hasteliken mandraap PM 31. 2) *häftig*. j minne hastelike länktan oc brädzsko Su 329.

hastigha, *adv.* [Mnt. hastigen] *hastigt*. Di 180.

hastogher (hastughir. hastig. n. hastogt Di 18. **hastokt** MD (S) 276; Lg 3: 693, 702. **hast-okth** RK 3: 1014, 3982. **hastooth** FM 244 (1505). **hastocht** MD (S) 298. **hastukth** RK 3: 3612. **hast-uckth** BSH 5: 73 (1506?). **hastigth** ib 4: 196 (1495)), *adj.* [Mnt. hastich] *L. häftig*, *ifrig*. är iak sua girughir ok hastughir oc bräzskofullir swasom nidhirfallande strömbir Bir 3: 98. warth han hastogher och ghalin och mykith wrädher Lg 3: 116. mz eunie hastige tillsökningh MB 2: 31. j thino hastogha modhe ST 218. MD (S) 276, 298. han war ganst hastog j sit sin RK 2: 7361. the gaffwo honom hastog ordh MD (S) 271. mins hiärtas hastogh astwn-dan Su 85. ib 89, 101, 366. RK 3: 2832. Di 133. — *n. adv.* 1) *hastigt*, *skyndsamt*. monde saa hastokth fly RK 3: 1014. ib 3612, 3982. Lg 3: 693, 702. BSH 5: 73 (1506?). 2) *häftigt*. taledde hastogt till hanum Di 18.

hastoghet (-heet), *f.* [Fdan. hastighet] *häftighet*, *upprusning*. saa sampnas the alla vtan skäll mz hastogheet och hastogh sinne RK 3: 2832. MD (S) 275.

hat (haat), *n.* [Isl. hatr] *L.* 1) *förföljelse?* wende hans (*Traiani*) hugh af thera hati (*förföljelsen mot dem?*) Bil 371. klärka hatado han til thäs han vardh gripin ok hängdhir (for) thera hat (*deras förföljelse, den förföljelse de utförde?*) ib 782 (*båda dessa ex. torde dock kanske snarare böra föras till 2*). 2) *hat, fiendskap*. han bar hat viþ fatökt folk (*odio pauperes habuit*) Bu 396. RK 1: 1013. fullir mz haat Bir 1: 270. thz i driffuen mik for eth haat RK 1: 770. thz görin i alt for eth haat ib 2128. wäxte ther aff eeth nyth haath ib 3: 1172. hielt the vsla quinnan sin gudh j hati KL 13. 3) *afsky, förakt*. then man wärlidina haffwer i hat Al 6647. — **hatsfulder (hadz-)**, *adj.* [Isl. hatrsfullr] *hatfull*, *håtsk*. wredha ok hadzfulla KL 119. hadz fuldher man gaar i wredhe LfK 180. Jfr **hatfulder**.

hata (-ar, -ape, -aper), *v.* [Isl. hata] 1) *förfölja*. med dat. han hatadhe cristne kirkiu Bil 321. — med ack. (*el. en form som kan vara ack.*). hata põm christum prädicapo Bu 150. han thok hata cristit folk Bil 564. ib 782 (*möjl. att föra till 2*). hatape han Bir 4: (Avt) 183 (*möjl. att föra till 2*). thera handa fatikt folk hatas (*conculcantur*) af allom Bo 129. huru rasklica han vardhir hatadhir (*quam cito persecutionem patitur*) ib 12. 2) *hata*. med dat. enghom hatandes LfK 25. 3) *afsky*. swa som diäfullin hata (*odio habet*) alla ödhminkt . . . swa skal jak . . . hata bälle Bir 3: 244. hatande (*de-testantes*) kötsins giri oc losta ib 2: 70. — Jfr **forhata**.

hatare, *m.* *förföljare*. thw forsmadhe ey thin hatare (*persecutorem*) paulum Bir 3: 44. konungin som för hafde varit thera hälghra kirkiu grymaste hatare oc nidhir thrykkiare Gr 308. ib 321.

hatfulder (hatfuller), *adj.* hatfull, hätsk. exosus, hatfuller. *GU* 7. *Jfr* hats fulder.

hatilse, *n. pl.?* hat, afsky. for syndanna hatilse ok ledho *Bir* 1: 313.

hatlika, *adv.* [*Isl.* hatrliga] på ett förhatligt el. afskyvärdt sätt. them (*de ting*) . . . hulkin gudhi waro hatlika genwärdhogh *Bir* 4: (*Dikt*) 249.

hatliker (hatlikin. hateliker: hatelica *Bir* 2: 70; **hatelik** *ib* 193. **hadzlig**), *adj.* [*Isl.* hatrligr] 1) förhatlig, motbjudande, vedervärdig. *med dat.* huru vi ärum gudhi oc hælghom ænglom hatlike *KL* 224. iordhrikis thinga giri är swa hatlikin gudhi j mannenom. swa som oreus ok fulika luktande watns vrenlikhet war noe i sinne ark hatliket *Bir* 4: (*Dikt*) 219. *ib* 229. sighiande at syndin är ey swa thung ok gudhi swa hatlikin som six *ib* 1: 112. liwsit är altidh hatliket krankom öghom *Su* 27. *Bir* 1: 18, 2: 193, 3: 459. *Ber* 110. *Su* 86, 257. 2) vederstygglig. *nw* är sergh at see ämuäl thera regghlo vmskipta j hatelica (*detestabiles*) osidhi *Bir* 2: 70. o hatlike (*abominanda*) dagher *Ber* 93. gömilse hwars ens fugils orrene oc hadzlige (*odibilis*) *MB* 2: 360.

hatter, *m.* [*Isl.* höttir] *L.* hatt, manshatt. alexander sa then biskop bära en hat a sit howdh *Al* 1090. hvatte hyl hattär ällä huua *SR* 53, 55. mz hath eller lwffwo *SGG* 131. — *ss* fredstecken uppsatt hatt. the stungo en hat vppa ene glaffwa *RK* 2: 2047. daghen giik wth och hattin full nidher *ib* 3: 919. — hatt *ss* symbol af själfständighet. wille han egh sig wända rat thaa hauy oppaa sin egin hat (*må det vara på hans eget ansvar*) *MD* (*S*) 233. — *qvinno-hatt*. ey ma brupgumi flere förningä förä sinne brup än här sighs: en gangarä, sapul, betzil, ärmakapo oc hatt (*motssv. ställe i MELL G 7 pr har hättö*) *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). — *Jfr* bälgh-, ält-, iärn-, thova-hatter. — hatta band, *n. L.* *Jfr* silf-hatta band. — hatta soker (-socker), *n. topp-socker?* ii eller iij lod hatta socker *LB* 7: 48.

hatugher (hatogher: -ogh *Bir* 1: 304, 2: 131), *adj.* förhatlig, motbjudande, vedervärdig. *med dat.* ormen är styggare ok människiomen hatughere än nakar annor diur *Bir* 1: 70. thetta liusit är mykit hatogh (*för hatoght*) giroghom *ib* 304. *ib* 2: 131, 145, 197, 3: 116, 117, 244. — *abs.* vm han hafdhe syndena swa ledha oc hatugha *Bir* 3: 58.

hava (*pres. -er. har* *BSH* 4: 343 (1503). **haar** *KS* 25 (64, 27). *impf. -pe. hagde* (*i rim med vpsagde*) *RK* 2: 6341. **hadhe** *KL* 43. **hadhä** *SD NS* 1: 519 (1406). **hade** *RK* 1: 824, 1320; *FM* 249 (1505). **hadde** *ib* 369 (1508); *BSH* 5: 423 (1510). **haddä** *FH* 6: 47 (1457, *däniserande*). *pl. 1 pers.* **hafdhom** *SD NS* 2: 117. **hadom** *BSH* 5: 11 (1504). 2 *pers.* **hadhin** *ST* 442. 3 *pers.* **hafpo** *Bu* 64. **hafdho** *MB* 1: 112. **hado** *RK* 1: 1514. **hadhä** *FM* 281 (1506). **haffuadhe** *Di* 244. **haffwade** *SJ* 273 (1459). *part. pret. -ader: haffwadan* *Bir* 1: 274. *n.* **hauat** *Bu* 418. **hafuat** *TB* 71. **hafwat** *BSH* 2: 73 (1309). **hafuath** *Iv* 1843. **hawidh** *SD NS* 2: 117 (1409). **haft. haft** *MB* 1: 112. **haat** *FM* 242 (1505). *pres. refl. hafs* *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*); *Bo* 93; *Bil* 917. **haffs** *Bir* 2: 127, 3: 184), *v.* [*Isl.* hafa] *L.* 1) **hålla, hafva**. hafdhe gyltan wand j hände *Bil* 282.

— **hafva på sig, bära**. thu hafdhe . . . särk ok kiortil skoo ok mantul ok braz j thino bryste *Bir* 1: 19. hafwa dyra krono a sino hofdhe ok vträkt haar owir sina skuldror . . . ok forgyltan kiortil . . . ok blan mantol *ib* 94. — *bildl.* hafpe for skämptan opta diäw[1]s namn i munne (*nämde djäfvulens namn*) *Bu* 497. — **hafva, vara försedd med**. ä täs flere slindohorn wik älla utskäkla borghamur hauer, täs fastare är thet hus til alla wärn . . . ok täs flere barfridhi tån mur hauer, jwi allom portom, hornom ok wikom, täs fastare är täth hus, til alla wärn ok sikrlek *KS* 85 (108, 93). godh ware tiwgha ok haffde hon twa grenä *GO* 43. — **hafva, hysa, innesluta**. hauer ey borgh älla bårghastadhr watn innan sik *KS* 85 (209, 93). then bruna nöten hawer then söta kärnan *GO* 12. 2) **hafva, innehålla**. mönstrit hafdhe j höghdhinne thyughu alna oc hundradha *ST* 417. hwar stang hafwer fäm alna *SD NS* 2: 99 (1409). 3) **hafva, behålla**. ati hafwe þemmelige hoss eder thet jach vill then wägh ned till lincöpingh *BSH* 4: 254 (1500). thetta haffwer heme-ligan widh idher sielff *ib* 352 (1503). 4) **hafva, hafva stäld el. placerad**. hon . . . fördhe iacob i esau bätzsta klädher som han hafdhe hema *MB* 1: 213. hawer jak panning i punge tha hawer jak math i munne *GO* 257. hwar i wele mik hawa, ther wil jac wara *BSH* 5: 423 (1510). 5) **hafva, innehafva**. then prästin som hafdhe sancti desiderii kyrkio *KL* 17. hafua thet i wärio hafwat *BSH* 2: 73 (1399). thez fästa hafde greeffwa hannws *RK* 2: 1390. i mino vpno dombrewa som then förnempde iöniss panzäre aff mik hafuer *FH* 3: 7 (1369). gifuer iak swart brödhrom j räflä stadh en gra häst som dänhoff kalle aff mik hauer *FH* 6: 40 (1453). hade sik til weldat for:de joordh vtan lagha doom och haffuer haft j mangh aar fran clostret *ib* 5: 125 (1488). — **innehafva ss län (af någon), innehafva för någons räkning**. som slottet hafde af kongen thäre *RK* 2: 1345. *ib* 972, 984, 1392, s. 334. — **hafva, hafva sig anförtrödd, hafva i uppdrag**. sum varn doom hawa *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). konungx dom hawande *BSH* 2: 38 (1396). 6) **hafva, innehafva, ega**. alt vart gooz j helghaa sum wi hertil rapit ok haft hawum *FH* 3: 5 (1353). iäc skal haua thettä sama goz j minä lifdaghä *SD* 5: 293 (1344). iäc hawir egh inzighle *ib*. hafdhe af världinna ägho enkte *Bo* 74. — **hafva till äkta**. hauande laggipta hustrv *Bir* 1: 325. hans magher, som hans dotter hauer *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). han haffde konung sigmunds syster *Di* 115. 7) **med ett obj. som mera allmänt betecknas ss på något sätt varande till för subjektet: hafva**. hawer han dotter *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). at nakar pyänistoman hawer son äller syni *ib* 477. hawer riddare äller swen barn äfter sik *ib* 476. han haffde fäm barn medh sin eyen hustrues söstter *BSH* 4: 159 (1493). iak hafuer ena syster her skampt ij fra *Fl* 180. hon hafdhe ther hwarce viner äller fränder *ib* 42. han hafdhe syw hundradha kronadha drotninga oc thry hundrat amior *ST* 422. hafdhe han xiiij thousand stenhuggara *ib* 416. at alle som formechte suena holda haua en suen huar thera *SO* 21. the sum ey haua kunung älla höfding enwaldughan *KS* 9 (22, 10). han . . . affdhe (*för haffdhe*) engin lofwandz man honom säthia *ST*

65. haur trögð hafuat en synderlik lagh *TB* 71. konungin hafuer . . . een vndirlik sidh *Fl* 1042. männene hafðho syndirlika eeth hws ther the skuldo bidhia vthi oc qwinuonar hafðho serdelis thera hws *ST* 419. the . . . ther mästa makt haua *KS* 9 (22, 10). hafua fridh ok frelse ok godha semio inbyrdis *ib* 8 (20, 9). haur vinin wald at witnä til salans *SR* 1. vtän han haur san forfal *ib* 11. 8) *med ett obj. som utmärker någon subjektets del (lem) el. egenskap: hafva.* han haur liusan hy ok breþ öghon *Bu* 204. som nekaþo christum haua sannan licama *ib* 200. þu hafpe ii moþor live ful skäl *ib* 79. han hafpe mere andelekan eld ok guþlika älskogha bruna än andre apostoli *ib* 100. iak hauer linna harund *MB* 1: 213. hon hafðhe badhe vit ok sinne *Fl* 108. haar tu thes hugh ok wilia *KS* 25 (64, 27). galanga . . . hauer mykla dygdher *LB* 3: 47. 9) *hafva, hysa, känna.* for marsken hafðe han myken agha *RK* 2: 3957. hafuin angar ok idroghä for idhrä synde *KL* 134. 10) *hafva, känna, erfara, röna.* hafpe mö barnet manghen vanda *Bu* 79. han skal hafa opta många geen wärdo firi olydhno ok hogmodhe sina *KS* 8 (19, 9). hwat sywkdome the hälst hafðen *Lg* 3: 651. nar hon mykyn törst hafðe *ib*. sidhan hafðhe han mere losta än nw *MB* 1: 112. nidhir troda sin wana ok hafwadan (*som han förut egt*) lusta (*consuetudine delectabilia*) *Bir* 1: 274. jach hauer nw bättre (*är bättre, håller på att tillfriskna; jfr fa bättre under fa 11*) *Lg* 3: 384. 11) *hafva, få, mot-taga.* kath wil hawa fisk ok wil ey wäta klona *GO* 724. hon skal göra rekenskap . . . aff hwariom them skärff hon aatte huru hon hafðhe han (*levatus est*) ällir vtlaghdhe *Bir* 3: 325. lata idhan priis ey swa for ga ther ij hafuin hafuath ij idhra dagha *Iv* 1843. gudh hafui loff *TB* 71. thäs hafwer thak *Al* 1856. — *få, lida.* haur the samu plikt *SD* 1: 668 (1284, *gammal afskr.*). *Jfr* 10. 12) *hafva, hafva sig medgifven.* han hafwir litzlan tuma *MB* 2: 352. lange tima äru hauande til at fulkompna gudz gerning *Bir* 2: 151. 13) *hafva, medhafva, föra.* wiliu wir at war kiäre brother . . . hawe fiuretighi hästa *SD* 1: 670 (1284, *gammal afskr.*). hafpo mz sik iarn ok smyrilse *Bu* 515. at hon skulle hona mz sik haua af thässe världinne *KL* 356. — *låta afgå, sända.* hade jach strax meth budh tel räffuel ther ath ffor höre om alle ärende *FM* 249 (1505). — *hafva på färd (till).* har jak en nw mit bud til her sten *BSH* 4: 343 (1503). — *bildl. föra, rikta.* han hafðhe sin hugh all ther til wita hwath iordh oc himilen at skil *Al* 9064. 14) *förehafva.* lucas sigher i ewangelio som nu j mässone hafðhis *Lg* 45. — *förehafva, bedrifva.* hon hafpe bland mz mandrapara *Bu* 135. 15) *hafva att skaffa.* hwat haurin j mz (*quid vobis cum*) thässe siäline *Bir* 3: 219. 16) *hafva för tankarne?* hafðe at han wille ekki i the resona koma til upsala (*kanske är något bortfallet efter hafðe*) *Lg* 3: 381. 17) *hafva före-träde, utmärka sig?* sagðhe at klärka sidhi skulo hafua fore lekmanna sidhom badhe til fasto oc annan godhan lifnat *Lg* 1000. 18) *hafva, ställa, inrätta, styra.* om gudh wil swa hawa. at jak skal aff thesso wärildh fara, nu aff thenna siukdhom *FH* 3: 64 (1445). 19) *hålla, förrätta.* þe som wapnä synenä

sculu hawä *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). þa vapn-synän hafs *ib*. som konungx dom oc laghmanzdom hawa skula *BSH* 2: 35 (1396). capitulum haffuis hwan torsdagh *Bir* 4: 28. — *hålla, föra.* for thzta iärteknit sculd hafs mangom stadhom höghtidh *Bil* 917. 20) *hafva, bruka, nyttja, använda.* eet par (*näml. kläpa*) . . . at hawa i apostlä messu daghum *SD* 5: 563 (1346). ofradho the kyrkiom j hwilkom hælgha jomfrunar liggia alla dyra hafwr som hafwas sculde til therra skrudh oc prydhilse *Gr (Cod. D)* 417. haffwis ther til läkiarans radh *Bir* 5: 11. för höffda bolster hafðe hon en sten *Lg* 3: 650. 21) *hafva (något till el. ss något).* *med ack. samt prep. til el. for med följ. nomen.* hafpe annar þera baptistam tel patronum *Bu* 50. wee är ty lande, barn hauer til kunung *KS* 49 (125, 53). skal han wtgöra henna hemgawor oc hawa (*näml. hona*) fore husfrw *MB* 1: 338. hafðhe thz for ena sidhuänio *Pa* 8. — *med prep. for med följ. nom.* som i hawa fore jdert radh wi alla gierna göra *RK* 2: 97. — *med två ack.* maat oc dryk hafðe hon watn oc bröðb *Lg* 3: 651. 22) *behandla.* *med två ack.* hafpe þeophilum mindre man *Bu* 29. — *hafva, hålla, anse.* *med två ack. (vid satsens förbytni till passiv: två nom.).* hawa han iui alt märan: iui fapor ok moþor liuvan ok käran *Bu* 74. *ib* 418. hawas älla wardha wanfrägdadhir *Bir* 1: 327. ther haffs allir världzlikin luste ledhir *ib* 2: 127. thenna idhan eghin vilia . . . hafwin i nw reghlo mästara ok äkke mik *Bo* 135. — *med den predikative ack. föregången af sva som.* skalt thu . . . hawa alla swa som thinna siäla helso genuärdogha som . . . vilia thik dragha fran idhn oc äruodhe *Bo* 119. — *med den predikative ack. föregången af vara.* man hauer lethi wara beskedeligh ödhmywkheth *Gers Frest* 9. — *med ack. samt prep. for med följ. nomen.* böþ mik hawa þik firi son ok þik mik firi moþor *Bu* 13. hafðhe min son for sin kärasta herra *Bir* 1: 354. jak hafðhe ok länge alla thöm for fool som annat hem vänte wara bättre än thätta *Bil* 112. thz haur iak for howdhit a minne siäl *Bir* 4: 130. huath thu hafuer thz for got älla ilt *Iv* 5262. hafwi ey for ondo at han thol tholik thing *Su* 451. — *hålla.* *med prep. i och följ. subst. i dat.* hafðhe gudz likama j myklom kärlek ok ödhmiuke wyrdhning *KL* 20. hafðhis oc thän munkir j mästom hedhir *Bir* 2: 69. tha haffs andelikin kostir j ledho (*vilescit*) *ib* 3: 184. 23) *hafva, hafva sig förelagd, vara tvungen, böra.* *med inf.* han hauer sik wäria för mannom ok aldrahanda diurom *KS* 40 (105, 44). som wi hafwom mz faam ordhom at sighia *Bil* 849. 24) *bildande med en inf. ett omskrifvande uttryck.* then lyuse knappin haur tekna (*betecknar*) pafwan *Gr* 300. thu mat pröfwa hwat däält oc hemolt the hafðho vmga (*umgingos*) mz honom *Bo* 84. 25) *hafva (något uträttadt).* *med två ack., af hvilka den ene är ett adj.* hafðe min brodher thetta ogior *BK* 196. — *ss hjälpverb brukadt i pres. och imperf. för att i förening med part. pret. n. af ett annat verb bilda perf. och plusquamperf. af detta.* han sigs hawa saght försto mässo äpte varn herra *Bu* 195. aff hans nathum oos hauer alt giuit *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). þe stund wi hawm aff landeno . . . varit, hawa mange män . . . wapyät a moot þerre näfnd

ib 5: 605 (1346). at wi hawm sköt ok vplatit . . . alt vart gooz j helghaa sum wi hertil rapit ok haft hawum *FH* 3: 5 (1353). thässä forsagdä attä tigi marker sculu sona ärwingiä wtgifua innän thre wiku epter thet the brewet hört hafua **ib** 7 (1369). han sum kopt hawär stemner hinum sum vingäpe *SR* 1. iak haur länge bipit pik frälsa min son fangen *Bu* 25. vm hon haur sin son atar fanget **ib**. väl haur ii þu ok þin kona bipat **ib** 4. hon hafpe siin kläpe saalt ok giuit fatöko folkä **ib** 11. hafpe þu talat tel min þaghar först poliet orþ. þa hafpe iak lango lyt þino raþe **ib** 494. baþ guz moþor. som hon hafpe länge þiänogh varit **ib** 25. at iak vp hafpe borit af þrim bondom suikkilikä hans faþurs saköre *FH* 3: 5 (1353). haffde konungen lenger biit ok haffde ey tha mz them striit tha haffdo bönderne wordit flere ok thera här haffde wordit mere *RK* 1: 4124-4127. — *part. pres.*

havande, 1) *prægnans, hafvande, i hafvande tillstånd*. thu skalt hafuande vardha j thinom quidh *MP* 1: 31. war . . . haffuandis j qwidhen (*in utero habens*) *MB* 2: 351. hon varþ hauande mäþ guz son *Bu* 6. *Bir* 3: 279. drotningin wardh aff konugenom hafwande *ST* 87. hon war haffwande *Bo* (*Cod. B*) 340. *Lg* 219. 2) [*Jfr Mnt. hebbende*] *som innehafves med full nyttjanderätt*. for it hawandhe pant *SJ* 280 (1460). — **hava sik**, 1) *förhålla sig, bete sig, gå till väga*. skal han sik huar stadh wirdelika ok frilika haur *KS* 58 (146, 64). **ib** 60 (149, 65), 81 (199, 88). *Bo* 10. *Bir* 2: 32, 274, 3: 474, 5: 59, 60 o. s. v. *LfK* 162. sculu gerna hafua sik oc böya eptir abbatissonna oc confessoris wilia *VKR* 20. annorledhis hawir han sik mz siälinne *Bo* 91. at han hawe sik wäl til then som forman är i landeno *MB* 1: 458. **ib** 459, 460. swa som en man hawer sik til the lagh han hawer giwith swa hawer gudh sik ower the lagh som han hawer giwit **ib** 463-464. 2) *förhålla sig, stå i förhållande (till)*. synden oc rättwisan the hawa sik swa som myrk oc liws *MB* 1: 116. alt thet skapat är ok sik må hafva swä älla annorledh til then ända thet är til skapat *KS* 2 (3, 2). almoghen han må sik haur bådhe til (*hafva förbindelse med*) rika ok fatöka **ib** 76 (189, 84). tolf dyghde, the sik haur til (*afse*) manzens sidhi ok äthäue **ib** 18 (45, 19). 3) *förhålla sig, vara beskaffad*. berättte hånne . . . huru thetta ärandit sik hafdhe *ST* 467. *SO* 113, 156. almoga ok landa fridhr ok frälse, hughnadhr ok hälsa ok allr stadhlekr hauer sik äpte (*rättar sig efter, beror af*) kununx lifnadh *KS* 49 (125, 53). 4) *befinna sig*. at nakar man maghe hawa sik i ens stadz eller landz rät oc saatlaka *Bo* 1: 458. han haffwer sik wäl *Lg* 3: 341. haff tik wäl (*var vid godt mod*) **ib** 322. 5) *styra sig? tåla sig, vara tålig?* om vi kunnom os hafwa oc vara stadughe oc thuloghe j dröfwilsom (*vid hafwa är kanske väl, manlika el. något dylikt bortfallet*) *Bo* 341. 6) *begifva sig, förfoga sig*. haffwin ider hādhan *RK* 1: 2148. 7) *hängifva sig (åt)*. hawa sik in til gudh oc himmerikis thing medh allo hiärta *Ansg* 177. 8) *kunna, förmå? vinnlägga sig om, försöka?* til wäl at tala han sik hafdhe *Al* 459. hafdhe hon sik til at bidhia *Lg* 3: 517. — **hava at**. — **hava sik at**, *bete sig*. her iwar hadhe siik saa wnderligha aath *RK*

O r d b o k.

3: 2918. *Jfr athava sik*. — **havas at**, 1) *förehafva, taga sig till*. tha the spöria hwath war herra hafdhis aat, för än han skapadhe wärldina *MB* 1: 33. huath sculom wy nw haffuas ath *MD* 32. 2) *bete sig*. haffuandis manlika aat *Su* 142. — *Jfr at havas*. — **hava ater**, *hafva qvar*. mz thy han hafdhe atir af tungonne *Bil* 868. *KL* 83, 283, 299. *Bir* 1: 41. *Jfr ater hava*. — **hava bort**. — **hava sik bort**, *aflägsna sig*. om thu hafuer thik ey rasklika bort hādhan *Iv* 4043. *Jfr bort hava*. — **hava borta**, *bortröfva*. at wi skole haffue borthen theris stare förstis laudh *FM* 410 (1509, *samt. afskr.*). — **hava fore**, *påstå, yrka? hålla för, anse?* the haffde swa fore (*Cod. A* sagde 26) at thz borde honom *Va* (*Cod. B, C*) 59. — **hava in**, *föra in, medtaga*. seä hwat the haur in *SR* 44. at han haur ey en skärf in mz sik i klostrit *KL* 254. — **hava inne**, *innehafva*, kastelholm hade han tha jnne *RK* 2: 3446. **ib** 8789, 9380. *Jfr inne hava*. — **hava til**, *hafva till hands*. iak hafuer nu ey annath til (*har ej annan utväg*) *Iv* 5693. *Jfr til hava*. — **hava up**, *upplyfta*. bildl. hughin som thyngder är af likamanom haf altidh vp til gudh *Su* 417. — **hava up a**, *hafva på sig*. thaa haur oppaa sin egin hat *MD* (*S*) 233. *Jfr upa hava*. — **hava ut**, *föra ut*. haffde manga kärrabyssar wt *RK* 2: 6193. — **havas vidher**, *förhålla sig, bete sig*. ther hafdhis han hemelica vidh i bland them (*stat . . . familiariter inter eos*) *Bo* 234. **ib** 93. *MB* 1: 352. *Va* 21. *Su* 400. haffs wäl widher (*æquo animo esto*) *MB* 2: 163. — *Jfr for-, igen-, mis-hava*.

hava (-adhe, -adher), v. [*Jfr Mnt. haffen, haven*] *sätta sig i besittning af, göra intrång i*. kerde . . . ath the stodho pa ffarzaby land. och haffuade farzaby watn i forzen *FH* 1: 10 (1417, *gammal afskr.*). thette for:de watn at haffua hindre eller qwälia ffor for:de forzaby **ib**. — **hava in**, *göra intrång*. ath for:de mwnka haffde haffuet in pa thz for:de forzaby landh *FH* 1: 10 (1417, *gammal afskr.*). — *Jfr haffa, hafning*.

hava (*pl. havor. hoffuor* *RK* 2: 7713. **hawur** *SD NS* 2: 118 (1409). **haghur** *SD* 4: 105 (1329). **haafwir** *Bir* 3: 238. **hafwar** *RK* 2: s. 343, 344. **hafuär** *Fr* 3015. **hawo** *RK* 1: 3177. **hafwo** *ST* 169. **hafuo** *Fl* 326. **haur** *RK* 2: 45. **hafua** *Iv* 1556; *Fr* 2658. **haffwa** *RK* 1: 643; *formerna på -o och -a, hvilka förekomma endast i rimslut, kunna dock på de flesta ställen fattas ss singularformer*), f. [*Fnor. hafa. Mnt. have*] *L. egendom, gods. vanl. pl. hāfvor, egodelar, egendom*. han lot honum ther begafua mz örs ok dyra hafua *Fr* 2658. hwa thiit kom äpter gul ok hafuär **ib** 3015. gull ok sölf ok andra haffwa *RK* 1: 643. som ofwir gaar alla hafwo *ST* 169. ympninga riik i gooz oc hafuom *KL* 321. kiesarin foor hem mz mykle äro ok dyrom hafuom *Bil* 866. **ib** 850, 865. *SD NS* 2: 118 (1409). *Gr* 259, 311. *Ansg* 193. *Fl* 326, 2010. *Iv* 1556, 1684. *Lg* 3: 504. *RK* 1: 3177, 2: 45, 7713, s. 343, 344. latha mætha hans hawor *MEG* (*red. A*) 56. **ib** (*red. B*) 60. *EG* 64. haffwer fwnnit liggiandhe haffwor oc godz i iordhenne *Lg* 439. thu haffwer fwnnit gambra kesara haffwor **ib**. mit liggiandafää ok hafwor *Bir* 3: 238. **ib** 1: 340.

60

ther som thit liggianda fää är älla dyra hafwor ther är thit hiärta *ib* 183. skulu hua thz liggiande fä ok dyrasta hafwor *ib* 3: 151. jorda godz oc farande hafuor *SD NS* 1: 171 (1402, *gammal afskr.*). consorti mee rangfridi . . . bona mea melrungi assigno jtem omnes res meas. færændæ haghur. et cappellam meam cum omnibus suis pertinenciis *SD* 4: 105 (1329). hua giri til jordhrikis thinga hawor (*Jordiska egodelar*) *Bir* 3: 245. *Jfr* **kosta havor.**

havande, se hava.

havandslös (*hawanzlös. hafuanzlös. haffwanz lös* *Lg* 3: 40), *adj. fattig, nödstäld.* swika fatikan oc hafuanzlösan *MP* 2: 224. gangande barfötter thunklädder oc alzstingx hawanzlös *Lg* 3: 218. *ib* 40.

havandslösa (*hawandzlösa. hawanzlösa. hauanzlösa. hafuanzlösa. hafwandzlösa: -onne* *Su* 386; *-an* *ib* 421. *hafandzlösa: -onne* *ib* 418), *f. egestas, brist, fattigdom.* at ey scwli hafuanzlösan finnas i them stykkiom som tha sculle oppaa haallas *VKR* 33. hon som stad var i swa mykle hawandzlöso *Bo* 16. som sagho hænna fatikdom oc hawanzlöso *ib* 18. thænne fatikdomen är äkke dygdhe-likin ok thäkkir . . . vtan hällir pinsam oc tharflös hawanzlösa *Bo* 127. mz fatikdoms hauanzlöso *MP* 2: 137. *Bo* 60, 88, 89, 104. *SD NS* 2: 222 (1409). *Su* 386, 418, 421.

haveska, se höviska.

hebrezka (*hebreska: -o* *Lg* 291. *hebresca: -o* *KL* 377. *hebreiska. hebraiska: -o* *MB* 2: 373, 396), *f. [Isl. hebreska] hebreiska, hebreiska språket.* vende þe læst sanctus matheus skrivar af hebrezko tel indye lans tungo *Bu* 210. a hebreisko *MB* 1: 219. *ib* 2: 373, 386. *KL* 377. *Lg* 291. *Jfr* **ebrezka.**

hebrezker (*hebreisker. hebraitzker: hebraitzk* *MB* 2: 171. *hebraisker: -o* *ib* 1: 209; *-an* *ib* 2: 375. *n. hebrezst* *KL* 379. *hebreeczst* *ib* 377. *hebreist* *MB* 1: 4. *hebraist* *ib* 2: 373, 375), *adj. [Isl. hebreskr] hebreisk. en hebrezk* *mö* *Bu* 182. *MB* 2: 171, 375. *KL* 379. kallas thz gambra maalith nw hebreist maal *MB* 1: 4. *ib* 2: 373. *KL* 377. a hebreiske tungo *MB* 1: 208. *ib* 209, 319, 409. *Jfr* **ebrezker.**

hep (*heedh. dat. och ack. heþ. heedh* *Iv* 3881; *Al* 3772, 3389, 5405, 5570, 5660. *heed. hädh. hedhe. hedhä. pl. -ar*), *f. [Isl. heiðr] fält, slätt, hed.* iordhin tok al til at iämka oc vardha slät swa som heedh *Gr* 298. a þe hep som bufera hete *Bu* 176. *Bir* 3: 370. *Al* 2772, 3389, 5405, 5570, 5660. wi hafwom här hedho (*för* hedha?) ok stora mark *ib* 6199. ower bergh oc skogha oc hedha ganga *ib* 7666. *Iv* 3881. likir thy blomstre som enkannelica vaxir a hedhinne (*campo*) *Bir* 2: 51. *Ber* 8. seer . . . fagran oc lostelikan skog ällir heed *Su* 342. loot sik thädhen lidha a ena hedhe mykith widha *Al* 9478. a the hedhe viidh *Fr* 2728. fly aff thænne hedhä *Iv* 3306. een gardh, ligghianthe a hedhene wit falabroo *SD NS* 1: 419 (1405). — *i ortnamn.* jn maiori stupa filungx hedhe *SD* 2: 21 (1287, *i afskr. af* 1337). coloniam dictam sikhurdhæ hædh *ib* 3: 69 (1312).

heper (*hädher* *Ber* 270. *hädhir* *Gr* (*Cod. D*) 356), *m. [Isl. heiðr] L.* 1) *heder, ära, hedersbevisning.*

hans blyght skal ändas mz hepar *Bu* 4. baþ hana mz heper hela sitia *ib* 12. är thz digher hedhr kununge ok höfdinga hua faghran sal *KS* 41 (106, 44). thet är ok kununx hedhr ok ära hua vitra ok rönta syslomän i huarre syslo *ib.* aller almoghen hiolt them likerwis j hedher som the hade warit guda *PK* 226. gvpi tel heper *Bu* 3. byghpe rika kirkio i varra fru hepar ok sancti georgii *ib* 492. hon fik hanom pän hepar mz sins sons ängle *ib* 24. giorpo hans moþor mykin hepar *ib* 9. giordhe hans hedher gerna *Bil* 345. bywd thinom ängil hädher oc vyrdhning *Ber* 270. at ther halle friþ ok hether oc wyrdning siþn i mällin *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). jak . . . haffwer vnth och giffwith paa retthom hinderdagh mynne . . . hwstrv . . . til hedher och morghon-gaffwo thessin myn godz *ib* *NS* 2: 78 (1409). giordho honom hedhirsins höghtidh (*festum honorificum . . . facientes*) *Bo* 247. 2) *ansenlighet, rikedom?* gudh gaff henna hare swa mykin hedher (*tantam densitatem capillis ejus deus contulit*) at thz hulde alt hænna liiff *Bil* 570. 3) *godhet?* at thu for hedher skuld mödh thik til hans *Lg* 3: 227. — *Jfr* **iordhrikis-, konungs-, van-, värulds-heper.** — **hedhers arf, n.** ärofullt arf. *Lg* 1003. — **hepers fru, f. fru el. qvinna** som är hedrad el. värd heder, vördnadsvärd qvinna. om *Jungfru Maria. Bu* 22. — om *Maria Magdalena. Bil* 270, 275. — **hedhers gava, f. hedersskänk.** *MB* 1: 228. — **hedhers giri, f. äregirighet.** *Bir* 1: 301, 353. *Jfr* **hedhergiri.** — **hedhers giärn, adj. äregirig.** *Bil* 112. *Jfr* **hedhergiärn.** — **hedhers hälgh, f. högtid till minne af (någons) heder.** for thy at tha burdhis kirkionna hedher ok hænna formanna. halder hon gärna thässa högtidh ok hedhers hälgh (*Petri Cathedra*) *Bil* 118. — **hedhers hälghdh, f. = hedhers hälgh.** *Lg* 118. — **hedhers härra, m.** herre som är hedrad el. värd heder. wm all annur mal war adrianus hedhers herra *Bil* 376. *ib* 117. — **hedhers krona, f. hederskrona, hederskrans.** han är wärdher ena hedhers krona *Al* 2734. — **hedhers luste (-lost), m. äregirighet.** for manna lof oc hedhirs losta *KL* 213. — **hedhers mark, n. vördnadsvärdt tecken, hederstecken.** han hafdhe eet hedhirs mark oc een grunual (*d. v. s. tonsuren*) j sino höfdhe j hulkom som äronna krona hafdhe bort sta *Bir* 3: 88. — **hepers nampn, n. hedersnamn, hederstitel.** hete þera brigia stapa biscopar hepars namne patriarche *Bu* 195. — **hepers spiäl, n. vanära.** af giri ok lusta likamans kumbar hepers spiäl (*hepers sedermera utskrapadt*) *Bu* 183. — **hedhers stadhge, m. ärofull el. förnäm ställning.** bliua j hedhirs stadhga *Bir* 3: 323. — **hedhers stol (-stool), m. hederssäte, hedersplats.** bygdhe tha christo kirkio ok hedhers stool (*cathedram*) petro *Bil* 118. saa . . . vara frw sitia höght a hedhers stole (*in excelso throno in gloria residere*) *ib* 832. *Su* 433. — **hepers säta, f. hedersplats.** biscopen skipape hænne hepars sätu *Bu* 144. — **hedhers säte, n. hederssäte, hedersplats.** iak haffde mik saat oc tilreet eth hedhers säte *Su* 162. *MP* 1: 34. — **hedhers tekn, n. heders-tecken.** *Bil* 119. — **hedhers vald, n. ärofull makt, högt ämbete.** gafwo hænne (*högtiden*) for thy nampn aff hans hedhers valde *Bil* 119. — *pl. sätu* han aff hedhers waldum (*a principatu*) som för war en af

försto iudha lanz herrum *Bil* 282. — **hedhers vördher**, *adj.* ärofull. eet hedhirs wärt säte *Bir* 4: (*Dikt*) 224. *Jfr* **hedhervärdher**. — **hedhers ämbete** (-ämbete), *n.* hedersämbete, hederspost. jak lät thik opfara owir al hedhirs ämbete (*super omnes gradus honoris*) *Bir* 2: 245. *ib* 3: 164. — **hedhers ödhmiukt**, *f.* ärofull ödmjukhet. *MB* 1: 102.

hedhergiri, *f.* äregirighet. *Bo* 96. *Jfr* **hedhers giri**.

hedhergirugher, *adj.* äregirig. hulkra hjärta hedhirgirugh äru oc goz girugh *Bir* 3: 304. *KL* 78, 119, 339. *Bo* 96, 99. *Bir* 3: 452. *Su* 442, 460. hedhir girughir til manna loff *Bir* 1: 348.

hedhergiärn (hedher gärn), *adj.* mån om sin ära. jak är thin herra oc thin gudh waldogher, oc swa hedher gärn, at iak thol engom gudhlikan hedher *MB* 1: 332. *Jfr* **hedhers giärn**.

hedherhalda, *v.* 1) hålla till heder (för någon), *fira till* (någons) ära. hon (högtiden) sculde hedher haldas sancto petro *Bil* 119. 2) hedra. vilia . . . vara hedhirhalne swa som wtmärkte af androm *Bo* 5. *ib* 95.

hedherlika (hederliga *MB* 2: 286), *adv.* [*Isl.* heiðrliga] med heder, med ståt, präktigt. sattis hedherlica a konungx stool *Bil* 883. wardh hedhirlika takin *KL* 53. *ib* 108. *MB* 2: 286. wndfingo them hederlikä *Fr* 2360. gingo the til sin härbärghe. hulk in ärlike constantinus hafde the them hedhirlica reet *Gr* 323. han skal lata hus ok borghr ok alla köpstadhi wäl ok hedherlika byggia ok tilsätia *KS* 59 (148, 65). haffwer swa hedherlika ornerat hymblana mz stiärnom oc planetom *Su* 203. *Bo* 167. *Lg* 332. thu vilt wara swa som frv ok vilt hafwa rikedom ok hedhir ok hedhirlika wara hallin (*honorifice incedere; uppträda med ståt*) *Bir* 1: 120. hedhirlica haua mik (*uppträda med ståt*) j världinne ok höghfärdhas *ib* 2: 274. *Jfr* **fulhedherlika**.

heperliker (hepyrliker: -lix *FH* 3: 6 (1353). **hädherliker**: hädhelika (för hädherlika) *SD NS* 1: 37 (1401). **hedherlikin** *MB* 2: 394. **hedhirlikin** *KL* 141, 196. **hederliken** *PM LXI*. *f.* **hedherlikin** *Su* 199. *n.* **hedherlikit** *Bil* 119. **hedherligit** *MB* 2: 213. **heedherligit** *RK* 3: 4110. *ack. sing. m.* **hedherliken** *Lg* 3: 460), *adj.* [*Isl.* heiðrliqr] *L.* 1) hedrande, ärofull. petrus lät sik alt thz wara hedherlikit som hanum giordhis for gudz sculd *Bil* 119. hedrluk hämd *KS* 23 (56, 25). hedhirlica (*honorificum*) prestins nampn *Bir* 2: 193. *ib* 3: 112. 2) hedervärd, vörtnadsvärd. hedherlike herra (i tältal) *Bil* 842. *Lg* 332. *Bir* 2: 67. hwar är nw hedhirlike biscopin *ib* 1: 362. then hedhirlike gamble rätuse mannin symeon *ib* 3: 236. han syntis swa hedhirlikin oc gladhir i asyn *KL* 196. 3) hedrad, aktad, ansedd. biscops vigxlr hulka som äru storlika hedhirlika ok dyra när gudhi *Bir* 1: 335. hon tror sik vara . . . hedhirlicare ok vördooghare än hon var van vara *Bo* 96. hedherlikin oc älskelikin aff allom almoghanom *MB* 2: 394. en laghviis man hedhirlikin (*honorabilis*) allo folkeno *KL* 141. haffwa hedherligit nampn j bethleem *MB* 2: 213. heedherligit nampn mz ärom bar *RK* 3: 4110. 4) förnäm, högt uppsatt. mz ij^m hederligä män *Va* 5. — *ss* hedrande epitet

i förening med följande personbeteckning. *executores* . . . välyom vi hepirlicä herrä. archibiscopen af vpsalum. biscopa af lynnköpunge oc scarum. herrä nicles abyornäson. gözstaff tunäson. magnus niclessen riddärä joan cristinäson swen *SD* 5: 567 (1346). heparlika manna oc erlika insigle . . . herra röriks bondda oc päters bondda oc johannes bruzson *ib* 6: 181 (1350). bedis jac hederlikä mannä incigillä . . . swa som är herra jon olafson i bärgundom, canik i wexio, hannes skallä härratzhöfdingä i kindwatzhärrat, oc swens hörrä *ib* *NS* 1: 5 (1401). *ib* 9 (1401, *nyare afskr.*), 19 (1401), 22 (1401), 24 (1401), 37 (1401) o. s. v. *FH* 3: 6 (1353). hederliken man mestar jon erichsson aff wpsala *PM LXI*. hedherlikin man her niclis magni prester *SJ* 51 (1437). talade til vilkin olsson oc hederlik gumma hans hustrw agneta *DD* 1: 138 (1487 *nyare afskr.*). 5) ansenlig, ståtlig, präktig. komo mz myklo fölghe ok hedhirlico sällaskapi *Bo* 1. mz them hedhirlica ängla moghanom *ib* 221. eet hedhirlikit ärffwe *SD NS* 1: 449 (1405). hwru ärlika oc hedhirlika iordhafärdh iomfru sancta maria fik *Lg* 39. wi . . . kommom til en hedherliken pladz aldä wänast *ib* 3: 460. 6) utmärkt, förträfflig. thäs hedhirlicare thu äst af enkannelike renleksins gawo *Bo* 42. är iak giordh hedhirlikare änglom ok mannom *Bir* 1: 130. halda sina gerninga allom androm hedhirlikare *ib* 226. mz hedherlikom (*generosa*) kwenskap *Su* 17. en besynnerliken oc hedherlikin prisan (*commendatio singularis*) gudz modhers marie *ib* 199. — *Jfr* **vanhedherliker**.

heperlös, *adj.* *L.*

hedhersamber, *adj.* 1) aktad, ansedd. at han först sände (*näml. vin*) them hedhirsamasta manne ther var *Bo* 63. *ST* 109. — (?) at han hafde tha thenet owergiwit allan guz kerlek oc sin hedhersama stadga *Lg* 3: 198. 2) ansenlig, ståtlig. lät han byria byggia ena hedhersama kirkio i hanna hedher *Lg* 3: 261.

hedhersamlika, *adv.* [*Fnor.* heiðrsamliga] med heder. hedhersamlika oc wärdhelika styrdho konungx spirona i frankarike *Lg* 3: 278.

hedhersamliger (hedhersamlighen (*kan fattas ss ack. sing. m.*) *MB* 2: 11), *adj.* hedrad, ansedd. giordhe herran gudh josue storan. thz är hedher-samlighen (*magnificavit*) *MB* 2: 11.

hedhervirdher (hedhir vyrdhir), *adj.* heder-värd, vörtnadsvärd? vördad? swa hedhir vyrdhir man *KL* 252.

hedhervärdher, *adj.* hedervärd, vörtnadsvärd hwar är hedhir wärdhe prestin *Bir* 1: 362. *ib* 2: 35 *KL* 195. take ihesu christi hedhirwärdha licamma *Bir* 3: 342. *Su* 461. *Jfr* **hedhers vördher**.

hepervärbogher, *adj.* hedervärd, vörtnadsvärd. at seia pän hepar värbogha iacobum *Bu* 193. *MB* 1: 99. *Lg* 471, 811. *Su* 199. — *prisivärd*. hans dödher är hedir wärdogher *Bil* 541.

hepin (hädhin *KL* 15. *ack. sing. m.* **hedhin** *Bil* 618. **hedhnan** *ib* 658), *adj.* [*Isl.* heiðinn] *L.* hednisk, okristen (*äfven Saracensk*). en hepna manna guþ som andro nampne hät pluto *Bu* 9. var mikin bardaghi saman sattar mällan hepna ok kristna manna *ib* 176. þe hepno kunugane *ib* 177. af hepnom faþer

ib 525. iui hepen land ib 175. ib 8, 210, 503. *Bil* 618, 646, 658. *MB* 1: 418. *Bir* 3: 410, 452. *Fl* 3, 109. *Al* 27. *RK* 1: 95, 138. pätta siugs ok ii heþnom (qvedium) *Bu* 9. sua hemska varo heþna villor ib. þe heþne varo ib. hedhnu gripu han *Bil* 327. här af toko þe heþno sik höghtidh *Bu* 9. ib 55. *Bil* 250, 328. *RK* 1: 126, 142. huilkin hedin ey ville swa ib 147. ib 485. lagdhis ok dömdis hädhin oc ful mz vantro *KL* 15. af hedhnom hös, se **hös**. — *odöpt*. tässen iomffrun rachel war än hedhen (om en *Judisk qvinna*) *Lg* 3: 433. — *ovigd*. han laa ther i hedne jordh *RK* 1: 2510. *LfK* 4, 5, 7. — *Saracensk, orientalisk?* een dwg met heden süm oc blatraadh *FM* 76 (1483, *daniserande*). en dwg met cylke i heden süm ib. iij handklede met heden sööm ib.

hedhindomber (hädhin-. hädhjn-), *m.* [*Isl. heiðindómr*] 1) *hedendom, hedniskt tillstånd, hednisk tid*. prófuar huru opta the waro wune j hedhindom (*dä de voro hedningar*) *Bil* 647. gvdh frälste oos, frälsa af hädne oc hädhjndom *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). mit rätta eghit fädherne, frälst af hedhindom ib *NS* 1: 157 (1402). then same fierdhadelen i fornempdo laxa fiskerino hafuer warit aff alder wt aff hedhendomen herrana sielff ägha *BSH* 2: 73 (1399). fran hedhendom oc till thenna dagh *TB* 71. 2) *hednisk verld*. hedhindomin, *hednaverlden, hednafolken, hednalanden*. jak skal sända thik langlädhis wt i hädhindomin *KL* 167. ey min son bliuande j licammanom vmuände alt judha landit sändir oc ey appostlane allan hedhindomin *Bir* 2: 151. *KL* 296. *ST* 119, 122, 243, 485.

hedhinskaper, *m.* = **hedhindomber** 2. binda . . . wantyktadhin hedhinskapin vnder the hælgha kirkio andelikan hughnath oc lydhno *MB* 1: 263. mange skulu koma östan ok västan af hedinskapinom *MP* 1: 64. ib 329. — **hedhinskaps folk**, *n. hedniskt folk*. *MP* 2: 232. — **hedhinskaps mal (-maal)**, *n. hedniskt språk, språk som talas af hedniskt folk*. *MP* 2: 232. — **hedhinskaps man (hedhinzskaps-)** *MP* 1: 107), *m. hedning*. thu äst samaritanus. thz är hedhinskaps man *MP* 2: 64. ib 1: 107.

hepinstykke (hädhin-. hädhinstikke *Gr* (*Cod. D*) 359. **hepinstökke** *SD* 5: 566 (1346)), *n.* [*Fnor. heiðinstykki*] *stycke tyg af Saracensk el. orientalisk tillverkning*. ii hedhinstykke *SD* 4: 56 (1328). vnum hedinstykke quod datum fuit ecclesie botwidhakirkui ib. vnum hedhenstykke de valore xxv marcharum ib 686 (1339). tria hethenstykke ib 710 (1340?). i hädhin-stykke ib *NS* 1: 682 (1407). otaliket brwneth, skar-leeth oc mangh dyrasta hedhenstykke *Lg* 3: 316. ib 481. reddes there sengh mz . . . alskons könsteligom hedhen stykkiom ib 524. — *tyg af orientalisk tillverkning*. giwum vi . . . til lundä kirkui . . . eet helt par cläpā af hepinstökke *SD* 5: 566 (1346). loot han teridacium klädha mz hedhin stykke *Gr* 269. hon giordhe väl fämtio corporalia. oc giordhe ther owir ärlikin hws af silke ok hedhinstykke *KL* 344.

hedhmark, *f. fält*. lyusasto hedhmarka (*campi*) *Su* 406.

heþna, *f. L. hednisk verld*. heþnan, *hednaverlden, hednafolken, hednalanden*. signa . . . alla heþouna (*för heþnana*) *Bu* 4. at göra hedhnunna gudhi mun-

tökan mat *Bil* 214. sidhan all hedhnan ganger vnder cristindomin *MB* 1: 379. ib 486. rädh hanum ryma til et spital mädhan hethnan (*hedningarne*) ware galnast (*propter furorem gentiliū*) *Bil* 328. waro gudz vt valde män mange j hedhnonne swa som j ierusalem *Bir* 1: 384. ib 3: 413, 415. — **heþnu byr**, *m. L.* — **hedhuospiäld**, *n. sannolikt orätt för hedhers spiäld*. *Lg* 974 (*Bu heþers spiäl* 183).

hedhne (hädne), *f.* [*Isl. heiðni*] 1) *hedendom, hedniskt tillstånd*. gvdh frälste oos, frälsa af hädne oc hädhjndom *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). 2) = **heþna**. the foro widha wm hedhninno (*för hednina; gentium regiones*) . . . oc sa(dhu) guz ordh *Bil* 265.

heþninge (hednigge: -anna *Su* 146. **hedh-inge**: -anna *KL* 153; -omin ib 158; -ä ib 157. **hedinge**: -omin ib 153. **hedhnunge** *ST* 4, 493; -a ib 12; -anna ib; -ane *Bil* 597. **heþnuge**: -ane *Bu* 177. **hedhnuge**: -ane *ST* 7. **hedhunge**: -anä *KL* 153. **hedhenighe** *Gers Frest* 55. *sing. obl. kas.* -a: **hedhningan** *MB* 1: 280. -ia: **hedningia** *RK* 1: 3951. *pl.* -ar. -iar: **hedningia** *RK* 1: 1344), *m.* [*Isl. heiðingi*] *hedning, okristen (äfven Saracen)*. samnapos heþninga saman *Bu* 177. en vsal hedhninge *Pa* 8. moyses . . . slo thaghar i hæl hedhningan *MB* 1: 280. han war een hedhnunge oc afgudha dyrkare *ST* 493. o min herra ihesu christe . . . jak bidhir thik at thin tro skuli vtuidas owir hedhningana *Bir* 1: 375. the som crisne varo wordhne af hedhingomin *KL* 158. *Bil* 232, 597. *KL* 153, 156, 157 o. s. v. *Bir* 1: 79, 122, 123. *RK* 1: 1344, 3951. *ST* 4, 7, 12. *Su* 146. *Flere af de anförda ställena kunna föras till hedhninger*. — **hedhninga barn**, *n. barn af en hedning, hedniskt barn*. giordhe kors owir eno siuko hedhninga barne *KL* 52. — **heþninga här (heþniga-)**, *m. af hedningar bestående här*. annan uägh var heþniga här *Bu* 176. in j hedningä härän *Va* 22. *MB* 2: 261. — **hedhninga moghe**, *m. skara af hedningar*. *MB* 2: 320.

hedhninger, *m.* = **hedhninge**. sua som judhe älla hedhningir *Bir* 2: 21.

hedhnisker, *adj.* [*Fnor. heiðneskr*] *hednisk*. en hedhnisk quinna *Bo* 111. ib 69. *Lg* 332. *MB* 2: 218. the hedniskä saratzinä *Va* 46. ib 18, 21. then hedniskä konungen ib 24. ib 47. flydde the hedniskä bort ib 46.

heþra (-ar, -ape, -aper), *v.* [*Isl. heiðra*] *L. hedra*. iak heþra sannan guþ ok eigh diäwlen *Bu* 189. heþra präste ib 187, 492. hedhradho han mz lof oc sang *Bo* 221. the hafdo hedrad kirkior mz kläder och lius *Pa* (*Tung*) 41. ytalía hedbrat ok ärath aff dyru liggiande fä hans hælgha bena *Bil* 248. *Jfr vanhedhra*.

hel (heel. hell *MB* 1: 411; *Va* 27 (*n. pl.*); *Di* 85; *Ber* 17. heell *Di* 191, 201. heil *MD* 35. heill ib 66. heyll *Di* 77. hæl *Al* 9147; *Iv* 379; *Fr* 2892; *MD* (*S*) 249; -a *SO* 20. häll *RK* 3: 3066 (*n. pl.*), (*sista forts.*) 4300. *superl. helsther* *Di* 270), *adj.* [*Isl. heill*] *L.* 1) *sanus, saluus, helbregda, frisk*. baþä hele ok siuke *Bu* 185. stodh han vp allum limum heel *Bil* 290. stop hon up . . . hel ok välför *Bu* 151. baþ han helan liua. [ok] vp standa väl föran ib 165. opstodh heel ok heelbrygdho *KL* 362. ib 366.

Bil 109, 124, 868. *Al* 2470. — *helad*, *botad* (*från en sjukdom*). *hel* aff allom wärk *Bil* 290. *hell* aff thy orma biti *MB* 1: 411. *Lg* 95. *Di* 191, 201. — *helad*, *läkt*. tha ware hans sar *hell* och til *läkt* *Va* 27. **2)** *incolumis*, *salvus*, *välbehållen*, *oskadd*. han gömde mik *helan* i brunnenom *Gr* 296. komo the hele ok halne til *constantinopolim* *Bil* 286. stodh ther . . . *heel* ok *helbrygdho* *ib* 542. han kom *hæl* til *härin* ater *Al* 9147. — *bibehållen*, *bevarad*, *okränk*. thön som *helom* iomfrudom (*salvo pudore*) afladhe *Bo* 61. *Bir* 4: 144. jomfrudomenom *helom* ok *helbrygdha* *ib* 2: 267 (*dessatre ställen kunna föras till 5*). — *i orubbadt el. godt skick?* all tingh bliffua tysta och *häll* (*allt går tyst och väl?*) *RK* 3: 3066. **3)** *i välmåga*, *i välgång*, *lycklig*. the förra saato hele oc säle *Al* 8292. — *i synnerhet i tillönskan och helsning*. warin *hel* (*varen helsade*) *KL* 283. *heel* see thu (*hell dig*) *ST* 198. *hel* äuarpelekar kunugar *Bir* 4: (*Avt*) 177. *ib* 2: 89. *MD* 66. aue domine ihesu. thz är. *heel* alla *helare* herra ihesu var gudh *Bo* 51. *hel* ful mz nadh *Bir* 1: 27. *Bil* 893. *Lg* 31. *ST* 175. *heel* thu *Su* 187. stath *heil* konung aff iuda landh *MD* 35. badh honom koma *hel* och *säl* (*vara välkommen*) *RK* 2: 4681. både mig wara wellkommen *häll* oc *säll* *ib* 3: (*sista forts.*) 4300. kom tw alle manna *helsther* (*heilastr*) *Di* 270. hele sitia i gode dreng *ib* 142. sitin hele och *sälä* *MD* 382. bap hana mz *heper* hela sitia ok *sälä* af hans vägna som alla sina vini gör goða ok *helaa* ok *sälä* *Bu* 12. *hælsäl* sägher mangher man ok menar hans tasko ok *ekke* han *MD* (*S*) 249. — *i afskeds-helsning; i synnerhet lif* (*el. blif*) *hel* (*merendels en helsning af den bortgående, till hvilken af den qvarstannande vanligen säges: far väl*). far nu *hel* ok *säl* *Bu* 521. *Di* 77. nu late gudh mik idher hela *finna* *Iv* 2990. han badh thz folk *heel* ok *sält* *Al* 5846. blifwin badhe *heel* ok *säl* *ib* 4244. bliiff *hel* *MD* 40. liff *hæl* oc *säl* *Iv* 379. *Fr* 2892. *Al* 10332. *RK* 2: 5577. *Di* 85. badh sina *sälä* *heela* liffua *RK* 1: 1590. *Fl* 559. *Bil* 127. **4)** *salvus*, *frälsad*, *salig*. hwar then som kallar a vars herra nampn han *scal heel* (*salvus*) *vardhä* *KL* 134. *ib* 137, 160. *Gr* 301. *MP* 1: 132. wardher thin siäl *hel* ok *säl* *Bil* 452. gör *helth* thit folk *ST* 196. kom at vpletha ok *helt* göra (*salvum facere*) *mankönit* som forfarid var *MP* 1: 27. *ib* 35. han *scal* *helt* göra sith folk aff *thera* syndom *ib* 31. ey är annat nampn vndir himpnom gifuit mannom j hulko oss bör hela *vardha* *ib*. *MB* 2: 392. *Ber* 17, 26, 73, 96, 170, 172. gör thik hela (*salvam*) j biärgheno som är *elost-rith* *ib* 24. **5)** *oskadd*, *obruten*, *hel*. ther bleff *ekke* een vnghn *heel* . . . i gaardhen *BSH* 3: 293 (1470? *samt. afskr.*). til min alboga i en *helan* sten slo jak min hand vtan men *RK* 1: (*LRK*) s. 218. var ä bröpet huar daghen *helt* *Bu* 175. lät saman läsa stenbruten ok sät pöm (*d. v. s. stenarne*) saman sua hela som pe för varo (*fac ut redintegrentur*) *ib* 152. ther *helan* kiortil hafde a sik *Iv* 4146. onkte war *heel* a thino liffwe *ST* 175. medhan sulur *hæla* ära wndhi fothe *SO* 20. **6)** *totus*, *plenus*, *hel*, *fullständig*. eet *helt* par cläpā *SD* 5: 563 (1346). alt et *helt* aar war han mz sinom fadher *MB* 1: 4. them *hellar* (*för* *hell* ar *el. hel* ar) oc yfrit lange tyma fore laghdhe waro *SD NS* 1: 427 (1405). *ib* 438 (1405), 440 (1405, *nyare*

afskr.), 2: 219 (1409, *nyare afskr.*). thre hela (*continuis*) tima *KL* 192. i *helom* stykkiom oc halwm *SD* 5: 639 (1347). *helom* hundräpum oc halwm *ib*. — *fullkomlig*. fik j samu stund hela böther *Bil* 113. *MB* 1: 411. — (?) tha är mit *hiärta* *helt* (*sanum*) mz thino *hiärta* (*yttrande af Kristus till bruden, d. v. s. Birgitta*) *Bir* 2: 170. **7)** *uppriktig*, *innerlig*. giär huar androm *hedher* ok *gaghn* medh *helom* hugh *KS* 37 (97, 40). *Fr* (*Cod. B, C, D, E, F*) 3194. *RK* 1: 3440. *MD* 14. mz *helom* *wilia* *RK* 1: 3727. *vardh* iak skild vidh allan min hela *hughnadh* *Su* 407.

hel (*heel. hæl. häll*), *f. och n.* [*Isl. heill*] *lycka*. somi hawa *hæl* ok somi *hängia* widher *GO* 409. *bätra* är *heel* än *hundradha* mark *ib* 764. hwar skal mz sith *hæl* til howa *ridha* *ib* 817. faar med folke *godha* *häll* *RK* 1: 4460. *Jfr o-, van-hel.* — **helafulder**, *adj. helsobringande, nyttig, välsignelserik*. langh är thin *helafulla* nadh fran syndoghom mannom (*longe a peccatoribus salus*) *JP* 129. — **helasamber**, *adj. helsobringande, nyttig*. giff oss tyna *helasama* gaffuor *JP* 123. *Jfr helsamber.*

hela (*heela. pres. -ar. -ir. impf. -ape. -de. -te* *KL* 401; *ST* 265, 466; *MB* 2: 395, 404; -es *KL* 309; -o *ib* 310; -os *ST* 254, part. pret. -aper. -der. imperat. hela *MP* 1: 67. heela *Su* 187. refl. supin. heelz *Bo* 95), *v.* [*Fnor. heila. Fdan. hele*] *L.* **1)** *sanare, hela, bota, läka. med dat.* var herra *heladhe* ok androm *flerom* *Bo* 126. — *med ack. (el. en form som kan vara ack.)*. var herra ihesus . . . *heladhe* them som siuke varo *Bo* 111. gärna *helde* var herra ihesus hona *ib* 72. *heladhe* han en awita man *KL* 46. *vardh* *heladh* *Bil* 594. tha wardh oc han *heeld* *ib* 870. *Bo* 67, 121, 201. *VKR* xii. *ST* 466. *Lg* 825. wppinbare nw hona swasom sargadha *helaskolande* *Bir* 5: 8. äu thot the (o: onde thanka) äru beske at thola som *sinäpir* tho hela the *siälina* *ib* 1: 291. *helde* thz alt *Bil* 869. thz . . . *helir* *kladha* *LB* 1: 97. *helape* pins likama saar *KL* 191. *ib* 310. *ST* 265. *heela* oc *atherläk* mina synda saar oc wndha *Su* 187. **2)** *salvare, frälsa. hielp* oss ok hela os (*salva nos; uttrycket afser räddande ur sjönöd; motsv. st. 2: 46: fräls os*) *MP* 1: 67. jac wil hela mina siäl *KL* 275. *välkomin* var *frälsare* herra ihesu christe . . . thu *frälste* os af omilda manna wk oc thräldom. oc thu *heladhe* os *KL* 410. *ib* 401. *MB* 2: 395, 404. *signat* *vardhe* gudz nampn som alla vilde hela oc engin *fordärfua* *Bil* 840. *välsignadhir* vari thu var gudh oc var herra ther them *helar* (*salvos facis*) a thik hopa *Bo* 247. jhesus christus . . . hulkin som kom . . . at hela (*salvare*) *siälina* mz sino blodhe *Bir* 1: 307. the *miskund* som *heler* (*misericordia salvans*) *ib* 2: 122. *ib* 1: 380, 3: 47, 186. *Ber* 190. *Su* 398. — *refl. helas*, **1)** *varda frisk*. til thäs the *heladhos* oc wordho starke *MB* 2: 12. — *läkas*. *heltos* all henna saar *ST* 254. alt hænna küt heltes *genstan* *KL* 309. **2)** *frälsas*. *rätuis* man skal näpplica *helas* (*salvabitur*) *MP* 1: 46. sidhan människionne draghir luste til *hedhrin*. tha lukkas hon ther swa mykit til. at hon gitir äkke *heelz* (*satiari, trol. läst: salvari*) *Bo* 95. — *Jfr ater hela.*

helaghbär (*helughber*), *n.* [*Jfr Harpestr. ed. Molb. s. 76. maurella ær hælghæbær ællær hundæ-*

ber. *Macer: herbam, quam Græci strignum dixere, Latini maurellam dicunt*] *Solanum dulcamara* Lin.? *Solanum nigrum* Lin.? maurella er helughber LB 6: 284.

helaghdomber (håligh-), m. helighet. hwa är thin iämpninge mykin oc milder i hålighdom MB 1: 318. *Jfr* hælghedomber.

**helagher (helagir MP 1: 177. hælagher. hæl-
ogher LfK 23, 41, 53. hæligher Lg 951. heligher
Gers Frest 9. hellig RK 3: (sista forts.) 5359. hæl-
gher MB 1: 50, 207, 2: 324. hælghir Bo 252. hel-
ghir MP 1: 30, 174. helgir ib 174, 175, 177, 283.
sing. nom. f. och pl. nom. och ack. n. hælagh.
halagh Bu 183. hælogh Bir 5: 7; LfK 17, 18, 31.
håligh MB 1: 281. hæligh MP 1: 114. heligh ib
138. hælgh Lg 3: 105. helgh ib 581. helg ib 363,
557, 581. n. hælaght. hælogth LfK 72. hælokt
Lg 217; LfK 72. hæligh MB 1: 69, 288, 340. hælgt
KL 118; MB 2: 274, 281. helgt Lg 3: 532. ack.
sing. m. hælaghan Bil 405; KL 136; Bo 87. hæl-
ghan Bu 78. hælghan Bir 4: 39; MB 2: 281. hel-
ghan ib 1: 308. helghän SD 5: 563 (1346). f. hæl-
gha Bu 135. helga Lg 3: 559. dat. m. hælghum
KL 197. helghum ib 196. f. hælaghe Bil 683. gen.
m. hællox Ber 1. pl. nom. m. helaghe JP 128.
hælaghe Gr 273. hælloghe LfK 36. hælloghe ib
16. hælgh Bu 49; Bil 239. hælge LfK 23. helghe
JP 128. f. hællogha Lg 3: 277. ack. m. hælgha
MP 1: 78. helgha ib 176. helga Lg 3: 562. f.
halagha Bu 200. helgha MP 1: 173. dat. hæl-
ghom MP 2: 110. hælgom Lg 3: 277. hælghom
Bu 5. helghom MP 2: 110. halghom Bu 3. gen.
hælga Lg 3: 277. hælghra KL 181, 186. hælgra
Bir 3: 304. hælgha KL 407. helgha Lg 3: 344.
best. form sing. nom. m. hælgha KL 133. helghe
Bil 840; MP 1: 176; Lg 3: 345. helge MP 1:
173, 176. f. hælgha MB 1: 281. helgha Lg 3: 345.
helga ib 562. helghia MP 1: 78. n. hælagha
KL 49. obl. kas. m. hælgha Bil 883; KL 407. hæl-
ghä SD 5: 561 (1346). helgha MP 1: 79, 175. hælga
LfK 16. helga MP 1: 178; Lg 3: 562. helgia FH 6:
19 (1449). heliä MD 440. helie ib 441. f. hælgho
Bu 5; KL 197; Bir 3: 270. helgho MP 1: 114.
hælgha MB 1: 263. helgha Lg 3: 345. helga ib
560. hælgh Bu 3: 304. hælge Lg 3: 277. n.
hælgha KL 46, 49. pl. nom. m. hælgho Bir 2:
202. hælgh KL 415. f. helga Lg 3: 564. n. helliga
RK 3: (sista forts.) 5636. obl. kas. hælghu Bil 286.
helghu SD 5: 561 (1346). hælga Lg 3: 276. komp.
hælaghare KL 165. hælagare Bu 4. superl. hæl-
ghaster. hælagster Bil 611. heligster: -ste
BSH 5: 576 (1517). hælghaster: -aste MB 1: 308.
hælgaster: -asta Lg 3: 692; VNB 1; -aste Lg 3:
277. helgaster: -asta ib 557. sammansmälter stundom
med följ. subst. hælghanda Bu 185. helghamän
Lg 3: 211. helliandh MD 436, 437. helienns (gen.)
ib 172 k), adj. [Isl. heilag] L. 1) helig, ren, ostraff-
lig. hwa war . . . hælagare än samuel Bu 4. var maria . . .
hælagh ok ren ib 10. war swa hælgher, at man iäwadho
om, hwath han war man eller ängel MB 1: 207. han lifpe
hælagastom lifnaþ af allom appostolis ib 194. KL 118.
LfK 72. inbläsir . . . helghom ok hælaghom hiärtom
allan sötma MP 2: 110. — om Gud och väsenden**

som på ett särskildt sätt tillhöra Gud, om menniskor
hvilkas lif el. hvilkas stånd är egnadt åt Gud. hel-
ghir helgir helgir herra gudh MP 1: 174. gudh
är helgir j allom sinom gärningom, helagir gudh
al ting skapandhe, helagir gudz son os mz sinom
dödh atirlösandhe, helagir gud sina wini mz äuarde-
licom lönöm j himerike ärande ib 177. tro en vara
sannan guþ. ok þo at hwaro þre personas. faþer ok
son ok þæn hælghanda Bu 185 (*jfr* under **and** och
ande). j nafn faþurs. sons oc þes hælghä ande SD
5: 561 (1346). aaf guþi oc hans helghu naþom ib. en
wis ok hælaghr man augustinus KS 44 (112, 47). en
hælagher gamal man simplicianus Bil 648. halghom
mannom (*helgon*) tel lof Bu 3. hælgra manna aftna
Bir 3: 304. läsi sidhan hælga männena (*letanias*) ib
4: 59. Ansg 245. hafpe tua dötter halagha (*sacratissimæ*)
iugfru Bu 200. the helga fruena sancta kadrin Lg
3: 581. aff thöm hælgha gudz martire sancto erico
Bil 883. järteknem som hællogha människior göra Lg
3: 277. MB 1: 50. MP 1: 30. en hælaghar ärmite
Bu 23. helga fadrens pafuans högeliga velsignilse Lg
3: 562. skal hælogh qwinna (*nunna*) rädhas hanom
mystäkkias Bir 5: 7. — *förklarad helig, kanonise-
rad*. eptir at sanctus dominicus war hælaghir aff the
hælgho kyrkio ST 76. — om det som är invigdt el.
afskildt åt Gud el. religiösa ändamål, som på ett
särskildt sätt tillhör Gud el. ett helgon. a mot þe hælgho
script Bu 5. þa kom mik ii hugh hælagha läst ib 135.
vm hælghan dagh ib 78. hwaru hælaghan dagh Bil
405. hwan dagh hælghan oc söknan Bir 4: 39. j
hans lifdaghum gömdos väl hælgha dagha Bil 870.
SD 5: 563 (1346). Bo 87, 145. Bir 2: 72, 73. at j
then daghen hælghan hallen MB 2: 281. stor höghtidh
oc dyr hælghir time är vars herra ihesu incarnacio
Bo 252. iudhane hiollo hælaght (*sabbatum observare*)
vm löghirdaghin ib 220. MB 1: 288, 340. os är budhit
at halda hæligh aff thräla ärwodhe om sunnodaghin
ib 69. te helye v vnder LB 2: 67. ib 89. et stort
stykke aff thy hælgha korse KL 46. SD 5: 564
(1346). vidh hælgho graff Bir 3: 270. Lg 3: 692. thz
hælga landet ib. maang helg rwm ib 363. jherusa-
lem ok flera hælga städher ib 562. j thinom (*d. v. s.*
Jungfru Marias) hælgasta qwid VNB 1. hans (*konung*
Eriks) helghe likame Bil 887. arch at göma i hælgha
doma MB 1: 343; se vidare under **domber 2**. iordhin
är hæligh som thu stander oppa MB 1: 281. i the hælgha
kirkio ib 219. Lg 3: 277. mæþ hælghom bönom Bu 5. hælgt
offer MB 2: 281. hælogh dyrkan LfK 17. 2) okränk-
bar. iherusalem samtykkir iak hælgt wara oc frälst
MB 2: 274. 3) utmärkt, förträfflig? ansedd, hed-
rad? thz thycker somlegä wära ein ära oc latä sik
thar af hellogh werä MD 89. 4) omtyckt? tha
bleff iag aff herromen hellig oc godher RK 3:
(sista forts.) 5359 (hellogh, hellig i de båda senaste
språkproven äro kanske att fatta ss former af ett
särsk. ord.; *jfr* Äldre Dan. heldig). 5) salig
(*jfr* hel, f. och n.). hælaghe äru dödh hulke som
dö for vars herra skuld Gr 273. hælaghare (*beatius*)
är at giwa än taka KL 165. hælloghe ärw tolke,
för thy them til höre hymerikis rike LfK 16.
hælge ären i som ären wilielike fatike ib 23. hoff en
quinna op sina rösth . . . ok sagdhe till honum, hæl-

agher är then qwiderin, som tik baar til jorderikis, ok helaghe äro the spinane som thu söght, war herre jhesus swarade henne ok sagdhe, ja visselica swa helghe äro alle the som gudz ordh höra, ok them granlica göma JP 128. LfK 36, 41, 53. — Jfr **al-, frip-, san-helagher, äfvensom helaghdomber, hælghadoma, hælgha likama dagher, hælghedagher, hælghedomber, hælghedorsdagher.**

helaghet (hälaghet. hælagheet Bo 43; Gr 273. **hällaghet** Ber 1. hælloghet Lg 291, 3: 276, 277, 467; LfK 145; **-hetz** Lg 824. **helighet** MB 1: 482; Lg 3: 200, 227, 237; **-hetz** ib 215. **hælighet** Bir 2: 300, 3: 342. **hælighheet** KL 211. **hellighet**: **-hets** BSH 5: 576 (1517). **helligheet** RK 3: (sista forts.) 4966, 5633. **helikhet** Ber 75. **hælghet** Lg 3: 159; **-hetenna** LfK 24. **helghet** Lg 3: 521; LfK 273; **-hetz** Lg 3: 522 o. s. v.; **-hetena** LfK 272; **-hetzens** Lg 3: 519. **hælheth**: **-hether** (trol. för hælghether el. hælagheter) MB 2: 149. pl. **-ir**), f. och m.? (MP 1: 12, 31; KL 177; Bo 82; Lg 818, 3: 519) 1) **helighet, fromhet, renhet, ostrafflighet.** som sagho . . . hænna hælaghet Bo 18. thesse godha gerninga äru mins helaghetz tekn MP 1: 12. Bo 43, 82. KL 53, 211, 303, 321, 323. Bir 2: 230, 3: 342. LfK 145.] adam ok eua syndadho j naturinna hælighet (de sanitate naturæ, id est, natura generationis permanente incorrupta et integra) Bir 2: 300. hiärtans oc siälinna wigxler oc helighet MB 1: 482. — **helighet. ss egen-skap hos helgon.** maria thu äst alzs helaghetz forstinna MP 1: 31. hælaghetzsins nadh, mz hwilke iak war hælghat j modher lifwe Lg 818. apostoli fingo alle iämna hælaghetz nadh KL 176. the (Petrus och Paulus) tholdo dödh i room at ther som willonna hughir hafdhe warit. ther sculde hwilas hælaghetzsins hofwdh ib 177. sancte genouephe helighet Lg 3: 237. han wthwäl til hælloghet them honom tåkkes ib 276. helghetzens vethne ib 519. ib 521, 522 o. s. v. han är källa oc opphoff til alla hællogheter ib 276. — **ss egen-skap hos det som särskildt tillhör Gud el. ett helgon.** daghsens (näml. långfredagens) hælaghet KL 40. — **ss egen-skap hos en person i andligt stånd.** höxsta biscope oc främstom i alle hælaghet Gr 311. 2) **helighet. ss titel gifven åt en biskop.** til idhra hælaghet sändom vi ärlican fadhir oc varn frälsara gregorium Gr 311. Bil 852. Lg 3: 200, 227, 467. hans helghet (påfvens) konsteligin ledha breff ib 562. epther hans hellighets beger BSH 5: 576 (1517). — **ss titel gifven åt en nunna.** hwilka jak presentera thinne hällaghet Ber 1. — **åt ett helgon?** mz . . . hennas hælaghetz orloff Lg 3: 417. 3) **salighet.** tholkin dödhir skal vardha mik hælagheet Gr 273. ihesus lårdhe oc taladhe viij stykken de beatitudinibus, atta hælghetenna stykke LfK 24. 4) **helgedom, heligt ting.** ther the haffwa hælga templet oc andra teris hælaghetir (sancta) MB 2: 152. ib 149, 266, 271, 273, 284. 5) **festlighet** (vid ett helgons skrinläggning). ath sadan helligheet skulle i myn tiid skee RK 3: (sista forts.) 4966. ib 5633.

helare, m. [Fdan. helere] räddare, frälsare. at vi väliom os til biscop varn helara gregorium Gr 309. joesep war kalladher wärldinna helare aff pharao konunge war herra war kalladher helare aff änglenom

för än han föddes i modher liiff oc war hin kalladher wärldinna helare, thy at han halp mangom manne liiff oc helso i wärldinne (på alla tre ställena motsvaras helare af helsare Cod. A 253) MB 1: (Cod. B) 551. — **vanligen i kristlig mening: människornas frälsare, Kristus.** herra ihesu christe . . . thera frälsare och helare oppa thik thro ST 265. kalladhe han hans nampn ihesum som tydhir helare MP 1: 31. ib 35. heel alla helare herra ihesu var gudh Bo 51. va. helare bär honom vitne ib 81. ib 230. KL 18, 141, 189 o. s. v. MP 1: 15, 26, 115, 116, 2: 37. Bir 1: 368, 2: 265, 323, 3: 159. MB 2: 409. ST 168, 200, 208. Ber 284. Su 403, 453. Lg 33.

helbryghdha (heelbrygdha. helbrygdhå KL 136. **helbrygdhe** ib 382. **helbrygde** Lg 3: 353. **helbrögdha**: -o MP 2: 203. **helbrögda**: -o RK 2: 6570. **helbrögdä** Va 27, 29, 50. **helbrighdha**: -o Bir 2: 153. **heelbrighdha**: -o Al 6143. **helbrigda** Lg 3: 367, 369. **helbrigde** ib 369; PM XXIX. **hilbrigdha**: -o JP 79. **helbregda**: -onne Su 42. **helbreigda**: -o Gers Ars A 3. **helbrughdha**: -o Gr (Cod. D) 399. **helbrögdh** Lg 3: 581. **helbrigd** ib 366), f. [Fdan. helbregde. Jfr Fnor. heilbrigdi] 1) **helsa.** är thässom gifuin ful helbrygdhå KL 136. ib 138 o. s. v. af them lamsiuka mannenom . . . hulkom han gaf helbrygdho Bo 68. äpte thy som tharfwin ok helbrygdhan til sighir ok kräfwir ib 131. alt kropsins godha är heelbrygdhan oc helsan ib. MP 1: 256. Gr 306. Bir 1: 8, 291, 2: 153, 4: 65. Va 27, 29, 50. Al 6143. RK 2: 6570. MB 2: 280. Ber 213, 231. Su 42. Lg 3: 353, 366, 369, 581. JP 79. Gers Ars A 3. PM XXIX. 2) **välfärd, välgång.** jac manar idher om keysarins helbrygdo MB 2: 378. KL 382. — **helbryghdho time, m. helsotid, helsodagar, tid då man har helsan.** i mins liffs helbrygdho tima SD NS 2: 10 (1408). ib 11 (1408).

helbryghdheliker, adj. lycklig. badhe j helbrygdhelikom oc genwerdhoghwm thingom (sive in prosperis sive in adversis) Ber 43.

helbryghpelikhet (helbrygdhelikit Bir 3: 218. **helbrigdelikhet** Lg 3: 165. **helbregdhelikhet** Bir 2: 49, 262. **helbrägdhelikhet** ib 3: 435. **helbrugdhelikhet** MP 2: 194), f. [Fdan. helbregdelighed] **helsa.** venlekir, rasklikhet, helbrygdhelikhet MP 1: 241. thus krofhs helbrygdhelikhet Ber 17. Bir 2: 49, 262, 3: 218, 435. — **läkedom, bot.** guþ gaf þic helbrygpelikhet (sanitatem) af allom þem siwkdöm KL 184. kom . . . gudz ängil, förandhes helso oc helbrigdelikhet aff alzskona krankdom Lg 3: 165. 2) **medgång, lycka.** högfärdhas ey i helbrygdhelikhet (prosperitate) Ber 127. — **sällhet, salighet.** jdhir . . . skal rätuisonne sool christus vprinna ok helbrygdhelikhet MP 1: 11.

helbryghdher (helbrögdher: -an Ansg 207. **helbrigder**: -an Lg 3: 367. **helbrughdher**: -an Gr (Cod. D) 390. **helbrogder**: -an FH 5: 152 (1490); -en Lg 3: 579. **heelbrogdher**: -e GO 591. n. **helbrykt** KS 38 (100, 41)), adj. [Fnor. heilbrigdr] **helbregda, frisk.** änkte må thz länge helbrykt wara, ther ey hauer stundom ro älla nådhr KS 38 (100, 41). anduardhadhe mik atir idhir helbrygdhan Gr 296. fwi eth piltabarn . . . nidher j fallande ström . . . tridhie dagen . . . funno

the barnet liffuandes ok helbrogden holda sik vedh en stok *Lg* 3: 579. skal ey batzstuffua forbiwdhas ämwäl helbrygdom människiom *Bir* 3: 65. thän heelbrogdhe weth ey huru thöm siwka edher *GO* 591. manga helbrygdha människior *Bir* 2: 72. aff wngom oc helbrigdom människiom *PM* XXIX. *Bir* 3: 133, 5: 5. *Su* 216. *Lg* 3: 367, 579.

helbryghþo (heelbrygdho *Gr* 316; *KL* 362. **helbrygdha** *Bir* 1: 74, 99, 2: 267; *KL* 63, 322. **helbrygda** *RK* 1: 1679; *Bir* 1: 160, 5: 5; *MB* 2: 29, 289. **helbryþa** *L.* **helbrydhä** *PH* 4: 69 (1459). **hålbrygdha** *Pa* 5. **hylbrygdha** *ib* 16. **helbrögda** *MP* 1: 64. **helbrögda** *Va* 24, 29, 50. **helbrögde** *ib* 16; *LfK* 242. **heelbröggha** *Bil* 227. **hölbröggho** *SD NS* 1: 613 (1407). **helbrigdho** *MB* 1: 220; *Bir* 2: 153; *Lg* 42. **helbrigdha** *Bir* 1: 218, 257; *LfK* 40; *Lg* 221, 331, 674. **helbrigde** *ib* 3: 367, 369. **hilbrighdho** *MB* 1: 107. **hilbrigdho** *ib* 159, 422; *Al* 2397, 8121, 8385. **hilbridha** *SD NS* 1: 526 (1406). **helbregdho** *Bir* 2: 26. **helbrägdho** *ib* 221. **helbrugþu** *SD* 5: 561 (1346). **helbrugdho** *KL* 71; *ST* 464. **helbrugdha** *Lg* 3: 208, 226, 239. **heelbrogdho** *SD NS* 2: 169 (1409). *eg. dat. s. n. af helbryghdher*, *adj. el. dat. s. af helbryghdha, f.*, *adj. (oftast predikativt; kan i flere af de anförda språkprofven fattas ss adv., en användning som får anses ss mera ursprunglig) L.* 1) **helbregda**, *frisk.* *vi . . . györum . . . helbrugþu til hugh oc licama . . . wart bæggiä testament SD* 5: 561 (1346). *kennis jak . . . mik hela oc hilbridha badhe till skäl oc til likama ib NS* 1: 526 (1406). *ib* 613 (1407). *än thoc iak see krank til licamen, tho . . . helbrygdha i mino samuiti ok skälom ib* 71 (1401). *tha matte han länge hilbrighdho liwa MB* 1: 107. *laban war wäl helbrigdho ib. 220. staar helbrygdho for idher KL* 137. *þw oc þin man skulin wara helbryghþo ib* 184. *opstodh heel ok heelbrygdho ib* 362. *piltin min vardhir väl helbrygdho Bo* 67. *färsk natur ok wäl helbrygdha Bir* 1: 74. *j helbrigdha likama ib* 218. *thz gifwir . . . helbrigdho mannom mannelikit hiarta ib* 2: 153. *Bo* 122. *Bil* 227. *Pa* 5. *KL* 63, 71, 106, 322, 366. *MP* 1: 64. *Bir* 1: 99, 160, 257, 2: 26, 221. *Ansg* 207. *Lg* 42, 331, 3: 208, 226, 239. *MB* 2: 289. — *helad, botad (från en sjukdom).* **helbrygdho** *aff sinne sot KL* 57. *ib* 184. *ST* 464. 2) **incolumis**, *oskadd, välbehållen, i behåll.* *som ey gato gömt min barn helbrygdho Bil* 463. *stodh ther . . . heel ok helbryghdho ib* 542. *fa mik han helbrygdho (incolumem) atir Bo* 221. *at han kom ater hilbrigdho Al* 2397. *Gr* 316. *Pa* 16. *MB* 1: 159, 280, 422, 2: 29. *Al* 8121, 8385. — *okränkt.* *jomfrudomenom helom ok helbrygdha Bir* 2: 267. 3) *i välmåga, i välgång, lycklig.* **helbrygdho** *at lifwa oc säle at wara MB* 2: 308. — *Jfr ful-, väl-helbryghdho.*

helbryghdhogher (heelbrygdogher: -oghan *Lg* 3: 105. **helbrigdogher**: -oghast *SD NS* 2: 169 (1409)), *adj. helbregda, frisk. SD NS* 2: 169 (1409). *Lg* 3: 105.

helbryghdhoghet, f. 1) *helsa.* *gaf helbrygdhoghet enom motstolnum manne, som hafde lighat wppa sänginne i try ar Lg* 3: 491. *Ber* 39. 2) *lycka, medgång.* *gudhz thiänara glädhias mer af wärldinna gen-*

wärdhoghw thingom än the lustas af helbrygdoghet Ber 21.

helbryghdhohet (helbrugdohet), *f. helsa.* *taker hon bort . . . siwkdom oc giffuer liffsins helbrugdohet LB* 3: 46.

helelika (helika), *adv. [Isl. heilliga] helt, okränkt, orubbadt.* *thinom iomfrudom helika (integraliter) göm-* *dom Bir* 4: (Dikt) 220. *gömde . . . helelika (kan fattas ss adj.) rätta tro ib* 265.

heleliker (heliliker), *adj. [Isl. heilligr] sund, frisk?* *hiärtat, hulkit färskast oc helilikast (motsv. ställe* 1: 98 *samt* 347 *har hedhirlicast, hedhirlikast) war MP* 2: 287.

helelikhet (helikhet), *f. okränkt tillstånd.* *iomfrudomsins helikhet (integritas) Bir* 4: (Dikt) 253.

helevagher *m. och helevagh, f. [Isl. heilivágr. Jfr Mht. heilawác, heilwác] helande vätska, balsam.* *jach wil idher drikkä giffuä hele wagh ther aff läkes all idher sar Va* 26. *at clarina wilde . . . giffuä nampnos drikkä aff sinä helewagh ib* 27. *ib* 29. *jak vil gifwa honom . . . ämuäl gul äta ok drikkä helewagh (balsamo) Bo* 131. *liten helewagher (modicum de balsamo) är dyrare ok gäfware än mykin ätikkia Su* 389. *sötare ower alt hanog oc helenagh (för helevagh) ib* 179. — **helevags flaska** (helewagx flaskä), *f. flaska med balsam.* *gaff honom drikkä af then helewagx flaskän Va* 43.

helgh, helgha *o. s. v. se hülgh, hülgha o. s. v. helhugha?* *adj. [Jfr Isl. heilhugaðr, adj. och heilhugi, m.] uppriktig.* *til helhugha oc obrutlika afflägning alz ouilia BSH* 1: 181 (1381).

helika, se helelika.

helikhet, se helelikhet.

hel, se hal, f.

hel, se hül, m.

hella, se hälla.

hellebardh (helle baardh. hillebard. *pl. f. -ar*), *f. och n. (BSH* 5: 595 (1517)) [*Mht. helm-barte, hellebarte*] *hellebard, korsgevär, ett slags hugg- och stäckvapen, bestående af ett långt skaft, nedanför hvars spets är fäst vid ena sidan en bred hvass yxa, vid den andra vanligen en hvass nedåt krökt tagg.* *latha nidherfalla j sändher alla sins folks hellebarda oc lwrangla PM* 2. *ath twa helle baardha räkkia samman ib* 3. *vij (8) hillebard vordhe stungen genom honom BSH* 5: 595 (1517).

hellest, adv. eljest. Di 51. *Jfr ällighis.*

helnamn (hálnampn: -et *Lg* 3: 597), *n. lyckligt namn. Lg* 3: 597.

helnas (-adhis), *v. refl. läkas.* *vm the sarin helnados VKR* XIV. *the saar som senth helnas LB* 7: 3.

helning, f. läkedom, lisa, hugnad. *petre min brodher . . . ok mins hiarta helning Lg* 117.

helpänningsland (helpäningx-), *n. = pänningsland.* *ijj ores- oc sex helpäningxland jord SD NS* 2: 220 (1409).

helsa (heelsa: -o *FH* 3: 5 (1353). **hilsa** *BSH* 4: 279 (1501). **hilsä** *Di* 189), *f. [Isl. heilsa]* 1) *helsa, helstollstånd.* *alt kropsins godha är heelbrygdhan oc helsan Bo* 131. *skadde hanum hwarte til liff älla helsu Bil* 245. *spadho hwilkin wädher skullo koma, oc hwilkin aar eller helsa, thy at wädher radher*

mykith om aar oc helsa *MB* 1: 366. — *läkedom*, *bot*. gaf helsu ok syn oc mannum som för wordhu siuke ok blinde aff them sama dryk *Bil* 245. han fik sina helso aff allom siwkdom *Lg* 70. ropadho aff marghfallom dygdhom helsom oc läkedomom som ihesus haffdhe thöm giort *KL* 388. tholka läkedomom oc siuka manna helso *ib*. *MB* 2: 383. 2) *välfärd*, *välgång*. vidhir sins sons helso ville hon ey dylsk älla forsumol vara *Bo* 10. vi swäriom . . . vm kesarans helso *KL* 382. *MB* 2: 378. godh lagh skulo hiälpa almoghanom til helso oc gaghn *MB* 1: 439. 3) *tillönskan af helsa och välgång*, *helsning*. thän tiidh elizabeth hördhe marie helso *Bil* 893. allom pöm þetta breff hörä eller sea. sendir israel birghirsson . . . euär[de]licä helso med warom herrä *SD* 5: 160 (1343). vi . . . sändom allom mannom þe som boä j vplandä laghsaghu helsu med varom herrä *ib* 605 (1346). *FH* 3: 5 (1353). venligh kerlig hilsa nw oc altidh forsenh medh gud *BSH* 4: 279 (1501). *ib* 335 (1503) o. s. v. höxsta biscope . . . leoncio . . . sändir teridacius. stora armenie konungir helso oc quädhio *Gr* 311. skreff . . . breff . . . j swa matto. konung demetrius sinom brodher jonathe oc jwdha almoghanom helsor (för helso? *salutem*) *MB* 2: 258. bära älskogha inbyrdhis helso (*salutationis*) hemelikit ärinde mällan brudhinna ok brudhgomman *Bo* 112. vndradhe iak . . . hwi han fram fördhe ok sagdhe til mik tholika helso *Bir* 1: 27. *ib* 391, 2: 44, 51, 3: 96. *Su* 343. *Lg* 820. *Di* 189. idher manga helso sände *Iv* 3675. sändandhis tik swa mangha helsor *Su* 104. — ss *vördnadsbetygelse*. älska . . . helsor a gatummen *MP* 2: 226. 4) *frälsning*, *salighet*. þu köpte mik lif mäh þinom döþ helso ok lif som aldre fa ända *Bu* 75. warrä bäggyä syälum til helsu *SD* 5: 561 (1346). thz diupa gudhlikt radh jfuir mankyns helso *Bil* 649. ouärdhoghe at höra helsonna sändebudha *Bir* 2: 324. for then vilian är han j helso hopi . . . thy at hafdhe han ey haft then vilian tha hafdhe han varit for vtan ända fordömd *ib* 3: 18. *KL* 156, 157 o. s. v. *MP* 1: 31. *Bo* 185, 233. *Gr* 322. *Bil* 107, 536. *Bir* 2: 142, 3: 81. min käre herra som all miin helsa äst *Lg* 39. helsonna hiälm *Ber* 172. gudz helso ordh äru sänd hedhuingomin *KL* 176. til at gifua hans folke helsonna visdom til syndanna forlatilse *ib* 406. *MB* 2: 399. — *Jfr iordhrikis-, o-, siäla-, van-helsa*. — *helso lärtekn*, n. *underverk* hvarigenom någon göres *helbregda*. thettä helso järteknit *KL* 138. — *helso källda* (-kiälla), f. *helsokälla*. bildl. wällande helso kiälla *Bil* 216. — *helso läkedomer?* (-lekedomer), m. *läkedom*, *bot*. gaff han helso lekedom (utan *tvifvel* för helso ok lekedom, *sanitates et curas corporum*) *KL* 184. — *helso rökt*, f. *helsovård*, *vård* som kräfvess för *helsans återställande*. skal han giällda allan lekedoms kost oc helso rökt *MB* 1: 336. — *helsosamber* (*hiilsasamber*. *frf.* vok. i änd. -sam- *Lg* 3: 395. -samm-), adj. 1) *frisk*, *sund*. ted gör mannen hiilsasamman i allan lichamen *LB* 7: 263. 2) *helsosam*, *nyttig*, *välgörande*, *god*. at bryta sit hälga oc helsosamma lyffte *Lg* 3: 275. moth hennas helsosama gärniggom *ib* 395. kwngörandhes henne sin helsosamma willia *ib* 449. 3) *lyckosam*. ihesus cristus haffwer helsosamman

Ordbok.

giort thin wägh *Lg* 3: 468. — *helsosamliker* (-liken. *helsasammelig*), adj. *helsosam*, *nyttig*. med dat. är *helsosamliker* sywkom *LfK* 90. er mannenom *helsasammeligare* *Lg* 3: 71. — *helso värs*, m.? *helsningsvers*, vers som innehåller *helsning*. las þikla hænna (*Jungfru Marias*) helso värs (d. v. s. *Ave Maria*) *Bu* 26.

helsa (**heelsa**. **hälsa**: -in *KL* 205; -ar *SD NS* 1: 151 (1402); -ade *RK* 1: 1840; *Di* 18. **hilsa** *SD NS* 1: 38 (1401); -ar *ib* 23 (1401), 27 (1401), 59 (1401), 226 (1403), 295 (1403); -om *SD* 5: 165 (öfvers. i *hdskr.* fr. början af 1400-talet); *Bir* 5: 125; -ade *Di* 102, 174. **hiilsa**: -ar *SD NS* 1: 532 (1406). **höllssa**: -ar *ib* 266 (1403). -ar, -ape), v. [*Isl.* *heilsa*] *L*. 1) *helsa*, *tillönska helsa och välgång* (*jfr hel*, adj. 3), genom ord el. tecken betyga (någon) vänskap, uppmärksamhet el. vördnad (i sht vid sammanträffande, då det oftast är den kommande som säges *helsa*). hon ridher skiotlika fram til han ok helsar han thz bästa hon kan *Iv* 3980. then tiidh han sin broder saa han helsade honom ok sagde swa jak er hiit komen a jdra nade *RK* 1: 753. en dag som konung didrik sat offuer bord. ther kom en man jn gangande . . . han hilsade konungen höffuiskaliga. konungen bad hanum wällkomen wara *Di* 102. gik han till konungen oc hilsade hanum gladeliga. konungen fagnade hanum well *ib* 174. han . . . gik in j stuffunä oc hälsade konung thetmar, oc sidan wände han sik till didrik oc helsade hanum *ib* 18. iohannes helsar sina fru ok mopir *Bu* 13. maria sighir huru fyra handa manna kön helsa hona ok thiäna hænne *Bir* 3: 95. andreas . . . öpte tel corset þär han sa þät upräst iak helsa þik þät hälgha cors *Bu* 140. the . . . gingo fore konungen at staa konungen dröwelika a them saa tho at hwaro helsade han them bada *RK* 1: 2166. med gratande tara hwar annan helsendes *BSH* 4: 251 (1500). tha helsadhe hwar thera annan (om *Petrus och Paulus*, då de före sin *afrättning* togo afsked af hvarandra) *Bil* 106. — med dat? the helsan . . . ther ängelin helsadhe henne (*Jungfru Maria*) mz *Lg* 32. helsadhe henne som wäl til hördhe *ib* 37. *ib* 38 (formen henne, som förekommer på alla tre dessa ställen, kan dock här möjl. fattas ss *ack.*). — *helsa*, *skriftligen tillönska helsa och välgång*. med *ack.* konung hakon sende tith breff . . . ok hälsade hertogh erik *RK* 1: 1840. allä the thettä bref hörä oc see. heelsär jäc *SD* 5: 293 (1344). *ib* 636 (1347), *NS* 1: 1 (1401) o. s. v. *Bir* 5: 125. — med dat. allom them som thetta see helsar iak (*omnibus presentes litteras jnspecturis* . . . *salutem*) *SD* 3: 696 (öfvers. skrifven trol. under förra hälften af 1400-talet). allom þem þätta breff höra ok see helsar jak *ib* 6: 1 (1348). *ib* 180 (1350), *NS* 1: 37 (1401), 38 (1401), 299 (1403), 2: 220 (1409). — *helsa*, *framsöra helsning* (från en annan). hälsin han a mina väghna (*salutate eum ex me*) *KL* 205. *Bo* 52. miin frw mz mik idher helsa badh *Iv* 2012. helsendes them alle . . . med monga gode nätter *BSH* 4: 259 (1501). *ib* 260 (1501). 2) *gifva lycka åt*, *skydda*, *bevара*. gud helsa (*gud hialpi*) tidrik konung *Di* 179. gudh helsse idher allä saman *Iv* 3227. *ib* 3985, 4197. *Fr* 185, 2805. *ST* 515. 3) *frälsa*, *saliggöra*. helsa ok frälsa thænna samnad *Bil*

61

194. *refl.* **helsas**, *helsa hvarandra, önska hvarandra helsa och välgång.* helsados jnbyrdhis mz godhan *murghon* Lg 437. MB 2: 256. — *om afskedshelsning.* fulgithu them a thera hemfärdh . . . ok sidhan helsados tha sin i mällan Gr 312. helsados wel RK 1: 190, 205. — *Jfr ohelsadher.*

helsamber (heelsamber. hälsamber: -sam Bu 438, hilsamber: -sam LB 7: 141. n. **helsampt** Bir 2: 153; MP 1: 152), *adj.* [Isl. heilsamr] 1) *fäsk, sund.* hans natwra war tha bäter skipath oc *helsamare* MB 1: 112. **helsam** lokt (kändis) fierrin Bil 473 (*möjl. att föra till 2*). 2) *saluber, salutaris, helsobringande, helsosam.* mz **helsamom** läkedomsmörslom Bir 1: 354. thz (*vinet*) är storlica **helsampt** ib 2: 153. ib 1: 353, 2: 252, 3: 127. LB 7: 141. — *med prep.* mot. thenna . . . smörilsen ära **helsam** moth alla sotter LfK 100. — *helsosam, nyttig, tjenlig.* **helsam** diur Bil 369. reedde han os **helsama** vpfärdh Bo 98. **heelsam** raadh Lg 825. Bir 1: 263, 3: 307. j hänna . . . **helsamo** ordom VKR IX. all **helsam** thing Bir 2: 142. mz . . . **helsami** näfst ib 3: 248. Su 438. — *med dat.* al thingh warin höuisk ok siälinne **helsam** Bir 1: 310. MP 1: 152. — *Jfr ohelsamber, äfvensom helasamber.*

helsamin (-samen), *adj.* **nyttig.** **helsamen** dispensacio ok skipan Bo 92.

helsamlika (heelsamlika VKR 6), *adv.* på ett nyttigt el. tjenligt sätt. Bir 3: 192. VKR 6.

helsamliker (helsamliken KL 257. **helsamlig. hälsamliker**: -lika Su 188. n. **helsamlikit**), *adj.* [Isl. *helsamligr*] 1) *saluber, salutaris, helsosam, för helsan välgörande, helsobringande.* skänkin vinit flerom thy at thz är **helsamlikit** Bir 3: 133. ib 2: 125. badh onias för helyodorum oc för hans helso, offradhe gudhi **helsamlikit** offer MB 2: 289. — *nyttig, tjenlig.* tro vara **helsamlikit** alt thz han biudhir tik MP 1: 50. fölghiom honom som scriptin sighir. at os känne **helsamlica** opfärdh Bo 98. idhre **helsamlike** maning Gr 318. medh **helsamlika** raade SD 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). j . . . adhrom **helsamlichom** vmsorghum VKR 6. KL 212, 257. Su 188. 2) *lycklig, säll.* **helsamlig** sällighet Su 380.

helsamlikhet, *f.* **helsa.** **helsamlikhetz** oc beskedelikhetz drykker (*potus salutaris amaritudinis*) Su 179.

helsan (hälsan Su 285), *f.* [Isl. *heilsan*] **helsning, tillönskan af helsa och välgång.** tha hon (Jungfru Maria) hördhe hans röst. tha wardh hon räd. oc thänkte mz sik hwilkin the **helsan** war ther ängelin **helsadhe** henne mz Lg 32 (*kan föras till helsa, f.*). Bil 893 (*kan föras till helsa, f.*). bywdha os . . . sina hugnelika **helsan** Su 93. — *ss vördnadsbetygelse.* ödhamiuk **helsan** Bil 534. Su 285.

helsare, *m.* räddare, frälsare. föde iosep . . . wäruлдenna **helsara** Bu 4. kalladhe han (Josef) wärlid-inna **helsara** (*salvatore*) MB 1: 239. josep war kalladher wärlidinna **helsare** aff pharao konunge war herra war kalladher **helsare** aff änglenom ib 253. ib 254. Bil 231.

helslanga, *f.* ett slags större kanon. medh then **helslange** och badhe j (half-)slangor BSH 5: 14 (1504).

hem (heem), *n. L.* 1) *boningsort, by, stad.* at wisa

israels sönom, hurw margh **hem** (*urbes ad habitandum*) leuite skullo ägha i bland israels sömir MB 1: 424. — *i ortnamn.* per almennigshem SD 1: 566 (1279). *curiam suam fuglhem ib 3: 35 (1311; dessa namn kunna dock föras till hember).* — *bostad, boning, hem.* köpa hws oc heem Bo 3. Bil 642. wm thera almennelikin taluport mz höghom oc stadughom mwr synderskipter oc aatskildom hemom ällir boolek Bir 4: 86. ater komber i sit **hem** SD 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). then som hemit agher RK 1: 468. skilias vid thera heem ib 110. haffdo ther hafft sith heem Bir 4: 77. thän man ther änkte heem hafwer Su 398. som ekki hafuir heem medh them VKR 29. glöma sino heme ok fädhirnis lande KL 350. the sagho swa mykla liusins klarhet i sino heme ok rike ib 411. af hiärtans heme (*habitaculo*) Bo 147. 2) *verld, lif.* thu . . . lätir thik dröma vm annat heem (*vitam alienam somniari*) Bil 112. som annat **hem** vänte wara bätre än thätta ib. — *Jfr fädhernis hem, äfvensom hember.*

hem (heem. **hempn** Di 236. **hiem** BSH 4: 266 (1501); FM 361 (1508); MD 493. *eg. ack. sing. af hem, n. el. hember, m.*), *adv.* [Isl. *heim*] **L. hem, till bostaden.** ridher man **hem** at androm SR 57. seal konungs näfnden **hem** fara til hans SD 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). — **hem, till sitt (eget) hem.** **hem** fara Bu 5. skynda sik **hem** tel moþor ib 25. for glapar atar **hem** tel sin ib 173. ib 172, 519. Di 236. MD 493. BSH 4: 266 (1501). FM 361 (1508). at iudha skullo wardha frälse heem til ierusalem oc iudeam MB 1: 20. — **hemma.** hwilchen **hem** sitther BSH 5: 462 (1511).

hema (-ar), *v.* [Isl. *heima*] **L. mottaga i sitt hem, hysa.** at ingen skulle hysa eller **hema** the forrädara BSH 3: 285 (1470). hoo som honom . . . hyser äller **hemar** HSH 20: 295 (1510?).

hema, *n.* [Isl. *heima*] **hem. i uttrycket:** ägha **hema, hafva sitt hem, ha hemma.** sagdhe sik ther ägha **hema** Bil 464. MB 1: 255. Fr 1432. ST 451.

hema (**hemma** RK 2: 8296; MB 2: 293), *adv.* [Isl. *heima*] **L. hemma.** hon gat eigh **hema** mässo hört Bu 11. ib 205. SD 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). RK 2: 8296. MB 2: 293. bodhe **hema** (*hade sitt hem, var bosatt*) hart widh clostrit Lg 3: 326. sagdhe at gudh war ey ther **hema** (*dominus non est in isto loco*) Bil 642.

hema dräpin, *p. adj. L.* *Jfr hemdräpin.*

hema födder, *adj. L.* **hemfödd.** flesk aff **hema** föddom swinom LB 3: 42. *Jfr hemfödder.*

hema giorþer, *p. adj. L.*

hema haggi, *n. L.*

hema hion, *n. pl. L.*

hema hus (**hemo- L.**), *n.* [Isl. *heimahús*] **L. boning, bostad.** badh sik gifua brödh ok **hema** hws Bil 582. han gyui os . . . **hema** hus j hymerike fanga MD 516.

hema kona, *f. L.* — **hema kono barn**, *n. L.*

heman (heeman Su 220, 223; LfK 227. **hemman** RK 3: (sista forts.) 5946), *n. L.* 1) *boningsplats, boningsort.* huru leuite **heman** ällir bolstädher skipadis midwakt j israel MB 2: 45. — *boning, bostad, hem.* hws oc **heman** oc alt thz iak äghir är idhart

Bo 215. gören idher hws oc heman *MB* 2: 47. wil jak at en mwr aatskili bäggias thera heman (*habitationes*) *Bir* 4: 89. *ib* 88. fari til sith heman *MB* 2: 89. thän som sith heman haffwir j hymerike *ib* 289. *Pa* 18. *VKR* 23. *Bir* 4: 169. *Lg* 666, 3: 189. *Ansg* 183, 201. *MB* 2: 16, 72. *LfK* 227. *RK* 3: (*sista forts.*) 5946. *Su* 220. syntis hanom swa som tw heeman ällir wista rwm huart thera skilt fran andro *ib* 223. *ib* 224. — *lägerplats*, *läger*. nidhergaa til thina fiända heman (*castra*) *MB* 2: 90. 2) *hus*, *familj*. hwat oc iak mz [mi]na brödher oc mins faders heman (*domus*) haffwom giort för hælga laghin *MB* 2: 266.

heman (*hemen* *Va* 23), *adv.* [*Isl.* *heiman*] *L.* *hemifrån*. rep riddarän heman *Bu* 18. *ib* 508. *Bil* 348, 731. *Fr* 1240. *MD* 194. *Va* 23. *Di* 90, 118.

hemastadder, *adj.* *varande hemma*. äth som hema staddir ok drik som gästbwdhin *GO* 403.

hematamber, *adj.* *hemtam*. en hematambir korpir *KL* 25. hafðhe hematama apinio *ib* 27.

hema ägha (-*agha*), *f. L.*

hember (*ack.* *hem.* *heem* *MB* 1: 490. *gen.* *hems.* *heems* *Bil* 112; *Su* 448; *Lg* 3: 72. *håms* *Bu* 18), *m.* [*Isl.* *heimr*] *L. eg. vistelseort*. 1) *verld* (*ss vistelseort för människorna el. andra förnuftiga varelser*). þe sändu þuþ vm allan hemen *Bu* 507. aldar hembren *ib*. äptir thera thria släktir skiptes aller hemberen (*Cod. A* all wärldin 3) innan thry *MB* 1: (*Cod. B*) 526. i hemenom (*Cod. A* wärldinne) *ib* 548. han munde sköt skipta hemum (*d. v. s. öfvergå från denna världen i den andra*) *Bil* 257. tekunar then heem oc wärld, som gudz ängla oc andelik creatwr äre mz gudhi *MB* 1: 490. *ib* 491. hwru myklo mer wi brytoms i thässe wärld, swa myklo mer fästoms wi i äwärdhelikom hem *Ber* 120. for af þænna heme tel himirikis *Bu* 12. *ib* 206, 522. *KS* 39 (101, 42), 52 (131, 56). *Ber* 185, 191. i androm hem *KS* 49 (126, 53). *Ber* 64, 74. *MD* 21, 101. prädica af þässa hems äro *Bu* 150. *Bil* 616. *Ber* 55, 74, 123, 127, 130, 162, 175, 186, 187, 188. thässa hemsins pino *ib* 120. tak stridh mot thässa hems dröwilsom (*contra temporales molestias*) *ib* 119. vmskipta langa skärsloeldz pino i stunta ok lätta thässa heems bätring *Su* 448. *Lg* 3: 72. swa som siälin fölgher likamins thässa hems liwe (*kanske för liwe thässa hems*) swa fölgher oc likamin siälinna äro oc hedher i andre wärld *MB* 1: 106. — þässa hems, i denna verld, i detta lif. lifþe var hærre sax manopom þässa hems länkar än iohannes baptista *Bu* 71. hon (*själen*) liwer först i likamenom om ena qwäldz stund, thz är mädhan mannen liwer tässa hems (*Cod. A* i thässe wärld 52) *MB* 1: (*Cod. B*) 532. *Bu* 24, 135. *MB* 1: (*Cod. B*) 526. en ridare rikar ok miok rumgiäuir þässa häms *Bu* 18. bedes . . . at han aldre varþe þässa hems fange sinna ouina *ib* 175. *ib* 57. *Pa* 11. — annars hems, i den andra världen, i det tillkommande lifvet. som prädica sälare lif annars hems (*Cod. C* j andre wärldh 929) *Bu* 14. *Bil* 112, 118. *MB* 1: (*Cod. B*) 536. baþe þässa hems ok annars *Bu* 57. han ware fräls aff skärzsla elde annars hems ok alle script thessa hems *Pa* 11. 2) *den närvarande världen, detta lifvet*. han laa j banasoth jäm när hæl som

heme (*lika nära döden som lifvet*) *Bil* 110. — *Jfr* **man-, manz-hember**.

hembjudha (*heem-*), *v. L.* *hembjuda*, *erbjuda* (*till inlösen*). huss, hulkit som laghlica war upbudhit ok heembudhit *SJ* 52 (1433). gardhin war hanom ecke heembudhin *ib* 66 (1437). war laglika vpbudhin then same garden och hembbudin skyllostom frendom som lagh til sighia *ib* 233 (1454). huilkin gardher . . . laghligha vpbudhin ok hembudhin är nästa arffwinghiom och widherbygggiande som rätteligha til bör *ib* 235 (1454). *ib* 68 (1437), 77 (1438), 85 (1438) o. s. v.

hembliver? (*heem bliffuer*), *adj.?* *förblifvande i hemmet?* skall han . . . heem bliffuer födhas tiill aller da[gha] *MD* (*S*) 242.

hembole, *n.* *boningsplats*, *hemvist*, *hem.* vpsökte sik hembole hwar the byggia oc boo matthen *MB* 2: 125. *ib* 79.

hembuþ, *n. L.*

hembyggilse (*heem-* *Gr* 302), *n. pl.?* 1) *hembygd*. *Jomfru Mariæ Yrtagardher* s. 172 (*enl. Rietz, Ordb.* s. 251). 2) *hemvist*. *Gr* 302.

hembära, *v. L.* *föra hem* (*till*), *hembära*. swa som een jdhen ok nööff by hembärändes til sin bystok ympnogha helghetzens ok helgadamanna klaasa *Lg* 3: 568. når the skulle meg myn skatt hem bära *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 283.

hemdräpin, *p. adj. L.* *Jfr* **hema dräpin**.

heme, *n.* *SML Kp* 14. — **hemis man** (*hemes-*), *m.* som tillhör någons hem, som vistas i samma hus som någon (*annan*). hælga ängla, huilke mz os dagh oc nath wistas oc boo i warom cellom, ey swa som gäste ällar främmandha, wtan sannelika som wara hemes män oc stalbrödher *LfK* 72.

hemel, *se* **hemol**.

hemele, *n.* [*Isl.* *heimili*] *L.* *hem*. tha skal hwar man ganga ater til sit gotz, som bort war saalt, til sit hws oc hemele *MB* 1: 373.

hemeleker, *m.* [*Isl.* *heimoleikr*] *förtrolighet*. teþe var hærre hanom mer hemelek (*Cod. C* flere hemelik tingh 947) än androm *Bu* 100.

hemelika (*hemulika* *L.* *hämolika* *L.* *hemeleka* *Bu* 3. *hämelika* *KS* 16 (41, 18). *hemmelikä* *Va* 5, 6. *hemeligha: -are* *VKR* 2. *hemeliga* *RK* 2: 7493. *hemmeligä* *Va* 6, 8. *hemmelige* *BSH* 4: 254 (1500). *heemaligha* *RK* 2: 2289. *heemaliga* *ib* 2294. *hemelik* *Ft* 1306, 1362, 1512; *Al* 2573. *hemelig* *MD* 448. *heemeligh* *RK* 2: 1813. *hemelig* *MD* 449. *hemeligan* *BSH* 4: 352 (1503). *hemlika* *KL* 203. *hemliga* *RK* 2: 8282. *hämlika* *KL* 300. *hömlige* *FM* 409 (1509, *samt. afskr.*)), *adv.* [*Isl.* *heimoliga*] *L.* 1) *i hemmet, i den husliga el. enskilda kretsen*. at han se hofsamber i dryk ok äthäuom sinom ther han är hemelika *KS* 44 (114, 48; *strax efter heter det*: at han se gladhr ther han är opinbarlika). 2) *i ensamhet*. war hemeleka färren i öknom *Bu* 3. 3) *särskildt, enskildt, afsides, i enrum*. nero badh petrum sighia sik hemelica sin wilia *Bil* 103. *ib* 341. *Bir* 1: 397. spordhe them hemlika hwat synd the hafðho giort *KL* 203. wägga thet hemelika medh androm witrom mannom *KS* 72 (176, 79). the talado opta saman hemelica *Bil* 869. badh hwar heemeligh sich berätta *RK* 2: 1813.

ib 2289, 2294, 7493. sign þem opinbarleka þät i saghin (för saghdhin) konungi hemelika (*in secreto*) Bir 4: (Avt) 185. höre ämuäl huar dagh twa mässor hemelica (*privatas*) läsna ib 3: 304. — i det förborgade, i tysthet, i hemlighet, hemligen. mik är känt at hafwa mina mästa snille hemelika (*in secreto*) ok litit vppinbarlika Bir 1: 398. RK 2: 8282. ati hafwe hemmelige hoss eder thet jach vill then wägh ned till lincöpingh BSH 4: 254 (1500). thetta haffwer hemeligan widh idher sielff ib 352 (1503). Än togh . . . iach thet her til hömlige hafft haffuer FM 409 (1509). twa swena kalladhe han hemelik Fl 1306. predicadhe fore them hemelika Bo 55. ib 39, 210. Bir 3: 76. KL 300. Fl 1362, 1512. Va 5, 6, 8. MD 448, 449. han lönte sik cristin wara: ther til at han gathe swa myklo hemelikare mz godhe fortalan tröst cristit folk Bil 475. 4) i förtroende. var herra ihesus sagdhe thz hemelica (*familiariter*) sinom enkannelica älskelica iohanni Bo 173. wit thz alt hemelik Al 2573. — förtroligt. rådghiua . . . thöm han må hämelika opinbara ok fulkumlika i lius lata alt sit hierta och hemelik ting KS 16 (41, 18). satte han sik hemelica (*familiariter*) mit vidh bordhit Bo 70. ib 233, 234, 235. MB 1: 278. Lg 3: 388. mädhan the swa hemelika saman ära Fl 1573. Fr 1076. som hemelighare thiento mik VKR 2. — Jfr be-, läm-hemelika.

hemeliker (-likin MB 1: 396; KL 41; KS 38 (99, 40); ST 40; Ber 234. **hemelikan** GO 421. **hemleg**: -legaste Ansg 177. *ack. sing. m. hemelican* Bil 314; Bo 15. -likin Bil 111. *nom. och ack. sing. n. -likit* Bo 96; MB 2: 115. *nom. och ack. pl. n. -lik* Lg 947; Bil 850 o. s. v. -lig LB 7: 270. -likin Ber 87. -lichin VKR 12), *adj.* [*Isl. heimlig*] L. 1) till huset el. hemmet hörande; i det inre varande, inre. at stridha mot hemelikom (*domesticum*) owin (*näml. köttet*) Ber 234. mäst skadha hemelikin owin ib. 2) hemlig, förborgad. hedhir giri är behändokt ont ok hemelikit etir Bo 96. föreläggia ena gaatho äller eth hemelikit spörsmaal MB 2: 115. — hemelik thing, hemligheter. skal iak tee thik nakar lönlík ok hemelik thingh VKR XIX. vndirsta the hemelico thingin (*mysteria*) Bo 163. tedhe var herra hanom flere hemelik tingh (Bu mer hemelek 100) än androm Bil 947. the visto al thera hemelik thing ib 850. KS 16 (41, 18), 37 (99, 40), 71 (174, 77). — hemliga lemmar, könsdelar. MB 1: 173, 428. Ber 87. LB 7: 270. 3) förtrogen, förtrolig. fik tala . . . widh en römskan herra hemelican. *vespaciani* win Bil 314. KS 71 (174, 77). at hua trona ok vitra ok hemelika rådghiua ib 16 (41, 17). wara rättelika ok hofsamlíka gladhr ok hemelikin i ordom ok áthäuom sinom ib 38 (99, 40). ey tee sik . . . ofmikit hemelikan ib. fik ther hemelikin vinskap gaij Bil 111. KS 22 (54, 24). Bo 162. Bir 1: 157, 311, 2: 104. Fr 2156. — med dat. ofmykit hemelíkr allom mannom KS 35 (93, 38). varo varom herra mykyt hemelica Bo 155. hon (*ödmjukheten*) pläghar altidh vara gudz nadh hemelik ib 41. var frw var hanom (*den helige Dominicus*) mykit hemelik Bil 797. KL 41, 44. Bil 368. KS 25 (62, 27). MB 1: 396, 398, 451. Bir 2: 139, 3: 80. VKR 12. ST 40. aldrih är han oc thik swa heemelika (för -likin) älla swa gudhlikin som thw tala vidh Ber 277. somlíkom . . .

som hanom varo hemlegaste hos (*qui ei familiaris adhærebant*) Ansg 177 (bör kanske snarare föras till adv. hemelika). — bekant. med dat. een köpman honum var hemelik Fl 274. — förtrolig, förtrolighet visande? hemelikan herra gör otroin hioon (*ignauus seruus rector facit esse proteruos*) GO 421. 4) särskild, synnerlig, speciel. wir . . . takum þeem . . . vndir warä hemelikä wärn SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). — (?) oss . . . med hemelikum bupum vmbiupa . . . wiþer naffn alla þerä þe fälde SD 5: 377 (1344, nyare afskr.). — Jfr lämhemeliker.

hemelikheth (hemelíket Bir 1: 367. hemelíghet Lg 812. hemmelíghet. hemlíghet), *f. förtrolighet, förtroligt umgänge.* ofmykil hemelikheth gör giärnt olydhno ok försmåilse KS 35 (93, 38). sealt thu bortdragha tik af allom skadhelicom kompanaskapom oc hemelikhethom MP 1: 266. togh växa thom imälom stor hemlíghet Ansg 189. sagdhe sik hawa bidhit gudz modhor ledha sik i hánna sons hemelikheth KL 36. är flyande quinno hemelikheth MP 1: 266. jak hadhe . . . swa mykin kynskap oc hemelíghet mz gudhi oc hans änglom Lg 812. Bir 1: 367, 3: 322. — vänskap, kärlek, tillgifvenhet. giffs nakrom nakar gafwa for kärlek oc hemelikheth (*familiaritatem*) Bir 2: 204. for vinsins kärlek ok hemelikheth ib 1: 219. forwärfwa gudz sons enkannelika hemmelíghet Su 369. hafde swa storan kärlek ok hemelikheth til en präst KL 29.

hemelikhws (hemlíkhws. hemelika hus L.), *n. L. afträde.* kastadhe hon han nidher gynom et hemlíkhws KL 316. j manna oc hunda oc diura hemelikhws (*latrinas*) Bir 2: 68. bödh kasta hans líik vndi sörogh hemelik hws (*in cloacam*) Bil 480 (i de båda senaste språkprofven kan hemelikhws, hemelik hws fattas ss två ord). — hemelik hus fridher, *m. L.*

hemfara (heem-), *v. fara hem.* at han matte heemfara ST 470. Bo 242. RK 2: 7179, 7990, 9320. Lg 3: 48.

hemfriþer (hiem-. hiäm-. *ack. sing. -fridh. -frid. -friit* FH 6: 47 (1457, daniserande), 48), *m. [Fnor. heimfriðr] L. hemfrid, den frid man är berättigad att njuta i eget hus.* gaff han (Birger jarl) hemfrid RK 1: 462. halla hemfridh HSH 22: 38 (1492). ath nythä hiäm friit FH 6: 47 (1457, daniserande). badhä höstrvn sto sik for hws och hiem friit ib 48.

hemfylghþ (hemfölgdh. hemfylgh L.), *f. L. hemföljð, hemgift.* läggin henna hemfölgdh epter idhrom wilia MB 1: 228.

hemfylghia (heemfölgia), *v. L. följa hem.* tilborde henne hederliga heemfölgias Lg 3: 568.

hemfylghia (-fölgia), *f. L.*

hemfärdh, *f. [Isl. heimferð] L. hemfärd, hemresa.* Gr 312. Lg 220. MB 2: 92.

hemfödder (hem födher. heemfödher), *adj. L. uppfödd i hemmet.* han är hem födher inne MD (S) 242. thenne heemfödhe warghe äre sweriges farom till wersthe BSH 5: 595 (1517). Jfr hema födder.

hemföþa, *f. L. — hemföþo eþer, m. L.*

hemföra (heem-), *v. [Fdan. hemföra] L. hemföra.* kungiorde . . . huat hugnat ok glädhi hon heemförde aff

pafuans gardh som var synnes helgasta modhers badhe ordins ok reglonne stadfestilse, otalliga bullas papales ok cardinala breff pa aflat *Lg* 3: 569. — *hemföra* (*en brud till brudgummen*). hon mate wäl haffuä warit idher nadh ärligä och werdeligä hem fördh aff sinom fader *Va* 4. ära vari thik min iomfru maria at j dödhenom . . . gudh thän hällghe ande thina siäl siua tro lofuadha iomfru mz höxstom hedher hemfördhe *Bir* 4: 142. *ib* 155.

hemganga, *v. gå hem*. war i wäghenom hemgangandis til oegnies *Lg* 3: 419.

hemganga, *f. L.*

hemgava, *f. L. oftast i pl.* 1) *hemgift*. gaff han sinne dotter borghena til brudhastod ällar hemgaffwor *Lg* 3: 192. 2) *morgongåfva* (*ordets användning i denna betydelse beror kanske på felaktig öfversättning af Lat. dos*). mädh siino hem gauo (*af en senare hand ändrad till sinne morghongafuo*) vördhe (*dote sua*) bygdhe hon rikt spital *Bil* 805. lokkar man iomfrv manne ofästa oc swiker henne sidhan, tha skal han wtgöra henna hemgawor (*Cod. B hemgäff* 560; *dotabit eam*) oc hawa fore husfrw *MB* 1: 338. skal then man ey thy siidher henne wtgöra fulla hemgawor (*Cod. B hemgäff* 560; *reddet pecuniam juxta modum dotis*), swa som iomfrv äre wana at tagha *ib*. — *Jfr hemgiäff*.

hemgipt (-gift), *f. L.*

hemgiva, *v. L.*

hemgiäff (*hemgäff* *L. hemgäff*), *f. L. morgongåfva*. *MB* 1: (*Cod. B*) 560. *Jfr hemgava*.

hemgärp, *f. L.*

hemhald (-hall), *n. L.*

hemils thing (*heemels tingh*), *n. hemlig lem, könsdel*. *RK* 3: 2104.

hemil thing (*hemel ting*), *n. = hemils thing*. hemel tingen badhe j mannom ok qvinnom *LfK* 231. leggie tz pa sit hemel ting *LB* 7: 268.

hemkalla, *v. hemkalla*. wii skwldhe them hemkalla *BSH* 5: 109 (1506). *PM* LXVII, LXVIII.

hemkoma (*heemkomma*), *v. komma hem*. alt iärn som hemkombir *Bir* 5: 117. när gudh föggher myn herre heemkommer *FM* 464 (1510).

hemkynni, *n. L.*

hemlof (*heemloff* *SO* 112), *n.* [*Jfr Isl. heimleyfi*] *L. hemlof*, *tillåtelse att begifva sig hem*. gaf ormomen hemlof tel skogs *Bu* 506. *MB* 1: 22. artaxerses gaff neemie siw aar hemloff *ib* 27. *RK* 1: 831, 2: 5577. *SO* 112.

hemlösa, *v. L.*

hemohus, *se hemahus*.

hemol (*hemoll* (*ack. pl. n.*) *SD NS* 1: 171 (1402, *gammal afskr.*), 172. *hemul* *L.*; *S. Marg. f.* 275 (*enl. Rietz, Ordb. s. 252*); -ult *SR* 1; *SD NS* 1: 256 (1403)), *adj.* [*Isl. heimill, heimoll, heimull*] *L.* 1) *med rätta tillkommande någon ss egendom*. skal han . . . sit hemolt ater taka *MB* 1: 373. — *försvarad ss någons lagliga egendom*. hemol göra (*med obj. som är n. pl. el. m. sing.*), hemolt göra *el. göra hemolt* (*äfven med obj. som icke är n. sing.*), *öfverlåta eganderätten* (*till något åt någon*), *öfverlåta ss laglig egendom, tillegna*. aff hendom wi os fornempda gardh . . . och warom arfuom ok hemolgörom wy

han fornempda harald jönsson ok hans arfuom til äuerdelica ägha *SD NS* 1: 34 (1401, *nyare afskr.*). iak . . . tilegner then (3: gardh) skääär och hemol gör for:de capelle til everdeliga ägo *SD* 3: 114. afhender jac mic thenna forscrepna godz oc minom arfwom oc tilegnar them oc hemol gör for:da herra beinte oc hans arfwom til ewerdhelika ägho *ib NS* 1: 156 (1402). *ib* 172 (1402, *gammal afskr.*). *BYH* 1: 187 (1381, *nyare afskr.*). aff händher . . . ingewaller sik oc sinum arfwum . . . öreslandith oc gy (*för gyr*) thet schätth (*för schärth*) oc hemolth for:da lundbyörne oc hans arffwm thil äwärdhelika ägho *SD NS* 1: 58 (1401). afhender jac mik oc minom arfuom thet sama godzet oc tileynar thet them fornemda gregris anundason oc ingeborge niclissadotter oc thera arfuom oc hemolt gör til euerdelika ägho *BSH* 1: 179 (1381). *SD NS* 1: 256 (1403). til eghnar iak han (3: gardh) ok hemolt gör for:da klostre *ib* 2: 73 (1408). *ib* 1: 179 (1402), 2: 74 (1408), 75 (1408) o. s. v. *FH* 3: 142 (1449). bidher iach idher . . . ragwaldh magnusson, som nw är heretzhöfddinghe . . . i tyurbo hundare, thet i . . . fastin och hemolt gärin tessom for:da niclis swensson thetta for:da godz *SD NS* 1: 390 (1404). — *försvara ss laglig egendom, försvara för yttringen af och eganderätten till*. sua at jac . . . gate honom . . . them (*godsen*) ei hemolt giort *BYH* 1: 187 (1381, *nyare afskr.*). tilbinder jak mik ok mina arfwa . . . herra abram brodhersone ok hans arfwingom thetta goz ok gardh at fri ok frälssa ok hemolt göra for alla thöm ther kunno vppatala, vmbeworit, til äwerdhelika egho *SD NS* 1: 154 (1402). — hemol halda (*med obj. som är n. pl. el. n. sing.*) *el. hemolt halda* (*äfven med obj. som icke är n. sing.*), *försvara ss laglig egendom, försvara för yttringen af och eganderätten till*. all thänno forskrifno godz . . . vil iac . . . härre beincte niclisson ok hans arfwom frii oc hemoll athalda for hwariom manne oc fore hwarz manz atalan *SD NS* 1: 171 (1402, *gammal afskr.*). thet förenämnda godz förenämnda herra benckt ok hans arffwom fryt, quitt ok hemol halla före alla tiltalan *ib* 45 (1401, *nyare afskr.*). vil jac . . . härre knwte oc hans arfuom all the forscrepna godzen hemola oc hemol halda *ib* 563 (1406). beincte niclisson . . . friit oc hemolt halda alt thet jac ärft hafuer *ib* 172 (1402, *gammal afskr.*). bidher hemult halda iord *SR* 1. 2) *förtrolig, förtrogen. med dat. ey for thy at han är thik meer hemul äller kunnogher* *S. Marg. f.* 175 (*enl. Rietz, Ordbok s. 252*). — *förtrolig, förtrolighet visande?* hemol (*handskriftens läsart enl. uppgift af Dr. C. af Petersens; den tryckta upplagan har hemel*) herra gör otroen hioon (*vernas morigeros non efficit improbus heros*) *GO* 1037. *Jfr hemeliker*. — *n. adv. förtroligt*. hwat däält oc hemolt the hafdho vmga mz honom *Bo* 84. — *Jfr ohemol*.

hemol (*hemul* *L.*), *f. L. besittning*. affhändhir . . . margit sik ok synom arwom thän iiii spanz affgäldh ok tilbindher biorne ok hans arwom . . . til rätha hemol ok äwerdelika ägho *SD NS* 1: 88 (1401, *nyare afskr.*). *Jfr hemold*.

hemol (*hemoll*), *n.* [*Jfr Isl. heimili*] *jordegen- dom, hemman*. innan asbolande i högzby sokn et

hemoll i högzby, som afga sex öra penninga, ett hemol i husaby, som afga sex öra penninga, ett hemol i böturum, som afga säx öra penninga, ett hemol i gambla bötum, som afgar 3 mark, ett hemol i langamala, som afgar 3 mark, ett hemol i wäckla bodum, som afgar 3 mark, ett hemol i lamalahult, som afgar tree öre, ett hemol i barnabodum, som afgar tree öre penninga SD NS 1: 46 (1401, *nyare afskr.*).

hemola (*hemula*. *hemolla*: -ar SD NS 1: 99 (1402). **hemoldha**. **hämoldha**. **hemla**. **heemla**. **hembla** SD NS 1: 314 (1404), 334 (1404) o. s. v. **hämbla** (*för hämbla*) ib 601 (1406). -ar, -adhe, -adher), v. [*Jfr Isl. heimila*] L. *öfverlåta eganderätten (till något åt någon), tillägna*. wi . . . afhendom oos . . . ok hemulum (*näml. jorden*) domkirkyonne . . . thyl äuerdelika ägho SD 6: 65 (1348). ib NS 1: 563 (1406). jak . . . hemola theem (3: fem örisland jordh) fornempdo domkirkio . . . til äuerdheleka ägho ib NS 1: 11 (1401). hemoladhe hanom the samu tomt fri ok frälsa til äuerdheligha ägho SJ 164 (1430). SD NS 1: 24 (1401), 91 (1401), 99 (1402), 108 (1402) o. s. v. mera kunde hon ey heemla magnus konungahanpoyan FH 3: 58 (1445). hemlar iak vndher myn systher . . . the for:de vi stengger iordh tiil äuerdheleca äghe SD NS 2: 1 (1408). affhendher myn systher . . . the for:de vi stenger iordh och hemlar vndhan sigh och syno arffwom och hemlar vndher mik och mynu arffuom tiil äuerdelica äga the for:de vi stengger iordh ib. thetta fornemdha thorph hemola jak vndan mik ok minom arwum ok fornemdhe hustrv ok hænna arwum til äuerdheleka ägho ib 1: 215 (1403). tileghnar iak thet oc oplater oc hemolar klostreno vazstenom ib 2:110 (1409). thil egnar jach wpsala domkyrkio thetta for:da goz oc hemoldhar ib 172 (1409). hauer mik giort mektogan ok myndoghan . . . the forsagdä tomt at sälia och hemola them hona köper ib 103 (1409, *gammal afskr.*). han war mäktoger och myndoger at hämoldha . . . her olaue magnusson . . . vi öres landh iordh ib 215 (1409). — *försvara ss laglig egendom, försvara föryttringen af och eganderätten till*. at wj . . . gaten honom . . . thet ey hemolat BYH 1: 194 (1385). tilbinde wi oos ok wara arfwa . . . ath fri ok hembla ok orgrant göra thet fornempda goz . . . for alla the ther kunno vppa tala . . . til äwerdheligh ägho SD NS 1: 314 (1404). tilbinder jak mik ok mina arfwa for:dä herra abrem brodhersone ok hans arwa at fri ok hembla ok orgrant göra thet fornempda gooz . . . for alla the ther kunno vppa tala . . . til äwerdhelika ägho ib 334 (1404). ib 464 (1405), 602 (1406). tilbinder jak mik oc myna arfwa thet for:da goz forsagdha her abram oc hans arfwom fry oc hembla for hwars mans a talan ib 2: 89 (1409).

hemold (*hemuld* L. *hemult* L.), f. [*Jfr Isl. heimold, heimild*] L. *hemul, försvaret el. garanti för eganderätt*. promittentes nos . . . domino siggoni veram caucionem wlgaliter dictam hemold facere SD 5: 646 (1347). vi . . . giffwom honom här vppa hemoldh oc fasta ib NS 1: 451 (1405). *Jfr ohemold samt hemol, f.*

hemole (*hemuli*), m. L.

hemolgöra, se **hemol**, adj.

hemolhet (*hemwlhet*: -hetz SD 1: 517), f. *förtrolighet, förtrolig vänskap*. SD 1: 517.

hemolman, m. L. *Jfr hemols man*.

hemols eper (*hemuls-*), m. L.

hemolsman (*hemolz-* SR 1. *hemuls-*. *hemulss-*), m. L. *hemulsman*, den som åt en annan lemnat en viss rättighet och vid uppkommen twist skall försvara den samma; särsk. den som till en annan förytttrat fast el. lös egendom och vid uppkommet klander skall försvara den skedda föryttringen och den andres eganderätt. quartam partem omnium quæ possedi in elgiahult et myklahult . . . sibi et suis hæredibus assignauit, tali tamen conditione interiecta, quod si prædicta bona . . . contigerint calumpniari . . . me sibi appropriatorem, qui vulgariter dicitur hemulssman, obligo SD 2: 419 (1304, *nyare afskr.*). nos et heredes nostri ipsis erimus veri in wlgari hemulsmæn in eadem ib 514 (1307). SR 1. *Jfr hemolman*.

hemresa, f. *hemresa*. tha the vore pa theris hemrese BSH 5: 507 (1512).

hemska, f. [*Isl. heimska*] 1) *blyghet, blygsamhet*. at thu ville göra thinna modhir iomfrulico hemsco (*teneram verecundiam*) nakra blygdh Bo 61. ib 196. 2) *dårskap, dumhet*. fore hans hemsco ok hägomma saka Iv 4219. ib 4223.

hemska, v. *refl. varda blyg el. förlägen*. nar människian omskiptir färghona oc rudhnar i änliteno ok hemska som thän ther blyghis Bo 104.

hemska (*heemsker*), adj. [*Isl. heimskr*] eg. som varit endast i hemmet, som icke varit ute i världen. 1) *blyg, försynt*. thz människian är heemsk ok blygh (*habere pudorem et verecundiam*). tilhöre stundom store dygdh ok stundom storom last Bo 151. 2) *försagd, underlig till mods, utom fattning, förvirrad, gripen af en genom något oväntadt el. hemlighetsfullt framkallad känsla af ängslan el. häpnad*. iak lydde swa länge a thera sang at iak wardh hemska aff thera bang (*at ek fann at ek var af því mjök heimskr*) Iv 441. stodh ciprianus atir hemska (*förbluffad, skamflat*) ok harmfuller (*delusum se videns tristis remansit*) Bil 447. 3) *dåraktig, dum, tokig*. thu giördhe som een hemska man Iv 4173. gak thu bort thin hemska quinna thiin ordh hafua swa vnderlika grenna ib 1151. äre iwdha wit stolne oc hemske som halda thässa sidhwänio MB 1: 308. sagdo han hemska wara (*eum delirare putabant*) Bil 683. han fäste sina lygh for hemsco folke Bu 101. kunugen saghe han hemska hua takit uip hemsco (*stultum*) namne ib 500. som prädica folke hemska tro ib 138. hemska blygdhin Bo 151. sua hemska varo hepnna villor Bu 9. Iv 1039, 1546.

hemsokn, f. L.

hem stämpna, v. L.

hemstämpning, f. L.

hemsända, v. *hemsända*. BtRK 375 (1501, orig.).

hemsökning, f. L.

hemul o. s. v., se **hemol** o. s. v.

hemulika, se **hemelika**.

hemvägher (*heem wägher*: -wäghin ST 520), m. *hemväg*. Al 290. ST 212, 520.

hen, adv. [*Mnt. hen*] bort. otte rwth fördhe en bysso hen BSH 5: 272 (1508). *Jfr for hen*.

hermelika, se harmelika.

hermelin (hermeliin. hermelijn. hermelyn), *m.?* *n.?* [*Mht.* hermelin. *Mnt.* hermelen] *hermelin*, *hermelinskinn*. migale, hermelin *GU* 7. vi timbrias hermelin *SD* 4: 2 (*före sl. af* 1327, *samt. afskr.*). capucium meum cum hermelin *ib* 369 (1334). i nouum par vestium de skarleto cum hermelyn *ib* 370. pileum meum cum hermelin *ib*. var herra steen kladder i brunth flogeld under medh huijt hermelijn nijdher uppa skona *TK* 272. läkatta skin som nw kallas hermelin *PK* 221. mz safuil skin, mardha ok swa hermeliin *Fl* 496. *RK* 1: (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 163, 2: 7154. — **hermelins kiortil** (härmelins-), *m. kjortel el. rock af hermelinskinn*. haffde han oppa sik en härmelins kiortil *BK* 208.

hes, *adj.* [*Jfr Isl.* háss. *Fht.* heis] *hes*. thom ther . . . hese äre *LB* 7: 133. — *dof, sträf. om ljud.* swa som homblan nar hon flyghir nidhir sänker hon sik idhkelika til iordhinna ok gifwir af sik mykit hesa (*raucam*) röst swa höre iak nu j wärlidne the heso ok dummo röstina *Bir* 1: 134.

hesa (heesa: -o *LB* 7: 11. *häsä ib* 6: 105), *f.* *heset*. sep er godh ffor heso *LB* 2: 65. *ib* 1: 97, 2: 35, 5: 77, 81, 6: 105, 7: 11, 140 o. s. v. for jessa (*för hesa el. heso; motsv. ställen* 1: 97, 5: 77, 7: 11 *hafva heso, heeso*) *ib* 2: 31. lynar han (o: kanelabark) alla hosto . . . oc vtdraghir alla heso mz synne maket aff halsenom *ib* 3: 51.

hesna (heesna. -adhe), *v.* *varda hes.* jak heesnade oc miste röstena ffor graat oc hiärtans sokkan *Su* 214.

heta (heeta. heyta: -er *RK* 1: 63, 151, 690, 803. *häta Bil* 82. *höta KS* 18 (45, 19), 48 (121, 52). *pres. -er. refl. hetz. impf. hät Bu* 9, 28, 137; *Bil* 880; *KL* 354; *Bo* 81. *hääät ib* 59. *het Di* 7, 9, 13 o. s. v.; *MD (S)* 211. *heth Bil* 263. *heet RK* 1: 204, 222, 242, 594, 632, 634, 635, 1188, 1232, 2437; *PK* 227. *heyte RK* 1: 75, 169, 1001. *hedh (i rimslut) ib* 2: 3849. *part. pret. -in*), *v.* [*Isl.* heita] *L.* 1) *ropa, kalla, åkalla.* med *prep.* a. hät han innerlika a vara frw oc sancta magnus *Bil* 880. *Bir* 4: 76. 2) *kalla, benämna. med två ack.* man ma them thy wäl hunda heta *Al* 5549. *ib* 6852, 7301. *RK* 1: 2437. 3) *intr. kallas, heta.* hawm wi sat ok skipat j hwarri laghsaghu tolf män. som heter konungs näfnd *SD* 5: 605 (1346). han hete ängin bure merä *SR* 11. medh eno porppe, sum hete kimbbara malle *SD* 6: 180 (1350). met twem widperuäru mannum. een . . . sum heteer olle kopenin ok annär . . . sum heter hincicä af masku *FH* 8: 5 (1353). lius a latin hete candela *Bu* 8. suarar sik huaa hetet reprobum *ib* 500. hans mofer hät februa *ib* 9. som andro nampne hät pluto *ib*. hete pera prigia stapa biscopar hepars namne patriarche *ib* 195. *ib* 4, 22, 28, 137. *Bil* 82. *KL* 334, 360. *Bo* 59, 81. *RK* 1: 63, 151 o. s. v., 2: 3849. *Di* 1, 7, 9, 13 o. s. v. thän (*dygden*) må höta föreakt *KS* 18 (45, 19). *ib* 48 (121, 52). thz haffde heetit ostadoghet *Bir* 4: 80. jach heter inthet wtan een herrehyllare och lackarä aff them *BSH* 5: 42 (1505). heth af allom syndogh (quin)na *Bil* 263. het aff hwariom manne godh *MD (S)* 211. hwart landzskapit heet sith nampn *PK* 227. — *refl. hetas, sägas, be-*

rättas, påstås, hafva rykte för. somne hethas skule en nw wara ther i fängilse *HSH* 22: 40 (1493). affgudhät baal, som mykyt hetz ätha oc drikka *Su* 61. — *kallas, hafva rykte att vara.* bättre är heetas dygda fwl en agha bade silff ok gwl *MD (S)* 278.

heta, *f. tillsägelse.* at . . . andris aff thöm päningom wtgifuit hafdhe äpter thomasa heto oc budhi *LVIII mark FH* 2: 10 (1380, *nyare afskr.*).

heta (*häta. -ir*), *v.* [*Isl.* heita] *L.* 1) *upphetta.* lät heta siw panzara glödh heta *KL* 372. *MD (S)* 289. thager man fenikolz sthielke och heter och brenner i aska *LB* 8: 50. — *opersonl.* wnderstundom af indra inälfwom hether hänne (*upphettas hon, blir hon het*) af blodhzins ömnoghet *Lg* 3: 483. 2) *brygga.* *Smål L. Kr* 12: *pr.* *Jfr Tamm, Ark. f. Nord. Fil.* 2: 344. — *bildl. brygga, ställa till.* jak troor han illa for sik hätir *MD* 82 (*i rimslut*). — *Jfr glödhmeta samt hita, v.*

heta, *adv. hett.* nar lifren brinder heta *LB* 7: 238. om lifren brinner heta *ib*.

hetelika (heetelika: -are *Su* 173. *hetirlica KL* 344. *hetherlika Su* 212. *hedhelika ib* 218. *heteliga MB* 2: 166; *Lg* 816. *heetlig MD* 449), *adv. hett, varmt; bildl. hett, varmt, häftigt, ifrigt.* thän eldin som var herra ville at hetelica skulle optändas *Bo* 118. wart iak swa heteliga wptändh i hans älskoga. at mik syntis honom aldrih kwnna aller formaagha saa heteliga loffwa, som iak gärna wille *Lg* 816. *ib* 812. älskar os swa mykyt hetelica *Bo* 242. *ib* 74. astundar hetelica *ib* 46. *ib* 148. the löpa mykyt trolica oc mykyt hetelica *ib* 224. *Bir* 1: 16, 71, 141, 185, 190, 242, 267, 298, 355, 2: 136, 3: 107. *VKR v, xx. Ber* 238. *Su* 173, 212, 218. *MB* 2: 166. *MD* 449. — (?) himerikis konungir giuir sik siäluan hetirlica thöm han älska *KL* 344. — *Jfr iämhetelika.*

heter (heeter. häther. *n.* hett. het. heth. *heet. hät. hiith LB* 2: 65), *adj.* [*Isl.* heitr] 1) *het, varm.* ath han wardher vel warmbär eller häther *LB* 2: 12. himil är hwarce heter eller kalder *MB* 1: 79. thera liws hawa heta krapt ower wädher oc watn oc iordh *ib* 40. *GO* 225, 226. han saa högt oc blijade breet som han hade supet heet (*kanske snarare att fatta ss adv.*) *RK* 1: (*Albr.*) s. 213. är blodhit hät *LB* 5: 292. hiith watn *ib* 2: 65. — *het, hetsig (ss egenskap hos en dryck el. ett läkemedel).* wiin är kalt aff thäff oc tho het mz krapt *MB* 1: 41. galanga galgana är tört oc heth *LB* 3: 47. mwscatum är wat oc het *ib* 49. *ib* 50, 51 o. s. v., 4: 339, 344, 349. 2) *bildl. varm, brinnande, ifrig.* hether älskare *Su* 113. manadhe them vara . . . heeta j gudz elskogha *Bil* 159. *KL* 191. kärleken är hether oc hastogher *Su* 89. til mästan oc hetastan kärlek *Bir* 2: 136. *ib* 3: 419. nar han fölghe them thinghom ther han hawir til hetare vilia *ib* 1: 336. — *ifrigt längtande.* varp . . . än hetare ok harpare tel martirium *Bu* 520. *Bir* 2: 10. at the skulu thäs hetare vara til gudh *ib* 79. *ib* 114. hete til mat *MP* 1: 190. — *Jfr genom-, glöp-, of-heter.* — *n. adv.* 1) *hett, varmt.* pa solen sken hetast *Bu* 402. taa är ey got oc (*för at*) badha heth wtan liomt *LB* 3: 14. 2) *hett, ifrigt, häftigt.* ther gaffs för hett oppå *RK* 3: (*sista forts.*) 4653.

iak framgik thes hetare (*eo ferventius*) *Bir* 1: 244. at the mik . . . matten thäs hetaren astunda *ib* 4: 103.

hialäghi, *n. L.*

hiþi, *n. L.*

higha (*hiiga. -adher?*), *v.* [*Jfr Mnt. higen*] *narra?* thet the gode karle haffwe mik sa hiigiid och forasskhet *BSH* 5: 502 (1512).

hikka (*-ar*), *v.* [*N. hikka. Äldre Dan. hikke*] *flämta, snyfta, hicka.* hikkär singulto *VGL* xiv. singultare *j:* hikka *LB* 6: 284. hikkande äpther andan *MB* 2: 298. aff sorg tha monde han altiit hikka *Fl* (*Cod. C*) 242. keysaren böriade spy ok hikka *MD* (*S*) 273.

hikka, *f.?* **hikke**, *m.?* *hicka.* han matte ey äta äller drikka for anger ok sorgh oc for mykin hikka *Fl* 242.

hikkan, *f. hicka.* *LB* 2: 43, 3: 134, 7: 146.

himan, *f.* [*Jfr Sv. dial. hima, v.*] *svindel.* swa faar menniskian hoffwdgäldh oc hoffwdverk oc himan *LB* 7: 77. *Jfr hovudhhiman.*

hime? *m.* *Jfr hovudhhime.*

himil (*himel* *MB* 1: 219. *himmel* *Su* 136. *hymeldh* *LfK* 113. *med art. nom. och ack.* **himilin** *MB* 1: 40, 41, 44, 156. **himelin** *Bir* 3: 364, 365; *KL* 131. **himelen** *Su* 136. **hymelin** *ib* 287. **hymmelin** *RK* 1: 355. **hymmlen** *LfK* 231. *gen. himils. dat. himble* *MB* 1: 376. *med art. himblinom* *ib* 53. **himblinum** *ib* 156. **himblenom** *ib* 39, 156. **hymblenom** *Lg* 3: 615. **hymilenom** *MP* 2: 22. *pl. nom. himblar. med art. himblane* *MB* 1: 38, 41, 44. *gen. himbla* *MP* 1: 155. **himla** *ib. dat. himblum* *MB* 1: 41. **himblom** *ib* 44. **hymblom** *ib* 356. **himlom** *MP* 1: 183. *med art. himblomen* *MB* 1: 47. **himlomen** *Gr* 298), *m.* [*N. himmel. Fdan. himmel*] *L. himmel.* al creatwr. himil oc iordh oc haf. oc al the thing ij them äru *Gr* 271. at ophowe skapadhe gudh himil oc iordh *MB* 1: 37. thässa fästona kalladhe gudh himil *ib* 156. watnin the vnder himblenom äre *ib.* nw wardhe liwsen i himblinum *ib.* giordhe han manga stiärnor, oc satte them i himilin at liwsa ower iordhina *ib.* skal iac giwa idher räghn aff himble *ib* 376. skal iak ökia thina släkt swa som himils stiärnor *ib* 209; *Jfr himilstiärna.* himils natwra *ib* 40. gudz ängel for nidhir af hymilenom *MP* 2: 22. wpfoor han j himelin *KL* 131. sitar högra än nokor himil *Bu* 145. ower attonda himelen . . . är än en högre himmel som . . . kallas celum empireum . . . oc thz är then konunglike gardhen, himerikis palacium, alla hælga anda oc siäla äwärdelikit heman *Su* 136. ewinnelikt nampn oc wald the sälasta trinitas, hon kallas oc himil *MB* 1: 41. — *ofta i pl. himblane* ganga lukt kring om iordhina *MB* 1: 38. styrer war herra alla himbla mz änglom oc all likamlik thing i iordhrike mz himblöm *ib* 44. ey magho oc himbla röras aff sik siälwom *ib.* äre ey hælder himblane liwandis än skipith *ib.* himbla oc stiärnor äre dyghna tekn *ib* 65. annor himbla natura är ey liws aff sik siälwe *ib* 41. thu gaft thinom winom thilreth brödh af himlom (*de caelo*) *MP* 1: 183. hans vpfärd til himla *ib* 155. vars herra vpfärdh til himbla *ib.* mz änglanna

härskapi som komo mz thy liuseno aff höxsta himlomen *Gr* 298. i empireo högxsta himblum *MB* 1: 41. — *Jfr himin.* — **himbla ganger**, *m. himlarnes el. himlakropparnes gång el. rörelse.* epter domadagh skal all wärlden ändas oc himbla ganger *MB* 1: 66. *ib* 67, 99. *Jfr himna ganger.* — **himbla lius**, *n. himmelskt ljus.* *VKR* xv. *Jfr himna lius.* — **himbla tekn**, *n. himmelstecken, företeelse på himmelen.* akta himbla tekn *MB* 1: 65. *Jfr himil-, himils-tekn.* — **himbla tungl** (**himbla tungel** *MB* 1: 45, 67, 283), *n. himlakropp.* *MB* 1: 45, 67, 283. *Jfr himil-, himils-, himna-tungl.* — **himils färdh** (**hymmels-**), *f. himmelsfärd; himmelsfärdsdag, högtid till firande af (Kristi) himmelsfärd.* andra idre scriffuile, giffne pa stokholm nogra dagha effter wars herre hymmels färdh *FM* 283 (1506). *Jfr himil-färdh.* — **himils färds dagher** (**himils färdz-**), *m. himmelsfärdsdag.* thänne wars herra himils färdz daghir *Bo* 253. — **himils tekn** (**hymels-**), *n. = himbla tekn.* the som kloka mästara äru j hymelsteknom (*astrologi*) *Su* 224. — **himils tungl** (**himils tungel** *MD* 17), *n. = himbla tungl.* *MD* 17. *Jfr himiltungl.*

himilblar (**hymelblaar**), *adj. himmelsblå.* eth . . . klädhe som haffde hymelblaa färghe *Lg* 3: 621.

himilfart (**hemmelfart**), *f. = himils färdh.* then söndag nest epter wars herre hemmelfart *BSH* 4: 223 (1497).

himilfärdh (**hymelfärdh**), *f. himmelsfärd.* aff iomffru marie hymelfärdh *Lg* 3: 614. *Jfr himils färdh.*

himilliker (**himillikin**), *adj. himmelsk.* han synis . . . swa som wara dödbir for wärldinne ok allir himillikin *Bir* 1: 348. *Jfr himilsliker, himneliker.*

himilrike (**hymmelrike**), *n. = himirike.* *Gers Ars* A 3.

himilsker (**hymilsker**: -ilst *Su* 286. **hymelsker**: -elske *ib* 40. **hymelzsker**: -elzsko *Bir* 4: 44. **himmilsker**: -ilskan *Su* 173. **hymnilsker**: -ilska *Lg* 221. **himmelsker**: -elske *LfK* 114. **hymmelsker**: -elska *Lg* 3: 272; -elskom *Su* 83), *adj. himmelsk.* ahörande allo mine hymelzsko härskapi *Bir* 4: 44. hymilst brödh *Su* 286. syunga himmilskan sangh *ib* 173. frögdhas i hymmelsskom sälikhethom *ib* 83. then himmelske fadhren *LfK* 114. *Lg* 221, 3: 272. *Su* 40.

himilsliker (**hymelzsliker**: -lika *Su* 264. **hymelzsliker**: -lika *ib* 242, 346; -like *ib* 360. **himmelsliker**: -lika *ib* 140; -like *ib* 194, 195; -liko *ib* 136. **hymmelsliker**: -lika *Lg* 3: 656; -likom *Su* 89. **hymmelsliken** (*n. pl.*) *ib* 80. **hymmelsliken**: -likit *ib* 3. **hymmilsleker**: -leka *ib* 105. **hymmelsleker** *ib* 17. **himersliker**: -lik *ib* 204. **himersliker**: -lika *ib* 209. **himerskliken** (*f.*) *Bir* 2: 44, 3: 184), *adj. himmelsk.* mz klokkom . . . hymmelslikit oc sötasta liwdh giffuandom *Su* 3. hymmelsleker kärleker *ib* 17. gudeliken oc hymmelsliken tingh *ib* 80. *ib* 89 o. s. v. en wtualdh brudh mins hymmelslika fadhers *Lg* 3: 656. vm thw vilt vara himerskliken älla hælagh *Bir* 2: 44, *ib* 3: 184. *Jfr himilliker, himneliker.*

himilstiärna, *f.* stjärna på himmelen. jak skal ökia thina affqwämdh swa som himilstiärnom MB 1: 345.

himiltekn (himel-), *n.* det som synes på himmelen. domodaxsens dröffwilse oc syndaranna plaghor gitta ey seet ällar lidhit sool ällar mana, stiärnor ällar nakor himeltekn LfK 114. Jfr himbla-, himils-tekn.

himiltungl (himiltungel MB 1: 44, 45, 48, 57, 60, 61, 101, 416, 430, 497. **himil thungel** ib 2: 404. **hymiltungel** KL 307. **himeltungel** Bir 2: 316. **hymeltungel** Su 424. **himiltungil** Gr 300; MB 1: 44. **himil tungil** KL 411. **hymil twngil** ST 109. **himeltungil** Al 44. *nom. och ack. pl. med art.* **himiltunglin** Bir 1: 45, 2: 127. **himil twnglin** ib 264. **himiltunglen** MB 1: 66, 67. **himeltunglen** Bir 3: 120. **himil tungollin** ib 1: 236. *gen. pl.* **himiltungla** MB 1: 67. *med art.* **hymil tunglanna** ST 220. **himeltunglanna** Bir 3: 57. **himeltunglanne** ib 120. *dat. pl.* **himiltunglom** MB 1: 40. **himeltunglom** Bir 3: 470. **himiltuglom** Bu 153), *n.* [Jfr Isl. himintungl] himlakropp. hwi mon ... scripten kalla manin et mykith himiltungel MB 1: 60. solin lyse owir al annor himiltungil Gr 300. himiltunglin (*sidera*) thiäna människione Bir 1: 45. alle himpna mz allom himeltunglom (*planetis*) ib 3: 470. Bu 153. MB 1: 40, 44, 45, 48, 57, 61, 66, 67, 101, 416, 430, 497. KL 307. Bir 1: 236, 2: 127, 264, 316, 3: 57, 120. Al 44. ST 109, 220. MB 2: 404. Su 424. Jfr himbla-, himils-, himna-tungl.

himin (hymin L. *med art. nom. och ack.* **himin**. **himinen**. **himenin**. *dat.* **himpne**. *pl.* **himinar: -ana** KL 144. **himnar**. **himpnar**. **hympnar**. *dat.* **himnom**. **himnum**. **himpnom** MB 1: 41. **hympnom**), *m.* [Isl. himinn] L. *himmel*. var härre giorpe himin ok iorpe Bu 493. spurpe huar iorpen var högre än himinen ib 145. huru lanekt är mällan himins ok iorpe ib. ypnape himinen ib 531. seia himins lius ib 532. nw wardhe liwsen i himblinum . . . oc skine i himpnenom oc lyse iordhina MB 1: 156. all räghn skyyn aff himpnenom bradhnadho ib 170. aff myrkom ok stormande himpne Bir 3: 365. wpgangande i himenin KL 131. vpseande i himinin ib. Bo 249. — *ofta i pl.* wiliom wi spöria hwru mange himpnane äre MB 1: 40. dauid i psaltaranom sigher flere himpna ib. himpna natura ib 43. scref af himnum ok himna gange Bil 382. af hwario lande som vndir himnomin (*sub caelo*) var KL 133. stegh vp til hympna MP 2: 30. pär han tel himna stägh Bu 12. tepes pre soler a himnom ib 63. com aff himnum skinande sky ib 13. com lius af himnom (*de caelo*) som lygne eldar ib 185. hörpo röst af himnom ib 531. solinna liws hulkit som liwse j himnomin Bir 1: 172. thu skin owir alla himnana ib. thz waldh är tegh af himnum senth MD 15. thz brödhit som nidhirfor af hympnom (*caelo*) MP 2: 134. löste sina wini fra häluitis elde til himna glädhi Bil 612. — Jfr himil. — **himna bliwilse**, *n.* himmelsk boning. at wardha inbyggjara himna bliwilsa (*caelestium mansionum*) Bir 4: (Dikt) 228. — **himna brudha hus**, *n.* himmelsk brudkammare. Ber 193, 194. — **himna brudhgumi (-brwdh-**

gumme), *m.* himmelsk brudgum. at gaa mot himna brwdhgumma jhesu christo Ber 76. — **himna bröp**, *n.* himlabröd, himmelskt bröd. firi pöm pu föde uip himna bröp (d. v. s. manna) fyritighi ar pa iorpen var snöp Bu 77. föddhe hona . . . widh himna brödh (*af senare hand ändradt till himna födho*) Bil 487. — **himna födha (hymnpa-)**, *f.* [Fnor. himna föda] himmelsk föda. j hymnpa födhonne som kalladhis manna Bir 3: 60. föddhe hona . . . widh himna födho (*esca caelesti*) Lg 487. — **himna ganger (himpna-** MB 1: 178), *m.* = **himbla ganger**. scref af himnum ok himna gange Bil 382. MB 1: 178. — **himna härskap**, *n.* himmelsk härskara. himna härscap i seinanda kläpom fylte huset Bu 530. — **himna kesare**, *m.* himmelsk kejsare. lydde himna kesara (d. v. s. Guds) bupi Bu 529. — **himna lagh**, *n. pl.* himmelsk lag, lag för himlakropparne. Bil 339. — **himna ledhare**, *m.* himmelsk ledare. Ber 128. — **himna lius**, *n.* himmelskt ljus. Bu 493. Bil 344, 698. Jfr himbla lius. — **himna lughi**, *m.* himmelsk läge. saa jwi hans hofdhe himna lugha swa som en skiold Bil 642. — **himna mästare**, *m.* astronom. wm thän tima war ptholomeus himna mästare mär j alexandria Bil 382. — **himna rike (himerne ricke** BSH 5: 24 (1504)), *n.* [Isl. himnaríki] = **himirike**. Bil 445. BSH 5: 24 (1504). — **himna trapa**, *f.* himlatrappa, himlastege. annur himna trapo (*för -trapa*) är döpelse Bu 185. — **himna tungl**, *n.* himlakropp. scref af himnum ok himna tunglom Lg 1001. Jfr himbla-, himil-, himils-tungl.

himirike (himirichi. himerike (*oftast; jfr Kock, Studier öfver Fornsv. Ljudl. s. 260*). **hymiriki** L. **himmerike: -riket** Va 55. **hymmerike** Lg 550; RK 1: 353; **-rikis** Bil 412; RK 1: 3. **hymmerik** ib 342, 356 (*på båda ställena i rimslut*). **hemmerijk** MD 498 (*i rimslut*). **hymmerige: -rigis** RK 1: 4410. **hemerige** BSH 5: 241 (1508)), *n.* [Isl. himinríki. Fnor. himiríki] L. *himmelrike, himmelen ss Guds och de salige andarnes boning*. j ihesu christi hedhir ok namn skulu böghias al knä. badhe j himerike ok iordhrike ok hálwite KL 3. var herra til redde twa kosta . . . en j iordrike oc annan j himerike MP 1: 194. pa han fiol af himirike ok tel hä[1]uitez Bu 145. kom gabriel af himirichi ib 6. kumbar af himirike röst ib 5. huru var fru for af pänna heme tel himiríkis ib 12. at han sände för tel himiríkis eigh hánne iamborit folk ib 511. fara til himeríkis Bo 246. vars herra ihesu christi vpfärdh til himeríkis ib 242. moysi lagh ledde ängin til himeríkis MB 1: 444. the tro ledde them til himeríkis hop ib. tha er war siel i hymmerik RK 1: 342. ib 353, 356. for allom thet hafdhe forskuldat vpadhe thv himirike Bir 4: 135. gudh fadhir j himeríkis högdh MP 1: 3. gudh fadher aff himerike MB 1: 67. himeríkis herra ok aldra thinga skapare Bir 3: 405. himeríkis portir star jdhir ypin ib. himeríkis konungir ok änglanna herra ib. gudz son himeríkis sool oc liws MB 1: 52. — *gen. framför ett subst. ofta med nästan adjektiv betydelse: himmelsk.* all jorderíkis frygd ok hymmeríkis nade RK 1: 3. hon yrke opta swa iordzlíca giri at hon vil ey lydha ok fölgia them som hona til himeríkis krase

kalla *MP* 1: 193. at the haldir vtualia at smaka äüärdelica beskelikhet j heluite än fölgia them som them kalla til himerikis sötma *ib*; *jfr* **himirikis sötme**. thässin himerikis välsignadha adhran *KL* 329. thera nampn äru nw scrifuat j hymmerikis bok (*jam cælis nomina sua dederunt*) *Bil* 412. mang thing . . . som scrifwadh äru j himerikis book (*libro cælesti*) *Bir* 3: 455. himerikis orghor *Su* 137. j hwpe himerikis godha thinga (*sic cælestium bonorum*) *Ber* 41. thänne stadhin . . . j hulkom himerikis liggianda fää skulle liggia *Bir* 3: 444. hon hawir ok bär j sik himerikis gudz (*cælestis Dei*) biläte *ib* 184. gudh giwi thic hwilo ij himerikis ierusalem *KL* 217. *Ber* 175, 232. j himerikis palaz *Ber* 45. himerikis palacium *Su* 136. *Denna adjektiva betydelse ingår i allmänhet i de sammansättningar, som anföras i det följande. Jfr iordhrike. — himirikis brudha hus (himerikis-), n. himmelsk brudkammare. Ber 76, 90, 107, 108, 161. — himirikis brudhgumi (hymerikis brudhgomme; -gomma ST 307), m. himmelsk brudgum. hymerikis brudhgomme ihesus Bir 1: 61. ST 307. — himirikis brödh (himerikis-), n. himmelskt bröd. thz himerikis brödhit ok äran som är j himerike Bir 3: 14. — himirikis fadhir (himerikis-), m. himmelsk fader. at han skulde hedhra sin himerikis fadhir (*patrem suum cælestem*) Bo 24. *ib* 218. *MP* 1: 295. *Ber* 51. — himirikis fadhurland (himerikis fadherland), n. himmelskt fädernesland. skalt thu hugnas mz honom j himerikis fadherlande *Ber* 45. — himirikis faghnadher (himerikis-), m. himmelsk glädje. til ewerdhelikin himerikis faghnath *MB* 1: 158. — himirikis fädhernis land (himerikis fädhernis- *Ber* 49, 100, 210; *Su* 143. himerikis fädhernis- *Bo* 253; *Bir* 2: 68, 3: 34; *Ber* 38), n. himmelskt fädernesland. ingingo i himerikis fädhernis land (*supernam patriam*) *Bo* 253. *Bir* 2: 68, 3: 34. *Ber* 38, 49, 100, 210. *Su* 143. — himirikis fädhernisland (hymerikis fädhernis land), n. = himirikis fädhernisland. for hymerikis fädhernis landz (*cælestis patriæ*) astundan *Bir* 1: 245. visar väghin til hymerikis fädhernislandz hampn *ib* 324. — himirikis gardher (himerikis-), m. himmelskt hof. thin wärzlike gardh röfwir min himerikis gardh (*cælestem curiam*) *Bir* 2: 332. *Ber* 219. — himirikis glädhi (hymerikis-), f. himmelsk glädje. iak skal sätia them när mik j hymerikis glädhis säte *Bir* 1: 91. — himirikis hember (hymerikis-), m. himmelskt hem, himmelsk boning. war hon omgangandes i hymerikis heme *Lg* 3: 424 (*kan föras till ett himirikis hem, n.*). — himirikis härskap (himerikis-. himerikis herskap: -skapi *Bo* 249. hymerikes herskap *LfK* 114), n. himmelsk härskara. otalikit himerikis härskap *Bir* 3: 293. *Bo* 246, 249. *LfK* 114. *Su* 136. — himirikis härskaps moghe (himerikis herskaps-), m. himmelsk härskara. allan then säla himerikis herskaps moghan (*totam cælestem curiam*) *Su* 327. — himirikis lif (himerikis lifh), n. himmelskt lif, lif i himmelen. skilias fra himerikis lifhs wärzskapi *Ber* 132. — himirikis lius (hymerikis-), n. himmelskt ljus. medh enna handa hymerikis liwse *VKR* xv. — himirikis läkiare (himerikis-),*

m. himmelsk läkare. *MP* 1: 295. — **himirikis ordh (himerikis-), n. himmelskt ord. Bir** 3: 450. — **himirikis paradis (himerikis paradys), n. himmelskt paradys, det himmelska paradiset. iak . . . loffuade honom oc gaff himerikis paradys Su** 189. — **himirikis rike (himerikis-. himmerikis-. himerikis rikie. hymmeriiges riige BSH** 5: 394 (1510)), n. himmelrike, himmel (ss Guds och de salige andarnes boning); äfven himmelrike, Guds rike, det af Kristus på jorden upprättade riket af himmelskt ursprung och himmelsk art. gwd i hymmeriiges riige *BSH* 5: 394 (1510). see thz ärleka landet . . . himmerikis rike, krasanna paradys *Su* 134. af astundan himerikis rikis (*supernæ patriæ*) *Ber* 33. huru ma iak vita at himerikis rike (*cæleste regnum*) är *Bir* 3: 35. inga i guz hws som är himerikis rike *Gr* 284. gaf . . . honom oc hans äptekomandom himerikis rike. som är vald oc makt lösa ok binda. göra ok lata i himerike oc iordhrike *Bo* 119. os bör owir mang dröuilse inga i himerikis rike (*regnum Dei*) *KL* 158. talande medh thöm af himerikis rikie (*regno Dei*) *ib* 131. säle äru the som andelica äru fatike. thy at thera är himerikis rike (*regnum cælorum*) *Bo* 65. *MP* 1: 19. — **himirikis rikedomber, m. himmelsk rikedom. forsmä iordhrikis godhz, och girnas himerikis rikedom (divitias . . . cælestes) Ber** 128. — **himirikis sanger (hymerikis- Bir** 4: 149), m. himmelsk sång. *Bir* 4: 136, 149. — **himirikis skiu (hymerikis sken), n. himmelskt sken. skina aff hymerikis sken ällar lywse Lg** 3: 474. — **himirikis säte (himmerikis-), n. himmelsk tron. ther ärw himmerikis sätthe Su** 137. — **himirikis sötme (himerikis-), m. himmelsk sötma. vilt thu smaka then othänkelica himerikis sötman Bo** 101. *Su* 137. — **himirikis thing (himerikis- Bir** 2: 45, 3: 23; *Ber* 2; *Su* 3. hymerikis-), n. himmelskt ting. äwerdhelikin hymerikis thing *Bir* 1: 39. *ib* 2: 45, 3: 23. *Ber* 2. *Su* 3. — **himirikis vin (hymerikis-), m. himmelsk vän. iak letadhe ey wärzlike vini vtan hymerikis vini Bir** 1: 9. — **himirikis vägher (himerikis-. hymerikis- Lg** 3: 157), m. väg till himmelen. han do ok kom a himerikis wägh *KL* 84. mästara oc ledhara i himerikis väghinom *Bo* 64. *MB* 1: 444. *Bir* 3: 405. *Lg* 3: 157. — **himirikis värdhelikhet (himerikis-), f. himmelsk värdighet. aff thine himerikis värdhelikhet Bir** 3: 235. — **himirikis ära (himerikis-. hymerikis- Bir** 1: 40), f. himmelens härlighet, himmelsk härlighet el. salighet. hans almosor ok offer fremdo hins siäl til himerikis äro *Bil* 732. om thera himerikis äro *MB* 1: 127. *Bir* 1: 40. — **himirikis ödher (hymerikes- TB** 72. hymmerikis- *RK* 1: 347, 3905. hymmerigis- *ib* 4410. hymmerikis ööder: -ööd *ib* 1379), m. himmelens salighet, himmelsk salighet. han (Gud) giffuer mik mz sik hymmerikis ödh *RK* 1: 347. *ib* 1379, 3905, 4410. *TB* 72.

himneliker, adj. himmelsk. the himneliko bliwilse Bir 4: (Dikt) 223. *Jfr* himilliker, himilsliker.

hin (hiin. hyn. en. n. hint. hit L.), pron. och art. [Isl. hinn] L. 1) pron. demonstr. den der, den andre. hin karl iatte hanom rikare warpa än han för var Bu 18. sa kom hin draka *Di* 84. hin swarade *ib*.

lwcius spurde hwat herra han ware hin sware (*för swaradhe*) jak är gamaliel *Bil* 282. talade for en hin *MD (S)* 212. hans almosor ok offer fremdo hins siäl til himerikis äro *Bil* 732. hon wiste hanum hwart hin red *Di* 195. gjorde en kniff. sa skapt som hin war *ib* 45. *Lg* 3: 198, 249. saltit swa mykit som hint alt saman *LB* 1: 97. hint bleff alt helt *MD* 372. han bödh swa allom androm hinom *Al* 7553. förstalund göra wise män . . . oc daara hina lund *MB* 1: 96. kumber e han sum epen skal siä vari hin laghwarþär sum epen skal ganga *SR* 13. — *i motsättning till ett föregående el. efterföljande thässe.* thässe siw ax aato alla hinna (*Cod. A* the andra 236) siw axa fäghrind *MB* 1: (*Cod. B*) 550. thenne er ey bättre än hin *RK* 1: 3866. thänne sten är bättre än hine thre *Fr* 903. *Fl* 1140. *Bir* 1: 113. thessen (*den ena o: andlig gärning*) ledhe til hymerikis ok hin (*den andra o: lekamlig gärning*) til wärldinna thessin til äwerdhelikit liiff vtan pino. hin til mykin dröuilse mz pino *ib* 238. hine sighia stort, än thesse beuise sannindena mz gerningene *Lg* 3: 513. — *med följande rel. pron.* tha low konungen at hinä som flyt haffde *Di* 140. — hvar hin, *hvar och en?* hon togh aff blomstrith ok gaff hwar hiin *Fl* 1351. — hvar hin annar, *hvar och en annan.* hwar hyn annar aff thessom fornempdhem *SO* 23. 2) *bestämd art. i förening med ett adj. med el. utan subst.: den.* rodho i hinom stora stormenom *Bo* 92. taladhe vidh hina samaritanam (*den Samaritanska qvinnan*) *ib* 50. tå öpte hin sära (*för -e*) *KS* 42 (107, 45). han war hin beszte riddarä. ther wära matte *Di* 134. stor oc starker woxen oc hin beszte (*en mycket god el. utmärkt*) riddare *ib* 133. et swerd . . . mykit minne än hint förra war *ib* 48. tog hint wärre swerdit *ib* 49. hin rike sampson *ib* 9. hin vngä roseleff *ib* 76. hin starke widike *ib* 112. hint goda swärdit nagelring *ib* 60. ysung hin goda lekarä *ib* 106. thz slog hin sama alfrid dwerg. som tit swerd nagellring slog *ib* 75. peodosius hin gope *Bu* 54. hillebrand hin gamle *Di* 128. vildefer hin hugmodige *ib* 132. hin rikä brynild. hin fagra oc hin wiisa *ib* 16. the listur varo aff gull hint rena *Fr* 158. hin ondhe anden *Lg* 3: 681. hin ondhe *ib* 686. hin ille *ib* 688, 690. þeem . . . är hin annan friþ bryter *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). hynum androm *ib* 5: 566 (1346). all hin annor (*djuren*) skälfua vidher *Iv* 324. hin andra sin son *Di* 21. hwart thera foor hint annath fra *Fl* 2089. hwar vilde hin annan nidher thrykkia *Iv* 717. *ib* 767, 1960, 2365, 3430. — *i utrop el. tilltal.* hin rike melias konung (*þu enn riki Melias konungr*) tager mik till ider thiänara *Di* 27. *ib* 209, 225. — *föregånget af ett personl. pron.* iak hin arma quinna *Iv* 5461. thz niwtom wi ey hinä salgo quinnä *ib* (*Cod. B*) s. CXCv. hwath sigher thu mik hiin salugha mö *ib* 2691. hwi latin ij swa hine salughe män *ib* 4066. tw hin ille hundh *Di* 220. thu en hæghe gudh *ib* 282. — *föregånget af obest. art.* en hin störste hund *Di* 109.

hind (**hiind** *Su* 237. **hynd** *Gr* (*Cod. D*) 381), *f.* [*Isl.* hind] *hind.* en hindh vithiade hans *Bil* 751. jäghade hindena *ib.* *Al* 3060. *Gr* (*Cod. D*) 381. *RK* 1: (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 164. *Di* 120. *Su* 237. *MD* 485.

hinder (**hyndher.** *gen.* hindris *Bil* 255), *n.* [*Fnor.* hindr. *Mnt.* hinder] *L.* 1) *det som håller tillbaka, hinder.* är hon them manne som astundar at komma til fulkomplikhet stundom hinder *Bir* 3: 319. *ib* 1: 113. wi skulum ey hata wara föräldra wtan thera hindher (*impedimenta*) the os hindra af rättom wägh *Ber* 23. ath lagha fforffal heller hinder kwälia them *SEG* 121. — *hinder, olägenhet, svårighet.* kom andreas vtan hindar tel murgundiam *Bu* 133. *Gr* 300. bundus hel saman handin ok armbrin . . . lytis löss ok lasta ok als hindris *Bil* 255. 2) *bråk, twist, klander.* ther aldrih ytermer hinder eller tiltalan vm lidha aff mik eller minom arfuom *SD NS* 1: 88 (1401). häredhz almenninghia oc häredz jordh som i hindär oc i qwal hafwer standith *BSH* 2: 202 (1413). vtan alt archt eller noghors mandz hinder *SJ* 276 (1459). ephther tal eller hyndher giöra pa thenna for:de tredjungh *DD* 1: 178 (1502). — *bråk, invändning.* betaläskvlende honom . . . vm sanctä michiäls dagh . . . vtän alt hindär *SD* 6: 149 (1349). at beredha wpa . . . sancta johannis dagh . . . wtan alth hinder älla hiälparädhe *ib NS* 1: 34 (1401). *ib* 675 (1407). 3) *skada.* jak kan j eldenom wara vtan hindir *ST* 128. vtan . . . hänna iomfrvdoms hindir ällir skadhilse *Bir* 1: 79. vakta thik at thu vare eygh sak älla tilfälle nakurs mans hindir (*för hindirs?*) *Ber* 275. — *intrång, förfång.* enkannelikit goth gör al-männeliko godho enkte hinder *Bir* 4: 53. 4) *uppehåll, afbrott.* wi j allan tima vtan alt hindher (*sine intermissione*) görom idher amynnise j warom bönom *MB* 2: 262. — *dröjsmål.* ij hyllen honum håller vtan alt hinder *Al* 1704. *ib* 2489, 4803, 9565. *ST* 445. *MB* 2: 222. *SO* 185, 201. — *snarast ss rimfyllnad: för visst.* thu tappar for honum vtan hinder *Al* 3153. — *Jfr förhinder.*

hinderdagher, se hindradagher.

hinderhald (**hyndher hal**), *n.* [*Äldre Dan.* hinderhold] *bakhåll.* kom han bak oppa mik i hyndher hal *DD* 1: 182 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*).

hindersmässa, f. L.

hindra (**hyndra.** -ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* hindra. *Mnt.* hinderen] *L.* 1) *drifva tillbaka, hålla tillbaka, afhålla, hindra.* them . . . mödha älla hindra af andelico äruodhe oc thiänist *Bo* 62. *Bir* 2: 143. *Su* 398. thera hindher the os hindra (*deviant*) af rättom wägh *Ber* 23. hafpe häldar hindrat iupa fra. än tel (*hade hållre afhållit Judarne från än förmått dem till*) hans döþ *Bu* 206. vm þem hyndrar egh offmykin högtip *SD* 5: 565 (1346). swa som then riddare som tyngthes aff twnga byrdhe, hindras til at stridha, swa hindras then kroppen til at waka som tyngder är . . . aff myklom maat *LfK* 193. — *drifva tillbaka, hindra färd el. förande af.* at wiid stäket skulle wara hijndrat oxar och baather swa at the ecke komma tiil stocholm *HSH* 24: 56 (1516). 2) *hindra, förhindra, lägga hinder i vägen för.* andreas baþ þöm eigh hindra hans döþ *Bu* 140. *Bil* 369. han hindrade enkte kristna kirkior *ib* 465. *Bir* 1: 185. hindra änkte at iak nytia wärldena ena stund äptir minom villia ok lusta *ib* 337. hvar sum rykker bok u epätakans handum ällär hindrä hans eþingxvätte *SR* 13. offnär skylskaper hindrar hiona-

fälagh *MB* 1: 87. 3) *förhindra tillgången till, förhålla*. huxa ok leta, huru te mågho watn hindra, före töm å huse bilaghde äru *KS* 86 (211, 95). 4) *förhålla, söka förhålla, söka tillegna sig, väcka twist om*. at hon hafdhe thän forscerfna större gardhin . . . for klostrino hindra häfdhat oc hindrat i swa langan tima *SD NS* 2: 236 (1409). thässa iordh oc gafwor . . . fore klostrino hindra älla quälia *ib* 238 (1409). at thetta for:da halft marklandh jordh . . . wordhe fore hanum . . . hindrat eller qwalt til rätta *ib* 1: 391 (1404). hindradhe for honom wreta *ib* 277 (1403). *ib* 24 (1401). om nogher ware ämbitzman äller foghete noghet gotz hindra willia for nogher man *GS* 38 (1413, orig.). then for:da gardh hindra eller qwälia *SD NS* 1: 14 (1401, *nyare afskr.*). then for:da gardhin ytermen hindra *ib* 10 (1401). hindradhe han grindaby *ib* 2: 227 (1409, *gammal afskr.*). at nokot aff thessom godzom . . . kwnde aff noghrom . . . äpter mina dagha hindras (*occupari*) *SD* 6: 168 (*öfvers. i vidim. fr.* 1441). bedyandes honom inthe hindra mödha clandra äller qwälya then sancte birgitte hwss *PM LXIII*. forbyupande . . . varom äruingiom. äftekomandom. oc hwariom androm manni . . . þessä vara skipan. äller pant. at hindra. qwäliä. äller til nokra handa skuld at giäldä med utsätiä *SD* 5: 567 (1346). thässa for:do morghengafwo ather göra hindra eller qwälia *ib NS* 1: 9 (1401). kännoms wi the for:da sumo xx mark haffua wisselika wpbwritth oc latum han lösan aff allom thet hindra wil *ib* 37 (1401). at the thätta mith testamenth oc min ytarsta wilia hwarghin hindrin äpther min dödha *ib* 2: 170 (1409). — *söka tillskansa sig, göra intrång på, göra ingrepp i*. warne at han ey hånöm (*konungen*) mistyrne . . . ok hindre huarghen älla dröue hans godhs älla kununglikan rät *KS* 78 (192, 85). 5) *börja twist med, oroa*. then fornämpda jappa diäkn . . . nakat sin hindra älla quälia fore thenna fornämpda räkenskap *BSH* 1: 198 (1387). 6) *oroe, skada*. hindras af diäfwlsins fretilsom *Gr* 318. sancte iacop . . . haldir mik vppe swa at mik hindrar enkte *ST* 280. 7) *upptaga, sysselsätta*. hindradhir j androm ärlindom *Bir* 3: 282. *VKR* 28. nar siälin . . . nytia wärlzlik thing ok hindras j thom nöthogh *Bir* 2: 217. *ib* 3: 54. *Bo* 46. hindra af os (*för oss upptaga el. från oss röfva*) timan *ib* 121. 8) *intaga, besätta*. hindradho ey thera land som bygdo j öghiomem *Bir* 3: 399. the af diäflom äru hindradhe *Gr* 324. 9) *fasttaga*. lät them hindra oc atirföra for thyufwa *ST* 408. 10) *lägga beslag på*. hindra hans lön *SO* 6. — *Jfr be-, for-hindra, äfvensom ohindraþer.*

hindradagher (hundredagher. hinderdagher. hynderdagher: -dag *FH* 4: 27 (1452). **hinderssdager**: -dag *BSH* 5: 488 (1511). **hindirs dagher**: -dag *FH* 3: 107 (1447). **hyndersdagher**: -dag *ib* 5: 222 (1514). **hymer dagher**: -dag *ib* 6: 33 (1452, *nyare afskr.*), *m.* [*Jfr Isl. hindra dags, hindardags*] *L. den följande dagen; dagen efter bröllopet. a rättum hinderdag* *SD* 4: 389 (1334?). a rettom hundredagh *ib* 6: 159 (1350, *nyare afskr.*). *ib NS* 1: 8 (1401), 297 (1403), 2: 78 (1409). *FH* 1: 187 (1498, *nyare afskr.*), 3: 107 (1447), 4: 27 (1452), 5: 222 (1514), 6: 33 (1452, *nyare afskr.*). *BSH* 5: 488 (1511). — **hindradags gava** (hinderdags- *L. hindirs-*

dax-?), *f. L. morgongåfva*. thet iac giwit hawer mina kärä hustru . . . til heder oc hindisdax (*för hindirsdax*) gawor, som man ath andra nampne kallar marghongawer, thette mith goz *FM* 40 (1420). — **hindradags gipt** (hindradagsgift), *f. L. morgongåfva*. bona . . . que dilectus maritus meus . . . dotis nomine wlgariter dicte hindradaxgift mihi contulit *SD* 3: 569 (1322). — **hindradags gläff** (hindradaxgläff. hinderdagsgif. hindardaghs gief *SD* 1: 539 (1279)), *f. L. morgongåfva*. *SD* 1: 539 (1279). pro honore et ratione dotis quod wlgariter dicitur hinderdagsgif *ib* 4: 609 (1338). ratione dotis, dicte hindradaxgiæff *ib* 744 (1340, *nyare afskr.*).

hindran, *f. [Isl. hindran] hindrande? twist, försök att tillegna sig?* dömom wi domproghustenom sin hus . . . ok giwum honom makt thöm afföra vthan nakars hindran (*utan att någon får söka hindra honom? . . . söka att tillegna sig dem?*) *SD NS* 2: 153 (1409).

hindrare, *m. hindrare, förhindrare*. han hafdhe manga hindrara (*impeditores*) j wärlinne *Bir* 1: 347.

hindrilse (hindirlse), *n. pl.* 1) *hinder*. snardher i mangom thankkom och hindrilsom *Ber* 206. 2) *bråk, twist, invändning*. saldhe wäghen ok strömen . . . fornämpdrom abote ok conuentit . . . äwerdelika at ägho ok styra vthan all hindirlse hiälparedhe geen-seghn ok atirkallan (*sine alicuius impedimento*) *SD* 1: 160 (*öfvers.*). at the (*artiklarne*) . . . hallis stadhelika . . . vthan alla gensägn oc hindrilse *Bir* 5: 112.

hindring, *f. Jfr behindring.*

hingat (*KL* 386, 408, 416; *Gr* 297; *Pa* 20; *RK* 1: 2138; *FM* 496 (1510). **hingath** *Al* 4691, 4693, 8340, 8360, 8894. **hingadh** *Fr* 1258. **hängat** *L. higat* *L. hit. hiit. hijt. hytt* (*i rimslut med nytt*) *RK* 3: (*sista forts.*) 6094. **hiidh** *LfK* 233, 235, 236), *adv. [Isl. hingat, higat] L. hit. þa þu hit fort Bu* 498. lätin hiit ledha grymmastan oc villastan thiwr *Bil* 85. komom vi alle hingat (*motsv. ställe: MB* 2: 381 hiit) *KL* 386. vm thu ledhir han hingat *ib* 408. sände mik hingat *ib* 416. vilie wij . . . gerne omacha oss aater hingat *FM* 496 (1510). skicka hingat jogan jönsson *ib*. gan . . . hingat til min *Gr* 297. hwar äpter war thu hingath fws (*ifrig att komma hit*) *Al* 8894. the rytzser giorde hiit (*här*) skade *RK* 3: (*sista forts.*) 4888. *Pa* 20. *Fr* 1258. *RK* 1: 2138, 3: (*sista forts.*) 6094. *Al* 4691, 4693, 4696, 8340, 8360. *LfK* 233, 235, 236. — hingat . . . þingat, hit . . . dit, åt ett håll . . . åt ett annat, till ett ställe . . . till ett annat. kastadhe howdhit stundom hijt ok stundom thijt ä (*för a*) ömsa vägna *Bo* 204. som skipp komma hiith och somme komma tiith *RK* 3: 3709. han lop hiit ok han lop thiit *Al* 5173. — hingat ok þingat, hit och dit, fram och tillbaka, af och an. han skötz hiit ok thiit *KL* 43. foor atir oc fram. ok gik hijt oc thijt manna mällan *Bo* 30. *ib* 196. *Bir* 2: 171, 3: 136. *Al* 8729, 9211. *Su* 234. — hingat . . . þär, hit . . . dit, åt ett håll . . . åt ett annat. han kastar een hiit ok annan ther *Fr* 595. — hingat ok þär, hit och dit, åt skilda håll. han sände siin budh hiit ok ther *Fr* 2722. *ib* 2377. — här och der. tha sa man badhe hiit ok thär marghin eld ok braske-lik läta *Fr* 475.

hingist (hingest. hengist. *pl.* hingxstar: -a RK 1: 3307, 3: 1101), *m.* [*Mat.* hingest, hengest, hinxt] *hingst.* vnum equum dictum hingest SD 4: 258 (1332). sijtiä a sitt örs äller hinghist ib 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). fore een brunan hengist ib NS 1: 78 (1401). hingest oc harnesch ib 514 (1405). örs ok hingxsta RK 1: 3307. en stolten hingest hwardere gaff ib 2: 3064. the skönista hingxsta örss och hästa ib 3: 1101. *Jfr* häng-
gehäster. — **hingista foli** (hinghästa-. hyngsta-), *m.* *hingstfåle.* for . . . en hyngsta fola SD NS 1: 47 (1401). meth mina eghna thwa hinghästafola ib 2: 42 (1408). — **hingista sadhul** (hingistä sathull), *m.* *hingstsadel.* vi stäkäsathlæ. jtem ii örsäsathlæ. jtem vnum hingistæ sathull SD 4: 710 (1340?).

hinna (hynna Bir 4: 164; LB 7: 12), *f.* [*Isl.* hinna] *L. membrana, hinna.* hiärtat owir hulkit een klän hinna är väriande hiärtat Bir 2: 212. ib 217, 3: 121, 4: 164. LB 7: 12, 9: 108, 109. *Jfr* hiärna hinna.

hinna (hynna. *troligen samma ord som inna.* -te), *v. L.* 1) hinna, upphinna. man ey kunde een ath hynna RK 3: 3983. 2) hinna, förmå, orka. kom mit i strömen ty athan hynte ekki wtoffuer Di 67.

hinnenhode, *f.?* [*Jfr* *Mnt.* hinderhode, *f.* samt hindene, *adv.*] *arrière-garde, eftertrupp.* ther efterst waro skickade i hinnenhode vel i^o [200] riddara oc swena godhe som hären skolo forwara saa at thom skal engen a ryggen sla RK 2: 8617.

hinnugh, *adv. L.*

hinvägh (hinvagh), *prep. L.*

hiok (hiook), *n.?* [*Fdan.* hjog] *gyckel, narrverk.* somi nima book ok somi nima hiok (*fit scola bar-dorum doctrix ut grammaticorum*) GO 342.

hion (hyon: hyonum SD 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). hioon SD NS 1: 606 (1406); GO 421, 1037. **hiön** *L.*), *n.* [*Isl.* hjón, hjún] *L. vanl. i pl.* 1) *medlem af huset el. familjen; pl. husfolk.* husbondin . . . döptis ok al hans hion (*cum tota domo sua*) Bil 249. ib 359. 2) *äkt make, man el. hustru.* iak tänkte thik haffwa rikelika gipt mz stoor äre et annath hion MD 190. thär mötos pöm (*för pön*) bapen hion fäghit huart andro Bu 4. ib 30. SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*), NS 1: 606 (1406). MB 1: 1, 131. Bir 3: 318. RK 1: 369. Fl 2088. 3) *tjenstehjon, tjenare, underhafvande.* thz ware mykit bäter fordragith ok konungsins hion ware oslagith RK 1: 2113. een herra ma wäl siälfwer biwdha sin wilia ower siin hion MB 1: 96. vtan hion oc thiänara Bo 1. hiona troskaph styrker väl bondans booskap GO 343. ib 421, 889, 1037. SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*), 670, 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). SR 46. MB 1: 376. Fl 632. ST 485. hurw watzstena hion oc gotz skulo styras Bir 5: 109. watzstena clostirs sysloman oc gaardz mästaren oc all hionen vtan fore clostit ib. all clostersins hion ib 110. at ey haffuis naghott owirflödhogth folk eller hion j clostersins tiänist ib. allom clostirsins landboom och hionum ib 112. ib 111, 118, 121, 122. all frältz hion som riddarom oc swenom oc frälse tilhöra, som ära brytia oc landbo GS 28 (1375, *orig.*). alla the brytia landbo oc hion som byggia j mino godze BYH 1: 179 (1377). ib 182 (1377).

kyrkiones hion, som kyrkiones ägodeela abyggia DD 1: 88 (1440, *afskr.*). kyrkiones hion] äller abyggiara ib 91 (1440, *afskr.*). — (?) the sagho ther mang hion standa for wares herra Pa (*Tung*) 38. — *Jfr* arvodhis-, frälsis-, fälags-, gäst-, hema-, hus-, hülgh-, legho-, repo-, thiänista-, varpnapa-hion. — **hiona fälagh** (-felagh MB 1: 468), *n. L. äktenskap.* offnär skylskaper hindrar hionafälagh MB 1: 87. ib 468, (*Cod. B*) 559, 563. — **hiona gardher** (-gaardher), *m. för tjenstfolk bestämd gård.* taki abbadisan . . . en gardzmestare här wthe i hionagardhenom Bir 5: 115. oppa thet at clostirsins hion maaghen oc sculen thes bätir samanblifua til mat oc natroo, oc skällichit oc reenlichith lifuerne tha sculu clostirsins ladhugaardh fägaardh oc systra oc brödhra oc alla hionagaardhen, hws rwm oc mak wara saman wtj eno inlykke VKR 39. vppa thz at clostirsins hion maghin oc skulu thäss bätre saman bliffua til mak oc natta roo tha thaki abadisan jn thz rwmith som är mällan byakirkio gardhin oc brödhra trägardh fraan gatunne alt nidher til sion til ladhugardh, oc hionagardh Bir 5: 122. när gardzmästaren j hionagardhenom ällir awilsgardhomen anamar sith ämbite ib 123. hurw all clostersins hion sculu . . . tagha spiiisningh j hionagardenom ib 110. ib 120, 121. foresees henne rwm oc stadhvir vtan til aff abbatissone. oc henna widhirthorft baadhe til siäl oc lichama j hiona gaardhenom jbland andra personas som clostreno oc ordinj äru eenkanliche tilbundna VKR 26. ib 34, 40. Bir 4: 94. *Jfr* hionagardher. — **hiona lagh** (hyonaglagh Gers Frest 28. jonalagh Bir 3: 316. hyone-lagh Lg 3: 523; LfK 21. hionolagh MB 1: 329; ST 34. honalagh SO 190 för hionalach), *n.* [*Isl.* hjónalag] *L.* 1) *äktenskap.* beuiste han at hionalaghit är af gudhi skipat Bo 63. myklo vädoghare är andelikit hionaglagh än licamlikit ib. kirkionna hängilse som är döpile ok färmilse ok olning scriptamal hionalagh Bir 1: 205. ib 234. tha andwardadhin the sin vilia j mina händir ok tokin (*susciperent*) hionalagh mz minom räddogha ib 80. bygde han annat hionalagh RK 1: 1955. henrich kesare ok rapögund kesarinna bofo saman i renliues hionalagh Bu 419. Bil 229. KL 53, 110. Gr 283. KS 3 (6, 4). MB 1: 329, 506. ST 34. MP 1: 37, 39, 40. Bir 1: 75, 79, 2: 68, 214, 3: 221, 316, 4: (*Dikt*) 239, 240. Gers Frest 28. Lg 3: 40. samtykte ok hon j . . . her eggertz riddars hyonelagh ib 523. en iomfrw . . . beddis til hionalagh (*till äkta*) af enom rikom vngom man KL 298. marghe rike grefwa beddos hona til hionalagh ib 307. bedhis af them badhom til hionalagh Bir 4: 124. the byria sina hionalax giri (*concupiscen-tiam sui conjugii*) j skörlimnadh ib 1: 82. nar min fadhir ok min modhir komo saman äptir hionalax rät (*matrimonialiter*) ib 3: 151. liua j smittoghom hionalax kötz lusta (*in matrimoniali contaminosa delectatione carnali*) ib 253 (*den adjektiva betydelse: äkten-skaplig, som gen. här har, är mer el. mindre för-herskande äfven uti de i det följande anförda sam-mansättningarna, i hvilka denna gen. ingår*). 2) *äkt par, äkt makar.* tholikit hionalagh skal aldre see mit anlite Bir 1: 81. the wärlzlika hionalaghin ib 82. tw thing til höra hionalaghinom (*för -ino*) först gozsit . . . annantidh sonin älla barnin ib 2:

166. kom fram eth hyonelagh, ananias oc saphira hans hwstru *LfK* 21. saa hon ther jumfrvr, enkiör och hionalagh *Pa (Tung)* 32. *ib* 33. *Lg* 3: 40, 523. huart par hionalagh *SO* 202. *ib* 190. — **hionalagha fälaghi (hione-)?** *m.?* äkta make. *mz* . . . eghne hwstru, ällar hionelagha fälagh (*för fälagha?*) *LfK* 207. — **hionalags band (hionalagx-),** *n.* äktenskapligt band. *Lg* 3: 197. — **hionalags folk (hionalax-),** *n.* menniskor som lefva i äktenskap, äkta folk. *ST* 208. — **hionalags fälaghi (hionalagx- Bir** 1: 147. **hionalax- ib** 3: 151), *m.* äkta make. *Bir* 1: 147, 3: 151. — **hionalags fästa (hionalaghs- hionalagx-),** *f.* äktenskaps stadfästade? hedhne hafdhö ey fasta hionalaghs fästus (*Cod. C* henne war ey aff hedhnom laghom räth hionalagx fästa 997) *Bil* 357. — *trolöfning?* han (*påfven Evaristus*) skipadhe at göra hionalagx fästo fore fadher oc modher oc nästo winom oc malsmannom oc sidhan wighias aff preste til samkomo (*constituit . . . ut conjugium a parentibus publice sponsetur et demum a sacerdote benedicatur sollempniter*) *Lg* 999. — **hionalags kompaniskaper (hionalax-),** *m.* äktenskaplig förening. owergeffwandes hionalax kompaniskap *LfK* 22. — **hionalags liverne (hionalax lifuerne),** *n.* äktenskapligt lif, äktenskap. *Su* 166. — **hionalags lypte (hionalagx-),** *n.* äktenskapslöfte. *Bir* 4: 16. — **hionalags sambland (hionalax-),** *n.* äktenskapligt umgänge. *Bir* 2: 106. — **hionalags samföghilse (hionalagx- Bir** 3: 318; *Lg* 3: 40. **hionalax- Bir** 3: 69. **hionalax samföghelse** *KL* 314), *n. pl.* äktenskaplig förening. laghlik hionalax samföghilse *Bir* 3: 69. *ib* 318. *KL* 314. *Lg* 3: 40. — **hionalags stadhge (hionalagx- Lg** 3: 64, 386. **hionalax- ib** 272, 390, 478), *m.* äktenskapsstånd, äkta stånd. *Lg* 3: 64, 272, 386, 390, 478. — **hionalags siäng (hionalags säng),** *f.* äkta säng. *Lg* 3: 345. — **hionalags troskaper (hionalax-),** *m.* trohet i äktenskap, äktenskaplig trohet. *Bir* 3: 68. — **hiona mali,** *m. L.* — **hiona spanan? (-span),** *f. L.* — **hiona vighning,** *f. L.*

hiona (hiöna), *n. L.*

hionalaghlika, *adv.* äktenskapligt. tilfögdhe sik annantima hionalaghlika (*matrimonialiter*) the samme sinne hustru *Bir* 4: (*Dikt*) 231.

hionalaghskap, *n.?* äktenskap. säthia venskap oc sambindningh j maghskap *mz* them *mz* hio[na]lagx-skap *MB* 2: 62.

hiongardher, *m.* = **hionagardher.** then tiidh jak häredztingh hiölt medh almoghen som vnder nadhendall liggia j hiongardhen *FH* 5: 116 (1487).

hiörp, *f.* [*Isl.* hjörð] *L.* hjord, boskapshjord. ii hiörpenne varo änge ygsu *Bu* 167. *MP* 2: 36, 37. *GO* 386. — *bildl.* *Bo* 237. at han (*abboten*) waki bätir owir sinne hiordh *KL* 79. — *Jfr* fara-, fä-, geta-, nöta-hiordh, äfvensom hiordher. — **hiörpahug (hiörpähog),** *n. L.* *Jfr* hiordhhug. — **hiörpalöt,** *f. L.* *Jfr* hiörplöt. — **hiordha mark (hyordha-),** *f.* betesmark. met hyordhamarkom ok fägangom *FH* 3: 119 (1448). aker ok ängskogh ok hiordha mark *ib* 4: 1 (1410, *gammal afskr.*). *Jfr* hiordhmark.

hiordher, *m.* = **hiörp.** *bildl.* godhe hyrdhin vakar owir sins litla hiordz gömo *Bo* 188. ärom vi hans folk oc hans hiordz faar *ib* 231.

hiordhganger, *m.* rättighet att låta boskap gå i bet. haffua tröggan hiordgang med sith fäa huar honom tekkis *SD* 5: 27 (*öfvers. fr. medlet af 1400-talet*). — *betesmark.* eeth goodz . . . medh aker, änger, hiordtgangh, skoogh *SD* 6: 56 (*öfvers. fr. 1400-talet*). met . . . hiordhgangom *DD* 3: 9 (1369, *afskr.*).

hiörpgata, *f. L.*

hiörphald, *n. L.* vallgång med boskapshjord. *GS* 41. — **hiörphalds man,** *m. L.*

hiordhhug (hiordhug), *n. L.* *Jfr* hiörpa hug.

hiörphunder, *m.* [*Isl.* hjardhundr] *L.* vallhund. swa som hiordhhunder biiter faar, som skulle wäria faar fore warghe *MB* 1: 385.

hiörplöt (hyordh-), *f. L.* betesmark. j hyordhlöthum *DD* 1: 128 (1479). *Jfr* hiörpalöt.

hiordhmark (hyordh-), *f.* betesmark. j feta och lostogha hiordmarka *MB* 2: 408. met hyordhmarkom ok fägangom *FH* 3: 107 (1447). *ib* 109 (1447), 146 (1449), 4: 12 (1451). met hiordhmark oc fägangom *ib* 3: 148 (1449). *Jfr* hiordha mark.

hiörpvalder, *m. L.* betesmark. pascua dicta hiordwaldæ *SD* 4: 78 (1328, *gammal afskr.*).

hiorter (hyorter. -ar), *m.* [*Isl.* hjörtr] *hjort.* näptalim skal wardha en wtwiister hiorter (*cervus emissus*) *MB* 1: 266. sardi sprungo som andre hiorta *Al* 1508. hiortin löper aldra diwra mäst *MB* 1: 266. thz är seent at taka hunda sidhan hiortin är lupin gynom by *GO* 756. swa styres barn aff byrdh som hiorth aff horn *ib* 1067. *Bil* 372. *MP* 1: 19. *Bo* 113. *Bir* 3: 117, 5: 45. *lv* 2547. *Al* 3060. *RK* 1: (*Ny början af Gamla Kröñ.*) s. 164. *MD* 485. *LB* 3: 59. — *ss tillnamn.* touo hyort *SD* 3: 128 (1313, *nyare afskr.*). — **hiorta horn (hyortha- LB** 2: 54, 57. **hiorth-),** *n.* [*Fnor.* hjartarhorn] *hjorthorn.* filnyngh aff hiorth- horn *LB* 7: 33. thagh horn skaff aff hiortha horn *ib* 152. *ib* 2: 54, 57, 3: 166, 169, 7: 213, 258, 286. — **hiorta hovudh,** *n.* *hjorthufvud.* then stenen som fynnis i hiorta hoffwdit *LB* 7: 204. — **hiorta mörgher (hyortha merger),** *m.* *hjortmarg.* tak hyortha merg *LB* 2: 59. — **hiorta tunga,** *f.* [*Mnt.* hertestunge] *scolopendrium officinarum Sw.* — **hiorta tungo blad (hiorta tunga-),** *n.* blad af hiorta tunga. tag . . . hiorta tunga blad *LB* 7: 239. *ib* 240.

hiortkalver, *m.* *hjortkalf.* *Su* 75, 164.

hira, *f.* [*Sv. dial.* hira] *svindel, yrsel.* tekna thässa myrko wärldena hoffwdz gäld oc hiro anda *MP* 2: 276. *Jfr* *Var. rer. voc.* s. 44 "vertigo . . . hijra."

hirdha (hyrdhe. härdha. -der), *v.* [*Isl.* hirða] *vakta, värda? gömma? förvara?* the wiliä barnith drepa oc myrdhe thy scalt thu thz i annen stadh hyrdhe *MD* 13. — **hirdha sik,** *gömma sig.* j skogha haffdo the sik härt *RK* 1: 3136.

hirdhdränger (hydränger. hördrenger), *m.* [*Fnor.* hirðdreng, *troligen från Fornsv., se Maurer, Das älteste Hofrecht Nordens* s. 12 f.] *till hirde (d. v. s. en konungs el. stormans följe) hörande tjene- nare.* thz gaff mau hördrengiom ok fantom *RK* 1:

3664. kallar man annan tiuff. härinson. eller annat oquädhins ordh, är han knape eller skytta ligge innan tornenom en manadh ok äthi vatn ok brödh, är han hydränger eller annar minne man ligge j stokkenom eller j kistonne samuled. är han smaswen wardhe hwdstruken *MEG* (red. A) 54. *ib* (red. B) 59. *EG* 63. är han hördrängir ellir annar ärfuodhis man *ib* 64. hirpdränger thän sum slikt talar a mot riddärä äller swenavapn *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). *Jfr Maurer anf. arb. s. 14, 74, 75.*

hirpe (hyrdhe *Bo* 100, 120; *Bir* 1: 204; *Al* 1972; -*in* *Bo* 188; -*en* *ST* 263; *Ansg* 239; -*an* *ST* 263; -*a* *MP* 2: 36; -*omen* *KL* 17; *MP* 2: 37; *Bo* 10. **hyrde**: -*a* *Bir* 4: 113. **hördhe**: -*in* *Lg* 3: 243. **herpe**, se **fara hirpe**. **herdhe**: -*a* *ST* 263; -*in* *GO* 386; -*en* *Lg* 3: 265. **herde** *RK* 1: (LRK) s. 219. **heerde** *Su* 161), *m.* [*Isl.* *hirðir*] *L.* *herde*. när herdhin ok wlwin dragha ens tha hawer hiordhin tappat *GO* 386. hyrdha älla fägömara *MP* 2: 36. han bödh then hirdha ower ga *Al* 1971. bidhir som troin hyrdhe fore sinom farom *Bo* 100. jak är godher hirde *Bir* 4: 47. *MP* 1: 25, 2: 37. *KL* 17. *Bo* 10, 120, 188. *Bir* 1: 204. *Iv* 253, 378; *Al* 1968, 1972, 1977. *ST* 263. *Lg* 34, 3: 243, 265. *Su* 161. *RK* 1: (LRK) s. 219. then hällghe hyrdhen ansgarius *Ansg* 239. — *tjenstgosse, dräng?* thän som jak kallade min son är wördhin olydogher likare enom hyrda (*puero disculo*), än lydoghom son *Bir* 4: 113. *Jfr fara-, fä-, svina-* **hirpe**, *äfvensom hirdhir*. — **hirdha hus**, *n.* *herdeboning, herdekoja*. *Bir* 1: 204. — **hirdha skiul** (*hyrdha skiwl* *Bir* 3: 352), *n.* *herdeskjul, herdekoja*. fult hirda skiul *Bir* 1: 400. *ib* 3: 352.

hirpgarper, *m.* *L.*

hirpinge (*herpingi* *L.* *hyrdinge* *L.* *hördinge* *L.* *hiordinge* *L.*), *m.* [*Fnor.* *hirðingi*] *L.* *herde*. *Bil* 373.

hirdhir? *m.* [*Isl.* *hirðir*] *herde*. faar vtan hirdhe *MB* 1: 420. *Jfr hirpe*.

hirdhis lös? (*härdislös. härdis lös*), *adj.* *L.*

hirpman, *m.* *L.*

hirs (*hers*), *m.*? [*Mht.* *hirs*] *milium, hirs. millium* *hers* *LB* 6: 284.

hisna (*hiisna. -adhe*), *v.* *hisna, häpna, rysa*. jak swa som hisnadhe ok slionadhe at köt ok blodh muld ok thräk vsul människia astundar swa lofwat *Bir* 3: 327. tok han til at hisna (*terrore horribili palpitaret*) *Pa* 16. — *opersonl. med dat. el. ack.* togh honom hiisna widher *MD* (S) 301.

hissande, *n.* *vind?* gudh se loff, i finghe goth hissande i dag, i fore aff *BSH* 5: 541 (1514).

hisset (*hiissed*), *adv.* [*Dan.* *hisset. Skånemålet hissed*] *der.* ath wij skole mistä baade her och hiissedh *HSH* 20: 290 (1510, *daniserande*). *Jfr hitzig.*

hit, se **hingat**.

hita (-*ar, -adhe*), *v.* [*N.* *hita*] 1) *upphetta*. belägger han (o: skör luste) sköt allan kroppin och hita bränne, och wptände . . . kötit *Ber* 232. 2) *varda het*. at j skulin damba och hita af wineno *Ber* 87. — *refl.* **hitas**, *upphettas, varda het. bildl.* the som kalle waro wärmDOS oc hitadhOS *Bir* 4: 7. skynda mz alle akt til gudh som thu älska astunda ok hitas ok

ängxlas (*ad Christum quem diligis, tota mente suspires, ferueas, anhelēs, anxieris*) *Ber* 17. — *Jfr heta, v.*

hita, *f.* [*Isl.* *hita*] *hetta, bränad.* skörs lusta hita wptändis af nakrom litlom tilfällom *Ber* 232.

hiti (*hyti* *MB* 2: 344; -*anom* *ST* 14. **hete** *MB* 1: 73; -*a* *MP* 1: 66, 310; *LfK* 199; *Lg* 674; -*an* *MB* 1: 73; -*anom* *MB* 2: 357. **hethi**: -*a* *MB* 2: 118, 357. **heette**: -*a* *RK* 3: 3563), *m.* [*Isl.* *hiti*] *hetta*. af solenna hita *Bu* 174. lius ok hiti skilias aldre widh lughan *Bil* 81. sik wäria för . . . hita ok kulda *KS* 40 (105, 43). hiti eller kyld *MB* 1: 236. *ib* 73, 108, 314. *MP* 1: 310. *ST* 14. *Lg* 674. *MB* 2: 118, 344, 357. *RK* 3: 3563. — *bildl.* brinner . . . j giris heta *MP* 1: 66. mins guddoms hiti *Bir* 1: 55. vptänd medh gudhelikx kärlekx hita *VKR* VII. *Su* 201. tempradho ey i fastonne swalghsens heta *LfK* 199. — *feber.* brenno oc hitha *LB* 9: 105. *PM* 55. — *bränad.* til meere skörs lusta hita *Bir* 3: 101. — *ifver.* gabba thinom zelo. thz är thinom hita *Bo* 136. är zelus hiti til at göra got *ib*. gladdis mykyt af tholke iomfrunna astundan oc hita *KL* 332. — *Jfr elds hiti.*

hitna (*hethna. heetna. -ar, -adhe*), *v.* [*Isl.* *hitna*] 1) *varda het, varda varm.* folkit hethnade j storom hetha *MB* 2: 357. konungen drak manliga got wiin, oc böriade hethna j skallan *ib* 188. tå hitna thera blodh *KS* 55 (139, 59). — *bildl.* mit hiarta hitnadhe i mik *Bo* 232. *ib* 178. heetnar jak allir aff gudhelika eldzsins hita *Su* 201. 2) *glöda?* halsin (*näml. på fogeln Fenix*) hitnar (*af senare hand ändradt till skiin*) som gul *Bil* 306.

hitta (-*ir, -te, -ter. impf.* *hite: -ez* *Bu* 7), *v.* [*Isl.* *hitta*] *L.* 1) *uppsöka, taga reda på, få tag i.* iak skall snart hitta them oc hängia them bada twa *Di* 176. — *hitta, finna.* leta ok hitta . . . gul ok selver *Bu* 18. lät at hanom leta tel han hitez *ib* 7. ther hitte han thre telninga alna höggha standa *Lg* 92. — *abs.* quirinus letar ok hitter *Bil* 113. — *hitta, påträffa. med prep. a* (up a). hitto vpa hans liik *RK* 1: 574. — *finna, komma till. med prep. a.* hitte fulkompnelika a gudz rätta tro *MB* 1: 178. — *finna, befinna.* vi hittom scifwat *Bil* 116. 2) *träffa, nå.* at wärlin skulle . . . aff tholikt lifwerne ekki hittas *Al* 4002. — *träffa, råka.* komber tw sa langt vtaff sassen. til et slot som bern heter . . . oc hitter ther didrik konung *Di* 91. — *med prep. a* (up a). huru hafdhe stennin . . . hit oppa (*attigisset*) swa lårdhan *Bir* 3 408. 3) *råka (att).* hitte at skiwta cayn *MB* 1: 164. 4) *uppfinna.* han hitte först iärn smidhe oc eersmidhe *MB* 1: 164. hitte göra först bokstawa *ib* 2. — **hitta sik**, *befinna sig.* nicholaus . . . hitte sik som sol vpran ifwi brunnenom *Pa* 23. — *refl.* **hittas**, 1) *finnas, finnas till, vara.* första exempel hittes i siälenne *Bu* 185. hittas the thz huxa ok seghia *KS* 6 (13, 6). *MB* 1: 102, 135. 2) *inträffa, hända.* thz hittis opta, at innan gul scrinum gömas fatöko clute *Bil* 236. 3) *befinnas.* hittis pät. at pät skal egh hardpäre plikt wära *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). hittes thz suå medh skiälum ok äpte dömom *KS* 75 (185, 82). — **hitta ater, återfinna.** näplika hittes askan ater *KL* 311. — **hittas**

til, *finnas till*. thän man hittis äkke til *Iv* 4258. *Jfr* tilhitta. — *Jfr* nyhitter.

hitta, *f.* [*Sv. dial.* hitta] *L. fynd, hittegods*. haffwa fyärdhe delen . . . aff hittonne *PM* 55.

hittare, *m. upphittare*. een ondh hittare är wärre än een thiwff *GO* 812.

hitto barn (**hittä barn**: -barnet *Va* 16), *n.* hittebarn. *ST* 87. *Va* 16. *Lg* 3: 329.

hitza (**hidza**. **hiissa**. -adhe), *v.* [*Mnt.* hitzen, hissen] *hetsa, egga, reta*. hitzadhe them (*de grymma djuren*) all ath hänne *ST* 377. the starkasta dyuren elephantana öffwadho the oc hidzadhö til örligx *MB* 2: 237. han wille konungen paa swänska hiissa *RK* 3: 3261.

hitzig (**hyzsek**), *adv.* [*Isl.* hizig] *der.* enghen plaghar gudh tösswar, badhe her hyzsek (*för* her ok hyzsek) *LfK* 104. *Jfr* hisset.

hiul (**hyul** *ST* 125; -it *ib* 126. **hywl**), *n.* [*Isl.* hjól] *L. hjul, vagnshjul*. thässe vangnsins hiwl *Bir* 3: 328. *ib* 329. swa är skalk i scola som fämpta hiwl a wanga *GO* 1068. — *bildl.* ä hwarth h[i]wlith hwelffer pa wäghin ther jach nw är i staddher *BSH* 4: 252 (1500). — *vindhjul*. gynom the hiwlen ällir windana, som äru j wägginne, mällan syster oc brödher, tildirffuis engin syster at intaka ällir wtsända nakot *Bir* 5: 98. — *hjul till kanon?* ij (2) hywl, järnsläghen ok vi (6) sma hywl oijärnat *BSH* 5: 506 (1512). — *pinohjul*, *stegel*. lät dacianus georgium sätia a hiul. hiulet sat vm cring mz huassom suärpom. hiulet brast ok giorpe georgio ängen scapa *Bu* 494. *ib* 505, 510. *ST* 125, 126. *Lg* 3: 144, 145. — *Jfr* iärn-, mylno-, qvärna-, vaghn-, vind-hiul. — **hiulastova** (**hiulastuw**), *f. hjulhus (i qvarn)*. kastadhö vp hans quärna damp . . . badhe ytra damp oc indra hiulastuw oc waghlukur *VAH* 24: 320 (1422). at indra dampnen hiulastuw oc waghlukur, aat for:da quärn, var olaghligha vtkastadh *ib*. — **hiula värk** (**hywla-**), *n. pinohjul, stegel*. läth henne gensthan kasta myth oppa thz hywla wärkith thaa maa henne lykame aller syndher skäras i twsandha stykke aff the hwassa iärn tanghomen *Lg* 3: 144. — **hiula virke** (**hywla-**. **hiwla wyrke**: -ith *Lg* 3: 146), *n.* = **hiula värk**. thz hywla wirkith som op rästh är till myna pino *Lg* 3: 145. *ib* 144, 146.

hiulmästare, *m. hjulmästare, den som sätter upp el. styr ett pinohjul*. hiulet gik af laghi ok bröt hiulmästaran (*artificem*) tel döb *Bu* 510.

hiulnavar, *m. nafvare till att borra hjul, hjulborr*. ii hiwlnaffrar, eth bor jern *FH* 4: 84 (1499).

hiupon (**hiupun**), *n. pl.?* *nypon*. the äru like tornsins fruct som kallas hiupun *Bir* 1: 156. like hiupumen *ib* 157. — **hiupona ros** (**hiwpone-**), *f. ros hears frukt är nypon*. tagh hiwpone rosor *LB* 7: 205. — **hiupona trä**, *n. nyponträ, ved af nyponbuske*. tag hiupona trä, oc täl aff ytersta barkin *LB* 7: 48. — **hiupona thorn**, *m. nyponthorn, törne*. hans haar var hwast som hiwpona thorn *Iv* 261.

hiälle, *m. L.*

hiälmbær (**hialmbær**: **hialm** *Bu* 501. **hyälmber**. **hyälmber**: **hyälm** *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). **hielmber**. **hiälpm** *Fr* 91 (*nom.*); *Di* 208 (*ack.*). **hålm** *Di* 230 (*nom.*); *Iv* 2367 (*ack.*), 3381

(*ack.*); -a *Di* 257. -ar), *m.* [*Isl.* hjalmr] *L.* 1) *hjälmbær*, *en hufvudet mot anfallsvapen skyddande betäckning*. hiälmin wär hofwodhit for skutom ok slaghom *Bir* 3: 377. j thässom hiälm skulu vara twa boru fore öghomen *ib*. lösin jdhra hiälma *ib* 403. han bant thera hiälma swa at främbre delane oc öghna borona varo j nakkanom ok hiälmanna äptro dele myrkto öghonin at the gato ey seet *ib. ib* 51, 402. *Iv* 3381. *RK* 1: 895. *Di* 18, 247. rasklika han sin hiälm op bant *Iv* 3343. *Bir* 4: 362. *Di* 15. bant sin hielm vppa sit huffuod *ib* 192. bundhe the thera hiälma oppa *ib* 266. *ib* 248. bant aff sin hiälm *ib* 285. mz viij^c [800] ryddara ok swena som mz opgiorda hielma j stridhom tiena *RK* 1: (*sfgn*) s. 181. hans hiälpm var badhe hwiit ok hardh *Fr* 91. the herra iwans hälm görla kände *Iv* 2367. *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). *Bu* 501. *Bil* 87. *Bir* 1: 67, 68, 2: 175, 182, 3: 116, 395, 404. *Al* 4907. *RK* 1: 103, 316. *Di* 208, 230, 257, 267. — *ss tillnamn.* karolo hyalm *SD* 1: 362 (1253). 2) *glas-hjälmbær*, *kolf, retort*. bren tz sydan i gynom een hielm *LB* 7: 209. j hiälmsens nidhernis glas *PM* xxviii. *ib* xxxi. — *Jfr* glas-, iärn-, stäka-, torneies-, örlöghis-hiälmbær.

hiälmbora, *f. hål el. öppning i hjälm (för ögon afvensom för mun)*. hiälmborona ther the skullo see ginom *Bir* 3: 404. *ib* 2: 63, 182.

hiälp (**hialp** *Bu* 26; -a *Bu* 23, 523. **halp** *ib* 22. **hielp**. **help** *MD* 62, 87. **hålp**: -a *SO* 16. -ir), *f.* [*Isl.* hjalp] *L.* 1) *hjälpa, bistånd*. at . . . konungin hiälpe mz sine hiälp til at opbyggia thit klostir *Bir* 3: 304. com pöm tel hialpa *Bu* 523. kom hanom tel hialp *ib* 26. *ib* 22. til hiälpa koma *Bil* 865. spurpo huat hanom va[r]p tel halp *Bu* 22. honom til hielpe ware *RK* 2: 3737. war skit til hiälps när näst brin-dher *GO* 909. inghin thil hælpa hafwa *SO* 16. hafpen ii eihg hana callat tel hialpa *Bu* 23. ropadhe han hiälp *Pa* 17. ropadhe sik hiäl (*för* hiälp) *ib*. heme-lika sik til hiälpa badh *Al* 772. bedhis iak til hiälpa thik *ib* 3070. han badh gudh ok sancte olaff sik til hiälpa *Bil* 872. swa bidhir jak mik gudh til hiälp oc al hans hælghon *Bir* 5: 123. han frestar hwath til hiälpa dugher *Al* 1950. wi hopoms mz thine help wor nödh forwinnä *MD* 62. om hann ey help aff presten faar *ib* 87. bedhas tholomoz hiälp (*auxilium* . . . *patiendi*) aff gudhi *Bir* 3: 176. nu latin honum idhra hiälper dugha *Iv* 5642. *ib* 813. thu ma väl hiälper fanga *ib* 2675. *ib* 3713, 4715. mik hiälper tee *ib* 2763. 2) *hjälpa, gärd*. hafuom wij . . . hänne (*drottning Margareta*) ena hiälp gifuit ofuer alt rikit *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). at i the hielpena . . . gifuin oc vtgörin *ib*. en hielp, som hwar rök vtgöre skal j peninge til at vppbyggia rikxens slotth *ib* 254 (1505). vm noghor hiälp kan läggias til bergx mennena *PfN* 136. the hiälp som aa lägx sculu the . . . wtgöra *ib*. 3) *hjälpmedel*. mot thessom twem afflät ey dygdha fullir gudh at gifwa andra twa hiälpir (*remedia*) *Bir* 1: 252. är stundom görande mz manzlicom radhom ok hiälpom *ib* 3: 457. — *Jfr* lifs-, mädh-, siäla-, värulds-hiälp. — **hiälpa bot** (-boot), *f. hjälpa, undsättning*. hwarom man ther thu mik före til hiälpa boot *Al* 3091. — **hiälparädhe** (**hiälperädhe**. **hielperädhe**. **hielpe råde**. **hyälporädhe** *FH* 3:

151 (1450). **hielpä redä** *SD NS* 1: 61 (1401). **hiälpa-redhe**. **hielpperede**. **hälperedhe** *SD NS* 1: 543 (1406). **helperedhe** *ib* 2: 6 (1408). **hilppa-rädhe** *ib* 82 (1409). **hielperedha** *ib* 1: 544 (1406)), *n. och f.* (*BYH* 1: 199 (1389); *SJ* 35 (1425)) [*Jfr Isl. hjälpræði. Ordet är i bem. 2 lånadt från Mnt. helperede*] 1) **hjälpande råd**. hulke som han styrkto mz hiälpa rädhom (*auxiliis et consiliis suis; med råd och dād*) til at vtuidha sina ilzsko *Bir* 2: 208. — **hjälp** (*i nöd*), **undsättning**. lete hiälparädhe (*auxiliatores et intercessores*) *Ber* 226. 2) **undanflykt, förevändning** (*att slippa fullgörandet af en förbindelse*). orsakar sik, oc nytiar mangskona hiälparädhe *LfK* 154. grep han til ith hielpe råde *FH* 5: 203 (1510). wtan förordh allar swekful hiälparädhe *Lg* 3: 450. ath holda skolandes vtan alla argalist eller nogan hielpperede *SO* 164. hielpe råde oc nyafunder *SD* 5: 494 (*öfvers. fr. midten af 1400-talet*). tha är min jordh löös vtan alla hielpa rädhä. mik i geen at andwordhas *BYH* 1: 199 (1389). skulo the . . . leydhadhe oc feloghe wara . . . vtan all hiälparädhe, oc vtan alt arght *BSH* 1: 187 (1386). vtan alt arght ok hielpa rädhe, the honum kvnna koma til skadha eller mik til froma *SD NS* 1: 642 (1407). vtan alla hiälperädhe ok alt arght *SJ* 35 (1425). at beredha . . . wtan alth hinder älla hiälparädhe *SD NS* 1: 34 (1401). fför vthen all skothzmal hindher ellir hiälperåde *FH* 5: 235 (1519). vtan alla flärd oc hielperädhe *ib* 78 (1479). vtan alla argha lister ok all hielpä redä *SD NS* 1: 61 (1401). wtan all hiälparedhe ok nesegning *ib* 107 (1402). wtan alle gensäghn oc hiälparädhe *ib* 230 (1403). vthan alt hælperedhe *ib* 543 (1406). *ib* 99 (1402), 238 (1403, *nyare afskr.*), 275 (1403, *nyare afskr.*), 295 (1403), 350 (1404, *nyare afskr.*), 431 (1405), 450 (1405), 544 (1406) o. s. v. *FH* 3: 93 (1446), 98 (1447), 151 (1450), 4: 57 (1457). *SO* 201. *SD* 1: 160 (*öfvers.*), 5: 209 (*öfvers.*). — **hiälpa skatter** (**hielp-**, **hyelp-** *FM* 420 (1509)), *m. skatt som gifves ss understöd för något företag*. iij hwndrat march räffwilske peninge aff then hielpe skat, som kom aff nyland *FM* 230 (1505). noker peninghe . . . bodhe aff skatthen, saköre, hielpeskat oc the frw jngeborg meggh sendhe . . . oc ther til xxvi skipspund fynske gedder aff hielpe-skatthen *ib* 236 (1505). *ib* 237, 257 (1506), 408 (1509), 420 (1509). *BSH* 5: 195 (1507), 313 (1508).

hiälpa (**hielpa**, **hyelpa**, **hialpa**, **halpa** *Bu* 15. **helpe** *MD* 16. *pres.* -**er**. *impf.* **halp**. **halffp** *RK* 1: 2924. **hialp** *Iv* 2699. *pl.* **hulpu** *Bil* 287. **hulpa** (*för hulpo*) *ib* 254. **holpo** *Bir* 3: 224; *MB* 1: 439; *MD* 31 (*på sistnämnda ställe i betydelse af impf. konj.*). *impf. konj.* **hulpe** *Bu* 149. **holpe** *FM* 240 (1505). *part. pret.* **hulpin** *GO* 368; -**it** *Bir* 4: (*Avt*) 181. **hwlpin** *VKR* 69. **holpin** *MP* 2: 280; *Al* 2188; *Iv* 3978; *JP* 79; -**ith** *MB* 1: 455; *MD* 185, 186. *imperat.* **hiälp**. **hielp**. **hialp** *Bu* 23. **halp** *ib* 15. **help** *MD* 61), *v.* [*Isl. hjalpa*] *L.* 1) **hjälpa**, **bistå** (*vid utförandet af ett företag eller i svår belägenhet och nöd*). *med personens dat.* at huar måghe androm hielpa i thy han förmå *KS* 41 (105, 44). sände domicianus han tel patmos ö som ängen hanom hulpe tel likaman ok han ängom tel siälenna *Bu* 149. i hafdhin äkke format

Ordbok.

hiälpa honom *Bo* 218. sancte petre halp mik þu est van at halpa nöpstadom *Bu* 15. sancta maria: hialp mik (*kan vara ack.*) *ib* 23. help allom syndarom *MD* 61. — *pass. opersonl.* them är marghom holpith wäl *MD* 185. — *med personens dat. och inf.* som hulpu grecum at lypta benin *Bil* 287. hielp mik (*kan vara ack.*) ath faa j hymerike roo *MD* 56. — *med personens ack. (som vid satsens förbytning till pass. blir nom.)*. iohannes baptista hialpar þöm langobardos *Bu* 56. han . . . haffwer holpith marghin man *MD* 186. hiälp tik siälffwan oc thina när skylda *Su* 156. han wardher hulpin som gudh wil hiälpa *GO* 368. *VKR* 69. — *i edsformulär med dat. el. ack.* thet mik saa gud hielpe *BSH* 3: 144 (1463). sa hielpe mik gud ath jak haffuer varit them myket til gode *ib* 296 (1470). swa hielppe meg gud oc alle helgon *FM* 230 (1505). *Jfr* 2, 4. 2) **frälsa**, **rädda**, **hjälpa**. *med dat.* gärna vilde iak mine siäl hialpa *Bu* 174. — *med ack.* thor inghen skippit hialpa *MD* (S) 290. tha är iak holpin sannelik *Iv* 3978. ey fore all wärلزins öödh wordhe han holpin fra sin döödh *Al* 2188. — *med dat. (?) och ack.* tha thu halp thär lifuith mik *Iv* 5611. 3) **hjälpa**, **gagna**, **vara till nytta**. *abs.* badho gudh altidh om ena frwkt, huilket enkte halp *Lg* 3: 697. thz halp alt saman enkte *ST* 293. *LfK* 228. iak hauar länge bipit þik frälsa min son fangen. ok hialpar eigh *Bu* 25. — *med dat. (el. en form som kan vara dat.)*. the normän kastado mangin bro thz halffp them allom ey eth haar *RK* 1: 2924. mik hiälper ey at forsma han *Al* 1843. — **hjälpa**, **bota** (*för sjukdom el. annan nöd*). *abs.* thz hielper vel *LB* 2: 9. hielper thz snarth *ib* 34. stamper man henne ok legger wedh etherbith tha hyelper thz *ib* 36. — *med dat. (el. i dess ställe ack.)*. en salogh kona polde mycla nöþ ok möþo af enom diäffe: hænne halp huarce cors älla vikt vatn *Bu* 23. i allom siukdom tha hielper best magha horneno maghin aff wlfwenom thörkadir *LB* 3: 171. taa hielper bästh magahornith maghen aff wlfwen torkadher *ib* 2: 9. tz hielper wäl krankom maga *ib* 7: 11. han (o: löker) hielper oc saarom *ib* 5: 82. hielper han (o: brännesten) skab ok skorff ok blemor *ib* 2: 37. — *med prep. for.* enkte mästar-scap kunne hiälpa for the sottinne *KL* 366. hon (o: mediana, *näml. om hon öppnas*) hielper for hiertawärk *LB* 7: 1: *ib* 2: 45, 6: 105, 106, 107, 7: 2 o. s. v. tolgit halp fast for hungers nödh *RK* 2: 9238. — *med dat. och prep. for.* haffdin med sik en läkia ther honom halp for dödelike soot *RK* 1: 2948. 4) **hjälpa** (*ur el. till en ställning*), **förhjälpa**, **befordra**, **föra**. *med dat. (som dock kan utbyttas mot ack. el. saknas) och prep. (af, i el. til)*. hertugh fräderik sik hiälpa badh aff siin harnisk *Fr* 340. gud hielpir fatighan man aff hans fatikdom *MP* 1: 50. gudh han hielpe mik wt aff mina nödh swa wisseligä som iach ey weth huru thz är til kommet *Va* 8 (*ordet förekommer här i ett slags edsformulär; jfr 1*). mik hopis at han (o: nampn-los) skal än hielpä mik wt aff mina nödh *ib* 27. hielper mik gudh j mina wäl makt igen *ib* 4. iach wil hielpä idher her wt aff staden j idhrä frihet igen *ib* 47. hielpä them til theres rät *ib* 20. hiälpa the hälge kirkio oc hænna landbom . . . bondomen oc alla mena almoghanom tel rätta *BSH* 2: 35 (1396). *ib* 3: 296

63

(1470). *KS* 20 (49, 21). at j vighin ey nakra älla lätin vighia älla hiälpe til presta vixil *Bir* 3: 256. hielpa hanom til skola *SD NS* 1: 628 (1407). þera aptedöme hafar mangu hulptil til for dömilse *Bir* 4: (*Avt.*) 181. bansattom oc hardhom hiärtom . . . hiälpir hans pina enkte til siälinna helso *Bo* 166. moysi lagh, the skadhadho meer til dödh, än the holpo til helso *MB* 1: 439. — *förhjälpa till, förskaffa. med dat. och ack.* linköpfungz kirkia unte han vel, oc halp henna sina rentha meth skel, som henna hade lenge waret förhindrat *MD* 503. 5) *hjälpa, bidraga, medverka (till). med prep. til (el. ett med til sammansatt pronominaladv.)*. holpo thry thing til mina krono oc äro *Bir* 3: 224. *MB* 1: 82. hielpa til hans oro *MD (S)* 284. at hiälpa til (*främja*) candauli saka *Al* 7950. forma the räntuisan ängaledhis hela han vtan thin miskund ther til hiälpe *Bir* 3: 47. — *med prep.* for. the (*ädrorna, näml. om de öppnas*) dugha ok hielpa for stark been *LB* 6: 107. 6) *underlätta*. hiälpir barnbördh *LB* 4: 348. 7) *söka afhjälpa. med dat.* hiälpa swa store vidhir thorft *KL* 333. hiälpa thera hawanzlöso (*subueniendum illis*) *Bo* 88. — *part. pret. burgen.* wardh sidhan en holpin man rätwise- lika mz rät fagno goze *JP* 79. — *hiälpa sik, hjälpa sig, draga sig fram, reda sig.* han wiiste henne kälde oc hwar som the matto byggias fore oc hiälpa sik *MB* 1: 198. han gat sik ey holpith vtan them *ib* 455. kroppin hauir oc thry mz hulkom han hiälpir sik som är hofwodhit oc händirna oc fötirna *Bir* 2: 212. — *refl. hiälpas, hjälpa sig, skaffa sig bot. med prep.* for. ey witandis hiälpas för ena lithla blema *FM XXVII*. — *hiälpa mädh, understödja, bidraga.* wardir thz (o: lilium) blandat i nokon mat ellir dryk som löser tha hielper hon mz *LB* 3: 58. — *bidraga, medverka. med prep. til (el. ett med til sammansatt pronominaladv.)*. jach . . . holpe ther till met effter mijn macth *FM* 240 (1505). — *hiälpa nidher, hjälpa ned, hjälpa att stiga ned, föra ned. med dat.* män hulpa hanum nidher menlösum *Bil* 254. han halp honum aff örsith nidher *Fr* 1563. — *hiälpa til, hjälpa till, vara behjälplig. med inf.* hiälp til at bära piltin *Bo* 6. *ib* 30. — *med sats inledd af at.* vi viliom hiälpa til at han skal bätir liua *Bir* 2: 141. — *Jfr til hiälpa.* — *hiälpa up, hjälpa upp, hjälpa att stiga upp, resa upp. med dat. (el. en form som kan vara dat.)*. the frua fiol a knä for han han halp hænne op som een ädhla man *Fr* 1054. tedh hielper henne (*lifmodern*) op *LB* 7: 28. *Jfr up hiälpa.* — *Jfr be-, lagh- hiälpa.*

hiälpare (hielpare), m. [*Isl. hjalpari*] *hjälpare, medhjälpare, biträde.* taka fyra wälfrägdhadha män til brödher oc thiänara j hionagardhin hwilke som skulu wara abbatissonne hiälpara oc lätta henna thwnga j wärdzlikom ärandom *Bir* 4: 94. sände han (*djäfvelen*) sina hiälpara (*adjutores*) swa som trolkonur ok andra tronne genuärdhogha mz hulkom mäniskian skuli swikas *ib* 3: 396. — *hjälpare, den som bistår el. förhjälper.* vili mz hulkom the (*hedningarne*) gerna vnuändins oc thiäntin mik vm the hafdhin hiälpara *Bir* 3: 118. iuda ok hedninga the som gerna warin crisne . . . vm the hafdhin ther til hiälpara *ib* 1: 226. — *hjal-*

pare. om Gud. war herra är fatika manna tilflylse och hielpare j trangom oc dröfuilsom *MP* 1: 225. jak är thera skapare ok atirlösare iak är thera hiälpare (*auxiliator*) *Bir* 3: 387. siongin . . . varom hiälpara oc atirlösara frygdhinna lof (*exultate Deo adjutori nostro*) *Bo* 248. — *rättegångsbiträde, advokat.* sagdhe domarin hwa swara for thässa siälina älla hwa är hænna hiälpare (*advocatus*) *Bir* 3: 219. — *hjälpare, medhållare, anhängare.* mädh hederlikum mannom ok herrom herra nielisse . . . henrik michielsdorpp . . . ok allum therra hielparum *BSH* 1: 131 (1371). konung albrict . . . eller hans fadher eller hans wini ellä hielparä *ib* 132. *BtRK* 31 (1358, *orig.*). tha hoon (*Lofa kyrka*) bränd wardh aff minom hiälparom *SD NS* 2: 169 (1409). — *Jfr mädh-, nödh-hiälpare.*

hiälparinna (hielperinne), f. *hjälperska, frälserska. om Jungfru Maria.* hielperinne aff syndom siukdom ok alle angisth *MD* 42.

hiälpe, m. *Jfr mädhhiälpe.*

hiälpirska (-erska) *Bir* 3: 355; *Su* 209. **helpirske** *MD* 68), *f. hjälperska. om Jungfru Maria.* thu äst aldra manna frw ok hiälperska (*adjutrix*) *Bir* 3: 355. *VKR XVI. Su* 209. ffadherlösom äst thu wordhin en hiälpirska *ib* 207. *MD* 68. *Jfr nödh-hiälpirska.*

hiälpliker (hiälpeliker), adj. *behjälplig, hjälpende.* wi wiliom ok skulum them fornämpda bo jons-synj . . . med fwl hiälp oc trolikom winskap hiälpelike wara i styrkilse . . . kunungsens ok kronunna rätz *HSH* 16: 5 (1369). *Jfr behiälpliker.*

hiälpogher (hielpogher, hyälpogher), adj. *hjälpande, behjälplig. med dat.* var mik hiälpoghir (*resurge in adiutorium meum*) *Bo* 185. the skulu honum wara hielpoghe at han finge the päningana *SO* 3. — *i edsformulär.* badho sik swa gudh hullan oc hyälpogha (*för -an*) wara oc al hælghon j hymerike *VAH* 24: 321 (1424). — *Jfr behiälpogher.*

hiält (hielt. hält. pl. f. -ar), n. och f.? [*Isl. hjalt, n. hjölt, f.*] *L. svärdsknapp (så väl den vid fästets öfre ände befintlige som den hvilken skiljer fästet från klingan, d. v. s. parerstängen); pl. svärdsknappar, äfven de båda svärdsknapparne med mellanliggande stycke, fäste (en bem. som synes kunna tillkomma ordet äfven i sing.).* bade hielt oc klod oc handfang är aff röt gwille slagit *Di* 76. *ib* 71. löper ormen fra hieltit oc till vddin *ib* 76. satte swerdit wid sin ryg, oc hielt i hieltit oc stötte vdden nider i iordena *ib* 158. lath sik smidh[a] eth skarpt swärdh twäaggiath oc haffdhe thz hiält (*capulum*) mit vppa sik *MB* 2: 76. hiältith (*capulus*) äptirfölgde iärneth j vndhinne *ib*. thz (*svärdet*) stoth (*i jorden*) op til hiältit *Di* 293. swerdit brast sunder i hieltit (*i sunder brast i midiu*) *ib* 150. swerdit brast sunder i hieltit (*brestr i twa luti*) *ib* 154. brast swerdit sunder i hälten (*Cod. B* hieltedh 311; *firir framan hioltin*) *ib* 19. swerdit brast sunder i hälten (*Cod. B* hieltedh 319; *brestr i svendr i twa luti*) *ib* 70. swärdit brasth syndher j hiältana (*hiältit eptir brestr af*) *ib* 282. stak her didrik diwrit in at naffuelen swerdit op till hieltana (*leggr þidricr til dyrsens nedan i qvidinn swa at hioltin toco við*) *ib* 82. [mäp] hornum ällä hiältum *SR* 53.

hiärne (hiarne. härne *Tref. tidh. f.* 165 (*enl. Rietz s.* 284); -en *Bu* 198. **hierna**: -an *LB* 7: 333), *m.* [*Isl. hjarni*] *L. hjärne.* slo sundar houopet iacobi sua at (vt) lop härnen *Bu* 198. hiarnen vtfliöt af näsom ok örom *KL* 310. i höfdom är hiärne ther hauer try styrilse *KS* 31 (80, 33). then första lutren af hiärnanom han väkkr up hugh ok åthäue likamens *ib.* röra manna hiärna mz truldom til dröma *Bil* 577. *KS* 39 (101, 41). *Bir* 1: 13, 67, 100, 291, 3: 136. *MB* 1: (*Cod. B*) 533. *LB* 7: 332, 333. *Tref. tidh. f.* 165, 188 (*enl. Rietz s.* 284). *Jfr* **hara hiärne.** — **hiärna fal** (hierne-), *n.* = **hiärna hvarf.** thuor hans huffwid som hawer hiernefal eller hiernehuarff *LB* 8: 50. — **hiärna hinna** (hiarna-), *f. L.* — **hiärna hvarf** (hierne hwarff), *n. yrsel?* walmoga är goder läkedomber . . . for hierna hwarff *LB* 7: 59. for hwffwd hima och hierne hwarff *ib* 333. *ib* 8: 50. *PM* 56.

hiärnskal, *f.* [*Isl. hjarnskál*] *hufvudskål.* hiärn skalin (*cranium*) var borto j höfðheno *Bir* 3: 136.

hiärnhvarf, *n.* = **hiärna hvarf.** speker thz hiärnhwarff oc kombir hoffwdit til godhan stadga *LB* 3: 54.

hiärta (hiarta *Bu* 27, 30, 157, 415. **hierta.** **hyertha** *LB* 2: 65. **herta** *MD* 62. **järta** *Bir* 3: 292. *pl.* **hiärta.** *gen.* **hiärta** *Bir* 4: (*Dikt*) 240. *med art.* **hiärtanna** *Bo* 149), *n.* [*Isl. hjarta*] 1) *hjärta.* i *eg. och sinlig mening.* likamen hauer hierta thz sum styre allom likamens limom ok åthäuom *KS* 31 (80, 33). diursins hiarta *Bir* 2: 5. *Bil* 371, 652, 771. *RK* 1: 3903, 3: 2105. 2) i *andlig mening:* *hjärta* (*fattadt ss lifvets medelpunkt, ss grunden för icke allenast den lägre utan äfven den högre livsverksamheten, själens innersta, själ, sinne.* hiärtanna ransakare *Bo* 149. blöte manght hiarta tel guz lof *Bu* 29. mins hiarta moþ ii guz þiän-ist hart ok þört *ib* 72. blöt mit hiarta mæþ pino bloþe at þänkia mz þakom þina pino: af allom hugh ok hiarta mino *ib.* han badh til gudh ij himerik aff hiarta ok hugh swa innirlik *Fr* 1774. reent hiarta *MB* 1: 473. hans hiärtä är hemme hos hans frv *Iv* 1946. thera hierta skilde mykit aat *RK* 1: 3749. hans hierta haffde en ondan grwnd *ib* 3750. gud i thera hierta skööt at the loto fara awund ok niidh *ib* 3445. mins hiarta akth ok aminne rörir thet ordhit opta *SD NS* 2: 10 (1408). — läggia i (a *el.* vidh) hiarta (*el.* hiärtat), *betänka, besinna.* ey han tha i hiärtad lade at han för marsken i stocholm hyllat hade *RK* 2: 5309. äro tha meer i hiärtad ey ladhe än han förre bewiist hade *ib* 9515. alexander hafðhe tha i akt stadhelika i sit hiarta lakt (*gjort till föremål för sitt begrundande*) hwath konst han matte ther til finna *Al* 9056. konungen än tha ey a hiarta ladhe hurw gren gotland forrat hadhe *RK* 2: 8145. läghen widh idarth hiarta (*ponite ad cor*) hwru snarlika falnar oc förtörkas tässen wärlidenna blomster *Su* 42. — *ss inneslutande förborgade tankar och uppsåt.* hwath kunungin wil i sit hiarta mena thz wiste ängin vtan han ena *Iv* 61. vndistoþ hans hiarta (*hvad han tänkte*) *Bu* 157. lyste ängte af sino hiarta (*uppsåt*) *ib* 27. hylia cristnona i sino hiarta *ib* 415. hon (*tungan*) skal manz mål framföra, suäsom thet är

i hiärtano huxat *KS* 55 (138, 59). tu skalt ey tit hiarta huariom opinbara *ib* 71 (174, 78). *Al* 7594. hans hiarta enlika widh sik sagðhe *ib* 7612. tala om theres hiertans mordh (*det mord de i sina hjärtan beslutit*) *RK* 3: 344. — *ss sätte för känslan; särsk. för glädje, sorg, kärlek, vrede.* hon tröste mz hiärtano ok öpte mz munnenom tel varra fru hialp *Bu* 30. hans hiarta (*är*) som thz ware en mwr (*d. v. s. obevekligt*) *Al* 3058. bar saran harm ok angar i hiarta *Bu* 30. grät af saro hiarta *ib.* warkunnar hans hiarta sorgh . . . aff innarsta hiarta *MB* 1: 249. som bedröfdh hiarta hawa *Bo* 107. vardh han i sino hiarta mykith dröfdhir (*animum nimio affecisset mærore*) *Ansg* 239. hans hierte fik tha et slag *RK* 2: 2920. nw wardh hans hiarta nakath glat *Al* 8361. en man war aldreg swa illa grötter at hans hierta matte ey lee *RK* 1: 3508. tha munde thit jomfrolegä herta lee *MD* 62. haffwa them i thera hiarta kära *Iv* 56. thz ij mz hiarta ok sinne älzskin mik ower alla quinna *ib* 1440. min son älskir thik aff allo hiarta *Bir* 3: 3. wred aff allt hiertä (*brjóstreidr*) *Di* 77. loffuandis wan herra ihesum christum oc hans wälsignada modher maria mz allo hiarta oc gudhelighet *Bir* 5: 102. — *I denna betydelse förekommer stundom den artikulerade gen. sing. hiärtans i förening med ett följande subst. iak seer nw min hiärtans harm* *Al* 10144. war hiärtäns lust *Va* 33. wänt ater aff thinom graat oc hiärtans mödho *Lg* 3: 253. — hiärtans kär (kär hiärtans) *el.* hiarta kär, hiärtat kär, *hjärtans kär.* min eghin hiärtans kära amur *Fl* 208, 879. *ib* 1467. hon skildis vidh sin hiärtans kär *ib* 738. hon wilde warä hans eygin hiärtäns käre *Va* 28. käre hiertens stalbrodher *BSH* 4: 336 (1503). miin eghin hiarta kär *Fr* 2125. han sa ey sin hiarta kär *Fl* 224. sofua mz miin hiarta kära *ib* 1587. *ib* 913, 1405, 1601. *Fr* 975, 1672, 2391, 2900. *Iv* 956, 1282, 1803, 1879, 1909 o. s. v. om thik swa thykker hiarta kär *Fl* 166. haffde honum hiärtadh kär *Lg* 3: 33. — hiärtans kärliker, *hjärtans vänlig, hjärtlig.* hiertens kerlige helse *BSH* 4: 335 (1503). — hiarta väl, *ganska väl.* then han kenne hiärtä wäl *Iv* 3219. — *ss sätte för el. beteckning af modet: hjärta, sinne, mod.* i hiärtadh baall *Iv* 54. *ib* 2747. tröstir man j hiärtano *MB* 2: 324. ängin rätzl ij thera hiarta groor *Al* 5274. storom hogh darij hiarta omfaas *ib* 3039. the skulu hawa mykin hug ok stadught hiarta *KS* 80 (198, 88). han haffde et got hierta *Di* 13, 133. *ib* 148. saa storth hiärtha hadhe han *ib* 281. tw äst en herra offuer alla herra i wärlidena äre bade aff hierta oc manhet *ib* 194. haffuer tu hiärtha ther til *ib* 249. — *ss sätte för högmöd, stolthet el. öfvermod.* fly alt hiärtans hughmodh *Ber* 269. hwar then vphöghir sith hiarta han är oreen fore gudhe *ib.* offstort hiarta haffwer thik kränkt *Al* 8300. — *ss sätte för begäret och viljan.* alt thz theres hiärtä begärädä *Va* 11. han satte alt sith hierta (*riktade all sin häg*) oppa sina rikedomas *ST* 49. han satte siin sin oc alt sith hierta ther äpte at han matte goodz oc rikedomas samankoma *ib* 50. han hafwer thz i sit hiarta fäst (*beslutit*) forsökia hafwith *Al* 9167. — *ss beteckning af förstånd el. vishet.* dwfwau är swikin ey hafwande hiarta som tekna snille *Ber* 158. haf hiarta som är snille *ib.* — (?) fatigh man hawer ok hiarta (*sit*

vir cordatus opibus licet euacuatus) GO 336. — minne. han screff ater aff ny wt aff sino hiärta alla bibliam MB 1: 27. — Jfr fughla-, hara-, hunda-, hörro-, iärn-, kiöt-, qvinno-, skarlakans-, stal-, stenhiärta. — hiärta blinder, adj. blind i hjärtat. fä oc gotz gör marghin man hiärta blindan MB 1: 305. — hiärta blodh, n. [Isl. hjartablöd] hjärtblod. Bir 2: 156, 264, 267, 3: 312. — hiärta byld, f. hjärtböld. LB 7: 148. — hiärta glädhi (-glädhy), f. hjärteglädje. ST 157. — hiärta grund, n. hjärtats innersta. dödhin skal sökia hans hiärta grund Al 8640. tha dödhin sökte thit hiärta grund MD 94. — hiärta höviska (hyarttä haweskä), f. L. Jfr Bugge, Nord. Tidskr. f. Fil. Ny Række 3: 263. — hiärta kumber, n. hjärteqval. MD 67. — hiärta pikkan, f. hjärklappning. sincopis, hiertapickan LB 7: 79. — hiärta qvidha, f. hjärtesorg. RK 2: 6445. — hiärta ro (hierte roo), f. hjärtero. MD 74. — hiärta rot (-root. hyärtaroth. hiarta rot: -rötar Bu 73. hierte roth: -röther MD 16. hierte röth (för hierte roth; rimmande med foth) ib), f. [Fnor. hjarta rötr, f. pl.] 1) *præcordia*, hjärterot, mellan-gärde. hans lifuer ok lungur ok hiärta root droogh leonith wt alt mz sin foot Iv 3407. han är . . . stungen genom sin hierte röth MD 16. — pl. läke hyärtaröther LB 5: 80. ib 2: 65, 7: 59. scalf hanum mergher ok hiärta rötar (*ipsius præcordia medullitus anhelare*) Bil 272. stungo han i hierte röther MD 16. huat tilbörar ey . . . anden wanskas oc nidherst aff hiärta rötrena sik wpdragha Su 248. 2) pl. i andlig mening: hjärterötter, hjärtats el. själens innersta. ginum mina hiarta rötar Bu 73. hafwa älskat gudh mädh allom hiärta rotom (*præcordiis*) Bir 4: (Dikt) 230. lofwande tik oc takkande aff allom minom hiärta rotom (*ex intimis præcordiis*) Su 47. thz twangh theres hierta röther RK 3: 706. (Jfr tik warkunna aff innersta mins hiärta rothom Su 30.) — Jfr hiärtans rot. — hiärta skut, n. skott genom hjärtat. RK 1: 3902. — hiärta sorgh (hierte sorgh RK 2: 3197, 3414. hiertesorgh ib 3398), f. hjärtesorg. MB 1: 249. Bir 3: 3. ST 38, 410, 445. RK 2: 1201, 2118, 3197, 3398, 3414, 6343. — hiärta stängil (hyärtha stänghil. hiertha steengil JP 140), m. den som tillstänger hjärtat, skottbom för hjärtat. spordhe ärmethin hwat therra (*de tre djäflarnes*) nampn war, then förste sagdhe iak hether hyärtha stänghil JP 132. ib 140. — hiärta träghi, m. [Isl. hjartatregi] hjärtesorg. MB 1: 351. — hiärta thyrtster (hierte tyrsther), m. törst som kommer från hjärtat? sidan hans blodh war alth aff honom trysth tha fek han swa grymme hierte tyrsth MD 39. — hiärta ve, n. hjärteqval. MD (S) 300. — hiärta värker (hyerta wärker: -wärk LB 2: 57. hierte-werker), m. 1) hjärtlidande, smärta i hjärtat. hon hielper for hiertawärk LB 7: 1. ib 2: 57, 6: 105, 7: 6, 165, 234. 2) hjärteqval. huath munde hennes siel tha liidhe allen hiertewerk ok qwiide MD 40. — hiärtans fryghdh (-frögd LB 7: 165, 234, 275, 341), f. hjärtans fröjd, ett slags krydda, *melissa officinalis* Lin.? *mentha sativa* Lin.? pipar ok komin ingefära ok galiga. kardamomom oc näghlikkor. paradisakorn

ok än hiärtans fryghdh, ok annor thera handa krydde Bo 133. äthe thenna yrthen som kallas hiertans frögd LB 7: 165. ib 234, 275, 341. — hiärtans rot (-root), f. = hiärta rot 2. pl. jak önskar . . . aff allom minom innersta hiärtans rootom Su 333. ib 104, 216, 331, 336.

hiärtelika (hiärtelik Fl 607, 1381; Iv 214, 217. hiärterlika ib 1641. hiärterlik ib 1535. hiärtalig MD (S) 301), adv. [Fnor. hjartaliga] 1) i hjärtat, i själen. nectanabus hiärtelika widh sik loo Al 247. 2) af hjärtat, hjärtligen, uppriktigt. til the . . . kännas hiärtelika widh, at the gingo thwärt aff rätto MB 1: 379. konungen badh swa hiärtelika Fr 675. ib 493. Iv 1535, 1641. han älskadhe henne swa hiärtelika Fl 152. ib 607, 1381. Iv 1033. Fr 680. hafdhe mannin hiertelika karan Bil 648. Iv 214, 217. MD (S) 301. 3) hjärtligt, kärleksfullt. the vntingo them wäl hiärtelika Fl 221. swa täkkelika oc hiärtelika (*amoroze*) anamadher Su 278.

hiärteliker (-likin (*ack. sing. m.*) Bir 3: 292. hierteligh (*ack. sing. f.*) RK 2: 2916. hiertaligh MD (S) 297), adj. [Isl. hjartaligr, hjartligr] hjärtlig, uppriktig. faa . . . hiärtelikin kärlek Bir 3: 292. af hiärtelike sorgh möd ib 4: 141. ib 154. Su 22, 182, 446. RK 2: 2916. MD (S) 297. Jfr iämhiärteliker.

hiärtogher, adj. behjärtad, modig, frimodig. göra thik hiärtoghan (*cordatum*) i genwerdghom thingom Su 435.

hiässe, se lässe.

ho, interj. [Isl. hó] há! ss uttryck af klagan el. förundran. i förbindelse med ett föregående o. o ho o ho o ho Iv 932. o ho o ho ib 1670.

ho, m. Jfr svina ho.

hof? (hoof. pl. -ir? -ar Hels. L.), f.? [Isl. hófr, m. Norska hov, m. men i Hallingdal f.] hof. han (ormen) skal hugga hästen i howina (*sing. pl. mordens ungulas equi*) MB 1: 265. slo han til hália mz hoff j quaf (*calce percussum in flumine projecit*) Lg 429. hästannas hooffwör (*ungulæ*) niderfwllo MB 2: 82. — hova vägher, m. L.

hof (hoff. hoof. hooff. haaff RK 2: 7226), n. [Isl. hof, hóf; sistnämnda ord är lånadt från Tyskan, men båda orden äro i grunden identiska. Det Fornsvenska är lånord i alla betydelserna utom 1] L. eg. genom byggnad inhägnad plats, gård. 1) gård, hemman? hedniskt tempel, helgedom? i ortnamn. datum hof SD 2: 608 (1310). 2) en furstes el. förnäm mans boning, gård, hof. försto oc māraste män til keysarans hof (*primi palatii*) Bil 433. kom sik til thiänist j pylati hoff ib 244. ib 805. sökte til konung arthws hoff ST 2. sökte manga herra hoff Va 53. Iv 2737. konungen gaff honom loff at fara til sit eghit hoff MD (S) 248. — til hova [Mnt. to hove], till hofs, till hofvet. til hofua fara Iv 3614. ib 191, 4777. koma til howa RK 1: 1997. tha konung darius hördhe thetta, sände han allom sinom förstom budh, at the skuldo til hofwa koma ST 519; jfr 5. hwar skal mz sith hæl til howa ridha (*quibet aulizat et eum fauor intitilizat*) GO 817. dragh leghodranh til howa ok haß skam fore (*garcio cum fuerit curio probra gerit*) ib 372. alt fortappas thz man til howa

läther *ib* 716. — *vid hofvet*. the äldre syster til hofua alt var (*hafði jafnan verit með hirdinni*) *Iv* 4735. *ib* 1604. *Fl* 83. vara til howa när kesarinno *Lg* 1025. war gamal til houa ok wngher til klosther *GO* 58. iach . . . wil ey thz til hoffua hörä *Iv* 1891. *ib* 4025. — fra hova, *från hofvet*. han skildis fra hofua som een dare *Iv* 1625. *ib* 1706. 3) *hof*, *hofhållning*. riddaren . . . haldar rikt *hof* *Bu* 19. *KS* 61 (151, 67). *Bil* 307. aff alt thz rooff ther wi fa aff alexanders hoff *Al* 3102. 4) *de som vistas el. uppträda vid hofvet, konungens omgifning el. följe*. ä hwar the stridha mz sit hoff (*sina riddare*) *Iv* 22. — *de under konungen lydande stormännen*. vi . . . lotom saman koma alt vart hoof *Gr* 286. — til hova, i *krigstjenst*. lazarus war mäst til houa (*plus militie vacaret*) *Bil* 263. bondin kan ey bade lidha plöia ok wel til hoffwa ridha *MD* (S) 255; *jfr* 6. 5) *sammankomst af stormän*. han hafðhe dighirt hoff (*congregante . . . rege infinitam multitudinem*) *Bil* 609. *Fl* 1625. the fyre bröder toko een stempna . . . thz hooff thz war a träno näss *RK* 1: 648. — *herredag, riksmöte*. the ädela men i swerighe boo the haffðo eth hoff i örabro *RK* 1: 2817. *ib* 776, 4253, 4250, 4397, 2: 5318. 6) *festligt samkväm (oftas ett sådant som anställles vid hofvet el. af en furst-ig person), gästbud; i sht med riddarspel förenad fest*. þäs lanz kunugar giorþe brulöp sinna dottor . . . tomas ok abbanes como tel þät *hof* *Bu* 182. när seal iak þins brulöps *hof* halda *ib* 491. baltazar . . . hiölt dighert hoff i stadhenom *MB* 1: 19. *ib* 24, 236. *KL* 124. *ST* 405. *Al* 353, 675. hiöldo romara þär for (*derför att 1000 år förflutit sedan Roms grundande*) dighart *hof* ok höghtiþ miok dyra *Bu* 395. ther saa han rikt *hof* ändas mz iammerlike striidh *Bil* 686. hiolt et hoff (*hélt mikla hátíð*) *Iv* 42. fiortan nätter stodh thz hoff *Fr* 2645. eth hooff i suderköpunge war swa höwelika wänt ok riikt *RK* 1: 1807. lät til redha oc krierä eet stoort hoff *ST* 460. ther äptir böriadhís *hofwit* oc lekin gik til *ib* 515. en riddare . . . giordhe mang hooff ok budhöl *KL* 82. *Fr* 1223, 2713, 3055, 3059, 3073. *Al* 3821, 3826. *RK* 1: 1096, 2182, 2542, 2558, 3620, 2: 179, 5093, 7133, 7226, 7533. *Va* 55. *Di* 98, 99, 173. mz hoff oc danz oc leek oc diost *MD* 190. sökiä mangt eth hoff hwar torney och dyst kan samah komma *Iv* 1846 (*kan, liksom til hova på de tre följande ställena, föras till 2*). — til hova, *till riddarspel*. vil han honum til hofua halda *Iv* 1956. til hofua ridha *ib* 1973. *ST* 460. — *Jfr härtra hof*.

hof (*hoff*, *hoof*, *hooff* *Al* 10008; *RK* 1: 2208), *n.* [*Isl. hóf*] *L.* *hof*, *hofsamhet*, *mätta*. gat hon ey länger haldit sino modhe mz hofue *Bil* 350. haf keysara hoof (*den hofsamhet som anstår en kejsare*) mz hughi: gör linare thina hardha doma *ib* 125. aat ok drak fore vtan hoff *Fr* 1127. thu haff ther mädh mato ok hoff *Al* 2963. a thina giri är enkte hoff *ib* 6916. *ib* 10008. *RK* 1: 2208. *MD* (S) 211. rätzens twang mz hofwe spara *ib* 266. thet är rät ret-uisa ther styris medh houe *KS* 20 (49, 21). *Jfr magha hof*.

hofpa (*höfpa*), *v. L.*

hoffenär (*hoffäner*), *n.?* [*af ett Mnt. hovetnere?* *Jfr ländenär*] *till rustningen hörande hufvudbetäck-*

ning? *vnam muzam cum plata & hoffäner* *SD* 2: 280 (1299).

hoffolk, *n.* [*Isl. hoffolk*] *till häst tjenande frälse-män, rytteri*. jag böd wtbodh aff alla städher mykit hofffolk hade iag oc mädher *RK* 3: (*sista forts.*) 5010. meth ffultaga hoffolk som grijpa til wern *MD* 485. hwad therom taläs och sigis jamwäl blandh almogen som hos hoff folket *HSH* 19: 18 (1504).

hoffä, *n. L.*

hofgardher (*hofgordher*, *hoff gordher*: *-gordhen* *Di* 301), *m.* [*Isl. hofgarðr*] *gård hwarest en konung el. höfding håller hof*. *Di* 301. — *herregård, sätesgård?* en hofgordh oc thisse thorp thär vnder *SD NS* 1: 439 (1405, *nyare afskr.*). hofgardhen thyrisedhe *ib* 2: 209 (1409). *ib* 660 (1413).

hofgesin? *m.?* [*Jfr Mht. hovegesinde*] *tjensteman tillhörande konungens omgifning el. följe*. the breff och wärff wij her staggath haffwa medh k. h[ans] ho[ff]gesinner och capitener *BSH* 5: 271 (1508; hovesinner skulle äfven kunna föras till ett hogesin, en form som kunde tänkas utvecklade ur hovasin). *Jfr hofsind, hovasin*.

hoflunkare (*hoofflunkare*, *hoff jonkare*: *-a* *MB* 2: 173, 271), *m. eg. yngling som tjénar vid en furstes hof; yngling af förnämt stånd*. en wänasta wngher oc stolter hoofflunkare *Su* 233. vnghe hoff jonkara *MB* 2: 173. *ib* 271.

hoflös, *adj* *omättlig, öfverdådig*. custogher a bygningh ok hofflöst hoff *Lg* 307.

hofman (*höffman*: *höffmän* *RK* 2: 5962. *homan* *FM* 188 (1504); *homen* *RK* 2: 2237, 2501. *homman*: *hommen* *FM* 114 (1499); *BSH* 5: 485 (1511)), *m.* [*Isl. hofmaðr. Mnt. hoveman, hofman*] *L. hofman, förnäm man*. *KL* 8. fik iohannes hofmanna hath *Bil* 657. klärka ok hofmän (*ss motsats härtill nämnes strax efteråt: alt almenninggis folk*) trösto theophilum *ib*. i them landom fara ämwäl konunga oc hoffmän i dyrbonom wagnom *MB* 1: 239. — *frälseman*. bönder ok hoffmen *RK* 1: 4453. hoffmen ok bönder alle saman öpto ok sagdho alle amen *ib* 4500. *FM* 188 (1504). — *samordnad med frälssman*. frelsesmän klärker oc andra sliike fogther oc hoffmän och embetzmän böndher oc bokarla oc alla köpstadz män *RK* 3: (*sista forts.*) 5745 (*i inledningen till det efter Svante Stures död i hans namn uppsatta bref, som förordade hans son till efterträdare*). — *frälseman ss tjenande i krig; i harnesk klädd ryttare (frälse-männen utgjorde nämligen en från mängden skild klass, hvars medlemmar egnade sig åt krigets yrke och voro skyldige att i fält på egen bekostnad tjena med häst och i full rustning)*. han redh en dagh a wäghenom a moth hofmannom (*militēs*) *Bil* 632. wäriarene som äru hof männene ok riddarane *Bir* 1: 193. badhe hoffmen ok bönder *RK* 1: 2362. *ib* 2: 3961. the hoffmen drogho thera tygh vpa *ib* 1: 4119. hoffman oc knape war han i stad *ib* (*Albr.*) s. 213. the (*de som tillhörde then andre almoge, skild från riddara oc swena samt köpstadzmän*) waro en dels mz harnisk oc häst ferdoge som hofmän bäst *ib* 2: 8628. alle hoffmen skolo holla östen till vid syön och borgere och köpstedzmen vid kirkyogaarden *BSH* 4: 295 (1501). mädhen hoffmen, ryttere och köpstadzmen storma tiil

slottet *ib* 5: 199 (1507). *ii*^c [200] hoffmän the bästa mz barnisk och godha hästa *RK* 3: 1649. thz giorde hoffmännena som waare tiil hästh *ib* 65. the sankadhe hoffmän och manga swäna *ib* 2650. *ib* 1: 1557, 2720, 3476, 4106, 4134, 2: 2196, 2237, 2441, 2501, 2777, 3961, 4018, 4020 *o. s. v.*, 3: 1653, 1774. *MD* (S) 256. hoffmän aller tyänara *PM* 23. hwaryom hoffman aller sollanär *ib* 24. *FM* 114 (1499). *BSH* 5: 485 (1511). terde han siigh altiit pa marken moth rikesens fiendher som en hoffman *ib* 136 (1507). — **hofmans modh (hommans mood)**, *n. krigarmod.* han hade j sig ett hommans mood *MD* 446. — **hofmans spil (hoffmans spell)**, *n. sätt el. beteende som tillhör en krigare.* iag wille mz dänar bruka hoffmans spell *RK* 3: (sista forts.) 4794.

hofmästare (hoffmestere. hommästare *SJ* 83 (1441). **hommostare** *ib* 147 (1446). **hoffmestar** *Lg* 3: 371. **hoffmäster. hofmester** *SD NS* 1: 398 (1405, *gammal afskr.*); **-mesters** *ib* 264 (1403, *gammal afskr.*). **hoffmester**, *m. [Mnt. hovemester] L.* 1) *den som förestår en konungs hof, hofmästare; rikshofmästare, förste minister.* han war konungens hoffmestara (*radgiava*) *Di* 173. *ST* 519. her abiörn högmäktighe herris hertwge i sverighe hoffmäster *SD* 3: 121. (*öfvers. i gammal afskr.*). mattis kätilmundason . . . konungh mans eriksons ffordom her togz hoffmestare (*dapifer*) *ib* 413 (*öfvers. i gammal afskr.*). mattis kätilmundzsson hoffmestere (*dapifer*) *ib* 415 (*öfvers. i gammal afskr.*). knwth ioansson . . . konungx . . . magnis swergis ok norgis hoffmästharä (*dapifer*) *ib* 705 (*öfvers. fr. 1400-talet*). iussa duwa hofmästare *ib* *NS* 1: 324 (1404, *nyare afskr.*). *ib* 264 (1403, *gammal afskr.*), 265 (1403, *samt. afskr.*), 398 (1405, *gammal afskr.*), 400 (1405, *gammal afskr.*) *o. s. v.* her erich axelson hoffmestare j swerge *FH* 4: 80 (1463). *ib* 81. jagh sten sture . . . konungh hanses hoffmester i swerige *ib* 1: 188 (1498, *nyare afskr.*). *ib* 187 (1498, *nyare afskr.*), 8: 10 (1498). her sten sture riddare och hoffmästare i swärike *ib* 1: 190 (1498, *nyare afskr.*). sten stwre, hoffmestere j swerige *FM* 124 (1501). skal och konungen hafwa hoffmestare i hwart rijke *BtRK* 119 (1436). her benct jönsson hommästare (*nämnes näst efter drotsen och marsken*) *SJ* 83 (1441). her benct jönsson war nadhugh herrä konungx hommostare ok laghman i vpland *ib* 147 (1446). een syhn som hoffmestaren hade dömdt till een konungzlige ransakan *BtFH* 1: 67 (1460, *nyare afskr.*). effter hoffmestares befallningh *ib*. *ib* 53 (1462, *nyare afskr.*). 2) **hofmästare, uppfostrare.** hofmästare enna ärlika iomfrw *Bil* 594. *Lg* 3: 371. 3) *magister equitum, anförare för rytteriet.* fabius rutilus kesarens papirij hoffmästare *PM* 20.

hofmästare (hoffmästere), *m. [Mnt. homester, äfren hoffmeister, se t. ex. BSH 3: 38] Tyska ordens högmästare.* hoffmästaren aff prytzen *BSH* 3: s (1449). hoffmästerens oc the hänsestädherne sändebudh *ib*.

hofmästarinna (hoffmästerinna. hommesterinna), *f.* 1) *hofmästarinna, qvinna som förestår en drottning el. furstinnas hof?* hon hylt mz ära en ffrue staat som en hommesterinna *MD* 444.

2) *hofmästarinna, uppfostrarinna.* tha war fru märetta hännas (*drottning Margaretas*) hoffmästerinna *BK* 206.

hofmästirska (-erska), *f. hofmästarinna, uppfostrarinna.* skikadhe hona til at wara drotning philippa hoffmästerska *BK* 206.

hofriddare, *m. [Sv. dial. hofriddare] brudriddare, brudförare.* troen är thänne hofriddarin (*paranymphus*) som weet bäggia thera älskogha *Bo* 113.

hofsamber (hofsämber: hofsämi *KS* 51 (128, 55), *adj. [Isl. hofsamr] L. måttlig, hofsam.* hofsamber i dryk ok äthäuom sinom *KS* 44 (114, 48). *ib* 51 (128, 55), 59 (147, 65). hofsambr . . . å mat (*ij math Fragm.* 13) *ib* 54 (138, 58). haui . . . hofsama (*sobrios*) rådghiua *ib* 49 (125, 53). huat dughr retuisan vm hon är ey hofsam *ib* 20 (49, 21).

hofsamlika, *adv. [Isl. hofsamliga] måttligt, med måtta, hofsamt, med hofsamhet.* alt thz dyghdelika görs, thet skal göras medh vitre forhuxan, retvijslika stadhlika ok hofsamlika (*temperate*) *KS* 20 (49, 21). vm han renlika ok hofsamlika lifde *ib* 33 (85, 35). han skal wara rättelika ok hofsamlika gladhr *ib* 38 (99, 40). at han tali föghelika ok hofsamlika *ib* 45 (114, 48).

hofsamliker (hofsamplikin. hofsampliking *Iv LXXX)*, *adj. [Isl. hofsamligr] tempererad, mild.* tha wardher mykin wintir. waar oc somar hofsamplikin *Iv LXXX.* waar wardher waat oc höstir hofsampliking *ib.* hofsamplikin wintir *ib* *LXXXI*.

hofsidher, *m. [Isl. hofsiðr] hofsed, sed el. skick som följes vid en furstes hof.* *MB* 1: 452. *KS* 54 (136, 58).

hofsind? (*pl. hoffsyndher* *BSH* 5: 485 (1511)), *m. [Fdan. hofsind. Jfr Mnt. hovegesinde, hovegesint] tjensteman tillhörande konungens omgifning el. följe.* komber en aff kwngens hoffsyndher op rydende *BSH* 5: 485 (1511). *Jfr hofgesin, hovasin.*

hofslagh, *n. [Mnt. hofslach] hofbeslag.* skoningh mz nyth hofslagh *SO* 72. *VKR* 37. *Bir* 5: 117, 118.

hofstokker, *m. L.*

hofsven (-swän), *m. i harnesk klädd krigare.* her niels haffuer hoffswnäna saa maanga *RK* 3: 1522. *ib* 2147.

hofsämi, *f. [Isl. hofsemi] måttlighet, måtta, hofsamhet.* tridhia howdh dyghd är hofsämi i hugh ok äthäuom manzens, ok thön dyghd hetr temperantia å latino *KS* 19 (47, 20). *ib* 20 (50, 22). the ther hofsämi hua i mat ok drik, i sympn ok i waku, i glädhi ok klädhom *ib* 19 (48, 21). *ib* 33 (84, 35). hofsämi är i thy, at mannen forstyrer sik af ondre giri ok odyghdelikom lusta *ib* 20 (49, 21).

hofsämia, *f. = hofsämi.* *Bil* 899. *KS* 14 (32, 15), 23 (57, 25).

hoftan, *f. [Jfr N. hoft, f., hofa, v. samt Äldre Dan. hofte, v.] hinder, förtret?* ath nagher wille oforretthe myne fateghe lanboo eller göre mik nagher hofthan poo myn gordh *BSH* 4: 279 (1501).

hofthianist, *f. krigstjenst.* *Bil* 598.

hofvärk (hoffwerch. hoffueerk), *n. [Mnt. howerwerk] krigisk idrott, krigiska idrotter.* oppa hofwerd (*för hofwerk*) sik wel for stodh *MD* (S) 261. alle the mz hofwärc fara *RK* 2: s. 341. hoffueerk och

striidh monde han öffua *ib* 3: 13. *ib* 1075, 3635. *MD* 446, 449. *Di* 87. *Lg* 3: 67. mykyt nampnfrägher aff sith hoffwärk (*färdighet i vapen, tapperhet*) oc mandhom til stridh *ib* 64. — *krigisk bedrift, krigiska bedrifter*. at man skal ganska föghe gagn eller hoffwerk bedriffue til siös i thette sinne *FH* 7: 74 (1506). ebbe koppe haffwer giort mer hoffwerch . . . sielff *xx*, en alla vore tydsker oc rytters gorde *BSH* 5: 12 (1504).

hog, hogga, se hug, hugga.

hogher, se hugher.

hoghmeidh (hogmeydh), f.? [*Sv. dial. homejda. Mnt. hogemeide, homeide, hameide*] i muren på en förskansning utbygd öppning hvarifrån sköts på fienderna. her didrik stodh ther hart när oppo en hogmeydh (*a vigskordum*) ok alle hans men wel wapnade *Di* 252. *Jfr hamegha.*

hoghmodh (*Bo* 95, 165; *MB* 1: 139, 140, 377; *Al* 3552. **hoghmoddh** *Iv* 2061, 3315. **hogmod** *Di* 65, 106, 203; *RK* 2: 5600 o. s. v. **hogmot** *SO* 86. **hoghamodh** *Iv* 458, 5377; *Al* 1664. **hoghmoddh** *Iv* 1390; *Al* 2904, 3177, 4345. **hoffmodh** *Su* 126, 225; *MD* (*S*) 270; *BSH* 5: 482 (1511?). **hoffmod** *MD* (*S*) 240; *RK* 2: 2889; *Di* 156. **hoffmot** *FM* 665 (1517). **homodh** *RK* 2: 1024, 5499, 3: 882, 1697, 2938, 3578; *Di* 227, 266; *BSH* 5: 542 (1514). **hoomodh** *RK* 2: 2031. **hommodh** *ib* 3: 1789. **hommoth** *BSH* 5: 389 (1510). **hommot** *ib* 4: 219 (1497). **hommath** *FM* 410 (1509, *samt. afskr.*). **hughmodh** *Ber* 269, 270. **hugmod** *Pa* (*Tung*) 28; *Di* 91, 105, 129, 151, 153. **hwgmod** *ib* 113. **hugamot** *Iv* (*Cod. B, C*) s. 351), n. och f.?
[*Al* 4345; *Iv* 2061; *Di* 203] [*Fdan. hogmod. Mnt. homôt, sannolikt äfven höchmôt och hogemôt af ho, höch, hoge, altus; med det främmande elementet i ordets förre del synes, åtminstone för den allmänna uppfattningen, det inhemska hugher, hogher hafva sammansmält; särskildt äro formerna med u i första stafvelsen att tillskrifva inflytelse härifrån*] 1) *mod, tapperhet, ifver*. ängin vilde för annan vika ey swa bret rät som en fot thz wite thera hugamot *Iv* (*Cod. B, C*) s. 351. the slogos mz mykit hoffmod (*kappi*) *Di* 156. stridde allan dag mz mykin hogmod *ib* 203. *ib* 65, 105, 106, 129, 151, 153. 2) *högmod, öfvermod, stolt-het*. fallir hon ij hoghmodh oc höghfärdh *Bo* 95. knosa alt swnder hoghmodh oc bälde oc idhra hädzsko *MB* 1: 377. homodh plägher gerna falla *RK* 3: 2938. mz höghfärdh ok stoor hoghomoddh *Al* 4345. thera hoghmoddh är alt för bald *Iv* 2061. thet gör han aff hoghmodhe ok fåwisko sinne *KS* 8 (18, 8; *kan föras till hoghmodhe*). *Bo* 165. *MB* 1: 101, 139, 140. *Pa* (*Tung*) 28. *Iv* 458, 1390, 3315, 5377. *Al* 1664, 2904, 3177, 3552. *RK* 2: 1024, 3: 1697, 1789. *MD* (*S*) 240, 270. *SO* 86. *Di* 91, 266. *Ber* 269, 270. *MB* 2: 145. *Su* 126, 225. 3) *öfvermodigt beteende, öfvervåld, oförrätt, förolämpning*. thz hoomodh giorde there hierta wee *RK* 2: 2031. *ib* 3: 882. the danske them et hoffmod thede *ib* 2: 2889. bör thek hämpnas hwadh homodh mik sker (*minnar suivirdingar*) *Di* 227. tycker mech, ath eder är skeeth eth ganska storth hoffmodh, och mek en stoor skadhe *BSH* 5: 482 (1511?). *ib* 542 (1514). *FM* 665 (1517). thz stora homodh och oäre thz niclis och karl honom giordo *RK* 2: 5499. *Di* 113. ath jach

kwnne faa hwgswalilse för thet hommoth, megh giort är *BSH* 5: 389 (1510). som i suerige hade giort thz hogmodh *RK* 2: 8516. *ib* 3: 3578. idhert hogmod (*den oförrätt, I lidit*) jac wel hempna will *ib* 2: 5600. honwm riket och oss alle til bligdh, hommot och fortreeth *BSH* 4: 219 (1497). honom til start hommath och skadhe *FM* 410 (1509, *samt. afskr.*). — *Jfr höghmop.*

hoghmodhas, v. [*Mnt. homoden*] *högmodas*. hoghmodhas aff mine nadh *Bir* 3: 32.

hoghmodhe? f.? = **hoghmodh 2.** firi olydhno ok hogmodhe sina *KS* 8 (19, 9; *om sina här får antagas stå för sino, är hogmodhe dat. sing. af hogmodh, i hvilken händelse alltså ordet hoghmodhe utgår*). *Jfr hughmödha, höghmödha, höghmödhe.*

hoghmodher (hugmoder), adj. stolt. hwi äst thu ey nw hugmoder *Pa* (*Tung*) 28. han war hugmod oc otyden *Di* 131. *Jfr höghmodher.*

hoghmodhogher (hogmoduger *Di* 17, 49, 57. **hogmodig** *ib* 206. **hughmodogher. hugmodig. hommodigh), adj.** [*Mnt. homodich*] *högmodig, stolt*. som the hoghmodhogho ok höghfärdogho plägha göra *Bo* 233. *ib* 14. är . . . en höghfärdogh människia innan til hughmodogh *JP* 49. thera hoghmodhoga akt *Bir* 3: 7. scriffua sa hommodigh breff *FM* 489 (1510). han war riker oc milder oc hogmodug (*allra konunga rikastr oc mikillatastr*) *Di* 24. vildefer hin hugmodige *ib* 132. *ib* 17, 49, 57, 141, 142, 206. *Jfr höghmodhogher, höghmöpogher.*

hol, n., se hul.

hol, adj., se hul.

hola, f., se hula.

hola, v., se hula.

holagh, n. L.

hold, se huld.

holder, se hulder.

holker? m.? *eg. det som är urhålkadt; cylindriskt träkärl, stäffa. thw skalt ey hawa holk vndher balke (nunquam multrale sub base fraudis ale)* *GO* 628.

holker (hölker: holk *RK* 2: 1502. **-ar), m.** [*Mnt. holk. Mlat. holcas. Grek. ὀλκός*] *holk, ett slags större fartyg, egentligen lastskepp, men ofta nyttjadt ss örlogsfartyg. the reedhe sik vt mz kogh och holk* *RK* 2: 420. *ib* 369, 7307, 7778. konungen war sielffuer i then holk *ib* 1504. konung valdemar sith folk vthe hadde mz twa stora holka tha ok ije [200] ryddara ok suena ppa *ib* 1: (*sfgn*) s. 181. smaa skiip och saa the holka stora *ib* 3: 3575. stiiga i skepp och holk *ib* (*sista forts.*) 5940. mz skepp iackther och holck *ib* 6011. *ib* 2: 1502, 8347, 8803, 3: 290, 3314, 3421. *BSH* 4: 187 (1495). *FM* 204 (1504), 416 (1509), 428 (1509), 481 (1510).

holkin, se hvilikin.

holländer skip (hollender skyp), n. *Holländskt fartyg.* *SO* 207.

holmber (hulmber. pl. -ar; pluralformerna kunna dock föras till holme), m. [*Isl. holmr*] *L. holme. cum . . . vniuersis hulmum* *SD* 3: 35 (1311). a en holm heet kidha skäär *RK* 1: 1188. *ib* 1489. holma ok öya *SD NS* 2: 203 (1409). *ib* 204. haffsens öör oc

holma *MB* 2: 195. — *i ortnamn.* in örbohulm *SD* 2: 36 (1287). loci stöckholm *ib* 57 (1288). in öpinsholmi *ib* 3: 220 (1315). — *Jfr flutholmber.* — **holms tomt**, *f. L.*

holme, *m.* [*Isl.* holmi] *L.* = **holmber.** i vestra holmanom *SD NS* 1: 568 (1406). meden marsken på holman laa *RK* 2: 6138. *PK* 229, 238. *OB* 215. — *i ortnamn.* in insula dicta vulgariter scaptholma *SD* 3: 220 (1315). — *Jfr flutholme.*

holmsker (**holmesker.** **holmes**), *adj.* *Stockholmsk.* för x (10) mark holmeska *SJ* 175 (1454). *ib* 216 (1452), 265 (1458) *o. s. v.* fore c och xv (115) mark holmes *ib* 312 (1464). *ib* 348 (1468), 372 (1471). *Jfr stöckholmsker.*

holsar, *se hulsar.*

holt, *se hult.*

holtzter, *adj.* *Holsteinsk.* the holtzte herra *RK* 2: 206.

holtzter (**holster**), *m. pl.* [*Isl.* holtsetar] *Holsteinnare.* the holtzter giordis tha ey mygit meen *RK* 2: 221. örligade mz holsterna *PK* 239. — **holtzta land** (**holtzte land**), *n.* [*Isl.* holtsetaland] *Holstein.* *RK* 2: 209.

homper, *se humper.*

hon, *pron., se han.*

hon (**haan**), *m.?* [*Mnt.* hön] *hän*, *skymf.* menige sweriges rijke til haan och försmädelse *BtRK* 372 (1501). menige sweriges inbyggere til stoor haan, blygd och försmädelse *ib* 373.

honadher (**honnader**), *m.* [*Mnt.* honede] *hän*, *skymf.* androm til honnad *HSH* 22: 38 (1492).

honhet, *f.* [*Mnt.* hönheit] *hän*, *skymf.* then honheth och forsm[ä]elsse mek ther vdi sketh är *BSH* 4: 275 (1501, *samt. afskr.*).

hop (**hwp**: **hwpi** *Lg* 3: 543), *n.* [*Isl.* hopp. *Jfr Mnt.* huppen, *hoppa*] *hopp*, *språng.* *MB* 1: 387. *Lg* 3: 543.

hop (**hoop** *Bir* 3: 315; *RK* 1: 344. **hopp** *LfK* 81; *MB* 2: 288; *Lg* 3: 286, 366; **-e** *LfK* 100; **-et** *ib* 117. **hup**: **hupi** *KL* 38; *MP* 1: 10; *MB* 2: 301; **-e** *Bir* 1: 387. **hwp**: **hwpe** *Ber* 41), *n.* [*Isl.* hop. *Mnt.* hope, hopene] *hopp*, *förhoppning.* hop tro ok kärleker *KS* 18 (45, 19). vil eigh släppa sit hop oc tröst tel ihesum christum *Bu* 29. alt hopit mit sätia til hans *Bo* 107. *KL* 85. hawa hop til ihesu christi pino *ib* 38. ey haffwandis hopp äller waan til naghra helso *MB* 2: 288. wtan hop til nadh och miskund *Ber* 211. mit hop staar nu til thinna nadh *Ie* 4893. honum är liffs hop *Bir* 2: 218. är han j helso hopi *ib* 3: 18. *Bil* 352, 846, 860. *MP* 1: 10, 61. *Bo* 11, 15, 26, 78, 106, 118, 130. *Bir* 1: 118, 119, 282, 387, 3: 315, 4: (*Dikt*) 235; *RK* 1: 344. *Al* 6159. *Ber* 4, 41. *Su* 95, 96. *MB* 2: 301. *Lg* 3: 286, 366. *LfK* 81, 100, 117. *Jfr glädhis-, kärleks-, mis-, van-hop.*

hopa (**hoppa** *LfK* 188; **-as** *ib* 158, 201; *Su* 232, 323; *MB* 2: 299; *Lg* 661, 826, 3: 142; **-oms** *SD* 4: 537 (1336, *nyare afskr.*); **-adhis** *Su* 225; **-ades** *Lg* 221. **hupa**: **-um** *KL* 256; *MP* 1: 61; **-ande** *KL* 68; **-as** *ib* 234; **-ums** *ib* 235. **-ar**, **-adhe**, **-adher.** *pres. refl.* **-as.** **-es** *RK* 1: 1035, 2439, 3017, 3681. **-is** *Va* 72), *v.* [*Mnt.* hopen. *Jfr Fnor.* hopaz] *hoppas*, *ränta.*

hopande stadhelica gudz hiälp *Bir* 2: 226. ey hopa jak mine siäl helso *ib* 3: 213. the . . . hopadho sik ewerdhelikt liiff *MB* 1: 267. *Bir* 1: 243. *Su* 433. hopa synda forlatilse . . . ok hopa äwärdhelikit lifh *Ber* 5. aff swa store och swa hopadhe (*sperato*) glädhi *ib* 218. *MP* 1: 205. vi . . . hopadhom wan frälsara skula koma *Bir* 1: 190. *ib* 3: 403. hwart wi hupum os i hwarre stund skula fara *KL* 256. hopa sik faa nakot likamlikit gagn *Bir* 1: 160. *ib* 3: 448. nw hopar jak orloff aff ider faa *RK* 1: 1977. *ib* 2886. the . . . hopadho at thät sculde gudhi lönlikit vara *Bil* 850. *KL* 62. *Bo* 218. *RK* 1: 186, 747. hupande a hänna miskun *KL* 68. hopa a gudhz miskund *Ber* 4. hopa a gudhz milhet *ib* 5. vm han hopadhe a mik *Bir* 2: 199. *ib* 3: 124. *Ber* 221. *LfK* 188. hopa til helso *Ber* 5. aller hælgher män hopado til vars herra dödh *MB* 1: (*Cod. B*) 490. herre iak hopadhe til thik *ST* 196. j hulkra hiälp iak altidh hopadhe *Bir* 3: 209. — *opersonl. med ack.* (*på de i det följande anförda ställena kan dock den vid verbet förekommande personbeteckningen äfven fattas ss dat.*). hopar mik the glädhi fa *Fl* 413. mik hopar iak ma thöm hema finna *Ie* 2182. hopar mik än til riddara twa *ib* 2679. *ib* 3809, 3859. nu hopar mik a idhra tröst at allder min anger vardher nw löst *ib* 3285. — *refl. hopas*, 1) *hoppas*. vthan os komme hög trang till annattyggiä aff utländskum, eller inlendskum som gudh förgöme, wij ok hoppoms *SD* 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). thok han hopas *Pa* 19. man skal hopas ä thäth bästa *GO* 200. tha thu hawir dröuilse tha hopas hugnadhin *Bo* 11. abbotin hopandis miskun fiol a knä for han *KL* 68. *Bo* 102, 176. at han hopas tro och älskar thet han aldrih så *KS* 18 (45, 19). *KL* 235. fore . . . otallikit goot wij af hänne funnit hafuom oc än hopoms at finna *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). altidh hopadhis hon höra nakar tidhande af sinom kärasta *Bo* 226. the som ödmjuklika hopas sin nampn vara scriwat j liifsins book *Bir* 1: 186. the hopas ok trösta at faa hyme-rike for änkte *ib* 119. the hopas at syndin skal forlatas vthan rätuise *ib*. jac hupas at han är min *KL* 234. hopadis än at han skulle husena föra maat *RK* 1: 4193. hopadis at han sculde faa annan hugh *Bil* 865. jak hopas til gudz at thz som här atir staar af hans thiänist thz scolum vi annars stadhs höra *ib* 887. the til hans hopas *Gr* 283. *ST* 196. hopas til hans nadh *MP* 1: 12. *Pa* (*Tung*) 32. at hopas til the thing som större waaro *Bir* 4: 78. *Lg* 3: 142. them ther a thik hopas *Bo* 117. hopandis stadhlika vppa hans nadh oc miscundh *Bil* 594. som altidh hoppades i tik *Lg* 221. — *med gen.* thäs. thäs hopas iak *Al* 1120. thäs engen hoppas ällir begärrar *Su* 232. — *opersonl. med ack. och gen.* thäs. thäs hopas mik *Fl* 411. — *med ack. (el. en form som kan vara ack.) och följande inf.* them hopadis at fonga bätra aar *RK* 2: 7443. mik är i dagh kwngiort nakot, aff hwilko mik hoppas wnfa hiälp *Lg* 661. — *med ack. och sats med el. utan inledningsordet* at. mik hopis at han skal än hielpä mik wt aff mina nödh *Va* 27. mik hopes han komber wel til war *RK* 1: 3681. thetta stora örlögh oc ofrijdh . . . ther . . . oss hopas, at een godhan oc raskan ända taka skal *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). — *med ack. och prep. til med följande subst. el. pron. samt*

SD NS (Svenskt Diplomatarium. Ny Serie.) Svenskt Diplomatarium från och med år 1401. Utg. genom C. Silfverstolpe. Del. 1, 2. 1875—87.

SEG Stadga för ett S:t Eriks Gille nära Upsala. I Småstycken på Forn Svenska.

SGG Stadga för ett S:t Görans Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SGGK Stadga för ett S:t Görans Gille vid Kopparberget. I Småstycken på Forn Svenska.

SJ Stockholms Stads Jordebok 1420—1474. Utg. genom H. Hildebrand. 1876.

SKG Stadga för S. Karins Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SMG Stadga för ett Jungfru Mariæ Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SML Södermanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1838.

Smål L Kristnu-Balken af Smålands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.

SO Skrå-Ordningar. Utg. af G. E. Klemming. 1856.

SR Upplysningar och Anmärkningar om en för Sveriges Laghistoria vigtig urkund, den förlorade Söderköpings-Rätten. Af G. E. Klemming. I Vitt. Hist. och Ant. Ak. Handl. Del. 25, s. 263—286.

ST Själens Tröst. Utg. af G. E. Klemming. 1871—73.

Stads L Konung Magnus Erikssons Stadslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1865.

Su H. Susos Gudelige Snilles Väckare. Utg. af R. Bergström. 1868—70.

TB (Trögh bolag) Skogsstadga för mädhal tridhiung i Trögd. I Småstycken på Forn Svenska.

TK Translatio Katerinæ. I Scriptores rerum sve-cicarum T. 3, sect. post., s. 268—75.

TS Timmermäns Skrå af 1454. I Småstycken på Forn Svenska.

Upl L Uplands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1834.

Va Namnlös och Valentin. Utg. af G. E. Klemming. 1846.

VAH Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens Handlingar.

VGL Vestgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1827.

VKR Vadstena Kloster-Reglor. Utg. af C. F. Lindström. 1845.

VML Vestmanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1841.

VNB Vadstena Nunnas Bönbok. Utg. af E. Rietz. 1842.

ÖGL Östgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1841.

I allmänhet citeras efter sida i den tryckta texten; efter sida i handskriften citeras dock *LB* och *SR*; efter vers citeras *Al*, *Fl*, *Fr*, *Iv*, *RK*, då det icke genom tillagdt "s." uttryckligen angifves att citatet afser sida; *Gers Frest* citeras efter kapitel; *GO* efter ordspråkens nummer. Vid citat ur en urkundsamling utmärker den inom parentes satta siffran urkundens ålder.

Af öfriga förkortningar torde följande böra anföras:

Ags. = Angelsaxiska. *D.* = Nydanska. *D. dial.* = Danska dialekter. *Fdan.* = Forndanska. *Fgutn.* = Forngutniska. *Fnor.* = Fornnorska. *frf.* = framför. *Fsax.* = Fornsaxiska. *i sht* = i synnerhet. *Isl.* = Fornisländska. *Ital.* = Italienska. *L.* = Lagspråket (utmärker att ett ord är upptaget i Ordbok till Samlingen af Sveriges Gamla Lagar af C. J. Schlyter. Lund 1877). *Lat.* = Latin. *Mht.* = Medelhögtyska. *Mlat.* = Medeltidslatin. *Mnt.* = Medelnedertyska. *N.* = Nynorska. *Nygutn.* = Nygutniska. *Nyisl.* = Nyisländska. *Prov.* = Provensalska. *ss* = såsom. *Sv. dial.* = Svenska dialekter. *T.* = Tyska. *vidim.* = vidimation.

Rättelser och tillägg.

Sid. 353 sp. 1 r. 7 nedifr. läs: **fulhvas**

" 362 " 1 " 21 uppifr. läs: **snarare**

" " " 1 " 30 " eft. 29 till.: — **fylla, uppstoppa. BK (Cod. B) 208.**

" 363 " 1 " 8 nedifr. näst frf. **fyrafaldelika** insätt: **fyradobel (fijre dwbbel), adj. fyrdubbel. HSH 24: 101 (1517).**

" 367 " 1 " 19 uppifr. eft. **m. L. till.: — fädhrinis land, n. Jfr himirikis fädhrinis land.**

" 381 " 2 " 3 nedifr. eft. 366. till.: — **om gök. ST 32.**

" 388 " 1 " 19 uppifr. eft. (1405). till.: — **gangdagha manadagher (-mandager), m. måndagen före Kristi himelfärdsdag. FM 309 (1507).**

" 395 " 1 " 16 " näst frf. **genom skär** insätt: **genomskutin**

(ginomskoten), *p. adj. genomskjuten. BSH 5: 12 (1504).*

Sid. 410 sp. 1 r. 22 nedifr. läs: **gälla, vara farligt, gå (farligt el. häftigt) till.**

" 411 " 1 " 18 " näst frf. **gladhleker** insätt: **gladhet (gladheet), f. glädje. Bir 5: 10.**

" " " 2 " 24 " läs: **brukadt**

" 452 " 1 " 2 uppifr. eft. frii till.: **oc**

" 455 " 1 " 14, 15 " läs: **Jfr af-, be-, ful-, hedher-, mis-, of-, til-, vidh-halda.**

" " " " 21, 22 " läs: **Jfr mädh-, port-, porta-, stat-, vakt-haldare.**

" 458 " 2 " 21 uppifr. eft. 6117. till.: **Jfr hoghmeidh.**

" 459 " 1 " 20 nedifr. eft. **hon. till.: hoon SD NS 2: 169 (1409). hun L.**

Svenska Fornskrift-Sällskapets Samlingar

innefatta hittills:

<p><i>Flores och Blanzeflor.</i>
 <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Namnlös och Valentin.</i>
 <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> (Fullständigt i 11 häften.)
 <i>Konung Erik XIV:des Krönika.</i>
 <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> (Fullständiga i 6 häften.)
 <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 <i>Konung Alexander.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Skrå-Ordningar.</i> (Med fyra plancher.)
 <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> (Fullständiga i 11 häften.)
 <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i> (I ett band.)
 <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i></p> | <p><i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> (Fullständig i 5 häften.)
 <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> (Fullständiga i 7 häften.)
 <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Själens Tröst.</i> (Fullständig i 4 häften.)
 <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> (Facsimile.)
 <i>Klosterläsning.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> (Del. 1, 2.)
 <i>Gersons Lärdom huru man skall dö.</i> (Facsimile.)
 <i>Svenska Medeltids Dikter och Rim.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Småstycken på Forn Svenska.</i> (Tryckta som bilagor, utom nummerföljden.)
 <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> (Häft. 1—7.)
 <i>Prosadikter från Medeltiden.</i> (Häft. 1.)</p> |
|---|---|

Dessa arbeten utgåfvos fördelade i häften sålunda:

<p>1. <i>Flores och Blanzeflor.</i>
 2. <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 3. <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 4. <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 5—6. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 1, 2.
 7. <i>Namnlös och Valentin.</i>
 8—9. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 1, 2.
 10. <i>Konung Erik den XIV:des Krönika.</i>
 11. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 1.
 12. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 3.
 13. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 3 (slutet).
 14—15. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 1, 2.
 16. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 2.
 17—18. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 4, 5.
 19—20. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 1, 2.
 21. <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 22. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 3 (slutet).
 23. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 1.
 24. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 3 (slutet).
 25. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 2.
 26. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 3 (slutet).
 27. <i>Skrå-Ordningar.</i>
 28. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 6.
 29—30. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 1, 2.
 31. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 7.
 32. <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i>
 33. <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i>
 34—38. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 3—7.
 39. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 3 (slutet).
 40. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 1.
 41. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 1.
 42. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 8.</p> | <p>43—44. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 1, 2.
 45. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 2 (slutet).
 46—49. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 3—6.
 50. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 1.
 51. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 7 (slutet).
 52. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 9.
 53—54. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 2, 3 (afslutad).
 55. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 2.
 56. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 10.
 57—60. <i>Själens Tröst.</i> Häft. 1—4 (afslutad).
 61. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 11 (slutet).
 62. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 8.
 63—64. <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> Häft. 1, 2 (afslutad).
 65. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 9.
 66. <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> Tryckt 1495 (facsimile).
 67. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 3.
 68—70. <i>Klosterläsning.</i> Häft. 1—3 (afslutad).
 71—72. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 4, 5 (afslutad).
 73—76. <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> Del. 1, 2.
 77. <i>Gersons Lärdom att dö.</i> Tryckt 1514 (facsimile).
 78—80. <i>Medeltids Dikter och Rim.</i> Häft. 1—3 (afslutade).
 81. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 10.
 82. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 1.
 83. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 11 (slutet).
 84. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 2.
 85—89. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 1—5.
 90. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 3 (slutet).
 91. <i>Prosadikter från Medeltiden.</i> Häft. 1.
 92—93. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 6, 7.</p> |
|---|--|

Mera har ej utkommit intill Januari 1888.

Pris för köpare 9 kronor 50 öre.

SAMLINGAR UTGIFNA AF SVENSKA FORNSKRIFT-SÄLLSKAPET. HÄFT. 94, 95.

ORDBOK

ÖFVER

SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL.

ÅTTONDE OCH NIONDE HÄFTET.

LUND 1888.

BERLINGSKA BOKTRYCKERI- OCH STILGJUTERI-AKTIEBOLAGET.

Källskrifter.

- Al* Konung Alexander. Utg. af G. E. Klemming. 1862.
- Ansg* Vita Sancti Ansharii per S. Rembertum. Latine et svetice. I Scriptores rerum svecicarum T. 2, sect. 1, s. 173—260.
- AS* Ur en Antecknares Samlingar. Utg. af G. E. Klemming. 1868—73.
- Ber* Helige Bernhards Skrifter. Utg. af H. Wieselgren. 1866.
- BGD* Beskrifning öfver Grefskapet Dal af A. Lignell. 1851—52.
- BGG* Bröderne af S:t Gertruds Gille i Stockholm 1419—1484. I Småstycken på Forn Svenska, samlade af G. E. Klemming. 1868—81.
- Bil* Codex Bildstenianus. Se *Lg*.
- Bir* Heliga Birgittas Uppenbarelser. Utg. af G. E. Klemming. Bd 1—5. 1857—84. — Med den vid citat härur stundom förekommande förkortningen: *Avt* åsyftas de Bd 4, s. 177—185, tryckta egenhändiga utkastet af Birgitta, med *Dikt* Engelsen Diktamen, tryckt Bd 4, s. 215—276.
- BK* Margareta de Sancta Birgitta Chronicon. Ed. E. Rietz. 1844.
- Bo* Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- BS* Bagarnes Skrå. I Småstycken på Forn Svenska.
- BSH* Bidrag till Skandinavien Historia ur utländska arkiver. Samlade och utgifna af C. G. Styffe. Del. 1—5. 1859—84.
- BtFH* Bidrag till Finlands Historia. Utg. genom R. Hausen. 1881—83.
- BtRK* (Bihang till Rimkrönikorna) Then Andra Delen til Rijn-Crönikorne hörande, innehåller åtskillige Konglige och Furstlige Förlikningar, Föreningar, etc. Uplagd aff Johan Hadorphio. 1676.
- Bu* Codex Bureanus. Se *Lg*.
- BYH* Samlingar och anteckningar till en beskrifning öfver Ydre Härad i Östergötland, af L. F. Råäf. 1—4. 1856—65.
- DD* Diplomatarium Dalecarlicum. Urkunder rörande landskapet Dalarne. Utg. af C. G. Kröningssvärd och J. Lidén. Del. 1—3. 1842—46.
- Di* Sagan om Didrik af Bern. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1850—54.
- EG* Eriks af Pommeru Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- FH* Handlingar till upplysning af Finlands Häfder. Utg. af A. I. Arwidsson. Del. 1—9. 1846—57.
- Fl* Flores och Blanzeflor. Utg. af G. E. Klemming. 1844.
- FM* Nya källor till Finlands Medeltidshistoria. Utg. af E. Grönblad. 1857.
- Fr* Hertig Fredrik af Normandie. Utg. af J. A. Ahlstrand. 1853.
- Gers* *Ars* Ars moriendi. Gersons lärdom huru man skall dö. 1881.
- Gers* *Frest* Om djefvulens frestelse. Af Joh. Gerson. Öfversatt af Ericus Nicolai. 1876.
- GO* Gamla Ordspråk. Utg. af H. Reuterdaahl. 1840.
- Gr* Legendan om Gregorius af Armenien. Utg. af G. E. Klemming. 1860.
- GS* Några Gambla Stadgar [såsom bihang till Biärköa-Rätten utg. af J. Hadorph]. 1687.
- GU* Glossarii Latino-Svethici specimen vetustum. E cod. mscr. Bibliothecæ Reg. Acad. Upsal. Diss. Ups. præs. J. H. Schröder. 1845.
- Hels* *L* Helsing-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.
- HS* Handlingar rörande Skandinavien Historia. Del. 1—40.
- Iv* Herr Ivan Lejonriddaren. Utg. af J. W. Liffman och G. Stephens. 1849.
- JP* Svensk Järteckens Postilla. Utg. af E. Rietz. 1850.
- KL* Klosterläsning. Utg. af G. E. Klemming. 1877—78.
- Kr* *LL* Konung Christoffers Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1869.
- KS* En nyttigh bok om Konunga Styrilse och Höfdinga. [Utg. af J. T. Bure.] 1634. — Af de inom parentes tillagda siffrorna utmärker den förre den sida, hvarest citatet återfinnes i Scheffers upplaga, 1669, och den senare motsvarande sida i Geetes, 1878. Då *Fragm.* tillägges, åsyftar citatet: Ett fragment af Konungastyrelsen, tryckt i Småstycken på Forn Svenska.
- LB* Läke- och Örte-Böcker. Utg. af G. E. Klemming. 1—10. 1883 86.
- LfK* Skrifter till Läsning för Klosterfolk. Utg. af F. A. Dahlgren. 1875.
- Lg* Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Första bandet. Andra bandet. 1847—58. — Särskildt citeras de här aftryckta Codex Bureanus (*Bu*) och Codex Bildstenianus (*Bil*), så framt icke senare ändringar i dessa handskrifter afses.
- Lg* 3 Ett Forn-Svenskt Legendarium. Efter gamla handskrifter af G. Stephens. Tredje bandet. 1874.
- Lg* *Manfr* Legenda Cardinalis Manfredi. Utg. af E. Rietz i Legendæ Suecanæ. 1845.
- MB* Svenska Medeltidens Bibelarbeten. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1848—55.
- MD* Svenska Medeltids Dikter och Rim. Utg. af G. E. Klemming. 1881—82. — Ett inom parentes tillagdt *S* betecknar det här s. 199—312 aftryckta poemet Schack-tafvels lek.
- MEG* Magnus Erikssons Gårdsrätt. I Småstycken på Forn Svenska.
- MELL* Konung Magnus Erikssons Landslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1862.
- MK* Marias klagan vid korset. I Småstycken på Forn Svenska.
- MP* Svenska Medeltids-Postillor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1, 2. 1879—80.
- OB* Omständelig Berättelse huru the svenske af tyskarne blefvo i Stockholm förrådne oc brände, åhr 1389. I Scriptores rerum svecicarum T. 1 sect. post., s. 212—215.
- Pa* S. Patriks-Sagan. Utg. af G. Stephens och J. A. Ahlstrand. 1844. Ett inom parentes tillagdt *Tung* betecknar den i samma band utgifna legenden om Tungulus.
- PfN* Privilegier för Norberg. I Småstycken på Forn Svenska.
- PK* Sveriges Krönika (vanligen kallad den prosaiska). I Småstycken på Forn Svenska.
- PM* Peder Månssons Stridskonst och Stridslag. Utg. af G. O. Hyltén-Cavallius. 1845.
- RK* Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. Utg. af G. E. Klemming. Del. 1—3. 1865—68. Med *RK* 1 utan vidare tillägg förstås Gamla eller Eriks-Krönikan; då något af de öfriga i första bandet intagna rimverken anføres, tillägges inom parentes dess titel med begagnande af följande förkortningar: *sfgn*: fortsättning af Gamla Krönikan för att sammanbinda henne med den nya till ett helt verk.; *Albr*: Om konung Albrekt; *LKK*: Lilla Rimkrönikan.
- SD* Svenskt Diplomatarium. Utg. af J. G. Liljegren. Bd 1—2. 1829—37. — Utg. af B. E. Hildebrand. Bd 3—5. 1842—65. — Utg. af E. Hildebrand. Bd 6. 1878.

en sats med el. utan inledningsordet at. som oss höghe-
lika hopas til idher at i gerna wilin göra BSH
1: 189 (1386). mik hopas til gudh thz wardhir än
got om sidhe ST 453. 2) med passiv betydelse:
väntas, förväntas. the tingh . . . i hwilkom wäl
hoppas at bättre maa wardha LfK 158. at enghen
förbättringh kan hoppas ib. all widhertorfftelik tingh
skulu hoppas aff clostersens förman ib 201. — Jfr
for-, mis-, van-hopa.

hopan, f. Jfr forhopan.

hopaskap? n.? sammangaddning? ath ey skuli
wardha sambindninga hopaskap, twädrekt äller osämia
Bir 5: 135.

hoper (hooper. hōp Di 281. hopper: hoppa LfK
133; Di 209. pl. -ar), m. [Isl. hópr. Mnt. hōp, hoppe] hop,
hög, massa, mängd. thz öfra watnet bliffwir j sik för-
samlat stadugt, stadugt bliffwandis j en hop som eet
bärgh MB 2: 9. sende honom een hop aff gwl MD (S)
230. the . . . offradho honom gul oc rökilse oc mirram.
ok är märkiande at hwar thera offradhe väl mykyt
storan hoop af thässom threm. oc särlica af gulleno Bo
2. — hop, mängd, skara. fingo storan hoop mz fiskom
Bo 240. slo sik saman en hōp mz tiwffua ok skalcha
Di 281. en stoor hopir af systromen KL 349. var
herra gik . . . mit w hopenom Bo 86. förste hopin
älla skarin Bir 1: 346. tha var j the tre hoppa
x^m riddare Di 209. änglanna hedherlikin hoper (exer-
citus) Su 284. qwinor gingo sik j hoop til högtidh,
ok män sik, ok barn j badhom hopomen MP 1: 51. —
hopom, hopvis. flykkiande sik alt hopom (congregatim)
in til hans som kyklingane löpa äpte hōnonne Bo 179. —
til hopa [Mnt. to hope], till hopa, till samman. strax
marskens tyänare alla monde snarth tiil hopa falla
RK 3: 204. han kallade them ther alla til hoopa ib
2: 914. komber them til hoppa LfK 133. som ey tiil
hopa halla RK 3: 2639. swänske sampnas tha alle
tiil hopa ib 2306. ib 2312. samlade til hopa allan is-
raels almogha MB 2: 19. ib 24, 27, 32. tha huffwudh
baneren the möttes tiil hopa RK 3: 2251. the . . .
tiil hopa rände ib 2256. sloghos badhe til hopa mz
swärdhom Lg 3: 333. tha the alle til hopa komne
waro ib 656. the sädhen som vpskwren war oc saman-
lagdh tilhopa MB 2: 117. äfftherfölgdo alle tilhopa
ib 172. baswrna gaffwo alla tilhopa aff sik starkt lywdh
ib 14. samqwämdher, i hwilkom han samman skik-
kadhe oc tilhopa flydhe them som idkelika skuldo
wara i gudz lwffwi LfK 18. — Jfr gasa-, hunda-,
iungfru-, myro-, rövara-, stena-, ugglo-hoper.

hoper, m. L.

hoppa (huppa: -adhe Bo 80; ST 371. -ar,
-adhe), v. [Fnor. hoppa. Mnt. huppen] hoppa. wändo
the (o: männene) ey atir at flöghia älla hoppa Bil
879. alt thz som hawer fyra föter oc hoppar a iordh-
inne mz misiäpnom benom, swa som är locusta oc
bruchus MB 1: 359. homblona . . . flygha stundom swa
som hoppande ok springande Bir 1: 135. Al 3376. hans
hiärta . . . häfuir sik ok hoppar Bil 652. swa at alla
thina inälffwer widhergaa han wara sannan gudh oc
man . . . oc at all thin ben skuli hoppa thz samma (id
ipsum proclament; genom hoppande förkunna) Su 278.
— dansa. the vsla dottorin herodis huppadhe Bo 80.

Ord bok.

ST 371. hans biorn hoppade sa vppa golffuit som han
slog for hanum Di 108.

hor (hoor), n. [Fnor. hór] L. hor, horsbrott.
kiöz bindoghe af hor ok löskaläghe Bu 185. MB 1:
221. om horit hafde wordhit oppinbart ST 504. hafua
. . . giort mangh hoor Bil 620.

hora, f. [Isl. hóra] hora. hwilken broder mis-
firmer sin embetz [broders] hustru mz noget vnampn
hora ok sua dana vnampn SO 113.

horanson, se härianon.

horbarn (hoor-), n. [Fnor. hór barn] L. oäkta
barn. ärin i vtan disciplinam. tha ärin i äkke adhol
barn. vtan rät hoor barn Bo 106. MP 2: 67.

horbot, f. L.

hordomber (hoor-. hoordoomber: -doom Al
6318), m. [Isl. hórdóm] L. hordom, äktenskapsbrott.
nar en quinna var gripin i hoordom (in adulterio)
Bo 159. MB 1: 178. KL 291. Bir 1: 12, 233. —
otukt, okyskhet. ligger . . . j hoorndom (för hoor-
dom) LfK 218. Al 6318. frälste susannam af wrang-
asta gambla mannanna vptända skörlinnadh ok hoor-
dom Gr 284.

horgher, se hargher.

horkarl (hoor- KL 26. horkal MP 2: 202 (på
två ställen); horkalla ib), m. [Isl. hórkarl] L.
horkarl, äktenskapsbrytare. the horkona som tok hor-
karlin for sin laggipta man Bir 1: 233. ib 10, 326,
3: 79. KL 26, 96. MP 1: 255, 2: 202. — i ortnamn.
vnum pratum dictum horkarlafyæld SD 5: 269 (1344,
gammal afskr.).

horkona (-kaana: -kaano Bir 2: 72; -kaanu
ib), f. [Isl. hórkona] L. horkona, äktenskapsbryterska.
thin brudh är vordhin horkona Bir 3: 78. ib 1: 169,
233. — gift mans älskarinna el. frilla. thänne
väghnare . . . var giptir ok hiölt oppinbarlica frillo
j sino huse älla horkonu Bir 3: 195. ib 2: 72, 3:
195. Bo 80. tyberius forsände ok herodem antipam
. . . ok herodiadem hans horkonu ok brodher konu
til viennam Bil 303. — horkonu barn (horkonu
barn), n. L.

horkärleker, m. horisk kärlek. Ber 12.

hormal (hoor-), n. L. hor. nu kan thz sa henda
ath systher är gifth ok hon haffwer mz broder i
hoormal brwkath SEG 118. — hormala balker,
m. balk som handlar om horsbrott. SEG 118. — hor-
mals bot, f. L.

horn, n. [Isl. horn] L. 1) horn. en wädhör
hänger mz hornom mällan thörnebuskana MB 1: 201.
swa styres barn aff byrdh som hiorth aff horn GO
1067. gudh gifwer alt goth ok ey ledher han vxa mz
horn i gardh ib 186. gudh gifwer allom som bedhis
korn tho binder han thz ey oxan a horn Al 1812.
tepes böm en lepar i blamans like . . . ok hafpe
horn i änne Bu 208. — horn el. spröt på en insekt.
thänne madkin (fjärilen) hafwir . . . tw horn j äm-
liten Bir 1: 348. 2) horn ss bläsinstrument. eth
thorn ther en wäktar bläsir aff sith horn MD 391.
man matte höra ouer skoghin all aff hans horn swa
mykith skall Fr 2792. ib 2820, 2821. eet horn aff been
Fl 726. horna högtidher oc ludhra MB 1: 498. mz
lwdhra bläst, oc horna ib 499. 3) horn, dryckes-
horn. fyll mit horn MD 383. skenker nogor gesther

mz horn eller bikare *SGGK* 107. han skal . . . skänkiass mz horn ok bulla *SEG* 117. *SGG* 130, 132. — (?) [nu slar man annan mäh] hornum ällä hiältum *SR* 53. 4) *horn*, *hornsubstans*. medh eenfaallughom sölghiom aff jern horn ellir been *VKR* 12. *Bir* 5: 40. 5) *hörn*. jwi allom portom, hornom ok wikom *KS* 85 (208, 93). — *Jfr* **bukka-, buks-, diurs-, drykkio-, fara-, geta-, gul-, hiorta-, magha-, slindo-, vädhra-, vädhurs-horn.** — **horna blaster (-bläster)**, *m. bläsande med horn*. mz horna bläst oc lwdhra *MB* 1: 498. *Jfr* **hornblaster.**

hornblaster (-bläster), *m. bläsande med horn*. lowa gudh mz hornbläst oc lwdhra *MB* 1: 498. *Jfr* **horna blaster.**

hornfisker, *m. [Isl. hornfiskr. D. hornfisk] horn-gädda*. *LB* 1: 96. — *ss* tillnamn. tithikini hornfisk *SD* 4: 476 (1336, *nyare afskr.*).

hornfä, *n. L.*

horngata, *f. L.*

hornskaf, *n. afskafda hornpartiklar, afskaf af horn*. thagh horn skaff aff hiortha horn *LB* 7: 152.

hornspini (-spene), *m. horn ur hvilket man diar*. som barn mz hornspena deggias *RK* 1: (*LRK*) s. 221. degdis mz en horn spinä som annat barn *PK* 230.

hornstokker, *m. L.*

hornvipa, *f. vipa, vanellus cristatus Lin.? storka* oc hornvipa, wuer oc fiske maka (*struthionem et noctuam et larum et accipitrem juxta genus suum, bubonem et mergulum et ibin*) *MB* 1: 359.

hors (hoors RK 2: 8088), *n. [Isl. hross] L. häst (ss släktbegrepp)*. oskälük diwr, swa som äre hors oc nöt *MB* 1: 110. — *sto*. the driffuo jn bade hors och hästa *RK* 2: 4012. *ib* 8088, 3: (*Till. om Chr. II*) 6325. — *Jfr* **stop-, vildi-hors.** — **horsa blad**, *n. hästsyra, hästskräppa, rumex acutus Lin. lappacium acutum horsabladh* *LB* 7: 82. — **horsa födha (horsa-)**, *f. föda för hästar*. sagdhe thz wara hōrsa födho *Bil* 601. — **horsa miolk (horssa miolk)**, *f. stomjolk*. *LB* 7: 203. — **horsa mārgher**, *m. hästmärg*. *LB* 7: 35. — **horsa mynta**, *f. åkermynta, mentha arvensis Lin.? calamentum horsamynta* *LB* 7: 82.

horsak, *f. L.*

hors galle? (hurs-), *m. hästgalle*. tak fic (?) *hurs galla* *LB* 5: 82.

horsläng (-siang L. -säng L.), *f. L. horsäng, säng der hor begås*. *SR* 57.

horsskin (horskin), *n. hästskinn*. hwar som säl horskin for nötskin *SO* 13. — **horsskins laske (horskins-)?** *m.? lask af hästskinn*. wm klippinx laska äller horskins *SO* 13.

horstakka, *f. L.*

hortugha, *f. L.*

hortuta, *f. L.*

hos (hoss. hooss. hws), *prep. [Fdan. hos. troligen af hus; jfr dock Noreen, Ark. f. Nord. Fil. 3: 12 f.] L. eg. i hus med (någon)*. 1) *hos*, *hemma hos*, *i omedelbar närhet af (en person)*. kunungur skal . . . opta hos sik haua sina wälbyrdugha män *KS* 59 (146, 64). thw (*Jungfru Maria*) sitter hws alz wallogh

gudh *MD* 70. som hanom varo hemlegaste hos *Ansg* 177. hos henne (*Cod. A* när honum) blifua *Iv* (*Cod. B, C*) 5494. hans hiärtä är hemme hos hans frv *ib* (*Cod. A*) 1946. bleff hooss jron konung langa stwnd *Di* 168. hwat skulde iak hooss ider görä *ib* 88. at vare inne hos ider *BSH* 3: 296 (1470). iag hade gerna varit hooss ider *ib* 4: 198 (1495). jach waar palme-lögerdag hooss myn herre erchiebispem *FM* 182 (1504). jach wille gerne haffwe the dande swena jamlighe hooss mek *BSH* 4: 343 (1503). blifuin hos mik thännä nat *Fr* 867. mik lyster ey längre hos (*Cod. A* när) tik bliffua *Iv* (*Cod. B*) 381. han vilde dödhher hos (*Cod. A* när) honum blifua häldre ok hos (*Cod. A* när) honum mz fryghdine lifua *ib* (*Cod. B, C*) 4967-8. se thz blomster her är hos mik *Fl* 1387. hon logh hooss haghē om natten *Di* 261. *ib* 118. jaspis haffwer stor dygd oc makt hooss qwinor som pynes med barn *LB* 7: 277. — *hos*, *i någons inre*. beder iach edher . . . ati hafwe hemmelige hooss eder thet jach vill then wāgh ned till lincöpingh *BSH* 4: 254 (1500). — *hos*, *i tjenst hos*, *i följe med*. vi viliom hos idher . . . alla vara dagha blifua *Fr* 2234. hwa sölf haffuer yffrit wt at giwa han finder manga the hooss honom bliwa *RK* 1: 3181. 2) *vid (ett personl. föremål)*. polipodium änglafot vexer hooss eke roten *LB* 7: 250. tag hōnsa gress, som vexer hooss vägen *ib* 268. nysyrtt som vexer hooss jorden *ib* 293. twa adror som liggyä wthan oppa beggyä sider hoos (*om*) ankelen *ib* 6: 107. hos (*på*) mynsta fingeren *ib*. een hamar hoos thz bordhith laa *Iv* 187. lät hona sätia hoos thz kär *MD* 191. iordhadhis han ij een högh hos lädhre *Iv* s. LXXIV. dher ligger en kerke hooss min gard. som mine foreldre haffue warit aff aller jws patronatus tiil *BSH* 4: 343 (1503). *DD* 1: 81 (1434, *afskr.*). 3) *vid, i besittning af*. the vildo badhe hos (*Cod. B, C, D, E, F* widh) äro blifua *Fr* 1654. 4) *i tidsbestämning: vid, om*. hooss sanctä andresä dagh *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). — *Jfr* **i-, thär-hos.**

hosa (husa Gr 275; -u SD 1: 740 (omkr. 1280-talet); -o ib 4: 711 (1340?); -om VKR 43. hwsa: -ur ib 70; Bir 4: 25; -wr PM XIII; -une GO 267), *f. [Isl. hosa. Mnt. hose] benklädnad, benbetäckning*. thz är synth aa hwsune hwar beenith är sundher (*est ubi scissura calige dat cernere sura*) *GO* 267. bödh ginstan at göras skulle swa som een husa af trä, swa som fotin ok benit var skapt, oc lot sätia i hans laar oc been *Gr* 275. göris en linnen pose som en hosa *PM* 7. — *vanl. pl. benkläder, i sht plagg betäckande benets nedre del från knät, strumpor*. schrädara mester skördh schal wara . . . ith par hoser mz forföte *SO* 104. aff allo thy ther thu atte wil iak ey halda fra halsmughino oc til hosonar (*ad corrigiam caligæ*) *MB* 1: 181. mere rykt lägger mārgher man a sina hosor, eller sko, än a sina siäl *ib* 414. *PM* XIII. *VKR* 43. brödhrene hafin lagha skoo oc hwsur (*caligas*) om sommarin oc om vintrin skoo fodhrada mādth watmal oc hwsur ther medh *VKR* 70. *Bir* 4: 25. — *till rustningen hörande benbetäckning el. benkläder, benharnesk*. een vapnrok hafdhe han op a . . . ther til twa hosur the varo hwiit *Fr* 89. *ib* 155. loricam meam cum galea, spaldenær,

plato, lendenær, stikchatha husu SD 1: 740 (omkr. 1280-talet). 1 par stikkathahuso ib 4: 711 (1340?). — *Jfr brynio-, lin-, mallo-hosa.*

hosen sko (hosen skoo. hosin sko. husin skoo RK 1: 1586), *v.* [Ordets förra del är eg. en i oförändradt skick öfverflyttad böjningsform af det mot hosa svarande Mnt. hose] ikläda benharnesk. sik hosen skoo RK 1: 819. ib 1586. the wämpto sik ok hosin skodho ib 4009. aller wämpter ok hosin skoder ib 3877.

hosta (hossta), *f.* [*Jfr Isl. hósti, m.*] *hosta*. fore hossto oc brysst wärk LB 1: 97. KL 47, 57, 349. ST 371. MD (S) 222. LB 4: 342, 351, 5: 80, 7: 3, 11. for torra hostho ib 6. — *Jfr kyke-, thör-hosta.*

hosta (-ar), *v.* [*Isl. hósta*] *hosta*. hostär, tussio VGL XIV. tussire j: hosta LB 6: 284. ST 273. LfK 69.

hot (hoot. hota Al 1750 i rimslut), *n.* [*Isl. hót, n. pl.*] *hot*. the vardha swa rädde aff tholikt hoot Fr 767. Iv 3300. Al 1750. Bir 4: 57.

hota (-ar, -adhe), *v.* [*Isl. hóta*] *hota*. alt thz som vtan til synis hota. thz rädhir äkke Bo 77. dödhin hota thik hwan stadh Ber 221. thz ondha mz hwilko han idher hotade. MB 2: 62. hotadho henne liffuandis bränna wilia Bir 4: 57. tolkom hotar then hälge andhe LfK 26. — *refl. hotas, hota.* ey hotas herran gudh swa som mannen MB 2: 158. the hotas at besmitta thin hælga rwm ib 161. hans foghuthä här vpa slothen hothas vpa oss met hedhninghä oc ryzer FM 60 (1457). — *Jfr hōta.*

hotilse, *n. pl.* *Jfr hōtilse.* — **hotilsa** bref (hotilse-), *n.* *hotande bref.* mz hotilse breffuom Lg 3: 530. *Jfr hōtilsa* bref.

hova (-adhe, -adher), *v.* [*Mnt. hoven*] *hälla*. festligt samqväm, fira med riddarspel förenad fest. tha wart i stokholm howat af makt RK 1: 1148. ib 1428, 2200. han (hertig Erik) . . . giorde riddara ok howade fast ib 2930. — (?) aff högfärdoghom oc owirfödoghom klädebonat lustas the som j konungx gardhomen thiäna, oc howa skulu Bir 5: 103. — *kalasa.* saato oc hoffwadho oc giordho them kata Al 8193. — *uppträda med ståt el. prakt. part. pres. ståtlig, präktig.* ey war konungh salomon j sinne hoffwande äro swa behändelika och ärlika klädder JP 59.

hovaper (hövaper), *adj. L.*

hovare, *m.* *person som uppträder med ståt?* en forbulghin hoffware thän som höghfärdogha osidher förer j en by JP 50.

hovasin (hoffuesin. hoffesyn), *n.* [*Jfr Mht. hovegesinde*] *hird, lifvakt, i en konungs el. annan betydande persons särskilda och omedelbara tjänst anställt väpnadt följe.* alla wara nadoge herra konungsens howasin, godha män och tienare BtRK 137 (1439). sende hon (drottning Margareta) honom til sverige jn mz hennes folk och hoffesyn RK 2: 104. konungen fik honom sith hoffwasin ib 578. for för sydhersöpfung jn mz konungens makt oc hoffuesin ib 5973. ib 8323, 8771, 9209, 9371, 9386. siden foro the danske j haffnen in mz al thera makt oc hoffuesin ib 7800. mekelborgh lagde till stigsnes mz viijc [800] ryddara ok swena . . . ok ther till thera hoffwasin

ib 1: (afgn) s. 181. — *Jfr hovasiune, hofgesin, hofsind.*

hovasinne (hofwasinde RK 2: 1510. hoffuesinne. howo sinne ST 421. hoff synne Di (Cod. B) 309), *n.* = **hovasin.** slog hans (Didriks) fader (d. v. s. konung Thetmar) hanum till riddere . . . oc giorde hanum till höffuitzman for alt sit hoffuesinne (innan hirdar) Di 13. ST 421. RK 2: 1510. *Jfr hofgesin, hofsind.*

hover, *m.?* se *hof, f.*

hovera (hoffere. -ar), *v.* [*Mnt. hovären*] 1) *roa sig i festligt samqväm, öfva sig i riddarspel.* hwilkin som lyster hoffwera oc danza RK 1: (Albr.) s. 207. the dantze hoffere ware kathe ib 2: 192. ther waro oc annor syndirlik wapn, ther konugin pläghadhe hofwera mz ST 420. 2) *pråla.* hoffuerer gerna mz wapn oc kläder Di 131. 3) *eufemistiskt: hafva samlag.* om quinnan . . . hoffuerar mz manne om nattena LB 3: 48.

hovera vapn, *n.* *paradvapen.* the fördho for honom hans howera wapn tw hundradho glauor aff gul, tu hundradha boklara oc thry hundradha skiolla aff skinande gulle ST 421.

hovup (hoffwdh Al 6752. hofuudh MP 1: 13. hofudh: hōkhofudh SD 5: 321 (1344, gammal afskr.). howp Bu 13, 129. howdh Gr 298. huwup. huffudh Su 139. huffwdh Lg 3: 160. huwd SD 2: 525 (1308, nyare afskr.). hōwdh KS 80 (198, 88). howut L. houut: hokhouut SD 3: 270 (1316). howop. huffwodh MB 2: 148 o. s. v. hofwot Bir 3: 145. hoffuidh LB 2: 50, 51, 63. hofwidh Bir 3: 313. hoffwidh LB 3: 64; BSH 4: 279 (1501). howid LB 8: 48. hofwid Bir 3: 229. hoffuid LB 2: 54, 63. hwidh ib 8: 43. huuith ib 51. houit Bu 54. hoffwit MD 419. hwffuit LB 3: 60, 64. hoffwedh: hoffwezsins Al 6757. hwgedtt (kanske att fatta ss bestämd form) BSH 4: 321 (1502). hoffue RK 1: (Albr.) s. 213. dat. s. hofpe Bu 149. hofdhe Bir 1: 392; MB 1: 363; Al 9295, 9491; Ber 178. hobdi: hōcobdi SD 4: 201 (1331). hufdhe: hōkhufdhe ib 5: 238 (1343, gammal afskr.). howudhe KL 125. hofpe Bu 209. hōfdhe Bil 306. hōfdi: hanahōfdi SD 3: 270 (1316). hofne (trol. skriffel för hofdhe) Ber 177. dat. pl. hofpom Bu 129. hofdum Bil 457. huffdhum MB 2: 351. hōfpom Bu 71. hōfdom MP 1: 231; KS 31 (80, 33). med art. nom., ack. houupet Bu 129. huupet ib. howpet ib. howdhit GO 227. houopet. hwffuodet BSH 4: 220 (1497). hwodit RK 1: 2493. hwdhit ib 2: 4427, 4481. hwedhet BSH 5: 443 (1511). hofdhit LB 5: 292. dat. hofpeno Bu 74. hōfdino KS 32 (81, 34). hōfdeno ib (82, 34). pl. ack. howdhin Bo 179), *n.* [*Isl. hōfuð*] L. 1) *hufvud.* tu huwup af älluu pusand iumfru SD 5: 563 (1346). all sancti pauli ben ok limi funno cristne män. vtan hans howp. pät var kastat diupt i en dal. ibland mz flerom dräpna manna hofpom mangom daghum sipan paulus var dräpin. pär een grop rensapes. kastapes vp houupet sancti pauli Bu 129. sagho vm nätar lius vm kring howpet skina som sol ib. förpo huupet i stapen in ib. fästes houopet vip likaman ib 130. howop sancti pauli ib. pa var hans howop funnet ib 52. gömde hans hovoþ ib. falder haar aff

mantz hofdhe *MB* 1: 363. hawa bart howodh *ib.* egnadhe han sik onkte ellä atthe thz han matte sith hoffuod til böghia *MP* 1: 47. gör hände men pät hovopet liutar: py at handenna lif af hoffeno flytar *Bu* 74. kunugen . . . ref sit har af höffe i harme *ib.* 209. *Al* 9491. han fan eth breff at hænna hofdum (*för* hofde) *Bil* 457. han (o: likamen) hauer huwdh ok främbr alt hans styrilse *KS* 31 (80, 33). i höfdom är hiärne *ib.* i höfdino äru ok öghon *ib.* 32 (81, 34). loth them jerlin hoffwod aff slaa *RK* 1: 261. han (*fogeln Fenix*) . . . hafvir camb a höfdhe *Bil* 306. en stoor draki . . . hafuande siw hufwdh *MP* 1: 13. hwat sörghelica the sta oc luta nidhir howdhn *Bo* 179. ath . . . nagher myn effther kommende skwle slaa syth hoffwidh neer for myne skyl *BSH* 4: 279 (1501). faa hws offuer hwedhet *ib.* 5: 443 (1511). — *hufvudet ss förståndets och tankeförmågans sätte.* thz pröwadho the wisasto gamble män som fordhom waro oc hafdho starkare howodh oc hiärta. än nw hawa män *MB* 1: 66. hwa som sit howodh wil mödha, tha är honum här ämpne giwin at räkna äpter hwario planete gang *ib.* *MD* 419. — *bildl. med hänsyftning på makt el. styrka.* þu (*Jungfru Maria*) hauer hans (*djävulens*) howp vndi fote brutit *Bu* 13. — *i särsk. uttryck mer el. mindre bildlkt.* wele wii engen herre eller konwngh anama oss ower hwffuodet *BSH* 4: 220 (1497). draghe oss noghen vtlandsken herre eller konwngh ower hoffwodet *ib.* atti ekki lotte . . . peder karsson att trädhe mek sa pa hwgedtt *ib.* 321 (1502). — *ss tillnamn.* hermanno dicto houud *SD* 2: 151 (1293). johannes huwd *ib.* 525 (1308, *nyare afskr.*). 2) *det öfversta, topp, spets. af en växt: blomhufvud, blomflock.* taga purlöök, med blad knoppar oc hwffwd *LB* 7: 271. — *af en kolonn: kapitäl.* saa iak . . . owir studhinne eet litit howdh älla knap af sky *Gr* 298. 3) *hörn.* j alla gatunna höfdom *MP* 1: 231. syndherstänkte äru mönstersins stena i alla gatonna hofdhe (*in capita omnium platearum*) *Ber* 178. *ib.* 177. 4) *näs, udde. i ortnamn.* in parochia hokhouut *SD* 3: 270 (1316). parochia hokhofudh *ib.* 5: 321 (1344, *gammal afskr.*). ecclesie hocabdi *ib.* 4: 201 (1331). de hokhufdhe *ib.* 5: 238 (1343, *gammal afskr.*). de hokhoffdhe *ib.* 572 (1346). in frösakir skiplagh parochia hokhoftum (*kan föras till hokhofpe*) *ib.* 332 (1344, *gammal afskr.*). ingimundus in hanahofdi *ib.* 3: 270 (1316). 5) *hufvudman, öfverhufvud.* okir styre j thera (*presternas*) hofdhe ok höxsta for mannom *Bir* 1: 392. ther skalt thu wara huffwdh oc förman *Lg* 3: 160. 6) *individ, person, enskildt föremål.* tok aff israel thwsanda oc iij^e lxxv siclos, fore iij^e oc lxxiiij howodh första sona aff israel . . . ä v siclos fore hwart howodh (*per singula capita*) *MB* 1: 387. kan omärkt få a scogha löpa löse äghande athir j scoghe fore iij päninga huart hoffwdh *TB* 73. — *Från en dylik betydelse är kanske att härleda ordets bruk i uttrycket* ovir hovudh (*sammanskrifvet* owerhuffwd *Su* 128; *jfr Mht.* über houbet; *ett liknande uttryck har troligen funnits äfven i Mnt.*), *öfverhufvud, i allmänhet, i det hela, med ett ord.* huru sötelica oc dyrligha alle almänt öfver hofvud lofvade oc hedrade ther sin gudh *Ansg* 181. alt thz qwikt är, oxa kör geter faar, hästa oc camela offwir huffwodh alt thz wi aghom *MB* 2: 148. *ib.* 219. *Su* 139, 224, 263.

FH 1: 15 (1441, *nyare afskr.*), 3: 127 (1448). 7) *i många sammansättningar betecknande det förnämsta, det hufvudsakliga (troligen är detta bruk icke ursprungligt Nordiskt, utan omedelbart el. medelbart en efterbildning af Lat. caput, capitalis).* — *Jfr diura-, flska-, gul-, gäddo-, hiorta-, hunda-, iärn-, purlöks-, silf-, trä-, thiura-, ödhlo-hovup. Jfr äfven barhofdhe, barhofdher.* — *hofdha bulster (hobdabulstar. hoffdha bolster. hufpabulster L. hwffddhä bolster. huffdebolster), m. och n. hufvuddyna, hufvudkudde.* vnum cussinum (hobdabulstar) *SD* 2: 165 (1294). the bázta bulstra ok hofdhabulstra *ib.* *NS* 2: 306 (1410). i huffdebolster *HSB* 19: 165 (1506). akläde, ryar, hoffdabolster *BSH* 5: 529 (1513). IIII gamble hwffddhä bolster *FH* 5: 237 (1524). för hoffdha bolster hafde hon en sten *Lg* 3: 650. *Jfr hovudhbulster.* — *hoffpaduker (hoffpoduker), m. L. Jfr hovupduker.* — *hoffpa dyna (höfpa dyna), f. L. Jfr hovupdyna.* — *hoffpa gärp (hoffdegärdh MB 2: 167), f. [Isl. höfdagerð] hufvudgård.* iui sinna siang hoffpa gärp *Bu* 522. *KL* 353. *MB* 2: 167. *Jfr hovudhgärdh.* — *hofdhagärds sten (hoffdhagärdz sten), m. sten som utgör hufvudgård.* nw stander iacob op aff tholke syyn oc reser op märkelikith aminnilse, mz sinom hoffdhagärdz stene *MB* 1: 219. — *hovuds eper (huuzs-. huwzs-), m. L.* — *hovuds gäld (hoffwdz-), f. yrsel, yra, galenskap.* thässa myrko wärlдена hoffwdz gäld *MP* 2: 276. *Jfr hovudhgäld.* — *hovuds mal (huwzs-. hwzs-), n. L.* — *hovuds mal (huwz-), n. L.* — *hovuds man (howdzman: -män TB 74. howtzman ib 73. hofuodz man. hoffuidzman RK 2: 3690. hoffwesman ib 3: (sista forts.) s. 158. hoeszman FH 2: 46 (1419). höfwodz man: -mans Bir 1: 257. höffuidzman RK 2: 5007. höwidzman. höffuitzman. höwitzman. höwizman. höwetzman. höuisman Di 231. höffuesman. hoesman BSH 5: 485 (1511). hössman ib 24 (1504, daniserande), m. [Dan. hovedsmand. Jfr Mnt. hovezman. Nt. hövvdman] L. höfvidsman, höfding, öfverhufvud, föreståndare, förman, anförare. like höwidzmän SD NS 1: 297 (1403). höwitzmän ower thz land Al 3793. wi hörom honum til som först war saker oc höwitzman ower alt mankönth MB 1: 142. han (Adam) är war högxste höwitzman i stadh eller rike ib 148. ib 143. fordhom war höwitzman i wart häradhe war (d. v. s. häradshöfding) SD NS 1: 623 (1407). klostert aller thes höwitzman ib 493 (1405). af inbyrdhis kärlek ok sins höfwodz mans (capitis) som är visen af hans älskelikhet ok glädhi wardha the (bina) fructsam Bir 1: 257. — i sht anförare i krig, befälhafvare öfver en större el. mindre härskara, höfvidsman, äfven befälhafvare på ett slott. torf wis kunungur älla höwizman i här huxa ok wara, huru han måghe suå stridha with owini sina, at hånöm älla hans folke time ty (för ey) ofmykin skadhi älla blyghd KS 82 (202, 90). hofuodz man for keyсарins härscap KL 339. giorde hanum till höffuitzman for alt sit hoffuesinne Di 13. war satther til höffwidzman offwir härin MB 2: 278. sampnade demetrius mykin almogha oc giorde appollonium til theris höffwidzman ib 254. jwdha*

haffwa nw enghin höffwitzman älla förswarare *ib* 265. gywer höwetzmannen nakrom päs sculd *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). tha scall höuitzmannen nämpna xij män aff them bezsta borgharom *EG* 63. höuitzmannen ellir gardzmästarin *ib* 64. allom sinom höuitzmannom ok ämbitzmannom *ib* 67. at ängin war ella wars kära fadhers embitzman, foghate ella höwitzman sculu nakan man for daghtingha... som thenna fridhin bryter *GS* 27 (1375, *orig.*). *ib* 28. iak hafwer warith hans (*Darii; d. v. s. i Darii tjenst anstald*) höwitzman *Al* 2063. *ib* 9795. *MB* 2: 253. j hwart landzscap the en höfuitzman göra *RK* 2: 1621. eder scriffuelse haffue vi höffuesmenne latid forstha, oc icke den menige man *BSH* 5: 150 (1507). erich trolle miles niels brems oc flere hofuesmen *ib*. hanus kröpelyn höwidzman vpa stockholm *SJ* 10 (1433). *RK* 2: 2371, 2374, 2381, 2417, 2459, 2478, 3690. han satte j gän äptir sigh wranga oc ondha höffwitzmän som skulle plaagha oc twinga almogen j bland andra then grymmasta appollonium, mz xxij^m män *MB* 2: 294. — befälhafvare på ett fartyg. haffwer han wareth höesman pa eth aff kwngens skeb *BSH* 5: 485 (1511). — rikshöfvidsman, riksföreståndare (till höfvidsman för riket utsägs Engelbrekt 1435 och Karl Knutsson 1436; äfven för Sturarne förekommer ofta denna benämning). herra karl knutson som tha (för fyra år sedan) rikesins höfuitzman war *DD* 1: 95 (1442, *afskr.*). thera radh ther (*i Arboga* 1435) til samman hafwa hwem the wille til höfuitzman thagha *RK* 2: 1615. *ib* 2274, 2278, 2282, 2316, 2766, 3740, 4355, 5007, 3: 1882, 1888, 1904, (*sista forts.*) 5810, 5818, s. 158. jag swante nielson riddarssman och höffwitzsman offuer sweriges land *ib* (*sista forts.*) 5742. honum... till sweriges höffuisman taka *ib* 5758. thera höfuitzman bliffwa *ib* 2: 2285. droztin tok thz mykit til fara at marsken sculle hans höffwidzman wara *ib* 5306. var käre höwitzman her sten sture *BSH* 4: 188 (1495). j... haffue... keesth, koredh ok hylledh... her swanthe nielsson... för herre ok höffuetzman offuer alt swerigis rike *FM* 162 (1504). at the werdugeste, werduge fäder och ärlige gode herre haffue eder anamedh och in sath for en höffwidzman och forstandere ower swerigis righe *ib* 167 (1504). — den som har högsta tillsynen öfver en tredings gemensamma skogar. höwitzman oc synomen ok wernamen aghä swa j akoo som j skipan *TB* 75. *ib* 73, 74, 78, 79, 80. — öfverman. han... är höffuitzman (*ivir-madr*) offuer alla kempar bade for manheit oc milheit oc blidhet *Di* 95. — upphofsman, anstiftare. herra matius er ther höwitzman aat *RK* 1: 2129. *Di* 231. — **hovudsmandöme** (höffuisman döme *RK* 3: 1950; -dömith *ib* 4014), *n.* rikshöfvidsmans ämbete, riksföreståndarskap. *RK* 3: 1950, 4014. — **hovudsmanz döme** (höffuidzmanz döme. höffwidzmantz döme *BSH* 4: 220 (1497). höffwitzmantz döme *ib* 219. höffvitzmans döme. höffuismans döme), *n.* höfvidsmans ämbete, befälhafvareämbete. thet maktbref, han hade aff edert herredöme paa hans höffwidzmansdöme *BSH* 5: 303 (1508). — *riks-höfvidsmans ämbete, riksföreståndarskap.* honom vidh thz höffuidzmanz döme skilia *RK* 2: 5000. hans höffuismansdöme wardher nw i aar som jämpnesth xi aar *ib* 3: 2464. sigandis, ath i plath ware aff

satthe aff höffvitzmans dömith *BSH* 5: 137 (1507, till Svante Nilsson (*Sture*)). *ib* 4: 219 (1497), 220 (1497), 5: 139 (1507). — **hovudsmanna döme** (höfuis-manna-), *n.* rikshöfvidsmans ämbete, riksföreståndarskap. *RK* 3: 2819. — **hovuds mästare** (howdz mästare), *m.* höfvidsman, befälhafvare? samankalladhe alla howdz mästarana. hyfdhingana oc persara rikis herra *Gr* 260. — **hovuds prydhilse** (howdz prydhilse), *n.* *pl.* och *f.* hufvudprydnad, smycke för hufvudet. thera hofwdz prydhilse skal nidhirsänkias j häluitis thräk *Bir* 1: 128. klädhin oc al annor prydhilse som varo af guld oc silf oc dyrom stenom som hördhe til howdz prydhilsom forsmadhe hon som thräk *Gr* 287. *Jfr* **hovudhprydhilse**. — **hovuds sak** (hwuzs-. huwzs-. huwtz-), *f. L.* *Jfr* **hovupsak**. — **hovuds värker** (howdz värker. hofwz werker: -werk *lv* XCII), *m.* hufvudvärk. *lv* XCII. for howdzwärk *LB* 5: 77. *Jfr* **hovudhvärker**.

hovudha (howoth a), *f.* [*Fnor.* höfuðá] = **hovudhflodh**. hon (floden) skiptis... sunder i fyra howoth äär (*Cod. A* howoth flodher 158) *MB* 1: (*Cod. B*) 543.

hovudhadhra (howd adra. hofwd adhra; -ona *LB* 3: 16. hofwdh adra: -one *ib* 6: 282. hofwdh aadra. hofwet adra. hofuid adra: -onar *LB* 2: 62. hwffwd adra), *f.* vena cephalica, hufvudåder. sla the adrona, som hetir cephalica som är howd adran *LB* 1: 98. hofwdh aadran, som er oppo twman *ib* 7: 161. latha blodh aff hwffwd adran *ib* 87. the twa adronar liggia pa armenom hedher sefalica hofwet adrona *ib* 6: 106. *ib* 2: 62 3: 16, 6: 282.

hovudhankare (hofwodh-), *n.* hufvudankare, förnämsta ankare. hofwodh ankarit (*capitalis anchora*) är brustit *Bir* 2: 171. *ib* 172.

hovudhband (hoffwdh-), *n.* [*Isl.* höfuðband] hufvudbindel. *MD* (*S*) 214.

hovudhbaner (hofwd- *RK* 2: 8601. hofwd- *PM* 15. huffwudh- *RK* 3: 2251. huffwdh- *ib* 2314), *n.* [*Jfr* *Mht.* houbetbanier] hufvudbaner, baner tillhörande en hel här el. härskara. *RK* 2: 8601, 3: 2251, 2314. *PM* 15.

hovudhbani (huwdh-), *m. L.*

hovudhbokstaver (hoffuod-), *m.* [*Jfr* *Mht.* houbetbuochstap] stor bokstaf, kapital. märkt oc scriffuat mz storom hoffuod bokstaffuom (*magnis et capitalibus litteris*) *Su* 367.

hovudhbonadher (hofwdh- *VKR* 58. hoffuodh- *Ber* 4: 10. hoffuod- *ib*), *m.* [*Isl.* höfuðbúnaðr] hufvudbonad. *VKR* 58. *Bir* 4: 10.

hovudhborgh (hofwdh borgh), *f.* [*Isl.* höfuðborg] hufvudstad. *Al* 3443.

hovudhbref (hofwdh-. howet- *SJ* 301 (1462). hofuid- *ib* 265 (1458). hufvudh- *SD* *NS* 1: 365 (1404, *nyare afskr.*). hwffuit- *HSH* 19: 29 (1504)), *n.* [*Jfr* *Mht.* houbetbrief] originalbref, originalhandling. for ena päninga summo ther hofwdhbrefuit wäl wtuisar, som thetta är tilhängt *SD* *NS* 1: 179 (1402). *ib* 2: 46 (1408). som hufvudh brefven lyslika uthtrykkia *ib* 1: 365 (1404, *nyare afskr.*). *FH* 3: 55 (1445), 4: 35 (1453). *SJ* 265 (1458), 301 (1462). vtuiser hwffuitbrefuit som copiän *HSH* 19: 29 (1504).

hovudhbruti (huffwodh brothe), *m.* [*Se. dial.* huvubrāta] *influenta*, *snufra*. tha läker thz snuffwo oc huffwodh brotha *PM* 56. *Jfr Var. rer. roc. s. 44* "grauedo, hofuudbrote".

hovudhbulster (huffuedh bolster *HSH* 19: 167 (1506). **howet bwlster** *FM* 76 (1483, *daniserande*)), *n.* = **hofdha bulster**. *HSH* 19: 167 (1506). *FM* 76 (1483, *daniserande*).

hovudhbyld (hoffwdh-), *f.* böld i hufvudet. er tz goth for hoffwdh byldh *LB* 7: 134.

hovupduker (hofwodh-. howth duker: -dukin *Bil* 128. **howtdoker**: -dok *Bu* 128. **huvupduker** *L.*), *m.* [*Isl.* höfuðúkr. *Mnt.* hoveitdok] *L.* hufvudduk, hufvudkläde, slöja. hon fik hanum sin rikan hofwodh duk *Bil* 127. *ib* 128. *Bu* 128. *Jfr* **hofpaduker**.

hovudhdyghdh (hofwdh-. hoffuodh-), *f.* hufvuddygd, kardinaldygd. af allom dyghdom tā äru fira the sum äru howudh dyghde *KS* 18 (46, 20). *ib* (47, 20), 19 (48, 21), 20 (49, 21). wil iak scrifwa . . . af syu hofwdh dyghdhum *ST* 5. j tässom threm hoffuodh dyghdom som är troo, hop oc kärlek *Su* 307.

hovupdyna (huvup-), *f.* *L.* *Jfr* **hofpa dyna**.

hovudhfastodagher (howodh fasto dagher. **hoffuod fasta dagher**), *m.* stor fastedag, en af de fyra s. k. qvatemberdagarne. *Jfr Bil* 389 samt *utgifvarens anm. s. 1146*. fasta vm langa fastona oc howodh fasto dagha (*in quattuor temporibus*) *Bir* 2: 72. wm waarena, somarin, höstin oc wintrin, j them timanom wm aarit, som the hālga kirkia hoffuod fasta dagha hallir *ib* 5: 93. *Jfr* **imberdagher**.

hovudhflodh (howoth flodh), *f.* hufvudflod, flodarm. en flodh gik oc wt aff paradiis, hon skiptis thādhan sunder i fyra howoth flodher (*capita*) *MB* 1: 158. *Jfr* **hovudha**.

hovudhfolk (howodh-), *n.* det förnämsta folket. amalech howodhfolk oc thz första (*principium gentium*) *MB* 1: 417.

hovudhfälder (huvit-), *m.* ss hufvudgård nyttjad fäll? i [1] huvit fäld met bomwid *FM* 76 (1483, *daniserande*).

hovudhgaff (howdh gawil), *m.* hufvudskål? klöff ij midhio hans howdh gawil *Al* 5364.

hovudhgardher (hoffwodh-. huwdh- *SD NS* 2: 34 (1408). **hwdhgardher**: -en *FH* 2: 125 (1440)), *m.* [*Isl.* höfuðgárd] hufvudgård. hoffwodh gardin heter gum och ällowo garda liggia ther vm *RK* 1: 1962. *SD NS* 2: 34 (1408). *FH* 2: 125 (1440).

hovupgiäld (howodh- *SD NS* 1: 167 (1402). **huwupgiäld**. **howdgiäld**: -giäldit *SD NS* 1: 65 (1401). **howdgyäldh**: -gyäldhit *ib* 200 (1402). **howtgiäld**: -giäldit *ib* 115 (1402). **hwdhgiäld**: -giäldet *ib* 225 (1403). **huwdgiäl**: -giällit *ib* 333 (1404). **howdgiäldh**. **howdhgiäld**: -giäldeno *SD NS* 1: 379 (1404). **hfwfm giäld**: -giäldit (*hfwfm tro- ligen skriffel för hufwdh*) *ib* 584 (1406)), *n.* [*Fnor.* höfuðgjald. *Mnt.* hoveitgelt] *L.* lånt kapital, skuldsomma. äfte py. som hans huwupgiäld tilsigher *SD* 5: 562 (1346). landskildhen ok hwat aff gozit vpbärs skal egh affslas i howdgiäldhit *ib NS* 1: 20 (1401). *ib* 65

(1401), 113 (1402), 167 (1402), 200 (1402), 225 (1403), 333 (1404), 379 (1404) o. s. v.

hovudhgäld (howdh giäld. **hoffuid geldh** *LB* 2: 51), *f.* yrrel. swa faar menniskian hoffwd-gäldh oc hoffwdverk oc himan *LB* 7: 77. dugher thz fore howdh giäld *ib* 4: 345. *ib* 2: 51. *Jfr* **hovuds gäld**.

hovudhgärdh (howdh-), *f.* [*Äldre Dan.* hoved-gærd] hufvudgård. al hans howdhgärdh war waath aff tarom *JP* 79. *Jfr* **hofpagärd**.

hovudhhar (huffudh har), *n.* hufvudhår. en man, hwilkens huffudh har war hwit *Lg* 3: 464.

hovudhhiman (hoffwd hyman), *f.* svindel, yrrel. desipencia hoffwd hyman *LB* 7: 79.

hovudh hime? (huffwd hime), *m.*? = **hovudh himan**. for huffwd hima *LB* 7: 333.

hovudhhär (hoffwod här), *m.* = **adhalhär**. *RK* 1: 1646.

hovudhkal (hwidkaal), *m.* hufvudkål. thag huit hwid kaal *LB* 8: 41.

hovudhkirkia (howd kirkia), *f.* [*Isl.* höfuðkirkja] den förnämsta kyrkan. at römsker (*för römsk el. römska*) kirkia vare howd kirkia jwi alla kirkior *Bil* 720. vigdhe ther ena kirkio, som hofvudh kirkia seulde vara i thy landena *Ansg* 195.

hovudhklädhe (howodh-. hwdkläde), *n.* [*Äldre Dan.* hovedklæde] hufvudkläde, hufvudbetäckning, slöja. beddis hænna hofwodh klädhe (*velum quod caput tuum tegit*) *Bil* 127. *Bir* 3: 280. wiiste mik liikkädhit oc howodhklädhit (*fasciale*) j huilko han war swepter *MB* 2: 395. *KL* 401. han staa . . . i [1] hwdkläde *BtFH* 1: 222 (1508).

hovudhlaster (howdh lastr. **huuudh laaster**), *m.* [*Isl.* höfuðlöstr] 1) *vitium capitale*, hufvudsynd, dödssynd. är hughmödha en howdh lastr *KS* 35 (93. 38). *Jfr* **hovupsynd**. 2) hufvudvärk? fördrüer huuudh laast *LB* 5: 81.

hovuplin (houothlijn *L.* huwthlin *L.* **hoffuod lin**. **hofwodh lin**. **howodhlin**. **huwuplin**), *n.* [*Isl.* höfuðlín] *L.* till den presterliga skruden hörande linnekläde som betäcker halsen och axlarna. eet huwuplin. sänkt med gul. oc hwitom pärlom . . . oc handlin *SD* 5: 563 (1346). humerale, som är hoffuod lin *Su* 308. nar han (*presten*) läggir hofwodh linit (*superhumeralis*) a sik *Bir* 3: 12. — *efod*, den Judiske öfversteprestens axelklädnad. offre gudhi . . . gimstena at sätia ower biskops howodhlin oc hans rationale (*ad ornatum superhumeralis et rationalis*) *MB* 1: 356.

hovudhliughare (huffwdh liwghare), *m.* storljugare. *Lg* 3: 82.

hovupluter (hovopluter. **huvupluter**. **huwp luter**), *m.* *L.*

hovudhlädher, *n.* [*Isl.* höfuðleðr] till betslet hörande rem som omgifver hästens hufvud. bälzith ok hofuudhlädher skeen som sool mot thz vädher *Fl* 537.

hovudhlös (howdh löös *Al* 1589; *GO* 527. **huffuodlös** *Di* 170. **hufwdhlös**), *adj.* [*Isl.* höfuðlauss] 1) hufvudlös, utan hufvud, beröfvad sitt hufvud. thetta folk war hofwudhlöst mwn oc öghon sat a thäs bryst *Al* 9445. fan hans krop hufwdhlösan *ST* 344. her liggir olofernes hofwdhlös *ib*. *Di*

170. — (?) *Al* 1589. 2) utan höfvidsman el. anförare. howdh löös här wardher ey radh fore *GO* 527.

hovudhovin (howodh ouin), *m.* [*Isl.* höfuð-vinr] *hufvudvæn*, dödsfiende. han spardhe oc forgaff stor brut sinom howodh ouinom . . . oc giordhe venskap mz sinom dödz fighianda oc howodh ouini *Bir* 2: 20. thän är min hofwodh ouin *ib* 218.

hovudhpanna, *f.* [*Fdan.* hovedpande. *Jfr* *Ags.* heafodpanne] *frons*, *panna*. ezechias slipadhis swa at hofwdhpannan brast ok hiärnen flöt wt *Su* 436. *RK* 2: 2686.

hovudhprydhilse (huwdh-), *n. pl.* *hufvudprydnad*, *prydnad för hufvudet*. hawande a sik al huwdh prydhilse hulkin quinnor plägha at hawa j them landomin *KL* 125. *Jfr* **hovuds prydhilse**.

hovudhpänningar (howdhpänningar. hoghvth penningar. houodh paninger. howidpänningar. howedh pänningar: -a *SD NS* 1: 263 (1403, *gammal afskr.*). **hwdhpenningger**), *m.* [*Fdan.* hovedpenninge, *pl.*] = **hovudhgiäld**. herra abram scal wpbare aff then for:da gardh landgille oc hwat han skylla oc inte aff slagit i houodh paningen, swa lenge at han wardher retlika igen löster *SD NS* 2: 55 (1408). — *vanl. pl.* skal han . . . wpbära arlika hwat ther affgifs, oc enkte affsla i howdhpänningar ä til thän dagh jac äller mina arfua betala äller i geen gifua swa manga pänningar, som han thet fornämpda gotz fore löser *SD NS* 1: 235 (1403). thet scal aff slas i thässe for:de howedh pänninga *ib* 263 (1403, *gammal afskr.*). änkte aff sla i hwdhpänningomen *ib* 28 (1401). skal thet hwert ar slas in til hoghvth penningana *ib* 61 (1401). thet scal enkta affslas i the howidpänningenä *ib* (1401).

hovudhra (huffuudh-), *f.?* *hufvudsakligt el. egentligt råmärke*. een medellrån mitt emillan bådhe huffuudh rån *BtFH* 1: 8 (1474, *nyare afskr.*). *ib* 37 (1486, *nyare afskr.*). thesse effterschrefne äre rätte rån emillan kyrckeby och witzialä, förste huffuudh rån . . . medell rån . . . andre ende rån *ib* 60 (1483, *nyare afskr.*). *ib* 69 (1458, *nyare afskr.*), 75 (1467, *nyare afskr.*), 101 (1466, *nyare afskr.*), 112 (1484, *nyare afskr.*).

hovupramarkar (huwþ-), *f. pl. L.*

hovudhrot (howodh- *Bir* 3: 63. hofwodh- *ib* 62, 64), *f.* *förnämsta rot*. nar främsta ok starkasta hofwodh rotin är skadadh tha skadhas alla andra rötirna *Bir* 3: 62. *ib* 63, 64.

hovupsak (huwþ-. howut-. howt-), *f. L.* *Jfr* **hovuds sak**.

hovupsar (hofwdh sar: -saromen *Bir* 4: 148. howdh sar: -saromin *ib* 135; -sars *Bil* 373. howdh saar *ib* 717. houoþ sar), *n.* [*Isl.* höfuðsár] *L. hufvudsår*, sår i hufvudet. handen takar gen houoþ sare *Bu* 74. *Bil* 373, 717. *Bir* 4: 135, 148.

hovudhsilf (howosilff *L.* hoffuit sölff), *n.* [*Fnor.* höfuðsilfr] *L. silfversmycke afsedt att bäras på hufvudet*. i [1] forgylt hoffuit sölff *FM* 708 (1521).

hovudhskal (hoffudh scaall *Lg* 3: 552. huffuod skaall *Di* 56. hwffwd skal: -skalena *LB* 7: 333), *f.* *hufvudskål*. *Di* 56. *Lg* 3: 552. *LB* 7: 333.

hovudhskalle (howdhscale), *m.* *hufvudskål*, *hufvudskalle*. han fan ena dödha människio hofwudh

skalla *ST* 96. han fan en dödhan howdhscala (*der slutande a är sedermera utplånadt*) *Bil* 403.

hovudhskatter (huffwud-), *m.* *ordinarie skatt?* j haffwe forlenth honum i thetta ar hoffwdhskatthen pänninghana *FM* 266 (1506). then deel for:de her swanthe vpbar aff huffwudskatten i for:de län *HSH* 19: 23 (1504).

hovudh skorver (hoffwet-), *m.* *hufvudskorff*. for hoffwet skorff *LB* 6: 106.

hovudhsky (huffuud sky), *adj.* [*Mnt.* hoveschu] *hufvudyr*, *förskräckt*. *RK* 2: 7855.

hovudhsot (hoffwd soth. hoffudh soth *Lg* 3: 584), *f.* *sjukdom i hufvudet*, *hufvudvärk*. een swar hoffwd soth er som hether mefalia (*för cefalia?*) *LB* 7: 160. *Lg* 3: 584.

hovupstaper (howdh-. huup-. huffwodh- *MB* 2: 151, 219, 260, 271. huffwod- *ib* 258), *m.* [*Isl.* höfuðstaðr] *hufvudstad*, *hufvudort*. com tel alexa[n]driam egipto lanz huup stap *Bu* 533. föddir j gripa (*rätadt till ripa*) juda lanz howdh stadh (*Dacia Ripensi oriundus*) *Bil* 458. thu betleem j iudha landhe thu äst ey minst j iudha lanz hofwdstadhum (*principibus*) *MP* 1: 44. — *stor el. betydande stad*. owirwan alla huffwodh städher (*civitates munitas*) j egipto *MB* 2: 219. *ib* 151, 258, 260, 271.

hovudstol (hufwdh stool), *m.* [*Mnt.* hovetstól] *hufvudstol*, *långt kapital*. lot han fornempdan jacob oc hans arffuingia vm forserifna hufwdh stool oc ranto quit ledugh oc lös *SJ* 188 (1450).

hovudhstridh (huffwudh stridh *RK* 3: 2703), *f.* *stor el. svår strid*. stridde moth sin rätta herrä eghil viij hoffwdh stride *PK* 230. *RK* 1: (*LRK*) s. 221. 3: 2703.

hovudhstupo (hoffwodhstupa), *adv.* [*Isl.* höfuðsteypu] *hufvudstupa*. mannen styrte hoffwodhstupa *Lg* 3: 376.

hovudhstykke (hoffwodh-. hwffwodh-. hwffwod-. huffwud-. hwffwd-. hoffwit-), *n.* [*Fdan.* hovedstykke. *Jfr* *Mht.* houbetstucke] *ett slags grof kanon*. skothe . . . störste huffwudstykced vtaff *BSH* 4: 294 (1501). medh alla tessa epterscriffna bysser ok wäryar, som först är iii (3) gotten hwffwodh stykke medh vi (6) kamra, item v (5) annar smyd hwffwd stykke medh ix (9) kamra . . . item iij (3) gotten järnlodh til te största hoffwodh stykke, item xxxij (32) järn lodh, som tiänte till de andra hwffwodstykke *ib* 5: 506 (1512). med hoffwitstycker och andre byssor *HSH* 20: 52 (1506).

hovudhsumma (hufwdh-), *f.* [*Fnor.* höfuðsumma] = **hovudhgiäld**. änkte aff sla i hufwdh summone *SD NS* 1: 99 (1402). *ib* 104 (1402), 107 (1402), 257 (1403), 305 (1403).

hovupsynd (houoth- *L.* houod- *L.* hofwodh-. hwffwdh-), *f.* [*Fnor.* höfuðsynd] *L. vitium capitale*, *dödssynd*, *kardinalsynd*. aff syu hofwodh syndum *ST* 5. güm mik fran hwffwdh syndom *MD* 137. *Jfr* **hovudhlaster**.

hovudhsäkt (hovoth-. huwt-. huwudh-. houoth sätt: -sättinne *MELL* pg 9 var.), *f. L.*

hovupsäre, *n. L.*

hovuptekn (hoffod tekn), *n. L.*

hovuþtlanda (hovodtiunda. houoð tinda), *v. L.*

hovuþtlande (houoþtiunde. houoþtinde), *m. L.*

hovuþping (huwþ þingh), *n. hufvudsakligt ting, lagtíma ting? vm manádaghen . . . skal haldás huwþ þingh SD 5: 638 (1347).*

hovudhvilla, *f. [Äldre Dan. hovedvilde] yrsel, sinnesförvirring. taladhe i hoffwudh willa Lg 3: 366.*

hovudhvärker (hoffuodh-. hoffwodwerker: -werk *Lg 3: 367. hoffwothwerker: -werk LB 6: 105.*

howdhwärker: -wärk ib 1: 96. hoffuid wärker:

-wärk ib 2: 34, 38, 49, 52, 62. hoffwidh wärker:

-wärk ib 54. hwffuit wärker: -wärksins ib

3: 60; -wärk ib 61. hwid werker: -werk ib

8: 42, 43; -wärker: -wärk ib 49. hoffwet werker:

-werk ib 6: 105), m. [Isl. höfuðverkr] hufvudvärk.

haffwir swa starkan hoffuodh wärk Bir 5: 43. LB 1:

96, 2: 34, 38 o. s. v. Lg 3: 367. Jfr hovuds värker.

hovudhyrt (hoffwd-), *f. hufvudört, framför allt vigtig ört. tesse yrther äre iiij hoffwd yrther tiil maghan LB 7: 173.*

hovudhämbe (hoffwedh embete), *n. förnämsta skrå, skrå med företräde. tz (guldsmedsskrået i Stockholm) är hoffwedh embetet i riket offuer guldhmedener SO 156.*

hovudhörsl (hoffwet örsl), *f. [Fnor. höfuðærsl, n. pl.] yrsel. LB 6: 105.*

hozl (hoozl), *f. hot. annattyggiä for warä böön skylld, raadh eller hoozl SD 4: 464 (1335, nyare afskr.). ib 5: 374 (1344, nyare afskr.).*

hozla? *f. hotelse. mz lokkan älla hozlom Gr 285. awitadhe han mz hozlum Bil 254 (dessa båda språkprof kunna dock föras till hozl). Jfr hözla.*

hozlan, *f. hotelse. mz hozlan älla lokkan Gr 293. ib 291, (Cod. D) 380. Jfr hözlan.*

hrotte, *m. [Jfr Fornir. crot. Mlat. chrotta britanica hos Venantius Fortunatus. Fht. rotta, hears ursprungliga form dock af Graff, Grimm (Gramm. 3: 468) och Diez (Wörterb. 2: 419) förmodas vara hrota el. hrotta. Prov. rota. Fornfranska rote. Med dessa ord betecknas ett stränginstrument, hvilket likasom ifrågavarande ord sannolikt från början är keltiskt; skulle det begynnande h i det Fornsvenska ordet hafva tillkommit genom misstag, torde det böra anses = rote och föras till Mnt. rote, Mlat. rotta (af rupta), afdelning af en här, trupp, skara] eg. ett stränginstrument; musik, spel, samspel, kör? skara? sanctus barnabas han fulcomnar thera jämnunga hrotta (ordet är senare utplånadt och ändradt till choor) Bil 295.*

hup (huud MEG (red. A) 54. -ir. -ar), *f. [Isl. húð] L. 1) cutis, hud (på menniskan). brister huld ok hudh SR 53. ib 54. lät . . . hup fla af hans limum Bu 209. Bir 4: 141, 154. seer prester malata likne a hans hwdh oc harund MB 1: 361. wij tola wäll kalt jarn i wore hwd (hollde) Di 32. siälinna skin älla hudh (pellis . . . seu cutis) Bir 2: 170. iak skal idher sla a idhra hwdh Fr 2054. dömdes aff hänne hwd och bad öron BtFH 1: 193 (1508). — mista hudhena, hudstrykas, hudflängas. MEG (red. A) 54, (red. B) 59. EG 63, 64, 65. SO 296. — ful hudh el. ond hudh [jfr Mnt. bose hüt, ovele hüt, quade hüt], skymfande benämning på en ond qrinna. splitin*

sundir the onda qwinnona the fulo hudhena ST 377. ib 376, 412. soff ful hart när sinne brudh mz orloff sakt en onde hwdh RK 2: 6039. 2) ett djurs afdragna hud. alla hudhir oc skin VKR 36. hudhär, bokskin, wan mal SR 7. x eller xij bugxskin och andhra hudher BSH 4: 352 (1503). skjñ oc hwdha ib 5: 296 (1508). thettha fornempdha skal han göra aff enne hwth SO 16. ib 18. — Jfr diura-, kor-, orma-, ryggia-, siäl-hudh. — hudha lös (hwde löss), adj. hudlös. om bolden er hwde löss LB 7: 266. — hudha tal, n. L.

hudhflängia, *v. [Äldre Dan. hudflænge] hudflänga. läth fadheren honom slaa oc hwdflängia PM 20.*

hudhflängia, *f. hudflängning. mz penitencias mz hwdh flänghior oc annat Lg 3: 589.*

hudhsko, *m. [Isl. húðskór] skinnsko, sko förfärdigad af oberedt skinn och utan ladersulor. for handboga och hwdsko (d. v. s. för de Finske bönderne, som voro beväpnade med handbågar och iklädde skinnskor) thorde han ey holla slotet RK 2: 992.*

hupstryka (hustryka L. hustryca Bu 504. hudstrika L. huzstrukä L. part. pret. hupstrukin. hwtstrukin Bil 123. hwdhstrokin: -strokne LfK 54. hustrukin Bir 4: 135. hustruken MD 22), *v. [Isl. húðstrjúka] L. hudstryka, hudflänga. lät hana . . . hupstryca Bu 495. varþ þar näst hupstrukin ib 521. ib 140, 501, 504. Bil 123. MB 1: 129, 288. Bir 4: 134, 135, 140, 148, 153. LfK 54. MD 22.*

hudhstrykan, *f. hudstrykande, hudflängning. härjan . . . ok hudhstrykan Bil 413.*

hupsverf (hudsuarf), *n.? L.*

hug (Bo 82; MB 1: 142; Iv 3154. hwg Di 5, 15. hugg SD 4: 348 (1334), 5: 376 (1344, nyare afskr.); RK 2: 9623; för öfrigt alltid framför vokal i ändelsen. hugh Bil 481; Iv 3186; RK 2: 2683; Di 217, 274; LB 5: 81. hog SR 2; Al 4560. hogh MB 2: 167; se vidare timberhug. hag Di 156. hiog Va 11), *n. [Isl. högg] L. 1) huggning, hygge, rättighet att hugga el. fälla (trän i skog). quod . . . possideat . . . vtilia sua wlgariter dicta hugg et hamn et feærgang SD 4: 348 (1334). 2) hugg. herra iwan hog thän ormin tha at förste hugge sunder ij twa Iv 2500. högh mz tw hogh aff honom huffwodit MB 2: 167. tha fiälskarpir huggith fik Iv 3147. sampson hwg et annat hwg till en annan riddare vppa hans axl Ii 5. thz tridhia hugh hiögh han tha RK 2: 2683. ensamit arrit syntis aff huggino KL 51. Bo 82. än siälin . . . rörir handina . . . til orät hug MB 1: 142. han wan then stadh ij annan dagh mz mykin hog ok ful stoor slaggh Al 4560. RK 2: 9623. Di 156. eth hugh han honum tha gaff . . . genom hans hoffwdh och swa hans bryst Iv 3186. swa manghe . . . hugg äller styungh a han lagpu SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). 3) hugg, bett. läker orms hugh oc marka LB 5: 81. 4) slag. swa mangh hugh han slo a husin swa mange dödh droghos thagar wt aff huseno Bil 481. moyses slo tyswar til hallinna, för än watnith gik wt än han hafde slaghit til mz fulkompne tröst, tha hafde hallin iämwäl giwit wt watn at thy första huggi MB 1: 408. hon skal haffua thäs flere hiog (der sleghe hebben mer) Va 11. vp stodho hans ovini . . .*

ok flendo hans likama . . . jak som när stodh nidhir fiol vidh första huggith (*ictum*) swa som dödh *Bir* 1: 29. *ib* 5: 51. han löpte tha opp sin iärn stang . . . och huxade sik strax leonit sla hon springer honum sköt j fra . . . hon tordhe ey hugget bidhä *Iv* 3180. *ib* 3154.

5) *slagsmål?* ma e fori göra e i dobl ok e i dryk e i hog ok änginne sinne folsko *SR* 2. — *Jfr af-, bana-, bens-, blok-, eke-, fordels-, hals-, hiorp-, hiorpa-, käps-, of-, skoghar-, stanga-, stens-, storpa-, timber-, vapa-hug.*

hugga (*hogga?*: *hoggas* (*kan vara 3 pers. pl. pres. ind., men står snarare för hoggos, 3 pers. pl. impf. ind. refl.*) *Li* 274. *pres. -er. impf. hio* *Iv* 3184. *hiog* *KL* 50, 73; *Fl* 1846, 1878; *Fr* 694; *Iv* 3139, 3141; *Di* 77, 123, 163. *hiogh* *RK* 1: 1555; *Va* 25. *hiög* *Iv* 1636; *MB* 1: 413. *hyög: wthyög* *Lg* 3: 289. *hiögh* *RK* 2: 2675, 2681, 2683; *MB* 2: 102. *hiwg* *Di* 3. *hog* *Iv* 727, 2499. *hogh* *Di* 217. *hög* *ib* 273. *högh* *ib* 217, 273, 274; *MB* 2: 167, 257. *hygh* *Di* 240, 293. *hug* *MP* 1: 277. *hwg* *Di* 3, 5. *hugh* *ib* 217; *BtFH* 1: 164 (1508), 167. *hwgh* *MB* 2: 101. *pl. hioggo* *Bu* 16; *Bil* 253, 936; *Lg* 94, 936; *Gr* 266, 287; *Fr* 1859; *Al* 5137; *RK* 1: 1729, 3122. *iogo* *Bu* 26. *hioggio* *MB* 1: 411. *huggo* *RK* 1: 1570, 2: 454; *Di* 213; *-os* *ib* 150, 156. *hwggo* *ib* 28. *huggho* *Bil* 887. *huggu: afhuggus* *Gr* 289. *hoggo* *Iv* 716. *part. pret. huggin*), *v. [Isl. höggva]* *L.*

1) *hugga, med skärande vapen el. redskap sönderdela.* hoggo thera skiolda alla ij stykke *Iv* 716. en man hiog widh mz yxe *KL* 50. *ib* 225. 2) *genom sönderhuggning fördela.* prouentonar hafuis oc huggis som här til *VKR* 37. 3) *hugga, tilldela (någon) hugg, rikta hugg mot.* ther hioggo the han oc gafwo honom bana saar *Gr* 266. *Fl* 1846, 1864. drogh han swerdt oc hiwg then som banneret förde a hans winstra axl *Di* 3. han rykte tha sit godha swärdh . . . ok hiog honum ij hans ännu *Iv* 3139. hog huarghin annars häst *ib* 727. han la hugghen *BSH* 5: 183 (1507). til hans hio *Iv* 3184. han hiögh til hanom *RK* 2: 2675. han hwg till en annen baag vpa ryggen *Di* 3. *ib* 5, 213, 293. hiog at broder sin *ib* 163. alla-brandh . . . hög ath hyllebrandh ok han moth honum j ghen *ib* 273. hiog vdi en sten *ib* 77. — *abs.* the hioggo fast mz swärdh *Fr* 1859. högh alla-brandh badhe tiith ok harth *Di* 273. huat helsingen sköt hiogh eller staak *RK* 1: 1555. 4) *hugga, huggande göra, genom hugg tillfoga.* thz tridhia hugh hiögh han tha *RK* 2: 2683. sampson hwg et annat hwg till en annan riddare vppa hans axl *Di* 5. *ib* 217. han hiögh hanom annet sin swa diwpt eth saar j halsen jn *RK* 2: 2681. han . . . hugh hanne i [1] fulsare *BtFH* 1: 167 (1508). hvgger man annan saar *MEG* (*red. A*) 54. *EG* 63. hug mik saar ouir saar *MP* 1: 277. sidhan han var nidher slaghin ok huggin saar owan a saar *Bil* 887. att läkya saar bade hwggen saar oc skwtten *LB* 7: 325. 5) *hugga, afhugga.* biudher hugga hofwod aff paulo *Bil* 126. *ib* 887. *KL* 73. *Bir* 3: 41. *MB* 2: 167, 257. thera limi . . . skulu huggas af them *Bir* 1: 128. han hugh ij [2] finger aff for:de lasse *BtFH* 1: 164 (1508). *Iv* 3141. *Di* 274. hwgh (*præcidit*) ena trægren *MB* 2: 101. *ib* 102. 6) *hugga, fälla (trä).* hugger man eek fiwghurkliffua *TB*

Ordbok.

76. hugger man apald *ib. ib* 75. — *hugga, genom huggning el. fällande åstadkomma.* hwar som hugger lass aff raa häsle *TB* 76. *ib* 75, 77. hioggo fore honom en brota *RK* 1: 3122. *FM* 330 (1507). hwar som huggir . . . tymbir *TB* 75. tymbir huggit ok til dragith *RK* 1: 1718. — *abs.* hwar som huggir vtan tridhiwngx *TB* 75. *ib* 80. 7) *hugga, tillhugga, genom huggning bereda.* nv brister slädhi mandz j ako hafui wald ath bonadh hugga i scoghe at saklöso *TB* 79. 8) *genom huggande göra el. få att blifva.* med två ack., af hvilka den ene *adj.* hengde sin kätill offuer elden oc hiog hanum full aff ormens kät *Di* 123. 9) *hugga, bita. om orm.* the toko ormana jnnan sin sköt ok lätu them hugga ok bita coclarana siälfua *Bil* 236. *MB* 1: 411. — *om galt. abs.* thässe galta hioggo saara *Al* 5137. 10) *hugga med sporarne, slå.* han hiög thz örs a badha sidha *Iv* 1636. *ib* 3247, 4911. 11) *slå, nedslå, nedsänka.* han thörff ey hugga hofwdh a bryst *Al* 2728. —

hugga sik, 1) *hugga sig, tillfoga sig huggsår.* en man hiog widh mz yxe ok hiog sik nidhir gynum halwan fotin swa at yxen sat fast j fotenom *KL* 50. 2) *genom hugg bana sig väg.* huggo sik gönom thz hedna vthet *RK* 1: 1570. *ib* 1729. *Di* 28. — *refl. huggas, hugga hvarandra, tilldela hvarandra hugg, kämpa.* the huggos bade tit oc hart *Di* 150. sydhan hoggas the fasth *ib* 274. *ib* 156. — **hugga af, afhugga.** hugga af fotin *KL* 263. hioggo af hans thry finger *Bil* 759. *Fr* 694. loot sidhan hugga honom howodit aff *RK* 1: 59. *Di* 123. *Jfr afhugga.* — **hugga fra, afhugga.** hans bögra axl han hiog honum fra *Fl* 1878. — **hugga ivir, hugga af, kapa.** somma huggo öffuer there mast *RK* 2: 454. — **hugga niper, nedhugga, genom hugg fälla el. kasta till marken.** tha hiogs thz (*trät*) nidher mz androm dyrastom thräm *Bil* 88. huggom henna baar nidher *Lg* 41. — *genom hugg fälla till marken och döda.* hioggo pöm niper som nöt *Bu* 16. *MB* 1: 403. — *med hugg drifva ned?* pe . . . iogo (*näml. honom; Cod. C* hioggo han 936) niper mäp swärpe ok vildo hals hugga *Bu* 26. — *Jfr niperhugga.* — **hugga sunder, sönderhugga.** the cristnu flögdu j batin ok hioggo sundher (*kapade*) batfastuna *Bil* 253. *Iv* 2499. *Di* 15, 217, 240. thu skal mik se . . . all huggin sunder *Al* 8455. yxen hugger trät sunder *Bil* 84. *Jfr sunder hugga.* — **hugga til, hugga till.** hiög fast til mz sporom *MB* 1: 413. meden tu höther hugger annar til *RK* 2: 2845. *Bir* 2: 182. *Di* 274. *Jfr til hugga.* — **hugga up, nedhugga.** hugga skoghin op mz rötir *Al* 3213. *Lg* 94. *Jfr up hugga.* — **hugga ut, uthugga.** hugh wth skoghen *MB* 2: 46. *Jfr ut hugga.* — *Jfr fri-, for-, hals-hugga samt genom-, iärn-, lyt-huggin.*

huggare, m. *Jfr biärgh-, sten-huggare.*
hugiärn (hwgiern), n. huggjärn. tak jth hwgiern *LB* 2: 69.

hugning, f. huggning. *Su* 150.

hugormber, m. [*Isl. höggormr*] *huggorm.* aff hugorms stiärt *Bir* 2: 34. *ib* 40. *Pa (Tung)* 31. *MB* 1: 264. *Jfr glödhninga hugormber.* — **hugorma eter (hughorma etir), n. huggormsetter.** dugir . . . for hughorma etir *LB* 3: 64. — **hugorms bit**

(huggorms bith), *n. bett el. styng af huggorm.* heler hon hwgorms bith *LB* 2: 42. — *ställe som är bitet af huggorm.* smörre ther mz huggorms bith *LB* 3: 59.

huguza, se hukiza.

hugvapr (hug vakn), *n. L.*

hughaper, *p. adj.* *Jfr a-, dödh-, en-, ful-, iäm-, lang-, mykil-, räd-, stor-, väl-, öm-hughaper.*

hughas (hogas. -apis), *v.* [*N. hugast. Jfr Isl. huga*] *få mod, varda modig.* mön hughapes af hans orþom *Bu* 492. — *få mod, djärfvas, blifva dristig. med inf.* hughas the tå ok diruas til at tala mångt thet thöm är ey höuelikt ella tarflikt *KS* 55 (139, 59). — (?) the hogades (*tänkte sig, trodde sig?*) vara för svenska frij *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 191. — *Jfr stor-hughas.*

hugher (hogher *Lg* 112; hogh *Al* 3039, 3551; *Ber* 243; *Lg* 333, 438; hoghen *ib*; hoghenom *MB* 2: 311; hogha *Al* 6569, 9165. hoger: hogren *Ber* 30; hoga *MD* (*S*) 289. *gen. -s. -ar:* hugha *Bu* 16, 19, 129, 145, 505; *Bil* 124, 317. *dat.* hughi *Bu* 141; *Bil* 125. hughe *RK* 2: 2801. hugh *Iu* 72; *Bo* 236; *KS* 22 (53, 24); *Bir* 1: 119, 3: 468; *MB* 1: 261; *RK* 1: 3440. *pl. -ar), m.* [*Isl. hugr*] *animus.* 1) *själ (i motsats till kropp).* vi tappom äkke älla mistom lustan. vtan vändomen fran kroppenom i hughin (*animam*) *Bo* 134. hogren (*animus*) synis j kropsens athäfwim *Ber* 30. 2) *själ ss kännande, sinne.* ey kan oc hugin eller hiärtat sva fulleliga smaka oc vndersta (*nec ipse animus sentit*) then sötman, som han var til *Ausg* 181. glädhiandis hwghr *Ber* 39. han tröste sik ihoghen *Lg* 438. rördhe j hoghenom *MB* 2: 311. wreder och illä hughom *Va* 9. — annars hughom, *utom sig, bestört.* jacob wardher annars hughom widh *MB* 1: 252. *ib* 250. — annars hugha (*för -ar; jfr Isl. annars hugar*), *d. s.* stopo alle ok skulu o råde ok annars hugha *Bu* 16. *ib* 19, 129, 145, 505. *Bil* 124, 317. 3) *hug, mod, tillförsigt.* vm tu hauer mykin hugh ok stadhughan (*magnanimitas . . . si insit animo tuo; om du är hugstor och hugfast*) tå må tu liua medh mykle tröst *KS* 23 (55, 24). hauer tu mykin hugh stadhugan *ib*. haua mykin hugh ok stadught hiärta *ib* 80 (198, 88). stighu j godha hughin ok striddu mz them hedhnu *Bil* 327. lat thin hogh ey offmykith radha thina höghfärdh ok hoghmodh *Al* 3551. *ib* 3039. *Lg* 112. haf keysara hoof mz hughi (*i förening med mod?*) *Bil* 125. arbedera skulo haffwa starka hoga *MD* (*S*) 289. 4) *själ ss tänkande el. föreställande, sinne, tanke, tankar.* huxa ok idhna i hugh tinom thz got ok dyghdelikt är *KS* 22 (53, 24). thänktin the . . . j sinom hugh (*animo*). hwat iak giorde for thera skuld *Bir* 1: 119. *ib* 2: 227, 3: 468. *Di* 61. thik thikke i hughenom. som thu vare närstad *Bo* 228. lata alt frii hugh thin, thet til må koma *KS* 21 (52, 23). honum war mäst hugher a gudz sons tilkömd i wärlidina *MB* 1: 260. tha wart mik wslom theophylo i hoghen kommet at tänkia nakor wndhersamlik tingh *Lg* 3: 453. takin aff daghum thän hughin gör galin (*sensuum alienatorem*) ok vitit vänder *Bil* 126. then hugh torffwen i ey haffwa at ider skal vm konungin jäwa *RK* 1: 3684. i girnins alt thz

hughin seer *Al* 6956. skal hon (*menniskan*) hwilas i contemplacione letande huxsins (*mentis*) ensilikkhet *Bo* 143. at hughin (*mens*) först i actiua vita rensis oc skäris oc styrkis i dygdhanna idhu *ib* (*med afs. på dessa båda ställen jfr 8*). — *tankeförmåga, förstånd.* helbrugpu til hugh oc licama. guþ gawe at swa vare til syälionnä *SD* 5: 561 (1346). iämskyt som the . . . lagdho sin hugh til at nima *MB* 1: 119; *jfr* 7. 5) *håg, minne.* ther til at gudz pina skulde altidh vara i hännna hugh *KL* 346. — *i uttrycket:* koma enum i hugh, *komma i håg.* med det erinrade betecknadt genom *nom.* kom honom i hugh thz hælgha ordhit oc the dyra bönin *Pa* 19. — *med det erinrade betecknadt genom ack. (el. en form som kan vara ack.).* þa kom mik ii hugh hælgha läst *Bu* 135. thöm kom ey i hugh vars herra fözlo thima oc cristindomsins renliue oc ey the hælgho kirkio hörsämio *Bil* 877. *Iu* 495. *MB* 1: 147. at hon läte sik j hugh koma thry thing *Bir* 3: 325. skal godh klostirmänniskia . . . sik idhe- lika ok opta tala (*för lata*) i hogh koma tw thing *Ber* 243. — *med det erinrade betecknadt genom en sats.* kom mik eigh ii hugh. at guplek läst va[r] ii mino fölghe *Bu* 135. *Di* 93. at hänne j hugh kome til hulkin hedhir hon är vtuald *Bir* 3: 325. läti sik konungin j hugh koma hulkin nadh giordh är j hans rike *ib* 415. lät sik i hugh koma hulka- ledhis var herra stodh a sinom bönom *KL* 346. *VKR* 31. — *personl.* koma i hugh, *komma i håg, tänka på.* han . . . sat ok thelgdhe oc kom ey j hugh at sunnodagher var *Bil* 870. at han skulle ey kötlikin kärlek swa j hugh koma *Bir* 3: 261. hon är glömsk ok ey j hugh komande sina lofwän *ib* 214. *Lg* 438. 6) *det som tänkes, tanke.* hugh ok wilia sin lysa *KS* 2 (4, 2). hwar thera weet annars wilia oc hugh *MB* 1: 54. hælgha män äpter domadagh vardha swa liwse oc gönom skäre, at iämsköt som en seer til annan oc thänker, tha smygher hans hugher gen- om hans samwit *ib*. är wärra at wita ängelsins hugh än mantzens thy at mantzins hugh ma stundom pröwas aff likamsins skipilse, än äkke ängelsins *ib*. waar hugher han är först hulder i sik siälwom . . . oc sidhan än hulder vnder likamenom, oc for thy skulom wi först hawa wilia at wisa androm manne waar hugh, oc sidhan tala han fram mz mwnne *ib* 56. alexander wil sina akt nw gifwa til annath sin oc andra hogha *Al* 9165. wrak fra thik iäfwgha och manga hwgha och willo *Ber* 39. — *tanke, afsigt, ut- sigt.* han hafdhe hugh (*spem*) atirkoma *Bir* 2: 303. 7) *själ ss viljande, sinne, vilja, håg.* vm guþ skiuter oss nokat i hugh framlepis meer wiliä gyorä *SD* 5: 567 (1346). kära cors . . . tel reþo giorþ girughum hughi (*concupiscenti animo*) *Iu* 111. seandis thera hugha redhobona vara at lydha hans budhom *Gr* 296. ähvart vi vildom oc hafdom hugh (*quo tendebamus*), ther varom vi genstan i sammo stundene *Ausg* 181. haar tu thes hugh ok wilia *KS* 25 (64, 27). summa (o: *dyg- der*) äru i manzens hugh ok wilia *ib* 18 (45, 19). *ib* 17 (44, 18), 18 (46, 19), 19 (47, 20), 27 (67, 29), 27 (68), 32 (83, 35). medhan jak äy kan wända thin hwg *Di* 58. kom sancto gregorio i hugh (*satte sig i sinnet, beslöt*) at han ville . . . forlata wärlidinna losta *Gr* 318. tha haffde erik digert i hughe hans sworne swene

oc swa at the wille ther marsken sla *RK* 2: 2801. at thu hafwer hugh at lära *Al* 6017. thäs hælgha anda hugher (*spiritus domini, id est spiritus sanctus dominus vel domini voluntas*) foor ower watnin *MB* 1: 155. — *håg, böjelse*. wändhe han sin hogh oc hiärta till enna wälsläktadha oc wänasta iomffru *Lg* 333. som allan sin hugh läggia (*vända hela sin håg*) til iordhrike oc enghin til himerike *MB* 1: 434. — *längtan*. han innerlik hugh til blauzaflor fik *Fl* 689. — *sträfvande*. swa brytz thit modh ok hogha thine . . . alt äpter riikt ok wärlz hedher *Al* 6569. lägger allan sin hugh (*nitebatur*) til at frälä smaswenin aff thera handom *MB* 1: 230; *Jfr* 4. 8) *själ* (*ss kännande, tänkande och viljande*) med särsk. *afs. på den af viljan bestämda riktningen, håg, sinne, hjärta*. at pänkia mz päkom pina pino af allom hugh ok hiärta mino *Bu* 72. akta aat gudhz budhordhom mz allom hwgh *Ber* 1. hafde gudleken hugh, än tho at han war hedhin *Bil* 840. han badh til gudh ij himerik aff hiärta ok hugh swa innirlik *Fr* 1774. the som thit koma mz tronom hugh *Bir* 3: 223. gudh älska mer renan hug än likamlikt goz *Ber* 25. flärkas hwghren skaparens kärlek *ib* 31. nero härdher illan hugh *Bil* 126. smittades thera hugher och hiärtä *Pa (Tung)* 33. haffua bliwghan hugh *Bir* 5: 7. obliwkt ögha är obliwgt hugx hiärta sändebudh *ib*. vare hugha skulu vara brände af thäs hælgha anda elde *Gr* 301. iak see ok skodha aldra manna hugha (*mentes*) *Bir* 3: 223. draga sin hug (*mentem*) fran verldzlikom thingom *Ansg* 177. vm thu . . . hafde hughin (*mentem*) när thik ok läte äkke flytan i wärlidne i fäfangom oc onytlicom thankom *Bo* 236. vm thu ville redha thik ther til mz helom hugh *ib*. — med särsk. *afseende på sinnesstämningen mot andra: sinne, sinnelag, hjärta, tänkesätt*. rädh han ey thz fore godho, eller mz godhom hugh, vtan aff awund widh waar herra *MB* 1: 261. giär huar androm hedher ok gaghu medh helom hugh *KS* 37 (97, 40). wordo ther satte mz helom hugh *RK* 1: 3440. han haffuer sin hwgh alt wänt om kring ok menar oss mz all godh tingh *ib* 3686. 9) *lynne*. han hauar sama hugh ok hy (*eodem vultu et animo*) *Bu* 204.

hughelikhhet, *f. kärlek?* jak är sua som enna handa hughelikhhetz (*dilectionis; för hughnelikhhetz?*) eldir *Bir* 2: 170.

hughi (*VGL II Fr 8, J 9. hoghi: hogha RK* 1: 3651, 3692; *Al* 3013. *Former, som afsjorrdt äro att föra till detta ord (ss enkelt), träffas, utom på de anf. ställena i VGL II, endast i rimslut i oblik kasus*), *m. [Isl. hugi] L.* 1) *själ ss kännande, sinne*. hon haffde sorgh ok mykin jammer j sith hierta ok i sin hugha *RK* 1: 500. mz wredan huga *ib* 2: 5816. — annars hugha, *se hugher*. 2) *själ ss tänkande, sinne, håg, tanke, tankar*. tha thänkte han ij sin hugha *lv* 5359. *ib* 5432. *Al* 1476. hwi talar thu slikt ok hafuer ij hugha *lv* 1113. gange som gud skiuther thom i huga *RK* 2: 6740. *ib* 1: 1186. the drötning dragher sik til hugha (*tänker*) *Al* 177. thz kome aldre ij hans hogha at nakar löön ma honum dogha *ib* 3013. *ib* 9807. *RK* 1: 362, 3692, 2: 6476. honum kom tha thz til hugha *Al* 10025. han komber aldrih aff myn hogha *RK* 1: 3651. *lv* 196. aff minne frugha

the iak hafuer daghlika ij min hugha *ib* 3474. 3) *håg, sinne, minne*. tha kom honum först ij hugha huath han hafde iät sinne husfrugha *lv* 2001. *ib* 3543. 4) *själ ss viljande, vilja, håg*. hawer iak nw ij minom hugha thiit at fara mz allom minom mogha *Al* 1127. 5) *själ, hjärta*. thz iak idher radher aff hiärta ok hugha *lv* 1141. — *Jfr a-, at-, mis-, två-hughi*. — **hugha modher (-moodher)**, *adj. öfvermodig*. henna syster var swa hugha moodh *lv* 3618. *ib* 4810. *Jfr hoghmodher, höghmodher*.

hughlös, *adj. [Isl. huglauss] huglös, modfäld*. for storom räddogha vardh han allir hughlös *Gr* 264.

hughmodh, *se hoghmodh*.

hughmodher, *se hoghmodher*.

hughmodhogher, *se hoghmodhogher*.

hughmödder, *adj.* 1) *förbittrad*. vreppe ok miok hugh mödde *Bu* 491. 2) *förvirrad, bestört*. tha wordho edom höffdinga hughmödder (*conturbati*) *MB* 1: 318.

hughmödha, *f. högmod*. är ödhmiukt thön dyghd, ther mit är mellen hughmödha ok försmäelse *KS* 35 (93, 38). är hughmödha en howdh lastr *ib*. *ib* 36 (94, 38), 48 (121, 52). *Jfr hoghmodh, hoghmodhe, höghmödha, höghmödhe*.

hughna (*hungna MP* 2: 161. *hogna: -adha Ber* 60. **-ar, -ape, -aper**), *v. [Jfr Isl. hugna] L. muntra, uppmuntra, glädja*. gaf hwarom nakat thz han hugnadhe sik vidh *Lg* 3: 511. bätra ware thik hognadha wara (*habere solatium*) j thinna föräldra hwse *Ber* 60. haua the hedherlika ok renliwis frv mik hugnath ok äradh oppa tolf marker swenska päninga *SD NS* 2: 117 (1409). — *hugswala, trösta*. formatte ey at hughna han *KL* 63. iak siäluir scal hughna (*consolabor*) them *MP* 1: 30. hugnadhe hon sin son mz liofwom ordhom *Bo* 15. *ib* 83, 156, 169, 216, 217. *VKR XXI. Bir* 1: 78, 3: 100. *MP* 2: 161. *Lg* 437. — *mildra, stilla, söka stilla*. tha hughnadhe clemens thera grat *Bil* 360. — *refl. hughnas, uppmuntras, upplifvas*. män hugnapos af hans tröst *Bu* 496. mange cristne män som för varo rädde hughnapos af eufemia orpom *ib* 510. somlike af them hugnas oc vidhirquekias ey at enast licamlica. vtan än andelica til thera siäla *Bo* 90. riddare lätlika slaghin j stridh vpuäkkis ok hughnas meer til stridhinna af thy slaggheno *Bir* 1: 242. hughnas (*consolatur*) han (*djäfvelen*) . . . aff sina ilzsko framgang *ib* 3: 420. — *muntra sig, glädja sig*. ma han hugnas mz sinom hemelikom vinom *Bir* 1: 311. nar andre bröddher hughnadhos sin i mällan *Su* 393. — *hugnas, förnöjas*. gudh oc änglane hughnadhos (*jucundabantur*) j himerike aff hanna dyghdhafulla stadhlikhet *Bir* 4: (*Dikt*) 259. — *hafva nöje, finna behag*. meer hughnadhos hon j dyghdelikom gerningom, än j alle wärlz ägho oc äro *Lg* 3: 499. — *trösta sig, tröstas*. glädz thy oc hugnas (*consoleris*) *Bo* 83. än thot hanna vini trösto hona. tho gat hon ey hugnadz *ib* 25. *Ber* 38. hon dröfddhis mykit aff sins bonda dödh ok hughnadhos tho nakot aff wäknarans atirkomo *KL* 62. — *Jfr ohughnadhher*.

hughnaper (*hugnadher. hungnadher: -adh GO* 854. *hunghnather: -ath RK* 3: 3656. *ack. -ap. -ath. -adh. -at MP* 1: 32, 34, 103, 161; *Bir* 2: 55. *gen. sing. -ar: hughnadha Bil* 243; *MB* 1: 161;

hugnadha *Bil* 289; *MP* 1: 295. -s: **hughnadz** *ib* 334. med *art.* **hugnazins** *KL* 139. *pl.* -ar), *m.* [*Fdan.* hugned. *N.* hugnad] *L.* hugnad, tillfredsställelse, glädje. hanne . . . tel hepar ok tel hugnap *Bu* 17. hwru varfrw hafdhe sik badhe i hugnadh ok dröuilsom *Bo* 10. louadho sin gudh oc sin herra mz othänkelike frygdh oc hugnadh oc glädhi *ib* 230. *Bu* 3, 101, 149. *Bil* 81, 289. *Bo* 11, 228. *MB* 1: 161. *KS* 52 (132, 56). *GO* 854. *MP* 1: 32, 34 o. s. v. *Ber* 187. *RK* 3: 3656. ve idhir rikom världz mannom hulke här hafuin idhan hugnadh (*consolationem*) *MP* 1: 162. engin ma hughnas j badhom hugnadhomen *ib*. — *vederquickelse*, *förnøjelse*, *nøje*. sik inblanda . . . mz likamlikom hugnadh *Bir* 4: 61. magho the ffor hugnadh skuld ganga oc spatzsera *ib* 62. nytia gudz gafwo til kötzsins hugnadh *ib* 1: 308. thera ondho hugnadha sculo them vnuändas j saar ok siukdoma *MP* 1: 334. huro manga hugnadha vi här letom swa manga thorftelica läkedoma fortakom vi varom siukdomom *ib*. — *hugsvalelse*, *tröst*. hugnadha son *Bil* 243. skal jek giua thom hughnat äptir dröuulse *Bir* 2: 55. jak skal bort dragha aff honum the godho aminnelse ok förro thanka ok hugnadha (*consolationes*) som han för hafdhe *ib* 3: 468. giordo thine hugnadha (*consolationes*) mina siäl gladha *MP* 1: 161. *Bo* 236. *Bir* 2: 34. *Ber* 38. fa fatökdomsens hwnad (consolationem paupertatis; tröst för el. i fattigdomen) *ib* 34. iak var gratanda manna hugnadh (consolator) *MP* 1: 161. paraclitus som tydhir hugnadh *ib* (på båda dessa ställen står kanske hugnadh för hugnare). — *Jfr* o-, värulds-hughnadher. — **hughnads** *bref* (hugnadz breff), *n.* tröstebref. *Bil* 485. — **hughnads** *ordh* (hugnadz- *Su* 431. hugnadz- *Bir* 1: 23, 382), *n.* tröstande *ord.* *Bir* 1: 23, 382. *Su* 431. — **hughnads** *svar* (hugnadz-), *n.* tröstande *svar.* *KL* 183.

hughnare, *m.* *hugsvalare*, *tröstare*. gudz ande skal wardha thin hugnare *Bir* 1: 275. *ib* 316, 2: 111, 204, 248. *MP* 1: 160.

hughnelika, *adv.* med hugnad, med glädje. j nakrom lustelikom thingom vtan hulkin iak gitir ey hugnelika lifwat *Bir* 1: 349. — *ljuft*, *ljuf*ligt. huat sötelika oc hugnelika lydha tässa orghor *Su* 172. be-dröffda modhrena hugnelika hugswalande *ib* 215. *ib* 122. — *Jfr* ohughnelika.

hughneliker (-lig. -likin), *adj.* [*Fdan.* hugnelig] hugnelig, glädjande, *ljuf*, *ljuf*lig. huru goth oc hugnelikit är at brödhrene byggia saman *Bil* 600. *KL* 68, 357. *Bo* 142. *Bir* 2: 69. o dödher . . . hwru hwnnelikin thu äst gratande mannom *Ber* 187. aller reddoge skiftes j hugneliga tryghet *LfK* 240. hugnelika (*glada*) högtidher *MB* 2: 221. — *uppmuntrande*, *tröstande*. hördhe gudz hughneliko ordh *Bir* 1: 271. *ib* 2: 34. *Lg* 3: 441. aff tolkom lioffwom oc hughneligom ordhom tröste sigh alla hans män til at manliga stridha *MB* 2: 326. mz tolkom hugnelikom radhom vplyste han almoghans hiärta *ib*. kwngörandis them . . . then hugneliga drömen *ib*. — *tröstande*, *villig att trösta?* mathias . . . hvghnelikin ok miskundh sambir *Lg* 245.

hughnilse, *n.* *pl.* hugnad, *vederquickelse*. at sökias medh gudhelikom hughnilsom ok vppinbarilsom *VKR* II. *Su* 388. huru thulumodhilika hon hafdhe sik j

dröwilsom oc huru sniällelika j hughnilsom (*in consolationibus*) *Bir* 4: (*Dikt*) 259. — *hugsvalelse*, *tröst*. tämpradhe hænna sorgh mz idhkelikom hughnilsom *Bir* 4: (*Dikt*) 262.

hughnirska, *f.* *trösterska*. hon war . . . änkiom hughnirska *Bir* 4: (*Dikt*) 267.

hugho stor? (**hogho stoor**), *adj.* *hugstor*, *modig*. the wäxto diärffwe ok hogho stoor (*kanske för hoghom stoor*) ängin rätzl ij thera hiärta groor *Al* 5273. *Jfr* **hughstor**.

hughro, *f.* [*Isl.* hugró] hugnad, *tröst*. gat henne nokot til hughro talat *Bil* 347.

hughrädde, *f.* räddhåga, *försaghet*, *feghet*. *Bo* 130.

hughrädde, *adj.* *försagd*, *rädd*. äru swa hughrädde at the thora äkke gripa til värio *Bo* 154. *ib* 162.

hughränna, *f.* [*Jfr* *Isl.* hugrenna, *v.*] *tanke*. hafdhe hon bradha hughränno til at wantro är nadhelik synd *MB* 1: 144.

hughränning? *f.* [*Isl.* hugrenning] = **hughränna**. thz märkir iäuoğa haffwa bradha hughränin (*trol. för hughränning*) *MB* 1: (*Cod. B*) 538.

hughsa (**hugxa** *Bir* 4: 52; -ar *MB* 1: 36, 124. **hwgxa**: -adhe *Lg* 3: 131. **huxsa**. **huxa**. **hogxa**. **hoxa** *KS* 14 (32, 15); *MP* 1: 40; *Ber* 25; -e *MP* 2: 90; -at *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). -ar, -ape, -aper. *impf.* -te: **huxste** *RK* 2: 1485), *v.* [*Isl.* hugsa] *L.* 1) *tänka*, *hafva för tankarne*. med *ack.* sighi for os huat iak huxa *Bu* 103. huxa (*Cod. A* thänkia 56) tholik ordh *MB* 1: (*Cod. B*) 532. hoxa (*cogitat*) the tingh som gudhi til höra *MP* 1: 40. hon hogxadhe oc vilde tholik thing *Bir* 2: 96. the siäl som är vpfylt af honom gitir änkte annat huxat älla astundat *ib* 1: 187. nar hughin . . . huxa gudh al tidh swa som näruarende *ib* 3: 180. — *tänka*, *föreställa sig*. ther war mere glädhi, än hiärtad giter huxat *Pa* (*Tung*) 39. — *vända tanken* (*till*), *tänka* (*på el. öfver*). med *prep.* huxar langa stund a synda ämne mz hanne *Bu* 144. *KL* 346. *Bir* 1: 346. *Fl* 153. *RK* 2: 5065, 3: (*sista forts.*) 4989. iak huxar ther a *Fr* 496. huxa vm thz änkte är wärt *KS* 72 (176, 79). iak huxar ouer thik dödth *Fl* 361. — *tänka* (*i fientlig riktning mot*). med *prep.* suasom läergrytan hoxe mot sinom giutara (*contra figulum cogitet*) *MP* 2: 90. — *tänka*, *undra*. med *sats inledd af indirekt frågeord*. hwj huxade (*cogitasti*) thu af hulkom anda the (*orden*) warin godhom älla ondom *Bir* 1: 11. — *tänka efter*, *efter-sinna*. med *sats inledd af indirekt frågeord*. at huxa ok skipa, huru han må wäl ok dygdelika skipa sit liuerne ok äthäue, ok huxa huru han skal huatuitna til taka *KS* 22 (54, 24). — *abs.* tha huxade birger jerl ena stund ok swarade sidhan tessa lund *RK* 1: 191. — *tänka på*, *betänka*, *besinna*, *komma i håg*. huxa ok wara thz som warda må, ok mins thz som warit hauer. ty at huar som ey huxa thz som warit hauer, han liuer medh lifz wädha, ok huar som ey huxa huadh warda må, hånom kombr alt owarandis til. ok huxa thy at bädhe ilt ok got warda må *KS* 22 (53, 23). skal kunung thz wita ok hoxa *ib* 14 (32, 15). huxsadhe ey sua atuaktelica the laghin som kallas kirkionna lagh *Bir* 3: 26. *ib* 1: 20, 268. *Su*

51, 97. the som sik hugxa mwld oc asko oc dödhe-
lika wara *Bir* 4: 52. hwilkin som sik hoxa daghlika
dödhelikin *Ber* 25. — *öfvervåga?* hawm wi pätt
hoxat, statt oc sampykt med waro raap *SD* 5: 378
(1344, *nyare afskr.*). 2) *uttänka, upptänka*. huxadho
the swiklikhetz radh *Bir* 1: 251. *KS* 71 (175, 78).
kötit hwgxa mik daghlika ilt *Ber* 234. 3) *tänka*,
tro. iak huxape mina systor vara dara *Bu* 187. *Bo*
113. at han skulle ey huxsas vara teridacius *Gr* 268.
prestrin huxadhe at hon sofue *Bil* 879. 4) *för-*
moda, vänta. iak huxar antswar *Al* 182. 5) *tänka*,
hafva för afsigt, ämna. med inf. iak huxape hämnas
min harm *Bu* 19. *ib* 133. *Bil* 785, 840. *RK* 2: 1485,
2636. — *ämna sig.* tith hafdo the huxat *RK* 1: 1491.
6) *trösta, uppmuntra*. hwgxadhe (*kanske för* hwg-
nadhe) henne och sagdhe o kesarinna stath nw stark
i thino hiärtha *Lg* 3: 131. — (huxa *för* hus *KS* 87 (212,
95). — **hughsa sik**, 1) *betänka sig.* än han
hugxar sik ey *MB* 1: 124. at huxa sik ther vm *Bil*
865. 2) *hafva för afsigt, ämna sig.* en tima han
huxape sik färpas *Bu* 171. — **hughsa sik um**,
betänka sig. huxe sik om *RK* 1: 1614. *Jfr um*
hughsa. — *Jfr a-, at-, för-, ful-, stadh-*
hughsa, *äfvensom bradh-, o-hughsadher, van-*
hughsande.

hughsan (*huxan. huxsan Su* 115. *hwxsan*),
f. [*Isl. hughsan*] *L. tänkande, tanke.* äpte marghfalde
huxan ok mödho the haua i styrilse landa ok almogha
KS 39 (101, 42). at wita . . . annars huxan *MB* 1:
(*Cod. B*) 537. *KS* 21 (52, 23). *MB* 1: (*Cod. B*) 538.
Su 115. bliffwandis stadugh i gudelika böner oc
jinnerlike hwxsan til gudh *Lg* 3: 319. *Jfr a-, för-,*
um-hughsan.

hughsilse (*hugxsilse. huxilse. huxsilse MP*
1: 141; *-ilsom Bo* 28; *Bir* 3: 210. **hughselse.**
hoghsilse. hogxilse. hogxilse. *gen. s. med art.*
hoxilsinina för hoxilsinna Ber 31), *n. pl. och*
f. 1) *tanke, föreställning.* at min hugxsilse ordh
oc gerninga vardhe alla äptir hans signadha vilia
Bir 2: 263. *ib* 3: 100, 210. *MP* 1: 71, 75, 132, 141, 219,
2: 90. *Ber* 31, 101, 102, 139, 147. oreus lusta hoghsilse
ib 180. wrangx lusta hwghsilse *ib*. diwrluk hoghsilse
ib 229. wptänder . . . etherful hogxilse *ib* 234. 2)
betraktelse. nw mötir os här faghir oc mild oc mykyt
varkunsam huxilse (*meditatio*) *Bo* 14. *ib* 28. *Su* 452.
thänne nytlikasto minna pino hughselse lösa skärslo-
eldz pino *ib* 447. väkne sina hugxsilsa (*considera-*
tionis) öghon mz hualsins brunom *Bir* 2: 227.

hughskot (*hogxskot*), *n.* [*Isl. hughskot*] *det som*
kommer (någon) i hågen, ingifvelse, tanke. fik gudh-
likt hughskot (*Bil genom ändring af senare hand:*
inskiutelse 795) at giffua sik gudhi *Lg* 1038. wandhra
äpther thins hiärta hogxskot *ib* 3: 453. — *tanke, upp-*
sät. reent offer teknar reent hiärta oc thäs hughskot
(*Cod. A* thanka 473) som offerar *MB* 1: (*Cod. B*)
563.

hughslaghin, *adj. modfäld, förskräckt.* hugh-
slaghne oc rädde *MB* 1: 378.

hughstor (*huxstor L.*), *adj.* [*Isl. hugstórr*] *L.*
djärf, öfvermodig. fläste af klosterfolkene äru swa
hughstore ok höghfärdhoghe ok diärfwe wordhne vidh
sina formän *Su* 420. *Jfr hugho stor.*

hughswal (*hogswal*), *n.?* *hugnad, vederqvickelse.*
hans blidha laat ok milda taal thz är herrans folkx
hugswal *MD (S)* 280. — (?) tolamodh war hans
hogswal *MD (S)* 271. — *Jfr hughsvalli.*

hughswala (*hogsuala. hogxswala LfK* 87; *-ar*
ib; -as ib 87, 88; *-adhe Lg* 221. **hoxswala** *ib* 293;
-andes ib 3: 441. *-ar, -adhe, -adher*), *v.* [*Fdan.*
hugsvale] *consolari; eg. svalka sinnet; hugswala, trösta,*
vederqvicka. tröoste han oc hughswaladhe medh sinne
hålghe nadh *Ansg* 253. hughswala han i sinom dröf-
uilsom *ib*. hogsuala then bedröffda *Su* 172. *LfK* 87.
Lg 221, 293. — *muntra, vederqvicka.* them hoxswal-
andes mz hwgnelikom ordhom ällar mz likamlikom
gaffwom *Lg* 3: 441. iak seer hwru mina samsystra
wardha sökta oc marghfallelika hogxswaladha aff sinom
föräldrom, wenom oc frändhom *ib* 442. — **hughswala**
sik, *trösta sig, tröstas.* aff thässom ordhom oc an-
drom tholkom wilde ansgarius sik inkte hughswala
Ansg 253. — *refl. hughswalas, trösta sig, tröstas.*
grät swa at han kunne ångaledhis hughswalas *Gr*
288. hwar en som wil hogxswalas aff gudhi, hans
siäl skal widherstyggias her i wärlden hogxswalas
LfK 87. *ib* 88. — *muntra sig, vederqvicka sig, ve-*
derqvickas. hwghswalas mz sinom wenom oc frändom
Su 21. *Bir* 4: 119. hugswaladis aff henne alt hime-
rikis härskap oc alle the j purgatorio äru *ib* 55.

hughswalan (*hugxswalan. hoghswalan.*
hogxswalan. hoxswalan LfK 87), *f.* [*Äldre*
Dan. hugswalen] *hugswalelse, tröst.* thin himilska
hogxswalan bort älther allan langlika ångxlan *Su*
172. lenas mz thinne sötaste hugxswalan *ib*. fik han
stora hughswalan (*för hughswalan*) *Ansg* 253. *MB*
2: 158. *LfK* 87, 88. — *hugnad, vederqvickelse, upp-*
muntran. at tik kwnne ther aff widherfara större
glädhi oc större hugswalan *Bir* 4: 45. *ib* 44, 176.
loffuas idher at haffua mattelika oc höffuidzska hug-
swalan til idhers krops styrkilse oc widherqwekilse
ib 118. wysom spakom ok sniellom mannom til hogh-
swalan bestandelsse ok störkelse *SO* 101.

hughswalare (*hugxswalare. hogswalare.*
hogxswalare), *m.* [*Äldre Dan. hugswalere*] *hug-*
swalare, tröstare. ey hafuandes hopp eller hugswalare
j synom dröfuelsom *Lg* 3: 581. o mildaste hugx-
swalare *Su* 89. *ib* 235. gaar jak . . . owirgiffuen oc
forsmadher til min enda hogswalare oc frälsara *ib*
279. then hælge ande (*näml. wari*) them som komma
til thit mönstir hugswalare *Bir* 4: 115. wtan iak ey
lekamleka gaar fran idher, tha komber ey til idher
hogxswalaren som är then hælge ande *LfK* 88.

hughswalelika (*hogxswalelika*), *adv. hug-*
swalande, tröstande. jomffru maria taladhe tha mykyt
hogxswalelika til hans *Lg* 3: 710.

hughswaleliker (*hugswalelig*), *adj. hugswa-*
lande, hugswalelig. huru hugswalelig the broff mich vaaro
BSH 5: 26 (1504).

hughswali? *m.* [*Fdan. hugswale*] *vederqvickelse,*
lättnad. thz war them tiil hugswala *RK* 3: 1921 (*kan*
föras till hughswal).

hughswalilse (*hwgswalelsse. hoghswalilse*
Lg 812, 814. **hogxswalilse** *ib* 3: 442; *LfK* 87, 88.
hoswalelse *DD* 1: 183 (1503, *eft. aftr. hos Lange-*
bek)), *n. pl.* (*Bir* 4: 45, 47; *Su* 171) *och f. hugswalelse,*

tröst. then hugswalilsse iach aff tik hörde *Va* 41. hugswalilse j frestilsomen *Bir* 4: 93. *Su* 171. *LfK* 87, 88. — *hugnad*, *vederquickelse*. gjorde gud sancte ioachim stora hugswalilse, nar han war j dröffwilsom, thy at han om wändhe forbannilse j wälsignilse *Lg* 3: 42. iak thogh swa stora hogswalilse glädhi och frögdh *Lg* 812. *ib* 814. *Bir* 4: 45, 47. haffwin twa tima at äta oc drikka wm' qwällin, oc til kropsins höffuidzska hugswalilse oc lättilse *ib* 118. — *upprättelse*. ath jach kwnne faa hwgswalilse for thet hommoth, megh giort är *BSH* 5: 389 (1510). jag far ä nagra hugswalilse ther fore *ib* 541 (1514?). at mik matte vedherfaras nagon räth ok saa en hoswalelse for thet ofwerual mik är sket *DD* 1: 183 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*). them tycker ganske ylle wara, ath eder swadant hoffmot skee skulle helst i ene fellugh dag, forhependis till gud och alle swerigis patroner, ati faa ther en god hwgswalelsse fore *FM* 665 (1517). — *lättnad*. vnnis them hughswalilse vtan til *VKR* 4. *Bir* 4: 95. — **hughswalirsa ordh (hogswalelsa-),** *n. tröstande ord.* mik tiltalande tolken hogswalelsa ordh (*verbis consolatoriis*) *Su* 187.

hughswalirska (hwgxswalirska *Lg* 3: 442. **hogswalirska** *ib* 700. **hogswalirska. hogswalerska**), *f. hugswalerska.* the aldre sötasta hogswalerskan jomfru maria *Lg* 809. thzta är . . . en tilkommandhe gudz sons modher . . . en hogswalirska oc tröstirska allom människiom *ib* 3: 608. *ib* 67, 442, 700.

hughswalugher (-ogher), *adj. hugnande, vederquickande.* hugnadher aff hännas lioffua tiltalan oc hughswaluga när warilse *Su* 20.

hughvilla, *f. obeslutsamhet? sinnesförvirring?* för fra thik sorgh, thy at hon är iäfwghans och hwghwillonna syster (*soror dubietatis et animositatis*) *Ber* 39.

huka (huga. -adhe), *v. [Jfr Mnt. hoken, huken; äfvensom Isl. huka; Äldre Dan. huge] eg. sitta hukad (ss månglerska)? mångla, idka mångleri el. hökeri.* hon (*Sigbrit*) hukade (*red. A* hugede) j holland oc roffade j norge nöter oc aple förde hon til torge j bergän hölt hon krogara huss *RK* 3: (*Till. om Chr. II red. B*) 6277.

hukiza? (huguza), *f. [Fdan. hugitse. Jfr Sv. dial. tor(g)huka, torruka, torrukesa] månglerska, hökerska. penestica, uguza* *GU* 7.

hul (hol. holl *RK* 3: 3378; **-it** *ib* 3800. **hool** *ib* (*Albr.*) s. 212; *Bir* 5: 70), *n. [Isl. hol] L.* 1) *hål, öppning.* thz holith ther han in tradh mz glas han thz ater stoppa badh *Al* 9183. murin hafde mang gap oc hol *Bir* 3: 334. ey war tha fullelica vtskiilt oc utthrykt hwadh the flödhgiwtor sculde wara i eno huli eller flerom *VAH* 24: 322 (1442). effter thet at brodher nielis haffuer the flödhgiwtor bygth i threm hulom eller vtlöpom oc ey i eno *ib*. at swa mykit watn ma wäl vtlöpa oc vtlöpir aat xij eller xv alna hulom i flerom flödhgiwtom som aat vj alna huli i enne flödhgiwto *ib. Gr* 277. *ST* 354. *Bir* 5: 70. *Lg* 437. *RK* 3: 3778, 3800, 3801. 2) *håla.* gak thik länger i holith in *Al* 8604. *ib* 8659. swa kom ther i then snödhe räff som wiste badhe hwl oc graff *RK* 1: (*Albr.*) s. 208. *ib* 212. — *Jfr biärgh-, biärgs-, hvalf-, skytta-, stanga-, pluf-, virna-hul.*

hul (hol *Lg* 665; **-a** *SO* 143, 154; **-ä** *HSH* 19: 14 (1497), 15; **-an** *ST* 65, 354), *adj. [Isl. holr] ihålig.* j enne huli eek *KL* 25. *ib* 26, 127. the graff war . . . al innan hul *Al* 3402. *ib* 5774. göra een holan staff *ST* 65. widh samma källo war en holsten (*för* hol sten) oc stor, hwar watnet lopp wndher *Lg* 665. *Bir* 1: 62. *Al* 4905, 6415. *ST* 354. *SO* 143, 154. — *kupig, konkar.* hul pänninger (*jfr Fdan. hulpenning; Mnt. hol pennink; Nht. hohlpfenning, hohlmünze*), *ensidigt prägladt mynt af konkar form, brakteat.* söllffmynth skal han slaa helä örtoger halffva örtoger och smaa holä penningä *HSH* 19: 14 (1497). skal wägien mark aff forne smaa holä penningä hollä fem lodh sylffwer *ib* 15.

hula (hola *Bir* 3: 270; **-unne** *Gr* 287), *f. [Isl. hola] håla.* innelykte sik ij prange hule *KL* 186. een hola vthuggin v biärgheno *Bir* 3: 270. *Gr* 284, 287. *Jfr arm-, biärgh-, biärgha-, biärgs-, ärmita-, örna-hula.*

hula (hola. hala. -ar, -adhe), *v. [Isl. hola] göra ihålig, urhåka.* han hiwg om kwll et stort trä oc holade thz jnnan till *Di* 43. stenen, huilken . . . graffs oc halas (*cavatur*) aff idkeliket watnfal *Su* 113. holar thz lungona *LB* 3: 69.

huld (hull *Al* 9321; **-eth** *LB* 7: 52. **hwl** *MD* 191. **hold** *L.*; *MB* 1: 360. **hol** *L.*), *n. [Isl. hold] L.* 1) *kött, hull.* brister huld ok hudh *SR* 53. *ib* 54. böp raka hanna huld fran rifiom *Bu* 504. *ib* 493. *Bil* 472. *MD* 94. *GO* 743. *Lg* 3: 130. for ieth, tz är en soth som är i mellan hulleth och skynaeth *LB* 7: 52. thz (*folket*) aat folk mz huld ok krop *Al* 3957. wille til råka göra hans (*håstens*) huld *ib* 9482. *ib* 9321. *MB* 1: 360. at liwa widh andra diwra huld *ib* 98. *ib* 304. 2) *kropp, lif, äfven ss beteckning för människans hela varelse (närmast för kroppen).* thz i idhart vnga hwl tappin her fore mina skul *MD* 191. jak är omäktogher mino huld (*memetipsum in potestate non habeo*) *Al* 3576. alexander swaradhe mz dröffdho huld (*förbittrad*) *ib* 8327. — *Jfr människio-, tanna-huld.*

hulder (hwll *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 282; *HSH* 20: 41 (1506). **hwldh** *BSH* 4: 266 (1501). *nom. sing. f. och nom. pl. n. hull* *Fl* 76, 542; *Al* 6266. **hul** *lv* 2031. *frf. vok. i änd. hull-. ack. sing. m. i predikativ ställning hullan* *VAH* 24: 321 (1424). **hull** *Al* 7626. **hul** *MD* (*S*) 300. *nom. och ack. sing. n. hult. holt* *RK* 1: 421), *adj. [Isl. holr] L.* 1) *huld, välsannad, trogen, tillgifven.* sagbo sik vara hulla vini *Bu* 129. *Bil* 652. *KS* 10 (26, 11). *RK* 1: 818. — *med dat.* sinom herra hulder ok tro wära *Al* 2757. hon skal mik fölgia ok vara hull *Fl* 76. *PM* 23. ath i veliä vara richet och mich en hwll thro man *HSH* 20: 41 (1506). *lv* 2031. *Fl* 542. — *med prep.* til. bar hon et hierta holt til konungen *RK* 1: 421. — *med prep.* at. thu . . . som är hullast aat tik siälffwom *LfK* 111. — *huld, nådig.* hua som wil hua kärlek ok hult hierta af kununge *KS* 77 (190, 84). bewisä segh moth sinä vndersaatbä som en gwnstog, godh, hwldh herrä och kongh bör ath görä *BSH* 4: 266 (1501). troen oc huldher gudh later engen frestas owermatto *Su* 170. — *i edsformulär.* jak bedher mik gudh swa hul kan jak tik redda mz silff äller gul . . . thz wil jak alt for tik wagha *MD* (*S*) 300.

badho sik swa gudh hullan oc hyälpogha wara oc al hælghon j hymerike at ther war ey tha mere forbygth VAH 24: 321 (1424). 2) *kär*. thin forrädhare hawer thik nw hull AL 7626. — *med dat.* goz ok riikheet är hænne (a: giri) hull AL 6266. 3) *benägen* (*för*), *hängifven* (*åt*). swa ärin i idhre giri hulle AL 6954. til dryk ok mat ära wi ey hulle ib 6118. att iag skulle altiit ther till ware hwll RK 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 282. 4) *trogen*, *god*. mz throno hiarta ok hulle tröst AL 3520. thän är säl som hwlt hws sökirk GO 323. — *Jfr* ohulder.

hulder (*nom. pl. m. hwlle*), *adj.* [*Isl.* holdr] *vid hull*, *hullig*. oxa the som wære well hwlle (*vid godt hull*) RK 3: (*sista forts.*) 4599.

hulhet (*huldheth*), *f.* *huldhet*, *tillgifvenhet*. thet som edher är til huldheth ok til trooheth BSH 5: 159 (1507).

hulikin (*hulkin*), *se* *hvilikin*.

hullelika (*hullelige*, *hullälige* FM 206 (1504)), *adv.* *huldt*, *troget*. han . . . haffwer . . . bewisth sikh aldeles ärlige hullelige och wel emoote mik FH 1: 56 (1485, *nyare afskr.*). FM 206 (1504). jach honom thet gerne vnner, for ty han thet hafuer hwillelige (*d. v. s. ärligt*) fortienth BSH 5: 386 (1510).

hulsar (*holsar*), *n. L.*

hulsäre, *n. L.*

hulskaper (*huldsaker*: *huldskap* FM 180 (1501). *huldsaper*. *hwldskaper*: *hwldskap* RK 3: (*sista forts.*) 5358) *m.?* och **hulskap**, *n.* *huldhet*, *trohet*, *tillgifvenhet*. lofuen j abbatissonna hendir . . . lydhno, hulscap oc troscap VKR 46. nordmen hanom (*konung Karl*) hulskap sade RK 2: 7749. rikens raadh jätte them hulscap igen stadheligha holla vtan meen ib 2145. ib 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 268, 3: (*sista forts.*) 4347, 4527, 5091, 5358. PK 223. swärya hwlskap PM 23. sigie honum mit hulscap oc manscap FM 144 (1502). honum tilsigie nogod hulscap eller manscap ib. opscriffue eder nade mit hulscap, manscap oc tro-tieniste ib. wij haffwe sakth honwm wart hwlschap, manscap, troscap och lydactoghet BSH 4: 220 (1497). FH 1: 141 (1493, *gammal afskr.*).

hult (*holt*, *hylv*), *n.* [*Isl.* holt] *L. hult*, *liten skog*, *skogsdunge*. opta är hulth hörande när (*in saltus latebra silet ascultatio crebra*) GO 433. opta är hwlt hörande näst (*saltibus auditas fit prope sepe situs*) ib 863 (*jfr* skogh hawer öron ib 69; *jfr* ock *Isl.* opt er i holti heyrandi nær; *troligen har äfven det Svenska ordspråket ursprungligen haft i hult*). mädher . . . hwlt ok hagma SD NS 1: 592 (1406, *dipl. fr. Jämtland*). — *i ortnamn.* almännigs scoghär . . . hasmäholt . . . byrsuholt. sandä holt . . . skipindä holt (*andra hds.* skipwidaholt, skiprupaholt) VGL. IV. 11: 1. in østraby parrochie hvlz in uitdbo SD 1: 643 (1284). elevahult et byahult ib 688 (1210 16, *nyare afskr.*). *tertia pars silvæ quæ dicitur stigemotzhult, insuper quædam particula, licet modica, cui nomen tiufshulta* ib 689 (1216-22, *nyare afskr.*). *de gydinxhult* ib 2: 51 (1288). *usque hembleshyt* ib. *circa loca molendinorum frøele uel hemblesholt* ib. *possessores silvæ krengshult* ib 133 (1292). *ringguidahult* ib 5: 364 (1344). *in manerio nostro ringwidahult* ib 543 (1346). *watholt skogh* ib 618

(1346). *hagholt*. *hellæholt* ib. *granholt* ib. *bogholt skogh* ib 619. *Jfr* **hylv**.

hulyrt (*hulörth*. *hwlorth*. *holyrt* LB 5: 81, 7: 190, 217, 223, 226, 294; *-en* ib 295. **holörth** ib 2: 36. **haalyrth** ib 7: 90. **haalörth**. **halyrt** LB 7: 227), *f.* [*Fdan.* hulurt. *Mnt.* holwort] *aristolochia*, *hållsrot*. *aristologia* haalörth, hon är trehandha, then ena syhwalf, then andra aflongh, then triillie hether clementhes LB 7: 143. *aristologia* thz er hwlorth ib 6: 284. *aristologia* hether hwlorth ib 2: 40. *hulörth* doger fföre aanga ib. tag te syhwalfwa holyrten ib 7: 295. ib 2: 36, 3: 118, 5: 77, 81, 7: 90, 190, 217, 223, 226, 227, 294, 319.

humbla (*hombla*. *hömbla*: *-omen* Bir 1: 135), *f.* [*N.* humla. *Fdan.* humle] 1) *humla*. jak höre af wärldinne swa som homblo (*apis majoris*) röst hulka som sankä saman honagh j iordhinne Bir 1: 134. homblan nar hon flyghir nidhir sänker hon sik idhke- lika til iordhinna ok gifwir af sik mykit hesa röst ib. ib 135. 2) *gräshoppa*. skal iak i morghon wiisa a thit land humblo här, som är litith diwr, oc hawer langa äptrofötrena (*inducam eras locustam in fines tuos*) MB 1: 303. swa margha humblor (*locustas*), at the fylto alt egypto land ib 304. är thz märkelikt, at iohannes baptista lifdhe widh humblo huld än pharao konungir räddis at humblor wordhe hans döddher ib. hwmblonar oc brinzsane (*locustæ et bruchi*) Bir 4: 113. — **humblo plagha**, *f.* *plågande gräshoppssvärm*. kom wästan wädher, oc bläste alla humblo plaghona wt i hawith MB 1: 304.

humble (*homble* FM 347 (1507); *-en* SGGK 107), *m.* [*Lat.* humulus, *humlo*. *Fnor.* humli] *L. humulus lupulus* Lin., *humle*. säliä . . . salt i helom pundum allr halwm. humblä samulep SD 5: 639 (1347). at köpa fää ellir fisk salt ellir humbla VKR 40. ib 33. SD NS 2: 355 (1411). LB 7: 239. SGGK 107. GS 39, 40, 43. RK 3: (*sista forts.*) 4605. *Jfr* **iordh-**, **vil-humble**. — **humbla garper** (*-gaardher*: *-um* VKR 31), *m.* [*Fnor.* humlagardr] *L. humlegård*. SD NS 2: 582 (1413), 590 (1413), 695 (1413). VKR 31, 32. GS 39, 40, 43 (1416). Bir 5: 113, 114. mz skäron skal han sik latha warda rensa wiin ok humbla gardha MD (S) 282. — **humbla kättil** (*hombla-*), *m.* [*Fnor.* humlaketill] *kittel hvari humle kokas*. vnam caldarium dictam humblaketil SD 3: 673 (1325, *gammal afskr.*). vnam caldarium cum qua solet braxare, et aliam que wlgariter dicitur homblaketil ib 4: 554 (1337, *gammal afskr.*). — **humbla rot**, *f.* *humlerot*. *Hästläkedom i AS* 137. GS 43 (1416). — **humbla spira**, *f.* [*Vestgötadial.* humlespira] (*om våren*) *uppspirande skott på humle*. tagh humbla spiror oc siwd thom i öll eller i viin LB 7: 226. ib 239. — **humbla stang**, *f.* [*Fnor.* humlastöng] *L. humlestång*. GS 43 (1416). — **humbla säcker**, *m.* *humlesäck*, *säck innehållande humle*. RK 3: 3774. — *ss tillnamn.* petro humblasek SD 3: 36 (1311). — **humbla thiuer**, *m. L.* — **humbla öl** (*humblöl*), *n.* [*Fnor.* humlaöl] *öl tillredt med humle*. AS 60. 1 lesth humbla öl FH 4: 83 (1499). skärt wiin skal man drikka oc hwit oc skärt trampnöl oc gamal (*för gamalt*) humblöl LB 1: 96.

hume, *m.* [*Jfr* *N.* hume, *dunkelhet i luften*,

mörker] *L. hum*, dunkel föreställning, misstanke. nu hauär han humä ä hwar päť kumit är *SR* 43. — **huma mal**, *n. L.*

humna (*humpna. -adhe*), *v.* [*N. hovna. D. hovne*] *svullna*. the humpnadho i halsenom *Lg* 3: 206.

humpa, *v. L.*

humper (*homper. -ar*), *m.* [*Sc. dial. hump*] *L. urfjäll, från en bys öfriga egor skildt jordstycke*. duos agros dictos wlgariter hompæ *SD* 5: 284 (1344). twa attonga iordh . . . meth husom oc tomtom, akrom oc ängiom . . . hompum, flatum oc meth allom thöm tillaghum, som thesso for:do godze aff alder tillighat hafuer *ib NS* 2: 20 (1408). *Jfr ängia humper.*

humul, *m.* [*Lat. humulus. Isl. humall. Äldre Dan. hummel*] *humle? ss tillnamn. thogillus humul SD* 2: 504 (1307).

hun, *se han.*

hun, *m.? L.*

hunagh (*honagh Bil* 614, 844; *KL* 26; *Bo* 231; *Bir* 2: 34, 3: 22, 315; *GO* 955; *Su* 406; *LB* 2: 56; *PM* 56; **-it** *Bo* 232; *MP* 2: 237; **-eth** *MB* 2: 116. **honag** *LB* 2: 33; *PM* 56. **honak** *LB* 2: 56. **honogh** *MP* 2: 25; *RK* 3: 4108; **-ith** *MB* 2: 115. **honog: -et** *Lg* 3: 659. **honnogh** *LB* 8: 43, 50. **honnog** *ib* 42. **honug** *MD (S)* 295. **honnug** *LB* 8: 49. **honnwg** *ib* 42. **honigh** *MB* 1: 282, 349, 471. **hanogh** *Su* 40; *LB* 2: 41, 44, 46, 48. **hanog** *ib* 49, 53, 55, 58. **haanogh** *ib* 36. **hanok** *ib* 56. **hanagh** *Bir* 1: 247. **haanagh** *LB* 2: 35, 40. **haanag** *ib* 55. **hanigh** *ib* 7: 227), *n.* [*Isl. hunang. Jfr Ags. huneg; Fsx. honeg; Fht. honag, honang*] *L. honing*. mz hunagh ok miolk väldar ok flytar iorpen al *Bu* 77. aat . . . hunaghit *Bil* 614. litit hunagh *ib*. litit honagh *ib*. liknas sötasta honagh *Bir* 3: 22. the yrtin biin dragha honaghit af *MP* 2: 237. tak swa honagh at by hawa sina näringh *GO* 957. *Bu* 402. *Bil* 844. *KL* 26. *Bo* 231, 232. *MB* 1: 282, 349, 471, 2: 115, 116. *Bir* 1: 247, 3: 315. *MP* 2: 25. *RK* 3: 4108. *Su* 40, 406. *Lg* 3: 659. *MD (S)* 295. *LB* 2: 33, 35, 36, 40, 41, 44, 46, 48, 49, 53, 55, 56, 58, 7: 227, 8: 42, 43, 49, 50. *Jfr* **hunagher** (till hvilket ord flere af de anf. ställena kunna föras). — **hunags bigardher** (**honagx biigardher**), *m. på honing rik bigård. the sötasto honagx biigardhane (apiaria suavissima) . . . ärw toom Bir* 1: 265. — **hunags drupi** (**honagx dropi. honax dropi** *Bir* 3: 21. **hanogx drwpi** *Su* 77), *m. eg. honingsdroppe; honingskaka. thin ordh äru söt owir honagh oc honagx dropa (favum) Bir* 3: 315. *ib* 21. *Su* 77. — **hunags drypande** (**hanogx-**), *adj. drypande af honing. Lg* 3: 426. — **hunags flytande** (**honagx-. honogx-** *Su* 76. **honnogx-** *ib* 40. **hanogx-** *ib* 85, 110, 179, 225, 320), *adj.* [*Isl. hunangsfjótandi*] *flytande el. flödande af honing. himpnane äru wordhne honagx flytande (melliflui) Bo (Cod. B)* 349. *Su* 40, 76, 85, 110, 179, 225, 320. — **hunags fulder** (**honogx-**), *adj. full af honing. Su* 282. — **hunags kaka** (**honogx-** *MB* 2: 115; *Lg* 3: 461. **honagx-** *LB* 7: 254. **honigx-** *ib* 292), *f.* [*Jfr Äldre Dan. honnigkake*] *honingskaka. LB* 7: 254, 292. *MB* 2: 115. *Lg* 3: 461. — **hunags kar** (**hunax kaar**), *n. kärl innehållande honing. GO* 524. — **hunags liker** (**honogxliker. honogxs-**

liker. honogxliken (*ack. sing. m.*) *Lg* 3: 393), *adj.* [*Jfr Isl. hunangligr*] *melleus, honings-, honingsljuf. mz honogxlikom sötma Su* 181. j . . . honogxslikom smak *ib* 202. *Lg* 3: 393. — **hunags söter** (**honax-. honogx-**), *adj.* [*Jfr Isl. hunangsætr*] *honingssöt, söt som honing. vm thäs hælgha anda honaxsöta ström Bir* 4: (Dikt) 237. taladhe honogxsötan kännedom *LfK* 178.

hunaghblandadher (**honagh-**), *adj. blandad med honing. Bil* 459.

hunaghbärande (**honagh-**), *adj. bärande el. innehållande honing. al gräs honaghbärande Bir* 4: (Dikt) 241.

hunagher (*Lg* 3: 256. **honaghir. honagher** *MB* 2: 348; **-in** *KL* 11. **honogher** *MB* 2: 349; *LfK* 127), *m.* = **hunagh**. sötare än honaghir *Bir* 1: 200. *KL* 11. *MB* 2: 348, 349. *Lg* 3: 256. *LfK* 127. *Jfr* **hunagh**.

hunar (*hynar Di* 185; **-a** *ib* 222. **hinar: hina** *ib* 222; *se vidare Di* 389-90), *m. pl.* [*Isl. húnar*] *inbyggare i Hunaland. Di* 185, 222. *Jfr* **hynir**. — **huna här (-her)**, *m.* [*Isl. húnaherr*] *här af Hunner. war wäldugher huna här wt komin aff karelom Bil* 681. han (o: theodocius) wmstridde huna här mz götha hiälp *ib. ib* 683. huna hers konunger. som heet attila *Lg* 3: 240. — *här af krigare från Hunaland. haffde mz sik allan hunaher Di* 200. *ib* 206, 210. *Jfr* **hyna här**. — **huna konunger**, *m. konung öfver Hunerna. hanum drömde som han saghe huna konungs bugha brutin Bil* 681. — **huna land** (**huneland** *Di* 24. **hwnelandh**), *n.* [*Isl. húnaland*] *Hunernas land, ett i Didriks saga omtaladt land, öfver hvilket först Melias är konung, sedan Aktilius, slutligen Didrik. Di* 24, 29, 206, 207. *Jfr Di* 388-9; *G. Storm, Aarb. f. Nord. Oldk.* 1877 s. 323-336; *Fritzner, Ordb.* 2: 91. *Jfr* **hyna land**.

hundare (**hundäri. hunderi. hundar** *SD NS* 2: 128 (1409), 138 (1409), 163 (1409), 193 (1409) o. s. v.), *n. och hundara? n.? (SD NS* 1: 8 (1401)), *hundare, härad (benämningen tillhör Södermanland, Vestmanland, Uppland, äfvensom Gottland och motsvarar häråp i andra landskap). at skipa ok afftaka domara i häradhe ok hundare huario KS* 68 (168, 75). openbara hwar i manghum hundärum ällär häråpum hanum warper skipat yuer att seya *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). a förstä þinge laanz, hundäris äller fyärþungs *ib. ib* 378, 4: 537 (1336, *nyare afskr.*), 6: 129 (1349), *NS* 2: 128 (1409), 131 (1409), 138 (1409). thessa aterstadhur ok laglikin ingield skulu böndrene införa . . . aff hwario folklande äller hundare *BSH* 1: 133 (1371). bælahunderi & walandahunderi *SD* 1: 589 (1281, *i vidim. af* 1283). in nerdungahunderi *ib* 2: 104 (1291). *ib* 118 (1291). i habohundhare *ib NS* 1: 3 (1401). i twa sokn oc olanda hundara *ib* 8 (1401). ii norbo hundare *ib* 11 (1401). *ib* 12 (1401) o. s. v. de rönehundare *BSH* 1: 62 (1365). de iunakir hundare *ib* 63 (1365). *ib* 64 (1365), 69 (1366), 70 (1366) o. s. v. i sylbo hundari *DD* 1: 41 (1382, *afskr.*). i öknabo hundari *ib*. ofwer dahla hundari *ib* 74 (1417, *afskr.*). i tuuna sochin i daala hundare *ib* 84 (1438, *afskr.*). in parochia rasbohundari *SD* 2: 104 (1291). — **hundaris bro**, *f. L. Jfr halfhundaris bro. — hundaris*

kirkia, *f. L.* — **hundaris män**, *m. pl. L.* — **hundaris nämnd**, *f. L.* — **hundaris nöt** (**hund-ers-**), *n. nötkreatur som (till ett antal af fyra årligen) lemnades af hela häradet ss skatt. BtFH 1: 317 (1413, nyare afskr.).* — **hundaris rätter**, *m. L. häradets andel i böter. SD 5: 606 (1346).* — **hundaris syn**, *f. L.* — **hundaris ping** (**hundaretz ting**), *n. L. häradsting. a varo rätto hundaris thinge SD NS 1: 56 (1401). a satto hundaretz tinge ib 325 (1404, nyare afskr.). ib 336 (1404), 370 (1404), 536 (1406).*

hundare thing, *n.* = **hundaris thing**. *a satto hundare thinge SD NS 1: 265 (1403).*

hundbit (**-beet**), *n.* [*Fgutn. hund bit*] *hunds bitande, hundbett. dömdes . . . oleff oleffsson for sak til iij m. for hund beet BtFH 1: 298 (1509). Jfr hunda-, hunds-bit.*

hunder (**honder: -omen Bo 111. -ar**), *m.* [*Isl. hundr*] *L. hund. hwat är mindra wärt j huseno än hundin älla kattin Bir 1: 141. hundin skal thiäna herran ok katthin frwnne GO 111. hundhir löpir om brödhith ok harin om liwith ib 177. hundher är hema diärwastir ib 59. hema är hundir rikast ib 243. thz är seent at taka hunda sidhan hiortin är lupin gynom by ib 756. thz skadha rakkan thz han leeker mz hundum ib 197. frändher äru wslum wärst saghdhe räff til rödha hunda ib 1086. hwat giwer jak vm at hundin göör ok bither han mik ey ib 821. han lät . . . hunda quäpa Bu 101. hunda dragha . . . bäter wädhher än mannen MB 1: 80. latir hundir idhis ey vpsta oc göö nar thiufuin kombir MP 2: 206. thera ben lagho vj dagha for hundum ok ramnum Bil 449. kasta wt hans lik for hund oc rampn ib 473. riidh oc sök mz hund oc hök MD 394. Di 14, 280. thu skalt . . . sende mik xl falkä oc xl hwnä the wäll bette äre, then beszte hwnä skall haffua en toring aff gwll ib 9. the . . . slogo theris hwnä lösä ib 14. tw wilt lata tina hunda bita min biorn ib 108. hertogh fräderik pläghadhe hunda Fr 55. the slogho thera hunda ok loto them löpa ib 67. diäfwllin är suasom hundir (*canis venaticus*) sloppin v bandom Bir 2: 34. koma jämsköt diäfla j hunda hami a mot petrum Bil 103. Bu 137. skapadhe han (*djäfvelen*) sik i ens swartz hwnä liknilse Lg 3: 690. — ss skymford. rende han vndan som en onder hund. oc lot falla sit banner nid Di 200. saa tu huru then ondhe hundh videke velanson drap hertogh nordungh ib 217. vtan jach far hempth pa tin ondha hwnä ib 218. tw onde hund oc mordare ib 80. ib 293. — Jfr fä-, garp-, hiorp-, hälvitis-, ikorna-, mio-, okynniss-, vedhe-hunder. — **hunda bit** (**-byt. -beth**), *n. hundbett, sår uppkommet af hunds bitande. netzle hon . . . vreker bort . . . hunda beth LB 7: 69. lägx vid hwnäbytt ib 11. lägx tz vid hundabit ib 71. läker hunda bit ib 5: 81. ib 2: 40, 3: 63, 74, 78, 4: 351, 8: 50. Jfr hund-, hunds-bit. — **hunda blodh**, *n. hundblod. LB 7: 33.* — **hunda flugha**, *f.* [*Äldre Dan. hundeflue. Jfr Mht. hundsvliege, huntvliege*] *musca canina, hundfluga. sände gudh offwir landit fiärdha plaghona, thz waro . . . hunda flughur (hundsfliegen) ST 332.* — **hunda hiärta**, *n. hundhjärta. aff orenastom präst hulkin som hawir hunda hiärta Bir 2: 112. ib 114.* — **hunda hoper** (**-hooper: -hoop Al 4103**), *m. hop af***

Ordbok.

hundar. Al 4103. — hunda hovudh (-hwwfd), n. hundhufvud. eth brent hundahwwfd LB 7: 233. — **hunda här**, *m. här el. hop af hundar. Al 4107.* — **hunda munder**, *m. hundman. Bir 2: 244.* — **hunda pis** (**-piiss**), *n. hundurin. med hwnä piiss LB 7: 193.* — **hunda tan**, *f. hundtand. GO 1070.* — **hunda tunga**, *f. hundtunga, cynoglossum officinale Lin.? en örth är som hether hundatwnga LB 7: 4. ib 5, 293, 327. tagh hunda twngas root oc siwd i vatn ib 215. — taraxacum officinale Web.? lactuca hunda-tunga LB 6: 284.* — **hunda tungo rot** (**hwnä twnga roott**), *f. rot af cynoglossum officinale? LB 7: 353.* — **hunda öra**, *n. hundöra. Bir 2: 97.* — **hunds bit** (**hunzbit**), *n.* [*Isl. hundsbit. Fgutn. hunds bit*] = **hunda bit**. *hänna (nässlans) bladstöt rensa saar oc heele hunzbit LB 5: 81. han läker . . . hunz-bit ib. Jfr hund-, hunda-bit. — hundsliker (hunzliker), adj. hundlik, af hundart. han (o: simon) hafwir hunzlica (caninos) ängla: ok enga gudhlika Lg 103. — hunds skin (hundz-), n. hundskinn. mista hundz skinnit Bir 1: 141.*

hundrap (**hundrath. hundrat. hundräp L. hundredt. hundrapa, hvilket eg. är gen. pl. hwnä-rattä SD NS 1: 5 (1401). hunderdha ib 413 (1405). hundrape SD 5: 478 (1345, nyare afskr.). hundradho Bir 2: 72; ST 421**), *n. num.* [*Isl. hundrad*] *L. hundra. ss subst. eg. förenadt med följande subst. i gen.; oftast dock i bruket närmande sig ett adj., då följande substantivs kasus beror af ställningen i satsen. flughur hundrap riddara Bu 502. möta . . . datan oc abyron . . . oc mz them halffthridhia hundradha främmärsta manna MB 1: 404. thu atirgalt honum hundradha for eet Bir 3: 69. Bo 116. hundradha faar MP 2: 152. hundradhä mark SD 5: 160 (1343). hundrapa män ib 566 (1346). en stapar . . . mz hundrap portvarpom Bu 507. siu hundrap ok famtighi ok tu aar ib 70. pusanda ok hundrapa arom äpte vars härre pino ib 172. tu hundrapa ok prästighi arom äpte vars härre döb ib 189. thry hundradha aar Lg 69. döpte ther mera än hundradha thusand oc niotio thusand folk Gr 314. tiwghu hundrath hästa Fl 2035. tiwghu hundrath pund Fr 3030. kom elder . . . oc brände . . . halffthridhia hundradha män MB 1: 405. — i förening med ett följande ordinalt räkneord. the vordho pinte arom äpter gudz byrdh fyra-hundradha oc vppa thridio areno oc siäxtionda (fyra-hundrasextiotredje) Bil 913. arom epter gudz byrdh tusanda fyrahundradha a sietta arena SD NS 1: 561 (1406). ib 56 (1401) o. s. v. — storhundrade, etthundra-tjugo (ordets ursprungliga bemärkelse). i stycketalsräkning. hundradh iärn, 120 stycken osmund. Jfr Falkman, Om mått och vikt 1: 427 f. fore fyrahundrad iern DD 1: 36 (1367). bergzgardh, som arliga räntar sex-hundrat iern ib 113 (1464, afskr.). otta hundrat iern ib. ib 3: 227 (1489). — stort hundradh vidh, 120 ved-trän. ett stoort hundredt wedh SO 222. — **hundrads tal** (**hundraztal**), *n. talet hundra. hundraztal är fulkomit tal MP 2: 152.**

hundradhafalder (*n. hundradha falt Bo 116, 117; Bir 3: 219. hwnädrada falth LB 9: 96. hundradha faalt Bo 116; Bir 3: 69. hundrafald ib 4: (Dikt) 272. ack. pl. n. hundradha fald Ml 1: 339; Bir 2: 20. hwnädradafaal LfK 16. fvf.*

vok. i änd. -fall-), adj. num. [Isl. hundraðfald] hundradfaldig. taka hundradha faalt i thässe värld Bo 116. thätta hundradha falla talit ib. ib 117. gaff af sik hundrada falla fruct Bir 1: 173. ib 14, 384, 2: 20, 3: 69, 219, 4: (Dikt) 272. MP 1: 84, 339. LfK 16. — n. adv. hundradefaldt. thz bliffwer hwndrada falth ypparen LB 9: 96.

hundradhafalla, *adv. hundradefaldt. at thu maghe af thäso hundradha falla fulcomlicare läras Bo 117. haffwer hwndrada falla starkare kraffth LB 9: 94.*

hundradhafallelika (hwndrada fallelikan PM xxxiii), *adv. [hundradfaldliga] hundradefaldt. jak atirlöne thom hundradha falleliea Bir 2: 89. PM xxxiii.*

hundradhe (ack. sing. m. hundradha), adj. num. L. hundrafaldig. saadhi ysaac i thy lande. oc bar honum hundradha awaxt MB 1: 209.

hundsim (hundssim: -simina ÖGL B 51 var. hyndzsim ib ind. hynsöm: -sömena ib var.), f. L. — hundsim son (hwnzämä-. hundz-seme- Stads L R 31: 1 var. hunzama- ib), f. L.

hundsim (hyndzsim. hynsoma), f. L. — hundsimu son (hundsomuson Stads L R 31: 1 var. hundhsamo- ib), m. L.

hundsiuia, f. — hundsiuia son (hunsuiuson L. hwndsywieson SO 109), m. L. son af en hynda. ss oqvädinsord. SO 109.

hundsker (hundzsker: -ska Lg 949), adj. [Sv. dial. hundsk. Äldre Dan. hundisk, hundsk] = hundliker. Lg 949.

hunger (hungor Bu 76. hungur KS 86 (211, 95). hugger Al 7043. honger FM 360 (1508), 364 (1508)), m. [Isl. hungr] L. hunger. polde hungor ok myken pörst Bu 76. aff storom hwngher Lg 668. hungur ok sylt KS 86 (211, 95). Bu 206. Bir 3: 472. Al 7043. GO 72, 586. FM 360 (1508), 364 (1508). — hungers nödh, f. af hunger vållad nöd, hungers-nöd. han fördhe mz sik viin ok brödh thz dugher väl fore hungirs nödh Fr 2776. ware een människia j hungirs nödh ST 433. ib 483. MB 2: 239.

hungra (hongra. -ar, -adhe), v. [Isl. hungra] hungra, blifva hungrig, känna hunger. opersonl. med dat. tha hungradhe varom herra Bo 48. — personl. guz ängel . . . gör hanom sva mycla gläpi. at han aldre prötes. hungra älla pörste Bu 204. MB 2: 344. — hungra efter. med ack. han thörste oc hungra rättuisona Gr 277. — med prep. til. the äru swa som hungrande til at vita min wägh ok vilia Bir 1: 117. än thu hongra och thörster til hans Ber 84. — Jfr äptir hungra.

hungrogher (hungrughir Bir 2: 19; -ughe ib 3: 123; -ughare ib 386; -ugha GO 590), adj. [Fdan. hungrug] hungrig. iumfrun var miok hungrogh Bu 71. hungrughir glädz aff mat Bir 2: 19. Bu 79. Bo 15. Bir 1: 116, 222, 3: 123, 356. GO 590. — med prep. af. sato atir badhe thörstoghe oc hungrogh af (de; efter) sinom herra Bo 236. ib 238.

hurrika (hurruka), f. L.

huru (huru L. hworo MD 61, 64, 65. huro MP 1: 184, 312, 313; Di 246. hwro Bir 2: 151. horo Bu 75. hur ib 3. huor Iv cvi), adv., konj. och interj. [troligen eg. dat. sing. n. af prom. hvar; se Rydqvist

4: 66, 5: 135. Jfr Fdan. hvore, hure, hvor, hor, hur] L. 1) *huru, på hvad sätt. i direkt frågesats. huru äst thu komin här Fl 1429. MP 1: 312, 313. — i indirekt frågesats. ä spör thän rike hurw thän fatighe föder sik GO 148. spordhe huru thera lifuärne var KL 234. thu west hwru thet är mädh os BK 201. MP 1: 312. tha talade hermes for quirino huru alexander reste hans dottor aff dödh Bil 113. ärwodha ther vm huru the matten fly lygnina Bir 1: 226. mik grämer huro nyfflingha dropa sigordh swen Di 246. af py hur waar fru warp först scapath Bu 3. kunungur skal ok giwa landom sinom ok almogha godh lagh ok rättis (näml. som bjuder och visar), huru the mågho byggia ok boa fridhsamlia huar medh androm KS 66 (164, 73). — huru som, d. s. screff . . . hurw som han wildhe thöm haffva SD NS 1: 359 (1404). iach . . . wil sighiä idher aff huru som falantin war fonnin Va 7. 2) *i sats som under form af direkt fråga innehåller utrop och uttrycker förvåning el. harm: huru. huru sighar pu . . . han vara corsfestan mz vilia Bu 138. KL 146. huru wart thu nokon tiidh aff swa ondä enä art, at thu skulde swa fordärffuä thin egnä liiffs frvkt Va 8. ST 510. huru sitir ey diäfwllin j honom ther aldre talar vtan diäfwlsins a kallan Bir 1: 37. 3) *huru än, på hvad sätt än. vy felom oss sielfue hurw thz kan ga RK 2: 4944. hurw thz ginge skulde friden jo sta ib 8478. ib 3: 3390, 4013. Va 33. 4) *huru, huru mycket, i huru hög grad. i förening med ett följande adj. el. adv. i direkt frågesats. huru lanckt är mällan himins ok iorþ Bu 145. — i utrop. o hwru mykyn klarhet hwru mykyn sötme hwru mykyn glädhi os blifwer i the synenne Ber 202. hworo langh war tik the fredax nat MD 65. — i indirekt frågesats. letto ansvar af diäflom huru länge pät skulde sta Bu 64. lyster mek maria spöriä oc finnä hworo lenge the frygdh munde tik vinnä MD 64. engen man gittir thenkt hworo tik war wel ib 61. pin pina är sent tald: horo sar hon var ok manghfald Bu 75. see . . . huru vsle the vardha hulke som for smaa mik ok huru mykyn sorgh the köpa sik for litin lusta Bir 3: 371. atuakta grannelica huro mykit thu trifs j godho älla huru mykit thu vanskas . . . huru likir gudhi älla olikir, huru när thu äst honum mz dygdh-om älla huro fiärra mz syndom MP 1: 184. 5) *huru . . . än, i huru hög grad . . . än, huru mycket . . . än. huru mykit the ärwodhadho gangande formatto the ey koma ena mila vt fran stadhenom KL 49. huru litit tu hauer, lif ther af gladhr ok osörghande KS 24 (58, 26). hulka ok huru manga dygdhe nakan hawir vm han lustas j nakre synd thäkkis ey han minom son Bir 3: 225. ST 89, 510. Iv cvi. 6) *så vidt? tw far thz ey huru jach thz veeth RK 2: 1113. 7) *relativ partikel, nästan endast i skrifter öfversatta från Latinet. utan korrelerat och med följande länge, opta, mange återgifvande Lat. quamdiu, quoties (quotiescunque), quotquot: så . . . som, så. wärdhlin war wäl skipadh huru länge hans (Adams) äftirkomara giordho samuledh Bir 4: (Dikt) 233. ib 1: 38, 52. huru länge hon duäls vitandis j syndomen . . . tha är hon hällir kallande klostirlöpare for gudhi än maria ib 3: 178. ib 345. at han*******

maghe . . . opstanda huru opta han fallir *ib* 2: 173. *ib* 1: 220. *ST* 200. huru opta han känne j sik tholkin mins sons anda oc hita . . . tha läsi thässin ordhin *Bir* 3: 83. *VKR* XVIII. — någon gång fogas som till följande *adj. el. adv.* huru länge som siälin blifwir mz likamanom är min miskund allom ypin *Bir* 1: 64. *ib* 3: 12. huru mange som atto ägho ällä akrä äldä hus saldo ok lagdho for aposlanna fötir *KL* 139. — med ett ss korrelat föregående *el. efterföljande* sva och med följande länge, opta, mykin, mange återgifvande *Lat. quamdiu, quoties, quantus, quot: som (hvarvid följ. adv. el. adj. ej öfversättes), så . . . som, så (då korrelatet sva följer efter).* swa länge wet mannin ey sina synd . . . hwru länge han leta at awita granlika annars lifwärne *Ber* 149. hwru länge limin är j likamenom swa länge känne han lusta älla wärk *ib* 48. huru opta thw vmuände thin öghon mz höghfärdhinna syn swa opta kasta thu vällande etir j min öghon *ib* 3: 136. *ib* 31, 289. *KL* 265. hwrw mang ärw hoffwod swa mang synne *PM* 19. swa som skot ther wt skiutas gynom swa mang vindöghon huru opta diäfwllin nämpnis (*per tot fenestras emittuntur quotiens nominatur diabolus*) *Bir* 1: 38. *Su* 425. swa mykit är war siäl gudhz liknilse . . . huru mykith hon är hans bigriplikin *Ber* 201. bätra thik siälwa mz swa mykle idhn, mz hwru mykle thu awiter annars lifwärne *ib* 106. *ib* 25, 97, 150. *MP* 1: 20. *Bir* 3: 218. iuir swa manga (*tantos*) scal thu wara höfthinge i himerike huru manga (*quantoscumque*) thu vände til helso i thesso liue *KL* 196. at han skuli thola swa manga pinor huru manga män han drogh ok ledhe j fortappilse *Bir* 1: 52. *ib* 84, 376, 393, 3: 61, 421. *ST* 541. *Su* 104, 457. *Ber* 231. vm möghelikit vare at jak matte swa opta dö huru manga siäla j häluite äru *Bir* 3: 344. — med följande som. jthir skal swa mykyt giuas aff pinomen huru mykyt som j älskadhin idhan lusta meer än mik idhan gudh *Bir* 2: 245. — huru myklo (mykit), framför en komp. och med ett föregående *el. efterföljande* sva myklo (mykit), thy *el. thäs ss korrelat samt återgifvande Lat. quanto el. quo: ju.* thiäna mik swa myklo renlikare. huru myklo mere miskund iak hawir giort mz thik *Bir* 1: 88. han . . . är nu mik swa myklo beskare. huru myklo hetare iak älskadhe han för *ib* 97. *ib* 68, 192, 258, 288, 2: 58, 130, 140, 149, 3: 244. *Ber* 22, 149. talghir. hulkin som myklo (*för sva myklo*) raskare smältir. huru myklo mere hitin är innantil *Bir* 1: 180. at mannin skulle swa myklo ödmiukare thiäna mik . . . huru mykyt ärlicare oc sälare han är fore al annor thing *ib* 2: 278. aff hulkom (*rikedomar*) swa mykyt meere rekinskap är görande huru mykyt meer the växa *ib* 325. *ib* 300, 309, 315. huru myklo mer min son ropa til thera . . . swa myklo meer fästa the sin hugh mot honom *ib* 1: 225. *ib* 180, 244, 245, 293, 310, 2: 17, 18, 128, 151, 3: 146, 174. *KL* 181, 183. *Ber* 12, 15, 21 o. s. v. huru mykyt mannin är ärlicare än diwrin swa mykyt hetare äghir han älska mik *Bir* 2: 312. *Ber* 47. thy tröstelikare villia the synda huru myklo meer iak tedhe them ok beuiste syndena wara ledha *Bir* 1: 64. thy meere vardhir lönin huru mykyt mindra klädhin äru vārth *ib* 3: 248. at the sama junelykta persone maaghin thes

frelsare oc rolighare standa j gudz thienist . . . huru myklo mindra the hindras aff lichamligha oc werzligha thinga vmhuxan *VKR* 1. huru mykyt meer thz (*djuret*) ätir thäs hungrughare thz är *Bir* 3: 356. — med följande som. huru myklo flere thing ok större som lagdhos j the tomo vaghena swa myklo raskarin oplyptin the thungo väghskalina *Bir* 3: 146. — i samma betydelse som huru myklo kan ensamt huru med thäs (*el. ä thäs*) ss korrelat nyttjas. thäs höghelikare skal han kronas, huru manlikare han stridher *Su* 292. *ib* 14, 103. leth sik ä thes mere voorda vm hennes siels helso, huru mere ökades . . . licamens krankdomer *Lg* 3: 555. huru hethelikare huar en sandher älskare älskar siin wen . . . thäs större sorgh oc ängxlan til före hans mistilse *Su* 212. — Jfr ä huru.

hurudana (*hwre dana. vanl. oböjdt; dock dat. pl. hurudanom Lect. 39*), *pron. adj.* [*Äldre Dan. hvordan, huredan*] *hurudan. i dir. frågesats.* hwru-dana waro the männe *MB* 2: 94. — i *indir. frågesats.* nw faa wij wita hwre dana the äre *Di* 148. betänkthe i hwrw dana mattha han kwnne thet bästh bekoma *SD* 5: 9. hurudana aatherlön *Lect. 39 (enl. Rydqvist 2: 508).* mz hurudanom pynom *ib*.

huruledhis (*horlediss BSH 5: 6 (1504)*), *adv.* [*Äldre Dan. hvarledes, hureledis*] *L. huruledes, på hvad sätt. i indir. frågesats.* forethänkia huat älla huruledhis suarande är *Bir* 3: 176. *ib* 4: 74, 88. *VKR* . *Lg* 817. *Su* 73. *BSH* 5: 6 (1504).

hurulund, *adv. = huruledhis. i indir. frågesats.* han spordhe huru lund thz kom til *Fl* 345.

hurulunda (*hwrelwndhe*), *adv.* [*Äldre Dan. hvarlunde, huræ lunde*] = **huruledhis. i indir. frågesats.** *FM* 566 (1512).

hurulundom, *adv. = huruledhis. i indir. frågesats.* hyg aat manne sighiande rätta sannind i iordhrike huru lundom han dömis af thöm här byggia i världinne *KL* 384. *MB* 2: 379.

hus (*hwss RK 1: 151, 512, 972, 991, 1328. huus SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.). gen. hws KL 160; MB 1: 393. huss SJ 34 (1425), n. [Isl. hús] L. eg. det höljande, omgifvande, skyddande.* 1) *hus.* han (o: mannen) torf hus sik wäria för räghn, sniö hita ok kulda, ok sikrlek sins lifs ok likama *KS* 40 (104, 43). är thz digher hedhr kununge ok höfdinga haua faghran sal, thet är thön hus han skal äta ok driikka i medh sit härskap. nu skal thet hus af siäll syne gärning, witt, liust, rent ok lustelikt innan wara *ib* 41 (106, 44). han tok mz vrätto pry hus (*domos*) af sancti laurencii kirkio *Bu* 418. alla gardha tompeter ok hws som hwar aff androm faar *SJ* 1 (1420). hwa som säl androm hws (*domum*) *MB* 1: 374. prästa hws oc gudz thiänista manna (*ædes levitarum*) *ib*. satte ther hws op (*tetendit ibi tabernaculum suum*) *ib* 177. ryöpär pär ok sätyr vp hus *SD* 5: 637 (1347) j hwat hus ir gangin in. tha sighin först. frither wäri mäh husi thässu *ib* 1: 668 (1285, gammal afskr.). at ingen myn owen forma fordöma mik, ey i wägh, ey vtan wägh, ey i hws, ey vtan hws *VNB* 14. änu han vil pär i hus koma *Bu* 145. leette äptir honom vm sama quällin hws fran huse *Bo* 25. *Lg* 3: 644. ma synas, at thz war vtan all skäl. at gudhi skulle

nakath hws opbyggias MB 1: 481. skulle . . . wars herra hws wara swa skipath *ib* 482. all the gudhlik dyrk, som tha war i gudz hwse *ib*. thz kallas gudz hws, badhe fore thy, at gudh dyrkas i thy swa oc fore thy, at män skulo dyrka ther gudh *ib* 483. ledh them til mins hws döra, thz är sätta hws kallath (*duces eos ad ostium tabernaculi fæderis*) *ib* 393. nar thu gaar til gudz hws som är the hælga kirkia VNB 14. hwariu hælghä andzhuse i swerike (*hospital stäldt under inseende af Helgeands-ordens medlemmar*) SD 5: 565 (1346); *se vidare under and*. — *hus*, hem, boning, bostad. got rwm är i hans hwse MB 1: 204. ii biscofs hus Ku 144. gik in ij sancti päters hws Bo 70. at vi gangom heem ij vart hws *ib* 215. hws oc heman oc alt thz iak äghir är idhart *ib*. köpa hws oc heem *ib* 3. — *bildl.* jak ledde thik wt aff egipto lande aff thräldooms hwse (*de domo servitutis*) MB 1: 330. — *hus*, *husrum*, *herberge*. pa thet jag motte tess snarare komme til hws ighen BSH 5: 443 (1511). ther jag kan faa hws offuer hwedhet *ib*. hus läna põm sum bepäs SD 5: 375 (1344. *nyare afskr.*). *ib* 4: 465 (1335. *nyare afskr.*). hwar skal iak boo hwar tager iak hws aat qwelle MD 170. 2) *slott*, *fäste*. göra sik . . . hus ok fäste KS 53 (136, 58). hus ok borghr *ib* 59 (147, 65). skal innan i husino stora jord grava göras *ib* 85 (209, 93). op a thz hws badhe riddara ok swena väpnto sik Iv 2331. iak var ridhin til konung artws til karydol op a hans hws *ib* 2742. the crisne bygdo ther eth feste . . . thz hwss heyter taffwesta borg RK 1: 151. KS 85 (208, 93), 86 (210, 94), 87 (212, 95). BSH 1: 131 (1371), 132, 133, 193 (1387). Iv 514, 659, 740, 832, 863, 871, 2383, 2888, 4033, 4035, 4051, 4082, 4096, 4128, 4731, 5618, 5621, 5629. Fr 77, 79, 81, 84, 480, 599. RK 1: 512, 972, 1295, 1301, 1328, 1334, 1340, 1473, 1477, 1578, 1634, 1698, 1705 o. s. v., 2: 1037, 1099, 1209, 1251 o. s. v. Va 33. Di 271. höghborens första konung eriks . . . gardz rätter oc hans husa EG 67. — *i ortnamn.* gulbyärxhus SD 1: 673 (1285, *enl. afskr. hos Suhm*). lödesa hwss RK 1: 991. nyköpungs hws *ib* 1283. stokholms hws *ib* 1667. SD NS 1: 589 (1406) o. s. v. lyposä (*jfr Isl. ljóðhus*) Bjärk R 13: 2. löposä *ib*. i löpesom SD 5: 568 (1346). — fast hus, d. s. ii eno fasto huse Bu 7. fast hus ok borghr KS 79 (196, 87). — haldande hus, *se halda*. 3) *afdelning af en byggnad; rum*. nidhre i bunkanum (*näml. af arken*) skulo wara wisthws, oc annath hws fore orenum thingom, än owan a bunkanom skulo wara thry stoor hws (*dicens super tabulatum fuisse eum bicameratum, una earum camerarum erat stercoraria, altera apotecaria, et super hanc mansionem erat alia tricamerata*) MB 1: 168. — *våning*. eth stenhws eens hws högt SJ 312 (1464). 4) *fodral*. gör han (o: fidhlarin) hænne (o: sinne fidhlo) hus (*coopertorium*) ther hon maghe j gömas Bir 2: 188. hon giordhe väl fämtio corporalia. oc giordhe ther owir ärlikin hws af silke ok hedhinstykke KL 344. 5) *ändtarm?* fori vatenstemmo, fel nidhir hestin, oc rensä hans hus mz pinnä hand Hästläkedom i AS 137. LB 2: 70. 6) *hus*, *hushåll*. skipa ok styra sit hus ok huardax härskap KS 40 (104, 43). thu skal heel vardha mz allo thins hws folke (*salvus eris tu et domus tua*) KL 160. — man af huse, *man ur huse, hvar man, mangrant*. the wille man

aff huse ga RK 2: 803. man af huse han wt bödh *ib* 1532. — *Jfr adhal-, almännings-, bakara-, blok-, brudha-, bruplöps-, bryggiara-, bryggio-, budhøls-, böna-, fanga-, fara-, fls-bens-, flskia-, forstadhu-, forstovu-, frids-, fä-, fädhernis-, gasa-, gilde-, gildis-, glädhis-, gästa-, hema-, hemelik-, hirdha-, häst-, hörro-, intäkta-, invistar-, iordh-, kapitels-, klokna-, klädhe-, klädhis-, konunga-, konungs-, korn-, kölno-, mat-, muskus-, myrko-, nöt-, nöta-, qvärna-, radh-, sang-, siuka-, skat-, skripta-, steka-, stekara-, somar-, somars-, sten-, symn-, symna-, sät-, talu-, tavernis-, tighel-, tol-, trä-, tämpels-, tharva-, ut-, utvistar-, vapn-, vist-, vista-, väf-, ämbitis-, ärins-, ärmita-, öl-hus*. — *husabygning*, *f. byggnad*. hugga timber sig till husabygning SD 2: 13 (*öfvers. i nyare afskr.*). — *husabyman (husubyman)*, *m. L.* — *husabyr*, *m. L.* — *husa gärdh*, *f. eg. görande af hus; byggnad*. margha konster oc smidhe hörir til hwsa gärdh oc tho kallas thz alt en bygning oc hwsagerdh MB 1: 456. — *husa högher (n. -höcht)*, *adj. af en vånings höjd*. huilket förscifna stenhws husahöcht SJ 312 (1464). — *husa leggha*, *f. [Fnor. husaleiga] L. hushyra*. SR 17, 18. SJ 34 (1425). — *husa lön*, *n. pl. hushyra*. SO 23. — *husalös*, *adj. [Fnor. husalauss] L. utan hus, obebyggd*. godzet . . . ther nw thy wär gantzlica hwsalöst är oc ödhe ligger SD NS 2: 134 (1409). *Jfr huslös*. — *husalösning*, *f. L.* — *husa ra (hwseraa)*, *f. tomtgräns?* nest westen for michiels hwseraa DD 3: 230 (1490). — *husa skiul (-skyl)*, *n. L.* — *husa vilder (husewil)*, *adj. husvill*. fare husewil BSH 5: 443 (1511).

husa, se hosa.

husa, v. L.

husarmer, *adj. [Mnt. pl. husarmen] fattig som lider nöd i sitt hem men icke går omkring och tigger*. pauperibus . . . dictis husarnt folk SD 5: 151 (1343). fatikom oc ärländom, änkiom oc hws armom Lg 3: 604. *ib* 649.

husbonde (husbunde: -bundes SJ 319 (1464). *hosbonde* SD NS 1: 95 (1402), 2: 10 (1408); MP 1: 78; SO 85; FH 3: 107 (1447); FM 554 (1512); -en SO 81, 82, 85, 86; -a Bil 226; MP 1: 54; ST 402; SD NS 1: 95 (1402), 371 (1404); -ans MP 1: 73; -es FM 553 (1512). *hosbondhe: -en* SO 82; -a LfK 131. *hosbonde: -en* SO 81, 82. *hosponde: -a* GO 166 (*handskriftens läsart enl. uppgift af Dr. C. af Petersens, tryckta uppl. har hosbonda*)), *m. [Isl. hús-bóndi] L.* 1) *husbonde, husfader (i förhållande till tjenare)*. bör jdhir at haua granna atuakt vm thera jdhra thiänara liuerna som j hauän daghlica hema mz jdhir . . . skodhande atuaktelica thera liuärne swa som sandir husbonde Bir 3: 259. LfK 131. MP 1: 73, 77, 78. 2) *husbonde, jordegare (i förhållande till landbo)*. skal landbon gifwa husbondanom ena tunna ööl tha burgith är GS 39. skal landboon giöra husbondanom hwart ar viii dagzwärke *ib* 40. kom lasse köpmanzs lanbo och baadh . . . lone sig säädh til ath saa sin hosbondes aker met FM 553 (1512). *ib* 554. 3) *mästare (inom ett handverk)*.

skal husbondhe städhia pilth hurw länghia til läro thiano skal *SO* 18. *ib* 3, 6, 21, 22, 29 o. s. v. **4)** *husbonde* (i förhållande till främmande menniskor), *herre* (i huset), *värd*. husbonden giorpe han druken *Bu* 170. hans husbonde mz honum gik *Fl* 1236. husbondin kom tha gangande thäre, badh sina gäste väl kompna *vära ib* 833. *Bil* 225, 226, 264. *KL* 206. *Bir* 3: 31, 32. *RK* 1: 467. *Fl* 629, 691, 697, 847, 848, 1926. *Iv* 172, 222, 231, 495, 502. *GO* 166, 757. **5)** *husegare*. hosbonden som scaden fanget haffuer *SO* 82. hosbondhen som mwra lather *ib*. **6)** *egare*. enchte iarn war swa hwsbonde hwld som sporan. ty han räddade hans liiff *Di* 90. **7)** *husbonde*, *herre*. som är sins hosbonda atwaktoghir gömare *MP* 1: 54. är pinonna herra oc wredhinna höffdhinge här husbonde *Bir* 4: 76. varom herrom oc husbondom *ib* 3: 472. läste mz eldez bandom varn mästara helena husbonda (*auförem mortis*; möjl. står dock ordet i bet. **8)** *ifr häll*, *f.*) *Bu* 207. — *anförare*. *Di* 63. — *regent*. ephther thet att . . . the oss i alla matto swa anamat ok unfangit hafue fore thera ok rikisins i swerike mecktuga frwa ok rätt husbonda *BtRK* 52 (1388, *urkund utfärdad af drottning Margareta*). — *ss tillnamn*. nicholaus husbonde *SD* 4: 751 (1340). *ib* 747 (1340). **8)** *äkta matidiana* hafdhe dighra vro aff sins husbonda brodher til wlofikkan lusta ok älskogha *Bil* 346. änkyor, som pe husbönder haffo, som frälst hawa pyänt *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). *ib* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*) *NS* 1: 22 (1401), 95 (1402), 371 (1404) o. s. v. *FH* 3: 51 (1445), 106 (1447), 107. *Bu* 516. *Bil* 347, 731, 804. *MB* 1: 112, 234, 336, 430. *KS* 59 (147, 65). *Bir* 1: 120, 2: 252, 334. *VKR* iv. *ST* 402, 445. *SJ* 319 (1464). — **husbonda lös (hosbonda-)**, *adj.* [*Jfr Äldre Dan.* husbondeles] utan herre, utan regent. riket är nw hosbonda löst *MD* 358. — *Jfr härbärghis-, tavernis-husbonde.*

husbrut (-brot), *n. L.*

husfoghate (hwsfoghode) *SD NS* 1: 589 (1406).

husfogde: -en *RK* 2: 2434, s. 343), *m.* [*Jfr Fnor.* hwsfogutr] *slottsfogde*. *SD NS* 1: 589 (1406). *RK* 2: 1347, 2434, s. 343.

husfolk, *n.* [*Äldre Dan.* husfolk] *L.* **1)** *husfolk*. foor . . . mz alt sith hws folk til iherusalem *Lg* 3: 611. *ib* 620. *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 260, 268. **2)** *inhysesfolk*, *menniskor* som bo i hus å annans jord, *torparfolk*? kom han til fatight hws folk *Lg* 3: 213.

husfrea (husprea. hosprea. husfröa. huströ. hoströ), *f. L.* *Jfr husfru.*

husfridher (huus-), *m.* *husfrid*, *hemfrid*. hafwa oc niva huusfridh, kirkiofridh, thingxfridh oc qwinnofridh *GS* 27 (1375, *orig.*). badhä höstrvn sto sik for hws-och hiem friit *FH* 6: 48 (1457, *daniserande*).

husfru (husfrua: -fruor *KS* 33 (85, 35), 59 (147, 64); **-fruom** *ib* (146, 64). **husfrwa** *RK* 1: 363 (*hvarest dock rimmet kräfter -frugha*). **husfrugha** *Iv* 2002. **hustru** *KL* 88, 89, 90, 91; *SD NS* 1: 12 (1401) o. s. v.; *ST* 31; *Bil* 266; **-un** *KL* 90; *ST* 31, 32; **-ur** *Bo* 18, 43; **-una** *ib* 63; *ST* 31. **hustrv** *BSH* 1: 192 (1387); *FH* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*), 3: 17 (1442). **hustrw** *BSH* 1: 192 (1387), 193. **hwstru** *Lg* 219. **hosfrw** *SD NS* 2: 169 (1409). **hostrv:**

-vn *FH* 6: 46 (1457, *daniserande*). **höstrv: -vn** *ib* 46, 47, 48; **-vnä** *ib* 46; **-vnäs** *ib*. **hustro** *BSH* 5: 318 (1508). **hwstro** *ib* 319. *pl.* **-r. -or. dat.** **huusfrum** *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). **hus fruom** *KS* 59 (146, 64)), *f.* [*Isl.* húsfrú, hústrú] *L.* *eg. herskarinna i ett hus, husmoder.* **1)** *hustru*, *husmoder*. ath forhöra aff höstrvnä och folkit som i gardin war *FH* 6: 46 (1457, *daniserande*). *ib* 47, 48. **2)** *värdinna*. hanna husfru *Bil* 347. **3)** *uxor, hustru*. min kära husfru *SD* 6: 181 (1350). bendict aghäson ok älisif hans hwsfru *FH* 3: 5 (1353). han tok sik husfru *Bu* 3. adriani husfru spurpe sin bonda fangen *ib* 519. hafdhe fyra husfrwr *MB* 1: 221. skal han biudha ok rådha sinna husfru at hon älske wälborna fruor, ok heltz tera manna husfruor som mäst förmåghe medh släckt ok godz, ok fromum rådhom *KS* 59 (147, 64). *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). *Bu* 186. *Bil* 266. *MB* 1: 329. *KS* 33 (85, 35), 59 (146, 64). *KL* 88, 89, 90, 91. *Bo* 43, 63. *Bir* 2: 326. *Fl* 154. *Iv* 1567, 2002. *Lg* 219. *BSH* 1: 192 (1387), 193. *SD NS* 1: 12 (1401). *SJ* 3 (1421). *FH* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*), 3: 17 (1442). — *äfven om träls hustru*. *MB* 1: 335. **4)** *matrona, gift qvinna, fru*. godha hustrur *Bo* 18. han kom eentidh til ena hustru *ST* 31. *ib* 32. theras (*de svenske herrarnes*) qvinnor wille ey slätt hwstrwr hetha ty monde the ephther fruga nampn letha *RK* 3: (*sista forts.*) 5099. — *ss titel i omedelbar förbindelse med namn*. husfru hyllæ *SD* 5: 552 (1346). medh . . . wara mopur husfru bendicto . . . rape *ib* 6: 180 (1350). hustru cristin fordhom jöns cannogiutares hustru *SJ* 3 (1421). hustru gerthrudha bonde *SD NS* 1: 24 (1401). herleke oc welbornue hwsfrw, hwsfrw ingeborghe *ib* 47 (1401). skal han ängom tilstanda vm abo hws vtan bo jonssons hustrw. hustrw greto dwma *BSH* 1: 192 (1387). ärliken ok wälboren qwinna. husfrv greta dwma *ib* 194 (1387). hans hustrv hustrv birgitte *FH* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*). hans hustrv hustrv judith *ib*. hustrv gretha hans van askens aterleffie *ib*. wälburin qwinna hustru anna *ib* 5: 17 (1462). — *Jfr brodhor-, härbärghis-, sona-husfru, äfven-som husfrea.* — **husfrua folk (hustrva folk)**, *n. koll. hustrur*. än tha ath hustrva folkit i ämbetet skot fry sithia *SO* 86.

husfrudöme, *n. L.*

husfruliker (hwsfrweligh), *adj. från hustru kommande*. hwsfrwelighe kerlighä helsä *FM* 340 (1506 el. 1507, *bref till Svante Sture från hans hustru Märta Ivarsdotter*). husfrveligh kärlich helsä *ib* 349 (1507).

husförsel, *f.* *husförsel, körsel el. fora för underhåll af rikets slott*. promittimus . . . vt nos . . . vos . . . de vectigalibus non grauabimus. nisi pro expensis nostris. et fisco nostro regio. et vectura dicta hwsförsel *SD* 5: 555 (1346).

hushion, *n.* *husfolk*. alt thz som föddes aff adam oc ewa tappadhos i noe flodh, vtan noe oc hans hws-hion *MB* 1: 2.

hushärta, *m.* [*Isl.* husherra] *egare af ett hus, husvärd*. *Bil* 477. *MB* 1: 338.

huskaper, *m.*, *se häskaper.*

huskona, *f. L.* — **huskonu barn (huskunu-)**, *n. L.*

husl (huls), *n.* *L.*

husla, *v.* *L.*

huslgipt (-gipht), *f.* *L.*

huslöker (hwsloëgh *LB* 3: 143. **husslöker**: *lok* *ib* 7: 144. **hwsslöker**: -*lök* *ib* 266. **hwsslöoker**: -*lööök* *ib* 2: 9), *m.* [*Äldre I. an.* huslög. *Mnt.* húslok. *Se. dial.* huslök] *taklök*, *sempervivum tectorum* *Lin.* barba jowis är säfylla . . . oc hetir huslök (*sempervivum*) *LB* 3: 143. taka hwslok *ib* 172. *ib* 1: 97, 2: 9, 41, 5: 77, 7: 24, 144, 266.

huslös, *adj.* [*Jfr Isl.* húslauss] *husrill. Bil* 267. *Jfr* husalös.

husman (huus-), *m.* [*Isl.* húsmaðr] *L. inhysesman.* inquilinus, husman *GU* 6. huusmäu som med bondanom inne äru *GS* 40.

husnykil (-lykil), *m.* *L.*

husormber, *m.* *orm* som har tillhåll i husen? abroth, hennes lweth fordriffwer (husorma) hwgormen *LB* 7: 148.

husrum, *n.* [*Isl.* húsrúm] *husrum.* at thet vara äpter annat kan lifwa, maghe ther i gardhenom älla annarstadz af klostreno hua frijt oc frälst swa mykty hwsrw thet ma nytia til sinna enkannelica tharfwa til dödhra dagha *SD NS* 1: 656 (1407).

hussäta, *f.* — **hussäta folk**, *n.* *L.* — **hussäta man** (-maþer), *m.* *L.*

hussäte, *n.* — **hussätis folk**, *n.* *L.* — **hussätis man**, *m.* *L.*

hustru, *se* husfru.

husthak, *n.* [*Jfr Isl.* húsþekja] *hustak.* som flytande vatn aff hws thakx yklom *Bir* 3: 145.

husthiänare, *m.* *hustjenare*, *tjenare* inom ett hus. al thing som the hálgha kirkia biwdhir manande alla sina hemelica hwsthiänara (*domesticos*) oc vndirdana *Bir* 3: 342.

husyrt, *f.* [*Jfr Mnt.* húswort. *Mht.* húswurf] *taklök*, *sempervivum tectorum* *Lin.*? husyrth er godh fför wäyen om hyertha ok fföre mathledha *LB* 2: 65.

husära, *f.* [*Jfr Mht.* húsäre] *husets ära*, det som förlänar ett hus ära; gästfrihet, gifmildhet? han hiolt hwsära ok ädela sidh *RK* 1: 71.

huva, *f.* [*Mnt.* huve] *L. hufvudbonad*, mössa. hvatte hyl hattär ällä huua *SR* 53. *ib* 55. gaff honum . . . ena hufwo mz rika bordha *Iv* 1336. *Jfr* gul-, päkil-huva.

huver, *m.* *L.*

huvup, *se* hovup.

huxa, *se* hughsa.

huza (hudza. -adhe), *v.* [*Jfr Mht.* hussen. *N.* hussa. *Se. dial.* hussa] *jaga*, *drifva*. ältö som wlf: ok hudzsadho naknan koklaran wt aff stadhenom *Bil* 105. hudzadho oc iäghadho han naknan borth aff stadhenom *ST* 131.

hvaðha, *f.* [*Se. dial.* hva(d)a, *f.*, *se* Rietz s. 269] *fradga*, *skum.* är . . . swa som hafsins hvaðha älla fröðha *Bir* 1: 8. *Jfr* hvaðhi.

hvaþan (hwäðhan *Bir* 2: 106, 145, 3: 39. **huäðhan** *ib* 2: 80, 239, 3: 97), *adv.* [*Isl.* hvaðan. *Fdan.* hvæden] *L.* 1) *hvarifrån* (*jfr af* 1). a) *i dir. frågesats.* hwadhan komt thu *Gr* 278. b) *i indir. frågesats.* spurpo . . . hvaþan þe foro älla huart þe uildo *Bu* 523. *Bil* 53. c) *i rel. sats.* ödhmiukir man oplyptis til

himerikis hwäðhan högfärdhoghir nidhir höl for sina höghfärdh *Bir* 2: 106. *LfK* 47. 2) *hvarifrån* (*jfr af* 2). *i rel. sats.* nar the komo thijt i then stadh. hwadhan the gato äkke längir seet grafwena *Bo* 215. 3) *hvarifrån* (*jfr af* 6). *i rel. sats.* hart widh erarium, hwadhan han münsterins gull oc andra kosteliga haaffwor vth stulit haffde *MB* 2: 292. 4) *hvaraf*, *hvarifrån* (*jfr af* 8). *i dir. frågesats.* hwadhan hafdhe han swa mykith wit *MB* 1: 93. 5) *hvarifrån* (*jfr af* 9). a) *i dir. frågesats.* hwadhan ärin i mine brödher the swara at the äre aff aran *MB* 1: 220. b) *i indir. frågesats.* spurpo hvaþan þe varo *Bu* 23. spurpe . . . hvaþan han var cumin (*unde es tu*). ok hans namn ok äple *ib* 493; *jfr* 1. c) *indef. rel. hvarifrån an.* alle hans riddara oc hans thäghua hwadhan the waro älla wäghna *Al* 10552. 6) *hvaraf*, *i följd hvaraf*, *hvarför* (*jfr af* 11). a) *i indir. frågesats.* spurpe hvaþan han fik þa dirue (*qua præsumptione audes*). at calla þerra gupa diäffa *Bu* 493; *jfr* 4. b) *i rel. sats.* fa þaþan af dözsens sak hvaþan (*unde*) hon vänte sik helso *KL* 184. ey hawir thu nakat kära vtan hällir hwadhan thu mat gudhi thakka af allo hiärta *Bo* 103. huadan (*unde*) diäffwllin trodde sik främmias oc haffua framgang, tädhan skal han fordriffuas mz blygd *Bir* 4: 80. 7) *hvarmed* (*jfr af* 13). *i rel. sats.* thz . . . huadhan andre maghin mäst hiälpas til siälinna *Bir* 2: 169. 8) *hvarrest.* *i rel. sats.* flygha j ökneth j sith rwm. hwadhan (*ubi*) hon födis om thyman oc tymana oc hälftena aff thimanom *MB* 2: 352. — **hvaðhan af**, 1) *hvarifrån* (*jfr af* 1). a) *i indir. frågesats. bildl.* the skulu se j sinom vndhir stauðilsom hwadhan aff ordhin fram gingo *Bir* 1: 263. b) *i rel. sats.* jngaa i sin stad oc j sith hws. hwadhan aff han vtgik *MB* 2: 53. 2) *hvarifrån* (*jfr af* 8). *i indir. frågesats.* the spurdho hona hwadhan aff hon hafdhe tholika makt *KL* 52. 3) *hvarifrån* (*jfr af* 9). a) *i indir. frågesats.* wart han aff honom fragadher hwadhan aff han komen war *MB* 2: 125; *jfr* 1. b) *i rel. sats.* ioseph wilde fara til bethleem sin stadh hwadhan han war aff föddir *Bo* (*Cod. B*) 343. 4) *hvaraf*, på grund hvaraf, *hvarför* (*jfr af* 11). a) *i dir. frågesats.* hwadhan af är thässin swa stor hughrädde *Bo* 120. hwadhan af west thu thz *Bir* 1: 397. *ib* 279. hwadhan af höghfärdhas mannin *Ber* 208. b) *i indir. frågesats.* godhir man känne ey huadhan aff älla huru thäs hálgha anda sötme inbär sik j hans hugh *Bir* 3: 97; *jfr* 1. c) *i rel. sats.* at the skullo iomfrv föðha hwadhan aff wärlidinna helsa skulle fram gaa *Bir* 1: 22. the thingh . . . hwadhan af gudh vil andelika lustas mz hálghe siäl *ib* 294. *ib* 311. hwat är thik mz kötino hwadhan af thu thol thässin thing *Ber* 206. varfrw kädhe vm at them brast vinit. hwadhan af vi finnom at hon var äkke af them vidh bordhit sato *Bo* 59. *KL* 28. *Lg* 3: 39. insände diäffwllin siälinne glömsko oc ledho at göra thz godha . . . hwadhan aff hughin vardhir latir oc dul *Bir* 2: 145. *ib* 4: (*Dikt*) 218, 223, 224, 230. *MP* 1: 18, 21. *Bo* 21. *Gr* 302. *Bir* 1: 10, 107, 2: 80, 239, 3: 39. *VKR* III. *Ber* 41, 55, 56, 112, 151, 156, 165, 185. *Su* 89, 108, 455, 458. thädhan af (*inde*) skulum wi pinas, hwadhan af

(unde) wi lustadhoms *Ber* 231. hwadhan af thu fiölt i lastena thädhan af pinas thu *ib* 124. then thz gör är fatigher, hwadhan af han skulde wara riker (unde *debuerat esse dives, fit pauper*) *ib* 130. 5) *hvar-med* (*jfr af 13*). i *rel. sats.* bristir them äkke thz i thera licamma. hwadhan af (unde) the hiälpa them til got som äpte gudz foreskipan kalladhe äru hälaghe *Bo* 123. — **hwadhan af hälzt**, *hvarifrån än* (*jfr af 2*). hwadhan af hälzt iak ropas *Ber* 227. — **hwadhan fran**, *hvarifrån* (*jfr af 1 och fran 1*). i *dir. frågesats.* hwadhan fran äst thu her kommen *Lg* 3: 471. — **hwadhan hälzt**, *hvarifrån än* (*jfr af 1*). alle the thiit waro kallath hwadhan hälzt the hafdho wallath *Al* 3856. — **hwadhan som**, *hvarifrån* (*jfr af 1*). i *rel. sats.* eet ryghelica stort saar. hwadhan som wtfliöt blodhir oc vatn *Bo* 207. — **hwadhan som hälzt**, *hvarifrån än* (*jfr af 2*). hwadhan som hälzt wädhärsins storma til blästo *Bir* 4: (*Dikt*) 217.

hvaðhi? *m.?* **hvaðh?** *f.?* *fradga, skum.* huar ölkar görs ther ophögghir sik hwadhin bradhelica *Bir* 2: 60. *Jfr* **hvaðha**.

hval (-ar: *hwalana* *PM* xvi), *m.* [*Isl.* *hvalr*] *hval*, *hvalfisk.* ey kombir hwal hwart aar til lanz *GO* 651. *ib* 610. af biscopinom waro the swa visse. swa som hwalin af sinom vngom som han hawir gömt lifwande j sinom quidh mällan bölghiona *Bir* 1: 321. *ib* 2: 5, 226, 227. *MB* 1: (*Cod. C*) 542. *PM* xvi. — **hvals brun**, *f.* ögonlock på en *hvalfisk.* huals bruninar (*palpebrae cete*) äru ey blöta som kött *Bir* 2: 227. — **hvalsöke** (-ökö), *n.* [*Isl.* *hvalsauki, m.*] *hvals sädesvätska, sperma ceti.* agra (*för amra*) est *sperma ceti* thet är hwals ökö thz hielper hiernan *LB* 3: 106. thz bestha hwals ökö thz är grath *ib* 107.

hvalf, *n. och f.* (*Fl* 980) [*Isl.* *hvalf*] *hvalf*, *hvalfdt* *tak*, *hvalfdt rum.* tha darradhe bärghit mwr oc hwalff *ST* 177. all the hualff är aff een steen *Fl* 980. — *särsk.* *hvalf* i en *kyrka.* höxsta hwaluit hawir manga rifwor oc spryngior *Bir* 2: 155. *ib* 4: 82, 83, 84, 85. *ST* 139. eth altara rwm pa norra hwalffuit (*i norra skeppet?*) i wara bykyrkio *SO* 33. — *grifhvalf.* *Fl* 327, 369, 453. — *kupa?* ther affwan wppa göris eth hwalff rwnth som krwkomakare plägha göra krwkor rwntha . . . oc göris eth holl öffwersth j hwalffwith *LB* 9: 111. säth hwalffwith öffwersth wppa *ib*. — *Jfr* **källara-**, **midh-**, **mura-hvalf**.

hvalfbughi (-boge), *m.* *hvalfbåge.* med . . . *hvalfbogar* *MD* 503.

hvalfhul (*hwalffhol*), *n.* *hvalfhål, i en kyrkas hvalf anbragt hål.* the lykther stode alle i en ring i hwalffholen all domkyrken om kring *RK* 3: (*sista forts.*) 5870.

hvalfisker (*hwall fisk*), *m.* *hvalfisk.* een stoor hwall fisk *RK* 3: 3394. — **hvalfiska stima**, *f.* *stim af hvalfiskar.* ther hwal fiska stiman är *PM* xvi.

hvalper, *se* **hvälper**.

hvamber, *m.* [*Isl.* *hvamr*] *dal el. fördjupning mell. höga backar. ss ortnamn.* in hwamum *SD* 2: 404 (1304).

hvan, *adv. huru.* iak wyl wythä, hwan thet ärende hawer sick *BSH* 3: 171 (1466, *samt. afskr.*).

hvan stadz, *adv.* [*Jfr* **hvan** *stadh under hvar*]

adv. på hvar ställe, allestädes. nar samuitit seer sik othollika hwan stadz sarghas *Bir* 1: 328. *Lg* 823.

hvar (*huar* *Bu* 63; *RK* 1: 66; *KS* 15 (34, 16), 64 (159, 70). **hwar** *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*), 5: 638 (1347); *Bil* 124, 475, 715; *KL* 252; *Bo* 81, 224; *Gr* 312; *Bir* 1: 45, 118, 13, 230, 3: 377; *Iv* 1689, 3208; *RK* 1: 193; *GO* 9 o. s. v.; *Ber* 94, 237; *MB* 2: 308, 352, 353; *Lg* 3: 242; *Su* 244; *SO* 86. **hwaar** *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 466. **hua** *Bu* 4, 170; *Bir* 2: 125, 140; *Fl* 1547; *Iv* 2646. **hwa** *SD* 5: 606 (1346), 638 (1347); *KL* 123, 147; *Bo* 81; *Gr* 267, 312; *Bir* 1: 233, 4: 7; *Al* 2031, 2362, 3723 o. s. v.; *Fr* 255, 359, 1645, 3015; *RK* 1: 143; *GO* 158 o. s. v.; *Lg* 40, 42, 94. **hwaa** *MB* 1: 245. **hwo** *RK* 1: 181, 919, 2715, 4453; *Va* 3; *Pa* (*Tung*) 40; *Di* 45. **har** *Bu* 6, 520. **haar** *Gr* (*Cod. D*) 358, 405. **ha** *RK* 2: 7287, 7288, 7814; *Di* 270, 277; *MB* 2: 40; *KS* 23 (57, 25). **haa** *RK* 2: 7554; *Lg* 661; *MB* 2: 69; *Su* 35, 36, 40, 44, 196; *Di* 226, 246. **ho** *RK* 2: 5741; *MD* 207; *Di* 52, 85. **hoo** *RK* 3: 2752; *Lg* 3: 74; *Di* 230. *nom. och ack. n.* **hvat.** **huaat** *KL* 43. **hwadh** *SD* *NS* 1: 23 (1401), 531 (1406); *BSH* 3: 151 (1464), 152 o. s. v.; *Di* 227; *MB* 2: 173. **huadh** *MP*, 1: 48; *Su* 43. **hwad** *SO* 84. **huad** *KS* 7 (16, 8); *MP* 1: 239. *gen. m.* **hwas** *Lg* 3: 190. **hues** *SJ* 279 (1460). **hwess** *BSH* 4: 231 (1497); *FH* 5: 212 (1512). *dat. m.* **hvem** *Bu* 491. **hwem** *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*), 637 (1347); *Al* 8589, 8590; *VKR* 76; *RK* 1: 5; *Bir* 4: 32; *SO* 16; *Di* 106. **hweem** *Iv* 2627. *n.* **hwi** *Bo* 161; *Iv* 2662; *RK* 1: 319, 516, 1019, 2293; *BSH* 4: 352 (1503); *MB* 2: 375; *MD* 169. **hwy** *RK* 1: 2717. *Jfr* **hvi**, *adv. ack. m.* **huem** *Bu* 491. **hwem** *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*); *Bo* 81, 225; *MB* 1: 404; *Bir* 1: 93, 4: 70; *Fl* 1540; *RK* 1: 2010; *Al* 7167, 10397, 10399; *Su* 185. **hweem** *Iv* 2644; *Fr* 3178. *pl. nom.* **hwe** (*PN* 140), *pron.* [*Isl. nom., ack. n.* *hvat, gen. m., n.* *hves, dat. m.* *hveim, n.* *hvi; nom. och ack. m.* *obruktiga*] *L.* 1) *interrog. ho, hvem, n.* *hva.* a) i *dir. frågesats el. utrop.* hwar skal lypta stenin af graf dörrinne for os *Bo* 224. hwar är thän *Ber* 237. hwa est thu *KL* 147. hwar äst thu ther här talar swa *Iv* 1689. hwa agher thetta hws här star *Fr* 255. hwar vilin i tha at konung skal vära *RK* 1: 193. hwa war starkare än samson *Bu* 4. har nödde pik *ib* 520. hwar hafwer hört mera vsald en mina *Bil* 475. hwar kan vita hans vndirstandilse älla hwa var hans radhgifware *Gr* 312. hwa är thesse bersabee . . . vtan (*annat än*) hedning-anna tro *Bir* 1: 233. *Bo* 81. *Bir* 1: 45, 136, 230, 3: 377. *Lg* 40. *Ber* 94. *Di* 270. hwem spör thu *Bo* 225. hweem skal iak här mädher mena *Iv* 2644. hwem thorfft thu tha rädhas *Bir* 1: 93. *Bo* 81. *Al* 7167, 10397, 10399. hweem vil iak ther fore gifua sak *Iv* 2627. aff hwas makt ällar orloff ginghen i her wt aff tornet *Lg* 3: 190. — *nom. sing. m. med plural be-märkelse.* hwar (*qui*) äru mine owini vtan högh-färdhin ok alla synde *Bir* 1: 118. hua äru the judh-ane som vilia dräpa lazarum *ib* 2: 140. *ib* 4: 7. *Al* 3723. — *n.* *hva.* huat bristir thik *Bir* 3: 377. hwat thykke thik *ib* 264. huath hafuer thu kompan här at göra *Iv* 305. huath hafua the idher at känna *ib* 2661. hwat skulum vi giöra *KL* 134. huat hygar ipart harpa hiarta ok musa mäghin *Bu* 507. hwat är vm hans wredhe som ängin rädhis *GO* 156. nw

skal iak dö huat nw for (*för hvad, för hvad orsak?*) tho RK 1: 4422. for hwi vilia the idher at bränna Iv 2662. MB 2: 375. — I denna och annan pronominal användning förenas hvat regelbundet med följande subst. i dat., ehuru i stället stundom ack. el. nom. förekommer (i sådan förbindelse kan det vanligen återgifvas med: *hvad för el. hvad för en*). hvat konunge är thän j virdhin swa mykyt Bil 126. hvat lönum fik han Lg 215. Bir 3: 102. huath manne äst thu Iv 5108. ST 4. MB 2: 404. hvat lön älla hvat ära väntin j idher aff hanum Bil 126. hvat kärleker ma wara bättre Lg 3: 482. — med följande subst. föregånget af obest. art. o huat eth nadhelikit oc älskeligkit ordh Su 297. — hvat thäs (i förbindelsen hvat är thäs, då förundran uttryckes att någon funnits värdig det som i det följande omtalas), *hvad, hvad för något*. hwath är mannen thes (*quid est homo*), at thu hawär giort hanom slijka wirdning KS 2 (4, 2). huat är jak thäs (*o quis ego*) at jak är wordhin konungsins magd Su 357. — hvat, *hvad, än, än vidare*. hwath (*quid*) än fäm mannom wardher affaat i fämtighi, wil thu spara stadhenom fore fäm oc fyretighi MB 1: 191. hwath än ther hittas thrätighi rätwise ib. ib 192. — hvat mera, *vidare, nu, då*. huat mere the ädlä fruon var redhaboen til henne gaa Lg 3: 555. ib 557, 577. b) i indir. frågesats. deldo länge. hua för annan hängia skulde Bu 170. spurde han . . . hwar älla hwadan han ware Bil 715. sporde hwo kniffuen hade giort Di 45. sökia ho thz giort hade ib 52. visthe jach hoo thz haffde giorth ib 230. lete anzsuar af afgupum hwar äpte han skulde landom rapa Bu 63. Bil 124. KL 252. MB 1: 245. Gr 267. Fl 1547. Iv 2646, 3208. RK 2: 7287, 7288. Di 85, 226. Lg 94, 661. MB 2: 308. spurpe . . . huem hon grät Bu 491. bap hana . . . sighia sik huem hon pär bidde ib. MB 1: 404. Fl 1540. Bir 4: 70. Su 185. thera radh ther til samman hafwa hwem the wille til höfuitzman thagha RK 2: 1625. georgius saghe sik anghalund vilia flyia. för än han viste for hvem Bu 491. — nom. sing. m. med plural bemärkelse. spurdho hwa the waro KL 123. — n. *hvad*. spordhe hvat han ther giordhe Bil 258. seä hvat the hua in SR 44. lata vita huat gup huar bupit Bu 185. wiste ey wäl hvat hon skulde venta Bil 351. atvaktin hvat j skulin göra thessom mannom KL 141. huxa huad tu loua KS 22 (53, 23). — *hvad för, hvad för en*. med följande subst. viste väl hvat mannom han ville af them göra Bo 58. thz staar til hænna ok ey til mik huath nadhum hon vil gifua thik Iv 2444. the spurdho clementem hvat quinna thz ware Bil 351. MB 2: 173. — for hwi, *för hvad, af hvilken orsak*. wy viliom gerna wita for hwi han wil ider ower wart hoffwod dragha RK 1: 1019. wy tappom striden iak sigher for hwi thy wär at vy ärom alt vffa ib 319. then sio er god iak sigher for hwi nyttan kyrkio sokner liggia ther j ok vm kring sion siw köpstade ib 516. ib 2293, 2717. MD 169. saken withe i for hwi BSH 4: 352 (1503). — hvat som, *hvad*. thu mat spöria huat som dughir (*quid prodest*) at hafua kirkio vm han haur ey sokn Bir 2: 110. — hvat . . . thär, *hvad . . . som, hvad, hvad för, hvad för en*. med följande subst. sigh huath manne ther thu äst Iv 298. spordhe

hwath man ther iak var ib 5179. 2) indef. rel. *eho, hvar och en som, den som, hvem hälst som, hvilken hälst, hvilken än*. hwar päät brytir. hui pe samu plikt sum peem är sakt. är hin annan frip bryter SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). hwar pättä forsymär . . . böte half mark ib 5: 638 (1347). böte twa orä hwa päät forsymär ib. hwar ey will skiänkya tha skaffare eller gerdemen honom tillsega böthe j ($\frac{1}{2}$) öre SGG 133. finna ma. hwa görla at hugxar MB 1: 36. hua mik fölghe mz godhom vilia han skal vara mz mik j hedhir ok är Bir 2: 125. hwa eldhin wil hawa han skal leta i askonne GO 800. ib 158 o. s. v. hwo ther komber jn han komber aldrik thädhen Pa (Tung) 40. hua thessa dyghd hauer, han gör enkte vtan forhuxan KS 19 (47, 20). hua minna förmå i allom skanzom, hånom är bättre wäghi ok fridsämi leta ib 82 (204, 90). ib 23 (57, 25). Fr 1645, 3015. Al 2031, 2362, 3247, 3278, 5047. RK 1: 66, 143, 919, 2715, 3: 2752. SO 86. Lg 42, 3: 242. hwa til babilonen vil fara the skulu alle redho vara mz thera thing til stranda Fl 623. hwa (*d. v. s. om någon*) androm gafue tholka fund thz vare värt väl thousand pund Fr 359. Di 246. hwar äy wil swä, thet gör han aff hoghmodhe ok fåwisko sinne KS 8 (18, 8). huar ofmikit spar ok göme jorderikes godhz, thet är wärdoght at han miste ävärulzlikt godhz ok hughnadh ib 46 (118, 50). thet är ok en dighr lastr, hua sik forhauer sieluan ib 36 (94, 39). huar thöm (*dygderna*) göme, thå göra the han wälsidhogan man ib 20 (50, 22). är lusteligat at hörä hwo ther wil giffuä liudh och akt pa Va 3. ha mik vil fölia tha wampne sik snart Di 277. sannelika ware thenna lårdomen aldri nyttogaster, hwar hanom haffde swa wtrönt som thu nw haffwer Su 244. hwa sina bygningu säter äpter hwars mans sägn hon wardher illa bygdh GO 942. hwa sit korn latir a onda quarn thz wardher illa malith ib 798. j ärin gudi welkompne här bönder ok hoffmen hwo här er RK 1: 4453. hui han walp . . . säliä sin lut hwem han vil SD 5: 637 (1347). hwem päas pökker at näfnden hanum vrätt gyor, aghe päas waald at wäpia a mot pere näfnd ib 378 (1344, nyare afskr.). huem war herre giuer mera wit ok snille, han wil af hånom hua mera godhgärninga KS 45 (116, 49). hweem thiit lyster fara han ma thz finna Fr 3178. taka til drotzeta hwem the gita RK 1: 2010. bruto hwem then spetz the tilkomo Di 106. aff hwem han then pilthen thil läns bådhes han ma honom then ey synia SO 16. gywer länsman bondänom skuld, äller nakrom androm hwem pet är SD 5: 480 (1345, nyare afskr.). hwem iak wil giffwa wärlidina här hwem iak wil vnna lykko at bära thäs haffwer iak makt oc mogha alla Al 8589-90. — med plural bemärkelse. hwem pässe . . . väriä, äru warpe for os oc warom dome: hwem pe fällä äru fälde vnder wara räfst SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). kirkior oc prester han ey spara köpstadzmen bönder eller ho the wara RK 2: 5741. riddara oc swena haa the ära ib 7554. — hvar . . . hältz, *hvem hälst, hvem än, hvilken hälst*. tholkin hua han hältz är (*quicunque fuerit*) skal ophögghia ok hedhra mit liggiandafä Bir 3: 239. — med plural bemärkelse. hwa the hältz ärw SD NS 1: 415 (1405). alla andra hwa the hältz wara kunna wara vndhersata FH 3: 124 (1448). wj . . .

forbiudhum warom . . . foghatem . . . oc allom androm mannom hwe the helst ära *PfN* 140. — hvar som, *eho, hvar och en som, den som, hvem hälst som*. hvar sum sik bindir thär til . . . brister sithan . . . taki vp þa plikt *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). hwaar sum taker mädh walldz werkum af them i handum hawer, huus, jordh, vatn eller vatnwerk . . . giälldde aater skadhen ok aa *XL* marker *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). hua sum ryua vil, han legge fram fyratighi markar *ib* 6: 180 (1350). lete þär har som vil vita *Bu* 6. *SR* 13. *RK* 1: 2722. *SGG* 127, 128, 133, 134. huar som olydhen är höfdinga, han hawer sin dödh förskuldät *KS* 64 (159, 70). hvar som aarla riis han wardher mangs viis *GO* 9. *ib* 141 o. s. v. hwa som oc hänte minna, han hafðhe ängin skadha *MB* 1: 323. hwa som villir far fran mik ok vil atirkoma til mik . . . han skal hel vardha *Bir* 3: 28. *ib* 102. *Lg* 42. *KS* 8 (18, 8), 15 (34, 16), 83 (204, 90). *MD* 207. hwa sum riþer med fullom vapnom . . . vtan waart orlof . . . þe skulu mistä hästä, waapn ok alt þe fa med þöm *SD* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). hwaar sum (*d. v. s. om någon*) ok nokot taker af präste eller bondä, eller giäster therä huus, aa moot therrä willä . . . tha aghum wi ok skulum hanum lijf af latä takä *ib* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). hwa som här a mot györ. *sc* swa gyort sum a oss syälwän *ib* 606 (1346). hwa som sit howodh wil mödha, tha är honum här ämpne giwin at räkna *MB* 1: 66. hwa som äter blodh, tha skal iak hämpna ower han *ib* 172. hwa som hänte meer än han thörffte, tha wardh honum ey thy mere gaghn at thy *ib* 323. huar som giwer älla städhr lagh, ok äru thön ey almoghanom til fridh älla tarva, thet äru olagh och wälzgärninga *KS* 67 (164, 73). *ib* 26 (65, 28), 73 (180, 80). af hwem som offras nokor thing conuentone (*a quocunque aliqua conventui oblata fuerint*) . . . thakins ängaledhis *VKR* 76. — hvar som hältz, *d. s.* aff hwem som hältst offras nakor thing conuentonne . . . thakins engaledhis *Bir* 4: 32. hwa som thz hältst finna kan, tha wppinbare nw hona *ib* 5: 8. — hvar som hältz som, *d. s.* är iak swa miskunsambir at hwar som hältst som (*d. v. s. om någon hvem hälst det må vara*) bedhis mina miskund ok sik ödmiukar mz bätringh jak forlatir them thz the hafwa brutit *Bir* 1: 5. — hvat, *hvat, hvad hältz, allt hvad*. huat han giorþe. þa hafpe þätta munhof *Bu* 143. hwadh forðe karl ericson her innan gör . . . tha latom wi oc wara arfaa os ther wäl ath nöghä *SD NS* 1: 23 (1401). maghin j bedhas huad i vilin (*quodcumque volueritis*) *MP* 1: 239. hwat forðda godhz kan bättra wara än forseriffna päningha swmma thet vnnom wj oc giffuom gudhi oc jomfrv maria oc sancte birgitto *FH* 3: 18 (1442). — *hvat, allt hvad. i förening med en form af magha el. kunna*. the thakkadho honum huath the mattä *Iv* 5291. the . . . sigildo swa hwat skipen thäden fara ma *Fr* 2372. bönder slogho efter huat the kunde *RK* 2: 8972. redh til axewold huat han kunde *ib* 9424. *ib* 9522. *Di* 43, 51, 81, 242. — med följande subst. j hwat hus ir gangin in *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). at wij skulom hwar annan hielpa i hwat nöd wij koma kunde *Di* 81.

O r d b o k.

bör thek hämpnas hwadh homodh mik sker *ib* 227. worþo genstan helbrygþo af hwat (*quacumque*) siwkdöm þe hioldos *KL* 184. las þät . . . ä huar han var älla i huat syslo han var *Bu* 7. vacta riddarans huat dagh han läte at läsa aue maria ok gripa genstan hans sial *ib* 8. sänt mik tel huat land þu vilt *ib* 181. hwad broder thz gör böte eth halfft pwnd vax *SO* 84. — hvat som, *hvat hältz som, hvad som, det som, hvad*. huad som görs af kånst ok werilzlikom visdom, thz är thes bättra ok skiällikare at thz mera fylghr naturlikom skipilsom *KS* 7 (16, 8). wilium wir . . . hwat sum wir skipum thär iuir. ok latum scriuä. at lysis opt firi allum manum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). hwadh som bätthre är iordhin en päningana, tha vnnir iak (*det, hvarmed jordens värde öfverstiger penningarnes, gifver jag*) . . . til the prebendam *ib NS* 1: 531 (1406). hwat som þer iwi löpär af goþzens ingäldom. þet scal vara til klostersens vphälde *SD* 5: 563 (1346). hwat sum eigh beredhes fyr än giäster af gardhe riðher, thät är röwät, ok eigh köppt än bonden aakiäre *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). hwat som idher äptir sidh-wänionne läsit wardher, thz hörin mz granne aatwakt *Bir* 5: 5. at hon bedhis w wist hwseno hwat som hon see hwario widhertorfft kan wara *ib* 11. — med (*efter hvat*) följande subst. (*som efterföljes af som*). hwat manne som byltoghä varþyr i swerike . . . ma oc skal hawa friþ nästä ipär *SD* 5: 637 (1347). — hvat thät som, *allt hvad, allt som*. mz . . . hwat thz (*Cod. A allahanda thy 311*) som them tilhördhe *MB* 1: (*Cod. B*) 556. — hvat hältz, *hvat hältz, hvilket hältz, hvilket än*. baadhe j booskaps thingom ätande waro. oc fänadh. oc hwat thet hältz kan wara *VKR* 40. — med följande subst. *el. ss subst. nyttjadt ord*. hwath man kan hältz lifwande nämpna *Al* 3969. se hwat manne äller hwat skipilsi han hältz är *SD* 5: 606 (1346). skulu alle domare . . . huath dom the hältz haua . . . rätwise wara i domom sinom *KS* 68 (168, 75). hwat hältz krankom människiom tiith kommo *Lg* 3: 182. j huat hältz stund, tima ällir rwmme dödhin kan til komma *Su* 232. mz hwat hältz matto thz vare fangit ok aflat *Bir* 3: 439. — hvat som hältz, *d. s.* halda hwat som hältz vndir krononne var *Bir* 3: 439. aff hwad som hältst landskap . . . the kwnna wara *PM* 21. — hvat alt som hältz, *d. s.* hwat alt som hältz iak satte i thz *Ber* 231. — hvat som hältz thär, *d. s.* hwat som hältz ther görs for mik *Bir* 3: 147. 3) indef. hvat hältz, *hvat hältz, allt möjligt. med följande subst.* tholomodzsens dygdh är högre när gudhi än opresa dödha oc huat hältz (*hvilka som hältz*) annor miracula at göra *Su* 176. 4) rel. *hvilken, som*. säter ther en forman annan hwem alexander siälwer an *Al* 1640. morten nielsson bormestare, hues siäll gudh nadhe *SJ* 279 (1460). *BSH* 4: 231 (1497). *FH* 5: 212 (1512). — med plural bemärkelse. her gren forböd alla ther mot swara ha ey wille konung karl förrädare wara *RK* 2: 7814. — den som, någon som. ey war haa (*qui*) thz aktade *Su* 196. — hvat, *hvilket, som*. annet huat honom mz retta borde *RK* 1: 1131. *ib* 2829. *Di* 43. thänk . . . huru thz edde vars herra kårasto modhir. nar hon saa han swa ryma. oc hördhe at thz var sakin for hwi at the villo han dräpa (*causam quia; att*

67

orsaken hvarför (han gjorde det) var den att de ville dräpa honom) *Bo* 161. — hvat är, d. s. annat hwat är wir i skänningis samtalu skipathum *SD* 1: 668 (1285, gammal afskr.). — hvat, hvad, det som. vndirstar thu hwat thu läs *KL* 146. iatapo pem af hiarta huat þe bedos *Bu* 167. fulkoma huat tu louat hauer *KS* 22 (53, 23). at i . . . fölghen hwadh till idher skriffuit är *BSH* 3: 152 (1464). hwadh wi haffuom idher nadh loffuat eller sagt, thet wiliom wi idher stadeliga at holdha *ib* 153. (hwad trol. för hwarn. epther hwad stadh engom glöma *MD* (S) 308.) — *J^r* ä hvar, hvat, hvi.

hvar (**hvar**. **hwär** (handskriftens läsart enl. uppgift af Dr. C. af Petersens; tryckta uppl. har **hwar**) *GO* 555. f. **hwar** *Bir* 5: 36. **huär** *Iv* 5265. n. **hwart**. gen. m. **hwars** *SD* 5: 638 (1347); *MB* 1: 107; *Bir* 1: 61; *Lg* 293. **huars** *Bu* 518; *Bir* 2: 113; *SO* 155. **hwas** *SO* 155. f. **hwarrä** *SD* 5: 562 (1346). **hwaria** *Bo* 77; *Al* 8584; *Su* 170. **hwariä** *SD* 5: 562 (1346). n. **hwars** *Bil* 258; *MB* 1: 482; *Ber* 113. **huars** *KS* 20 (49, 21); *Bir* 3: 304. dat. m. **hwarium** *SD* 5: 566 (1346); *KL* 30, 79; *Bil* 52. **hwarium** *SD* 5: 565 (1346); *KL* 139; *ST* 93; *Bil* 884; *Bir* 3: 449, 5: 3; *Lg* 813. **huarium** *Bir* 3: 45; *Lg* 45. **hwaryom** *SD* 5: 562 (1346), 568; *PM* xxxvii. **huarom** *Bu* 21, 50. f. **hwarri** *SD* 5: 564 (1346), 565. **hwarre** *Bo* 140; *Bil* 85; *Pa* 18. **huarre** *Bir* 3: 19; *KS* 41 (106, 44). **hware** *Bir* 4: 141; *RK* 1: 1727 (i rim med fierre). **hwarie** *SR* 11; *Bir* 4: 154, 5: 3; *MB* 1: 260, 2: 58. **warie** *SD* NS 1: 147 (1402). **hwarghe** *Ber* 19. **huarghe** *BSH* 2: 50 (1397). **hwario** *Bo* 56; *Bir* 5: 11; *MB* 2: 47; *SD* NS 1: 73 (1401). **huario** *KS* 74 (182, 81). **hwaryo** *PM* 37. n. **hwariu** *SD* 5: 565 (1346). **hwario** *Bil* 83, 803, 898; *MB* 1: 19, 77; *Bo* 49, 160, 203; *Bir* 1: 205, 4: 57, 5: 3; *Pa* (Tung) 32; *RK* 1: 666, 1857, 2215, 2905; *Al* 1896, 5377. **huario** *Bir* 2: 147, 254; *Lg* 45. **hwaroio** *Bu* 7. **hwarja** *MB* 2: 120. **hwario** *SR* 32. **hvaro** (v insatt af senare hand) *Bu* 74. **hwaro** *MB* 1: 19 o. s. v. **huaro** *Bu* 185, 194; *Bir* 4: (Avt) 177, 182, 185. **hware** (e i upplöst förkortn.) *Iv* 4335. **hwarro** *Bil* 110; *Bir* 2: 254, 255, 3: 266. **hwarro** *ib* 300, 404 (formerna **hvaro**, **hwaro**, **huaro**, **hware**, **hwarro**, **hwarro** endast i förbindelse med ett föregående **po**, **poat** el. **pot**). ack. m. **hwarn** *SD* 5: 563 (1346), 564, 568, 638 (1347); *KL* 165; *Bo* 77. **huarn** *Bu* 100, 508; *Häsläkedom* i *AS* 137; *KS* 82 (204, 90), 83, (205, 91), 84 (206, 92), 84 (207, 92), 87 (211, 95). **hwan** *SD* 5: 565 (1346); *KL* 240; *Bo* 26, 81, 201; *Bir* 5: 36; *GO* 816; *RK* 2: 6842; *ST* 116, 117; *Ber* 19, 68; *MB* 2: 58; *Lg* 512. **hwar** *Bir* 3: 305; *Di* 15. **hwar** *Bu* 23, 100, 175, 502; *Bir* 3: 304. **waar** *SD* NS 1: 17 (1401). f. **hwaria** *Bil* 108; *Bir* 4: 70, 5: 36; *Gr* 305; *LfK* 65. **hwariä** *SD* 5: 637 (1347). **hwargha** *Ber* 78. **huara** *Bu* 100. n. **hwart**. pl. nom. m. **hwarie** *BSH* 2: 36 (1396), 3: 46 (1452). **hwarie** *ib*. **hwarje** *ib* 45 (1452, nyare afskr.). gen. **hwaria** *Bir* 3: 416. dat. **hwarium** *MB* 1: 497. ack. m. **hwaria** *BSH* 4: 237 (1498)), pron. [Isl. *hverr*, *Fnor*. *hvarr*; samt Isl. *hvárr*. Då formerna af det **hvar**, som motsvarar Isl. *hvárr*, och det, som motsvarar *hvarr*, ofta ej med säkerhet kunna skiljas, upptagas de från början skilda orden här såsom ett.

Till det förra, som afser det ena af två föremål, höra särskildt de förut anförda och här nedan under 3 upptagna **hwar** *SD* 2: 289 (1299); *Bu* 208; **hwart** *SD* 5: 564 (1346); *Fr* 1123; **huart** *Bu* 4; **hwars** *SD* 5: 562 (1340)); **huarom** *Bu* 50; **hvaro** *ib* 74; **hwaro** *MB* 1: 19 o. s. v.; **huaro** *Bu* 185, 194; *Bir* (Avt) 177, 182, 185; **hware** *Iv* 4335; **hwarro** *Bil* 110; *Bir* 2: 254, 255, 3: 266; **hwarro** *ib* 300, 404] *L.* 1) interrog. hvilken. a) i dir. frågesats. utan förening med subst. til huars dughr forhuxan, vm hon är ey stadhogh *KS* 20 (49, 21). högfärdhwgh är ful forsmadh och othäk for gudhz asyn . . . än for hwars skuld (hvarför) *Ber* 113. i hwario hawir han foruärkat sik *Bo* 160. *MB* 1: 482. *Bir* 1: 205, 2: 147. *Pa* (Tung) 32. *Al* 1896, 5377. För öfrigt kunna de under föregående ord **hvar** anförda ställen, på hvilka nominativformen hvar förekommer i direkta frågesatser, äfven föras hit. — i förening med subst. **hwaria** handa är thit wald *Al* 8584. for hwan skuld skildis thu fran mik *Bo* 26. *Ber* 12, 19. b) i indir. frågesats. utan förening med subst. hördhe marchum spyria them, til hwars the waro kompne *Bil* 258. nw ma man spöria i hwario änglane thiänto honom *Bo* 49. *ib* 203. *MB* 1: 77. *Ber* 83. skulu te hus wilia winna, skudha ok leta alla wäghi huarn te mågho töm bilagde äru, kost ok födho förläggia *KS* 87 (211, 95). De under föregående ord **hvar** anförda ställen, på hvilka nominativformen hvar förekommer i indirekta frågesatser, kunna äfven föras hit. — i förening med subst. han skal akta, huarn wäghen flere äru, the wani äru with stridh *KS* 82 (204, 90). *ib* 84 (206, 92), 84 (207, 92). 2) interrog. hvilken, hurudan. i förbindelse med ett följande en. see thy til hwar en glömskir älskare thu är *Su* 285. 3) indef. hvar, hvarje, hvar och en. utan förening med subst. hwar gig heem til siin *ST* 93. hwar wil tha sik älla sin slektaman nokrom til kununglikt wald komma *KS* 11 (26, 11). ther wil hwar rådha, ok thuinga land ok almogha, äpte thy hwar mäst förmå *ib* (28, 12). hwar sighr af ty han se *ib* 41 (106, 44). ma hwar häre biþa tel napa *Bu* 4. är huarom louat skilias viþ pik *ib* 21. var fru sialf ofraþe först sit lius ok hwar äpte hanne som hwar stop *ib* 12. hwariom skiptis swa som hwariom var vidhirthorftelikit *KL* 139. lata huariom thet hans är *KS* 19 (48, 21). tu skalt ey tit hiarta huariom (omni homini) opinbara *ib* 71 (174, 78). tu skal ey firi huariom tin hugh lysa, ok ey huarn firi heme-likan win halda *ib*. *SD* 5: 481 (1345, nyare afskr.). *Bir* 5: 11. hundrada rytza waro j hware (o: lagho) *RK* 1: 1727. sändo the . . . tio höffdinga . . . hwan aff hwarie släkt (singulos de singulis tribubus; en af hvar släkt) *MB* 2: 58. — med följande pän (samt efterföljdt af en rel. sats). hwar then som kallar a vars herra nampn han scal heel vardhä *KL* 133. *Bir* 2: 113. aff hwario thy som liiff hafdhe *MB* 1: 421. — med gen. hwart varra *SD* 5: 564 (1346). vi . . . bindom oss alla saman oc hwarn varra sárdelis *ib* 568. swa mykit som hwaryom varra är lofliet *ib*. i hwars varrä artiiþ bäggiä *ib* 562. hwar wara *MB* 2: 120. thz hwart vara annath sa *Fr* 1123. aflat iak ey at mana hwarn idhra *KL* 165. hwariom iþrä *SD* 5: 636 (1347). *ST* 93. *Bir* 3: 373. *BSH* 2:

35 (1396). at hwar idhar sände os vtan hinder hwar om sik thusand par klädhe *Al* 2488. *Bir* 4: 332. huär idher *lv* 5265. all var gopz oc hwart perrä särdelis *SD* 5: 562 (1346). brynni hwart perrä swa lāngi þet rækker *ib* 563. af hwaryom perrä *ib* 564. böþ seriua huars perra namn *Bu* 518. hwar thera annan i svndit trengde *RK* 2: 8970. *Ber* 78. *Su* 223. en stolten hingest hwardere gaff *RK* 2: 3064. for hwardere hem i sit rike *Di* 159. — i förbindelse med ett poss. pron. som rättar sig efter hvar. skiptis hwarie idhre aff idhrom formanne födho oc klädhe *Bir* 5: 3. jak helsade ider gerna wid hwars iders napn *Di* 143. — hvar sin, hvar . . . sin, hvar sin, hvar . . . sin. þa foro þe hwar sin vägh . . . guz ängel tel himna ok diäwlen þit hanom var bupit *Bu* 208. giordhe hwarior sin rät *Bil* 884. *Al* 6833. *RK* 1: 4109, 2: 2212. tepes þöm hwarom þera sin patronus *Bu* 50. duo agri hwar i sino giærþeno *SD* 2: 289 (1299). för än alla haffua gångit hwart (för hvar, på grund af attraktion verkad af sitt) sitt daxwerke *TS* 28. — hvar . . . annar, se **annar**. — i förening med ett subst. (el. ss. subst. brukadt pron.). hwaru andru clostre *SD* 5: 565 (1346). hwar riddari *ib* 1: 670 (1285, gammal afskr.). hwar annar af wart raap *ib*. hwar o giptar man af dauiz konogs släkt *Bu* 6. huara nat stop han vp *ib* 100. var van huart ar fara tel sanctum iacobum *ib* 171. dömde hwar man vndi suärþ *ib* 502. forbyupande . . . hwaryom manne *SD* 5: 562 (1346). laa ther hwarium manne lönt *Bil* 52. j huars manz hiärta *Bir* 2: 25. vipär hwarsmanz þre marker *SD* 5: 638 (1347). af hwarie mark silfs *SR* 11. aff hwarie släkt *MB* 2: 58. *ib* 1: 406, 2: 47. *Bil* 108. i huario renliwe liuärne *KS* 3 (6, 3). haua vitra ok rönta syslomän i huarre syslo *ib* 41 (106, 44). nw skal ok nokor i huario landskapi ok aff kununge wald haua at skipa ok afftaka domara i häradhe ok hundare huario *ib* 68 (168, 75). ängin gitr i härfärd huario lustmäti fängit til mat ok driki, äpte wilia sinom *ib* 83 (204, 91). te män thr . . . ey rädhas huarn såröka *ib* (205, 91). skal han sik huarn stadh wirdelika ok frilika haua *ib* 58 (146, 64). hawir hwan stadh pino *Bo* 201. vp a huaroio lilio blapum (för huario lilio bladhe, ss *C har*, el. huario lilio bladhino enl. *Bil*, se *Lg* 924) *Bu* 7. älska huarn sin iämcristin som sik siälua *Bo* 77. äpte hwario sino vitne *SR* 32. mz waare hwars dagx (dagliga) födho *MB* I: 107. hwar tima hon saghe diäwulin *Bu* 23. hwar tima han mintes vars härta söta sam varu *ib* 100. förnämpde tolf skulu a huario are töswar finnas at minsto *SD* 5: 377 (1344, nyare afskr.). skulu vppehaldas huarn syknän dagh iwi varre grift tu staplyus . . . oc huarn helghän dagh fyughur *ib* 563 (1346). þer sculu sighiäs twa messur i hwarri wiku *ib* 564. *ib* 565. *MB* 1: 158, 322, 378. — med följande subst. försedt med suffig. artikel. hwars arsins wtskyld *SD* 5: 160 (1343). i hwarye landzskapino *ib* 480 (1345, nyare afskr.). var ä bröþet hwar daghen helt *Bu* 175. quittir af hwarre pinonne *Pa* 18. *Bil* 85. *MB* 1: 260, 376. *FH* 3: 6 (1353). *KL* 30, 37, 79. *GO* 816. *Bir* 3: 173, 448, 4: 141, 154. *VKR* 40. *Di* 15. *PM* XI, XXXVII, 3, 37. — med följande subst. (el. ss subst. brukadt adj.) föregånget af en form af þän (samt efterföljdt af en rel. sats). bröt vip iorþ . . . huart

þät af guþa bilätte. vm kring var mönstren *Bu* 207. huar the siäl som ey höre han *KL* 136. *ib* 46. *Pa* 20. *Bir* 3: 121, 322. *Al* 10182. hwan then tidh iak höre diäfwlin nempnas *ST* 116. *ib* 117. göri hwarior thom brutlica miskund som kombir til hans *Bir* 3: 45. — med följande subst. föregånget af en form af þänne. hwart thetta diwrit astundar annars dödh *Bir* 3: 357. aff huart thettä for[nemp]de härith *BSH* 2: 50 (1397). — med ett följande kardinalt räkneord. siwnda dagx höghtiidh, en tima i hwarior siw nattom eller wiku *MB* 1: 497. hwaria viij manadha wil bancaren lxxx ducata til okers *BSH* 4: 237 (1498). wij . . . welja ath hwarje vi skattabönder legges sik i gerd oc hwarje xii landbo legges sik i gerdh *ib* 3: 45 (1452, nyare afskr.). hwarie siw bönder *ib* 46 (1452). hwarie siw landbo *ib*. hwarie siäxtan vm eth nöth *ib* 2: 36 (1396). — med ett följande ordinalt räkneord. huart fämta aar *Bu* 9. *ib* 508. *Bir* 3: 305. *RK* 1: (sfgn) s. 188, 2: 6842. þua väl mz bränt salt huarn annä (för annän) dag *Hästiläkedom i AS* 137. aff rädde fiol hwar annar nidh *Al* 361. — hvar en, hvar och en, en hvar. hwar een ipna at finnas mildare . . . än annar *KL* 182. at hwar en skulde vmuendas fran sinne ondo wranglikheet *ib* 136. äptir thy som huario eeno til höre *Bir* 3: 121. giffuis hwarie enne som widhertorfft kan wara *ib* 5: 3. skiptis hwarior enom som hanom widhertorfftelikit war *ib*. thz plägher hwar en mz alle fikt *Al* 2731. *Bir* 1: 249, 250, 2: 172, 3: 399, 4: 93. *Lg* 813. böthe . . . hwar sijn (för hwar en) aff them andra eth halfft pundh wax *SO* 68. biudhom wi . . . allom them wart engasin är oc hwarior enom om sik *MEG* (red. B) 61. alle och hwar en *PM* 37. the ära ti for hwar en war *Al* 2403. thet är . . . hedher ok ära kununx ok huars ens hofdinga *KS* 42 (109, 45). stodh thenna striidh hwar en dagh *Al* 4534. hwart et aar *Lg* 93. *Bo* 77, 82, 140. *Gr* 305. *Bir* 1: 45. *SO* 3, 4. thentidh hwghin skiptis til mang thing tha wardher han minne til hwar en thing *Ber* 22. j hwarior enom litinom *Bir* 3: 449. *RK* 1: (sfgn) s. 188. hwar en thän ther gudhi fulcomlica thiänar *Bo* 73. — hvar ok en, d. s. the stigha wt aff iordhinne hwar oc en *Al* 9380. *ib* 6061, 10184. *RK* 3: 1026, 1411. äptir hwars oc ens wndirstand *Bir* 4: 74. biudhom vi . . . allom them j waart jngiäld ärw ok hwarior ok enom vm sik *MEG* (red. A) 57. hwar ok en aff idhra män *Al* 4841. *LfK* 65. *PM* 3. huart oc eth creatwr *MB* 2: 174. *Su* 320. *Bir* 4: 70. — hvar thän . . . ok en, d. s. ther war hwar then disk ok en wäl giordher aff gullith reen *Al* 2269. *ib* 4575. — þo hvaro, eg. dock i hvar fall; likväl, icke dess mindre, det oaktadt. tho hvaro stodh han vp tridhia daghin aff dödha *Bil* 118. tho hwarior styrktis han ä meer ok meer *KL* 149. *Bu* 74. *Bir* 2: 333. *RK* 1: 2758, 2905. Jfr tho hvarist under **hvaris**. — þo at hvaro, d. s. tro en vara sannan gudh ok þo at huaro þre personas *Bu* 185. judhane vaktado tho aat hwarior alla stadsins porta *Bil* 898. mik bör tho at hwarro at pina han *Bir* 3: 266. *MB* 1: 19, 298. *Bir* 3: 300, 404. *RK* 1: 1569, 1857, 2166, 2215, 3135. Jfr tho at hvarians under **hvarians**, tho at hvarist under **hvaris**. — än tho at hvaro, d. s. *lv* 4335. Jfr än tho at hvarist under **hvaris**. — thot hvaro, d. s. thot hwarior skildos the vsatte

RK 1: 666. *Bil* 251. *Bir* 2: 258, 260, 4: 126. *Jfr* thot hvarist *under hvaris*. — tho hvaro at, *ehuru*. tho hwarro at the ey mer än thry nämpnis *Bir* 2: 254. — än tho hvaro at, *d. s.* än tho hwarro at the waro badhe dräpne en dagh *Bil* 110. *Jfr* än tho hvarist at *under hvaris*. — tho at hvaro at, *d. s.* tho at hwario at the varo skylde tha wändo the ey atir at flöghia älla hoppa *Bil* 879. tho at huaro at han veet thz mote gudhi vara *Bir* 2: 255. — þot hvaro at, *d. s.* þot huaro at ängin syntis *Bir* 4: (*Avt*) 177. *ib* 182, 185. — än þo at hvaro at, *d. s.* är (sidher) määp clostarmannom. at þe hua mere röst at rapa. som för como. än þo at huaro. at þe andre sen äldre *Bu* 194. är . . . war ihesus ä thän sami at guddom en tho at hwario at hanum er ymst ifuir gangit at hans mandom *Bil* 83. sigher at han wil wisa them . . . margh vnderlik thing, ther koma skulo i ytersta wärldinna daghum, än tho at hvaro at som hans ordh fulkompnas marghom äwom fore waara dagha *MB* 1: 260. *ib* 146. *RK* 1: 4299. *Bir* 4: 144. *Jfr* än tho at hvarist at *under hvaris*. — än thot hvaro at, *d. s.* än thot hvaro at iak hawir mz gerningom til thz änkte forskyllat tho gör thz *Bir* 2: 262. gudh gaff hänne thän man som gerna tholde henne väl lifua ok gudhi thiäna en thot hwario at han var (sielfuer mykit) wärlzliker *Bil* 803. än thot hvaro at thik thikkir nu sööt vara min vidhirtalan. thot hvaro. gak oc söma atir thinna dottor kiurtil *Bir* 4: 126. *MB* 1: (*Cod. B*) 540. *Bir* 3: 263. 4) *indef. ullus, någon*. sculu the engoledhis synas aff clostirsins thiänarom ellir aff hwario handa andro werldz folke *VKR* 25. vtän hwars manz spordagh *SD* 5: 638 (1347). *ib* *NS* 2: 44 (1408). 5) *indef. hvar hälzt, hvilken som hälzt, hvarje möjlig, all möjlig*. aldher thän sötme som wth gaar aff hwario hälstz dyro oc wälsmakande thrä *Su* 77. tha huaria handa hälstz dröffuilse tik tilkomber *ib* 170. 6) *indef. rel. den som*. hwär sik äther ey mättan han slikkar sik ey fullan *GO* 555. — *hvilken* . . . än. i hwariähandä stap han se *SD* 5: 562 (1346). medh orättom spannom ok bismarom älla huario handa mätö älla wäght thet är *KS* 74 (182, 81). — hvar hälzt, *d. s.* hwarrä handä þe hälzt äru *SD* 5: 562 (1346). hwariä handa skipilse han hälzt se *ib* 567 (1346). i hwario thät helzt wara kan *BSH* 1: 165 (1376). *SEG* 114. aff hwario hälstz ämbethe, liffuerne äldar stadh the wara kwnno *Su* 66. 7) *rel. hvilken*. see huru ödhmiuklica han las sina försto läkze. i hwario han tok lectoris ämbete *Bo* 56. thz war en koklare . . . til hwars en enfallir man ok siäfwir kom *Bir* 1: 61. swa som dactilus hwars sötme mykit lustar *ib* 179. moyses . . . til huars ordh som gudh bödh oc sagdhe (*ad cuius verbum, quod jussit et protulit Deus*) vardh vandin ormbir *ib* 2: 113. hulkra (*qvorum*) tändir oplyptis mz diäfwlzlicom fingrom, hwaria (*qvorum*) kallo läpa smordhe varo mz diäfwlzlico etre *ib* 3: 416. *ib* 1: 181, 367, 2: 5, 216, 221, 3: 36. *Lg* 293. til huars mere vitne, skäl oc stadhfästilse *SD* *NS* 1: 69 (1401). til hwars breff (*för* breffs) stadfestilse *ib* 2: 55 (1408). aff hwario (*unde; i följd hvaraf*) somlike aff them hotadho henne lifuandis bränna wilia *Bir* 4: 57. — hvar som, *d. s.* for sinom fadhir,

hwars hiärta som är (*cuius cor est*) äptir mino hiärta *Bir* 1: 179. — *Jfr annar hvar samt hvarin*.

hvar (*hwor* *SD* *NS* 1: 5 (1401). **huor** *FM* 281 (1506). **hwer** *Di* 20), *adv. och konj.* [*Isl. hvar*] *L.* 1) *interrog. hvar, hvarest. i dir. frågesats.* hvar är blanzaflor *Fl* 338. hvar äru . . . herra oc förste *Bo* 36. hvar äru the höghtidhelico vagnane *ib*. mädhan rätuis man skal näpplica helas huar skal tha omillir man ok syndogir synas *MP* 1: 46. — *i indir. frågesats.* spurpe huar iorpen var högre än himinen *Bu* 145. spordhe huar blanzaflur monde värä *Fl* 332. iak veet ey huar hon mon vara *ib* 342. viiste them hwar hofwodhit laa *Bil* 52. vplypt thin öghon ok see huar thu äst nw nidhir slaghin j syndom, ok skodha huar syndoghe skulu vara for sina synder *MP* 1: 46. bör oss at spöria huar (*hvaruti*) ihesu christi vars herra fatighe ok harda lifuirne är *ib*. 2) *indef. rel. hvar, hvar hälst.* förnämpde tolf skulu a hwario are töswar finnas at minsto hwar oc nääp þöm þykker *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *ib* *NS* 1: 5 (1401). hvar (*ubicunque*) nakor gaas är mz fiädhrom sigh mik huat hällir kötit pläghir ätas älla fiädhvana *Bir* 2: 40. han brände oc skinnade hwar han fram for *Di* 20. legger skatten vpa hwer hanum thäckes *ib*. thet the alt redhä begynth hadhä at brwkä huor the kwnnä faa tess ämpnä *FM* 281 (1506). — hvar . . . hälzt, *d. s.* hwar päät hälzt är i rikino *SD* 5: 637 (1347). hwar the helzt äru *BSH* 1: 131 (1371). *ib* 165 (1376). pantsätter jac hanom mith godz . . . hwor thet helztä liggiä kan oc hwor han thet spöriä kan *SD* *NS* 1: 5 (1401). — hvar som, *d. s.* hwar sum thät wardþir pröuat . . . tha sköflös therrä goz *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). hwar som (*ubicunque*) fyllen ömningas ther halder skörlifnadhin härradöme *Ber* 87. *Jfr* hvar som *under* 4. — hvar som hälzt, *d. s.* alle män huarsom hälzt the warin *Lg* 45. hvar som hälstz män äru *Bir* 5: 8. — *hvar hälst.* hvar som hälstz är tarff at gaa *Bir* 5: 11. 3) *dä, om.* huar (*ubi*) nakir vagn vare fullir mz agxom ok mange män huar äptir annan bort toke sit agx tha minzskadhis oc thera tal oc thunge vm sidhe *Bir* 3: 111. hvar ey haldz thet, thä er thet oiaflikt almogans förderwilse *KS* 8 (20, 9). — *om, om blott, på det vilkor att.* hwa gifwir mik ey at enasto kränkias. vtän än alstingx vanskas oc foruadha i mik siäluom hwar iak stadhnar i gudz dygdh *Bo* 107. vil jach väl til marsken fara hwar han ville mich swa forwara at jach komber j mith behald j gen *RK* 2: 5515. en gamwl hörre sculde grafuas lifuande i jordh huar lagh thz ellers tilstadde (*si lex permittet*) *Ber* 290. 4) *rel. hvarest.* huar (*ubi*) gudhelix älscoğa brändaghi är ther är huärkin renlekin glömdir *Bir* 3: 383. hwar i wele mik hawa, ther wil jac wara *BSH* 5: 423 (1510); *med afs. på dessa båda språkprof jfr* 2. the skullo fara lankt bort i annat landskap. hwar the sik änkte foruisto *Bo* 12. *ib* 23, 155. *KL* 18, 24, 71, 123. *Bir* 3: 304. *VKR* *xxi*. *Ber* 176, 235. *Su* 409. *Lg* 221. — hvar som, *d. s.* i monte syon. hwar som eet stort palacium var *Bo* 170. *Gr* 324. *MP* 1: 46, 334. *Bir* 1: 120, 4: 58. *Ber* 235. ey är ther atherhald räknande hwar som (*ubi*) är astundan til fylle *ib* 84. *Jfr* hvar som *under* 2. 5) *rel.*

dā. ey kom än landz thinghin älla radhstofwo daghin hwar (placitum generale ubi) the magho höras Bir 1: 74. — hvar a, interrog. hvarpå (jfr a II 7). i dir. frågesats. hwar huxin ij swa stadhelika a Fl 893. Al 181. — hvar af, 1) interrog. hvaraf, på grund hvaraf (jfr af 11). i dir. frågesats. hwar aff scal jak thz vita Bil 892. 2) rel. a) hvaraf, i följd hvaraf (jfr af 11). judhane seandes konungxsins owinneliga makt oc otalighen almogha tall, drogh[o] sin här them naghott fiärre hwar aff konungxsens män täss trösteligare vp foro mot iherusalem MB 2: 238. ib 287. Su 300. b) hvaribland (jfr af 17). thz första hemanet . . . ther j öfddhes alla boklika konsther oc ämwäl alla wärdslika konsther hwar aff oc philosophi oc andra dyra mästara öfde sina konsther Su 224. — hvar fore (hwarfore. hwar fore FM 281 (1506). hwar for Ber 167), 1) interrog. a) hvarför, för hvilken orsak (jfr for I 12). i dir. frågesats. hwar fore hiolt thu mz mik tha MD 99. hwarfore äru fötherne aat hans waghnom swa senfärdughe MB 2: 83. ib 46. — hvar fore hwi, d. s. hwar före hwi förswara thu tik Su 12. — i indir. frågesats. vndradho the alle. hwar fore war herra lät them ther sampnas Lg 38. b) hvarför, för hvad (jfr for II 9). i indir. frågesats. jak ey weeth hwar före jak kan hånne halla RK 3: 2480. 2) rel. hvarför, för hvilken orsak, därför (jfr for I 12). konungh karl mykit om riikith wogh hwar före han her tordh tiil marsk togh RK 3: 8. hwar före (itague) giorde jwdei storan skadha owir syna owenir MB 2: 194. ib 318. SD NS 1: 317 (1404). FH 5: 59 (1471). FM 274 (1506), 281 (1506). Ber 167. Su 194, 201. Lg 3: 155. LfK 7, 45, 110. — hvar i fra, rel. hvarifrån. aff vnguenom hwarifra diäfullin gaff andswar Bir 3: 198. — hvar inne, rel. hvari. j eth closter hwar june war en hællogher abothe Lg 3: 326. — hvar mädh, 1) interrog. hvarmed. i dir. frågesats. hwar mz hafwir iak thz forthiänt ST 355. 2) rel. hvaraf. atir bära ängin sötma älla honagh. hwar mz the skullo framledhis lifwa Bir 1: 257. — hvar til (hwars tyl), interrog. hvar till, för hvad ändamål. i dir. frågesats. hwar til skolom vi längir äruodhe Bir 3: 407. — i indir. frågesats. sik . . . tala (för lata) i hogh koma . . . hwar til hon gaff sik i kloster Ber 243. ath hwar menniske granth spörgies fore ok weth . . . hwars tyl en är pliktogher ok hwar til ekke Gers Frest 59. — hvar um (hwar om), interrog. hvaröfver, hvarför. i dir. frågesats. hwar om syrgher thu Fl 592. — hvar up a, interrog. hvarpå. i dir. frågesats. hwar thänkiom vi salugha quinnor op a Iv 4261. — hvar äptir (hwar äpter. hwar epter), interrog. a) hwarefter, hvar till. i dir. frågesats. hwar epter torff mik tha langa RK 1: 2683. b) hvarför, för hvad ändamål. i dir. frågesats. hwar äpter war thu hingath fws Al 8894.

hvardagher, *m. hvardag*. tu par mässu cläpe. som presten scal hawa annat hwardagh oc annat til högtipes daghä SD 5: 566 (1346). — **hvardags altara kläpe** (hwardax altarä cläpe), *n. altarkläde som hwardagligen nyttjas*. hwardax oc fastu altarä cläpe SD 5: 564 (1346). — **hvardags folk**, *n. [Jfr*

Fnor. hversdagsfolk] människor med hvilka man dagligen är tillsamman, daglig omgifning. huru the skulu styra sitt hwardagsfolk ok härskap KS 1 (2, 1). — **hvardags härskap** (hwardax- KS 40 (104, 43)), *n. hofstat som dagligen är tillstädes, ständig hofstat*. huru han må dygdlika sitt hwardags härskap halda KS 12 (29, 13). ib 40 (104, 43). — **hvardags kläpe** (hwardagx cledre SJ 340 (1467)), *n. pl. [Jfr Isl. hversdagsklæði] L. hwardagskläder. SJ 340 (1467). Lg 3: 377. — hvardags koster (hwer dags coster), *m. dagligt lefnadssätt?* huru rumt oc kostelikit hans palacium war til hwer dags cost Bil 307. — **hvardags offer** (hwar dagx offer), *n. dagligt offer*. MB 1: 4929. — **hvardags sanger** (hwardagx-), *m. daglig sång, sång som sjunges om hwardagarne*. magho the j större högtidhom länger framdragha högtidhelika sangin, än the göra j hwardagx sangenom Bir 5: 69. — **hvardags sven** (hwardagx-), *m. tjenare som är dagligen tillstädes, hustjenare*. räknaðhe han oc härklädde sina hwardagx swena (vernaculos) MB 1: 180. — **hvardags tidhir** (hwardagx-), *f. pl. dagliga bönestunder, daglig gudstjenst*. j storom högtidhom . . . j hwardagx tidhom . . . j största högtidhom Bir 5: 66. — **hvardags thiänist** (hwar dagx-), *f. daglig gudstjenst*. huru systrana skulu sik haffua oc göra siin ämbite . . . j hwar dagx thiänist oc j mindre högtidhom oc j storom Bir 5: 66.*

hvardaghlika, *adv. [Jfr Isl. hversdagliga] dagligen*. junnan thz annat rwmit som östir viste gingo alle prestir hwardaghlika in MB 1: (Cod. B) 488. thz som han skapadhe i siäx daghum, thz styrer han hwardaghlika (Cod. A hwar dagh daghlika 158) epter sin wilia ib 543. gange wt folkith hwar daghlika (Cod. A hwar dagh 322) a markina ib 558. offras hwar daghlika (Cod. A hwar dagh daghlika 378) ä thz sama ib 561. **hvardaghliker**, *adj. [Jfr Isl. hversdagligr] daglig*. äpter thy som nw halder kirkian hwardaghlika tidha hälikt MB 1: 497.

hvarf, *n. [Isl. hvarf] hvarf, omgång*. tå som stadhsens arbete skal göras, tå må wärkemestaren ingen broder tilsäya för än alla haffua gångit hwart sitt daxwerke, och hwaruith är omkring kommit TS 28. *Jfr hiärn-, hiärna-, sol-hvarf.*

hvarghin (hvarghi L. hwarghen KL 225; MB 1: 51; SJ 170 (1448). hwargen Di 78, 150, 151, 152. hwarkin Iv 4952, 5001, 5208. hwarken LfK 226. huarken Iv 4938. huärkin Bir 3: 383. *n.* hwarte KL 370; Bo 140. hwarce MB 1: 76, 94; Fr 1124. huarce Fl 150. huarkin ib 1247. hwatzske Su 344. hwazske Bir 2: 307. hwarghit KL 53. *Jfr hvarte, konj. gen. m. huarghins Bir 2: 93. Iv 4964. huargens Bu 4. dat. m. hwarghom Bir 1: 46. hwargom (pl.?) Iv 3181. ack. m. hwarghin Bil 86. huarghin Iv 2744. f. huargha KS 55 (139, 59)), pron. indef. [Isl. hvárgi, hvárgin] L. ingen (af två), ingendera. utan förenig med subst. hwarghin hafðhe ämne at giällda Bil 264. the varo badhe stolt ok rika huarghin vilde for annan vika Iv 725. Di 150, 151, 152. är then lof värðhir ther hwarte bristir Bo 140. Iv 727, 4952, 5208. MB 1: 94. Bir 2: 307. Su 344. huarce är glatt vtan annath seer Fl 150. äst thu komin her fore swik? . . . äller äst*

thu mäster man? iak är huarkin (*intetdera*), sagdhe han *ib* 1247. funno the for hans kofua mang diur ok foghla. än hwarte gato the ther skat *KL* 370. --- *med gen.* the vilia thiäna twem herrom än thot the gita hwarghom thera wäl thiänt *Bir* 1: 46. huargens pera moþer *Bu* 4. hwarghit thera wiste aff annars lowan *KL* 53. hwarghen thera vilde vndan vika *ib* 225. ma hwarce thera iämwäl wara fra andro som mz *MB* 1: 76. hwarghen thera hauer i the mato enga til talan til thän andra *SJ* 170 (1418). *Bil* 86, 244. *MB* 1: 51, 449. *KS* 55 (139, 59). *Bir* 1: 400, 2: 93. *Iv* 4938, 4964, 5001. *Fr* 2830. *LfK* 226. *Di* 78. hwarce vara annath hiälpa ma *Fr* 1124. *Iv* 5174. huarghin idhra iak ther fan *ib* 2744. — *i förening med subst.* huar gudhelix älscoğa brändaghi är ther är huärkin renlekin glömdir (*utraque munditia non est neglecta*) *Bir* 3: 383. — *i förening med en form af pän.* kom tha hwargom them til skadä *Iv* 3181.

hvarghin (*hvarghi* *L.* *hwarghen* *KL* 107. *hwargen*. *hwarien* *MP* 1: 274; *MEG* (*red. B*) 62. *huarien* *RK* 2: 2226, 8133. *hwarghine* *Gr* 282. *hwargins* *Bil* 917; *RK* 1: (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 164. *hwarghens* *MB* 2: 22. *hwargens* *RK* 1: 3889; *Lg* 3: 311. *huargens* *MD* 449. *hwar- iens* *RK* 2: 6225; *Lg* 3: 534, 565. *hwariom* (*sannolikt felskrifning framkallad af det följande fynnom*) *MB* 2: 203. **huarkin** *KS* 21 (52, 23)), *adv.* [*Isl.* *hvergi*, *hvergin*] *L.* 1) *ingenstädes*. tw kan hwargen göra thz diwr sart vtan tw kunde stinga thz i nafflen *Di* 82. öghonen hafdhe hon hwarghin vtan nidhir a iordhena *Bo* 74. *ib* 201. *Gr* 282. *KL* 48, 107, 174 o. s. v. *Bil* 306, 917. *MP* 1: 274. *MEG* (*red. A*) 57, (*red. B*) 62. *EG* 67. *Iv* 436. *Al* 1942, 3401, 3586, 4705. *RK* 1: 3732, (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 164, 2: 2226, 5573, 9043. *Lg* 3: 534, 565. om wi rymom ok tappom striidh tha hafwum wi hwarghin trösta widh (*d. v. s. intet ställe att taga vår tillflykt till*) *Al* 1986. ij skulin hwarghin hädhan ganga *Iv* 1002. *RK* 2: 6069, 8133. kwnno hwarghens vika äller fly hiit ällir thyt *MB* 2: 22. all hans akt war huargens ythermera (*var icke vänd någonstädes el. åt något mer*) än til mandom *MD* 449. göre thz fore tridhiwngx tinge oc hwarghin annars stadz *TB* 75. some kome i swderköpunx skär oc some ther huargen ner (*ingenstädes i närheten deraf*) *RK* 2: 3309. han fwnne thom huargen näre (*ingenstädes i närheten*) *ib* 9034. *Flere af de anförda ställena kunna föras till 3.* 2) *aldrig*. viliande . . . hwarghin ga fran honom *Bo* 227. the (o: werulzlik ting) äru farande ok komande ok huargen stadhlik *KS* 20 (50, 22). *ib* 15 (36, 16), 21 (52, 23), 49 (125, 53), 58 (144, 63), 78 (192, 85), 78 (194, 86). *RK* 1: 3889, 2: 3179. han hindra huar han må at huarghen (*någonsin*) bindes winskapr manna mellom *KS* 62 (155, 68). *Flere af de anförda ställena kunna föras till 3.* 3) *ingalunda*, *alls icke*. ake uth aff scoghenom oc huarghin längra *TB* 75. andra wtuägha weet iak mik hwarghin hawa *Bo* 75. än tha at thet lofuas taka ther til flere personas än nu är saght thogh biwdz thet hwarghin *VKR* 9. skulde the . . . hwariens rikens (*för a rikens*) skada wara *RK* 2: 6225. *SD NS* 2: 170 (1409). *MB* 2: 203. *Lg* 3: 311. sidhan bygddis eeth annat (o: mönster), hwarghin när

(*icke på långt när*) swa skönt som thz första *ST* 418. — *förstärkande vid annan negation: alls*. hwarghin engho wndhantakno *SD NS* 1: 572 (1406).

hvarialepis (*hwaria lepes*), *adv. L.*

hwaria lund (*hwariulund*), *adv. L.*

hvarians, *adv.?* *i förbindelsen* tho at hvarians (tha ath hvarians), *likväl, icke dess mindre, emellertid*. tha ath hvarians j ordom gaar huru knuther ville norge vinna *MD* 341. *Jfr* þo at hvaro under **hvar**.

hvarin? (*sing. nom. m.* *huarn* *KS* 39 (101, 42). *hwarien* *SEG* 113, 114, 115. *f. hwarion* *VML II*. *huariom* *TB* 73. *hvarin* *VGL I, II*; *KS* 17 (43, 18), 41 (107, 44). *huarn* *ib* 18 (46, 20). *ack. sing. m.* *hvarin* *Smål. L.* *hwarien* *SEG* 112. *pl. ack. n.* *hwariun* *UplL.* *Åtminstone några af de uppräknade formerna böra emellertid kanske snarast föras till hvar*), *pron.* [*Fgutm.* *hueriun*, *nom. sing. f.*] *L.* *hvarje, hvar.* *hvarin* sysla *KS* 41 (107, 44). skulu the liua ok wara dyghdelikare ok gudhlikare än huarn annor man *ib* 39 (101, 42). *huarn* thera (*af dygderna*) hauer nokot samband medh andra *ib* 18 (46, 20). är dyghd ok odyghd hvarin andre åmote *ib* 17 (43, 18). ther äghir huariom tölft sina wardhboot hafua *TB* 73. böthe hwarien thera *SEG* 113. *ib* 114, 115. för hwarien there *ib* 112.

hvaris (*hvarist* *Ansg* 181. *hwarist* *MB* 2: 198; *Lg* 3: 384; och alltid i förbindelserna tho hvarist, tho at hvarist o. s. v.; *Lg* 3: 529, 554, 559, 562, 565, 567, 572, 574 har detta ord slutformen -is endast i upplöst förkortning; se *Rydqvist* 5: 147 f. **hwarest** *L.* **hwarst** *L.*), *adv. L.* 1) *interrog.* *hvar, hwarest. i dir. frågesats.* hvaris byggir thu *MP* 1: 47. hvaris äller hwilkin är theris gudh *MB* 2: 157. *ib* 210. *LfK* 218, 219. — *i indir. frågesats.* wnderwiste thom . . . hwarist thz skulle iordhas *Lg* 3: 384. 2) *indef. rel.* *hvar, hwarest, hvar hälst.* hvaris han är gör han stoor ok vnderligh tingh *Lg* 3: 529. huilka hon . . . hardeliga straffadhe . . . hvaris hon thöm fan brytä *ib* 572. — hvaris hältz, *d. s.* hwarist hältzst han kwnne fynna tolka män *MB* 2: 198. *ib* 208. 3) *rel. hwarest.* doo j bethulia synom stadh hvaris han oc iordhadis *MB* 2: 157. *ib* 168, 211, 254, 290, 295, 365. *LfK* 226. *Lg* 3: 554, 559, 562, 565, 567, 574. ouer alt tyzlandh ok alle stadz hvaris hon vandrådhe *ib* 562 (*kan föras till 2*). — *heart, dit.* gik han ju före portin til konungxsens palacium, hvaris enghen matte jugaa mz dröffwilsins klädher *MB* 2: 186. — hvaris som, *hwarest, der hwarest.* jak weth hwar thu byggher. hvaris som är diäffwlsens säthe *MB* 2: 336. 4) *i förbindelse med tho.* tho (tha) hvarist, tho at hvarist, thot hvarist, = þo hvaro, þo at hvaro, thot hvaro. tha hwarist alla sina gärninga gören mz abbatissona orloff *Bir* 4: 35. tha hwarist ey nekas thz widher- torfftelikit är *ib* 5: 9. tho at hwarist timar thz stundom *Al* 6471. *Ansg* 181. thot hwarist alla syna gärnynga skulu the göra medh abbatissona radh oc orloff *VKR* 79. — än tho (thog) at hvarist at, = än tho at hvaro at. *Bir* 4: 60. — än tho hvarist at, = än tho hvaro at. än tho hwarist, at (*Cod. C* än tho at hwarist 1016) mik thykkir wara erlekt at döo for guz skuldh, tha äter thz tho mith hiarta. at hedhne

män ok fule scolu nythia mit fädherne *Bil* 488. — än tho hvarist, *d. s. RK* 1: 1304. — än tho at hvarist, *d. s. ST* 464. *Lg* 1016. — än thot hvarist, *d. s. ST* 452. — än thot hvarist huru, *ehuru*. änthothwarist huru wel war herra throdhe honom war han ä falskir ok otro *ST* 89.

hvarke, hvarkin, se hvarti.

hvarländsker (hwar läntzsker), adj. från hvad land. *i indir. frågesats.* spordhe them hwar läntzske the waro *Lg* 985.

hvarskyns, se kyn.

hvar stap, adv. L.

hvars stads (hvar staps), adv. L.

hvert *adv. [Isl. hvert, hvart] L.* 1) *interrog.* *hvert, hvarthän. i dir. frågesats.* hwart gaar thu *Bo* 36. *ib* 164. — *i indir. frågesats.* spurðo natalie fölghe huapän þe foro älla huart þe uildo *Bu* 523. *Bil* 106. *KL* 42. *Bir* 1: 125, 3: 133. tedhe han os väghin huart vi skulum fölgia *MP* 1: 155. — *hvar.* viste ängen androm visa. huart bartholomeus var cvmin (*hvar B. hade blifvit af*) *Bu* 205. *Lg* 3: 545. viste äkke hwart hon skulle leta äpte honom *Bo* 225. iak veet äkke hwart the hawa latit han *ib*. fik wita huart ölandit la *Bil* 616. se hwart alt rikith ligger fore thinom öghom *MB* 1: 178. 2) *indef. rel. hvart, hvart . . .* än. gak lidhugher hwart thu vilt *Bil* 164. *MB* 1: 485. *Bir* 3: 45. *Di* 263. 3) *rel. dit.* stadhgadho at sighla til andra hampn hwart vädharit bläste thom *Bir* 3: 177. wid mörkin hwart thu skynder *Ber* 184. *LfK* 234. thy är andin styrande thiit hwart han skal ga *Ber* 235. — hvart til, *d. s. Ber* 73. 4) *huru? i indir. frågesats.* viste ey huart thzta skedde *Lg* 3: 545.

hvert (hwort), adv. [Isl. hvárt] L. 1) *männe.* *i dir. frågesats.* hwort dömas sielenä til theres pynor än varandes j croppana eller sidhan the wtga *LfK* 280. 2) *huruvida. i indir. frågesats.* veeth ok seer sielen hwort hon skal til hymmerikis eller til purgatorium eller ok til helvitis *LfK* 280.

hwarte (hwarte *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*), 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), 5: 377 (1344, *nyare afskr.*); *MB* 1: 38, 476; *KL* 245; *MP* 1: 28; *Iv* 517, 518, 1393; *Al* 7011; *VKR* 62; *RK* 2: 457. **huarte** *Bu* 176, 182, 204, 519; *Bil* 973; *MB* 1: (Cod. B) 538. **hwärtti** *L. huatti L. hwatte L. huatte L. hvatte* *SR* 53, 55. **hwaste** *SD* 5: 280 (1344). **hwasthe** *SD NS* 1: 456 (1405). **hwatzste** *ib* 274 (1403). **huatzte** *ib* 689 (1407). **huartke** *MELL (Cod. F) Å* 15, *B* 8: *pr. hvarske* *PK* 239; *RK* 2: 6006. **hwarke** *Bil* 370; *Lg* 3: 673. **hwarke** *FH* 5: 26 (1464); *Di* 193. **hwarce** *Bu* 23, 176. **hwarce** *Bil* 460; *MB* 1: 38, 276, 283, 291; *Fl* 42. **huärce** *Bir* 3: 328. **hwarkin** *Bil* 163. **hwarken** *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*); *RK* 1: 1249, 2: 5362; *Bir* 4: 155; *LfK* 144; *Di* 88; *FM* 248 (1505). **huarken** *RK* 2: 535. **huärkän** *MK* 164. **hwarkit** *Di* 10. **hwatke** *ÖGL i var. huatzke* *VKR* 40; *MB* 2: 254. **hwatzske** *MB* 1: (Cod. B) 538, 2: 151, 156, 187; *Su* 13 o. s. v. **hwadzske** *Lg* 816; *LfK* 4. **huadzke** *RK* 2: 4736. **hwazske** *BSH* 1: 197 (1387); *Bil* 973; *Bo* 2, 11, 33, 129, 140; *Bir* 3: 81; *RK* 2: 536. **hwäzske** *Bir* 2: 110. **huäzske** *ib* 3: 450. **hwazka** *KS* 9 (22, 10). **hwaske** *Va* 24;

LfK 7, 8 o. s. v.; *BSH* 2: 236 (1425-29, *samt. afskr.*); *PM* 56; *RK* 3: 3994, (*sista forts.*) 5835; *Di* 77, 88, 167. **huaske** *SD NS* 1: 266 (1403); *FM* 174 (1504). **hwasske** *SD NS* 1: 266 (1403), 477 (1405). **hueske** *MD* 505. **hwasken** *RK* 2: 6759, 3: (*sista forts.*) 5714), *konj. [urspr. n. af hvarghin, pron. Isl. hvártki, hvárki] L. eg. intetdera; hvarken. i förbindelse med ett eller flere följande älla.* bran hanom huarte kiöt älla kläpe *Bu* 176. han gat hwarkin rört händer älla föther *Bil* 163. hänne lyste hwazske tala älla läta sik see *Bo* 2. mag iak huarke rida eller ganga *Di* 193. *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *SR* 53, 55. *Bu* 23, 182, 204, 519. *Bil* 370. *Bo* 11, 33, 129, 140. *MB* 1: 38, 276, 283, 291, 476. *KS* 9 (22, 10). *KL* 245. *MP* 1: 28. *Bir* 2: 110, 3: 81, 450, 4: 155. *VKR* 40. *Fl* 42. *Iv* 517, 518, 1393. *Al* 7011. *RK* 1: 1249, 2: 457. *PK* 239. *Va* 24. *MB* 2: 156, 187, 254. *LfK* 4. *Di* 10, 77, 88. *SD NS* 1: 456 (1405), 477 (1405). *FH* 5: 26 (1464). ath . . . jowan . . . then forscreffna teghen hwatzste salde eller gaff eller gaalt *SD NS* 1: 274 (1403). swa at hwazske vi älla wara arfua älla husfrw greta, älla henna arfua älla boos barn älla thera ärvingia älla nakar annar skulo nakra makt hafua . . . jappa diäkn . . . hindra älla quälia *BSH* 1: 197 (1387). wi hafwm medh os hwaske swenskt tyst äller danzt mynt *ib* 2: 236 (1425-1429, *samt. afskr.*). hwaske hundh hane äller koo *RK* 3: 3994. hwaske köpman, batzman, äller annar *PM* 56. *RK* 2: 6759. *LfK* 144. rördhe hwatzske skot äller bugha ey skiöld ey swerdh *MB* 2: 151. — *efter ett uttryck som innebär ett förhindrande.* fribiuthum wir hardlikä. at hwarte riddare äller swenäwapn. ther qwäde sik sin i mällin mäp vquädthins ordthom *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). — *efter föregående negation.* om odhensdaghen skulu the ey ääta köth hwarte om middagh älla natwordh *VKR* 62. for huilken sak han icke haffuer hwarken breff eller bewisning, at här is nempd honom ther fore wort haffuer *FM* 248 (1505). iak räds for engen konung hwaske tydrik eller tin fader *Di* 167. *Bil* 460. *LfK* 7, 8. *SD NS* 1: 266 (1403). *FM* 174 (1504). *RK* 3: (*sista forts.*) 5714. kan ey finnas j rikesens göma huarken breff eller ingedöma hwazske peninga eller smyda *ib* 2: 535-6. är then vili thäkkir hulkin änkte astundar at hua aff sino huärce j nödh ällir löst ey j genuärdho oc ey j sälikhet *Bir* 3: 328. — *med ett följande hälder.* thz var huadzke reth heller skäl *RK* 2: 4736. *ib* 3: (*sista forts.*) 5835. *Lg* 3: 673. — *med föregående neg. och följande hälder.* pär skal oc änkte vpp af gywas, hwarken af warä väghnä häller pä som kostin halder *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). *ib NS* 1: 689 (1407). *RK* 2: 5362. — *med föregående negation och följande ok eigh.* pä bet eigh sten älla skoghar hwarce hans kiöt ok eigh hans kläpe *Bu* 176.

hvertiggia, konj. L.

hvertväggia (hvertigia), pron. L.

hvarping? pron. L.

hvaru, se huru.

hvarva, f. Jfr rovo hvarva.

hvas, m.? L. Jfr vas.

hvas (was *Lg* 3: 287. *frf. vok. i änd. hvass-), adj. [Isl. hvass] L.* 1) *acutus, hvass, skarp, skärande.* mz huassom suärpom *Bu* 494. *GO* 920, 1055. hans

kniffwa äro slio ok warda aldrig hwasse MD (S) 222. mz hwassom flinto stenum Bil 370. Bir 2: 3. mz huassom nafwor ib 5. the bitarlico hwassasto thornin Bo 195. eth högth bärgh, hwilkit mykyt högth oc hwast war Lg 3: 652. ä thäs höghre hon opp kom thäs hwassare wart bärghet, swa at henna föther alla söndher ríffnadho ib. 2) skarp, genomträngande. iak hawir hwassare syn Bir 1: 213. LB 5: 80. sinap gör man hwast wit (sensus exacuit) ib 4: 344. ib 2: 50. 3) genomträngande, stormande, häftig. i eno hwasso wädhre MB 1: 186. 4) ifrig. een hwas kättare Bil 641. gör mannen . . . hwassan j gudhz thiänist Ber 88. 5) asper, sträf. för känseln. päl som är hwast at tola MB 1: (Cod. B) 489. hwassasta haar-clädhe KL 334. huas clädhe MP 1: 20. kunungxens gardher lustas af blötum klädhum än christi kirkia af hwassom ok ödmiwköm Ber 28. letar biit andra yrt nakat huassa Bir 3: 118. Lg 46. — för smaken. hwassa brödhit KL 42. lithet swart brödh, aldra huassast Lg 3: 401. hwast oc kalt är watnit, wtan thz siwdz Bir 4: 63. thera gärninga frukt äru onyttelica oc sura ok hwassa at äta MP 2: 191. — skarp, sur. wm tw wilth thz hwast haffwa LB 9: 107. i hwasse ätikio Gr 277. 6) ojämn, oländig. aat mykyt vilsamum vägh. myrkan oc skoghughan. hwassan ok obyggelican Bo 13. til ena andra ökn, mykyt hwassa Lg 3: 388. 7) svår, besvärlig. mädh ingho formaghom vi göra diäflenom huassare sorgha värkä MP 1: 45. var ängxins värkir huassare ib 117. the thing som hardh oc hwas ärw j reghlona VKR 63. ib 10. Bir 4: 16. 8) skarp, sträng, barsk. han war huas (vättadt från hardher) j prädikan Bil 659. swa som kämppe. hulkin som är rädhelikin ok starkir ok hwas Bir 1: 200. mz hwassom ordhom Lg 3: 198. ib 287. rädde mik mz wredhe syn oc hwasse röst KL 290. 9) ? the ära bradha hwas som pläga kransas MD (S) 221. — Jfr fulhvas.

hvashet, f. 1) hvasshet, skärpa, det som är hvasst. diursins swärdh oc huashet (det som på djuret är hvasst) skal äntighia böghias älla ingaa j diursins hiärta Bir 2: 5. iak skal opp stigha a bärghsens hvashet (det hvasa el. af hvasa ställen uppfyllda berget) Lg 3: 652. 2) sträfh. för smaken. aff brödzsens huashet oc hardhet sarghadis hon jnwertes i mwnnen Lg 3: 401. 3) skärpa, stränghet. mz qwemmelike hvashet näpsas Bir 5: 8.

hvasleker, m. [Isl. hvassleikr] hvasshet, sträfh. för känseln. ey gita tholt swa storan hwaslek KL 334.

hvaslika (hwasselika), adv. [Isl. hvassliga] 1) ifrigt, häftigt. girnas kötit hwasselika mot andan-om Ber 234. 2) skarpt, strängt. predikadhe hvaslika Lg 659. iak . . . affuite thom huasselica Bir 3: 57. ib 89.

hvaslikhet (hwasselikhet), f. 1) hvasshet, skroflighet, hårdhet. hardha golfsins huasselikhet Bir 3: 281. 2) austeritas, stränghet. pawin milladhe them reglonna hvaslikhet Bir 1: 361. at hon taki nakra hwasselikhet j klädhbonadh ib 3: 208. 3) svårhet, vidrighet, bitterhet. atirgömde thik swa storan fatikdom. smälikhet oc hvaslikhet (asperitatem) Bo 35.

pinonna hwasselikhet ib 108. sorghinna hwasselikhet Bir 4: (Dikt) 264.

hvat (hwatt RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 275, 282. hwath MB 1: 110, 112, 241; Al 9936. hwadh Lg 3: 61, 371; Di 263), adv. och konj. [Isl. hvat. samma ord som hvat, n. af pron. hvar] L. 1) huru. i dir. frågesats el. utrop. hwat west tw thz Lg 3: 28. ib 61. hwat aluorlica oc viislica hon swepte hans spädho limi Bo 5. a hwat rädhelikit skal idhir vslom än thätta howdhit oppenbaras ib 195. o hwat gärna hon han söfdhe ib 5. o hwat säl iak ware Su 13. o hwat wndhersam är kärlekssins makt ib 14. Ber 212. Su 12. MB 2: 174. huat iak ville thz nöduger lata RK 1: 306. — i indir. frågesats. skodha oc ämuäl hwat blidhelica varfrw gangir fore oc thiänar Bo 60. ib 5, 152. 2) hvarför. i dir. frågesats. hwat (quid) höghfärdhas thu Bo 42, 124. Su 170. 3) männe. i dir. frågesats. hwat (numquid) är jac nakar jwdhe MB 2: 379. — hvat . . . älla, männe . . . eller. vm fadhir oc modhir gafwin sina dottir nakrom vngom man ok jomfrwn vilde haua han ok vnge mannin atspordhir suaradhe ey huat hällir han ville haua jomfruna älla ey huat vare jomfrun fäst älla ey (utrum esset virgo desponsata vel non) Bir 2: 136. — hvat häller . . . älla, d. s. huat hällir (utrum) var thässa helsonna makt aff ersins styrk älla (aut) aff ormsins liknilse älla (aut) aff moisi godhlek älla (seu) aff lönlake gudz dygdh Bir 2: 113. hwat heller wiltw fylgia mik eller wara konung attilia frilla Di 169. hwat hällir hawir thu stadghat i thino hiärta thiäna mik . . . ällir wtualde thu äpte manga pinor af ränas thässa blomstrandis lifweno Gr 274. hwat nu burdhe hällir hans siäl j mina värio takas älla oc j thina händir gifwas Bir 3: 264. — hvat eigh, männe icke. i frågor på hvilka väntas jakande svar. hwat ey (numquid non) spillis thz ok forfars som oskönioghom oc othäkkom gifs Bo 153. j hulko huse herran forsmas ok trällin hedhras hwat ey är thz ohöuisliket ok omanliket Bir 1: 121. KL 111, 112, 124, 138 o. s. v. Bo 14. Lg 824. Ber 57, 208. Su 13, 14, 30. 92. — männe väl, i frågor som innebära en ovisshet el. på hvilka väntas ett nekande svar. hwat ey son min giordhe iak thik nakat at mene Bo 26. hwat ey äst thu större ok mere man än var fadhir abraham ib 153. hwat munde ey varfrw läggia thz nidhir. ther thz var väl beuarat ib 3. hwat ey (numquid) är thz höuisliket at mannin äruodha af morgh-nenom ok til quällin ok hustrvn vpnötir j enne stund alt thz som saman sankat war Bir 1: 121. hwat ey tilbör swa ib 120. Bo 9, 42. Gr 291. Bir 1: 352, 3: 194. 4) om, huruvida. i indir. frågesats. eigh virþer iak huat alle þine guþa äru vreve Bu 504. Ber 249. Su 195. Di 136. — hvat . . . älla, om . . . eller. til thäs iak pröwar hwath i ärin falsara eller sanninda män MB 1: 241. iäwghir . . . hwat han sculde bortga ällas ey KL 43. for thy at hon ey vndirstar hwat hon skal koma til huilo äptir rensilsin älla vm hon är fordömd Bir 2: 20. SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). Bil 126. Bir 3: 419. RK 2: 8881-2. Su 297. Lg 3: 371. — hvat häller . . . älla, d. s. tha maga i se hwat heller jak är dwerg eller man Di 60. at spöria, om the barn som tha hafdho warith föd, hwath häller the hafdho hafft fulkomen krapt oc mäghin at styra sik eller ey

MB 1: 112. *ib* 110. *Bir* 1: 279, 2: 136. *Ansg* 205. *Di* 112. iäfwadhe hwat thät war haldir diäfwl hällas ey *KL* 3. medh them som takas til brödhir scal wtskilias oc wtthrykkias hwat hellir the sculu blifua wtan fore til dödhra dagha j conuentsins thienist ellir vm än the sculu bidha eptir at in koma j inlykkith til conuentith, hellir vm the sculu minna book ellir ey *VKR* 10. skal wtskilias aff conuentinne hwat embete rwm oc stadga hon scal haalla. hwat hellir for lekmänniskio ellir lardha, ellir hon scal lära book, ellir wighias ellir blifua vtan clausuram til dödhin, ellir intaghas j inlykkith *ib* 44. — hwat . . . haldir, *d. s.* sigh . . . huath thu godher haldir ilder är *Iv* 299. 5) hwat . . . älla, *ehvad* . . . eller, *vare-sig* . . . eller, *antingen* . . . eller. hwath han stodh op eller lagdhis nidher tha skulle han sik iw bewara *Al* 9936. *Fr* 954. *KS* 21 (51, 22). *RK* 1: 227, 2: 1538, 3364, 3565. *Ber* 219. *LB* 2: 67. — hwat haldir . . . älla, *d. s.* scal oc hwar man hwat haldir han är riddäre eller swen, siäluer sin vapn vppa hawä *SD* 5: 474 (1345, *nyare afskr.*). hwat pän som gyuer, vill haldir i silf eller jorþ *ib* 479. hwat han är hælpyr kolare allr smältäre allr af andre iþrät *ib* 637 (1347). vända alt til gudz loff oc hedhir. hwat thz gaar hällir mz älla moot. ok hwat thz är hällir bliit älla strijt. got älla ont *Bo* 122. *Bir* 1: 259, 2: 332. *Fl* 786. *Al* 10514. *Su* 443. *Di* 75, 82, 263. *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) *s.* 275, 282. — hwat mera . . . älla, *d. s.* huat thu meera äther ällir drykkir, ällir hwat hælzst thu gör, altidh liwdhe thenne röstin . . . j thinom örom *Su* 260. *ib* 362. 6) så vida, om? huat jnnan er grind ok gardzlid warder man dräpin eller saar tha er thz ogilt huat han faar *RK* 1: 463. — *hvad*, *så vida icke*, *om icke*. hwat hon war them sidhen wärre än han tha war hon inkte bätte *PK* 239.

hvat handa, *se* hand.

hvatländska, *adj. L.*

hvatskona, hvatskons, *se* kon.

hvatskyns, *se* kyn.

hvat stadh, *adv. L.*

hvatvitna (hvit witna *MB* 1: (*Cod. B*) 531. hui uitna (*ack.*) *ib* 532. huiuitna (*nom. el. ack.*) *ib* 534, 535, 548, 554, 560. huat vena *KS Fragm.* 13 (*två ggr*). huatna *KS* 7 (17, 8), 26 (66, 28), 32 (83, 35), 54 (138, 59). hwatna *ib* 71 (175, 78); *Su* 394), *pron.* [*Isl.* hvatvitna, hvatvetna] *hvad hælst, allting, allt möjligh, allt*. som gör huat vithna (*Cod. A alt 7*) thz iak wil *MB* 1: (*Cod. B*) 527. hui uitna thz (*Cod. A* hwilkith 45) nakar man gör swa nödhugher at han giter thz ey latith, for sit eghit liiff, thz gör han orskylloghan *ib* 532. tha forfoors . . . huatuitna (*Cod. A* allahanda 170) thz gudh hafde skapt a iordhinne *ib* 544. *ib* 531, 534, 535, 548, 554, 560. vidh . . . huatna thet hånöm kan tilkoma *KS* 32 (83, 35). hwatna thz som öskia maa hafwer iak af thik *Su* 394. huru han skal huatuitna til taka *KS* 22 (54, 24). huatwitna redhas *ib* 23 (57, 25). thes mera huatna skils aff höfdes åldri, thes mera thz fördärvas *ib* 7 (17, 8). *ib* 26 (66, 28), 54 (138, 59), 71 (175, 78).

hvederum? *n.* egha oc bruca forscrifne stenhuss meth iij (4) kellare ena gadebodh et intecta stenhuss belägen offuan pa forscrifne kellare och nidhan fore

Ordbok.

et hwederwm two mälteboder et stegerhus *SJ* 343 (1468).

hvemleper, *adj. L.*

hves (hwess), *konj.* [*Dan.* hvis] 1) om. hwes the widä at wor söns eller wor wilghä oc bwt är *SD NS* 1: 248 (1403, *nyare afskr., daniserande*). ati wylle meg tilbyude hwes gode tidende i forfare *FM* 645 (1516, *daniserande*). *BSH* 5: 381 (1510). 2) såsom? hwar i wele mik hawa, ther wil jac wara, oc gör jac gerna hwess eder liufft är *BSH* 5: 423 (1510).

hvete (hväte *L. huite*), *n.* [*Isl.* hveiti] *L.* hvete. ey komber hwetit j bondans binga vtan thz wardher för thryskit ok bart *Bil* 426. *ib* 575, 576. *Bir* 1: 385, 2: 64. *MP* 1: 73, 77. *Ber* 157. i pund hwethe *FH* 4: 83 (1499). j karp huite *BtFH* 1: 231 (1509). *Jfr* sumar-, vinter-hvete.

hvete aker, *m.* [*Isl.* hveitiakr] *hvetekær*. the yrth som wexer j hwethe aker *LB* 2: 54.

hvetebrodh (hwätebrodh. hwetabrodh *SO* 80), *n.* [*Isl.* hveitibrauð] *L.* 1) koll. hvetebrod. pläx at giuas herromen huete brodh oc almoghanom thz brodh som nakat är värre *Bir* 2: 64. nybakath hwetebrod *LB* 1: 96. krummona af hwytt hwätebrodh *ib* 4: 344. *MB* 1: 324. *Di* 286. *SO* 80. 2) hvetebrod, hvetekaka. tolf hwethebrodh *TS* 25. ett litit hwetebrod *LB* 7: 314. — hvetebrods krumi (hwetebrodtz krome. hwete brodtz krumne), *m.* *inkråmet af hvetebrod*. stamper man merke mz hwete brodtz krumna *LB* 3: 116. medh hwithan hwetebrodtz kroma *ib* 2: 50.

hvete bundin? *n.* hvetekärfve. fwl mz hwete bundom *LfK* 225.

hvete byrdh (hweeta bördh), *f.* bördh af hvete. mz syna hweeta bördh *LfK* 226.

hvetekly (hwete klii *LB* 7: 320), *n.* hvetekli. tak . . . hwetekly *LB* 2: 67. *ib* 7: 320.

hvetekorn, *n.* [*Isl.* hveitikorn] *hvetekorn*. saa iak . . . j hwario flätino siw hwete korn saadh *Bir* 1: 384. *ib* 2: 137. *Bil* 371. *Ber* 157.

hvetelever, *m.* [*Isl.* hveitihleifr] *hvetebrod, hwetekaka*. äta . . . en hel hwete leff *LB* 7: 316.

hvetemiöl (hwetemiöl. hwetemyöl *MB* 2: 85; *LB* 2: 64. hwethe myöl *ib* 3: 169), *n.* [*Isl.* hveitimjöl] *hvetemjöl*. taka . . . hwetemiöl *LB* 1: 97. *ib* 2: 64, 3: 169. *MB* 2: 85.

hveteskyl, *m.* *eg.* hveteskyl, hög af hvetekärfvar; *hvetekärfve*. bärendes manga hwete skylä (*manipulos*) a sin ryygh *LfK* 226.

hvetesädh, *f.* utsäde af hvete. klint wäxir opta äpte hweto sädh (*för hwete-*) *GO* 740.

hvi (huij *RK* 3: 2822), *adv. och konj.* [*eg. dat. n. af hvar*, *n. hvat. Isl. hvi*] *L.* 1) interrog. *adv.* hvarför. i dir. frågesats. hui þorþ þu við diäuu stygias *Bu* 13. *Bo* 40. *Bir* 1: 352, 353, 2: 288, 291, 295. *RK* 1: 178. — i indir. frågesats. sighia hui þe höghtip kallas kyndelmässa *Bu* 8. *ib* 491. *Bir* 1: 73, 2: 288, 289, 293, 3: 302. *Fl* 188. *RK* 2: 1581, 3: 726, 2822. hwat tro thu hwi (*quid credis quare; hvad tror du är orsaken att*) thässe twe tees thik *Bir* 1: 352. — hvi som, *d. s.* i indir. frågesats. hwi som diwrin hua ey skällik vndirstandilse som mannin swarar jak thik *Bir* 2: 290. 2) rel. *adv.* hvarför, för hvilken orsak.

thz war adams skuld, hvi alt wart honom olydhokt *KS* 8 (18, 8). 3) *kaus. konj. därför att, emedan. nero* snybde petro hui han rades eigh s[i]monem *Bu* 103. *Bil* 657. *KL* 14.

hvika (-adhe), *v.* [*Isl. hvika*] *vackla, vara i oviss-het el. ängslan.* han hwikadhe fast ä hiit oc thiit *Al* 8729. alexander hwikadhe rädder *nw ib* 5170. hwikadhe aff en tanka oc til annan *LfK* 57. — **hvika undan, fly undan, vika tillbaka.** the hwikadho vndan som the gato *Al* 9337. — *Jfr hvinka.*

hvil, *adj.* [*Sw. dial. hvil. Fdan. hvil*] *uthvilad.* tha han var hvil *lv* 2615. *Bir* 2: 331. *RK* 2: 8940. the ok greca waro tha hwile *Al* 4523.

hvila (*pres. -ar: hwilas Bil* 876; *Bo* 43; *Bir* 2: 170. *impf. -te: hwiltis Bil* 281; *KL* 102; *Bo* 141; *MB* 1: 462; *huiltos Bu* 71; *hwiltos MB* 2: 81. *-de: hwildis Di* 92. *-adhe: hwilades MB* 2: 81. *part. pret. n. refl. hwilatz Bo* 42. **hwilas** *ib. imperat. hwila Bo* 127. *refl. hwils KL* 97, 245), *v.* [*Isl. hvila*] *L.* 1) *hvila.* the ey mykit *hwila RK* 2: 4437. 2) *lata hvila.* sin hugh i gudhi *hwila KL* 327. at *hwila sina lime ib* 336. at *hwila idhra hästä Va* 13. *Lg* 3: 312. — **hvila sik, hvila sig, hvila.** pön *hwila sik en stap a väghenom Bu* 19. *ib* 416. *Bil* 464. *Bo* 127. alla mina astwndilse . . . *hwilo (för hwila) sik oc roas i ensampna skaparans frögdlika nythian Su* 110. — *uppehålla sig?* hoo kan siik ther *hwila RK* 3: 3995. — *refl. hwilas, hvila sig, hvila.* pär þe *huiltos Bu* 71. þa þe vildo *hwilas vndi eno bärge ib. hwils j fridhi KL* 97. *Bil* 281. *Bir* 2: 170. *KL* 102. *VKR XIV. Lg* 40. *Su* 454, 455. *Di* 92. the starke j israel the *hwiltos oc hwilades (cessaverunt et quieverunt; voro overksamme och hvilade) MB* 2: 81. — *hvila, hafva sin hvila el. ro.* maria som *hwiltis i gudz ordhom Bo* 141. — *hvila, sofva.* han maa rolica *hwilas oc gladhelica vakna Bir* 2: 85. — *hvila, uppehålla sig, förblifva.* owir hwem skal min ande *hwilas (requiescet) vtan owir thän ödmiuka Bo* 42. äkke hafde thän hülge ande owir hänne *hwilas ib. ib* 43. — *hafva ro, vara i fred.* altidh astunda syndena ok aldrigh mättas älla fyllas af hänne vtan altidh astunda ok aldrigh *hwilas Bir* 1: 287. — *med prep. af.* at the latin idhir *hwilas af (för) diäflanna mödho oc dröuilsom Gr* 297. — *afhålla sig (från).* med prep. af. *hwils af fafängom thankom KL* 245. — *hvila, upphöra (med).* med prep. af. a siwnda dagh tha *hwiltis han aff alle gerning MB* 1: 462. — *lugna sig, stilla sig.* *hwilis (Cod. A stillis 345) thiin wredhe MB* 1: (Cod. B) 560. — *vara i fred, vara ledig.* j iahels daghom *hwilades genstigane MB* 2: 81. — *hvila, upphöra.* tha tuskarin är borttakin *hwilas (conquiescent) delor MP* 1: 107. — *hvila, vara begrafven.* j orknöom som sanctus magnus *hwilas Bil* 876. fördos hänna been til wazstena hwar the *nw hwilas VKR XXI. (Genom skriffel torde ordet hafva tillkommit i följande förbindelse: huru the aff them skikkas oc hwilas (determinatur) hwar till sinna enskyldelika gäringga oc ämbethe Su* 139.) — *Jfr ohvilter.*

hvila (hwiila), *f.* [*Isl. hvila*] *hvila, ro.* hawande litla *hwilo Bo* 22. gaffuo siik mz sorgh tiil *hwiila RK* 3: 3988. ägha hughsens *hwilo KL* 245. the ro oc *hwila oc höghtiidh, som wi skulom . . . hawa mz gudhi*

MB 1: 499. *ib* 462. *KL* 247. *Bir* 1: 43, 222, 3: 100. *Ber* 147, 229. *Jfr höghtiidhis hvila. — hvilo dagher (hvila dagher: -daghin Su* 257), *m.* [*Jfr Isl. hvildardagr*] *hvilodag.* siwnda dagx offer, som kalladhis *hwilo dagher oc ro MB* 1: 499. sunnodaghana oc *hwilo daghana idhra oc andra idhra hülgho dagha gitir iak äkke tholt Bo* 145. *Bir* 4: 64. *MB* 2: 373. *Su* 257, 454. — **hvilo rum (hwilarum Su 116), *n.* [*Jfr Isl. hvílurúm*] *hvilorum. Su* 116. *LfK* 60, 116. — **hvilo stadher (huilastader: -staden Su 143), *m.* [*Jfr Isl. hvíldarstaðr*] *hviloplats. Su* 143. — **hvilo studh (huilastudh), f.** stöd hwarvid man *hvilas.* hardasta korsens trä war mins klenasta rygk *huilastudh (reclinatorium) Su* 39. — **hvilo time, m.** *hvilotid. MP* 1: 337.****

hvilikalepis (hwilkaledhis Ber 153; *Lg* 3: 41. **hwilka ledhis Gr (Cod. D) 350. **hwilkaledhes Su** 416. **hulkaledhis KL** 346; *Bo* 33, 60, 99, 142; *Gr* 259; *Bir* 3: 355. **hwilkaledhis Ber** 171. **hulkoledhis SJ** 1 (1420)? **huilkenledes BSH** 3: 294 (1470)), *adv.* [*Fdan. hvilkeledes*] *L.* 1) *interrog. huruledes, huru, på hvad sätt. i indir. frågesats.* teer oc visar thänaromen *hulkaledhis the skulu rätta vppa Bo* 60. *ib* 33, 99, 142. *Gr* 259, (Cod. D) 350. *KL* 346. *Bir* 3: 355. *Ber* 153, 171. *Su* 416. *Lg* 3: 41. *BSH* 3: 294 (1470). 2) *indef. rel. huruledes än, på hvad sätt än.* *hulkoledhis thät hända kan SJ* 1 (1420). *Jfr ä hvilkaledhis.***

hvilika lunda (hwilkalunda), adv. L.

hvilikin (*eg. hviliker, som dock ingenstädes förekommer. huiliken Bu* 508. **hwilikin SR** 11. **huliken Bu** 518. **hvilikin SO** 20. **hwilikin SD** 1: 668 (1285, *gammal afskr.*); *Bil* 264 o. s. v.; *Al* 2928; *SO* 17, 19, 20, 21, 22, 24, 25. **huilikin SD** 6: 180 (1350); *SO* 17, 18. **huilghin VKR** 18. **hviliken SO** 78, 79 o. s. v. **hwiliken SD** 5: 480 (1345, *nyare afskr.*); *BSH* 1: 192 (1387); *Di* 18. **huilken Su** 18, 90; *MB* 2: 191; *SO* 32, 42, 49, 61 o. s. v. **huilkan BGG** 316. **hvelken SO** 32, 111. **hulkin KL** 9 o. s. v.; *MP* 1: 6, 184; *Bir* 1: 127, 371, 2: 232, 3: 197; *SO* 27; *Ansg* 203. **hwilkin SO** 19. **hulken KS** 10 (25, 11). **holkin MP** 2: 110; *RK* 3: 3611. **holken SD NS** 1: 157 (1402). **hokken SGGK** 108. *f. hulikin SD NS* 1: 72 (1401). **hwilkin Bir** 4: 3, 93, 5: 9. **huilchin VKR** 29. **huilken Lg** 217. **hulkin Pa** 10; *Bir* 1: 108, 3: 415; *Bo* 22, 24. **holkyn Gers Frest** 50. *n. (nom. och ack.) hwilikit UplL K* 14: 2. **holikyt SD NS** 1: 390 (1404). **hwilkit SD** 6: 149 (1349); *Su* 340. **huilkit KL** 9; *KS* 76 (187, 83). **hwilkidh Bir** 5: 106. **hwilket Va** 24, 25. **hwilcket FH** 3: 7 (1369). **hwilkint Lg** 3: 46. **hwelkit SD NS** 1: 61 (1401). **hwelkiit ib. hwelket BSH** 5: 485 (1511). **hulkit FH** 3: 6 (1353); *Bo* 1; *Bir* 1: 331, 3: 175; *Pa* 8. **hwilkyt SD** 5: 557 (1346, *gammal afskr.*). **hulket MB** 2: 191. **holkith BSH** 3: 292 (1470), 293. **huikkith BSH** 5: 29 (1504). **huikkedh FM** 169 (1504). **hukkit BSH** 4: 113 (1486). **hucket ib. hwghet ib** 5: 24 (1504). *gen. m. hwiliks SD* 6: 158 (1350). **huilikins Bu** 6. **hwilkins Bir** 5: 9; *Lg* 68. **hulkins KL** 28; *Bo* 108. **hulkens MB** 2: 191. **hulkis FH** 4: 73 (1459). **hulkers LfK** 221. **hulkars ib** 227. *f. hvilikrä SR* 23, 27. **hvilicā SD** 5: 567 (1346). **huilkinna SR** 8. **hulkra Bo** 69.

hulkes *LfK* 25. *n.* **hwilks** *SD NS* 1: 60 (1401). **hulkx** *FH* 5: 191 (1504). **hwilkens** *BSH* 1: 193 (1387). **hulkins** *KL* 24. **hulkens** *SD NS* 1: 172 (1402, *gammal afskr.*). **hukens** *SD* 6: 170 (1350). **hulkis** *FH* 4: 73 (1459). **hulkars** *LfK* 242. *dat. m.* **hulikom** *Bu* 208. **hwilkom** *Gr (Cod. D)* 368. **huilkom** *VKR* 29. **hulkom** *Bo* 1, 69; *Gr* 276; *Bir* 3: 197, 294. **hulkum** *KL* 24. *f.* **hwiliche** *SD* 5: 564 (1346). **hvilke** *Ansg* 221. **hwilke** *MB* 2: 191. **huilke** *Su* 18. **hulke** *KL* 17; *Bir* 1: 63. *n.* **hwilicu** *SD* 5: 564 (1346). **huilko** *Su* 18. **hulko** *Bo* 1. **holko** *MD (S)* 208. *ack. m.* **huilikin** *BSH* 1: 165 (1376). **huiliken** *Bu* 490. **hulikin** *ib* 20. **hwilkin** *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). **hulkin** *Bo* 8, 116; *Bir* 1: 291, 3: 325. **holkin** *RK* 1: (*sfgn*) *s.* 183. **holchin** *SD NS* 2: 12 (1408). **huilkan** *SJ* 342 (1468); *Su* 32. **hucken** *BSH* 4: 113 (1486). *f.* **huilika** *ib* 1: 165 (1376). **hulika** *Bu* 140. **hwilka** *Fr* 918; *Bir* 5: 9; *Ber* 50. **hwilca** *SD NS* 1: 11 (1401). **hwelka** *FH* 2: 130 (1441). **hulka** *Bo* 222; *Bir* 1: 5; *Pa* 19. **holka** *SD NS* 1: 52 (1401). **holgha** *ib.* **holga** *LB* 3: 48. **hwilghen** *VKR* 57. **huikken** *FM* 170 (1504). *pl. nom. m.* **hwilike** *SD* 5: 563 (1346). **huilke** *RK* 1: 1087, 4515. **hwilkie** *KL* 143. **hulke** *ib*; *Bir* 1: 5, 174, 291. **hulki** *Gr* 276. **hulkie** *KL* 131, 143. **holka** *Gers Frest* 50. *n. (nom. och ack.)* **hwilkin** *Bil* 108. **huilken** *FH* 5: 51 (1467). **huilchin** *VKR* 22, 25. **hwolkin** *SD NS* 2: 52 (1408). **hulkin** *KL* 125; *Bir* 1: 162. **hwilke** *Bil* 108. *gen.* **hulkra** *Bir* 1: 3, 78; *Bil* 212. **hulkars** *LfK* 222, 225, 240 *o. s. v.* **hulkers** *ib* 248. *dat.* **hwilkom** *Gers Frest* 50. **huilchom** *VKR* 21. **hulkom** *KL* 131; *Bir* 1: 3, 291. *ack. m.* **hwilicä** *SD* 5: 160 (1343). **hwilegha** *DD* 1: 29 (1357, *nyare afskr.*). **hwilka** *Ber* 50; *Di* 136; *SD NS* 1: 59 (1401). **hulka** *Bir* 1: 317, 3: 415. *f.* **hwilka** *Bir* 5: 8. **huilgha** *VKR* 13. **hulka** *Gr* 276; *Bir* 3: 225. **hwolka** *SD NS* 1: 680 (1407)), *pron. [Isl. hvílikr] L.* 1) *indef. interrog. qualis, hvilken, hurudan. i dir. frågesats el. utrop.* **huilke** *erlike riddara* *varo the RK* 1: 1087. *Bo* 8. *huat ängxs-likin är waar aatskiluadher, hwilkin swa söt oc luste-likin haffwer warit samwarilsen Su* 248. — *i indir. frågesats.* *hauin i eigh hört huliken (qualis) dombar giuin är iui cristet folk Bu* 518. *huxa hulkin iak war j mins sons dödh Bir* 1: 108. *ib* 3: 197. *MP* 1: 184. *Ber* 192. *Lg* 32. *Gers Frest* 50. *tha hertugh fräderik sa then makt hwilka dygdh ok hwilka krafft (näml. stenen hade) Fr* 918. — *hvilikin en, d. s. i utrop.* **hwilket** *eth vnderligit diur Va* 25. — *i indir. frågesats.* *seen hwilket eth vnderligit diwr ther löper Va* 24. 2) *indef. rel. qualiscunque, hurudan än.* **hulka** *ok huru manga dygdhe nakan hawir vm han lustas j nakre synd thäkkis ey han minom son Bir* 3: 225. 3) *interrog. hvilken, hvem. i dir. frågesats.* **hwilkin** *aff them thwem elska sin herra mer Bil* 264. **huilken** *kwnne oc swa slyor oc kaldher wara Su* 90. **huilken** *är then MB* 2: 191. — *hvilken. i indir. frågesats.* *deldo huiliken mate för martir varpa än annar Bu* 508. *baþ visa sik hulika lund päť vare möghelekt ib* 140. *Bil* 108. *KS* 76 (187, 83). *GO* 684. *Fr* 1708. *Al* 8446. *Bir* 3: 325, 415. — *hvilikin som, d. s. i indir. frågesats.* *badh säghia sik, hulikin hans gudh som hanom*

var vredhir Ansg 203. — *hvilikin en, hvilken, hvem. i utrop.* **huilken** *en kwnne haffwa swa hart hiärta aff stale Su* 90. 4) *indef. rel. hvilken, den som, hvilken än, hvilken som hälst som.* **hwilkin** *timä wir kallum saman wart riki til nokrä samtalu SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). **hwilicä** *handä þe äru ib* 5: 567 (1346). *han skulde dö: hulikin dagh han ate forbuþna frukt Bu* 20. *af huilikins þera vande blomstar vt spriggar . . . han skal fästa faghara iugfru ib* 6. **hulkin** *människia thzta gither giort, hon scal rensas af allom sinom syndom Pa* 10. **huilke** *men sin herra swa ärade the waro wärde godh löön RK* 1: 4515. **huilikin (om någon)** *thät ey giör, tha skal iak bo thät mädh laghum forfölghia BSH* 1: 133 (1371). *RK* 1: 147, 2: 4444, 3: 3611. *KS* 10 (25, 11), 33 (84, 35), 33 (85, 35). *LB* 3: 48. *SO* 18 *o. s. v.* **hvilikin** *man här kumbär ok bvre wil warda, han skal giua ena half mark til bvrägiälz SR* 11. **hwilken** *warra wi älla testamentarii thän rätten winder honum will oc skal jeppe til sta BSH* 1: 192 (1387). — *hvilikin en, d. s. hwilkin en swa ärlik man ware ij wärline swa som thu . . . han skulle hafwa matelik käte Al* 2928. **huilken** *en mik findher, han findher fridhen Su* 18. *SO* 51, 142. — *hvilikin . . . hältz, d. s. i huilika mato thät mik helzt medh rätto a komit är BSH* 1: 165 (1376). *mit goz i romvndälef, alt hwilkit päť hältz är SD* 6: 149 (1349). **hulkin** *han hältz är Bir* 2: 232. *ib* 12. *j hulkom hältz stadhga älla skipilse j ärin ib* 3: 294. *Ber* 105. — *hvilikin som, d. s. hwilkin man sum bär nokor þe vaku. sum äru til openbarlik strip i þem timä wir ärum j landit. hawi the samu plikt sum fyrrä är (här) sakt vppi SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). **hwilkin** *som gör olyudh äpther ath werk mestara byudha alla sithia böthe thwa mark SO* 24. **hwilkin** *brodher som wredher wardher j stempno gar han wredher wth w gilstwgw böthe ena mark wax ib. ib* 19, 25 *o. s. v.* **huilchin** *systir vtanfore som ey findz liggia vm natta tiidh j söpn hvseno medh androm . . . hon scal nepsas oc plaaghas som hon waare funnyn j ondo lifuerne VKR* 29. **hwilken** *man som (om någon) bryter nakrom (för i nakrom) pässom stykkyom, þa scal lensmannen näfnä tolf astäpu män SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). **huilkin** *lutar, sum (om någon lott) mishalldin er aff þessum, þa liggas asmopabopahult til jamkan fört ib* 6: 180 (1350). **hulke** *som (om någre) sta j minom forsmäilsom iak skal läta mina rätuiso koma owir them Bir* 1: 5. *skaltu sielffuer sigia at tw komt aldre i störrä nöd. eller oc aff hwilka tinä men som (hverr annarra þinna manna; hvilken hälst af dine män som) lyster tit fara Di* 136. — *hvilikin en som, d. s. huilkin en broder som androm syt rwm afftrenger i marcknadom han schal böte i embetet ena thunna ööll SO* 151. — *hvilikin hältz . . . som, d. s. hwilkin hältz syster, som ingaar gynom thenna porten mz idhruga hiärta . . . hon skal faa nadhena j tässo liffue at främmias aff enne dygdh oc j andre Bir* 4: 93. — *hvilikin som hältz, d. s. hwilkin som hältz (om någon) dirffuis til swa mykit ont . . . kännis hon thz siälffwiliandis, tha wmbäris mz henne Bir* 5: 9. — *hvilikin som hältz som, d. s. hulke som hältz som j thenna timanom äru j höxsto ok störsto skärslo eldz pino. skulu koma j med-*

lasta pinona *Bir* 1: 174. *ib* 3: 239. — hvilikin swa som, *d. s.* hwilkin swa som nokrom sinom brodher giffwer ondh ordh . . . bōthe ena mark wax *SO* 25. *ib* 18, 19. — hvilikin thär, *d. s.* hwilken ther winner, han skall eghä thess annars wapn *Di* 18. hvilken broder ther senasth är jn vtj embetet komen . . . han beplichtok är alt embetet till sägia ath saman koma *SO* 78.

5) *indef. rel. qualis*, som (detta bruk förekommer endast vid slafvisek öfversättning från Latinet). tolkin skal huar finnas fore gudz dom hulkin han hädhan gaar j sinom ytarsta dagh *MP* 1: 6. war tolik androm hwilka thu öxke andra wara widh thik *Ber* 50. *ib* 52, 103, 189. — hvilikin som, *d. s.* tholkit oc swa täkt loff, hwilkit som tha war änglauna loff *Su* 340.

6) *rel. qui, hvilken*, som. ängen toks vndan a huiliken han (o: lutren) föl *Bu* 490 (kan äfven föras till 4). ena taflu af trä. i hwiliche äru varra fru belätte oc sancti johannis ewangeliste *SD* 5: 564 (1346). et kar af kristallo med dyrom stenom i hwilicu kari är spinea corona *ib*. hundradhä mark . . . for hwilicä päningä þe sculu wpbärä alt þet mit gödz skyldä *ib* 160 (1343). hawa vp burith fyra hundradha markir . . . for hwilkyt han hawyr sit gooz fore saalt *ib* 557 (1346, *gammal afskr.*). sculu fyuru präste tiltakas . . . hwilike preste daghlicä sculu messu sighiä *ib* 563 (1346). ffor hulkit mik var dömt for hwarn mannen . . . een prätylten eed at gangä *FH* 3: 6 (1353). hwilcket godz iönisse panzarä war epter landz lagum ater tildömt *ib* 7 (1369). härätzhöffdengenom j hulkis härädhe forscriffna godz liggiä *ib* 4: 73 (1459). till hulkis ythermere visso *ib*. for holka forskrifna iord . . . ragnar gaff . . . husfrv lucia adharthon pänixland *SD NS* 1: 52 (1401). for hwilka penningar jac honom oc hans arfwil til wissan pant säter min gardh *ib* 59 (1401). til hwilks mera wisso oc stadhfestilse henger jac mit incigle fore thethhä breff *ib* 60. diäfwlen fiol a knä tha gudz likame kom ther huilkit han nödhoghvir giordhe *KL* 9. andelica taara hulka ängin kan faa vtan gudhelia nadh *Bir* 3: 415. fik han see ena bro owir hulka han sculde ändelica ganga *Pa* 19. andre hänghe män . . . hulkra ben äpter blifwo *Bil* 212. tak thin enga son hulkin iak offra thik *Bo* 8. i brullöpeno. i hulko ma väl vndirstandas ihesu christi ok siälanna andelikin samanföghilse *ib* 1. thänne daghin . . . i hulkom gudh wtualde göra swa stoor vndarlik thing *ib*. hulkit the stadhelica trodho *ib*. til hwilkens breff (*för* breffs) witnesbyrdh oc stadhfästilse hafuum wi wart incigle här fore hängdt fore thätta breff *BSH* 1: 193 (1387). skal hon taka plikt oc bättringh äpther formanzsins ällir prästins skön til hwilkins skipan thz tilhörir hwilka näpst wm hon widhersigher at lidha tha driffuis wt aff idhro sälskapi *Bir* 5: 9. *Bo* 13, 14 o. s. v. *Gr* 254, 275. *KL* 17, 24, 25 o. s. v. *Bir* 1: 3, 63, 78 o. s. v., 2: 7 o. s. v., 3: 1 o. s. v. *Pa* 8. *VKR* 13, 18, 21, 22, 25, 29. *RK* 1: (*sfgn*) s. 183. *Lg* 68, 217 o. s. v. — hvilikin som, *d. s.* en gudhlikin man hulkin som bödh sinne thiänistä quinnö *KL* 9. i iudhanna höghtidh. hulkin som stodh atta dagha vm kring *Bo* 24. *ib* 22, 222. *Gr* 276. *Pa* 15. *KL* 14, 29 o. s. v. *Bir* 1: 8, 162, 291, 331, 371, 2: 19 o. s. v., 3: 15 o. s. v. *Lg* 67, 217. *Al* 376. hulikin jordh som mick laghlika bör *SD NS* 1: 72 (1401). hulkins

wk som lint är *Bo* 108. — hvilikin thär, *d. s.* indra dygdhanna hugnadhvir. hulkin ther vi kännom medh wtrönlsom *Bo* 116. *Bir* 1: 3, 5, 63, 162, 317, 371. hwelkit ther hans retta panta ära *SD NS* 1: 61 (1401). hwilca päninga swmmo ther vi kännomps os fult oc fast vpburet hafua *ib* 11 (1401). — *Jfr* ä hvilikin.

hvililse (huilelse), *n.* *hvila*. thäs äwerdelika huilelses aldra sötasta luste *Su* 140.

hvin, *m. L.*

hvin (hwiin), *n.* [*Jfr Isl. hvinr, m.*] 1) *grymtande?* han bödh hwariom taka et swiin thz war thäs iw meer thz hwiin *Al* 5500. 2) *klagan, jämmar, nöd?* opta är hwin vndher hwit skin (*sepe silet niuea sub pelle molestia seua*) *GO* 892.

hwina (impf. pl. hwino Al 9300), *v.* [*Isl. hvína*] *grymta*. at the (*svinen*) skullo hwina fast *Al* 5505. *ib* 9300.

hvinan, *f.* 1) *hvinande*. for swsen ok blesen ok hwinan j ören *LB* 6: 105. 2) *grymtande*. swinanna hwinan *LfK* 64.

hwinka, *v.* = **hwika**. han skal wara stadhughr ok ey huinkande i ordom ok rådghärdh sinne *KS* 33 (83, 35).

hwinska, *f. L.* — **hwinsku pluver**, *m. L.*

hvirva (hwyrva, se qvärna hvirva), *f.* [*Jfr Sv. dial. horva, inhägnad liten åker el. äng*] *gärde, lycka?* de duabus areis dictis hvirwom *SD* 3: 195 (1315, *gammal afskr.*). de alia area dicta hvirwo *ib*. in vna triente dicta wlgariter hwirwo *ib* 5: 88 (1342). — i *ortnamn.* in stenshwiruo *SD* 4: 616 (1338). in predio dicto baggæhwiruo *ib* 6: 202 (1350). partem predii dictam baggahvirwo *ib* 214 (1350, *gammal afskr.*). in baggahvirwo *ib* 215 (1350). skäriungshwirnor (*för* -hwiruo) *ib NS* 2: 94 (1409). til krösonamwla hwirwor *VAH* 24: 326 (1377). — *Jfr qvärna hvirva.*

hvirvil, *m.* [*Isl. hvirfill*] 1) *hårhvirvel på en häst*. i huiruulin vndir toppinum *Hästläkedom i AS* 136. a huirflinum i liumscänum *ib*. skär wp hwirwilen j lywskanom *LB* 2: 68. j hwirwilen j strupanom *ib*. 2) *yrsel?* for hwirwil tak abrothanum ok stampa mz swrth win ok hanok ok giff them syuka drikka *LB* 2: 54.

hwisk, *n.* [*Jfr Isl. hvískr*] *hwiskande*. fly bakdantan kor hwisk ok thwsk *Ber* 59. hwru länghe skal thz hwisket wara *Lg* 3: 690.

hwiska (-ar, -adhe), *v.* [*Jfr Isl. hvískra*] *hwiska*. iak hwiskar namnit j hans öra *Bil* 85. *KL* 238. *Bir* 2: 52. — *intr.* han hwiskade laght ok matte ey tala *Iv* 5029. *Bil* 471. *Fr* 1982. hwiska vidh sin gudh *KL* 336. at hwiska j biscopsins öra *Bir* 1: 313.

hwiskan (huiskan Su 115. hwitzskan Bir 5: 27, 83, 100), *f.* [*Jfr Isl. hvískran*] *hwiskning*. *Su* 115. mz tekn ällir hwitzskan j öra *Bir* 5: 27. *ib* 100. mz hwitzskan *ib* 83.

hwiskare, *m.* *hwiskare*, den som hwiskar; öron-tasslare. gifh ey thit öra hwiskarom *Ber* 59. *ib* 107.

hvisla (hwizsla. -ar), *v.* [*Isl. hvísla, hwíska*] *hwissla*. ont är at wara hwars manz hundh som hwizsla *GO* 275. thz skal meer til hästin än hwisla *ib* 775. *PM* 28.

hvislan (hwiislan Lg 3: 457), *f.* [*Isl. hvísan*,

hviskning] *hväsan*de. draka oc orma hwislan *Lg* 3: 299. *ib* 457.

hvit (-ir. -ar), *f.* [Äldre Dan. hvid. *Jfr* Mnt. witte] *hvit*ten, ett slags silfvermynt, i allmh. det minsta slaget af silfvermynt. span rog för fäm hwita tha monde gå *RK* 3: (sista forts.) 4592. span korn iij hwither eller en skilling galtt *ib* 4593. ey mera än vi [6] hwita stod hwarth pund *ib* 4602. före tolff mark swenska goda gamla huita *BYH* 1: 279 (1482, *nyare afskr.*). *LX* mark danske hwita *BSH* 4: 218 (1497). *ib* 266 (1501). *Jfr* hviter pänninger under **hviter**.

hvit, *n. L.*

hvit, *n.* *Jfr* blyhvit.

hvit? *m.* *hvit*a (af ett ägg). tagha arwi oc hwi-tha aff äghit *LB* 5: 77. taka . . . aloe oc huita aff äggit *ib* 1: 97.

hviter (hwiiter. hwiither *LB* 7: 79. hwyter. hwitter: hwitte *Iv* 1328), *adj.* [Isl. hvitr] *L.* 1) *hvit*. af hwhite oc gröne färghu *SD* 5: 563 (1346). aff hwit fluel *ib*. suepte ii huito kläpe *Bu* 25. krakan är ey thy hwitare at hon opta badhar *GO* 490. berilla godhe the skina hwhite *Al* 4590. bygt aff hwiitom marmorsten *ST* 417. aff silfwer reent ok hwiit *ib* 4639. man saa ther marga brynio hwiit *RK* 1: 1537. the swarta ko molkar the hwito miolk *GO* 758. af hwyth hwätebrödh *LB* 4: 344. sion gik hwiit *RK* 1: 1499. hwiit oc skärt trampnöl *LB* 1: 96. huit wiin *ib* 97. thz huita af eggit *ib* 7: 57. *ib* 5: 77, 9: 115. *GO* 514. mz hwitte hand vredh hon hans baak *Iv* 1328. — hviter pänninger, *penning af silfver, silfverpenning*. thrätighi marcher godha hwita pänningha *SD NS* 1: 478 (1405). *ib* 314 (1404), 334 (1404) o. s. v. tw hundradha march redho huita thydzscha pänninga *ib* 2: 127 (1409). gifwa . . . hwitan swenskan pänning fore ena ortugh, hwitan thyskan pänning fore siäx pänninga swenska *FM* 23 (1389, *nyare afskr.*). *Jfr* hvitpänninger. — hviter kal, *hvitkål*. tettä er idher nyttokt oc ey hwitan kaal *LB* 3: 110. — hviter löker, *hwitlök*. *LB* 5: 77, 7: 79. allium huither löker *ib* 5: 81. *Jfr* **hwitlöker**. — hviter mater, *mjölkmater* (och smör). faste . . . löghirdagin vm han vil vidh hwitan mat *Bir* 3: 304. *ib* 4: 14, 15. *VKR* 61. fasta vidh fiska oc hwitan (o: mat) *ib* 62. *Jfr* **hwitmater**. — hwiit mynta, *grå mynta, mentha silvestris Lin.* tak . . . huite mynthe *LB* 8: 42. — *ss tillnamn.* jan hwiiti *SD* 2: 231 (1297). gudirus hwhite *ib* 418 (1304, *nyare afskr.*). 2) *hvit*hårig. thu skal opstanda mot hwiitom karle oc hedhra han *MB* 1: 367. mit hwita huffwod *ib* 243. min hwita alder (*canos meos*) *ib* 249. — *Jfr* snlohviter. — **hwita löker** (hwiita löcker: -lök *LB* 7: 221), *m.* = **hwitlöker**. *LB* 7: 34, 201, 221. — **hwita manadagher** (huite manedagher: -dag *DD* 1: 30 (1358, *nyare afskr.*)), *m.* *dag* efter **hwita sunnodagher**. *VNB* 28. *DD* 1: 30 (1358, *nyare afskr.*). — **hwita sunnodagher** (-sönnodager. hwhite sunnadager), *m.* [Sv. dial. hvit-söndag. Äldre Dan. hvidesöndag. Mnt. witte sondach. *Jfr* Isl. hvítasunnudagr] *L.* första söndagen i fastan. manadagen näst hwhite sunnadag thz var *RK* 1: (afgn) s. 186. torsdagin efter hwita sönnodag *DD* 1: 29 (1357, *nyare afskr.*).

hwitia? dammen skulle eyg hefftes . . . vthen löst löpe efter huitiom theris som vidher torff *SD* 6: 39 (1348, *gammal afskr.*).

hwitklädder, *adj.* [Isl. hvítklæddr] *hwitklädd*. *Pa* 16. *Lg* 486.

hwitleker, *m.* [Isl. hvítleikr] *hwithet*. *Bir* 3: 314, 4: 143, 156. *MP* 2: 22. *Ber* 28, 43.

hwitlim, *n.* *hwitrappning*. hwiitlimith war borthfallith *JP* 10.

hwitlöker (hwiit löök. hwyth löök *LB* 7: 59), *m.* [Äldre Dan. hvidløg] *hwitlök*. alleum, huitlök *GU* 6. *LB* 3: 52, 67, 7: 59, 65, 149 o. s. v. vilder hwiit löök, som manga kalla griis löök *ib* 242. ten vilde hwiitlök som man kallar greslök *ib* 254. *Jfr* hviter löker under **hviter**.

hwitmater, *m.* [Sv. dial. hwitmat] *mjölkmater*. äta fisk oc hwiit mat *VKR* 62. ääta fiska oc hwiit mat *ib*. *Jfr* hviter mater under **hviter**.

hwitminadher (hwiit-. huiithmeenadher), *p. adj.* [*Jfr* Mnt. minie. Lat. minium. *Jfr* ock *Mlat.* miniare, v.] *hwitmenad*. like . . . hwiit minadhom (*dealbatis*) grafuom *MP* 1: 284. een stoor chrona af trä huiithmeenat *TK* 270.

hwitna (-ar), *v.* [Isl. hvítna] *hwitna*. wm . . . näsa framman hwiitnar *LB* 3: 83.

hwitpänninger, *m.* *Jfr* hviter pänninger under **hviter**. — **hwitpänninga summa** (huidh penninga summa), *f.* *penningssumma i silfver*. thessa for:do huidh penninga summor igen gifua *SD NS* 2: 101 (1409).

hwitskin (hwiitskin), *n.* *hwiit skinn, hermelin*. klädhe . . . aff brwnt skarlakan ok vuder hwiitskin *Iv* 205.

hwitskinande, *adj.* *hwitglänsande*. i hwiit skinande klädhom *MP* 2: 69.

hwitskrivadher, *p. adj.* *hwitmålad, hwitmenad*. o hwiit skrifwath wäg *KL* 168.

hwiva (-adher), *v.* [Äldre Dan. hvibe, hvive] *förse el. hölja med hwif*. lägge hon strikith ellir hwifujn oppa howdhet oc strike sik ellir hwifue sik *VKR* 23. *ib* 50. (quinn)a scal hwiuadh j kirkiu ganga *Bil* 309.

hwiver (hwifw *VKR* 58. -ar), *m.* [Sv. dial. hwif. *Fgutn.* hvifr. Äldre Dan. hvib, hviv] *hwif*, ett slags *qvinnlig hufvudbonad, dok, hufvudkläde*. nar thu läggir strik älla hwiff (*vittam seu velum*) a thit hofwodh mz hulko som haarit samanbindz *Bir* 2: 180. hoffuodh bonadhin (*för nunnorna*) skal wara en hwiffwir (*vitta*) som skal ganga kringom änneth oc kinnonar, swa at änlitit en deel höls oc ändana aff hwiffwenom skulu samanföghias j nakkanom mz enne naal *ib* 4: 11. owir thän hwiffwen skal läggias wilit *ib*. *ib* 20. *KL* 9, 10. *VKR* 23, 50, 58, 67. *Bir* 5: 42, 53. göma . . . sina naala oc hwiffua *ib* 46.

hvälma, *v. L.*

hvälper (hwelper: hwelp *LB* 1: 96; hwelpa *MP* 2: 59. hwalpir *Bo* 111; *Bir* 3: 436; -ane *MP* 2: 58; *Su* 362. -ar), *m.* [Isl. hvelpr] *hwalp, hundhwalp*. *LB* 1: 96. jak är blindir vordhin swasom hwalpir föddir j blinde letande modhirna baklot *Bir* 3: 436. som en hwalpir fa af smolomen ther fiöllo af bordhenö *Bo* 111. äta hwalpane (*catelli*) af thöm smul-

om som falla af thera herra bordhum *MP* 2: 58. *ib* 59. *Su* 362. *Jfr* *bikiu-*, *biorna-*, *leona-hvälper*.

hvälva (-er), *v.* [*N.* *kvelva*] *hvälfva*, *vända sig*. huru opta werldzens hiull huällffuer *RK* 3: 3019. *BSH* 4: 252 (1500). wändher . . . ey hwartt lyckan hwelffuer *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 269. *Jfr* *hvärva*. — *opersonl.* jak wander ey hwart thz hwelfwer *MD* 128. iag acthade . . . aldriig wonda hwarth sedhen wille hwelffua *RK* 3: (*sista forts.*) 4214. hwarth thz monde tha om siidher hwelffua *ib* 5001. — *Jfr* *undan hvälva*.

hvälva (-dhe, -dher), *v.* [*Isl.* *hvelfa*] *hvälfva*, *förse med hvalf*, *bygga med hvalf*. templum allir mönstrit war ey hwälft *ST* 417. loth hwälftwa thz (o: mönstir) mz säghil steen *ib* 139. the skulu ganghin framman widh gatuna . . . hwälffua sua langt som gatubodherna räkkia *SJ* 138 (1445). i thän hwälfdha källaren *ib* 53 (1434). hwälffde twa källara *PM* LXVII. aff hwilkom ix camarom twa ärw hwälffde *ib*. — **hvälva sik**, *kullstjälpas*. hwälffde sik ekyan ällar skepeth *Lg* 3: 392. — *refl.* **hvälvas**, *hvälfvas*, *stjälpas*. en annar deghil hwälffwes affwan wppa *PM* 10. — *Jfr* *umkul hvälva*.

hvär, *pron. se hvar*.

hvärva (*pres.* -*er*. *impf.* *hvarf*. *pl.* *hwrwo*, *se borthvärva*. *hwrffuo* *Lg* 3: 670. *part. pret.* *hwrwin* *MB* 1: (*Cod. B*) 550. *hwrwin* *MB* 1: 243), *v.* [*Isl.* *hverfa*] *L.* *eg. svänga el. vända sig i krets*, *vända sig om*, *vända sig kring*. 1) *vända sig*. ä hwarth thetta slaghit hwärfuer (*huru än detta slag aflöper; för hwälffuer? rimmande med siälffuer*) *RK* 3: 1063. 2) *försvinna*. diäuuulin . . . huarf som rökar i väprä *Bu* 8. *ib* 145. *Bil* 213. hwärfwir han ginstan *Bo* 91. *Di* 126. *Ber* 127. *Su* 264. *Lg* 3: 653. *LfK* 223. huarf asnen af hans öghsyn *Bu* 173. *Bil* 282, 715, 800. *Lg* 3: 545. hwarf han fran thera öghon *MP* 2: 24. the (o: framfarlik thing) huärfwa alstingx fran hänna syyn *Bir* 2: 99. *Fr* 110, 113, 912. annar som hwrwin (*Cod. A* borto 241) är (*non est super; icke mer är till, är borta*) *MB* 1: (*Cod. B*) 550. — *försvinna*, *gå sin kos*, *skingras*. thz alexander monde forwärfwa äpter hans dödh monde thz hwärfwa *Al* 9702. — **hvärva bort**, *af-lägsna sig*, *försvinna*. hwarff han bort oc gik sin wägh *Ans* 183. hwarf han ginstan bort *Pa* 10. *ib* (*Tung*) 30, 35. *ST* 309, 311, 428. *Va* 11. *Su* 75. *Lg* 3: 670. *Di* 21. hwarf han bort fran them *Bo* 239. *ib* 241. *KL* 337. hwarf han bort w thera öghsyn *Bo* 234. hwarf swa bort af hans öghsyn *ST* 294. josep är hwrwin mik bort *MB* 1: 243. alexander hwarff them allom brat *Al* 2364. *Jfr* *borthvärva*. — *Jfr* *for-*, *kring-* **hvärva**, *äfvensom siohurvin*.

hvärva, *v.* *Jfr* *um hvärva*.

hväsa (*hwässa*. -*te*), *v.* [*Isl.* *hvæsa*] *hväsa*. or-mane hwäasto mot mik *Su* 434.

hväsan, *f.* *hväsande*. ormsins hwäsan *Ber* 159.

hvässa (-ir, -te, -ter. imperat. hwäs *KL* 265), *v.* [*Isl.* *hvessa*] 1) *hvässa*. hwästo badhe händir oc tängir mot honom som hwassasto swärdh *Bo* 183. at han huässe ey . . . swärdhit *Bir* 3: 378. *KL* 265. *Su* 161. 2) *skärpa*, *göra skarp el. genom-trängande*. iaspis huässe synina *Bir* 2: 220. *LB* 2:

56, 64, 3: 45, 163. 3) *ägga*, *reta*. skal äriarin koma . . . hwästir (*exacuatus*) aff thom sniällasta *Bir* 2: 54. tha han hwasser (*för hwässer*) sina wre-dhe *ib* 4: 98. han hwässer hwart eth creatur til at hämpnas ower syndaren *LfK* 113. — *Jfr* *til hvässa*.

hvätia (*impf.* *hvatte*), *v.* [*Isl.* *hvetja*] *hvässa*. hwatte konungxens kniffua *Di* 44. — *büdl.* the sin knif hwetia och slipa paa waar . . . rygh *BSH* 5: 360 (1509).

hvätie biärgh (*hwetie bergh*), *n.* skade . . . som the giort haffde wppo theris hwetie bergh *BtFH* 1: 166 (1508).

hy? (*hyij*), *m.* [*Äldre Dan.* *hy*, *äfvén huj*] *huj*, *hast*. the gingo af stadh alle medh enom hyij *Ans* 247.

hydda (*imperat. hydda*), *v.* [*Mnt.* *huden*] *gömma*. y ihesu cristi helga döde beskerma ok hydda tik *Gers Ars* b 3.

hydda, *f.* *hydda*, *skjul*. han hafdhe ena fatigha hyddo som han vndir laa *ST* 61. *ib* 62.

hyfpinge, *se höfpinge*.

hyggia (*pres.* *hyggir* *MB* 1: (*Cod. B*) 537. *hygghir* *ib* 532. *hyghir* *ib*. *hygir* *ib* 535. *hygar* *Bu* 507. *impf.* *hughpe*. *part. pret.* *n.* *hugt* *RK* 1: 1037, 2565, 2661, 3989, 4047, 4105. *hught* *ib* 3233. *hukt* *ib* 431, 897, 2200, 4454. *hogth* *ib* 1892. *hokt* *ib* 2581, 2703, 2865. *imperat.* *hyg* *KL* 384; *MB* 2: 379), *v.* [*Isl.* *hyggja*] *L.* 1) *tänka*, *gifva akt*. iämsköt som en gömer aat androm oc hygghir (*Cod. A* thänker 54) *MB* 1: (*Cod. B*) 532. iämsköt som hwar hygghir (*Cod. A* thänke 56) at androm *ib*. *ib* 537. *KL* 384. *MB* 2: 379. hwar skall äth sinom lott och lagom hyggia *MD* 422. a rikedom mon thu all tiidh hyggia *Al* 6638. til enkte gaghn tha wilin i hyggia *ib* 7016. 2) *betänka*, *besinna*. thz skulle tha transagoras hyggia *Al* 1632. 3) *ut-tänka*. som han wille siälwer hyggia swa loot han sik waghnen byggia *Al* 9079. tenkte vpa sina otukt som han haffde förra hugt *RK* 1: 4047. 4) *tänka*, *mena*, *tro*. huat hygar (*annan läsart: thenkia* *Lg* 1020) ipart harpa hiarta ok musa mäghin *Bu* 507. iak hughpe pik vara väldoghasan härra *ib* 498. *Bil* 574. *MB* 1: (*Cod. B*) 535. hugde alt rikit ather faa *RK* 1: 853. *ib* 4040. the hugdho at hans lidhamot gingo al sundir *Bil* 871. *Iv* 293, (*Cod. B, C*) s. 323. *RK* 1: 677, 711. *Al* 9734. swa monde han hyggia *ib* 3642. — *opersonl.* swa later jak mik hyggia (*så menar jag*) *MD* 391. 5) *tänka*, *ämna*, *hafva för afsigt*. haffde ther hugt lenge at wara *RK* 1: 1037. *ib* 431, 897, 2565, 2661, 2865, 3233, 3989, 4105, 4454. the haffdo . . . swa howat som the haffdo hukt *ib* 2200. *ib* 1892. han wiiste ey huat the hado hokt *ib* 2581. — *ämna*, *bestämma*. then kost haffdo the til bröllops hokt *RK* 1: 2703. 6) *göra modig*, *uppmuntra*. thiin wiisdoo skulle mik opta hyggia *Al* 8545. 7) *vara modig?* sidhan togho borgare bäder at hyggia (*att vara vid bättre mod? bättre tänka sig för, blifva mera efter-tänksamme el. förståndige?*) *RK* 2: 2259. — *Jfr* *at-hyggia*.

hyggia, *f.* [*Isl.* *hyggja*] *L.* *eftertanke*, *förstånd*. han loot stokholms stad at byggia mz dighirt with oc mykin hyggia *RK* 1: 511. *ib* 2: 1117. *Jfr* *at-*, *bryst-*, *o-hyggia*.

hyggilse, *n. pl.?* — **hyggilsa** bref (hyggilse breff), *n. tröstebref. Lg* 1016.

hyghia, *f. Jfr forhyghia.*

hyl (hyyl. hyll. *pl. -ir, se vatz hyl*), *m. (MB* 1: 156, 158) *och f. (MB* 1: 124, (Cod. B) 539) [*Isl. hylr*] *med vatten fylld fördjupning, djup vattensamling, djup. til hafsins som är almennelik hyyl aldra watna MB* 1: 124. kome saman watnin the vnder himblenom äre . . . i een hyll som nw är oceanus haff *ib* 156. *ib* 158. Jfr vatz hyl.

hyld? *m.?* staande skaden för thet som ther aff-brändher i hyldhen *HSH* 19: 16 (1497).

hyla (hylgha *Bir* 2: 87. hōlia *MB* 2: 363; *Su* 193; -as *Bir* 1: 222; *Su* 268. hōlie *SO* 108. hōlya *VKR* 67. hōllia, *se aterhylia. hōlghia: -ande Bir* 2: 61. hilya: hily *LB* 3: 181. hiōlia *LfK* 95. hyōlya: hyōly *LB* 2: 9. *pres. hyl SR* 53, 55; *KL* 310; *Bo* 76, 181; *Bir* 1: 55. hōl *MP* 2: 75; *Bir* 2: 177, 201; *Al* 677; *SO* 5, 28, 70. hōlyer *LB* 2: 45; *Su* 73. *refl. hōls Bir* 4: 11. *impf. hulde Bil* 127; *Fl* 1336; -o *KL* 49, 71; *MP* 1: 70; *Bo* 215; *Al* 9346. holde *KL* 311; *Bo* 58; *Bir* 1: 219; *LfK* 112; -o *MB* 2: 191. hylde: -is *Bir* 2: 243. hōliade *ST* (Cod. Asc.) 558. *part. pret. hulder MB* 1: 56; *huld ib* 310; *Al* 3361. hwlder: hwld *Ber* 149. holder *MB* 1: 263; *hold Bu* 136; *holda LB* 4: 341. holdher: holdh *MP* 1: 68, 2: 196. hyldher: -en *LB* 2: 59. *n. hwlt Bo* 117. holt *Bir* 3: 272; *Ber* 87; *Su* 200; *MD* 393. hōldt *RK* 3: (sista forts.) 5491. *imperat. hyl KL* 311. hyll *LB* 2: 59. hōl *Bir* 4: 208. hōll *ib* 201), *v. [Isl. hylja] L.* 1) *hōlja, öfverhōlja, betäcka, skyla. med ack. huldo nästan alt änlitit hanna Bo* 215. änlitit ok skäggit var alt holt *Bir* 3: 272. *ib* 2: 61, 177, 4: 11. *RK* 3: (sista forts.) 5491. näkte sin hemelikin thing hwlkin han hafde holt *Ber* 87. *Su* 193. hulde han sit hofwodh mz howudh dukenom *Bil* 127. *MB* 1: 263. *Fl* 1336. *Al* 677. *Bir* 1: 222, 2: 201, 243. *VKR* 67. *LB* 2: 9, 3: 181. *MB* 2: 363. herra . . . som hyl hymelen mz skymen. hyl min nakna krop *KL* 310-311. holde hona mz hwito klädhe. swa at hon syntes ey vm thre tima *ib* 311. markin war mz dōdha män huld *Al* 3361. skepit holdis ok fylthis aff bōlghomen (*operiretur fluctibus*) *MP* 1: 67. warda eldh glōdar holda mz eneasko *LB* 4: 341. hvilkin som spiller vppa duken mer än han hōl mz sinne hand *SO* 5. *ib* 28, 70. hvilken broder som ööll spiller meer än han kan hōlie vnder sina hender *ib* 108. [än han uarpär lyttär i anlite sua at] hvatte hyl hattär ällä huua *SR* 53. *ib* 55. om man sywdher henne (*malört*) j reenth watn ok skärer ok hōlyer sidhan om en dagh *LB* 2: 45. at thu gömde mik oc holde nidhre i hālwitte *LfK* 112. kyklinga . . . hulke som ämuäl glādhas än thot the formogho ey meer gripa än ena modhorinna fiādhir oc hylgha sik vnder hanne *Bir* 2: 87. jak bidhir tik . . . at thu . . . hōll mik wndhir thinom saarom *ib* 4: 201. *ib* 208. kärlekin hyl syndanna mykelikhet *Bo* 76. *MP* 2: 75. waar hugher han är först hulder i sik siälwom . . . oc sidhan än hulder vnder likamenom *MB* 1: 56. — *med två ack. hyll tik wäl hyldhen LB* 2: 59. thera kroppa huldo markena ful *Al* 9346. — *med prep. holde vppa them klādhin (hōljde dem med kläderna) Bo* 58. huldo vppa han *KL* 71. hylia for öghonin *Bo* 189. *MB* 2: 191. hyl vm öghonin

hans *Bo* 181. hyle offwir karith mz eth klädhe *LB* 1: 97. 2) *dōlja, gömma. huldo . . . hālaght trä vndir snionom KL* 49. vnder them (*tecknen*) är sann-indin huld *MB* 1: 310. liwsa the thing som hwld ärw wndi myrkeno *Ber* 149. pär tel at minna mopor skam är hold *Bu* 136. hylia cristnona i sino hiarta *ib* 415. *Bo* 117. *MP* 2: 196. *Bir* 1: 219. huru . . . thins oc mins herra likame . . . kan innehallas oc hōlias j thy klena ämpne, som tilhöre the wer-dogasta sacramento *Su* 268. alt thetta ärandit hōliade the swa hemelika *ST* (Cod. Asc.) 558. — *gōmma, undangōmma. swa at the (klosterfolk) enkte hylia älla hafwa af them thingom the hafdho i wärdlinne Ber* 133. *Su* 200. idhra syndhe huldo (*absconderunt*) hans änlite for idhir *MP* 1: 70. thro hauer sik holt oc inne dolt j swa hardhan steen *MD* 393. — **hylia ivir, öfverskyla.** wil hiōlia ower alla thina syndher *LfK* 95. Jfr ivir hylia. — Jfr ater-, um-hylia.

hylilse, *n. pl.?* Jfr ahylilse.

hylla? *f. [Isl. hilla] hylla. ketzslar oc gryther fwle aff hyllerne RK* 3: (sista forts.) s. 175.

hylla (hilla: -ade *RK* 1: (sfgn) s. 179, 2: 9540. hulla: -ade *ST* (Cod. Asc.) 560. hulde *ib. -ar, -adhe, -adher. pres. hyller Al* 2032 (e upplöst förkortning)), *v. [Isl. hylla] L.* 1) *göra huld el. bevågen, bringa på sin sida, förmå till hyllning. thu lokkar wara riddara ok swena hyllar them mz stora gafwor Al* 2105. han hyllade almoghen *RK* 3: (sista forts.) 4371. *ib* 5376. *FM* 337 (1507). — *med tillagdt sik, til sik el. til sina hand. haffde . . . hyllat sigh riken mothe antiochum MB* 2: 321. hwilken til sigh hylladhe een mäktoghan man *Lg* 3: 347. *RK* 3: 909. almoghen tiil sina handh hylla *ib* 2008. — *upptaga i sin tjenst el. i sitt skydd. frälste oc hylladhe alla fangha MB* 2: 270. — *med tillagdt sik el. til sik. haffwa the sik hyllat otalighen mogha aff arabia MB* 2: 234. hulka jwdas fridliga til sik hyllade *ib* 233. *FM* 489 (1510). 2) *hylla, lofva tro och huldhet åt. nu hylla honum macedones alle Al* 825. at hylla mik ok lofwa tro *ib* 1675. *ib* 867, 1665, 2032, 3942. *RK* 1: (D, F, G) s. 170, (sfgn) s. 179, 2: 9540. *ST* 517. *Di* 277. j . . . haffue . . . keesth, koredh ok hylledh . . . her swanthe nielsson . . . ffor herre ok höffuetzman offuer alt swerigis rike *FM* 162 (1504). — *underkasta sig. med prep. a. hylla a hans nadhe Al* 2237.

hyllare, *m. Jfr härre hyllare.*

hulle (hyllä *Va* 23. hylla (i rimslut) *RK* 2: 6980), *f. [Isl. hylli] huldhet, trohet. thiänist oc hulle honum sworo Al* 9631. — *ynnest, nåd. hawä hulle oc kärlek af oss SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). forwärfwar thz mz sins herra hulle *Al* 2665. ädlä herra gifuin mik . . . idhrä hyllä *Va* 23. forbyupom oc vi vnpe varä napyr oc hulle *SD* 5: 638 (1347). biudha . . . widh sina hulle oc sina nadh *Al* 7799. *ib* 3211. *RK* 2: 6980.

hulle, *n.?* *L.*

hulle (hille), *n.?* *sambucus, hyll, fläder. sambuca hille LB* 7: 142. sambuca hether hulle *ib* 2: 38.

hulle barker, *m. hyllebark, fläderbark. tak jurnen af hulle bark LB* 2: 32.

hulle blomster (hilde- *LB* 7: 218, 240), *n. hylleblomster. aff them tingom som rensa flegma oc*

segga väskor som är euforbium, turbit, hylle blomster
äller *crocus ortensis* LB 9: 114. *ib* 7: 218, 240, 9: 117.

hyllelöf (hille lööf LB 2: 9), *n. hyllelöf, flä-
derlöf*. siwdher man hyllelöf ok legger widh spina-
byldh thz doger LB 2: 38. then olyan ther man gör
aff hyllelöf *ib. ib* 1: 97, 2: 9, 65, 3: 181, 7: 142.

hyllerot (hylla rod RK 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6298. *hiilda-*), *f. hyllerot*. siwd te vnga
hiilda rötir j vatn LB 7: 247. thå wexer fögha fructh
på hylle roth RK 3: (Till. om Chr. II) 6298.

hylling, *f.* = **hylning**. manskap oc hylling han-
om alle byda RK 2: 7673.

hyllist (hyllyst SD NS 2: 110 (1409). **hylllest**.
hylläst Hels L J 17. **hullest** SO 121. **hyollest**
RK 2: 274), *f.?* och *n.* (RK 2: 983) [Äldre Dan.
hyldest. Jfr Isl. hollösta] L. *huldhet, trohet*. phi-
lippus gaff hånne hyllist siin Al 735. godh hylllest
hade iag aff sweriges almoge RK 3: (sista forts.)
4641. vi . . . biudhom hardhelika . . . wndir alla
lydho oc hyllist SD NS 1: 415 (1405). — *ynnest*,
nåd. loffuar han (Kristus) them renliuffis människiom
hiälp oc hyllist Bir 4: 40. vndir gudz hyllist ok vin-
scap SD NS 1: 656 (1407). *ib* 2: 110 (1409). wi . . .
biwdhom vnder wara gönst ok hyllist Bir 5: 112.
herra hyllist är ey halla langh GO 384. swenin fik
sins herra hyllist Lg 3: 254. konungen fik sua stora
wredhe til hans, at han kundhe sidhan aldre offtar-
meer koma i hans hyllist Ansg 237. RK 1: 2389,
(sfgn) s. 188, 2: 121, 274, 983, 1785 o. s. v. SO 121.
MB 2: 197, 224, 260. togho til fridh och hylllest alla
them sigh til them laatha *ib* 240. man kan ey thiäna
thwem herran (för herrom) til hyllist (till behag;
nemo facit dominis seruimina congrua binis) GO 554.
— Jfr **ohyllist**.

hylning (hyldning), *f. hyllning, huldhet, tro-
het*. then hyldning och eeder, som rijkesens män hon-
om giordo och sworo vppa morasteen, then tijdh han
til konung walder war BtRK 95 (1435, orig.). thera
eda och hyldning BSH 3: 121 (1458, nyare afskr.).
moth thera . . . troloffuede hylning *ib*.

hyлта, *f. skogsdunge. i ortnamn*. si qui miodh-
hyltu vel gydhingshyltu attinuisse vel attinere pro-
barentur SD 3: 41 (1311).

hyma (hymma. -adhe), *v.* [Jfr N. hyma, mörkna,
blifva afton, äfvensom hum, n. mörk luft, och Isl.
húm, n. skymning] mörkna, svartna? meg mislikade oc
hymmade (det svartnade för mina ögon?) ther iag
satt dödzsens språng fik meg tha fatt RK 3: (sista
forts.) 5697.

hymn (hymn), *m.* [Lat. hymnus] hymn. TK
273.

hynda, *f.* [Jfr Isl. hyndla] L. hynda. ST 337. —
hyndo miolk (hynda miolk), *f. mjölk af hynda*.
LB 7: 33.

hyndsim, *se* **hundsim**.

hyndsima, *se* **hundsuma**.

hynir (hymer Di 256. **hymär** *ib* 252, 253 (for-
merna med m bero troligen på missförstånd). **hiner**
ib 247, 251, 252), *m. pl.* [Isl. hýnir] = **hunar**. tha
fiöl monghe aff hynom ok nyfflingom ok togh halfua
flere aff hyner än aff nyfflingom Di 251. *ib* 247, 252,
256. — **hyna här** (hyma här Di 264. **hyma**

her *ib* 211. **hima her** *ib* 253), *m. här af krä-
gare från Hunaland. Di* 211, 253, 264. Jfr **huna**
här. — **hyna land** (hymalandh Di 225. **hyme-
land** *ib* 235. **hymelandh** *ib* 222. **hymmelandh**
ib 220. **himaland** *ib* 271. **himalandh** *ib* 247), *n.*
= **huna land**. Di 220, 222, 225, 235, 247, 271.

hynne? skal thw merkya ena stora dygd aff tessa
vatnena, lather man olyo i tz hynne, tha sywnker hon
tiil grwnda LB 7: 129.

hyr? (hy MB 2: 287, den enda anträffade nomi-
nativformen. *ack. hy. hyy*), *m.* [Jfr Got. hivi. Ags.
hiv, heov, heo] *utseende, färg*. alt thet ther var, thet
var alt olikamlikit, än thogh thet tyktis hafva likam-
lekan hyy (*speciem corporum habentia*) Ansg 181. thz
watn hafwer vnderlik hy Al 2177. swa som himilen
skipter sin hy *ib* 7147. — *särsk. om menniskor. ut-
seende, ansigtsfärg, hy*. han hauer liusan hy Bu
204. han hauer sama hugh ok hy *ib*. Bil 879. gör
thät . . . fagran liith ellir hy LB 3: 58. vnderlik
räddogha han tha fik han omskipte badhe lit oc hy
Al 8255. MB 2: 287. LfK 141. — *utseende, skapnad*.
genast alexander a hona sa honum thykte tha hans
modher na swa waro the lika i thera hy Al 8145. at
qwinnor skulo sik faghra skapa aff faghrom bonadh
the a sik taka mz margha handa klädhom ny at
göra sik en annan hy än som naturan giordhe henne
ib 6352. i thy samu som hanom tykte at siälin var
skild vidhir hans dödelica likama, fik siälin genstan
annan aldra vänastan hy oc fägharsta skipilse (*aliam
pulcherrimam speciem corporis*) Ansg 179.

hydränger, *se* **hirdhränger**.

hyrdha, *se* **hirdha**.

hyrdhe, *se* **hirpe**.

hyrna (hörna), *f.* [Isl. hyrna] L. hörn. brendhe
fyra husins hörnor MP 1: 130. Jfr **en-, stok-**
hyrna samt hyrne. — **hyrno sten**, *m.* [Jfr Isl.
hyrnusteinn] hörnsten. är . . . wrdhen hyrno stenin
(*caput anguli*) KL 137. — **hyrnu stoker**, *m. L.*

hyrnadher, *adj.* Jfr **fyra-, två-hyrnadher**.

hyrnbodh (hyrn bod), *f.* = **hyrnebodh**. hyrn
boden vppa östra sydhona SJ 191 (1450).

hyrne (hörne), *n.* [Fnor. hyrni] hörn. the skuldo
senasta stenin lägga ofwarst j muren j eet hyrne
ST 418. stikkandes starkan eel oppa hwset i fira
hörne Lg 3: 455. *ib* 474. oplyptis husit a fyra hörn-
omen KL 401. MB 2: 395. iak hörde ena röst wt
aff iij gul altarens hörnom (*cornibus*) *ib* 347. saa
petrus . . . swa som eet mykit linnit skinande kaar
nidhir sändas af himnomin mz fyrom hyrnom (*initis*)
KL 151. sighiande honom wara kläddan i purpura oc
collobio, oc i allom hörnom sänkt mz pärlom Lg 222.
— **gathörn**. j hyrnit vidh brödhra trägardh Bir 5:
122. i hyrnet upa norre sidhonne SJ 72 (1437). widh
hörnit *ib* 83 (1441). De anförda ställena, utom ST
418, Lg 3: 455, 474, kunna äfven föras till ett **hyrn**;
till **hyrna** kunna föras KL 151, 401, MB 2: 347,
395, Lg 222.

hyrnebodh, *f.* hörnbod, vid ett gathörn belägen
bod. näst hyrnebodhinne SJ 71 (1437). Jfr **hyrn-
bodh, ortbodh**.

hyrningar? *m.?* [N. hyrning] med horn el. med
uppskjutande spetsar försedt föremål; med uppstående

ändar försedt tvärträ? dretther, hyrninger, malat och sömath BSH 5: 529 (1513). Jfr enhörningar.

hyrnotter, adj. Jfr fyrahyrnotter.

hyrsa, f. L.

hyrte, n.? [Mnt. hurte. Fr. heurt. Ital. urto] eg. stöt; med stöt förenadt anlopp i tornerspel, häftig fart. mangt örss var ther a sidho röört swa at thz foor i sprung ok i hyrte RK 1: 1440.

hyrä, sannolikt för ohyre. full hyrä (Cod. A ful ohyre) Fr (Cod. B) 74.

hysa (pres. -ir. part. pret. -ter: afhyst BSH 3: 143 (1463)), v. [Isl. hýsa] L. hysa. at ingen skulle hysa eller hema the forrådara BSH 3: 285 (1470). HSH 20: 294 (1510?). the som halla ok hysa tholka j sinom husom Bir 3: 293. VKR 43. rent näste hyser ey tholikt wärdh som swa wil orenlika byggia Al 1630. Jfr afhysa samt husa.

hysikke, n. [Mnt. huseken. Fdan. hysken, hyssikke. N. hyske] afsträde, kloak. wordho . . . lifwandes i hysikke nidher kastadhä LfK 54. Jfr Hildebrand, Sveriges Medeltid 1: 441.

hytta (höttha: -on SD NS 1: 153 (1402); -ör DD 3: 208 (1476). hitta: -om ib 230 (1490)), f. [Mnt. hütte. Mnt. hutte] hytta, smälthytta, byggnad för malmers smältande. hafwer noghor mester man minna i noghro hytto en attunda delen PfN 137. hwar som nya hyttho [bygger] SD 4: 749 (1340, nyare afskr.). mansiones dictas hytto ib 5: 593 (1346). ib NS 1: 153 (1402). DD 1: 88 (1440, afskr.) o. s. v., 3: 190 (1395), 193 (1427) o. s. v. — I latiniserad form. vna cum hyttis in monte ferreo SD 4: 54 (1328, gammal afskr.). hyttas nostras in monte ferri nericie ib 5: 511 (1345). — Jfr lärn-, kopar-hytta. — **hytto andbudh** (-anbodh), n. redskap el. inventarier i en smälthytta. mz . . . allom hytto anbudhom. som the hytto tilhörer DD 3: 193 (1427). — **hytto bygning**, f. hyttbyggnad, hytta. DD 3: 193 (1427). — **hytto del**, m. del i hytta, hyttedel. SD NS 2: 265 (1410). — **hytto hogh**? een hyttostadh . . . med hytto hogh DD 1: 29 (1357, nyare afskr.). — **hyttokämpe** (hytta-), m. ss tillnamn. halwarder hyttokempe SD 1: 440 (öfvers. af ett dipl. fr. Dalarne af år 1268). halwardher hyttakämpe DD 1: 45 (1386). — **hytto stadher** (hytthe- DD 3: 199 (1440). hytta-), m. plats för hytta? DD 1: 29 (1357, nyare afskr.). medh hyttom oc hyttastadhom ib 45 (1386). ib 3: 190 (1395), 199 (1440). — **hytto strömbes** (hytta-. höttho- DD 3: 208 (1476). hitte- ib 230 (1490)), m. ström med hvilken hytta drifves. j hytto och hyttaström j qwarn och j qwarn ströma DD 1: 145 (1491). med . . . hytto och hyttoastroma ib 148 (1492, afskr.). ib 3: 189 (1392) o. s. v.

hädzla, se häzla.

hädha (hädha. -ir, -de, -der. part. pret. hädher GO 315. hedher Lg 3: 79. hädhin: hädhne LfK 54; formen är emellertid utan twifvel framkallad af det föregående haldne och det efterföljande slagne), v. [Isl. hæða] hana, häda. then som hädhir (blasphemaverit) ihesu christi nampn MP 1: 35. hädho christi iärtekne ib 94. heddir ok slaghin oc sputtadhir ib 47. wordho . . . fför hadh oc gab haldne, hädhne, slagne LfK 54. en hädhir ok annar sputtar Bo 181.

Ord bok.

blyghiandis for thöm som han hädho ib 196. ib 195. KL 156. Bir 1: 16, 134, 271, 2: 299, 325, 3: 59, 224. ST 58. MB 2: 245, 248. Lg 586, 3: 79. Al 1577, 2115, 2717, 4413. war han aff poro hädher ib 5335. thenna fäghrind är här häd (försmäddad, föraktad) swa ära wara qwinnor ey kläd ib 6361. hwar är swa hädher som han är klädher GO 315.

häpan (hädhon Di 264. hedhan Iv 220. hadhen Di 254. heden RK 2: 3530), adv. [Isl. héðan] L. 1) hädan, härifrån, bort (jfr af 1). gak häpan Bu 135. af naturo. som alla hit födde ok alla häpan före iäm fatöka ib 153. ib 19. Bil 113. Di 254. hon skulle rasklica hädhan callas af gudhi til äüärdhelica helbrygdho KL 355. ther til ath syndogh människia skal vitha huru wadliket är hädhan kallas vthan scriptamal MP 1: 6. tolkin . . . hulkin han hädhan gaar j sinom ytarsta dagh ib. aldre monde mik hedhan langa Iv 220. — hädhan ok thädhan, från ena och andra hållet, från alla håll. alla andra som the kundo til sik dragha hädhan oc thädhan (hinc inde) a alla sijdhor Ansg 191. 2) härifrån, borta (jfr af 2). veet man ey af för än han är hädhan Bo 91. iak bygger hädhan ekki färre Al 8052. han är ey hädhan ena mila Fr 1587. RK 2: 3530. — **hädhan af**, hädanefter, från denna stund el. tid (jfr af 3). thetta skal wara idher sidhwänia nw oc hädhan aff MB 1: 307. Bir 3: 267. Fr 2570. — **hädhan fran** (hädhan fraan Bir 2: 218; Al 1426. hädhan fra Gr 261; MB 1: 19, 172, 227; Fr 2552), hädanefter, här-efter, från denna stund el. tid (jfr fran 8). hädhan fran thänkir iak äkke swa göra Bo 54. the vilia äkke längir swa skämmelica thiäna idhir hädhan fra. som the hawa giort här til Gr 261. jak vil bättra mik hädhan fraan Bir 2: 218. Bo 142, 200. MB 1: 19, 172, 227. Al 1426. Fr 2552. RK 1: 3829. Bir 3: 30, 440, 4: 77, 129. — med utgångspunkten i en förfluten tid, till hvilken den talande i tanken förflyttar sig: från denna tid. mädhan han hädhan fran (exinde) ville halla vppa at predica Bo 39. hädhan fran oc til han var tolf ara läs man ey af honom nakat ib 23. — **hädhan i fran** (-i fra Gr 315. -j fra Bir 3: 439. -j fraa ib 312), hädanefter, från denna stund el. tid. hädhan i fran skal han af os taka alla brödhрина KL 351. varin hädhan i fra siälfwiliandis lydhoghe . . . sancti gregorij budordhom Gr 315. Bir 3: 312, 439.

hädhare, m. bespottare, hädare. MB 2: 311, 325.

hädhelika (-liga), adv. [Isl. hæðiliga] hånligt, snöpligt. far ey hädhon saa hädeliga Di 264. saa hädeliga fran honum fara ib.

hädheliker, adj. [Isl. hæðiligr] hånande, hånlig. thz war hädelikth MD 35.

hädhilse, n. pl. och f. hån, smädelse, hädelse. vardom wi til atlöghe oc hädilse allo folke MB 2: 152. för theris bannor oc gudz hädilse ib 311. LfK 12. hädilsenna nampn MB 2: 352. mz . . . löghe ällir hädhilsom Bir 5: 77. — **hädhilsa tekn** (hädilse-), n. tecken som innebär hån el. hädelse. screff pylatus cristi hädilse tekn oc satte wppa korsit Su 310.

häfp, f. [Isl. hefð] L. 1) innehafvande, besittning, bruk. SR 5. änkte se thet faghert ok lusteligt godz i ängiom ella öghiom ella androm stadhom ther ey skal

åkoma wår häfd ok handawerk (som vi ej skola taga i besittning och bruka) KS 61 (151, 66). meth swa längdh oc bredh som gamla häfdhin wt visar SD NS 2: 114 (1409). SJ 109 (1441). 2) häfdvunnen rätt. att the måghe ee niutta theres gamla häfdh af the lappar, som ther boo och byggia, huilkett theres gamla för-eldrer och tilförende haftt haffua HSH 29: 32 (1498, nyare afskr.). — Jfr alder-, forn-, gupsivia-, iorp-, lagh-, lagha-, ominnis-häfp. — häfpa eper, m. L. — häfpa mal, n. L. — häfdha skipte (häfdhe-. hefdaskipfte. hefdaskipftä), n. [Fnor. hefdaskipti] 1) fördelning af rätten att innehafva och bruka egendom, för viss tid gjord fördelning af egendom. quod castrum lithosie . . . fiholm et thiust . . . titulo divisionis dicte hefdaskipftæ usque ad quinque annos integros a data presencium numerandos, nobis duci erico et nostris heredibus cedere debeant pacifice et quiete SD 3: 228 (1315, nyare afskr.). simili divisione dicta hefdaskipfte ib. 2) jordbyte som afser endast brukanderätten (icke eganderätten). iak . . . hafuer vndt ok tilsagt . . . gunar gylto mitt gooz . . . till rätt häfdhe skipte, swa länge som oss badhom at nögier, för thet goos som han i wärande hawer SD NS 1: 228 (1403, nyare afskr.). til hulkins laghu ok häfdeskipte mere wisso ib. wi . . . kennoms oss hafwa giort eeth hefdhaskipte meth . . . heneke bekmanne swa ath wi hafwa lakt hanom ok hans dotter . . . een gaardh i skärestadha soku . . . fore en gaardh i myrasio, swa länge som oss ok them atnögher ib 2: 174 (1409). FH 1: 46 (1477, nyare afskr.).

häfpa (-ar, -aper), v. [Isl. hefða] L. (på orättmätigt sätt) sätta sig i besittning af. at kunungur meðh sitt wald taki ey älla häfdi sina vndidåna godhs KS 73 (180, 80). huar som taker älla häfda annars godhs mote almoghans wilia, thz är rån älla tiufnadhr ib. — genom (orättmätigt) innehafvande förhålla eller undanhålla. som them (godsen) her til vndan krononna skat hefdhat oc hollet hawa BSH 2: 46 (1397). thet thenne gods och torp . . . wåro häredz jordh . . . och olaghlika häfdat från häredheno ib 65 (1399, nyare afskr.). thet var häradzsins almenninge oc olaghlika hefdhat fran häradheno vnder wreta clostor i frelse ib 66 (1399). at hon hafdhe thän forscrefna större gardhin . . . for klostreno häfdhat oc hindrat i swa langan tima SD NS 2: 236 (1409). — Jfr af-, for-, lagh-häfpa.

häfpan, f. L.

häfla (hävia: vphävia KS 62 (156, 68). häfwia: vp häfwia Bil 861. pres. -er. impf. hof. hooff MD 189. part. pret. hävin), v. [Isl. hefja] L. 1) höja, lyfta, häfva, se häfla sik. 2) börja. han hoff (började berätta) sith äuintyr Iv 78. — part. pret. hävin, svullen. är modren häffwen LB 7: 29. — **häfla sik,** 1) höja sig, lyfta sig. hans hiarta . . . häfuir sik ok hoppar Bil 652. 2) börja. ther hoff sik tha en digher ofridh RK 1: 4234. — **häfla nider,** kasta ned. hoff han nider wnder sik RK 1: 3854. — **häfla up,** 1) lyfta upp, höja. hoff han vp sina hand KL 56. 2) börja tala, upphäfva sin röst. hoff vp mz höghe röst . . . ok sagdhe Gr 323. MD 189. hoff han wp oc

las tässin ordh Su 263. — Jfr up häfla. — **häfla sik up,** 1) lyfta sig upp, höja sig, stiga. thin ande häfwer sik thäs höghra vp at thänkia aa gudh Ber 246. tha modren heffuir sig swa op i quinnona LB 7: 31. häffuir modren sig op ib. ath hon (o: modren) häffuir sigh op moth hiertat ib. 2) börja. tha hoff sik ather wp eth kiiff RK 1: 4158. — Jfr uphäfla sik. — **häfla ut, kasta ut.** häffuin wt tha bansatta nistuna AS 60.

häfla? (-adhe, -adher), v. sätta sig i besittning af. kaytalabone gingo ofuer the fornempda ramerke ju wppa kutala boanna eghit oc häfuiädho (för häfuiädho? annan hds. har häfwiädhe) met räto wälde thet som thöm war gifuit til räta kununx täktä gerdh, oc thera föräldrä hafdho hona fore thöm häfuiät (för häfuiät? annan hds. har häfwiät) oc farit FH 2: 7 (1374, nyare afskr.). Jfr hafning, haya.

häfli, m. L.

häft, se häpt.

häfta, v. se häpta.

häfta, f. se häpta.

häfte, se häpte.

häftilse, se häptilse.

hägbar, n. häggbar. LB 10: 6.

hägger, m. [Isl. heggr] hägg, prunus padus Lin.? — **hägga barker (hägge-), m.** bark af prunus padus? tagha hägge bark oc siwda lyctan LB 7: 319.

hägha, v. Jfr mishägha.

häghpa (-ar), v. [Sv. dial. hägda. N. hegda. Jfr Isl. hegða] eg. genom stängsel freda, skydda; spara. abs. rikar ärwpar ok quiper at häghpa Bu 153. — med dat. han radher ey älla hägdhar päningenum sik til gagn älla hedher Bil 965. — Jfr forhäghpa.

häghdhan, f. [Jfr Isl. hegðan] skydd. Bir 5: 130.

hägher, m. [Jfr Isl. hegri] häger. thz är onth at binda hägher i mees GO 49. ä hwarth häghrin flygher tha fölgher bonum stiärtin ib 50. — **häghra hiarta (-hyertha), n.** hägerhjarta. hägrahyertha sudhit j watn LB 2: 58.

häghn (häghen), f. 1) inhägnad, inhägnadt område. huruledhis the sculu vtan clostersins hägn ellir til landzherrana wt fara VKR 5. 2) hägn, skydd. gudh som henne . . . i sin eigen hägn ok foresyn tagit Lg 3: 552. anamom vi for:da naadhandals clostre . . . j wara konungxligha hägn, beskärm ok syndherligha forswar FH 3: 124 (1448). the fatighe brödher i crononas häghen och beskerm äre BSH 5: 540 (1514). SD NS 1: 381 (1404, gammal afskr.), 2: 93 (1409). Bir 5: 110, 112. PM 1, 38. RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 282. — Jfr forhäghn. — **häghna skogher, m. L.**

häghna (hängna: -as (handskriftens läsart enl. uppgift af Dr. C. af Petersens; tryckta uppl. har hägnas) GO 377. hängna RK 3: 1788. -ar, -adher), v. [Isl. hegna] L. 1) genom stängsel freda, hägna. ther groor som hängnas GO 377. — (?) at wi . . . hafwom . . . affhent os oc wara arfua en gardh . . . holchin minna hustrv modher erfdhe epthe marcus boosson oc en del hegnaat SD NS 2: 12 (1408). — **afstänga.** äghna håller hägna heller för-

hindhra mer än hálthen i öreswndh SD 5: 210 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). 2) *hägna*, *skydda*. än the wilia häghna thz (*landet*) oc wäria MB 1: (Cod. B) 545. iak wilh mit konungxrike fore thik heghna Al 615. thera skiolda varo swa forslaghna thz the matto thöm ey häghna Iv 4944. heghna os mz thit wald MB 1: 354. wil thu antigonum häghna Al 8447. ib 10416. RK 3: 1788. Bir 4: 41. 3) *bevara*, *iakttaga*? särdelis lifwerne hafwer thu häghnath Al 5936. — **hägna sik**, *skaffa sig skydd*. flyddo tha nordmen alla vegna huar tit han matte sik hegna RK 1: 3161. — **hägna in**, *gifva skydd åt*. häghna in til sik, *skydda, försvara*. the . . . aktade thz (*Brunkeberg*) in till sig hägna RK 3: (*sista forts.*) 4780. Jfr **in-hägna**. — Jfr **franhägna**.

hägnaþer (*ack. (och dat.) hegnad. hägnat. hegnat. hägnät. hegnät*), *m.* [*Isl. hegnadr*] L. 1) *hägnad, stängsel*. wingardhanna gardher oc hägnadher är synderbrwtin oc skingradher Bir 4: 7. SJ 169 (1448). 2) *inhägnadt område*. diurin wtgangande af hägnadhenom Bir 4: 293. ynnan clost-ers hägnät FH 4: 73 (1459). jnnan staden eller stadzsins hegnat eller äghar SO 159. — *i ortnamn*. in . . . holmborghahegnat SD 4: 417 (1335). toka-hægnat ib 5: 627 (1347). 3) *hägnad, hägn, skydd*. at wij haffuom takit j wara enkanelica wärn friidh, hegnat oc forswar ware frwe sancte anne oc sancte birgitte closter j finland FH 4: 57 (1457). haffde land j sinom hegnad MD 337. — Jfr **in-, oliva trä-hägnadher**.

hägnaþan, *f.* [*Fnor. hegnan*] *skydd*. hona ok alla hænna systra taka i sina wärn ok hägnaþan KL 354.

hägnaþilse, *n. pl.*? — **hägnaþilsa bref** (**hägnaþilse breff**), *n. skyddsbreff*. konwnghsens hägnaþilse breff PM 22.

hägome (**häggame. heggome. hägomme**), *-a Bu 138; Iv 4219. häggomme: -a Su 420; MB 1: 237, 277. hägumme ib 121; -a ib 119, 128, 312, 403; -ans ib 145. häggumme: -a ib 93, 194*), *m.* [*Isl. hégómi*] *fåfånglighet, dårskap, dumhet*. þu far mz dighrom hägoma Bu 151. þænna hägomma prædicape iþar gup ib 138. vende . . . ater af thesse hems heggoma Bil 800. draghir til aminne. hwat häggoma hedhirgiri är Bo 96. ey wiste han eller wurdhe kunna allan häggumma MB 1: 93. fore hans hemsko ok hägomma saka Iv 4219. Bil 452. MB 1: 119, 128, 237, 277, 312, 403. — *fåfångt prat, hams. talapo manggen hägoma Bu 22. sagþe þät alt hägoma vara ib 140. them thotte thz wara häggumma oc kalz MB 1: 194. ib 121. Iv 1472. — gen. med el. utan suff. art. i adjektiv bemärkelse: fåfång. war herra han är nytteliker mästare oc ey häggumma MB 1: 93. i häggomma ok fåfångom thrättom Su 421. mz hägum-mans losta MB 1: 145. Jfr *de följande samman-sättningsarna*. — **hägoma drömber** (**häggame-**), *m. betydelselös el. bedräglig dröm*. wente thz wara diäða villu ok häggoma dröma Bil 256. — **hägoma fulder** (**hägumma-**), *adj.* [*Isl. hégómafullr*] *dum, orimlig*. äre thässe ordh oc thenne sidher hägumma full oc aatlöghis ämpne MB 1: 308. — **hägoma leker** (**hägumma leeker**), *m. fåfång el. onyttig lek, fåfånglighet*. til hägumma leek MB 1: 473. —*

hägoma lof (**häggame luf**), *n. fåfångt el. tomt lof*. at han giwi ey å rosom ella häggoma luf KS 35 (89, 37). — **hägoma man** (**höggame. ha-ghuma-** KS *Fragm.* 15), *m.* [*Isl. hégómamaðr*] *falsk menniska, bedragare*. flikrare ok höggoma män KS 73 (178, 79). fåfånga ok höggoma män ib 49 (124, 53). ib 58 (145, 64).

hækker, *m.*? [*Mnt. heck*] *häck, af törnebuskar o. d. bestående hägnad? häck, på en hö- el. pack-vagn el. annanstädes ss hägnad och infattning an-bragt spjälverk?* som koto sek man kaster ower hek swa böria gumman grymtha MD (S) 223.

häkta (**hekta. -ar, -adhe. impf. hekte Di 11**), *v.* [*Mnt. hechten*] L. 1) *trans. fästa, se häkta sik*. 2) *intr. hålla, hålla stånd, stå emot. med dat. sa at hanum enchte hekte Di 11. — med prep. for. thz (svärdet) är sa hwast at enchte skall hektä fore thz Di 76. inthe harnisk häcta-dhe för honum ib 284. ib 216, 257, 268. PK 229. 3) häkta, fängsla. sätter them i torn och häcktar them BtRK 78 (1434). — häkta sik, fästa sig, haka sig fast. kringom spente alt hans änlite mz sinom klööm oc häktadhe sik swa fastelika at engin kunde hona ther fran skilia ST 275. — Jfr **ater häkta**.*

häkta (**hekta**), *f.* [*Mnt. hechte*] L. 1) *hakte. sätias i vars foghatä häcto SD 5: 639 (1347). j häkto säthia ST 361. ib 371, 471. EG 65. Lg 952. 2) det som fäster el. hvarmed något fästes; boja. alskona hektor lusnadho aff them fangom Lg 3: 230. — häkta. the hadhe smala stöffa oc mangh häkta RK 3: 1003.*

hakte (**hagte RK 2: 9498. hekte. hektä**), *n.*? [*Fdan. hægte*] L. *hakte*. hafuis kista häkte oc jern oc borghara rättir medh them ostyrughe äru oc brutlighe wardha VKR 39. sath i stokholms kerno j hektä RK 1: (LRK) s. 229. vii aar jak ok fangen war j drötningh margretes hekte ib s. 230. ib 2: 9498.

häktilse (**hektilse**), *n. pl.* (MB 2: 266, 365) *och f.*? L. 1) *band, boja*. hännas häktilse (*vincula*) är helsamleken bindhñgh Su 15. — *bojor, fängs-ligt förvar*. haffdho ionatham mz sik j häktilsom MB 2: 266. 2) *hakte, fängelse*. lykkias j clostirsins hektilse VKR 5. Va 37, 40. MB 2: 173, 270, 335, 365. Lg 3: 274.

häl (**håäl. -ar**), *m.* [*Isl. hæl*] L. *häl. þolika* varo hans knäskali som hans häla Bu 195. KL 292. Bir 2: 48, 268, 4: 10. ondh quinna önskir bondans hæl (*handskriftens läsart, tryckta uppl. har häl*) wara wänt til gardh ok tä ij fraan GO 998.

häl, *m.* Jfr **tiuperhäl**.

häl (**håäl. hel. häll Iv (Cod. B) s. 388; RK 3: 2821, 2830; MB 2: 305. heel PK 230; RK 2: 6727. heell ib 5797. hiäl FM 281 (1506). hiel RK 2: 1290, s. 346; BtFH 1: 298 (1509). hijell RK 3: 2815. hyöl BSH 5: 302 (1508); de fyra sistnämnda formerna i förbindelse med föregående prep. i. gen. hália Bu 182; Al 1163, 3468; MD (S) 214. haliä MD 47**), *f.* [*Isl. hel*] L. *döds gudinna, dödsrike (dessa båda betydelser fram-lysa tämligen tydligt på flere af de i det följande an-förda ställena), död. pän sami ihesus valdförþe vara drotning helena (ipsam mortem, quæ regina nostra est, captivavit) Bu 207. läste mz eldez bandom varn*

mästara helena husbonda (*ipsum nostrum principem autorem mortis*) *ib.* fara til bana ok hēlsa hālēna *Bil* 476 (*jfr Lg* 1015). han laa j banasoth jām nār hāl som heme *ib* 110. finna hwru manzins siāl ār frāls for hel (*af senare hand ändradt till dödh*) *Bil* 348. thu rādhis dödh ok hāl *Al* 5806. *ib* 9090. han thorff ey rādhas nakra hāl *ib* 9572. aff enkte iārē faar thu thiin hāl *ib* 7646. frālsse them aff āuerdelikā hāl *Iv* (*Cod. B*) s. 388. — til hālīa, *till döds*, i *hjal*. leion slet han tel hālīa *Bu* 182. folk ok fā slaar han til hālīa *Al* 1163. tha alrin slaar then gambli til hālīa *MD* (*S*) 214. hwi wilin ij mik til hālīa pina *Al* 3468. *MD* 47. — i hāl, i *hjal*, *till döds*. han tyrfdō swear j hāl *Bil* 738. bardhe swenen i hāl *MB* 1: 164. vil iak mik syrghia ij hāl *Iv* 1107. *RK* 2: 3801, 5797, 6727. *Lg* 32. viij faar . . . som hans hundh beth ihiel *BtFH* 1: 298 (1509). wart han stangadher aff en galin tiwr i heel *PK* 230. — i *sht* i förbindelse med sla. slo . . . i hāl bēdhningan *MB* 1: 280. *ST* 10. *Fl* 329. *Al* 2005, 3477, *RK* 2: 1290, s. 346, 3: 2815, 2821, 2830. *FM* 281 (1506). at röffua, skynna, brenna och i hēsla her i skären *ib* 289 (1506). j hālsaa alla theris owenir *MB* 2: 193. — hāl för i hāl. thik darium siālfwan hāl at sla *Al* 1176.

hāl, n. L. *Jfr* hālī.

hālādhe (helade *RK* 1: 1109. hālādhe *Fr* 1328; *Al* 1772 o. s. v. hālādh *RK* 1: 795, 837 o. s. v. hālādh *Al* 5044. hālāth *ib* 8991, 10566. hāled *MD* (*S*) 261. heled *RK* 1: (*LRK*) s. 222. hālith *Fr* 3121. hellit *Di* 142. helte *ib* 152. *pl. m.* hālādha *RK* 1: 19, 102, 701. hālada *ib* 675, 2: 377. helada *Iv* (*Cod. B*) s. 532. hālādhe *Fr* 1694. hālāde *RK* 1: 393; *MD* (*S*) 250. helade *RK* 1: 961, 2: 3688. hālādhe *Fl* 1836; *Fr* 1803. hālede *Iv* (*Cod. C*) s. 352. helede *RK* 2: 3355. n. hālādhe *Al* 1712. hālāde *ib* 3352), m. och n. (*Fr* 1328, 3121; *Iv* 695; *Al* 1712, 1772, 3352, 4558, 5022, 5044, 8991, 9333; *MD* (*S*) 255, 261) [*Fsax.* helith. *Mnt.* helt. *Jfr* *Mht.* helt, helit, helet] *stridsman*, *kämpe*, *hjalte*. the hālādhe varo badhe blidhe *Fr* 1803. margh en hālādh from *RK* 1: 837. een hālāde goodh *ib* 874. ith hālāde godh *MD* (*S*) 255. *Fl* 1836. *Fr* 1694, 1704. *Iv* 695, (*Cod. B, C*) s. 352. *Al* 1712, 1772, 3352, 4558, 5022, 5044, 8936, 8991, 9333, 10566. *RK* 1: 19, 102, 393, 675, 701, 793, 795, 837, 880 o. s. v., 2: 377, 2699, 3355, 3688. *MD* (*S*) 250, 261. *Va* 19. hellit hagen *Di* 142. helte van hagen *ib* 152. han var . . . eet hālādhe aff sit eghit liiff *Fr* 1328. han var eet hālith til sit liiff *ib* 3121.

hālagher, se helagher.

hālaghet, se helaghet.

hālāda, f. L. *Jfr* skakhālāda.

hālāda, v. L.

hālde, n. *Jfr* böna-, ful-, sam-, up-, uppe-, väl-hälde.

hälder (håldar *Bu* 173, 206. helder *Bil* 124; *RK* 1: (*sfgn*) s. 182. heldir *ST* 15, 113. hālper *SD* 5: 637 (1347). hālpyr *ib*. hālpyr *ib*. häller *Bil* 627; *MB* 2: 267, 293 o. s. v. hällir *KL* 222, 240; *Bo* 9, 62, 92, 146, 157; *Gr* 274 o. s. v. heller *RK* 1: 2263. hellir *ib* 178 o. s. v.; *Bil* 446; *MP* 2: 127. haller *GO* 172 (*handskriftens läsart*; tryckta uppl. har häller). hellirs *FW* 1: 144 (1494, gammal afskr.)),

adv. komp. [*Isl.* heldr]; och hālzt (hālzt. hālzt. helst *Bil* 213; *RK* 3: (*sista forts.*) 4500. hālzt *KS Fragm.* 12. hālzt *ib* 11. hālzt *Bir* 1: 174, 223; *Ber* 83. hālzt *Su* 51, 66, 170. hieldz *BSH* 5: 504 (1512)), *superl.* [*Isl.* helzt] (*med afseende på betydelsen sluter sig till dessa såsom positiv glärna*) *A) komp. L.* 1) med mera böjelse el. lust, hällre, snarare. the wildu sik tha hælder siālfua drāpa ān swālta *Bil* 314. hafpe hælдар hindrat iupa fra ān tel hans döþ *Bu* 206. *KL* 222. *Bir* 3: 264. *Su* 49. iw hendhelegaren och snararen thet ske han iw heller iach och mene radit thet gerna sse *HSH* 19: 103 (1505). 2) med mera skäl, snarare, mera. at wi . . . faam hardhan dom hellir ān godh lön *Bil* 446. hwi er ekki heller jakit (*hvarför är ej snarare jag det, d. v. s. konung*) *RK* 1: 178. huru twnglika thu alt ranzsakar, āmwāl minzsta tankana, ān hällir gārningana *Su* 248. mādhan swa ār at vi hawm forlatit os siālua. myklo hällir ārom vi frälse af thera vmsorgh (*omsorgen om fränder*) *Bo* 62. han findir . . . at jak krāfwir rekenskap aff ordhom huru myklo hällir aff gerningom *Bir* 2: 198. thz faaldir ān hāsther a fyra been ān haller een [man] aa [twa] *GO* 172. — bättre, lättare. at han gate swa myklo helder hört paulum j moghanum *Bil* 124. — bättre, nyttigare? hwo weyt huat heller (*bäst?*) er för ān han rōne *RK* 1: 2263. j dagh wil jek prōffuā huat heller ār *MD* 15. — snarare, fast mer, tvärt om. sāngin ār ākke blomstradh. vtan hällir illa loktande *Bo* 146. hwat ey munde tholkit offir . . . vanwyrðhas ālla forsmas. āngaledhis. vtan hällir var thz af ānglomen presenterat i himerike mykyt thākkelica *ib* 9. *Bil* 124. tha sagdhe renliuis brodhoren jordhom thānna likama lydhoghe bredhoren sagdhe bidhiom hällir at gud wili vpresa han af dödh *KL* 240. — utan. om sa hāndher broder drāper brodher, ekki mz viliandess modhe heller mz vadha *SEG* 120. — förstärkande vid en komp. ey skal han hawa meer aff eno hælder ān aff andro *MB* 1: 80. sammaledes hade mig och sa gāngit . . . och ān heller werre *RK* 3: (*sista forts.*) 6089. — thy hælder, för den skull snarare el. mer. ān alt licouāl ok ān thy hällir (*immo multo magis*) bödh var herra ihesus lypta af stenin *Bo* 157. *Jfr* pyllder. — thy hælder at, för den skull att; om ock, om. korra ey ālla del thy hāldher at thik gifwas ful ālla smālik klādhe, och thinne syster dyr (*si praeposita tua dederit tibi vile vestimentum, et sorori dederit pretiosum, de hoc non murmures*) *Ber* 59. — thās hælder, det oakadt. efter en föregående negation. fik aldre pās hāldar bōtar *Bu* 513. ān thot iak gifwir thessom mina nadh ok the hōra minna manilsa ordh tha vpsta the aldre thes hāldir til liifsins wārma *Bir* 1: 149. thentidh daniel thz forstodh lāth han ey thes heldir aff hwan dagh at hedhra oc bidhia til sin gudh *ST* 15. ān tho at biscopin badhe badh oc straffadhe ey thes heller lāt han aff sinom gambli owana *Lg* 3: 188. *ST* 113, 331. *KL* 98, 274. *MP* 2: 127. *Bil* 627. *Su* 338. *MB* 2: 267, 293. *Lg* 3: 229, 415. *Jfr* ān thās hælder under ān. — i förening med en efterföljande negation. tās häller war han honum inthe hull *RK* 3: 1582. — thās hælder at, oakadt, ehuru. at the til enkte got vptāndas thes hellir at gudh sōke them mz

sinne nadh *MP* 2: 127. — eigh (eigh ok, ikke) hålder, *icke mera, lika litet, ej håller. vanl. med föreg. negation.* han skal hawa ängin friþ. antwiggia i dalum. ällr a nokro bergheno . . . egh oc hålper berghännä. mällom *SD* 5: 637 (1347). hwar som oc biltoghä varþär i nokrom androm þässom fornäfdum berghum ma äi halþyr friþ när iþär hawa. oc äi i wästrä aros biscops döme *ib. Bir* 3: 264. *VKR* 42. *Lg* 3: 194. *FH* 1: 144 (1494, *gammal afskr.*). schal han och göre syn eedh ath han ecke smeltha schal rychesins mynt ock ecke heller thz til städia naghrom sin tiener eller ath göra *SO* 148. — eigh hålder än, *ej mer än, lika litet som.* sagho han eigh håldar än (*lika litet som om*) þe varo blinde *Bu* 173. huars snille ängin forma at gripa ey hållir än ösa haut *Bir* 2: 216. *ib* 320. — ängin hålder än, *lika litet någon . . . som.* fan ängen for sik håldar än för *Bu* 499. — hvat hålder . . . älla, *se hvat.* 3) *neque, ej håller, eller. efter föregående negation.* schal ock engen guldsmedh brucha embetet förre än han haffuer giort syn borghar edh . . . ok heller schal han förre ypna syt werck vyndöghe för än eedhen före them giorder är *SO* 148. han tordhe aldrih hans at bidha håller oppinbara moot honum stridha *lv* 949. *RK* 2: 2985. *BSH* 4: 319 (1502). — hvarte . . . hålder, *se hvarte.* 4) *vel, aut, eller.* siällan håller aldrih *Su* 17. allom obegripelikt är ther aff skriffua håller sighia *ib* 19. *ib* 73. *Lg* 3: 113, 665. *SO* 15, 24. *SGGK* 103, 104. *SEG* 112, 113 o. s. v. *LB* 7: 6. *RK* 1: (*sfgn*) s. 182. *Gers Ars* c 5. — hålder eigh, *eller ej.* aat spöriandes om the thz skulw halla som the loffwadho håldher ey *Lg* 3: 669. — annat tväggia . . . hålder, *se annat tväggia.* — hålder ok, *eller ock.* *Su* 49. *Lg* 3: 624. *SO* 158. 5) *eller, i annat fall, eljest, eller ock.* jach vil honom her jn hielpa heller jach scal ther om stielpa *RK* 2: 5513. *ib* 2808, 5595, 9296. 6) *nisi, utan, än. efter föreg. negation.* engom androm höra eller swara heller thz budh han tiit sände *RK* 2: 5141. *B)* *superl. L.* 1) *hålst.* vilde iak thola aldrih håltz at twe brännande branda gingin ginom min öghon *Bir* 1: 104. *Se vidare under alder, adj.* 2) *snarast, mest, i synnerhet.* swarar at thz helst hittis a korseno *Bil* 213. wilt thu wita mz hwario skörlifnadhin håltz atherhalz *Ber* 83. lönelek samband ok håltz wälborna mannä *SD* 1: 669 (1385, *gammal afskr.*). ther håltz mäh os äru *ib.* jupa ok håltz þe försto ok þe visasto läto sik päst dighart angra *Bu* 197. ohindrat för allom helzst waara ärfwingia *FH* 5: 196 (1505). *KS* 53 (133, 57), 54 (136, 58), 54 (138, 59), 55 (139, 59). *Su* 51. — *förstärkande vid superl.* håltz the bäzste (*de allra bäste*) i landith waro *Al* 7675. *RK* 3: (*sista forts.*) 4500. 3) *hålst, än. i förening med hvadhan, hvar n. hvat, hvar n. hvart, hvar, adv., hvillikin, nokor; se dessa ord.*

håldre (**håldra** *KS* 19 (48, 21). **håltre**), *adj.* [*Jfr Isl. heldri, adj.*] *komp.* — *n. adv. med mera skäl, snarare.* gerna ma hwar håltre biþa tel napa ok tel bättra *Bu* 4. — *fast mer, tvärt om.* *KS* 19 (48, 21).

hålfninger (**halfninger. halninger** *L. halftninger L. halmninger L.*), *m.* [*Isl. helfningr, helningr, helmingr. Fnor. helmninger*] *L. hälft.* aff

allom halfningenom (*ex . . . media parte*) israel sona *MB* 1: 421.

hälft (**hielfft. hielfftthen** *FH* 4: 28 (1453). **hålt. hålthen** *SD* 5: 210 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). **halft. halftene** *MD (S)* 237 (*på två ställen*)), *f.* [*Fnor. helfd*] *L. hälft.* han hafuer the hälftane (*för hälftena*) wth lofwat . . . at berädhe *SD NS* 1: 16 (1401). wj . . . säliom . . . helftena aff ynes *FH* 3: 17 (1442). *ib* 4: 27 (1452). medh hälftinne aff öleno *VKR* 37. *RK* 2: 2175, 2176. *MD (S)* 237. *MB* 2: 57, 305. *SD* 5: 210 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). *FH* 4: 28 (1453). äta . . . om afftonen hälftena sa mykt *LB* 7: 316. — **hälftadel** (**helfthedel**), *m. hälft.* aff then helfthedelen *FH* 5: 20 (1463).

hålghe, *f.* [*Isl. helgr och helgi*] *L. helg, högtid.* thänne vars herra himils färdz daghir är rät eghe-lica högtidhelicasta hælghin af varom herra ihesu *Bo* 253. varra fru fözlo dagher var länge glömdor ok ey haldhin til hælgh swa som skulde *Bil* 935. *Jfr for-, hedhers-, iula-, man-, paska-hælgh, afvensom hælghp.* — **hålghe bardaghi**, *m. L.*

hålghe (**helgha. hælgha. hælgha. hælgha. -adhe, -adher**), *v.* [*Isl. helga*] 1) *helga, göra helig.* gör iak pätta hus hælghat (*möjligen dock för hælghat*) ok rent af diäffa sör ok inuaru *Bu* 208. hawa hælghat ämbite thiänande gudhi *Bir* 2: 68. var siälin hælghat (*sanctificata est*) mz likamenom *ib* 1: 23. the stadhana. ther sandir gudh ok man hælghadhe mz sinom hælgho fotom *KL* 321. — *helga, inviga.* bygdo owir hans graf fæghirsto kirkio oc hælghadho hona hans nampne *Gr* 324. han skal wara nazareus, thz är hælghadher gudhi, aff synom barn-dom *MB* 2: 111. *ib* 284. 2) *fira.* at han matte vädhe-lica helgha sins gudz födzlo högtidh *MP* 1: 4. om viij dagha hælgade (*celebravit*) han templens wigningh *MB* 2: 284.

hålghe ands hus, se and.

hålgadoma, *f. (blott i pl.) = hælghedomber.* sancti seruacii hælghadomor *Lg* 3: 176. tok mz sik thz drykke kareth, huilket honom ängellen fördhe, oc then nykellen som sanctus petrus honom gaff, mz mangha andra hælghadomor *ib* 167. *ib* 172, 181, 182, 187, 289, 340, 454, 477. wart thenna dyra oc wärdogha hælghadomor sancta anna hwffudh först oppenbarat oc fwunnit *ib* 722. *ib* 725. — **hålgadomo kar**, *n. = hælghodomakar.* *PM* 21.

hålghe kors, *n. det heliga korset, Kristi kors.* — **hålghe kors aptan** (**helga kors afften. helghe kors apton. helge kors apton** *PK* 239), *m. dagen före korsmessa om hösten.* helghe kors apton exaltacionis *SD NS* 2: 188 (1409). konungen hylladis . . . helga kors afften *RK* 2: 6897. *PK* 239. — **hålghe kors dagher** (**helgha-. helge-. helie-**), *m. korsmessa, högtid till det heliga korsets minne.* vm helgha kors dagha *SD* 5: 564 (1346). hwarn helghä kors dagh *ib.* — *särsk. högtid som den 3 Maj firades till minne af korsets återfinnande genom den heliga Helena.* nesta daghin eptir helgha kors dagh jnuen-cionis *VKR* 54. ffran androm hælgha kors dagh *ib* 61. torsdagin nästh epter helie kors dagh om waren *FH* 5: 54 (1468). om helge kors dagh *RK* 2: 6597. — *högtid som*

den 14 Sept. firades till minne af korssets upphöjelse och återförande till Jerusalem genom kejsar Heraklius. fran hælga kors dagh exaltacionis *Bir* 4: 14. *SD NS* 2: 191 (1409). vm hælgha kors dagh vm höstin *Bil* 660. *SD NS* 2: 193 (1409). *Lg* 3: 402. a helge kors dag *RK* 2: 6900. *PK* 239. *Jfr* hælgha kors uphöghilsa dagher. — hælgha kors tidhir (helge-), *f. pl.* 1) *korsmessa*. thz war j hösten om helge kors tidhe *RK* 2: 7316. 2) *böner till det heliga korset*. hælgha kors tidhir lårdhe hon oc las thöm altidh äpter thy korsins älskare sanctus franciscus hafde skipat *KL* 346. — hælgha kors uphöghilsa dagher (hælgha kors ophöghilsa-), *m. högtid som den 14 Sept. firades till minne af korssets upphöjelse och återförande till Jerusalem genom kejsar Heraklius. Bir* 3: 307. *Jfr* hælgha kors dagher.

hælghaptan (-apton), *m. L.*

hælghp (-ir), *f. L.* 1) *helighällande*. sidhan martires thokos swa mange til hælghd *Bil* 562. til huat hælghd (*destinationem; læst dedicationem?*) thu skalt idhkelika halla thinna siäls öghon *Su* 259. 2) *helg, högtid*. thäs daghs hælghd *Bil* 112. alla wars herra höghtidher oc hælghdher *MB* 1: 461. swa som war herra bödh lögherdagx hælghd, swa bödh oc han andra hælghd *ib* 457. *Su* 258. — *Jfr* for-, hedhers-, hælgha thorsdagh-, kirkmässu-, löghardags-, mau-, paska-, pingizdagha-, skärdags-, skärporsdags-hælghp, äfvensom hælgh.

hælghedagher? (*sing. nom. ej funnen. dat. hælgha daghe MB* 1: 458. *ack. hælgho dagh KL* 395. *hælghodagh MB* 2: 389. *med art. hælga daghen MB* 2: 325. *hælgho daghin JP* 80. *pl. oblik kas. hælghu- L. hælgho- VKR* 72, 77, 78. *helgho- ib* 22. *hælgha- Lg* 3: 9. *hælghe- GO* 1021), *m. L. helgdag*. aff androm hælgha daghe *MB* 1: 458. hedhra hælga daghen *ib* 2: 325. hedhra hælga daghen sabbatum *ib*. vm sunodaghin älla vm hælgho daghin *JP* 80. vm helghodagha *VKR* 12. hwart altare skal hafua . . . tryy rökilse kar . . . eet hafuis hwar dagh oc tw om hælgho dagha *ib* 77. for hælgho dagha oc sökna *ib* 78. alla andra hælgho dagha *ib* 72. *Lg* 3: 9. — hælghadags brut (helgha dagx-. hælghä-dax- *L.*), *n. L. helgdagsbrott, sabbatsbrott*. for helgha dagx brutit *Lg* 3: 9. — hælghadags klädher (helgadagx cledra (*gen. pl.?*)), *n. pl. helgdagskläder*. et helgadagx par cledra (*för par helgadagx cledra*) *SJ* 340 (1467). — hælghudagha bardaghi, *m. L.* — hælghudagha brut (helgha dagha-), *n. L.*

hælghedomber? (*sing. nom. ej funnen. dat. hælghudome VGL II J* 38 *i var. ack. med art. hælghodomen ST* 64. *pl. nom. helghu doma SD* 5: 564 (1346). *hælghodoma KL* 360; *Bir* 3: 238, 239. *ack. hælgho doma. hælghodoma. hælghadoma SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). *hælghadoma Iv* 5523. *helghedoma Lg* 3: 204, 235. *helgedoma Di* 294. *dat. helghudomum SD* 5: 564 (1346). *hælghodomom. hælghedomum Bil* 52. *heliedomom SD* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*)), *m. vanl. pl. [Jfr Isl. heilagr dómr] heligt ting, i sht relik, helyons aflefva*. at koma när hælghodomom *MB* 1: 508. räddos gudh siälwan, oc hans

hws oc hælghodoma *ib*. fördhe mz sik dighran del aff korseno ok naghlana ok arons wand ok manna ok mangha andra hælgho doma *Bil* 87. for vars hærre bref dygþ skyld ok sancti tome ok hans hælgo doma *Bu* 190. hon grep handena ok gömde for hælghodoma i sina scöte *ib* 522. lofuas väl ath hafuas vtan om hælghodoma gul äller sylf oc dyra steena *VKR* 78. *SD* 5: 564 (1346). gongin . . . om kyrkio medh heliedomom *ib* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). *Bil* 114, 539. *KL* 241, 360. *Gr* 290. *Bir* 3: 220, 221, 238, 239. *Lg* 3: 204, 235. *Di* 294. han laghdhe siin fingir a hælgho domana och swoor *ST* 65. tha thu læggir thiin tw fingir oppa hælghodomen *ib* 64. at thu ekki swär orätwislika oppa gudh hælghon ellir hælghodoma *ib. ib* 457. hon fik hænne hælghadoma thärä ther the frugha skulde a swäria *Iv* 5523. þætt . . . swäria a gvp, hans hælghadomä oc þerä syälfrä iorþrikiþ heþär *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). swäria om gudh oc om hælgho doma *MB* 1: 333. jak . . . bidher thik . . . ower alla hælgho doma, at thu glöm thinna brödhra ondskap *ib* 271. — *Jfr* domber, helagher. — hælghodoma kar (*KL* 92. hælghodomakar), *n. helgedomskärl, relikskrin. KL* 92. mz kirkio prydhning, swa som är korkapor, mässo clädhe, altareclädhe, kalka oc hælghodomakar *Lg* 3: 501. *Jfr* hælghadomakar.

hælghelika, *adv.* [*Jfr Isl. heilagliga*] *heligt*. hulkin som hælghelika ok ärofuellelika hafde füt thera frälsara oc herra *Bir* 4: (*Dikt*) 272. *ib* 247. som rätwitzlika oc hælgelika haffua lifuat *Su* 207.

hælghe likame, *m. eg. Kristi lekamen; det i den hel. nattvarden invigda brödet. = hælgha likama gilde.* aff helgä likamä wäghna *SD NS* 2: 104 (1409, *gammal afskr.*). — hælgha likama altare (hælge-), *n.?* altare invigdt åt Kristi lekamen. vnder hælge likama altare j abo domkirkio *FH* 5: 42 (1467). — hælgha likama aptan (helga licama aftan *VKR* 16. hælgha ligheme apton *ib* 62), *m. aftonen el. dagen näst före Kristi lekamens dag. VKR* 16, 62. — hælgha likama dagher (helgha likama- *SD NS* 1: 463 (1405). hælgha licamma- *Bir* 3: 19. helgha lichama- *VKR* 17. helga likamme- *BGG* 312. hælga likoma- *SD NS* 1: 136 (1402). helgelikomä- *UplL K* 22: *pr. i var. helgelichama- RK* 2: 7438. helge lychama- *SO* 158), *m. L. andre torsdagen efter pingst då Kristi lekamens fest firas*. sighis en mässo aff huarre mins sons höghtidh som är aff hans födzslo dagh aff atanda dagh . . . hælgha licamma dagh *Bir* 3: 19. annan daghin äpter helgha likama dagh *SD NS* 1: 463 (1405). *ib* 136 (1402). *VKR* 17. *RK* 1: (*LRK*) s. 226, 2: 7438. *SO* 158. *BGG* 312. — hælgha likama gilde (helge likama gylle *SJ* 386 (1472)), *n. gille el. brödraskap helgadt åt Kristi lekamen. SJ* 386 (1472). aff helgä likamä (*för helgä likamä gildis el. gillis*) wäghna *SD NS* 2: 104 (1409, *gammal afskr.*). — hælgha likama kor (helge likame koor), *m. kor invigdt åt Kristi lekamen. beder jak . . . lägherstadh i abo domkyrkie i helge likame koor FH* 1: 195 (1498? *gammal afskr.*). — hælgha likama nat (helgalechamana natt *UplL K* 14: 9 *i var. nyare afskrifter*), *f. L.* — hælgha likama tidh (helghe likama tiidh),

f. tiden omkring den dag då Kristi lekamens fest firas. RK 3: 629.

hälghemanz edher (helgemanz eedher), *m. ed vid helgon?* med theris helgemanz eedh HSH 19: 20 (1504).

hålghe þorsdagher (hellige torsdag RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 286. oblik kas. **hålghe thoorsdag** Bir 4: 135. **helgha thorsdag** ib 149. **hålghe thorsdag** ib 3: 307. **helgetorsdag** BSH 5: 276 (1508). *Ordet är icke träffadt i nom. utom möjl.* RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 286), *m. L. Kristi himmelfärdsdag.* a **hålghe thorsdag** foor han ater til himpna MB 1: 226. flere calla här ilandom **hålghe þors dag**: en vars hærre vpfarþ tel himirikiz Bu 61. sighis en mässo aff huarre mins sons högh-tidh som är aff hans födzlo dagh aff . . . **hålghe thorsdag** Bir 3: 19. thzta timde vm **hålghe thorsdag** j sancta trinitatis kirkio Bil 886. xvij daghen i may och hellige torsdag thz war RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 286. Bir 3: 285, 307, 4: 135, 149. VKR 61, 72. MP 2: 100. oppa sama daghen war **helgha torsdags högtidh** inne Lg 3: 347. — **hålghe thorsdag** **hålgdh**, *f. högtid till minne af Kristi himmelfärd.* syntis allom pawm atirkalla **hålghe torsdag** **hålgdh** Bil 562. — **hålghe thorsdag** **nat**, *f. L.* — **hålghe thorsdags nat**, *f. L.*

hålghe hion, *n. L.*

hålghe, *n. L.* Jfr **manhålghe**. — **hålghe** **bot**, *f. L.*

hålghe, *f. = hålghe* 5. sua är oc vm affösnena oc gudz licamma oc annor (*för andra; det här nyttjade genus är det som skulle ha kräfts af ett följ. hålghe*) kirkionna **hålghe** Bir 2: 82.

hålghe (**helghe**), *n. pl. och f.* 1) **helgande, konsekration.** thz brödhit som är a altareno. hulkit visselika är brödh för än **hålghe** sinna ordh äru fram förddh owir thz Bir 1: 281. 2) **helgonförklaring.** at än sculde j tilkomande tyma gudz vener lathä sik vordha vm hennes (*Katarinas*) **helghe** ok stadfestilse aff **helga** fadren pafuan som hon sik tha leth fülleliga vordha vm synnes **helga** modhers **helghe** ok canonizacione Lg 3: 561. 3) **heligt skick.** thit hws bliffwande j thynne **hålghe** MB 2: 161. 4) **heligt ting, helgedom.** stridom för waan almoga oc waarom **hålghe** (*sanctis*) MB 2: 228. all theris **hålghe** (*sanctum*) war nidherslagen ib. ib 229. 5) **sakrament.** kirkionna **hålghe** som är döpile ok färmilse ok olning scriptamal hionalagh takas swa som for gab Bir 1: 205. the **hålghe** kirkia ok cristnan hulkin som star af siw **hålghe** (*sacramentis*) ib 232. ib 264, 373, 374, 376, 2: 40, 214, 234, 3: 41, 195, 198, 249. MP 1: 23, 178. JP 77.

hålghe, *se hålghe*.

hålghe, *se hålghe*.

hålghe, *m. L.*

hålghe (**helgon.** **helghan** Gers Frest 15. **helghen** Lg 3: 35. **helgen** ib 28. *gen.* **hålghe**. **hålghe** Bil 374. **helghena** RK 3: 3617. **hålghe** FH 6: 370 (1495, *gammal afskr.*). *dat.* **hålghe**. **hålghe** Bir 4: 22, 117), *n. pl.* [Äldre Dan. **helgen**] L. **helgon.** j . . . gudz modhirs mö äro ok aldra **hålghe** wari thz alt giort Bil 836. sighia

mässor . . . aff allom **hålghe** Bir 2: 335. **sancte** **henricx** och **sancte** **ericx** **suerigis** **patrones** och alle gudz **hålghe** forskuldan ib 6: 370 (1495, *gammal afskr.*). **apostoli** . . . hulke som varo **hålghe** **hålghe** män (*sancti sanctorum*) Bo 132. KL 413, 414. Bir 4: 22, 117. Gers Frest 15. Lg 3: 28, 35. swa bidhir jak mik gudh til hiälp oc al hans **hålghe** Bir 5: 123. swa hielppe meg gud oc alle **helgon** FM 230 (1505). at thu ekki swär orätwislika oppa gudz **hålghe** ellir **hålghe** ST 64. tha han laghdhe sin fingir a **hålghe** (*d. v. s. helgonens aflefvor*) oc swor sik men ib. hulke thät sworo i **hålghe** mädh vpraktom fingrom SJ 148 (1446). — aldra **hålghe** aptan, **afte** el. **dagen** näst före **allhelgonadag**. hans daghar cumbar alla **hålghe** apton Bu 532. — aldra **hålghe** dagher, **allhelgonadag**. skipadhe alla **hålghe** dagh **hålghe** nouember manadh förzsta dagh Bil 721. ib 374, 621. KL 335. Bir 3: 307, 4: 32. VKR 75. — aldra gudz **hålghe** dagher, *d. s.* manadagen nest fore alla gudz **helgon** dach SO 87. HSH 19: 103 (1505). — aldra **hålghe** höghtidh, *d. s.* for alla **hålghe** höghtidh Bir 4: 31. alla **helgon** högh tyder SO 193. — aldra **hålghe** tidh, *tiden omkring allhelgonadag*. oppa . . . alla **helgon** tijdh SO 188. alla **helghena** tijdh RK 3: 3617. — aldra gudz **hålghe** tidhir, *d. s.* om alla gudz **helgon** tydher SO 199. — **hålghe** dagher (**hålghe**), *m. L.* — **hålghe** mässo (**helgon** RK 1: 4364. **helgene** SO 201), *f. helgonmessa, allhelgonadag.* om **hålghe** mässo MB 1: 65. RK 1: 4364. VKR 38. SO 86, 201. — **hålghe** mässo dagher (**hålghe** mässo), *m. L.* — **hålghe** mässo tidh (**helgon** mässo tijdh RK 2: 1907, *i rimslut*), *f. = hålghe* mässo time. thz war vm **helgon** mässo tijdh RK 2: 1907. — **hålghe** mässo time, *m. tiden omkring allhelgonadag.* om **hålghe** mässo tima MB 1: 65.

hålghe? (**hålghe** MB 2: 324. **hålghe** RK 2: 2697. **helghena** FH 4: 64 (1458). **helgenä** Lg 3: 29), *m. pl.?* = **hålghe**. alla gudz **hålghe** j himmärik bidhin för hanom RK 2: 2697. thu **hålghe** owir alla **hålghe** MB 2: 324. konunghen ropadhe paa alle the **helgenä** han kunde nämpna Lg 3: 29. gudh til hether iomfrw **marie** **sancte** **anne** **sancte** **birgitto** oc alla **helghena** til loff oc ära FH 4: 64 (1458).

hålghe, *n. L.* Jfr **hålghe**.

hålghe, *m.?* rättika? raphanus **hålghe** LB 6: 284.

hålghe, *se hal*, *f.*

hålghe, *se hel*, *f.*

hålghe (**hiälla**: **hiälto** Lg 982. -ir, -te, -ter), *v.* [Isl. **hella**] L. 1) **bringa i lutande ställning**, **hålghe**. naar man thz (*kärlet*) **hålghe**. tha vtlöper thz som ther inne är Ber 258. tha the **hålghe** j lätit at läta ther af j lampona: tha stodh skiärt oleum: starkt som sten swa at the gato ey mz fingrum draghit en drupa wt j läteno **hålghe** Bil 211. 2) **hålghe**, *gjuta, utgjuta.* **hålghe** i them (*de fördömde*) brännande wätzsko Su 126. PM xxx. **hålghe** wppa aadrona sakta mz kalt watn LB 2: 91. — **hålghe** **nidher**, **hålghe** ned, *utgjuta.* **hålghe** the **nidher** watnit wppa **jordhena** Su 368.

hålghe, *f.* [Isl. **hella**] L. **hålghe**, *klippa.* ower ena

hällu (*Cod. A* hall 325) *MB* 1: (*Cod. B*) 559. *Su* 182, 183. *Jfr* **lärn-**, **silf-hälla**. — **hällo skora**, *f.* *bergsklyfta*, *klippa*. hardhe stena äru j wäghenom vndhir fotomin. wansamlighet ok hällo skoru (*præruptum*) j vpfärdhinne *Bir* 1: 272.

hälla, *f.* *Jfr* **til hälla**.

hälla (hella), *se* **älla**.

hålmninger (hämpninger), *m. f. L.* *Jfr* *Noreen*, *Ark. f. Nord. Fil.* 3: 5.

hålmninger, *se* **hålfninger**.

hålråp, *n. L.*

hålråpi? (*dat. pl. hålråpum VGL I Md* 3: 2), *n. L.*

hålsa, *v. se* **helsa**.

hålsinge, *m.* *Helsing. ss tillnamn.* haquino helsingæ *SD* 4: 129 (1329).

hålsinger (pl. -lar), *m. L.* *Helsing.* wan alla helsingia *PK* 222. — *ss tillnamn.* bero helsinger *SD* 2: 400 (1303). johannes helsinger *ib* 6: 185 (1350, *gammal afskr.*).

hålsingsker (hålsinsker), *m. L.*

håslaghin (-slāghin L.), *p. adj.* [*Isl. hel-sleginn*] *L. ihjāslagen*, *drāpen*. var han håslaghin j stridhin *MP* 2: 187.

hålsot (hålssooth ST 453. **helsot RK** 2: 6433. **helsott ib** 1: (*Yngre red. af LRK*) *s.* 258. **hålssooth ib** 584), *f.* [*Isl. helsótt*] *helsot*, *dödsjukdom*. laa j sinne hålssoth *ST* 471. fik sampson sin hålsot, oc bleff dödh *Di* 12. *ST* 453, 495. *Ansg* 207, 211. *RK* 2: 584, 6433, 7068, 1: (*Yngre red. af LRK*) *s.* 258. *Di* 102.

håltā, *se* **älta**.

hålti, *f. L.*

hålvā, *f. L.*

hålvite (håluiti. hālwitte LfK 112. **heluite. haluite Bir** 2: 12. **hålfwitte. hālfwätte: -es LfK** 81. **håluit Bir** 4: 144), *n.* [*Isl. helviti. Fsax. helliwiti. Ags. hellewite*] *L. det straff som efter döden drabbar de onde; helvete, det ställe hwarest de onde efter döden lida straff; också fattadt ss djäfvulens och de onde änglarnes boning, samt i allmh. ss dödsrike el. vistelseorten för de aflidne som icke kommit till himmelrikets glädje. dömda gup han tel hāluitiz Bu* 28. *prädicaþe . . . af himirikis glāpi ok hāluitis elde (pānis inferni) ib* 154 (*jfr hālvitis elder*). *af þöm rika: som . . . förþes at iorþa tel hāluitis (Cod. C jordhadis j heluite 965; sepultus est in inferno) ib* 153. *giuas . . . for syndena vmskipte-lica oc manga handa pinor j hāluite (damnatis ad gehennam) Bir* 2: 254. *hafðhe thān bedhningin . . . komit til mindre hāluitis pino (minorem pānam inferni) ib* 52. *tedhe hanom hālwitis pino som judhomin äru redda KL* 80. *thz myrka hws är hālvitis pina KS* 64 (159, 70). *ledh til aminne rādheliko hālwitis pla-gho at hālwitis brāndaghe och rāddoghe skuli wt-slākkia skōralustans hita Ber* 83. *the riffws ther oc slitws aff hālfwittes grymastom hwndom (jfr hālvitis hunder)*, *leonom oc byörnōm Su* 126. *for skul-landhe heluitis galgha MP* 1: 53. *kommo the fram til heluites port Pa (Tung)* 35. *han swara sik hedhin hafua warit ok innan hāluiti (in inferno) wara Bil* 403. *spurde hwat vndi hedhnu folke är j*

hāluiti, *han swaradhe at iudha ok nidherst vnder iudhum är falst cristit folk ok want ib. en hālagher man sa hans (Didriks) siāl siuda j heluitis kätte ib* 700. *then kätlin i heluite weller RK* 1: 337. *lōön taker han i helwitis poot ib* 2917. *Bu* 8. *MP* 1: 14 *o. s. v. Bir* 2: 12. *LfK* 81, 112. *veeth ok seer sielen hwort hon scal til himmerikis eller til purgatorium eller ok til helvitis ib* 280. *bōrias somlicom hār dödhin ok bliuir for vtan ända j hāluite (in inferno) ok somlicom ändas dödhin j skārslo elde ok bōrias äuerdhelikin glādhe Bir* 2: 279. *annar dödhin som är heluitis dödhir MP* 1: 19. *ib* 35. *maria talar tel dyā-vulen . . . far . . . nipir ii diupt hāluite Bu* 20. *þa han fiol af himirike ok tel hā[l]uitez ib* 145. *j ihesu christi hedhir ok namn skulu bōghias al knā. badhe j himerike ok iordhrike ok hālwite KL* 3. *at thu ey atirlatār minā siāl j hāluiti ib* 134. *foor han (o: var herra ihesus) nidhir hā hāluitis til hālgħa fādħrena Bo* 220. *tha skal gudz son nidhir fara til hāluitis oc wtledha thādhan thin fadhīr adam KL* 407. *hā-luitis hōfdħinge ib* 409. *o dödhir hwar är thin gaddir ok vārķir. o hāluite hwar är allir thin sighir ib* 410. *lyyste owir hāluitis myrķir ib. alle hāluitis porta lasa oc iārñ grindir ib. brōt diupo hāluitis myrķo stofuo ib* 412. *ib* 413, 414, 415. *bātstz är mik at dö. oc fara nidh til helwitis (in infernum) til min son MB* 1: 232. *gudhlike mān the ther doo fore wars herra byrdh . . . the foro alle til helwitis til then dagħ ther gudz son foor nidher aff grafwinne oc til them i helwite oc frālste them ān tho hafðho the ther ānga andra pino, ān at the sagħo ey himerikis liws ib. ledhin i mit hwita huffwod mz mere sorgh til helwitis ib* 243. *ib* 249. *þātta siugs ok ii heþ-nom (qvedium): at februus pluto tok māþ wald een vānastan qvyne af manz hem tel hāluitiz Bu* 9. — *ss namn på en stadsdel i Stockholm. i mellan siela garden och gatuna som löper fra kirkio gardz hörnet och bort i heluitet SJ* 239 (1454). *per olssen i hel-wite ib* 345 (1468). — **hālvitis diāwul**, *m. djāfeul i helvetet*. *hwar hāluitis diāfwl skal gripa stykke aff thine siāl Bir* 2: 333. *ib* 3: 250. — **hālvitis elder (hālwittes eelder)**, *m. afgrundseld*. *rōk war hā-luitis eldir som wi mz os bārum Bil* 543. *brinna i olidelikom hālvittes eelde Su* 126. — **hālvitis gup (hāluetis-. hāluitiz-)**, *m.* [*Isl. helvītisgoð*] *gud i dödsriket, underjordisk gud. han (Pluto) sagħþo þe vara valdogħan hāluetis gup hanum ofraþo þe heþne varo huart ar riet offer: ok allom hā[l]uitiz gupum hans vndi gupum (diis infernalibus) Bu* 9. *þiāna proserpine hāluitiz gup ib. — hālvitis hunder (helffwitis-. helwites-), *m.* [*Isl. helvītishundr*] *āt helvetet hem-fallen varelse. iudas förradhare, then arma stymparen helffwitis hundin Lg* 3: 77. — *djāfeul. hāfwir thik fāst hāluitis hund som ij sōmpnīn darar margħin lund Al* 6573. *beskārma minā . . . siāl for helwites hwndom Gers Ars* 64. — **hālvitis vāgher**, *m. vāg till helvetet*. *hāluitis wāghin är ypīn ok vidhir Bir* 1: 245. *ib* 3: 134.*

hāltz, *se* **hālder**.

hāladhe, *se* **hāladhe**.

hämnd (hämp SD 5: 638 (1347). **hämpd Bir** 1: 316; *Lg* 3: 582, 583. **hämpdh FH** 3: 32 (1443); *MB*

2: 193. **hempnd** *FH* 4: 59 (1457). *gen. s.* **hämps** *Bir* 4: 57. -ir), *f.* [*Isl.* hefnd] *L.* hämd. at eingin hämd äller forsaat göris thär fore *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). gaf guði hämdena *Bu* 499. *KL* 287. taka hämd af artasira *Gr* 265. tagha hämpdh owir syna owenir *MB* 2: 193. — hämd, straff. skulu the siälana ropa hämpd (*vindictam*) owir orätuisan skipara ok styrare *Bir* 1: 316. skal han känna domarans hand som är hans hämd ok rätuisa *ib* 72. *ib* 4: 57. han fik braða guz hämd firi folsko derue *Bu* 15. ey känne iak lika hämd minna synd (*vindictam peccati mei*) *Ber* 122. *Lg* 3: 582, 583. forbyupande starklikä, vndi wara vreþe, ok wara konungslekä hämd *SD* 5: 606 (1346). *ib* 638 (1347). forbjudhum wii höghlica widh waara konungxlica hämpdh oc vredhä *FH* 3: 32 (1443). swo framt som the wilia wara wredhe oc hempnd vntfly *ib* 4: 59 (1457). — *pl.* straffdomar, domar. guz hemder *Bil* 313. kununga . . . skulu ey afbradhe wara i hämdom sinom *KS* 36 (95, 39). *ib* 47 (120, 51). — **hämnda dagher** (**hämpda-**), *m.* [*Isl.* hefndardagr] *hämddag*. oppa hämpda dagh tha andra synder hämpnas *MB* 1: 348. *ib* 349. — **hämnda giäld** (**hämnda gäldh** *Lg* 3: 315. **hämndagäl** *ib* 293. **hämndhagäl** *ib* 196), *n.* hämnande vedergällning, hämd, straff. haffde giort hämdhagäl foghottanom för then oräth *Lg* 3: 196. *ib* 293, 315. — **hämnda man** (**hämpda-**), *m.* [*Isl.* hefndarmaðr] hämnare. *MB* 2: 87. — **hämnda svärdh** (**hämpda-**), *n.* hämnande svärd. *MB* 1: 379.

hämna (**hämpna**. **hemna**. **hempna**. **hepne**: -ed *FM* 612 (1514). *pres.* -ir. *impf.* hämde. hämpde. **hämpnade**: -ados *MB* 2: 247. *part. pret.* hempdher *Va* 5. *n.* hämpt. *refl.* hämdz *Gr* 269. **hämpnadz** *MB* 2: 28. *imperat.* hämpn *ST* 517. **hämpdh** (*i uttrycket hämpdh thz*) *Di* 247. *refl.* **hemp**s *Bir* 5: 141; *Di* 227), *v.* [*Isl.* hefna] *L.* hämnas, taga hämd. med *gen.* för att beteckna den för hvars skull hämd tages: hämnas (*någon*). gerna wilia hans hemna *Bil* 233. *MB* 1: 339. synis mz nakre matto haua hämpt sin *Bir* 2: 88. een dell war tha hertoganna hämpt (*voro hertigarne hämnade*) *RK* 1: 4396. — med *ack.* för att beteckna den el. det för hvars skull hämd tages: hämnas (*någon* el. *något*), utkräfvä hämd el. straff (*för någon* el. *något*). vilia hämna sin guþ *Bu* 189. sin kompan leuiz tha hämpde han *Fr* 1662. *MB* 1: 245. guþ hämde sancti iohannis döþ *Bu* 57. then sin skadha hempna wil *RK* 1: 1359. *KL* 287, 288. *Bir* 2: 129. *RK* 2: 5600. *Di* 247. vele the hepned (*hämnas det*) sielffue *FM* 612 (1514). them (*synderna*) hämpner gudh *MB* 1: 348. — med *ack.* för att beteckna den el. det för hvars skull man hämnas, samt med *prep.* och *nomen* (*el. pronomen*) för att beteckna den hvilken hämden drabbar: hämnas el. taga hämd (*för någon* el. *något* på *någon* el. *något*). gudh ma mik a honum hämpna *Iv* 2866. ij skulin aldrigh thz a mik hämpna *ib* 1227. *Bil* 115. *Di* 35, 72. hans dödh ofwir iudhana hempna *ST* 363. swa warder os war harm hempdher ower drötning phila *Va* 5. — med *prep.* och *nomen* (*el. pronomen*) för att beteckna den hvilken hämden el. straffet drabbar: hämnas (*på någon*), straffa (*någon*). vändo þe al ämne at hämna iui sanctum iacobum *Bu* 197. rätuisse domarin skal hämpna owir jdhir *Bir* 2: 86. *Bil* 710. *Bir* 3:

32, 366. *ST* 523. war herra hämpde . . . ower sina sönnir iwdhana oc plaghadhe sit folk fore thera syn-der *MB* 1: 15. hämpna jfwer han fore thz at the brunno *Bil* 164. — **hämna sik**, *eg.* taga hämd för sig el. för sin skull; hämnas. the sagdo at han haffde sik yffrit hämpt fore thz the haffdo i danmark bränt *RK* 1: 943. koma til stridh ok hämpna sik *Bir* 2: 280. *Bil* 236. — med *prep.* och *nomen* (*el. pronomen*) för att beteckna den hvilken hämden drabbar: hämnas (*på någon*). tha skulde iak mik ofwir thik hempna *ST* 119. *ib* 517. — *refl.* **hämnas**, 1) hämnas. med *gen.* för att beteckna den för hvars skull man hämnas: hämnas (*någon*). iak forma hämnas min ok minna guþa *Bu* 508. han hämpdis sins fadhers *Al* 798. *Bil* 328. *MB* 1: 183. — med *ack.* för att beteckna det för hvars skull man hämnas: hämnas (*något*). hafdho hämdz hans fadhirs dödh *Gr* 269. vil tw ekki hempnas mith homodh tha hamps thz tek er siäluer sketh *Di* 227. *MB* 1: 245, 2: 53. — med *ack.* för att beteckna det för hvars skull man hämnas samt med *prep.* och *nomen* (*el. pronomen*) för att beteckna den som hämden drabbar: hämnas (*något* på *någon*), utkräfvä hämd el. straff (*af någon* för *något*). hämnas min harm a þina konu *Bu* 19. *MB* 1: 245. jak hämpnis föräldra synder aff söne oc sonasöne *ib* 332. thu . . . hämpnes wan blodh öffwir them som boo j wärlðhenne *ib* 2: 342. *ib* 306. — med *prep.* och *nomen* för att beteckna den som hämden el. straffet drabbar: hämnas (*på någon*), straffa (*någon*). tha monde gudh . . . hämpnas hardhe-likä ower sit folk *MB* 1: 417. til thäs almogen haffde hämpnadz offwir syna fiända *ib* 2: 28. *Bir* 1: 134. *RK* 3: 3434. — med *prep.* och *nomen* (*el. pronomen*) för att beteckna den el. det för hvars skull hämd tages: hämnas (*någon* el. *något*). swa hämpnados the jonkare owir theris brödhers blodh *MB* 2: 247. han agher egh hämpnäs äffte brotlikum pänningum sinom firi gästningh sinä *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — *abs.* hämnas, straffa. *Bir* 2: 129. hamps icke i thina wredhe *ib* 5: 141. 2) med *passiv* bet.: varda hämnad, straffas. then läster är skyllogher at hämpnas aff gudhi, iämsärlika som gamul synd, tha hon war ny *MB* 1: 349. *ib* 348. *Bir* 2: 312. at al then owiliä . . . skal icke wrekkes eller hämpnes *BSH* 4: 231 (1497). — *opersonl.* varda hämnadt, utkräfväs hämd. scall aldrigh . . . ther om . . . pa fornempda borgmestara raadmen oc menigheten . . . eller theres medhallarom . . . wräckias eller hempnas *BSH* 3: 161 (1465). — *Jfr* ohämder.

hämnare (**hämpnare**), *m.* hämnare. blodzsens hämpnare *MB* 2: 53. gudh . . . hwilken som badhe är syndenna domare ok hämnare *Su* 430. swerdhit är wranglikhetz hämpnare *MP* 1: 220.

hämnilse, *n. pl.?* — **hämnilsa dagher** (**hämpnilse dagher**), *m.* hämddag. *MB* 2: 193.

hämpninger, *se* hälmninger.

hämta (*L.* hemta, *se* up **hämta**. **hempta** *Bil* 127; -te *RK* 1: (sfgn) s. 188; -to *Bil* 902. **hänta** (*oftast*). **henta** *RK* 2: 7744; -at *ib* 7315. **hentha** *ib* 4265. **hanta**, *se* up **hämta**. *pres.* -ir. *impf.* -te. -adhe: -adho *Su* 75. *part. pret.* -ter. -adher: -at *RK* 2: 7315. *imperat.* **hänt** *KL* 266; *Bo* 163; *MB* 1: 213; *Ber* 220), *v.* [*Isl.* heimta] *L.*

hemföra. rikitza wart hänt (*hemförd ss brud*) mz mykin priss RK 1: 636. — *hämta, gå efter*. lät hänta sik . . . sma stena ok grena Bu 152. som systromen skulle hänta licamica almoso KL 351. hänte sinne modhir vatn Bo 23. hänte vatn til at thwa hans händir ib 142. thera örss waro tha rasklika hänt RK 1: 892. at hänta sanctum laurencium Bil 286. ib 127. MB 1: 188, 212, 213. KL 228. Fl 517. Al 1347, 7920. RK 2: 4265. al then skat swerige hade förra rentat war oc all til danmarch hentat ib 7315. ib 7744. han letir oc häntir forgangilikit oc fallande blomstir Bir 3: 92. Su 75. hänta rosana af thörne buskanom KL 351. hwath raadh iak monde aff honum hänta (*få*) Iv 497. — **hämta in, hämta in, bära in**. the hänto fore the herra in drykkia badhe miödh ok viin Fr 371. — *inkalla*. han (*konung Albrekt*) satte ther effter alt sith sin förderua the honom hempte jn RK 1: (*sfgn*) s. 188. — **Jfr in hämta. — hämta saman, sammanhämta, samla**. hänte perra ben saman Bu 524. som blodh drupa hänto saman äpter hanum KL 372. viliom vi . . . hänta pät alt saman som viþa skriuas af hånne Bu 72. Bo 153. hänt . . . saman allan andan thin ib 163. Ber 220. hänt saman al thiin sin KL 266. — **hämta sik saman, samla sig, besinna sig**. hänter samman allan sik innan LfK 194. — **Jfr saman hämta. — hämta up, hämta upp, uppsamla**. hempto hans blodh vp Bil 902. hänte vp the stykken KL 55. **Jfr up hämta. — Jfr ater-, ut-hämta, samt ohämter.**

hämtare, m. Jfr samanhämtare.

hämtilse, n. pl. Jfr samanhämtilse.

häna, se höna.

hända (henda. pres. -ir. impf. -de. part. pret. n. -t), v. [*Isl. henda*] L. eg. *fatta med händerna*. 1) *gripa, taga*. thu tenkte a iudhä harde radh som tegh skulde hende mz spot ok hadh MD 31. swa at dödhin matthe mik til sik hända Fl (*Cod. B*) s. 82. dödhin skal hända alla os Al 2014. tha them skal dödhin hända Fr 3230. — *uttaga*. skatten wille han än aff thöm henda RK 2: 815. 2) *mottaga, antaga*. kännis iach . . . mich haffwa lika och böther hånth aff kättil hwässinge SD NS 2: 9 (1408). jac . . . bekiennes . . . mic . . . hafue hånth ena sonan och like aff . . . herra nicles swarte ib 190 (1409). han hände möghe-lica sona och böter RK 2: 5368. cristendom henda ib 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 276. ib 270. 3) *mottaga, öfvertaga, tillägna sig*. enghen kom szom thet (*det åt närmaste fränder till lösen hembjudna jordagodset*) hända willä SD 4: 585 (*öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*). 4) *mottaga, få*. tha puken the tidende hende RK 2: 3768 (*möjl. dock att föra till 5, i hvilket fall tidende är subj. och puken obj.*). 5) *träffa, nå*. når mig thenne tidhende hende RK 3: (*sista forts.*) 6099. 6) *hända, vederfaras. personl. och operonl. med dat. (el. en form som kan vara dat.)*. at ey skulle vanlica nakat siälsynt hända varom herra ihesu Bo 172. ib 10, 125, 207. Bir 1: 119, 131, 2: 86, 280, 3: 117. hwat hanum hafde hänt KL 43. thz som honom var hänt ib 136. hwat är tik hänt allar widherfarit Lg 663. alt thz honum war hänt ib 3: 210. hwat honum hänt hafde ib 211. MB 2: 314. taghar . . . them haffde al thera gläde hänt (*det var slut med*

all deras glädje) RK 1: 3913. honum hände fly mz skam ib 3: 2162. ib 3511, 3596, 3932. hände thz honom oforuarandis at han satte piken a konungxsins foot Pa 5. som danieli prophete hände Bo 50. Bir 2: 168. — *med ack. swa hände dottrena som helga modrena Lg 3: 525*. hwar skippin aller folkit händher ath wara (*händelsevis äro*) RK 3: 3689. — *med prep. äggilse ok ingiutlise gooz anda ok ondz äntiggia som händö (factæ) vm thöm alla thera radh giuara alla thera vini til (ad) konungxsins siäl Bir 3: 439*. aktandes huat widh mik hände oc giordhes Su 189. MB 2: 306. hwru mz them hänt war (*hade gått*) Lg 3: 184. — *vederfaras, tillfalla*. them händir wärlidinna sälikhet ok hand gangir äptir thera wilia Bir 1: 39. — *hända, påkomma*. for syndenna skuld händir stundom licamliken siukdombir Bo 69. vtan onde thanka stundom mällan komin alla händin Bir 1: 291. nar iak skodadhe nagla stadhana ok pinona som skulde hända ok koma j mins sons limom ok likama (*quando considerabam in membris filii mei loca clavorum et passionem ejus futuram*) ib 280. nar them hända dröuilse ib 118. 7) *hända, inträffa. personl. och operonl.* thz som hänt var Bo 231. Gr 321. tha tolikin ting henda MP 1: 15. Bir 2: 39, 155, 280, 3: 361. af wars herra ihesu christi vndirs teknom som hände j hans födzlo tima Lg 65. thz hände opta at han hafde piltin ibesum i sinom knäm Bo 6. hända ma at thw vardhir kalladh ib 67. ib 18, 97. Bir 1: 373. — **hända sik, hända, ske, inträffa. operonl.** thz hende sik swa RK 2: 5. ib 3514, 3: 449, 2652, 3210. Lg 3: 29, 36, 264, 387, 603, 681, 684. — *refl. händas, hända, lända. operonl.* tenker thw ath thz hendhis tik noghen tydh till godho thz thw stridher moth gwdhi Lg 3: 146. — **hända at, hända, vederfaras**. thy hände at tholken försmädilse hälga rwmeno MB 2: 294. **Jfr at hända. — Jfr a-, af-hända, samt ohänder.**

händelika (hendelige. hendhelega), adv. till hands, nära. thet ligger mig hendelige vid bolstadhen BSH 5: 443 (1511). iw hendhelegaren och snararen thet ske kan iw heller iach och mene radit thet gerna sse HSH 19: 103 (1505).

händeliker, adj. — thät händelikasta (-händeligasth), det snaraste. med en form af kunna. jak . . . gör mik redha komma til edert herredöme thet aldhra händeligasth jak redha kan wara BSH 5: 396 (1510?).

händer, adj. Jfr en-, lang-, två-händer.

händermer, händermere, se handarmer, hand-armere.

händogher (n. hendochth), adj. [*N. hendig, hendug*] — *n. adv. raskt, snart*. hwi wij ey så hendochth komom til kalmarna BSH 5: 72 (1506).

hängedy (hengedy), n. hängdy, gungfly. RK 8: (*sista forts.*) 6042, 6045. FH 1: 109 (1492, *gammal afskr.*).

hängia (hengia. henghia Bil 871. hiängia: -as SD NS 1: 585 (1406). hangia. henia: -andhess SD NS 2: 1 (1408). pres. -ir. impf. -dhe. hægde Bu 26, 141. part. pret. -dher. haghnder: haghnd SD NS 2: 140 (1409), 162 (1409). hängnder: hängnd ib 200 (1409). n. hängdt. hengt.

hänkt. henkt *SD NS* 1: 315 (1404). **hängkt** *ib* (1404). **henth** *ib* 2: 55 (1408). **hängd** *Lg* 3: 492. *imperf.* **hänk** *Bo* 195; *Su* 396. **henk** *MD* 36), *v.* [*Isl.* hengja] *L.* 1) **hänga** (*trans.*). hängde brutin iarn iui sin hals *Bu* 168. iak hängde sikil ii solgis *ib* 101. for thy hänghis ther wiin tekn at ther är viin inne *Bil* 82. haffwe . . . nakra aff them hength ther widh (*vid budkaften*) eth lithit hywll *BSH* 4: 111 (1486). hängher iak mit inscighle fore tätta breff *SD NS* 2: 2 (1408). *ib* 1: 10 (1401), 15 (1401) *o. s. v.* hafuum wi wart incigle här fore hängdt fore thätta breff *BSH* 1: 193 (1387). thet opna bref . . . som thetta mit bref är igenom hänkt *SD NS* 1: 574 (1406). thesse tw brewin . . . som thetta waart breff er ginom hengt *ib* 589 (1406). — **hänga i galge el. dyl.** pe han hängdo *Bu* 26. pe hängdo sonen *ib* 170. *ib* 501. *Bil* 871. dömdes at annan pera skulde hangia (*kan föras till* 2) *Bu* 170. wardh han . . . hängdir j een galgha *ST* 231. at han skulde hängias ofwer ena handa watn, som illa war lwktandes *Lg* 3: 491. 2) **hänga** (*intr.*). pär han (o: sikil) hängde ii väpreno *Bu* 101. *ib* 57. mangt eth gamalt fädernis swerd wart tha nidher aff naglom kränkt som ther haffde manga dagha hengt *RK* 1: 118. *Fr* 1528. ey är for thy viin j tawerne at ther hängher fore viin tekn *Bil* 82. then kättil ouer alle henger *Iv* 396. for vtan husith tha hängdhe eet bordh *ib* 185. een ätir ödsla . . . hängde fast widh pauli hand *KL* 175. meth sino opno brefue oc hängiande incighle *SD NS* 2: 139 (1409). *ib* 1: 589 (1406), 2: 1 (1408). *Bir* 5: 125, 126. at mith incighle . . . ey for thy brefweno henger *FH* 3: 91 (1446). — **hänga i galge, på kors el. annat döds- el. pino-redskap.** widh korsens foth oppa huilkit min käraste herre dödher hängdhe *Su* 190. tu dygn hängde han liuande ii cors *Bu* 141. tha han hafde ther hängd i tre dagha *Lg* 3: 492. *Bu* 26. *Pa* 18. *Lg* 3: 492. — **varda hängd, hängas.** dömdo han til at henghia *Bil* 871. deldo länge. hua för annan hängia skulde *Bu* 170. stiäl man til ii öra päninga hänge fore *MEG* (*red. A*) 54. *ib* (*red. B*) 59. skall han hängiä her for berne *Di* 68. 3) **hänga, bero.** oppa thenna degtinghen . . . henger mangis mantz helse och welfart *HSH* 20: 206 (1507). wärlslighe tingha lop oc ändelygt hänger myket opa mansens lycko (*sub fortuna laborent*) *Ber* 288. j (*in*) thinne nadh oc godhet oc mildhet hängir (*dependet*) all waar helsa *Su* 360. kärlekin är höxste got ok guz gawa j hulkum al budhordhanna skipan hängir *KL* 105. — **hängia up, upphänga, hänga.** hänggi wpp han *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). crucifige. thz är. hänk vp han *Bo* 195. *MD* 36. *LfK* 142. hänk vp thän snödha mannen a korset *Su* 396. el [o: en] del aal haffuer han hength op at torche *BSH* 4: 336 (1503). *Jfr up hängia.* — **hängia vidher, hänga fast, vara olycklig.** somi hawa häl ok somi hängia widher (*his fauor applaudit illis opis hostia claudit*) *GO* 409. *Jfr vidher hängia.* — *Jfr til-, ut-hängia samt hanga.*

hängihäster, *m.* *hängst?* *equum meum dictum* hängihæst (*trol. dock att fatta ss hästens namn*) *phaleratum* *SD* 3: 286 (1316). *Jfr Rydqvist* 4: 224.

hängilse, *n.* *hängning; korsfästelse.* haffde min siäl haldher wt walt hängilset mz honom *Su* 191.

hänse? (hense), f. [*Mnt.* hense, hanse] *sällskap, samfund, förbund.* — hänsen, *Hansan, det stora förbundet af de Nedertyska handelsstäderna.* segä ath thet skep är hemme i hensen *HSH* 20: 168 (1507).

hänsestädher (hänse städer. hensesteeder. hönsestädher. hönse städer), m. pl. *Hansestäder, städer tillhörande Hansan.* baadhe swänke danske och hönsestädher *RK* 3: 222. flere hönse städher *ib* 3403. willom wij och ey tilstädhia at nakre köpmen aff hönse städhernä segla til yslandh *BtRK* 332 (1483). haffue vij screffuit steederne till danske konungsborgh oc the andre hensesteeder *FH* 2: 147 (1495, *gammal afskr.*). aff the hänse städer her i österssiön ligge *BSH* 5: 208 (1507). *ib* 3: 8 (1449, *samt. afskr.*).

hänta, se hämta.

häpt (häfft. heffth), n.? (*n. pl.?* *RK* 1: 2822) *m.?* 1) **band, fängelse.** lotho the gangen osmiddan ok vtan häfft *RK* 1: 1284. latha han wt aff then häfft *ib* 2822. 2) **hårdt lif, förstopning.** drikker man thz brwna walmogha oos medh win tha gör hon heffth (*stringere ventrem*) *LB* 2: 35. fore häfft scal man taka kattaost oc sjudha i söthe miölk mz späk oc äthi thz sidhan *ib* 1: 97. — häpt at pissa, *urin-stämma, stranguri.* fore häfft at pissa *LB* 1: 98. — *Jfr häpta, hapt.*

häpta (hepta. häfta. häfta: häfthum *Bil* 111, 118. **häfta. hefta. hefftha), f.** [*Sv. dial.* häfta] *L.* 1) **band, fängelse.** la fangin i häftom oc iärnom *MB* 1: 1. han j häptom hawa *MEG* (*red. A*) 56. mäpan pe sato i häptom *Bu* 184. *Bil* 111, 118 (*dessas fem ställen kunna föras till häpt*). lät fanga han oc sätia födholösan j häpto *ib* 117. 2) **hinder, förfång?** i sua dana mynt en dandeman maa androm fult ok lika meth göra vtan hefta *SD NS* 1: 588 (1406). 3) **förstopning.** fordriuer . . . häpto *LB* 5: 80. gör manne häfto *ib* 3: 116. fore hepto *ib* 181. for hefftho *ib* 2: 9. — *Jfr geta-, nöta-häptur, samt häkta.*

häpta (heptha. häfta. häfta. heffta. pres. -ir. -ar. part. pret. -ter), v. [*Isl.* hepta] *L.* 1) **binda, fängsla, häkta.** at häfta fatika stafkarla *Bil* 117. lät gripa sanctum petrum ok smidha han j iärn ok häptha (*möjl. för häptho af häpta, f.*) *ib* 111. the helge män ther ware hepthe *MD* 17. see likamans klena limi swa thranglika häfta i tholike vidhermödho *Su* 404. 2) **afstänga, tillstoppa.** dammen skulle eyg hefftes . . . vthen löst löpe *SD* 6: 39 (1348, *gammal afskr.*). 3) **stoppa, obstruera, hämma.** at menniskian bindz och häftas i liiffwena *LB* 7: 78. tz heftar lös bwk *ib* 138. thz häptir blodhruna *ib* 3: 154. — *Jfr inne-, lagh-häpta samt häkta.*

häpte (hepthe *LB* 2: 31. **häffthe** *ib* 7: 67. **heffte** *ib* 2: 64. **heffthe** *ib* 31, 65, 7: 139), *n.* *L.* 1) **band.** löstis hans twngo häpthe ok band *JP* 24. 2) **förstopning.** han (o: walmoga) gör heffthe *LB* 7: 139. for häffthe *ib* 67. *ib* 2: 31, 64, 65. — *urinstämma, stranguri.* for heffthe (*motsv. ställe*: *LB* 1: 98 har häfft at pissa) *LB* 2: 31. — *Jfr häkte.*

häptilse (*L.* häptelse. häftilse *L.* haftisi för

haftilse L.), n. pl. L. fängelse. honum j häptelsom hafua MEG (red. B) 60. Jfr häktilse.

här (med art. härrin Al 7373. herren RK 1: 159. pl. -ir?), m. [Isl. herr] L. här, krigshär. kom oppa them om nattina mz thräskiptom här MB 1: 181. fa israel's söne at se pharao konung oc allan hans här äpter sik farande ib 315. for cristen här at vinna ierusalem Bu 496. ib 16, 177. Bir 2: 252. Fr 452. Al 1990, 2393, 2412, 5027, 5143, 7363, 7373, 7376. RK 1: 159. med iij (3) härer BSH 4: 248 (1500). Jfr adhal-, bak-, hepinga-, hovudh-, hunna-, hunda-, hyna-, skip-, stylda-här. — hära födha, f. fältkost. tola . . . hära födha KS 83 (204, 91).

här (her. hiär SR 8, 46. häre Fl 115, 263, 438, 771, 1696, 1896, 1906, 2061; Iv 236, 330, 466, 963, 1293 o. s. v.; Fr 235 o. s. v.; RK 1: 2104 (på alla ställena i rimslut). härä Fl 639, 1203, 1745; Iv 151; Fr 220, 226 o. s. v. (på alla ställena i rimslut)), adv. [Isl. hér] L. 1) här, på detta ställe, i denna trakt, i detta land. vi viliom idher ena stund her bidha Fl 24. vi ärum kompana iak ok han, halfft är hans thz iak hafuer häre ok halfft är thz mit han hafuer thäre ib 771. thetta hwalff, som thu seer häre ib 438. han (Roland) giordhe ey mera mz sinne hand a runzefal tha han var thär än herra iwan giordhe här Iv 2354. her i skeren BSH 5: 56 (1505). her i thenne egnen ib 57. här i hölbo hundare SD NS 1: 8 (1401). for bort aff landeno for thy at mik rådhis, at thu wardher wäldoghare än wi som her boom MB 1: 7. — här, på jorden, i denna verld, i detta lif. här i iorþrike SD 5: 561 (1346). han takar höghmoþ här ok fordörmelse annars hems Bu 153. 2) hit. hafpe þin kona här comit Bu 19. ib 181. Fl 1285, 1429, 1505. Iv 330, 1293, 2913. 3) här, nu, vid detta tillfälle. þe þingh vilium vi här af vare fru visa Bu 6. thu skal thz göra iak bidher härä Fl 639. högher skadhe är kårdher häre ib 1696. 4) snarast ss rimfyllnad. än tho the hafðho fäm aar häre, tha syntis thera växte mera vara än annar barn aff thera aar Fl 115. 5) förstärkande vid pron. þanne. thenne här Al 8382. viste änkte aff thetta här Fr 2410. then tridie saak er tesse häre RK 1: 2104. thänna här bescrifning Lg 45. mz thetta här Gers Frest 35. VKR 12. Ber 101, 117, 131. MB 2: 162, 225, 233, 309, 374. 6) i förbindelse med följande prep. har ordet samma betydelse som oblik kasus af pron. þanne. — **här a**, 1) härpå (jfr a II 1). ij läggin idhra hand här a ij stadh Iv 5527. 2) härpå (jfr a II 7 a). nar iak thänker hära Su 427. — **här af**, 1) häraf, i följd häraf, af denna anledning (jfr af 11). här af worþo mange cristne Bu 134. ib 9. 2) härom (jfr af 22). här af sighia Bu 8. — **här a mot** (hyär a moott), 1) häremot, i strid mot detta. hwa sum hyär györ a moott SD 5: 375 (1344, nyare afskr.). hwa som här a mot györ ib 606 (1346). 2) häremot, i motsats härtill. här amot tholde han annor siu thing Bir 2: 216. — **här fore** (här före MB 2: 19. heer förä), 1) här framför, härpå (jfr for II 2). sätir iak mit insighli heer til vitnes förä SD 4: 686 (1339?). 2) här förut (jfr for II 5). af hulkom som sigx nästa sundaghin här

fore MP 1: 198. 3) här för, af denna orsak (jfr for I 12). här fore war herodes hans owin Bil 301. MB 2: 19. — **här forinnan**, före detta, dessförinnan, innan dess. bidha til morghons oc her forinnan lat alt thith folk saman koma ST 243. — **här fran**, hädanefter (jfr fran 8). SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). — **här i mot**, häremot. här j moth vädhiä FH 5: 56 (1469). — **här i mällem** (Su 391. här i mällan), emellertid, under tiden, härunder. här i mällan (interim) vmgak mz them i bethania Bo 163. Bir 1: 194, 3: 227. Su 19, 391. — **här in**, härin, hitin. thu kan ekki koma här in Pa 20. Iv 4490. RK 2: 5512. — **här in i** (här inni), häri; härpå. härstratona skulin ij halla fri allom them här fara inni Al 3690. — **här innan**, 1) inom denna tid, härunder. her innan vil iak huxa op a huath bäst til radha vardha ma Fl 1286. 2) häri, härmed. härinnan forstadz människionna stora tryzska ok läthi JP 56. — **här inne**, härinne. här inne bidha Iv 2656. thy at i mik fangen här for fanga inne ib 4658. breff . . . hwilge jach sender eder her inne (d. v. s. här inneslutna) i en ask BSH 4: 255 (1500). wilde iak gerna nw her inne i mins liffs helbrygdho tima swa skipa thet litla, som gudz nadh hafuer mik här forlänt, ath tha licamans döddher mina siäl här wte lökke, ath the hælgho kirkio aminne skuli hona här inne ey forglöma SD NS 2: 10 (1408). — **här i vir** (-ower. -owir), 1) häröfver, här-om. skulo wi her rätlika ower tala MB 1: 40. letha här jfuer annan stadh Bil 264. 2) härvid, här tillstädes? som her ouer waro tha thetta skiptes SD NS 1: 94 (1402). 3) härutöfver, dessutom. här ower faar han hedher oc ära oc äwärdelika sällighet Su 351. LfK 265. än här owir Bo 134. — **här mädh**, härvid, i detta ögonblick, i det samma. här mz waknadhe brodherin Bil 258. — **här mällem** (-mällan Ber 6. -mellan), emellertid. nytia nw hällir här mellan (interim) wara gawo KL 187. Ber 6. — **här näst**, 1) härefter, efter detta. här näst af kläde han sik siäl-uar Bu 141. Su 139. 2) härnäst, nästa gång. sua brat the fa här näst see thik Pa 20. — **här til** (hertiil RK 3: 3743), 1) hittills. alt vart gooz j helghaa sum wi hertil rapit ok haft hawum FH 3: 5 (1353). the vilia äkke längir swa skämmelica thiäna idhir hädhan fra. som the hawa giort här til Gr 261. Bo 54. Bil 216. Bir 1: 116, 3: 50, 228. Ansg 227. VKR 37. RK 3: 3743. 2) till el. jämte detta, dessutom. här til skipathum wir oc wilium at pät staplikä hallis SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). — **här um** (-om), 1) härom, angående el. med afseende på detta. härvm at döma BSH 2: 39 (1396). gingo här til radh om Gr 291. hwath här ma nw sant om wära Al 212. 2) här för, för den skull. her om motte swänske illa laatha RK 3: 2668. 3) härmed. hwre her om gangit war Di 162. — **här up a** (här vppa), härpå, häröfver. vndradhe här vppa Bo 7. for . . . allom här se op a Iv 4605. — **här uppe** (-vppi), adv. här ofvan. hawi the samu plikt sum fyrrä är här sakt vppi SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). — **här ut**, hitut. kom här wt Gr 291. — **här ut af**, adv. här af, i följd här af. ffa eth ganscha storth modh herwtaff BSH 5: 343 (1509). — **här utan fore**, härutanför, utanför detta ställe. at iac är her wten

fore *RK* 2: 3707. — **här utan til**, *utom hus, med afseende på det yttre?* staande han (*gårdsmästaren*) oc fore aakrenom oc sädhinne här vtan til *VKR* 35. — **här ut innan**, *häruti, i detta, i detta afseende*. här wtinnan fölgde han . . . moysi äptirdöme *Lg* 3: 346. *SO* 81, 84, 102, 115. — **här ut i vir** (*her ut offwer*), *härvid, här tillstädes*. the godhe men som her vt offwer ware *FH* 5: 21 (1463). — **här äptir** (*här äpther. här äpte. här äpter. her äpther. hereffther*), *härefter, i det följande*. meth dondemanna witnom, som . . . här äpter nämpnas *SD NS* 2: 73 (1408). som här äpter sigx *ib* 92 (1409). här äpther star aff the äroffwlla drotningenne sancti bartolomei modher *Lg* 217. huru ärlica hon ther lifdhe . . . skal här oppinbarlica äpte sighias *KL* 328. — *härefter, efter detta, derefter*. här äpte sa hon präst klädan *Bu* 11. — *hädanefter*. förwara tik granleka her äpther *Su* 149. at thöm ey hereffther skedde nogen ola[g]ligh gästning *BSH* 5: 343 (1509).

hära, *f.* [*Isl. hæra*] *grått hår*. hafdhe . . . nakra härör *Lg* 987.

häräp (*härät RK* 1: 4386, 4445. **häräp. häräth. härédh** *Lg* 33. **hered** *SD* 2: 124 (1291). **heret** *VAH* 24: 324 (1473). **härith. herit** *BSH* 2: 42 (1397), 5: 51 (1505). **herradh** *SD* 2: 115 (1291); *BSH* 4: 78 (1481). **härredh** *SD NS* 1: 16 (1401). **herret** *BSH* 5: 477 (1511). *med art. häradhit. häridhit* *SD NS* 2: 37 (1408). **härredhet** *ib* 16 (1401). *gen. häritz* *BSH* 2: 48 (1397); *jfr för öfr. de genitivformer som ingå i de i det följande anf. sammansättningarna. dat. häradhe. herradhe* *SD NS* 2: 59 (1405). **häräde** *FH* 3: 50 (1445). **härede** *ib*. **herethj** *SD* 2: 164 (1294). **heredpi** *ib* 518 (1307). **härith** *ib* *NS* 2: 218 (1409, *nyare afskr.*). *med art. häräpeno. härédhen* *BSH* 2: 65 (1399, *nyare afskr.*). *pl. lika med sing. herreter* *BSH* 5: 427 (1510, *samt. afskr.*). *gen. häradha. dat. häräpum* *SD* 4: 376 (1344, *nyare afskr.*). *Af dessa former kunna nom. och ack. sing. med art., dat. sing., nom. pl. herreter. gen. och dat. pl. föras till häräpe*), *n.* [*Isl. herað*] *L.* 1) *bygd, näjd*. at thiin släkt maghe eghna sik thetta land, ther wi farom nw häradha mällan oc wtländis (*terram peregrinationis tuæ*) *MB* 1: 218. waro faarahirdha i thz sama härédh (*regione*) *Lg* 33. 2) *mindre område, socken. i ortnamn. ecclesie thumbherradh* *SD* 2: 115 (1291). ecclesie funbohered *ib* 124 (1291). sacerdoti de funboa herethj *ib* 164 (1294). jn skoboheredpi *ib* 518 (1307). aff amnehäritz sokn *BSH* 2: 48 (1397). kirken i amnehäritz *ib*. 3) *häräd*. quarta pars provincie vulgariter dictæ häräd *SD* 1: 592 (1281, *nyare afskr.*). in moaherath *ib* 737 (1260-70-talet). in moæ häreth *ib* 2: 570 (1309?). væboa-hæred *ib* 25 (1287). in prouincia albohæreth *ib* 96 (1290). i warthofta herit i skara biscopsdöme liggande *BSH* 2: 42 (1397). j frökindzhäritz *ib* 47 (1397). aff wazstbo häritz *ib* 48. aff kindehäritz *ib* 49. aff wallehäritz *ib* 50. al thenna fornempdä häritz oc gotz i scara biscopsdöme liggande *ib*. sex bönder wppa almughens wegnä aff huart thettä for[nemp]de häritz *ib*. som byggie och boo i wärendh, i the x (10) häradzla(g) (*Tiohäräd, omfattande Varend, Finveden och Njudung*). calmarna leen och menige smalandh *BSH* 5: 33 (1505). the som byggia oc boa i östkinda häradh *VAH* 24: 326

(1377). häräshöfdhunge i mymingx härädhe *ib* 321 (1424). aff norwnde heret (*i Uppland*) *ib* 324 (1473). härätzhöfdinge j wemo häräde *FH* 3: 50 (1445). härätzhöfdinge j masco häräde *ib*. härredhet ydhre *SD NS* 1: 16 (1401). *ib* 17. i edsbergx härädhe *ib* 273 (1403). taki andrä goþä män med sik af häräpeno *SD* 5: 481 (1345, *nyare afskr.*). i manghum hundärum ällär häräpum *ib* 376 (1344, *nyare afskr.*). at skipa ok aff-taka domara i härädhe ok hundare huario *KS* 68 (168, 75). *RK* 1: 4386, 4445, 4514. *Jfr hundare.* 4) *häräd*, *inbyggarna i härädet*. alt menegha härédhit stodh thäs til *SD NS* 2: 37 (1408). äpter thy som witnen ok nämpden for mik witnadho ok alt härédhit *ib* 38 (1408). — *Jfr häräpe*. — **häräds afgiäld** (*härédhz aaffgeld*), *n. afgift till härädet för besittning af intaga å dess allmänning*. sik nokot medh forscrifno härédhz aaffgeld at bewara *BSH* 2: 202 (1413). *GS* 41. *Jfr häräds ingiäld, häräds ränta, häräds skyld*. — **häräds almänninger** (*härädz-. härätz-. härédz-. härédhz-*), *m. L. härädsallmänning*. dömpdom vi thet forscripna godz i gen fornempda härädhenö til härädz almenningh altidh at blifwa *BSH* 2: 66 (1399). war aldrih kon-ungx thridhiung äller härédz almänningh *ib* 73 (1399). alla härédhz almenninghia *ib* 202 (1413). dömis til kununx thridhiung oc härätz almänningia al thidh at blifua *SD NS* 2: 218 (1409, *nyare afskr.*). *ib* 1: 439 (1405, *nyare afskr.*). *GS* 49 (1444). — **häräds asyn** (*häräz-. häräz-*), *f. L.* — **häräds boe** (*härädz-. herätz-. härätz-. heritz-* *SD NS* 2: 218 (1409, *nyare afskr.*). *pl. -bo* *ib* 1: 427 (1405), 2: 219 (1409, *nyare afskr.*). *-boo* *VAH* 24: 322 (1442)), *m.* [*Jfr Isl. heraðsbóndi*] *L. härädsbo, inbyggare i ett häräd*. som oss härädzbomen ther till höre *VAH* 24: 326 (1377). jac meth tolf skälikom mannom af herätzbomen *SD NS* 1: 424 (1405). wi härädzbone i nämpdenne sitiom *ib*. *ib* 427 (1405), 437 (1405), 438 (1405, *nyare afskr.*), 440, 2: 218 (1409, *nyare afskr.*), 219. somblighe idhre härätzboo *VAH* 24: 322 (1442). — **häräds bok** (*häräsbog*), *f. härädets lagbok*. fa honum (*härädshöfdingen*) häräsbogen *BSH* 5: 338 (1509). — **häräds bro** (*häräz-*), *f. L.* — **häräds brofal** (*härädzbrofal. härédzbrofall*), *n. försummelse att bygga el. reparera bro som tillhör härädet*. dömdes al kuttis fferding sak til x m. för härédzbrofal *BtFH* 1: 272 (1508). dömdes keykala fferding sak til x m. för härédzbrofall *ib*. — **häräds domare** (*herädz-. häräthz-. härätz-*), *m. L.* 1) *domare öfver ett häräd el. motsvarande område*. wm swa händher ath . . . häräthz domara blifwa gripue til fangha *PM* 34. 2) *den som å härädshöfdingens vägnar utöfvar hans domsrätt i härädet?* forskäla man: jowan i hidhinxstum, härätzdomare *SD NS* 2: 229 (1409). med waars herädz domara oloff perssons incigle *BSH* 3: 283 (1470). — **häräds domber** (*herädz-. härädhz-. häräz-. härédz-. härätz-* *SD NS* 1: 57 (1401). **herätz-. häräz doomber: -doom** *VAH* 24: 320 (1422)), *m.* [*Isl. heraðsdómr*] *L.* 1) *härädsrätt, härädets domstol*. hwar sin gillesbrodher stempner aff gilleno til härédz dom *SGGK* 108. sadh jak ffor härédz dom pa peder karpelanz weynen *FH* 5: 54 (1468). vidh III marc for härédzdom *ib* 117 (1487).

niels krwme haffuer iij heretzdom oppa dall *BSH* 5: 331 (1508). 2) *härads höfdings domsrätt?* härar dom hawande a ärlix manz wagna sten haraldsons *SD NS* 1: 38 (1401). häradsdomhawande a erliks mans vegna, herra niels boson *ib* 55 (1401). *ib* 473 (1405). *VAH* 24: 320 (1422). jak bänet niklisson häradsdomhawandhe i snäwingis hundhare *SD NS* 1: 57 (1401). peder scriffuare heradzdom hawande j dale herade *DD* 3: 230 (1490). — **härads doms brut (heredzdoms brott)**, *n. brytande af häradsrätts dom. BtFH* 1: 36 (1484, *nyare afskr.*). — **härads gardher? (heradhz-)**, *m. å härads allmanning liggande gård? wij haffwom . . . till pantt satt . . . hundare heradhz (för heradh?) garda, landbo ok qwarna SD* 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). — **härads gods (härassgodz. häretzgodz)**, *n. härads gods, gods el. jordegendom som tillhör häradet. ther ligge iij (4) garde i kinde häret, som benth hade oc kalles härassgodz, er ider tiänere niels clausson pa storde them ödmygelige [begerendes] BSH* 5: 294 (1508, *till riksföreståndaren Svante Nilsson*). at i wille wäll göre och wne mik thet häretzgodz i kinde häret, v (5) garde . . . thet haffue haffth hwar häret höfdingh epther annan, till her sten togh thet gotz fra niels lawrentsson oc wntte thet bäneth *ib* 297 (1508). *Jfr ib xxxix.* — **härads höfpinge (härads höfdhinge. härashöfdhinghe. här- ratzhöfdingä SD NS 1: 5 (1401). herradzhöfdhinge: -anom *SD NS* 1: 22 (1401). häratzhöftinge: -en *BSH* 1: 179 (1381). häradz höfdhinge. härashöfdhinge: -en *SD NS* 2: 55 (1408). härishöfdhinge: -a *ib* 37 (1408). härishöfdinge: -an *ib* 1: 34 (1401). hereshöfdinge *BSH* 5: 195 (1507). höreshöfdinge *ib* (på två st.). härads hyfpinge: -ä *VGL I MD* 1: 3. härads- hyfdhinghe *SD NS* 1: 12 (1401). härar höfpinge: -a *MELL Kg* 23: 4. häratzhöfdhinge: -omen *SD NS* 2: 52 (1408). häratzhöfdhinge *DD* 2: 7 (1388). härarshöfdhunge *VAH* 24: 321 (1424). häratzhöfdhunge *ib* 323 (1454). häratzhöftunge: -a *SD NS* 2: 219 (1409, *nyare afskr.*); -ans *ib*. härads- höfdninge: -ia *ib* 70 (1408). häratzhöftninghe *ib* 1: 218 (1403). heritzhöftninge: -anom *ib* 633 (1407). heritzhöftninghe: -anom *ib* 634 (1407). här- adzhöfdinghe: -ia *ib* 2: 70 (1408). härashöfdinghe: -a *ib* 1: 37 (1401). härashöfdinghe: -ans *ib* 334 (1404). harazhofunge: -ans *ib* 106 (1402). ärashöfdinghe: -a *ib* 518 (1406)), *m. [Isl. herads- höfdingi] L. härads höfding, domare öfver ett härad. iusticiarius dictus härarshöftinge in prouincia wästbo SD* 4: 610 (1338). gifwer jac härads höftingom oc domarom thär. som thässin min forscripno godz liggia fulla maght oc fult wald them at fastfara . . . herra päthar porsa *BYH* 1: 179 (1377). *ib* 187 (1381, *nyare afskr.*). häratzhöftingen i sama hundare *BSH* 1: 179 (1381). som er härashöfdhinghe i samu hundhare *SD NS* 1: 3 (1401). härads höfdhinge i hölbo hundare *ib* 36 (1401). *ib* 8 (1401). härashöfdhinge i öknabo hundari *DD* 1: 41 (1382, *afskr.*). härads höfdinghe (för här- adzhöfdinghe) j dalum *ib* 2: 3 (1384). häratzhöfdhinge ower dala *ib* 7 (1388). häratzhöfdingä i kindwatz- härar *SD NS* 1: 5 (1401). härads höfdinghe i aas-**

häradh *ib* 6 (1401). härads höfdinghe i ballabygd *ib*. bänet nielisson härads höfdhinghe offuer snäwingis hundhare *ib* 12 (1401). gifuer jak härads höfdhinganom innan vidhbo fulla maght *ib* 22 (1401). bidher iak härishöfdinghe ii mimming *ib* 34 (1401). häratzhöfdinghe j wemo härade *FH* 3: 50 (1445). häratzhöfdinghe j masco härade *ib*. gifuer iak fulla makt oc gör ful- mäktughan härads höfdinghe i sama skiplaghi *SD NS* 1: 109 (1402). incigle . . . jouans gudhmunson, härashöfdinghe i bankkakindh *ib* 37 (1401). insigle . . . päters ingolfsons, harazhofungans i synderbo *ib* 106 (1402). häradz höfdhinge i westra thridhiungenom i närike *ib* 273 (1403). insigle . . . helga fo[g]atä heradz- höfdinghe *ib* 14 (1401, *nyare afskr.*). *ib* 334 (1404), 518 (1406). war sworn höreshöfdinghe *BSH* 5: 195 (1507). wijsa oss lagen swa laghman och härads höfdinga almogan ey fa vtan the waro medh lagum wolda *RK* 2: 519. thässe varo fastomän, först aruidher i östra furnusom, som tha sat fore härishöfdhinge dom *SD NS* 2: 37 (1408). härads höfdhinghe (för -höfdhinghe) doom haffwandhe *ib* 1: 35 (1401). *Jfr undhirhärads- höfdhinge, äfvensom härads höfdhinger, häradh- höfdhinger.* — **härads höfdhinge dombrut**, *n. brytande af härads höfdings dom. för heredzhöfdinghe doom brätt BtFH* 1: 68 (1460, *nyare afskr.*). — **härads höfpinga döme (härarshöfpinga- MELL i var. härarshöfpinga- MELL. heredzhöfdinghe- KrLL. häratzhöftinga- häredz höfdinghe- häreshöfdhingadöme)**, *n. härads höfdingsämbete. häratzhöftinga dömit i kynd SD NS* 1: 623 (1407). thil thet forda härads höftinga döme *ib*. om thet häredz höfdingedöme, hetandis vemo, som jag aff myn herre haffuer *FM* 313 (1507). ath edher herredömö haffwer vnt oc forlänth . . . erich kwse tätte häreshöfdhinga- döme *BSH* 5: 450 (1511). *Jfr härads höfdhings- döme.* — **härads höfdhinger (härads höfdhinger. häratzhöfdinghe. heredzhöfdinger. härashöfdinghe. häreshöfdhingher. häreshöfdhing- er. hereshöfding BSH 5: 195 (1507). härarshöfd- ningher. härashöfdinghe)), *m. = härads höf- pinghe. härads höfdhinger i ydhre SD NS* 1: 19 (1401). bidhiä wi . . . petar ingolfson, härarshöfdinghe i synderbo *ib* 315 (1404). geffwer iak häreshöfdhingenom i oppundhe fulla makt *ib* 26 (1401). iak ingeller thörnasson häratzhöfdinghe ower dala *DD* 2: 5 (1385). *ib* 6 (1386), 7 (1387). bädoms wi hedhelika manna insiglä, som är tordh jönisson, härashöfdinghe ii wäsbo, ok trottä attasson, härashöfdinghe ii östbo *SD NS* 2: 45 (1408). talade pa heredzhöfdinghe dom *BtFH* 1: 283 (1509). talade wppo heredzhöfdinghe dombreff *ib*. gudh . . . haff- war kalladh war häreshöfdhinghe niels bröms aff tenne . . . wärlö *BSH* 5: 450 (1511). *ib* 195 (1507). *Jfr häradh- höfdhinger.* — **härads höfdhings döme (häredz- höfdingxdöme)**, *n. härads höfdingsämbete. at han maathe miste siith häredzhöfdingxdöme BSH* 4: 247 (1500). at han maa bliwe wiidh siith häredzhöfdingxdöme *ib*. *Jfr härads höfpinga döme.* — **härads höfdhings panningar, m. pl. L.** — **härads ingiäld (häredz ingeldh)**, *n. pl. inkomster hvilka häradet uppbär af den som innehar jord som är härads till- hörighet. rijksens beskrefne lagh warda ey holden när eder om häredz ränta och sakörens lagliga skipte,***

och jämwäl häredz ingeldh och vtskylder af häredz allmenningom *GS* 49 (1444). Jfr **härads afgjæld**, **härads ränta**, **härads skyld**. — **härads insighl** (**häradhincigl**, **heredz ynsell** *BSH* 5: 331 (1508)), *n.* **härads sigill**, mädhan wy ey häradhincigl i thetta hafwom *SD NS* 1: 623 (1407). *BSH* 5: 331 (1508). — **härads insighle** (**häriss ensigle**), *n.* **härads sigill**, vuner worth häriss ensigle *BSH* 5: 196 (1507). — **härads iordh** (**häredz**-, **häredhz**-), *f.* **jord som är härads gemensamma tillhörighet**, kärke . . . esbiörn diekn . . . thet thenne gods och torp . . . wåro häredz jordh . . . och olaghlika häfdat från häredheno *BSH* 2: 65 (1399, *nyare afskr.*). witnadhe för oss nämpden och swor att the förskrefne godz wåro aldrih häredziordh eller konungz tridinger *ib.* kärke . . . at the hafwa ey ii mangom aar radhit eller nwtith häredhz almenninghia eller jordhir *ib.* 202 (1413). alla häredhz almenninghia oc häredz jordh *ib.* — **härads kista** (**häredz**-), *f.* **härads kista**, wi fwne her inslotne copie i wasmerlösa häredz kisto her i möre *BSH* 5: 204 (1507). — **härads luter** (**häräz**-), *m.* **i enskild innehafvares besittning varande jordstycke å härads allmänning?** omnes partes possessionum vnius cuiuslibet nostrum de heræzlutum, que juxta molendinum quod munkas oos dicitur, sunt situate *SD* 4: 388 (1334). — **härads man** (**häräz**-, **heredz**-), *m.* [*Isl.* heraðsmaðr] *L.* **häradsbo**, inbyggare i häradet, oppa satto tingge, häräzmannom närwarandom *SD NS* 1: 36 (1401). — **man som är från samma härad** (som en annan), eders heredzman anders knwtsson *BSH* 5: 205 (1507, *till allmogen i Vestbo*). Jfr **häradhman**. — **härads manna mal** (**häräz manna mal**, -mall), *n.* *L.* — **härads märke** (**heredz**-), *n.* **häradsgränsmärke**, nogor heradzmerke i smaland *SD* 3: 484 (*nyare afskr.*). landz oc heredzmärkä *ib.* 485. — **härads nämnd** (**häräz nämnd**, **häräz nämnd**, **häräz nämnd**, **heredz nämnd**: -nämnden *SD* 3: 670 (1456, *nyare afskr.*). **heritznämnd**, **häriss nämnd**, **herris nämnd**), *f.* [*Fdan.* herreds næfnd] *L.* **härads nämnd**, **nämnd af häradet**, looth iak thet til xij manna nämnd ath ranzaka huru thär om var, tha ranzakadho the häräznämnden *VAH* 24: 320 (1422). witnadhe sigge albriktsson oc karl rawalzsson aa satto thinge, aa rättom thingxstadh oc thingxdagh, fore häräz nämndenne *ib.* 321 (1424). om swa witnar heradz nempd *GS* 58 (1474). for huilken sak han icke haffuer hwarken breff eller bewisning, at häriss nempd honom ther fore wort haffuer *FM* 248 (1505). thet beuisa met herris nämnden *ib.* 552 (1512). för häräznempdene *BSH* 4: 111 (1486). huilkit ärende oc saker vy satthe in til for:da knwth ribbingh oc häräznempdene tha vilde hon ingelundh them wäria för saadana gerningh *ib.* sättes i dag her poo tinghet en heritznämnd *ib.* 159 (1493). *DD* 3: 12 (1378, *afskr.*), 14 (1384, *afskr.*). *SD* 3: 670 (1456, *nyare afskr.*). för ännä häräznämnd *ib.* *NS* 1: 31 (1401). *ib.* 476 (1405). — **härads piäkker** (**häräpzs**-), *m.* *L.* — **härads ra** (**häredz**-), *f.* **rämärke mellan härad**, stadhfeste . . . efter:de rår emillan både häreden för rätte häredz rår *BtFH* 1: 58 (1482, *nyare afskr.*). — **härads räfst** (**häräz räfst**, **häräz räfst**, **häräz räpst**), *f.* *L.* —

härads ränta (**häredz**-), *f.* **afgift som till häradet utgår för besittning af häradet tillhörig jord**, *GS* 49 (1444). Jfr **härads afgjæld**, **härads ingjæld**, **härads skyld**. — **härads rätter** (**häräz**-, **härätz**-, **häredz**-, **heredzretter**), *m.* [*Fnor.* heraðsréttr] *L.* 1) **härads höfdingsämbete**, at i vele vnne honom idert samtycke oc breff pa thenne heredzret i vassbo *BSH* 5: 294 (1508). 2) **härads andel i böter**, är han skyldogher badhe härätz rät oc konungx wt at gjälda *MB* 1: 459. att the effter thenne tijd intet beware sig med häredz rätt eller häredz skylder, ytermara än sweriges lagbook vthwijser *GS* 49 (1444). — **härads skogher** (**häräz**-, **häräz**-), *m.* **skog som utgör härads allmänning**, medh häräz skogh och häräz afgjæld *GS* 41. partem siluarum me contingentem. in siluis qui [!] dicuntur heræzscoghæ *SD* 5: 56 (1341). — **härads skyld** (**häredz**-, *GS* 49 (1444). **häräskyld**), *f.* **utskyld som af vissa gods utgår till häradet**, constare volumus quod nos . . . sunonem jonsson et heredes suos vna cum consensu tocius prouincie ab omni exhibicione et solucione dicta heræskyld que annuatim a prefato predio exhiberi solet liberum damus *SD* 3: 78 (1312, *i vidim. af* 1330). *GS* 49 (1444). Jfr **härads afgjæld**, **härads ingjæld**, **härads ränta**. — **härads skäppa** (**heritskeppe**), *f.* **afgift i spannmål, hvilken af bönderna i Västergötland erlades åt härads höfdingen**, som i loffwithe oss alle hereshöfdinge her i skara, ath bönderne her i vestergylland skullä giffwä oss aarlige var heritskeppe, tha haffwer jach kraffth henne her i venn herit, tha haffwä the giffwit mig for swar, thet the velle icke giffwä mig henne vthen hwart fierde aar, forti ath the hade en heretshöfding tiill forne, och torde han icke kräffwä hennä vth vthen hwart fierde aar *BSH* 5: 51 (1505). — **härads snäkkia** (**häräzsnäkkia**), *f.* **krigsskepp som utrustas af ett härad på gemensam bekostnad**, nisi . . . pontes inhæredhis uel heræzsnëkkior de nouo contingat fieri seu eciam reparari *SD* 2: 52 (1288, *gammal afskr.*). — **härads strömer** (**häräz strömer**), *m.* **ström som är härads egendom**, sagde at thet häräz strömer eller häräz watn war *VAH* 24: 322 (1442). — **härads syn** (**häräz**-, **heredz**-, **heretz**-, *L.*), *f.* **häräds syn**, **syn till hvars förrättande män nämnas på häradsting**, han waddes moott een heredzsyn, och vnder een landz syn *BtFH* 1: 18 (1500, *nyare afskr.*). *ib.* 39 (1488, *nyare afskr.*) o. s. v. dömdes . . . heredzsyn millan oleff kartano och powal mannis at se skude och ranzaca och skiffte the änger effter krock tal och aker tege *ib.* 281 (1508). *DD* 1: 40 (1379, *nyare afskr.*), 128 (1479), 2: 5 (1384). — **härads synaman** (**heredz syneman**), *m.* **deltagare i häräds syn**, heredz synemän, lars kurttä . . . påål pållsson, dömdes einiälä by theres quarn frij som ligger i einis åå, som thenne förne 12 heredzsynemän föregingo och sworo och 12 i nempnden såtho medh them tillstodho *BtFH* 1: 16 (1488, *nyare afskr.*). *ib.* 34 (1481, *nyare afskr.*), 37 (1486, *nyare afskr.*), 40 (1490, *nyare afskr.*) o. s. v. — **härads ping** (**häräz thing**: **thing**-, **eno** *SD NS* 1: 476 (1405). **härädhztingh**: **-tinghge** *ib.* 2: 51 (1408). **härädhzting**: **-tinge** *ib.* **heratzthing**, **härizthing**, **häräds ting** *BtFH* 1:

127 (1464). **håres ting**), *n.* [*Isl.* heraðsþing] *L.* *hæradsting*. in pretorijs nostris. dictis hæradsting et landtuidh *SD* 4: 744 (1340, *nyare afskr.*). antiggia vppa lagthing, landzthing älla heratzthing *ib NS* 1: 427 (1405). *ib* 438 (1405), 440 (1405, *nyare afskr.*), 2: 219 (1409, *nyare afskr.*). oppa lagthingom eller hæratztingom *DD* 1: 95 (1442, *afskr.*). pa trem hæredztingom *FH* 1: 148 (1494, *nyare afskr.*). tha jak . . . härädz thing hiölt *SD NS* 1: 273 (1403). a rättö heradzthinge *ib* 277 (1403). *ib* 476 (1405). oppa eet sat härizthing *ib* 2: 37 (1408). *ib* 51 (1408). paa langxsätt häresting *SD* 4: 585 (*öfrers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*). *BtFH* 1: 127 (1464). *Jfr* **häradhis thing**. — **härads thorp** (**häradzstorpp**), *n.* *hæradstorp*, *torp el. nybygge anlagdt å häradets allmanning*. wlf jonsson riddare atte thridhiungen j somlikom häradsstorppummen *BYH* 1: 198 (1389). — **härads watn** (**hæretzwatn**), *n.* *vattendrag som är häradets egen-dom*. the mena at then sudhre strömen sculde wara hæretzwatn *VAH* 24: 322 (1442). sagde at thet hæretz strömer eller hæretzwatn war *ib*. dömdom wi clostreno then strömen til ohindradhan at behalda fore herra ägho oc ey fore hæretzwatn *ib*.

häråpe (**herade** *RK* 1: 814. **häråpe** *L.* **härå-dhe. häridhe**), *n. L.* 1) *bygd, näjd*. kom fram gönom eth landskap som heeth sydon myt gönom eth härådhe som x köpstädher waro wtj och thär fore kalladhis thz häradhit decapole *JP* 24. 2) *hærad*. *RK* 1: 814, 3: 2009. eet härådhe som kallas aasunda häridhe *FH* 1: 15 (1441, *nyare afskr.*). atir anduar-dadhe jak konungenom sin härådhe (*provincias suas*) *Bir* 2: 335. 3) *hærad's inbyggare*. tha forsambles the besworne hæredhe aff wärendh, möre ok gydinghe i skaane *BSH* 5: 402 (1510). 4) *landskap*. her vlf lagman ok hofdinge ouer alt närikä härådhe *Lg* 3: 526. — *Jfr* **häråp**. — **häradhis thing** (**hæra-dhes-**), *n.* *hæradsting*. *SD NS* 2: 35 (1408, *i vidim. af 1411*). *Jfr* **härads þing**.

häradhhöfdhinger (**hærethöfdingh** (*ack.*) *BSH* 5: 297 (1508). **hæret höfdingh** (*nom.*) *ib*), *m.* *hæradshöfding*. *BSH* 5: 297 (1508). *Jfr* **hæradshöf-dhinger, hæradshöfpinge**.

hæradhman (**hæret-**), *m.* *hærad'sbo, inbyggare i hæradet*. är thet all hæretmendz bön till edher *BSH* 5: 297 (1508). *Jfr* **hærad'sman**.

hærbup, *n. L.*

hærbærgha (**hærbærgha. herbærgha. hær-bærghia. herbærghia. herberghia**: -ade *Bil* 565. -ar, -ape, -aper), *v.* [*Isl.* herbergja] *L.* 1) *trans. hærbergera, gifva hærberge åt, hysa*. ängin wilde them hærbærgha *Bil* 266. ij ärin nu herbærgadhe här *Fr* 1566. *Bil* 565. *Bir* 2: 40. *Fl* 678. *Iv* 4092. var fru guz moþer hærbærghiaþe guþ ii iorþ[r]ike *Bu* 15. guþ hærbærghiar ok firi domadagh eigh at enost hænna sial ok anda vtan ok licaman *ib*. 2) *upptaga el. uppfylla med gæster*. thæn store stadh var ouer all herbærghath badhe bergh ok dall *Fr* 1522. 3) *intrans. få el. hafva hærberge, i sht natthærberge*. maghom vi ij nat herbærghia mz thik *Fl* 732. herbærghadho ther om the samo nat *Iv* 1582. *ib* 4755. *Fr* 1261, 1277. mällan herra frederikx tiäl ok eet berggh herbærghadhe margher stolter dwærgh *ib* 2934. *ib* 461,

2968. — *refl. hærbærghas, bergas, gå ned (om solen)*. solin hærberghadhis (*för berghadhis?*) vm midh-ian daghin *MP* 2: 32.

hærbærghan, *f.* *hærbergerande, gæstfrihet*. thera hærbærghan (*hospitium*) oc gæstabudh han ey for-smadhe *Su* 297.

hærbærghare (**hærberghære. hærberghere**), *m. L.* *hærbergerare, gæstgifvare, værdshusværd*. twe hærberghærä skulu wara i köpstæpi hwariom *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). eet köpthorp, ther hærberghere, krøghære oc fodhermarska aagha wti wara *FH* 1: 17 (1441, *nyare afskr.*).

hærbærghe (**hærberghe. herbærghe. her-berge. hærbyrghe** *L.* **herbare** *FH* 6: 47 (1457, *daniserande*). *gen. pl. -ia* *Bil* 805; *KS* 65 (161, 71, *jfr tryckfelsförteckningen i Bures uppl.*)), *n.* [*Isl.* herbergi, herbyrgi] *L. eg. ställe, hvarest menniskor få skydd och tak öfver hufvudet*. 1) *hospitium, ställe hvarest en främling mottages, hærberge, logis*. gik hon vrakin mällan hærberghia *Bil* 805. alle the ij herbærghith ärä *Fl* 571. then herbærghith hördhe til *Fr* 1539. honom war fulgot herberge j wanom *RK* 1: 1933. thänk . . . huru the lagho vm nattenä älla hwar the fingo hærbærghe *Bo* 13. hafde the entidh takit hærbærghe j enom by *Bir* 3: 195. rædhis han at taka hærbærghe j hæluite *ib* 2: 162. ey vilia the taka mik j herberghe älla läna mik hws *ib* 1: 158. biwdher them til hærbærghis *MB* 1: 192. ther war han nakra dagha til herbærghes *Lg* 3: 706. å thöm wægom skal han skipa ok stædhia köp-torp, ther som ey äru köpstadi, wæghfarande mannom til hærberghia *KS* 65 (161, 71). 2) *kammare, rum, sofrum*. var bort af hærbærgheno *Bu* 183. af barnsens hærbærghe *ib* 525. han hafde . . . sith herberge han skulle i soffwa *RK* 1: 1287. *Bil* 715. *RK* 1: 1418. *Fr* 1568. fyretighi herbærghe ära ther inne *Fl* 1004. 3) *boning, bostad*. tændo brand iui þera hærbærghe *Bu* 134. bröt viþ iorþ sit eighet hærbærghe *ib* 207. *ib* 13. *Bil* 164, 238. ath her gæstogs thenara skoldä go sin weyg j sit herbare ellir anden stat och drickä for sina peningä *FH* 6: 47 (1457, *daniserande*). fore sancte marie herbærghis dör *Lg* 38. — *Jfr* **bak-, biskops-, kirkio-, korn-, mat-, symn-hærbærghe**. —

hærbærghis husbonde (**hærbærghes-** *Bu* 172 173. **hærbærghes-** *ib* 171), *m.* [*Jfr* *Isl.* herbergisbóndi] *værd*. *Bu* 171, 172, 173. thera hærbærghis husbonde drap them *KL* 107. komo atir til sin hærbærghis husbonda *ib*. hærbærghis husbonde (*hospitalarius*) takir onda gæste ok godha mz tholomodh *Bir* 3: 169. — **hærbærghis husfru** (**-hustru** *Bil* 263. **herbærghis hustru**), *f.* *værdinna*. lät hænna herbærghis hustru for sik föra *Bil* 351. *ib* 263. *Fl* (*Cod. C*) 881. — **hærbærghis skaffare**, *m.* *tjensteman hvars uppdrag är att åt stridsfolket skipa hærbærghen*. som ärw walde aff capitenarommen til ath wara hærbærghis skaffara *PM* 22. *ib* 23, 29.

hærbærgherare (**herbærgerare. herbergher-are**), *m. L.* *hærbergerare*. huilken likare var enom qwättä karla ok skalka herbærgerara än dande manna *Lg* 3: 541. — *værdshusværd*. et köptörp ther herbergherara krøghara ok fodhermarska agha vtj wara *FH* 2: 131 (1441).

härbargheran, *f.* härbergerande. *Lg* 3: 485.

härdska (härdska. härdska. härdska. härdska. härdska: -o *Bir* 1: 115, 252), *f.* 1) *hårdhet*, *fasthet*. vinna diursins härdska (*duritiam*) *Bir* 2: 226 (*Jfr* diursins skin hulkit som är suasom flinta *ib* 230). 2) *hårdhet* (*i sinnet*), *styfhet*, *känslolöshet*, *förhårdelse*. o thu arghasta . . . hiärta. hardhare än siälf härdszcan *Bo* 174. for šins hardha hiärta härdszko *Bir* 1: 189. siälinna härdszka til min älskogha *ib* 289. pharaonis härdszka *ib* 298. *ib* 71, 92, 115, 2: 88, 308, 309, 329. *MB* 1: 377. *Lg* 1010. *Su* 298, 445. 3) *hårdhet*, *stränghet*. til rätuisonna härdszko *Bir* 3: 166. *ib* 1: 218, 252, 3: 22. — *Jfr* **il-, iärn-, sten-härdska**. — **härdsko fulder** (härdszko-. härsko-), *adj.* 1) *hård*, *fast*. dyäfwlsins mynt är aff koppar oc aff blij aff koppar thy at hon hauir gudz (*för* gulz) liknilse oc är härdszkoful (*habet duritiam*) *Bir* 2: 58. 2) *hård*, *hårdsint*, *förhårdad*. gammwl människia härskoful oc enbänd *LfK* 208. at gifwa miskund ödmiukom ok härdszko fullom rätuiso *Bir* 3: 336. göra . . . ondom oc härskofullom (*för* härzsko-fullom) rätuiso *ib* 4: 295. härdszkofulle iudane *ib* 1: 226. *ib* 242, 328, 3: 80, 309, 451. *MP* 1: 88, 152, 203, 2: 231. — *Jfr* **ilhärdsko fulder**.

härdska, *v.* *Jfr* **forhärdska**. — *refl.* härdskas, *förhärdsas*. *Bir* 2: 309.

härdskelika, *adv.* *Jfr* **ilhärdskelika**.

härdsker, *adj.* *Jfr* **ilhärdsker**.

härp (-ar), *f.* [*Isl.* herðr] *hård*, *skuldra*. þin bla sipa ok blopogh härp *Bu* 73. röra hofwodh ok härdha *Bil* 104. wider axlana härdana oc brystith *PM* 14. *Bil* 268. *Gr* 263. *MB* 1: 264, 2: 408. *Lg* 3: 492. *Di* 1, 12, 15, 83, 124. — **härda bredher**, *adj.* [*Jfr* *Isl.* herðbreiðr] *härda*bred, *skulder*bred. *Di* 17, 132, 133, 295. — **härpa mantul (-mattul. -mantol)**, *m. L.*

härpa (-ir, -pe, -per), *v.* [*Isl.* herða] 1) *göra* *hård*, *härda*. härde han swerdit *Di* 76. *ib* 75. härda järn *PM* XLVII. *ib* XLVIII, XLIX, L. 2) *göra* *hård*, *stoppa*. härde lösth lif *LB* 5: 80. 3) *göra* *hård*, *förhärda*, *förstocka*. nero härder illan hugh *Bil* 126. iak skal härda (*indurabo*) hans hiärta *MB* 1: 286. *ib* 292, 299, 433. *Bir* 2: 115. thu äst härder i ondzskonne *Bo* 175. 4) *göra* *svår*. thyngia ok härda pinonnar *Bir* 3: 446. *ib* 447. 5) *uthärda*, *hålla ut med*. taa kwnne i well thro, hwro lenge wij kwnno härdat *BSH* 5: 190 (1507). — **härpa sik**, 1) *blifva* *hård* *el.* *sträng*. at kunungsluk räfst härper sik *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *ib* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). 2) *förhärda sig*, *förstocka sig*. nar the . . . härda sik at the skullin ey rädhas mik *Bir* 1: 92. the härdo sik i ondskap *Bil* 236. *MP* 1: 265. som sik härda mot honum j ondo *ib* 333. som härda sik mot gudz ordhom ok vilia *ib* 87. som sik härda mot gudhi *Bir* 3: 82. *ib* 1: 200. *Su* 427. somlike härdu sik . . . gen hanum *Bil* 246. — *refl.* **härpas**, *göras* *hård*, *blifva* *hård*, *förhärda sig*, *förhärdsas*. härpes þa faður hiarta vip dottor *Bu* 504. at hughin skuli ey härddhas j syndomen *Bir* 2: 51. at theras hiarta skullo härddas j them *MB* 2: 33. hans hiarta härddhis amot gudz ordom *MP* 1: 87. hata oc härddhas mot gudhi *Bir* 2: 227. *ib* 3: 460. hwi some härddhas suarar jak, at pharao härddhis

Ordbok.

aff sinom last oc ey aff minom *ib* 2: 308. — **härda a**, *hårdt* *åtdraga*? later lägga a reep oc herda a fast *RK* 1: (*Albr*) s. 213. — **härda fram**, *framhärda*. starker andhe härder fram otrötter *LfK* 131. — **härda ut**, *hålla ut*. wi kwnne herdat wth medh thöm *BSH* 5: 234 (1508). — *Jfr* **il-, saman-härda**, *samt* **forhärddhas**.

härda, *se* **hirdha**.

härda, *f.* [*Isl.* herða] *hårdhet* (*i sinnet*), *styfhet*. han forstodh hännu härdo (*Cod. C* härdszko 1010) *Bil* 425. knosa . . . swnder . . . idhra härdo (*Cod. A* härdszko 377) *MB* 1: (*Cod. B*) 561.

härde, *f.* *Jfr* **en-, il-härde**.

härhelika, *se* **harplika**.

härder, *se* **harper**.

harper (-ar), *m.* [*Mnt.* hert. *Mht.* hert. *Hvarken* det *Mnt.* el. det *Mht.* ordet synes dock vara anträffadt i den betydelse, som tillhör det *Fsv.*, en betydelse i hvilken dock *Nht.* herd förekommer] *hård*, *smält-hård*; *malm* som på en gång smältes i en *hård*. hwar smältäre skal smältä hvariä syknä viku säx härpä. oc fäm barä copar skulu vara i hwariom sma-härp. i hwariom suluhärp, nio barä. hwar pättä forsymär allr spillr en härp meþ syalswiliä. böte half mark *SD* 5: 637-8 (1347). *Jfr* **sma-, sulu-harper**.

härddhis lös, *härddhi lös*, *se* **hirdhis lös**.

härddhla, *se* **hardhla**.

härddhogher (-ugher), *adj.* *härddig*. to män thr härddughe äru ok stadhdughe *KS* 83 (205, 91). *Jfr* **ful-, il-härddhogher**.

härdfangin, *adj. L.*

härdfärp, *f.* [*Isl.* herferð] *L.* 1) *härdfärd*, *härnad*. tha karlamagnus konunger for i härdfärdh *Bil* 748. *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *KS* 83 (204, 91). *Gr* 264. *Di* 287. 2) *härskara*, *här*. sändis thit wespacianus . . . mz härdfärdh *Bil* 308. *ib* 310. i iwda släkt herdfärdh *MB* 1: 384. *ib* 385. sampnadhe han härdfärd *Lg* 3: 345.

härgreve, *m.* *härhöfvidsman*, *anförare*, *general*. sände konungin vriam til hergreuan ioab *ST* 504. thera höfwitzman oc härgreue wara *ib* 327. *ib* 328, 340, 502. *MB* 2: 78, 80, 135. wp restis en annar härgreffwe som kalladis sanghär *ib* 77. — *höfding*. härgreffwa (*duces*) oc dommara *MB* 2: 23. fäm härgreffwa (*satrapas*) aff landit philistiy *ib* 75. *ib* 37.

həri, *se* **hari**.

häria (-ar, -adher), *v.* [*Isl.* herja] *L.* 1) *med* *kriqshär* *angripa*, *göra* *anfall* *mot*. iak wil thik aldre optare häria *Al* 3530. *ib* 4845. — *med* *prep.* a. a rikit herya *RK* 1: 2825. inghen sculle aa annan härya *ib* 3: 3325. — *abs.* *anfalla*, *angripa*. hwilken ey kan värya, han kan ey härya *PM* 4. 2) *med* *plundringståg* *anfalla*, *plundra*, *härja*. häria ok ödha sancti iacobs land *Fl* 4. *Al* 969. häriar kirkior oc klärka *MB* 1: 385. iordhrikis herskap ligger nw om kring kirkiona hälder at häria än at wäria *ib* 386. thu haffwer röffwath häriath oc bränt *Al* 8293. 3) *förderfra*. han wille drozetten häria *RK* 2: 3723. tha dödhin komber oc wil han häria *MD* 99. — *Jfr* **forhäria**.

härians son (**härianson** *L.*; *EG* 63. **häriansun** *L.* **härienson** *MEG* (*red. B*) 59. **herriäns son**

L. häranson SO 149. *herransson* ib 79. *härenson* Lg 993. *härinson* MEG (red. A) 54; SO 52, 65. *həriuson* ib 25. *herinson* L. *həriunsun* L.), *m.* [Isl. herjansson. *Mnt.* hergensone, herjensone, *hvars förra del är gen. af herge, herje, hora.* Jfr för öfr. äfven Isl. herjan, ett af Odens namn] *L. skökoson, djäfulsson, niding. vanl. ss skällsord.* heth han nero nequam som tydher en härenson (*Bil* wandwäter äller skalkelikin 307) Lg (Cod. C) 993. kallar man annan tiuff. härinson. eller annat oquädhins ordh MEG (red. A) 54. ib (red. B) 59. EG 63. SO 25, 52, 79. huilken brodher kallar annan onampn som är thiuff härinson eller skökusson ib 65. kallar annan sin embetes broder horanson häranson tywff eller skalk ib 149. — Jfr *horanson*.

häriare, *m.* *hädare, försmädare.* thenne mandraparen oc gudz häriare (*blasphemus*) MB 2: 308. hedhningom oc gudz häriarom (*blasphemis hominibus*) ib 309.

häringsband, *n.* [*Mnt.* herinkbant] *tunna så beskaffad som de i hvilka sill inlägges.* ey heller schall någon effther thenne dagh dierffues till att sälle öl vth mz häringsbåndh eller sundisk trää, vthen mz the tynner som här i staden vthi ämbetedt giorde bliffue SO 224. häringsbåndh och sundisk trää hälle sex eller otte kanner mindre, än the tynner som här i staden göres ib.

härinskhet? (*härensketh. härenskedh. härenskeedh*), *f.* [*Mnt.* hergenscheit. Jfr Isl. herjansskit] *ondska, elakhet, nedrighet.* göra all härensketh, the kwnno BSH 5: 225 (1507). lather ekke eder bedragha med falskheth ogh härenskeedh ib 483 (1511?). thet är ey anneth en lyngh och härenskedh ib 535 (1513). Jfr **härniskhet**.

härinslika, *adv.* [*Mnt.* hergensliken. Jfr Isl. herjansliga] *nedrigt.* hwan stadh härinslica göra Bo 199.

härinsliker (*härinsliktin*), *adj.* *nedrig, skändlig, dålig.* o härinslicaste (*nequissimi*) radhgifware Bo 160. thässa härinslica wärlidina etirblandadha skot ib (Cod. B) 342. war härinslikir oc ondir ST 91. nero nequam, thz thydhir swa mykyt som skalkelikin ellir härinslikin oppa wart maal ib 357. Jfr **härnisliker**.

härklädha, *v.* [Isl. herklæða] *härkläda, ikläda rustning, utrusta till strid.* räknadhe han oc härklädde sina hwardagx swena MB 1: 180.

härlika (*härliga. herliga. härleka*), *adv.* [*Mnt.* herliken] *praktigt, härligt.* hult han härlika mz sik siälffwom ST 372. the gaa härleka prydhe LfK 98. them at kläda oc härliga rykta MB 2: 182. ib 179. eth hwss mykit herliga fagert LfK 242.

härliker (*härlighin* Ansg 183; MB 2: 201. *härlogin* Ansg 179. *härlighen* MB 2: 297, 326; Lg 3: 367. *n.* *härlogit* MB 2: 183. *ack. sing. f.* *herlyken* RK 1: (sfgn) s. 191. *best. form pl. dat.* *härliga* MB 2: 201), *adj.* [*Mnt.* herlik] *ståtlig, praktig, härlig.* mz mykle äro oc härliko fölghe ST 379. mz sa manghen herlyken fana RK 1: (sfgn) s. 191. twa qwinno skoo, mykyt härlika Lg 3: 471. härlogit gästabudh MB 2: 183. bar vppe langha faallana aff hennes härlika klädhom ib 201. war han badhe härlighin oc rädelighen j synne vpsyn ib. ib 297. een härlighen man (*reuerenda quæ-*

dam persona) Lg 3: 367. han var een härlogin langer man Ansg 179. ib 183. MB 2: 326. Jfr **härreliker**.

härlikhet (*herlighet*), *f.* [*Mnt.* herlicheit] **1)** *härlikhet, prakt.* hyöldho the henne mz stor prydilse i dyrastom klädhom, oc til läggiandis gul oc dyra stena, oc alt thz härlikhet oc prydhelikhet war Lg 3: 480. **2)** *härlikhet, förträfflighet, upphöjdt tänkesätt, redlighet.* solen skal fore brista sin naturlig gang . . . en fabricius . . . wil ower giffwa sin herlighet MD (S) 265.

härlandsker (*härlandsker* L. *hiärlandsker*), *adj.* [Isl. hērlenzkr] *L. inländsk. hiärländsk eller vtländsk* SR 12.

härman, *m.* [Isl. hermaðr] *L. krigare.* KS 83 (205, 91), 84 (206, 92).

härnelika, *se* **harmelika**.

härna, *adv.* [Isl. herna] = **här 1.** *i rimslut.* fore the nadher ij giordhin vidher mik härna Ir 877.

härniske (*härniskä. härniskiä*), *n.?* [Jfr *Mnt.* harnasch, hernesch] = **harnisk.** vnum hærniskæ & vnum gladium SD 2: 130 (1292). conféro . . . vnum hærniskia, jta quod sacrista illud vendat ib 3: 286 (1316). Jfr **härniskia**.

härniskhet (*härnisket*), *f.* = **härinskhet.** vederfrestadhe the mz ouervoldh ok härnisket fulcompna thz the vilde Lg 3: 543.

härniskia (*herniskya. härniska*), *n.?* (*ehuru böjningen är den som tillhör fem. på -a*) [Isl. hærneskja] = **harnisk.** tepes allom hærnom sanctus georgius i huito hærnisko (*ändradt från huitom hærniskom, armis albis indutus*) Bu 496. vnum equm rubeum & herniskyu SD 2: 130 (1292). conféro . . . meum hernisskio ib 603 (1310). conféro . . . vnum herniskio ib. Jfr **härniske**.

härnisliker, *adj.* = **härinsliker.** hans swikfulle oc härnislike brodhir ST 38.

härögher (*härugher*), *adj.* *gråhårig.* ther funnu the som grouo en gamblan karl sithia inne muradhan wänan man j änliti ok the härughan (Cod. C härughan 994) Bil 318.

häröp, *n.* [Isl. heróp] *L. härskri.* alt herseapit thok han til konungh mz häröp Bil 606. Jfr **häröp**.

härötter (*härutter*), *adj.* *gråhårig.* nokot härutter (*canis aspersus*) Bil 250. thässa härötta hofdheno Ber 29. vnum equm hæruttan SD 2: 151 (1293). Jfr **grahärötter**.

härpa, *f.* [Sv. dial. harpe, *m.* *inbåten gammal orenlighet, se Rietz s. 13*] *ingrodd orenlighet.* gamwl härpa är ey godh at twa (*vix lauat puram thecis antiquam liuionem*) GO 1058.

härpa, *v.* [Jfr *Nyisl.* harpa, *sammantrycka, hos Björn Haldorsen, och herpaz hos Cleasby-Vigfusson; äfrensom Sv. dial. harpa, herpa*] *klämma, trycka, fasthålla, hålla?* then höna är ondh junc herpa som altidh wil sielff vthe werpa MD (S) 219.

härria (*herra. härre* VKR 67; **-in** Bil 254. *herre* KS 47 (118, 50); RK 2: 6920, 3: (sista forts.) 5162; LfK 89; Lg 3: 554; **-in** Pa (Tung) 28; Va 17. *ss titel i omedelbar förbindelse med ett namn el. en titel förkortadt: här* SD NS 1: 61 (1401), 62 (1401) o. s.

v.; BK 195; RK 3: 2826, 2844 o. s. v. **herr** SD 6: 170 (1350). **her** SD NS 1: 61 (1401), 62 (1401); RK 2: 2, 8, 18, 20, 21, 51 o. s. v.; Lg 217, 3: 545; SJ 51 (1437); FH 3: 51 (1445); BSH 3: 191 (1468), 4: 243 (1499), 254 (1500), 259 (1501), 280 (1501), 290 (1501), 320 (1502). **gen s. härria. herres** Lg 3: 523. **pl. -ar. her-rer** BSH 4: 6 (1471, *samt. afskr.*), 10 (1471), 5: 11 (1504). **gen. -a. herras** BSH 4: 77 (1481). **her-rars** RK 1: (Albr) s. 212), m. [Isl. herra, herri. *Fsax. hërro. Ags. herra*] 1) herre, husbonde, egare (i förhållande till tjenare, träl el. husdjur). hirpdränger thän som slikt talar a mot riddärä äller swenawapn . . . tha fyr än nokor hämd görez thär äptir. tha wiliun wir at päť kunnukt göres hans härrä SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). är han in-ländär. latis bort vr sins härrä piänist ib. friþbiuthum (för fir-) wir päť. än riddäre äller swenavapn slar nokor härrä swen. at thär wardhe eingin hämd äptir af hans härria wäghnä ib. ey är tiänaren störrre ällir höghre än herran Su 350. hemol herra gör otroen hioon GO 1037. hundin skal thiäna herran ok katthin frwne ib 111. giptis han (trälen) sidhan han kom til sin herra MB 1: 335. oxsans herra ib 336. 2) äkta man. fruan thordhe ey sighia sinum herra (viro) hwat hon sa Bil 267. met minom käre herre oc husbonda FH 3: 51 (1445). 3) herre, herskare. föde iosep egiptä lanz härria Bu 4. vardha herra fran eno hafwi ok til annars Bil 775. ey wil iak wara höffwidzman äller herra offwir idher MB 2: 95. siälfwir diäfwllin är herra owir the försto fruna Bir 1: 89. herre vtan dyghd KS 47 (118, 50). huar som wil wara retter herra ib (119, 50). huilke men sin herra swa ärade RK 1: 4515. haffwer jach warith ner myn herre her sten BSH 4: 251 (1500). — skämtsamt. jomfrw karin, myn herre och hosbondhe BSH 4: 258 (1501). — herre. om Gud (Kristus). himerikis herra ok aldra thinga skapare Bir 3: 405. then herrin, ther ey wil syndugh manz dödh tola eller see Pa (Tung) 28. sidhän räkete wt herra gudh sina hand KL 413. MB 2: 406. herran gudh skal idher wara för en herra oc höffwidz man ib 95. min härria (vok.) Bu 75, 76. herra gudh (vok.) KS 2 (4, 2). a herra gudh Iv 3332. — särsk. i uttrycket var härria. war herra skapadhe at ophowe oc opbyrilse himil oc iordh MB 1: 31. thässkyns offer, som war herra bödh israels sönom i iwdha laghom ib 469. var härria ihesus christus Bu 61. vars härria vpfarþ tel himirikiz ib. päñ tima var härria födes ib 63. effte wars herra byrdh SD 6: 181 (1350). sendyr . . . ewerþelikä heelso met warum herra FH 3: 5 (1353). vars herra pino forskyldan KL 43. tagha wan herra (gå till den heliga nattvarden) Lg 1004. Bir 4: 82. wan herra taka VKR 26. 4) herre, förnäm man, adelsman. römsco härria Bu 102. hertoghin giorde at sina män bröllöp som herra plägha ok än RK 1: 2545. thz er ädela herra sidh ib 2548. herrane gingo honom alle a hand ib 4508. the swensko herra oc wälborne män ib (Albr) s. 209. mz sweriges herra hielp ib 3: (sista forts.) 5182. pryska herra ib 2: 30. nödhgades konungen aff allom sinom herrom oc radhe Lg 217. laten siwnkä idhrä wredä, som j haffuin til then vnga herrin och högbornä Va 17. herr knwt then edhle herre BSH 4: 258 (1501). käre herrar ok besynderlige

godhe wener ib 6 (1471, *samt. afskr.*; Jakob Ulfsson till Sten och Nils Sture.). werdoghe fädher ok herrar ib 10 (1471, *skrifvelse till rådsherrarne i Stockholm*). oppa then tiidh mange werduge gode fädher oc herrar waro stadde i jöneköpungh ib 77 (1481). verdugiste, werduge feder, erlige herrar, strenge riddare, bröder oc synderlige gode vener ib 5: 11 (1504, *Svenske råds-herrar i garnison i Kalmar jämte stadens inbyggare till Svenska riksrådet*). 5) ss titel tillkommer denna benämning (oftast i förening med ett namn, en titel el. en annan personbeteckning) konungen. höghburens herra oc första mins herra konung erikx domhafuande SD NS 1: 9 (1401). innan mins herra konungsens närwaru ib. ib 14 (1401). myn herra konungen RK 1: 2485. söte herra konung ib (Albr.) s. 214. nadige herre ib 2: 6920, 3: (sista forts.) 5162. — riddare. pa thz the swenske skulle herra wara RK 3: (sista forts.) 5191. aaf ärlikom riddara härria magnuse rötha SD 5: 557 (1346, *gammal afskr.*). härria göstaff magnusson riddare ib NS 1: 6 (1401). ib 9 (1401). här bänkt lagman BK 195. met minom käre herre oc husbonda her henric clauusson riddare FH 3: 51 (1445). käre her swanthe, son och godhe besynderlige ven BSH 4: 243 (1499, *Sten Sture till Svante Nilsson*). myn herre her sten ib 251 (1500). kere her swanthe nielsson ib 320 (1502). kere her marsk ib 259 (1501). kere herre marskh ib 337 (1503). vor kere herre fader her sten stwre ib 290 (1501). käre herra bror ib 5: 6 (1504, *Biskop Matthias till Svante Nilsson*). tha var hemma en riddare god . . . han heyt herra joar blaa RK 1: 169. then stolsse riiddare her tordh ib 3: 2. ib 8 o. s. v. Lg 3: 523, 545. ärlighen man ok riddare her götzstaff twesson ib 531. aff thennä verdoga herren her jsrael ib. — (?) in hærre arnolfs intæct in gyrgestorp SD 2: 289 (1299). — andlige. Bir 2: 68. incigle . . . herra nielissa clauussons kirkio herra i troso SD NS 1: 8 (1401). insigle . . . herra eskilz kyrkioprästins i säglorom ib 14 (1401, *nyare afskr.*). insigle . . . herra nielasa kyrkioherra i fiwilstadum ib 28 (1401). mädh . . . herra nielisse biscope i lyncöpunge BSH 1: 131 (1371). her hans bisschop i skara ib 3: 191 (1468). war käre fadher her karl benedicti Lg 217. herra pädher . . . sanete birgitte scriptafadher Bir 4: 54. her nielis magni prester SJ 51 (1437). kere her electus BSH 4: 280 (1501). thet her doctor skulde komme ned till eder ib 254 (1500). her doctor hans brask ib 5: 82 (1506). — Jfr baner-, dom-, doms-, folklands-, hedhers-, hus-, ia-, iordhrikis-, iunk-, ivir-, kirkio-, kor-, kors-, lands-, läns-, rans-, skip-, sokna-, stads-, valds-, värulds-härria. — härria barn, n. barn af en högt uppsatt man. tön herra barn hånom setias i rökt ok göma KS 53 (134, 57). — härria brödh (herre-), n. [Jfr Mht. herrenbrot] bröd för herrar, fint bröd. 1 lest VIII tunnor spiisbrödh, III tunnor herre brödh FH 4: 83 (1499). — härria dagher (herre-), m. [Fdan. herredag] herredag, sammankomst af stormän. then herredagh, nu hollen är i mellen koning hans och the lubesche vdi kiill BSH 5: 117 (1506). konunghen haffde sit bod in j rydzlandh nor then herredaghen var slitin j kalmaren FM 246 (1505). — möte af rikets stormän (adel och prelater), äfven i

allmh. riksmöte. entidh wille kesar henrik samla eth herra hoff ällar en herradagh, oc ther mz skepa allom lagh oc rath *Lg* 3: 195. sade mik om nager lönligh ärendhe stempladis i herredaghen moth idher *BSH* 5: 138 (1507). vile bönderne inthet sware mich, för en then herre dagh är aatskild, ok ther komber ij (2) bönder aff thet herret, ock ij (2) aff huartt herret aff östergötland, ok är ganske nytteligit och raadheligit, at eder herredöme ingenlund forsymer, at i jw personlighe koma tiil then herredagh *ib* 477 (1511). en herra dag scullo the ther (*i Arboga* 1438) halda (*ss närvarande härvid uppräknas* bispopa prelata riddara och swena köpstadha men bönder och alle mena 4997, 4998) *RK* 2: 4990. *ib* 267, 3: 1322, 2612, 2810, 2850, 4026, 4029. — **härta dömer** (herradömer. -dömer. herredömer. her-randömer: -dom *LB* 3: 175), *m.* [*Isl. herradömr*] 1) *herradöme*, *herravälde*. som . . . engin herredom wildu thola *Bil* 300. gaff honum herradom oc owerbudh ower alt babilonie rike *MB* 1: 15. en ängla koor hawer herradöms namn ower andra *ib* 102. *Bil* 739. *MB* 1: 157, 172, 322, 404, 469. *KS* 28 (70, 30). *Al* 10316. *LB* 3: 175. twänne hittas herradomar (*Cod. A* herradöme 102) oc twäskyns thiänist *MB* 1: (*Cod. B*) 536. 2) *ss titel* (*gifven åt riksföreståndaren*). at han skal ider herredom wel tiene *FM* 251 (1505). ati welgöre ok gifue ider herredoms samtyckie ok jaa ther til *ib*. *ib* 211 (1504), 260 (1506), 261. *BSH* 5: 51 (1505). — **härta döme** (härta-döme. herradöme. herredöme. häredöme: -es *FM* 212 (1504). herredöma (*ack.*) *BSH* 5: 51 (1505). herredömö *ib* 450 (1511). herrisdöme. herredöm. häredöm *FM* 211 (1504). herredomme: -es *ib*. häredome: -es *ib*. *pl.* -döme. herredömer *FH* 7: 87 (1511)), *n.* (*dock ss titel med föreg. posses. pron. ofta m.*) [*Isl. herradömi*] 1) *herradöme*, *välde*, *herravälde*. thit herradöme star oc blifwir vtan vanskilse *Bo* 230. vndir idhro herradöme vara *Gr* 261. maktogha i vald oc herradöme *ib*. haffde herradöme offwir alla andra konunga j the landhen *MB* 2: 33. af husbondans thiänist ok hustrvna herradöme *Bir* 1: 120. *ib* 136, 281, 319, 3: 62. *Gr* 267. *MB* 1: 102. 2) *område öfver hvilket någon herskar, maktområde, styrelseområde*. ä hwar vi (*konung Magnus och drottning Blanka*) kunnom dö i varum rikum äller härradömom *SD* 5: 562 (1346). vm thu hafdhe thz herradömit oc thz höfdhinga dömit matte thw vara likir thinom fadhir *Bir* 3: 75. j norghis konungx herradöme *ib* 4: 3. wtanfore hans herradömis land *ib*. *ib* 3: 80. 3) *ss titel. gifven åt riksföreståndaren*. som edher herredöme fortencer *FM* 107 (1498). werduges eder herredöme vele vedhe, thet jach figh idre herredömes scriffuilse förste sonedagh j fastha *ib* 166 (1504). the vilia lifua oc döo met edert herredöme *ib* 268 (1505). som iak screff iderth herredöme til *ib* 284 (1506). ederss herrisdöme *ib* 351 (1507). ider herredömss scriffuilse *ib* 456 (1510?). til ider herredöm *ib*. jac tacker eder herredöme kerlige *BSH* 5: 45 (1505). *ib* 50 (1505) o. s. v. som edher werdwghe herredömö väl vetterlighith är *ib* 450 (1511). *FM* 211 (1504), 212. *FH* 7: 62 (1505), 63, 67 (1505), 68, 70 (1505), 71 (1506), 72 (1506), 74 (1506) o. s. v. edher verdig-

hetz herredöme *ib* 78 (1509). *ib* 79 (1509). — *i allmänhet åt riksrådets medlemmar. pl.* vij fögom iders herredöme til vetandes *BSH* 5: 11 (1504. *till Seenska riksrådet*). som ider herredöme ey wndra kwäne *ib*. alles iders herredömes swena *ib*. ath idhers herredöme sa hastuckth sig skynda willen *ib* 73 (1506?). at idhers herredöme alle werdes wilia nogeth förtöfwa *ib*. at ider werdughet ok herredöme wore tyme-lige fortenthe hurw thenne landz endhe . . . motthe bliffue forwaret *FH* 7: 64 (1505). bedie wi alle ider werdugheter och herredöme *ib* 65. epter ty ider werdughetz herredömer ingen ffry sekeerheth vethe oss met fförwisse oc stadhelige tiilbiudhe betröster iag mig ecke ffulkomlighe edher werdughetz herredömers scriffuelse ffölge *ib* 87 (1511). — **härta dömilse** (herradömmilse. herradömmelse: -a (*gen.*) *BSH* 5: 590 (1517)), *n. pl.?* *herradöme. ss titel* (*gifven åt riksföreståndaren*). faa edher herradömmelsa scriuilse *BSH* 5: 590 (1517). edhers herradömmilse gud befallandes *ib* 591. — **härta färdh**, *f.* [*Äldre Dan. herrefärd*] *färd* som någon företager i egenskap af herre? = **härta färdh**? ther oppa anammade iag ett swerdh att föra mz meg i herra ferdh *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 283. — **härta försla** (-fördzla), *f.* *färd* i sin herres tjenst? vthan han siuk är eller j herrafördzlan fharin *SO* 298. — **härta gardher** (herragorder. herregaardher), *m.* *herregard*. brendis . . . herragorda flere *RK* 2: 8721. köpstäder och herregaardhe *HSH* 19: 159 (1506). alle sloth och herregaardhe *ib*. — **härta hof** (herrehoff *BSH* 5: 20 (1504)), *n.* [*Äldre Dan. herrehof*] 1) *konungens omgifning el. följe*. thz han (*konung Christiern*) sculde laatha see siith herra hoff *RK* 3: 636. 2) *herremöte, möte af stormän. om möte för rättsskipling*. entidh wille kesar henrik samla eth herra hoff ällar en herradagh oc ther mz skepa allom lagh oc rath *Lg* 3: 195. — *om möte för underhandling*. mz frygdh aathskyldes thetta herra hoff *RK* 3: 3353. *BSH* 5: 20 (1504). — **härta hyllare** (herre-), *m.* *herrehyllare, herrekrypare*. jach heter inthet wtan een herrehyllare och lackarä aff them *BSH* 5: 42 (1505). — **härta man** (herreman: -men *RK* 2: 7598; -mentz *BSH* 5: 288 (1508)), *m.* [*Isl. herramaðr*] *L. herreman, förnäm man, adelsman*. i härramanna gardpum *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). härrä män gamblir *ib*. ens herra manz thräl *Bil* 254. *MB* 1: 23, 270, 483. *KS* 54 (138, 59). *RK* 2: 7598. *Lg* 3: 219, 229, 252. *BSH* 5: 288 (1508). — **härta mot**, *n.* *L. möte mellan herrar, möte mellan konungar*. tha ther (*på Danaholmen*) war herra moth *PK* 248. — **härta möte** (herremöte. herremöthe. herremöde *FM* 225 (1505)), *n.* [*Äldre Dan. herremode, herremøde*] *herremöte, sammankomst af stormän*. besökie thet herremöthe j kalmarna om sancti johannis baptiste nest komendis med alle störste magt till landtz och watn *FM* 238 (1505). — *herremöte, herredag*. thet herremöte war udi arboge *BSH* 4: 125 (1488). *ib* 5: 477 (1511). *FM* 225 (1505). atj och the werdige fäder ock gode herrer äre saa offuer ens wordne nw i thet herremöthe i stokholm war om pentecostes *ib* 238 (1505). atwi skulde haffua komet til thet herre möthe, som tho stodh j stokholm *ib*

283 (1506). *FH* 7: 73 (1506), 74. — **härria namn**, *n.* *herrenamn*, *namn af herre* (en titel, som bland lek-män tillkom, utom konungen, endast riddarne; jfr **härria** 5). *herra* namn the haffua wille *RK* 3: (sista forts.) 5098. *ib* 5167, 5196. — **härriaskipte** (herre-), *n.* ombytte af herrar. *HSH* 20: 73 (1506). — **härria släkt**, *f.* *förnäm släkt*. een mäktoghir rikir prestir aff herra släkt *ST* 351. — **härria stat** (herre staath), *n.*? *stát som anstår en herskare*. her erik foor aastadh mz herre staath mz herskap och mykin daath *RK* 3: 1360. — **härria sven**, *m.* [*Enor. herrasveinn*] *tjenare hos en storman*. slar nokor hárriá sven *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). — **härria ägha**, *f.* *egendom hvaröfver man har oinskränkt rätt*. dömdom wi clostreno then strömen til ohindradhan at behalda fore herra ägho oc ey fore häretzwatn *VAH* 24: 322 (1442). — **härria öl** (herre öll. herre ööll *HSH* 19: 166 (1506)), *n.* *öl som drickes af herrar*, godt öl. vii lester herre öll *FH* 4: 83 (1499). *HSH* 19: 166 (1506).

härria (herra. -ar, -adhe), *v.* [*Isl. herra*] *herska. part. pres.* thän som jdher forman är räkne sik ey aff herrande walle sälan wara, wtan aff thiänande kärlek *Bir* 5: 13. — *refl.* **härrias**, *vara herre, herska*. at han matte herras j minom stadh *Bir* 1: 123. *ib* 3: 197. *KL* 414. *MB* 2: 406. i hulkom ey herras luste til at vara forman *Bo* 97. — *med dat.* (*el. en form som kan vara dat.*). hulkom diäfwllin herradhis oppinbarlica *Bir* 3: 351. som . . . sinom höghfärdogha hugh oc modogha köti herras *Bo* 31. *ib* 78. *Bir* 3: 115, 323. — *med prep.* ivir. han . . . böriade härrias oc regera owir egypto rike *MB* 2: 219. han herras owir hänne *Bir* 1: 89. ondir ande til byriade . . . at herras owir han *ib* 399. *Gr* 261. *MP* 1: 94. *Bir* 1: 13, 2: 106, 3: 351. *Lg* 637. *MB* 2: 95, 242. *Su* 350.

härreliker (herreliker. herrelikin. herrelig), *adj.* [*Isl. herraligr*] *en herre tillhörande el. tillkommande, ståtlig*. herilis, herrelikin *GU* 3. thz härrellica fölghit (*frequentia comitiva*) *Bo* 36. cet förstelikit oc herrelikit domara säte *Bir* 2: 11. härrelik (*herilia*) pallacia *ib* 3: 245. härrellica gerninga (*facta dominorum*) *ib* 54. alt theris regement oc herrelige stadh *MB* 2: 241. Jfr **härliker**.

härrop (herrop), *n.* = **härop**. ropa nyfflinga storth herrop *Di* 253. medh almänth herrop *BSH* 5: 368 (1509).

härskap (herskapp), *n.* och **härskaper**, *m.* (*KL* 340; *Gr* 267, (*Cod. D*) 352) [*Isl. herskapr*] *krigsväsen, det som hör till krig*. spöriandes om örlöghe oc herskapp *LfK* 164. — *krigsmakt, krigsfolk, här, folk*. vi wiliom gärna härscapet vt giua tel roma rikes värio *Bu* 507. af pöm stap ok hans lande giorpos vt härscap tel kesarans garp *ib* 508. redde sik til stridh a mot judie lanz härskap *Bil* 234. rolwir ok alt hans härskap thok vidh cristindom *ib* 758. at hana mate-likit ok välskipat härskap *Bir* 3: 409. vm konungin vtgaar mot hedhningom hawi foreskipat härskaps tal (*numerum populi profinitum*) *ib*. hofuodz man for keysarins härscap *KL* 339. skingradhis allir thän härscapin *ib* 340. reeddo the stort härskap at stridha mote konungenom artabano *Gr* 261. drogh sik mz sinom härskap thädhan *ib* 267. *Bu* 490. *Bil* 310. *MB*

1: 315, 325. *KL* 154, 338. *MP* 1: 329. *Bir* 1: 279. *Io* 1679. *ST* 543. *RK* 3: (sista forts.) 5108. konungxsens här oc härskap *MB* 2: 225. römska radh ok herscap (*senatus omnisque populus*) *Bil* 370. — **härskara**, *skara*. tilfögdho sik liusins härskapi *Gr* 299. änglanna härskap *ib* 297. *Bir* 1: 90. thz skinande martyrum herskap *ST* 196. thz säla herskapet *Su* 138. härskapanna herra (*Sabaot*) *Bir* 1: 201. thridhi skarin älla härskapit *ib* 2: 5. hwart herskap äpter andro *MB* 1: 388. *ib* 389. sagho the mykit härscap koma til sik *KL* 123. — Jfr **diäfla-**, **himna-**, **himirikis-**, **ängla-härskap**. — **härskaps mästare**, *m.* *höfvidsman, öfverste*. härskaps mästarene oc persara domara höfdhingia oc riddarskap *Gr* 261. *ib* 281, (*Cod. D*) 417.

härskap (herskap. hersskap. herschap. herskapp. herrskap *MB* 2: 263; -edh *ib* 202), *n.* [*Fdan. herskab. Mnt. herscap, herschop*] 1) *herra-välde, välde*. gaff honum thz bästa konungx rik, ther vnder alt hans herskap la *Fl* 1936. mit herskap nakath bäter ökia *Al* 586. swa bleff han thz hersskap (*näml. konungavärdigheten*) qwit *MD* (*S*) 270. 2) *rike*. the skulo hafwa til thiäniste lön all india herskap the äre skön *Al* 10288. 3) *öfverhet*. biudä tik j nokot forswar moth tith herskap *Va* 10. som wi wiliom fore guthi antswara oc härscapeno bekände wara *SD NS* 1: 424 (1405). *ib* 437 (1405), 438 (1405, *nyare afskr.*), 440. äpter herskapsins budh *ib* 2: 188 (1409). a härscapsins waghua *ib* 200 (1409). kronan oc herskapit hafwer rät til thassa jordegotz *ib* 218 (1409, *nyare afskr.*). *FH* 2: 56 (1422), 126 (1440). hindradher j marghom oc storom härskapsins oc rikesins ärandom *Bir* 5: 125. the som göra lycha ock reth herschapeno ock stadenom *SO* 31. *ib* 50, 51, 64. *VKR* 54. *MB* 2: 202. *MD* (*S*) 256, 257. wi sändhom . . . war myndug bud til romara herrskap *MB* 2: 263. på thz böndherne skulle falla till mick ock emoth sith herskapp (*sina herrar el. hushönder*) sättia siugh *RK* 3: (*Till. om Christiern II*) 6378. 4) *herrs-kap, adel, förnämt folk, frälsemän*. han (*kon. Erik*) war . . . af gudhi oc härskapena (*principibus terræ*) oc allom almoghanom myket käärr *Lg* 3: 343. bisper oc prelather wåre tha när mykit herskapp oc almoge war oc ther *RK* 3: (sista forts.) 5858. 5) *uppträdande som tillkommer en herre el. förnäm man, ståt, prakt*? her erik foor aastadh mz herre staath mz herskap och mykin daath *RK* 3: 1361.

härskaper (häskaper *VGL* I, II; *MELL* (den äldre formen, från hvilken härskaper genom inverkan af annat ord utgått). **hasskaper** *ÖGL*. **hiskapir** *MELL* i var. **huskapper** *ib* i var. *pl.* **härskaper** *MB* 2: 125), *m.* och **härskap** (herschap. herskapp *RK* 3: (sista forts.) 4206), *n.* [*Fgutn. hiskepr. Jfr Isl. hjúskapr*] *L. hus, hushåll, familj, släkt, omganga* . . . mz thasso välsignadho härskapino som är lazaro, martha oc maria *Bo* 155. skipa soma ower alla ena släkt, oc soma ower hundradha herskap, soma ower halfft hundrath oc soma ower tio (*constitue ex eis tribunos, et centuriones, et quinquagenarios, et decanos*) *MB* 1: 327. ioseps härskaper *ib* 2: 48. *ib* 71. siätte lotten fwl oppa neptalim söner oc theris härskap (*per familias suas*) *ib* 51. them andra härskapenom chaath sönom leuites köns

ärw tässe ägodela *ib* 55. *ib* 52, 56. dan släkte oc theris härskaper (*familia*) *ib* 125. samankallade härskapen thz är stridz männena aff abiezer hwse (*convocavit domum Abieser*) *ib* 87 (*möjl. att föra till härskap, här, härskara*). al pera släkt ok härskap *Bu* 155. domaran (*för domaren*) tok viþ cristno ok alt hans härskap (*domus*) *ib* 136. *Bil* 113, 325, 373, 468. thet härscap som qwärnena atte för än clostrit hona fik *VAH* 24: 322 (1422; *möjl. att föra till föregående ord bem. 4*). gjorde änglana oc människiona til eth härscap *MP* 1: 129. — *omgifning, hofstat, hoffolk*. pharao konunger glätz ther aff oc alt hans herskap (*familia*) *MB* 1: 251. skal . . . kunungr ok höfdinge haua före sik ok sit härskap al tarwa hus *KS* 41 (105, 44). *ib* 61 (152, 67). *Al* 101. *Va* 16, 17. *MP* 1: 47. *ST* 3. *Bir* 4: 134, 147. *RK* 3: (*sista forts.*) 4206, 4955, 6073. himerike, ther han (*Gud*) är daghlika innan medh sit härskap *KS* 64 (159, 70). — (?) han (*Kristus*) hafwir mik vthwalt til sith herskap *ST* 252. — *Jfr* **hvardags härskap**.

härskiolder (*ack. härskiold. här skyöl. hersköll. härsköll* *MD* 375), *m.* [*Isl. herskjöldr*] *härsköld, sköld som bäres i fientlig afsigt (ss krigstecken gälde den röde skölden i motsats mot den hvite, som var fredens symbol). bildl. krig, strid. thre delana wärldz thänna . . . hafwer iak wunnith mz härskiold* *Al* 4817. ath iag monde stadhen mz hersköll få *RK* 3: (*sista forts.*) 5398. iag in i danmark mz hersköll drog *ib* 5588. reysa mz härskiold til eeth land *ST* 92. vpstigha . . . mz här skyöl mote sina sambrödher *MB* 2: 60. *MD* 375.

härskip, n. L.

härsmär (*hersner*), *n.?* [*Jfr* *Mht. hersenier*] *af järnringar förfärdigad el. med sådana besatt hufva. dono . . . unam plato unum lendener et unum hersner* *SD* 3: 17 (1311). *Jfr* **kulder**.

härstrata, f. [*Jfr* *Fdan. hærstræde. Fht. heristrāza. Nht. heerstrasse*] *landsväg. härstratona skulin ij halla fri* *Al* 3689.

härtaka, v. L.

härtoghdöme (*hærtugh döme*), *n. = härtogeth döme.* *Al* 3814.

hærtoghe (*hertoghe. härtogeth Bil* 112. *hertuge*), *m.* [*Isl. hertogi. Mnt. hertoge*] *L.* 1) *dux, den som förer en här el. härskara, anförare, här-förare, öfverste. pera forman ok härtogeth (dux) var mauricius Bu* 508. aurelius härtogeth *ib* 401. en härtogeth (*tribunus*) sände buþscap tel nataliam *ib* 522. *Bil* 112, 468. war höfdhinge oc hertoghe ower sina släkt *MB* 1: 290. waradach hoth hertugin aff babilonia (*dux regis Babyloniæ*) *Bil* 233. o härtogeth aff bādhlēm tha fulkompnadhe thu härtogeth liuärne tha thu then stora skara aff myrke ok dröuilsom til äuerdhelica glādhi ledde *Bir* 2: 264. 2) *hertig. härtogeth aff norre india (för normandia; dux Normannorum) Bu* 16. hertogen aff brwnswik *RK* 1: 1151. han wart hertoghe magnus yffuer sudermanna land *ib* 541. *ib* 546, 548 o. s. v. *Flere af de anförda ställena kunna föras till härtogeth. — härtogeth dottir (hærtigä dotter), f. hertigsdotter. Va* 54. — **hærtogha döme** (*hærtogha döme. härtogeth döme. hertugha döme* *Fr* 715. *hertogadöme RK* 1: 2008. *her-*

tugadöme: -it ib 542), *n. hertigdöme. gafwo honom ther härtogeth döme j lumbardia Bil* 904. gaff konung karl them ena halfft sith konungx rike, oc them andra gaff han eth härtogeth döme *ST* 245. *Fr* 715. alt thz som vnder hertugadömit laa *RK* 1: 542. *ib* 2008. — *hertiglig ätt, fursteätt?* komber ther mykin släkt aff honum (*Ismael*), tolf härtogeth döme *MB* 1: 198.

hærtogher (*hertoger. hertogh. hertoch. härtogeth. hertugh. hertigh*), *m.* [*Mnt. hertoch, hertich*] *L.* 1) = **hærtoghe** 1. konunger styrer ridderskap mz hertochom eller marskalk *MB* 1: 44 (*kan föras till härtogeth*). 2) = **hærtoghe** 2. hertugh aff sassan *Bil* 770. hertigh j pomeran *EG* 67. härtogeth bändikter af finlande *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). insighli . . . härtogeth bändiks *ib*. wi waldhemar . . . hertoger j swerike *ib* 3: 215 (*öfvers. i afskr. fr. början af 1400-talet*). 1. librum de hærtogh fræthrik *ib* 4: 710 (1340?). ij normandi . . . var een hertugh ther heet fræderik *Fr* 29. hertogh fræderik *ib* 55 o. s. v. hertugh magnus *RK* 1: 652. *ib* 790, 808. hertugh erik *ib* 1446. *ib* 1832 o. s. v. hertugh wallemar *ib* 1822. hertugh rabod *Bil* 740. görandis han til en hertogh oc herra *MB* 2: 253.

hærtoghinna (*hertoghinna. hertughinna* *Fr* 2119. *hertwginna: -an Di* 173), *f.* [*Fnor. hertoginna*] 1) *en här-förare el. öfverstes maka. komo . . . til cristindom claudium hertugha . . . ok härtogethinna (Claudium tribunum . . . cum uxore ejus) Bil* 468. 2) *hertoghinna. hertoghinna aff dyringa lande Bil* 803. *KL* 329. *Fr* 2119. *RK* 1: 3978. *Di* 173.

här vapn, n. L.

härve, f.? *Jfr* **anhärve**.

häs (*hääss*), *m.?* [*Sv. dial. häs, m. N. hes, f.*] *stack. gräss ther bönder sla ok lägga i hääss RK* 1: 2963.

häskaper, se härskaper.

häsle (*hesle*), *n.* [*Fnor. hesli*] *L. hassel, hasselved. hugger lass aff raa häsle TB* 76. — *hasselskog. i ortnamn. hesleby SD* 1: 719 (1275-6). in kaluundæhæsle *ib* 5: 592 (1346).

häslelaki (*heslelake*), *m.* [*Jfr Sv. dial. lake*] *hanblommor på hassel. Iv LXXXIV (i ett Latinskt recept).*

häsle skogher, m. L.

häslevander (*hesle- LB* 2: 32), *m.* [*Fnor. hesli-vöndr*] *hasselkäpp. Al* 3242. *LB* 2: 32. *Jfr* **hylvander**.

häsle yrt, f. [*Mnt. haselwort*] *hasselört, asarum europæum Lin. wlgago latine thz hetir . . . a thisko häsle yrth LB* 3: 196.

hästbaker, m. [*Isl. hestbak, n.*] *L. hästrygg. huarn t[i]ma kunugen stegh a hästbak Bu* 401.

häster (*heisther: heisth SD NS* 1: 39 (1401). *-ar*), *m.* [*Isl. hestr*] *L.* 1) *häst, hingst. taker nokor . . . häst eller skyuth annärs mandz SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). bade hors och hästa *RK* 2: 4012. *ib* 8088. 2) *häst (ss släktbegrepp). härtogeth bändikter . . . hawe fiuretighi hästa SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). sik repä . . . med häst oc wapn *ib* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*).

sinä hesta eller vapn bort dubla *MEG* 55. gaff her henric biidzee knut biidzee III köör oc II par wxe oc II hesta. then ena sza gode som VI marc, oc then annan sza gode som fäm marc *FH* 5: 229 (1516). han skal hugga hästen i howina *MB* 1: 265. en otamber häst *Al* 535. er hästir istädhugir *Hästläked. i AS* 137. bipar hana skyt sitia a häst *Bu* 19. slo mz spurum hästen *ib* 156. stegh a bak sinum häste *Bil* 374. stegh nidher ater aff hästenum *ib* 375. j hästins hami *ib* 732. en man a hwitom häste *ib* 160. häst blakkotther *MB* 2: 342. han haffde en bla skioll. ther i stod en blakkat häst *Di* 134. thina dyro hästa *Bir* 1: 339. man skal ey giffnom häste i mun see *GO* 157. gilz kännir häst at dragha *ib* 696. folk til hesth *FM* 332 (1507). — *Jfr* arvodhis-, fodher-, kin-, korn-, skiuts-, slädha-, sokna-, stodh-, tiuper-, värk-häster. — hästa ben (heste been), *n. hästben. mörghen aff heste been* *LB* 7: 213. — hästa dyngia, *f. hästdynga, hästgödsel. PM* XXIX, XXX, XLIV. — hästa dödhe (häste-), *m. dödlighet bland hästar. LB* 3: 186. — hästa foper (hästä foodher *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*)), *n. [Fnor. hestafóðr] L. hästfoder. SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). aff landit toko the . . . hästa foder *RK* 1: 2945. — hästa fodhring, *f. utfodring af hästar. skal . . . han alla hästa fodring forestaa Bir* 5: 118. — hästa foter, *m. [Isl. hestafœtr, pl.] hästfot. muld ok sandr, ter updriwas med wädh af hästa fotom KS* 84 (206, 92). thu skalt ey tro hästa foth *GO* 1070. *Jfr* hästfoter. — hästa föpa, *f. hästfoder. SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). — hästa hagli (hestehage), *m. [Fnor. hestahagi] hästhage. i dag vare vi i hestehagen BSH* 5: 150 (1507). *Jfr* hästhaghi. — hästa hali, *m. [Isl. hestahali] hästsvans. lät thera föther binda widh hästa hala Bil* 735. — hästa hovudh (hesthe hwffwdh), *n. hästhufvud. DD* 1: 210 (1509, *afskr.*). — hästa korn (hästä-. hästhe-), *n. [Fnor. hestakorn] L. hafre. hö oc hästä korn SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). spiisningh, üll, math ok hästhekorn *BSH* 4: 233 (1497). — hästa kropp, *m. hästkropp. monghen god fethen hesta kropp för hwngher skull äthe the ther opp RK* 3: (sista forts.) 5311. — hästa köp, *n. L.* — hästa lop (hestalop. hestaa lop. hestaloop. hestelopp. hästalp. hästälöpp), *n. [Fnor. hestahlaup] hästlopp, fodring som af allmogen lemnas åt konungens el. hans ämbetsmäns hästar. Jfr Hildebrand, Sveriges Medelid, 1: 269 f. then gästning jak haffde giort almoganom i näreke medh mit oc mina brödogha vnderstaatess häst[alwp then (?)] haffde jak medh en wenligh oc kerligh bön aff almogan ther oc ey aff thy at the mik thet aff noghre lagmantz sidhwänio eller rät pliktoghe waaro eller ära BSH* 3: 131 (1460). om forseriffne hästalp oc gästning *ib*. haffua vi wt giffuet xxxi twnnor korn for hesta loop *ib* 146 (1463?). adh the scole vorde til eens medh ider om then fodringh ok hestaloop *ib* 4: 151 (1492). adi strax vorden til ens medh them huad i velen mich giffwe for then fodringh och hestaloop i smör och fäa *ib*. om konunx hestaa lop, som them bordhe göra i ar *ib* 5: 361 (1509). anammer jak nw strax vpp korn for hestelopp *ib* 420 (1510). äre tesse bönder . . . tiil sinnes,

at vile olagha ock läggie aff ij (2) häste aff teres hästälöpp *ib* 477 (1511). — hästa läkedomber (-doomber: -doom *Iv* XCII. hesthe läkedom *LB* 7: 102), *m. hästläkedom, hästmedicin. Iv* XCII. *LB* 2: 67, 7: 102. — hästa prang, *f. trängt rum hvarest hästar hållas fast under det att de skos? lät hängia hona (jungfrun) j ena hestaprang (notstal) ST* 21. *Jfr* notstal. — hästa qvärn, *f. hästqvarn, qvarn som drifves med hästar. FH* 4: 84 (1499). — hästa redhe, *n. sadeltyg el. seltyg. Gr (Cod. I)* 365. — hästa skarn, *n. hästgödsel. PM* 10. — hästa skipte, *n. [Isl. hestaskipti] byte af hästar. Bil* 732. — hästa sven, *m. [Isl. hestasveinn] L. stalldräng. Di* 99. — hästa taghl, *n. tagel. af grofuo hästa taghle KL* 334. — hästa vaktare, *m. hästvaktare. Lg* 3: 218.

hästfoter, *m. hästfot. trodh vudher häst fotum ena fatöka änkia son til dödh Bil* 375. *Jfr* hästa foter.

häst fyl, *n. L.*

hästhaghi, *m. [Fnor. hesthagi] hästhage. unum hästhaga SD* 2: 153 (1293, *nyare afskr.*). *Jfr* hästa haghi.

häst hus, *n. L.*

häst klif (-klef), *f. L.*

hästskor, *m. [Isl. hestskór] hästsko. lath jac sla the hestsko, som i mich befälte BSH* 5: 155 (1507).

hästskosöm? *n.?* hästskosöm. rykte fram een hamar oc fyro hesto söm (*för* hestskosöm? *för* hesta söm?) oc slogh een j hwan fotin *ST* 268.

hätiskhet, *f. [Mnt. hetischeit] hätskhet, hat. fa the til konung hätiskhet MD (S)* 230. *Jfr* hätskhet.

hätskelika (hedzkelige. heskeliga), *adv. med hätskhet, med fiendskap. haffeer hedzkelige ganget epter the . . . gode mens i radet . . . langlige skade BSH* 4: 226 (1497). vare ingom heskeliga vrede *MD* 420.

hätskeliker (hetzskeligh. heskeligh. heskelig), *adj. hätsk. rigesins hetzskelighe fiendhe FM* 441 (1509). alles waress oc eders heskelighe fiendhe *BSH* 5: 175 (1507). aff then heskelige almoge *ib* 559 (1516).

hätsker (hädzsker: -ske *FM* 518 (1511). hedzsker), *adj. [Mnt. hetesch] hätsk. tiil at affuerie the hedzske rigisins fiendher FM* 403 (1509). *ib* 480 (1510), 518 (1511). *BSH* 5: 205 (1507?). *BSH* 20: 71 (1506). *Jfr* ilhätsker.

hätskhet (häskheet *BSH* 4: 66 (1479). heskhet *FH* 1: 67 (1490?). hädzheth. hetzheth *FH* 1: 69 (1490?). hedzkhet), *f. hätskhet, fiendlighet, förbittring. medh store hädzheth oc wrede BSH* 5: 303 (1508). at the ey finge bruke theres hedzkhet ok skade *ib* 476 (1511). *ib* 4: 66 (1479). *FH* 1: 67 (1490?), 69 (1490?). *Jfr* hätiskhet.

hätta (häta (*i rim med thrätta*) *Al* 1961, 9735. -te), *v. [Isl. hætta] L. försöka, våga. med prep. til. ther thordhe ängin til at häta Al* 1961. wil ther til häta *ib* 9735. — hätta viper, *äfventyra, våga, förlora. vtan han hätte halsin wiid RK* 1: 529. *Jfr* viperhätta.

hätta (imperat. hät), *v. [Isl. hætta] L. upphöra. hät (häll; orig.: hættv) herre tala ekki sa Di* 68.

hätta (hetta), *f. [Isl. hetta] L. mössa. tha ewangelium wardhir läsith skal thu staa, oc skalt taka thiin hath ellir hetto aff thino hofdhe ST* 188. göris

en kappa äller hätta aff twädobloth skin äller lädher swa ath hon rækker nidher affwer axlana *PM* 13. oppa höfdheno tha hafuñ (*näml. bröderne*) ena graa hetto aff klädhe ellir wadhmal medh enom stakkutom strwt *VKR* 12. alle prästene oc brödrene magho hafua . . . en kughul af graa watmale oc hättan wari sömadh vidh kughulin *ib* 70. ffocarij sculu ekke hafua kuffa vñan mantolin vñan ofuir kiortelin huilkom vari hettan tilsömath som andre reenlifuis män *ib* 3. naar the ärfuodha läggin aff mantolin oc hafuñ for han hettona ther til skipadha som the aff sancti benardi oc benedictj ordin *ib*. til widhirkennilse tekn hafuñ (*näml. stechirhws quinnor*) skaplara vñan hetto *ib. ib* 23, 43, 50. *Bir* 4: 24, 101. *KL* 84. — *büdl.* han haffwer en dywpa hetthe i brysth radh *BSH* 5: 20 (1504). — *Jfr* **biugh-, manna-, prästa-, skarlkans-hätta.** — **hätto brödher (hetto-),** *m. pl. hättbröder, fetaliebröder.* böriado thä i stokholme et selskap, oc thet kalladhis hettobrödher *OB* 212. *Jfr* **fetalia.** — **hätto klädhe,** *n. klädning med vidfogad mössa?* eth hättoklädhe aff kvmist *SD NS* 1: 594 (1406).

häver, *adj. [Isl. hæfr] dugtig.* han vart häffuer mader *MD* 318.

hävulse, *n. pl.? svullnad.* tz borttager then heffuulse *LB* 7: 29. *ib* 246.

hüzla (hädzla), *f. [Jfr Isl. heita i bem. lofra] L. löfte, på löfte grundad gåfva till kyrkligt ändamål?* ath . . . herra niclis ärkebiscop j vpsala . . . a sinne kirkio vägna aff olaffs hädzloo ok lösth (*för löfth*) sancte olaffue giorde när edher ok ränta loffuade for hans hedher oc högtydelicana dyrkan jnnan varth rike eller vñan ökande oc wthiudandhe (*för wthiudandhe*) som honom synes nyttog wara maa skikka oc radha (*de rotis beati olaui regis et martyris gloriosi, vobiscum prouenientibus, pro ipsius honore et celebriori cultu infra regnum nostrum vel extra ampliando, prout sibi videbitur expediens, ordinet et disponat*) *SD* 3: 132 (*öfvers.*).

hö (höö), *n. [Isl. hey] L. hö. SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). eet las hö *BSH* 1: 196 (1387). räfsadho höö *Ansg* 247. brände thet höödh alt i asko *ib*. thok litith aff höö *Bo* (*Cod. B*) 344. vppa hööno *ib*. *Al* 9325. viisnadhör som hö *MP* 2: 260.

höbol, *adj. behäftad med bräck?* än han är mwskögddher eller kroplytter eller höbol (*si gibbus, si lippus, si albuginem habens in oculo, si jugem scabiem, si impetiginem in corpore, vel herniosus*) *MB* 1: 370.

höbos (hö boos), *n. höboss, boss af hö, groft hö (som ratas af boskapen).* war ther jäta äller krubba bygdh huar asnane ato w oc ther war vti litit af hö boos som annat stalz wrak huast oc groft som diurimim ofuer lop ther hafdho ätit w *Lg* 46.

hödys (-dös. höödöss *BSH* 5: 405 (1510)), *f.?* höstack. boteck[t]e . . . hödösen med wat ocledde *BSH* 5: 155 (1507). *ib* 405 (1510).

höfang, *n. L.*

höfpa, *se* **hofpa.**

höfdhe? *n.?* [*Jfr* **hovup**] *upphof, ursprung?* —

höfdhis alder (höfdes-), *m. ursprungstid, begynnelse?* thes mera huatna skils aff höfdes äldri, thes mera thz fördärvas *KS* 7 (17, 8).

höfpinge (hofdinge *Lg* 3: 526. **hoffdinge** *LfK* 236, 239; **-a** *ib* 237. **hofthinge: -anom** *KL* 75. **hyfpinge: -in** *ib* 184. **hyfdhinge: -a** *Bo* 58, 72; **-ane** *ib* 182. *sing. oblik kas. höfdinga. höfdhingia* *MB* 1: 384, 385. **höfdhingia** *ib* 227, 339. *pl. -ar. -iar: höfdhingia* *MB* 1: 383, 385; **höfdhingia** *ib* 291; *Lg* 34. *dat. höfdhingiom* *MB* 1: 383), *m. [Isl. höfðingi] L. princeps, höfðing, förste.* fangapo . . . kunugen af bene[m]arin ok hans son. matugho quinnona. ok andra flere höfpinga *Bu* 177. höghboren höfdhinge erik . . . swerikes danmarks noriges rika konunger *BSH* 2: 35 (1396). ens landz höfthinge *KL* 75. petrus war . . . apostolorum höfdhinge *Bil* 110. war höfdhinge oc hertoghe ower sina släkt *MB* 1: 290. um styrilse kununga ok höfdinga *KS* 1 (1, 1). girughe ok odyghdelike kununga ok höfdinga *ib* 29 (74, 32). af enom girughom ok orättom höfdinga *ib* 30 (76, 32). *ib* 1 (2, 1), 5 (12, 6) *o. s. v. Bo* 58, 72. *MB* 1: 227, 291, 383, 384, 385. her vlf lagman ok hofdinge ouer alt närikä härädhe *Lg* 3: 526. ey skal thu banna thinom höfdhingia (*principi*) *MB* 1: 339. the omildo hyfdhingane (*principes*) oc pharisei *Bo* 182. *ib* 195. lät han (*Herodes*) sampna alla höfdhingia (*principes sacerdotum*) saman *Lg* 34. een höfpinge (*tribunus*) bap at hans hustru matte fa see han *KL* 184. o sancte stephane, iak ser tik wara en storan höfdinga när thinom gudhi *Lg* 294. figh . . . see mörkrenna höfding *LfK* 236. *ib* 239. saagh hon heluitis höfdinga luciferum *ib* 237. wredhinna höfdhinge *Bir* 4: 76. thenna bygninganna höfdinga (*föreståndare*) *ib*. *Jfr* **diäfla-, flärpungs-, härads-, höghväldis-, lands-, prästa-höfpinge.** — **höfdhinga barn,** *n. höfdingsbarn.* *KS* 51 (129, 55). — **höfdhinga domber (höfdhingia domber),** *m. [Isl. höfðingjadómr] höfdingevälde, herravälde, makt.* wars herra höfdhingia domber ouer alla män *MB* 1: 473. — **höfdhinga döme,** *n. 1) = höfdhinga domber. Bir* 1: 256. *MB* 2: 246, 308. 2) höfdingedöme, område öfver hvilket någon är höfðing. *Bir* 3: 75. — **höfdhinga lös,** *adj. [Isl. höfðingjalauss] utan höfðing.* rikit war höfdinga lösth *Di* 281.

höfdhinger, *m. L. = höfdhinge.* huru konunghir älla höfdhinghir skal styra landh älla almogha *KS Fragm.* 14. hua kunung älla höfðing enwaldughan *KS* 9 (22, 10). *Al* 7994. — **höfdhings man,** *m. man som tillhör en höfdings omgifning, hofman.* *KS* 42 (109, 45).

höflika, *se* **hövelika.**

höfliker, *se* **höveliker.**

högöra (höö-), *v. göra hö, ansa slaget och till torkning utbredt hö.* fan jak ther en jöns nilesson landboo . . . som höögiorde *FH* 7: 56 (1476?).

höghaltare, *n. högaltare.* högaltaret j abo domkirkio *FH* 6: 20 (1449). *Jfr* **högha altare.**

höghborin (höghboren. höyboren. hogborin: -bornom *Bir* 5: 109. **höghburin),** *adj. högboren, högättad.* allom scal gifuas liika godh prouenta höghbornom som laaghbornom fatighom som

rikom VKR 16. *Bir* 4: 36. höghbornom qvinnom *ib* 3: 206. swa mykyt rikare ok höghbornare thv äst swa mykyt hardhare rekenskap kräffs aff thik *ib* 2: 283. thu äst höghborin aff godhe äät *Al* 10493. fatighman höghburin är laghir i hedher *GO* 378. laten siwnkä idhrä wredä, som j haffuin til then vnga herrin och höghbornä *Va* 17. e huru höghburnir män päät äru hälst *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). *Ber* 292. aff hogbornom förstom konungom oc rikissens raadh j swerike *Bir* 5: 109. höghborins (*illustris*) herra konungzins i swerighe drottshätte *SD* 6: 168 (*öfvers. i vidim. fr.* 1441). idher höghburnan herra oc första herra albrict . . . sweya oc göta konung helsom wi *BSH* 1: 187 (1386). höghboren höffdhinge erik mädh gudh nadh swerikes danmarks noriges rika konunger . . . oc höghboren förstinna . . . drottning margareta *ib* 2: 35 (1396). höghburens herra oc första mins herra konung erikx domhafuande *SD NS* 1: 9 (1401). *ib* 14 (1401), 400 (1405) o. s. v. *EG* 67. erligh och höyboren furstha och strenghe riddhare her swanthe nigelsson sweriges rikes forstandare *BSH* 5: 197 (1507).

höghborinhet (högborenhet), f. högborenhet. *ss titel.* iders naadis högborenhet *FM* 97 (1497-1501).

höghbälde (-bälle MP 1: 284; Bir 1: 339, 2: 70, 3: 258. högbälle ib 4: 53, 54. högbelle MP 2: 260; Bir 4: 80; MD (S) 243; RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 283), f. och n. (Bir 4: 53, 54; RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 283) pompa, härlighet, ståt, prakt. merkes ther mz (*med guld kronan*) stortt konwngx högbelle *RK* 1: (Yngre red. af LRK) s. 283. — *vanl. i tadlande mening: präl, skryt, högfärd.* hwar är thin höghbälle ok thina dyro hästa *Bir* 1: 339. för än thessa världinna högbelle är forsmadh *MP* 2: 260. världinna höghfärdh oc höghbälle *Bir* 2: 70. *ib* 3: 258, 4: 53, 54, 80. höghbälle af licamans fägrindh ok störk oc rikedomum *MP* 1: 284. dragher honom (*konungen*) . . . offuer land och slot til högbelle *MD (S)* 243. — *gen. med adj. bem. prälande, öfverdådig.* göra tholik högfärdh-ogh ok höghbällis thing *Bir* 3: 135.

höghbyrdhelikhet (högbyrdelegghet. hög-bördlegghet. högördlegghet), f. högborenhet. *ss titel.* som edher högördlegghet oc well betänckie kan *BSH* 5: 75 (1506, *till riksföreståndaren*). eder herredöme och högördlegghet *ib*. hermed eder högbyrdelegghet then alzmekteg gudh befalandes *ib*.

höghbyrdhoghet (högördigheet), f. = höghbyrdhelikhet. tala wiidh edra högördigheet *BSH* 5: 75 (1506, *till riksföreståndaren*).

höghp (högp. höght MP 1: 272; Bir 3: 336, 435, 442, 4: (Dikt) 247; ST 26; Al 5051. högt Lg 636; Su 249; LfK 215. högth Lg 3: 136, 152, 398. hökt MP 1: 50, 272; Gr (Cod. D) 365; Su 44, 63; Lg 3: 387. högh KS 85 (208, 93). hödh RK 3: 613. -ir), f. [N. högd. Jfr Isl. hæð] 1) *höjd, utsträckning uppåt.* hans högdh längdhen oc breddin waaro all lika *MB* 2: 367. tha är thinna siäl vidhlekir tholkir som himilsins oc högdhin ey oiämpn *Bo* 78. flögpe nīpar at eno siastighi alna högp *Bu* 168. 2) *höjd (i motsats till djup), riktning uppåt, ofvan marken varande rymd, högre del af luftkretsen.* en ände af them twem wāghomen bare sik rät nidhir j nidhirsta ok annor vp j högdhena (*tendebat*

Ordbok.

sursum) *Bir* 1: 214. rökilse röker vpfar j hökt *MP* 1: 50. vpuändhe thit änlite j hökt *ib* 272. rät vpp thit hierta j höght *ib*. hulke som . . . hauande spiwt j handom halla them op j höght *Bir* 3: 336. kälde watnom vpspringandom j höght *ib* 4: (Dikt) 247. *ib* 3: 435, 442. *ST* 26. *Al* 5051. saagh op i högth epthe honom *Lg* 3: 136. loot konungän han vp hängia j hökt *Gr (Cod. D)* 365. örnin see aff högdh-inne hua hans vng vjl skadha *Bir* 3: 222. — (*him-melens*) *höjd, Guds och de salige andarnes boning.* gudh fadhir j himerikis högdh *MP* 1: 3. *ib* 24. vm dominicus fore nidhir af hymerikis högdh *Bir* 1: 357. til the höghdhina ther ängin gitir begripit ändan j guddomsins valde *ib* 2: 268. ära wari gudhi j höghdh-inne *Lg* 69. *VNB* 2. 3) *höjd, högt belägen mark.* the haua dighran förmon, å mera höghd äru stadda *KS* 84 (206, 92). *ib* 85 (208, 93). 4) *det öfversta (af något), topp, spets.* nar thu kombir j träsins högdh *Bir* 1: 270. hans (*stegens*) högdh (*cacumen*) hannadhe himillin *Ber* 143. bärganna högdher *Su* 40, 164. 5) *ofvanvåning, loft.* lat raab männene vpstigha j sit lofto älla högdhena j sino huse *MB* 2: 6. een fyrepil kom i hödh (*i slottets öfversta del*) ther före the oppe waare komme i nödh *RK* 3: 613. 6) *i förbindelsen:* up i högdh, *med hög röst, högt.* Jfr *Aasen, Norsk Ordb.* högd, *bem.* 5. thentidh thu thzta talade wp j högt *Lg* 636. ropa op i hökt *Su* 44. *ib* 63, 249. *LfK* 215. tywtha op i högth *Lg* 3: 152. *ib* 387, 398. lo vpj högth *JP* 10. — Jfr **biärgs höghdh.**

höghe, f.? [*Mnt. hoge*] *höjd, utsträckning uppåt.* hundradha fampna hafuer han (o: mwr) til höghe *Fl* 973. (höghina *MP* 2: 149 är sannolikt en miss-skrifning; sammanhanget fordrar ett ord med betydelsen: jordagods, gård, Lat. villa, nyss förut åter-gifvet med by.)

höghelika (höghelicha VKR 16, 19, 33. höghe-ligha RK 3: 895. högheliga MB 2: 327. höge-liga ib 284; Di 198. högholika ST 97. höghlika KS 71 (174, 77). höglikä Va 17. hofflig FM 215 (1504)), adv. [Jfr Isl. háliga] 1) *högt.* swa höghelica vpfa *Bo* 254. vp lypte min son mina siäl . . . höghelikare allom androm *Bir* 1: 23. iak sitir höghelika *ib* 89. 2) *högeligen, i hög grad, mycket.* som ipär myok höghelikä varpape *SD* 5: 636 (1347). höghelika warna vm rikesins wario ok fäste *KS* 74 (182, 81). *ib* 71 (174, 77). thetta är them höghelicha forbudhit *VKR* 16. *ib* 19, 33. *ST* 97. *Va* 17. *FM* 215 (1504). at huars eens hálga mans sinne oc wndirstandilse mykit höghelika (*för höghelikare*) owergaar hwars ons wisasta mästara wndirstandilse än mästaranna wndirstandilse owergaar hwars eens olärda oc fakunnoga manz wndirstandilse *Su* 270. höghelikast godher *Ber* 15. är renlikin höghelicast hallande (*summe studendum est munditiæ*) *Bir* 2: 106. godhe kronas höghelika (*sublimius*) *ib* 1: 261. *ib* 2: 38, 68. han vt rönt högeliga sin wisdom (*magnifice . . . sapientiam tractabat*) *MB* 2: 284. akthar thz högelikast (*förnämligast; orig. har dock non quidem, hvilket kanske af öfversättaren blifvit orätt läst*) j tässe book, them at lära, swa som fakwnnoga *Su* 2. — *mycket, ifrigt, innerligt.* thz är thz iak höghelika bidher *Al* 3118. *Ber* 286. takkade hanum högeliga *Di* 198. högheliga glädhiandis *MB* 2: 327.

— *dristigt?* thz skal iak saa högheligha waagha *RK* 3: 895.

högheliker (höghelikin *MP* 2: 149. *f.* höghelik. höghligh *MB* 2: 195. höglikin *MP* 1: 40. *n.* höghelikt *Fr* 1793. höghelikit *Bo* 93. *ack. sing. m.* höghelikin *Iv* 1192. *ack. pl. n.* höglikin *MP* 1: 26. höghligh *MB* 2: 195), *adj.* [*Jfr Isl. háligr*] *altus, excelsus, sublimis.* 1) *hög, högt liggande.* föras i höghelicare stadh *Bir* 2: 22. 2) *hög, upphöjd, ansenlig, utmärkt.* höghelikin gudh ödhmyukadhe sik *MP* 2: 149. til hans (*Guds*) höghelica thing (*sublimia*) formaghom vi ekki vpfare vtan mz ödhmiuktinne *Bo* 15. swa höghelikit vald (*majestati*) *ib* 93. iohannis höghelica värdhelikhet *ib* 82. höghligh wärdughet *MB* 2: 195. the högheliko kämpa *Bo* 246. *ib* 187. *Bir* 1: 48. *Lg* 3: 44. mz margha höghelik (*kanske för hövelik*) skara the ridderlika plägha fara *Fr* 1797. mz manga högelica (*kanske för hövelica*) jomfruwor skara *RK* 2: 189. swa höghelike (*excellentes*) for androm som fingrin j handinne *Bir* 1: 170. bidhia for thänna höghelikasta ok hälgha stadhenom rom *ib* 381. 3) *hög, upphöjd, högstäm.* hörande the höghelico (*excelsa*) ordhin *Bo* 238. — *hög, högtrafvande.* han astundar at lofwas aff mannom oc ey aff gudhi thy predicar han höghelik thing (*sublimia*) *Bir* 3: 91. 4) *hög, stor, ansenlig.* til swa höghelica fulcomlikhet *Bo* 31. dygdhanna höghelica storlikhet *ib* 99. höghelik lön *Bir* 1: 347. *MP* 1: 26. *KL* 106. höghelikare dygpe *ib* 181. *MP* 1: 40. gudh höghelike kärlekir *VKR* xv. höghelik vadha *Fl* 476. een höghelik skadha *Iv* 2855. een höghelik lykkä *Fr* 1696. eet höghelikt gaman *ib* 1793. hafdhom vi äkke fangit hans höghelicasta gafwo *Bo* 254. *Lg* 819. han swoor tha een höghelik (*dyr*) eedh *Iv* 608. *ib* 1192. 5) *hög, vigtig.* thzta wonderliga oc högelica ärande *Lg* 816. *MB* 2: 195. — *Jfr iämhögheliker.*

höghelikheth (höghlikhet), *f.* 1) = höghp 1. thw formatte ey begripa bokastolsins langlikhet ok vidhleek ok ey diuplikhet ok ey höghlikhet *Bir* 3: 448. *ib* 2: 104, 3: 112. *Bo* 78. 2) *höghet, upphöjd ställning, förnämhet.* redhobone äru the til hedhir ok kirkionna värdhelikheth höghelikheth *Bo* 99. *Gr* 281. 3) *höghet, förträfflighet.* af hans (*Guds*) mangfalle dygdh ok höghelikheth *Bir* 1: 135. *ib* 111, 3: 62.

högher, *m.* [*Fgutm. haugr*] *L. hög, kulle.* stodh oppa enom högh *ST* 343. *Al* 8558. — *i ortnamn.* grimshögh *SD* 2: 133 (1292). — *Jfr asko-, dyngio-, glas-, iordh-, myra-, myro-, stena-, vidha-, ätta-* högher. — högha byr, *m. L.*

högher (hogher: hoghom *Bil* 732; hoghum *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *n.* höght. högt *Lg* 3: 14. hökt *Bil* 110; *KL* 190. hökth *RK* 3: 2271. hiöght *Bu* 422. hiögt *ib* 57. hogt *Di* 11. *komp. höghre. superl. högster. högxter. högxster. höxster. höxter. höster: höstä VGL II F. 39; hösto Bil* 339. höghaster *ib* 213; -asta *ib* 339; -ast *MB* 1: (Cod. B) 563. höghester: -este *Ber* 285. högister: -ist *Bil* 157), *adj.* [*N. hög. Isl. hár*] *L.* 1) *hög, sträckande sig långt i höjden, reslig.* stegh up iui tornet. som pät var högst *Bu* 168. ower högxsto bergen *MB* 1: 170. högher at wäxte *Bil* 281. a mykit hoghom häste *ib* 732.

huru lankt är fran thy hym(ilen är) höghaster (oc til) häluitis *ib* 213. 2) *hög, af en viss utsträckning i höjden. med gen. the waro thriggia fota högh Al* 8695. thre teluinga alna högha *Lg* 92. 3) *hög, högt belägen.* steg styre mannen opp i thz högxta (*toppen*) oppa skepet *Lg* 3: 694. 4) *hög, ljudlig.* mz höghom skälle latir *KL* 186. mz makta högho rope *Bo* 204. ropandis mz höghe rösth *MB* 2: 355. 5) *hög, upphöjd, ansedd, förnäm.* bäträ är godh lykka än högh byrdh *GO* 951. aff höghe släkt *Bir* 2: 283. afwnnande androm at the äru höghre än the *ib* 1: 101. höghum sum laaghum *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 478 (1345, *nyare afskr.*). *MD (S)* 229. o högheste gudh hiärta *Ber* 285. thäs höxsta son *Lg* 32. thz war höghre offer, ower all annor offer *MB* 1: 478. thz högha altarit *Bir* 4: 83; *jfr högha altare.* waru ther höghasta (*förnämsta*) scola hösto connistä (*scholæ liberalium artium*) *Bil* 339. höxsta (*förnämsta*) stempnor *SO* 71, 72. *ib* 107. högth (*högt ansedt*) är herra budh (*Jussio sweuit heri celsi sublimis haberi*) *GO* 461. — *utmärkt, framstående.* pe visto han wara . . . höghan i gope liuerne *KL* 189. 6) *hög, stor, betydlig.* högh iärtekne *Bil* 747. högre lykka *RK* 1: 291. til mere visso oc höghre beuaring *SD NS* 1: 99 (1402). *ib* 102 (1402). tel thes höghra ok störra witrilse ok forwarilse ok stadhfestilse *ib* 2: 117 (1409). til höghan wadha *MB* 1: 324. högher skadhe *Fl* 1696. *RK* 1: 1785. en högre sorgh *ib* 4393. the högha nödh *Fl* 2052. een högh oskäl *Iv* 1422. huru högh hans bruth the waara *RK* 3: 2874. ödmiwk thiänist faar högh lön *GO* 934. högha päninga *Fl* 1549, 1841. *Fr* 176. swa höga rikedomas *Su* 42. thz höxta godha *Ber* 15. een mästara han hafde a högha aliit *Iv* 5352. — *i thät högsta, i högsta grad.* til gwdhi som är alsmechtogher ok y thz aller högxsta godher ok wijs *Gers Ars* A 4. 7) *viktig.* högh skiäl *KS* 59 (146, 64). i allom höghom sakom *ib* 71 (174, 77), 72 (176, 79). *Iv* 5440. *RK* 1: 2114. *Lg* 3: 195. 8) *svår.* nar han hawir doma älla nakir högh (*ardua*) thing fore sik *Bir* 3: 304. — *n. adv.* 1) *högt, högt upp, högt uppe.* lypte svärpet hiögt i väpret *Bu* 57. stop höght iui folkeno *ib* 196. hans licame sitar högra än nokor himil *ib* 145. örnin flygher fughla högist *Bil* 157. höghst (*öfverst*) jnnan sancti marchi thorne *ib* 254. han war hökth paa brunkabergh oppe *RK* 3: 2271. 2) *högt, på el. till en viss utsträckning i höjden. med gen. flughu twäggia alna höght fra iordhinne MB* 1: 395. 3) *högt, ljudligen.* sungo sua höght *Bu* 14. öpte hiöght *ib* 422. hökt piwtande *KL* 190. *Bil* 110. *Di* 11. 4) *högt, högeligen, mycket.* som mik aldra högxst täkkias *Bir* 4: 71. hwi rädhis thu nw swa höght *Al* 8283. bidhiom wi thik mykith höght *ib* 6537. han kunde them ey högra trengre *RK* 2: 1775. morghongawor . . . pär höghre löper än hundrape marker silfs *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). allirigh mere älla höghra (*för högre belopp?*) thet wt sätia *SD NS* 1: 97 (1402). — *kraftigt.* höghre betigha *SD NS* 1: 543 (1406). — *Jfr alna-, ful-, iäm-, knä-, of-högher.* — högha altare, *n. och m. L. högaltare.* til höghä altaren förnäfuz klostors *SD* 5: 563 (1346). *ib* 564. sculu haffuas thre messor for högha altare *VKR* 14. fore högha altare growo the han

nider *RK* 1: 1268. *ib* 1898. högha altarit *Bir* 4: 83, 84. *Jfr* höghaltare samt thz högha altarit under högher. — högha kor (högekor), *m.* högkor. hwaluith oc högekoren *RK* 2: 7346. *Jfr* höghkor.

höghfärp (hoghfärdh *Lg* 3: 192. hogfärdh *Bir* 4: 80. hogh färpe *ib* (*Avt*) 180. hogfärpe *ib* 181. höghfärfe (*för* -färpe) *ib* 180. höffärpe *ib* 179), *f.* [*Mnt.* hochvart] 1) *högfärd*, *öfvermod.* höghfärdhin är alra synda vphof *Bo* 33. fallir hon ij hoghmodh oc höghfärdh *ib* 95. for tryzko ok höghfärdh wilde han ey skripta sik *KL* 10. *Bir* 4: (*Avt*) 179, 180. *Bil* 225, 383, 794. *KL* 108, 186, 188, 189. *Bir* 1: 51, 4: 80. *LfK* 45. 2) *stāt*, *prakt*, *präl.* foor til borghenna mz mykle hoghfärdh *Lg* 3: 192. aff store högfärdh oc onyttoghe *Bir* 4: 80. koma til nakan hedhir älla wärlidinna höghfärdh (*mundi superbiam*) *ib* 1: 90.

höghfärpa (hoghfärdha: -as *Ber* 51. -ar, -ape), *v.* högmodas. aff henne (*dygden*) högfärdha (*för* -as?) *LfK* 47. — *refl.* höghfärpas, *vara* högfärdig, högmodas. *abs.* han höghfärpapis *KL* 185. hwat höghfärdhas thu *Bo* 42, 124. kan äkke höghfärdhas *ib* 89. *ib* 105. *KL* 189. *Bir* 1: 90, 2: 239. *LfK* 44. — *med prep.* af. höghfärdhadhos some aff sino myklo witi *MB* 1: 155. *MP* 1: 17. *Bo* 73. *Bir* 1: 12, 301, 2: 127. *MB* 2: 154. *Su* 171. — *med prep.* i. nar hon höghfärdhas j sine grymmelighet *Bir* 3: 76. *Ber* 51. *Su* 440.

höghfärdhelika (höghfärdeliga *MB* 2: 288, 306. högfärdeliga *ib* 88), *adv.* högfärdigt, *med* högfärd, *med* öfvermod. *MP* 1: 188, 2: 105. *Ber* 112. *MB* 2: 88, 288, 306.

höghfärdheliker, *adj.* högfärdig. *Su* 226.

höghfärdher, *adj.* högfärdig. *MP* 2: 211. *Al* 6551. *Lg* 3: 538.

höghfärpoghas, *v.* = höghfärpas. *med prep.* af. nakat . . . af hwilko ipir pikke at i maghen lowas älla höghfärpoghas aff *KL* 189.

höghfärdhogher (höghfärdhogher. höffärdogher: -oghe *MP* 2: 32. hoghfärdhogher: -ogha *Bir* 2: 106), *adj.* 1) *högfärdig*, *öfvermodig.* mz ödmiuktinna swärdhe dräpa höghfärdogha owinin *Bo* 31. höghfärdogha oc hoghmodogha oc ordhfulla quinnor *ib* 14. *ib* 233. *Bil* 602, 651. *Bir* 1: 52, 2: 106, 239, 3: 228, 327, 4: 78, 79. gifwa högfärdhoghe höghfärdhinna äptedöme *ib* 3: 135. the som göra tholik högfärdhogh ok höghbällis thing *ib*. j höghfärdogho hiarta *ib* 1: 331. mz höghfärdhoghum wilia *KL* 10. höghfärdhoght lifwerne *Al* 6186. högfärdoghe, girughe, skörlifnadz ok bukfyllis älskara *MP* 1: 11. *ib* 2: 32. 2) *prälände.* swa höghfärdoghan fatabwrs redhskap *Bo* 141. *Bir* 3: 327, 4: 78, 79. *VKR* 76.

höghhet (höghet. högheet *MB* 2: 100), *f.* [*Mnt.* hocheit] 1) = höghp 1. i sinne längdh ällar höghet *Lg* 3: 456. — *bildl.* wil aldra dygdenna höghet opstiga *Su* 180. 2) *höjd*, *högt ställe*, *högh trakt.* bärgannas höghet *MB* 2: 99. *ib* 100. 3) *topp*, *spets.* the som wilia haffua aff nakors hög trä fruct the wardha räkkia sik op äpter henne oc bögia sik äpter träsins höghet *Lg* 3: 14. 4) *spets*, *ände.* fran höghhethenne (*summitate*) beskasta haffsens *MB* 2: 41. dalens raphaim höghhet *ib*.

höghia (höia. -ir, -dhe, -dher), *v. L.* 1) *höja*, *förhöja*, *öka.* bölgiona högdhos *Bir* 3: 177. — *bildl.* tha höghis min renlifuis krona mz thwäfaldom lönum *Bil* 557. i kununx rätviso höghis kununx wald ok ära *KS* 48 (122, 52). *Fr* 1673. *Bir* 4: 142. kiände han sit hiarta höghias *Bil* 785. *ib* 112, 383. höghe huargen sin hugh ella äthäue *KS* 49 (125, 53). 2) *upphöja.* höia sik ok sina äät *MD* (*S*) 270. ösgöta mik til konung högde *RK* 1: (*LRK*) s. 226. — **höghia sik**, *upphöja sig.* at vi höghin os ey mera än skiäl säghia *KS* 36 (94, 39). ey är siälenne skadeliket . . . hwrw mykyt hon nidhrar sik wadher sik, wtan thz är storlika wadhelikit, om hon i nakro högher sik ower sik *LfK* 45. — **höghia up**, *upphöja*, *upplyfta.* thz star ey alt a storom krop at een wardher högdher op *MD* (*S*) 254. folsker man högher wp (*exaltat*) sina röst i latrenom *Ber* 175. *Jfr* uphöghia. — *Jfr* förhöghia.

höghilse (höghelse), *n. pl.?* *upphöjande*, *uppresande.* aff . . . kostelika mwranna höghelse *Bir* 4: 80. *Jfr* uphöghilse.

höghinde (*VKR* xiv, 11; *Bir* 4: 10; *SO* 66; -it *KL* 334. höghande *VKR* 57. högiende *SO* 112. höijande *FH* 5: 237 (1524). höiendhe *ib* 3: 101 (1447). hygiandhe *BSH* 5: 529 (1513). hyande: -om *TK* 274. hygende *HSB* 19: 165 (1506). hyghynde *Lg* 3: 445. hoyandh *ib* 549), *n.* [*Isl.* hægindi] *L.* *eg.* lättnad, beqvämlighet; hyende, *dyna.* hafde hon . . . eth höghinde vndir sino höfdhe *VKR* xiv. *ib* 11, 57. *KL* 334. *Bir* 4: 10. *FH* 3: 101 (1447), 5: 237 (1524). *SO* 66, 112. *Lg* 3: 445, 549. *TK* 274. *HSB* 19: 165 (1506). *BSH* 5: 529 (1513). *Jfr* gulskins höghinde. — **höghindis var** (höghändeswar), *n.* var på ett hyende, dynvar. septem höghändeswar *SD* 4: 710 (1340?).

höghkor? *m.?* *högkor.* i högkores bygningh *FM* 253 (1505). *Jfr* högha kor.

höghleker, *m.* [*Jfr* *Isl.* háleikr] 1) *höjd*, *utsträckning* uppåt. vt räkke sik j höghlek ok vidhlek owir annor blomstir *Bir* 1: 392. *ib* 3: 471. 2) *topp*, *spets.* sa han et trä mykith höght at thäs höghlekir togh op til himilen *Lg* 91.

höghmal, *n. L.* — **höghmala balker**, *m. L.*

höghmop, *n.* 1) = hoghmodh 2. försmå ängin medh höghmodhe ella vndrlatom tinom *KS* 25 (61, 27). *Bu* 153. 2) = hoghmodh 3. gör honom . . . höghmodh, wäldh eller skada *TS* 24.

höghmodher, *adj.* högmodig. *Bir* 1: 348. *Jfr* hoghmodher, hughamodher.

höghmodhogher, *adj.* högmodig. högmodogt ok stort hiarta *Bir* 1: 36. *Jfr* hoghmodhogher, högmöpogher.

höghmodhoghet (-heet), *f.* *öfvermod.* med högmodogheet kom han mz mykit bram *RK* 3: (*sista forts.*) 5661.

höghmäktogher (-igh. högmektig. högmecchtig), *adj.* högmäktig, stormäktig. i tülär. her abiörn högmäktighe herris hertwege i sverighe hoffmäster *SD* 3: 121 (1313, *afskr.* fr. senare hälften af 1400-talet). wor keriste högmecchtige herre (*d. v. s.* konung Hans) *FM* 107 (1498). wij screffue eder nade högmektig til *BSH* 4: 223 (1497; till konung Hans).

höghmäktoghhet (högmectughet. höghmek-tighet. högmechtigheet), *f.* makt, myndighet. aff hans nådz högmechtigheet *FH* 1: 188 (1498, *nyare afskr.*). — *ss titel.* ther eders höghmektighet werdigens wele sette fulkomlige tro til *BSH* 4: 223 (1497, *till konung Hans*). hans nades högmectughetz fader (*kon. Kristian*) *ib* 231 (1497). iders naadis högmäctoghhet *FM* 96 (1497-1501). eders nadis högmectighett her med alzmectig gud befallendis *ib* 145 (1502). *ib* 716 (1521). *BSH* 5: 552 (1516).

höghmäle, *n.* [*Jfr Isl. hámæli*] *L.* viktigt mål el. ärende. the al höghmäle skulu wägha ok röna medh skiäl ok sannind *KS* 71 (174, 77). — **höghmälis afganger** (-affgaangir), *m.* svär öfverträdelse. är thet swa at noghar stoor ellir höghmälis affgaangir görs aff systrom ellir brödhrom vtan til *VKR* 39. — **höghmälis balker** (högmelis- *BSH* 4: 113 (1486). högmelis- *GS* 47 (1441)), *m.* *L.* balk i lagen hvilken handlar om högmäl el. grofva lifssaker. *GS* 47 (1441). *BSH* 4: 111 (1486), 113 (1486). — **höghmälis hindring?** (högmelis hinring), *f.* hinder för fullföljandet af ett mål som gäller lifssak? ingen kennes wid sadana högmelis hinring *FM* 248 (1505). — **höghmälis ogärning**, *f.* groft brott. *GS* 45 (1439), 46. — **höghmälis sak** (höghmäles-), *f.* viktig sak. regeradhe . . . höghmäles saker oc ärandhe *Lg* 3: 190. när huilkom han begangit haffde högmälis saker oc ärandhe *ib* 274. j storom oc högmäles ärandom oc sakom *Bir* 5: 23. — **höghmälis ärande** (höghmälis ärinde *VKR* 33. höghmäles ärandhe *Lg* 663. högmäles ärande *ib* 3: 423), *n.* viktigt ärende, viktig sak. disputeradhe höghmäles ärandhe ällar lärdom *Lg* 663. han haffde oppa thentidh högmälis ärandhe för händher *ib* 3: 308. *ib* 190, 274, 423. *VKR* 33. *Bir* 5: 23.

höghmässa (höghmessa: -ona *Lg* 3: 380), *f.* [*Jfr Isl. hámessa*] högmessa. för än höghmässan (*summa missa*) är sagdh *Bir* 2: 158. tha högmessan war swnghein *Lg* 3: 189. han hult siälffuer höghmessona sama daghen *ib* 380. *KL* 65. *Bir* 3: 204. *VKR* 22, 48. *Ansg* 255. *RK* 2: 7342. *Lg* 3: 25, 512. i dag wnder höxmessan (*för högmessan*) *BSH* 5: 168 (1507).

höghmødha, *f.* högmod. *KS* 44 (113, 48). *Jfr* hughmødha.

höghmødhe, *f.* 1) högmod, öfverdåd. hauer hugh ok wilia til godhz ok höghmødhe *KS* 48 (121, 52; *kanske att föra till* 2). 2) häftigt begär. hauer ey hugh ella höghmødhe til wärlidzlik ting thöm the kunna ey få *KS* 48 (121, 51). — *Jfr* hoghmodhe.

höghmødhelika, *adv.* högmodigt, öfverdådigt. haldr sik höghmødhelika i hugh ordom ok äthäuom *KS* 48 (121, 51).

höghmødhin (-en), *adj.* högmodig. *KS* 48 (121, 51).

höghmöpogher (höghmödhogur *KS* 36 (93, 38). höghmödughr *ib* 48 (121, 52)), *adj.* högmodig. höghmöpoghe riddara *Bu* 508. *KS* 36 (93, 38), 48 (121, 52). *Jfr* höghmodhogher, hoghmodhogher.

höghre (höghdhre *Ber* 70. höghore: höghoro *Bu* 197. hoghre: hoghro *Bil* 719), *adj.* komp. [*Isl. hægri*] dexter, högre, höger. pär iorþapes han ok tua (hans) döttar. annur venstra vägh ok annur höghra

vägh viþar han *Bu* 200. sat a hans höghro hand *ib* 21. aat höghra armenom *Bo* 199. for wärk höghra sidhona *LB* 2: 9. *Bu* 145, 197, 525. *Bil* 719. *Ber* 70. han ägher staa j höghra choor *Bir* 5: 26.

höghsläktadher, *adj.* högättad. *Bir* 1: 88, 3: 59.

höghsäte (höxsäthe), *n.* [*N. høgsäte. Jfr Isl. háseti*] högsäte. atilius konung . . . bad honum sitia när sik j högsätith *Di* 224. konung atilius sath j sine höxsäthe mith för bordith *ib* 244. *ib* 226, 277. the sätte honum (*Sten Sture då han blef riksföreståndare*) i högsäthe *RK* 3: 1921. *BSH* 5: 138 (1507).

höghtip (höghtiidh. högtijdh. hyktiid *FM* 606 (1513). hyctiid *BSH* 5: 10 (1504). -ir), *f.* [*Jfr Isl. hátíð*] *L.* högtid, fest. 1) kyrklig högtid, högtidsdag. annur vara fru höghtip *Bu* 8. þe höghtip kallas kyndelmässa *ib*. sanctus petrus hawir tre högtidher *Bil* 110. skipadha höghtidhir *Bir* 3: 156. sancti michels högtid *ib* 4: 14. horna höghtidher oc ludhra *MB* 1: 498. *Bu* 9. *Bil* 111, 284. *Bo* 243, 252, 253. *FM* 606 (1513). *BSH* 5: 10 (1504). haldar kerkian pär af höghtip *Bu* 6. þän daghen haldar kirkian höghtip af hanom *ib* 166. hallir högtidh aff androm henna högtidom som är henna födzla oc färdh til hymbla *Lg* 3: 46. thzta gästabudhit var äunkte vtan en syn af the höghtidhinne i himirike scal morghon vara af thessom trem helghom konungom *Bil* 916; *jfr* 2. 2) fest, gästabud. til nakrä af þässom fornäfdom höghtipom *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). *ib* 480. tha wardh konungxsens höghtiidh, epter thy som han war födder (*natalitius*) *MB* 1: 236. gör hans fadher mykla höghtiidh a then dagh smaswenin wandis aff modher mielk *ib* 197. *ST* 221, 226, 468. *Li* 171. — bröllopsfest, bröllop. the höghtiidh burdhis nu mz priis *Iv* 1554. tha miin höghtiidh skal wära *Fr* 2861. *ib* 3013, 3035, 3094. *Iv* 1574. *ST* 454. 3) fröjd, ära, härlighet. o hwath stor högtidh iak faar *Lg* 3: 120. thz er formykin högtidh *ib*. iak haffwer nogh hög tijdh alth lykwel *ib*. — (?) ther daghlecha haltz messa aff eenkannerlecho siw jungfrw marie höghtidhom (*fröjder?*) i hwarre wichu *SD NS* 2: 64 (1408). — *Jfr* afflinga-, födslo-, iula-, kyndilmässa-, paska-, pingizdagha-, samnadh-, skirsla-, tiällda-, utvälilsa-höghtip. — höghtidha blaster (höghtiidha bläster), *m.* högtidsbläsande, bläsande vid högtid. ma spöras, hwath skilde at höghtiidha bläst oc sampnadh bläst oc färdha bläst *MB* 1: 389. tha war thz höghtiidha bläster *ib*. — höghtidhis aptan, *m.* [*Jfr Isl. hátíðaraptann*] högtidsafton, afton som närmast föregår en högtidsdag. fastande mina höghtidhis aptna *Bir* 3: 109. — höghtipis dagher (höghtipes-), *m.* [*Jfr Isl. hátíðisdagr*] *L.* högtidsdag. vm en höghtipes dagh *Bu* 3. hiolt hwart aar hans höghtidhis dagh mz dighrum hedher *Bil* 212. *Bo* 145. *Bir* 3: 307. *Di* 164, 165. *MB* 2: 175. — högtid. är oc stor höghtidhis daghir pingiz daghana. ok kirkian hallir stora högtidh a honom *Bo* 253. — *Jfr* paska höghtidhis dagher. — höghtidhis forbudh, *n.* förbud gällande vid el. med afseende på högtider. *MB* 1: 329. — höghtidhis glädhi, *f.* högtidsglädje. *Bo* 24. — höghtidhis hvila, *f.* högtidshvila. *Su* 109. — höghtidhis klädhe, *n.* högtidsklädnad; tyg som egnar sig till högtidsklädnad. purpura som är enskylleliga

konungxliket högtidis klädhe *MB* 2: 241. — **högh-
tipis mässa** (höghtipes-), *f.* högtidlig messa.
försto höghtipes mässa mz ärkebiscops älla paua
bonap sagþe iacobus i ierusalem *Bu* 195. — **högh-
tidhis processio** (med Latinsk böjning), *f.* högtid-
lig procession *el.* procession vid en högtid. sagdhe
mässa äpte ena höghtidhis processionem *Bil* 767. —
höghtidhis prydhilse, *n. pl.* högtidsprydnad, hög-
tidssmycke. all sin högtidis prydhilse pa sigh lagdhe
MB 2: 162. — **höghtidhis sanger**, *m.* högtidssång.
MB 2: 228. — **höghtipis sipper** (hoghtipis-),
m. högtidssed, högtidsbruk. heþna hogtipis sipi *Bu* 9.
— högtidligt bruk, ceremoni? han (påfven Sixtus II)
skipadhe först at mässa skulde sighias mz höghtidis
sidhum *Bil* 450. — **höghtidhis stadhghe**, *m.* be-
stämmeelse om högtid. wm ther äru nakre enkannelike
höghtidhis stadga *Bir* 5: 20. — **höghtidhis time**, *m.*
festtid. j mästum ok mārastum höghtidhis tima. som
är iula tima *Bil* 284. *MB* 1: 482.

höghtidha (-adhe), *v.* hålla högtidlig, fira. hög-
tidhades (för -adho) hans hālga dagh *Lg* 3: 195.

höghtidhelika (högtideliga *MB* 2: 175; *RK*
3: (sista forts.) 5623, 5783. högtidelig *ib* 5429),
adv. [Jfr *Isl.* hátidliga] 1) högtidligen. thz som
han nw höghtidhelika lofuar *Bil* 897. laso höghtidhe-
lica til bordhz *Bo* 51. *ib* 254. *Gr* 266. *MB* 2: 231.
RK 3: (sista forts.) 5429, 5623, 5783. fastagangx
synnedagh, hwilkin wārdslīka daara oc kötlike älskara
högtidelika halla (fira) *Su* 374. 2) sirligt, präk-
tigt. gaa höghtidhelica ok hedhirlica klädde *Bir* 3:
27. 3) högeligen. gud sagh al the ting som han
hafde skapat at the wāro al högtidlik (för -lika; motsv.
ställe: 2: 47 höghtidhelika) godh *MP* 1: 74. jwdit
bleff högtideliga vphögt (*magna facta est*) j bethulia
MB 2: 175.

höghtidheliker (högtideliker: -licana
(komp.) *SD* 3: 132. höktidheliker: -likaste *Gr*
(*Cod. D*) 392. höghtidhliker: -likom *Su* 440.
högtideligh: -lighan *MB* 2: 328. höghtidhe-
likin *Bo* 170, 252. *f.* höghtidhelikin *Bo* 76. *ack.*
sing. m. högtidheliken *MP* 1: 4. *nom. och ack.*
sing. n. höghtidhelikit *Bo* 155, 252. *Bir* 1: 394, 3:
76. höghtidelikit *Lg* 3: 52. högtidheliket *Lg*
333. *ack. pl. n.* högtidheliken *ib* 3: 471), *adj.* [Jfr
Isl. hátidlig] 1) högtidlig. seer thu hwat vārdoghir
oc höghtidhelikir thānne daghin är *Bo* 253. *ib* 252.
Bir 3: 476. *MB* 2: 328. *Lg* 332. högtidheliket bryllope
ib 333. for hans . . . högtidelicana (*celebriori*) dyr-
kan *SD* 3: 132 (*öfvers.*). thätta var höghtidhelikin
oc fulcommit märkelikin gärning (*solemne festum fuit*
hoc valde) *Bo* 76. lāt sighia höghtidhelika mässa *KL*
32. äradhe oc prisade . . . henna concepcionis hög-
tidh oc prädikade allom henne högtidelika halla *Lg*
3: 59 (*dessat båda ställen skulle kunna föras till*
höghtidhelika, *adv.*). vars herra tilqwāmda thime
hulkin helghe fādhir . . . tilbörīadhe at halla hög-
tidheliken (*helig*) *MP* 1: 4. 2) härlig, utmärkt,
praktig. thätta miraculum är mykyt höghtidhelikit
Bo 155. thānne natuārdhin var mykyt höghtidhelikin
(*magnifica*) *ib* 170. the höghtidhelico vāgnane *ib* 36.
Bir 1: 394. *Lg* 3: 52, 471. — fräjdad, ansedd, för-
nām. afla sik höghtidhelikit nampn *Bir* 3: 76. män-

niskionna son ärlikastir oc höktidhelikaste allom
andrum *Gr* (*Cod. D*) 392. mot swa höghtidhlikom gäst
Su 440. wt födh aff höghtidelikom föräldrom *Lg* 3: 51.

höghvälde (högwälle. högwelle. hogwelle),
f.? och *n.* högt välde, höghet. mz wal ok oreth hōia
sik ok sina äät eller sik köpa til högwelle *MD* (*S*)
270. stoor hogwelle ok rikedomā *ib* 293. thes mer
en girugher komber til wälle thes mer han girnas
mz sit högwälle *ib* 307. hwilken själlan findz i högh-
välde (*d. v. s. på tronen*) *Lg* 3: 345. — **högh-
vāldis höfdhinge** (höghwällis-), *m.* mäktig höf-
ding. wtkomne aff mäktoghom konunghom oc högh-
wällis höfdinghom *Lg* 3: 278.

höker (höcker. höher. högh *Di* 273 (*ack.*),
295. *gen. s. med art.* högxsin *Su* 239. -ar), *m.*
[*Isl.* haukr] *L.* hök. falke oc alzskyns höka kön *MB*
1: 359. swa som nakor fughl ällir hökir ther hafwir
fest nakra bradh mällan sina klör ok näff *Bir* 1:
24. *ib* 2: 165. *Su* 239. hökana blistrandhe *ib* 119. ey ära
alle fughla höka (*non alacres visus gerit omnis auis*
quasi nisus) *GO* 605. — hök *ss* jagtfogel. han hafdhe
een hök a sinne hānde *Iv* 173. egh bär hwar man
höök aa hānde *GO* 18. bort flögh hökir aff hende *MD*
392. man skal smaswen driikka gewa som hökö (*d. v. s.*
sparsamt) *GO* 79. redh . . . mz hök ok hwnth *Di*
280. *ib* 14, 273, 295. *MD* 394. slar nidh badha hök ok
falka ok sātther vgglo a rākke balka *ib* (*S*) 230. *Ii* 129.
— *ss* tillnamn. carl høcher *SD* 2: 199 (1295). nicolaus
dictus høcker *ib* 4: 216 (1331). — Jfr falke. —
höka funder, *m. L.*

hökhandske (-hanthzske), *m.* hökhandske,
handske som betäcker jägarens hand dā höken bäres
på denna. II. høkhanthzskæ *SD* 4: 711 (1340?).

höläpa (-lade *BtFH* 1: 212 (1507)), *f.* [Fnor.
heyhlaða] *L.* hölada. *BtFH* 1: 212 (1507).

hölas (hölass *RK* 2: 723. höö lass *Lg* 3: 556),
n. [*Isl.* heyhlass] hölass. *RK* 2: 723. *Lg* 3: 556. illa
guarra som hvnder a hölasse *MD* (*S*) 222.

hölia, *se* hylia.

hölder? *m.* the flyga alle hölta (för höka?) mesth
ther the finna a sith (*sannolikt för asith*) besth *MD*
(*S*) 254.

hömta man, *m. L.*

höna (hāna: -onne *Bo* 67), *f.* [*Isl.* hœna] *L.*
höna. som kyklingane löpa äpte hönonne *Bo* 179. äta
aff ene fete höno *ST* 146. hänt oos the hönōna som
nest sitir hanan *ib*. han hänte hönōna oc hon wardh
skaladh *ib*. *Bo* 67. *Bir* 1: 231, 2: 28. *RK* 1: (*Albr.*)
s. 212. *MD* (*S*) 219. *LB* 2: 60. — **höno skarn**
(höna-), *n.* hönsträck. *LB* 7: 288. — **höno äg**
(höna äg), *n.* [*Isl.* hœnuæg] hönsägg. *GO* 681.

hönefridher (-fredher), *m.* bediandes eder alle
wele swa see oppa med i thenna hönefredh i then
landzende ath ingen finge skade som för sketh är
HSH 24: 117 (1518).

höns, *n.* [*Isl.* hœns] *L.* höns. mannin är . . . ey
thy siidher falkans herra, at han giwer honum sit
höns til födho *MB* 1: 98. stakkuth är höns flugh *GO*
265. eet höns *BSH* 1: 196 (1387). *SD* 4: 465 (1335, *nyare*
afskr.). *MP* 1: 329. *ST* 146, 273, 274, 320. *Su* 114. *RK*
3: 2484. Jfr aker-, rap-, ung-höns. — **hönsa**
flädher (-fieder), *f.* hönsfjäder. bren hönsza fiedror

(förr -ar) LB 7: 210. — **hönsa gräs** (hönsa gress. **hönse gres** LB 7: 228), *n. polygonum aviculare* Lin.? *stellaria media* Lin.? tag hönsa gress som vexer hoss vägen LB 7: 268. *ib* 228. — **hönsa ister** (hönse ijster), *n. hönsister*. LB 7: 27. — **hönsa kiöt** (hönsa köth LB 7: 37, 9: 93. **hönsaköth** *ib* 2: 60), *n. hönskött*. tag hönsa köth LB 7: 37. *ib* 2: 60, 9: 93. — **hönsa sudh** (-sodh), *n. hönsoppa*. hönsa swd reth med yrthom LB 7: 76. dricka eller swpa vngt hönsa sodh varmt *ib* 241. — **hönsa thrækker** (hönsatrekker: -trek LB 2: 69), *m. hönsträck*. LB 2: 69. — **hönsa äg**, *n. hönsägg*. LB 7: 233.

hönsestädher, *se hönsestädher*.

hönsgalla (hönsgälla. hönsgiälla), *f. höns-gäll*, *den tid på dygnet då hanen börjar gala*. stop han vp vm försto höns gallo (*Cod. B giällo, Cod. C gällo* 947) Bu 100.

hör, *m. L.*

höra (*hora* Bir 4: (Avt) 182. *horä* SD 5: 563 (1346). **hera** Bir 4: (Avt) 182. -ir, -pe, -per. *pres. höre* Bu 206 och ofta. **hörör** Bil 213. **hörö** KS 21 (51, 22). *impf. horde* RK 1: 1240 (*i rimslut*). *part. pret. n. hort* RK 1: (Albr) s. 211 (*i rimslut*)), *v. [Isl. heyra] L.* 1) *höra*, *genom hörseln förnimma*. *med ack.* hörpo röst af himirike Bu 63. han hördhe sötan ängla sangh Bil 368. at höra hans predikan MP 1: 84. the som gladlica höra gudz ord *ib*. höra the ting som j hörin *ib* 269. allum peem pässi bref seä ok hörä SD 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). allä the thettä bref hörä oc see *ib* 5: 293 (1344). *ib* NS 1: 1 (1401) *o. s. v.* tha han hördhe framfarande moghan MP 1: 89. — *pass.* hörpes pär sötare sang hans ok hanna (ok ängla) än nocor öron för hörpo Bu 14. hwilkit som opta är badha ört (*för hört*) oc seet LB 3: 26. — *med dat. och ack.* en prästir hördhe enom siukom man scriptamal KL 26. *ib* 28, 84. — *med ack. och inf.* hördhe hona han awita KL 14. vi hörom thom tala guz höghelik thing *ib* 133. — *pass.* hördus ängla siwnga Bil 649. — *med inf. (i aktiv el. reflexiv form)*. tha hon hördhe nämpna luciferi nampn KL 13. hördhe nämpnas sancte birgitto finger *ib* 320. höra läsas bordhläsning oc predikan LfK 145. som thätta breff see ella höra läsas SD NS 1: 317 (1404). — *med part. pret. n.* iac hördhe sakt af enom brodhör thät som mic ey thäkkis KL 270. som thettä breff sea älla höra läsit SD NS 1: 352 (1404). — *med underförstådt obj. el. abs.* kumbar af himirike röst sua at alle höra Bu 6. pik är eg mer lofat at vita än se oc höra andelika Bir 4: (Avt) 182. honum alt äpte py pu hörpe at sigha *ib*. at the sculu höra oc ey vndirstanda MP 1: 84. 2) *höra*, *kunna höra, hafva hörsel, få hörsel*. hörande öron MP 1: 84. han lät döua höra *ib* 262. 3) *höra* (*på*), *lyssna* (*till*). *med prep.* a (up a). som granlica a domin hördhe Bir 3: 262. tha han hafdhe länge hört a thera graat Iv 4164. haffwir iak . . . gerna ther oppa hört VNB 33. 4) *höra*, *erfara, få känne-dom om*. the hördho at gudh war til Lg 89. hon bättrade huart thz mall hon horde RK 1: 1240. *ib* (Albr) s. 211. — *med prep. til.* sikh mik . . . hwath thu hafuer til then riddara hört Fr 2453. 5) *höra*,

förhöra (*en lärjunge*). han är ey föör them at höra Fl 192. — *förhöra, ransaka*. ey kom än landz thingin älla radhstofwo daghin hwar the magho höras Bir 1: 74. — (?) at höra (*motsv. ställe i Danska texten har göræ*) rät Iv 4816. 6) *höra, bönhöra*. sonin höre vtan iäff modherena Bir 1: 391. *ib* 40. Bo 166. sancta birgitta är mykit hördh mz gudhi KL 329. Ansg 253. 7) *lyssna till, lyda. med dat. (el. en form som kan vara dat.)*. om thu wil mino radhe höra Al 2073. RK 1: 3399. engom androm höra *ib* 2: 5140. the som mic wilia lyda oc höra *ib* 5610. *ib* 4884. 8) *tillhöra, tillkomma. med dat.* thz mik hörde aff rikit ok til retta borde RK 1: 764. polik present höre äke mik vtan pöm päanna hem älska Bu 206. nöteno hörör at röta ok fareno at bräkia ok hästenom gnägia Bil 213. höre thz kunungom ok höfdingom wara ödmiukom KS 36 (94, 39). Bil s1. MB 1: 113, 120. Lg 38. 9) *höra* (*till*), *stå i sammanhang* (*med*), *syfta* (*på*). *med prep. til.* med allom androm stöckkyom til pe cläpin horä SD 5: 563 (1346). the thing som höra til sannind ok höuiskhet Bir 2: 274. kärlekin hafhwer thu budhordh eet hörande til gudhz kärlek ok annath til jämkristins älskelikhet Ber 15. wi kunnom änga gerninga göra the til synda nakath höra Al 6326. (hörande för görande Su 342.) — **höra a**, *höra på*. sagdhe thom som hördhe a Bir 3: 420. Jfr **a höra**. — **höra til**, 1) *höra på, lyssna till*. rosade hanum noget annar, tha stodh han oc hörde till Di 2. *ib* 8. 2) *höra på, erfara*. hören tiil . . . huru her erik axelsson hulth sina troo RK 3: 2588. *ib* 2882. 3) *höra efter*. hör til hwat honum lyster aat Lg 3: 20. 4) *lyssna till, rätta sig efter, följa. med dat.* the hördho til enom hans owini som heet knutir Bil 863. 5) *tillhöra. med dat.* tu par messu kläpa som prestenom hörä til SD 5: 564 (1346). *ib* NS 2: 33 (1408), 171 (1409). al annor landzskap som til hafdho hört chusaron Gr 266. thz hördhe til vkunnughum gudhi Bil 340. thz hördhe swe-rikis rike thel RK 1: 4033. 6) *tillhöra, tillkomma. med dat. (el. en form som kan vara dat.)*. mik hörer til at bidhia gudh ok tik hörer til at biwdha a gudz wäghna Bil 105. jac scal hanom oppinbara hwru mykit hanom höre til at thola for mit nampn *ib* 897. mannenom hörir natwrika til at wara rät opwäxin MB 1: 83. *ib* 97, 113, 440. KS 14 (34, 15), 21 (51, 22), 34 (89, 37). Bo 109. Bir 1: 40, 367. 7) *opersonl. vara tillbörligt, vara i sin ordning*. hörir först til at sighia, hwat judas giordhe för än the saman komo Bil 231. thz hörir bäter til at en man thole dödh, häller än alt folkith forefars MB 1: 261. *ib* 61, 97. — Jfr **til höra**. — **höra sik til**, *höra sig för, göra sig underrättad*. höre siig till ock merke well RK 3: (Tillägg om Christiern II) 6275. — **höra ut**, 1) *höra till slut*. hördhe vth älla messona ST 149. 2) *förhöra, utfråga*. hörer däkenen granth wth BSH 5: 168 (1507). — Jfr **ut höra**. — Jfr **be-, bön-, for-, fram-, up a-höra, samt ohördher**.

höran, *f. Jfr ahöran*.

hörare, *m. hörare, åhörare*. hafdhe jak munga fölghiera oc hörara Bir 2: 321. *ib* 1: 351, 3: 89. Su 256. jak hwilkin som är älla hiärta ranzsakare oc älla ordha hörare Bir 4: 41.

hördränger, *se* hirpdränger.

hördhinge, *se* hirpinge.

hörf, *se* harf.

hörfrö (hyrfrö), *n.* linfrö. *tercia pars skepe de hyrfrö* SD 3: 759 (1316). *taka hörfrö* LB 1: 97. *ib* 7: 217.

hörilse (hörils), *f.* 1) *hörande*. wrang hörilse gör wrang framförilse GO 843. 2) *hörsel*, *hörsel-förmåga*. gaff . . . döfwom hörilse MP 1: 16. hulkin al sin syn ok hörils oc ordh lathir löpa lös *ib* 85. jak hörde tik mz mins öra hörils *ib* 88. syn, hörils, mal *ib* 241. ther finga . . . döwe hörilse Lg 553. *ib* 3: 385. — *Jfr a-, til-hörilse*.

höroghe (-ughe. hö[r]ich SO 192), *adj.* [Mnt. horich] *hörsam*, *lydig*. med *dat.* lydhna ok höroghe vara at enasto enne romara kirkio Bir 4: 306. at the them lydhoghe swiktoghe oc hörughe warin *ib* 5: 112. *ib* 2: 167. SD NS 2: 81 (1409, *gammal afskr.*). SO 192. RK 3: (sista forts.) 4518.

hörra, *f.* [Mnt. hore, horre] *frilla*. hulke som . . . haua sina hörrior (*concupinas*) oppinbarlica oc oblyghelica . . . j sinom sängom vm nattina Bir 2: 68. the skodha sina hörrior ganga mz thrudhmande quidh *ib*. — *sköka*. en gamwl hörra sculde grafuas lifuande i jordh huar lagh thz ellers tilstadde Ber 290. Bir 3: 8. Ber 165, 166, 173. MB 2: 295, 358, 360, 362. *Jfr almannings hörra samt hora. — hörro anlite* (hörre anlith), *n.* skökoansigte. Su 43. — **hörro bodh** (hörre-), *f.* *horhus* hütte. hanne läta dragha til hörre bodha Bil 557. — **hörro bonadher**, *m.* skökodragt. Bir 1: 164. — **hörro domber** (hör-radomber: -doms MB 2: 358), *m.* *horeri*. MB 2: 358. *Jfr hordomber. — hörro döme (hörre döme), *n.* = **hörro domber**. MB 2: 362. — **hörro hiarta**, *n.* skökohjärta. en munkir hafde hörro hiarta Bir 1: 372. — **hörro hus**, *n.* *horhus*. the lifdho skörlika ok idnadho skörlimnadh i hörro huse MP 2: 246. Bir 2: 71, 3: 325. Su 147. — **hörro häster**, *m.* 1) *horkarl*. sköra oc orena hörrohästa händer (*manus meretriceæ*) Bir 2: 92. 2) *kopplare*? äru tholke rätuislicare callande dyäfulsins hörro hästa (*lenones*) än högxsta gudz vigdha klärka Bir 2: 69. — **hörro klädhe**, *n.* skökodragt. Bir 1: 321. — **hörro krogher**, *m.*? **hörro krogh**? *n.*? *horhus*. vp tagha ephebiam thz är hörro krogh MB 2: 290. — **hörro limber**, *m.* skökolem. Ber 79. — **hörro liverne**, *n.* otuktigt lefverne. Bir 2: 156. — **hörro skole**, *m.* ställe hvarest otukt läres och bedrifves, *horhus*. MB 2: 290.*

hörsamber, *adj.* [Mnt. hörsam] *hörsam*. at vara hörsambir Bo 137. — med *dat.* BYH 1: 180 (1377). war mik hörsam Al 10273.

hörsel (hörils MP 1: 299. hörlls *ib* 30. hörllz Bir 1: 174), *f.* 1) *hörande*, *åhörande*, *äffen det som höres*. thesse hörslin skal meer wägha j wägh skalinne än sköra thinga hörslin Bir 1: 237. thins rädhelika doms hörsl *ib* 363. af the hörslinne vpyadhis min sorgh *ib* 31. *ib* 351, 2: 37, 175, 3: 35, 54, 421. glädhi oc frygdh är aldre borto aff minne hörssl *ib* 29. MP 1: 30. til nytelica talan ok hörlls *ib* 299. foresagdhe hanne ey längdan til . . . vtan j hanna närwaranda hörsl (*in faciem virginis*) Bir 4: (Dikt) 262. vm wi ärum döwe. dröwms

ey thy at wi mistom fanyta hörsl KL 263. 2) *hörsinne*, *hörsel*, *förmåga att höra*. hawer . . . hörsl oc syyn oc all fäm wit MB 1: 99. KL 95, 345, 349. Bir 1: 64, 174, 200, 237, 278, 2: 37, 3: 109, 182. MP 1: 262, 2: 194. Lg 3: 253. gaf . . . döfuom hörsl MP 2: 33. thz hawir oc hörsl hulkin wärlz lastir skal for gudhi äras Bir 4: 130. gifh ey thina hörsl (*gif ej dina öron åt, lyssna ej till*) hwiskarom Ber 107. vände ey sina hörsl (*auditum*) til þera KL 187. fortakir ondh vätzskä hörslena MP 1: 263. fortakir groft liudh oc ängxlikit hörslena *ib*. fortakir oren licamans luste gudz budordha lydhna oc hörsl *ib*. — *Flere af de anf. ställena kunna föras till hörsle*.

hörsla, *f.* 1) = **hörsel** 2. Lg 3: 263, 436. Su 115. är i theras asyn oc hörslo LfK 159. 2) = **hörsel** 2. Bir 3: 109.

hörsle (hörllse), *f.*? = **hörsel** 2. mz war fäm sinne mz hörllse oc sinne oc godho minne mz smak oc thäff oc godhe lukt Al 7184. gönom farandhes likamans öron oc hörsle Su 77.

hörsämia, *v.* *hörsamma*, *lyda*. med *dat.* badh them hörsämia sinom son salomoni Lg 94.

hörsämia, *f.* *hörsamhet*, *lydnad*. hioldho hörsemio j the helghä kirkio Pa (Tung) 39. thöm kom ey i hugh . . . the hælgho kirkio hörsämio Bil 877. *ib* 792. Lg 1036.

hörängiar, *m. pl.* L.

hös (höss. höös), *m.* [Isl. hauss] L. 1) *hufvud*, *hufvudskål*. wroko starka ekespitir innan hans hös Bil 255. stungo hanom vt öghon aff höse *ib* 133. *ib* 736. lät han skära them allom thungor aff höse *ib* 691. GO 321. slaen thz swiin ij hofwth ok höös Al 4094. *ib* 8676. the swarade alle mz ein hös (*med en mun*) MD 36. 2) af hedhnom hös (*jfr Fnor. frá heiðnum haugi; se Fritzner 1: 743 f.*), *från hedenhös, från urminnes tid*. henna föräldra hafua thet i wärio hafwat aff hedhnom höös BSH 2: 73 (1399). the halff v örtugland iordh . . . som aff hednom hös haffwer prestha bordena til hörth SD NS 1: 185 (1402). huilkit goz vndir frelse hawer warit aff heedhnom höös *ib* 212 (1403). *ib* 2: 117 (1409). war gamalt frälsse wt aff heydhin höös *ib* 210 (1409). — *Jfr örsa hös*.

höstakker, *m.* [Isl. heystakkr] L. *höstack*. var elden komen . . . i en höstak BSH 5: 154 (1507).

höstdagher, *m.* [Isl. haustdagr] *hösttid*, *höst*. sommaren är fast forlidhen ok höstdagen i henderne FH 7: 74 (1506, *nyare afskr.*).

höster, *m.* [Isl. haustr] L. *höst*. autumpnus är hösther LB 6: 277. vm hösten Bu 502. Bil 284. the sama flödhgiwtor ypna halda höst oc waar VAIH 24: 322 (1442). höstin pläghar nw in ga Al 5650. *ib* 5651, 5653. — **i höstas** (j hööstes. i höstres. i hösther BSH 5: 187 (1507)), *i höstas*, *sistliden höst*. som idher herredöme screff mik tiil j hööstes FM 222 (1505). nw senasth j höstass *ib* 420 (1509). bode nw och swa i höstres *ib* 488 (1510). BSH 5: 187 (1507). — **höstalön** (höste-), *n. pl.* *höstlön*, *lön för tjänst under hösten*. FM 405 (1509).

höstnat, *f.* [Isl. haustnótt] *höstnatt*. RK 2: 3304.

höstping, *n.* [Isl. haustþing] L. *höstting*. på s. martini dagh, då war höst tingh i padasjoki sochnn i nystelä by BtFH 1: 26 (1487, *nyare afskr.*). *ib* 37

(1486, *nyare afskr.*), 44 (1499, *nyare afskr.*), 45 (1484, *nyare afskr.*) o. s. v.

höta (**hötta**: **höttadhe** VKR xx. **hyta**?: **hytas** MP 1: 118. *pres.* -ir. *impf.* **hötte**. **höte** Bu 27 (*kan fattas ss pres.*), 140, 166; RK 2: 2675; -es Bu 103. **hötadhe** KL 94; MP 1: 339. **höttadhe** VKR xx. *pl.* **hötto** KL 187; VKR xiv. **hötadho** KL 138. *part. pret.* **hötter**. *n.* **höt**. **hööt** SD 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). **hötat** KL 128), *v.* [*Isl. hōta*] *L. hōta*. *med personens dat. och sakens ack.* **höte** hanom manga pino Bu 140. **hötte** pöm illan döb *ib* 501. *Bil* 266, 641. *KL* 128, 187. *Gr* 273. *MB* 1: 134. *Bir* 1: 122. VKR xiv, xx. — *med personens dat. och inf.* **höte** hanom dö Bu 27, 166. *Bil* 556. — *med inf.* römsca radh **hötte** at dräpa neronom *Bil* 125. *Gr* 271. — *med personens dat. el. ack. och prep.* **mädh med nomen**. han **hötthe** mik medh änglom *Bil* 103. *MB* 1: 379. — *med personens dat. el. ack.* **höta** dhe hanom *KL* 94. *MP* 1: 339. **hötir** honum *Bir* 3: 332. *ib* 135. han hafwir mik **höth** *ST* 255. jo fastara the the suensca **höta** *RK* 2: 2164. *ib* 3579, 6557. *KL* 138. — *med sakens ack.* han **hötir** hardh thingh *Bir* 1: 112. *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*), 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). — *abs.* mz **hötande** ordhom *KL* 339. han rykkir swärdhit ok **höter** här *Fr* 1005. han **högh** til hanom oc ey **höte** (*utan att förut hōta el. hōta*) *RK* 2: 2675. — *under hotelse förbjuda*. **hötom** (*comminemur*) at the ey (*ne*) talin oftarmeer nokrom manne j thesso nampne *KL* 138. — *refl.* **hötas**, 1) *hōta*. *med personens dat. el. ack. och prep.* **mädh med nomen**. ryzer oss **hötass** mz thera her *RK* 3: 4035. — *med personen betecknad genom a el. vip med nomen (el. pronomen)*. han . . . **höttis** a thöm *Bil* 895. **hötes** simon vip petrum Bu 103. — *med sakens ack.* iak skötö enkte hwat thu **hötis** *ST* 107. — *med inf.* gör thz i dagh som thu **hötis** tha vilia göra os *Bil* 598. *MB* 1: 193, 2: 319. — *abs.* ath the . . . trwges eller **hötes** inthet meer *BSH* 4: 317 (1502). 2) *ängslas, qväljas?* han skal . . . **hytas** j pinom *MP* 1: 118. — *Jfr hōta*.

höta, *v. L.*

hötilse, *n. pl. hotelse*. *KL* 138, 327. *MD* 37. äggia han. nw mz **hötilsom**. nw mz pinom *Gr* 267. **hördhe** ther rädhelika doma ok **hötilse** VKR xix. mz . . . pino **hötilsom** *Bir* 2: 231. *ib* 3: 450. *MP* 1: 56. *Ber* 63. *Lg* 3: 118. — **hötilsa bref** (**hötilse-**), *n. hotande bref*. thennä **hötilse** breffuen *Lg* 3: 530. *Jfr hotilsa bref*.

hö tiund, *f. L.*

hötning, *f. L.*

höva (*pres.* -ir. *impf.* **höfdhe**. *part. pret. n.* -at *Su* 38), *v.* [*Isl. hōfa*] 1) *trans. afpassa, mätta*. thu kan thiin slagh swa väl **höwa** *lv* 5050. 2) *intr. passa, öfverensstämma*. bör til thz som äpte liknilseno är **qvämelika** **höfwa** (*convenire*) mz siälfo liknilseno *Ber* 201. 3) *passa, anstå, höfvas, vara tillbörligt, vara tjenligt*. byudha hwat som tha kan **höfwa** *Ber* 246. — *med dat.* aflata tholkin darscap oc smälikin lifnadh. hulkin ey **höfwir** hanna släkt *KL* 327. tholkin thing **höfdho** gudz syni *MP* 2: 39. thz **höwir** mik ensampnom vita *Bo* 61. gifwir **öfryt**. äptir thy som hwariom **höwir** *ib* 35. vilde vara j androm

stadhga älla liuärne än thik thäkkis oc honum siäl-uom höfdhe älla nyttoght vare *Bir* 2: 80. *Gr* 286, 317. *Bir* 1: 35, 59, 168, 394, 2: 303, 3: 194, 218, 411. *Al* 388, 8636. *RK* 1: 1297. VKR 33. *Ber* 99. *Su* 38. — *med sats inledd af at.* ey **höfwir** . . . at saphirin . . . läggis j tråk *Bir* 1: 303. **höfwir** ey at liws vptändis blindom *ib*. — *vara lämpligt, vara erforderligt, behöfvas. med prep. til.* brödh oc dwk oc annat som ther til höfdhe toko the oc fördho varom herra *Bo* 51. — *refl. hövas*, 1) *passa sig, passa, anstå, höfvas*. mz ängo andro höfdhis bätir än mz ödmiuktinna swärdhe dräpa höghfärdogha owinin *Bo* 31. *ib* 212. — *med dat.* höghe-licom höfwis at göra stoor thing *Bo* 187. *Al* 1355, 5312. *Su* 97, 100, 241. *Lg* 809, 813. *MB* 2: 179. i the matto som han saa höfwas badhe stadh ok tima *Bo* 148. — *med sats inledd af at.* *Bo* 64. 2) *vara berättigad att vara, med rätta el. med skäl vara?* thz kan wäl mz skälom pröfwas thz thu ma wäl en höfdhing höfwas fore alla alexandri män *Al* 7994. i hwilko rättelika först höffwes oc haldher abotans förmanzsens ämbete *LfK* 29.

höva, *f.* 1) *det som anstår*. thz war hans höfwa *MD* (S) 308. giordhe han hanne wördhning äpther sinne höffwo *BK* 210. 2) *den som passar el. anstår?* then iomffru skal nw wara thin höffwa *MD* (S) 301. 3) *behof, omständigheter*. lati antwardha thet ofuir är gaardzmästarenom . . . til at haalda oc forestaa folkit medh hwariom eptir sinne höfuo VKR 42. *Bir* 5: 120.

hövaþer, *se hovaper.*

hövelika (**höficha**), *adv.* [*Isl. hœfliga*] 1) *på ett passande sätt, såsom det höfves, såsom sig bör*. mz stime oc bange kan bönin äkke vardha höuelica *Bo* 45. mankönsins atirlösn . . . kan äkke swa höue-lica (*decenter*) vardha vtan blodzsins wtgiutilse *ib* 187. nar the äruodha höuelica (*decenter*) for sins fadhirs siäl *Bir* 3: 41. j tässom mwrenom skulu wara thry hus höffuelika (*decenter*) bygdh *ib* 4: 87. *Ber* 272. han helsade konungen höuelika *RK* 1: 2072. hans klede stodho honom höuelika om hans liiff ok alle hans lidhi *ib* 2069. redde them höwelika till *ib* 3556 (*de båda sistnämnda ställena kunna föras till* 2). til thera syslo oc embete. som the kunno ekke höficha fulkompna oc göra vtan talan VKR 16. 2) *skönt*. hafdo gull kronor prydda mz dyrom stenom höffue-lica smidda oppa sin hwffudh *Lg* 3: 460. 3) *mycket?* eth hooff . . . swa höwelika wänt ok riikt *RK* 1: 1808. — *Jfr ohövelika*.

höveliker (**höfflekin**. **höffuelich**. *n.* **höwe-lik**. **höwelikit**. **höfflichit** VKR 6. *ack. m.* **höue-likin** *Bir* 2: 165), *adj.* [*Isl. hœfligr. Mnt. hovelik*] 1) *passande, tillbörlig, lämplig*. licitus höfflekin *GU* 3. ey är höwelikit at syndirskorne läpa siungin thit loff *KL* 73. ey är thz höwelikit at iak lifwandis skuli afsätias rikeno *Gr* 263. j sancti saluatoris clostrom . . . maa wara höfflichit oc lofflichit haalla oc hawa vtan for thera clostirs inlykke j bequemlichom oc höwizkum stadhum *XL* personas VKR 6. iak skal giua thik klädhe oc höuelikin kost *Bir* 2: 165. skipi först domkirkio i nakrom höuelicom (*en annan handskrift har: quämelicom* 3: 410; *honesto et congruo*) stadh *ib* 4: 379. eet hus . . .

hauande höuelica oc faghra höghelikheth (*altitudinem decentem*) *ib* 2: 104. äruodhe han mz sinom handom **the** thing som höuelik varo (*ea quæ decentia erant*) *ib* 3: 157. höra höwelik gudz radh *ib* 348. **Bo** (*Cod. B*) 344. **Ber** 29. **MB** 2: 389. man skal os ther plägha **väl** ok göra mang höffuelik skäl **Fr** (*Cod. B, C, E, F*) 1534. — *med dat.* ey är os höuelikit at göra **nakat** mot thik a varom höghtidhis dagh **KL** 395. är os äkke loflikit älla höwelikit vara osköniogha **Bo** 114. som . . . hänne ensamne bewiser alla **thiänist** kärlekenom höffuelika (*som tillkommer kärleken*) **Su** 91. — *med prep.* til. nytia jak swa huars **ens** samuit som höuelikit är (*sicut expedit*) til min **hedhir** **Bir** 3: 134. **2)** *skön, ståtlig, pråktig.* höwelik klede **RK** 1: 2695. en höwelik saal *ib* 2698. eth kloster loot han mwra thär swa wänt ok swa höwelikt *ib* 1190. eth höwelikit örss *ib* 3591. *ib* 3535, 3564, 4439. en höwelik skara *ib* 1445. **3)** *höfvisk, belefvad.* han war swa höwelik dugande oc wiis **RK** 1: 234. een stolt man ok höuelik *ib* 633. *ib* 1161, 3271. en höwelik danz *ib* 1168. mangin höwelik dust *ib* 3595. höffuelich snach *ib* 2: 4149. — *Jfr o-, tilhöveliker, äfvensom högheliker.*

hövidsman, se hovuds man.

höviska (höfwizka: -o *Iv* 3918, 4370. höfuizka: -o *ib* 4303 o. s. v. höfuizska: -o *Fl* 1211, 1894. höffwidzka. höwitzska: -o **MB** 1: 205, 483. **haweskä, se hiärta höviska**), *f.* [*Isl. hæverska*] **1)** *höfviskhet, höfviskt beteende, hyfsning, finhet.* änkte är annat höviska ella ohöviska, vtan at ädhla ok dyghdelike män hua af äldr haldit före godha ella onda sidhi **KS** 54 (137, 58). *Fl* 1894. **2)** *anständighet, värdigt beteende.* hwat ey mon . . . vanlica thin höuisca vara thäkkare än marie renlekir **Bo** 42. *ib* 116. j . . . sidhanna höffwidzsko **Bir** 4: 66. aldre kunne sees fäghre höuisca **KL** 350. — *värdighet, förträfflighet.* thik brast ängin höuisca (*honestitas*) **Bir** 1: 390. **3)** *höflighet, vänlighet, godhet, tjenst.* hwilka höwitzsko hon giordhe widh honum **MB** 1: 205. *ib* 483. *Fl* 1211. *Iv* 3918, 4303. huath hon matte honum til höfwizko gära *ib* 4370. han forstop varra fru dygh ok höuisco **Bu** 24. — *Jfr hiärta-, o-höviska.*

höviske (höfuizke), *f.?* [*Isl. hæverski*] *höfviskhet, höfviskt beteende.* aff all the höfuizke man ther sa *Iv* 5204.

hövisker (hövizker: hövizk *Iv* 2007. höfuizsk *Fl* 857. höffwidzsker: -an **Bir** 5: 102; **MB** 2: 298; -astom **Su** 202. höuitzsker: -ast **Bir** 1: 22. höffskir **SGGK** 103. n. höwist *ib* 294. höffuist **Va** 3. höwizst **Bo** 214. howist **MD** (*S*) 293), *adj.* [*Mnt. hovesch. Isl. hæverskr*] *L.* **1)** *eg. som tillhör hofvet; höfvisk, belefvad.* han är een höfuizsk donde man *Fl* 857. en höffuisk (*korteiss*) riddare **Di** 81. *Iv* 2007, 4308, 4326, 5217. **Di** 23, 38, 151. **2)** *honestus, anständig, ärbär, sedig, dygdig.* ängillin ok een hövisk människia the hawa en atskilnadh mäl-lan siin **Bo** 42. fäste sik brudh . . . höuisca j sinom sidhom **Bir** 3: 78. **Bo** 238. **Bir** 1: 176, 267, 3: 22. **MD** (*S*) 293, 294. **SGGK** 103. **SGG** 128. **Lg** 332. **3)** *anständig, passande.* thz är äkke höwizst blifwa här oflänge **Bo** 214. prydh mz höuiskastom klädhom **Bir** 1: 19. höwisk laat ok synne **RK** 1: 451. **Bir**

Ordbok.

2: 30, 3: 307. **Va** 13. **MB** 2: 298. — *lämplig.* j be-quemlichom oc höwizkum stadhun **VKR** 6. i nakre höffviske matho straffa mith othol **Su** 105. **4)** *skön, vacker.* thu hafde höuiskastan ok ärlikastan likama **Bir** 1: 139. *ib* 140, 142. **Su** 202. — *vacker, underhållande.* her efter böriäs eth höffuist äuintyr **Va** 3. — *ss tillnamn.* boecius höwiske **SD** 5: 148 (1343). — *Jfr ohövisker.*

höviskhet (höfwisheth **Di** 230. höffuisheth *ib* 266. höuisheth *ib* 280), *f.* [*Mnt. hovescheit*] **1)** *höfviskhet, höfviskt beteende, finhet el. värdighet i uppträdande.* lärä thokt och höffuiskhet **Va** 17. **Di** 77, 230, 266, 280. **2)** *ärbarhet, anständighet.* thäkkare for blygho höuiskhetina **Bo** 125. **Bir** 2: 274, 3: 22, 187. **MD** (*S*) 293. — *Jfr ohöviskhet.*

hövisklika (höuitzklika **MB** 2: 374. höwitzslika **Bir** 5: 102. höfuizlika *Iv* 5123; **Fr** 1488. höwislika **Bir** 1: 7. höffuisligha **Di** 272. höffuiskeliga *ib* 163. höffuiskaliga *ib* 102. höffweskeliga *ib* 31), *adv.* [*Isl. hæverskliga*] *L. höfviskt, med värdighet, på ett passande sätt.* höfuizlika swaradhe herra gafuian *Iv* 5123. thiäna idher höfuizlika **Fr** 1488. **Va** 30, 43. **Di** 31, 102, 163, 272. huru the vyrdhelica oc höuisklika (*reverenter et curialiter*) standa. tala oc höra **Bo** 2. höwislika prydh **Bir** 1: 7. at liggiande fäit skulle höuisklika (*honeste*) oc tryglyca gömas *ib* 2: 104. hafwin sina licamma höuisklika *ib* 3: 475. **Bo** 51, 76. **Bir** 1: 329, 2: 158, 3: 308, 5: 102. ledh ihesum höuitzklika (*cum moderatione*) for mik **MB** 2: 374. **KL** 378. *Jfr ohövisklika.*

höviskliker (höuisliker: -lik **Bir** 1: 102, 396; -likan *ib* 3: 307; -lika *ib* 1: 310. höffwidzliker: -likare **Su** 277. n. höuislikit. höffwidzliket), *adj.* [*Isl. hæverskligr*] **1)** *anständig, sedig, dygdig.* alt wart lifwerne . . . skolom wi the hälogth oc höffwidzliket för gudhi **LfK** 72. **2)** *passande, tillbörlig, lämplig, i sin ordning.* hafwa höuislik klädhe **Bir** 1: 102. *ib* 3: 307. visa mik höuislika matto (*moderantiam congruam*) *ib* 1: 310. at höra höuislik gudz radh *ib* 396. hwat ey är thz höuislikit at mannin äruodha af morghnenom ok til quällin ok hustrvn vpnotir j enne stund alt thz som saman sankat war *ib* 121. **Su** 277. — *Jfr ohöviskliker.*

hövisklikhet (höuisklekhet **Bir** 3: 22. höuitzklikhet *ib* 1: 22. höfwitzlikhet *ib* 2: 301. höuislikhet *ib* 1: 237. höfwislikhet **Ber** 6, 160. höwidzlighet **Bir** 5: 67. höffwidzlighet: -hetz *ib* 71. hövizslikhet **KL** 118. höuizslikhet **Bir** 1: 397. höffuetzlighet **Lg** 3: 565, 568), *f.* **1)** *honestas, höfviskhet, ärbarhet, anständighet, dygd.* wanfrägdhadha vm sins iomfrudoms hövizslikhet **KL** 118. alskons hedhirs oc höuisklikhetz vitlös **Bo** 152. var . . . lustelik höfwitzlikhet j thera sambyggilsom **Bir** 2: 301. glömande höuizslikhet (*honestatis*) ok iämnadh *ib* 1: 397. tapadhe hon höfwislikhet och jomf udom **Ber** 82. **Bir** 1: 22, 176, 237, 2: 138, 3: 22, 281, 4: 71, 5: 67. **Ber** 6, 160. **Lg** 3: 565, 568. **2)** *det passande, måtta.* jak gaff mannenom al vidhir thorftelik thingh til höuisklikhet ok matto **Bir** 1: 183. *ib* 3: 155. **3)** *skönhet, glans, ära.* är konungxsins fäghrind ok höwisklikhet almoghans hedhir **Bir** 3: 307. — *Jfr ohövisklikhet.*

hövudh, se hovudh.

hözl? *f. L.* (de båda ställen, för hvilka detta ord upptages, VGL II Add. 7: 16 och ÖGL Efs. 5: pr., kunna föras till **hözla**). Jfr **hozl**.

hözla (hötzla: -o KL 310; Bir 1: 98; -om ib 2: 316. **hötzsla**. **hözsla** Bir 2: 65; -o ib 54. **hödzla** ib 316; -o ib 1: 308. **hödzsla**: -om KL 88. **hözla**: -om Bil 641), *f. hotelse*. rädz ey höfdhingans hötzlo KL 310. Bir 2: 54. at ey lät ordh älla lin. ok ey hardh älla hötzlo (ant. för hötzlor, nom. pl., eller att föra till ett underförstådt ordh, i hvilket fall man finge antaga en sammansättning: **hözlo** ordh, n. hotande ord) . . . forma at atirkalla han af syndomen ib 1: 98. ey af

latande at göra rättuisona for hödzlo älla obrygdilse ib 308. skal thera hözsla ey skadha jdhir ib 2: 65. späkiande hans grat mz hötzslom hulkin hödzla ey är wredhe vtan stoor miskund ib 316. ängin dör aff hötzslom GO 568. ängin borpe sakta ällä sökia firi hözlum SR 57. Bil 641. KL 88; de fem sistnämnda ställena kunna föras till **hözl**. Jfr **hozla**.

hözlan (hötzslan. hödzslan. hödhzlan Lg 3: 491), *f. hotelse*. rädhis iak ey thina hödzslan KL 112. mz store hämps hötzslan Bir 4: 57. Lg 3: 491. Jfr **hozlan**.

hözlas, v. refl. *hota*. med dat. hözlandis hänne Gr 290.

I.

i (ii. ij. y. hi SD 6: 65 (1348)), *prep. och adv.* [Isl. i] L.

A) *prep.* **I.** med dat., som dock stundom, i sht i det yngre språket, utbytes mot ack. 1) vid rumsbestämningar, för att uttrycka ett varande i el. inom något, i det inre af något: i. fäm barä copar skulu vara i hwariom smahärp SD 5: 637 (1347). han laa ther i hedne jordh RK 1: 2510. sat ii eno fasto huse Bu 7. alla iuffru som upfödes ii guz mönstar ib 5. huarf som rökar i väprä ib 8. þu hafpe ii moþor live ful skäl ib 79. före þörran vand ii hände ib 6. bätträ är een fughil ij hände än fyre i skoghe GO 263. i höfdom är hiärne KS 31 (80, 33). hon (tungan) skal täfka i munnenom manz mat ib 55 (138, 59). alt thet i wärlidene är ib 2 (4, 3). himil oc iordh oc haf oc al the thing ij them äru Gr 271. nw wardhe liwsen i himblinum . . . oc skine i himpnenom MB 1: 156. han sitar höght ii himnom Bu 197. lifpe . . . ii skoghe ib 18. duo agri huar i sino giærþeno SD 2: 289 (1299). hawa ok byggia huarn stath, i ängiom ok öjom, i skoghom ok watnom thr thöm tikkie wara wänt, lustelikt godz KS 60 (150, 66). fiskning i hui ok i androm watnom ib 42 (109, 45). hafde sama strömen oc qwärnena i sama strömenom standande VAH 24: 322 (1442). ther är wäl xij eller xv alna vtlop i allom hulumen ib. a land älla i städhom BSH 1: 197 (1387). skipa ok afftaka domara i häradhe ok hundare huario KS 68 (168, 75). apostoli predicadho hwar i sit landskap Lg 37. i þem timä wir ärum j landit SD 1: 668 (1285, gammal afskr.). hawa thz hälzt til hof sidher i lande huario, thet sidher är . . . i thes kunungzgärdhe KS 54 (137, 58). hans stauar ok stol var först ii östarlandom Bu 99. treuer i pysco lande ib 200. iorþape iacobum viþ guz mönstar i ierusalem ib 198. behalla myn gardh i swdherby sokn ligiande . . . oc myn äghodeel i waloberghe i wilskahäradh ligiande SD NS 1: 1 (1401). jak gaff domkirkionne fem örisland jord ii ekeby ii skulptuna sokn ii norbo hundare ib 11 (1401). wt aff stocholms hws eller stadhinom i stocholme BSH 1: 132 (1371). war en iupe ioachim at namne i nazareth Bu 3. konungr i suerike norike ok scane SD 5: 662 (1347). mädh . . . herra niclisse

biscope i lyncöpunge BSH 1: 131 (1371). härädzhöfdhinge i hölbo hundare SD NS 1: 36 (1401). wij proasta, domara och allmogans menigheit i gotlande BtRK 151 (1449, orig.). oppa almoghan j rikeno Bir 3: 466. jak sten sture i gripsholm BSH 4: 44 (1476). ib 100 (1483). olafwer i skälby SD NS 1: 8 (1401). the . . . innelykto han i thrangom mwr KL 395. — i uttryck i hvilka för en senare uppfattning snarast framträder begreppet af ett varande på ett ställe: på. j þöm väghenom Bu 71. i eno hui sikhla mang scip ib 489. j allom stadom Bir 5: 17. Jfr de ofvan anförda Gr 271; MB 1: 156; KS 60 (150, 66); BtRK 151 (1449, orig.); BSH 4: 44 (1476). — i uttryck som afse beskaffenheten af ett läge: i. at widher läggia hanum . . . swa got godz ok i swa godho läghe SD NS 1: 391 (1404). — i uttryck som afse drägt el. rustning hvari någon är klädd: i. sueptar oc vafpar ii fatökom klute Bu 76. sa jak ena fäghirsta jomfru . . . fördha j huitom mantol ok klenan kiortil Bir 3: 279. mz hundradha mannum wäl kläddom j huitom klädhom Bil 428. stodho tve män när them i hwitom klädhom KL 131. hon gange in j natkiortlenom oc kwfflenom Bir 5: 39. skulu soffua j sinom natkiortlom ib 42. i wapnom wara KS 81 (199, 88). — i uttryck som afse ställe, skrift el. dyl. hwarest något finnes sagdt: i. serivas i biblia Bu 49. pätta siugs ok ii heþnom (qvædium) ib 9. swå som six i gamblo ordquädhe KS 8 (17, 8). — i uttryck som beteckna ett omgifvande el. enberöring med ett ämne: i. finna ther ensampna kroppen jnsweptan j syno blodhe MB 2: 170. badha sikh j thera varmo blodhe Bil 565. ath man badar och basar bwkin i varmo vathne LB 7: 80. döpte howth dui j blodheno Bil 128. jak döpir j vatne MP 1: 22. Jfr 11. — för att beteckna ett ämne ss ingående el. förekommande i ett annat: i. skänkte hanom etar i vine Bu 494. — i bildl. el. andl. mening: i. taker med walz wärkum aaf þöm i handum hawer, huus, jorþ, vatn, ällär vatswärk SD 5: 377 (1344, nyare afskr.). hawa vitra ok rönta syslomän i huarre syslo KS 41 (106, 44). the (dygderna) äru summa i manzens skälum . . . ok summa äru i manzens hugh ok wilia . . . än andra alla äru i manzens sidhom ok áthäuom ok hans na-

turalikom skipilsom *ib* 18 (45, 19). idhna i hugh tinom thz got ok dyghdelikt är *ib* 22 (53, 24). räkna sik enkte vördha i sinom hugh . . . än tho vilia the äkke swa vara älla räknas for androm i annars öghom *Bo* 4. vaxste fatikdomsins astundilse i them *ib* 3. vm vi vistom j (*vid*) hulkom (*näml. underverk*) wi skulum fästa os *Bir* 1: 383. the infästas swa j fordömsilom ok fortappilsom *ib* 52. alla thessa articklä ok hwarn therra i sinom stadh lowum wi . . . stadhughä ok obrutlikä haldä skulä *BSH* 1: 133 (1371). at han skulde läsa the samma ordhen for hanom i hans stadh *Ansg* 257. **2) för att beteckna ett varande el. ett uppträdande i en gestalt, en skapnad, en person:** i. sta for mik swa som j siw skipilsom älla trappom *Bir* 1: 163. koma jämsköt diäfla j hunda hami *Bil* 103. rädhelict diur. halft j manz hami. ok halft j häst like *ib* 404. kom var herra ihesus til thöm i pilgrims liknilse *Bo* 231. swa mykith war han vndersam i sina persona oc i sinom ham *Al* 7454. wij . . . kunnom ey nw sielffue i wor egen persone komma til ider *BSH* 3: 148 (1463). **3) för att beteckna ett varande inom el. ett hörande till en samling el. ett antal:** i. som i therra fölghe äru *BSH* 1: 131 (1371). ängin war j hænna släkt som kalladis thy nampne *Bil* 894. — i *bland.* vpstodh paulus midhwakt j them *KL* 174. thu äst ey minst j (*in*) iudha lanz hofwdstadhum *MP* 1: 44. swa som een är androm högre j (*in*) godhom andomen swa är ok en androm wrangare ok värre j ondom andomen *Bir* 3: 199. j thässom väpnarom syntis ok fandz een godh man ok min win hulkin som thänkte swa mz sik *ib* 366. skal swa stor gudhelikhet vardha j hedhningomen *ib* 201. **4) för att beteckna ett varande inom ett förhållande, ett tillstånd, en ställning el. verksamhet:** i. foro þe huar sin vägh päpan i folks asyn *Bu* 208. äru the j myrkiom *Bir* 1: 163. kom . . . j myrke till rom *Bil* 724. i stridh ok storm å havi, hua sik owarlik tilredhr, ther gittr han änga bätring å komit *KS* 82 (202, 89). i töm fallom, i bardagha kunno tima *ib* (203, 90). varþ dräpin ii striþ *Bu* 174. var hon atar ii bönom *ib* 5. liggar pär . . . i faghorom heþar *ib* 54. sagþe . . . hans häst: ok päniga biþa hans i fullom giäldom *ib* 173. skalt thu när os bo äwärdhelika j fryghd ok faghnadhe *Pa* 23. honom war thess mere nade j wanom *RK* 1: 2509. the systra som liggia j storom oc hardom siwkdom *Bir* 5: 80. thz wari j confessoris walde *ib* 20. mädhan the äru hindrada j gudheliko ärfuode *ib* 81. thera gerninga skulu standa j abbatissona skipan *ib*. ärfuoda . . . j handa gerning *ib*. liwär i rätto hionalaghi *KS* 3 (6, 4). vari j sami boot *SO* 25. siw nättir ägha scogha j fridhi standa *TB* 73. skulu thessin fornempda land . . . i lughne ok i fridhe warä *BSH* 1: 133 (1371). i sinne fulle mact bliua scolande *ib* 198 (1387). öpte decius j giäld ok harme *Bil* 413. the drapo mannen i sinne giäld *MB* 1: 261. adam oc ewa gräto fore abels dödh hundradha aar i reenliwe *ib* 1. **5) vid tidsbestämningar för att hänföra något till en viss tid då det sker:** i, *under.* varþ mäst delen af väruldene cristen ii hans daghum *Bu* 99. i þem timä wir ärum j landit *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). i warum barndom wäghxtu wpp marghähandä sidhwänniur, flere hardhä ok oganghlichä än ganglichä ok godhä *ib* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). ther fäfangr ok olydhen liuer i sinne yngsko

KS 46 (117, 50). swa skolom ok vi göra i hans fran uaru *Bo* 94. jak ffyk nw myna karlla op ffran smaa-landh y tessa dagha *FM* 673 (1517?). en konung j gamblo laghomen (*veteri testamento*) six haua astundat ens manz vingardh *Bir* 2: 85. haffwir nakor syster . . . orolikin laat j sömpnenom *ib* 5: 42. sa ii symne sik vara ii vänasto mönstre *Bu* 11 (*med afs. på de båda sistnämnda ställena jfr 4*). annat hwat är wir i (*vid*) skänningis samtalu skipathum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). þer sculu sighiäs twa messur i hwarri wiku *ib* 5: 564 (1346). abbatissan skal göra räkinskap, eth siin j hwarior manadh *Bir* 5: 24. wm räkinskapen kan ey göras j hwarior manadh *ib*. genstan i eno öghnablike stadhnar aan *KL* 312. genstan i thy sammw uplypte han siin öghon til himmilin *Ansg* 257. j thy (*derunder, i det samma*) reste falautin sik opp *Va* 25. i thy (*i det, i det samma som*) männene komo for dörrena *Lg* 3: 247. hiogh mot diwret j thy som thz kom til honom *Va* 25. j dy ath (*under det att*) menniken menar haffwa vndher trykth höghfärdh ok fafänga äre swa weth hon ekki for en hon faller ther mith vthi *Gers Frest* 1. thet radh, i lengdhen gangligith är *BSH* 5: 20 (1504). the som ey bedhas j tima *Bir* 5: 11. thetta gloria in excelsis matte engin böria j förstonne, vtan biscopa *ST* 188. — i, *på.* nakan annan dagh i areno *Bo* 254. i prätiugunda are sancti iacobi biscops döme *Bu* 197. arom efter gudz byrd, thusenda firahundratha aar i thet andra aret *SD NS* 1: 146 (1402). taki tha ey nakra födhö wtan j skipadh-om tima *Bir* 5: 5. bökrene bedhins hwar dagh j wissom timom *ib* 11. swa wäl j högtidhis daghom som j söknom daghom *ib* 18. til then dagh, j hulkom han vpfoor til himerikis *KL* 131. j tessom daghenom fulkomnadhis thz som prophetin for sagde *MP* 1: 155. hwilkit och i iij heredz tingh randzsakedh är *FM* 585 (1513). — *utan motsvarande ord i Nysvenskan.* som när oss stadde waro i thetta sin *BSH* 1: 186 (1386). änsins idhars lif älla heelbrygdha scal fortappas j thäso sinne *KL* 174. dualde han swara them j thy sinne *ib* 170. i thet sin (*då*) han sina erikxgatu redh *SD NS* 1: 9 (1401). som iak sereff idher till i sisth (*senast*) *BSH* 4: 299 (1502). *ib* 5: 29 (1504). **6) för att utmärka den tid något varar:** i, *under.* i thessum daghinom ok thessin daghin ok forordh wt, skal konung magnus hederlikä ok myuklikä haldas *BSH* 1: 132 (1371). rädhandis gudh i allom sins liifs timom *Bir* 4: (*Dikt*) 233. j första psalmenom är sithiande, j androm standande oc j tridhia sithiande *ib* 5: 18. *Jfr II 8.* **7) vid tidsbestämningar för att beteckna något ss egande rum före en viss tidpunkt:** inom, innan, före. fari bort af landi i þem stämpnudagh är hanum wardþer lagdþer *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). ath jak thet fornempda goodz egh igen löse i then fornempda wara fru dagh *ib* *NS* 1: 378 (1404). **8) för att hänföra en del till det hela:** i, *af.* i westra thridhiungenom i närike *SD NS* 1: 273 (1403). for een fämtadeell i ramstadhum *ib* 481 (1405). vm then fiärda fiärdung i sama garden *SJ* 196 (1447). *Jfr 1.* — *för att beteckna delaktighet:* i. aghä halfdelen i iorþinne *SD* 5: 637 (1347). hans deell i een quarn *BtFH* 1: 79 (1485, *nyare afskr.*). vi hafwom ämuäl lut ok deel j thässe siäl *Bir* 3: 88. mädh allo thy han atte i lösörom

SJ 3 (1421). som i therrä dagthingan begripne äru *BSH* 1: 132 (1371). **9)** i uttryck som angifva hvaraf något består: i. mit goz . . . meth allom tillaghum i wato ok thorro *SD NS* 1: 18 (1401). aller mäste rikedomber i them äwum war i faarom ok nōtom *MB* 1: 220. — för att beteckna förhållandet mellan det hela och de mindre delar af hvilka det består: på. all annor saak skal wara äpther gutnisth tal, som är fyra gotniske i ören *GS* 40. **10)** för att hänföra en viss handling el. ett visst förhållande till den särsk. omständighet, med hänsyn till hvilken handlingen el. förhållandet utsäges: i hänseende till, med afseende på, i. i eno liknas olike simon ok sandar guz son *Bu* 102. domaren kändes sik i allom lutum vara wnen *ib* 511. ey formattom vi i nakro honom hiälpa *Bo* 217. skulu i allum sakum swa stadhug forordhin haldas som daghin sieluier *BSH* 1: 132 (1371). gören warn wilia oc skodhen wart bestand i thässom ärendom *ib* 185 (1386). sik förgripa i onyttom ordom *KS* 55 (139, 60). mykit troen i tidhindom vm ofräghd annars *ib* 25 (63, 27). the ther hofsämi haua i mat ok drik, i sympn ok i waku, i glädhi, ok klädhom *ib* 19 (48, 21). synda världinna rike älskara fäm lundom j miscundh *MP* 1: 191. skulo badhe j sik oc andrum haalda oc lätha haalda badhe vtan oc junnan fore thz som här epther fölgher *Bir* 5: 130. giffue hanom sit i gen swa got j hwar pening som han hanom fangit hade *SO* 114. — till. jac oc min kompan warom twe cristne män i namneno *Lg* 3: 213. — på. rika giordhe them i gul oc silf oc i androm myklom äghom *Gr* 265. äru fatikare j pänningom *Bir* 2: 70. **11)** för att beteckna medel el. sätt: med. swor i hälghom stafuadhom edhe *SJ* 72 (1441). j hwaria namne thet hälst kan nämpnas *FH* 3: 155 (1450). — i, med, genom. om then owilliä som war kommen mellom migh oc borgemesterna radit oc meneheten i stocholm i thet at myn kere hustru . . . war skwffen slagen oc niddertrengd til gathwne *BSH* 4: 100 (1483). stundom bedröfuier fienden ganska mykith menniskene hogh i dy ath han komber henne j the bedröwilse ok orättha tänkningh *Gers Frest* 45. *ib* 52. thär te warda äradhe i godhom lönom *KS* 82 (202, 89). tagher waar herra vndan domadagh i twem ordhom *MB* 1: 172. hulkom han tedhe sik liffuande äptir sina pino j mangom pröwilsom (*in multis argumentis*) *KL* 131. hulkit väl beuisas i vndirsamlicom teknom *ib* 392. engin vpfar til himerikis j sinne eghne makt vtan ihesus christus *MP* 1: 156. vm han frestar thik j wärlzlica manna vinskup *Bir* 3: 30. säliä kläpe oc annat goz . . . i helom stykkiom oc halwm . . . salt i helom pundum allr halwm . . . smör oc fläsk helom skippundum allr halwm *SD* 5: 639 (1347). ath beredha . . . i smör ällir i gäfwu hästum ällir i andrum wärdhum *ib NS* 1: 443 (1405); jfr **9**. görandis idhra syslo, j gudz kärlek oc räddoga *Bir* 5: 89. — på. them (*gärningarna*) giordhe han i vndirsami matto *Bo* 29. henna likama liknilse syntis j nakre matto (*quodammodo*) j minom likama *Bir* 4: 103. kome i sialfsins kost *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). — i *Nysvenskan icke öfversatt*. jäk är giäldskuldugher . . . pore raband, bymane i luthosia, i fyritighi march, attä march ok 1 orä swänskä pänningä *SD* 6: 149 (1349). **12)** för att beteckna öfverensstämmelse med: i, enligt. sworo at swa j sannindenne är *FH* 3: 44 (1444). *BSH*

3: 174 (1466), 4: 299 (1502), 5: 73 (1506?), 215 (1507). **II.** med ack. **1)** vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse till det inre af något: i. at vi gangom heem ij vart hws *Bo* 215. j hwat hus ir gangin in *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). a warra i färp i land *ib*. j een baat herra frederik gik *Fr* 2329. hon sprangh i sänggh *GO* 21. lupu alle i skiul *KL* 394. pa hon com ii wäruuldena *Bu* 10. wpgangande i himenin *KL* 131. ma hwar til annars i köpstadha ok annerstadz farä frilikä *BSH* 1: 132 (1371). komen alla j choreu *Bir* 5: 18. gaar thu j dans see hulikin thu ii hand takir *GO* 684. lagdhe han i sina nyo stentro *KL* 394. jnsät thin krok j buruna *Bir* 3: 428. watn ledha i ta gropa *KS* 85 (208, 93). han lypte swärpet hiögt i väpnet *Bu* 57. i kisto sätiäs *SD* 5: 639 (1347). tha satto the eld i then by *RK* 1: 4130. vm thet bläs mot tōm i tera öghon *KS* 84 (206, 92). vm solen skin mote tōm i tera öghon *ib*. — i uttryck som afse drägt: i. pu gräst nykomen ii var kläpe *Bu* 76. fara ii fatök kläpe *ib* 186. swepte han i hwit rent sindal *KL* 394. — i bildl. el. andl. mening: i. kom eet leion ii fylghe mz pōm *Bu* 71. *Bil* 52. tok . . . sinna mopor siäl ii sina händer *Bu* 14. i thina händer andwardhar jak min anda *Ansg* 257. huem han sätter i hender sin son ok styrilse landa *KS* 10 (25, 11). kennis jac . . . mik hafua anamat ok i mina wärio takit alt karl niclissons godz *BSH* 1: 178 (1381). läg tik ey i the ting som tik äru ofhögh *KS* 22 (54, 24). skreff wiisdom i böker *MB* 1: 2. än tho at pe se eigh för . . . i lagh satt *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). kom honom i hugh thz hälgha ordhit *Pa* 19. **2)** för att beteckna inträde i en samling el. ett antal. ho i warth forbundh inträdhen äre *BSH* 5: 20 (1504). **3)** för att uttrycka en riktning: i. vpseande i himinin *KL* 131. en ände af them twem wäghomen bare sik rät nidhir j nidhirsta oc annor vp j högderna *Bir* 1: 214. vpuände thit änlite j hökt *MP* 1: 272. hwi halten j i twa dela (*åt två håll, på båda sidor*) *ib* 18. **4)** för att uttrycka öfvergång el. förvandling till något: i, till. bran ämskyt ii asko *Bu* 22. nidhirfiol en not kärne oc . . . wäxte vp vm sidhe j högt trä *KL* 24. han skapaþe sik ii quinmanz ham *Bu* 143. wändher kopar j gwl oc järn j self *PM* xli. brast afgupa bilätte alt ii sma stykke *Bu* 155. thera hiärta är i tw skorith *MB* 1: 434. skipto thässa ätter wärlidina i thre löter *ib* 174. vi hafum skipt wort fädrene oc wort mödrene i fiura broþurlyti *SD* 6: 180 (1350). hon skipto daghen ii þre tima *Bu* 5. **5)** för att uttrycka inträde el. öfvergång i ett tillstånd: i. com mz mik ii guz gläpi *Bu* 18. ga . . . i äwärdhelika pino *Ber* 210. kombir sik ther mz j storm ok stridh *Bil* 360. fioll . . . ij ofuit *Fl* 372. fallir hon i afwud oc hat *Bo* 95. han tyrfdo swear j häl *Bil* 738. the haffdo . . . all annor rike oc theris konunga sigh vndir bögh oc j skat lagt *MB* 2: 241. hon (*jorden*) war klostrena aff gangin mädh dom ok ii skat *SD NS* 2: 89 (1409). vm the skatta jordher oc krononne ingiäld som kommen waro i frälse *BSH* 2: 67 (1399). tu skalt . . . uarlika läggia tik i nokrom (*för nokron el. nokorn?*) wädha *KS* 23 (57, 25). satter i höght werulzlikt wald *ib* 56 (140, 61). **6)** för att uttrycka ett utbytande: emot. köpa ok sälia ok skipta et godz i annat *KS* 42 (109, 45). skipta thessa hems äro j äwinnelekt himerike *Bil* 538. byt iordhzlikt i

himerike *Bo* 66. hvilkit the tre förrenämpda bythede fast j fast *FM* 66 (1460-72). bödh jag them . . . at wetsele i swenske peninge *ib* 256 (1506). 7) *vid tidsbestämningar för att hänföra en handling el. ett tillstånd till en viss tid: a) föregående: i.* konungen är wid ingen magt mere (än) han hade till söss *nw* j somar *FM* 343 (1507). i nat (*senaste natten*) vast thu fangin *Bo* 217. *Jfr III.* — *b) tillkommande: i.* eet hws ther vi herbärgha ij nat (*i natt, nästa natt*) *Fr* 1261. the borgh ok fäste ther vi ij affton (*i affton, denna dags affton*) skulu gästā *ib* 1268. pik kombar i morghon (*nästa morgon, i morgon*) goþar kompan . . . tel hialp *Bu* 102. vil (iak) them ider gerne flya i vinther *FM* 371 (1508). — *c) närvarande: i.* withe thessä ffonger aff inge ffere skip till söss *nwj* hösth *FM* 343 (1507). the siäl som folcomlica älska varn herra ihesum. skulle meer glädhias i dagh än nakan annan dagh i areno *Bo* 254. i dagh skalt þu mz mik äta *Bu* 144. the schole helfftene . . . giffue wt *nw* i jaar och the andhra aat aare *BSH* 5: 282 (1508). 8) *för att beteckna utsträckning i tid: i.* iäc skal hava thettā sama goz j minä lifdaghā *SD* 5: 293 (1344). at clostit then sama sudhra strömen hafuer frij haftt *nw* i eeth aar oc fyrtighi *VAH* 24: 322 (1442). laa j thry aar vte for klostreno *ST* 271. *Jfr I 6.* 9) *vid tidsbestämningar för att hänföra en handling till förloppet af en viss tidrymd: efter, inom, varp, dräpin . . . i fa dagha (post modicum)* *Bu* 174. 10) *vid tidsbestämningar för att utmärka den tidrymd för hvilken en bestämmelse gäller: för.* ey ma konungin minzska älla annars göra rikesins krono vtan vanlica aff skällike sak j (*ad*) sina dagha *Bir* 3: 400. än konungin hafde länt j sina dagha nakrom herra nakon krononna deel *ib*. 11) *för att uttrycka ett ändamål: till, för, i och för.* bygdo kirkio ii sancti iohannis hepar *Bu* 155. *SD* 5: 562 (1346). til thes hānom är tarflighast i hans naturalik vphälde *KS* 19 (48, 20). i dräpin fā i thera loff *Al* 6745. j thāssa renlikhetsins tekn skāris först klārkiāna haar *Bir* 2: 106. bār hwart aar j min aminnilse eeth lyus til kyrkio *ST* 104. skalt thu wetha hona tik gaghna i twägge handa hugnath *Su* 183. þet hauir jāc giuip til strengnes domkirkiu oc j hānnā mwr *SD* 5: 293 (1344). then rāntho . . . haffuom vij wtlakt i klockor oc i högkores bygningh *FM* 253 (1505). i kenne giffua ok opinbarlica förclara *BSH* 4: 282 (1501). — *i, till, såsom.* fik hanum en gulring i wād *Di* 37. ffor xx twsant nobele stoth thz j pand *RK* 2: 53. 12) *för att vid superlativer beteckna sätt: på.* bemannade wel thz feste oc bespisadet i thz beste *RK* 2: 3035. *ib* 3621. wil iac i thet raska (*för raskasta*) iac giter (*d. v. s. så snart jag kan*) koma thet for:da godz medh flerom withnom stadhfāsta *SD NS* 1: 313 (1403). — *i.* ware i thet nesthe alle framkompne in hendher jomfrwn *BSH* 5: 73 (1506?). 13) *för att beteckna grunden: i.* gaf gul och self i guz namn *Bu* 415. latin idher döpa i ihesu christi nampn *KL* 134. vm j bidhin gudh fadhīr nakot j mit nampn *MP* 1: 149. 14) *vid uttryck betecknande edgång: vid.* swāriande i hālghon *SJ* 147 (1446). *ib* 148 (1446). III. med gen. vid tidsbestämningar för att hänföra en handling el. ett tillstånd till förfluten tid: i. thet i screffue oss til i vinters (*i vintras*) *FH* 7: 73 (1506). j sommars, som war *FM* 450 (1510). sua som i sunnodax

var sakt *MP* 2: 61. j aftons (*i går afton*) . . . giordhe thu os storan thāknadh *KL* 6. i morghons (*i dag på morgonen*) arla (*nāml. vast thu*) anduardhahir domarenom *Bo* 217. *BSH* 5: 215 (1507). *Jfr i höstas under höster. Jfr ock II 7 a.*

B) adv. ināt. swa skal wāwin wara rāndh at thān godhe thradhrin är i wānd (*fīt intus*) *GO* 1015.

Jfr in-, innan-, inne-, up-, ut-, pär-i.

I förbindelse med följande ord, särsk. partikel, bildar i uttryck som brukas ss prep. el. adv. — i adhans, se adhans. — i bland, se bland. — i fram, adv. fram, vidare. han drogh thādhan lit ij fram *Al* 4555. — *i fran (i fraan. i fra. ij fra. i fraa), prep. med dat. (el. i dess ställe ack.). oftast stäldt efter det beroende ordet.* 1) = *fran* 2. *franwendilse* i fraa syndene *Lg* 3: 71. röffwa honom nogot i fraa *BSH* 5: 463 (1511). thu togh mik blanzaflor ij fra *Fl* 1754. byscop kätel doo honum i fraa *RK* 3: 1274. ath . . . en anner skal hylla them mik i fraan *BSH* 5: 371 (1509). 2) = *fran* 6. standa them andra lit i fra *Al* 8468. 3) = *fran* 10. ther ij torney varo iak sagdhe ij fra *Fr* 1912. — *abs.* som iak ij bökir skrifuith sa ok äwintyrith sigher ij fra *Fl* 2. — *i gen (ij gen. i geen. ij geen. ighen. igän. i ghän. j gien. egiän), prep. och adv. [Isl. i gegn] L. A) prep. med dat. (el. i dess ställe ack.). stäldt efter det beroende ordet.* 1) *emot, till mötes.* konungin gik honum siälfuer ij geen *Fl* 324. then riddare springer honum sköt ij geen *ib* 1849. the lupo thz folk genast ij gen *Al* 5109. *Iv* 1291, 1345, 1733, 1761, 3303, 3951, 4307. *Fr* 140, 2889. 2) *emot, i strid emot.* om nakar mälir mik ij geen *Fr* 759. huath han hafde giort hāne ij geen *Iv* 5500. *ib* 3111. *RK* 1: 2847. thz war them allom digert i geen *ib* 3243. *ib* 1217, 3873. *B) adv.* 1) *igen, åter, till baka.* ä som the villo vp w brunnenom tha thrykto diäfflane thöm ä nidher i gen *Pa* 18. thu scal än entidh mz likama oc siäl til wärldinna i gen *ib* 20. wilt thw j the snara j gen *MD* 390. förmoder jak them ighen, för än jak far aff i dag *BSH* 5: 215 (1507). skreff breff mz then samma igän *Lg* 220. han helsar them blidhelika i gen *MB* 1: 246. beder jack ati ghöre meg tessgelikes i ghän *BSH* 4: 249 (1500). tha läggis kirkia golffuit oc wmgangane til sin rätta stadga j geen *Bir* 4: 105. thz wilde the hāua j geen *RK* 2: 54. thānna steen mik ij geen ater faa *Iv* 826. at i ville . . . vnne myn syster anna dhen ottingen egiän, hon hade i synnerbo *BSH* 5: 515 (1512?). 2) *igen, till baka, till ersättning, i stället.* ath widher läggiä . . . benkth krok eller hans arfuom . . . swa godh engh j geen *FH* 2: 13 (1390). salde thet godzit bort j hwittis ok köpte et halft godz j gien j reso sokn *ib* 46 (1419). thenne man haffwer ey meen thy sätten mik j järn j gen *MD* (S) 302. — *igen, i utbyte, å andra sidan.* wilia wi oc skipā idher och idhra swa dana forwarningh i gen *BSH* 3: 9 (1449, samt. afskr.). 3) *igen, åter, å nyo.* förr än noghar bätte reghla ellir reghlo stadge är giort samthycht oc incighlat j sama stadhen j geen *VKR* 46; *jfr* 2. tz gör synen klar igen *LB* 7: 208. warda the wnga igen *ib* 8: 50. *nw* wil modheren tagha man igen *Ber* 293. hielper hon oss andre ariidh ighen *Lg* 3: 61. funnos ather j tälgiā igen *RK* 2: 6365. mōtas

i kalmarna midsommar igen *ib* 6837. 4) *qvar*, the danske behölle en deel gotz j gen *RK* 2: 7726. ther blifuo ey monge june igen *ib* 5268. vij [7] släcther j israel waro än j gän *MB* 2: 47. thär skal enkte vara qwart i geen af til morghonen *ib* 1: (*Cod. A* 10) 555. — **i genom** (j gynom *KrLL*. igönom. ij ginom. i gömon *Di* 101, 105. i gömen *LB* 6: 105. i ghömen *ib*), *prep. och adv.* [*Isl.* i gegnum] *L.* A) *prep.* 1) = **genom 1.** thän wälsignadhe porten . . . igönom huilken ihesus gik *Lg* 3: 617. sköt langx at salen i gömon two dörrer *Di* 101. *ib* 105. *LB* 6: 105. thet opna bref . . . som thetta mit bref är igenom hänkt *SD NS* 1: 574 (1406). 2) = **genom 2.** en ganzskan dagh ij ginom all *Al* 2447. B) *adv. allt igenom.* annor himbla natura är ey liws aff sik siälwe, vtan skäär i genom (*genomskinlig*) som speghel oc watu *MB* 1: 41. — **i hos** (j hoss), *adv. invid, i närheten.* tha hördis klocker j nidaros som the varo hart j hoss *MD* 376. — **i mot, se mot.** — **i mälle, prep. med gen. [*Isl.* i milli] *mellan. i rumsbestämning. stäldt efter det beroende ordet.* hon (*älfen*) flyter tweggia landa i mälle *RK* 1: 2881. — **i mällem** (i mellom *SD NS* 1: 101 (1402); *Di* 113, 156, 175. **jmellom** *ib* 30. i mällan *Bo* 113. j mällan *ib* 221; *Bir* 1: 67, 4: 4. e mällan *ib* (*Avt*) 177. i mellan *SEG* 122; *Di* 30. i maldan *Ber* 161. i mällin *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). i mellin *ib* *NS* 1: 611 (1407)), *prep. och adv.* [*Isl.* i millum] *L.* A) *prep. med gen., dat. el. ack.* 1) *mellan. om rum.* j mällan twäggia röuara var han korsfästir *Bo* 221. sua sum et rum var e mällan solinna oc stolanna *Bir* 4: (*Avt*) 177. han far mit i mällan älskoghan ok hans liofwa käro *Bo* 113. löp iswng konung oc sigord swen . . . i mellom them ok forlikte them *Di* 156. — *med underförstådt nom. el. pron.* konung tidrik sprang i mellom *Di* 113. 2) *mellan. om tid.* om broder siwngher heller kwäder j gilless stwgu i mellan minness karom *SEG* 122. 3) *mellan. om ömsesidigt förhållande. oftast stäldt efter tillhörande nomen el. pronomen.* al the stykke ther hans arfuom oc mik til thenna dagh hafua i mellom warit *SD NS* 1: 101 (1402). epter thy ware wine a badha sidher oos i mellin mäkla *ib* 611 (1407). begyntes tha et stort orligh jmellom osanttrix oc aktilius konung. oc haffde manga strider sik i mellan *Di* 30. at ther halle frip ok bether oc wyrdning sijn i mällin *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). wir läggium pä af therrä i mällin *ib*. än tho at the syndin ey sin i maldan *Ber* 161. thenna äranden . . . sik j mällan betraktandis *Bir* 4: 4. 4) *i bland.* kunno the (o: godhe män) ey thrifwas j godho älla pröfwas vtan j mällan onda män *Bir* 1: 67. B) *adv. igenom, allt igenom.* tha rifnade hans skip enda i mellom *Di* 175. — **Jfr thär i mällem.** — **i när (ij-), prep. nära, hos. stäldt efter det beroende ordet.** ängin hans man var honum ij när *Iv* 2433. — **i sän (ij-), adv.** [*Isl.* i senn] *på en gång.* the slogho herra iwan badhe ij sän *Iv* 4507. the swaradho honum alle ij sän *Fr* 791. *Al* 830, 1553, 3502, 4010, 4125, 4842, 5120, 5508, 7380, 8522, 8832, 9150, 10581. *RK* 2: 3746 o. s. v. — **i sänder, adv. L. på en gång, på samma gång, samtidigt.** en frw lät sik fästa j sender threm lifwandis mannom *Bil* 774. thry finger hiögh han hanom af j sender *RK* 2: 2678. (the) sato badhe j sänder j iernum for cristna**

tro *Bil* 112. ther waro fääm bröllöp all i sänder *RK* 1: 2550. vm onde män doen alle j sänder *Bir* 1: 260. *ib* 49, 395. *MB* 2: 259. *Al* 4174, 9643. *RK* 1: 267, 3747, 4240. *ST* 510. *Di* 109. *PM* 2. *Su* 89. swa som han älskadhe thom ther al thing j sänder forläto for gudz skuld *Bir* 3: 124. alt hafdhe hon j sänder j sino aminne *ib* 2: 273. hulkin som alt j sänder läte viin ok miolk ok vatn j eth kar *ib* 1: 347. thz giordhe han alt i sänder *Fr* 1150. alt j sänder lupu breffdragarane wt at fwlkompna konungxsens budh oc hans dom breff hängdis vppenbart j susis *MB* 2: 193. alt j sänder lyktadhis badhe ordh oc ande *Su* 250. norre hallandh stempnar han samman j sender *RK* 2: 1406. hon ville sanku hans owener saman j sendher *ib* 1: (*sfgn*)s. 176.

i, se ä.

i, pl. af pu, se detta ord.

ia (jaa), interj. och subst. [*Isl.* já] *L.* A) *interj.*

1) *ja!* wil thu fru at vi sighiom honum til? ja iak idher thz sama radha vil *Fl* 428. hafwir iak thz oppa thik forthiänt . . . sonen swaradhe jaa fadhir *ST* 382. o älskelika syster wilt thu wita mz hwario skörlifnadhin hältz atherhalz ja min käre brodher jak bidher thik at thu sigh mik thz *Ber* 83. ja kunna the swa *LfK* 267. *ib* 276, 277. sanctus germanus saghdhe hustru hafwir thu the gudhena nokontidh seeth, hon swaradhe iaa wel mangum sinnom *ST* 31. som ey ägher sik siälffwan, oc hwaske haffwer ne ällar jaa *LfK* 16. — sighia ia, a) *säga ja (till), lofva att lyda el. att uppfylla.* sagbo ia vip biskops bupi *Bu* 5. röst com af himnom ok saghe ia vip hans orþ *ib* 496. b) *samtycka (till).* sighia ia gen färdhinne *Bil* 321. sadhe ther tiil jaa *RK* 3: 3326. c) *gifva sitt bifall (åt), antaga, godkänna, erkänna.* sighiom wi aldre ja til noka annan *BSH* 1: 185 (1386). *ib* 188 (1386). sighi alt conuentit jaa mote (*consentiet in*) hänne *VKR* 63. d) *lofva, medgifva.* sidhan henne är jaa sakt at ingaa j clostrit *Bir* 4: 16. *VKR* 63. 2) *jo! diäfwlen sagdhe ne ey ma thz wara . . . thänne sagdhe ia KL* 58. är ey ther a mooth noghor boot . . . jaa är swa *LfK* 276. 3) *ja! i sanning! nå väl!* en min likame smittas gen hiärtans vilia ja tha höghis min reulifuis krona mz thwäfaldom lönum *Bil* 557. B) *subst. n. samtycke, bifall.* mäspera ia dömda guþ han tel häluitiz *Bu* 28. vtan faders vitu oc ia *MD* 344. meth minna nesta frenda ok wena ja, godhuilia ok samthykkio *SD NS* 1: 22 (1401). *ib* 29 (1401). gaf ja at bryta belatit *Bil* 478. sum här gawo sit ia til *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). — *samtycke till giftermål, jaord.* hon . . . wilde sith ia enghalund hanum gifua *Bil* 682. hwilkin möö a giptirmal ganger vtan fadhurs ja *SD* 4: 406 (1335, *nyare afskr.*).

iaa? v. [*Isl.* já] *säga ja till, lofva.* ath . . . dragara thz iaa säghia göra vylia *SO* 206.

iadut, interj. [*Mnt.* jadut. *Jfr* mong en tydsk tha sigia nam jadut dat ich to sweden qwam *RK* 2: 8982] o ve! perse flyddo ok vndan löpa iadwt ij hwariom buska öpa *Al* 2858. ropar iadwt widher *ib* 5302. hebrica konung ropadhe iadwt thz han haffwer sin älskogha mist *ib* 8044.

iapur, se iäpur.

iafliker, se iäfliker.

iagha, se iägha.

iaghan, *se iäghan.*

iaghare, *se iäghare.*

iahërra (jaaherra. ja herre), *m. jaherre, herre som alltid samtycker. ja herre mon the wara alle MD (S) 202. jdher jaaherra wil iak ey wara RK 2: 1898.*

iak (iach *Gers Ars c 2; BSH 4: 243 (1499) o. s. v. jach PK 245; BSH 3: 173 (1466), 174, 4: 1 (1470) o. s. v. jack FM 534 (1511). iag RK 3: (sista forts.) 4201, 4204 o. s. v. jagh BSH 4: 218 (1497), 276 (1501). jag ib 277, 5: 58 (1505). iäk SR 50. iäc SD 5: 293 (1344). jāk ib 6: 149 (1349), NS 1: 61 (1401); Bir 2: 8; MD 10, 14. jāc SD 5: 293 (1344). iek Di 15. jek Bir 2: 3, 4, 6; MD 8, 10, 13, 14. suffigeradt: -k: vilik (för ville iak) RK 1: (LRK) s. 230; hadic (för hade iac) ib 231. gen. min. myn RK 3: (sista forts.) 5691. dat. mär VGL I; ÖGL. mā VGL; ÖGL. mik. ack. mik. mek (ack. el. dat.) SD NS 1: 61 (1401); BSH 4: 113 (1486), 5: 36 (1505); MD 61. myk BSH 3: 172 (1466), 173. mich MD 168. migh FM 210 (1504). mig RK 3: (sista forts.) 4277, 4297, 4333. megh (ack. el. dat.) ib 4326; MD 8, 12 o. s. v. meg RK 3: (sista forts.) 4369, 4375. dual. vit FH 2: 9 (1374, nyare afskr.; på tre ställen). vith Bil 619. gen. okar MB 1: (Cod. B) 546. dat. oker ib 545. pl. uir MB 1: (Cod. B) 532. vir ib 533. wir SD 1: 668 (1285, gammal afskr.), 669, 670, 4: 407 (1335, nyare afskr.). wi ib 407 (1335, nyare afskr.), 5: 561 (1346) och ofta. vi Bu 6 och ofta. wii SD NS 1: 386 (1404). wy FH 4: 25 (1452), 26. gen. var KL 157. war RK 1: 1691, 3681; SD 4: 465 (1335, nyare afskr.), 5: 375 (1344, nyare afskr.), 6: 180 (1350); KL 176; Ber 6, 154; Di 139. vaar Iv 2190, 2908, 4041. waar BSH 1: 131 (1371), 166 (1376); KL 234; Al 4344; Di 75. vor SD 6: 156 (1349? gammal afskr.). wor Di 100. vara KL 161; Iv 1601; MB 2: 120. wara MP 1: 6; Iv 465; Al 4780, 5317, 5380, 5520, 6283, 6438, 7194, 7229, 8446; Lg 41, 3: 682. waara MB 1: 196. vora SD 6: 156 (1349? gammal afskr.). varra ib 5: 564 (1346), 567. varrä ib 562, 563, 564, 565, 567, 568. vars (efter en föregående gen. på s) SD 5: 563 (1346; på två ställen). warth (efter föregående adj. i n.) ib 4: 129 (öfvers. fr. 1440). dat. och ack. os. oos KL 234; SD NS 1: 611 (1407); BSH 3: 146 (1463?), 147. oss SD 5: 562 (1346), 564, 565, 567, 568; BSH 1: 166 (1376), 186 (1386), 3: 146 (1463?); KL 182. ws SD NS 1: 232 (1403), 233, 386 (1404); MD (S) 219, 244, 251, 271 (på sistnämnda fyra ställen i rimslut). wss BSH 5: 445 (1511)), pron. pers. [Isl. ek] L. jag. iac skildhi fyr festnum SD 2: 279 (1299). jak byrghe karlson vitna pet ib 4: 686 (1339?). iak alexander thik helso tee Al 5930. viþ mofor döþ gat iak fast gratet Bu 74. jak paka guþi ok sancto iacobo. at iak är frälsapar fange ib 174. mädh allum thöm landum ok stadhum som jak bo inne hafde a mins herra konunxens wegnä tha han aff landeno foor, skal iak eller min wmbudh mik eller sik enkte bewäria BSH 1: 132 (1371). jak som i dagh jngik j tiidh hws VNB 16. thin ängil oc jak fölgdhom thässe siäline Bir 3: 97. thänne är suasom annar jak (alius ego) ib 70. at iak forma hämnas min ok minna guþa Bu 508. kommen . . . til min MB 2: 122. RK 3: (sista forts.) 5691. mik tel aflat ok lösn*

minna synda ofrar iak . . . mit äruupe Bu 3. þu köpte mik lif mæþ þinom döþ ib 75. þa hon skulde mik tel dozens föþa ib. hauar iak . . . rönt mik sialuan sköran ok orenan ib 135. at iak marten och pavall hafom latit skälicom manne, andersse garpp, vaart goz ii viaraby . . . for sexthigi marker penningä, hwilico som vit kyännoms hava fulleleca opburit; ok fore thy affhendom vit os thet goz fornempdä FH 2: 9 (1374, nyare afskr.). bidom vit goda men . . . om thera jusiglen ib. scolom vith (af senare hand ändradt till vi) badhe fädhgha lydha thera redhe (för radhe) Bil 619. wil iak at agar födhe oker (Cod. A os 184) badhom barn MB 1: (Cod. B) 545. hwar okar (Cod. A waara 196) ib 546. vi ärum kompana iak ok han Fl 770. vi biþiom þik var for os alla tima biþiande Bu 18. tha the eller wi viliom thessin forordhin vpsighiä BSH 1: 131 (1371). wi riddara ok swenä ib 133. af bäggiä varrä väghnä oc swa af þess varrä som äfte lywer SD 5: 562 (1346). annar wara skal dödhher blifwa Iv 465. ib 1601. Al 4780, 6283, 6438, 7194, 8446. Lg 41, 3: 682. MB 2: 120. for bäggiä varrä syäl äller annars vars SD 5: 563 (1346). varrä bäggiä äller annars vars liik ib. ib 565, 567, 568. ängen waar Di 75. ib 139. om thens wor huffuod som tapar ib 100. huars wara ytirste daghir MP 1: 6. hwart varra SD 5: 564 (1346). i hwars varrä artiiþ bäggiä ib 562 (1346). for annadh warth som längxt lifwer ib 4: 129 (öfvers. fr. 1440). bäggia wara här Al 5317. ib 5380, 5520, 7229. til vaar Iv 2190, 2908, 4041. Al 4344. RK 1: 1691, 3681. Ber 6, 154. — med betydelse af sing. nyttjas pl., då den talande är en regent eller biskop. SD 1: 668 (1285, gammal afskr.), 669, 670 o. s. v. biudhom vi konungh magnus MEG (red. A) 57. ib (red. B) 61. EG 67. ui darius Al 1199. se swa gyort sum a oss syälwän SD 5: 606 (1346). ib 377 (1344, nyare afskr.). wi thordh mädh gudz nadh biscop i strengenes helsom ider BSH 2: 35 (1396). — pl. förekommer äfven brukad, då den talande är en förf. þe mato vilium vi frammer vm al maal halda Bu 6. vi suarum þär tel ib 8.

iaka (jacha. -ar, -adhe), *v. [Jfr Isl. jätta] L. 1) jaka, säga ja, lofva. ville ängaledhis iaka Bo 167. 2) jaka, medgifva, erkänna. med ack. med inf. thy at han sik hwazske nekadhe älla iacadhe vara gudz son Bo 48. 3) samtycka till. med ack. thz jachadhe alle nyfflinga Di 254. — med prep. til. ther will iag till särdelis iaka RK 3: (sista forts.) 4908. 4) gifva sitt bifall åt, antaga, godkänna, erkänna. med dat. monde honum alle iaka RK 3: (sista forts.) 4379. wile i honum alle iaka ib 5757. jak jaka thic aff alzwollogs gudhz vägna VKR 65. 5) vara af samma tanke el. vilja med el. som, hängifva sin vilja åt. med dat. jak jakar mynom gudhi medh allom (för allo) hiärta VKR 65.*

iakant, *m.?* [Mht. jachant. Mnt. jagant. Mlat. jacintus] hyacint. framman ij hans hiälme skeen een stolter liws karbunkil steen a hans nakka een iakant Fr 163.

iakt, *se iäkt.*

iam-, **iamn** *o. s. v. se iäm-, iämn o. s. v.*

iammerlika, **iammerliker**, *se iämmerlika, iämmerliker.*

iaorþ, *n. [Isl. jáorð] jaord, samtycke. thesse säth dömer iak stapughan met bondannä jaorþee FH 3: 4*

(1352). — *samtycke, bekräftelse*. at j then for:da bo knwtz son ja ord gifwen thil thet for:da härads höfftinga döme *SD NS 1: 623 (1407)*.

iaqväpi, *n. L.*

iarl, *se iärl.*

iarmark, *se lärmmark.*

iarn, *se iärn.*

iarper, *adj. [Isl. jarpr] brun?* mik thykker tik fasta wara skarp och blek och mio och mager och arp *MD 383*.

iartekn, *se lärtekn.*

iaspis, *m.? jaspis. Fr 433.*

iasäghn, *f. påstående, försäkran.* vtan alla darotta iasägn (*sine omni temeraria assertione*) *Bo 29*.

iat, *se iät.*

iata, *iatta, se iätta.*

iava, *se iäva.*

idh (*iidh. ydh*), *f. [Isl. ið] id, gärning, sysselsättning.* thy är wärldin widh at hwar hawer sina idh *GO 130*. hon pläghadhe tholka sama iidh *Fl 596*. hadhe the ridderliga ydh *RK 3: 2047. ib 1: (Albr.) s. 213, 2: 7365, 3: 520, 820, (sista forts.) 4222. GO 673. MD (S) 241. Lg 3: 263. PM 1. lägger aa sina fiende lythen iidh (bryr sig föga om) RK 3: 3898. Jfr vadha idh.*

idha (*-ir*), *v. [Fdan. ide]* 1) *göra, hålla på med.* thz bödh han swa länge idha *MD 197*. 2) *idka, utöfva.* liko wel at han äy idhe bergx bygning *PfN 135*. — *sysselsätta sig med, utöfva, uträtta.* alla handa idha *Al 7052*. — **idha sik**, *öfva sig.* vnge skulu sik idha badhe beka (*för beta*) ok barka *GO 857*. — *refl. idhas, idas.* latir hundir idhis ey vpsta oc göö nar thiufuin kombir *MP 2: 206*. ey idhandis ingaa *ib 212*. — *Jfr ipia.*

idha, *f. [Jfr Isl. iðja]* 1) *sysselsättning, yrke.* the swara sik wara iudha . . . ok sina idhu ihesu christi thiänist *Bil 234*. 2) *utöfning.* aff . . . andelika liffuernes idhu äldher idkan *Su 59*.

idhan, *f. sysselsättning.* thz war hans mäste idan *Di 104*.

ipar (*edher MB 2: 6. edherss RK 3: (sista forts.) 5755. f. idhur MP 1: 10. jdhur PfN 138. idhir MP 1: 15. idher BSH 3: 175 (1466). edher Gers Frest Inl. n. (nom. och ack.) ipart. idhert. idherd. idheret BSH 4: 319 (1502). edhert MD (S) 204. ederth ib 203; Gers Ars b 5. eders BSH 5: 290 (1508). dat. m. iprom Bu 204. idhrom MB 2: 6. edhrom ib. f. ipre SD 5: 606 (1346). ack. m. ipan KL 190. idhan BSH 1: 188 (1386); MB 1: 188; VKR XII. edhan MB 2: 6. ederss BSH 5: 290 (1508). f. idhra BSH 3: 8 (1449, samt afskr.). edra MD (S) 203, 204. edher RK 3: (sista forts.) 4342. eder FM 534 (1511). idhers BSH 5: 36 (1505). pl. nom. m. ipre Bu 138. edra RK 3: (sista forts.) 5256. f. ipra KL 190. edhers BSH 4: 254 (1500). n. (nom. och ack.) ipur. idhur MP 1: 10, 299. idhor ib. idhir ib 20. idhar ib 8. dat. idhrom ib. ack. m. idhra MB 1: 188; MD 203. f. ipra KL 190), pron. poss. [Isl. yðvarr, yðarr] L. eder. ipar guþ Bu 138. ipur orþ ok rap ib 174. ipart harþa hiarta ib 507. j ipre lagsaghu SD 5: 606 (1346). at i (*konung Albrekt*) . . . vnne thöm sama*

jäppa idhan godhwilia oc nadh til thätta laghmans döme *BSH 1: 189 (1386)*. wille i (*konung Kristiern*) . . . kalla idherd folk thädhan *ib 3: 8 (1449, samt. afskr.)*. i idhert beholdh *ib 9*. at the tha hafwä makt aff idher oc idhras (*för idhra; d. v. s. edert folk*) at antwardhe oss thet slotith *ib 8*. vtan fara oc ald argt for idher, idhra, oc alla the som for idhra skuld wilia oc skola göra oc late *ib 9*. the mine skole vara edhers *ib 4: 254 (1500)*. till eders oc mith folk *ib 5: 290 (1508)*. i och edra (*edert folk, de med eder; tilltal till konung Hans*) neppeliga till danmark komma *RK 3: (sista forts.) 5256*. idher nadhe *BSH 3: 175 (1466)*. idher nadh *ib*. eder ärlighet *FM 534 (1511)*. edher fadherligha werdhogheth *Gers Frest Inl. — med gen. pl. ss appos.* widher idhra bergxmanna *XL marker PfN 138*.

ipelika (*idlika MP 1: 44. iperlika KL 188. idherleka PfN 138. idherlika Bil 653. jdherlika Ber 13. idhelik (i rimslut) Al 5766, 5862; Fl 128, 1023. ydhelika Iv 4026. ydelika Fr 3117. ydhelika RK 2: 4851. ydeliga ib 2954*), *adv. [Isl. iðuliga, iðurliga] L. ideligen, ständigt.* bidhia gudh innärlika ok idhelika *Bil 359. ib 653. KL 53, 183, 188, 190 o. s. v. MP 1: 44. MB 1: 500. Bir 1: 338. Fl 128, 153, 1023, 1024, 1223. Iv 4026. Fr 3117. RK 2: 2954, 4851. Lg 43.* ath jdthur kista scal . . . alt idherleka oppe haldas *PfN 138. Ber 13.* ganga nidher alt idhelik *Al 5862. ib 5766*.

idheliker (*-likin. -liken*), *adj. [Isl. iðuligr]* 1) *idelig, idkelig, ofta upprepad, ofta påkommande.* äfte idhelika fasto *KL 197*. var thz hans idhelik bön *Bil 830. ib 868. Al 3999*. at sömpuen wardher ey oflanger älla idhelikin *Ber 251*. vatnsens natwr är blöt oc stenin är hardhir tho gynum bora idhelikin vatndrupi hardhan steen *KL 288*. 2) *trägen, flitig.* jdhe- liken a bönum *Bil 885*.

idhelikhet (*idhelighet*), *f. [Äldre Dan. idelig-hed] flit. Ber 292*.

idher (*ydher*), *m.? [N. ir] ånger.* han skal ekki döö wthan scriffta mal och ydher ok aangher för syna synder *Lg Manfr 287*.

ipia, *v. L. Jfr idha.*

idhin (*ack. m. idhnan Su 443. f. idhna Ber 88. pl. nom. m. idhne. f. idhna. komp. idhnare*), *adj. [Isl. iðinn] idog, flitig, trägen.* dröfwilse . . . gör öröntan man varughan ok idhnan *Su 443*. the varo idhne j sino ämbete *MP 1: 25*. the varo altidh jdhe j dygdhom *Bir 2: 313. ib 3: 160. KL 83. MP 1: 184. VKR XIII. Ber 88, 136, 229.* idhin . . . a gudhlikom bönom *KL 106*. war hon mykit idhin ok brännande a gudhlikom bönom *VKR VII.* idhin til fasto ok gudhe- lika böna *ib XI.* idhin til ärwodhe *KL 290. Ber 186*. the varo . . . idhna til at thiäna mik *Bir 2: 139*. at fructsamo biin wardhin fructsamare ok idhnare at äruodha *ib 1: 258. ib 361, 2: 128. Ber 153. Jfr oldhin.*

idhka (*itka: -adhe Lg 3: 521, 558; -as FH 5: 98 (1485). jtka: -as ib 101 (1486). jdhkia VKR 1. -ar, -adhe*), *v. [Isl. iðka] L.* 1) *göra, utföra, verkställa.* huar thz idhka *KS 43 (111, 46). MB 2: 14. Lg 3: 558*. at the helga messän j swa motto som her nw forescrifuit staar skal itkas ok holdas *FH 5: 98 (1485). ib 101 (1486).* hwilkin thing oc lårdom

swa äru tämprat oc matat at enkte finz j them omögelikit . . . at göra oc fulkompna, wtan hwar en maa them lättelika idhka oc öffwa *Su* 364. skulu vngara . . . idhka medh lek ok skemptan al thön áthäue, män plägha i stridh . . . halda *KS* 53 (136, 57). **2) utöfva, öfva.** idkande sin lusta *Bir* 1: 196. for mykit aterhald ok möclä fasto som hon altidh itkadhe *Lg* 3: 521. *VKR* 1. *Su* 58. **3) öfva, inöfva?** ärfuodha ther om ath sämia oc gudhliken kärleker matthe ökias, koren bätre idhkas tystan bätre haaldas *Bir* 5: 130. **4) öfva sig.** skulu the idhka skiuta medh armbyrst ok handbugha *KS* 53 (136, 57). **5) sysselsätta sig med, öfverväga.** tässen oc annor tolken hugsualande ordh idka[n]de i sinom leeke *Su* 159. o hanogx flytande ordh . . . altid idkande (*ruminandum*) i gudelikom hiärtom *ib* 179. **6) bemöda sig.** iak idhkadhe at lydha minom son *Bir* 1: 130. **7) fortsätta.** hanom idhkande sina snödha wägha *Su* 339. ginghom wi moth öster idhkandes (*oafbrutet*) i x dagha oc c *Lg* 3: 456. — **idhka sik,** **1) öfva sig.** idhka sik i ängom gudhelikom áthäuom *KS* 50 (127, 54). *Lg* 436, 3: 275. som sik öffua idka (*sannolikt har meningen här varit att ändra öffua till idka, ehuru båda orden hafva kommit att stå kvar; möjligt är äfven att ett ok mellan dem utfallit*) i nakre gudelikhet *Su* 2. **2) bemöda sig.** idka tik hänne i godh gärningomen (*trol. för: idka tik likna hänne (min pina). orig.: ei . . . studeas conformare; enl. annan öfvers.: likna thik hänne 400*) *Su* 35.

idhkan (jtkan *Lg* 3: 572), *f.* **1) verkställande, utöfning.** andelika gerninga idhkan *Su* 219. *ib* 257. aldra dygdhauna idhn oc idhkan *Su* 251. *ib* 260. *Lg* 3: 572. **2) arbete, sysselsättning, öfning.** til födho höre flera handa idhkan *KS* 42 (108, 45). waars embetis vmsorgh oc idhkan *VKR* 6. i faffangxsens idkan *Su* 2. *ib* 115. sik öffwadhe til gudelika böna idkan oc idkeliken kyrkiogangh *Lg* 3: 278. *LfK* 66. wm nakra gudelika bönrir oc andra hálga idkan *Su* 373. fore alla andra idhkan oc öffning *ib* 364. aff wananom oc idkanen wardher thz söth oc lusteliket *LfK* 129. **3) brukande, bruk.** ther scal wara . . . gudz ordha idhkan *Bir* 4: 60. aff thäs sacramentzsins idhkan *Su* 298. **4) bemödande, ifver.** mz hwat idhkan, oc mz hwat akt tik bör at läsa *LfK* 51.

idhke, se idhkin.

ipkelika (ipkeleka. idkeleka: -lekast *Su* 169. **idkielikä** *KL* 150. **idhkeliga** *Lg* 636. **jtkeliga** *Lg* 3: 530, 545, 550; *LfK* 238. **idkelige. itklica** *MP* 1: 54), *adv. L.* **1) ideligen, ofta, ständigt, oupphörligt.** baþ guþ ipkeleka *Bu* 55. iak war idkelika j gudhlika äruodhe *Bir* 1: 280. at mannin skulde älska mik swa myklo mer ok idhkelikare (*frequentius*) aminnas mina godhgerninga *ib* 4. swenske herrars godz idkelige skatte *RK* 1: (*Albr*) s. 212. *Bil* 752. *KL* 83, 150. *MP* 1: 41, 54. *Bo* 92. *Bir* 1: 134, 188, 279, 284, 3: 256. *Su* 169. *Lg* 636, 3: 530, 545, 550. *LfK* 238. **2) á nyo?** vtan thu idhkelica oppinbara the synena thu seer *Gr* 290.

idhkeliker (-likin. itkliker: -lica *MP* 1: 53. **idhkerleker: -leca** *SD NS* 2: 11 (1408). *nom. sing. f. idkeleken* *LfK* 51. *ack. sing. m. idkeliken* *Lg* 3: 279. *nom. pl. n. idhkelikin* *KL* 53), *adj.* **1) idelig, idkelig, ofta upprepad, ofta påkommande.** mz

O r d b o k.

maugom jinnerlikom oc idhkelicom konungxsins bönum *Bil* 752. *MP* 1: 53. *Bo* 45, 146. *Bir* 1: 299. *VKR* xv. *SD NS* 2: 10 (1408), 11 (1408). *Lg* 3: 279. *LfK* 51. *Su* 259. *Ber* 136. for . . . thina idhkelika siwkdoma *ib* 88. — *ständig, oafbruten.* ther a moot skal vara idhkelikin stridh *Bo* 130. til idhkelin (*för -likin; continuum*) dygdha thrifnadh *Bir* 1: 361. nar gudh är siälinne sötir ok hans räddoghe idhkelikin j hughe-nom *ib* 2: 217. *Bo* 28. *Bir* 4: 34. *VKR* 78. **2) trägen, flitig.** var han idhkelikin a bönom *Bir* 3: 156. *ib* 159. waro idhkelikin a waku ok fasto ok bönum *KL* 53. varo idhkelike i fasto oc vaku *Gr* 318. — *Jfr ofidhkeliker.*

idhkelikhet (idhkelighet), f. *beständighet, ihållighet.* komma til mins loffs idhkelighet oc obrytelikit framhald (*ad indurptam laudis meae perseverantiam*) *Su* 337. hwilkin som syndar mz forakt ällir idhkelighet (*assiduitate*) *Bir* 4: 64. — *träget umgänge.* hafwi enga idhkelikhet när thik (*nullam tecum habeat assiduitatem*) *Ber* 160.

idhkin (idhken), adj. *flitig, trägen.* skal han wara idhken *Su* 113. trättit oc idhkit ärwodhe *ib*. enträttan oc idken gärnigh *LfK* 129. war thenne waar helghe konong idke (*trol. för idken el. idhkin*) i gudhelighom bönom *Lg* 3: 345.

idhkn, f. *flit, ifver.* *MD* 185.

idhkna (imperat. -a), v. L. *bemöda sig, sträffa.* idhkna at giöra alla thina giärninga fore gudhe *Ber* 275. *Bir* 4: (*Dikt*) 275. — **idhkna sik, bemöda sig.** *Ber* 275.

idhn, f. [*Isl. idn*] **1) verkställande, uträttande,** til likamalika nyttelikhetz idhn *Bir* 1: 239. — *utöfvande.* dygdha idhn *Bir* 1: 390. *Ber* 123. *MP* 2: 101. öfuom os i androm dygdhanna idhnom *Bo* 35. *Su* 251. af lange idhn sinne ilzko *Ber* 234. **2) sysselsättning, öfning.** munka oc nunno idhn oc äruodhe *Bo* 45. varo i andelike idhn *ib* 130. *ib* 28, 119, 139, 143. *Bir* 3: 379. äruodhande i alle andelike idhn *KL* 204. — (?) blyghd är at sighia wnga quinno ok wärdzlika winnas j sinne idn ok ämbite nar mwunkana ok nwnnona astunda mer dyrlikhet j klädhw m än widhertorptelikit är *Ber* 29. **3) studium, sträfvande, bemödande, flit, ifver.** atwakte mz alle idhn ok atwakt *Bir* 1: 54. at thu skuli mz alle idhn göma thit hiärta *Ber* 101. *ib* 104, 106, 150, 153, 160, 192. wm fanytta äro idhn *ib* 112. brunno af osighlike hälaghetz idhn *Su* 456.

ipna (-ar, -ape, -aper), v. [*Isl. idna*] *L.* **1) göra, verkställa, förrätta.** the willo ey idhna nyttelikt ärwodhe *MB* 1: 135. hon idhnadhe thz ä mädhan hon lifdhe *Bil* 901. tilburdhe at idhna (*frequentare*) synda vidhiringango *Bir* 3: 40. lönlico thingin idhnadhos (*frequentabantur*) oc scriptin fulcomnadhiss vm van herra ihesum *Bo* 164. — *utöfva, utföra, verkställa.* the höra ok see mina rätuiso hulka iak idhnadhe j pharaone ok sodomis *Bir* 1: 134. — *sätta i verket, låta komma till utbrott.* idhnadhe swa sina wredhe mot mik *Su* 432. **2) idka, utöfva, öfva, bruka.** the som thruldom idhna *Bil* 370. at idhna skyrdha skirsl *MB* 1: 501. nar þe haua ipnat nokat litit afhald *KL* 185. atirhallit är mykyt lofwande oc for thy fulcomlica idhnande *Bo* 134. idhnadh dygdh *ib* 109. idhna bönina *ib* 101. läti oc glömska til guz piänist oc til för ipnapa böne *KL*

188. jak jdhnadhe dysteran oc andra världiuna fafängo *Bir* 2: 334. skal thwangen idhna äkka til skadha *Bo* 139. *ib* 91. *KL* 127. *MP* 1: 12. *Bil* 82. *MB* 1: 83, 309, 441. *Bir* 1: 297, 310, 2: 25, 73, 129, 193. idhnadhe mot mik ny dröfwilse *Su* 433. — med dat. hafdho idhnat truldom ok diäfuulslikom konstom *KL* 163. — *iakttaga, föra*. ipnafe fulasta liuärne *KL* 186. idhna andelikit lifwärne *Bo* 101. 3) *bruka, nyttja*. j them limumen. som the mäst idhnadho til höghfärdh *KL* 123. jdhna thina limi i rätwiso ok hälaghet *Su* 417. sagdhe sik aldre hafua idhnadh läkedom *Bil* 427. at ey jdhnsins älla pläghins mange rätte *Bir* 3: 246. 4) *bruka, pläga*. med inf. han war . . . köpman ok idhnadhe (*hade till yrke?*) föra dyra stena fra indie land til egyptum *Bil* 726. 5) *sysselsätta sig med*. idhnadhe han äkka swa sina prädican . . . som han giordhe sidhan *Bo* 56. — *sysselsätta sig med, öfverväga*. huxa ok idhna i hugh tinom thz got ok dyghdelikt är *KS* 22 (53, 24). — *studera*. the mästara som natwrluk thing idhna oc känna *MB* 1: 148. 6) *sträffa, bemöda sig*. med prep. til. vtan wi idhnom ther til mz myklo ärwodhe *MB* 1: 92. — med inf. idhna iak (*studeo*) at hawa rent samwit *KL* 170. hwar een ipna at finnas mildare *ib* 182. idhna at fölgia minne ödmiukt *Bir* 1: 131. *ib* 2: 106, 119, 3: 170, 258. *VRR* xv. *Ber* 29, 46, 48, 56 o. s. v. 7) *fortsätta*. at . . . människian jdhne thz hon haur illa byriat *Bir* 2: 48. 8) *öfva, pröfva*. hon skulle pröuas oc idhna j dygdhom *Bir* 3: 181. idhnadhir j godhom gerningom *ib* 1: 185. 9) *verka, vara verksam*. gudz mykla valdz hand hafdhe idhnat mot them *MP* 2: 112. — *ipna sik, öfva sig*. idhnar sik i ödmiukom gärningom *Bo* 33. *ib* 44, 111, 125, 142, 143. *VKR* vii. *KL* 321. ipnin ipir til alla dygpa *ib* 190. *Ber* 275. — *arbeta (för), vara verksam (för)*. allan sin aldir jdhnade han sik til cristna tro värn gen vi(llo) ok vantro *Bil* 830. — *refl. idhna, idas, kunna förmå sig till*. ey idhnandhis (*motsv. ställe: 2: 212 idhandhis*) inga *MP* 1: 280.

idhna (ydhna), f. 1) *utöfning*. j dygdha ydhno *MP* 1: 84. 2) *öfning*. idhnan gör thz oc äruodhit *Bo* 134. vilin gör vanan. vanin gör idhnona. idhnan konstena *ib*. — *Jfr oidhna*.

idhnan, f. 1) *utöfning*. i godha gerninga idhnan *Bir* 2: 58. *ib* 108. 2) *öfning, flit*. änkte är swa vansomt at thz wardhir ey lät ok raskt af stadhlike ok skälike idhnan *Bir* 1: 275. *MB* 1: 93.

idhnilse, n. pl. *öfning, sträfvande, studium*. skalt thu sätia kring om thik . . . loflica idhnilsa oc dygdhanna välloktande yrte *Bo* 147.

idhogher, adj. *idog, flitig, trägen*. war idhogher *GO* 855. idhoghare (*paratior*) at thakka gudhi *Bo* 125.

ipra (-ar, -ape), v. [*Isl. idra*] *L. i sitt inre el. i sinnet uppröras (öfver), känna sorg el. förtrytelse (öfver); ångra*. tha togh dauidh konung idhra sina syndir *Lg* 93. mz idhrande hiärta *Bir* 4: 90. — *refl. ipras*, 1) *ångra*. idhradhis iak thet sama godz alt ofläät saalt hawa *SD NS* 1: 162 (1402). siälin lysis nar hon idhras til tara *Ber* 34. 2) *förbittras*. idhradhis pylatus mz gryme wredhe *KL* 383. *MB* 2: 378.

idhrar, f. pl. [*Isl. idrar*] *inselfvor, innersta*. o mine inälfue oc idhra (*o viscera mea*) *Su* 210.

idhrilse (ydrilse. idhrölsa (dat. sing.?) MP 1: 300), *n. ånger*. med fullo ydrilse *SD* 6: 157 (1349? *nyare afskr.*). finge iak rät jdhrilse for mina synde *Bir* 2: 261. mina synda jdhrilse *ib* 265. *Ber* 34. j fastho ok idhrölsa *MP* 1: 300.

idhroghas (idhrughas. -as, -adhis), v. refl. *känna sorg el. ånger, ångra sig, ångra*. thu vest at i thäso lifwe ware mino hiärta änkte sötare än at iak gate idhkelika gratit thina pino mz gudhlike hiärta. vtan thy är vär. mit hiärta swa thört ok mz händzsko bundet at thz idhrughas ey til hanna aminne swa som wärdhoght ware *Su* 445. hwar en syndare forstar sik tha sökias af warwm härre nar hau idhrughas til tara *Ber* 33. idhrughas for syndena *Bir* 3: 212. vm han vili vanlica jdhrughas ok vnuändas *ib* 423. tha idhrughadhis ginstan vnge munkin. oc skriftadhe sik mz myklo tarom *KL* 259.

iproghe (iddhroghe: -a Ber 36. **ydroghe: -a JP** 130. **iprughe: -a KL** 186. **idhrughe Bir** 1: 49, 64; **-a KL** 10, 18, 19 o. s. v.; *Bil* 753; *Bir* 4: 286; *Bo* 162; **-in ib** 152; *Bir* 1: 19. **idhruge: -a ib** 37; *VKR* xix; **idhrwghe: -a Ber** 33, 34, 38. **jdhrughe VKR** 66; **-a Bir** 3: 212, 325. **jdhrwghe: -in Ber** 35. **idhrwgha (nom.) ib** 36), *m. ånger*. stunter och siälzsyn idhroghe (*compunctio*) *Ber* 229. giordhe hon thz af idhrugha *Bo* 162. mz fullom hier-tans idrogha *MP* 1: 169. hafwir thu angir oc idhrogha *ST* 29. fik mannen idhrogha oc starkan graat *ib*. om han vilde sik scrifta oc anger oc idhrugha fore hona (*synden*) hafua *Bil* 753. at hon hafwe jdhrugha fore giordha syndir *Bir* 3: 325. at hon hafwi idhrugha af giordhom syndom *ib* 4: 286. tak idhruga ok bättringh for thina synde *VKR* xix. johannes döpte folkit mz idroghans (*pænitentiæ*) döpilsom *KL* 162. vnuändis til iprugha oc bättring (*pænitentiam*) *ib* 186. *ib* 10, 18, 19 o. s. v. *MP* 1: 6, 7, 19 o. s. v. *Bo* 152, 211. *Bir* 1: 19, 37, 49, 64, 3: 212. *VKR* 66. *Ber* 32, 33, 34, 35, 36, 38, 52. *Lg* 669. *JP* 130. *Jfr kärleks-, synda-idhroghe*.

idhrogher (-ugher), adj. *ångrande, ångerfull*. mz idhrugo hiärta *Bir* 1: 55. *ib* 130, 233, 2: 337. mz idhrugha hiärta *Su* 448. aff idhrugha hiärta *Bir* 4: 69. idhrwgher ande *Ber* 169. forlatir gudz miskund idroghom forsculdadha pinor *MP* 1: 210.

idhrogher, m. *Jfr synda idhrogher*.

iprät, f. [*Isl. íprött. Äldre Dan. idræt*] *yrke, handtverk*. hwat han är hælpyr kolare allr smältäre allr af andre iprät *SD* 5: 637 (1347).

ifara (j faara VKR 66), *v. ikläda sig*. i fara brullöpis klädhe *Bir* 2: 256. *VKR* 66. waro thz hans offers klädhe som iacob war nw i farin *MB* 1: 215. — *kläda sig*. jak är miskunninna modhir hulkin som sofwande dottir redhe klädhe ok jfarande (*induenti se*) dottir redhe kost *Bir* 2: 79.

ifaruklädhe, n. pl. *kläder, gångkläder*. kropsins jfaruklädhe *MP* 1: 9. styrkir oc hedhir äru hans jfaru klädhe *ib* 2: 78.

i fram, se i.

i fran, se i.

i fran vända (i frawendha), v. afvända, för-må till affall. part. pret. med ack. i st. f. dat. the wore aldelis riketh i frawendhe *BSH* 5: 124 (1506). *Jfr franvända*.

ifylla, *v.* [*Äldre Dan.* ifylde] *ifylla*. är han ä then sami hulkin som j fyllir (*implet*) ok af töme *Bir* 1: 347.

ifärþ, *f.* *intåg*, *ankomst*. a warra i färþ i land ok bortfärþ af landi *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*).

iföra (*j* *fora*: -e *Bir* 1: 309), *v.* [*Äldre Dan.* iføre] 1) *föra i sig*, *hafva med sig?* skipin j förande (*motsv. ställe*: 2: 115 förande) köpskat *MP* 1: 169. 2) *ikläda*, *med två ack.* loot han teridacium klädha mz hedhin stykke . . . ok i fördhe han gulleboin klädhabonadh *Gr* 269. — *pass.* iak . . . war j fördhir fwl ok smälík klädhe *Bir* 1: 5. *ib* 3: 299. — *bildl.* herrans ande j fördhe gedeonem starkan hwgh *MB* 2: 87. — *med personens ack. samt sakens beteckning föregången af prep.* i. j fore iak thik . . . j klädhe *Bir* 1: 309. iförandhes henne i purpura oc silkes klädhe *Lg* 3: 451. — *pass.* en prestir j fördhir j mässo klädhe *Bir* 3: 471. — *bildl.* nar han före sik ij mässo hakulin tha iföre diäfwllin han j vantro *Bir* 3: 13. — *med personens ack. och sakens dat. pass.* iförde riffnom oc platadom säkkiom *Su* 143. — **iföra sik**, *ikläda sig. med ack.* nar the j föra sik presta klädhin *Bir* 1: 164. *ib* 312, 4: 67. *MB* 2: 149, 150, 160, 174. — *bildl.* herran styrde oc i fördhe sik fäghrindena (*decorem indutus est*) *Bo* 231. — *med underförstådt obj.* han häntir saman klädhin siin. nw eet oc nw annat. ok i före sik swa *Bo* 196. — *med prep. i och följande subst.* j fördhe min son sik j sin klädhe *Bir* 1: 29. i thiin bázsta klädhe lat thik i föra *Al* 7908. *MP* 1: 121. *MB* 2: 186. — *bildl.* j förin idhir j nyan man (*induite novum hominem*) *MP* 1: 126. — *refl. iföras*, *ikläda sig, iklädas. med ack.* i fördhis han bázsta klädhe *Gr* 291. *MB* 2: 189. hafwin ey wmsorgh . . . idhrom krop hwath i skulin i föras *Ber* 131. ifördhos liffsens waku *Su* 442. — *bildl.* skulu the j föras (*induentur*) twäfalla skam oc blygdh *Bir* 2: 10. mz hwilke wi skulin i föras miskunnenna inälfwe *Ber* 194. — *med prep. i och följande subst. bildl.* til thes ij iförins owan til i dygdhena (*induamini virtute*) *Bo* 243. j föris han j hiärtans hárdszsko *Bir* 3: 12. — *abs.* at han maghe klädhas ok j föras (*tegi et indui*) *Bir* 3: 44.

iförilse, *n. pl.* — **iförilsa klädhe** (*j förilse-*), *n. pl.* = **iföröklädhe**. owir sänga klädhin gang klädhin ällir j förilse kläde (*super lectisterniis vel indumentis*) *Bir* 4: 50.

iföröklädhe, *n. pl.* *gångkläder*. aff idhorom i föro klädhom *Bir* 3: 259.

i ganga (*ij ga*), *v.* *ingå*. ij thz herbärghe han ij går *Fr* 2595.

i gen, *se i.*

i gen anama, *v.* *återtaga*, *återfå*. atj honom behjelpige äre then hans kirchie virmo j gen aname *FM* 272 (1506).

i gen andvardha, *v.* *återlemna*. oploot hon oc i gen anduardadhe klostreno thän fornämpda större gardhin *SD NS* 2: 236 (1409). *ib* 357 (1411). *Jfr andvardha i gen.*

i gen biudha, *v.* *erbjuda att återlemna*. ath han honum sina peninga laglige i gen bödh *SD NS* 2: 319 (1410, *gammal afskr.*).

i gen bliva (*j gän-*), *v.* *blifva kvar*. swa at gauska faa j gän blifwo mz triphone *MB* 2: 274. *Jfr bliva i gen.*

i gen byggia (*i gän-*), *v.* [*Äldre Dan.* igenbygge] *återbygga*. bröth . . . diäfwllen nidher en deel aff taket, huilket brot enghen kan för bättra, ällar i gän byggia *Lg* 3: 168.

i gen böta (*j geen-*), *v.* *laga*. systrana som conuentz klädhin skulu skära söma oc j geen böta *Bir* 5: 102. *Jfr böta i gen.*

i gen driva (*j geen-*), *v.* [*Äldre Dan.* igendrive] *förkasta*, *upphäfva*, *göra om intet*. ey for thy skal lofflikin fädhra sidhwänia affläggias ällir j geen driffuas *Bir* 4: 53.

i gen döma, *v.* *åter tilldöma*, *döma att återgå till*. kännas . . . mich hafua igen dömt ragnare i hakstum en gardh i löt liggiande, fran herra nicles boson riddara *SD NS* 1: 9 (1401). *ib* 534 (1406). *Jfr döma i gen.*

i gen fa (*j gän faa* *MB* 2: 287. *egen faa: -faar* *DD* 2: 14 (1459)), *v.* [*Fdan.* igenfaa] 1) *återfå*. sina päninger i gen fa *SD NS* 1: 89 (1401). hauer lika mykit ok lika got godz i gen fongit *ib* 2: 125 (1409). *MB* 2: 287. *Di* 45. *DD* 2: 14 (1459). 2) *återgifva*. j gen faa . . . thz orättelika fangit är *Bir* 4: 90. hwilkom han skulde the illa fangen thing j gen faa *ib*. — *Jfr fa i gen.*

i gen fulla (*i geen-*), *v.* *gifva ss ersättning*. henne swa got godhz i geen fulla *SD NS* 1: 227 (1403).

i gen föra (*i geen-*), *v.* [*Äldre Dan.* igenføre] *återföra*. rymmer landboon borth . . . haffwi tha jordhäganden waldh honom i geen föra med boskapi sinom *GS* 40.

i gen giva (*j geen-*. *j gän-*. *i gen gyfwa. i gen geffwa*), *v.* [*Äldre Dan.* igengive] 1) *återgifva*, *återskänka*. som honom än liffwit j gän gaff *MB* 2: 289. — *återlemna*, *återbetala*. the fornämpda xxvj marker i gen gyfwa oc beredha *SD NS* 1: 200 (1402). 2) *återgifva*, *gifva ss ersättning*. honom ok hans arffwm swa goth godz for the for:da qwärn i gen geffwo (*för -geffwa*) *SD NS* 1: 27 (1401). *ib* 156 (1402), 235 (1403), 317 (1404). — *ersätta*. til binder jak mik . . . for:da henrik ok hans arffwm allan then skadhan oprätta ok j geen giffwa *FH* 2: 90 (1432). — *gifva i stället*, *gifva i utbyte*. haffuer mig igen giffuit twa delana i grimstorp *SD NS* 1: 274 (1403, *nyare afskr.*). — *Jfr giva i gen.*

i gen giällda (*i geen-*), *v.* [*Äldre Dan.* igengælde] *återbetala*. första jac äller mina arfua hafua redhelika i geen guldhet oc betalat . . . abram brodhersson äller hans arffwm the for:da päninger alla *SD NS* 1: 235 (1403). *Jfr giällda i gen.*

i gen halda, *v.* [*Äldre Dan.* igenholde] *vara återhållsam*, *försaka*. then som byghinnar falla i armodh oc ey är alstings fallen, hanom är mindre blygd at i gen halda (*abstinere*) än alstings falla *Ber* 288. *Jfr halda i gen.*

i gen hava (*igän-*. *j gin-*), *v.* 1) *hafva till baka*, *få till baka*, *återfå*. siins faders breff . . . igen hafua *SD NS* 1: 29 (1401, *nyare afskr.*). *ib* 156 (1402), 200 (1402) o. s. v. 2) *hafva kvar*. hwadh the j gin haffua *Bir* 5: 131. the enda faar älla laamb iak igänhaffde *Su* 161.

i gen kalla (*ighen-*. *i geen-*), *v.* *L.* 1) *återkalla*, *taga tillbaka*. ighen kalla (*revocare*) alth

thet rikena kan koma til forfang *SD* 5: 210 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). thetta gotzit i geen kalla *ib NS* 1: 73 (1401). *ib* 182 (1402), 2: 93 (1409). 2) *åter bringa på tal?* som repper eller i gen kallar . . . en aff thalet zaak *SO* 98. 3) *återföra, bringa tillbaka (från)*. somlike hafdho han gärna medh allo ighenkalladh, oc atherdraghit (*revocare*) aff thom vilianom *Ansg* 187. — *Jfr kalla i gen.*

igenkallan, *f. återkallande, ryggande*. vtan alla igencallan oc aterlösn *SD NS* 2: 51 (1408).

i gen koma (j gen komma. i geen komma. igänkomma BK 210), *v. [Äldre Dan. igenkomme]* 1) *återkomma, komma till baka*. the som i gen komo *Pa* 11. *ib* 18. *Di* 34. *BK* 210. ther som effraym waro j gen kommaskolandis *MB* 2: 110. äpther naghra dagha j genkomandis *ib* 114. 2) *återkomma, återställas*. epter thy . . . the (o: thessa thry rike) . . . igenkompna ära i godhe gamble sambindelse *FH* 1: 39 (1458, *nyare afskr.*). 3) *åter tillkomma, åter tillfalla*. scal thet for:da gotz i geen komma til mik *SD NS* 1: 235 (1403). *ib* 264 (1403, *gammal afskr.*), 265 (1403). — *Jfr koma i gen.*

i gen lata (i geen laata), *v. lemna i stället, lemna i utbyte*. hawer oss i geen laatidh siäx örisland jordh *SD NS* 2: 118 (1409).

i gen liva, *v. lefva qvar*. sa lengie . . . en man igen lifwer *BSH* 5: 462 (1511).

i gen lykkia, *v. [Fdan. igenlukke, igenlykke]* *tillsluta, stänga*. j gen lykte dörena *MB* 2: 167. *Jfr lykkia i gen.*

i gen läggia (i ghen leggja. i geen lägga SD NS 1: 142 (1402, nyare afskr.)), *v. [Fdan. igenlæggie]* *gifva ss ersättning*. them fornemdha philipusse ok hans arfum swa guth goos i ghen leggja *SD NS* 1: 59 (1401). *ib* 142 (1402, *nyare afskr.*), 203 (1403). *Jfr läggia i gen.*

i gen lösa (ii geen-. i geen lössa: -lösser SD NS 1: 234 (1403)), *v. [Fdan. igenløse]* *åter inlösa, återköpa*. forä än the (*godsen*) ii geen löst äru *SD NS* 1: 97 (1402). *ib* 234 (1403), 235 (1403), 378 (1404) o. s. v. at jac thet (*godset*) i gen löst hafuer *ib* 2: 219 (1409). *Jfr lösa i gen.*

i gen mura (i gän-), *v. [Fdan. igenmure]* *igenmura, åter tillmura*. iblandh stenana ther holet i gän mwradhes mz *Lg* 437.

i genom, se i.

i gen ropa (jghen-), *v. [Äldre Dan. igenrobe]* *återkalla, taga tillbaka*. *SD* 5: 678 (*öfvers. fr. 1467*). *Jfr ropa i gen.*

i gen skipa (j geen-), *v. återställa, återskaffa*. at thu minom son j geen skipadhe sina hustru *ST* 528.

i gen sla (i geen-), *v. slå igen, slå till baka, gifva motslag*. hwa i geen sla han brygger kiwith *GO* 808.

i gen skriva (j geen-. -adher), *v. skrifva å nyo, skrifva i stället*. oppa aattonda bladhino oc oppa the adhre sidhone är scrapath oc j geen scrifuat the ordhin til sik *IKR* 55. oppa nionda bladhino oc försto sidhonne är scrapat tyswa oc j gen scrifuat thet ordhit garzmestarans *ib*.

i gen standa (i geen-), *v. [Fdan. igenstande]* *återstå, vara obetalt*. hwat som i gen stodh aff the päniga *SD NS* 1: 140 (1402). tildömom wi . . . marghet

til the fäm marcer i geen stodho aff haquon *ib* 410 (1405). *Jfr standa i gen.*

i gen stoppa (i geen-. igenstwppa), *v. [Fdan. igenstoppe]* *tillstoppa*. then maath, som . . . i gen stoppar ynelffwonar *LB* 7: 78. thee (o: aadronar) ärw igenstwppade *ib*. — *åter tillstoppa*. thet skal han lata i geen stoppa *SD NS* 1: 646 (1407, *gammal afskr.*). — *Jfr stoppa i gen.*

i gen sända (j gän-), *v. återsända*. at for:de herra beint scal joane lafrintsone thet pantzaret i gen senda *SD NS* 1: 484 (1405). at . . . beint thet pantzaret äy i gen sende *ib*. aat spöriande helyodore. hulken waare beqwämare än eth sinne j gän sända til iherusalem *MB* 2: 289.

i gen sänkia (igän- FM 186 (1504)), *v. [Äldre Dan. igensænke]* *igenfylla, sänka, stänga genom sänkning*. hampnerne (*näml. äro*) igensenckthe *BSH* 5: 163 (1507). *FM* 186 (1504). *Jfr gensänkia.*

i genom stinga (jginum-), *v. genomstinga*. klädhit känne ey at thz jginum stingx *Bir* 3: 77. *Jfr genom stinga.*

i gen taka (igen taga), *v. [Fdan. igentage]* 1) *återtaga*. hwilketh edre thro swena . . . igen togo *BSH* 5: 396 (1510?). 2) *taga till baka, vägra fullgörandet af*. wilde engha lund sin ordh j gen taka *Lg* 1033. — *Jfr taka i gen.*

i gen thrängia (j geen-), *v. tillbakatränga, dämpa, tygla*. for . . . j geen tränghiaskolandis (*restringendam*) thera kätthe, oc lusta som kathe äru *Bir* 4: 63.

i gen vinna, *v. återvinna*. tw haffuer drengeliga thin häst igen wunnet *Di* 147.

i gen äskia (ighen-), *v. återkräfva*. haffuer her akä . . . ighen elskath (*för ighen eskath*) skyp och gotz *BSH* 5: 203 (1507).

ighel? (*pl. yglar*), *m. [Jfr N. igle]* *igel*. tag blod aff yglar eller sniglar *LB* 7: 193.

ighelbit (igil biith), *n. igelbett*. dwger for igil biith *LB* 7: 146.

ighulborster? (*ighelborster. ighilbyrst*), *m. [Jfr Isl. burstigull]* *igelkott*. til han ware allir skötum fuller som ighelborster (*ericius*) *Lg* 1015. thz (o: hans leon) lagdhis tha nidher op a een pal som ighilbyrst han plägher at göra *Iv* 4463.

ighulkutta? (*ighilkutta*), *f. = ighulkutter*. hulke som sik thynga mz klädhom swa som ighilkuttan (*för ighilkuttin?*) mz äplom *Bir* 3: 201.

ighulkutter (yghilkotter: -kottin LB 3: 189), *m. [Isl. igulköttr]* *igelkott*. til han ware allir skötum fuller som jghulkuttir mz borstum *Bil* 479. *LB* 3: 189. — **ighulkutta skin (yghilkutta-)**, *n. igelkottskinn*. hanna bryst stingx suasom mz yghilkutta skinne *Bir* 3: 29.

ihald (yhald), *n. L.*

ihul, *adj. ihålig*. är tannen i hul *LB* 7: 213.

i hül, se hül, f.

ikil (ykil), *m. [Sv. dial. ikkel. Jfr Isl. jökull]* *istapp*. swa som flytande vatn aff hws thakx yklom *Bir* 3: 145. *Jfr isikil.*

ikke, se äkke.

ikoma, *v.* 1) *inkomma*. j komen j templens fatabur *MB* 2: 287. 2) *bringa i, föra i*. af präldom som farao kunug pöm ikom *Bu* 76.

ikorne (ykorne *L.* ekorne *L.* ykurne), *m.* [*Isl.* ikorni] *L.* ekorre. aspiolus, ikorne *GU* 7. — *i ortnamn.* ykurnahult *SD* 4: 595 (1338). icornathorpp *ib NS* 1: 602 (1406). — **ikorna hunder**, *m. L.* — **ikorna skin** (ykorna-), *n.* ekorrskin. fodrat mz ykorna skin *RK* 1: 2197. — **ikorna skogher**, *m.* skog i hvilken ekorrar fångas el. jagas. ikornaskoga ok fiskewatn *Porthans Skrifter* 1: 71 (bref af 1390, gammal afskr.). — **ikorna täkt**, *f. L.*

ikt (ikth. yokth *LB* 2: 11), *f.* [*Fdan.* ikt. *Jfr Mnt.* gicht] *gikt.* *ST* 269. *LB* 2: 11, 3: 33, 5: 77. iikth i fothom *ib* 7: 37. ikt in pedibus *ib.* icth, tz är en soth som är i mellan hulleth och skynneth *ib* 52. *ib* 127, 284, 285, 286. for ten-flygande ickth som löper aff ene siido til te andra *ib* 338. for ickth eller annan tor verk j ben eller andra lemmer *ib* 339. — **värk.** ikth i öghen *LB* 6: 105. — **ikta värker** (icke werker), *m.* giktvärk. for icke werk oc popilszie *LB* 7: 338.

il (*yl. frf. vok. i änd. il- ill-: illia* *Bir* 4: 140. -iar), *f.* [*Isl.* il] fotblad, fotsula. iwi henna ilia *Bil* 542. kyste hona vndir sina ilia *KL* 331. af fotanna yliom ok til howdzsins iässa *Bir* 1: 52. *MB* 1: 362, 429. *Iv* 2209. *Bir* 1: 153, 328, 2: 94, 176, 3: 338, 435, 453, 4: 138, 140, 153, 158. *Su* 39, 205, 404, 459. *Jfr* fota il samt ili.

il (iill), *n.* [*Isl.* él] *il, stormby.* the styrto nidher fore swärth ok piil rät som haghil wt aff et iill *Al* 5294. *Jfr* äl.

ila (ijla. yla *RK* 2: 9323), *v.* [*Mnt.* ilen] *ila, skynda.* the danske fult snart at slotet ijla *RK* 2: 2186. *ib* 3527, 8638, 8668, 8842, 9323. *Jfr* undan ila.

ila (öfverallt skrifvet yla, men förekommer endast i rimslut med hvila, *RK* 3: 101, 188, 3987, 4087, och med mila (skrifvet myla), *ib* 3985), *v.* [*Sv. dial.* ila, yla] *dröja, uppskjuta.* the plägha i theres raadh ey länge yla *RK* 3: 101. han wille ey längre mz för-rädhri yla *ib* 188. *ib* 3985, 4087. — *dröja, rast.* saa motte the ther yla *RK* 3: 3987.

ila (yla; öfver allt i rimslut med hvila), *f.* *dröjsmål, uppskof.* thz motte wara wthan yla *RK* 3: 1444. *ib* 1145. — *rast.* gaffuo siik inga yla *RK* 3: 1771.

ilan (ijlan. ylen), *f.* *dröjsmål, uppskof.* at wij varde jw vndsatte i tiid oc tima medh thet aldra första wtan ijlan eller skotzmaal *BSH* 5: 13 (1504). at i wille oss sända wndsätning oförtöffrath wtan all ilan medh thet aldra första *ib* 190 (1507). vil jach vthen alle ylen och forsymmelse komma til eder *ib* 241 (1508).

ilbraghdh, *n. L.*

ilder (ijller *RK* 3: 3038. ylder: ylth *ib* 882), *adj.* [*Isl.* illr] *L.* 1) *ond, svår, smärtsam, obeklaglig.* dö illom döpa *Bu* 526. fingo alle illa gudhz hämdh *Bil* 734. hans siäl vndirstar thz illa som j häluite är *Bir* 2: 163. alt ilt haffwir iak fangith fore thässa kono *Lg* 90. wäderith thz war ilt ok waat *RK* 1: 3613. toldhe ther myket ilt *Pa (Tung)* 35. som ilt hafua i hals sin *KL* 374. for man ilth i öron *LB* 7: 4. ilt är yffrith ont *GO* 930. ilt skal moth ondo *ib* 1002. ilt är ey goth for än wärta kombir *ib* 185. hwi menin ij swa ilt (*motv. ställe: MB* 2: 381 onth) at göra ihesu *KL* 386. wardh hans husfrv swa ilt fore (*det smärtade så mycket hans hustru*) *MB* 1: 194. saa ylth giorde honum (*smärtade honom,*

förbittrade honom) thz homodh *RK* 3: 882. — *svår, påkostande.* mik thykker ilt fra hænna skilia *Fl* 209. the liggia ok sofua swa sötelik, ij annars arm huar ligger sik, at man thykker ilt at väkkia them *ib* 1532. 2) *svår, besvärlig.* harder oc starker oc iller at widerfas *Di* 127. ilt är siwkum at fäktas *GO* 80. *ib* 546. ther war ilt at standa i geen *RK* 1: 3087. 3) *skadlig, förderlig, olycklig.* pän fiken är a pänigen. takar tu il (*onda ting*) ok tapar i köpe tu goþ *Bu* 153. jllum tima (*i en olycklig stund*) äst thu här komin *Bil* 326. thz är ey for thera illo (*för deras förderf el. olycka*). vtan them til mere äro *Bir* 1: 188. 4) *n. abs. svårt (att få), ondt (om).* med prep. til. ther war ilt til stena *RK* 1: 3227. ilt är til vagn tha alle aka *GO* 539. 5) *i sedlig mening: ond.* baþe goþe ok ille *Bu* 21. engin man wänte han godhan ok rätfärdoghan wara thy at han war sielfuir ful ok ilder *Bil* 307. ille män laghom spilla *KS* 67 (165, 73). tw hin ille hundh *Di* 220. ildar diäwl *Bu* 23. fik . . . frälse af illom gäste (*d. v. s. djäfvulen*) *ib* 205. som mykit ilt hauar giort *ib* 28. alla vändö pät til illo (*gåfvo det en ond tydning, vände det till det värsta*) *ib* 30. mädhan mannin rätte ey sit ilt mädhan han liuer *Bir* 3: 195. the som härdha sik mot mik ok staa j sino illo *ib* 1: 200. j girughet ilt klok (*för j girughet ok ilt klok? för j girughet illok?*) ok swa swar *MD (S)* 308. — hin ille, *hin onde, djäfvulen.* tha öpte hin ille som i elde laghe *Bil* 115. *MB* 1: 276. the bedhya hyn illa haffwa wart järn *DD* 1: 214 (1510? *efl. aftr. hos Langebek*). 6) *ond (på), förbittrad, hätsk (mot).* med dat. hwarce iller eller godher iwdhom *MB* 1: 26. war aldrigh godhom ijller *RK* 3: 3038. attw wast mik ill oc ekki godh *ib* 1: 4391. *Iv* 2728. — *arg, argint.* är ilder innan sik *Fl* 1022. han är halla ilder ij sik *ib* 1163. — *Jfr* ful-, iäm-ilder. — **ilz döme**, *n. L.* — **ilz fundogher** (ildz-), *adj.* = **ilfundogher.** mz . . . ildzfundoghom parom *Su* 420. — **ilz öke?** *n.?* *Jfr* vilz öke.

ildiärver, *adj.* [*Isl.* ildjarfr] *djärf att göra det som är ondt.* onde ok ildiärue renliues män *Bir* 3: 6.

ilfunder, *adj.* *ilfundig.* aff koningh hans ilfunda tilskyndan *BSH* 5: 83 (1506).

ilfundogher (ylffwndoger: -aste *Su* 44), *adj.* [*Äldre Dan.* ildfundig] *ilfundig, listig.* klokir oc ilfundoghir *ST* 359. *Su* 44, 153.

ilfundoghhet, *f.* *ilfundighet.* *Lg* 3: 414.

ilgärning (ilgärnigg (*frf. vok. i änd.*)), *f.* [*Fnor.* illgerning] *ilgärning, ogärning, missgärning.* hans ilgärnigga varo flere än hans goþgärnigga *Bu* 20. hauar þu trägha þinna ilgärninga *ib* 141. *MB* 1: 261, 271, 440. *KL* 243. — **ilgärninga limber**, *m.* *ogärningsman?* lätin ey lifwa ilgärninga lim (*criminatorum*) *Bil* 126. — **ilgärninga man** (jllgärninga-*MB* 1: 338), *m.* *ogärningsman.* *MB* 1: 338. *Su* 35, 118. *Jfr* ilgärningis man. — **ilgärningis folk** (ilgärnigis-), *n.* *ogärningsmän.* *ST* 514. — **ilgärningis man** (*KL* 8; *Bo* 189; *MB* 2: 305; -manz *Bo* 217. ilgärningis man. ilgherningis man *MB* 2: 378. ilgärniggis man: -män *LfK* 116. ilgärniges man *Bu* 494. ilgärnigis man: -men *ST* 295. ilgärniggis man: -män *Lg* 3: 391. ylger-nyngx man: -men *ib* 88), *m. L.* = **ilgärninga**

man. hafðhe . . . kallat han coelara ok mandrapara ok ilgerningis man *Bil* 355. *Bu* 494. *KL* 8, 49, 382. *MB* 2: 378, 385. *Bo* 189, 217. *MB* 1: 467. *Al* 7293. *ST* 295. *Lg* 3: 88, 391. *LfK* 116. en affmykit ilgärningis man *MB* 305.

ilhardher (ill hardher: -hardhe *ST* 384. **ilhårdhir**), *adj.* [*N.* illhard] *hård el. förhårdad i det onda, förhårdad.* folkit var sua ilhart af sik *Pa* 9. hiärtat tynges oc wardher kalt oc ilhart *Su* 108. *ST* 384. *Su* 286. — *hård, grym, ondskefull.* pröuadhu at han war ilhårdhir *Bil* 300.

ilhet (ylheth), *f.* [*Äldre Dan.* ildhed] *ondska, elakhet.* falla j the sthora ylhethe ok onszko som är awundh *Gers Frest* 32.

ilhydhe, se ilthydhe.

ilhårdha, v. — **ilhårdha sik, förhårda sig.** j festin idhir ok ilhårdhin mot kärlekenom *Bir* 1: 220.

ilhårdhe (jlherde), *f.?* *hårdhet, ondska.* genom sielfs voldz ok jlherdes sulwna *Lg* 3: 538.

ilhårdher, se ilhardher.

ilhårdhogher (ilherdogher), *adj.* [*Fdan.* ilhærdug] *hård, grym, ondskefull.* romara pröuadhu at han war ilherdogher (*motsv. ställe Bil* 300: ilhårdhir) *Lg* 992.

ilhärdska (ilherdzka: -o *MB* 1: (*Cod. A* 3) 556. **ilhärdszka.** ildhärdszka: -o *Su* 127. **ilhärska** *ib* 281; -an *LfK* 160; -o *Lg* 3: 141), *f.* [*N.* illherdska] *förhårdelse, ondska.* for hugxsins ilhärdszko *Bir* 4: 51. *MB* 1: (*Cod. A* 3) 556. *Su* 127, 281, 299. *Lg* 3: 141, 414, 418. *LfK* 160. — **ilhärdskofulder** (ilhärdszko-), *adj. ondskefull.* at högfärdoghe ok ilhärdszkofulle sculu fa gudilikan räddogha *MP* 1: 34.

ilhärdskelika (ilhärskelika), *adv. hårdnackadt.* stodho mothe henne ilhärskelika *Lg* 3: 413.

ilhärdsker (ilhärdszker. ilherzker: -herzk *Lg* 3: 555. ildhärsker: -härska *Su* 155. ildhersker: -herske *LfK* 8. ylhärsker: -härške *JP* 124), *adj. förhårdad.* bidh ey for tesso ilhärdszko folkeno *MP* 1: 159. wee wslom ilherdzskom (*obduratis*) syndarom *Su* 95. *ib* 155. *Lg* 3: 555. *LfK* 8, 116. *JP* 124.

ilhätsker (ilhedsch), *adj. illasinnad, arg.* emot thenne openbare ilhedsche fiender *BSH* 5: 599 (1519).

ili? (*obl. kas. ilia*), *m. fotblad.* fran ilia (*planta pedis*) oc vp til iässan *Bo* 205. *Jfr fota ili samt il.*

ilkloker (iil- *Bir* 5: 100), *adj.* [*Äldre Dan.* ildklog] *illslug.* *Bir* 5: 100. *Su* 426. *Lg* 3: 300.

ilkloket, f. illslughet. *Lg* 3: 475.

illa (iilla *VKR* 35. *ila* *ST* 24, 41, 366, 457. ildha *Ber* 289. **ylla** *RK* 2: 4554. **ill** *Al* 10426), *adv.* [*Isl.* illa] *L.* 1) *illa, på ett sätt som vållar obehag el. skada.* haua illa luktande limi *Bir* 2: 114. illaloktande madhka *Gr* 270. ermetin thokte sik illa hafua stat langhan thima j armödo ok fa ey mera lön *Bil* 715. hwi lönir thu mik illa wäl giort *ib* 277. trugade fast mere ylla göre *RK* 2: 4554. wille ingen (*mot ingen*) göra illa *ib* 3: 1040. hwi giordhe thu sielf swa ila widh thik *ST* 41. at brödhirne ellir hionin farin ey iilla oc oskötelicha medh sinom klädhom *VKR* 35. han sa sina illa falla *Al* 5171. droztin ther om swa illa sa (*tyckte så illa derom*) *RK* 2: s. 350. han hafwer illa mot tik warit *MD* 131. toko sua jlla widh sik (*togo el. lade så illa vid sig, bedröfvades så mycket*) *Bir* 2: 200. wredet och illä hughom *Va* 9. wardh illa (*illa till mods, bedröfvad*

el. förfärad) widh sin misfälle *Bil* 245. *ib* 771. vardh han räddir oc illa vidhir *Bo* 23. *ib* 92, 225. *KL* 100, 107, 230, 318. *MB* 1: 216, 247, 279. *Fl* 1332. *ST* 457. *Lg* 46. — *illa, ömkligen.* hon grät ok illa lät *Bu* 11. 2) *illa, svårligen, mycket.* slo falantin diwrit illä *Va* 26. sa them rädhas illa *Al* 5065. illa snala *ib* 5129. illa saar *ib* 2877. *BSH* 5: 413 (1510). jlla huggen *RK* 1: 715. illa waat *ib* 577. iak foor illa wil *Bir* 1: 11. tha wart konungen illa vredet *MD* 333. 3) *illa, på orätt sätt.* han hafðhe sith goodz . . . ila oc owiislika forterth *ST* 24. 4) *föga.* the skipta the bradh illa iämt *Al* 9697. alt war sändir at hon war ila (*knappt; motsv. ställe Bil* 317: alla) mät, oc the bo-uane komo löpande *ST* 366. — *Jfr ful-, iäm-, of-illa.*

illa, v. L. *Jfr oilter.*

illalika (illelik i rimslut), *adv.* [*Jfr Isl.* illiliga] *illa.* nu maghin ij herra göra widh mik hwath håller ij vilin wäl aller illelik (*Cod. A* ondelik) *Fr* (*Cod. B, C, D, E, F*) 2116.

illaliker, adj. [*Jfr Isl.* illiligr] *ond, elak.* är swa illalik *Iv* 4993.

illan, f. L.

illat (illaat), *n. ond lät, jämmer, klagan.* tha mwn mäst oc wärs illaat (*Cod. B* illäte 554) wardha *MB* 1: 306.

illa viliaper, p. adj. L.

illistogher (yllistogher), *adj. illistig.* yllistoghe fienden *Gers Frest* 34.

illäte, n. = illat. *MB* 1: (*Cod. B*) 554.

ilradh (ilradh), *n. pl. ondt uppsät.* war thetta mandrap giort mz awund oc ilradhom *MB* 1: 425.

ilradhogher (-uger), *adj.* [*Isl.* illráðugr] *illradig, illasinnad, som uttänker onda anslag.* alt thzta onda woller hin ilraduge seueke *Di* 182.

ilthydhe? *n.* [*Isl.* illþýði] *dåligt folk, pack.* fanta ok ilhyde (*troligen för ilthyde*) sputtadho hans knä-fal *Bil* 582.

ilvili (ill- *L.* jlwilye), *m.* [*Isl.* illvili] *L. ond vilja, ondt uppsät, ondskefullt sinnelag, illvilja.* *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). cayn offradhe mz ilwilia sin tionda *MB* 1: 162. dräpa . . . mz forlaghum eller ilwilia *ib* 335. then som ilwilia hawer til thik *ib* 215. före mannom som han hauer lönliken ilvili (*för ilvilia*) å i hugh ok hiärta *KS* 47 (120, 51). *ib* 5 (11, 6), 59 (146, 64). *Al* 6999. aff hwilko komber hath oc jlwilye *PM* 31.

ilviliande, adj. L.

ilviliogher, adj. [*Isl.* illviljugr] *illvillig, ondskefull.* thäs helga anda snille skal ey inga j iluiliogha (*malevolam*) siäl *MP* 1: 132. sagdho at en planete war godhwilioghare än annar . . . oc soma ilwilioghare *MB* 1: 416.

ilwädhher, n. [*Jfr Isl.* illviðri] *ondt el. förderfligt väder, förderfvad luft.* annor siw ax syntis honum fordärfwath aff ilwädhre (*percussæ uredine*) *MB* 1: 236. plagha thik mz . . . frost oc bruna oc ilwädhher (*aëre corrupto ac rubigine*) *ib* 428.

ilzka (ilzka. ilzsca: -o *Bir* 4: (*Dikt*) 223. iltzska: -o *Su* 453. ilska: -o *MD* 66; -om *Bir* 1: 252. ilsca. ilsska: -o *Lg* 3: 147. yldzska: -o *MB* 2: 319), *f.* [*Isl.* illska] 1) *ondska.* mykin ilzka

war i iordhrike *MB* 1: 167. ilzka foruindir ey andra ilzko *KL* 282. mz godhe gärning forvinna annars ilzko *ib*. *Bir* 1: 51, 3: 38, 4: (*Dikt*) 223. ther äptir af lät ey diäfwllin at orogha ok frestaa mannin än meer vtan gik til hans mz twem androm ilskom (*malitiis*) först insände han honom wantro annantidh wanhop *ib* 1: 252. mz thorn kronadhis aff ilsko brädhe *MD* 66. 2) *vrede*, *raseri*, *grymhet*. wredhe ok ilzska ij honum röt *Al* 4418. vptändher j yldzsko *MB* 2: 319. *ib* 358. *Su* 453. *Lg* 436, 3: 147. riis vp j thin wärsta hugh ok allo pino ilzska *Bil* 472. at oprifwa thässa gadzsins oc ormsins ilzsko *Bir* 3: 77. bläste han (*draken*) . . . gen stapenom etar ok ilsco *Bu* 490. — **ilzko fulder** (**ilzskofulder**. **ilzsco fulder**. **iltzskofulder**: **-fult** *MB* 2: 394. **ilskofullir**. **ilzscafullir** *MP* 1: 80; **-fuldz** *ib* 87. **ilzskafulder**: **-fult** *ib* 86), *adj.* [*Isl.* ilskufullr] 1) *ondskefull*, *ond*. är han awns fullir ok ilskofullir *MP* 1: 45. aff ilzskofullom mannom *Bir* 3: 217. ilzkofulle thanka *KL* 282. *ib* 182. vi thänktom ilzsco fult radh a mote thik *ib* 400. *MB* 2: 394. *MP* 1: 80, 86, 87. *Bir* 1: 189, 2: 158, 3: 393. *ST* 148, 438. 2) *vred*, *förbittrad*. wardh ilzko fullir oc wredhir *ST* 509. — **ilzkofullelika** (**ilzkafullelika** *Ber* 233. **ilzscofullelika** *Bir* 4: (*Dikt*) 223), *adv.* *ondskefullt*. *Bir* 4: (*Dikt*) 223. *Ber* 233. — **ilzkohet** (**ilzskohet**), *f.* *ondska*. gamble oc snödhe owenen haffwer jngha clokare ilzskohet *LfK* 35. — **ilzkokloker** (**ilzsco-klokir**), *adj.* *illslug*, *listig*, *slipad*. han war swa ilzsco-klokir (*versutus*) oc ordhfullir. at iac formatte ey forvinna han mz ordhum *KL* 192.

ilzkas (**ilzskas**: **-adhis** *KL* 157; **-adhes** *Lg* 3: 682. **jlzskas** *Bir* 3: 77; **-andis** *ib* 331. **ilzscas**: **-adhos** *KL* 141. **ilskas**. **-as**, **-adhis**), *v. refl.* [*Isl.* ilskaz] *ondgöras*, *förbittras*. böriadhe folkit ilskas *ST* 18. ilzkadhis j sinne höghfärdh *ib* 341. jlzskandis mot sinom jameristne *Bir* 3: 331. jlzskas . . . ok afwndas mot valloghom gör forrädhilse ok opuäkke örlögh ok kiiff *ib* 77. *KL* 141, 157. *Ber* 39. *Lg* 3: 147. ilzskadhes han mz största wredhe *ib* 682.

ilzker (**ilzsker**. **iltzsker**. **ilskir**), *adj.* [*Äldre Dan.* ildsk] *ond*, *ondskefull*. ilskir thräl *MP* 1: 339. j sins ilsko (*mali*) hierta vranglikhet *ib* 68. gudh . . . frälste tik aff waro iltzsko (*maligno*) radhe (*motsv.* ställe *KL* 400: af vara ilzsco radhe) *MB* 2: 394.

ilzkin (**ildzsken** *Su* 166. **ilsken** *Di* 122), *adj.* *ilsken*. *Di* 122. *Su* 166.

ilzklika (**ilzsklika**. **ilzkelika**. **ilzlika** *MP* 2: 143), *adv.* *med ondska*. thu gik ilzsklika til gud *MP* 1: 70. *ib* 185. thu fram gikt til van herra ilzkelika *ib* 2: 70. *ib* 143.

ilzkogher (**ilskogher**), *adj.* *ond*, *ondskefull*. mz . . . ilskoghom fundhom *Su* 125.

iläte, *n.* *det hvari något lägges eller ingjutes, förvaringsrum, kärl*. the hälto j lätit *Bil* 211. j läteno hälto *ib*. hwa som gooz wil köpa. han skal mer scudha, hwat j är j läteno (*för* är j j läteno) än i lätit siälft *ib* 236. himiltungel äre liwsins iläte *MB* 1: 60. liwsins iläte eller kar war giort för än liwsith *ib* 61. i thy owersto ilätino (*canistro*) *MB* 1: 235. *ib* 236, (*Cod. B*) 549, 561. — **ilätis kar**, *n.* = **iläte**. iak hafdhe thry ilätis kar mz miöl (*tria canistra farinæ*; *Cod. B* ilätä miöls 549) ower mit howodh *ME* 1: 235.

han fylte tio stoor ilätis kar (*decem coros*; *Cod. B* iläte 561) *ib* 395. *Bir* 1: 394.

imberdagher (**himberdacher**), *m.* [*Isl.* im-brudagr. *Ags.* ymbrendagas. *Lat.* qvatuor tempora] *qvatemala* dag, en af de stränga fastedagar som i de fyra gånger om året återkommande s. k. *qvatemala* berveckorna inträffade på onsdagen, hvilken dag i dessa veckor (jänte fredagen och lördagen som i regeln alltid voro fastedagar) egnades åt fasta. *Jfr Bil* 389 samt utgifvarens anm. *Lg* 1146. the fira nezsta synnodacha epter fira himberdacha *SD NS* 1: 551 (1406). *Jfr hovudhfastodagher*.

impa (**ympa**. **-ar**, **-ape**, **-aper**), *v.* [*Jfr Fht.* impitön, impitön. *Mht.* impfeten, impfen. *Ags.* impian] *eg.* *ympa*, *inympa*. 1) *insätta*. blamans ben impapes i sama stapen *Bu* 515. — *bildl.* cristna thro falsara som kallas heretici impatu (*för* impathu) widha (*Cod. C* impadho widha bantzat blandh 1005) oc jnsätto innan hans bökir sina willu *Bil* 393. 2) *sköta* (ett trä med ympning och annan vård), bringa till full utveckling. swa som eth blomstrande trää, tho oc ey än tilfulnadz ympat äller rotat (*arbor frondosa necdum matura*) *Su* 160. 3) *plantera*. *pastinare*, *impa* *GU* 8. om än j ympadhin een qwist j idhan trögardh oc wm kring gerdhin han swa thrankt at grenana fingo ey waxa *ST* 384. ey afflater at ympa ny trä (*a plantatione non desistit*) *Su* 147. en faghor oc nyy trögardher aff ärlikom trääm oc lustelikom blomstrom, huilken iak aff min barndom ympat (*plantaveram*) oc örkt haffde mz mykyt ärwodhe *ib* 162. 4) *förädla*? ted (o: brenth wiin) ympar onth win oc gör onth win bäträ *LB* 7: 130.

impetrera (**in-**. **-adher**), *v.* [*Lat.* impetrare] *utverka*. friiheetir oc priuilegia, som the fornempde borgmestere oc raadhmen i stocholm . . . faangit. förworfuet eller impetrerat hafua af herrom och förstom *BSH* 3: 161 (1465). ware thz och swa, ath nakor breff äller privilegia ther oppa ärw inpetrerade äller inpetrerath worde *BtRK* 321 (1483, *orig.*).

in, *prep.* *L. med dat.* 1) = **I I** 1. ärw kläddhe jn ärwerdelike clarhet *Lg* 3: 431. 2) = **I I** 4. in syne welmaght *SJ* 178 (1449).

in (**ind** *RK* 3: (*sista forts.*) 4555), *adv.* [*Isl.* inn] *L. in*. hon vilde sina dotter in hafua mz sik *Fv* 3171. tha han sa in annath sin *Lg* 91. jak skal i riket jn *RK* 1: 2230. wt aff stocholms hws eller stadhi-nom i stocholme eller ther ater in *BSH* 1: 132 (1371). *Jfr här-, thvär-, thär-in*. — **in for** (**jn före**), *prep.* *med dat. el. ack.* 1) *inför*. gik han jn före portin til konungxsens palacium (*usque ad fores palatii gradiens*) *MB* 2: 186. 2) *innanför*. at abbatissan hafui ellir intaki . . . fyra stechirhws systra in for poortin oc j systranna inlykke *VKR* 23. — **in händer**, *prep.* *med ack. inemot*. ware i thet nesthe alle framkompne in hendher jomfrwn *BSH* 5: 73 (1506). lopo thee sin wäg inhänder skäggianäss *ib* 168 (1507). är dragen inhender arboge *DD* 1: 121 (1467, *afskr.*). *HSH* 20: 123 (1507). *Jfr händer under hand* 4 g. — **in i**, *prep.* **I.** *med dat.* *för att uttrycka ett varande i det inre af något*: *i*, *uti*. som äru jn j clostreno *VKR* 9. *ib* 31. *FM* 555 (1512). thz skeer in i halmstadha by *RK* 3: 2541. *ib* 2559. **II.**

med *ack.* för att uttrycka en rörelse el. en riktning till det inre af något: *i, uti.* wi hawum . . . ingiwith ok inantwardhat wara kära dottir . . . in i sancti bernardi orden ok liwerne ok in i risaberg clostir ok conuent *SD NS 2: 228* (1409). — **in i genom (-ginom)**, *prep. med ack. in genom.* scal han göra sin port oc ingank in i ginom sama nya husit *SJ 207* (1451). — **in i mot**, *prep. med dat. inemot.* war skwffen slagen oc niddertrengd til gathwne in i modh radstwffwne *BSH 4: 100* (1483). — **in mot**, *prep. med dat. inemot.* folkit nalkadis in moth flodhinne *MB 2: 9*. — **in pa**, *prep. med ack. emot.* drogh in paa jwdeam thz för-därffwa *MB 2: 267*. jach haffuer aldrig hafft i hwgh eller villie arge in paa eder eller naghén god man *FM 153* (1504). — **in til (yn-)**, *prep. med gen. el. ack.* 1) *intill, ända till. om rum.* en högher mwr skal ganga . . . in til ändan a klärkanna gardh *Bir 4: 82*. *ib 83, 87.* iak lät . . . sargha mit köt alt in til rifwianna *Bir 1: 100*. 2) *intill, ända till. om tid.* bidha ful när in til middax tidha *RK 2: 4303*. yn tyl des han ser beqwemen tydh *Gers Frest 1*. 3) *till, i riktning mot, till öfverensstämmelse med.* vände in til gudh alla yberniam *Pa 4*. alla mina akt oc gärnigga intil thin wilia regera *Su 85*. 4) *för att beteckna ett hänvändande till en person: till.* dömom wy for:da herra boo dywra in til herra karls arfwa aff thöptom vm sin fulnadh oc vidhergiöld *SD NS 2: 178* (1409). dömom wy for:da herra bo dywra in til erik skötta oc til clawos karlsson vm sit vidhergiöld *ib*. 5) *emot, till öfverbevisande el. fällande af.* gitär pätt . . . pröwätt oc fulkompnatt in till eens tweggiä eller priggiä *SD 5: 377* (1344, *nyare afskr.*). 6) *för att beteckna en syftning: till, på.* som lydha intil thenna daktinghan *SD 5: 212* (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). med allom theras clausulis och articululis som dragha och lydha kwnna intil förnempda daktingan *ib 213*. — **in uti**, *prep. med dat. el. i dess ställe ack. i.* stadfester ju vtj embetet *SO 145*. — **in vidh (inwider)**, *prep. invid, vid.* wij vele komma til tals med ider inwider alesthen *HSH 18: 129* (1497).

in aka, *v. L.*

inanama, *v. [Äldre Dan. indannamme] intaga, mot-taga.* vpa hwad tiidh oc stadh han her inanamas schal *BSH 4: 105* (1484). *Jfr anama in.*

in andvardha (-antwardha. jnanwarda KrLL), *v. [Jfr Mnt inantwerden] L. öfverlemna, insätta.* tessu penninga skola in antwardass i domkir-kiona *SD 6: 157* (1349? *gammal afskr.*). wi hawum . . . ingiwith ok inantwardhat wara kära dottir . . . in i sancti bernardi orden ok liwerne *ib NS 2: 228* (1409). — **in andvardha sik**, *öfverlemna sig, hän-gifva sig.* inne j clostromju hwar the hafua sik gudhi in antwardhat til dötzens tiidh blifua sculande *VKR 1*.

inbinda, *v. L.* — **inbinda sik**, *invefva sig (i), inlåta sig (i).* inbindha sik i wärldzlikom ärandhom *Su 64*. — *part. pret. inbunden*, 1) *innestängd, in-täppt, innesluten.* hon lösir inbudit wäder *LB 3: 46* *ib 2: 12.* en inbundhin (*inclusus*) kärleker *Su 24*. othami oc fangadhe fogla hallas inbwndhne i dröffuil-som *ib 174*. — *afstängd, afdämd?* alle thera gambra inbundhna wathen oc ströma *SD 6: 7* (1348, *gammal afskr.*). dömdom wi them aff lwfje thera inbwndan

(för inbwndna) wijkor ok thera fiskä watin ok thera strom . . . frijt ok frels ok oboworen *FH 4: 3* (1420).

2) *invecklad, konstig, dunkel.* wpfinner kloka saghur oc inbundna konstierlika predikan *Su 228*. the jn-bwndhna ordhen ällir spörsmalen *MB 2: 115*. wppa sin jnbwndna ordh ällir gaatha *ib*. 3) *invecklad, invefvad.* j swa mangom wärldz ärandhom ok vmsorgh ther hon war inbunden for rikesins bestandilse *Lg 3: 502*. 4) *införlifvad, rotfäst, hafvande runnit insteg.* han sa huru mektelica diäwlin war her in-bundin *Lg 3: 232*. — *införlifvad med, ingrodd i.* med *dat.* fatikdomen är swa jnfödher oc jnbwndhin män-niskionna natwr *LfK 23*. 5) *förenad (med), för-trogen (med).* med *dat.* the varo them swa inbundne, at the visto al thera hemelik thing *Bil 850*. — *med prep.* mädh. hwa som . . . kombir i gudz mönstir mz löso hiärta. hwarghin mz gudhi inbundno *Ber 247*.

inbliärgha (jnbärgha), *v. L. inberga, insamla.* the (foglarne) jnbärgha ey j ladhör *MP 1: 290*.

inblanda, *v. inblanda.* j thy wineno kännas in-blandat beskhet *Su 204*. — **inblanda sik**, *befatta sig (med), deltaga (i).* sik inblanda . . . mz likamli-kom hugnadh *Bir 4: 61*.

inblasa (-bläsa. -blesa), *v.* 1) *inbläsa, in-gifva.* med *dat.* och *ack.* onde ängla hulke som . . . inbläsa them thanka *Bir 1: 102*. thw herra . . . in-bläste mik the bokina ordh *ib 3: 205*. thän hælghé ande inbläsir oc helghom ok hælghom hiärtom allan sötma *MP 2: 110*. inblästis (*inspirabatur*) prophetanom andelik inskiutlse *Bir 1: 308*. — *med prep. i.* taladho swa som then helghe ande inbleste i thöm *MP 2: 261*. al the helgha script af gudhi är inblest i helgha manna hiärta *ib*. — *abs.* thwärt amot inbläste diäf-ullin *Bir 3: 433*. 2) *uppläsa, göra stolt.* mädhan manga aff them wärldzlikin wisdombir inbläse oc wt-pöse (*inflat*) *Bir 4: 70*. — *Jfr blasa in.*

inblasilse (-bläsilse), *n. pl. och f. ingifvelse.* taladhe godhir ängil til konungsins mz sinom inbläsil-som *Bir 3: 433*. suarar ond jnbläsilse *ib 324*.

inblaster (-blästir), *m. [Isl. innblástr] ingif-velse.* thäs hælgha anda inblästir *Gr 300*. aff thäs hælgha anda raadhe ok inbläst *Bir 3: 276*.

inboa, *v. innebo.* — inboande män, *inbyggare.* som enom godhum . . . herra göra bör sins rikes älskeli-kum inboandes mannom *BtRK 35* (1371).

inbyggja, *v. [Äldre Dan. indbygge]* 1) *bo (i).* allom bondhom aliir inbyggjandhom (*jnhabitantibus*) *SD 3: 705* (*öfvers. i hds. fr. 1400-talet*). i rwmwm thöm . . . laglika tiilskikkadhom . . . inbyggja *ib*. — *bebo.* säghen mik hwat folk thzta är som all tässen bärghen jnbygggher oc bemannar *MB 2: 150*, swa länge hælge stadhenjnbygdis (*habitaretur*) j fridh oc rolighet *ib 285*. hælga stadhen iherusalem sidhan jnbygdis aff hebreis *ib 328*. 2) *bygga inåt.* sidhan skal swdhin oc thakith inbyggias, at hon (*arken*) wardher ekki widhare owan än enna alna rwm *MB 1: 168*. — *bygga in i, bygga samman (med).* hennes hws war inbyggh mz (*hærebat*) stadz mwren *MB 2: 7*. — *Jfr inne byggja.*

inbyggjare (inböggjare: -om BSH 5: 57 (1505). **inbyggere (*pl.*) *ib 163* (1507). **inbyggere** (*pl.*) *ib 504* (1512)), *m. [Äldre Dan. indbyggere] L. inbyggare.***

invånare, bebyggare. thässa husins inbyggare hawir tw ond thing *Bir* 3: 196. straffuadhe roms inbyggare owirgang oc synder *ib* 4: 57. for romara stadz inbyggare *ib*. rikesins inbyggare elskadhe han *RK* 2: 2767. *Bir* 1: 174, 224, 2: 9, 327, 328, 4: 91. *BSH* 5: 57 (1505), 163 (1507), 504 (1512). henna (*Jordens*) inbyggare *Bir* 4: 81. aff hymerikes jnbyggare wardha äwerdelika hälwittis tråla *LfK* 118. husin skulu atirlatas tom vtan jnbyggare *Bir* 2: 76. huar thän hælghede ande är inbyggare, ther haffs allir wärlzlikin luste ledhir *ib* 127. *Jfr* innebyggare.

inbyggilse, *n. boning.* nar vredhin rörir hughin dröfuir hon thäs helgha anda inbyggilse *MP* 1: 280. j thäs hælgha anda jnbyggilse (*mansionem*) *Bir* 2: 328. at mit hiärta vari thik äwerdhelikit inbyggilse *ib* 4: 210.

inbyggirska, *f. inbyggerska.* thässa husins som var licammens inbyggirska är siälin *Bir* 3: 181. hymerikes borgerska oc jnbyggirska *LfK* 118.

inbyrdheliker (*n. jnbyrdelikith* *PM* 26, 31), *adj. inbördes, ömsesidig.* jnbyrdelikith kiiff *PM* 26. *ib* 31.

inbyrdis (*inbyrdes. inbördis* *Lg* 3: 143), *adv. och adj. [Isl. innbyrdis] L.* A) *adv.* 1) *inombords, om bord.* the hafdho godhan inbyrdis sanctum marchum *Bil* 251. sanctus marchus war inbyrdis jnnan thera fylghe *ib*. 2) *inbördes, ömsesidigt, sinsemellan, mellan hvarandra.* fyra thing . . . som sik vndarlica hiälpa inbyrdis *Bo* 44. vm i hawin inbyrdis mz idhir kärlekin *ib* 77. at i skolin älskas inbyrdis *ib* 177. al the fyra elementa . . . the toko til at storma in byrdis *Pa* 16. the munka som . . . ödhiukas ey inbyrdis (*invicem*) *KL* 225. sagdho swa inbyrdis *ib* 149. *Bil* 897. inbyrdis aat hwart annath op *Al* 3958. thz wi dräpom os här inbyrdis *ib* 8439. at . . . the hafujn sämio oc kärleek inbyrdis mellan siin *VKR* 34. maagha the tala sik inbyrdis *ib* 15. thöm som fara inbyrdes äpte tarvom ok ärandom sinom *KS* 65 (160, 71). *ib* 1 (2, 1), 5 (10, 5), *ib* (11, 6) o. s. v. *Bo* 172, 174, 248. *Bir* 1: 77, 261, 2: 144, 44 119. *VKR* 25. *Al* 8685. *MB* 2: 21, 22, 24. *Lg* 437 3: 143, 300. *PM* 19. hwilken som styäl math äller hästa fodher jnbyrdis fran androm *ib* 28. B) *adj. inbördes, ömsesidig.* han skal bära älskogha inbyrdis helso hemelikit ärinde mällan brudhinna ok brudhgoman *Bo* 112. til inbyrdis kärlek ok hiälp *MP* 2: 160. inbyrdis älskelikhet *Bir* 1: 77. jnbyrdis örlögh *PM* 28. *Bir* 1: 79, 256, 2: 143, 3: 69, 158, 421. *MB* 2: 171. *Su* 366. *RK* 3: (*sista forts.*) 4632.

inbära, *v. [Äldre Dan. indbære] L.* 1) *inbära, införa.* lät jnbera . . . köt ok flesk *Bil* 772. inbärin j clostrit baarena *Bir* 4: 22. inbära the thing som inbärande äru j ämbitzhusen *ib* 5: 30. *ib* 4: 100. 2) *ingifva.* diäflomen tilhörir at inbära os ondh äggilse oc huxilse *MP* 1: 75. 3) *tillföra, medföra.* thz thik maghi inbära (*importet*) nokot manna lof *Ber* 277. högxte wiisdoom loff inbär *Al* 6019. 4) *innebära, betyda.* änkte är thz i hans gärningom. thz ey hawir ä nakat inbära *Bo* 29. *ib* 144. *ST* 506, 532. a swänsko hafwer thz swa inbära *Al* 5717. *KL* 379. *Bil* 428. hwat wil thzta ärandhetz jnbära ällar bethyda *Lg* 670. — *inhålla.* bref . . . hulkin swa mykyt hafdho inbära *Gr* 311. *ib* 315. — **inbära sik**, *intränga.* hwi dirfwis

Ordbok.

jw at pic inbära (*te immergere*) til guplik ämbite *KL* 190. — *Jfr* bära in.

indragha, *v. [Äldre Dan. inddrage]* 1) *indraga, införa, insläpa.* lät ater indragha agatam *Bil* 428. — *indraga, införa, inskaffa.* vtlänske män the han hawer indraghit *KS* 63 (157, 69). han vil . . . kouungen her jn dragha *RK* 2: 5440. 2) *intåga.* härtogh crystiern . . . är här indragen i worth landh *BSH* 5: 434 (1511). *ib* 439 (1511). — **indragha sik**, *insmyga sig.* haffde sik tywfflika indragith *Su* 51. — *Jfr* dragha in.

indre, *adj. komp., och innarster (innärster. innerster), superl. [Isl. komp. innri, superl. innstr]* A) *komp. inre.* gik . . . in i indra rumit *KL* 279. kastadho vp hans quärna damp . . . badhe ytra damp oc indra hiulastuw *VAH* 24: 320 (1422). at indra dampnen hiulastuw oc waghluur, aat for:da quärn, var olaghligha vtkastadh *ib*. j jndra hwsit *MB* 2: 186. *ib* 187. the aktadho yttra renlekin ok äkke indra *Bo* 115. *ib* 116. *Bir* 1: 292, 2: 180, 3: 170. *Ber* 199, 230. *Lg* 819. B) *superl. innerst.* haur sina siäl fala oc bortkastadhe sin innarsta ting (*intima sua*) *MP* 1: 135. thu äst j mins hiärta innersta blode och innarster j minne siäl *Bir* 4: 45. aff innarsta hiärta *MB* 1: 249. af thera innärsta hiärta *Bir* 1: 17. allir thera innarste thanke ok astundilse *ib* 80. *ib* 113, 2: 133. *Ber* 78, 103. *MB* 2: 287. — *innerligast.* siälinna innarste kärlekir ok astundan *Bir* 1: 186. giuir hon hiärtano jnnarsta sötelikhetz brändagha *ib* 2: 46. — *n. adv. innerst.* thenna mandom thwo han aldra innarsta (*Cod. B* renast 552, *troligen rätta läsarten*) i sinna modher blodhe, som han togh innärst, aff thy som hælghath war i henna modher liwe *MB* 1: 263.

indrikka, *v. [Äldre Dan. inddrikke]* *indricka, dricka.* wärre war coclaranum ok mer wärkte thöm ok grätu sarare, tha the gafuo wt etherit än tha the indrukko *Bil* 236.

indriva, *v. [Äldre Dan. inddrive]* *drifva in, tvinga in.* jndrifuandes vsla sieler *LfK* 222. aff wärldenna ophoffue haffuer gudeliken snille otalika syndara til sik draghit, iämwal nödoghe oc genstridande mz dröffuilsom indriffuit i lifuet *Su* 169.

indrypa, *v. drypa in, droppvis falla in.* at nokor orenlikhet sculi ey mogha indrypa j hona (*arken*) *Bir* 4: (*Dikt*) 218. onde thanke ok dyäfwlsins frestilse indrypa i the människio som lat ok oidhin är *MP* 2: 244. huat ey känne nw thins hiärtas mwn oc läpa then himmilska sötman fullelika oc ympnelika jndrypa i thina siäl *Su* 181.

in fa (ind få), *v. inskaffa, indraga.* hwre han skulle kong hans ind få *RK* 3: (*sista forts.*) 4990.

infalda? (-falla), *v. inlägga, ingifva.* astunda at . . . bortföra tholka gudhelica lusta aff thino hiärta ok infalla (*committere et implicare*) andra lusta *Bir* 3: 244.

infalla (infalda), *v.* 1) *falla in, infalla, nedfalla.* ath . . . ögnä bran ei infallir *LB* 6: 105. 2) *falla in (i), störta (i), rusa blindt (på), råka ut (för).* jak inföl (*irru*) ouarlica j thit sken *Bir* 2: 120. 3) *anfälla, göra anfall (mot).* med prep. til. räddis at owinine sculdo först infalda til hans *KL* 49. sakei . . . infollo (*irruerunt*) til thera *MP* 1:

75

197. — *falla öfver, tränga på.* som infollo hetelika til ihesum at höra hans kennedom *MP* 1: 212. **4)** *yrka.* infalla the hart oppa haffue tesse sackz insetningh i theris hender *HSH* 20: 206 (1507). — *Jfr falla in.*

infara, *v. L. kläda sig (i), ikläda sig.* sidhan han war in faryn i syn clädhe *Lg* 3: 86. — *Jfr fara in.*

inflyta (*part. pret. n. jnflötid* *Bir* 2: 330), *v. [Fdan. inflyde] inflyta, inströmma.* strömen viliande jnga älla inflyta j nokot kar *Bir* 2: 330. mins anda strömbir hafde jnflötid j hanna hiarta *ib.* nar fanytte thanka oc frestilse inflyta *ib* 126. *ib* 1: 104. *Jfr flyta in.*

inflytia, *v. L.*

inflytilse, *n. pl. och f.* **1)** *inflöde.* milhetzsins inflytilse (*inundatio*) opfyllir inäluen *Bo* 102. opfylltis hon aff thäs hälgha anda ströms inflytilsom (*decursu*) *Bir* 3: 411. *ib* 4: (Dikt) 237. **2)** *inflytelse, inverkan.* the (o: thin öron) stodho mot alla orena världz thinga inflytilsom *Bir* 4: 143.

inflödhä, *v. flöda in, öfversvämna. bildl.* lyghnin ok mandrapp oc tiufnadhvir oc hordombir jnflöddo ouir världenna älskara *MP* 1: 163. *Jfr flödhä in.*

infulghin, *p. adj. L.*

infund, *f. infall, påhitt?* hwar äffther sinne jnfwnd oc arth *PM* 20.

infälter, *p. adj. L.*

infärdh, *f. [N. innferd] ingång, intågande.* *MB* 2: 394.

infästa, *v.* **1)** *infästa, göra fastsittande.* the infästas . . . j fordömsom ok fortappilsom *Bir* 1: 52. aktom siälena wara . . . jnfästa i träkkenom *LfK* 44. **2)** *infigere, infästa, intrycka, instöta.* nar förste spikin infestis honom *Bir* 1: 31. thok swärdhit aff höghre ländhinne synne oc infäste j qwidhen *MB* 2: 76. infäste blamannin ena klo j bäggias thera hiarta *Bir* 2: 100. sät vppa thik mins sons pino braz swa som thänne sanctus laurencius in thrykte ok in fäste hona j sik *ib* 1: 286. mins grymhets swärdh . . . hulkit som skal ingaa owantil j howdhit ok swa diuplica ok maktelika infästas. at thz skal aldre vt draghas *ib* 127. suasom otalike swärdz odda varin infäste vidh nakan stolpa *ib* 3: 72. **3)** *desigere, fästa, rikta.* som . . . sins kärlekx öghon altidh haffde oppa tik infäst *Su* 91.

infödha (*part. pret. infödder. infödher*), *v. [Fdan. inföde] L. — refl. infödhas, varda medfödd, i födelsen gifvas.* at enkte matte infödhas mz rättwiso aff sinom fadher *MB* 1: 115. — *part. pret.* **1)** *född el. frambragt i. med dat.* han lät gifua sik dryke til at hanum matte nocot lifuandis inföt wardha *Bil* 308. **2)** *medfödd, medskapad, någons natur el. väsende tillhörig, ingrodd.* infödda (*innata*) ödmiuktin *Bo* 206. *MB* 1: 56, 2: 203, 297. *Su* 331. *Lg* 3: 343. — *med dat.* som honum war natwrligt oc inföt *MB* 1: 88. jnföddir (*adjuncta*) war henne renlekx kärlekir *ib* 2: 175. ekki är thz hänne . . . skapat ellir inföt *ST* 433. af spitälsko sot, som hanum war länge infödh *Bil* 233. eygelikhetzsens widhersäghnign är . . . jnfödh oc tilbwndhin closterliffwerne *LfK* 13. *ib* 23. — *med prep.* mädh och följande nom. el. pronom. ängelin hawer inskapadha oc infödda mz sik siälwom aldri thinga liknilse *MB* 1: 55. *ib* 89. **3)** *infödd.* i rike no in födar *Bir* 4: (Avt) 183. halden han swa som inföddan

man *MB* 1: 367. *ib* 246. *KS* 63 (157, 69). *Bir* 1: 229, 2: 259, 3: 333. *ST* 329. *MB* 2: 220. *BtRK* 116 (1436). — *inföding, genom födseln tillhörande. med gen.* war ey swärikis infödher *PM* LX.

infödhinger (*pl. -ar*), *m. inföding.* swerges herrar och infödinghar *BSH* 5: 133 (1506). — *i samma land (som en annan) född, landsman.* ey at enast halp hon infödhingom, vtan allom ää hwadhan the varo *Lg* 3: 510. *ib* 501.

inföghia (*part. pret. n. inföght. infökt*), *v. bereda, bestämma, beskära. med dat.* ey skalt thu mote sighia at taka biscopsdöme. thy at thz är thik inföght (*Cod. D* infökt 403) af gudhi *Gr* 309.

införa, *v. [Fdan. inføre] L.* **1)** *införa.* han war . . . opta wtländis for sänder for tronne skuld oc ä lönlika infördher ater af cristnom mannom *Bil* 390. scal han mich genstan lata införa twa lester korn *SD NS* 1: 413 (1405). thessa aterstadhur ok laglikin ingield skulu böndrene införa epter lensmannana budhum *BSH* 1: 132 (1371). alt annat som införis *Bir* 5: 117. inbära thz som införandis är j ämbitz husen *ib* 4: 100. **2)** *påföra, tillfoga, förorsaka. med dat. och ack.* jnför mik ekki större pino *Lg* 292. the slagh thik konno jnföras *Bir* 3: 368. *ib* 371. *Gr* 277. ängin räddogha infördho the mik *ib* 294. — *med ack. och prep. med nomen.* oppaa rigith . . . noger merchelige skade äller forderff jnföre *HSH* 20: 188 (1507). — *med ack.* infördho storan räddogha *Gr* 307. **3)** *påföra, påtruga?* om the ey fa the dec-tingen thöm ynnir i nesta til komande möte om rysseran, the ackte införa pa swergis land til teress ramerce *FM* 565 (1512). **4)** *ikläda.* iak infördhe han j then kiortelin *Bir* 3: 250. — **införa sik,** **1)** *ingå.* then helghe ande införde sik j helgha siäla *MP* 1: 42. **2)** *kläda sig (i).* inför tik j faghir dygdana klädhe (*speciosis induere vestitus*) *MP* 1: 122. — *refl. införas, ikläda sig. med ack.* införoms liusins vaku *MP* 1: 335. — *iklädas. med ack.* j stadhenom ararac infördhis han bázta klädhe *Gr (Cod. D)* 386. — *Jfr föra in.*

inganga (*ingaanga. inga. ingaa*), *v. [Fdan. ingange, inga] L.* **1)** *ingå, inträda.* menape hanom inganga *Bu* 145. in ganga i guz mönstar *ib* 195. tha the ingingo at kyrkio duromin *KL* 41. sa siuke mannin guz modhir inga til sin *ib* 63. ginom the vindöghonin ingangir dödhin til vara siäla *Bo* 45. suasom blästun ingaar oc vt at näsomen swa ingaar lifwit oc dödhin j siälina vm manzsins astundilse *Bir* 2: 229. mins grymhets swärdh skal inga (*intränga*) j thin likama hulkit som skal ingaa owantil j howdhit *ib* 1: 127. hwar som gudz ande ingaar ther ingaar fadhorin mz thom hälgha anda *ib* 3: 415. — *ingå i, inträda i. med ack.* ingik teridacius sin camara *Gr (Cod. D)* 379. systranna hws oc inlykke ingaanga *VKR* 24. til thäs thu ingaar (*ingrediariis*) landhit emath *MB* 2: 36. **2)** *ingå, inträda, upptagas (i ett samfund).* then som in gaar (*inträder i gillet*) *SGGK* 103. *SEG* 117. **3)** *inträda i besittning (af).* sårsk. för att skaffa sig vederlag. giuir iak klostersins syslomanne makt . . . inga i mit gooz annarstadz oc annama thet som klostreno swa läghelikit är *SD NS* 2: 237 (1409). **4)** *ingå, börja.* february som

inganger kyndelmäso aften *Bu* 9. — *Jfr* **ganga in.**

inganger (yn- *SGG* 129. *ack.* **ingang.** **ingank** *SJ* 207 (1451)), *m.* [*Isl.* **inngangr**] *L.* 1) *ingång*, *ingående*, *inträde*. beddis ingang for valentinianum kesare *Bil* 631. faa ingang i landhit *ib* 234. ey scal werlz folk ellir clostirsins thiänara nochur vm-gengilse ellir ingang hafua j thera hws *VKR* 23. the okunnogha iomfrun borth hwarff ginstan vidh hänna ingang *ib* vi. äruodhe är j ingangenom j wärld-inne *Bir* 1: 237. thäs hälgha anda ingang j hans hiärta *ib* 3: 414. huru raskir ingangir är renom iomfrun til höxsta gudz radh hws *KL* 344. 2) *inträde*, *upptagande i ett samfund el. en inrättning*. thw hawir beez thässa renliuis ingang *KL* 255. afeggiadho han aff klostris jngang (*från att ingå i kloster*) *Bil* 784. skal han som broder vardher, i inganghen giffwa ii öre päninga gillena *SEG* 117. hans hwszbonde giffue för honom i companit een öre penningar för hans ingång *TS* 25 (*möjl. att föra till 3*). 3) *afgift som erlägges vid inträdet i ett gille el. skrå*. tha vorder ok hwstrw hans söster mz samma jngang *SO* 84. tha giffue hon vtan nyan jngangh nw som för *ib* 88. *ib* 112. *SGG* 128, 129. — *afgift vid inträde i kloster*. thera eghit breff . . . thär the hafua conuenteno giffuit vppa thera ingang ok medhgift *FH* 4: 43 (1455). 4) *inträngande*. alexander giordhe ther första ingang (*trängde först in i fiendens slagordning*) *Al* 5291. vthen fiendherne faa noghen mothstand met förste ingangh *FM* 438 (1509). 5) *intrång?* vm han ware gudh alzualloghair tha hämpdis han owir tholikin ingang ok orät (*transgressionem*) *Bir* 1: 141. 6) *ingång*, *ställe hvar est man går in el. får tillträde*. j andre sidhonne . . . war inganger oc dör i archina *MB* 1: 168. at the ängaledhis vppafunno ingang i mönstrit *Gr* 313. scal han göra sin port oc ingank in i ginom sama nya husit ok laurenz ingang vppe *SJ* 207 (1451). medh husins ingang *ib*. ower beggias thera inganga *ib* 264 (1458). jak stodh j vägha moteno älla j wägauna ingang *Bir* 1: 44. hon (*ön*) hafwer til sik ängin ingang *Al* 4702. *ib* 4704, 4769. 7) *början*. i stridhinna ingang *KL* 49. — **ingangs porter**, *m.* *ingångsport*. widh hans ingangx port *SJ* 178 (1449). — **ingangs pänningar** (**jngangx päningar**), *m. pl.* [*Äldre Dan.* *indgangs penninge*] *inträdesafgift*. schal han vpplaggia fira artogher i bössana til jngangx päninga *SO* 192.

ingards (**ingardz.** **ingaardz.** **ingaarz** *SD NS* 1: 478 (1405)), *adv.* *inom hägnad; å inhägnade egor*. iak hafwer honum gifwit min gaardh i nampnarwm . . . medh akrom ok ängiom, ingaardz ok vtangaardz *SD NS* 1: 252 (1403). *ib* 478 (1405). wtgardz ok ingardz *ib* 2: 10 (1408). *ib* 11 (1408), 134 (1409). wtgardhz eller ingardz *ib* 53 (1408). *ib* 64 (1408). *Jfr* innan gards under garper.

ingedöme (**ynge-** *pl. nom., ack.* **ingedöme.** **ingedömer** *BSH* 5: 115 (1506). **ingedöma** *SJ* 193 (1450). **jngedöma** *RK* 2: 535 (*i rimslut, möjl. sing.*). *med art.* **ingedömana** *SJ* 192 (1450)), *n., oflast pl., och m.* [*Mnt.* *ingedome*] *husgeråd, inventarier*. alt thet s. ansgarius atthe, badhe i liggiande fä oc androm rikedomom, oc allom kirkione ingedömom *Ansg* 201. hafuär bäggias thera ingedöme som ära en gulring en coperkättil

. . . item j (1) kättil oc ij (2) gryta . . . iij (3) tinkannor *SJ* 160 (1447). gaff hänne . . . hwan thridhia päning aff allo sino godze rörliko ok orörliko . . . ok ther til i ingedömom swa mykit ok alt thät han hänne mädh stadz-rät giffua maa. samwledhis gaff hon hanom i geen aff sino godze rörliko ok orörliko . . . hwan thridhia pänning ok ther til ingedöme swa mykit ok alt thät hon hanom til forene gifwa maa epter stadzrät *ib* 9 (1422). *ib* 41 (1427), 42 (1428), 102 (1440). haffde thöm giffuit for ingedömana lösöra oc vtestandande sculdena . . . xlvj (46) marker *ib* 192 (1450). loto the hanom forscifna tomt källara gardh ingedöma lösöra oc vtestandande sculd vp fri oc quit *ib* 193. alt thet wy eghom . . . ii husum ok yngedömom *SD NS* 1: 174 (1402). kan ey finnas j rikesens göma huarken breff eller jngedöma *RK* 2: 535. *FH* 2: 138 (1442). alle hans howor, gull, silff, peningha och ingedömer *BSH* 5: 115 (1506).

ingefär (**ingefer** *Fl* 1107; *LB* 1: 97. **ingofär** *ib* 6: 284), *f.?* [*Fnor.* *ingifer.* *Mnt.* *ingever.* *Mlat.* *gingiber.* *Lat.* *zingiber*] = **ingefära**. sinciber ingofär *LB* 6: 284. *ib* 1: 97. *Fl* 1107.

ingefära (**ingefera**: -fero *LB* 10: 8. **ingefere** *ib* 1: 97. **ingheferra** *ib* 2: 11. **ingifera**: -fero *AS* 137), *f.* **ingefära**. *Häsläked.* i *AS* 137. pipar ok komin ingefära ok galiga *Bo* 133. i [1] loodh ingheferra hwith *LB* 2: 11. jngefära hon rensar bryst och gör klar ögon och styrker kaldhan magha oc smälther math *ib* 7: 58. *AS* 60. *LB* 1: 97, 2: 70, 7: 46, 47, 48 o. s. v., 10: 8.

ingerboe (*pl.* **ingerboo** *RK* 1: 494), *m.* *Ingermanländig*. haffde . . . striit mz rytza ok ingerboo *RK* 1: 494.

ingesin? (**engasin** *MEG* (*red. B*) 61, 62. **engasin** *Bir* 4: (*Avt*) 179), *n.* = **ingesinne**. byri fyrst pafin mz sik siälfum . . . pär näst skipi sit engasin matelekit *Bir* 4: (*Avt*) 179. biudhom wi konung magnus allom them wart engasin är *MEG* (*red. B*) 61. aff waro engasin eller vtan *ib. ib* 62.

ingesinne (**engesinne** *MD* 27. **engasinne** *ST* 148, 153. **enga sinne** *KL* 414), *n.* [*Mnt.* *ingesinne*] *husfolk, hoffolk, folk i en herres tjenst*. myn herre ok hans jngesinne *MEG* (*red. A*) 57. konungin oc drot-nigen oc alt thera engasinne *ST* 148. *Fr* 218, 2193, 2420. *MD* 27. hans (*Guds*) höghre hand oc höghre armbær haffwir frälst giort sit ingesinne *MB* 2: 407. *KL* 414. the som thz plägha göra äro diäfwlsins engasinne *ST* 153.

ingin o. s. v., *se* **ängin** o. s. v.

ingipt (**ingift**), *f.* [*Jfr* *Fnor.* *inngipta*] 1) *ingifvande, insättande (i ett kloster), inträde; äfven betalning som vid detta tillfälle erlägges till klostret, inträdesafgift*. lowadhe abbadissonne at göra fult for hänna jngift *KL* 67. kennis jak . . . hafua fore mik ingifuit erlikom reenliues systrom innan sancti martins closter i skeninge allan min äghodeel . . . fore mina retta ingift *SD NS* 1: 22 (1401). jak hauer . . . ghiuit klosterno i gudheem . . . före katerina niclasdotters prouenta oc ingift, mit godz i näs sokn *ib* 275 (1403). thet scal wara henna rätta ingift *ib* 466 (1405). *ib* 580 (1406), 624 (1407). *FH* 3: 101 (1447). 2) *ingifvelse, påverkan*. aff hwars ingift sadana skeer . . . äre wij

gansth twiffwelaktige BSH 5: 317 (1508). — *tillsägelse*. HSH 20: 205 (1507). — **ingipta pänningar (ingifta pänningar)**, *m. pl. penningar som betalas för inträde i kloster*. SD NS 1: 665 (1407).

ingiuta, *v.* [Fdan. ingyde] *ingjuta. eg. och bildl.* bant hans saar ingiutande j them til läkedom viin ok olio MP 1: 270. gudz kärlekir är ingutin j war hiärta KL 104. Bir 1: 252, 390. jak ingiwtir siälana j kroppin ib 4: 102. han (o: thän hällghe ande) gifs oc ingiutz til helso Bo 110. — *med ack. och dat. pass.* mit etir är ämuäl ingutit (*infusum est in*) hans handom Bir 3: 430. hulkaledhis ätikia tilblandadh galla sculde ingiutas hans munne (*ori infunderetur*) ib 4: (Dikt) 260. — *ingifva*. gaff siälwir gudh j pauans hiärta . . . annor lagh . . . ingiutande j hans hiärta at then sami paue skulle stadha . . . at cristne preste . . . skullen ängaledhis liua j smittoghom hionalax kötz lusta Bir 3: 253. — *med ack. och dat.* onde ängla hulke som them ingiuta (*inspirant*) ok lära thz the vilia nima Bir 1: 102. — *pass.* wardh hänne vndarlika entidh ingutin fäghirsta bön aff wars herra ihesu christi pino VKR VIII.

ingiutare, *m. ingjutare, den som ingjuter.* o aldra äronna konungir oc alla snille ingiutare (*infusor*) Bir 2: 154. ib 3: 133. o thu herra alla nadha ingiwtare ib 4: 104.

ingiutitse (jngywtitse. ingiwtelse Lg 810), *n. pl. ingjutande, ingifvelse.* nadhanna ingiutitse MP 1: 100. gudhelix raadz ingiutitse (*infusio*) Bir 2: 25. thäs hällga anda ingiutitse ib 29. aff thäs hällga andhas mz giffit oc jngywtisom Lg 3: 396. gynom mina pino oc gudelikx ingiwtisla (*inspirationis*) krapt Bir 4: 102. ib 2: 34, 68, 249, 3: 253, 439. Su 266. Lg 810, 3: 8.

ingiva, *v.* [Fdan. ingive] **1)** *insätta, låta inträda (i orden el. kloster).* kennis jäc . . . mic . . . hafua ingifuit i systra closter innan skeninge ena jungfrw SD NS 1: 466 (1405). til ingift oc prouento ökilse the iomfrunne äline, som iak ingaff ib 624 (1407). wi hawum . . . ingiwith ok inantwardhat wara kära dottir . . . in i sancti bernardi orden ok liwerne ib 2: 228 (1409). min dotther monde iag oc ther (*i Vadstena kloster*) ingiffua RK 3: (*sista forts.*) 4565. — *part. pret. inträdd (i orden el. kloster), insatt.* klostersins prior ther hans fadhur war ingiwin KL 32. en brodhir nylika ingiwin i swarta brödhra lifnadh ib 34. thz sama klostir som bänna son war ingifwin j ST 287. ib 383. Su 263. RK 3: (*sista forts.*) 5527. **2)** *öfverlemnna, vid inträde i kloster erlægga (ss ersättning för underhåll).* kennis jak . . . mik . . . hafua fore mik ingifuit erlikom reenliues systrom innan sancti martins closter i skeninge allan min äghodeel . . . fore mina retta ingift SD NS 1: 22 (1401). kennumps vi . . . at hafwa ingifwit meth vare dotter birgitto i markland jordh ib 353 (1404). hawom wi ingiwtit vart jordha goz ok ägho meth os ib 565 (1406). BSH 2: 80 (1399). **3)** *ingifva, intala.* the danske them jngiffua thera retta herre konung karl fordriiffua RK 2: 8187. — *anmoda, tillsäga.* then deel, som iag hanom jngiffuit haffdhe eder herredom wnderwise FM 566 (1512). **4)** *meddela, låta veta, säga.* hwath deel jag nw haffwer ethers kantzeler her pether indgiffweth BSH 5: 211 (1507). huat rigesins stadge ingiffuer om the landbor, som swa liggie wnder gode herrers oc mens garde ib 320

(1508). offwerwäghe, hurw besth thöm skall ingiffwes medh both och scriffwelse then opresningh emot kung hans ib 402 (1510). — **ingiva sik, gifva sig, inträda (i orden el. kloster).** ingifwa sik j kloster VKR x. huilkins ordins reenlifue är swa skipath . . . at the persone som sik ther ingifua sculu blifua vndir äwerdhe- ligho inlykkilse ib 1. mik ingifwa til renlifnadh oc lydhno til gudz thiänist i vazstena klostir SD NS 1: 201 (1402). wi . . . hawom os badhen ingiwtit til nydala clostre i rettan ordansins brodherskap ib 565 (1406). thz ärw the som bära swiklika oc skylas wnder reenlifues hampn oc klädhebonat, än innan til ärw sköre oc slupandhis wargha, tha the . . . skämma oc fördärffua andhra meenlösa som sik ingiffua wnder thera gömo Su 57. — *sluta sig.* til hwilked forne broderskap iag migh och fulleliga ingifwer BtRK 353 (1494). — *refl. ingivas, inträda (i orden el. kloster), insättas.* ingaffs pilten j thz sama klostir KL 39. for . . . til eet klostir . . . oc beddis thär ingifwas ib 251. — *Jfr giva in.*

ingivilse, *n. pl. tillsägelse.* epter mijn ingiffuile och befallningh HSH 24: 34 (1512).

ingiäld (ingiald. yngiäld VKR 75. ingäld. ingield. ingeld. ingiäl. ingel SD NS 1: 543 (1406), 544 (1406). dat. jngiälde MEG (red. A) 57. ingielde VKR 41. ingälle Bir 4: (Act) 180. ingielle VKR 42. pl. dat. ingeldom KS 58 (145 63). ingeldum SD NS 2: 173 (1409). yngäldom VKR 76. ingiällo Bir 3: 338), n. [Isl. inngjald] L. 1) *inkomst.* wilia hwarce ägha aker eller äng, eller nakar ingield MB 1: 410. bödh han henne swa mykit ingield som hon matte födhas aff KL 70. skipade henne . . . (särlikit) jngiäld til klädha ok födho oc til almoso som han viste rät fangit goz vara Bil 804. war aarliken jngiäld vpp bära SD 5: 375 (1344, nyare afskr.). ib 377, 562 (1346), 563 o. s. v., 4: 466 (1335, nyare afskr.). MP 1: 133. at kronan oc herscapet hafuer rät til thassa jordher, gotz oc ingiäld SD NS 1: 424 (1405). ib 427. bödh hanum halft sins rikis jngiäld Bil 228. rikesus ingiäl Bir 3: 441. artaxerses gaff neemie . . . alt konungx ingiäld ower mang land til at byggia op mz ierusalem MB 1: 27. ib 256. KS 66 (163, 72). huilkin herra ella höfdinge . . . förgör mera än hans ingiäld honom förskulda ib 61 (151, 67). at ey förminzkas älla förwarda gamalt kronona godhs älla konunglikt ingiäld ib 73 (179, 80). at han ey förgör . . . kununglik ingiäld ib 58 (145, 63). Bir 3: 305, 338. medh kronona ingeldom KS 58 (145, 63). RK 2: 127. kronona ingäld war minzskat SD NS 2: 172 (1409). ib 209 (1409). at . . . kronan haffdhe ekki lika i sinum ingeldum ib 173 (1409). gamol jngiäld ok krononna goz ok the räntor som tilhöra konungxlicom fatabur Bir 3: 430. BSH 1: 132 (1371), 194 (1387). biscopos goz ok ingäld (*bona episcopalia*) äru siälanna gooz Bir 1: 316. en nokot är pänt ingäld, älla alagho oc skatar älla piänist vnder pafa döme är kumit vskälka ib 4: (Act) 179. minske af . . . pera ingälle ib 180. taki aff huarion thom sit ingiäld (*præbendam*) som ey vil bätra sit liurne ib 2: 92. ib 3: 15, 257. owerdhoghe klärka äru kompne til kirkionna ingiäld ib 457. ib 2: 68. KL 120. sancte sighfrider vidher sagdhe miok riikt ingield Bil 839. gaf rik ingiald vndi kir-

kiona (*magnifice ipsam dotavit*) Bu 168. giui sua mykyt ingiäld (*tantum de redditibus*) til altarit at een prestir maghe ewerdhelica oppehallas aff thy Bir 3: 52. sancti saluatoris reghla sighir at systra oc brödhir seulu lifua aff aarlighe wisso rento oc ingielde VKR 41. ib 75. medh clostirsins aarlighe ingielle ib 42. — *afkastning*, *ränta*. swa mykit gooz meth swa mykit ingel SD NS 1: 543 (1406). ib 544 (1406). hwat som þer iwi löpar af goþzens ingäldom SD 5: 563 (1346). opbära godzsins ingiäld Bir 3: 124. offre nakot clostreno for almoso, tho ey gotz ällir ingiäldh ib 4: 32. VKR 75, 76. 2) *de som af någon uppbära inkomst el. lön, de som äro i någons tjänst, hushåll, hird, hof*. Jfr Maurer, Hofrecht s. 33. biudhom vi konungh magnus allom them j waart jngiäld ärw (red. B allom them wart engasin är 61) MEG (red. A) 57. j wara jngiälde eller rath (red. B aff waro engasin eller vtan 61) ib. — Jfr *almännis-, fataburs-, härads-ingiäld*.

ingrossera, v. [*Mlat. ingrossare*. Jfr Mht. ingrossieren] *skrifva med stora och tydliga bokstäver; renskrifva, utskrifva; expediera (en skrifvelse)*. jak lather nw strax ingrossera then membrane til wärendh FM 333 (1507).

ingärdha (*part. pret. n. ingerth. ingärdat*), v. *ingärda, inhägna*. til den hagan som han sielf ingärdat hafwer DD 1: 221 (1513, *nyare afskr.*). i then haghä iach forre ingerth hadhe ib 222 (1515).

ingärpis, adv. L. *inom hägnad, å inhägnade egor*. extra septa agrorum et non intra, wlgariter dicto wthgerdis ok æi ingerdis SD 6: 9 (1348). ingärdis oc wthgärdis ib NS 1: 126 (1402). ib 680 (1407), 2: 98 (1409). — Jfr *innangärpis*.

inhalda (-holda), v. L. *innehålla, föreskrifva*. som theris gamble dombreff inholder BtFH 1: 223 (1508). Jfr *innehalda*.

inhaldilse (inhallilse), n. pl.? *innehåll*. epther war copies inhallilse BSH 5: 225 (1507). Jfr *innehaldilse*.

inhalding (inhollingh), f. *innehåll*. epther fredzbreffuitz och korskysningx inhollingh FH 7: 95 (1513, *gammal afskr.*).

inhaldning (ynhalnyng), f. *innehållande, tillbakahållande, förtigande*. offtha gör fienden ath menniskian gömer ok döl swa dane mystankar j syna hiärtha ok haller thom ynne mz sik ath swa dane mistro aff tolka ynhalnyng skal wäxa Gers Frest 33.

inhysis folk, n. L. — **inhysisman** (inhyses-), m. L.

inhäghna, v. L. *inhägna*. wingardhin pläghar inhägnas mz sinom inhägnadh Bir 4: 41.

inhäghnadher, m. L. *hägnad, gårdsjärd*. wingardhin pläghar inhägnas mz sinom inhägnadh (*maeria*) Bir 4: 41.

in händer, se in.

inhärapis (-äpiz L. -edhis), adv. L. *inom häradet*. nisi . . . pontes inhæredhis uel hææzsnekkior de nouo contingat fieri seu eciam reparari SD 2: 52 (1288, *gammal afskr.*).

inhärads (inhäradz. inhäraz. inhäräz), adv. L.

inlorp, f. L.

in kasta, v. L. *inkasta*. med dat. än vindöggha är a väg swa mykyt at þyliko matte in kastä at SR 44. — *inkasta, insätta*. med ack. lät eufemiam incasta þär (grymmasta le)on lagho Bu 512. wardha the alle inkastadhe i mörkahws MB 1: 241.

inkoma (ind-. in komma), v. L. 1) *inkomma*. in koma i kirkiona Bu 30. ib 144, 145. tha the twe inkomo i kyrkiona KL 40. inkomo j sith fädhärnis land Gr (Cod. D) 416. aff then fatiga almoga, her dagliga indkomer BSH 5: 11 (1504). enghin kwnne hwatzske in komma äller wt aff stadhen MB 2: 274. 2) *inkomma, inflyta, inbetalas*. at the samu päningha kunnu igh in koma vppa thöm daghenom SD 5: 558 (1346, i vidim. af 1373). BSH 4: 319 (1502), 5: 233 (1508). FM 253 (1505), 256 (1506). 3) *införa*. at han seulde in koma sina systir annam aff danzenom Bil 877. wtkräwi oc inkomj aarlicha thet landbomjn bör wtgöra VKR 31. — Jfr *koma in*.

inkoma, f. *inkommande, inträde*. bedes inkomo Bu 144. KS 79 (196, 87).

inkomilse (inkommelse), n. pl.? *inkommande*. som öfwerwinneligen (för oförwinneligen) skade finge för hans inkommelse BtRK 380 (1501).

inkrypa, v. *krypa in*. viliande ther in krypa som han kröp wth ST 512. af . . . ormom som ther waro . . . inkrypne KL 297. Jfr *krypa in*.

inkräfla (jnkreffuia), v. *inkräfva, infordra*. tha schall oldermannen thöm jnkreffuia SO 201.

inkrökia, v. *inkröka, inböja*. skal thin tunga vt draghas . . . ok thina tändir inkrökias (*incuruari*) Bir 2: 95.

inköpa, v. [Jfr Mnt. inkopen] *genom köp insätta el. placera*. forscrifne ewige rente skall ater igen inköpes i swadane faste liggiande grund och hws SJ 325 (1465).

inläpa, v. L.

inlags fä (inlagx-. inlax-), n. L. — **inlags pänningar**, m. pl. L.

inlas, m. L.

inlata (-läta), v. *insläppa*. baþ in lata goþan gäst Bu 145. baþ munkin sik inläta i sin cella KL 185. ib 279. Bu 520, 521. Bil 404. Su 114. — *inlägga, införa*. fan ther ena lönlige bärghx skrubbo. j hulko han inlät tabernaculum oc arcam oc altarit MB 2: 283. — Jfr *lata in*.

inlepa (-läpa L.), v. L. *införa*. (thäntidh) the atir inleddos Bil 467. inledh vidhirtortfogha . . . j thit hws MP 1: 98. Ansg 247. inleddo leonecius gregorium i stadhin Gr 311. iak in ledde idhir j thz land som iak lofwadhe idhrom for fädhrom Bir 1: 125. lät vp for mik ok inledh mik j hwilo ib 222. Jfr *ledha in*.

inledhis (-leydis), adv. *åt den inre kosan?* skulde tiith beuäle sik inskärisk met sodana skep ok farkosth som ther inleydis tienthe til FM 244 (1505).

inlepning, f. L.

inlezla, f. L. — **inlezlu lius**, n. L.

inlezn, f. L.

inlezning, f. L.

inlykke (enlykke), n. *instängning, instängd rum, inhägnad*. engin aff renliffuis människiom ällir aff androm klärkom ingange j nwnnona closters inlykke (*claustra monasterii monialium*) Bir 4: 13. al annwr

clostirsins hiona rwm oc maak komj al ther vti eth enlykke *ib* 5: 122. junnan idhan poort oc inlykke *VKR* 3. *ib* 6, 10, 23, 24, 25, 26, 39, 45. *Bir* 4: 60. *Su* 147. kom ju i mins hiarta inlykke (*reclutorium*) *ib* 21. *Jfr innelykke.*

inlykkia (yn-. indlykkia), *v.* 1) *innesluta*, *instänga*. wars herra blod war in lukt j henne (*brynjan*) *Va* 20. j thässom stadhenom . . . inlykte sik sancta clara *KL* 328. skulin i . . . göma them badhe (*lammet och kudet*) inlukt om fyra dagha *MB* 1: 307. latho han inlyktan j fanga hwseth staa widh qwärn *ib* 2: 122. *ib* 281. — *i bildl. el. andl. mening.* y hans wärdoga dödh indlyk ok indswep tik *Gers Ars b* 3. thesse astundanin inlykke siälina j gudhi ok gudh j siälinne *Bir* 1: 296. för än tron kom gömdoms wi inlukte i the tro, ther oppenbaras skulle *MB* 1: 443. — *innesluta i kloster.* som inlykta äru j sancti saluatoris ordins clostrom *VKR* 1. mendhan (*för medhan*) jak for alder skuld ey kan eller formagh yune bliffua met ynlyctom syström *FH* 4: 72 (1459). 2) *innesluta*, *innehålla*. sigh thu mik . . . j hwat matto en spegil synderskurin j flere stykke inlykkis (*för-ir, recipere possit*) j hwan sin deel allir stykke fulkomplika manzsins beläte *Su* 268. hwar en syndogh människia thär dödhelika synder haffwir giorth mothe gudhi och särdelis the dödhelik syndh haffwir som the alla andra haffwa sina vphyrian aff och thäm alla inlykker mz sik *JP* 49. — *Jfr innelykkia.*

inlykkia, f. = **inlykke.** j thässe thrango inlykkionne *KL* 328. ingingo mz makt i thära klostir ok inlykkio *Gr* 283. — (?) j thera klädha bonadh inlykkia oc adhrom helsamlichom vmsorghum bliffua bewaradha *VKR* 6.

inlykkilse, n. 1) = **inlykke.** jngaa j systrana klosters inlykkilse *VKR* 60. at engin maghe ganga wt aff inlykkilseno wtan sithia widh the windöga som ther til äru skipat *Bir* 4: 14. *ib* 5: 133. 2) *instängning, instängdt tillstånd.* bliffua vndir äwerdhe-ligho inlykkilse *VKR* 1. — *Jfr innelykkilse.*

inläggia, v. L. 1) *inlägga.* badh han . . . ther inläggia gudz likama *KL* 22. 2) *inberga.* thu skal mykit sa oc litith inläggia, thy at locusta skulo äta oc ödha thit sädhe *MB* 1: 429. 3) *inlemma till förvaring, deponera.* sagdhe sith gooz wara jnlaght mz benedicto *Bil* 697. — *Jfr innelaggia.*

inländer, adj. [*Isl. innlendr*] *L.* 1) *som har rätt att vistas i landet, som fått tillåtelse att återkomma i landet.* konung waldemar war tha inlendder *RK* 1: 1126. 2) *inom landet född el. bosatt, som inom landet har sitt hemvist.* är han vtländer. fari bort af landi . . . är han inländer. latis bort vr sins härrä piänist *SD* 1: 669 (1285, gammal afskr.).

inländig (inlänning *L. inlennigh*), *f. L.* tillåtelse att återkomma i landet. fore min inlennigh *SD NS* 2: 55 (1408).

inländinge (-länninge), *m.* 1) *inländig, inländsk el. infödd man, medborgare.* wi ärum wt-länninga och han inlänninge (*civis*) *Ber* 234. 2) *intagen ss medlem af ett klostर्सamfund?* twe brödhir bygdho saman annar thera var inlänninge . . . annar thera war pelagrim *KL* 288.

inländinger (inlänningar. jnlennynger. in-

ländningar), *m. L. inländig, inländsk el. infödd man, medborgare.* inländsker man, inlänningar och infödder är alt eens *BtRK* 116 (1436). at han skulle döma ok rät skipa inländningom ok vtländningom *Bir* 3: 467. o ädlä romara höfdingä ok alle flere her när stadde ären badhe jnlennynge ok frömende *Lg* 3: 561; *de två senaste språkprofven kunna föras till inländinge.*

inländis (-ländes), *adv. och adj.* [*Äldre Dan. indlændis*] *L.* A) *adv. inom landet.* vm ey är inländes ympno födha til *KS* 74 (181, 81). inländis älla wtländis *BSH* 1: 197 (1387). *AS* 104. *VKR* 33, 40. *Lg* 988. B) *adj. inländsk, inhemska.* saa vtländningis som inlendis folk *MB* 2: 23.

inländsker (jnländzker: -ländzka *RK* 2: 252. inlendzsker: -lendzskom *Di* 66. inlantzsker: -lantzskom *MB* 1: 240; -lantzska *ib* 275; -lantzskan *ib* 280. inlensker: -lenskom *ST* 405), *adj.* [*Isl. innlenskr*] *L. inländsk, inhemska.* *MB* 1: 240, 275, 280. *ST* 405. *RK* 2: 252. *Di* 66. sculu badhe inlendske oc vtlenzke then fridh niwta *GS* 29 (1375, orig.). är engen man inländsker i swerige vthan swensker man *BtRK* 115 (1436). är enger (*för engen*) rättir inländskir i swerige, som ey är swensker *ib*. inländsker man, inlänningar och infödder är alt eens *ib* 116.

inlöpa, v. [*Äldre Dan. indløbe*] *L. inlöpa, segla in.* komme ther inlöpande nogre vtliggare i siön *BSH* 5: 505 (1512). *Jfr löpa in.*

inlösa (-löösa), *v. inlösa.* förstä han hawir thet for:de gotz in lööst aff for:de nissä krommä *SD NS* 1: 61 (1401). *ib* 104 (1402), 444 (1405).

inmana, v. [*Mnt. inmanen*] *L. inmana, uppfordra el. förpligta att stanna (ss fånge).* myne swenne . . . grepä them oc äre the myne faanger, inmanedhe her i thessä städer *FM* 127 (1501).

inmura, v. L.

inna (ynna. hinna *L. -ir, -te, -ter*), *v.* [*Isl. inna*] *L.* 1) *trans. hinna, upphinna.* inthä honom *Va* (*Cod. B*) 59. vth tröttho the alla som the kwnno inna *MB* 2: 172. 2) *intr. hinna.* kunde the [ey] ynna til höffueligit herberge *Lg* 3: 541. 3) *komma till slut med, genomgå.* litla stund june jak pino *Bil* 126. lathen megh then dödh for honom june *MD* 73. 4) *vinna, förvärfa?* niutom os i wårn tima innan werilzlikt godz, ätum ok drikkom, lekom ok hawom allan wårn wilia ok glädhi (*venite ergo et fruamur bonis, quæ sunt, et utamur creatura tamquam in juventute celeriter*) *KS* 60 (150, 66; det har föreslagits att på detta ställe läsa innom för innan, se Landtmanson, Undersökn. öfv. språket i skriften: *Um Styrlisi Kununga ok Höfdinga*, s. 18, 118; *jfr dock innan B II* 8). — *Jfr af-, nidher-inna samt half-, ut-inter.*

inna, f. [*Fdan. innæ*] *L. arbete som det åligger innehafvare af jord att utföra för kronans räkning.* omnes familie et persone in eisdem bonis commorantes, quas . . . ab expeditionis grauamine impetitione exactoria junæ et stuth ceterisque solucionum grauamini-bus. ad jus nostrum regium spectantibus. liberas damus penitus et solutas *SD* 5: 363 (1344, urkund hvar igenom konung Magnus åt Johan Kristineson uppläter

alla sina gods i Tokatorp, sannolikt beläget i Skåne el. Halland).

innan (innän. innen. inan BSH 2: 79 (1399), 84 (1399), 90 (1399) o. s. v. **yunnan** VKR 63; FH 4: 73 (1459). **ynnen** ib 69), *adv. och prep.* [Isl. innan] L. A) *adv. eg. inifrån.* 1) *innantill, på insidan.* thu skal göra i archinne flere rwm, oc brädha mz thy biki innan oc vtan MB 1: 168. loot man han (salen) jnnan bredha med klede ok medh baldakin RK 1: 3537. Di 8. 2) *innantill, i det inre, invärtes.* ätar sik allan innan vip angar Bu 29. ib 129. sva rörpe diäwlin hans hugh innan ib 144. pina böne bränna mik innan ib 205. Bil 238. Iv 3406. Al 51, 6204. jak är vndi vtan ok owan oc jnnan Bir 3: 54. 3) *deri, dervid?* slaar man puust eller käps hugh annan swa at ey komber blodwithe jnnan MEG (red A) 54. ib (red. B) 58. B) *prep. I. med gen. el. i dess ställe ack.* 1) *vid rumsbestämningar: innanför, inom.* alt mit godz . . . warande innan gardz ok grindha SD 4: 646 (1339, nyare afskr.). mit goz . . . mäh allu py per til ligger . . . innän garz ok vttän ib 6: 149 (1349). ib NS 1: 10 (1401) o. s. v. FH 2: 107 (1437). innan gardh ok wtan BSH 1: 165 (1376). bliffua vthe toch yunnan closters hägnät FH 4: 73 (1459). skipit ther war owin är jnnan borz Bil 285. innan mwrs BSH 5: 11 (1504). ey tiäner thet eller wäl at löpe innan skärs medh, men wthan skers weth man ey, hwrw wädret wiil haffwe siig ib 583 (1517). lagdhe hofwodhit innan biärgskoronna Bil 52. 2) *vid tidsbestämningar: i, under.* innan thäs, härunder, under tiden, emellertid. innan thäs haffde konungen reth sik wt a mot falantin Va 26. jnnan thäs skippto the theras fädherne Lg 436. innan thäs kom biscopin ib 3: 54. ib 241, 250, 518, 638. Ansg 191. MB 2: 243, 259. ther äpther innan täss betänkte vrangt män sin ondha radh ib 248. — innan thäs at, under det att. innan thes ath sancta katerina laa i mörka stoffuona Lg 3: 125. ib 136. Ansg 177, 185, 213, 217, 223, 229. innan thäs at the haffde thetta swa änt . . . tha haffde . . . gawin lakt sik ther allä win om, at han skulde komma j philäs kerlek (under des hadde ghawyn ghelegghen alle synen syn an de konynghynden) Va 34. 3) *vid tidsbestämningar: innan, före.* thet sker ey innan paske. innen tess (dessförinnan) skaffe wij war ffordell FM 134 (1502, gammal afskr.). II. *med dat. el. i dess ställe ack.* 1) *vid rumsbestämningar för att uttrycka ett varande inom el. i något: inom, i.* the skulu see mina äro jnnan himilin (intra calum) ok owan ok nidhan ok vtan himilin Bir 3: 38. jak är innan al thingh (intra omnia) owir al thingh vtan al thingh ib 1: 146. ib 225. ligger thu innan (in) palacio Bil 267. thän thima han laa fanghen innan häfftom oc iärnom MB 1: (Cod. B) 525. ther fan han for sik mariam magdalenam jnnan ängla handum vplypta Bil 273. eet mark landh jordh i daby (för dalby) sokn innan haghunda hundare BSH 1: 179 (1381). medh rikesins radh oc män innan suerike ib 2: 39 (1396). vpläsa kistona som korssit laa jnnan Lg 3: 517. ther var oc en del aff thy landeno som hähghe likame liggir: som varo innan omilde män Bil 863. the siäl som han (anden) boor innan Bir 1: 187. then vaghnin ther the drotningin sat jnnan ib 3: 331. thz landith ther waar herra byriadhe sina predikan innan

MB 1: 264. biskopin j thy biskops dömeno klostreth ligger ynnan VKR 63. fordärffwa alt thz kötlikt liiff är innan MB 1: 168. alt thz som föddis aff adam oc ewa tappadis innan (Cod. A i 2) noe flodh ib (Cod. B) 525. — i uttryck som afse drägt hvari någon är klädd: i. swepter innan silkis kyltum oc klädhum Bil 267. funno hofwodhit swept jnnan har klädhe ib 52. tha kom bartholomeus . . . jnnan pilagrimis cledhum ib 212. ib 260. — i uttryck som afse skrift hvarest något omtalas: i. än thot hwaro at moyses innan (Cod. A i 2) genesi talar enkte aff them MB 1: (Cod. B) 525. egisippus witnar innan sinum bokum huru ängla lypta (för -o) (hona) gen himnum Bil 274. — i bildl. el. andl. mening: i. hughin flögh aldär innan himnomin Bil 264. mathias waldis jnnan jude förrathera stath ib 243. 2) *för att beteckna ett varande el. ett uppträdande i en gestalt el. skapnad: i.* fördhe hans siäl til himna innan duwu like Bil 277. 3) *för att beteckna ett varande inom el. ett hörande till en samling el. ett antal: i.* at sanctus marchus war inbyrdhis jnnan thesa fylghe Bil 251. 4) *för att beteckna ett varande inom ett förhållande el. tillstånd: i.* thok innan thesa asyn . . . wars herra likama Bil 273. tha the sighldu raskan bör jnnan storme ib 251. war ther jnnan lifs wadha ib 275. hua innan stridh gör froma gärninga KS 80 (197, 87). adam oc ewa gräto abels dödh c aar innan (Cod. A i 1) renliffwe MB 1: (Cod. B) 525. han fan hiälp i hwat vanskilsom han innan var KL 344. 5) *vid tidsbestämningar för att hänföra något till en viss tid då det sker: i, under.* jnnan samu stundh bundus hel saman handin ok armbrin Bil 255. jnnan samu daghum striddu fa cristne män mz wtallecum hethnum ib 260. innan mästum högtidhum ib 248. — innan thy at, under det att, då. jnnan thy at the swa vidher talados wurdho the saulum hafdho fölgth alle vndirs fulle Bil 896. KL 147. 6) *vid tidsbestämningar för att hänföra något till förloppet af en viss tidrymd: inom, inom loppet af, före utgången af.* kyäre sik . . . innän nästu syäs vikum SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). Jfr III 4. 7) *för att hänföra en del till det hela: i, af.* iak wissar ok oplater the fornempdo clostre ok conuente . . . halfdelin innan thissom ödhetorpom SD NS 1: 352 (1404). 8) *för att hänföra ett visst förhållande till den särsk. omständighet, med hänsyn till hvilken förhållandet ut-säges; i, med afseende på, vid.* ängin pän sakan györä saklös är, innän fornämpdum brutum SD 5: 376 (1344, nyare afskr.). mannin kiändis widh guthlikt wald innan bradhun bothum Bil 249. niutom os i wårn tima innan werilzlikt godz KS 60 (150, 66); jfr inna. innan them rättom som fram komo, tha rättis ä iäm-fult fore beniamin som fore andra twa MB 1: 246. 9) *för att beteckna medel el. sätt: med, genom?* renser thz huuith innan manz niusan (motsv. ställe D. Harpestr. s. 89: mäh nysän) LB 8: 51. — i, på. innnan swa matto SD NS 1: 358 (1404). III. *med ack.* 1) *vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse till det inre af något: i.* lagdhe ther hähghe ben jnnan scrin Bil 286. — i bildl. el. andl. mening. skreff wisdom innan (Cod. A i 2) bökir MB 1: 526. hon gaff sin anda jnnan gudz händher Bil 274. känne han andhelikin hughnadh ok nadher sötleka drypa diupt innan haus hardha hiärta ib 277. 2) *för att uttrycka öfvergång el. förvand-*

ling till något: i. han ma thz omskipta innan nakot (Cod. A i 99) annor skipilse MB 1: (Cod. B) 535. äptir thera thria släktir skiptes aller hemberen innan (Cod. A i 3) thry ib 526. venda... sorgh innan glädhi Bil 269. 3) vid tidsbestämningar för att beteckna utsträckning i tid: i, under, ther äpther innan (per) atta dagha skal hon j enghe twang hallas Bir 4: 22. VKR 69. — innan thät, härunder, under tiden. innan thz kom prästin KL 31. Lg 3: 200, 213, 239. — emellertid. jnnan thz gik han i doctoris gamalielis skola (jnnan thz bör dock möjligen här tolkas: under det att; i detta fall bör gik han ändras till han gik) Lg 293. jnnan thz hördes oc syntes cristus lära oc predika oc göra järtekne ib. jnnan thz foor germanus se vm landzins nytta ib 3: 198. ib 216. — under det att. jnnan thz hon swa laa Lg 3: 517. — innan thät at, under det att. jnnan thz at sanctus germanus war i rawenna Lg 3: 234. — innan thätta, härunder, emellertid. jnnan thätta (interim) gik iohannes til varfrw Bo 190. 4) vid tidsbestämningar för att hänföra något till förloppet af en viss tidrymd: inom, inom loppet af, före utgången af. iak skal innan (stuntan) tima skilias widh likamän Bil 273. innan stakkotan tima (parvo tempore) giordo the thär een pilta skola aff tolf piltom Ansg 191. Lg 3: 718. tha seal hwar syster oc brodhir vtan til innan xxx dagha läsa ccc pater noster VKR 14. höte hanom dö innan prästighi dagha Bu 27. Bil 111. KL 155. innan faa dagha skulin ij vpfillas mz them hälgha anda Bo 243. gaf hon thz innan (infra) faa dagha fatiko folke ib 3. innan nat ok aar SD NS 2: 135 (1409). them hafwom wi tildömt thera widher geld inan eet aar BSH 2: 79 (1399). ib 84 (1399) o. s. v. innan thessin sama dagh ok forordh ib 1: 132 (1371). Jfr II 6. — inom, inom loppet af (närmast förfluten tid), sedan... till baka. at thenna forscipna jordh war vndan seat gangin medh skipte innan sex ar ok firtighi SD NS 2: 138 (1409). ib 122 (1409), 123 (1409), 128 (1409), 135 (1409). — innan... ok, under tiden från... och till, mellan... och. at the skulu therra bewisning innan thätta (nu el. denna dag) oc sancti michaelis dagh lata fore koma fore jappa BSH 1: 192 (1387). at for:de herra beint seal joane lafrintsone thet pantzaret i gen senda innan thätta oc tyughunda dagh jwla nw näst koma SD NS 1: 484 (1405). 5) vid tidsbestämningar för att utmärka tidsgränsen inom hvilken el. tidpunkten före hvilken något sker: innan, före. scäl han sik repä innän pän daghen SD 5: 477 (1345, nyare afskr.). komer thet folk her ned innen jwl BSH 5: 72 (1505). — innan pät at, innan, förr än. at nakar frälses manz häst forderwas, innän pet at han vtdragher i rikesens piänist SD 5: 478 (1345, nyare afskr.). 6) för att uttrycka ett ändamål: till, för, i och för. the päninga som the mik länt hafua innan mina tharf SD NS 1: 352 (1404). — Jfr for-, här-, thär-, ut-innan. — innan a (-paa), prep. på insidan af. innän a benino Hästläked. i AS 136. then stora adran som liggher innan paa kneth LB 6: 106. — innan af, prep. på insidan af. vtän af sinune oc eig innan af hennä Hästläked. i AS 136. — innan at, konj. under det att. innan at messan sagnx Lg 3: 226. — innan for (jnnan fore. jn-

nan för. innan före), adv. och prep. A) adv. innantill, i det inre. the iiii quinnonar som maagha takas til at wara systranna focarie jnnan fore VKR 9. baadhe the focarie jnnan fore äru oc the som vtan til äru ib. Bir 4: 95. skulo... haalda oc lätha haalda badhe vtan oc jnnan fore thz som här epther fölgher ib 5: 130. B) prep. med dat. el. ack. innan-för. jnnan fore poortenom j systranna inlykke VKR 23. lagdhe henne jnnan för mwren Di 225. stodh j jndre hwseno, innan före konunxsins palacio MB 2: 187. — innan i, prep. med dat. inne i, inuti. thz som halft är innan j eno huse ok halft vtantil Bir 1: 107. han tyktis i nokro matto som han vare innan i thom allom Ansg 181. — innan til, adv. innantill, i det inre. the gropin var innan til al ginum myrk Pa 9. ypocrite ok skrymtelike. hawande yttro hälaghetina ok äru innantil tome oc ofructsami Bo 158. ib 3, 57, 127, 173, 203. KL 155, 183, 227. MB 1: 495. Bir 1: 6, 60, 81, 100. Al 6187, 6214, 6510. Su 284. MB 2: 180. then som innantil (intus) war Bir 1: 222. sculu systra oc brodhir innan til... lata sik... waardha vm thessa systra oc brodhra bestaand vtan til VKR 44. ib 14, 18. innanbinda (part. pret. nom. och ack. pl. m. innan bunna SO 19. ynnanbunna ib 16), v. binda el. fästa vid insidan. göra nidher skorna sko ok innan bunna sko (skor försedda med band som bindas vid skornas insidor?) ok snöradha manna sko SO 19. ib 16. innanföra, v. ikläda. — refl. innanföras, ikläda sig. jnnanföroms liusins wahn MI 1: 83.

innangärpis, adv. L.

innan hundaris man, m. L.

innan konungsrikis man, m. L.

innanlands (-landz), adv. inomlands. wm nokor komber jnnanlandz äller wtanländes ther sic räknar nämreskyldan til arfs FH 2: 60 (1425). innanlandz äller vtanlandz BtRK 321 (1483, orig.).

innanliusilse, n. pl.? uars hiärta härbärghe häl-gas wm gudhz nadh och thäs hälgha anda innanliwsilse (för innanliwile? inhabitationem) Ber 129.

innanlivilse? n. pl.? inneboende. Se innanliusilse.

innanlysa, v. [Fdan. innenliuse] 1) lysa in i, upplysa (i det inre), genomtränga med ljus, genomstråla. aff the klarhetene vptändes oc innanlystes (illuminationem) alle hälgha män i thera chorom Ansg 181. at han innanlysir siälena oc manzsins hug oc wndirstandilse Su 307. innan lyste folkit mz gudz budhordhum ST 110. innan lysa war hiärta mz sinne nadh ib 211. 2) förklara, förhålliga. huru gud ährade han, oc innanlyste (clarificare), medh mangom dygdelicom godom gerningom Ansg 177.

innanrikis, adv. L. Jfr inrikis. — innanrikis man, m. L.

innan siänga drap, n. L.

innan sokna män, m. pl. L.

innan väfla, v. invefra, insnärja. andra fafängo i hulko människian ok nästan alt mankönit är othänke-lica ok osighilica innan vaft Bo 141.

innarmer (-meer. innermeer), adv. och prep. [Isl. innarmeirr] A) adv. komp. längre in; mera innerligt. ä thäs meer skils man fran himerikis älsk-ogha at man inner meer (inferius, läst: interius) lustas

Bo 95. *B)* *prep. innanför.* the skulo tagha aff lamba blodhino oc smita badhe innarmeer oc vtan sin thryskula *MB* 1: 307.

innarmere (*innermeere. dat. sing. m. innermera* *Bir* 4: 50), *adj. komp. [Fdan. innermere] inre.* maata köldena äpther innermera wärmanom *Bir* 4: 50. innermeere siälenna . . . astundan *ib* 5: 10.

innarster, se indre.

inne (*ynne* *FH* 4: 72 (1459); *VKR* 75; *RK* 2: 9573), *adv. [Isl. inni] L.* 1) *inne, i det inre, inom hus.* han syntes ok stundom baþe vara vte ok inne. þy at mäþan han var inne när [nero]nem. þa talaþe diäwl i hans hami vte við folket *Bu* 102. hwar wte är stängdher han är inne glömdhir (est neglectus homo qui manet absque domo) *GO* 280. tha the hade iij viker ynne (*d. v. s. i fästningen*) bit *RK* 2: 9573. mendhan (*för medhan*) jak for alder skuld ey kan eller formagh ynne bliffua met ynlyctom syström tha vnne the mik vilkor ok fryhet bliffua vthe toch ynnan closters hägnät *FH* 4: 72 (1459). at vare inne hos ider *BSH* 3: 296 (1470). *ib* 294. 2) *om tid: inne, för handen.* i thesso areno, som nw är inne *SD NS* 1: 147 (1402). af thy aareno som ynne är *VKR* 75. *Bir* 4: 31. *Lg* 3: 347. — *Jfr for-, här-, thär-inne.* — **inne for** (*inne fore*), *prep. innanför.* gynom thän porten. som inne äru fore wärlidenna hughnadher ok hænna glädhi ok hænna riikt *Ber* 250. — **inne i** (*ynne j*), *prep. inne i, inuti.* varo nu inkompne for stadhin ok inne i iomfrunnar clostre *KL* 338. hænna thz inne j biärgheno ware *Bir* 1: 221. the xxiiii seniores, som jak sagh sithia, the syntos i nokra mato, som the sato inne i thom valduga härranom *Ansg* 181. annus probacionis som j androm renlifuom plägha vara ynne j klostreno *VKR* 63. — **inne mädh**, *prep. hos, i omedelbar närhet af, till samman med. i andl. el. bildl. mening.* tha ludhir jak vidh thera skip oc är jnne mz thom *Bir* 2: 172. han är här swa inne meth oss (är så förtrogen med oss, känner oss så väl) *SD NS* 1: 623 (1407). — *hos, inom, i (någons) inre.* thenna sorghen haffde han mz sich jnne *RK* 2: 5554. swa som inne mz sik (*för sig själf*) talandis *Su* 22. *ib* 76, 335. — *hos, inom, bland.* sua ath ära ock kerlik förökis jnne mz theris companij *SO* 144. — *hos, i (någons) besittning, för.* thz ware bättra thz i behyöllen thz offer jnne mz idher *Lg* 3: 718. om two gorde som for:de min brodher henne giffuit haffde til morgongaffuer oc jae them longeligha jnne met mik hafft haffuer *FH* 5: 20 (1463).

inne, n. [*Isl. inni*] *hus, hem.* — **innis folk, n.** *L.* — **innis man, m.** [*Fdan. innasman*] *L. inhyses man, man som bor i annans hus, i någons hus boende främling.* then sama dagh skal thu enkte sysla, thu eller thiin barn, thiin hion eller thit fä, thin gäster eller thin innisman (*advena qui est intra portas tuas*) *MB* 1: 333. thin innis man oc gäster i thino lande (*advena, qui tecum versatur in terra*) *ib* 429.

inneboa (*-boo*), *v. innebo, bo (i).* i huilkom . . . gudh siälffwer jnne boo *LfK* 71. rwmet. hwaris inne bodde jupiter hospitalis *MB* 2: 295. tha wardher gudhi hedher, oc radhelikit them som inneboo *Bir* 4: 80.

inne bränna, v. innebränna. hans frändar vildo þöm baþa inne bränna *Bu* 134. *ib* 189. *Al* 8021. —

Ordbok.

bildl. thu wil enkte ängom känna thiin wiisdom wil thu inne bränna *Al* 5978. — *Jfr bränna inne.*

innebyggja, v. bo (i). ther stodh än i hws, i huilko sanctus seruacius haffde siälffwer jnnebygdh *Lg* 3: 174. — *bo i, vara i, hålla besatt.* äuerdelighin stygger är inne byggjande (*inhabitat*) *MP* 1: 46. han quäl thöm som han äghir ok innebygge *ib* 2: 59. at han andelika innebyggis af dyäfflenom *ib* 61. — *Jfr inbyggja.*

innebyggjare (-byggere), m. = inbyggjare. menige innebyggere i wplanden *BSH* 5: 434 (1511).

innehalda (-halla. inneholle. ynne holle), v. [Äldre Dan. indeholde] 1) *innesluta, hålla innesluten el. instängd.* lotho husith bestalla och mentho them jnne halla *RK* 2: s. 349. hälwittes häkttilse jnne halla mik äwerdelika fördömdha *Lg* 3: 411. 2) *innehålla, innesluta, inom sig hysa.* huru . . . thins oc mins herra likame . . . kan innehallas oc hölias j thy klæna ämpne *Su* 268. 3) *innehålla, hafva till innehåll, föreskrifva.* *BSH* 4: 105 (1484). *FM* 252 (1505). ordinis priuilegia . . . huilka jnehalla, at then som wtgywther människio blodh . . . han ällar hon är i ban *LfK* 165. böte för veldet, som lag inneholle *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). *SO* 157. vpläsa . . . embetens skraa ok lagh bock huat hon jnne hollendes är *ib* 148. thenna skraa . . . mz sina jnehollendha (*d. v. s. här förekommande*) punkta ok articuli *ib* 77. *ib* 141. 4) *hålla (till handa).* acter än nw tesse slot och lenn till förste opit vaten besittie och inneholle oder herredöme och suerigis krone thöm ther forinnan tilbörigen till honde *HSH* 24: 21 (1512). 5) *hålla till baka.* formatto the äkke längir hiärtans etir innehalda *Bo* 154. 6) *afhålla sig från.* erchebiscopen kunne ey ynne holle konungens wersta göra aff all sin wolle *RK* 2: 8309. 7) *innehålla, hålla inne, förhålla.* dyrffues naghen med tryske, kronennis afradh eller tionda bar med sig inneholle *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). — *Jfr halda inne, äfvensom inhald.*

innehaldilse (innehallilse. jnehollelse), n. pl.? *innehåll.* epter schrana jnehollelse *SO* 154. *BSH* 5: 513 (1512, *nyare afskr.*). naar then dechtingan oc recesser . . . är swa fultfölgdt oc fultgiort i sina artiola oc innehallilse *ib* 4: 105 (1484). *Jfr inhaldilse.*

innehaldning (jneholningh), f. innehåll. epter swerigis lag och recessers jneholningh *HSH* 20: 259 (1508).

inne hava, v. [Äldre Dan. indehave] L. innehafva. mädh allum thöm landum ok stadhum som jak bo inne haffde a mins herra konunxens wegnä *BSH* 1: 132 (1371). *RK* 2: 9191. claghadhe til her werner gest vm arff han skulde aff hænna wäghua inne hafua *SJ* 10 (1433). skall fougtenn taga mantall aff thett läänn hann inne haffuer *SD NS* 1: 290 (1403, *nyare afskr.*). konungx eriks dom offuir östirlandin i thetta sinn innehafuande *ib* 324 (1404, *nyare afskr.*). *ib* 398 (1405, *gammal afskr.*). 399 (1405, *gammal afskr.*). 400 (1405) o. s. v. *Jfr hava inne.*

inne häpta (-häfta), v. L.

innekätta, v. instänga. när thee waaro innekättade i eth hwss i trawmyne *BSH* 5: 412 (1510?).

Innelika (innarlica. innärlika. innerlika. innirlika. innurlikä *L.* innerleka. innerligha. innerliga. innerlik. innirlik. jinnerligh *RK* 2: 4364. innirlig *ib* 5676. jnneligh *MD* (S) 218 (*de fem sistnämnda formerna i rimslut*). ynneliga *RK* 2: 7875. ynnelrige *FM* 568 (1512)), *adv.* [*Jfr Isl. inniliga och innarliga. Jfr äfven Nyisl. ynniliga*] *L.* 1) innerligen, af hjärtat, af hjärtans lust, med andakt, ifrigt. hulken han sculde hua innarlicast älskat *MP* 1: 135. modhorin som han innärlicast älskadhe *Bo* 25. *ib* 52, 164. glädhiandis jnnarlicast (*intime*) *Bir* 3: 395. innerliga bedröffwes] *LfK* 216. beddis jnnelika. at the mattu with como (*för coma*) at offra hanum *Bil* 251. bidhia gudh innärlika *ib* 359. *ib* 290, 652. *KS* 39 (103, 42). *Fl* 1207. *Fr* 1445. *RK* 2: 4364, 5492, 5582, 7875. *MB* 2: 150, 327. allom þem þætta breff höra ok see helsar jak . . . innerleka medh varom härrä *SD* 6: 1 (1348). *FM* 13 (1376). hät han innerlika a vara frw oc sancta magnus *Bil* 880. tha hon war innerlika j sinom bönom *Bir* 4: 4. han thakkadhe honum swa innirlik *Fl* 520. *ib* 549, 1323. *Io* 1552. *RK* 2: 5676. the helsadho honum swa innirlik *Fr* 1914. iak spordhe the fru swa innerlik *ib* 1433. *RK* 2: 5586. *MD* (S) 218. the frugha mälte swa innirlik *Io* 3487. ropadho innerlica (*motsv. ställe: KL 390 har iämerlica, trol. rätta läarten*) *MB* 2: 385. skudha han . . . huru han them innerlica (*affectuose*) callar *Bo* 57. innärlica (*affectuose*) thänkia thera fatikdom *ib* 6. hwat innelica (*cordialiter et intente*) han gaf sik vin vm at lära thöm af kärlekenom *ib* 177. innelica (*viscerosius*) vmfämpna i hughenom thz som han tha sighir ok gör *ib* 243. sik honom ödmiuklica oc innelica (*devotius*) anduardha *ib*. thy monde belätit han swa innelika skudha *ST* 303. tha vordho honum margh thousand pund presenterath innirlika *Fr* 2705. förlater jagh mich ynnelrige ther tiil *FM* 568 (1512). innerlika böria the kungöra (*cordis latitiam ostendere*) mz lustelikom sangh mangskona röstir oc lustelika flykter j wädhreno *Su* 200. henne ordh . . . meth hwikom hon wara gwdha straffwadhe saa innerlika *Lg* 3: 129. 2) uppmärksam, noggrant, sorgfälligt. huru opta oc huru innärlika (*curiose*) hon skodhadhe hans änlite *Bo* 5. jak skodhar thetta torn . . . swa innerlik *Fl* 1248. *Jfr fulinnerlika.*

Inneliker (innarliker. innarliken. innerliker. innirliker. innerlig), *adj.* 1) *inre.* en innarliken (*internus*) snillenna smaker *Su* 386. gönom stingas the swa som mz swa mangh innerlika dröffuilsa swärdhom (*gladiis intimi cordis*) *ib* 61. 2) innerlig, hjärtlig, ifrig, stark. mz mangom jinnerlikom oc idhkelicom konungxsins bönum *Bil* 752. fik innerlica hiärtans sorgh *Bo* 74. mz innelicaste glädhi oc hiärtans frygdh *ib* 251. *Bir* 4: 43. mz brännande astundan ok innarlika hiärtans vmfämnelsom fatar iak mik mällan thinna vträkta bara arma *Su* 415. han innerlik hugh til blanzaffor fik *Fl* 689. thu hawer en innerlig kerlek til then vnga mannyn *Va* 41. hon stodh i innerlicom (*häfäg*) graat *KL* 336. tha . . . gudh giffwer tik jinnerlika tara *LfK* 67. *Lg* 810. war herra sände honum innirlikan sympn (*soporem, djup sömn*) *MB* 1: 89. 3) innerlig, förtrogen. dragh thik fran thinom innerlico vinom *Bo* 46.

Innelikhet (jinnerlikhet. jinnerlighet), *f.* innerlighet, andakt, ifver. bidiom wi . . . jder alle ödmjwklighä met alla hiärthans jinnerlighet *FM* 60 (1457). han war i sinom gudelika bönom oc hiärtans jinnerlikhet *Lg* 661. loffuandes gudh oc honom takkandes mz störste jinnerlikhet *ib* 3: 179. tha thu i thinom bönom wardher opplyfft til gudelika jinnerlikheth *LfK* 67.

Innelykke, *n.* inneslutet rum, inhägnadt område. gik in j tämplens innelykke (*intra ambitum fani*) *MB* 2: 281. i closters clausura ällar jnnelykke *LfK* 165. jngaa i systra jnnelykke *ib*. *Jfr inlykke.*

Innelykkia (-likkia *Ber* 179), *v.* [*Äldre Dan. indelykke*] 1) innesluta, instänga. sagdhe sik hafua ther sälan lifuat xl ar jne luctan *Bil* 318. wurdhu thwe gama löse som läste oc jnnelucte waro *Lg* 237. läth hanne jnnelykkias i mörko hwse *ib* 333. *Bo* 219. *Bir* 1: 18, 388, 2: 276. *MB* 1: 137, 336, 361, 362, 2: 275, 394, 395. innelykte han j enne wra *KL* 32. *ib* 395, 396, 397. innelykte sik ij prange hulo *ib* 186. staar inneluktir j modherlifwe *Bo* (*Cod. B*) 342. som i . . . scriwen i then inneluchtä scrift *BSH* 3: 158 (1464, samt. afskr.). aff then vtscrift her innelukt *ib* 4: 8 (1471). — i bildl. el. andl. mening. innelykkia hughin *Bo* (*Cod. B*) 342. — innesluta inom kloster. sipan han sik i klostre innelykte *KL* 184. *Ber* 178, 179. lät sik innelykkia swa som ärmata *KL* 35. inuigdis ok innelyktis systrana *VNB* 36. the sama jnnelykta persone *VKR* 1. — innesluta, infatta. eet litit silf skriin innelukt i silfbeen *KL* 338. ens lambs liknilse aff wax innelykt i silfwe *ib* 39. — innesluta, innefatta. jomfrv maria sighir huru alla dygdhe ok nadhe innelykkias (*includuntur*) j hanne *Bir* 1: 130. — innesluta, sammansluta. gudhdomin innelykte (*conclutit*) mik j sik mz siäl ok likama *Bir* 1: 131. 2) omsluta, omfatta. himilin, oc the himbla, som omkring ganga alla himblana, the gita thik ey innelykt *MB* 1: 484. *Bir* 1: 76. 3) innesluta, innehålla. med al thera wilkor och articula som the inne lykkia *SD* 5: 230 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). — *Jfr lykkia inne samt inlykkia.*

Innelykkilse, *n.* pl. inneslutande, afstängning. wtan huxsins innelykkilse (*reclusio*) dogher kropsens innelykkilse antiggia litit älla enkte *Bo* (*Cod. B*) 342. the skulu altidh wara j innelykkilsom oc alzstingx siällan sees aff wärdz folke *Bir* 5: 100. *Jfr inlykkilse.*

Inne lysa (ynne-), *v.* = innan lysa 1. the ynne lysthe mörka stuffona meth osäghelikin klaar beeth *Lg* 3: 125.

Inneläggia, *v.* 1) inlägga. swasom mätskal vare framsat j hulke jak ey annat inne lagdhe än mit eghit hiärta *Bir* 2: 243. 2) innesluta. funno the ey iosep i myrkostofuonne ther the hafdho han innelakt (*för innelukt?*) *KL* 396. *MB* 2: 390. — *Jfr inläggia.*

Inneläsa, *v.* *L.* inneläsa, innesluta, instänga. hans ovini fingo han ok inne lästo *Bu* 25. *ib* 133. 505. jne läster oc bunden *Bil* 123. lät them inne läsa j eno stekara huse *ib* 485. hwi läsin ij idhra porta swa . . . starke män plägha sik ey inne läsa *Al* 1547. thro hauer sik fäst oc inneläst j swa tiokkan mwr *MD* 394. — inneläsa, förvara. i et hws ther genast näst ther war the materia inne läst ther hon lät masla äpter han *Al* 8268. — *Jfr läsa inne.*

inne mura, *v. innemura*. ther funnu the som grouo en gamblan karl sithia inne muradhan *Bil* 318. *ST* 367.

innermer, *se innarmer*.

innermere, *se innarmere*.

inne sitia, *v. sitta instängd*. the ther j borgha murom jne sitia *Bir* 2: 254.

innestängia, *v. instänga, innesluta*. laa . . . görlika jnnestängdh j syno bönahuse *JP* 160. ther ärin i swa inne stängde *Al* 7251. *Jfr stängia inne samt instängia*.

inne takin, *p. adj. L.*

innetäppa (-teppa *ST* 11, 518), *v. L. instänga, innesluta*. *ST* 11, 518. iosep huilkin j innetäptin j mörkastoffwonne *MB* 2: 391. *ib* 393. *KL* 399. *Jfr in-täppa*.

innevanare (jnnewanere), *m. = invanare*. met ware stadtz jnnewanere *FM* 107 (1498).

innoghet, *f. [Mnt. innicheit] innerlighet, andakt*. at thu hafwir innoghet oc granna athwakt j thinne böen *ST* 160.

innöpa, *v. L.*

implanta, *v. plantera i. med dat. gudblikin kärlekir implantadhir (inserta) thässe ärofulle iordh Bir* 4: (Dikt) 248. — *plantera (i), sätta (i). med prep. i.* dactil stenin som är mins doms grymlighet ok mins waldz mäktoghet vm han implantas j tholikin hugh *Bir* 1: 132. — *inympa. med prep. i.* swa som planto quistir vm han implantas (*inseritur*) j thörran stok *Bir* 1: 60. — *inlägga, inblanda. med prep. i.* astunda han at insaa ok implanta (*plantare et inserere*) nakot lastelikit ok smittogt j mit gul *Bir* 1: 235.

in ripa, *v. [Äldre Dan. indride] L. rida in*. wilde in ridha gönum then port som war herra bar siälfuir korsit gönum *Bil* 723. the opna sin poort lothon inrida *RK* 2: 1458.

inrikis (inrikes. inrijkes *SD NS* 1: 101 (1402, *nyare afskr.*), *inriges*), *adv. och adj. L.* A) *adv. inrikes*. at almoghen inrikes haui ok sina födho *KS* 74 (181, 81). *SD NS* 1: 101 (1402, *nyare afskr.*). om swa hende ath naghra swena eller drengia aff wthrikis komo ock budho thöm här i staden guldh-smedz embetes tyenisth heller ock jnrakis aff köpstädener här jnkemme i samma matthe *SO* 158. inriges eller vtriges *BSH* 4: 282 (1501). B) *adj. in-hemsk*. ther bådhe mågho wäl til koma vtrikes män ok inrikes *KS* 66 (162, 72). af inrikis mannom *ib* 75 (184, 82). *MD (S)* 257. — *Jfr inuanrikis*. — **inrikis man**, *m. L.*

inringia (-ryngia), *v. ringa in, genom ringning tillkännagifva inträdet el. begynnelsen af*. tha gille är inrynkth *SGG* 129.

inryme? *m.? det inre? tak jnrynen (för jnrymen?)* aff hylle bark ok brädh medh smör j eenne panno *LB* 2: 32. taka ale thrä ok skaffwa jnrymen ok brädh medh smör *ib*.

insa (-saa), *v. så i, plantera i, implanta. bildl.* fore thy at adam är then förste som rördhe människio natwro, til at öxlas, oc hwar sidhan, äpter thy han insadhe först, tha hawom wi syndena aff adam *MB* 1: 149. — *med dat. takin mz siäffike gudlikhet idhir insaat (insitum) ordh MP* 1: 88. — *med prep. i. lydh-*

nan är the dygdh som insa j löuin alla andra dygdhe och göme them insadha *Ber* 67. astunda han at insaa ok implanta (*plantare et inserere*) nakot lastelikit ok smittogt j mit gul *Bir* 1: 235.

insamin, *se eusamin*.

insanka, *v. insamla*. hwetith insankin j mina ladhu *MP* 1: 73. *ib* 77, 80, 2: 214.

insighel (jncigel *FH* 5: 87 (1482). jncigell *RK* 2: 1686. *insigil SD NS* 1: 266 (1403), 353 (1404). *insigill ib* 266 (1403). *incighil ib* 520 (1406). *incigil ib* 173 (1402), 520 (1406). *incighill ib* 535 (1406). jncigell. *incigl SD NS* 1: 534 (1406)), *n. = insighle*. at the hengie theres inciglä oppa myne weghne for thetta breff, medher claus bordhendrengz incigil til tygha *SD NS* 1: 173 (1402). henger jak mit insigill fore thetha bref oc bedis jak hederlika mana insigil fore thetha breff *ib* 266 (1403). til thette breffs mere visso . . . tha hengher jach mith jnsigil vitherlighe nädhan fore thette breff oc bedher jac the godhe men som her vt offwer ware . . . at the hengia oc theris jnsigil her nädhan fore met mino *FH* 5: 21 (1463). hans jncigell munde mz för dechtingen sta *RK* 2: s. 345. *SD NS* 1: 353 (1404), 520 (1406), 534 (1406), 535 (1406). *FH* 5: 87 (1482). *RK* 2: 1686.

insighla (incighla. incigla. inzigla *SR* 37. -adhe, -adher), *v. [Isl. inusigla. Mlat. insigillare]* 1) *försegla*. skref pär iuir bref . . . ok fik diäfflenom insighlat *Bu* 29. bindha drakans howdh mz silke thradhe ok insighla mz kors tekne *Bil* 568. eet breff . . . inciglat a ryggen meth gröno vaxe *SD NS* 1: 30 (1401). breff . . . inciglat skälige meth thera eghin incigle *ib* 77 (1401). breffwin . . . jnciglados mz hans gulringh *MB* 2: 185. *Bil* 718. *ST* 27, 224, 228. *Lg* 441. *MB* 2: 192, 340. waktadho griptina och haffdo hona incighlath *ib* 411. *ib* 390, 391. *Ber* 179. hans oppet breff . . . til hwilkit thetta mit breff är til stungit ok inciglat *SD NS* 1: 78 (1401). 2) *besegla, stadfästa*. förr än noghar bätte reghla ellir reghlo stadge är giort samthycht oc incighlat *VKR* 46.

insighle (jncighle. incigle *Bir* 2: 248; *RK* 1: (sfgn) s. 173, 2: 5143. inciglä *SD NS* 1: 173 (1402). *insighli. jndsigle FH* 5: 94 (1484). *inzighle SD* 5: 160 (1343), 293 (1344). *jndziglā* 300 (1506). *ensigle, se härads insighle. insegue SD NS* 1: 358 (1404), 359. *incegle FH* 5: 158 (1491). *insygle Bir* 5: 111. *ingziple SD NS* 2: 12 (1408), 46 (1408), 112 (1409), 180 (1409). *jncigla FH* 4: 47 (1456). *incigillā SD NS* 1: 5 (1401). *incegellā BSH* 4: 68 (1480). *incegelle ib* 101 (1483); *VAH* 24: 325 (1473). *insegale SD NS* 1: 32 (1401). jncigella *RK* 2: s. 345. *jngeseyle FH* 5: 55 (1468). *pl. nom., ack. = sing. indceglar FM* 458 (1510). *insiglen MB* 2: 340. *jnsiglen FH* 2: 9 (1374, *nyare afskr.*). *inciglen ib* 5: 31 (1465). *jnciglen ib* 19 (1462), 24 (1464), 89 (1482)), *n. och f. el. m.? (SD* 5: 280 (1344)) [*Isl. innsigli. Jfr Mht. insiglele L. insegel, sigill (oftast i bemärkel-sen af sigillaftryck, men stundom i den af sigillstamp)*. jnsighlit brast *Bil* 771. iak saagh . . . bokena . . . märkta äller insigladha mz vij insiglom *MB* 2: 340. opläta bokena oc vplösa hennas insiglen *ib*. til stadhfästelse sätium wi wart jnsigle for thässä skript *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 686 (1339?), 5: 293 (1344),

379 (1344, *nyare afskr.*) o. s. v. *Bu* 29. ther til vit-nisbörddh bidom vit goda men, herra niclis ii tövesalo ok melevaltä ii särkelax om thera jnsiglen, ok the äro här föresat *FH* 2: 9 (1374, *nyare afskr.*). mz breff oc jncigella fore sätt *RK* 2: s. 345. takum þerrä insighli fore. sum här gawo sit ia til . . . oc vart insighli *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). til tyghi thessä sama forbyth, insighlin ärliks loghmans wästgiötä, algvt bändictsson þesso sama nävärände breue är opp-anbarleka tilhänd, myk insighle äigh hauande *ib* 5: 280 (1344). hafuum wi wart incigle här fore hängdt fore thätta breff *BSH* 1: 193 (1387). til thes mere wisso . . . tha hengiom wi . . . waar incigle fore thetta breff ok bidhiom thessa for:do godho men . . . at the ok hengen siin incigle her fore til withnis-byrdh *SD NS* 1: 94 (1402). til mere wisso bedhis iac erlica manna insigle . . . medher myno eghno hengia for thetta breff *ib* 1 (1401). thil tessins breffs mere wisso oc höghre forwaringh tha hafwom wij betz oppa eth satth landz thing landzens, jncighle ath hängia fore thetta breff *FH* 2: 118 (1438). bidher hon . . . hartich iäpson laghman i norfinna vm hans jncigle hängias vndher thetta breff . . . särläste för thy at for:de hartikx jncigle hänger för baadhan breffwen ther giffwin äru vppa heedha oc nyagardz gootz swa oc wi . . . hänghiom waar jnciglen vndher thetta breff *ib* 5: 19 (1462). lata the thera conuentz incighle medh thesas witu oc allas thesas samthykkio at hengias vndir ryggin til witnisbyrdh for thessa book *VKR* 46. at mith incighle . . . ey for thy breffweno henger *FH* 3: 91 (1446). meth sino opno brefue oc hängiande incighle *SD NS* 2: 139 (1409). tel hwilkis mere witnesbyrdh ok stadhfästise tha bedhoms wi mz warom insighlom wars kyrkioprest insighle *BYH* 1: 183 (1379). bidher iach erlix mans incighle finuit raualsons . . . for tetta bref *SD NS* 1: 3 (1401). bider jak . . . biscop magons . . . och borgemesterne och radit j abo om teris secreth och jncegle medh mit egit incegle nedhen fore thette breff *FH* 5: 158 (1491). gaffuo breff ok incigle ppaa *RK* 1: (*sfgn*) s. 173. min scriuare oc mit jncigle later iac her qwaar *ib* 2: 5129. þetta war giuit oc gört vndir mit inzighle *SD* 5: 160 (1343). vnder alle waaris jndziglä oc secreter *FM* 300 (1506). stenen veks for benom som vaks for insighle *Bu* 166. loth gräffwa sinne hustrv modher[s] insegle *SD NS* 1: 358 (1404). *ib* 359. vm thw kant ey faa pauans incigle oppa aflatit vtan päninga tha är min signilse thik ympnyn til stadfästo . . . min modhir skal thik vara for incigle *Bir* 2: 248. hiertans reenleekir som insigle är til kötsins oc lichamsins reenleek *VKR* 20. *Några af de anförda språkprofven kunna föras till insighel.* — *Jfr dom-, härads-, lands-, silver-, stads-insighle samt insighel.*

insighling, *f. inlopp*. i enom stadh vidh siosiindhona, ther som insighling var, oc godh hafn *Ansg* 221.

insior (-syor), *m. insjö?* j tridhie deelin aff insyom (*fluminum*) *MB* 2: 345.

insiudha, *v. [Äldre Dan. indsiude] inkoka, koka in, afdunsta genom kokning.* tha vatnith er ner inswdit *LB* 7: 23. latt tz insiwda j fingers brett *ib* 329.

insiunka (-sionka), *v. sjunka in.* näsan oc ögonen insiwncka *LB* 7: 257. öghonen wmwändas oc in-

sionka aat mik wslom *Su* 248. — *part. pret. insjun-ken.* tha syntos . . . hans kindir in swnkna (*submersa*) *Bir* 1: 31. öghonin syntos vmuänd oc insunkin *ib* 2: 15. *ib* 244. *MB* 1: 361, 362. *Lg* 3: 93.

inskaffa (inskaffwe), *v. inskaffa, införa.* jnskaffa aldrahanda ätandis warw *PM* 3. konungenom borde inskaffwe och komme alskons ämbete rijkene till frome *MD* 484.

inskapadher, *p. adj. medskapad.* ängelin hawer inskapadha oc infödda mz sik siälwom aldra thinga liknilse *MB* 1: 55. *ib* 89.

inskikka (-skikkia), *v. [Äldre Dan. indskikke] inskicka, insända.* inskikkia *xx* (20) eller *xxx* (30) ökia *BSH* 5: 215 (1507).

inskina, *v. instråla.* solin jnskinandis (*irradians*) j nakat hws synis ey swa som hon är j sine fäghrind *Bir* 2: 280.

inskipa (-skepa), *v. L. göra (ett fartyg) klart till afsegling?* hans skip la pa redhen och skulle inskepas *BSH* 5: 14 (1504).

inskipa, *v. insätta.* thässa fyra systor äru nu fordrifna . . . ok j thera stadh oc sätom äru fyra andra oäkta systir opsatto ok inskipadha (*institutæ*) *Bir* 3: 454. *Jfr skipa in.*

inskiuta, *v. [Äldre Dan. indskiude] inskjuta, ingifva.* manna loff. hwilkit diäffa inskiwta i iþan þanka *KL* 190. *MP* 1: 160. *MB* 2: 332. gudh hulkin som in sköt (*inspiravit*) j thit hiärta at fram föra thessa helsona *Bir* 1: 391. jnsköt i ens borghara hiärta . . . at han byggia wille staal oc hws sinom hyrdhom oppa thz för näpmdha bärghet *Lg* 437. stundom inskiutir oc visar ämuäl gudh ondom godh thing *Bir* 2: 78. j the daghlico bönine som min son thik insköt ok diktadhe *ib* 3: 163. thu prydde thik suasom han (*djäfvelen*) thik thz insköt *ib* 2: 94. thz min helghe ande inskiutir idhir *MP* 2: 107. inskötz honom thanka *KL* 250. *Bir* 2: 79, 3: 64, 4: 75, 126. *Su* 6, 13, 15 o. s. v. äggir dyäfwllin oc inskiutir siälinne at göra nakat mot gudhi *Bir* 2: 145.

inskiutilse (inskyutilse *ST* 203; **-om** *ib* 451; *Bir* 3: 277. **inskywtilse** *PM* 57), *n. pl. och f.?* [*Fdan.* inskiudelse] *ingifvelse.* vm thu röris af thäs hälgha anda inskiutilsom *Bo* 46. aff diäfwlsens inskiutilsom *KL* 13. inblästis prophetanom andelik inskiutilse *Bir* 1: 308. *KL* 61, 105, 158, 323. *VKR* xviii. *Bir* 1: 225, 259, 314, 355, 368, 393, 2: 89, 94, 3: 32, 277, 4: 115, 116. *MP* 2: 261. *ST* 203, 451. *Ansg* 185, 229. *Lg* 795. *PM* 57.

inskriva, *v. [Äldre Dan. indskrive] inskrifva, uppteckna.* som j thässa reghlo skulu jnskrifua hwru brut skulu bätras *VKR* 81. *Bir* 4: 39. nokor gotz . . . som . . . ära ey inscrefuin i thetta breff *SD NS* 1: 439 (1405, *nyare afskr.*). *MB* 2: 195, 197, 242, 279. at the jnscriffwa oss bodhen i äwiiga bönhald *FH* 5: 196 (1505). pelagrimen skal ga til scriffwaren latande segh jnscriffwa *PM* xii. jnskrif j mith hiärta thyn blodogho oc diypa saar *Ber* 282. til jhesum cristum huilkan hon aff synom barndom j syno hiertä jnscreffnan hafde *Lg* 3: 523.

inskut, *n. [N. innskot. Äldre Dan. indskud] inskjutande, anfall.* idhkelik bön . . . är första dygdh amot frestilsa inskutum (*tentationum incursus*) *Ber* 183.

inskäris, *adv. inomskärs.* skulde tiith beuäle sik inskäris *FM* 244 (1505).

insla (-slaa: -slaasz *SO* 187), *v.* [*Äldre Dan.* indslaa] 1) *slå in*, *instöta*. ey wth drogh han swärdhit vtan som han haffde thz inslagith swa lat han thz sta j kroppenom *MB* 2: 77. *Bir* 3: 29. — *in-gjuta*, *inspruta*. lot swa vatn insla bak til i han *Gr* 278. 2) *med slag drifva el. jaga in*. the rödha iudha . . . monde alexander ther in sla *Al* 4022. 3) *slå in*, *lägga in*, *innesluta*. schall ock engen j dragara embetet i meesan mera jusla än fyra skypundh *SO* 197. *ib* 187. — *Jfr sla in*.

insluta (*part. pret. inslotin*), *v.* [*Mut insluten*] *innesluta*. wi fwnne thenne her inslotne copie *BSH* 5: 204 (1507).

insläppa, *v. insläppa*. bidher oplatha oc sik insläppa *Su* 103.

insnäria, *v. insnärja*. at i skulin ey insnärias i thera syndom *MP* 2: 162. the insnäria (*implicant*) sik nw thes meer j syndomin *Bir* 1: 64. j syndenna mörkiom insnarde *Su* 210. aktom siälena wara . . . jnsnardha aff lastom *LfK* 44. *ib* 56.

insoknis (-soknass), *adv. insocknes, inom socknen.* *SGGK* 107.

inspringa, *v. springa in, hoppa in*. frödhin skal inspringa (*insiliat*) j mit bryst *Bir* 1: 61.

installa, *v. sätta (häst) i stall el. i rum som (för tillfället) användes ss stall*. wi haffuom nw fwnnidh i thenna landzända maanga kyrkior oc kyrkiogaardher oskira för then wanhedher, the dantske gudi giorth haffwe med theris hesta, the haffua ther installadt *BSH* 5: 538 (1514?).

installera, *v.* [*Fr. installer. Mlat. installare*] *installera*, *insätta i andligt ämbete*. ath i willen werdasscriffwa til capitelith i line[öping] for idher cappelan, her erik swensson, däkin i line[öping], ath the wille latha icke thet mynsta brysta, ath installera honum som honum bör *BSH* 5: 93 (1506).

instanda, *v. förestå, instunda*. for instandande (*instantis*) pinona hardha besklikhet *Bir* 3: 36. nar sancti seruacii högtidh war jnstandandes *Lg* 3: 194.

instigha, *v.* [*Äldre Dan. indstige*] *stiga in, gå in, inträda*. the badho jwdhana . . . jn stigha mz sigh pa skipen (*ascendere scaphas*) *MB* 2: 315. waro nakre wngha piltä . . . jn stigne i sancti seruacii wingardh *Lg* 3: 183. tha hon instighir j hymerike *MP* 2: 71. — *bildl.* ath mörbor alle i thet nestä waro saa harth medh honum instigne til hulskap och manskap *BSH* 5: 124 (1506).

instinga, *v. L.* 1) *sticka in*. instak et swärdh gynom hanna mun *KL* 126. instak spiut j hans höghro sidho *Bir* 3: 274. *ib* 1: 62, 64, 3: 29. 2) *sticka, tända*. for än for:ne skadelig eeld oc brand . . . paa stadzins hws oc ägedela instungen war *BSH* 4: 282 (1501). — *Jfr stinga in*.

instrument, *n. instrument, urkund*. wnder myndoga notarii instrumenth *PM* LXI.

instunda, *v. instunda, förestå, vara att förvänta*. domadag instwndar *BSH* 5: 274 (1508). thette kri och blodz vtgiwtillsse . . . (*näml. som*) tess ver mer jnstwndar *HSH* 20: 103 (1507). om all skath och vpbyrdh nw jnstwnder aff forscriffne raseborgh och tess leen

ib 19: 91 (1505). för vinther dage skuldh som nw jnstwndä *ib* 20: 198 (1507).

instädhia, *v.* [*Äldre Dan. indstæde*] *insläppa, låta komma in*. var ther inghen instad lenghre, än til nöttteborgh *FM* 667 (1517). vorth the icke lengre instadde, än til raan, oc sidan matte the komma ändelike tiil bacha igen, swa the ingelunde vilde nogre senningebud ther instädie *ib* 670 (1517). ther fore the icke betröstedes nogre senningebud ther instädie *ib*.

instädhis, *adv. L.*

instämna, *v. instämna, inkalla*. widh nogra böndher, jak instämpdt haffwer *BSH* 5: 202 (1507).

instämpla, *v. instämpla, inpräglä, intrycka. bildl.* huar the siäl som hauir gudz tekn oc biläte instämplat j sik (*habet impressionem Dei*) *Bir* 2: 58.

instängia, *v. instänga*. instänkda j skärzsløeldenom oc pinonna rwmom *Su* 371. *Jfr innestängia*.

instöter, *m. pådrifvande, tillskyndelse*. lydde ther til aff ena handa manna thykkio ok braadhom instöt (*impulsu*) *Bir* 3: 318.

insvepa (indswepa), *v. insvepa, inhölja. PM* XIV. finna ther ensampna kroppen jnsweptan (*volutatum*) j syno blodhe *MB* 2: 170. — *bildl.* y hans wärdoga dödh indlyk ok indswep tik *Gers Ars* b 3.

insvälghia (-swälgha), *v. svälja, sluka*. thik biudz diäful at thu skalt ey inga j hona oc ey insvälgha hona j thik *Bir* 3: 106. *Jfr svälghia in*.

insända, *v. insända, inkasta, inströ*. at dyäfullin skal insända älla blanda nakar thing j thäs hälgha anda ordh *Bir* 2: 33. — *insända, inskjuta, ingifva. med ack.* jac vänte änkte vara större ärwodhe. än aathughulika bidhia til gudh thy at tha insända diäfflane mäste hindir *KL* 271. at han ma insända wranga thanka *Bir* 3: 62. — *med ack. och prep. i med följande subst.* insändande sin thräk j siälina *Bir* 1: 251. *ib* 252. äpter thy som gudh insände i hans hierta (*Deo inspirante*) *Ansg* 217. — *med prep. i med följande subst. samt sats inledd af at.* jak insände (*inspirabo*) j thera hiarta som mik älska at the skulin göra godha gerninga minom vinom *Bir* 3: 223. *ST* 399. — *med dat. och ack.* insände (*immisit*) han honum wantro *Bir* 1: 252. *ib* 2: 145, 3: 244, 468. *Su* 385. — *Jfr sända in*.

insändilse, *n. pl. ingifvelse*. tedhe gudh honum sina rädhelica doma oc insändilse (*immissiones*) oc frestilse vm onda ängla *Bir* 2: 39.

insänkia, *v. försänka*. thäs sälikare wardher hon insänkt (*försjuncker hon*) i thz obegrwndelika haffuet gudelikx clarhetz *Su* 140. — *part. pret. insjuncken.* kindirna waro insänkta til tändirna *Bir* 2: 133. änlitit syntis insänkt *ib* 3: 136. *ib* 140. — **insänkia sik, försänka sig.** at iak allaledhis owergriffui mik oc insänkia (*för -i*) mik i osäla wnhopsens hälwite *Su* 44. taladhe sin ordh, hwilken . . . insänkte sik (*inträngde?*) i hiärtans lönkamara *ib* 77.

insänkia, *v. brodera, sira (med guld, ädla stenar el. dyl. som insys i tyg)*. j syno pawlune hwilkit alt war aff purpura oc gulle. jnsänkt mz smaragdus oc alla handa dyrom stenom *MB* 2: 163. qwinnan var . . . jnsänkt mz gul oc dyrom stenom *ib* 359. *ib* 361.

insätia, *v.* [*Fdan. insætie*] *L.* 1) *insätta*. jnsät thin krok j buruna *Bir* 3: 428. tha var krokin insattir

ib. — *bildl.* vndrandes pa the stora nadh gudh hafde jnsäth j hennes läppä *Lg* 3: 536. lydhna är the dygdh huilkin som alla adhra dygdhir insätir j menniskionna hugh oc insatta gömir *VKR* 31. — *insätta, inställa.* pläghadho stundom ther in sätia sin farkost *Lg* 46. — *insätta i fängelse.* lät kunugen fanga pöm bapa . . . ok pär myrkast var insätia *Bu* 184. lät han insätia i ypoliti gömo *ib* 414. *KL* 159. *RK* 3: 2871. han sagdhe sik wara joseph af arimathie som warn herra jordadhe ok ther fore insättan (*näml. i stenmuren*) aff iudhum. at han giordhe swa *Bil* 318. 2) *påsätta.* the konungxlica dyra kronan . . . skulle änge qvinno jnsätias (*imponi*) vtan thik ensampne *Bir* 3: 316. nar han insätir sik (*imponit sibi*) stolam *ib* 13. — *pålägga.* jnsät (*imponere*) snaru *Bir* 3: 429. *ib* 435, 440. 3) *insätta, inlemna* (*till förvar*), *deponera.* deposita jnsät godz *MB* 2: 286. *ib* 287. jnsätia the päningana ther the bliffwa trygge *PM* XIII. hafdhe insat . . . i kirkiona vi mark oc xx *SD* NS 2: 188 (1409). 4) *tilldela, gifva.* iak insätir (*impono*) hanne nu först helsonna nampn *Bo* 139. fadh-orin ok modherin insätia ok skipa sona quänene boskaps syslo oc äruodhe *Bir* 3: 205. al obrygdilse ok al sorgh jnsätz them ok tilläx swa som diäfwls mann-om *ib* 1: 16. 5) *anförtro, öfverlemnna, öfverlåta, hänskjuta.* är all ting in sath til idher herredöme *BSH* 5: 20 (1504). *HSH* 20: 205 (1507). 6) *insätta (i innehafvandet af en ställning el. syssla).* atj honom behelplige äre then hans kirchie virmo j gen aname och ther jnsäthie *FM* 272 (1506). — *insätta, förordna, antaga.* haffue eder anamedh och in sath for en höffwidzman och forstandere ower swerigis righe *FM* 167 (1504). hvilken som i staden komber ok arbetar mote embetet ok haffuer ey wnnit burscap . . . böte i companit eth halfft pund vax . . . vtan borgamestarana hanom jusetter eller loff gifuer *SO* 81. 7) *framställa?* at wj scriffue ok insätte ffor edre mongfollelig käremal pa . . . kong hans *FM* 132 (1502). — *Jfr sätia in.*

insätning, *f.* *öfverlemnande, öfverlåtande.* haffue tesse sackz insetningh i theris hender *HSH* 20: 206 (1507).

insöma, *v.* *insy.* han hafdhe insömat gudz likama vndir thäs hängda manzsens skin *KL* 23.

intaka (-tagha), *v.* [*Fdan. intage*] *L.* 1) *intaga, införa.* engin systor dirffues til . . . noghot intagha äller wthsenda j trägeardhenom *Bir* 5: 133. 2) *intaga, upptaga, antaga.* intakas j clostit *Bir* 4: 16. beddis intakas i eet klostir *KL* 249. som bedhis intaghas til renlifnadhin *Bir* 4: 66. the dwaldo länge at intaka han *KL* 251. *ib* 253, 255. 3) *intaga, mottaga ss gäst.* wtgingo the mot honom. intakandis han i stadhin medh store glädhi *Gr* 291. swa som wägfalande man stötande mangra manna dör at han skuli in takas *Bir* 1: 221. hafdhe han budhit intaka tolf fatöka män *Bil* 715. *Bir* 3: 16, 476. wurdhu kärlika intakne *KL* 49. han intok hona til sik *ib* 185. 4) *mottaga i landet, antaga ss konung.* iag wille honum well in taga *RK* 3: (*sista forts.*) 5145. 5) *intaga, bemäktiga sig.* tha konung valdemar slotten j skane jntogh *RK* 1: (*sfgn*) s. 180. at then holmen skulle intages nw for sönnedaghen *ESH* 5: 401 (1510). — *Jfr taka in.*

intaka (-tagha L.), f. [*Fnor. inntaka*] *L.* *intaga, mark som hägnas till odling.* in terra dicta intaku *SD* 4: 661 (1339).

intakilse (-tagilsse), n. pl.? *intagande, mottagande.* hwad jach giordhe for mijn käre herre i hans intagilsse till swergis riike *BSH* 5: 627 (1520).

intaking, f. *antagande?* alla godha gambla sidhanna förlidhnigh oc nyja osidhanna oc owananna intakingh *Su* 68.

interdikt, n. [*Mlat. interdictum*] *interdikt.* at mich skall komme ban eller interdicti oppa *FM* 241 (1505).

inträdha, v. *inträda, ingå.* thz holith ther han in tradh *Al* 9183. — *bildl.* tenker til ho i warth forbundh inträdhen äre *BSH* 5: 20 (1504). ath the lybske ära mere inträdne med kongen i rigesens ärende äu the haffua befaling aff andra städer *ib* 224 (1507).

intäkia, f. L. — intäkiu man (intekiū-), m. L.

intäkt, f. [*Isl. inntekt*] *L.* 1) *intaga (å utmark).* in hærre arnolfs intæct *SD* 2: 289 (1299). 2)

inkomst, uppbörd. Se följande sammansättningar. — intäkta hus, n. *hus afsedt att förvara den afkastning som in natura mottages af en egendom, magasin.* at staa for intäkta husomen *VKR* 36. *Bir* 5: 116. — **intäkta man (intäktö man), m.** *uppbördsman, den som i ett Birgittinerkloster uppbär och redovisade afkastningen af klostrets jord, qvarnar o. d.; hans äligganden angifvas närmare* *VKR* 36 *f.* aff intäktamanzins embeto *VKR* 36. j intäktomanzins wärio *ib* 37. — **intäkta stenhús, n.** *magasin af sten.* et intecta stenhús *SJ* 343 (1468). — **intäktis hus, n. = intäkta hus.** thz andra (*näml. huset*) skal wara til eth intäktis hus (*pro necessariis recipiendis*) *Bir* 4: 87. — **intäktis man, m. = intäkta man.** *VKR* 35, 36, 37. *Bir* 5: 110, 117, 118.

intäppa, v. [*Äldre Dan. indtæppe*] *omgärda, omsluta.* en wmganger skal wara kringom kirkiona innan-til widher wägghiana intäppter (*circumsæptus*) mz iärngaddrom *Bir* 4: 84. *Jfr innetäppa.*

inthyckia (yn-), v. *intrycka, insticka, instöta.* hafdhe ouarlica inthyckt en litin sten i sina näsa *KL* 348. huru myklo meer mannin in tryckir (*intruserit*) spiutit j diursins in älfwe swa myklo meer in thrykke diurit sik siälff vppa spiutit *Bir* 1: 244-5. sät vppa thik mins sons pino braz swa som thänne sanctus laurencius in thrykte ok in fäste hona j sik *ib* 286. — *intrycka, inpräglä, inrista. eg. och bildl.* tok war herre aff malaranom hans linna klädhe oc lagdhe vidh sit änlite oc inthykte j linna klädhit sins änlitis skapnadh *Lg* 232. inthykke han oc stämpla j människiona sina script oc tekn älla mot *Bir* 2: 57. gudh inthykte sit biläte j människiona siäl *MP* 1: 341. skriffwo til them thässin äptirscriffwin ordh jntrykt j tafflor aff malm äller koppar *MB* 2: 242. fornemda wyskypelse äre . . . swa yntrukth j swa dane menniske hiärta *Gers Frest* 15. — *med dat.* o thu aldra kärlekx mästirska ower alla intrykt mino hiärta *Su* 21. loffuen the thry som är lydhnan fatikdomjn oc reenlicheet äru swa thesso som allo adthro reenlifue infest oc inthykt at j them maa eengin dispensera *VKR* 8. — *Jfr thryckia in.*

inthrängia, v. [*Äldre Dan. indtrænge*] *draga in, draga fram, framskaffa, förhjälpä?* hafdhe olaglica

wtan dom oc allan rät inträngt pädher smedh til ad widher kännas for:da half öres landh iordh *SD* *NS* 2: 184 (1409). nakon inträngia til kirkionnes ingeldh *BtRK* 321 (1483, *orig.*). — **inträngia sik**, *tränga sig in*. herra iwan tho sik ther in thrängde *lv* 759.

inväpi, *m. L. intaga på allmänning*. sua witt hans eghor landwasse oc inwadh i til rækker *FH* 3: 10 (1382). *ib* 158 (1466).

invanare (*inwanere. inwonere*), *m. [Mnt. inwoner] invånare, inbyggare*. ath thet mene besthe, tesse iij (3) rikenes och inwaneres, jw matthe berames *BtRK* 5: 72 (1506?). mz menige rigsens inwoneres beste *BtRK* 379 (1501). *Jfr innevanare*.

invara, *f. innevarande, inneboende*. gör iak pätta hus . . . rent af diäfla sör ok inuaru *Bu* 208.

invarpa, *v. L.*

invarper, *m. L.*

invipar (*inwipär*), *f. pl. VML II Ä 12: 5.*

inviper (*ack. pl. inwipi VML I þg 5: pr.*), *m. L.*

invipior (*in vipio. inuithiur L. inuipur L. inwipor L. inwidhu L.*), *f. pl. [Jfr Isl. innviðr] L. husgeråd (eg. af trå), bohag, inventarier, tillbehör*. quatuor marchas denar. pro in (*torde böra utgå*) jnwidhium *SD* 3: 325 (1317, *samt. afskr.*). husin oc gardhin meth allom inuidhiom *ib NS* 1: 580 (1406). skupi sin egin garp oc hans in vipio, sua sum är i gulle oc silfe, diurum oc kläpum *Bir* 4: (*Avt*) 179. thera äghor är licammans frälse ok världinna vmgangilse ok alla the inuidhio hänne til höra (*cum omnibus sibi attinentibus*) *ib* 2: 256.

invighia, *v. [Äldre Dan. indvige] inviga*. latha sik för jomffru jnwichia *LfK* 75. thil then dagh hon wardher inwiigdh ok tagher wiil ok krono met systrom i sama clostre *FH* 4: 5 (1441). inuigdis ok innelyktis systrana *VNB* 36. inuigdis brödhrene *ib*. tridia aarith äpter the hälgha frw war dödh jnwigdhis conuentith oc siwndha aarith äpther ath conuenthin war jnuigth tha war canonizaccio giordh *ib*.

invisa (*-wiisa*), *v. [Äldre Dan. indvise. Mnt. inwisen] invisa, gifva anvisning (med afseende på penningars lyftande)*. hwilka forscifna fämtighi marc . . . ermegardh . . . os om inwiiste til . . . drötning margareta . . . aff the fyra hundratha marc som . . . drötning margareta geldskyldugh war . . . ermegardhe *SD NS* 1: 243 (1403). *ib* 244 (1403), *ib* (1403). — **invisa**, *gifva rätt (att förfoga öfver något ss säkerhet för fordran)*. i hulkit ärfdhaskipte ingemar fornempder inwiister war *SJ* 27 (1425). the wordho in wiiste i theris liggende grund ok lösöra *ib* 192 (1450). — *Jfr visa in*.

invistar, *f. pl. L.*

invistar hus (*invista-*), *n. L.*

in vita, *v. vetta in el. inåt*. läg thz pa speghil glasit pa then waghen som jnwither *PM XLIII*.

in vitna, *v. L.*

invrak (*invråk*), *n. L.*

invräka (*-vraka*), *v. L.*

inväffa, *v. inveffa, insvepa*. skulu the falla mz sinne byggilse ok in wäfwias (*involventur*) j stormenom *Bir* 1: 226. — *inveffa, inveckla. jnväfrande (för jnväffande) ok nidirkastande sik . . . j grymmasta*

högfördhina ok girinna ok orena kötzens lusta bölgior *MP* 1: 76. nar judha folkit forsmadho min budhordh ok inwafdh sik blandadhos (*för ok blandadhos?*) mz ondzsko ok omilhet *Bir* 3: 187.

invändelika, *adv. [Mnt. inwendelik] invändigt, i det inre*. medh allo thy henne inwendelica til hörer *SJ* 178 (1449).

invärtis (*inwertis. jnwertes. jnwörtes Lg* 3: 278. **jnuörtis** *ib* 283. **jnuörtes** *ib* 405), *adv. och adj. [Äldre Dan. indvertis. Jfr Mnt. inwertes] A) adv. invärtes, i det inre*. ther tolkith dyrt gotz waare lönluka jnwertis (*näml. i skeppet*) lagth *PM* *xiv*. sagde mz sigh jnwärtis j sinom thankom *Lg* 822. *ib* 292, 3: 278, 283, 405. B) *adj. inre. jnwertes* ellen *Lg* 3: 406. styrkya then inwertis verman *LB* 7: 184.

inälvar (*ynelffwar*), *f. pl. = inälve*. syntis som han ey haffde inälffwa i sigh *Lg* 3: 93. i gen stoppar ynelffwannar *LB* 7: 78. — *i andlig mening*. tha ropado endräktelika alla inälffwanna *Su* 204. tha gladdos alla inälffwanna *ib*.

inälve (*innälwe KL* 46. **inelffwer** *LB* 7: 101), *n. pl. [Jfr Fdan. inulve. Äldre Dan. indelve. Isl. innýfi, innýfi. Ags. inelfe. Fht. innuovili] inelfvor*. tel inäluen tepos *Bu* 493. lät fiura starka män sua han hupstryca at inälue mate synas *ib* 521. gör mans inelffwe reen *LB* 7: 101. *Pa* 17, 22. *KL* 46. *MB* 1: 307. *Bir* 1: 3. taki sidhan en hwelp ällir en vng kat ellir en hana oc klyffue mit sundher at ryggenom oc kaste bort inälffwin *LB* 1: 96. for bwlin inelffwer *ib* 7: 101. — *i andlig mening*. al hänna inälue gafwos ther vidhir *Bo* 10. *ib* 168. thön som hona skodhar granlica af hiärtans grund oc allom inäluanuanna kraptom (*totis viscerum medullis*) *ib* 180. aff allom minom inälffwom (*viribus; af öfvers. läst visceribus, som kanske är den rätta läsorten*) astwndar *Su* 92. *ib* 216, 225. i föras miskunnenna inälffwe *Ber* 194. *Några af de anf. ställena kunna föras till inälvar el. inälvir*. — **inälva värker**, *m. värk i inelfvorna*. *MP* 2: 244.

inälvir (*inälffwer. ynelffwer: -ena LB* 7: 78. **inälffue. inelffwe**), *f. pl. och m. pl.?* (*Su* 210, 274) = **inälve**. siwka inelffwer *LB* 7: 36. ynelffwena haffwa swgit aat sigh groffwa och ondha vedzsko *ib* 78. grep han syna jnälffwer *MB* 2: 325. — *i andlig mening*. tha gaffos alla wara inälffwer *Lg* 3: 116. mine inälffue oc idhra skulde innerlikast röras at sörghia *Su* 210. alla mina modherlika inelffwe gaffuos *ib* 213. at . . . alle mine inälffwir kwnno nw sik böghia tik til loff oc ära *ib* 274. *ib* 218, 240, 272, 278, 331.

iomfru, *se iungfru*.

iordsliker (*iordz-. iordhz-. jordzs- Bir* 2: 7, 3: 191; *Su* 336. **jordhzs-**. *n. -likit Bo* 66; *Bir* 1: 14. *ack. sing. m. -likin ib* 350; *Ber* 95. *ack. pl. n. -likin Bir* 1: 164), *adj.* 1) *lik jord*. hauande jordzlikin lit *Bir* 1: 350. 2) *af jord*. jak arm synderska . . . hwlkin som . . . hafwer jordhzslikin grwndwal *Ber* 95. 3) *jordisk, till jorden hörande*. byt iordbzlikit i himerike *Bo* 66. iordzlik thingh *Bir* 1: 205, 249, 329. *ib* 164, 2: 7, 44, 3: 191. *MP* 1: 14, 2: 84. *Bo* 127. *Su* 460. mz iordzliko brödhre *MP* 2: 52. thzta wsla, iordzlika hiärtat *Su* 42. alla iordzlika glädher *ib* 193. *ib* 336, 389. tha taladhe gudz modhir maria

. . . o min herra ok kæraste son . . . thu hælghadhe mik som war eth iordzlikit kar (*vas terrenum*) mz thinne wårdhelikheth *Bir* 1: 14 (*kanske snarast att föra till 2*). hon yrke . . . iordzlica giri *MP* 1: 193. — *Jfr iordheliker.*

iorþ (-ir), [*Isl. jörð*] *L.* 1) *jord ss bearbetad och odlad, ss fruktbärande, ss mottagande och gömmande det som i den samma nedgräfvess.* tha thu ärwodhar iordhina *MB* 1: 163. blomstris iordhen mz grönt gräs *ib* 156. huru iordhin ok træn bära fruct *Bir* 1: 184. sipan han var döpar ok ii iorþ grauin *Bu* 7. fa muldena iorþene sinne moþor *ib* 142. är ey swa mykit folk aather, at ty gither til jorda kommit, som fraan stielper *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). 2) *jord, jordyta.* sa sit bloþ a iorþenne flyta *Bu* 134. han felde mangel man till iorda *Di* 199. grät oc iomfrw maria som han hafde först takit af iordh (*quæ ipsum natum de terra levavit*) *Bo* 83. 3) *jord, jordegendom, åker.* *SR* 1, 3, 4, 27, 33. eet halfmarkland iorþ *SD* 5: 293 (1344). äpte þy som þe jorþ är wäl wärþ *ib* 479 (1345, *nyare afskr.*). i skatskyldughum jorþum *ib* 377 (1344, *nyare afskr.*). godz ok jordher *ib* *NS* 1: 23 (1401, *gammal afskr.*). *ib* 30 (1401). *VAH* 24: 326 (1377). köpe garþa mangha ok iorþe *Bu* 19. räkna . . . hurw mykith iordhin skyllar *MB* 1: 373. lösir iordhin sik siälff *ib*. iordhinna herra *ib*. at engin fordäruar idhra iordz frukt *MP* 1: 256; *jfr* 1. 4) *jord (i mots. till himmel och ss menniskornas boning).* skapadhe gudh . . . himil oc iordh *MB* 1: 155. huru lanekt är mällan himins ok iorþ *Bu* 145. 5) *jord (ss fast land i mots. till vatten).* kalladhe war herra thört land iordh, watntz hylina kalladhe han haff *MB* 1: 156. 6) *jord, mull.* tha syntis trægårdhin mykyt fwl aff grafwomen ok aff jordhina (*pulveris*) opgrauil-som *Bir* 3: 65. — *jord såsom ett af de fyra elementen.* the fyra elementa som är vädher och vatn iordh oc eldher *Pa* 16. är . . . watnith . . . höghra elementum än iordhin är *MB* 1: 72. — *Jfr aflinga-, aker-, akers-, almännings-, arva-, aterläghu-, buds-, bygninga-, en-, fasta-, frälse-, frälsis-, fäpennis-, fäst-, härads-, in-, kirkiu-, köpe-, landboa-, lös-, opol-, panta-, skatta-, sma-, sädh-, sädhis-, um-, ut-, ärfpa-, ödhis-iorþ.* — *iorþa arf, n. arf i jord.* *FH* 3: 142 (1449). — *iorþa avärkan, f. L.* — *iorþa bok (-book* *VKR* 31. *jordebok* *SJ* 382 (1471). *jorde bock* *ib* 325 (1465)), *f. jordebok.* *VKR* 31. *Bir* 5: 113, 114. *SJ* 325 (1465), 382 (1471). *Jfr iordhbok.* — *iorda bevan (-bäwan), f. jorðbæfning.* *MB* 2: 196. — *iorþa bref, n. L. urkund angående jord.* *DD* 1: 132 (1482, *nyare afskr.*). — *iorþa byte, n.* 1) *fördelning af jord.* *MB* 2: 50. 2) *jordbyte.* *SD NS* 2: 220 (1409), 242 (1410). *SJ* 153 (1447). *FH* 3: 28 (1443). — *iorþa dela (-deela* *FH* 2: 57 (1424, *afskr.*)), *f. [Jfr Äldre Dan. jorddele] L. jordatrist, trist om jordegendom.* *SD NS* 1: 362 (1404). *FH* 2: 57 (1424, *afskr.*). — *iorþa dyn (iorþa dön), m. jorðbæfning.* j iordha dönenom *MB* 2: 350. *Jfr iordhdyn.* — *iorþa fasta, f. laga stadfästelse af föryttring af jord, med laga formaliteter gjord öfverlåtelse af jord.* giordhe eena jorda fasto på silbo heretztingh sinom broder earll joenson i hornuby otta ortiger land iord . . .

för tiugu marck suenscha penningar, och fäm ortuger landh jord . . . för 14 marck *SD NS* 2: 245 (1410, *nyare afskr.*). *Jfr iordha fäst, iordha fästa.* — *iorþa fastar, m. pl. L.* — *iorþa färdh, f. jorðefärd, begrafning.* ther thik skulu göra ärlika iordha färdh *Lg* 37. at wi mattom göra thina iordhafärdh mz wårdhighheet *ib* 38. *BK* 211. — *iorþa fäst, f. med laga formaliteter gjord stadfästelse af jordköp el. annat kontrakt rörande jord.* hafua skilt fore enne jordhafäst *SD NS* 1: 687 (1407). at jac skilt hafuir fore enne laghlike jordhafäst *ib* 2: 50 (1408). *ib* 108 (1409), 446 (1411). *Jfr iordha fasta, iordha fästa.* — *iorþa fästa, f. = iordha fasta.* gorde ena iordha festo at affhende sik v ortug landh iordh for xv mark aff sinom aruom oc til ägnade karl ionisson oc hans aruom til äuerdelica ägo *SD NS* 2: 244 (1410). *Jfr iordha fäst.* — *iorþa gipta, f. L.* — *iorþa gods (-godz* *SD NS* 1: 297 (1403). *-gotz* *BSH* 2: 42 (1397), 47 (1397); *RK* 2: 1710. *-goz* *SD NS* 1: 565 (1406); *BSH* 3: 298 (1471). *-guoz* *SD* 2: 433 (*öfvers.*)), *n. L. jordagods, egendom i jord.* hawom wi ingiwit vart jordha goz ok ägho meth os *SD NS* 1: 565 (1406). *ib* 297 (1403). *RK* 2: 1710. thet jak skulle strax anamath alth hans jordagoz *BSH* 3: 298 (1471). — *jordagods, gård.* thenna jordha gotz oc gardha *BSH* 2: 42 (1397). *ib* 47 (1397). *SD* 2: 433 (*öfvers.*). — *iorþa klandan, f. L.* — *iorþa köp (-köpp* *SD NS* 1: 577 (1406). *-kööp*), *n. [Fnor. jarðar kaup] L.* 1) *kontrakt om jord; jordköp.* til stadfästelse ok mere wisso passa iordaköps *DD* 3: 6 (1358, *nyare afskr.*). the gyordho eeth jordha köp mellan sin i swa matho ad for:de ingewaller saldhe for:da lundhbyörna eeth öres landh jordh i lidhum . . . fore atta mark pänigha *SD NS* 1: 58 (1401). *ib* 12 (1401), 577 (1406). thet jorthaköp gesta cristin . . . met . . . nielisse ingason giort hafthe *FH* 2: 14 (1392). hvilke vm thet jordha köp . . . witnadho *ib* 10 (1380, *nyare afskr.*). thet jordhaköp fore olaff hindhra oc onyt göra *SD NS* 2: 81 (1409). dömdes then jordhe köpet swnder som janus persson taurala giorde med per henriesson ibidem *BtFH* 1: 253 (1506). — *jordbyte.* possessionibus aliis quas ipse et vxor sua pro possessionibus suis in langedhe titulo permutacionis wlgariter dicto jordhacöp acceptauerant *SD* 3: 521 (1321). *ib* 4: 232 (1331). 2) *genom köp förvärfvad jord.* vm eet jordha kööp, ther andr. garp aff thomase kööpt hafde, j wialaby liggiändis, fore cxx mark *FH* 2: 10 (1380, *nyare afskr.*). — *Jfr iordhköp.* — *iorþa köpe (iorde köpe), n. kontrakt om jord; jordköp.* eth lageligit iorde köpe som hon hade gioyrt met hvstrv birgitta . . . i saa motto ath hon gaff for:de hustrv birgitta cx marc . . . for koffweris godz *FH* 5: 201 (1510). *Jfr iordhköpe.* — *iorþa lagh, n. pl. L.* — *iorþa lagha, f. bestämmele el. aftal rörande jord?* jäk . . . oc min brodhir . . . hauom lakt enä äwirdeligha jordälagho meth . . . thorbergh kiärling *SD NS* 1: 620 (1407). — *iorþa leggha, f. [Fnor. jarðarleiga] arrende, arrendeafgift.* schulle aarlicha giffwa for affradh oc jordha leggho eth skippund humbla oc eth fath iärn *FH* 5: 18 (1462). *Jfr iordhleggha.* — *iorþa luter, m. jordlott.* alla the skipte ok jordhalyti, jag äghir i flaghu *SD*

NS 1: 358 (1404). — **iordha löghe**, *n.* liggande i jorden. hwilkom her nekas cristna manna iordhalöghe (att ligga i jorden med kristne) LfK 6. — **iorpa lösn**, *f. L.* — **iordha mun (-mon)**, *m.* [Isl. jarð-armunr] jorstykke. til en aker ällar iordha mon Lg 335. Jfr **iordh-**, **iords-mun.** — **iordha mätare**, *m.* landtmätare, geometriker. iordha mätare (geometrici) öföde sik j sinne mätning Su 224. — **iorpa panter**, *m. L.* pant i jord, fast pant. SD NS 1: 137 (1402, nyare afskr.). — **iorpa ran**, *n. L.* — **iordha rum**, *n.* jordrymd, jorstykke. gaff eth jordha rwm (spacium terre) som liggher myllan swedhinne södher wth och gardenom SD 3: 644 (öfvers. fr. sl. af 1400-talet). — **iordha räkning**, *f.* räkenskap el. undersökning rörande eganderätten till jord? tha jordhäräkningen holdes SD NS 1: 479 (1405). — **iordha skatter**, *m.* jordskatt, jordränta. swa mykit som clawus gambra frälse räcker mere j jorda schatten j hwittis ther fore hauer han sin fulnad j kumboö FH 2: 49 (1419). — **iorpa skipte**, *n.* [Fnor. jarðarskipti] L. jordskifte, jordbyte. cambium terre quod dicitur iordhæskipte SD 5: 148 (1343). haffua giort eeth laghlikith jordhaskipte ib 6: 168 (öfvers. i vidim. fr. 1441). þet jordaskipti, sum wi hawm giort ib 170 (1350). ib 1: 160 (öfvers.), 319 (öfvers.), NS 1: 1 (1401) o. s. v. VAH 24: 326 (1377). FH 2: 48 (1419). — **iordha skrubba**, *f.* jordkula. Su 167. — **iordha stykke**, *n.* jorstykke. köpthe . . . eth jordha stykke kallandis swidh SD 3: 644 (öfvers. fr. slutet af 1400-talet). — **iordha syn (jordhesyhn)**, *f.* jordsyn, syn som anställes å jord. BtFH 1: 46 (1484, nyare afskr.). — **iorpa tal**, *n. L.* — **iorpa väpsätning**, *f. L.* — **iorpa värp**, *n.* [Fnor. jarðarverð] L. köpeskilling för såld jord. wndhan stalo en tridigh aff iordha wärdheno LfK 16. — **iorpa värn**, *f. L.* — **iordha ägha**, *f. L.* Jfr **iorpägha**. — **iordherike**, *n.* = **iorprike**. j himerike ok jordherike Bir 3: 301. han är nw ekki til i iordherike Lg 440. MP 2: 146. Bir 4: 56. all tingh som skapat äru wppa iordhe rike ib 7. Lg 3: 177. — *gen. i samma nästan adjektiva användning som gen. af iorprike.* ingaa j jordherikis ierusalem (hierusalem terrestre) Bir 3: 458. iordherikis lön ib 4: 56. all jordherikis thing ib 20. — **iords kula (jordz-)**, *f.* jordkula. Su 200. — **iords mun (med art. ack. jordzmonnen)**, *m.* jorstykke. ffrän thenna jordzmonnen, i hwilkom wi nw ärom stadde, oc jn til paradys Lg 3: 465. Jfr **iordha-**, **iordh-mun.** — **iords säkker (iordz säkkir)**, *m.* säck med jord. war swa som en iordz säkkir (saccus terræ) Bir 1: 368.

iorpa (yorpa SD 5: 562 (1346). **iarpe** L. *impf. -ape.* iordhe Lg 3: 446. *part. pret. -aper.* *imperat.* iordha Lg 92), *v.* [Isl. jarða] L. jorda, begrafva. böp iorpa . . . moþer licama Bu 14. maximilla . . . iorþape sanctum andream ib 142. swa bundin oc sweptir som han var iordhadhir Bo 158. syntis pafwin för vilia hona canonizera än hon var iordhadh KL 360. SD 5: 479 (1345, nyare afskr.), 562 (1346). Bu 51, 169. Bir 2: 299. Al 3389. Lg 92, 3: 446. johannes hans discipulus ok hans thwe compana gatu fangit kistuna vm nat mz benum ok ascu. ok iordhadhu diupt j eno iordhhuse Bil 296. förþes at iorpa tel

Ordbok.

håluitis (om den rike mannen) Bu 153. jordhadhis j hælwite (likaledes om den rike mannen) Ber 85. MP 1: 20. hans siel är iordhat nu när diäflomen j hælfwite ST 497. — **iordha nidher**, *jorda, begrafva.* ther iordhas nw änga dödhe nidh Al 3392. KL 418. MB 2: 411. Jfr **niper iorpa.** — Jfr **oiordhadher.**

iordhan, *f.* [Isl. jarðan] jordande, begrafning. Bir 4: (Dikt) 273.

iorpattare, *m. L.*

iordhbiärgh (iordhbergh), *n.* landthöjd? the watn som rinna aff paradiis kälde, the lykkias ater vnder iordhberghum MB 1: 124.

iordhblandadher, *p. adj.* blandad med jord. MB 1: 82, 122.

iordhbok, *f.* [N. jordbok] jordebok. i her oleff tauästes jordh böker BtFH 1: 189 (1508). Jfr **iordha bok.**

iorpbro, *f. L.*

iordhbär, *n.* [N. jordbær, jordbær] jordbär, smultron. BK 215. mz iordhbäriom LB 10: 7. distillera wathn aff jordbärom som wäxa försth wm sommaren ib 9: 114. thak the jordbären moghen ib.

iordhdel (iordel), *m.* jorstykke. giff mik thin wälsignilse som thu mik gaff iordelin vppa swdhra sydhona MB 2: 42.

iordhdyn (iorddyn Lg 427. **iorddyn** Bu 526; KL 160. **iordh dön** MB 2: 350. **iordhön** ib 345, 351. **iorddön** ib 358. **jordön** Lg 3: 693. **iordon** MB 2: 342. *med art. ack. jorddynnen* Bil 428), *m.* [N. jorðun] jordbäfnung. vardh ginstan stor iordh dyn Gr 302. iordhdyn ok thordhyn komo j samu stundh Bil 571. Bu 526. Bil 428. KL 160. Lg 427, 543, 3: 693. MB 2: 342, 345, 350, 351, 358, 390. Jfr **iordha dyn.**

iordheliker, *adj.* [Isl. jarðligr] jordisk. iordhelika thinga älskara MP 2: 200. Jfr **iordsliker.**

iordhganger, *m.* gång i jorden. lönlika jordganga PM 12.

iordhgraf, *f.* graf el. grop i jorden. skal innan i husino stora jord grava göras KS 85 (209, 93).

iordhguma (-gomma), *f.* jordegumma. the waro iordhgommor oc pläghadho wara när qwinnom tha the föddo barn ST 323.

iordhhumble (jordh humblä. iorhumbla. jordhumble. jordhombla), *m.* jordhumle, betonica officinalis Lin. bethonica ior[d]humbla LB 6: 284. betonica är iordhhumble ib 3: 97. jordh humblä swdin i wiin ib 7: 163. jordhombla dygdh ib 8: 42. jordhombla gör at pissa ib.

iordhhus (iordhus), *n.* [Isl. jarðhús] underjordiskt hus el. rum. gömde sik . . . wnder eno iordhuse (domum subterraneam intravit) Bil 314. gatu fangit kistuna . . . mz benum ok ascu ok iordhadhu diupt j eno iordhhuse (cripta) ib 296.

iorphäfp, *f. L.*

iordhhöggher (iordhöger), *m.* jordhög, jordkulle. hans graff är en iordhöger vid hoga swnd MD 316. ib 314. ST 497. MB 2: 33, 319. BK 215.

iordhilse, *n. pl.?* jordande, begrafning. Lg 3: 577. — **iordhilsa dagher**, *m.* begrafningsdag. til thera griffa älla iordhilsa dagh i iordhena MP 2: 292.

iordhkanna, *f.* kanna af jord el. ler. aff jordh

kannom ok leer fath nõt han bade dryk ok math *MD* (*S*) 279.

iordhkula, *f.* *jordkula*. lät kesaren athermwra iordh kwlon *Lg* 437. silffweridh lagde iak j ena iordh kwlo *MB* 2: 19. ther mwres en jordkwla starkelika som en oghn moth mwrenom *PM* 12.

iordhkupa, *f.* *jordkupa*, *skansverk af jord*. beskodhandis graunelika hwar fiendana kwnna haffwa tilfalle göra skadha mz bysso skoth, aller stegha, oc ther byggis j moth kiffwo näbba, jordkwpor, bolwärke, kärffwa, torn mz androm bygningom *PM* 4.

iordhkällare, *m.* = **iordhhus**. gik j een iordhkällara *ST* 363.

iordhköp, *n.* 1) *kontrakt om jord; köp el. byte af jord*. dömdes then jord köp stadug och fast som nilis laurisson i niwa giörde med henric laurisson i hyrsyle . . . swa ath för:de nilis aff hende sigh iord mot jord *BtFH* 1: 136 (1507). giörde en laglige jordh köp syne millan *ib* 150 (1506). dömdes thz jord köpet swnder som jöns valdos giörde mz birgitta huitula *ib* 221 (1508).

2) *genom köp förvärfvad jord*. fore IIII stengher oc ther til xxx marc jordh köp (*Jord som köpts för 30 mark*) som closter ägher j suxila by *FH* 6: 7 (1444, *afskr.*). the sama IIII stenger med för:de xxx mark jord köp *ib* 60 (1469). — *Jfr iorþa köp.*

iordhköpe, *n.?* *kontrakt om jord; köp el. byte af jord*. dömdes then jord köpe swnder som lasse persson nemis giörde mz oleff jonsson linnas *BtFH* 1: 273 (1508). *ib* 286 (1509). *Jfr iordha köpe.*

iordhlegga, *f.* [*Isl. jarðleiga*] *arrende, arrende-afgift*. the vi marc som han thöm var skyllogh for jordh lego *FH* 5: 117 (1487). *Jfr iordha legga.*

iordhmun (-mon), *m.* [*Fnor. jarðmunr*] *jordstycke, jordområde, jord*. enghom iordmone . . . vndantakno *SD NS* 2: 120 (1409). *FH* 3: 71 (1446). *SJ* 85 (1438). paradiis är swa högher iordhmwn at han rækker op til maanans *MB* 1: 120. paradiis är en stadher oc iordhmwn i iordhrike *ib* 121. paradiis är . . . en wänaste iordhmwn oc lostelikaste *ib. ib* 123, 158, 2: 3. ther war en iordhmon fwl ok leedh *At* 3390. vardha mik vitnisbärara alt til yttarsta iordhmonin (*usque ad ultimum terræ*) *Bo* 244. i them iordhmonsens ända *ib* 131. j norighe som är eet land som mykin jordmon hafwer begripit *Bil* 859. ther war ey iordhmun älla rum at grafua wndi likino (*præ duricia foveam non potuisset effodere*) *ib* 269. är ok jord munin suå skapadhr at han må graua (*trol. för göra graua*) älla gropa bredha ok diupa *KS* 85 (208, 93). vm suå är jordmun skapadher, at man torf rådhas nokor stadh åt huseno sten kast aff blidhom *ib* 86 (210, 94; *i de tre sista ex. synes betydelsen i viss mån närma sig den nyare: jordmån, jordbeskaffenhet*). *Jfr iordha-, iords-mun.*

iordhmur, *m.* *af jord uppkastad mur*. *KS* 86 (210, 94).

iordhning, *f.* *jordande, begrafning*. *Lg* 3: 151.

iordhpadda, *f.* *groda?* tag en jordpadda *LB* 7: 351.

iorþrike (*iurþ- VGL IV. jordhriche: -riches* *SD NS* 2: 53 (1408)), *n.* [*Isl. jarðríki*] *L. jorderike, jord* (*i motsats till himmel och helvete samt ss menniskornas boning*). här i iorþrike *SD* 5: 561 (1346). *ib* 562. alz iorþrikiz härra *Bu* 62. var fru guz moþer härbär-

ghiaþe guþ ii iorþ[r]ike *ib* 15. hulkom swa mykin fatigdombir var j heluiti huru mykin ofuirflödlikhet här var j iordrike *MP* 1: 20. var herra til redde twa kosta . . . en j iordrike oc annan j himerike *ib* 194. hördhe jak aff jordbrike otallica thusanda röste *Bir* 3: 471. mörkir ward offwir iordrike *MB* 2: 387. — *gen. framför ett subst. ofta med adjektiv el. nästan adjektiv betydelse: jor-disk. til iordhrikis giri (ad terrenam cupiditatem)* *Bir* 1: 315. himerikis dagher är en ewerdheliken vtan ända, bätte ower alla thwsanda dagha iordhrikis glädhi *MB* 1: 256. mz iordhrikis gotz *ib. j iordhrikis gärningom* *Ber* 45. iorþrikis heþär *SD* 5: 376 (1344, *nyare af-skr.*). han giwer badhe iordhrikis helso oc himerikis *MB* 1: 254. mista . . . sins iordhrikis herra winskap *ib* 51. iordhrikis lagh oc rät *ib* 458. the fa iordhrikis lön oc ey himerikis *ib* 276. *ST* 324. fördhe han aff iordhrikis paradiis til himerikis paradiis *MB* 1: 109. *ib* 296. jak akta ängte iorþrikes þing *Bu* 206. *MB* 1: 67. *Bir* 3: 245, 461. *SD NS* 2: 53 (1408). *Ber* 2, 6. skil thik fra allom iordhrikis ärindom *ib* 148. *ib* 206. — *Jfr iordherike.*

iordhröker (-rök *LB* 7: 299), *m.* *jordrök, fumarie officinalis* *Lin.* stöta jord rök *LB* 7: 297, 298. *ib* 299.

iordhsatter, *p. adj.* [*Jfr Isl. jarðsetja, v.*] *jordad*. *Lg* 3: 474.

iordhskalf, *n.* [*Jfr Isl. jarðskjalfti, m.*] *jordskalf*. *RK* 3: (*sista forts.*) s. 175.

iordhskrappa? *f.* *kardborre, lappa* *Tourn.?* bu-glossa iordskrappa (*för thordhskrappa? D. Harpestr. har boglossa thorth skrappæ s. 105*) *LB* 5: 81.

iordhskälfning (*iordh skielfning*), *f.* *jordskalf*. *ST* 115, 513.

iordhvalder, *m.* *jordvall*. *Bir* 4: 86, 87.

iordhvaxter, *m.* *jordens afkastning, gröda*. thän daghen the ätith haffdo aff landzsins fruct oc iordh wäxst *MB* 2: 13.

iorþagha, *f.* *L. jordegendom*. härrelik palacia hallande hws jordh ägha (*för -o el. -or*) *Bir* 3: 245. *Jfr iordha ägha.*

iorþaghande (-eghandi *L.*), *m.* [*Isl. jarðeigandi*] *L. jordegare*. *SD* 5: 637 (1347), *NS* 2: 174 (1409). *GS* 40.

iorþaghande (-eghandi), *p. adj.* *L.*

ipersker (*n. iperst. ipärst. j pärst. yperst. ypirst*), *adj.* [*Mnt. ipers*] *från Ypern*. ena kapo aff ypirst kledhe *SD NS* 2: 87 (1409). — *n. tyg från Ypern*. ipärst oc kortrist ma oc skal gyäldäs fore half mark *SD* 5: 637 (1347). tiio alna brwnt iperst *ib NS* 1: 255 (1403). eet halft stykkä ypirst brwnt *BSH* 1: 182 (1381). et halft stykke röt yperst *SJ* 27 (1425). $\frac{1}{2}$ stykke j pärst *FH* 5: 44 (1467). $\frac{1}{2}$ stykke yperst *ib*.

ir, *se þu.*

irboteth? hvadh jak haffwer irboteth föra sidan jak for wth *BSH* 5: 216 (1507).

irsker (*yrsker. n. irst. yrsth*), *adj.* *Irsk, Irländsk*. i blaueam kordhumblo yrska *SD* 6: 214 (1350, *gammal afskr.*). — *n. tyg från Irland*. vnam tunicam de yrsth *SD* 3: 707 (1326). vnum par vestimentorum grenet irst *ib* 4: 2 (*före sl. af* 1327).

is (*iis. ijs. ys* *RK* 2: 8655; **-en** *ib* 8072, 8090, 8095; **-een** *SO* 198. **yys** *LfK* 229. med art. ack. **hiis-**

sen RK 3: 1232), *m.* [Isl. *iss*] *L.* *is.* var hon (*bron*) sua haal som en halaste ijs *I'a* 19. aldre kombir lughi af isenom *Bir* 1: 149. at iis älla vwäther kunne them hindra *BSH* 1: 187 (1386). *Bu* 489. *KL* 101. *Iv* 355. *Al* 2181, 2184, 2185, 2200. *RK* 2: 8072, 8090, 8095, 8655, 8657, 3: 1232. *LfK* 229. *SO* 198. isä mällum (*ifrå våren til hösten isen läggs: Bure*) *SR* 49. — **isafulder** (*ysa-*), *adj.* full af *is.* j thy ysafullo kerreno *LfK* 230.

isa (*ysza*), *v.* [Dan. *ise. Mnt. isen. Jfr Isl. isa*] *isa*, hugga upp *is*, göra vakar. på aswndhen lath iag fwillwell *ysza* *RK* 3: (*sista forts.*) 6116.

isbilder (*yssbylder*), *m.* *isbill.* VII *yssbyllar* *FH* 4: 84 (1499).

isbiärgh (*jsberg*), *n.* *isberg.* the stora *jsbergen* *RK* 2: 8076.

isfoghat? (*ysfogate: -ens* *SO* 188. *yss fogate: -ens* *ib* 198. *yssz fogete: -en* *ib.* *ysfogitte: -en* *ib* 198. *De anf. formerna kunna dock föras till isfoghat*), *m.* och **isfoghat** (*yssfogit* *SO* 198. *yss fogit* *ib.* *yszfogit* *ib.* *yysszfogith* *ib* 188), *m.* *isfogde*, den som inom dragareämbetet i *Stockholm* valdes att hafva tillsyn öfver *isen i hamnarna.* huilken broder i embetet som aff mene brödranar vordher til *yszfogit* walder *SO* 198. then som til *yss fogit* kester warder han schall dagelycha til see hure starcker yseen är *ib.* naar oldermannen *yssz fogeten* til segiende worder till ath weckia waken *ib.* skeer schada offuer waaken aff *yss fogatens* forsumelse *ib.* *ib* 188.

isgata (*iis-*), *f.* *isgata*, *is* som bildar väg. thz watn hafdhe *sina iis gato* *Al* 2190.

isikil (*ysykil. issikil*), *m.* [Äldre Dan. *isegel*] *istapp.* *stiria*, *issikil* *GU* 7. tha *ysykil* hänger wte *GO* 1000.

islosning, *f.* *islossning.* *BSH* 5: 124 (1506).

ismugs kläpe, *n.* *L.*

isning (*isnyng*), *f.* *upphuggande af is.* at i komme sielff oc komme almoghen til brothningh oc *isnyng*, som gamble sydwane er *BSH* 5: 433 (1511).

istap (*izstadh. y stad* *Di* 137. *ystad: ystadit* *ib* 18. *istadh. istäd. jstadh* *Bir* 3: 385. *ystadh* *Di* 293), *n.* [Isl. *istad*] *L.* *stigbygel.* hiolt . . . norgis konungh hans *istadh* nar han stegh pa sin hest *PK* 248. sölghior ok *izstadh* varo aff gull *Fl* 535. hioldo frvr och jomfrvr hans *istadh* *Va* 21. sprang opp j sadlin wtan stigläder eller *istäd* *ib.* *Bir* 3: 385. *Di* 18, 59, 137, 293.

istapa man (*istadhä-. istapu-*), *m.* *L.*

istadhugher (*istadhugir. ystadoger*), *adj.* *istadig.* er hästir *istadhugir* *Hästläkedom i AS* 137. at hesten er *ystadoger* *LB* 2: 70.

ister (*histir* *Hästläkedom i AS* 137 två gånger. *iister* *MB* 1: 476, 477. *ysthir* *LB* 4: 354), *n.* [Isl. *istr*] 1) *ister.* supin i uällande oleo ok tiäru ok *istre* saman blandat *Bu* 532. *Bil* 449. *Hästläkedom i AS* 137. *MB* 1: 476, 477, 2: 76. *Bir* 1: 180. *LB* 4: 354. 2) *isterhinna.* loth han skära op sinth (*för sin*) buk ok windha ther *istrith* (*istruna*) wth *Di* 268. — *Jfr anda-, biorn-, biorna-, galt-, galta-, gasa-, hönsa-, mat-, räva-, svin-, svina-ister.*

isterlever (*ystir lover: ystir loff* *GO* 359), *m.* [Dan. *isterlev*] *i-ister* bakad el. med *ister smord brödkaka?* han thänkir swiik som smör *ystir loff*

(*motsv. ställe i Danska texten: istherleewen* 395; *fraude quid emungit quicunque popisma perungit*) *GO* 359.

i svälghia, *v.* *svälja, sluka.* han hade i swolgit en wapnan man *Di* 83.

i sätia, *v.* *insätta, infästa.* skal hon hölya sit hofwth medh hwif biskopenom j sätyande nalena *VKR* 67. *Bir* 4: 20. — *insätta, inympa.* gör jak sua som godhir träplantare hulkin som i sätir (*inserit*) planto quist älla telong j thorran stok *Bir* 3: 65.

i tända, *v.* *antända, sätta eld på.* j tände han stadhen oc vpbrände *MB* 2: 220. — *antända, upp-tända, anlägga (eld).* jwdas . . . j tändhe elden oc brände alt j röther *MB* 2: 233.

iu (*iw. yw. io. ioo. yo*), *adv.* [Mnt *io, jo, ju*] *L.* 1) *alltid, beständigt.* thänk *io* thin ända *ST* 523. *Al* 3569. om daghin är thera sidher swa thz the *iw* owan iordhina sta *ib* 9388. thankin (*näml.* är) *iw* reen ok aldre onder *ib* 6444. thyska fik jak land ok sloth ok hiolth swänska jo fore spot *RK* 1: (*LRK*) s. 230. — *alltid, vid alla tillfällen, hvar gång.* nödh är *iw* enga koster *Al* 1969. then wäkker *iw* brunnen ther först thyrste *ib* 2136. *ib* 2007. *RK* 2: 6489. i allom tinghom oc görandhe ärandom. haff *iw* til föranna granna förhwxsan *Su* 70. hwart thz sin hon skulde taka gudz hälgha licamma. tha vättis *ioo* först hännä kindir mz hetom tarom *KL* 344. the fila ware tame swa at när man skulle til stridha ga tha waro the *iw* först til redho *Al* 4415. swa widha thu hafwer örlögh drifwith thu hafwer *iw* widh sigher blifwith *ib* 9780. hwat ofögha ther skedhe thz hafdhe *io* han giort *ST* 337. oppa thz at ä naar pelagrima komo skuldo the *ioo* finna redha päniga *ib* 488. *Al* 9937, 9943. *RK* 1: (*Albr*) s. 212, (*sfgn*) s. 190. ä hwar han gönom rikit redh han hade jo manga hesta *ib* 2: 7194. *ib* 8740, 9020. *Va* 28. the danske skulle the *iw* taga till daga *RK* 3: (*sista forts.*) 5212. han lagade thz *iw* hwre han kunde *ib* 5239. — *pleonastiskt: ä iu, alltid, hvar gång.* ey hwart the vildo färdhas tha war ä jw herrans hand owir them *MB* 2: 73. — *iu al-tidh, alltid, hvar gång.* the budho flere stadz a landet gaa öningia thom *io* altid aff sla *RK* 2: 9086. *ib* 9141. 2) *allt jämt.* thz diwr . . . stak *iw* genom folk ok häst *Al* 5166. konungxsens sändebudh stodh jw ther oppa at thz skulle alt til konungen sändas *MB* 2: 286. mädher hans ysäld oc krankdombir j hwarie stwndh jw ökadis *ib* 307. tha hon sagh at han *io* hafdhe sama acht oc wilia *ST* 444. 3) *vid komp. förstärkande: allt.* jo fastara the the suensca höta *RK* 2: 2164. fik swar jo wärrä *Di* 117. hans priiss woxte jo mer oc mer *ib* 159. *ST* 158. *Lg* 3: 678. myn hwgh optändes *iw* tha mera *RK* 3: (*sista forts.*) 5246. — *iu thäs, dess, så mycket, allt.* marsken trodhe honom jw tess bädher *RK* 2: 5559. *Lg* 3: 637. lifde jo hwar dag tess werra (*för hvar dag allt värre*) *RK* 2: 6475. — *iu thäs . . . at, dess . . . ju.* en stor flodh *iw* thäs mindhre wardher, at hon i flere äär äldher bäkkia skiffes *Su* 85. til huilka hwar en ärffwinge joo sik thäs hetelikare skyndar, at han weth timan stäkare oc wadhelikare *LfK* 71. — *iu . . . iu thäs, ju . . . dess.* *VKR* 44. yw the til sängenna nämber kommo, yw thäs mera glädhi fingho the *Lg* 3: 608. — *iu . . . iu, ju . . . dess.* jw flere ther är när jw liwffuare mich thz är

RK 2: 4766-7. jw för vij kwnne komme till sammens jw för kwnnom vij forwareth oppaa alle sijder HSH 20: 210 (1507). yw hon nämber stadhenom kom yw större skriandhet wart Lg 3: 646. io förra io bätir ST 287. — *pleonastiskt*: ä iu . . . ä iu, ju . . . dess. ä yw sparlekare wi wt sem ä yw wislekare LfK 144. — iu . . . thäs, ju . . . dess. mig behagade thet iw mera tess werre (*ju mer tiden led dess mindre, allt mindre och mindre*) RK 3: (*sista forts.*) 4338. — iu står vid första jämförelseledens komp. utan motsvarande ord vid den senare. bleff thz sedhen iw mera werre (*ju mer tiden led dess värre, allt värre och värre*) RK 3: (*sista forts.*) 5929. — thäs . . . iu, dess . . . ju? thz war thäs (*för thäs bäter?*) iw meer thz hwiin Al 5500. — vid *superl. förstärkande*: allra. ther hafde han örlögh iw hardhast Al 9746. the syrgdho alle ij hans här iw macedones först ok säär ib 2560 (*möjl. att föra till 7*). thz bläste iw then mäste storm ib 5623 (*möjl. att föra till 2*). han gaff them alt for stora gälde at han behölt iw sielfuer the minsto wälde RK 1: (*Albr*) s. 211 (*snarast att föra till 1*). konungen reedher siik mz manga hästa riddare oc swäna jw the bästa ib 3: 990. ib 44, 442, 1102, 1357, 1548, 3670, 3970. MD (S) 286, 288. — *pleonastiskt*: ä iu, allra. moth honum gingo . . . riddare ä iw the bästa RK 3: 642. ib 2905. — iu aldra (alla), allra. ther waare hoffswäne mäste iw the alla bäste RK 3: 2148. ib 1377 (*möjl. att föra till 7*). 4) *distributivt*: ju (*dock vanl. ej återgifvet i Nysv.*). han gaff hwariom land oc mark hwariom iw sin sunderlik park Al 9710. ther waro nio langa bänkia, jo then ene benk ofwir then andra ST 285. 5) i alla händelser, bestämdt. skulo the . . . jo leydhadhe oc feloghe wara BSH 1: 187 (1386). lofwar jac . . . at for:de joan scal yo pantzaret älla penengana faa SD NS 1: 484 (1405). hertog buggesleff sculle jo slotten fa vm konungen sieluer dödhe fra RK 2: 508. ib 511, 3393. tha var jw thz hans fulla akt ib 5570. trodhe jw füllelica wara gudz vilia at konungen sculle fra riket skilia ib 5552. j allom thessom fallom esth thu io pliktugh wara lydhugh thinom bonda ST 484. oppa thz at then nyfödde konungen skulde io dräpas mz androm ib 370. han wiste . . . at hwat man gudhi haffwer loffwat, at man thz yw halla skal Lg 3: 631. bad them alla forwarat saa thz marsken jo aldre wyborg faa RK 2: 7071. — i alla händelser, ju. wy wardom jo nogot fore taga RK 2: 5818. then (*kampen*) skalt thu jw besta; thu kant ey mz mindrä komma ther aff Va 37. — *bestämdt, ändtligen, nödvändigt*. jösse erixson hielper jo til rätta RK 2: 771. ST 166. bad thom alla i thz synne at the joo skulle dänar finne RK 2: 9044. huat han ville taga ppa tha skulle hans vilia jo framga ib 1: (*sfgn*) s. 178. tha keysarin hördhe at thz skulle jo wara ST 450. the hafwa wantrona at människionne skal io ofwirga thz henne är skapat ib 33. ib 122, 473, 499. war thz at hon yw matte döo Lg 3: 678. wilin ij iw örlögh mz mik frästa tha fordärfwins ij ok blifwa dödha Al 4826. ib 4802. han ville jw wara ther tha RK 2: 5466. ib 2279, 5502, 6179, 8456, 8744, 1: (*sfgn*) s. 189, 3: (*sista forts.*) 5216. ST 311. Su 66. Di 58. — iu for visso (fore wisso, till wisse, wist), *bestämdt, verkligen*. thz han hafwer iw fore wisso

seet Al 2746. — *helt säkert, helt visst*. han menthe till wisse iw stocholm taga RK 3: (*sista forts.*) 6013. — *bestämdt, ändtligen, nödvändigt*. the sagde . . . att iag wille iw tha förrada honum wist RK 3: (*sista forts.*) 5926. — iu ändelika, *bestämdt, ändtligen, nödvändigt*. thz matte iw vara ändelika Pa 20. thz skal honom io ändelika ofwirgaa ST 33. thz är thik ekki swa skapat at thz skal io ändelika skee ib 48. skal iak io ändelika döo, tha lat mik vthwälia hwat dödh iak wil ib 356. keysarin saghdhe at han skulde thz io ändelika göra ib 449. ib 149. mädhan thu io ändelika wilt thz wita ib 464. ib 337, 529. han vilde io ändelika fara the resona fram Pa 16. Fl 483. Al 5484. — iu stadhlika, *bestämdt, afgjort*. thz hafde han iw stadhlika thänkt Al 10137. — allaledhis iu (aldelis jw), *bestämdt, ändtligen, nödvändigt*. om i aldelis jw wilia sa ske skall BSH 5: 19 (1504). 6) i alla händelser, dock. ä hwre thz ganga kan. tha giffuen io konungenom sin skat Di 143. hwath the swara ia eller ney thz är idher iw alt til ilt Al 6895. huat konungen liffuer eller är i dözins twang dectingen scal jo haffue framgangh RK 2: 3365. hurw thz ginge skulde friden jo sta ib 8478. skulle the än sökia thom a gotlande the skulle jo koma thom j wande ib 9046. ib 6331. Al 2172. — *dock, åtminstone*. kan han thöm (*dygder och goda gärningar*) ey alzstingis forkoma eller til inthe görä tha legger han sik jo alla vin at thöm forhindra Lg 3: 530. skonin io minom kära son ST 244. thu gör iw thz fore äro thiin Al 8054. 7) *förstärkande uttrycket*: i sanning, i själfva verket? *emellertid?* slotloffwan jo swa til gik RK 2: 507. — *tilläggande en närmare bestämning*: (och) det, särskildt (T. zwar). han badh iobam leta ena fiädher ther iak ma mik hiälpa mädher oc iw full langa Al 10095. han wil til gotland fara oc jo at marsken skulle mz hanom wara RK 2: 7209. — iu allaledhis (aldelis), *särskildt, specielt, framför allt*. ath strax scriffwa danmarks radh til medh alle the godhe herrar, ther oppe äre, jw aldelis erkebiskoppen BSH 5: 19 (1504). 8) *nempe, ju*. haffwir thu reddogha for them cristo, tha är han iw mäktoghare än thu ST 117. saghdhe at han war io engaledh hans eghin son ib 338. hwi gör thu swa, jak är io thiin modhir ib 395. wj mona jo konung erics thienare wara och wardom jo medher hanom holla RK 2: 2394-95. thetta är iw vnderlik läte Al 7198. ib 7077. RK 2: 2098, 2108, 7073, 9030. ST 313, 397, 528. Va 27. Lg 3: 332, 600. 9) jo (i jakande svar på nekande eller med tvifvel framställda frågor, samt bekräftande efter en nekande utsaga, hvilken icke innehåller fråga). oftast i förbindelse med ett el. flere andra bekräftande ord. hwat ey vil gudh miskunna os äpte swa manga giordha synde. gregorius swaradhe them. jw. ändelika Gr 295. thu sighir wanlika thy thorff ängin predika for them. jw ändelika skal predicas for them (*sed dices forte: ergo non est eis predicandum? utique*) Bir 1: 66. huat ey hafde petrus . . . fangit gull vm han hafde vilit jw sannelica ändelica hafde han fangit thz ib 2: 150. aat spordho the sanctum ioachim om swa santh war som pighan för them sagdhe, han swaradhe yw sannelika ärw xvi dagha förlidhne Lg 3: 612. Su 14, 48. saa clärkin oppa hona oc sagdhe, iak haffuer enga syster . . . tha sagdhe

jomfrun, jw wisselica *Lg* 3: 20. äst thu ey atenast menlösa manna herra. hwat ey ok thera som läta angra sik sina synde ok sik vilia bätra. jw ok än (*immo et*) syndogha manna herra äst thu *Su* 414. diäfwlen swaradhe ok sagdhe at han til hans enkte kände ok han aldrigh seet hafdhe riddaren swaradhe ju thu hawir mik wäl förra seet *KL* 7. **10) efter en nekande sats: ju, ju icke. vanl. i förbindelse med ett föreg. at.** ey är gest swa argh at hosbonden skal io hawa til forna *GO* 757. är aldrei fridhren suå godhr at han hauer iu skadhan som liutär *KS* 79 (194, 86). *ST* 165. *Lg* 3: 132, 694. *RK* 2: 9018, 1: (*yngre red. af LRK*) s. 267. loth ater bidhia droztin . . . at han thz engalunde forlathe at han jw til sudhercöpfung ridha *RK* 2: 5470. *Va* 37. engen embetz broder dyrffues ath bortha wara tha stadzsins ärendhe a ferda ära vppa malmen at han jo strax redha är mz sit kexe *SO* 197. thz rwm war ey a hused tha thz war joo fult *RK* 2: 5188. the laago ey til sa arm en man the fodrade jo ij [2] hesta om j [1] span *ib* 6467. them skal ey swa arbejd behaga the skulu jw halla helga dagä *MD* (*S*) 286. thet mich dogh alz inthet twiffer i jo gerne göre *FM* 330 (1507). — *efter föregående utan: ju.* hon ville aldre wara vtan swa at hon ödmiuklika lydde iw nakrom j thy som hon skulle göra *VKR XIII*. the kwnno ey a naghra sidho fram fara. wtan at the skullo jw mith gynom stadhen *MB* 2: 235. — *Jfr ä.*

iubilera, v. [*Lat. jubilaré*] *jubla.* jubilerande oc sywngande *Lg* 3: 621.

iupe (*jodhe: -ane* *Bir* 3: 3. *iodhe: -omen* *ST* 518; *-a ib. iodhe: -om* *Al* 1066; *-a ib* 1068, 1103, 1133, 1138. *jödhe: -ä* *Lg* 3: 61), *m.* [*Isl. júði. Lat. judæus*] *Jude.* war en iupe ioachim at namne i nazareth *Bu* 3. i moysi laghum þa iupa ensamne þiänaþo guði *ib.* wil hans näste iwdhe (*propinquus; närmaste skyldeman; eg. närmast beslätade Jude el. landsman*) thz aterlösa *MB* 1: 374. hawer han ey nästa iwdha (*proximum*) *ib.* rödhe iudha (*af konungen i Ninive bortförde Israeliter, hvilka bodde längst österut och förde ett skändligt lefverne, och hvilka konung Alexander sedan lät drifva långt norrut mellan två berg, som Gud på hans bön lät gå till samman och hvarest de förblifva instängde till Antikrists tid*) *Al* 3977. *ib* 4021, 4041. *ST* 132 (*jfr ib* 11, 12). — **iupa biskoper, m.** *Judisk öfversteprest.* prädicape for caipha iupa biskope *Bu* 196. *Bo* 160. *Al* 983. *ST* 4. *MP* 2: 12, 13. *MB* 2: 395, 397, 410. — **iudha folk** (*iwdho folk: -folkeno* *MB* 2: 410), *n.* *Judafolk.* *Bir* 2: 294. *KL* 418. *MB* 2: 410. — **iudha höfdhinge, m.** *höfding el. förman bland Judarne.* komo iudha höfdhingane oc the främsto af folkeno (*principes et majores populi*) *Bo* 191. *ib* 160. *MP* 1: 305, 2: 5, 14, 15, 22, 25. — **iudha kirkia, f.** *synagoga.* nar han var i synagoga thz är i iudha kirkionne *Bo* 56. predicadhe var herra ihesus i iudha kirkionne *ib* 87. *MP* 1: 166, 2: 12. *KL* 156, 160, 381, 385, 396, 397, 404. *MB* 2: 376, 380, 390, 391, 398. — *den Judiska kyrkan el. församlingen (fattad ss ett helt).* mange af iudha kirkionna . . . disputeradho moot stephano *KL* 142. han vmkulslo högfärdogha iudha kirkiona *MP* 1: 207. — **iudha konunger, m.** *Judakonung.* *Bo* 4. — **iudha lagh** (*jödhä lagh: -la-*

ghen *Lg* 3: 62. *jödhelag ib* 60), *n. pl.* **1) Judisk lag.** *Lg* 3: 60, 62. **2) Judiskt samfund.** marchus ewangelista . . . prestär j iudha laghum *Bil* 247. — **iudha land, n.** *Judalandet.* *KL* 152. *ST* 4, 5. *MB* 2: 222, 410. *KL* 418. — **iudha mal (-maal), n.** *Judiskt språk.* *MP* 2: 232. *ST* 4. — **iudha moghe, m.** *skara el. hop af Judar.* at iwdas mz iwdhamoghanom koma skulde *ST* 169. *ib* 170. *Lg* 3: 77. — *Judafolk.* at the skullo han äntigia hawa giort ledhan keysarenom älla iudha moghanom (*turbæ Judæorum*) *Bo* 149. *KL* 152. mange aff iudhamoghanom trodho visselica han vara gudz son *ib* 418. *MB* 2: 410. tessen släktin som är iudha moghin skal ey alztingx forga för än alt thetta vardhir *MP* 1: 10. *ib* 2: 58, 241. — **iudha mästare, m.** *mästare el. lärare bland Judarne.* iudha mästarene (*pharisæi et scribæ*) hulke sik bioldo rätuisa *MP* 1: 200. — **iudha präster, m.** *Judisk prest.* *Bir* 3: 252. *KL* 142.

iudhinna, f. *Judinna.* *Lg* 294, 3: 442.

iudhisker (*jödisker: jödiske* *Lg* 3: 60. *iwdasker: iwdaska* (*trol. skriffel*) *MB* 2: 223. *n.* *iudhist* *ST* 325), *adj.* *Judisk.* af iwdhiske slekt *ST* 12. *ib* 13, 132, 323, 324, 325. *Lg* 3: 60. *MB* 2: 223.

iudsker (*jwdzsker*), *adj.* = **iudhisker.** aff jwdzska släkt *MB* 2: 190. *ib* 195, 303. fordärffwa jwdzska folket *ib.* *ib* 196, 220, 221, 222, 242.

iul (*iull* *RK* 3: 3897. *iwill* *MB* 1: 64, 65; *RK* 3: (*sista forts.*) 5689. *jwll* *BSH* 4: 291 (1501)), *n. pl.* och *f.* (*RK* 2: 5460; *DD* 1: 74 (1417, *afskr.*)) [*Isl. jól*] *jul, ursprungligen namn på den hedniska midvintersfesten, sedan öfverflyttadt på den kristna kyrkans nära samtida högtid till minne af Kristi födelse.* hans förste höghtip är hans fözla: som män kalla iul ok fik päť nampn fö[r] än var härta födes. py at iulius kunugar väldoghar ivi väruldena böþ allom halda päť daghen mz friþi ok frygh ok gläþi sik tel heþar ok kalla päť iula dagh af sino nampne som häť iulius *Bu* 61. j thässe fözlonne som man kalla iulin *Bo* (*Cod. B*) 346. hans ben funnus wm julin *Bil* 284. han var vm jul mz keysar henrik *ib* 775. *MB* 1: 64, 65. *RK* 1: 1841. thz er mik last ath i vilin ey wara her jwlin all (*yttras af konung Hakon, då hertig Erik nionde dag jul tog orlof*) *ib* 1906. sina jwl hiolt han täre *ib* 2: 5460. *ib* 4663. jwlen han j arbogha drak *ib* 4148. *ib* 3: 3897, (*sista forts.*) 5689. *BSH* 4: 291 (1501), 5: 313 (1508). a wareffru dagh mot juline *DD* 1: 74 (1417, *afskr.*). wm annan dagh jula *Bil* 284. hans (*Sylvesters*) dagher komber siwnda dagh jula *ib* 569. hans (*Marcellini*) dagher är iiij daghum fra attundadagh jula: thz är tolfte dagh jwla *ib* 466. a prättanda dagh iula *Bu* 72. *Bil* 481, 572, 590, 602, 690, 915, 917. xiii daghin äpte xx dagh iula *ib* 474. lät han dräpa fämpta dagh iula *ib* 788. *RK* 1: 1895. nyonda dagh jwla *ib* 1902. fierda dag jula *ib* 2: 7432. a xiiij dag iula *ib* 477. daghen nest epter tiwgnnda dagh jula *SD NS* 1: 6 (1401). om xx dagh iula *RK* 3: 2542. xx dag jwl *ib* 2: 6816. ix dag jwl *ib* 8529. xiiij dag jwl *ib* 8533. — **iula aptan (-apton), m.** [*Isl. jólaaptann*] *L. julafon.* *Bo* (*Cod. B*) 340. *Su* 372. — **iula brodhir, m.** [*Fnor. júlaborðir*] "*julbroder*", man i hvars sällskap någon tillbragt julen? faar wel son ok jwla broder (*yttrande af drottning Eufemia till*

hertig Erik, då han, efter att hafva tillbragt julen vid Norska hofvet, tog afsked) RK 1: 1918. — **iula dagher** (jwledagher: -dag BSH 4: 257 (1501)), [Isl. jóladagr] L. 1) *juldagen*. Bu 8, 61. vm min fötzlo dagh som faakonnoghe almoghin kalla jula dagh (*in die nativitatis meæ*) Bir 3: 307. BSH 4: 257 (1501). 2) *dag i julen*. om xiiij jula dagh (*trettonde dag jul*) RK 2: 7324. — **iula friper** (iule-), m. [Isl. jólafridr] L. *julfrid*; *brytande af julfrid*. dömdes birgitta oleffdotter . . . sak til xx m. för iule frid BtFH 1: 199 (1509). ib 137 (1507), 150 (1507), 188 (1508), 192 (1508), 250 (1506), 251 (1506), 262 (1508). — **iula gava**, f. [Jfr Isl. jólagjöf] *julgäfva*. olaff gaff stora iwla gaffuor MD 350. — **iula hælgh** (jwla helgh), f. [Isl. jólahelgr] *julhelg*. i jwla helghen BSH 5: 234 (1508). — **iula högtidh** (-högtiid RK 3: (*sista forts.*) 5693. -höktiidh Lg 3: 511), f. [Fnor. jólahátid] *julhögtid*. RK 3: (*sista forts.*) 5693. Lg 3: 511. — **iula luk**, n. pl. *julens slut*. sancti pauli dagher komber j iwla lwkom Lg 1008. — **iula nat**, f. [Isl. jólanótt] *julnatt*, *natten till juldagen*. vm iula nat þa var hærna födes Bu 64. ib 190. Bil 876, 879. Bir 3: 204. RK 2: 4625, 7425, 3: 3894. Lg 33, 68. — **iula otta**, f. L. *julotta*. PK 235. — **iula tidh** (-tiidh. -tjidh. jwle tiid), f. [Isl. jólatid] L. *jultid*. in tiil iula tiidh RK 3: 4166. moth jwla tijdha ib 2: 470. om xiiia dagh jwla tidha ib 5384. innen jwle tiid BSH 5: 519 (1512). — **iula time**, m. L. *jultid*. hwart aar vm juli timä SD 5: 160 (1343). j mästum ok mærastum höghtidhis tima. som är iula tima Bil 284.

iungfru (juncfru RK 2: 2695. jvnofrw SD 2: 494 (1307). iughfru Bu 510. iugfru: -fru (pl.) Bu 5; -frur ib 500; -frum ib 11. iuffru: -fru (pl.) ib 5; -frur ib 25. iumfru: -fru SD 5: 563 (1346; *ack. pl.*); RK 2: 6430 (*gen. pl.*); -frun Bu 71. iumfrw SD NS 1: 162 (1402). jumfrv Fr 2344, 2370; Di 95; -frvr Pa (Tung) 33. iumfrua: -an Bil 317. iomfru. jonfru: -fruen SJ 359 (1469). iomfrua Iv 195, 208; -fruor KL 361. iomfrwa: -an MB 1: 204. iomfrugha Iv 1364, 2049, 2151; -an ib 2036. pl. -fru. -frur. -fruor. -frughor), f. [Isl. jungfrú, jumfrú, jungfrúva. Fnor. jonfrú. Mnt. junkvrowe] L. *eg. ung fru el. herskarinna*. 1) *herskarinna el. matmoder som är ogift*. hon (o: hænna thiänisto mö) hafde enkte at iordha sina iomfru mz Bil 464. 2) *jungfru, ung ogift qvinna af högre börd*. eufemia uäl bur[i]n iughfru första manz dotter af römsca rike Bu 510. haffuer tak jumfrv Di 95. hærtogh magnus haffde kär älskoga j tytzland til een jomfrwa gambla grewa gertz dotter RK 1: 791. ib 370, 420. hafde iomfrwn fämptan aar Fr 1500. at the iomfru var swa iune ok henne thiänte ängin vtan qwinne ib 1945. ib 1956. skulu thässe riddara sik fordarfua fore thässa iomfrughor arfua Iv 4958. jak sigher idber thz iomfrw nu ij skulin vara hænna frw ib 5283. frwor oc iomfrwr the waro ther bliidh ib 44. frwor oc iomfrwr oc höffwitzka quinna ib 68. ib 509. — *ss titel omedelbart framför namnet*. meth sinne dotter iumfrw greto SD NS 1: 162 (1402). idher käre dotter iomfru ingiborgh BSH 3: 173 (1466). jomfrw cristin ib 5: 75 (1506). — *tjenande el. uppvaktande ogift qvinna af högre börd, hoffröken*. jomfru luneta mälte tha til sinna frw Iv 1388. the iomfru mälte ok sagde swa miin

kära frua ij thänkin ther a ib 1126. nu kom een iomfru ridhande thär fra the fru som honum var kär ib 2005. tolf iomfrwr toktelika göma the iomfrw rika Fr 1955. 3) *flicka, jungfru*. böp biscoopen at alla iuffru som upfödes ii guz möustar ok tel aldar varo komna skuldo hem fara ok mannom fästas Bu 5. tua väna iugfrur ib 500. än iomfrwr aff stadhenom koma her til brunnen MB 1: 204. iomfrwan hon ganger thrifflika heem til sinna modher ib. han skal iomfrv fästa til husfrv, ey änkio ib 370. är iomfrwn möö Di 168. 4) *jungfru, mö, qvinna som bevarat sin kyskhet*. iumfrun (Maria) var miok hungrogh Bu 71. iomfrunna son KL 39. jungfru sancta maria SD 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). war frw iomfru sancta maria Lg 36. iomfrw maria ib 42. RK 2: 2695. ST 216. af the hælgho iomfrunne sancte ripsimie Gr 282. alla iuffrur af himirike Bu 25. af älluyu pusand iumfru SD 5: 563 (1346). x1^m [11000] iumfru dag RK 2: 6430. byriadhe fatika iomfrur liuärne KL 361. met fatighom iomfrwm ok brödhru som ther ära til gudz tiänisth j clostre giffne FH 3: 123 (1448). han ville at hon skulle altidh bliffwa jomfru Bo (Cod. B) 340. hwilkin som jomfrw var för oc bleff sidhan oc bliffwir äwärdelica Lg 66. the gingo for jumfrvr och ware ey Pa (Tung) 33. 5) *i allmh. ogift, kysk menniska*. hulkin som ey forma älla vil wara iomfrv han ma tha loflika wara j hionalaghi Bir 1: 144. — *kysk mansperson (liksom virgo i kyrklig Latin)*. han bleff iomfru alt til sin dödh KL 114. ib 124, 296. — *om den helige Josef*. thu äst iomfru oc jomfrune fäster MD 162. — *om Johannes baptista*. han var renaste iomfrw Bo 22. ma han wäl kallas ängil oc iomfru Bir 1: 60. — *om Johannes evangelista*. the reena oc wtwalda iomfrwn sanctus iohannes Bil 811. jomfrwn (Maria) var jomfrunne anduordadh Bir 2: 57. Lg 40. — *ss tillnamn*. petro dicto jvnofrw SD 2: 494 (1307). martinum dictum jomfru ib 4: 445 (1335). — *ss ortnamn*. framkompne in hendher jomfrwn (Jungfrun, klippö i norra delen af Kalmarsund) BSH 5: 73 (1506?). — *Jfr kloster-, renlivis-, thiänista-iungfru*.

iungfrudomber (iumfrudomber: -dom MP 1: 39. jumfrudomber: -dom Lg 547. iomfrudomber. iomfrudombir MP 1: 40. jomfrudombir ib 39), m. [Isl. jungfrúdomr] *virginitas, jungfrudom*. hwat ey är hon thön som helom iomfrudom afladhe ok thik ospiälladhom iomfrudom födde Bo 61. ib 33, 41. MB 1: 397. MP 1: 39, 40. VKR 11. Bir 1: 3, 375. Lg 547, 814. lowadhe at göma iomfrudom KL 52. thz hon gudhi iomfrudom loffwat haffde Lg 3: 633. — *ogift, kysk lefnad*. huar thän som . . . forethänkir stadhlica at blifwa j jomfrudom huat hällir han är man ällir qvinna Bir 2: 336. ib 4: 93.

iungfru fäghring (iomfrv-), f. *jungfrulig fäghring*. myn iomfrv fäghringh Lg 3: 141.

iungfru hoper (iomfru-), m. *hop el. skara af jungfrur*. ther ingik een stoor iomfru hopir KL 359.

iungfru kloster (iomfru-), n. *jungfrukloster, nunnekloster*. foreseare iuir eet iomfru klostir KL 298. i iomfruklostirsins thiänist ib. Lg 218, 3: 281, 282.

iungfru kor (jomfru koor. iomffru kor. iomffru chor), m. *kor af jungfrur*. them thedis

. . . jomfru koor *Bil* 571. fik han see ena wänasta klēna iomffru i iomffru choren *Lg* 3: 284. stodh i iomffru koren *ib* 450.

iungfruliker (iumfruliker. iomfruliker. iomffruliker. iomfrulikin. jomfrulikin. iomffrwleker: -lekom *LfK* 75. jomfrulig: -liga *Lg* 815. jomfroleg: -legā *MD* 62), *adj.* [*Isl.* jungfrú-ligr] *jungfrulig*, *kysk.* swa taktis jomffrulika renliffwis brudhgomma ihesu christo tik begaffwa mz häloghetsens nadh *Lg* 3: 282. jak föddis af iomfrvlike modhir *Bir* 1: 146. iomfrulikin licamme *KL* 334. han (*Kristus*) pinadhis yfuir allan sin klēna oc iumfrulica likama *MP* 1: 117. hulkra iomfrulico spina thik söfdho (*för* sögdho) *Bo* 61. *VKR* II. *Bir* 1: 178, 2: 249, 3: 204. *Lg* 815. *MD* 62. jomfrulikin kärleker *Bir* 4: 104. mz iomffrulikom renlek *Lg* 332. *ib* 3: 282. *LfK* 75. mz iomffrwlike blyghet *Lg* 3: 633.

iungfru liverne (iomffru-), *n.* *jungfruligt el. rent lefverne.* thz han iomffru lifverne wille i sina lifs dagha halda *Lg* 3: 633.

iungfru mantul (jomffru mantil), *m.* *jungfrumantel*, *öfverklädnad* *buren af flickor.* collobium är jomffru mantil sidher nidher oppa hālana *Lg* 222.

iungfru skare (iomffru-), *m.* *jungfruskara, skara af flickor el. jungfrur.* *Lg* 333, 3: 282.

iungfru spiäl (iomfru-), *n.* *mökränkning.* huat skörlifnadhin idhnas j . . . gudzsöfya spiälle älla iomfru spiälle *MP* 1: 318.

iunkhärta (iuncherra (*nom. pl.*) *ST* 25. jonkherra *RK* 1: 4181. joncherra *ib* 4036; -herran *ib* 4309, 4318. jonkher *ib* 4072. junker *ib* 242; *Di* 173. jwnker *RK* 1: 262. ionker *ib* 321. jonker *ib* 301, 302, 328, 1666, 3105; *FH* 1: 144 (1494, *gammal afskr.*), 145. joncker *RK* 1: 272. junkare *ib* 3: 3177; -en *Lg* 3: 528; *LfK* 218; -a (*nom. pl.*) *ST* 421. ionkare: -en *Lg* 3: 323; -a *Bu* 414 (*ack. sing.*); *MB* 2: 223 (*nom. pl.*). jonkare *Bil* 570; *MB* 2: 247 (*nom. pl.*); -en *Lg* 3: 322; -um *Bil* 731; -om *MB* 2: 173. iunkar *RK* 3: 2543. junkar *ib* 1131, 2483, 2539. jwnkar *FH* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*); *Lg* 3: 284, 288. ywnkar *ib* 286. jonkar *FH* 1: 145 (1494, *gammal afskr.*); *Lg* 3: 289; *Di* 277. vngkara *KS* 46 (117, 49), (*gen. pl.*) 43 (112, 47). vngara (*nom. pl.*) *ib* 42 (109, 45), 53 (135, 57), 54 (137, 58), (*ack. pl.*) 53 (136, 58); -om *ib* 38 (100, 41)), *m.* [*Isl.* jungherra, junkherra, junkeri. *Fnor.* junkera. *Mnt.* junker, juncher. *Mht.* juncherre] *ung herre, junker, ung ädling, adlig yngling* (*som ännu ej blifvit riddare*), *äfven i allmh. ung man.* wälia sik husbonda aff allom frankarikis härrom ok jonkarum ogiptum *Bil* 731. *ib* 570. *KS* 53 (135, 57), 53 (136, 58), 54 (137, 58). *RK* 3: 1131, 3177. *MB* 2: 173, 247. *Lg* 3: 322, 323, 528. iak se en vänastan ionkara (*juvenem pulcherrimum*) standa for pik *Bu* 414. *Bil* 413. *LfK* 218. see . . . thän vnga stolta. ärlicasta. menlösasta. oc älskelicasta iunkherran (*juvenem; om Kristus*) *Bo* 196. vngkara olydhen ok fåfäng *KS* 46 (117, 49). *ib* 38 (100, 41), 43 (112, 47). hennes (*staden Jerusalems*) vnghe oc frome ionkara (*juvenes ejus*) *MB* 2: 223. — *ss titel* (*utan bestämdt hänseende till ålder*), *oftast omedelbart framför namnet.* junker karl (*son af Folke jarl*) *RK* 1: 242. *ib* 262, 272, 301. jonker vilin i mz

oss stridha (*yttrande till junker Karl*) *ib* 302. *ib* 321, 328, 343. konung ermentrik kallade en aff sit rad till sik som junker säueken het. han war konungens hoffmestara *Di* 173. *ib* 277. — *särsk. ss titel tillagd en prins.* jonker magnus (*son af konung Birger*) *RK* 1: 1666. *ib* 4072. jonkherra magnus ok herra benedictus *ib* 4181. gaff han sina dotter bort jonker magnusse *ib* 3105. at joncherran skulde fangin wara *ib* 4318. *ib* 4036, 4309. junkar hanis *ib* 3: 2482. *ib* 2539. wardha hans (*konung Pipins*) sons jwnkar kars fästemo *Lg* 3: 284. *ib* 288, 289. i ywnkar her kars bryste *ib* 286. — *ss titel tillagd adelsman af utländsk börd.* jwnkar willam wan dem welde *FH* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*). *ib* 144, 145. — *förnäm yngling i en furstes tjenst, page.* the (*näml. apostlarne*) äru hans (*Kristi*) grefwa. ok the äru hans iärta. riddara. oc iunkherra (*barones et comites sui domicelli et detratores*) *Bo* 166. at hans vngara ok andra män sen sidhughe *KS* 42 (109, 45). *ST* 25, 421. — *Jfr hof-iunkare.*

iute, *m.* *Jute.* at stridha vidher iuta *lv LXXIV.* iuta sändo budh geen dan *ib.* *PK* 241, 242. dānen, jwthen, tysken och dyäkelen rädes alla dalasoken *BSH* 5: 273 (1508). — *ss tillnamn.* jeppe jwte *BSH* 3: 149 (1463).

iutsker (juskur), *adj.* *Jutsk.* the juska herrarss folk *BSH* 5: 334 (1508).

iuver (jwger), *n.* [*Isl.* júgr, júr] *jufver.* altidh skal bätte sādth a sta a annars aker . . . ok större jwuer a annars fää en thz staar ok är a mino *MD* (S) 288. xxx jwger *HSH* 19: 166 (1506).

ivir (ivi. iwi. iui. iwer. ifuer. ywir *SD* 5: 639 (1347). ywer *ib* 563 (1346). yfuir *MP* 1: 117. yuer *Bil* 448. öffwir. öffwi. öwer. öfuer. öffuer. owir. ofwir. ower. ofwer. wfwir *Bir* 4: 157. affuir *SO* 5, 7. affwer *PM* XIII, XIV, 13, 25. aafwer *BSH* 5: 78 (1506). aaffwer *ib* 78 (1506), 485 (1511); *PM* 2), *prep. och adv.* [*Isl.* yfir] *A) prep.* **I.** med dat., som dock ofta, i sht i det yngre språket, utbytes mot ack. **1)** vid rumsbestämningar för att uttrycka ett varande el. en verksamhet ofvanför ett ställe, ett läge högre än ett föremåls yta (med el. utan beröring af denna): öfver, ofvanför. en hepers fru som standar ivir cristno altare *Bu* 22. taflan war fäst thwärt ifuir stolpan ifuir ihesu hofdhe *Bil* 89. tedhis henne sanctus petrus mällan twiggia blusa som ofwir hāne brunno *ib* 109. hörduis ängla siwnga iwi funkari *ib* 649. giordhe kors tekn ower vatneno *KL* 46. giordhe kors tekn owir karit *ib.* skulu vppehaldas hwarn syknān dagh iwi varre grift tu staþlyus *SD* 5: 563 (1346). kronulyus . . . ywer oss lata gyorā *ib.* hiolt gudz likama owir hans hiārta *KL* 20. tās flere barfridhi tās mur hauer jwi allom portom, hornom ok wikom *KS* 85 (208, 93). som äru . . . iffwir iordhena oc vndher iordhena *MB* 2: 341. arren tepes ensamē iui hans sarom *Bu* 172. wada öuer foot i blod (*d. v. s. i blod hvars yta står öfver foten*) *RK* 1: 315. — *på.* wi flutum ifuer eno fiöl *Bil* 351. sath ofuir asnaū *MP* 1: 6. j skulin sta stadhelica owir (*supra*) jdhra fötir *Bir* 2: 88. *MB* 2: 350. äftir hans dödh syntos fām roose ouir hans graff *KL* 66. — *vid* (*bordet el. måltiden*). at the tala ey mykit iui borde sino (*Fragm. widhir sith bordh 14*) *KS*

55 (139, 60). länge sitiande owir bordh (*vid bordet el. till bords*) *Bir* 3: 16. *Fr* 557, 1986. *RK* 1: 733, 2: 3992. *ST* 76. *Di* 10, 50, 67. swa som the owir bordith satho *RK* 1: 1678. *ib* 988. tha vi satom . . . ouer mat *Fr* 1114. *Iv* 2844. thet them fattas ofuir bordhe *VKR* 15. 2) *för att i tidsbestämning uttrycka en följd: för. i uttrycket dagh ivir dagh, dag för dag, dagligen.* jak far hommen aff danmark ok norge dagh aaffwer dagh *BSH* 5: 485 (1511). 3) *för att uttrycka vakande öfver, närvaro vid o. s. v.: öfver.* wacto iuir hanne *Bu* 14. las iui põm siuko (*Cod. Bil, Cod. D* siukom 975) *ib* 185. thu skalt enga handa beswerning ellir maning göra hwarte ofwir iern ellir nokot annat *ST* 33. — *vid.* hon (*Hagar*) . . . wille ey wara ower barnsins dödh *MB* 1: 198. hwilke ower thasso köpp waro *SD NS* 1: 156 (1402). the dandemän ouir skiptit waro *ib* 558 (1406, *gammal afskr.*). som ower asynenne meth waro *ib* 2: 70 (1408). när vi (*de båda domhafvande*) ouir nämndh sathom *ib* 214 (1409). thesse tolf beskedhne män . . . the som öfuer nempdene woro *ib* 230 (1409, *nyare afskr.*). som affuir thera stempua sithia mz thöm *SO* 5. affuir thässä endrakth ok stathfestilse til tesse förscriffna skroo ware satho fore verkemästara biskedlike män *ib* 7. stodh mykit folk owir (*sysselessatt med*) nokrom ärindom *KL* 4. 4) *för att beteckna makt el. myndighet öfver: öfver (vanl. med ack.).* han herras owir hanne *Bir* 1: 89. *Jfr II 7.* 5) *för att beteckna ett viljans förhållande, ett beslut el. en bestämmelse: öfver. i uttrycket ivir eno, öfver ens.* the dragha badhe owir eno *Bo* 146. iak vil idher giärna göra ower ena *Iv* 3722. äftir thy wi oos forlikadhom oc jvir eno vordhom *SD NS* 1: 69 (1401). *Se vidare under en. Jfr äfven förbindelsen ivir ens under ens.* 6) *öfver, angående, om, med afseende på.* thz . . . som sara hawer talath ower thinom son oc ower hans modher *MB* 1: 197. hör hwat sanctus bernardus sighir owir thätta *Bo* 46. vndarstanliket samuit owir (*supra*) hiärnans natur *Bir* 1: 100. är thins sons tholomodh mykyt ämuäl owir (*super*) wranga män *ib* 2: 84. huat görande vare owir (*super*) tholka misthykkio *ib* 105. lather jak . . . quittan tenne for:de päder offuer alla maningh *SD NS* 1: 232 (1403). swäria the edha hwar androm ower fridh oc säät *MB* 1: 211. miskunna thik owir mik syndoghom man *Ia* 16. *Jfr II 6, 8. II. med ack.* 1) *vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse el. riktning till ett ställe el. en ställning ofvanför ett föremåls yta: öfver.* badh . . . prästin sätia gudz likama iuir sina sidho *KL* 20. duua . . . sattes iui blomster quisten *Bu* 6. hängde brutin iarn iui sin hals *ib* 168. a swa höghom iordhmwn at han gik ower alt thz wädher ther stormar oc sky wardha i *MB* 1: 158. gak thy owir ena sidho (*afsides*) *Bo* 46; *se vidare under sidha.* — *på.* ledde til hans asna modhirna ok asna folan ok lagdo sin klädhe ofwir them ok ihesus sättis ofwir asna folan ok redh *MP* 1: 3. — *i andlig mening: öfver.* lypt thik vp owir thik siälua. oc än owir anglana *Bo* 46. 2) *vid rumsbestämningar för att uttrycka en rörelse bort öfver, äfvensom en utsträckning öfver ett föremåls yta: öfver.* var färiokarl fatöks folks iuir pät sundet *Bu* 498. gik sidhan thörfötis jwi wathnit *Bil* 456. lagdhe sith swärdh iwi bekkin *ib* 710. archen

flöt ower watnen *MB* 1: 170. gaanga affwer dywpa älfwer *PM* 13. gik . . . orädder jwi brona *Pa* 23. han kom jwi ena järn bro in j eet biärgh *Bil* 710. iwer land att ripä *SD* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). skal iak lata flödha watn ower iordhina *MB* 1: 168. en biscopir aff kanturia farande til rom sagdhe thänna sith munkomin ther han foor iuir (*under sin färd besökte, passerade*) klostir *KL* 66. han pinadhis yfuir allan sin klena oc iumfrulica likama *MP* 1: 117. at thätta hallis egh iuir eet land at eno. utan iuir all py iuir vart riki är (*för vart riki iuir är, öfver hvilka vårt herravälde är el. vårt rike sträcker sig?*) *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). stoor räddughe oc fasan gik aff honom offwir all landh oc städher *MB* 2: 148. star hans rykte ouer alla wärlidena *Di* 50. 3) *för att uttrycka en rörelse genom något: genom. bildl.* os bör owir (*per*) mang dröuilse inga i himerikis rike *KL* 158. — *i.* dyrwis han at . . . taka gudhz lagh och withne ofwär sin mwn (*assumit testamentum ejus per os suum*) *Ber* 237. 4) *vid tidsbestämningar för att uttrycka en utsträckning genom hela den betecknade tidrymden: öfver, allt igenom, under.* til at hiälpa rikeno ower siw aara sylt *MB* 1: 238. födde iosep them ower oaaanith *ib* 256. bestallado stadhen owir iij dagha *ib* 2: 311. sittia . . . fore brödraschapid offuer thet aarit *SO* 107. — *stält efter tillhörande subst.* thw dygn owir brwnno tornanna *MB* 2: 311. aaret offuer *SO* 101. *ib* [108, 194, 198. 5) *för att uttrycka en riktning till vakande öfver el. närvaro vid: till närvaro vid el. hos.* vorto nagre aff radit sende aff radzstuen offuer screddera ämbetz stempna *SO* 117. swa at aarligan wardhe tilskikkadhe thwa radhmen . . . offwer smidha companiens höxsta stempnor *ib* 72. äru alle brödher begärandhe thwa reesor om aarith thwa aff radhit offwer höxsta stempnor *ib* 71. wordho badhe kalladhe . . . jfwir een dödhman man *Bil* 104. 6) *för att beteckna den el. det som en verksamhet, händelse, utsaga el. sinnesstämning går ut öfver el. afser: öfver, på.* at hämna iui sanctum iacobum *Bu* 197. jak skal . . . hans dödh ofwir iudhana hempna *ST* 363. *MB* 1: 271. iwer them at rättä *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). rättä iui hvar then är brytur widh annan *KS* 9 (22, 10). rättä . . . iui brut manna *ib* (21, 9). *SD* 5: 639 (1347). lanzins rät lot han ouer them ganga *Fr* 3132; *se vidare under ganga* 10. bedes . . . dom iuir mannen *Bu* 21. iui alt pit fölghe lysto pe ban *ib* 77. laatin anghren oc bättingena gaa owir thz som brutit är *Bir* 4: 120. miskunna thik owir mik syndoghan man *Pa* 15. jak hawir miskund owir (*med*) moghan *Bo* 88. bidhiandes honom om miskundh oc mildhet ower (*med*) the fangana *Lg* 3: 268. var swa stoort haat ofwer cristna män *KL* 307. hans blodh vari owir os ok vara affödho *ib* 384. *MB* 2: 380. *Jfr I 6.* 7) *för att beteckna makt el. myndighet öfver: öfver.* justina gik yuer (*besegrade el. öfvervann*) han *Bil* 448. thu . . . hawär han skipat iwi alt tit handawärk *KS* 2 (4, 3). *MB* 1: 238. wille danske män öffuer siik tagha *RK* 3: 592. mista vald iuir wärlidena *Bu* 206. baþ põm känna sik sin trolldom. som iamual hauar crapt iuir hauet *ib* 514. fik ey makt owir han *Bir* 3: 4. hafdhe än diäfwllin hop at faa nakat (*kanske för nakat vald*) owir han (*prævalere in eum*) *ib*.

radhir ofwir ängla ok all hymil twngil *ST* 109. rādih ofwir thz som ther giordhis *Bo* 59. wi styrdhom öffwir iordhena *MB* 2: 341. at han ensamen skulle kallas oc wara gudh offwir allan then almogha *ib* 148. foghodhe jwir all spania landh *Bil* 471. är mannin herra . . . iui al werilzlik diur *KS* 28 (71, 30). *Jfr I 4. - 8) öfver, med anledning af.* jak gläz meer owir en syndara hulkin som gör synda angir än owir nio oc nio tio rätauisa som äkke thorfwo vidhir synda angir *Gr* 295. — *med anledning af, om.* wardh oc dela ower thenna brunnen *MB* 1: 211. — *med anledning af, för.* swa hämpnados the jonkare owir theris brödhers blodh *MB* 2: 247. **9) i eder och böner: vid, för . . . skull.** jak manar thik iwi henna namn som thik bötir gaff *Bil* 556. swär ower himerikis oc iordhrikis gudh *MB* 1: 203. swär iak ower gudz liiff *ib* 299. jak bidher thik . . . ower all hælghon *ib* 192. jak iacob bidher thik iosep ower alla hælgho doma *ib* 271. bidher iak thik ower all hæligh thing *ib* 354. *ib* 347, 396. **10) vid rumsbestämningar: på andra sidan om, bort om, bort öfver, öfver.** hindradho ey thera land som bygdo j öghiomen oc owir (*ultra*) vatnin *Bir* 3: 399. som boddho öffwir (*trans*) iordhans flodh *MB* 2: 12. *ib* 39, 234, 260. sändha sina dotter til en stadh ower ryneth liggiandis *Lg* 3: 436. owär (*ultra*) iäpnäbyergh hwgghe *SD* 2: 24 (*öfvers.*). — *förbi.* en prestir foor ther fram oc sa han oc for iuir han *MP* 2: 207. — *bildl. med förbigående af, utan att taga hänsyn till, utan att räkna?* ivir hovudh, *öfver hufvud, i allmänhet, i det hela, med ett ord.* alt thz qwikt är, oxa kör geter faar, hästa oc camela offwir huffwodh alt thz wi aghom *MB* 2: 148; *se vidare under hovudh 6.* **11) vid uppgift om antal: öfver, mer än.** ey öffwer hnndradha väractuge *BSH* 5: 7 (1504). fan nykyllen . . . som han ower xvij aar (*för mer än 17 år sedan*) haffde mz bwndhit oc läst (*näml. Gregorius*) widh stenen *Lg* 3: 339. engin thera war ower sex aara (*för aar; gen. för-anledt af detta ords bruk i gen. vid åldersbestämningar*) *ib* 22. **12) för att beteckna ett företräde: öfver, framom, framför, mer än.** haua han iui alt märan: iui faþor ok moþor liuvan ok käran *Bu* 74. hafpe andream käran ok märan iui andra apostolos ok hælgha män *ib* 143. swa är thu wän jfuir alla quinnor som margarita iwi alla stena *Bil* 541. af þy goþze. guþ hawer oss . . . iwi andrä män . . . laant oc giwit *SD* 5: 561 (1346). han var faghir owir (*præ*) alla människionna synir *Bo* 2. thin ordh äru söt owir (*super*) honagh oc honagx dropa *Bir* 3: 315. *MB* 1: 102. *Lg* 37. bätte ower alla thwsanda dagha iordhrikis glädhi *MB* 1: 256. *Bir* 2: 285. *Su* 175, 179. mannen är ärlikast ofwer al creatwr *KL* 309. som var aldra ärlicast owir alla *ib* 359. fulastir owir (*præ*) alla *Bir* 1: 68. *ib* 100, 235. *Fl* 1306. *Al* 6979. *RK* 3: (*sista forts.*) 4225. *Di* 132. *Lg* 3: 238. thok han ifuir alla män mat ok dryk ifuer matto *Bil* 305. haffdhe högdh owir anor blomstir *Bir* 1: 393. thiin finger ärens wfwir alla dyra stena *ib* 4: 157. ower alt (*super omnia*) . . . haff iw til föranna granna förhwxsan oc förwarilse *Su* 70. ofwer al thing göm sāmio mz allom *ib* 430. — (?) ther han til herra togh ouer (*framför, med förbigående af, i stället för?*) mik *Fr* 708. **13) för att beteckna ett tilläggande: öfver, utöfver, jämte.** hwat

O r d b o k.

hanum gafs ifuir sina nerningh thz gaff han fatökum *Bil* 581. ouir alla thenna willebradh skulde han daghlika hafwa x göda yxkn oc xx yxkn aff hiordhinne *ST* 421. *Bir* 3: 159. *BSH* 3: 146 (1463?). *FH* 5: 89 (1482). nu gör han mik suasom grat owir (*super*) sorghena *Bir* 3: 37. göra nakat got thz man gitir owir budhordhit (*se supra mandatum extendere*) *ib* 2: 300. framledhis owir thz sagdhe han *KL* 385. *MB* 2: 380. **14) för att beteckna något ss icke möjligt att nås af ett annat: öfver.** trea (o: dyghde) äru the ther sighias wara gudhlika dyghde, ok äru iui al manzens skiäl *KS* 18 (45, 19). the ting som tik äru ofhögh iui tina makt *ib* 22 (55, 24). *Su* 153. taki ängen iuer sin ämpne optelik forgörilse *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). **15) utöfver, med öfverskridande af, emot.** ämuäl vatn oc bröp vm þz taks mz giri iuir enkannelika vipirþorpt. þz är atirhalloghom kräselikin lastir *KL* 185. hulke som snärias j tholkom thingom owir (*ultra*) gudz skipan *Bir* 2: 209. *MP* 2: 57. idher scal inthe skee öffuer lagh *RK* 3: 1323. swaa ath the aaffwer hans bodh ey göra *PM* 2. thok han ifuir alla män mat ok dryk ifuer matto *Bil* 305. watnin mäktadhos ower mato *MB* 1: 170. til swa owir matto storan fatikdom *Bo* 126. — ivir sik, *öfver måttan.* wardh han ith sin ofwer sik drukkin *Lg* 3: 15. gangandis ower sik (*super se ambularent; öfver sin förmåga?*) j storom oc höghom tinghom *Su* 225. — *öfverdådigt?* tha talar än symon ifwir sik *Bil* 103. *ST* 130. **16) efter, enligt?** för thy at gudh ey til städher syndaren länge synda owir hans eghin wilia (*ex sententia agere; öfversättningen beror trol. på ett missförstånd*) *MB* 2: 296. *B) adv.* **1) deröfver.** octouianus bygde eet altare lät iui scriua liuandes guþ *Bu* 63. **2) tillstädes.** waro the a oc ouer mädh fornempdom ludeke kaara tha fornempda kalgardz tomt mäldis *SJ* 38 (1426). vtoffuer thette fulle och faste köp ware när och offwir her birger jonsson . . . staffen störbek . . . algut gultsmit *ib* 318 (1464). eskia twa gode men aff thöm som när ok offuer äre *SO* 154. nar the gode men twa aff radit schulu i stempann offuer (*näml. vara*) mz brödraner *ib* 143. **3) vid tidsbestämning: genom, alltigenom.** swa bidhiandis j try dygn owir *MB* 2: 319. **4) öfver, till andra sidan.** ran aat bekkenom ok vilde iwi *Bil* 710. tho at the haffdona (*näml. bron*) alla bränt jak skal öwer *RK* 1: 2299. hwa ower wil *Al* 5916. the ropadho ower til thz folk *ib* 5893. atj kunne hitt vffortöffuet vpkomme och offuer strax till findland *FM* 182 (1504). **5) derutöfver, mer.** vaxte bialken sua langar. at han var fulämna ok än iui *Bu* 417. — **ivir at, adv.** **1) derutöfver, dessutom.** jak lifdhe xv aar j världinne sidhan min son for op til himerikis oc swa langan tima owir at som är fran hælgha thorsdagh ok til min dödh *Bir* 3: 285. en ower ath gaff for:de henrik mik xii mark peninga *FH* 2: 97 (1433). **2) till öfvers, qvar.** vm een siäl vare owir aat *Bir* 3: 67. giuin gudhi thz owir aat är *ib* 259. — *Jfr här-, ovan-, thwärts-, pä-, up-, ut-, utan-ivir.* **ivir andvardha (offuer antworde), v. öfverantwarda, öfverlemna.** haffuer hanom kerlige offuer antwordet oc faat hans fäderne oc möderne *SJ* 345 (1468). **ivirata (ofuiratha. ower aata. öffwer aatha), f. omåttligt åtande, fråsseri.** wi älskom rät

78

änga ower aato *Al* 6111. vakten thz idhir hierta tyngis ey . . . aff ofuiratho oc drykkenscapp *MP* 1: 20. vaktha sigh . . . for alla handha öffwer aatha oc dryckyo *LB* 7: 180.

iviraxlaper? (iwin-. öwer-. owor-), *p. adj. L.*

ivirbetygha (offuer betyga), *v. öfverbevisa. med dat. och ack.* worder hanom thz offuer betygat *SO* 151.

ivirbliva (offwir-), *v. vara öfrig, återstå.* them androm sönomen chaath som waro leuite oc offwir-bliffwo *MB* 2: 54.

ivirbot (owerbot), *f. [Isl. yfirbót] bot för begången synd. MB* 1: 284.

ivirbudh (jfuer bodh *Bil* 249. owerbudh), *n. [Isl. yfirboð] makt, myndighet.* radha blodhe mz juirbudhi: ok mena likamanum oloffican lusta *Bil* 353. *ST* 47. gaff honum herradom oc owerbudh ower alt babilonie rike *MB* 1: 15. styrsi oc owerbudh til aldra thera gaghn som sins herra budh lydha *ib* 86. at the magho nagher thing skapa, eller omskipta mz sit owerbudh *ib* 293. *Bil* 249. *MB* 1: 21.

ivirbudhugher (ouerbudhogher: -budhoghe *SJ* 66 (1437). öffuerbodugher: -bodugh *FM* 569 (1512). ouerbödhugher: -bödhughe *SJ* 73 (1434). offuerbödugher: -bödugh *BSH* 5: 538 (1514?). öffuerbödigher: -bödigh *ib* 556 (1516). öffuerbödiger: -bödige *ib* 471 (1511)), *adj. [Mnt. overbodich] sig erbjudande, villig, redebogen.* her waro the ouerbudhoghe sin rät göra til *SJ* 66 (1437). *ib* 73 (1439). *BSH* 5: 471 (1511), 538 (1514?), 556 (1516). *FM* 569 (1512).

ivirbyggia (ower-), *v. bygga (öfver), bygga (på). bildl. lärandhes os oppa fatikdomsens grwndhwal* owerbyggia alla andra dygdher *LfK* 25.

ivirbära (ower-), *v. [D. overbære] fördraga, hafva öfverseende med. med ack. räddos ioseps brödhher at iosep monde hawa ower borith thera ondzskap fore sins fadhers skuld MB* 1: 271. *Jfr bära ivir.*

ivirdadh (owerdadh. öffuerdath), *n. [Mnt. overdåt] 1) öfverdåd, öfvermod. hommodh och öffuerdath RK* 3: 1789. — *öfvermodigt el. fräckt beteende.* war sthorä fauisko ok owirdadh. ther wi moth idher nadhe giort haffwm *BSH* 3: 176 (1466). — *öfverdådigh el. omåttlig gamman.* giordhe sik mykla frögdh oc glädhi oc mykyt owerdadh mz ätandhe oc drikkande oc danz oc frögdh *Lg* 3: 192. **2) ståt, prakt.** han holth thetta staath mz moodh och stoort öffuerdath *RK* 3: 152.

ivirdadhoghet (offuerdadighet), *f. [Mnt. overdadicheit] öfverdåd. DD* 1: 237 (1521, *afskr.*).

ivirdragha (ower-), *v. — part. pret. 1) öfverdragen, öfverhöjd, omgifven.* syntes alt änneth owerdragit mz blodh oc blanat *Su* 35. wart hymellen snarlika owerdraghin mz mörkasta sky *Lg* 3: 304. komo the til een rädheligan dall . . . ouerdraghnan mz dödzsens mörkre *LfK* 220. **2) [Jfr Mnt. overdragen] öfverensstämmande.** medh enom godhom owerdragnom wilya *SD NS* 1: 676 (1407). *ib* 677 (1407).

ivirdrykkia (owerdrykkia: -o *LfK* 200. offuirdrykkia. ofuirdrikkia), *f. omåttligt drickande.* fore thenna offuirdrykkiona ok fyllona *JP* 99. fult-

göra for kräslica ato oc langa bordsäta oc ofuirdrikkio *MP* 1: 98. *LfK* 200.

ivirfara (iuer-. owir-. ower-. *pres. -far. -farer FM* 182 (1504)), *v. L. 1) öfverfara, genomfara.* innan all the land thu ower foort *Al* 9776. enghen wari the blomster änggh, huilka ey ower fari waar skörhet *Su* 74. — *öfverfara, fara omkring.* saawith swm the offwer fore *BSH* 5: 445 (1511?). **2) öfverfara, fara öfver (ett vatten).** tha han ville owir fara flodhina eufraten *Gr* 313. sat quar tha andre cristne herra iwir foro *Bil* 827. swa ath frw jügeborggh ingelunde hedan offuerkomme for än hon met eder offuerfarer til hopa *FM* 182 (1504). **3) genomgå.** thessa liifsins ände . . . hulkin alle skulu hafwa ok owir fara *Bir* 1: 216. **4) gå förbi.** seer thu thins owins asna thröttan vnder byrdhe liggia, tha skal thu ey för owerfara än thu lypter op byrdhe mz honum *MB* 1: 340. — *bildl. thera äghor är licammans frälse ok världinna vmgangilse.* ok alla the inuidhio hänne til höra ther skulu the mz vilianom owirfara ok aldre meer atir koma (*a quibus tota voluntate se debeant irremedialiter separare*) *Bir* 2: 256. **5) gå förbi, tillryggälägga, lemna bakom sig.** wngdompsins aldher . . . haffuer thu nw rena owerfarit *Su* 164. ofwerfor thu-nu . . . barnarät *ib* 435. *Lg* 3: 467. **6) tanklöst rabbla upp.** all the halff ordh oc brutin som thesse brödhir ofwir fara oc forsuma j thera tidhum *ST* 162. **7) förbigå, underlåta att tala om. med prep. um.** i nakrom besynnerlikom dygdum . . . om huilka nw fläste tigianthe owerfara *Su* 153. — *med ack. pass.* huilkit ey vare värt ouerfaras mz glömsko *Lg* 3: 582. **8) förbigå, åsidosätta.** tha han hanom haffwer, owirfar han wäl alt annat *Su* 287. **9) gå öfver, gå förbi, förflyta.** at engin time skuli owir fara wtan gangu oc frukt *Bir* 4: 118. sidhan noe flodh var owirfarin *ib* 3: 422. tha huxsins retilse ok wredhe är owir farin *ib* 9. snart owerfar thz som dröffuer *Su* 142. **10) öfverträda, bryta.** hulkin hans tio budord haur opta bruthit oc ouirfarit *MP* 1: 244. *Bir* 4: (Dikt) 230. *Ber* 38. han hawir owirfarit döpsins lofwan *Bir* 4: 344. iuer fara pet som nu är sakt *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). **11) besegra, öfvervinna.** af hulkom nakar är ofuirfarin oc foruunnin, hans thräl är han *MP* 2: 108. ofwärfar (*supera*) mz thulimodh thera hat *Ber* 116. *ib* 119. **12) vederfaras.** alt thz honom war owerfarit *Lg* 3: 399. — *Jfr fara ivir.*

ivirfarilse (ouir-), *n. pl. öfverträdande.* gudz budordha ouirfarilse *MP* 1: 342.

ivirflyta (jfwir-. yuer-. owir-. ower-. *part. pret. n. -flotin: -flotith MB* 1: 65), *v. 1) flöda öfver; äfven bildl. öfverflöda, finnas i öfverflöd, vara ymnig.* swa som thz kar ther staar vudir nakrom ström opfyllis aff vatneno ok swa som vatnit owirflytir (*effluit*) ok tho är karit altidh fult aff strömsins fluti *Bir* 3: 411. aff owerflytandis tharannas watn *Lg* 3: 399. thz fulstoppa oc owirflytande blodh hulkit thu vtgöt *Bir* 4: 209. gifua innan idhart sköt godha mäle skäppo, thz är god atirlön af gudhi oc saman tryst och saman stöt ällir samanält ok jfwir flytande (*supereffluentem*) *MP* 1: 207. lönin äru . . . rokadh oc yuerflytande *ib* 211. her owerfflyter alt thz som kan astundas *Su* 137. til tekn oc märke mins största kärlekx oc

owerflytande mildhetz *ib* 186. — *öfverflöda, hafva öfverflöd (af)*. gudz modhir kungör huru hon är vpfylt kar, ok owirflytande mz nadh *Bir* 4: 371. 2) *vara öfver, öfverskjuta*. siäx stunder eens dagx som owerflyta *MB* 1: 63. siäx owerflytande stunder eens aars, oc siäx annars aars, oc siäx thridhia aars, oc siäx owerflytande stunder fiärdha aars *ib* 64. i swa mangom aarom hafdho owerflotith niotighi dagha oc en dagher än ey gömdis bisext *ib* 65. — *trans. öfverskjuta*. nw hawom wi en dagh owerflytande wart aara tal hwart fiärdha aar *MB* 1: 64.

ivirflöp, n. — **ivirflöds vatn (ouärflöpz-, ofuerflöd-z-), n. L.**

ivir flödha (owir flödha), v. flöda öfver. sidhan owir flödhe (*superfluit*) watnit *Bir* 1: 36. *ib* 37.

ivirflöpe, n.? [*Jfr Mnt. overvlot*] *öfverflöd*. pät pe lägja af . . . ald ifir flöpe *Bir* 4: (*Avt*) 180. alt pät är ifir flöpe, pär til ing sins gömis, vtan til höffärpe *ib* 179. — *gen. ivirflödhis (iwirflödhis. ywerflödhis Lg 468. owirflödhis. owerflödhis. ofwerflödhis Su 416. offwirflödes), adj.* 1) *öf-rig.* mz manasses söner, them som offwirflödes (*reliqui*) waro *MB* 2: 45. 2) *öfverflödig, onödig. predikativt.* the rikedom ther owirflödhis varo *Bir* 2: 259. vm nakre (*näml. tjenare*) äru owirflödhis *ib* 3: 259. bedhandis thz som iwirflödhis är *Ber* 131. *Su* 416. finz nakot när tik owerflödhis, thz skel snarleka fran tik *LfK* 142. — *attributivt.* owirflödhis atirhald *Bo* 137. owerflödhis ordh *LfK* 195. owerflödhis tanka *ib* 198. owirflödhis thing *Bir* 2: 92, 184, 3: 124. aff owirflödhis oc oloflicom thingom *ib* 2: 41. al iuir flödhis thing *MP* 2: 72. for ofwerflödhis tharfwa skuld *Su* 421. taker ey fanytta oc ofwerflödhis (*superfluitatis*) gafwor af mannom *Ber* 169. 3) *öfverflödig, omättlig. attributivt.* af ouirflödhis oc kräselico ato *MP* 1: 189. j rika manna gardhom är ouirflödhis kostir *ib* 334. j owir flödhis mat ok dryk (*comessationibus*) *Bir* 1: 397. ofwerflödhis krase *Su* 457. — *öfverflödig, yppig. attributivt.* af iuirflödhis (*ornatis*) klädhom *KL* 229. *MP* 1: 187. *Lg* 468. *Bir* 2: 175.

ivirflödhelika (öfwerflödhelica Bir 5: 121. owirflödhelica. ofuirflödhelicha. öfwerflödelige PK 221), adv. [*Mnt. overvloedeliken*] *öfverflödigt, i öfverflöd.* nar vi hawm . . . brödh oc klädhe. äpte thy som tharfwin tilsighir. ey owirflödhelica *Bo* 35. *PK* 221. — *i för stor mängd.* oppa thet at ey hafuis ofuirflödhelicha folk j clostirsins brödh *VKR* 38. *Bir* 5: 121.

ivirflödheliker (ifuirflödhelikin. owirflödheliker. ofwirflödhelikin), adj. 1) *öfverflödig, onödig.* gifuir sinom likama enkte ifuirflödhelikit *MP* 2: 77. fly owirflödhelik thingh *Bir* 1: 144. *ib* 1: 60, 358, 2: 44. *MP* 1: 150. 2) *omättlig, öfverdrifven, allt för häftig.* owirflödhelik glädi *Bir* 1: 154. skule thin laatir eygh vara ofwirflödhelikin (*excessus*) *Ber* 270.

ivirflödhelikhet (ifwirflödhelikhet Bir 4: (Dikt) 248. öwerflödelikhet LfK 20. ouirflödhelikhet. ofuirflödhelicheit VKR 20. ofuirflödlikhet MP 1: 20, 22. ouirflödlikhet ib 187, 189. ofwirflödhlitheth ST 146, 392. ouirflödhelikhet MP 1: 260, 267, 311. ofuirflödlikhet ib 92), f. 1) *öfverflöd, ymnighet, rikedom.* hulkom swa mykin

fatigdombir var j heluiti huru mykin ofuirflödlikhet här var j iordrike *MP* 1: 20. *ib* 92. then som lös oc quittir är af rikedom thunga oc iwirflödhlitheth *ib* 2: 103. 2) *öfverflöd, omättlighet, yppighet.* ouirflödhlitheth i mat oc dryk *Bo* 45. *ib* 140. *MP* 1: 22, 189, 260, 267, 311. *Bir* 1: 12, 81, 120, 121, 132, 192, 239, 248, 289, 310, 369, 2: 75, 229, 238, 3: 86, 4: (*Dikt*) 248. *ST* 146, 392. *VKR* 20. *LfK* 20. af klädha fanytte ouirflödlikhet *MP* 1: 187.

ivirflödhogher (owirflödogher. ofwirflödhogher. owerflödhwgher: -flödhwkt Bir 5: 121. ofuerflödugher. offwirflöddeggher: -flöddeggha LB 3: 174. dat. el. ack. sing. f. ofwirflöde (för ofwirflödöge?) LB 3: 174), adj. [*Mnt. overvloedich*] 1) *öfverflödig, onödig.* tha sampnas mikin ofwirflödhwgh wetzka i kroppenom *LB* 3: 173. *ib* 174, 175, 176. owirflödogh ordh *Bir* 4: 74. at ey haffwins nakat owerflödhwkt folk *ib* 5: 121. 2) *öfverflödig, omättlig, yppig.* ath han ey wordhe off kaater oc ey ofuerflödugher af kräselikom kost *VKR* 79. *Bir* 4: 36. *LfK* 83. *Su* 128.

ivirflödhoghet (yfuirflödhoghet. owerflödoghet. ofuirflödhwgheet. ofwirflödigheth. offwerflödhwgheet. owerflödhwgheet Al 6957), f. [*Mnt. overvloedicheit*] 1) *öfverflöd, mer än behöfligt förråd.* nar ofwirflödigheth halz i gen moth naturinne lop som äro menstrua oc amoroide *LB* 3: 173. 2) *öfverflöd, ymnighet, rikedom.* kärleksens ympnoga owerflödoghet *Su* 82. 3) *öfverflöd, omättlighet, yppighet.* gödha the sin krop mz yfuirflödhoghet *MP* 2: 77. alla retir han til iuirflödhoghet *ib* 190. han (*Bacchus*) radher fore offwerflödhwgheet alla *Al* 6780. *ib* 6957. *Ber* 289. *Su* 58, 239. vtan ofuirflödhwgheet j rynkiom oc storom faallom *VKR* 11. af klädha fanyte ouirflödoghet *MP* 2: 132.

ivirflöghia (offuir-), v. L.

ivirfulder (ofuir-. ower-), adj. [*N. yverfull*] *öfverfull.* tha bwken är owerfuldher *LfK* 83. himerikis glädhi är ful ok ofuirful *MP* 1: 29.

ivirfärdh (ower-), f. [*Isl. yfirferð*] *öfverfarande.* wars herra pascha äre oc hans owerfärdh (*transitus*), fore thy at iak skal the nat fara ower alt egipto land *MB* 1: 308.

ivirfärdhogher (ower-), adj. *öfvermäktig?* iak wardhir thik än owerfärdog (*Cod. A öfrit* 519) man *ST (Cod. Asc.)* 560.

ivirföra (öfuer-. ower-. ouer-), v. föra öfver (ett vatten). the mö, som iak her sniman ouer fördhe *Fl* 736. warth strax öfuer fördher *Di* 301. skal tik oskadda owerföra tässa flödhe *Lg* 3: 300. *Jfr föra ivir.*

ivirganga (jwerganga. iwi gangha. owirganga. owerganga. öfwergera. ouör gaa: -gaar MD (S) 233. offuergaa. part. pret. -ganguin. -gan Va 37. n. -gaadh BSH 3: 180 (1467). -goth FM 548 (1512)), v. [*Nyisl. yfirganga. Mnt. overgån*] *L.* 1) *gå öfver, strömma öfver, flöda öfver.* lätho sidhan watnit ifuir ganga *Bil* 646. — *part. pres. öfverflödande.* nogh ömpnogh oc owergangandes (*superabundans*) synda both *Su* 187. *ib* 331. 2) *öfvergå (ett vatten).* offwirgak tässa iordanis flödh *MB* 2: 3. *ib* 4, 7. gudh borttörkade vatnet j ware asyn til täss wi alle offwir-

ginghom ib 12. 3) genomgå, tillbringa. thiman . . . skälika owirgaa Bir 4: 61. 4) öfvergå, tillrygga-lägga. then (bron) skulde nicholaus vm ens iwi gangha Pa 23. 5) gå förbi, undgå. at owergera then oändelika dödhen Lg 3: 693. 6) öfvergå, förbigå, försumma. ofwerga (præterire) böna timan är glömska Ber 134. tilbörjar jak alla handa forgänglikin tingh owirgaa oc forsmåa Su 329. 7) gå förbi, förflyta. thän tidh nons time war iwirgangin KL 229. the skulo warä j fengilsse swa lenge then kampin är ower gan Va 37. 8) öfverträda, öfverskrida. mattona offwer ganga MD (S) 276. girin hulkin som owir gar alla mato Bir 1: 194. 9) öfverskrida måttan, vara exalterad. wm jak i nakre matto owirgaar j tässe hälgasta wtrönilse Su 356. 10) öfverträda, bryta. jsrael syndadhe oc haffwir offwir gangit (prævaricatus est) myn fridzskap MB 2: 18. til at ryggit eller oc offuergaa (transgredi) thenne war stadfestilse SO 122. — abs. ranssaka . . . thit samwidh huru mykit oc huru thu owirgaar Bir 4: 8. thera dirffue som synda ällir owirgaa ib 63. 11) öfverstiga (i antal). med prep. ivir, som owergingo ower alt leui sona tall MB 1: 387. 12) öfvergå, öfverträffa. med ack. el. dat. hwilkin som iwir gik alla andra i atirhalde KL 190. Gr 286. fan han thär paulum, huilken stephanus owerdik oc owerwan, oc siälffwan gamalienem (för gamalielem) i konst oc wisdom Lg 293. Bir 1: 168. jak . . . owirgaar al thing mz mine dygdhelikhet ib 3: 301. huilkom hon allom owerdik i lårdhom Lg 3: 598. thin talan är os sötarin än honagh, oc owir gaar allan sötan smak Gr 318. at gudz makt matte owirga manna makt ok styrk KL 342. hännä hörsel hafde owirgangit alla licamlica makt ib 345. Bir 1: 177. — part. pres. öfverlägsen, utomordentlig. maria hafde ok owir gangande (excedentem) kärlek Bir 1: 393. ä huru mykit renlifnadz ällir owirgangandis (supereminentem) liffwirne hon kan haffua ib 4: 72. Lg 3: 38. 13) öfvergå, vederfaras. med dat. el. ack. hanum er ymst ifuir gangit Bil 83. thu som . . . mykin orättir är jwergangin ib 854. hwi spadhe thu ey thinu lande ok frändum thz them nu ifuir ganger ib 314. han vilde io ändelica fara the resona fram. honum owir ginge hwat honum owirginga (för -ganga) kunne Pa 16. vm thu viste hwat thik skal owir ganga Bo 165. at os i tänne reso einkte ofwerwald ällir tunge öfweragaadh är aff idher tiänara BSH 3: 180 (1467). SD 4: 467 (1335, nyare afskr.), 5: 379 (1344, nyare afskr.). Al 1073. MP 1: 340, 2: 155. MB 2: 140. RK 2: 7191. MD (S) 233. — med prep. ivir. redhandis at them skulde ga swadanne oräth och offuergoldh vtoffuer, som offuer then fatighe almoghe j sathogundän är offuergoth FM 548 (1512). — abs. pestilentia skal offuergaa at mange garda öda staa RK 2: 6728. — Jfr ganga ivir under ganga 10, samt ganga ivir.

ivirganga (owir-. offwer-), f. [Isl. yfirganga]

1) öfverträdande. vthen dyns bodz offwer gango Gers Frest 52. 2) upphöjdhed, förträfflighet. aff guddomsins owirgango (excellencia) Bir 4: 24.

ivirgangare (owir-), m. öfverträdare. Bir 4: 338.

ivirganger (owir-. ouir-. ower-), m. [Isl. yfirgangr] 1) öfverskridande af rätta måttet, omåttlighet. thera ouirgangir j mat ok dryk ok vina bud-

ölom MP 1: 172. 2) öfverträdande, öfverträdelse. for naturlikx lagx owirgang Bir 4: 51. affwitte oc straffuadhe roms inbyggjara owirgang oc synder ib 57. MB 2: 58. 3) bortgång, död? biidhar hans ower-gang MB 1: 198.

ivirgifning (owergifnigh), f. öfvergifvande, uppgifvande. thins eghens wilia fullelika owergifnigh Su 193.

ivirgirugher (ouer-), adj. mycket girig. alla ouergirugä okerkarlä LfK 223.

ivirgiva (offwer- SD 3: 697 (öfers.). offuer- RK 1: (sfgn) s. 189. owir-. ower-. offuer-), v. [Nysl. yfirgefa] 1) öfverlema, uppgifva. iag skulle them offuer honum giffua (för them honum offuer giffua) RK 1: (yngre red. af LRK) s. 279.

naar hon allan sin wilia owirgaff oc antwardadhe j mina händer Bir 4: 51. 2) öfvergifva, lema. at städherne bliffwo öpne standandis oc offwirgiffue MB 2: 21. — öfvergifva, draga sig från, försaka. som manlica owirgaf al thing for fatikdomen Bo 3. hulke som saunelica hua owirgiffwit oc af sakt världinna Bir 3: 407. ib 383. nar the all wärdzlikin thing haffua mz godhwilia owirgiffuit ib 4: 67. at owirgiffua tässa världinna fafängo ib 19. alla iordzlika glädher oc nyttoghether owergiffwande Su 193. swa offta thu oc thina kārasta wener oc frändher owergiffuer för thins frälsara kärlek ib. — öfvergifva, skilja sig från. han villey tidzka offuer giffua RK 1: (sfgn) s. 189. — öfvergifva, upphöra att egna sin hjälp el. kärlek åt. iak for lät ey them älla owirgaff Bir 1: 78. gudh . . . som enghen owergiffwer som hoppas a han Lg 292. ib 809. Bo 194, 196. MB 2: 3. huru iak aff allom owergiffuin ensammen tröstelika oc manleka gik til beskasta dödhen Su 193. — öfvergifva, affalla från. hwi haffwen j offwir giffwit herran israels gudh MB 2: 58. — öfvergifva, afvika från, upphöra att rätta sig efter. at the skullo owirgiffwa gudz lagh oc theris för-fädhers hälga sidher MB 2: 295. — öfvergifva, aflägsna sig från, upphöra med. thin första kärlech haffwir thu offwirgiffwit MB 2: 335. — afstå (från), upphöra (med). med prep. um. haffuer jak alstinges offuerseet oc offuergiffuit om then owillä BSH 4: 100 (1483). — afstå från, underlåta. gudz son . . . vilde när offvir giffwa människia at wardha Lg 69. Ber 288.

3) utelema, förbigå. thz andra skolum vi oc ekki alstingx swa owirgiffwa at vi skolom thz ey thänkia nar vi kunnom thäs atkoma Bo 54. äkke vil iak ther stort af sighia ok tho ey alstingx owirgiffwa ib 140. 4) upphäfva. öfwergiffwom wi oc ogillom (adnullamus) all the breff SD 3: 697 (öfers.). 5) öfvergifva, öfvergifva el. uppgifva hoppet, förtriffla. — part. pret. öfvergifven, hopplös, förtrifflad. grät hon ganzska bitherleka, oc war alztingx owergiffwin Lg 3: 335. — förtrifflad, öfverdådig, tygellös. offuergiffuit örliges folch BSH 5: 434 (1511). nogre offuergiffue skalke DD 1: 237 (1521, afskr.). 6) ? hwilkom allom owirgiffwom (för owirgiffnom) hiölt [? halt] thetta ena for sannasta skäl oc reghlo Su 299. — **ivir-giva sik, gifva sig öfver, varda öfvergifven, uppgifva hoppet.** then som them (o: guz godhleeck oc hugnadh) ekki takir, han skal ekki owir gifwa sik (non dejiciatur animo) Bo 11. MB 2: 219. Su 299. —

refl. **ivirgivas**, *uppgifvas*, *duka under*. hwilken . . . margfaldelika wanskadis oc maxan ower-gaffs mz allo *Su* 219. haffde thu tulumodh oc ledh för mit nampm oc ey offwirgaffs (*defecisti*) *MB* 2: 335. — *Jfr giva ivir*.

ivirgivilse (owergiffwilse), *f.* *öfvergifvande*. thenna lustanna owergiffuilse *Su* 193. wärldeenna ower-giffwilse *LfK* 57. — *öfvergifvet tillstånd*. opnyiar mina owergiffuilse *Su* 193. *ib* 198.

ivirgiäff (owergäff), *f.* [*Fnor*. *yfirgjöf*] *det som gifves utöfver* (något). mz gudz owergäff ower natwrena (*det som Gud gifver utöfver naturen el. de naturliga krafterna*) *MB* 1: 43.

ivirhalder? (ower-), *p. adj.?* liggia the . . . i hälffwittes mörkre owerhalde oc opfylte oc owerholde mz slitande madkom *Su* 129.

ivirhand (owir handh), *f.* [*Jfr Mht.* oberhant, überhant] *öfverhand*, *öfvermakt*. sigh owir handhena manligha stridhandis *MB* 2: 252.

ivirhyllia (owir-. ower-), *v.* *öfverhölja*. at the swa som mygghit owirholdo alla iordena *MB* 2: 147. slogh thz (*vattnet*) sigh atir tilhopa oc them alla . . . offwir huldhe *ib* 151. offwirhuldo altaren mz haar-klädhom *ib* 149. *ib* 281. liggia the . . . i hälffwittes mörkre owerhalde oc opfylte oc owerholde mz slitande madkom *Su* 129. offwirholde them ther wndher linskäff-uor *MB* 2: 6. — *öfverskyla. bildl.* wilia sina eghna ondsko owerhölia mz annars broth oc syndher *Su* 71.

ivirhärre? (iwi- *L.* ofwer herra), *m. L.* *öfverherre?* thu som wil nw ey for thina ädhlahet nakon ofwer man lidha älla ofwer herras (*för ofwer herra?*), ok iämwal ey thina föräldra *Lg* 3: 482.

ivirhörogher (öffuerhörugher. offuerhörigher), *adj. olydig*. looth finne sik richsens radh oc richsens höffwitzman . . . genstörtigh ok offuerhörigh i manga matho *BSH* 4: 124 (1488). ther riksens höffuismen haffue varid öffuerhörughe *ib* 5: 164 (1507).

ivirkasta, *v.* *kasta öfver*, *kasta på*, *pålägga*. al the thing iuirkastas af gudhi *KL* 260.

ivirkloker (ower-), *adj. öfverklok, mycket klok*. klokir hawer tappath tha owerkloker kombir (*callidus opprimitur dum callidior reperitur*) *GO* 99.

ivirkläpi, *n. L.*

ivirkoma (iui-. öffwer-. owir-. ower-. owir-komma. ower komma. iui cuma), *v.* [*Mnt.* overkomen] 1) *komma öfver* (*i sht ett vatten*). þa han iuir com *Bu* 499. första han atar iui com *ib*. varla monde cristoforus vapalös iui cuma *ib*. enkte raadh han ther til wiste huru han ower koma skulle *Al* 5460. swa ath frw jugeborgh ingelunde hedan offuerkomme for än hon met eder offuerfarer til hopa *FM* 182 (1504). paradiis är swa skilt widh manna byghning, fore haffs skuld oc bergha oc heta landa, at engin gat ther aldre owerkomith, sidhan adham war thädhan wt kastadher *MB* 1: 125. — (?) tha konungsins makt all ower kom (*kom fram genom skogen?*) *RK* 1: 3246. 2) *öfverfara, genomgå*. thz som förra syntis vansomt oc än omöghelikit. thz skal owirkomas oc vinnas (*percurrantur*) mz myklom sötma ok kärlex astundan *Ba* 132. 3) *komma öfver, öfverstå*. lowar . . . gudh, at han är ower komin wadhan *MB* 1: 261. 4) *öfverhopa, nedtynga, beswära?* slykkes thenne hite swa

myklo meer at han wardher mera mödder mz owerkomande födho oc dryk *MB* 1: 108. 5) *öfvervåldiga, öfvervinna*. om gudh mik the lykko an thz iak ower komber han *Iv* 3090. *ib* 4421, 5121, 5190. at iätten skulde them ower komma mz sinä grymhet *Va* 42. iak faar ey ofwerkomet ok wnnet thik *KL* 315. hafdhe hon . . . owirkomit al wärldz thing *ib* 336. af hulkins dygdh iak owir kombir ok foruindir thina gryma pinor *Gr* 278. ey owir komas thina pinor mz koklara konst *ib* 279. 6) *öfverberisa*. — *part. pret. öfverberisad förvunnen, fäld*. thu skal ower komin vära alt fore thina vranga kära *Iv* 5269. 7) *öfverkomma, påträffa*. toge wth . . . all thet the offwer komme *BSH* 5: 445 (1511). i hel sla alt thet the öffwer kome *HSH* 18: 113 (1497). *MB* 2: 248. 8) *påkomma, vederfara. med dat.* annur ärlek ping hanom siþan döþom iuirkomo *Bu* 51. hwat petro war ofwir komit *Bil* 117. iak giter ey tholt widh alla the ysäld ther minom fadher ower komber, än han saknar smaswenin *MB* 1: 249. *ib* 260, 2: 102. *Ber* 50. *KL* 164. förwaren idher at thz äwerdelika wee ey idher owerbomber (*för-komber*) *Su* 132. 9) *öfversända, öfverföra*. wisthe iach jngen radh, hwro iach mith bodh offwerkomme kwnne *FM* 442 (1509). 10) *låta komma öfver*. at han edher owirkomma skulle förbannilse *MB* 2: 64.

ivirlagh (offuerlagh), *n. kränkning af lag, olag, öfvervåld*. ati vile myne fogoder, tienere och bönder . . . for all offuerlagh och orette försware *FM* 569 (1512).

ivirlop (ifwilöp. offwir lop. owerlop. owerlopp), *n.* [*Mnt.* overlöp. *Jfr N.* yverlaup] 1) *däck*. giffs ower skip ok owerlop *MD (S)* 290. 2) *det som återstår el. är öfver. i uttrycket*: vara til iuirlops, *vara qvar el. öfrig*. äru än pw mangha släkther aff the hedhninga til offwir lops (*supersunt*) *MB* 2: 61. 3) *öfverflöd*. thz är hwngroggha manna mather thu röther i owerlopp *LfK* 98. at enkte maghe märkias j them nylikhetz älla nybyriadho sidhwänio enkte fafänkt änkte ifwilöps (*superfluitatis*) *Ber* 28. — *gen. iuirlops* (iwiir löps *L.* yvirlöps *L.* iwiir löffs *L.* owerlöps), *adj. L. n. öfverskjutande, till öfvers, qvar. predikativt*. om än swa mykit owerlöps är *FII* 3: 66 (1445). — *Jfr ivirlöpe*. — **ivirlops gods** (öffuerlöps godz), *n. L.*

ivirlut (offuerluth. ower lwt. owerlyut. öffwer liwdh), *adv.* [*Mnt.* overlüt] *öfverljudd*. ropar ower lwt *Al* 2550. ropadhe höght ower lwt *ib* 8436. owerlyut sighiandes swa *Lg* 3: 164. *Al* 1991. — *öppet, högt*. hören var ärende offuerluth (*öppet afhandlas*) *RK* 2: 4771. sagdo offwerlwt *MB* 2: 390. ath öffwer liwdh sägs i stockholm . . . ath jach mich bewisthe som en ereste forrädhare *BSH* 5: 625 (1520).

ivirlädhher (ower-), *n.* [*Isl.* yfirledr] *öfverläder*. j sulum äller j owerlädhrom *SO* 20.

ivirläggia (offwir- *MB* 2: 58. owerläggia. owerläghia), *v.* [*Mnt.* overleggen] 1) *belägga*. all balyen är offuerlagt mz röt gwll *Di* 76. 2) *pålägga?* om syndhena skal nakor plikt owerläggias *Su* 54. 3) *öfverväga, öfverräkna*. nar iak thzta til samman owerlägher i mith hiärta *Lg* 3: 586. *RK* 2: 9329. 4) *öfverväga, öfverräkna, beräkna värdet af?* fore thy at wi ald godzen beskedhelika ouerlagt hafwm alla

stadz hwar the helzt liggia . . . eftir affgiellomen *SD NS* 1: 94 (1402). **5) beräkna, afse, bestämma.** som offuerlagt war konung karl at twinga *RK* 2: 8446. **6) öfverenskomma, aftala.** the hade thz oc sa ofuerlagt at konung cristiern skulle draga mz magt strax ofuer holfwiden jn *RK* 2: 9199, ib 6366. *MB* 2: 58. *Lg* 218. han hade oc mz danska offuerlagt *RK* 2: 7707. ib 3: (sista forts.) 4289. *Lg* 3: 436.

ivirläsa (iwi-. ifwi-. öffwer-. owir-. ower-. offwer-), v. [*Mnt.* overlesen] *genomläsa, läsa.* pauin siälfuir gat varla ifwi läsit brefuit for grate *Bil* 583. enghin gate alla hans bökir scriuat ellir iwi läsith ib 650. nar bokin är owir läsin *Bir* 1: 273. hawir for sik swa som thry boka bladh hulkin som han owir läs (*perlegit*) ib 338. owirläsit breff syndir riffs j stykke ib 2: 252. hwar som omsöker och offwerläs gambla erönekär *PK* 219. hwilken copie edert herredöme maa lata öffwerläsa *BSH* 5: 204 (1507). war idhin at ofwerläsa the hälgho skript *Ber* 153. *Bir* 3: 229, 455. *VKR* VII, 46, 54. *Ber* 192. *Su* 264. hälgra fädhrenna lifwerne oc collaciones patrum som thu daglika läs oc owerläs ib 167. thzta hon offta laas oc ower laas *Lg* 3: 625. *Jfr* läsa ivir.

ivirläsare (owir-), m. läsare. huar en troen oc idhen owirläsare *Su* 351.

ivirläsning (owerläsnigh), f. läsning. thäs hälga skriffitz idkeleken owerläsnigh *LfK* 51.

ivirlöp, se ivirlop.

ivirlöpa (iwi-. ofuer- VKR 75. owir-. ofuir-. ower-. ofuer-), v. [*Mnt.* overlopen] *L.* **1) löpa öfver, fara öfver, löpa omkring, genomlöpa.** thu . . . owerlöper flere wärdsens ändha *LfK* 123. om thu än owerlöper alla wärldena, ey kan thu finna hännas widherlika *Su* 13. swasom skip owirlöpande rinnande watn ib 236. **2) genomgå (i tankarne).** owerlöpande flere wnderliken tingh *Su* 149. owerlöp gudelika mina pino ib 183. nar jak tässa oc andra thina otalika godgerninga ower löpir oc tracterar j minom hugh ib 339. — *genomgå, genomläsa.* thin snille jwirlöpe atwaktelica thässa bok *Ber* 2. **3) löpa förbi, skynda förbi. bildl.** kan ske at them stundom händir oc tilkombir nakra gudhelika tanka ällir nadhinna inskiwtelse, ther owirlöpa the snarlika oc glömslika *Su* 293. **4) vara öffrig, vara till öfverlopps.** stalz wrak huast oc groft som diurimim ofuer lop *Lg* 46. gifwa widhirthorftoghum alt thz thöm ivir löpir *KL* 253. mz thy smabruthna brödhe som ofuir lop them som atho *MP* 1: 97. hwat som per iwi löpär af gopzens ingäldom *SD* 5: 563 (1346). thet som owir löpir aff fornempda gotzins räntho ib 4: 129 (*öfvers. i vidim. af* 1440). *Bir* 4: 30, 31. *VKR* 75. *MB* 2: 210. **5) öfverflöda.** tha skal än glädhi ofuirlöpa *MP* 1: 29. — *Jfr* löpa ivir.

ivirlöpe (owerlöpe), n. = ivirlop 2. thz idher är til owerlöpes *LfK* 97. — *gen. s. ivirlöpis (owir-. ower-), adj. L. n. öfverflödigt, onyttigt. predikativt.* mondo the hawa twälfald klädhe oc fodhradh älla nakat owirlöpis (*superflua*) älla wtkorlica tilsat *Bo* 16. iwdha offer war owerlöpis sidhan *MB* 1: 378. — *Jfr* ivirlop.

ivirlöps (yue löps. öwe löps), adj. L.

ivirlös (ower löös), adj. L. utan öfverplagg. hon lagdhe sin skin för vtan thz tiald ower löös hon in for the herra gik *Iv* 2009.

ivirmakt (owermakt MD (S) 254. offuer-makt), f. **1) öfvermakt. MD (S) 254.** **2) makt, besittningsrätt?** thessen panth haffuer hafft meth retthe offuerwalde ok offuermakt i margh aar *SD NS* 1: 255 (1403, *gammal afskr.*).

ivirman (jwer-. owir-. ower-. öwer-), m. [*Isl.* yfirmaðr. *Mnt.* overman] **1) förman, styresman, herre.** sinom iuirmaunom wil han jämnaas *KS* 36 (93, 38). wara herra ok iwir män almoghans ib 18 (46, 19). godher thiänisto man han gör gladhlika sins owermantz budh oc wilia *MB* 1: 134. *Bir* 2: 278, 4: 60. *Ber* 246. *Su* 257. *SO* 121. *Lg* 3: 482. **2) öfverman, besegrare.** han var alla manna foruinnare oc owirman *Gr* 288. *Bil* 595. *Va* 12. **3) förtryckare?** han frelsadhe fatöka män aff sinom jwer mannom *Bil* 884. **4) skiljedomare, medlem af kompromissnämnd.** tha gafuas thöm aff radhit twa ouermän *SJ* 36 (1426). ij (2) aff radhet som borgamestarane finge oss til öwermen ib 174 (1448).

ivirmatelika (owermattelika), adv. öfver måttan. ropadho the oc skraladho owermattelika *Lg* 3: 300. — *i öfvermått, ymnigt.* blodit wtlöt owermattelika *Lg* 3: 404.

ivirmatis (iffwir mattis. owermetis. ouermattes Lg 3: 549, 563. offuer måttes Va (Cod. C) 59. owermathas), adv. och adj. A) adv. öfver måttan, högeligen. iffwir mattis illa *MB* 1: (Cod. B) 545. brännande är thit ordh . . . owermetis *Lg* 996. ib 3: 549, 563. *Va* (Cod. C) 59. **B) adj. öfver måttan stor.** thän owermathas (*tantus*) kärleken *Su* 37. haffue giorth här owermetis skade *FM* 441 (1509). — *Jfr* ivirmätis, ivirvättis.

ivirmato, se mata.

ivirmer (ywer meer. öwermer. öwermeer. owirmeer. owermeer. öfuermere), adv. och adj. komp. A) adv. 1) högre upp, upptill, öf-vantill. tedhe thz i räghnboghanom mz hans twem litom, som öwermeer är bla oc nidhre rödher *MB* 1: 195. thet (o: thetta samma rwm) ligger öfuermere widh gatun, och then andre delen ligger nidhan fore *SJ* 319 (1464). **2) ofvånför, förut (i en skriftlig framställning).** alt giordho the som the sagdho mz diäfuilskap, wm the matto öwermer är sakt aff sancto bartholomeo *Bil* 235. swa som öwermeer i bokinne pröwas *MB* 1: 233. som ower meer skriwas *KL* 167. *Bil* 299, 320. *MB* 1: 15, 292, 391, 448, 505. *Bir* 2: 15, 27, 3: 458. *MP* 1: 338. **3) längre fram, senare.** varfrw dagh ther ywer meer *RK* 1: 2540. varfrw dagh . . . then öwermeer om höstin är ib 3577. **B) adj. 1) öfre, högre belägen.** himblane äre ä thy widhare, at the owermeer äre *MB* 1: 62. thridhi stadhin är owirmeer (*superior*) *Bir* 2: 17. nidhra koren skulu the (o: klärka) haffua oc systranna koor ska wara owirmeer (*superius*) wndir takino ib 4: 23. På dessa ställen kan ordet dock fattas ss adv. i bem. 1. **2) ofvännämnd?** huilkit öfuermer stenhus oc grund *SJ* 131 (1444).

ivirmodh (ofwermodh), n. öfvermod. thit eghit ofwermodh läghia *Ber* 263. ib 245, 256.

ivirmorghon (offwerorghon), m. öfvermorgon. om morphon eller offwerorghon *Lg* 3: 132.

ivirmäktogher (owermäktogher Lg 3: 290.

owermäktiger: -ig Va 12; **-igä** ib 19, 33), *adj.* *öfvermäktig. med dat. (el. i dess ställe ack.).* at blandamär skulde honom wardä owermäktig Va 12. tha warto the hednä the cristnä owermäktigä ib 19. ib 33. Lg 3: 290.

ivirmänska (owirmänzska), f. *stor frikostighet.* o thu herra . . . thu wtgiwtir tik j os aff enne flytande owirmänzsko (*superabundanti largitate*) Bir 4: 104.

ivirmärkis (owir-), adj. *utmärkt.* the owirmärkis kryde RK 1: (Albr) s. 207. ib 210.

ivirmätis (iurmätes. owermättes), adj. *öfverflödig, omåttlig.* skalt tu alt lata thet iurmätes (i de till Bures uppl. fogade "Errata" ändras ordet på detta ställe till iurivätes, som, i fall å ej är felaktigt för ä, skulle föreställa ett tidigare iurivates; *superfluum*) är KS 23 (57, 25). läg alt thet af, ther iur mätes (ordet ändras i "Errata" till iurivätes) är ib 24 (58, 25). the owermättes kräselikhetzsens synen Su 138. til iur mätes (ordet ändras i "Errata" till iurivätes) lusta KS 24 (58, 25). Jfr **ivirmätis, ivirvättis.**

ivirrinna (ower-), v. *flöda öfver, rinna ymnigt.* the owerrinnandhe nadhenna ströma Su 82.

ivirräkkia (ouir-), v. *nå utöfver.* diurit . . . hafde ierntendir vpätande ok fordärwande alt thz som thz ouirräktthe MP 1: 72.

ivirrätter (öfwer-), m. *öfvervöld, öförrätt.* gör oss mykydh öfwerwal och öfwerättth DD 1: 183 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*).

ivir sa (öfuir-. owir-), v. *så öfver (det som redan är sådt).* i thesso helgo läst nämpnas fyre först then som sadde godha sädh swa then som öfuir sadde (*motsv. ställe MP 2: 47: iur sadhe*) ondha sädh, swa akirsins gömare ytirsta akirsins skärare MP 1: 73. ouinlike mannin kom ok owirsadhe thizstilin Bir 3: 232.

ivirsea (iui- L. öwer-. ower-), v. [*Mnt. oversén*] L. 1) *se öfver, se på.* iak winder hwath iak ower see Al 4299. — *öfverse, öfverblicka.* så granneliga hans her allan offwerså RK 3: (*sista forts.*) 4414. 2) *hafva uppsigt öfver.* sinom foghotom, oc them ther ower sagho gerningina MB 1: 288. til thäs mantz ther iffuir saa (*Cod. A owerstodh 234*) mörkahwsith ib (*Cod. B*) 549. 3) *öfverse, genomse.* iij breff . . . huilche wij . . . opbrötte oc öffuersaghe FM 175 (1504). — *öfverse, taga i betraktande, skärskåda.* i hulka book vi fwnnom oc grannelica öwersaagom nogor heradzmerke SD 3: 484 (1320, *nyare afskr.*). nar j haffue thet (*brefvet*) läsit oc offuersett FM 227 (1505). 4) *förbise, förbigå.* owerseedom (*med förbigående af, för att icke nämna*) allom androm gudz godh gärniggom LfK 114. — *förbise, visa förakt mot?* tha som wi mz syndom haffuom wredgat strangasta domaran . . . owerseet alla hálga män Su 206. 5) *förbise, icke fästa afseende vid.* thz alt owerseer thu Su 98. han owersee offta hans bön LfK 63. at iak för henna skuld owersaa alla andra, oc hona mik til brudh . . . anamade oc wthualde Su 160. — *förbise, öfverse, icke märka.* alt thz ondha wi förglömom oc ower seem LfK 110. — *öfverse med, hafva öfverseende med.* konungen öffuer-

saagh hans sak RK 3: 375. 6) *afstå från, aflägsna, låta fara.* vi . . . badhom at han skulle owirsee (*transferret a vobis*) thässa pinona Bo 187. haffuer jak alstinges offuerseet oc offuergiffuit om then owilliä BSII 4: 100 (1483). huat mistancka wii haffuä til nagon aff them i staden, wele wii aldelis milleligen offuersee ib 232 (1497).

ivir sighia (ofwir-), v. *beskylla för.* han hafwir mik thz falsklike mz orät ofwir sakt ST 457.

ivir sima (ofwir-), v. *simma öfver.* the . . . wildo ofwir sima ST 525.

ivir sitia (iwi sittia), v. *vara öfverlägsen?* then hauer annan som iwi sitter KS 79 (194, 86).

ivir siudha (offuer- RK 3: (sista forts.) 4483. ofwir syudha), v. *sjuda öfver.* kätilin böriadhe ofwir syudha ST 21. RK 3: (*sista forts.*) 4483. Jfr **siudha ivir.**

ivirskära (ouir-. ofuer-), v. 1) *öfverskära, med sax gifva ruggadt kläde en glänsande yta.* mesther skördh mz offuerskerarom schal vara attha alna leysk krumpit klede ok thom schal then vnga broderen offuerskera j sex stunder SO 105. eth halft stykke kumist krupit oc ofuerskurit SD NS 1: 255 (1403, *gammal afskr.*). FII 5: 89 (1482). 2) *omskära.* ouir skäras äptir moysi laghom KL 158. MP 1: 31. Bir 2: 291.

ivirskärare (yferskärare. ouerskärare. offuerskärare. offuerschärare. offue[r]skarare: offue[r]skarara SO 101. offuerskerer ib 96, 105), m. [*Fdan. overskerere*] *öfverskärare.* baden embeten schräddara ok offuerschärara SO 95. badhe schreddare ok offuerskärare ib. ib 96, 101, 102, 105, 113, 116, 118. — *ss tillnamn.* aff claus yferskärara SD NS 2: 218 (1409, *nyare afskr.*). pether ouerskärare SJ 67 (1437). — **ivirskärara flokker (öffwerskärara-. affwerskärara-), m.** *vid öfverskärning uppkommande affall af ull.* nokoth litith aff affwerskärara flok aff skarlakan skwrin PM 51. thyo marker öffwerskärara flok aff skarlakan ib. — **ivirskärara ul (öfwer-skärara wl. aaffwerskärara wll PM 10), f.** *öfverskärareull, affall som uppkommer då kläde öfverskäres.* mz öffwerskärara wl LB 9: 115. söma then flokken aller öffwerskärara wllena j eth linneth klädy ib. PM 10.

ivirskäre (offuerschere. offuerskäre: -skara SO 100. offuerskera. offuerssskär SO 105), m. = ivirskärare. schreddara ok offuerschera companij SO 95. schal offuerskera haffua oforborgat fyra saxar medh then redzschapp ther til höre ib 103. ib 100, 105. — *ss tillnamn.* jacob ouerskäre SJ 374 (1471).

ivirskärilse (ouirskärilse), n. pl. omskäreelse. gaf honom ouir skärilsä tekn KL 143.

ivirsla (ower-. öffuer slaa), v. [*Mnt. overslän*] 1) *i grund slå.* thiin höghre hand owerslo (*percussit*) sin owin MB 1: 318. 2) *öfvergå, förbigå?* wiil jak thetta laatha staa och ther tiil öffuer slaa RK 3: 1842.

ivirspringa (owir- Bir 1: 343, 345. ower-), v. *öfverhoppa.* han matte thännua mur ey ower springa lv 891. Bir 1: 343, 345. — *bildl.* enghen ordh allar silabas ower springande LfK 69.

ivirstanda (öffuer- Di 286. ower-. owersta.

part. pret. -standin. -stan Va 37), v. 1) *stå öfver, stå bredvid*. ängla . . . owersta os tha wi soffwom *LfK* 134. 2) *förestå, vara föreståndare för*. til thäs mantz ther owerstodh mörkahwsith *MB* 1: 234. 3) *öfverstå, föra till slut*. naar the (o: dröffwilse) äro owerstanden oc owerwnnen *Su* 170. swa lenge kampen är ower stan (*genomkämpad, slutad*) *Va* 37. tha thz hoff war offuer standit *Di* 98. *ib* 173, 286. 4) *gå öfver, förgå, upphöra*. swa länghe thin wredhe owerstodhe (*pertranseat*) *LfK* 112. 5) *förestå, vänta*. wukoma then hardha domyn som tigh offwer standher *Lg* 3: 140.

ivirstarker (iwi starkr. owir starker. owerstärker: -stärkä *FM* 127 (1501)), *adj.* [*N. yversterk*] *öfvermåktig*. med *dat.* vm owin ok skadhaman är ey rikesins makt iwi starkr *KS* 75 (185, 82). wardh them ouir starkär *KL* 163. han wart hedhningom owir starker *MB* 2: 302. *Ansg* 193. *FM* 127 (1501).

ivirstopa (iustopa. ifwistopa. owir stopa. ouirstoppa. ofuirstoppa *MP* 1: 7. owerstoppa. iwistupa *Ber* 53. ifwistupa. owirstupa *Bir* 1: 48, 154. owirstuppa *ST* 539), *adj.* 1) *öfverflödande, ymnig, stor*. ifwistupa rikedom hans godhlex *Ber* 213. ifwistupa glädhi *ib* 214. owerstoppa lön *Lg* 3: 53. 2) *öfverflödig, omåttlig*. owir stopa fülle *Bo* 126. *Bir* 1: 48, 154, 2: 175, 182. *MP* 1: 7. ouirstoppa (*motv. ställe* *MP* 2: 213: iustopa) fülle ok drukkingscapir *ib* 282. wpfostras och styrkias alle laste j kroppenom mz ifwistopa fülle *Ber* 85. halda sik af ifwistopa mat *ib. ib* 53, 86.

ivirstoplika (owerstoplika), *adv. högeligen*. stadhfästes han owerstoplika i gudz oc iämeristens kärleke *Lg* 3: 263.

ivirstridha (offwir-. ouer-), *v.* [*Mnt. overstriden*] 1) *segra*. han ok oueruan ok ouerstridde j tesso ärände *Lg* 3: 529. 2) *genom strid besegra*. til at offwir stridha (*expugnaret*) triphonem *MB* 2: 270. *ib* 231, 252, 257. *Su* 64.

ivirstryka (ower-), *v.* [*Jfr Mnt. overstriken*] *öfverstryka, släta öfver. bildl. skrympthe, späne, oc owerstryke* hwar som wil, ällar hwru han wil *LfK* 13. jnghen owerstryke syndena *ib* 53.

ivirstänkilse (öwerstenckilse *AS* 108), *f. öfverstänkande*. med tenna öwerstenckilse oc med tetta vigdevatn *AS* 108.

ivirsäghn (offwersägn), *f. tillvitelse?* saadana opinbara fortaal (*för fortaal oc?*) offwersägn till all ära oc rådeligheth aff wäria *BSH* 4: 282 (1501).

ivirsäkt? (offuersäkt), *f. ursäkt*. giorde store förstens offuersäkt om thet möthe *FM* 305 (1507). giorde han sin offuersäkt ther om thet bäste han kwnne *ib*.

ivirsätia (ower-), *v.* [*Jfr Mnt. oversetten*] 1) *pålägga*. bära andra swa som jwirsatta sik byrdhe (*onus superpositum*) *Ber* 61. — *bildl. pålägga, förelägga, bestämma*. uee wardher them för haardan dom gudh them owersäther i sinne hälge läst *Su* 57. them wslom är owersat eth äwinnelekit mörker *ib* 129. 2) *öfverföra, föra. at kongen* haffuer lathet offuersat eth tal folch nw her i jwl til thet folch her i halland tilfören war *BSH* 5: 242 (1508). — **ivirsätia sik, sätta sig öfver, tillegna sig företräde framför**. med

dat. om thu i thinom tankom tik nakrom ower säther som sannelika är thin widherlike *LfK* 45.

ivirtal (offwirtall), *n. öfverläggning, öfverenskommelse*. wi haffwom thz altara vpbyggt mz swa dana offwirtall os jnbyrdis oc mz sadhana tanka (*cogitatione atque tractatu*) *MB* 2: 59.

ivirtala (owir-. ouer-. offuertalla), *v.* 1) *tala till slut, utföra*. tha thzta var alt kungiort ok ouertalat mz faom ok gudligom oordhom *Lg* 3: 570. 2) *bilägga*. zacher, som langelica offuertallade äre ok forente *SO* 118. om dägtingen haffuer saa framgongh och opslagh skeer emällom riken skall vara en offuertalet sak med allom andeligom och verdzligom ehwass medhollere the vareth haffue *HSH* 19: 135 (1506). 3) *öfverenskomma, aftala*. hafwm wii owir talath meth warum winum *SD NS* 1: 443 (1405).

ivirtalan (offwertalan), *f. öfverenskommelse*. samtykth haffwa . . . alla wänleka offwertalan och daktinghan (*placitacionibus*) som giorde äre offwer förnempda articula *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*).

ivirtrodha (offwir-), *v. öfverträda, bryta*. offwirtrodhandis budhit *MB* 2: 15. offwirtrodhe gudz budordh *ib* 17. *ib* 19, 59. j haffwen offwirtrudhit than sambundhna fridh *ib* 62.

ivirtygha (offwer-. offuer-), *v.* [*Mnt. overtugen*] 1) *styrka, bevisa*. hvilken brodher som falszt vitne bär mote nakrom sinom embetz broder ok thz med skälom ey offuertyges eller beuisas kan *SO* 79. 2) *öfverbevisa om*. om ther äre fyra vitne til som hanom thet kunne offuer tyge *SO* 117. at inghen idher schall sägia eller offwer tyga mich awag skiöld fört haffua moth mijn rettha herra eller fädheris rijke *BSH* 5: 627 (1520).

ivirthänkia (owertänkia. ofuir thenkia), *v. öfvertänka. med ack.* nar iak thzta mz största wnder owertänker *Lg* 3: 587. *ib* 411. om hon . . . haffwer . . . ey owertänkt gudz wälgärninga när sik siällfwe *LfK* 163. — *med gen.* at . . . wi thes wel ofuir thenkt hafuom *BSH* 2: 115 (1400).

ivirvald (offwir waldh. owerwaldh. ouervold. offwerwal. avervaal *BSH* 5: 583 (1517). *dat. sing. offuerwalde. owirwalle* *Bir* 4: 62), *n.* 1) *makt, besittningsrätt?* thessen panth haffuer hafft meth retthe offuerwalde ok offuermakt i margh aar *SD NS* 1: 255 (1403, *gammal afskr.*). 2) *öfvervåld, våld*. giorde mik offuerwald (*våldtog*) *Di* 174. the willo göra offwir waldh owir honom (*prope vim inferentes*) *MB* 2: 92. styrde hon sin likama skälika, at han skulde ey brytas aff nakre owirflödghet oc owirwalle (*violencia*) *Bir* 4: 62. rom thz ledh then offwer wal *MD (S)* 235. wiliandhes honom mz owerwaldh wt aff kyrkionne dragha *Lg* 3: 690. *MB* 2: 295. — *öfvermakt, våldsamhet, häftighet*. thäs samma rörlisens owerwaldh *Su* 101. *ib* 102. — *öfvervåld, orätt*. göra mik tholkith ower vald *Ie* 3710. adh dhe göre mik ikeke [o: icke] sadant avervaal *BSH* 5: 583 (1517). — **ivirvalds dirve** (ouervoldz dyrffwä), *f.?* *djurfhet i att bruka våld?* lagdes til trwgh hoot ok ouervoldz dyrffwä *Lg* 3: 537.

ivirvaldogher (oweruallogher), *adj. våldsam*. äru violente, owerualloghe ällar trättelike *LfK* 41. *Jfr ivirvåldogher.*

ivirvara (ower-. offuer-), *v.* 1) *vara närvarande (vid)*, *öfvervara*. wi saghom, hördhom ok owerwarom *SD NS* 1: 151 (1402). at wi owerwarom thän tijdh hustru cristin . . . gaff . . . pether olafsone sina brodher dotter *SJ* 79 (1433). kännoms wi . . . os hörth haffwa oc offuer warith thet byte *SD NS* 1: 595 (1406). offwer wara stempno *SO* 24. ther skulu ouer wara twa mestermän *ib* 30. mz the godamen aff radit som ther offuarit (*för* offueruarit) haffue *ib* 117. mz twa aff radit offuer varende *ib* 194. 2) *vara öfver*. hittis thz owerwar rotith om morghonin *MB* 1: 323.

ivirvatis, *se* **ivirmätis**.

ivirvinna (öffuer- *RK* 2: 4827. owir-. offwir-. ower-. ouer-. ofuer-), *v.* [*Mnt. overwinnen*] *L.* 1) *vinna, segra*. han ok oueruan ok ouerstridde j tesso ärände *Lg* 3: 529. 2) *öfvervinna, besegra*. för ään min son är offuerwunnen *Di* 155. *Lg* 3: 47. *MB* 2: 231. hwilkin mz hiärtaus renlighet mannelika bestridde, owirwinnande (*debellabat*) diäffwllen *Bir* 4: 98. ä wardher han thäs ömare, hwru oftare han wardher owerwinnin (*för* -wunnin) *LfK* 102. naar the (o: dröffwilse) äro owerstanden oc owerwnnen *Su* 170. — *eröfra*. owerwinna thetta riike *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 264. gingo twärs in j stadhen oc offwirwnno honom *MB* 2: 16. *ib* 27, 101. — *besegra, vederlägga*. for kättara owirwinnas skolandis (*confutandis*) *Bir* 4: 61. 3) *störta, fälla, bringa på fall*. hurw the skulle marsken ofuer vinne *RK* 2: 5212. 4) *fälla, öfverberisa*. at the honom medh rettha offuervinna *RK* 2: 4745. *ib* 4827. the wordho för kesaren klaghade oc owerwnne at the cristne män waro *Lg* 436. — *förebå, klandra, tadla*. toogh hon först fore sik helga fadren biscoppen ok ouervan han mz dotterliga vördringh ok awitte vm nagra oskelliga fasto *Lg* 3: 570. 5) *öfverträffa*. fan han thär paulum, huilken stephanus owerwik oc owerwan, oc siälfwan gamalienem (*för* gamalielem) i konst oc wisdom *Lg* 293.

ivirvinneliker? (öfwerwinneligen (*ack. sing. m.*)), *adj.* som öfwerwinneligen (*för* öfwerwinneligen?) skade finge *BirRK* 380 (1501).

ivirvägha (öffwir-. öwer-. öffuer-. offwir-. ower-. offuerweige. ofuerwegie. offuerwagie), *v.* [*Mnt. overwegen*] *L.* *öfverväga, betrakta*. ofuirwäge rikesens bästa *RK* 2: 5215. dechtingen the ther för sich togho oc all ärende öffuer wogho *ib* 1985. til at bespeya oc offwir wägha läghlighetena oc folksens skipilse j thzta landhit *MB* 2: 39. *ib* 133, 322. *Su* 185, 293. *Lg* 3: 315. besynne oc offuerweige thette orlog, som nw paa ferde er, at thet motte snartt komme vdi en bedre made *FM* 334 (1507). granlika öffwirwäghandis oc betraktandis alla puncta oc stykke j fornempda breffue *Bir* 5: 125. at wi skullom tha thz breffuith til oss thaka oc owirläsa betraktandis oc offwirwäghandis vm ther nakat junnan funnis som droghe vt aff ällir moth reghlonne *ib*. hwelka theras tilscrifning vnderwisilse ok bön wij haffuum thäkkeleghe hört ok granneleghe owerwäghit *FH* 2: 130 (1441). hwilkit the met fullom skälom owerwogho *ib* 8: 105 (1447). — *undersöka*. ath höre ransaka offuerwagie och athskillia en thräthe *FH* 1: 143 (1494, *gammal afskr.*). hwilkit the granneliga ranssakade och

O r d b o k.

offwerwogo *DD* 3: 218 (1484). hwilked breff iak lade for the XII som i rätten satho oc the insigle ransakade oc offwerwogho at the breff ware i alle matto redelighe oc skälige utgifne *ib* 1: 138 (1487, *afskr.*). — *öfverlägga (om)*. med *ack.* tha rikesens radh oweruoghä calmarna och nylödose degtingen *HSH* 18: 17 (1495). — med *prep.* um. om nogro rigsens merkelige ärinde at forhandle och ofuerwegie medh rytzen pa suerigis krona weghna *FH* 1: 120 (1493, *gammal afskr.*). thet jach med . . . rigessens rad, teskeliges med . . . borgamestere och radit i stocholm haffwer öwerwägit om thän segling *BSH* 4: 330 (1502). — med *indir. frågesats*. alle swerges herrar samnadess tha offwerwäga hwilken riikit skulle förestå *RK* 3: (*sista forts.*) 5512.

ivirväghning (offuerwegning *BSH* 5: 520 (1512). offuerwäghningh), *f.* [*Jfr Mnt. overweginge*] *öfvervägande*. epter een gran rantzsakan och offuerwäghningh *FH* 1: 61 (1489, *gammal afskr.*). *BSH* 5: 520 (1512).

ivirvælde? (owir wälla. -adher), *v.* [*Mnt. overwelden*] *öfvervælde, bemäktiga sig*. wranghe män haffwa owir wällat (*obtinuerunt*) waara förfädhers rike *MB* 2: 274.

ivirvældare? (öffwerwällare), *m.* *våldsverkare*. *PM* 14.

ivirvælde (iuiuälle *MP* 2: 84. owiruälde. ofwerwælde. owirwälle. owiruälle. owerwälle), *n.* 1) *öfvermakt*. diäfwlen ropadhe ginstan nödhoghir sighiande o iuirvælde. gudz budhordh wtältir mic *KL* 285. 2) *våld, vælde, makt*. thu haffwir os frälsat aff madyans händher oc offwirwælde *MB* 2: 95. leddo mik swa hannadhan i dödhzsens ofwerwælde *Su* 405. 3) *öfvervæld, våld, våldsamhet*. skalt thu göra kärleksins rike owiruälle. oc bekräkta thz *Bo* 78. gör sik siälwom owiruälle *Bir* 3: 189. *Lg* 3: 290. *Su* 415. thol hymenrikis rike ofwerwælde *ib* 436. nödhgas aff vidhir thorffit älla owiruälle at bortläta nakan krononna deel *Bir* 3: 400. for vädhirsins makt oc owiruälle *ib* 145. *Lg* 3: 315. — *öfvervæld, rättskränkning, orätt*. i marghs-kona owerwälle i mothe kyrkionnas frihether *Lg* 3: 270. the som staa j sinne ondsko skulu plaghas swa som the som ingingo ok owirwälle giordho (*ut invasores*) *Bir* 1: 14. jak skal hela ok läkia them som mz owiruälle (*vi*) äru nidhir thrykte *ib*. them som owirwällit ok orättin giordho (*violentis*) skal iak gifwa fridh ok miskund vm the bedhas miskund *ib*. aftok honum vingardhin mz orätuiso oc owiruälde *ib* 2: 85. säls nakat thing . . . for owiruälle oc orätuisa doma *ib* 163. *ib* 3: 73, 463. *MP* 2: 84.

ivirvælde (ifweruäldelica. iuiruällelika *MP* 2: 203. ouirvælde. owirwällelika *Lg* 3: 386, 451. ofweruäldeligha. offwärwällelika *MB* 2: 7. owiruällelika), *adv.* *våldsamt, med våld*. the formagha aldrigh blifhwa j henne (*tron*), af hwikom hon ofweruäldeligha wtkräfs *Ber* 2. thak äptedöme af nyplantadha thrä hwilkins höghd vm nakar ifweruäldelica nidher thrykker thän thidh hon lösas, ämbrat wmuendis hon j thz hon war för *ib*. owiruällelika saman thrykkiande sik *Bir* 2: 15. thz thu hafwir owir thina vidhirthorffit thz takar thw owiruällelika ok orättelica *ib* 284. *MP* 1: 256. *MB* 2:

7. *Lg* 3: 386, 451. starklika oc owiruällika skal människian vpsta ok vpfa af sinom vranga lusta *MP* 2: 102.

ivirvöldogher (offuerwöldugher), *adj.* öfvermäktig, mycket stark. för konungh karllss offuerwöldughe macht *FM* 60 (1457). *Jfr* ivirvaldogher.

ivirvättis (jueruätis. iferwätis. iviruätes. öfwirwättis *ST* 365. öwärwättis. öwerwätis. owerwättis. owerwättes. owerwätis), *adv.* och *adj.* [*Isl.* yfirvättis] *A)* *adv.* eg. på ett öfvervägande sätt. *1)* öfver måttan, ofantligt. eth owerwättes stort ball *Va* 36. *2)* öfver måttan, omåttligt, i allt för stor mängd. än ey är ofmykith owerwätis takit *MB* 1: 145. *3)* i ymnigt mått. gaff iordhinne alzscona fruct jueruätis mz wilda vädhrum ok tima regnum *Bil* 257. *B)* *adj.* *1)* öfverskjutande, som är till öfverlopps. tha människian är vng oc färsk, tha är natwran swa heet, at hon nöter swa mykin mat, at han fullar thz blodh som biten nöter i liweno oc än swa myken owerwätis at likamen växer äpter sinna natwra myklikheet *MB* 1: 108. *2)* öfver måttan stor, omåttlig. bindoghe iviruätes luste (för lusta) tel mat ok öl *Bu* 185. at han munde sot hafua fangit af iferwätis glädhi *Bil* 315. *ST* 365. thit korn wända til owerwättis winning *MB* 1: 375. *3)* öfverflödig, obehöfelig, onödig. han (o: mantzens likame) hawer ey öwerwätis hita eller kyld *MB* 1: 78. trä kasta siin owerwätis thing owan aff sik oc rensa sina natwra *ib* 83. war herra skapadhe enkte owerwättis i mantzins natwro *ib* 88. *ib* 97, 482, 504. *4)* öfverflödig, omåttlig. än mannin fordarwar ey siälwer sin likama mz öwerwätis mat oc dryk *MB* 1: 78. aff owerwätis mat oc dryk *ib* 108. forbiwdha owerwätis krasa *ib* 477. — öfverflödig, yppig. bära a sin licama owärwättis klädhe fore synd oc häggoma skuldh *Lg* 1014. — *Jfr* ivirmätis, ivirmätis.

ivir ymningas (-ympningas), *v.* taga öfverhand. vranghlikhetin iuir ympningas iuir matto *MP* 2: 219.

iäpur (jadhur. iadher, se gards iäpur), *m* [*Isl.* jafnarr, jöðurr] *L.* kant; *särsk.* kant el. gräns af ett jordstycke. de vinnbro jn jadhurin *SD* 2: 23 (1287, i en råskilnadsdom). i iädhurin *ib* (öfvers.). — i ortnamn. haquinus de jædhrum *SD* 2: 138 (1292, gammal afskr.). i jædhrum *BSH* 2: 93 (1399). i vestiädhurum *ib* 92. i östiädhurum *ib*. — *Jfr* gards-, gräs-iäpur.

iäff (iäff i rimslut med aff *Al* 8879; med graff *ib* 9881, 10556), *n.* [*Isl.* ef] *L.* twifel. hafuin ther ängin iäff op a *Iv* 2174. vi throm wtan iäff *Ber* 54. throdhe biscopin vtan ieff oc twäkan thz wara wist oc sant *ST* 94. sagdhe visselika vtan alt iäff han vara lifwandis gudz son j himerike *Bil* 897. foor han vtan iäff til hymerikis glädhi *ib* 855. *KL* 184. *MP* 1: 46, 49. *Bo* 6, 42, 100, 138. *MB* 1: 109, 439. *Bir* 1: 391. *Ber* 45, 63, 74, 90, 91, 100, 128, 133. *Su* 413. *MB* 2: 402. är thz vtan iäff, at han hafdhe ey än seet gudh siälwan *MB* 1: 91. *ib* 323. — uttrycket utan iäff, för utan iäff, snarast ss rimfyllnad. alexander för vtan iäff wan them allom stridhena aff *Al* 8879. *ib* 9881, 10556.

iäfliker (iafliker), *adj.* *L.* trifvelaktig. i owissom ok iaflikom tingom *KS* 71 (175, 78). *Jfr* oiäfliker.

iägha (iagha *Fr* 2770; -adhe *ST* 525. iaga *Iv* 1824.

jaga: -ade *Iv* 22. -adhe, -adher), *v.* [*Mnt.* jagen] *L.* jaga, förfölja. eet rädhelikit diur vnicornis jäghade en man wth a en musa *Bil* 614. jagade the som flydde *Di* 22. *MB* 2: 21, 22, 233, 236. fran en stadh oc til annan jägadher *ib* 293. thänne ängil ok jak äptefölghiom ok jäghom (*insequimur*, *eftersträfa*) eet thing os astundelikit *Bir* 3: 424. — *intrans.* jägadhe äpther them *Di* 216. *ib* 219. een sa man iägha ok annan fly *Fr* 1869. — *särsk.* jaga el. förfölja vilda djur. karls jäghare jäghade hindena fram til ermetans hws *Bil* 751. bygntä til at iägä diwret *Va* 24. at iägha wildyur j skoghenom *ST* 322. swa som galne hwntha iägha oc skälla öma haara *Su* 119. vnderwan the samo bradh ther owinin hafdhe för iäghath i them faghra paradiis skoghe *MB* 1: 262. jak läter thik ena stundh iägha mik ther til at iak git(i) iäghat thik *Bil* 372. — *intrans.* reedh ij skogh at iagha *Fr* 2770. *ib* 60, 75. *Iv* 1824. — iägha äptir, jaga efter, förfölja. alexander iaghadhe äpte mz sit folk *ST* 525. *Jfr* äptir iägha. — *Jfr* foriägha, oiäghadher.

iäghan (jaghan), *f.* jagt. hanum tedhis j iäghan en hiortir *Bil* 372. ther han redh a jaghan *ib* 709.

iäghare (iaghare *Fr* 2790. jaghare: -in *Bir* 2: 54), *m.* jägare. skoghmän ok iäghara sendus wt at vedha leonit *Bil* 468. *ib* 751. *MB* 1: 262. *Bir* 2: 54. *Fr* 68, 2773, 2790, 2838. — iäghara hunder, *m.* jagthund. *Ber* 291.

iäkt (iakt *MD* 447; *Lg* 3: 286. iacht *ib* 283), *f.* [*Mnt.* jacht] jagt. redh konung pipping j iäkt *Va* 24. *ib* 25. *Di* 280. *Lg* 3: 198, 283, 286, 687. *MD* 447. gaa swa som i jäkth äpther hwngren *LfK* 83.

iäkt (iakt. jact. jagt *FM* 315 (1507). -ir. -ar), *f.* [*Jfr* *Nederl.* jacht] jakt, ett slags enmastadt, lättgående fartyg. en liten jact *BSH* 4: 5 (1471). en pram n jacther *FH* 4: 84 (1499). han togh sina jäkt oc wille ey bliidha *RK* 3: 1310. kong cristiern . . . kom till stocholm . . . bådhe mz skepp iackther och holek *ib* (sista forts.) 6011. *ib* 5987, 5998. the skip och iaktar *FM* 439 (1509). *ib* 315 (1507), 534 (1511). *Jfr* rodara iäkt.

iämaler (iamalder), *m.* [*Jfr* *Isl.* jafnaldri] person af samma ålder. han är min iamalder *Di* 58.

iämaldra (iämaldra), *adj.* [*Isl.* jafnaldra] jämnårig, lika gammal med. med dat. honum iämaldra *MB* 1: 24.

iämaldre? *n.?* lika ålder? — iämaldris make, person af samma ålder, jämnårig person. gingo the ower alla thera iämaldris maka *Lg* 3: 502.

iämaldrogher, *adj.* jämnårig, af samma ålder. mz andhra sina iämaldroghom skola systrom *Lg* 3: 279. *ib* 523.

iämber (jamber *RK* 3: 2424. jämmer *ib* 2292. jammer *ib* 1: 499. iämär *ST* 184. jemer), *m.* (*Fl* 353; *Iv* 4163; *ST* 184; *RK* 2: 4029; *MB* 2: 269) och *n.* (*Al* 3339; *MB* 2: 223, 293) [*Mnt.* jamer, jammer] *1)* smärta, sorg. swa mykin iämbir fik han tha *Fl* 353. hon hafde sorgh ok mykin jammer j sith hierta ok i sin hugha *RK* 1: 499. *Iv* 4163. *2)* elände. hade marsken sa there iember wist *RK* 2: 3188. *ST* 184. *3)* jämmer, det som är ömkligt. saa är thet wt pockat, skattat oc gest i thenne tiid . . . thet jemer är at höra aff then fatiga almoga, her dagliga indkomer oc

claga sin briist *BSH* 5: 11 (1504). 4) *det som är hemskt och förskräckligt, järkecken.* ropado innerliga til gudh. at swa vndirligit jämbir skulle them wändas j thz bätzsta (*in bonum monstra converti*) *MB* 2: 293. 5) *jämmer, klagan.* ängin tunga fulsighia kan aff thz iämber ok aff thz gall *Al* 3339. största iämbir oc önkwa war owir allan israels almogha *MB* 2: 223. *Iv* 905. *MB* 2: 269. *RK* 2: 4029, 3: 2292, 2300. the ropadhe baadhe jamber och wee *ib* 2424. — **iämbers kära (jammers käre), f. klagan.** *RK* 2: 938. — **iämbers nödh, f. olycka, skada.** tholikt är mykith iämbirs nödh *Iv* 4061.

iämberstund (iämira stunda (i rimslut)), f. sorglig stund. tha sagdhe margher man vali va ouer thenna iämira stunda thz han skal siwuka nidher til grunda *Fr* 2387.

iämborin (iam-), adj. [*Isl.* jafuborinn] jämbördig med, af lika god börd som. med dat. hanne iamborit folk *Bu* 511.

iämra (iämra: -ade *RK* 2: 6189. -adhe), v. [*Mnt.* jameren] jämbra sig. the bönder jämbra fast *RK* 2: 4026. *ST* 449. — **iämra sik, jämbra sig.** the jämbraðhe sich sara *RK* 2: 3997. *ib* 6189.

iämbrat (iämbrätt *RK* 3: (sista forts.) 5949. ämbrat *KL* 135, 191; *Bo* 91, 222; *Bir* 1: 84, 94, 366, 2: 14, 3: 61, 280, 381, 4: (Dikt) 220, 251; *LfK* 143. ämbraat *Lg* 814, 815), adv. [*Isl.* jafnbrätt] eg. lika hastigt. 1) *hastigt, plötsligt.* ämbrat nar han vänte halas. veet man ey af för än han är hädhan (*subito dum teneri putatur elabatur*) *Bo* 91. kom thaghan ämbrat var herra ihesus *ib* 222. widher at iak swa badh innerliga til gudh. fik iac ämbraat see eth största sken *Lg* 815. *ib* 808, 814. 2) *hastigt, snart?* the lagde åstadh oc komme iämbrätt för thetta land till stekeholms slott *RK* 3: (sista forts.) 5949. 3) *strax, genast.* ämbrat (*protinus*) festos hans sinor *KL* 135. ämbrat (*confestim*) tilburdhe hanna wili at styra sin likama äftir thera bläst *Bir* 4: (Dikt) 251. j thy ordeno afladh is iämbrat (*illico*) min son j mino lifue *Bir* 1: 28. tha syntis ämbrat (*illico*) sanctus iohannes baptista hanne *ib* 94. ämbrat (*statim*) syntis een jomfru for domsins säte *ib* 2: 14. the komo til hans iämbrat alle *Al* 3664. tha han sa sancta margareta . . . iämbrath girnadis han til hona *Lg* 546. *KL* 191, 193, 367, 391, 405, 417. *MB* 2: 386, 398, 409. *Bir* 1: 84, 3: 61, 280, 381. *MP* 2: 36. *Al* 5799. *LfK* 143. — **iämbrat som, konj. genast då, så snart som.** ämbrat som (*statim cum*) ovinin vmskipte vilian til got. skal han wardha gudhz vin *Bir* 1: 366. *ib* 4: (Dikt) 220.

iämbredher, adj. [*Isl.* jafnbreiðr] jämbred, lika bred. — *n. adv.* lika bredt. bredhlekinn xvij alna jem-breth offwon och nidan i bredhdenne *SJ* 144 (1446).

iämbyrdhogher, adj. jämbördig med. med dat. the honum til släkt iämbyrdhogh är *Fl* 165.

iämdigher, adj. lika stor. hwar thässe aln är iämdighir swa som vara ix alna *MB* 1: (Cod. B) 544. diäfla giordhu jemdighra vro ther som för j rom *Bil* 303. annat iemdighrit (för -dighirt) vndhers miraculum *ib* 289.

iämdrygher (n. -drykt), adj. [*Isl.* jafndrygr] lika dryg. thz brödh war oc iämdrykt minna som mera *MB* 1: 324.

iämdughande (iämdoghandis *MB* 1: (Cod. B) 544. ämdughande), adj. lika dugande, lika god. wy ärom ämdughande som i *RK* 1: 1018. *MB* 1: (Cod. B) 544.

iämdyghdheliker (äm-), adj. lika utmärkt el. förträfflig som. med dat. comodus war [ey] ämdygdheliker sinum fadher marco wtan at han en tima stridde faghren sigher aff thydiscum *Lg* 385.

iämdyr (iom-), adj. *L.*

iämerlika (iämmerlika. iämärlika. iämirlika. iämmerligä. jämmerliga. jammerlika *RK* 1: 568, 3961. iämmerlik (i rimslut) *Fr* 1023. iämmerlik (i rimslut) *Iv* 909. jammerligh (i rimslut) *MD* 9), adv. [*Mht.* jämmerliche] 1) *sorgligt, ömkligt, olyckligt.* ändadho thera liiff iämärlika *ST* 372. *RK* 1: 568, 3961. 2) *förskräckligt, ohyggligt.* syntis henna lykame swartir som kol oc iämmerlika skaptir *ST* 142. — *förskräckligt, förfärligt, högeligen.* läta hona iämmerlika ok sarlika flänghia ok slaa *KL* 315. j haffuen brotith swa jammerligh widh wan herrä *MD* 9. tha vardh han swa iämmerlika vreedh *Iv* 3437. hans näff war swa lankt och iämmerligä hwast *Pa* (Tung) 35. ropadho hökt oc iämirlika sara *Al* 10347. gret hon iämmerligä sare *Va* 35. 3) *jämmerligen, med el. under jämmer, bitterligen.* iämmerlika skre *Fr* 947. iämirlika lata *ib* 1474. *Al* 9490. iämmerlika ropandhe *Lg* 661. *KL* 390. *Al* 10366. tha öpte hon swa iämmerlik *Fr* 1023. the andro mondo i skoghin löpa oc swa iämirlika swa illa öpa *Al* 9350. gräto swa iämmerlika *Iv* 2839. grät hon iämmerlika (*amarissime*) *Bo* 211. badhe arma swa ok rika kändhe them swa iämirlika *Fr* 1476. hon reeff sit haar swa iämmerlik *Iv* 909. — (?) sik jämmerliga (för innerliga?) ouer thöm barmande *Lg* 3: 560.

iämmerliker (iämmerliker. iämirliker. iämmerligh. jemmerlig. iämmerlighen. iämmerligh: -ligha *MB* 2: 219. gämirlik. iämmerliker. jammerliker: -lika *RK* 1: 1786, 1797), adj. [*Mht.* jämmerlich, jämmerlich, gämmerlich] 1) *ömklig.* laa ther vtan andha oc iämmerlighen (*miserabilis*) *MB* 2: 83. 2) *svår, förskräcklig, förfärlig.* then jammerlika nödh *RK* 1: 1786. *ib* 1797. *MB* 2: 219. ther saa han rikt hof ändas mz iämmerlike striidh *Bil* 686. fik thz leon . . . ena swa iämmerlika vnd *Iv* 3432. *Al* 2778. jemmerligt forderff *BSH* 4: 14 (1471). herren . . . giordhe stoor wndir oc iämmerligh thing (*signa magna atque portenta*) *MB* 2: 196. sagho gämirlik qwinno flokka *Al* 5589. 3) *jämmerlig, jämrade, klagande.* venadhe sik mz iämmerlik lata *Fl* 376. hon öpte mz swa iämmerlik graat *Fr* 949. iämirlikt skri *Al* 5297. *ib* 3411. *Fr* 2390, 2393. *Lg* 661. — *Jfr* fuliämmerliker.

iämfagher (iamfaghar), adj. [*Isl.* jafnfagr] lika fager. siunda daghen var hon iamfaghar ok fri som första *Bu* 511.

iämfaster (jam- *Bil* 80; *PM* LX. iämp- *Al* 3296, 3302), adj. [*Isl.* jafnfastr] hel, full. i tidsbestämningar. grät iäm fasta sex dagha *Gr* 289. j the jamfasto try aaron *PM* LX. — *n. adv.* lika mycket. hon . . . frös iämfast som hon för bran *Bil* 543. *ib* 80, 81. *MB* 1: 25. *Al* 3302, 3892, 6734. swa fast macedones sik gladde iämpfast stodho the persi rädde *ib* 3296. mädhan folkit ropar ä iämfast *MB* 1: 402.

iämfatöker, *adj.* lika fattig. af naturo. som alla hit födde ok alla häpan före iäm fatöka *Bu* 153.

iämfromber, *adj.* lika förträfflig som. med *dat.* toco . . . vespasianum til römskan keysare . . . aff litlu folke föddan ok tho hwarium första jämfroman *Lg* 310.

iämfrökin (äm-), *adj.* *L.*

iämful, *adj.* lika liderlig. hænna nyio döttrum jemfulum som thera modher *Bil* 425.

iämfulder (iam- *L.* ämfuldhir *MB* 1: (Cod. B) 559), *adj.* [Isl. jafnfullr] *L.* lika full, lika stor, lika mycken. togh iämfullan skiptis lot *MB* 1: 258. innan them rättom som fram komo, tha rättis ä iäm-fult fore beniamin som fore andra twa *ib* 246. *ib* 288, 289, (Cod. B) 559.

iämfulkomin (iämfulkomen. iamfolcomin), *adj.* lika fullkomlig. än þo at huaro at þe andre sen äldre at aldre ok iamfolcomne at dygh ok viti *Bu* 194. aldre magho diäffa nakar thing iämfulkomen göra som gudh siälfwer *MB* 1: 291.

iämfulkomnelika (iämpnfulkomnelika), *adv.* lika fullkomligt. är mannen lottakande aff thässe fulkomnilse, tho ey iämpnfulkomnelika som ängelin *MB* 1: 78.

iämfädhra (iamfädra *Bil* 84), *adj.* sin fader jämlik. thz är faders naturlik astundan, at son wardhe iämfädhra *MB* 1: 33. *ib* 494. *Bil* 84. *Lg* 1027.

iämfäghin, *adj.* lika glad. han bodhe mz hænne j kotkarls gardhe jämfäghin som j riko fädherne *Bil* 617.

iämfödder, *adj.* lika född, på lika sätt *el.* i lika mån född. alle äre iämfödde aff adam *MB* 1: 134.

iämför, *adj.* *L.*

iämföra, *v.* *L.*

iämföre (iam- *L.*), *n.* *L.* delning i jämgoda delar. by . . . dömpdher til iämföres oc rättha sool-skipte *FH* 3: 112 (1447).

iämförilse, *n.* *L.*

iämförsi (iam-), *f.* *L.*

iämgamal, *adj.* [Isl. jafngamall] lika gammal. han är honum iämpn sinom fadher at guddominom, oc iäm-gamal *MB* 1: 19. wärlidina skapadhe han . . . gambla oc tho ängaledh iäm gambla som sik siälwan *ib* 33.

iämgen (iam-. iom-. äm-), *adj.* *L.*

iämilder (iam-), *adj.* *L.*

iämgiärna (iämgera. iamgera. jamgera. iämpgärna *MB* 1: 179), *adv.* [Isl. jafngjarna] lika gärna. wi thiänadum gerna (thinom) foreldrom . . . ok iamgera thik en thu ware ey gudhi fragangin *Bil* 593. *MB* 1: 179. at han wille synda mz andre iämgera, som wara mz sinne, än hon ware ey näär *ib* 330. haffdo bade jamgera seet at annar skulle radha som han *RK* 1: 2211.

iämgladher, *adj.* [Isl. jafngladr] lika glad. *MB* 1: 430.

iämgoßer (iam- *L.* iom- *L.* iämp- *MB* 1: 112; *Al* 6410. äm- *L.*; *MB* 1: 167; *Bir* 3: 96. *n.* iämgot. ämgot *Bir* 3: 96. ämgut *SR* 48), *adj.* [Isl. jafngóðr] 1) jämgod, lika god, lika förträfflig. lät annat (s: kar) göra iämgot at väkt *Bil* 579. gudh skapadhe alla siäla sänder mz änglum, oc alla iäm-godha *MB* 1: 76. *Bir* 3: 96. *Al* 6410. födde gudh ewerdhe-

lika vtan ophoff sin signadha son, iämgodhan som sik siälwan *MB* 1: 32. *ib* 33, 112, 167. 2) lika god, lika värdefull. sadhe konungx dotter wara jämgoda som alt rikit *Bil* 732.

iämguhliker (jam-), *adj.* lika gudfruktig. *Bil* 581.

iämgåver, *adj.* *L.*

iämhardher, *adj.* [Isl. jafnhardr] 1) lika hård. hafdhe han iämhardha waaror oc tungo som nw hawa annor diwr *MB* 1: 83. 2) lika hård, lika förkärdat. pharao war iämhardher som för *MB* 1: 304. *ib* 297.

iämhardhliker (jäm hardeliker), *adj.* lika hård, lika svår. iak fik aldrigh ij minnä tiidh jäm hardelik en lithin stridh *Ic* (Cod. B, C) 5042.

iämharmsfulder (iam-), *adj.* lika full af harm, lika harmsen. moperen gik iamharmsful päpan som pit *Bu* 504.

iämhemelika, *adv.* lika förtroligt. at gudh siälwer talar iämhemelika widh hona som widh moysi *MB* 1: 397.

iämhemeliker, *adj.* lika förtrolig, lika förtrogen. sins lifs prouadhum ok forwinnum (för forwunnum) forradharum gaff han . . . jemhemelikan winskap ok samwäru som för *Bil* 320. — lika förtrogen med. med *dat.* fiska äre ey iäm hemelike oc ey iäm nyttoghe mannenom, som annor diwr *MB* 1: 474.

iämhetelika (jamhetelica), *adv.* lika varmt. the älskadho han jamhetelica *Bir* 2: 137.

iämhiärteliker (iämpn hiärteliker), *adj.* lika hjärtlig. ij mina dagha iak aldre sa iämpn hiärtelik kär amur *Fl* 1528.

iämhughadher (jämhoghadher. iämpn hughadher: -hughadhan *Bir* 4: 333; *MP* 2: 76), *adj.* [Isl. jafnhugaðr] jämn till sinnet, lugn. gör han jämhoghadhan (*animæquiores*) at thola tilkomande ok aliggiande ond thing *Bir* 3: 374. *ib* 4: 333. *MP* 2: 76.

iämhughlika (jäm-), *adv.* 1) med jämnmod. jämnhughlika (*æquanimiter*) bärande thera vanskilse *Su* 444. 2) med lika sinnelag? halt iämhughlica oc alt ens lica i thinom hugh. thän som thik loua. ok thän som thik lasta (*æquanimiter et æqualiter tene in animo tuo laudantem et vituperantem*) *Bir* 4: 418.

iämhögheliker, *adj.* lika hög, lika stor. iemhögelik ära *Iv* (Cod. B) s. CLX.

iämhögher (iam-. jam-. *n.* -höght. -hökt), *adj.* [Isl. jafnhær. *N.* jamhøg] lika hög, jämnhög, i jämnhöjd (med). til thenna altara wille ey war herra at wara trapper, eller opganger, vtan altaren skulle wara iämhögher (*näml. med den offrande*) *MB* 1: 494. — med *dat.* sa en lugha ganga fra iordinne jamhöghan himnom *Bil* 602. — med *prep.* vidh. hofdhagerdhin war iämhögh widh bulstrin *Lg* 3: 204. — *n. adv.* 1) lika högt. jämhökt haffuandes hwffudhet som fötrene *Lg* 3: 389. — i jämnhöjd med. med *dat.* jamhöght bådrom muromen *KS* 86 (210, 94). 2) lika högt, lika högljudt. suarar iam höght som þe spurþo *Bu* 197.

iämilder (iämpn ilder), *adj.* [Isl. jafnillr] lika ond. thenne war iämpn ilder oc ogudhliker allan sin alder som hans fadher war tha han war vnger *MB* 1: 7. mange ille män äre tho ey iäm ille, som andre wärre män *ib* 432.

iämilla (iämpn illa), *adv.* [*Isl.* jafnilla] *lika illa*. iosep rädhis, at the hawa giort iämpn illa widh beniamin som the willo för göra widh han siälwan MB 1: 243.

iämiämn? *adj.* — *n. adv.* iämiämt? (ämiamt), *L.*

iämka (jänka. jänkä. jäncke. jängke *BtFH* 1: 282 (1508). **jempka**. iamka *L.* -adhe, -adher), *v. L. eg. jämma, utjämna.* 1) *jämka, moderera.* wij . . . welja at fogtene häredzhöfdingane vi bönder oc vi landbo af hwart häredh scola jemka for:ne gerdh effter ty som hwar formaa *BSII* 3: 45 (1452, *nyare afskr.*). 2) *inrätta.* alt sith liwerne iämkaðhe hon swa matelika, at thz war allom til dygdhelikit äpte-döme *Lg* 3: 501. 3) *afpassa, bestämma.* then timan skal abbatissan iämka oc maata *Bir* 5: 43. 4) *öfverskomma.* iämkaðhe iak met mynom magh andirs ath hwat han hadhe kosthwarth vppa mynne dottir . . . ther a mothe sculdhe han swa mykit meer behaldha i lösöromen *FH* 3: 100 (1447). — *uppgöra, afgöra, bestämma.* hwad wi them j millan om forser:ne godz midlande ok jempkande warde *FH* 5: 84 (1482). tha wi thetta swa som forscriffuit staar offuerwegit ok jempkat haffdom *ib* 85. 5) *fördela.* at jänkä och skiffte det them millan som oskiffit är *BtFH* 1: 135 (1506). ath skiffte och jäncke them millan bad fast och löst *ib.* *ib* 142 (1507), 154 (1507), 163 (1508), 165 (1508), 174 (1506), 202 (1509), 233 (1510), 239 (1507), 249 (1506), 250 (1506), 255 (1507), 256 (1507), 259 (1507), 264 (1508), 269 (1508), 278 (1509), 282 (1508). at jänkä och skiffte theris wtmarker effter bryst jordh och krok tal *ib* 286 (1509). *ib* 298 (1509). at skiffte och jänka them millan *ib* 299 (1510). — *refl. iämkaðs,* 1) *jämnas, utjämnas.* iordhin tok al til at iämkaðs oc vardha slät swa som heedh *Gr* 298. 2) *vara el. varda jämlik med.* med *dat.* hon wilde iämkaðs (*coequari*) gudhi *Bir* 4: (Dikt) 232. — *Jfr oiämkaðher.*

iämkalder (ämkaalder), *adj.* [*Fnor.* jafnkald] *lika kall.* hon (källan) är ämkaald (*Cod. B* iämkaald; *Cod. C* jäm kall) som annar iis *Iv* 355.

iämkan (jamkan. jempkan), *f. L.* 1) *jämknining* (af *arfslotter*). huilkin lutar, sum mishalldin er aff þessum, þa liggar asmopabopahult til jamkan fört *SD* 6: 180 (1350). 2) *bestämmelse.* thän time wari j abbatisse oc confessoris iämkan ällir skipan *Bir* 5: 41. 3) *uppgörelse, delning, skifte.* göre ene kerlige sämie ok jempkan millan them. om wiike gard. nynäss . . . ok engelsby. huilke till thenne tiid haffue warit them j millan obytthe *FH* 5: 84 (1482). *ib* 85.

iämkning (iänkning. jänchningh), *f. uppgörelse, delning, skifte.* kom iak . . . till en iänkning ok venliget skiffte medh . . . erich åbiörnsson *FH* 1: 46 (1477 *nyare afskr.*). dömdes en reth jänkningh wtöffuer alle pickäierffui by om skogh ok wtmark som oiänkat är them millan effter ret rekänskap och xii^a ranzacan *BtFH* 1: 132 (1506). dömdes en reth jänchningh imillan henric henricsson sexinemi och lauri henricsson kutila epter theris broder *ib* 152 (1507). *ib* 227 (1509). dömdes en ret iämkningh millan henric riduala och oleff eskilson kangis mz flere theris syskane at skiffte broder broderdel och syster systerdel *ib* 229 (1509).

ib 258 (1509), 264 (1508), 266 (1508). — *Jfr skiuts-iämkning.*

iämkristin (iämp-. iam-. jamn- *KS* 64 (159, 70)), *adj. och subst. m. (afgjordt adjektiva former: obest. form ack. sing. m. iämcristnan Bir* 3: 378. **iämkrisnan** *Ber* 50. *best. form. ack. sing. m. iämcristna MB* 1: 460, *hvilken form dock kan föras till en substantiv nom. iämkristne. afgjordt substantiva former: dat. sing. iämcristne Bo* 103; *MP* 1: 165; *Bir* 1: 238; *ST* 5. **iämperistne** *MP* 2: 100. **iämkrisne** *Ber* 50. *med art.: gen. sing. iämcristinsens Bo* 142. *dat. sing. iämcristnanom ib* 139 *måste, om det icke är skriffel för iämcristne-nom, antagas förutsätta en nom. iämkristne*) [*Isl.* jafnkristinn, *adj.*] *L. jänkristen, medkristen, medmeniska, nästa. thätta laghit (Moses' lag) wisadhe hulkaledhis gudh sculde älskas ok iämkristin Bir* 4: (Dikt) 239. *älska . . . sin iämkristen swa som sik siälwan KL* 105. *henne bör älska gud ouir al ting oc sina iämcristna swa som sik siälwa MP* 1: 205. *skal man alzenkte älsca vtan gudh oc sin iämcristin for gudz skuld Bo* 65. *thz som thik oc thinom iämcristne är nytte-liket ib* 103. *han hafdhe mykin kiärlek til gudh ok rättan jämpnad til sin iämcristin Bil* 862. *til wan nästa oc iämcristna äre wi skylloghe at hawa os wäl MB* 1: 460. *til iämcristins (proximi) nytto Bir* 1: 292. *han drap sin iämcristin (proximum) owiliandis MB* 2: 53 (*öfvers. af Jos.* 20: 5). *sin iämkristin skadha Al* 6316 (*Dindimus till Alexander*). *ib* 6405. *KL* 238. *MP* 1: 4, 23, 165, 2: 100. *KS* 64 (159, 70). *Bo* 139, 142. *Bir* 3: 378, 5: 141. *ST* 5. *Ansg* 243. *Lg* 823. *Ber* 2, 15, 35 o. s. v.

iämkläder (iam-), *adj. L.*

iämkyrnis män (iam-. iämp-. iämp-), *m. pl. L.*

iämklär (iam- *Bu* 504. *äm- RK* 1: 369. **iämklär**), *adj.* [*Isl.* jafnkær] 1) *lika kär.* haf jäm kära thom som thik lofwa ok thom som thik lasta *Bir* 3: 460. — *med dat.* mit bäzta barn. mik iämklärt som min öghon *Bu* 504. *RK* 1: 369. — *lika kär som. med dat.* hafdhe thre wini. en kärare än siälffuan sik. annan iämkläran sik. tridhia minna käran *Bil* 615. 2) *lika kär (i), lika älskande. med dat. el. prep.* at. han war them allom iämklär älskadhe ey en fore annan säär *Al* 4918. *tha war engin bälde, vtan hwar iämklär at androm som sik siälwom MB* 1: 100.

iämlaghkomin (ämlaghkumin), *adj. L.*

iämlangde (iam-), *m. L.*

iämlange (iam- *L.*), *m.* [*Fgutr.* iemlangi. *Jfr Isl.* jafnlengd] *L. eg. lika längd, lika tidslängd; den tid eller dag på följande året efter det något skett, då lika stor del af året förflutit, som på den dag hvarifrån tiden räknas, årsdag; ett års tid. Jfr Schlyter, Ordbok s. 329. hawi han loff at lösa innan iämlanga MB* 1: 374. *ständer hwsith olöst ower iämlanga ib.* *sidhan iämlange war lidhin ok wtgangin fra hænna pinu dagh ok til hænna höghtidhis (rättadt af samma hand till: aartidha) dagh Bil* 429. — *år. saturnus gör sin iämlanga swa langan som ärw war xxx aar MB* 1: 65. *ib* 66. *faar ey wärlden alla sina iämlanga fulla ib* 313. *en tima om iämlangan ib* 488. *siäx aar skal thu qwista thin wingardh, oc samansauka frwkt oc*

affwäxxt a siwnda iämlanganom skal iordhin liggia qwar *ib* 372. *ib* 383, 389, (*Cod. B*) 528, (*Cod. B*) 533, (*Cod. B*) 550 (*på sistnämnda tre ställen motsvaras ordet af ar i Cod. A*). skal hon föra mz sik til gudz hws thäs iämlanga lamb (*agnum anniculum*) *MB* 1: 361. — *Jfr* **halflämlange**. — **iämlanga dagher** (*iam- L. iämlinga dagher*), *m.* [*Jfr Isl. jafnlengdardagr*] *den dag då ett år förlidit, samma dag följande år, årsdag*, epte iämlanga dagh (*efter ett års förlopp*) waro badhin hans been iamtröst *Bil* 424. lätho han rike radha . . . til iämlangha dagh *ib* 616. jak skal ater koma til thik a iämlanga dagh *MB* 1: 189. ther fölghe-er äpter mykin nödh iämlinga dagh then vissä dödh *Fl* 1061. at iämlanga dax thima (*ett år derefter*) . . . kom han atir *Bil* 456. — **iämlanga mot** (*iam-*), *n. L.* — **iämlanga offer** (*iam-*), *n. L.* — **iämlanga ping** (*iam-*), *n. L.*

iämlanger (*iämp-*), *adj.* [*Isl. jafnlangr*] *lika lång*, *nw* är iämplant dagh ok nat *Al* 5652. — *n. adv. lika långt*, iämplant är hon (*jorden*) hwars weyna fra himilin *MB* 1: 40.

iämlika (*-adhe*), *v. jämna. med ack. och dat.* jämlikade (*coæquavit*) thz iordhenne *MB* 2: 90.

iämlika (*jämlike. iämplika. iämpnika MP* 2: 110. *jämpnika Bir* 3: 6. *iemlicha. iämligha MB* 2: 227. *iämliga ib* 22. *jämliga Lg* 824. *jemliga SJ* 241 (1455). *jempligha. jamlika KS* 81 (199, 88); *RK* 1: 228; *PM XXVIII, LI, 1, 15. iamliga L. jamlighe BSH* 4: 345 (1503)), *adv.* [*Isl. jafnliga*] *L.* 1) *jämt, lika*. thetta likamlika syninna pund ok andelika syninna . . . skal ey iämlika (*æqualance*) wäghas *Bir* 1: 237. thet scal hon kärlicha oc iemlicha mellan thera skipta *VKR* 27. *Bir* 3: 6. *MP* 2: 110. *Lg* 824. *MB* 2: 22, 227. 2) *billigt, rättvist*. tholikin mäle ey iämlika (*æque*) *Bir* 1: 239. 3) *lika, lika mycket, i lika hög grad*. aff jämlike mykle jordh *FH* 3: 151 (1450). bredden xj (11) alna jempligha oppa badha sidhor *SJ* 232 (1454). *ib* 241 (1455). ey giffuis allom iämplika for thy at j ey alla iämlika widhertorffwin *Bir* 5: 3. iak älskar idhir alla iämlika *ib* 1: 376. huat thin dottir star hällir j jomfrudom älla j hionalaghi thz är mik jämlica thäkelikit *ib* 2: 138. *MP* 2: 53. *Ber* 14, 16. 4) *jämt, ständigt*. fyoghärtaan rapmän. som iämlikä skulu vara *SD* 5: 638 (1347). the skulu jamlika i wapnom wara *KS* 81 (199, 88). *MB* 1: 172. *RK* 1: 3628. *Su* 244. *PM XXVIII, LI, 1, 15. BSH* 4: 345 (1503). fastadhe hon i watn oc brödh fran hálga kors dagh om hösten, oc til paska dagh, oc thz giordhe hon i thry aar jämlika (*på lika sätt?*) *Lg* 3: 402. alt iämlika, *se alder, adj.*

iämlike, *m. jämlike, like. Su* 173, 295.

iämliker (*jamliker. f. jamliken PM XXXVIII. n. iämlikt Su* 173. *jämpnlikt ib* 288. *iämliket Lg* 3: 406. *jämlichit*), *adj.* [*Isl. jafnlíkr*] *L.* 1) *jämlik, fullkomligt lika*. iämlika äre twäggia hiona siäla om alla sina natwra *MB* 1: 131. han skildhis aldrik fran gudhi fadher ok then helgha andha . . . vtan bleff jamliker i waldeno äronne ok nadhinne *JP* 159. — *jämlik, fullkomligt lika med. med dat.* ville han thän sama iämlican sik göra i sino rike *Gr* 264. *Su* 88, 173, 288. — (*i sitt beteende*) *lika (mot)*. *med dat.* till at straffa syndhena war han allom iämliker *Lg* 3: 269. 2) *billig, rättvis?*

thet som jämlichit ma wara *FH* 2: 124 (1440). 3) *stän- dig*. jamliken skälffwo soth *PM XXXVIII. Lg* 3: 406.

iämlikis (*jämpliges*), *adv. lika*. är sami tomp-ten epter gambla alnenne xxj (20 1/2) aln langh xiiij (14) alna bredh jämpliges oppa badha sidhor *SJ* 226 (1453).

iämlius (*jamliws*), *adj.* [*Isl. jafnljóss*] *lika ljus. Bil* 602.

iämlänge, *adv.* [*Isl. jafnlengi*] *lika länge. Bil* 604. the thry ganga all iämlänge om kring hwar om sin himil *MB* 1: 62. lifdhe aldre nakar man i thässe wärld iämlänge som adam *ib* 2.

iämmaki, *m.* [*Isl. jafnmaki*] 1) *jämlike*. mz minom iäm makom i aldre (*sodalibus coæquis*) *Su* 74. 2) *make, äkta make*. swa som turturdufuan, mystom synom jemmaka, alder befatar sik mz androm *Lg* 3: 536.

iämmangir (*iämp-. äm- L.*), *adj. pl. L. lika många*. beniamin gaff han särdelis thryhundradha stora silffpäninga oc fäm par klädher, oc iämpmanga pen-inga, oc par klädher sänder han sinom fadher *MB* 1: 251. iämp mange föddos tha män som konor, oc iämp manga qwinnor som män *ib* 115.

iämmarghir (*iam-. äm-*), *adj. pl. L.*

iämmykin (*iämpmykin. iam- L. iom- L. äm mykin: äm mykit MB* 1: (*Cod. B*) 551. *ämmykin: änmykit (för ämmykit) Lg* 3: 7. *ämykyn: ämykyt Bir* 2: 169), *adj.* [*Isl. jafnmikill*] *L. lika mycken, lika stor*. iämpmykin wardher thiin affkömd *MB* 1: 182. hawa iämpmykith wald som gudh siälfwer *ib* 51. iämmykith war fore at göra frödh som vsalt myg *ib* 296. *ib* 112, 248, 324, (*Cod. B*) 551. *Bir* 2: 169. *Lg* 3: 7.

iämmäktogher (*iämpmäktogher*), *adj. lika mäktig*. the waro iämpmäktoghe som thu *Al* 1379.

iämmälunger? (*-ar*), *m. = utmälinger*. läto saman koma alla mästa iämmelungana (*Cod. Bil wt mälingia* 235) *Lg* 985.

iämn (*iemn. iämpn. jempn. iamn. jampn. jäfn VKR* 79. *n. iämt. iämpt. jämpnt. iamt. jampnt. iapmth*), *adj.* [*Isl. jafn*] *L.* 1) *jämn, slät*. a jämpne jordh *Bil* 803. han kauar . . . iamna näsa (*nares æquales*) *Bu* 204. — *i ortnamn.* vltra montem dictum jampnæbiærgh *SD* 2: 23 (1287). 2) *jämnhög med, i jämnhöjd el. jämbredd med. med dat. el. prep. vip.* tornet böge sik som bugha nip tel iorþ. sua at baþe ända varo iamne iorþene (*Bil jämne vidh jordhinna* 972) *Bu* 173. 3) *lika, enahanda, oföränd- derlig, samme*. i alzsköna maalom skal wara iämpn domber ower wtläntzskan oc inläntzskan *MB* 1: 372. widh iämpnan sidh wara *Al* 7136. all tiidh iämpn i hugh oc sin som annor nöt *ib* 7137. *ib* 7143. ey lifwer länger en än annar swa är war dödhher iämpn ok sanner *ib* 6152. wi hafwom thz ä wist ok iämpt *ib* 6147. 4) *lika, lika stor*. skulu the . . . vpbära till iämpt skipte alla vtskyller *DD* 3: 237 (1496). af allom guz apostolis. som hafpo iamt vald af gupi *Bu* 99. haua ey alla jämpna (*æqualem*) pino *Bir* 2: 17. *ib* 53, 3: 75, 451, 4: 36, 37. *VKR* 79. värld goz äghir allom widhir- thorftelicom vara almänelikit oc jämpt (*æqualia; lika mycket tillhörigt*) aff kärlek *Bir* 2: 284. — *med prep. viper.* wi hafum gifit ware systor . . . fullan broþur-

lut oc jamnan wipar os *SD* 6: 180 (1350). sagdhe hans lön wara iämpn widh gregorij paua lön *Bil* 715. *MB* 1: 257. synda giäld fore adams synd war ey wäghin iämpn widh hans synd *ib* 140. egh seer iak at vaar fatikdombir gitir varit iämpn (*æquiparari*) vidhir hans fatikdom *Bo* 128. 5) *lika, jämlik, jämgod*. takin atar gul ok stena iam (*för iamn; jämgoda el. af lika värde med dem som*) i gupi gauin *Bu* 153. än alle män hafdhe iämnir wordhit födde at mykilikhet oc starklek *MB* 1: 100. förste daghin oc siwnde the skulo wara hülghaste oc iämpne at höghtiidh *ib* 308. the äru alle iemne at waldum gudz apostoli *Bil* 295. the thre persone waro ok äru j allom thingom iämna *Bir* 4: (*Dikt*) 215. han skop os alla iämpn ok liik *Al* 6402. the gafwo ower herra sin wille iämpne wara alle som swiin *ib* 1592, *ib* 6400, 6407. *Bir* 2: 138, 3: 425. *ST* 462. öfra thingin hafwer han til glädhi jämno thingin (*æqualia*) til kompankap *Ber* 214. atirgiälla jämpn (*æqui pollentia*) ordh älla värre *Bir* 2: 61. — *med dat.* han föddis vp j fadhurs gardhe mz sinom brödher drotningena syni sic jemnum at aldre *Bil* 300. thw äst gudz son jämpn (*coæqualis*) gudhi fadhir *Bir* 2: 319. *ib* 1: 167, 2: 289, 3: 300. *MB* 1: 18. *Lg* 588. huat nw tässin wmwändilse syntis meere wara, än aldra tinga skapilse, ällir oc mindre, ällir oc allaledhis thenne iämpn *Su* 269. — *med prep. vip.* byghde wp stadhin swa godhan. at han dömdis jampn widh siälft rom *Bil* 569. iämpn vidh sin fadhir *Bo* 184. *Bir* 2: 323. — *med prep. mäh.* jämpn arwinge (*lika mycket ärfeande*) . . . meth joan bondason *SD NS* 1: 103 (1402). 6) *om ord: som gifver till känna jämlikhet, som brukas mellan likar.* kunugen vredes wipar. at han ta[la]pe iamn orp (*de pari*) wipar han *Bu* 189. *Bo* 84. thu wil . . . tala mz mik mz iämpnom ordhom ok wara min liik *Al* 2098. 7) *jämn, lika mot, opartisk, rättvis, billig.* gudh ther wägher mz jempne wikt *MD* 386. iämpn mälningh *MP* 2: 110. läggiä vndyr iämpnä hand (*i opartiske mäns vård*) *SD* 5: 280 (1344). iämpn domare skyldom oc oskyldom *Lg* 1003. han skal . . . wara jämn ok rätwis i domom ok rästom sinom *KS* 78 (193, 86). *Bir* 2: 174, 190, 3: 6. hurw är gudz domber iämpn om mantzens ärwodhe *MB* 1: 134. syntis them thz badhom iämpnt *Al* 8075. thychte oss . . . rät likt oc jampnt wara *SJ* 54 (1441). — *tillbörliq.* ey är os iämt at forlata guz ordh *KL* 142. 8) *om sinnesstämning: jämn, lugn, sansad.* formatto the ey mz iämpnom hugh (*æquo animo*) thola ordhin vm hans bortfärdh *Bo* 244. 9) *jämn, fall, hel (så att intet öfrerskjuter el. understiger).* j gaar var thz iämnom arom (*d. v. s. årsdagen*) at i giordhin mik . . . största vyrdhning *Bil* 916. alt egipto land grater iacob iämpna siwtighi dagha *MB* 1: 269. *ib* 270. *SD NS* 1: 639 (1407). *RK* 2: 2934, 5194. *SO* 203. *MB* 2: 383. — *n. iämt, adv.* [*Isl. jafnt*] *L.* 1) *jämt, i jämn ställning el. yta.* then tiidh iapmth ligger hoffuudh oc foth *MD* 19. 2) *lika, på enahanda sätt.* at lifwa som os lyster bäzst . . . oc ey swa iämpnt som diwr the willo *Al* 7132. ängin thera förre sa swa iämpnt twa riddara mällan ga *Iv* 5000. 3) *jämt, lika, lika mycket.* skipta chanaan land iämpnt mällan sik *MB* 1: 419. *ib* 421. ey ärwodha tho alle iämpnt *ib* 134. af himiltuglom. som allom skina iamt

rikom ok fatökom mannom *Bu* 153. alt thiänar honom iämpnt swa lint som strijt *Bo* 66. reth som jämpnt var dagh och nath (*i skymningen; jfr lika, adv.*) *RK* 2: 4926. — *med prep. vip.* godh gerninga hulka tho ey wogho iämt widhir syndena *KL* 85. 4) *lika, i lika grad.* thee göra iämpnt ofta vrätt som rätt *SD* 5: 383 (1344, *gammal afskr.*); *jfr iämopta.* 5) *rättvist, billigt, tillbörliq.* mz wiisdom han thz iämpnast dömd *Al* 4914. 6) *på passande el. lämpligt sätt, lämpligt?* hwilkin bäst weet . . . hwad thöm nyttast oc iämpnast koma ma *BSH* 1: 188 (1386). som for:de systra clostre betzt ok jampnast til nytto koma kan *SD NS* 1: 545 (1406). 7) *med jämnmod, lugnt.* thu skalt . . . lata thik iämt koma (*æquanimiter sustinere*) thz ont thik görs *Su* 416. 8) *väl, noga?* i haffwin ider ey jämt vmskudat *RK* 1: 2089. thu thänk thik ginom förre iämpnt hwru thu komber hingath swa at thu aff os ey skadha fa *Al* 4692. thu skodha thik wäl iämpnt ok likt *ib* 4796. 9) *jämt, noga.* hans höffuismansdöme wardher nw i aar som jämpneth xi aar *RK* 3: 2465. — *jämt, precist, alldeles.* hwlka atta march, som göra jämpnt ena lödhogha march *FH* 2: 37 (1414, *nyare afskr.*). loth vpp . . . sin eghadele i thet stenhuss vpa swarte brödra gathu . . . som war iempt helften som fornempde hinrek tilhörde *SJ* 294 (1461). jempt halfft saa mokat honom bör haffue *ib* 385 (1472). 10) *öfver allt, helt och hållet.* at malata likn är gangith mz skinanda lite iämpnt fra iessa oc til ilia (*operuerit omnem cutem a capite usque ad pedes*) *MB* 1: 362. 11) *jämt, ständigt.* himbla krapter wräker aldre weyna iämpnt fra sik allan söör oc oren thing *MB* 1: 40. *Al* 2256. iempth ok sampt *Gers Frest* 20. iämpnt ok altidh *Gers Ars b* 3. alt iämt, *se alder, adj.* 12) *långs åt, ut med.* drogh iämpnt the öö *Al* 8819. — *iämt a, prep.* jäms med. lengden aff sama tompen offuan jordhan jämpnt a gatan *SJ* 192 (1450). — *iämt af, prep.* i jämbredd med, vid sidan af. gaan hiith til wägginna jämpth aff minne säng *JP* 54. — *iämt vidh, prep.* i jämhöjd med. lagdhe prestin sina handh appa wäggena jämpnt widh hænna hofwdh *JP* 54. — *Jfr ful-, iäm-, mis-, o-iämn.*

iämna (iämpna. jamna. iampna *L. -adher*), *v.* [*Isl. jafna*] *L. jämt dela.* effte allo py warum winum oc warum frändum pykkir jamnat (*kan fattas ss ack. sing. af iämnaper, m.*) wara mällan war *SD* 6: 180 (1350). — *refl. iämnas,* 1) *iämnas, ut-jämnas.* jordhin tok al til at jämnas oc vardha slät *Gr (Cod. D)* 392. 2) *vara el varda jämlik el. jämgod med. med dat.* sinom iuirmannom wil han jämnas *KS* 36 (93, 38). 3) *jämföras, förliknas (med).* med *prep.* vidh. wardh swa mykin wäxter alzskona korns, at iämpnas matte widh sanden a haffstraudinne *MB* 1: 239. *ib* 296.

iämnaper (iämpnadher. iamnaper *L. iamn-adhr. iampnaper L. ack. -adh. -ath. -at*), *m.* [*Isl. jafnaðr*] *L.* 1) *jämlikhet, likhet.* hwar som ängin forsmar annan mz opbälde, ther är iämpnadher manna mällan *MB* 1: 100. aff naturinna jämpnadh skal huar forman ödhmiuka sik *Bir* 3: 148. egheligheth hwilken . . . syndersliter almennelikin jämpnath *VKR* 74. *Bir* 4: 29. 2) *jämn el. lika fördelning, sätt för*

utdelning. aff iämpnadhenom j maatenom *Bir* 5: 31. widh thenna fornämpda iämpnadh oc maato skulu oc brödhrene staa allaledhis *ib* 32. 3) *jämt el. rättvist förhållande, rättvisa, rättfärdighet, billighet.* the älska hylzt kärlek ok iämnadh i samwaru sinne *KS* 76 (188, 83). thz kan ey giärnt warda kärlekr mällen rika herra ok fatökt folk, ty at ther är ängin iämnadhr (*proportio*) tera mällom *ib* (189, 84). *ib* 19 (48, 21). annor rätvisa är thön han skal haura, thz är rättr jamnadhr manna mellom (*Justitia . . . æqualis est quædam virtus specialis, per quam redditur cuique quod est bonum, id est quod sibi debetur*) *ib* 31 (79, 83). effte allo þy warum winum oc warum frændum þykkir jamnat (*kan fattas ss part. pret. ack. sing. n. af iämna*) wara mällan war *SD* 6: 180 (1350). at rijgen matte komma til stadga, sa at kärlek, frijdher och jämpnader blifuer them i millom *BtRK* 149 (1442, *orig.*). iak scal ledha tik vm iämnadz (*æquitatis*) stigha *MP* 1: 137. vari . . . jämnadir oc rätuisa j thinom athäuom *ib* 121. rätuisonna dygdh. hulkin . . . gifuir . . . jämpnonga älskelikhet oc iämpnat *ib* 2: 78. hafdhe mykin kiärlek til gudh ok rättan jämpnad til sin iämeristin *Bil* 862. thu dömir j iämpnat (*in æquitate*) *Bir* 1: 126. vtan dygdh hafdhe warit j thik ok iämnadhir (*æquitas*) j thinne rätuiso (*justitia*) ok thin kärlekir j thinom iämnath *ib* 376. jak skapadhe thom oc atirlöste mz sua storom iämpnadh oc rätuiso (*æquitæ et justitia*) *ib* 2: 243. rätuisan aff gudz valdz bokastole ropadhe owir han hämd ok dom ok iämpnadh (*judicium et æquitatem*) *ib* 3: 441. *ib* 1: 218, 378, 395, 397, 2: 13, 3: 148, 336, 418, 444. *Fl* 696. 4) *jämförelse.* wtan alla widherliknilse älla iämpnadh *Su* 328. — *Jfr mis-, o-iämnaper.* — iämnapa arf (iämpnapa-), *n. L.* — iämnapar eper (iämnapa-. iämuapa-. iämpnapa-), *m. L.* — iämnapa händer (iämpnadha-. iämnapa- *L.*), *f. pl.* [*Jfr Isl. jafnaðarhönd*] *L. rättsinnige el. opartiske mäns händer el. förrar.* for thy at han vilde thöm fornämpdo päninga ey vpbära, tha sattos the i iämpnadha händer *SD NS* 1: 568 (1406). — iämnapa skipte (iämnapa-), *n. L.*

iämnarf (iämpn-. iämn-), *n. L.*

iämnarva (iämpn-. iämn-. iämpn-. iämn-ärvil. iämpn ärwä), *adj. L.*

iämnfulkomnelika, *se iämnfulkomnelika.*

iämnhiärteliker, *se iämnhiärteliker.*

iämnhughadher, *se iämnhughadher.*

iämnhughlika, *se iämnhughlika.*

iämnilder, *se iämnilder.*

iämnilla, *se iämnilla.*

iämnrengiärn, *se iämnrengiärn.*

iämskipadher, *se iämskipadher.*

iämskylder, *se iämskylder.*

iämnstadhugher, *se iämnstadhugher.*

iämnstarker, *se iämnstarker.*

iämnunge (iämnunghe. iämnugge. iämpnunge. iämnonge. iämpnonge. iämnunge. iämpninge), *m.* [*Isl. jafningil jafnlíka, líka, louaþu guð ok þóm iämnugge bafa (norr. Johannes baptista och Johannes evangelista) Bm* 30. rätuisonna dygdh. hulkin . . . gifuir . . . jämpnonga älskelikhet oc iämpnat

MP 2: 78. fore sätia sik sinom iämpnonga *Bo* 38. vänta sik vara gudz iämnonga *ib* 105. huar tu vmgångr medh iämnungom tinom ella minnom mannom *KS* 25 (61, 27). sina jamninga holdr han för änkte *ib* 36 (93, 38). kompana och iämnunga *Ber* 58. *Bil* 295. *MB* 1: 300, 318. *Al* 9794. — *särskildt om kämpar af lika anseende.* skulo wij heta hwars annars jampninge *Di* 81. äre the nw xj jampninge i bern *ib* 102. tok hanum till sin iämpnunger (*för iämpnunga*) *ib.* — *om Karl den Stores pärer.* han wardh en af xij iämnunghum fremsto riddarom j konungx gardhe *Bil* 747.

iämnnyttoher, *adj. lika nyttig.* fiska äre . . . ey iäm nyttoghe mannenom, som annor diwr *MB* 1: 474.

iämnär (iäm- *L.* iom- *L.* äm- *L.*), *adv. L. lika nära.* jäm när hæl som heme *Bil* 110. *MB* 1: 349.

iämnärvinge (iämn-), *m. L.*

iämnätladher, *se iämnätladher.*

iämonder (iämp-), *adj.* 1) *lika svår.* the äre badhin iämp ond at thänkia *MB* 1: 176. 2) *lika ond.* thän är jäm ondher som haldher som thän som slaar *GO* 710.

iämopta? (-offta), *adv. lika ofta.* þe gyora pä m offta (*för iäm offta? en annan afskrift har iämp offta*) wrangt sum rätt *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *Jfr iämt 4.*

iämredder, *adj. lika rustad. med prep. mäs.* iak är äy nw jämredder mz tik *Di* 75.

iämren (iom-), *adj. L.*

iämrengiärn (iämpn reengiärn), *adj. lika renfärdig, lika renlig.* natwren war tha iämpn reen-giärn som nw *MB* 1: 106.

iämrikt (iäm-), *adj. n. L.*

iämriker (-riker. *n. ämrikt L.*), *adj. lika rik.* *MB* 1: 394. — (?) han groff them nidher all iämriik *Al* 4552. mz löff ok gräs the thäckia sik en dagh som annan ä iämriik *ib* 6364 (iämriik *synes dock på dessa båda ställen snarare vara adv. med betydelsen: lika*).

iämrrädder, *adj. lika rädd.* sagdhe at the giordho andra släkter iämrrädda, oc owiliogha som sik siälwa *MB* 1: 422.

iämrrätlika (iämprätlika), *adv. lika rätt, lika rikigt, med lika mycket skäl.* annath ma oc kallas wanwit, oc tho ey iämprätlika *MB* 1: 119.

iämsamt (iämsampt), *adv. till samman, samman.* varom alle iämsampt enhughadhe *Gr* 261. sigh-iandis alle iämsamt swa som wt af enom mun *ib* 295. — iämsamt mädh, *prep. till samman med, till- lika med.* abbatissan . . . wäli en aff trättan prästom hwilkin hon iämsampt mz alla samqwämdinne systra oc brödhra samtykkir til allas thera confessorom *Bir* 4: 26.

iämskipadher (iämpn skepadher), *adj. med jämn skapad. jämn. rak.* en man som war krwkotter oppa ryggen, wart iämpn skepadher oc slätter oppa sin kropp *Lg* 3: 178.

iämskipte, *n. lika fördelning.* giwum vi . . . al-lem gramunkaklostrum i swerike oc i gotlande hundrapa mark penningä til jämskiptes *Sl* 5: 565 (1346) *ib* 765. *Jfr iämt skipte under iämn 4.*

iämskiäla (iämskiäla. iämskiäla. iämskiäla), *adj. L.*

iämskylder (iämp- *L. iam- L. iamn- L. iämpskilder L. iamskilder L. iämpskilder L. iamnskilder L.*), *adj. L. lika beslätad med. med dat. mondo the thänkia at iämskyld war ewa adame som the waaro sinom fadher MB 1: 195.*

iämskyldogher (iämskyllogher *L. jamskyllugher*), *adj. L. lika berättigad. varo the alla jamskyllugha (æque dignæ) at hawa hans kärlek Bir 2: 137.*

iämskyt (iamskyt *Bu 71, 152. iamscyt ib 510, 526. iam scyt ib 501. ämskyt Bu 22. iämsköt Bil 104, 248; Lg 3: 156, 269. jämsköt Bil 87, 118; Pa 22; Al 5861; MB 2: 16. jemsköt Bil 226. iamsköt Pa 22. jamsköt ib 7; RK 1: 4197. jamsköth ib 2739*), *adv. och konj. [Isl. jafnskjött] A) adv. 1) lika snart. wardher han iämskyt drukkin som andre män MB 1: 25. ib 31. 2) i samma stund, genast, strax. iäm skyt varp härtoghen ok aldar hans här blinder Bu 16. sidhan sagdhe gudh . . . wardhe liws oc iämskyt wardh liws MB 1: 155. Bu 22, 71, 152, 501, 510, 526. Bil 87, 226, 248. Pa 7, 22. RK 1: 2739, 4197. MB 2: 16. Lg 3: 269. B) konj. så snart som. jäm-sköt petrus kalladhe gudz nadhir ofwir them: tha fik hwar böther som vidher thorfte Bil 118. ib 104. MB 1: 1, 56. — iämskyt som, konj. så snart som. jämsköt som solin fiälar sik Al 5861. MB 1: 76, 119. Lg 3: 156.*

iämstadhugher (iämnstadhugher), *adj. lika stadig, lika fast. hafwande thik iämnstadhugghan j sälom ok genwerdghom thingom Su 397.*

iämstarker (iämpn-), *adj. [N. jamsterk] lika stark, lika kraftig. sagdhe, at enkte thing ware iämstarkt som konunger MB 1: 25. — lika stark som. med dat. meente vara them jämstark MD 367. — lika stark, lika kraftigt verkande. om dryck. thz (vinet) är iämpnstarkt som thz war för MB 1: 107.*

iämstor (-stoor), *adj. [N. jamstor] lika stor (till omfång el. växt). resa iämstore nästan som enachim släkt MB 1: 431. — lika stor, lika betydlig. jämstor skat wille konungin hawa som thz war lagt a första daga RK 2: 658. jämstor stadga sculle the giffwa ib 655. fore swärdh ok kniiff war iämstort fall Al 2782. vm alle yrtagarda kring vm alla wärlidinna warin til fögdhe älla liknadhe vid rom. visselika rom ware iämstoor aff them martiribus Bir 1: 385.*

iämsvarter, *adj. lika svart. brände diäfwlin til alt hans äne wardh swart som kol ok een gnista flögh aff blusino ok giordhe al hans klädhe iäm swart Bil 719.*

iämsyskine (-syskene), *n. pl. L.*

iämsäl, *adj. lika säll. säl är alexandria . . . jemsäl är ytalía Bil 248. iämsköt wi thänkiom waar wilia til waar iämsäl (Cod. B vaan iämsälan 533) win MB 1: 57.*

iämsärlika? *adv. lika särskildt? then läster är skyllogher at hämpnas aff gudhi iämsärlika (kanske för iämsarlika, lika svårt, lika strängt) som gamul synd, tha hon war ny MB 1: 349.*

iämsöter (äm-), *adj. lika söt. Bir 2: 9.*

iämt, *se iämn.*

iämte (iämpte. jampto), *prep. med dat. el. i dess ställe ack. jämte, bredvid. komo iämte thäs ridd- Ord b o k.*

arsens kappal *KL 85. iämpte thz hws han sik lagdhe Al 4988. mädh tomtine näst owan fore som rækker up jampto gambra stadzmurenom SJ 106 (1441). sätthona oppe iämthe hywlomen Lg 3: 143. lagdhe han sik a iordhena iämpte them dödha ib 231. ST 376. Jfr thär iämte.*

iämtröster (iam-), *adj. lika säker. epte iämlanga dagh waro badhin hans been iamtröst Bil 424.*

iämtsker (jemzker), *adj. Jämsk, Jämtländsk. for xxx mark jemzka SD NS 1: 232 (1403).*

iämthunger (iämp-), *adj. lika tung. bildl. war än pharao hiärta iämp thungt som för MB 1: 294.*

iämvaldogher (-ualloghir. äm wallogher), *adj. lika mäktig. war äm wallogher som hans fadher MB 1: (Cod. B) 529. — lika mäktig som. med dat. christus fadhrenom iämuualloghir MP 1: 78. — Jfr iämväldogher.*

iämvaldogghet (iämvalloghet), *f. lika makt. J. M. Yrtag. 3 (enl. Rietz s. 296).*

iämvidha, *adv. lika vidt. änkte rike fräghadhis iämwidha i stakkit tiidh MB 1: 14.*

iämvis (iämwiis. ämuuis), *adj. lika vis. alle äre iämwise i sympne MB 1: 96. ällris män takas fore thy håller til formanna, än vnge, at the äre rönte, tho äre vnge män stundom iäm wise ib 393. at the forsmadho at ganga til gudz hws oc läta sik tho wara iämwiisa, som the äre thiit gingo ib 394. adam som wilde vara ämuuis som war herra Bil 760. — n. adv. för visso? genast? alexander waknadhe iämwist Al 922.*

iämvider, *adj. lika vis. at andre epterkompne äre äldre oc iämwitre Lg 978.*

iämväghin, *adj. [Isl. jafnveginn] i vigt lika. thz sama silff hawom wi ater fört thik i händer at sälia, oc annath iämwäghith til wara köpa MB 1: 245.*

iämväl (jämpwäll *BSh 5: 571 (1517). iam väl. iamuäl. ämuäl KL 212; Bo 2, 12, 25, 54; Bil 213, 831; Bir 1: 11, 12; VKR 75; Lg 67. ämwäl Ber 13; Su 263; Lg 814; LfK 129. ämuäl Bil 211. enwäl SD 1: 444 (öfvers.), 445. iämul (för iämuäl) MP 1: 164*), *adv. [Isl. jafnvel] L. 1) lika väl, lika bra, lika förträffligt. seia sipan iam väl som för Bu 502. Lg 17. han sagdhe them badhin hafwa väl anzswarat: oc tho möna ämuäl Bil 213. 2) lika väl, lika lätt, med lika mycket gagn. ma hwarce thera iämwäl wara fra andro som mz MB 1: 76. 3) lika väl, lika mycket, lika högt, i lika hög grad. hwar vnte androm iämwäl hans thärffwer som sik siälwom sina thärffwer MB 1: 110. hon vnte mik iämwäl som sik Fl 1655. 4) lika väl, så väl, på samma sätt. enkte war thz hws, at ey la naghar dödher i, jämwäl pharao älzste son, swa wäl som ambuta son MB 1: 311. iämwel konungxsins elste son som ambata son ST 334. 5) jänwäl, äfven. skodha ok ämuäl varafw Bo 2. ämuäl var them oc thz til dröuilsa at the skullo fara lankt bort i annat landskap ib 12. eyg skulu oc färre syster jnledhas än ath the seen fulfööra til sit ämbite oc ey färre präste än ath the warin moghande til ämuäl ath siönga hwan dagh ämbitit af tymanom VKR 75. Bo 54. Bir 1: 11, 12. Ber 13. SD 1: 444 (öfvers.). giffwis thera kranklighet thz som them widhertorfftelikit är, jänwäl om thera fatikdombir naar the wtan-*

til waro, ey formatto sina widhertorfft sinna *Bir* 5: 3. sem (*för* wi sem) klonar, oc jämwäl wngba qwinnor, oc ämwäl gambla qwinnor, gaa, wandhra oc fulkomna langha oc wansamleka pilgrims resor *LfK* 129. huruledes wij then gamble oc vng herre jemwäl oc danmarcs raads beseglda leyder fangit hade *BSH* 5: 9 (1504). mange . . . ey at enast af almoghanom vtan ämuäl af riddarskapino *KL* 212. *MP* 1: 164. mädh fridhsins mönster nidherfal oc romuli beläte . . . oc ey atenast ther vtan ämuäl föllo nidher all annor margh aff gudh j hedhninga landom *Lg* 67. *SD* 1: 445 (*Öfvers.*). *BSH* 5: 571 (1517). han scal ey at enast see oc skodha onda manna pino oc plagho vtan än ämuäl hälgha manna frygdh oc glädhi *Pa* 10. the röra wppa clostirfolk . . . oc ey än ämwäl clostirfolk wtan huan en owir hoffuodh, som synderlika wil täkkias gudhi (*trol. för* ey at enast clostirfolk wtan än ämwäl . . .) *Su* 263. — *äfren, till och med.* aldar stapren vaknape viþ hans op. ok como tel hans iam väl valerianus foghate *Bu* 526. bap þöm känna sik sin troidom, som iamuäl hauar crapt iuir hauet *ib* 514. *ib* 522. *Bil* 211, 264, 429, 714. *VKR* 34. *Lg* 814. — eigh iämväl (iämväl eigh), *icke ens.* gudh spardhe ey ämuäl sinne modhir *Bo* 25. thu som wil nw ey . . . nakon ofwer man lidha . . . ok iämwäl ey thina föräldra *Lg* 3: 482.

iämvöldogher (iamvöldoghar *Bu* 63. iäm-wällogher *MB* 1: 175. jamuällogher *Bil* 766), *adj.* 1) *lika värdig, lika mäktig.* thenne nabogodonor war iämvöldogher som hans fadher *MB* 1: 17. *Bu* 63. *Bil* 766. *MB* 1: 175, 494. 2) *enväldig.* han stridde mz sinom twem brödrodrom til roma rike när öddis ok vardh jämuälloghir (*för* enväldoghir? *Cod.* C en waldogher 1035) om sidhe *Bil* 755. — *Jfr iäm-valdogher.*

iämvän, *adj.* *lika skön.* iäm väne som sool om morghin skin *Fr* 2950.

iämvärdher (äm-), *adj.* *lika värd.* *MB* 1: (*Cod.* B) 545.

iämvärpogher (iamvärpogher. *n.* iämwärdh-ikt *MB* 1: 491), *adj.* 1) *lika värdig med. med dat.* baptista är hanom iämvärpoghar at halda päť hanom bär tel äldre rät *Bu* 50. — *lika värdig, lika i värdighet el. anseende.* þe äru väl iamvärpoghe ii himirike *Bu* 50. j östra rwmeno som ey war iämwärdhikt *MB* 1: 491. 2) *jämförliq. värd att taga i beräkning. med prep. viþ.* ey äru iämwärdhogha thässa världinna pinor vidh komaskolande äro som oppinbaras skal i os *Gr* 271.

iämältra, *se iämältra.*

iämärlika, *adv.* *med lika mycken heder, lika förträffligt, lika väl.* androm giwer han änkte (*näml.* örs), som han wänter at ey skal hawas iäm ärlika widh *MB* 1: 352.

iämärliker, *adj.* *lika förträfflig.* siälin är sidhan iämärlik som för *MB* 1: 34.

iämätladher (iämpnätladher), *adj.* *lika mycket ämnad.* at ey ängelin oc mannen äre badhe iämpnätladhe til himerikis *MB* 1: 125.

iämävogher (-evogher), *adj.* *lika evig.* *J. M. Yrtag.* 75 (*enl. Rietz s. 296*).

iäns, *m. f.* [*Jfr Lat. ensis*] *scärd.* bindha jänss wiidh siidha *RK* 3: 363. *ib* 427, 889.

iärfskin, *n.* — **iärfskinz fälder**, *m.* *järfskinns-fäll.* then iärfskinzfällin, som min herra ärchebiscopen mik gaff *SD NS* 1: 514 (1405).

iärl (*iärl.* *jarl:* *jarlen* *Di* 1, 2, 3, 9. *jarll ib* 1, 9. *med art. nom.* *jerlan ib* 11. *jarlan ib* 12. *gen.* *jerlans ib* 4. *jarlans ib* 10, 87. *pl. -ar.* *ack pl.* *jerlo MB* 2: 146), *m.* [*Isl. jarl*] *L. jarl, höfding, innehafvare af högre adlig värdighet, förnäm man.* the (*apostlarne*) äru hans (*Kristi*) greffwa. ok the äru hans iärla. riddara. oc iunkherra (*barones et comites sui domicelli et dextratores*) *Bo* 166. loto saman koma härtogha oc iärla. höfdinga ok alla riddarskaps män *Gr* 308. her-toghar iärlar greffw(ar) *Iv* 24. konunga ok iärla komo ther *Fl* 1622. gripun iärl *ib* 1737. *Gr* 281. *Iv* 2326, 2335, 2337, 2423, 2450. *Al* 2486. *MB* 2: 146. *Di* 1, 2, 3 o. s. v. — i Norge och dess biland: höfding som i värdighet stod konungen närmast; titeln jarl af Orkenöarna innehades äfven af den svenske stormannen Eren-gisle Sunesson. greffwa oc ierla the villo at styra *MD* 314. han (*Harald hårfagre*) fik järlom land oc län *ib.* hakons ladierls (*Ladejarls*) dotter *ib* 315. swen iärl *ib* 327. incighle . . . herra erengisla iärls *BiFH* 1: 456 (1362). herra eringisl sonasson ierlin af orknöö *GS* 30 (1376). her eringisll sonasson jerll *FH* 3: 83 (1446). at boo joanssson fik för:da gooz oc laxafiske . . . aff herra eringisll sonasson jærll, oc at jærln hafde thet haft . . . i mang aar för än boo fik thet aff honom *ib* 86. — i Sverige under den äldre medeltiden: jærln, konungens högste ämbetsman (den siste innehafvaren af detta ämbete var Birger, † 1266). litteras patentes domini magni regis filii birgeri iärls *SD* 4: 224 (1331). han (*Birger*) . . . ward en jærln för än han doo *RK* 1: 84. *ib* 261, 278. birge jerl *ib* 175, 210, 244, 252, 354, 362, 456, 509, 522, 536. birger jerl *ib* 191, 202. jon jerl *ib* 491. — **iärls namn** (*jarls naffn*), *n.* [*Isl. jarlsnafn*] *jarlnamn.* *Di* 25. — **iärla döme** (*jarladöme*), *n.* = **iärlidöme.** *Di* 37.

iärlidöme, *n.* [*Isl. jarldömi*] *jarldöme, område öfver hvilket en jarl styr.* gripuns iärl döme *Fl* 1940. *Jfr iärla döme.*

iärn (*iärn.* *järn*), *n.* [*Isl. järn*] *L.* 1) *järn (ss material).* lät smiþa vagn af iärn *Bu* 505. jak skal skapa himilin ower idher som iärn *MB* 1: 377. i haflwin ey iärn eller eer *Al* 7023. skodha oc skilia giilt järn aff ogiildo *LfN* 138. säliä . . . järn helom hundräpum oc halwm *SD* 5: 639 (1347). 2) *järn, järnstycke, af järn arbetadt föremål.* lät koma brinnande iärn hällo. ok lät thomam standa barfötan a brännanda iärne *Bu* 188. skal thänne stadhin först rensas mz huasso järne *Bir* 2: 104. port luka . . . ä iärnom gängande *KS* 85 (209, 94). stötte iak a porten mz min foot sa at iärnen brusto sunder *Di* 98. j kistom, wäl bewarandom mz iärnom oc twem laasom *Bir* 5: 95. 3) *pl. järnfjättrar, järn kvari fänge hålles bunden, bojor, fängelse.* hängdo hins häandar ok armar ii väprenö. som hugga vilde: som þe variu iärnom bundne *Bu* 57. varþ . . . bunden mz þrem iärnom *ib* 175. brusto iärnen *ib.* lät gripa sanctum petrum: ok smidha han j iärn ok häptha *Bil* 111. han hafde hona för sät j iärn ok myrkahws *ib* 743. *Bu* 130, 168. *Bil* 113, 125, 256. *Gr* 279. *MB* 1: 1, 241. *ST* 373. hafuis kista häkte oc jern *VKR* 39. schole haflue

ena kisto vel förwarit med tylbörliq richens jern, ther ogerningxmen innä schole forwares BSH 5: 512 (1512, *nyare afskr.*). fangas oc sätias i kronones jern oc kijsta ib 513. j idher torn och järn later mik bewara RK 2: 752. läggis j järnen PM 23. ib 28, 29, 31 o. s. v. — Jfr *bor-, dura-, fat-, flske-, hals-, hand-, hug-, kappi-, plogh-, rif-, rist-, smidhis-, stanga-, thvär-iärn.*

iärnadher, adj. [Jfr Isl. järna, v.] järnbeslagen, järnklädd. port luka järnadh (*ferrata*) KS 85 (209, 94). j kirkionna iärnadh (ferreo) wmgang Bir 4: 84. nyo hwndrat järnadh (*falcatos*) stridz waghvar MB 2: 79. Jfr *be-, o-iärnadher.*

iärnband, n. [Fnor. järnband] järnband. bundos hans händir oc fötir mz iärnbandom KL 250. Lg 546, 3: 230.

iärnbiogher? m.? järnring, järnkedja? smidha them sidhan thungum iärnbioghum (*magno pondere catenarum constricti*) Lg 343.

iärnbiärgh (iarnbyärgh. jernbergh GS 31 (1380)), n. järnberg, järngrufva. han skal hawa ängin frip. antwiggia i dalum. ällr a nokro bergheno. som är iarnbyärgh. silfbyärgh. stalbyärgh SD 5: 637 (1347). GS 31 (1380). BSH 5: 511 (1512, *nyare afskr.*). — **iärnbiärghs malmber** (järnbärghs-), m. järnmalm. PM 57. — **iärnbiärghsman** (järnberghs- BSH 5: 632 (1520). järnberghx-), m. bergsman som bearbetar järngrufva. wii . . . helse eder alle wara kere wanner och bröder copparberghxmen silfberghxmen järnberghxmen och menige almogen i alle dalane DD 1: 159 (1497). BSH 5: 632 (1520).

iärnblasare (iarnbläsäre), m. L.

iärnboia (-boia), f. järnboia. lagdhe han iärnboyor a hona KL 315. ST 251. Su 234.

iärnbolt (järn bult), m.? järnbult. lösa järn bultar BSH 5: 506 (1512).

iärnbörp (iarn börp Bu 501), n. järnbord. Bu 501. som aathe af iärnbordhe Bil 470.

iärnbro, f. järnbro. huru han kom jwi ena järnbro in j eet biärgh Bil 710.

iärnbughi (iarn boghi), m. L.

iärnbuker, m. järnbuk. drinkara hulke iern buk synas ath hafua MP 1: 72.

iärnbyrþ (iarn- L.), f. [Jfr Isl. järnburðr] L. järnbörd, bärande af glödgadt järn. han bödh puppo väria sin gudh christum mz iärnbyrdh Bil 762. —

iärnbyrþa mal (iarn-), n. L.

iärnbänker, m. järnbänk. ST 121.

iärndyr (jern dör: -dörer RK 3: 4105), f. järndörr. RK 3: 4105.

iärnfat, n. L.

iärnforma, f. järnform, gjutform af järn. II iern formor till hakabyss lodh FH 4: 84 (1499).

iärngadder, f.? järngaller. läth them hestenom göra een stal aff starkom iärngaddrom ST 514. han (o: choren) skal kringom gärdhas mz iärngaddrom (*gerris ferreis*) Bir 4: 84. en wmganger skal wara kringom kirkiona innantil widher wägghiana intäppter mz iärngaddrom ib. iunan iärngaddrana (*infra ambitum ferreum*) ib.

iärngisl (iarn gisl: -gislom Bu 501, 524), f.

järngissel. mz hwasse järngisl Bil 793. Bu 501, 524. Pa 17, 22. MB 2: 363.

iärnugnista, f. gnista från glödgadt järn. flögh salught folk som järnugnisto v brunnenom Pa 22.

iärngrep (iarn-), f. [Jfr Isl. järngreip] järngrepe, järngaffel. varþ . . . han ouan a mäh iarn grepom (*cum furcis ferreis*) þrängdar Bu 416.

iärngrind (-grynd: -grynda KL 409. pl. -ir. -ar), f. [Isl. järngrind] järngrind, järnbom. kastin offwer iärngrinda (*vectes ferreos suppone*) MB 2: 402. iärngrinder (*vectes ferreos*) sunderbröt han ib 403. helutis porta laasa oc iärngrindher (*insoluta vincula*) gingo sunder ib. KL 409, 410. — **iärngaller**. wtan wm iärngrindena (*extra . . . ambitum ferreum*) skulu altara byggias Bir 4: 85. widh iärn grindenar ib 5: 39. ib 27. konung philippus läth them hestenom göra een sadel aff starkom jern grindom (*texthandskriften*: stal aff starkom iärngaddrom 514) ST (Cod. Asc.) 560.

iärngruva, f. järngrufva. mz theem delom jak haffuer haffd j järn grwffwom ther om kring DD 3: 237 (1496).

iärnhal (iarn hal. iarn hall (frf. vok. i änd.)), **iärnhäll** (frf. vok. i änd.)), f. järnplåt, järnskifva. dömdo hanne skärsla at troþa fäm fota brännande iarn hal Bu 419. troþ . . . vt iui alla iarn halla (Cod. C. iärnhälla Lg 1010) ib. sänkia brennande järnhälla j thera sidho Pa 22. Lg 977, 1008, 1014.

iärnhalster (järn haaster: -haastre LfK 237), n. järnhalster. Lg 3: 156. LfK 237.

iärnhamar (iarn hammar), m. järnhammare. MB 2: 80.

iärnhandske (järnhanzske), m. järnhandske. drogh en brinande järnhanzska a sina hand Bil 762.

iärnhatter (hiern- iarn-), m. [Fnor. järnhattr] L. järnhatt, ett slags hjälm. mestärämannom louas þät at hawa . . . iarnhat SD 5: 638 (1347). iarnhat ok hjälm ok päkilhuwa Al 3327. RK 2: 8862. FH 4: 84 (1499), 6: 48 (1457). iij armbörst oc vj hieruhatte FM 76 (1457, *daniserande*).

iärnhjul (iarn-), n. järnhjul. Bu 510.

iärnhjälmbær, m. järnhjälmbær. LfK 170.

iärnhjärta, n. hjärta af järn. bildl. hawande iärn hjärta KL 214.

iärnhovud (jernhuud), n. [Isl. järnhöfuð] järnhufvud. ss tillnamn. de jacob dicto jernhuud SD 1: 739 (omkr. 1270-talet).

iärnhuggin (iarn huggin. iarnhoggin), p. adj. L.

iärnhumble (järnhumbla), m. humle som i skatt erlägges i stället för järn. BtFH 1: 316 (1413, J. Bures utdrag).

iärnhytta (jarn- iärnhyta DD 3: 189 (1392)), f. hytta el. masugn hvarest järn smältes. jarnhyttonar a silbergheno PfN 136. DD 3: 189 (1392).

iärnhälla (iarn hälla), f. = iärnhal. lät koma brinnaude iarn hällö (Cod. C. iärnhällor 977; *laminae ferreas*) Bu 188.

iärnhärdzka (-härdzka), f. järnhårdhet. o mins hjärta oböghelika iärn härdzka (*duritia ferrea*) Su 408.

iärnkamber (iarn- Bu 422, 530), m. [Isl. järn-

kambr] *järnkam*. lät . . . raka hans huld mz iarn cambom *Bu* 530. *ib* 422. *Bil* 370, 302.

iärnkil (iernkill), *m.* *järnkil*. 1 iernkill *FH* 4: 84 (1499).

iärnklo (*dat. pl. iärn klom* *Gr* 278. *järnklöm* *Pa* 22), *f.* [*Isl. järnkló*] *järnklo*. *Gr* 278. *Pa* 22.

iärnkroker, *m.* [*Isl. järnkrókr*] *järnkrok*. rifwa hænna köt mz iärnkrokom *KL* 309. *Pa* 22. *Su* 127, 128, 248. mz stupagrefwom hafuandes brinnandes järn tywgor ok tregrenogha järn kroka *LfK* 221.

iärnkrökter, *p. adj. försedd med järnkrokar*. mz iärn kröktom gislom (*flagellis nodosis*) *Su* 350.

iärnkädhia (järnkädhe. järnkäde), *f.* *järnkedja*. war han mz iärnkädhom bwndhin *Lg* 3: 459. leddo the mz sik wiwlff i ena järnkäde (*Cod. B iernkädia* 313) *Di* 26. sleet sunder järnkäderna *ib* 28. lath jak . . . göre en lithen järnkädhe til praamen *BSH* 5: 371 (1509).

iärnkättil, *m.* [*Isl. järnketill*] *järnkittel*. smältis bly i enom iärn kätile *Gr* 279.

iärnkäxe (-kåxse), *n.* *järnhake*, *järnkrok*. faa mik iärnkäxset thz thu i thinne handh haldher *Lg* 3: 288.

iärnlime, *m.* *järnspö*. *Lg* 3: 124.

iärnlodh, *n.* *järnlod*, *järnkula*. gywtha järnlod til byssor *PM XLVI. ib XLVII. BSH* 5: 506 (1512).

iärnlänkia (jarnlenkia), *f.* [*N. jarnlekkja*] *järnkedja*. hafdho bundit ena iärnlänkie vm henna hals *ST* 151. gaffwo henne ena iärn länkia *Lg* 3: 723. lot hans broder sla jarnlenkior oc bundo hanum mz *Di* 24. the ridha fore the porta storä iärnlänkior varo ther bundna fore *Fr* 1536. giordhe a murenom starka döra. hulka atirlyktos mz iärn länkiom *Gr* 305. lät han göra een starkan korgh aff iärn mz langom iärnlänkiom *ST* 530. fästän kistona mz starkom iärnlänkiom widh kyrkionna wäggia ok pilara *KL* 128. *Al* 536. *ST* 121. *Af de anf. ställena kunna* *KL* 128; *Gr* 305; *Al* 536; *ST* 121, 530 *föras till iärnlänkiar*.

iärnlänkiar (jarnlenker), *m. pl.* [*Fnor. järnhlekkir, m. pl.*] *järnlänkar*, *ringar i en järnkedja*; *äfven järnkedjor*. the slogo jernlenker a hanns hals *MD* 32. gik . . . widwlff rese i starka jernlenker *Di* 109. gripana til waghnen binda leet rät mz starka iärnlänkia *Al* 9097.

iärn malmber (jarn-), *m.* [*N. jarnmalm*] *järnmalm*. *IfN* 138.

iärnmark? (iarmark), *n.* *brännjärn*. cauterium iarmark *VGL XIII. Jfr Var. rer. voc. s.* 134: "Cauterium . . . iern som brennes merke medh, merke iern".

iärnmur, *m.* *järnmur*. *MB* 2: 313.

iärnnaghle, *m.* [*Isl. järnnagli*] *järnspik*. mz iärn naghloin ginom styngas *Bir* 4: 134. *ib* 147. *Bil* 528. *MB* 1: 322.

iärnnät (jarn-), *n.* *järnnät*. kläd mz jarn näti *Bir* 3: 215.

iärnpauna, *f.* *järnpauna*. gör ter een deeg vtaff oc baka honum . . . pa een jern panno *LB* 7: 190.

iärnpanzare (-panzsare: -panzsara *MB* 2: 346), *m.* [*Fdan. iern pantzer*] *järnpansar*. *MB* 2: 346.

iärnpinne, *m.* *järnpinne*, *järnspets*. giordes i them rum med högom jernpinnom för storom vaxliusom *TK* 269.

iärnpipa, *f.* *järnpipa*, *pipformigt rör af järn*. *PM XLVI. TK* 270.

iärnporter, *m.* [*Fnor. järnport, n.*] *järnport*. *KL* 154.

iärnringer (iarn-), *m.* [*Fnor. järnhringr*] *järnring*. tha fioll honum aff then iärnring han hafdhe om sina händer twa *Fr* 2578. brynian är aff mangom iarnringom *Bir* 3: 374.

iärnräs (iärn riis: -riise *MB* 2: 351), *n.* *järnräs*. han skal styra them j iärn rise *MB* 2: 337. *ib* 351.

iärnräst, *f.* *järnräst*, *järnhalter*. lät feceninus stekia dyonisiom a glödhom ifuir järn räst *Bil* 343.

iärnröste (jern rwsthe), *m.* *järnröst*. ferrugo er jern rwsthe siwdher man han j ätikio ok dryper j ören tha doger thz *LB* 2: 39.

iärnsagh (-saagh), *f.* *järnsåg*. axolen och naffuan a hywlemen the skulo wara beslaghin innan och wthen mz hwassom spykom, och iärn saaghom *Lg* 3: 143.

iärnsidha, *f.* *järnsida*. ss *tillnamn*. kalladho han konung iärnsidho *Lg* 3: 498.

iärnsiäng, *f.* *järnsäng*. *Bu* 416.

iärnskatter, *m.* *järnskatt*, *skatt som utgår i järn*. *RK* 3: 1378.

iärnskiwa (jarnskiwa *Bir* 2: 3), *f.* *järnskifwa*, *järnplåt*. *Bir* 2: 3. flängdho thöm mz glödhetom iärn skifwom *Pa* 17. sänkiande brännande iärnskiwfor j therä sidhor *ST* 79.

iärnskoff (jarn skoffwel), *f.* *järnskoffel*. tak ducata oc sla them wth j tynna skiffwor oc them lägh pa ena järn skoffwel *PM XXXII*.

iärnskrin, *n.* *järnskrin*. *ST* 139.

iärnsla, *v. L.* [*N. jarnslegin, adj.*] — *part. pret.* **iärnslaghin** (-släghen), *järnbeslagen*. ii piilekoffwer iernslaget *FH* 4: 84 (1499). ij (2) hywl, järnsläghen ok vi (6) sma hywl oijärnat *BSH* 5: 506 (1512).

iärnslef, *f.* *järnslef*. iii iern sleffwa at stöpa lodh met *FH* 4: 84 (1499).

iärnsmidhe, *n.* [*Isl. järnsmiði*] *järnsmide*. han hitte först iärn smidhe oc eersmidhe *MB* 1: 164.

iärnspadhi, *m.* [*Isl. järnspaði*] *järnspade*. mz . . . järnspadom *LfK* 228.

iärnspiker (iarn- *Bu* 532. *jarn- Bir* 2: 15, 3: 271), *m.* *järnspik*. fäste starkliea höghro handena til korsit medh enom iärnspik *Bo* 200. *Bu* 532. *KL* 117. *Bo* 98. *Gr* 276, 279. *MB* 1: 326. *Bir* 1: 244, 2: 15, 3: 271. han lot thz glasith fulwäl giwta . . . vtan til alt thz wäl beläggia mz iärnspika oc hwassa wäggia *Al* 9180. *ib* 9189, 9196. — **iärnspika stadher**, *m.* *ställe hvarest järnspikar äro el. hafva varit fästa*. vtan jak stingir min fingir j iärnspika stadhin *MP* 2: 79.

iärnstadhghe, *m.* *järnskatt*, *skatt som utgår i järn*. her komber inthe in aff matw häller aff iärn stadhgan *BSH* 4: 319 (1502).

iärnstang (iarn- *jarnstong* *Di* 28, 33), *f.* [*Isl. järnstöng*] *järnstång*. lät flura män röra vaghnen mz iarn stangom *Bu* 505. the hafdho klöör ä swa langa som nakra stora iärn stanga *Al* 8710. slo til falantin mz sinä iärn stang mangt eth slaggh *Va* 51. ii iernstenger *FH* 4: 84 (1499). *lv* 3175. *ST* 99. *Lg* 472.

Di 26, 28, 33, 105, 138, 298, 299. resen sköth til honum mz en järn stangh *ib* 293.

iärnstängil? *m. järnbom.* wm portane oc dörenar j elostrena äru wäl atirlykta mz laansom oc iärn stänglom starklika stengda *Bir* 5: 86.

iärnsumma, *f. belopp af järn, viktsumma af järn.* at wi ärom gelskullöghe . . . fyoghortan fat järn . . . fore hwilca järn summo wi honom pant sätiom . . . tw marchland jord *SD NS* 1: 107 (1402).

iärnsvipa (-sweppa), *f. [Isl. järnsvipa] järngissel.* mz järn sweppom hwdhstrokne *LfK* 54.

iärntagghader, *p. adj. med järntaggar försedd.* mz iärntagghadhom (*falcatis*) stridz waghnom *MB* 2: 70.

iärntagger, *m. järntaggh.* the iärn tagghane *Lg* 3: 143. *Su* 35. *LfK* 237.

iärntan, *f. järntand.* fiärda diurit . . . hafde iern-tendir *MP* 1: 72.

iärntang, *f. [Isl. järntöng] järntång.* *LfK* 228. *Lg* 3: 144.

iärnten, *m. [Isl. järnteinn] järnten, smal järnstång.* läggis stöt kol j kwpona, oc järn tenana wm kringh affwan kwpona *PM XLVI*.

iärntinne? *m.? järnnagel, järnspik?* thz hælgha kors fästes genom henna adhror mz starkom iärn tinnom (*Cod. A* iärn naghlo 322) *MB* 1: (*Cod. B*) 558.

iärntiuva (iärnthyufwa. iärnthyugha. järntywga), *f. järntjufwa.* the toko iärnthyufwor oc iärnstängir *ST* 99. rördho waggona mz iärnthyughum *ib* 256. brinnandes järn tywgor *LfK* 221.

iärn tunna (-tynna), *f. järntunna.* at han lagde thz dyra gotzith j the skynmesena, äller järn tynnor-na *PM xv*.

iärnthradher, *m. järntråd.* beläggis bade deglana samman mz järn tradh *PM* 10. — **iärnthradha cirkil (järn traadha-),** *m. cirkel el. ring af järntråd.* göris aff sammo lādreno en trwmba äller lwdher . . . oc junan j honom manga järn traadha cirkla som halla wth then lwdhen *PM* 13.

iärnvagga, *f. järnvagga.* *ST* 256.

iärnvaghn, *m. järnvagn.* *MB* 2: 47.

iärnvapu (-wakn), *n. vapen af järn.* här järn wakn *LfK* 170.

iärnvidhia? *f. [Jfr Isl. järnviðjar f. pl.] järnkedja.* vtan adhalport skal wara port luka järnadh, tån man må vp ok nidh winda medh järn widhiom *KS* 85 (209, 94).

iärn viggi, *m. järnvigge.* mz järn wiggiom gönom boradhe *LfK* 54.

iärnvikt, *f. L.*

iärnvindöggha, *n. gallerfönster af järn.* tali widh iärn windögghat *Bir* 5: 46. *ib* 24.

iärnyrt (jern yrth. jernörth), *f. [Fdan. iærnyrt]* 1) *järnört, verbena officinalis Lin.?* verbena jernörth *LB* 6: 284. *ib* 3: 84. then stora bla jern yrtens frö *ib* 7: 209. the litzla iern yrtens blad *ib* stöt jernyrth oc drick hennes lag *ib* 305. 2) *järnrost.* ferrugo jern yrth *LB* 7: 142 (*tydl. genom missförstånd af Danska originalets iærnrwth*).

iärpe, *m. [Isl. jarpi] hjärpe.* jach sender tigh x jerper *BSH* 4: 335 (1503). — *nyttjadt för att återgifva Lat. coturnix.* idhar gudh . . . gaff idhir iärpa köt

KL 389. *MB* 2: 384. — *ss personnamn.* olaff ierpe *DD* 1: 94 (1442, *afskr.*).

iärtekn (*Bu* 6; *Bo* 110; *Lg* 33. iärteekn *Su* 195. iartekn *Bu* 12. jarteken *MD* 63. jerteghen *Lg* 3: 63), *n., och iärtekne* (*Bo* 216; *KL* 138; *Bir* 1: 159, 4: 133, 147; *MB* 2: 353; *Su* 444. järtekne *Bil* 165, 536. iertekne *ST* 49. iertegne: -tegnum *Bil* 363. iartekne *Bu* 135; *KL* 140; *Bir* 3: 57, 282; *Di* 139. iärtikne *KL* 41, 52 o. s. v.; -tiknit *ib* 18, 39. iärtigne *Bu* 12. iertigne *Bil* 363. iartigne *Bu* 77, 210. iartighne *ib* 6, 51. iärtingne *AS* 104. iartingne *Bu* 166; -tingnum *ib* 150. iartinghne: -tinghnum *ib* 6. hijertekne *Lg* 3: 129. hiärtekne *Gers Frest* 25. hyärtekne: -teknith *Lg* 3: 147; några af dessa former kunna föras till iärtekn), *n. och f.?* (*Bu* 6) [*Isl. jartegn, jartein, jarteign, jarteikn, f.*] *L.* 1) bekräftande tecken, tecken som bekräftar en utsagas sanning, bevis. halft lusit (*för liusit*) hiolt hon tel iartekn *Bu* 12. jak är iosep idhar brodher, oc är thz til iärtekna, at i salden mik til egipto land *MB* 1: 250. *Lg* 33, 3: 63. *Di* 139. screff frw ingeborgh migh til om then störe folan och sadhe sigh haffwa honom köpt aff benkt for xx march örtuger, och sadhe til jertekne, ath han hādhe iii syö blad pa lareth *FM* 210 (1504). 2) bevis, exempel. ther wil iak sighia thik eeth iertekne aff *ST* 49. 3) underbart tecken som bevisar el. bekräftar en religiös sanning el. någon persons helighet, tecken, under. min ordh skulu först kungöras ok höras ok sidhan skulu gerningana koma ok iärteknin *VKR* xx. tebes ängen iärtekn för än iosep lypte sin vand som han lönte lāngho han bar blomstar a pörrom grenom *Bu* 6. for stop guz iartighne *ib*. pröuas pāt māj iartinghnum *ib*. lagbe liusit mz hælghom domom ok giorpos māj mangh faghar iart[e]kn *ib* 12. pe gouo pik ful ok smālek orp firi manght got iartigne giort *ib* 77. gudh tedhe for hans skuld stoor oc vndarlik iärtekne *Bo* 216. han opuākkir gamul iärtekn (*antiqua miracula suscitans*) *ib* 110. *Bu* 51, 135, 150, 166, 210. *Bil* 165, 363, 536. *KL* 18, 39, 41, 52 o. s. v. *Bir* 1: 159, 3: 57, 282, 451, 452, 4: 133, 147. *MD* 63. *MB* 2: 353. *Su* 195, 444. *Lg* 3: 129, 147. *Gers Frest* 25. *AS* 104. — berättelse om jartecken. j eno jertekne star scriwath *JP* 72. *ib* 83. — *Jfr helso iärtekn.* — **iärtekna lös,** *adj. [Isl. jartegnalaust, adv.] — n. adv. utan tecken, utan under.* wille ey gudh at thz trādth skulle ther liggia iärtekna löst *Lg* 95.

iärver, *m. L.* *Jfr iärfskin.*

iässe (hiässe: -a *Lg* 3: 84. hiesse *MD* 22, 35; -a *LB* 7: 5), *m. [Fnor. hjarsi. N. hjasse, jasse, jesse] hjässe.* fran ilia oc vp til iässan är enkte heelt i honom *Bo* 205. alth fra hans hiesse oc thil hans tha *MD* 22. fran hiesse oc til föther *ib* 35. *MB* 1: 362, 429. *MP* 1: 117. *Bir* 1: 4, 52, 328, 2: 94, 176, 3: 338, 435, 4: 138, 140, 151, 153, 158. *Su* 39, 403, 459. *Lg* 3: 84. *LB* 7: 5.

iästadher, *p. adj. Jfr olästadher.*

iäster, *m. [Isl. jastr, n.] jäst.* tag iäst *LB* 7: 4. tagh ferskan iesth *ib* 102. *ib* 2: 69.

iästoster? *m. [Isl. jastostr] genom jäsning af söndrad ost, jäsmjolk?* tak jest osth (*kanske för jest*

ok osth; *raden nedanför står oost hanog, troligen för oost ok hanog*) ok binth thz wid *LB* 2: 58.

iät (*iat. iaat. framför vok. i änd. iätt-* *Bir* 1: 52, 78. **jätt-** *Bir* 2: 38, 39, 3: 459. **iäth-** *Su* 47. **-ir**), *f. löfte. mäh nokre trolekre iaat SD* 1: 669 (1285, *gam-mal afskr.*). bryta sina iat viþ guþ sialuan *Bu* 5. folcoma . . . sina iaat *ib* 18. lowadhi gudhi sina iät *MB* 1: 219. thz kötlica folkit vndirstodh oc ville haua alla thässe lofwanena oc jättena värlzlica *Bir* 2: 38. mina jättir oc lofuan *ib* 3: 459. *MB* 1: 139, 447. *Bir* 1: 52, 78, 152, 2: 39. *Su* 47.

iäta, *f. [Isl. jata] krubba. vidh iätuna Bo* 4, 6. lagdho han i asna iätw *Lg* 33. jätta äller krubba *ib* 46. *KL* 331, 345. *MP* 1: 24, 38, 46, 247. *Bir* 2: 294, 3: 279, 280, 282, 283, 4: 133, 140, 146, 153. *MD* 11. *Ber* 128, 268. *Lg* 3: 454. *LfK* 178. *VNB* 1, 2. *JP* 92.

iätta (*jatta. iäta. iäata. iata. iaata. pres. iättar Bu* 4; *MB* 1: 134, 182, 299. **jattar** *Bir* 2: 37. **jätter** *Bil* 113. **jattir** *Bir* 2: 37. *refl. iates Bu* 489. *impf. iättadhe Gr* 265; *KL* 365; *MB* 1: 134, (*Cod. B*) 535. **iättade** *RK* 3: (*sista forts.*) 4901. **iättadhe** *Bil* 535; *Bir* 3: 282. **iatape** *Bu* 176. **iätte** *Bil* 653; *Bir* 3: 150; *MB* 1: 95, 182, 257, 447, 448; *Fl* 1255, 2053; *Iv* 644 (*i rim med matte*); *Al* 2805. **jätte** *Bil* 653, 726, 833; *Bir* 2: 37; *RK* 1: 2869, 2: 2145. **iäte** *Bu* 500. **jethe** *RK* 2: 99. **iatte** *Bu* 18, 57; *Fl* 1939. **iäte** *Bu* 55; *Fr* 716 (*i rim med atte*). *pl. iättadho MB* 1: 410. **iatapo** *Bu* 167. **iätthe** *RK* 3: (*sista forts.*) 5095. *refl. sing. iättadhis Bir* 1: 60. *part. pret. iättadher MB* 1: 453. *n. iättat KL* 418. **iättath** *MB* 1: 182, 184, 448, 462. **iättadh** *ib* 2: 410. **iät** *MB* 1: 410; *Fl* 350, 587, 674, 1664 (*i rim med nat*); *Iv* 52, 1583 (*i rim med nat*), 2002, 2004 (*i rim med sat*), 4846; *Al* 998, 6064. **jät** *RK* 2: 3534. **iäth** *MB* 2: 260. **jätt** *RK* 2: 1882. **iäat** *Fl* 34. **jäat** *RK* 2: 489. **iat** *Fl* 2051; *Iv* 3019. **iaat** *Fl* 670. **jaat** *RK* 2: 6551. *pl. f. nom. iättadha MB* 1: 447), *v. [Isl. jata, jätta] L. 1) säga ja till, lofva, lofva att utföra el. uppfylla. med dat. (el. i dess ställe ack.) och ack. iatapo þem af hiarta huat þe bedos Bu* 167. iak . . . skal gaa oc fulcompna thz iak thik iättadhe *Gr* 265. hon hafdhe thz konungin förra iät *Fl* 350. huath han hafdhe iät sinne husfrugha *Iv* 2002. *ib* 2004, 3019. — *med ack. thz som gudh iätte ok moyses skreff är fulkompnat Bir* 3: 150. swenin biolt alt hwath han iätte *Iv* 644. mykith wardher iät oc litidh haldith *ib* 52. lögh alt thz han iäth oc loffwadh hafdhe *MB* 2: 260. göra amoot thy han hafwer iät *Al* 998. — *lofva, aflägga löfte om, genom löfte förbinda sig till. konung artws hafdhe thz förra iät at han ville thz eenkannarlika see huath äwintyr honum matte ther ske Iv* 1583. hon hafdhe thz for sin bonda iäat, tha han do hon skulde thiit fara *Fl* 34. hwath iak hafuer gudhi iat *ib* 2051. tha iätte iak gudhi . . . matte iak siäx vintre lifua mz ro, tha skulde iak sidhan ij kloster bo *ib* 2053. — *lofva att hålla el. iakttaga. iomfrw maria, som försto sinne iättadhe gudhi renliwe MB* 1: 134. eenfalught lifwerne reent ok slät hafwom wi warom gudhi iät *Al* 6064. the dechtingia han hafde töm jätt *RK* 2: 1882. — *lofva, utfästa sig. mz hanom iättar guþ signa vm siþe alla heþnona Bu* 4. han iatte gupi mz svornom epe. aldre lypte svärþ älla dragha at cristnom manne

ib 57. äpte swa iatat ok svorit *ib*. iätte honum thiäna *Fl* 1285. jätta at göra huat han wille *RK* 2: 2304. rikens raadh jätte them huldscap igen stadheligha holla vtan meen *ib* 2145. *Bil* 653, 833. *RK* 3: (*sista forts.*) 4901. laghin waro giwin thy folke, som ihesus christus gudz son war iättadher at födhas *MB* 1: 453. — *lofva, försäkra, gifva löfte el. försäkran om. tha skal man honum iäta swa, at hon komber ater ij dagha twa Fl* 199. jättadhe hänne at the skuldo alle warda cristne *Bil* 535. *Bir* 3: 282. *Iv* 231. iatte hanom rikare varþa *Bu* 18. alzwaldogher gudh iätte minne släkt at eghna alt chanaan land *MB* 1: 257. swa som gudh hafdhe iättath thera forfädhrom *ib* 448. — *lofva att göra. med två ack. iättar them lidbugha MB* 1: 299. — *lofva, lofva att gifva, lofva att få. med dat. och ack. iäte þöm rika gauo Bu* 500. then styreman badh flores braat gifua sik thz han hafdhe honum iaat *Fl* 670. han jätte allom them hanum trodo paradys *Bil* 726. ormin taladhe til henna, oc iätte henne gudhlikt wit, än hon aate *MB* 1: 95. *ib* 182, 184, 410, 447, 448, 462. *Fl* 674, 1939. *Al* 2805. *RK* 2: 99, 3534, 6551. *Ber* 170. han jätte oc gaff them först värlzlik thing *Bir* 2: 37. jätte vplänzskom mannom ofriid *RK* 1: 2869. hwi war herra höter oc iättar kononne thz fore syndagiäld som henne war natwrikt för än hon syndadhe *MB* 1: 134. — *pass. iates os lif äpte döpen Bu* 489. abraham waro iättadha gawor *MB* 1: 447. *Bir* 1: 60. *RK* 2: 489. — *med ack. han lofwir oc jattar stundom oc gifwir licamlik thing Bir* 2: 37. stundom jattir han kötlikin thing *ib*. — *samtycka till att mottaga, förklara sig villig att mottaga. iak vil honum ater late häre . . . thz hertugha döme han förra atte otrik thz ödhmiwklika iate ok thakkadhe honum hiärtelik Fr* 716. — *lofva, uttala (löfte el. ord som innehålla löfte). at war herra skulle fulkompna sina iät oc siin ordh, som han iätte mz swornom edh abraham, ysaac, oc iacob MB* 1: 447. hwath ordh, som war herra iätte abraham thz wiisar os sanctus paulus *ib*. 2) *lofva, helga, inviga, offra. thu skal ey lowa eller iätta diäfflom, eller nakrom affgudhom thz som födhis aff thik siälwom (de semine tuo non dabis, ut consecratur idolo Moloch) MB* 1: 364. (*jatte trol. för atte RK* 2: 6624. — *jath trol. för sat af sätia MD* 114). — **iätta sik,** 1) *lofva, utfästa sig, förbinda sig. wi . . . jättum . . . oss thylikä storflockä . . . minne skulä görä SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). iate sik aldre äta älla driikka. för än hon finge sina böen *Bu* 55. *Bil* 113. *RK* 3: (*sista forts.*) 5095. han hafde sik iättadh komaskolande til iordhrike *MB* 2: 410. *KL* 418. — *lofva sig (till något ställe), ämna sig. iättadhe han sik til hänna graff KL* 365. ee hwart han haffuer sik iät *Fl* 587. hafdhe han sik iät een anuan stadh *Iv* 4846. 2) *hängifva sig, inviga sig. iata þesik (se devovens) sancto iacobo Bu* 176.

iättan (*jattan Bir* 2: 38), *f. [Isl. jatan] löfte. fulkompnadhe sina akt ok jättan Bil* 833. *KL* 131, 182. *Gr* 263, 265. *Bir* 2: 30, 38, 324, 3: 472. *Su* 47. *Lg* 819. *Ber* 41, 170. somlika iättan oc lofwan (*quædam vota*) ärw allom almännelike *ib* 169.

iätte, *m. = iätun. resa oc iätta MB* 1: 167. en iätte som het nemrot *ib* 174. *ib* 400, 434. *ST* 525. *Iv*

39, 42, 50, 51, 55. PK 228, 244, 246, 247. Di 1. — **iätta släkt**, *f. jätteslägt*. aff enachym, thz är aff iätta släkt MB 2: 34. — **iätta släkte** (**iättas släcte** MB 2: 40), *n.* = **iätta släkt**. MB 2: 34, 37, 40, 42.

iätun (*pl. iätunar*), *m.* [*Isl. jötunn*] *jätte. ss enkelt ord träffadt endast i pl. risar oc iätunar* (Cod. A iätta 167) MB 1: (Cod. B) 544. *ib* (Cod. B) 561. Al 17, 7346. — *i ortnamn. jätundal Styffe, Skandinavien under Unionstiden, 2 uppl., s. 313 (urk. fr. 1483).*

iäva (**jewa: -endis** BSH 4: 14 (1471). **yäfua. iaua. -ar, -ape**), *v.* [*Isl. efa, ifa*] *L.* 1) *vara i ovisshet, tveka. iauape* huat-pe haldar sculdo göra Bu 515. 2) *vara i ovisshet, tvifla. ther skal ängin iäffwa oppa* MD 186. hwi rädhis thu ok iäffwar af minom ordom Bir 1: 11. *ib* 189, 3: 152, 160. abram iäffwadhe enkte om gudhlika sannind MB 1: 182. *ib* 187. ath ey yäfuas om hänne lifuerne VKR 63. monde sara . . . iäwa om at hon skal gamul födha barn MB 1: 189. ängin thorff iäffwa ther vm at the äru gudz gerninga Bir 1: 45. jäffua ther encte vti Di 148, 191. änghen iävaþe þär. at þät var eigh (*att det var*) howoþ sancti pauli Bu 130. hon iäwadhe at j thy oflätino war ey sandir ihesu christi likame KL 9. iäwande at thz ware ey sant kyt *ib* 14; *or. det kan på de tre sistnämnda ställena föras till* 4. iäffwadhe at thz ware gudz likame *ib* 18. iäffwadhe, hwath thz monde sant wara MB 1: 144; *jfr* 3. skalt thu ey iäffwa gudz godhan anda wara mz thik Bir 1: 12. skolom vi vara stadhoghe oc enkte iäffwa Bo 71. prestin jäfuadhe oc twäkadhe Bir 2: 122. *ib* 1: 401. vm thet mål han wardr åtspurder är fast iauande (*tvifvelaktigt*) ok ouist KS 72 (175, 78). — *opersonl. med dat. el. ack. iävar* mik ängte at han är sandar guþ Bu 155. thik thörff enkte iäffwa. at engin dröfwilse lätir han sinom vinom komma vtan the äru them nytlikin Bo (Cod. B) 341. hwem ma thz iäffwa at i thänkin mästa ondzskap MB 1: 304. os ma iäffwa om the thing ther wardha skulo *ib* 320. honom iäffwadhe Bo 105. 3) *vara i ovisshet, undra. man iäwadho om, hwath han war man eller ängel* MB 1: 207. iäffwadhe hwat thät war haldir diäfwl hällas ey KL 3. tok at iaua. huat han sanneleca var þän sami ällar eigh Bu 516. 4) *frakta, misstänka. är eig sanpröuat til oc eingti vtan man iäuar vm þeem* SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). iäfuadhe storlica at han sculle alre väl koma owir the brona sik vtan skadha Pa 19. är iäffwande (*timendum*) at cristindomin

forjaar rasklica Bir 2: 73. VKR 30. Lg 3: 304. BSH 4: 14 (1471). är them iäffwande ok mogho rädhas at the vmsidhe ey wanlika inbyrdhes forvardha Su 422. iäwar (Cod. A rädhis 243) om them at the mondo skadha iosep MB 1: (Cod. B) 550. jäfwer oc räpis nokan af þöm tolf vrättä vild hawa med sik SD 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). jäwadhe han thz oc hänt wara illa Bo (Cod. B) 341. iäwande at taka gudz likama KL 9. jäuade huar thera om sik RK 1: 276. *ib* 1305, 2432, 3023, 3776. jak jäffwade thet nw för ögon är BSH 5: 113 (1506). — *opersonl. iäwar* mic (*timeo*) at ondir ande skiwtir nakra höghfärdh i mit hiärta KL 213. mik iäffwar at han vnder mik grafwer Al 1848. at ider skal vm (*för*) konungin jäwa RK 1: 3685.

iävan, *f. L.*

iävughe (**iäwghe. jäfwoghe** Bir 3: 247. **iäffwoghe** *ib* 4: 33. **jäfwoghe** VKR 77. **iafuoghe. jäfwaghe: -agha** Bir 2: 86), *m.* 1) *tvifvel. gik alder iäwghe v hans bryste Bil* 648. hafde jäfuga vm hans vnder *ib* 802. sagdhe han hänne til mere styrkilse ok minne jäfwgha sinna budhan *ib* 893. hafuin ther ängin iafuogha op a at iak vil gärna göra swa Iv 640. MB 1: 144, 408. Bir 2: 86, 3: 247. Ber 39. 2) *oviss-het, undran. än jäfwghe är hwat håller the offradho thing ärw väl afladh älla jlla VKR 77. Bir* 4: 33. 3) *misstanke. tok iäwgha Bu* 516. fik zozimas jäfwgha. at thz munde wara nokor ilder ängil Bil 455. ther til at aller jäwghe owili oc mistronadher ganslika afläggis BtRK 39 (1383).

iävugher (**iäwghir. jäffwogher. jawgher. iäffuigh. n. jäfwugt. iäwukt** ST 537. **iafwkt** MP 2: 165), 1) *tveksam. med följande sats. iäwghir . . . hwat han sculde bortga ällas ey KL* 42. 2) *tviflande, misströstande. ij thörfuin ey iäffuigh vära Iv* 5601. — *med gen. iak finder at ij thäs iäwugha ärä Iv* 2787. — *med prep. um. war jawgher wm sigher Bil* 562. *ib* 589. 3) *tvifvelaktig. blandadhis myrk thing oc jäffwogh (dubia) mz hugnelicom Bir* 2: 39. *ib* 147, 3: 311, 374. MP 2: 165. ST 537. Ber 91. Su 438. är nagot mörckt eller jäfwugt i lagumen, thet bör them vttyda som lakin satto och skipadh hafwa BtRK 116 (1436). är nogot jäfwugt och twäkande i lagom, tha bör thet vttydas til thet bästa och nytt-asta *ib*.

K.

kabel (*pl. kabbla* BSH 5: 396 (1510)), *m.?* [*Fnor. kabill. Mnt. kabel. Franska câble. Mlat. capulum*] *tåg, rep. kastar kabel* (Bu *motsv. ställe: capal* 165) om hals-iacobi Lg 968. — *kabel, skeppståg. PM* xvii. BSH 5: 396 (1510). fore borth til nils bosons skep och huggu kabelen vtaff *ib* 120 (1506).

kabelgarn, *n. kabelgarn. ath köpe honum kabelgarn* HSH 20: 159 (1507). FM 230 (1505), BSH 5: 395 (1510).

kabusa kal (-kaal), *m.* [*Mnt. kabûsköl. Franska chou cabus*] *hvitkål. äta . . . kabwsa kaal LB* 7: 317.

kadha (**kaadha. kode, se grankadha**), *f. kåda. resina, kadha GU* 7. ena j mark kaadho LB 7: 3. *ib* 326. *Jfr grankadha samt qvapa.*

kapal, *m.* [*Isl. kaðall*] *tåg, rep. casta capal vm hals iacobi Bu* 165. romanus want honum brödh j kadals ända Bil 694.

kaf, *n.* [*Isl. kaf*] *djup, hafsdjup, djupt vatten. springa*

a kaf, neddoppas i vatten. ss straff. springe a kaff EG 66. Jfr *Äldre Dan.* sprynghe han i grafuen (d. v. s. i den vattenfyllda grafren som omgaf borgen) Den gamle Gaardsret udg. ved Kolderup-Rosenvinge s. 25. — Jfr *qvaf*.

kafle, m. [*Isl.* kaffi] *L.* kafle. stik en kaffä i nos-inä *Hästläkedom i AS* 137. *LB* 7: 103. lade en kaffä i hennes mun *Lg* 3: 359. ib 360, 361. — *kafle nyttjad vid lottning.* particione ac diuisione hereditaria dicta wlgariter lut et kawlä *SD* 3: 477 (1320). Jfr *Schlyter*, *Ordbok* kaffi, luter, *Schiller-Lübben*, *Mittelniederd.* *Wörterb.* kavele. — Jfr *bup-*, *hand-*, *lut-*, *svärdh-kafle*. — **kaffa bro**, f. [*Fnor.* kaffabru] *kafvelbro*, *träbro*. *RK* 3: (sista forts.) 4781.

kaia, f. [*Jfr Mnt.* ka. N. kaa. D. kaa] *kaja*. födh kaio hon giwer thik skarn til lön *GO* 192. ib 973.

kaitalaboar (kaytala-), m. pl. inbyggare i *Kaitala*. kaytalabone gingo ofuer the fornempda rammerke jn wppa kutala boanna eghit *FH* 2: 7 (1374, *nyare afskr.*).

kaka, f. [*N.* kaka. *Eng.* cake. Jfr *Mnt.* koke] *kaka*. tag . . . tw eller iij ägh oc swa mykyt pipar oc saffran, som til ena kakw behof görs, oc nagoth gamalt goth smör oc hweta miöl oc baka ena kakw *LB* 7: 187. ib 48, 10: 8. aldrik ma herra abote kaku ätä fore thy at hon är täfflös *AS* 59. ä findher kaka sin maka *GO* 20. gerna wil karl kaku winna ib 349. thz ordhquädheth . . . at hwar rakar eld aat sinne kaku *Su* 423. *BSH* 5: 441 (1511). *PM* 1. Jfr *dust-*, *flat-*, *grisli-*, *hunags-*, *soker-*, *äggia-kaka*. — **kaku dagher**, m. *dag då kakor bakas*. äkke är hwar dagh kaku dagh *GO* 722.

kaker, m. [*Jfr Mnt.* kāk] 1) *kāk*, *schavott*. mediastinus, kaker *GL* 7. *OB* 215. 2) *kāk*, *fästning af ringa betydenhet*. at wij motte faa en ände pa thenne förbannade kaak, wij belagt haffwe *BSH* 5: 139 (1507). Jfr *träkaker*.

kal (kaal. kol LB 7: 61), m. [*Isl.* kál. *Lat.* caulis] *L.* kál. bläd swa kaal at han ii geen wäxir *GO* 1069. ib 249, 614. yrter oc kaal *MB* 1: 172. ato mz honom ran kal *Bo* 22. *LB* 3: 128, 7: 61, 251, 317. kaal dughir fore wärk i sinor hwar som hænna (*bruket af feminint pron. synes vara föranledt af det nyss förut förekommande mot kaal svarande Lat. uttrycket caulis romana*) warma oos takir wel opta ib 3: 126. ätir man idhkelika grönan kaal (*grönkål*) ib. krosa grönan kaal mellan thina [tänder] ib 128. stal kaal af minom fatöka kaalgardh *KL* 192. — i *allmh.* *stjälk och blad (af ätlig växt)*. taka kaal aff kath oosth ok siwdha j sötha myölk *LB* 2: 32. — *kål*, *af kál beredd maträtt, kålsoppa*. lät hon hänta sik gräs oc yrther . . . sik til kaal ällar födho *Lg* 3: 412. om aftonen som the kal inbära *RK* 2: 9429. nythien enna handa spadh, kaal ällir annat söpe *Bir* 4: 119. xvij (17) flesk til kaalss *BSH* 5: 268 (1508). fäm (*näml. ägg*) sudin i kale *AS* 60. söpe aff haffra gryn, ällir aff äggiom . . . oc grönan kaal aff wmskiptelikom yrtom, tettä er idher nyttokt oc ey hwitan kaal (*hvitkål*) *LB* 3: 109. gör thik kaal ällir vellingh aff fersko fiska sudhi ällir fersko köthsudhy ib 182. malua hether kathosth äther man honum som kaal ib 2: 38. sywdher man henne (o: wegbredha) som kaal medh salt ätikio ok

gryn ib 48. *Bir* 5: 31. — Jfr *aker-*, *gardh-*, *grön-*, *hovudh-*, *kabusa-*, *rovo-*, *skräppo-*, *spiki-*, *sylte-kal*. — **kals aska**, f. *aska af kál*. stampas kals aska mz gamalt istir *LB* 3: 128. — **kals os (kaals oos)**, n. *dekot af kál*. *LB* 3: 128.

kal (kall), n. [*Isl.* kall] *uppmaning*. h[*v*]ilken broder som mynnesbeger faar ok oldermannen beder hanom vpsta gör han tz ecke mz första kall böte fyra peninga fore annat kall i artog ok thridia kall ena marck vax *SO* 108. Jfr *ater-*, *gen-kal*.

kalamin, f. ? [*Franska* calamine. *Lat.* calamina] *galmeja*. en sten som heter calamin *LB* 1: 97.

kalbladh (kaal-), n. *kålblad*. tagh . . . kaal bladh *LB* 7: 218. blaa kalblad ib 2: 71.

kalda (kala), f. [*Se. dial.* kalla. *Nyisl.* kalda] = **kaldasot**. for the kalo som kombir mz kild oc sidhan äptir mz hita *LB* 3: 100.

kalda pis (kalle pis), n. *kallpiss*, *stranguri*. *LB* 7: 269.

kalda sinke (kalla siwke LB 7: 229, 252, 289, 291. kalla siwkä ib 235. kalla sywke ib 248. kallesiwke ib 215. kalda syyke ib 234), f. = **kalda sot**. haffuir kalda siwke *LB* 7: 255. ib 215, 229. aff heta kalla siwke ib 252. ib 234, 235, 248. for dagligin kalla siwke ib 289. for fierde dagx kalla siwke ib 291.

kalda sot (kaldasot Lg 447. kaalda soth LB 2: 64. kalla sot Lg 3: 219. kallasot ib 235; LB 4: 345. kalla soth Lg 3: 724; LB 2: 47, 48, 7: 38. kalla-soth ib 5: 80, 7: 1. kalla soot Lg 3: 254. kaallasot ib 231. kallosot KL 349. kallosoot. kallo soot. kallo sott (f. vok. i änd.). kaallosot), f. *feber, frossa*. thwingadhis aff kallo soot *KL* 36. fräls aff kallo sottonne ib. ib 43, 175, 349. driffuir hon bort the kaallosot som kallas febris acuta *LB* 3: 66. för en kalda sot grypir man ib 4: 343. ib 345. hafdhe hardha kallosoot (*magnis febris tenebatur*) *Bo* 70. han är . . . kallo soot tholande thy at han haur hita vtantil oc köld jnnantil *Bir* 2: 114. forlät kallo sotten han *MP* 1: 334. *LB* 2: 47, 48, 64, 5: 80, 7: 1, 38 o. s. v. *Lg* 447, 3: 219, 231, 235, 254, 724.

kalder (kaaldher MB 2: 338. kaller LB 7: 74; MB 2: 338. kallir KL 247; Bir 1: 119, 2: 216. callir ib 203. kallar Bir 1: 24. kalir ST 21; LB 3: 52. f. kald Bu 188; Bir 1: 371. kal ib 219. kaal LfK 163; Al 2541. n. kalt. ack. sing. m. kaallan Lg 3: 231. dat. sing. f. kalde KL 246, 249. kaldo ib 121. n. kallo LB 3: 39. plur. nom. m. kalde Bir 1: 371, 2: 123. kale LB 3: 46, 47. ack. m. kalla Al 1580, 9986; Ber 182. f. calla Bir 2: 162. best. form. sing. nom. f. kaalla Al 2547. n. kaalla Al 2543. komp. callare Bir 3: 463. superl. kaldaster: -asta LfK 221; -asto ib. kallaster: -ast Bo 13), adj. [*Isl.* kaldr] 1) *kall*. kald kälde *Bu* 188. calt käldevatn ib 529. i kaldo bazstowo *KL* 121. iuir kalde gryto ib 246. ib 249. *Al* 2539, 2543, 2547. *LfK* 221. *ST* 21. hiärnin som är aller kalder *MB* 1: 84. ath maghen är kaller och kölder *LB* 7: 74. tola . . . kalt jarn *Dt* 32. vm callo nättrina *KL* 352. funno the han alzstingx dödhan oc kaallan *Lg* 3: 231. tha kallast är vm alt arit *Bo* 13. — med dat. the lügh war honum illa kaal *Al* 2541. — *bildl.* iak är somlicom sua kallir at min väghir thäk-kis thom ängaledhis *Bir* 2: 216. — *kall*. ss *egenskap*

hos ett läkemedel. pwrlök är watir oc kalir LB 3: 52. ib 54 o. s. v. — kall, som känner köld, som fryser. värma . . . thom som kalde äru Bir 2: 123. 2) kall, kallsinnig, likgiltig, slapp. calla gerninga Bir 2: 162. the siäl som är kald j gudz älskogha ib 1: 371. thera kärlekir är allir kallir til min ib 119. ib 219, 3: 463. som kallir är i kärlekinom KL 247. LfK 163. ängin är ok swa kallar af (*frigidus ab*) gudz kärlek Bir 1: 24. gör kalla fran gudhelikom kärlek . . . wranga män Ber 182. 3) fientlig, ond, förderlig. cassander bär mot thik thanka kalla Al 9986. wakna mz kalla dröme ib 1580. kalt är qwinno radh GO 139. — Jfr iäm-, of-kalder.

kaldesker (kaldeghsker), adj. [Jfr Mht. kaldeisch] Kaldeisk. nam han ebresko thungo ok kal-desko (af samma hand rättadt till kaldeghsko) Bil 627.

kaldna (kaldhna PM L. kalna ib 12; -adho Bir 1: 329. -adhe), v. [N. kaldna] kallna. PM L, 12. — bildl. the som brännande waro til syndanna lusta kalnadho (*refrigerunt*) af hans reno lifwirne Bir 1: 329.

kaldun (kaaldwn. koldwn), n. [Mnt. kaldunen, kallunen, koldunen. Sv. dial. kalun] innanmäte af slagadt kreatur. medh späk ok grönth kaaldwn LB 2: 32. IIS (2¹/₂) tunno koldwn HSH 19: 166 (1506).

kalfboe (ack. pl. -bo HSH 24: 7 (1513)), m. Kalfbo, inbyggare i Kalf. aff forscrefne kalfbo HSH 24: 7 (1513).

kalfro (kaal-), n. kalfro. tag kaal fro LB 7: 254.

kalgarper (kaal-. kol-. kalgaardher: -gaardh SJ 12 (1423)), m. [Isl. kalgardr] L. kalgard. stal kaal af minom fatöka kaalgardh KL 192. rökt brödhanna kaalgardh ib 252. SD 3: 112. cum vno fundo ortuli wlgariter dicti kalgardh ib 604 (1323). ib 748 (1326). SJ 7 (1437) o. s. v. — (?) som tha for rätthän sathä j kalgardhen nidher i forborghänne for abo sloth FH 4: 80 (1463). — **kalgards rum (calgardz-)**, n. kalgårdstomt. lot up her johan bismarke iij [2¹/₂] alin aff sino calgardzrwrm SJ 7 (1437). ib 33 (1426) o. s. v. — **kalgards tomt (kalgardz- SJ 37 (1426), 38)**, f. kalgårdstomt. afhen-der iak mik och minom arfvom then förda gardh och kal gardhs tomt SD 3: 112. SJ 38 (1426). lot up cord trumpara eth kalgardz rum ok tomt (för ena kalgardz tomt) ib 37. — **kalgardha krydde (-kridde)**, n. koll. i kalgårdar planterade örter, grönsaker. hans sofi war enkte vtan osudhit kalgardha kridde (*leguminibus*) Bil 711.

kalgryta (kaalgrythe), f. kalgryta, gryta hvari käl kokas. bildl. at henta nagoth i kaalgrythene BSH 5: 147 (1507).

kalkband, n. murbruk. een mwr . . . j hulkom . . . skynw alla dyrästä stena, swa at theres kalk bandh syntes ey annat vara än dyrästä gullet (*habere videretur aurum pro cemento*) LfK 248.

kalkbräkare, m. kalkbrytare, kalkkrossare. ss till-namn. mathie kalkbræcare BSH 1: 99 (1365).

kalkbrännare, m. [Jfr Mnt. kalkbernere] kalk-brännare. ST 148, 149.

kalker (-ar), m. [Isl. kalkr. Ags. calic. Lat. calix, gen. calicis] L. bågare, kalk, nattvardskalk. en calcar af Ordbok.

cristallo var i sancti laurencii kirkio Bu 417. giffwens thrätighi kalka for hans siäl j hulkom ther gudz bloodh maa offras Bir 2: 22. prestä ok andre vigde men herliga orneradhe swa som til at syunga messo hafuandes kalka klädher ok all vedertörffteligin tingh LfK 242. SD 5: 563 (1346), 564, 565, 566. Bil 409. Bir 2: 335, 3: 125. VKR XI. ST 192. — bildl. om lidande: kalk. tak fran mik thänna bitarlica kalkin (*calicem istum*) Bo 185. Jfr drövilsa kalker.

kalker (-ar), m. [Mnt. kalk. Lat. calx, gen. cal-cis] L. kalk, kalksten. byggia mwr mz stenom . . . vtan liim oc kalk Bir 2: 230. Al 6412, 7694. Lg 3: 242, 243. LB 9: 108. för then kalk som nilis michelson matiala staa aff sexemäki kirkio BtFH 1: 231 (1509). ib 258 (1509). för bälker bräder och kalk ib 171 (1506). ib 146 (1506). tässa kalkana magha wppenb[a]rlika föras LB 9: 96. allan kalk gör aather j sin stadga oc li-kamligheth aff hwilkom kalkana ärw giorde ib 113. osläkther kalk PM 9. ib 10, 11. LB 7: 297. Jfr gul-, mur-kalker.

kalksten, m. kalksten. for slotzins bälker och kalk sten och bräder BtFH 1: 153 (1507). for slotzens ret-oghet om kalksten bälker och bräder ib 156 (1507). ib 178 (1507), 182 (1507), 243 (1507), 255 (1507).

kalkughn, m. kalkugn. ST 149. Lg 3: 243.

kalkvällinger, m. kalkvälling, i vatten upplöst kalk. sywdhande kalkvällingh PM 5.

kalla (kalda SD NS 2: 11 (1408); -as ib. -ar, -ape, -aper. impf. kalldhe RK 2: 2499), v. [Isl. kalla] L. eg. ropa. 1) ropa på, kalla, tillkalla. iupa . . . callopo huar annan Bu 14. lät biscoppen kalla peophilum ib 29. engelbert kalldhe sit folk RK 2: 2499. han kallade them ther alla til hoopa ib 914. thu kalla mik min kantzcelära Al 10189. kalladhe til sik the wisasta män som i iudea waro Lg 94. tha peer äru . . . firi os kallaþir mæþ wart bref SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). þer sum þit warthar (för wartha) kallaþer mæþ wart bref äller þuþ ib. hafpen ii eiHg hana callat tel hialpa Bu 23. vm guþ wil oss bapin äller annat varrä kallä här af väräldynne SD 5: 562 (1346). wet jac ey nar gud mik kalla (*hädan-kalla*) wil ib NS 1: 563 (1406). ib 2: 11 (1408). — med ack. och instrumental dat. el. i dess ställe at med dat. kallar waar herra abraham tyswar hans namne (*vid hans namn*) MB 1: 199. gudz ängil . . . kallar abraham tyswar at nampne ib 201. Jfr 7. — med prep. a och ack. han kalladhe rasklika a sin sween Iv 3952. ib 4117. — med prep. at och dat. kal-lar war herra at adame MB 1: 161. Fl 1496. 2) kalla, åkalla, anropa. kalladhe sina gudhar arculem ok jouem Bil 449. petrus kalladhe gudz nadhir ofwir them ib 118. kalladhe han sancte ericx hielp Lg 8: 357. jak kallar mik gudh til witne ib 400. — vanl. åtföljdt af prep. a (upa, pa) med ack. kallaþe iohan-nes a sannan guþ Bu 155. ib 154. KL 100. Al 6812. Lg 94. Su 70. Di 300. tha thu oppa han kalla ST 152. ib 236. Ansg 205. Lg 218, 3: 379, 380. wy viliom pa sanctj örian kalla RK 2: 4932. MB 2: 315, 317. kalladhe oppa gudz nampn Pa 18. kalladhe han oppa thz fornäpda ordh-it jhesu christe lifuandis gudz son ib 20. — med prep. til med gen. el. ack. kalladhe han til gudh oc sancte olaffs konunghx: at the matto honom til hiälpa

koma *Bil* 865. calladhe han til sanctam claram *KL* 366. kalla til gudz hiälp *MB* 1: 455. *Al* 6708. *MB* 2: 324. 3) *kalla*, *bjuda*, *mana*. med *prep.* til. med *följ.* subst. thz kalla til (*provocat*) ödhmiukt *Bir* 3: 175. — med *ack.* samt *prep.* til med *följ.* subst. el. pron. pass. han blygdhis at vara ödhmiukir munkir ok sta j sine callan ok reghlo til hulka han var calladhir *Bir* 3: 188. ey varo mange kötlica sniälle älla ärlike först kalladhe til tronne *MP* 1: 114. 4) *säga*, *påstå*. kallape han falsara renliue louat *Bu* 27. þe callapo pik vara timbremanz son *ib* 78. 5) *säga*, *uttala*. lekfolket . . . callar kyndelmesso fore candelnesso *Bu* 8 (möjligen är dock efter callar att underförstå höghthipena, i hvilken händelse stället föres till 7). 6) *säga*, *framsäga*. gik i mönstrith oc sina böner kalla *Al* 7502. 7) *kalla*, *nämna*, *benämna*. med två *ack.*, af hvilka den ene är obj., den andre predikativ *ack.* bygdo þe mönstar ok vigþo þät fripi tel hepar ok kallapo þät friz mönstar *Bu* 64. thu skalt kalla han johannem *Bil* 892. — med två *ack.* samt *prep.* at med *dat.* han kalludhu män at ädhla nampne wäräldinna blomster *Bil* 320. — med två *ack.*, af hvilka den ene är yttre, den andre inre obj. hwilken som annan kallar oqwädins ordh eller oqwäm *SO* 294. *SGG* 127, 133. hwat nampn kallom wy thz bäzst *PK* 242. — stundom förekomma predikativ *ack.* och inre obj. koordinerade. kallar man annan tiuff. härinson. eller annat oquädhins ordh *MEG* (red. A) 54. *ib* (red. B) 59. *EG* 63. — med yttre obj. underförstådt samt predikativ *ack.* och inre obj. koordinerade. calle eigh vtroen. ok eigh liughärä. ok egh morðthärä. ok ängte vquäpins ordh annat *SD* 1: 669 (1285, gammal afskr.). — med *dat.* och *ack.* kaller androm horansson *SO* 142. om drengen kallar thz nampn sinom hosbonda *ib*. — opersonl. kallas, heta. vip en stap som callar carnotum *Bu* 16 (se *Lg* 931). *ib* 4 (se *Lg* 923), 54, 199. *Bil* 106, 894. *Lg* 925. — part. pret. kallad, benämd. i nichea. sua callapom stap (i en stad som heter N.) *Bu* 136. — vara kalladher, kallas, heta. är thz watn kallath bärsabee *MB* 1: 199. han war kallas (för kalladher el. kalladh; dock har *Cod. B* kalles) en middelman, ty han war altiit bland stora men *Di* 129. 8) *instämna till*, *hänskjuta till*? tridhiungx thing kalla *TB* 73. — *refl.* kallas, kallas, benämnas, heta. han callas . . . vars härä broper *Bu* 194. lius a latin kallas (motsv. ställe i *Bu* har hete 8) candelä *Bil* 925. hui þe höghthip kallas kyndelmässa *Bu* 8. callas höghthipin candelmässa rät nampn (motsv. ställe i *Bil* har at rätto nampne 926, i *Cod. C* rätto nampne *ib*) *ib*. staden jebus, hwilken andro nampne kallas iherusalem *MB* 2: 130. *ib* 343. iosep hulkin som andro nampneno kalladhis (cognominatus est) barnabas *KL* 139. ängin war j hænna släkt som kalladis thy nampne han skulde kallas *Bil* 894. — **kalla ater**, 1) *återkalla*, *kalla tillbaka*. kalla ater thina thwa brödhher *KL* 313. 2) *återkalla*, *återtaga*, *upphäffa*. at i . . . kallin ater (*ad irritum perducatis*) mina säät *MB* 1: 377. hwi kalladhe thu ater mit budh *KL* 308. — **Jfr ater kalla**. — **kalla fram**, *framkalla*. wardh josep kalladh fram *MD* (S) 305. **Jfr fram kalla**. — **kalla i gen**, *återkalla*, *återtaga*. om all siälarycht skal kallas igen *SD* NS

1: 365 (1404, nyare afskr.). **Jfr i gen kalla**. — **kalla saman**, *sammankalla*. callar craton philosophus saman mykit folk *Bu* 151. lät tomas calla saman alt landet *ib* 184. *ib* 50. *SD* 1: 668 (1285, gammal afskr.), 670. *Bil* 54. *SO* 79. **Jfr saman kalla**. — **kalla til**, *tillkalla*. kallade konungen til modherena (*vocarit rex matrem*) *MB* 2: 300. **Jfr til kalla**. — **kalla ut**, *utkalla*, *uppbåda till krigstjenst utom landet*. at thet föghe folk, som her är i landhet, kalledis swa mottelige wth *FM* 263 (1506). — **Jfr a-, af-, gen-, hem-, up-, upa-kalla**, samt *frip-, lagh-, o-, värn-kallaper*.

kallan, *f.* [*Fnor.* *kallan*] 1) *kallande*, *ropande*. *Su* 22. 2) *kallelse*, *kall*. han blygdhis at vara ödhmiukir munkir ok sta j sine callan ok reghlo (*vocatione*) til hulka han var calladhir *Bir* 3: 188. *MP* 1: 114. — **Jfr a-, ater-, igen, til-kallan**.

kallilse, *n. pl.* *kallelse*, *kallande*. skudha han i thässom kallilsomen (*vocationibus*) *Bo* 57. hällir löpi iak äpter enne mins skapara kallilsa röst *Bir* 3: 128. **Jfr a-, ater-kallilse**.

kalrot (kaal-), *f.* *rot af kål*. brännir man thörä kaal rötir til asko *LB* 3: 128.

kalstokker (kaal stocker: -stock *LB* 7: 220; **-stocka** *ib* 287. **kolstocker: -stocka** *ib* 194), *m.* *kålstock*. *LB* 1: 96, 7: 194, 220, 287.

kalva, *v. L.* **Jfr kälva**.

kalve, *m.* [*Isl.* *kalfi*] *benkalf*, *vad.* lot konungen skära sunder the synner som offwan hans kalffwa lago *Di* 52. **Jfr benkalve**.

kalver (-ar), *m.* [*Isl.* *kalfr*] 1) *kalf*. dyrkado . . . kalua ok söde *Bil* 620. han löper . . . til sinna fähiorð oc tagher ther en mörastan kalff *MB* 1: 189. *Bir* 1: 152. *Al* 3298. **Jfr gul-, haf-, hiort-, qvigho-, sio-kalver**. 2) *lös pergaments- el. papperslapp, innehållande fortsättning el. tillägg till en skrifvelse och vidfogad denna, postskriptum*. hwad her for tiende er, fynen i vti en kalff her innelucht *BSII* 4: 314 (1502). somen aff tessä oxer fyndes i thenne kalf *ib* 5: 400 (1510). i then kalff i breffuit laa *FM* 645 (1516). *HSII* 24: 7 (1513). 3) *kil el. förlängning af en not der fisken stannar vid uppdragningen*. Se **nota kalver**. — **kalva ben**, *n.* *kalfben*. mergin aff kalffwa ben *LB* 7: 284. — **kalva kiöt (-köt. kalffua köth)**, *n.* [*Isl.* *kalfakjöt*] *kalkkött*. redher han brödh mz smör oc kalwa köt *MB* 1: 189. nôtaköt oc kalffua köth sudith mz apio *LB* 3: 19. kalt kaluaköt *ib* 1: 96. — **kalva miärgher (kalffwa märgher. kalue mergher)**, *m.* *kalfmarg*. stampe kalue mergh mz wiin *LB* 7: 150. stampe kalffwa märgh medh win *ib* 2: 52.

kalz (kalzs *MP* 1: 27; **-e** *Bir* 2: 218, 334, 3: 218. **kals)**, *n.* [*Isl.* *kalls*] *skämt, gyckel*. them thotte thz wara häggumma oc kalz *MB* 1: 194. baadhe j kalze (*joco*) oc aluara *Bir* 2: 25. höfuizlikt kalz ok gaman *Fr* 1281. thera gaman kals ok löghe *MP* 1: 29. *ib* 27. war herra far altidh mz aluara oc ekki mz kalze *ST* 72. lät aff alt kalz oc fäfänga älla fäfänglikhet *Su* 232. *Bo* (*Cod. B*) 345. *Bir* 2: 218, 334, 3: 218. *ST* 157. *Ber* 80, 176, 177. *Su* 238. *LfK* 160, 196. — *prat.* a tholkith kalz vil iak ey lydha *Iv* 1155. tholikt är rät

skalka kalz *Al* 2692. hans herra giter han ful wäl hört swa länge han hafwer sit kalz wt fört *ib* 2708.

kalza (kalzsa. kalsa: -at *MP* 1: 249. -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* kallsa] *skämta, gyckla, prata.* sagdhe . . . swa som kalzsande *Bil* 830. the kalzadho marght ok giordhe sik gaman *Fl* 619. *ib* 1421. *Fr* 1070, 1378, 2132. *Iv* 51, 1817, 3926. *KL* 218. *MP* 1: 249. *LfK* 195. tha thu kombir j kyrkiona skal thu enkte tala onyttelika, ey runa, ey kalza ellir snakka *ST* 186. han kalzadhe mz hänne *ib* 305. *ib* 72. *Ber* 233. *Su* 130. diärflika til hans kalzsa *ST* 392. ther vordho margh höfuizklik ordh kalzath *Fr* 2701. *ib* 558.

kalzlika, *adv.* *skämtsamt.* kalzlika älla alworlika *Ber* 274.

kamar (chamar *VKR* 43. kamer. kammar *MB* 2: 120. kaamar *RK* 2: 1950. *m. pl.* kamrar), *m.* [*Isl.* kamarr. *Mnt.* kamer. *Lat.* camera] 1) = **kamare** 1. brödhanna sömpnhws thet scal swa byggias at hwar brodhir scal hafua sin chammar oc sin cella *VKR* 43. *MB* 2: 130, 311. — *klädkammar?* *skattkammare?* j hans (*konung Eriks*) kaamar (*en afskrift har fatatur, se Hadorphs uppl. s. 220 samt aftrycket i Script. rer. suec. s. 77*) hafde han thiänt förre oc stundom tha wakte han hans dörre *RK* 2: 1950. 2) *kammarrätt.* wii äre nw stempde i kesarsens kammär *HSH* 20: 211 (1507). 3) = **kamare** 2. II store skerpentyner med II kamer hwar there oc II andre store med et kamer hwar there *HSH* 19: 166-167 (1506). IIII andre smaa skerpentyner med II kamer hwar there *ib* 167. skärpentijner medh lxiiij (64) kamra *BSH* 5: 506 (1512). *Jfr* **karm.** — *Jfr* **böna-, lön-, slapo-kamar.** — **kamars dyr** (-dör), *f. pl.?* [*Isl.* kamarsdyrr, *f. pl.*] *kammardörr.* for konungx camars dörum *Gr* (*Cod. D*) 380. *Jfr* **kamara dyr.**

kamara, *n.* = **kamare** 1. thetta husit är ey thz kamara som jak sagdhe thik *Bir* 3: 237.

kamare (kamere: -a *Bir* 3: 236; *ST* 29, 57, 113. camere: -a *ib* 59, 137; -ran *ib* 113. kamerä *Bir* 3: 237. kammare: -ara *LfK* 22. *pl.* -ar), *m.* [*Isl.* kameri. *Lat.* camera] *eg. hvalf.* 1) *kammare, mindre rum, enskildt rum, sofrum.* gik varfrw i kamara a sina böne *Bo* 25. en litin kamare *ib* 34. wtgik lönlica af camarenom konungsins *Gr* 260. fik honom een kamera han skulde blifwa vth j *ST* 57. *KL* 346. *Gr* 298. *Bir* 3: 190, 236, 237. *VKR* xx. *ST* 29, 59, 113, 137. *Lg* 3: 511. bygdho sik cellar oc smaa kammara, i wingardhom oc akrom *LfK* 22. 2) *kammare, den del af ett skjutgevär i hvilken krutladdningen antändes och hvilken i början var ett särskildt stycke, som fästes vid bössan.* kamaren vtaff byssone sprang *RK* 2: 6112 (*kan föras till kamar*). — *Jfr* **lönkamare**, *äfvensom kamar.* — **kamara dyr** (-dörr (*frf. vok. i änd.*)), *f. kammardörr.* sättias for camara dörrena *Gr* (*Cod. D*) 380. *Jfr* **kamars dyr.** — **kamara mästare** (camera-), *m.* [*Mnt.* kamermeister] *kammarmästare, kammarherre.* warom . . . cameramästare (*camerario*) *SD* 6: 30 (*öfvers. fr. 1482*). waro . . . kamaramästara enna iomfru *Lg* 3: 481. vä[r]ldena konunga oc höffdinga oc kamara mästara (*tribuni*) *MB* 2: 343. *Jfr* **kamar-, kämmer-mästare.** — **kamara sven**, *m. kam-martjenare, kammarpage, kammarjunkare.* hon (*drott-*

ningen) hafdhe swa budhit sinom kamarasuen *Lg* 3: 511.

kamarmästare (kamer mestare: -en *BtRK* 327 (1483, *orig.*). *kammer mestare* *ib* 328. *camer-mästare*), *m. kammarherre, öfverste kammarherre.* the aff wort radh som slotzlofwen vppa star, som är hofmästere, cantsleer, camer mästere, köghemästare, skenk ok fodhermarsk *BtRK* 146 (1441, *orig., daniserande*). *ib* 327 (1483, *nrig.*), 328. *Jfr* **kamara mästare, kämmer mästare.**

kamber (*med art. kamin* *KL* 125. *ack. camb* *Bil* 306. *kaamb* *Al* 7574. *pl. kamar*), *m.* [*Isl.* kambr] *L.* 1) *pecten, kam.* war thän kamin hänne swa thungir *KL* 125. gifwa mannom . . . kamba *Ber* 165. kamba oc speghla *ib.* *Jfr* **lärnkamber.** 2) *crista, kam, fjäderkam.* han (*fogeln Fenix*) . . . hafuir camb a höfdhe *Bil* 306. *Al* 7574. 3) *takås, ryggås.* *Jfr* **kirkio kamber.**

kamber, *adj. L.*

kamel (chamel: -um *ST* 475; -ane *ib.* **ka-meel.** *pl.* -ar. *cameler* *MB* 2: 84), *m.* [*Fnor.* kamell. *Lat.* camelus] *kamel.* han lot . . . ther mz ladha een kameel *Fr* 2661. hwar äru . . . hästa oc camela oc vlualla (*equi et camelä, elephantes*) *Bo* 36. *ST* 475. *Bir* 4: 46. *MB* 2: 84, 90. — **kamela har**, *n. kamelhår.* *LfK* 19.

kamelot, *n.?* [*Isl.* kamelet. *Ffranska* camelot] *kamlott, tyg af kamelgarn.* sex telas de camelot *SD* 1: 633 (1283). eth stycke swarth cameloth *FH* 6: 123 (1512).

kamfer, *n.* [*Mlat.* camphora] *kamfer.* *LB* 1: 97, 7: 259. j qwintin camfer omalitt *ib* 325.

kamfer vatn, *n. kamfervatten, vatten hvare kamfer är upplöst.* *PM* L.

kamos? (*pl. kamosser*), *f.?* ett slags fartyg. en pram II jachter och II kamosser *FH* 4: 84 (1499).

kampa (-adhe, -at), *v. kämpa, strida i tvekamp.* the skuldo ther badhe vm kampa *ST* 457. iak . . . skal mz honom kampa *ib* 458. gingo the sammans oc kampade *Di* 92. haffua wij nog länge kampad *ib* 93. *ST* 459. *Va* 37. *Di* 74, 75, 94, 113 o. s. v. *Jfr* **kämpas.**

kamper, *m.* [*Mnt.* kamp] *kamp, strid.* halda camp mz leonum *Bil* 370. som the skullo en kamp bestaa *RK* 1: 4228. *ib* 875. drogho mote them trösteliga til kampin oc slagit *MB* 2: 238. tröste han sigh ey sätia j kamp mot honom *ib* 323. — *om Kristi lidande.* vtan stadhin hiolt han kampin ok stridhena swa som starkaste kämppe (*tamquam pugil fortissimus campum et pugnam detinebat*) *Bir* 1: 392. *ib* 344, 2: 105. — *särsk. tvekamp, envig.* thänna kamp sik taka op a *Iv* 3684. then kamp iak mz thik fäkta wil *Al* 5344. iach wilde for thenne förstinnenä sak skuld ga mz ider j en kamp *Va* 9. *Iv* 3691. *Va* 10, 36, 37. *Di* 58, 67 o. s. v. war han oftä badhä i stridh oc i kamp (*hann framdi opt orrostur ok einvigi einn vid marga*) *ib* 1.

kamperman, *m.* ett slags större fartyg. kom griipeklow med en camperman *BSH* 5: 532 (1513). tog han till seeg then camperman och lot bereden till syös *ib.* then camperman bleff well häden skyldh *ib* 533.

kampgirugher? (kamgirogher. **kam gi-rogher**), *adj.* [*Jfr* *Isl.* kappgirni, *f. kappgjarn, adj.*] *ifrig att hålla sig framme, påträngande, anspråks-*

full, äregirig. som kam giroghe och näsadärffwe waro til ath sätia sik altiit frammarsth siälwe j bröllöpom och gästabudhom JP 87. at j enne kamgiroghe hiärtans rooth (*avara radice ambicionis*) bränder nokor kärleksins sötme *ib*.

kamuk, *n.* [*Mlat. camucum*] ett slags siden. *Jfr* Du Cange, *camoca, camucum*; Hildebrand, *Sveriges Medeltid* 1: 704. giwum vi . . . til sama altarä eet fult par kläpā grönt oc blat, ströt med dyurum af gul, at hawa i duplicibus. jtem eet par af röpu kamuk at hawa i apostlä messu daghum. jtem eet par cläpā grönt kamuk. at hawa i semiduplicibus SD 5: 563 (1346).

kancelär (*kanceler* L. *canceler. kanseler. kantzeler* BSH 5: 211 (1507). *cantseleer* BtRK 146 (1481, orig. *daniserande*). **kansälär** FM 380 (1508). **cancellär. canceller** L. **kansälär** L.), *m.* [*Fnor. canceller*] L. = **kanceläre**. *insighli* . . . päters cancelers SD 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). konogsens cancelär aff danmark Lg 3: 691. eders herredömes cancellär BSH 5: 201 (1507). erchebiscopzens kanseler FM 177 (1504). *ib* 380 (1508). *Jfr* **kanzler**.

kanceläre (*canceläre* RK 3: 691. **kanseläre** Al 10269. **kantzceläre: -a** *ib* 10189. **canceläre** Bil 787), *m.* [*Mht. kanselære. Lat. cancellarius*] *kansler*. var sanctus thomas först konungx canceläre j englande Bil 787. Al 10189, 10269. RK 3: 691.

kandelmässa, *f.* [*Ag. candelmesse*] = **kyndilmässa**. Bu 8.

kani, *m.* [*Mnt. kane*] ett slags mindre fartyg, båt. the säudo en man a en kana Al 5923.

kanel (*caneel. kanil* LB 7: 151), *m.?* [*Mnt. kannel. Franska cannelle. Ital. cannella*] *kanel*. sinamomum canel LB 6: 284. SD 4: 711 (1340?). LB 2: 53, 4: 346, 7: 151. — *hvit kanel*. *costus canel* LB 6: 284. — **kanela barker** (*canellabark. canilla barker. kanelabarch* LB 7: 99), *m.* [*Fnor. kanelabark*] = **kanelbarker**. sinamomum är kanela-bark LB 3: 50. tag . . . canilla bark *ib* 7: 283. canilla bark dygdh *ib* 8: 49. canellabark han är thuegghehonde *ib. ib* 7: 99.

kanelbarker (*kanilbark. canilbark* LB 7: 75), *m.* *kanel*. cinamomum kanilbark han dwger for hostho LB 7: 58. *ib* 75.

kankirlat (-laat), *n. pl.?* *skratt?* alla osidhi, som warda mz otämelikom latom, oc kropsins allir hoffuodzsins aathäffuom, oc kankirlaatom oc löghe allir hädhilsom (*in cachinno seu derisione*) Bir 5: 77. wp-höghiandis sina röst j cankirlaat oc omatelikit löghe *ib* 82.

kanna, *f.* [*Isl. kanna. Mnt. kanne*] *kanna*, *dryckeskärl* (med handtag och lock). twa grytor oc twa kannor SD NS 1: 678 (1407). tak ena kanno aller eth krws LB 10: 8. hwar som bär kanno heller begare heller annath aff gillis stwggw SEG 122. kanna offuer gardh oc annur i geen gör godhan winskap GO 36. siex stora kannor mz wiin ST 16. SO 66. FH 6: 21 (1449). LfK 12. LB 2: 71. MD 435. 2) *kanna. ss måttkärl el. mått*. om neger är siwker medan gillit drikk ta bör hans grannom som gilbrödher äro hempta honom första dagen ena kanna öll om ij stop SGGK 109. nw kan gillesbrodhr sywker vara tha gille drikk . . . tha skal aller-

mann nämpna ii bröder som skulo honom ena kanno öl om första qwellen bära SGG 130. SO 84. hoo som spillar eth stop öl, böthä ena thunna öl . . . ho som spillar ena kannaa öl böthe eth j pu[n]dh vax *ib* 7 (*på dessa fyra ställen skulle ordet dock möjl. kunna föras till 1*). thet (*vinet*) vttappa medh stoop, kannom hela aam eller halfwa aam GS 58 (1474). tagh . . . ena kanno ström vatn LB 7: 48. — *Jfr* **iordh-, kopar-, provento-, tin-, trä-kanna**. — **kannogiutare, m.** *kannstöpare. ss tillnamn.* olaff kannogiwtare SD NS 2: 124 (1409). SJ 55 (1434), 68 (1437) o. s. v.

kanonicera (*canoniser. canonizera. -adher*), *v.* [*Mlat. canonizare*] *kanonisera*. syntis pafwin för vilia hona canonizera än hon var iordhadh. thz är at hon skulle af allom hælagh baldas oc til serifuas hælgha manna tali i the hælgho kirkio KL 360. hon är eyg canoniceret AS 104. tha varth sancta birgitta canoniserat VNB 36.

kanske, *adv.* *kanske, till äfventyrs.* huar een som eetzsynne thöm tilföges han skils alder ytermere fra thera ok helgra manna sällscapp, vthan kanske at (*nisi forte*) hon eller han är reen jumfru LfK 247.

kantabona (*cantäbonä*), *f. L.*

kantarakapa (*cantor kapa*), *f.* [*Isl. kantarakápa*] *kápa* som bäres af den andlige hvilken leder korsången? [lego] . . . capelle beati erici inferiori . . . vnam kantærækapo SD 5: 572 (1346). giffwom wy . . . til fornempda kloster högha altarä . . . en mässo kakwl (*för hakwl*) med alla mässo redhe ok ena cantor kapo (*unam cappam pro cantore chori*) *ib* 4: 129 (*öfvers. i vidim. fr.* 1440).

kante, *m.* [*Mnt. kante*] *hörn, vinkel, kant?* *ss tillnamn.* olauus kante BSH 1: 140 (1371).

kanterlena, *f.* [*Lat. cantilena*] *sång.* sötasta canterlenor (*ymnos*) sywnga Su 83. siongande mik nakra aff syons wisom allir canterlenom *ib* 280. *ib* 21, 43, 82, 177.

kanterlene? *m.* = **kanterlena**. sywngandes gudhi til loff sötasta canterlenar Lg 3: 430.

kanunker (*kanunk* SD NS 1: 69 (1401). **kanuniker** L. **kanuker: -uks** SD NS 1: 668 (1407); **-ugsins** Bir 1: 322; **-ukenom** *ib* 321; **-uka** Ber 22. **kannuker** SD 6: 129 (1349). **kanukir** Bir 1: 88. **canoker** SD NS 2: 10 (1408), 11 (1408); **-ok** *ib* 1: 30 (1401); **-oke** *ib* 29 (1401). **kanok** *ib* 2: 16 (1408). **canoher** *ib* 1: 30 (1401). **cannoker: -oks** BYH 1: 181 (1377, *nyare afskr.*). **canokker: -okkom** Lg 3: 569. **kaniker** *ib* 56; **-ik** (*dat.*) VKR 54. **caniker: -ik** (*gen. i appositionsställning*) SD NS 1: 5 (1401); **-ikana** Bir 5: 47. **kanik** FH 4: 7 (1450). **canick: -icker** BSH 5: 261 (1508). **cannik** SJ 318 (1464). **kaneker: -ek** Bir 5: 139; FH 6: 123 (1512). **caneker: -eka** Lg 3: 385. **canekker: -ekkom** LfK 231. **-ar. -er** BSH 5: 261 (1508)), *m.* [*Fnor. kanunkr, kannúkr. Lat. canonicus*] L. **kanik, domherre, ledamot af domkapitel.** ången man . . . ma flere gyäste byupā än här näfnis. först en byscop oc þe kanunkä hanom fölghia, twa andrä kanunkä SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). *ib* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*), 6: 129 (1349), NS 1: 5 (1401), 29 (1401) o. s. v. BYH 1: 181 (1377, *nyare afskr.*). SJ 318 (1464). saghde thz au-

gustinum wara ok hans kanunka (*cum suis canonicis*) *Bil* 652. han vardh kanunkir ok kanunka prouastir *ib* 793. *Bir* 1: 88, 321, 322, 323, 2: 68, 3: 258, 5: 47, 139. *VKR* 54. *Ber* 22. *Lg* 3: 56, 385, 569. *LfK* 231. — **kanunka döme**, *n. kanonikat.* jak hafwer legt . . . af . . . herra ragwalde anundi, kanunke i lynköpunge, ena tomt vidh tolabro ok ligger vndi hans kanunka döme *SD NS* 2: 99 (1409). — **kanunka giäld (canika-geld)**, *n. pl. inkomster anslagna till att underhålla en kanik, kanonikat.* han stiktade sancti nicolai pro- uenta och canika geld meth ewige renta *MD* 490.

kans (kansz), *f.* [*Sv. dial.* kans. *N. kans. Mnt.* kanze, kanse. *Franska* chance. *Mlat.* cadentia] *utsigt el. möjlighet till framgång, tillfälle.* i myn machth är thet ecke länghre thenne kanszen oppeholla *BSH* 5: 236 (1508). är radh then kansen forware i tiidh *ib* 402 (1510).

kanzler, *m. kansler.* the wille ikke giffue cantz- leren swa marga peninger han wille haffue *FM* 445 (1509). skal konungen hafwa een öfwerst cantzler vthi hwart sit rijke *BtRK* 119 (1436). *Jfr* gardskanszler samt kancelär, kanceläre.

kap (kapp), *n.?* [*Isl.* kapp] *eg. kapp, strid; täf- lan, kapp.* ränna a kapp *Al* 2454.

kapa (kaapa FH 6: 21 (1449), 357 (1449); **-o MB** 2: 212, 385; **-or Su** 226. **kopa FH** 6: 42 (1455), 43, 69 (1486), 357 (1449); **-o Bil** 779. **kappa** (*i sht i bem. munk- kâpa*)), *f.* [*Isl.* kâpa. *Mlat.* cappa, capa] *L.* 1) *hela kroppen betäckande och (åtm. i regeln) med hufvudbetäck- ning försedd vid öfverklädnad (buren af så väl män som qvinnor), kappa, kâpa.* lego . . . ingemundo quinque vlnas kærtist pro kapa *SD* 6: 219 (1350). hawa . . . wp- bwrit . . . ena kapo aff ypirst kledhe, sidha *ib NS* 2: 87 (1409). gifuer (*jag Henrik Claussön*) sancti henrix kirkio j nosis mina betzsta kaapa *FM* 6: 21 (1449). gifuer iak (*Lucia Olafsdotter*) til iomfrv maria altare j nosis mina bästa kopa met bonath *ib* 357 (1449). min rödhä kaapa met fodher *ib. ib* 42 (1455), 43. gifuer iak (*Hartvik Jops- son*) . . . en brwn leysk kiortel och en brwn leysk kopa *ib* 69 (1486). 1 grön kopa *ib.* enbyrþ kapa älla man- tol *Bu* 100. alexander aff sinne kapo far bredde hænne darium opa *Al* 3512. then litle konung hafde op a ok drötningin kapor twa *Fr* 2988. *ib* 2993. *Bil* 779, 830. *MB* 2: 212, 385. *KL* 391. *Su* 226. *Di* 43. — *bildl.* ati tören än en tiid edhra kâpa omwenda *RK* 3: (*sista forts.*) 4350. — *till den presterliga drägten hörande kâpa.* eet helt par cläpā . . . swa som är casula. dalmatica. subtile. anti- pendium, een kapā *SD* 5: 563 (1346). casula. dalmatica, subtile twa capur antipendium *ib.* — *munkkâpa.* togh kapa ok mwneklädher oc gaff sik j ordhon mz them *Di* 291. kastadhe kappana (*kuflinum*) *ib* 296. een brodhir kastadhe kapponne oc lop bort aff ordine *ST* 385. at bära kwffuel oc kappo *Su* 151. skall hon vpa halle for- nempde broder nigels alt thet han widher törffuer kapa cledaning skoo *SJ* 311 (1463). är jak jnthē äroloss mz thz jak bär kappom (*för kappo*) *PM LXIII.* 2) *hufvudbe- täckning, kapuschong, mössa.* göris en kapa äller hätta aff twädobloth skin äller lädher swa at hon rækker nidher affwer axlana *PM* 13. *ib* 14. — *Jfr* graskins-, kan- tara-, kor-, mantol-, munk-, qvinna-, vadh- mals-, ärma-kapa. — **kapobonap (kapu-), m.** *till en kappas el. kâpas utstyrsel hörande smycken.* lego . . . filia mee sicilie ornatum meum dictum capobonath

et unam braz *SD* 3: 755 (1313). paraturas meas de ar- gento dictas kapubonadh & skinnabonadh *ib* 2: 157 (1293). super vnum kapobonap. vna cum aliis elenodiis *ib* 5: 155 (1343). — **kapo kast (kapa kast)**, *n.* *afkastande af kappan.* hwar som gör kapa kast eller mz vredz mode kastar sin klädir aff *SGGK* 105. — **kapo klädhe**, *n.* *stycke kläde afsedt till kappā el. kâpa, kapptyg, kâptyg?* eth kapoklädhe, swa got som han läte sin hedhir vara *SD NS* 2: 31 (1408). — **kapo ladher (-laader)**, *m.* *till en kâpa hörande galon el. bräm.* lego . . . domicelle margarete . . . een kapolaad cum serinio *SD* 6: 219 (1350). — **kapo lös**, *adj.* [*Fgtn.* kapu laus] *L.* utan kappā. *Bo* 189. — **kapo sköt**, *n.* [*Isl.* kâpuskaut] *fik af kappā el. kâpa.* *Bil* 830, 836. — **kapo säcker (kapeseck)**, *m.* *säck hvare under resor kappā och andra kläder förvaras kappsäck.* fik jak olaff baggis kapeseck he- ningh gagge, och then fik jak fron een tiwff. ther är inne hans kiortiil med selfwer ther vti war och eet paar hoser och een skiordha *BSH* 5: 34 (1505).

kapel (capel Lg 3: 53. **capell: -elle KL** 20. **-el- len Iv** (*Cod. B*) 3234. **cappel SJ** 140 (1445); *FH* 6: 122 (1512), 123; **-elen Iv** (*Cod. B*) 3230. **kappell: -ellino KL** 26; **-elline ib** 14. **cappell Lg** 3: 37; **-ellinne KL** 14. **-elleno Bir** 4: 54; **-ellet Lg** 3: 194. **cappäll: -ällinne KL** 14. **capall: -alleno ib; -allit ib. kappal ib** 85, 109; *Lg* 3: 673; **-ale KL** 73; **-aleno ib** 85. **cappal ib** 11; *Lg* 3: 10, 194, 279; **-alet ib** 194. **cappall: -allit KL** 109; **-allet Lg** 3: 195; **-allino KL** 109), *n., m.* (*Iv* (*Cod. B*) 3230, 3234) och *f. kapell.* haffde sakt mässo j cappelleno for henne *Bir* 4: 54. widh sancta anno cappal *Lg* 3: 10. *Iv* (*Cod. B*) 3230, 3234. *Lg* 3: 37, 53, 194, 195, 279, 673. *FH* 6: 122 (1512), 123. bygdho ther vp . . . et cappal ok et altare mit j hænne *KL* 11. j the cappäll- inne *ib* 14. v cappellinne *ib.* j kappelline *ib. ib* 20, 26, 73. byggia faghra kappal *ib* 85. aff the kappaleno *ib. ib* 109. til helge kors cappel *SJ* 140 (1445). *Jfr* träkapel.

kapella (cappalla), f. och n. (*Iv* 2639, 4381) [*Isl.* kapella. *Mlat.* capella] = **kapel.** la for altare sinna capellu *Bu* 11. *Iv* 2639, 3915, 4381. atirbyggia cappallana *KL* 109. *ib* 26.

kapellan (cappellan FH 6: 123 (1512); *Lg* 3: 177, 702. **cappellan ib** 366; *SJ* 177 (1449), 178. **cappelaner Lg** 662. **kaplan SD** 2: 515 (1307). **caplan Bu** 27. **capplan), m.** [*Isl.* kapellánn. *Mlat.* capellanus] *L.* *prest som förrättar gudstjenst i ett kapell; kaplan, hofprest, husprest, prest i en särskild persons tjenst, tjenande prest.* her gudmund cappellan a helgandz holm oc her albrict cappellan innan sancti örians gardh *SJ* 177-178 (1449). her matz cappellan pa abo sloth *FH* 6: 123 (1512). myn herra konungh erikx capplan i vastena *SD NS* 1: 208 (1403, *vidim. fr.* 1503). han (*konung Erik*) haffde tha en capellan *RK* 2: 564. *Lg* 3: 366, 702. idher capellan hemmingh gadh (*underskrift i bref från Hemming Gad till Svante Nilsson*) *BSH* 4: 258 (1501). myn capellan her jacob *ib* 266 (1501, *bref från Svante Nilsson*). myn capellan, her erich *ib* 5: 102 (1506, (*bref från Ture Jönsson*)). skal jach legge mych ther win om medh lyff och makt, som ider tro ca- pellan *ib* 43 (1505, *bref från Arvid Siggesson, kyrko-*

herde i Mora, till Svante Nilsson). sanctus lucas, iomfru maria cappelan Lg 3: 177. han möde ok qualde caplan hanna (Jungfru Marias; om en prest som kunde läsa endast messan "af guz moþor") Bu 27. — kaplan, husprest, prest som går biskop el. påfve till handa vid hans förrättningar. han (påfven) . . . bödh sinom cappelaner sik mz honom til redha at göra döpile Lg 662. arkebiscopsens capellan TK 274. — ss tillnamn. petrus dictus kaplan SD 2: 515 (1307).

kapelle? m.? = **kapel**. herre iwan til than kapella gar Ie 2645. — **kapella präster** (cap-pala-), m. [Jfr Isl. kapelluprestr] prest som förrättar gudstjenst i ett kapell, kaplan, hofprest, husprest. henna (drottningens) capella prester Lg 3: 514. kalladhe han til sigh . . . her styrgher kyrkioherre samastadz oc her iacob cappalaprest ib 383.

kapitel (capittel RK 2: 552, 611. capitell ib 9537, 3: 630. capittell SO 117; -ellet RK 2: 601. cappittell ib s. 334. capital HSH 18: 246 (1497); -als FH 1: 59 (1486, gammal afskr.). capitul ib 57. capetal: -alsens MD 440. dat. pl. capit-lom Lg 293), n. [Mnt. kapittel. Lat. capitulum. Jfr Isl. kapituli, m.] 1) **kapitel**, hufvudstycke i en bok el. skrift. som skriffwat staa, iohannis i försto capitlom Lg 293. som skran vtuiser ok jneholder j femphende capitel ock artickel SO 118. ib 117. 2) **kapitel**, domkapitel. capitellith i linc[öping] BSH 5: 93 (1506). capitelen . . . aff strengnäs oc vpsala RK 2: 9471. capitell . . . aff skaara ib 9537. archebyseop jacob oc capitellith ib 3: 3657. ib 2: 552, 601, 611, 9504, s. 334. MD 440. FH 1: 57 (1486, gammal afskr.), 59. HSH 18: 246 (1497). hiid skicke en godh fornwmstogh man aff cappellet (för capittet) FM 411 (1509, gammal afskr.). 3) **kapitel**, högtidlig sammankomst af medlemmar som tillhöra en orden el. ett kloster. om helghe likama tiidh war munka mooth swarthbrödhra capitell i stockholm stoodh RK 3: 630. — **kapitels dagher** (capitals-), m. dag då inom ett kloster kapitel hålles. Bir 4: 28. — **kapitels hus** (capitals- ST 285. capetals- Lg 3: 449), n. kapitellhus, det gemensamma samlingshuset i ett kloster. ST 285. Lg 3: 449.

kapitelhus (capital-), = **kapitels hus**. kom . . . herr otte i frösundhe for oss i capital huset j swarthbrödhre closter HSH 18: 248 (1497).

kapitelval, n. af domkapitel förrättadt val (till biskop). han fick moth capitel wal lincöpfungz kirkia til en commenda MD 507.

kapiten (caputeyn. pl. -er), m. [Mlat. capitaneus, capitaneus. Ffranska capitaine] = **kapitenare**. en kwngens capiten HSH 24: 104 (1517). medh k. h[ans] capitener BSH 5: 272 (1508). med nogne aff the yppersthe caputeyner och bonda kwnger ib 343 (1509).

kapitenare, m. kapten, höfvidsman, anförare för en afdelning soldater. capitenaren som regerar oc skikkar stridz folkith, han skal wara wthwahldher blandh twsanda yppasta män PM 1. ib 2, 3, 4, 14, 20 v. s. v.

kapitule, n. [Isl. kapituli, m.] = **kapitel 2**. mz waart elskelige capitules raadz (för raad?) fulbordan och godwille FH 1: 57 (1486, gammal afskr.).

kapp, se **kap**.

kappara, n. at the skulde vuna hanom en stadge

aarlige vppo seppälä goz om skat oc alle andre alägher vndan tagno länsmanzens kappara FH 6: 45 (1457).

kappi lärn (cappi jern), n. 15 marcas denariorum in unum cappi jern SD 2: 153 (1293, nyare afskr.).

kapris (pl. caprissar), m.? [Finska kapris, kau-
ris] bock. vij sagom inga färska nötha klöff i wor mwn kom . . . wtan smaa caprissar BSH 5: 186 (1507).

kaprätter (-räter), adj. kapprak. stodh han vpp kapräter sielfuer j myllögena Lg 3: 522.

kapsamber (kapsammer. kampsamer Di (Cod. B) 330), adj. [Isl. kappsamr] ifrig, driftig. mildt oc kapsammer Di 130. fameloger ok kapsammer ib 131.

kapun (kappvn. -ar), m. [Mnt. kappün. Lat. capo, gen. -onis] 1) **kapun**, kastrerad tupp. jak hawir en fetan kapun KL 110. stekia kapunin ib. ffersk mat som er höns, capunar, kiid LB 7: 317. 2) **snöping**, kastrerad man. ängin man ma thiäna thärä vtan han skal kappvn (Cod. A snöpter) vara Fl (Cod. B) 1021.

kar (kaar), n. [Isl. ker] L. det hvare något förvaras, kista, skrin. hofwodhit laa j lukto kari nidher grafwit Bil 53. lagdhe han (den nyfödde sonen) innan thätasta car (fiscella) ib 244. MB 1: 278. SD 5: 564 (1346). — **kärl**. tedhe hanum fiughur car (calatos) thry af gul ok eth af silfuir Bil 283. thera owirfödhe-
likhet j gul ok sylff oc karom ok klädhom Bir 2: 75. bäträ är thwnth öl än tomt kaar (bachus quam ciatus siccus prestat tenuatus) GO 78. gamul mö slar aal karin syndir ib 150. Al 4637, 4645. Fl 289, 303, 311, 326. — **särsk. dryckeskärl, bägere**. giorpe cors tekn for karino Bu 494. skipadhe sit kar andrum swene (gjorde en annan till sin munsänk) Bil 124. MP 1: 124, 183. drikker man mosth aff te yrth ther bwna hether hwar dagh ith halfft kaar LB 2: 31. — **büddl. kar, kärl**. han är mik eet wtualt kar Bil 897. Bo 146. Bir 1: 14. Lg 3: 232 hon är renleksins kar Bir 1: 96. — (?) the sin ordh i mangh kar ladhe RK 3: 1153. — Jfr **altara-, bordh-, bro-, broa-, bryg-
gio-, drykkio-, eld-, eter-, font-, fot-, glas-,
gul-, hunags-, hälghadomo-, hälghodoma-,
ilätis-, kopar-, krisma-, ler-, lögha-, malm-,
minnis-, miödh-, miödha-, mässings-, nytio-,
ost-, pino-, rökilsa-, sapul-, silf-, sten-, svamp-,
tin-, trä-, vatn-, vax-, vidhio-, vighpa vatns-,
yrta-, öl-, öse-kar**. — **karsyrt** (-ört), f. [kars-
ört hos Tillandz och Bromelius] mjödört, spiraea ul-
maria Lin. lagen aff . . . kars ört LB 7: 349.

karbadh, n. [Isl. kerbað] karbad. loot eet karbadh göra Ie 1324. ib 2318. Va 27.

karbunkule, m. [Lat. carbunculus] karbunkel (ädelsten). karbuncula oc smaragda Al 8215. ib 8675. — **karbunkula sten** (karbunchula-. karbun-
kala- Di 59. karbunkla- ib 129, 141), m. = **kar-
bunkule**. fäm karbunchula stena Di 283. ib 59, 129, 141.

karbunkulsten (karbunkel steen Fl 297. kar-
bunkil sten: -stena Fr 2957. karbunkil steen
Fl 988; Fr 162), m. [Jfr Isl. karbunkulisteinn] =
karbunkule. a hwar then knap ther var a standa
karbunkul stena twa Fr 2948. ib 162, 2957. Fl 297, 988.

kardamomom, *n.*? [Lat. cardamomum] *karde-mumma*. kardamomom oc näghlikkor *Bo* 133.

kardemoma (*cardemome*, *kordomoma*), *f.*? = **kardamomom**. the owirmärkis kryde . . . som är muskaat oc kardemoma *RK* 1: (*Albr.*) s. 207. *Fl* (*Cod. B, C*) s. 96. *LB* 8: 52. tag . . . cardemome *ib* 7: 283. kordomoma skal tw ätha *ib* 86.

kardinal, *m.* = **kardinale**. een cardinal heth vilhelmus *ST* 85. her elziarius cardinal *Lg* 3: 554. *BSH* 5: 185 (1507).

kardinale (*kardenale*: -a *Bir* 4: (*Avt.*) 180), *m.* [*Isl.* kardináli. *Mlat.* cardinalis] *kardinal*. gudh siälfwir (tedhe) thera komo enum cardinala aff rom hostiensi biscope *Bil* 215. pawen kardinala biscope oc klärka *ST* 380. pafuen vrbanus ok alle hans cardinala *Lg* 3: 554. ens dödz kardinala siäl *Bir* 3: 190. *ib* 2: 91, 4: (*Avt*) 180. *KL* 354. *Alla de anf. ställena, utom Bil* 215 och *Bir* 3: 190, kunna dock föras till **kardinal**.

kardh, *se* **skardh**.

karelar, *m. pl.* *Kareler*. *RK* 1: 475, 515, 1345, 1697. *SD* 5: 696 (1347, *nyare afskr.*).

karena (*karina L.*), *f.* [*Isl.* karína. *Mlat.* carena, carrina, af quadrigena] *L.* fyrtio dagars fasta (ålagd som penitens); efterskänkande af dylik fasta. til henna (näml. bönen) gaff . . . vrbanus quintus vije dagha oc iije karenor *Su* 321. *VNB* 13.

kargher, *adj.* [*Mnt.* karch, karich] *karg*, *snål*. han war bade karger oc asniken *Di* 22. *Jfr* **karughhet**.

karl (*kar* *BSH* 5: 196 (1507), 386 (1510); *FM* 408 (1509); *RK* 3: (*sista forts.*) 4461. **kare** (*i rimslut*) *ib* 4807. **kall** *L.* med art. **karen** *BSH* 5: 41 (1505). *pl.* **karlar**. **karla**. **karra** *BSH* 4: 337 (1503), 5: 155 (1507), 515 (1512). **kara** *ib* 41 (1505), 302 (1508). **karer** *ib* 599 (1519); *FM* 344 (1507). **kalla**, *se* **brupkarlar**. **kala** *PM* 3. *dat.* **karromon** *LB* 2: 58. *sing.* träffas nyttjad äfven då plural betydelse åsyftas, *se* *MB* 1: 459; *Iv* 3095; *Pa* (*Tung*) 40), *m.* [*Isl.* karl] 1) *karl*, (*vuzen*) *mansperson*, *man*. en dagh saa barnabas carla ok quinnä danza nakin *Bil* 296. qwinde oc karla mz barnom oc fä *MB* 1: 299. *ib* 433. nu göme idher gudh badhe karl ok quinnä *Iv* 3095. tak bokkaland karromon ath driikka ok quinnomon gethaland *LB* 2: 58. grät iui blindom karle *Bu* 133. han er en dugeligen karll *BSH* 5: 154 (1507). fogthen sende vth two kara *ib* 41 (1505). sloghoo thy i hiäl then ena karen *ib*. *ib* 196 (1507). en miok räpeleken karl *Bu* 18. hin karl iatte hanom rikare varpa *ib*. saghe karlen *ib*. grymbar karl *ib* 19 (*på de fyra sist anf. ställena är djäfvulen åsyftad*). ther styrte bådhe kar oc hest *RK* 3: (*sista forts.*) 4461. *ib* 4807. — *särsk. om ålderstigen man: karl*, *gubbe* (*med el. utan föreg. attribut med betydelsen: ålderstigen*). en aldregar karl *Bu* 135. var kunnape saloghom karle *ib*. at gambian karl lyste leka *ib* 157. see gambia karls tyberij keysara dödh *Bil* 111. sagdhe rikum karle tyberio keysare *ib*. tedhis honum en gamal karll *ib* 281. komber ater godher carl gamaliel *ib* 283. mz . . . gambia karlenom iosep *Bo* 4. *MB* 1: 189. thu skal opstanda mot hwitom karle *ib* 367. gambia kärliuga oc kala *PM* 3. ther pa sath gamalt folk, karll och qwinnor (*seniores viri et feminæ*) *Pa* (*Tung*) 40.

lifnar hughin i karlenom *MB* 1: 252. 2) *fri enskild man*, *bonde*. hawa badhe karl oc konunger rät ower then som bryter laghin, oc är han skyldogher badhe härätz rät oc konungx wt at giällda *MB* 1: 459. bättre är at wara karl like (*för liker?*) än konungh (*par fore malo mei quam regis progeniei*) *GO* 695. — *Jfr* **afreds**-, **aker**-, **aldin**-, **almännings**-, **bo**-, **bopa**-, **bonda**-, **dagha**-, **dala**-, **diura**-, **dralls**-, **dreve**-, **drifte**-, **färio**-, **gryta**-, **hor**-, **kola**-, **kot**-, **kroklo**-, **krökio**-, **ladhu**-, **gards**-, **legho**-, **mala**-, **nöta**-, **oker**-, **qvätta**-, **repa**-, **rods**-, **skäria**-, **staf**-, **stovu**-, **stubba**-, **synda**-, **trol**-, **porpa**-, **vaghn**-, **ända-karl** samt **birkarlar**, **brupkarlar**. — **karla bo**, *n.* *bondgård*. thz är opta i karla bo ey är j konunx bo *GO* 844. — **karlavaghn**, *m.* *karlavagn* (*stjärnbild*). sath oppa karlawagnen *PK* 225.

karlgilder (*kar*-), *adj.* *L.*

karlin (*pl.* -er), *m.* [*Jfr* *Mht.* karlin] *karolin*, ett slags guldmynt. ath iach ecke hadhe mere än iij karliner *FM* 241 (1505).

karlkyn (-kön *L.*), *n.* [*Fnor.* karlkyn] *L.* *man-kön*, *hankön*. är annath thera karl kyn, oc annath qwinkyn *MB* 1: 85. aff allo manadha gambia karlkyni leui släkt *ib* 386. *ib* 87, 88. — *gen.* af *man-kön*, af *hankön*. lamb skal wara eens lita oc karlkyns *MB* 1: 307. *ib* 169, 478.

karlman (*kar*- *MB* 1: 112, 228, 386, 407, 420. *car-Bu* 100, 503, 521. **karmaþer** *L.*), *m.* [*Isl.* karlmaðr] *L.* *karl*, *mansperson*, *man*. scipaþe hænne eet vänt palacium. som ängen carman tel come *Bu* 503. natalia . . . lät skära sik har som carmanne *ib* 521. aff karlmanne oc quinmanne *Lg* 943. *Bu* 100. *MB* 1: 112, 228, 386, 407, 420. — **karlmanna kläpe** (*carmanna*-), *n. pl.* *karlkläder*. natalia törkände sik mz carmanna kläpom *Bu* 521. — **karlmanz klädhe** (*carmanz*-), *n. pl.* [*Isl.* karlmannusklæði] = **karlmanna kläpe**. hon thok widh carmanz elädhum *Bil* 385. — **karlmanz namn** (*carmans nampn*), *n.* *karlnamn*, *mansnamn*. hon . . . sagdhe sik heta eugenium carmans nampne *Bil* 385.

karm? ix stenbysser met xxix karmen (*för kamer el. kamrer*; *se* **kamar** 3) *FH* 4: 84 (1499).

karni? taka . . . kyrsebära kärna karni (*för karui?*) oc plomkärna *LB* 1: 98.

karotter (*n.* **karot**), *adj.* [*Jfr* *Isl.* kárr, *m.*, och kárhöfðaðr] *krusig*. hans har är suart oc karot (*crispi*) *Bu* 204.

karp? *f.*? *n.*? [*Finska* karpi *el.* karpio, mått motsvarande 10 kappar, äfven mått som varierar mell. 5 och 10 kappar] *karp*, ett i Finland brukadt rymdmått, troligen motsvarande en halfspann. *Jfr* *Ahlqvist, De vestfinska språkens kulturord* s. 176-7; *Falkman, Om mått och vikt* 1: 296. iij karp sädh *BtFH* 1: 217 (1507). vij karp stampe myöl *ib* 216 (1507). en j [$\frac{1}{2}$] karp huite *ib* 231 (1509). i [1] karp bünner *ib*. j [$\frac{1}{2}$] karp artther *ib* 232. j [1] karp siliginis *ib* 359 (1511). ij [2] karp siliginis *ib*. iij modios & j [$\frac{1}{2}$] k[arp] *ib* 406 (1516). j [1] span oc j [1] k[arp] *ib*. *ib* 163 (1508), 205 (1509), 223 (1508), 278 (1509), 360 (1511), 365 (1469), 366 (1469), 367 (1469), 368 (1475), 369 (1478) o. s. v. *FM* 78 (1483) — i latiniserad form. due carpe ordeï planate wlgariter dicte strucne carpe *SD* 4: 392 (1334, *gammal*

afskr.). vna planata carpa auene *ib.* tributum nostrum de finlandia et alandia jn pellibus variis . . . ac carpo regio proueniens *ib.* 739 (1340). *Jfr* roghkarp.

karpland (*carpelandh* *BtFH* 1: 109 (1470, *nyare afskr.*)). **carpe landh** *ib.* 51 (1477, *nyare afskr.*)), *n.* karpland, ett i Finland brukadt ytmått betecknande så mycken jord som kan besås med en karp *säd.* mit rätte arffua godz III $\frac{1}{2}$ carp land i aker *FH* 5: 207 (1512). dömdes knwt tewrolaynen i [1] karp land ffri med aarswexten aff lauris kandaia *BtFH* 1: 131 (1506). haffua vj karpland i vrdialaby *ib.* 146 (1506). *ib.* 51 (1477, *nyare afskr.*), 109 (1470, *nyare afskr.*), 156 (1507), 246 (1508), 248 (1508), 297 (1509).

karsker (*karsch. n. karsth*), *adj.* [*Fdan.* karsk. *Mnt.* karsch] 1) *dugtig, rask, liflig, munter, kry.* hon haffde thre söner karsk *Al* 7699. *MB* 2: 260. *Su* 140. *RK* 3: 3451. födhe drotningen karskan oc faghra son *Lg* 219. hans moodh war karsth *RK* 3: 39. wngher karsker hogher (*recens animus*) *Su* 74. — *dugtig, stark, styf, modig.* han war en man til ordh swa karsk *MD* 388. — *dugtig, kry, frisk.* han wardh karsk röster ok säl *Al* 2633. han vardh . . . karskir oc friskir af sik *Pa* 20. om afthonen karsk om morgonen död *RK* 2: 3191. hon war karsk oc helbrygdha oc all henna saar ware läkt *ST* 265. karsch och swnd *BSH* 5: 503 (1512). *FM* 350 (1507), 492 (1510). *Lg* 3: 37, 232, 253, 273. 2) *vacker, ståtlig.* han var karsker oc resoghir i sino änlite (*vultu decorus*) *Ansg* 183. han fik . . . kärlek til enna faghra oc karska iomfrw *Lg* 3: 58. kom til hænna en mäktogher grewe, myndogher oc karsker man *Lg* 332. han är wngher oc karsker *ib.* 333.

karskhet (*karshet*), *f.* 1) *välbeinnande, hel-sa.* ath gudh thöm och idher holle i all swnheet och kars[k]het *BSH* 5: 107 (1506). 2) *skönhet.* fik han se . . . ena wänasto pighe, aff huilkas karskhet han wart gripin i sith hiärta *Lg* 3: 64. *ib.* 294, 386.

karskliker (-leker), *adj.* *vacker, präktig?* mz frwom hawa the wärm klädhe oc fagher oc karsklek (*Cod. A* tharfflik 135) *MB* 1: (*Cod. B*) 537.

karsyrt, *se under kar.*

karta naghl (*karta nagel*), *m.* = **kartnaghl**. *LB* 7: 115.

kartenspel, *n.* [*Jfr Mht.* kartenspil] *kortspel.* *PM* 29.

karter? *m.?* [*Sc. dial.* kart. *Jfr N.* kartnæver] *Jfr birke-, eke-karter.*

kartis, *se kirtis.*

kartnaghl, *m.* [*Isl.* kartnagl] *kartnagel.* kartnaghle lang *Iv* 271.

kartog (*pl. -er*), *f.?* [*Mnt.* kartouwe. *Jfr Grimm-Hildebrand, Wörterb.* 5: 233] ett slags stor kanon. brwchede han sine kartoger och andhre swore skoth *BSH* 5: 364 (1509). för södreportt i stocholms by giorde jagh medh kartoger stor gny *RK* 3: (*yngre till. om Chr. II*) s. 232.

kartyser, *m.* [*Jfr Mht.* karthiuser] *kartusian.* eth miraculum aff en cartyser *Lg* 3: 691. — **kartysa ordin** (*kartwse orden*), *m.* *kartusianorden.* ladho sina twnge saa släth, ath inghen prädikare i kartwse orden kwnne mer winläggia sig än thee bade giorde *BSH* 5: 303 (1508).

karughhet (*karugheet*), *f.* *snålhet.* wi elskom ey nidhskap eller karugheet *Al* 6321. *Jfr kargher.*

karve, *m.* [*Isl.* karfi. *Mlat.* carabus] ett slags mindre, lättgående fartyg. then stadh hafwer mist badhe folk ok karfwa *Al* 1767. snäkkior ok karwa oc löpe skutor *RK* 1: 3562. *OB* 213.

karve (*karffwa*), *m.* [*N.* karve, *m.*, karvi, *n.* och karv, *n.* *Mnt.* karwe. *Franska* carvi] *karv, kummil, carum carvi* *Lin.* karffwa dygdh *LB* 8: 45. dansth commin hether karffwa *ib.* *Jfr karni.*

karver? *m.* [*Sc. dial.* karv. *Mnt.* korv. *Lat.* corbis] *korg.* the haffde nakra brotna brödh stompa i sinom karffwom *Lg* 3: 298. *Jfr korgher.*

kasi, *m.* [*Jfr Sc. dial.* kase, *sängvärme.* *Jfr äfven Nygultn.* kas, *f. mos*] *värme, sängvärme? mos, gröt?* thz synis wäl a kin hwar kasi masaar (*constat mazillis quantum quis mandit in illis*) *GO* 142.

kaskland (*kaske-*), *n.* [*Finska* kaski, kaskimaa, kaskisto] *svedjefall, land der trän fällas el. blifvit fälda (för svedjande)?* nystelä boar hade huggit kasklandh vthöfuer rään *BtFH* 1: 26 (1486, *nyare afskr.*). om ther wore något kaskelandh, som the kunde bruka på både sijdor, thz skulle och inge there hindra huar annan, vthan dhe skulle taga rennewedh och näffuer ramattha flätha huar medh androm öfuer thenna rää *ib.* 43 (1465, *nyare afskr.*). huilken tere haffuer giort ogongh wppo then annars kaske land *ib.* 261 (1508). för owerk som han giorde pa raguald jonsson epalala kaskeland *ib.*

kaskstokker, *m.* *fäld stock?* togho timber och kaskstockar öfuer vrajerfuis räär *BtFH* 1: 4 (1467, *nyare afskr.*).

kasna vargher (*kasnä warghär* *SR* 41. **kaxnä wargher** *L.*), *m.* *L. mordbrännare.* *SR* 41.

kast, *n.* [*Isl.* kast] *L.* 1) *kast, kastande.* eth kast kastade han medh en sten *BSH* 5: 147 (1507). — *kastning, stöt.* thz (*skeppet*) kom i maangh kasth saa ath baandith aff eena twanna brasth *RK* 8: 255. 2) *tärningkast.* them faller fast sees j hwart kast *MD* 395. — *bildl.* pröwa kast, göra försök. the pröffua mz honum all kasth *RK* 3: 2960. *ib.* 2525. han pröffuar all sin kasth (*uppbjuder alla sina krafter*) *ib.* 1635. *ib.* 2776. tha tw hadhe pröffuadh thz kasth (*inlåtut dig i det företaget, företagit dig detta*) *ib.* 191. huar sin kasth pröffuer (*försöker sin lycka, får stå sitt kast*) *ib.* 3044. 3) *skalkstykke.* the fore mz liisth och ondh kasth *RK* 3: 1617. 4) *kast, antal af fyra. vid räkning af sill.* vt parrochiani . . . jn myklaby xv kasth . . . jn myreby vii kast . . . jn myklaby vii kast . . . jn sandby viii kasth . . . in gresgardh xv kast de quolibet reti cum alecia ceperint soluere teneantur *SD* 5: 620 (1346, *diplom från Öland; gammal afskr.*). — *vid räkning af mynt (jfr Mnt. worp).* vtaff tesse for:ne march wägnä skal han skrodha trätige firä kasth, en penningh mynnä *HSH* 19: 12 (1480). vppa thenna wägna march skal han skrodhe femtigi och try kast *ib.* *ib.* 14 (1497). — *Jfr blidho-, fore-, guls-, ivir-, kapo-, koto-, sten-, vapa-kast.*

kasta (-ar, -ape, -aper), *v.* [*Isl.* kasta] *L. eg. kasta i hög?* 1) *kasta, uppkasta, genom kastning åstadkomma (en hög).* kastadho storan stena högh vpa thera hälgha likama *Bil* 850. 2) *kasta, slunga. med dat. el. i dess ställe ack. betecknande det föremål som kastas.* nu skiutär man spiuti. ällr kastär stene iwir hus *UplL M* 4. the skulu ok sik wänia skapt

skiuta ok sten kasta *KS* 53 (136, 58). kastadho stena *Gr* 307. kastadhe han sin wand fore pharao koning *MB* 1: 293. hwa som kastar bwlyxe at varom herra han kastar nydhio i geen *GO* 416. lät kasta iudham j diupastan thörran brun *Bil* 87; *jfr* 8. pa castapo män stora linor vm afgupa stok *Bu* 207. — *pass.* pät (*hufvudet*) var kastat diupt i en dal *Bu* 129. — *med föremålet som kastas underförstådt.* han grep handom likbarennan ok vilde viþ iorþ casta *Bu* 15. — *kasta på, utsätta för kastning. med dat. betecknande det föremål som kastas och ack. för att beteckna den på hvilken man kastar.* *pass.* stenum kastadher *Bil* 123. — *med ack. betecknande den på hvilken man kastar samt med prep. mäh och följande subst. för att beteckna det som kastas.* han kaste hona mz första stenenom *Bo* 159. *ib* 182. *ST* 131. *MD* 37. *RK* 1: (*sfgn.*) s. 181. — *med ack. betecknande den på hvilken man kastar.* vändom atar at casta (*d. v. s. stena*) räntuisan man *Bu* 198. — *med ack. uttryckande det inre objektet samt med prep. mäh och följ. subst. för att beteckna det som kastas.* eth kast kastade han medh en sten *BSH* 5: 147 (1507). — *med prep. mäh och följ. subst. för att beteckna redskapet med hvars tillhjälp man kastar.* han kan ekki finne pa laget at kasta medh henne (*blidan*) *BSH* 5: 147 (1507). **3)** *kasta (tärning, lott el. dyl.).* tärning kasta offuer taffwellbord *RK* 3: (*sista forts.*) 5284. j dublara husom hulke som thry öghon kasta a enne tärning (*in domo taxillatorum, qui tres punctos super unum taxillum jaciunt*) *Bir* 3: 26. dws oc aas them kaster hon mäst *MD* 395. kastadhe han loth *Lg* 3: 371. at the skuldo kasta lutij uppa thera gudha, til thäs at the matto fa vita huru thom thäktis *Ansg* 229. *ib* 233. **4)** *kasta ivir sik, kasta öfver sig, i hast taga på sig.* petrus var nakiu ok kastadhe ginstan owir sik kiurtilin *Bo* 240. **5)** *kasta, sätta i rörelse (ngn af kroppens lemmar).* rördhe oc kastadho hwffudhet *Su* 74. — *kasta händer a el. ivir, taga fatt på, gripa (ordagrann öfversättning af Lat. injicere manus).* kastadho händär a them (*injecerunt in eos manus*) *KL* 137. *MP* 2: 11. kastadhe händir ouir aposlanä (*injecerunt manus in apostolos*) *KL* 140. **6)** *kasta, rikta.* wm idher öghon kastas a nakon man fästis wppa engom *Bir* 5: 7. **7)** *kasta, lägga, låta komma el. utbryta.* gudh kastade plagho oppa them *JP* 124. kasta tina wrede uppa thz landzskap som inthe kalla oppa tik *ib* 163. hanom thykte som gudh kastadhe en storan räddhuga uppa alla hans oviner (*erat in omnibus contumacibus terror divinitus illatus*) *Ansg* 251. **8)** *kasta, med våld föra.* lät han gripä sanctum petrum ok kastä j myrkästwo *KL* 154. — *störta, bortdrifva.* som thik kastadhe aff himerike *KL* 16. kastadhe gudh fadhrin aff presta ämbite *ST* 381. **9)** *störta, bringa, förmå (till).* hafdho han i synd kastat *KL* 210. **10)** *bringa (under någons valde).* *med prep.* undir. at kasta vnder (*underkasta el. underlägga*) han all riken *MB* 1: 22. **11)** *framlägga, erlägga.* hwilka penninga tha genistä thaldis oc kastis (*för kastadhis; soluit adque tradidit*) vti mynä närwara *SD* 4: 585 (*öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet*). han kastade sitt wadh emoott nempnden *BtFH* 1: 3 (1481, *nyare afskr.*). olef bödz . . . att han skulle kasta sitt wadh mooth thenne

O r d b o k.

tijo synemän förre än the sworo och han wilde ey *ib* 5 (1467, *nyare afskr.*). *ib* 11 (1484, *nyare afskr.*) o. s. v. *FH* 5: 87 (1482). **12)** *framkasta, anföra.* kastadho (*objicientes*) margh hardh käro maal mot hanom *KL* 171. **13)** *kasta undir öghonen, förebrå.* kastadhe honom wndher öghonen säfflika thz han giort haffde *Lg* 3: 399. **14)** *kasta från sig.* han castape suärpe *Bu* 511. **15)** *kasta, gifva från sig.* kastha siith watn *LB* 7: 171. *SGG* 130. — *kasta, framföda (genom förtidig börd).* wardher henna (*mjödörtens*) blomsther ffangith quinno ath döna til. ther mz barn är tha kastar hon barnith *LB* 2: 42. lwkthar kona aa henne (*mjödörtens*) blomster som haffwande er, hon kastar döth barn *ib* 7: 145. **16)** *bortkasta, bortlägga, öfvergifva.* *med dat. el. stundom ack.* hon kastadhe wärldz klädhum *Bil* 109. kastade biceps klädum *ib* 690. thz hände at een brodhir kastadhe kapponne oc lop bort aff ordine *ST* 385. kastadhe kappana *Di* 296. ilth är kynnom kasta *GO* 373, 388. at kasta fädherne sidhum *Bil* 453. castapo pe cristno *Bu* 199. trone kasta *Bil* 1020. *Su* 149, 150. trona kasta *RK* 1: (*LRK*) s. 224. *PK* 233. *MB* 2: 297. **17)** *uppkasta, upprifva.* skullo the bro kasta *RK* 1: 2284. *ib* 2923, 2: 2504, 5925. — **kasta sik,** **1)** *kasta sig, störta sig.* at thu ey kasta tik i otwlimodh *Su* 149. **2)** *kasta sig, vända sig.* strax kastadhe sigh wädhret (*contrarius ventus venit*) *Lg* 3: 373. **3)** *vädja.* the kastade sigh medh tirmola boar moott eena heredz syhn och vnder een landzsyhn *BtFH* 1: 107 (1468, *nyare afskr.*). — **kasta af, afkasta.** kastar sin klädir aff *SGG* 105. *Jfr afkasta.* — **kasta ater, kasta tillbaka, förkasta.** huat napom pe castapo atar *Bu* 154. — *bortkasta, förkasta, öfvergifva.* sidhan kastadho göta atir cristindom *Bil* 738. — *Jfr ater kasta.* — **kasta bort,** **1)** *bortkasta.* kaste bort inälffwin *LB* 1: 96. aff thy thrä. som bort war kastat *Bil* 87. kastin ey bort äwärdhelika krono *ib* 476. **2)** *bortkasta, upprycka, upprifva.* the kastade bortt the 2 gamble råär och flytede opå annan rwm *BtFH* 1: 17 (1500, *nyare afskr.*). *ib* 31 (1466, *nyare afskr.*). **3)** *fördrifva, utdrifva.* kastadho hona bort aff barna fädherne *Bil* 804. casta bort thiänista qwinnona *MB* 1: 197. — *Jfr bort kasta.* — **kasta fore, förebrå.** *med dat. och ack.* kaster androm sinom broder fore nager the ärende *SO* 103. *Di* 227. *Jfr fore kasta.* — **kasta fram, kasta fram.** mästarene kastadho sina wänder fram *MB* 1: 293. *Jfr fram kasta.* — **kasta i gen, igenfylla.** kastade brunnane igen *HSH* 18: 266 (1497). — **kasta niper,** **1)** *kasta ned.* kastade henne (o: klobbona) badhä opp och nidh *Va* 28. **2)** *kasta till marken, bortkasta.* the kasta nu nidh thänna spadhan *Bir* 3: 89. **3)** *nedkasta, nedslå.* casta niper hans märke *Bu* 206. — *Jfr niper kasta.* — **kasta um, vända.** rasklika kastadhe han om sin häst *lv* 738. kasta vm blad *MD* 517. — **kasta umkring, skingra.** giffuir hon (o: pipro rooth) werma oc kastar om kring alla wetzko *LB* 3: 55. — **kasta up,** **1)** *kasta upp, kasta i höjden.* kastadho muld wp i wädhrit *KL* 167. kastade henne (o: klobbona) badhä opp och nidh *Va* 28. pär een grop rensapes. kastapes vp houupet sancti pauli *Bu* 129. **2)** *kasta upp, kråkas.* än man kasta gerna vp aff math

82

LB 5: 80. 3) *kasta upp, upprifva, upprycka*. kastadho vp hans quärna damp *VIII* 24: 320 (1422). the som kastade vp the gamble råår och gjorde nyie råår *BtFH* 1: 75 (1467, *nyare afskr.*). — *Jfr up kasta.* — *kasta upa, pålägga, hemsöka med.* somliga haffwer gudh kastad kranedom oppaa *BSH* 5: 109 (1506). — *kasta ut, 1) kasta ut.* kastin wt nätit *Bo* 240. vildo eigh pola þem (*benen*) i sino lande. vtan lagþo i blykisto. ok kastaþo vt i haf *Bu* 210. 2) *utdrifva, fördrifva, störta.* kastadhis mz vald vt aff paua döme *Bil* 768. ib 769. kastadhis wt fra mannom oc waldom *MB* 1: 17. — *Jfr utkasta.* — *Jfr for-, in-, ivir-, mote-, ordh-, saman-, sunder-, umkul-, undir-kasta.*

kastale (kastalä), n. [*Isl. kastali, m.*] = **kastel** 1. *Iv* (*Cod. B*) 3602. *Jfr forkastale samt kastel, kastle.*

kastalen, m. [*Mht. kastelän. Span. castellano*] *kastiliansk häst.* hans örs var röt rät som eet blodh en kastalen rätth öfrit godh *Fr* (*Cod. B D E F*) 108.

kastan, f. *Jfr um-, up-kastan.*

kastel (kasteel. med suffig. art. kastelit *Bo* 143. **kastellit** *Di* 94), **m.** (*Iv* 2802, 2803, 4767) och **n.** (*Bo* 143; *MP* 1: 3; *Di* 94) [*Lat. castellum*] 1) *kastell, borg, slott.* war forman for et torn ok castel *Bil* 314. een kasteel ther var badhe högh ok stark *Iv* 2802. ib 2803, 4767. *Di* 94. 2) *by.* gangin til thz castel (*castellum*) som fore idhir är *MP* 1: 3. ihesus gik in ij kastelit *Bo* 143. — *Jfr kastale, kastle.*

kastle (kaställe. kastalle), m. [*Jfr Isl. kastali, m.*] = **kastel** 1. een riddare . . . ij een kaställa (*Cod. B* eth *kastalä*) la *Iv* 3602. ij thänna kastella ib 4217. xv kastalla *Di* 185. *Jfr kastale, kastel.*

kaster, m. [*Isl. köstr*] *hög (af lik).* aff hednom mannom mangel kast war ther saman dragen ok brennder *RK* 1: 325. swa drogh man saman them ther i kast ib 2964. *Jfr löf-, vipa-kaster.*

kaster (kaasther. coster. -ar), m. *qvast.* stänk the askona . . . mz wathu mz enom kaasth *PM* 57. — *blomknippa?* tagha costa aff rutha oc aff komiin oc thz hwitha aff äghit oc tömpra saman *LB* 5: 77. — *Jfr qvaster.*

kastilse, n. pl. *Jfr bort-, fore-, nidher-, up-, ut-kastilse.*

kastlapa, v. L.

kastläggia, v. L.

kastning (-igh), f. *kastande, utkastande.* *LfK* 118.

kater (kaater. kaather. koth *Di* 223. **n. kaat** *Bir* 2: 275), **adj.** [*Isl. kátr*] 1) *yster, uppsluppen.* han rende catum heste *Bil* 375. *KL* 276. kaatom getom *Bir* 2: 149. kötit vardhir stundom oskällica kaat ib 275. kaath röst *Su* 74. 2) *glad, lustig, munter.* at eigh seulu saloghe van hopa ok eigh säle ok cate trösta sik *Bu* 489. the varo badhe gladhi oc kate *Fl* 53. ib 68. *Fr* 1055, 2514. *Iv* 1967, 2837, 4209. *RK* 2: 192, 3930, 5462. *Di* 130, 131, 174, 203, 223. the gingo til bordh ok giordho them kata *Fr* 376. *Al* 8193. *RK* 1: (*sfgn*) s. 186. — *med gen.* thäs wardh iak badhe riker oc kater (*gen. utan twifel framkallad af kater*)

Al 8424. 3) *själfsväldig, okynnig.* j geen tränghia-skolandis thera kätthe, oc lusta som kätthe äru (*petulantiam lascivientium*) *Bir* 4: 63. en ware the pa husit kate oc foro offuan wt oc jn mz sina bate *RK* 2: 6062. 4) *yppig, veklig, vällustig.* kaater (*delicatus*) man oc kräslika op födder *MB* 1: 430. *Bil* 463. om iak maa äldher törs at sighia, en widher oc kather älskare äst thu *Su* 88. 5) *utsväfvande, lättinnig.* manga kata quinno . . . danzadho mz skörom latom *KL* 101. sköra oc kata nwnnor *Su* 128. kata qwinner oc danzserskor ib. — *Jfr ful-, of-kater.*

katiza (katidza), f. [*Sc dial. katisa, kattisa. Finska katitsa*] *katissa, katta, i ett rattendrag anbragt och för fångande af fisk afsedd byggnad af spjälväggar, så anordnad att fisken på ömse sidor af en från land utgående sprötgård (landgård) lockas in i själfva byggnaden ur hvilken han derefter svårligen kan komma ut.* *Jfr Hildebrand, Sveriges Medeltid* 1: 212. gifwer jak oc wuner for:do clostre allan myn booskap ok jngedöme, badhe met fää ok sädh wppa aakrenom staar, katidzor, ok annat hwat thet hälzt kan wara *FII* 2: 138 (1442). *Jfr katize, katse.*

katize (kattizze), m. = **katiza.** drogho the oc noth in i wikenne i blandh thera kattizzar mothe clostersens wilia *FII* 4: 15 (1451).

katlika (kaatlica), adv. [*Fnor. kätliga*] *vekligt, vällustigt.* mit köt är jlla oc kaatlica opföt *Bir* 3: 330. kaatlika oc kräselika liffwandis *Su* 129.

katse (katze), m. [*Finska kätti*] *kasse, flyttbart säckformigt fiskredskap bundet af garn, bast el. vidjor och försedt med öppningar genom hvilka fisken kommer in men icke kan komma ut?* the haffde sätth syn gildar och katzar wppo hans wtmark och fiske vatne *BtFH* 1: 132 (1506). *Jfr katiza, katize.*

katskin, n. [*Isl. kattsinn*] *L. kattsinn.* *LB* 2: 11, 3: 33.

katta, f. *katta.* *MD* (S) 233. *Lg* 1033. — *pl. kat-ter.* hunda kattor oc rottor *ST* 388. tha ärw hans kattor flagna *MD* (S) 221. — *Jfr kätta.*

katter (kather *GO* 469. **kath** ib 724. **pl. -ar:** **katta** *Al* 9680, 9683, 9695; *MD* (S) 221. **-ir:** **katte** *RK* 1: (*Albr*) s. 212 (*i rimslut*)), **m.** [*Isl. köttir*] *L. katt.* hwat är mindra wärt j huseno än hundin älla kattin *Bir* 1: 141. hundin skal thiäna herran ok katthin frwne *GO* 111. gamal kather lapar ok miölk ib 469. taki . . . en vng kat *LB* 1: 96. then som haffwer katta fagra *MD* (S) 221. *Al* 9680, 9683, 9695. *RK* 1: (*Albr*) s. 212. *LfK* 141. *Jfr lä-, skogs-katter.* — **katta oster, m.** [*Fdan. kattøst*] = **kattoster.** taka kattaost *LB* 1: 97. — **katta skarn, n.** *kattskarn, katträck.* catta skarn smat stöt *LB* 7: 292.

kattoster (katoster. kathosther: -osth *LB* 2: 38. **kath oster. kath ooster), m.** [*Äldre Dan. katost*] *kattost, malva Lin.* malua vel valua katthost *LB* 7: 142. ib 2: 38. taka . . . katost ib 1: 97. ib 7: 5, 321. stampe kath osth mz olyo ib 2: 38. taka kaal aff kath oosth ib 32. malua kattosta sudne som kall oc ätne ib 5: 81. *Jfr katta oster.* — **kattosta frö (katostha-), n.** *kattostfrö.* *LB* 7: 233. — **kattosta gräs (kattosta gres. katthosta gress. katosta gres), n.** *kattost, malva Lin.* malua är salyrth ällir katosta gres *LB* 3: 129. skal

man taka kaal oc kattosta gress *ib* 182. thaga kaal och katthosta gress *ib* 2: 10. *Jfr ville kattosta gräs.* — **kattosta rot** (kat osta-), *f. kattostrot.* siwd kat osta rötir *LB* 7: 301.

kausa (kawsa), *f.* [*Sv. dial.* kâsa. *Nygotn.* kausä. *D. dial.* kous, kouse. *Mnt.* kouwese. *Nt.* kausse] *ett slags dryckeskärl utan lock och utan fot.* gifuer iak graa brödom j viborg ena kawsa aff silff *FH* 6: 21 (1449). gifuer iak . . . en kausa beslagna med silff *ib* 38 (1453). *Jfr silfkausa.*

kaver? huad ther offuer löper thet skal koma j the kawer (*för* gawer *el.* gawor?) som myn husfrv skal lota göra fföre myn fatiga siäl *FH* 6: 69 (1486).

kaves (*pl.* kaweser), *f.?* *ett slags fartyg.* the (*Ryssarne*) haffua forsamnath offuer *xx* och *c^m* lydugior sneckior stwra jaether och kaweser at draga in mot thette riket *FH* 6: 369 (1495, *gammal afskr.*). *Jfr det af Rosenborg, Bidrag till jordbeskattnings historia i Finland under medlet af sextonde seklet s. 91 omtalade kaffues korn, en afgift af korn som från hearje fjärding i Savolaks hvar tredje år utgick för underhåll af slottets färjbåtar.*

keikola boar (keykola-), *m. pl. inbyggare i Keikola.* *FH* 5: 131 (1489).

kerna, *se kirna.*

kertis, *se kirtis.*

kerva, *se kärva.*

kesa (keesa. keisa: -te *MD* 491. *keysa. pres.* **kesar** *RK* 2: 5603. *impf.* -te. -adhe: -adis *BGG* 299. *part. pret.* -ter. *imperat.* **kees** *Al* 6532. **kess** *RK* 2: 5613. **keys** *ST* 355), *v.* [*Mnt.* kesen, keisen] 1) *pröfva, anse.* keste tha fore thz besta *RK* 2: 905. — *pröfva lämpligt, besluta.* hans wenner the monde thz keesa loffua honum tiil stiernabergh eena reesa *RK* 3: 3472. 2) *välja, utvälja, utkora, utse.* med *dat.* och *ack.* at kesa kroppenom forgylda graffwa *Al* 6669. kesa thöm een olderman *SO* 95. — med *ack.* ij kesiu thz idher synis bäzst *Al* 4855. *ib* 6532. hafuom wi keest warn lägherstadh i forescreffna klostre *SD NS* 1: 570 (1406). *RK* 3: (*sista forts.*) 5785. *MD* 491. widh sama rwmet som for:de systor oc brödher . . . keesa therra closterstadh *FH* 1: 17 (1444, *nyare afskr.*). badh han fornempde laurenz kesa oc wälia en deel af thässa twa, tha keste fornempde laurenz stonhusit owan til *SJ* 103 (1439). *keys* eeth thrä *ST* 355. *RK* 2: 1782. *keysen* en aff thenne wägänä *Ia* 39. j skulen engin man *keysä* för än han haffuer nokon mandom giorth *ib* 16. *kess* thu sielffuer hwilka (*näml. män*) thu wil *RK* 2: 5613. *ib* 1829, 7377. the hade hanom kest j thz sinne at staa for riket *ib* 7399. kesa hwem oss lysthe ath slass mz *Di* 251. the skulde kesa hwar thera upa sina sidho twa män *SJ* 36 (1426). twa gillissväriende välia ok kesa *SEG* 113. een nyian höffuisman keesa *RK* 3: 1882. *ib* 1904. *SO* 101, 106. *MD* (*S*) 215. kesthe the ok korade vi friborne men ok vi bönder aff sama lag-sagw som vpnpmpde ok ladhe i walet tesse epterscreffne iii gode men *FH* 7: 70 (1506). war . . . kesther j sins brodher stadh *MB* 2: 266. — med *prep.* upa *el.* pa. keesa pa finlanda *RK* 2: 6662. jac wil tik ffaa hwem tu sielffuer kesar vppa *ib* 5603. keste pa them *ib* 7411. — med *två ack.* the keste hans söner bade eric konung offuer suerige hakon offuer Norges

ryke *RK* 1: (*sfgn*) s. 178. — med *ack.* och *prep.* til *el.* for med *följ. subst.* the keste tha til höffitzman engelbrecht engelbrechtis son *RK* 2: 800. *ib* 3740. *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). *SO* 144. haffue . . . keesth, koredh ok hylledh . . . her swanthe nielsson . . . ffor herre ok höffuetzman offuer alt swerigis rike *FM* 162 (1504). *ib* 163. wart kestir til högxste prest *MB* 2: 273. huilken brodher til werkmestare keester wardher *SO* 68. *ib* 22, 186, 194, 204. kesadis hans lange til olderman *BGG* 299. kesadis clawis bu-man for olderman *ib*. tha han sither a bänke i then stadh han är til keester (*der han är genom val berättigad att sitta?*) *SO* 66. — *Jfr til-, ut-kesa, afvensom kiusa, kora.*

kesar (keysar. keyser), *m.* [*Mnt.* keiser. *Lat.* Cæsar] *keysare.* kesar hinrich *Bu* 419. kesar otte *Fr* 3202. *darius keysar* *Al* 3497. bliiff en keysar riik ok bald *ib* 3524. war ther keyser *Iv* 11. mz keysarsins lofwi *Bil* 123. *Jfr kesare.* — **kesars klädhe** (keysars-), *n. pl. keysarkläder.* *Al* 3832. — **kesars krona** (keysars-), *f. keysarkrona.* *Al* 3274, 10048. *Jfr kesara krona.* — **kesars rike** (keysars-), *n. keysarrike.* *Al* 2054. — **kesars säte** (keysars-), *n. keysartron.* satte sik a sins (*för sino*) keysars säte *Al* 3829. *Jfr kesara säte.* — **kesars vald** (keysars-), *n. keysarmakt.* *Al* 8325.

kesare (keysare), *m.* = **kesar.** kunungur älla kesare *KS* 71 (171, 77). *julianus kesare* *Bu* 51. *henrich kesare* *ib* 419. *keysare fredhrik* *Bil* 211. *tyberius war keysare epter octouianum* *ib* 299. at see . . . then godha cristna kesaran constantinum *Gr* 321. the ondo kesarane *ib*. kesarin aff room *Iv* 4416. *keysarenom aff thydzskolande* *Bir* 3: 453; *de tre senaste språkprofven kunna föras till kesar.* — *om Kristus.* *christus keysare* *Bir* 3: 455. var herra högxste kesare *ib* 316. *Jfr himna kesare.* — **kesara domber** (keysare-), *m. keysardöme, regering ss keysare.* vnder neronis keysare dom *Bil* 123. — **kesara döme** (keysare- *Lg* 45. **keysara-**), *n.* 1) *keysarvälde, regering ss keysare, keysarvärdighet.* satte j ban fredhrik ok aff keysara döme *Bil* 828. sidharsta are hans keysaradöm (*för -dömes*) *ib* 299. *Bir* 3: 455. 2) *keysardöme, keysarvälde, keysarrike.* foresat romara kesara döme *Gr* 282. *ib* 321. *Lg* 45. — **kesara gardher** (käsara-), *m. keysarhof.* son eufeminiani första manz j käsara gardhe *Bil* 581. — **kesara krona** (keysare-), *f. keysarkrona.* thok widh keysare crono *Bil* 315. *Jfr kesars krona.* — **kesara lagh** (kiäsärä- *L.*), *n. pl. L. keysarlag, Romersk lag.* at nima kesara lagh oc rät *Lg* 3: 197. — **kesara rätter**, *m. keysarlag, Romersk rätt, allmän (civil) lag.* han (*Justinianus*) sätte saman allan kesara rätth i ena book *Bil* 702. *Lg* 3: 197. — **kesara säte**, *n. keysartron.* *Bir* 4: 112. *Jfr kesars säte.* — **kesara välde**, *n. keysarvälde, keysarmakt.* kom iac til kesara välde *Bil* 598.

kesarinna (keisarinna. keysarinna *Bil* 768. **keysärinna. keyserinna**), *f.* [*Mnt.* keiserinne] 1) *keysarinna, en keysares hustru.* raþegund kesarinna *Bu* 419. *Bil* 768. 2) *keysarinna, herskarinna.* om *Jungfru Maria.* til höxsto keysärinna kronadhe *Bir* 2: 267. *keyserinna* owir alla drotninga *ib* 3: 316. *maria hymmerikis keisarinna* *MD* 63. *maria keisarinna af hym-*

merik ib 68. — **kesarinno döme**, *n.* makt ss *kej-sarinna*. gaff hånne (*Jungfru Maria*) kesarinno döme (*imperium*) ifwir alla wärdlenna *Bir* 4: (*Dikt*) 269.

kesarliker (**kesarleker**. **keserliker**: -lika *Su* 94, 136. **keserleker**: -leke ib 88. **keysarliker**. **keysarlig**: -liga *MB* 2: 218), *adj.* [*Mnt.* keiserlik] *kejserlig*, *kejsare tillkommande el. tillhörande, från kejsare utgående*. görin kesara kesarlekan rät ok gupi guplean *Bu* 507. hauar pin broper takit uip kesarleco bupi ib 529. thänk thz . . . keysarlica valdit vordhit man *Bo* 196. *Bir* 3: 453, 455. mz eno keysarliko läte *Al* 3830. sitiande j höghxsto kesarlico säte *Bir* 3: 343. *Su* 94. thz keserlika palatz *Su* 136. ib 88. *MB* 2: 218.

kesning (**keesningh**), *f.* [*Jfr Mnt.* kesinge] *val.* *SO* 14.

kessa (**kessze**), *f.* ett slags fartyg. en ängelsk kessze *BSH* 5: 108 (1506).

kíp (**kyt** *L.* **keed** *LB* 7: 231. **keedh** *HSH* 19: 168 (1506). *gen. pl.* **kidhia**. **kydia**), *n.* [*Isl.* kið] *L.* **kid**. *KL* 287. *Bir* 2: 319. *LB* 7: 231. *HSH* 19: 168 (1506). — *i ortnamn.* de kydiauadum *SD* 2: 77 (1289). — **kidhia blodh**, *n.* blod af *kid*, *killingsblod*. patriarke litadho ioseps kiortel i *kidhia blodhe* *MB* 1: 253. — **kidhia kiöt** (-köth), *n.* *killingskött*. *kidhia köth* *LB* 3: 109.

kiplinger (-unger *L. pl.* -ar), *m.* [*Isl.* kiðlingr] *L.* *ungt kid*, *killings*. hänt thädhan twa *kidhlinga* *MB* 1: 213. ib 309. — **kidhlinga blodh**, *n.* *killingsblod*. litadho ioseps kiortel mz *kidhlinga blodhe* *MB* 1: 232. *ST* 398. — **kidhlinga skin**, *n.* *L.*

kidhskin (*med art.* **kidh skinnith** *MB* 1: 213), *n.* [*Fnor.* kiðskinn] *L.* *kidskinn*. *MB* 1: 213.

kif (**kiiff**), *n.* [*Mnt.* kif] *L.* 1) *strid*, *kamp*. jak kiuadhe got kiiff (*certamen*) *KL* 207. redde sik til kiiff . . . mote konungenom artabano *Gr* 262. framgaa the til kiiff ib. ib 264. gafwo ther alexandro kiiff (*inläto sig i strid med A.*) *Al* 1023. iak wil han ärlika winna ij kiiff ib 1281. swa wan han them ok thz kiiff ib 1792. ib 1305, 1707, 2807, 3077, 3289, 4223, 4513, 5355 o. s. v. *RK* 1: 4016, 4158, 4331, 2: 4448, 5281, 6596, 6773, 3: 2196, 2346, 3169, 3843. hwar al kifsins makt är *Bo* 108. opuäkke örlögh ok kiiff *Bir* 3: 77. *MB* 2: 82. — utan kif, *utan strid*, *i ro.* hwa them wille til handa gaa ok cristin warda ok doop wntfa honom lotho the gotz ok liiff ok friid at liffua alt vtan kiiff *RK* 1: 146. rädh honom at han skulde fara tith han matte liffua vtan kiiff ib 282. 2) *kif*, *oenighet*. alle wilia rådha, ok få wel göra, ok engin ret thola, vtan kif ok osemio *KS* 8 (19, 9). koma sik i kif älla delo medh sinom wälbornom mannom ib 59 (146, 64). swa matte förstyras trätta oc kifwa (*i rimslut med bliffwa*) *RK* 2: 1892. 3) *ordvexling*, *twist*, *trätta*, *kif*. *Bil* 762. fly all bakmaal, kif oc trätta *Lg* 809. thrätta oc kiiff *KL* 234. at en thom andra inkte kif byria *SO* 4. ä röris kiiff aff thz wärra hiwl (*a peiore rota sepe sunt iurgia mota*) *GO* 73. — utan kif (*jfr Mht.* äne kíp), *för visso*, *i sanning*. han var höfuizk vtan kiiff *Fr* 1327. *RK* 2: 4741, 4803. 4) *fientligt förhållande*, *stämpling*? styrer tw ey thetta kiiff vist tha skal thz gälla tit liiff *RK* 2: 9435. — *Jfr enkif*.

kiffulder, *adj.* full af *kif*. *Ber* 72.

kil, *m.* *Jfr* iärnkil.

kilta, *f.* *L.*

kim (**kym**), *m.*? [*Se. dial.* kim] *sot.* tak kym som är j smidy ognuom *PM* 1. *Jfr* ughns kim.

kin (**kiin** *GO* 673. *med art.* **kinnin** *KL* 346. *pl.* **kindar** *Bu* 100. **kindir** *Bir* 1: 31, 68; *GO* 686. **kinder** *Iv* 4147. **kynder** *RK* 1: 626. **kyndher** *Su* 202. **kiiner** *Fr* (*Cod. B*) 973. **kinnar** *Di* 132. **kinna** (*i rimslut*) *Iv* 4719. *med art.* **kinnana** *Bo* 189. **kynnener** *VKR* 58. **kinnonar** *Bir* 4: 11), *f.* [*Isl.* kinn] *kind*. sua var haus kindar som þe uaren brenda af tarom *Bu* 100. hånne waxte skiäg a kinnum *Bil* 109. kinnin blanadhe *KL* 346. hon aktadhe änkte hwem hånna kin ware thäk vtan til *Bil* 109. *Bo* 189. *Bir* 1: 31, 68, 4: 11. *GO* 673, 686. *RK* 1: 626, 2109, 3957. *Iv* 4147, 4719. *Fr* (*Cod. B*) 973. *VKR* 58. *Su* 202. *Di* 132. — *käke* (*på häst*)? fori kirtläfnuk skiär vp vnde kinnum, mällum strupen oc adrinä, oc rensä väl vt kirtslänä oc perä rötir *Häsläkedom i AS* 137. — **kinna bakke** (**kynnebake**), *m.* = **kinbakke**. aff kynnebaken *MB* 2: 119.

kinbakke, *m.* *käke*, *käbben*, *kindben*. *rwmet* som kallas kinbacka stadhen (*locum maxillæ*) ib 118. *Jfr* kinna bakke.

kinben (**kinbeen**. **kiinben**: -beneno *Bir* 3: 281. **kynben**. **kimben**: -benen *LB* 7: 257. **kinbän**: -bänit *KL* 237. **kymbän** *Gr* (*Cod. D*) 365), *n.* [*Isl.* kinnbein] *L.* *kindben*, *kind*. ruthnadhe hans kinben *Bil* 253. pusta han vidh kinbenin *Bo* 181. idkeliga runne honom tararna på kinbeenen *TK* 271. *Bir* 1: 29, 69, 3: 281. *KL* 237, 346. *Gr* (*Cod. D*) 365. *MB* 2: 119. *LB* 7: 257. *Su* 209. skurith aff flykke kynben (*demembrando genam ðe perna*) *GO* 234. — ss *tillnamn.* magnus kinben *SD* 2: 358 (1302). — *Jfr* asna kinben.

kinbughi (-boghe), *m.* *kindben*, *käke*. lechi som tydher kinboghe (*maxilla*) *MB* 2: 118.

kinfeter, *adj.* fet om kinderna. *GO* 63.

kinhästa, *v.* *kindpusta*. *LfK* 102.

kinhäster, *m.* [*Isl.* kinnhestr] *kindpust*, *örfil*. gaff en kinhäst then sama dräng *Al* 10454. *SEG* 119. — *i ortnamn.* vppa kinhästa gatan *SJ* 185 (1449).

kinlagha, *f.* *kinden täckande flik af hufvudbonaden*. systrana sculu hafua . . . eet hwit strik medh kinlaghu *VKR* 11.

kinpusta (-adhe), *v.* *kindpusta*. kinpustado mik *Su* 28. ib 316.

kinpuster (**kynpusther**: -pusth *SO* 26, 69), *m.* *L.* *kindpust*, *örfil*. *SO* 14, 26, 69.

kint, *n.* [*Mnt.* kint] *eg.* barn; *adlig yngling i en furstes tjenst*. swa marght eet stolt kint *Fr* 2910.

kinxa (-ar), *v.* [*Nyisl.* kingsa. *N.* och *Se. dial.* kinksa] *vrida*, *sträcka*. *med prep.* mäh. thu . . . kinxar mz thin hals *LfK* 141.

kiol, *se* **kiöl**.

kiortil, *se* **kiurtil**.

kiot, *se* **kiöt**.

kiphatter, *m.* lek hwarvid hatten rycktes af hufvudet. leek hwat thu wilt ok ey kiphath sigher scorwoth man *GO* 748.

kipla, *v.* *L.*

kippa (-ter), *v.* [*Isl.* kippa] *L.* *rycka*, *gripa*,

bortföra, hänföra. wart hon opta gripin oc kipt (*rapta*) swa at hon hörde mangh thing j andelike syn *Bir* 4: 4. wart hon kipt j ena andelika syn *ib* 44. *Lg* 3: 397. wart iak mykyt rådher oc kipther aff min sinne *ib* 475. — *Jfr upkippa.*

kippi, *m.* *Jfr bildkippi.*

kirkia (*kiirkia. kyrkia. kyrkkia. kōrkia* *BYH* 1: 170 (1363); *-ionne* *SD NS* 1: 304 (1403, *gammal afskr.*); *-ona* *ib. kerkia: -an* *Bu* 6; *-yo* *Gers Frest* 20; *-in* (*för -iu*) *SD NS* 1: 53 (1401). **kiurkia** *L. kyrka: -onna* *Lg* 3: 445. *gen. pl. kyrkna* *HSH* 16: 5 (1369). **kyrkna** *SD* 5: 568 (1346)), *f.* [*Isl. kirkja. Fsax. kirika. Ags. cyrice, cirice, cyrce, circe. Grek. κυριακή, pl. κυριακά*] *L.* 1) *kyrka, för (kristen) gudstjenst afsedt hus.* för än kirkian äller koren af förnäfnadu klostre varþer fulbygder *SD* 5: 562 (1346). i vatzstenä kyrkiu *ib* 563. til lyncopungs kirkiu bygningh *ib* 565. giorþe kirkio af sinom sal ok gaf rik ingiald vndi kirkiona *Bu* 168. þu bedes þik änga siala hialp i minne kirkio *ib* 175. tha (alt folk) var aat kirkio *Bil* 159. wilde . . . j kirkio gaa *ib* 640. stodh vtan kirkio *ib.* giik . . . in j kyrkin *Lg* 3: 30. giik först j kirkien *ib* 31. *SD NS* 1: 304 (1403, *gammal afskr.*). the dandeswäno paa kirkion (*Hossmo befästa kyrka*) äro *BSH* 5: 109 (1506). — *om Judarnes tempel.* mönstrens äller kirkionnes eghne män oc eghin barn *MB* 2: 220. *ib* 230. — *synagoga.* iudhane skulo vtasta idhir af sinom kirkiom *MP* 1: 160. *ib* 166. — *ganga i kirkio, gå i kyrka (efter tillfrisknande från barnsäng), kyrktagas.* drotning märita tha i kyrkio giik epter sith första barn *RK* 1: 1664. bidde ther til som hon (*Jungfru Maria*) skulde gaa i kirkio *Bo* 5. — *i ortnamn.* kiirkio øtenby *SD* 1: 661 (1285). karlungskirkiu *ib* 2: 36 (1287). aput köpungskyrkiu *ib* 3: 230 (1315). 2) *kyrka, församling.* rapa oc styra ierusalem kirkiu *Bu* 194. johannes scriffwir til syw kirkior som äru j asiam *MB* 2: 333. — *till en stifts-kyrka hörande församling med utsträckning till underlydande stift, biskopsdöme.* kyrknä biscopä *SD* 5: 568 (1346). the kyrkkian bremen (*Bremensis parrochia*) var lydhkirkia undir ärkiebiskopsdömith i colne *Ansg* 217. skulde the kirkian i bremin vara oc blifua undir domkirkiona i hamborgh, oc the kirkionar (*diöceses*) skuldho aldri offtarmer kallas äller vara thva kirkior, utan the skuldo badha blifua en kirkia *ib.* — *kyrka, kyrkan, den kristna kyrkan el. församlingen.* lijgge ogijllder badhe firi kirkiu ok konunge (*d. v. s. dräparen vare fri från både kyrkligt och borgerligt straff*) *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). haldar kerkian þär af höghtip *Bu* 6. kirkin (*för kirkian*) siongir *MP* 1: 157. som . . . kirkion siongir *ib* 243. *ib* 247. kirkian thänkir swa manga stora godhgärninga *Bo* 1. kirkionna oc himerikis konungir *ib.* girin blomstradhis ok öktis j thynom tima j kirkionne *Bir* 8: 165. var herra giordhe twa koste . . . första i stridhande kirkionne i iordherike annan i sighrande kirkionne j hymerike *MP* 2: 146. saulus fordarwadhä mykit guz kirkio *KL* 144. hwa som far syndalös aff wärldinne oc the hälge kirkio *MB* 1: 219. gudz eller the helgha kerkyo bodh *Gers Frest* 20. — *Jfr afgudha-, by-, bya-, dom-, hovudh-, hundaris-, iudha-, konungs-, lands-, lydh-, modhor-, munk-, sokna-, stor-, tolfta-*

kirkia. — **kirkio bakke** (*kirkie-. kyrkio-*), *m.* [*Fnor. kirkjubakki*] *kyrkbacke, kyrkogård.* fakwunn- oger läkiare gör twfwogan kyrkiobakka *PM* xxvi. pa säkyla kirkiebakka *FH* 5: 37 (1466). — **kirkio balker** (*kirkyu balker* *L. kirkiu bolkär* *L. kirkebalker*), *m. L. kyrkobalk.* capitulo quinto-decimo quod incipit om hionnelagh in tractatu kirkebalke *FH* 1: 142 (1493, *gammal afskr.*). som laghboken vthwijsar i kirkiobalkenom *GS* 46 (1439). — **kirkio bol** (*kyrkiu- L.*), *n.* [*Isl. kirkjuból*] *L. prestgård.* op a kirkioboleno *SD* 6: 125 (1349). näst sunnan kirkiobolit *SJ* 53 (1433) — **kirkio bols garþer** (*kirkiu bols-*), *m. L.* — **kirkio bonap-er** (*kirkiu-*), *m. L.* — **kirkio bro** (*kirkiu-*), *f. L.* — **kirkiobrytare** (*kyrkio- GS* 48 (1442). *kirkiu brytare* *L.*), *m.* [*SkåneL. kirkiubrytare*] *L. den som gör inbrott i kyrka.* *GS* 48 (1442). — **kirkio bygning** (*kirkiu- L. kyrkiu- L. kirke bygningh*), *f. L. kyrkobyggnad, byggande el. iordningställande af kyrka.* thet som sidhen samendragt (*för -dragit*) är. haffua wi vtlaeth for clocker koor ok annen kirke bygningh *FH* 7: 69 (1505, *afskr.*). — **kirkio byr** (*kirkiu- L. kyrkio- SD NS* 1: 378 (1404). *kirkiö- BtFH* 1: 247 (1508)), *m.* [*Fnor. kirkjubyr. Isl. kirkjubær*] *L. kyrkobyr.* i sielfuom kirkiobynom *BSH* 1: 165 (1376). *SD NS* 1: 166 (1402, *nyare afskr.*), 212 (1403), 251 (1403, *nyare afskr.*), 369 (1404), 378 (1404), 2: 78 (1409) o. s. v. *BtFH* 1: 247 (1508). — **kirkio drap** (*kirkiu-*), *n. L.* — **kirkio drotin** (*kirkiudrotin*), *m. L.* — **kirkio dyr** (*kirkiu- L. kyrkiu- L. ack. sing. med art. kirkiodörena* *KL* 312. *kirkia dörena* *Di* 165. *kyrkiodörinna* *VKR* 26. *kyrkio dörrena* *ST* 268. *kirkiödörrena* *VKR* 63. *kirkio dorena* *Bir* 4: 16. *kirkio dörren* *VKR* 63. *pl. ack. med art. kirkedörener* *FH* 1: 64 (1490-talet). *gen. med art. kirkio doranna* *Bil* 877. *dat. kirkio dwrum* *ib* 455. *med art. kyrkio duromin* *KL* 41. *kyrkioduromin* *ib* 102. *kirkio dwromen* *Bir* 4: 16), *n. pl.?* och *f.* [*Isl. kirkjudyr, f. pl.*] *L. kyrkodörr.* swa braat the komo gynom kirkiodörena *KL* 372. wrok wädher mik fra kirkio dwrum *Bil* 455. *ib* 877. *KL* 41, 102. *ST* 268. *VKR* 26, 63. *Bir* 4: 16. *Di* 165. *FH* 1: 64 (1490-talet). *Jfr domkirkiodyr.* — **kirkio friper** (*kirkiu-. kirkia-. kyrkiu- L.*), *m.* [*Isl. kirkjufriðr*] *L. kyrkofrid, fred och trygghet i kyrkan samt på vägen dit och derifrån.* alla (*för allan*) kirkiu fridh ok quinna fridh halda *KS* 49 (124, 53). halla . . . kirkia fridh *HSH* 22: 38 (1492). hafwa oc niwta huusfridh, kirkiufridh, thingxfridh oc qwinnofridh *GS* 27 (1375, *orig.*). — **kirkio frälse** (*kyrkio-*), *n.* 1) *kyrkofrid, den kyrkorna tillkommande rätten att vara fridlysta områden.* atir kalla kyrkio frelsins rät them til kyrkio ryma rädde for ilgerningom *Bil* 657. 2) *jord hvilken ss tillhörande kyrkan är fri från utskylder till kronan.* for the for:da x ortoghlandh iordh war giwit lika mikin iordh gammalt kyrkiofrelse *SD NS* 2: 145 (1409). — **kirkio fä** (*kirkiu-*), *n. L.* — **kirkio för**, *adj. i stånd att gå i kyrka.* är ey kirkiöför *SGG* 130. — **kirkio gaff**, *m. kyrkogafvel.* hart vtan for kirkio gaffenom *Pa* 10. — **kirkio ganga** (*kirkiu-*), *f. L.* — **kirkio gangin**, *p. adj. kyrkogången, som gått*

i kyrka (efter tillfrisknandet från barnsäng), kyrktagen. hwstrun. huilken ey än tha war kirkio ganghen Lg 3: 672. — **kirkio ganger** (kirkiu- L. kyrkio-), m. L. ingående el. inträde i kyrkan. mente hanum kirkio gangh Bil 640. — **kyrkogång**, besökande af kyrkan, bistande af gudstjenst. aff huilke iomffrun sik öffwadhe til gudlika böna idkan, oc idkeliken kyrkiogangh Lg 3: 279. man skal dyrka hálga män, mz kyrkio gangh oc läsnig ib 194. ib 195. MP 1: 316. Pa (Tung) 34. — **kyrkogång**, besök som qvinnor efter tillfrisknande från barnsängen gör i kyrkan (för att kyrktagas). tha hon gik ij mönstrit som vi kallom kirkiogang Bo 3. — **kirkiogangs öl** (kyrkyo- SD 5: 479 (1345. nyare afskr.)), n. L. kyrkogångsöl, gästbad som hålles med anledning af barnsängsqrinnas kyrkogång. SD 5: 479 (1345. nyare afskr.). — **kirkio garper** (kirkiu- kyrkiu- L. kyrkio- ST 142. 266. kirkiegordher: -en FM 554 (1512.)), m. [Isl. kirkiugardr] L. 1) gärdsgård el. mur som omgifver plats kring kyrka el. kyrkogård. reuelacio hwilka sancta birgitta fik wm watzstena kirkiogardh huru han skal mwras oc sathias Bir 4: 86. 2) kyrkogård, inhägnad plats kring kyrka. begravningsplats. hulkin som vil vardha riddare skulle framga til kirkiogardhin (cimiterium ecclesie) mz sinom häst oc bonadh Bir 3: 387. skikkis kirkiogardhin innan stora mwren ther han qwämmelika-t kan wardha. j hwilkom systrana iordhins ib 4: 105. ST 142. 266. han bygdhe than kirkiu gardh som callas calixti ok manga hálgha martires liggia Bir 389. — Jfr by-, bya-, dom-kirkiogardher. — **kirkioyards horn** (kirkioyardz-), n. kyrkogårdshörn. [från] westrä nörä kirkioyardz hornne (för -o) SD 6: 158 (1390). — **kirkioyards lip** (kirkiugardpz-), n. L. — **kirkioyards mur** (kyrkioyardzmur), m. kyrkogårdsmur. kyrkogård omgifvande mur. TK 273. — **kirkio gif** (kirkiu-), f. L. — **kirkio giäld**, n. Jfr sokna kirkio giäld. — **kirkio gods** (-gooz), n. kyrkogods. kyrkan tillhörig jo deendom. alt wart kirkio gooz ligiändis i kōlobōthom i gōtoryz sokn i syndirbo häradh SD NS 1: 314 (1404). — **kirkio gulf** (kirkio golf. kirkia golf), n. kyrkogolf. ströde hans hiirna mz swärdom a kirkio gulve Bil 788. fiollo bradhelira a kirkio gulwit ib 879. stōdhrena . . . ällir aasana skulu wara xi alna lange ifran kirkio gwiffuit Bir 4: 85. at kirkio gwiffuidh oc wmgangane skulu läghias mz clarom oc renom stenom ib 105. läggis kirkia giffuit oc wmgangane til sin rätta stadga j geen ib. wari . . . kirkio golffwit aff slittom stenom oc renom i. — **kirkio gärp** (kirkiu-), f. L. — **kirkio gömare** (kirkiu-), m. L. — **kirkio härbärghe** (kirke herberge), n. L. hus hwar-est mera qdligse hēnle kyrk-bes-kere uppehålla sig. slöge opp kirke herberget LSH 18: 148 (1427). ib 150 (1427). — **kirkio härra** (kirkioherre FH 3: 137 (1447). SJ 341 (1467). kirkioherre: -en i tFH 1: 283 (1409). kirkerherre SD NS 1: 108 (1402). kyrkio herra. kyrkioherre L. Lg 3: 383. kyrkioherre ib 373. 377. 379. 381. -en ib 355. 359. 376. kyrkyoherre: -en ib 350. kyrkiaherre: -en ib 362. kyrkyaherre ib 360. kör-

kyoherre SD NS 2: 86 (1409). 87 (1409). **kirkaherra: -ans** SJ 282 (1460). m. [Fruor. kirkjuherre. Mnt. kerkhere] L. kyrkoherre. sockenprest. tyo kirkioherre SD 5: 479 (1345. nyare afskr.). incigle . . . herra nielissa clawssons kirkio herra i trosö ib NS 1: 8 (1401). ib 89 (1401). 91 (1401) o. s. r. iak olaff andree prestir ok kirkioherre i berne FH 3: 137 (1447). kirkioherre i enom stadh KL 317. thu skalt thins kyrkio herra rätta uffir ey behalda ST 189. ib 267. Lg 3: 6. 7. 355. 359. 360. 362. 373. 376. 377. 379. 381. 383. SJ 282 (1460). 341 (1467). tFH 1: 283 (1409). — **kirkio iorp** (kirkiu-), f. L. — **kirkio kamber**, m. kyrkokam. en kyrkas takis. spetsen på en kyrkas el. ett tempels tak. fördhe diäffuulin honum in wpa hörta kirkio kambin (pinnaulum templi) j iherusalem JP 100. — **kirkio kläpe** (kirkiu-), n. L. — **kirkio lagh** (kirkiu- L. kirke-), n. pl. [Isl. kirkjalög] L. kyrkolag. effter then helga kirkelagh SJ 344 (1468). — **kirkio landboe** (kirkiu-), m. L. — **kirkio lykil** (kirkiu-), m. L. Jfr kirkio nykil. — **kirkio mässe**, f. L. Jfr kirkmässe. — **kirkiomässo dagher** (kirkiumässu-), m. L. Jfr kirkmässo dagher. — **kirkiomässo fridher** (kirkiomesse-), m. fred som inom en socken eger rum kyrkmessodagen; brytande af denna fred. dömdes . . . til xx m. för kirkiomesse frid tFH 1: 171 (1506). ib 243 (1507). Jfr kirkmässo friper. — **kirkio nykil** (kirkiu-), m. L. Jfr kirkio lykil. — **kirkio prydhning**, f. utstyrel som tillkommer en kyrka. henna kamare war aller fullir mz kirkio prydhning. swa som är korkapor. mässe eläde, altaraclälhe. kalka oc hálghodomakar Lg 3: 500. — **kirkio präster** (kirkiu- L. kyrkio- SD NS 1: 14 (1401. nyare afskr.). FH 3: 111 (1447). kyrkyo- kyrkye-. kirke- FH 2: 101 (1436)). m. [Isl. kirkju-prestr] L. kyrkoherre. sockenprest. haquon kyrkyeprest i arvikom bendieter kyrkyoprest i kyöl BSH 1: 177 (1379). ib 2: 35 (1396). SD NS 1: 2 (1401. nyare afskr.). 14 (1401. nyare afskr.). 48 (1401 o. s. r. FH 1: 57 (1486. gammal afskr.). 3: 64 (1445). 111 (1447). VKR IV. — **kirkio pänningar** (kirkiu-), m. pl. L. — **kirkio ran** (kirkiu-), n. L. — **kirkio rätter** (kirkiu- L. kyrkio-), m. [Isl. kirkjuréttir] L. kyrkorätt. medh allom landzlagom kyrkiorätt och stadzrätt SD NS 1: 199 (1402. nyare afskr.). baade mādth stadz rät. mādth landz lagh ok mādth kirkio rät ib 200 (1402). — **kirkio sidher**, m. kyrkosed. kyrklig sed. han (Hyginus j ifce) kände klirkom kirkio sidhe Lg 1001. — **kirkio skruper** (kirkiu-), m. L. — **kirkio skuld** (kirkiu-), f. L. — **kirkio skärning** (kirkiu-), f. L. — **kirkio sokn** (kirkiu- L. kirkie-. kyrkio-), f. [Isl. kirkjusokn] L. kyrksöcken. socken. församling. gifua arlighe XII öre til säkyla kirkie sokn FH 5: 37 (1466). avgjens heth en mau j rom j sancti petri kirkio sokn Bil 168. then sio er god . . . nyttan kyrkio sokner liggia ther j RK 1: 517. — **kirkio staper**, m. [Fruor. kirkju stepr. Jfr Sc. dial. kyrkostäder. m. pl.] L. i kyrkas närhet uppförd byggnad till herberge för kyrkobesökande som bo långt från kyrkan alt wart kirkio gooz . . . mādth aker. angh . . . kirkiostadha ok stoofworum SD NS 1: 314 (1404). ib 334 (1404). — **kirkio stigher**, m. kyrkostig. kyrkoräg. a enom dagh alexan-

der reedh thrätighi ok siäxtighi rasta leedh thz war langer kirklostigher *Al* 2533. — **kirkio styrare**, *m.* *kyrkoherde*. at j taliu mz allom kirkionna formannom at the mane jdhkelica oc folkomplica alla sina klärka oc kirkio styrara (*rectores ecclesiarum*) at hwar thera vtspöri granlica j sine sokn än nokre thera sokna män blifwa ällir staa j nakrom oppinbara syndom *Bir* 3: 342. the kirklostyrara älla prowasta *ib* 343. — **kirkio stämna** (kirkio stämpna *L.* kirkio stämpna. kirkestempne), *f.* [*SkåneL.* kirkio stæfnæ] *L.* *kyrkostämna*, sammankomst som af en sockens inbyggare hålles vid kyrkan. at alle skulu komma til perä som pem hawä vrätt gyort, a förstä pinges sipan konungins bref äru vpp läsin, äller a kyrkio stämpno, þär ey äru þing *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). huilkit gotz iac . . . trem sinnom vpbödh vppa kirkestempne oc soknastempne *FH* 2: 101 (1436). — **kirkio stätta** (kirkio-), *f. L.* — **kirkio tiund** (kyrkio tijendh), *f.* [*Isl.* kirkjutíund] *kyrkotíunde*. *SD* 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). — **kirkio tiunde** (kirkio- *L.* kyrketyändhe) *m. L.* *kyrkotíunde*, *tíunde*. iak haffwer köpth wthaff byskopinss kyrketyändha *FM* 673 (1516-17). — **kirkio thak** (kyrkio tak. kyrkyo tak), *n.* [*Jfr Isl.* kirkjuþekja] *kyrkþak*. somlike nidher wündho sik mz linor aff kyrkio taket, somlike widherlödde kyrkyo takino *Lg* 3: 179. — **kirkio þing** (kirkio-), *n. L.* — **kirkio þiuver** (kirkio- *L.*), *m. L.* *kyrkotjuf*. lysa ban ifwi alla kirkio thiwa *Bil* 727. — **kirkio vigsl** (kirkio wixl), *f. L.* — **kirkio vigsla spiäl** (kirkio wighsla spield), *n. L.* — **kirkio väg** (-wägg (*frf. vok. i änd.*), -wäggh (*frf. vok. i änd.*)), *f.* [*Isl.* kirkjuveggr, *m.*] *kyrkveggh*. aff södhra kirkio wägginne *Bir* 4: 87. intil kirkio wägginna *ib*. at ey skal haffuas maalniga a kirkio wägghiomen *ib* 91. — **kirkio vägher** (kirkio- *L.* kyrkiu- *L.* kyrkie-), *m.* [*Fnor.* kirkjuvegr] *L.* *kyrkoväg*. the grepo them j thera garda a kirkio vegh eller ting them ey sparde *RK* 2: 673. in quandam viam . . . biornsthorpa kirkiovegh dietam *SD* 6: 9 (1348). rarät vp at kirkioväghenom *VAH* 24: 326 (1377). jak haffwer myne karle wthe med almogen bade nor ok södher om kalmarna med sköne byssor ok wärgie, ok ther emellom haffwer jak giort mik en kyrkiewägh, at skörbywg skall icke forga oss her nedhre *BSH* 5: 462 (1511). — **kirkio väriande** (kirkio- *L.* kirkiovärande. kirkioverende. kirkioverendhe. kyrkiavärende. *pl. -ar. -e.* med participial form: kirkio weriandes *Pa* (*Tung*) 41), *m.* [*Fnor.* kirkjuverjandi] *L.* *kyrkovärd*, den som vårdar en kyrkas egendom. thetta offer skola kyrkiavärendana skipta mellan fatiga manna *SD* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). sonknaböndher oc kirkioverendhe ii skötwe *ib* *NS* 1: 138 (1402, *nyare afskr.*). kirkiovärande ther samma stadz (3: at sancti nicholawssa kirkio) *ib* 243 (1403). wi jösse anbiörnsson ok germund i koppara bygdh, kirkiovärianda *ib* 314 (1404). *ib* 331 (1404), 2: 49 (1408, *nyare afskr.*). kirkiovärandene peter birke oc hans horst *SJ* 150 (1446). aff kirkiovärendenom olaff syster-sone *ib* 405 (1473). kirkiopreste och kirkioverende j wort biscopsdöme *FH* 1: 57 (1486). thz trä haffuer ath thydhä mz the helgho kirkio, och the män thu saa,

the waro kirkio weriandes, och gömdo henna gotz och penninga troligä och wäl *Pa* (*Tung*) 41.

kirkmässa (kirkmesse. kirmässa *L.* kyrmässa *L.*), *f.* [*Fnor.* kirkmessa. *Mnt.* kerkmesse] *L.* *kyrkmesse*, messa som hålles årssdagen af en kyrkas invigning. widh alem är kirkmesse sancte birgitte dagh *BSH* 5: 114 (1506). — om högtid firad till minne af Jerusalems tempels invigning; tempelinvigningsfest. om kirkmässona (*in festo enceniorum, id est in festo dedicationis templi*) *Bo* 154. — *Jfr* kirkio mässa. — **kirkmässso dagher** (kirkmessu-), *m. L.* *Jfr* kirkiomässso dagher. — **kirkmässso friper** (kirkmässu-), *m. L.* *Jfr* kirkiomässso fridher. — **kirkmässso hälghp** (kirkmässu-), *f. L.* — **kirkmässso nat** (kyrkmässso-), *f.* natten före en kyrkas invigningshögtid. kyrkmässso nath sancti sebastiani kirkio *Bil* 480. — **kirkmässso ridh?** (kyrkmässa rydh), *f.?* ridt till el. vid kyrkmessa. onth är thz hors ey thol een kyrkmässa rydh (*vilet iumentum quod ob encenium perit unum*) *GO* 1040.

kirna (kerna. kärne), *f.* [*Fnor.* kirna. *Jfr* *Mnt.* kerne] 1) kärna, smörkärna. i kirna *SD* 3: 759 (1316). buterula kirnä *VGL* XIII. 2) hög och (jämförelsevis) smal byggnad, kärna, den innersta byggnaden el. hufvudbyggnaden af en fästning. sath i stokholms kerno j hektä *RK* 1: (*LRK*) s. 229. konung magnus fördes till stokholm tha ok lotz j kärnen j thz sinne *ib* (*sfgn*) s. 187. — **kirno miölk** (kerna-), *f.* kärn- mjölk. cerum lactis kerna miölk *LB* 7: 82.

kirsebär (kyrsebär. kyrsaber *LB* 7: 181, 250. körsabär *ib* 67), *n.* [*Mnt.* kersebere. *Lat.* cerasum, *pl.* cerasa. *Jfr* *Fht.* chirsa. *Mht.* kirse] körsbär. ther växer i swa margh godh frwkt som frwr haffwa aff badhe smak ok lwkt som är äple päror oc kirsebär *RK* 1: (*Albr*) s. 207. onth är äta kirsebär mz herra barnom *GO* 375. cerusa kyrsebär *LB* 5: 82. *ib* 7: 67, 181, 250. — **kirsebära kadha** (kyrsabära kada. kyrsa bära kaadha. körsa bära kaadha), *f.* kada af körsbärsträd. for bryst werk dwger kyrsabära kaadha *LB* 7: 67. ätha körsa bära kaadha *ib*. kyrsabära kada smelt i vin *ib* 229. — **kirsebära kiärne** (kyrsebära kärne), *m.* = kirsebärs kiärne. taka . . . kyrsebära kärna *LB* 1: 98. — **kirsebära qvada** (kirsabära qwäda), *f.* = kirsebära kadha. tagh kirsabära qwäda *LB* 7: 224. — **kirsebärs kiärne** (kyrsobärs kärne), *m.* körsbärskärne. tak . . . kyrsobärs kerne *LB* 2: 31. *Jfr* kirsebära kiärne.

kirsedrank (kirsedranck *SO* 207. kyrse-dranck *ib*. kerssedrank), *m.?* [*Mnt.* kersdrank] körsbärsvin. miöd ok öll ok kerssedrank ok wiin *RK* 1: 1412. *TK* 275. *SO* 207.

kirska? *f.?* [*Jfr* *Mnt.* kirsei] kersing, ett slags ylletyg. en alin af goþo kirska *SD* 5: 637 (1347); detta ställe synes dock snarare böra föras till ett adj. **kirsker**.

kirtil (*ack. pl. med art.:* kirtslänä *Hästläkedom* i *AS* 137. kirtzlana *LB* 2: 69), *m.* [*D.* kjertel] körtel. Hästläkedom i *AS* 137. *LB* 2: 69. — **kirtla fnuk**, *n.* orenlighet i körtlarne? fori kirtläfnuk skiär vp vnde kiunum, mällum strupen oc adriinä, oc rensä

väl vt kirtslänä oc perä rötir *Hästläkedom i AS* 137.
— **kirtla rot** (kirtzla-), *f. körtelrot. LB* 2: 69.
— **kirtla värker** (kirtzlä-), *m. värk i körtlarne. ss hästsjukdom. fore kirtzlä werk LB* 2: 69.

kirtis (kertis. karthiis), *m. ? en hästsjukdom?*
fori kertis *Hästläkedom i AS* 136. þa slaas vt kirtisen
ib. ffore karthiis *LB* 2: 67. the kunna wel thenna
hesthen bötha ffore karthiis *ib.* som karthiis synes
stik han wth mz en kniff *ib.* fore karthiis *ib.* 68. tha
slos wth karthiisen och sedan tak glass och stöth
wel smoth . . . och blanda med hanogh och leg j
hwirwilen j strupanom oc skär wth *ib.* fore karthiis
ib. 70.

kirvil (kirwiil. kiruel *LB* 8: 49. kyrwil.
kyruildh), *m. [Mnt. kervelde. Mht. kervele, kervel.
Lat. cerifolium] körfvel. trifolium (trol. för cerifo-*
lium) kirffwil LB 6: 284. cerifolium kyruildh *ib.* 5:
80. cerifolium thz är kirfwil *ib.* 3: 124. *ib.* 2: 64, 3:
125. kyrwils dygd *ib.* 7: 100. varder kirwiil stampader
mz olio *ib.* legger man kiruil vid mans ambud *ib.*
tha skal kirwiil siwdhas *ib.* vngh kirwiil *ib.* 179. *ib.*
8: 49.

kista (kysta: -o *Bil* 588. kystha: -or *BSH*
3: 293 (1470)), *f. [Isl. kista. Mnt. kiste. Lat. cista] L.*
1) **kista.** *Bu* 25. *Bil* 588. *Bir* 4: (Dikt) 241. een budhk
hon aff sinne kisto tok *Iv* 2187. ängin hawer fridh å
kistom älla godz sino *KS* 65 (161, 72). mer lustadhis
iak vm iak hafdhe nakot j kistonne än vm iak hafdhe
nakot gifwit mz minne eghne hand *Bir* 1: 353. gaafwe
kisto fulla mz gul fore toma kisto *ib.* 3: 337. *BSH* 3:
293 (1470). — **kista** *hvari dödas (särsk. helgons) ben*
förvaras. gatu fangit kistuna . . . mz benum ok
ascu Bil 296. gik eet stykke aff sancti thomosa benom
fram aff kistone *Bir* 3: 240. the toko han wp aff then
mark hans kisto ok swa hans ark *RK* 1: 2527. 2)
fängelse. i kisto sätiäs *SD* 5: 639 (1347). hafuis kista
häkte oc jern oc borghara rättir medh them ostyrughe
äru *VKR* 39. ligge j stokkenom eller j kistonne (*i*
mots. till innan tornenom) MEG (red. A) 54. *ib.* 55,
(*red. B*) 59, 60. *EG* 63, 64, 66. *PyN* 136, 138. jern ok
kisto gesta *MD (S)* 277. — **Jfr ala-, bly-, har-**
niska-, härads-, krydda-, skip-, sten-, trä-
kista. — **kisto fä, n. L.** — **kisto luk (-lok), n.**
kistlock. biscopen lifte vp kisto lok MD 371.

kister? (kyster), m. kista. thet bruna cledhet
som ligger j kystenom *FH* 3: 66 (1445).

kitla (kitzla), *v. [Isl. kitla]* 1) **kittla, klia.**
bildl. hulke som kla oc kitzla (prurientes) thera öron
mz lustelicom ordom MP 1: 264. 2) **kittlas, känna**
kittling el. retelse. at ey skoli vanlica fule bwkin
taka til at kitzla mz snödhom lusta (usque ad titilla-
tionem pertingat libidinis) Bo 133. han (*kroppen*) är
. . . kitlande i lusta giri (*pruriens concupiscentiis*)
Ber 207.

kitlan (kitzlan), *f. kittling, retelse. j likamans*
ällir limanna olofflikom rörlisom ällir kitzlan (så än-
dradt af utg. från handskriftens litzlan, se s. 475)
Su 341.

kiurtil (nom. och ack. kiurtel. kiurtäl. kior-
til *Bil* 834; *Bir* 1: 19, 3: 279; *RK* 1: 196, 3848; *Fl*
1300, 1303; *FH* 3: 65 (1445), 6: 21 (1449); *VKR* 11. kior-
till *Di* 49. kiortiil *BSH* 5: 34 (1505). kiortel *MB*

1: 231. kiortell *BSH* 5: 214 (1507). med art. kiur-
tilin *Bo* 240. kiurtelin *VKR* 12. kiortilin *Bir*
2: 70. kiortelin *MB* 1: 232; *VKR* 12, 23. kiortelen
MB 1: 232. dat. kiurtle *Bil* 723. kiurtzle *ib.* 801.
med art. kiortlenom *MB* 1: 232; *VKR* 11, 23. kior-
telenom *Bil* 834. pl. kiurtlar: -ä *KL* 159. kiort-
lar *FH* 3: 65 (1445); skinkkiortla *VKR* 12. cwr-
lar: cwrta *Di* 243. dat. kiortlom *Bir* 2: 70), *m.*
[*Isl. kyrtill. Fguth. kurtill. Ags. cyrtel] L. kjortel,*
lifrock (hörande till så väl mans- som kvinnodräkten).
vare fru kiurtel *Bu* 16. johannes fik ar[i]stodemo sin
kiurtel (*tunicam*) *ib.* 155. hans klädhe (var) en kiurtäl
ok een enbyrdh kapa älla mantul *Bil* 947. vfore sik
hon ellir han aff sinom ytra klädhom oc stande j
hwhita kiortlenom oc confessor lägge ofuir honom graa
kiortelin *VKR* 23. gifuer jak . . . herra clawsse sa-
criste min rödha kiurtil fodhradhan medh mardhskin-
nom *SD NS* 1: 514 (1405). thu (*Birgitta*) hafdhe för
särk ok kiortil (*tunicam*) *Bir* 1: 19. sa jak ena fäghir-
sta jomfru . . . fördha j huitom mantol ok klenan
kiortil ginum hulkin jak saa skärlica hænna jomfrulica
licamma *ib.* 3: 279. kiortilin hulkin som fordhom rakto
til fotanna forma nw näplica at hölia knän *ib.* 2: 70.
at hawa panzara oc annor vakn vndir sinom kiortlom
ib. han sade sig haffwa herbärgiat v (5) stocholms
borgara . . . oc i blandh them war en medh en grön
sidh kiortell *BSH* 5: 214 (1507). myne kaper kiortlar
oc annar gangh cläde *FH* 3: 65 (1445, *Henrik Maker-*
lands testamente). giwer jak . . . her symoni nicolai
en brunan kiortil aff yperst *ib.* myn bruna kiortil
met räffskins benlingha giwer jak her tordh *ib.* gifuer
iak her niels j nosis min swarta kiortil foodrat met
maardh *ib.* 6: 21 (1449). *Bil* 633, 723, 801, 834. *Bo* 240.
KL 159. *MB* 1: 231, 232. *Fl* 1300, 1303. *RK* 1: 196,
3848. *VKR* 11, 12. *Di* 49, 243. **Jfr hermelins-, man-**
na-, nat-, qvinno-, reghlo-, skin-, stafkarls-,
undir-kiurtil.

kiurtilfalder (kiortilfalder: -fald *KL* 388; *Su*
296. kiortelfalder: -fald *MB* 2: 383. kiortel fol-
dher: -foldh *Lg* 3: 563), *m. kjortelfäll, klädfäll.*
togh a mins herra ihesu christi kiortelfald *MB* 2:
383. *KL* 388. *Su* 296. *Lg* 3: 563.

kiurtilsköt (kiortil-), *n. [Fnor. kyrtilskaut]*
kjortelsköte, kjortelflik, kjortelveck. hwi tagx ormin i
barm, hwi eldrin i kiortilskötidh Ber 161.

kiusa (*pres. kiws. impf. pl. koro RK* 2: 251,
1725. *part. pret. kusin. korin. kyster. Af de*
anf. formerna träffas koro, korin blott i bem. 1,
de öfriga blott i bem. 2), v. [Isl. kjósa] 1) **välja.**
tha war han en herra korin *Al* 9647. tha the han til
konung koro *RK* 2: 251. *ib.* 1719, 1725. af succentore
til biscop koren *MD* 500. *ib.* 498. 2) **förtrolla.** thz
swarta kiws ey alth (*non gerit atramen phantasmatis*
omne grauamen; jfr Peder Lolle 574: thet kyws ej
alt, som soorth ær, *motsvarande det Latinska: luridus*
aspectus non fascinat obria quævis) GO 598. hon är
saa kusin i syna hiärtha meth kokkell och trwldom
Lg 3: 138. gudh weeth om the swänske äre nw kyste
RK 3: 4031. — **skrämma?** han sa til mik swa rähdelik
som han vilde kiwsa mik *Iv* 288. — **Jfr utkorin,**
äfvensom kesa, kora.

kusalärn (kiuseiern), *n. ss tillnamn. laurenz*

kiusajärns tomt SJ 192 (1450). laurenz kiuseierns tomt ib.

kiva (-ar, -adhe, -adher. *imperat.* kifwa. kyfwa), *v.* [*Fnor.* kifa. *Mnt.* kiven] *L.* 1) *kämpa, strida.* swa kifwadhö the optelica *Gr* 262. kifwom vi badhe ensampne ib 267. the hafwa swa länge kifwath oc strit *Al* 9721. ib 5369, 9715. o herra gudh . . . starklikhät allra thera som for thit hælgha nampn kifwa *Gr* (*Cod. D*) 379. mædhen the katta om hona kifwa *Al* 9695. kifwa ey længir mz mik *Gr* 262. kyfwa thy mannelika mz teridacio ib (*Cod. D*) 380. ib 381. jac forma ok ey tha mot honom kifua *RK* 2: 6673. jak kiuadhe (*certavi*) got kiiff *KL* 207. 2) *twista.* twe kifua mællan sin *Bir* 2: 190. *SO* 14, 24. *MP* 1: 92. kiwa ælla thrætta *KL* 234. ey kiuadhom wi ælla deldom mællan os ib. wi plæghom ey kifwa æller thrætta *Al* 6277. wi kifwom hwarte om iordh æller goz ib 6276. the kiwadho vm siælina *KL* 89. *Iv* 5155. mik bõr ey widher thik at kifua ib 125, 584. thz ær ey goth at kiwa wid sin domara *GO* 608. tha stekaren kiwar ib 413. — *Jfr mote kiva.*

kivo nâb (kiffuinebb (*frf.* vokal i änd.). **kiffue neeb.** kiffwanebb (*frf.* vokal i änd.). **kyffwenâbb** (*frf.* vokal i änd.). *pl.* -ar. -er), *m.* och *n.* [*Jfr Mnt.* kivenibbe, *grålmakare*] ett slags skansverk af trä som af de försvarande uppfördes till ytterligare skydd utanför hufvudfästningen. gawgnelikith ær ath capithenaren gangher wth wukringh stadhen æller slottith . . . beskodhandis . . . hwar fiendana kwnna haffwa tilfælle göra skadha mz bysso skoth, æller stegha, oc ther byggis j moth kiffwo nâbba, jordkwpor, bolwårke, kærffwa, torn mz androm bygningom *PM* 4. brendhä op kiffwenâbbeth *HSH* 20: 124 (1507). som skulle haffue brutit op the kiffuinebber som han oppa alle sider om slottit hade bygt emot mich och sweriges almwege ib 24: 85 (1516). haffwe . . . thee pa slotteth intageth allt then wed och kyffwenâbber wtan slotteth waare ther nest om kring *BSH* 5: 139 (1507). oss hopis, ad then kiffue neeb skall fornimme tidende ib 154 (1507). engin vedhen ær her inkomen eller tymber, ey heller nogen blockhwss eller andre kiffwanebber opbygdhe ib 237 (1508).

kiäke (käke. keke), *m.* [*Isl.* kjalki. *N.* kjake] *käk.* hõlth honom j sin käka (*manu, sannolikt læst malo el. maxilla*) fasth *MD* 304. nar man haffuir sadana böldh vnder kekan *LB* 7: 219.

kiälke (kelke), *m.* [*Isl.* kjalki] *kälke.* vpa kelka hafde marsken byssor thäre *RK* 2: s. 347. *Jfr harva-, harvu-kiälke.* — **kiälka drät** (kiälkä-. *kälca-*), *f.* *L.*

kiäpter (käpter. käfter: käft *MP* 1: 158. käft-er: käfft *TK* 273; käftana *Bir* 5: 5; käftom *Su* 149. käfther: käfth *MP* 1: 131. keffter. -ar), *m.* [*Isl.* kjaptr] 1) *käft, käke, munnens öfre el. nedre del.* hans haka mz käptomen (*maxilla ejus . . . cum faucibus*) ok halfwom læppomen ær nidhir fallin höghra wæghin *Bir* 1: 68. ib 3: 372, 5: 5. *Al* 7575. som skola gita atirbõt käptana (*palatum reparent*) *Bo* 134. in [i] then nidra kefftana *Di* 83. med sanctæ katharinæ haka eller käfft *TK* 273. — *bildl. käft, mun, trut.* böghfærdogha oc hoghmodogha oc ordhfulla quinnor the som ondan käpt hafdhö *Bo* 14. — *ss tillnamn.* bero kiepter *SD* 2: 378 (1303). 2) *svalg, gap, klyfta.* jordin rif-

Ordbok.

nadhe . . . ok vpleth sin käfth *MP* 1: 131. heluiti vp-lät sin käpt ib 2: 105. ib 1: 158. 3) *pl. käftar, våld.* dragha them til siin wt w ouinanna käptom (*faucibus*) *Bo* 148. *Bir* 2: 74. *Su* 149. — *Jfr asna-, nidher-kiäpter.*

kiäpthardher, *adj.* stor i truten. han öpte siluestrum yfrit ordoghan vara ok kiäpt hardan, ok enghin til nokra gerninga *Bil* 85.

kiär (kär. kää *RK* 1: 718; *Lg* 3: 472. *frf.* vokal i ändelsen: **kärr-**. **kaar** (*för kää*) *Lg* 3: 458), *n.* [*Jfr Isl.* kjarr] *L.* 1) *kärr.* kär (*paludes*) oc sioa *MB* 1: 294. änkte ær skapat vtan sak ok nytto . . . ey kär (*lacus*) oc ey diwr *Bir* 2: 315. mos ok kär *Al* 4136. the . . . söchte bade skogh oc kär *RK* 2: 3926. ib 1: 718, 3012. *Su* 247. *Lg* 3: 458, 459, 472. *MB* 2: 246, 247. widh iebusei kär æller mosa (*orig. har latus, som väl blifvit læst lacus*) ib 49. j kärret (*stagnum*) fult mz brännande elde oc brännestens ib 364. ib 365, 406. — *i ortnamn.* exceptis tantummodo quibusdam paludibus dictis miskær *SD* 6: 185 (1350, *gam-mal afskr.*). 2) *vinpress.* ängillen . . . vpbörgde iordhena wingardh oc sände j stora kärreth (*lacum; tydl. har öfversättaren ej känt ordets betydelse här*) gudz wredhe *MB* 2: 356. blodit wt gik aff kärreno ib — *Jfr pors-, rös-, äle-kiär.* — **kiärre yrt** (kärre-), *f.* = **kiäryrt.** kärre yrt som opgraffwen er om waren i tyäledragit, for en leggen vpwexer *LB* 7: 163. — **kiärslykkia** (kärs-), *f.* odling som upptagits och inhägnats å kärmark. tua akra, som callas kärslykkior *SD NS* 2: 17 (1408). twa lykkio, som kal-las kärs lykkior ib 25 (1408).

kiärna (kärna), *v.* uttaga kärnen el. inkråmet af. thak i [1] brödh . . . oc klyff thz i tw ok kärne thz twärt ok ände lankt *LB* 3: 199.

kiärne (kärne. kerne. kerna *MD* (S) 282 (*i rimsl.*)), *m.* [*Isl.* kjarni] *nucleus, kärne* (*i en frukt*). ätir äplisins kärna *Bir* 1: 37. ib 131, 2: 328. *Lg* 92. kernen aff hassla nytter *LB* 7: 32. litith ær vm een noth ok än minna än kärnin ær w *GO* 861. the hafdhö skalena oc ey kärnan *Bir* 2: 106. nw hawom wi brutith skalina nw wiliom wi äta kärnan *MB* 1: 309. — *kärne, det inre af sädeskornet, säd.* korn oc kärne *MB* 1: 300. *GO* 450. *MD* (S) 282. — *medulla, kärne, mærg* (*i ett trä*). waandir hulkins kärne (*medulla*) . . . bleff i himerike *Bir* 4: (*Dikt*) 243. ib 244. — *Jfr kirsebära-, kirsebärs-, mandol-, mandola-, nut-, nuta-, piona-, plom-, valnuta-, äple-kiärne.*

kiäryrt (kerörth), *f.* *poterium sanguisorba* *Lin.?* pipinella kerörth *LB* 6: 284. baldimonia käryrth ib 5: 81. käryrth dygdh ib 8: 44. keryrth swm graffwen ære om voren i tielgongen för en leggen wpvexer aff henne ib. *Jfr kiärre yrt.*

kiöl (kiol, se **flatkiöl.** köl. köll), *m.* [*Isl.* kjölr] *L.* köl. tælghia bordhwidh til skip oc köll *MB* 1: 445. skip herra hulkin som latir watnit ingaa gynom kölin *Bir* 1: 36. *Jfr flatkiöl.*

kiöl svarf (kiol suarf. kiolsuarf), *n.* *L.*

kiöt (köt. kiot *MP* 1: 29. kyt *KL* 16. *gen.* kötz. köz *Bil* 679. med *art.* kötzsins *Bir* 1: 77, 5: 52. kytsens *KL* 231. *dat.* köti *MB* 1: 231; *MP* 1: 201; *Bir* 1: 44, 5: 31. kioti *Bu* 504. köte *MB* 1: 159, 362. kyti *Bu* 505; *MP* 1: 79, 2: 151; *Ber* 253. kyty *ST*

249. *kythy* LfK 178. med art. *kytino* MB 1: 496; LB 3: 180), *n.* [Isl. kjöt] L. 1) *kött* (på en kropp). þa bet eigh sten älla skoghar huarce hans kiöt ok eigh hans kläpe Bu 176. grep eet stykke af sino bloþ-ogha kiöti ib 504. wäxer bolde a köte eller a hwdh manne MB 1: 362. the skulu hawa . . . hart kiöt ok litit KS 80 (198, 88). kindirna varo mattelica fulla mz köt Bir 2: 135. han är wth swllin innan kytino oc hwllit är blöth LB 3: 180. thz thörka wp wetzkona som standir mellan hwdhinna oc kötit ib. Bu 505. MB 1: 361. KL 16. MP 1: 29, 201, 2: 151. ST 249. thetta been är aff minom benom, oc köt aff mino köte MB 1: 159. han är waar brodher, oc aff samo köti födder ib 231. — *kött af ett slagadt djur och ss födoämne.* raat köt KL 231. fisk köt oc fläsk VKR 33. äata köth ib 62. Bir 5: 31. — *kött, kropp (i sht med afs. på könsförhållandet), sinlighet.* the nödh oc oro, som mannen hawer aff kytino, oc likamenom MB 1: 496. fik han köz frestilse Bil 679. Ber 253. the som hittas j ondo kötzsins liffwirne Bir 5: 52. af . . . kötzsins samblande (*commixtione sexus*) ib 1: 77. ib 6. for thins kötzhugnat MP 1: 34. — *kött, sinliga varelser.* hulkin som math gifuir allo lifuandhe kyti MP 1: 79. ib 2: 260. 2) *kött, den inre, mjuka delen af frukt.* kyrsebär kötit aff te[m] LB 5: 82. — *Jfr biorna-, bukka-, diura-, dödh-, dödh-, fara-, fughla-, gasa-, hara-, hönsa-, kidhia-, ko-, kyklinga-, lamba-, nöta-, saltavatns-, so-, svina-, tanna-, thiura-kiöt.* — *kiöts luste (kötz-. kötz löste), m. köttlig lusta.* af allom fafänghom kötz lusta Bir 1: 318. ib 6, 2: 178. KL 290. MP 1: 34, 35, 56, 83. thz skal fördriffuas (*för -a*) alla kötz lösta LB 3: 54. takyr hon bort hallan kötz lusta ib 55. *Jfr kiötluste.*

kiötata (köt ata), *f. L.*

kiötbodh (köt- RK 2: 2245. köth- ib s. 341), *f. kötbod.* RK 2: 2245, s. 341.

kiötbulde (kött bolde), *m. böld på el. i köttet.* for andra kött boldar LB 7: 324.

kiötfasta (köt-), *f. fasta som består i återhåll från köttmat.* MB 1: 171.

kiötfulder (köttfullir), *adj. köttfull.* var han . . . ey mykyt köttfullir vtan j sinum ok benom bäzst skipadhir Bir 2: 135.

kiötgirugher, *adj. kättjefull, fräck.* lata coma tel hænna stora män ok kiötgirugha ok möpa hænna licama ok lif af hænne (*petulantes juvenes . . . qui tamdiu eam illudent donec fatigata deficeret*) Bu 511.

kiötgryta (köt-), *f. köttgryta.* ther (*i Egypten*) saatom wi ower wällande kötgrytom MB 1: 322. Bir 3: 54, 414.

kiöthiärta (köt-), *n. köthjärta, hjärta af kött.* til thäs sten hiärta vmuändis j kötlikit hiärta oc köthiärta j andelikit hiärta Bir 2: 200.

kiötkorver (köt-), *m. köttkorf.* kötkorffue och metister HSH 19: 166 (1506).

kiötlika (kötlika), *adv. köttligen, lekamligt, sinligt.* kötlika saman bo Bil 468. Bir 1: 23. holga quinno han ta kötlika kennir LB 3: 48. hulkin ther thu kötlika älskadhe owir alla Bir 2: 252. Bo 62. — *på ett köttligt sätt, i köttlig el. sinlig mening.* som kötlica vndirstodho laghin. hulkin gudh ville at andelico skullo hallas Bo 87.

kiötliker (kötliker. kötzliker: -lika MP 2: 153. kötlikin Bir 1: 201, 330, 3: 187, 224. kötliken FH 5: 11 (1481). kiötleker. kiöteleka[r]. kiutliker: -lika KS 33 (86, 36). kötlögh RK 1: 3657. *f. kötlikin* Bir 1: 273. *n. kötlikt.* kötlikit Bir 2: 38. kötligith FH 1: 108 (1492, *gammal afskr.*). *pl. nom., ack. n. kötlik* Bir 2: 38, 39. kötlikin ib 37), *adj. [Isl. kjötligr]* 1) *som är af kött, lekamlig.* jak siälwir gudz son ville kötlikin vardha (*incarnari*) Bir 3: 187. ib 1: 201, 330, 3: 224. swa tok iak mandom ok kötlika natur ib 1: 3. ib 44. ihesu kötzlika mandoms takilse MP 2: 153. fordärffwa alt thz kötlikt liiff är innan i wärlqinne MB 1: 168. alt thet som kötligith och liiff actogt är FH 1: 108 (1492, *gammal afskr.*). 2) *köttlig, naturlig.* vtan kiötlikan fapur Bu 11. Al 512. kiötleke bröpar Bu 513. Bil 231. RK 1: 3657. FH 5: 11 (1481). vm sina kötlico frändir Bo 62. 3) *lekamlig, sinlig, materiell.* stundom jattir han kötlikin thing (*carnalia*) j hulkom han vndirstar oc menar andelik thing Bir 2: 37 ib 38, 39. 4) *köttlig, sinlig, som afser sinnena och den sinliga naturen.* twefal snille kötlikin ok andelikin Bir 1: 273. kötliker älskoghe MB 1: 358. i kötlikom syndom ib. kiöteleka[r lu]ste Bu 4. KS 33 (86, 36). — *köttligt sinnad.* kötlike älskara Sa 374. thz kötlica folkit Bir 2: 38.

kiötluste (köt-. kötloste. kötlysthe), *m. köttlig lusta.* for hans kötlosta MP 1: 48. kötlusten nidirkastadhe manga sargadha mz syndom ib 65. ib 2: 245, 260. fördriffwer kötlystha LB 8: 43. *Jfr kiöts luste.*

kiötmangare (kötmangare. kötmangäre SR 18. kötmaangare. köttmaangare SO 51. köthmaangher. *pl. -mangara.* kötmangra MD (S) 291), *m. L.* 1) *köttmånglare, slagtare.* SR 18. engin kötmaangare slachte paa opinbara gathur SO 52. ib 51. MD (S) 291. Lg 3: 724. 2) *bödel.* bödh han at kötmangara mz gislom . . . skuldo flängia hona KL 310. thola sins licamma kötmangara (*carnifices*) Bo 118. kallas tha almoghsens köthmaangher RK 3: 848. Al 6854. LfK 228. — **kiötmangara bodh** (kötmangara-), *f. slagtarbod.* kötmangara bodha . . . hafde köpmen j thera wardh RK 2: 2205. — **kiötmangara ämbete** (kötmaangare-), *n. slagtar-skrå.* wij kötmaangare embethet ok companij här i stochohm SO 47.

kiötmater (köt-. kötmaater: -maat Bir 4: 15), *m. [Isl. kjötmatr] L. köttmat.* aldre at han kiötm mat Bu 194. forbödh hanum kötmat Bil 696. KL 76. MB 1: 169. ST 388. Bir 4: 15.

kiötsar (kötsar. kötsaar), *n. L.* *Jfr kiötsäre.*

kiötsidha (köt-), *f. köttsida.* binda ten feta köt sida til föterna med skynnet LB 7: 287.

kiötsudh (köthsudh. köth sodh. köth soth), *n. afkokning af kött.* thagh horn skaff aff hiortha horn och sywdh i wathne, som try köth soth och siila i ginom klädhe LB 7: 152. — *afkok af kött, köttsoppa.* aff . . . fersko köthsudhy LB 3: 182. tag röne bark och aspe bark, siwdh tiil saman som köth sodh och stenck oppo kaalin ib 7: 162.

kiöstykke (köstykke Bil 717. köst stykke.

kötsticki *L. kytstykke: -stykk* *Bir* 2: 264), *n.* [*Isl. kjötstycki*] *L. köttstycke. Bil* 717. vil iak byggja j thino hiarta. hulkit som tho är ey vtan et litit köt stykke *Bir* 1: 93. *ib* 2: 264.

kiötsunnudagher (kötsunnu-. kiotsunnu-. hözunnu- för közunnu-), *m. L.*

kiötsäre (köt-. kötsare *BtFH* 1: 130 (1506), 210 (1506), 211 (1507)), *n.* kötsår, sår som går in i köttet, men ej är af den svårare beskaffenhet, att det är fullt sår. *Jfr Schlyter, Ordbok s. 367.* [han] slog niclis jonson kalalaxi i [1] kötsäre *BtFH* 1: 169 (1506). *ib* 130 (1506), 210 (1506), 211 (1507). *Jfr kiötsar.*

kiötvist (kötivist *MB* 1: 390, 391, 393. kötuist), *f.* köttmat. tha them lyste at kötvist (*Cod. B* til kötuistins 561) *MB* 1: 391. *ib* 390, 393.

kiötvälder (*pl. ack. köth wella* *LB* 2: 57), *m.* afkokning af kött. tak hyortha horn ok skaff aff ok sywdh j wathn thre köth wella ok lath sudith rindha gynom jth kläde *LB* 2: 57.

kla (klaa), *v.* [*Isl. klá*] 1) *gnugga, rifva.* man skal ey klaa ther som ey kleyar *GO* 625. *ib* 975. sik mz näghlom kla eller gnydha *Gers Frest* 47. — *bildl.* hulke som kla oc kitzla (*prurientes*) thera öron mz lustelicom ordom *MP* 1: 263. 2) *röra vid.* hwo badh tik then muren kla *Fl (Cod. C)* s. 98. 3) *skafva, med besvär skaffa.* alth theth jach kan fla och kla til hopa, thet fortäres i idhers thienst *BSH* 5: 234 (1508).

klabbadher, *adj.* [*Skånedial. klabbed*] *groft arbetad, otymplig?* win j flaskor gambra oc klabbadha osynliga förstötta oc pluggada (*utres vinarios scissos atque consutos*) *MB* 2: 24.

kladhe (kladha. klaadhe: -a *LB* 2: 36. klaade: -a *ib* 7: 10. kladhe: -a *ib* 5: 77), *m.* [*Isl. kláði*] *kláda.* *LB* 1: 96, 97, 2: 36, 65, 5: 77, 80, 7: 2, 10 o. s. v., 10: 7. *Gers Frest* 47. flyr ffron honum skorff ok kladha *LB* 2: 53. then swedhen oc orolike kladen *PM* 19. opta kombir swidhi äpta sötan kladha (*post joca pruritus vredo sepe fit multus*) *GO* 739. *Jfr handa-, o-, örna-kladhe.*

klaffa, *v.* [*Mnt. klaffen. Mht. klaffen*] *eg. slamra, prata högljudt; tala ondt (om någon).* aa theras rygh at klaffa *MD (S)* 260.

klaffare (klaffer. klaffuer), *m.* [*Mnt. klaffer. Mht. klaffer*] *baktalare.* then klaffuer han är swa vnderlig alt mz sin falska tunga *MD* 172 l. for then klaffers rad *ib* 172 m. thz är then klaffers villia *ib.* een klaffer led *ib* 515. ffor klaffer kan han syk ykkä värriä *ib.*

klagha (klaka: -adho *ST* 144; -adhe *ib* 337. klaffwe *BSH* 5: 24 (1504, *daniserande*). -ar, -adhe, -adher), *v.* [*Mnt. klagen*] 1) *klaga. abs.* thera korran, som klagha *Su* 145. — *klaga, yttra (klagan el. klagande ord).* thin klagamal, som thu för nakra dagha swa grötelika klagadhe *Su* 145. — *klaga, klaga öfver, beklaga.* thz ma ängin sidhan klagha *Al* 1356. *RK* 2: 268. ffor thik klagar jak mina nödh *Su* 282. *Lg* 3: 189. *BSH* 5: 24 (1501, *daniserande*). for gwdi klagath *DD* 1: 182 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*). 2) *klaga, anklaga, anföra klagomål (mot).* med *prep.* sidan komo mange a marsken klagat *RK* 2: 7054. wille oppa honum för rikensens raadha klagat *ib* 3: 756. *ST* 173. klagadhe

han paa them om theris förrädilse *MB* 2: 310. *ib* 243, 257. om nagar . . . klagada pa nakrom i embetet *SO* 100. klaghadhe oppa sik för nakra syndher *Lg* 3: 400. alt folkit klakadhe ofwir han *ST* 337. *ib* 144. *Lg* 3: 195. claghadhe til her werner gest vm arff han skulde aff hænna wäghna inne hafua *SJ* 10 (1433). — med *ack.* wart thän foghotten mykyt wredher moth them böndher som han klagha willo *Lg* 3: 195. ath inghen skulle them för skalkhet klaga *RK* 3: (sista forts.) 5844. — *pass.* the wordho för kesaren klaghadhe *Lg* 436. — *klaga öfver, framställa klagomål öfver.* med *ack. pass.* skal thz klaghas for radhit *SO* 50. *ib* 53. — *klaga för (något på någon), anklaga (någon för något).* med *sakens ack. och personens beteckning föregången af prep.* thz mena the nw pa mik clagha *RK* 2: 6679. iak skal thz ower tik klagha om doma dagh *Lg* 667. 3) *förkunna, tillkännagifva, förklara.* erchebyscopin oppa bursprak monde thz klagha *RK* 3: 621. — *utropa?* kommer äldermannen ey til stämpno för än try mål äru klagat (*af kändanden framställda?*) och framtaladt *TS* 19. 4) *göra anspråk (på).* klaghadhe a j [1] gardh . . . ther hanom laghliga pantsättir var *SD NS* 1: 268 (1403). — **klagha sik, beklaga sig.** iak ma mik sarlika fore idher klagha *Iv* 774. wiliandis sik klagha ower kesarans omilla fogotta *Lg* 3: 195. tha klagada jak mik nagor ordh for herre sten twreson *DD* 1: 182 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*). — *Jfr be-, for-, fore-klagha.*

klaghamal (-maal. klagamaall *SO* 113), *n.* 1) *klagan, knot, klagande el. knotande ord.* hwii öker thu tha thin klaghamal, som tik nakot nyth oc ohörlikit hänt haffdhe *Su* 121. *ib* 145. 2) *klagomål, anklagelse, käromål.* han hörde . . . klagha maal om sina söner *LfK* 147. samtykkiandis hans falska klagamaal *MB* 2: 322. komber ther klagamal vtjnnan pa nokrom broder *SO* 82. *ib* 83, 113, 114, 206. som klagamaal haffuer til nagan vtj embetet fore giöldh *ib* 115.

klaghan (klakan *ST* 338; *SD* 5: 230 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*)), *f.* 1) *klagan.* *Su* 116. *Lg* 3: 183. 2) *klagomål, anklagelse.* *ST* 338. mz käromaal oc klagan *Su* 354. käre sin klagan *SGGK* 104. 3) *rätt till klagan, rätt att väcka anspråk.* ath wi . . . skwlo til förnempde landh alrik här epther haffwa nakon klakan heller tiltal *SD* 5: 230 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). — *Jfr naklaghan.*

klakke, *m.* *Jfr biärgs klakke.*

klakker, *m.* *Jfr biärgs klakker.*

kland, *n.* [*Isl. kland*] *L. smädelse, förtal, klander.* säther last och kland (*ponit scandalum*) mot sinna modher son *Ber* 237. — (?) aff galilea ok thil iudhe landh haffuer han farith mz swik ok klandh *MD* 33. — *smädelse, smälek, skymf.* the fiölle a kne ok giorde honom kland *MD* 35. — *Jfr lagha kland.* — **klandalöst**, *adv. L.*

klanda (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl. klanda*] *L.* 1) *klandra, väcka twist om, genom rättegång söka tillegna sig.* mit fäthärnes gooz . . . nokroletes at klande ällär afuärkiä *SD* 5: 280 (1314). pet gozit, sum prouast mattis hauir klandat *ib* 6: 169 (1350). thet godzet, thär thordh skytta klandadhe *ib* *NS* 2: 70 (1408). nu klandas firi pöm pighat havär *SR* 46. — *genom klander afhända.* aff lenakala klandades

een fiärduger *FH* 5: 43 (1467). 2) *anklaga?* wil os landzherran wäffwia oc klanda (*bringa på fall? ut devoleat in nos calumniam*) oc döma os sik til ewerdhe- lika thräla *MB* 1: 245. 3) *göra till föremål för anmärkning el. klander.* alla stadz ther eek klan- das ellir annat thz scoghenom är scadhelikit *TB* 77. — *Jfr ater-, fran-, lagh-klanda, oklandaþer, äfcensom klandra.*

klandan, f. L. *Jfr iorþa klandan, äfcensom klandran.*

klandra, v. [*Fnor. klandra*] *L.* 1) *klandra, genom rättgång söka tillegna sig.* som vil klandra then förda hesslobogardhen *SD NS* 1: 365 (1404, *ny- are afskr.*). hindra mödha clandra äller qwälya then sancte birgitte hwss *PM LXIII.* 2) *anföra klander el. anmärkning (mot).* at jngen haffue makt noghen tiid her epter ytermara tala. klagha eller klandra pa fornompde jempkan *FH* 5: 85 (1482). — *Jfr okland- radher samt klanda.*

klandran, f. *klander, försök att tillegna sig, twist.* uthan alt qwaal, klandran eller nagorlunda ydermehra tilltalan *SD NS* 1: 615 (1407, *nyare afskr.*). *Jfr klandan.*

klang (klanek, se örna klang), n. [*Mnt. klank*] *klang.* aff bambor ok basunar mykith klang *Fr* 1784. *Jfr örna klang.*

klappa (-ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt. klappen*] 1) *klappa, bulta, stöta. med två ack.* tag raa egge blomor oc klappa tom smaa *LB* 7: 282. — *pulsare, klappa (för att gifva hörbart tecken el. ljud), bulta, knacka.* klappadhe fast ok beddis jn koma *Bil* 212. hawir idhkelica clappat ok bidhit for miskunnina por- tom *Bir* 3: 268. klappar for portenom *ST* 462. *MB* 2: 170. klappadhe a dör *Iv* 2975. *ST* 51. *EG* 68. *MB* 2: 131. *Di* 180. klappadho a the taffo som man pläghar klappa mz for tholkom syukom mannom *ST* 462. rynger eller klapper til lyudz *SO* 108. — klappa fängilse (fängsl), förbinda sig att inställa sig i fängelse, lös- släppas mot förbindelse att inställa sig i fängelse? wuner honum til goda, at han klapper-fängilse och nyter sama velkor, som andre fonger *BSH* 5: 503 (1512). klappede fengsell *ib* 484 (1511). holpe tiil ath jac bleff än tiil liffs oc motte klappe oc wisse fängelsse *ib* 594 (1517). 2) *palpitare, klappa, bulta, slå.* at hier- tat klappar och böstar *LB* 7: 79. 3) *palpare, klappa, smeka.* klappar thu bondan *GO* 1090. kysto . . . ok klappadho hans föter *Bil* 119. *ib* 165, 350. *Lg* 3: 23. — (?) hwilkit som wi klappum nw här skrym- tande (*quicquid hic dissimulando palpamus*), thz skal alt hämnande lughin ther bränna *Ber* 204.

klapper, se kläpper.

klar (klaar, claar), adj. [*Isl. klár. Mnt. klár. Lat. clarus*] 1) *klar, ljus, strålande, glänsande.* en klarasta stiärna *Lg* 664. fik iac . . . see eth stör- sta sken, mykit clarare oc skär aktoghare än thänna werlenes sool hon är j sigh *ib* 815. solin . . . ski- nande j clara skiöllana aff gull. silffwir oc alzskons malm *MB* 2: 237. amatiste ok robine the klare varo *Fr* 166. *Bir* 4: 105. tha wardh iac war ene mullögh aff gul swa klaar *Iv* 391. *Al* 4638, 9813. sände han konungxlikin klädhe sömadh mz silke oc sat mz gulle

ok syluir ok alskona dyrom stenom . . . at hon i klarasta klädhabonadh skulle til hans koma *Gr* 286. en vngir man mykyt faghir oc klaar (*om en ängel; kanske snarare att föra till* 7) *ib* 290. — *bildl.* at ey skulde orena världinna muld smitta hænna hux clara spöghil *KL* 325. — *klar, ljus, fri från mörker, moln el. dimma.* thän nattin wardh clar oc liws *Lg* 67. sid- an wart thz ater clart som för *RK* 2: 6618. — *klar, skär, genomskinlig.* hans klädhe varo sua klaar at the görlica sagho likaman allan vara blodhrosughan *Bil* 916. clarare cristal man aldrey saag än then ysen for honom lagh *RK* 2: 8089. *Lg* 3: 461. at dryckin skuli klar synas (*clarescat*) *Bir* 2: 55. röth win klarth *PM XXVIII.* 2) *klar, ren, oblandad.* aff clart (*i mots. till snöfyldt*) watn hon (*älfven*) ey frisa kan *RK* 2: 8073. gik strax ater elfuen claar (*fri från is*) *ib* 8102. aff foresagdhom elementis swa renom ok clarom *Bir* 4: (*likt*) 217. haffwandis mz sik en skiöl aff clara gulle *MB* 2: 272. aff clarasta myöl taaren *ib* 13. clarasta myöl moos *ib.* watn, som lith haffde som hwitasta myöl, oc wi i sannindh trodhom thz wara clarasta myöl *Lg* 3: 461. 3) *hvit.* tz klara aff eggit *LB* 7: 71. *ib* 2: 48. 4) *ren, obesmittad.* osmittat oc klar iomffru *Lg* 3: 478. klaran iomfrudom *Bir* 4: 158. at thin iomfrudombir war gömaskolande alt til thin dödh swa claar ok reen. at engin synda smitta skulde mogha myrkia han *ib* (*Dikt*) 219. 5) *klar, ren, ljus, lugn, blid.* klar i än-liteo (*vultu sereno*) *Bo* 222. som hafwa klar (*sere- nos*) öghon ok liws *Bir* 1: 234. *ib* 235. *ST* 172. mz klarom (*mundatis*) hiärtans öghwm *Ber* 18. hwat klar (*serena*) oc blidh hon (o: bönin) är *Bo* 104. 6) *glättad, putsad, pryddlig.* skulu wmgangane . . . läggias mz clarom oc renom stenom (*lapide polito et mundo*) *Bir* 4: 105. 7) *skön, härlig.* födde een son swa klaar *Fl* 96. the stolta frua klara *Fr* 327. *ib* 1285, 2667. *Iv* 664. i halden hona (*Minerva*) faghra oc klara j iouis hoffwdh födde wara *Al* 6752. all waar clara ädelighet *MB* 2: 224. 8) *klar, ljudlig.* mz clare röst *Lg* 294. 9) *klar, klart seende.* klar ögon *LB* 7: 68. *ib* 207. fik klara syn *KL* 106. *Bir* 3: 338. *MP* 1: 90. owir contemplacionis. thz är clara syn oc vidhir kanningx marka *Bo* 92. 10) *klar, tydlig, noggrann, redig.* en klar gudz vidhir- känna *Bir* 3: 197. göra kompanommen klaran räk- skap aff skipsens räntho oc wthgiffth *PM* xvi. — *n. adv.* 1) *klart, ljust.* nar solin skin clarast *Lg* 46. 2) *klart, tydligt.* seer thy klarare gudz valdz mykelikhet *Bo* 89. *Bir* 3: 381. 3) *öppet, rent ut.* borgarene siga klarth, i förlente thöm alth thet ther gar aff länith *BSH* 5: 252 (1508).

klar, n.? *hvita, ägghvita.* stampar man rökilse ok temprar mz clar aff ägh *LB* 4: 339. *Jfr glaz.*

klara (klaara, -ar), v. [*N. klaara*] 1) *klara, göra klar el. ren.* tha klaras blodit *LB* 3: 17. 2) *klara, göra klar el. klart seende.* klaarer swrblindh ögon *LB* 7: 68. tz klarar thom (*ögonen*) mykyt *ib* 207. thz klarar öghonin *ib* 3: 154. *ib* 49. — *Jfr forklara.* klarera (-ar), v. genom rening borttaga? aff röth win klareras mera drägh än aff the hwitho *PM XXVIII.*

klaret (klareet, klarheth, clarhet), n.? [*Isl. klaret. Mnt. klaret. Mlat. claretum*] kryddadt, med honing blandadt vin. klareet ok marat *Fr* 373, 845.

klarheth oc most *ST* 422. clarhet win myöd ok mwst *RK* 2: 5169.

klarhet (-heet. claarhät), *f.* [*Fdan.* klarhed] *klarhet*, *glans.* liusins clarhet *KL* 322. stjärnan är ey vtan klarheth ok sken *Bir* 1: 188. *ib* 332, 3: 365. — *i sht öfvernaturlig, himmelsk klarhet.* ginstan kom swa mykin clarhet oc lyste kring om them at ekki kunne liusare wara middagx tima nar solin skin clarast *Lg* 46. vi bidhom helaran wan herra ihesum christum hulkin vpnya skal wan ödmiuka licama liknadhan sinom klarhetz (*claritatis*) likama *MP* 1: 15. var herra ihesus tedhe sins ärofulla licamma klarhet *Bo* 119. gita nalkatz gudz ok himerikis thinga fino klarheet *ib* 127. vndarlik ok obegripelik klarhetz sken *Bir* 1: 90. *ib* 126, 3: 443. *Ans* 181. 2) *glans, härlighet.* fik see . . . hans clarheet j gull oc j sylffwir *MB* 2: 276. nedhirthrikkias af vaalzins oc claarhätunna (*för-inna*) äru *Ber* 269. — *himmelsk, gudomlig härlighet.* at the skulin see mina klarheet *Bo* 178. *MP* 1: 204, 2: 97. *MB* 2: 344. 3) *klarhet, renhet.* han war ok swa som saphir j fingir gulle j frägdh ok lifwirnesins klarhet *Bir* 1: 303. framgar bönin frälsare mz mere clarhet (*liberior exit puriorque oratio*) *Bo* 104.

klarlika (klarlioha *FH* 2: 124 (1440). **klarleka** *Su* 177. **klarligha** *RK* 3: 2823. **claarligha** *Lg* 3: 364. **clarlega** *MB* 2: 299. **klarlige** *BSH* 5: 402 (1510). **clarlikan** *Lg* 3: 598), *adv.* [*Mnt.* klärliken] 1) *klart, ljus.* eet lius. ther clarlica skal lysa världina *KL* 322. solenne clarlika skinande *Su* 53. 2) *klart, tydligt.* skodhar likamlik thing . . . klarlika *Bir* 1: 104. *RK* 3: 2823. *Lg* 3: 364, 598. clarlika liwda *Su* 327. mädhan thu oppenbarleka sannindena swa klarleka kwngör *ib* 177. *MB* 2: 299. *FH* 2: 124 (1440). *BSH* 5: 402 (1510).

klarliker (klarligh), *adj.* *klar, tydlig.* giffwa edert herredöme en san wnderuisning och klarlig förwarningh *BSH* 5: 318 (1508).

klasalöst, *adv.* *L.*

klase (klaase. klasse, *se* vinklase), *m.* [*Isl.* klasi] *klase.* *Al* 7496. ther wäxer a godh wiinbär hwar en klase swa stoor är thz ängin ma swa starker wara ther en klase orkar at bära *ib* 8108-8110. swa som een jdhen ok nööff by hembärändes til sin bystok ympnogha helghetzens ok helgadamanna klaasa *Lg* 3: 568. *Jfr* smaragda-, vin-, vinbära-klase.

klavi (klävi), *m.* *L.*

klef, *f.* [*Isl.* kleif] *brant backe, klippra, klippstig.* *i ortnamn.* clevahult *SD* 1: 688 (1210-16, *nyare afskr.*). de korpæ kleff *ib* 2: 21 (1287, *i afskr. af* 1337). in cleuom *ib* 3: 491 (1321). klewaquern *ib* 4: 698 (1340). j spynto kleff *FH* 2: 57 (1424, *afskr.*).

kleia (kleya. -ar), *v.* [*Isl.* klæja] *känna klåda.* hwar skal then kla som ey kleiar *GO* 975. — *oper-sonl. klia.* man skal ey klaa ther som ey kleyar *GO* 625.

klema, *v.* [*Mnt.* klemen. *Jfr* *Isl.* kleima] *klena.* stötis alth samman wäl oc lätis j en deghil, oc klemes täth mz lwto sapientie bebwndith *PM* 10. *ib* 7. — **klema saman**, *klena samman, limma i hop.* läth thz j mällen tw lerkar klemendis them wäl samman *LB* 9: 96.

klen (kleen. kleyn. klän), *adj.* [*Mnt.* klén, klein] *eg. glänsande.* 1) *fin, nätt, prydlig, förträff-*

lig. sofwa i swa kleno maki *Bo* 144. i somlikom stykk-
iom är loflikit at göra klena oc faghra gärning *ib*
18. aff klenä värk tha var han giördh *Fr* 151. i dy-
rom oc klenom klädhom klädda *Su* 80. span klenasta
klädhe oc sömadhe *KL* 344. fördha j huitom mantol
ok klenan (*subtilem*) kiortil ginum hulkin jak saa
skärlica hænna jomfrulica licamma *Bir* 3: 279 (*kan
föras till 7*). sik hölia mz klenasta linno hwito oc
skinande *MB* 2: 363. aff klenasto wax drupum *KL* 11.
giff hænne kleynare (*delicatioem*) kost *Bir* 3: 113.
Lg 3: 512. rent ok elent brödh *Bil* 379. en span klen-
asta hwetemyöl *MB* 2: 85. klok ordh siktat oc täm-
prat swasom klenasta miöl (*här liksom i närmast fö-
reg. ex. har ordet kanske betydelsen: finmalen*) *Su*
225. thz menlösa kötit. klena oc faghra. ther kötzsins
ok alz mandomsins natwr blomstir är *Bo* 193. ängin
hafdhe swa klenan (*delicatum*) likama som han, thy
at han war af twem bästom naturom gudhdomin ok
mandomin *Bir* 1: 111. gör thz (*soflet*) klenare (*deli-
catioem*) köt ok bätra blodh *ib* 284. — *fager, tjü-
sande.* o kleen, stoltir oc ärlikin piltir (*o puer egre-
gie ac delicate*) *Bo* 21. kleen (*delicata*) fagher ok äl-
skeliken brwdh *Su* 384. *Bir* 3: 281. 2) *fin, lätt.*
medh wädh-ranna vingom forstas thz klenasta af wädh-
reno som raskast är (*summitates ventorum, id est,
partes illæ, quæ præcedunt et velociores sunt*) *Bo* 249.
liwdhit aff hans wingom, slaandis klena (*levem*) wädh-
rit *Su* 236. — *lätt, lättsmält.* klen mathir *LB* 1: 96.
3) *fin, veklig.* klenasta frwgha *MB* 1: 430. en klen
oc kräseliken stridzman äst thu, som swa mykyt rädhis
mothegangilse *Su* 120. 4) *ömtålig.* änge limi äru
klenare ok sarare än öghonin *Bir* 1: 104. sua uar thin
licamme klen ok ömbir owir alla licamma *ib* 2: 268.
5) *klen, svag.* modhorin som klen (*tenera*) var oc als-
tingis vng *Bo* 13. focarie sculu hielpa systromjn j
sinom embetom oc thiänist them som klena äru oc
mindra formaa *VKR* 24. för syna klena spädheet oc
vanskandes cleenhet *MB* 2: 201. ey gitandis siälff bära
äller oppehalla sin klena likama *ib.* *Su* 160. kleen i
tronne *Bo* 131. — *svag, föga stark, föga sträng.* win-
tren är klen oc weker *BSH* 5: 144 (1507). 6) *späd.*
af thy klena barneno *KL* 345. *MB* 2: 23. i sinom
klena barndom *Lg* 3: 394. en klen röst *KL* 339. *ST*
118. 7) *fin, tunn.* mz klene saagh *KL* 47. hawir
. . . klenan (*gracilem*) vd *Bir* 1: 392. hiärtat owir
hulkit een klän hinna är *ib* 2: 212. ysin är ganzska
kleen *RK* 3: 3105. *ib* 3112, (*sista forts.*) 4626 (*ordet
kan på de tre sistnämnda ställena föras till 5*). — (?)
hans hofwdh panna slo han swa klen *RK* 2: 2686.
8) *liten.* tak lagherbär oc stöt kleen *LB* 10: 7. ij
gull äller dyra stena badhe stora swa ok klena *Fr*
842. alla klena städher (*oppida*) *MB* 2: 31. *ib* 46.
humme hin clene *Di* 291. *ib* 290, 294, 298. *Jfr* heyme
de kleyne *ib* 73. *Se vidare ib* 380-381. *Jfr* ock *Storm,
Sagnkredsene om Karl den store og Didrik af Bern
s. 149.* — *liten, ringa, knapp?* klen, föga närande?
at hon ey aat wtan ganzska lithet oc klen *Lg* 3: 402.
aff then klena mathen *ib.*

klenat (klenadh *L.* klenät *SD* 5: 479 (1345,
nyare afskr.). cleynät *ib.* klänat *Fl* (*Cod. B*)
1994. klänap *L.* klenet *Fr* 417. klenot *ib* 2662,
3075. klänot *ib* 2647. kleenodh *L.* clenodh *PK*

221. **clenod: clenodum** Va 4. *pl. clenodier* RK 1: (yngre red. af LRK) s. 276; denna form utgår sannolikt från det latiniserade clenodium), *n.* [Mnt. klénade, klénade] *L. fint arbetadt föremål, smycke, dyrbarhet, klenod.* tha gaff konung malnrit siin klenot toktelika the andra herra rika Fr 3075. mz gul ok klenat manga handa RK 1: 1949. SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). Fr 417, 2647, 2662. Fl (Cod. B) 1994. RK 1: 644, 3573. GO 881. Va 4. PK 221. RK 1: (yngre red. af LRK) s. 276.

klenhet (cleenhet MB 2: 201), *f.* 1) *svaghet.* för langliken krankdom oc clenhet Su 108. ib 160. MB 2: 201. 2) *litenhet.* Su 124.

klenhughadher, *adj. klenmodig.* störcke oc tröste them som klenhugadha waaro MB 2: 236.

klenlika (klenliga), *adv.* 1) *fint, lätt.* tok hans naghla (för nafla) klenlica (*subtiliter*) mz sinom fingrom Bir 3: 281. KL 260. 2) *ömt.* jac älska swa klenlica thessa salugho siälana MP 2: 199. 3) *svagt.* klenliga draghandes andhan LfK 216.

klensmidher (cleen-. klene-. klena-), *m.* *klensmed.* ss tillnamn el. ingående i ett sådant. jac jugemundh klenasmismagh DD 3: 192 (1425). lot vp olaff andrissone cleensmidh eth steenhws SJ 145 (1446). laurenz clensmid jöns clensmid ib 232 (1451). loth forscifne niels mangsson klensmith synne hustrua stiwfadher mikel klenasmith vpp allan then erffwedeel som hans hustrua tilfallin war ib 402 (1473). forscifne mikel klensmith ib.

klevakalver, *m. ss tillnamn.* enar cleuakalfr SD 1: 247 (1225).

kli, *se kly.*

klif, *se klyf.*

klifse (klyffse), *n.* [Sv. dial. klifsa, klyffsa, *f.*; klysse, *n.*] *hög, hop, bundt, klunga.* denge thöm mz hambrom alla j eeth brinnande klyffse LfK 233.

klimpadher (klympader), *p. adj. klumpar bildande, samlad i klump el. klumpar.* tarmana oc ynelffwenä the ärw opfylthe mz klympade och ginomhärde orenligheeth LB 7: 79.

klimper (-ar), *m. klimp, klump.* orena klimpa ST 395. syntos vara som en klimpir MP 1: 325. Jfr **eld-, gul-klimper.** — **klimpa smör**, *n. smör i klumpar.* nagra pundh gamel klimpa smör FH 6: 114 (1489).

klinga (*impf. klang* Fr 351; Al 5353. *pl. klwngo* RK 1: 3031. *klingado* ib 1735. *clinggado* MB 2: 15), *v.* [Mnt. klingen] *klinga.* swärth ok kniiff lata the klinga Al 2441. ib 3320, 5353. RK 1: 1735, 3031. gull a hanna mantil klang Fr 352. klinghandhe skällo JP 149. baswner clinggado MB 2: 15. naar baswrne lwdher j mynne handh tha klinghen (*clangite*) oc j ib 91.

klinka? *f.* [Mnt. klinko] *slagbom?* maa i vethe . . . som i skriffwe mich til, ath jak skal vel för vara klinken, taa twiller ther inthet oppo, nästh gudhs hijälp, jak vill saa för varane, ath hon skal komme ider til nytthe ok ganghs BSH 5: 66 (1505).

klinta, *f. klint, agrostemma githago* Lin.? lolium vel nigella klinta stöt mz piperroot LB 5: 81.

klinter, *m. klint, agrostemma githago* Lin.? lolium klinther kola idem LB 6: 284. blanda mz . . . liin-

frö oc klint ib 7: 297. klint wäxir opta äpte hweto sädh (*post frumenta sata fit sepe nigella renata*) GO 740.

klinter (*pl. -ar: klintha* MB 2: 149), *m.* [Isl. klettr. *Fgutn.* klint, *f.* Jfr Mnt. klint] *klint, klippa, höjd.* han ledde hana höght vp a eet bärgh ok vilde hana pär for vt sciuta for en clint Bu 516. RK 2: 7829, 7857. Su 427. MB 2: 149, 155. *collis dicti clint* SD 4: 590 (1338). Jfr **biärgh-, biärgha-, biärghs-, halla-klinter.**

klippa, *f.* [Mnt. och Mht. klippe] *klippa.* läta hafskärin oc klippona blutna Bir 2: 84. alla the andra öyra, skär, klippor oc holma, som liggia i thesso for:ne häriththe SD NS 2: 218 (1409, nyare afskr.). MB 2: 273. Su 104. Jfr **biärgh-, biärghs-, blind-, haf-, skäria-, sten-klippa.**

klippa (*klyppa* GO 24; LB 7: 195; -ir Bir 4: (Dikt) 263. -ir, -te, -ter), *v.* [Isl. klippa. *N. klippa, klyppa*] *klippa.* swa som lambith thigher fore them som thz klipper MB 1: 201. KL 146. Bir 3: 109, 4: (Dikt) 263. *klippt* lamb ib 2: 329. gardh kona skal klyppa kwidh wl ok ey bogh vl GO 24. *klippte* . . . hanna haar KL 343. klyppa eller taga aff sith egitt haar LB 7: 195. — **klippa af, afklippa.** *klippte* han aff hans haar Lg 3: 201. Jfr **afklippa.**

klippare (*klyppare: -anna* Su 55), *m.* [Fnor. klippari, klyppari] *klippare, den som klipper.* Su 55.

klippare, *m.* [Mnt. klepper] *klippare, mindre ridhäst.* for en klippare at forlegghia mz vj stampeskoo een öre SO 73. for een lithen klippare (*näml. at forlegghia*) mz hans eghin skoo ok sööm iij öre ib (*på dessa ställen förekommer klippare i motsats till häster*).

klippinger (-ar *L. -iar*), *m.* [Isl. klippinger. Mnt. klippink] *L. klipping, klippt fårsinn.* loffwar honom en halfwan dikker klippingia SO 18. siäl klippingh aller siälskin aller märskin for nöthskin ib 19. göra änglisko aff klippingh ib. wuköpär bark aller lädher aller klippingia ib 21. GS 51 (1450). — **klippings lask** (*klippinx-*), *f.?* *lask af klipping.* vm klippinx laska SO 13. säther klippinx aller siäl skins aller märskins laska j nöthskins sko ib 19.

klippinger? *m.?* [Äldre Dan. klipping. Mnt. klippink] *klipping, ett slags genom klippning tillverkad mynt af fyrkantig form; förekommer äfven ss binamn tillagdt Kristiern II, som lät slå det.* RK 3: (Tillägg om Chr. II, red. B) 6313, 6315. — **klippings mynt** (*klippingx-*), *n. koll. klippingar.* lot iak sla klippingx mynt RK 3: (Tillägg om Chr. II, red. B) 6311.

kliva (*klywa* Bir 2: 254. *impf. cleff* Di 283. *part. pret. kleffuen* Di 2), *v.* [Isl. klifa] *L.* 1) *klifva, uppklättva.* vildo þe kliva i huset Bu 131. RK 3: 3803. villa the mz stigha klywa Bir 2: 254. 2) *klyfva.* ther worder mangel skiold broten oc hielm kleffuen Di 2. — **kliva in, klifva in.** *kliffue in* mz liste RK 2: 7622. — **kliva up, klifva upp, klättva upp.** at klifwa oppa (*d. v. s. up a*) valdzsins bärgh Bo 97. klifwa vp a hwarn lostelikan kulla ok klint Su 427. Di 283. Jfr **up kliva.** — Jfr **klywa.**

klo (*med art. ack. klona* GO 724. *klon* LB 7: 53. *kloon* ib 38. *pl. klör* Pa (Tung) 35; Bir 1: 24, 2: 96, 100. *clör* SD 4: 2 (*före sl. af 1327*). *klöör*

MB 1: 82; **Fl** 300; **Iv** 272; **Al** 8709, 8717. **klö** **Bir** 3: 427, 438; **Ber** 153, 157. **klöö** **Bir** 3: 65. **klor** **KS** 4 (7, 4). *med art. clörna* **Di** 233. *dat. klom* **Bil** 749. **klöm** **KL** 81, 231; **Bir** 1: 24, 51; **ST** 125; **Ber** 205; **Su** 128. **klööm** **ST** 266, 275), *f.* [*Isl. kló*] **1)** *klo.* the (v: wärlzlik diwr) haua . . . hwassa klor **KS** 4 (7, 4). **MB** 1: 82. **ST** 125. **Su** 128. swa som nakor fughl ällir hökir ther hafwir fest nakra bradh mällan sina klör ok näff **Bir** 1: 24. *ib* 51. **KL** 81, 231. **Fl** 300. **Al** 8709, 8717. **Ber** 153, 157. kath wil hawa fisk ok wil ey wäta klona (*pisci catus hiat nec uult quod pes made fiat*) **GO** 724. han (*hjörnen*) groff hona vp mz sinom klööm **ST** 266. een stoor rädhelikin padda . . . kringom spente alt hans änlite mz sinom klööm *ib* 275. slogh draken sik nidher pa konungen ok fik honum mz clörna **Di** 233. j diäfla klom **Bil** 749. **Pa** (*Tung*) 35. **Bir** 1: 24, 2: 100, 3: 427, 438. **Ber** 205. — *bildl.* the willo ey koma i thera klo **RK** 1: 4178. **2)** *dryckeskärl med i metall infattad klo ss fot.* III clör **SD** 4: 2 (*före sl. af* 1327). 1. klo *ib* 3. cum vna vngula deargentata dicta klo *ib* 5: 571 (1346). vnum cornu dictum klöö fabricatum cum argento *ib* 191 (1343). **3)** *kolik.* ffor kloön (*contra colicam*) **LB** 7: 38. ffor klon *ib* 53. *Jfr kloref.* — *Jfr gams-, grips-, iärn-klo.*

klobba, se klubba.

klodiur, n. [*Isl. klódyr*] *med hvassa klor försedt djur.* slita sundar alt hans huld af hanom mz clodiura ramum ok fotom **Bu** 493. *ib* 504.

kloflöcker (kloflöök **LB** 7: 64, 66, 67. **-lögh**), *m.* [*Mnt. klufflök*] *hvitlök, allium sativum* **Lin.** alleum är kloflök **LB** 3: 51. allium kloflögh *ib* 6: 284 (*förut alium huter löcker*). alleum, kloflök uel hwitlök *ib* 7: 149. fore heso scal man taka kloflök oc skära han sman *ib* 1: 97. *ib* 2: 31, 49, 3: 161, 5: 77, 7: 11, 64, 66, 67, 10: 6. *Jfr hwitlöcker.*

klofna, se klufna.

klokas, v. *göra sig klok, komma med spetsfundiga påståenden.* nw maa nakor klokas som manghe göra thy wär, thz the töras ey siälffwe haffwa ällar hantera, thz sätia the jn til förmannen **LfK** 11.

klokbetalning (klock betalningh), f. *betalning för klocka.* dömdes anders laurisson mälse ij m. oc ij öre deninger wt aff oleff nielisson sittala som han lade wt for hanom j klock betalningh innan iij wickur **BtFH** 1: 151 (1507).

kloker (klook. klog **Di** 107), *adj.* [*Isl. klókr. Mnt. klók*] **1)** *kunnig, skicklig, klok.* clokir j bokum **Bil** 352. han . . . war mykit i laghen klook **RK** 3: 3193. ij elskogx bragdhom war han klook **Al** 172. sa clocan hiölt han sig ther aa **RK** 2: 8860. wardh sinom mästara yffrith klook **Al** 446. hans klooko tungo gifwer thu priis *ib* 6626. — (?) han lots tha wara kloka **RK** 2: 5981. **2)** *klok, förståndig, vis.* christus uar clokare än han **Bu** 206. thän herra var badhe viis ok klok **Iv** 1777. mik tykte the svenska ey wara kloke tha the henne til höffdinge toke **RK** 2: 13. *ib* 6928. at hafwa kloka snille **Bir** 2: 306. klok vndirstandilse *ib* 321. klokare nämme ok vndirstandilse *ib*. **Ber** 84. thu skal nu . . . lägga mik fore nakar radh mz thina kloka lista **Iv** 5443. ey är tolkin qwinna . . . j ordhanna cloka synne **MB** 2: 165. **3)** *slug, listig.* koklare en klokar **Bu**

101. *ib* 196. kloke (*callidus*) ouinin **Bo** 136. ormin war klokaster aldra diwra **MB** 1: 160. **Bir** 2: 40. war . . . klok (*astuta*) mot diäfwlsins frestilsom **Ber** 152. aff diäfwlsins kloke fund **Bil** 536. diäfullin forma at vndirstanda mang komaskolande thing aff sine kloko natur **Bir** 3: 396. thänkia oc finna kloka funde *ib* 469. mz klokcom ordhom vil thu mik swika **Iv** 1211. kloka forsator **Ber** 153. mz thera kloka swekligheet **MB** 2: 203. fore idhra kloko lista **Iv** 4874. **4)** *konstfärdig.* jak är icke kloker (*fatt kann ec at gera i hagleic*) **Di** 46. *ib* 47, 107. **5)** *konstfull, konstig.* han hitte först iärn smidhe oc eersmidhe oc alzskona kloka gärning **MB** 1: 164. **6)** *subtilis, djupsinnig, svärfattlig.* suara tel cloka pröuelse (*questio satis gravis*) **Bu** 144. talande klok ordh (*subtilizando verba*) **Bir** 3: 175. konstelica disputera aff swa klokcom thingom (*subtilibus*) *ib* 197. *ib* 3: 229. nam aff honum mang klok thing **MB** 1: 175. **Lg** 3: 715. **Su** 223, 228, 231. langt oc klogt ware ther aff säghia ällir scriffwa **MB** 2: 179. — *spetsfundig.* vtan alla kloka ranzakan **MB** 2: 331. **7)** *vacker, ställig? tapper? fin, belevvad?* (*Jfr Mht. kluoc*) en stolt riddare skön ok klook **RK** 1: 1041 (*kan föras till 2*). — *Jfr il-, ilzko-, ivir-, lagha-kloker.*

klokheth (-heet **RK** 3: 5), *f.* [*Mnt. klökheit*] **1)** *skicklighet, konstfärdighet.* weland . . . wart prisat ouer alla land for sin klokheth skuld **Di** 57. **2)** *klokheth, förstånd.* till klokheth var ey tha henne lyke **RK** 1: (*sfgn.*) s. 187. *ib* 3: 5. **3)** *konstgrepp, råd, medel.* iach wet än swa manga handa klokheth (*vunt*) at iach skal befinnä sanhetena mz henne **Va** 8. — *Jfr ilklokheth.*

klokka (klukka **L.**), *f.* [*Isl. klokka, klukka. Mnt. klokke. Mlat. clocca*] **L.** **1)** *klocka, ringklocka, i sht kyrkklocka.* nar een klokka gödz **Bir** 3: 15. sancte päters kirkio klokcor *ib* 211. i klokkan slaa **RK** 3: 1728. wppa thakino a conuentz stuffuonne skal skikkas en klokka; mz hwilke som skal ringhias til bordz oc strängin skal nidherlatas gynom eth litit hool in j conuentzstuffuona **Bir** 5: 70. äptir thet at klemptath är marie clokko (*efter aftonklämtningen genom hvilken man påmintes att läsa Ave Maria*) **VKR** 15. **2)** *klocka, bjällra (omtalad ss under senare hälften af 14 årh. tillhörande de förnämres drägt).* hwilkin fram kom mz skällo eller klokko **RK** 1: (*Albr.*) s. 209. han skulle haffwa skällo oc gylta klokko *ib* 210. **BK** 208. **3)** *klocka, ur.* tha klokkan slo vij **RK** 2: 7021. *ib* 3: 465, 2859. **FM** 57 (1457). tha klokkan sla **PM** 8. *ib* 9. **Lg** 3: 471. then tiid klokkan är wiid **VIII FH** 1: 54 (1485). — *Jfr bordh-, gul-, radh-stovu-klokka.* — **klokkogiäld, n.** *klockskatt (gärd omtalad under kon. Magnus Erikssons tid).* markagiäldh, smör giäld kyrckio tijendh, och klokkogiäldh **SD** 4: 537 (1336, *nyare afskr.*). — **klokko kläpper (klukku klappir), m. L.** — **klokko köp, n. L.** — **klokko liudh, n.** [*Isl. klukkuhljóð*] **Småll.** 4: 1 *var.* — **klokko stränger, m. L.** *klocksträng.* **JP** 65. — **klokko stund (klocka stund), f.** [*Mnt. klockenstunde*] *timme.* j manga klokka stwmdir **MB** 2: 157. — **klokko time (klokko tyme. klokka thyme: -a** **LfK** 216. klokka thyme: -a *ib* 244. klokke tijme), m. = klokko stund. hielpa them

ärwodha til gudz thiänist een klokko tymba *ST* 73. innan een klokke tijma *SO* 48. *LfK* 216, 244. — **klokna hus**, *n. L.* — **klokna opinsdagher** (klokke odensdager), *m. L.* onsdagen före påsk. klokke odensdag kom hiith . . . en ther hade til foren tienth jwmfrw anne *BSH* 4: 248 (1500).

klokkare (klokare. klukkare *L.*; *FH* 2: 107 (1437); -en *ST* 57), *m.* [*Isl.* klokkari, klukkari] *L.* klockare, den som har vård om kyrkklockorna och besörjer ringningen, ringare, kyrkvaktare. taladhe vare fru belate til klokkaren (*custodi ecclesiae*) *Bil* 582. *ST* 57. vtual gudh sik fatika preste ok klokkara (*campanarios*) *Bir* 1: 322. *SD* 5: 565 (1346), 566. *RK* 2: 4127. tha högxta mynne är skänkth tha skal klokaren bära rökilse och vigdhe vatn bröddrom systrom ok ther bör klokkaren i [1] öre före aff gilles penningh *SGG* 132. — *ss tillnamn.* anti klukkare *FH* 2: 107 (1437). paul klukkare *ib.* — **klokkara gardher** (klokkare. klokkare gordher), *m.* [*Fnor.* klukkaragarðr] klockaregård, klockares boställsgård. tha jak lagtingh hiolt mz almoganom j mora sokn j klokkare gardin *DD* 1: 106 (1457). tha som jach lagthingh hölth i husaby klokkare gordhe *ib.* 2: 16 (1472). — **klokkara giäld** (-giald), *n. L.* — **klokkara mali**, *m. L.* — **klokkara stova** (clokkeare stuwa. klokara-stwgha), *f.* [*Fnor.* klukkarastofa] klockares boningsrum el. bostad, klockaregård. i hennemora klokara-stwghw *SD NS* 2: 29 (1408, *nyare afskr.*). j nesta clokkare stuwa the gingo *RK* 2: 5811.

kloklia (klokleka *Su* 105. clokliga *MB* 2: 24. klokeligha *RK* 3: 3781. klokeliga *Li* 55), *adv.* [*Isl.* klókliga. *Mnt.* klókliken] 1) *skickligt, konst-rikt, konstmässigt.* j kloklica talande (*eloquentes*) mästarom *Bir* 2: 231. *Al* 6435. biit är litit ok kan tho kloklica honagh samanbära aff mangom yrtom *Bir* 2: 315. hafde thz sa klokeliga giort *Di* 55. *RK* 3: 3781. 2) *fin, skickligt, varsamt.* o äwärdeliken oc höxta snille, huru klokleka oc länteleka thu nw frestar mina ofulksomlikhet *Su* 105. 3) *slugt, listigt.* *MB* 1: 215. huru gabaonite folk clokliga wärnadho sith lif *ib.* 2: 24. tänkte the kloklia (*callide*) *ib.* synden swiker mannen kloklia *Su* 454. *Ber* 228.

klokskaper, *m.* [*Isl.* klókskapr] *L.* 1) *skicklighet, konst.* giordhe mz klokskap at folke syntis reghna gönum thornit, tha han wilde *Bil* 722. mästarens konst oc klokskaper *Su* 81. *ib.* 224. *Di* 45. af ensamnom boklika konsta klokskap *Bir* 1: 331. 2) *slughet, list.* diäwlin . . . lette allan sin clokskap (*tota calliditate se contulit*) at koma hanom tel oquemelek ping *Bu* 143. vndirstanda diäfwlsins klokskap *Bo* 101. *ib.* 159. *KL* 189. *MB* 1: 160, 296. *Bir* 1: 53, 2: 34, 114, 143, 188, 3: 413, 469, 4: 89. wilia mz siin klokskap swika rikit *Bil* 235. wlfwa . . . hulkra röst ok klokskapir skadhlikin är faromin *Bir* 1: 303. *ib.* 3: 309, 401. *MP* 2: 253. *Va* 34. *MB* 2: 96.

kloksapul (klock stapul), *m.* klockstapel. dömdes anders laurisson sin lön wt för klock stapulen som han bygdhe wpp *BtFH* 1: 217 (1507).

kloref, *n.?* kloref, kolik. tenna siwkdöm i tarmana oc j sydorna kallas colica passio, klo reff, eller vred i qwid *LB* 7: 256.

kloster (klöster *L.*; *FH* 6: 376 (1504-1514). clöster

SD 2: 608 (1310), 3: 216 (*öfvers. i afskr. fr. början af 1400-talet*). klöster *FH* 5: 122 (1488), 6: 122 (1512); *Lg* 3: 61; *SEG* 120. klöstir *SD* 1: 520 (*öfvers.*); -irsins *Bir* 5: 113), *n.* [*Isl.* klaustr. *Lat.* claustrum] *L.* kloster. gafs i clostar *Bu* 7. han kom them alla til klostirs *Bil* 784. ingingo mz makt i thära klostir ok inlykkio *Gr* 283. kyrkior ok kloster giordhe han rika *Fr* 3106. *Bu* 22. *Bil* 627, 631, 649. *Fl* 2055, 2081. *Fr* 3133, 3169. *SD* 1: 520 (*öfvers.*), 2: 433 (*öfvers.*), 5: 479 (1345, *nyare afskr.*), 562 (1346), 563, 565, 566, 567. *VKR* 1, 2 o. s. v. *Bir* 4: 13 o. s. v., 5: 3 o. s. v. — i ortnamn. in gamblacloster *SD* 2: 608 (1310). in parochia gamblakloster *ib.* 3: 465 (1320). in claræclostir *ib.* 4: 225 (1331). — *Jfr* brödhra-, frua-, grabrodher-, grabrödhra-, gramunka-, iungfru-, manna-, munk-, nunno-, qvinno-, systra-kloster, äfvensom klostre. — klosters gods (closters gotz), *n.* klostergods. *SD NS* 2: 132 (1409). — klosters hampn, *m.* klosterdrägt, munk- el. nunne- drägt. klädh i closters hampn ällar abitum *Lg* 3: 450. — klosters klädhabonadher (*ack.* closters klädhebonat *Lg* 3: 310, 450), *m.* = klosters hampn. thik wighia til closters klädhebonat *Lg* 3: 310. fik iomffrun closters ällar ordinis klädhebonat *ib.* 450. — klosters lifnadher, *m.* klosterlefnad, lefnad i ett kloster, munk- el. nunnelefnad. äpter thz hon hafde yterlika thiänt gudhi . . . i them dygdhe- lika klosters lifnadh *Lg* 3: 259. *Jfr* klosterlifnadher. — klosters lyft (-lypt), *f.* klosterlöfte, ordenslöfte. reglona oc sina closters lyft (*professionem suam*) obrytelika widhergöma *Bir* 4: 68. göma reglona oc sina closters lyft *ib.* *Jfr* klosterlyft. — klosters lyfte (clostirs lypte), *n.* = klosters lyft. *Lg* 3: 51.

klosterbarn, *n.* [*Jfr* *Mht.* klösterkint] jungfru som intages el. intagits i kloster. for eth kloster barn, som hetir systor cristin jönesadottir *SD NS* 1: 161 (1402). thet iach gaue nakat klosterbarn in i thet sama klostrith *ib.* 2: 310 (1410).

klosterfolk, *n.* [*Jfr* *Isl.* klaustrafolk] klosterfolk, munkar och nunnor. klärka oc klostirfolk *Bir* 2: 71. *ib.* 75, 76, 3: 279, 4: (Art) 178. *VKR* 21. *Ber* 22, 245, 248. *Su* 429. *LfK* 3.

klosterfridher, *m.* klosterfrid, fred och trygghet som tillkommer kloster och i vissa fall äfven andra ställen. thet her steens godz clostherffrid ey niutha motte *FM* 133 (1502).

klosterfru (kloster fru *VKR* III), *f.* [*Isl.* klaustrfrú] nunna. *KL* 354. *ST* 305. *VKR* III. *BK* 199.

klostergardher (clostirgaardher), *m.* [*Isl.* klaustrgardr] klostergård, till kloster hörande gård med ekonomibyggnader, bostäder för bröder och systrar "ab extra", tjenstefolk *m. m.* the systor vtan fore blifandes som wardhir funnen gaa nidh j byn vm dagh ellir nat nochat langht wt fraan clostirgaardhenom *VKR* 29. honom (*gårdsmästaren*) scal antwardhas clostirgaardhin medh allom embetzhusom oc thiänista folke *ib.* 34. abbadissan oc conuentit hafwa mic lofwat kost oc klädhe til dödhra dagha . . . swasom andra systor oc bröddher hafwa, ther wtan til ära ii clostergardenom *SD NS* 1: 369 (1404). *FH* 1: 35 (1457, *nyare afskr.*).

SD NS (Svenskt Diplomatarium. Ny Serie.) Svenskt Diplomatarium från och med år 1401. Utg. genom C. Silfverstolpe. Del. 1, 2. 1875—87.

SEG Stadga för ett S:t Eriks Gille nära Upsala. I Småstycken på Forn Svenska.

SGG Stadga för ett S:t Görans Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SGGK Stadga för ett S:t Görans Gille vid Kopparberget. I Småstycken på Forn Svenska.

SJ Stockholms Stads Jordebok 1420—1474. Utg. genom H. Hildebrand. 1876.

SKG Stadga för S. Karins Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SMG Stadga för ett Jungfru Mariæ Gille. I Småstycken på Forn Svenska.

SML Södermanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1838.

Smål L Kristnu-Balken af Smålands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1844.

SO Skrå-Ordningar. Utg. af G. E. Klemming. 1856.

SR Upplysningar och Anmärkningar om en för Sveriges Laghistoria vigtig urkund, den förlorade Söderköpings-Rätten. Af G. E. Klemming. I Vitt. Hist. och Ant. Ak. Handl. Del. 25, s. 263—286.

ST Själens Tröst. Utg. af G. E. Klemming. 1871—73.

Stads L Konung Magnus Erikssons Stadslag. Utg. af C. J. Schlyter. 1865.

Su H. Susos Gudelige Snilles Väckare. Utg. af R. Bergström. 1868—70.

TB (Trögh bolag) Skogsstadga för mädhal tridhiung i Trögd. I Småstycken på Forn Svenska.

TK Translatio Katerinæ. I Scriptores rerum svevicularum T. 3, sect. post., s. 268—75.

TS Timmermäns Skrå af 1454. I Småstycken på Forn Svenska.

Upl L Uplands-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1834.

Va Namnlös och Valentin. Utg. af G. E. Klemming. 1846.

VAH Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens Handlingar.

VGL Vestgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1827.

VKR Vadstena Kloster-Reglor. Utg. af C. F. Lindström. 1845.

VML Vestmanna-Lagen. Utg. af C. J. Schlyter. 1841.

VNB Vadstena Nunnas Bönbok. Utg. af E. Rietz. 1842.

ÖGL Östgöta-Lagen. Utg. af H. S. Collin och C. J. Schlyter. 1841.

I allmänhet citeras efter sida i den tryckta texten; efter sida i handskriften citeras dock **LB** och **SR**; efter vers citeras **Al**, **Fl**, **Fr**, **Iv**, **RK**, då det icke genom tillagdt "s." uttryckligen angifves att citatet afser sida; **Gers Frest** citeras efter kapitel; **GO** efter ordspråkens nummer. Vid citat ur en urkundsamling utmärker den inom parentes satta siffran urkundens ålder.

Af öfriga förkortningar torde följande böra anföras:

Ags. = Angelsaxiska. **D.** = Nydanska. **D. dial.** = Danska dialekter. **Fdan.** = Forndanska. **Fgutn.** = Forngutniska. **Fnor.** = Fornnorska. **frf.** = framför. **Fsax.** = Fornsaxiska. **i sht** = i synnerhet. **Isl.** = Fornisländska. **Ital.** = Italienska. **L.** = Lagspråket (utmärker att ett ord är upptaget i Ordbok till Samlingen af Sveriges Gamla Lagar af C. J. Schlyter. Lund 1877). **Lat.** = Latin. **Mht.** = Medelhögtyska. **Mlat.** = Medeltidslatin. **Mnl.** = Medelnederländska. **Mnt.** = Medelnedertyska. **N.** = Nynorska. **Nygutn.** = Nygutniska. **Nyisl.** = Nyisländska. **Prov.** = Provensalska. **ss** = såsom. **Sv. dial.** = Svenska dialekter. **T.** = Tyska. **vidim.** = vidi-mation.

Rättelser och tillägg.

Sid. 505 sp. 2 r. 10 uppifr. läs: **horanson** (**horanson** **SO** 109, 142. **horenson** **SMG** 145), **m.** [**Mnt.** **horensone**] **skökoson.** **ss** **skällsord.** **SO** 109, 142, 149. **SMG** 145. **Jfr härian-son.**

„ 506 „ 1 „ 32 „ eft. 8088 till.: **hørs** **BtFH** 1: 238 (1506). **höörs** **ib** 230 (1508).

„ 511 „ 2 „ 12 „ näst frf. **hovudhsot** insätt: **hovudhsmugh** (**hoffuodh smogh**), **n.** **halshål**, **upptill** **anbragt** **öppning** **i klädesplagg** **som** **vid iklädandet** **drages** **ned** **öfver** **hufvudet.** **Bir** 5: 39.

„ 530 „ 1 „ 30 „ läs: **huorghe**

„ 550 „ 1 „ 19 nedifr. läs: **hælghadags klä;** **dhe**

„ 556 „ 1 „ 19 uppifr. läs: **i.**

„ 567 „ 2 „ 3 „ läs: **hätta**, **kapuchong**, **mössa.**

„ 568 „ 1 „ 18 „ läs: **hättebröder**, **Tyska** **bor-** **gare** **i Stockholm**, **vilka** **efter** **kon.** **Albrekts** **tillfån-**

„ 568 sp. 1 r. 21 uppifr. läs: **med vidfogad hätta el. kapuchong?**

„ 570 „ 1 „ 18 nedifr. läs: [**Isl.** **haugr.** **Fgutn.** **haugr**]

„ 573 „ 2 „ 21 uppifr. läs: **hök** (**el. falk**).

„ 575 „ 1 „ 29 „ läs: **horhus.** **hötte** **hänne**

„ 575 „ 2 „ 15 nedifr. läs: [**Fnor.** **haustr.** **Isl.** **haust**]

„ 597 „ 2 „ 1 uppifr. näst frf. **in kasta** insätt: **in kalla**, **v. inkalla.** **HSH** 24: 104.

„ 603 „ 2 „ 8 „ näst frf. **insighel** insätt: **insegul** (**-guld**), **n.** [**Äldre Dan.** **inseguld**] **guld-tråd.** **TK** 275.

„ 610 „ 2 „ 29 „ näst frf. **iordhskräppa** insätt: **iordhskatter**, **m.** **jordskatt**, **skatt** **som** **utgår** **af jord.** **FM** 73 (1502).

„ 621 „ 1 „ 26 „ näst frf. **ivirkasta** insätt: **ivirkast** (**ower-**), **n.** **öfverkastande**, **kullkastan-** **de.** **MD** 393.

Svenska Fornskrift-Sällskapets Samlingar

innefatta hittills:

<p><i>Flores och Blanzeflor.</i>
 <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Namlös och Valentin.</i>
 <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> (Fullständigt i 11 häften.)
 <i>Konung Erik XIV:des Krönika.</i>
 <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> (Fullständiga i 6 häften.)
 <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 <i>Konung Alexander.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Skrå-Ordningar.</i> (Med fyra plancher.)
 <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> (Fullständiga i 11 häften.)
 <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i> } (I ett
 <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i> } band.)</p> | <p><i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> (Fullständig i 5 häften.)
 <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> (Fullständiga i 7 häften.)
 <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Själens Tröst.</i> (Fullständig i 4 häften.)
 <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> (Fullständiga i 2 häften.)
 <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> (Facsimile.)
 <i>Klosterläsning.</i> (Fullständig i 3 häften.)
 <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> (Del. 1, 2.)
 <i>Gersons Lärdom huru man skall dö.</i> (Facsimile.)
 <i>Svenska Medeltids Dikter och Rim.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Småstycken på Forn Svenska.</i> (Tryckta som bilagor, utom nummerföljden.)
 <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> (Fullständiga i 3 häften.)
 <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> (Häft. 1—9.)
 <i>Prosadikter från Medeltiden.</i> (Häft. 1, 2.)</p> |
|--|--|

Dessa arbeten utgåfvos fördelade i häften sålunda:

<p>1. <i>Flores och Blanzeflor.</i>
 2. <i>Sanct Patriks-Sagan.</i>
 3. <i>Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.</i>
 4. <i>Vadstena Kloster-Reglor.</i>
 5—6. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 1, 2.
 7. <i>Namlös och Valentin.</i>
 8—9. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 1, 2.
 10. <i>Konung Erik den XIV:des Krönika.</i>
 11. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 1.
 12. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 3.
 13. <i>Herr Ivan Lejon-Riddaren.</i> Häft. 3 (slutet).
 14—15. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 1, 2.
 16. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 2.
 17—18. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 4, 5.
 19—20. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 1, 2.
 21. <i>Hertig Fredrik af Normandie.</i>
 22. <i>Sagan om Didrik af Bern.</i> Häft. 3 (slutet).
 23. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 1.
 24. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. I. Häft. 3 (slutet).
 25. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 2.
 26. <i>Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.</i> Band. II. Häft. 3 (slutet).
 27. <i>Skrå-Ordningar.</i>
 28. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 6.
 29—30. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 1, 2.
 31. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 7.
 32. <i>Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.</i>
 33. <i>Legenden om Gregorius af Armenien.</i>
 34—38. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 3—7.
 39. <i>Konung Alexander.</i> Häft. 3 (slutet).
 40. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 1.
 41. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 1.
 42. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 8.
 43—44. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 1, 2.</p> | <p>45. <i>Helige Bernhards Skrifter.</i> Häft. 2 (slutet).
 46—49. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 3—6.
 50. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 1.
 51. <i>Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.</i> Häft. 7 (slutet).
 52. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 9.
 53—54. <i>Suso, Gudelige Snilles Väckare.</i> Häft. 2, 3 (afslutad).
 55. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 2.
 56. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 10.
 57—60. <i>Själens Tröst.</i> Häft. 1—4 (afslutad).
 61. <i>Ett Forn-Svenskt Legendarium.</i> Häft. 11 (slutet).
 62. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 8.
 63—64. <i>Skrifter till läsning för klosterfolk.</i> Häft. 1, 2 (afslutad).
 65. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 9.
 66. <i>Gersons bok om djefvulens frestelse.</i> Tryckt 1495 (facsimile).
 67. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 3.
 68—70. <i>Klosterläsning.</i> Häft. 1—3 (afslutad).
 71—72. <i>Sveriges Dramatiska Litteratur.</i> Häft. 4, 5 (afslutad).
 73—76. <i>Svenska Medeltids-Postillor.</i> Del. 1, 2.
 77. <i>Gersons Lärdom att dö.</i> Tryckt 1514 (facsimile).
 78—80. <i>Medeltids Dikter och Rim.</i> Häft. 1—3 (afslutade).
 81. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 10.
 82. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 1.
 83. <i>Heliga Birgittas Uppenbarelser.</i> Häft. 11 (slutet).
 84. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 2.
 85—89. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 1—5.
 90. <i>Läke- och Örte-Böcker.</i> Häft. 3 (slutet).
 91. <i>Prosadikter från Medeltiden.</i> Häft. 1.
 92—95. <i>Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.</i> Häft. 6—9.
 96. <i>Prosadikter från Medeltiden.</i> Häft. 2.</p> |
|---|--|

Mera har ej utkommit intill Januari 1889.

Pris för köpare 10 kronor.

SAMLINGAR UTGIFNA AF SVENSKA FORNSKRIFT-SÄLLSKAPET. HÄFT. 98, 99.

ORDBOK

ÖFVER

SVENSKA MEDELTIDS-SPRÅKET

AF

K. F. SÖDERWALL.

TIONDE OCH ELFTE HÄFTET.

LUND 1890.

BERLINGSKA BOKTRYCKERI- OCH STILGJUTERI-AKTIEBOLAGET.

klostergivin, *p. adj.* som gifvit sig i kloster, tillhörande kloster. han är en klosther giffuen man *FM* 519 (1511).

klosterjungfru (-iomffru), *f.* klosterjungfru, *nunna*. closter iomffru som gudhi til wigdha oc til enadha ärw *LfK* 73. aff iomffrwlekom renlek som godha closter iomffrur skulw älska *ib* 75.

klosterlifnadher, *m.* [*Isl.* klaustrlifnaðr] klosterlefnad, lefnad i ett kloster, munk- el. nunnelefnad. wi haffuom os fore takit clostirlifnadh at gudhi thiäna *Bir* 5: 45. — *munk-* el. *nunne-*orden. aff enom klostir lifnad, som hetir duniacensis (*för* cluniacensis) *Bil* 845. giwas i kloster lifnath *MB* 1: 453. — *Jfr* **klosters lifnadher**. — **klosterlifnads klädhe** (klosterlifnaz-), *n. pl.* ordensdrägt. *SD NS* 2: 213 (1409).

klosterliker (closterleker: -leco *FH* 2: 128 (1441). closterlig: -ligo *Lg* 3: 583. *n.* closterliket *Lg* 3: 453. *pl. nom. n.* closterliken *LfK* 7), *adj.* klosterlig, kloster tillhörande. the som closterlika näffst oc stranghet wilia wnfly *Su* 71. *Lg* 3: 394. closterliket lifwerne *ib* 453. *ib* 583. thin closterlika professio (*klosterlöfte*) *Su* 155. *ib* 257. closterliken klädhe *LfK* 7. met closterleco inlykke *FH* 2: 128 (1441).

klosterliverne (klostir liuärne. closter lifuärne), *n.* klosterlefnad, munk- el. nunnelefnad. ödhmiukt oc lydhna är klostir liuärnis (*religionis*) fulkompnilse *Bir* 2: 193. som . . . haffua . . . bundit sik til strengt closter lifuärne *FH* 2: 128 (1441). *VKR* 63. *LfK* 13. — *kloster*. til closter lifuärnes förstandhara *Su* 57.

klosterlovan, *f.* klosterlöfte. *VKR* 63.

klosterlyft, *f.* = **klosters lyft**. naar som closter lyfften är giordh *Bir* 4: 68.

klosterlöpare, *m.* [*Isl.* klaustrhlaupari] *L.* person som lupit bort från el. öfvergifvit ett kloster, förhupen munk el. nunna. thu ower gaf thz hälgha lifwernit thu vast i komin oc äst en closter löpare *Bil* 598. han är renlifwis man ok munkir j klädhabónadh ok sinne vidhiringango ok klostir löpare j sidhom *Bir* 1: 401. *Bu* 23. *Bil* 597. *Bir* 3: 178, 189. *Su* 60, 406.

klosterman, *m.* [*Jfr Isl.* klaustramaðr] *munk*. gaf sik ii guz pianist ok guz moþor allan sin aldar mäh clostarmannom *Bu* 27. j sancti petri clostre war en sälughir closter man *Bil* 116. *Bu* 194. *Bil* 344. *MB* 1: 135, 451, 452. *KL* 236. *Bir* 2: 76, 3: 117. *VKR* 21. *Pa* (*Tung*) 33.

klostermunker, *m.* *munk*. *Lg* 116.

klostermur, *m.* klostermur. widh clostermuren *SJ* 161 (1447).

klostermänniskia, *f.* människa som lefver i kloster, munk el. nunna. *VKR* 15. *Ber* 243, 245, 256. *Su* 59, 354, 429. *LfK* 3, 4.

klosterne? *n.* kloster. meth thy pafwans oc klosternis (*för* klosterins el. klostersins?) offre *SD NS* 1: 415 (1405).

klostersidher, *m.* klostersed. tha han vard giordir til munk, oc var tyktadher oc lärddhir medh klostersidhom (*tonsuratus atque in monasticis disciplinis positus*) *Ans* 177.

klosterstadher, *m.* ställe för kloster. keesa therra closterstadh innan for:da hälghaa gaardz äghodeelom *FH* 1: 17 (1441, *nyare afskr.*). *ib* 2: 136 (1442).

Ordbok.

klosterstova (kloster stwa *RK* 2: 4471. *ack.* *sing.* med *art.* closter stwffn *ib* 5288. closter stwffwn *ib* 5288), *f.* klosterstuga, stuga el. sal i ett kloster. *RK* 2: 4471, 5286, 5288.

klostersystir, *f.* [*Jfr Isl.* klaustrasystir] klostersyster, nunna. *Bil* 110.

klosterthiuer (closther tywffuer: -tywffua *Su* 56), *m.* klostertjuf, person som stjal från ett kloster. *Su* 56.

klosterthorp, *n.* torp som tillhör el. har tillhört ett kloster. jak hauer giwith henne . . . klostirthorpit meth allum tillaghom som jak thet köpte *SD NS* 1: 215 (1403).

klostervadhi, *m.* klosterområde. huruledhis oc j huat matto the skulu wtan closterwadhan (*motsvarande ställe* *VKR* 5: clostersins hägn) ällir til landzherra wtfara *Bir* 4: 96. han lagh her i closter vadhenom (*för* -anom) *TK* 271.

kloster vigsl, *f.* *L.*

klostre (clöstre), *n.* [*Isl.* klaustri, *m.*] = **kloster**. at warefrwbergha clöstre oc renlifwes jomfrwar ther sama staz atto thessom jordha guoz *SD* 2: 433 (*öfers.*). at hindra dröfwa älla tingia fornempda clöstre ällas jomfrwar offwar tesso fornempda goze *ib*. afeggiadho han aff klostris (*kanske skriffel för* klostirs) jngang *Bil* 784.

klot (klod), *n.* [*Mnt.* klót] 1) *klot*, *kula*. *Jfr* **blyklot**. 2) *svärdsknapp*. bade hielt oc klod oc handfang (*hiolt hans oc meðalkasti*) *Di* 76. *ib* 71. sloo mz clotith för hans brysth *ib* 274. *Jfr* **svärdh-klot**.

klovare, *m.* [*Mnt.* klover] *tjenare* (*hos en ridare*), vapensven? ss *tillnamn.* hermannus clouæri *SD* 4: 603 (1338, *gammal afskr.*).

klovi, *m.* [*Isl.* klofi] 1) *klyfta*, *stenklyfta*. i *ortnamn.* clovasten *SD* 1: 688 (1210-16, *nyare afskr.*). 2) *klufven gren el. stång*; *hop fisk som fästes i en sådan, ett visst antal fisk*; *hundra el. hundratjugu fiskar*. *Jfr* *Falkman*, *Om mått och vikt* 1: 453. II *klofue* spiitfisk *HSH* 19: 166 (1506). — **klova hug**, *n.* *hugg el. slag med ss vapen nyttjad klufven stock?* velie the före oss hiit theris gingerdh i polyxer armborsth och klowahwgh *BSH* 5: 229 (1507).

kloza, *f.* [*Mnt.* klotze] *yttersko*, *träsko?* *patena*, *kloza* *GU* 6.

klubba (klobba: -an *Va* 28; -ona *ib*; -o *ib* 28, 30, 36), *f.* [*Isl.* klumba, klubba] *klubba*. mina händir äru swasom klynda älla klubba *Bir* 3: 139. studde sik vidh sina klubbo *Iv* 284. *Va* 28, 30, 32, 33, 36, 38. *MB* 2: 292. *Jfr* **träklubba**. — **klubbo här** (klobba här), *m.* med klubbor beväpnad här? fäm wikor laa han thär mz enom mäktoghom klobba här (*Cod. A* mz en storan kräftigh skip här) *RK* 1: (*Cod. B, C*) 2903.

kluddogher, *adj.* klumpig, grof, simpel. groft oc kluddoght oc ofannokt äru ödhmiuktenna födha (*rudia et grossa sunt humilitatis fomenta*) *Bo* 17.

klufna (klofna. -ar, -adhe), *v.* [*Isl.* klofna] *klyfvas*. thz skiollin klofuar (*för* klofnar) sunder ij twa *Fl* 1847. axeelen han kluffnadhe widher *RK* 3: 2701.

klufväghin, *adj.* *L.*

klukka, se klokka.

klukkare, se klokkare.

klunka, v. [*N. klunka*] *klunka, klunkvis sätta i rörelse, gurgla sig med. klwncka tz op och nider i halsen LB 7: 216. ib 218, 219, 220, 221.*

klus, f. [*Mnt. kluse. Mlat. clusa*] *eremitboning. en hälagh iomfru j eene klus ST 155.*

kluter (-ar), m. [*Isl. klútr. Ags. clút*] *klut, lapp, litet tygstycke. sueptar ok vafpar ii fatökom klute Bu 76. hawa widh nidhersta sööm sinna klädha rödha klwta MB 1: 403. hon aktadhe sua mykit mina handa saar swa som thyndir klutir syndir riffwos (si pannus gracilis rumperetur) Bir 3: 56. Bil 236. KL 302. GO 162. Iv 4153. Al 10124. Jfr har-, harklädhis-, klädha-, lin-, silkis-, vamba-kluter.*

klutra, v. L. *Jfr oklutra-per.*

kluva (impf. kluffuade RK 2: 1019. kluffade ib 695. klufde ib 671), v. [*Mnt. klujen*] *belägga med handklofvar. stockade och klufde them RK 2: 671. ib 695, 1019.*

kly (kli), n. kli. *sadher ok kli Lg 3: 491. Jfr biug-, hvete-kly.*

klyf (klif), f. L. *Jfr hästklif. — klyfla häster (cläffuia hesther), m.* [*Isl. klyfjahestr*] *packhäst. redh före mz cläffuia hesthen Di 264.*

klyf försl (klif-), f. L.

klyf försla (klöf-, klif-), f. L.

klyfla, v. = klyva? *som klyffia sina klöffua (Cod. A: som kloffna hawa klöwa 359) MB 1: (Cod. B) 560.*

klyfla (clyuia. klyfwia. kliwia. cliuia), v. L.

klyfsapul (clifsaul), m. klöfsadel. i. clifsaul SD 5: 416 (1345, nyare afskr.).

klynda, f. [*Jfr Sv. dial. klyna, f. träklubba*] *klubba. mina häudir äru swasom klynda älla klubba Bir 3: 139.*

klyva (pres. -er. impf. klöff. klööff. part. pret. klovin. klöffwen Di 10), v. [*Isl. kljúfa*] *L. klyfva. diwr oc fä som kloffna hawa klöwa (habet divisam ungulam) MB 1: 359. hwath som drypiar oc ekki hawa klofna klöwa (habet ungulam, sed non dividit eam; motsv. ställe Cod. B: klyffuir ey sina klöff 560) ib. alt thz som klofna hawa klöwa (motsv. ställe Cod. B: som klyffuir sina klöff 560), oc ey drypia ib. han klyfwir vilians rot Bir 3: 62. klyfwa thina hiälma Al 620. hafdhe han alexanders hofwdh kloffwith ib 2821. klöff ij midhio hans howdh gawil ib 5364. Di 3, 10, 72, 73, 170. — klyva sunder, sönderklyfva. klööff sundir ij tw hans stora höös Al 652. taki . . . en hwelp . . . oc klyffue mit sundher at ryggenom LB 1: 96. — Jfr o-, två-kluvn, äfvensom flughurkluva, klyfla, kliva.*

kläpa (kleda. clade BtFH 1: 232 (1509). pres. -ir. impf. klädde. kläde Bu 151. klädade Di 79. part. pret. klädder. kläder. klädher. n. klät), v. [*Isl. klæða*] *L. 1) kläda, bekläda, smycka. med ack. wi klädhom hwarte hand äller foot Al 6168. — pass. sa hon präst klädan (d. v. s. i sin skrud) Bu 11. — med ack. och instrumental dat. — pass. sände sin swen kläddan konungx klädhum Bil 696. thedhis wänaste smaswen koma gulle klädher ok silke ib 428. pe sagho . . . smasuena r[i]pa som ridara gulle kläda Bu 152. — med ack. och prep. mäh med följ. subst. lät han*

atar cläpa mäh ridara cläpom Bu 422. — pass. kläder mz gulwäfum Bil 112. klädde mz solinne liwse ib 107. klädde mz whitom klädhom Pa 15. the ther sungho ware badhä män och qwinnor, och klädh mz dyrom klädhom ib (Tung) 38. — med ack. och prep. i med följ. subst. — pass. mz hundradha mannum väl kläddom j huitom klädhom Bil 428. — med ack. och prep. af med följ. subst. — pass. iak helsa pik päthälgha cors. som vikt är af vars härra liui ok sua klät af hans limum. som þu vare sat mz dyrastom stenom (ex membris ejus tamquam margaritis ornata) Bu 140. — kläda, pryda. bildl. med ack. och prep. mäh med följ. subst. at klädha trona mz kärlekx gerningom Bir 1: 116. war herra . . . klädde hwaria natwr mz sinne dygdh oc krap MB 1: 36. — kläda, öfverdraga. med ack. lätin . . . alla vägiana kläpa vm cring Bu 501. — med ack. och prep. mäh med följ. subst. man haffde wäggiana alla klät mz päll ok medh sindall RK 1: 3543. kleda stugunne mz högiende om benckianer SO 112. 2) kläda, förse med kläder, gifva kläder åt. döp är drusina . . . som os kläde ok föde Bu 151. han skal hänne bad clade och föde til döder dag BtFH 1: 232 (1509). ib 236 (1506). klädde thera riddara alla aff ny mz tw par kleda oc soma mz try RK 1: 3498. 3) kläda, anstå. jldha klädher en wng man at wardha drocken aff wiin Ber 291. — med dat. thz (högmö) . . . illa herrom klädher MD (S) 270. 4) kläda hugg (för), utsätta sig för anfall (af). med prep. for. amelias . . . klädde for weland Di 49. ren till mik . . . iak will kläda for tik ib 70. — klädha sik, kläda sig. at han skulde sik klädha tha ij stadh Iv 2980. klädade [the] sik i gwll oc silke Di 79. haffde sik klät mädh sin ridderleka skrudh BK 208. — refl. kläpas, kläda sig. han badh them klädhas thaghar ij stadh Fl 1616. — med instrumental dat. kläpas vighpom kläpom Bu 398. — med prep. mädh och följ. subst. wi klädhoms mädher löff ok gräs Al 6169. — klädha af, afkläda. klädde the aff hanns fagra likam MD 35. Jfr afkläpa. — Jfr ater-, for-, här-klädha, samt hvit-, o-, skam-, thun-, väl-klädder.

klädhbonadher, m. = kläpa bonaper. *han hafdhe lekara laat ok clädhbonadh Bil 307.*

kläpe (klathe SD 4: 711 (1340?), se vidare yr-tahandkläpe. kledhe. cledhe. kleda. pl. kläpe. clade BtFH 1: 167 (1508). klädher MB 1: 213, 234, 251; Fr 964, 1591, 1994, 2512; FH 4: 68 (1458). kläder RK 1: 1320, 2582, 3430, 3588. oläder Va 26. cledhrä SJ 318 (1464). klädhen Pa (Tung) 40, 41. olädhen Lg 3: 559. kläden Pa (Tung) 37. oläden Va 27), n. [*Isl. klæði*] *L. 1) kläde, tyg. III. sorkot de rathklathe militum SD 4: 711 (1340?). loot man han (salen) junnan bredha med kleda ok medh baldakin RK 1: 3538. mz . . . enom mantle af grouasta klädhe KL 334. skipadhe ey at hafwa klädha bonadh af bázsto klädhe ok ey aff smalikasto Bir 1: 361. aff rödho klädhe ib 4: 11. VKR 58. thet bruna cledhet FH 3: 66 (1445). marenborst kledhe SO 115. vtlenst kleda ib. 2) kläde, duk, tygstycke. suepte (näml. Kristusbild) ii huito kläpe Bu 25. ib 49. Bil 163, 302. lägge thz j et klädhe LB 1: 97. lägge thz j et tunth litit klädhe linnit ib. lagdho the eet faghirt klädhe (pannum vel tapetem) framman fore piltin ihesum Bo 2. vm then thranga*

skaplaren som hawir et klädhe (*palliolum*) framman j brysteno ok annat bak til *Bir* 1: 356. reghlonna sänga redhe warin aff halm, oc owir halmenom haffwin tw klädhe (*toralia*) aff watmal *ib* 4: 9. 3) *klädnad*, *klädesplagg*. fördhe han varn herra i eet hwit klädhe (*veste*) *Bo* 192. fara i thz klädhe som wäwith är aff twäsköns thradhe *MB* 1: 365. annat klädhit (*vestimentum*) som är skinkiortillin *Bir* 1: 287. linna klädhit (*indumentum*) hulkit quämelikit är vidh bara kroppin *ib. ib* 281, 286, 288, 289, 3: 373. — *vanl. i pl. kläder*. hon hafpe siin kläpe saalt *Bu* 11. föris var herra af klädhomen *Bo* 193. fördhe iacob i esau bätzsta klädher *MB* 1: 213. the drogho the rikasta klädher a *Fr* 1591. alla hans cledhrä *SJ* 318 (1461). bad cläde och föde *BtFH* 1: 163 (1508). *ib* 167 (1508), 233 (1510). skulu mic wppehaalda met födho ok klädhe *FH* 2: 138 (1442). *ib* 4: 68 (1458). *Bu* 76, 100, 141, 186, 398. *Bil* 386, 428, 648. *Bo* 194, 196, 199. *MB* 1: 206, 231, 234. *Bir* 1: 281, 286, 288, 2: 132, 3: 373, 374. *Fr* 964, 1994, 2512. *Al* 6337, 6344, 7063, 10543. *RK* 1: 611, 644, 1296, 1298, 1320, 2582, 3430, 3495, 3588. *Pa* 15, (*Tung*) 37, 40, 41. *Va* 26, 27. *VKR* 49, 66. *Lg* 3: 559. riddara the hans klede baro (*d. v. s. voro i hans tjenst; en furste hade att förse sin hofstat med kläder, "hofkläder"*) *RK* 1: 999. par klädhe, *se par*. — *Jfr a-, altara-, anlitis-, barna-, biskops-, bonda-, borgh-, borghara-, bruplöps-, bänkia-, bärsta-, dara-, fara-, flädhra-, fota-, gabbara-, gabbilsa-, gang-, gango-, glädhis-, gul-, gulväfs-, halm-, hand-, har-, hardh-, hovudh-, hvardags-, hælghadags-, hätto-, högtidhis-, hörro-, iförilsa-, iföro-, ismugs-, ivir-, kirkiu-, klosterlifnads-, konungs-, konvents-, krono-, kölno-, lik-, lin-, mantol-, munka-, mäpal-, mässu-, nat-, nytia-, pava-, pilgrims-, prädikara-, prästa-, purpura-, päl-, qvinna-, qvinno-, riddara-, riddarskaps-, silkis-, siänga-, skidha-, skin-, stafkarla-, stikla-, svina-, säkkia-, vadh-mals-, vapn-, värulds-kläpe*. — *kläpa bonaper* (*ack. kläpabonaþ. klädhabonadh. klädhebonath* *Al* 6336. *klädhebonat* *MB* 2: 174; *LfK* 162. *klädebonat* *Bir* 4: 29, 30. *clädebonat* *MB* 2: 271), *m. [Isl. klæðabúnaðr]* *L.* 1) *klädebonad*, *dräkt, skrud*. *amictus*, *klädhabonadh* *GU* 1. saghe . . . manzsens kläpabonaþ *KL* 184. i fördhe han gulleboin klädhabonadh *Gr* 269. aff klädhabonatzsens stranghet *LfK* 108. *Bir* 1: 81, 143, 309, 355, 3: 26, 4: 29, 30. *Al* 6336. *LfK* 162. j fördos äronna clädebonat *MB* 2: 271. *ib* 174. 2) *väggbonad*. wäggiana klädde innan til mz fyra litadhom klädha bonadhe *MB* 1: 495. — *Jfr glädhis-, manna-, munka-, nunno-, prädikara-, renlivis-klädhabonadher, samt klädhbonadher*. — *kläpa falder*, *m. klädefäll*. coma när hans kläpa fald (*fimbriam vestimenti*) *Bu* 194. *Jfr klädhis falder*. — *klädha gömare*, *m. klädvaktare, klädvårdare*. *LfK* 44. — *klädha hamber* (*klädhe-*), *m. skrud, utstyrsel*. mz engin handa klädhe ham *Al* 7065. — *klädha hus* (*kläde-. klädha- L.*), *n. L. klädkammare*. at staa for . . . kläde hwseno *Bir* 5: 11. *Jfr klädhis hus*. — *klädha hätta?* (*klädie hätta*), *f. klädesmössa?* *wploth* . . . ena klädie hätto swa godha som en mark päningar *SD NS* 2: 29 (1408, *nyare*

afskr.). — *klädha kamare*, *m. klädkammare*, *med kläder fylld kammare*. *Bir* 3: 190. — *klädha kluter* (*klädhe-*), *m. till dräkten hörande klut el. trasa*. han lät aff henne dragha wt mädhan hon hafde en klädhe klwt *Al* 7432. — *klädha lös*, *adj. utan kläder*. *Bil* 119. — *kläpa lösa* (*klädholösa: -löso* *MB* 1: 160), *f. [Jfr Isl. klæðleysi]* *L. saknad af kläder, brist på kläder*. *MB* 1: 160. *Su* 436. *Jfr klädhis lösa*. — *klädha par* (*klädhe-*), *n. par kläder (jfr par)*. hwat gören i mz swa mangha klädhe parom *LfK* 97. — *klädharif*, *n. L.* — *klädha sidher*, *m. sed el. sätt att kläda sig, klädedrägt*. manna oc qvinno licamma vanskapas aff sinom rätta stadhga mz ohöuskom klädhasidh *Bir* 3: 288. *Al* 2164, 2836. han foor ij macedons klädha sidh *ib* 2811. — *klädha sköt* (*klädhe-*), *n. sköte, klädningsflik*. bar opta eld ij sino klädhe sköte *KL* 193. — *klädha stang*, *f. stång som brukas vid klädesberedning*. pa lop en iupe mz enne kläpa stang (*perticam fullonis*) ok slo sundar houoþet *Bu* 198. — *klädha säcker* (*klädhe-*), *m. [Jfr Isl. klæðsekk]* *säck i hvilken kläder förvaras, kappsäck*. duo linthiamina, & meum kledasech & cetera, que mecum habeo dentur pauperibus *SD* 2: 165 (1294). gifuer jak . . . herra biörne . . . min kölnescha klädhesäk oc klädhasäx sadhulen *ib* *NS* 1: 514 (1405). — *klädhasäks sadhul*, *m. sadel försedd med sidofickor el. sadelpåsar?* *SD NS* 1: 514 (1405). — *klädha thiänista* (*klädhe tjenste*), *f. epter vij kunne ey faa klädhe eller peninga för war klädhe tjenste* *BSH* 4: 259 (1501). — *klädhis falder* (*ack. sing. -fald. -faaldh. dat. pl. -fallom* *Su* 81), *m. = klädha falder*. skal iak kasta mina thistil borra j häonas klädhis fald *Bir* 3: 31. *Su* 81. hannadhe hans klädhis faaldh (*fimbriam vestimenti*) *MP* 1: 343. *ib* 344. — *klädhis hus*, *n. L. = klädha hus*. klädhins . . . alla aff eno klädhis huse *Bir* 5: 9. — *klädhis kiurtil* (*-kiortil*), *m. klädeskjortel*. twa klädhis kiortla *SJ* 245 (1455). — *klädhis köp* (*klädhes-*), *n. L.* — *klädhis lösa*, *f. = klädha lösa*. *MB* 1: 429. *BSH* 5: 92 (1506). — *klädhis rynkia*, *f. rynka på klädnad*. *Bir* 3: 214.

klädhestykke, *n. tygstykke*. pecia, klädhestykke *GU* 6.

klädhnadher, *m. [Isl. klæðnaðr]* *klädnad*. *MB* 1: 335.

klädhning (*cledaning. -ar*), *f. klädning, klädnad*. skall hon vpa halle fornempde broder nigels alt thet han widher törffuer kapp cledaning skoo *SJ* 311 (1463). — *omhölje, öfverdrag*. görandis twa äller tre klädhninga ther wppa the ballana *PM* 6.

kläfla häster, *se klyfla häster*.

kläkkia (*-ter*), *v. [Isl. klekja]* *kläcka, utkläcka*. tak äggiaskal som kyklingin är aff kläkter *LB* 3: 34. tak äggiaskal the som wnga äre aff kläkte *ib* 166.

kläkkia (*pres. klecker* *BSH* 5: 252 (1508). *impf. kläkte* *RK* 2: 429. *klachte* *ib* 9241), *v. [Mnt. klecken]* *förså, räcka till*. the fortärde there spisning mädhan hon rakte tha hon thöm ey lenger kläkte til konungin the tha ganga *RK* 2: 429. huat som öled ther ey klachte wäter thom tess bätther ragte *ib* 9241. thöm klecker icke litith *BSH* 5: 252 (1508).

kläma? *f. spjut?* tha togh thän hertugh aff nor-

mandi j siin hand en klämo (*sannolikt oriktig form beroende på felläsning, möjl. i förening med godtycklig ombildning; Cod. A gläfuio*) *Fr* (*Cod. F*) 100.

klämma, *f.* [*Fdan.* klemme] *stort sigill.* lathe wij alle weterligä hengiä rigisins klämmä med nokrä vore jusigle och secrete paa allis voris vegnä nedhen vedh thette breff *HSH* 19: 55 (1505). *ib* 110 (1505), 113 (1505), 120 (1506), 131 (1506). wndher rikesens klämma *BSH* 5: 360 (1509).

klämma (-ir), *v.* [*Mnt.* klemmen] *L.* klämma, *trycka.* thöm klemmer han *LfK* 238. ysälden gaar mik nu swa när ok klämmer mik swa hardhelika *Su* 411.

klämta (*klämpla. klempta. -adher*), *v.* [*Dan.* klemte] *L.* klämta. äptir thet at klemptath är marie klokko *VKR* 15. genstan klämptat är til aue maria *Bir* 5: 37. *Jfr* kläpta.

kläpper (*klapper*), *m. L.* *Jfr* klokko kläpper.

kläpta? (*part. pret. kläpter*), *v. = klämta.* for ena dödha quinnö waar kläpt siälaringning *Lg* 8: 355.

klärkbeläle (*kleerk-*), *n. eg. bild af klerk; religiös bild.* var målat tu kleerk beläter, christi och sanctæ birgittæ *TK* 270.

klärkdomber (*-doomber: -doom* *Al* 1157. *klerkdomber*), *m.* [*Isl.* klerkdómr] *L.* 1) *lärdom, lärda ting.* kununga ok höfdinga skulu umganga medh klerkdom i mångom sakom *KS* 51 (130, 55). 2) *kleresi, presterskap.* märkiande mz them pafwan ok klärkdomin *Bir* 1: 122. *ib* 385, 2: 73, 149, 3: 188, 258, 472. *Al* 1157. *Su* 94.

klärker (*klerker. kläreker: -a* *MP* 1: 21. *kläriker: -a* *ib* 234; *-ä* *Pa* (*Tung*) 41. *cläriker: -ä* *LfK* 216. *pl. -ar.* klärkia *Bir* 2: 68. *klerkia* *RK* 1: (*sfgn*) s. 173. *klärker* *MB* 1: 451. *klerker* *BSH* 4: 125 (1488, *nyare afskr.*). *clärke* *MB* 2: 229. *kläricker* *FH* 1: 61 (1489, *gammal afskr.*). *cläricker* *ib*; *-ene* *ib* 50 (1478, *gammal afskr.*). *dat. klärkom. klerkum. klärkiom* *Bir* 3: 258), *m.* [*Isl.* klerkr. *Lat.* clericus] *L.* 1) *klerk, prest, andlig* (*äfvén den som icke fått presterlig invigning utan innehar endast ett lägre kyrkligt ämbete*). klärkehä ok leekmän *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). tha scal lagmannen koma met klärkom oc tolf mannö aff almoghänom *BtFH* 1: 455 (1362). lagman met klärkom oc almogha *ib* 456. magho swa lekmän koma til himerikis, mz almännelikom rät, som klärker mz särdelis rät *MB* 1: 451. skal . . . ängin af reenlifuis mannö alla androm klärkom jungaa j systrana klosters inlykkilse *VKR* 60. togho the mz sik präste, biskopa ok klärka, the ij landith varo bäste *Fl* 2073. loot han erligha beganga mz klerka the han kunne fanga *RK* 1: 62. en klärkar (*clericus*) vare fru giärna piänande *Bu* 17. kirkiona klärkom *ib* 56. *ib* 27. *MB* 1: 135, 385. *MP* 1: 234. *Bir* 1: 320, 3: 258. *Pa* (*Tung*) 41. *VKR* 66. *Iv* 914, 918. *Fr* 2688. *Fl* 147. *RK* 1: 359, 4407, (*sfgn*) s. 173. *LfK* 216. *PM* 21. the klärkia (*clerici*) som ville vighias til gudz ämbite *Bir* 2: 68. mädh . . . riddarum ok swenom. klerkum. köpmannö. bondum ok bokarlum *BSH* 1: 131 (1371). at nagre bönder eller klerker mage the iakt bruke *ib* 4: 125 (1488, *nyare afskr.*). — *Judisk prest.* thine

clärka (*sacerdotes*) äru giordhe til graat *MB* 2: 229. — *andlig som går biskopen till handa och fullgör af honom gifna uppdrag.* biskopen visape hänne tel sin klärk (*pœnitentiæ suo*). som hans vald hafpe at lösa ok binda *Bu* 143. martinus bödh klädha mannin sin klärk (*archidiacono*) ok klärkin dwaldhe *Bil* 633. kom biscopin mz sinom klärkom *Lg* 3: 54. bödh han sinom klärkom taka henne löulika ower ena sidha *ib*. trodhe han klärkana wara legdha mz päningom *ib*. *ib* 55. — *andlig af lägre ordning, diaconus; äfvén djäkne, yngling som undervisas för det andliga ståndet och biträder vid messan.* preste ok klärka (*presbyteris et diaconibus*) *Bil* 229. biskoper thänker at wighia en klärk til prest *MB* 1: 215. skikkado nazareos oc leuitas. thz äru clärke them til lagho aldher waaro kompne *MB* 2: 229. sa hon pär näst tua vänasto klärka (*juvenes*) byria mässo sangh *Bu* 11. *ib* 26. 2) *studerad man, lerd.* wäl borin man oc godher klärker *Bil* 245. *ib* 647, 759. *Bir* 1: 101. 3) *skrifvare?* josias en iupa klärkar (*scriba; skriftlärd?*) *Bu* 165. *ib* 166. — *Jfr* kättara-, lands-, parisa-, skola-, vigslo-, värulds-klärker. — *klärka altare, n.* til warfrva altare som kallas klärka altaret *FH* 6: 42 (1455). — *klärka kor* (*klärikke chor*), *m. för klerkerna bestämd afdelning af kyrka, kor.* standa j klärka choor (*intra cancellos*) *Bil* 640. til iomfrv maria altare j klärikke choren *FH* 6: 25 (1451).

klärkeri (*clercherj. klärkiari* *SD* 5: 209 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). *clärickerii* *FH* 1: 50 (1478, *gammal afskr.*). med art. klärkerit *Lg* 3: 389. klärkeriet *ib* 362; *BSH* 3: 180 (1467). klärkeriid *RK* 3: (*sista forts.*) 5827. klärcheriidhet *SD* 1: 208 (*öfvers. i ung hds.*). klerkerithet *Lg* 3: 266), *n. kleresi, presterskap.* at ey warde klärkerino (*clero*) nakot formeen *Bir* 4: 104. alt klärkeriet i vpsala byskopsdöme *BSH* 3: 180 (1467). *RK* 3: (*sista forts.*) 5827. *Lg* 3: 266, 362, 389. *SD* 1: 208 (*öfvers. i ung hds.*), 5: 209 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). vanwörde kirkens formän. biskopa prelata ok theris clärickerii *FH* 1: 50 (1478, *gammal afskr.*). hans kirker och clärickerii *ib*. at i wele haffue oss oc wart clercherj i edra gudelige böner *ib* 6: 90 (1496).

klärkman, *m. L.*

klöf (*-ar*), *f.* [*Isl.* klauf] *klöf.* all the diwr oc fä som kloffa hawa klöwa *MB* 1: 359. *Gr* 304. *Al* 8697, 8715. — *med klöf försedt djur, boskapsdjur.* swa at en klöff (*ungula*) bliwer ey epter mz thik *MB* 1: 305. — *Jfr* geta-, nöta-, svina-klöf. — **klöva vägher**, *m. L.*

klöftrop, *n. L.*

klöster, *se kloster.*

klöstre, *se klostre.*

klövaper, *p. adj. L.*

knaka, *v.* [*N.* knaka] *knaka.* hördhis swa som knaka ok eet liudh i hans benom *KL* 366.

knap, *n.?* *Jfr* handknap.

knappe, *m.* [*Isl.* knapi. *Mnt.* knape] *L. eg. gosse, yngling; yngling i tjenst hos en furste el. förnäm man, ung man som går en riddare till handa, vapensven; man tillhörande adelns lägre klass i värdighet kommande närmast efter riddarne.* tha komo wt knapar oc stogare wilde bäria mik *Di* 98. är han knape eller skytta

(*mots. till* hydränger eller annar minne man samt smaswen) *MEG* (red. A) 54. *ib* 55, (red. B) 59, 60. *EG* 63, 66, 68. riddarom knapom (*armigerorum*) äller klärkom *SD* 4: 427 (*öfvers. i hds. fr. början af 1400-talet*). hoffman oc knape war han i stad *RK* 1: (*Albr*) s. 213. friiborne knapar och andra flere *ib* 3: 2010. *PM* 34. meth . . . benette magnussoni . . . knapa *SD NS* 1: 8 (1401). *ib* 36 (1401), 77 (1401) o. s. v. *BSH* 5: 304 (1508). är han ridder, eller ridhermans man, knape, frijboren man eller swen *ib* 625 (1520). — **knapa-dränger (knappe-)**, *m. vapenför tjenare hos en frälseman, vapentjenare*. nogre knapedränger, som är hokons i löffstadhe . . . mons perssons i skänise *BSH* 5: 364 (1509).

knaphofdhe (knaphöfdha), *m.?* [*Jfr Isl. knapp-höfði, hvilket förekommer ss benämning på ett staup mikit sem mannshöfuð*] *ss binamn. ragwaldus knaphöfdha (tillagdt af yngre hand) VGL IV. 15: 10. [ragwald] knaphoffde PK 235. Jfr knaphovudh.*

knaphovudh, *n. ss. binamn. ragwal knaphoffwdh RK 1: (LRK) s. 226. Jfr knaphofdhe.*

knapper (knapir L. knap Di 141. dat., ack. knap. med art. nom. knappin Fl 297. knapin Fr 469. ack. knappin Fl 299. pl. -ar), *m. [Isl. knappr] L. knut? skötin aff ärmene vidher handena bindis matelika til armen medh enom knap (nodo; motsv. ställe i Regula Salvatoris: knöpa Bir 4: 10) swa som andra ärma VKR 58. — knapp, rund topp. på ett torn. ofuan a tornith een knapper star Fl 982. — på ett tält. knapin var aff gullith rödh Fr 469. the knappä owan pa them (paulunerna) stodho Va 44. Di 141. a hwar then knap ther var a (på tältet) standa karbunkul stena twa Fr 2947. *ib* 2955. — på locket af ett kärl. knappin var karbunkel steen Fl 297. *ib* 299. — kapitäl. saa iak . . . owir studhinne eet litit howdh älla knap af sky Gr 298. owan a studhomen varo satte knappa ok owan a knappomen varo sat skinande kors *ib*. — pessulus, rigel, bom. bad töm setia knap fore lada RK 1: (LRK) s. 229. — Jfr bly-, gul-, trä-knapper.*

knaptiäld (-tiald), *n. [Fnor. knapptjald] tält med knapp på tältstången? vnum langtiald grossum. jtem i. knaptiäld. jtem i. skyttätiald. jtem i. tentorium ad fiscum regis. jtem i. tentorium ad capellam regis SD 4: 711 (1340?).*

knark, *n.?* *knot. ath the äre lydöge hör[u]ge och folgactige, wtan skotzmall eller knark BSH 5: 138 (1507). falla j otulukheth ok knark moth gudhi Gers Frest 16.*

knarka (-adhe), *v. knota. the knarkadhe ganst fasth alle saman BSH 5: 80 (1506).*

knarra (-ar), *v. [Dan. knarre. Jfr Mht. knarren] knarra, gnissla. kärro hiwlit hwilkit som bär högt oc knarra widher Bir 5: 73.*

knek, f. L.

knekehals (-halz), *m. en som sträcker på halsen, högfärdig? thz skal een knekehalz koma i hugh at gaseen luter undher väg (id recolat mancer valvis curuat caput ancer) GO 418.*

knekt (pl. knechte TS 24), *m. [Mnt. knecht] dräng. TS 24.*

knifdragh (knyff-), *n. [Se. dial. knivdrag] utdra-*

*gande af knif (för att anfälla någon); knifhugg. om knyff dragh SO 142. *ib* 157.*

knifskapt (kniff skafft), *n. [Jfr Isl. knífskepti] knifskapt. Di 53.*

knifsmidher, *m. knifsmid. ss tillnamn. lot up lagha knifsmidhi . . . eth källara rwm SJ 60 (1436). Jfr kniva smidher.*

knifstyng, *n. knifstyng. [for] hwar kwijustyngh (o: knijwstyng) SD 4: 749 (1340, nyare afskr.).*

knipkärra, *f. [Jfr Mnt. knipbusse och knipkern] ett slags kärra med derpå hvilande skjutgevär? i hwilken speess margrewens folk enskiplth skicket var med knipkerror hellebarder och lwranger HSH 20: 201 (1507).*

knippe (knyppe), *n. [N. knippe] knippe. j eth wälluktande bunden ällir j blomstrande knyppe Su 202.*

kniver (knywer, se bordhkniver. ack. kniff. kniiff Al 626, 2441. -ar), *m. [Isl. knífr] L. knif. nar han bedhis knifwin sättir han äkke. vtan brytir hällir sundir bröddhit aat honom Eo 103. lät . . . hup fla af hans limum mz kniuom Bu 209. Bir 3: 36. gifuer jak myna syster gertrudh ii silff bonade kniiffua forgyltte FH 6: 25 (1451). gifuer jak her henric martini en silff bonadh kniiff *ib* 26. eth par knifua beslagna oc forgylte *ib* 43 (1455). — ss vapen. dragha swärdh äller kniiff Al 626. swärdh ok kniiff lata the klinga *ib* 2: 41. *ib* 2782, 3319. Lg 3: 217. then lete lith, thr liten hauer kniwen (som har små stridsmedel el. krafte) KS 82 (204, 90). — Jfr bitzara-, bordh-, har-, lang-, mat-, plato-, sten-, stämmittza-, trä-, tälge-kniver. — kniva-duker (kniua-. knywa-. knyua-), m. [Fnor. knifadúkr] duk med hvilken bordknifvar aftorkas? mensale dictum kniuaduch SD 8: 464 (1320, gammal afskr.). i. mensale dictum bordduk et unum kniuæduk *ib* 4: 128 (1329). cum vno knywaduk *ib* 710 (1340?). vnum mensale cum i. knywaduk glitat *ib*. — kniva smidher (kniuesmid. kniuesmit SJ 339 (1467)), m. knifsmid. ss tillnamn. laghi kniuasmidh SJ 56 (1439), 57. *ib* 182 (1449). anders perrsson kniuesmiden *ib* 286 (1460). *ib* 339 (1467). Jfr knifsmidher. — knifs holker (knyffs-), m. fodral för knif? metallring som omsluter ett knifskapt? twa knyffs holka (förekommer bland de arbeten som tillhörde en guldsmeds mästareprof) SO 146. — knifs lagh, n. L. — knifs udder, m. [Isl. knífs-oddr] knifsuudd. mz en kniffs wdth LB 7: 13.*

knodha (pres. ind. resl. knudz Bir 2: 64), *v. [Isl. knóða] knáda. bröz deghir skal starklica knodhas oc äruodhas Bir 2: 64. j thy at deghin knudz oc äruodhas *ib*.*

knoka, *f. [N. knoka. Mnt. knoke] knota, benknota. bondin hawir . . . stinna knokor Bo 134. KS 80 (198, 88). MD (S) 223.*

knol (-ar), *f.?* *karled? owan vid knolana Häst-läkedom i AS 136. Jfr knula, knyla.*

knopnal, *f. [Jfr Mnt. knópuadel] knappnål. LB 7: 336.*

knopper (-ar), *m. [Mnt. knöp. Jfr äfven Mnt. knuppe, knoppe] knopp. tagh birkelöff ther som try löff äre wekxt aff en knop eller af een stielka LB 7: 158. tag knoppna aff palma trä, nar te först vtga om waren *ib* 240. taga knoppna aff palma trä *ib* 250. taga purlöök, med blad knoppar oc hwffwd *ib* 271.*

tag blomstren oc knopperna aff spine korn som oc kallas bwksmäcke *ib* 296. *Jfr hallaknopper.*

knor, *n.* *knorr*, *knot*. knor oc korran *Lg* 3: 317. knor oc morran *ib* 455. höra mor eller knor *PM LXVII.*

knorra, *v.* [*N.* knurra] *knorra*, *knota*. kny eller knorra moth israels synom *MB* 2: 29. *ib* 140.

knorran, *f.* = **knor**. morran oc knorran *Lg* 809.

knosa (**knusa**: -adhe *ST* 9, 65; -adho *Bo* 125. **knwsa**: -as *LB* 2: 42. **knussa**: -ar *Su* 410. -ar, -adhe), *v.* [*Isl.* knosa] 1) *krossa*. knosadhe (*contrivit*) han allan i dofft *MB* 1: 346. *ST* 9, 65, 257. *LB* 2: 42. *PM XLIV.* — *söndergnugga*. huru apostoli knusadho axin oc ato *Bo* 125. 2) *hårdt stöta, slå*. stötis thy vinstre sidhan ok knosis (*tundatur*) *Bo* 109. then thu lättelika vplypte knussar (*allidis*) thu osaktelika *Su* 410. — **knosa sunder**, *sönderkrossa*. *MB* 1: 377. *Bo* 102. *Jfr sunderknosa.*

knugha, *v.* *Jfr undir knugha.*

knula, *f.* [*Sc. dial.* knula] *knöl* (*på en växt*), *uträxt*, *skott*. thre wiinträs knwlor oc qwista (*propagines*) thydha thre dagha *MB* 1: 235. — *knöl*, *foto-knöl*. vndhir knwlunne innan a fotenom *LB* 1: 98. — *Jfr knol, knyla.*

knuter (-ar), *m.* [*Isl.* knútr] *L.* 1) *knutigt uppsväld led* (*på en stjälk*), *knöl*. mz rättom stiäik älla bul ther änga knwta älla wranglikhet hafde *Bir* 1: 175. *ib* 176. 2) *knut*. fiol . . . gulringin vt af knyttu bande ok vlöstum knute *Bil* 289. hwassasta haarelädhe sambundit mz knwtom af grofuo hästa taghle *KL* 334. en linda mz thrättan knwtom hafde hon . . . näst sinom bara licamma *ib* 346. store knuta varo ther a (*på gisseln*) *lv* 3049. 3) *knut*, *husknut*? lote the vpp . . . ena tomt hart widh stenhuset nidhan fore som är xxvj (26 $\frac{1}{4}$) alne lang meth knwtan oc et quarter och xj (11 $\frac{1}{4}$) alne bredh meth et quarter ok meth knwtan *SJ* 345 (1468). — *Jfr pänninga knuter.* — **knuta band**, *n.* med *knutar* fullsatt band. näst sinom krop hafde hon idhkelika hardh knwta bandh *Lg* 3: 396. *HSH* 9: 5. — **knuta bälte**, *n.* med *knutar* fullsatt bälte. hafde . . . hwas knuta bälte vidhir sin likama *VKR* xiv. — **knutarum**, *n.* *L.*

knutogher, *adj.* *knutig*, full af *knutar*. han bardhe siälfwir sin bak mz knutogho repe *Bil* 801.

kny, *v.* *knysta*, *mucka*. kny eller knorra moth israels synom *MB* 2: 29.

knyla, *f.* [*Sc. dial.* knyla] *knöl* (*på en växt*), *uträxt*, *skott*. mik syntis . . . eet wiinträ fore mik oc thre knylor a wiinträno som thre wiin qwista wäxsto wt aff oc giordho blomster (*tres propagines crescere paulatim in gemmas*) *MB* 1: 235. — *karled*? fore skinko wider knylona *LB* 2: 68. offwan wid knylona (*motsv. ställe i Hästläkedom i AS* 136 har knolana) *ib*. — *Jfr larknyla, äfvensom knol, knula.*

knyppe (*dat. pl.* *knypplom* *ST* 113. *knypplum*), *m.* [*Mnt.* knuppel] *knölpåk*. bödh han sla mz knypplum *ST* 103. *ib* 113. *Bil* 1023.

knyst? II *knysther* *FH* 4: 84 (1499).

knyta (-ir, -ter), *v.* [*Isl.* knýta] *knyta*, *hoptrycka*. thu . . . knyther thina näffwa *LfK* 141. — *part. pret.* **knytter**, 1) *knuten*. af knyttu bande

Bil 289. 2) *innesluten*. then som nakot hawir knyt (*clausum*) j sinom näua *Bir* 1: 373. 3) *full af knutar*. sönderslitne ok sarghadhe mz knyttom gadda flängiom (*flagellis nodosis*) *Su* 451. — *Jfr saman knyta.*

knä (*kne. pl. nom., ack. med art.* *knän. knään. gen. med art.* *knäna* *VKR* 58. *dat.* *knäm* *Bo* 2, 174. *med art.* *knämen* *PM* 58), [*Isl.* kné] *L.* *knä*. kiortilin hulkin som fordhom rakto til fotanna forma nw näplica at hölia knän *Bir* 2: 70. om somarin skulu the hafua lagha skoo oc syklinga högha all til knään om vintrin högha skoo alt til knäna *VKR* 58. wi standom faste alt til knäs i dywpom dya *LfK* 203. fiol a knä *Bu* 8. *ib* 501, 522. *MB* 1: 227. *Al* 1099. fiöl . . . a sin knä *Bo* 184. fiollo for kne iohannis (*ad pedes apostoli*) *Bu* 154. the standa a knäm fore honom *Bo* 2. *ib* 174. — *knä, sköte*. tepes hänne . . . eet kronat suenbarn ii hänna knä (*in gremio*) *Bu* 63.

knäa (-adhe), *v.* [*Jfr Mnt.* kneen] — **knäa sik**, *knäböja*. ther knäade han sik fagherlika aa *RK* 1: 4426.

knäbögghia (-böya), *v.* [*Jfr Isl.* knébeygjaz] — **knäbögghia sik**, *knäböja*. med *prep.* for. knäböya sik ödhmywklika för iomffru maria beläte *Lg* 663.

knäfal (-fall *MB* 1: 227. *frf. vokal i ändelsen -fall-*), *n.* [*Fnor.* knéfall] *knäfall*, *knäböjning*. las pikla hänna helso värs mz knäfallom *Bu* 26. offrape christo knäfal ok böne *ib* 503. *ib* 204. *MB* 1: 227, 490. *Bo* 181. *Bir* 1: 154. *VKR* viii, xiii.

knäfalla, *v.* [*Isl.* knéfalla] *knäfalla*. fan hans likama . . . knäfallin *Bil* 405. — *med dat.* knäfaldar christo *Bu* 503. *MB* 1: 239. — *med prep.* for. knäfalla for sin son *Bil* 797. hwi knäfiol thu fore then biskop *Al* 1106.

knähögher, *adj.* *L.*

knäkker? *m.*? [*N.* knekk] *knäck*, *slag*, *hugg*. bygangol höna faar antigia korn älla knäk i nakka (*sepe vagans victum reperit gallina vel ictum*) *GO* 883.

knäppa (*imperat.* *knäp*), *v.* [*Isl.* kneppa] — **knäppa saman**, *knäppa samman*. med *dat.* knäp litla stund saman handomen *Su* 386.

knäppelskytta, *m.* [*Jfr Mnt.* knuppelschutte] med *knölpåk* beväpnad skytt; illa beväpnad man; värnlös man? forderffwa mik fatig knäppelskyttha *BSH* 5: 134 (1506).

knäskal, *f.* [*Isl.* knéskel] *knäskäl*. polika varo hans knäskali som hans häla *Bu* 195.

knästokker, *m.* *L.*

knästöflar, *m. pl.* [*Fdan.* knæstøvler. *Jfr Äldre Nht.* kniestiefel] *stöflar* som nå upp till knät. höga stöfla half mark swenske, knä stöfla for 2 öre *GS* 51 (1450).

knöpan, *f.* *knytning*? bära ofstunt älla oflang klädhe mz knöpan älla snöran *MP* 2: 133.

knöpe, *m.* [*Jfr Mnt.* knöp] *knapp*, *äfven knut*. gifuer jak til sancta anna altare vii knöpä forgylte *FH* 6: 25 (1451). *ib* 42 (1455). skrädare taki for manna kiortil oc qwinno kiortil medh xxx knöpe i öre *GS* 51 (1450). hafwin sina licamma höuisklika at the skulin ey synas . . . miörre älla klenare for nakir band älla knöpa älla tholka flöghe (*per aliquas ligaturas vel similia artificia*) *Bir* 3: 475. skötin nidher häng-

iande widh handena bindhins matelika til armen mz enom knöpa (*nodo*; *motsv. ställe VKR: knap 58*) *ib 4: 10.* han radher sik en treköpadhan pwng, at nakor bedhes aff honom pänig, strax känner han oppa then första knöpan, om han är wäl tilköpadher, oc swa then andra oc tridhia *LfK 143.* skalt thu tilköpa thin mwn mz tre knöpa, som är twa läpar, oc tan för twngo *ib.* Flere af de anf. ställena kunna föras till knöper. *Jfr träknöpe.*

knöper, *m.* *Jfr träknöper.*

knös (knöös), *m.* [*Sw. dial. knös. Jfr Fnor. knauss*] *troll, förskräcklig människa.* een ilder knös *Iv 257.* foor at klawse them onda knöös *Al 651.*

ko (*koo. pl. kör MB 2: 148; BSH 5: 114 (1506), 491 (1511). köör SD NS 1: 167 (1402); BSH 3: 144 (1463?); MB 1: 236, 2: 146; Al 4957. koor FH 3: 66 (1445). med art. kōna Ber 23. dat. kōm Bir 3: 214*), *f.* [*Isl. kыр*] *L. ko.* ko som wärp är tolf örä *SD 5: 637 (1347).* thw . . . äst lik koo *Bir 3: 137.* yxn ok köör *Al 4957.* fögdho kōna for waghnen *Ber 23.* kōna bāliadho *ib. MB 1: 236. Bir 3: 214. GO 1017. Pa (Tung) 31. SD NS 1: 167 (1402). FH 3: 66 (1445). BSH 3: 144 (1463?), 5: 114 (1506), 491 (1511). Ber 23. MB 2: 146, 148. bōte han krop ey agher ko SD 5: 479 (1345, nyare afskr.). Jfr skatta-, yxna-ko. — kor hudh, f. kohud. lägja rakor huder (för ra kor huder; orig. nautahuder rablantar) oppa ärther Di 250. Jfr kohudh.*

kobeba? *f.?* [*Mnt. kobebe. Mlat., Prov. och Sp. cubeba. Franska cubèbe*] *kubeber, frukt af piper cubeba Lin. cōbeba kobeba LB 6: 284. tak . . . cōbebo ib 5: 82. tak . . . cōbebar ib 7: 155. kobeba gör mans hwg gladhan ib 162. ib 8: 45. slikt aff yrter man hafua vil ther är alla handa til: muskata ok thera bloma, ingefer ok galiga . . . kobeba badhe stora ok sma (Cod B: kobeba ok sidde fär) Fl 1108. VIII. pund cōbebur SD 4: 711 (1340?).*

koben, *n. koben.* tag ko ben oc bren *LB 7: 291.*

kodder (kudder: -a LB 3: 122, 127. -ar)? *m.* [*N. kodd, kodde*] *testikel.* for siwkdōm i kodda *LB 3: 74. ib 4: 351.* for bolna kudda *ib 3: 122, 127. ib 2: 45, 3: 136, 149. Samtliga de anförda ställena kunna äfven föras till ett kodde.*

kodyngia (koo-), f. kodynga, koträck. taga . . . koo dyngio *LB 7: 245.*

kofart (koo-. pl. -er), f.? [*Mnt. köpvart*] *handelsfartyg?* haffuer han eij mer en xviii skep smaa och store med koofarter all sammen *HSII 20: 188 (1507).*

kofna (kufna Bir 3: 261. impf. -adhe ST 146; Lg 3: 724. part. pret. -adher: koffnat ib 399), v. [*Fgutn. kufna*] *quäfwās.* the quäfwias älla kofna *Bir 3: 244. ib 261. ST 146, 274. Lg 3: 399, 724.*

kofra (-adhe), v. [*Jfr Mht. koberen, koveren. Lat. recuperare. Jfr Grimm-Hildebrand, Deutsches Wörterb. 5: 1544 f.*] *upphjälpa, befordra.* thör thrä kofra latan eledh *GO 52. — kofra sik, repa sig.* the koffrado sik ey än i dagh *RK 1: 269. — Jfr for-kofra.*

kofring, f. upphjälpande, förkofran. for stadhsens i wyborgh kofringh bestandilse och bätringh skul *FII 1: 8 (1387).*

kogger (ack. kog RK 2: 7778. kogh ib 369, 420,

7327. -ar), m. [*Isl. kuggr. Mnt. kogge. Franska coque. Mlat. coca, cocca, cogo, coggo*] *ett slags större fartyg af bred, oval form.* tha loth konungin skip til redha kogga stora ok butzor bredha *RK 1: 4191. ib 4239, 4240. finge swa mangen kogh och holk ib 2: 369. ib 420, 7307, 7778. — i ortnamn. i kogga haffn SO 188, 198.*

kogher (koffwer, se pila kogher), n. [*Jfr Mnt. koker och Ffranska cuire, cuire*] *koger.* tog iij pyla aff sit koger *Di 54.* ath then som skytta är haffwer arbost färdogith oc xxx pila äller skäktor j koghreno *PM 24. Jfr pila kogher.*

kogherbyssa, f. = kogher. fik han eena kogerbyssō oc pijla vti *RK 1: (Albr) s. 212.*

kohudh (koo-), f. kohud. GS 51 (1450). Jfr kor hudh.

koka, f. koka, jordkoka. en aker fwl aff kokor *MD (S) 223.*

koka (-adher), v. [*Mnt. koken. Lat. coquere*] *koka, genom kokning bereda el. tillaga.* wi viliom til redha äller koka tik eth kiidh *MB 2: 113.* them som lifwa vislica ok sobrie är öfryt kokat salt ok brödh oc hungrin *Bo 133.* frokoster skal hallas mz iij rätthe mz skinkom grythastek ok (*trol. att underförstå: kött*) kokith mz salth a watn *SO 16.*

kokel (kokkell), n.? [*Isl. kukl*] *trolldom, förtrollning.* hon är saa kusin i syna hiärtha meth kokkell och trwldom *Lg 3: 138.*

kokelskaper? (kokil-. kokul- Gr (Cod. D) 371), m.? **kokelskap?** *n.?* [*Fdan. koggelskap*] *trolldom.* at thu mz kokilskap foruindir alt pino kön *Gr 279.* konungin sände sidhan koklara mz breff til epigenam at lokka hona mz thera kokelscap til hionalagh *Lg 984. ib 985.*

kokia (-ar), v. = koka? — kokia ater, jäsa, sjuda? upphettas? solinna giisla the slas ater op aff iordhinne som kokiar (*Cod. B kolnar 537*) ater aff mwr oc berghe *MB 1: 122.*

kokiöt (koköth. kokött. kokyth), n. kokött. *TS 26.* ii pund koköth oc faaraköt *BSH 3: 45 (1452, nyare afskr.).* eth skipund kokött *ib 5: 268 (1508).* xii tunnor saltgrönth kokyth *HSII 19: 166 (1506).*

kokker, m. [*Mnt. kok. Lat. coquus, cocus*] *kock.* till kocken i stegherhws gik *RK 3: (sista forts.) 4417. ib 4419, 4423, 4424, 4432. Jfr mästarkokker.*

koklan, f. trolldom. Bil 461. ST 37.

koklare, m. [*Isl. kuklari. Mnt. kockeler, kokeler. Mlat. cauculator, caucularius, coclearius*] **1)** *trollkarl.* var i ierusalem koklare en klokar. hät simon magus *Bu 101. ib 196. Bil 225. KL 144, 226. Bir 1: 61. ST 37, 45. Ber 156, 157. MB 2: 374, 381, 410.* **2)** *gycklare.* een koklare (*motsv. ställe i Bu: goliardus 497*) lekte een dagh for konugxsins bordhe *ST 116. LfK 215. — koklara galder, m. trollsång, besvärjelse.* läs swa länge sina koklara galdra *Lg 949. — koklara konst, f. trolldom.* simon kom vndan mz coklara const *Eu 102. Gr 279.*

koko skorsten, m. kokspis, köksspis. lot vp jössä swiin ena muradha gatubodh mädh enom koko skorsten *SJ 145 (1446).*

kol (koll Di 66, 123; Lg 3: 377. kool. kooll RK 3: 3023. kul SD 5: 638 (1347); -um Bo 176; -in Bir 2: 162. cul Bu 208. kwll Di 121), n. [*Isl. kol*]

L. kol. swart som kol *Bil* 719. *Bu* 208. *Al* 9367, 9474. *Lg* 3: 377. hans ryggir är swa som bränt kool *Bir* 1: 68. hans bakir är swa som kol. hulkin som tho skulle wara swa som fils been *ib* 70. *ib* 71, 188. tha kolin äru vpnot ok malmin flytir j eldenom *ib* 328. *ib* 2: 161, 162. hwa som androm afhände kul *SD* 5: 638 (1347). pläghar kooll ath bränna *RK* 3: 3023. *Di* 121, 123. för än thz war brunnit alt i koll *ib* 66. i the faghro sermone . . . ther fullir är mz sötman's ok älskoghans kulum *Bo* 176. — **kolabrännare**, *m.* = **kolbränna**. *ss tillnamn.* ödmunder kolabrennare *PK* 233. — **kolakarl** (**kula-**), *m.* [*Isl.* kolakarl] *kolare. ss tillnamn.* jappe kolakarl *SD NS* 2: 209 (1409), 212 (1409). jappe kulakarl *ib* (1409). — **kola vidher** (**kolawedh**), *m.* *ved som användes till kolning.* *DD* 1: 168 (1499, *gammal afskr.*).

kola, *v.* *kola*, *bränna kol.* theres kolare skulu kola *III mila* för v lispund *DD* 1: 168 (1499, *gammal afskr.*).

kolare, *m.* *kolare.* *SD* 5: 637 (1347), 638. *Bir* 2: 161, 162. *DD* 1: 168 (1499, *gammal afskr.*). *BSH* 5: 512 (1512, *nyare afskr.*). — **kolara dränger** (**kolare-**), *m.* *kolarpojke, kolardräng. i föraktlig mening.* the kolare drängia tiil ryggia driffua *RK* 3: 1518. *ib* 1524.

kolbränna (**culbrenna** *L.*), *f.* [*Jfr Isl.* kolbrenna, *f.* brännande af kol] *L. kolbrännare. ss tillnamn.* amund kolbrenna *RK* 1: (LRK) s. 224. folk kallar mik kolbrenna *ib.* *PK* 255 (*i var.*). *Jfr kola-brännare.*

kolder, *se kulder.*

kolelder (**kool-**), *m.* *koleld.* oppo een sakta kool eld *LB* 7: 326.

kolhuppader? *adj.?* tha äter herra abote fäm eg stekt och fäm sudhin och fäm giord i gryto och fäm i panno och fäm sudin i kale och fäm kolhuppader (*annan läsart: kolffhuffwdh; för kalhovudh?*) *AS* 60.

kolin, *adj.* *kulen, frusen, af köld hopkrumpen.* nor-dhan währädh hwilkit som är kalt och gör man kolnan och walin (*in frigore constringit et torpentes facit*) *Ber* 182.

kolker? *m.?* [*Sv. dial.* kolk, *m.*] *i laxfiskebygg-nad nyttjad not utan kil. Se Rietz s. 378 f.* forfiske göra med kolkwm näthiom eller nothom *SD* 5: 729 (1347, *gammal afskr.*). hade . . . screfuet ther wti nodh for kolcke *FH* 1: 52 (1484, *nyare afskr.*). ther som scrfuet är nodh for colcke *ib.* *ib* 5: 11 (1453). med lippo nooth kolk fara *ib* 8: 9 (1463, *afskr.*).

kolle, *se kulle.*

kollekta, *f.* [*Isl.* kollekta. *Mlat.* collecta] *kollekt*, *bön som i messa läses el. sjunges näst före episteln.* then andhrä collectan skal wara aff jomffru marie be-dröfwelse then tredie af sancte birgittä then fjärde aff allhelgon then fämpte fore lifuandes ok dödha *FH* 1: 54 (1485).

koller (**coleer**), *n.* [*Mht.* kollier, *koller.* *Franska* collier] *halsbeklädnad, till rustningen hörande, af tjockt läder förfärdigad betäckning för halsen och bälens öfre del, kyller. partes cuiusdam armature videlicet . . . coleer* *SD* 3: 287 (1316).

kollotter, *se kullotter.*

kolmule (**kwl-**), *m.* [*N.* kolmule] *m. gadus melanostomus Nilss.* i worde kwlmwle *HSH* 19: 166 (1506).

kolna (**kulna** *Lg* 3: 517. **kwl-na: -er** *LB* 3: 83. **-ar, -adhe, -adher**), *v.* *kallna, slockna. eg. och bildl.* alle mins sons limi harnadho ok kolnadho j dödhenom *Bir* 1: 268. *ib* 85, 2: 244, 266, 4: 135, 148. *Lg* 3: 517. fothen kwlner *LB* 3: 83. för än han (o: li-kamen) ware alstingx kolnadher *KL* 317. then man som kolnadhe j allom limom *Bir* 3: 36. kolnadhe man-nin aff räddogha *ib* 2: 287. smidhin glödgar the thing som slionadh oc kolnadh äru *ib* 4: 99. *ib* 3: 173. häuna hiärta kolnade ok sloknade j thinne thiänist *ib* 1: 105. huru thera hiärta kolnar swa *ib* 149. skörlifnadhz luste kolnadhe i hanom *KL* 210. mangra manna kär-lekir är kolnadh Gr 301. *Bir* 1: 314, 2: 33, 59, 3: 64. *Su* 260, 381. thänne gudelike kärleken haffuer swa kol-nat i mangha manna hiärta *ib* 2. han . . . kolna allir i gudz kärlek *Bir* 2: 52. *ib* 1: 394, 2: 113. al thin makt skal kolna oc forgaa *ib* 37. togh han nokot litit . . . kolna i sine gudhlikheet *Ansg* 177. innan thäs at han swa kolnade i gudhlikom kärlek *ib.* hon (*själen*) kolna af wrangom lusta (*d. v. s. den onda lustans eld dämpas i henne*) *Bir* 1: 371. iak slionadhe och kolnadhe aff bönanna och taranna hita *Ber* 231. — **kolna ater**, *afkylas.* solinna giisla the slas ater op aff iordhinne som kolnar (*Cod. A* kokiar 122) ater aff mwr oc berghe *MB* 1: (*Cod. B*) 537.

kolnisker (**kolnesker: -eska** *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*); **-eske** *LB* 3: 191. **kölnisker. kolnescher. kölnosker: -osska** *SD NS* 1: 59 (1401)), *adj.* [*Isl.* kolneskr. *Mnt* kollensch, köllensch, kölnisch] *Kölnisk.* gifuer iak herra biörne . . . min kölnescha klädhesäk *SD NS* 1: 514 (1405). wägen kol-nisk mark *HSH* 19: 14 (1497). ij kolneske pennighe wekt *LB* 3: 191. iij ok xxx tusandh lödugha mark j kölnisk vikth *RK* 1: (*sfgn*) s. 172. ath betala j kol-nisk wikt fryi iij^m [3000] lödhogh mark ok femty *ib.* lotodh j kölnisk vykt betala *ib* s. 173. *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*), *NS* 1: 59 (1401). *Jfr Schil-ler-Lübbers kollensch gewicht.*

kolorter (**kooloorter**), *m.* *kolort.* trysta lagin aff een kooloort *LB* 7: 295.

kolsesters lakan (**-laken**), *n.* et j (¹/₂) kolsesters laken *SJ* 191 (1450).

kolsvarf (**kol suarf. kulsuarf. kul suarf**), *n. L.*

kolunga? *f.?* *ko-lunga?* kastade honom mz rothna kolungha *RK* 1: (*sfgn*) s. 181.

kolver, *m.* [*Isl.* kolfr] *pil (utan spets).* war hans häst rispa sa snart ther ouer. som kolff i skute (*sem kolvi scyti*) *Di* 90. han flögh för stangena som en kolff for eth arborsth *ib* 298.

koma (**komma** *RK* 3: 115; *Val* 37; *MD* 388; *Di* 117; *MB* 2: 128 o. s. v. **kuma** *Bu* 205; **-um** *SD* 5: 639 (1347). **cuma** *Bu* 489. **komba: komben** *RK* 2: 8064. **pres. komber. kombar** *Bu* 102. **komm-er** *LB* 3: 68. **kumber** *SR* 13. **kumbär** *ib* 13, 14. **kumbar** *Bu* 5, 183. **cumba (för cumbar)** *ib* 489. **kummer** *FH* 3: 66 (1445). *imperf. kom. kam* *Bu* 102 (*jfr s. 948*); *RK* 2: 4914, 7483. **kaam** *ib* 8991. **pl. komo. kommo** *RK* 2: 6752, 6931; *Va* 45; *Lg* 3: 392; *MB* 2: 284. **cumo** *Bu* 500. *part. pret. komin. cvmin*

Bu 205. **cumin** *ib* 493. **kumin** *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*), 563 (1346); *KS* 8 (17, 8). **kommen** *MB* 2: 212. *pl. nom. m.* **kompne** *BSH* 4: 302 (1502). **cumne** *Bu* 420), *v.* [*Isl.* koma] *L.* 1) **komma**, **ankomma**, **inställa sig**. kumbär eþátaskin a bysins þing *SR* 13. kumber e han sum öpen skal siä *ib*. til þän dagh vi salue kumum *SD* 5: 639 (1347). at komä þit *ib* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). sigherlikä þit komä oc þáthan *ib* 668. för än . . . lifnäþrin är þiit kumin *ib* 5: 563 (1346). komä til vapnsynennä *ib* 477 (1345, *nyare afskr.*). af (*för a*) vapnsynennä kumä *ib*. coma i gruuunä *ib* 638 (1347). gvz ängel kom een dagh tel ioakim *Bu* 4. han com entima tel libie land . . . tel en staþ som callas selenä *ib* 490. lät koma en ilgärniges man *ib* 494. com sialuar at se huru iak offra guþum *ib* 495. josep komber aff ebron til sichem *MB* 1: 230. her skal koma aff ytalía *ib* 417. the kommo pa enä storä hedh *Va* 45. tha han kom en stadh som hetir pharachane *Gr* 289. koma jämsköt diäfla j hunda hami a mot petrum *Bil* 103. pik kombar i morghon goþar kompan . . . tel hialp *Bu* 102. at the crisna skulo them ey nermer koma *RK* 1: 1385. man saa ther vtan til koma ok fara riddara ok swena en höwelik skara *ib* 1444. komo til land om ena otto vider eth torp *ib* 1503. kom oc see (*veni et vide*) *MB* 2: 342. — *med pres. part. för att uttrycka sättet för kommandet.* sanctus iakobus com löpande *Bu* 172. sanctus georgius com þär ripande fram mz sionom *ib* 491. *Val* 11, 37. tha sagho the ther koma farande meer än twsende lädior alla warande (*motsv. ställe i Hadorphs uppl. s. 62 och Script. rer. svec. I II 22 lyder:* tha sago the ther komma fara meer än tusend lodior i en skara) *RK* 1: 1522. — *med inf. för att uttrycka sättet för kommandet.* tha kom joan karlsson til stokholm rida *RK* 2: 2851. *RK (Had. uppl.) s. 62.* — **komma**, **hinna**. tha the komo swa lankt fra thera här som xxx viko sio lankt är tha waro the ey halwäghis kompne tiith *RK* 1: 1496-98. — *begifva sig, gå.* biwdher honom koma lönlika fran thöm munkomen mz hofdheno *Bil* 52. — **komma**, **föras**, **bringas**. *eg. och bildl.* paghan päť kumbär innan staþzins vapa, ok päť kumbär i byamannänä ägho, havi ängin vald äť klandät *SR* 14. com eldar af himnom *Bu* 495. kumbar af himirike röst *ib* 5. then signadhe dagh ther jak nw se aff hymelin at komä *MD* 172 c. kom en röst swa som en thordyn *KL* 409. 2) **komma till el. öfver** (*på något särskildt, vanl. fientligt, sätt*). *med dat.* iak skal koma prestomen mz siw plaghom *Bir* 2: 118. jak skal bradhelica koma thom ey swa som vin vtan swa som then som hämd skal taka aff thom *ib* 3: 165. iak kombir them raskare än the tro *ib* 1: 198. *ib* 2: 108. *Al* 2134. *MB* 2: 335, 336. *Jfr* 17. — *med prep.* up a. kom oppa them om nattina mz thräskiptom här *MB* 1: 181. — *med prep.* ivir. skal guz vald koma ouir thik ok skalt thu nu vara blindir ena stund *KL* 156. 3) **komma (till)**, **komma (åt)**, **nä**. *med prep.* at. thän gamble strudzsin . . . saa sin vnga oc kunde ekki ath honom koma *ST* 417. — *bildl. komma (åt)*, **bekomma**. koma lätlika at godho lande *MB* 1: 422. han (o: mannen) hawer flästa natwrlika dygdher, oc komber tho sent at them *ib* 127. *ib* 394. 4) **komma (till)**, **hinna**, **uppnä** (*älder el. krafter*). *med*

Ordbok.

prep. til. alla iuffru som . . . tel aldar varo komna *Bu* 5. som ey äru til arä kumin *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). människian . . . komber senast til sit mäghin oc natwrligt wit *MB* 1: 127. 5) **komma (vid)**, **röra (vid)**. *med prep.* viþ. kom nakar vidh mik *Bo* 72. kom vidh klädhin *ib*. — **komma i beröring (med)**, **komma i erfarenhet (af)**. *med prep.* viþ. jngen är abel nw om sidher vtan han komber onskon widher (*ille non potest esse Abel, quem Kain malitia non exercet*) *MD (S)* 286. 6) **komma (vid)**, **hafva betydelse (för)**, **röra**, **angä**. *med prep.* viþ. lat som thz ey wid tik komme *Va* 37. *ib* 11. 7) **komma (för)**, **bringas till (någons) kännedom**. *med prep.* for. þet er for oss komit *SD* 5: 605 (1346). 8) **komma (i)**, **råka (i)**. *med prep.* i. thw kombir j skadha (*incurres damna*) *Bir* 3: 131. — *med prep.* til. wij äro kompne till kriigh och örligh medh koningh hans *BSH* 4: 302 (1502). — **komma (från)**, **slippa (från)**, **befrias (från)**. huru iach her bäst aff komma kan *Va* 37. thu kant ey mz mindrä komma ther aff *ib*. 9) **koma til sik**, **komma till sig**, **komma till sans**. som han kom til sik i gän *Lg* 3: 679. 10) **komma (till)**, **bringas (till)**. *opersonl. med prep.* til. om icke til opslag komber *BSH* 5: 7 (1504). — **komma (till)**, **blifva tid (till)**. *med prep.* til. kom ther til at gudz likame sculde brytas *KL* 30. 11) **komma**, **följa**. saa kom erik seger säle *MD* 319. 12) **födas**. komber oc ey barn þerrä mällän *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). aff enos kom caynan *MB* 1: 2. *ib* 5. aff iaphet komo (*härstamma*) alle the som bo i swerike *ib* 3. fläst all europa är komin (*härstammar*) aff götom *ib*. *ib* 4. är aldre männa almoghe kumin aff enom manne, thz är adam *KS* 8 (17, 8). thu . . . som näst är kommen (*är närmast beslägtad*) *MB* 2: 212. 13) **komma**, **uppkomma**, **uppstå**, **härröra**. *eg. och bildl.* stiäl een man korn oc saar thz, alt thz ther aff kombir bör honom atirgifwa *ST* 430. af giri ok lusta likamans kumbar heþers spiäl *Bu* 183. hulkit som kombir aff thy at vtgangin är atirlyktir *Bir* 2: 131. 14) **komma**, **uppkomma**, **uppstå**, **inträffa**, **blifva**. tha kom en storm *RK* 1: 1500. then tiid böör matte ey koma *ib* 1650. komber thordön *LB* 6: 282. siþan cristnan com *Bu* 61. kom swa dygher braddödhe j lombardia *Bil* 481. at twädrekt matte komma *MD* 388. then owiliä, som i mellen . . . konungh hans och them komen waar *BSH* 4: 231 (1497). — **komma**, **inträda**. arla vm morgonen daghin kom *RK* 1: 1422. vm sancta martyns dagh som nu kombyr här näst *SD* 5: 558 (1346, *gammal afskr.*). hans daghar cumba (*för -ar*) a sancte katherine apton *Bu* 489. än kombir thän dagher koon thorff sin stiärth vidher *GO* 112. — *part. pres.* komande, *kommande*, *tillkommande*. komande thing *Al* 7526, 7534. — komaskolande, *d. s.* af hans komaskolande pino *Bo* 119. *Se vidare under skola.* 15) **komma**, **blifva**, **varda**. eldir kom lös *KL* 126. *Bil* 872. kom torpet fult mz strokröffwarom ok qwättäkarlom *Lg* 3: 541. 16) **tillkomma**, **tillfalla**. *med dat.* mang goodh thing koma them som göma gudz budhordh *ST* 545. 17) **påkomma**, **träffa**, **öfverfalla**. *med dat.* com pik pässä likama qual *Bu* 175. ther aff komber mannenom alder oc siwkdomber *MB* 1: 108. thy (*näml. lifvet*) ma koma nakor genwärdha wtan til *ib* 126. *Bo* 25. *Bir* 1: 139, 2: 279. them kom et galith wädhher *Al* 5621.

85

them kom the mörka nat *ib* 8997. a hwat stor räddoghe thöm kom tha i hiärtat *Bo* 179. *Jfr* 2. 18) *hända*. thet må koma, at tu wil thet lowa tu hauer förä lastat *KS* 21 (52, 23). *ib* 83 (204, 91). 19) *lända*. thet forhandla och beslutta, som riken matte komma til gagn oc bestand *BSH* 5: 9 (1504). til hierta sorg thz konungen kom *RK* 2: 6343. thz idher ma koma til ära *Iv* 5448. *ib* 5654. 20) *trans. komma, låta komma, föra, bringa, skaffa. med dat. el. ack.* sanctus iacobus com pöm nöbögga for vara frv *Bu* 172. bödh koma sik gregorium *Gr* 270. koma han i hans fadhers händer *MB* 1: 230. skal landboin koma kornet i hws *SD NS* 1: 363 (1404). wille koma smaswenen lönlika aff brunnenom *MB* 1: 231. engin gat them af stadh comit *Bil* 275. *Gr* 313. *MEG (red. A)* 57. *Lg* 41, 46. *SO* 150. iak ecke mere kwnne her til hope komme *FM* 607 (1513). kommo them oppa helsonna wagh *Lg* 3: 392. kwnnom wi komma thik ther oppa (*på stenen*) *ib* 337. hwar then karman som the komo händer widher (*som de fingo tag i*) *MB* 1: 420. han kom phila kniffuin j handenä *Va* 34. som ider haffuä komit j thenne nödh *ib* 47. koma tik i winskap mz attilia konung *Di* 195. han . . . com jem pär mz i villo *Bu* 203. *MB* 1: 296. han . . . komber opta soma aff them i fwla synder *ib* 277. koma thom j wande *RK* 2: 9046. koma idher til nakan vadha *Fr* 898. *Al* 6436. huru han kunne komma them vth aff waghin (*rödja dem ur vägen*) *MB* 2: 278. i haffuen . . . kommit oss aff trelldom *RK* 2: 6802. fresta om the kunde komit i thz besta *ib* 5759. jak wiil oss komma tiil dagha *ib* 3: 115. hennis dödh komber mik aff sinne mina *Fl* 382. hwat ther brast i lät hans hustru . . . mz store win fulkompna oc til ända koma *Lg* 3: 261. goda frägd sik komma til hand *MD (S)* 265. han wilde vuermagha goz mz suikum vndi sik coma *Bu* 176. wilde alt riket vndir sik komma *MB* 2: 278. sik älla sin slektaman nokrom til kununglikt wald komma *KS* 11 (26, 12). koma han til dödh *ST* 171. pa iohannes hafpe komit mästa del af asia tel cristendoms *Bu* 154. *Bil* 124. — *komma, förmå. med dat.* at koma hanom tel oquemelek ping *Bu* 143. *Gr* 267. *MB* 1: 433. han kom them alla til klostirs (*förmådde dem alla att gå i kloster*) *Bil* 784. at thu vil mik koma ther til älska thän man ther iak ey vil *Iv* 1222. komber han thöm til, at hwar thera inbyrdis annan förderwa *KS* 63 (157, 69). komo the . . . romara ther til at the forläto hedhna högtidh *Bil* 114. *ib* 228. koma hänne til at bryta gudz budhordh *Bir* 3: 176. *ib* 2: 158. thu skalt koma preste til ok andelikit folk at synda mz thik *ST* 288. mz huilket radh han manghom kom til at tiäna sancta anna *Lg* 3: 686. at hon kome thöm androm til äta *Bo* 217. — *åstadkomma, åvägabringa.* tå han hawer missämio kumit inbyrdes tera mällom *KS* 63 (157, 69). ther gittr han änga bättring å komit *ib* 82 (202, 90). 21) ? saa at alla bröder höra ock lywdh giffua huadh bröderne tilforen kompne äro i theris sittende *SO* 107. — **koma sik,** 1) *komma.* kom thik ater a thridhia dagh här *Fl* 1285. *Iv* 4473. — *gå, begifva sig, laga sig.* kom sik mz godhe fund jfwer til en thän bázste stadh som hethir beneuentum *Bil* 211. kom sik a skip *ST* 57. claus kom sich vppo elaholm snart *RK* 2: s. 343. komma segh til thz landh pa hwilka är cristith folk *PM XIII.* kom sik lönleka til presten *Lg* 3: 436. kom thik

hädhan i sama stund oc far thiit som thu enge mäniskio kan göra skadha *ib* 212. *ST* 56. *Lg* 3: 101, 395, 440. 2) *intränga, uppkomma, uppstå.* inbyrdhis hath . . . haver komith sik mällan brodherliken kärleek *Su* 422. 3) *gifva sig, bringa sig.* huilken sik til prästa ämbethe komber *Lg* 3: 330. at jak skulle ey koma mik i mang giäld (*contraherem debita*) *Bir* 2: 335. koma sik i kif älla delo medh sinom wälbornom mannom *KS* 59 (146, 64). kom sik siälffwan i mykla oro *RK* 1: 2855. kom sik ther mz til lisa *ib* 2: 7649. som . . . engaledhis kwnno sik til tara komma *Su* 216. 4) *bete sig.* skal han sik suå koma som han se i höghom wådha *KS* 22 (55, 24). — **koma a, komma att tillhöra, komma i (någons) ego.** ä huru hon är idher komin a *Fl* 1603. *Jfr a koma.* — **koma af, komma undan.** om ena nath kom han aff *RK* 3: (*sista forts.*) 5044. *Jfr afkoma, afkomande, afkomin.* — **koma at,** 1) *komma till, hinna till, nå. opersonl.* thänkia at aat är komith ytersta daghenom *MB* 1: 317. 2) *komma åt, få tillfalle, kunna.* bidha ther til vi komum aat at hämpnas *Bo* 12. the koma äkke aat (*non possunt*) nalkas honom *ib* 192. ä hwar the kunno koma aat ther plägga the göra sina nat *Al* 5725. — *med gen.* thu kombir thäs äkke aat *Bo* 47. *Al* 2684. — *Jfr at koma.* — **koma ater,** 1) *komma tillbaka, återkomma.* kome aldrigh ater *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). för än hanom kom bupit atar mäs stauenom *Bu* 101. iohannes kom atar tel stapen *ib* 156. *SD* 5: 638 (1347). *MB* 1: 178, 181. 2) *återföra.* com jem atar tel cristendom *Bu* 200. — *Jfr ater koma.* — **koma ater i gen, komma tillbaka.** han kom ater rasklika ij geen *Fr* 2266. *ib (Cod. B)* 2313. *RK* 1: 50. — **koma bort,** 1) *komma bort, försvinna.* hon kombir borth *BSH* 4: 305 (1502). 2) *aflägsna.* kom bort alla willo aff sinne äät *MB* 1: 178. hon kommer . . . bort waartir aff handom *LB* 3: 78. — **koma sik bort, laga sig bort, smygga sig bort.** kom sik lönlika borth aff landeno *ST* 88. — *Jfr bort koma.* — **koma fore,** 1) *komma till, infinna sig?* tha kom hans modhir fore oc halp (*statim ipsa succurrebat ei*) mz bönom oc godhgerningom *Bir* 3: 265. 2) *komma för.* *med dat.* kom honom tholikin thanke fföre *Bir* 1: 337. *Su* 18. kom thz honom före i dröm *Lg* 3: 714. 3) *förebringa, åvägabringa.* komma sina bewissning . . . före *SD NS* 1: 101 (1402, *nyare afskr.*). — *Jfr forekoma.* — **koma fram,** 1) *komma fram, komma till målet.* han kombir ok fram mz vxom akir *GO* 88. 2) *komma fram, framträda.* komo fram hunda *Bil* 103. *ST* 305. thäntidh amelius saa bericanos koma fram aff skoghenom ridhande *ib* 455. — *komma fram, komma i dagen, varda känd.* huart got kläpe ok väl litat huar sit lof. tel bättra ok bätar litat kläpe kombar fram *Bu* 49. — *komma fram, yttras.* taladhe the iomfru nakath ordh . . . tha kom thz fram swa toktelik *Fr* 1987. 3) *trans. framdrifva, befordra.* hakyrt drokkin komber fram lönlik siukdom *LB* 5: 81. — *få fram, få uttala.* the swensko herra oc wälborne män the koma siin ordh nw ängin stadh fram fore the starka thydhiske tungo *RK* 1: (*Albr*) s. 209. — *få fram, genomdrifva.* the willo koma thera villia fram *RK* 1: 3758. j komben thz ingelund fram *ib* 2: 8064. jak skall komma mit ärinde fram *Di* 117.

— **koma sik fram**, *smyga sig fram*. annar komber sik fram fore honum swa kloklika, at han wardher känder fore hin at nampne *MB* 1: 215. hin som sik komber fram mz fals *ib*. — *Jfr fram koma*. — **koma i gen**, *återkomma*. *SD* *NS* 1: 425 (1405). the komo i gen *Pa* 10. *Di* 42. *Jfr i gen koma*. — **koma in**, 1) *komma in*, *slippa in*. sua brat som han var komin in ginum dörrin *Pa* 15. *Bil* 117. 2) *komma in i*, *vinna inträde i*, *intagas i*. om han ombetet oc bröderscapit verder är ju ath koma *SO* 145. 3) *komma in*, *inflyta*, *inbetalas*. koma thee fornämda pänninga yn vm sancta martyns dagh *SD* 5: 558 (1346, *gammal afskr.*). — **koma sik in**, *gå in*, *smyga sig in*. paulus kom sik badhe in ok vt lönlika *Bil* 117. kom sik in for pawan *ST* 71. — *Jfr in koma*. — **komma ivir**, *komma öfver*. *abs.* weet jak ey huro tw komber öwer *RK* 1: 2296. tha halp them gud at the komo ower vpa thz andra land *ib* 2314. — *med ack.* at han sculle alre väl koma owir the brona (*möjl. bör dock ivir här fattas ss prep.*) *Pa* 19. — *Jfr ivir koma*. — **koma nidher**, *komma ned*. komber pharao konungx dotter oc henna iomfrwr nidher til strandina *MB* 1: 277. huädhan han kombir aldre op som thit kombir nidhir *Bir* 2: 218. *Jfr nidherkoma*. — **koma saman**, 1) *komma samman*, *samlas*. komo saman yspanie kunugar. ok portugalie kunugar *Bu* 177. kommo rikens men i arboga saman *RK* 2: 6752. *Va* 45. 2) *sammanträffa*, *förena sig*. pre natura komo saman ii guz son *Bu* 63. 3) *sammandrabba*. rytza fingo ther storan skadha swa som the fanga ok alla stadha huar vplenzske koma saman ok the *RK* 1: 1372. ther kom tha saman en harder loek *ib* 1: 906. 4) *sammanföra*. juþen com þöm saman diavulin ok þeophilum *Bu* 29. iak . . . kom folkit saman ath kifwa *ST* 305. hon kom samon leon panther ok hwita biörna *Di* 232. — *samla*, *anskaffa*. gingo maria magdalena oc en annor maria at koma saman dyr krydde *Bo* 219. — *Jfr saman koma*. — **koma til**, 1) *öfverraska*, *öfverfalla*, *anfälla*. han kombir honum swa rasklika til *Iv* 2386. 2) *påkomma*, *komma i sinnet*. *med dat.* thz hoghmodhit, som honum kom til *MB* 1: 144. honom kom swa mykyn räddoghe oc fasi til *ST* 304. — *hända*, *vederfaras*. *med dat.* thz kom them foghlom til dighert qwal (*kan äfven öfversättas: det lände foglarne till el. det vållade foglarne stort qwal*) *Al* 940. hånöm kombr alt owarandis til *KS* 22 (53, 23). hwadan kom mik the glädhin til *Bil* 894. *Bo* 12. 3) *komma till*, *hända*, *ske*, *inträffa*. *opersonl.* thz kom swa til aten cristin klärkir . . . delde vidh en hedhin dan *Bil* 762. *MB* 1: 70, 197, 301. vtan thz kau swa koma til thz ij kristin vardha vil *Fl* 2056. han spordhe huru lund thz kom til *ib* 345. *Iv* 3657. *Fr* 1992. kom ther samuledh til mz abimelech . . . som för timde mz pharao *MB* 1: 196. thz kom til aff iomfru mario dyghdh *ST* 198. thz kom swa til (*förhållandet var det*) *ib* 510. *RK* 2: 1525. huru komber tha thz til (*huru kommer det sig*) at thenne kamaren ey opbrennes aff sama eelde *LfK* 284. — *Jfr til koma*. — **koma til saman**, 1) *sammankomma*, *samlas*. nar the möttos ok komo til saman *Bo* 248. moth mydsomar komo the til saman *RK* 2: 7462 2) *passa till samman? komma öfver ens? komo the wel*

badhe til saman *ST* 88. — **koma undan**, *komma undan*. simon kom vndan mz coklara const *Bu* 102. *Bil* 52. *Jfr undan koma*. — **koma up**, 1) *komma upp*. fiol . . . j stridhastan strööm . . . ok kom vp heel ok oskaddir *KL* 85. huädhan han kombir aldre op som thit kombir nidhir *Bir* 2: 218. 2) *uppkomma*, *uppstå*, *blifva till*. kom opp een stoor eellir *Lg* 3: 382. 3) *åvägabringa*, *genomdrifva*. han kom thz opp at konungh läth sancte anna beläthe göre offuer alth siith riike *Lg* 3: 32. — *Jfr up koma*. — **koma upa (pa)**, 1) *påkomma*, *träffa*. nar honom kom nogor bedröfuelse pa *RK* 2: 9352. — *påkomma*, *öfverfalla*, *öfverraska*. til thäs at natten kom them pa *Va* 34. 2) *ansätta*, *ifrigt begära*, *söka öfvertala*. kom han them mz böön vppa *RK* 2: 1778. 3) *öfverbevisa om*. the kommo hanom engen sak oppa *RK* 2: 6931. — *Jfr upa koma*. — **koma ut**, 1) *komma ut*, *befrias (från)*. til thäs at han komber wt aff sinä nödh *Va* 45. 2) *komma ut*, *varda känd*. swa kom thz vth at alle fingo wita at iwdas war ekki konungxsins son *ST* 87. 3) *utföra*, *afföra*, *aflägsna*, *bortskaffa*. pedersylya . . . komber wth döth barn aff qwid *LB* 7: 140. *ib* 2: 35, 4: 343. kommer wt ont wädir aff inelwonom *ib* 3: 68. komber wth wärk aff brysth *ib* 2: 37. — *Jfr ut-koma*. — **koma vidher**, 1) *komma till*, *komma åt*, *få tillfälle*, *lyckas*. ä hwar wi kunnom koma widh *Al* 6417. *RK* 3: 108, (*sista forts.*) 6114. kom wid at wäriä sik *Di* 83. — *med gen.* ä hwar the kunno koma thäs widh *Al* 4384. 2) *förebringa*, *anföra*. *med dat.* tha kome then aftäkt giordhe ingo duli widhir *TB* 78. 3) *framlemna*, *betala*. lotho sik tha gerna nöghia at the komo thera sölf tha widh at the wordo ey brende i grundin nid *RK* 1: 4354. — **koma sik vidher**, 1) *komma åt*, *få tillfälle?* edher nåde thöre the göra samma odygd når the komma sig well wedher *RK* 3: (*sista forts.*) 5161. 2) *företaga sig?* en qwinna kom sik widher at tagha bort hånna sko *Lg* 3: 245. — *Jfr vidher koma*. — *Jfr be-, for-, ful-, hem-, i-, mot-, mällom-, när-, ovan-, um-, und-, äptir-koma, äfvensom nästkomande, ful-, kär-, lagh-, na-, ny-, o-, rät-, väl-komin.*

koma (komma: -o LfK 148), *f.* [*N. koma. Isl. kváma*] *ankomst*. kunugen var fäghin þera como *Bu* 184. *ib* 54, 71, 139, 156. *Bo* 22, 234. *MB* 1: 233. *Al* 1520. *RK* 1: 621, 2: 3689, 8038. *Di* 66, 110, 111, 286. *Lg* 38. *LfK* 148. war them daghir gifuin til anzwara til keysarens komo ater *Bil* 433. jadis gik moot alexandri koma *Al* 1087. *Jfr a-, af-, ater-, faghnadha-, fäghins-, in-, sam-, til-, väl-koma.*

koman (komman), *f.* *kommande, undkommande*. glädhiandis . . . j mynne komman (*evasione*) *MB* 2: 168. *Jfr tilkoman.*

komare, *m.* *Jfr äptirkomare.*

komaskolande, *se koma* 14.

komilla bloma (*commilla-. komella-. komella-* *LB* 7: 155, 178. *kommella-* *ib* 33. *kamello-* 5: 82), *f.* [*Mht. kamille. Mlat. chamomilla. Lat. chamæmelen*] *kamomillblomma, matricaria chamomilla Lin.* camomilla thz är commilla bloma *LB* 3: 140. taka ena yrth som hethir komella bloma *ib*

1: 96. lakin aff komilla blomor *ib* 7: 291. *ib* 5: 82, 7: 32, 33, 155, 178, 304, 337.

komilse, *n. pl.* *Jfr* inkomilse.

komin (**komiin** *LB* 1: 96, 5: 77. **komyn** *ib* 6: 284. **commin** *ib* 8: 45. **komen** *ib* 7: 23, 250. **kwmin** *Bir* 4: 101; *LB* 2: 44, 7: 147. **kwmyrn** *ib* 10. **kwmen** *ib* 32. **kumyn** *ib* 2: 65. **kwmmyn** *ib* 6: 284), *m. och n.* [*Lat.* *cuminum*] *kummin.* *cuminum* *kwmmyn* *LB* 6: 284. *carni* (*för carui*) *er dansth komyn ib.* *dansth commin* *hether karffwa ib* 8: 45. *swänzk kwmyrn ib* 7: 10. *ib* 147. *cimum* *thz är thydzk komin ib* 3: 148. *cjminum* *är tysker kwmin ib* 2: 44. *pipar ok komin* *Bo* 133. *SD* 4: 711 (1340?). *Bir* 4: 101. *LB* 1: 96, 97, 2: 65, 5: 77, 7: 23, 32, 250. *Jfr* brödh-, gardh-, pipar-, spisa-komin. — **komina bloma** (**commi-na-** **commena-** **commyna-**), *f.* *kumminblomma.* *commyna* *blomor swdna i öll* *LB* 7: 225. *tagh commena blomer ib* 226. *taga commina blomer ib* 321.

komiolk (**-miölk** *LB* 7: 11, 8: 47), *f.* *komjölck.* *LB* 7: 11, 8: 47.

kommenda, *f.* [*Mlat.* *commenda*] *andligt ämbete* *hvars inkomst för viss tid är anslagen åt person som icke förvaltar det.* *i rom war han en cardinal, tha han fick moth capitel wal lincöpfungz kirkia til en commenda* *MD* 507.

kommissé? *m.* *forverffuä pawens breff paa then commissä, som her hemmingh heem sendhe* *HSH* 18: 22 (1495).

kommunicera (**-adher**), *v.* [*Lat.* *communicare*] *kommunicera, göra delaktig af altarets sakrament.* *thaghan var herra ihesus hafde communicerat discipulos* *Bo* 177.

kompakt, *m.* [*Lat.* *compactum*] *öfverenskommelse, förbund.* *at ther er giort noghen compacth mellom kwngghen oc the lybszke* *BSH* 5: 442 (1511).

kompan (**kopen** *GO* 495. **kompon**: **-ona** *ib* 712. **kumpan**: **-ana** *Bu* 129, 508; *Di* 90. **cumpan** *Bu* 507; **-ane** *ib* 204. **koppa**: **-ane** *BSH* 5: 358 (1509). **-ar**), *m. och f.* (*Bil* 330) [*Isl.* *kumpán*, *kom-pán*. *Mnt.* *kumpán*, *kumpén.* *Ffranska* *compaing.* *Ital.* *compagno*] *L.* *kamrat, följeslage.* *en hans dicipulus sändar af hanom mäh androm kompane at prädica* *Bu* 100. *hans kompan iorþaþe han ib.* *vandes suennen mz companom drika ok dobbla ib* 156. *tha taka the riddara a husith at löpa ok hwar at sinom kompane öpa* *Iv* 190. *fan mik idhert swärd och idher kompans klubbo* *Va* 32. *confessor maa oc wtfara mz kompane (socio)* *Bir* 4: 60. *Bu* 102, 129, 204, 507, 508. *KL* 108, 109, 392. *MB* 2: 386. *Bo* 197, 232. *Va* 37. *VKR* 4. *hwar som hawer flykke ok molbinga han faar kompana* *GO* 141. *i bland wini ok kompana* *KS* 44 (113, 48). *te äru tiufa kompana (medbröder, stallbröder)* *ib* 69 (169, 75). *han skulde wara idhar fölghiare ok kompan til ierusalem* *Bir* 1: 401. *iak siälfwir vil wara thins vägx kompan ib.* *ther konung artws kompanum hörir til* *Iv* 1685. *Fr* 709, 1638. *Di* 90, 92, 99, 181. *vm vi ärom pinonna kompana (delaktige i).* *tha skolom vi oc vara hugnadhzsins kompana* *Bo* 236. *dyoclecius sändir teridacio sinom brodhir oc sins rikis kompane (sin jämlike i makt?) helso* *Gr* 285. — *kompanjon, bolagsman.* *vi ärum kompana iak ok han* *F'l* 770. *nicki hannson och hanns compaan* *BtFII* 1: 14 (1487, *nyare afskr.*). *ib* 11 (1484), 16 (1494), 17, 23 (1496)

o. s. v. — *delegare i fartyg.* *PM* XI, XVI. — *vän.* *ther wordho the godhe kompana* *MB* 1: 17. — *väninna.* *flaccus ... wilde hämna sina scam a enne honna compan* *petronille som het felicola* *Bil* 330. — *vän, menniska,* *karl.* *i helsning el. tilltal.* *bidher iak godhe kompan* *thik* *Iv* 335. *huath hafuer thu kompan här at göra ib* 305. *ib* 3385, 4171, 4478, 4504. *Fl* 1245. — *karl, person.* *tho at tio kompano (för kompana) komo thärä the matto häune ey aff stadhin bära* *Iv* 3035. *illa skwrith haar är twäggia kompona skam* *GO* 712. *the kompane som pläge fare oc köpslage in pa bergen* *BSH* 4: 318 (1502). *ib* 5: 358 (1509). *en aff them komppanom (näml. djäflarne)* *Pa (Tung)* 27. — *Jfr skola kompan. — kompanaskap, n.?* [*Isl.* *kompánaskapr, m.*] *förbund, förbindelse.* *tholff män sorne j kompanaskap* *Bil* 877. *Jfr kompanaskap.*

kompani (**komparni** *Fr* 19, 553, 1233, 1625, 1795. **compnij** *SO* 101. **koppa** *ib* 77), *n.* [*Mnt.* *kumpanie.* *Franska* *compagnie.* *Mlat.* *companium*] *samfund, förbund, skara.* *alt konung artws komparni* *Fr* 553. *thz komparni af thz sihwalfua bordh ib* 1233. *ib* 19, 1625, 1795. *aff hertugh fräderikx komparni ib* 1583. *matius ketilmundason ok hans kompani* *RK* 1: 1652. *rytzanne kompani ib* 1566. *ib* 3797. — *skrå.* *huilkin skomakare som hafwer giorth lyka ok räth här j kompamino* *SO* 17. *ib* 5, 6, 13, 23 *o. s. v.* *j alla embetez kompani ok sellscapp ib* 77. *vidher eth pundh wax i kompanith (vid bot af ett pund wax till skräets kassa) ib* 16. *äpther ath han kompani wan (vann ledamot-skap el. upptogs i skräet) ib* 17. *nar han haffuer wn-nith sigh i companith ib* 62. *ib* 61, 66. *TS* 26. *Jfr skomakara-, smidha-kompani. — festligt sam-qväm inom ett skrå.* *tha kompani drix* *SO* 26. *ib* 27. *nar som brödrana holda theras kompanj ok theras retta gildes dryck ib* 205. — **kompanis brodhir** (**companijs-**), *m.* *skråbroder, medlem af ett skrå.* *wij kompanis bröder* *SO* 33. *bliffuer nokor dödhder aff companijs brödhrom eller systhrom ib* 67. *ib* 80, 109. — **kompanis budh** (**companijs-**), *n.* *bud som sän-des å ett skrås vägnar.* *wardher honum til saght mz companijs budh* *SO* 67. — **kompanis mässa** (**companijs messa**), *f.* *messa som hålles för ett skrås räkning.* *skal huar brodher offra til sijna compa-nijs messo* *SO* 67. — **kompanis rätter** (**companijs reth**), *m.* *det som bör fullgöras för rinnan-de af ledamot-skap i ett skrå.* *för än all companijs reth är giordh* *SO* 142. *ib* 152. — **kompanis skra** (**compani skra**), *f.* *skråordning.* *SO* 33. — **kompanis systir** (**companijs-**), *f.* *skråsyster, skråbro-ders hustru.* *SO* 67.

kompani? *f.?* [*Mnt.* *kompanie, kompanie, kom-panghe, kompagnie, kompanje, kampanje.* *Jfr Franska* *compagne*] *den på däck belägna kajutans tak.* *syöen slo wdoffuer öffwerstä komppanyndh* *FM* 383 (1508, *da-niserande*).

kompanliker (**-likin**), *adj.* *kamratlig, broderlig, vänskaplig.* *kompanlikin älskoghe* *Ber* 57. *wälwilghiogh-er och kompanlikin til iämscristin ib* 214.

kompanskap (**kumpanscap** *Bir* 4: (Dikt) 274), *n.* *societas; sällskap, gemenskap.* *drogh sik fran manna kompanskap oc vmgango* *Bo* 29. *ib* 45. *MB* 1: 141. *Bir* 1: 293, 374, 2: 209, 3: 70, 339. *Ber* 27, 71, 115. *han*

astundade daglika wart kompanskap *Bir* 1: 318. fly samhälde ok kärlekx kompanskap *ib* 260. thu . . . äst komin j tal ok kompanskap mz diäflomen *ib* 124. *ib* 202. *MB* 1: 265. j ondo kompanskapi *Bir* 1: 302. hwat kompanscap (*consortii*) är thic mz hälaghum munkum *KL* 227. — *samfund*. thera kumpanscap seulde ökias aff thy *Bir* 4: (*Dikt*) 274. *ib* 3: 381. lät mik ey skilias af thinna hälgha manna kompanskap *KL* 309. hulkin som änglana oc människionna giordhe til eth kompanscap *MP* 1: 35. — *förbund*, *förbindelse*. then härin aff wrango kompanskapi som thänkt haua at fara til mins sons graff *Bir* 2: 252. görandis kompanskap til ath skena oc röffwa *PM* 14. at bindha ewighan fridh oc kompanskap mällan jwdhana oc romska herra *MB* 2: 242. — *kompani*, *bolag*. byggia skep j kompanskap *PM* XI. — *Jfr hionalags kompanskap, äfvensom kompanaskap.*

kompas (*kompas* (*frf. vok. i änd.*)), *m.* [*Franska* *compas. Ital. compasso. Jfr Isl. kompáss*] *kompas*. ath regera skipith j stormenom äfter kompaassen *PM* 58.

kompleter, *adj.* [*Lat. completus*] *fullbordad*. huilken bock som completer ok besegeldh war vppa sancta margareta aftan *SO* 117.

komplex? *f.* [*Mht. complexe. Äldre Nht. complex. Lat. complectio*] *komplexion*. i then tiidhen öffuir sikh thenna complexen colera, tz är hethan *LB* 7: 180. then tiidhen frögder sikh iw mer och mera thenna complexen melancholia *ib* 182.

komplexie, *f.* [*Mht. complexie*] = **komplex**. tz som thenna complexien formera kan *LB* 7: 182. *ib* 183.

komptare (*kumtare*: -aren *BSH* 4: 349 (1503). *kuntere*: -eren *HSH* 18: 13 (1495). *kwnktere*: -eren *FM* 347 (1507))? *m.* = **komptur**. komptaren aff räffa *HSH* 22: 57 (1495). mesteren oc kumtaren i reffle *BSH* 4: 349 (1503). *HSH* 18: 13 (1495). *FM* 347 (1507).

komptur, *m.* [*Mnt. kumpter. Mht. kumtär, kommentur. Ffranska* *commandeur. Mlat. commendator*] *kommendör, komtur, innehafvare af ett ordensgods, föreståndare för ett område inom en andlig riddarorden. j stocholm munde en prytzherra wara . . . then komptur lotho the suensca förstanda huru konungen hafde giört them wanda RK* 2: 1642. *ib* 1644, 1652, 1669. *HSH* 18: 13 (1495). *FM* 347 (1507).

komykil, *adj. L.*

kön (*gen. -a (för -ar) och -s*), *m.* [*Isl. gen. konar*] *L. genus, slag. endast i gen. sing. i förbindelse med ett föregående adj. el. pron. — alzkona (VKR* 48, 54. *alzskona MB* 1: 58; *Lg* 3: 269. *alzchona VKR* 22, 23. *alscona Bu* 101. *alskonna ib* 107. *alskuna L.; Bu* 495. *alzskonas MB* 1: 58. *alzsköna (sammanblandning med kyn (kön) ib* 372), 1) *allsköns, allt slags, alla slags, allahanda. han lät . . . alscona biläte lee Bu* 101. *ib* 107. *MB* 1: 58, 372. *lydha modhir abbatisse j alzchona thingom VKR* 22. *ib* 23, 48, 54. 2) *något slags. öghano wtan swedha oc alzskona skadha Lg* 3: 269. 3) *allt möjligt. öpnapes iorpen ok sualgh alskuna Bu* 495. — *alzkons (RK* 2: 3540. *alskons. alzskons. all scons Bil* 413), 1) *allsköns, allt slags, alla slags, allahanda. hötte han mannom ok alskons grymum diurom Bu* 175. *ib* 102.

Bil 413. *Bo* 104. *VKR* 6. *Fr* 2842, 3001. *RK* 1: 2, 2: 3540. 2) *något slags. vtan alzskons smittelse Bir* 2: 267. 3) *allt möjligt. hawir . . . alskons hundradha falt Bo* 117. — **annarskons (annarskons)**, *ett annat slags. Bil* 114. — **enskona, ett slags. enskona ormbär är then, ther stander op rätter MB 1: 160. *ib* 168, 209, (*Cod. B*) 487. — **enskons, d. s. aff enskons skalfiskom MB 1: (*Cod. B*) 487. *Bil* 109. — **hvatskona (hwaskona)**, *hvilken hälst. alskona frihether som them aff konungom hertogom eller hwaskona (quoscunque) höffdingom . . . vnt oc giffuen ära SD* 3: 415. — **hvatskons (hwatzskons Su 77), 1) *hvad slags än. j huatskons helzt nödh the stadde äru Lg* 3: 574. 2) *hvilket som hälst slags, något som hälst slags. aldreghe kan oc nakor sötasta röst äldher lywdh aff hwatzskons lekara anbodh . . . swa mykyt lina äldher blidhka wnghe älskarans öron, som thz lywdh . . . som wth gaar aff mino nampne Su* 77. — **margskona, många slags, mångfaldig. aff margskona krankdomom Lg 332. — **mangskona (manzskona Su 276. *mångskina (sammanblandning med kyn) KS* 17 (45, 19)), *många slags, mångfaldig. Bir* 4: 54, 56, 59. *Lg* 67. märk her innan manzskona gudz skipan *Su* 276. äru dyghde många ok mångskina *KS* 17 (45, 19). — **mangskons (mangskungx)**, *månet slags. mangskungx (Cod. A marghs-kyns 35) creatura MB* 1: (*Cod. B*) 530. — **nakorskona (naghorskona MB 2: 59), *något slags. MB* 2: 59. — **nakorskons (nokor skons)**, *d. s. Bil* 84. — **tväskona (tuäskuna KS 79 (195, 87)), *två slags, af två slag, tvåfaldig. hafwir min herra twäskona rät til himerikis Bil* 786. *Lg* 3: 447. pors är twäskona *LB* 4: 353. nu är tön wärn tuäskuna *KS* 79 (195, 87). — **tväskons, d. s. MB 1: (*Cod. B*) 489. — **thräskona, tre slags, af tre slag. hwlyrth hon är thräskona LB 3: 118. — **thäskona (thäskyna (sammanblandning med kyn)), sådan. mz thäskyna krapt MB 1: 90. — **thäskons (thäskuns)**, *d. s. thäskuns nödh Bil* 543.********************

kona (*kuna SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*); -u *KL* 210; *MD* 82; -or *LB* 3: 62. *kwna: -u MD* (S) 242. *gen. pl. quinna Bil* 10; *se för öfr. sammansättningar. med art. quinnanna Lg* 927), *f. [Isl. kona] L.* 1) *qvinna. män ok kono Bu* 3. *kuna gialle all bruth siin sum madher SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). af krisnum manne äldir kono *ib*. en kona gaff oleo til sancti bartholomei kirkio *Bil* 211. enghen kono (*för -a*) var mera grathen j hymelandh *Di* 225. kona vtan blyghd *KS* 46 (118, 50). nödh kännir nakoth kona at spinna *GO* 569. *Bil* 10. *MD* 388. *MB* 1: 84, 85 o. s. v. *Di* 5, 15, 36, 86. *LB* 3: 62, 76, 77, 7: 10, 136, 145. *Di* 247. 2) *hustru. þu ok þin kona Bu* 4. mz sinne cono ok barnom *ib* 172. *ib* 137, 138, 520. *KL* 210. *MB* 1: 87. *Di* 14. *MD* 82. ath tolffaara pilther sig kono bidher *ib* (S) 242. sikh kwnu bidhia *ib*. 3) *frilla. AS* 59. — *Jfr apal-, almännings-, brodhor-, frälsis-, fränd-, fäste-, galder-, gardh-, gipta-, gran-, hema-, hor-, hus-, leggho-, lif-, miskunna-, napa-, nokka-, port-, sif-, sio-, skiptis-, skyldar-, skynia-, sona-, spa-, trol-, väf-, öl-kona, äfvensom qvinna. — kono miolk (-myolk), f. qvinnomjolk. mz lyome*

kono myolk LB 4: 339. — **qvinna arf**, *n. L.* — **qvinna athäve**, *n. qvinligt beteende. KS 81 (201, 89).* — **qvinna bänker**, *m. L.* — **qvinna friper**, *m. [Isl. kvenna friðr] L.* 1) *qvinnofrid, fred och säkerhet som en qvinna är berättigad att åtnjuta. qvinna fridh halda KS 49 (124, 53).* 2) *fred för qvinnor, frihet från att ofredas af qvinnor. epther then gamble hollandz sedh huar man nöth icke qvinna fredh (red. B: ther men niwta ey för qvinfolk frid) RK 3: (Till. om Chr. II, red. A) 6286. — Jfr qvinno friper. — qvinna kapa (qwynna-), f. qvinno-kåpa, qvinnokappa. SO 104. — qvinna kiurtill (qwynna kiortill), m. qvinnokjortel. SO 104. — qvina klädhe (quinnä-), n. pl. qvinnokläder. Va 54. — qvinna krankdomber, m. menstruation, menstruationsblod. ath rensa quinna kranedom LB 8: 49. ib 7: 100. — qvinna likame, m. qvinnokropp. Lg 3: 657. — qvinna miolk (quinnä miolk), f. qvinnomjolk. Va 42.*

kondicie, *f. [Lat. conditio] ständ. hwad staat, grad eller condicie han är eller ware kan BSH 5: 625 (1520).*

konfederat, *m. [Senlat. confederatus] bundsförvandt. then waar broder oc confederath vndsäthninger görä HSH 19: 10 (1501).*

konfederation, *f. [Senlat. confederatio] förbund. aff theris sworna broderscap ok confederation FM 133 (1502, samt afskr.).*

konfirmatz, *f.? [Lat. confirmatio] bekräftelse (som en utkorad biskop i sitt ämbete får af påfven). i wille lathä fwfölge eder confirmatz i rom HSH 20: 27 (1506). hindrade saa hans confirmatz MD 505.*

konfirmera (-adhe, -adher), *v. [Lat. confirmare] bekräfta, stadfästa, antaga. äpte thz at han hafde thöm breff fangit al confirmeradh äpte sinom vilia Bil 895. confirmerade arrii wantro ib 589. sanctus petrus confirmeradhe the läst. at läsa jnnan the hälgho kirkiu wm alla wäraldena ib 248. badh pauan confirmera sik oc sinom brödröm predikara lifnad ib 791. förbödth annan biscop confirmera (scripsit . . . ne . . . successorem aliquem ordinarent) Lg 660.*

konfäkt, *n. [Mlat. confectum, confectæ] konfekt. koka oc samman blanda eth confäkt ällar smörilse LfK 85. eth sötasta confäkt ib. ätandis försth eth stykke confäkth giorth oc kallas diamargariton LB 9: 107.*

konglig, *se konungliker.*

konkordera, *v. [Isl. konkordera. Lat. concordare] vara el. blifva enig. om the ey concordera BSH 5: 254 (1508?).*

konsekrering, *f. [Jfr Lat. consecratio] invigning (till biskop). for then store kostnadh och vtlägningh vij haffue haft j waar romske rese och consecreringh FM 397 (1509).*

konst, *se kunnist.*

konstelika (konstelik Al 4439. konsteliga MB 2: 136, 179, 274. konsteliga Lg 3: 532, 548), adv. [Jfr Mnt. kunstliken] 1) *konstrikt, konstmässigt, konstigt. munde varfrw thz hon sömadhe. älla annat thz hon giordhe. göra thz konstelika älla mykyt behändelica Bo 16. hafde han hwazske sudhin älla konstelika reddan mat ib 85. ena borch konstelik bygdh*

Al 4439. ib 7767. VKR vi. MP 2: 103. MB 2: 179, 274. Lg 3: 532, 548. konstelika (sophistice) disputera aff swa klokom thingom Bir 3: 197. 2) med konst, med list. the vndan flyddo konsteliga skrymtandis MB 2: 136. Ber 234.

konsteliker (konsterliker. konsteligh. konstelig. n. konstelikit Ber 258. konsteligit Lg 3: 550. ack. sing. m. konstelighin MB 2: 219. n. pl. konsteligin Lg 3: 562), adj. [Jfr Mnt. kunstlik] 1) *skicklig, sinnrik. loot them hänta . . . ther slöghe waro oc konstelik Al 9075. bödh han thaghar göra sik en wagh mz konstelik bragdh ib 9077. ib 4608. mz konstelik sin ib 9108. är ödhmyuktin konstelik MP 2: 103. 2) som röjer kunskap el. skicklighet. kant thu stundom nokot thz som konstelikit är bätir än somlike andre Ber 258. 3) konstmässig, länd. wpfinner . . . inbundna konstlerika predikan Su 228. 4) konstmässigt arbetad? j . . . alla handa konsteligom haaffwom MB 2: 173. mz androm konstelighom smörilse ib 182. mz . . . alskons konsteligom hedhen stykkiom Lg 3: 524. nidherslogh . . . allan konstelighin skrudh som dawidh oc salomon haffdho leefft j templet MB 2: 219. ib 223, 275, 276. Lg 3: 548, 549, 550 (på de anförda ställena står dock trol. konsteligom o. s. v. för kosteligom o. s. v., att hänföra till konsteliker, dyrbar, präktig). 5) högtidlig? tilredde han konsteligasta processionem (cum solemnī processione) Lg 3: 569. konsteliga priuilegia ib 562. konsteligin ledha breff ib (uppenbarligen står dock äfven här konsteligasta o. s. v. för konsteligasta o. s. v., att hänföra till konsteliker i betydelsen: högtidlig).*

konstogher (konstigh Al 9954. konstogher: -ogha Lg 3: 565. n. konstokt Su 269), adj. [Jfr Mnt. kunstich] 1) *kunnig, skicklig. mykit konstogher j striidh Bil 865. Al 9954. han var mykyt konstogher at skiuta Gr 263. ey waro män taghir swa konstoge (Cod. A: köne 3) til skip oc at göra dromunda oc sigla MB 1: (Cod. B) 527. een dyrr läkiriska mykyt constogh oc wiis ST 447. ib 526. Ber 261. Lg 3: 503, 565. 2) konstmässig, konstrik. sath hon vidh konstogha gerning VKR v. then mästare . . . som gör wäl konstoga (Cod. A wäl oc konstelika 75) gärning MB 1: (Cod. B) 534. swa offta . . . thu seer nakor konstogh (för kostogh?) ällir priselikin thing oc fagher, swasom fagran oc lostelikan skog ällir heed, nakra angh fulla mz faghersta blomom Su 342. — konstrik sammanfogad, klyftig. j alzwaldogx öron lydher sotelikare huar en gudhelikin tanke oc hiärtans läpktan än dyr ällir konstogh ordh, fframfördh wtan aatwakt Su 332. 3) konstig, svår. swa är oc äwerdelika hanom enkte omöghelikit, enkte konstokt ällir wansamliket Su 269.*

kontemplera, *v. [Lat. contemplari] betrakta, skärskåda, tänka. han war subtilis ath kontemplera MD (S) 208.*

kontrakt (pl. -er), m.? [Lat. contractus] 1) *kontrakt, öfverenskommelse. hwilkä contract oc sämyä . . . giordes oc tingliwsdes på forscreffne ting SD 4: 585 (öfvers. i hds. fr. sl. af 1400-talet). en copie aff en contracht som the hade giort med k. h[ans] BSH 5: 285 (1508). som töm bebreffwedhe och med contracter loffwedhe och tilsagdhe waare*

HSH 19: 20 (1504). ath saadane contracter giordis *ib*. her sten stwris broff och contracter *ib*. varth swaadan en contracth och wenligh foreningh giorth *ib* 21 (1504). ath thennä contracth och foreningh ickä bliffwer swaa haallen och fwltgiordh som forrescriffwit staa *ib* 23. *ib* 95 (1505). söfwerin norby, jwncker willem och jyrien kok giordhe nogen dagtingen och contracther mellen sigh, calmarna borgere (och) the bönder, som boo j möre och pa öland, hwilchen dagtingen och contracth . . . otte rwth ecke hülth, vthen grep the fatige men, som pa then dagtingen och contracth gafwe sig til ölandh *FM* 386 (1508, *samt. afskr.*). then recess oc contracth, som giordis paa helsingborge *ib* 458 (1510, *samt. afskr.*). 2) *kontrakt, prosteri*. i borgha contracht *FH* 1: 108 (1492, *gammal afskr.*).

konunger (konungr *SD* 5: 662 (1347). **konungr** *MD* (S) 233. **konwger**: -om *LfK* 98. **konuggar** *Bu* 54. **kononger** *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). **koning** *SD NS* 2: 62 (1408); *Di* 20; *Pa* (*Tung*) 37; *BSH* 5: 97 (1506); -ingom *KL* 148. **koningh** *MD* 52, 54. **koniger**: -ig *BSH* 5: 97 (1506); -igens *RK* 1: 385. **konwnker** *Ber* 127. **konger**: kong *BSH* 5: 97 (1506); **konga** *MB* 1: 328; **kongen** *BSH* 5: 107 (1506); **kongens** *ib* 79 (1506). **kununger** *KS* 11 (26, 11); **kunung** *Bu* 184. **kvnunger**: -ungx *SD* 3: 236 (1315). **kunungär** *KS* 5 (12, 6). **kunungur** *ib* 74 (182, 81) o. s. v. **kunungr** *ib* 10 (25, 11), 32 (82, 34). **kunugar** *Bu* 149, 177 o. s. v.; *Bir* 4: (*Avt*) 177. **kunogar** *Bu* 56, 62. **kunger**: **kungsens** *ib* 184. **kwnger**: **kwng** *BSH* 5: 71 (1505); **kwngen** *ib*; **kwngens** *ib* 23 (1504); **kwngenss** *FM* 273 (1506). **kungar** *Bir* 4: (*Avt*) 185. -ar), m. [*Isl.* konungr, kóngr] *L.* konung. **kvnungx** sakøri *SD* 3: 236 (1315). lijgge ogijllder badhe firi kirkiu ok konunge *ib* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). tha wi til konung wäliäs sculdome *BtFH* 1: 455 (1362). hwaria sinne konunger wäliäs scal tha scal lagmannen koma met klärkom oc tolf mannem aff almoghänom oc konung döma aff aldaz almoghens wägna j österlande *ib*. hawa badhe karl oc konunger rät ower then som bryter laghin, oc är han skyldogher badhe härätz rät oc konungx wt at giällda *MB* 1: 459. batre är at wara karl like (*för* liker?) än konungh *GO* 695. komo saman yspanie kunugar ok portugalie kunugar *Bu* 177. sweä kononger ok götä *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). wi magnus konunger . . . swerikis. norikes oc scane *ib* 5: 561 (1346). herodes konunger *Bil* 111. swerikis konunger olafwer *ib* 840. konunghin aff änglande *ib* 841. sampson är nw konung ouer alt salernä oc alt thz rike som at haffde brwnsten konung *Di* 7. vm styrilse konunga ock höfdinga *KS* 1 (1, 1). hwi almoge thorf kunung hava *ib*. kunungär hauär nampn aff kyni sino *ib* 5 (12, 6). en är konunger ok wise i bisuerme hvariom *ib* 7 (16, 8). är thz . . . huariom ädhla ok byrdughom herra dyghr blyghd ok nesa, heta ok wara stafkarla kunungur *ib* 77 (191, 85). a prättanda dagh iula . . . komo pri kunuga tel hans mäs sino offre *Bu* 72. helgha three konunga dach (*trettonde-dagen*) *SO* 201. pa helga trekonunga affton (*trettonde-afton*) *LfK* 285. — om *Gud.* gup siäluar. som är kunuga kunugar *Bu* 188. piäna pinom domara als-

valdoghom kunuge *ib* 138. thiäna konungenom aff hymerike *Bil* 841. — *kejsare.* constans kunogar *Bu* 56. *ib* 54, 62, 149. — *styresman, herre.* ath ridderscapet och then helge kerkie, och theres wndersathe scwlle nywtha och behalle theris friiheth oc reth, saa ath hwar är konwngh offuer sine landbo *BSH* 4: 80 (1481?). prädica . . . otrösta tro. som kunuga (*romani principes*) bupu mik fordärua *Bu* 138. — *Jfr ar-, barka-, bonda-, dana-, dvärgha-, greka-, huna-, iudha-konunger.* — **konunga barn**, n. [*Jfr Fnor.* konungbarn. *Isl.* kóngsbarn] *kungabarn.* jak will . . . lata the konunga barnen see tik *Di* 78. — **konunga bok (konuga-), f.** [*Isl.* konungabók] *konungabok* (*i bibeln, d. v. s. hvar och en af de böcker som i vår bibel kallas Samuels- och konungaböckerna*). suä är ok skrifvat i konunga bok *KS* 64 (159, 70). swa som sigx i konunga bokinne *MB* 1: 502. *ib* 27. j konuga bokum *ST* 208. *ib* 536. j konunga bokomen *ib* 229. i första konunga bokenne *LfK* 147. 2) *åttonde boken af Birgittas uppenbarelser* (kallad: himerikis keysara book til konunga ok höfdinga i *öfverskriften*). leta j konunga bokinne som är saman sat oc hänt vt aff allom reuelacionibus *Bir* 2: 3. *ib* 1: 379, 2: 8, 43, 85, 89, 141, 194, 3: 53, 112. — **konunga bref**, n. *kungabref, kunglig förordning.* *GS* 31 (1380). *MB* 2: 284. *Jfr konungs bref.* — **konunga dottir**, f. *kungadotter.* ix konunga dötter oc theris moder *Di* 75. *ib* 77, 78, 80. *Jfr konungsdottir.* — **konunga döme**, n. *konungadöme, konungamakt.* dömpdom wy thetta forscripna godz ok jordh til skatta godz ok schatta jordh vnder kronona ok konungadömit at bliua *SD NS* 2: 125 (1409). *ib* 137 (1409), 165 (1409). *Jfr konungs döme.* — **konunga hus (kununga-), n.** *konungahus, konungaborg.* the som klädhas j blötum klädhwm ärw j kununga husum *Ber* 28. *Jfr konungs hus.* — **konunga lös**, adj. [*Jfr Isl.* konunglauss] *utan konung.* rikit thz stodh konunga löst *RK* 1: 4528. *Jfr konungs lös.* — **konunga makt**, f. *konungamakt.* nar iag war wiigd till konwnga maeth *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 282. — **konunga namn (-nampm)**, n. *konungsnamn, namn af konung.* gaffua honum konunga nampm öffuer alth thz rike konungh ärmentrik hade för hafth *Di* 279. *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 257. *Jfr konungs namn.* — **konunga rike (konga riike. kwngerike)** *BSH* 5: 85 (1506), n. [*Isl.* kóngaríki] *konungaríke.* try konga riike hade iag före sörgia *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 257. *BSH* 5: 85 (1506). *Jfr konungs rike.* — **konunga släkt**, f. *konungasläkt, kunglig släkt.* hon är födh aff konungha släkt *Lg* 3: 133. *ib* 141. *Jfr konungs släkt.* — **konunga släkte**, n. *kunglig släkt.* tw äst föd aff konunga slekte *Di* 37. *ib* 70. *Jfr konungs släkte.* — **konunga son (kunungä- L. kunge-), m.** *L. konungason, prins.* fran kungesöner oc hertoge *MD* 446. *Jfr konungs son.* — **konunga säte**, n. *konungasäte, residens.* hans konunga säthe och mästa warilsse skulle wara j gambla vpsala *PK* 224. *Jfr konungs säte.* — **konunga val**, n. *L. konungaval.* at lagman met klärkom oc almogha ey timelika til thet konunga wal komet gita *BtFH* 1: 456 (1362). *RK* 2: 7466. *Jfr konungs val.* — **konunga vald**, n. *konungs-*

ligt vælde. fördreffs han aff konunga waldit PK 237. — **konungs adher (-aader)**, *f.* = **konungs adhra**. skal och konunxaaderen ware oppa annen siden laxön oc in til litleön VAH 24: 325 (1473). tesse for:ne two forssär skole bliffue fore konungx adrär ib. — **konungs adhra (-aadhra)**, *f.* kungsådra, viss del af vattendrag hvilken betraktas ss allmän el. kunglig egendom och aldrig får stängas. funno at konungs adhran war lidhogh oc frii oc enkte aater täpt VAH 24: 323 (1454). thet rwmet ther är näst fraa the fäm alna oc sudher wt til thet nästa steen karit haffuer warit oc bör wara konungs aadhra ib. oforsumadhe konungs aadhronne ib. ib 322 (1442). DD 1: 175 (1500, *nyare afskr.*). — **konungs balk**, *m.* L. konungsbalk, den balk i lagen hvilken handlar om konungen. i konungz balkenom GS 47 (1441, *orig.*). — **konungs bonadher**, *m.* kunglig skrud. aff lägga konungs bonadh Bil 696. — **konungs bordh**, *n.* kungligt bord, kunglig taffel. gudhz thiänisto män skulin . . . glädhias . . . meer widh fatikt conwänz bordh, än konungx bordh Ber 178. — **konungs bref**, *n.* [Isl. konungsbréf] = **konunga bref**. IfN 136. skal iak bo thät mädh laghum forfölghiä ok konungs brefuum BSH 1: 133 (1371). — **konungs domare (-domere)** BSH 2: 52 (1397), 55 (1397). -**domar** ib 39 (1396), 41 (1396), 46 (1397), *m.* den som (på räfsteting) å konungens vägnar utöfvar dennes domsrätt. BSH 2: 39 (1396), 41 (1396), 46 (1397), 52 (1397), 55 (1397). — **konungs domber**, *m.* [Isl. konungsdómr] 1) dom utfärdad af konungen el. af den som utöfvar hans domsrätt. wy (d. v. s. konungens domhafvande och lagmannen) . . . forbiudhom huariom man the eng eller then delen i akren optermer at hindra eller quälia . . . amot thessom warom dom widh xl march for konungs domen ok vj march for laghmanz domen SD NS 2: 115 (1409). vidher xl mark fore konungx dom ok vj mark fore lagmanzdom ib 123 (1409). ib 1: 398 (1405, *gammal afskr.*) o. s. v., 2: 129 (1409), 131 (1409) o. s. v. 2) konungs domsrätt. som konungx dom oc laghmanzdom hawa skula BSH 2: 35 (1396). Jfr **domber 9**. — **konungs dottir**, *f.* [Jfr Isl. kóngsdóttir] dotter af en konung, kungadotter. at thu matte ena konungx dotter mz giftom fa Fl 448. ib 818. Gr (Cod. D) 380. twa konungs dötter RK 1: 3506. Di 168. Jfr **konunga dottir**. — **konungs döme (konungx- L.)**, *n.* L. regnum, konungadöme, konungavärdighet, konungarike. keysar conradh gaff honom sidhan eet konungx döme Bil 772. Di 7. tog hans elzte son gunnar rike hans oc konungxdömit ib 127. at i thet breff wilen insighle som wi war nadogha herra oc frw konung eric oc drotning margareta oc konungsdömet . . . gifuit hafuom BSH 2: 115 (1400). ib 116. — **regering**. aa tolfte aareno assweri konunxdöme MB 2: 184. — Jfr **konunga döme**. — **konungs flske**, *n.* kronofiske. elwekarleby forss och konunxfiskä VAH 24: 324 (1473). Jfr ib 263 (1356). — **konungs flskeri**, *n.* = **konungs flske**. DD 1: 175 (1500, *nyare afskr.*). — **konungs fodhring (koningzfodringh. # koningz fodryngh. kwninghss fodringh: -fodringhen)** BSH 5: 322 (1508), *f.* fodring som af allmogen lemnas åt konungens el. hans ämbetsmäns hästar. ladhe [the] iij [4] hestha hem tiil bondhen för koningz

fodryngh BSH 5: 314 (1508). ath i haffwen geffuith honum koningzfodringh i thet heradh ib 315 (1508). ib 316, 317, 322 (1508). — **konungs foghate (konungx foghote. kwnunx foghote)**, *m.* kunglig fogde, kunglig ombudsman. konungx foghoten är bondans konunger MB 1: 292. kårdhe fore os jösso finsson konungx foghote wppa krononna wägna til sko klosther vppa xi örtugland jord SD NS 2: 84 (1409). kwnunx foghote oppa stockholm ib 203 (1409). — **konungs fors (kononxfors)**, *m.* ström el. del af sådan hvilken betraktas ss tillhörande konungen och öfver hvilken denne har rätt att förfoga. vocatus . . . super testimonio perhibendo de quadam piscaria in amne que dicitur wisch . . . testificor et protestor, me a parentibus meis, avis, et atavis . . . intellexisse xvi partem de kononxfors directe usque in mare sub possessione claustris gudhem fuisse in perpetuum constitutam SD 3: 110 (1313, *nyare afskr.*). — **konungs friper**, *m.* L. (se Schlyter, Ordbok art. friper) fred och säkerhet som af konungen el. å konungens vägnar gifves åt den som blifvit dömd biltog. dömdes per michelson i kutis til en ful man dräpere för han slog jons holtin i hiel ibidem och framdelis dömdes konungx frid wtoffuer honom ty at malsigende bad för honom BtFH 1: 276 (1509). — **konungs garper (konongs- L. konungx-gaarder. konungs gordher. koningx gardher: -gardhen)** BSH 5: 172 (1507), *m.* [Isl. konungsgarðr] L. 1) konungens gård, hof. om mwiken är gärna i konungx gardhen LfK 159. the som j konungx gardhomen thiäna Bir 5: 103. 2) kungsgård, gård som utgör konungens residens då han vistas på den ort der gården är belägen. konungen (konung Karl vid sitt besök i Trondhjem) . . . j konungs gorden herberge togh RK 2: 8032. 3) kungsgård, konungen och kronan tillhörig gård (åtminstone stundom bostad för en kunglig tjänsteman). the lyggia aa konungxgaardin i satagunna RK 3: 3903. ib 429. en fisker aff hwaria fira oc tyughu fiska som takas i laxa karino hafuer aff alder lighat til konungs gardhen etagh BSH 2: 73 (1399). FH 3: 85 (1446), 88. DD 3: 16 (1390, *nyare afskr.*). — **konungs giäld (konungx gäldh)**, *n.* kungligt gäll, regalt pastorat. han haffuer . . . warit städigt wiid konungx gäldh FM 270 (1506). — **konungs gästning (koninghss gestningh)** BSH 5: 322 (1508). **kongs gästning. kongss gestningh** BSH 5: 322 (1508). **koningz gessningh**, *f.* underhåll som af allmogen lemnas åt konungens el. hans ämbetsmäns hästar. ath eder fogetthe hadhe tagit op the peningha for then koningz gessningh BSH 5: 315 (1508). ib 316. för thet han ey wille holle eder heste, som ther nw för kongs gästning löpit haffue ib 320 (1508). ib 322 (1508). — **konungs hedher**, *m.* kunglig värdighet. gak aff thinom konunghedher Lg 3: 234. — **konungs hus**, *n.* konungahus, konungaborg. gaan ok gömin thz i konungx husom Gr 303. Jfr **konunga hus**. — **konungs häfdh**, *f.* besittning som konungen och kronan haft af egendom. epter gamble konungx hefdh VAH 24: 324 (1473). — **konungs kirkia (kongx kirkie)**, *f.* kyrka hvars prest utnämnes af konungen. idher herredöme haffuer her en kongx kirkie FM 599 (1513). — **konungs klädhe**, *n.* pl. konunga-

kläder, kunglig skrud. sände sin swen kläddan konungx kläddum *Bil* 696. — **konungs kroker, m.** *jordområde af visst omfång.* kyrkiene rätt aff huar konungx krook IIII huit skin. *Juusten, Chron. episc. Finl. i Porthans Skrifter* 2: 464 (1423, *nyare afskr.*). i taveland äru två preste kroker udi en konungxkrok *ib.* — **konungs krona (kunungx- L.), f. L.** *konungakrona, kunglig krona.* the sändö alexandro . . . ena ärlika konungx krono *Al* 1741. *Gr (Cod. D)* 381. *MB* 2: 189. — **konungs lidh, n.** *öppning som, då byggnad uppföres i vattendrag, lemnas för att gifva en bestämd del af vattnet el. den s. k. kungsådran fritt lopp.* kändhe gerdh jonsson oppa konungx lidhit i munkabodha ströme, saghde thet egh rättelika wara bygth *VAH* 24: 321 (1424). — **konungs luter (kunungsluter), m.** (*i Götaland*) *konungen tillkommande tredjedel af allmänningsjord.* *Jfr Styffe, VAH* 24: 234 f. *noster rex . . . dimiserat et assignaverat nobis . . . totalem (för tertiam) partem de communibus prediis in diocesisibus lincopensi et wexionensi sitis, sibi attinentem, vulgariter dictam kunungslut* *SD* 2: 395 (1303, *nyare afskr.*). *Jfr konungs thridhiunger.* — **konungs lös (konogs-), adj.** [*Isl. konungslauss*] *utan konung.* i thän timan the konungslöse waaro *FH* 1: 14 (1441, *nyare afskr.*). tän tiidh riket war konogslöst *Lg* 3: 343. *Jfr konunga lös.* — **konungs namn (konungx namn. konungs nafn Di** 6, 7, 23. **kunungs nafn SD** 5: 374 (1344, *nyare afskr.*)), *n.* [*Isl. konungsnafn*] *konunganamn, namn på konung.* är pharao almennelikt konungs namn i thy lande *MB* 1: 178. — *namn af konung, konungatitel.* konungx namn bära *Fl* 1907. *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*), 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). *RK* 1: 4531. *Al* 2058. *Di* 6, 7, 23. — *Jfr konunga namn.* — **konungs nämnd (kunungx nämnd L. konungx nämpd. konungx nempd. kwnungx nempd FH** 8: 8 (1463, *afskr.*). **konungs näfnd), f. L.** 1) *en inom hvar lagsaga utsedd och af tolf män bestående nämnd hvilken det tillhörde att å konungens vägnar ransaka och afgöra mål rörande vissa inom lagsagan förekommande brott (särsk. brott mot konungens rätt) äfvensom att utmäta böter för olydnad mot konungens dom.* *Jfr Ödberg, Om den svenske konungens domsrätt, II, s. 7 f., 22 f., 72 f., samme förf., Om svenske konungens domsrätt (Hist. Bibl. IV) s. 20 f.; Hildebrand, Sveriges Medeltid* 2: 88 f.; *Lehmann, Der Königsfriede* s. 94 f. hawm wi sat ok skipat j hwarri laghsaghu tolf män. som heter konungs näfnd . . . som vt skulu fölghiä all þe þing. maal ok sakir. som j warom stafghä scriuaþ ok stadd äru, ok gywom wi þem tolf. som skipape äru j jþre laghsaghu . . . fult wald ok makt af vara veghnä, sannynd j þolicum malom ok sakum vtletä, þe hawin ok fullan warn dom, þär vm dömä, ok rättä äfte landzlaghum rikesens rät. ok varom stafghä *SD* 5: 606 (1346). ä hwar som ey halder konungs dom, þa scal konungs näfnden hem fara til hans oc myetä vt af hans gods konungs dombrut oc hwaryom sin rät *ib* 480 (1345, *nyare afskr.*). giter ey all konungs näfnden komit, þa kome ä at mynzsto tve af hanne *ib* 481. vnnom . . . wi konungs näfndinne firi þerrä arwþe oc þerä kost þriþiungen af dombrutumen *ib.* skal och en konungz nempd wara i

O r d b o k.

swerighe i hwaria lagsagha, som lagen wtuiser, som fulfölge alle doma och dombroth som thz sik bör *BtRK* 325 (1483, *orig.*). 2) *nämnd som anställer ransakning och afgifver utlåtande å räfsteting.* hwilket . . . godz herra beinchte vndan gangit är for enne rätte konungx nempd *SD NS* 1: 534 (1406). *FH* 4: 31 (1453, *nyare afskr.*). fore thässe for:ne sager sättes i dag her poo tinghet en heritznämpd . . . och en konungx nämpd medh gode friborne frälsesmän *BSH* 4: 159 (1493); *jfr Hildebrand, Sveriges Medeltid* 2: 94 f. — **konungs rike (konungx rike MB** 2: 128. **konungx rik Fl** 1935 (*i rimslut*). **konungx rika ib** 2084), *n.* [*Isl. konungsríki*] *L. konungaríke.* tridiwngen aff konungs riket *RK* 1: 3454. *Bo* 254. *Fl* 1901, 1935, 2084. *Fr* 3068. *Al* 614, 2278. *MB* 2: 128. *Jfr innan konungsríkis man samt konunga rike.* — **konungs räfst (kunungs-), f. L.** *konungsräfst; konungens domstol der hans domsrätt utöfvades på ting som hölls i konungens el. någon af honom dertill förordnad mans närvaro.* — **konungs räfsta dombref (-doom breff), n.** *dombref utfärdadt af konungsräfst.* eeth konungx räfsta doom breff *VAH* 24: 322 (1442). — **konungs rätter (kunungs- L.), m.** *L. konungens andel i böter.* är han skyldogher badhe härätz rät oc konungx wt at giällda *MB* 1: 459. *SD* 5: 606 (1346). — **konungs röker, m.** *jordområde af visst omfång.* at fult är geen fullo twa konungx rökia frälst j schat swa at hwargen kronona jngeld minschas *FH* 2: 49 (1419). vppe halda allan then schat oc tunga. som löper vppa thenne twa forscripna konunx rökiä *ib.* — **konungs skatter, m.** *skatt som gifves konungen, kronoskatt.* *Lg* 3: 205. han dölde konungx skat in med sigh *BtFH* 1: 142 (1507). *ib* 218 (1507), 247 (1508), 299 (1510). *FH* 5: 179 (1500), 195 (1505). — **konungs släkt, f.** *kunglig släkt.* *MD* 187. *Jfr konunga släkt.* — **konungs släkte, n.** *kunglig släkt.* *Di* 59. *MD* 443. *Jfr konunga släkte.* — **konungs son (konogxson Lg** 3: 347. **konung sön Di** 76), *m.* [*Isl. konungssonr*] *konungason.* thesse thry konungx synine *Bir* 1: 375. *Va* 42. *Di* 76. *Lg* 3: 347. *Jfr konunga son.* — **konungs spira, f.** *konungaspira, kunglig spira.* hafde gulkrone oc konungx spiro aff guld *Bil* 876. *Lg* 3: 278. — **konungs stamn (konunx-stam), m.** *kunglig stam el. släkt.* han brade mz tokt a konunxstam *MD* 444. — **konungs strömbef, m.** *ström af hvilken en viss del ss kungsådra icke får stängas.* at ther war ey tha mere forbygth i fornämpda konungxströme än swa mykit, som ärlike män. riddara oc swena aff rikesins radhe saghdo ther skulle byggias *VAH* 24: 321 (1424). — **konungs syn (kunungs- L. kuningx sivr FH** 1: 52 (1484, *nyare afskr.*). **kwngr syn), f. L.** *kunglig syn, syn som hålles enligt uppdrag af konungen el. den som utöfvar hans domsrätt; utlåtande af sådan syn.* *FH* 1: 52 (1484, *nyare afskr.*). dömpde jak . . . thetta for:ne breff och kwngr syn stadwet och fasth och obrwthelige hollas *ib* 8: 9 (1463, *afskr.*). *Jfr konungsyn.* — **konungs säte, n.** [*Isl. konungssæti*] 1) *konungasäte, konungatron.* lät thik et konungx säte göra *Al* 7907. han ville sik siäluom göma konungx sätit *Gr* 264. 2) *konungasäte, kungligt residens, kunglig residensstad.* asor war gamalt konungx säte *MB* 2: 33.

86

Jfr konunga-, konung-säte. — konungs thiuv-er (kunungx-), *m. kungstjuf, kronotjuf, den som stäl från konungen el. kronan, dömdes dauid i keltis til en ful kunungx tiwffer för han egnäde och stal konungx ingeld* *BtFH* 1: 289 (1509). — **konungs thridhiunger (kununx thriidhiunger. konungz tridinger** *BSH* 2: 65 (1399, *nyare afskr.*)), *m. konungstreding, (i Götaland) konungen tillkommande tredjedel af allmänningsjord. Se Styffe, VAH* 24: 234 *f.* at twna i rydzstadha sokn . . . är gamalt (*för gamal*) konungx thrithiunger i waro härathe *SD NS* 1: 438 (1405). dömer jac . . . thän forscripna konungx thrithiung . . . härscapino oc krononna i swerike til *ib.* en ö i biaberk [æ: brawik] heter swindia . . . dömis til kununx thriidhiungh oc häratz almännungia al thidh at blifua *ib* 2: 218 (1409, *nyare afskr.*). *BSH* 2: LXX (1413), 65 (1399, *nyare afskr.*), 201 (1413). the forscripna konungs thrithiunga *ib* 68 (1399). **Jfr konungs luter.** — **vattendrag** (*el. del af sådant*) som i likhet med tredjedelen af allmänningsjord betraktas ss konungens tillhörighet. tomabäk . . . dömis til konungx thrithiung *BSH* 2: 71 (1399). then same fierdhadelen i fornempdo laxa fiskerino hafuer warit aff alder . . . herrana sielff ägha . . . oc war aldrigh konungx thridhiung aller häredz almännung *ib* 73 (1399). kennomps wi tildömppt forscriffno wreta elostre awerkin aff them ström i duwodal ligger som bygder är a kunungx thridhiung *VAH* 24: 318 (1414). nämpden withnade ath strömin är konungx thridiunger *ib* 319 (1414). — **konungs utgärdh, f. utskyld till konungen.** *TB* 71. — **konungs utskyld (kununx-), f. utskyld till konungen, kronoutskyld.** *DD* 3: 12 (1378, *nyare afskr.*). — **konungs val, n. konungaval.** vm sama konungx valet *FM* 57 (1457). *ib* 59. **Jfr konunga val. — konungs vatn (kunungx-), n. konungsvatten, vattendrag el. viss del deraf som betraktas ss allmän el. kunglig egendom och icke får stängas. hafdho stämppt alt landith for:da närke wt til närio aa at rensa for:de kunungx vatnen *VAH* 24: 320 (1422). — **konungsväria (-wäre** *BSH* 4: 113 (1486)), *f. konungens el. kronans förvar el. besittning.* dömd . . . theras retta egit i kon[un]g[s] wäria *BSH* 4: 112 (1486). *ib* 111, 113 (1486).**

konunger (kunungher), m. koning, origanum vulgare Lin. origanus konungh *LB* 6: 284. origanum kunungher *ib* 5: 81. origanus thz är konunger *ib* 3: 131. mz enne yrt som hether origanus som kallas konungher oppa swänsko *ib* 4: 340.

konunginna (koningghinnä), f. drottning. waldhe han tich til koningghinnä *MD* 54.

konungliker (-licher: -lich *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*); -lichum *ib* 466. konunglig: -lige *FH* 1: 120 (1493, *gammal afskr.*). konnunglig: -lige *SO* 122. konungeliker: -likom *BSH* 1: 194 (1387). koninglig: -lige *FM* 636 (1515). konglig *RK* 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6211. kongelig *ib* 1: (Yngre red. af LRK) s. 282. kongeliig *ib* 3: (Till. om Chr. II, red. A) 6211. kunungliker: -lik *KS* 27 (68, 29); -likt *ib* 10 (24, 11), 11 (26, 12), 27 (69, 29); -liko *ib* 14 (34, 15), 15 (36, 16). kununkliker: -likan *ib* 66 (163, 72)), *adj.* [*Isl.* konunglig, kónglig] konungslig, kunglig, en konung tillhörande el. tillkom-

mande. aff allum aarlikum konunglikum wtskulum *SD* 4: 407 (1335, *nyare afskr.*). hauer kununglikt wald *KS* 10 (24, 11). vnder war konnunglige nepst *SO* 122. kongelig maeth *RK* 1: (Yngre red. af LRK) s. 282. kongeliig eedh *ib* 3: (Till. om Chr. II, red. A) 6211. then tiid hans konunglige maiestat kry och örliig förde *FH* 1: 120 (1493, *gammal afskr.*). *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*), 467. *BSH* 1: 194 (1387). *KS* 11 (26, 12), 14 (34, 15), 15 (36, 16) o. s. v. *FM* 636 (1515).

konunglika, adv. konungsligt, på ett sätt som anstår en konung. halt thit ämbite ok stadhga konungxlica (*regaliter*) *Bir* 3: 321.

konungliker (konunkliker: -lika *FI* 1610; -lik *ib* 1680. konungxlikin (*ack. sing. m.*) *Bo* 94; (*nom. sing. f.*) *Al* 8057; -likit *Bir* 3: 52; *MB* 2: 241. konungxligin *ib* 274. konungxlig: -lige *SO* 123. konungsleker: -lekä *SD* 5: 606 (1346); -lekom *Bil* 840. konungxsleker: -leka *ib* 844. konugliker: -lika *ST* 517. koningxlig: -lige *BSH* 4: 44 (1476). konnogxliker: -like *Su* 176; *Lg* 3: 276. kongxlig: -lige *FM* 250 (1505). kunungsliker: -lik *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). kununxliker: -likä *ib* 638 (1347); -likan *KS* 58 (144, 63)), *adj. L.* 1) *lik en konung, i kunglig värdighet, kunglig.* bätträ är wara könlik än konunghxlik (*af yngre hand rättadt från konunghlik; stirpi malo pari quam regibus assimilari*) *GO* 935. — *konungslig, af konungslig natur el. värdighet.* min licamme som är konungxlikt (*regale*) offir *Bir* 3: 52. konnogxlike propheten dawid *Lg* 3: 276. 2) *konungslig, kunglig, en konung tillhörande el. tillkommande.* kunungslik räfst *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). hedrade hwar thera annan mz konungslekom gafwom *Bil* 840. thakkadhe mykyt hans konungxsleka walde *ib* 844. at fly konungxlikin hedhir *Bo* 94. göma ok wäria . . . gamblan kununxlikan rät *KS* 58 (144, 63). medh alle konungslike renta oc rettogheeth *BSH* 4: 77 (1481). for thina konungxlica släkt *Bir* 2: 27. satte han sik a sin konugxlika stool *ST* 517. *SD* 5: 606 (1346), 638 (1347). *Bir* 3: 305, 316. *FI* 1596, 1610, 1680. *Al* 8057. *Su* 176. *MB* 2: 241, 274. *SO* 123. *FM* 250 (1505).

konungsyn (kwnnwngh syn), f. = konungs syn. *FH* 8: 8 (1463, *afskr.*).

konungsäte, n. = konungs säte 2. att konungsatitt skulle bliffua i gamble wpsale *RK* 1: (Yngre red. af LRK) s. 256. **Jfr konunga säte.**

konvent, f. (VKR 1, 3, 13, 25, 26; *LfK* 5; *SD NS* 2: 228 (1409)) och *n.* (*Bil* 794; *SD NS* 1: 230 (1403); *VKR* 26, 63, 73, 76, 77; *Bir* 5: 71; *Lg* 3: 582; *Su* 56; *LfK* 4, 82; *FH* 4: 42 (1455)) [*Isl.* konvent, *f. Lat.* conventus] *konvent, samling el. samfund af till ett kloster hörande munkar el. nunnor.* alt conuentit vard väl mät *Bil* 794. wtan förmanzsens loff oc conuentzsens samtykkio *Su* 56. tileghnar jak thet försagdho sancti martins closter-ok conuente *SD NS* 1: 22 (1401). *ib* 230 (1403), 379 (1404). i risaberg clostir ok conuent *ib* 2: 228 (1409). meth synne conuent staa ok liwa i gudz thiänist *ib.* wndir risaberg clostir, abbatissa ok conuent *ib.* at the haffuen bäggias conuentzsins witnis byrdh *Bir* 5: 24. wardh thet antwardhat confessori oc conuentenne j watzstene *VKR* 13. *ib* 1, 3, 25, 26, 63, 73, 76, 77. *Bir* 5: 71. *Lg* 3:

245, 582. *Ber* 60. *LfK* 4, 5, 82. *FH* 4: 42 (1455). *Jfr* **renlifnads konvent**. — **konvents bok** (conuentz book), *f.* bok tillhörig ett kloster. *LfK* 136. — **konvents bordh** (conwänz bordh. conuentz boordh), *n.* bord vid hvilket ett konvents medlemmar samlas till måltid, klosterbord. thiäna for conuentz boordheno *VKR* 24. widh fatikt conwänz bordh *Ber* 178. *Bir* 5: 43. — **konvents drykker** (conuentz-), *m.* dryck som i ett kloster intages af bröderne el. systrarna gemensamt. tha klärkana haffua lyktat wigillias, tha ringis genstan til conuentz dryk *Bir* 5: 92. *Jfr* **aptandrykker**. — **konvents klädhe** (conuentz-), *n.* *pl.* gångkläder som nyttjas af klosterfolk, klosterdrägt. *Bir* 5: 102. — **konvents stova** (conwenz stoffwa. conuentz stufwa. conuentzstuffua: -ona *Bir* 5: 70; -onne *ib* 71. conuentz stugha), *f.* samlingsrum i ett kloster, matsal. conwenz stoffwan (*refectarium*), ther conuentet äther *LfK* 82. sculu the ey til fughias conuentinne j chorenom dormitorio ellir conuentz stufwo *VKR* 3. *ib* 24, 25. *Bir* 4: 100, 5: 25, 70, 71 o. s. v. fulbordadhe han the sämio . . . j brödrenne conuentz stughu *FH* 5: 33 (1465). — **konvents systir** (conuentz-), *f.* konventssyster, nunna tillhörande klostrets konvent (i motsats till stekarabus systir). *VKR* 24, 25, 26. *MB* 2: 370. *Lg* 3: 413. henna conuentz systira *ib* 55. — **konvents öl** (conuentz-ööl), *n.* konventsöl, öl som drickes af munkar el. nunnor i ett kloster. skulu hafua millan maala ena fyra penningx kanno conuentzööl *FH* 4: 42 (1455).

konventa, *f.* [*Isl.* konventa] = **konvent**. conuentin vtgaar hwar j sin skikkelse oc abbatissonne fölggiande conuentonne *VKR* 73. säudhe han äpter conuentonne at sampnas j capitulo *Lg* 3: 54. abbatissan skal ey skipta ällir sälia ällir köpa gooz wtan bäggia conuentonar witu *Bir* 5: 24. abbatissan haffwir myklo at sköta, oc kan ey altidh wara j conuentonne *ib* 25. *KL* 333. *SD NS* 1: 247 (1403), 378 (1404). *VKR* 65, 76, 77. *Bir* 4: 19, 28, 29, 100, 5: 26, 43, 50, 51, 72. *Lg* 3: 66, 437. — **konvento stova** (conuente stuffa. conwente stuga), *f.* = **konvents stova**. j brödrennä conuente stuffw *Lg* 3: 582. i westeraas closter i conwente stugune *DD* 1: 159 (1497, orig.).

kopar (koppar *SD NS* 1: 153 (1402); *Bir* 2: 58, 3: 432; *MB* 2: 242. **koper** *BSH* 3: 145 (1463?). **kopor** *Di* 279; *SJ* 166 (1448). **koppor** *ib* 222 (1453). *dat. sing. med art.* **koparenom** *Bir* 3: 433; *PM* 7), *m.* [*Isl.* koparr. *Mnt.* kopper. *Lat.* cuprum] *L.* koppar. fäm barä copar *SD* 5: 637 (1347). som nokot fals györ i kopar *ib* 639. hwa som falsän kopar säl. haui forgiort koparen *ib*. xx pund älla viktir kopar *Bir* 3: 432. kopar smordhir mz guld synis ällir saman guld *ib* 433. twa (*näml.* lyusastakä) af kopar sylwärapä *SD* 5: 564 (1346). taflor aff malm äller koppar *MB* 2: 242. *Bir* 2: 58. *Fl* 1068. *Di* 279. *BSH* 3: 145 (1463?). *PM* 7. *Jfr* **afrads-, fäghe-kopar**.

koparbiärgh (kopparberg), *n.* kopparberg, koppargrufwa. *GS* 31 (1380). — **koparbiärghsman** (koperbergxman. copparbergxman), *m.* bergsman som bearbetar koppargrufwa. wii . . . helse eder alle wara kere wanner och bröder copparbergxmen silffbergxmen järnbergxmen och menige almogen i alle

dalane *DD* 1: 159 (1497). silffbergxmen, koperbergxmen, järnbergxmen *BSH* 5: 273 (1508).

kopardraghare (kopperdragare: -ana *SO* 202), *m.* kopparbärare. *SO* 202.

koparkanna (koopar- *FH* 6: 20 (1449)), *f.* [*Fnor.* koparkanna] *kopparkanna*. *HSH* 9: 23 (1427). *FH* 6: 20 (1449), 34 (1452, afskr.).

koparkar (kopparkar *MB* 2: 15. koperkar *FH* 3: 99 (1447). koper kar *BtFH* 1: 160 (1507). koper kaar *LB* 2: 11), *n.* [*Isl.* koparker] *kopparkäril*. *SD NS* 2: 74 (1401). *VKR* 38. *MB* 2: 15. *LB* 2: 11, 10: 7. *BtFH* 1: 160 (1507).

koparkätil (koper-. coper-), *m.* *kopparkittel*. siwdher man henne i een koper kätil *LB* 7: 126. en coperkätil *SJ* 160 (1447). XIII kopar ketzlar *FH* 4: 83 (1499).

koparmese? (koppermese?), *m.?* *kopparpacke*, *packe innehållande koppar*. dragara lön fore koper mesan som tilslaas skall *SO* 187.

koparmynt (kopparmynt), *n.* *kopparmynt*. smidha . . . kätla oc grytor aff koppar mynteno *Bir* 2: 154.

koparpanna (koper panne), *f.* *kopparpanna*. *FM* 76 (1483).

koparpipa, *f.* *pipa af koppar*. *PM* 7.

koparröker (-röcker. koperryker. kopor-röker. koperröker. koperröök. koperroker. koperrogh), *m.* [*Mnt.* koperrök] *L.* *koparrök*, *kopparvitriol*. flos eris thz är koperröök *LB* 3: 154. taka salt oc koporrök *ib* 1: 97. flos eris. tz är koperrök hether oc tör *ib* 7: 11. thag huithan koparröök oc lath han j skeed *ib* 63. tagh huithan koperrök oc maal eller stöth honum smaan som myöl *ib*. *ib* 162, 334, 336, 339. taagh . . . eth lodh hwith koperryk *ib* 2: 11. thag . . . j lod hwit koperrök *ib* 71. koperroks dygdh *ib* 8: 46. koperrogh nöther död köth *ib*.

koparskiva (koopar- *Bir* 4: 85), *f.* *kopparskifva*. *Bir* 4: 85. *PM* 7.

koparslaghare (koper-. kopper- *SJ* 134 (1444), 140 (1444). kopor- *ib* 149 (1446). copperslagere *SJ* 160 (1447). koperslagher *ib* 149 (1446)), *m.* [*Fnor.* koparslagari. *Mnt.* koppersleger] *kopparslagare*. ss *tillnamn*. herra olaff koperslaghare *SD NS* 1: 371 (1404). *SJ* 64 (1436), 65 (1437), 134 (1444), 140 (1444), 149 (1446), 160 (1447).

koparstykke, *n.* = **kopartyr**. ther ligger eet kopar stykke op a *Fr* (*Cod. C, D, F*) 535.

kopartygh, *n.* [*folketymologisk ombildning af kopartyr*] = **kopartyr**. iak hafuer ij minne hand thz bästa örs aff marghin land . . . ther ligger eet kopartygh op a thz är aff orma hudher twa *Fr* 535. badhe kopar tygh ok tasteer *RK* 1: 2347.

kopartyr (copertuyr. copörtur. cuparthyrr), *n.?* [*Mlat.* coopertorium. *Jfr* *Fnor.* kovertúr, *n.* *Mnt.* koverture. *Ffranska* covertur] *håstpansar*. confere dextrarium meum cum cuparthyrr taster cum sella *SD* 2: 280 (1299). dono sibi armaturam cum copörtur patris nostri *ib* 3: 16 (1311). equum meum meliorem cum cella. freno et copertuyr *ib* 4: 201 (1331). *Jfr* **kopartygh**.

kopel? (*dat. pl.* *koplom* *Bir* 2: 54; *PK* 244), *m.?* [*Jfr* *Mht.* koppel. *Ffranska* cople. *Lat.* copula]

koppel. the löpande hunda hulke som först ledhas älla föras j koplom älla simom *Bir* 2: 54. *PK* 244.

kopie (*pl. copier. copigher*), *f.* [*Mlat. copia*] *afskrift*. flich jach the gode herrers scriffuile . . . aff huilke jach sender eder en copie *BSH* 5: 285 (1508). sende bisp mattis mich en copie aff en contracht *ib.* som i faa see copigherne, huadh breffuen lyddhe *ib.* 537 (1513). som the breff jnneholle ther oppa giffne äre ock jag haffuer sänt eder copier vdaff *FM* 238 (1505). tesse inlyethe copier *ib.* 531 (1511). the copier aff the breff eder herredöme flich *HSH* 20: 141 (1507). en kopijä aff edhers nades breffs lidelse *ib.* 24: 59 (1516?).

kopis (*ko piss*), *n. kourin*. med ko piss *LB* 7: 245.

kopla (*-adher*), *v.* [*Lat. copulare*] *binda, fjättra*. tiluandir til syndinna oc kopladhör (*fascinat*) i hänner *Bir* 2: 54.

koppa, *f.* *Jfr eterkoppa.*

koppa, *f.* [*Mnt. kop, koppe, se Grimm-Hildebrand, Deutsches Wörterbuch* 5: 1746] 1) *bägar- el. kupformig varblåsa, koppa*. for koppor *LB* 7: 318. tz läker vel koppor *ib.* 319. 2) *genom koppning uppdragen blåsa, koppa*. latha sig blodh medh kopper *LB* 7: 88. *ib.* 6: 282. torff tu endelika wider blodlath ta lat mz koppom *ib.* 3: 41. *ib.* 180.

koppa, *v.* [*Mnt. koppen*] *koppa*, genom koppning *uttömma blod*. är got sla adhror oc swa koppa blod *LB* 3: 43. *ib.* 45. koppa är ganska goth *ib.* 7: 91. *ib.* 3: 37, 40, 7: 93, 96.

koppa, *f.* *koppande*. *LB* 7: 52.

koppare, *m.* [*Mnt. koppar*] *man som har till yrke att koppa och utföra dylika operationer, fältskär*. sender jak edher then abbetekaren, som i scriffue epter, ok ten jörjan kopparen *BSH* 5: 429 (1511).

koppare (*kuppare*), *m.* *förfärdigare af koppar och skålar? Jfr Hyllén-Cavallius, Varend och Vir-darne* 2: 137. i *ortnamn*. kupparatorp *BSH* 2: 201 (1413). kopparathorpp *SD NS* 1: 171 (1402, *gamal af-skr.*). kopparabygdh *ib.* 314 (1404); *första sammansättningsleden i dessa namn hör dock möjligen till föreg. ord.*

koppofunder, *m. L.*

kor (*chor. koor. choor. kör* *RK* 2: 2938. *-ar*), *m. och n.* (*FM* 256 (1506); *Lg Mecht* 300) [*Isl. kórr. Lat. chorus*] *L.* 1) *kor, kör, sångkör, sångarskara, särsk. de i koret under gudstjensten samfäldt sjungande andlige (el. afdelning af dessa), skara*. sa hon . . . tua vänasto klärka byria mässo sangh ok allan koren sotlika siughga tel offortorium *Bu* 11. höghre koorin läsi först eet aue maria oc böghre sik diypt androm koorenem *VKR* 59. *Bir* 4: 11, 12. en chorin stande äptir thy som want är oc qwämmelik skipan hwar mot androm *ib.* 5: 60. hwilkin syster som wiil faar j chorenem sionghande ällir läsande orät *ib.* 52. them thedis waknum jomfru koor aff himnom ok agnes thera dotter j midiom korenum *Bil* 572. voro malade tva chora, annor medh systrom och annor med brödhrom *TK* 270. han fulcomnar thera jämnunga choor (*i st. f. choor har ursprungligen stått hrotta, som utskrapats*) *Lg* 295. 2) *kor, för sångarne bestämd plats i en kyrka, en kyrkas innersta och afsöndrade del hvarest de andlige hafva sin plats. för än kirkian äller koren af förnäfndu klostre varper fulbygder* *SD* 5: 562 (1346). mit a gulwenu i korenem *ib.* gik fram j koor

(*cancellum introivit*) *Bil* 290. (halda) officium j chorenum *ib.* 653. som til koorss tiidelige maa ghange, predike ok anner tiidgerder vppholda *FM* 251 (1505). thet ny koor, som the nw vpbigget haffue *ib.* 256 (1506). kyrkian . . . hauer en fagran liwsan koor *RK* 1: 1193. loth ther (*i Vadstena*) byggia en nyan koor woofru koor man hanom kalla skönare war ey tha j kirkione alle *ib.* 2: 8400. giik i wpsala i koren in ath staaunda för sancte erikx scrin *ib.* 3: 420. annor dörrin . . . gönom hulka brödhrene skulu ingaa j sin kor *Bir* 2: 337. nidhra koren skulu the (*klerkerna*) haffua oc systranna koor skal wara owirmeer wmdir takino *ib.* 4: 23. priorissa . . . hwilkin som skal wpyfylla ällir wppehalda all abbatissonna ämbite j chor oc rectorio *ib.* 5: 26. priorissa skal staa j winstra chor *ib.* han (o: confessor) ägher staa j höghra choor *ib.* *ib.* 2: 69, 89, 4: 82, 83, 84, 85. *VKR* 69. *RK* 1: 2536, 2: 2938. *TK* 269, 270, 271. *Lg Mecht* 300. sancti martens koor *SD NS* 2: 163 (1409). (koor för kaar. han . . . ökadhe alla hälaghetir hälagh koor oc kirkionna skrudh stodho j äro (*sancta glorificavit, et multiplicavit vasa sanctorum*) *MB* 2: 271.) — *Jfr hälgha likama-, högh-, högha-, iungfru-, klärka-, siäla-, ängla-kor.*

kor (*kur* *MB* 1: 402), *m?* [*Isl. kurr, m.*] *knorr, knorrande, knot*. *MB* 1: 402. *Ber* 52, 59. *LfK* 162. *Jfr gen-, mot-kor.*

kor (*koor* *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*)). **kör**, *n.* [*Mnt. kör*] 1) *pröfning, afgörande, förfogande*. sculle hon (o: slotlooffwan) sta til rikens kör *RK* 2: 1790. 2) *val*. j thät kor oc wal *BtFH* 1: 455 (1362). at wällia thz kor vppo rikesens besta *RK* 2: 2292. thz kor the tha swa finna *ib.* 2296. *MD* 438. *SD* 5: 208 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). *FH* 3: 20 (1442). frit kor *BSH* 3: 113 (1458, *nyare afskr.*). om noget stadfestilsse paa k. hans kor och vall til richith *HSH* 19: 135 (1506?). — *val, utväg*. wij haffuom nw ekki kor (*kostir*) vtan tw *Di* 180. — (?) skulde lubbert fornempder giffua forscrifnom coorte tijo (10) marker til fore korit *SJ* 13 (1423). — *Jfr drotsäta kor.*

kora (*kaara: -adhe* *SD* 5: 9 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*); *-ade* *ib.* 208. *-adhe, -adher*), *v.* [*Mnt. koren*] *kora, välja*. een boren konung är bätra flor wist en een korad medh arga listh *MD (S)* 215. tha han war saa erliga koreth *RK* 2: 138. konung erik . . . som wy haffuom alle hyllath och korath *ib.* 5511. haffua swa endrectelige keesth koredh ok hylledh ider *FH* 7: 58 (1504). kesthe the ok korade vi friborne men ok vi bönder aff sama lagsagw som vnpempde ok ladhe i walet tesse epterscreffne iii gode men *ib.* 70 (1506). kaaradhe honom sik til koningh *SD* 5: 9 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). *ib.* 208. huilke the hafua til drotzsta korat *RK* 2: 1824. haffue . . . keesth och koredh ider for rikesens herre och höffuetzman *FH* 7: 58 (1504). *FM* 162 (1504), 163. *Jfr utkora, äfvensom kesa, kiusa.*

kordiäkn? *m. kordjakne, i kortjenst deltagande djäkne*. siwngandhe ärlika vidh altaridh j for:da capale eller chore . . . medh iii vicariis eller prestom eller kordiäknom oc iii smaam korpilthom *SD* 3: 166.

kordyr (*dat. pl. m. art. -duromin*), *f. pl.* [*Isl. kórdyrr, pl.*] *kordörr*. sta j korduromin *KL* 79.

kordha, *f.* [*Dan. kaarde. Mnt. korde*] *värja*. engen

broder bäre nagar bana vapen med sick til gildes som är yxe korda eller langh knyff *SO* 205.

kordhumbla, *f.* ett slags klädesplagg. conféro . . . margarete i blaueam kordhumblo yrska *SD* 6: 214 (1350, gammal afskr.). *Jfr* thordumbla.

korel, *n.* [*Fnor.* korell. *Jfr* *Mht.* koralle, koral, korel. *Lat.* corallum, corallium] korall. aff korel malno *PM* XLIX. ib XLII. *Jfr* korl.

korelband (korelbond. korill band), *n.* korallband. eth korill band *FH* 5: 229 (1516). om thet korelbondet ib.

korganger (koregonk), *m.* [*Jfr* *Mht.* korganc] *eg.* gång i koret; sång i koret? han hawer vnt och giffuet . . . fem (5) mark ewige arlige rente till koregonk i bykirkona *SJ* 325 (1465). vm saa kunno falle sik ath thenne korgangen afflades som nw vptagen är ath then bliffwa icke saa fulkomelige ib 326.

korgher (-ar), *m.* [*Isl.* korf, *f.* *Mnt.* korf. *Lat.* corbis] korg. syndir lösa the korgha (*sportellas*) som han hafde förra saman bundit oc annan tima saman binda *KL* 201. ib 251. lagdhe köt j korgen (*canistro*) *MB* 2: 85. twa korgha mz fikom *ST* 426. ib 328, 385. lät han göra een starkan korgh aff iärn . . . oc satte sik sielfwan j korghin ib 530. *Jfr* bak-, brödh-, matu-, ris-korgher, äfvensom karver.

korgolf (chor gwlf), *n.* korgolf. wp wmdir systranna chor gwlf *Bir* 4: 84. ib 85.

korhärre (koor-), *m.* [*Jfr* *Mht.* kórherre] korherre, kanik. *Lg* 3: 172.

koriander (cariandar *LB* 1: 98), *m.* [*Mnt.* koriander. *Lat.* coriandrum] koriander. blanda ter tiil nagon stöttan coriander *LB* 7: 267. dricke fröeth aff coriander ib 272. ib 1: 98, 7: 297.

kork, *m.*? [*Mnt.*, *Mnl.*, *Nht.* kork. *Spanska* corcho. *Lat.* cortex] — **korka barker**, *m.* [*Jfr* *Engelska* corkbarke i en skrift från 15 årh., *enl.* *Grimm-Hildebrand*, *Deutsches Wörterbuch* 5: 1811] kork. wm kringh henne fästis en trindh oc bredher korka bark *PM* 14.

korkapa (koorcapa. choor kapa *FH* 6: 40 (1453). **korkopa** ib 4: 84 (1499)), *f.* [*Isl.* kórkápa] korkápa. vnam cappam dictam kooreapo *SI* 5: 191 (1343). *FH* 4: 84 (1499), 6: 40 (1453). *Lg* 3: 501. *TK* 272.

korl, *m.* och *n.* = **korel**. hoo som ydelica stryker sin ögon med röth korl *LB* 7: 206. stöter man rött korl smaa oc gnider tenderna ther mz tz pwluer, tha förgas werkin oc the bliffwa hwiita, oc tz styrker tenderna ib 214. bynder man korl om hennes laar: han aff sin natur hielper at föda sakteliga och snart ib 277.

korn, *n.* [*Isl.* korn] *L.* 1) *granum*, korn, sädeskorn. sadhe hona fulla mz reno hwete swa thrankt at ey ware atskilnadhir mällan korn ok korn *Bir* 1: 382. ib 2: 9. the wridhu kornit w axomen *Bo* 50. aff hvilkom thianda han ey vilde upbära til sit behoff eth minzsta korn *Ansg* 245. 2) *frumentum*, säd. han skar mära korn *Bu* 101. gryn kwärn maal alla handa korn *GO* 154. stälä korn *Pa* (*Tung*) 30. *MB* 1: 256. 3) *hordeum*, korn, bjugg. korn ok roogh *RK* 1: 2086. ib 2: 3839. *MD* (*S*) 286. taka . . . aff korneno til malt *VKR* 41. ib 36. *SD* 5: 637 (1347), *NS* 1: 36 (1401). *BSH* 4: 318 (1502). i pund rogh oc ii pund svensk korn *FH* 6: 34

(1452, afskr.). *MB* 2: 210, 342. *RK* 3: (*sista forts.*) 4593. 4) *hafre?* haffua vi wt giffuet xxxi twnnor korn for hesta loop *BSH* 3: 146 (1463?). — *Jfr* bland-, dudhra-, fodher-, frö-, hafra-, hvete-, hästa-, mäpal-, paradis-, paradisa-, paris-, pipar-, salt-, sand-, sinaps-, spitals-, sädhe-, sädhis-, vädher-korn.

kornand, *f.* bjuggand, den tid då kornet skördas. *MD* 424.

kornar (-aar *LB* 7: 86), *n.* [*Isl.* kornár] år med hänsyn till grödan, årsgröda, äring. tz teknar godh korn ar *LB* 7: 83. ib 6: 281, 7: 86.

kornax, *n.* kornax, sädesax. som agna i kornaxom sundirkrosas j trysningh *MP* 1: 140.

kornbyrdhe, *f.* börda säd. mz enä korn byrdhä *Pa* (*Tung*) 31.

kornfal, *n.* ett slags hästsjukdom. fori vatenfal oc kornfal *Häsläkeedom* i *AS* 137. for korn och watn fal *LB* 7: 103. for watnfal och kornfal ib 2: 67. tik skader ey mera thetta korn fal ib. for watnfal och kornfal ib 69.

korngilder, *adj.* [*Jfr* *Fnor.* korngildr] inbringande spanmål i arrende? i korngildom byiom *SD* *NS* 1: 297 (1403). i korngilla jordh *FM* 40 (1420).

korngiäld (-giald *L.*), *n.* *L.* betalning för säd. *MB* 1: 245.

kornhus, *n.* [*Isl.* kornhús] sädeslada. granarium, kornhus *GU* 2. *SJ* 117 (1443).

kornhärberghe (-herberghe), *n.* *L.* sädeslada. *Lg* 3: 381.

kornhäster, *m.* [*Isl.* kornhestr] *L.* häst som fodras med säd. se tillnamn. misit fratrem mathiam dictum cornhest *SD* 2: 453 (1305).

kornlapa (koorn- *SD* *NS* 2: 47 (1408)), *f.* [*Isl.* kornhlaða] *L.* sädeslada. *SD* *NS* 2: 47 (1408). *RK* 1: (*Albr*) s. 212.

kornladhning, *f.* *L.*

kornlös, *adj.* utan säd, i saknad af säd. nw ärom wi päninga löse oc fälöse oc än kornlöse *MB* 1: 256.

kornskamma, *f.* *L.* *Jfr* kornskämma.

kornskyl, *m.* skyl, sädesskyl. lagdhe sigh til sömpns widh korn skylen (*acervum manipulorum*) *MB* 2: 211.

kornskyld, *f.* *L.*

kornskämma, *f.* *L.* *Jfr* kornskamma.

kornspander, *f.* *L.*

kornsäcker, *m.* säck med säd. *Pa* (*Tung*) 30.

korntiund, *f.* *L.*

korntiunde, *f.* *L.*

kornuta, *f.* [*Mnt.* kornute, *f.*] älskarinna. mz olofflikom kärlek til bwndhin enne sinne kornuto *Su* 14. tha iak iämwal mangha kornwtor haffdhe ib 87. *LfK* 218.

kornute, *m.* [*Mnt.* kornute, *m.*] älskläng, älskarinna. saa nakon wärdsliken älskara bära sins cornuta (*sponsæ*) tekn ällir namn j sinom klädom *Su* 367.

korompa, *f.* kosvans. *Bir* 3: 137.

korper (-ar), *m.* [*Isl.* korpr. *Jfr* *Prov.* corb, corp. *Lat.* corvus] korp. en hematambir korpip *KL* 25. ib 26. skodhin korpana *MP* 1: 294. swartare än korpip ib.

skulu lifwande korpa . . . slita them *Bir* 1: 197. *ib* 16, 2: 208. korpana galandhe *Su* 119. — **korpa unge**, *m. korpunge*. gudh giuir . . . mat . . . korpa vng-omen *MP* 1: 293.

korpilter, *m. korgosse*. medh . . . IIII smaam korpilthom *SD* 3: 166.

korporale, *n. L.*

korpräster (choorprester), *m. [Isl. kórprestr]* kanik? tha kor prästene gingho til ottesanghen *Lg* 3: 172. — *vid domkyrka såsom vikarie el. medhjälpare tjänstgörande prest.* gongandes moth henne . . . mz helgedomom ok allan clärdomen canokkom prebendatis choorprestem munkom ok deghnom *Lg* 3: 569. *SD* 3: 166. *MD* 491.

korra (kurra *MB* 1: 401, 411; *Bir* 5: 17. **curra**: -adho *MB* 2: 26; -at *LfK* 161. -ar, -adhe, -at), *v. [Isl. kurra]* knorra, knota. iudas forradhare dantadhe oc korrade ther af *Bo* 162. ey korrado the mot gudhi *KL* 106. *ib* 142. *MP* 1: 78. thu korrar ey mot gudhi *Bir* 2: 194. kurra oc kára gen moysen *MB* 1: 401. *ib* 411. korra oc morra *KL* 292. *VKR* 28. om hon haffwer currat allar mwrret om dryk *LfK* 161. *Bir* 2: 233, 306, 5: 17. *Al* 9687. *MB* 2: 26. *Lg* 3: 317. *Jfr* gen-, mot-korra.

korran, *f. knorrande, knorr, knot, klagan*. murren ok korran *Bo* 147. folksens knor oc korran *Lg* 3: 317. *Bir* 5: 26. *Su* 134, 145. baktalan oc korran skalt thu mykla haffua aff thinom owenom *ib* 31. *Jfr* gen-, mot-korran.

korrare, *m. Jfr genkorrare.*

korrofulder, *adj. knorrande, knotande, klagande.* *Su* 453.

korrogher, *adj. knorrande, knotande, klagande.* the satto wäl tysto thinom korroga mwnne *Su* 166.

korrol, *adj. Jfr motkorrol.*

korromal (-maal), *n. klagomål, knot.* *Ber* 249.

kors (kaarss *FM* 337 (1507). **körs: körseth** *MD* 38), *n. [Isl. kross. Mnt. kruise, kruse, kruze. Lat. crux, gen. crucis]* *L. kors.* 1) *kors ss pinoredskap; särsk. Kristi kors.* the bittara pyna han ledh vppo korssens galga *Bir* 5: 140. guz son polde döþ a corseno *Bu* 139. räddes iak corset pa vare iak eigh cors prädikare *ib*. andreas . . . öpte tel corset pär han sa päť upräť iak helsa pik päť hálgha cors. som vikt är af vars hárre liui *ib* 140. prädicape a corseno *ib* 141. at frälsa andream af corse *ib*. han forredh ihesum til corsith *Bil* 87. helena . . . fördhe mz sik dighran del aff korseno *ib*. helena hitte vars herra cors *ib* 88. huru thz hálgha kors hittis först *ib*. scal . . . syungas . . . en messä aff þy hálghä korse *SD* 5: 564 (1346). 2)

krucifix, kors med bild af den korsfäste Kristus (ställdt på kyrkans högaltare). en iudhe j constantinopoli grep eth kors (*imaginem Christi*) aff sancte sophie kirkio ok laghde mz swerde gönum strupan *Bil* 724. *ib* 800. *KL* 48, 117. för hellige kors messade tha en prest *RK* 3: (*sista forts.*) 4749. aff korsit nedherkom en drope blod *ib* 4753. syntes hánne, at hálga kors beläte äþtherfölgdhe henne oppa alla sidhor *Lg* 3: 478. wträkte korsset ena sina handh *ib*. 3) *kors ss tecken, kors-tecken, korsformig figur.* sagþe cors vara eet valdelekt tekn *Bu* 139. sagþe eigh mogha calla cors tekn. vtan pino *ib*. bödh constantinus at korsit sculde ey wara

ilgerningis manna pina. vtan kesara banér *KL* 49 (*med afs. på de två sistnämnda språkprofven jfr 1*). hafdhe . . . bortält diäflana mz korsens tekne *ib* 48. sa han i sympne korsens tekn *ib*. the hawa thäs hálgha kors tekn skriwat j sinom hiärtum *ib* 50. funno korsens tekn skriwat j hans hiärta *ib*. pär cors (*crucem*) stop a väghenom *Bu* 498. hánne halp huarce cors älla vikt vatn *ib* 23. sagdhe cors ok beläte vara oloflik *Bil* 704. stodh eth kaarss i thet baner the förde oc edert wapen i iiij hyrnä wedh korsit *FM* 337 (1507). petrus giordhe kors a biuglefue *Bil* 103. giordhe cors for sino ännu *Bu* 497. giordhe kors owir thy *KL* 47. *ib* 51, 52. giordhe kors for sik *ib* 48. *ib* 50, 51, 52, 53. alle cristne män skulo mz korseno signa sik, oc sin wardhnath, oc war her först teknath kors signilse mz hand *MB* 1: 259. lägger sina händer ower kors (*i kors, korsvis*) *ib* 258. jacob lägger sina händer a kors, tha han wil signilse giwa *ib* 259. dröpa j kors . . . mz kyndol-messo lywsit *LB* 2: 61. (lagdhe sik nidher) a korss lundh (*i korsform, med utsträckta armar*) for altara (*cum multa fide et reverentia se prostravit*) *Bil* 290. — *kors ss ordenstecken i Birgittiner-orden.* aa thera mantol sculu jemwäl systrana oc alle brödhir bära eet röt kors när hiertano *VKR* 12. aff täsom fyrom som korsit bära (*korsbröder; se korsbrodhir*) *Bir* 4: 96. *VKR* 9, 29, 37. bära j sinom mantlom winstra wäghin eth röt kors aff kläde sömat widh mantollin *Bir* 4: 24. — *ss korsfararnes tecken.* thok vidh kors (*antog korsets tecken för att deltaga i korståg*) til thz helgha land *Bil* 827. predika kors (*d. v. s. korståg*) ofwir hedhin land *ib* 779. — *Jfr gul-, hálgha-, silf-kors.*

korsa (-adher), *v. [Isl. krossa]* 1) *korsa, märka med korsets tecken.* sik siälff korssa mz handenne *Lg* 3: 267. 2) *förse med kors?* lät breäha hans kamara mz korsadhun täppetom *KL* 53.

korsbrodhir, *m. en af de fyra bröder ab extra hvilka hade att biträda abbedissan i ett Birgittinerkloster i förvaltningen af klostrets världsliga ärenden och buro ett rött kors ss ordenstecken fäst vid sin drägt (hvilket icke var öfriga bröder ab extra medgifvet); om dessa se Bir 4: 94 f. samt VKR 9, 29, 37 (jfr kors 3).* wj ärwm faa til taleth, oc mange secte, som är prästbrödher dyaconi lekbrödher korsbrödher focarii oc än eth annath slag medh brödher wthan före *PM* LXV.

korsbughi (-bogi), *m. korsbåge.* i the cronono voro LXIII lampor satto prydeliga med bläck skällor badhe i nidhra cirklenom och så i kors bogana *TK* 270.

korsfästa, *v. [Isl. krossfesta]* *korsfästa.* then stadhin a korseno hwar hans fötir skullo korsfästas *Bir* 3: 271. iupa drapo han ok korsfästo *Bu* 138. korsfästo han: þy at han prädicape korsfästan guþ *ib* 200. *ib* 207. *Bil* 80, 106, 368. *Bo* 81, 171. *Bir* 1: 91. *MP* 2: 16, 17, 19. *Lg* 96. scalt thu vita . . . thic skula vara döthan värllinne oc allom hánna gärningom. oc vara korsfästan värllinne *KL* 255.

korsfästa, *f. korsfästelse.* *Bil* 369.

korsfästan, *f. korsfästelse.* *Bo* 180.

korsfästare, *m. korsfästare, den som korsfäster.* gaf sik allan i korsfästaranna vald *Bo* 200. *ib* 202. *Bir* 1: 30, 2: 132, 3: 271. *Su* 192.

korsfästelse, *n. sing. och pl. samt f. korsfästelse*. thz som hände i vars herra pino oc korsfästilsom *Bo* 180. thz som hände i korsfästilsinne oc dödhenom *ib* 198. *ib* 202, 205. han bär . . . i sik . . . mins korsfestilse beläte *Su* 192.

korsförare, *m. korsriddare, medlem af orden Maria de mercede*. Se *Duranti* not 5 till *Revelationes S. Birgittæ* lib. 2, cap. 19. the korsförarene (*cruciferi*) sculin wara tholik byi *Bir* 1: 264.

korshärre, *m. korsherre, korsriddare, medlem af af Tyska orden*. *Lg* 3: 564, 565, 567. then tiid hans konunglige maiestat kry och örlig förde och hade medh korsherrene i pryten *FH* 1: 120 (1493, *gammal af-skr.*).

korskysning (kars-), *f. kyssande af korset*. *FH* 7: 78 (1509). her är giort fredh och korskysningh mellan boden landhen *FM* 410 (1509, *samt. af-skr.*). mener theris stare försthe skulle holde syn breff och karskysningh widh makth *ib*.

korskyssilse, *n. pl. kyssande af korset*. thet jach sworith hawer pa kors kyssilse *BSH* 5: 118 (1506).

korslagdher, *p. adj. korslagd. mz korslagdom* handom *Su* 287.

korsmärke, *n. [Isl. krossmerki] korstecken*. giordho the kors märke mz fingromen a sinom tungom *KL* 404. *MB* 2: 398.

korsmärkter, *p. adj. märkt med kors*. hittis annar sten vndi hanum ok cormärkter *Bil* 708.

korstekn, *n. [Isl. krosstákn] korsets tecken, korsmärke*. gat aldre tholt at kors tekn laa vndi fotum manna *Bil* 708. syntis war herra ihesus christus hanum mz kors tekne *KL* 49. giordhe kors tekn owir karit *ib* 46. signadhe sik mz kors tekne *ib* 50. *ib* 54.

korsträ, *n. [Isl. krosstré] kors (af trä)*. binda hanom händar ok fötar viþ cors trä (*cruci*) *Bu* 140.

korsvis, *f. läge i kors*. josep wille omskipta sins fadhers händar aff korswisinne *MB* 1: 259.

korsvis (-wiis *Su* 316), *adv. korsvis*. läggiande händrina korswis for brystit *Bo* 206. *Su* 316.

korsvisa (-vijsa), *f. läge i kors*. iak rækker swa mina händar a korseno, som thu rakte nw thina a korswiso (*korsvis*) *MB* 1: 326. leggya iiii bandh j korswisa (*korsvis*) *LB* 2: 61. fira (*näml. lampor*) sattes i nidra cirklenom i korsvijsa huart moth andra *TK* 270.

korsyrt, *f. senecio vulgaris Lin. ienesion (för senesion) siue cardo benedictus* thz är korsyrth *LB* 3: 197.

kort (*n. kort. korth. koorth *FM* 687 (1517)*), *adj. [Mnt. kort. Lat. curtus] kort. jnnän koorthä tidh *FM* 186 (1504). innan korten tiidh *ib* 333 (1507). jnnan en kort tiid *RK* 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6388. i en kort tid *BSH* 5: 227 (1507). huilket mich omögeligit var i sa kort tiidh at göra *HSH* 20: 151 (1507). tidhen är kort *FM* 363 (1508). tidhen är ganzze kort *BSH* 5: 325 (1508). med korthom ordhom (*i korthet sagdt*) *ib* 4: 252 (1500). — *n. adv. kort, tvärt. fulle te gode män ther vtii korth *DD* 1: 182 (1503, eft. aftr. hos Langebek). segie wii medh thette wart breff korth ney moth konwngh hans *BSH* 4: 220 (1497). *ib* 5: 153 (1507), 463 (1511). *FM* 687 (1517). — Jfr for korter.**

korta (-adher), *v. — korta in, draga in?*

wij haffwe kortath promen in harth wnder litzla holmen *BSH* 5: 272 (1508). — *Jfr af-, for-korta.*

korteis, *adj. [Isl. kurteiss. Ffranska courteis] belevad, artig. marghin stoltan franzeis ther frome äro ok korteis *Fr* 1230.*

kortriska (*n. kortrist. kortrisk. körtist*), *adj. från Kortrijk (Courtray). — n. i Kortrijk tillverkad el. efter denna stad benämdt tyg. xvi vlnas panni dicti kortrist *SD* 5: 152 (1343). *ib* 493 (1345), 583 (1346-50). vii vlnas kortrisk *ib* 573 (1346). ipärst oc kortrist *ib* 637 (1347). decem et octo vlnas boni panni kortrist *ib* 6: 143 (1349). lego . . . ingemundo quinque vlnas körtist pro kapä *ib* 219 (1350).*

korver, *m. [N. kurv. Jfr Isl. kurfr] korf*. man skal äta korwin män han är heether *GO* 226.

korygger, *m. korygg. ii tunno korygh *HSH* 19: 166 (1506).*

kos (koos), *n. [Jfr N. kos, n. och N. kos, m.] val, önskan, sträfvän? lopp, väg? til röweri stod alt hans koos *MD* 212.*

kos, *se kus.*

kosidha (koo-), *f. kosida. gild koosida *GS* 51 (1450).*

koskarn, *n. koträck. *LB* 7: 245.*

kosta (*kaasta. kusta L. -ar, -adhe, -adher*), *v. [Isl. kosta. Med afs. på bem. 2, 3, 4 jfr Mnt. kosten. Ital. costare. Lat. constare] L. 1) pröfva, sätta på prof, anstränga, kosta på. thz kostar been at ridha aa staaff *GO* 159. *ib* 472. — medtaga, skada, försvaga. iacob kostadhe sinunor tha han brotadhis mz änglenom *MB* 1: 227. — opersonl. med ack. togh han swa starklika, at thz kostadhe sinonar swa at iacob haltadhe *MB* 1: 226. 2) kosta. med så väl personens som sakens ack. eth beläte . . . som hans fadher kostadhe cc pund gul *Bil* 478. thässkyns trä waro hwariom manne til redho i iorsala lande oc mintzst kostadhe fatigha män *MB* 1: 499. thz kostade summa men gotz oc liiff *RK* 1: 4159. thz kostar thit liiff *Fl* 944. *Fr* 2523. *Va* 17, 47. 3) kosta, bekosta. för allan kostnath ok bygning, som han thär a kostar *SD NS* 1: 448 (1405, *nyare af-skr.*). 4) utgifva, använda. the haffuer them (*penningarne*) kaastadh pa thi store klocker oc then bigninge, som the haffue nw hafft *FM* 256 (1506). ther sagdhe the then (*för the*) haffde kaasthet alle kirkione peninge wppo *ib*. — kosta sik, anstränga sig, bemöda sig. ää huru mykyt thu thrängir ok kostar thik *Bo* 128. *ib* 186. — med inf. som . . . litit töma sik sidhan eller kostha daghtinga for hanum mz almosom ok messom *Bil* 615. — Jfr bekosta.*

kostan, *f. [Isl. kostan] kostnad, utgift. bethale frw annä sinä kostan igen *FH* 5: 214 (1513).*

kostelika (*köstelik *Fl* (Cod. B, C) 710. kösterlika *Iv* 1985. kosteligha *RK* 3: 1062. kosteliga *ib* 2: 7413; *Di* 25, 29, 100, (Cod. B) 320. kostteliga *LB* 7: 67. kösteligha *Di* 225. kösteliga *RK* 2: 7164, 7224. kösteligä *Va* 11, 20. kostelige *Di* 27. kosteliges *FM* 62 (1467). kosliig *HSH* 22: 23 (1496)*), *adv. [Mnt. kosteliken] 1) kostligen, kostbart, praktigt. hawande hwazske manga rätte älla kostelika redda *Bo* 34. kostelika var thz (*slottet*) forthäkath *Iv* 1753. thässe twa ther här swa kösterlika fara *ib* 1985. the*

them kösteliga begaffua RK 2: 7164. Bir 3: 246. Fl (Cod. B, C) 710. Va 11, 20. RK 2: 271, 7224, 7413, 3: 1062. Di 25, 27, 29, 225, (Cod. B) 320. — på ett kostsamt el. slösande sätt. hwi haffuer thw sa kosteliga fortäret i fa dagom Di 100. 2) förträffligt. hielper kostteliga ther före LB 7: 67. — (?) ath han redher sigh kosliig til örligis HSH 22: 23 (1496). herscapit oc almoge j swe-rige scriffwe oss jo sa kosteliges till FM 62 (1467). 3) högtidligt. beseglde ther kosteliga breff oppa RK 2: 7796.

kosteliker (kostelikin (nom. sing. f.) Bir 4: 85; -likit Bil 307. kostliker: -lika Bir 1: 362. kosteligh.: -lighom MB 2: 288. kostelig: -liga Di 110, 147; -ligä ib 25. kostelighen (ack. sing. m.) RK 3: 3881. kösteliker. köstelig), adj. [Isl. kostligr. Mnt. kostelik] 1) kostlig, dyrbar, præk-tig. sumptuosum köstelikt GU 2. huru rumt oc kostelikit hans palacium war Bil 307. byggia thinom son högga kirkio ok kostlika (sumptuosas) Bir 1: 362. the skulde sik ärligä til redhä mz klädä, clenodum och annan köstelig ting Va 4. se enä kösteligä borgh ib 15. kostelikin (subtilis) gräffning Bir 4: 85. MB 1: 75, 2: 288. Fl 1065. 2) utmärkt, förträfflig. ther varo ok lekara kostelikä Fr 2648. kempar. the som kosteliga äre Di 147. ib 110. 3) framstående, förnäm. ryzer tha misthe . . . een kostelighen man RK 3: 3881. Di 25. 4) betydande, vigtig. kosteligh groff erende BtRK 231 (1464). 5) högtidlig, dyr. the kosteliga ede oc löffte som j oss flere synne sworit oc lofwad hafwa BtRK 253 (1469, orig.). — Jfr konsteliker.

kostelikheth (kostelighet), f. [Mnt. kostelicheit] prydlighet. gulsmedhen giordhe thz honom war budhit mz alle aatwakt oc kostelikheth Lg 3: 187. spängrena oc sölghio thornen skulu wara . . . engaledhis aff silff ällir nakre kostelighet Bir 5: 40.

koster (kuster L. kooster. kaaster: kaast FM 300 (1506), 303. kaster: kast ib 306 (1507). köst-er: köst MB 1: 75. pl. -ir: koste Bil 487; MP 2: 146. -ar: costa Bu 143. kosta MP 1: 194; Al 7096), m. [Isl. kost. Med afs. på 5, 6, 7, 8 jfr Mnt. kost; Mlat. costus af Lat. constare] L. 1) ett af de ting mellan hvilka någon har att välja, vilkor. mik laghos tue andre costa. antingia at giptas älla piana vfräls Bu 143. iak valde pän pripia costen ib. nödh är iw enga koster (d. v. s. då man tvingas, har man blott ett val) Al 1969. 2) tillhörighet, ting. a therrä hion äller koste SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). ä hwat j thakin aff mik liff äller liufua koste Bil 487. 3) sak, förhållande, omständighet. hunger oc thörst oc andra kosta frost oc nödh ysäld oc kyld Al 7096. 4) ett af de sätt mellan hvilka man har att välja; sätt, se annarkost. — (?) alth affguda offer som dreptess tha lath iag almoghen ätha, iag giorde oc saä diwrablodhen mz samme kosth lath iag them dricka som äplemosth RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 279. 5) kostnad, utgift, omkostnad, bekostnad. the watu som han oc hans fadher hafdhö grawith mz myklom kost MB 1: 210. fore änga creatwr lagdhe gudh swa dyran köst wt, som fore mannen, tha han löste han sidhan mz sinom signadha sone ib 75. hade jngan onyttä kost RK 1: (sfgn) s. 171. FM 300 (1506), 303, 306 (1506). firi skam: at han ängen kost gat haldet (icke kunde bestrida några omkostnader,

icke kunde "representera") Bu 18. piäna . . . gupi a kirkiona koste ib 144. lät alexander . . . vp byggia vänasta mönster a sin kost Bil 285. oppa warn kost SD 5: 566 (1346). all thera kost ther ladis oppa RK 2: 7238. at vart folk pyngis eigh af kost SD 1: 670 (1285, gammal afskr.). kome i sialfsins kost ib. firi perrä arwpe oc perä kost ib 5: 481 (1345, nyare afskr.). alle the ij herbärghith ärä the skulu a flores koste vära (d. v. s. undfägnas på Flores' bekostnad; kan föras till 7) Fl 572. 6) tillrustning, utrustning? loto thera kost mz ärom redha lv 1982. Fl 566. foor . . . mz fögha kosth RK 3: 1369. mykin win war ther a laakt a kost (præktig tillrustning? möjligen att föra till 8) ok a werdelikheth ib 1: 3584. 7) underhåll, kost, spis, föda. SD 5: 637 (1347). at j hiälpen tel kost oc foder oss BSH 2: 35 (1396). tha fingo the kost i godha liit RK 1: 2731. hiolt dighran del warom herra kost Bil 263. grefuin aff manförd hiolt thera kost ib 791. enom pilagrim . . . brast costar Bu 174. vara a kost mz sinom brodhor KL 272. j strano är ängin nytta mannenom til kost Bir 1: 101. nytiadhe han . . . kostin (victualibus) til sit vppehelle ib 204. aat . . . nakan growan kost Bo 70. ib 34, 133, 189. Bir 1: 303, 308, 361, 3: 60. KS 35 (91, 38). Al 6577, 7040. RK 1: 452, 1957. Lg 668. snö storm och storth froosth war them een harder koosth RK 3: 3700. 8) gästbuds. pän kost skal haldä SD 5: 479 (1345, nyare afskr.) ib 480. giorde mykin kost (cænam) MP 1: 192. til redde twa kosta ib 194. giordhe twa koste ib 2: 146. the giordo ihesu kost ib 1: 194. tha loot hertogh magnus redha koost RK 1: 809. hiolt sin kost ib 2690. jak haffuer ey seet en vänare kost än ther war ib 2694. ib 1178, 2: 5128, 3: 131, (sista forts.) 5863. MB 2: 115. SO 48, 80, 81, 87, 117, 118, 186, 213. (kost för konst Al 9109). — Jfr an-, ars-, bruplöps-, brödhra-, far-, fasto-, föpo-, hvardags-, läke-doms-, mata-, morghon-, mästar-, paska-, ryttara-, räfsa-, skyrdha-, snidha-, syna-, vits-, väggha-koster. — kosta havor? (koste-haffuor), f. pl. kostliga häffvor. gull oc silffwer, dyra stena oc andra kostehaffuor (för kostelika haffuor?) Su 225.

koster, se kaster.

kostgärdh (-giärd BSH 5: 113 (1506). -gierdh), f. gärd som utgöres i lifsmedel. hiit skickandes swen knutsson medh spisning oc kostgerdh BSH 5: 8 (1504). ib 31 (1505), 113 (1506). wij haffwe lagt en kostgierdh öffwer alt kalmarna län ib 130 (1506). ib 235 (1508). thwaa kostgerder haffue the alle rede giort offuer alth landit HSH 20: 202 (1507). skatten kostgerderne och peningene ib. ib 203, 267 (1508), 296 (1510?).

kosthald (-haald. -hwld), n. [Fnor. kosthald] L. kosthäll. til thera födhö oc kosthaald VKR 42. Bir 5: 120. HSH 19: 72 (1505). for then store kosthwld BSH 5: 24 (1504). ath vij kwnne fa nagra losningh oppa thet stora kosthaldh, vij haldom innan then tiidh ib 296 (1508).

kostlösa, f. brist på kost el. lifsmedel. for kosth löso skull BSH 5: 268 (1508). ib 11 (1504), 191 (1507).

kostnadher (ack. kostnadh. kostnat MB 2: 307; ST 431; SO 96), m. [Isl. kostnaðr] 1) kostnad, bekostnad, omkostnad. i thy lande är . . . mykin

kostnadher at grawa epter watn MB 1: 199. allan kostnat til hálga offret wppe halla *ib* 2: 307. lati byggia eet altare j nakra kirkio . . . aff sinom eghnom kostnadh *Bir* 3: 52. VKR x. ST 431. SO 96. 2) *kostnad*, *utgift*. for then store kostnadh och vtlägingh vij haffue hafft FM 397 (1509). — *Jfr* brudhlöps kostnadher.

kostogher (*custogher*), *adj.* [*Jfr* *Isl.* *kostigr*] 1) *fallen för att göra kostnad el. utgift, slösaktig*. mäst war han skadhliker oc custogher a bygningh *Bil* 307. 2) *kostlig, utmärkt, god*. thz kostoghasta land i chaanaan landom MB 1: 264.

kostrezla, *f.* *anskaffande af underhåll*. at almogh-en se opyngder vm polikā kost rezlu SD 5: 606 (1346).

kostvärdha, *v.* [*Jfr* *Fdan.* *kostvorde*] = **kostväria** 2. jach haffuer kostwärdhet pa sendeningebudh . . . vtoffuer xiiij^e (1400) marcher FM 411 (1509, *samt. afskr.*).

kostväria (-wärgie. -waria), *v.* [*Jfr* *Fdan.* *kostværge*] 1) *bekosta, costa på, nedlägga kostnad på, bestrida omkostnaden för*. haffwir hon henne (*boken*) kostwart badhe mz gull oc ffärgho MB 2: 370. hafdhe han thz j nokro kostwart ellir förbättrat ST 431. behalir han godzit längir oc kostwār thz *ib*. kostwardhe thz swa at the (*fångarne*) skullo alle vardha löste Lg 3: 510. aa rätzsins wāghna āgher han husit som pāningana atte oc thz kostwarde mz ārfuodheno (*laborem expenderat*) *Bir* 4: 76. will jak en kostwārgie ith wiist bwd wtoffuer BSH 5: 463 (1511). 2) *bekosta, costa (på), utgifva, uppoffra*. kostuardhe mykyt a läkiara KL 365. giffwa hanom igen ā hwat heyne frame vpa rwmit kostwärt hawer SJ 290 (1461). hwat . . . sten beinctzson . . . kostwār vppa at byggia thenna forscrepna godz SD NS 1: 257 (1403). *ib* 400 (1405) o. s. v. thz han kostwardhe ther aa matte han atirbedhas ST 431. som wille kostwaria en pāning wppa ath winnath jgen PM LXIII. hwath wastena closter haffwer här nw j förlydhen aar kostwarth ath winnath j gen *ib* 59. gaff thöm till then synekosth som han ther om kostwarth haffdā FH 5: 214 (1513). allt thet . . . som han hawir goozet til bethringh giort och kostwarth SD NS 1: 624 (1407). 3) *med uppoffring el. ansträngning åstadkomma?* idhnadh dygdh är klarare oc ā thās fromare at hon är mera kostwardh (*quo officiosior*) Bo 109.

kostvärna (*kast-*), *v.* = **kostväria** 2. wil . . . iach . . . ther oppe kastwārne al then deel gud haffuer migh forlanth FM 389 (1508, *samt. afskr.*).

kostöl, *n.* *öl som drickes vid måltid, spisöl*. kosth ölith wid bordith BSH 5: 268 (1508).

kota, *f.* [*Mnt.* *kote*] *kota, benknota; tärning*. — **koto kast**, *n.* *tärningkast, tärningsspel*. aff androm lekum . . . som är kagglo slagh oc koto kast ST 486. — **koto säkker**, *m.* *säck innehållande benknotor*. som koto sek man kaster ower hek swa böria gumman grymtha MD (S) 223.

kotkarl (*kut-* *Bil* 632; MB 1: 11), *m.* [*Isl.* *kotkarl*] *eg. karl som bor i hydda; husman, fattig el. ringa bonde, man af den ringare klassen, arbetskarl*. the spurdho en kotkarl ātha a sinum akre *Bil* 470. män vento han wara kutkarl *ib* 632. han bodhe mz

Ordbok.

hänne j kotkarls gardhe jämfāghin som j riko fādherne *ib* 617. kotkarl kalladhe til sin swenin *ib*. MB 1: 11, 136, 139. kotkarls son hawer ānga sorgh aff thy, at han ärwer ey rike mz konungx söne *ib* 232. han skal wardha en grymber kotkarl (*ferus homo*) *ib* 185.

kotter (*kootter*), *m.* *ss tillnamn*. sueno kootter BSH 1: 138 (1371).

kova (-ar), *v.* [*N.* *kova*] *qvāfva, förqvāfva*. owirwātis wāta . . . koffuar thz aff likameus wit som thiāna skulle siālom til skāl oc vnderstandilse MB 1: 120.

kovi, *m.* [*Isl.* *kofi*] *L. kammare*. fyre suarte blamān reddo fyra kamara gönom hulka siālin skulle fara . . . nar siālin for ginom then thridhia kofwan kände hon värsto lokt *Bir* 3: 191. Al 9555. — *särsk. sängkammare, sofrum*. the gingo i säng sidhan at sofua, huar ij sina kofua Fl 1232. alexander gik tha i sin kofwa ther han plāghadhe inne sofwa Al 10089. *ib* 8219. *iv* 4489. hon ledde han ij een lönlik kofua *ib* 836. — *cell, eremithåla*. funno the for hans kofua mang diur KL 370.

koxa (-ar), *v.* *koxa, titta*. ā koxar duwa mādhan bughy bāndis GO 46.

krabba? (*craba*), *f.* *krabba*. *craba, cancer* VGL XIV.

krabbe, *m.* [*Isl.* *krabbi*. *Mnt.* *krabbe*. *Lat.* *carabus*] 1) = **krabba**. ther rees en krabbe i haffwith op Al 8835. *ib* 8839. af krabbom āller krāffwittom som ärw j bākkiom LB 9: 118 (*kan föras till föreg. ord*). 2) *ett slags ankare (jfr Norska krabbe, ankare af trä med infattade stenar)*. — **krabba sten** (*krabbesten*. *krabbesteen*), *m.* *till ett ankare hörande el. ss ankare tjänande sten*. jngen tage annars hanckesteenar eller krabbesteenar SO 299. tager annarss krabbesteenar eller lätte *ib* 302.

kraden (*kradan*), *adj.* [*Fnor.* *kraden*. *Jfr* *Mnt.* *krodenduvel, krodensone*] *djāfrulsk, förbannad, ond*. *kraden (quade)* forrādare āst thu Va 30. som een falsker *kradan* skalk MD (S) 262.

kraf, *n.* *L.* *Jfr* **akraf**.

kraft, **krafter** o. s. v., *se* **krapt**, **krapter** o. s. v.

kraghi, *m.* [*Fnor.* *kragi*. *Mnt.* *krage*] 1) *hals*. fik dwergen i kragen (*fær þiðrekr tekitt sinni hendi yfir hans hals*) Di 14. 2) *halsen skyddande betäckning, krage*. SD 4: 710 (1340?), 6: 214 (1350, *gam-mal afskr.*). en kraga haffde han först aa Fr (*Cod. B, D, E, F*) 87. — *Jfr* **maliokraghi**.

kraka (*pl. krager* Di 1), *f.* [*Isl.* *kráka*] *krāka*. rampn oc roka oc kraka MB 1: 359. krakan är thy ondh at hoon gaal opta sandh GO 151. krakan är ey thy hwitare at hon opta badhar *ib* 490. KL 127. Al 9693. Di 1. han kan saa well som kraka gaala MD (S) 242. *Jfr* **vändilkraka**. — **krako ögha** (*kraka-*), *n.* *kråkögga*. tagha kraka ögon LB 7: 205.

kraka, *v.* *L.*

kraka, *se* **kräka**.

kram, *n.* [*Fnor.* *kram*. *Mnt.* *kram*] *kram, handelsvaror som säljas i minut*. mz nogbro kram āller adhrum tholikom thingum som j torghbodum plāghas sāljas . . . a bergheno sittia PfN 137. SD 4: 748 (1340, *nyare afskr.*).

krama (kramma, *se ut krama. -ar, -adher*), *v.* [Jfr *Isl. kremja*] *krama.* wilde honom haffua kramad och riffuit j häll *Va* 25. *ib* 27. kramade han swa, at hans hiärtä reffnade j hans buk *ib* 43. *Jfr ut krama.*

krambodh, *f.* [Jfr *Mht. krambuode*] *krambod.* instita, krambodh *GU* 6.

kramp, *m.?* [Mnt. krampe] *kramp.* *PM* xxxix.

krampa, *f.* — **krampodragh**, *n.* *kramp, sen-drag.* krampo dragh komber aff senornas vankilsom *PM* xxxix. — **krampo sot** (-soot. -sott *frf. vok. i änd.*), *f.* *krampsjuka.* fore krampo soot *LB* 4: 345. *ib* 2: 64. krampo sotten gangher borth *PM* xxxix.

krampe, *m.* [Mnt. krampe. *Sv. dial. krampe*] = **kramp.** for krampa *LB* 6: 106, 107. — **krampa sot**, *f.* *krampsjuka.* forgik hanum crampasot *Bil* 315. fordriiffwer krampa soth *LB* 7: 136.

krankas, *v. L.*

krankdömb (krang- *FM* 640 (1515)), *m.* [*Isl. krankdömr*] *L.* 1) *svaghet.* took vppa sik kötzsins krankdom *Bo* 98. hiälpir oc styrkir varn krankdom i allom frestilsom *ib* 110. *ib* 16. *Bir* 1: 9, 45, 251, 279, 288, 361, 2: 297, 3: 322. 2) *krankhet, sjukdom.* som böld faar j strupa älla annan krankdom *Bil* 903. aff enne soth ällar krankdom, som kallas paralis *Lg* 3: 421. *Bir* 5: 6. *Ansg* 191. *MB* 2: 307. *Su* 296. *Lg* 332. *FM* 640 (1515). for thän krankdomin (*näml. stammandets*) skuld *KL* 56. 3) *skröplighet, ringhet, elände.* vilia ey at andre vita thera krankdom oc vanskilse *Bo* 4. vilde andra lata vita sin krankdom (*sua vilia patere voluit*) *ib.* — *Jfr brutfällis-, qvinna-krankdömb.*

krank (grangh *BSH* 5: 34 (1505). *n.* **krankt.** **krangt** *Al* 7120), *adj.* [*Isl. krankr. Mnt. krank*] *L.* 1) *svag, skröplig.* vänte han ängte han vara vtan cranka mäniskio *Bu* 206. gudh hulkin ey vtvalde stark thing vtan krank ok wanmaktogh *KL* 37. thik thykkir mik wara litin ok krank *Al* 619. *Bil* 157. *MB* 1: 113. *Bo* 134. *Bir* 2: 113, 198, 3: 322. *Su* 362. varo miok kranke kesare ok romarom änkte til (*värio*) for lumbardum *Bil* 758. var romara rike swa krankt vurdhit at thz skattadhe vm sidhe mang aar vnde vngarin *ib* 757. thz kranka (*fragile*) karit som vi bärom *Bo* 43. swarde mz kranka makt *RK* 2: 2669. krank aliit *Al* 4288. *Iv* 4039, 4791. krank at lita op a *ib* 98. — *svag, matt, föga hörbar, låg.* mz kranka röst *Va* 7. 2) *svag till helsan, krank, sjuk.* om iak är krankir oc vanmaktogh ma iak drikka litit äpte apostolins radhe *Bo* 133. hafua krank öghon *Bil* 611. siwker oc krankir *Lg* 70. alt krankt folk som til tik komber, faa sina helso *ib* 331. hänne tarffuas bätther wara krank än helbrigdha *ib.* *Al* 9012. *Bir* 5: 6. *Ansg* 191. 3) *ful, vanställd.* iärnhat ok hiälm ok päkilhuwa . . . nw wntfärghas the ok wardha krank *Al* 3330. 4) *dålig, usel, svår, ond.* är thetta lifwerne krangt *Al* 7120. reedh krankan vägh *Iv* 655. the haffdo en krank jwl *RK* 1: 2751. the fingo tha ena kranka soot *ib* 1676. kranc luet *MB* 1: 492. for kranko (*corruptivo*) ok storm fullo wädhre *Bir* 1: 276. 5) *ond, ondskefull, illvillig.* at ängin oren älla krankir (*malignus*) ande matte när hans licamma vara *Bir* 3: 264. drogh huar wid annan strug

mz krankan vilia ok ondan hugh *RK* 1: 275. hafdhe hogha kranka til honum *Al* 9930. han hörir ängin i hughin kranka *ib* 6710. at philippus war mz false krank *ib* 2612. 6) *dålig, ond, osedlig, liderlig.* af thylikum kranckum sidhwännium *SD* 4: 464 (1335, *nyare afskr.*) kranckum gerningum ok sidhwännium *ib* 467. *ib* 5: 374 (1344, *nyare afskr.*), 378. krank ordh *MD* 100. til kranka män *ib.* krankar ok skör tel sin limnaß *Bu* 28. en krank kona stals j hans sängh *Bil* 784.

krankhet (krankhett. krancheeth. -ir), *f.* [Mnt. krankheit] 1) *skröplighet, svaghet.* *SD* NS 1: 435 (1405). *Su* 254, 362. 2) *krankhet, sjukdom.* *FM* 131 (1502). en god arst, som haffuer förstand oppa allehande krankhett *ib* 347 (1507). allahanda krancheeth i lifwena *LB* 7: 133. for manga handa kranckheter *ib* 134. 3) *nöd, betryck, sorg.* j storä bedröffuilsse och krankhet *Va* 6. *ib* 9.

krankleker (-leeker: -leek *MB* 1: 113, 114, 115), *m.* [*Isl. krankleikr*] 1) *svaghet, skröplighet.* tröste ey sinum cranklek at thola *Bil* 403. *MB* 1: 113, 114, 115, 442. 2) *krämpa.* wita enkte aff thera (*qvinnornas*) nödh som the thola i barnbyrdh oc androm natwrlikom kranklekom *MB* 1: 135.

kranklika, *adv.* [Jfr *Mnt. krankeliken*] *illa, med missnöje.* kranklika tholande (*egre ferens*) ordhin *Bir* 1: 321.

krankliker (krankeliker. kranckelig. krenckelig. kranqlikin *Bir* 4: 94. kranklighin. *n.* krankelikt. kranckeliigit), *adj.* [*Isl. krankligr*] 1) *svag.* for thy at menuiskio natur kranklighin är *VKR* 4. *Bir* 4: 94. 2) *svag till helsan, krank, sjuklig, sjuk.* tz barn tha födis tz vardher . . . kranckeliigit aff sigh *LB* 7: 92. niels rawalsson är nw ganzke kranckelig *BSH* 5: 37 (1505). hade jach ecke warith krenckelig i mith bristh *ib* 625 (1520). 3) *ond.* krankelikt kiiff *MD* 30.

kranklikhet (kranklighet *Bo* (Cod. B) 341; *Bir* 5: 3; *Su* 266), *f.* *svaghet.* *Bo* (Cod. B) 341. *Bir* 2: 287, 5: 3. *Su* 266.

kranköghdher, *adj.* som har svaga el. dåliga ögon. war mykyt kranköghdhir, oc tho ey alstingx blindir *ST* 110. hon är aldrough quinna, oc kranköghd *Lg* 3: 8.

kranz (krantz *Va* 21; -en *ib*; -a *MB* 2: 296. **kranzs**: -en *Lg* 3: 621. **kranssz. -ar**), *m.* [*Isl. kranz. Mnt. kranz*] *kranz.* giordhe en kranz aff rödhum rosum älla hwitum *KL* 59. *ib* 60. offra afgudhirs-konne arthemidi gröna kranza oc krono af laghir trä *Gr* 270. *RK* 1: (*Albr*) s. 209. *Va* 21. *MB* 2: 296. *Lg* 3: 621. — *såsom smycke buren kranz af guld el. silver?* 1 kranssz fore IIII march *FH* 5: 169 (1495). gifuer iak (*Lucia Olofsdotter*) til iomfrv maria altare j virmo min kranz *ib* 6: 357 (1449). — *Jfr blomster-, gul-, halm-, rosen-kranz.*

kranza (kransa), *v.* *kransa, bekransa.* som pläga kranzas *MD* (S) 221.

krapsa (-adhe), *v.* [*Isl. krafsa, krapa*] *krafsa.* kom en leebardh . . . och krapade pa them mz sinä klör *Va* 14.

krapta (kraffta. -ar, -adhe), *v.* — **krapta sik**, *stärka sig, stärkas.* krafftadhe sik i thäs hälga anda dygdh oc krafft *Lg* 3: 284. — *refl. kraptas, herska,*

råda. thz ena kraptas ofwir thz andhra mz sinne makt *LB* 3: 176.

krapteliker (**kraffteliker**: -lica *MB* 2: 145; -likare *Su* 304), *adj.* *kraftig*, *verksam*. alla creatur-anna kraptelika dygdher *Su* 197. *ib* 304. *MB* 2: 145.

krapter (**kraffter**. *pl.* -ir. -ar: **krapta** *Bil* 614; *MB* 1: 78, 80; *MP* 2: 193), *m.* och **krapt** (**kraft**), *f.* (*Bil* 446; *Pa* 6; *MB* 1: 40, 71, 72; *Bo* 16, 134, 180; *Bir* 3: 328, 5: 6; *RK* 3: 1092) [*Isl.* *kraptr*] *L.* 1) *kraft*, *styrka*. at likamens kraptr ok fäghrind mera thöm förlatr *KS* 45 (116, 49). konstin giwir kraptena i allo äruodhe *Bo* 134. dödhin, hulkin ängin kämpe formatte vndkoma mz nakre kraptr *ib* 16. manz krapter gat ey tholt *Bil* 272. vanskas oc tappir sin styrk ok kraptr *Bir* 3: 328. bydhiande gudh ödmiuklica at han läti thom ey frestas owir thera krapte *ib* 167. naar the sina krafftir faa j gen *ib* 5: 6. 2) *kraft*, *makt*, *förmåga*, *förmögenhet*, *egenskap*. þu hauar guplekan kraptr ok dygh *Bu* 62. hauar crapt iuir hauet *ib* 514. *MB* 1: 40, 70, 72. hawa . . . mere krafft oc dygdh mot syndom *ib* 477. af thäs hælga anda dygdh oc kraft *Lg* 65. himbla röras . . . mäst aff ängla kraptr *MB* 1: 67. mz diäfwlsins kraft *Iv* 894. all min dygh dufnadhe ok all min crapt skalff (*yttras af djäfwulen*) *Bil* 446. thijt sätia alla huxsins kraptr (*aciem*) *Bo* 180. hawande här allan hughin oc alla kraptenar (*virtutem*) *ib*. waar herra . . . är swa fulkomen, at han är alt oc hawer alla dygdher oc krapta i enne dygdh oc enom kraptr *MB* 1: 78. i siälenne ok hænna þrem kraptom nimne ok minnas ok undarstanda *Bil* 185; *jfr Lg* 975. *MP* 1: 240. siälin hawer thre krapte, skäl oc losta, oc arädh *MB* 1: 461. *ib* 80. *Bir* 4: 4. en är . . . siälina krapter ther henne råder ok styrer . . . thz är skälen *KS* 7 (16, 8). han fan ok sceref af himnum ok himna gange ok thera naturlikum craptum ok gangum *Bil* 382. fyra elementa krapta *ib* 614. *MB* 1: 78. mz maanans kraptr *ib* 70. saturnus hawer kalda kraptr oc thörre *ib* 71. *ib* 85. enkte etir blandat ma lifua älla kraptr hafua a irlande *Pa* 6. mister hwart etir sina (*af skrifvarens hand ändradt från sin*) kraft *ib*. gifua vatneno gudhliken (*rättadt till gudhlika*) kraptr mz sino döpilse *Bil* 83. vtan nakan skirslo krafft *MB* 1: 441. 3) *vis*, *copia*, *styrka med afseende på krigiska företag* (*såväl hvad manskap som förråd vidkommer; jfr Mht. kraft*). han beemannadhe stockholm . . . mz mykit folk och stora kraffth *RK* 3: 1092. 4) *fullmakt*, *bemyndigande*. konungen gaff thom sa dana krafft *RK* 2: 8148. 5) *kraft*, *giltighet*. hwat hans radh hade loffuat skal bliffua wid kraft *RK* 2: 8300. — *Jfr* **diävuls-**, **födslo-**, **lifs-**, **sädhis-**, **krapter**.

krapthardher (**kraffth-**), *adj.* *stark*, *dugtig*? han öpte siluestrum . . . thurughan wara ok kraffth hardan (*trol. felaktigt; kiäpt hardan Bil* 85, *hwarest dock ordets första del är skrifven öfver utskrapade bokstäfver*) *Lg* 945.

kraptleker (**krafft-**), *m.* *kraft*, *styrka*. thu fördhe thit folk mz thinom krafftlek (*fortitudine*) *MB* 1: 318.

kraptogher (**krafftogher**. **kraptugher**: -ugh *ST* 77. **kräptugher**: -ugh *LB* 3: 146. **kräfftigher**: -igh *RK* 1: 2903. *n.* **krafftogth** *LfK* 155. **krafft-okth** *LB* 7: 127), *adj.* [*Isl.* *kröptugr*. *Jfr* *Mnt.*

kreftich] 1) *kraftig*, *stark*. thän ther helbrygda oc starkir är oc kraptogher *Bir* 4: 119. swa at hon (*själen*) wardhe kraptogh *ST* 1. engte thing hawer kraptr ower kraptogare thing än thz är siälff *MB* 1: 46. hughin kraptogher at smygga *ib* 56. aff nakre andre kraptoghare dygdh *ib* 104. een kraptugh makt *ST* 77. — *stark*, *väldig*, *betydande*. mz en storan kräfftigh skip här *RK* 1: 2903. — *väldig*, *impone-rande*. en stolt krafftogh ridhan *RK* 1: 1121. 2) *stark*. om *dryck*. om tz (*ölet*) krafftokth är *LB* 7: 127. — *kraftig*, *kraftigt verkande*. om *läkemedel*. hon är ey swa kräptugh *LB* 3: 146. 3) *kraftig*, *kraft el. giltighet egande*, *bindande*. mz krafftogare . . . rät *Bir* 4: 75. — *kraftig*, *bindande*, *sträng*. är altidh saadana bodh ällar förbodh swa krafftogth, at alle som gaa ällar göra amoth ällar ower thz bodhet, tha syndas dödelika hwan tidh *LfK* 155.

kraptoghet (**krafftoghet**. **krafftogheet**), *f.* [*Jfr* *Mnt.* *krefticheit*] 1) *kraft*, *styrka*. kroppsens helbrigdho oc styrk oc krafftoghet *Lg* 3: 420. 2) *kraft*, *kraftig verkan*. af brennewins dygder oc krafftogheet *LB* 7: 134.

kras (**kraas**. -ir. -ar), *f.*? [*Isl.* *krás*, *f.* *N.* *kraas*, *f.*] *eg. fett kring ett djurs inelfvor*. 1) *fett el. kött* (*styckadt i soppa*)? for thy wardher aller math-er ätin at somi äta kalen ok somi krasen (*hiis olus hiis oleum sapit ergo vasta fit esca*) *GO* 407. *Jfr* **gasa kras**. 2) *kräslighet*, *läcker rätt*, *läcker mat*. then (*gäsen*) skulom wij i apton haffua til kraas *RK* 1: (*Albr*) s. 213. — *vanl. i plur.* som hon ware budhin til krasa (*ad epulas*) *Bil* 426. awite han for rika krasa *ib* 694. ey hafwins mange kraase ok mykyt kostelica redde *Bir* 3: 246. forbiwdha owerwätis krasa *MB* 1: 477. *Bil* 412. *KL* 124, 185. *Jfr* **glädhis krasir**. 3) *njutning*, *nöje*, *lystighet*. *pl.* mina krase (*deliciae*) ok allir min luste är at vara mz mäuniskionna sonom *Bo* 107. kärleksins krase *ib* 117. til söta oc äwärthelica paradiis krasa (*paradisi deliciis*) *KL* 221. *Bo* 93. *Bir* 1: 358, 2: 9, 100, 130, 3: 330. *Ber* 174, 238. *Su* 135, 394.

krasa (**kraasa**. -adhe, -adher), *v.* [*N.* *krasa*. *Jfr* *Franska* *écraser*] *krossa*. kroppen hennas krasadhes ömkelika *Lg* 3: 311. salua kraasath styllar blod i saar *LB* 7: 11. diil krasath sma *ib* 164. — *Jfr* **sunder krasa**, **äfvensom krosa**.

krasliker, *adj.* *lystlig*. skal thu siälwer kallas til wars herra kraslika (*delicatum*) ro *MB* 1: 462. *Jfr* **kräseliker**.

krasmäti, *n.* [*Jfr* *Äldre Dan.* *kræsmæde*] *kräslig mat*, *kräslighet*. girnas ofmykit äpte krasmäti ok dyran mat *KS* 43 (110, 46).

krasse, *m.* [*Jfr* *Mht.* *kresse*, *krasse*] *krasse*. jak känne wäl krassan sagdhe bondin han aat odhyrtena *GO* 1028. *LB* 7: 3, 70, 98. narstutium krasse *ib* 141. *ib* 2: 37, 3: 137, 138, 4: 354, 8: 52. — **krassa frö** (**krassa fröö**. **krasse frö**), *n.* *krassefrö*. *LB* 7: 3. krasse frö stöt med ätikio *ib* 299. crassa frö är än starkare än yrtin är sielf *ib* 3: 138. stamper man krassa fröö mz honagh *ib*. *ib* 2: 37, 57. — **krassa os** (-oos), *n.* *dekot af krasse*. crassa oos festir haar *LB* 3: 138.

kratta (-adher), *v.* [*Se. dial.* *kratta*] *rifva*, *klösa*, *sönderklösa*. *MD* (S) 273. hon reeff sit änlite ok sit

haar thz henna änlite krattet var (*Cod. C, D, E, F* swa ath thz alth blodokt war) *Fr* 2402. krattet vnder ögnen *FM* 215 (1504).

krava, *f.* [*Isl.* krafa] *kraf*, *fordran*. hafuer mik oc minne syster oc wara arfua latit lädugka oc lösa fore alle ytermer krafuo, maningh eller til talan *SD NS* 1: 17 (1401). *ib* 156 (1402), 172 (1402, *gammal afskr.*), 243 (1403), 244 (1403), 245 (1403) *o. s. v.*

kravel (**kraffell**, **kraffweel**, *pl.* **kraffuola** *RK* 3: 3487. **krawele** *FM* 273 (1506)), *m.* [*Äldre Dan.* kraveel. *Mnt.* kravél. *Franska* caravelle. *Ital.* caravella. *Portug.* caravela] *ett slags fartyg af lång och smal form*. her steen hadhe stora kraffuola tree *RK* 3: 3487. paa een kraffweel waare skärpentynner meer än c try *ib* 3492. han hadhe een kraffweel som heeth griphundh . . . paa honum war v^c [500] skerpentiner oc än meer *ib* 3497. nils bosons folch lopo in i kalmarna svndh medh hans kraffuel *BSH* 5: 120 (1506). sidan kom kraffuelen paa en sten och fick ther eth stort holl och drefv sidan til sjös, och sank medh byssor och värio *ib*. her niels bossons kraffell ligger senkth i swndith *FM* 286 (1506). kom her nw i tiisdagx skepper tothe met en kraffell aff lybecke *ib*. *ib* 273 (1506).

kravelspiker, *m.* *spik hvarmed timmerstockarne i ett fartyg hopfogas, stor och grof spik*. jach weth mik inghen radh for the swara bolta, genom tymberith sta skule, och andhra kraffwel spika *BSH* 5: 249 (1508).

kraz (**kradz**), *m.?* [*Fdan.* kratz. *Mnt.* kratz] *motsägelse, strid, anfäktning*. tholde thässa vngo människionna hugher tholika thinga kradz ok frestilse (*italium cogitationum diversa certamina*) *Su* 390.

kreare (**kreijere**, **kregerere** *FM* 462 (1510)), *m.* [*Mnt.* kreier, kreger] *ett slags mindre fartyg. v oc xl holka oc creara* *RK* 2: 8803. ii kongens skep en kreijere ock en jagt *FII* 7: 76 (1507). *FM* 462 (1510).

kreare, *se* **kriare**.

kreatur, *f.* (*Bu* 17; *KL* 261; *Bo* 105; *Bir* 1: 12, 76, 393) och *n.* (*MB* 1: 35, 106, 283; *KS* 2 (4, 2); *KL* 309; *Bir* 1: 50, 130; *Lg* 547) [*Lat.* creatura] 1) *skapelse, skapad verld, natur*. pik louar al kreatur (*omnis creatura*) *Bu* 17. kreaturin kändis vidh sin skapara *Bo* 105. war herra skapadhe alt sit creatwr *MB* 1: 35. 2) *skapad varelse*. ärlekare kreatur äst þu än nokot þät biläte älla skript. þu hauar latit göra *Bu* 188. hon är andelikt creatwr *MB* 1: 106. thu oroadhe ok omakadhe ympnit thesso gudz creature *Bir* 1: 50. *Bil* 604. *KS* 2 (4, 2). *KL* 261, 309. *Bo* 18. *MB* 1: 35, 75, 283. *Bir* 1: 12, 76, 130, 393. *Lg* 67, 547.

kreatura, *f.* = **kreatur** 2. ödmiuke herran tok . . . thässon styrkilsin af sinne kreatura *Bo* 187. han hafde fordömt luciferum swa faghra creaturo *KL* 14.

kredenza, *v.* [*Jfr* *Mht.* credenzen] *kredensa*. lot bidzse oc credensze for hanum *Di* 7.

kredenze, *m.?* [*Mnt.* credencie] *kreditiv, fullmakt (för ett sändebud)?* om then credenze oc werff som hertigens sendebod aff lettogen haffde *HSH* 18: 44 (1496).

kredo, *f.* [*Fnor.* kredo. *Lat.* credo, *begynnelseordet i symbolum apostolicum*] trosbekännelse. för en credon

kom til ända *Lg* 1040. framsäthia . . . credona ällir thronna stykke (*symbolum fidei*) *Bir* 4: 74.

krez (**kreez**, **kredz**, **kreys**, **kreytz**), *m.* [*Mnt.* kreis, kreiz] 1) *krets, cirkel*. skreff een kreez mz sinom fingir *KL* 194. ga iwir thän krezin *ib*. scrifwa mz stafwenom een kredz *ST* 78. sprang swa mit i kredzin fram *MD* 195. 2) *för riddarspel el. tvekamp inhägnad el. afskild krets, stridsplats*. the gior-dho krezin vidha tha the hälädhe saman ridha *Fr* 1703. tha thu komber j kreysen mz falantin *Va* 37. tha the kommo til samans j kreytzen *ib*. rende in j kreytzen til honom *ib*.

kri (**kry**), *n.?* [*Jfr* *Mht.* kri. *Franska* cri] *skri*. ther är ey rop eller kry *Lg* 3: 134.

kri, *se* **krigh**.

kria, *v.* [*Isl.* kria. *N.* kria. *Jfr* *Mht.* krien. *Franska* crier] *ropa, utropa*. bödh at en skulle ropa fore iosep oc kria *MB* 1: 239. mz kriande röst *KL* 378. *Jfr* **kriera**.

kria (*imperf.* **krydhe**, **kridde**, *part. pret. n.* **kriitt**), *v.* [*Mnt.* krigen] 1) *anstränga sig, sträfvä, arbeta*. kong hans tog tha att kria oppa hwre han kwne thetta riikit få *RK* 3: (*sista forts.*) 4939. eth recess i calmarna monde stå ty kridde kong hans ther offtha oppa *ib* 5088. 2) *kriga*. krydhe iag pa swerige *RK* 3: (*sista forts.*) 4320. annars hade iag ey pa thetta riikit kriitt *ib* 4348.

kriare (**kreare**: -a *Bir* 3: 94, 470. **kreyiare**), *m.* [*Jfr* *Isl.* kriari] *utropare, härold*. sände han nakra sua som kreara (*i samma betydelse ropara strax efteråt*) ropande ok sighiande *Bir* 3: 94. sagdhe sinom kriara (*præconi*) *ib* 2: 125. *ib* 3: 470. han (*Johannes*) är . . . gudz sons kreyiare *Bo* 82.

kriera (**kriära** *RK* 1: 817), *v.* *ropa, utropa*. lät til redha oc kriera eet stoort hoff *ST* 460. han loot öpa ok kriera *RK* 1: 1110. *ib* 817. *Jfr* **ut kriera**, **äfvensom kria**.

krigh (*HSH* 22: 14 (1492?). **krig** *Di* 9. **kriigh** *BSH* 4: 302 (1502). **kryg** *ib* 231 (1497). *vanl.* **kri**. **krii**. **krij**. **kry**), *n.* [*Mnt.* krich, *gen.* kriges] 1) *ansträngning, bemödande, motstånd*. tha vildo rytzane ä halla sith krii *RK* 1: 1556. 2) *strid, krig*. wthan kry och swärdh slagh *SD* 5: 9 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). med oppinbarth kry och örlögh *ib* 211 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). i thet kryg och örlug, som skede pa brwnkebärg *BSH* 4: 231 (1497). wij äre kompne till kriigh och örligh medh koningh hans *ib* 302 (1502). blodzs wtgytillse, kri och örlog *ib* 5: 73 (1505?). then tiid hans konunglige maiestat kry och örlig förde och hade medh korsherrene i pryzen *FII* 1: 120 (1493, *gammal afskr.*). med krigh och öligh (*för örligh*) *HSH* 22: 14 (1492?). twyngde honwm örligh oc mykith kry *MD* 440. wexste ther aff stortt krij oc mord *RK* 3: (*sista forts.*) 5914. i krij och örlig fwlwell tröst *ib* 4442. *ib* 4590, 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 262, 269. *Di* 9.

kring, *prep.* [*N.* kring] *omkring*. gangandes kringh kyrkiona *Lg* 3: 427. — **kring ivir**, *adv. eg. omkring öfver; åt alla håll?* old oc wädher the liknas oc widh himpna natwr, thy at the äre kring iffwir (*Cod. A* kringhwrfwen 41) oc genom skäär *MB* 1: (*Cod. B*) 531. — **kring um** (**kring om**, **kringom**, **krink**

om ST 363) [Jfr Isl. i kring um. N. i kring um, kringum] L. prep. och adv. A) prep. med ack. 1) omkring, rundt omkring. gingo kring vm romara borgh Bu 9. sa . . . siu ängla standa cringh vm smasuenen ib 526. han skickade sin här i iij parte kringom slottit Di 201. sätia kring om thik alskons godha gerninga blomster Bo 147. ib 172. MB 1: 62, 158. Bir 1: 90, 342, 4: 11, 84, 85, 87. Lg 91. LfK 246. Di 187. läth väspacianus byggia krink om allan stadhin ST 363. — stäldt efter det beroende ordet. som alla wäghna boo oss kring om MB 2: 218. 2) omkring, omkring öfver el. i. leetto äpte klädhomen hans som kastadh varo kring vm husit (spar-sim in domo projecti fuerunt) Bo 194. likir them madk som liggir j äpleno hulkin som först ätir äplisins kärna . . . ok gar kring vm (pervagatur) alt äplit Bir 1: 37. jak siälffwir skal lägghia kringom (circa) hanom (vingården) götzsena oc fitman ib 4: 5. risthe the bolstern vp ok lothe flädherne flygha kringhom allan gaardhen BSH 3: 293 (1470). alt mit goz . . . som . . . är III stenger ena halffua alin mindre kringom allan byen FH 2: 70 (1430). thz rycethe som nw gor kring om landet ib 1: 66 (1490-talet). kringom rikit alla stadhe RK 2: 4094. Ansg 245. 3) med afseende på. o huat wndherliken är kring om os (circa nos) thin mildhetz wärdoghet Su 172. B) adv. rundt omkring. bärghin ära alt kringom brant Al 4037. — Jfr um kring.

kringeldriver? (kringildriff), m.? [Jfr Äldre Dan. kringeldrivere] kringstrykare, snyltgäst. ä kombir kringildriff mz hwas kniiff ok toom bwk GO 508.

kringer, adj. [Isl. kringr] lätt, snabb. thin öghon varo kring oc rask til at see skör thing oc lustelik Bir 2: 235. herra falantin han war swa kring (Cod. A girug 22) til them Va (Cod. C) 59. — Jfr mula-, ordha-kringer.

kringgängin, p. adj. rundt omkring uppgången? rundt omkring omgifvande? thesse äre rätte kringgångne råår BtFH 1: 115 (1465, nyare afskr.).

kringhvärva, v. omringa, omgifva, omsluta. the kringhworfdho (för kringhworfwo) han Al 8931. hon (ön) är kringhworffwin (kringfluten) mz en flodh ib 4709. eld oc wädher the liknas oc widh himpna natwr, thy at the äre kringhwrffwen (runt om kring el. åt alla sidor utbredande sig?) oc genom skäär MB 1: 41.

kringla, f. [Isl. kringla] ring, krets. vardher aff honum (jordhumle) giordher en kringla eller krans om fula orma, ther the liggia . . . tha tor ormen aller krypa öffuir then ringhen LB 7: 164. thridthia himpna natura . . . skiptes i atta kringlor MB 1: 41.

kringlotter (kringlutter. kringulter. kringluktir), adj. [Isl. kringlöttr] rund. kringlutter nädhan som eet hiwl Iv 4158. thz (brödet) är kringluth Bir 1: 146. eet kringlot nysta ib 2: 101. kringlotta glas cirkelin ib 3: 426. pänigen som kringluttir är MP 2: 48. kommo the fram til en kringultan (möjl. skriffel för kringlutan el. kringluttan) mur Pa (Tung) 40. Lg 1002. jak är ämuäl kringluktir (habeo etiam rotunditatem) hwar ey fins ände älla vphoff Bir 1: 146.

kringskära, v. 1) omskära. jak var föddir oc kringskorin Bir 2: 243. — bildl. iak är ey kringskorin (incircumcisis) i minom ordhom oc ey wäl talande MB 1: 290. han hafdhe ey kringskorith maal (incir-

cumcisis labiis) ib 291. 2) rundklippa. brödhrene kringskaro hänna haar KL 326. tok af sino hofdhe som kringskorit var ib 327. han loot them lära sik badha raka ok swa kring skära MD (S) 289. — Jfr kringum skära.

kringsliunga (-slionga), v. omringa, omhvärfva. wiliom wi han oc hans här kringsliunga oc beläggia ST 243.

kringslängia, v. — **kringslängia sik**, slingra sig omkring. een rädhelikin orm, hwilkin . . . kring slängde sik vm hans hals ST 274.

kringsätia, v. [Äldre Dan. kringsette] 1) omgifva, omringa. kommo täss stadzsens män . . . oc kringsatto (circumdantes) gamla manzsens hws MB 2: 131. stodh iosue bitidha vp . . . oc gik wp mz the älzsta män främst j spetzsen j härin, kringh satther mz stridzmanna hiälp ib 21. 2) rundt omkring besätta. thän yrtagardhin war . . . kringsattir mz ärlikom thräm som een skoghir ST 420. — Jfr kringum sätia.

kringulter, se kringlotter.

kringumbärlse (kringom-), n. pl.? kringbärande. aff . . . hälga archinna kringombärlse Bir 4: 78.

kringum fara (kring om-), v. kringfara, färdas kring på. thu . . . kring om ffaar mangh haff LfK 123. Jfr umkring fara.

kringum ganga (kringom-), v. rundt omkring omgifva. thesse förne råår äre kringomgångande om then jord BtFH 1: 19 (1465, nyare afskr.). Jfr umkring ganga.

kringum giva (oringom-), v. kringhvärfva, omgifva. eringomgifuit hafwa mik dödzsens graata, heluitis sorgher eringomgauo mik LfK 218. Jfr umkring giva.

kringum gärdha (kringom-), v. kringgärda, omgifva, innesluta. han (o: choren) skal kringom gärdhas (circumsæptus sit) mz iärngaddrom Bir 4: 84. Jfr umkring gärdha.

kringum skära (kringom-. kring om-), v. omskära. alle jwdzska qwiunor som fwnnos at kring om skära theris söner lät konungen genstan dräpa. swa oc them som barnen kringom skaaro MB 2: 222. ib 296. Jfr kring-, umkring-skära.

kringum spanna (kringom spennan), v. omspanna, rundt omkring gripa fast i, gripa om. sprang vth aff kistonne een stoor rädhelikin padda . . . oc kringom spente alt hans änlite mz sinom klööm ST 275.

kringum sätia (kringom-), v. sätta omkring, omgifva med. naar han kringom satte (circumdabat) haffweno sina ändha Su 78. Jfr kring-, umkring-sätia.

krisma (cristma: -mo Bil 689; Bir 1: 316), f. [Isl. krisma. Lat. chrisma] L. vigd el. helig olja. han skipadhe wighia crismo hwaru (för hwaru) skiär thorsdagh Bil 394. ib 689. Bir 1: 316. sidhen man haur crisman (vid dop el. konfirmation) fangit MD 87.

krista (krysta. pres. -ir. impf. -te. -adhe, se utkrista. part. pret. -ter. imperat. -a GO 958), v. [Fdan. kryste. Isl. kreista] trycka, klämma, krama. intrans. thz skiin wtan hwar innan kryster GO 428. iosep . . . vidhir frestar dragha wt spikin

af the handinne. än han kan äkke väl atkoma . . . vtan han kriste ok kome offast vidhir handena. vars herra *Bo* 210. krista wid ríff (*preme costas*) *GO* 958. — *trans.* thän fughil är rath krysther som i handom haffs *GO* 209. krystä honom j häll mz sinä hender *Va* 24. kryste han henne finger *Di* 94. iosep . . . widerfrestadhe ath draga wth spiken aff the handena än han kunde ey wäl ath koma . . . wthan han crysten oc kom mykit fasth widh henderna aa warom herra *Lg* 3: 97. — *krama*, *utpressa*. iak togh wiinbärin, oc kriste mostin i karith *MB* 1: 235. — *pressa*. ostakar ther ostin skal vti kristas (*formabitur*) *Bir* 1: 102. — **krista ater**, *trycka tillbaka*. diäfla krysto thom atir nidher j brunin *Pa* 22. — *Jfr* **utkrista**.

kristal (*crystal*, *cristall* *Fr* (*Cod. B, C, D, E*) 369. *frf.* *vok.* i *änd.* -all-), *m.* [*Lat.* *crystallum*] *kristall*. j eno kari aff kristal *KL* 18. syntis allum . . . vt gynum kristallin *ib* 19. clarare cristal man aldrey saag än then ysen *RK* 2: 8089. j qwämmeliko kari aff cristal ällir saffer *Bir* 4: 103. *Fr* (*Cod. B, C, D, E*) 369. — *kristallkäril*. sättiandes honom (oc: sanctæ katharinæ haka eller käfft) i een crystal *TK* 273. togh s. catharinæ haka, som var satt i cristallenom *ib*.

kristalla? *f.* *kristall*. första guistan är vt draghin aff cristallo (*formen kan dock betraktas ss Latinsk*) *Bir* 1: 371. — **kristallo qvister**, *m.* *qvist af kristall*. aff cristallo qwista wäxto thön (*löfven*) *Al* 4577.

kristalle, *m.* *kristall*. aff kristalla ok gimsten *Al* 4635. the vindogh varo aff [crist]alla (*Cod. F* varo aff kristalla, *Cod. B, C, D, E*: ware aff cristall allä) *Fr* 369.

kristalline? *m.?* [*Jfr* *Lat.* *crystallinus*, *adj.*] *kristall*. aff smaragda ok cristallina *Al* 4641.

kristalsten, *m.* *kristall*. cristal stenin. hulkin som är kaldir ok skör *Bir* 1: 371.

kristelika, *adv.* [*Isl.* *kristiliga*] *kristligen*, på *kristligt sätt*. cristelica (*catholice*) vidhir quäkias *Bir* 3: 410. *Jfr* **okristelika**.

kristeliker (-likin. -leken. **cristelig**), *adj.* [*Isl.* *kristiligr*] *kristlig*. allo lekfolke tel cristeleken käunedom *Bu* 3. halda . . . sina kristelika tro *Fl* 77. kristelikin dödhir *Bir* 2: 81. han var alra cristelicastir man *Gr* 321. en cristelig förste *BSH* 4: 223 (1497). *ib* 5: 261 (1508). *Jfr* **okristeliker**.

kristin (*cristen*. *n.* *cristit*. *cristet*. *cristedh* *FM* 96 (1497-1501). *ack.* *m.* *kristin*. *crisna* *KL* 142. *f.* *cristna* *Bil* 377. *gen.* *f.* *cristna* *Bu* 401. *dat.* *m.* *cristnom* *Bil* 377; *SD* *NS* 2: 134 (1409). *krisnum* *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). *f.* *cristne* *Bil* 860. *n.* *cristno* *Bu* 401. *pl. nom.* *m.* *kristne*. *gen.* *cristna*. *crisna* *KL* 142. *ack.* *cristna* *Iv* 18, 5054. *crisne* *FH* 7: 78 (1509). *best. form sing. f. nom.* *kristna* *Fl* 97. *pl. cristno* *Bu* 177. *crisno* *RK* 1: 129. *crisne* *ib* 142, 149. *cristine* *Bil* 108), *adj.* [*Isl.* *kristinn*. *Mnt.* *kristen*. *Lat.* *christianus*] *L.* *kristen*. thz ij kristin vardha vil *Fl* 2057. varþ cristen *Bu* 15. sipan rom var cristet *ib* 9. yspanie kunugar ok portugalie som baþe äru cristne *ib* 176. guz ouen ok cristna kirkio *ib* 401. sa cristet folk þola pino *ib* 510. at leta mera cristit folk til pino *Bil* 423. han lönte sik cristin wara: ther til at han gatthe swa myklo

hemelikare mz godhe fortalan tröst cristit folk *ib* 475. fik witha sin son kristin *ib* 618. cristnom mogha til tröst *SD* *NS* 2: 134 (1409). kristne män *Bir* 2: 232. af krisnum manne äldir kono *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). cristnamannä taal . . . öktis *KL* 140. vaxte crisna manna taal *ib* 142. saman kalladho allan crisnan mogha *ib*. badhe aff crisne och ocrisne fiender *FH* 7: 78 (1509). oppaa cristedh blodh *FM* 96 (1497-1501). han forbödh . . . at göra nocot meen nokrom cristnom manue, for cristna thro *Bil* 377. mz rätte cristne troo *ib* 860. kierdo tha a christum at the wrdho tråla cristne, som iordrikis herra waro hedhne *Bil* 646. flyþo þe cristno *Bu* 177. syntes þöm cristno sanctus iacobus *ib*. the hedno tappado the crisne wnno *RK* 1: 142. *Jfr* **iäm-, o-kristin**.

kristindomber (*kristen-*. *cristedomber*: -doms *Lg* 3: 568. **cristindoomber**: -dooom *MB* 1: 87. **cristendoomber**: -dooom *ib* 341), *m.* [*Isl.* *kristinn dómr*] *L.* 1) *kristendom*, *kristlig tro*. aflape þär kristendom *Bu* 149. petrus war äldre at cristindom än paulus *Bil* 110. wände manga andra til kristindom *KL* 80. *Bil* 689. *Di* 279. swa sigher oss cristindom ok helag ord *RK* 1: (*Cod. B*) 340. alla dygdh ther watnith hawer at thwa siälina aff synd i fontkare, oc giwa henne rättan cristindoom *MB* 1: 87; *jfr* 2. 2) *dop.* fulcomnoþo mz þöm cristendom (*eos baptizaverunt*) *Bu* 129. beddus cristindom *Bil* 86. *Lg* 689. gifwa cristindom thera synom *ST* 452. *MD* 86. at thet (*barnet*) döþelse oc christendom matte faa *Lg* 3: 358. *MB* 1: 341. *ST* 451. haffde han hallit til cristendom *RK* 1: 2427. *ib* 2: 6963. *ST* 452. 3) *kristenhet*. hafs mangom stadhon höghtidh i cristin domenom oc aminnilse af thöm hælghom trem konungomen annan daghin äpter trättanda dagh iula *Bil* 917. *ib* 368, 384. *Bir* 1: 44, 206, 2: 67, 3: 453, 454. *RK* 1: 4521. *ST* 309. *Su* 437. *Lg* 3: 431, 568.

kristinhet (*cristen-*. *crisnehet*: -hetzens *FH* 7: 78 (1509)), *f.* [*Mnt.* *kristenheit*] 1) = **kristindomber** 1. skreff han om gudh oc cristenhetena mangha stora böker *Lg* 675. 2) = **kristindomber** 3. bättra riddarskap jak ey weyt junan all cristenheth *RK* 1: 2719. *Su* 166. *BSH* 4: 204 (1496). *FH* 7: 78 (1509).

kristmässsa, *f.* *julmessa*, *messa* som läses vid julhögtidens ingång. thentit prestin skulde byria cristmessona *ST* 142.

kristna (*krisna* *Di* 290. *crisna* *ib* 279. -ape, -aper), *v.* [*Isl.* *kristna*] *L.* *kristna*, *döpa*. cristnaþes ällevo þusand män *Bu* 185. at han hafþe . . . kristnat folk *ib* 184. hon lät cristna sina thwa syni. nyfödda *Bil* 689. döþtir ok cristnadhvir *Bir* 1: 389. *Bu* 414. *Bil* 119. *Gr* 310, 321. *Fl* 2061, 2063, 2070. *SD* *NS* 2: 170 (1409). *Lg* 1001. *Ans* 213. *Di* 279, 290. *Jfr* **ny-, o-kristnaþer**.

kristna (*cristonna*: *cristonnone* *Bir* 3: 453), *f.* [*Jfr* *Isl.* *kristni*] *L.* 1) = **kristindomber** 1. prädicape cristno *Bu* 101. *ib* 61, 183. 2) = **kristindomber** 2. faar rätta cristno *MB* 1: 341. klärka som os cristno gifwa *MD* 80. vnder kristno ga (*kan äfven föras till* 1) *Fl* 2078. 3) = **kristindomber** 3. qualdis ok möddis . . . cristnan ok kirkian j franz *Bil* 380. hiälþande fyrom ärlicom systrom j cristen-

none *Bir* 3: 453. *ib* 1: 232, 2: 125, 3: 253. — **kristnu rätter**, *m. L.*

kristnamn (-nam), *n. L.*

kristne, *f.* [*Isl. kristni*] *dop.* beddis cristne (*af senare hand ändradt till cristindom*) *Bil* 689.

kristning, *f. L.*

krobba, *se* **krubba**.

kroghare, *m.* [*Mnt. kroger*] *krögare*. *Jfr* **kröghare**. — **kroghara hus (-huss)**, *n. krog. RK* 3: (*Tillägg om Chr. II, red B*) 6279. *Jfr* **krogha hus**.

krogher, *m.?* [*Mnt. kröch, gen. -ges*] *krog. SO* 6. *GS* 36 (1413, *orig.*). *Jfr* **hörro krogher**. — **krogha hus (-hwss)**, *n. krog. RK* 3: (*Tillägg om Chr. II, red. A*) 6279. *Jfr* **kroghara hus**.

kroka, *v. gripa el. fånga med krok.* fuller *mz* . . . *krokom* til at kroka ok dragha til sik vsla sieler *LfK* 237.

kroker (krooker: krook GO 108, 393. **-ar)**, *m.* [*Isl. krókr*] *L.* 1) *krok, hake.* thän *krokis* arla som godher *kroker* skal wardha *GO* 179. thz hiwlit var alt ginom fult *mz* glödhetom *krokom (uncinis)* oc a thöm *krokom* varo människior vphängdha *Pa* 18. *ib* 22. haua *kroka j* handom *Bir* 2: 65. opfylla oc atirtäppa alla väghana *mz* stokkom oc *krokom* oc fotanglom *ib* 143. — *dörrhake. Bir* 2: 90. — *krok ss fångstredskap, i sht fiskkrok. eg. och bildl. fiska takas mz krok MP* 1: 324. diäfwllin sätir ther *krokin* huar minzst vaktas *Bir* 2: 199. the lagdo for marsken manga *kroke RK* 2: 7037. then gedde gar ey mellen calmarn oc thette ther flere *kroke* äre fore sette *ib* 3157. thu ser mik vara komin som faar ij blant vargha oc gripin som fisk a *krok Lg* 546. *KL* 12. *GO* 108, 393. *Su* 147, 237. — i allmht föremål af *krokig form. om dryckeskärl. vnum cornu dictum krok SD* 3: 673 (1325, *gammal afskr.*). — (?) *ss tillnamn. nicolai croc SD* 3: 128 (1313, *nyare afskr.*). 2) *krok, årder; så stort stycke jord som med en krok och ett par dragare kan på en dag ärjas? jordstycke af den storlek att till dess brukande en krok och ett par dragare behövas? krokland (en endast i Finland förekommande benämning). quod de iugis boum dictis vobiscum krokæ que quisquam vestrum vltra ea que nunc habent (för habet) . . . superlucari potuerit per quatuor annos continuo obsequentes nullas penitus soluciones iuri nostro debitas exhibebit SD* 4: 366 (1334, *gammal afskr.*). tre *krock jordh ib NS* 2: 757 (1414, *afskr.*). skulde hwar rök göre fäm marker oc hwar *krok ij* marker ok hwarth bool x marker *ib* 865 (1414, *gammal afskr.*). thenne förnempde godz till samman rächnet hafwa gifwit till skadt ahrlika här xvii mark och swa myckit göra fyra röke och tree *kroka i* finlandh *FM* 39 (1417, *nyare afskr.*). ved viii *kroka j* tawastaland *FH* 4: 55 (1457). *BtFH* 1: 305 (1413, *Joh. Bures utdr.*), 306. *Jfr* tantum feni de tribus aratris quantum de vno aratro ad castrum dari et deferri solet *SD* 4: 392 (1334, *gammal afskr.*). *Se Stufve, Skandinavien under Unionstiden, 2 uppl., s. 323, 324; Falkman, Om mått och vikt i Sverige* 1: 135 f. *Jfr* flärdhungs-, konungs-, prästa-, thridhungs-kroker, äfvensom **krokland**. 3) *krok, krökning. grwffwan* ganger j manga *kroka PM* LI. 4) *krok, knep, listigt påfund.* lagh äru rätsins budh

ok *kroka* forbudh *GO* 6. at wäria sik *mz* lagha *krok Ber* 184. — *Jfr* **al-, ala-, albogha-, dura-, iärn-, mete-, timber-kroker.** — **kroka flski**, *n. L.*

krokhand, *f.* *krokhand, krumhand. ss tillnamn. curiam conradi quondam dicti krokhand SD* 2: 459 (1305).

krokharpa, *f.* ett slags musikaliskt instrument. *mz* alla handa lekara anbudh orghom ludhom baswnom harpom fidhloim skalmeyiom oc *krokharpom (in canticis et citharis et cinyris et in cymbalis)* stötto swngho oc discanterado *MB* 2: 230.

krokia, *se* **krökia**.

krokland, *n. krokland.* hafua wy vnt ok vnnom honom frälse oppa saa mykla iordh som kaan löpa oppa een *kroklandh iordh FH* 3: 139 (1449). *Jfr* **kroker 2.**

kroklokarl, *m. L.* *Jfr* **krökio karl**.

krokna (-adher), *v. krokna, krökas.* annor handin var *kroknadh KL* 363.

kroknäf, *n.?* [*Jfr Isl. króknefr, m.*] *kroknäsa. ss tillnamn. ærlændo kroknæf SD* 2: 468 (1306).

kroknäsugher, *adj. kroknäsug. Di* 132.

krokotter (krokoter: -ota Al 1221; **-otan Lg** 219. **krokuter: -ute Bir** 4: (*Avt*) 178. **krokokter: -okta Iv** 262. **krwkotter Lg** 3: 178), *adj.* [*Isl. krókóttir*] *L. krokig.* dura *krokane* äru ut rakte pät längsta þe magho, oc äru ingte *krokute Bir* 4: (*Avt*) 178. fara *mz* likeno langa wägha oc *krokotta MB* 1: 270. *Iv* 262. *Al* 1221. *Lg* 219. hafdhe . . . *krokotta* fütir ok gik altidh *krokottir KL* 366. thom som iac giordhe blindha halta *krokotta MB* 2: 401. *Lg* 3: 178, 411.

krokra (-raa), *f. och n. L. råmärke som utvisar en krökning af vågången.* ladhe thöm tha skäligen raa imellan först ut af rund . . . och swa räth aat skogen . . . swa ath inthet *krokraa* skwldw wara eller finnas paa nogen sidho i mellan thöm *DD* 1: 172 (1499, *afskr.*).

krokrep, *n. L.*

krokskin, *n. BtFH* 1: 319 (1413, *Joh. Bures utdrag*).

krokstaver, *adj.* [*Isl. krókstafr*] *krumstaf, biskopsstaf, kräkla. Bil* 846.

kroktal (krock tal BtFH 1: 207 (1506) o. s. v.), *n. antal krokland.* at jänke them i mellan hvar epter theris *kroktal BtFH* 1: 154 (1507). *ib* 207 (1506), 229 (1509). dömdes en reth swensk skifft wtöffuer all vhi-nemiby effter theris *krok tal* och andel *ib* 235 (1506). ath jäncke och skiffte the ängher effter *krock tal* och aker theghe *ib* 269 (1508). *ib* 278 (1509), 282 (1508), 286 (1509).

krompin, *se* **krumpin**.

krona (kruna L.; -ona BSH 2: 51 (1397). **krwna: -u RK** 1: 2783; **-ones BSH** 5: 500 (1512). **kröna: -an Lg** 3: 90), *f.* [*Isl. krúna. Lat. corona*] *L.* 1) *krans, krona.* stephanus thz är swa mykyt som *krona* oppa gresko *Lg* 291. een *krona* aff gul var ower hännna haar *Iv* 1765. *Fr* 355, 2956, 2960. swa fasth stak *krönan (törnekronan)* hans helga hwfwdh *Lg* 3: 90. — *krans el. krona ss belöning el. utmärkelse, segerkrans, hederskrans, hederskrona (i religiös mening: om det ewiga lifvets krona, om martyrkronan).* hwar hardhare stridh är. thär aflas ärlikare *krona KL* 207. pit blop scal pik standa for döpelse tel himirikes *crono Bu* 496. wtgik the hālagha siālin af licammenom.

takaskolandis áuárdhelica áronna lön ok krono *KL* 359. gudh latir sina vini mödhas mz dröfwilse, oc komo j frestils- e them til större krono *Bo* (*Cod. B*) 341. mädh martyrii krono *Bil* 851. *ib* 538. — *krona ss en konungs el. drottningis värdighetstecken.* slo hanom kronona af hofde *Bil* 773. j thässom daghom skal han bära krono *Bir* 3: 307. en jomfru (*d. v. s. Maria, himmelens drottning*) . . . hauande dyra krono a sit hofwodh *ib* 299. the krona var reed the drottning hulkin meer kärlek hafde til mik owir allu *ib* 313. aff hänna (*hennes, som var härligast i jungfruskaran, tydl. Marias*) krono som hon bar a sino hofdhe. hulkin vindöghon hafde swa som rökilsa kar *KL* 359. — *krona i Svenska riksvapnet.* huat i baneren malat äre iij cronor skulle joo mädher wäre *RK* 2: 8610. 2) *krona, konungadöme, regering, stat (i sht med afseende på egendom och finanser).* at wy (*konung Karl Knutsson*) skulle koma oc anama then crona oc rikit friit *FM* 62 (1467). kronän i suerike *SD* 5: 475 (1345, *nyare afskr.*). i kronunne piänist *ib* 478. fra pöm dagh wi til kronunnä i swerike forman waldoms *ib* 561 (1346). *BSH* 2: 38 (1396) *o. s. v.* om the jordher wndhan krononne gagna ära *SD NS* 1: 136 (1402). *ib* 424 (1405), 425, 426, 437 (1405). vara suerikes krono undirdanoghe *Ans* 233. vildo landit vinna oc bethvinga undir danmarkx krono *ib*. at j . . . kronona honum op andwordhin *Bir* 2: 260. thz kronan hauir mist *ib*. landit til vara krono mz rät halda ok krononna ouinum skadha göra *ib*. äptir krononna ingiäldom *ib* 149. rikesins krono äghor oc rikedomä *ib* 4: 113. gamalt kronona godhz *KS* 58 (144, 63). war aff krononne wel belänter *RK* 1: 1137. sporde nogra aff almogen, huem the skulle göra krwnones räntho *BSH* 5: 500 (1512). *Bir* 3: 398, 400. *KS* 58 (145, 63), 60 (150, 66), 73 (179, 80). *RK* 1: 2003, 2: 127, 132, 3496, 3: 3196. *Lg* 3: 192. *BSH* 4: 77 (1481), 78. 3) *biskopsmössa, mitra.* hawer biscopper twähörnadha krono tha han sigher sungna mässo *MB* 1: 355. the sagho ärchebiscopin kläddan j sin scrud, swa som är krokstafwer ok krona *Bil* 846. *ib* 844. 4) *krona, af Birgittiner-nunnorna öfver slöjan midt på hufvudet buren hufvudbindel af hvitt lärft med stycken af rödt kläde.* ofwer wilit sättis een krona af hwito lärifte oc j the krono skulu sömas fäm stökke af rödho klädhe swo som fäm rödhe droopa *VKR* 58. *Bir* 4: 10, 11. *TK* 270. thil then dagh hon wardher inwiigdh ok tagher wiil ok krono met systrom i sama clostre (*Nädensdals kloster*) *FH* 4: 5 (1441). 5) *tonsur, rakad rund plätt på hjässan (inom den katolska kyrkan utmärkande dem som tillhöra det andliga ståndet).* petrus . . . lät fraa thöm tima raka sik krono *Bil* 119. bödh klärkom . . . hana kringlutta krono. rakadha *Lg* 1002. brödhrene hafuin swa tonsuram oc krono som pläghas j androm klostrom *VKR* 71. *Ber* 229. brödhrene the ther präste äru skulu haffwa widha kronor oc trinna, äpther thy som andre clostermän haffua *Bir* 5: 41. 6) *hjässa.* huggo hanom hofwodh ok krono sundir j kors lund (*kan äfven föras till 5*) *Bil* 831. ater kom han med rödhe krwnu (*d. v. s. med blodig el. särad hjässa*) *RK* 1: 2783. *ib* 4137. 7) ? naar hiärtan sik inbyrdhis . . . äptir kropsins begärning lustas aff hwars annars krona *Bir* 5: 7. 8) *ljuskrona?* mina bonadhe ok een krona hängher i hans stuffwu *BSH* 3: 293 (1470). *TK* 269, 270.

— *Jfr asna-, biskops-, gul-, hedhers-, konungs-, martilsa-, martirs-, renlivis-, thorn-, thorna-, thörne-krona.* — *krono gods (-godz. -gotz), n. L. kronogods.* thesse godz waro gamwl krono godz *BSH* 2: 63 (1399). *ib* 67 (1399) *o. s. v.* wtleta the scatta jordh, krono gotz oc bönder, som kronan rät til hafuer *SD NS* 1: 424 (1405). *ib* 437 (1405), 2: 218 (1409, *nyare afskr.*). — *krono ingiäld, n. pl. inkomster tillhörande kronan.* vm the skatta iordh och krono ingiäld kommen waro i frelse *BSH* 2: 64 (1399, *nyare afskr.*). *ib* 66 (1399). — *kronoklädhe, n. pl. [Isl. krúnuklæði] kröningskläder.* vnum par kronoklädhe *SD* 4: 710 (1340?). — *kronolius (kronulyus), n. kronljus, ljus som sättes i ljuskrona?* kronulyus oc egh bluss ywer oss lata györä af þrym lifspundom vax *SD* 5: 563 (1346). lata halda eet ärwe meth . . . kronoliusom oc blusom *ib* *NS* 1: 147 (1402).

krona (impf. -ape. part. pret. -aper. -ter RK 1: (LRK) s. 228), *v. [Isl. krúna] L. bekransa, kröna.* *eg. och bildl. kronadho petrum mz alskonna blomster Bil* 107. kronom han som en konung *Bo* 194. en vän kronapar kunugar *Bu* 183. *ib* 63, 128. *MP* 1: 28. *Bo* 246. *Bir* 2: 167. *Fl* 1132. *RK* 1: 1820, (LRK) s. 228. snarare kan eth cronath (*med krönt öfverhufvud el. med konung försedt*) rike sigh fore koma, än thre fatige men *BSH* 4: 238 (1498). han kronadhis vm sidhe martirio *Bil* 875. godhe kronas (*d. v. s. belönas*) höghelika for onda manna ilzsco skuld *Bir* 1: 261. *Jfr gul-, thorn-kronadher, äfvensom kröna.*

kronika (kroneka), f. [Lat. chronica] L. krönika. thz sigher kronika *MD* 193. romara kroneka *ib* (S) 244. *Jfr krönik, krönika.*

kronilse (-älsse), n. pl.? kröning. FM 60 (1457). *Jfr krönilse.*

kropfylla, f. frässeri. för . . . wälpläghan oc kropfylle *LfK* 53.

kroplytter, adj. [Jfr Äldre Dan. kropper] puckelryggig? än han är mwskögdh eller kroplytter eller höbol (*si gibbus, si lippus, si albuginem habens in oculo, si jugem scabiem, si impetiginem in corpore, vel herniosus*) *MB* 1: 370.

kroppeliker (ack. sing. m. kroppelighen. kropleghen), adj. kroppsliq, köttliq. j naghén kroppelighen siwkdom *Gers Frest* 31. wendes andelighä kärleker j en kropleghen sköran kärlek *ib* 39.

kropper? m.? [Mnt. krop] körtelsvulst. ss hästsjukdom. fori krop *Hästläkedom i AS* 137.

kropper? m.? [Jfr Sv. dial. kropp, det öfversta af ett tak, och Nysv. kroppås] — kroppa damber, m. på taket af en borg anlagd vattenbehållare i hvilken regnvatten uppsamlas. lot ther (*på Viborgs slott*) göra en kroppadam *RK* 2: 7302.

kropper (krupper: kruppir KL 84; *kruppenom ib* 231; *krup ib; FH* 3: 64 (1445); *krupp Lg* 3: 225; *kruppa ib* 213. *gen. krops. krofhs Ber* 17. *med art. kropsins Ber* 126. *krofhsins ib* 19. *krupsins Lg* 3: 232, 235. *pl. -ar*), *m. [Mnt. krop. Lat. corpus] L.* 1) *kropp.* böte han kropp ey agher ko *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). til vors krops fordhan oc vppehälle *Bir* 2: 4. nar siälin skils fran kroppenom *ib* 1: 63. *Bo* 133. *KL* 231. *Ber* 17, 19, 126. *MB* 2: 225, 287. *Lg* 3: 225, 232, 406. *FH* 3: 64 (1445). — *kropp ss dödlig och*

underkastad förvandling; äfven död kropp, lik. til at hon faar eet sin lakt af sik olänkelika kropsins byrdhe *Bo* 91. skal thin wsle kroppor wardha diwra mater oc fughla *MB* 1: 428. *Bir* 1: 170, 171. bāzst loktande balsam. mz hulko nar dödho kroppane smöras gömas orötelike *Bo* 43. wt fördes ens friborens manz kroppor til graffwa *Lg* 294. haffde . . . iordhat mangha hālga martyres kroppa oc likama *ib* 399. *KL* 84, 93, 107, 407. *MB* 2: 350. *Lg* 3: 213, 235. 2) *kropp, bāl.* huggo swa hwdit fran hans krop *RK* 2: 4485. — *Jfr diura-, fara-, hästa-kroppor.*

kroppotter, *adj.* [*D. dial. kroppet*] *hullig, korpulent.* kroppet giri *MP* 1: 83.

kropstor (krupstor), *adj.* *hullig, korpulent.* twe fete brödhir oc krupstore (*corpulenti*) *KL* 294.

krosa (krwsa: -at LB 2: 49. krossa: -as Bir 2: 329; se vidare sunder krosa. -ar, -adhe, -adher), v. [*Mnt. krossen*] *krossa.* ormsins hwfwdh throdz nidher och krossas *Ber* 103. full . . . en stor sten pa hennes hofudh ok swa hardeliga hennes hoffudh krosadhe *Lg* 3: 552. thz krwsat är j man ok swndher slithet *LB* 2: 49. — **krosa sunder, sönderkrossa.** krosadhes all hans been sunder *Lg* 3: 563. pa huan lym som swnder var krosader *ib* 564. rotne stobba . . . hulke som syndir skulä krossas *Bir* 2: 329. *Jfr sunder krosa. — Jfr krasa.*

krotas (krootas), v. refl. [*Jfr Mnt. kroten*] *bråka?* wil . . . wsle mannen krootas oc opphögas her ower iordhena *LfK* 44.

krubba (krobba: -an Lg 3: 642; -onne ib 617), f. [*Mnt. krubbe*] *krubba.* jäta äller krubba *Lg* 46. een krubba aff sten *ST* 182. *ib* 217. *Lg* 3: 617, 642.

kruka, f. [*Mnt. kruke. Isl. krukka*] *kruka.* *LB* 7: 249, 308, 311, 9: 111. *PM* 12. *Jfr lerkruka. — krukamakare, m. krukamakare. LB* 9: 111.

krukotter, se krokotter.

kruma (krumma), f. [*Mnt. krome. Nt. krume. Dan. krumme*] *inkrām (i bröd), inre och mjuk del (af bröd).* stampar . . . krummona af hwytt hwätebrödh *LB* 4: 344. *Jfr brödh-, bröds-kruma.*

krumi (krame. kraame), m. = kruma. tagh aff groffth rogbrödh kraamen *LB* 7: 173. tag kramen aff blöt bröd *ib* 200 (*båda dessa ställen böra dock kanske föras till ett krumber, m.*). *Jfr hvetebrods krumi.*

krumpin (krompin. krompen), p. adj. [*Isl. kroppinn*] *L.* 1) *hopdragen, krökt, krumpen.* en quinna som war krompin swa at hænna fötir waro krompne vidh hænna licamma *Bil* 868. en krompen qwinna *Lg* 3: 178. hafdhe iak han j mino knä swa som krompin (*contractum*) man j allom limmom *Bir* 1: 33. fingrane ok armane hulke som waro swa som krompne vt-räktö sik *ib* 84. annat larit var swa krompit at han ey gangit gat *KL* 363. them war krumpet hand oc fot *RK* 2: 3182. for krompnom lymom *LB* 7: 10. han gaar krumpin (*curvus*) vndir korseno *Bo* 197. gik allir krompin *ib* 189. 2) *krympt.* leysk krumpit klede *SO* 105. *FH* 5: 89 (1482). — *Jfr krympa, äfvensom krypa.*

krumpna (krompna Bir 4: (Dikt) 261; Su 248; -adhe ST 365. -ape, -aper), v. L. sammandragas, hopdragas, krympa samman. tha krumpnadhin (*contraherentur*) sinuna *Bir* 2: 30. min inälue varo af

Ordbok.

thör oc krumpnadh *ib* 244. *ib* 4: (Dikt) 261. *ST* 365. *Su* 248. *Lg* 3: 260.

kruna, se krona.

krupper, se kroppor.

krus (krwss LB 7: 308), n. [*Mnt. krus. Isl. krús, f.*] *L. krus, cylindriskt kärl. LB* 7: 308, 10: 7, 8. *PM* 11. *Jfr lerkrus.*

krus, n.? i uttrycket: i krus, i kras, i stycken. sla thz sunder alt i krws *Al* 10376. borger brusto sunder i krus *MD* 17. *Jfr krosa.*

krusa, se krosa.

krusa (-adher. n. -at. -et Di 12. -it ib 13), v. [*Mnt. krusen*] *krusa, göra krusig. part. pret. krusig.* thera haar waar gwlt oc krusat *ST* 421. han hafdhe krusat haar oc sidha lukka krusadha som een lebardh *ib* 513. *Ansg* 179. *RK* 1: (Albr) s. 212. *Di* 12, 13, 128, 130, 131, 133, 135, 296.

krusamynta, f. [*Jfr Mnt. krusminze*] *krusmynta, mentha crispa Lin. LB* 7: 236. — **krusamynto vatn (-mynta-), n.** *dekot på krusmynta. LB* 7: 215.

krussa, f. L. — krussu foter, m. L.

krut (krud. krwdh), n. [*Mnt. krūt, krude*] 1) *ört, läkande ört, läkemedel.* eett krud for te ögon som är tiok hwd oppo *LB* 7: 334. 2) *krut.* salpether och krwdh *BSH* 4: 314 (1502). sändha meck kruth *ib* 5: 197 (1507). jek haffwer lod byössor och inthe til kruth *ib.* krwth fatas her *ib* 249 (1508). *ib* 273 (1508). lodh ok kruth ok byssa skytter *ib* 480 (1511?). 1 tunna lööst krwt *FH* 5: 237 (1524). *Jfr körna krut.*

kruthus (-huss), n. kruthus. y krwt hussed *FH* 5: 237 (1524).

krydda (kryda. -adher), v. [*Mnt. kruden*] *krydda.* condire, krydda *GU* 3. kryddadha drykkia *ST* 53. math som är kryddath mz pöper eller med andra heta kryddher *LB* 7: 181. wel kryddadan mat . . . äta *ib* 3: 18.

krydda (kryda), f. krydda. vm klädhe oc krydo *SD NS* 1: 561 (1406).

krydde (kridde, se kalgardha krydde. kryde RK 1: (Albr) s. 207, 210; LB 10: 8; ST 153, 216, 420, 422, 423. krydhe L. kryder FM 202 (1504), 350 (1507). krydher Su 138. kryddher LB 7: 181. dat. krydom ST 416), n. vanl. pl. [*Mnt. krude. Jfr Isl. krydd*] *L. örter, kryddor.* pipar ok komin ingefära ok galiga. kardamomom oc näghlikkor. paradisakorn ok än hiärtans frygdh, ok annor thera handa krydde *Bo* 133. at koma saman dyr krydde *ib* 219. salomon bescreff natur oc skipilse . . . aff allom yrtom oc krydom *ST* 416. j nidharsta stenhuseno gömdos yrtir oc ädhla dyrr kryde *ib* 420. manga byssor mz manga handa kryde oc läkedom *ib* 153. ther wäxir i the owirmärkis kryde som wäl smakar i bikar oc gryte som är muskaat oc kardemoma *RK* 1: (Albr) s. 207. mz thässe owirmärkis kryde som wäl smakar i bikara oc gryte *ib* 210. *MB* 1: 244. *LB* 1: 98, 7: 181, 10: 8. *ST* 216, 422, 423. *Bir* 4: 49, 101. *Su* 138, 203, 204, 205. *MB* 2: 182. *FM* 202 (1504), 350 (1507). *Jfr kalgardha krydde. — krydda gardher (kryddegardher: -gardhen PM LXVII), m. kryddgård, örtagård.* hon war som en krydda gardher, i sik haffwandes alzskona blomster oc yrther *Lg* 3: 441. *PM* LXVII. — **krydda kista**

88

(krydakista), *f.* kryddbod? gatubodhen eller krydakistan *Lg* 3: 579.

krykia (krykkia. krykke (*ack.*) *RK* 2: 2665, 2677. krijcke. krikche), *f.* *L.* krökt staf, krycka. en qwinna gangandhes mz twa krykkior *Lg* 3: 723. en krympling . . . som i ix aar haffde oppa krykior gangit *ib* 725. mange pa krykkior ginge *RK* 2: 3181. stodde sich widh sinna krykke *ib* 2665. *ib* 2677. — **kräkla**. ware biscops skrwer och krikcher *FH* 7: 79 (1509). for war biscops hat och krijcken *ib* 80. *Jfr* **biskops krykia**. — **krykio karl** (krykkio-. krökio- *L.*), *m.* *L.* man som går på kryckor. en gamal krykkio karl *Bil* 610.

krykla, *se* **krökla**.

krympa (krömpa: krömppe *MP* 2: 205. -ir), *v.* hopdraga. ond vätzska ok heet atirdraghir oc krymper tungona *MP* 1: 264. *ib* 2: 205. hwart thera (*näml. finger*) . . . rakte sik vt oc war ginstan färdhuet badhe at räkkia oc krympa *Lg* 3: 224. *Jfr* **krumpin**.

krymplinge, *m.* = **krymplinger**. enom krympling gaff han bötir *Bil* 753. *Jfr* **krymplinger**.

krymplinger (krömplinger: -linga *Bil* 653. krimplinker: -linka *Su* 297. kryplinger: -linge *Bil* 947. kröplinger *ib* 634; -lingom *ib* 463; -lingx *ST* 319. kriplingher *Bil* 108. -ar), *m.* [*Isl.* krypplingr] *krympling*. gaf enom krymplinge lif (*bör väl vara ganga i enlighet med Bil* 947) *Bu* 100. xl män somi blinde. ok somi krömplinga foro til rom *Bil* 653. *ib* 108, 463, 634, 830. *ST* 319. *Su* 297. *Af de anf. ställena kunna Bil* 463, 653, *Su* 297 föras till **krymplinge**.

kryna, *se* **kröna**.

kryning, *f.*? i [1] par grend laghen met kryning *FM* 76 (1483, *daniserande*). i [1] par syängte laghen met kryning *ib*.

krypa (*pres.* -er. *impf.* kröp. krop *Di* 282. *pl.* krupu. kropw *PK* 247. *part. pret.* krupin: -it *MB* 2: 171; *SD NS* 1: 255 (1403). krwpin: -it *Lg* 670. kropin: -ith *Al* 10135), *v.* [*Isl.* krjúpa] 1) *krypa*, *kräla*. om ormar, maskar o. d. modhorin känne orm vnganom krypa *Bir* 3: 76. orma som krypa a quidhenom *ib* 26. sa han en orm krypa om thz sama träth *Lg* 91. krypande iordhinna madhka *KL* 151. tha kropw vtaff hans näsa och öron . . . swa manga löös at the huldo allan hans likama *PK* 247. creatwr . . . ther kryper a iordhinne *MB* 1: 157. — *krypa*. om menniskor. han (*Alexander*) kröp a badha händer oc knä *Al* 10128. han (*Alexander*) wille i flodhina hafwa kropith *ib* 10135. *Bir* 3: 135. *Al* 2331, 10131. *Lg* 670. *Di* 282. — *bildl.* *krypa*, *smyga*. syndena ok lastena krypa stundom vndir rätuissa män (*subrepant justis*) *Bir* 1: 260. 2) *krypa* i hop, hopdragas, *krympa*? *part. pret.* *krympit*? eth halft stykke kumist krupit (*för krumpit*?) oc ofuerskurit *SD NS* 1: 255 (1403). — **krypa af**, *krypa bort*, *släpa sig bort*, *långsamt aflägsna sig*. sotthin slippir til ok krypir aaff *GO* 719. — **krypa bort**, *krypa bort*. saghdhe sancta cristina til ormannna, jak byudhir idhir . . . at j krypin bort j idhra skrubbor *ST* 259. krupu the (*ormarne*) borth thera wagh *ib*. — **krypa in**, *krypa in*. ther op kröp en litin madhker . . . ok wille swa krypa in ij han *Al* 380. the (*mannen och qwinnan*) . . . krupu in vndir

ena hälla skuru *KL* 297. *Jfr* **inkrypa**. — **krypa up**, *krypa upp*. kröp romanus sidhan mz nödh wp til hans *Bil* 694. *Jfr* **upkrypa**. — **krypa ut**, *krypa ut*. aff äggeno kröp vth een draki *ST* 512. myssena haffwa krupit wt aff theris skrubbom *MB* 2: 171. alexander . . . bordhe at krypa a goluith wt *Al* 10123. *KL* 298. *Jfr* **utkrypa**.

krysta, *se* **krista**.

kräfla (*Bil* 269. kräflia, *se* **utkräfla**. krefia *SD NS* 1: 17 (1401). kräwia *MB* 1: 452. kräflia *Bil* 734; *SD NS* 1: 150 (1402). kräflia: -ias *Bo* 125. kräflia: -ias *LfK* 66. kräflia *Di* 97, 98. *pres.* kräwir *MB* 1: 146, 392; *GO* 1085. kreffwer *Gers Ars A* 2. kräuar *Bu* 498. kräffwer *LfK* 49. *refl.* kräfs, *se* **utkräfla**. *impf.* krafpe. kräffdhe *MB* 1: 221. *part. pret.* krafper *L.* kräffdher *FH* 4: 34 (1453); *BSH* 3: 144 (1463). *f.* kräffdh *VKR* 12. n. krafth *BSH* 5: 104 (1506). krapf *PfN* 140. kräfft *RK* 1: 1285), *v.* [*Isl.* krefja] *L.* 1) *kräfla*, *fordra*. med två *ack.* gudh kräwir ängin meer ä (*för än*) han formaa *GO* 1085. — med *personens ack.* och *sakens beteckning föregången af prep.* um. for:da herra karl äller hans arffua kräflia äll[e]r til tala om then sama minna modhirs ärfdhadeel *SD NS* 1: 150 (1402). — med *sakens ack.* och *personbeteckningen föregången af prep.* af. thetta fornempda härredh ydre aff fornempdan herra beincte eller aff hans arfwom krefia eller taka *SD NS* 1: 17 (1401). — *pass.* hwat skal tha kräflias af mik badhe oslom oc höghfärdoghom *Bo* 125. theas blodher, thz är theas syndher, the kräflias aff os oc warom siälom *LfK* 66. — med *saken betecknad genom sats inledd af at och med personbeteckningen föregången af prep.* af. gudh han kräffwer ey at enast aff cristne människio, at hon at enast flyr thz onth är, wtan iämwäl at hon öwar sik i godho *LfK* 49. — med *sakens ack.* var kunugar kräuar fasto *Bu* 498. ther forböz allom primatom nokot taka älla kräflia for pallium *Bil* 734. han kräffde thz sölf han honom atte *RK* 1: 823. *ib* 826, 1285. *PfN* 140. *Di* 64. all vrenlik thing som naturen krafde *Lg* 305. likamin oc kötith krafde sin losta oskäligha *MB* 1: 132. *ib* 146. — *pass.* a pingum kräuis rätter *SD* 1: 669 (1285, *gam-mal ofskr.*). — med *prep.* a (up a, pa). altiith a thz sama kräffde *RK* 2: 4119. vppo slottet krafde *ib* 1305. *ib* 1431, 5752. the kräffde ther pa *ib* 3421. marsken kräffde fast oppa oc badh sig alle slotten fa *ib* 3380. — *begära, requirera*. detzleff forsmadde at kräflia matt aff slottit *Di* 97. mik tyckte langt wara at ga hwar dag atkräflia matt aff konungens stekara hwss *ib* 98. 2) *bedja, begära af. med personens ack. och saken betecknad genom sats inledd af at.* mz graat ok bön hon marskin krafde at hon matte gaa til sinna modher *MD (S)* 267. 3) *anmoda, uppfordra*. naar han ther til a clostreno kräffdher wardher *FH* 4: 34 (1453). ther vil jac göre min reth oppo, ee huar jac vardher for retthä kräffdher *BSH* 3: 144 (1463). 4) *bjuda komma, kalla*. sin endha son han til sik kräffde *MD (S)* 297. 5) *mana, ägga*. kreffwer os gwdh ok rätther kerleker til wan iämerisnan til ath haffwa enkauneligha omsorgh om siwka människie helso *Gers Ars A* 2. ther skal man offtha kräflia han til *ib* 67. scal abbatissan . . . ey wara seen til at faa them

thera nödhthorfft tha hon wardhir ther til kraffdh VKR 12. hanna aldir ok skipilse krafdho hona til andra gipto Bil 109. then loste kräwir mannin til dödhelika synd MB 1: 146. ib 221, 392, 452. tha naturlikin luste krafdhe kötit Bil 885. MB 1: 391. som naturens kerlek honom kraffde Va 33. — **kräfla ater**, *äterkräfla*, *äterfordra*. kräff han ater aff mik MB 1: 244. Jfr **ater kräfla**. — **kräfla i gen**, *äterfordra*. them ma ängin kräffwia ij gen Al 2307. — **kräfla in**, *in-kräfla*, *infordra*. lathe kräffuie jn crononis skath FM 354 (1507). Jfr **inkräfla**. — **kräfla ut**, *utkräfla*. hans swänne haffue inthet anneth giorth, siiden han redh aff, en krafthet wd BSH 5: 104 (1506). Jfr **utkräfla**. — Jfr **af**, **at**, **lagh-kräfla**, **samt o-krafdher**.

kräfning (krefnyngh), *f. kraf.* quitta, ledhogha och lösa . . . for alle ytermeer maningh hella krefnyngh SD NS 1: 540 (1406).

kräfta, *v. [Mnt. kreften] stärka, bekräfta*. at all bebindningh mellan thenne tw rijken skal ta yttermehre kräftas, stadhfästas och fulbordas BtRK 142 (1441).

kräftes, *m. [Äldre Dan. kraft. Jfr Lat. crypta] eg. underjordiskt hvalf; fängelsehvalf*. latha han wt aff then häfft ok aff kwmmmerlikom -kräft RK 1: 2823.

kräftigher, *se kraptogether*.

kräka (kraka), *v. [N. kreka och kraka] krypa*. wardhe lifwandes creatur, badhe the som kräka (*så ändradt efter en annan afskr., Cod. A 10; Cod. A 3 har kraka*) j watneno, oc the som flygha j wädhreno MB 1: (Cod. A 3) 542. — *krypa fram, smygga sig fram*. siwkdöm ok aller kraka til by GO 453.

kräkias, *v. känna benägenhet att kräkas, känna äckel*. begynner vämias och kräkias LB 7: 257.

kräkilse, *n. pl. benägenhet att kräkas, äckel*. tz hielper for vämilse oc kräkilse LB 7: 242. han hielper for kräkilse oc golielse til spy ib 243. aff kräkilse eller aff tz onda j magan er ib.

krämäre (krämäre. kramäri), *m. [Skåne L. krämäre. Mnt. kremer] krämäre*. institor, krämäre GU 6. — *ss tillnamn*. wibal kramäri SD 2: 231 (1297). curiam magni dicti krämäre ib 459 (1305). ib 5: 429 (1345). — **krämära bodh**, *f. krämärbod, köpmansbod*. GO 535. Su 181.

krämirska, *f. krämerska*. institrix, krämirska GU 6.

krämmakäte, *f. ysterhet, uppsluppenhet*? ä thäs störra krämmakätin är thäs mera skipa hon mänskione til vredhe MP 1: 351.

krämpa, *f. krämpa*. Su 244.

krängia? (*part. pret. n. kränkt*), *v. [Jfr Sv. dial. kränga] draga, rycka*. mangt eth gamalt fädernis swerd wart tha nidher aff naglom kränkt RK 1: 117.

kränkia (-ir, -te, -ter), *v. [Fnor. krenkja. Mnt. krenken]* 1) *försvaga, förderfva, förstöra*. han krencker kraffthena i kroppenom LB 7: 76. tha gudhi thäkkis them kränkya met soth FH 4: 42 (1455). ängin soot ma os kränkia Al 6121. alexandri liiff . . . kränkia ib 10024. om thu wil os ä kränkia ib 4784. mz starka iärnlänkia som the griipana kunde ey kränkia ib 9098. kränkia the (o: wärlidinna drykkia) ok wanmakta howodhit . . . ok kränkia (*eventunt*) alla limina Bir 1: 43. vakn kränkiande oc vanmaktande hwaru ouin ib 2: 125. ey til bör . . . idher mz manghom psalmum at

kränkia idher sinnen LfK 67. ey at enasto kränkias (*infirmari*). vtan än alstingx vanskas oc foruadha i mik siäluom Bo 107. mine fötir wanskas ok kränkias vm iak far vppa biärghit Bir 1: 273. ib 311, 2: 48, 129, 276. kränkes oc nidhergaar all andelikx husens bygningh Su 54. the kränktos fast aff mykin thörst Al 4965. ij kränkin ey idhra ära ib 1258. thy at the äntiggia skadha sina jamcristna liiff älla kränkia thera hedhir (*derogare honori*) älla göra them skadha j thera gooz ällir winom Bir 3: 335. krenkia stadzsens mena besta MD (S) 261. 2) *corrumpere, förderfva, förföra, förleda*. offstort hiärta haffwer thik kränkt Al 8300. lata sik fore änga gafwor kränkia ib 2126. 3) *kränka, förföra, skända*. at eugenius abote vilde hona (waldtagha oc hanna) hedher oc äro kränkia Bil 386. kränkte hanna iomfrudom ST 456. smitta ok kränkia hona Bir 1: 375. Lg 3: 65. kräncker jomffrur och gode qwinner BSH 5: 439 (1511). 4) *göra krafftlös, göra ogiltig, vederlägga*. engin forma ath kränkia älla atirwräka then domin MP 1: 220. jak matade ok ämuäl swa min ordh at mine owini for matto ey at kränkia (*infirmare*) them Bir 1: 185. ib 3: 216, 217, 4: 91. 5) *kränka, bryta, öfverträda*. ath war rätter kränkis ellir minzkas EG 66. um nokor wil thöm (*artiklarne*) äller nokon therra kränkia, bryta eller til enckte göra BtRK 34 (1359, orig.). hwa som thesse gafwo oc testament minskar ella kränkir SD NS 1: 527 (1406). sin dom . . . kränkia MD (S) 234. sins herra dechtingen burdhe hanom ey krenkia RK 2: s. 345. — Jfr **af**, **be**, **for-kränkia**, **samt okränkter**.

kräptugher, *se kraptogether*.

kräsa (-ter), *v. [Jfr Isl. kræsaz] förpläga*. hon aat till at bärgha lifwit ok ey till at kräsa kroppin Lg 3: 513. offmykyt kräster LfK 82. Jfr **käsa**.

kräselika (kräselika. kräsligha), *adv. [Äldre Dan. kräselig]* 1) *kräsligt, yppigt, vekligt, vållustigt*. lifwa kräselica (*epulari*) Bo 107. aat kräselika (*delicose et splendide*) KL 226. MP 1: 20. at han mykyt kräselica (*delicate*) födde sin krop Bir 3: 101. kräselika op födder MB 1: 430. föddh tit folk mz grofuom maat. oc ey kräsligha Ber 289. Bir 2: 58, 117, 144, 3: 16. VKR VIII. Al 6580. ey höffues ther thiänarenom kräselika lätias (*deliciari*), huar han see herran swa manlika stridha Su 30. 2) *ljust*? tik haffuer iak swa kräselika (*delicate*) jnlyktan i mins hiärtas lönkamara Su 99.

kräseliker (kräselikin. kräsilliker: -lik Al 6109. kräseleker -leka Lg 218; -lekasta Su 194. kräseliker: -like MP 1: 20. kräselikin: -likit KL 256. kräslig: -liga Di 286; MB 2: 295), *adj. [Fdan. kräselig] kräslig, yppig*. predikadhe . . . gen thera kräselicom lifnadh Bil 782. KL 121, 256. Bo 45. Bir 2: 84. hafdhe han hwazske sudhin älla konstelica. reddan mat. ey oc kräselican mat Bo 85. KS 81 (200, 89). MP 1: 20. Bir 1: 103, 2: 36, 197, 3: 260, 4: 100. VKR VIII. Al 6040, 6109. Di 286. Su 194. tämplet var fult mz skörhet oc kräsliga fratzan MB 2: 295. kräselikin lastir (*deliciarum vitio*) KL 185. — *fin*. naar the hanne sagho i konungxlekom klädhom oc kräseleka i sidhom Lg 218. — Jfr **ofkräseliker**, **samt krasliker**.

kräselikhet (kräselighet. kräslighet. kräselihet Bil 263. -ir), *f. njutning, yppighet, kräslighet*,

vällust. hwi letadhe thu kräselikhet j skapadhom thingom *KL* 120. leta kötzsins kräselikhet (*deliciosa carnis*) *Bir* 3: 196. *Bil* 263. vordho rike aff hennes kräselighetz dygdh (*virtute deliciarum*) *MB* 2: 360. var j kräslighet *ib* 361. — *njutning, nöje, ljuflighet*. min kräselikhet (*delicia*) är at wara mz mannanna sönom *Su* 79. mins kärlekx högelika kräselikhet *ib* 84. the owermättas kräselikhetzsens synen *ib* 138. mik tykker som jak nw inbygggiare ware j kräselighetz-sins paradyso *ib* 202. wälluktande mandragore j kräselikhetzsins yrtagardh plantadhe *ib* 203. i tik haffuer iak . . . kräselikhether (*delicias*) *ib* 22. lägh borth alla owerflödogha oc oskäliska likamans kräselikheter *ib* 37. *ib* 63. — *kräslighet, läckerhet*. ey tåkkes mik oc konungxligha rätther äller kräseligheter *MB* 2: 200.

krävet, *f.?* **kräveta**, *f.* och **kräвете**, *m.* (*nom.* **kreffuita** *LB* 7: 232. *ack.* **kreffuit** *ib*. **kräffweta** *ib* 296. **kräffwäte** *ib* 294. *med art.* **kräffweten** *ib* 233. **kreffweten** *ib* 232, 295. **kräffwethen** *ib* 128. *pl. nom.* **kräffwätter** *FH* 4: 84 (1499). *dat.* **kräffwittom** *LB* 9: 118) [*Mnt.* **krevet**] 1) **kräfta**. aff krabbom äller kräffwittom som ärw j bäkkiom *LB* 9: 118. quinta essentia aff kräffwittom *ib*. 2) **pansar**. *xvi* kräffwätter *FH* 4: 84 (1499). 3) **kräfta**, **kräftböld**. thed fordriiffwer kräffwethen. som oppo latina hether cancer *LB* 7: 128. bliffwer nakon fiistel eller kreffuita oppo brysted som icke vil läkias *ib* 232. *tz* dräper fiistel eller kreffuit *ib*. oppo kreffweten eller fiistelen *ib*. *ib* 233, 294, 295, 296.

krävilse, *n. pl.?* och *f.* *Jfr* **utkrävilse**.

kröghare (-äre), *m.* *gästgifvare, krögare*. eet köpthorp, ther härberghere, kröghäre oc fodhermarska aagha wti wara som pilgrimom oc waghfarande folke skulu skipa therra bergning til sich oc sina hästa fore therra päninga *FH* 1: 17 (1441, *nyare afskr.*) *ib* 2: 131 (1441). *Jfr* **kröghare**.

krökia (**krokia**: **krokis** *GO* 179. -ir, -te), *v.* [*Isl.* **krækja**] 1) **kröka**, **böja**. ängin forma han (o: min arm) **krökia** (*incurvare*) ällir böghia tha han är vt räktir *Bir* 1: 11. *ib* 3: 380. naar armin **krökis** *GO* 683. thu . . . **kröker** thina näsar *LfK* 141. thän **krokis** arla som godher **kroker** skal wardha *GO* 179. 2) **kröka**, **gå i krok**. rymde diäwlen räddar ok crökte vm cring corset stenogha stigha ok pranga *Bu* 498. **krökte** diefwllin af wäghenom *ST* 117. — **krökia sik nidher**, **böja sig ned**. the **krökia** sik nidhir *KL* 380. *Jfr* **nidher krökia**. — *Jfr* **in-**, **ut-krökia**, **samt iärnkrökter**.

krökio karl, *se* **krykio karl**.

krökla (**krykla**: -o *Bir* 5: 21; -ona *Lg* 3: 160), *f.* [*N.* **krökla**] **krumstaf**, **kräkla**. *ss* **värdighetstecken för en biskop**: **biskopsstaf**. lagdhe sin biscofs skrwdh som war **kröklan** oc ringhen oppa warffrw altara *Lg* 3: 160. bort taka then ringhen ällar **kryklona** *ib*. tok snarlika ringhen oc **kröklona** *ib*. *Jfr* **biskops krökla**. — *ss* **värdighetstecken för en abbedissa**. **abbatissonne** wälsignilse oc wigxsle skal warda som sidhwänia är **abbatisson**, at wighias j sancti benedicti orden, wtan staffwen ällir **kröklana** oc **gulfringrit** *Bir* 4: 73. *ib* 5: 21.

kröna (**kryna**. -te, -ter), *v.* [*Isl.* **krýna**] **kröna** (*till konung el. drottning*). konung erich och tha

kryntis *MD* 499. jac j vpsala crönter var *RK* 1: (*LRK*) s. 231. *ib* 2: 7528. *PK* 237. erchebiscopen krönte henne tha *RK* 2: 7532. *Lg* 3: 92. *Jfr* **krona**.

krönik (**krönek**. **crönek**. *pl.* -ar. -är. -er), *f.* [*Jfr* *Mht.* **krönike**, **krönik**] **krönika**. gambla crönekär *PK* 219. aff gambla foreldrena **krönekär** *ib*. j mangom androm götha **krönekom** *ib* 226. j mangom androm **krönikom** *ib* 228 (*båda dessa ställen kunna föras till krönika*). j danska **krönikinne** *ib* 227. danske **cröneker** *ib* 230. *Jfr* **kronika**, **krönika**.

krönika (**cröneka**), *f.* **krönika**. thz ärendet gör **krönikan** mykit lankt *MD* 337. i rikesens **cröneka** och tänckkebock *BSH* 5: 318 (1508). *Jfr* **kronika**, **krönik**.

krönilse, *n. pl.* *Jfr* **kronilse**. — **krönilsa dagher** (**krönilse daagher**) *m.* **kröningsdag**. paa waar **krönilse** daagh *SD* 1: 207 (*öfvers.*).

kröning, *f.* **kröning** (*till konung*). *BtRK* 376 (1501).

kröpa (*part. pret.* -ter. -adher), *v.* [*N.* **kröypa**] **krympa**, **hopdraga**. — *part. pret.* **hopkrympt**, **hopdragen**, **trång**. thera ärma äru nu thranga oc **kröpadha** hulka fordhom varo vidha *Bir* 2: 70. — **krumpen**. medh halte, **kröpta** oc **lampe** *BSH* 5: 7 (1504).

kul, *se* **kol**.

kula, *f.* [*Mnt.* **kule**] 1) **kula**, **knöl**. ryggin var mz kulom sät *Iv* 270. 2) **kula**, **metallkula**. mz glödoghom kulum *LB* 1: 98. i glödhaghom kulum *ib* 3: 184. — *Jfr* **elds-**, **sadhul-kula**.

kula, *f.* [*Mnt.* **kule**] **kula**, **jordkula**, **håla**, **fördjupning**. skodhado the hálga män i kwlonne sitia *Lg* 441. giordo dyup hool oc lönliga kwlor j bärghen *MB* 2: 84. nidan vnder kular (*för* kulor) män j sta *RK* 2: 2198. ther wardh een dyup watnlös **kula** ellir brun j iordhinne ther wardh *ST* 78. the hafdho sprungit ena kulo j iordhena alt vp til belte stadhin *ib* 143. *Jfr* **biärgh-**, **biärgs-**, **iordh-**, **leona-**, **stenkula**.

kulde, *m.* [*Isl.* **kuldi**] **köld**. *Bil* 614. sik wäria för . . . hita ok kulda *KS* 40 (105, 43).

kulder (*ack.* **kul**. **kull** *Al* 784, 2430, 5276; *RK* 3: 1282; *MB* 2: 293; *Di* 149. **kulld** *Di* 82. **kol** *Bil* 697), *m.* [*Isl.* **kollr**] *L.* 1) **topp**, **hjässa**, **hufvud**. oppo hiessan oc kwllen *LB* 7: 333. — i *uttrycket* um (om) **kul**, om **kull**, *öfver* ända. rädh hanum ey drykka aff lönte flasko vtan kasta vm **kol** (*Cod. C*: sla bona om **kwl** 1032) *Bil* 697. starkir brändaghe kastar om **kul** människiona *Bo* 140. slo han om **kull** *Al* 784. *ib* 5276. *MB* 2: 288, 293. hafdhe maxan fallit vm **kul** *Pa* 19. *Di* 149. *Al* 2430. *RK* 3: 1282. at thz moxen gik om **kulld** *Di* 82. 2) *en vid brynjan fäst, af järnringar förfärdigad el. med sådana besatt hufva, hvilken ss ett slags kapuchong drogs öfver hufvudet* (*synes hafva varit ungefär detsamma som Franska coife, Mht. hersenier, se Schultz, Höf. Leb. 2: 41 f.*). dedimus loriam vnam cum capucio quod dicitur culder *SD* 1: 634 (1283). *Jfr* **härsnär**.

kulder (**kolder**), *m. L.* — **kullar arf** (**kollar-**), *n. L.* — **kullaskipte** (**kolla-**), *n. L.*

kulfski, *n. L.*

kulfski vatn, *n. L.*

kulgryta (-grita. -gryde), *f.* [*Fnor.* **kollgrýta**] **gryta utan fötter**. i par **kwlgritor** aff xiiij **lispund** oc **xx** *SD NS* 2: 699 (1413). ii stora **kwlgryte** *FH* 5:

229 (1516). en stor kwlgrøde FM 76 (1483, danise-
rande).

kulle (kulli. colli), *m. L. kulle.* j allom kullom
ok dalom Bir 3: 38. MP 2: 19. a hwarn lostelikan
kulla ok klint Su 427. — i *ortnamn.* in hellaculla
SD 1: 740 (omkr. 1280-talet). — (?) *ss tillnamn.* sigge
colli SD 1: 461 (1272). johannes kulli ib 2: 616 (1310).
— Jfr **biärghkulle**.

kullotter (kullutter. kollotter), *adj.* [Isl. koll-
óttir] 1) *kultrig, kupig, hvälfd.* thz hws war alth
kulloth Ia (Tung) 37. 2) *kullig, utan horn.* kull-
oth ko (*bos cornibus orba*) GO 1079. at the skulo . . .
ey . . . stanga kollot diwr MB 1: 355. 3) *utan*
hår, med afklippt el. kortklippt hår. elizabeth lät
henne skiära haar aff hofde oc sagde aldre gaar thu i
danz mz thänna lokkom ok helder seer jac thik nw
kullutta en min son kronadan keysara Bil 806.

kullsvarf (kuld-), *n. L.*

kulmule, se kolmule.

kulna, se kolna.

kulsvarf, se kolsvarf.

kulter? *m.?* = **kylder.** ad edificium sancte kate-
rine ad fratres minores scaris . . . uestes meas scar-
laticas & alias blauias cum uno cult & purpura una &
casula purpurea dignum duxi tribuenda SD 1: 395
(1259).

kuma, se koma.

kumbel, n. Jfr **bokumbel.**

kumber (komber Iv 602, 2208; Al 7314), *m. (RK*
1: 1695, 3959) *och n. (Iv 602, 2208; RK 1: 2539; Al*
7314) [*Mnt. kummer*] *nöd, betryck, vedermöda, bekym-*
mer. radde honum alt hans komber boot Iv 2208. thz
komber han hafuer at bära ib 602. haffdo kwmbler ok
mykit qwal RK 1: 2364. thz kwmbler lifuit tolde häre
ib 2539. awi then kwmbler ok then harm the tha a
sik sielffue sagho ib 3959. ib 1695, 2153. Al 7314. Jfr
hiärta kumber.

kumberliker (kwmmmerliker), *adj. svår, be-*
svårande, obehaglig. latha han wt aff then häfft ok
aff kwmmmerlikom kräft RK 1: 2823.

kumbra, v. Jfr **okumbradher.**

kumin, se komin.

kumisker (kumesker. *n. kumist. kumest.*
kumisch), *adj. kumisk, från Kum (i Persien)?* en
kumeskan kiwrtil SD NS 2: 699 (1413). i kwmeska hättö
ib. eeth halff stykke kumist cledha ib 1: 96 (1402). xvj
alna cumist clädhe ib 2: 86 (1409). ib 159 (1409). x
alna kwmet klädhe FH 2: 84 (1431). ib 4: 14 (1451).
xi alna kumest kläde ib 6: 60 (1469). — *n. tyg från*
Kum? eth halff stykke kumist krupit oc ofuerskurit
SD NS 1: 255 (1403). ib 323 (1404, *nyare afskr.*). eth
hättöklädhe aff kumist ib 594 (1406). ib 2: 46 (1408),
48 (1408). eet stöcke kumisch ib 52 (1408). vij alna
kumist ib 160 (1409).

kumpan, se kompan.

kuna, se kona.

kunder (*n. pl. kund. kun*), *adj.* [Isl. kunnr.
Jfr Mht. kunt] *L. kunnig, känd.* Jfr Kock, Tydning
af gamla svenska ord s. 7 f. tha var mik annor
tidhande kund Fr 1490. — vardha kunder, varda till
del, vederfaras. thik vardher sidhan väl äwintyr kun
Iv 363. — Jfr **iäm-, o-, valin-, van-kunder.**

kungöra (kwngyra: -gyry Su 73. kongöra:
-gör Bir 3: 455), *v.* [Fnor. kunngera] *L. kungöra, för-*
kunna, tillkännagifva, uppenbara. kungiordhe almogh-
anom hwilka nadh gudh giorde mz hanom Bil 871.
kungiordhe han aluarlica sinne hustru alt thz han
hafdhe vndirstandit af stiärnonna skipan Gr 260. KL
31, 247. Bir 1: 196, 2: 67, 3: 455. VKR xx. MB 2:
3. Su 73. Lg 218. kungiordhe all guz radh KL 164.
kungörande syndä idhrogha ib. nar quämelikin time
kom tha tedhos iärteknin ok min ordh kungiordhos
(declarata) mz gerningomen Bir 1: 253.

kungörare, m. förkunnare. sanindina kungörare
Bir 3: 161.

kungörilse (kongyrylse MP 2: 63, 221, 262), *n.*
och f. (MP 2: 63) kungörande, uppenbarande. mins
vilia kungörilse Bir 1: 78. gudlike milhetz kungör-
ilse mz hulko han van är mote löpa allom komandom
til sin MP 1: 97. ib 299, 2: 63, 221. Lg 3: 582. —
undervisning. forsma ey sniälla presta kongyrylse MP
2: 262.

kunktere, se komptare.

kunleker (-leeker), *m.* [Isl. kunnleikr] *kunskap,*
kännedom. giffwa mik nakan kunleek aff miskunnena
olio Lg 90. göra honum nakan kunleek aff miskunnena
olio ib 91.

kunna (*pres. ind. 1, 3 p. kan. 2 p. kant. kan.*
pl. 1 p. kunnom. kunnum SD 1: 668 (1285, gammal
afskr.). 2 p. kunnin. konnin MP 2: 64. 3 p. kunno
SD 5: 377 (1344, nyare afskr.); LB 4: 353; KS 10 (25,
11), 82 (203, 90); Al 838, 855; Bir 5: 93. kwnno
Su 270; BSH 4: 352 (1503). kunnu SD 5: 558 (1346,
gammal afskr.). konno ib 662 (1347). kunna Bir 1:
99; Gers Frest Inl. kwnna Su 177. pres. konj. kunne
Bu 144. impf. sing. kunne Bu 7, 27, 146; Bo 225;
MB 1: 277; RK 2: 7091. cunne Bu 499. kwnne Di
302. kunde Bo 212; RK 2: 7964; Di 131, 189; MD 28.
konde SD NS 2: 240 (1409). pl. kunno MB 1: 3,
349; MD 345. kundo Bil 850. impf. konj. kunne Bu
181. kwnne Su 178. kunde Va 4. part. pret. n.
kunnit Bo 1. kunnith Gers Frest 1. kwnnidh
BSH 5: 296 (1508)), v. L. 1) känna, veta. med
ack. at män kunno ekki thaghar ledhena ower ha-
with MB 1: 3. sagdhe sik kunna eeth gudz namn
Bil 85. Bir 1: 99. än tho at vi kunnom ther äkke
somlike skön aa Bo 233. MB 1: 75. Di 189. — kunna,
förstå, förstå sig på, hafva färdighet i. med ack. for
. . . tel eet annat land ok stap. som han cunne eigh
tungo Bu 499. Bil 850. thom som swensko kunna ok
ekke lathine Gers Frest Inl. ii biscops hus som klärk-
om burpe sitia. skal ängen iu coma vtan han kunne
väl bok Bu 144. Bil 82. — med ack. samt prep. til med
följ. subst. en som enkte kan til gärning MB 1: 75. —
med prep. til. macedones kunno til örlöghx bäst Al 855.
han skal wara väl kunnande til sit bokwit KS 53
(133, 57). — med prep. vidh. han kunde wäll wid
skiöll oc swerd Di 131. wid mak ok nadher thu
bäter kan Al 78. thän kan best widh wandan som
ängin hawer GO 774. — med prep. mädh. som well
kan mz riddarskap Di 145. — kunna, vara skicklig,
vara i stånd. med inf. utan at. vtan han kunne väl bok
ok suara tel cloka pröuelse Bu 144. änga andra mässo
kunne han sighia ib 27. ib 181. nar maria kan (scit)

ey äruodha älla gitir (*potest*) ey *Bir* 3: 168. — *med inf.* med at. hwat kant tw at lekä *Di* 108. *Dä* kunna står förenadt med *inf.*, kan denna betydelse ofta ej strängt skiljas från den följande, hvilken kan anses i viss mån ingå äfven i de anförda ex. — *abs.* offuer them tha kunde tu wel *MD* 28. 2) *kunna*, vara i stånd, förmå. vi ey kunnom älla gitom lifwat vtan thik *Gr* 318. — *med inf.* utan at. engen kunne finna pän man sipan. ok ängen kunne sigia af hanom sipan *Bu* 146. än thot iak kan älla (för älla) maa ey sörghia *Bir* 3: 119. hwa hafde thz kunnit tro *Bo* 1. hon kunde äkke längir töghiat *ib* 212. tå kunno barn ok ugur magha kununga warda *KS* 10 (25, 11); *jfr* 3. — *med inf.* med at. almoghe kan sköt at finna . . . huad han redhis gudh . . . ella ey *KS* 15 (37, 16). — *med inf.* utan at i förening med en *superl.* konungen lot sik sidan lidha älla raskasta han kunne ridha *RK* 2: 7091. sagde them at han wildhe til honom fara thz ärligästä han kunde affstadh koma *Va* 4. — *med underförstådd inf.* oftast i förening med en *superl.* kastadhe wth j syon som han längsth kwnne *Di* 302. at fölia mz wapn ok häst vtan dwalu som ij kunnin bäst *Al* 832. *Di* 145. komma til them thz raskast han kunde *RK* 2: 7964. rände som han kunde fasth *ib* 3: 1636. — *kunna*, kunna finna sig i, kunna beqväma sig till. *med inf.* med at. modhorin kunne ängalund at lata forkoma honum *MB* 1: 277. 3) *kunna*, vara möjlig. *med inf.* utan at. ther af kan honom ängiu frome tiluaxa *Bo* 88. i töm fallom, i bardagha kunno tima *KS* 82 (203, 90). thz kan ok ey wara, at thz barn hauer ey frender älla hulla vini äpte fadhur sin *ib* 10 (26, 11). — *med inf.* med at. the kunno längher at gömas *LB* 4: 353. 4) för att uttrycka ett antagande: *kunna*. *med inf.* utan at. nu kan nokor seghia thet uäghat ware *KS* 10 (25, 11). kan nakor naklaghan koma offwer han *SO* 15. *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*), 662 (1347). vm kununger kan warda antiggia nidhingr ella vrgytia, suä är vrgitia bättre än nidhingr *KS* 35 (90, 37). vm thäth swa kan ske at the samu päningha kunnu igh in koma vppa thöm daghenom *SD* 5: 558 (1346, *gammal afskr.*). kunne pät swa vara ät han vilde pär af fara *ib* 637 (1347). er thät ok swa at iak kan hännä liwe länger liwä *ib* 4: 389 (1334?). e i hwat land i vart riki wir kunnun i komä *ib* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). hwor thet helztä liggiä kan, oc hwor han thet spöriä kan *ib* *NS* 1: 5 (1401). j hwariom een man gelnas wt j eller girnas kan *MD* (*S*) 288. alt thet hanz hustrv fadher . . . mik skyllogher war i eno ällaz adthro ällaz hwat thet hälst wara konde *SD* *NS* 2: 240 (1409). 5) lära, undervisa. *med dat.* och *ack.* mästara the wäl moghu thera barnum kunna (*Bure och Scheffer*: känna) mz ordhum ok athäwum digdh oc snille *KS* *Fragm.* 11. then som konunga ok höfdhinga barnum skal kunna (*Bure och Scheffer*: känna) wisdom ok digdhelighin athäwe *ib*. — *Jfr* forkunna.

kunna, v. *Jfr* mis-, var-kunna.

kunna, se kynna.

kunna, f. L. *Jfr* fakunna.

kunnadher, p. adj. *Jfr* välkunnadher.

kunnist (*MB* 1, *Cod. B* i allmänhet *dä* *Cod. A* har konst; se *MB* 1: 568. *kwnnist* *MB* 1: (*Cod. B*) 534. *kunnisth* *BSH* 5: 422 (1510). *kunist* *KS* 28

(71, 30). *konnist* *Gr* 259. *connist*: *connistä* *Bil* 339. *konnest* L. *kwnsth* *Gers Ars A* 2. *konst.* pl. *kunnisthir* *MB* 1: (*Cod. B*) 568. *konster.* *konste*), f. [*Jfr* *Isl.* *kunnasta.* *Mnt.* *kunst*] L. 1) *visdom*, *förstånd.* i aldir oc kunnist maktoghast *Gr* 259. 2) *skicklighet*, *förmåga.* vanin gör idhnona. idhnan konstena. ok konstin giwir kraptena i allo äruodhe *Bo* 134. *Bir* 1: 299. te skulu hava konst (*aptitudinem et industriam*) sik at wäria ok andra slä *KS* 81 (201, 89). *kunist* til at göra thz hånem är äfät *ib* 28 (71, 30). ey hafde hon konst til at simma *Lg* 3: 387. iak . . . haffwer giört thenna bok som kallas oppa latine ars moriendi. ok är nyttogh allom crismom människiom til ath faa kwnsth ok lärdom til at kwnna wäl döo *Gers Ars A* 2 (*möjl. att föra till* 3). hafwer han konst at wndhersta gudh (*cognoscendi facilitatem*) *Ber* 212. ther til at swara wardher wäl skäleket om konsten nakkralidhis at räkthe (*si facultas adesset*) *Su* 78. j them daghom bör huarom eptir sinne konst ok makt minnas a gudz godgerninga *MP* 1: 316. *BSH* 5: 422 (1510). 3) *kunskap*, *insigt*, *färdighet.* hon (*själen*) skapas i barnsins likama vtan älla konst oc hawer gudh siälwer giwith all andbudh oc redho til at fa mz konster *MB* 1: 55. födhas mz allom konstom *ib* 118. aff wanwitino komber at manuin hawer ey älla konster *ib*. konst styrer man til at göra rät *ib*. är thz mannenom natwrligt at han faar konst mz öghom oc örom *ib*. om hans konst oc wit *ib* 119. *ib* 78, 92, 93. *MP* 1: 240. älla visdom ok konste til gudz hedhir oc cristna tro värio ok til godhra manna styrkilse ok villa farande rättilse *Bir* 3: 242. — *konst*, *idrott.* sannaþe han vara bästan ok wisastan mästara pere const (*strax förut heter det att det sökes efter* pän mästara dicta kunne ok göra poliet palacium. som standar i römsko borgh) *Bu* 181. iämskyt som the sagho eller hördho nakra konst oc lagdho sin hugh til at nima, tha hafdho the nwmith the list ther the willo *MB* 1: 119. — *konst* af magisk art, trollkonst, svartkonst. matheus sagde til coclarenna. hwar är nw idher list ok konst *Bil* 226. *Bir* 3: 158. som kunna nakra handa manilse älla konste at vt köra älla wt mana diäflana *ib* 1: 99. then konstenä magiu j her försökiä *Va* 43. at jak hafde giort thz aff ille konst (*arte maligna*) *Bir* 2: 299. the swarta konstin *ST* 22 (*se vidare svarter*). — *konst*, *vetenskap.* waru ther höghasta scola hösto *connistä* *Bil* 339. ij them skolom ga wi ey til book ther mästara göras ij konstom klook *Al* 6446. *ib* 6449, 6450, 6457, 6459. sniälle j boklike konst *Bir* 1: 101. nim ther til boklica konste at thw maghe callas mästare *ib* 3: 241. *Lg* 535. — *konst*, *konstfärdighet.* han lät ok guthna hästa aff gul dragha mz konst silf waghna *Bil* 722. ij eet torn är aff konster giort *Fl* 710. sinne konst monde han tha at nyta *Al* 4453. 4) *det som är uttänkt och utfördt med insigt, maskin.* swarlige stormande met swore bösser och andra konster *FH* 6: 85 (1495, *afskr.*). 5) *konst*, *list.* mz konst oc swik *Al* 9949. — *Jfr* diävuls-, koklara-, spadoms-, stridskonst.

kunnista, f. [*Jfr* *Isl.* *kunnasta*] *kunskap.* kalladh is kunnistu (*Cod. A* wiisdomsins 158) trä gotz oc iltz *MB* 1: (*Cod. B*) 543. vtan aller kwnnistur (*Cod. A* älla konst 55) *ib* 532.

kunnogha (kunnugha. kunnighä. konnugha. kwnnunga: -wm *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). **konnogha**: -ade *Bil* 851; -adus *ib* 894; -ado *ib* 900. *pres.* **kunnoghir** *Bir* 1: 3. *impf.* -ape. *part. pret.* -aper), *v.* [*Fnor.* kunniga] *L.* förkunna, kungöra, omtala, uppenbara. at ir wilin walldz gerninger ok the them görä firi oss oppenbarä ok kunnughä oss *SD* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). vi . . . konnughum allum mannum. at vi allum þem. som . . . bo . . . i syrby dömum . . . fullan almanna vägh *ib* 662 (1347). *ib* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). konnoghade hwar androm thänne vndirlik thing *Bil* 851. tro himerikis ordhom som thik äru kunnogadh aff gudhi *Bir* 3: 450. agher oc konunger allom mannom . . . kunnighä, när han vill þön samu fornäfnä rättäräthing hawas *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). kunnighä þet i hwarye landzskapino *ib*. skulu the thet oppenbarlika kunnugha *BtRK* 34 (1359, *orig.*). iak . . . kunnoghadhe thina sannind til människionna helso *Bo* 185. miracula skulu kunnoghas for annars gagn skuld *ib* 73. thätta radhit vardh kunnoghat oc vitirlikit *ib* 160. kunnoghadho hanom at hans forradhara varo dräpne *Gr* 266. thätta vardh kunnoghat artasire persara konunge *ib*. hulkaledhis världzlikin lykka ok sälikhet fik omskipte mz them. oc huru the forforos thz skal frammarmeer kunnoghas *ib* 259. *Bil* 894, 900. *Bir* 1: 3, 3: 282, 4: 130. *Fr* 330. *RK* 1: 1686, 3415, 2: 3261, 7429. *Pa* (*Tung*) 42. swa som vi kunnoghe vardhum mannom om ordh älla giärninga. swa ändelika kunnoghoms (*varda kände*) oc vi vbigriplaka andanom om thankana *Ber* 268.

kunnogher (kunnugher. konnogher: -ogh *Bir* 2: 240; *MP* 2: 57. *n.* kunnogt. kunnokt. kunnoth *SD* 6: 65 (1348). kunnukt. kunnukth. konnught *BSH* 1: 197 (1387). konught *SD NS* 1: 26 (1401). konnught *KL* 176. kynnocht *SO* 205), *adj.* [*Isl.* kunnigr] *L.* om personer: känd. han drap kunnugha ok vkunnugha män *Bil* 299. *KS* 78 (193, 86). — *med dat.* han skulde vppinbar wardha oc kwnnoghor människiom j världene *Lg* 68. *Bil* 340. — *om saker:* kunnig, känd. *med dat.* hans dagher är hwariom manne kunnogher *Bil* 634. *MB* 1: 79. *SD* 6: 65 (1348). *KL* 176. *MP* 2: 57. *Bir* 1: 12, 74, 2: 240. at pät kunnukt göres hans härrä *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). gör iäc thet allum kunnukt *ib* 5: 293 (1344). at þet se allum mannum kunnukth *ib* 6: 180 (1350). thet skal allom mannom vetherlekith wara ok konught *ib NS* 1: 26 (1401). vy . . . görom allom mannom witerlikt oc kunnokt *BSH* 1: 186 (1386). *ib* 197 (1387). han gör thz kynnocht bröðrom ok systrom *SO* 205. giorde hon sinom fader kunnogt om phila *Va* 15. them war tha wäl kunnogt ther *ib* 52. — *känd, allmänt känd.* ther wppa haffwer thu nog wppinbarlika hälga fädhrenna kwnnoghan lärdom *Su* 303. — *Jfr* fa-, namn-, o-, van-kunnogher.

kunnoghet, *f.* *Jfr* fa-, o-kunnoghet.

kunskaper (kundscaper: -scap *Lg* 3: 577. kwndhskap *Su* 8. kynskaper: -skap *ST* 57; *Su* 23, 270, 292, 341; *Lg* 585, 812. kyndskaper. kynzskaper: -skap *Su* 23; *Lg* 3: 487. könsca-
per), *m.* [*Aldre Dan.* kundskab. *Mnt.* kuntschap, kun-
schap] 1) kännande, kännedom, erfarenhet. til

guddomsins kwnskap *Su* 23. *ib* 8. komma til gudelika tingha skodhan oc kynskap *ib* 23. komma til guddomsins känzslö ällar kynzskap *ib*. mädhan jak thäs kynskap haffwir *ib* 270. see mz huat wppinbarlikom kynskap thäs sacramentzsins lönlaka nadher giffuas at känna oc wndirstaa *ib* 292. *ib* 341. 2) kännedom, bekantskap. gifs them nampn, mz hwilko the koma j kunskap (*varda kände*) fore folke *Lg* 3: 497. 3) bekantskap, igenkännande, erinring. jak är allom aff kynskap gangin, oc mik kännir her nu engin *ST* 57. *Lg* 585. 4) bekantskap, umgänge. swa kom han i könsca-
p mz them. oc vardh them hemelikin *Bo* 53. nar the komo i kyndskap mz honom *ib* 57. jak hadhe . . . swa mykin kynskap oc hemelighet mz gudhi oc hans änglom *Lg* 812. *ib* 3: 577. at hafwa manga manna kynzskap oc winskap *ib* 487.

kuntere, *se* komptare.

kununger, *se* konunger.

kupa, *f.* [*Mnt.* kupe] *skål, skålformig fördjupning.* gör en oghn som haffwer ena kwpo mith j segh aff leer, och aff kwponnas bothn säties en järn pipa, tha likowäl ey swa ath hon gar gönom jn j kwpona *PM XLVI*. — *kupa, skanskupa.* lather oss ffa en stocker och riiss till at förbättre vore skanszer och kwper met *FM* 310 (1507). *Jfr* iordhkupa.

kupartyr, *se* kopartyr.

kuppare, *se* koppare.

kur, *se* kor, *n.?*

kura, *v.* *kuttra.* tha qwittra the (o: fughla) oc sionga, oc some kwra oc gala *MB* 1: 366. *Jfr* kurra.

kura? *v.* [*Fdan.* kure. *Mnt.* kuren] *sitta stilla; stå (ss jagtterm).* thz är ilt at känna gamblom hundh at rwka (*sannolikt för kwra; motsv. Danska ordspr. har kuræ; vix canis aptetur vetus vt residendo jocetur*) *GO* 1061.

kure, *m.* [*Fdan.* kure. *Mnt.* kure] *väktare, tornväktare.* synin hulkin som skal vara swa som godhir kure (*speculator*) hulkin som skal granlica see ok skodha mällan komande ouini oc vini *Bir* 3: 182. thän kwre öpte a sin tinnä *Iv* 4059.

kurra, *v.* *qväka.* huat ey frödhin oc mangskona madka, ffödde aff träk oc sleeme, loffua tik, currande j träkkom oc dyghiom *Su* 330. *Jfr* kura.

kurra, *se* korra.

kus (kos *MD* 42; *Al* 10167. *frf. vok. i änd. kuss-*), *m.* (*Bir* 3: 257; *MD* 42; *Lg* 3: 476) och *n.* (*Al* 10167) [*Isl.* koss, *m.*] *kyss.* swasom jude kus hulkin mz thom kussenom forradh aldrea manna helara *Bir* 3: 257. hon minte hans mwn mz thusand kos *Al* 10167. *Bo* 189. *MD* 42. *Su* 314, 317, 406. *Lg* 3: 476. *Jfr* frids kus.

kusi (kwse), *m.* [*Sv. dial.* kuse] *person som ingifver fruktan och vördnad, husbonde, herre.* ilth är i hwse som ängin är kwse *GO* 264. *ib* 297. thz är ok ont ij thy hwse ther ängin är rätlz äller kwse *Al* 1888.

kusin, *se* kiusa.

kusk, *n.* *tvång, trug.* prolyndar oc bryscar gen cuske *Bu* 494. hans fadher gat mz äunkte kusk wänt hans hugh *Bil* 467.

kuska (-ar, -ape, -aper), *v.* [*Dan.* kuske] *L.* 1) *twinga, nödga, truga.* vänte han gita luccat pän han gat eigh cuscat *Bu* 494. han kuskapo frändar at

giptas *ib* 26. *ib* 154, 199. *Bil* 804. skal thu ey kwska them til gisla (*Cod. B* ey hardelika kwska them til atirgiällda 560) *MB* 1: 339. — *twinga*, *kufva*. herra-doom som kwska andra men vnder sik *MB* 1: 102. *ib* 174, 297. — *truga*, *ansätta*. for konungh karllss offuer-wäldughe macht, som wi wardhom tiit oc optha kuskadhe mäder *FM* 60 (1457). 2) *slå*. lät hana fast kusca mz pustom langa stund (*alapis durissime cæditur*) *Bu* 511. — **kuska sik**, *kufva sig*, *styra sig*, *hålla sig inom skrankorna?* hwar rätthvis man stydher ok kuscar sikh widh hop ok räddogha *Ber* 4.

kuskan, *f. L.*

kuster, *se koster.*

kutala boar, *m. pl. inbyggare i Kutala*. kay-talabone gingo ofuer the fornempda ramerke ju wppa kutala boanna eghit *FH* 2: 7 (1374, *nyare afskr.*).

kutkarl, *se kotkarl.*

kuvul (*kuwl. kughul. kwghul. kwffwol* *LfK* 14. *kwffuol* *Bir* 4: 10. *kuwel. kwffuel. kwffwel* *LfK* 14. *med art. kuwlin. kughulin. kwffuolen* *Bir* 4: 24. *kwffwolin* *ib* 19. *dat. kwfflenom. kwghlenom. pl. kufflar. kufflar*), *m.* [*Isl. kufl. Mnt. kogel. Mlat. cucullus, cuculla*] *kapuschong*; *kåpa med vidfäst kapuschong (tillhörande munk- och nunnedrätten)*. munkanna kuffla *KL* 105. i egypto lande hafwa alle munkarna sina kwfla badhe dagh oc naat *ib* 251. trwd sin kuwl vndir sina fötir *ib* 285. munkenom biudz at hafwa kuwlin (*cucullam*) *Bir* 1: 383. hon gange in j natkiortlenom oc kwfflenom *ib* 5: 39. fari aff kwfflenom oc lägge han fore sik wppa knän *ib*. thera kwffla skulu oc haffua qwämmelikin skapnadh oc höffwidzskan, ey off sidher, ällir off-widher wtan matelika til jordhenna, oc engaledhis länger *ib* 102. then ene abote hafde op a swartan kuffuol the andre gra *Fr* 3142. at bära kwffuel oc kappo *Su* 151. hans gango klädhe war en kuwel oc en kior-til *Lg* 3: 203. han (o: herra abota) haffuer fyra scapp-lara och fyra kuffla *AS* 59. systrana gangklädhe skulu wara . . . een kiortil af graat watmale oc een kwghul oc ärmane af kwghlenom skullu ey länger räkkya än ytarst vppa längsta fingrith *VKR* 57. *Bir* 4: 10. alle prästene oc brödrene magho hafua . . . een kiortel af graa watmale oc en kughul af graa watmale oc hättan wari sömadh vidh kughulin oc offuer kughulin een mantol af graa watmale *VKR* 70. *Bir* 4: 24. ffocarij seculu ekki hafua kuffla vtan mantolin vtan ofuir kior-telin *VKR* 3. *ib* 58, 66. *Bir* 4: 19, 101. *LfK* 14.

kuvulfalder (*kwuel-*), *m. fäll el. veck af (till munk- el. nunnedrätten hörande) kåpa*. kaste kwuel-fallin wppa hoffuodhit *Bir* 5: 39.

kuvulfliker (*kuffuel-*), *m. flik el. veck af (till munk- el. nunnedrätten hörande) kåpa*. lägge kuffuel-fliken owir hoffuodhit *Bir* 5: 39.

kv-, *se qv-*.

kyke hosta, *f.* [*Jfr Nt. kuchhöst, se Grimm-Hildebrand, Deutsches Wörterb.* 5: 439] *kikhosta*. for kyke hosto som barn oftast haffua *LB* 7: 224.

kyklinger (*köklinger: -lingin* *Bir* 2: 42. *kyllinger: -ing* *LB* 7: 314, 315. *-ar*), *m.* [*Jfr Isl. kjúklingr*] *kyckling*. swa som kyklinga plägha rinna apte hannonne *Bo* 67. *ib* 179. *Bir* 2: 42, 87. stäkta kyklinga *LB* 3: 19. *ib* 7: 314, 315. — **kyklinga kiöt** (*kyll-*

inga kött), *n. kycklingkött*. äta kyllinga kött oc stäkta kyklinga *LB* 3: 19.

kyld (*MB* 1: 39, 73, 84; *Bir* 3: 440. *kyldh* *MP* 1: 15; *Pa (Tung)* 29. **köld**. *köldh* *MP* 1: 131; *GO* 548; *Lg* 674; *LB* 7: 57. **kylt** *ib* 3: 36), *f.* [*N. kjöld, f. och kyld, m.*] *köld*. skälwande for köld skuld *Bo* 194. etirit gör oro ok kyld j kroppenom *Bir* 3: 440. *ib* 1: 276, 288, 289, 2: 18, 3: 74. *Pa (Tung)* 29. *MB* 1: 39, 73, 84. *KL* 105, 350. *MP* 1: 15, 131. *GO* 548. *Lg* 674. — **kylskada**. for köldh och bläst i ögon *LB* 7: 57. *ib* 3: 36. — **Jfr fota-, vinter-kyld.**

kylter? *m.?* [*Fdan. kylt* *SD* 4: 575 (1337, *dipl. ut-färdadt i Lund*). *Isl. kult, n. Mnt. kolte. Mht. kulter, kolter, kulte, kolte. Ffranska coultre. Mlat. cultra, cultrum. Lat. culcita, culcitra*] *stoppadt sängtücke (som bredes närmast öfver bolster och dynor)?* *lego . . . domino olauo sacriste vnum kylt nouum . . . jtem haquino vnum kylt* *SD* 3: 579 (1323). *lego . . . domino laurencio sacriste . . . vnum kylth, vnum cornu, et vnum coeliar argenteum* *ib* 287 (1316). *lego . . . eisdem (o: quinque filiis cecilie filie mee) . . . quinque culcedras cum totidem cussinis, quatuor lectisternia, i kylt, vnum bancale, vi linthiamina duo mensalia* *ib* 402 (1319, *gammal afskr.*). *lego . . . ad augmentacionem prebende quam fundavi . . . v culcedras et III:or fulera vi puluinaria bona. cum vno supellectile dicto thækan et vnum kylth . . . jtem successori meo . . . v:que culcedras III fulera vi puluinaria bona vnum supelectile dictum thekan i kylt III mensalia II manu-tergia* *ib* 673 (1325, *gammal afskr.*). *lego . . . vnum kylth de albo serico* *ib* 5: 191 (1343). **Jfr silkis kylter, äfvensom kulter.**

kylva (*kölwa. köluä* *SD* 5: 638 (1347)), *f.* [*Isl. kylfa*] *klubba*. nokor vapn bära som man ma nokon skapa med gyora. som är stekamäz. bughil. köluä. spyut. swärp. allr bredygs *SD* 5: 638 (1347). the salighe bönder . . . skäpto thera kölwor *RK* 1: 2790. huath han mz the kylfuo slaar *Iv* 4447. *ib* 4445, 4529. — **kylvo hug** (*köluo hwg*), *n. slag med klubba*. alla gawor äru godha wtan köluo hwg *GO* 541.

kymbring (*kymring*), *f.* [*Jfr Mnt. kummeringe, kumberinge*] *nöd, trångmål*. haffue the lathit richet i sadane kymring *HSH* 20: 220 (1507).

kyn (*vanl. kön. kiön* *KL* 161. *gen. kyns. köns. dat. kyni. köni* *GO* 588; *Bir* 1: 45, 2: 262. *köne* *Al* 4609. *pl. dat. kyniom* *Bir* 4: (Dikt) 227), *n.* [*Isl. kyn*] *L.* 1) *slägt*. han älskadhe forfädherna oc walde thera kön äpter *MB* 1: 448. aff adams köni *Bir* 2: 262. kunungär hauär nampn aff kyni sino, at äy må kunungär vtan af godho kyni komin wara *KS* 5 (12, 6). sikh mik thit kön *Lg* 550. ther är litith at köni (*släkten har icke mycket att betyda*) tha knän liggia i askonne (*non placet ex genere qui jacet in cinere*) *GO* 588. 2) *slägte, slag*. hans kyn ärum wi *KL* 161. wi ärom guz kiön *ib*. at födha aff sik sit kön *MB* 1: 72. hwart eet diwr star ok blifwir j sino köni ok skipilse *Bir* 1: 45. i allom yrta blomstra. tränna. fruktanna stenanna. älla malmanna kyniom *ib* 4: (Dikt) 227. falke oc alzs-kyns höka kön *MB* 1: 359. benedicta swa hetende yrter är twäfal i kyni *LB* 3: 81. ther aff wardha fyra kön älla slektir i the sooth som kallas watn soot *ib* 174. fly thz lyghninne kyn *Ber* 104. alt lyghn-

nenna kön *ib.* a hwarior green ok hwarior qwist sat en foghil mz konstelik list aff margha handa köne sköna *Al* 4609. — *i beskrifvande gen.* thz diurit är leons köns älla wargx *Bir* 3: 66. iordhin bär manga handa köns yrte ok blomstir *ib* 1: 346. — *i sht i förening med ett föregående adj., räkneord el. pron.* — **alzskyns** (alskyns *Bil* 427; *Di* 169. *alzskyns MB* 1: 359, 505; *Fl* 1298. *alzsköns Iv* 53. *alskins Bil* 426; *MB* 1: 504. *alskens Bil* 632; *MD* 19), *allsköns, allt slags, alla slags, allahanda.* hafua mz sik alskyns läkedom *Bil* 427. *ib* 426, 632. *MB* 1: 504, 505. *Fl* 1298. *Iv* 53. *MD* 19. *Di* 169. *alzskyns* höka kön *MB* 1: 359. — **aldra kyns** (aldra köns. *alla köns MB* 2: 317), *alla slags.* aldra köns trä *Su* 200. *MB* 2: 317. — **annars kyns** (annarsskyns. *annorsskyns MB* 1: 472. *annars köns ib* 294. *annath köns ib* 365), *annat slags, ett annat slags.* annars kyns syyn *MB* 1: 91. thässkyns offer, eller annarsskyns offer *ib* 504. *ib* 81, 294, 365, 472. — **enskyns** (eens- *MB* 1: 365), 1) *ett slags (i motsats till ett annat slags, ett tredje slags o. s. v.).* skapadhe . . . *enskyns creatwr äpter annath MB* 1: 35. thu skal ey läta eenskyns få blandas widh annath köns få *ib* 365. nw hawer mannen thränne wit . . . *enskyns wit hawer mannin, oc annor diwr. at kännas widh nawarande thing ib* 81. 2) *ett slags, samma slags, enahanda.* alt war *enskyns bläster til höghtidha oc färdha MB* 1: 389. 3) *ett slags, en viss.* *enskyns fughel som kallas koturnix MB* 1: 322. *ib* 321. — **flura kyns** (fyra köns), *af fyra slag.* lappecium hether skreppa hon er fyra köns *LB* 2: 52. — **fyrsta kyns** (förstekyns), *det första slagets.* aff förstekyns orenlikhet *MB* 1: 507. — **hvarskyns** (hvarsköns *MB* 1: 293; *VKR* 3. *hvarskyns LB* 3: 120), 1) *hvad slags. i indir. frågesats.* vnderstanda hwarce gudz ordh eller hvarskyns hedher wi görom korsom eller belätom *MB* 1: 331. *ib* 293. 2) *hvad slags som hällst, af hvad slag som hällst.* idhra reghlo constituciones ella noghra andra reghlo skipilse . . . medh edhom ellir pawa makt ellir hvarsköns androm stadhfestilsom stadhfesta *VKR* 3. thz dughir fore hwarkyns byld *LB* 3: 120. — **hwatskyns** (hwatzskyns *MB* 1: 389. *hwatzsköns ib* 299. *hwath köns ib*), 1) *hvad slags, af hvad slag. i indir. frågesats.* manna, som wi witom ey hwatzskyns thz är *MB* 1: 389. *ib* 299. 2) *hvad slags som hällst, af hvad slag som hällst.* hon dughir . . . fore hwatskyns werk *LB* 3: 118. — **hvilikins kyns** (hulkins köns), *af hvad slag. i indir. frågesats.* spör jak aff thik hulkins köns thässin siälin är *Bir* 3: 66. — **mangskyns**, = **margskyns.** mangskyns skirslor *MB* 1: 504. — **margskyns** (marghskyns. marskyns), *många slags, af många slag, mångahanda.* marghskyns creatura *MB* 1: 35. hoghmodh är marskyns *ib* 140. — **nakorskyns** (nakarskyns *MB* 1: 507. *nakarsskyns ib* 366, 431. *nakarssköns ib* 366), *något slags.* nakarssköns hold *MB* 1: 366. fölgia nakarsskyns spaadome *ib.* *ib* 431, 507. — **tväskyns** (twässkyns. twäsköns. twässköns *MB* 1: 398. *two kyns LB* 3: 149), *två slags, af två slag.* klädhe som wäwith är aff twäsköns thradhe *MB* 1: 365. *ib* 398. waro the twässkyns som mannin matte

O r d b o k.

miskipa fra gudz dyrkan *ib* 506. cardamomum är two kyns *LB* 3: 149. — **thrännekyns** (thrännököns), *tre slags, af tre slag.* aristologia hether hwlörth hon er thrännököns *LB* 2: 40. — **thräskyns** (thrässkyns), *tre slags.* hwsith war owan thäkt mz thrässkyns tiälom *MB* 1: 495. — **thäs kyns** (thässkyns *MB* 1: 353, 359, 360 o. s. v. *thäsköns ib* 294. *thässköns ib* 359), *af det slaget, sådan.* theskyns poeta vers *Bil* 677. thäskyns ängla *MB* 1: 34. thäs kyns nat oc mörk *ib* 52. ey skal thäskyns (*något sådant*) höras aff idhrom mwnne *ib* 340. *ib* 73, 75, 90, 294, 353, 359, 360, 394, 397, 472, 504, 506, 507, 508. — thäs kyns . . . thäs kyns, *vissa . . . vissa, några . . . andra.* waro thässkyns skirslor särdelis oc thässkyns almennelika *MB* 1: 503. — *Jfr kon.* 3) *kön.* tedhe jomfrun thom manzliket barnsins kön *Bir* 3: 283. oliket kön *Ber* 161. man ok qwinna ärw olik i kyni (*per naturam*) *ib.* swa manga bægghia köns människior *Bir* 4: 70. *Su* 51, 60, 66 o. s. v. *Lg* 3: 434. closter folk badhen köns *ib* 451. — *Jfr diura-, diäfla-, diävuls-, duvo-, eter-, fara-, flska-, folka-, folks-, fughla-, karl-, lekara-, man-, manna-, manz-, orma-, pino-, qvin-, trol-, trols-kyn.*

kyn, se kön.

kyndil, *m.* [*Isl.* kyndill. *Lat.* candela] — **kyndilsmässa** (qwindilsmässa *L.*), *f. L.* *Jfr kyndilsmässa.* — **kyndilsmässa dagher** (kyndylsmässa- *L.* kyndelssmessä- *BSH* 5: 35 (1505). kyndersmässa- *RK* 3: 3917. kynders mässa- *FH* 4: 79 (1462)), *m.* [*Isl.* kyndilsmessudagr] *L.* kyndelssmessodag. *FH* 4: 79 (1462). *BSH* 5: 35 (1505). *RK* 3: 3917. *Jfr kyndilmässa dagher.* — **kyndilmässa tidh** (kyndersmässa tidh *RK* 3: 3174. kynderssmässa tidh *ib* 3888), *f.* kyndelssmessotid. *RK* 3: 3174, 3888. *Jfr kyndilmässa tidh.*

kyndilmässa (kyndelmässa. kyndelmassa: -masso *Bu* 8. kyndhermässa *RK* 3: (sista forts.) 5880. kyndermesse *BSH* 5: 442 (1511). quindilmässa *L.* qwindelmessa: -messos *RK* 2: 1641. qwindelmässa: -mässa *SD* 5: 398 (öfvers. i vidim. fr. 1416). quendil mässa *MD* 53), *f.* [*Isl.* kyndilmessa. *Ags.* candelmesse] *L.* kyndelmessa, högtid till minne af Jungfru Marias kyrkogång (*purificatio Sanctæ Mariæ*), firad den 2 Febr. sighia hui pe höghtip kallas kyndelmässa ok hui folk pläghar pa vm kirkio mäs liusom ganga *Bu* 8. lius a latin hete candela ok pär äfte callas höghtipin candelmässa rät namn: sua som a pybisco lict missa vtan lekfolket som eigh forstar sik callar kyndelmesso fore candelmesse *ib.* fran iula dagh oc til kyndilmässa *Bo* 6. *ST* 211, 212. *MD* 53. *SD* 5: 398 (öfvers. i vidim. fr. 1416). *RK* 2: 1641, 3: (sista forts.) 5880. *BSH* 5: 442 (1511). *Jfr kyndilsmässa, kandelmässa.* — **kyndilmässa aptan** (kyndelmässa afton. kyldemessa apton *FH* 6: 17 (1447). qwindelmesso apton *RK* 2: 2239), *m.* [*Jfr Fnor.* kyndilsmessuaptann] *dagen före kyndelssmessodagen.* february som ingangar kyndelmässa afton *Bu* 9. *RK* 2: 2239. *FH* 6: 17 (1447). — **kyndilmässa dagher** (kyndelmässa- *Bu* 11; *Bir* 3: 236. kyndel messo- kindilsmessu- *VGL II Add.* 4: pr. kyndermesse- *Lg* 3: 61. kwindelmesso- *FH* 3: 158 (1466)), *m. L.* kyndelssmessodag. *Bu* 11. *Bir* 3: 236. *Ansg* 255. *Lg* 3: 61.

nästla fredaghin äfter kyndel messo dagh *FH* 3: 10 (1382). *ib* 158 (1466). *Jfr* kyndilsmässa dagher, kandelmässa dagher. — kyndilmässa höghtidh (kyndel messo-), *f.* kyndelsmessohögtid, kyndelsmessa. skipade kyndel messo höghtidh *Bil* 705. *Bir* 3: 236. — kyndilmässa lius (kyndelmesso-. kyndolmesso lyws *LB* 2: 61. kyndermessa liws. quinner messa lywss), *n.* ljus som brukas i kyrkan om kyndelsmessa. han skipadhe wighia pascha liws ok kyndelmesso lius *Bil* 728. byntt oppo ten siwka ett stykke wiikt quinner messa lywss *LB* 7: 323. skal man j alt plaster gerna hafua vax af kyndermessa liws *ib* 326. *ib* 2: 61. — kyndilmässa tidh (kyndhermissa tidh), *f.* kyndelsmessotid. *RK* 3: 3059. *Jfr* kyndilsmässa tidh.

kyndilþing (kyndelthing), *n.* *L.* vid kyndelsmessotiden hållet ting och i förbindelse dermed stående marknad. in nundinibus dictis kyndelthing *SD* 2: 251 (1298).

kyndogha (-ige), *v.* [*Mnt.* kundigen] anmäla, angifva? inkalla, instämma? han scal appenbaris ok kyndiges fore borgamestarana ock radith *SO* 147. *Jfr* forkyndogha.

kyndogher (kynnoger. kynogher. kindogher. kyndigher), *adj.* [*Isl.* kyndugr. *Jfr* *Mnt.* kundich] 1) kunnig, kännande, erfaren. alle the som ey kyndoge waro vppa (noverant) cananeorum stridher äller örlöge *MB* 2: 74. styremen . . . som kynnoge wore i ledhen tilth *FH* 7: 66 (1505). 2) slug, fyndig. callidus, kynogher *GU* 1. thu skalt swa wara kindogh at thu wardher ey syndogh (*sic eris astutus quod non delicta secutus*) *GO* 910. *Lg* 3: 182. kyndigh ordh *MD* 97. them skolin j dräpa mz nokre kyndoghe list *ST* 323. 3) nåseis, fräck? almenningis qvinna är kyndogh ok diärff j ordhom (*procax in verbis*) *Bir* 3: 27. — *Jfr* for-, ful-kyndogher.

kyndoghet, *f.* [*Mnt.* kundicheit] slughet, list. *ST* 489. at han . . . spurdhe ther um . . . for nokre kyndoghet sculd (*propter astutiam*) *Ans* 187.

kyndskaper, *se* kunskaper.

kynlaper, *adj.* *Jfr* fulkynlaper.

kynliker (könliker), *adj.* lik sin släkt. bätträ är wara könlik än konunghxlik (*stirpi malo pari quam regibus assimilari*) *GO* 935.

kynna (kunna. *impf.* -adhe. *part. pret.* -adher. *n.* kynnath *RK* 2: 4706. kynnith *HSH* 18: 149 (1497)), *v.* [*Isl.* kynna] förkunna, kungöra, tillkännagifva. thet breff . . . hwilketh wij . . . kynnade och läthom läse for then almoge *BSH* 5: 32 (1503). innan XII dage opter thet breff är kommit och kynnith for thöm *HSH* 18: 149 (1497). epther then tijdh thenne frijdh them bewistika kynnadher är *BtRK* 173 (1450). kynnede alle sine sake *RK* 2: 3733. thz skal försth kynnes (anmälas) ok appenbares fore sittende radit *SO* 117. at i wole i alle predichen kynnä för almogen sadana gudelighet, oc i hwat wada then fatige landzende fründland oc cristendomen vtsatte är *FH* 6: 90 (1496). kunnade honom aff then ende som rikens men mz honom glort hafde *RK* 2: 6811. them var kynnath illa (*de hade fått svåra underrättelser*) *ib* 4706. — *lys*a, förklara. nödgoms wij kynnä for:de her sten och alle hans medhielpare i gudx strenge wrede och ban *HSH* 18: 167 (1497). — *Jfr* be-, for-kynna.

kynne, *n.* [*Isl.* kynni] *L.* natur, art, beskaffenhet. är thz gudhlikx hugx kynne, at rådhas ther lönlaka synd, som han finder ey mz sik oppenbara *MB* 1: 391. engin weth hans kynne swa ytirlika som thu *ST* 354. naturlekit kynne (*complexio*) kärlekenom beqwämme-liket *Su* 87. — *egenskap.* lofuadhe sin häst gäuan for thry godh kynne *Bil* 732. — *sed, vana.* ther sag han sa mang manz kynne *RK* 2: 8583. han hafde thz til kynna at hwan tima han danzadhe tha hät han innerlika a vara frw oc sancta magnus *Bil* 880. ilth är kynnem kasta *GO* 373, 388. — *Jfr* hem-, o-kynne.

kynnil, *f.* [*Mnt.* konele. *Lat.* cunila, conila] satureja hortensis *Lin.*? kynnils dygd *LB* 7: 352. åter quinna kynnil ta drager hon wt döt barn aff quinnö *ib*. dricker man kynnil med glöd wiin, ta dwger hon for bwkwerk *ib*.

kynnilse (kynilse), *n.*? förkunnande. vtan mana kynilse *Bir* 4: (Avt) 182.

kynnogher, *se* kunnogher.

kynskaper, *se* kunskaper.

kyrieleyson (-leyson), *n.* [*Mlat.* kyrie eleison. *Grek.* κύριε ἐλέησον] från *Grekiskan* lånad böneformel med betydelsen: Herre, förbärma dig! messans första del (närmast efter introitus). tha kyrieleyson är lyktat *Bir* 5: 63.

kyrsebär, *se* kirsebär.

kyske, *f.* *Jfr* okyske.

kysker, *adj.* [*Mnt.* kusch] kysk. *MD* (S) 303. *Jfr* okysker.

kyskhet (kyskheyt *lv* 1796; *MD* (S) 219), *f.* [*Mnt.* kuschheit] kyskhet, sedesamhet. mz kyskheyt tokt ok ädhla sinnä *lv* 1796. swa frälste gudh then menlösa man som okyskhet mz kyskhet wan *MD* (S) 305. *ib* 219. *Jfr* okyskhet.

kysning, *f.* *Jfr* korskysning.

kyssa (kössa *Bir* 2: 164. *pres.* kysse *Bo* 188. kössir *ib* 174. *impf.* kyste. köste *Bo* 5, 188, 229; *Bir* 2: 186; *Fr* s. 148. *part. pret.* kyster. kuster: kust *RK* 1: 121 (i rimslut). *imperat.* kös *Bo* 22), *v.* [*Isl.* kyssa] kyssa. kyssa sin älskogha man *KL* 23. kyste hans fötar ok mintes viþ hans boior *Bu* 519. kössir alra thera fötir *Bo* 174. gik fram ok kyste varn herra *ib* 188. iak kysse thik *ib*. hon vmfängde han oc köste *ib* 5. kysten for munnin *ib* 229. marghin röder mwn ward tha kust som aldrig kystes sydhan aff hiertans lust *RK* 1: 121-22. *Bil* 119. *KL* 355. *Bo* 22, 75, 174. *Bir* 2: 164, 186. *MP* 2: 82. *Su* 215, 378. — *med prep.* vidh. then drake kyste drötningena widh *Al* 362. — *refl.* kyssas, kyssas, kyssa hvarandra. kystos opta sin i mällan *Gr* 311. faghnadhe hwar androm oc kystos *MB* 1: 287. *Fl* 1493. *MP* 2: 82. *Di* 271, 274.

kyssan (kössan), *f.* kyssande, kyss. mz tätte kyssan *Su* 215. fridzsins kössan *Bir* 3: 257.

kyssilse (-else) *n. pl.*? kyss. gifwandis hwar androm kärleksins kyssilse *Gr* 312. pa korsens kysselse besegld breff mellom grotffursten aff rytzeland ok hanum loffuit ok giffuin äre *FM* 133 (1502, samt. afskr.). *Jfr* korskyssilse.

kādha (kiädie (*ack.*) *MB* 2: 361. kādhe, *se* gul-, iärn-kādha), *f.* [*Mnt.* kede. *Lat.* catena] kedja. en wildher byörn . . . i enne kādho bwndhin *Lg* 3: 196. tedde them ena kädio äldher boye aff trä *Su* 153. jak

fik see . . . ena gulskena källir kädhio MB 2: 19. ib 122, 364. Jfr gul-, hals-, iärn-kädhia.

käfli (kiäfli), n. VGL II p. 30. Jfr käfti.

käfsir (kiäfsir. kiäpsir. käpsi), m. L.

käfter, se kläfter.

käfti? n. VGL I p. 5: pr. (utan tvifvel för käfli; motsv. ställe i VGL II p. 30 har kiäfli). Jfr Fritzner, Ordb. 2: 270.

käft? (pl. käffter) f.? iij oc xl käffter FM 76 (1483, daniserande).

kägla, f. [Jfr Mnt. kegel] — käglo slagh (kägglö-), n. kägelspel. ST 486.

käkis? sätins ko ma til rom gupi käkis (för päkis?) Bir 4: (Avt) 178.

käke, se kiäke.

källda (kiällda Bil 361; -u SD 3: 146 (1313, gammal afskr.). kyällda: -u ib 2: 23 (1287). kelda Bir 2: 112; -o SD 2: 133 (1292); -or Bir 2: 31. källa LfK 161; -o KL 245; Bo 85; Lg 220, 822. käla ST 183; -o KL 195), f. [Isl. kelda] L. källa. pär brast up kald källda Bu 188. brast wp wällande kiällda Bil 361. engin källda eller watn war i ödhemarkinne MB 1: 198. Bu 12, 71, 100. MB 1: 181, 321. Bo 85. KL 193, 195, 245. Bir 1: 173, 2: 31, 3: 149. Iv 341, 348, 354, 356, 385. Lg 220. bidhir jak thik aldz godhlex oc miskunna kelda Bir 2: 112. liffsins käla ST 183. oidhnan är källa oc somper til alla läster LfK 161. — i ortnamn. in hallinæ owæn widh odhens kyældu SD 2: 23 (1287). in grimskeldo ib 133 (1292). widher ramskiældu ib 3: 146 (1313, gammal afskr.). — brunn. graffwa en faghra brwn äller källo Lg 822. ib 823. — Jfr blodh-, blods-, helso-, oleo-, vatns-källda, äfvensom kälde. — kälde munder, m. mynningen el. öppningen af en källa el. brunn. Gr 291. — kälde stadher (källo-), m. plats för källa el. brunn. wtwidde källo stadhin Lg 823. — kälde vatn (källo vathn PM L. kello watn: -watne LB 3: 39. kellowatn ib 40. kella vatn ib 7: 310; -vatnith ib 47. kelle vatn ib), n. källvatten. calt källovatn Bu 529. Su 126. PM L. LB 3: 39, 40, 7: 47, 310. — källsprång. hænna (jungfru Marias) hiärne (näml. liknas) kälde watnom vpspringandom j höght Bir 4: (Dikt) 247.

kälde (kiälde), f. = källda. brast wp wällande kiällda swa at bredher becker ran wt aff kiäldinne Bil 361. han wiiste henne kälde MB 1: 198.

kälin, adj. [Dan. kjælen] klemig. hwi blifuir thu här qwar kaat oc kälen (in deliciis epuleris) Bil 463.

kälke, se kiälke.

källare (kellare. kellar RK 2: 7157. med art. källaren RK 1: 1779, 1783. källren SGG 132), m. [Mnt. keller. Lat. cellarium. Isl. kjallari. Fnor. kellari] L. källare. tha rymdo the crisno aff then wära ok jnnan en källare ok wardho sik thäre RK 1: 1763. ib 1779, 1783, 1788. a källara war ther full got wall ib 3545. tombir källare gör galna deghio GO 635, 771. war herra skal giwa sina signilse . . . ower thin källara (cellaria) MB 1: 427. rökta them aff wisthws oc källara thet them tharfwas VKR 28. ib 42. Bir 5: 97, 98. SGG 132. RK 2: 7157, 3: (sista forts.) 5403, 5651. Jfr for-, iordh-, trä-, spise-, vin-källare. — källara dyr (-dör), f.? källardörr. försuma liws at vptända

för källara dör TS 22. — källara hals (kellar hals), m. [Dan. kjælderhals. Mnt. kellerhals, kellershals] 1) källarahals, från gata el. gård till källare ledande nedgång med deröfver anbragt tak. twa källara mädh en källarahals SJ 68 (1437). 2) koloqvint? källarahals, daphne mezereum Lin.? ätha kellar hals LB 7: 246. colloquintida thz er kellar hals cucudum idem ib 6: 284. — källara sven (kyellara swen. källare-swen. kyällare swen), m. L. tillsyningsman öfver källaren, den som har hand om samt utdelar el. kringbjuder mat och dryck. inom ett kloster. bedhas thet som them brister aff källara swenenom ellir aff honom som wikuna hafuir oc for bordheno thienar VKR 15. LfK 96. — vid samqvämen inom ett gille. hwilken som vordher völdher til kyällare swen SO 7. spillar kyellara swen ena kanna öl ib. — ss tillnamn. ingewalde källareswen BSH 2: 101 (1399). — källara systir, f. klostersyster som har tillsyn öfver klostrets källare. Bir 5: 97.

kälta, v. kälta, enträget begära el. yrka. kälta äpte meer än noogh (importune superflua queritare) Bo 137.

kälva (kiälva. -dhe), v. [Fnor. kelfa] L. kalfva. kiälfde qui(gha lamb) for guz altara Bil 311. Jfr kalva.

kämbe (imperf. kämpde Iv 1330. kämde KL 125. pl. kiämbado Bil 901), v. [Isl. kemma] kamma. hon kämpde hans hufwdh Iv 1330. KL 125. Di 87. — skrapa. kiämbado the hans köt mz iärn kambum Bil 901. lät han kämba hans limi ok lif Bu 493. kämba böm alt kiöt fran benom ib 524.

kämnenär (kiämnenär: -nären Bil 159. kämmener ib 227; ST 344. kämenär: -nära RK 1: 1288. kämener BtRK 326 (1483, orig.); -nera SO 28. kiämener Bil 225. kemmener ib 770; ST 342; -nera SO 110, 199; -neras ib 115; -neres ib 116; -neromen ib 204. kemmaner: -nerom ib 32, 205; -nerana ib 197. kembaner: -neromen ib 204. kammanär KL 145. -ar), m. och kämmenäre (Fr 413; ST 222. kämmänere SO 22. kämenere: -nera SO 28. Hit kunna för öfrigt räknas flere af de till kämmenär hänfödda formerna), m. [Mnt. kemener] L. 1) till en furstes närmaste omgifning hörande hofstjenare af lägre eller högre rang, kammar-tjenare, kammarherre. han var een kämmenäre (säges om den dvärg, som håller fram handfaten åt hertig Fredrik) Fr 413. swena stekara kämmenära ib 2911. the fugo honom (konung Valdemar) smaswena ok kämenära the honom skullo til thiänist wära at sätia hans diisk ok bära hans kaar RK 1: 1288. ST 232, 342, 343, 344. margrefuen aff brandaborgh: keysarans kemmener ok pall(as) greue Bil 770. war renlifuis man wäldugher kiämener blamanna drotningx (eunuchum Candacis reginae) ib 225. ib 227. KL 145. ST 222. 2) den som förestår skattkammaren och räkenskapsväsendet, skattmästare, kamrer. hos en furste. Bil 159. — inom ett skrä. hwilkin thil wärkmestara keestär war . . . äller til kämmänere SO 22. gar j källare wthan wärkmestara loff äller kämenera luff ib 28. — kamrer el. kämnär i en stad; i sammanhang med uppbörden och redovisningen af stadens inkomster hade detta ämbetes innehafvare sig ålagdt att hafva uppsigt öfver

hvarjehanda handels- och handtverksförhållanden, att vaka öfver beifrandet af alla förbrytelser af hvilka någon inkomst tillföll staden samt att i första hand upptaga och slita smärre tvister eller förlika dem; se Odhner, *Bidrag till Svenska stadsförfattningens historia*, i *Årsskrift utg. af K. Vet. Soc. i Upsala* 2: 180. engen wtlensker man skal wara . . . kämener . . . i nakon köpstadh *BtRK* 326 (1483, orig.). skall oldermannen i scomagara kompany stadzsens kemmanerom till seia ok appenbara huar the (*skor som en borgare håller till salu vppa sit gataboda vyndögha*) fala ere ok the thöm till retta forhindra epter laghen *SO* 32. *ib* 110, 115, 116, 197, 199, 204, 205.

kämmere (kämmera), *m.* [*Mnt.* kemmer] *skattmästare, kamrer. inom ett skrå.* ey magh wärkmestara äller kämmera for noghon lofwa then som kompanith windher *SO* 23.

kämmermästare, *m.* *kammartjenare.* the kämmermästara äru ey frie the kändho . . . at the matto ey finna the klädhe konungin skulde dragha op a *Fr* 2614. *Jfr* **kamar-, kamara-mästare.**

kämpa, *f.* [*Isl.* kempa] *kämpe.* äre the wist two kämpor (*kappar*) *Di* 90. *Jfr* **kämpe.**

kämpas, *v. refl. slå, strida.* at strida oc kämpas mote israels almogha *MB* 2: 134. *ib* 135. *Jfr* **kampa.**

kämpe (kiämpe), *m.* [*Mnt.* kempe. *Jfr* *Isl.* kempa, kappi] *kämpe, stridsman.* saghe han liggia när androm sigharlösom kiämpom *Bu* 128. starkir kämpe skal fromlica stridha oc mykyt lidha *Bo* 187. starkir som kämpe *Bir* 2: 44. *Bo* 16, 31, 83, 137, 246. *MB* 1: 318. *Bir* 1: 51, 52, 167, 200, 3: 407, 408. *GO* 86, 729. *Fl* 1783. *Iv* 28, 94. *Al* 2824. *ST* 2. *Di* 74. — (?) i *ortnamn.* kempaboll *SD* 2: 561 (1309). — *Jfr* **hytto-, strids-kämpe, äfvensom kämpa.** — **kämpa bok**, *f. bok om kämpar el. hjältar.* läsa ok höra kämpa bökir som är aff percefal aff tystram her dydhrik van bernin oc aff flerum aldroughum kämpum *ST* 1.

käms? (*pl. kämsar*), *f.?* 3 kämsar hö *BtFH* 1: 316 (1413, *Joh. Bures utdrag*).

känna (kiänna, käna *Lg* 3: 667. -ir, -de, -der. *imperat. kän*), *v.* [*Isl.* kenna] *L.* 1) *läta veta el. känna, visa, undervisa, lära.* med *dat.* (*el. i dess ställe ack.*) och *ack.* greuen . . . baþ þöm känna sik sin trol-dom *Bu* 514. þe þu kände goþ siþi ok raþ (*dativen ligger här i det framför þu underförstådda rel. pron.*) *ib* 77. kännin thöm väghin til himerikis *Bo* 239. tera barnom känna medh ordom ok äthäuom dyghd ok snille *KS* 53 (133, 57). *Bu* 521. *KS* 15 (35, 16). *Fr* 243, 2891. *Iv* 1220, 5058. *Al* 1238, 2089. *RK* 2: 5639. *VKR* VI, IX. *Su* 424. *Lg* 90. kände hanne book (*lärde henne läsa*) *KL* 299. *SD NS* 1: 628 (1407). kän wlf pater noster *GO* 969, 1082. — *pass.* thz them war til örlöghx känt *Al* 4508. — med *dat.* (*el. i dess ställe ack.*) och *inf.* utan *el.* med *at.* kände tomas folke . . . älska kirkio heþra präste ok sökia prädican *Bu* 187. känner nödh nakne kono spinna *Al* 2920. *Bil* 164. *Bir* 3: 76. *Ber* 127. han kände sik wara mykith from *Al* 452. han kände sik springa ok kasta steen *ib* 453. *ib* 6435. math kännir man tala *GO* 254. *ib* 825. the skulle kenna hanum at smida *Di* 42. swa kände os war mästare at löna wäl jllum *Lg* 104. kän mik at älska thik *Bir* 1: 386. nödh kännir nakoth kona at spinna *GO* 569. *ib*

548. *MB* 1: 162, 259. *Bir* 1: 355, 3: 73. — med *dat.* och *följ. sats.* kände . . . aristoteles . . . alexandro kununge, at han skulde sik göma i allom sinom äthäuom, at han skulde änkte thet göra han wiste gudhi å mot wara *KS* 14 (34, 15). them wil iak känna hwath iak weet *Al* 5975. — med *ack.* höxste mästarin som dygdhenar skulle framledhis känna *Bo* 29. *Bu* 138. *Bir* 1: 101, 318, 3: 366. — med *inf.* utan *el.* med *at.* eigh kände min mästare sua for sma väruldena *Bu* 152. the känna (*docent*) at rädhas rättelika. älska millelika astunda hymerikis thingh sniellelika *Bir* 1: 243. — med *prep.* af. ther af allo kännir (*docens de omnibus*) *Bo* 118. — med *dat.* (*el. i dess ställe ack.*). wordho mästara oc kändo folkeno *MB* 1: 394. at känna os ok lära *Gr* 320. *ib* 317. *LfK* 195. badh then mästara känna them badha *Fl* 137. — *pass. opersonl.* sagdhe som honum var känt *Pa* 16. — *abs.* var herra ihesus sat ok kände i eno huse *Bo* 68. byriadhe förre göra än känna *ib* 31. 2) **känna, igenkänna.** med *ack.* jac kiänner (*novi*) diäfla lund *Bil* 164. sa ok kände gamblan karl *Bu* 156. *Iv* 3461, 3463, 5174, 5177. *ST* 375, 406. *Di* 34. mattw kenna hanum ther vpa *ib* 92. *ib* 272. näplica kan oc nw munkin kännas af sinom klädhebonadh *Bir* 2: 70. uant var at känna en for anna (*känna el. skilja den ene från den andre*) *Bu* 193. þe kändo eigh christum firi iacobum. sua voro þe like *ib*. *Bil* 211. *KL* 318. *ST* (*Cod. Asc.*) 558 (*jfr* s. 459). *Di* 131. ey kenner han the far til himerikis löna (*känner så att han gifver himmelsk lön*) *MP* 1: 136. tolka kenner var herra ey thil godha löna *ib*. — med *ack.* med *inf.* känne iak (*cognosco*) the farin wara min *Bir* 1: 357. — med *prep.* til. the känna alzänkte til (*igenkänna*) honum *MB* 1: 240. *ST* 376, 406. han ey stort til hans kände (*kände till honom*) *Iv* 2082. 3) **veta, känna.** i *bedyranden.* känne gudh *BSH* 5: 217 (1507). thet skal gudh kenna *ib* 292 (1508?). — i *förbindelse med giva och föregånget af at, til el. i* (*jfr* *Mnt.* to kennende given *äfvensom* to kenne given). pa thet at han scal ath k[ennä] gywä eder, hwru thet hawer segh medh wor keresthe nadhygä herrä *BSH* 4: 249 (1500). hwadh som han wordher eder til kennä gywyndes *ib*. i känne giffua ok opinbarlica förclara *ib* 282 (1501). 4) **känna, förnimma, märka.** med *ack.* kiändo liket mäs handom ok gato eigh seet mäs öghom *Bu* 14. *Bil* 53. sagho suenen . . . eghte brinna älla men af elde känna *Bu* 22. siin eghin saar han äkke kännä *Iv* 3457. söta loct kiende folk *Bil* 274. engin thäff kiände han *ib* 785. kändo the kötzsins giri ok lusta *Bir* 1: 77. kändo (*experiebantur*) mörkir ok tho ey pino *ib* 243. skal han känna mina rädhelica rätsiso *ib* 3: 53. *ib* 1: 64. wm . . . han känner sik minus anda inskiwtillse närwaru (*ubi . . . attractum spiritus mei solitum sibi adesse senserit*) *ib* 4: 115. kenner tu ey ath eldhen bränner tik *Di* 286. — med *prep.* til. än han kände nakath til (*hade kännig el. känsla af*) sin likama mädhan han soff *MB* 1: 90. han . . . änkte vätta til armin kände (*hade ingen känsla af el. i armen*) *Iv* 4530. ther kände aldrian into til *Di* 286. *Lg* 3: 667. hon kände enkte til siin (*quasi insensibilis facta*) *Bo* 204. tha han kende til sik sielff igen (*åter kom till sig, återfick sin sans*) *Va* 25. — **känna sig, befinna**

sig. strax kände iac bätre *Lg* 3: 378. **5) erkänna.** the honum för sin herre kände *RK* 3: (*sista forts.*) 4938. **6) hafva (köttsligt) umgänge med.** holga quinno han ta kötlika kennir *LB* 3: 48. **7) tillerkänna, tillegna, tillägga.** med *dat.* och *ack.* hwi eghna thu thik ok känne thik the thingh som ey äru thin *Bir* 1: 357. hwarfom lime sin gudh känna *Al* 6748. wi liffwom ey swa i wärldinne thenna thz wi os hona ewerdhelika känna *ib* 7218. alexandri nampn är mik ey känd anti-gonus swa är iak nämpd *ib* 8263. — *egna, helga.* tho-lika gudha som iak haffwer nämpd i haffwin them idhart liffworne känd *Al* 6900. — *tillägga, tillskrifva.* han kennir mik thz han hafuer giört *Iv* 5196. — *beskylla för, tillvita, göra påstående om (något) emot (någon).* huath hafua the idher at känna *Iv* 2661. *ib* 2723. them som gäld kännis *MEG (red. B)* 60. **8) döma?** gudh läte mik för a bale bränna än nakar skuli thz a mik känna (*ådöma mig?*) at thu skulde een pänning fa *Iv* 4886. (*känna för hanna ST* 144.) — *part. pret. känder,* **1) känd, bekant, beryktad.** ther warder tw wäll känder aff *Di* 92. thry hundradha riddara mz ära känd *Fr* 1616. **2) känd, bekant, som har bekantskap.** han war wäl mz alexandro känder *Al* 9996. — **känna sik, veta till sig, hafva medvetande.** näplica kände hon sik fore sorgh ok bruna oc brändagha *Bo* 25. — *Jfr känna 1, 7.* — *refl. kännas,* **1) recipr. känna hvarandra.** om the kennäs inbyrdes *Pa (Tung)* 34. **2) igenkänna.** med *prep.* viþer. petrus . . . kändis vidh paulum *Bil* 117. kändis vidh han a röstinne *Bo* 226. *Su* 411, 412. **3) kännas (vid).** med *prep.* viþer. förste winin är thässa hems äghor som ey kennas lenger widh mannin en han skal for gudhz dom *Bil* 615. **4) gifva sig till känna (för).** med *prep.* viþer. wildu the thre brödher kiännas widh sin fadher (*vellent in eum irruere et rem aperire*) *Bil* 353. **5) känna, lära känna.** med *prep.* viþer. kännas widh (*cognoscere*) them, hanum matte ensamin sigher gifua *Bil* 234. — *lära känna, varda bekant (med).* med *prep.* viþer. kennas wid fränder sinä *Di* 91. iak wil ey lägga landin ödhe, för än thu kännis widh landin *MB* 1: 342. **6) känna, förnimma, uppfatta.** med *prep.* viþer. enskyns wit hawer mannin, oc annor diwr. at kännas widh nawarande thing, swa som mz örom oc öghom, oc androm fäm wita andbudhum *MB* 1: 81. **7) kännas viþer sik, känna sig, med afseende på sig känna.** war herra later stundom godha män falla i synd, ther til at the . . . kännas widh sik, at the waro för godhe, ey aff sinne dygdh, vtan aff gudz nadhom *MB* 1: 444. tha matte hwar man kännas widh sik, at han hafdhe änga tröst aff sino enradhe *ib* 454. — *känna sig själf, gå till sig själf, ändra sitt sinne, bättra sig, omvända sig.* at han (o: mannen) matte kännas widh sik, oc bedhas aff gudhi nadher *MB* 1: 444. gaff them himerikis waan, sidhan the kändos widh sik *ib* 15. at the kännins vidhir sik (*cognoscant se*) j sorghinne mädhan the glömdo sik j glädhinne *Bir* 2: 211. iudha kändis ey än widher sik (*converterentur*) *Bil* 312. som umuändas ok kännas vidher sik (*convertuntur ad cor*) *Su* 415. *MB* 1: 297. *ST* 98. **8) känna, betänka, förstå, inse, märka.** domaren kändes sik i allom lutum vara wnnen *Bu* 511. kändis huart han komin var *Fr* 853. *ib* 111. —

med *prep.* viþer. þa kändes domaren viþ guþlekt vald ok varra fru naþer *Bu* 31. *ib* 145. nar vi kännoms swa vidhir (*cognoscentes*) vara ysäld *Bo* 11. kändos the widher thz propheta hafdho spaat *Lg* 34. **9) erkänna, erkänna ss riktig, erkänna ss sin.** än han kännis breuet *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). äst þu þän andreas som prädica folke hemska tro . . . som kunuga buþu mik fordärua. ok allom lanz härrom (som vare) kunuga kändos (*erkände ss sådana?*) *Bu* 138. **10) erkänna, bekänna.** viliande hwazske fränd-sämio älla venskap kännas til thera *Bo* 129. alexander swa kallas iak thz thör iak kännas *Al* 614. kännas mik wara gudh *Bir* 1: 46. känz thik vara thinna pänninga thräl ok äkke herra *Bo* 66. huilken kunungr kännis medh ordom ok gerningom sik wara gudz vndidåna *KS* 16 (39, 17). jak . . . kennis at jak hafver seet ok höört thetta breeff *SD* 4: 686 (1339?). *BtFH* 1: 455 (1362). *BSH* 1: 197 (1387). kennes jak mik . . . hua oplateth . . . herra bakone . . . alth thet gooz *SD* 6: 6 (1348). kempnoms (*för kennoms el. kennomps*) wi os hafwa vpburit aff . . . herra abram brothersson xxxv mark *ib* *NS* 2: 46 (1408). *SD* 6: 18 (1348), 169 (*öfvers. i vidim. fr.* 1441), *NS* 1: 5 (1401) o. s. v. kennis jak theem redheleka hava vpburit *ib* 11 (1401). *BSH* 1: 198 (1387). kändis vppinbarlica for allom at han hafdhe myrt the hälgha herrana *Bil* 599. iak kännis mina synd *Bo* 229. *Bil* 462. *KL* 11, 107. *Bir* 1: 286, 2: 265, 3: 385. *Iv* 2453. *Fr* 2239. *Al* 2650, 3729. *RK* 2: 5355. *Va* 8, 52. *VKR* 19. *Su* 92. *MB* 2: 192, 394. *Di* 36, 45, 298. — med *gen.* kännis iak (*fateor*) thäs, at aldrigh kan nokor medh skrivan thet vt-thryckia *Ansg* 181. thäs kännis iak *Bo* 132. *SD NS* 1: 27 (1401). — med *prep.* viþer. han kändis widh s(in) vantro *Bil* 54. iudas kändhis vidh (*recognovit*) sina synde *Bir* 1: 160. vi kännoms vidhir (*recognoscimus*) vaar krankdom *ib* 2: 4 (*med afs. på de tre sist anf. språkprofven jfr* 8). þik söme . . . kännas viþ þin skapara *Bu* 138. kenz widh ihesum gudz son *Bil* 83. *ib* 461. *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). *Gr* 293. *Bir* 1: 246. hon kändhis . . . vidhir (*confitebatur, prisade*) gudh *MP* 1: 38. kännins ther widher *Al* 3725. *ib* 3774. — med *gifva, tillstå.* med *prep.* viþer. iak kännis ther vidher at iak halp idher *Iv* 2711. *ib* 3491, 5201. **11) lofva, utlofva?** med *prep.* viþer. jak kännis ther sanne-lika vidher rät at göra *Iv* 5251. *ib* 5446. iak vil hälle hata . . . ther til hon siälff vil kännas vidher ok göra gärna huath iak bidher *ib* 5379 (*kanske snarare att föra till kännas viþer* 4). **12) göra anspråk (på), tillegna sig.** med *prep.* at. ängin ma mz swikom kännas at sins ärwodhis lönom *MB* 1: 311. — med *prep.* viþer. giwer iak fulla makt förnämpnda mattise ath kännas widh thässen forscrefna godhz *SD NS* 1: 51 (1401). sua länge han älla hans arfua koma igen oc kännas widh sit *ib* 425 (1405). *ib* 2: 227 (1409, i *vidim. fr.* 1413). haffwer bispen kenz widh röne *BSH* 5: 541 (1514?). — **känna at, känna efter.** hol . . . gönom hwilkith the justinga handena oc känna aath wm oghnen är ekke förmykith hether *LB* 9: 112. — **känna sik til, tillegna sig.** han wille meer kenna sig till än honom borde *BtFH* 1: 115 (1464). — **kännas viþer,** **1) recipr. igenkänna hvarandra.** ij thän sama riidh vi kändoms vidh *Iv* 5185. **2) känna,**

betänka, förstå, inse, märka. kändis ey vidh sik dödhelikan *Bil* 112. kändes viþ sik vara döþ[1]ekan *Bu* 62. at han skulle aminnas oc kännas widh at han ware dödhliker aff sinne natwro *MB* 1: 129. alle kändis wäl widh at sanctus marchus war inbyrdhis jnnan thera fylghe *Bil* 251. *Fl* 237. *Iv* 929, 3817, 5323, 5677. *Fr* 1040. *MB* 2: 395. 3) *erkänna, tillstå.* känz widh han wara miskwnsamman och thik syndogha, han sannan och thik liwghara *Ber* 169. — *med gen. wi . . . kännoms thäs widher MB* 1: 245. *Iv* 1421. 4) *med-gifva, lofva.* om ij thz siälfue kännins vidher *Iv* 4620. 5) *påstå, förklara, med gen. thäs kännis iak vidher Iv* 5536. — *Jfr viþer kännas. — Jfr af-, be-, rät-, san-, tör-, ut-känna, äfvensom o-, öd-känder.*

känna, f. *Jfr viþerkänna.*

kännan, f. *Jfr vidherkännan.*

kännare, m. [*Isl. kennari*] *lärare.* mestara och kennara *PK* 219. *Jfr bekännare.*

känne, n.? [*Jfr Isl. kenni*] *kännedom.* hans känne (*kännedom om honom*) vilde iak gerna hafua (*d. v. s. ville gärna veta hvem han är*) *Fr* 1186.

kännedomber (kännedomber: -doom MB 1: 210. **kiännedomber** *Bil* 393; **-dom** *ib* 341; *KL* 162. **kiennedomber. kiännadomber: -dom** *Bil* 355. **kiändombir** *KL* 155), n. [*Fnor. kennidómr*] 1) *undervisning, lärdom, lära, predikan, tal, ord.* allo lekfolke tel cristeleden kännedom *Bu* 3. som hans kännedome lyddo *ib* 151. *ib* 153, 186. *Bil* 393, 565. *KL* 155, 162 o. s. v. *MB* 1: 210, 211, 410. *Bo* 132. *Bir* 1: 100, 311, 2: 32, 99, 3: 130. fore kännedoms skuld (*för att visa el. lära*), at mannin skulle stundom ensamen wara *MB* 1: 85. kännedombir oc lärilse *MP* 2: 101. thz war hans ordh j hans kännedom scrifuat *Bil* 368. diktade dagh ok nath gudliks kiennedoms bökir *ib* 649. tha ther läsis oc siwngx thera kännedomber *MB* 1: 264. hwilkin som mik älska han skal göma min kännedom (*sermonem*) *Ber* 41. hällax kännedoms (*admonitionis*) ordh *ib* 1. manna som är gudhlix kännedoms (*verbi*) koster *ib* 24. i wars kännedoms (*narrationis*) vphoue *KL* 181. aff thera stora ära . . . läs thu nogh faghra kännedomma *LfK* 75. 2) *lärdom, kunskap.* jeronimus scrifuar han höght flygha j kännedom ifwi alla mästara som örn jfwi alla fughla *Bil* 650. *ib* 341. sändebudi mannum til helsu kiännadom *ib* 355 (*på dessa tre ställen kan dock ordet möjligen föras till 1*). — **kännedoms ordh, n.** *undervisande ord.* *Bir* 1: 311, 2: 30, 83.

kännefapir (kiännefadher (ack.) *Bil* 380; **-fadhir** *KL* 155. **kiännafadhir: -fadhurs** *Bil* 393), m. [*Isl. kennifaðir*] *lärare.* sagþo þolikan man myclan oc mildan ok goþan kännefapur eigh vara värþan dö for goþgä[r]uiga *Bu* 141. aldra manna mästare oc kännefadhir (*magister et doctor*) *Bir* 2: 45. ther varo samansankadhe pharisei oc mange laghanna kännefadhir *Bo* 68. *KL* 155, 177. *Bil* 380, 393. *MB* 1: 496. *KS* 53 (133, 57). *MP* 1: 51, 56. *Bir* 1: 97, 141, 2: 77, 141, 3: 150, 451, 4: 23. *VKR* 69. *Al* 3907.

kännelika, adv. *Jfr vidherkännelika.*

känneliker (kännirlik *Iv* 2142), *adj.* [*Isl. kenniligr*] *L.* 1) *igenkänlig.* tedhe han sik kännelikan *Bil* 245. *Iv* 2142. 2) *känslig.* siälinna krafte äru starkare oc kännelikare (*sensibiliores*) til kännaskol-

ande oc thola skolande ont älla got än kropsins krafte *Bir* 4: (*Dikt*) 262. — *Jfr bekänneliker.*

kännepilter (känna- SO 16), *m.* *lärjunge, lär-ling.* ey skal swennen vara ofwer harran ok ey kännepiltten ofwer mästaran *Ber* 246. *SO* 16.

kännespaker, adj. [*N. kjennespak*] *kännspek, i besittning af förmågan att lätt igenkänna.* *Bo* 119.

kännespan (-spaan), n.? *exempel, föredöme.* at thz ey draghis til högfärdogha människior känne spaan (*exemplum*) hwilkit guddomsins makt haffwir for besynderlika saak tilstaar *Bir* 4: 79.

kännesven (kiänne swen: -swenom *KL* 146. **kännaswen** *Bil* 247. **kennaswen: -swena** *MP* 1: 3. **kännosuen: -suenom** *Bir* 3: 58), *m.* [*Jfr Fnor. kenningarsveinn*] *lärjunge.* känne svena petri ok pauli *Bu* 129. *ib* 99, 140, 208. *Bil* 106, 247. *MB* 1: 75, 309, 443, 469. *KL* 142, 146 o. s. v. *MP* 1: 3, 10 o. s. v. *Bir* 2: 106, 115, 116, 3: 58, 92, 451, 4: 48, 138, 151. *VKR* 70. *Ber* 127. *Su* 3 o. s. v. *MB* 2: 377, 392, 411. *LfK* 20, 195.

kännilse, n. 1) *känsl, känsla.* potencia sensitua kennilsens eller vnderstandelsens krafft *LfK* 274. 2) *kännedom, bekantskap, kunskap.* paradiis är . . . langt fra manna byghning oc kännilse *MB* 1: 124. 3) *kännetecken.* thz tridhia könsins kännilse är aff hitanom *LB* 3: 178. *ib* 179. — *Jfr be-, vidherkännilse.*

känning (kennyngh), f. [*Isl. kenning*] 1) *igenkännande.* togho the kännyngh vidh twngomaledh aff enom vnghom man (*agnoscentes vocem adolescentis*) *MB* 2: 126. 2) *känsl.* i . . . hannan älla kännyngh *MP* 2: 230. hafua ena kennyngh tha thöm görs ylla *LfK* 274. — *Jfr vidherkänning.*

kännirska, f. *lärarinna.* tholomodhsens kännirska *Su* 442.

känsla (känzsla), f. [*Isl. kensla*] *kännedom, kunskap.* komma til guddomsins känzslö ällar kynzskap *Su* 23. *Jfr vidherkänsla.*

käpper (kepper: -en *RK* 2: 1856. *dat. och ack. käpp. káp. kep* *RK* 2: 1867. *keep* *ib* 1853. **-ar**), *m.* [*Isl. keppr*] *L. käpp, staf.* skal thw haua káp j handom for fingirgul *Bir* 3: 324. käppen älla stafwen *Su* 426. ena ondha husfru maa man bäter näfssa mz skiup än mz käpp *Ber* 290. *KL* 215, 216, 217, 249, 365. *Al* 693. *Ber* 234. *RK* 3: 3221. ginghe till vpsale meth hvide käppä *BSH* 5: 484 (1511). — *ss värdighetstecken tillkommande en marsk.* konungen fik hanom en hwiten kep oc marskens ämbite ther mz *RK* 2: 1867. *ib* 1853, 1856. — *Jfr gango-, slipostens-, thorn-käpper.* — **käps hug (käps hugg** *MEG (red. A)* 53. **käps hugg** *ib* 54), *n.* *käppslag, käpprapp.* slaar man puust eller käps hugg annan *MEG (red. A)* 54. *ib* 53, (*red. B*) 58. *EG* 63.

käpsi, se käfsir.

käpter, se kiäpter.

kär (käär. kiär. kier *Bil* 699. *komp. kärke: -e (n.)* *MD* 11; **-a (n.)** *Bu* 74. **kärare** *Bu* 27. 74, 140; *MB* 1: 208. *superl. käraster: -asta* *Bo* 74, 92, 93; *Al* 10152; *Su* 12, 18, 20, 21; **-astan** *Bir* 1: 379. **kiäraster. käraster: -esta** *MB* 1: 310; **-estä** *Iv* 1932. **kärister: -iste** *Al* 3467, 10145, 10502; *MB* 2: 332; **-ista** *ib* 331; *MP* 1: 39), *adj.* [*Isl. kær*] *L.*

1) *kär*, *älskad*. war kiäre brother *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). jnsigle . . . warrä käro raadhiwä *ib* 4: 467 (1335, *nyare afskr.*). min kära husfru *ib* 6: 181 (1350). met . . . godwillia wars aldra kiärästa faders *BtFH* 1: 455 (1362). pin käre son *Bu* 13. mine kärste wine *Al* 10502. *Bir* 1: 379. *MP* 1: 39. *MB* 1: 310, 2: 331, 332. hafpe andra kärare än hana *Bu* 27. haua han kärare liue uaro *ib* 74. thäs hafwa the honum alle kär *Al* 3874. — *med dat.* är hanom liuvar ok kär *Bu* 74. hans lif än uart skal os vara kärre *ib*. päs kärare varpar iak minom mästara *ib* 140. *Bil* 699. *MD* 11. war them thz kært som gudhi war genwärdogt *Bir* 1: 250. — *med prep.* mädh. mz konungen war hon tha swa kär *RK* 1: 622. mz gudhi se wi kär *Al* 10582. — *med prep.* af. han war . . . af gudhi oc härskapena oc allom almoghanom myket kää *Lg* 3: 343. — *nästan substantiwt, vanl. i best. formen pos. el. superl. m. el. f. käre, älskade, älskling.* miin hiärta kär *Fl* 913. thz var hænna hiärte käre *Fr* 975; *se vidare under hiärta.* kom atir käre min *Bo* 93. fölgia sinom alra kärasta *ib* 92. *ib* 74. *Al* 10145. — *f. älskarinna, kärresta.* han far mit i mällan älskoghan ok hans liofwa käro (*dilectum et dilectam*) *Bo* 113. *Fl* 1328. *MD* (S) 301. om han forglömer karestä sinnä *Iv* 1932. iak bidher thik aldra kärasta miin *Al* 10152. at thu matte hona faa tik til kärasta *Su* 12. *ib* 18, 20, 21. — *älskade, väninna.* min kära (så kallas *Blanzeffor af Klares*) *Fl* 1457. 2) *älskande, kär (i).* *med prep.* at. konur at thrälum kiära *Bil* 353. ysaac han war kärare at esau *MB* 1: 208. *Di* 68, 165, 205, 221, 296. *Lg* 3: 331. — *med prep.* til. philippus är til henna kär *Al* 345. — *Jfr ful-, läm-, o-, of-kär.*

kär, se kiär.

kära (*kiära*: *kiärdhe* *Bil* 105; *kiärdhu* *ib* 275; *kiäras* *BSH* 1: 166 (1376). *kjära*: -e *SR* 35. *kyära*: -äs *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*); -es *ib* 480 (1345, *nyare afskr.*). *pres.* -ir. -är *GO* 361. *impf.* -pe. *käradhe*: -o *MP* 2: 49. *keredhe* *BSH* 5: 68 (1505). *part. pret.* -per. *n. kärit* *Di* 206), *v. [Isl. kæra]* 1) *yttre sorg el. missnöje, klaga, beklaga sig. abs.* kunugen kärpo (*för kärpe*) for sinom frända *Bu* 187. *Bo* 200. *Fl* 805. — *klaga, klaga öfver, beklaga sig öfver. med ack.* kärpe sina nöp ok siala vapa for andree *Bu* 135. moyses kädhe sin wanda fore waarom herra *MB* 1: 321. *Bir* 1: 265. *Fl* 1434. *Iv* 2157, 2467, 3586. *RK* 2: s. 346. hwar ömdhe ok keredhe sin saar deell *BSH* 5: 68 (1505). — *med sats inledd af at.* kärpe at hans dare hafpe andra kärare än hana *Bu* 27. *Bir* 1: 72, 111, 379. *Fl* 137. *RK* 1: 2735. kädhe fore mik oppa satto tingge, härädmannom närwarandom oc ahörandom, at hans swära, husfru raghnilla, sysloman, halden i wiby, giordhe eet falst iordha skipte meth henne *SD NS* 1: 36 (1401). — *med ack. och inf.* nero kiärdhe sik dighran scadha vara (giordhan) *Bil* 105. — *med prep.* um. varfrw kädhe vm at them brast vinit *Bo* 59. ij thorfuin ey meer ther om kära *Fr* 1369. *Fl* 1315. — *med prep.* ivir. kädhe ouer hans nödhä *Fr* 973. — *med prep.* äptir. kädhe äpter flores alla sinnä, at hon skulle honum aldre finna *Fl* 908. — *yttre sorg el. saknad öfver, klaga öfver förlusten af. med ack. uttryckande ett personobj.* hon kädhe han tha swa sara mz gratande beska tara *Fr* 1409. *ib* 2419.

Iv 2073. 2) *klaga, yttra missnöje, anföra beskyllning (mot).* *med prep.* ivir ätföljd af personbeteckning och *med sats inledd af at.* kärpo iui bartholomeum: at pera gupa varo fordäruape *Bu* 208. — *med prep.* ivir ätföljd af personbeteckning. kärir ouer laban *MB* 1: 221. *Bir* 1: 122, 3: 137. — *med prep.* a ätföljd af personbeteckning. kerir gudh å glömske biscupa *KS* 50 (127, 54). *Bir* 3: 137. — *med prep.* a (up a) ätföljd af personbeteckning och *med sats inledd af at.* ther alle opa alexandrum kära at han häriar all hans land *Al* 1822. — *med ack. och prep.* a ätföljd af personbeteckning. kärke a han dödhan (*gaf honom, som var död, skuld för*) sin siäla vadha *Bil* 605. — *med ack. och prep.* ivir ätföljd af personbeteckning. kädho ouer han sina watz nödh *MB* 1: 321. — *knorra, knota. med prep.* mot. kädho (*motsv. ställe* 1: 78: korradho) the mot husbondanom *MP* 2: 49. — *kära, klaga, anklaga (någon för något), göra åtal (mot någon för något). abs.* *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*), 638 (1347). huar thera som dyll ok kärer *EG* 67. *Bir* 2: 190. *Fl* 1627. — *pass. opersonl.* kyäres ey *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — *med ack. uttryckande det inre objektet.* käre sin klagan *SGGK* 104. — *pass.* all kiärumaal sum länge standa vkiärdh, dragha giärnä vsannind in till syn, än pön kunno kyäres *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). — *med ack. uttryckande personobj. pass.* thu vart . . . aff falsom witnom kädher *Bir* 4: 204. — *med ack. uttryckande anklagelsens innehåll.* kärke the forrädelse stark *RK* 2: 9539. — *pass.* högher skadhe är kädher häre *Fl* 1696. — *med ack. med inf.* kädhe for paschasii dom sina feste mö forgöra modherne *Bil* 556. — *med sats inledd af at. pass.* war fore os kært . . . at alle thenne gotho män . . . hafdo sik vndan krononna skat . . . til frelse giort *BSH* 2: 38 (1396). — *med prep.* a (up a) ätföljd af personbeteckning. han kädhe a mik swa oppinbara *Iv* 2733. at klagha oc kära vppa jonatham *MB* 2: 253. *KL* 169, 171. *SGGK* 104. *Iv* 3254 *RK* 1: 1027. *VKR* 28. — *med prep.* a (pa) ätföljd af personbeteckning och *med sats inledd af at.* kerde pa hans syster phila at hon haffde mört sin eygen barn *Va* 7. — *med prep.* a (up a) ätföljd af personbeteckning samt *ack. uttryckande anklagelsens innehåll.* giordhe iak enkte thet som the kära vp a mik *KL* 171. — *med prep.* a ätföljd af personbeteckning samt *ack. uttryckande det inre objektet.* *pass.* hördhe huru lygn a thik kädhis (*mendacia tibi objici*) *Bir* 4: 134. — *med prep.* a ätföljd af ett ord betecknande det som anklagelsen gäller el. det hvarpå genom anklagelsen syftas. thera liiff man kärir a *Fl* 1698. — *med prep.* ivir ätföljd af personbeteckning. the sculdo thitt koma at kära ouir han *KL* 171. — *med prep.* ivir ätföljd af sakens beteckning. *pass.* lofuade at ther aldre meer ofuer kiäras skal *BSH* 1: 166 (1376). — *med prep.* til ätföljd af personbeteckning. *pass.* han . . . som kyäres til *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). — *med prep.* til ätföljd af en personbeteckning samt *ack. uttryckande anklagelsens innehåll.* kärke til henne swa dant mordh *Va* 35. kära mang thing til hans *Bo* 192. *RK* 1: 2132. — *pass.* haffuer min syster giort thz mord, som thz til henne käres *Va* 7. — *med prep.* til ätföljd af personbeteckning samt *med sats inledd af thät.* kärke for oss . . . sten beinctsson riddare til

esbiorn diekn . . . thet han hafde honom aff takit mädh wälde . . . fierdhadelen aff laxa fiskerino i swedh aa *BSH* 2: 73 (1399). — *anställa rättegång. med prep.* til *åtföljd af personbeteckning.* han kärke till påffwall och han wille meer kenna sig till än honom borde *BtFH* 1: 115 (1464, *nyare afskr.*). — *anställa rättegång (om), väcka twist (om), göra påstående (om), göra anspråk (på).* med *sakens beteckning föregången af prep.* a (up a). kärke i vara (*konungens*) närvaru oppa pessin gozen *SD* 6: 125 (1349). kärke a ät arff *ib NS* 1: 31 (1401). *ib* 297 (1403). kärke vppa een attungh jordh *ib* 568 (1406). kärke for ws aa satto thinghe nielis swensson wppa ädlaby *ib* 386 (1404). — *med sakens beteckning föregången af prep.* a (up a) *samt med sats inledd af at.* kärke . . . wppa v öresland jordh i swalistom . . . ath the skullo wara wndhan skath gaugnä *SD NS* 1: 136 (1402). — *med sakens beteckning föregången af prep.* til. kärke . . . til en brodhers del *SD NS* 1: 414 (1405). *ib* 402 (1405, *gammal afskr.*), 2: 35 (1408, *gammal afskr.*). — *med sakens beteckning föregången af prep.* a (up a) *samt med personens beteckning föregången af prep.* til. kärke . . . swen kämpa magher . . . tel anbiörna i lööth oppa en ängia tegh *SD NS* 1: 273 (1403). — *med sakens beteckning föregången af prep.* um *samt med personens beteckning föregången af prep.* til. kerde for os pädher i symastom til slaueca wm dj (o: dimidium) marchlandh jordh i täby *SD NS* 1: 140 (1402). kärke hustrv elseby til sancte henric om een fyerdundh i hidhenuaino godz *ib* 1: 398 (1405, *gammal afskr.*). *ib* 400 (1405), 402 (1405, *gammal afskr.*) o. s. v. — *med sakens beteckning föregången af prep.* um *samt med personens beteckning föregången af prep.* a (pa). kerde thomas möllare pa her gerlagh vm xx laass angh *SD NS* 1: 398 (1405, *gammal afskr.*). — **kära sik, 1)** *beklaga sig, klaga.* kerde . . . sik syrgiande at han trodhe a christum corsfästan *Bil* 80. the . . . kiärdhu sik sarlika widh mariam magdalenam hwi hon lät sin thiänisto man vskriptadhan döb *ib* 275. kärkeho sik mz thässom ordhom *MB* 1: 288. kärkeir sik saara *Iv* 3681. *MB* 1: 256. *Bir* 2: 265. *Iv* 2259, 3621, 3640. *Al* 1341, 2506. *RK* 2: 4608. *GO* 361. *VKR XIX. ST* 444. kärke the (beklagade sig) swa iämirlika *Fr* 1476. **2)** *framställa anklagelse, göra åtal.* kjäre sik at hanum prughäs *SR* 35. kyäre sik a helghom dagh nästom vpenbarleka for soknämännom oc nagrännom, swa oc a förstä pinga laanz, hundäris äller fyärpungs *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — **kära a, anklaga, göra åtal.** rüstin hörpis kiära a *Bir* 4: (*Avt*) 177. *Jfr* **akära, akärande.** — *Jfr* **be-, for-, ful-, mote-, til-kära, äfvensom okärper.**

kära (kiära), f. [*Isl. kæra*] *L.* 1) *sorg, qual.* mit folk thz är alt ij kära *Fr* 806. lifua for vtan käre *Iv* 1482. han frälste ängland aff hardhe kära *ib* 12. drothninga war thz sore kere *RK* 2: 213. **2)** *klagan, knot.* vtan meen ok käro (*sine querela et offensa*) varom vi i bland andra *Bo* 212. gif ey käro j godhwm thingom *Ber* 39. hwilkit han . . . tholde oc vm-bar vtan käro *Lg* 586. *RK* 1: (*Albr*) s. 213. fore thera kur oc käro *MB* 1: 402. *ib* 404. **3)** *klagomål.* hafwom wij stora och höga käro forstanded *GS* 31 (1380). thin kära är min kära *Bir* 1: 73. *ib* 218. the haua en deels

then sama kera *RK* 2: 243 (*kan äfven föras till 1 el. 2*). — *anklagelse, käromål.* jär hwars manz kiära vm pässon maal döb oc ogild *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). för olaga kiäru *BtFH* 1: 78 (1482, *nyare afskr.*). *ib* 115 (1464, *nyare afskr.*). vtan the seen wider nampn til tingz stämpde, sakum eller kärom att swara *GS* 31 (1380). findhir diäfwlin ängo kära (*för änga käro*) moth oss *MP* 1: 5. aff rädhelike käro oc döm owir ena siäl *Bir* 2: 11. *ib* 189. til marsken han stora kära lagde *RK* 2: 6926. thz är thil hans war höxte käre *MD* 14. hwem käran gaar op a *Fl* 1704. *ib* (*Cod. C*) 1693, (*Cod. B, C*) 1696. — *Jfr* **a-, til-kära.** — **käro fulder (kärofullir), adj.** full af *klagan, klagande.* j ängo stadhughir vtan til al thing kärofullir *Bir* 3: 64. *Su* 436, 437. *LfK* 208. (käro fulle för kärlek fulle *Bir* 2: 281.) — **käro mal (-maal, käromoll BSH** 3: 146 (1463?). **kiärumaal SD** 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). **käramal: -malom MB** 2: 323. **käremal Su** 121, 123; **-malin Bir** 2: 189; **-malom Su** 349. **käremaal MB** 2: 253, 388; *Su* 121), *n. L. klagan, knot.* hördhis aldre othol älla käromal af hanna munne *KL* 353. — *klagomål.* thiin käromaal (*querimonia*) äro san oc rät *Bir* 1: (*Cod. C*) 266. *ib* 3: 466, 467. *Su* 121, 123. — *anklagelse, käromål.* fulfölgia the hundane thrättelica sin falso käromaal mz mykle dyrfwe *Bo* 193. *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). *BSH* 1: 195 (1387), 3: 146 (1463?). *KL* 171. *Bir* 1: 321, 2: 189. *MB* 2: 253, 323, 388. *Su* 349, 451. för olaga käramahl *BtFH* 1: 78 (1482, *nyare afskr.*). vm noghar hafuir naaghur käromaal moot androm *VKR* 19. — **käro sunnodagher (kiära- L. käro sunnedhager. käresöndager), m.** [*Fnor. kærusunnudagr*] *L. femte söndagen i fastan.* vm käro sunnodagh *MP* 2: 63. vppa käro sunnedhag *SD NS* 1: 24 (1401). lögherdagen for käresöndag *BSH* 5: 393 (1510).

käralde, n. L. *Jfr* **träkäralde.**

käran, f. *Jfr* **akäran.**

kärande, m. L. *Jfr* **akärande.**

kärare, m. åklagare? falska kärara (*vittnen?*) the sik reddo *ST* 171. *Jfr* **akärare.**

kärkomin, adj. kärkommen. the spurdho clementem hwat quinna thz ware som hanum swa kärcomin är *Bil* 351.

kärleker (kiärleker: -lek Bil 264; *BtFH* 1: 455 (1362). **kyärleker: -lek SD** 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). **kärleeker: -leek KL** 182. **kärleech (ack.) SD** 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). **kärlik (ack.) FM** 687 (1517). **kerlegh MD** 65. **kärligh: -lighin (ack.) LB** 3: 66. **kärlig (ack.) RK** 2: 5859. **kerlig (nom. och ack.) ib** 3: (*sista forts.*) 5170, 5177, 5439; *BSH* 5: 96 (1506) o. s. v. **-ar), m.** [*Isl. kærleikr*] *L.* 1) **kärlek, tillgifvenhet.** *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 378, 478 (1345, *nyare afskr.*). *BtFH* 1: 455 (1362). aff mere kiärlek *Bil* 264. mz brännande gudhlikum kärlek *ib* 265. trea äru the ther sighias wara gudhlika dyghde . . . thet är hop tro ok kärleker *KS* 18 (45, 19). fyre kärleka (*caritates*) finnas *Bir* 1: 386. kärleker (*caritas*) är älskelikhet (*dilectio*) mz hwilke gudh älskas for sik *Ber* 15. wtan kärlexens älskogha (*amore caritatis*) *ib* 17. mz kärlex älskelikhet (*cum amore et dilectione*) *ib* 42. medh fullom godhwilia ok kärlek *KS* 37 (98, 40). effter marskens kärlik gaa *RK* 2: 5859. all gönst oc kerlig

iag honum betedde *ib* 3: (sista forts.) 5170. for then godha vilia ok kärlik edher vârdoghet haffdhe til honum *FM* 687 (1517). mz kärlekom (för kärlek?) bönom oc komaskolandom ämbite wmwândo (*caritate, precibus, et mutatione officiorum futurorum*) *Bir* 4: 79. j them är . . . ängin siäla kärlekir (*animarum caritas; kärlek till själar*) *ib* 1: 227. göri thz for hans mästa kärlek (*propter maximam caritatem ejus*) *ib* 296. gudh oc jämkristens kärlek *Lg* 823. thz teknar kärlek til (*caritatem ad*) gudh ok jamcristin *Bir* 3: 131.

2) kärlek, älskog, könsdrift. rwta äthin aff manne minsker i honom sköran lusta, ok quinonne tha ökir hon kärlighin *LB* 3: 66. **3) endragt, öfverenskommelse.** wy beltarana j stokholme warom affuir ena mz warom swenom . . . mz ena sâmia ok enom kerlek *SO* 5. **4) samtycke, medgifvande?** myn samthykkia ok kerlek ok gothuili er tel komyn ath clostridh skal thet sama forscrefna gotz behalla *SD NS* 2: 117 (1409). — *Jfr* **hor-, värulds-kärleker, äfvensom kärlikhet.** — **kärleks arvodhe (kärlex äruodhe), n. arbete som göres af el. i kärlek.** at atirfylla tappadha tima mz kärlex äruodhe *Bir* 2: 202. *ib* 203. — **kärleks astundan, f. kärleksfull längtan el. ifver.** framgar mannin til gudh mz kärlex astundan (*affectu*) *Bir* 3: 68. — **kärleks band, n. kärleksband.** tillföghia siälina gudhi j eet kärlex band *Bir* 2: 144. *ib* 1: 345. *KL* 182. *RK* 3: 1201. — **kärleks bevisning, f. bevisande af kärlek.** *Lg* 3: 512. — **kärleks brander, m. kärlekslåga.** släktes i hans hiärta then kärlekx brandhen *Lg* 3: 666. — **kärleks bref, n. kärleksfullt bref.** eeth kerlekx breff han tiil sina hustru screff *RK* 3: 1677. — **kärleks bruni (kärlegx broni), m. kärlekslåga.** mz heetom kärlegx brona *Lg* 823. — **kärleks brändaghe, m. brinnande och kärleksfull längtan.** seal han vpresa kärlekx brendagha j manna hiertom til at fölgia siune pino *MP* 1: 153. — **kärleks bön, f. kärleksfull bön.** skal thin kärlekx bön fulkomnas *Bir* 1: 374. — **kärleks elder, m. kärlekseld, kärlekslåga.** optändhis strax i hans hiärta en kärlekx eldher til iomfrwnna *Lg* 3: 308. af them kärlekx eldenom som iak hafdhe til gudh j mino hiärta *Bir* 1: 330. — **kärleks famn (kärlekx famn), m. kärleksfamn.** hwi iak han ey atherhyölt omfämdhan i minom kärlekx famne *Su* 101. — **kärleks fikt, f. kärleksfull ifver.** han sagdhe til mik mz kärlekx fikt *Al* 1117. — **kärleks fulder (kärlekx fullir. kärleeks fullir VKR 34. kärlikxfulder: -fult Su 12), adj. kärleksfull.** mildir ok kärlekx fullir *KL* 123. skal han wara . . . kärlekx fullir (*caritativus*) *Bir* 1: 40. *ib* 41, 203, 3: 165, 247, 341, 374. *VKR* 34. *Ber* 220. *Su* 12. — **kärleks gnista, f. kärleksgnista.** vaar een kärlex gnista optänd j mino hiärta *Bir* 3: 146. — **kärleks godhgärning, f. af kärlek gjord god gärning.** at mannin tede sinom gudhi ena minzsto kärlekx godh gerning (*minimum bonum caritatis*) *Bir* 1: 189. — **kärleks godhwili, m. kärleksfull tillgifvenhet, kärleksfullt sinne.** alla män skulum wi älska mz kärlex godhwilia (*affectu caritatis*) *Ber* 16. vari thy kärlex godhwili (*humanus affectus*) thil wslan man *ib* 51. — **kärleks grund, n.? innerlig kärlek.** hafwa the honum alle kär aff rätte glädhe ok kärlekx grund *Al* 3875. — **kärleks gärning, f. kärlekgärning, kär-**

Ordbok.

leksverk. ey skulle man vm sunnadaghin lata af godho oc kärlekx gärningom. vtan af syndinne oc thräla äruodhe *Bo* 87. *MP* 1: 45. *Bir* 2: 46, 3: 112, 147, 199, 342. mz kärlex oc ödhmiuktz gerningom *ib* 2: 48. — **kärleks hiti, m. kärleksifver.** af them kärlekx hitanom (*caritatis fervore*) sände han (*Gud*) sin sändebudha til mik *Bir* 1: 330. *ib* 3: 39. — **kärleks hop, n. kärleksfullt hopp.** som kärlekx hop (*caritatis animum*) hafdhe til min *Bir* 1: 12. — **kärleks idhroghe, m. kärleksfull ånger, innerlig ånger.** som til hans koma mz kärlex idrogha *MP* 1: 16. *ib* 34. — **kärleks lovan, f. löfte om kärlek.** aminnas sina kärlekx loffuan *Su* 368. — **kärleks lugh, m. kärlekslåga.** thänne kärlekx lughin bran swa hetelika i mik *Su* 458. — **kärleks länktan (kärlegx längtan), f. kärleksfull längtan, innerlig längtan.** aff siälina största kärlegx längtan *Lg* 808. — **kärleks lös, adj. kärlekslös, utan kärlek.** the fädgha äru ey kärleks löse *Bil* 81. — **kärleks ordh (kärleeks- VKR 28), n. kärleksfullt ord.** hugna han mz kärlex ordh *MP* 2: 128. *VKR* 28. — **kärleks prädikan, f. kärleksfull predikan?** for thulimodh och heta kärlekx predikan (*ardorem prædicationis*) *Bir* 4: 97. — **kärleks sorgh, f. af kärlek härflytande sorg.** inledhir kärlex sorgh (*dolor caritatis*) gudh j siälina *Bir* 2: 221. — **kärleks sötme, m. ljuf el. innerlig kärlek.** hafdhe sua storan kärlex sötma til min *Bir* 2: 168. — **kärleks tekn, n. kärlekstecken, bevis på kärlek.** hwat mang kärlex tekn han beuisar thöm *Bo* 239. *Su* 368, 373, 374, 377. — **kärleks thanke, m. kärlekstanke, kärleksfull tanke.** *Bir* 3: 398. — **kärleks värme, m. kärleksvärme, varm el. innerlig kärlek.** hafdhe en litin kärlex värma til mik *Bir* 3: 39. — **kärleks ämbite, n. kärleksverk.** redo hanom borþ oc al kärleks ämbite (*caritatis officia*) *KL* 189. *ib* 258.

kärlika (kiärlika. kärligha MB 2: 301. kerliga Di 197; RK 3: (sista forts.) 5917, 5920; -ligare Lg 3: 536. kerligä Va 23, 28. kärleka Bir 1: 32; Su 37, 103, 154; Lg 218, 221; -lekare Su 103. kärlelika (trol. skriffel) Bir 1: 267, 300. kärlican FM 134 (1502). kärlekan Su 154; Lg 3: 642. kerligan SO 163. kerligen FH 5: 28 (1465); BSH 5: 320 (1508)), adv. [Isl. kärliga] **1) kärligen, kärleksfullt, med kärlek.** han vpföddis kiärlika mz hânne *Bil* 244. afwite . . . kärlica andra sina brödhir *Bir* 3: 248. hwar hon kärleka war wnfanghin *Lg* 221. thz iak swa langlika oc kärleka mz tik talar *Su* 154. *MB* 1: 198. *Bir* 1: 300. *Su* 37, 42, 103. *Lg* 3: 642. *SO* 163. alle the godhe män som thetta breff see äller höra helsar iak . . . kärlika meth gudh *SD NS* 1: 6 (1401). *ib* 1 (1401), 8 (1401) o. s. v. **2) innerligt, varmt, kraftigt.** infestos ihesu christi pino wärkia swa hetelika ok kärlika j hânna hiärta *VKR* v. älskar iak swa kärlika (*caritative*) thina siäl *Bir* 1: 5. *ib* 32, 267, 2: 143, 3: 68. vij tacke eder ganske kärlican *FM* 134 (1502). o thu hiärta . . . thäs mera oc kärlekare är thu mz mik (*tanto magis meum es*), huru thu mera hans är, huilkom oc iak til höre *Su* 103. — **innerligt, ifrigt, enträget.** astunda änkte kärlicare *Bir* 3: 96. *ib* 2: 285. *VKR* xx. epter thz . . . hon thes kerligare stadgat hafde j room at stonda mz synne modher *Lg* 3: 536. ther han kärlica vardhir vm bidhin *KL* 344. kärligha bidhiandes gudh *MB* 2: 301. bider idher ker-

90

ligä *Va* 23. *ib* 28. *FH* 5: 28 (1465). *BSH* 5: 320 (1508). *Lg* 218. *Di* 197. *RK* 3: (sista forts.) 5917, 5920. — *if-rigt, begärligt*. som hans predikan swa kärlekan hörde *Su* 154.

kärliker (kärlicher: -lichom *SD NS* 1: 337 (1404). kärlikin *Bir* 1: 296, 4: 39. kärliken *Su* 51. kärlichin (n. pl.) *VKR* 12. kärlig: -liga *MB* 2: 203. kerlig. kärlighen (n. pl.) *ib* 251. kärleker: -leka *Su* 89. kerleker: -lek *RK* 2: 2849. kärlekin *VKR* 81. kärlegh: -leghe *SD NS* 1: 623 (1407)), *adj.* [*Isl.* kärliqr] 1) kärlig, kärleksfull. thera kärlike formindare *Bir* 4: 38. *ib* 39. *VKR* 81. wari . . . kärlikin (*caritativus*) räddoghe at han ey mistis älla bort gange *Bir* 1: 296. thin kärleka ordh *Su* 89. *SD NS* 1: 623 (1407). *MB* 2: 203, 251. *RK* 2: 2849. broderlig kerlig helsa altid försent med gud *BSH* 4: 194 (1495). *ib* 198 (1495) o. s. v. 2) kär, älskad. iac hafuer . . . wplatet . . . minom kärlichom win oc syslinghe biörn pätherson et markland jordh *SD NS* 1: 337 (1404). at the sculu wara gudhi heme-lichin oc kärlichin *VKR* 12. *Su* 51. 3) kär, ljuf. mik kwnne enkte i tässe wärl kärlikare skee *Lg* 3: 341.

kärlikhet (kärlikheet. kerlighet. kerligheet. kärlegheth), *f.* 1) kärlek, tillgifvenhet. fore enä jomfrva skuld ther iach hawer kerlighet til *Va* 40. *ib* 16. didrik konung ok hagen ladha sin ärm hwar om annars halssz j kärligh[et] *Di* 244 (troligen dock att föra till kärleker). fore then kärlegheth och goduilla som han mik optha beuisth haffuer j mynom siwkdom *FH* 5: 141 (1490). wtaff rätt kerligheet iag thz menar *RK* 3: (sista forts.) 4256. 2) kärlighet. ss titel el. tilltalsord. skwldde waar mödha gerna wara eder kerligheth tiil redho nw och altidh *BSH* 5: 217 (1507). 3) innerlighet, ifver. ther honum bidher mz kärlikheet *MD* 186.

kärling (kiärling. kiärlingh. kärlig: -ligen *ST* 374. pl. -ar: kärlinga *PM* 3), *f.* [*Isl.* kerling] *L. eg.* qvinna; gammal qvinna, gumma, käring. gamul kärlingh *Bu* 4. mötte henne een kiärlingh (*vetula*) *Bil* 805. *Bu* 136. *KL* 276. *ST* 374. *PM* 3. — ss tillnamn. petro kiærling *SD* 3: 287 (1316). laurencius kärling *ib* 4: 229 (1331). — *Jfr* diäwuls-, trol-kärling. — **kärlinga barn**, *n.* barn födt af en gammal qvinna. *Bu* 4. — **kärlinga drömber** (kärlinghä-), *m.* käringdröm. hwad spöria wi epther tin kärlinghä dröm *Di* 239. — **kärlinga smör** (käringesmör), *n.* en på Öland i smör utgående utsköld. käringesmör görs ut på öland *BtFH* 1: 316 (1413, *Joh. Bures utdrag*).

kärna, *se* kiärna.

kärne, *se* kiärne.

kärpa (-te), *v.* rista, skaka? kom til os en flygandes dwffwa oc kärpte sina fiadhra hwasselika, som hon wille os oppwäckia oc trösta til wägx *Lg* 3: 458.

kärra, *f.* [*Isl.* kerra] *kärra*. akara schulu haffua theris hestha eller kerrar standande vppa torgit *SO* 204 (kanske snarare att föra till ett *kärre*, *m.*). — ett slags stridsvagn. han hafdhe kärror aff staalet giort *Al* 4465. alexander hafdhe . . . tolff hundradha waghna lang ok stoor . . . fyretighi kärror stoor ok riik (*quadrin-*

gentas quadrigas falcatas et MCC bigas) *ib* 4941. en kärra war tio waghnom liik *ib* 4942. *ib* 4943. — *kanonkärre*. xi stycke pa hywll och kerror *BSH* 5: 119 (1506). *Jfr* knipkärre. — **kärro byssa** (kärabyssa. kerrebössa), *f.* [*Mnt.* kårbusse] på kärre fördt eldvapen, kärrebössa, kanon. haffde manga kärabyssar wt (omtalas från 1439) *RK* 2: 6193. wid xx kerrebössar hade han (*kon.* Karl vid sitt infall i Skåne 1452) mest *ib* 8597. — **kärro hiul**, *n.* kärrhjul. fawitzska människio hiärta är som kärro hiwilit hwilkit som bär högt oc knarra widher *Bir* 5: 73.

kärre, *se* kärre.

kärreborre, *m.* kardborre. at thu mik swa som tiisteel aller kärreborra alstingx förglöme oc försmar *Su* 88.

kärva (kerua. -adher), *v.* [*Mnt.* kerven] *karfva*, göra inskärning i, hacka, sönderskära, sönderhacka. han (*Engelbrekt, då han mördades*) wart keruat som then fisk som stekara leggja a sin disk . . . han fik vti sik wel xv skutt *MD* 387.

kärve (kiärfwe: -a *Ber* 269), *m.* [*Jfr* *Isl.* kerfi, *n.*] *kärfve*, knippe. hans älskogha fasciculus är mindre än kärue (*non fascem sed fasciculum*) *Bo* 108. saman bindhin them (*tistlarne*) j kärfua (*fasciculos*) *MP* 1: 73. *ib* 76, 77. kärue wäl luktande (*fasciculus myrrhæ*) *Ber* 43. *ib* 269. *Bir* 1: 318. *Jfr* blomster-, mirra-, mirrams-kärve. — *faskin, knippe* (*af ris e. d.*) hvarmed hål på fästningsmuren tillstoppas. *PM* 4.

käsa (-te)? *v.* förpläga? at the ey göddhe oc käste (för kräste?) sina kroppa i allom theras olofflika lwsta (*non fecerunt curam carnis in desiderius*) *Su* 61.

käsia, *f.* [*Isl.* kesja] ett slags spjut. riste käsio (*lanceam*) mz afle *Bu* 492. slo mz käsio (*gladium*) gofan karl ginum liuet *ib* 189. haffde käsio j sinne hände *MD* 366.

käte (käti *Bir* 3: 53), *f.* och *n.* (*Bir* 3: 53; *Lg* 3: 501; *Su* 237) [*Isl.* kæti] *L.* 1) ysterhet, yrhet. faar . . . hulka miolk onyttogh är ok thera käte (*lascivia*) mykit ostyrogh *Bir* 1: 360. at ey skulu godho faren dröfwat af ondo faranna ostyrogho käte *ib*. *Su* 74, 237. 2) glädje, munterhet. löghe ok käte *MP* 1: 351. käte ok fäfäng glädhi *ib*. forsmadhe världinna käte *Gr* 319. for owir matto glädhi älla käte *Bir* 1: 67. owir matto latir ok löghe til ledher owir matto käte (*latitiam*) *ib* 301. at the thik gifwa sorgh fore käte *Al* 2117. the glädhias alle aff käte stoor *ib* 9157. the ato ok drukko mz godh käte *ib* 3860. the drogho ther fram i stora käte *RK* 2: 9255. mz stoor sorgh och inge käte *ib* 3: 1922. ther öfdes oc sa mongahande käte *ib* 2: 5181. skulin i kasta bort gamalt fore nytt, fore kätis skuld (för nöjes skull, för ro skull) *MB* 1: 376. 3) lättsinne, själfsväld. flydhe hon al löslat ok käte *VKR* VII. fly världinna glädhi ok lätlikhet ok ostadhoghet älla käte *Bir* 1: 248. han syndadhe mangfallelica j sino käti *ib* 3: 53. enga lönlika widhertalan hafdho the mz mannem, ok enkte käte *Lg* 3: 501. *Bir* 3: 10, 149. *Al* 1642, 2936, 7197. 4) veklighet, vållust. mz ouirflödhelikhet i mat oc dryk oc kräselico liuirne oc käte oc orkolüso dughir bönin litit *Bo* 45. kötzens lwste och käte (*delectatio carnis*) *Ber* 137.

skörs lusta käte *MP* 1: 311. — *Jfr* barna-, kräm-
käte.

kättil (*ketil* *Iv* 5014; *FH* 6: 357 (1449). **kiätel** *MB* 1: 293. **kädel** *FH* 6: 21 (1449). **kethel** *ib* 39 (1453). **kedil** *BtFH* 1: 235 (1506), 246 (1508). **kedhel** *FH* 6: 34 (1452, *afskr.*), 35, 39 (1453). **kedel** *FH* 6: 21 (1449); *BtFH* 1: 154 (1507). *best. form* **kättilin** *GO* 1008; *RK* 1: 337. *pl.* **kätlar**. **kätzslar** *FH* 3: 100 (1447). **käsrlar** *ib* 5: 238 (1524). **kätzla** *RK* 2: 666, 1006. **ketzslar** *ib* 3: (*sista forts.*) s. 175. **kätzler** *ib* 2: 1518, 1958. **ketzler** *BSH* 5: 529 (1513). **katzlar** *FH* 3: 99 (1447)), *m.* [*Isl.* *ketill*] *L.* **kittel**. *j* eno stekara huse som kätla oc grytor stodho inne *Bil* 485. *thz* wäller som en kättil siwdher *Al* 1943. *then* källa väller swo som *then* kättil ouer elle henger *Iv* 396. *thz* blodhit val *ij* *thera* saar som *thän* *ketil* ouer ellin staar *ib* 5014. *Bil* 486. *MB* 1: 293. *Bir* 2: 154. *SD NS* 1: 514 (1405). *GO* 1008. *RK* 1: 337, 2: 666, 1006, 1518, 1958, 3: (*sista forts.*) s. 175. *FH* 3: 99 (1447), 100, 5: 238 (1524), 6: 21 (1449), 34 (1452, *afskr.*), 35, 39 (1453), 357 (1449). *BtFH* 1: 154 (1507), 235 (1506), 246 (1508). *BSH* 5: 529 (1513). *Jfr* **bryggio-, humbla-, lärn-, kopar-, mässings-kättil**. — **kätla bötir** (*ketla böter*), *m.* [*Jfr* *Mnt.* *ketelboter*] *kittelbotare*, *kittelflickare*. *ss* *skymf-ord.* *hertogen* (*näml. var*) *nokot* *swart* ok *magher* *thy* *kallade* *hon* *honom* *ketla böter* *RK* 1: 558. — **kätla-smidher** (*kietla-*), *m.* *kittelsmed*. *ss* *tillnamn.* *jo-hannis* *kietlasmidh* *SD* 4: 162 (1330).

kättilbotn, *m.* *kittelbotten*. *swartir* som *kättil* *botn* *Bil* 486.

kättilhödh (*kättilhöt. kiättilodh. kiettilhot*), *f.?* [*Fdan.* *kætælhod. Mnt.* *ketelhöt*] *L.* *stormhufva*, *hjälm.* *dono* . . . *kanuto* . . . *unam* *plato* *cum* *kättil-hot* *SD* 3: 17 (1311). *ens* *mans* *vakn* *muzo* ok *plato* ok *kiättilodh* *SR* 26. — *ss* *tillnamn.* *bernardus* *kiettil-hot* *SD* 2: 504 (1307).

kätta? (*-at*), *v.* [*Jfr* *Sv. dial.* *keta, käta, se Rietz s. 317*] *klaga*. *hafwa* *for* *os* *kättat* (*för* *kärat?*) *at* *klostrit* *takar* *skadha* *SD NS* 1: 414 (1405).

kätta (*kätha. part. pret. -adher: innekättade* *BSH* 5: 412 (1510?)), *v.* — **kätta inne**, *instänga*. *at* *latha* *kätha* *edher* *inne* som *swin* *i* *stiyu* *BSH* 5: 176 (1507). *Jfr* **innekätta**.

kätta (*kietta: -o* *Bil* 716), *f.* [*Isl.* *ketta*] *katta*. *sagdhe* *han* *mera* *elska* *sina* *kietto* (*cattam*) *en* *gre-gorium* *sina* *rikedoma* *Bil* 716. *Lg* 3: 140. *Jfr* **trol-kätta**.

kätta, *f.* *Jfr* **fara kätta**.

kättare (*kiättare. kättery* (*nom. pl.*) *Su* 146), *m.* [*Mnt.* *ketter. Mlat.* *catharus*] *kättare*. *constancius* *konunger* *smittadhis* *aff* *hans* (*Arü*) *willo* ok *wardh* *kättare* *Bil* 587. *ib* 588, 692, 694, 790, 829. *MB* 1: 331. *KL* 191 o. s. v. *Bir* 2: 59, 261, 3: 248, 4: (*Avt*) 185. *Su* 146. *war* *en* *kiättare* *gen* *helghum* *corsum* ok *be-latum* *Bil* 733. — **kättara biskoper** (*kiättara-kiättare-*), *m.* *kättersk biskop*. *constancius* *lät* *kalla* *saman* *xxx* *kättara* *biscopa* *Bil* 588. *kom* *til* *concilium* *ther* *kiättara* *biscopa* *sato* *ib*. *fik* *en* *kiättare* *biscop* *sanna* *guz* *hemd* *ib* 692. — **kättara klärker** (*kiättara-*), *m.* *kättersk prest*. *Bil* 831. — **kättara mästare** (*kiättara-*), *m.* *hufvudman* *för* *kättare, kät-*

tersk lärare. *en* *kiättara* *mästare* *scref* *i* *bökir* *thera* *villo* *Bil* 791. — **kättara smitta** (*kättere-*), *f.* *kättersk besmittelse*. *nagre* *sedher*, *som* *hade* *vdi* *sigh* *kätteresmitto* *BtRK* 233 (1464). — **kättara villa** (*kiättara-*), *f.* *kättersk villfarelse, kätteri*. *Bil* 588.

kätteri (*kätterij* *Lg* 3: 508. **kättari** *KL* 215; *Bir* 3: 248; *MB* 2: 290. **kiättarie** *Bil* 734. **kättri** *Bir* 1: 401), *n.* [*Nl.* *ketterie*] *kätteri*. *ther* *fordömdos* *alla* *willor* ok *kiättarie* *Bil* 734. *halle* . . . *ey* *nakat* *kätteri* *Bir* 3: 249. *oppran* *stor* *willa* oc *kätteri* *i* *the* *hälge* *tro* *Lg* 437. *KL* 215. *Bir* 1: 401, 3: 248. *MB* 2: 290. *Lg* 3: 508.

kätti, *m.* *L.* *Jfr* **gorkätti**.

käxe (*käxse. kexe. pl. -en* *LfK* 236), *n.* [*Fgutm.* *kexi*] *L.* *krok, hake, båtshake*. *mz* *iärnkrokom* oc *käxsom* *Su* 128. *LfK* 222, 235. *vthrekkendes* *syyn* *käxen* ok *järn* *kroka* *ib* 236. *tha* *han* *fik* *käxset* (*som* *en* *timmerman* *hade* *i* *sin* *hand*) *Lg* 3: 288. *engen* *embetz* *broder* (*i* *dragarnes skrå*) *dyrfues* *ath* *bortha* *wara* *tha* *stadzsins* *ärendhe* *a* *ferda* *ära* *vppa* *malmen* *at* *han* *jo* *strax* *redha* *är* *mz* *sit* *kexe* *SO* 197. *ib* 192. *mz* *kexe* *drog* *han* *sik* *til* *palana* *vnder* *RK* 2: 1257. *vilia* *the* *mz* *stigha* *klywa* (*näml. upp* *åt* *muren* *för* *att* *intaga* *fästningen*) *tha* *hauir* *jak* *käxse* *til* *redho* (*furcis eos retrudo*) *Bir* 2: 254. *Jfr* **iärnkäxe**.

käxel, *f.* = **käxe**. *opplyfte* *käxelen* *Lg* 3: 289.

köfrän, *n.* [*Isl.* *kofarn, kofan. N.* *kovern. Sv. dial.* *kövan, kövern*] *liten* *hund, knähund*. *huru* *eth* *lithit* *köfrän* *forfärädhe* *manga* *starka* *män* *Lg* 3: 543. *kom* *eth* *lithit* *köfrän* *ib*. *Jfr* **kövärne**.

kögler? *m.?* [*Fdan.* *kögler, n.*] *ett* *slags* *särsk. ss* *foder* *användt* *tyg*. *ij* *täghen* *met* *gwlskynd* *met* *bla* *kögler* *winner* *FM* 76 (1483, *daniserande*).

kök (**köök**), *n.?* *motsägelse, knot?* *skal* *mwnnen* *atherhallas* *aff* *alt* *skualdher*, *thz* *köök* oc *löghe* *aff* *komber* *LfK* 106.

köka, *v.* *Jfr* **gen-, mot-köka**.

kökan, *f.* *Jfr* **genkökan**.

kökentygh (*kiöken-*), *n.* [*Mnt.* *kokentowe*] *köks-redskap*. *kiökentygh* *i* *stegerhwset* *HSH* 19: 167 (1506).

kökla, *f.* [*Jfr* *Mnt.* *koke*] *kök*. *gaa* *j* *kökiona* *Bir* 5: 30.

kökomästare (*L. köghomästare* *Gr* (*Cod. D*) 383; *JP* 83. **köghamästare** *GU* 5. **kögamestare** *MD* 338. **köyamestare. kökemästare. köghe-mästare** *BtRK* 146 (1441, *orig.*). **kögemästare** *Va* 41, 54. **kögemestare** *SD* 3: 414 (*öfvers.*). **kiök-mästare** *TK* 275. **köghmestare** *SD NS* 1: 265 (1403, *samt. afskr.*). **kögemester** *RK* 2: 3549. **köche-mester** *FM* 108 (1498). **kogamestare** *MD* 338 (*jfr* 378). **kogemester** *RK* 2: 3527. **koghemester: -ers** *SD NS* 1: 264 (1403, *gammal afskr.*), *m.* [*Isl.* *keyki-meistari. Mnt.* *kokenmester*] *L. eg. den* *som* *förestår* *kö-ke*, *mästerkock*. 1) **kökmästare**, *den* *som* *har* *inseendet* *öfver* *förplägning* *och* *servering* *samt* *i* *allmht* *öfver* *den* *ekonomiska* *förvaltningen* *vid* *en* *furstes* *el. annan* *för-näm* *mans* *hof, hofmästare, hofmarskalk*. *senascallus, köghamästare* *GU* 5. *marskens* *kögemester* *RK* 2: 3549. *ib* 3527. *antworde* *jach* *eder* *köchemester* *sander* *ena* *tunna* *skanska* *sil* *FM* 108 (1498). *hans* (*konungens*) *köko* *mästare* *Gr* 288. *archebiscopsens* *kiökmästare* *TK* 275. *gifuer* *jak* . . . *marquardhe, mins* *herra* *archebiscop-*

sens kökemästara, thre yxer oc try laas *SD NS 1*: 514 (1405). *JP 83*. köyamestaren tog at kära at folk hafde ey förtära *MD 354*. ib 338. — *rikskökmästare*, *innehafvare af ett af de höga hof- och riksämbetena*. her jöns duwes wor hofmesters ok her andris olefsons wor koghemesters incigle *SD NS 1*: 264 (1403, *gammal afskr.*). ware hofmestare herra jöns duwa ok köghmestare her andris olafson ib 265 (1403, *samt. afskr.*). the aff wort radh som slotzlofwen vppa star, som är hofmästare, cantseleer, camerästare, köghemästare, skenk ok fodhermarsk *BtRK 146* (1441, *orig.*). her mattis kätthilmundason war konungx kögemestare (*dapifero*) *SD 3*: 414 (*öfvers.*). 2) *den som framsätter el. betjenar med mat och dryck*. iätten war sielffuer theres kögemästare *Va 41*. ib 54.

köl, se kiöl.

köla (-ir, -der), v. [*Isl. kœla*] göra kall, kyla, afkyla. swa som starkt wädhir ok stormande stötte ok mödhe mannin aldri wäghna ok köle (*infrigidat*) han *Bir 1*: 276. lactuca skal man ätha tha mykin hiti är for ty hon kölar mannen *LB 7*: 4. ib 68 o. s. v., 8: 52. dogher hon (*örten*) sudhin mz rägnwant . . . oc sua köldh ib 5: 80. — *förkyla*. ath maghen är kaller och kölder *LB 7*: 74. *Jfr forköla.*

kölina, f. [*Fnor. kylina. Lat. culina*] *L. kölna, torkhus. SJ 94* (1439). — **kölnobodh (kölna-, kölne-), f.** *kölina*. ena kölnobodh och twa meltebodher liggiande nidhan för sama stenhuset *SJ 174* (1448). husit medh förnempda kölnobodh och meltebodher ib. — **kölnohus, n. L.** — **kölnostova, f. L.**

kölnare, m. *mältare, malttorkare? ss tillnamn.* vth aff hennika kölnare *FH 3*: 61 (1445).

kölnisker, se kolnisker.

kölnoklädhe, n. ett slags ylletyg (*från Köln?*), stycke af sådant tyg. i. cilicium dictum kölnoelädhe *SD 4*: 400 (1334). ib 658 (1339).

kölva, se kylva.

kömd, f. *ankomst. Bu 186. Jfr af-, til-, äptir-kömd.*

kön, se kyn.

kön (köön. kyn KS 5 (12, 6)), adj. [*Isl. kœnn*] 1) *kunnig, skicklig, klok.* en köön gerningis man *MB 1*: 31. är gudh aldri könaster ib. hebreiska konor äre könare (*Cod. A klokare 276*) än nakra andra quinuor ib (*Cod. B*) 352. israel's folk war aldri könast til alzskona gärning *MB 1*: 275. ib 3. then kyn är til godha rådha (*som kan hitta på goda råd*) *KS 5 (12, 6)*. 2) *skicklig till strid, stridsduglig, tapper, modig (jfr Mut. kone).* willioht folk ok lytit. thet want ok könt är i stridh ok bardagha *KS 80* (197, 87). han wardh then könaste iak hafwer aff hört *Al 457*. tiwghu riddara godh ok kön ib 5083. waro hertogans men swa köne *RK 1*: 2262. ib 2: 875, 4963, 5632, 9087, s. 333. *Va 31, 44.* — *djurf.* iach wil besoe om nokor är her swa kön (*kone*), ther henne wil brenna til orättä for awndh skuld *Va 9.* — *Jfr fulkön.* 3) *höfvisk? vacker, intogande?* fan ther qwinor faghra ok sköna mykith raska ok mykith köna *Al 5604*. medh sin egen drotning kööna *Fr (Cod. F)* 3133.

könhet (-heet), f. [*Jfr Mut. konheit*] 1) *tapperhet, mod.* jak loffuar then hæladh for sin könheit *RK 1*: 1626. *MD (S)* 241. *Va 22, 23.* 2) *stolt-*

het? min könhet är swa stoor at iak förma ey at fölia idhro radhe *Lg 3*: 329.

könlika (-ligä), adv. [*Isl. kœnliga*] *tappert, modigt.* sagho wi aldri nokon man swa rättä könligä weriä sik *Va 22*. the ridhä ther in myket könligä ib 33.

könskaper, se kuns-kaper.

köp (köpp. kööpp. kiöp. ack. pl. köpä SD 2: 276 (1298), med ä tillagdt på grund af sammanställning med föreg. festä, se Schlyter, Ordbok, under köp), n. [*Isl. kaup*] *L.* 1) *handel, köp, skifte el. annat kontrakt om egendom.* köp gyora *SD 5*: 638 (1347). thz köp han giordhe mz sinom brodher *MB 1*: 214. lagdhe köp ib 164. jordhin skal aldri mz köp eller salw bort ganga ändelika fra sinom herra (*non vendetur in perpetuum*) ib 373. til wara köpa ib 245. af py köpeno *SR 6*. dömdes then köp swnder som oleff persson i tartila giorde med anna ibidem *BtFH 1*: 183 (1507). omnia bona sua . . . per festä & köpä secundum leges terre appropriari fecit *SD 2*: 276 (1298). notum facio . . . me commutationem quandam legalem cum festom & köpom fecisse cum . . . sororibus ib 289 (1299). totum prædium, quod in rosslöso habui, dilectæ vxori meæ legaliter cum festum et köpum contuli ib 300 (1299, *nyare afskr.*). anundo røriksøn duodecim oras terre . . . faciendo secum iuxta quendam morem patrie vulgariter dictum köp oc skipte, dimitto et assigno in perpetuum possidendum ib 4: 204 (1331). bonorum . . . tam legale cambium quam empcionem wlgariter dicta kööpp et skippte . . . ordinauimus et fecimus ib 557 (1337). gyor skipte äller köp ib 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). vart gopz vgleem i vtlandum, som vi hawum rätlicä bape med köp oc skipte fanget ib 562 (1346). — i köpe, på köpet. pän fiken är a pänigen takar tu il ok tapar i köpe tu gop *Bu 153*. 2) *betaling, köp, pris.* sagho . . . vara skyldogha vtan köp giua pät oköpes var giuit *Bu 513*. hafwir min herra twäskona rät til himerikis som är fadhers arff oc sins bloz köp (*merito passionis*): hafwi siälfwir arfwit ok gifwi mik köpit *Bil 786*. war oppa alth annatt som tha war falth besthe köpp man wille hafua *RK 3*: (*sista forts.*) 4595. 3) *köpt egendom.* nytia ok bruka the sama äng fore sit eghit köptha köpp *FH 4*: 5 (1441). — *Jfr almannings-, ater-, bol-, byrpa-, dura-, flärpa-, for-, fä-, hästa-, iordh-, iorpa-, klokko-, klädhis-, lands-, lip-, lösöra-, mantul-, mark-, marka-, siänga-, strätis-, tifa-, torgh-, pranga-, väggjar-, ärvis-köp.* — **köpa fastar, m. pl. L.** *Jfr köpfaster.* — **köpamal, n. L.** *Jfr köpmal.* — **köpa vin, m. L.** — **köpa vitni, n. L.** *Jfr köp-, köpe-, köps-vitne.* — **köps vitne, n. = köpvitne.** *FH 3*: 44 (1444). *Jfr köpa-, köpe-vitne.*

köpa (pres. -ir. kopyr SD 5: 638 (1347), impf. köpte. köfthe SJ 329 (1465), köfte ib 351 (1469); BSH 5: 400 (1510), part. pret. köpter. köpter: köpt SR 1. köfter: köft KL 77. köfter: köft SJ 263 (1455), 351 (1469); BSH 4: 277 (1501)), v. [*Isl. kaup*] *L.* 1) *handla, afsluta köp.* han köpte nadhelika widh them *MB 1*: 256. rike män skulo ey hardhelika köpa widh fatigha ib. 2) *köpa, abs.*

thänkia thry thing som scrifwas j almoghans laghom, eet kallas at ägha annat at sälia thridhia at köpa *Bir* 2: 163. han sum kopt hawär *SR* 1. a pän uizorþ sum köpte *ib* 5. är swa fast pän þyuuer som kopyr som pän som styäl *SD* 5: 638 (1347). — *med ack.* hvar som köpe jord eller säl *SR* 1. at han köptet a sträte *ib* 7. riddaren . . . köpe garþa mangha ok iorþe *Bu* 19. at köpa korn *MB* 1: 240. heem at föra the födhö som i hawin köpt *ib* 242. *ib* 243, 334. *KL* 77. *Bir* 2: 163. *Fl* 280. — *med ack. och dat.* konungin köpte hona siälfuum sik *Fl* 745. at köpa sik födhö oc tharfwer *MB* 1: 240. köpen os waara tharfwer *ib*. at köpa os födhö *ib* 241. *ib* 243, 244. — *med priset betecknad genom prep. mäh el. for.* the hafdhö ey silff meer at köpa mz korn aff honum *MB* 1: 256. cöpen ipar pär mäh iorþ ok äghor *Bu* 152. þu köpte mik lif mäh þinom döþ *ib* 75. köper iosep alla iordhina i egipto lande vnder konungin fore korn *MB* 1: 256. **3) lega, betala, aflöna.** dwergana angradä tha at the skulde hanum sa dyrt köpa (*kaupa hans þionasto*) *Di* 42. **4) betala, erlægga ss böter?** the miste thera huffuud ey mindre köpa *RK* 2: 8355. — **köpa sik, genom köp skaffa sig tillgång el. inträde.** kunno the . . . mz wal ok oreth höia sik ok sina äät eller sik köpa til högwelle *MD (S)* 270. förre än han haffuer köpt sigh i ämbetedt vpå nytt *SO* 222. — **köpa ater, återköpa, återlösa, förlösa.** skal iak . . . köpa idher ater (*redimam*) vnder mik mz höght oplyptom arme *MB* 1: 289. *Jfr ater köpa.* — **köpa sik in, genom köp förvärfa delaktighet (i).** i then deelen tha hadhe een köpt sigh in *SD NS* 1: 365 (1404, *nyare afskr.*). *Jfr in köpa.* — *Jfr af-, bort-, for-, und-köpa, äfvensom oköpter, oköpande, oköpis.*

köpare, m. [*Isl. kaupari*] *L. köpare.* wara siäla aterlösare oc köpare (*Bil:* återköpare ok lösare 455) *Lg* 1012. *Jfr ater-, for-, gen-, lands-köpare.*

köpe, m. [*Isl. kaupi*] *L.* **1) köpare.** tala köpin til vinaunna sina *SR* 1. **2) köpvitne.** presentibus testibus veredicis . . . qui fuerunt in predicta empcone festæ et köpæ *SD* 2: 442 (1305). presentibus festum et köpum *ib*. discreti viri dicti fastær et cöpær *ib* 4: 558 (1337).

köpe, n. köp. for olage köpe *BtFH* 1: 225 (1509), 273 (1508). *Jfr iordh-, iordha-köpe.* — **köpis gods (-godz), n. köpegods, köpt gods.** mit fädher-nis godz ok mödherne ok köpis godz ok affis godz *BSH* 1: 165 (1376). *Jfr köpegods.*

köpebref (SD NS 1: 277 (1403); SJ 242 (1454). köpa- FH 4: 14 (1451). köpo-), n. [*Jfr Fnor. kaupabréf, kaupubréf*] *köpebref.* äfter thy köpobreff ok fastobreff vth wisar *SD NS* 1: 127 (1402). *ib* 277 (1403). *FH* 4: 14 (1451). *SJ* 242 (1454).

köpegods (köpegodz. köpe gotz. köpe gooz FH 4: 33 (1453). köpö godz FH 3: 38 (1444). köpa gotz. köpogodz. köpo gooz), n. L. köpegods, köpt gods. *BSH* 1: 166 (1376). för min deel i allo köpegodze äfter min hosshondha *SD NS* 1: 110 (1402, *nyare afskr.*). waar köpogodz *ib* 170 (1402, *gammal afskr.*). thässe min rättö eghin ailinga oc köpo gooz *ib* 231 (1403). *FH* 4: 33 (1453). badhe köpe gotz ok pantha gotz *SD NS* 2: 49 (1408). *ib* 50. badhe fädherne

ok mödherne ok köpo goz *ib* 54 (1408). wart retta köpa gotz *FH* 2: 77 (1431). *ib* 8: 38 (1444). af allom minom godzsom badhe köpö godzom oc ärfda godzom *ib* 114 (1447). *Jfr köpis gods.*

köpe iorþ (kope jord BtFH 1: 291 (1510). köpi iorþ L. köpo iorþ L.), f. [*Jfr Fnor. kaupajörð*] *L. köpejord, köpt jord.* thet war köpe jordh ok eygh ärfda jordh *SD NS* 1: 274 (1403). *BtFH* 1: 233 (1510), 291 (1510), 297 (1509), 298 (1509). *Jfr köpiordh.*

köpel? m. käpp. sloo mik mz köpellen (*för knöppellen el. knypellen af knyppel?*) *Lg* 3: 186.

köpeliker, adj. [*Jfr Isl. kaupligr*] *som kan köpas, fal. alt är karle köpelich (instat grandeuus emptiue querere quevis)* *GO* 442. *Jfr oköpeliker.*

köpevitne, n. = köpvitne. the fornempde köpe-witnen *FH* 2: 11 (1380, *nyare afskr.*). *Jfr köpa-, köps-vitne.*

köpe äng, f. köpt äng. wnno the köpe ängenne vndan haga gard met rätta *FH* 4: 53 (1457).

köpfungin (köpt-), p. adj. genom köp förvärfvad. for syn eghin köpfungin godz *FH* 4: 65 (1458).

köpfastar, m. pl. L. Jfr köpa fastar.

köpfärþ, f. L.

köpfäst, f. L.

köpgilder, adj. L.

köpgöra, v. afsluta el. uppgöra köp. köpgöre met edre herredöme hwath edre verdugheth tyctis giffua ther fore *FM* 318 (1507).

köpinskaper (köpen-), m. [*Mnt. kopenschup*] *L.* **1) handel, handelsföretag, affär, köp.** ey kunne the annen köpenscap göra *RK* 2: 2099. **2) handelsvaror, varor.** fördho köpinskap (*mercimonia*) til annar land ok rike *Bir* 3: 366. at föra alzskona köpenskap til skipa *MB* 1: 264. *ib* 244. *KL* 313. *Lg* 3: 684.

köpinskatter (köpen-), m. L. **1) = köpinskaper 1.** til tholkin köpinskat (*negotiationem*). hwar thu mat bata hundradha af eno *Bo* 116 (*jfr* 327). **2) = köpinskaper 2.** fördho köpinskat til annor rike *Bir* 4: 325. *PM* XIV. the som fooro mz köpinskat *MD* 370. jak behiolt min köpenskat (*varulager*) *SD NS* 1: 678 (1407). *GS* 57 (1474). *Jfr köpskatter.*

köpiordh (kop- BtFH 1: 167 (1508), 294 (1509)), f. = köpe iorþ. gaff sine soner . . . all syne kop jord och lösöre *BtFH* 1: 167 (1508). *ib* 226 (1509), 232 (1509), 248 (1508), 283 (1509), 294 (1509).

köpirska (-erska), f. köperska, genom köp förvärfvande. dröfwilse är . . . äwerdhelikx sälikhetz köperska (*comparatrix*) *Su* 442. *ib* 175.

köplagh, n. pl. L.

köpmal, n. L. Jfr köpamal.

köpman, m. [*Isl. kaupmaðr*] *L. köpman.* han klädde sik som köpman . . . ok sagdhe sik hafua fala dyra stena *Bil* 611. *ib* 173, 250. *Fl* 263, 274, 310. *Al* 3683. thz hwar man ma felugh fara ok ohindrath allan wäghin wara köpmän ok bündar at köpslagha *ib* 3693. the fatige köpmän j svenska städer *RK* 2: 614. *ib* 624, 625, 632. mädh . . . riddarum ok swenom. klerkum. köpmannom. bondum ok bokarlum *BSH* 1: 131 (1371). — *i ortnamn.* vici dicti köpmannagatu *SD* 3: 600 (1323). *ib* 5: 429 (1345). — *Jfr landsköpman, samt köpu man.* — **köpmanna skip, n. handelsfartyg.** *RK* 2: 8339. *Lg* 3: 251. *Jfr köpmanz skip.* —

köpmanna vagnh, *m. köpmansvagn, vagn med handelsvaror.* LB 3: 81. — **köpmanna vara**, *f. L. handelsvara.* RK 2: 7313. FH 1: 17 (1441, *nyare afskr.*), 2: 131 (1441). FM 23 (1389, *nyare afskr.*). GS 31 (1380), 57 (1474). Jfr **köpmanz vara**. — **köpmanz skip** (**köpmantzskip**), *n. handelsfartyg.* vil jach . . . vtgöre the metzsta skip oc folk til siöes med köpmantzskipen BSH 5: 288 (1508). Jfr **köpmanna skip**. — **köpmanz spil** (**köpmans spill**), *n. handel.* som ene ville regera köpmans spill RK 3: (Tillägg om Chr. II, red. B) 6228. — **köpmanz vara**, *f. handelsvara.* BSH 5: 481 (1511). Jfr **köpmanna vara**.

köpmanskaper (**kiöp-**), *m. handel.* bruka theras köpmanskap FH 1: 209 (1512, *nyare afskr.*).

köpruf, *n. L.*

köpsate? SR 18.

köpskaper, *m. [Isl. kaupskapr] L.* 1) = **köpsinskaper** 1. KS 42 (109, 45). en köpman förer slädhan i köpskaps wis BSH 4: 352 (1503). 2) = **köpsinskaper** 2. KS 66 (162, 72).

köpskatter, *m. [Fdan. køpskat. Mnt. köpschat] L.* = **köpsinskaper** 2. löt skip miz dyrom köpskat (*mercimonüs preciosis*) Bir 3: 177. föra alzskona köpskat til egipto landz at sälia MB 1: 231. ib (Cod. B) 550, 552. SR 20. MP 1: 169. Jfr **köpsinskatter**.

köpsla, *v. L. eg. genom handslag stadfästa köp; uppgöra köp, träffa öfverenskommelse (rörande köp).* köpslo met mik j dandemannis närware . . . met sa skel, ath han skwilde selff vdöffuer met samme skip oc köpgöre met edre herredöme FM 318 (1507).

köpslagha (**köpp-**, **kööp-**, **-adhe**), *v. [Isl. kaupslaga. Mnt. köpslagen] L. eg. genom handslag stadfästa köp; handla, drifva handel.* som ther köpslaghadho MP 1: 246. Al 3693. Fl (Cod. B, C) 752. BSH 4: 318 (1502). wakte at the ey köppslaghe som jwdas, som oc staal eth klädhe aff almenneliko apostlauna eygno, oc gaff stiäländes wtan loff enom sinom frändha LfK 17. — *göra byte.* the tre wilde ändelighe met henrik fynkenbärgh kööpslaga FH 7: 52 (1460-72).

köpslagha, *f. handel.* köpslagha är mykyt thung oc wantsam at hantera vtan synd ST 487.

köpslaghan (**köpslaghan** MP 2: 241. **köpslagen** RK 2: 623), *f. L.* 1) *handel.* all the stykke oss hafwa mällan farit om wara köpslaghan SD NS 2: 13 (1408). thu skalt aff thinne köpslaghan oc aff allom thingom göra räkenskap for gudz dom ST 487. aff orätte köpslaghan ib 494. RK 2: 623. MP 1: 252, 2: 241. fals köpslaghan ib 1: 72. ib 292. torgh i härenom til köpslaghan PM 32. 2) *handelsvaror, varulager.* anthwardadhe jach hanom alla myna köpslaghan, humbla, psalt, klädhe . . . katzlar, oc grythor, myndre oc meer, thet min köpslaghan war FH 3: 99 (1447). jngen dirffwes til ath taka nokra köpslaghan til segh j härenom för äu thz är förth jn pa torgith PM 32.

köpslaghare, *m. den som handlar.* achiron hulket j sik slukar . . . falska köpslagara (*dem som handla falskt*) LfK 223.

köpslagning, *f. handelsvaror.* rijssen haffva varith j norrebotn met köpslagningh j sommor FM 434 (1509).

köpstaper (**kiöpstadher**: **-städher** FH 1: 209 (1512, *nyare afskr.*). **kyop-** BSH 4: 299 (1502). *ack. med art. köpstan* FM 501 (1510)), *m. [Isl. kaupstaðr] L. eg. ställe hvarest handel idkas, handelsplats; köpstad, stad.* aa rättum torghdag, i köpstadhi nästä SD 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). a rättom torghsdagh i nästä köpstap ib 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). tve härberghärä skulu wara i köpstapi hwarior ib. köpstapā. gopz oc garpa ib 562 (1346). baþe i köpstapum oc swa vtan ib 565. sökiä allä köpstapa ib 638 (1347). tordagher skal wara tyswär i hwarre viku . . . med allo frälse þy som alle andre köpstapa haua. þe som fri torgh haua ib 639. lata . . . alla köpstadhi wäl ok hedherlika byggia ok tilsätia KS 59 (147, 65). badhe a lande ok i köpstadhe BSH 2: 102 (1399). baadhe a lande ok i köpstadh SD NS 1: 200 (1402). at her i wadzstena maa wara oc blifua en köpstadh medh swa dana stadz bok oc stadz rät som i andra köpstedher ära her i landet BSH 2: 116 (1400). i ekesiö köpstadh ib 5: 249 (1508). helsinga borgh er en köpstader RK 1: 1227. vm kring sion (*Mälaren; näml. ligga*) siw köpstade ib 518. ib 436. BSH 1: 132 (1371), 4: 299 (1502). KS 65 (161, 71), 66 (163, 72). Bir 1: 190, 4: 58. SO 158. Di 301. FM 501 (1510). — **köpstadha gods** (**-gotz**), *n. [Jfr Dan. købstedgods] jordagods som ligger inom en köpstads område? the skulu thz (godset) strax igen fangha, anama oc behalla som the thz fryast i wäria haft hafua . . . ähwat thz heltz är arfua gotz, pantha gotz, köpstadha gotz, legtha gotz äller kronens panth BtRK 330 (1483, orig.). skal jomfrw birgitta olaßz dotther . . . nyutha och behalla wallöff (i Danmark) och alle the garda och gotz, köpstada gotz, pantha gotz, möller och landbo ib. — **köpstadha man** (**köpstade-**), *m. L. köpstadsman, borgare.* köpstadamen oc bönder RK 2: 5963. ib 4998, 6359. ridderskap, köpstademen oc menige almoge BSH 3: 184 (1467). — **köpstadha manna bref**, *n. L.* — **köpstads lagh**, *n. pl. L.* — **köpstads man** (**cöpstaz maper L.**), *m. L.* = **köpstadha man.** biscopa prelata riddara och swena köpstadz men böndher och alle mena RK 2: 4655. ib 1613, 1981, 2378, 7454.*

köpsven (**kiöp-**, **köpswän**), *m. [Isl. kaupsvinn] köpman.* Bil 800. en köpswen, som kom fra tyskland oc hiit til abo met win FM 215 (1504). kom her et skip aff danske medh köpswäne BSH 4: 293 (1501). ib 5: 107 (1506) o. s. v. FH 1: 68 (1490-talet). — *ss tillnamn.* haquon köpsuen SD NS 1: 69 (1401).

köpping, *n. L.* — **köppinga friper**, *m. L.*

köpthorp (**köptörp** FH 2: 131 (1441) på tre ställen), *n. [Isl. kaupþorp] ställe hvarest förnödenheter mot betalning hållas (särskildt resande) till handa, saluplats.* å thöm wägom skal han skipa ok städhia köptorp, ther som ey äru köpstadi, waghfarande mannom til härberghia, huat te widh torwa, nat älla dagh, at the tär fän köpa för sina peninga sik ok sinom hästom födho, ok huat annat waghfarande män widh torwo KS 65 (161, 71). widh sama rwmet . . . skal oc maa byggias eet köpthorp, ther härberghere, kröghäre oc fodhermarska aagha wti wara som pilgrimom oc waghfarande folke skulu skipa therra bergning til sich oc sina hästa fore therra päninga. oc the borghara ther inne byggjande wardha,

maaghä haffwa falt hwmbra, salt, järn, klädhe oc andra köpmannä warä *FH* 1: 17 (1441, *nyare afskr.*). the for:de borghara maaghe nywta oc brwka köpstadz rät oc laghbok, frihet oc privilegia som andre köpstädher oc köpthorp i rikeno nywta oc brwka i alla maato. oc scal for:de köpthorp meth allom thäs borgharom och inbyggjarom göra sin skat oc alla konunglika rättighet for:dom systrom ok brödhrom *ib. ib* 2: 131 (1441), 3: 31 (1443), 32.

köppräl, *m.* köpt träl, träl. þu est min hærä, iak är þin köppräl (*servus*) *Bu* 181.

köpu eghn, *f. L.*

köpu man (köpa-), *m. L.* *Jfr* köpman.

köpunger (köponger), *m.* [*Jfr* *Isl.* kaupangr] *L. saluplats, handelsplats, stad, köping. i ortnamn.* in norkeponge *SD* 1: 620 (1283). nyköpungs hwss *RK* 1: 541. j jöneköpfung *ib* 3226.

köpvitne, *n.* [*Fnor.* kaupvitni] *L. köpvittne, vittne vid köp (och skifte).* at han . . . sik vnder siin köpvitne loot *FH* 2: 10 (1380, *nyare afskr.*). laglegghen köp witno fore gingo *ib* 111 (1437). *ib* 3: 45 (1444). *SJ* 406 (1473). *Jfr* köpa-, köpe-, köps-vitne. — **köpvitnisman (köppwitnes man: -men** *SJ* 348 (1468)), *m.* = köpvitne. *SJ* 331 (1465), 335 (1466), 348 (1468), 351 (1469), 358 (1469), 365 (1470).

köpöre, *m. L.*

köra (kööra. -ir, -dhe, -dher), *v.* [*Isl.* keyra] *L.* 1) *drifva, drifva fram, köra.* thera kroppa kördhos af stormenom vppa landet *KL* 317. latan skal man fast köra *GO* 17, 960. *Su* 175. *Al* 5826. the ältö han ok kördho ok drogho *Bir* 1: 30. som . . . älte thom ok köre fram at gaa *ib* 3: 10. jeronimus fik thy (*lejonet*) syslo at göma elostirs asna leon gömde oc at syslo thimum them hem kördhe *Bil* 627. en leggho swen kördhe for waghne yghsn *ib* 424. körde sin swin hiit wth pa aallenskog *BSH* 5: 214 (1507). folk oc fää hwat them war före thz the strax pa huset köra *RK* 2: 2094. *ib* 4015. huath the matto aff landith köra the loto thz alt til skipin föra *Fl* 11. 2) *köra (bort), fördrifva, aflägsna.* kördho the han fran sik *KL* 46. kördhe thän godhe mannin them thädhan *ib* 48. wi hawm han aff riket kört *RK* 1: 4481. wille hwar annan aff sino köra *Al* 9720. aff sinom aruj henne kördhe *ib* 10261. köre spolorma aff liiff *LB* 5: 81. köör . . . äkke mik fran thik *Bo* 75. *Bir* 3: 10. ödhamiuktin köre badhe fran sik oc androm dygdhom

hänna gröma herradöme *Bo* 44. *ib* 221. *Bir* 4: 133. — *abs.* aff lande köra *Bir* 2: 261. *ib* 4: (*Avt*) 185. 3) *intrans. köra, åka, fara.* bätra är at köra än dragha *Bir* 1: 352. marsken strax til nycöpfung körde *RK* 2: 5690. her erik axelsson een annan wägh körer *ib* 3: 1397. — **köra bort, köra bort, fördrifva.** körir them bort aff gardhe fra sinom son *MB* 1: 207. kördho han bort obitaladhan *Bo* 15. vilt thw köra bort fanytta thankanna flughur *ib* 101. *ib* 51. körer borth alla handa ether *LB* 2: 59. *ib* 5: 80, 81. *Jfr* bort köra. — **köra ut, utköra, utdrifva.** kördhe var herra ihesus wt w mönstreno them som ther köpto ok saldo *Bo* 120. kör wt hunden *MD* (*S*) 224. hon (*olydnaden*) kördhe adam oc euo wt aff paradys *VKR* 30. blötir hon (o: roffua) . . . the onda wädzskone . . . ok körir henne wt *LB* 3: 56. rensar hon (o: sinciber) bryst oc görir (*trol. för körir*) vth onda wezko *ib* 49. körir te materia wt aff maganom som osmält är *ib*. *Jfr* ut köra. — *Jfr* a-, af-, ater-, upköra.

köra (-dhe), *v.* [*Mnt.* keren] *vända?* alle the thin viisdom kördhe aff blygdh oc wnder fran thegh körde *MD* 28 (*möjl. dock att föra till föreg. ord, der i sådant fall under 3 skulle upptagas äfven betydelsen: gå*).

köresven (köro- Bo 140), *m.* körsven. þe (o: piura) gingo rättan vägh vtan leddhara ok köresuen *Bu* 168. thäs vagnsins köreswen *Bir* 3: 327. *ib* 330, 331. *GO* 478, 534. är skällikhetin . . . dygdhanna köroswen (*auriga*) *Bo* 140.

körevander, *m.* staf hvarmed boskap pådrifves. en plog han (*åkermannen*) haffwer j sinne handh j the andra en köre wandh medh plogen skal han träda jordh mz wanden driffwa sina hiordh *MD* (*S*) 282.

körilse, *n. pl.* *Jfr* bort-, ut-körilse.

körna krut, *n.* [*Jfr* *Nht.* kornpulver. *Se Grimm-Hildebrand, Wörterb.* 5: 1824, 1829] *kornigt (d. v. s. vanligt) krut.* 1 tunna lööst krwt, 1/2 tunna körna krwt *FH* 5: 237 (1524).

körting, *f.?* *Jfr* tidhkörting.

köt, se kiöt.

köva, *v.* *Jfr* nidher köva.

kövärne (kywerne L. kiffwerne L.), n. L. liten hund, knähund. hunda älla köffvärne *Bir* 5: 45. *Jfr* köfrän.

L.

ladh, *n.* [*Isl.* hlað] *ss prydnad brukadt band, galon, bräm.* the spunno gul och vafuo ladh *Iv* 4135. kläder . . . aff rikt zamizt mz rikä lad *ib* (*Cod. B*) s. 216. — *särsk. hufvudband, hufvudbindel?* hans brede timp thz war hans lad *RK* 1: (*Albr*) s. 213. tijt . . . som ladet brast *ib*. — *Jfr* gulladh samt ladher.

läpa (impf. ladde RK 3: (sista forts.) 4292.

ladhadhe: -adho Gr (Cod. D) 353. part. pret. ladhin Fr (Cod. B) 2339; (n. pl.) Bil 575; -it ib 275; MB 1: 337; ladhna Fl 491; ST 411. ladin: ladna. BSH 5: 296 (1508). ladder: -e ib 4: 219 (1497). ladh-adher: -adhan Gr (Cod. D) 365; -adha ib 404), v. [Isl. hlaða] L. 1) *struere, lägga i hög.* komber elder i gardha oc bränner sädh eller ladhik korn (*acer-vos frugum sive stantes segetes in agris*) *MB* 1: 337.

2) *onerare, lasta*. ladha siin skip *Fl* 18. *ib* 1992. komo skip ladhin mz hwete *Bil* 575. *ib* 275. *Fr* (*Cod. B*) 2339. *RK* 3: (*sista forts.*) 4292. *BSH* 5: 296 (1508). han lot ok ther mz ladha een kameel *Fr* 2660. *Fl* 491. *ST* 411. ladhado sik mz myklo gul ok sylf *Gr* (*Cod. D*) 355. ladhadhan mz thungom stenom *ib* 365. *ib* 404. swa ladhadhan oc bundnan *ib* 365. 3) *ladda* (*jfr Mnt. laden*). medh theris ladde bissor *BSH* 4: 219 (1497). — *Jfr af-, be-, in-, kast-lapa*.

lapa (*lādha*: -or *MB* 1: 240), *f.* [*Isl. hlaða*] *L. lada*, *hus hvári sād, hō el. dyl. inlägges*. hwetith insankin j mina ladhu *MP* 1: 73. skudhin himnanna fughla at the saa ey, oc skära ey oc insanka ey j ladhur *ib* 80. hwilkin som synderkrosa axen, oc kornit reena gömir j sinne ladhu *Bir* 4: 111. rät som man korn ij ladhu thrask *Al* 4514. ena äng met enne ladhu *FH* 3: 34 (1443). *MB* 1: 240, 427. *MP* 1: 77, 256. *Bir* 2: 130. *Jfr fodher-, halm-, hö-, korn-, sätra-, tighl-, ängla-lapa*. — *ladhu dyr* (*laddör*), *f. ladudörr*. munnen war widh som en laddör *Va* 39. — *ladhu gardher* (*ladhugaardh. ladhwarder: -gorden FH* 5: 238 (1524). *ladho gardher. lada gorder: -gorden RK* 2: 6950. *ladagårdher: -gårdhen ib* 3: (*sista forts.*) 5989, 5993. *ladegarder: -gard ib* 2: 3836. *ladhgordher: -gordhen FH* 4: 84 (1499)), *m. gård el. del af gård som utgöres af lada och andra uthus, ladugård*. sculu elostirsins ladhugaardh fägaardh oc systra oc brödhra oc alla hionagaardhen, hws rwm oc mak wara saman wtj eno inlykke *VKR* 39. *Bir* 5: 122. alt hwat the haffde j thera ladho garda *RK* 2: 5480. j ladagorden loth han hanum ffaa c yxn oc ije [200] faar *ib* 6950. *ib* 3836. *FH* 4: 84 (1499). y ladhwarder viid slotiid, xxv köör, v vng nöth, xvi foor ii werk hestar *ib* 5: 238 (1524). — *Ladugårdlandet vid Stockholm*. ladagårdhen aktade the bränna oc skinna *RK* 3: (*sista forts.*) 5989. *ib* 5993. — *ladhugards karl, m. ladufogde, rättare*. eder fogde . . . haffuer waret widh biskopstwna oc wille ther gripe . . . war ladhwarder karl ther sammestadz *BSH* 5: 320 (1508). — *ladhulas* (*ladulaas. ladhallas*), *m. ladulås. ss binamn tillagdt konung Magnus Birgersson. konung magnus ladhallas PK* 237. magnus ladulaas *RK* 1: (*LRK*) s. 228. *ib* 229. — *ladhu loe* (*ladha loo*), *m. loge*. honum thykte wara wärlidina swa rät som en litin ladha loo *Al* 9126. — *ladhu äng* (*ladha engh*), *f. äng med lada. FH* 2: 93 (1432).

ladher, *m.* [*Isl. hlaðr*] *Jfr kapo ladher samt ladh*.

lapi, *m. L.* *Jfr anlapi*.

ladhika (*ladikka. laadikka*), *f.* [*Sv. dial. lodd-oka*] *liten låda*. läg thz j laadikkor *PM* 59. göm i laadikkor *ib*.

ladhning, *f. laddning, last*. eth skyp . . . med sin ladningh *BSH* 5: 202 (1507). *Jfr kornladhning*.

ladhsten, *m. koll. tunga, stora stenar*. huat the gatho slagit eller stöth ok kastat nider med ladhsten *RK* 1: 3086.

laggare (*laggere*), *m. laggare, den som hopsätter laggkär*. jnge spylere eller laggere . . . falle in i tynnebindere ämbetedt *SO* 224. — *ss tillnamn*. nigels laggare *DD* 2: 14 (1459).

lagh (*lach SJ* 282 (1460); *se vidare stadslagh. laach SO* 191. **lak** *BSH* 5: 498 (1512). **laugh MD** 89. *dat. pl. med art. laughumen MP* 2: 227, 235, 238 (*jfr* 272)), *n. och m.* (*RK* 3: 2593; *möjl. ib* 1: 4449, 3: 2889) [*Isl. lag, pl. lög*] *L. liggande; läggande; det som lägges el. är lagdt*. 1) *stöt, styng*. thz första han thz laghit kände *lv* 3129. 2) *lag, rätt ställning, ordning*. engin timberman gat thy sama thrä fanghit rät lagh *Bil* 88. hiulet gik af laghi *Bu* 510. tania swndher hænna liiff ok limi aff laghi *Bil* 330. vm ey ware gudh tha gingin al thesse thingin wanskiplika ok af laghi *Bir* 1: 45. *ib* 2: 236. riket kombir aller til laga *RK* 2: 6796. 3) *läge, ställning, författning, tillstånd*. var flodhen ok strömen j syno gambla laghi *Lg* 3: 561. the möttos ther . . . i godhom tyma ok godh lagh *RK* 1: 4449. fögha thz j swa danth lagh ath thz matthe sta j dagh *ib* 2: 3966. röntes swänske män een annar lagh *ib* 3: 2593. finge the danske ett annath lag *ib* (*sista forts.*) 5400. kommat wtaffh thet laghet *FM* 359 (1508). for än han komet i thz lagh *RK* 2: 5208. kom tha jnnan eth miwkare lagh *ib* 1: 941, 2383. riigha kom i godh lagh *ib* 3: 2889. ath riikit skulle komma i bätre lag *ib* 3: (*sista forts.*) 5422. wille the lägge j sichtwne en dagh ther kome hanom thz wel j lagh *ib* 2: 1627. thz kom tha saa i lagh ath the alle fatadhe een nyan dagh *ib* 3: 3551. thz fyöl sik tha sa i lagh *ib* 2: 5199. *ib* 6484. thz fyöl mongom wäl j lagh *ib* 7325. 4) *beskaffenhet, art, sätt*. thu west wäl brännande kärleksens lagh, at han ey haffwer matho i maleno *Su* 88. fik sinom ordhum eet annat lagh *ST* 402. sidhen satte marsken j en dag mz them aff husit i tolkit lag *RK* 2: 6219. herrana grype ther ett annath lag *ib* 3: (*sista forts.*) 4276 (*möjl. att föra till 6*). äffwentyrara som fresta hwat lagh thz tagher (*hvad utgång det tager, huru det skall gå*) *PM* xxvii. 5) *hänseende? hwath doom är wärre i alla lagha än wara ofräls i sina dagha Al* 7309. 6) *öfverenskommelse*. the ramado tha vti eth lagh thz sculle sta fäm daga j dagh *RK* 2: 1122. the griipu toch thz j lagh at thz sculle standa j dagh *ib* 2585. satte thz sa j et lagh *ib* 8843. *ib* 1: (*sfgn*) s. 191. giorde iag mz them ett lag om ett sölfberg som fwinnett war *ib* 3: (*sista forts.*) 5694. 7) *bestämmelse, vilkor?* fonga gaff han dagh och screff them there lagh *RK* 3: 2421. 8) *lex, lag*. som wesgözkt lagh vt wisar *SD NS* 2: 844 (1414). thätta laghit (*Moses' lag*) wisadhe hulkaledhis gudh sculde älskas ok iämkristin *Bir* 4: (*Dikt*) 239. *ib* 1: 143, 144, 3: 152, 252, 461, 4: 51, 65. *MP* 1: 165. *Ber* 48, 50. *Su* 321. *MB* 2: 148. — i denna betydelse *vanl. pl. thän sum lagh forsmaar agher af laghum wära forsmadher SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). mädh laghum ok laghä doomom skall man sijtt kräffia *ib. ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). kan pen gozen fa atir wnnit meþ laghum (*lagligen*) *ib* 6: 170 (1350). huilikin thät ey giör, tha skal iak bo thät mädh laghum forfölgia *BSH* 1: 133 (1371). then wält quarn . . . som hemingx jonsson haffde olaglige bygt wtan lag och dom *BtFH* 1: 224 (1508). *ib* 242 (1507). sum lagh sighia *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). swa sum lagh tilsighia *ib. i lagh satt ib* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). äptir þy sum lanz rättär sigher äller lagh *ib* 669. äpter rättom värmpskom laghom *ib NS* 2: 711 (1413). mz guz laghum *Bu* 3. som

moysi lagh buðu íb 8. han diktade ok giordhe the lagh at almoghin som cristin var sculde ey vara vndi thöm trældom som han för var *Bil* 862. förderwilse lagha och landa *KS* 10 (23, 10). kunungur skal ok giwa landom sinom ok almogha godh lagh ok rätwis íb 66 (164, 73). godh lagh skulu hawa thessin try: thön skal wara rätwis, tarflik ok möghelik íb. än the gamblo moysi lagh waro godh *MB* 1: 439. ängin lagh äre godh, vtan the biwdha godh thing íb. gaff han ey thy lagh eller rät som mantzins wit matte styra til godha sidha íb 454. med the lagh som tha waar *RK* 1: 87. *Bil* 726, 847, 860. *KS* 31 (79, 33), 67 (165, 73), 68 (167, 74), 74 (180, 81). *MB* 1: 365, 377, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 450, 451, 453, 455. *Bir* 1: 143, 144, 3: 152, 252. *RK* 2: 149, 518, 520, 523, 7672. *Su* 321. — med tydlig plural betydelse. thry lagh äru eet är kirkionna annat kesarens thridhia almoghans *Bir* 2: 204. tha gaff birge jerl the lagh ther sidhan haffua standit marghan dagh *RK* 1: 456. — rättslig ställning. äghär tawernes husbonde . . . i bonda friþ oc laghum att vara *SD* 5: 376 (1344, nyare afskr.); jfr friþer 5. — af Gud stadgad norm för religion och gudstjenst (under framhållande af motsatsen mellan tiden före och efter Kristus), förbund, testamente. jak skipadhe nyolaghin ok gamblo (novam legem et veterem) *Bir* 1: 46. íb 162. var härri ihesus christus var försto nyio lagha prästar ok paue *Bu* 61. han ville at gamblo laghin oc thera offir skulle ändas. ok at nyo laghin skullo byrias (volens finem dare legalibus institutis et sacrificiis et novum incipere testamentum) *Bo* 175. tesse tolff brödkorgha . . . tekna tio gudz budordh j gamblo laghumen . . . och sidhan tugh gudz budordh j nyo laghumen *MP* 1: 102. íb 174. mz gamblo älla oc nyo guz lagha vitnom íb 2: 262. j gamblo laghom war thässkyns offer *MB* 1: 475. en konungir j gamblo laghomen (veteri testamento) six hawa astundat ens manz vingardh *Bir* 2: 85. han fölgdhe thera godha konungha äpte döme som j gamblo laghomen varo *Bil* 884. *Bo* 138. *MB* 1: 476, 481, 497, 501, 505, 506. *Bir* 3: 14. *ST* 200, 201, 209, 220, 240, 380, 381, 436, 538, 540. i moysi laghum (då Moses' lag var gällande, d. v. s. i gamla testamentet) þa iupa ensamne þiänaþo guði *Bu* 3. 9) ed i rättegångsmål. i denna betydelse vanl. pl. hanum swaris hwarte mädh laghum eller pänningum *SD* 4: 466 (1335, nyare afskr.). íb 5: 377 (1314, nyare afskr.). han feste lag och kwnnde them icke gera *BtFH* 1: 155 (1507). íb 217 (1507). honom bödz lagh och han wilde icke tagha íb 150 (1507). han feste sin lag mz xii^e ede íb 277 (1509) — Jfr a-, anlitis-, biärgs-, biärköa-, bo-, bonda-, brudh-, brudha-, brödhra-, bya-, for-, fä-, fädhernis-, färdha-, gisla-, gislinga-, gupsif-, gupsiva-, hamna-, hand-, himna-, hiona-, in-, iorþa-, iudha-, ivir-, kesara-, kirkio-, knifs-, köp-, köpstads-, lands-, lima-, nota-, nätia-, o-, siänga-, skip-, skäpno-, stads-, strids-, systkina-, til-, tungo-, þing-, þyþi-, viþer-, vinnunga-, värna-, ända-, ännis-, ödhno-lagh. — lagha afrap, n. l. — lagha alder (lagho- *MB* 2: 229), m. laga el. myndig ålder, mogen ålder. komber til sin lagha alder *KS* 11 (26, 11). *BK* 202. *MB* 2: 229. — lagha ar (-aar), n. vanl. pl. år då man enligt lagen blir myndig, myndiga år, mogen ålder. hwar en

O r d b o k.

som komandes är til lagha aara (annos discretionis) *Bir* 4: 93. íb 94. *BK* 202. tha han nw nalkadhes lagha aars aldher *Su* 20. til thäs hon wordhe lagha aara gammwl, thz är xij aar äpther jwdha sidhwänio *Lg* 3: 438. — lagha balker, m. l. — lagha brut, n. l. — lagha buþ, n. l. — lagha bygning, f. laga byggnad, i lag föreskrifven byggnad. *SD NS* 2: 238 (1409). *GS* 39. — lagha böter, f. pl. l. Jfr laghböter. — lagha dagher, m. l. — lagha dagsvärke, n. laga dagsverke. *SD NS* 2: 353 (1411). — lagha domber (lagedomber. laghä doomb-er), m. [Fnor. lagadóm] 1) laga dom, enligt lag gifven dom. äptir . . . laghä doomum *SD* 4: 466 (1335, nyare afskr.). íb 5: 377 (1344, nyare afskr.). meth laghom (för -a) domomp äller räth íb *NS* 1: 96 (1402). som . . . hænna bonde . . . salde fran hænne vtan lagh oc lagha doma íb 568 (1406). haffuer myn fogde nogot taget vthen lagedome *FM* 636 (1515). rätvisa i laghen ok i lagha domom *KS* 31 (79, 33). 2) laglig domstol. falsklikhet pinas af laghadomwm (humano iudicio) *Ber* 104. — lagha drykkia, f. l. — lagha fal, n. rättegångsmål? frid wari stält åt lagum och laga fallom *MD* 423. Jfr laghfal. — lagha fang (laghafaang. laghufang), n. l. laga fång, lagligt sätt att förvärfva, iakttagande af det som hör ill laga fång. Se Schlyter, Ordb. s. 148. per legitimum prediorum permutacionem mæd festum oc lagafangum *SD* 2: 404 (1304). nouerint vniuersi . . . nos dicto k. eadem bona cum winsord et festum oc alla (för allum) laga fanghum uendicasse íb 565 (1309). íb 3: 282 (1316). cum fastis et laghafang íb 5: 473 (1345, gammal afskr.). cum festis et omnibus laghafangum íb 6: 141 (1349). omnia bona nostra in hæselebergh sita . . . cum festis ac omnibus laghufangum super hoc legaliter aductis . . . vendimus *SD* 3: 540 (1322, gammal afskr.). thet sama gooz fastfara . . . ok stadhukt göra meth allom laghafaangom íb *NS* 2: 261 (1410). opantwardhat meth allom laghafangom íb 320 (1410). Jfr laghfang. — lagha far, n. får som enligt lag bör erläggas i skatt. laga får *BtFH* 1: 317 (1413, Joh. Bures utdr.). — lagha fast? f. laga stadfästelse af föryttring af jord. pl. cum appropriatione legitima dicta lagafastum secundum leges øsgothorum *SD* 5: 735 (1347, nyare afskr.). Jfr lagha fäst, lagha fästa. — lagha fastar, m. pl. l. gode män hvilka voro närvarande vid och gäfvu laga stadfästelse åt vissa juridiska handlingar. kiännumsj wj . . . os haffwa alt fullelica . . . opburit . . . bathe ij rörlico oc orörlico hwat hälzt mik rothälwe til bar at ärffwa . . . ok til thäs fullare vitne waro särlica kallathe lagha fastar *DD* 2: 1 (1359). — lagha forfal (-forfall *SO* 29), n. laga förfall. *SEG* 121. *SO* 23, 29, 32 o. s. v. — lagha fulkomilsa (-folkommilsa), f. = lagha fulkomnilse. iak . . . gifwer . . . laghmannenom ella häradhzhöfdhinganom ella then som ii therra stadh siter, fwlla makt oc alla at göra clostreno alla lagha folkommilsa *SD NS* 1: 527 (1406). — lagha fulkomnilse (-fulkomnilse), n. pl. och f. (*SD NS* 2: 34 (1408)) laga stadfästelse, öfverlåtande med laga formaliteter. at göra clostreno lagha fulkomnilse a thinge *SD NS* 2: 349 (1411, samt. afskr.). at göra clostreno all lagha fulkomnilse ther vppa íb

91

1: 667 (1407). *ib* (1407); 2: 34 (1408). — **lagha fäst**, *f. laga stadfästelse af föryttring af jord*. legali tradizione adhibita, wlgariter dicta laghafäst *SD* 5: 198 (1343). *Jfr* **lagha fast, lagha fästa**. — **lagha fästa (laghäfästa)**, *f. = lagha fäst*. cum omni iurisdictione dicta wlgaliter laghæfæsto *SD* 5: 526 (1346). tradicionibus secundum leges ostgothorum dictis wlgariter laghafæsto (*för* -fæstom?), quarum fæstarum laurencius sweensson extitit proloquutor *ib* 4: 234 (1331). *Jfr* **lagha fast**. — **lagha gengärdh (laghagingärdh)**, *f. L.* — **lagha giäld**, *n. L.* *Jfr* **laghgiäld**. — **lagha gärp**, *f. L.* *Jfr* **laghgärp**. — **lagha hamn (laga hampn)**, *f. laga hamn, lagligen bestämd hamn*. af laga hampnom *GS* 45 (1437). — **lagha häfp**, *f. L. laga häfd, nyttjande under lagligen bestämd tid*. war laghstandit oc lagha häfd ä (*för* a) komen *FH* 2: 112 (1438). *Jfr* **laghhäfp**. — **lagha kar**, *n. L.* — **lagha kland**, *n. L.* *Jfr* **laghkland**. — **lagha kloker**, *adj. lagklok*. laghakloka män *Lg* 3: 439. *Jfr* **laghkloker**. — **lagha luter (-loter)**, *m. L.* — **lagha läghe**, *n. L.* — **lagha lös**, *adj. L.* *Jfr* **laghlös**. — **lagha lösn (laghälösn)**, *f. i lag bestämd lösen el. lösesumma*. äpte þy som þe jorþ är wäl wärþ, ok ey at laghälösn (*i en samtida Latinsk urkund öfvers.: secundum valorem suum bonum non secundum legum soluciones* *SD* 5: 481) *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). — **lagha mal**, *n. L.* *Jfr* **laghmal**. — **lagha nöt (-nött. laghä nöth. laghänöt)**, *n. nötkreatur som enligt lag bör erläggas i skatt*. de skipuist . . . laghæ nöth impositionibus *BSH* 1: 62 (1365). lagha nött iii. viii oues *ib* 63. iii lagænöt cum vi ouibus *ib* 64. laghænöt iii pecora xvi oues *ib* 66. *ib* 65, 67. 70 (1366) o. s. v. *Jfr* **laghnöt**. — **lagha os (-oos)**, *m. laglig strömfåra, viss del af en ströms lopp hvilken enligt lag ej får stängas, kungsådra*. at han forstoppat haffde meth sin quärnadam thera laga oos i haliis fors *SD NS* 1: 646 (1407, *gammal afskr.*). laga oos meth raa ok raamärke wthmärkte *ib*. — **lagha skatter**, *m. laga skatt, skatt som enligt lag bör gäldas*. hans laga skat . . . vtgöra *RK* 2: 146. — *ordinarie skatt?* först skal laga skatten aller vtgå, och twädela af then andra skatten, som the förre giorde, tå III bönder woro lagda vthi ena giärdh, hwadh thet är arfwode, afradha eller andra vthskylder, och tredningen är af vthgifwen *GS* 44 (1437). — **lagha skillinger**, *m. L.* *Jfr* **laghskillinger**. — **lagha skipt**, *f. L.* *Jfr* **laghskipt**. — **lagha skipte**, *n. [Isl. lagaskipti] L. laga skifte, laga delning*. *Jfr* *Amira, Altschwedisches Obligationenrecht* s. 601 f. jak māritta iönissa dotter hauer gyort ena sāmio ok laghaskipte . . . meth aruidhe kram ok husfrw ragnilde thoresdotter vm then arwen ther mik bordhe at ärwa äpter laurenz haquonson *SD NS* 1: 288 (1403). *Jfr* **laghskipte**. — **lagha skirsla**, *f. laglig el. i lag föreskrifven rening*. fore thy at män gato siällan gömt sik swa länge renfärdhogha, at the nalkadhos ey thässkyns orenom thingom, oc wordho opta vtelukte aff gudz dyrk tha komo the sidhan äpter lagha skirslor swa myklo ödhmiwkare oc mz mere wärdhelikhet ater til gudz hws *MB* 1: 508. — **lagha sokn (laghasykn)** *SR* 36. *pl. lagha söknir SML þg 6: pr.*), *f. L. lagsökning*. *SR* 36. *Jfr* **laghsokn**. — **lagha spiäl**,

n. L. — **lagha stämna**, *f. L.* — **lagha stämning (-stämpning)**, *f. laga stämning*. per legales citaciones, dictas laghastämpninga *SD* 6: 188 (1350). in dictis laghastämpningom *ib*. quas . . . laghastämpninga . . . magnus archidiaconus . . . prosequi fecit et legaliter adimpleri *ib*. — **lagha sökning**, *f. L.* — **lagha tilmäle (laga tilmäla)**, *n. L. lagligt tilltal; förrättning som hör till en rättssaks utförande*. hwo som annen älter aff lagu tilmäla, haffuä forbrodit xl mark till treeskiptis, een deell jordägende, annen lagmannen, oc tredia härishöfdingen oc metzmennen *DD* 1: 273 (1480, *nyare afskr.*). — **lagha tiltala (laghä-)**, *f. laga åtal*. äptir laghä tiltalum *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). äffte lagha tiltalu *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). — **lagha ping**, *n. L. af härads höfdingen hållet laga ting*. tha lagha ting hölts *DD* 1: 86 (1439, *nyare afskr.*; *utf. af härads höfdingen öfver Dalarne*). *ib* 127 (1479, *nyare afskr.*). tha iak (o: mattis iönsson härredzhöfdingia dom haffuande) laga thingh hiolt mz almogan i torssang sokn *ib* 266 (1435). *ib* 128 (1479). thn tid iak (o: niels sture i ekesyö riddare höffvisman offur westros ok offur dala, vid denna tid härads höfding öfver Dalarne) lagha tingh hwlt med almogen oppa koppbgh *ib* 134 (1485, *nyare afskr.*). *Jfr* **laghping**. — **lagha umfärdh**, *f. L. laga omfärd*. Se *vidare under umfärd*. secundum leges vesgotorum et legalem scotacionem, dictam [lagha vm-] färd *SD* 6: 135 (1349). scotacione dicta laghaumfärdh prehabita *ib* 195 (1350). — **lagha utgärdh (laghävtergerdh)**, *f. laga gärd, ordinarie utskyld*. cum exhibitionibus nostris ordinariis dictis laghævtgerdhe *SD* 4: 476 (1336). — **lagha vin**, *m. L. lagligen anmodad mäklare*. at han war baþe laghavin ok bönävin *SR* 1. *ib* 5. — **lagha yrkir**, *m. L.*

lagha (-ar, -adhe, -adher), *v. [Isl. laga]* 1) *lägga, sätta, ställa?* thera byssor the ther j laghede (*kanske för laghde af läggia*) *RK* 2: 2263. 2) *laga, ställa, ställa till, foga, ordna, inrätta*. som skapadhe himil oc iordh oc alt thz som är. ok thz styre ok laghar swa at enkte gar afskedhis *Bo* 176. laghar han oc skikkar strängiana äpther allan sin wilia *Lg* 811. hwar herre wil jw riket styra oc lagha *PM* 19. när alth war laghath epther theras wille *RK* 3: (*sista forts.*) 5515. *ib* 5505. han lagade thz iw hwre han kunde *ib* 5239. wille i swerige annerledes lagha *ib* 4933. the lagh som ware orätt them lagade iag till bätte sätt *ib* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 284. ther äpther lagadhe hon sina maltidh oc sin sömpn oc all annor stykke *Lg* 3: 451. han lagade sticthen effther sith säth *MD* 432. — **lämpa, afpassa**. ä huru tymbirmennene han (*bjälken*) laghadho *ST* 298. huru tilredh bygning bliffue standande oc droghis ällir laghadis (*reducerentur*) til ödhmiuktinna oc ensampna widher-torfftinna *Bir* 4: 81.

lagha, *v. [Jfr Mnt. lagen] L. lägga försät för*. pläghar diäfwllin listelika lagha predikara *ST* 155.

lagha, *f. [Fnor. laga. Jfr Mnt. lage] liggande; det som ligger el. lägges*. 1) *läge*. j . . . godha laghä *FM* 40 (1420). j swa godho laghä *ib*. 2) *tillhörighet, tillhörande område?* lagde ther wnder (*under klostret*) fiske sio brytia ok qwana ok landbo ok

andra manga godha lagha (*Messenii uppl. har tilagha s. 38, Hadorphs: tillaga s. 51; möjl. är tillagha den rätta läsarten*) RK 1: 1182. 3) snara, försät. thu skal lägga laghor fore henna föter (*insidiaberis calcaneo ejus*) MB 1: 161. lagdhu hanum länge laghor fore Lg 987. RK 1: 1722, 2467. — (?) lägga honum dötzens lagho MD 197. the wisto aff enga andra lagho RK 1: 1714. 4) bestämmelse, öfverenskommelse. til hulkins laghu ok häfdeskipte mere wisso SD NS 1: 228 (1403, *nyare afskr.*). — Jfr a-, for-, fram-, iordha-, kin-, til-, ut-lagha.

lagha, adj. L. Se sammansättningarna lagha afraþ o. s. v. under lagh. Jfr af-, o-lagha.

laghas, v. Jfr vidherlaghas.

laghbinda, v. L.

laghbiupa (*part. pret. laghbudhin. laghbudhyn. lachbudin* SJ 327 (1465). lagh bodhin SD NS 1: 577 (1406). lagbodin: -bodnan SJ 400 (1474), 407 (1473). lagbiudhin: -it SD NS 2: 364 (1411)), v. L. *lagligen hembjuda* (*Jord åt sina slägtingar, innan hon säljes*). cum possessiones meas omnes in brusathorp omni legum plenitudine venales eo modo qui patrie legibus laghbiudha nuncupatur, prebuissem omnibus quibus jure propinquitatis preberi debuerunt SD 4: 584 (1337). ib 5: 57 (1341). haffvum wi lagbiudhit thetta for:dha goodz warom arffvum ib NS 2: 364 (1411). thänne . . . eghiodeel laghbudhyn oc laghstanden äpter allom landz rät ib 1: 11 (1401). huilkit godz nempdin witnadhe at laghbudhit oc laghstandit war ib 15 (1401, *nyare afskr.*). ib 58 (1401), 574 (1406), 577 (1406), 2: 245 (1410, *nyare afskr.*). loth vpp . . . sin gardh . . . lagligan lagbodnan ok lagstaunan SJ 400 (1474). ib 327 (1465), 361 (1469), 407 (1473). at the (*godsen*) skulu lagbiwdas FH 5: 137 (1490). at lagbiwda sköthe och skäla for:de godz ib. DD 1: 85 (1438, *nyare afskr.*).

laghblärgh (-bergh), n. [*Isl. lögberg*] lagberg, å Värmlands tingsplats (*Tingvalla*) belägen plats hvar-est tinget hölls. fästhin war giordh a lagberghe i thingwallom SD NS 2: 404 (1411). Se vidare *Styffe, Skandinavien under Unionstiden*, 2 uppl., s. 153.

laghbok (-book. lackbock. labook. laag booch SO 191), f. [*Isl. lögbók*] L. lagbok. las fore them wars herra laghbok MB 1: 435. ib 490, 491. epter thy i laghbookinne bescriffuit staar SJ 1 (1420). swe-riges lagbook BSH 3: 155 (1464, *samt. afskr.*). som laghbokin oc rikesins stadge vtwiisar VKR 32. SD NS 1: 103 (1402), 646 (1407, *gammal afskr.*). RK 2: 517. SO 50. hade jak tüm antwardad igeen teress labook ok sakth mik ifra häredzhöfdingadömid BSH 5: 460 (1511). thenna effterschiffne schraa ok lackbock SO 141. ib 191.

laghborin (laagh-), adj. *lågättad*. VKR 16.

laghbup (-boþ), n. L.

laghbupin, se laghbiupa.

laghbundin, se laghbinda.

laghböter, f. pl. Jfr lagha böter. — **lagh-bota sokn** (laghböte-), f. L. Jfr *Amira, Alt-schwedisches Obligationenrecht* s. 121.

laghdöma, v. L.

lagher (lāghir LB 3: 160; -in ib 159), m. [*Isl. lögr*] vätska, saft, dekokt, lag. wäta mz laghi (*succis*) thör thing Bir 4: 63. lagher aff sipol LB 10: 6. laghin

aff malyrtinne ib 3: 34. mz lagenom aff malyrtene ib 72. ib 36, 64 o. s. v. wardir henne (*örtens*) lager lath-in i saar ib 63. ib 4: 353, 5: 82, 7: 24, 33, 48, 57 o. s. v. Jfr **fänikals-, malyrta-, pors-, rosa-, rosen-, ruto-lagher**.

lagher (laagher. n. laght. lagt Bir 5: 62. laagt MB 1: (Cod. B) 556. komp. *lāghrē. superl. lāghster* L.), adj. [*Isl. lágr*] L. 1) *låg, af ringa höjd*. lagha trappor Bir 4: 96. en lagher galghe Lg 334. lägre hws PK 246. med lagha skoo RK 1: 3614. VKR 70. Bir 4: 10. han var en liten oc laghir man (*statura brevis*) Ansg 179. 2) *långt liggande*. thz första hemanet som war oc lägre Su 223. 3) *låg, sakt. om ljud*. mz lage röst MD 67. — (?) hwilkra systra sanger skal ey wara dwl ällir doffuen, ey brwten, ey löslatogher, wtan höffwitzskir oc laagher (*gravis*) Bir 4: 54. 4) *låg, ringa, oansenlig*. aff laaghe släkt Bir 2: 283. höghe oc laaghe MB 2: 241. KS 63 (158, 70). Ber 263. MD (S) 229. fatighman höghburin är laghir i hedher GO 378. — n. adv. 1) *långt, på lång punkt, i långt läge*. bildl. ödmiwix mantz bön som laagt ligghir a iordhinne smyggher himblana MB 1: (Cod. B) 556. 2) *långt, med lång röst*. hwiska laght Bil 471. laght läsin MB 1: 316. Bir 5: 62. 3) *ringa, oansenligt*. lät rifua wara grafuer, ther vi liggium laght, ok os vetis engin wirdbning (*indecenter despecto loco reconditi sumus*) Bil 282. — Jfr oflagher.

lagherbär, se laverbär.

laghfal (lagfall BtFH 1: 132 (1506). lagfaall ib 235 (1506)), n. *bristande i edgång*. dömdes lasse olson taliala sak til 3 m. for lagffal han feste lag och kwnnde them icke gera BtFH 1: 155 (1507). ib 132 (1506), 139 (1507), 150 (1506), 163 (1508), 172 (1506), 179 (1507), 217 (1507), 234 (1510), 235 (1506), 243 (1507), 245 (1507), 250 (1506), 254 (1507), 280 (1510). Jfr **lagha fal**.

laghfang, n. L. Jfr lagha fang.

laghfangin, adj. [*Jfr Isl. lögfá*] L. *lagligen förvärfvad*. for laghfanghit oc rättfanghit SD NS 1: 575 (1406).

laghfara, v. *lagfara*. förscifna gardh tomt och träbygningh . . . haffwa och bruka nitia och behaalla för sith rätta egit . . . epter thet at thet är lag-faret och kungiort SJ 232 (1454).

laghfulder, adj. [*Isl. lögfullr*] *lagenlig, laglig*. tilbinder jac mic . . . beincte niclisson . . . all thänno forskrifna godz oc ärfdhaluti, laghfull (*ss laglig egendom?*) oc frii athalda oc allom lundom hemola SD NS 1: 172 (1402, *gammal afskr.*). — n. **laghfult**, adv. L. *lagligen, enligt lag*. SR 32, 33.

laghfylghia (-fölgia. *part. pret. n. laghfölght. laghfölghd. laghföld. lachfolgt*), v. L. *lagligen förfara med*. at laghfölgia ok sälla hans tomt SJ 5 (1422). greghers rymelandz huss, hulkit som laghlica war upbudhit ok heembudhit, laghfölght ok skattat aff skyldenäranna wāghna ib 52 (1433). the hade then förscifna gardh laghföldh oc fornempdom andris hem-budhit ib 137 (1445). thet är mit retta fāderne oc möderna oc lachfolgt meth allen ret ib 382 (1471). thet (*köpet*) är laghföld oc lagstandet effter sueriges lag ib 348 (1468).

laghfylla, v. L.

laghfälder, *adj.* *L.*

laghfüster, *adj.* *L.*

laghförare, *m.* *lagskipare?* urange domara oc alle falske laghförara oc onde förmän *Su* 127.

laghgangin, *adj.* *L.*

laghgilder, *adj.* *L.*

laghgipta (-gifta), *f.* *L.*

laghgipter (lagh gifter), *p. adj.* [*Fnor. laggipt, löggipt*] *L. lagligen gift, äkta.* m. sinne laghgipte kono eller m. sinom laghgipta manne *MB* 1: 330. *Bil* 756. *Bir* 1: 233, 325, 2: 68. the syster som ey födh är aff lagh gifte säng *ib* 4: 71.

laghgiöld, *n.* *L.* *Jfr lagha giöld.*

laghgärp, *f.* *L.* *Jfr lagha gärp.*

laghgöra, *v.* *L.*

laghhiälpa, *v.* *L.*

laghhäfp, *f.* *L.* *Jfr lagha häfp.*

laghhäfpa, *v.* *L.*

lagh häpta (-häfta), *v.* *L.*

laghi, *m.* *Jfr akra-, fylghis-, fä-, sam-, siänga-, skiptis-, värna-, ängia-laghi.*

laghkallaper, *p. adj.* *L. lagligen instämd.* hieldo eth laghcallat trydiunxting *FH* 2: 98 (1433).

laghkland (-klad), *n.* *L.* *Jfr lagha kland.*

laghklanda, *v.* *L.*

laghkloker, *adj.* *lagklok.* til the laghkloka judhanna *JP* 80. *Jfr lagha kloker.*

laghkomin (-kumin), *adj.* *L.* *Jfr iämlaghkomin.*

laghkräfla, *v.* *L.*

laghlika (laghleka *SD* 5: 280 (1344). **lagleka** *ib NS* 2: 74 (1408). **laghligha** *ib* 1: 149 (1402). **lagligha** *MB* 2: 53. **lagliga** *Lg* 3: 565; *MB* 2: 107. **laghlegha** *FH* 3: 97 (1447). **lagliger** *SD NS* 1: 519 (1406). **laglighan** *SJ* 407 (1473). **lagligan** *ib* 361 (1469), 400 (1474), 403 (1473), 408 (1474). **laghelich** *BSH* 3: 168 (1466, *samt. afskr.*), *adv.* [*Isl. lagliga, lögliga*] *L. lagligen, lagenligt, rätteligen.* till thäs thet varþer laghleka ördelät *SD* 5: 280 (1344). v. m. han warþer þär laghlikä till wnnin *ib* 375 (1344, *nyare afskr.*), *ib* 376, 6: 6 (1348). thetta godzet haffuer iak laglika salt *ib NS* 1: 13 (1401, *nyare afskr.*), *ib* 6 (1401) o. s. v. *BSH* 2: 39 (1396). v. m. thesse min nya brudh är laglika (*legitime*) min *Bir* 1: 103. *VKR* 71. *MB* 2: 53, 107. *Lg* 3: 565. laghlica stridha *KL* 207. *Jfr olaghlika.*

laghliker (lakliker *L. lagleker: -leka* *LfK* 158. *n. laghlikt. laghlicht. laglikit* *SD NS* 2: 74 (1408). **laghlight. lageligid** *FH* 3: 128 (1448), 130 (1448). *ack. sing. m. laglikin* *Bir* 1: 253, 3: 25. *nom., ack. pl. n. laghlik. laghelijk* *BtRK* 107 (1436, *orig.*). **laglikin** *BSH* 1: 132 (1371)), *adj.* [*Isl. lagligr, lögligr*] *L.* 1) *lämplig, nyttig.* war ey thz mannenom laghlikt (*Cod. B gangnelikit* 537) *MB* 1: 136. 2) *laglig, berättigad, tillbörlig.* eth laghlicht iordhaskipte *SD NS* 1: 1 (1401). *ib* 377 (1404). halla sina snille fore laghlika rätkuiso *Bir* 1: 226. for nakra laghlica (*legitimam*) vidhirthorfft *ib* 3: 248. wtan lagleka sak *LfK* 158. thessa aterstadhur ok laglikin ingield *BSH* 1: 132 (1371). for laghelijk forfald skuld *BtRK* 107 (1436, *orig.*). thär war enkte annorledhis aller meera bygt än laghlight är *VAH* 24: 323

(1454). — *laglig, äkta.* laghlik hionalax samföghilse *Bir* 3: 69. iak hawir laghlica (*legitimam*) hustrw *ib* 55. — *laglig, laga, mogen.* om ålder. til laglikin aldir *Bir* 1: 253. *ib* 3: 25. *Jfr lagha alder. — Jfr olaghliker.*

laghliker, *adj.* [*Jfr Isl. lagligr*] *låg belägen, som finnes el. eger rum på en låg punkt.* ödmiwkw mantz bön som laghlik är (*Cod. B laagt ligghir* 556) a iordhinne smygher himblana *MB* 1: 316.

laghlikhet (lageliigheet), *f. laglighet, ordning.* skicka all ting wedh lageliigheet *RK* 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 257.

laghlysa (-liusa *L.*), *v.* *L. lagligen lysa el. kungöra.* laghlyst *SR* 50 (på tre ställen). iäk laghlyste *ib.* gifver iach thom fulla macht . . . thessa föreskreffua fyra tompa laghbiudha, laghlysa fastfahra och heemott (*för -olt*) göra *DD* 1: 85 (1438, *nyare afskr.*).

laghlysning, *f.* *L.*

laghlös, *adj.* *L.* *Jfr lagha lös.*

laghmal, *n.* *L.* *Jfr lagha mal.*

laghman (-maþer *L. -madher* *SD* 4: 390 (1334?)). **laghmandr** *L. loghman: -mans* *SD* 5: 280 (1344)), *m.* [*Isl. lögmaðr*] *L.* 1) *lagman.* skipa i huart landskap witra ok rätvisa laghmän älla landzdomara *KS* 68 (168, 75). lagman skal alla säkt vpbara for alla atgiädhir biorna oc wargha *SD* 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). af laghmannum ok minnä domärum *ib* 465 (1335, *nyare afskr.*), *ib* 5: 375 (1344, *nyare afskr.*). *BtFH* 1: 455 (1362), 456. *BSH* 1: 185 (1386), 188 (1386). *RK* 2: 9547. wijsa oss lagen swa laghman oc häradz höffdinga ey fa vtan the waro medh lagum welda *ib* 519. at lagmannen finge rikens erende eller nogra andra merkelica forfall, swo at han ey kwnne tingh hollä i hwart herede *DD* 1: 273 (1480, *nyare afskr.*). israel birghirsson. laghman aff vplandom *SD* 5: 160 (1343). knwt iohanson drotste a konunxsins waghna i swerike, ok laghman i östergötlandh *ib* 4: 312 (1333?). lagman i westergötland *ib NS* 1: 6 (1401). bändicts ösgöta laghmans . . . alguz wäsgöta laghmanz *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). knuter wesgötä lagman . . . jsrael byrghersson. lagmadher *ib* 4: 390 (1334?). *ib* 5: 280 (1344). *BSH* 2: 38 (1396) o. s. v. otte poghwisch. höuidzman oppa castalholm henrik goryeshaghen laghman j aland ok knut jönsson domare samastadz. hieldo eth laghcallat trydiunxting vtan for castalholm *FH* 2: 98 (1433). sune sunason lagman offuer norfinne oc matis martinsson lagman offuer sudherfinne *ib* 106 (1437). sone sonisson laghman y norfinne oc aland *ib* 110 (1437). sone sonasson laghman j nordfinna, mattis marthenson laghman j sudherfinna *ib* 111 (1438). jak swni sonasson laghman j nörfinna lagsaghu *ib* 3: 26 (1442). laghmanz dom hafwande a ärlikx manz väghna herra thordz bonda i vestmanna lande *SD NS* 1: 100 (1402). a lagmanz wegna *ib* 103 (1402). sigilla . . . kanuti lagman et elau andresson *SD* 2: 521 (1308). sigillum domini kanuti laghman *ib* 522 (1308); *jfr* sigillum domini kanuti dicti legiferi *ib* 521 (1308). — *büdd.* iak är the äwärdelika snillen . . . gudz fadhirs son, miskundenna bwdhbärare, mildhetzsens härtoghe oc nadenna laghman *Su* 45. 2) *lagklok man.* pharisei oc laghmännene *Bo* 69. ve idir false laghmen ok pharisei *MP* 2: 225. — *Jfr undirlaghman. — laghmanz bref (lagmandz-*

lagmans- *BtFH* 1: 38 (1488, *nyare afskr.*), 198 (1509), *n. dokument utfärdadt af lagman. the II lagmandz breff FH* 5: 132 (1489). *BtFH* 1: 38 (1488, *nyare afskr.*), 198 (1509). — **laghmanz domber (laghmandz-. lagmantz-** *SD NS* 1: 398 (1405, *gammal afskr.*). **lagmanss-. laghmans doomber), m.** 1) *dom utfärdadt af lagman. thet bewiste han . . . med ij* (2) *lagmanssdome, honom giffne waare i westhergösländh BSH* 5: 187 (1507). han talade wppo lagman[n]s dom *BtFH* 1: 198 (1509). stadhfästom wi medh wan dom oppa . . . konungxsins wäghna ath änghin aptir thenne dagh til dyrfuis at byggia j fornämdhe aa, amot thessom warom doom widhir sina fyritighi mark ok siäx mark for laghmans doom *SD* 4: 313 (1333?). wy (*d. v. s. konungens domhafvande och lagmannen*) . . . forbiudhom huarior man the eng eller then delen i akren optermer at hindra eller quälia . . . amot thessom warom dom widh xl march for konungsdomen ok vj march for laghmanz domen *ib NS* 2: 115 (1409). *ib* 1: 398 (1405, *gammal afskr.*) o. s. v., 2: 123 (1409), 129 (1409), 131 (1409) o. s. v. widher xl marck konungx ensak ok siex mark för lagmanz dom *BSH* 2: 63 (1399). *ib* 66 (1399), 68 (1399) o. s. v. 2) *lagmannens domstol, lagmansrätt. pätar thomasson for laghmandzdom sitiande i östrogötlande a . . . herra yuars nielissons veghna BSH* 2: 66 (1399). *Jfr undirlaghman.* 3) *lagmans domsrätt. som konungx dom oc laghmanzdom hawa skula BSH* 2: 35 (1396). *Jfr domber 9.* — **laghmanz dombref (lagmans-), n. dombref el. skriftilig dom som utfärdats af lagman. BtFH 1: 225 (1509), 226. — **laghmanz dombrut (lagmans dombröt), n. brytande af lagmans dom. BtFH 1: 229 (1509). — **laghmanz döme (laghmans-** *BSH* 1: 185 (1386), 189 (1386)), *n. [Isl. lögmansdömi] L.* 1) *lagmansdöme, lagmansämbete. vnne thöm sama jappa idhan godhwilia oc nadh til thätta laghmans döme BSH* 1: 189 (1386). *ib* 185 (1386). 2) *lagmansdöme, lagsaga. österland thät är eth biscofs döme oc eth lagmanzdöme BtFH* 1: 455 (1362). annor biscofs döme oc lagmanzdöme *ib.* — **laghmanz nämnd (lagmans nempd), f. L. nämnd vid lagmansting. bade i lagmans nempd och heradz nempd DD 1: 153 (1493, *nyare afskr.*). — **laghmanz pänningar (lagmans peninga), m. pl. L. lagmanspenningar, årlig utskyld till lagmannen. Jfr Hildebrand, Sveriges Medeltid 1: 283 f.; *Styffe, BSH* 4: CXLVII. her standhe nakre lagmans peninga igen ytherst i butnet, som herr hindrik byss burdhe ath haffua *FM* 267 (1506). *ib* 279 (1506). *DD* 1: 273 (1480, *nyare afskr.*). — **laghmanz skyld (lagmanskyld), f. lagmansskyld, årlig utskyld till lagmannen. quod nos omnia bona domini arnwid . . . a iuribus istis. videlicet skoghaskyld. landskyld, & lagmanskyld, libera in perpetuum penitus reddimus & exempta SD 1: 453 (1270). — **laghmanz ping (laghmantz-. laghmandz-** *SD NS* 1: 276 (1403). **lagmans-), n. L. lagmansting, ting som hålles af lagmannen; särsk. ting som af lagmannen el. å hans vägnar hålles med inbyggarna i härad, socken el. annat mindre område. scole ängin annor laghmans thing här i vplandom ware, vtan all maal som käres, sculo thär ändas uppa the forscripno repsta-thing GS 38 (1413, *orig.*). engen bör komme fore kongen************

ellor rigesens forstandere med nogre käre, wthan han hafwer warit paa häritz tingh och lagmantz tingh, eller raadstwu *ib* 69 (1491). thän thidh lagmans thingh hyöltz meth almoghanum aff snäuingis hundhare *SD NS* 1: 12 (1401). tha iak (*underlagmannen i Vestmanland*) hyolt laghmantz thing i arbughom . . . meth almoghanom aff akerbohundare *ib* 78 (1401). *ib* 100 (1402), 276 (1403), 277 (1403), 278 (1403) o. s. v. jak jngewalder dyekn a herrä stens stenssons wengnä . . . laghmanz thingh j daalwm hallande widher thwnä kyrkio *DD* 2: 4 (1384). then tiidh jak (o: karl bonde tordzson lagman ower wessmannaland oc dala) lagmanztingh hiolt mz almoghanom aff dala häradhe ij österdala ij hätze ij tvna sokn *ib* 1: 94 (1442, *afskr.*). tå jagh lagmansting hölt med almogen af schewij sochn i yttersättre *ib* 126 (1478, *nyare afskr.*). *ib* 150 (1493), 151 (1493, *nyare afskr.*). then tijd som lagmans tingh hölz medh bergzmännerna oppa kopperbergett *ib* 137 (1489, *afskr.*). tha iak (*underlagmannen i Helsingland*) hwlt laghmanzthing i bersia sokn *SD NS* 1: 166 (1402, *nyare afskr.*). then tidh jac sone sonisson laghman y norfinne oc aland, laghmanz thing hiolt met almoghanom y masco sokn *FH* 2: 110 (1437). then tiidh jach sone sonasson laghman j norfinna ok j alandh laghmanz ting hiolt met almoghen j alandh j finnaströms tridhiungh j ödekarllaby *ib* 115 (1438). tå war lagmans tingh och skatt tingh i tennilä sochn *BtFH* 1: 29 (1460, *nyare afskr.*). *ib* 68 (1461, *nyare afskr.*) o. s. v.

laghmäla, v. L.

laghmäle (-male), n. L.

laghmästare, m. mästare el. lärare i lag. iudha biscofa preste ok laghmästara KL 377. *MB* 2: 373.

laghnöt, n. Jfr lagha nöt. — laghnöts pänningar (lagnö(t)s peninge), m. pl. lösen för nôt-kreatur som enligt lag bör erläggas i skatt. aff lagnö(t)s peninge BSH 4: CXLVIII (1489).

laghsagha, f. [Isl. lögsaga] L. eg. framsägande af lagen, lagföredrag; lagsaga, lagmansdöme, landskap. i wäsgözko äldir wärinsko laghsaghu SD 4: 408 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 559 (1337), 5: 375 (1344, *nyare afskr.*), 376, 475 (1345, *nyare afskr.*), 480, 605 (1346), 606. *BSH* 2: 39 (1396) o. s. v. *RK* 2: 7672. laghman j nörfinna laghsaghu *FH* 3: 27 (1442). — *landskap i Norge. viij lagsager (åtta fylkja ping) han saman stempde MD* 352. herra oc iärla fördo han in toko han til konung j thz sin alla lagsagwr sagde iaa (*var hann þar til konungs tekinn á hverju lögþingi*) *ib* 369.

laghsatter (laagxsätter), p. adj. lagligen satt, lagligen hållen, laga. paa laagxsätt häresting SD 4: 585 (*öfvers. i hdskr. fr. sl. af 1400-talet*).

laghsighia, v. L.

laghskila, f. L.

laghskilder, p. adj. L.

laghskillinger, m. L. Jfr lagha skillinger.

laghskipt, f. L. Jfr lagha skipt.

laghskipta, v. L.

laghskipte, n. L. Jfr lagha skipte.

laghskipter, p. adj. L.

laghslit, n. L.

laghsokn, f. L. Jfr lagha sokn.

laker, *m.* beskaffenhet, art? han (*håsten*) hafde allan godhan lak (*i rim med bak*) *Al* 9507.

laker (laaker), *adj.* [*Isl.* lakr, lákr] *dålig*. barszen wor gansk laak *FM* 343 (1507).

laki, *m.* [*N.* lake. *Jfr* *Fnor.* lakakast] *lota vulgaris* *Cuv.*, lake. laki lamia (? *kanske snarare laprena, möjl. urspr. lampreda*) *VGL* XIV; *se* *Lorenzen, Gam-meldanske glosser* s. 72, *äfvensom* s. 35, 65. han äther sik junnan som en laki *MD* (S) 288. — *ss tillnamn.* oiario laka *SD* 3: 199 (1315).

laki, *m.* *Jfr* *håslaki*.

laki, *m.* *Jfr* *saltlaki*.

lakkare, *m.* [*Äldre Dan.* lackere. *Jfr* *Mnt.* laken, *v.*] *belackare, baktalare?* ath jach heter inthet wtan een herrehyllare och lackarä aff them *BSH* 5: 42 (1505).

lakkare (lakkere), *m.* *rättstjenare, exekutor?* at engin foghet, ämbitzman eller lakkere eller lensman . . . hauä macht til at leggä thöm ydermer nokor scat eller gengiärdh eller thungä til *SD* NS 1: 248 (1403, *nyare afskr.*), *Jfr* *lekare*.

laktuk? *f.?* [*Lat.* lactuca] *laktuk, salatväxt.* mz beskom lactucum (*lactucis*) *MB* 1: 307. — **laktuka blad**, *n.* *laktuksblad.* *LB* 7: 233. — **laktuka frö**, *n.* *laktuksfrö.* *LB* 7: 202.

lama, *adj.* *Jfr* *farlama*.

lama (lamma. -ar) *v.* [*Sc. dial.* lama, halta] *vara el. varda ofärdig.* benwerk i knä oc androm lymmom, sa at man lammar *LB* 7: 282. *ib* 320. *Jfr* *forlama*.

lamb, *n.* [*Isl.* lamb] *L. lam.* tu grym leiom (*för leion*) som paghar wrpo bliþ ok spak som lamb *Bu* 529. bruthu them vnder sik som leon bither lamb *Bil* 260. *MB* 1: 307, 339. faa giwa dumba lamb *GO* 26. sen guz lamb *Bu* 55. *ib* 140. *MB* 1: 201, 2: 343. — *ss tillnamn.* anundus lamb *SD* 2: 532 (1308). — *Jfr* *givi-, gumar-, paska-, vax-, vädhur-lamb.* — **lamba blodh**, *n.* *lambod, blod af lam.* *MB* 1: 307, 308. — **lamba galle**, *m.* *galle af lam.* drik lambagalla *LB* 2: 58. — **lamba kiöt (-köt)**, *n.* *lambkött.* äta stekt lamba köt *MB* 1: 307. — **lamba lunga**, *f.* *lunga af lam.* *LB* 7: 205. — **lamba pis (-piiss)**, *n.* *lamurin.* *LB* 7: 282.

lamber (lam. f. lam. laam. ack. pl. m. lama *KL* 378. **lamma** *Bil* 235; *MB* 2: 374. **lampe** *BSH* 5: 7 (1504)), *adj.* [*Jfr* *Isl.* lami] *L.* 1) *utmattad, uttröttad, svag el. styf i lemmarne.* han la . . . lambar af möpo ok huilt sik *Bu* 499. hau var swa lambir oc thröttir. at han orkadhe äkke längir bära *Bo* 198. 2) *lam, ofärdig.* wi . . . görum them swa lamma, at engin gither fot af stadh rört *Bil* 235. hanna husfru wardh . . . numin j flerum limum ok la länge lam j sotta siängh *ib* 347. oför ok lambar *ib* 476. *KL* 378. *MB* 2: 374. *Fr* 2528. jak är . . . j allo godho mykit laam *MD* 161. 3) *lamslagen, förlamad?* han vardh huarce lam äller saar *Fl* 1852. *Iv* 2395. — *Jfr* *for-lamber*.

lambliknilse, *n. pl.?* *lamskepnad, skepnad af lam.* syntes henne ihesus cristus i lamb liknilse *Lg* 3: 394.

lambskin (lamskin *L.; GO* 709. **lambskyn: -skynnom** *VKR* 70), *n.* [*Isl.* lambskinn i *ssätt.*]

L. lamskinn. fodradher, ey mz kostelikom skinnom, wtan mz lambskinnom ällir mz faarskinnom *Bir* 4: 10. *ib* 24. *VKR* 12, 70. *GO* 709.

lamhet, *f.* *skröplighet, svaghet.* allerdomsens lamheth äller krankdom *PM* LXVII.

lami, *m.* *Jfr* *lepungs-, pings-lami*.

lampa, *f.* [*Mnt.* lampe. *Jfr* *Isl.* lampi] *lampa.* tändo mang lius ok lampor *Bu* 14. *Bil* 211, 650, 699. *KL* 310. *Bir* 3: 314.

lamsiuker, *adj.* *lam, borttagen.* baro i sänginne en lamsiukan man (*paralytico*) *Bo* 68.

lan (laan), *n.* [*Isl.* lán] *L.* 1) *commodatum, mutuum, lán, lånt sak, lånt el. ss försträckning lemnadt gods.* han som them (*penningarne*) tok til lans *KL* 22. han bidher them sända sik til lana (*i rim med vnderdana*) fyra hundradha riddara ok swena *Al* 1528. forfars nakath laan honum närwarande som wtlänte, tha skulo fore thz engen giäld ganga forfars laanith sidhan han är ey när som wtlänte, tha skal laan atergiälda *MB* 1: 338. þät goz hauar þu nu fanget som þa första hialpar: þar ängen af androm fa lan älla gauor *Bu* 519. — guds lan, *Guds lán. om mat el. dryck, äfven om föda för boskap.* bödh war herra offra gudhi brödh til aminnilse gudz laans *MB* 1: 480. thakka gudhi for sitt laan tha the gaa fraan bordhe *VKR* 15. the fylla sik swa aff gudz lane *Al* 6131. *MP* 1: 72. *SO* 83. gräss och höö var trampat mz thz tycthe konungen vara illa at the saa gudz laan skulle spilla *MD* 364. 2) *öfverlå-tande, förläning.* konung wara aff wart laan *Al* 1425. 3) *förläning, lán.* þet hāraþit som þe hawa til lans aff os *SD* 5: 565 (1346). hawa . . . konungsens hyllist ok hans gawa hans klede ok hans gotz til laan fore thera tienist *RK* 1: 2390. iadus vntfangar af honum laau *Al* 1104. 4) *besittning?* swa margh en land ok margha städher folk ok goz ok borgher ther mädher iak (*näml. Darius*) hafwer wunnith til mit laan *Al* 2897. konatus gifwer iak oc et laan thz stora trangia til vnderdaan *ib* 10278. wi spöriom enkte störra laan *ib* 6103. — *Jfr* *lane samt lán.* — **lans fä**, *n.* *L. Jfr* *lanfä.* — **lans vitni**, *n.* *L.*

lana (laanä. lona. lone. impf. -adhe *MB* 1: (Cod. B) 560. **lante** *ST* 284; *PM* LXI. **lanthe** *RK* 3: 543. **lonte** *FM* 554 (1512). *part. pret. -ter*), *v.* [*Isl.* lána] *L.* 1) *commodare, mutuare, låna, utlåna, lema ss lán el. försträckning.* forfars nakath laan honum närwarande som lanadhe (Cod. A. wtlänte 338) *MB* 1: (Cod. B) 560. forfars laanith sidhan han är ey när som lanadhe (Cod. A wtlänte 338) *ib*. han lante mik xxx renska gyllene *PM* LXI. *RK* 3: 543. — *låna, upplåta, med-gifva begagnandet af (fast egendom).* huus laanä them sum bedhäs *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). lante fatik-om herberghe *ST* 284. 2) *förlåna, förinna.* af þy goþze. guþ hawer oss . . . laant oc giwit *SD* 5: 561 (1346). 3) *förlåna, öfverlåta ss förläning.* þe jngiäld vi hawum þer til (*át Ás kloster*) lant *SD* 5: 566 (1346). 4) *låna, taga lán.* the wile legge sik ther alle störs-the vinningh om ath lona ok borgha *FM* 369 (1508). be-talede vel thet the hade lonth *ib* 554 (1512). — *låna, taga ss lán.* mz lantum asna *Bil* 173 (*kan föras till* 1). — **lana in, inlemna ss lán.** her lonte jak sädhen in *FM* 554 (1512). *Jfr* *in lana.* — **lana ut, ut-låna, utlemna ss lán.** looth lone vth then säadh *FM*

553 (1512). *Jfr ut lana. — Jfr forlana samt läna.*

lana, *f. L.* (den enda i lagarne förekommande formen **lanum** ÖGL Vap. 39: pr. kan emellertid föras till **lani**).

lanardrotin (lanärdroten. lönär droten), *m. L.* *Jfr lan-, land-, lands-drotin.*

land, *n. [Isl. land] L.* 1) *land* (i motsats till vatten), i *sht strand*. rast at lande, viku at vatne SR 59. til land eller watn BSH 1: 132 (1371). thört land MB 1: 156. þe baro a land hálaghan li-cama Bu 166. swa länge skipit fore fra lande Bil 350. komo när landeno ib 853. forom wi . . . ok han (*for-sen*) meth reep fra land til land thwers öfwer mäلتä SD NS 1: 646 (1407, *gammal afskr.*). ägher kroner (o: kronen) enskylth baadhen landhen DD 1: 175 (1500, *eft. nyare aftr.*). fingo see eet skip a andro landeno ST 156. Al 2346, 2347. gaugen op a landith MB 1: 172. foor til landz ib. the lagdho til land Fl 8. loto thera örss föra til landa RK 1: 1655. sende budh til stranda at wisa huar bezst wara koma til landa ib 2: 2660. sill ok fiisk kom yffrith til landa ib 1: 1278. 2) *jord, jordegendom*. siaxpennengaland SD 1: 735 (1230-60). — (?) i *ortnamn. pl.* de hiartlandum SD 2: 39 (1287). huetelandum ib 89 (1290). 3) *land, land-sträcka*. som bodho nordh i landit j bärigen oc rwma landeth. oc j slätta landit (*in montanis et in planitie*) MB 2: 32. j slätta landhen widh moab (*in campestribus Moab*) ib 38. — *land, ett folks område, rike*. gaf þöm land Bu 77. gik opta vm kring landet ib 12. tha han aff landeno foor BSH 1: 132 (1371). com tel indie land Bu 203. sancti iacobs land (*Spanien*) Fl 4. til hedith land RK 1: 95. all landen om kring mällan alandz haff oc iorsala haff MB 1: 3. äru swerike oc götland älzsta land oc bygdher theenna wägh iorsala haff ib. the ödhe-marka som mällan landanna lagho ib 279. thz war sidher i them äwum oc i them landom ib 208. vil . . . winna idher ok idher land Al 123. huru kunungur älla höfdinge skal styra land ok almogha KS 56 (140, 61). nv är kununger til landa (*d. v. s. till regering*) kumin ib 12 (29, 13). wil han haffua landh ok län MD (S) 242. hwar ärlig herre oc godh man som land och län haffuä aff ider naade BSH 4: 268 (1501). octouianus lete anz-suar af afgupum huar äpte han skulde landom rapa Bu 63. RK 1: 208. flere calla här ilandom hálgha þors dagh: en vars hárre vpfarþ tel himirikiz Bu 61. — *hemlandet. i uttrycket* til landa. hem til landa fara Bil 285. MB 1: 225. Va 3, 52. han vilde fara heem til landa Iv 1834. ib 4704. RK 1: 299, 2912, 4206. ST 473. Va 23. han wille ok ey hem til landa RK 1: 937. thz fördo the mz sik hem til landa ib 645. reed swa thädhan ok hem til landa ib 1938. ib 3314. sigelde han til landa heem ib 3108. sända han wel til landa heem ib 1936. ib 3429, (LRK) s. 221. ST 4. kom-ma heem till landa RK 3: (*sista forts.*) 4514. ib 4553. kom aldre meer atir til landa Bil 351. huru the komo mz liue til landa ib. Fr 1427. til landa fara ib 2668. Al 332, 5403. RK 1: 3162, 4026, 4172, 4362. til landa ridha Fr 1246. Iv 1918. senda bud til landa RK 1: 1685. hon war vänlika förd til landa ib 428. ib 1948. sigildo til landa ib 1660. took hertogh erik langa til landa ib 2972. hwi wilin ij til landa nw lata war här

skillias ij tw Al 4205. 4) *landskap*. e i hwat land i vart riki wir kunnun i komä SD 1: 668 (1285, *gam-mal afskr.*). a förstä þinge laanz, hundäris äller fyär-þungs ib 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). mädh allum thöm landum ok stadhum som jak bo inne hafðhe BSH 1: 132 (1371). landzsins laghman ib 188 (1386). ib 185 (1386). menegha landith samtykthe ib 3: 282 (1470). j eet land som hetir värand Bil 844. sculle engelbert vm landen fara RK 2: 2228. ib 2231, 2236. warder konunger a mo-rasten walder med alla landa vilia ib 1: 4458 (landa skulle dock här möjl. kunna föras till lande, m.). 5) *land, de i landet boende*. lät tomas calla saman alt landet Bu 184. 6) *land, landsbygd*. städher eller land MB 1: 86, 2: 33. SO 13, 18. Lg 3: 719. baadhe a lande ok i köpstadh SD NS 1: 200 (1402). BSH 2: 102 (1399). aff landit toko the swin ok nöth RK 1: 2944. — *Jfr attungs-, blamanna-, bya-, fadhur-, flanda-, flälla-, flata-, flut-, folk-, folster-, foster-, fädher-, fädhernis-, fädhrinis-, grekara-, half-attungs-, halfmark-, halfmarka-, halförtogs-, huna-, iudha-, karp-, kask-, krok-, mark-, markar-, mäghin-, mälis-, ovan-, pund-, pänning-, pännings-, siättunga-, siättungs-, siö-, spanna-, sudher-, ut-, vin-, äghodelis-, ärfdha-, ö-, ödhe-, öris-, örtogh-, örtogha-, öster-land, samt innanlands. — landa fäghir, m. L. — landa lagh, n. pl. i landet (Finland) gällande lag. eftir landä laghum FH 3: 5 (1353). Jfr lands lagh. — landa märe (landemäre RK 3: (*sista forts.*) 5436. landemär (*i rimslut*) ib 4366, 5595), n. [Isl. landamæri] L. landamäre, gräns mellan land el. landskap. j thän stadh som tha laa vtan aff landa märeno Bil 853. hertoghin ward widh landamäre RK 1: 3334. ib 2: 8559, 3: (*sista forts.*) 4366, 4413, 5436, 5595. sagdhe honum all landamära om kring MB 1: 424. iak skal ledha them til landa märin (*jines regni tui*) Bir 1: 398. huar en stodh j sina föräldra landz ändom ok landamärom (*terminis et limitibus*) ib 3: 399. skalt thu göra kärleksins rike owiruälle oc bekräkta thz alt i yttarsta landamärin Bo 78. — landa märke (lande-BSH 5: 63 (1505), 76 (1506). landamerchie), n. [Isl. landamerki] L. gränsmärke el. gräns mellan land el. landskap. super confinio terrarum inter gestringias et tiundas, dicto landamerchie SD 3: 176 (1314, *nyare afskr.*). limites . . . seu signa notabilia, wlgariter dicta landamärke, inter blecungiam et bona in fuur cum coloniis aliis supradictis ib 6: 108 (1349, *gammal afskr.*). the toko eth hooff widh landa merke RK 1: 1096. ib 2650, 3188, 2: 8641, 3: 3877. BSH 5: 63 (1505), 76 (1506). Jfr lands märke. — landaredh (-reed), *f. = landredh*. MD 425. — lands almänninger, *m. L.* — lands asyn, *f. L.* — lands bok, *f. L.* — lands bro, *f. L.* — lands bygdh (landz-), *f.* [Jfr Isl. landsbygd] landsbygd. i städer eller oppa landzbygd BtRK 342 (1487, orig.). BSH 5: 35 (1505), 431 (1511). RK 3: (*sista forts.*) 5944. Gers Frest 28. — lands byr (landzby), *m. landsby, by*. MEG (red. B) 59. BSH 2: 113 (1400). säl nakar man androm hws i landzby, äller hwar som thz är, vtan borgha wägh oc stadz mwr MB 1: 374. Jfr landbyr. — lands del (landz-), *m. landsdel*. MB 2: 38. — lands domare (landz-*

lanz-), m. [*Fgutn.* lanz domeri. *SkåneL.* landz domm-
ere] *L. landsdomare, domare öfver land el. landskap, öfverdomare.* skal han skipa i huart landskap witra
ok rätvisa laghmän alla lanzdomara *KS* 68 (168, 75).
äre thry thing, som hwar man är skyllogher sinom
herra oc landz domara *MB* 1: 459. *ib* 467, 468. — *do-*
mare på Åland. nicles wnder laghman j alande och knwt
iönisson landz domare *FH* 2: 80 (1431). — **lands**
drotin (landzdrotin. lanz droten L.), m. L. *Jfr*
lan-, lanar-, land-drotin. — **lands farare**
(landz-), m. resande. *KL* 390. *MB* 2: 385. —
lands flyktogher (landz-), adj. landsflyktig. *MB*
2: 293, 308. — **lands foghate (landz foghate:**
-foghatom *MB* 2: 179. **lansfoghate. landzfogho-**
te. landzfogote *FH* 5: 16 (1462); **-fogotene** *BSH*
5: 420 (1510). **landzfoguthe: -fogutha** *ib* 168 (1507).
lanz fogute. landzfoghodhe. lanzfoogthe *BSH*
5: 498 (1512). **landzfogtde), m. L. landsfogde, ämbets-**
man som inom ett visst område (af landsbygden) förestår
förvaltningen och uppbörden. *MB* 2: 179. *BSH* 5: 168
(1507), 420 (1510), 498 (1512). birghe diäkn landzfoghote i
närike *Styffe, Skandinavien under Unionstiden, 2 uppl.*
s. 242 (urk. fr. 1427). jonis jonisson landzfoghodhe j nor-
finne *FH* 4: 40 (1454). *ib* 5: 16 (1482). talade jak til lans-
foghaterna ok til lensmennena ter om *FM* 358 (1508).
fik jak te scrifter lansfoghaterna *ib.* plägher ther ikke
ware mer en j [1] slotz foghate ok j [1] lansfoghate pa
aland *ib* 359. haar iach (*slottsfogden på Åbo slott Josef*
Pedersson) haft bodhe landzfogtdene vthe oc lathet
holdhet tingh met thöm och manath pa then skath
ib 392 (1508). lanz fogute i östhre härädhe *ib* 610
(1513). eig schal . . . landsfogdhen macht haffua at
tagha penninga eller lösn af cronane skattskylloghe
for sina fogede gestning *GS* 56 (1474). — **lands folk**
(landz-), n. [Isl. landsfolk] de som bo i landet, lan-
dets inbyggare. tha kom landz folkit thiit *Bil* 846.
MB 1: 368. *Di* 290. amalech landzfolk *MB* 1: 417. —
lands fridher (landz-), m. [Isl. landsfriðr] fred
i landet, landsfred. *MB* 1: 459. — **lands fru (landis**
fru), f. förnäm el. ansedd qvinna? war ther een riik
landis fru *ST* 138. — **lands förste (landzförste),**
m. furste i landet. *Lg* 3: 221. — **lands förstinna**
(lantz fforstina), f. furstinna i ett land. höffuiska
jomfruer oc gode quinnor, the nogh waro ffor lantz
fforstinor *MD* 485. — **lands ganger (landzganger),**
m. landgång, landstigning. epter then tijma, ther er-
like och wälburne swerikes män . . . här vppa . . .
gotlandh landzgang giort hafde *BtRK* 151 (1449, orig.).
Jfr landganger. — **lands gods (landz godz.**
landz goodz *ST* 291), **n. landtgoods.** gifwi rättom
äghandom atir landz godzit j gen *ST* 291. *FM* 147
(1503). *Jfr landgoods.* — **lands gräns (landz-**
gränss), f. landsgräns, gräns mellan land. här i
landzgränssen mellan wermeland oc norgie, tesliges
mellan wplandh och oss (*d. v. s. mellan Vestergöt-*
land och norr derom belägna landskap) *BSH* 5: 434
(1511). — **lands härra (lanz härra. landz-**
herra. landzherre. landis herra: -herra
(pl.) *ST* 220; **-herrom** *ib* 339. **landisherra:**
-herra (pl.) *RK* 2: 7733. **landes herre** *BSH*
4: 251 (1500), **m. [Fnor. landsherra] L. landsherre,**
regent, furste. vnder sinom landzherra *MB* 1: 458.

O r d b o k.

landz herra striddo mellan sin *KL* 70. wy haffdom twa
landzherra . . . slike som hertugh erik war ok hans
broder hertugh wallemar *RK* 1: 4470. *ib* 3172, 2: 7733.
vart . . . landzherre *MD* 376 (*på de tre sistn. ställena*
om Tyska furstar). wi albrict med gudz nadh swia ok
göta kongr oc landzherra i skane *HSH* 16: 3 (1369). —
höfding, landshöfding, ståthållare, styresman, den som ä
konungens vägnar utöfvar högsta myndigheten i ett rike
el. ett landskap. drap . . . tua lanz härra (*tribunos*) *Bu*
199. frun lanz härrans (*proconsulis*) *ib* 137. *ib* 138, 507.
Bil 342, 730. *ST* 220, 339. *Jfr Styffe, Skandinavien under*
unionstiden, 2 uppl., s. 194. — **höfding, mäktig man.** *MD*
353, 354, 371, 373. landzherra oc bönder *ib* 372. mik fatig
man wnfangandes som jach haffdhe warith en stor
landes herre *BSH* 4: 251 (1500). — **lands höfdhinge**
(landz-. lanz- Lg 266. landis- ST 228. landz
höfdyngge: -höfdynga PM 14), m. [Isl. lands-
höfðingi] landshöfding, höfding öfver ett land el. land-
skap. konungen oc alle landz höfdhingiane *MB* 1: 415.
KS 54 (137, 58), 56 (142, 62). *Lg* 266. *ST* 228. *MB* 2:
37. *PM* 14. — **lands insighle (lans-), n. land-**
skapssigill. tröcklandes warth lans insigle a ryggiän
a thetta breff *BSH* 5: 498 (1512). — **lands kirkia**
(landzkirkia), f. landtkyrka, kyrka som icke är
domkyrka. alla the landbo ther oss war domkirkio i
strengenes waro capitulo kirkioprestom oc landzkirkiom
tilhöra i waro streng[enäs] biscopsdöme *BSH* 2: 35
(1396). *ib* 4: 150 (1491). — **lands klärker (pl. landz-**
clerchier BSH 4: 150 (1491)), m. landtprest, prest
som icke tillhör domkapitlet el. är anställd vid dom-
kyrkan. een saak, som är mellen . . . biscop kort i
strengnis hans nades erlige capitaall mange landz-
clerchier och landzkirkior pa then eno sydho, och
eskilstwnes bröder pa then andre sydho *BSH* 4: 150 (1491).
— **lands köp (landzköp. -kiöp), n. L. landsköp,**
(olaglig) handel som idkas på landsbygden. hwilke
köpmän, clerka, swena, hofmen, bönder, landbo oc andre
män eller qwinnor i landeno fara med köpmanna warwr
. . . oc drifuer köpslaghan fra by oc til by, sel oc
köper idkelige, thet heter landzköp *GS* 57 (1474). eig
schal oc laudzkiöp (*för landzkiöp*) heta thet landz-
men köpa eller byta, korn och rogh eller tolkit anad
i tolka warwr som nordlenninga, österlenninga, göta
oc ölenninga införa i landet *ib.* olaglighän landzköp
göra eller driffuä *BSH* 5: 35 (1505). *ib* 481 (1511). —
lands köpare (landz-), m. L. en som idkar (olag-
lig) handel på landsbygden. the örgrundz landzköpare
BSH 5: 481 (1511). — **lands köpman (landz-),**
m. = lands köpare. om olagha hampner ok landz-
köp ok landzköpmen *BSH* 5: 481 (1511). *FM* 533 (1511).
— **lands lagh (landz-. lanz-. lans-), n. pl.**
[Isl. landslög] L. landslag. a) i land el. rike gäl-
lande lag, borgerlig lag. wil häller sit goz medh wälz-
gärningom wäria än medh lanzlaghom *KS* 77 (190, 84).
Bil 884. *Ber* 104. *Di* 292. b) **landskapets allmänna**
lag. pär vm döma ok rättä äfte landzlaghum rikesens
rät ok varom stafghä *SD* 5: 606 (1346). äffte py som
landzlagh tilsighiä i pere lagsaghu som han boor *ib*
480 (1345, nyare afskr.). c) **landslag, på landet i**
riket gällande allmän lag, landsrätt. widher rät, nadh
oc landzlagh widher sit eghit lifua oc boo *FM* 23
(1389, nyare afskr.). epthir thi som lans lagh äru *SD*

92

NS 1: 3 (1401). som landz lagh wt wisa *ib* 8 (1401). at giwa . . . lyst ok fasto opa the for:da jordh äpter landz laghom *ib* 108 (1402). at thässen iordh honum . . . meth rät oc landzlaghum aff ginge *ib* (1402). *ib* 71 (1401), 77 (1401) o. s. v. at then for:de gard meth nokor lanz lagh aff ginge for:da her abram *ib* 2: 55 (1408); *de hüttills under detta mom. anf. ställena kunna dock föras till a*). baade mädh stadz rät, mädh landz lagh ok mädh kirkio rät *ib* 1: 200 (1402). äpther ty landzlagh oc köpstadz rät wt wisa FH 4: 47 (1456). d) i landskapet el. landet stadgad ordning, enligt landskapets el. landets lag brukade formaliteter. giwer jak . . . mine husfru kristine til morghongawo ett markland jord . . . med fastom ok adrom lanzlaghom SD 6: 159 (1350, *nyare afskr.*). — Jfr **landa lagh**. — **lands luter** (landzluter. lanzlwther: -lwthenom SD NS 2: 88 (1409). **landzloter**. **landhzlotter**: -lottin DD 1: 170 (1499, *nyare afskr.*)), m. *jordlott*. tw markland jordh i enom akre i myroby, landzlotin nest sool SD NS 1: 276 (1403). et halft marklandh iordh i vestra bendabäk i sudra landzlutenom ligiandhe *ib* 390 (1404). *ib* 2: 88 (1409). DD 1: 170 (1499, *nyare afskr.*). Jfr **landluter**. — **lands löpare** (landz-), m. *landstrykare*. SO 159. — **lands mal** (lanz mal), n. *landets språk*. the kundo ey lanz malit Bil 850. — **lands man** (landz- MB 1: 414. **lanz-**. **laanz-**. **lanzmapär L.**), m. [*Isl. landsmaðr*] L. 1) *landtman*, *landtbo*. GS 57 (1474). 2) *inbyggare i landet*. vildo alle lanz män väria iohannem Bil 659. MB 1: 414. — *inbyggare i ett landskap*. tolf män . . . tilnämpde af oss oc laanzmannum i laghsaghu hwarre SD 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — Jfr **landman**. — **lands märke** (landz-), n. [*Isl. landsmerki*] = **landa märke**. herran gud haffwir sath landz ändan äller landz märkit mällan os oc idher MB 2: 59. — **lands nämnd** (landznempd), f. L. *landskapsnämnd*, *nämnd af män boende inom landskapet*. äpter thy ath een härudz nämpd aff skiöllista härudhe fore landznempdinne badhe vitnadhe oc swoor thet ath knwth niellisson haffdhe ridhith i holmstens jonsons gardh SD NS 2: 408 (1411). hwilkith landznempdin . . . stadhäste oc fulkompnadhe thet härudz-nempdin giort haffde *ib*. — **lands provaster** (landz prowester), m. *landsprost*, *kontraktsprost*. wære landz prowester i then landzände FH 1: 190 (1498, *nyare afskr.*, *utf. af biskop Magnus i Åbo*). — **lands präster** (landz-), m. *landtprest*. canicker och landzprester BSH 5: 261 (1508). — **lands rätter** (landz- **lanz-**. **lanz rätter** GO 766), m. [*Isl. landsrétt*] L. 1) *landsrätt*, *landslag*. a) i land el. rike gällande rätt. hawom thet til lagha ok lanzrät wi sielue wiliom KS 61 (151, 66). Bil 847. MD 15. han nödhgadhiz mz lanz rät KL 22. vili är ey landz rät GO 64. *ib* 766. b) i landskapet gällande rätt. a pingum kräuis rätter äptir þy sum lanz rättär sigher äller lagh SD 1: 659 (1285, *gammal afskr.*). c) i riket på landet gällande rätt, *landsrätt*. thänne forscrepne eghiodeel lagh budhyn oc laghstanden äpter allom landz rät SD NS 1: 11 (1401). meth lagh eller landzrät *ib* 2: 46 (1408), 112 (1409); *alla tre ställena kunna föras till a*). 2) *landsrätt*, *öfverdomstol för Finland*. Jfr *Styffe*, *Skandinavien under Unionstiden*, 2 uppl., s.

323; *Hildebrand, Sveriges Medeltid* 2: 92. alla the ther biggia oc boo vnder ten landzrät war naadh haffuer skipat i abo SD NS 2: 350 (1411, *gammal afskr.*). varä eskeliga (*för* elskeliga) gode men, ther vy haffua befolth sitia offuer landzrätthin i österlandh i abo *ib* 865 (1414, *gammal afskr.*). pa landzrätthin FH 1: 41 (1467, *nyare afskr.*). *ib* 5: 101 (1486). then thidh wi niellis olaffson aff särkilax konungx doom haffwande j thetta sin a . . . konung erics vegna sone sonasson laghman j nordfinna, mattis marthenson laghman j sudherfinna fore landzretthen saathum j abo *ib* 2: 111 (1438). *ib* 112, 5: 72 (1476), 127 (1488, *nyare afskr.*). then tiidh . . . her sten stwre swerigis rikis forstandere landz rätthin hiölt j abo *ib* 125 (1488). *ib* 6: 65 (1476, *nyare afskr.*). — **lands röware** (lanz-Bil 267. **landes-**), m. 1) *en som röfvar i landet*. est tw her landes röffware och förrädere FM 554 (1512). 2) *våldsherskare, tyrann*. Bil 267. — **lands sidher** (landz-), m. [*Isl. landssidhr*] *landssed*, i landet rådande sed. MB 2: 239. Jfr **landsidher**. — **lands skra**, f. [*Jfr Fnor. landa skrá*] *dokument rörande ett lands gränser*. HSH 29: 50 (1484), 51 (1489), 52, 53 (1504). — **lands skräddare** (landz-), m. *landtskräddare*. SO 100. — **lands skyld** (landzskyld. **lanzskyll** (*frf. vok. i änd.*)). **landzsculdh**, f. L. *landskyld*, *afrad*. oss gifue i rätthe landzsculdh aff thän for:de gardh . . . aff hwario aare thwo thunnor smör SD NS 1: 230 (1403; *om gods i Vestergötland*). wpbera alla lanzskyllena ok änkte aff sla i hwdhpenninggomen *ib* 28 (1401; *om gods i Östergötland*). *ib* 167 (1402; *om gods i Vestergötland*). Jfr **landskyld**. — **lands syn** (landz- **lanssyn**), f. L. *landskapssyn*, *syn till hvars förrättande män nämns på landstinget, äfven sammanfattningen af de män som förrätta sådan syn*. VAH 24: 323 (1454). BtFH 1: 23 (1469, *nyare afskr.*). påffwall kastade sitt wadh moth eena sochnesyhn och vnder eena landz syhn *ib* 33 (1467, *nyare afskr.*). the kastade sitt wadh emoott een heredz syhn och vnder een landz syhn *ib* 39 (1488, *nyare afskr.*). *ib* 36 (1486, *nyare afskr.*) o. s. v. tha war en landz syn i tartila *ib* 183 (1507). FH 2: 44 (1418), 5: 213 (1513). DD 1: 128 (1479). ath iak (o: peder jönsson skrifware, heredsdomhawende i dala) tilkalladd war med thesse efterskrefna XII dandemen wppå en landssyn mellan wika ok skiedwi sokner om theres raamerke *ib* 147 (1492, *nyare afskr.*). at ret lanssyn som nemdh war j gangneff sokn j marskens nerwaru stodho a setto thinge j fornes sextunge . . . ok sworo ath the hadhe gangit retta syn *ib* 92 (1440). — **lands synaman** (landzsyne- **landz syune-** BtFH 1: 140 (1507). **landzsine-** FH 5: 213 (1513). **landz synis-**), m. *deltagare i landskapssyn*. som 12 landzsynemän dem fällde BtFH 1: 8 (1474, *nyare afskr.*). dömdes denne rään stadige och fast som the 12 landzsynemän giorde *ib*. som 12 landzsynemän föregingå och sworo *ib*. *ib* 13 (1485, *nyare afskr.*), 14 (1487, *nyare afskr.*) o. s. v. vaddes olaff i niemis moot vj syne män och vp vnder xij landz synis[men] *ib* 154 (1507). *ib* 155, 189 (1508). FH 5: 109 (1487), 213 (1513). thetta äre nu the landzsyna män som herra steen pedherson nempde . . . nu for fyra aar ij gagnetui ij ärlix manz närwaru som är herra karl knutson som

tha rikesins höfvitzman war DD 1: 95 (1442, *nyare afskr.*). thenne for:de landzsynamän fingo aldre af-sägha laghliga oppa laghtingom eller häratztingom som laghen wtuisa *ib.* nw soro atta aff them landzsynamann-omen oc jak edde them oppa laghmanztingitt som laghen vtuisa *ib.* — **lands tiäld (landz-), n. tjäll, tält.** ffegh see eeth ärligaste sloot ok cringom thz otalligen pawlwn eller landz tiäldh (*vidit quasi castra et papilionibus plurimas*) LfK 246. Jfr **landtiäld.** — **lands ping (landzthing. lanstthing. lanzdthingh), n.** L. landsting, landskapets allmänna ting. Jfr Schlyter, Ordbok s. 382; Styffe, Skandinavien under unions-tiden, 2 uppl., s. 101; BSH 4: cvi. in communi pre-torio dicto lanstthing SD 3: 199 (1315). in pretorijs nostris, dictis häradsting et landtuidh (*trol. för landstthing*) *ib.* 4: 744 (1340, *nyare afskr.*). in pla-cito terre nostre generali. dicto lanzdthingh *ib.* 5: 734 (1347). in communi placito nostro, lanzdthingh dicto *ib.* BSH 1: 188 (1386). i skara . . . om presta motith oppa landz thingeno SD NS 1: 151 (1402). tha lanzthingith war i örabro *ib.* 2: 408 (1411). an-tiggia vppa laghtthing, landzthing älla heratzthing *ib.* 1: 427 (1405). *ib.* 438 (1405), 440 (1405, *nyare afskr.*), 3: 219 (1409, *nyare afskr.*). then tiidh wi räffstatingh ok landz tingh hioldom meth almoganom aff sudher-finna *ib.* 644 (1407, *gammal afskr.*). *ib.* 645 (1407, *gam-mal afskr.*). att wij til skickade wore aff menige rick-sens raad, at fara up i dalarne och halla ther itt landzting med alla kopper bergzmän, silffwer bergz-män, och järn bergzmän och menige almogau som tå tillkallade woro i twanna sockens tingzgård DD 1: 152 (1493, *nyare afskr.*). vppa twana landztingh BSH 4: 219 (1497). hölt jach (*riksföreståndaren Svante Nilsson*) landzting i twana med bergxmennerna och nogra ful-mechtuge aff hvarie soken offuer menige dalena *ib.* 240 (1508). sancte birgitte dag bliffuer her landztingh i vaxiö *ib.* 63 (1505). pa landztingit i twinom i häls-ingalandh *ib.* 151 (1507). hwlth . . . her hemingh gadh . . . mene landztingh och samtall medh oss *ib.* 174 (1507). at jak (*Hemming Gad*) skwlle halda landztingh medh then mene man her i möre *ib.* 177 (1507). haffwer jak (*Hemming Gad*) nu strax skoreth bodhkaffla och sänth i norra och södra häredh och stämpt landztingh nw helge korss dagh widh moratorp, ath resa naghen almoghe her in i byn *ib.* 303 (1508). pa eth menth laussting *ib.* 347 (1509?). then tiid ederth herre-döme hölth landztii[n]gh vedh räplinghe *ib.* 536 (1513). hölt jach . . . landz tingh offuer alt södre find-land ok en deel aff norrefindlandh FM 181 (1504). hafwom wij betz oppa eth satth landz thing landzens (*Ålands*) jncighle ath hängia fore thetta breff FH 2: 118 (1438). dragas fran sith lagmansting, häriz-ting, landztingh äller rikens canceller BtRK 329 (1483, *orig.*). konungx länsman schal . . . kunnogha thet a landz tinge nästo efter mickelsmesso GS 57 (1474). valdos aff thänna slectom tolf märkelike män a landz thinge (*communi terræ placito*) Bil 847. ey kom än landz thinghin älla radhstofwo daghin (*nondum venit placitum generale*) hwar the magho höras Bir 1: 74. — **lands vist (lans-), f. L.** — **lands vägher (lanss weggher), m. L. landsväg.** ther är ängen lands wäg Di 118. iak sither poo en stor lanss weggh BSH 5: 25

(1504). Jfr **landvägher.** — **lands ägha (landz-ägha), f. jordegendom.** alla idhra landzäghor skulo sälias mz aterlösn forlaghom MB 1: 374. — **lands ände (landz-. lanz-. lanz endhe. lanssendhe BSH 5: 8 (1504). lanssende: -enden ib 467 (1511)), m.** [Isl. landsendi] 1) **landsände, landsgräns.** foor max-encius fierren til lanz endha (*extra regionis confinia*) Bil 537. MB 1: 210, 264. Bir 3: 399. MB 2: 59. thera ordh gingo wt til världinna landz ända Gr 300. 2) **landsände, område, land.** the korsförarene . . . hwilka ther iak skypadhe oc satte j thöm landzändomen (*finibus terrarum*) Bir 1: 264. vtgangande aff them landz ändom som heter tyros (*de finibus Tyri*) MP 1: 262. hvem han matte sända i the landzändana (*par-tes*) Ansg 191. som hans lanz ändha skinnadho Lg 219. Al 1503. i thom lanz ändanom blifwa SD NS 1: 554 (1406). *ib.* 676 (1407), 677 (1407). sancte eric. som then landzända (*Finland*) kom först til cristindom BSH 4: 196 (1495). j then landzenden vesthergöllandh *ib.* 5: 117 (1506). om thenne landzändha möre *ib.* 145 (1507). staar her alstinges well tiill i thenne landzände, swa oc her paa slotthet (*Vesterås*) *ib.* 161 (1507). *ib.* 8 (1504), 467 (1511). — Jfr **landände.** — **lands änding (landz ändhing), f. landsgräns.** j landz ändhing-enne manasse (*quæ est juxta terminos Manasse*) eff-raym söners MB 2: 46.

land, n. [Isl. hland] Jfr **bukka-, geta-land.**

landa, v. [N. landa] *lända, anlända, komma.* gudh lathi honum i hymerike landa RK 3: 1938. Jfr **lända.**

landboe (landbo Bil 373; FM 23 (1389, nyare afskr.); SD NS 2: 101 (1409). dat., ack. landboa BSH 1: 142 (1373). landboä SD 5: 562 (1346). landbo ib 6: 180 (1350); VKR 36; Bir 5: 117. lantbo MD (S) 284. ack. med art. lantbon ib. gen. landbo BSH 4: 79 (1481?). pl. nom. landboa MB 1: 374. landbor BSH 4: 99 (1483). landboor ib 293 (1501). lanbor Lg 3: 195. landbo BSH 2: 35 (1396), 3: 46 (1452). ack. landboa RK 1: 219. landbo ib 1181, 2: 4063. land-bor BSH 5: 110 (1506). lanbor ib 4: 241 (1498). ack. med art. landtborn FM 501 (1510). dat. land-boum SD 4: 389 (1334), 5: 562 (1346). landbom ib 6: 180 (1350), NS 1: 623 (1407); MD (S) 284. lant-bom ib. lanbom BYH 1: 183 (1379)), m. [Isl. land-búi] L. 1) **landbo, arrendator. i ärin mine land-boa (*coloni*) MB 1: 374. han skal wara mz thik swa som leghoswen eller landboe (*quasi mercenarius et colonus*) *ib.* 375. Bil 373. bondom och landbom SD NS 1: 623 (1407). FM 23 (1389, *nyare afskr.*), 501 (1510). BSH 1: 142 (1373), 2: 35 (1396). RK 2: 4063. MD (S) 284. PfN 137. VKR 31, 36. Bir 5: 114, 117. Lg 3: 195. GS 41. 2) = **landboa bol.** fik ho-nom huat han torffte widh alden skogha ok fiske sioa brytia qwerna ok landboa RK 1: 219. *ib.* 1181. SD 4: 389 (1434), 5: 562 (1346). wllai oc rötne medh ennum kuernnaström oc tuuem landbom oc löppanäs medh ennum landbo *ib.* 6: 180 (1350). all the godz badhe landbo oc thorppara thär wnder liggia *ib.* NS 1: 171 (1402, *gammal afskr.*). twa landbo, som herra thomus van vitzin til pant hafthe fore lx marker thidhisca peninga, item i thorp, en landbo oc tw thorp *ib.* 2: 101 (1409). ij landbo som ligge i gardh-**

by sokn *ib.* — *Jfr* almännings-, bonda-, frälsis-, kirkio-landboe. — **landboa bol** (landbobol), *n.* *L.* gård som innehafves af landbo. cum vno landbobol in landöb SD 6: 76 (1349). vnum landbobol *ib.* alla wara ägholyty i nässio . . . mz lanbom ok landboa bolom mz thorpom ok thorpa stadhum BYH 1: 183 (1379). — **landboa böle**, *n.* = **landboa bol**. tw landboaböle SD NS 2: 368 (1411). — **landboa gardher** (landbogardher. landbogaarder: -gaarda SD NS 2: 126), *m.* = **landboa bol**. twa landbogardha SD NS 1: 352 (1404). hafua saalt . . . i rapstadhom en landbogardh oc i slykkö twa landboagarda *ib.* 2: 236 (1409). *ib.* 1: 663 (1407), 2: 27 (1408), 126. — **landboa gods** (landbo goz), *n.* = **landboa bol**. landbo gozith i vestansiö DD 1: 137 (1487). — **landboa lordh** (landboiordh), *f.* *L.* jord som brukas af landbo, arrendejord. FM 40 (1420). — **landboathorp** (landbothorp), *n.* torp som innehafves af arrendator. meth . . . landbothorpom SD NS 1: 625 (1407).

landbonde, *m.* *L.* = **landboe 1.** GS 31 (1380). FM 227 (1505). her erich abramssons landböndher BSH 5: 535 (1513). *Jfr* frälsis landbonde.

landbundin (-bwnnen), *p. adj.* landfast, sammanhängande (*med*). salde . . . sin äghadeell i bierkö som ligger landbwnnen widh swärkisö SD NS 1: 154 (1402, gammal afskr.).

landbyr, *m.* landsby, *by.* aff huilkes mandz vangömslo elder löss vardher oc thimar ther aff scadhi han scal kastas sielfwir j eldin än han vardher takin widher färska gerning än han är j gardhenom ellir j köpstadh . . . görs thz j landby böte xl mark EG 66. *Jfr* lands byr.

landdrotin (land droten), *m.* *L.* *Jfr* lan-, lanar-, lands-drotin.

landfaster, *adj.* [*N.* landfast. *Jfr* Isl. landfastr] *L.* landfast, gränsande (*till*), sammanhängande (*med*). wlkauus biärgh . . . (var) land fast vidh lipparis öb Bil 216.

landfäringe, *m.* kringresande man? hoppes ingen landfäringhe vara; thy jac haffuer arff oc eygit i riket, jach ey achter fly i fraa BSH 5: 556 (1516).

landfäringer, *m.* [*Fdan.* landfæring] som far el. farit i flere land, vidtberest man. herbrand . . . som somma kallade widferning ty athan war en landfäring Di 103.

landfästa, *f.* *L.*

landfäste, *n.* *L.*

landganger (landgonger), *m.* [*Isl.* landgangr] landgång, landstigning (*i* fiendligt syfte). göra landgong RK 2: 7371. giorde landgang ved pathe BSH 5: 96 (1506). giordo landgang in pa systra holm *ib.* 167 (1507). *Jfr* lands ganger.

landgilde (langilde. langylde BSH 5: 209 (1507). **landgille**), *n.* [*Fdan.* landgilde] *L.* = **landgiäld**. änkte afsla i landgillit SD NS 1: 478 (1405). opbära langildit *ib.* 114 (1402; om gods i Småland). skulo the fornempdo abote ok conuente the fornempdo goodz hawa i therra wario ok lydhno ok opbära affradh, langilde, sakaboth ok ärwadhe ok hwath aff thy kan falla *ib.* 379 (1404; om gods i Småland). ath giwa klostreno arlika aars twa löpa smör tel reth

landgille *ib.* 435 (1405; om gods i Vermland). antighi i redhom päningom ällir landgilde *ib.* 443 (1405; om gods i Östergötland). giefua klostreno ena mark päninga ther aff hwart aar till landgilde *ib.* 570 (1406; om gods i Småland). *ib.* 547 (1406; om gods i Västergötland), 2: 36 (1408; om gods i Småland), 55 (1408; om gods i Västergötland). BSH 5: 209 (1507; om gods i Blekinge).

landgiäld (-gäld SD NS 2: 238 (1409). -giald. -giäl. landgel BYH 1: 286 (1512)), *n.* *L.* landgille, landskyld, arrendeavgift. de . . . censu dicto landgiald SD 4: 582 (1337; om gods i Småland och Östergötland). skulo wara mäktoghe vp at biära skat ok landgiæld aff thesso for:do goze . . . ok änkte af slas af huwdh summonne i landgiældet *ib.* NS 1: 104 (1402; om gods i Småland och Östergötland). opp bära landgiældet ok thiänist ok alt thet for:da gooz skylda kan *ib.* 225 (1403; om gods i Västergötland). *ib.* 488 (1405; om gods i Småland), 2: 238 (1409; om gods i Östergötland). FH 5: 51 (1467). BYH 1: 286 (1512). lati . . . alt landgiäl inkoma j intäktomanzins wario VKR 37.

landgods (-godz), *n.* landtgods. et landgodz gribbu vpa alsnöb liggaude SJ 353 (1469). FH 3: 99 (1447). *Jfr* lands gods.

landgöma, *f.* *L.*

landi, *m.* *L.*

landluter (-lother), *m.* [*Jfr* Isl. landhlutr] jordlott. i vesterstha landlothenom i bynom SD NS 1: 497 (1405). *Jfr* lands luter.

landman (lanmader), *m.* [*Isl.* landmaðr] 1) landsman. KL 363. Lg 8: 510. 2) lagman? wthi frid blifwer konunger, landh och lanmader (*kanske skriffel*) MD 423. — *Jfr* lands man.

landredh, *f.*? ridande genom landet, inqvartering af hästar, fodring som af allmogen lemnas åt konungens el. hans ämbetsmäns hästar, hästlopp. ginom jöneköpfung och synderboo [och we]sthergötlandh är inghen landredh warith i lang tidh BSH 5: 131 (1506). ladhe the ij (2) hestha i hwan gordh för landhredh *ib.* 314 (1508). *Jfr* landa redh, landridh. — **landredspänningar** (landredzpänningar), *m. pl.* afgift som erlägges ss lösen för skyldigheten att till fodring mottaga konungens el. hans ämbetsmäns hästar. tog niels kromme nagra landredzpänninga BSH 5: 313 (1508).

landridh? *f.*? = **landredh**. vm gestri oc landrid GS 53 (1458).

landrotin (landroten), *m.* *L.* *Jfr* lanar-, land-, lands-drotin.

landsidher, *m.* landssed. thu skalt land sidh fölia äller land fly GO 7. KS 67 (166, 74). *Jfr* lands sidher.

landskap (landzskap. lanzskap. landskapp Bil 590. *pl.* lika med *sing.* lanzskaper Lg 45), *n.* [*Isl.* landskapr. *m.* Mnt. lantschop, *f.*] *L.* landskap, land. SD 5: 480 (1345, nyare afskr.). j allom thännom forsaghdom häradhom oc landzskapom BYH 1: 178 (1377). nidhir fiello al thäs landzskapsins (*provincia*) afgudh Bo 13. kom i thz landzskapit som calladhis cesarea philippi *ib.* 118. the skullo fara lankt bort i annat landskap (*in terram longinquam*) *ib.* 12. i landzskapi thy som parthia heter Gr 239. i syria rike ärw flere lanzskap Lg 217. Bil 590, 594. KS 57 (142, 62), 68 (167, 75), 68

(168, 75). *KL* 156, 162. *RK* 1: 2979. *Al* 3926, 5708, 7667, 8757, 8790, 9535, 9618. *Lg* 37, 45. *MB* 2: 32. — *nation*, *folk*? swa är hwar honum kär oc thäkker i hwarie släkt oc landzskape (*in omni gente*) som han är gudh-likin oc hawer gudz rätlz *MB* 1: 446. sidhan the wordho swa marghe, at the matto heta et folk oc et landskap *ib* 455. tädhan foro the til eth landzskap som kallas gens scitarum *ib* 2: 317. *KS* 57 (143, 62), 63 (157, 69), 75 (185, 82). — *Jfr* **lands lagh**.

landskapa? *n.* *landskap*. thentidh the hafdhö länge wandrat oc mang landskapa ffarit *ST* 282.

landskyld (*landskild*: -skildena *SD* *NS* 1: 65 (1401). *landskildh*: -skildhen *ib* 20 (1401).

landskyll *ib* 519 (1406). **landskyl** *ib* 597 (1406)), *f.* [*Isl.* *landskyld*] *L.* 1) *landskyld*, *arrendeafgift*. *landskildhen* ok hwat aff gozit vpbärs skal egh affslas i howdgeldhit *SD* *NS* 1: 20 (1401; om *gods i Småland*). *ib* 65 (1401; om *gods i Vestergötland*), 88 (1401, *nyare afskr.*; om *gods i Småland*). hwath the före:do godz skyllo kunna med *landskyld*, affradh ok alle andre tiänist *ib* 448 (1405, *nyare afskr.*; om *gods i Vestergötland*). skal han vpbära affradh, *landskyl*, daghz-wärke, hwat helzt ther plegher aff gaa ok änkte aff sla aff peningomin *ib* 597 (1406; om *gods i Östergötland*). *ib* 519 (1406; om *gods i Vestergötland*), 2: 136 (1409; om *gods i Vestergötland*). 2) *landskyld*, *afgift för besittning af intaga å landets el. landskapets allmänning*. quod nos omnia bona domini arnwidit . . . a iuribus istis. videlicet skoghaskyld. *landskyld* & *lagmanskyld*. libera in perpetuum penitus reddimus & exempta *SD* 1: 453 (1270). — *Jfr* **lands skyld**.

landtiäld (*land tiäll*), *n.* [*Isl.* *landtjald*] *eg.* *tält som slås upp på land (i motsats till det som slås upp om bord på fartyg)*; *restält*, *lägertält*. lot . . . taga op alla sinä land tiäll *Di* 190. *Jfr* **lands tiäld**.

landtvidh, *se under* **landsping**.

landvägher, *m.* [*Isl.* *landvegr*] *landväg*. for siälffuir landh wäghin til rom *Bil* 315. *Su* 119. *Jfr* **lands vägher**.

landväghis, *adv.* [*Fnor.* *landvegis*] *på landväg*, *till lands*. *MB* 1: 3. foro *landväghis* längir in i landit *Ansg* 233.

landvärn, *f.* [*Isl.* *landvörn*] *L.* 1) *försvar för landet*. at swa mange män skullo liggia til *landvärn* i eno lande *MB* 1: 465. *Di* 137. thet folk. som wor kere höffuidzman lagde her i *landwern* *FH* 6: 108 (1497). noget folk haffwer han lagth i *landwern* i tesse smo *kyopstädher* *BSH* 4: 299 (1502). jak sände lx (60) hästa ephther them i *landvärn* *ib* 5: 168 (1507). — *försvarsskick*. huru landit skulle settias i *landwern* *HSH* 18: 34 (1496). 2) *det som tjänar el. nyttjas till landets försvar, försvarsmedel*. annor *landvärn* äru borgho ok godh fäste *KS* 84 (207, 93). 3) *fäste, fästning*. med al sloth och land wernar (*municionibus*) *SD* 5: 207 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). med al theras sloth och landh wärner *ib* 230 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*).

landvärna? *f.* = **landvärn** 3. förnempde land och hwarth thera för sik sordelis med theras slothom och landh wärnor (*för* -ar, -er *el.* -om?) *SD* 5: 209 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). förnempde land . . .

med sloth *landhom* wärnor (*för* *landh* wärnor? *för* *landh* wärnar *el.* -er?) godz och gaardha *ib*.

landände, *m.* = **lands ände** 1. mz thän *land-ändbanom* (*termino*) som sik wändher til ioppen *MB* 2: 52.

lane? (*lone*), *n.* *lån?* till *loness* *FM* 364 (1508). *Jfr* **lan**.

lan fä, *n.* *L.* *Jfr* **laus fä**.

langa (*laange*), *f.* [*Isl.* *langa*] *lång*, *gadus molva* *Lin.* *langa murenula* *VGL* XIV; *jfr* *Lorenzen*, *Gld. glosser* s. 72. thenne ferske *laange* *BSH* 4: 259 (1501).

langa (*laanga* *MD* (S) 202. *longa* *MD* 169. -ar, -adhe, -at), *v.* [*Isl.* *langa*] *längta*. *opersonl. med dat. el. ack.* *drottningen* took ok dygert *langa* *RK* 1: 1063. *honom* böriade *longa* *MD* 169. *ib* (S) 202. *aldre* monde them thädhan *langa* *Fl* 1441. *Iv* 220, 492. *honom* hafwer thiit länge *langath* *Al* 1819. *frwr* ok *iomffrur* monde *langa* kärlek aff then mannen *fanga* *MD* (S) 305. *sagdhe* sik thz hafua *fangit* som han länge til *langadhe* *Bil* 472. *mik* hafuir länge *langat* mz *astundan* til *tholica* *crasa* *ib* 412. *Iv* 3150. *RK* 1: 2971. *Bir* 4: 142, 155. *fara* . . . til de kälde *honom* monde til *langa* *Iv* 5369. *ib* 975. tho at idher mykith äpter han *langa* *ib* 1102. *RK* 1: 2683. *MD* 68. thz äwintyr . . . ther mik daghlika äpter *langar* *Iv* 649. *ib* 1172, 4990, 5730. *Fr* 1375, 1556. *Al* 2421. (*Bil* 472; *RK* 1: 2971; *MD* (S) 305; *Bir* 4: 142, 155 *kan dock konstruktionen fattas ss personl.*) — *lata* sik *langa*, *längta*. thz thu loot thik ther at *langa* *Iv* 4174. lat thik äpter enkte *langa* hwath thu for ma ekki *fanga* *Al* 4329. *Fl* (*Cod. C*) s. 84. i skule edher lätha ey *lång* (*ej vänta*) *RK* 3: (*sista forts.*) 5721. — *Jfr* **forlanga** samt **länkta**.

langa fasta, **langa freadagher**, **langalakan**, **langa pipar**, *se under* **langer**.

langdräktogher, *adj.* [*Äldre Dan.* *langdræktig*] *långt utdragen*. naar *baswrnes* lywdh görs *langdräktogt* *MB* 2: 14.

langer (*laanger*. *longer* *LfK* 237; -an *ib* 220; -a *Di* 23. *länger*: *länge* (*trol. skriffel*) *Ber* 151. *n.* *langt*. *lankt*. *komp.* *längre*. *dat. sing. m.* *långrom* *Bir* 1: 247. *superl.* *långster*. *langaster*: -an *MP* 2: 241. *Se vidare de nedanför under* **for lango**, **langt**, **lango**, **langs** *anf. formerna*), *adj.* [*Isl.* *langr*] *L.* 1) *om rum*: *lång*, *långsträckt*. *sanctus cristoforus* uar vm pän tima manna *långstar* *Bu* 497. the funno *qwinor* halla manga stora ok thiokka ok mykith *langa* *Al* 5536. swa ledhir som han var *langir* *Bo* 30. spikin är badhe thiokkir ok *langir* *ib* 210. myo ok lange varo hans lägga *Iv* 274. vaxte bialken sua *langar*. at han var fulämna *Bu* 417. hwar thässe alniin war *längre* än waara siäx alna *MB* 1: 168. gongande *longan* vägh *LfK* 220. *MP* 2: 241. cum vna pecie *panni* brygist *length* *SD* 5: 420 (1345). — *ss tillnamn*. *domini magni länger* *SD* 1: 636 (1283, *nyare afskr.*). *asmundi dicti laangh* *ib* 2: 572 (1309). *magni quondam dicti laanga* *ib* 3: 135 (1313, *nyare afskr.*). — *i ortnamn*. *ju torrente* . . . *langafors* *SD* 2: 51 (1288). 2) *om rum*: *lång*, *af en viss längd*. med *gen.* *hon* (*arken*) skal wara thryhundradha alna *lang* *MB* 1: 168. *hon* (*lansen*) var väl thriggia alna *lang* *Fr* 182. the (*quinnorna*) waro rät siw fota *lang* *Al* 5605. *LfK* 237.

3) om tid: *lång, långvarig*. epther langan alder *Bil* 53. swa langer time *ib* 434. j längrom tima *Bir* 1: 247. waro langantima for laghin gifwin moysi ey witande huru the sculde styra sik *ib* 4: (*Dikt*) 238. i longa stwnd *Di* 23. i länge bidhan *Ber* 151. til langä visu *SD* 5: 562 (1346). **4)** om tid: *lång, under hela utsträckningen af en angifven tidrymd*. ij thetta mörker siw dagha langha mondo the badhe ridha ok ganga *Al* 5437. wi danzsom oc drikkom daghin lang *ib* 7190. **5)** om framställning: *lång, långsam, vidlyftig*. fore . . . langa domfna ok slioa böner *Bir* 3: 304. tholik stykke oc annor mang wardha mik at skriffwa lang *Al* 7180. ther aff är lankt at säghia *OB* 212. — **for lange (förlonga. förlonge** *RK* 3: (*Till. om Chr. II, red. A*) 6294), *för länge sedan*. szom spätt är förlonga (*red. B* longa) *RK* 3: (*Till. om Chr. II, red. A*) 6424. *ib* (*red. A o. B*) 6294. — **at längsto, till det längsta, längst, på sin höjd, senast**. swa lankt the päninga kunuo at längsto räkchia *SD NS* 2: 48 (1408). ath the engolwunde wildo ther länger liggia än tiil som nw war i maandax aller tisdax ath aldra längxsto *BSH* 5: 109 (1506). — **n. langt (lankt. laknt** *Bo* 20. *komp. längra* *Bir* 3: 24. *länger* *Pa* 16), *adv.* **1)** *långt, på långt afstånd, lång väg*. gar laknt äpte *Bo* 20. pe äru langt borto *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). eigh langt fran galghanom *Bu* 26. wräk hona lankt fran thöm *Bo* 200. stodho lankt fran honum *MP* 1: 278. hwilkin som langt bygde wt i ödhnkniune *KL* 253. ganga länger fram *Pa* 16. tha gik thu länger fram *Bir* 3: 24. **2)** *långt, af en viss längd, på ett visst afstånd*. huru lankt är mällan himins ok iorp *Bu* 145. — *med gen.* han redh tha mz henne som thz kunde warä widh enä milä wägx lankt *Va* 44. **3)** om tid: *långt*. lankt pär äfte vilde constans kunogar bryta lo[n]gobardos vndi rom *Bu* 56. som iak hafdhe lankt förra tilreet *Bir* 3: 282. ärwotha langt fram a quällin *KL* 206. thz var lankt a nattene tha *Iv* 3567. **4)** sva langt, *så långt, så vidt som, så mycket som*. afhändom . . . wi os . . . thän for:da half attongin ok til eghnom han . . . thy for:da altare ok cappelle visitacionis thöm samw gudz modhors messom til störchilse ok oppehälde i wiin ok ofläte, swa lankt the litla jordhinna afradh kan arlecha här epter räkchia *SD NS* 2: 64 (1408). *ib* 48 (1408). — *dat. sing. n. lango (langu* *Bil* 347. *longo* *SD NS* 1: 212 (1403), 546 (1406); *Pa* 7; *Bir* 2: 54; *Bo* 62, (*Cod. B*) 346; *MB* 1: (*Cod. B*) 550; *Di* 260; *Su* 57, 154; *Lg* 3: 199. *longho* *ib* 147, 341; *RK* 2: 4396. *langa* *Iv* 235, 1859, 3078. *langha* *Lg* 334; *Su* 229. *langä* *Iv* 3866. *laange* *BSH* 4: 266 (1501). *longa* *OB* 215; *RK* 3: (*Till. om Chr. II, red. B*) 6424. *lenga* (*formen är väl att tillskrifva inflytelse från länge och bör kanske föras till detta ord*) *Lg* 3: 6), *adv.* **1)** *långt, mycket*. i förening med en *komp.* lango för *Bu* 64. *SD NS* 1: 212 (1403). *Bo* (*Cod. B*) 346. *MB* 2: 385. **2)** *för länge sedan, långt förut*. hafpe iak lango lyt pino rape *Bu* 494. sagdhe sik junan skipbruti langu hafua tapat vngan husbonda *Bil* 347. *ib* 211, 806, 853. *Pa* 7. *Bo* 62. *Bir* 1: 74, 3: 282. *MB* 1: 320, (*Cod. B*) 550. *SD NS* 1: 546 (1406). *Iv* 159, 1859, 2894, 3078. *Al* 3391, 7734, 8512. *RK* 2: 4396. *ST* 44. *Su* 57. *Lg* 3: 6, 199. *Di* 260. *OB* 215. *RK* 3: (*Till. om*

Chr. II, red. B) 6424. las han swa som thyt han hafdhe lango numit bok (*quasi olim jam sciens litteras*) *KL* 197. — lango at, *länge sedan, länge sedan som, för lång tid sedan som*. thet är eigh langho at een hoop war sedher her i skären *SD NS* 1: 348 (1404). longo är at världinna howodh som är pafwans gardhir blidhadhe gudh mz liuernesins hälaghet *Bir* 2: 54. thz monde langa vära at thölkin riddare var komin häre *Iv* 235. *ib* 3866. *Ber* 1. böriadhe han spöria huru lango thz war at hon kastadhe barnith j märith *ST* 89. *BSH* 4: 266 (1501). — lango sidhan, *för länge sedan*. som enom ey longo sidhan hände *Su* 154. *Lg* 3: 147. — *länge sedan*. thz är ey longho sidhan iak honom saa *Lg* 3: 341. **3)** *länge*. war nw langha pinadh *Lg* 334. *Su* 229. — *ack. sing. m. langan, för länge sedan? länge?* thz haffuer iak langan sakt *Di* 179. — *gen. sing. n. langs, adv.* [*Jfr Mnt. langes*] på längden, *langs*. loot hona (*heden*) sökia langx ok bredh äpter all the dödha liik *Al* 5406. watnith . . . rördhis hwarte langx aller thwärt *ib* 5824. — **langs at**, *A) prep. langs at*. frammän nidir langs at boginum *Hästläkedom i AS* 137. langx at salen *Di* 101. *B) adv. på längden*. brädy som standa langs ath lithith lällandis *PM* LI. — **langs genom (langx gynom. longx gönom)**, *prep. langs genom*. langx gynom stadhin *ST* 421. longx gönom rikit *RK* 2: 7344. — **langs up mädh**, *prep. langs uppåt*. vppa badhen dor trän. som standa langx vp mz durumen *MB* 1: (*Cod. A* 10) 555. — **langs ut (laangx-)**, *prep. langs utesfer, langs at*. är nw saa forwarit her laangx wth siösidhen met wordhä oc haald *FM* 127 (1501). — *Jfr alins-, fingers-, for-, ful-, läm-, of-, sipo-, ända-langer*. — **langa fasta (dat., ack. sing. lango-** *Bil* 793; *Bir* 3: 190, 5: 92. *langho-* *ib*), *f. [Isl. langafasta] långfasta, fastetid som föregår julen el. påsken*. badha langa fastona swa som är fran alla hälghona dagh ok til iula, ok siw vikna fasto . . . fastadhe hon . . . hwarn dagh vidh vatn ok brödh *KL* 335. vm thässa badha langa fastonar *ib*. — *i sht den påsken föregående fastan*. fastade han alla lango fastona vidh vatn ok brödh *Bil* 793. alle cristne män skullo fasta vm langa fastona oc howodh fasto dagha *Bir* 2: 72. *ib* 3: 190, 304, 5: 92. — **langa freadagher (-fredagher. -frädagher. laangafriiadagher: -friiadagh** *VKR* 16), *m. [Isl. langafriadagr] L. långfredag*. hänna langa frädaz (*för frädax*) sorgh *Bu* 17. vm langha fredagh *Bil* 772. thän daghin ther äpter swa som var langa freadagher *KL* 347. a langa freadagh (*in die parasceue*) *ib* 401. *MB* 2: 395. *VKR* 16. — *ss tillnamn*. jngimundum dictum langafreadagh *SD* 4: 445 (1335). — *Jfr freadagher*. — **langa freadags nat (langafredax-)**, *f. natten till långfredag*. *MD* 383. — **langalakan, n.** [*Fnor. langalakan. Jfr Mnt. lankwant*] *ett slags tyg*. i. nouum par vestium de langalakan *SD* 4: 370 (1334). xviii vlnas panni langalakan blauei coloris *ib* 6: 237 (1350). *Jfr langlakan*. — **langa pipar, m.** [*Jfr Mnt. lankpeper*] *långpeppar*. *Jfr Schiller-Lübben* 2: 619. *LB* 7: 221. *Jfr langpipar*.

langhalmber, m. L. långhalm. byggjande huffwodh städher aff leer oc langhalm (*in luto et latere*) *MB* 2: 151. *GS* 72 (1514).

langhet, *f.* [*Mnt.* lankheit] *längd.* haffde (*näml.* svärdet) ey stora langhet *MB* 2: 76.

langhughadher (-hoghadher), *adj.* uthållig, ståndaktig. fulkompnar han . . . langhughadhan (*longanimem*) j *hopi Bir* 3: 374. langhughadhir oc stād Hughir j hālagho *hopi ib* 2: 45. *MP* 2: 76, 128.

langhänder, *adj.* [*Isl.* langhendr] *långhänd.* ar-taxerses longimanus, thz är at sightha langhänder *MB* 1: 26.

langkniver (langh knyff. longh kniff (*ack.*)). **lanknifer**, *m.* *långknif*, ss vapen nyttjad knif. bana vapen . . . som är yxe korda eller langh knyff *SO* 205. sijtter med swerd ixe langkniff eller daggare *SGG* 131. dömdes lasse nilisson . . . sin longh kniff ffri och igen eller och swa mange deninger som longh kniffuen är wärt *BtFH* 1: 138 (1507). meth dragen swärddh ok drag-na lanknifa *DD* 1: 182 (1503, *eft. aftr. hos Langebek*).

langlakan, *n.* = **langalakan**. vnum mantellum blaium, langlakan *SD* 6: 219 (1350).

langedhis (-lādhis *KL* 167), *adv.* lång väg, långt bort. kom langedhis j okunnogt rike *Bir* 1: 396. *ib* 66, 3: 317, 349. *KL* 167, 251, 252.

langleker (-leeker: -leek *Bir* 3: 471. -liker: -lik *ib* 2: 11; *MD* 38), *m.* [*Isl.* langleikr] *L.* 1) *längd*, utsträckning i rum. han mälte tornith huru viit thz är, langlek ok bredhlek ther op a *Fl* (*Cod. B, C*) 1240. *Bir* 1: 384, 2: 11, 3: 299, 425, 471. satte tha diäfullin konungxsins hiärna mällan sin knä . . . oc samanthrängde starklica j langlek ok vidhlek *ib* 445. *MD* 38. 2) *längd*, utsträckning i tid. hwilkin som thässa lifsins langlek skodhar *Ber* 184.

langlika (*langelica* *SO* 118. *langligha* *SJ* 174 (1454). *langhligha* *FH* 6: 355 (1449). *langlige* *VAH* 24: 324 (1473). *longliga* *Lg* 3: 524, 568. *longeliche* *SO* 121), *adv.* [*Isl.* langliga] *L.* 1) *länge*. bötte han . . . enom langlica siwcom *Bil* 750. *Bir* 2: 189. bliffw the longliga j gudligom bönom *Lg* 3: 524. *ib* 568. *VAH* 24: 324 (1473). 2) *för länge sedan*, långt förut. zacher, som langelica offuertallade äre ok forente *SO* 118. *ib* 121. *FH* 6: 355 (1449). *SJ* 174 (1454). 3) *noga*, med uppmärksamhet? ville langlica (*morose*) see sin son *Bo* 211. 4) *tåligt*, ståndaktigt. bidha gudz jättan langlica (*longanimiter*) ok tholomodhlica *Bir* 2: 324.

langliker (*longliker*. *laanglighir* *VKR* 20. *longlig*. *langliken* (*ack. sing. m.*) *Su* 108. *longlekin* (*nom. sing. f.*) *JP* 22. *n.* *longligit* *FM* 157 (1504). *longliget* *BSH* 5: 37 (1505)), *adj.* *L.* *lång*, *långvarig*. skilia the langlica twädräkt aat *VAH* 24: 323 (1454). een longlik twädräkt oc thrätta *ib*. som longlig owilie haffua til mych *BSH* 5: 42 (1505). longliget bestand *ib* 37 (1505). til longligit gagn ok bestand *FM* 157 (1504). medh langlikom wtrönlsom *VKR* 80. laanglighir siukdombir *ib* 26. *JP* 22. *Su* 108, 172.

langlikhet, *f.* 1) *längd*, utsträckning i rum. vm nakor mälte hundhradha fota iordh j langlikhet *Bir* 1: 382. *ib* 3: 112, 448. 2) *längd*, lång utsträckning i tid. wars hārā rādoghe . . . skal gifhwa glādhi ok frygdh ok daghanna langlikhet *Ber* 9. *ib* 17. 3) *tålmod*, ståndaktighet. j hoxsens langlikhet (*in longanimitate*) *Ber* 53.

langliwa, *adj.* [*Jfr Isl.* langlífr] *långlífvad.* *MB* 1: (*Cod. B*) 559.

langlivadher, *adj.* *långlífvad.* *MB* 1: 333.

langpipar (*long peper*), *m.* [*Mnt.* lankpeper] *långpeppar.* *LB* 9: 107. *Jfr* **langa pipar**.

langpopirst (-popyrst), *adj. n.* i *Poperinge* tillverkadt el. efter denna stad benämnt tyg som på något sätt (möjligen derigenom att de i handeln förekommande styckena hade en större längd) skilt sig från det som helt enkelt benämnes popirst (*Jfr Mnt.* lankwant). lego . . . haquino . . . XIII. vlnas panni langpopyrst., thordoni. x:cem vlnas panni langpopyrst., andree de brunne. x:cem vlnas panni langpopyrst., sigmundo duas vlnas de popyrst *SD* 5: 126 (1342).

langsamber (*frf. vok. i änd.* **langsam-** *Bil* 231; *Bir* 4: 51. **langsamm-** *Su* 182. *n.* **langsamth** *BSH* 5: 584 (1517). **langsamt** *MB* 2: 227. **lanktsamt** *Lg* 3: 404), *adj.* [*Fsax.* langsam. *Mnt.* lanksam] *långvarig*. läkia mina langsama sot *Bil* 231. *MB* 2: 227. *Su* 182. *Lg* 3: 404. — *n. adv.* *långsamt*. at stegborgh bliffuer nagoth langsamth bestallet *BSH* 5: 584 (1517). — *komp.* at systrana nakraledhis langsamare än brödhrene . . . skulu matta sin sangh *Bir* 4: 51.

langsamlika (-leka *Su* 85, 115. -liga *MB* 2: 77. **longsamlika**: -likare *Bir* 4: 53. **longsamliga** *LfK* 251), *adv.* [*Isl.* langsamliga] 1) *länge*. biddo the äller töffwadho swa langsamliga at the blygdos ther widher *MB* 2: 77. *Su* 85, 115. 2) *långsamt*. langsamlika läsa *ST* 161. *ib* 162. *Bir* 4: 53. *PM* XLVII. lenteliga ok longsamliga *LfK* 251. 3) *noga*, uppmärksam? skalt thu väl skudha hona ok langsamliga (*morose*) thänkia hænna gudhelikhet *Bo* 75.

langsamliker, *adj.* *långvarig*. wm nakor syster finge langsamlika soot *Bir* 5: 47.

langtiäld (-tiald), *n.* [*Fnor.* langtjald] *långt tält?* vnum langtiäld grossum *SD* 4: 711 (1340?).

langvräkin (*langwreken* *Di* 133. **longwreken** *ib* 131), *adj.* [*Sv. dial.* långrekjen] *långsint*, oförsönlig. *Di* 131, 133.

langvräkt, *f.* [*Jfr Isl.* langræki] *långsinthet*. gudz rätuiso, som . . . ey vredgas mot honum mz ilsko mz langvräkt *MP* 1: 217.

langvägha (*longwäge*), *adj.* *långväga*. aff the longwäge herres tilkommen *BSH* 5: 393 (1510).

langväghis, *adv.* 1) *eg. långs vägen*; framstupa. lagdhis hon langväghis (*Bil* lagdh(e) hon sik ad) veniam (ss *randtillägg*: fram lutta) 274) for guz altara *Lg* (*Cod. C*) 990. 2) *långväga*, långt bort. af thöm ledhungenum sum giörs langwägis *SR* 21.

lani, *m. L.*

lani, *m.* [*Sv. dial.* lana. *Fin.* lana] *lana*, ett slags nät med kil mellan träramar hvilket utsättes i strömmar. *Jfr* *Rädf*, *Beskr. öfver Ydre härad* 2: 50. om han fanger nagon aal eller annen fisk i the laner *BSH* 4: 336 (1503). *Jfr* **lana**. — **lanalägha**, *n.* ställe afsedt för utsättande af lana. at jak undt och gifwit hafwer . . . een wärka med tu lanalägha *SD NS* 2: 91 (1409, *nyare afskr.*). — **lanarum**, *n.* rum för utsättande af lana. scal haffua eet lanarwm näst norra steen kareno vppa fäm rwma alna *VAH* 24: 323 (1454). — **lanavirke**, *n.* för fiske med lanor uppförd strömbyggnad. vm eet lanawirke äller aalaafiske i munkabodha ström *VAH*

24: 323 (1454). skyniadho oc skudhadhe bygningena oc lanawirkit i for:da munkkabodha ström *ib.* dömer iac thet for:da lanawirke oc bygning i munkkabodha ström som thet nw bygt är oc warit haffuer aff alder at bliffua ohindrat oc oqwalt aff hwariom manne swa at thet skal aldrig opriffuas aller bort kastas äpter thänna dagh moot biscopens willa aff linköpunge *ib.*

lantaka (laantagha), *v.* *lantaga*. the firitighi (40) marker som jak nw i thätta sin upburit haffuer ok laantaghit hafuer *SJ* 78 (1436).

lapa (-ar), *v.* [*Äldre Dan. labe. Mnt. lapen*] *lapa*. gamal kather lapar ok miölk *GO* 469.

lapmark, *f.* *Lappmark*, *af Lappar bebodt område*. i lapmarken *BtRK* 344 (1490, *orig.*). i lapmarkom *HSH* 29: 27 (1424, *nyare afskr.*). *ib.* 30 (1420, *nyare afskr.*). 31. *Jfr lappa mark.*

lappadher, *p. adj.* [*Jfr Mnt. lappen*] *lappad*, *lagad*. j gambla lappadha säkkia *MB* 2: 24. *Jfr läppadher.*

lappari (-arij), *n.* [*Jfr Mnt. lapperie*] *lagning*, *reparation*. uorder nogher mwramestere til beden om nogat lapparij at göra til nagrom manne *SO* 87.

lapper (pl. -ar), *m.* [*Isl. lappir, m. pl.*] *Lapp*. redder någor lappafara någon lap *HSH* 29: 27 (1424, *nyare afskr.*). — *vanl. pl.* quod homines siluestres et vagos vulgariter dictos lappa in suis venacionibus nullus debeat impedire, nec eciam . . . birkarlaboa ad eosdem lappa accedentes *SD* 4: 73 (1328, *nyare afskr.*). rysser ok lappar *BtRK* 347 (1490, *orig.*). *HSH* 29: 27 (1424, *nyare afskr.*), 28, 32 (1454, *nyare afskr.*) o. s. v. — *Jfr konungs-, spa-lapper.* — **lappafari (lappefare. lappafara)**, *m.* *köpmän som idkar handel med Lapparne*. redder någor lappafara någon lap *HSH* 29: 27 (1424, *nyare afskr.*). alle lappefara och lappa *ib.* för pittha lappefaron och lappom *ib.* 28. alla menoga allmoga som lappefarer äre, medh alla birckerla *ib.* 30 (1420, *nyare afskr.*). att ingen lappefare skulle fara i lapmarcken som minne otte än itt gråskind *ib.* 31. *Jfr birkarlar.* — **lappa foghate (lappefogete. lappefogede. lappefougte)**, *m.* *Lappfogde, ämbetsman som förestod förvaltning och skatteuppbörd bland Lapparne samt särskildt hade att se till att rätt vederfores Lappar och birkarlar*. skall lappefougten skippa, att allom bircherlom och lappom ske rett *HSH* 29: 27 (1424, *nyare afskr.*). thet haffwer veridh aff aldher och gamel sedwenie thet lappefogeden och flere dandämän aff bärchara j norrebotn pläge ffare jn i jdert landh äpter theress bärning och var naduge herres lappe skat *ib.* 34 (1498; *från Kristiern Bagge, konung Hans' fogde på Stockholms slott, till fogdar och menige allmoge i Norge*). skule bade lappefogeten och the honom ffölge ffare ffry vthen alt hinder jn i var naduge herres land och rike norge äpter theriss bärning och lappa skat vtkreffwie som theriss fforäldre ffor them aff alder giort hawe *ib.* 35. — **lappa man**, *m.* *Lapp*. lappa män hafva ey stooran muur *MD* 425. — **lappa mark**, *f.* *Lappmark*. opa lappamarkene *BtRK* 344 (1490, *orig.*). *ib.* 347. *Jfr lapmark.* — **lappa skatter (lappe-)**, *m.* *Lappskatt, skatt som erlades af Lapparne*. *HSH* 29: 34 (1498), 35.

lapper, *m.* [*Isl. leppr*] — **lappa stövel**, *m.* *med lappar utsirad el. af lappar sammansatt stöfvel*.

eth par lappastöfle *SD NS* 1: 514 (1405). *Jfr läppadher.*

lar (laar. -ar), *m.* [*Nyisl. lárr*] *cumera, lár, bingé*. wpfyllen idhra laara *Su* 242. thz är ey meer liknande widh sannindena än . . . eth sädhes korn moth helan drossan allar laaren *LfK* 125.

lar (laar Bo 206; LB 8: 51. lor ib 6: 283), *n* [*Isl. lær*] *L.* 1) *lár*. på menniska. alla adror a lor och ben *LB* 6: 283. söker hon annars lar *MD* (S) 222. thok hans brända ben ther thz laa. ok satte ater widh larit *Bil* 424. — på häst. sla vp tua adro mällum lara *Häsläkedom i AS* 137. screff frw ingeborgh migh til om then större folan . . . och sadhe til jertekne, ath han hadhe iii syö blad pa lareth *FM* 210 (1504). 2) *ben (från höften till foten)*. på menniska. en sot at af honom annat laret (*crus*) *Bu* 515. gat han sik ey (mz) fotum fram fört ok ey larum (*ambulandi usum crura cum pedibus simul prohibebant*) *Bil* 272. bödh hanum bryta lar (*crura*) ok föther aff hugga *ib.* 255. sundir bryta larin (*crura*) a thöm korsfästo *Bo* 205. at i hans laar älla hans been (*crura*) sundir brytin *ib.* 206.

larben, *n.* *L. lårben, ben*. takum hans larben *Bu* 515. siuca manzens larben (*coxam*) *ib.* 516. böp bryta aldra pera larben (*fractis . . . cruribus*) mz slägiom sundar *ib.* 522. brände larbenit (*carnibus et nervis tibiae et cruris consumptis ossa paterent et ipsa tandem tibia a sua compage penitus solveretur*) aff swenenom *Bil* 424.

larknyla? (lor-), f.? *lårben*. then werk som stor i lorknylernä *LB* 6: 107.

larlös, *adj.* utan lårben, utan ben. huar sculum vi fa annat lar. at giua pänna larlösa varom ven *Bu* 515. funno liket larlost (*coxam mauri præcisam*) *ib.* 516.

larsmässa, *se laurens mässa.*

larvärker (laar-. lorwerker), *m.* *lårvärk*. hielper for laarvärk *LB* 7: 11. — *af lårvärk plågadt ställe på kroppen*. tempras hennes roth och legz widh lorwerk *LB* 8: 50. *ib.* 7: 141.

las (laas. laass. loss. m. pl. -ar), *m.* (*Bir* 1: 295, 340, 2: 188; *Al* 9102; *MB* 2: 403; *Lg* 3: 701) och *n.* (*SD NS* 1: 514 (1405); *Bil* 462; *Al* 5160; *RK* 2: 2110; *ST* 17) [*Isl. láss, m.*] *L. láss*. läste vp . . . lasom *Bu* 25. lästos vp laas *Bil* 462. lät göra aat hanne ena starka dör oc ther mädher badhe laas oc nykil *Pa* 10. ey kunne dörrin . . . läsas vtan lasa *Bir* 1: 295. lasin hafwir innantil mengadda *ib.* aff staale et las *Al* 5160. mz starkan laas *ib.* 9102. loss ok nyklä *FM* 609 (1513). *Bu* 128, 511. *Bir* 1: 340, 2: 188. *SD NS* 1: 514 (1405). *RK* 2: 2110. *ST* 17. *MB* 2: 268, 391, 403. *Lg* 3: 701. vider al the tingh som . . . himmelin i laass haffuir *LB* 7: 20. *Jfr in-, ut-las.* — **lasasmidher**, *m.* *låsmed, ss tillnamn*. nicholaus lasasmidhir *SD* 4: 751 (1340).

las (FH 3: 8 (1377); DD 2: 3 (1384) o. s. v.; Al 9325; RK 2: 4013. lass Bir 2: 291; DD 2: 8 (1391), 11 (1399); SD NS 1: 28 (1401, nyare afskr.); FH 3: 22 (1442), 134 (1449). laass. lās L. frf. vok. i änd. lass- Bu 168; Bir 2: 291; Al 22. las- Bu 141), n. [*Isl. hláss*] *lass*. *Bu* 168. *Bir* 2: 291. *RK* 2: 4013. lös vndan punga lase *Bu* 141. opta stiälpir litin thuwa storo lasse *Al* 22. lifwith war stort som las aff hō *ib.* 9325. thry las hōs *DD* 2: 3 (1384). *FH* 3:

22 (1442). ena äng aff XII lass höö *ib* 134 (1449). een äng som gar af tiugu lass höö *SD NS* 1: 28 (1401, *nyare afskr.*). xvj laass eng *ib* 264 (1403, *gammal afskr.*). IX lass äng *ib. ib* 398 (1405, *gammal afskr.*). *DD* 2: 6 (1385), 6 (1386), 7 (1387) o. s. v. enä sex las eng *FH* 3: 8 (1377). *Jfr* **afropa-, aker-, döpvipa-, döfvipa-, hö-, ofäflis-, stena-, störa-, vaghn-, vinter-las.**

lask? (-ar), *f.?* [*Mnt. lasche*] *Jfr* **klippings-, länkia-, märskins-, siälskins-lask.**

lassa, *v. lassa, lasta*. lät lassa gul ok self iui vlualda *Bu* 205. *Jfr* **lässa.**

last? tha brasth thz bandh som för war fasth millan swänske och norghes män lasth *RK* 3: 2547.

last, *f. se* **laster.**

lasta (-ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl. lasta*] *L.* 1) *lasta, klandra*. orsakte hona ther andre lastadho *Bil* 265. vm maria lastas dröuis ey *Bir* 3: 175. rögdher mz lygn til vanfregdh oc lastadher *Lg* 123. thet må koma, at tu wil thet lowa tu hauer förra lastat *KS* 22 (53, 23). halffgiordh gerningh skal man hwaske lowa älla lasta *GO* 966. *Bo* 190. *Bir* 1: 297, 2: 157, 221, 3: 117, 460. *KS* 21 (52, 23), 24 (60, 26). *Fl* 473. *RK* 1: 3785, 2: 3814. thz lastadhe alle the thz spordo *ib* 5501. *ib* 3: 2610. — (?) scriwa huru sancta margareta stridde mot diäwlenom oc lastade thässa värild *Lg* 545. 2) *beklaga, ömka*. thz lastade mange at han skulle döö *RK* 1: 1245. *ib* 162, 523. gudh laste then högga skada ther hende *ib* 1785. gud laste at thz skulle skee *ib* 3703. *ib* 3641. *MD* 170. *Di* 190. — *Jfr* **belasta samt olastadher, äfvensom lastra.**

lasta, *v.* *Jfr* **bar-, for-lastadher.**

lastbärare, *m. förtalare*. thu skal ey wara lastbärare (*criminator*) *MB* 1: 365.

lastelika (lastlika *L.*), *adv. L. på ett klander-värdt el. skamligt sätt*. tha giordhe han lastelika mismon manna mällan *MB* 1: 449. lastelika (*culpabiliter*) räkke then sina händher til gudh *Ber* 135. han haffwer . . . lastelika giort marghin fald *Al* 8028. *Jfr* **olastelika.**

lasteliker (lastelikin *KL* 224; -likit *Bir* 1: 235. lastalikin: -likit *Ber* 208. lasterliker. lastirliker: -lica *JP* 119. lasterlikin (*f.*) *ib* 51. lastliker: -likt *KS* 21 (52, 23), 24 (60, 26); -likaste *KL* 186), *adj.* [*Isl. lastligr*] 1) *klandervärd, brottslig*. jac rädhis at iac finz lastelikin (*culpabilis*) när gudhi *KL* 224. swa myklo lastelikare (*culpabiles*) ärwm wi *Ber* 55. *ib* 77, 166. o orenaste oc lastlikaste (*flagitiosissime*) man *KL* 186. at han skuli atirbliua j sine lastelike (*vitiosa*) sidhuänio *Bir* 2: 40. är idhart lifwerne lastelikt *Al* 7055. *KS* 21 (52, 23), 24 (60, 26). *JP* 119. mannin hwilkom som är lastalikit wphofh (*homo, cujus conceptus culpa*) *Ber* 208. 2) *otillbörlig, förkastlig*. tha nokor höghfärdhogh människia främmande kombyr j en köpstad äller sokn mz enom osidoghom och siälsynom klädhabonadh . . . the sidhwänian är thäm allom wäl kommin ey är hon swa wanskapilikin älla lasterlikin *JP* 51. 3) *skändlig, skamlig*. ware thz lasterlikt at höra än iak skulle han ey helan föra ater til alexandri sal *Al* 8427. mins sons blyghelika ok lastelika näkt *Bir* 1: 83. 4) *felaktig*. insaa

Or d b o k.

ok inplanta nakot lastelikit ok smittogt j mit gul *Bir* 1: 235. 5) *förhatlig*. dygdin war them lastelik (*odiosa*) *Bir* 1: 250. — *Jfr* **lusteliker.**

laster (läster *MB* 1: 348, 349. läst *MD* 99. ack. last *Bu* 136; *Bil* 353; *MB* 1: 370; *Fl* 1766. laast *Su* 18. lasta (*i rimsl.*) *RK* 2: 3793. laste *Fl* 1721. laster *Fr* 798. läst *Iv* 603. dat. last *MB* 1: 371. med art. lastenom *KS* 33 (85, 35). gen. lasta *Bil* 255, 353 (*kan dock på båda ställena fattas ss gen. pl.*). pl. nom. lasta *MB* 1: 117. med art. lastena *Bir* 1: 260. ack. laste *Bo* 133; *MB* 1: 101; *KS* 24 (60, 26), 42 (109, 45); *Bir* 3: 259. laster *Su* 3. läster *LfK* 161. lasta *Bir* 3: 328. med art. lastana *Bil* 214), *m. och last*, *f.* (*KS* 35 (90, 38); *Bir* 1: 260; *RK* 1: 2965; *LfK* 175; för öfrigt är det på flere ställen ovisst, om en form bör föras till laster, *m. el. last, f.*) [*Isl. löstr*] *L.* 1) *klander, tadel, lastande*. utan last ok åmälo *KS* 1 (2, 1). ey akta manna thykkio älla loff älla last oc mot-talan *Bir* 2: 184. thän som lastadhe gudz vin j thine näruaru aff huars last thu dröfdhis meer än aff thinom eghnom *ib* 221. *ib* 3: 174, 460. *Su* 18. sighi last ofwär thik *Ber* 119. — (?) hällagher kärlekir hafwer ey last (*scandalum*) *Ber* 47. 2) *skymf, vanära, skam*. vpbära andelikin vanhedhir ok last *Bir* 3: 321. *ib* 460. at han göri thöm last ok blyghd vm husfruor ok systir ok dottr thera *KS* 33 (85, 35). gjorde sik siälffwm mykin last *RK* 1: 4053. then last ok oära mik var giorth *Fl* 1682. ther honum war mere laster än ärä *Iv* 79. iak skal thin last wäl ärlika hämpna *ib* 531. rymde ther mz last oc skam *RK* 2: 6031. thz göra them må wara vtan last i tera äptersta tima *KS* 46 (117, 49). thz är otholande at kunungr älla höfdinge se nidhingr, ty at thz last är ok blyghd ok mykil ofräghd *ib* 35 (90, 38). han hauer ther af last ok synd *ib* 58 (145, 64). *Fl* 1694, 1721, 1766. *Iv* 499, 603, 706, 1507, 2329, 4063. *Fr* 798. *Al* 1540, 3278. *RK* 1: 324, 3: 1510, 1700. the wardho han länge vtan last *Al* 1555. *RK* 3: 1688. 3) *skada, förtret, olycka*. gudh gifui thöm badhe last ok skam *Iv* 4440. han . . . görer them myken lasta *RK* 2: 3793 (*båda dessa ställen kunna föras till 2*). fore then last i gio[r]dho mik häre *Iv* 466. fore them do marght hælädhe rast some saara til ondan last *Al* 9334. — *sorg*. thz er mik last ath i villu ey wara her jwlin all *RK* 1: 1905. 4) *skada, fel, brist, lyte*. eet breff . . . obrutit ok vtan last *SD NS* 1: 30 (1401). þu äst blomstar huit ok röþ . . . for vtan last *Bu* 75. lytis löss ok lasta ok als hindris *Bil* 255; *jfr* **lasta lös**. ä män likamen hauer sit huwdh helt ok helbrighdo vtan last ok lyte *KS* 32 (82, 35). hawer nakan likamens last (*maculam*) *MB* 1: 370. *ib* 371. 5) *fel, synd, brott, last*. jak aktar ey at straffas för diktans oc maalsens laster, om iak kwnne bätthra rättha oc förbätthra siälinna laster mz mino male *Su* 3. baþ mik tel fulan last *Bu* 136. som hana löse ok rensa af syndom ok lastom *ib* 186. syndena ok lastena krypa stundom vndir rätuissa män *Bir* 1: 260. sagdho wara last at ~~lasta~~ fädhernis sidhum *Bil* 453. hånom må peninga ok godz at winnas huru han thöm hälzt förgör, medh dyghd ella last *KS* 35 (90, 37). ält wt hwaria last aff thinne siäl *LfK* 175. hwa som slaar sin thräll eller sina amboot til dödh, han är saker til dödhlikan last (*criminis reus*) *MB* 1: 336.

last a them begaa *RK* 1: 3833. thz är vadhelicaste lastir oc odygdh *Bo* 16. thöm lastenom (*omåttlighet i mat och dryck*) fylghe giärnt en fulare lastr, at man fylghr of mykit sinom kötlikom lusta *KS* 33 (85, 35). *Bil* 116, 214, 353. *MB* 1: 101, 117, 348, 349. *KS* 42 (109, 45), 43 (110, 46), 43 (111, 47). *Bo* 45, 96, 133. *Bir* 1: 111, 3: 259, 328. *RK* 3: 370. *LfK* 161. **6) fel, skuld, förvållande.** pharao hårdhis aff sinom last (*culpa*) oc ey aff minom *Bir* 2: 308. at faa äru the som vidhirtaka ok tro himerikis ordhom . . . thz är ey gudz lastir vtan mannanna *ib* 3: 450. — *skuld, brottslighet.* man maa them giffwa tho enga last (= er them engen skuld at giffwa 2968) *RK* 1: 2965. hulkit honum sculle komma i större lasth *ib* 3: 2789. *ib* 2565, 2901. thin läst är meer *MD* 99. — *Jfr drykkio-, hovudh-, lönda-, malata-, värulds-laster.* — **lasta fulder, adj.** [*Isl.* lastafullr] **1) lastfull, lastbar.** lasta ful siäl *Bir* 1: 133. *Ber* 72. **2) vederstygglig? svår? smittsam?** tha ware the lasta fulla sotten lättelika böth *Su* 153. — **lasta gäld, f. svårt raseri?** o hwat ofmykin lastagäld (*vesania*) os gör willa *Ber* 212. — **lasta lös, adj.** [*Isl.* lastalaus] *Jfr* **laster 4.** — *n. adv. utan fel el. synd, utan att begå brott.* giordhe . . . osee propheta syndalöst oc lastalöst, at han tok annars mantz kono *MB* 1: 468. — *Jfr lastlös.*

lastforekastilse, n. pl. förebräelse för last. mz . . . nakra handa lastforekastilsom (*criminis objectu*) sarghar ällir bedröffwir andra *Bir* 5: 12.

lastföra, v. kränka, skända. amon konung dauidz son, hulkin som waltok oc lastfördhe sina systir thamar *ST* 542.

lastlös, adj. [*N.* lastlaus] *obesmittad, ren.* göm mina siäl ok likama hela ok lastlösa *Bil* 464. *ST* 47. *Jfr* **lasta lös.**

lastra, v. **1) klandra, lasta.** med *dat.* straffa ok lasthra gudhi *Gers Frest* 16. **2) göra felaktig, förderfva?** lastra ok vordarffwa (*för* fordarffwa) godha gernyngh *Gers Frest* 1. — *Jfr* **lasta.**

lasur, n.? [*Mht.* lāsūr. *Mlat.* lazur] *lasursten, lapis lazuli.* the (*ormarne*) födhas widh laswr oc piper hwiit *Al* 8679. *ib* 8682.

lat (laat, laate *GO* 592 (*i rimsl. m.* grather). **lathe** *RK* 2: 5074 (*i rimsl. m.* mattha). **lata** *Fl* 376 (*i rimsl. m.* grata); *Iv* 3075 (*i rimsl. m.* mata); 5627 (*i rimsl. m.* strata); *Al* 1137 (*i rimsl. m.* mata), 2813 (*i rimsl. m.* mata), 5956 (*i rimsl. m.* mato)), *n.* (*i bem.* **3, 4, 5** blott *pl.*, åtminstone ej med säkerhet anträffadt ss *n. sing.*) och *f.* (*Iv* 3075; *Al* 2813; *RK* 2: 8715; ordet kan dock på de två första ställena fattas ss *pl. af later, m.*; ss *sing. af samma ord skulle man på grund af föregående adj. kunna fatta särsk. laath* *RK* 3: 1867, samt *lata* *Al* 5956) [*Isl.* lát] *L.*

1) förlust. *Jfr* **blodh-, fä-, lifs-lat.** **2) eftergivande, tillåtande.** *Jfr* **for-, til-lat.** **3) åtbörd, skick, sätt, beteende, later.** ängen (gat han) mz lek älla nokrom latom comit at le *Bu* 395. skapape hanna lit ok lat sva vän *ib* 146. ii hans husfru ham bape a växt ok kläpom lik ok talan ok allom latom *ib* 19. for smape hans lat *ib* 157. läto coma tel hans ensamna mö diärua tel odygh at fresta mz listom ok fulom latom hans licama tel vlofikkan lusta *ib* 402. swa at gudz riddare finge enga ro for diäfwls andhbudh som

engin lat blygdhis *Bil* 402. han hafdhe lekara laat ok clädhbonadh *ib* 307. *ib* 212, 329, 350. *Al* 291, 1418, 2683, 2813. han omskiptis thusand fall . . . i sinom skälom oc allom latom *ib* 7177. saa blid war hon aff tal oc lat *RK* 2: 8380. almenningis qvinna är . . . lös j latom (*levis in moribus*) *Bir* 3: 27. mz sinom lösom latom *ib* 76. *KL* 351. *VKR* VII. *Ber* 270. thiin fagher laat *RK* 1: 2496. *ib* 3666. fagnade them mz fagher laat *ib* 3748. then biskop badh mz fagher lata at alle iödhä nyta mata thera lagh *Al* 1137. höwisk laat ok synne *RK* 1: 451. *ib* 2: 5074, 3: 2093. *Bir* 4: 141, 154. mz bliid laat *RK* 1: 2639. hanne laat the varo swa vnderlik *Iv* 1022. *ib* 2838. *Al* 5956. *RK* 3: 1867, 3663. hon hafuer swa stolta lata *Iv* 3075. olaff loo oc gassz vell aath at sigword togh ey verra laat *MD* 320. thz är olika laate en leer ok annar grather *GO* 592. man hafuer ey seet swa ömkelik graat äller tholik osakta laat *Fr* 2406. *Jfr* **5.** **4) beteende, handlingssätt.** transagoras tok op sin gambra laat *Al* 1621. the kunno tha hwarken lat (*rätt beteende el. handlingssätt*) eller lempe *RK* 2: 6501. — *beteende, behandling, bemötande.* the ey skyldoss aat fore osämyo eller ond laat (*beteende mot hvarandra*) *RK* 1: 2423. bewisas gestom swa godh laath *ib* (*Ny början af Gamla Krönikan*) s. 163. folkit fik tha sa onda laat them brast baade dryk oc math *ib* 2: 8715. **5) beteende sådant det framträder äfven i ljud; i sht ss uttryck för sorg: lät, klagan, jämmer.** haffwir nakor syster . . . orolikin laat j sömpnenom *Bir* 5: 42. wm nakor syster gytir ey hört tholkin orolikin laat j sömpnenom *ib*. ömkelik tha varo hanna laat for sorgh ok iämber ok mykin graat *Iv* 904. tha han hafdhe länge hört a thera graat ok thera swa ömkelika laat *ib* 4165. *Fr* 950. venadhe sik mz iämberlik lata *Fl* 376. hans sorgh hans graat hans hardha laat *Al* 2881. wardher ther tha swa mykith roop, grater oc ond laat ower alt egipto land *MB* 1: 306. *ib* 390. *ST* 59, 391. **6) ljud, klang.** hördho baswna laat (*sonitum*) *MB* 1: 334. — *Jfr* **blidh-, blygh-, il-, kankir-, liuf-, lös-, skör-, undir-, öghna-lat, äfvensom later, läte.**

lata (laata, lota *Fl* 182. **läta** *Bu* 102, 129, 145; *KL* 76; *Bo* 2, 40, 105; *Bil* 767, 865; *Fr* 2527; *Iv* 1472; -as *Bo* 133; *Bir* 1: 258, 290. **lätha** *RK* 1: (*sfgn*) s. 187; *MB* 2: 229. **letha** *TB* 79. *Jfr* **leta.** *pres.* **later.** **laather** *RK* 3: 957. **läter** *Bil* 54. **lätir** *Bo* 51, 93. **lätar** *Bu* 188, 189. **läther** *SEG* 123. **lether** *Gers Frest* 20. *konj.* **late** *Iv* 5736. **läti** *Bir* 1: 311. *imperat.* **lat.** **lad** *Di* 138. **laath** *RK* 3: 2756. **lät** *Bu* 188, 520; *Iv* 4485; *Su* 170, 396; *Ber* 259. *impf.* **lät.** **läät.** **leth** *Bil* 234; *Lg* 3: 542. **leet** *Iv* 671; *MB* 2: 411. **leeth** *RK* 3: 197, 2129, 2235. **lot** *Gr* 308; *Fl* 202; *Iv* 2577; *Fr* 681, 3077; *Al* 4970, 9205, 9206; *RK* 2: 3103, 3104; *SJ* 2 (1420) o. s. v.; *Di* 67, 79, 147, 193. **loot** *KL* 344, 350; *Iv* 1524 o. s. v.; *Al* 9250, 9251; *RK* 1: 3065, 3936, 2: 1881. **loth** *Di* 285, 303; *ST* 247, 306; *RK* 1: 60, 2: 69. **löth** *ST* 247, 306. **lat** *MD* 352; *Lg* 3: 202. **lath** *RK* 3: (*sista forts.*) 5118, 5486. **laat** *Al* 10426. 2 *pers.* **läst** *Bu* 206; *Bil* 116, 612; *Bir* 1: 220. **lääst** *KL* 268. **leezt** *Lg* 210. **letzth, se forlata.** **lost** *Pa (Tung)* 31. **losth** *MD* 28. *pl.* **läto.** **leto:** **atirleto** *Bir* 3: 256. **loto** *KL* 345; *Gr* 308; *ST* 297, 306; *Fl* 12; *SJ* 8 (1422) o. s. v. **lotho** *Fr (Cod. B)* 2370; *RK* 1: 1640, 4378, 4406, 2: 5064, 5078. **latho** *Fl (Cod. B)* 12. **litw** *Lg* 3: 88. **lithu**

ib 81. lytw ib 80. lytho, se forlata. konj. läte Bu 8; SD NS 2: 31 (1402). lote Fr 1242; Al 2907. loto Di 195. part. pret. latin. laatin. laaten Bir 5: 44. lothän LB 6: 108. lätin: -it Bu 188. refl. pres. latz Bo 41. laatz Su 168; LB 5: 292. lätz Bir 1: 380; Su 313. konj. lätis Bir 3: 225, 4: 22. impf. lätz Bil 597. lädz ib; RK 3: (sista forts.) 5339. leetz ib 3: 3660. lotz ib 1: (sfgn) s. 187, 2: 3131, 3168, 3402. lathz MD 339. ladzs RK 3: (sista forts.) 4726. 2 pers. lästz LfK 94. imperat. laatz Su 334), v. [Isl. lata] L. 1) släppa, lemna, låta gä. hanne syntes sik vara sua fägna liuseno at hon vilde ägolepes pät fran sik lata Bu 12. lät (dimisit) fran sik sina sötasto oc alrakärasta modhir Bo 28. han lot ther aldre herra ena ther han ey gaff gul äller stena Fr 3077. matte honom jngen aff tornet lätha RK 1: (sfgn) s. 187. sit eghith watn han lot sik fra Al 4970. — lyfta, taga bort. at hon nakot wilde lata (relevaret) sina hardasta haand aff mik wslom Su 161. — aflägsna, bortdrifva, utdrifva. läti (removeat) han fran sik Bir 1: 311. the ondo (näml. bina) skulu lätas vtan bistokkin ib 258. loth han fran sik w sinom gardhe alla the qwinner ther waro ST 306. lät nu w thino hiärta alla rädde Su 396. — afskedda. latis vr hans piänist SD 1: 669 (1285, gammal afskr.). — släppa, utsläppa (på bete). hwar som will hästa ellir nöt a grönagarn letha TB 79. 2) insläppa. herre tord oc hans hofuesin pa axwold latha RK 2: 9386. ib 9524. laath ekki räffuen i örthagaardh ib 3: 2756. 3) släppa, kasta (ned i). läto han (Josef) . . . j brunnen ST 397. lata . . . hona (Kristina) j then brännande vghnen ib 258. lat han (hästen) i kalt vatin Hästläked. i AS 137. — kasta, innesluta (i fängelse). loot them jnnan thz nidarsta rwm RK 1: 3936. konung magnus . . . lotz j kärnen ib (sfgn) s. 187. — släppa, föra, leda. hwart skal iak nu hona (lejonet) lata Ib 4487. låta laurencium for dom Bu 415. the lotho the jumfru och ther pa (på skeppet) Fr (Cod. B) 2370. hwat skulom wi göra aff tässom klärkom äller hwart skulom wi them lätha ällir ledha MB 2: 229. 4) lägga. the toko bort min herra oc iak veet äkke hwart the hawa latit han (ubi posuerunt eum) Bo 225. hwat the (kryddorna) lätas hällir i mat älla salso Bo 133. lät stöttä ingifero vp i scapin Hästläkedom i AS 137. läto asko paa sin huffwodh MB 2: 362. — lägga, sätta. i andlig el. bildlig mening. gudh skal latha (apponet) paa honom the plaghor här staa jnskriffne MB 2: 369. til thik min herra . . . later (Cod. B sätir 552) iak mina astundan oc mina aliit ib 1: 265. bör wisom regera thz spiill the wnga latha ther könheet tiill (deri inlägga el. visa) MD (S) 241. 5) hålla, gjuta, slå. han lät vatnit i ena steen mullögh Bo 174. thz fath ällir kar ther balsama skal j latas ST 203. Bil 211, 327. Bir 1: 290. RK 1: 1317. ST 168, 256, 297. Su 313. PM 61. lathe ther aa siudhande vatn LB 2: 9. läther brodher vtaff sin begare ok i annarss SEG 123. — hålla (i), blanda (med), sätta (till). drikken ekki watnith eensampt latin ther litit wiin til ST 154. lather man honag i malörth LB 7: 2. lather man honagh widher malyrt ib 4: 350. 6) låta, låta rinna, tappa. lata blodh, tappa blod (ur ådrorna), öppna åder, åderlåta. at lata blodh LB 5: 292. ib 2: 62, 3: 42, 7: 83, 84,

85, 86, 87. thw skal latha blod twärth moth ther wärken staa ib 1. ey mikit blod lata ib 3: 36. — lata sik blodh, tappa sitt blod, åderlåta sig, låta åderlåta sig. i tessom dagom skal man ey laatha sig blod heller sith fä LB 7: 1. ey skal tw latha tig blodh ib 83. ib 84, 85, 86, 87, 88, 90 o. s. v. the systra som tarffuas laata sik blodh Bir 5: 44. hulchen menniskia sik lather aadro blodh LB 2: 64. — lata adhro, öppna åder, slå åder, åderlåta. ta skal man ey lata adhro LB 3: 45. ib 2: 62, 63. lwnga adran är tha god ath latha ib 7: 85. ib 6: 105, 106, 107. — lata sik adhro, åderlåta sig, låta åderlåta sig. tha skal tw latha tiik hoffwdh adran LB 7: 88. ho sigh lather adro ib 91. ib 95. — lata, öppna åder, åderlåta. in marcio ta skal tu ekki lata wtan oppa sancta gertrude dagh LB 3: 38. ib 2: 62. torff tu endelika wider blodlath ta lat mz koppom ib 3: 41. — åderlåta (menniska el. djur, äfven kroppsdel). nakor the som laaten är Bir 5: 44. thy (näml. är) wmskiptandis mz laatnom (minutis) wanskafullom oc aff bradhe soot begripnom ib 4: 64. hwilkin som ij thessom fornämpdom daghom människia eller fää laatz LB 5: 292. armanne skwla latas for moltiidh ib 6: 107. — lata sik, åderlåta sig, låta åderlåta sig. thän saa lather sik han wordher wel lothän LB 6: 108. äre tesse tima aldre besth wm arith ath latha sik wthi ib. huilkin som sik lather a winstro armänom ib 5: 292. ta maa tu lata tik ib 3: 36. 7) framställa, framlägga, framföra. lata alt firi hugh thin, thet til må koma KS 21 (52, 23). i lius lata alt sit hierta och hemelik ting ib 16 (41, 18). 8) taga (på), röra (vid). lät vm hans mun mz sinne hand Bil 868. 9) släppa, låta vara, gifva (lös el. fri). låta lösa patroclum ok barnabam Bu 129. torde hanum ekki löss lata Di 26. lat mik lipughan af hans gömo Bu 142. Bil 87. — släppa, lemna, låta vara (fri från straff). at biscopin skal ey . . . lata them opinadha hulka han forma ok skal näfsa Bir 1: 317. — låta vara, gifva, förklara (fri från kraf, qvitt). wi . . . latum han lösan aff allom thet hindra wil SD NS 1: 37 (1401). later jak han ok hans arfua allaledhis qwittan, lidhughan ok lösan for mik ok minom arfuom for alle ytermer maning ib 38 (1401). loto the hona oc hennes ärfvingia for sik oc sina ärfvingia alzstingis fri quit ledugh oc lös for hendermer maning SJ 201 (1451). ib 200 (1451), 202 (1448). 10) qvarlemna. try hundrad folk lotho the ther aa RK 1: 1640. them som swa thrifs i dygdhomen at han kombir vppa höxsto trappona latz än nakat af the försto (aliquid ei de primi gradus imperfectione relinquetur) Bo 41. — efterlemna. alla the löösöra ok hawr . . . som iak äptir mik leuer ok latir SD NS 1: 411 (1405). 11) släppa, lemna från sig, gifva. hwilkin kärth vil hawa han skal liwffth lata (donet amorosa qui wlt desideriosa) GO 221. Al 1810. HSH 18: 41 (1496). — lemna, öfverlemna. siälfwm pauanom lät han brefuit Bil 583. — lemna, förläna. iak lot honum land Fr 681. — öfverlåta, aflåta, afyttra. at iak haffuer latit . . . nielisse benedictsyni alt mit godz j leribo . . . firi fira sin tiwgu mark ok hundradha SD 4: 646 (1339, nyare afskr.). huilka jordh jyries philipsson haffpe andrise martinsson . . . latit ok giuit ib 6: 19 (1348). ib NS 1: 31 (1401),

99 (1402), 108 (1402). at han hona (*qvarnen*) . . . sälia, skypta, gifua älla androm lundom lata ma hwem han wil *ib* 552 (1406). them han thet säll eller fra sikh latir *ib* 430 (1405). — *öfverlemna*, *öfverlåta*, *afstå*, *uppgifva*. läät han . . . härra stene allan thän rät ok tiltalu *SD NS* 1: 200 (1402). ännu thu later mik the wyrdning som thik bör til, for thy at thu wast för födder aff modher liwe *MB* 1: 209. at läta honom thz swa *Bil* 865. lata gudhi hämdena *KL* 287. lata (*relinquere*) gudhi sin äghin vilia *Bir* 1: 273. latar (*dimiseru*) sin vilia j gudz händer *ib* 3: 222. *ib* 1: 159. — *lemna*, *läta få*, *gifva*. alle apostoli läto (*fecerunt*) hanom pän hepar *Bu* 195. hon gaf hanum enga roo för ännu han lät hännas sina thrätta *Bil* 268. at lata huarium thet hans är *KS* 19 (48, 21). latha andrum halffua gerningh miz sikh *SO* 62. loth honum tjänare til handh *Di* 285. suå mång il äptedöme biskuper eller annar förman later sinom vndidånum *KS* 50 (126, 54). **12)** *lemna*, *öfverlemna* (*någon så att han får följa sin böjelse el. reda sig själf*). gudh lät mik mik siäluom *Bir* 2: 8. the latas (*dimittuntur*) j sit eghit wald ok vilia *ib* 1: 109. *ib* 3: 225. före iak mina miskund fran honum ok latir han j the pino som honum är redha a rätuisona väghna *ib* 46. **13)** *öfverlemna*, *anförtro*. hwem wilin j os lata *Lg* 476. lata the thingh androm j hand at göra (*committere aliis ad faciendum*) *Bir* 1: 317. lät til honum alla thina omsorgh *Su* 170. iak later (*näml. denna sak*) til gudh ij himerik *Fr* 1000. **14)** *öfverlemna*, *öfverlåta* (*att göra*). hwilkit wi . . . leffuom oc lätom til hwarium enom *Su* 355. — *öfverlemna*, *hänskjuta*. hwilkith wi laathom (*för laathom til*) nä[m]pdinna ransakan *SD NS* 1: 136 (1402). hwilkit som iak . . . läät . . . til nämpdenna *ib* 36 (1401). *ib* 2: 122 (1409), 123 (1409), 135 (1409) o. s. v. *BSH* 2: 102 (1399). lät (*retulisset*) thz ärindit til menoghetena *MB* 2: 323. — *abs. gifva sig, cända sig?* thu kanth tegh aldregg thil hans (*Gud*) lathe j nokor tingh medh nokor mathe swa mykith lather (*för lather segh?*) han til thin oc lokker tegh thil nade sin *MD* 24. **15)** *lemna i besittning af, låta behålla, gifva, skänka*. han later mek well mit liiff *Di* 58. **16)** *öfvergifva, lemna, låta vara*. ey lätz (*relinquitur*) nakor creatura vtan mina miskund *Bir* 1: 380. **17)** *öfvergifva, lemna, draga sig från*. läto värulderna *Bu* 152. *Bir* 1: 262. *Ber* 23, 32. at thu skuli aldre nunno lifwärne lata *ib* 72. alre skal iak lata hona (*Jungfru Maria*) *Bo* 216. **18)** *lemna, åsidosätta, afstå från, försaka*. riddarin lyste pöm (*messorna*) alla höra ok ingha lata *Bu* 24. görande sin vilia ok latande min vilia *Bir* 1: 183. *ib* 366. licamlikit gagn skal man lata for kärlex skuld *Bo* 87. *KS* 23 (57, 25). **19)** *låta chra, låta bli, underlåta*. late (*Cod. F* ladho verä) hua thz ey tro vil *Iv* 5736. lata aller györä *SD* 5: 568 (1346). pätt egh lata *ib* 376 (1344, *nyare afskr.*). lat thz ilt är ok gör thz gut är *KS* 50 (127, 54). han giter thz ey latith *MB* 1: 45. hwat som latande är älla görande *Bir* 1: 189. kan han sit spot ey lata *Iv* 116. rät ridderskap her lata *ib* 1893. ath thet maghe engaledhis latas *VKR* 71. *Bir* 1: 327, 2: 173, 175, 3: 125. *Iv* 3396, 4110, 4814. *FV* 1442. *Fr* 1242, 1270. *Al* 2907, 6590. *RK* 1: 172, 3743, 4006, 2: 7501, 3: 2129. *Va* 37. *Di* 195. — (?) han wille inthe laatha *RK*

3: 3194. — *med inf.* eigh lät iohannes at prädica *Bu* 149. *ib* 8. *KL* 61. *Bo* 102. *Iv* 2491. *Lg* 3: 5. — *upphöra med. lather (recedit a)* syndena *Ber* 10. lad tinä stora ord *Di* 138. — *med prep. af.* ey skulle man vm sunnadaghin lata af godho oc kärlekx gärningom vtan af syndinne oc thräla äruodhe *Bo* 87. *Bil* 753. *Bir* 1: 185, 194, 3: 419. *Al* 3472. *ST* 155. *MB* 2: 161. *Ber* 146, 147, 191. *Su* 232. the äru jlzskofulle ok lata aldre aff hänne (*pleni malitia sunt, et ab ea numquam cessant*) *Bir* 3: 393. **20)** *mista, förlora*. at hertugh erik sith liiff swa loot *RK* 1: 4415. *ib* 3: (*sista forts.*) 5021, 5118. *Di* 218. lata wij wart rike *ib* 181. skolo hymär lätha mongan man *ib* 254. **21)** *låta vara, antaga, förutsätta*. laatom (*posito*) swa at thz ware, som omögelikit är, at all wärldinna bärg oc stena waaro i eno bärge *Su* 133. lat swa at han är ey skör af sikh ok ey mistanka fulder *Lg* 3: 483. **22)** *anse, tycka, tro*. thu läst mik thäs wärdhan *Bil* 612. eth kapoklädhe, swa got som han läte sin hedhir vara *SD NS* 2: 31 (1408). latandhes mera loffwärdokt wara *Lg* 3: 263. **23)** *låta, tillåta*. lät mik eigh liuande nifar koma *Bu* 141. lät pöm äghte fa vita huat hanom tepes *ib* 27. thu leezt vort land ödhe leggas aff hedhnum mannum oc vette os enga värio *Lg* 210. han latir (*sinit*) han ey at skodha älla grata sina synde *Bir* 3: 13. onde latas ok städhias at lifwa godhom til pröfwilsa *ib* 1: 66. *ib* 260. jak latir (*patior*) mik kallas af them *ib* 182. hwi läst thu han älla stadde honom at ganga til thik *ib* 220. ey latir ällir städhir min rätuisa at swa mykyn klarhet skal sees aff swa store kranklikhet *ib* 2: 287. manzsins fal foreuistis ok lätz vardha aff gudz rätuiso *ib* 288. latin os gambra hema wara *Al* 835. at pe latin wara vnderdana i fripi wara *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). at pe laten sik egh finnäs wrangä domä györa *ib* 606 (1346). han lot binda sik *Di* 147. **24)** *låta, föranleda. med inf.* hwat sum wir . . . latum scriuä *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). lät roua alla pe pär fram foro *Bu* 7. lät at hanom leta *ib*. låta han vte läsa *ib* 145. bap neronem låta dräpa sik *ib* 102. lät kunugen bal göra *ib* 188. ärlekare creatur äst pu ännu nokot pätt biläte älla skript. pu hauar lätit göra *ib*. hillebrand lot springa äfftir hanum *Di* 67. hafwm wi latit waar incigle viterlika hängia för thetta breff *SD NS* 1: 30 (1401). latin see hwat man han är *ST* 306. tha han (*Gud*) leet hona födha *Iv* 671. hann (*Gud*) loth sik tha aff henne födha *MD* 71. wilde sik aff enne iomffru födha latha *Lg* 3: 586. loot hon sik opresa *KL* 344. latin idher döpa *ib* 134. iudhin . . . löth sik döpa *ST* 306. lether ther rådhas som ekki gors behoff *Gers Frest* 20. hon lät sik oc lära aff tempelsens prestom moysi lagh *Lg* 3: 624. — *pass.* huru sancti eriks baneer leetz aff opsala föra (*man lät föra*) *RK* 3: 3660. — *med dat. och inf.* lat huarium hua sit eghit ok huarium thz hånem bör til rätta, spakum mannom fridh ok frelse . . . tiuuom ok ilgiärninx mannom skam ok förderuilse äpte brutum tera *KS* 31 (80, 33). latar (honom; *kan här vara ack.*) känna pa pino *Bu* 188. loot allom see hwat hänt war *LfK* 147 (*möjl. att föra till 23*). — *med ack. och inf.* läto brinna lius *Bu* 9. kunugen lät koma brinnande iarn hälle *ib* 188. lot hornboge springa sin häst *Di* 67. ther lät han alla sitia *Bo* 174. loto modhrina . . . ensampna hema vara

KL 345. loot hon thöm . . . äruodha *ib* 350. gudh hulkin som . . . latir hona (*menniskan*) wardha sins guddoms luttakande VKR II. latir han oc radhir göra skadha sinom jameristne *Bir* 3: 463. som . . . huaria ena giruga människio läther oc twingar at känna sik siälffua (*seipsum magis faciat cognoscere*) *Su* 174. lät han (*kom honom, förmå honom*) veta uarom guþum heþar *Bu* 188. — *med ack. och pass. inf.* latom alla stadhi synas tekn ok äptedöme af wårre fryghd *KS* 61 (151, 66). lät sik födhas *MB* 1: 267. scal huart aar sighiä eller sighias latä fira messor vm arit *SD NS* 1: 551 (1406). later jak mith incigle witerlica hengias fore thetta breff *ib*. läta mödhas (*vezari*) thöm *Bo* 105. lät iak han hudhstrykas *KL* 418. *MB* 2: 411. lithu wan herra ihesum bindas hender aather om baken *Lg* 3: 81. **25) läta.** i förening med en följ. *inf.*, i sht af ett opersonl. verb, uttryckande en omskrifning. läto sik päst dighart angra *Bu* 197. hwi lost thu thzta tik ey minnäs *Pa (Tung)* 31. — *särsk. 1 pers. pl. imperat. (ifr Rydqvist 1: 374-77).* latom os nöghia aat them *MP* 1: 150; *se vidare under nöghia.* lätom oss nw tiil hopa sankä *RK* 3: 2312. **26) bete sig, gå till väga.** swa som the lätho mädhan the varo alle saman swa lät sidhan hwar särdelis *Bil* 879. nar ribballa oc skalka fa lata som the vilia *Bo* 190. at tu flikre ella faghert late före hånöm *KS* 24 (60, 26). iak viste ey huru iak skulde lata *Fl* 1347. **27) låtsa.** laten see om j ärin swa grymmä som j lathä *Va* 51. thu . . . lathar thz tik enkthe wardhar *Su* 104. lät sik villan fara *KL* 185. lata änglane som the wilia ängaledhis thiggia hans budh *MB* 1: 193. lät än stundom som han ville längir bortgaa *Bo* 92. *ib* 93, 233. *MB* 1: 194, 242. *Bir* 1: 71. *KL* 14, 323. *Iv* 1524, 2256, 3461. *RK* 2: 1881, 8306, 3: 2235. *Va* 32, 37. *Di* 10, 79, 174, 193, 220. **28) genom åtbörd el. ljud gifva till känna.** swa gerna som marsken henne haffwa vil tha lotho (*gåfvo till känna, visade*) henna frendher vilia ther til (*möjl. bör dock lata här föras till 12 och lotho . . . vilia öfversättas: gåfvo samtycke*) *RK* 2: 5078. — lata väl, yttra välbehag, visa vänlighet, smeka. med prep. um. iohannes lät väl vm han (*fogeln*) ok läk mz ii handom (*eam quasi demulcendo tangeret et contrectaret*) *Bu* 157. hon . . . lather swa wäl om oss oc klappar oss *Lg* 3: 23. fik see ena faghra quinna sitia när sinom dötrom oc latha wäl om them *ib*. — lata illa (*armelika, avi, iämirlika, ryghelika, ängizlika, ömkelika*), *jämra sig, beklaga sig, klaga.* grät ok illa lät *Bu* 11, 170, 417, 519. viþ moþor döþ gat iak fast gratet sukat ok syrkt ok illa latet *ib* 74. *Bil* 252, 268. *Al* 7306. *Iv* 2599. *Lg* 90. *RK* 3: 916, 3745. dele ta slächt widher slekt ok styra ok illa lata *KS* 11 (26, 11). han sa them pinas ok illa lata *Al* 4978. tess werre motte köpmennene lata *RK* 2: 7311. lät illa vm sin lot *Bil* 160. tha lotho the illa om thera dödh *RK* 1: 4378. her-toghin loot ther illa om at then dughande man war dödh *ib* 3065. *ib* 4115. lät illa. at han gat ey key-sarens budh fulkompnat *Bil* 302. ä mädhan hou swa ryghelica läät ok vengadhe sik *Bo* 75. swa iämirlika ill oc awi laat *Al* 10426. riddara ok fruor grata ok swa iämirlika lata *Fr* 1474. the armelika lata ok fälla tara *Fl* 358. the swa ängizlika lata *Iv* 866. swa ömkelika monde the lata *ib* 4144. **29) tala, säga?** hwi

latin ij swa hine salughe män *Iv* 4066. attu swa lather *RK* 1: 2688. hwi later thu sa *ib* 2: 3409. **30) låta,** *se ut. opersonl.* lata illa, låta illa, *se illa ut, arta sig illa.* alexander thykte illa lata *Al* 8909. wy seem nw wäl at illa lather *RK* 1: 2335. *ib* 3375. — **lata sik,** **1)** *begifva sig, störta sig.* han lot sik tha wti thz haff *Al* 9205. **2)** *sluta sig (till).* lata sik til vars herra discipulos *Bil* 898. tilfögh thik oc lat thik til them *Bo* 67. *ib (Cod. B)* 342. *ST* 457. *Su* 365. *MB* 2: 241, 249, 251. *Lg* 3: 542. läth sik in til keysarans frända *ST* 372. — *vända sig, hängifva sig.* gudelika oc innerleka sik latha til hans hälga pino *Su* 184. tegh . . . thil hans (*Gud*) lathe *MD* 24. — *vända sig (till), vädja (till).* þe läto sik tel hans vitne *Bu* 197. holkit iak vil latha mik (*med afseende hvarpå jag vill vädja*) till menighe riketh *BIII* 3: 292 (1470). — *inlåta sig (i), befatta sig (med).* hann . . . thar sik till nokor drap-skap latar *MD* 88. — *gifva sig (till), företaga sig?* alt ärwodis folk som sik later lego dagxwärlom (*texten möjl. förderfvad*) *GS* 51 (1450). **3) tycka sig, anse sig, tro sig.** lata sik þem ey alla haua af guz naþ vtan af sinne forscullan oc äruope (*non totum Deo sed suis laboribus ac studiis deputat*) *KL* 185. later sik aldrei sikran wara sins lifz *KS* 63 (157, 69). lät sic haua gripit goþan (fanga) (*bonum obsidem . . . habere gaudens*) *Bu* 25. diäfwlin lät sik hafwa fangit mikla badhe skam ok skadha *Bil* 115. *ib* 631. *Ber* 249. *RK* 3: (*Till. om Chr. II*) 6349. maximianus lät sik forsmäpan *Bu* 508. paschasius lät sik skendan *Bil* 556 (*möjl. att föra till följ. bem.*). **4) visa sig.** thin rosn som thu läst thik wara godhan mz (*qua te apud homines jactanter exaltasti*) *Bil* 116. lät sik allan wara wredhan *ib* 283. — *låtsa sig, låtsa.* drotnigen lät sik bliþa vara for þöm *Bu* 167. han lät sik uara bästan georgii ven *ib* 494. *Bil* 485. *Bo* 136. *MB* 1: 162. *Bir* 1: 195, 2: 129, 230, 3: 91, 179, 213. *KS* 15 (36, 16), 47 (120, 51). *Va* 11. thz (*djuret*) latir sik (*finxit se*) stundom suasom thz see dööt *Bir* 2: 128. **5) säga sig.** han leeth siik (*kan äfven tolkas: låtsade sig*) wille waka öffuer alla *RK* 3: 189. **6) låta sig.** i 1 pers pl. och omskrifvande denna person af imperat. (*ifr Rydqvist 1: 374-7).* *Jfr lata 25.* lathom os nw sywngha *Lg* 3: 613. *ib* 656, 694. — *Se vidare lata 6, 23, 24.* — *refl. latas,* **1) antaga, förutsätta.** laatz swa som thz ware (*supposito*) . . . at min siäl ware nw j häluite *Su* 334. **2) anse sig, tro sig.** vi . . . latoms ey gita tholt litin orät *Bo* 83. om än iak nakot laatz (*putabam*) haffwa lidit *Su* 168. jak wsal latandis haffua min kärasta *ib* 273. lätos wara wise oc fundoghe *Lg* 3: 503. *RK* 3: (*sista forts.*) 4726. *MD* 330, 339. **3) låtsa.** lätz vara ganst gudblikan *Bil* 597. *Bo* 99. jag lädz (*sade mig?*) ther wilia bida mz makth *RK* 3: (*sista forts.*) 5339. *Al* 9989. *LfK* 94. *RK* 2: 3131, 3168, 3402, 5981, 9193. lädz han at han giordhe alt räth *Bil* 597. — **lata af,** **1) skicka från sig, afskeda.** *SO* 49. **2) afstå (från), upphöra (med).** loot ey aff för hon han sa *Iv* 3972. lat af thin fule anda af thinne orena talan *Lg* 550. — *med inf.* han hiolt vppe oc lät af at äta *Bo* 76. *ib* 102, 142. *Bil* 900. *MB* 1: 234. *KL* 268. *Ber* 38, 41. laten af illa göra *KS* 50 (127, 54). *Jfr aflata samt lata 19.* — **lata ater,** **1) föra tillbaka.** lät adrianum atar smidan i mörkohus (*in carcerem reclu-*

datur) Bu 521. 2) *tillsluta*. lätir atir öghonin Bo 93. — *abs.* lät ather om sik Lg 3: 15. 3) *qvarlemna*. läto han ensamin athir a önnu Lg 215. — *Jfr ater lata*. — *lata bort*, 1) *bortföra*, *aflägsna*. at ij latin henne honum bort j fra Fl 176. lät thit leon genast bort Iv 4485. — *afskeda*. latis bort vr sins härrä piänist SD 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). lätas bort af warre thiänist ib. 2) *afyttra*. thz bort är latit Bir 4: 358. 3) *lemna*, *afstå från*, *försaka*. fadher och modher och ther til land later iach bort aff minne hand Fr 2296. — *lemna*, *lemna å sido*, *upphöra att tala om*. iak vil thän hägoma läta bort Iv 1472. — *lemna*, *lägga bort*. lathe borth alth hadh oc trugh MD 14. lät bort alla bedröfwadha thanka Ber 259. lätth thy nw borth barnaleken Su 167. ib 92. — *afstå (från)*, *upphöra (med)*. med prep. af. lata bort aff sine ondsko ok händsko Bir 3: 81. — *Jfr bort lata*. — *lata for*, *spänna för*. kasta . . . likstokkin a vaghn älla slädha ok läta for otam nöt älla asna Bil 767. — *lata fram*, *framföra*. latin thöm fram Iv 3256. ib 5226. — *framsätta*. at bordh lätz fram AS 59. — *framlägga*. wi . . . lätom fram brödden som kallas panes propositionis MB 2: 280. — *framrätta*. han vardher sin hals ther läta fram Fr 2527. — *lata i*, *slå i*, *hälla i*, *ifylla*. en läggir fore han brödhit oc annar lätir ij fore han (*servit ei . . . de vino*) Bo 51. *Jfr i lata*. — *lata in*, *släppa in*. han tok sit leon . . . ok loot thz swa ij kofuan in Iv 4492. han . . . badh sik gänast ther lata in ib 4056. han thorde han ey in til sik lata ib 2130. ib 2976, 3571. KL 279. RK 2: 8902, 9556. *Jfr in lata*. — *lata nidher*, *nedfälla*. latin nidher the vindebro Iv 3087. ib 4121. — *lata saman*, *läta komma i hop*, *sammanföra*. lät saman steen ok järnstangh GO 214. — *blanda*. om man lather nardus ok malyrt saman LB 4: 349. ib 2: 31, 45. — *lata til*, 1) *släppa till*, *lemna*. matto lata til lifwit MB 2: 292. latin j vilian til (*adhibete*) oc jak skal op tända jdhran vilia mz minom kärlek Bir 2: 141. 2) *tillsätta*. lath tiil vindsteen LB 7: 72. latir man honogh til ib 3: 75. ib 2: 60, 4: 346. — *Jfr til lata*. — *lata sik til*, *lägga sig till*, *lägga under sig*, *tillrälla sig*? *företaga sig*? at frälsemän lata sic til, vnder sic eghna oc oss aff hända bryttämärkina SD 3: 323 (*nyare afskr.*). — *lata um*, *läta rinna*, *uttappa*? tak människios blod som bardskärara läta wm aff aadrom aff wugom oc helbrigdom människiom PM xxix. — *lata up*, 1) *upplyfta*, *läta uppressa sig*. lat vp thin foot af minom hals Lg 550. loth hillebrandh honum op Di 268. 2) *öppna*, *uppläta*. med dat. lät vp lucum Bil 404. — med ack. lät op portin Iv 4119. ib 3576, 3835. RK 3: 197. lättho sik vp siälfue alle portane Bil 723. lät vp sin öghon ib 117. lät han vp breuet Bu 169. lät wp bokena Bil 648. — *abs.* lät seyt vp Bu 520. lät vp for hanom ib. Bir 4: 49. 3) *uppläta*, *öfverläta*. lotho honum wp bade borger ok land RK 1: 4509. latom . . . vp honom oc hans arfwom allan then rät ther wi . . . ther til hafdhom BSH 1: 182 (1381). latum wi vp. til oghnum oc hemolum . . . biurunga qwärn . . . ärkediaknenum i strängenäss SD NS 1: 552 (1406). ib 185 (1402), 378 (1404), 2: 26 (1408). lot up pether priwalke halfft thät steenhusit SJ 4 (1422). ib 2 (1420), 5 (1422)

o. s. v. 4) *uppenbara*. Bo 40. — *Jfr up lata*. — *lata ut*, 1) *släppa ut*, *läta komma ut*. the willo . . . latha han wt aff then häfft RK 1: 2822. lather swin wt a grönagarn TB 79. the vilia äkke läta wt thera bulghin ordh Bo 233. — *aflägsna*, *af-föra*. the andra materia ta gör hon blöta oc lätir henne wth LB 3: 52. 2) *sända ut*. konungen laather wth skiip saa mangh RK 3: 957. — *Jfr ut lata*. — *lata vidher*, *tillsätta*. lath vidher talgh LB 2: 9. — *lata äptir*, *qvarlemna*. the fortapade loth han äpte MD 17. *Jfr äptirlata*. — *Jfr be-, blodh-, for-, i gen-, leggho-, liuf-, utaf-, ute-lata, afvensom lätta*.

lata? f.? Jfr blodhlata.

later, m. = *lat* 5. grather ok ilder later Lg 984. ther war margha handa later then ene pipar then andre grater Al 5299.

later (*laatir* Ber 258; *LfK* 196. *dat., ack. later*. *laat* Al 10368. *gen. later* (*i ssättn.*)), m. och n. (MD 128) [*Isl. hlátr*] 1) *leende*. the hånöm giua later ok ännelof KS 58 (145, 64). — *löje*, *skratt*, *munterhet*. tu skalt flya ofmykin ok oföghelikan lätir KS 24 (59, 26). äpter alt offmykin fäfäng later komber opta en sörghe-likin grater Al 1795. dario gaar bort löghe ok later ib 2049. ib 5064. KL 122. Bir 1: 301. ST 466. Ber 80, 174, 175, 176, 177, 210, 233, 258. *LfK* 196. han gör sik ther aff storan later Al 3067. thz gaar os aff allom laat (*all vår munterhet försvinner, vi blifva mycket bedröfvade*) ib 10368. thz gik herra iwan tha aff later Iv 780. thz är mik kommit til enkte later MD 128. 2) *det som väcker el. är värdt löje, löjlighet, narri*. hwat man sagdhe aff sancto olafuo thz sagdhe han änkte wara vtan latir ok löghe Bil 867. tebey halla thz fore leek ok later Al 1533. — *Jfr glädhis-, skälle-later*. — *laters ämne (-ämpne)*, n. *ämne till löje*. äre thässe ordh oc thenne sidher hägumma full oc later ämpne MB 1: (*Cod. B*) 556.

later (*lattär. läter: läti* Bir 1: 154. n. *lat* Al 5477. *lath* JP 119), *adj.* [*Isl. latr*] *slapp, trög, lat*. segnis lattär VGL XIII. thör thrä kofra latan eledh GO 52. vp väkkia sin lata lusta til gudz thiänist Bil 157. äru . . . lati älla kalle j thinom kärlek Bir 1: 175. ib 43, 234, 257, 310, 311. KL 191, 293. Al 5477, 6123. JP 119. Ber 137, 138. *lat* (*remissa*) dylska ib 229. var han latir j munnenom til gudhelica böne Bir 3: 100. ib 1: 154. the wardha lati honum at thiäna Al 6132. Bir 1: 235, 272, 3: 367. *Jfr farlater*.

latin, n.? [*Jfr Mht. latin, f. och n.*] *Latin*. lius a latin hete candela Bu 8. ib 166. KS 27 (69, 29). — *latins mal* (*latiins maal*), n. [*Jfr Isl. latinumäl*] *Latinskt språk*, *Latin*. äpter rät latiins maal MB 1: 368. — *latins tunga*, f. [*Jfr Isl. latinutunga*] *Latinskt språk*, *Latin*. Bil 471. til the cristna män aff latins tungo Bir 3: 347. — *latins värs (-vers)*, m. *Latinsk vers*. Bu 25.

latina, f. [*Isl. latina. Lat. latina (lingua)*] = *latin*. hetir han . . . dies saturni a latino MB 1: 70. Bil 377. KS 18 (47, 20), 19 (47, 20). Su 372. Lg 291. wändhe them (o: reuelaciones) . . . aff latina oc oppa swänsko ib 807. — *latino bref*, n. [*Isl. latinubréf*] *bref på Latin*. FH 6: 117 (1509).

latine, f.? [*Jfr Mht. latine, f.*] = *latin*. ekko

allene thom som lathine kunna. vthen ok thom som swensko kunna ok ekki latine *Gers Frest Inl.* til swenske wända aff latine *Al* 10573 (*kan föras till latin*).

latine tolker, *m.* *tolck som öfversätter till och från Latin.* kom hiit till viborg store förstens senn- ingebud . . . oc hade met siigh then samme latine tolck, som met honum war j stochholm *FM* 305 (1507).

laurenz mässa (*lafrinzs mässa* *L. larens mässa* *L. larsmessa*), *f. L. Larsmessa, till den hel. Laurentii minne firad högtid, den 10 Augusti.* om larsmessone *Lg* 3: 350.

lavarper, *m. L.*

lavendel vatn, *n.* [*Jfr Mht. lavendelwasser*] *lavendelvatten.* *LB* 7: 216.

laverbär (*laurbär* *LB* 3: 40, 53. **lawrber** *ib* 184. **laurber** *ib* 154, 6: 284. **laghurbär** *ib* 1: 98. **lagherbär** *ib* 2: 36, 10: 7. **lagerber** *ib* 7: 29, 8: 46. **lagerbär** *ib* 2: 32, 7: 99, 102), *n.* [*Jfr Mht. lörber. Ordets förra del af Lat. laurus*] **lagerbär.** *bacca thz är laurber* *LB* 3: 154. **lauribacca laurber** *ib* 6: 284. *ib* 2: 32. **nagor faa lagerber** *ib* 7: 29. **lagerbär dwgha for siwka liiffwer** *ib* 99. **tagha . . . laffwerbär** *ib* 178. **et halfft qwinter lauerbär** *ib* 289. *ib* 1: 98, 2: 36, 3: 40, 53, 184, 7: 102, 8: 46, 10: 7. — **laverbära olia** (**lagerbära-olia**), *f. lagerbärsolja, olja pressad af lagerbär.* *siwda tz i lagerbära olyo* *LB* 7: 75. *Jfr* **laverbär-, laverbärs-olia.** — **laverbära trä,** *n. lager. törre käppa . . . aff laffwerbära trä* *PM* 9. — **laverbärs olia** (**laurbärs-olia**), *f. = laverbära olia.* *LB* 3: 164. *Jfr* **laverbärolia.**

laverbär blad (**laurebär blad**), *n. lagerbärsblad.* *LB* 7: 277.

laverbärolia (**lagurbär- lagerbär-** *LB* 7: 72. **lagerber-**), *f. = laverbära olia.* *smöri om kring örat mz lagurbär olio* *LB* 1: 96. *smör sikh om wekaliiffwit mz lagerber olio* *ib* 7: 80. *ib* 72. *Jfr* **laverbärs olia.**

laverolia (**laur-**), *f. lagerolja.* *tag . . . iiij lod laurolyo* *LB* 7: 308.

laverträ (**laghur-** *Gr* (*Cod. D*) 361. **laghir-**), *n.* [*Lat. laurus*] **lagerträ, lager.** *offra afgudhirs-konne arthemidi gröna kranza oc krono af laghir trä* *Gr* 270.

lavi, *m.* *Jfr* **badhstovu-, mälte-lavi.**

lax, *m.* [*Isl. lax*] *L. lax.* *xviij tunnor lax* *FM* 280 (1506). *han äter . . . fiska geddo och lax och braxn* *AS* 59. *LB* 1: 96, 7: 76. *Jfr* **spikelax.** — **laxa fiske** (**-fische: -fischet** *SD NS* 2: 803 (1414). **-phischi**), *n.* [*Fnor. laxafiski*] *L. laxfiske, ställe hvarest lax fiskas.* *piscaturam dictam laxaphischi* *SD* 2: 152 (1293). *piscariis wlgariter dictis laxafiske et alæfiske* *ib* 4: 88 (1329). *at watzstena closter hafde rät til laxafisket* *FH* 3: 80 (1446). *SD* 4: 569 (1337), *NS* 1: 625 (1407), 2: 534 (1412, *afskr.*), 803 (1414). *FH* 3: 81 (1446) *o. s. v.* *RK* 3: (*sista forts.*) 5291. — **laxa fiskeri**, *n. laxfiske, ställe hvarest lax fiskas.* *han hafde honom aff takit mädh wälde . . . fierdhadelen aff laxa fiskerino i swedh aa* *BSH* 2: 73 (1399). *then same fierdhadelen i fornempdo laxa fiskerino* *ib.* *SD NS* 2: 133 (1409), 654 (1411). — **laxa garper**, *m. L.* — **laxa kar** (**laxe kaar** *FH* 1: 10 (1417, *gammal afskr.*)), *n. laxkar, kar el. kista hvare lax fångas.* *en fisker aff*

hwaria fira oc tyughu fiska som takas i laxa karino *BSH* 2: 73 (1399). *som i laxakarino takas* *ib.* *SD NS* 2: 654 (1413), 803 (1414). *FH* 1: 10 (1417, *gammal afskr.*). — **laxakarl**, *m. ss tillnamn.* *nielis lagxakarl* *SJ* 134 (1444). *mickel laxakarl* *ib* 219 (1453). *jöns laxakarll* *ib* 254 (1461). — **laxa kista**, *f. laxkista.* *haffde theris laxa kistha fry* *FH* 1: 10 (1417, *gammal afskr.*). — **laxa not**, *f. laxnot, laxfiske hvarest laxen fångas i not.* *vi . . . kännomps . . . oos haffwa . . . afhänth oos . . . ena halffwa laxa not* *SD NS* 2: 404 (1411). — **laxa nät**, *n. L.* — **laxa virke** (**laxe verke**), *n.* [*Fnor. laxavirki*] *byggnad som i åar uppföres för att fånga lax.* *ath i atherbyggen thet laxa virke* (*var. laxe verke*) . . . *som i olaglikä haffuen vpbyrthet* *SD* 6: 6 (1348, *gammal afskr.*).

le (*dat., ack. (i rimsl.) le* *Al* 3354. *lee* *ib* 5295. *pl. ack. (i rimslut) lee* *RK* 1: 2790), *m.* [*Isl. lé*] *lie.* *swa som gräs fore enom lee a badha sidhur swa falla the* *Al* 5295. *ib* 3354. *skäptö thera kölwor ok thera lee* *RK* 1: 2790. *Jfr* *lie.*

lea, *se* *leia.*

lea, *se* *läa.*

lebardh (*Al* 7680; *ST* 513. **lebard** *Di* 5. **lee-bardh. -ar**), *m.* [*Isl. hlébarðr. Lat. leopardus*] *leopard.* *x lebardha* (*äru mik tilfögdhe*) *Bil* 369 (*språkprofvet kan döck föras till lebardhe*). *diurit var likt lebarde hulkin manglitadhir är* *MP* 1: 72. *kom en lebardh gangandes* *Va* 14. *Al* 7680. *ST* 513. *Di* 5. — **lebardz lybisker** (**lebardz lybsker**), *m. i Lybeck slaget mynt med en leopard i prägel.* *Jfr Schiller-Lübben* 6: 197. *otta lebardz lybska for en ortog* *GS* 52 (1453, *orig.*).

lebardhe (**leebardhe**), *m. = lebardh.* *dywrit . . . war likt leebardha* *MB* 2: 352.

leccion, *f.?* *een mästare j theologiä ok j leccionum(?)* *LfK* 255.

ledse (**ledzse. letzse**), *adj. ledsen, utledsen, trött.* *wart the frwn letzse widh gudz tjänist, tykkandes tidhagärdhena wara alt offlangha* *Lg* 3: 185. *nar iak nakra litla stwndh sitith haffde i gudz tidhagärdh tha wart iak ledzse* *ib* 186.

ledsla, *f.* *Jfr* **inledsla.**

ledsn (*L. ledzn. lezn L. läzn L.*), *f.* [*Fgutn. laipsn*] *L. ledning.* *the komo ther mz ängla ledzn* *MB* 1: 127. *Jfr* **inledsn.** — **ledsna fal** (**leznafall. leznu fall**), *n. L.* — **ledsna forfal** (**leznaforfall. läznä forfall**), *n. L.* — **ledsna vitni** (**leznafall**), *n. L.*

ledsn fal (**leznafall**), *n. L.*

lep (**leedh. lät** *Bu* 19), *f.* [*Isl. leið*] *L.* 1) *färd, resa, väg.* *do a lepenne* *Bu* 100. *funnu the sik wara komna for et öland a sina ledh* *Bil* 251. *til sudercöpingh war hans leedh* *RK* 2: 2376. *foor sina leedh* *MB* 1: 225. — **kosa, strät, väg.** *är idher kunnugh väl the leedh* *Fr* 1257. *män kunno ekki thaghar ledhena ower hawith* *MB* 1: 3. *hwi the foro ey sina rätta leedh* *ib* 270. — **väg på hvilken man färdas** (*till lands el. vatten*). *han thädhan reedh krankan vägh ok myrka leedh* *Iv* 655. *harstekit lot han atersenkia thz lot han göre fore thy thz marsken sculle the ledena fly* *RK* 2: 3105. *ther wart ater en godh ledh til bata diwp oc offrit bredh* *ib* 3120. — **väg, väglängd, väg-**

sträcka, *ripa* . . . *langa lät* Bu 19. RK 1: 4081. reedh lönlik stiigh ok skamma leedh Iv 643. fämtan dagha lep ripu pe Bu 169. hitto män hans ben xx dagha leed nidher kastadh Bil 749. MB 1: 200. reedh op til franz the genasta leedh Fl 2033. Fr 944. Al 963, 3937, 4131. RK 3: (*sista forts.*) 5046. the watn som rinna aff paradiis kälde, the . . . löpa först langaledh vnder iordhinne MB 1: 124. thz matte höras swa langa leedh Fl 1567. -- *led*, *håll*, *sida*. at fyenderna te wille leggja sigh in wppo räffuelska ledhen FM 394 (1508?). — *bildl.* i *särsk. uttryck*. koma a ledh, *åstadkomma*, *uträtta*. för än hon matte thz koma a leedh Iv 2602. — *ganga* a ledh, *gå*, *lyckas*. honom gik ther ey a leedh (*han fick der ingen framgång*) RK 1: 3999. — *fram* a ledh, *framdeles*. thz maghin i höra fram a leed RK 1: 2674. — *för framtiden*, i *framtiden*. hawer forbrutith mz thässe olydho no tholikt nadhabudh fram aleedh MB 1: 292. wy hopom göra rikeno gangu ok mykin froma fram a leed RK 1: 4468. — *framgent*, *fortfarande*. än the ökia sik swa fram a leedh (*Cod. B framledhis* 552) MB 1: 275. han see fore konungenom fram a leed RK 1: 2002. ib 2102, 3346. — *vidare*. oc swa fram a ledh (*Cod. B framledh* 533) MB 1: 63. **2)** *sätt*. swarade a tessa leedh RK 1: 760. nu mågom wi mannen threfaldelika understånda: ena ledh, swå som han liknas widh ängla och andra ledh swå som han liknas widh södhe, ok annor wärlzlik diur, ok thridhia ledh som är nåkot aff sik siälwom KS 3 (5, 3). — *alla* ledh, *på allt sätt*, *helt och hållet*, *alldeles*. solen är allaledh the sama MB 1: 38. jak är then som allaledh är ib 282. the skulo . . . ey allaledh thänkia eller akta sit mykla wald ib 355. sagdhe honum alla leedh huru honum var ij skoghin skeet Fr 1297. RK 1: 2049. — *andra* ledh (*androledh* Bir 2: 174; Lg 438), *annorlunda*. at thu ey andraledh göre Bir 1: 248. ib 2: 174. Lg 438. — *hvilika* ledh (*hwilkaledh* ST 467; Ber 2. *huilka* ledh. *hwilkaledh* Ber 2. *holkaledh*), a) *på hvilket sätt*, *huru*. i *dir. frågesats*. j hwat matto oc holkaledh skal iak thik hielpa bära ST 167. — i *indir. frågesats*. *hwilkaledh* han hafwir thz giort thorfwom wi ey widhir at spöria ST 467. KS 18 (46, 19). Ber 2. b) *med följ.* *hålzt*: *på hvad sätt* *än*, *huru* *än*. *huilka* ledh thet kan hålzt warda KS 72 (176, 79). — *manga* ledh (*mangeled* RK 2: 3547), *på många sätt*. *mangaledh* (*multifarie*) oc mangom lundom taladhe war herra til os i prophetum MB 1: 445. RK 2: 709, 3547, 7099. — *marga* ledh, *på många sätt*. kårdhe sik swa margha leedh Fr 1354. the (*bönerna*) skulo wara marghaledh ST 320. — *nakra* ledh (*nokora* ledh KS 86 (211, 94). *naghraledh*), *på något sätt*. som . . . nidhra nakra ledh kirkionna rät MB 1: 385. KS 86 (211, 94). Iv 4076. — i *någon mån*. giordhe gudh . . . maanan . . . at liwsa nakraleedh nattina MB 1: 156. ib 392. *naghraledh* vttydha . . . bokena ib 2: 331. — *samu* lep (*samaledh* Lg 553. *samoledh* Bir 2: 336. *sammaleed* RK 1: 3648), *på samma sätt*, *sammaledes*. en annar man som samuledh hafdh[e] mist sit mal Bil 868. thz är samuledh mz mik Bir 3: 66. SD 5: 565 (1346), 566, 639 (1347). Bil 372. Gr 262. Bir 1: 84, 131, 214, 2: 336. Iv 4312. RK 1: 3648, 2: 4261, 4311. Lg 553. — *tholika* ledh (*tholka*), *på sådant sätt*, *sålunda*. Bir 3: 385 — *thriggia* ledh

(*för thriggia handa ledh*), *på tre sätt*. KS 86 (211, 95). — *thässa* ledh, *på detta sätt*. *sålunda*. talade tässa ledh til hans Bil 845. Iv 3531. Fr 545. RK 1: 188, 3804. Al 3745. — *ängaledh* (*änguledh* KS 46 (118, 50). *ängaledhe* Al 1255 (*i rimsl.*)). *engin* ledhe ib 7060 (*i rimsl.*)). *ingom* leedh MD (S) 213), *på intet sätt*, *ingalunda*. hon wilde ängaledh (*nullo modo*) höra han Bir 1: 169. skulu the ängaledh fåfänge wara KS 53 (135, 57). ib 46 (118, 50). MB 1: 33. Lg 585. Fr 1270. Al 1255, 7060, 7619. MD (S) 213. — *Jfr* **almanna-**, **annor-**, **bata-**, **dags-**, **skip-**, **skipa-lep**, *äfvensom* **a-**, **af-**, **alla-**, **andra-**, **annor-**, **fram-**, **haf-**, **huru-**, **hvaria-**, **hvilika-**, **lang-**, **manga-**, **margha-**, **nakra-**, **rät-**, **samu-**, **sin-**, **sina-**, **sio-**, **skip-**, **skogh-**, **sva-**, **sär-**, **tha-**, **tholika-**, **thäs-**, **thässa-**, **änga-lepis**.

ledh, *se* *lidh*, *n. led*.

lepa (*lätha* Bu 9. *lädha*: -as MD 66. *pres.* -ir. *impf.* *ledde*. *lede* Bu 151. *leidde* MD 15. *refl.* *ledes* Bu 20. *pl.* *leddo*. *leddo*. *ledo* Bu 25. *leedo* Gr 266. *läddo* MD 65. *lädo* Gr (*Cod. D*) 379. *leiddo* MD 66. *part. pret.* *ledder*. *leder*: *ledan* Bu 28. *leeder*: *leed* Bir 2: 328. *n. leet* RK 1: 2138. *leeth* Su 122), *v. [Isl. leida]* L. *eg. komma att gå*, *bringa* (*någon*) *till att gå*. **1)** *leda*, *föra*. pe *leddo* han tel guz mönstar Bu 197. ib 25. Gr 266, (*Cod. D*) 379. Bir 2: 328. fri pöm pu *ledde* iui pört haf Bu 77. Bil 115. *ledes* . . . for guz dom Bu 20. ib 28. MD 65. **2)** *leda*, *föra*. *om väg*. *trans.* *findir* thu en grönan wagh. oc han *ledher* thik til paradiis Lg 90. — *intrans.* han gik fram aat thöm wagh som *ledher* til himerikes Bil 884. Bo 215. then wäghen som *ledher* adhor (*ducit ador*) MB 2: 267. **3)** *leda*, *anföra*. *skipadhe* han them wärlidinna hyfdhinga them ther fore skullo ganga oc *ledha* alla trona kristua män i andelike stridh Bo 58. **4)** *gifva lejd åt*. *haffde* iak ider ey hingat leet RK 1: 2138. villo them felugha til sik *ledha* ib 255. *Jfr* **leidha**. **5)** *leda*, *bringa*. *trans.* *lätha* pöm af fäperssens sipum Bu 9. han skal *ledha* til inkte (*tillintetgöra*) alla the thik dröfwa Gr (*Cod. D*) 378. — *intrans.* then vilin som hon för hafdhe *ledhe* til hæluitis Bir 1: 49. kropsins luste *ledhe* til (*adducit*) huxjns ostadhlikhet ib 301. *Jfr* **7**. **6)** *hänföra*, *återföra*. alt thz hans hugh mötte . . . alt *ledde* (*reducebat*) han thz thiit hwadhan alt got komber Su 392. — (?) thz alt gladelika gör oc *ledher* mik korsfästom til äro oc äptherfölgnigh ib 192. **7)** *medföra*? tässe lifsens ondthingh *ledha* oc fram dragha graat LfK 204. *Jfr* **5**. — **ledha ater**, *leda tillbaka*. *ledha* presten ater til wärlidenna KL 319. waar herra *ledde* ater watnen ower them MB 1: 319. *Jfr* **ater ledha**. — **ledha ater ok fram**, *leda el. föra fram och tillbaka*. *ledhis* sidhan atir oc fram Bo 181. — **lepa fram**, **1)** *framleda*, *framföra*. *lede* fram tua r[i]ka suena Bu 151. Bo 181. MD 15, 65. **2)** *framlefa*, *tillbringa*. *leddo* fram sina dagha i lusteliko lifwärne Ber 209. *Jfr* **framlepa**. — **ledha in**, *inleda*, *införa*, *föra*, *gifva anledning*. dröuilse *ledha* in (*inductivæ sunt*) til godh thing andelik Bir 2: 146. *Jfr* **inlepa**. — **ledha ut**, *leda ut*, *föra ut*. *leddo* the han wt Bo 197. Bil 257. som os *ledde* wt af vantronna myrkir KL 373. MD 66. *Jfr* **ut ledha**. — **ledha ut ok in**, *leda ut*

och in. ledha them wt oc in MB 1: 420. — Jfr be-, bort-, for-, ivir-, til-, und-, up-, vägh-, ät-lepa, äfvensom oledder.

ledha, f. 1) *kosa, stråt, väg.* män kwnno ey taghir ledhona offwir haffwit MB 1: (Cod. B) 527. 2) *ledning, ledsagande.* sända mz them ängla ledho MB 1: 349. ib (Cod. B) 537.

ledha (leedha. lede. leedhe), f. [Isl. leiða] 1) *leda, vämjelse, afsky.* thänne matin gör ey styg älla ledho them af honom äta Gr 272. sötme vtan ledho Bir 2: 328. ib 1: 28, 3: 330. hafdhe styg ok ledho vidh värlzlik thing ib 179. ib 2: 114. KL 340. MB 1: 495. haffwandis . . . ledho til alt got Su 377. hafdhe hwart thera ledho moot andro KL 296. liifsins ledha (*tedium vitæ: leda vid lifvet*) Bir 1: 37. ib 313. Su 263. LfK 101. lifwit hafs tha j ledho (*tædio habetur*) Bir 1: 133. ib 237. iak . . . i ledho hiölt han Su 41. al värld-ina lustelik thing varo mik j ledho (*fastidio*) at thänkia Bir 3: 374. MB 2: 291. Su 44, 352. all likamlikin födha kombir j ledho ib 353. all creatur oc skapat thing warda hanom til ledho oc pino ib. Jfr **matledha.** 2) *fruktan, ängslan.* haff engen lede RK 2: 3536. baare för erchebyscopin inga leedha ib 3: 458. ib 350. jak skal vpresa thän som fallir j stridhinne til thz som ey hawir vanskilse ällir ledho (*anxietatem*) Bir 2: 125. 3) *ledsnad, sorg.* thu gör thinom skriptafadher ther mädher stora ledho Ber 253. taghen för idher inga leedhe (*var icke ledsen*) RK 3: 1455. ib 2981. 4) *skada.* waro sinom herra til ledho RK 1: (Albr) s. 211. thz reff är them gangit til leda ib 212. Iv 3305, 4884. 5) *trötthet, slapphet.* the siäl som idhkelica sukkar ok bidhir vtan ledho (*sine intermissione; utan att tröttna*) Bo 112. mz huxsins leedho ib 180. — **ledhosamber (ledhesamber** Su 108; **-sam** JP 31; **-samt** Su 102; **-samme** ib 97; **-sama** MP 1: 173. *frf. vok. i änd.* **-sam-** MP 1: 173. **-samm-** Su 97. *n.* **-samt** ib 6, 102. **-sampt.** **-samptth), adj.** 1) *kännande leda el. vedervilja, ohägad, ovillig.* thz en människia är olydagh och ledhesam j gudz thiänist JP 31. 2) *mothjudande, vedervärdig, ledsam, tråkig.* thän ledhesamme smaken Su 97. tholkit fölghe kunne äkke vara ledhosampt (*non poterat in tali comitatu tedium commeantibus generari*) Bo 64. hwar som nokot ärande är oflankt oc ledhosampt ST 6. ib 180. Su 108, 272. hwar som . . . ledhosampt thikker wara thär dwälias j gudz thiänist JP 33. — *med dat.* andelikit liuärne är honum ledhosampt Bir 3: 33. MP 1: 173. Su 102. altidh war thz för honom swa ogenth oc lodesamt (*för ledosamt*), som wansmakande mather ib 6. 3) ? at han (o: kännedombir) . . . är ledhosambir ällir letzlikin at wndirsta oc lustelikin at höra Su 346. — Jfr **ledhsamber.**

ledhare (leedhare MB 2: 266. **leedhare), m.** [N. leidar] 1) *ledare, förare.* þe (o: þiura) gingo rättan vägh vtan leedhare Bu 168. 2) *ledare, ledsagare, vägvisare.* görande sik han til ledhara Bo 185. hafwi ledhara (*ductores*) hulke som hona skulu ledha til sins brudhgoma säng Bir 1: 271. at hawa kännefadhir ok ledhara at han skulle gaa fore thom mz ordhom oc gärningom ib 3: 451. Bil 215, 276. MB 1: 318, 319. Bo 64. Bir 3: 406. 3) *anförare.* alra gudz här-

O r d b o k.

skaps mogha ledhara Bo 219. ib 246. MB 2: 266. — Jfr **himna-, vägh-ledhare.**

lepas (pres. -is. leedz RK 3: 1844. *impf. ledd-is. leeddes* (pl.) Lg 3: 539), *v. refl.* [Isl. leiða; refl. leiðaz] L. 1) *varda led (för), väcka leda el. ledsnad (hos).* þa ald lip ande (*för lipande*) þing sniällaleka lepas Bir 4: (Avt) 179. — *med dat.* j frygdh ok glädhi som aldre liiz ok engom ledhis Bil 216. al värlzlik thing ledhas (*vilescunt*) thom som gudh är sannelica sötir Bir 3: 222. 2) *ledas, känna leda el. ledsnad. oper-sonl. med dat.* hanum leddis vnder löst j langum qualum (*nimio afficeretur tædio*) Bil 256. thzta är sorgh at wngom aldre ledhis widh lifuit ib 476. vm thik ledhis vidh thz mange astunda Bo 47. GO 339. Bir 1: 119, 279, 2: 249, 3: 419. ST 276. Fr 3047. RK 1: 1011. bondomen took tha wider (*dervid*) at ledhas ib 2778. lät thik äkke ledhas vidh at thänkia, thz som herran-om leddis äkke at thola Bo 183. ledhis hänne bidhia Bir 3: 167. — *personl. smaswenin* thok at länkta wm sidhe ok leddis at sithia enom stad Bil 610. vm hon lätis älla ledhis . . . j bönine ok j ärfwodheno Bir 3: 168. siälen ledhis widh twnga liffuet Su 108. han . . . ledhis widher at liffua ib 353. Lg 3: 539. at ledhas vidh at känna androm KL 282. — **ledhas vidher, känna leda, varda trött, tröttna.** badhe the som flängdo han the thröttos. ok the som sagho vppa leddos vidhir (*tam tortoribus quam inspectoribus fatigatis*) Bo 193. saa aptha han ther meder finnes kan. böte saa i embetet ther till hanom ledes vijdh (*d. v. s. till dess han upphör*) SO 110. aff mangom ordom leedz een man widher RK 3: 1844. Jfr **vidher ledhas.**

ledhe, m. [Fnor. leiðir] **ledare.** MB 1: (Cod. B) 556.

ledhelika, adv. förskräckligt. stoodh han (*muren*) ledhelika riffnadher Su 52.

leper (leedher. leidher. n. let. leth. leet. lith MD (S) 256 (*i rimsl.*)), *adj.* [Isl. leiðr] L. 1) *vedervärdig, obehaglig, mothjudande, förhatlig.* ledher rökir Pa 22. hulkin som vatnit gör let oc stygt til at drikka Bir 2: 130. hawir them ledha (*detestando eas*) ib 1: 363. mädh liowo eller ok ledho (*med godo el. ondo*) SD 4: 464 (1335, *nyare afskr.*). ib 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). the skulu hawa allan arff sidhan, badhe ledhan ok liowan ib NS 1: 288 (1403). — *med dat.* conungin . . . wardh hwariom manne ledher Bil 230. hans kiännedombir var thöm ledher ib 863. thöm ath tiäna war honom leet MD (S) 236. ib 256. Bil 104, 409. Bo 124. Bir 2: 180. Al 1654. Su 86. lät sik thz opta ware leet hanum war liuft ok thz ledhast honum war liuwast Bil 299. ä hwem thet är lywffth eller leth BSH 5: 123 (1506). Va 28. RK 2: 8664. 2) *led, ful, stygg, vederstygglig.* fik bradha banasot fula oc ledha Bil 112. leedh fradha Bir 2: 99. eet röt silkis klädhe leet oc gamalt Bo 194. swa ledhir som han var langir ib 30. saa hon diäfwllin rädhelika ledhan. styggan ok wanskap-adhan VKR vi. tepes hanom fagher skuge ok talape tel pän lepa skugan (*d. v. s. djäfvulen*) Bu 130. tepes pöm en lepar i blamans like ib 208. lepe diawl ib 189. thän ledhe gramin Bo 49. — *vederstygglig, skändlig.* hawir hört thera ledha oc oqämelica gärninga Bo 80. j theth leidh (*för leidha*) iudhe glam MD 15. 3)

som väcker ledsnad el. sorg, smärtsam, med dat. honum var thän iomfruo skadhi leedh *Iv* 3015. *Fl* 1694. thz er mik leet vm idhen dödh *RK* 1: 2489. herra iwan var leet . . . thz herra gafuian sagdhe swo *Iv* 5193. *Al* 350, 673, 1328. *RK* 2: 4726. thz war honom leth ath henne skulde swa stor wider mödhä til komma *Va* 39. 4) *ledsam*, *tråkig*. Ängin stund är längre oc ledhare, än the som man siter orkolös *MB* 1: 128. 5) *förbütrad*, *vred*, med dat. macedones aff rätte wredhe wordho alexandro ledhe *Al* 4150. *ib* 5644. 6) *ledsen*, *illa till mods*. rikens radh wardh tha leedh *RK* 2: 94. — *Jfr* *hvemleper*.

ledher, *se* *liper*.

ledhestaver (*leyde-*), *m*. [*Mnt.* *leidestaf*] *eg.* *ledande staf*, *vandringsstaf*; *ledare*, *förare*. *lädughet* hon är . . . til odygd en *leyde staff* *MD* (*S*) 206.

ledhestiärna, *f*. [*Jfr* *Mnt.* *leidestern* och *Isl.* *leidarstjarna*] *ledstjärna*, *stjärna* som visar vägen. *bildl.* thz (o: *gudz nampn*) är . . . een ledhe stiärna allom ellendum oc främadhom *ST* 77. är iomfru maria een ledhestiärna *ib* 209.

ledhesven, *m*. *ledsven*, *ledsagare*. *Bil* 741. — *bildl.* tha retwisan är henne *ledeswen* *MD* (*S*) 245.

ledhilse, *n. pl.?* *Jfr* *framledhilse*.

ledhirska (*-erska*), *f*. *ledarinna*. o . . . *sancta anna* . . . beskärma them, oc war thera ledhirska swa länge the *leffua* *Lg* 3: 678.

ledhis man, *m*. [*Mnt.* *leidesman*] *ledare*, *ledsagare*. *gudz ängil* war thera ledhis man *ST* 335. *Jfr* *leidhaman*.

ledhning (*ledhnigh*), *f*. *skydd*, *lejd*. tha sagdhe millasta modhren maria kom til mik tryggelika wndher mina ledhnigh oc feloghet *Lg* 663. wne mik fri ledningh til ok fra ok i mit fri beholdh ighen *BSH* 5: 555 (1516). *Jfr* *inlepnig*.

ledhsagha, *f*. [*Isl.* *leidsaga*] — **ledhsaghu man**, *m*. [*Isl.* *leidsögumaðr*] *ledare*. i gönom samma öku gingho israels söner mz josue theras ledhsaghu man *Lg* 3: 656.

lehsaghare, *m*. [*Isl.* *leidsagari*] *L.* *ledsagare*, *vägvisare*, *ledare*. helsona ledhsaghare (*dux salutis*) *Bil* 107. hans ytarsta ledhsaghare aff tässe wärlld til gudh fadher j himerike *Su* 307. *MB* 2: 79. — *särsk.* *vägvisare för sjöfarande*, *lots*. *flupö* . . . iui haf ensamne vtan lehsaghara ok styre *Bu* 166. *ib* 133, 523. *Bil* 251. *ledsaghare* äller pilotus *PM* 59.

lehsaghi, *m*. [*Fnor.* *leidsagi*. *Mnt.* *letsage*] *lots*. *leghör* skiphärrä lehsaga *SR* 47.

ledhsamber (*n.* *ledhsampt.* *leedhsamt* *Ber* 272), *adj.* = *ledhosamber* 2. med dat. gör han mannenom wärlldinna söta oc kära ok himerike ledhsampt (*facit . . . celestia fastidire*) *Bir* 2: 60. ärther oc bönor . . . ärw ledh sam wärdzlikom manne *LfK* 84. at thik skule eygh vara leedhsamt altidh at bidhia *Ber* 272.

ledhugher, *se* *lidhugher*.

lehsund, *n. L.*

lepunger (*ledhonger*), *m*. [*Jfr* *Isl.* *leidangr*] *L.* *härnadstäg* med dertill hörande utrustning. *SR* 21. for j härfärdh . . . mz wt budhnum alla landa ledhunge *Bil* 374. badhe hans syni vt budhis vt i ledhungh *ib*. lot han biudha en ledhung a *Al* 3922. *MD* 330, 343.

344, 352. til hedhna manna vmstridhilse ok ledhong *Bir* 3: 311. — **lepungslami** (*ledhongs-* *SD* 2: 408 (1305), 5: 89 (1342). *ledhongx-*. *ledongs-*. *ledonx-* *SD* 1: 550 (1279). *ledhogx-* *ib* 586 (1281). *ledhux-* *ib* 2: 139 (1292). *ledhuns-* *ib* 408 (1304). *ledhunxlamme* *ib* 218 (1296). *ledingslame*), *m*. [*Fgutn.* *laipings lami*] *L.* *utskyld hvilken ss aflösning för skyldigheten att deltaga i leding erlades de år då sådan ej utgick*. *SD* 1: 550 (1279), 586 (1281). *licet gutthensium lex & consuetudo approbata huiusmodi fuerit ab antiquo, quod neque in expeditionem ire, neque ledongslame persolvere tenerentur, nisi expeditio ipsa esset eis per literas nostras, seu certum nuncium legaliter demandata, & ex tunc optionem haberent, aut in expeditionem ire, aut ledongslame illius annj persolvere, attamen . . . est taliter placitatum . . . vt dicti guttenses teneantur singulis annis imposterum nostrum ledongslame persolvere vna cum tributo . . . quæ duo tributum & ledongslame . . . in proprijs sumtibus nos & successores nostri recipi faciemus* *ib* 671 (1285, *nyare afskr.*). *solutione ledongslame illius anni tunc cessante* *ib*. *assignamus . . . ledhongxlamæ & nefgiald per westmanniam* *ib* 657 (1285). *ib* 2: 139 (1292), 216 (1296), 218 (1296), 242 (1297), 390 (1303), 408 (1304, 1305), 424 (1304), 489 (1307), 490 (1307), 495 (1307, *nyare afskr.*), 5: 89 (1342). *ledingslame* *Urk. fr.* 1452 (*enl. meddelande af Bibliotekarien C. G. Styffe; i nämnda urk. omtalas ledungslame ådömd för tre år å en utjord i Lösings härad, Östergötland*). — **lepungs skin**, *n. L.* — **ledhungs timber** (*ledingz-*), *n.* *timmer* som i skatt lemnades till flötans behof? *BtFH* 1: 316 (1413, *Joh. Bures utdr.*).

leena, *f*. [*Lat.* *leæna*] *lejoninna*. *MB* 1: 415. *Jfr* *leona*.

lef (*-ar*), *f*. [*Isl.* *leif*] *lemning*, *qvarlefva*. *sualgh* . . . alla levana (*af en senare hand ändradt till: atir-leuonar; Cod. C har: läwonar* 1018) *Bil* 1018. *Jfr* *aterlef*.

lef, *se* *lif*.

lefra, *se* *lifra*.

legha, *f*. [*Isl.* *leiga*] *L.* 1) *lega*, *aftal*; *aftal* om rätt att mot ersättning använda el. bruka annans egendom. hugger vtan loff ellir legho *TB* 80. taker nokor vten lof eller legho häst eller skyuth annärs mandz *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). 2) *lega*, *bruk af annans egendom* (*särsk. jordegendom*) mot öfverenskommen betalning, *arrende*. hafui bonde wald a tridhia tinge a leggh (*för leggh*) at sälia (*öfverlåta bruket af ållonskogen*) hwem han will som han dyrast githir *TB* 74. wi . . . hauom . . . a leggh lathit (*utarrenderat*) wan gardh rakkaby . . . erike ärländzsson *SD NS* 1: 230 (1403). vi . . . hafwom latit leggh (*för a leggh?*) . . . herra yfware nielison riddara the öna *ib* 414 (1405). *FM* 77 (1483). 3) *lega*, *betalning för bruk af annans egendom el. arbete; betalning för rätt att färdas å annans fartyg*. the lytto at the leggh *Bil* 455. — *arbetslön*, *lön*. sömadhe oc span for leggh *Bo* 14. räknä honum . . . fulla leggh fore hwart aar *MB* 1: 375. then forman som meer älska wärlzlikx gooz leggh (*den lön som består i timligt gods*) än sinna vndirdana siäla gagn *MP* 2: 84. — *Jfr* *aldin-*, *garpa-*,

husa-, iordh-, iordha-, sam-, skip-legha. — **legho boskaper, m. L.** — **legho dagsvärke?** *n. dagsverke som göres för lega.* alt ärwodis folk som sik later lego dagxwärlom (*möjl. förderfvad text*) *GS* 51 (1450). — **leghodränger (legha-Su 106), m.** [*Isl. leigudrengr*] *L. legodräng, tjenare.* legho drengia eller legho konur *PfN* 136. scal gaarzmestarin faa abbatissonne oppa ena script mang hion oc leghodrengia j clostirsins brödh äru *VKR* 38. *Bir* 5: 121. *MP* 2: 83, 84. *Su* 106, 287. — **legoknekt. RK** 1: (*Albr*) s. 212, 213. — **legho folk (leegho-Lg 3: 525), n. L. koll. legohjon, tjenstefolk.** jngen locke annars legofolck ifrån sin embetzbroder *SO* 214. pläghade mz sinom barnom oc legho folke gaa til kyrkio *Lg* 3: 666. *ib* 525, 667. — **legoknektar.** iak haffuer mist mestadelen aff myna swena ok legofolk *BSH* 4: 194 (1495). — **legho fä, n. L.** — **leghu fäster, p. adj. L.** — **legho ganga, v. L.** — **legho gods (legha gotz), n. arrendegods.** alle thesse iii rikens jnbyggare . . . som theras gotz och ägedela orättelegha hafua mysth . . . the skulu thz strax igen fangha . . . ähwat thz heltz är arfua gotz . . . legha gotz äller kronens panth *BtRK* 330 (1483, orig.). — **legohion (lege-DD 1: 130 (1480, afskr.)), n. L. legohjon.** firi all leghohjona bruth *SD* 4: 408 (1335, nyare afskr.). *DD* 1: 130 (1480, afskr.). — **legho karl, m. L.** — **legbokona (legbukuna L. leukuna L.), f. [Fnor. leigukona] L. tjenstegvinna, piga.** *PfN* 136. — **legholata, v. L. utarrendera, uthyra.** skal äghnte aff thesso sino mödherne sälia, wtsätia älla legholata *SD NS* 1: 678 (1407). — **leghomal (-maal), n. [Isl. leigumál] arrendeafgift, hyra.** fföre rät leghomaal huar aar halff marc eller siach markar vax *SD* 2: 691. — **legho man, m. [Isl. leigumaðr] L.** 1) *legd arbetare.* thins legho mantz wärk skal thu ey olönadh dwälia mz thik til morghins *MB* 1: 364. *MP* 1: 133. *Bir* 2: 72. 2) *arrendator?* 4 läje män *BtFH* 1: 303 (1413, *Joh. Bures utdr.*). läjemän som godz hafue af bönder *ib* 316. — **legho ox, m. L.** — **legho pika (leeghapigha. leghe pigha), f. tjensteflicka, piga.** war gripin aff eena leeghapigha *RK* 3: 1776. een hans landbo hustrw och henne leghe pigha *BSH* 4: 79 (1481?). — **legho pänninger (-pän-inger), m. L.** — **legho qvinna (legha qvinna RK 3: 1782), f. tjenstegvinna, piga.** *HSH* 12: 79 (1431). *GS* 51 (1450). *RK* 3: 1782. — **leghu ruf, n. L.** — **leghu stadder, p. adj. L.** — **leghostämna (leghu stämpna L.), f. L. legostämna, viss tid (halfår) för hvilken öfverenskommelse om tjenst el. arbete blifvit ingången.** *SD* 5: 637 (1347). — **legho sven, m. [N. leigesven] L.** — **leghodränger.** *Bil* 424. *MB* 1: 371, 375. *Bir* 2: 53. *Su* 448. — **legho sälia, v. L.**

legha, se lägha.

legbate, m. [*Lat. legatus*] *legat, sändebud, fullmäktig, ställföreträdare.* konungx bwd ok hans legata (*vicarii seu legati regis*) äro the ower hans vnder satha *MD* (S) 258.

legbia (legba: -as MP 1: 82. leygia SO 86. leya PM 33; SO 203, 206. pres. -ir. leghie Bir 2: 66. impf. leghpe. legdhe. lägdhe: -is Bil 316. part. pret. n. leght. legt SD NS 2: 99 (1409). leytgt ST 295. lekt ib; PfN 137. leekth SD NS 1: 456 (1405).

leget SO 203, 206), v. [Isl. leiga, leigja] L. 1) *conducere; lega, hyra (ett ting), arrendera.* leghpe . . . scip *Bu* 523. *RK* 2: 7923. legdho the sik nakat litit hws *Bo* 14. *ST* 295. *SO* 206. huilkin man skipan leghir *TB* 74. hästa äller oxa köpa eller leya *PM* 33. at hawa leght aff . . . her bendict piik . . . en gardh *SD NS* 1: 61 (1401). *ib* 456 (1405), 2: 99 (1409). 2) *lega (en menniska till arbete el. någon gärning).* leghpe tel (*dertill*) ma[n]gha gärniges män *Bu* 417. legdhe ärfuodhis män at ärfuodha j sinom vingard *MP* 1: 77. *Bil* 316. legdhe han fatigha oc lösa män *MB* 2: 97. *MP* 1: 82. *PfN* 137. *SO* 86, 203. legdhe sik hirda *Bir* 1: 204. hulkin som leghie sik gerningis man til at äruodha *ib* 2: 66. hwa sum byuther androm manne äller leghir til at sla, sargha ällä dräpa *SD* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). leghia mz pänniggom tua män at dräpa sin magh *Bu* 30. — **legbia undan, lega el. hyra till förfång (för någon). med dat.** legher vndan androm gardh *SO* 66. *ib* 100 (*på båda dessa ställen kan dock undan fattas ss prep. med dat.*). legher androm sinom broder hws vndan *ib* 206. *Jfr undan leghia.* — **Jfr samlegbia.**

leia (MB 1: 197; -ande Bu 416, 494; Di 1. leya: -ande Su 409. lea: -ande Bir 3: 66; KL 261. le MB 1: 189. lee Bu 101; KL 261; Iv 1280, 2380; ST 415; RK 3: 2109. pres. leer MB 1: 189; Bo 134; GO 592; RK 2: 7288. lee Bir 3: 119. impf. lo Bu 414, 532; Bil 350; MB 1: 187, 189; Lg 92. loo Bir 2: 167; Iv 1697, 1811; RK 1: 3915; Al 1794; MD 56. low Di 140. logh MD 50. log Di 165. pl. logho Bil 234; Fl 1349; Al 1785; ST 415. part. pret. n. leet MP 1: 249. leed RK 2: 7177), v. [Isl. hlæja] le, skratta. han lät . . . alscona biläte lee *Bu* 101. — *ss uttryck för glädje, tillfredsställelse el. bevågenhet.* lelande ok blipe änlite *Bu* 416. tha sagdhe diäfullin swa som leande oc glädhiandis *Bir* 3: 66. lo alder i sino hiärta *MB* 1: 187. tha ma thera hiärta aff glädhi lee *Iv* 2380. luneta tok tha hemelika lee *ib* 1280 (*möjl. att föra till följ. afd.*). en leer ok annar grather *GO* 592. *Al* 1794. sanctus johannes j sinne modher lifvue logh mz frygdh *MD* 50. *ib* 56. laurencius pakape gupi. ok lo pär han la *Bu* 414. *MP* 1: 249. *MB* 1: 197. *RK* 2: 7177. herra gawian tha swa hiärtelika loo *Iv* 1811. loo fastelika ok giorde sik gaman *RK* 1: 3915. mz thino fagherprydda änlite ok leyande öghnalatom . . . fikt thu darat mit hiärta *Su* 409. allom swarade han lelande *Di* 1. han loo ey blidh-elica mot hånne *Bir* 2: 167. han . . . lee mz munnenom til (*ad*) sina giri *ib* 3: 119. tha war adam mykith gladhir oc lo aat *Lg* 92. — *bildl.* leer naturin mot thy hånne är naturlikit (*arridet naturalibus*) *Bo* 134. — *ss uttryck för uppfattning af ngt ss komiskt el. för begabberi.* sara . . . thykker löghlikt at thera ordhom . . . oc for thy leer hon lönluka *MB* 1: 189. tha byriadho the wiso herrane til at lee oc huldo thz for gaman *ST* 415. *Di* 165. lo clemens for vnder *Bil* 350. suarar mz spot lelande *Bu* 494. tha alexander kom the logho höght *Al* 1785. lo at domaranom *ib* 532. som förra at honom logho *ST* 415. logho apostoli at thera lyngh *Bil* 234. *Fl* 1349. *Iv* 1697. *RK* 3: 2109. *Di* 140. log hon att (*deråt*) *ib* 165. — *trans. le åt, bele.* jac wondar ey . . . ha thz grather eller leer *RK* 2: 7288. — *Jfr til leia.*

leidh (leydh. leyd. leygdh. legdh), *f.* = **leidhe**. han badh honum komma paa godha leyd *RK* 3: 3080. leydh motte the honum sända *ib* 2962. wthan leygdh och giisla fasta *ib* 2680. ordh och legdh hölth iack inghen man *ib* (*Till. om Chr. II, red. A*) 6199. som for:ne her niels boson leygdh tilsagt haffwe *BSH* 5: 275 (1508). bryta konwngens leyd *PM* 38. — **leidha bref** (leydha breff *L. leyda breff* *PM* 37. ledha breff *Lg* 3: 562), *n. L. lejdebref. Lg* 3: 562. *PM* 37. *Jfr* leidh-, leidhe-, leidhis-, leidho-bref. — **leidha man** (leyda man: -men *RK* 2: 1654. leydaman: -men *ib* 1659. leyde man: -män *ib* 6983), *m.* [*Mnt. leideman*] ledsagare, en som eskorterar el. medföljer till skydd och betäckning. *RK* 2: 1654, 1659, 6983. *Jfr* ledhisman.

leidha (leijde. leydha. leygda. legda: -om *HSH* 18: 72 (1497). *part. pret. -adher. leydher L.*), *v.* [*Mnt. leiden*] *L. följa, gifva säkert följe el. lejd åt, förse med lejd.* *ij* leidin os om stunda frestä mällan ängland ok britan op a een halla fagher plaan *Fr* 1224 (*öfriga hdskr. hafva j leydhos (för ij leidin os), hvilket torde vara rätta läsarten; leydhos torde böra fattas ss ett ortnamn.*) *vthan* han hanom leyde män sendhe som hanum leyda oc forwara j frid for hans owener fara *RK* 2: 6984. han lot sich leydha til hanom *ib* 2603. *ib* 1636. han leeth siik leygda mz breff och troo *ib* 3: 523. skulo the . . . leydhadhe oc feloghe wara atta dagha ther äpter at the ära kompne i thera felogha behald *BSH* 1: 187 (1386). *ib* 186. ath wi . . . haffwa leijdet och feleth och medh thetta vorth opne breff leijde och fele . . . her niels booson . . . hiit in i swerige, til stocholm eller annerstadz, hwar han sig till alle eller nogre aff oss benale kan, frij, feledh och leijdet, hiit in at komme . . . her frij, feledh och leijdet at blifwe in till tiwgende dag jwll . . . sedhen frij, feledh och leydet vdi siit frij behold till borcholm igen komme *ib* 5: 207 (1507). *HSH* 18: 72 (1497). *Jfr* lepa 5.

leidha (leydha), *f.* [*Mnt. leide*] = **leidhe**. *vy* . . . sighiom oc gifuom wärthughom herrom oc fäthrom . . . ena sikra oc felogha leydho fra thessom dagh . . . oc til kyndelmäso dagh . . . fore allo thy them innan thesse leydho skadha ma *BSH* 1: 187 (1386). *Jfr* leidh, leidhe. — **leidho bref** (leydho breff), *n. lejdebref. OB* 213. *Jfr* leidh-, leidha-, leidhe-, leidhis-bref.

leidhbref (leydh breff *PM* 38. leyd breff *ib*), *n. lejdebref. PM* 38. *Jfr* leidha-, leidhe-, leidhis-, leidho-bref.

leidhe (leijde. leyde. leygdhe. legdhe. *pl. -ir*), *f.* [*Mnt. leide*] *lejd, af öfverhet gifvet löfte om personlig säkerhet under resa.* friliga pa hans leyde fara *RK* 2: 6989. han bödh thom starka leyde tha *ib* 9139. mz leyde hädhen fara *ib* 7035. *ib* 9481, 3: 2961. ord eller leyde hylstz ingom man *ib* (*Till. om Chr. II, red B*) 6199. konungen thom leyde screff *ib* 2: 9484. fulgde ther med kongens legdhe *HSH* 19: 106 (1505). huilken breff och leygdhe jach sender eder herredöme *ib*. jach är benämpdh i then legdhe *ib*. en vdscriffth aff kongheus leygdhe *BSH* 5: 58 (1505). thenne nye leijder *ib* 9 (1504). then gamble leyden *ib*. wij haffwe lowat oc tilsagt . . . her eric turesson med hans

tiänare frij oc felige leyde *ib* 22 (1504). sich leyde till lund *ib* 63 (1505). the hade giffuit honum leyde *ib*. — *tidrymd för hvilken lejd blifvit gifven.* til tess legdhen war när forlöpin *BSH* 5: 83 (1506). — *Af de anf. ställena kunna dock några föras till leidh.* — *Jfr* leidha. — **leidhis bref** (leydesbreff. leyydhys bref *L. ledhis bref L. legdis breff L.*), *n. L. lejdebref. HSH* 18: 72 (1497). *Jfr* leidh-, leidha-, leidhe-, leidho-bref.

leidhebref (leyde breff *BSH* 5: 63 (1505). leigde breff *FH* 7: 95 (1513). ledhe bref *L. legdebref. RK* 2: 4453), *n.* [*Mnt. leidebréf*] *lejdebref. RK* 2: 4453. *BSH* 5: 63 (1505). *FH* 7: 95 (1513). *Jfr* leidh-, leidha-, leidhis-, leidho-bref.

leidhisker (leydisker. leysker. *n. leydist. leydisk. lädisk. leydzsk. leysk. leyst. leiest. legisth* *BSH* 5: 535 (1513)), *adj.* [*Mnt. leidesch. Jfr Fnor. leisk*] *från Leiden.* en brwn leysk kiortel och en brwn leysk kopa *FH* 6: 69 (1486). eet stykke leiest klädhe *SD NS* 1: 30 (1401). atta alna kledhe leyst *SO* 96. attha alna leysk krumpit klede *ib* 105. tu (2) leydist (för leydisk) laken *SJ* 211 (1452). — *n. tyg från Leiden.* thet stykke leiest *SD NS* 1: 30 (1401). et stycke leydisk aff thet bästa *SJ* 257 (1457). tiö (10) alna leydist *ib* 126 (1444). 1 1/2 annen alin swart leydzsk *FH* 6: 123 (1512). stykke lädisk galler reedhe j stocholm xxx marcher *FM* 487 (1510). *BSH* 5: 535 (1513).

leidhogher (leydigh), *adj.* [*Fdan. leydig*] *försedd med lejd.* kom han leydigh och feligh til swars *FH* 5: 203 (1510). *Jfr* oleidhogher.

leka (leeka. *pres. -er. -ar* *Di* 100. *impf. läk* *Bu* 157, 182, 505; *Bil* 473; *Pa* 23; *VKR* vi. *lek* *Bil* 270; *MB* 1: (Cod. B) 552, 2: 123. *leek* *RK* 1: 710. *lekte* *MB* 1: 278, 2: 108. *pl. läko* *KL* 51; *MB* 1: 314; *Bir* 2: 36. *leko* *KL* 227. *lekto* *Bo* 251; *MB* 2: 316; *PM* 29. *leekto: -os* *Lg* 3: 569), *v.* [*Isl. leika*] 1) *hastigt röra sig; hastigt gripa.* leker han handom i glödhina *MB* 1: 279. 2) *röra sig, glida?* ä lekir tunga a tanne sarast (*obsequitur denti superambula lingua dolenti*) *GO* 637. 3) *fladdra, hejfla.* om eld. lughin läk (*exsiliens*) vndir hiuleno ok brände fäm þusand män *Bu* 505. lughin läk blodh blandadher *Bil* 473. läk lughande brennestens baal swa som stridhaste strömbur *Pa* 23. 4) *hoppa, dansa, leka.* sa huru diäflane leko for thöm . . . swa som sma blamän *KL* 227. lekarin lekir alt vm vinningena (*est mimi motus propter lucra propria totus*) *GO* 271. 5) *leka, roa sig.* fik sea hwar barnit sat ok lek a strandh j sandhe *Bil* 270. mange män ok quinnor läko ohöwelika *KL* 51. at thu mz them pläghar leka mz tolkom lekom (*hujusmodi ludo ludere soleas*) *Su* 122. hon . . . läk medh androm iomfrum *VKR* vi. iohannes lät väl vm han (*fogeln*) ok läk mz ii handom *Bu* 157. sat pharao konunger oc lekte mz smaswenenom *MB* 1: 278. ysmael leker widh ysaac *ib* 197. 6) *leka, öfva täflingslek, öfva idrott, täfla (i idrott).* alle läko *Bir* 2: 36. *Di* 100. om tw tor mz mik leka *ib* 101. 7) *strida.* the wilia alle widh os leka *Al* 10370. swa länge lekto at xxx m laago dödhe *MB* 2: 316. 8) *spela (sällskapsspel).* goth är at leka när wäl fallir *GO* 496. skaktafuill leka *Fl* 1177. *ib* 1251. *RK* 1: 710. dubla aller leka mz tärningh *PM* 29. for vtan päninga leek ey vidh

han *Fl* 1180. halffdelen aff päningommen wu hwilka the lekto *PM* 29. 9) *spela, musicera*. läko oc sungo *MB* 1: 314. *ib* 2: 123. hwat kant tw at lekä *Di* 108. läk söta noto i pipo *Bu* 182. lekto . . . i sinom harpom oc tympanis oc manga handa leek *Bo* 251. *MB* 1: 164, 2: 108, 148, 173. *Su* 134. ther oppa (på psalterium) leka *ib* 158, 159. baswuer harpaleker ok alscons leekara anbudh leektos *Lg* 3: 569. 10) *spelas, ljuda*. hördhe hon . . . vrghonar leka *KL* 345. *Su* 327. eth lekande anbodh (*instrumentum quoddam musicale*) som kallas psalterium *ib* 158. — *Jfr saman-, til-leka.*

leka, *f.* [*Isl.* leika, *f.*] *leksyster, väninna*. varo til saman lekor badha *Fl* 1355. miin kära leka *Iv* 3773. kalla snillena thina leko *Su* 384. *MD* (*S*) 216.

lekame o. s. v., se **likame** o. s. v.

lekan (leekan *Su* 118. lekon? se **dara lekan**), *n.* [*Jfr Sv. dial.* lekan, lekane, äfvensom *Isl.* leika, *n.* och leikandi, *f.*] 1) *leksak*. thz täkka lekanet (*jocale*) *Su* 103. til kärleksens lekan *ib*. *ib* 118. 2) *lek*. *Jfr barna-, dara-lekan.*

lekare (leekare. lakare: -a *KS* 49 (124, 53). *pl.* med *art.* **lekarna** *Di* 106), *m.* [*Isl.* leikari] *L.* *lekare, spelman, gycklare*. vil brupen sin kläpe gywä, pa seal hon pem til kyrkiu äller kloster gywä, oc ey lekärom *SD* 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). ängen ma . . . sändä lekärä fra sik äptir lönum til annars *ib*. han hafde lekara laat ok clädhbonadh *Bil* 307. giuer thet lekarom ok lyddarom *KS* 58 (145, 64). *ib* 49 (124, 53). *MB* 1: 135. the lekara fingo ther dyra hawo *RK* 1: 1828. lekara mz söte tona *Fr* 287. voro och basuner och leekare i the processione *TK* 274. lekarin lekir alt vm vinnigena (*est mimi motus propter lucra propria totus*) *GO* 271. *Bo* 36. *KS* 39 (101, 41), 55 (139, 60). *Iv* 1746. *Fr* 217, 1598, 2648, 3001, 3021. *Al* 3309, 3314. *RK* 1: 1391, 2194, 2: 5162. *ST* 53. *Di* 106, 107 o. s. v. iomfru marie lekare (om en gosse, hvilken hans moder lärt att dagligen i kyrkan "helsa iomfru mariam swa dyrlika at alle vndradho the som thz hördho") *KL* 93. *Jfr harpo lekare.* — **lekara anbudh** (*MB* 2: 228, 230, 270; *Su* 83. **lekara anbud** *ib* 327, 314. **leekara anbudh** *Lg* 3: 569. **lekara anbodh** *Su* 77. **lekara andbud**: -budom *MB* 2: 148. **lekiara andbudh** *Bir* 2: 187), *n.* *musikaliskt instrument*. thz lekiara andbudh som callas fidbla *Bir* 2: 187. lekandis j alla handa lekara andbudom (*in tympanis et tibis*) *MB* 2: 148. *ib* 228, 230, 270. *Su* 77, 83, 327, 344. *Lg* 3: 569. — **lekara kyn** (-kön), *n.* *slag af spelmän, spelmän*. alla handa lekara kön gingho för honom *MB* 2: 246. — **lekara sanger**, *m.* [*Isl.* leikarasöngur] *musik*. the döfðho allan lekara sang *Al* 3318. — **lekara ton?** *m.* *ton som frambringas af spelman, musikton*. the döfðho fäst (*för fast*) the lekara thona *Al* 3316.

lekare, *m.* *rättstjenare, exekutor?* lekare och länzmän, som vndho (*för ondhe?*) waro vslom spakom mannom mz orätthom laghom *Pa* (*Tung*) 34. *Jfr lakkare.*

lekatter, se **läkatter**.

lekbrodhir, *m.* [*Isl.* leikbróðir] *lekkamrat*. *Su* 386, 387.

lekbrodhir (legh- *TK* 270, 272. leek- *LfK* 247; *FH* 3: 80 (1446); *BYH* 1: 248 (1446); *VKR* 14, 70; *Bir*

4: 24, 5: 37, 39. läk- *ib* 134), *m.* [*Isl.* leikbróðir] *lekbrodher, i ett klostets brödraskap upptagen lekman*. *LfK* 247. — *särsk. i Vadstena kloster hvarest funnos jämte 13 prester och 4 messedjäcknar 8 lekbrodher*. ware brödhher, brodher hanis borquardzsson prester ok brodher joan magnusson leekbrodher *BYH* 1: 248 (1446). *FH* 3: 80 (1446). *VKR* 14, 70. *Bir* 4: 23, 24, 5: 37, 39, 134. *PM* LXV. *TK* 270, 272.

leker (leeker. *pl.* -ar. *ack.* leke för leka *Di* 1), *m.* [*Isl.* leikr] *L.* 1) *hastig rörelse, kringlande*. han sa ther vnderlik fiska leek *Al* 9218. aff thera (*fiskarnes*) leek (*collusione*) skulu paddona ok frödhene nidhurfara *Bir* 2: 9. 2) *lek, ras*. wil thu i leek gaa tha skalt thu leek halda (*si ludum queris ludi legem pacieris*) *GO* 898. manadhe them at atirwända aff ohöwelikum lek *KL* 51. 3) *lek, gymnastisk lek, idrott*. kunne bäter alscons leca oc var thrifnare til handh ok häst *Bil* 300. snar oc rasker i alla leke *Di* 1. — *lek, spel, täflingslek*. jak saa vndarlikin leek (*ludum*) a banunne *Bir* 2: 36. — *om dans och kampek som utföres af en björn*. kan tin biorn ecke flerä lekä *Di* 108 (*möjl. att föra till leka, v. 6*). han kan alla handa leka *ib*. bad osanttrix konung athan matte se flera lekä aff ysungs biorn oc wilde sla sinä weda hunda til hanum *ib*. skulde skoda thenne leek *ib* 109. 4) *kamp, strid*. the haalla thaghar ympse leek *Al* 1761. ther kom tha saman en harder leek *RK* 1: 906. mynnes jder nakot aff hatwna leek *ib* 3864. wy haffuom wunneth thenna leek *ib* 3: 1514. *ib* 1633, (*sista forts.*) 6000. 5) *lek, spel, det som företages af någon el. händer någon, företag, gärning*. börriar tu en ondhan lek *Di* 226. mz skam monde han then leek spilla *RK* 3: 1786. gyptamaall gör thenna wiilla och optha godhan leek för swänskom spilla *ib* 2641. tw försaaigh een godhan leek tha tw fraa konungh karl borth week *ib* 1791. iak wil ider sadan lek kenna *ib* 2: 3650. han hafuer thik nu een annan leek känt *Iv* 1673. 6) *spel, skaftauels lek* *MD* (*S*) 201. leksens tauil *ib*. pa höghre giöld än som huar bär redho med sik til leeks eller ok til bordhit *MEG* (*red. A*) 55. *ib* (*red. B*) 60. 7) *spel, spelbräde*. tafuilith (*näml. var*) halfft aff robiin . . . thän annan leek aff iaspis var *Fr* 433. 8) *spel, spelande, musik*. pipara baswnara och altskens leek man ther omneth höre fik *RK* 2: 190. *ib* 5155. söter sanger ok leker gör gladhan gladhare ok stundom dröfdhan dröfdhare *Su* 431. *ib* 159, 163. *Bir* 4: 54. iak kan alla the lekä som i wilcinä land äre bade a harpor oc fidlor oc alsköns strenglek (*ec kann sla harpv oc draga fidlv oc gigiv oc allzkonar strengleica*) *Di* 108. — *musikstycke, melodi*. swa optha han hörde nakra sötha canterlenor älla sötha leka (*cantilenas amorosas vel similia*) *Su* 21. alla wärdzlika lustelikasta leeka (*terrestres melodie*) *ib* 327. owergaar alla änglana sötasta saugha oc all the sötasta lekara anbudh oc wäl ludande leka (*instrumenta musicalia et symphonias*) *ib* 83 (*kanske snarare att föra till 9*). 9) *musikaliskt instrument*. lekto for varom herra i sinom harpom oc tympanis oc manga handa leek *Bo* 251. maria . . . tagher sik leek (*tympanum*) i hand *MB* 1: 321. loth koma til hans frwr oc iomfrur oc manga handa lustelika leka (*seyttenspil*) *ST* 113. *ib* 53, 420. 10) *skämt, gyckel, narri*. j leen, thz ey är lekir, mik

räddhis widh aluara *Bil* 234. alexander war thetta litin leek *Al* 631. ängin leker honum ther mz war *ib* 978. *MD* 364. thässa quinnonar hawa callat mik aff sinom leek *KL* 334. sagdho the i sinom leek *ib* 342. — *munterhet*, *glädje*. hon war mz sorgh oc ey mz leek *Fl* 87. thz gik fiälskarpe tha aff leek (*F. miste sin glädje*) *lv* 3142; *Jfr gaman, later*. — *gyckel*, *begabberi*. giordhe han leek ther aff *Lg* 636. giordho leek oc daar aff honom *ib* 586. *ib* 3: 87, 90. *Al* 4400. **11) föremål för skämt el. gyckel**. [m]aughter haller annan for leek *MD* (S) 241. — *Jfr barna-, dokko-, glädhis-, harpo-, hägoma-, orgho-, strängia-, tavel-leker*. — **leka systir** (leeka- *Lg* 3: 522), *f. lek-syster*. *MB* 2: 109. *Lg* 3: 522. — **leks systir**, *f. Jfr mädhlekssystir*. — **leks visa** (lekx-), *f. musikstycke, stycke som spelas el. sjunges*. sik för lekx wisso takande thenna föresagda prophetans oordh consolamini, consolamini popule meus etc. *Su* 159.

leker, *m. Jfr fliske-, fughla-leker*.

leker, *adj. [Isl. leikr. Lat. laicus] L. tillhörande folket el. menigheten (i motsats till det andliga ståndet), tillhörande lekmännens klass*. baþe firi lekom ok lärbom (lekmän och prester) *Bu* 50. *Bil* 360. *KS* 70 (173, 77). *DI* 1: 273 (1480, nyare afskr.).

lekfolk, *n. [Isl. leikfolk] koll. menniskor tillhörande folket el. menigheten, menniskor icke tillhörande det andliga ståndet, ostuderade menniskor, lekmän*. lekfolket som eigh forstar sik callar kyndelmesso fore candelMESSO *Bu* 8. *ib* 3. *Bir* 2: 71, 4: (Art) 178. hwaske klärka älla lekfolk *JP* 40. *ib* 41.

lekman (leek-, läk- *MP* 2: 189, 200; *BSH* 1: 188 (1386)), *m. [Isl. leikmaðr] L. lekman*. klärkchä ok lekmän *SD* 4: 467 (1335, nyare afskr.). clärca sörgdho ok lekmän illa läthu *Bil* 252. antiggia lekmän äller lerdhe *Al* 3760. sanctus hylarius war först lekman. giftir bonde ok sidhan munkkir *Bil* 590. var lekman (*esto laicus*) takande thik hustru *Bir* 3: 241. *SD* 5: 378 (1344, nyare afskr.). 567 (1346). *BSH* 1: 188 (1386). *Bil* 286. *Lg* 360. *MP* 2: 189, 200. *Bir* 1: 122, 124. *Fl* 147. *Fr* 2688.

lekmänniskia, *f. laica, qvinnu icke tillhörande det andliga ståndet; tjenande syster i ett kloster*. naar noghar persona scal göra sina professionem ellir lofuan tha scal wtskilias aff conuentinne hwat embete rwm oc stadga hon scal haalla. hwat hellir for lek-människio ellir lårdha *VKR* 45.

leksystir (leek-), *f. soror laica, klostersyster som icke sjunger i koren. tjenande syster i ett kloster*. leekbröder eller syster *LfK* 247. aff leeksystiranna läsningh *Bir* 5: 36. *Jfr* systrana som ekki kunno sionga *ib*. the systra som ey kunno psaltarin *ib*.

lekter (leekter. legth *RK* 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 262, 3: (sista forts.) 4916, 5527, 4748 (ack.)), **lächter: -e** *SD* NS 1: 365 (1404, nyare afskr.)), *adj. L. = leker*, *adj. lekte oc lärde* *Su* 371. baadhe millan leektom och lärdom *RK* 3: 2813. *ib* (sista forts.) 4748, 4916, 5527, 5577. 1: (Yngre red. af *LRK*) s. 262. *MD* (S) 201. *Lg* 3: 535, 567. *LfK* 141. *SD* NS 1: 365 (1404, nyare afskr.). *BSH* 3: 284 (1470).

lember, *se limber*.

len, *lena o. s. v. se lin, lina o. s. v.*

lenmus, *se lidhmus*.

leon (leion *Bu* 71, 182, 512, 526. **leyan** *Su* 166; *MD* (S) 205. **läyen** *Gers Frest Inl.*), *n., m. (MP* 2: 86; *lv* 2490) *och f. (om ett lejon säges hon, hanne lv* 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2517, 2521, 2522 o. s. v.) [*Isl. leó, m. och n., león, m. och n. Lat. leo*] **lejon**. kom eet leion ii fylghe mz þöm *Bu* 71. bruthu them vnder sik som leon bither lamb *Bil* 260. leon, hulkin andra diura konungir är *MP* 2: 86. riutande leon *KS* 29 (72, 31). thän leon hiälpa *lv* 2490. *Bu* 182, 512, 526. *Bil* 343, 627, 628. *MB* 1: 98, 249, 415, 2: 114, 115, 116. *MP* 1: 130. *Bir* 2: 79, 80. *lv* 248, 2481, 2482, 2484, 2501, 2503, 2513, 2518, 2519, 2528 o. s. v. *Al* 4124, 9672, 9675, 9679, 9681. *ST* 16, 18, 19. *Su* 166. *Lg* 3: 155. *Gers Frest Inl.* konungsins baner war ther vtstikkat eth gylt leon mz tre hwita bara *RK* 1: 1398. *Di* 128. — **leona gardher**, *m. lejongård, inhägnad hwarest lejon förvaras*. *ST* 18, 19. — **leona hvalper** (leona hwalper), *m. [Jfr Fnor. leónshvelpr] lejonunge*. fik iak . . . see . . . twa leona hwalpa, nyleka födda *Lg* 3: 470. — **leona kula**, *f. lejonkula, lejongrop*. *ST* 15. wart hon kastat i leona kwla, hwar tw grymmasta leon waro *Lg* 3: 155. — **leons riddare**, *m. lejonriddare; så kallades Ivan som städse åtföljdes af det lejon hvilket han frälsat i dess strid med en orm, se lv* 2481 *f. lv* (Cod. B) 3217, (Cod. A) 3500, 3510, 3666, 3672, 3678 o. s. v. — **leons unge**, *m. lejonunge*. *MB* 1: 262.

leona, *f. [Isl. leóna] = leena*. *Su* 161.

ler (leer), *n. [Isl. leir] ler*. läto them bära leer oc tighel *MB* 1: 276. thz ämpne älla formo som han giordhe af lereno *Bir* 1: 229. at nytia kaar aff leer *MD* (S) 278. *Bir* 2: 244, 3: 377. *KL* 210. *MB* 1: 288, 2: 151. *lv* 1664.

lerfat (leer fat: -fatith *LB* 9: 111. leer fath *MD* (S) 279), *n. lerfat*. *MD* (S) 279. *LB* 9: 111.

lergiutare (leer giwtare. lergywtare: -ens *MB* 2: 337. leergyutare: -a *MP* 2: 14), *m. kruckmakare*. snieller leer giwtare hulkin som thz ämpne älla formo som han giordhe af lereno slar thz sundhir ok nidhir trodhir nar han seer at thz är ey nyttog (*för -ogt*) älla quämelikit til thz som han wil *Bir* 1: 229. *MP* 2: 14. *MB* 2: 337.

lergryta (leer- *MB* 1: 312; *GO* 1009. **läer-** *MP* 2: 90), *f. lergryta, lerkärl*. *MB* 1: 312. *MP* 2: 90. *GO* 1009.

lerkar (leerkar. leer kar *PM XLVI*), *n. lerkärl*. äta ok drykka aff tinkarom ok leerkarom oc träkarom ok glaskarom *Bir* 3: 259. *PM XLVI*.

lerkruka (leer- *JP* 45; *PM XLI*, 5, 12), *f. [Isl. leirkrukka] lerkruka*. *JP* 45. *PM XLI*, 5, 12.

lerkrus (leer krws. leerkrwss), *n. lerkrus*. *PM LI*.

lerpotta (leerpotte. leer pwttä), *f. [Jfr Fnor. leirpottir] lerkruka*. j ena leer pwttö *LB* 7: 310. i en leerpotte *ib* 3: 198.

lertäkt, *f. L*.

leta (leeta *lv* 3880. **läta** *Bu* 5; *KL* 252; *MP* 1: 44. *pres. letar*. **leta** *KS* 52 (132, 56). **lätar** *MP* 2: 126; *lv* 2077. **letir** *Bir* 3: 92. **leter** *lv* 1486. *impf. letadhe* *KL* 46; *Bil* 447. **lätadhe** *Gr* (Cod. D) 382. **lette** *Bu* 143, 497; *Bil* 87, 410; *MD* 12. **lete** *Bu* 63; *Fl* 1772. *pl. 1 pers. lethadom* *MP* 1: 51. **lettom** *ib* 2: 42. 2 *pers. lettin* *ib*. **lethin** *ib*

1: 51. leettin *Bo* 27. 3 pers. letapo *Bu* 205. letto *ib* 64; *MP* 1: 51; *KL* 40; *Iv* 851, 896; *Lg* 41. leetto *Bo* 11. leto *Bu* 512. lätto *KL* 293. part. pret. letap-
er: letap *Bu* 141; letat *ib* 143. leetadher: vp-
leetat *Bir* 3: 428. leetter: leet *Bo* 27; *Fl* 1262; *Iv* 1702, 4067; *Al* 3980), v. [*Isl.* leita] *L.* 1) *se sig om el. efter, leta, söka, söka att finna. med gen. läto gallus ok valerianus hans leta Bu* 398. *ib* 498. *Iv* 851, 2077, 3880. — med ack. leta barpolomeum *Bu* 205. iak lette völdoghanstan vöruldenna härra *ib* 497. *ib* 181. *Bil* 410. *MP* 1: 44. *KS* 52 (132, 56). hwi letin ij then lifuande mz thöm dödhä *Bo* 224. leta the boior som sanctus petrus war smider mz j rom *Bil* 113. them til hiälpa leta (*söka dem för att få hjälp*) *Al* 6851. letto . . . tilfælde . . . at dräpa en riddara *KL* 40. — med dat. och ack. letadhe sik slöghan mästara *KL* 46. — med prep. at. lät at hanom leta *Bu* 7. *Fl* 918, 1262, 1772. letar at tholka flerä *Fr* 2008. iak thän ey veet ther . . . ij at letä *ib* 196. — med prep. äptir. han lette ok epte wars herra naglom *Bil* 87. the leetto äpte piltenom *Bo* 11. *ib* 27, 224, 225. *KL* 252, 293. *MP* 1: 51. han . . . ther min hugher äpter leter *Iv* 5486. *ib* 1702. — abs. lete pär har som vil vita *Bu* 6. *ib* 143, 205, 512. *Bir* 1: 379, 2: 3 o. s. v. — söka upp, finna. swa manga som iak hafuer leet *Iv* 4067. — söka upp, besöka, träffa. hwa them wil leta *Al* 3978. 2) söka, söka att skaffa el. förvärfva. med dat. och ack. förbödhd min herra mik at leta sinum sone kono i thy lande *MB* 1: 205. *Fl* 164. gudz nadh är balsamus thy lätar hon sik renasta kar *MP* 2: 126. sik hielp . . . leta *RK* 1: (*sfgn*) s. 189. — med ack. the leta . . . then hitan ok älskogha som sköt skal forganga *Bir* 1: 80. *ib* 3: 92. *VKR* x. letin först gudhz rike *Ber* 131. äwintyr at leta *Iv* 237. alle leta (*d. v. s. söka uppfyllandet af*) sin eghin vilia ok faa leta min vilia *Bir* 1: 379. — med prep. äptir. nw letar gudz hämpd epter (*utkräver*) hans blodhe *MB* 1: 242. 3) söka, söka att få veta, undersöka, efterforska, utforska. med ack. läta gudz ansuar *Bu* 5. *ib* 63, 64. faa witha alla the sannindh han wilde leta *Bil* 272. at leta skriua ok tydha bref ok mångfald ärande ok räkninga (*leta skulle dock här möjl. kunna fattas ss en sidoförm till lata, med bem.* 24) *KS* 51 (130, 55). — med indir. frågesats. leta än mik thordhe nakar bestanda *Iv* 162. letto hwath thässe frygdh matte wara *Lg* 41. *Bir* 3: 428. *KS* 6 (13, 6). — med sats inledd af at. hafdhe . . . widha leet at thetta folk dreff tholik last *Al* 3980. — med prep. at. latin mik ey längre leta at idhart nampn *Fr* 1187. 4) undersöka, ransaka. the letto thz hws ij alla vra *Iv* 896. 5) söka, försöka. med inf. lätadhe at afskiära henna tungu *Gr* (*Cod. D*) 382. — försöka, anstränga, upphjuda. med ack. lette allan sin clokskap at koma hanom tel oquemelek ping *Bu* 143. *Bil* 447. — leta sik, begifva sig. engilen segh aff himilen lette nider til iosep *MD* 12. — leta up, 1) uppsöka, söka finna. med ack. alla act oc wiliä hawa upp at leta oc openbara . . . aller (*för alla*) pe almoghan ofriþa *SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). letha thz wp j förscrifno tafflo *PM* xxxv. 2) uppsöka, söka förskaffa. med dat. och ack. at leta them vp mat *Bo* 85. — *Jfr up leta. — Jfr at-, ut-leta.*

letan, *f.* *Jfr atletan.*

leter, *se liter.*

leva (*liwa, se äptirleva. lifua: aatherliffua RK* 3: 235. *pres. -ir. impf. lefpe. lefdhe. lefde. leffdhe. leefdhe. leffuade? RK* 1: (*Albr*) s. 212; *jfr lifua. part. pret. leffder: -e MB* 1: 379. *n. left Lg* 3: 235. *lefft. leefft. imperat. leeff LfK* 68), v. [*Isl.* leifa] *L.* 1) lemna, lemna qvar, lemna öfrig, låta vara. ther enkte leua aff *MB* 1: 307. lewis ther nakath aff *ib*. thz ödher . . . alt thz haghel oc lyghnor leefdho *ib* 303. *ib* 304. *RK* 1: (*Albr*) s. 212. leeff wthe alla lösa oc fafänga tankanna buldher *LfK* 68. — med dat. och ack. nar människian enkte leffwir (*relinquit*) sik siälffue aff sik wtan wtwidher sik til alla dygdh oc fulkomplighet *Bir* 4: 98. — *pass. annar (o: loter) lefdhis prestom til thera gaghn oc ärwodhis lön MB* 1: 476. — med två ack. af hvilka den ene är ett adj. leua engin guz riddara liuandis *Bu* 509. iak lefdhe tik dörena öpna *MB* 2: 338. 2) lemna, efterlemna. lefdhe son epter sik *Bil* 230. lefde epte sik dödhän . . . iij peninga *ib* 717. *SD NS* 1: 411 (1405). päst goz huarte lefpe pik fapir älla moþer *Bu* 519. *Bil* 305. *SD NS* 2: 44 (1408). *Lg* 3: 235. lefdhe sinom son äptir sik mykyt goodz *ST* 234. lefde han gul ok görsama mere än firi hanum funnus *Bil* 381. allan konstelighin skrudh som dawidh oc salomon haffdho leefft j templet *MB* 2: 219. minom äptherkommandom leeffuer iak äwärdhelika amynnilsä *Su* 12. onth äptherdöme som han androm giffwer oc leffwer *LfK* 8. — leva ater, lemna qvar. then del elena lefde ater aff wars herra korsse *Bil* 722. haffde appollonius lefft atir til ryggia bak them lönlige m män *MB* 2: 255. *Jfr aterleva. — leva äptir, lemna qvar. the som äpter wardha leffde i landeno MB* 1: 379. *Jfr äptirleva.*

leva (*läva*), *f.* 1) = lef. sualgh . . . alla läwonar *Lg* 1018. *Jfr aterleva.* 2) person som efterlemnas. *Jfr äptirleva.*

leva, *se liva.*

leve, *n.* *Jfr ätta leve.*

lever (*ack. leff. leeff. pl. -ar*), [*Isl* hleifr] *L.* bröd, brödkaka. tag honagh baka ther aff en leff *LB* 7: 4. tepes hanom i ogne en leuar *Bu* 417. thre leua brödh *Bil* 456. aff fäm lewom brödhz *MB* 1: 90. fäm lewa brödz *ib*. göra renasta brödh . . . aff thriggia lewa miöl (*tria sata similæ; så mycket mjöl som erfordras till tre brödkakor*) *ib* 189. exhibicio cibarium que dicitur matskut, ter in anno fiat, singulis vicibus de vno pane & edulio, id est leff & læffs suuæll *SD* 2: 237 (1297). *Jfr biug-, brödh-, hvete-, ister-lever. — lefs sufl (lefsufl L. læffs suuæll. lefs sughl L. lefsughel L.), n. L. sofvel till en kaka bröd. de vno pane & edulio, id est leff & læffs suuæll SD* 2: 237 (1297).

lever, *adj.* [*Fdan.* lev. *Mnt.* lëf; *jfr RK* 1: (*Albr*) s. 214] kär, älskad. ith toktelikt änlit gör henne leff *MD* (*S*) 227. huru paris skulle hafva fru elena leff *ib* 297. thässa werldenna älskogha. hwilke som thola mang hardh thing ok pinliken for sinom lefwom *Su* 387.

lever, *se liver.*

leverne, *se liverne.*

leverera (*leffrere*), v. [*Mnt.* leveren, levereren.

Mlat. liberare] *eg. leverera, lemna, öfverlemna; leverera, utföra.* leffrere eth anrennan *BSH* 5: 134 (1506).

levisärän? *n.?* ett slags vapen. septem levisæræn *SD* 4: 710 (1340?).

lezn, se ledsn.

lidh (liidh), f. [*Isl. hlið*] *sida.* the hiollo hwar widh sina liidh *Al* 2427. sagho the opa the andra liidh et watn badhe breet ok langt *ib* 5020. (lidh för ridh *el. tidh MD* (S) 240.)

lip (liidh. liid. lidha *Al* 599 (*i rimsl.*). **liida** *RK* 3: (sista forts.) 5609 (*i rimsl.*). **pl. lidha** *Iv* 166: *RK* 1: 12; *MD* 172 d (*på alla tre ställena i rimsl.*)), *f.* [*Isl. hlið*] *L. cīvus, bergslutning, lid, backe.* thänne same vägh var . . . mörk ok thrang mz diwpa lidha *Iv* 166. the möttos wnder en liid wiid eth bergh *RK* 1: 3366. *Al* 599, 8358. vnder the gröno lidha *MD* 172 d. war kommen opp för then liida *RK* 3: (sista forts.) 5609. a een liidh *Fr* 1343. bergh ok lidha *RK* 1: 12. **Jfr a-, biärgha-, sio-, til-lip.**

lidh (ledh *Lg* 3: 681. **led** *LB* 7: 159), *n.* 1) = **liper** 2. hwart hennas ledh fran andhro skeldes *Lg* 3: 681. for qwesio stryk treakylse om kryng ledhen, swa flyr hon i annath led *LB* 7: 159. 2) **led, rad af i jämbredd uppställda personer.** xxij lidh for thz baneret äre *RK* 2: 8604.

lip, n. [*Isl. hlið*] *L. Jfr bar-, far-, gards-, kirklogards-, konungs-lip.*

lip (lith), n. [*Isl. lið*] *L. hjälp, undsättning.* then lete lith, thr liten hauer kniwen *KS* 82 (204, 90). **Jfr gango-, o-lidh.**

lipa (liidha. lijdha *RK* 2: 1403, 2461. **liidhe** *MD* 18; *RK* 3: 4064. **lijdhe** *ib* 2: 2539. **lydha** *Lg* 3: 99; *RK* 3: 428, 448. *pres. lidher. lidhir. liidher. impf. ledh. leedh. pl. lipu. part. pret. lipin. ledhen. refl. pres. lidz. liiz. impf. ledz*), *v.* [*Isl. liða*] *L.* 1) **gå, fara.** the a hender nyköpung lidhu *RK* 1: 3707. *ib* 3: 549, 921. — *bortgå, fara hädan (ur världen el. lifvet).* wi skulum alle af thenna werld lidha *SD NS* 2: 117 (1409). döð oc aff wärlden lidha *MB* 2: 218. *MD* 18. *Lg* 3: 656. bisp larens i aboo är ledhen aff thenne syndoge världen *FM* 286 (1506). — *skynda.* nw manga swänske syna hendher wridhe thz her steen saa lithet kan liidhe *RK* 3: 4064 (*kan fattas ss opersonl.*). — *lida, gå, fara, begifva sig, komma. opersonl. med dat. el. i dess ställe ack.* honum lidher fast til persia land *Al* 1166. *MD* (S) 210. ä thes mere sielenne leedh nidherefter *LfK* 232. leedh dänom saa snarth tädhan *RK* 3: 292. *ib* 2419. honom kunde tog ey sa snart lidha *ib* 2: 9029. tiil danmark och gotlandh them wäl leedh *ib* 3: 570. saa wäl monde honum liidha *ib* 496. *ib* 2433. i wäghen honum saa kosteligha liidher *ib* 1062. han wiisthe wäl . . . hwath norges män leedh *ib* 36. — *lata lidha, låta (det) gå, begifva sig åstad, skynda.* tiil warffrubergha thee laatha liidha *RK* 3: 454. *ib* 510, 601, 626. waren redho ok latin lidha *Al* 1702. — *skyn-da, hasta, raska på.* bödh kesaren lätha lidha ath hywlith wordhe redho *Lg* 3: 144. 2) **om tid, tillstånd el. förhållanden:** gå, lida. äpter thässa wärldinna skipilse, ther all ganger oc lidher mz siw daghom *MB* 1: 504. all wärlden liidher mz siw daghom *ib* 69. — *komma.* a hänne (*min makt*) aldre ängin ände lidher (*tager det aldrig något slut*) *Al* 1436. — *gå vidare,*

framskrida. han lot sina sampning lidha *Al* 3131. — *lida, närma sig. med prep. at.* daghin leedh tha fast at qwälde *Iv* 490. *ib* 2407. *Fr* 263, 1103, 1273, 2591, (*Cod. B*) 2271. *Al* 3346. — *lida, framlida, förlida, förflyta.* fra adam ok tel var härta födes lipu fäm pusand aar ok þrätighi aar *Bu* 70. för än tu ar varo lipin *ib* 184. *MB* 1: 20. *Bir* 4: 23. swa langer time leedh *MB* 1: 275. *ib* 284. *Lg* 32. — *opersonl. lida, närma sig. med dat.* han viste at timanom ledh at hans fästemoö skulde födha (*sciret instare tempus partus suæ conjugis*) *Bo* (*Cod. B*) 343. — *med prep. at.* nu lipar at licamans lifs ända *Bu* 489. ledh fast at them tima at iudha skullo wardha frälse *MB* 1: 20. tha aat thy leedh at brullöpit skulle ändas *Bo* 60. *ib* 32, 164. *KL* 347. *Lg* 3: 100. thz lidhir aat quällemom *Bo* 208. at thz fast leedh at hans fadhers dödh *MB* 1: 257. *Iv* 380, 2553, 4785. *Fr* 820. *RK* 2: 1261, 3278. *Lg* 45. — *med prep. til.* tha han kände lidha til dödhen *MB* 2: 325. thz liidher nw sökt (*för sköt*) til ända thin *Al* 9864. honom (*den återstående stadsdelen*) leedh fast til fördärffuile *Su* 52. — *med prep. i mot.* thz ledh i moth afftonen *Lg* 3: 673. — *lida, aflägsna sig.* genast tha aff middaghin lidher swa taka trään ganga nidher *Al* 5859. — *fortgå, framskrida. med personens dat. el. ack.* ä som fadrenom leedh scrifus hennes helga liffuerne, swa leedh hans longliga syuka dotter til helsona *Lg* 3: 583. — *med personens dat. och det föremål, med afseende på hvilket ett framskridande är i fråga, betecknad genom prep. mäs.* scriff mik til hwat töm lidher medh then masth och tesliges medh qwärnen *BSH* 4: 336 (1503). — *gå till ända, förlida. med dat.* tha som daghenom leedh (*appropinquante . . . hora vespertina*) *Bo* 231. — *med ack.* nw liidher abrahams dagha *MB* 1: 207. swa langan tima leedh fra thy ther ysaac war födder oc til thz aar hans släkt war wäldigh ower thz hälgha land *ib* 183. — *med prep. at.* tha ther leedh at hans daghum *MB* 1: 257. — *personl. gå till ända, taga slut, upphöra. abs.* liuit öskis at lidha (*vita optatur ut pereat*) *Bil* 476. fran allo (*för allom*) pem þingum þär äru lipande *Bir* 4: (*Art*) 179. þa ald lip ande (*för lipande*) þing sniällaleka lepas *ib*. — **lipa sik.** lata lidha sik, skyndsamt begifva sig åstad, skynda sig, skynda. at hon skulle låta lidha sik *Bo* 212. *Lg* 3: 99. *RK* 2: 2461. läth tik lidha (*festina*) *MB* 2: 190. *ST* 455. *Su* 194. lathin idher thess bather lidha *RK* 1: 3734. *ib* 2: 3003. lät sik thädhan lidha *Al* 8973. *ib* 9477. *RK* 2: 1038, 2389, 2539. snarth leeth han siik aff slottet liidha *ib* 3: 42. *ib* 428, 448. lät han sik lidha til assisium *KL* 364. *RK* 2: 389, 1084, 1128, 1403, 3538, 5323. *Lg* 3: 381. han lot sik at dala lida *RK* 2: 4403. *ib* 5064. — *refl. lipas, gå, förflyta, framskrida. om tid el. tillstånd.* alle siw wärldinna aldra ganga oc lidhas a siw daghum oc siw nattom *MB* 1: 302. gifs eigh viþ pinor som litla stund lipas (*räcka*) *Bu* 521. — *förlida, taga slut, upphöra.* fa häluitiz pino som aldre lidz *Bu* 182. j frygdh ok glädhi som aldre liiz *Bil* 216. tha liwsith ledz *Lg* 967. — **lidha fram, förflyta.** leedh then daghin fram *Bo* 219. **Jfr fram lipa. — Jfr af-, at-, for-, um-, ut-lipa, äfvensom halfidhin.**

lidha (liidha. lijdha. pres. lidher. lydher *Lg* 3: 83. **impf. ledh. lädh** *Lg* 3: 34. **pl. lidhu.**

lydho RK 3: 2949. *part. pret. lidhin: -it* ST 115; Su 167; *-ith* ib 168. **lydin: -ith** RK 1: (*sfgn*) s. 189), v. [*Isl. lida. Mnt. liden*] L. 1) *lida, utstå, vara utsatt för, erfara, röna (något obehagligt)*. vtan hon lidhe ok tholi thz som hwast ok besk är Bir 1: 291. lidha nödh ib 3: 414. pinor lidha AL 6907. spot ok haadh lidandhe MP 1: 47. dödhenn lidha RK 2: 1376. the lydho twaangh ib 3: 2949. lidhu hwngher oc törst Su 165. lidhande mykin smälek Lg 586. ib 220. AL 1313, 4286. RK 3: 1273. MB 2: 153, 154, 300. Su 117, 121, 135, 167, 168, 169. Lg 3: 34. lydher thera roop ok skryan ok thera mycla haadh oc smälek ib 83. thetta hafwir sanctus vitus tholt oc lidhit for ihesu christi nampn skuld ST 115. ib 100. äpther trättan apostla taal, aff hwilkom sancte paul . . . ledh ey thz minzsta ärfuodhit Bir 4: 23. the hade . . . hans vrede förre lydith RK 1: (*sfgn*) s. 189. — *med ack. och inf.* wm naghor aff minom wtualdom winom kännir oc lidher nakra räddoga tanka kringom sik flyga oc ey them samtykkir Su 293. — *med prep.* af. ther aldrigh ytermer hinder eller tiltalan vm lidha aff mik eller minom arfuom SD NS 1: 88 (1401). ib 413 (1405). — *abs.* liidande likamen Su 195. — *lida, tåla, underkasta sig, finna sig i, fördraga.* at mannin vndfaar ok lidhir gladlika al til komande hardh thing Bir 1: 282. hållir än thw ville thz lidha älla ther mz vmga håldir ville thw ey haua varit föddir ib 2: 37. at the för hans skuld wildho lidha dödhenn oc wtläghe oc pinor LfK 20. tith hiärta skal altidh wara redhoboet at lidha all dröffuilse oc motegang för mith nampn skuld Su 50. skal thu här äpther altidh göra thz goth är, oc alt onth tik giort twlimodhelika lidha ib. [jak] som ey wil nw lidha eth loppa beth ib 251. thz ware oss myndre skam oc skadi oc mz grat at lidhande (*esset tolerabile malum, et gemens tacerem*) MB 2: 191. — *abs.* lidh mz tomodh Su 50. — *uthärda, utstå, stå ut med.* huru skal jak lidha oc thola olidhelika pinona Su 251. huru skal jak lidha brännande eldzsins besklichkeit ib. haa kan lidha äller thola tolkit lifwerne ib 122. — *stå ut med, komma ut med.* bondin kan ey bade lidha plöia ok wel til hoffwa ridha MD (S) 255. 2) *lida, tåla, fördraga (en person).* kunna conuentz systrana hona ey liidha VKR 26. ST 273, 274. MB 2: 296. Su 85. — *tåla, fördraga (något af någon), hafva öfverseende med (någon för något).* med ack. samt prep. mädh. thzta ledh sancta anna mz henne tomodhelika nakon tidh Lg 3: 720. 3) *tillåta.* engaledis wille han them lidha (*passus est*) vara j stadhenom MB 2: 101. som ey wilde lidha at ärfwingha skullo brista j thino folke ib 213.

lidhelika, *adv.* drägligt, på ett drägligt sätt. nar wi . . . lidhelika frestoms LfK 102.

lidheliker (n. -likit Su 42, 110. -liket LfK 88), *adj.* [*Mnt. lidelik*] dräglig. omskifta langha oc olidhelika skärslo eeldz pino i tässa wärldz pinor, som stakkotta oc lidelika äro Su 185. ib 110. LfK 88. alt thzta ware mik än lidelikit fram för thz at iak wsal tith fadherlika oc älskelika änlithe wredhgdhe Su 42. Jfr **olidheliker**.

lidheliker, *adj.* Jfr **forlidheliker**.

liper (liider. ledher: ledh MB 2: 281; BSH 5: 187 (1507); ledhen LB 7: 133; ledher (pl.) Lg 3: 636.

O r d b o k.

leeder: leed LB 7: 320. *dat. lith* Bil 369. **lidhi** Lg 244; LB 7: 100. **liidy** ib 320. *pl. -ir*), m. [*Isl. liðr*] L. 1) *led (på kropp).* binda handena widh lidhin Bil 255. limalösn i hwarium lith ib 369. haffde i alla sina lidher swa hardha sot oc werk at han eyngaledhis formatte röra sigh aff sängena Lg 3: 355. ib 636. lata skära sik lidh fran lidh Lg 767. MB 2: 281. honum skalff hwar hans lidher AL 8608. MB 2: 287. Lg 3: 687. lughin swedh . . . hans lidhi ok limi Bil 473. Bir 3: 93. twa ledhen ther med LB 7: 133. som sig haffua forrikt i lidomen ib. gar naghor liider aff i barnom eller brister aff lidhi (*ur led*) ib 100. om nagor lym er vtaff liid, eller wriden ib 320. ted som lenge haffuir varit aff liidy oc är kommit j leed j gen ib. halsin war brutin aff lidhi Lg 244. 2) *lem.* war han bade a hender oc föther skapader wel a alla lidhi RK 1: 560. hans klede stodho honom höuelika om hans liiff ok alle hans lidhi ib 2070. smör liiden som verker LB 7: 282. — (?) fra halsen oc til länderna nidher war siäx fota hwar en lidher AL 9468. öpna lidher (*för öpna lykt saar?*) LB 2: 38. — *Betydelsen: lem tillkommer ordet möjl. äfven i några af de under 1 anförda ex., särsk. Lg 3: 355, 636; Lg 767; MB 2: 281.* 3) *slägtled.* han war en ledh nemere BSH 5: 187 (1507). — Jfr **lidh, n.** — **lidhamot** (lijdhamot: -motit LB 7: 282. lidhamoot VKR 20. lidhamooth RK 3: 712. lydhamot Bir 2: 222. lydhamoth: -mothom Lg 3: 120. ledhamoth ib), n. 1) *ledfogning, led.* hans lidhamot gingo al sundir Bil 871. af allom licamans limom oc lidhamotom Bo 193. at alla thina lima lidhamot (*compagines*) skullin syndirlösas Bir 2: 236. laarin syntis vtan lidhamot (*juncturis*) ib 3: 65. ib 2: 222, 243, 3: 128, 294. Su 107. RK 3: 712. 2) *lem, kroppsdel.* stor ben ok lidhamot KS 80 (198, 88; *kanske att föra till 1*). swa som goodh lidhamoot böghia sik eptir thera hofdhe VKR 20 (*kanske att föra till 1*). iak . . . ey . . . samanföge hwars edhers lyma ällir lidhamot (*singulorum membra non ego ipsa compegi*) MB 2: 300. ib 131. eth belethe lyk wiidh mik . . . i allom lydhamothom Lg 3: 120. liiff och andha som thw skall säthia i the ledhamoth ib. faar man stor werk j armana, millan herdana, j ryggen j lenderna oc oppo andra kropsins lymmer oc lidamot LB 7: 264. ib 263, 282, 283. Jfr **lidhmot**.

lidhgärdh, f. *utrustning af krigshär, krigsrustning.* possessiones ecclesie . . . beate marie saba attinentes . . . ab omni iure regali. videlicet exactionibus procuracionibus vel aliis collectis liberas semper concedimus & exemptas. nisi expeditionem, que vulgariter dicitur lidgärdh euocari. contingat SD 1: 549 (1279). Jfr ib 435 (1266), 550 (1279).

lidhilse, n. pl.? Jfr **framlidhilse**.

lidhilse, n. pl. och f. 1) *lidande.* ther är . . . odödhelighet wtan lidilse LfK 128. aff nakrom christi lidilsom Su 8, 28. ib 34, 117, 165, 167, 169. 2) *uthärdande, fördragande.* aff motheganssens lidilsom (*tolerantia*) Su 61. ib 251. tholomoth är en blidh oc sigheterliken lidilse alla genwärdogha tingha LfK 100.

lidhisker? *adj.* thz merkis a dauid then lidiska (*för lidzsla?*) swen han slog goliam med slyngo steen MD (S) 254.

lipköp, n. [*Fdan. lithkøp*] L. *dryckesgille med anledning af afslutadt köp.* drikka lipköp SR 47.

lidhmot, *n.* = **lidhamot** 2. *MD* 121.

lidhmus? (**lenmws**), *f.* [*Norska* lidmus(?), le-mus, livmus. *Sv. dial.* lemus] i en led förekommande rörlig, broskartad kropp som framkallar krampaktiga muskeltryckningar. for ieth, tz är en soth som är i mellan hulleth och skynneth och röres som en lenmws *LB* 7: 52.

lidhning, *f.* *Jfr* forlidhning.

lidhning (**lidhnigh**), *f.* lidande, uthärdande. om mangra handa genstridilse gladelika lidhnigh (*perpes-sionem*) *Su* 50. *Jfr* mädhlidhning.

lip skep, *f.* *L.*

lipskiul, *n.* *L.*

lipstaper, *m.* *L.*

lipstarker, *adj.* *L.*

lipstolpi, *m.* *L.*

lipstämna (**lipstämpna** *L.* **lidstämpna**), *f.* [*Fguta.* lipstemna] *L.* till bestämd dag utsatt sammankomst då krigshären skall samlas, bestämd tid för krigshärens samlande. är wir kallum samän warä män til lidstämpnu *SD* 1: 668 (1285, gammal afskr.).

liptäppa, *v.* *L.*

lipugher (**lidhogher**: -oghan *Bir* 3: 305. **lidhoghir** *Bo* 141. **lidhoger**: -og *Lg* 664. **lydhoger** *JP* 118; -ogan *SD NS* 2: 90 (1409). **lydogh** *SO* 85. **lidhigher**: -igh *MB* 1: 335. **ledhugher**: -ugha *BSH* 1: 195 (1387); *SD NS* 1: 245 (1403); *Bil* 369. **ledugher**: -ugha *SD NS* 1: 244 (1403); -ugh *SJ* 200 (1451), 201 (1451), 203 (1451). **ledhuker**: -ukan *SD NS* 1: 532 (1406). **lethogher**: -oghe *FM* 25 (1389). **ledoger**: -oga *LB* 6: 106. **lädhugher** *Gers Frest* 30; -ugha *DD* 2: 9 (1391); -ughan *SD NS* 1: 270 (1403); *Bil* 111. **lathugher**: -ughan *FH* 2: 15 (1392). **läduger** *MD (S)* 206. **lädukger**: -ukga *SD NS* 1: 17 (1401). **lädhogher**: -oghan *ib* 2: 240 (1409). *n.* -ught *MB* 1: 286. -ukt *ib* 364), *adj.* [*Isl.* lidugr. *Jfr* *Mnt.* leddich, ledich] *L.* 1) *ledig*, lös, fri (att röra sig). wrþu hans arma hanom lipugh *Bu* 57. han gat ängalund lipughar älla lös wrþet *ib* 15. — *fri*, löpande utan hinder. om vatten. funno at konungs adhran war lidhogh oc frii oc enkte aater täpt *VAH* 24: 323 (1454). — *fri*, ss *fri* hafvande makt att bestämma sitt handlande, hafvande frihet (att göra något). med *inf.* ij ärin lidhughe bort at ridha *Iv* 2655. *MB* 1: 244. wara lädhugher tiäna gudhi *Gers Frest* 30. — *fri* (från trældom). hon skal fara lidhigh oc fräls mz honum *MB* 1: 335. — *fri* (från fångenskap el. tvång). laurencius lipughar vorþen *Bu* 415. *RK* 1: 1072. biþia hana giua sik sin son atar lipughan *Bu* 25. *Bil* 103, 111. lät them lidugha *ib* 87. *MB* 1: 284, 286 o. s. v. beddes aff honum fangana lidhugha *ib* 181. — *fri*, lösgjord (från band). med *prep.* af. wrdhu the ledhugha af bandum *Bil* 369. — *fri*, befriad (från skyldighet el. tjänst). med *prep.* af. lat mik lipughan af hans gömo *Bu* 142. gaf alla romara lipugha af allom vt giäldom *ib* 65. — med *prep.* undan. göra hwem han wil lidhughan vndan sinom laghom *MB* 1: 464. — med *ack.* tha är lerjungen eller suen-nin the tienisten lydogh ock löss *SO* 85. 2) *ledig*, *fri från göromål, sysslolös*. then som läduger gerna gaar *MD (S)* 206. en arwodis man som lydhoger war ok jnthe giordhe *JP* 118. vara lidhoghir oc fafängir *Bo* 141. göre sik allan redho ok lidhoghan (*exoccupet se*

totum) *Bir* 3: 305. thu kan thik ey lidhughan göra mit breff alt til ända höra *Al* 6049. 3) *fri från käromål el. ansvar*. skulu the alle lidhughe vara *Fl* 1821. — med *prep.* for och *följ. subst.* ss *sakens beteckning*. kwn-görom vi . . . oos hafua lädhughan ok lösan latidh . . . philippus vlphardhzson for thet han sloogh i hääll ragnars son i eeke *SD NS* 1: 270 (1403). loto eric sigurdzsson . . . quit lidugh oc lös for thet drapit han giordhe thera dödha brödher *SJ* 202 (1448). vndom wi oc gifwom . . . jeppa oc alla hans vmbudzmän oc swena ledhugha oc qwitta for all the brwt. käromål oc sculd. vppa han älla them koma kunno *BSH* 1: 195 (1387). — *särsk. fri från fordringssegares kraf.* later iäk fornempda vlaff niclessen . . . for mik och minom arffwom kwittan, ladhoghan och lösan *SD NS* 2: 240 (1409). — med *prep.* af, for el. um och *följ. subst.* ss *sakens beteckning*. ären i ok skwlen warä lethoghe ok löös ok omanathe aff allä the lauan ok brewom *FM* 25 (1389). wi hafuom . . . jappa . . . oc hans arfua latit ganzklica lösa, lidhuga oc quitta . . . fore allan thän räkenkap som han plichtoghar var at göra bo jons-soni *BSH* 1: 197 (1387). loto the hona oc hennes ärf-uingia for sik oc sina ärfuingia alzstingis fri quit ledugh oc lös for hendermer maning *SJ* 201 (1451). *ib* 200 (1451). for huilka forskrifnä fämtighi marc jak . . . qwita, ledugha oc lösa later forscrifna hustrw ermegardh *SD NS* 1: 244 (1403). *ib* 17 (1401) o. s. v. later iak for:da herra clauus lidhughan ok lösan alla-ledhis vm thet vidbergäl *ib* 30 (1401). later iak . . . phillippus ledhukan och lösan wm the for:da xxix mark *ib* 532 (1406). wm huilka for:da siw marcer iac gifuer han oc hans arfua quita lidhugha oc lösa *ib* 503 (1405). *ib* 245 (1403). *FH* 2: 15 (1392). *SJ* 203 (1451). *DD* 2: 9 (1391). 4) *ledig, till fritt förfogande, obesatt*. lät thz lidhukt fatighum mannom *MB* 1: 364. wart tha lidhog en prebändha ällar räntha *Lg* 664. 5) *fri från foster, icke hafvande*. then lönlik manatz soth som ledoga quinnor plegha ath haffwa *LB* 6: 106. 6) *tom. ii viinfat lidhugh* *SD NS* 1: 678 (1407). — *Jfr* olidhugher.

lidhughet (**lädughet** *MD (S)* 205, 206. **lädwg-het** *ib*), *f.* [*Mnt.* leddicheit, ledicheit] *ledighet, sysslolöshet.* *MD (S)* 205, 206.

lie (*pl.* lijgiar *FH* 3: 66 (1445)), *m.* = **le**. swa som gräs af slaghit ok af huggit mz lia *Bir* 1: 190. *ib* 2: 200. *iii* lijgiar *FH* 3: 66 (1445).

lif (**liif**, **lijf**, **lijff**, **lyiff** *RK* 1: (sfgn) s. 182, 183), *n.* [*Isl.* lif] *L.* 1) *lif*. hawi forgyort sitt lijf *SD* 5: 478 (1345, nyare afskr.). handenna lif af hofpeno flytar *Bu* 74. gaf lif tabite *ib* 100. tok diawlin lif af hanom *ib* 142. tok han sik sialuar af liue *ib* 172. han tapar passa lifs dygþ *ib* 153. prädica sälare liif annars hems *ib* 14. j andro liffue (*in futuro*) *Su* 289. thiänte hanom . . . j allom sins lifs tima *KL* 125. *ib* 280. hiälp thino liwe (*animam*) oc rrym *MB* 1: 194. öffuer vara lyiff ok lemmer magen j rade *RK* 1: (sfgn) s. 183. at wij beholda liiff oc limer *Di* 62 (*de två sistn. ställena böra kanske föras till 3*). forbiudom hardeliga widh lijff oc godz *BtRK* 194 (1457, orig.). *RK* 1: (sfgn) s. 182. bönderne äre ther wälwelioge til med liff och makt *BSH* 5: 141 (1507). at tw äst i liffue *Di* 200. liifs trä (*lifvets träd i paradiset*) *MB* 1: 99. lifsens trä bär-

andis xij frwcter j hwar manadh ib 2: 368. than som wil taghi lifsens watn til giffwins ib 369. lifsens vathn (*aqua vitae; af vin el. vissa andra ämnen beredt destillat*) PM XXVIII o. s. v. — *lif, lifstid.* lifuande lifue (*i lifstiden*) SJ 215 (1452). lifuandis lifue SD NS 2: 34 (1408). ib 236 (1409). i beggis thera welmacht och lifuande lifuä SJ 318 (1464). liwer hon minu liwe länger SD 4: 389 (1334?). ib NS 1: 156 (1402), 411 (1405). SJ 42 (1428). FH 6: 6 (1443). han war . . . fromaste riddare sins liifs (*på sin tid?*) Bil 606. thz förlänger mykith lifwith PM XLV. 2) *själ.* simon saghe tel mariam . . . pit lif som hans suärp skal ginum gangha (*tuam ipsius animam pertransibit gladius*) Bu 73. 3) *kropp.* pät hælgha cors. som vikt är af vars härra liui Bu 140. thz (*håret*) hulde alt hænna liiff Bil 570. (lys oc madka wullo flokkom) . . . aff vslo lifue ib 112. MB 1: 299. han saghe sik haua varit mæp sinom cristno skola cumpanom tel kirkio ok takit mz þöm þera guþ ii sit liif (*cum iis communicasse*) Bu 22. aldre var fõt een (*för eet*) renare liiff nakar tima aff modher liiff Fr 1349. then gud i hymmerike boor take hans siäl i sin wære fore thz kwmbler lifuit tolde häre RK 1: 2539. til liiff oc siäll Lg 44. ib 3: 215. — *kropp med särsk. afseende på dess kraft el. förmåga.* i ropen höght alle i sän som i orken aff lifwith mäst (*så godt i orken*) Al 7381. 4) *lif, bål; äfven midja, buk, matsmältningsorgan.* pännia þerra limi ok lif Bu 514. hans klede stodho honom höuelika om hans liiff ok alle hans lidhi RK 1: 2070. liiff (*växt*) oc anlith hade hon e oc the skönste hender man wille see ib 2: 8373. slo mz käsio goþan karl ginum liuet Bu 189. Bil 303. Al 2808. Di 15. war han small i sit liiff ib 12. wi pläghom ekke swa at äta äller wart liiff swa fylle läta Al 6114. lifwith (*näml. på de djur som kallas sinphili*) war stort som las aff hö ib 9325. stak sik . . . gönom weka liwit KL 90. ST 357. PM 13. köre spolorma aff liiff LB 5: 81. rosa . . . binder löst liiff oc ofmykyth hart gör hon wekth ib 80. gör vekt liiff som är harth ib 81. 5) *moderlif, qved.* hauande mæp guz son ii sino liue Bu 6. thins hælgha liifs fruct Bil 894. gladdis barnit j mino lifue ib. Bo 61. Bir 4: 175. — *Jfr himirikis-, modhor-lif.* — *liifs biärghan (-bärghan), f.* lifsbärghning, uppehålle. thu . . . astunda meer än liifs bärghanin til sighir Bo 127. — *liifs daghar (leffs- Lg 3: 691, 718), m. pl.* [*Isl. lifsdagar, m. pl.*] L. lifsdagar, lifstid. Gr 294. Bir 2: 152, 3: 367. Va 22, 48. Lg 3: 195, 691, 718. *Jfr liva daghar, lifdagher.* — *liifs far (lyffs faar), n.?* lifsfara. jach syther i lyffs faar medh thenne almoge BSH 5: 42 (1505). — *liifs fare (liiffz-), m. lifsfara.* i hwat nödh, bedröfuilse oc stor lifsfara j oc alle mene riksens jnbyggere vdi stadde woro BtRK 252 (1469, orig.). thet oss vthen trwgh, gotz och lifsfare ey vederfares kan BSH 5: 539 (1514). komber han j liiffz fara LB 7: 313. — *liifs frukt (liiffs-), f. lifsfukt, barn.* Va 8. — *liifs födha (liiffs fföde), f. lifstidsunderhåll.* at wj aff for:de closter wore liiffs fföde haffua scole FH 5: 212 (1512). — *liifs giäld (liiffs giäld), n. L.* — *liifs hiälp (liiffs-), f.* [*Isl. lifshjäl*] hjälp el. understöd hvarigenom lifvet räddas el. uppehålles.

wi sätiom ok aldre wara waan til nakra liiffshiälp ytermere Al 6105. — *liifs kragt (liiffs-), f. lifskraft.* skapar gudh hwario barne sina siäl. som mästa liiffskragt giwär i hiärtano MB 1: 76. han ligger vtan liiffs kragt ib 262. — *liifs lat (liiffslaath), n. för-lust af lifvet.* wtan mangz manss liiffslaath BSH 5: 333 (1508). — *liifs livande (liiffs liwandis), p. adj. lifslefvende, i lifve, i lifstiden.* epter thet at han kom helbrygda liiffslifuandes ater hem i gen SJ 223 (1453). som göte vlfsson . . . liiffs liwandis giwit haffdhe thy fornempda clostre SD NS 1: 85 (1401). at . . . älin ragualzdottor . . . gaff sinom . . . husbonda . . . heel ok helbregdhho ok liifs lifwande ok swa i sinom ytersta tima, twa gardha i wprydthom ib 291 (1403). — *liifs mæghin (liiffs-), n. lifskraft.* faar han liiffs mæghin MB 1: 262. — *liifs nöþ (liifs nödh), f. L. nöd el. trångmål för lifvet, svårighet att uppehålla lifvet.* lifdhe . . . widh watn ok brödh ok dyghra liifs nödh Bil 627. mædhan swa mykin är liiffs nödh MB 1: 244. — *liifs siukdomber, m. sjukdom i buken.* fö[r]drwer vämilse oc lifssiukdom LB 5: 81. — *liifs tekn (liiffstekn Lg 3: 362, 379. lijffstekn ib 368. lijfztekn ib 357), n. lifstecken tecken till lif.* kunne ey merkia i honom noghot liiffstekn Lg 3: 362. ib 357, 368, 379. — *liifs tidh (liiffs tiidh BSH 4: 228 (1497). liiffs tiidh Lg 3: 33), f. = liifs time. Lg 3: 33. BSH 4: 228 (1497), 5: 123 (1506).* — *liifs time (liifs-. liifs timme: -timma Bir 2: 96), m.* [*Isl. lifstími*] lifstid, lif. sidhan min liifs time war vpfyltir Bir 1: 23. wil iak honum the sama lön giffwa som han haffdhe i allan sin lifstima a mina nödh thänkt oc a min dödh Lg 44. Bir 2: 96. SD NS 1: 525 (1406), 625 (1407). at han lati idhir koma äpte thænna liifs tima til äuärdhelikit arf Gr 294. *Jfr liftime.* — *liifs tharvir (lifz-), f. pl. lifsförnödenheter, det för lifvets uppehållande nödiga.* än tu hauer tina lifz tarue KS 23 (57, 25). — *liifs vape (liifs wadhe MB 1: 504; -wadha Bil 615; KL 313; VKR IX; -wadhä Va 27. lijfzwade: -wada Lg 3: 357), m. L. lifsfara.* eet sund . . . som mange fara iui mz liifs vapa Bu 498. the waru j liifs wadha Bil 253. Bu 134. Bil 275, 615. MB 1: 504. KL 173, 313. VKR IX. Va 27. Lg 3: 357. — *liifs van (lijfz wan. lifswaan Lg 3: 383. liiffs-waan ib 366), f.* [*Isl. lifsván*] lifshopp, hopp om lif. henne war ingen lijfz wan Lg 3: 358. ib 366, 383. — *liifs värme, m. lifsvärme.* gifuande licammenom liifs värma ok at lifwa (*vivificationem et calorem*) Bir 2: 316. — *liifs ände, m.* [*Isl. lifsendi*] slut på lifvet. fingo bape ens (*för en*) liifs ända vndi suärpe Bu 166. kom til sin ytarsta liifs ända Bir 3: 84. — *liiva daghar, m. pl. = liifs daghar. RK 2: 83. Jfr lifdagher.*

lif (leff. dat. pl. lifiom MP 1: 314; ST 535. lifuiom MP 1: 224. lifwom ib 2: 85. lifuum ib 164), n. [*Isl. lyf, äfven skrifvet lif*] eg. läkemedel; trollmedel, trolldom. incantaciones, liiff GU 6. troande a truldom och liiff ok galra MP 1: 17. ib 146. af diäfwlslik liiff ok galdra truldom ib 224. mz . . . lifwom troldom oc dyäfwls galdrom ib 2: 85. tro nokrom truldom, lifuiom, galdrom ib 1: 224. j lifiom oc galdrom ST 535. lata thik mz liiff böta ib 32. MP 1: 314, 2: 164. swa dogher leff som lönt är (*sortilegi fatum valet vt sit dona*

lucraturum) GO 914; se Kock, Ark. f. Nord. Fil. 2: 108 f.

lifaktogher, adj. [Jfr Mnt. lifachtich] *levvande*, *lifaktig*. i like matto giorde gudh mz mynne siäl oc liffaktoga aanda Lg 811. alt thet som köttligith och liff actogt är pa iordhena i watn och wädher är alt forgengeligit och dödeligith FH 1: 108 (1492, gammal afskr.).

lifaktoghet, f. *lifaktighet*. kändhe qwinna ena liffaktoghet i handenne, huilken förra war alzstingx dödh Lg 3: 266. ib 267.

lifdagher (liiff- KL 286), m. [Isl. lifdagar, m. pl.] L. *lifstid*. i hans lifdag SJ 3 (1421). — *vanl. pl. lifdaghar, lifsdagar, lifstid*. at iäc skal hawa thetta sama goz j minä lifdaghä SD 5: 293 (1344). KL 286. Bil 356, 796, 870. Bir 3: 190. RK 1: 1246. Va 49. Jfr *lifs-, liva-daghar*.

lifgivare, m. [Isl. lifgjafari] *lifgivare*. Bil 215.

lifla, v. [Isl. lyfja] *löfja*, *genom trolldom bota*. thu skalt ey lata thik mz liff böta ellir annan lifla ST 32.

lifkona, f. *löfjerska*, *qvinna som genom trolldom botar sjukdomar, klok gumma, signerska*. han wrak fran sik siwkir lifkonu Bil 783. fordärua aff rikeno ok landino trolkonor ok lifkonor ok spakonor älla spamän Bir 3: 395.

lifliker, adj. [Isl. lifligr] *till lifvet hörande, lifs-*. a winstro sidona, hwar lifflikir ande (*cordis vitalis pulsus*) sik mäst brukar oc wistar Su 367.

lifländare (pl. *lifflendere. lifflender*), m. *Lifländare*. medh the lifflender FH 1: 67 (1490-talet). om the lifflendere acthe nogith forbwndh göre medh eder herredömä HSH 19: 30 (1504).

liflös (liiff- ST 355; Lg 219. liiff- ST 344, 347, 357. liiff- ib 340, 354, 373. *liflös*: -losan Lg 3: 353), adj. [Isl. liflauss] *liflös*, *död*. swa tok cyrus sin ända som manga hafdhe giort lifflösa ST 340. ib 344, 347, 354, 355, 357, 373. swa framt at han ey lifflös wardha skulle Lg 219. — *liflös*, *utan tecken till lif, utan lifsyttning*. drogho han op lifflösa oc baaro han in i eth hwss, ther laagh han i twa dagha oc ena nat som een dödh wtan alla rörlise eller sinne Lg 3: 353.

lifmak (liiff-), n. *makligt lif, goda dagar*. miste . . . thz sakta lifmakit ST 53. hænna modhir hafdhe alt sit lifmak, oc swa godha lykko ib 269.

lifna (lifjna: -ade Lg 3: 358. leffna: leffuade (trol. för leffnade) RK 1: (Albr) s. 212. limna Bu 419; -ape ib 101, 171; -apo ib 155; -adhe KL 275; Bir 4: 142; se vidare under *ater lifna*. *lympna* BSH 5: 462 (1511). -ar, -ape), v. [Isl. lifna] L. 1) *lemnas, efterlemnas*. ther mykit goz lifnar ther är thräta mellan arwana Lg 3: 235. — *lemnas qvar, lemnas öfrig*. the welie ga landhet släth offuer, at ther skall inthet lympna BSH 5: 462 (1511). hwar the kommo i bondans huus the leffuade (*på motsv. ställe i Messenii uppl. står ther leffuade; rätta läsarten är trol. ther leffnade; jfr Ihre 2: 58*) hwarken maat eller lius RK 1: (Albr) s. 212. 2) *komma till lif igen, få nytt lif*. limnape pän döpe Bu 171. ib 101, 155, 419. Bil 434, 724. KL 86, 99, 240. Bir 4: 142, 155. Lg 116, 3: 380. — *bildl.* vil iak som nu synis som madhkir lifna oc tee min rädhelica dom Bir 2: 187. lifnar hughin i karlenom MB 1:

252. lifnadhe synden ib 439. 3) *blifva vid lif, tillfriskna*. Bir 1: 398. Lg 3: 358. — *refl.* *lifnas, komma till lif, få nytt lif*. af hans asko lifnas annar fenix Bir 2: 171. af thinom kärlek . . . skulu the lifnas som dödhne äru j syndomen ib 1: 175. — *lifna ater, återkomma till lif*. limnadhe ena stund atir äfte KL 275. Jfr *ater lifna*. — *lifna vidher, få nytt lif*. vardh hon swa fäghin som hon al lifnadhe vidhir Bo 27.

lifnaper (limnaper: -ap Bu 2, 8, 418; -at ib 194; -ape ib 193. *limnadher*: -adh KL 21; Bir 1: 38, 3: 90; -adz KL 354; -az Bir 1: 350; -adzsins ib 3: 89, 208; -adhsins ib 88; -adhenom ib 278; -adhom ib 4: 366. *limpnadher* MB 1: 473; -ath ib 414; -adh Bir 3: 277, 294. *lympn[adher]* *Styffe, Skandinavien under unionstiden, 2 uppl., s. 200* (1449). *limfnadher*: -ath MB 1: 50, 496; -adha ib 45. *leffnadher*: -adhom Lg 3: 576. *ack. sing.* -ap Bu 28, 195, 418. -adh Bil 784; Bir 3: 90, 277, 294. -ad Bil 791, 795, 797, 829. -ath MB 1: 496; Fr 3110. -at Bu 194; KS 20 (50, 22). *dat.* -ape Bu 8, 193. -adhe MB 1: 135, 415. -ap Bu 194. -ath MB 1: 50. -ad Bil 797. *pl.* -ir: *liffnadhir* MB 1: (Cod. B) 532. -ar: *limfnadha* MB 1: 45; *lifnadha* Bir 2: 23, 3: 413; *lifnada* Fl (Cod. B) 2088), m. [Isl. lifnaðr] 1) *lefnad, lefnadssätt, beteende*. mäh dyghpelekom lifnape Bu 8. krankar ok skör tel sin limnap ib 28. ib 194, 195, 418. MB 1: 414, 415. KS 20 (50, 22), 33 (86, 36). Fr 3110. likas gudhlikom limfnath MB 1: 50. ib 473. the skulo oc hawa hardhan limfnath widh sin likama ib 496. iacobum. som . . . sumi sigia varom härre vara licastan at änlitis sipum ok limnape (*sätt att skicka sig*) Bu 193. — *sätt att lefva, lefnadsställning*. räknas thrigia handa manna lifnadhar här i wärlidene KS 3 (5, 3). ib (6, 4). Bir 2: 23. MB 1: 45. the wälia sik aff hwariom liffnadhe thz som lättast är ib 135. tha skal sighias thera wigxler oc wald eller lifnath ib 301. tha skipto the thera lifnada ther Fl (Cod. B) 2088. 2) *klosterlefnad, förening af dem som lefva i samma kloster el. efter samma klosterregel, orden*. för än klostret är böriät, äller lifnäprin är piit kumin SD 5: 563 (1346). ib 565. han (*Dominicus*) war a bönom . . . at hans lifnadher matte styrkias Bil 794. i swarta brödhra limnadh KL 21. ib 34. war priare j cistersiensi limnadh (*ordinis cisterciensis*) Bir 1: 38. swa byriadhis sancti benedicti lifnadhir ib 371. aff sancti bernardi lympn (*för lympnadh*) *Styffe, Skandinavien under unionstiden, 2 uppl., s. 200* (urk. fr. 1449). Bil 784, 791, 795, 797, 829. KL 124, 313, 332, 354. Bir 1: 350, 3: 88, 89, 90, 208, 277, 278, 294, 413, 4: 366. VKR 71, 76. Lg 3: 576. Ber 57, 58, 60, 246. bör thik hafwa thäs baadhe akt ok godhan vilia. at halda lifnaden i thinom tyma. som han är halden fore thin tyma ib 248. — Jfr *dyghdha-, ensäta-, kloster-, klosters-, manna-, ren-, renlivis-, sam-, skör-, värulds-, ärmita-lifnaper*. — *lifnadha mästare, m. stiftare af en orden*. swarade . . . lifnada mestaran heta dominicum Bil 795.

lifspund (SD 3: 275 (1316). liifspund ib 272. liifpund ib 272, 273, 274. liifspund ib 272, 274), n. = *lifspund*. jn butyro LX liifspund SD 3: 272 (1316). ib 273, 274. jn butyro octingenta LXVII liifspund. que

faciunt xxxvii skippond cum xi lifpund (för lifpund). computatis xxiiii lifpund pro vno skippond ib 275.

lifra (leffra: -atz PM xxx; -ado ib. -adhe, -adher), v. [Jfr N. livrast] — part. pret. lefrad. mz lifradho blodhe Bir 2: 243. MP 1: 11. PM xxx. — refl. lifras, lefra sig, löpna, tjockna. blodhin . . . lifradhis (coagulatur) Bir 1: 268. sidhan thz (blodet) haffwer standith oc leffratz PM xxx. — Jfr saman lifras.

lifspund (L. liuspund RK 1: 3947. liszpundh SO 71. lispond SD 5: 637 (1347); BtFH 1: 403 (1515); BSH 1: 64 (1365) o. s. v. lijspund SJ 122 (1443). liistpund SD 5: 541 (1346)), n. [Fnor. lifspund. Mnt. lives punt, lispond] L. eg. Liviskt pund; lispond. butirum ii skippond ix lispond cum dimidio BSH 1: 64 (1365). ib 65 o. s. v. SD 5: 541 (1346), 563 (1346), 637 (1347). RK 1: 3947. SO 71. SJ 122 (1443). BtFH 1: 403 (1515). Jfr lifpund.

liftapilse, n. pl.? L.

lifttime, m. L. lifstid. hwaro människio lifttime är stakkotir MP 1: 5. Bil 52. Lg 956. SD NS 1: 435 (1405). Jfr lifts time.

lifvapn (-vakn), n. L.

ligam, n.? [Jfr Mlat. liga. Ital. lega. Lat. ad legem] halt, lödighetsgrad, lod. blanda ther j swa mykith self som tw wilt haffwa ligam til PM 59. thz bliffwer self hwith til viij ligam ib. bliffwer goth self till x ligam ib 60.

liggia (ligia Bu 19, 205; GO 477; -anda Bu 415. lyggia RK 3: 3693 (i rim med byggia); -andum SD 5: 562 (1346). ligga Su 331. pres. ligger. ligher Lg 45. impf. la Bu 11, 168, 499, 500, 525; Bil 708, 830; Fl 354, 1492, 1501, 1547; Iv 2805; Fr 1893, 2071, 3100; BSH 5: 14 (1504). laa Bil 708, 831; RK 1: 542, 992, 2218, 2921, 4005, 4265; Di 279. loo ib 283; BSH 5: 386 (1510). lagh Bo 49; ST 415; MB 2: 235. lag Di 43, 96, 144, 165. laagh MP 1: 186. logh FH 5: 203 (1510); FM 555 (1512). log ib. pl. lagho Bil 884; Fl 1518; RK 1: 2654, 3983, 4386. laago ib 2: 6466. lage Di 20. la RK 2: 2343 (i rimsl.). loge FM 428 (1509). konj. laghe Bu 8; Bir 1: 214. part. pret. n. lighat KL 349; BSH 1: 133 (1371); VAH 24: 326 (1377). lighath Fl 359. ligat BtFH 1: 281 (1508); PK 244. ligath Iv 424. leghat Lg 3: 648. legat FM 308 (1507). legath BSH 5: 370 (1509). legad Di 124. legod BSH 5: 501 (1512). legit Di 118), v. [Isl. liggja] L. 1) ligga. han fiol nidher a iordh ok la Fl 354. hon . . . la for altare sinna capellu Bu 11. öpte och gal som han ii elde laghe ib 8. uitus la ensam i siäng ib 525. blötlika liggia älla sitiä KS 81 (200, 89). skyndar sik til thz herbärghe konungin ij la Fl 1501. huart ij annars fampne la ib 1492. at . . . han matte skilia fa hua ther var när henne la ib 1547. tha han them sofunde liggia sa ib 1520. ligger a sotäsyängh SD 5: 478 (1345, nyare afskr.). logh j sin barn sängh FM 555 (1512). log pa sin barn sängh ib. hon laa vakin a bönom Bil 831. tha iak hafdhe ligath ena stund ij dwala Iv 424. Fl 359. hafdhe . . . lighat i vatnsoot KL 349. la maalös j rädhelike strupans ok alz halsins böld Bil 830. liggiandhe för dödhenom (moriturus) Su 38. — liggia hos el. mädh, ligga hos,

hafva samlag med, besofva. hon lot en aff syna trälä liggia hooss sik Di 118. at han skulde haffua ligat mz länzmännens dotter BtFH 1: 281 (1508). 2) trans. ligga, genom liggande bringa. lagh hon sit barn j hel ST 415. 3) ligga, ligga dräpen, hafva stupat. liggi ogijlder SD 4: 466 (1335, nyare afskr.). 4) ligga begrafven. ligger j bononia Bil 799. ib 863. liggir scrinlagdher ok hälagher j aken ib 749. 5) ligga (fängen). la fangen i eno torne Bu 168. at hertugane fangne lagho RK 1: 3983. 6) ligga, vara lägrad, uppehålla sig. ther la maxencius mz myklom skipher Bil 564. lagho wid kindahws RK 1: 2654. darius mz sinne makt thil redho la Al 2764. gingo strax thiit härin la ib 7361. han thaladhe til them a husit la RK 2: 2343. the laago (lägo el. gästade) ey til sa arm en man the fodrade jo ij [2] hesta om j [1] span ib 6466. jach hawer legod redo och biith effter ider scriffwelse lenge BSH 5: 501 (1512). 7) ligga, vara orörlig. om saker. liggiande grund, se under grund 3. liggianda fä, se under fä 3. — ligga gömd. liggiande, gömd. tel vipargango ligianda goz Bu 415. haffwer fwnnit liggiandhe haffwor oc godz i iordhenne Lg 439. 8) ligga, vara lagd, vara placerad, befinna sig (på ett ställe). om saker. en . . . sten la a hans gulfue Bil 708. kors tekn laa vndi fotum manna ib. Di 283. hwilkit breff her logh j retten fore oss FH 5: 203 (1510). hans skip la pa redhen BSH 5: 14 (1504). the löbeske skepen ther loge FM 428 (1509). — bildl. nu liggia lagh j spyutstangx ända GO 5. ib 477. 9) ligga, befinna sig. thet (godset) ligger ganska ilda j ödo FM 391 (1508). 10) ligga, vara belägen. a þe heþ som bufera hete ok liggat mällan tua stapa Bu 176. allt þet, sum i wästra häräpe i niupungge liggat SD 6: 180 (1350). nazareth som ligher j gallilea lande Lg 45. med . . . allom tillaghum, fyärrän äller när lyggiandum SD 5: 562 (1346). en pööl ful mykit orean mällan thera beggia laa RK 1: 3974. — om väg el. dylikt: sträcka sig, leda, gå. ouer eet bergh ther väghin la Fl 25. foor . . . then genasta vägh til yrland la Fr 3100. ib 1893. toko then väghin til norigis laa RK 1: 2218. ib 2921. Bir 1: 214. KS 50 (128, 54). Di 43, 96. red then genaste väg at slottit lag ib 144. gangin vt vppa brona som hiit ligger til stadhin Lg 3: 243. 11) ligga, vara ränd (åt), vara riktad (åt). hans ärende . . . tiit liggia (han har ärenden dit) RK 2: 2329. aff androm lekum som giri liggir til ST 486. 12) höra (till), lyda (under). med allu þe þer til liggir SD 5: 293 (1344). ib 562 (1346), 6: 149 (1349), 180 (1350). thet godhz i aaby, som liggir til halfuir annar aattung iordh ib NS 1: 602 (1406). alla the almenninga till roklöso liggia oc lighat hafwa af alder VAH 24: 326 (1377). thz land ther til husith la Iv 2805. RK 1: 814, 992, 4386. alth thz rike som til rom laa Di 279. ib 20. honom husit faa ok stadhin vnder husit laa RK 1: 4005. thessin . . . land som wndi husit lighat hawä BSH 1: 133 (1371). alt thz som vnder hertugadömit laa RK 1: 542. 13) liggia til, tillhöra, tillkomma. aff allom brut päningom som äpte lanz laghum lagho til konungx fatabwr Bil 884. sighiande sik ey magha aflösa thom for somlica synde thy at thz liggir til biscopana Bir 3: 192. Ber 275. all þön maal . . . skulu liggyä til (vara un-

derkastade yttrandet af) förnämptdo tolf manna SD 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). ib 478 (1345, *nyare afskr.*). ligge thz till xij manna nämpd EG 65. — tillkomma, vara pligt för. är thz swa at thik synis thz til thin liggia at afwita Ber 274. 14) *bero* (af *el. på*). med prep. til *el.* up a. wars herra hedhir ok folksins helsa liggir (*pendet*) mäst til os Bir 1: 192. at iak matte faa see min kära son, som aff mik är föddir, oc all min thröst til liggir ST 60. the hælgha script vppa hulke siälinna helsa oc thröst liggir ib 4. Lg 3: 323. 15) *vara bestämd*, *vara uppskattad* (till ett visst jordatal). med prep. for. hwilkit . . . goz . . . ligger fore (*är satt till*) i mark land jord oc ii örtugs land jord SD 5: 166 (*öfvers. i hds. fr. början af 1400-talet*). kännomps . . . os sält hafua . . . allan wan eghiodeel som vi attom i hadhasta deeld, som kallas ät lodhfal af bolbynom köpt oc ligger fore half fämte örtogh ib NS 1: 11 (1401). han (*gården*) ligghär fore fyra sättungha ib 59 (1401). min gardh . . . som ligger fore thry marelandh jordh ib 60 (1401). ib 171 (1402, *gammal afskr.*), 466 (1405), 2: 209 (1409). aller byn liggher for xii attinghe Urk. fr. år 1492 (*enl. uppgift af Bibliotekarien C. G. Styffe*). — **liggia sik**, *ligga*. ij annars arm huar ligger sik Fl 1531. Fr 2075. RK 1: (Albr) s. 212. — **liggia a**, *hänga öfver*, *tränga på*, *förestå*, *vara för handen*. hwar al stridhinna byrdhe liggir aa (*imminet*) Bo 108. laa mykit örlogh aa RK 1: 4265. Jfr **a liggia**. — **liggia ater**, *ligga qvar*. skapthet laa ather PK 244. Jfr **ater-liggia**. — **liggia undir**, *ligga under*, *duka under*, *besegras*. lagh här thäu snödhe manz banin vndir (*succubuit*) Bo 49. Jfr **undir liggia**. — **liggia wiper**, *vara bestämd*. ligge samä plaghä wiper SD 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). — Jfr **firi-**, **til-**, **umkring-**, **äptir-liggia**, *äfcensom närliggjande*.

liggerstadher, *m. begravningsplats*. MD 434. Jfr **lägherstadher**.

lighra, *v. L.* Jfr **läghra**.

lighre, *n. L.* Jfr **grava-**, **vasa-lighre**, *äfcensom läghre*. — **lighris bot**, *f. L.* — **lighris villa**, *f. L.*

lik (**liik** SD 5: 562 (1346), 563; RK 1: 4430; Al 3407; ST 115; -e MD 20. **lyck**: **lycket** SO 84. **lych**: **lych-sens ib**), *n. [Isl. lik] L. eg. kropp*. 1) *skepnad*, *hamn*, *liknelse*. tepes põm en lepar i blamans like Bu 208. rädh- elict diur . . . halft j häst like Bil 404. thän hælgha ande j duwo like syntes Bir 2: 295. thw saat thäs dödha munksins siäl . . . j stiärno like ib 3: 84. Bu 102. Bil 792. KL 51, 55, 57. Bir 3: 92. MB 1: 226, 2: 403. ST 115. Lg 31, 46. wil iak mz honum til thik ga i antigoni like (*d. v. s. så att jag föreställer A.*) Al 7924. ib 7974. På alla dessa ställen, hvarest like föregås af prep. i, bör det kanske föras till ett **like**, *n.*; jfr *Isl. liki*. 2) *utseende*. ii hans hustru ham baþe a växt ok kläþom lik ok talan ok allom latom Bu 19. vardh han var eet litith fotspor alt äpter manna likä (*af samma utseende som människors fotspår*) Fr 127. funno . . . alla daggena falna j cors like (*i gestalten el. formen af ett kors*) Bil 318. funnu the . . . blodh(z) dropan fallin j kors like ib. gudh then riike tegh skop äpter sine liike (*bild*) MD 20. De fyra sistn. språkprofven kunna föras till ett **like**,

n. 3) **lik**. **lik** . . . jorþä SD 5: 479 (1345, *nyare afskr.*). ib 562 (1346), 563. varþe þera lik ospiällaþ Bu 527. ib 14, 124, 151, 166. Bil 473. Iv 906. RK 1: 4430. Al 3407, 3595. — Jfr **gasta lik**. — **liks klädhe** (**liikx-**), *n. likdrägt, svepning*. sweptan oc bundnan j liikx klädhom MB 2: 383.

lik (**liik**), *adj. [Mnt. lik] = lika* 4. göra lik ok ræth fore sik j swenena kompanj SO 6. göra lik ok ræth mz hwsbondhemän j kompanid ib.

lik (**liik**), *adv. [Mnt. like] liksom, i likhet med*. med dat. han ma ok skal . . . haffua oc bruka for-scrifna stenhuss oc tomt nidher i syön sua lankt han thet bruka ma liik hans grannom SJ 126 (1444).

lika (**liika**. *pres. -ar. impf. -adhe* MB 1: 182; Bir 3: 76. *part. pret. -adher: likath* MB 1: 43; **likat** RK 1: 539, 854. -**ter: likt** ib 945), *v. [Isl. lika. Mnt. liken] L.* 1) *göra lik*. med dat. wardher (*näml. något*) opta olikum likath MB 1: 43. 2)

anse el. säga vara lik, likna, förlikna, jämföra. med ack. och dat. man matte thz enom keysar lika Al 7488. ib 9672. — med ack. och prep. vidh. likar hans bökir widh semblo brödh Bil 650. MB 1: 182, 321, 343. KS 31 (80, 33). — *opersonl.* thz tafelsmidhe ma wäl lika widh et gantz konungx rike Al 2277. ib 3659. — med prep. mædh. *opersonl.* vndir thino eghno banere ther lica maa mz thinom kärleke Bir 2: 268. — *anse (lik)*, *säga (vara lik)*. med dat. thetta likar sanctus augustinus likt sanno MB 1: 91. man ma thik lika widher skäl gudha iämpninga wara wäl Al 9793. 3)

förliknas, komma i jämförelse (med). med dat. ma thu hænne wäl lika Al 1420. tha ey han eller nakar then ther födder är eller födhis än styre swa wäl nakath rike thz the magho thik at lika ib 10448. — med prep. vidh. the matto ey vidh thesse bordh lika Fr 396. Hit kunna äfven föras de under 2 anförda ställena: Al 2277, 3659; Bir 2: 268. 4) *afpassa*. hafwande väghskaal j sine hand matande ok likande (*concordans et coaptans*) hona til thäs hon kombir til stadhga Bir 2: 321. — *anordna?* nu skal man thz torney lika Fr 1732. — *lämpa, rätta*. med ack. och prep. äptir. likande sin vilia äptir minom vilia Bir 2: 309. 5) *förlika, försona?* alla them som ater vilia koma lika ok satta göra vidher min fadher Su 405. thz skulle wara likt oc ther mz änt RK 1: 945 (*lika i förra och likt i senare ex. fattas dock möjligen rättast ss adj.*).

6) *öfverenskomma, bestämma*. wille ey haffwat som thz war likat RK 1: 854. swa som faderen haffdit likat ib 539. — **lika sik**, 1) *göra sig lik, söka likna*. med dat. skal han ropa til gud . . . oc lika sik honom j dygdhom MP 2: 143. Bir 2: 328. — *varda el. vara lik, likna*. med prep. vidh. han . . . lika sik ey åtenast vith onda män . . . vtan likar ok sik vidh grym ok fwl diur KS 29 (72, 31). MB 1: 50. 2) *förlikna sig, förliknas, komma i jämförelse*. med prep. vidh. lika sik fatikan widh gregorium rikan Bil 716. ma man ekki finna bland fruor ok stolta qwinna aff the ij världine lifua ma ther sik vidh hænne lika ma Fr 2012. ib 260. tholik hedher mik ekki bör at lika, mik widh nakan gudh Al 3895. 3) *lämpa sig efter rätta sig efter*. med dat. lica thik (*conforma te*) thinom jamcristne Bir 2: 283. han ville ey lika sik minom gudheliom vilia ib 308. ib 3: 76. like sik sinom

kraptom ok timom *ib* 328. — *refl. likas*, 1) *varda el. vara lik, likna. med dat.* thz är owerdigth at jac likes (*Bil* liknas 107) minom herra *Lg* 950. han likas mera södhe än manne *KS* 13 (31, 14). *ib* 48 (121, 52). wilde ängelin likas gudhlikom limfnath *MB* 1: 50. *ib* (*Cod. B*) 534. *Bir* 1: 185. — *med prep.* vidh. war vârdogher wrdin likas widh gudhz son *Bil* 582. *MB* 1: 44, 87, 110, (*Cod. B*) 534. *KS* 3 (5, 3), 13 (31, 14), 28 (71, 30), 69 (170, 76). — *få utseende.* skapa the (*änglarne*) sik tha liknilse aff wâdhre oc göra thz swa thiokt at thz licas epter thera wilia *MB* 1: 190. 2) *anses el. sâgas vara lik, liknas, jämföras. med dat.* herra iwan hânne (*solen*) väl likas ma *Iv* 1790. godhe cristne män likas stiärnom *MB* 1: 182. — *med prep.* vip. vipar râfet likas pe vârulina hafa forlatit *Bir* 4: (*Avt*) 181. *ib* 178. han vardh swa krankir . . . at han mathe likas widh dödhan man *Bil* 711. likas söt hiärta oc gudhlikt widh honigh i ecclesiastico *MB* 1: 471. — *med prep.* mâp. pe ra hiärta . . . pär likas mz bränne stens elde *Bir* 4: (*Avt*) 181. — **lika saman, jämföra, sammanställa.** tha the likas badhe saman *MB* 1: 47. — *med ack. och prep.* vidh. räkna oc lika twa synder saman, ena widh andra *MB* 1: 139. — *Jfr for-, iäm-, sam-, til-, um-, vidher-lika.*

lika (-ar, -adhe), v. [*Isl. lika*] *behaga. med dat.* ben väliä pem licar *SD* 5: 567 (1346). at thän riddare matte idher väl lika *Iv* 1197. *Al* 2246, 8552. annarstaþ þer þöm þykker oc licar *SD* 5: 567 (1346). om idher siälfuum thz likar swa *Iv* 827. gör mik huath thik mon lika *ib* 3119. far thik bort ä huart thik lika *ib* 4672. *Fr* 1153. thzte likade allom well *Di* 198. *ib* 240. konungenom togh thz illa lika, at han älskadhe henne swa hiärtelika *Fl* 151. *RK* 1: (*LRK*) s. 226. thänk . . . huru thöm tha likadhe (*huru de kände det*) *Bo* 191. thän mätte weth ey huru thöm hungrugha likar *GO* 590.

lika (liika) *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 275, 3: 1749, 3808. **lija** *BtRK* 149 (1442, orig.). **lyka** *SO* 17; *SGG* 134. **licha. lycha** *SO* 31, 84; *FM* 496 (1510). **like), adj. oftast n.** [*Mnt. like*] 1) *jämlig. med dat.* wil nokor rätta anner them lika är *KS* 9 (21, 9). 2) *lika, lika stor, enahanda.* onde ok godhe hafwa ey lika gagn älla fulkomnilse af minom likama *Bir* 1: 150. *ib* 2: 122. *MP* 2: 53. hans högdh längdhen oc breddin waaro all lika *MB* 2: 367. fik lika lön mz apostolis *MP* 1: 41. *ib* 78. *Ber* 77; *de tre sistn. ställena kunna äfven föras till liker.* thz vare ey lica vidh thässa ognins mykla brändagha oc hita *Bir* 2: 16. *KL* 204. 3) *motsvarande, i rättvist förhållande (till), lämpad (efter).* vi optakom lön lica äptir varom ondo gärningom *KL* 392 (*kan äfven föras till liker*). — *n. motsvarande el. fullt värde.* then del oppa slottet är offwer juuentarij forbetringh . . . haffwer then gode fru loffwat edert herredöme scal bliffue til hande for lycha at betale geldhen met *FM* 496 (1510). ssäl thit korn tha thu faar ther lika fore (*cum satis valet*) *Ber* 289. skule wij haffua lika for wort liiff (*skalltu oss dyrt kaupa*) *Di* 177. hafwer lika (*ersättning*) fore sin skadha *GS* 28 (1375, orig.). *SD NS* 2: 123 (1409). fore fult oc lica *ib* 318 (1410). hafwer iak af hânne ther fore opborit fult ok lica *ib* 1: 580 (1406). kännis iach . . . mich haffwa lika (*godtgörelse el. upprättelse*) och böther hânth aff

kättil hwässinge och hans brodher byörne fore mina hustrw brodher . . . hwilkin the aff daghum togho *ib* 2: 9 (1408). jac . . . bekiennes . . . mic . . . hafue hânth ena sonan och like aff . . . herra nicles swarte skanung . . . fore then skadha som hans swene giordho oppa mic *ib* 190 (1409). — giva lika, *gifva ersättning, ersätta, godtgöra.* ther wil iak . . . honom like fore giwa *RK* 2: 3671. *SO* 86. — göra lika (lika ok rät, fult ok lika), *ersätta, godtgöra, betala.* thil thäs the hawa giört klostreno lika *SD NS* 1: 415 (1405). *ib* 2: 84 (1409) o. s. v. *Bir* 4: 90. hwar som hafdhe stulit thz farit han . . . seulde göra lica ther fore *Pa* 7. större godhgärning vârdoghadhis gudh at göra mz mik i dagh än himil älla iordh kunno ther lica fore göra *KL* 356. hans arfwom ther lica oc rät före göra (*satisfacere*) *Bir* 3: 267. honum oc hans arfuom fult oc lika ther fore göra *SD NS* 1: 451 (1405). jac veth mic . . . gudhi oc hans sighnadha modher marie ey sua lica hawa giort af värzlico goze, som mic til rätta burdhe göra thöm fore thän stora kärlech, som the mic giort hawa *ib* 2: 86 (1409). the wnno then stad oc honom brende lika giordo the ther fore tha (*måste till fullo betala det, fingo dyrt köpa sin framgång*) *RK* 2: 9071. — *godtgöra, gifva upprättelse åt, försona.* retthom malzagandhe for sijn bruth lika göra *SD* 4: 748 (1340, *nyare afskr.*). göra tik lika *Di* 38. göra gudhi lika fore sina synde oc alt sit tappadha lifuerne medh graat oc tarom *Ansg* 245. huilken . . . ey haffde lika giort (*condignam satisfactionem . . . non explevisset*) här i wärldenne til tusanda delen för ena syndh *Su* 184. nogh opfylla oc lika göra för all war broth oc alla syndher *ib*. — *tillfredsställa.* at gita lika giort af them (*ex his satisfacere*) enom sidhoghom ok väl tämpradhom bwk *Bo* 134. 4) *rätt, billig.* vtan at jordhägghandene wilia lösa ok köpa them aff heyne, som thera winom a badha sidhor thykker lica wara *SD NS* 2: 174 (1409). thz är lika at honum swidher som vndher migher *GO* 410. — göra lika ok (äller) rät, *fullgöra sin skyldighet, särsk. med afseende på stadgade afgifters erläggande.* huilkin skomakare som hafwer giorth lyka ok rätth här j kompanino *SO* 17. *ib* 16, 84. gör ey lijke eller rätt medh oss *TS* 27. göra lycha ock reth herschapeno ock stadenom *SO* 31. — **mädh lika** [*Mnt. mit like*], *med rätta, på rättmätigt sätt.* thet war mik eygh meth lika eller retta af gangith *SD NS* 2: 117 (1409). jach ma mz licha fra jdher skilia *RK* 2: 5571. *BtRK* 149 (1442, orig.). *SO* 61. *TS* 27. i magen thz wäll mz lika görä *Di* 143. — **til lika** [*Mnt. to like*], 1) *lika, i lika mån?* jag war wälwilig alle till liika *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 275. 2) *i motsvarighet.* lägga til lika, *ställa det ena i motsvarighet till det andra; särsk. göra metriskt motsvarande, bringa i metrisk el. rytmisk form.* tha een wiisa eller een sanger wäl diktadher a swenska tungo, wardher flutter oc thydder a rytza tungo tha giter man ey the same ordh lakt til lika a andra tungo, som för füllo wäl saman *MB* 1: 319. mz fagher wers oc mz wäl fäldom ordhom oc til lika lagdhom *ib*. gat ey . . . gömpt wärsa natwra mz samanfäldom ordhom oc til lika lagdhom *ib*. 3) *rättvist.* han skipte thz goz mz them til lika (*väl ok retliga*) *Fl* 69. — *lagligen,*

hoo ey wil swara til like eller retthe RK 2: 2816. — (?) sware ingom brodher huaske til lyka eller räth SGG 134. 4) på en gång, på samma gång, samtídig. swa skalt thu vaxa til lika vp mz honom Bo 16. hafwa fyra laghgipta hustrur til lika ST 138. spisning wart tha nog opfört mz c ökia til lika RK 2: 3674. saa fördreff han them alla till lyka ib 1: (sfgn) s. 182. ib 3: 1749, 3808. MB 2: 392, 398. Lg 3: 672. thz enghen i sändher kan tiäna twem herrom til lika ib 688. the stridha ok storma wäl til lika (på en gång, å båda sidor?) Al 3347. — Jfr olika.

lika (liika), adv. [Isl. lika. Mnt. like] L. 1) lika. framför följ. adj. el. adv. i lika godho läghe meth lika mykyth affgiäld SD NS 1: 657 (1407). ib 2: 165 (1409) o. s. v. taka piper oc bertram lika mikitt aff hwario LB 3: 168. tw fingir gul badhin lika skapt ST 329. the waro . . . badhe lika gamble ib 451. Bir 4: 85. VKR 16. MD (S) 257. ärmana hafin . . . lika wiidha. the ärmana som (trol. för som the ärmana) systir oc brödhir hafua ju j clostreno VKR 12. lwpu the lika fast sidhan som för Lg 3: 696. ängin the tingh som väghas . . . äru lika värddh vidhir atirhallogha siäl MP 1: 49. hafde konugen een äkta son lika gamblan widh pylatum ST 358. MB 2: 145. the wore lika gambla mz thitmar Di 205. wari . . . mik ok minum arfwm lika mektoghir (lika berättigad som jag och mina arfvingar) at opbära . . . the päniga summona SD NS 2: 53 (1408). 2) lika med, liksom. med dat. ther vm stande han sijn äuentyr lica enom androm SJ 17 (1432). 3) lika mycket. som dag oc nat war like (i skymningen) RK 2: 3694; jfr lämt 3 under lämn. 4) rakt. blestet ther lika fra RK 2: 2256. 5) rätt, väl, gynnsamt? han haffwer stor hog som ey wil wika hwat thz gaar wrankt eller lika MD (S) 290. — lika som, konj. liksom, såsom. the giorde oc liika som iag them bödh RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 279. — lika vidh, prep. i jämförelse med, i förhållande till. hwat ey hawir hon tha fangit meer än thusanda falt. lika vidh alt thz hon hawir forlatit for hans skuld Bo 116. thässe världin är swa som leet ok fult hyrdha skiul. lika uidh thz palacium (respectu tabernaculi) ther gudh ij byggir Bir 4: 311. — lika vis, se likervis. — lika väl, se likoväl. — Jfr iämlika.

likam? (licham. lekam), n. = likame 1. tz . . . är lichamit goth til mangh tingh LB 7: 170. forderffua alt lichamit ib 262. smörs om lekamith ib 2: 36.

likamber (ack. med art. licammin Bo 208. licammen Bil 116. lekamen LfK 31. gen. med art. likamsins. likamsens. lekamzsens LfK 32. dat. med art. likamenom MB 1: 76, 77. lichamenom LfK 247; de två sistn. formerna böra kanske föras till likame), m. [Fnor. likamr] = likame 1. hurw siälin hawer sik opter likamen dödhau MB 1: 77. thz (hjärtat) ligger midhwakt i likamenom ib 76. mantzins hugh ma stundom pröwas aff likamsins skipilse ib 54. äffth likamsens skapnath PM XLVII. taka nidhir licammin af korseno Bo 208. fölgdhe mäst likams mak Bil 263. siälin kom ater til licammen ib 116. LfK 31, 32, 247. — likams luste, m. [Isl. likamslosti] sinlig begärelse. ey är lydhande likams

lusta frestilsom MP 2: 56. — **likams lös, adj. = likama lös.** hurw the (änglarne) tala oc höra likamslöse MB 1: 56.

likame (lichame LfK 219, 256, 276, 277; LB 7: 14; -a VKR 5, 18; LfK 216, 246, 251; -ä SD 4: 466 (1335, nyare afskr.); -es LfK 216, 276. likomi L. ligome: -oma MD 172 i, 172 k. licamme Bir 2: 266, 267, 3: 19, 85; -a KL 328, 334; Bo 207; Gr 292, 293, 294; Bir 2: 21, 82, 267, 3: 19, 286; -an Bo 208, 211, 212; -anom ib 210, 212, 213. lichamme: -a LB 7: 14, 16. lekame: -a Su 28; -as ib 94. lecame: -ans Bir 5: 104), m. [Isl. likami] L. 1) lekamen, kropp. helbrugpu til hugh oc licama SD 5: 561 (1346). mins mik likamans huru þungar han är at dragha Bu 141. vars hærre licame som han tok af mario ib 145. Bir 2: 267. job. hulkins likame som tholde mykin wärk ok plagho ok tho war hans siäl gömd ib 1: 109. til likamans ok siälinna nytto ib 237. i siälinne är all likamans makt MD 96. spöria, än adams siäl war för skapath. än hans likame MB 1: 76. mantzins likame är ärlikast likame ib 77. medh wärlzlikom diurom hawär han (o: mannen) lif ok likama KS 3 (5, 3). hwar man agher fridh a sino godze ok pänningum hawä, ok särlichä aa sialfsins lichamä ok liwe SD 4: 466 (1335, nyare afskr.). ib 5: 377 (1344, nyare afskr.). iak är siutighi ara gamal synda karl. ok skörs likama Bu 135. hawa vidhr saght . . . allan likamans lusta KS 3 (5, 3). til . . . sins egins likamlystilse (för likama lystilse el. likams lystilse) Bir 4: (Art) 180. — guds likame (guds hælge likame), Guds lekamen, det i den hel. nattvarden invigda brödet, altarets sakrament. swerya . . . vpa thz helga brödh gudz likame for oss tholde dödh RK 1: 2833. han swor sik alzstingis meen . . . a gudz likama ok a hans blodh ib 2848. LfK 216. for ther fram vm en prästir mz gudz likama til en siukan man ok klokkan ringde for gudz likama KL 3. taka gudz likama ib 9. ib 4, 5, 8, 10 o. s. v. som karit bar ther gudz likame war j ib 9. for gudz likama kar ib. höxte altare hafwi . . . eet gudhz likama kar (unam pyxidem pro corpore) VKR 77. them . . . gifua the helgha sacramenta som är olning oc gudz helgha lichama ib 18. sua är oc vm aflösnena oc gudz licamma oc annor kirkionna hælghilsor Bir 2: 82. ib 1: 234, 2: 21. — vars hærre likame, d. s. at taka vars herra licama Bil 779. 2) lekamen, kropp ss död, lik. hans (kon. Eriks) hælge likame Bil 887. þe baro a land hælaghan licama Bu 166. böþ iorþa . . . moþer licama ib 14. hwar äru thera hælghra iomfrunna licamma hwilka swa grymelica vordho dräpna Gr 292. 3) kropp i motsats till hufvudet el. benen, bål. vändes likamen tel huwpet ok fästes houoþet vip likaman Bu 130. full vapn, bapā at likamä oc benom SD 5: 477 (1345, nyare afskr.). 4) kropp, för den sinliga uppfattningen förnimbart ting. är himilin ärlikaste likame MB 1: 77. — Jfr döds-, guds-, hælge-, qvinno-likame. — **likama lös, adj. utan lekamen el. kropp.** han (ängeln) är andelik oc likamalös MB 1: 54. ib 55, 103. Jfr likams lös. — **likama qval, n. lekamligt qval, lekamlig el. kroppslig plåga.** Bu 175.

likamen (lekamen. med art. nom., ack. likamanin Bir 1: 109 (på tre ställen). gen. likamen-sins. likamansins Bir 1: 109, 110 (på två ställen).

pl. likamana *ib* 13 (*jfr* 403)), *m.* = **likame** 1. hon (*själen*) war likamensins frv *Bir* 1: 23. vptakin til guddomin mz siäl ok likamen *ib. ib* 109, 110. saa iak hans likamen slagghan ok flängdan *ib* 29 (*jfr* 403). j mancz lekamen *LB* 2: 38. at diäfwllin far wald af mik owir godha manna likamana *Bir* 1: 13 (*jfr* 403). gudz lekamen . . . till siig finge *RK* 3: (*Till. om Chr. II, red. A*) 6248. för höghe altaret, som gudz wärdogaste lekamen pastander *BtRK* 187 (1455).

likamlika (-leka *Bu* 15. **lekamlika** *Lg* 3: 393. **lekamlicha** *FH* 6: 117 (1509). **likammelika**), *adv.* [*Isl. líkamliga*] *lekamligen, kroppsligen*. thrifwas . . . ey mindra andelica än licamlica *Bo* 240. *Bu* 15. *Bir* 3: 286. *Lg* 3: 393. *FH* 6: 117 (1509). owir likammelika döddhan *MP* 2: 198. näffses likamlika *PM* 23. *ib* 29.

likamliker (likamaliker: -lika *Bir* 1: 239. **likammeliker**: -lik *MD* (S) 207. **likamlikin**. **licamligin**. **likamleker**. **likamlekin**. **lichamligh**: -lighom *VKR* 1; -ligha *ib. lekamleker*. *f.* **likamlik** *Bir* 1: 240. **likamlikin** *ib* 238. **licamlikin** *KL* 356. *nom., ack. n.* **likamlikt** *MB* 1: 38. **likamlikt** *Bir* 1: 160, 239. **licamligit** *LfK* 283. *ack. m.* **likamlikan**. **lekamlekan** *Su* 106. **likamlikin**. *pl. nom., ack. n.* **likamlik** *MB* 1: 34, 37; *Bir* 1: 238. **likamlikin** *ib* 239), *adj.* [*Isl. líkamlig*] *lekamlig, kroppslig, köttslig, sinlig, materiel*. nekaþo christum hua sannan licama. vtan synas licamlican som skuga *Bu* 200. aff gudhz likamleke fözlo *Bil* 82. hænna licamlikin syster *KL* 356. mange grata likamlikin skadha, ok ey siälinna dödh *MP* 2: 198. faa nakot likamlikt gagn *Bir* 1: 160. andelikin smakir wäghi mer än likamlikin *ib* 237. *ib* 236, 238, 239, 240. *VKR* 1. *MB* 1: 34, 37, 38. *MD* (S) 207. som fly ok försägher . . . allan likamlikan lusta *KS* 14 (31, 14). *Su* 106. wndy stränga likamlika näffzth *PM* 26. aff likamlikom krankdom *Su* 118. **likamlika** (*materiali*) solin *Bir* 1: 221. een licamlik vaghn *ib* 3: 327. tyktis thera wägir ey vara nokor likamlekin wägir *Ansg* 179. licamligin eelder *LfK* 283. i hwario lekamleko clostre *ib* 29. *Jfr* **olikamliker**.

likamlikhet (likamligheth), *f.* *naturlig beskaffenhet*. allan kalk gör aather j sin stadga oc likamligheth aff hwilkom kalkana ärw giorde *LB* 9: 113.

likan, *f.* *godtgörelse*. giorde jak ey fulla likan verdogaste trefaldoghetenne fore thöm (*näml. synderna*) *LfK* 269.

likavis (likavist), *se* **likervis**.

likaväl, *se* **likoväl**.

likbar (likbaar *Bu* 13. **liikbaar** *Bil* 731), *f.* [*N. likbaar. Isl. líkbarar, f. pl. líkbār.* bära likbarena *Bu* 14. *ib* 13. *Bil* 731.

like (liike. **lik** (*i rimslut*) *Fr* 2990. **liik** (*i rimslut*) *Al* 2070, 2098, 3586, 8134), *m.* [*Isl. líki*] *L. like, jämlike, make, den som är lik el. jämgod. om personer.* en iomfrv liike (*en som var lik en jungfru*) *MD* 8. siöldhan finz nu hans like *Bil* 884. hon hawer änga frw sin lika *MB* 1: 397. thu star nu som thik ok thinom likom höfwis *Bo* 190. til örlögh är ängin thin like *Al* 2053. til byrdh matte hon ey vara thin likä *Fl* 446. *MB* 1: 159, 238. *Bir* 2: 267, 289, 3: 85. *Iv* 1125. *RK* 1: 3435. *Al* 1601, 2070, 2098, 3586. *Lg* 293. *MB* 2: 245. bade riddare ok riddare like *RK* 1: 90.

Ordbok.

mange riddara ok riddara like *ib* 2797; *jfr* **note, viperlike**. — *om ting.* likamen . . . [afflar] aff sik om siidher sinna natwra lika *MB* 1: 108. the kapor varo dyra ok vnderlika man finder äkke thera lika *Fr* 2994. *ib* 2990. *Al* 8134. swa stor iordöön wart. hwilkars like aldrigh var sidhan folk kom paa iordena *MB* 2: 358. *ib* 245. seen hwilket eth vnderligit diwr ther löper. thäslake hawer iach aldrik förre seet *Va* 24. — *Jfr* **iäm-, viper-like**.

liker (liiker. **lyker**: **lyk** *Lg* 3: 120; **lykest** *BSH* 4: 10 (1471)), *adj.* [*Isl. glíkr, líkr*] *L. 1) lik. med dat.* mapar är manne likastar *Bu* 145. ängt änlite är andro sua liet. at eigh är huart andro nokot oliket *ib. likare* asna än mästara *Bir* 1: 331. *Bu* 193. *Bil* 112. *Bir* 1: 51, 2: 168. *Va* 40. hwar är sinne gawo likeer *GO* 259. *ib* 218. thätta oc tholkit mera thässa likt *Bo* 15. ey är alt thz sant ther sanno är likt *KS* 21 (51, 22). är ey thz likt sanno, at swa hawer warith *MB* 1: 88. *ib* 94. *Bir* 2: 260. köpto the twa turtill dufwo. älla twa dwo vnga . . . ok . . . är väl sanno likt at thz varo dwfwo vnga *Bo* 6. synis oc väl sannolikt at han annorledhis saa sik fore i thässe maltidhinne än miraculo *ib* 50. *ib* 23, 241. — *med prep. vidh.* mine vini äru like vidh bij *Bir* 2: 169. *ib* 1: 289, 3: 427. eth belethe lyk (*för lykt*) wiidh mik . . . i allom lydhamothom *Lg* 3: 120. — *med prep. til.* ther likare var til trol än man *Iv* 679.

2) jämlik, jämgod, lika stor, lika betydlig. *med prep. vidh.* jwdhana . . . loffwar han nw lika (*æquales*) göra wedh atheniensos *MB* 2: 307. at hon (o: thins änlitis grymhet) lik synes widh hälffwittis pinor *Su* 96. drukkenskaper . . . räknas lik widh mandrap hordom och skörlifnadh *Ber* 87.

3) lika, enahanda. mz like nyttelikheth (*eodem effectu*) *Bir* 2: 114. vi hauom . . . lican smak *ib* 3: 68. till gifua ok sälia äru the likä (*lika berättigade*) *TB* 72 (*kan äfven föras till lika, adj.*).

4) lika mycken, motsvarande, i samma proportion. hwar man . . . skal likt vpbära hwart aar äfte py. som hans huwupgåld tilsigher *SD* 5: 562 (1346). — göra likt, *gifva godtgörelse (för), försona.* göri likt fore siin brut *PfN* 138. ther til han hawer likt giort *ib.*

5) rättvis, tillbörlig. än swa pykker likt *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). thykte thöm thät allom rät ok likt wara *SJ* 36 (1426). thz är likt thokkith wp-

taka som han wtgiwer *GO* 793. hwar bonde göre widh annan likt *TB* 71. göre sinom thingom rät ok likt (*uppfylle sina pligter*) *Al* 2732. — *rättvis, redlig.* som like höwidzmän *SD NS* 1: 297 (1403).

6) sannolik, liklig. thykker mik thz wara likt *MD* 100. thz är likt at han är malata *MB* 1: 361. ey är ther likt til *ib* 408.

tha war ok likare til friidh *RK* 1: 3407. saghdhe sik engin then wita j sinom gardh, ther til ware likir

(*hwilken det kunde antagas gälla*) *ST* 59. mik thykker thik vara ther til lika (*det synes mig, att sådant kan väntas af dig*) *Iv* 1210.

7) lämplig, ändamålsenlig, god. sigh thz mik hwath likast här om tha thykker tik *Iv* 5438. *Al* 10234. *BSH* 4: 10 (1471).

8) = iämn 9? alla wara bopäninga, the rörans ärw, licha halfua (*jämt hälften af alla våra rörliga bohagsting?*) *SD NS* 2: 12 (1408). — *n. likt, adv. väl, noga?* skodha thik wäl iämnt ok likt *Al* 4796. gathe jak thetta wägith swa likt at engin sagde at jak haffde

vreth RK 1: 1809. — *Jfr* a-, bar-, barn-, barns-, blomster-, diur-, diurs-, eter-, hunags-, hunds-, iäm-, konung-, konungs-, manz-, mat-, o-, orms-, qvinz-, sam-, þo-, þy-, vidher-likar.

likervis (likerwiss BSH 5: 318 (1508), 370 (1509). likerwiis SD NS 1: 391 (1404). likerviiss RK 2: 5436. likerwiiss FM 205 (1504). likirwiis SD NS 1: 51 (1401). licherwiis. lycheruis SO 107. lycherwys ib 150. likar wiis SD NS 1: 372 (1404). likarwiis ib 480 (1405); ST 5. lykarwiis ib 6. likorwiss Lg 3: 62. likrewijs SD NS 1: 336 (1404). likawis MB 2: 118. lika wiss BSH 1: 179 (1381). lika wiis SD NS 1: 23 (1401, *gam-mal afskr.*). likawiis ib 527 (1406). lika wiiss HSH 16: 6 (1369). likowiis ib 3. likerwist Lg 3: 621; BSH 5: 545 (1515). likerwisth PM 37. liggerwisth BSH 4: 279 (1501). lika wisth Gers Frest 60. likauisth SGG 129), *adv. och konj.* [*D. liger-viis. Mnt. liker wise*] 1) på lika sätt, på samma sätt, *likaså*. likervis som, på samma sätt som, *lik-som, såsom*. licherwiis gik tha om thz fäste som för-ra om thz andra näste RK 2: 1300. thenna bokena wil iak saman hämpta af manga handa bokum, likarwiis som biith draghir honaghit af manga handa blomum ST 5. ib 6. SO 150. likerwis som han giorde ebron oc lebna oc theris kring om (*för* konungom) swa haffwir han oc giort konungenom aff dahir MB 2: 31. ib 118. the wndfaa alla the gudhelika nadher som giffuas mz the werdogasta sacramento, likerwis som prestin som thz likamlika anamar Su 302. Lg 3: 62, 382, 621. PM 37. withe theras beste liggerwisth som myth eygeth BSH 4: 279 (1501). — *liksom om*. skifter jach gerna mz honom thz bästa hwat jach haffuer . . . likerviiss som han min fadher ware RK 2: 5436. sleth han the bandhen snarlige likerwis som nagher swndherslite en noppotradh MB 2: 120. SD NS 1: 23 (1401, *gam-mal afskr.*) o. s. v. PK 226. SO 85, 107. Su 305. — sva likervis som, *d. s.* gäldhe halff skoth swa likauisth som han drykkith haffuer SGG 129. — likervis sva som, på samma sätt som. Gers Frest 60. thz hon mik i sith hiarta stadhfäster likerwis swa som (*lika fast som*) solen i hymelsens firmamente sither oc stadhfäst är Lg 3: 627. 2) *liksom, såsom*. han ma thet nywta, sälia eller byta likerwiis sith eghit SD NS 1: 391 (1404). ib 430 (1405) o. s. v. sade samma tiidande . . . likerwiss her erich scriffware mik be-kenna gaff BSH 5: 370 (1509). 3) *liksom om*. likerwiis iak thet sielfuer giordhe SD NS 1: 99 (1402). ib 420 (1405) o. s. v., 2: 12 (1408). lika wiss jae sielfuer när stadder ware BSH 1: 179 (1381). ib 5: 318 (1508), 545 (1515). FM 205 (1504).

likes (liks. likss), *adv.* [*Jfr* Mnt. likes-an, *äf-vensom* Mht. ge-liches] oafbrutet, allt jämt, *fortfa-rande*. likss wäl thaa i swerige staar RK 3: 670. bleff liks gooth tiil een tiidh ib 672. stodh i swerige likes tiil motta ib 3383.

likfärþ, *f.* [*Isl.* likferð] *likfärd*. af marie döt ok hænna likfärþ Bu 16.

likilse, *n. pl. och f. bild.* giorde ena likilse sa skafft som then mannen war Di 47. fik han se likilsen ib. jak giorde then likilse ib.

likklädhe (liik-), *n.* [*N.* likklæde] *kläde el. duk* hvare ett lik svepes. viiste mik liikklädhit (*sindonem*) oc hofwodh klädhit i hulko han var sweptir KL 401. MB 2: 395.

liklika (-leka), *adv.* [*Jfr* *Isl.* likliga] *likformigt*. strängiana i harpom iämt oc likleka (*proportionabili-ter*) wthtande Su 173. *Jfr* oliklika.

likliker (likligh), *adj.* [*Isl.* glíkligr, líkligr] *liklig, sannolik, rimlig*. är ey thetta vtan en likligh wända MB 1: 313. *Jfr* olikliker.

likmadhker (liikmadker), *m.* *likmask, frä-tande sår*. fordriiffwer kräffwethen . . . oc liikmadken LB 7: 127. ib 190.

likn (likna Al 4277 (*i rimsl.*)), *m.?* (Al 2161, *hwarest dock ordet äfven kan fattas ss n. pl.*) och *n.* (Al 1191; *se äfven malata likn*) 1) *skepelse, skepnad, skapnad, form, utseende*. han stodh i an-tigoni likn Al 7953. ij miin likn skal thu klädhas ib 2161. thz (*belätet*) war äpter keysar terses giort ij hans likn ib 2378. *Jfr* manna-, munka-likn. 2) *bild, afbildning*. the skrifwo et likn äpter alexand Al 1191. ib 1188. 3) *liknelse, jämförelse?* wiliom wi eet exemplum til likn läghia (*Cod. A til likne sighia* 352) MB 1: (*Cod. B*) 560. 4) *likhet, sätt som liknar?* thu alexander mz röfwara likna (*i likhet med röfware, på röfwares ris*) äpter land ok städher mon thu fikna Al 4277 (likna här möjl. dock att hän-föra till likna, v. 1). 5) *liknelse, det som liknar el. synes vara (något), märke, tecken, spår*. *Jfr* ma-lata likn. — *Jfr* likne.

likna (liikna. *pres. -ar. -ir* Bir 2: 117. *impf. -adhe. part. pret. -adher*), *v.* [*N.* likna] 1) *likna, vara lik; anses lik, komma i jämförelse med. med dat. til skönhet jae idher ey likna maa RK 2: 6923.* 2) *göra lik. med dat. nakraledhis gudhi lik-nadhe (deiformes . . . effecti) Su 112. hulkin vpnya skal wan ödmiuka licama liknadhan (configuratum) sinom klarhetz likama MP 1: 15; jfr 3. — med prep. vidh. liknandis henne widh then hälogha herran sancte iosue Lg 3: 305.* 3) *efterlikna, afbilda, bilda (ef-ter), dana till likhet (med)*. thu skalt oc ära thin hymilska fadhir j hans liknilsom, thz är j belätum som liknat äro äptir honom ST 294. ib 295. j guddom-enom är änkte kötlikit älla kötlica liknat (*effigiatum*) Bir 2: 320. 4) *likna, förlikna, jämföra. med ack. och dat. liknadhe os hästom ok mulom Gr 274. hwem skal iak likna them (cui eos similabo) Bir 1: 156. ib 173, 391. ey thy at thu äst bätte än the älla them liknande (eis comparanda) ib 247. aff them stadhenom iericho hwilkin jak liknade stadhenom tässins closter ib 4: 81. nar hans menlösa . . . liknath gudhelike menlöso synis änkte wara Ber 189. — med prep. vidh el. prep. mot. liknar han them widher stiärnor MB 1: 182. Bir 1: 175. Ber 123. liknadh widh liwsit, fns hon större oc fromaren Su 12. thz är ey meer lik-nande widh sannindena än en minzste drwpi moth alt haffwet ällar eth sädhes korn moth helan drossan ällar laaren LfK 125.* 5) *lämpa, rätta (efter). med ack. och dat. liknadhe hon allaledhis sin wilia gwdhlik-om wilia Bir 4: (Dikt) 263. — likna sik, 1) afbilda sig, framställa sig. jak liknadhe mik for moysi j tekne (similavi me prius Moysi in figura) Bir*

1: 157. *ib* 162. 2) *göra sig lik, taga till föredöme. med dat.* likna thik ihesu christo warum herra *ST* 1. thän som . . . likna ok andwardha sik mik ok fölghe mik *Su* 402. 3) *göra sig lik, likställa sig (med), lämpa sig (efter), rätta sig (efter). med dat.* likna (*conformare*) sik enfalloghom mannom *Bir* 2: 184. *ib* 1: 106. huru forma siälin likna sik gudz vilia *ib* 3: 185. han liknir sik allom j klädhom oc gerningom *ib* 2: 117. han likna sik världz manna sidhum *ib*. liknande sik . . . minom wäghom *Su* 457. huru hon skulde sik andelika likna (*efterlikna*) cristi pinom *ib* 382. *ib* 400. — *refl. liknas, 1) göra sig lik, göras lik, varda lik. med dat.* wi . . . liknoms ther mz hwnrdwm *Ber* 30. thz är owärth at jak liknas minom mästara *Bil* 107. bör oss swa lifua at wj liknins them treem konungom *MP* 1: 49. huru iak skal liknas thik i thinom pinom *Su* 402. *ib* 416. *KL* 250. thenne liknadhis abraams lydhno (*blef lik Abraham i lydnad*) *ib* 253. — *likna. med dat.* han liknas änglenom mz siälinna *MB* 1: 78. — *med prep.* vidh. jdhur glädhi liknas widh (skört glas) *Bil* 459. *ib* 612, 613. *MB* 1: 78. *KS* 3 (5, 3). *MD* (S) 242. — *recipr. likna hvarandra.* i eno liknas olike simon ok sandar guz son *Bu* 102. 2) *anses lik, sägas vara lik, förliknas, jämföras, komma i jämförelse. med dat.* ma han wäl liknas smidhio bälgh *Bir* 1: 328. halmin liknas (*comparantur*) boklikom visdom vtan kärlek *ib* 331. bästa hwetit hulkit som liknas kärlekenom *ib*. änghen gat hanom liknas *Bu* 24. hwat väntom vi at kärlekenom liknas (*quidnam huic comparandum putamus*) *Bo* 77. *ib* 118. *Bir* 1: 51, 58, 2: 3, 12, 159, 160, 3: 149. — *med prep.* vidh. höghfärdhoghe liknas vidh fiädhol *Bir* 2: 206. liknas tholke tara wäl vidh haghil *ib* 160. *ib* 1: 51. — *med prep.* mädh. gudz ordh . . . som liknas mz tränna löfwom *Bir* 3: 317. mz swaronne liknas (*beteknas*) sorghin (*laqueus significat dolorem*) som siälin skal haua äptir dödhin *ib* 2: 255. 3) *komma öfver ens, stämma öfver ens, förlikas?* huru saman dragha sik älla liknas iomfrulikin licamme ok swina klädhe *KL* 334. — **likna til saman, jämföra, sammanställa.** är thz swa at thu liknar til saman iohannis höghelica värdhelikhet ok thera ondzsco diuplikhet *Bo* 82. — *Jfr til-, vidher-likna.*

liknan, f. *Jfr vidherliknan.*

likne, f. 1) *bild, beläte.* thz gudz likne war swa litith wärdh *MD* 104. 2) *liknelse, jämförelse.* wiliom wi eet exemplum til likne sighia *MB* 1: 352. 3) *liknelse, tecken, spår.* *Jfr malata likne.* — *Jfr likn.*

liknelika, adv. *Jfr oliknelika.*

likneliker, adj. *Jfr olikneliker.*

liknilse (liknilse, lignilse *Ber* 30. *liknelse*), *n., f.* (*MB* 1: 55; *Bir* 1: 13, 2: 180; *ST* 488) och *m.?* (*MB* 1: 56) [*Äldre Dan. lignelse*] *L.* 1) *likhet, öfverensstämmelse.* i olikom thingom skal man leta liknilse oc i likom thingom skilnath *MB* 1: 397. sighir sanctus paulus han var frestadhan i allo for liknilsens skuld (*pro similitudine*) vtan synd *Bo* 49. i liknilse widh (*med*) människiom *Lg* 3: 617. — *likhet, utseende.* kors. samansat til liknilse swa som vars herra kors *Gr* 298. thin athäwe hafwin ey lösa lata lignilse *Ber* 30. fiöl somliket (o: haghel) som hafdhe enna iomfru

liknilse *Lg* 70. en ny stiärna . . . hwilkin som hafdhe liknilse äptir eno wäno swän barne *ib* 67. 2) *utseende, gestalt, skepnad, hamn.* takande vppa sik thrälsins ham oc liknilse *Bo* 32. kom var herra ihesus til thöm i pilagrimis liknilse *ib* 231. alder gudhdombrin, widare en wärlidin . . . thees nu daghlika litin vndi bröz liknilse *Bil* 537. *Gr* 303, 325. *Bir* 3: 220. *Lg* 436. huru bliuir liknilsit älla skuggin atir *Bir* 2: 218. 3) *efterlikning, bild, afbild.* äpte thy liknilse war waar herra wäl ögdher ok wäl brynadher *Bil* 232. scriffwa thera liknilse *MD* 103. han loth stöpa et liknilse aff kopor äpther sik ok sin hesth falka *Di* 279. loth göra eth liknilse saa skapth som didrik aff berna war *ib* 300. *ib* 301. *Bil* 722. *KL* 24, 39, 40. *Al* 3654. *Lg* 372. o herra gudh thw som . . . mannin skapadhe . . . äpte thine liknilse *Bir* 2: 180. siälin är gudhz liknilse *Ber* 202. *ib* 201. — *bild af ett ting ss orsak till förnimmelsen deraf.* ängelin hawer inskapadha oc infödda mz sik siälwom aldra thinga liknilse oc först som han wänder sin hugh ower ens thingx liknilse tha vnderstar han thz som genom speghel *MB* 1: 55. skapas thäs (*tingets*) andelikt liknilse i warom öghom *ib*. mz andelikom liknilse . . . vnderstanda the hwar annan *ib* 56. 4) *liknelse, sinnebild, tecken.* thz pallacium som thw saat är himerikis liknilse *Bir* 2: 16. jak är then salomon j liknilsom ok tekne *ib* 1: 229. *ib* 152. swa som gudz födzla war vndirsam j sik, swa var hon i mangom vndirlikom teknom oc liknilsom vidharla vppinbarat j wärlidinne *Lg* 66. 5) *liknelse, bildligt tal, parabel.* som prophetin sighir mz enna handa liknilsom *Bo* 124. sagdhe them liknilsin (*parabolam*) af vingaradha örkiaromen *ib* 148. *Bir* 1: 13, 61, 205. *ST* 488. 6) *exempel.* ther wil iak säghia thik een liknilse aff *ST* 31. 7) *like, det som är likt.* fwnno the . . . en skönan dyrleka loktandes qwist, ällar gröna gren, huilkens liknilse finnas ekki när os *Lg* 3: 172. 8) *likhet, jämförelse.* hawir ängin liknilse (*comparatio-nem*) vidh (*kan icke jämföras med*) nakor wärlidinna söt thing älla lustilse *Bir* 1: 11. ängin liknilse är thessa andelika lustans glädhi til hans (*nulla est comparatio istius delectationis spiritualis ad eam*) *ib* 97. thesse wärlidin är swa som fult hirda skiul älla swina stia j til syn ok liknilse vidh thz palacium älla borgh j hulke gudh byggir *ib* 400. al fäghrind aff elementis älla nakre andre klarhet oc fäghrind är suasom skugge i hans liknilsom (*ad comparationem ejus; i jämförelse med honom*) *ib* 3: 3. thz är änkte vidh thera liknilse *Su* 438. prydda vtan liknelse (*incomparabiliter*) mz allom nadhom *ib* 387. vtan liknelse fulkomlikare *ib* 392. — *Jfr afgudha-, fughla-, o-, qvinno-, svina-, vidher-, ängla-, äptir-liknilse.*

likning, f. [*N. likning.* *Jfr Isl. glíking, líking*] *L. liknelse, bildligt tal.* *MD* (S) 244. *Jfr vidherlikning.*

likoväl (lekowäl *PM* 20. *likaväl* *SO* 5; *RK* 2: 4849. *likawäl* *VKR* 45; *Bir* 4: 60; *RK* 3: 1228; *MB* 2: 6, 39, 45, 82 o. s. v.; *Su* 60, 108, 116, 155, 195. *likawel* *ST* 10. *likauel* *SO* 5; *RK* 2: 7990. *lijkawel* *SO* 48. *likawäll* *Di* 88. *likkawäl* *Su* 155; *LfK* 23; *Lg* 438, 3: 163. *likkauäll* *RK* 3: 4096. *lykawel* *ST* 4; *RK* 2: 6731. *lekawäl* *ib* 3: 2119.

lekawäll *ib* 2033. leekawäll *ib* 3306. **likewäl** *MB* 1: 172; *RK* 2: 8849; *Va* 15. **likewel** *FM* 426 (1509). **lichewel** *ib* 424. **likewäll** *Di* 2. **likewell** *FM* 425 (1509). **lekewell** *ib* 594 (1513); *RK* 3: (*sista forts.*) 6113. **likwäl** *ib* 2: 9320; *PM* LXI. **liqwäl** *FM* 118 (1500); *BSH* 5: 471 (1511). **ligwäll** *FM* 429 (1509, *gammal afskr.*). **ligwel** *FH* 1: 109 (1492, *gammal afskr.*). **lykväl** *SO* 5. **likwell** *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 268. **lykwell** *Lg* 3: 120. **leqwäl** *BSH* 5: 379 (1509), *adv.* [*Mnt. likewol*] *likväl*, *icke dess mindre, det oaktadt, dock.* komo konungane oc hedhradho han storlica. ok likouäl blef han quar i stalleno *Bo* 10. äru the ok ärlike ok välborne. likouäl gabbas the ok vardha forsmadhe *ib* 129. förwärfwande . . . starka bwllas aff paffwanom oc hwsith til sina hand oc styrzlo oc likwäl alt lönlika *PM* LXI. the haffdo stridh . . . oc likawäl andra beröffwandis. fördo the siälffwe enkte bort (*et tamen nihil tulere prædantes*) *MB* 2: 82. cananeus bodho midhwakt j effraym aff kömdh til thenna dagh likawäl wndher skat *ib* 45. än togh dala rodhin oc meenugha sweriges landh hadhe konungh karl gangit tiil handh likawäl warth stokholm beelakth *RK* 3: 1228. än tho at kranker oc wanmäktogher til min likama, likowäl heel oc wäl-mäktogher til minna skäla oc fäm sinna *SD NS* 1: 514 (1405). *Bo* 18, 116. *SO* 5. *RK* 2: 7990, 8849, 3: 2033, 3306, 4096. *Di* 2. *PM* XV, XVII, 20. — **alt likoväl**, *d. s.* skodha han väl granlica huru öflätir han är at göra swa ödhmiuka thiänist . . . ok alt licouäl skalt thu oc scodha varafw *Bo* 34. *ib* 112. — **alt likoväl for thy**, *d. s.* then som til werk-mestare wardher waldher ok wil ey han böthe embetheno iij mark peninga ok sithi alth lijkawel for thy *SO* 48. — **likoväl alt for thy**, *d. s.* *SO* 5. — **än likoväl**, *d. s.* thera konung skulin i en lykawel wara *RK* 2: 6731. *FH* 1: 109 (1492, *gammal afskr.*). — **än alt likoväl**, *a)* *men likväl*. formatto the äkke längir hiärtans etir innehalda. vtan gripo til stena ok villo stenkan. än var herra ihesus taladhe alt licouäl blidh-elica *Bo* 154. fik iak stora glädhi. än alt likouäl räddis iak *ib* 157. än altlikouäl. ey for thy forlät ödhmiuktinna mästare at han sik ey alradiupast ödhmiukadhe (*sed non propterea dimisit humilitatis magister, quin profundissime se humiliaret*) *ib* 39. *b)* *likväl*, *icke dess mindre, det oaktadt, dock.* om gärningin är swa vis at hon kan mz änge omslät orsakas. thänk än alt likouäl mz thik siälue ok sigh. stark var thässin frestilsin ok alt ofhardh *Bo* 123. — **tho likoväl**, *likväl*, *icke dess mindre, det oaktadt, dock.* mz thessom giordhe gudh stoor vndarlik thing, tholikawel owir-gafwo the han opta *ST* 10. hännna dotter . . . tok thännna forscrefna gardh i gen . . . tho licouäl li-uandis lifwe oploot hon oc i gen anduardadhe klost-reno thän fornämpda större gardhin i madhunge *SD NS* 2: 236 (1409). i dödhenom taker ey tån rike meer mz sik hädhan än then fatighe oc thogh likkawäl wild enghen swa fatigher lifwa, som han badhe födhis oc döör *LfK* 23. lowar iak idher köt, tho liko-wäl vtan blodh *MB* 1: 172. än tho at han hafdhe mykit otalikit folk mz sik tho likouäl tapadhe han stridh-ena *Bil* 595. än thog at hwarist at got oc söth är at höra orghor . . . thog likawäl skulu the enga-

ledhis haffuas j minne modhers clostre *Bir* 4: 60. än thok at hon aktade thz enkte, thok haffde han like-wäl kerlek til henne *Va* 15. än tho the finnas nw i storo tali . . . oc (*trol. för tho*) likawäl at widherlika them thera tali, som ondhe omwändhe ärw fran allo godho, ärw tässe mykyt färre *Su* 60. *VKR* 45. *Bir* 4: 45, 55, 58, 63. *Su* 168, 204, 271. *LfK* 36. *FM* 118 (1500). — **tha likoväl**, *d. s.* marskens swen war han än tha tha likaväl munde han mot marsken ga *RK* 2: 4849. j haffwen ropath til mik oc iak haffwir ider frälst oc tha likawäl haffwen j mik försmaat oc offwirgiffwit *MB* 2: 104. *Su* 108, 116, 155, 196, 210, 265, 268, 269, 270. *MB* 2: 39, 91, 115, 135, 325, 337. *Lg* 438, 3: 163. *PM* 7, 28. *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 268, 3: 2119, (*sista forts.*) 6113. — *så* . . . *likväl*, *dock.* velen i her nw länger wara tha vilia wy likwäl hemfara *RK* 2: 9320. första jak . . . älla mine arfua thetta for:da goz inlöst hafuom aff her abram älla hans arfuom, tha skal her abram älla hans arfua likowäl vp-biära skat ok landgiöld af thesso for:do goze i thy areno ther näst äpter komande är *SD NS* 1: 104 (1402). chwro then dagtingen sigh kan forlöpe, tha vill iach ligwäll hafwa calmarna stadh forwaret för förraskningh *FM* 429 (1509). än tha at han war mykit högfärdogher j sinom wngdom tha likowäl war han ren til sin likama *Lg* 636. — **tha likoväl om**, *om blott, dock med det förbehåll att.* wari var siäl . . . för idher j dödhen tha likawäl om (*si tamen*) thu ey fortappar oss oppenbarandis os *MB* 2: 6. — **tho alt likoväl**, *likväl*, *dock.* tala the oc glädhias fore sins herra näruaru. tho alt licouäl dröfdhe for bortfärdhena *Bo* 244. — **tha alt likoväl**, *så* . . . *likväl*, *dock.* wiltw ekki tha skall iak allt likawäll fara *Di* 88. — **än tho likoväl**, *likväl*, *dock.* thenne konugen war een hedhnunge, oc än tho lykawel laghdhe han stora win ok makt oppa bökir j the helgho script *ST* 4. — **än tha likoväl**, *men likväl*. seggia te som honom (*rikmusten*) haffwa smakat, ath han dogher inthe. en taa sender jak eder leqwäl eth aam ther wtaffh *BSH* 5: 379 (1509). samffögdes guddomen allaledes mandomenom, än tha likawäl stadde guddomen likamenom göra oc tola thz hans egit är *Su* 195. — **än tho alt likoväl**, *d. s.* thu bedhis aff mik thz jak aldrigh . . . hördhe nakon hafwa beez af sinom forman. än tho altlikowäl (*verumtamen*) for thy at thin gudhlikhät thz bedhis . . . skal jak skrifwa thik mz faam ordhum höfwiskx lifwäris skipan *Ber* 267. — **likoväl at**, *ehuru, fastän*. *PfN* 135. likouel ath mina söner hadhe godh vapen . . . the motto likouel döö *Di* 223. — **alt likoväl at**, *a)* *ehuru, fastän*. alt likouäl at the varo mange. vardho the sik ey *Bo* 120. *b)* *utan att, fastän icke?* iak haffwer nogh högtijdh alth lykwel ath alle (*för alle ey?*) skulo nigha mik *Lg* 3: 120. — *Jfr allikowäl.*

likran, *n. L.*

likris (*likriis*), *f.?* = **likrisa**. tak likriis *LB* 2: 31.

likrisa (*likrissa*, *lucrisa*, *lacrissa*, *likridza* *LB* 3: 11, 149; -o *ib* 168. *likrisse* *ib* 1: 97), *f.* [*Mnt. lackeritze. Mht. lakerize, licritz. Mlat. liquiritia*] *lakrits*. *lucrisia* *lucrisa* *LB* 6: 284. *liquiriza* thz är *likridza* *ib* 3: 149. taga *likriso* *ib* 7: 124. *ib* 1: 97, 3:

168. sywd likrissa *ib* 7: 216. lacrisa dygdh *ib* 8: 48. lacrisa hon duger för hostha *ib. ib* 3: 11.

liksten (lik-), m. [*Mnt.* likstén] *grafsten.* välte likstenin af grafuinne *KL* 396. *MB* 2: 390.

liksto, f. L. *Jfr* likstol.

likstokker, m. *kropp, bål (på lik).* bödh han . . . (lata skära sik lidh fran lidh) ok kasta sidhan likstokkin a vaghn älla slädha *Bil* 767.

likstokker, m. *måttstock?* huilken mästersuen will arbete för sigh sielff, han skall först gå till åldermannen, och ther tage lijckstock, märkebast, ändemåth och brännemärke *SO* 222.

likstol, m. L. *likstol.* dömdes then helge kirkiö iij m. wtaff erich luntila for elin ibidem legerstadh och presten j [$\frac{1}{2}$] m. för sin likstol aff henne tredunge *BtFH* 1: 137 (1507). *Jfr* liksto.

likstomässa, f. L.

likta (pres. -ar), v. [*Mnt.* lichten] *lysa.* þu äst blomstar huit ok röþ þu liktar lust (för liust) ok riukar söt *Bu* 75. *Jfr* lykta.

liktmissa, f. [*Mnt.* lichtmisse] *Tysk benämning på kyndelsmäska.* callas höghtipin . . . a þypisco liet missa *Eu* 8.

likthra sot (likra soth), f. [*Fnor.* likþrásótt] *spetälska.* for likra soth *LB* 7: 6.

likvägher, m. L.

likvärdhinga sar? (likwardinga saar), n. *sär af spetälska.* rensar likwardinga saar thz är spitälsko saar (*motsv. ställe i D. Harpestr. har lykwärthing saar, Macer har: lepras*) *LB* 4: 345.

likvärdhingsot (likwerdhin sooth), f. *spetälska.* dughir . . . fore . . . likwerdhin sooth *LB* 3: 144.

likvärdhning (liik-), f.? [*Jfr Fdan.* likværthing] *spetälska.* thz är goth for liikvärdhningh *LB* 3: 127.

lilia, f. [*Isl.* lilja. *Lat.* lilium] *lilja.* lilium er lilia *LB* 6: 284. växte vänast lilia up af hans graf *Bu* 7. *Bil* 107, 227. *Bir* 1: 94, 95, 384. *Iv* 210. — **lilio blap, n.** *liljebblad.* *Bu* 7. — **lilio blomster, n.** *liljebblomma, lilja.* rökren uar þöm sötär som lilio blomstar *Bu* 524. *Bil* 473. — **lilio rot (lilia rott. lillie root. lylve rooth), f.** *liljerot.* taga gool lylve rooth *LB* 7: 28. huijt lillie root *ib* 208. aff ten bla lilia rott *ib* 251. — **lilio vander (lilia-), m.** [*Äldre Dan.* lillievaand] *liljestängel. bildl.* kalladhe min herra mit nampn faghra stolta lilio wand *Su* 408. mz äro skal then lilia wandh (*d. v. s. drottningen*) sithia a konungens winstra hand *MD (S)* 214. — **lilio älskoghe, m.** *älskare af liljor.* blidhkadhe mik min lilio älskoghe (*liliorum amator*). min andelike brwdhgomme *Su* 406.

lim (liim), n. [*Isl.* lim. *Mnt.* lim] 1) *lim, kläbbigt ämne brukadt ss bindemedel.* limar thz (o: widhiokar) innan mz thäskona lime som noe limde sina arch mz *MB* 1: 277. *PM* 14. — *fogellim.* blifwa the (*foglarne*) ther faste af thy bikeno ok limeno som foghlarin hawir ther til reet *Bir* 1: 51. 2) *kalk, murbruk.* ey skal limit (*cæmentum*) til ludha stenomen *Bir* 1: 128. the hálga kirkia . . . ther . . . iak muradhe ok samanfögdhe mz mins kärlekx lime ok bande *ib* 15. byggia mwr mz stenom vm vintarin vtan liim oc kalk (*sine cæmento*) *ib* 2: 230. stuppa hans strupa fullan mz lim (*calcem*) *Bu* 532. the iordh hafdh

the for liim (*pro cæmento*) *MB* 1: 175. — *Jfr* flska-, hvit-lim.

lim (liim), n. = limber. thz liim ther frost är i *LB* 5: 51.

lima (pres. -ar. impf. -de MB 1: 277. -adhe ST 325. part. pret. -der. imperat. lima PM XLVII), v. [*Isl.* líma] 1) *limma, fastlimma, fästa (med lim).* honom wardh hans hand onyt: ok lodde widh karit som limdh ware *Bil* 54. när the kappan säthz pa baran kroppen tha limes tättelika wider axlana hädana oc brystith mz tätta limith *PM* 14. — *limma, öfverstryka (med lim).* limar thz (o: widhiokar) iunan mz thäskona lime som noe limde sina arch mz *MB* 1: 277. *ST* 325. 2) *med murbruk hopfästa, mura.* haus ben the vpgrofuos v limde stentro *Eil* 799. — **lima saman, hoplimma.** lima ther mz samman tré aller fira faalth läroffth *PM* XLVII.

lima (lyma), v. [*Jfr Isl.* líma] *piska, gissla.* lath iag mith folk sig scriptha och lyma *RK* 3: 4746. latum alle waar bak at lima *MD* 383.

limber (lymber MB 2: 247; LfK 99. lymer ib. lymmor PM XLV. lym LB 7: 320. ack. lim. leem LfK 238. pl. nom. limi Bir 1: 43, 3: 29. limj VKR 20. lime MB 1: 264. limme LB 3: 123. lymme LfK 99; LB 3: 46, 47. med art. limmene Bir 1: 33. lymmana MB 2: 132. ack. limi Bu 129, 172; Pa 22; LB 3: 167; KS 81 (200, 88). lime MB 1: 264. limmi Bir 1: 28. limer Di 62. lemmer RK 1: (sfgn) s. 183. lymmer LfK 31; LB 7: 264. lima Bu 172; MP 1: 5. lyma MB 2: 281, 300; LfK 228. lemar Li 128. med art. limina Bir 1: 43. limmana ib 32. dat. limum Bil 52; MB 1: 477. limom ib 33; Bir 3: 29; LB 3: 167. limmom KS 7 (16, 8); Bir 1: 32. gen. lima MB 1: 160. limma Bir 1: 28), m. [*Isl.* limr] *L. lem, kroppsdel.* en är ok limber af mansens limmom, then rådher ok styrer allom manzens limmom ok hans likama, thz är hiertat *KS* 7 (16, 8). all sancti pauli ben ok limi funno cristne män vtan hans howþ *Bu* 129. hamblape sik niþro lima *ib* 172. hamblape sik först niþärsto limi *ib.* skilde lim wid lim *Di* 294. skulfwo alle limmene *Bir* 1: 33. öua limi ok likama *KS* 81 (200, 88). at wij beholda liiff oc limer *Di* 62. lughin swedh ey at eno hans lidhi ok limi (vtan til utan iämwäl) al inäluin *Bil* 473 (*Jfr* Lg 1014). *ib* 52. *Ia* 22. *MP* 1: 5. *Bir* 1: 28, 32, 43, 3: 93. *RK* 1: (sfgn) s. 183. *MB* 2: 247, 281. *LfK* 31, 99, 228. *Li* 128. *PM* XLV. *LB* 3: 167. j hännna naturlica hemelica lim *Bir* 3: 29. blygdhos . . . sinna natwrlika lima *MB* 1: 160. — *bildl.* sculu the inbyrdhis alle wara limj aat eno hofdhe *VKR* 20. hans (*Kristi*) lymer är hwar en cristen människia *LfK* 99. winna diäfwls lim gryman grefua *Bil* 543. the diäffwlsighe lymmana *MB* 2: 132. — *Jfr* barna-, frö-, hörro-, ilgärninga-, manz-, sam-limber. — **lima lagh, n. pl. lemmarnes beskaffenhet.** äpte allom licamans lit ok limalaghum *Bu* 193. *Bil* 302. — **lima lös, adj. lemlästad, lemmalytt.** läkir thenne här . . . lamma män, halta, döwa, blinda, limalösa *MB* 2: 374. *KL* 378. — **lima lösn, f. lemmars förderfvande.** elder ok corsfästa. diur ok benbrut all limalösn i hwarium lith (*discriptiones omnium membrorum*) *Bil* 369. — **lima löster, adj. = lima lös.** ath wigha nakan lima löstan (*enl. annan handskrift: limum lästan* 645) *Lg* 1030.

lime (liime. limme: limmom *Lg* 547. lyme *L.*), *m.* [*Isl.* lími] *L.* ris, spö (*ss* straff- *el.* tukfredskap). bödh hudhstryka mz limum ok bária mz stangom *Bil* 472. hafðhe slaghit them mz lima *ib* 879. iak wil honum näpsa mz liima ok riis *Al* 1353. lime gör goth barn *GO* 16. man gör opta lima til sin eghin baak *ib* 885. *MB* 1: 15. *KL* 14. *MP* 1: 52. *Bir* 2: 103, 123, 3: 135. *Fr* 2079, 2081. *VKR* vi. *Ber* 78. *Su* 442, 443. *Lg* 547. — slag med ris. wm fastona . . . skulu systrana taka disciplinas, j tholike matto som wärðz folk plägha taka lima *Bir* 5: 38. — *bildl.* ris, tuktan, straff. är limin hänne vidh-irthorftelikin *Bir* 1: 36. skal nectanabus mz enom lima ater koma *Al* 128. — *Jfr* iärnlime. — **lima näpst**, *f.* näpst som sker med ris. lima näpst skal ey gaa owir fäm hugh *Bir* 5: 51. — **lima plikt**, *f.* bestraffning som sker med ris. wnga systra skulu näpsas for siin brut mz lima plikt *Bir* 5: 51. — **limaslagh**, *n.* slag af spö *el.* ris. thwingadhe hon mz fasto oc limaslaghom sin licamma *KL* 328.

limna, *se* lifna.

limnaper, *se* lifnaper.

limsten, *m.* [*N.* limstein. *Sv. dial.* limmsten] *kalksten*, *kalk.* skal hans munder vpfillas mz hetom limsten *MP* 2: 140.

limughn (-oghn), *m.* [*Fnor.* limofn] *kalkugn*. jät kunugen bal göra i limoghne (*fornax*) *Bu* 188.

lin (**lyn** *RK* 3: 568 (*i rim med in*), 2637 (*i rim med syn*)), *f.* = **lina**. dragha ena lin = dragha ena lino. ey hadhe byscopin saa snarth kommeth in hadhe the alle draghit eena lyn *RK* 3: 568. *ib* 2637. — dragha ivir ena lin, *d. s.* ey drogho the alle öffuer eena lin *RK* 3: 160.

lin (**liin**), *n.* [*Isl.* lín. *Lat.* linum] *L.* 1) *lin*. wl eller liin *Bil* 84. med nogor hamp och lin *BSH* 5: 529 (1513). 2) *linne*, *linnekläde*. *Jfr* hand-, hovup-lin.

lin (**liin**. lyn: lyna *Lg* 3: 564; lynare *ib* 582. len: lenare *Su* 32, 38. *ack. sing. f.* linna *MB* 1: 213), *adj.* [*Isl.* línr] 1) *len*, *fin*, *mjuk*, *slät*. aller likamen skal wara blöter oc lin at föla mz *MB* 1: 79. hon (o: rosin) är . . . liin at hanna (*lenis tactu*) *Bir* 1: 66. at haua thz klädhe näst kropp-enom som lät är ok lint *ib* 3: 373. *ib* 1: 43, 223, 287, 2: 100. mz syna lyna händer *Lg* 3: 564. esau är alder lodhin oc iak hawer linna (*Cod. B* linan 547) harund *MB* 1: 213. — *smidig*. alt ridderskap skal man them känna tha the ära vnga ok lina *Al* 4753. 2) *uppmjukande? behaglig?* smorpes äpte saran värk mz sötom smyril som ok linum *Bu* 515. 3) *mild*, *lindrig*, *lätt*. mz blidhom ordhom oc linom *MB* 1: 271. *Bir* 1: 98. mz line til talan *ib* 5: 100. vardhir sorghin nakat mindre ok linare *ib* 2: 255. gör linare thina hardha doma *Bil* 125. hwlkins wk som lint är *Bo* 108. alt thiänar honom jämpst swa lint som strijt (*tam adversa quam prospera*) *ib* 66. kände the godha system . . . syna sooth lynare *Lg* 3: 582. *Su* 32, 38. 4) *saktnodig*, *stilla*. the ärw . . . rolike linj (*lenes*) siävi *KL* 182. the äru lini (*lenes*) j tholo-modhena *Bir* 1: 67.

lina (lena *Bil* 423; *MD* (S) 267; *Su* 40, 98, 113, 127, 158, 159, 172, 344; *Lg* 3: 650; -ar *LB* 2: 38, 7: 235, 236; *Su* 307; -er *MD* (S) 291; -as *Ansg* 185; *Su* 172. lenna:

-ar *LB* 7: 236. lyna: -ande *Su* 215. lynna (*pres. konj.*) *Lg* 3: 91; -ar *LB* 7: 60. *pres. -ar.* lener *MD* (S) 291 (*i rim med wanner*). *impf. -adhe*), *v.* [*Isl.* lina] 1) *släppa efter*, *lossa* (*på*). med *dat.* badh lauren-cium lena sinom bandum *Bil* 423. 2) *mildra*, *lindra*, *gifva lindring åt*, *lätta*, *stilla*. med *dat. el. ack.* þe (*näml. þing*) at linä som ofthung waro *SD* 5: 476 (1345, *nyare afskr.*). at thu lina hans pino *Bo* 201. at han matte sorgh sinne lina *Gr* 289. han lenar frestilse oc alla andelika sorgh *Su* 307. *KL* 352. *Bo* 212. *Lg* 3: 91. *Su* 40, 159, 344. hans hiärta dröfvlse skuldo ther aff lenas oc vprättas *Ansg* 185. lena wart wee *Lg* 3: 650. tz lynnar tanna werk *LB* 7: 60. *ib* 235, 236. lenar örnawärk *ib* 2: 38. linar gamblan sywk-dom j magha *ib* 50. ypna oc blodogha saaren lynande (*leniebam*) mz tätte kyssan *Su* 215. som idhra länktan maghi lena *ib* 113. sin hunger ok törst hon mwnde sa lena *MD* (S) 267. — *abs.* ted lenar oc läker *LB* 7: 236. — *gifva lindring åt*, *vederqwicka*. med *dat. el. ack.* thz thu . . . ey . . . thino eghno hiärta linadhe *Bir* 2: 268. lena oc blidhka sin anda tröttan aff dröffuilsom *Su* 158. engen war then mik läkte ällir i nakro linadhe *ib* 196. *ib* 172. ä swa offta the wsle wilia sik nakot lena *ib* 127. — *abs.* vår sant tholomodh j frestilsom oc linar ok lisar j dröuilsom *Bir* 2: 233. *ib* 3: 116. 3) *hjälpa*, *bistå?* andra ey j retthen lener *MD* (S) 291. 4) *lätta*, *upphjälpa*. linar thz röst ok läthir (*vocales venas . . . lenire*) *LB* 4: 345. 5) *smeka*. lina äldher blidhka wugha älskarans öron *Su* 77.

lina (**liina**. lyna *RK* 3: 698 (*i rim med pyna*)), *f.* [*Mnt.* line. *Isl.* lína. *Jfr* *Lat.* linea] *lina*, *rep.* tåg. castapo män stora linor vm afgupa stok *Bu* 207. *ST* 220. *Bir* 4: 134, 147. — *i bildl.* uttryck i förening med dragha. han lismar oc smickrar mz twughen siina oc dragher tha likwell på en annan liina (*handlar i annan riktning*) *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 268. om tw mothe swerige dragher tolka lina (*handlar på sådant sätt*) *ib* 3: 3435. — dragha ena lino, *hålla till hopa*, *vara enig* (*Jfr* *Mnt.* eine line tén). wille mz flere en lina draga *RK* 2: 7486. the drogho alle eena lyna *ib* 3: 698. — *Jfr* haka lina samt lin.

linan (lynan *Su* 159. lenan *ib* 116, 161), *f.* [*Isl.* linan] *lindring*, *lättnad*. til thesas sorgx oc dröffuilsas lynan *Su* 159. *ib* 161. — *lättnad*, *vederqwickelse*. för ens dröffwelikx hiärtas lenan (*refrigerationem*) *Su* 116. lidande likamen kände i sinne hardaste pino nakra linan äller lättilse *ib* 195.

linblar (lyyn blaar), *f. pl.* linblår. en göpn ällar näffui klenasta lyyn blaar (*de stipula lini*) *Su* 46.

lind, *f.* [*Isl.* lind] *lind*. la vnder een lind *Ic* 2133. ledde henne . . . vnder enä skönä lindh *Va* 43. *ib* 55. *Di* 146, 147. — *ss tillnamn.* petri lind *SD* 4: 597 (1338). — *i ortnamn.* linderaas *SD* 2: 603 (1310).

linda, *f.* *L. linda*, *obrukad åker*, *trädesåker*. de-dimus sibi medietatem agrorum nostrorum cultorum . . . medietate illorum cum omnibus aliis wlgariter dictis lindhum ad vsum nostrum et ecclesie retenta et reseruata *SD* 2: 385 (1303, *gammal afskr.*). at wj . . . vnt oc giffuit hawum ena halwo täkt liggiande a lindune sum kallaz smidz arff, vndir prästa bolit j wikum *DD* 1: 80 (1432).

linde (lynde: -om SD 5: 563 (1346)), *m.* [Isl. lindi] *L.* band el. bindel hvarmed kroppen el. någon kroppsdel omgifves. fascia, lindhe GU 2. — gördel, bälte. (giordhins) fastleka thine nyura mz renliuis linda Bil 796. Ber 172. nwnna . . . skal ey gifwa mannom adhraduka kamba älla bälte älla linda ib 165. KL 166, 346. — *gvinnobälte*. castapo þa (3: iugfrur) þerra linda vm þerra hals Bu 501. MD 192. systrana skulu soffua j sinom natkiortlom mz linda oc hwiff Bir 5: 42. — till den presterliga dräkten hörande bälte. nar han (presten) giurdhar sik mz lindanom (cingulo) Bir 3: 13. ib 2: 21. SD 5: 563 (1346). MB 2: 334. — linda. bindande lätlika j linda älla tano sins litla sons hämdir oc fötir Bir 4: (Dikt) 260. ib 3: 281. — *Jfr gul-, skin-linde.*

lindormber, *m.* [Mnt. lintworm. *Jfr* Isl. linnormr] lindorm, en orm af fabelaktig skapnad och storlek. eet leon oc een lindorm stride ST 474. slogh lindormin j hæl ib. — ss tillnamn. her martin lindorm SJ 211 (1452).

lindstykke, *n.* trädesåkerstycke? är thet sath widh findstade oppa eth lindh stykke BSH 4: 335 (1503).

linfrö (liinfrö LB 3: 172, 7: 166 o. s. r. liinfrö ib 5: 81. lyn frö ib 2: 9), *n.* [Isl. linfræ] linfrö. LB 2: 9, 3: 172, 5: 81, 7: 166, 232, 233, 297. PM XLIV.

linhet (linheet. lenheet), *f.* 1) lenhet, mjukhet. sängaklädhinna linheet Su 251. 2) mildhet, godhet, saktmod. mz mildheet oc lenheet (lenitate) styra owir wara vndirdana MB 2: 197.

linhosa, *f.* benklädnad af linne? BS 36.

linia, *f.* [Isl. linja. Lat. linea] 1) rad (i skrift). owan försto linionne VKR 56. ib 55. 2) hjuleker. fyra linior (lineæ) hulka som syntis vara j hiwleno Bir 3: 441. ib 427, 435, 442.

linilse, *n.* pl.? lindrande. for hans sorghx linilse skuld MB 2: 400.

linin (linnen PM 7. nom., ack. n. linit Bir 1: 33, 2: 132; Lg 549. linnit KL 151, 391; Bir 1: 281, 286. linnith MB 2: 385; PM 9. linneth MB 1: (Cod. B) 487. lynnet ib 2: 363. lindhit LB 2: 46. ack. sing. m. linnan ib 1: 97. dat. sing. m. linnom Bir 2: 21. n. linno Bu 414; Bo 174; Bir 3: 142, 274; MB 2: 363. pl. ack. m. linna ST 105. n. nom., ack. linin Bir 3: 280; VKR XIV. linnin Bir 1: 287, 3: 280; Gr 303. linnen VKR 43. dat. linnom Bo 210; Bir 3: 281; MP 1: 49; ST 235. best. form sing. nom., ack. n. linna Bil 232; Bir 1: 287; KL 378; MB 2: 374. lynna ib 363. ack. m. linna ST 360. f. linna Bir 1: 321. dat. n. lino ib 33. pl. ack. linno Bo 224; ST 105. linna Bir 3: 281), *adj.* [Mnt. linen] linne-, af linne. stryca pin sar mäs linno kläpe Bu 414. tok war herre aff malaranom hans linna klädhe oc lagdhe vidh sit änlite oc inthrykte j linna klädhit sins änlitis skapnadh Bil 232. hon hafdhe mz sik tw renasto linin klädhe ok tw vllin hulkin hon tok tha fram viliande swepa j thom barnit som födhas skulle ok annor tw litin linnin klädhe at swepa ok binda owir barnsins hofwodh Bir 3: 280. slita . . . vllen klädhe oc ey linnen VKR 43. hafdhe hon aldre linin klädhe vidh sin likama ib XIV. läta swepan ij linnom klädhom Bo

210. mang linnin klädhe Gr 303. binda eth linit clädhe for sin öghon Lg 549. MP 1: 49. Bo 174, 224. Bir 1: 33, 281, 286, 287, 2: 132, 3: 142, 274, 281. ST 235. KL 378, 391. MB 2: 374, 385. LB 2: 46. PM 9. föra idhir j linna sarkia ST 105. grep the linno sarkiana ib. j hænna linna dok ib 360. lägge thz in j en linnan klwt LB 1: 97. KL 151. Bir 1: 321. PM 7. — n. linne. bissus är enskona linneth MB 1: (Cod. B) 487. klädde j hwit oc rent lynnet (byssino) ib 2: 363. sik hölia mz klenasta linno (byssino) hwito oc skinande ib. — thät linna, det linna, linneth. thz lynna (byssinum) äru hälge manna rätwishether MB 2: 363. — *Jfr linne.*

linkluter (liin-), *m.* [Isl. linklútr] linneklut, linneklapp. LB 7: 204.

linkläpe (lynklädhe), *v.* [Isl. linklæði] 1) linnetyg, linne. scapa corporale aff reno oc wlitadhu linclädhe Bil 380. 2) linneklädnad, linneskjorta. aldre com . . . oleum viþ hans licama älla linkläpe Bu 195. skipte han linkläde j haarkläde Bil 793. skal iak edher giffwa xxx lynklädhe (sindones) MB 2: 115.

linlak (len- VKR 57), *n.* [Isl. linlak] *L.* = linlakan. VKR 57.

linlakan (len- SD NS 1: 514 (1405)), *n.* [Fnor. linlaken. Mnt. linlaken] *L.* linnelakan. gifuer jak . . . hans hustrv helgho eth thäkan oc eth par lenlakan SD NS 1: 514 (1405). haffui linlakan aff lärifft Bir 5: 42. Bil 632. VKR 11. Bir 4: 10.

linlika (lenleka Su 76. lenliga LfK 218), *adv.* [Isl. linliga] *L.* 1) lätt, sakta. stryka thin sar ok limi linlika mz linno clädhe Bil 413. KL 331. Su 76, 210, 410. LfK 218. 2) mildt, saktmodigt. straffadhe han linlika mz saktom ordhum ST 384.

linlikhet, *f.* mildhet, saktmod. wiu hädzsko mz linlikhet Ber 119.

linne (lynne), *n.* linne. hulken offwirtäkther war mz lynne (byssu) MB 2: 361.

linolia (liin- LB 7: 284), *f.* linolja. LB 7: 284. PM 6.

linskävor, *f. pl.* linskäffvor. offwirholde them ther wndher linskäffuor (stipula lini) MB 2: 6.

linvävirska (lynowerska), *f.* linneväffverska. huilkit fordom lynowerskan atte SJ 182 (1449).

lioe (lyoe), *adj.* = lior. bildl. thu är lyoe (tepibus) MB 2: 338.

liof, se liuf.

liomadher, *p. adj.* ljummad, ljum. ij liomat vatn LB 5: 80. ätikia . . . liomadh ib 81.

liomber (lyomber. lywumber. n. liomt. lyomt. lyompth LB 9: 110. lywmt. liömth. liwnth LB 3: 189. sing. dat. m. lyomum LB 3: 77, 80. f. lyome ib 3: 123, 4: 339. ack. f. lywmma ib 7: 202), *adj.* ljum. ycke het vthan lywmt LB 7: 27. ib 29, 202. twa sik . . . ii henna sudh ta thz liömth är ib 5: 81. ib 9: 110. al flitande watn ära ta liom ib 3: 23. drikkir thz lyomt ib 100. mz lyomum wälling ib 77. lyomt wiin ib. ib 126. mz henne lagh lyomum ib 80. ib 123. göre thz liwnth ib 189. mz lyome kono myolk ib 4: 339. med lywm honig ib 7: 295. — bildl. äru . . . hiärtan liom (tepida) Bir 4: 63. — n. adv. ljumt. taa är ey got oc (för at) bada heth wtan liomt LB 3: 14. takin . . . siex skedhir ällir syu lyomt ib 114.

liomhet, *f.* *ljumhet*. tepor, liomhet *GI* 4.

liomin, *adj.* *ljum*. twas mz kirwil liomin *LB* 3: 126.

lior, *adj.* [*Jfr Nyisl. hlýr*] *ljum*. thz liot är (*tepiditas*) *Bo* 132. liot thz kallas vara dofwit som hwazske är heet älla kalt *ib.* *Jfr lioe*.

lippa, *f.* [*N. lippa*] = **läpe**. sagho lippona röras *Lg* 3: 303.

lippe? *m.?* = **läpe**. begynnadhe lippana rodhna *Lg* 3: 267.

lira, *se lyra*.

lisa (*liisa*. *lysa*. -ar, -adhe, -at), *r.* *gifra hvila el. ro (åt)*, *skona, spara. med dat.* sinom häst wille han litith lisa *Al* 2458. at han . . . i engho stadde mik at liisa minom kroppe *Su* 38. swa haf-dhe thu badhe lisat thik siälfwom af swa storom värk ok os af swa mykle warkunnan *ib* 398. — *gifva lättnad el. lindring (åt)*. *med dat.?* j them stykkiom som the ey mogha them wtj liisa ellir dispensera *VKR* 44. *ib* 17. — *med prep.* mädh. medh them som tharfuas liisa oc dispensera *VKR* 44. *ib* 7, 8, 45. — *abs.* hafua formännene enga makt at liisa ellir dispensera j them (*i de punkterna*) *VKR* 45. vär sant tholomodh j frestilsom oc linar ok lisar j drö-uilsom *Bir* 2: 233. — *gifva (lindring el. eftergift)*. for al then lisning, edert herradöme haffuer os fatega män giorth oc lisat *BSH* 5: 438 (1511). — *lisa, lindra. med dat.* thinom werk . . . liisa *MD* 68. thet lysadhe hennes sorgh *FM* 491 (1510).

lise (*liise*. *lijse*. *liisze*. *lyse*), *m.* [*D. lise*] *hvila, ro*. faa the (*menniskorna*) ey stundom lisa: tha vardha (the) thagher vlostugha ok thunga j gudz thiänist *Bil* 157. hawa fatike äruodhis män ey meere lisa (*quite*) vm hälgho daghana än vm sökno daghana *Bir* 2: 73. *MD* 79. thu wakta här qwar ok haff liisa *Al* 2079. ther er nw . . . mere liise ok mere roo *RK* 1: 1332. jag gaff mig tha inghen liisza *ib* 3: (*sista forts.*) 6115. hafdhe ängin lisa *Bo* 27. ängin är brändaghans hwila älla lise (*requies ardoris*) j honom *Bir* 1: 89. thz var ther for vtan lisa (*utan rast, oupphörigt*) *Iv* 5392. — *lugn, stillhet, beqvämlighet*. mz klostermannom hawa the frälse oc liisa *MB* 1: 135. mädhan the wilia hawa mästan liisa mz mannom, tha skulo the hawa mäst är-wodhe mz diäfflom *ib* 136. — *hugnad, fägnad, und-fägnad, vederquickelse*. idher ok them ful wäl spisa mz kost ok dryk ok allom lisa *Al* 3098. thz som thom herre eggerd spiise war tha thera bästa liise *RK* 2: 9234. giorde siik godhan liisa *ib* 3: 2216. — *veder-quickelse, lisa, lindring, lättnad*. ängin liisa älla hug-nadh gato the haft af sinom älskelica herra oc mä-stara *Bo* 202. grät oc fälte tarin vtan lisa (*flebat . . . lacrymis irremedialibus*) *ib* 210. hawa hug-nadh ok lisa j dödhenom *Bir* 1: 91. faa swala ok lisa *ib* 277. *ib* 3: 108. staar thz idher fore ängin lisa *Al* 7048. kende han lijsa af allan wärk oc siuk-dom *Lg* 3: 351. fa liisa oc lättilse aff thy thunga diäwls walde *MB* 1: 264. til hans sorgx lisa *KL* 406. — *lindring, lättnad, hjälp*. petrus gaff them fult bi-scops waldh ok siäla rökt j sinum daghum. sic til lisa *Bil* 357. the (*djuren*) thiäna honum (*menniskan*) til liiffs hiälp oc lisa *MB* 1: 98. gudz nadher oc liise *ib* 329. giorde han lisa (*afkortning*) mz flerom *MP* 1: 240.

them nokon lysä göre *SD* 5: 696 (1347, *gammal af-skr.*). — *förskoning*. later os engen lisa *RK* 2: 3646. the haffde ey manga aar thess (*derifrån*) lijsa *ib* 419. — *hjälpmedel*. mot thessom twem gaff gudh annantidh andra twa lisa (*remedia*) *Bir* 1: 252. *ib* 65. — *Jfr sorgha lise*.

lisma (-adhe), *r.* *lisma, söka ställa sig in (hos)*. *med prep.* mädh. lisma mz them loffuande them wärdz-likan hedher oc frängangh oc likamans lusta *Su* 155. *MB* 2: 259, 300. — *med prep.* for. mz store falskhet lismadhe före antiochum *MB* 2: 318. *ib* 292. *MD* 97. *LfK* 53. — *genom limeri el. inställsamhet vinna*. at the ecke kwne lisme och hylle almoghen tiil sigh *FH* 7: 81 (1509, *afskr.*).

lisman (*lysman* *Su* 58), *f.* *lismande*. thenkte han at forwionna han mz lisman oc sötum ordhum *ST* 126. *Su* 43, 58, 130. *LfK* 47.

lismare, *m.* *lismare*. een lismare hawer silke thungo ok blagarns bak loth *GO* 970.

lisning, *f.* *lisa, lindring, eftergift*. for al then lisning, edert herradöme haffuer os fatega män giorth och lisat i allo handa mottho *BSH* 5: 438 (1511).

lispund, *se lifspund*.

list (*liisth. pl. -ir. i rimslut: lista* *Iv* 350, 4874, 5443; *Fr* 692; *Al* 4579, 5459. *listä* *Fr* 1992. *liste* *ib* 577; *RK* 2: 3192, 7032. *Af dessa former kan dock merendels icke bestämdt slutas hvilken numerus är åsyf-tad*), *f. och n.?* (*Fr* 1537) [*Isl. list*] 1) *skicklighet, färdighet, konstfärdighet, konst*. thz tiäl var giort mz list ok sinne *Fr* 2944. iärnlänkior varo ther bundna fore mz mykith list ok fögha sin *ib* 1537. *Iv* 350. *Al* 4588, 4608. giordh mz fögho list *ib* 3400. *ib* 4579. *Fl* 1099. *Fr* 386. wil jach en mz listh ok manheth thegh winna *Ii* 259. — *pl.* then sten war thiit mz listom förth *Iv* 399. iak vil mz lister fögha thz swa *Fr* 2129. hafuer iak thöm mz lister fangith *Iv* 315. viker vndan mz fögha liste thiit han hertughin halda viste *Fr* 577. 2) *konst, idrott, lärdomsgren*. tha hafdho the nwmith the list ther the willo *MB* 1: 119. i alzskyns gerningom oc listom oc konstom *ib* 445. margha listir (*Cod. A konster* 456) oc smidhe hörir til hwsa gärdh *ib* (*Cod. B*) 563. wardh . . . wis mästare j allum listum *Bil* 348. 3) *klokhet, list, svek, konstgrepp. oftast i pl.* mz sinne list var härta dref atar diäuulen mz sinne list (*ars diaboli deluditor arte Christi*) *Bu* 206. *MB* 1: 223. eigh war läät lätha böm af fäperssens sipum vtan mäh listom *Bu* 9. thu skal . . . lägga mik fore nakar radh mz thina kloka lista *Iv* 5443. *ib* 4874. han frestadhe til mz alla lista *Al* 5459. frestadhe han mz allom listom *MB* 1: 425. *Lg* 3: 451. thz var tho komith til aff listä *Fr* 1992. fore sina falska lista *ib* 692. vtan alla argha lister ok all hielpä redä *SD NS* 1: 61 (1401). hans liisth war full mz swik *RK* 3: 3267. mz swik och liisth är jak beesnardher *ib* 1452. — (?) jach kom ey her at tolik liste thz jac menar sa mykit mista *RK* 2: 7032. 4) *utväg, sätt?* han tok sik nu een annan list *Iv* 2398. tenkte the the liste *RK* 2: 3192. — *Jfr bok-, boka-, läkedom-, natura-, snille-, trol-doms-list*.

list, *f.* *list, kantband*. *Jfr pärlo list*.

lista (*lysta*), *f.* [*Isl. lista. Mnt. liste*] *list, kant*.

the listur (näml. på hjälmen) varo aff gull hint rena *Fr* 158. listan (näml. på spelbrädet) var mz smaragd gröna *ib* 429. ther som brädhin oc taflonar samanföghdhos waro bredha listor *ST* 418. — *kantband*, *bård*. gifuer iak til iomfrv maria altare sokn altaret III sänktä lystor *FH* 6: 357 (1449). *ib* 25 (1451). — *Jfr pälz lista*. — **listolakan**, *n. lakan försedt med bård*. *Hildebrand, Sveriges Medeltid* 1: 433 (1426).

lista, *v. L.*

listelika (listeliga. liisteligha. listeligä *Va* 34), *adv.* [*Isl.* listuliga] *med slughet, med list, listigt*. foor ther swa listelika mz at hon fik alla sannindena wita aff honom *ST* 28. *ib* 87, 514. *Va* 34. han liisteligha fraa them ⁷/_{week} *RK* 3: 1634. är mik listeliga hardher *ib* 1453.

listelikhet (lystelighet), *f. list.* med lystelighet drage oss rikesens fiende her in *HSH* 18: 99 (1497).

listogher (listigh (*n. pl.*) *Gers Frest* 1; *BSH* 5: 395 (1510)), *adj.* [*Isl.* listugr] 1) *skicklig, kunnig, trolkunnig*. thz som görs mz diäffla krapt eller listogha manna *MB* 1: 293. 2) *listig, svekfull*. i . . . listoga syndenna orsakan *Su* 54. tholke listoghe odha *ST* 65. *ib* 66, 242. *Gers Frest* 1. *BSH* 5: 395 (1510). *Jfr illistogher*.

listoghet (listochet. -ir), *f.* [*Mnt.* listicheit] *list, svek*. bedreff han al syn ärende met the plässkoge alt met listochet *FM* 451 (1510). — *list, knep*. met alle syne listogheter *FM* 313 (1507).

lit (liit), *f. och n.* (*MD* 114) [*Isl.* hlít] 1) *det hvarmed man kan vara nöjd*. i godhe (godha) lit (*Jfr Isl.* til góðrar hlítar, at góðri hlít), *tillräckligt, i ymnighet, rikligen*. han fik tha folk i godha liit *RK* 1: 3261. fingo . . . örss ok gangara i gode liit *ib* 3516. *ib* 1950, 2731. 2) *lit, förtroende*. a ängin man tha hafde han liit *Iv* 2474. alle the konunga thu hafuir aliit (*för a liit*) *Fr* 2872. enä jumfrv kallar hon til sik ther hon hafde liith pa *ib* 2303. fik sit land aff hände enom herra ther . . . han hafde godha liit op a *ib* 3097. ther sether fulkompna lith oppa *BSH* 4: 252 (1500). ther sether och fwl thro och lith till *ib*. *HSH* 20: 111 (1507), 121 (1507). hade thu . . . ey tith liith thil wärldenne jath (*för sath?*) *MD* 114. till them iag satte myn största liith *RK* 3: (*sista forts.*) 6133. *Jfr alit*.

lita (liita. lyta. lytha. -ir, -te), *v.* [*Isl.* hlíta] *L.* 1) *nöja sig (med), åtnöjas (med)*. *med prep.* at. the lytto at the leghe *Bil* 455. *MB* 1: 257. *Iv* 4277, 5279. *RK* 1: 3213, 3471. *MD* 423. 2) *rätta sig efter, lyda*. *med prep.* a (up a) *el.* til. hwa a os äller rikesens radh eigh lita wil skal mista wara ok alla rikesens manna astand ok hielp i sinom rät *BtRK* 33 (1359, orig.). om ämbetz persona . . . hardelika talar til them som skulw litha oppa hennas ämbete oc före syn *LfK* 162. thäs ytermër skal thz koma them til nyt ok froma som ther skulu a liita *Ber* 261. stämpna at hålda om the styckier och ärende som stadenom och companino äro nyttighe och allom them gagnlighit som thet (*för ther?*) skulu å lytha *TS* 19. ath han skulle ekki til romara lita *MD* (*S*) 236. — (?) at . . . wij alle skadha til idher lite *Al* 1894 (*trol. förderfvad läsart*). 3) *nöja sig (med), anlita, använda*. *med prep.* a. thera swärdh the matto tha ey

O r d b o k.

bita the vilde ey längre a thöm lita *Iv* 4932. — *anlita*, *vara hänvisad (till), bero (af)*. *med prep.* up a (pa) *el.* til. thz (*d. v. s. lifsmedlen*) kunde thom tog litid forsla the waro sa monge ther litte pa *RK* 2: 9240. thz mon io engen mandom wære at wi oppa wara swena lythe *ib* 2828. liitto til thera faders nadhe *ib* 1: 209. — *anlita*, *taga sin tillflykt (till), anförtro sig (åt)*. *med prep.* a *el.* til. vi litum gärna a idhra nadhe *Iv* 2996. iak liter nu til thinna radha *ib* 5475. ey vil iak ok til nakan annan lita *Bo* 75. — *lita (på)*, *hafva förtroende (för el. till)*. *med prep.* a (up a) *el.* til. een man . . . thän ij litin mäst op a *Fl* 500. thän tho är krank at lita op a *Iv* 98. *MD* 170. ther maa i fwlkommelig lythe oppoo *BSH* 4: 279 (1501). ther kan man tiil liitha (*derpå kan man lita*) *RK* 3: 3623. — **lita sik**, *förlita sig (på)*. *med prep.* a (up a). litha sik ther wppa meere än the skuldo *Su* 258. — **lita at**, *nöja sig, vara nöjd*. badh mik . . . liita swa at *MB* 1: 435. *Jfr atlita*. — *Jfr alita*.

lita (lytha: -at *Bil* 248. *litta* *LfK* 192; -adha *Su* 225; -adher *LB* 5: 293. -ar, -adhe, -adher), *v.* [*Isl.* lita] 1) *färga*. litat klädhe är wl eller liin för än thz litadis *Bil* 84. *Bu* 49. *MB* 1: 80. *Su* 225. *Bir* 3: 340. *PM* 60. wij skule lita war swerd i theris blod *Di* 32. litadho ioseps kiortel i kidhia blodhe *MB* 1: 253. litadho wars herra likama mz thy blodhe ther han togh aff waare natwro *ib*. *ib* 231. *Bil* 248. rödhwädhra skin litadh mz iacineto *MB* 1: 356. *ib* 482. *MD* 39. at litas mz bázstom lit *Bir* 2: 247. *ib* 3: 288. litat lärift mz aldra fäghirste färghe *ib* 1: 385. jordhin litat mz rödhe färghe *ib*. godher blodher scal wara mangaledhis littadher *LB* 5: 293. 2) *pryda, smycka, försköna*. han lita (*colorat*) sina siäl mz alle fäghrind *Bir* 3: 125. blith änlete, oc sötelikhet i ordhom, litta mykyt oc prydhä känneswenzsens lydhno *LfK* 192. — *Jfr en-, flughur-, fyra-, mang-, mis-, o-, rödh-, två-litadher*.

litare, *m.* *Jfr klädhis litare*.

liter (lither: liit *Bir* 3: 424. liither: liith *LB* 2: 40. litther (*ack. pl.*) *Su* 6. lyter. leter: let *Di* 130, 132; letin *Ber* 29. lether: leth *Di* 303; *Su* 75. leeter: leet *Di* 128, 129 (*nom.*); *LfK* 244; *LB* 7: 248; *TK* 269. leether: leeth *Bir* 4: 85. *gen.* -ar: lita *MB* 1: 307. *pl.* -ir: liti *ib* 1: 80, 356; *Bir* 3: 381; lite *ib* 339; lither *Su* 19; *PM* 2; litther *Su* 6; litina *Bir* 3: 424. -ar: lita (*i rimsl.*) *RK* 1: 625, 4211; lithane *Bir* 4: 110), *m.* [*Isl.* litr] 1) *utseende*. skapape hænna lit ok lat swa vän *Bu* 144. äpte allom licamans lit ok limalaghum *ib* 193. at wända mannum syn ok änlitis lyt *Bil* 355. kiände hans naturlikan lyt *ib*. omskipthe hon sith wänasta änlite i mangha handa fägirsta lither oc mattor *Su* 19. han hafde oppa hoffwdh sit en kaamb äpter pafughla lit *Al* 7574. hon (*apan*) hafwir människio anlite ok allan annan lit ok ham diurlikin (*speciem reliquam belluinam*) *Bir* 1: 334. waart signadha sacrament hawer thäff, oc lit, oc mykelek aff brödh oc aff wine *MB* 1: 310. 2) *färg*. ögxstenin hawer ängin särdelis lit, oc for thy känner siälin mz honom alla liti *MB* 1: 80. än et glaskar är enlitath mz särdelis lit, tha synes engxins drykx liter genom thz *ib*. i räghnboghanom mz hans twem litom som öwermeer är bla oc nidhre rödher *ib* 195.

97

lamb skal wara eens lita *ib* 307. ey skulin i märkeia idhert köt mz lytom (*Cod. B* litom 561) eller ärrom (*neque figuras aliquas, aut stigmata facietis vobis*) *ib* 367. haffwandis j sinom klädhebonath fira lither, som är blaath, hwith, swarth, oc röth *PM* 2. glas wind-oghonen skulu engin leeth haffua, wtan hwitan ällir golan *Bir* 4: 85. topacius haur lit som gul *ib* 2: 221. at iak ey fanytlika äris af muldinna färgho ok liti (*de colore pulvere*) *ib* 1: 309. *Bil* 84. *MB* 1: 57, 324. *Bir* 1: 287, 2: 130, 169, 3: 288, 339, 381, 424, 448, 449, 4: 110. *Su* 6, 75, 117. *Di* 128, 129, 130, 132, 303. *LfK* 244. *TK* 269. *LB* 5: 293. 3) *ansigtets el. kindernas färg, hy.* hans litir var allir huitir oc rödh bland-adhir *Bir* 2: 135. tha miste han sin faghra lit *Fl* 371. han omskipte badhe lit oc hy *Al* 8255. rödh ok bleek ok manga lita fik hon a siin väna kynder *RK* 1: 625. *ib* 4211. *LB* 2: 40, 7: 248. *MB* 2: 153. 4) *färg, färgämne.* offradho . . . alzskona dyrr klädhe oc liti *MB* 1: 356. fiädalsins litir är thiokkir ok lodhir vidhir händrana äunkte atir latande j handomän vtan swa som asko *Bir* 1: 349. *ib* 347, 348. tak ena wikth aff lithenom *PM* 60. 5) *utseende, ståtligt utseende, prakt. kärlekin.* ödhiuktin oc renlekin the hawa ängin litin (*nullius decoris sunt*) *Bo* 42. hwat skal jak sighia af sälwmm klädhabonadhinvm j hwlkom som nw letas egh wärmin älla hitin wtan letin *Ber* 29. thz (*palatset*) var . . . bygth mz konstelika lit (*trol. för flit; andra hds. hafva flith, flyth*) *Fr* 2698. — *Jfr guls-, malato-, mis-, rosen-liter, äfvensom enlita.*

liter (litter), adj. [*Isl. litr, adj.*] *af el. med färg, färgad.* halsen litter som gul *Lg* 992. *Jfr en-, svart-liter.*

litigera, v. [*Lat. litigare*] *twista.* *PM* LX.

litil (*LfK* 216. *litin* *GO* 274. *liten* *Bu* 79. *f.* *litil* *Bil* 349; *LfK* 252. *litin* *Lg* 349; *Al* 18, 22. *lijten* *TK* 273. *n. (nom. och ack.)* *litit* *Bil* 110; *RK* 1: 2512. *litith* *Fr* 126; *Al* 4352; *Lg* 33. *litidh* *LB* 1: 96. *litid* *RK* 2: 9239. *litet* *Bu* 27; *KL* 317. *lithet* *RK* 3: 803; *LfK* 216. *lithz* *Di* 237. *lytit* *KS* 80 (196, 87). *lit* *lv* 4862; *Al* 846, 1764, 2122, 4320, 4555, 4640, 5388, 8468, 8665, 8890, 8914, 9722, 10016 (*på de flesta af dessa ställen i rimslut*); *Di* 173, 174, 178. *lith* *SD* *NS* 1: 127 (1402). *ack. m. litin* *Fr* 129. *liten* *Bu* 79. *litlan* *Lg* 982. *litzlan* *ib* 3: 360. *f. litla* *Bu* 30; *KS* 81 (200, 89); *Pa* 19; *Al* 25; *Di* 185. *litzla* *MP* 1: 140; *RK* 2: 8108; *MB* 2: 183. *litzlä* *Va* 29. *litsla* *MP* 1: 46. *liizsla* *RK* 3: 4000. *lisla* *MP* 1: 67. *liisla* *RK* 3: 913. *lille* *LB* 3: 58. *dat. m. lithlom* *PM* XLIV. *litzlom* *MP* 1: 140. *f. litle* *Su* 428. *n. litlo* *Bu* 134; *Bo* 5, 39, 58; *KS* 37 (97, 40). *litlu* *Bil* 405. *gen. n. litins* *ib* 215. *pl. nom. m. litle* *Bir* 1: 224, 332. *litzle* *MB* 2: 353. *f. litla* *Bir* 2: 135. *n. (nom. och ack.)* *litin* *RK* 1: 3079; *GO* 638. *ack. m. litla* *Ansg* 199. *f. litla* *MP* 2: 121. *litzla* *ib* 1: 173. *dat. litlom* *Bir* 1: 342. *litzlom* *MB* 2: 301. *gen. litla* *Bil* 360. *best. form, sing. nom. m. litle* *Bo* 1; *Fr* 186. *f. litla* *ib* 350; *MB* 2: 195. *n. litla* *Bu* 7. *ack. m. litzle* *SJ* 198 (1450). *f. lithla* *PM* 60. *lissla* *TK* 273. *dat. f. litlo* *SD* 5: 290 (1344, *nyare afskr.*). *lissla* *TK* 273. *n. litla* *VKR* 60), *adj. [Isl. litill]* *L.* 1) *liten, om rum.* thän litle man *Fr* 186. the litla drötning *ib* 350. vardh han var eet litith fot-spor . . . ok een litin vätta häst *ib* 126-9. lus är

litil *Bil* 349. at han aldre saa sua litla ena bro *Pa* 19. tok enä litzlä flaskä *Va* 29. opta stiälpir litin thuwa storo lasse *Al* 22. näsana iämpna ey mykit stora oc ey mykit litla *Bir* 2: 135. skipin waro litin ok sma *RK* 1: 3079. — *liten, späl, mycket ung, ej vuxen.* förpe pik liten mällan landa *Bu* 79. sua liten þu vast *ib*. köpte han litla piltä *Ansg* 199. then litle piltin *Bo* 1. tha han henne litzla vpfostradhe oc födde *MB* 2: 183. — *liten, kort. om tid.* epter litlan tima *Lg* 982. at biþia litla stund sina böne *Bu* 30. *Di* 185. j thy litla rumeno som är mällan gracias oc the läsnung som heeter collacio *VKR* 60. þät litla orþ *Bu* 7. — *ss tillnamn.* henichino litla *SD* 4: 554 (1337, *gam-mal afskr.*). — *i ortnamn.* in litla hagaby *SD* 1: 706 (1258-82). in prato dicto litloæng *ib* 5: 290 (1344, *nyare afskr.*). 2) *liten, ringa, obetydlig (i antal, mängd, grad, värde, stånd o. s. v.).* hua som sikr wil stridha, han skal thr til wälia wilioght folk ok lytit *KS* 80 (196, 87). the skip wardha toom ok folkith lit *Al* 1764. släkte balet mz litlo vatne *Bu* 134. thz haffuir lille naturliga wäsko *LB* 3: 58. mz lithlom eld *PM* XLIV. te skulu gita tolt litla ok almänninx födho *KS* 81 (200, 89). litsla licamans twingh ok ärfuodhe *MP* 1: 46. aff litin suiik *GO* 638. aff litlo brädhe *Al* 10013. godher win är senfängen, ok han må medh litlo (*af ringa anledning, lätteligen*) tapas *KS* 37 (97, 40). hans daghar cumbar tuem daghum for litlo (*för litlom*) gangdagh *Bu* 496. mz litzlom pynom *MB* 2: 301. j gudz dome är jngen syndh litil eller nadeligin som mz forakt jdnas *LfK* 252. *Su* 428. til litins wärdhan by *Bil* 215. vithia mik litit wärdhan *ib* 110. litla äro kan wärlin gifwa *Al* 25. the äru litle j kärlekenom *Bir* 1: 224. af litlo kompne a byrdhinna vägna *Bo* 58. *ib* 5, 39. ey sparande litlom älla storom *Bir* 1: 342. *MB* 2: 353. at nakat af thetna fornämnda goz, lith älla dygharth, wordhe hindrat *SD* *NS* 1: 127 (1402). the hafwa i gen halla lit *Al* 9722. vnge daara wita lit *ib* 846. fri ok frälse hwar nyte sit badhe stort smaat ok lit *ib* 5388. — *liten, någon.* tha litil verme kendes a vinstre sidhona *LfK* 216. tha han thz vndfanget hafde ok lithet smakat aff wyne *ib*. litidh aff äple *LB* 1: 96. — *n. adv.* 1) *litet, kort. om rum.* betlehem som litith är fra ierusalem *Lg* 33. for ther lit i fra *Al* 8665. *ib* 8468. — *om tid.* litit for pingisdagha *RK* 1: 2512. lit ther efftir *Di* 173. *ib* 174, 178, 237. 2) *litet, föga.* litet bok lärpar *Bu* 27. ij örlögh mono the litith dogha *Al* 4352. om thin winskap aktar iak lit *ib* 2122. *ib* 8914. *Jfr fulltit.* 3) *något.* mote hiärtano var han litet varmber *KL* 317. at . . . risabergha closters ägho littet (*för ägho luter?*) var bättre än waar *SD* *NS* 1: 656 (1407). hadhe the lithet saktaren farith *RK* 3: 803. — *dat. sing. n. adv. litet, föga. med följ. komp.* litlu minna *Bil* 405. — *Jfr of-, ämne-litil.*

liup (*lyudh. lywdh*), *n. och f.* (*Bir* 2: 187) [*Isl. hljóð*] *L.* 1) *lyssnande, uppmärksamhet, tystnad.* fik vm sidhe liwdh *Bil* 104. tala ey thr tu ey hauer liudh *KS* 54 (137, 58). tha bödh han wardha liwdh j almoghanom *MB* 2: 385. liwdh halla (*iakttaga tystnad*) *SEG* 122. — giva liudh, *lyssna (till), giffa akt, vara uppmärksam, vara tyst.* gawo hanom liudh *KL* 167. badh sina men giffua sik lywth *Di* 211. höra ock lywdh giffua *SO* 107. bödh allom almoghanom giffwa

liwdh (*feri silentium*) MB 2: 168. RK 1: (Albr) s. 207. är lusteligt at hörä hwo ther wil giffuä liudh och akt pa Va 3. — bedhas (bidhia um, begära) liudh, *begära tystnad, äska ljud*. beddos armenie höfðhingia liudh af allom moghanom Gr 312. KL 167. SO 7. Lg 3: 561. badh . . . om liudh Al 365. hvilken olywdh gör meden verckmestara talar . . . ok är lywd begärende SO 83. — klappa liudh, *genom klappning el. slag äska ljud*. om lywdh tha klocka rynges eller lyudh klappas SO 97. — klappa til liuds, d. s. klapper til lyudz SO 108. — sla liudh, d. s. äldermannen slår liudh SO 221. 2) *det som höres, ljud*. fik han ginstan hörä eth aldrea grymasta liudh Pa 16. Gr 297. fihlarin gör söta liudh Bir 2: 187. giuir thz aff sik sua stort liudh ib 263. MB 1: 14. Lg 41. — *röst*. for ens mins mundz ordh ok liudh bort gik diäfwllin Bir 1: 210. ropadhe mz högho liwdhe Lg 3: 226. — Jfr **hambra-, harpo-, klokko-, lofs-, o-, sam-liudh.**

liudha, se lypa.

liudha, se lydha.

liudhan? f.? Jfr **oliudhan.**

liuper (lyuper. lyder)? m. L. Se Lind, *Om rim och verslemningar i de svenska landskapslagarne* s. 35 f.

liudher (n. liwt), adj. [Jfr Isl. hlióðr] *ljudlig, högljudd*. öpte mz liwdhe röst MB 2: 383. — *n. adv. ljudligen, högljudt*. the blästo j lwdher oc öpto liwt MD 66. sagdho liwt KL 396. siongande liwt op alleluya MB 2: 407. Jfr **ludher.**

liupgupi (lyp-. lud-. lwdgodi)? m. [Jfr Isl. ljóðr, lýðr, samt Isl. goði] *gode, föreståndare för folkets offer? i ortnamn. liuthguthuwi (för -awi?) SD 2: 152 (1293). de lypgupawi ib 3: 152 (början af 1300-talet). lwdgodewi ib 4: 244 (1331, gammal afskr.). in ludgudhawi BSH 1: 76 (1366). Se Lundgren, Språkliga intyg om hednisk gudatro i Sverige* s. 12.

liudhlika, adv. [Jfr Isl. hljóðliga] *ljudligen, högljudt*. Lg 949. Jfr **ludhelika.**

liudhsamber (lyud-. frf. vok. i änd. -mm-), adj. [Isl. hljóðsamr] *lyssnande, gifvande ljud, tyst, stilla*. tha bör alle lyudsamme vare SO 108.

liudhsamlika (lywdsamliga), adv. [Jfr Isl. hljóðsamliga] *ljudligen, högljudt*. ropadhe lywdsamliga MB 2: 99.

liufhet (lywffhet MB 2: 81. liofheet Iv 1319; Fr 1208. lioffhet Su 100, 209), f. 1) *kärlek*. for liofheet iak bär til thenna frugha Fr 1208. — *ömh.* mz modherlika lioffhet (*affectu*) Su 209. 2) *mildhet, vänlighet*. mz mykin liofheet hou han vntfik Iv 1319. prydda mz miskwndh oc lioffhet (*clementia*) Su 100. MB 2: 81.

liufat (liofat), n. pl. vänlighet. af wärldinna swikliko smekningh ok liofatom Bir 1: 326.

liufata (lioff-. -adhe), v. vinna genom vänlighet, locka. lioffatadhe folkit aff landeno til sik mz gafwom oc sötum ordhum ST 359.

liufatogher (liufflaatughir VKR 34. liwfflaatughir. liofatogher: -latogha Ber 246), adj. vänlig. säwir oc liwfflaatughir widh clostirsins hion VKR 31. ib 34. Ber 246.

liufleker (liofleker: -lek Bo 178, 238. liofleeker), m. [Jfr Nyisl. ljúfleiki] 1) *ljufhet, behag.*

födhas oc thrifwas i hans asyns oc ordha lioflek (*amœnitate*) Bo 178. 2) *mildhet, godhet.* skodha thy nu vars herra ihesu kärlek oc liofleek (*benignitatem*) Bo 174. ib 238.

liuflika (lioflika Iv 5710, 5712; ST 405, 476; Ber 255. lioflica Bo 27, 55, 63, 79, 169, 240, 245; Lg 852. liofflika Iv 5571; Su 19. lyofflika ib 170; Lg 3: 316. liwfflik Iv (Cod. B, C, D) s. 216. lioflik (i rimsl.) Fr 3087. liofuelik (i rimsl.) Fl 435, 550, 1964; Fr 1198, 2024, 2755, 2831. liuffligä Va 24, 55. liuffligen ib 43), adv. [Nyisl. ljúfliga] *kärleksfullt, ömt, vänligt*. seer lioflica (*cum benignitate*) vppa thik Bo 55. hugnadhe thöm lioflica ib 169. thiänte lioflica af alle ödhmiukt ib 240. hwat lioflica the gaa badhin saman ib 63. Lg 3: 316. Su 170. thakkar honum lioflik Fr 3087. liofflika (*familiariter*) widh hanne tala Su 19. hon kalladhe han swa liofuelik Fl 435. vplypte them lioflika ST 476. huru lioflica han tok iohannis discipulos Bo 79. Lg 852. han var vntfangin liofuelik Fr 2755. Iv 5712, (Cod. B, C, D) s. 216. ST 405. helsar hwar annan liofuelik Fr 2831. kyste han lioflica Bo 27. ib 245. Iv 5710. Fl 550, 1964. Fr 1198, 2024. the omfingos ther liofflika tw Iv 5571. tok han liuffligä j sin fampn Va 24. ib 43, 55. lioflika rådhas thera (*änglarnes*) närwaru Ber 255. (Sannolikt för lioflika: jak gudh hulkin som lioflica (*clarius*) seer oc veet komaskolande thing Bir 3: 326.) — Jfr **fulliuflika.**

liufliker (liwffwleker: liwffwlek Lg 3: 33. lioffliker: -lika ST 196), adj. [Nyisl. ljúflegr] 1) *älsklig*. han . . . hadhe en son heeth procopius skön oc liwffwlek Lg 3: 33. 2) *lyufig*. mot hennas (*solens*) liwfflika wärma oc klarhet Su 200. thik lofwar thz lioflika (för lioflika? *laudabilis*) prophetanna tal ST 196.

liuflikhet (liwffwleket Lg 3: 33. lioflikhet Bo 72, 248), f. 1) *älsklighet*. Lg 3: 33. 2) *mildhet, vänlighet, godhet*. hulke han beuiste . . . swa stora lioflikhet (*familiaritatem*) Bo 72. sagdho the . . . mz store glädhi ok lioflikhet (*cum magna jucunditate*) ib 248.

liufsamhet (lyoffsamhet), f. kärlek, mildhet, vänlighet. hans hogxswalan är mildhet oc lyoffsamhet LfK 31.

liugha (lywgha. pres. liwgher MB 1: 213. lyughir ST 439. lyffwer HSH 19: 174 (1511). impf. lögh Bil 346, 386, 576, 726; KL 62; Al 6438; ST 38; MB 2: 260, 267; Di 226. pl. lughu Bil 227. lugha (för lughu) Iv 3274. konj. lughu Bil 81; MB 1: 96. part. pret. lughin Bu 30; Bil 256; Iv 3270. n. lughit Bir 3: 81; Di 120. lughet ib. lwigith MB 2: 121. lwgit BSH 5: 625 (1520)), v. [Isl. ljúga] *L. ljuga, tala osanning.* ängin wara än nakath sin lögh Al 6438. Bil 227. MB 1: 213, 2: 267. thre resor haffwir thu lwigith före mik ib 121. än nakar lughu at (för) honum ib 1: 96. thu lyughir rättelika j thin hals ST 439. — *med prep.* a (up a). the ther lugha (för lughu) a thik Iv 3274. haffue i lughit vpa henne Di 120. — *ljuga, uppdikta, falskeligen föregifva.* med ack. thz lögh tu Di 226. i huilke then gode mann haffuer mykith sparth sanningen och lyffwer thet han skall aldrih kwnnä bewisa HSH 19: 174 (1511). lögh hon then drömin ST 38. — *pass.* fals är thz ok lughit Bir 3: 81. Di 120. hanna lughin vfrägh Bu 30. — *med sats inledd af at.* lögh nödhugh at en gudh tedhus hanna

Bil 346. *ib* 386. — *med ack. med inf.* lögh sik wara hans wäknara *KL* 62. *Bil* 81, 726. lögh thera awnz man for constancio them wara hans lifs forradhara *ib* 576. — *med ack. samt prep.* pa. han haffwer thet pa mich lwgit *BSH* 5: 625 (1520). — *falskligen beskylla (för).* *med prep.* til. lughin til lasta *Bil* 256. — *genom falsk beskyllning beröfva. med prep.* af. lughin aff sinne ära *Iv* 3270. — *underlåta uppfyllandet af, bryta.* lögh (*mentitus est*) alt thz han iäth oc loffwadh haffdhe *MB* 2: 260. — **liugha sik**, *genom lögn gifva sig utseende el. sken (af)? med prep.* til. öffwer myna syäll haffwer thw ingha makt wthan thw wilth lywgha tik ther till *Lg* 3: 139. — *Jfr* **bellugha**.

liughare (**lyughare** *ST* 496), *m.* [*Isl.* ljúgari] *L.* ljugare, lögnare, bedragare. o liughare oc sannindenna owin *KL* 227. tholkin liughare är ey nw til *Iv* 2018. *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*), 2: 264 (1298, *gammal afskr.*). *SR* 9. *Bu* 170, 172. *Bil* 105. *Bir* 1: 31, 92, 2: 133, 3: 154. *Jfr* **hovudhliughare**.

liughnelder (**liugn elder**: -eldin *Bir* 1: 221. **lyugn elder**: -eld *ib* 263. **liung elder**: -eldenom *Bil* 238. **liwngelder**: -el *RK* 2: 7336. **liwng eld** *Di* 78, 132. **liwngelld** *MD* 338. **lyungeldir** *ST* 115. **lywngeldher**: -eldha *MB* 2: 339. **liongn eld** *Al* 10335. **liongneld** *ib* 10338. **lyongeldir** *ST* 126. **liongh elder**: -eld *MB* 2: 311. **lyghnelder** *ib* 1: 330. **lyghn elder** *Bil* 424; *MB* 1: 122; -eld *Iv* 5393. **lygn eldir** *Gr* 316; -eld *Bil* 464; *Bir* 3: 145. **lygneldir** *KL* 54; -eld *ib* 39, 72, 127; -eldenom *ib* 40. **lyghneel** *Al* 419. **lyghn elder** *Bil* 250. **lyngh elder**: -ellen *Lg* 3: 703. **lyngäldir** *Gr* (*Cod. D*) 379), *m.* *ljungeld, blizt.* slo lyghn elder aff himnum *Bil* 424. do for lygn eld *ib* 464. tha hördhis wars herra baswner rädhelikir thordyn oc blusande lyghnelder *MB* 1: 330. lyng h ellen tändhes i hans ladh *Lg* 3: 703. *Bil* 238, 250. *KL* 39, 40, 54, 72, 127. *Gr* 316, (*Cod. D*) 379. *MB* 1: 122. *Bir* 1: 221, 263, 3: 145. *Iv* 5393. *Al* 419, 10335, 10338. *RK* 2: 7336. *ST* 115, 126. *MB* 2: 311, 339. *Di* 78, 132. *MD* 338. *Jfr* **lyghne-, lyghno-elder**.

liumber, se liomber.

liumske, m. *ljumske.* i liumscännum *Häsläkedom i AS* 136. *Jfr* **liuske**.

liung (**lywng. liong** *MP* 1: 255. **liongh** *ib* 2: 75), *n.* [*Isl.* lyng] *ljung.* han skal vara liongh (*myrica*) a ödmarkom hulkit som är dyura födha oc eldz matir *MP* 2: 75. *ib* 1: 255. legger man lywng i kläder *LB* 7: 161. dricker man liwng (dekot på *ljung*) medh wiin *ib*.

liuri, m. L.

liurskogher, m. [*Jfr* *N. lör.* *Jfr dock äfven Danska ortnamnet Lyrskov; Fdan. Lyurskov; Isl. Hlýrskógr*] *skog i hvilken hygge egt rum?* om there skoghe och uthwägar i sma liur skogom *DD* 1: 46 (1386, *nyare afskr.*).

lius (**liuss**), *m.?* the holla ey mere tro än en liuss *RK* 2: 5891.

lius (**lyus. lyws**), *n.* [*Isl.* ljós] *L.* 1) *ljus, klarhet.* kom lius af himnom ok sken vmkring han som sol *Bu* 142. sagdhe gudh . . . wardhe liws *MB* 1: 155. skilde war herra liwsith fra myrkeno *ib*. aff solinna liwse *ib* 157. gudh hulkin som är äwerdhelikx

skens lyws ok klarhet *VKR II.* komber thz liws aff thy lywse som siälin hawer aff gudz asynn *MB* 1: 355. han är owis i sith eghit liws staar (*står sig själf i ljuset*) *GO* 633. 2) *ljus, fackla.* lius a latin hete candela *Bu* 8. vm kirkio mäh liusom ganga *ib*. läto brinna lius *ib* 9. tändo mang lius ok lampor *ib* 14. at fornäfnat gopz . . . öfnäs egh aller til rækker vpphaldz py sama storä lyuse *SD* 5: 564 (1346). han war . . . swa som lius sat owir liwsa staka *Bir* 1: 303. iii lyws *BSH* 3: 146 (1463). — *om ljus som sättes i en döendes händer.* fa mic lywsed nw ändes myn wonda *RK* 2: 6582. 3) *lysande himlakropp.* wardhe liwsen (*luminaria*) i himblinum *MB* 1: 156. giordhe gudh störsto liws sool oc maana *ib*. — *Jfr* **altara-, bak-, dags-, font-, fram-, himbla-, himna-, himirikis-, inledslu-, kyndilmäso-, morghon-, paska-, skridh-, stadh-, staf-, vax-, vigninga-, vigsla-lius.** — **liusa brander, m.** *kungsljus, verbascum Lin.* tag liwsa brand med gol blomster *LB* 7: 291. *Jfr* **lysebrander.** — **liusa krona** (**liwse kronä**), *f. ljuskrona.* en liwse kronä med vi piper aff messing i frvstwen *HSH* 19: 167 (1506). — **liusa pipa, f. ljuspipa.** *Di* 53. *TK* 270. — **liusa pänningar** (**liwsa peningar**), *m. pl. ljuspänningar, penningar som giffvas till ljus.* giffui embetheno . . . liwsa peninga *SO* 48. — **liusa staki** (**lyusastaki. liwso staki** *Bir* 1: 339. **liuso staki: -staka** *ib* 390. **liwse staki: -staker** *FH* 4: 83 (1499). **liwsse staki: -staker** *ib* 84. **lyusestaki: -staka** *MB* 2: 334), *m.* [*Isl.* ljósastaki] *ljusstake.* twa lyusastakä af kristallo *SD* 5: 564 (1346). ii liwsse staker aff messing *FH* 4: 84 (1499). *ib* 83. *MB* 1: 343. *Bir* 1: 303, 339, 390, 4: 34. *MB* 2: 334. *Jfr* **lius, adj. samt liusstaki.** — **liusa stiälker, m.** *gren el. arm på ljusstake.* *MB* 1: 493. — **liusa stodh, f. ljusstake.** liwsastodhin aff gulle *MB* 1: 492. — **liusa stolpe** (**liwsostolpe**), *m. ljusstake.* j andro rwmeno war liwsastolpe til sömd *MB* 1: 492. liwsostolpane thydha siw planetas *ib. ib* 493.

lius (*n. liust. lust* *Bu* 75. *komp. liusare. superl. liusaster. lysastar* *Bir* 2: 197), *adj.* [*Isl.* ljóss] *L.* 1) *ljus, lysande, klar.* arla om morghin dagher var liws *Fr* 83. a liwsom dagh *MB* 1: 337. munde husit j liwsan lugha sta *RK* 2: s. 333. *Bil* 211. *MB* 1: 492. gvz ängel kom . . . lius som sol *Bu* 4. *MB* 1: 355. han (*vägen*) är . . . j ändanom slättastir ok lysastar oc sötastir *Bir* 2: 197. 2) *klar, tydlig, uppenbar.* hulkins synd iak vppinbaradhe ok bepröuade for thik mz liusastom ok vissastom teknom *Bir* 1: 98. at hans dygdh wardhe liws oc oppenbar *MB* 1: 199. äre thässe liwsast thera skäla *ib* 472. ma nw wara hwariom manne liwst, som thetta läs *ib* 71. *ib* 279, 450. liwsastodhin aff gulle thydher oppenbarlika snille oc wiisdom, som scifwath waro lönlika i tafflonne, än allom mannom liws giordh mz liwsom logha *ib* 492. thäso tio budhordh wars herra, the skulo liwsare göras (*närmare förklaras*) nidher meer *ib* 451. 3) *ljus, klar, klart seende.* tha hawer mannen mäst mähin oc liwsast skäl *MB* 1: 388. klar öghon ok liws *Bir* 1: 235. 4) *berömd, fräjdad?* hon gaff sigh in i eth liwst (*orig. har möjl. haft clarum e. d.*) klösther *Lg* 3: 61. — *n. adv. klart, tydligt.* þu liktar lust *Bu* 75. gudh siälwer han seer en-

samin liwsast hwars mantz hiarta MB 1: 408. wiliom wi liwsare wisa daghanna nampu ib 67. a moot the som wtskorith oc liwst oc oppenbarlika saght är ib 48. ib 140. (lyusasta karom trol. för lyusa stakanom: the förre renlifsens skipan är stadhen som vppa biärghet var satter. som lästen sigher af. ok lyktan lyusasta karom (*lucerna super candelabrum locata*; efter lyktan torde vppa böra underförstås) Su 428.) — Jfr lämlius.

liusa, se lysa.

liusare, se lysare.

liusgisla (liwsgisla: -giislor MB 1: 355), f. *ljusstråle*. MB 1: 355.

liusilse, se lysilse.

liuske (lywske), m. [*Sv. dial. ljuske. D. lyske*] = **liumske**. skär wp hwirwilen j lywskanom LB 2: 68. eykte är thz skin ey hawer twa liwska (*est pellis nulla que non habet ilia* (Chr. Pedersen: *inguina*) bina) GO 266.

liuslika (lyuslicä. liwsleka Su 56. lywsleka LfK 3, 15. liwsligha Lg 3: 245. lyusligha MB 2: 331, 332. lyslika SD NS 1: 365 (1404, *nyare afskr.*)), adv. [*Isl. ljósliga*] L. 1) *ljust, klart*. tändis thz (3: liwsit) vp oc bran liwsligha Lg 3: 245. fatikdomen . . . hulkin ther swa liuslika skeen i varom herra Bo 126. 2) *klart, tydligt*. KL 349. seer liwslika Bir 1: 235. som annur var breff . . . lyuslicä sighiä SD 5: 562 (1346). vi vilium thet allum mannum liuslikä kunnukt görä ib 6: 158 (1350). iak sagdhe . . . eth liuslikare ok vppinbarlikare ok annat myrklikare Bir 1: 297. tha lydde en röst renlica ok lluslica (*clare et lucide*) ib 3: 393. at hans vpstandilse skulle beuisas oc pröuas liuslica mz skälom Bo 237. Bir 2: 7. Su 56. MB 2: 331, 332. LfK 3, 15. Jfr liuflika.

liuslös, adj. L.

liusna (lywsna. -adher), v. [*N. ljösna*] *ljusna*. alt mörksens molen är lywsnat Lg 3: 588.

liusrödher (lyws röödher: -rööt LB 4: 342), adj. [*Isl. ljósrauðr*] *ljusröd*. LB 4: 342.

liusstaki (lyusstaki: -staka MB 2: 335. lyus staki: -staka FH 5: 237 (1524). lyusstaki: lyustaka MB 2: 219; lyustakana ib 230), m. [*N. ljóstake*] = **liusa staki**. MB 2: 219, 230, 334, 335. FH 5: 237 (1524).

liusta? (*pres. lyster VGL II Fr 7, 8; Dr 39. lystär ib I S 4: 5; B 4. lister ib II Fr 6. part. pret. lustin ib I K 12: 1; II K 25; HelsL. Kg 10 (1609 års uppl.)*), v. L.

liuster (*pl. lywstrar FH 4: 84 (1499)*), m. [*Isl. ljóstr*] *ljuster*. fhar medh noot, näät eller liuster å fiskeleek SO 300. FH 4: 84 (1499). Jfr liustra.

liustra (lystra), f. L. Jfr liuster.

liuta (lyta L. *pres. -er. impf. löt. lööt. part. pret. n. lutith Al 8960*), v. [*Isl. hljóta*] L. 1) *få genom lott, få på sin lott*. iherusalem som löt i skipte beniamins släkt MB 1: 267. 2) *få, lida, ljuta*. gör hände men päť hovopet liutar Bu 74. som skadan löth RK 1: 473. Iv 763. hafuer huar skadhan som liuther KS 9 (21, 9). ib 79 (194, 86). dödhnen liwtha RK 2: 2687. Al 8960. MD 17, (S) 226. 3) *nå*. alexander näplika landith lööt Al 2347. 4) *få, komma (att)*. med inf. then som är thridhi planeta äpter honum

mz omganginna räkning om kring, han liwter ater byria oc nämpna äpter sik siälwom nästa daghin MB 1: 71.

liuva (liowa. -ar, -adhe), v. *göra bevågen, locka*. mz storom gafwom liofwar them Al 2120. at i skwille . . . liwffwan BSH 5: 304 (1508). — *locka, förmå*. them liowadhe hon mz modherlikom radhom . . . til bättring oc cristelikin lifnadh Lg 3: 505.

liuva, v. [*Jfr Sv. dial. luva (luuv), bedraga, plundra, och luv, luver, ljuver, skälm*] *bedraga, bedrifva svek el. underslef?* wilia the nokot mz androm liwfua tha hänge them ofwer alla tiwfwa MD (S) 307.

liuve (liofue), f. *lust, fröjd*. hwath hiarta liofue göra ma Fr 2100.

liuver (lyuwer. liwer: liwan Bil 455, 476. luuar Bu 6. liofwer. lyofwer Ber 259; -a ib 256. n. liuft Bil 299. liwft ib 109. liufft Va 4. liwffth GO 221. liwffft HSH 18: 41 (1496). lywffth BSH 5: 123 (1506). liwpt RK 1: 1985. lioft Bu 140. liofft Fr 2096; Al 1810; Lg 3: 219. lyofft ST 325. liöfft Bir 2: 274. lyfft BSH 4: 294 (1501)), adj. [*Isl. ljúfr*] L. 1) *kär, älskad*. han är hanom liuvar ok kär Bu 74. hua han . . . iui faþor ok moþor liuvan ok käran ib. hwi hafwin j dödhin swa liwan Bil 476. Fr 3130. RK 1: 1030, 3688. säl ästþu mit liuua lius (*lumen meum*) Bu 521. Fl 377. the liofua hion twa ib 2088. Iv 5544. 2) *kär, täck, behaglig, ljuf*. hvru vare fru buþsk[a]ps värs är hænne luuar ok värþogar Bu 6. sagþe hans pilagrimis färþ hua varit sik länge liuua ok þäka ib 171. Bil 109. Bir 2: 274. ST 325. Fr 2096. RK 1: 1985, 2: 4767. Va 4. lät sik thz opta ware leet hanum war liuft ok thz ledhast honum war liuwast Bil 299. ä hwem thet är lywffth eller leth BSH 5: 123 (1506). hwad eder lyfft är ib 4: 294 (1501). är þin älskoghe sua liuuar. at huarion är lioft tel þin ok venlekt (*finner dig ljuf*) Bu 140. (stodh) a liuum (*dock trol., i öfverensstämmelse med anm. s. 936, att läsa linum*) lowm ib 26. brast wt mykit beskir (anger) for liwan synda lusta Bil 455. hwa liofft wil hafwa skal kært lata Al 1810. GO 221. HSH 18: 41 (1496). 3) *mild, vänlig, god*. benignus, thz tydher mildher, ällar liwffwer Lg 3: 302. thu som allom är väluilioghri oc liofwir Bo 191. uar liofwe herra ihesus ib 73. Ber 256, 259. var i thino änlite blidher ok lyofwer ib. hans anlite war liofft Lg 3: 219. mz liofwom ordhom Bo 15. Al 3465. VKR 34. han sände breff til gamorin mz liofuo budhskap sin Fr 2158. — mädh liuvo, med godo. vm hedhningane vilia ängaledhis taka vidhir thera radhom oc maning mz liofwo Bir 4: 357. med lyuwo äller med leþo (*med godo el. ondo*) SD 5: 374 (1344, *nyare afskr.*). — n. adv. *gärna. komp. hållre*. lät annan liouare biscop varþa Bu 28. — Jfr oliuver.

liua (liiffua: -andes RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 265. lewa: -andis MB 1: 5. leua: -andis Pa 21. lefwa Su 453. leffwa LfK 19; Lg 219. *pres. liwer. lifwer. liffuer. lifwir. liuir. liuar. impf. lifþe. lifde. liffdhe. liifdhe RK 3: (sista forts.) 5785. libde SD 6: 1 (1348). lefdhe BSH 5: 451 (1511). part. pret. n. liuat Bu 4; KS 76 (188, 83); se vidare saman liua. liwat, se framliua. lifuat Pa 5; LB 4: 341. liffwat MB 2: 167. liffwith*

PM xxvi), v. [Isl. lifa] L. eg. vara quar. 1) *lefva*, *hafva lif*, *vara vid lif*. piänte guz mopor ä män han lifpe Bu 20. et menlöst lamb. som liuar ok är helt ib 140. at iak liuar äpte döpen ib 128. spordhe os, än waar fader lifdhe, oc än wi hafdhom nakan brodher liwandis hema MB 1: 244. liwer hon minu liwe länger SD 4: 389 (1334?). ib NS 1: 411 (1405). hafpe liuat xc ar Bu 4. hālghe män . . . dö swa wārdlinne at the lustas lifhwa ensamnom gudhi Ber 21. än i thinom daghom skal höras lifwi (*vivat*) pädhars ämbiz man Bir 2: 9. lifwer iak (*vivo ego; så sant jag lefver*), all wärldin skal fyllas mz gudhlike äro än fore thera kur oc käro, tha liwe iak swa, at ängin thera som nw liwer aff allo thāsso folke, skal koma liwande til chanaan land MB 1: 402. wtan alla twākan tagher jak tik til mik swa liffwi gudh (*vivit Dominus*) ib 2: 212. — med dat. liffwa likamliko liffwe LfK 89. hans kroppir lifde vslo lifue MP 1: 160. ib 277. Jfr 4. — med prep. mādth. han skal lifwa mz lifweno (jfr *vita vivet Ezech. 18: 21 i Vulgata*) ok äkke döo Gr 295. — *lefva*, *upplefva*, *genomlefva*. owir alla the daga iak liffwat haffwir MB 2: 167. 2) *lefva*, *vara*, *vistas* (*någonstädes el. med någon*). j thy rikeno scal änkte thz diur gita varit älla lifuat som är etirfult af sik Pa 5. ensammen leffwa oc wistas LfK 19. liua ok wara medh flerom i bland och samuuaru KS 5 (9, 5). 3) *lefva*, *befinna sig* (*i ett tillstånd*). sanctus iacobus baþ han helan liua (*vara frisk*) Bu 165. — ss *afskedshelsing*: lif hel, var lycklig, lef väl, far väl. hirdhin badh mik fara väl iak swaradhe honom liff hāl oc sāl Iv 379; se vidare under hel, adj. 3. 4) *lefva* (*på visst sätt*), *föra* (*lif el. lefnadssätt*). söst lowa (*för lewa*) GO 467. bönder liffdo widh räth ok skāl RK 1: 2019. huru illa fiendena lefdhe ther i vinthers BSH 5: 451 (1511). huilke . . . liffdho i största gudelikhet oc renlikhetzsens liffuerne Su 53. — med dat. sagdhe sina syni lifua sälare lifue ok rikare rike (*lefva ett sällare lif och med mäktigare värde*) Bil 689. aldrygh skal iac optermer lifua sälo lifue MP 2: 75. lifpe hālagastom lifnaþ Bu 194. huilke . . . i allo enfalloghet oc gudelikhet liffdho theras liffärne Su 53. 5) *lefva*, *lifnära sig* (*af*). med prep. vidh. at liwa widh andra diwra huld MB 1: 98. ib 210, 244. Bil 271. Iv 2102, 2583. Fr 1108. Al 7030. han lifwer widh hans land ib 1340. — med prep. af. rātfangit godz som j mattin badhin aff lifwa ST 484. — med prep. i. ey lifwir mannen ij (*in*) eensampno brödheno. vtan ij hwario gudz ordhe KL 193. 6) *gå till väga*, *handla*. med prep. mādth. hwj han swa hardheligha wille mz them liffwa RK 2: 2154. thz man swa liffuer mz then arma ib s. 338. 7) *lefva*, *vara quar*. om eld. eg. och bildl. then eldhin gither länge lifuat LB 4: 341. lifpe än nokor guz nāpa gnista ii hans bryste Bu 130. — part. pres. 1) *lefvande*. af liuande guþi Bu 63. liuandes guþ ib. leuandis guz son Pa 21. kom vndan lewandis MB 1: 5. ib 244, 402. alla the löösöra ok hawr i gulle ok silfre ok hwario thet helzt kan wara, liuandes ok dödhö, som iak äptir mik leuer ok latir SD NS 1: 411 (1405). 2) *liflig*. haua liwandes öghon KS 80 (198, 88). 3) *lefvande*, *rinnande*, *frisk*. om vatten. liuandes vatn (*fons vivus*) rindar vndan altarano Bu 492. MB 1: 210. 4) *lefvande*. om eld. han (*elden*) gyter blifuit ther j lifuandis wäl eet aar

omkring LB 4: 341. 5) med pass. betydelse: som *lefves*. myn syste liiffuandes dagh (*lefnadsdag*) RK 1: (Yngre red. af LRK) s. 265. — *liva saman*, *lefva till samman*. om äkta makar. liffdo saman mang aar RK 1: 88. Jfr *saman viva*. — *liva til*, *finnas till*. then liffuer ey j werlden till ther iach then stenen vnna will Iv 1935. Fr 1916. — Jfr *af-*, *ater-*, *fram-*, *i gen-*, *ut-*, *äptir-liva*, *äfvensom* *lifs-*, *o-livande* och *o-*, *skam-livadher*.

liver (*liuar* Bir 4: 137. med. art. liiffren LB 7: 239. liiffryn ib 78, 82. ack. liifren ib 239. liiffren ib 237, 238. leffrena LfK 231), f. [Isl. lifr] *lefver*. fore bolne liffwir LB 1: 97. ib 7: 78, 82, 237, 238, 239. Al 6785. herra iwan monde hiortin fla ok tok alt thz ij honum la lifuer ok lungo ok hiarta ok blodh Iv 2559. LfK 231. Bir 4: 137, 150. Jfr *fara-*, *flska-* *liver*.

liverbrun (*leffwirbrwn: -brwnt* MB 2: 361), adj. *lefverbrun*, *rödbrun*. — n. tyg af *lefverbrun* el. *rödbrun* färg. qwinnan var kringom giffwen mz purpura oc liffwerbrwnt (*coccino; coccineum förekommer nyss förut återgifvet med röthbrwnt*) MB 2: 359. ib 361.

liverbyld, f. *lefverböld*. fordriffwer liffwer byldb LB 7: 131. ib 2: 65.

livergräs (*liiffwergräss*), n. [Jfr Mnt. leverblome, leverwort] *blåsippa*, *anemone hepatica* Lin.? een yrt som hetir liiffwergräss LB 7: 237.

liverne (*liuirne*. *lifwirne*. *liwärne: -et* KS 3 (6, 3); *-eth* ib. *liuärne* KL 255; Bo 28; Bir 3: 27, 276; *-om* ib 407; *-et* KS 3 (6, 3). *lifwärne* KL 183. *leffwerne* Gers Frest 28. *lefuerne* KS 3 (6, 3), 13 (30, 13). *leffwärne: -et* Su 71. gen. s. med art. *lifwinesins* Bir 1: 303. *lifwärsins* ib 354. *lifwersins* för *lifwernesins* Su 252), n. [Isl. liferni] 1) *lif*. fulkompnade väl sit lifwerne til han ändade thz mz hederlico martirio (*ornans et implens dies suos usque ad consummationem vite per illustre martirium*) Bil 884. hulkins lifwirne som än var mykyt thorftelikit kirkionne Bo 131. liff och leffwerne velie wij woge för edert herredöme HSH 20: 138 (1507). 2) *lif* ss *föremål för beskrifning*, *lefnadshistoria*. som vi finnom i hans liuirne oc gärningom Bo 11. sancti bricci hālga lifwerne Lg 635. ib 437, 586. 3) *lefverne*, *lefnad*, *lefnadssätt*. mz sino hālgha lifwerne Pa 4. fulkomplikit lifwerne KL 183. hulkins lifwirne vi viliom först oc främst fölghia i dygdhomen Bo 130. thän som i andelico liuärne är ib 28. vnuände sik aff . . . kötzsins lustelica lifnadh til andelikit ok fulkomplikit liuärne Bir 3: 276. thāsse thry liuernin jomfrudomsins änkiodomsins oc hionalagsins ib 2: 102. at bäggias liffwerne badhe actiue oc contemplative skäliska böner täkkias gudhi Su 316. Bil 883. KS 3 (6, 3), 4 (7, 4), 13 (30, 13), 14 (31, 14), 14 (34, 15). Al 6531. Bir 1: 303, 304, 354, 366, 3: 27, 407. Su 71, 252. Lg 44. Gers Frest 28. 4) *förening af dem som lefva efter samma klosterregel, orden*. äst thu intakin i thetta liuärne KL 255. renliues män aff flerom liuärnom Bir 3: 407. sancti bernardi orden ok liwerne SD NS 2: 228 (1409). — Jfr *arvodhis-*, *dyghdha-*, *ensätu-*, *hionalags-*, *hörro-*, *iungfru-*, *kloster-*, *manna-*, *munka-*, *nunno-*, *ren-*

lifnads-, renlive-, renlivis-, riddarskaps-, södha-, ängla-liverne.

liversot (lyffwer sott *LB* 7: 237), *f.* *lefver-sjukdom*. then tridhie (*näml. ådern*) hether [*mediana*] . . . hon skal slos ffor liffuersoth ok quidsoth ok sido wärk *LB* 2: 62. *ib* 7: 154, 237, 238.

livilse? *n. pl.?* *Jfr* innanlivilse.

lo (*loo*), *f.?* *lo*, *lodjur*. meth maardh oc *loo MD* 485.

lo, *f.* [*Fnor. lö*] sank äng, vid vatten liggande äng, låg strand nedanför en höjd. *Se Styffe. Skandinavien under unionstiden*, 2 uppl., s. XIII. i ortnamn. de lohärredh *SD* 3: 148 (1314, *gammal afskr.*).

loddare (*lodhrare. luddare. lyddare. löddare*), *m.* [*Isl. loddari. Mnt. lodder, loderer. Mht. lotter, lodder*] *gycklare. Jfr Rydqvist, Nordens äldsta Skådespel* s. 14 *f.*; *Ljunggren, Svenska Dramat* s. 116 *f.* some hittas the som . . . hålder plägha nakan ondskap som lekara oc luddara (*Cod. B loddara* 537) *MB* 1: 135. thet är kununglik rätvise . . . ey elska ok födha löddara ok lakara *KS* 49 (123, 53). giuer thet (o: kronona ingiäld) lekarom ok lyddarom (*Fragm. lodhrarum* 15) *ib* 58 (145, 64).

lodh (*loodh. lot FM* 75 (1483, *daniserande*)), *n.* [*Mnt. löt, lode*] *eg. bly; af bly el. metall gjutet föremål.* 1) *lod, kula, gevärskula.* lod eller piil *LB* 7: 291. pil oc lod *ib* 292. pwlwer oc lod *PM* 24. bleff iag skwtthen mz ett lod *RK* 3: (*sista forts.*) 6126. *ib* 4797, 4819, 6127. *BSH* 5: 11 (1504), 214 (1507), 480 (1511). *PM* 4. iii iern sleffwa at stöpa lodh met *FH* 4: 84 (1499). *ib* 83. 2) *lod i ett ur.* swa som hängiande loodh (*perpendicularum*) vidh orlogium nalkas til sit tekn *Bir* 3: 425. 3) *vigtod.* en wäxskal mz sin lodh (*pondere*) *MD* (S) 306. 4) *lod. ss vigtenhet.* ena sylffskeedh om fyra lodh *SD NS* 1: 6 (1401). swa got mynt at wäghna markin halder halff fiortonde lodh silffuer *SJ* 3 (1420). lodhit (*d. v. s. ett lod silfver*) för x skillinga gik *RK* 3: (*sista forts.*) 4598. skal hwarth hwetebröd wäga tolf lodh *BS* 35. *ib* 34. *SO* 168. *FH* 5: 166 (1495). *FM* 75 (1483, *daniserande*), 201 (1504), 202. *LB* 2: 11, 71, 7: 219, 221 o. s. v. *PM XLII, XLIII o. s. v.* ena v lodha skedh *BSH* 3: 145 (1463). ena iiiii lodha skedh *ib*. — *Jfr bly-, flärdhungs-, hakabyss-, iärn-lodh.*

lodha, se lupa.

lodhbyssa (*loodh-. lotbysse*), *f.* [*Mnt. löt-busse*] *lodbössa.* i blandh swänske waare lodhbyssor *v^c* [500] än meer *RK* 3: 3997. iiij kammarebyssor . . . item vj loodhbyssor *Styffe, Skandinavien under unionstiden*, 2 uppl., s. 285 (1444). vj lot bysser *FM* 76 (1483, *daniserande*). iiij lotbysser *ib* 77. *BSH* 4: 296 (1501), 5: 480 (1511).

lodhia, *f.* [*Ryska lodija*] *lodja, ett slags bland Ryssarne nyttjad båt med platt botten.* rytenis . . . *deducentibus expensas mercatorum de koggonibus ipsorum ad novogardiam tribus ad majus in qualibet navi dicta lodhia securitatem conferimus SD* 2: 184 (1295, *eft. nyare aftr.*). *Jfr ib* 645 (*omkr. 1230, eft. nyare aftr.*). *Jfr lydhia, lydhughia, lädhia.*

lodhin, se ludhin.

lodhrare, se loddare.

loe (*ack. loa MELL B* 30 *var.* lo *ib* 30. loo, *se*

ladhu loe. med art. loan *MB* 2: 211), *m. L. loge.* gak swa j loan (*aream*) *MB* 2: 211. hon gik pa loan *ib.* *Jfr* ladhu loe.

lof (*looff*), *m.?* [*Mnt. lof*] *sida från hvilken vinden kommer.* löpa til lof, *lofvera, kryssa.* löpa til looff til baka *PM* 60.

lof (*luf L. luff SO* 28. *dat. loui Bu* 193. *lofwi Bil* 123. *loffui Bir* 4: 61. *lowe SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*); *MB* 1: 302. *lufwi SO* 18. *luffwi MB* 2: 269), *n.* [*Isl. lof*] *L.* 1) *bifall, tillåtelse, lof.* bedes lof af kunugenom *Bu* 187. vil iak tel ierusalem fara mz pino loui *ib* 193. *SD* 4: 465 (1335, *nyare afskr.*). taker nokor vten lof eller leggho häst eller skyuth annärs mandz *ib* 466. *ib* 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). *Bil* 123. *Bir* 4: 61. wthan wärkinestara loff äller kämenera luff *SO* 28. ey magh hustru äpther bondha syn haldha gerningh äller swena mera än j [1] ar wthan sin (*för sit?*) loff (*utan att hafva fått särskild tillåtelse*) *ib* 17. for än oldermannen haffuer stempna loff hem giffuit (*hemförlöfvet, upplöst*) *ib* 118. mz idert loff will iak spöria ider hwat idert naffn är *Di* 143. mz tith loff (*med förlof*) at sighia *Su* 119. gafuo hanum loff at fly *Bil* 127. *Bir* 2: 154. iak tok tha loff at ga til sänga (*tog godnatt; Cod. B: iach tok orloff och gik til sengia*) *Iv* 240. togo loff (*tillåtelse att fara, afsked; tegr . . . orlof*) *Di* 111. — *tillåtelse att hafva frihet från arbete el. tvång, ledighet.* maghom wi vnderstanda mz siw dagha lowe ewinnelikt frälse *MB* 1: 302. — *Jfr for-, hem-, or-lof.* 2) *löfte.* the thry lofuen som är lydhna renlicheyt oc fatichdombir *VKR* 44. *ib* 8. brytandhe sattan dagh. breff, loff oc lyffte *PM* 14. 3) *bifall, beröm, pris, lof, ära.* man faar oppta loff for litith *GO* 392. ofrestadh af thera lof ok smikir *Bo* 104. afunna androm lof ellr godha fräghd *KS* 25 (62, 27). at the haui sielue lof ok äro *ib* 26 (66, 28). huart got kläpe ok väl litat huar sit lof *Bu* 49. äru . . . alle hæghe män got lof värpe *ib.* gvpi tel heper ok hans moþor mariu mö ok sancto dominico ok allom halghom mannom tel lof *ib* 3. *ib* 503. *Bil* 124. *MB* 1: 137, 318. til guz lof *Bu* 29. *ib* 530. *MB* 2: 269. — med *gen.* thäs. thäs gafwo honum marghe loff *Al* 354. thäs hafwi alexander loff *ib* 676. *ib* 3822. gudh wardhy täss loff *RK* 3: 3352. — *lofsägelse, lofsång.* gafws tha gudhi thu loff ok thakkir for thu iärtighne sender (*giordhos*) *Bil* 253. sungo twenne gudz loff *ST* 14. siwnga eth ware frwa loff, som heter: o florens rosa etc. *SD NS* 1: 304 (1403, *gammal afskr.*). lofwande gudh mz lofwom oc sangom (*hymnis et canticis*) *Bir* 2: 11. *ib* 3: 299. — *Jfr hægoma-, manna-, ängla-, ännelof.* — *lofs eper (lufs-), m. L.* — *lofs glädhi, f. jubel.* war takin . . . mädh lofs glädhi *Bil* 216. — *lofs liudh, n. ljud som uttrycker lof.* wari thera sangher fullir mz lofs liwdhom (*sit cantus laudis sonora*) *Bir* 4: 53. — *lofs mässa, f.* [*Jfr Isl. lofmessa*] *messa som sjunges till någons lof el. pris?* ware ganzske radheliget eder nade lathe lysä j alth biscopsdömeth om lofsmessar pa alle syder *FM* 412 (1509, *samt. afskr.*). ath the verdogis till holle lofs messer i theris domkyrkor gudhi till loff heder och äre och alle helge swerigis patroner *HSH* 20: 59 (1506). — *lofs offer (-offor), n. lofoffer.* offra pöm lof. som lofs offer söme *Bu* 503. — *lofs röst, f.*

röst som lofvar el. prisar, lof, pris. MP 1: 30. —
lofs sanger, m. = lofsanger. Bo 251. KL 198. —
lofs visa, f. lofqvåde, visa som innehåller smicker?
 lofs visa är manga lunde quädhin (*multis lenonis di-*
citur oda sonis; motsvarande Danska ordspråk: falsk
wijsæ wordher manghelwndh qwædhen 611) GO 542.
 — **lofs vitni, n. L.** Jfr lofvitni.

lofgiva, v. gifva lof, tillåta. lofgiffwa äller til-
 städyä nokrom fanga lösa segh före päninga PM 35.

loflika (loflichä, lofleka PYN 137. lofleka SD
5: 480 (1345, nyare afskr.)), adv. [Fnor. lofliga] L.
1) lofligen, på ett lofligt el. tillåtligt sätt, med lof el.
tillåtelse, fritt, utan hinder. biscuper rijdhe loflichä
 iwer land till war mädh xxx hästum SD 4: 465
 (1335, nyare afskr.). ib 5: 375 (1344, nyare afskr.),
 480 (1345, nyare afskr.). ey . . . swa ilt at han an
 thz ey mangom sinom godhom winom loflika at agha
 MB 1: 253. hulkin som ey forma älla vil wara iomfrv
 han ma tha loflika wara j hionalaghi Bir 1: 144. naar
 . . . tholkin time är, at the (*klostersystrarna*) magho
 loflika ärfuoda ib 4: 35. KL 105. PYN 137. Bir 1: 78,
 364. VKR 78. at . . . skört liuärne (*näml. skulle*)
 thäs loficare (*med så mycket större frihet*) jdhnas
 Bir 3: 468. Jfr oloflika. **2) på ett lofvärdt el.**
berömligt sätt. vilia . . . ey lofica (*laudabiliter*) lifwa
 Bir 2: 230. ib 1: 346, 3: 321. Ber 206.

lofliker (lufliker L. loflikin Bir 1: 216, 379,
2: 282, 3: 300, (n. pl.) Ber 151. lofliken (f. sing.)
Su 13. n. lofliet Bil 357. luflikt KS 68 (167, 74).
loflikt Bo 18, 114, 219; Bir 1: 44, 304. lofleket
Lg 219), adj. [Isl. lofligr] L. **1) loflig, tillåtlig.**
 dömdo belate loflik Bil 680. war thz vel lofliet ib 357.
 thz skulu lagh halda lwflikt är KS 68 (167, 74). i
 somlikom stykkiom är loflikt at göra klena oc faghra
 gärning Bo 18. är os äkke loflikt älla höwelikit vara
 osköniogha ib 114. ib 219. SD 5: 568 (1346). Bir 1: 44,
 304. Lg 219. til en stadh ther thik är ey loflikin at
 vita Bir 1: 216. Jfr olofliker. **2) berömvärd,**
lofvärd, prisvärd. gudh är . . . mykit loflikin Bir
 1: 379. ib 2: 230, 282, 3: 300. Su 13. vndirstanda
 sancti anastasij loflika thulomodh KL 220. — *lofvärd,*
aktningvärd, god. lofica (*laudabilium*) idhnilsa oc
 dygdhanna välloktande yrte Bo 147. hans lofiko sidhi
 Bir 1: 335. mot loficom rikesins stadhgom ib 3: 306.
 ib 1: 303, 373, 3: 318. än tho at hälghra manna wm-
 gangilse ärw loflikin (*probabilis*) i manna asyn Ber
 151.

loflikhet, f. Jfr oloflikhet.

lofordh, n. [Isl. loford] **1) tillåtelse, medgif-**
vande. Lg 3: 200. **2) loford, pris.** Al 4180.

lofsanger, m. [Isl. lofsöng] lofsång. siongom ho-
 nom nyan lof sang Bo 231. ST 14. Lg 68, 93. Jfr
 lofs sanger.

loftakin (loftagin), adj. prisad? saa ware wj
 alle lofftagne Lg 3: 31.

lofvitni (lufvitni), n. L. Jfr lofs vitni.

lofvärdhogher (n. -okt), adj. lofvärd, prisvärd.
 Lg 3: 263.

logha, loghi, se lugha, lughi.

loghokarl, m. ss tillnamn. nielis loghokarl SJ
 120 (1443). Jfr löghokarl.

lok, se luk.

loka, f. se luka.

loka, v. se luka.

lokka (lukka KL 62; MB 2: 278; LB 5: 81;
-adho Pa 21. lucca: -at Bu 494; Bil 250. lucka Bu
511; -at FM 489 (1510). lukca: -at Bu 501; -ape
ib 524. luka Bu 21 (pres. sing.), 528. -ar, -ape, -aper.
pres. lokkir Bir 2: 249), v. [Isl. lokka] L. *locka,*
draga. þu luka salogha dara fra sinom rättom hälla
 mz falsom iattom Bu 21. hwi lokkar thu mina
 riddara thinum konunge til handa Bil 125. at lokka
 til sik somlica mz blidhe lofwan Bir 3: 76. MB 2:
 278. at myn dreng skulde haffua stulit ok lockat
 honom tedhan fron ider FM 488 (1510). om min dreng
 hade honom luckat eller tubbat ib 489. — *locka, på*
ett vänligt sätt förmå el. öfvertala. vänte han gita
 luccat þän han gat eigh cuscat Bu 494. ib 501. gatu
 luccat oc mutat thwa preste som gömde sancti marci
 skrin at the läto them lönluka föra sancti marci ben
 til wänachi Bil 250. lokkadhe han altidh till wärre
 (*ad deteriora semper instigans*) Bir 1: 252. ib 2: 249.
 — *locka, på ett vänligt sätt söka förmå el. öfvertala.*
 lukcape þöm först bliþom orþom Bu 524. Bir 1: 338.
 lukkadho han först blidhum ordhum them a hender
 ganga Pa 21. tok at luka felicianum tel afgupa
 dyrk Bu 528. til iomfrudomin lokkas thu (*invitaris*)
 oc til ödmiuktinna nödhgas thu Bo 41. lukka han
 til skörlifnadh KL 62. Bu 511. — **lokka fram,**
framkalla, framdrifva. hon (3: dill) . . . drukkin
 lokka fram watn (*Macer: provocat urinas*) LB 5: 80.
 lukka fram lönluk siukdom ib 81. Jfr fram lokka.
 — **lokka ut, locka ut, förmå att gå ut.** sändo the
 twa möia til kirkionna at lokka wt hona til thera
 Bil 877. Jfr utlokka. — Jfr til-, und-lokka,
 samt olokkadher.

lokkan (lukkan Bu 528; Bil 619; RK 1: 4050
Bir 4: 137. lokan L.), f. [Fnor. lokkan] L. *lockande,*
lock. vändas fran sannind mz lukkan Bu 528. mz
 lokkan älla hozlom Gr 285. for lukkan älla for thrughan
 Bir 4: 137. Bil 619. RK 1: 4050. KL 352. Bir 1: 357,
 3: 308. Gr (Cod. D) 379.

lokke, m. [Sv. dial. lokke] — **lokka eter**
(lukka-), n. spindeletter, spindelgift. mot starkasta
 skorpions ok lukka ethir LB 4: 348. — **lokka nät**
(lukka-), n. [Sv. dial. lokkanät] *spindelnät, spin-*
delväf. syndirslet iärnlänkionar swa som lukka nät
 KL 128. spindir han som lukka nät MP 2: 89. wäfwir
 han suasom lokka nät Bir 3: 120. i dröfwilsa thim-
 anom äst thu öömare än lokka näthen Su 120. —
lokka väver (lwokka-), m. = lokka nät. söndher-
 sleth sampson the bandhen som annat spinnels näth
 äller lwokka wäff MB 2: 121.

lokker (lukker L. lwkker, se harlokker.
luker: lukom Bu 511; se äfven harlokker. -ar), m.
 [Isl. lokkr] L. *lock, hårlock.* them hängde a halse siidher
 lok Al 9302. — ss tillnamn. petrus lokker SD 3: 758
 (1315). — *vanl. pl. hår (koll.).* lät hana uphängia mz
 lukom Bu 511. vträktto lokkane (*capilli protensi*) Bir
 1: 94. thit hofwidh var som skinande gul ok thina
 lokka swasom solgislor ib 3: 313. VKR 63. swa sidhe
 waro therä lokka aff thera hofwth til thera täär Al
 5590. ib 5610. — Jfr har-, hara-, hars-lokker.

lokt o. s. v., se lukt o. s. v.

lokusta, *f.* [Lat. locusta] gräshoppa. landith vp-fyllandis swa som locustor MB 2: 84. locusta är eth flwgo kön ib. Jfr ST 263, 333.

lokuste? *m.?* = **lokusta**. locusta skulo äta oc ödha thit sädhe MB 1: 429.

lom, *f.?* *L.*

lom sak, *f. L.*

longer, *se langer*.

lop (loph. lopp. lup LB 5: 292, 293; lupi Bir 4: (Dikt) 274; Al 6564), *n.* [Mnt. lóp] 1) lopp, språng. the waro swa raska ij thera lop Al 5607. ib 9358. at höra ok skodha hundana lopp ok diuranna Bir 3: 275. ib 4: (Dikt) 274. Al 7364. war thz et dighert lop, tha gudz son kom aff högxsto himerike nidher i iordhrike i eno öghna bragdhe MB 1: 266. 2) lopp, gång, rörelse. thw lot swa drikka nilum flodh at hon aff sino lupi stodh Al 6564. aff blodzsens lup LB 5: 293. manans lup ib 292. stiärnane bliffwandis j sith lopp oc skipil-som (in ordine et cursu suo) MB 2: 82. 3) lopp, förlopp, utveckling, förhållande. jak antwardha i tina hendher mith liiffs loph oc vthgangh VNB 15. wärls-lighe tingha lop oc ändelygt Ber 288. wärdlenas lop PM xxvi. — Jfr for-, fram-, gatu-, hästa-, ivir-, ut-, watu-, vädhio-lop, äfvensom löp.

loppa, *f.* [D. loppe. Ags. loppe] loppa. LB 5: 80. LfK 141. — **loppo bit** (loppa beth), *n.* lopp-bett. lidha eth loppa beth Su 251.

loppe järn (löppe-), *n.* [Jfr Nht. och Nt. luppe] järn i mindre klumpar sådana de kommit från härden och sedan genom slägga, el. hammare befriats från slagg. Jfr Styffe, BSH 4: CXXVIII; Rinman, Berg-verks Lexicon 2: 47 f., 235; Johansson, Om Noraskog 2: 326. sende j ($\frac{1}{2}$) lest loppe jern ower bode til bolther thil thet ny skip oc til slotz bohag FM 216 (1504). lontthe mich $3\frac{1}{2}$ fath löppe järn ath holla hytterna oppe med tiil moremessä DD 1: 226 (1516, eft. aftr. hos Langebek). osmwdz järn thiäner ecke vel ath smelthe medh, om loppe järn kan foos ib. 3 lester loppe järn ib.

lopt (loffth MD (S) 269; -e Lg 971. loffth MD (S) 209; -en MB 2: 123. lupt), *n.* och *m.?* (MB 2: 123) [Isl. lopt, loft] *L.* 1) solarium, loft, öfvervåning. fallen af lupte (de solario) Bu 173. stodh dauidh oppa sino somar lopt ther han pläghadhe sofwa j oc sagh twärt ofwir fran sik j eno andro lopt (ex ad-verso super solarium suum) ena faghra qwinno ST 502. the som waro offwan j loffthen oc vppa takit (tecto et solario) MB 2: 123. 2) loftsbyggnad, bygg-nad med öfvervåning. Jfr Hildebrand, Sveriges Me-deltid 1: 157, 420, 428; Hyllén-Cavallius, Varend och Virdarne 2: 203 f. han hadhe sielfuer bygt ther uppa een lythen stughu och ith lofth hardt vydh gatuna SD NS 1: 365 (1404, nyare afskr.). 3) upphöjning, upphöjd plats, tron? han (konungen) skal sithia j konungx loffth (solio, läst solario?) MD (S) 209. hon (o: ödmykt) sätther een man j äro lofft ib 269. — Jfr sumarlopt. — **lopts gardher** (lofz-), *m.* [Fnor. loptsgardr] med loftsbyggnad försedd gård. han skal hawa . . . lofzgardhin then sthörre i äggwini SD NS 2: 356 (1411).

lopte (lofte. lwffte), *n.* 1) = lopt 1. lat raab männene vpstigha j sit lofte älla högdhena j

Ordbok.

sino huse (in solarium domus suæ) MB 2: 6. 2) = lopt 2. haffuer jac wnt henne 1 stwfweth lwffte eth wiisthwss 1 kellare oc eth stalle FH 5: 212 (1512).

lorter, *m.* [D. lort] Jfr folka-, geta-, hara-, ko-, musa-, svina-lorter.

loskin (-skyn), *n.* [Jfr Mnt. lo, n., samt loen, v. och loer, m.] garfvadt skinn? v betthe loskyn FH 6: 123 (1512).

losna (lusna (pres.) Bu 489; Su 431; -ar LB 3: 176; -apo Bu 504; -adho Bil 697; -adhe ST 76. lösna: -ade RK 3: (sista forts.) 4811. löstna: -ade Lg 3: 84. -ar, -ape, -aper), *v.* [Isl. losna] *L.* 1) lossna, lösas, lösgöras. spikane losna Bir 2: 172. ST 76. lusnadho fangans bandh Bil 697. KL 160. losnadhe thz bandit som vm hans tungo war ib 57. hans thunga losnadhe Bil 894. fyra hans framtändher lösnade aff thz lod RK 3: (sista forts.) 4811. Lg 3: 84. hans tarma wara losnadhe Di 268. ib 43. MB 2: 247. 2) upplösas, söndersprängas. när solin takir skina losna isin Bir 3: 122. likamen losnar oc sunderlöses i mold oc madhka MB 1: 34. pa licamen lusna Bu 489. hanna limi lusnapo ib 504. lusna han (resoluitur) alder til tara af . . . glädhi Su 431. — **losna sunder**, upp-lösas. lusnar sundhir andin LB 3: 176. — Jfr for-losna.

losning, *f.* [Jfr Mnt. losinge] förlossning, befrielse. vij fingha inga losningh tes mer BSH 5: 295 (1508). ath vij kwnne fa nagra losningh oppa thet stora kosthaldh ib 296. Jfr for-, is-losning.

lossa (lussa. losa, se forlossa. lössa. -ar, -adhe, -adher), *v.* [Mnt. losen och lossen] 1) lossa, lösa, lösgöra. lussadhe tungona Lg 3: 352. loss-adhis strax hennes tungabandh ib 361. ib 385. 2) lösa, göra mindre hård el. mindre tjock. lossa onda wäsko LB 9: 106. lossa oc tynth göra ib 105. odhyrth lossar swarlika j segh, män mykith meer thaa al groffheth ware rensath fran henne ib 94. takes quinta essentia som lossar PM XXXVIII. 3) intrans. lossa. om fartyg. then (vedskutan) haffuer lössed FM 311 (1507). — Jfr forlossa.

lossan, *f.* förlossning, befrielse. ath vij skullom haffua lossan om paska tiidh BSH 5: 295 (1508).

lossing, *f.* Jfr forlossing.

lost o. s. v., se lust o. s. v.

loter o. s. v., se luter o. s. v.

loterdrank, *m.?* [Mnt. lutterdrank] dryck beredd af vin med kryddor, örter och honing. Jfr W. Wackernagel, Kleinere Schriften 1: 104 f. miöd ok öll ok loterdrank (Cod. A kerssedrank) RK 1: (Cod. B, C) 1412.

lova (luua Bu 5. luwa: luwum SD 5: 568 (1346). lawa: lawm HSH 16: 4 (1369), 5. laffua RK 3: 2406. pres. -ar. lofuer VKR 63. lofwir Bir 2: 37. impf. -ape. lafwedhe RK 2: 2627. lafwede ib 2621. lofwde SO 23. lafde RK 2: 2619, 2623. part. pret. -aper. n. lovat. lauut FM 24 (1389). laffuet RK 2: 2161. lafuet ib s. 342. laffwet ib s. 339. part. pres. lovande. loffwans Lg 3: 156), *v.* [Isl. lofa. Jfr Mnt. loven, laven] *L.* 1) gifva lof, tillåta. han (köttmat) war ekki lowadher fore noe flodh MB 1: 169. the (näml. djuren) äre lowath at äta ib 359. the hionalagh som

pafwane lofuadho samanföghias *Bir* 3: 240. thz war förre laffwet af rikens raadh at sigla ther ju *RK* 2: s. 339. lowa nakrom manne mot thässom laghom *MB* 1: 465. lowm wir theem wahn at bärä *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). luua hännu liua ii renliue *Bu* 5. honum lofwas at opbära godzsins ingiäld *Bir* 3: 124. badho apostolos loua ormana at dräpa coclarana *Bil* 236. — lova hem, *hemförlofva*, *lemna tillåtelse att begifva sig hem*. j dagh loffuar jak ider alle hem *MD* 14. alla the andra wil iak lowa heem, at föra the födhö som i hawin köpt (*möjl. hör dock heem, oak-tadt interpunktionen, samman med följ. at föra; abite, et ferte frumenta quæ emistis, in domos vestras*) *MB* 1: 241. 2) *lofva*, *utlofva* (*att utföra el. uppfylla*), *genom löfte förbinda sig till*. om hon lofuer ath hon wil thet haldha *VKR* 63. jättin thz (oc) lofwin for idher, at j widher sighin diäfla dyrk *Bil* 236. at the skulle loffwa for henne til sancte eric at matte hon faa bättre ta skulle hon gaa sina pelagrimis färdh til sancte eric *Lg* 3: 384. vi . . . luwum . . . at halda . . . al förnäfnd stökke . . . i sinne makt *SD* 5: 568 (1346). louapo for oburit barn giua gupi päst gärna tel piänist *Bu* 3. engelbert lafde hanom thesligis igen af hanom eller hans ey finna meen *RK* 2: 2623. han lofuadhe sik aldre mere läsa hedhna bökir *Bil* 628. louape hanom tro ok hans rape lyä *Bu* 18. louape gupi renliue *ib* 5. louapo huar androm piänist *ib* 169. lögh alt thz han iäth oc loffwadh haffdhe *MB* 2: 260. thz lofuade oc sworo the biscopana bade *RK* 2: 9509. ä huat . . . oss wardh mz dechtingen jätt bebreuet oc lafuet *ib* s. 342. hauä so lauut ok daghthingat met war frw, drotning margretä *FM* 24 (1389). gelle honum ather om sama dagh han honum lofwe *SO* 23. thz thu lofwa (*hotar*) skötum wi ey meer än swa mykyt wädhir *ST* 20. — *lofva*, *lofva att gifva*, *lofva att få*. han hafwir oss lofwat äwerdhelikit liiff *ST* 20. thu skal ey lowa eller iätta diäfflom . . . thz som födhis aff thik siälwom *MB* 1: 364. hanom lofwapis full vipergäld *SD* 6: 129 (1349). louape for en fanga sit lif for hans liif. än han sluppe *Bu* 56. han lofwir oc jattar stundom oc gifwir licamlik thing *Bir* 2: 37. j thz lofwadha landit *ST* 10. — *lofva*, *göra (ett löfte)*. lowadhi gudhi sina iät *MB* 1: 219. loffwa honom noghot lyffte *Lg* 3: 354. *ib* 358, 360, 367, 368, 377, 380, 384. — *göra löfte för*. at the skulle loffua han til sancte eric (*ut votum pro eo facerent ad Beatum Ericum*) *Lg* 3: 369. 3) *ansvara*, *gå i borgen*. the hafde laffuet ther föra at konungen sculle them ey orätt göra *RK* 2: 2162. wi lofwum . . . fore päningana *SD NS* 1: 34 (1401). hafua thesse sägx dande män lofwat meth mich fore the samw vrfegdh *ib* 678 (1407). two riddara loffuade for amelias. konungen loffuade fore weland *Di* 46. her beynt lafde för sin son oc sich at dagen sculle standa vtan swich thz lafwede mz hanom andra twa *RK* 2: 2619-21. thz (*för det, för uppfyllandet häraf*) lafwedhe oc för hanom twa *ib* 2627. lofuade for hona tha konungen i stocholm ater faa (*att hon skulle åter inställa sig hos konungen*) *ib* 9465. lofuade tha for bade biscopana täre a konungens wärste aldre mer at wäre *ib* 9504. ey magh wärkmestara äller kämmara for noghon lofwa then som kompanith windher ok ingha handha sak (*ej för någon ting alls*) *SO* 23. 4) *lofva*, *prisa*, *berömma*. med *ack.*

loua pin gup *Bu* 165. louape varn härra *ib*. louapo guz moþor *ib* 26. *ib* 17. *Bir* 2: 11. *RK* 3: 2406. *Lg* 3: 156. tu skalt ey loua tik sieluan *KS* 25 (62, 27). *Iv* 1605. loffwin i idhra mykla osäld *Al* 7257. jomfrudomin är mykyt lofwande (*lofvärd*) dygdh *Bo* 41. — med *dat.* lofuadhe gudhi *Bil* 270. — med *gen.* thäs. thäs skulum vi alle lofuande vära *Fr* 3156. — med *ack. och gen.* päš. louar iak päš gup at i ärin gupi lypoghe *Bu* 509. gud se thes loffuat *Di* 189, 190. — *prisa, utmärka, förläna heder åt*. siäwir dödher lofwar (*commendat*) rättwisa manna ända *Ber* 185. — *lofva, tacka. med dat.* matte bonden gudi loffua at i swerige war kommen then sid *RK* 1: (*Albr*) s. 213. — *Jfr af-, ater-, be-, for-, fore- fram-, ful-, tro-, ut-lova, samt olovadher, olovandis.*

lovalös (*loffue-*), *adj. som icke håller gifvet löfte, löftesbrytande*. met sadant loffuelöst folck *FM* 226 (1505).

lovan (*lauan FM* 25 (1389). *loffwen SO* 146. *lofin VKR* 63. *lufin FH* 3: 86 (1446)), *f. L.* 1) *tillåtelse*. medh hans lofin *VKR* 63. met hans lufin oc samthykt *FH* 3: 86 (1446). 2) *lofven, utlofvande, löfte*. wenda hona fra gudhlike lofuan *Bil* 230. bröt sina lofuan *ib* 254. löste sina lofuan sancto marchö *ib* 256. at thu fulcomna mina lofwan *Bo* 250. skulu mina jättir oc lofuan haldas thom ok fulcompnas *Bir* 3: 459. *KL* 116. *MB* 1: 422. *Bo* 127. *Bir* 1: 3, 152, 153, 195, 366, 2: 38, 164, 3: 472, 4: 109. *VKR* 44. *Iv* 4670. lofwanin (*d. v. s. löftets uppfyllande; promissio*) drog fram ena stund *Bir* 1: 395. hafwa fram draghit lofwanena fyritighi aar *ib*. somlika iättan oc lofwan ärw allom almänelike, ok somlika särlike *Ber* 169. särlek lofwan är nar nakor lofwa at wardha mwnkir äller nwnna älla nakot tholikit *ib* 170. hwru skal then taka gudhelika lofwan (*accipere bona quæ ei Deus promiserit*) hwilkin ey wil wtgifwa sina lofwan (*reddere bona quæ vovit ei*) *ib*. athergälda sina lofwan *ib*. halda sina lofwan *ib*. hallir han sina lofwan mz mik tha skal iak halda mina lofwan mz honom *Bir* 1: 346. wi hafwm een fadhir j hymerike, äptir hans lofwan bidhum wi *ST* 20. 3) *ansvar, borgen*. fik laurencius prigia dagha frest vndir ypoliti louan *Bu* 415. iak togh han i mina lowan (*fidem; jag åtog mig ansvaret för honom*) *MB* 1: 249. iak tok han a mina lofwan *ST* 409. skal han sathia thwa brödher thil lofwan fore sik ath han wil göra lika ok räth *SO* 16. *ib* 27, 70, 81, 146. the satte loffuan for sik *Di* 46. ären i ok skwlen varä lethoghe ok löös ok omanathe aff allä the lauan ok brewom, thär i forskrefno bo ionssons arwingä ok exsequtoribus pliktoghe allä skyldoghe varen *FM* 25 (1389). — *Jfr aterhalds-, for-, kloster-, nunno-, renlivis-, slot-, slots-, tro-lovan.* — **lovans man** (*lofuanzman. lofwandz man. löuentzman SD NS* 1: 540 (1406)), *m. löftesman, borgensman. SD NS* 1: 540 (1406). *PM* 23. affdhe (*för haffdhe*) engin lofwandz man honom sathia *ST* 65. tha konungen . . . haffdhe takit xxx lofuanzmän, som sina hand räkto ther vppa, at thet skulde blifua stadhugt oc gilt, som tha var taladh *Ansg* 235.

lovare, *m.* 1) *lofvare, den som lofvar el. förbinder sig*. under förda lofwares jusigla *BtRK* 109

(1436, orig.). **2) lofprisare.** Bir 2: 67, 4: 56. LfK 77. — Jfr **for-, til-, tro-lovare.**

love, m. [Isl. löfi] *L. handens insida.* onth är at plukka haar aff loffwa GO 848. läg eldh a lowa ib 972. Bu 26. Bil 273, 870. SO 28, 70. Lg 3: 224. Jfr **handlove.**

lovilse, n. pl. Jfr **trolovilse.**

lubesker, se lybisker.

luddare, se loddare.

ludh, m.? [Mnt. lüt, lude] = **liup 2.** the fingo tha een annan lwdh (*föret heter det: the kwado fast ok giorde sik katha*) RK 1: (sfgn) s. 186.

ludha (pres. ludher LfK 131. lwdher SD NS 1: 100 (1402); MB 2: 91. luder RK 2: 3755. ludhar SD NS 1: 102 (1402), 525 (1406), 2: 28 (1408); ST 187. impf. ludde. lude RK 2: 1159, 5542. ludhadhe ST 519), v. [Mnt. luden] L. **1) lyda.** ludhanda malmbir MP 2: 129. her ludha himerikis orghor Su 137. MB 2: 91. hwilkra ysäld j iordhrike ropadho til min oc lwdde j minom örom Bir 4: 77. — lata ludha (*jfr Mnt. luden laten*), *låta höras, gifva till känna.* loth . . . läsa oc lwdha siin skiptisbreff SD NS 1: 409 (1405). lotho ther theris ärende lude RK 2: 3041. ib 9500. **2) lyda, innehålla.** eet breff . . . swa ludhande ordh äpter ordh SD NS 1: 30 (1401). breff . . . swa ludhande ord fran ord ib 77 (1401). ib 100 (1402), 2: 190 (1409). thz (*breffvet*) ludde swa Al 2094. ib 1197, 3044, 3139, 3680, 4273, 5927, 7331. RK 2: 1159, 6235, 6259 o. s. v. ST 187, 519. SJ 205 (1451), 206 (1451) o. s. v. swa som thin ordh the höras oc ludha at swa är sannelika Su 136. thz (*breffvet*) ludde thz riken sculle samman bliffwa RK 2: s. 336. ib 5542. BSH 5: 128 (1506), 298 (1508). äpter thy the gambla brefuen ludha SD NS 1: 31 (1401). redhe wara . . . pa then stad hans [breff] luder RK 2: 3755. — med prep. up a. swa som thätta breffwit . . . ther oppa ludhar SD NS 1: 525 (1406). ib 2: 28 (1408). — innehålla, återgifva innehållet (*af*). med prep. ut af. thenna besiglda copie ludendis vtaff nogre ffrw ingeborgx scriffuilser FM 197 (1504). **3) syfta, hafva afseende (på), handla (om).** med ack. ordh huilkit ey lwdde gudz loff eller jemmeristens ok hennes eighna vedertörfft Lg 3: 572. — med prep. um breff . . . som vm gield oc schuld ära ludhande SD NS 1: 102 (1402). et breff . . . huilkit som ludhar vm the godz i östragötlande liggia ib. — med prep. up a. thzta ordhet ludher oppa the som gamble ärw wordhne LfK 131. SJ 223 (1453). BSH 5: 148 (1507). — med prep. mädh. thetta breffwith ludde honum mädher Al 1154. — Jfr **sam-, til-, ut-ludha, äfvensom lydha.**

lupa (lodha. -ir, -de), v. [Isl. löða] *L. låda (vid), hänga (vid), vara fäst (vid), följa (med).* med prep. vidh. wardh hans hand onyt: ok lodde widh karit Bil 54. fiädalsins litir är thiokkir ok lodhir vidhir händrana Bir 1: 349. som har lodhande widher manzens hfwfwdh Ber 97. got är mik ludha vidh gudh (*adhærere Deo*) Bo 107. ludhir jak vidh (*adhæreo*) thera skip Bir 2: 172. — **ludha saman, sammanhänga.** med prep. vidh. luddo . . . badhe hanna läpa . . . saman widh thradhin KL 65. — Jfr **sam-, til-, vidher-ludha.**

ludhelika, adv. [Jfr Mnt. ludelik, adj.] *tydligt, klart, öppet.* kännas jac . . . ludhelica meth thesso

mino opno brefue SD NS 1: 546 (1406, *gammal afskr.*). Jfr **liudhlika.**

ludher (lwdher MB 1: 328; PM 13. ludhir Bir 3: 161, 334. lud Di 92. med art. lwdrin MB 1: 388. lwdren ib. lwdhen PM 14. ack. luder MD 37; Di 92. ludh Bil 612; GO 604. med art. lwdhren MB 2: 345, 347. ludereren Di 92. ludhin Bir 3: 161. lwdhen PM 13. dat. ludhre MB 2: 345, 347. lwdhre ib 345, 346, 350. ludhe Bil 612. lwde MB 2: 334. gen. ludhers ib 339. ludz Bir 2: 13. med art. lwdzsins ib 3: 334. ludhsins ib. ludhens MB 2: 363. pl. nom. lwdhra ib 345. lwdhar ib 89. lwdha PM 6. med art. lwdhrane MB 1: 388. ack. lwdhra ib 389, 2: 345. ludra Di 114, 180, 187, 190. ludha ib 215. ludhar Bir 4: 59. dat. ludhrom MB 2: 327. lwdhrom ib 1: 388, 2: 173, 346. ludhom ib 229, 230, 362. lwdhom ib 172. gen. ludhra ib 1: 498. med art. lwdhranna ib 389), m. [Isl. lúðr] *lur, trumpet, blåsinstrument med långt, rakt rör.* lata bläsa ludhe (*tuba*) Bil 612. första min lwdher (*buccina*) höris MB 1: 328. hördhis sua som ludz (*tubæ*) röst Bir 2: 13. the haffdö oc ludhar (*tubas*) oc orghor oc harpor ib 4: 59. lwdhar ällir baswnar MB 2: 89. dödhrin bläse ey i ludh for sik GO 604. MB 1: 388, 389. Bir 3: 334. MD 37. Di 92, 114, 180, 187, 190, 215. MB 2: 172, 173, 229, 230, 327, 345, 346, 347, 350, 362, 363. Jfr **silfludher. **2) lur, språkrör.** jeronimus var som ludhir ginom hulken then hälge ande taladhe Bir 3: 161. **3) pipa, rör.** göris piper äller lwdha swa tiokka som en arm PM 6. göris aff sammo lädreno en trwmba äller lwdher sömath täth ib 13. ib 14. — **ludhra blaster (-bläster: -bläst MB 1: 388, 499), m.** *lurblåsning, trumpetskill.* MB 1: 388, 499. Jfr **ludher-blaster.****

ludher? (n. lut. lutt), adj.? [Jfr Mnt. lude, adv.] — n. *ljudligen, högt, högljudt, öfverljudt.* alexander thakkar then keysar lut Al 2287. sagdho thz lwt at hwar man thz hördhe ib 3134. rögted kom i staden lutt RK 2: 8963. Al 5517, 10059. RK 2: 5253. Jfr **ivir-, sam-lut, äfvensom ludher.**

ludher blaster (-bläster: -blästin MB 1: 388), m. = ludhra blaster. MB 1: 388.

ludhilse (ludelse BSH 5: 21 (1504), 298 (1508); FH 1: 187 (1498, nyare afskr.)), n. pl.? *lydelse.* epter then dagtinges breffs ludelse BSH 5: 21 (1504). ib 298 (1508). FH 1: 187 (1498, nyare afskr.). FM 268 (1505). Jfr **lydhilse.**

ludhin (lodhin MB 1: 208, 213; Al (n. pl.) 5577; -it MB 1: 82; GO 612; Al 9366), adj. [Isl. löðinn] *luden.* lodhin som bukker MB 1: 208. een ludhin ormbir Bil 830. man skal ey swidha alt thz som lodhit är GO 612. KL 334. Gr 292, 297. MB 1: 82, 213. Al 5577, 7419, 9366.

luf, se lof.

lugha (logha: -ande MP 1: 101; Bir 3: 113, 4: (Dikt) 254; -andhe Bil 370. loga: -ande Di 4, 15. -ar, -ape), v. [Isl. loga] *låga, brinna.* hans mundar lughape ok rök som brännesten Bu 208. hans händar lagho bundna a bak lughande bandom ib. lughande glödher Bil 370. elder loghandhe ib. wikanus biärgh som altidh lughar ib 216. the vtwaldasta modhoren liknas qwämelika loghande buskanom hulkin moyses

sa loghande oc ey scadhas aff loghanom *Bir* 4: (*Dikt*) 254. lughande (*ardens*) glas *ib* 3: 65. *ib* 1: 286, 3: 113. *Di* 4, 15. — *bildl.* seal iak . . . göra them loghande af minom kärlek *MP* 1: 101.

lughi (*loghi*: -a *KL* 279; *MP* 1: 239; *MB* 1: 492; -anom *Bir* 4: (*Dikt*) 254), *m.* [*Isl. logi*] *låge*. lius ok hiti skilias aldre widh lughan *Bil* 81. stak han . . . en fingir i lughan *KL* 279. *Bu* 22, 505. *Bir* 4: (*Dikt*) 254. sompt brann i rödhom lugha *Ausg* 201. aff then lögho (*för* logha) ok rögh bleff han dödh *Di* 260. j heluitis logha *MP* 1: 239. som thu seer ifuer (*öfver hvilka du ser*) liusan lugha *Bil* 211. munde husit j liwsan lugha sta *RK* 2: s. 333. mz liwsom logha *MB* 1: 492. — *bildl.* släkte . . . kötliks lusta logha *KL* 279. — *Jfr* brännestens-, elds-, himna-lughi.

lughn (*lughn* *RK* 1: 1513; *Lg* 1016, 3: 214, 258, 357. *lungn* *Bo* (*Cod. B*) 341. *lwngn* *Lg* 3: 48), *n.* [*Isl. logn*] 1) *lughn*, *vindstillä*. ward lughn opte stridhan storm *Pa* 22. the foro aff haffuit oc vp i mäle bade i lugne ok swa i äle *RK* 1: 477. swa stoort lughn wardh i watneno *Lg* 3: 258. *Bo* (*Cod. B*) 341. *Bir* 2: 61. *RK* 1: 1513. *Lg* 1016, 3: 48, 214, 357. 2) *lughn*, *ro*, *fred*. skulu thessin fornempda land . . . i lughne ok i fridhe warä *BSH* 1: 133 (1371).

lughn (*n. lunght* *Bo* 105. *lunkt* *ib* 71; *ST* 133. *lunct* *Bu* 489), *adj.* [*Isl. lygn*] *lughn*, *stilla*. om *vind och vatten*. giuar han . . . lunct väpar äpte storm *Bu* 489. vardh ginstan mykyt *lunkt* *Bo* 71. *ib* 105. *ST* 133.

luin? *adj. L.*

luk (*luuk*. *lok* *L.*; *SD* 2: 181 (1294, *nyare afskr.*)), *n.* [*Jfr Isl. lok*] *L. gräs, gräsbete?* cum pascuis pecorum que wlgariter dicuntur løf ok luk *SD* 1: 567 (1279). quod . . . vsufructum habeant in eisdem (o: siluis). videlicet løf oc luuk *ib* 581 (1281). nos . . . lok et löph lingua quam subertus (*trol. för lignaque subtus*) iacentia, et pascua pecorum, libere concessisse *ib* 2: 181 (1294, *nyare afskr.*). quod religiosi viri . . . ad siluas eorum . . . liberum accessum cum pecoribus meis et wlgariter dicta løff ok luuk et vndi vidhu . . . mihi benigne contulerant *ib* 5: 430 (1345). *Jfr Schlyter, Ordbok* s. 401 f.

luk (*lok* *Ber* 258; *LfK* 210; *PM* 12; *loket* *LfK* 210, 220. *look* *SD* 4: 710 (1340?); *Bir* 1: 61; *LfK* 220. *lock* *FM* 75 (1483, *daniserande*). *loock* *ib*), *n.* [*Isl. lok*] *eg. det som tillsluter*. 1) *rigel, bom?* läste vp lukum ok lasom *Bil* 25 (lukum kan äfven föras till luka, antingen i samma betydelse som den här angifna (*jfr Isl. loka*) *el. i den luka annars tillkommande*). 2) *lock*. vnum diushorn cum argento factum et vnum look argenteum *SD* 4: 710 (1340?). j hans skrine. hwars look hängiande war swa som vppa fyrom axlom *Bir* 1: 61. thz kaar som enkto loket haffwer *LfK* 210. *Fl* 293. *Ber* 258. *LfK* 220. *PM* 12. xv solff beekere met ij loock *FM* 75 (1483, *daniserande*). en solff bolle met eth lock *ib*. *Jfr kisto luk*. 3) *lucka*. han gööt een häst aff eer storan oc innan til holan oc giordhe eeth hol a hans sidho som een man matte in krypa ther war eeth luk fore aff eer *ST* 354. 4) *slut*. *Jfr iula luk*.

luka (*loka*), *v. L.* *Jfr aterluka*.

luka (*loka* *L. loca*: -ur *Bil* 256; -om *ib* 404), *f.* [*Isl. loka*] *L. eg. det som tillsluter; port, dörr*. iak är värpoghar at inganga at pinom lucum *Bu* 416. läste vp lucum (*ostium aperuit*) *Bil* 246. widh lukuna ellir portin *ST* 131. *Bil* 256, 266, 404, 602. *VKR* 39. *Jfr gards-, vagh-luka, samt luk*.

lukadher? (*loket* (*för -adh el. -at?*)). *n. loket. loget*), *adj.* [*Fnor. lokaðr*] *försedd med lock?* xij solff stobe, huert wti annet, thet xijde war loget *FM* 75 (1483, *daniserande*). andre xij stobe, huert oc i annet . . . oc then xijde war loket. jtem xij stobe, huert wti annet, xijde war loket . . . jtem vij stobe, vijde loket . . . jtem vij sma stobe, vijde loket . . . jtem xij stobe. xijde loket . . . jtem v stobe, vjte loket *ib* (*ordet bör dock möjl. fattas ss artikulerad form af luk, lock*).

lukaman, *m.* *BtFH* 1: 324 (1463).

lukka, *se lykka*.

lukka, *se lokka*.

lukkan, *se lokkan*.

lukke, *se lokke*.

lukker, *se lokker*.

lukt (*lucht*. *lokt* *KL* 22, 23, 42, 58, 62, 87, 121, 126, 226, 278, 291; *Bo* 37, 116; *Gr* 273, 280, 292; *Bil* 87; *Pa* 18, 20; *MP* 1: 19, 2: 116; *VKR* xviii; *Bir* 1: 66, 71, 132, 151, 155, 179, 386, 2: 99, 125, 3: 183, 4: (*Dikt*) 249; *Lg* 473; *Al* 6832; *MB* 1: 42, 214, 370, 488; *Ber* 80, 182, 207, 211; *LfK* 182; *loktin* *Bo* 157; *Ber* 232; *loktina* *MB* 1: 215; *loktena* *KL* 103; *Bo* 157; *loktenne* *LfK* 127. *loet* *Bil* 274), *f.* [*Fnor. lukt. Mnt. lucht*] 1) *luft*. han släpte them (o: griipana) lösa i lukt *Al* 9100. the fördho han höght vp j luktena *ST* 131. för en i gaa wt i luchten *FM* 202 (1504). liida lweten eller vädriit *LB* 7: 316. forware sig wel med kläder tiil tess han venns vider lweten *ib*. 2) *odor, lukt* (*som något sprider*). rökilsens lokt takx ey älla hannas vtan hon kannis atenast ok synis *Bir* 1: 155. han hafde hugnadh aff hans (*vinqvistens*) lukt oc syn *ib* 2: 135. lustelica thinga lokt *ib* 3: 183. *Al* 6501, 7340. hans yrtta lokt skal flyta *Ber* 182. the villo at ämuäl skulle ey loktin koma vidh hans näsa *Bo* 157. kände fadherin loktina aff klädhomen *MB* 1: 215. dactilus hawir vndarlika lokt *Bir* 1: 132. slo ther vt sua ärlikin lokt *Pa* 20. af thöm gik sua dyrr oc ärlikin lokt *ib*. for the dyro loktena som han kände *KL* 103. tha wthgangher en yppasta lwkt *PM* xxix. kände faperen sötasta luct vt ganga af barnsens härbärghe *Bu* 525. annan laghpo pe ok nakin bundnan i blötasto siäng pär (*fughla*) sungo i sötaste lukt *ib* 402. sööt lokt dragx lustelica til hiärnan gönom näsana *Bir* 2: 99. *Bil* 87, 251, 274, 283, 285. *KL* 42. *Lg* 468, 473. *Bir* 1: 151. *Al* 5867, 6832. *LfK* 244. giwer aff sik godha lokt oc rök *MB* 1: 480. *ib* 126, 214. *Bo* 37. *Bir* 1: 66. atirtäpto sina näsa for ondo luktinne *KL* 126. kände hon . . . onda lokt *VKR* xviii. *Bil* 468. *Gr* 280. *Pa* 20. *KL* 22, 278. mz . . . wärste lokt *ib* 58, 121. *ib* 126, 226. *LfK* 182, 219, 229. widh rothna lukt *Bil* 316. *Gr* 273. wt af thöm brunnenom gik en rädhelica stor rökir oc aldra fulasta lokt *Pa* 18. rutit wädhir hulkit som mz sinne fulo lokt vtsläkke ofta mangra manna lijff *Bir* 4: (*Dikt*) 249. rutit köt hulkins fulo lokt ängin forma at thola *Bir* 1: 71. *KL* 23, 62, 87, 259, 278, 291. *Lg* 473. *Ber* 207, 211. thu . . . format ey thola hans anzstyggä lokt *ib* 80. kranc luct *MB* 1:

492. smittadh mz nakre rüto älla onde lokt *Gr* 292 (*Jfr* 424). *MB* 2: 307. — *bildl.* äre godha manna bönr brinnande i gudz älskogha i thera hiärta, oc giwa gudhi söta lokt *MB* 1: 370. thera strupe är vppen graff aff hulkom versta ogudlica ordha lokt vprykir *MP* 1: 19. hálgra manna äptedömis godh lokt *Bir* 2: 125. tha siälin hon kännir fatikdomsins lokt *Bo* 116. goz lifwiris lokt *Bir* 1: 179. *ib* 386. minna dygdhalwkt *Ber* 8. gudhi vardhin thakke hulkin . . . oppinbara sinna vidhirkänno lukth (*odorem*) vm os *MP* 2: 116. androm ärum wi dödzsins lokt (*odor*) . . . ok androm ärum vi lifsins lukt *ib*. 3) *odoratus*, *lukt*, *luktsinne*. haffuir tw misth lwkthena *LB* 7: 78. thera lokt mz hulke the loktadho wärldinna lustelik thingh *Bir* 1: 151. aff likamins sinnom, som äre syyn oc hörsl, lokt, smak oc hannan *MB* 1: 42. mz war fäm sinne mz hörlse oc sinne oc godho minne mz smak oc thäff oc godhe lukt *Al* 7185. tha wardher siälffwer gudh . . . loktenne sötasta balsam *LfK* 127. *Ber* 232. — *Jfr* **vällukt**.

lukta (*lokta* *Gr* 273; *Bir* 1: 71, 151, 335, 2: 196, 3: 93; *LB* 1: 98; **-ar** *Bo* 157; *Bir* 1: 66, 3: 27; *MB* 1: 272; **-adho** *Bir* 1: 151; **-ande** *Bo* 43, 146, 182; *Bir* 1: 68, 199, 4: (*Dikt*) 249; *Bil* 468; *Lg* 92. **loktha** (*imperat.*) *LB* 7: 78. **-ar**, **-adhe**), *v.* 1) *olere*, *lukta*, *sprida lukt*. rosin loktar sötelika *Bir* 1: 66. miödyrta blad, som . . . lweta vel *LB* 7: 288. bäzst loktande balsam *Bo* 43. *Lg* 92. som fulika lokta *Bir* 1: 335. han loktar illa *ib* 157. *Va* 39. *MP* 1: 72. illa loktande *Bo* 146. *KL* 226, 278. *Bir* 1: 68, 199. j värstloktande oc fulasta (*torn*) *Bil* 468. *Bo* 182. värst loktande thräkkir *Bir* 4: (*Dikt*) 249. — *lukta*, *dofta*. mz dyrasta luktande smörilse *MB* 2: 162. — *bildl.* hans siäl loktar mz dygdhelike frägdh ewerdhelika ower alla wärldina *MB* 1: 272. nim at lwkta af godho lofwi (*flagrare bono præconio*) *Ber* 57. *Bo* 147. — *lukta*, *stinka*. foro hans saar illa oc luktade fast *Di* 192. *ib* 193. — *bildl.* hans thanka ok astundilse riuka ok lokta j minne asyn swa som rutit kött *Bir* 1: 71. thera vmgangir ok liuärne loktar j mine asyn suasom almänningis qvinna *ib* 3: 27. 2) *odorari*, *lukta*, *känna lukt*. mz . . . twem näsom luktandhe *MP* 1: 197. the hawa näsa oc skulu ey lokta *Gr* 273. thera näsa lukta ey *Lg* 3: 208. — *med ack.* the skulu ey lokta the söto loktena j mino rike *Bir* 1: 151. thera lokt mz hulke the loktadho wärldinna lustelik thing *ib*. *ib* 2: 196, 3: 93. — *med prep.* apinian . . . lokta at them thingom som fulika lokta *Bir* 1: 335. luctha aa rökilse *LB* 7: 67. loktha . . . oppo welloktande yrthär *ib* 78. ther oppa lokta *ib* 1: 98. — *Jfr* **väl-luktande**.

luktan (*loktan*), *f.* = **lukt** 3. *Bir* 1: 151.

luktar *ping*, *n. L.*

lukter, *se lykkia*.

luktilse (*loktilse*), *n. pl.* = **lukt** 2. the yrte som giua af sik godh loktilse *Bir* 4: 144. (*luktilse för luttakilse* *MP* 2: 71.)

lum? *n. L.*

lumbardhar, *m. pl.* [*Jfr* *Isl.* lumbardaland] *Lombard*, *Lombarder*. gik til olio präas ther lumbardha ärwodhadho at vtthrykkia oliona *KL* 46. varo miok kranke kesare ok romarom änkte til (*värio*) for lumbardum *Bil* 758.

lumbardsker (*n. lumbarzt*), *adj.* *Lombardisk*. i par maliotygh lumbarzt *SD* 4: 716 (1340?).

luna, *f.* [*Mnt.* lune. *Lat.* luna] *eg. måne, mån-skifte*. 1) *tidpunkt*, *stund*. hertoghin kom rät i then luna som konungin wille til bordz gaa *RK* 1: 2577. ey reedh han wt i bättre lunw än ater kom han med rödhe krwnu *ib* 2782. 2) *sinnestämning* (*fat-tad ss skiftande och ombytlig*), *infall*. nw ära gudha ij the lwna at the wilia hämpnas a os *Al* 5638. en tyma fiöl them en then luna at the brändö wp sigh-tuna *RK* 1: 480. — **luno fal** (*luna-*), *n. nyck.* mz nokrom lunafallom argha thera akt *Su* 426.

lund (**-ar**, **-ir**), *f.* [*Isl.* lund] *L.* 1) *sinne*, *sinnelag*, *sinnestämning*, *lynne*. jak gifwir tik . . . lätta lundh vidh them tik illa hanna *Bil* 214. hon kom sin fästa man gryman som leon til lamba lundh *ib* 390. jac kiänner diäffa lund: tha the vordho wredhe *ib* 164. ij laten aff idhre fule lwnd *Al* 3472. at the starke hunda a them swinom bryta sina onda lunda *ib* 4098. 2) *sätt*. ärlikare lund är at skapas oc wardha aff alzängo än aff fwlom dyy *MB* 1: 77. talar til hans a thenna lund *Fl* 468. är thz saght a thz (*för* the) lund *MB* 1: 292. skapa the sik mantz liknilse badhe a lima lund (*med hänseende till lemman*) oc änlitis oc klädha *ib* 190. alla spanana lagha a bokstaua lundh (*i form af bokstäfter*) *Bil* 775. (*lagdhe sik nidher*) a korss lundh (*cum multa fide et reverentia se prostravit in oratione*) for altara *ib* 290. huggo hanom hofwodh ok krono sundir j kors lund (*i form af ett kors, korsvis*) *ib* 831. swaradhom wi honom i tässom lwndhom (*på detta sätt*) *Lg* 3: 464. i sagdhin oc i (*på*) thässe lwnd *Al* 7111. han halp opta aff nödh oc wanda aff folk oc diwr i lunda langa (*trol. för* manga; *på* många sätt) *ib* 9504. for all äre, dygd oc kerlighet edders infödde godhet mich i alle dhe lwnd altiidt bewist haffue *FM* 494 (1510). ärlikast thing skulde wardha mz (*på*) ärlikaste lund *MB* 1: 77. wita, mz (*på*) hwilkom lundom oc sidhom the skullo dyrka sin sannan gudh *ib* 503. — *i ack. sing. med föreg. adj., räkneord el. pron.*: på . . . sätt. ena lund sannas iupans lygh *Bu* 78. *ib* 62. *MB* 1: 466. fyra handa lundh haffwir gudh människio-na skapat första lundh vtan manz oc qwinno hiälp . . . fiärdha lundh aff enne iomfru *Lg* 65. förstalund göra wise män, tha them komber nakath vndirlikt fore, oc daara hina lund *MB* 1: 95-96. — alla lund, *alldeles*. epter thet at thet är lagfaret och kungiort allalund som stadz lagh wtwisa *SJ* 232 (1454). — andra lund (*andro lund*), *på annat sätt*, *annorlunda*. ma pät bätar mäs bönn varpa än andra lund *Bu* 72. *MB* 1: 110, 466. skapadhe them ey andro lund *ib* 72. — hvilika lund, a) *på hvilket sätt*, *huru*. i *indir. frågesats*. bap visa sik hulika lund pät vare möghelekt *Bu* 140. *MB* 1: 182, 214. b) *med följ.* hältz: på *hvad sätt* än, *huru* än. hulka lundh thz hältz är fordhärwat *SO* 19. — manga lund, *på många sätt*. lät fanga sym-onem biscop ok manga lundh pina *Bil* 239. *ib* 309. *RK* 1: (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 164. mongelwnd komber hon (*lyckan*) mz sitt smyker *ib* 3: (*sista forts.*) 5799. hans onsko war sa mangelund *ib* 2: 3101. *MD* 74. — *mycket*. gafuo thöm drikka manga lund *lv* 3597. — margha lund (*marghin lund*), *på många sätt*. the hafdho glädhi marghin lund *Fl* 2009. *Al* 6574, 7000,

8225. — *af många slag, mångahanda.* sagho vnder margha lwnd *Al* 5588. — *i hög grad, mycket.* han wardh wredher marghin lund *Al* 6969. han rosadhe af sik swa margha lund *Iv* 1597. — *nokra lund, på något sätt.* engin gat thungu rört älla nokra lundh teknat *Bil* 235. matte han wardha nakralund swiken *MB* 1: 94. *MD (S)* 235. — *någorlunda, i någon mån.* all the thing som lydha nakralund vnder et, the äre nakralund all een *MB* 1: 36. som nakralund äre lottakande, hwath loste är oc frygdh *ib* 74. — *samulund, på samma sätt, sammalunda.* spurpe samulund *Bu* 21. *ib* 188. *Al* 7937. *SD* 1: 670 (1285, *gammal afskr.*). et lispund smör. et lispund fläsk. vm somarstämnonä. oc samolund vm vintren *ib* 5: 637 (1347). halft pripiä pund salt vm somaren. oc samulund vm vintren *ib*. säxtan örtughä panningä af fataburenum vm somaren. oc samolund vm vintren *ib*. i lifwin sama lwnd som thön *Al* 7115. — *tha lund, på detta sätt, sålunda.* enkte annath qwinkön wardh tha lund aff karlkyne *MB* 1: 87. — *thässa lund, på detta sätt, sålunda.* pröwadho the sit maal thässa lund *MB* 1: 31. *ib* 90, 2: 15. *RK* 1: 192, 942. sagdhe til honum thässa lwnd *Al* 5309. lot skrifwa . . . thässe lund *ib* 4360. wart lifwerne stander thässe lund *ib* 4699. tessalund swälte han them i häll *RK* 1: 4068. — *änga lund, på intet sätt, ingalunda, alls icke.* gat ängalund lipughar älla lös wrpet *Bu* 15. saghe sik änghalund vilia flyia *ib* 491. *Bil* 464, 752. *MB* 1: 84, 85. *LfK* 84. forböd oss i höge mata engelund konungen her oplata *RK* 2: 9558. at the latin apostolos engalund lenger lifua *Lg* 238. *Su* 234. tilstādhiom han ther jnga lwndh ther at wäxa *LfK* 43. — *i ack. pl. med föreg. adj.* manga lundir, *på många sätt, mycket.* swa manga lunder (*så mycket än*) iak hauer om leet skälikare hug iak hafuer ey seet *Iv* 4579. — *margha lundir, på många sätt.* orät driifs saa marga lunder *MD (S)* 235. — *i dat. pl. med föreg. adj., räkneord el. pron.: på . . . sätt.* födha gudz almogha treem lwndhom *LfK* 97. ower gar alla werdoghet oc all wärdzliken sinne triggia (*för triggia handa*) lwndom *ib* 92. fiurum lundom ma mapar varpa ok eigh flerom lundom *Bu* 62. *Bil* 883. *MB* 1: 95, 121. *Bir* 1: 73, 2: 145, 157, 176, 3: 8. — *allom lundom, på alla sätt, helt och hållet, alldeles.* han hedhrar sit nampn allom lundom *Al* 1402. giordhe noe archena allom lundom som gudh hafdhe honom budhit *MB* 1: 168. — *androm lundom, på andra sätt, annorlunda.* han skils widh likamen andrum lundom *MB* 1: 43. skapa sik siälfwer androm lwndom . . . än som gudh hafwer han skapt *Al* 6375. — *hvilikom lundom, a) på hvilka sätt, huru. i indir. frågesats. a huxa . . . hulkom lundom iak hafuir mz minz licama lustilsom minna siäl skadhat . . . hulkom lundom iak haur mot thöm dygdhelia gudhenom brutit Bir* 4: 145-6. *b) med följ. hältz: på hvilka sätt än, huru än.* huilkom lundom hältz . . . han oc hans ämbezmen hafua the samo vpbyrdh oc wtgift vpburit älla wtgifuit *BSH* 1: 198 (1387). — *mangom lundom, på många sätt.* sigh mik hwi thu frestar cristit folk swa mangom lundum *Bil* 542. *Bir* 2: 265. — *marghom lundom, d. r. at thänkia, hurw marghom lundom ioseps atbyrdh teknar wars herra pino MB* 1: 253. ilgerningis män the glädhias stundom i thässe wärld marghom lundom *Al*

7294. *ib* 6472, 6598. — *mycket, i hög grad.* the syntos marghom lundom milde *Al* 5881. — *thässom lundom, på det sättet, sålunda.* haffdo tessom lundom sakt *RK* 1: 4289. *ib* 364. *KL* 373, 374. — *ymsom lundom, på åtskilliga sätt.* rätwiisa ma wardha ymsom lundom *MB* 1: 466. — *ängom lundom, ingalunda.* ma han ängom lundom lowa nakrom manne at göra mot hans budhordhom *ib* 466. till prestens nytto skal thet samma offer ingomlundom vendes *SD* 6: 157 (1349? *gammal afskr.*). *Lg* 3: 704. willen j engom lundh (*i rimsl. för engom lundhom*) thz ärinde sija nagor stwndh *MD (S)* 217. (*nagorlunda för nagorhanda el. nagrahanda:* uthan alt qwaal, klandran eller nagorlunda ydermehra tilltalan *SD NS* 1: 615 (1407, *nyare afskr.*) — *Jfr annor-, huru-, hvaria-, nokor-lund; alla-, annor-, huru-, hvilika-, manga-, margha-, tholika-, änga-lunda; huru-, nakra-lundom.*

lunder (*pl. -ir. -ar: lwndha MB* 2: 148), *m.* [*Isl. lundr*] *L. lund.* vpfoor j en lund. hwar faa trä waro *Bir* 1: 231. *ib* 232. ij een grönan lwnd *Iv* 2080. *ib* 2478. *RK* 1: 3011. kroppana hengdis j en lithen lwndh när mönstret *PK* 225. *ib* 226. *MB* 2: 148. — *i ortnamn.* in lundby *SD* 1: 722 (1275-92). de lund *ib* 2: 21 (1287). curiam fröslundir *ib* 49 (1288). in predicta curia fröslundum *ib*. *Jfr ekelunder.*

lundisker (-esker), *adj. från Lund, tillverkad i Lund?* thoch kongens folk utaff skeppet iiii (4) stykke lwndesk oc xxx (30) *BSH* 5: 94 (1506).

lunga, *n. pl.?* [*Isl. lungu, n. pl.*] *lunga.* tz helar lwnghan *LB* 7: 230 (*trol. att föra till lunga, f.*).

lunga, *f.* [*Isl. lungu, n. pl.*] *a) lunga, hvar och en af de två delar af hvilka andedräktens vigtigaste i brösthålan inneslutna verktyg består. taki . . . ena heta lungu aff en wädhir LB* 1: 96. taga en lwngo aff itt swinn *ib* 7: 195 (*båda ställena böra dock kanske snarare föras till b*). — *pl. hans lifuer ok lungur ok hiärta root Iv* 3407. in til leffrena ok lungonar *LfK* 231. *b) lunga, sammanfattningen af nämnda båda delar.* tok alt thz ij honum la lifuer ok lungu (*Cod. B har dock lunghor; äfven lungu kan möjl. fattas ss pl.*) ok hiärta ok blodh *Iv* 2559. ath böldh vexer oppo lungona *LB* 7: 230. som hafwa bolda i lungunne *ib* 3: 106. thin swälgh- iandhe maghi liuar ok lunga mz al annor inälue *Bir* 4: 137. *ib* 150. — *Jfr fara-, hara-, lamba-lunga.* — **lungo adhra (lwnga-), f. vena mediana?** *Jfr LB* 6: 106. lwnga adran är tha god ath latha *LB* 7: 85. *ib* 6: 280. — **lungo gräs, n.** [*N. lungegras*] *lung- ört, verbascum Lin.?* in illo lixiuio coquantur lysi-branzs röter. lungogræs *Iv* LXXXIV. — **lungo sot (-sooth LB** 3: 119. lwngo sooth *ib* 2: 34. lungho soot *ib* 5: 81. lunga soth *ib* 7: 143, 230. lwnga soth *ib* 229. lwngha soth *ib* 67, 230), f. [*Jfr Fnor. lungnasött*] *lungsot, lungsjukdom.* er godh for lungu soth *LB* 2: 65. for alla lungosotther *ib*. mot lungho soot *ib* 5: 81. *ib* 2: 34, 39, 49, 62, 3: 119, 6: 107, 7: 67, 138, 143, 229, 230, 8: 52.

lunnar, m. pl. L. *Jfr lynnar byrpi.*

lunnastor? *f. pl.?* = **lunnende.** alla thenna forscrifna gotz gardha. jorder oc hws . . . medh allom lunnastom oc tillaghom *BSH* 2: 46 (1397).

lunnende (lunende), n. pl. [*Isl. hlunnendi*] *till*

jordegendom hörande förmåner. vart gopz vgleem . . . med allom þem lunendum þer til liggia *SD* 5: 362 (1346).

lunta, *f.* [*Mnt.* lunte] *lunta*. *PM* 8, 9. medh theris ladde bissor . . . och ytende lwnther *BSH* 4: 219 (1497).

lura, *v.* [*Mnt.* luren] *lura*, *ligga på lur*. *Lg* 3: 340. the ackthe ad lure epter the skip, som lupe fran stoc-holm *BSH* 5: 165 (1507).

lurangel (-glar), *m.* *ljurångra*, *pik*, *spjut med långt skaft*. *Jfr* *Röding*, *Krigskonstens tillstånd i Sverige i K. Gustaf I:s tid*, *VAH* 1: 161. latha nidherfalla j sändher alla sins folks hellebarda oc lwrangla *PM* 2. *Jfr* lärde them göra sigh spetzer, them the på then tiden plägade kalla liurångrar eller liur-ångerstenger *P. Svart*, *Krön. s.* 23. — **lurangels ände**, *m.* *till en ljurångra hörande skaft*. göris eth hol gönom trädh gönom hwilkith kan sätyas en lwr-angels ände äller annar stangh *PM* 7.

lurker, *m.* *L.*

lus (*pl.* *lys*. *lyss* *LB* 7: 195. *löss* *PK* 247. *lwss* (*möjl. sing.*) *LB* 7: 195. *med art.* *lyssoner* *PK* 257 (*i var.*)), *f.* [*Isl.* *lús*] *lus*. *lus* är litil ok hafuir vj föther *Bil* 349. *lys* oc madka wullo flokkom . . . aff vslo lifue *Lg* 112. *Bir* 3: 3. *PK* 247, 257 (*i var.*). *LB* 7: 195. *PM* 60. *Jfr* **vüggia lus**. — **lusa bit** (**lusabeth**), *n.* *lusbett*. döð aff *lusabeth* *PK* 247.

lusna, *se* **losna**.

lust (*lost* *Bir* 3: 23; *Iv* 1654, 1853; *Fr* 1906; *Al* 1499, 6172, 9297; *OB* 214. **losth** *RK* 3: 1128, 1368. **loosth** *ib* 334. **lyst** *Fr* 1799; *RK* 3: (*sista forts.*) 5925. **löst** *Bir* 3: 328; *Di* 8; *RK* 3: (*sista forts.*) 5437, 5797, 6064, 6141. **lösth** *Di* 280, 292; *RK* 3: 45, (*sista forts.*) 5282, 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 256, 265), *f.* [*Isl.* *lyst*. *N.* *lost*. *Mnt.* *lust*] *L.* 1) *lust*, *begär*, *böjelse*, *håg*. satte äpter sins hiärta *lost* sina dighro stang fore sit bryst *Iv* 1654. margh glafuia aff hiärtans *lyst* thryktis ther fore thera bryst *Fr* 1799. seglde tiil sweriges mz stora *losth* *RK* 3: 1128. *ib* 1368. longhen wagh att fara war meg ey *lost* *ib* (*sista forts.*) 6141. the sagde iag giorde thz mz onda *lyst* *ib* 5925. 2) *lust*, *njutning*, *nöje*. likamans *lust* (*delectatio fallax mundi*) *Bil* 614. stridhom wi mot wärlzins *lost* *Al* 6172. thetta thykkir mik vara *lust* (*jucundum*) at thänkia af änglomen *Bo* (*Cod. B*) 347. ther *lost* var at se op a *Fr* 1906. *Va* 55. *Di* 292. är thz ingen *loosth* *RK* 3: 334. *ib* (*sista forts.*) 6064. *Di* 280. i försthene komber hon (*lyckan*) som sommar mz *lost* ther eptther som winther mz köld oc fröst *RK* 3: (*sista forts.*) 5797. for *lust* skuld *Va* 7. glädi oc *lost* *Di* 8. *RK* 3: (*sista forts.*) 5282, 5437. at then ene skal blifua med thöm adhra i nödh oc *lost* *OB* 214. huärce j nödh ällir *lost* *Bir* 3: 328. *ib* 23. *Iv* 1853. *Al* 9797. *RK* 3: 45, 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 256, 265. thz är nödh ok ekki *lost* *Al* 1499. — *Jfr* **vällust**, *samt* **luster**.

lusta (*lost*: -in *Ber* 127; -as *Bir* 2: 314; -adhe *Su* 392; -adhis *Ansg* 227. **lysta** *Fl* 1370; -ar *Ber* 139, 141; -as *Bir* 3: 127; *Ber* 144; -oms *ib* 139; -adis *MD* 131. -ar, -adhe, -adher. *pres.* *lustir* *Bir* 2: 115, 127), *v.* [*N.* *lost*. *Mnt.* *lusten*. *Jfr* *Isl.* *lysta*] 1) *hafva lust el. begärelse till*. han thörstir oc *lustir* kötzsins *lysta* (*sitit voluptatem carnis*) *Bir*

2: 115. 2) *förlusta*, *förnöja*. thän *lusten* som thik *lustadhe* *KL* 86. hulkin som *lusta* hans öghon *Bo* 42. skal thik enkte swa mykyt *lusta* ok lät thik aat ängo swa mykyt *lysta* som at vara när varom herra *ib* 102. *lusta* the (*kryddorna*) smaken *ib* 133. änkte *lustade* thik vtan gudh *Bir* 1: 477. jak gaff thom frälst siälfs vald oc vilia at vtualia huat thom *lustir* (*delectat*) *ib* 2: 127. mer *lustadhe* mik at läggia synda byrdhe til synda än läta syndena mz bättringh *ib* 1: 354. sangin i kirkionne . . . lystar ostadhwgha och thwnga *Ber* 139. *Bo* 134. *Bir* 1: 47, 139, 251, 338, 357, 2: 47. *Ber* 127, 141. *Su* 392. — *abs.* *dactilus* hwars sötme mykit *lustar* *Bir* 1: 179. *ib* 301, 2: 328. — **lusta sik**, *förlusta sig*, *roa sig*. thu thik mz blomster *lysta* ma *Fl* 1370. — *refl.* **lustas**, 1) *hysa lust el. begär*. *lustas* iak äpte thy han wärdhoghas mik gifwa *Ber* 200. — *opersonl.* *med dat.* honum ledhis vidhir gudhelikit äruodhe ok *lustas* til sit licamlikit gagn *Bir* 2: 249. 2) *förnöjas*, *finna lust el. nöje*. mer *lustadhis* iak vm iak hafdhe nakot j kistonne än vm iak hafdhe nakot gifwit mz minne eghne hand *Bir* 1: 353. han gat ey *lustatz* j skörlimnadh *ib* 2: 179. *lustadhis* . . . i sinom orenom thankom *KL* 209. vm thu *lustas* i nakro andro än thinom gudhi *Bo* 47. *ib* 2, 102. *Bir* 1: 37, 2: 314, 3: 225. *VKR* ix. *MD* 131. *Ber* 101, 139, 141, 165, 166, 168, 172 o. s. v. tha var konungen alzthingx gladhir oc *lostadhis* i sik, badhe aff hans gafwom, oc sua aff hans liofva oc stora kärlek *Ansg* 227. *lustadhis* mykit aff thera sang *KL* 117. then som *lustas* af hedhrenom *Bo* 94. *Bir* 1: 6. *Ber* 231. mz hulko siälin *lustas* suasom aff bätzsta kost *Bir* 2: 119. *lustadhos* at thula them *ib* 1: 274. *ib* 3: 127. *lystas* (*delectatur*) at lifwa ensamnom gudhi *Ber* 144. — *Jfr* **forlusta**, *samt* **vällustande**, *äfvensom lysta*.

luste (*lvsta* (*nom.*) *MD* 124. *lost* *MP* 1: 13, 112, 311; -a *Bil* 885; *MB* 1: 74, 128, 268; *Bir* 2: 51, 3: 328; *KS* 13 (31, 14); *Al* 7073, 7095; *Su* 392. **lyste**: -a *Bir* 2: 115), *m.* [*Isl.* *losti*] *L.* 1) *cupido*, *libido*, *lust*, *begär*; *vanl.* *begär till det som är otillbörligt och särskildt till vällust*, *lusta*. *lusta* the (*kryddorna*) smaken oc vptända *lustan* *Bo* 133. i allom *lost*a haffwin i atirhald *Al* 7073. *ib* 7095. lätter ok lös til allan *lusta* *Bil* 116. *Ber* 231. späk tin *lusta* *KS* 23 (57, 25). ondr *luste* *ib*. til fulan *lusta* *Bil* 263. tha naturlikin *luste* krafde kötit *ib* 885. släkte naturlikan *lost*a *ib*. kötlikir *luste* *ib* 922. *KL* 86. iak . . . fulkomnadhe min sköra *lusta* *Bir* 1: 354. (släkt) huars mans syndoghan *lusta* *Bu* 10. af giri ok *lusta* likamans *ib* 183. *ib* 142. *KS* 3 (6, 3), 13 (31, 14). återbrytr i mann-enom allan huxens ok likamens girugghan ok oqueme-likan *lusta* *ib* 19 (48, 21). iviruätes *luste* tel mat ok öl *Bu* 185. licamens oquämelike *lost*e til skörlifnadh *MP* 1: 13. sidhan människionne draghir *luste* til hedh-rin *Bo* 95. *luste* til at vara forman (*dominandi libido*) *ib* 67. han hafde swa mykin *lost*a til thera blodh oc dödh *MB* 1: 268. viste sidhan aldre hwat *luste* var til synd *Bil* 794. visdomsins *luste* oc astundan (*scientiae appetitus*) röfwadhe af mannenom ödödhelikhezsins äro *Bo* 97. bran til qvinnona *lusta* (*in concupiscentiam femellæ*) *Bir* 3: 75. i *lusta* weruldlika tinga *KS* 19 (48, 21). 2) *delectatio*, *lust*, *njutning*, *nöje*. guz orþ äru sialenna föpa. som hänne giua himirikes *lusta* (*nos caelestium amore delectat*) *Bu* 186. äuärdhelikin hughnadhir ok *luste* äru

i thinne höghro hand *Bo* 230. hawer fulkomin losta oc glädhe *MB* 1: 74. *ib* 128. är mik luste at wara mz rene människio *Bir* 1: 219. *Bo* 88. *Bir* 1: 250, 274, 278, 2: 51, 183. at them änkte bristir til thera nytte ok losta (*voluptatem*) *ib* 3: 328. thin gudhelike luste (*delectatio*) *ib* 1: 177. *Su* 392. alz lusta glädhi fulstoplikhet (*plenitudo omnis delectationis*) *Bir* 1: 95. värildz goz luste (*temporalium bonorum delectatio*) *ib* 2: 217. haua . . . syndena j lusta (*in delectatione*) *Bir* 3: 96. — *voluptas*, *sinlig el. köttelig lust, vällust*. lustin (*voluptas*) är mörkastofwan . . . lystilsen (*oblectamentum*) pinona *Ber* 231. atir hallir sin licamma af matz oc druks lusta (*voluptate ciborum*) *Bir* 2: 62. stunthir är skörlifnadzsins loste *MP* 1: 311. saman komo the köttlika ey af nakors lusta giri (*ex concupiscentia aliqua voluptatis*) *Bir* 1: 23. lustin (*voluptas*) war dödhir j them *ib* 22. forsmande kötsins lusta (*voluptatem carnis*) *ib* 2: 62. *ib* 1: 6, 278, 2: 115. licammans luste som ändas mz (sorgh) *Bil* 109. — *Jfr* buks-, hedhers-, kiöt-, kiöts-, mat-, qvinno-, skör-, synda-, värulds-luste. — lusta gardher (lost-), *m. lustgård*. paradiis som thydher a wart maal losta gardher *MB* 1: 123.

lustelika (lostelika *MB* 1: 366. *lystelica* *Bir* 2: 25; *lystelicare* *ib* 33), *adv.* [*Isl.* lostliga, äfvensom lystiliga] 1) *med lust, med nöje el. välbehag, villigt*. skudhar thera handa lustelica *Bo* 17. *ib* 112. *Bir* 2: 25, 38. han hördhe lustelicare oc hållir världinna godhuilia oc älskogha än gudz älskogha *ib* 3: 106. *ib* 275. 2) *på ett förnöjande el. behagligt sätt, angenämt, lyfeligt*. hwat fulcomlica. gudhelica ok lustelica han läre thöm *Bo* 178. glädhas oc frygdhas i the höghtidhinne lustelica oc älskelica *ib* 223. thin ordh . . . smaka lustelika j munnenom *Bir* 1: 267. *ib* 3: 237. *MB* 1: 366. — *Jfr* olustelika.

lusteliker (lustelikin *MP* 1: 28; *Ber* 200; *Bir* 1: 267, 290, (*n. pl.*) 3: 49; -likit *Bo* 134; *Bir* 1: 278, 2: 84. lusteligh: -lighom *MB* 2: 327. lustelig: -ligast *Lg* 812. lusteligin: -ligit *Va* 3. lusteligen (*ack. sing. m.*) *ib* 11, 24. losteliker: -likt *MB* 1: 130, 160, 434; -likan *ib* 112, 366; -lica *Gr* 276; -lika *KL* 316; *MB* 1: 112; -likasta *ib* 1: 434; *Lg* 3: 710. lostelikin: -likit *Bo* 76; *Su* 392. lusterliker: -likt *MB* 1: 33. lysteliker: -lik *Fl* 1372; -likare *MB* 1: (*Cod. B*) 532. lyste-lecker: lyste-leck *Bu* 489. lystelikin: -likit *Gr* 275; *Bir* 3: 391. lyste-ligen: -ligeth *Lg* 811), *adj.* [*Isl.* lystiligr. *Mnt.* lustelik, lusterlik] 1) *cupidus, hysande lust el. begär, begärlig*. lystelikare til iltz *MB* 1: (*Cod. B*) 532. 2) *delectabilis, som väcker lust el. njutning, lyfelig, angenäm*. giuar han pik . . . lyste-leck (*för lyste-leckt*) lius for nata mörk *Bu* 489. in ga j thän lustelika stadhin som kallas paradiis *Pa* 21. äta . . . lostelikan mat *MB* 1: 112. i losteliko badhi *KL* 316. hwat lostelikit ok lioft var thz ordhit *Bo* 76. forsma thässa wärdlinna lastelik (*för lustelik*) thing (*prospera mundi*) *Ber* 126. *MB* 1: 33, 160, 366, 434. *KS* 27 (67, 29), 41 (106, 44), 60 (150, 66), 60 (151, 66). *MP* 1: 28. *Bo* 126, 134. *Gr* 275, 276. *Bir* 1: 26, 35, 43, 101, 151, 267, 278, 290, 337, 397, 2: 84, 3: 49, 275, 391. *Fl* 1372. *Va* 3, 11, 24. *Lg* 811, 812. *Ber* 166, 167. *MB* 2: 327. *Lg* 3: 710, *Su* 392. sööt är liwsith oc lostelikt öghom at

se solina *MB* 1: 130. hulka iak skapadhe . . . mik lustelika *Bir* 1: 62. — *Jfr* olusteliker.

lustelikhet (lustelighet *Bir* 4: 41. lostelikhet *Su* 392, 455), *f.* [*Mnt.* lustlicheit] *lust, njutning, lyflighet, det som är lyfeligt el. angenämt*. öghonin see änkte vtan licamica lustelikhet (*voluptuosa*) *Bir* 2: 245. om hon ey förbwdhi likammans lwstelikhet (*delicias corporales*) *Su* 13. höra . . . världinna lustelikhet (*delectabilia mundi*) *Bir* 3: 106. *ib* 4: 41. söth lustelikhet *Su* 19. *ib* 392. thu äst alla lustelikhetz ro-sengardher *ib* 100. — *nöje*. thz gör han sidhan rasklika mz mykle lostelikhet (*delectatione*) *Su* 455. — *Jfr* värulds lustelikhet.

luster (loster), *m.* 1) *lust, benägenhet*. nödh är iw enga koster annath är wili ok annath är loster *Al* 1970. 2) *lust, nöje, njutning*. thu giffwer thino lifwe allan lost *Al* 6578. jämbadhe sich sara aff engin lost *RK* 2: 3997. — *Jfr* lust.

lusthet (losthet), *f. nöje*. för losthet skuld allar fäfänglikhet *Lg* 3: 279.

lustilse (lostelse: -om *MP* 1: 22. lystilse: -en *Ber* 231; -om *ib* 89, 90. listilse: -om *Ber* 24), *n. pl.* 1) *begär, begärelse*. vakta sik fore vanskpadhom lustilsom *Bo* 18. 2) *förlustelse, lust, njutning, nöje, fröjd* (*med betydelse af så väl sing. som plur.*). skildir fra världinna oro oc allem likamlikom lustilsom *KL* 225. thänkir ey siin lustilse *ib* 256. faa . . . lustilse (*alleviationem*) j hiärnanom *Bir* 2: 51. j mins gudhdoms armom hwar ängin kötz luste är vtan andans glädhi ok lustilse (*delectatio*) *ib* 1: 6. takir iak thik mik til brudh ok j min eghin lustilse *ib* 7. nar the sagho thin lustilse j thik til gudh (*delectationem tuam in te ad Deum*) *ib* 177. lustilse j dröuilsom *ib* 3: 178. himerikis lustilse *ib* 245. at han (*kroppen*) vari starkir mot lustilsom ok frestilsom (*contra delectamenta*) *ib* 181. världinna lustilse ok girilse (*delectationes et cupiditates*) *ib* 1: 301. *ib* 11, 43, 285. *MP* 1: 22. *Ber* 24. kötzsins lustilse (*delectabilia carnis*) *Bir* 1: 342. *MP* 1: 23. *Ber* 89, 90. af skörlifnazens lustilsom *ib* 79. j tholikom vslom lustilsom *Bir* 1: 221. lustin (*voluptas*) är mörkastofwan, räddoghin pinaren, lystilsen (*oblectamentum*) pinona, hwlka swa manga skulu wardha, huru mang lustilsen waro *Ber* 231. 3) *behag, välbehag*. the skulu mera ther til äruodha at gudz vili fulcomnadhis äptir hans lustilse än for sina eghna thorfwe ällir vilia *Bir* 2: 256.

lustmäti, *n. lystmäte*. ängin gittr i härfärd huario lustmäti fångit til mat ok drik äpte wilia sinom *KS* 83 (204, 91).

lustogher (lustugher: -ughe *KS* 42 (109, 45); *Lg* 3: 197. lustuger *Bil* 425. lustig *LB* 7: 178. lostogher: -oghe *MB* 1: 128; -ogha *Bir* 1: 116; *MB* 2: 408; -oghan *Su* 399; -oghom *Bir* 3: 344; -oght *Su* 385; -ot (*för -oght*) *Ber* 278; -oghare *MB* 1: 46; *Su* 399. lostugher: -ugh *Bir* 3: 367. lystogher), *adj.* [*Isl.* lostigr, lystugr] 1) *hysande lusta el. begär, lysten, begärlig*. lustuger at hanna likama *Bil* 425. lostoghare til iltz *MB* 1: 46. *Bir* 1: 116. 2) *villig, redebogen*, ther af warda the lätte ok lustughe til andra äthäua *KS* 42 (109, 45). redhoboin at thola oc vndirgaa al thässe thing mz lostoghom vilia (*libenti voluntate*) *Bir* 3: 344. 3) *glad, vid godt mod, lyfelig*.

lostoghe män oc wäl hele *MB* 1: 128. war mykyt kater oc lystogher man *BK* 207. *JP* 43. vnge oc lustughe män *Lg* 3: 197. ärafwl och lwstog i äwärdhelikom hwgnad *Ber* 124. gladhare oc lustoghare *Su* 279. lostoght (*vividum*) hiärta *ib* 385. *Ansg* 251. *LB* 7: 178. 4) *lystlig, behaglig, angenäm*. gladh ok lustogh (*ju-cunda et delectabilis*) var vaar vmganga *Bo* 212. än thot thänne wäghin är nakot thunger j vphoweno tho är han . . . lustoghir j framgangenom *Bir* 1: 43. lostugh hwila *ib* 3: 367. j feta och lostogha hiordmarka *MB* 2: 408. *GO* 881. *Su* 399. *Ber* 278. 5) *lockande, förförisk*. swiklik oc lustogh (*illecebrosa*) giri *KL* 193. — *Jfr o-, väl-lustogher*.

lustoghet (lostokhet), *f.* [*Mnt. lusticheit*] *lust, lyftighet, nöje*. satte mik j lostokhetzins stadh *MB* 2: 408. *Jfr vällustoghet*.

lusyrt (lwssyrt), *f.* [*Mnt. lusewort*] *delphinium staphysagria* *Lin.* *staphisagria lwssyrt* *LB* 7: 195. *lwsyrth* som kalles *staphisagria* *ib* 216. *ib* 219.

lut, *f.* [*N. lut*] *lut*. lwt faar ondan thäff aff asko som hon siilas genom *MB* 1: 321. bren asko aff vedbende som vexer pa trä oc gör lwth aff *LB* 7: 32. hon loot honum lwt ok karbadh göra *Iv* 2318. *Häst-läked.* i *AS* 136. *LB* 2: 68, 7: 31, 193, 8: 50. *PM* XLIX.

lut, *se ludher, adj.*

luta (*pres. -ar* *Bo* 81, 174; *MB* 1: 72, 192. *impf.* *löö* *Al* 183. *lutte* *Bo* 7, 152. *lwte* *ib* 173. *lwthe* *Lg* 3: 74. *lwtadhe* *MB* 1: 188. *lutade* *Di* 249. *pl. lutto* *ST* 396. *lutadho* *MB* 1: 230, (*Cod. B*) 490. *part. pret. lutter, se framlutter, nidherluta. imperat. luta* *Bo* 184), *v.* [*Isl. lúta*] 1) *intrans.* *luta, böja sig*. lutar for swärdheno (*gladiator*) *Bo* 81. — *böja sig, rikta sig, sträffa*. hwart likamlikt thing lwtar natwrlika til then stadh som thz är wordhith aff (*jfr Bernardi opp., Par.* 1602, p. 123: *certum est ad suam originem universa . . . tendere et in eam semper esse partem procliviora*), oc första fiska oc fughla äre dödhe, tha giwa the aldre stadh, för än widh iordhina *MB* 1: 72. — *böja sig, buga (ss tecken till dyrkan el. vördnad)*. *lutadho* the östir *MB* 1: (*Cod. B*) 490. — *med dat.* *lwtadhe* them (*adoravit in terram*) *MB* 1: 188. *ib* 192, 230, (*Cod. B*) 549. — *med prep.* for. *lwta* for thik til iordh *MB* 1: 230. — *med prep.* til. böghdho sik oc lutto alla til hänna *ST* 396. — *böja sig (under), vara undergifven el. underdånig.* *med prep.* undir. skulom wi luta (*Cod. A bugha* 229) vnder thit wald (*subjiciemur ditioni tuæ*) *MB* 1: (*Cod. B*) 549. — (?) i ordom leetha the opta luthe *RK* 3: 3002. 2) *trans.* *luta, böja*. hafdhe iak ey swa mykit . . . at iak matte mit hofwdh . . . stydhia älla luta til *Su* 401. *luta* . . . örat til min ok akta mina bön *Bo* 184. — **luta sik**, *luta sig, böja sig*. lwte sik vidhir brystit a varom herra *Bo* 173. lwthe sigh til wars herre brysth *Lg* 3: 74. han sik til hänna lööt *Al* 183. *lutade* sik öffuer bordith *Di* 249. — *bildl.* the til nadh ok miskundh segh wiliä luthe *MD* 42. — **luta nidher**, *luta ned, böja ned*. the sta oc luta nidhir howdhn *Bo* 178. — **luta sik nidher**, *luta sig ned*. lutte han sik nidhir *Bo* 7. *ib* 152, 174. — *Jfr nidherluta.* — *Jfr framlutter*.

luta (*lota* *ST* 364; *-adho* *ib* 122, 435. *lotha*.

O r d b o k.

löta *L. lotta L. -adhe*), *v.* [*Isl. hluta*] *L. lotta*, *kasta lott, draga lott*. ther lotadho the vm *ST* 122. *ib* 364, 435. the lotha hwa thz wara skal *MD* 188.

luta, *f.* [*Mnt. lute*] *luta*. han höörde alla sötästä lekaranna jnstrumenta orghor harpor luthor skalmeyer giighor feedlor *LfK* 246. — **luto stränger**, *m. sträng på en luta*. göra lwtho strängia *PM* XLIII.

luta, *adj. se luto.*

lutan (lotan), *f. lottning.* *MD* 188.

luter, *adj. lutad.* bögher oc lwther *Lg* 3: 74. han staar lwther aa synom knäm *ib*. *Jfr fram-, nidher-luter, äfvensom luto.*

luter (*luttir* *MP* 2: 240. *loter* *Bil* 243. *lother* *ib*. *lyt* *Di* 90. *ack. lut. lutt* *SD* 5: 378 (1344, *ny-are afskr.*); *Di* 80. *lot* *Bil* 160; *MB* 1: 257; *Bir* 3: 88, 149. *loth* *Bil* 850; *Lg* 3: 371. *loot* *MP* 2: 19. *med art. nom. lutren* *KS* 31 (80, 33). *luterén* *ib* (80, 34). *luten* *Ansg* 229, 235. *loteren* *Bu* 418. *lothrén* *SD* 6: 156 (1349? *gammal afskr.*). *lott-en* *Lg* 3: 371. *ack. lutin. luttin* *SD* 6: 180 (1350). *pl. nom. löttir* *MB* 1: (*Cod. B*) 487. *lutir* *Bir* 2: 149. *luthi* *ib* 1: 268. *ack. lyti* *SD* 5: 636 (1347); *KL* 19, 30; *MP* 2: 21. *lyte* *MB* 1: 284. *lyter* *ib* 258. *löte* *ib* (*Cod. B*) 487. *löter* *MB* 1: 174. *lotte* *ib* (*Cod. B*) 544. *lutij* *Ansg* 229. *lutir* *ib* 233. *lutijr* *ib* 229, 235. *luter* *ib*. *lut* (*eft. föreg. kard. räkne-ord*) *BtFH* 1: 183 (1507). *lwt* (*eft. föreg. kard. räk-neord*) *ib* 300 (1510). *dat. lutum* *Bu* 3, 511; *PfN* 135. *luthum* *Fr* (*Cod. B, C, D, E, F*) 398. *lutom* *MB* 1: (*Cod. B*) 487; *Bir* 2: 237. *lotom* *MB* 1: 88, 355. *med art. nom. lutterna* *Di* 15. *ack. lutternä* *ib*. *dat. lut-umen* *Bu* 177), *m.* [*Isl. hlutr. Fnor. lutr*] *L.* 1) *lott* (*som brukas vid lottkastning*). som lutar viste tel *Bu* 490. fiol ä lutén sua *Ansg* 229. *ib* 235. fiol loter yfuer mathiam *Bil* 243. kastadhe han loth hwadh hans offer oc löffte skulle göras til sancte eric eller sancte olaff eller sancte nicolaus oc lotten ful tre resor oppa sancte eric *Lg* 3: 371. at the skuldo kasta lutij uppa thera gudha, til thäs at the matto fa vita huru thom thäktis *Ansg* 229. *ib* 233. tha the hafdho kastath luter *ib* 235. at the skuldo kasta lutijr *ib*. lagdho loot a hwat hwar skulde hafwa af them *MP* 2: 19. giordho loth mällan siin *Bil* 850. iak haffwir alt landith mz loth skift idher j mällan *MB* 2: 61. in quatuor partes subscriptas inter se particione ac diuisione hereditaria dicta wlgariter, lut et kawla, equaliter diuiserunt *SD* 3: 477 (1320); *jfr kaffe.* 2) *lott, del, andel, arfvedel, arfslott, det som tillfaller el. tillkommer någon*. at war son . . . fa pennä sama luttin *SD* 6: 180 (1350). pen lutin wildin vi, at war dotur inggeborgh hafpe *ib*. huilkin lutar, sum mishalldin er aff þessum *ib*. säliä sin lut (*jordlott*) hwem han vil *ib* 5: 637 (1347). äghir huar sinom luth (*lott i skogen*) radha *TB* 74. togh engin lot eller arff epter iacob *MB* 1: 257. then oskällike sonen som wt krafde sins arfs luth af sinom fadhir *Bir* 1: 66. huat äru klärkane vtau gudz lutir oc almosomän (*pauperes et eleemosynarii Dei*) *ib* 2: 149. byriadhe gudh fäghirsta kirkionno skipan mz fatikom fiskara ok satte han j sin stadh at han skulde liua aff gudz lot (*sorte*) j världinne ok ey aff arfwe *ib*. the satto sin lut j glädhi j gudhi

ib 151. maria vtualde bázsta lutin ib 3: 180. vi hafwom ámuál lut ok deel j thásse siál ib 88. hawir jak lot j hans siál ib. hulkins otrolikx folkx luttir skal vara . . . i brännande eldz sio MP 2: 240. skal idhir lutir vara i forbannilsom ib 174. ij ängom syndom haffwom wi lut Al 6303. hawa lut mz honom Bo 174. 3) lott, ställning, öde. han lät illa vm sin lot at han eptir laa Bil 160. tha hafde tw faat then werra lutt (blifvit besegrad) Di 80. 4) lúka del, lott (hälft, tredjedel). alt þæt gup gaf þöm at ägha skipto þe þrem lutum Bu 3. alla saker ägha tweskiptas taki en luth höuitzman oc annan synomen wernamen oc tridhiwngxmän alle TB 79. þär af taka en lutt vi, annan maalsäghandin oc þripiä näfnden SD 5: 378 (1344, nyare afskr.). en lutin takin wi ib. ath iak scal vntfrii honom the thwälyti aff thy fornäpnda herra bänkt niclisson swa wäl the thwälyti, som thän thridhiungen ib NS 1: 443 (1405). tagi konungen twelutine SO 296; jfr tvelyti. dömdes barns fader broder twe lut och moder fadern en tredingh BtFH 1: 183 (1507). ib 300 (1510). 5) del, stycke, afdelning. annar loteren af hanna licama Bu 418. then första (för förste) lutren af hiärnanom KS 31 (80, 33). mestha lothrin aff ty folk, som var i them landom, som vesthan vor land liggiande ärw SD 6: 156 (1349, gammal afskr.). badhe hiärtans luthi waro vppa spiuteno Bir 1: 268. klöff hielmen oc huffuodit hans swa at hwar lyt fiöll seer Di 90. ib 15. skipto thässa ätter wärldina i thre löter MB 1: 174. ib 258. war thz siälft gudz hws skipat innan twa löte ib (Cod. B) 487. KL 19, 30. MP 2: 21. thre lyte rätta scriptamaala MB 1: 284. 6) sida, parti. manghe bliuu döpe af bapom lutumen Bu 177. 7) del, stycke, ting, afseende. domaren kändes sik i allom lutum vara wnen Bu 511. vm mangä þe lyti som ipär myok höghelikä varpape SD 5: 636 (1347). PfN 135. 8) gång (för att uttrycka ett mångfaldigande). siw lotom liwsare än solen MB 1: 355. ib 88. Bir 2: 237. Fr (Cod. B, C, D, E, F) 398. — Jfr arf-, arva-, atta-, attunde-, bak-, bonda-, bos-, bropor-, bya-, byrpa-, eghna-, flärdha-, flärdhungs-, fundar-, fämta-, hovup-, härads-, iordha-, konungs-, lagha-, land-, lands-, malsäghanda-, manz-, siätte-, skipta-, skiptis-, skogs-, tolfte-, ping-, ägho-, ärfdha-luter. — luta sädh, f. säd som säs på särskildt liggande jordlott? säd som säs på jord hvilken odlas af hälftenbrukare? de particularibus seminibus, dictis lutasædh SD NS 1: 651 (1407, gammal afskr.).

luter (-adher), v. [Franska luter] luter, täppa med kitt, öfverdraga med kitt. j glaseth som är luterath wp til halsen LB 9: 110.

lutfal (lodhfal), n. [Jfr Isl. hlutfall] L. urfjäll, jordstycke som särskildt tillhör någon och icke ingår i den mellan byns delegare gjorda fördelningen af jorden? kännomps . . . os sält hafua . . . allan wan eghiodeel som vi attom i hadhasta deeld, som kallas ät lodhfal af bolbynom köpt SD NS 1: 11 (1401). eet lutfal i ängeno ib 2: 315 (1410).

lutkaffe (loth-), m. L. kaffe som begagnas vid lottning. med loth oc lothkaffia BSH 5: 529 (1513). som han haffuer faat mz reth lutkaffe BtFH 1: 248 (1508).

lutkast (lot-), n. lottkastning, lottning. haffua

giort ett lagligt skifte ok lotkast medh . . . erich Åbjörnsson om the godz wij finge medh arff FH 1: 45 (1447, nyare afskr.).

lutlös (lutlöös, lotlös, lottlös: -löse Su 260. lotlöös, lötlös: -lösa Ber 31), adj. [Isl. hlutlauss] L. utan del (i), i saknad (af), fri (från). med gen. skäla lutlös (expers rationis) Bo 152. lutlös hwaria synd Bir 4: (Dikt) 226. hans blodher vari offwir hans huffwodh oc wi skulom thäs lotlösa (nos erimus alieni; utan skuld dertill) wara MB 2: 7. — med prep. af. vardha lotlös af thy gudh hafde oppinbarat Gr 302. lutlöse af allom ilzkofullom þankom KL 182. ren ok lutlös . . . af hwarre smitto ok syndh Bir 1: 29. biscopin wardhir ey lutlöös af (immunis a) hans synd ib 311. ib 62, 177, 2: 88, 125, 239, 4: 54. ST 208. MP 1: 13, 28. Ber 21, 31. Su 175, 260. äst thu fräls oc aff allo kirkionna bandom lotlös (immunis) Bir 4: 16. jac wil wara meenlöös oc lotlöös aff tässa rätwisa mantzsins dödh oc blodh MB 2: 379. KL 384. hon är lotlös ok skild vidh al wärldzlik astundilse Su 410. — abs. oantastad, icke lägrad. om hon lotlöös (immunis) slipper fraa honom MB 2: 166.

luto (lwtha), adj. lutad, lutande, nedböjd. stande fore altare trappone lwtho Bir 5: 51. ib 52. lwtha oc krumpyn gyk han vnder korseno Lg 3: 86. Jfr fram-luto.

lutan (lotran), n. L.

lutskipt, f. L.

lutskipter, p. adj. L.

luttakande (luttakande Bir 2: 292. lutakande Ber 115. luttachande VKR 14, 21. lottakande. lottaghande MB 2: 204. lottagande Su 323. lottakandis ib 362, 364), p. adj. [Isl. hluttakandi] particeps, deltagande, hafvande del, delaktig (af el. i). med gen. wardha luttakande gudhlikx witz oc glädhe MB 1: 74. vardhir luttakande alz thäs godha som görs j the hälgho kirkio Bir 2: 74. at the (djuren) vare manzsins luttakande (participes sint hominis) j ärfwodhe ok värk ib 312. ib 9, 176, 3: 146, 177, 295, 370, 420, 445. MP 1: 162. VKR II. Ber 201, 216. lottakande warda tässa wälsignilse Su 363. at the skullo luttakande vardha hans otaliko glädhi MP 2: 50. wara luttakande luciferi pino Bir 1: 127. lot-takande wardha hans synd ok pino Ber 126. wardher lottakande thera dygdh ib 164 (i de fem sista ex. kunna dock de beroende orden fattas ss dat. el. ack.). — med dat. at the (kyrkorna) magho vardha luttakande himerikis mönstre Gr 300. vardhir luttakande . . . herrans kost ok atirlefom (reliquiis ciborum domini participatur) Bir 8: 323. thu äst vordhin lut-takande gudhelike natur MP 1: 157. the som äru luttakande pinomen skulo vara luttakande hugnadzsins ib 162. — med prep. af. at the skulu lot takande warda aff hans otaliko glädhi MP 1: 79. är ängin pina til. af hulke the skulu ey wara lottakande Bir 1: 18. ib 203, 241, 2: 19, 292, 3: 220, 230, 323. KL 329. MB 1: 78, 79. VKR 4, 14, 21. Ber 115. Su 93, 323, 362. — med både gen. och prep. af. the skulu warda thäs lottakandis aff the wälsignilse Su 364. — med prep. i. wara lottaghande j the högtiidh MB 2: 204. lottakande j dröfwilse oc rikeno oc tulomode ib 333. lottakande med diäffenom forutan ända i hans fördömsom Ansg 197. Su 363. —

med prep. mädh. skalt thu ey faa mit liiff ok ey wardha luttakande mz mik (*mecum*) *Bir* 1: 374. — *med indir. fragesats.* diwrom, som nakralund äre luttakande, hwath loste är oc frygdh *MB* 1: 74.

luttakare (lot-), *m.* [*Isl.* hluttakari] *L. delta-gare*, som är delaktig. han hawir nio brödhir som äru nio ängla kora thy at han skal wara thera luttakare ok kompan j äwärdbeliko lifwe (*eorum particeps et socius erit in vita aeterna*) *Bir* 1: 377. skälsins lottakare (*rationis particeps*) *Ber* 206. *MP* 2: 67.

luttakilse (luttakylse. lottakilse), *n.* delaktighet. vtelykkias af gudz likama luttakilsom *Bir* 1: 341. vtelykkias af ihesu christi likama gudhelik dygdh ok luktelse (*för luttakilse*) *MP* 2: 71. *Su* 111, 362. thes helgha anda luttakylse *MP* 2: 122. *ib* 123. oskälilik diwr hawa nakath lottakilse aff witi *MB* 1: 99. hauande luttakilse mz änglomen *Bir* 2: 316. han (o: kroppin) . . . haur luttakilse mz allom elementis *ib* 3: 181.

luttakin (lottakin. lottaken. lottaghin *Su* 304; -taghna *SD NS* 2: 10 (1408)), *p. adj.* 1) *particeps*, delaktig. med gen. wardha lottakin idhra löna *Bil* 360. *MB* 1: 320, 387. lottakne hans tro *ib* 507 (*här kan dock det beroende ordet fattas ss dat.*). — *med dat.* wi ärom lottakne the (*Cod. B* thera 538) syndoghe natwrinne *MB* 1: 142. — *med prep.* af. vtan han är lottakin aff syndinne mz honum *MB* 1: 142. *SD NS* 2: 10 (1408), 11 (1408). *VKR* 77. *Su* 304. 2) *mottagen ss något hvare man är delaktig.* thässe fulkompnilse hon är lottaken aff änglom (*d. v. s. af henne äro änglarne delaktige*) *MB* 1: 78.

lutäghande (lutägände *BtFH* 1: 278 (1509), 298 (1509). lutägende *ib* 294 (1509). luttägende *ib* 273 (1508)), *p. adj.* innehafvande lott, delaktig. med dat. som the äre lutägände bolbymen swa skulu the skifte wtmarken *BtFH* 1: 298 (1509). — *med prep.* i. ath skifte wtmarken effter ty som the är lutägände j gamble bryst jordh *BtFH* 1: 209 (1506). *ib* 273 (1508), 278 (1509), 294 (1509). thesse effter^{ne} byar äre lättägände i det fiskiewatnet *ib* 7 (1474, *nyare afskr.*).

luva, *f.* [*N.* luva] *L. mössa.* [lego] . . . decem pelles madrinas cum vno (*för vna*) luwo *SD* 5: 572 (1346). mz hath eller lwffwo *SGG* 131.

ly, *n.?* [*Jfr Isl.* hlý] *lä*, skydd, lugn. haffdo fore rägn ok wäder *ly RK* 1: 2319.

lya? (lyya), *adj.* [*Jfr Nyisl.* hlýr] *ljum.* drycker man lya saluia oss *LB* 7: 141 (*kanske snarare att föra till ett lyr; adjektivet kunde tänkas här rätta sig efter det närmast följ. saluia, eller lya kunde vara skrifvel för lyan*). *Jfr lioe, lior.*

lybbestikka (libbestikka *LB* 2: 39; -o *ib* 31. lybistikka: -o *ib* 1: 98, 3: 15. libystikka: -o *ib* 36. lybbestycke *ib* 7: 27, 179. lybherstikka *ib* 5: 81), *f.* [*Mnt.* lubbestock. *Mlat.* lubisticum, libisticum] *libsticka*, *levisticum officinale Koch.* *LB* 1: 98, 2: 31, 39, 3: 15, 36, 5: 81, 7: 27, 179. — **lybbestikko frö** (lybbestycka- *LB* 7: 255. lybestyckaa fröö. lwbesticka fröö), *n.* frö af libsticka. *LB* 7: 255. tag lybestyckaa fröö *ib* 278. tag . . . lwbesticka fröö *ib* 283. — **lybbestikko löf** (libirstikko-), *n.* löf el. blad af libsticka. taka . . . libirstikko löff *LB* 3: 158. — **lybbestikko ret** (lybestykka-. lybestykka

rooth. libirstikko root), *f.* rot af libsticka. tak libirstikko root *LB* 3: 169 (*jfr s.* 151). tag . . . lybestykka rooth *ib* 7: 47. taga ena goda hand fwlla aff lybestykka röter *ib* 307.

lybisker (libysker. lybesker: -eske *HSH* 20: 96 (1507). lybbesker: -eska *BSH* 5: 388 (1510). löbesker: -eske *FM* 428 (1509). lubesker: -eske *HSH* 18: 42 (1496). lubescher: -esche *BSH* 5: 117 (1506). lybsker: lybske *ib* 25 (1504), 224 (1507). lubzker: -e *ib* 220 (1507); *FM* 486 (1510). lübzker: -e *ib*. libzker: -e *ib* 596 (1513). *n.* lybist *SD* 4: 105 (1329); *GS* 51 (1450)), *adj.* [*Mnt.* lubisch] *Lybsk*, från *Lybeck*. före threttiwghw libyska mark *SD NS* 1: 61 (1401). *BSH* 5: 25 (1504). *clxxv* (175) marker lybischa *SJ* 49 (1430). thet lybiske skipith *BSH* 5: 14 (1504). *ib* 388 (1510). *FM* 428 (1509). *HSH* 18: 42 (1496). the lybeske köpmen *ib* 20: 96 (1507). thet lubzke sendebud *BSH* 5: 220 (1507). the lybske *ib* 224 (1507). *ib* 117 (1506). *FM* 428 (1509), 486 (1510), 596 (1513). — *n. tyg från Lybeck.* vnam cappam lybist grath *SD* 4: 105 (1329). en aln . . . grat lybist *GS* 51 (1450).

lybisker (lybsker. -ar), *m.* ett slags i *Lybeck* slaget el. efter *Lybeck* benämndt mynt. sexton danska lybska for 1. örtog *GS* 52 (1453, orig.) *Jfr lebards lybisker.*

lyddare, se loddare.

lypa (lidha *ST* 120. liudha *Bir* 1: (*Cod. B*) 351, 2: 7, 100, 3: 176, 261. liwdha *ib* 2: 293. pres. lypir. lydhe *Bir* 3: 42. liudhir *ib* 2: 144. pl. 2 pers. liudhin, se atlydha. impf. lydde. lyde *Bu* 8. lödde *Di* 249. part. pret. n. lyt. lyd *RK* 1: (*Albr*) s. 211. lid *Di* 145. imperat. lydh. lyydh *MB* 1: 213. refl. lydz *Bir* 8: 345; *Ber* 106. lyz *Bir* 3: 466; *Ber* 8. lyyz *Bir* 2: 242. lyytz *LfK* 264), *v.* [*Isl.* hlýða] *L.* 1) *lyssna*, *lyssna till*, *höra*, *höra på*. tomas lydde *Bu* 182. — *med dat. el. ack.* suena. som hans kannedome lydde *Bu* 151. hwa hänne (*boken*) lyster lydha *Fr* 3224. at lypa pät guplekt var *Bu* 182. hwar som thz vil lydha *GO* 509. än i wilin miin ordh märkia oc lydha *RK* 1: (*Albr*) s. 209. a wart maal som wi lydhom almänne- lika *MB* 1: 368. — *med prep.* a (up a). iak lydde swa länge a thera sang *Iv* 440. *ib* 139, 1155, 1491. — *med prep.* til. at skodha oc lydha til min bwdh *Su* 82. iak bidher ok alla ther til lydha *Iv* 153. 2) *akta*, *bry sig om*. med dat. el. ack. enga handa fägh- rind lydha *Al* 7062. i wilin ängo godho lydha *ib* 7204. 3) *lyda*, *hörsamma*, *rätta sig efter*. diäuulin lyde nöboghör *Bu* 8. hällir liudha än biudha *Bir* 3: 176. *ib* 261. — *med dat. el. ack.* hafpe iak lango lyt pino rape *Bu* 494. *ib* 18. *Bir* 3: 466, 468. *MB* 1: 213. ey skal thu lydha (*acquiesces*) flera manna saghu a mot sannind *ib* 339. ey wiliom wi höra ällir lydha tässen konungsens budh ällir ordhom (*non audiemus verba regis*) *ib* 2: 225. vi ärom alle redhobone at lydha idhro valle oc budhi. oc vndir idhro herradöme vara *Gr* 261. lydha gudhelikom ret *KS* 15 (36, 16). liudhir meer sinom frestilsom än skälomen *Bir* 2: 144. jak biudhir ok al thing liwdha mik *ib* 293. diäfwllin skiliande the siäl som honum lydhe (*consentientem sibi*) fran gudhi *ib* 3: 42. lydha enom höffdhingia *MB* 1: 37. lydh minom son ok rädz han *Bir* 1: 115.

liudha herranom *ib* 2: 100. *ib* 7, 3: 261. *KS* 15 (34, 16). *Al* 46. *ST* 120. *Di* 249. at alle skulle böghia sik honom oc liudha *Bir* 1: (*Cod. B*) 351. hade honom lyd oc sätt *RK* 1: (*Albr*) s. 211. lydha keysaran *Bil* 410. bristilse, som all thing her lydha (*äro underkastade*) *Su* 359. — *med prep.* at. hwat han lydher eller ey at thera radhe *RK* 2: 8224. — *med prep.* äptir. jag lydde epther theras råde *RK* 3: (*sista forts.*) 5363. — lydha undir, *lyda under, vara underkastad, höra under.* lydha vnder hans kesare döme *Lg* 45. wita huru mang land oc städher oc män lyddin vnder en herra *ib*. thz lydher vnder sin skapara *MB* 1: 37. all the thing som lydha nakralund vnder et *ib* 36. 4) *samtycka.* lydde (*consentit*) renlekx lofwan *Bir* 3: 318. lydde ther til *ib*. — *refl.* **lydhas, lyssna (till).** *med prep.* at. lydhins . . . at minom ordhom *Gr* 261. — **lydha at,** 1) *lyssna, höra, höra på.* lydh at hwat iak mana *Ber* 179. 2) *ätlyda, lyda.* hafde tw lid mit rad att *Di* 145. han lydde them tha enkte aath *RK* 2: 3918. *Jfr atlydha.* — **lydhas at, lyssna, höra på.** lyyz at mz thinom örom *Bir* 2: 242. *ib* 3: 466. *MB* 2: 171. lydz aat oc atuakta granlica hwat jak sighir *Bir* 3: 345. *Ber* 8, 106. lyytz nw aat, til thy jak thalar *LfK* 264. *Jfr atlydhas.* — **lydha pa, höra på, lyssna.** hon stod ther när och lydde pa *Iv* 84. — **lydha til, lyssna, höra på.** the lyddo til ok hördho op a *Iv* 4970. gripun iärl badh lydha til *Fl* 1737. *Jfr til lydha.* — **lydha up a, höra på, lyssna.** hon stoodh ther när ok lydde op a *Iv* 2638. *ib* 2710, 3680, 4324. — *Jfr undir lydha.*

lydha (liuda MD (S) 204. liwdha Ber 140. lyudha Su 441. lywda RK 2: 5137. pres. lydhir Bir 3: 35. lydher Lg 221, 3: 597; LfK 142. lidhir LB 3: 176. lidir ib 178. liwdhe (möjl. impf.) SD NS 2: 215 (1409). konj. liwdhe Ber 140, 141. impf. lydde Bir 2: 5, 3: 393. lydhe ib 1: 244. liudde ib 4: 363. konj. pl. 3 pers. liuden ib 1: 359. part. pres. lydhande. lydhandis VKR 55. lyandes BSH 4: 279 (1501). lyendhe ib), v. [Jfr Mnt. luden] 1) *ljuda, höras.* gif mik rätt maal oc wäl lydhande i min mun *Gr (Cod. D)* 379. liudde oc hördhis diäfwisins röst *Bir* 4: 363. hördhis ok lydhe en röst for mik *ib* 1: 244. vm thessa twa röstena liuden nw ok hördhins ok ropadhin j wärlidne *ib* 359. *ib* 2: 5, 3: 393. liwdhe thin röst i minom örwm *Ber* 140, 141. *Bir* 3: 35. at the psalma ymno ok sanga . . . liwdha sötelika i gudhz örwm *Ber* 140. huru sötlikast ok aldra bädzst thässa orghor lyudha i hiärtans öra *Su* 441. enfallugh predican är sötelika lydhande j gudz asyn *Bir* 2: 231. huat sötelika oc hugnelika lydha tässa orghor i dröffuelikom oc sörgelikom manzsens örom *Su* 172. lidhir thz som man sloghe oppa enna flasko *LB* 3: 176. *ib* 178. vtaff marskens mwn munde thz (*breffvet*) lywda (*d. v. s. det var affattadt i marskens namn*) *RK* 2: 5137. — *höras, spörjas.* laater edra frägd j godo liuda *MD (S)* 204. 2) *lyda, innehålla, hafva innehåll (så el. så beskaffadt).* thesse breff äro tw ens lydande ordh fran ordh *BtRK* 99 (1435, *orig.*). eth . . . breff . . . swa lydandhe *Lg* 219. lasse pederissons . . . wppit breff, hwilkit swa liwdhe, at han war mäktoger och myndoger . . . at hämoldha . . . her olaue magnusson . . . vi öres landh iordh *SD NS* 2: 215 (1409). *BSH* 4: 279

(1501). lethin ok pröfwim vm the (*orden*) lydha miskund ok ödmiukt atwaktin vm the lydha älla känna at älska näruarande thingh älla koma skolande (*sonant præsentialia an futura*) *Bir* 1: 263. *ib* 3: 42. som lagen lyda *RK* 2: 7672. — *med prep.* up a. eptir thy reuelaciones oc thessin eptirscreffna theras reghla ther oppa lydhe *VKR* 9. — *med prep.* til. the (3: min ordh) lydha til rättan dom (*judicium rectum sonant*) *Bir* 1: 210. 3) *betyda.* kalladhe sin son bartolomeum som lydher filius suspendentis aquas *Lg* 221. 4) *syfta (på), hafva afseende (på), handla (om).* *med prep.* up a. ordh . . . som lydha oppa the systrana oc brödhirna *VKR* 13. *ib* 54, 55. *Bir* 4: 48, 117. *Su* 8, 97. *Lg* 3: 591. thz vj capitulum lydher oppa hwat dagh sancta anna war födher *ib* 597. — *med prep.* til (in til). thz lydher til sacramenten *LfK* 142. göma alla daktinghan breff och besegilse . . . och besyndherleca the som lydha intil thenna daktinghan och wänleca endrekth med allom theras clausulis och articulibus som dragha och lydha kwnna intil förnempda daktingan och tessa wänlek sämia *SD* 5: 212 (*öfvers. fr. sl. af 1400-talet*). — *Jfr sam-, saman-, van-lydha, afvensom sötlydhande. Jfr ock ludha.*

lydhaktogher (lydhachtogher. lydhachtig), adj. 1) *lydaktig, lydig.* en lydactog, tro oc wälweligh almwge *BSH* 4: 268 (1501). at i äre lydhachtoge edra biscopper *GS* 70 (1491). 2) *förpligtad, förbunden.* äre samma guldsmetz companij beplichtige ok lydhachtige at wara tess tienistachtige *SO* 156.

lydhaktoghet (lydaktoghet DD 1: 162 (1497), 163 (1497). lijdaktoghet ib 161 (1497). lydachtoget ib 160 (1497); GS 67 (1491). lydactighet ib 164 (1497)), f. lydnad. wele wij . . . holle och fwlt göre forscrefne war kere herre och höffwitzman thet hwlschap troscap wenscap och lydachtoget som wij honom lofuad och sakt hawe *DD* 1: 160 (1497). *ib* 161 (1497), 162 (1497), 163 (1497), 164 (1497). *GS* 67 (1491).

lypbiskoper (-biskuper L. lybiskuper L.), m. [*Isl.* ljóðbiskup, lýðbiskup. *Ags.* leóðbysceop] *L. eg. folkbiskop; lydbiskop (i motsats till ärkebiskop).* patriarcha, ärkebiskopa, lydhbiskopa *SD NS* 2: 284 (1410). hwi haldin j mina syni tha värdoghare som äru mina lydbiskopa. en mik som fadherin er ok ärkebiskoper *Bil* 588. tha han (*ärkebiskopen af Köln*) hafde gifuit sitt ja ther till . . . oc alle hans lydhbiskopa (*suffraganei*) medh hanum *Ansg* 217. varo the alle lydhbiskopa vndi biscop(in af brämen) *Bil* 738. *Gr* 315. *Bir* 3: 294.

lydher, adj. *Jfr olydher.*

lydheväver, m. [*Jfr Gutn.* lydi; *äfvensom Skånska* lydd o. s. v., se *Rietz* s. 409] *ylletyg? tyg väfdt af vårull? manipulum de lydewef SD* 1: 708 (1258-82).

lydhia, f. = lodhia. then försten aff mwscowen haffwer swa mange c:^m lydier ligiendis widh narffwen *FH* 6: 375 (1496). *Jfr lydhughia, ladhia.*

lydhilse (-else), n. pl. lydnad. biwdhom wy ider allom och hwariom strengeliga oc wiid högxta lydilse. och wiid bandzmaal *FH* 1: 58 (1486, *gammal afskr.*). om vij ecke velie giffwe oss vnder hans handh och lydelse *FM* 455 (1510).

lydhilse (lydhelsä), n. pl. lydelse, innehåll. epter slotz bökerne lydhelsä *FM* 610 (1513). efter

then wtkastning lydlse HSH 19: 116 (1506). *Jfr ut-lydhilse.*

lydhin, *adj.* [*Isl.* hlýðinn] *lydig.* hana lydhän ok vilioghan almogha KS 56 (142, 62). *ib* 78 (192, 85). — *med dat.* warin lydhne allom förmannom KS 64 (159, 70). *ib* 15 (37, 16), 77 (190, 84), 77 (191, 84). — *Jfr o-lydhin.*

lydhkirkia, *f.* *lydkyrka*, *underlydande kyrka*, *underlydande församling*, *underlydande stift.* the kyrkkian bremen var lydhkirkia (*parrochia suffraganea*) undir ärkebiskopsdömith i colne *Ans* 217. minzska sinne domkirkio hedhir oc rättoghet, som hon hafde til the lydhkirkione i bremen *ib*.

lypna (*lipna* *L.* *lupna* *L.* *lydena*: -o RK 2: 9545), *f.* [*Jfr Isl.* hlýðni] *L.* *lydnad.* thin lydhna som thu thiänadhe mz thinom formannum *Bil* 116. *Bo* 145, 184. *Bir* 1: 59, 94, 330. för lydhonna (*för lydhonna*) skuldh *Lg* 3: 263. konungen bödh vid lydeno RK 2: 9545. vara honom til lydhno (*vara honom lydig el. undergifven*) *Bil* 849. KS 15 (34, 16), 15 (35, 16), 60 (149, 66), 78 (194, 86). *SO* 85. vndi perra lypno (*lydnad för dem*) *Bu* 507. at the äru upfödde undi lydhno ok wärio fadhurs ok föräldra hans KS 10 (25, 11). *KL* 273. iak . . . vil alre optar meer ganga fran thinne lydhno *Bo* 75. vm maria är vndirgifwin lydhno liui äptir sins formanz lydhno ok budhi *Bir* 3: 168. gudz budhordha lydhna *ib* 2: 35. *Bu* 141. *Bil* 745. *Su* 257. *Lg* 3: 242. som androm hieldo lydhno *KL* 239. holda kompanjs lydna (*underkasta sig skräets ordning*) *SO* 113. holda bröderschaps lydhna *ib* 199. *Jfr olydhna.*

lydhning, *f.* = *lypna.* *Lg* 3: 485.

lypogher (-ugher), *adj.* *L.* *lydig.* han kände . . . them at hällir wara lydhogha ok vndhirbugna än at wara formän *Bir* 1: 355. *KL* 273. *Bo* 184. *Bir* 1: 116. *LfK* 130. RK 2: 3495. — *med dat.* at i ärin guði lypoghe *Bu* 509. war gudhi ey lydhogher *Bil* 227. lydhugher sins herra budhi *ib* 214. *KL* 273. *Bo* 28. *MB* 1: 99. KS 15 (34, 16). *Bir* 2: 197, 3: 474. *Lg* 90. — *med prep.* til. lydughe skulom wi vara til all hans budh *MB* 2: 65. *ib* 224, 285. — *Jfr olypogher.*

lydhogher, *adj.* *Jfr samlydhogher.*

lydhughia, *f.* = *lodhia.* the (*Ryssarne*) haffua forsamnath offuer xx och c^m lydugior sneckior stwra jacter och kaweser *FH* 6: 369 (1495, *gammal afskr.*). *Jfr lydhia, lädhia.*

lyft (*lyft*, *se klostere lyft.* *lyfth* *Gers Frest* 6, 7. *lypt*: -ena *ST* 145; *se vidare klostere lyft.* *löft*: -ena *Ans* 211. *löfft* RK 3: 1926; *Lg* 3: 580, 581, 583; -om VKR 9. *lösth för löfth* *SD* 3: 132 (*öfvers.*). *loff* *Lg* 3: 582. *pl.* *lyffter* *LfK* 66. *lyffther* *MB* 2: 289. *löfftir* *ib* 174. *löffther* *ib* 199. *lyfte* *LfK* 126), *f.* och *n.* (RK 3: 1926) = *lyfte* 1. skalt thu enga lyft gudhy lofwa vtan thu wilt thz stadlika halda *ST* 68. aff threm löfftom som the seulu lofua VKR 9 (*kän föras till lyfte*). nagra löfft görä *Lg* 3: 581. offrado the alle sith offer oc löfftir (*vota*) *MB* 2: 174. bryta the löftena (*sponsionem*) som hon lofuat hafde jesu christo *Ans* 211. fulkompnadhe sina lyfte *LfK* 126. for the lyptena latir iak idhir qwittan oc lösan *ST* 145. *Lg* 3: 580, 582, 583. RK 3: 1926. *MB* 2: 199, 289. *LfK* 66. *Gers Frest* 6, 7. — *på löfte grundad gåfva?* aff olaffs hädzloo ok lösth (*för*

löfth) sancte olaffue giorde (*de votis beati olauf regis*) *SD* 3: 132 (*öfvers.*); *jfr häzla.* — *Jfr kloster-, klostere-lyft.*

lyfta, *se lypta.*

lyfte (*lyfte* VKR 6; *MB* 2: 25, 108; *PM* 14; *Lg* 3: 414. *lypte*, *se hionalags-, klostere-lyfte.* *löfte* RK 2: s. 345. *löfte* *L.*; RK 1: (*LRK*) s. 231. *löpthe* MD (S) 265. *loffte* RK 2: 5893), *n.* och *f.* (*LfK* 126) [*Mnt.* lovede, lovete, lofte] *L.* 1) *löfte.* lofua . . . thry lyfte VKR 6. jlla hiölt han sit löfte tha RK 2: s. 345. *ib* 5893, 1: (*LRK*) s. 231. *MB* 2: 25, 108. *PM* 14. jnthe löpthe (*d. v. s. hållande af gifvet löfte, ordhållighet*) ok inghen saan findz nw sköt medh nagan man MD (S) 265. 2) *ansvar, borgen.* jak säther mik i lyfte för tässa siälena *Lg* 3: 414. war gudz tiänir-ska mykyt omsörgheliken om the siälena som hon gik i lyfte före *ib*. — *Jfr hand-, hionalags-, klostere-lyfte.*

lygdh (*lygh* *Bu* 78 (*i rimsl. m.* bygd), 101. *lyg* RK 2: 4266), *f.* [*Isl.* lygð] *L.* *lögn.* thu skal fly alla lygdh *MB* 1: 340. *Bu* 78, 101. *Bil* 386. *MB* 1: 10, 276. *Fr* 620. MD 193. *Al* 2596, 2736. RK 2: 4266. *Jfr lyghn.* — **lygdha röst**, *f.* *lögnaktig röst.* lät thik aldre lokka til lygdha röst *MB* 1: 339.

lyghn (*lygn.* *lyngn* *MP* 2: 171; *lyngninna* *ib* 66; *lyngnena* *LfK* 106. *lyng* *ib.* *lyng* *Bil* 234; *LfK* 157; *BSH* 5: 535 (1513). *liughn*: *liughnina* *MP* 1: 148. *pl.* *lygner* *BSH* 3: 284 (1470); RK 2: 3802. *lygn-är* *Su* 192), *f.* *lögn.* rådes at lyghn wrpe of rik *Bu* 30. hafde talat lygn *Bo* 153. han är swa diärff mz lyghn omga *Fl* 1722. the sagdo mykla lyghn oppa han *MB* 2: 410. hördhe huru lygn a thik kårdhis *Bir* 4: 134. oliidlige oc alt for groffwa lygner *BSH* 3: 284 (1470). är han lyngninna fadhur *MP* 2: 66. *Bil* 234. *Bir* 1: 10, 141, 304, 3: 68. *MP* 1: 148, 319, 320, 2: 171. RK 2: 3802. *Su* 192. *LfK* 106, 157. *BSH* 5: 535 (1513). hwa som räkna wil all thera dygd han sigher at thz er ekki lygn (*tydl. urspr. lygdh*) RK 1: 2723. — **lyghna drömber**, *m.* *diktad dröm.* *Bil* 353. — **lyghna mal** (*lygna maal.* *lyngno maal* *Iv* 2657), *n.* *falsk beskyllning.* swa hämpner gudh lygna maal *Iv* 3450. *ib* 2657.

lyghna, *f.* = *liughnelder.* haghel oc lyghna oc thordyna bräster *MB* 1: 302. *ib* 304. haghel oc lyghnor *ib* 303. — **lyghno elder** (*lyghnu-.* *lygnna-.* *Bir* 3: 29), *m.* *ljungeld.* kom thordina bresker ok lyghnu elder *Bil* 238. *ib* 386. *MP* 2: 22. *Bir* 3: 29. *Jfr liughn-, lyghne-elder.*

lyghnaktelika (*lyngaffteligen*), *adv.* *lögnaktigt, osant, falskt.* *FM* 233 (1505).

lyghnaktogher (*lyngafftig.* *lyngagtidh* (*n.* *pl.*; *för -igh*) *FM* 503 (1510). *lyngafftig.* *lögn-achtogher.* *långacktig.* *långacktig*), *adj.* *lögnaktig, osann.* sätther enghen tro til naaken lögnactoghä ryethä *FM* 214 (1504). *lyngafftigo articulos* *BSH* 3: 284 (1470). *långacktig* rickthe *ib* 5: 63 (1505). *långacktig* tidende *ib.* *lyngafftig* tall *ib* 137 (1507). *FM* 503 (1510).

lyghnare (*lyngnare.* *lyughnare* *MP* 1: 320), *m.* *lögnare, ljugare.* *MP* 1: 320. *Al* 2668. *SO* 79. en witherlig oppenbar lyngnare och förrädhare *FM* 233 (1505).

lyghnblandadher (lyngn-), *adj.* blandad med *lög*, *osannfärdig*. lyngnblandat (*ficta*) skriptamal *Ber* 229.

lyghne elder, *m.* *lyngeld*. þa kom lygne eldar af himnom *Bu* 136. *ib* 185. *Jfr* liughn-, lyghno-elder.

lyghnelika, *adv.* *lögnaðigt*. aff thiufuom draparom horkarom oc lyghnelica män swäriandom ok affgudha dyrkarom *MP* 1: 265.

lyghneliker (lyngneliker), *adj.* *lögnaðigt*. mz blidhom lyngnelikom orðhom *MP* 2: 255.

lykil, *m.* *L.* *Jfr* arkar-, kirkio-lykil, äfven-som nykil.

lykka (lykke (*ack.*) *Fl* 1851; *RK* 2: 2036; *MB* 2: 24; *FM* 198 (1504). **lykkia**: -o *Bir* 3: 121. **lökka**: -an *BSH* 5: 147 (1507). **löcka**: -o *Fr* s. 148. **löcke** (*ack.*) *RK* 2: 9006. **lioka**: -o *ib* 8541. **licke** (*ack.*) *ib* 9394; *FM* 403 (1509). **lukka**: -an *GO* 1077; -o *JP* 83), *f.* [*Isl.* lukka, lykka. *Mnt.* lucke] 1) *fatum*, *fortuna*, *öde*, *lycka*. all thing styras af skyäpno laghum ok hwar man aff ödhno ok lykko ok siälsins blodhe *Bil* 352. rekna vara aff lykkio ok skäpno (*fato etiam, id est fortuna, impu-tant*) thz genuerdhoght som hände *Bir* 3: 121. *ib* 196, 198, 2: 81. thera lykka ganger nu om kring *Fl* 1446. om thz ville gud ok lycka walla *RK* 1: 685. dödhin är kär thöm lukkan är saar *GO* 1077. see hwath lukko jak kan tha haffwa *JP* 83. for onde lyccu *Lg* 347. *ib* 352. *ST* 41, 46, 89. hadhe swa harda lykko *Lg* 3: 558. *Ber* 292. före tholka ginwärdogha lykko (*propter adversos casus*) *MB* 2: 296. — *lyckans afgörande vid lottning, lott*. hwat ey ären j til äffwentyrs boandes j naghet hwilkit os mz loth oc lykke til höre (*quæ nobis sorte debetur*) *MB* 2: 24. 2) *lycka*, *framgång*, *medgång*. lykkan alt mz honum gaar *Al* 1840. thet är gammalt ordquädh giärnt fylghe lykka godhre nänno *KS* 83 (205, 91). om gudh thik the lykko an *Iv* 376. thee helge thre konwnga oc lökkan bliffwer hoss eder *BSH* 5: 147 (1507). passa hems lycca ok genvärpa *Bu* 489. lätlat-(ugher) j lykku, tholamodhuger j genwärdhu *Bil* 245. världzlikin lykka ok sälikhet *Gr* 259. *MB* 1: 432, 475. *Fl* 1851. *Iv* 516. *Fr* 50. *Al* 9146, 9692, 9790. *ST* 481. *RK* 2: 8541, 9006. gudh gaf thoch them thes (*dertill*) engen lykke *ib* 2036. haffuer iach nw her till ingen lykke ther hafft till (*det har icke lyckats för mig*) *FM* 198 (1504). til . . . honom matte högre lykka henda *RK* 1: 291. gud gaff ther konungen gode licke *ib* 2: 9394. mz godhe lycko oc mädgangh *MB* 2: 62. sääl lykka *Su* 118. — *Jfr* o-, van-lykka. — **lykko dagher** (lykke-), *m.* *lyckodag*, *dag för lycka*. thette bliffuer war lykke dagh *RK* 2: 3593. — **lykkosamber** (lykkasambir *Su* 352. **lyckä-**. **lycke-** *BSH* 5: 123 (1506). **lyche-**. *frf.* *vok.* i *änd.* -mm- *BSH* 4: 267 (1501)), *adj.* [*Mnt.* luckesam] *lykkosam*, *lycklig*. *MB* 2: 126. *Su* 352. i lyckäsammä wälfertth *BSH* 4: 267 (1501). tiil lychesamt regement *ib* 5: 27 (1504). *ib* 123 (1506). — **lykkosamliger** (lyckesamligh), *adj.* — **lykko-samber**. wi alle thäs lykkosamligare wordhom *Lg* 3: 708. i lyckesamligh velfart *BSH* 4: 255 (1500). — **lykko sääl** (lyccu-), *adj.* *gynnad af lyckan*, *lycklig*. wordho alle rike oc lykko säle *Bil* 53. thrifuin j wap-num ok lyccu sääl *ib* 299.

lykkas (-adhis), *v.* [*Mnt.* lucken] 1) *lyckas*,

utfalla, *slå ut*, *gå. med dat.* mik lykkadis then andra stridh bäter *RK* 1: (*LRK*) s. 228. — *opersonl.* thz wilde enkte wäl lykkas mz honom *ST* 481. thz ma än lykkes at thz bäter gaar *Di* 58. — *med dat.* erik konunge lykkadis tha bätther *RK* 1: 53. 2) *lyckas*, *utfalla med framgång*. nokot folk hafwer sik sampnat af nokrom landhom ok mena wilia fara in i nyn . . . ok i thera ather färdh mena tho einghan spara vm thet kan thöm lykkas *SD NS* 1: 348 (1404?).

lykke, *n.* *L.* *Jfr* *Richert, Tidskr. f. Filol., N. R.* 4: 27 f. *Jfr* in-, inne-lykke.

lykkelika, *adv.* [*Mnt.* luckeliken] *af en slump, tillfälligtvis*. the saker som lykkelika (*casu*) hända *Su* 168.

lykkia (lykia *Di* 253. *pres.* lykkir. *likkir*: atir-likkir *MP* 1: 5. *imperf.* lukte. *lykte*: atirlykte *Bir* 1: 33; aterlykte *RK* 2: 3699; j gen lykte *MB* 2: 167. *lychte* *TK* 273. *likte*: vtelikte *Bir* 1: 368. *pl.* lukto. *luktu* *Iv* 781. *luctu* *Bil* 245. *lykto* *Gr* 277; *MB* 2: 281. *part. pret.* lukter. *lokter*: atirlokt *Bir* 1: 226. *lykter*: lykt *LB* 2: 38; lyktom *Bu* 128; lykte *RK* 2: 903; atir lykt *Bir* 1: 84; atirlykt *ib* 3: 78; atirlykto *ib* 1: 100; inlykta *VKR* 1. *lykther*: lykth *LB* 7: 46, 47. *lökter*: atir lökt *MP* 2: 240), *v.* [*Isl.* lykja] *L.* 1) *lycka*, *stänga*, *tillsluta*. luktum durum *Bu* 183, 205. lyktom lasom *ib* 128. j lukto kari *Bil* 53. bergit war lukt *Di* 43. luktom öghom *MB* 1: 136. *ib* 416. ey lykkir han them sina hand *Bo* 89. ij lukte hand *Iv* 822. *ST* 59. j luktum näua *Bil* 583. thz yp-nar swetboronar som for hade warit lucta *LB* 3: 68. öpnar lykt saar *ib* 2: 38. hade bwdit nogen lwkthe breff *BSH* 5: 527 (1513). marghin lukt brynja *RK* 1: 907. *XLta* paria luctaseo (*tillslutna skor, i motsats till de strax efter omtalade vthugnaseo*) *SD* 4: 711 (1340?). — *med dat.* lukte sinom port for ambrosio *Bil* 641. — *abs.* grawer man brun oc lykker ey owan *MB* 1: 337. 2) *innesluta*, *instänga*. lät ater indragha agatam ok lykkia wndi lase *Bil* 428. mykit illa hannadho the han ok luctu i myrke huse ok lästu *ib* 245. lykkias j elostirsins hektilse *VKR* 5. han luktis tha i iomfrw marie lifwe *Bo* 252. lykto ther i them säkkenom hälgha manzsins howdh *Gr* 277. wars herra blod som j henne (*brynjan*) war lukt *Va* 25. tagh roffor . . . oc ij lodh anis . . . oe ena kanno ström vatn oe siwdh lwkt *LB* 7: 48. *ib* 2: 92, 7: 46, 47. lukte scriptena j sinne hand *ST* 58. *Lg* 586. *Fr* 911. — *infatta*. them löffwas at haffua gull oc siilff, thz som hälgadoma lykkias wti *Bir* 5: 98. 3) *af-stänga*, *utestänga*. swa waro wi fra fryheet lykte *RK* 2: 903. 4) *part. pret.* *höljd*, *betäckt*. all bärghen vnder himpenom wordho lukt (*operti*) vnder watn-omen *MB* 1: 170. *ST* 388. — *sammansluten*, *höljande*, *betäckande*, *öfversvämmande*. loptis op doggin, som för la lwkt ower gudz hwse *MB* 1: 389. ewerdhelika ganger lukt haff ower *ib* 194. flödde hawet lukt ower pharao konung *ib* 317. gik hafuit luct badhe ifuir skipit ok folkit *Bil* 253. sion gik tha luctir ifuir allan wäghin jn til lauz *ib* 362. *MB* 1: 156. *ST* 389. 5) *gå ut* (*på*), *syfta* (*på*), *betyda*? *med prep.* at. henna namn (*o: blanzaflor*) at hwita blomor lykker *Fl* 104. — **lykkia ater**, *tillsluta*. lukte atir dörrin *Bo* 216. *MB* 1:

193. *Iv* 781. *Jfr* ater lykkia. — lykkia i gen, till-sluta. portin lykkis j geen *Bir* 5: 100. loth lykia dörernar j ghen *Di* 253. lychte archiebisopen igen the lissla kistona *TK* 273. *Jfr* i gen lykkia. — lykkia inne, innesluta. lykto honom inne *MB* 2: 281. lät byggia höght torn at lykkia hona ther inne i *KL* 307. *Jfr* innelykkia. — lykkia saman, sammansluta. lukto sik saman siälfua portlukunar *Bil* 723. *Jfr* samanlykkia. — lykkia up, öppna. hans öghon luktos op *MB* 1: 130. lukte op sin mwn *Al* 3008. *Jfr* up lykkia. — lykkia ute, utesluta. at the luktos wte fra mannom *MB* 1: 508. *Jfr* ute lykkia. — *Jfr* for-, in-, til-, ut-, utan-lykkia.

lykkia (*ack.* lykkyo *SD NS* 1: 678 (1407)), *f.* [*Isl.* lykkja] 1) lycka, ögla. ther han menthe lösa lykkiona giordhe han knwthen *PM LXVI*. 2) lycka, inhägnad åker el. äng. cum agris et pascuis . . . wlgariter dictis lykkiur *SD* 4: 5 (1327). jak hawer hanum vnt . . . halua mina lykkyo vidher brödhra kloster oc halua mina lykkyo vidh sukkabergh *ib NS* 1: 678 (1407). *ib* 2: 25 (1408). — i ortnamn. cum duobus agris, dictis syeabolls lykkia *SD* 4: 378 (1334, *nyare afskr.*). — *Jfr* in-, kiärs-lykkia.

lykkilse, *n.* *Jfr* ater-, in-, inne-, ute-lykkilse.

lykt (lygt *RK* 1: 2905. likt *L.* lökt, *se* ända-lykt), *f.* [*Isl.* lykt] *L.* slut. thz war alt wel komit til lykt *RK* 1: 1175. *ib* 2279, 2905. — (?) thet tyekes them ingelunde radh eller lykt wara *BSH* 5: 89 (1506). — *Jfr* ändalykt. — lyktar vitni, *n.* *L.*

lykta (lychta: -adhe *TK* 273. lickta: -adh *MD* 503. lökta: -adh *VKR* 74. lyfta: -is *FH* 6: 85 (1495, *afskr.*). liffta: -ath *Lg* 3: 145 (*se s.* 728). -ar, -adhe, -adher. *part. pret.* -ter: lykt *RK* 1: 1203. *imperat.* lykt *MD* 392), *v.* [*Isl.* lykta] *L.* 1) till-sluta. haffuer tw friiheet j thinne hand tw lykt wel til oc bint om band *MD* 392. 2) lykta, sluta, fullborda. med dat. haffdhe lyktat sinne talan *Gr* 296. nar thu lykta tidhenne *VNB* 33. — med *ack.* sidhan änglane haffdho lyktat sin sang *Bo* 248. *ib* 179, 183. *Bir* 4: 11. *Lg* 94. *TK* 273. för en iomfrwn haffdhe lifftath thenna ordh *Lg* 3: 145 (*jfr* 728). tha mässan war lyktadh *KL* 74. *ib* 96. *VKR* 74. för kirken blef licktadh *MD* 503. alla the ther hws hafwa byriat byggia oc ey waro lyktat til ända, jtem . . . alla the ther wingardha haffdho byriat planta oc ey waro lyktat til ända *ST* 346. ä nar thz warder lykt *RK* 1: 1203. som thässa hems mödho lyktar mz glädhi *Bil* 109. — med *inf.* han lyctadhe tala *MB* 2: 225. 3) fullborda, uppfylla, bringa till fullbordan el. uppfyllelse? ihesus christus gudz son . . . wisade en tima all thera tekn oc lyste, oc lyktade them *MB* 1: (Cod. B) 490 (*kanske snarare att föra till följ. ord, som i detta fall här skulle hafva betydelsen: belysa, sprida ljus öfver, förklara*). — *refl.* lyktas, lyktas, slutas, sluta, upphöra. här lyktas första bokin *Gr* 269. *Bir* 2: 3. *MB* 2: 83. *RK* 3: 3344. tha aarit lyktas *Bir* 4: 16. the striidh . . . lyktas mz marghe brutne stang *Al* 2780. a grezko byriar thz answar sit oc lyktas oppa india röst *ib* 7607. swa lyktadis (*cessavit; försvann*) swärdz dragh oc örligh aff israel *MB* 2: 249. — (?) rode gud om thet lyftis ther ath *FH* 6: 85 (1495, *afskr.*).

lykta (*pres.* -ar), *v.* [*Mnt.* luchten] *lysa.* minna liws lyktar (*Cod. B* lyser 556) ey, sidhan mera liws skiin *MB* 1: 314. — *synas, visa sig.* at the (*tingen*) lykta, swa som genom speghel *MB* 1: 55. — *Jfr* likta, äfvensom föregående ord.

lykta, *f.* [*Mnt.* luchte] *lykta.* johannes han är brännande oc liusande lyktan *Bo* 82. liusit beuaras äkke swa väl i abskonse som i lyktonne *ib* 99. at the lyktan matte tändas *KL* 280. *ib* 211, 261. *Bir* 1: 392, 4: (Dikt) 245, 246, 247. *Al* 8574. *ST* 529. thit ordh . . . är lykta minom fotum *Ber* 136.

lykta, *f.* *L.*

lyktan, *f.* slut. *Su* 29, 318. *Lg* 3: 582.

lyktaran, *n.* *L.*

lymber, *se* limber.

lynde, *f.* *Jfr* lät-, skap-lynde.

lynnar byrpi (-bördi), *f.* *L.* *Jfr* lunnar.

lypta (lyfta *RK* 2: 2640; -as *KL* 26. löpta: oplöpta *Bir* 1: 264. *pres.* lypter *MB* 1: 122. löpt-er *ib* 181, 302. *impf.* lypte. lyfte *KL* 30; -is *ib* 31. lyfte: -is *Lg* 3: 25. löpte *Bil* 271; *MB* 1: 188, 248; *Iv* (Cod. B) 3175. löfte *Di* 29. lopte: -is *MB* 1: 389. *pl.* lypto. löpto *Al* 3881. *part. pret.* lypter. *imperat.* lypt *Bir* 3: 460. löpt *ib* 2: 242. löpth *LB* 2: 67), *v.* [*Isl.* lypta] *L.* lyfta, upplyfta, höja. lypte svärpet högt i väpret *Bu* 57. *ib* 6. *Al* 3881. löpte hona ängla högth gen himnum *Bil* 271. lypte händer til himils *ib* 159. *MB* 1: 181. lypto hännä aff sin häst *Iv* 4833. han loth sich lyfta til häst oc fra *RK* 2: 2640. *Di* 29. hulke som lypta mina byrdhe *Bir* 1: 47. tha han (*presten*) lyfte gudz likama *KL* 30. *ib* 31. tha som lypt war (*d. v. s. då hostian upplyftes*) j messonne *ST* 71. *Lg* 3: 25. — *bildl.* lypte pafen sins kärlex lusta fran allo pem pingum pär äru lifande *Bir* 4: (Avt) 179. — lypta af, aflyfta. lypta af stenin *Bo* 157. — lypta bort, bortlyfta, undanlyfta. lypt bort dörrenar aff dörra agxlomen *Bir* 3: 460. — lypta in, lyfta in, bära in? vtan for the kyrkio som han hördhe först gudz likama lyftas in j *KL* 26. — lypta up, upplyfta. med dat. lypte herodes handum vp gen hymnum *Bil* 111. — med *ack.* all the watnin som solen lypter op mz sik *MB* 1: 122. watnen som op äre lypt aff iordhinne *ib*. lypte hans hand up tel sin mun *Bu* 156. iak löpter op mina hand til himils *MB* 1: 302. lypte han up sina händer, oc badh til gudh *Ans* 257. löpth wp hans högre ffoth *LB* 2: 67. löpte op ater sina säkkia *MB* 1: 248. han löpte tha opp sin iärn stang *Iv* (Cod. B) 3175. loptis op doggin *MB* 1: 389. lypte up öghon gen himnom *Bu* 182. han löpte op siin öghon *MB* 1: 188. *Bir* 2: 242. — *Jfr* uplypta.

lyptan, *f.* *Jfr* uplyptan.

lyptilse, *n.* *pl.* och *f.* *Jfr* uplyptilse.

lyptinger, *m.* *L.*

lyra (lira), *f.* [*Mnt.* lire. *Lat.* lyra] 1) lyra. mz harpor oc liror *Lg* 3: 687. 2) ? malga kraghar, lyror och noghre skörthor meth eth pantzer *FH* 4: 84 (1499).

lysa (liusa *Bil* 214, 927; *MP* 1: 120; *Bir* 1: 246, 295; -as *KL* 294; -ande *Bo* 82; *Bir* 1: 371, 2: 122. liwsa *Ber* 76; -as *ib* 9. lyusa *Bir* 1: 68. *pres.* lyser. lyse. liusir *KL* 118. liuse *ib* 261; *Bir* 1: 368. lyuser *KL* 308. *konj. pl.* 3 *pers.* liusins *Bir* 1: 304. *impf.*

lyste. lyiste *Bil* 583. liuste *Bo* 70; *Bir* 1: 307. liwste *Lg* 3: 494; -es *Bil* 917. lyuste *Bir* 1: 45; vplyuste *ib* 383. *part. pret.* lyster. liustir *MP* 2: 257; liuste *KL* 106; *Bo* 255; liust *ib* 2; *Bir* 1: 172. lyustir *ib* 38. lyusther: lyusth *MP* 2: 257. *imperat.* liws *Bil* 453; *MB* 1: 412; *Bir* 1: 227), v. [Isl. lýsa] *L.* 1) *lucere, lysa, skina. eg. och bildl.* kom swa mykin clarhet oc lyste kring om them *Lg* 46. wptänd lykta liuse i mörko huse *KL* 261. johannes han är brännande oc liusande lyktan (*lucerna lucens et ardens*) *Bo* 82. fatikdomin liuste (*re-lucebat*) i thera maltidh *ib* 70. han (o: then hæghe ande) liuse ämuäl j alle matto til renlikhet (*lucet etiam puritate modestiae*) ok mörkir ey hughin mz ilzsko *Bir* 1: 368. — *med dat.* wäl toktat ok tämpradh sin at liusa varom vinom (*ad lucendum amicis nostris*) vtan til *Bir* 1: 295. *ib* 68, 3: 113. *MP* 2: 111. *KL* 308. 2) *börja lysa, gry, dagas.* thän hæghe högh-tidhis daghin lyste (*illuxit*) os *Bo* 230. 3) *göra lysande.* prydha thina lampo mz godhwm sidhwm och liwsa mz hægghom dygdhom *Ber* 76. 4) *illuminare, lysa, upplysa, gifva ljus åt. eg. och bildl.* som manin lyser the myrko naat *Iv* 1793. thässe andelika sool skal os ater oprinna a domadagh oc lysa os ewinnelikin faghnadha dagh *MB* 1: 490. thw mat wärdhskyllelica callas daghrand hulka san sol ihesus christus lyste *Bir* 2: 27. liws war myrkir *ib* 1: 227. liws thzta hws *Bil* 453. lyser myrk ögön *LB* 2: 36. at liusa thom j mörkreno waro (*ut tenebrosos illuminaret*) *Bil* 214. lyuste blinda *Bir* 1: 45. guz orþ äru andelek collerium ok lysa blinda siala at sea ok kännas viþ sin skapara *Bu* 186. som alla lyse *Bil* 11. af hulkins skine thu äst liust owir alla mz minne snille *Bir* 1: 172. i siälinna vndirstandilsom som är andelica synin. i hulke han hawir them lärt oc liust *Bo* 2. *ib* 143, 255. *Bir* 1: 285. liuste aff them hæggha anda *KL* 106. lysande var hiärta *Bo* 232. *KL* 30, 261. *Bil* 446. *MP* 1: 120. *Bir* 1: 246, 371. lyste iak hans hop *Bir* 3: 48. at guz vini hulke lyste äru mz hans nadh swa at the magho sighia thät scrifuat är o herra gudh thins änlitis lius är lyusth iuir os (*signatum est super nos lumen vultus tui*), skulu bidhia for syndoghom *MP* 2: 257. — *abs.* liusande lius (*lux illuminans*) *Bir* 2: 122. *Bu* 11. 5) *lägga i dagen, uppenbara, tillkännagifva, förkunna, lysa.* lyste ängte af sino hiarta *Bu* 27. hugh ok wilia sin lysa *KS* 2 (4, 2). *ib* 71 (174, 78). lysa (*göra uppenbar*) ther mz hans godhwilia meer *MB* 1: 193. viiste ok liuste sannan wägh til hymerikis port *Bir* 1: 307. lysto apostoli guz iartigne for folkeno *Bu* 196. *ib* 169. lysto baþe firi lekom ok lärbom. huat þöm var visat *ib* 50. hafuer . . . jac . . . llaglica vpbudit oc lyst mynom nästom arfuom myna jordh j viala til lösningh *FH* 5: 110 (1487). lyiste. at ther la alexius eufeminiani son dödhher *Bil* 583. öpte ok lyste sins fadhurs synde *ib* 230. *ib* 256. os hörir til at orsaka menlösa oc ängin sacan lysa (*nocentes prodere non decet*) *ib* 237. iui alt pit fölghe lysto þe ban *Bu* 77. *MB* 1: 412. jak liusir thic j ban *KL* 118. the vita sik vara lysta j ban *Bir* 2: 73. *ib* 1: 38. *RK* 1: (*sfgn*) s. 173. thu lyser gudh signilse ower them *MB* 1: 415. han lyste them friidh *MD* 43. — *lysa, offentlig förklara. med två ack.* skal prestin döma oc lysa han skiran *MB* 1: 362. som

äradhe äru mz jarteknom ok hæghe lyste (*canonizati*) aff pafwanom *Bir* 3: 238. — *lysa, efterlysa. med prep.* äptir. han lyste mangom sinnom epte eno stolno fare *Pa* 7. 6) *stadga, påbjuda.* lät han lysa lagh *Bil* 566. gaf han lagh oc lät lysa at ihesus skulde dyrkas for sannan gudh *ib. ib* 567. — *refl. lysas,* 1) *blifva lysande el. skinande.* mörcohus lystes som middax sol (*im-menso lumine coruscavit*) *Bu* 526. 2) *få ljus, upplysas.* öghonen lystos *Lg* 3: 232. lystos ny öghon (*ögonen fingo nytt ljus*) *ib* 215. thäs mera lysis hänne samuitit *Bo* 89. at war hiärta maghen liusas til gudh widhir känno *KL* 294. *Ber* 9. at . . . the liusins som blinde äru *Bir* 1: 304. 3) *gry, dagas.* j dagh lystis (*illuxit*) os vara atirlösno daghir *Bo* 230. — *opersonl.* sannadhis hans ordh tha som lystis *Bil* 251. alt til thäs som lystis for androm dagh *KL* 292. 4) *uppenbaras, göras kunnig.* thzta liwstes oppinbarlica *Bil* 917. wiliu wir . . . at hwat sum wir skipum thär iuir. ok latum scriuä. at lysis opt firi allum manum *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). — *Jfr af-, ban-, innan-, inne-, lagh-, þing-, up-, up a-, ut-, ögh-lysa, äfvensom olyster.*

lysare (liusare), *m.* [Isl. lýsari] *den som gifver ljus åt el. förklarar.* jättanna liusare (*illuminator*) *Bir* 2: 39. *Jfr uplysare.*

lyse, *n. L.* *Se Kock, Ark. f. Nord. Fil.* 2: 111 f. *Jfr uplyse.*

lysebrander (lysi-), *m.* 1) *ljusstake.* en dyr lysebrander, aller aff gulle *MB* 1: 492. 2) *kungsljus, verbascum Lin.* lysibransz röter *Iv LXXXIV.* *Jfr liusabrande.*

lysilse (liwsilse *Bir* 1: 333; *Ber* 34), *n. pl.?* *upplysning.* thäs hæghe anda lysilse j huars manz hiärta *Bir* 2: 25. *ib* 1: 333, 2: 27, *Ber* 34. *Jfr innan-, up-lysilse.*

lysing, *f.* *Jfr thinglysing.*

lysirska, *f.* *Jfr uplysirska.*

lysn, *f. L.* *kungörande, lysning.* medher lysn och faast *SD* 5: 494 (*öfvers. fr. midten af 1400-talet*). alla fornämpda iordher fastfara oc lysn a gifua *ib NS* 1: 133 (1402). *ib* 336 (1404), 552 (1406). *Jfr thinglysn.*

lysning (liusning *L.*), *f. L.* 1) *lysning, belysning, upplysning.* at fornämnt goþz . . . egh . . . til rækker vpphaldz þy sama storä lyuse oc lysning *SD* 5: 564 (1346). 2) *kungörande, lysning.* thässa iordh . . . fastfara oc lysning a gifua *SD NS* 1: 109 (1402). *Jfr lagh-, thing-, up-lysning.* — *lysninga dagher, m. L.* — *lysninga vitne, n. L.* *vittne derom att en sak blifvit kungjord el. lyst.* *SO* 297.

lyst (lyist. lyyst), *f. kungörande, lysning.* gaff lyyst vpa thiughu pänings land jordh i brälinge brödhrom oc clostreno i vpsalom *SD NS* 1: 252 (1403). ghifuir iach härar höfdingianom fulla makt oc wal at gifua . . . olaue haralssone lyist oc fasta oppa thet forscrepna goosdh *ib* 3 (1401). gaff lyst ok fasto a sätto thinge . . . niçlisie pädhersson . . . a eenne prouento wägna . . . opa eet markland ok eet örtuglandh jordh *ib* 78 (1401). *ib* 95 (1402), 108 (1402), 139 (1402).

lyst, *se lust.*

lysta, *se liusta.*

lysta, *se lusta.*

lysta (*pres.* lystir. *lyster.* lyste. *löstir* Bir 3: 53. *löster* Di 218; MD 172 k. *löste* Bir 2: 70, 75. *listher* RK 2: 4360. *impf.* lyste. *löste* Bil 359; RK 2: 9057), *v.* [Isl. *lysta*] L. 1) *väcka lust, vara föremål för (någons) lust, behaga, förnöja, lysta. oper-sonl. med ack.* hon matredde swa som . . . ysaac lyste bästst MB 1: 213. han skal hafwa mz glädhi alt thz han lyste (*quicquid appetit*) Bir 1: 340 (*kan föras till 2*). — *med ack. samt inf.* gamblan karl lyste leka Bu 157. lysthir man äta om daghin LB 1: 96. then mat ther han lysthir gärna äta MB 1: (Cod. B) 547. hon matgiorde swa som hon wiste wäl, at karlen lyste at äta hema när sik ib. mannen är samwistelikt diur . . . thet ä lyste liua ok wara medh flerom KS 5 (9, 5). giordhe han nakor the thingh som han tho ey lyste at göra Bir 1: 325 (*de fem sista ställena kunna föras till 2*). ib 354. — *med ack. samt prep.* til. lyste pylatum til äple Bil 244. första mannen war enkte faat, thz godhan wilia lyste til MB 1: 91. lyster likamen til margh stykke ib 46. at magha ey fa thz man lyster til ib 113 (*de två sistn. ställena kunna föras till 2*). som ängla aff himerike lyste til at se ib 407. — *med dat.* henne tymade ok thz mangom lyster RK 1: 76. jak giorde sidhen som darom lyster ib (LRK) s. 228. thz tik siälffwom lyster LfK 26. hwar aat swa mykyt honom lyste Bo 90. — *med dat. samt inf.* hanne lyste hwazske tala älla läta sik see (*non delectatur loqui nec videri*) Bo 2. thingh som honom lyste at göra Bir 1: 325. ib 331. thz lyste konungenom wäl ath see RK 1: 3969. — *med dat. samt prep.* at. faghir äple . . . at hwilkom honom mykyt lyste ST 88. mykith är thz siwk-om at lystir GO 1036. han tok ther in badhe dryk oc mat oc annath thz honum lyste at Al 9186. — *med dat. samt prep.* til. ther är änkte nakrom afat, som honum ma lysta til MB 1: 400. — *med en kasus-form som kan fattas ss antingen ack. el. dat., stundom åtföljd af inf. el. af prep.* at. göra huat thom löste (*eos delectat*) Bir 2: 70. ib 75. lät them dragha fast mädhan them löste Bil 359. gör . . . alt thz thik lystir . . . ok forlat thz thik ey lystir at göra Bir 3: 431. ey lyste (*delectabat*) mik at göra thz som iak androm lårdhe ok sagdhe ib 1: 354. lyste mik at göra thz som the gräto ib. ib 3: 53. Iv 1201. Fr 3178. RK 2: 4360. Di 218. Ber 110. MD 172 k. os lyster at ängom mat älla dryk Bil 916. MB 1: 391. ther lysther myk mykith ath Di 261. läti sik lysta at pem stapenum Bir 4: (Avt) 179. lät thik aat ängo swa mykyt lysta som at vara när varom herra Bo 102. 2) *hafva lust (till), hafva begär (till).* *med inf.* riddarin lyste böm älla höra ok ingha lata Bu 24. tomas lydde ok lyste at lyba päat guplekt var ib 182. iag lysthe ey bidha RK 1: (Yngsta redaktionens till. till Gamla och Nya Krönikans sfgn) s. 203. — *med prep.* til. hwar man lyste tel at se han blipan Bu 62. — *med prep.* äptir. the swenske efter the dänar löste RK 2: 9057 (*möjl. att föra till 1*). — *Jfr lusta.*

lyste, *adj.* lysten. wart hon lyste äpther iordhbär BK 215.

lysteliker, *se* lusteliker.

lystogher, *se* lustogher.

lystra, *se* liustra.

lyta, *se* liuta.

Or d b o k.

lyta, *v.* [Isl. *lýta*] *tillfoga lyte, göra lytt.* then eene wille then andra lytha RK 3: 3863. *Jfr lytter.*

lyte, *n.* [Isl. *lýti*] L. 1) *vanskaplighet, lyte.* arren tepes ensam iui hans sarom vtan al lyte ok saröka Bu 172. bundus hel saman handin ok armbrin. swa lytis löss ok lasta, ok als hindris. at han war iämuäl för mz hanne som för Bil 255. ärrit ensamt syntis lyta löst ib. limanna lyte ok wanskaplighet Bir 1: 214. mz engo lyte waro the (*qvinnorna*) mängd Al 8800. 2) *fel, beskyllning för fel.* gåffwe mig tha så mong lythe RK 3: (*sista forts.*) 4282. meg straff oc lyte giffua (*klandra och lasta*) ib 4403. — *Jfr fingers lyte.* — **lytis bot** (*liutes-*), *f.* L.

lythuggin, *p. adj.* L.

lytter, *adj.* L. *vanskaplig, lytt.* sagdhe sik hafwa dottor lytta Bil 113. ST 337. lyttr til sin likama KS 43 (112, 47). thet gör manzens änlite lyt ok afskapat ib 44 (112, 47). *Jfr krop-, o-lytter.*

lyver? *m.?* [Jfr Ffranska loup, lou, lu, varg, samt louve, love, lue, varginna] *varg?* som flugur pläga honug fölia ok fisken fölgher haffsens bölia lywen aas (*cadavera lupi*) MD (S) 295.

lyzn, *f.* L.

lyznu varper, *m.* L.

läa (*lä* BjärkR 1: 1; (*pres. ind. pl. 3 p.*) SML M 13: *pr. var. part. pres.* läände ib Kp 6: 2. **le-andi** VML I B 34: *pr. leande* MELL Kp 5: 1. **leandis** KrLL Kp 8: 1. **leände** UplL Kp 6. **ley-ande** MELL Kp 5: 1 *var. pres. lär* VGL II R 27; UplL M 31: *pr.* SML B 27: 1 *var.*; VML II M 25: *pr. impf. läpi* VGL I R 10, II R 25; **läpe**: **utläpe** ÖGL ES 16: 2. *part. pret. nom. sing. f.* **läth** VGL III 112. *n. lät* RK 1: 2253. **läth** ib 2404. **läät** ib 971, 986), *v.* [Isl. *ljá*] L. *upplåta (till nyttjande).* tha haffde konung magnus honom läät eth hwss RK 1: 971. ib 986, 2253. gathin i mik wardbergh läth ib 2404. *Jfr ut läa.*

lädher (*ledher* Lg 994. **läddher** SO 16. *dat. lädhre* VKR 3; Bir 4: 101, 5: 40. **läddhre** SO 16, 19. **läthere** ib 20), *n.* [Isl. *leðr. Mnt. ledder, leder*] **läder**. hiälmin bughnar som eet lädher Iv 4513. syst-ranna oc brödh-ranna bälte sculu wara aff swart lädh-ir VKR 12. ib 3. Bir 4: 101, 5: 40. Lg 994. SO 16, 19, 20. *Jfr arm-, gen-, hovudh-, ivir-, stigh-lädher.*

lädherbälte, *n.* **läderbälte**, *bälte af läder.* ST 366.

lädherlakan (*-laken* HSH 19: 165 (1506). **leer-laghen** FM 76 (1483, *daniserande*)), *n.* **läderlakan**. 1 gamal lädher lakan FH 5: 237 (1524). FM 76 (1483, *daniserande*). HSH 19: 165 (1506).

lädherskodhare, *m.* *inom skomakareskrået vald ämbetsman hvars åliggande var att hos skråets medlemmar undersöka lädrets beskaffenhet.* SO 22, 24. *Jfr skoskodhare.*

läpia, *f.* L. *lada.* SR 42.

lädhia, *f.* *ett slags bland Ryssarne brukligt far-tyg.* sagho the ther koma farande meer än twsende lädior älla warande RK 1: 1523. *Jfr lodhia, lydhia, lydhughia.*

lägben, *n.* L. *Jfr läggia ben.*

lägger (*-iar*), *m.* [Isl. *leggr*] L. 1) **lägg**, *ben.* myo ok lange varo hans läggia Iv 274. fore throtna

læggia LB 1: 98. 2) *rotstock*. kærreäyrt som op-graffwen er om waren i tyäledragiit, for en læggen vpwexer LB 7: 163. — Jfr *arm-, ben-, bunu-, oxa-, ät-, ätta-lægger*. — læggia ben, n. L. Jfr *læghen*.

læggia (*lægia* Bu 416; *Bir* 4: (Avt) 180; *SD NS* 1: 113 (1402); *Di* 223. *lægya*: widher *lægya* *SD NS* 1: 234 (1403). *læghia*, se *alæggia*. *liæghia* *SD NS* 1: 163 (1402). *lagia* Bu 417. *pres. lægger*. *læggir*. *lægher* *Gers Frest* 31. *refl. lægs* *RK* 2: 8072; *VKR* 8. *lægx*: aa *lægx* *JfN* 136. *læx* *Bo* 182; *RK* 3: 2897. *impf. lagþe*. *lagdhe*. *lagde*. *lagþe*. *lagdhe*: til *lagdhe* *Lg* 3: 389; -is *Bir* 4: 135. *læghde* *MD* 51; -is *Bil* 660. *ladhe* *RK* 3: 494, 674, 914, 1153, 3507, 4022; *Lg* 219; -is *ST* 43. *lade* *RK* 2: 1269, 3435, 7669, 9077, 9089, 9259. *ladhæ* *ib* 3: 1150. *part. pret. lagþer* L. *lagdher*. *lagþer* L. *lagher*: *lagh* *Bir* 1: 33, 244. *lægder*: vid *lægder* LB 5: 81. *lagþer* L. n. *lagt*. *laght*. *lakt*. *laakt* *SD NS* 1: 626 (1407); *RK* 1: 3583. *laghat* L.; *KS* (Fragm.) 15; *MB* 1: (Cod. B) 557. *imperat. læg* *KS* 22 (54, 24); *Bir* 1: 345; *ST* 165; *Al* 3177. *lægh* *RK* 3: 3218; *Su* 37. *læk* *PM XLIX*), v. [*Isl. leggja*] L. 1) *læta lægga*, *bringa i læggande ställning*, *lægga*. decius böþ fram bæra iærnsiæng ok lægia laurencium at huila sik Bu 416. *lagdhe* (en spitalskan) man j sina sængh *Bil* 775. födde hon sin son . . . oc *lagdhe* han i iætu *MP* 2: 36. — *lægga* (*ett lik i jorden*). *lagþe* apostoli guz moþer i graf Bu 15. *Bir* 1: 33. *ST* 164. 2) *lægga*, *placera*, *anbringa*. han *lagþe* . . . breuet a hans altare Bu 169. *johannes* fik ar[i]-stodemo sin kiurtel. ok baþ han læggia iui þe döþo *ib* 155. las þa saman al stykken. ok *lagþe* iui altara *ib* 417. af huget læt præstren sundar scæra i sma stycke ok *lagia* vþ alseona siukdom *ib*. tu huwup af ællyuu þusand iumfru *lagþ* i tu træhuwup *SD* 5: 563 (1346). *lagdhe* en sten vnder sit howodh *MB* 1: 218. wæthe eth linnit klædhe . . . oc lægge thz kring om ænnith LB 1: 96. scal man taka arffua oc thz huitha aff æggit . . . oc læggia thz offwir ðghonin *ib*. korsit . . . læx vppa axlana hans *Bo* 182. nw ær ðxin *lagh* (*posita; satt*) til træt *Bir* 1: 244. fan . . . alla spanana *laghda* a bokstaua lundh *Bil* 775. *lagde* en skytta en piil vpa (*næml. bāgen*) *RK* 1: 3901. alle syna byssor han *lagde* oppa (*næml. tillhörande ställningar?*) *ib* 2: 6608. *harnisk* aa siik *ladhæ* *ib* 3: 1150. 3) *lægga*, *sætta*, *föra*, *kasta*. aff mörkastuffuonne oc them ther skulu j læggias *Bir* 5: 52. mörka stuffwo skal wara j clostreno j hwilke skulu læggias alle the ther märkelika æru olydhoge oc genstridoghe *ib*. *JfN* 136. *PM* 23, 28, 29, 31. 4) *lægga*, *förlægga*. *lagdho* ther sin tiæld stadh (*castrametati sunt*) *MB* 1: 423. wii hæffue lagt alle ware baathe oc skip i wintherlæghe *BSH* 5: 324 (1508). — *lægga*, *postera*. leggie her pa garden gode, tro karlle *BSH* 5: 62 (1505). 5) *lægra sig*, *slå sig ned*, *fatta fast fot*. konung cristiern hade i lödesa lagt *RK* 2: 9106. 6) *lægga*, *læta komma*, *læta blifva*, *læta vara*. gifwir sik ther stora vin vm ok læggir sik thz när (*använder omsorg derpå*) *Bo* 18. — *læta blifva liggande el. hvilande*, *læta inträda*, *læta komma sig till last* (*med afseende på*). æ som han *lagde* nagra glömsko ok forsumelse pa syna löfft *Lg* 3: 583; jfr 14. 7) *lægga*, *genom læggande åstad-*

komma. gärdh swa gärdh at thu lægger ey gap widh ändan *GO* 882. 8) *komma* (*något*) att *lægga sig*, *dämpa*. the baado drotningena ga thera bud at leggia konungenom stora hugh *MD* 333. 9) *göra liggande*, *belägga med is*. vinterin hæffde siona lakt *RK* 1: 2919. — *intrans. lægga sig*, *isbeläggas*. the sma swnd mellem stäkit oc her begynne nw til at læggie *BSH* 5: 324 (1508). *ib* 325 (1508). 10) *belägga*, *betäcka*, *öfverdraga*. *lagdher* mz gull *Fl* 1066. *RK* 1: 1194. *Al* 8216. *Di* 53. *Lg* 3: 230. gulfwit . . . war skakkerat oc lakt mz dyrom stenom *ST* 220. skulu wmgangane . . . læggias (*sternendi sunt*) mz clarom oc renom stenom *Bir* 4: 105. at kirkio gwlfuidh oc wmgangane skulu lægghias mz clarom oc renom stenom *ib*. — *förse*. leggia bugha mz adror (*arcus intendere nervis*) *PK* 224. 11) *inlægga*, *insmälta*. lat skriu a steinum ok læggia meth gylta bokstaua thässe siu torpara ok siu höuisk áthæue *KS* 44 (113, 47). 12) *nedlægga*, *använda*. *laghdhe* han stora win oc makt oppa bökir *ST* 4. mykin win war ther a laakt *RK* 1: 3583. all thera kost ther ladis oppa *ib* 2: 7238. — *intrans. nedlægga möda el. arbete*. hulkin som astunda mit gul tha lægge mer vppa (*vinlægge sig mer om*) andelika gerningh (*appendat plus spirituale opus*) . . . æn likamlika gerningh *Bir* 1: 238. 13) *rikta*, *vända*. *lagdho* sin hugh til at nima *MB* 1: 119. *KS* 22 (54, 24). thin hugh thin thanke ok thiin akt hafwer thu æ til örlögh *laght* *Al* 6052. *lagde* alt sith hiärtä och sinnä til henne *Va* 15. thz j leggin kerlighet til mik *ib* 16. *ib* 49. *ladhe* paa theres skiip all sin akth *RK* 3: 914. *ib* 3218. 14) *lægga i dagen*, *visa*. mykin thienist ok fager ord war tha yffrit fore them lakt *RK* 1: 3764. lægghia dylzsko widher at sik rätta ællir bætra *Bir* 5: 49. 15) *fästa uppmärksamhet (vid)*, *bry sig (om)*. med *prep.* at. erik *lagde* ther ey ath *RK* 2: 2846. — læggia at sik, *læta bekomma sig*, *visa tecken till oro el. klagan*. smaswennin lægger enkte at sik, vtan thigher oc tholl *MB* 1: 201. 16) *sætta i rörelse*. *lagdhe* han fran sik (*utsträckte*) the konungxlico armana *Bo* 200. 17) *sætta sig i rörelse*, *begifva sig*, *tåga*. *ladhe* a wæghen *Lg* 219. the suensca fra slottet *lade* *RK* 2: 1269. — *särsk. i fråga om rörelse i krigisk syftning: göra anfall, storma, tåga*. mötto thom sioröfvara, oc *lagdho* til thom *Ansg* 193. alexander lægger til thera porta *Al* 1507. the *lagde* norden vppo thz slot *RK* 2: 1244; jfr **læggia up a 3**. *lagde* vnder the vinda bro *ib* 1250. ath örabro han *lagdhe* *ib* 1304. som the ju mot broten *lade* *ib* 9259. efter dæner leggia (*d. v. s. förfölja*) *badh* *ib* 9036. tha han ju j rytzalandh *lagde* *ib* 1: (sfgn) s. 176. *ladhe* her steen aastadh *ib* 3: 4022. *ib* 3696. — om färd till sjös: fara, lægga (till el. ut; jfr *Mnt.* leggen). the *lagdho* til land *Fl* 8. the . . . *lagdo* til landz *RK* 1: 3578. *Lg* 3: 10. the crisno *lagdo* ther til hampna *RK* 1: 129. vid colmard *lagde* the til strandh *ib* 2: 8507. konungen *lagde* til walmassöö *ib* 6872. *ib* 1: (sfgn) s. 181, 183. at the skullo læggia thiit *Lg* 3: 250. the danska *lagde* tha aff stadh moth wisby *RK* 2: 7660. *ib* 3: (sista forts.) 5949. the ather at danmarc *lade* *ib* 2: 7669. the til gotland *lade* *ib* 9089. tha the vt aff sverige *lagde* *ib* 423. *ib* 1960. aff köpmanahafn han *lagde* saa *ib* 1490. *ib* 1: (sfgn) s. 181. mz sin skip strax j hæffnen *lagde*

ib 2: 7824. mz bläsandhe wädher . . . ladhe konungen alth i thz haff *ib* 3: 494. lagde til syoos *Lg* 3: 531. till siöss i morkrett lagde han then genaste leed liika ath gotland *RK* 3: (*sista forts.*) 5045. ä hwarth the sedhen mz skeppen lade *ib* 5967. mz baata the teden lade *ib* 2: 9077. lagde the tädhen *ib* 3: (*sista forts.*) 5972. lagde hon a stadh til swerige *Lg* 3: 567. **18)** *stöta, sticka. med vapnets el. redskapets beteckning i dat. (el. ack.) el. föregången af prep. mäs el. underförstådd och det träffade föremålets beteckning föregången af prep. gen, i genom el. til. lägger gläuo gen dracanom Bu* 492. mz sit spiwt han til mik lagdhe *Iv* 473. honum thykte kassandrum koma brat oc et swärdh hafde i sinne hände i genom hans hiärta thaghar lagdhe *Al* 9980. — *med ack. uttryckande det inre objektet och med personens beteckning föregången af prep. a. swa manghe . . . hugg äller styungh a han lagbu SD* 5: 376 (1344, *nyare afskr.*). — *med personens beteckning i ack. lagdhe them badhin saman til dödh MB* 1: 418. — *intrans. tränga (till), träffa. med prep. til. tha värkin af hwario sareno til hiärtat lagdhe (crudeliter pertransibant) Bir* 4: 135. *ib* 148. **19)** *lägga, tillägga. pa bot skal giptämaþren intaka ok til omynd læggia SR* 52. **20)** *lemna, gifva. hanom swa goth gotz i stadhen læggia SD NS* 1: 20 (1401). *ib* 163 (1402), 297 (1403), 2: 73 (1408). *FH* 2: 13 (1490). leggium wij thet samma gooz fraan skötwiz kirkiu oc til fornemda folka magnusson *SD NS* 1: 138 (1402, *nyare afskr.*). *ib* 73 (1401). kännis iak . . . mik hawa lalth (o: lakth) mino . . . sysköno barne thorberg kärlingh en gardh i tholandum . . . fore twa gardha *ib* 626 (1407). hawir iak laakt then fornemdhö gard tholanda fore thet skipte *ib*. hawer laght kronunne frälsis jordh fult oc fast fore the schatta jordh *ib* 2: 70 (1408). *ib* 174 (1409). — *lägga, gifva, anslå. lagde ther wnder fiske sio brytia ok qwerna ok landbo ok andra manga godha lagha RK* 1: 1180. thet är laght ok utgiuit af almoghans waghna kununge ok hans härskap til uphåldes *KS* 58 (144, 63). kununglik ingiäld the hånöm äru laghd til vphåldes *ib* (145, 63). — *byta. jac hawer lagt goz medh gudhema klostre SD NS* 1: 494 (1405). — *erlägga, betala. leggie strax ena marck vax SO* 115. skal all toll i sweriges rike leggies äpther silftal, och leggies til at halla mynt-it oppe meth *BtRK* 324 (1483, *orig.*). **21)** *gifva, meddela. läggin til radha Fl* 1407. farä siden hwart gudh legger them til radha *Va* 10. gudz hælghen män j himerike . . . lagdhe hwar thera til hans hugnadh aff sinom forskyllisom *Bir* 3: 268. **22)** *pålägga (ss utgift el. skatt). ladhe een nyian olageligh skat RK* 3: 674. lagde mark sölf a hwan plogh *ib* 1: 3316. vm noghor hiälp kan læggias til bergx mennena *PfN* 136. **23)** *lägga, förelägga, sätta, utsätta, fastställa, bestämma. mik lagþos tue andre costa Bu* 143. symon lagdhe siälfwir forlaghin *Bil* 104. joseph heth thän som innan wal war lagdher mz hanum *ib* 243. jak . . . oc min brodhir . . . hauom lakt enä äwirdelighä jordälagho meth . . . thorbergh kiärling *SD NS* 1: 620 (1407). alt thz skäpnor the hafwa lakt *Al* 7636. swa war thz lagt *RK* 2: 1425. marsken thz sa lade *ib* 3435. vpa then dagh man haffde them lakt *ib* 1: 3891. a þem dagh som konunger hanom lægger *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). i þem

stämpnudagh är hanum wardþer lagdþer *ib* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). dagh leggia *TB* 74. j forsaghdöm thima som werkmästara lakt haffwa *SO* 23. lagde et rad sig i mellom *Di* 171. alexander . . . sin thanka genast thaghar lagdhe (*bestämde, fixerade?*) *Al* 7611. — *ordna, anordna, ställa. the gatho lakt thz swa at konung erik loot sik nöghia vpa RK* 1: 948. **24)** *lägga, underlägga, bringa (under sig). aktilius wan hanum alt hans land aff, oc lagde thz op vnder sik Di* 29. **25)** *lägga, försätta, bringa (i ett visst förhållande). gorden bleff . . . ganska ilda lakt j ödho FM* 391 (1508). **26)** *lägga, göra. med två ack. hvaraf den ene ett adj. lägger ödhe (ödelägger) badhe hws ok land Al* 1338. the ther stodho mote mz qwal the fingo aff mik nidherfal jak lagdhe them ödhe gööt thera blodh *ib* 1663. — *lägga, förklara, döma. lagdhe alla hans fränder wtläggha Bil* 788. *ib* 659, 660. *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). han lagde fridlösan grefua aff lippoldh *Bil* 771. lagdhis ok dömdis hädhin oc ful mz vantro *KL* 15. — **læggia sik, 1)** *lägga sig, försätta sig i liggande ställning, kasta sig ned, falla ned. lagde han sik (se prostravit) til gudhelika böner Su* 261. *ib* 69. — *lägga sig (till hvila). gik han oc lagdhe sigh til sömpns MB* 2: 211. **2)** *lägga sig, slå sig ned. kom han bort oc lagde sik i skoga i konung ermentriks land Di* 182. — *lägra sig, fatta posto. karl knutzson . . . lagde sig hard at the reysa pala RK* 2: 1252. **3)** *sätta sig i rörelse, begifva sig. oppsprangh iämsköt en störste grymber fysker aff dywpet oc lagdhe sik til landit Lg* 3: 301. lagdhe sik til en genstigh *ib* 309. vestgöta sig alle fra honom lagde (*skilde sig från honom*) *RK* 2: 9163. — *tåga. greca konungir . . . lagdhe sik til en stadh Gr* 267. — *lägga sig, begifva sig. om fientlig rörelse till sjös. om rigzens fiende wildhe . . . læggie sigh for reffe FM* 389 (1508, *samt. afskr.*). at fyenderna te wille leggia sigh in wppo räffuelska ledhen *ib* 394 (1508?). **4)** *inlåta sig (i), befatta sig (med). med prep. i. læggia tik i nokrom wādha KS* 23 (57, 25). läg tik ey i the ting som tik äru ofhögh iui tina makt *ib* 22 (54, 24). læggr han sik i medh nokrom tera vp å annars fördervilse (*i förening med någon inlåter sig i sådant som går ut på en annans förderv*) *ib* 63 (157, 69). **5)** *företaga sig. med prep. til. hans frender lagde sik til at röua MD* 352. **6)** *hängifva sig (åt), egna, använda. med prep. til. lagdhe hon sik til stora omsorgh at hiälpa henne Lg* 3: 415. **7)** *arbeta (för), vara verksam (för), vara behjälplig (till). med prep. um. thz iag epther myn fadher till welle kom bärghsmän lagde sig mästh ther om RK* 3: (*sista forts.*) 5806. *ib* 5469. — *refl. læggias, 1) *lägga sig, försätta sig i liggande ställning. fore hans föter hon (lejonet) lagdhis tha Iv* 2613. — *lägga sig (till hvila). iacob . . . lagdhis wt a markena sidhan sool war sat MB* 1: 218. **2)** *lägga sig, slå sig ned, lägra sig, slå läger. tha sägilde thera hoffwod här vtan amynnit ok lagdis ther RK* 1: 1647. tha lagdis hertogin a axawal ok med honom hans rothe all *ib* 3282. thādhan foro the oc lagdhis i depheta *MB* 1: 423. *ib* 424. *Iv* 1981. *Al* 4557. **3)** *lägga sig, frysa till. om is. ysen lägs ther ofwon aa RK* 2: 8072. *ib* 3: 2897. — *lägga sig, isbeläggas. frychter jach, at the sma swnd skole leggies BSII* 5: 326 (1508).*

4) *upphœra*. at hænna lughin vanfrægdh matte læggias oc lækias (*Cod. C*: offrægdh matte læggias 938; *motsv. ställe i Bu* har vfrægh matte læias 30) *Bil* 938; *jfr læghia*. 5) *begifva sig, fara, lägga ut*. för än skipit ladhiss från lande *ST* 43. — **læggia a, pålägga**. han böriar nw leggia skatten aa *MD* 369. *Jfr alæggia*. — **læggia af**, 1) *lægga af, aflægga, bortlägga, aftaga och lägga från sig*. lagdhe aff sin hwita mantol *Bir* 3: 280. the lagdho aff sina hiälma *ib* 404. *Di* 204, 223. 2) *taga af, taga bort, borttaga, aflägsna*. han lagdhe aff the klädhe *Fl* 1564. 3) *lemna å sido, utelemna*. thykkir thik thz wara off-lankt, tha læg een deel aff *ST* 165. 4) *bortlägga, upphœra med*. læggia af syndena *Bo* 151. lagdho sidhan aff allan ohöwelikin leek ok danz *KL* 101. *Bir* 4: (*Avt*) 180. *KS* 24 (58, 25). *Al* 3177, 3391. *Ber* 278. *Lg* 3: 508. 5) *afskaffa*. suerd ock spiuth lade iack åff *RK* 3: (*Till. om Chr. II, red. A*) 6317. haffue wij oss tagit fföre aff at leggie sodane onytteliget gangn oc osämie *SO* 121. hwat som war mote the helghe kirkio skipan, thz skulle swa af lysas ok læggias af, at aldrih skulle thz vp nyas *Lg* 3: 509. 6) *bilägga*. fyr än wir læggium pät af therrä i mällin *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). — *Jfr aflægga, samt læggia ut af*. — **læggia bort, bortlägga, upphœra med**. lægh borth alla owerflödögga oc oskäliska likamans kräselikheter *Su* 37. — **læggia fore**, 1) *förelägga, framlägga (till kännedom)*. j thesse eptir-screffno reghlo j huilke lægs hwariom fore helsonna wäghir *VKR* 8. 2) *förelägga, bestämma, utsätta*. the lagdho fore en wissan dagh *Al* 637. *MB* 2: 286. *SO* 80. kommo ey tha som fore war lagth *RK* 2: 7998. — *Jfr foreläggia*. — **læggia fram**, 1) *lægga fram*. lagdhe fram thän fingergulsins deel a bordhit *KL* 83. 2) *erlägga, betala*. han legge fram fyratighi markar hinum, sum ekki wilia ryua *SD* 6: 181 (1350). 3) *framlägga, framställa*. lagde the thz ärende fram *RK* 2: 8303. — *uppgifva, namngifva*. han badh them . . . leggia the forrædhara fram *RK* 2: 4907. — *Jfr framlægga*. — **læggia genom, genomstinga**. lagdhe hænna siþo ginum mz suærþe *Bu* 512. *Bil* 229. *Jfr genomlaghaþer*. — **læggia i gen, lemna från sig, mista**. som alle ladhe lifuit i gæn *RK* 3: 3506. *Jfr i gen læggia*. — **læggia in**, 1) *lægga in, inlägga*. lægge thz in j en linnan klwt *LB* 1: 97. 2) *begifva sig in, segla in*. lagdo sidan in till helgaa *MD* 345. lagde in til agdo sidho *ib* 352. — *Jfr inläggia*. — **læggia nidher**, 1) *lægga ned*. lagdho han nidhir a iordhena *Bo* 210. lagde han jomfrvn nid *Di* 167. — *lægga ned (ett lik i jorden), begrafva*. ther ij lagdhin hænne nidher *Fl* 366. 2) *lægga ned till förvaring, gömma*. læggia thz nidhir. ther thz var väl beuarat *Bo* 3. 3) *nedlägga, nedtaga*. j . . . læggin nidhir min baner oc oprätin ouinsins baner *Bir* 3: 390. 4) *lægga ned, kasta ned, föra ned*. riddara lagdos i tornit nidh *RK* 1: 3892. 5) *lægga ned, lägga af, aftaga och lägga från sig*. lagdo thera vapn nid *RK* 1: 258. siin eghin klädhe lagdhe han nidh *Al* 2812. hon lagdhe nidher sin glædhis skrudh *Lg* 3: 235. 6) *bortlägga, upphœra med*. leggia slikan darskap nidh *RK* 1: 3836. 7) *nedgöra, fälla*. iiii tusendh ryzer ladhiss ther nidher *RK* 3: 3650. 8) *nedslå, kufva, dämpa*. legge nid

hans stora hogmod *Di* 61. — **læggia sik nidher**, 1) *lægga sig ned (till hvila)*. hon . . . lagdhe sigh ther nidher *MB* 2: 211. lagdhe han sik nidhir at sofwa *Bo* 71. 2) *lägra sig, slå sig ned*. konung birge lagde sik nidh j jöneköpfung mz riddara ok swena *RK* 1: 3225. — *refl. læggias nidher, lägga sig ned*. lagdhis thaghar ij löpin nidher *Fl* 1333. lagdis annar thera nidher widher wäghin som döddher ware *Bil* 659. lagdhis thager ater nidher *ib* 275. the lagdhis alla sofua nidher *Fr* 2057. lagdhis sidhan nidher a thän muld ok hwilte sik op a sin skiold *Iv* 2573. — *Jfr nidher læggia*. — **læggia på**, 1) *lægga på sig, påtaga*. i leggen idhert harnisk på *RK* 2: 3654. 2) *gifva, medgifva, unna*. thz iach legger mik nokon roo eller hwilä på *Va* 48. 3) *pålägga (utgift el. skatt)*. lagdo myket på fore wäldh skuldh *Pa (Tung)* 33. — *Jfr påläggia, samt læggia up a*. — **læggia saman**, 1) *lægga samman, lägga i hop*. lagdho sin änlite saman hwart vidh annat *Bo* 222. tha han hafdhe lakt saman bokena *ib* 56. han skal . . . læggia thiin öghon saman mz sinne hand *MB* 1: 254. lagde the sina hender saman, oc loffuade hwar annan sinä tro *Di* 167. 2) *förena, samla*. cirus . . . oc darius . . . lagdho sik oc sit herskap saman a mot baltazar oc babilonem *MB* 1: 19. — *samla, hopa*. at læggia samman rijkt *RK* 1: (*Albr*) s. 212. *Ber* 236. 3) *sammansätta, uppfinna*. lagdho the radh saman at swika han lönlica *MP* 1: 340. *ib* 2: 5. — *Jfr saman læggia*. — **læggia til**, 1) *lægga till, tillägga, öka*. opta vpnyadhis thöm sorghin ok altidh lagdhis hænne ä nakat til *Bo* 202. 2) *tillägga, ytterligare säga*. lagdhe han thätta til sighiande *Bo* 186. *Bir* 4: 105. læg än til et ordh *ib* 1: 345. lagdhe han til *KL* 312. 3) *tillägga, tillskrifva, lägga till last*. hon är orsaka for then geruing som thu legger henne til *Va* 36. *ib* 32. *MB* 2: 256. 4) *vända, rikta*. hwar som the læggia sin hugh til oc godhwilia *MB* 1: 49. — *tillägga, rikta (mot), göra*. dömdes nilis persson heynus ffri for then til tal som oleff nilis[son] lade honom til at han skulde haffua slagit hans hustrv *BtFH* 1: 277 (1509). 5) *försöka*. lagde tha til mz daghtingan *RK* 1: 1066. bid honum leggia til thz besta *MD* 332. 6) *göra anfall (till sjös)*. lagdho the annat sin til, oc sloghos med thom *Ansg* 193. 7) *gifva, lemna, meddela*. j læggin til raadh oc päninga oc iak læggir til thwru oc manlikit hiärta *Bir* 2: 261. taghar them war faat tha lagdin them till *RK* 1: 231. allom lagde hon goth til (*förskaffade, beredde*) *ib* 2: 8375. 8) *pålägga (utgift el. skatt)*. att legga thöm ydermer nokor scat eller gengiärdh eller thungä til *SD NS* 1: 248 (1403, *nyare afskr.*). — *Jfr til læggia*. — **læggia up**, 1) *lægga upp, utbreda*. et täpete af silke som vpp scal læggias yui all cläpen *SD* 5: 564 (1346). 2) *framställa, säga*. lægger opp (*proponit*) mark vmskiftelikin thing *Ber* 278. — *Jfr upläggia*. — **læggia up a**, 1) *lægga på sig, påtaga*. lagde sin wapn vpa *Di* 182. lagde sit harnisk vpa *ib* 4. *ib* 6, 60, 79. 2) *pålägga (utgift el. skatt)*. lagde mykin skat vpa *RK* 1: 4085. læggia oppa thunga skatta *Bir* 4: 311. 3) *anfälla, angripa*. at han sculle leggia sunden vppo *RK* 2: 1246. beerman badh alla læggia vppo *ib* 2359. *Jfr læggia* 17. — *Jfr læggia a, læggia på*. — **læggia ut**, 1) *lægga ut, erlägga, betala*. skal han lægghia en öre

with SO 16. SEG 123. 2) vända, uttyda. hwat hon goth gör, lägher han alth vth tyl ondho Gers Frest 31. 3) begifva sig ut, begifva sig bort. lagdho wt oppa sina reso Lg 3: 296. — **läggia sik ut, lägga sig ut, sträffa, arbeta, vara verksam.** iag mig fast with för riikit lagde RK 3: (sista forts.) 4942. — **Jfr ut läggia.** — **läggia ut af, 1) = lägga af** 1. lagde han sit harnisk wtaff Di 78. 2) bort-lägga, låta fara, icke bruka. giordis aldrigh bäter behoff ath leggia strenghet och owillia wtaff än nw HSH 18: 11 (1494). 3) = **läggia af 5.** sverd oc spiut lagde iak vt aaff RK 3: (Till. om Chr. II, red. B) 6317. — **läggia vidher, gifva ss ersättning.** hanom oc hans arwom annat staz swa mykith goz ii gen widher at lägga SD NS 1: 113 (1402). **Jfr vidher-läggia.** — **Jfr at-, ater-, be-, bo-, for-, inne-, ivir-, kast-, radh-, skat-, skrin-, sköt-, sten-, um-, umkring-, und-, undir-, ödhe-läggia, äfvensom gul-, kors-lagdher.**

läggiare, m. Jfr gatu läggiare.

läggilse, n. pl. Jfr til-, ödhe-läggilse.

lägning, f. Jfr a-, af-, for-, nidher-, pa-, til-, undir-, ut-lägning.

lägha (legha), f. [Isl. lega] 1) **liggande,** swa länge skal sofwas at kroppin af lägho ledhis Bir 4: 129. haffdo the ther skamma lägho (lägo el. voro lägrade der kort tid) RK 1: 2652. 2) **läge.** swa goot gooz ok j swa godha leggho FH 6: 17 (1447). — **Jfr aterlägha.**

lägho rätter (lägho-), m. L.

läghe (läghie SD NS 1: 543 (1406). legie ib 544 (1406)), n. [Isl. lægi. N. lægje] L. 1) **läge, belägenhet.** widerleggia elostrena swa got goz j swa godha läghe SD 5: 166 (öfvers. i hds fr. början af 1400-talet). biscop knute swa godha iordh foreläggia ii swa godho läge som honum at nögher ib NS 1: 34 (1401). ib 92 (1401), 99 (1402) o. s. v. BYH 1: 187 (1381, nyare afskr.), 195 (1385). 2) **ställe hwarest fartyg ligga för-töjda, ankarplats, hamn.** til läghis komen RK 2: 6617. 3) **läger, fältläger.** droghe än nw vtoff til theris läghe igen FH 6: 85 (1495, afskr.). — **Jfr altara-, ankaris-, bodha-, bryggio-, falka-, flska-, flske-, hamna-, hia-, iordha-, lagha-, lana-, löska-, siänga-, skalla-, skipa-, til-, ut-, vißer-, vinter-, väl-läghe.**

läghe, n. [N. lægje. Jfr Isl. læg] ved af liggande el. kullfallna trän. taka läghe thz till inga fanga nythir TB 75.

läghenhet, f. [Mnt. legenheit] förhållande, omständigheter. hwath läghenhet her paa ferdhä är BSH 4: 267 (1501). **Jfr läghnighet.**

lägher, n. [Mnt. leger] läger, fältläger. ther loth han bade plancka oc grafwa som han ville ther läger haffua RK 2: 8904. **Jfr borgha lägher.**

lägher, n. L. Jfr löndar lägher, äfvensom läghre. — **läghers bot, f. L.** Jfr lägherbot, läghre bot.

lägher barn, n. L.

lägherbot, f. L. Jfr läghers bot, läghre bot.

lägherstadh (leger staadh), n. = lägher-

staper 3. jak wil thar hawa met leger staadh FH 3: 64 (1445).

lägherstaper (ack. läghirstadh. lägher staadh Bil 745. lägherstät SD NS 1: 72 (1401). lägherstadher RK 3: (sista forts.) 5785 (i rimsl.). läghurstap SD 5: 562 (1346). läghurstadh ib NS 1: 465 (1405). läghurstad ib 2: 86 (1409). läghurstap SD 5: 563 (1346)), m. [Fnor. legrstaðr] L. 1) **lägg-plats, sofplats.** skipis them oc rwm hwar the sculu äta oc sowa. oc hafujn läghirstadh sik siälfuom VKR 5. 2) **gömsälle.** stodho snarlige vp aff synom lönligha rwmom äller lägherstadhom MB 2: 137. 3) **grafställe.** per vi bapin välyom varn läghurstap SD 5: 562 (1346). til varrä grift oc läghurstap ib. ib 563. Bil 745, 867. MB 1: 202, 268, 315. SD NS 1: 72 (1401), 227 (1403) o. s. v. RK 3: (sista forts.) 5785. Lg 3: 319. LfK 165. 4) **afgift för grafställe och begrafning.** dömdes then helge kirkiö iij m. wtaff erich luntila for elin ibidem legerstadh och presten j m. för sin likstol aff henne tred-iunge BtFH 1: 137 (1507). — **Jfr ligherstadher.**

läghia (läia. -ir, -dhe), v. [Isl. lægja] eg. göra låg, sänka; minska, stilla. slikan wanda lägde han RK 1: 508. thit eghit ofwermodh läghia Ber 263. ihesus lägde hafsins storm MP 1: 71. ib 72. — **refl. läghias, minskas, stillas, upphöra.** lägdis lughin Bil 429. tha läghis wredhin j hiärtano Bir 3: 176. at hanna lughin vfrägh matte läias Bu 30. **Jfr läggia.** (I constantinus lägde läkedom Lg (Cod. C) 1026, hwarest på motsv. ställe Bil 565 läses lette, insatt af senare hand öfver något bortsrapadt, synes lägde vara felaktigt.)

läghil (dat. med art. läghlenom ST 347. pl. läghlar), m. [Isl. legill. Mnt. lechelen, lechelin, legelen. Mnt. lægel. Lat. lagena. Mlat. lagula, lagellum] lægel, kagge, aflängt kärl. loth göra hwarior thera eeth baswn j sina höghro hand oc een toman läghil (lechelin; Vulgata, hvarifrån stället är hämtadt, har lagenas; motsvarande ställe MB 2: 90 har ena thoma flaska ällir eth tomt kar) j the winstro ST 347. j hwarior läghlenom war een briunande lampa ib. j par læglæ BYH 1: 166 (1357). eth par läghla SD NS 1: 514 (1405). LB 4: 346. **Jfr byrdha-, redh-, spis-läghil.**

läghlika (lägläka. läghligha FH 3: 20 (1442), 22 (1442) o. s. v. läghelika BYH 1: 187 (1381, nyare afskr.). läghelica ib 195 (1385). legelicha SD NS 1: 498 (1495)), adv. lägligt, lämpligt. swa godt godz, som honom swa lägläka ligger SD NS 1: 109 (1402, nyare afskr.). ib 498 (1405). BYH 1: 187 (1381, nyare afskr.), 195 (1385). FH 3: 20 (1442), 22 (1442) o. s. v.

läghliker (legligh. n. lägligit. läghelikit SD NS 1: 297 (1403), 2: 95 (1409). läghalikat), adj. [Mnt. legelik] läglig, lämplig. hanom . . . swa got godz ii geen läggia, swa läghalikat SD NS 1: 203 (1403). ib 2: 95 (1409). ther thet hanne läghelikit är ib 1: 297 (1403). hwad hanom besth lägligit är SGGK 104. paa en legligh tidh och stadh SD 5: 211 (öfvers. fr. sl. af 1400-talet). i godho oc läghlico widhergielde ib NS 2: 134 (1409). **Jfr beläghliker.**

läghlikhet (läghlighet. läglighet. leglighet. läghelighet. -ir), f. [Mnt. legelicheit] belägen-

het, läge, beskaffenhet. at besee oc förmärkia landzsins skipilse oc läghelighet *MB* 2: 5. til at bespeya oc offwir wägha läghelighetena oc folksens skipilse *ib* 39. — *ställning, förhållande, omständigheter.* lämpä siith tall . . . efter lägheligheten *HSH* 19: 112 (1505). epter sadane läghelighet *BSH* 4: 317 (1502). faar man taga syne ärende epter landzsens läghelighet *ib*. lägheligheten som nw tilstunder kräffwer thet *ib* 5: 89 (1506). gud goffue, ider leglighet ware sa, thet i syälfwe komme här til tals medh them *ib*. kan han edert herredöme wunderwisa om alla läghelighether, her pa färde äre *ib* 137 (1507). *ib* 198 (1507) o. s. v. *FM* 213 (1504). gud giffue, attet vore i eders ädelhetz legligheter attj matthe snarlige finnes karsk, swnd oc helbrögdä pa bodhä sidher *ib* 494 (1510). — *tillfälle.* om ther finnes kunne lempelig leglighet til *FM* 486 (1510). — *läghelighet, lämplighet.* at the rytzer holle then dagh som the finne legligheten til *FM* 486 (1510). — *beqvämlighet.* fföre ena änggh . . . huilken som liggher wndher kaialaby . . . badhom oss til mak ok läghlikhet *FII* 3: 22 (1442). *BYH* 1: 267 (1469). — *Jfr beläghlikhet.*

läghnighet (legnighet. -ir), f. [*Mnt. legenicheit*] *läghenhet, förhållande.* ad forhöre hennes vilie oc legnighether *BSH* 5: 62 (1505). for thenne legnighet *ib*. *Jfr läghenhet.*

läghra (-adhe), v. [*Jfr Mnt. legeren*] = **läghia.** for elostirsins skam oc wanfrägdh stillas oc läghra-skolandis (*pro sedando scandalo et infamia monasterii*) *Bir* 4: 60. — *refl. läghras, = läghias.* lughin läghradhis *ST* 99. *Lg* 472.

läghra (legra. -adhe, -at), v. [*Mnt. legeren*] *lägra, inqvartera.* vi haffue legred folkit ij thenne ij (2) *bir* *BSH* 5: 156 (1507). — **läghra sik, lägra sig, slå läger.** tha sik hafdhe läghrat thän här *Fr* 473. läghradho sik alle ther *Al* 5661. *ib* 928. *RK* 2: 4189. — *refl. läghras, lägra sig, slå läger.* *Al* 5618. — *Jfr beläghra, äfvensom lighra.*

läghre (leggre SD NS 1: 390 (1404). leggre), n. L. 1) *läger, liggsplats.* *Ber* 273. 2) *läge, beläghenhet.* hanom . . . et annat swa goth godz widher lägya i swa godho leggre, som tätha ligher *SD NS* 1: 234 (1403). *ib* 390 (1404), 457 (1405). — *Jfr lägher, lighre.*

läghre bot, f. L. *Jfr lägherbot, läghers bot, äfvensom lighris bot.*

läka (pres. läcker LB 7: 354), v. [*Isl. leka*] *L.* *läcka, drypa.* vatnitt läcker ter wt idkelica *LB* 7: 354.

läkatter (lekatter), m. [*N. lekatt*] *L.* — **läkatta skin (lecatta-), n. L.** *lekattskinn.* mantellum meum foratum cum pellibus hermelinis. i. lecattaskin *SD* 2: 158 (1293). fyra hundradh läkatta skin *Al* 7787. läkatta skin som nw kallas hermelin *PK* 221.

läke (ack. läkia), m. = läkir. haffdin med sik en läkia *RK* 1: 2947 (*i rimsl. m. räka*).

läkeblad, n. [*N. lækjeblad*] *läkeblad, groblad, plantago major Lin.* tak läkeblad *LB* 2: 58. *Jfr läkis blad.*

läkebok, f. läkebok. swa mykin wisdom som j läkebokenne scriffuas *LB* 2: 60. *Jfr läkiara bok.*

läkedomber (lekedomber: -dom MB 1: 453; LB 7: 270; -doma ib 254. läkadoomber: läkadoom

Al 9954. *pl. -ar), m.* [*Isl. lækidómr*] 1) *läkande, botande, bot.* hon forgiorpe rikt fäpärne for läkedom a hepnä läkera *Bu* 513. ey är än läkedoms time (*tempus sanitatis*) *Bir* 1: 398, 3: 350. swa lang läkedoms dwala (*mora sanitatis*) *ib* 1: 398. *ib* 3: 350. 2) *läkedom, läkemedel, botemedel.* bedhas af guz ängle til läkedom oleum aff miskunna thrä *Bil* 88. hänne munde engin annar läkedombir dughä *ib* 109. *ib* 255, 427. *Bo* 96, 104, 232. *MB* 1: 60, 108, 299, 453, 454. *Bir* 2: 175, 269. taka läkedom *ib* 5: 46. taka läkedomen *ib*. rönte sik gagnlöst manga läkedoma *Bil* 289. man skal smörä tom med lekedoma oppo naflan *LB* 7: 254. läkedom fför byld *ib* 2: 60. *ib* 59, 7: 296. at sighia thik läkedom til thinna sooth *ST* 464. *LB* 7: 293. cant thu mik läkedom wisa vidh thenna sot *Bil* 312. mot thy andra är tholkin ödmiukt bäzste läkedombir *Bir* 2: 158. mot thz första gifwir iak thik tre läkedoma *ib* 1: 65. *LB* 7: 270. 3) *läkekonst, läkarekonst.* mär mästare til läkedom *Bil* 382. mästare j läkedom *Bir* 2: 269. ther i läkadoom konstigh war *Al* 9954. ath stwdera läkedom *PM* xxvii. the som läkedom idhna *MB* 1: 71. vm nakir idhna läkedom for mina skuld *Bir* 2: 269. idhna läkedoma for värlz atirlön *ib*. — *Jfr bonda-, drykkis-, helso-, hästa-läkedomber.* — **läkedoms doktor, m.** doktor i medicin, läkare. *PM* xxvii. — **läkedoms drykker, m.** läkande el. helsogifvande dryck. *MB* 1: 71. — **läkedoms gava, f.** läkemedel. stors siukdoms läkedoms gafwa (*medicamentum et antidotum magnæ infirmitatis*) *Bir* 2: 39. — **läkedoms koster (lekedoms-), m.** kostnad för läkemedel och läkarevård. skal han giälda allan lekedoms kost oc helso rökt (*impensas in medicos*) *MB* 1: 336. — **läkedoms list, f.** läkarekonst. *Bu* 513. — **läkedoms lön, n. pl.** betalning för läkarevård el. för vård om en sjuk. gaff läkedoms lön for han *MP* 1: 270. — **läkedoms smyrlse (-smörilse), n.** läkande salfva. jak smorde andra mz helsamom läkedoms smörilsom *Bir* 1: 354. — **läkedoms yrt, f.** läkande ört. *Su* 443.

läkeliker, adj. *Jfr oläkeliker.*

läkeplaster, n. läkande plåster. *LB* 7: 326.

läkia (lekia MD 349; Di 191. läkya LB 7: 301, 304. läkkia: läkkias KL 287. läka RK 3: 2526. lekä Di 191. leke ib. pres. läkir KL 378; MB 2: 374; LB 7: 281, 288, 297 o. s. v. läker ib 5: 81, 82, 7: 293, 294, 295, 296, 297 o. s. v. läke ib 5: 80. impf. läkte. lekte Di 192. part. pret. läkter: läkt Bo 134; MP 2: 5; se vidare aterläkia, oläkter. lekter Di 192, 193), v. [*Jfr Isl. lækna*] *L.* *läka, hela, bota.* han . . . läkte siuka *Bu* 100. nw läkir thänne här a varom höghtidhis dagh. lama mäu. halta. döfua. bliuda. lima-lösa. spitälska. ok thöm ther bilagdhe äru mz diäffom *KL* 378. *MB* 2: 374. *Bir* 1: 14, 2: 6, *MD* 349. *Di* 191, 192, 193. i symonis huse hwilkin som ihesus hafdhe läkt af spitälske soot *MP* 2: 5. (sanctus petrus) . . . läkte . . . mangha salogha sial ok siuka likama *Bu* 101. läkia siälenna sar *ib* 186. jak styggis ey at hanna ok smörä ok läkia the saarin *Bir* 3: 230. ingen kunne thenne (*värken*) läka *RK* 3: 2526. blomster . . . (lact) jfuir siuka läkte them aff alskona sottum *Bil* 288. far nagor frost j föterna skal han smörä tom med biörna iister ted läkir tom *LB* 7: 288. ted läkir podagel *ib*. stöt alt tetta til saman, oc smör pa hwad

saar tw vil ted läker ted snarlica *ib* 293. hon (*askan*) biter ted onda wtt oc läker saritt *ib* 295. tz drager tz onda wtt, oc läker fistelen oc kreffweten *ib*. *ib* 5: 80, 81, 82, 7: 294, 296, 301. tz hielper oc läkir inwertis *ib* 281. te (o: feneka rötir) hela oc läkya *ib* 304. ted läkir mykit *ib* 297. hon (*örten*) helar oc läkir mykyt vel *ib* 299. *ib* 301, 302, 304. te (o: roffuor) läkia oc hielpa fför köld i föterne *ib* 288. ginstan hon är läkt oc vidhir fangitz tha leer naturin mot thy hänne är naturlikit *Bo* 134. — *bota*, *godtgöra*, *försöna*. at iak nakraledhes kwnne fförwärfua then hel-samma läkedomen, til at bötha oc läkia mina synder (*in remedium peccatorum meorum*) *Su* 187. läk mz tarom wtan atherwändo thz thu hafwer ofwer fareth nakra puncta thinna reghlo *Ber* 38. — *refl. läkias*, *botas*, *blifva frisk*. en man qwaldir af diäfwlenom förddhis til en hälagghan munk at han matte läkkias *KL* 287. *Bir* 1: 397. han skal faa mina nadha olio mz hulke alle hans limi skulu läkias *ib* 2: 186. — **läkia ater**, *läka*, *hela*. läkte atir sarit *ST* 474. *Jfr* **aterläkia**. — *Jfr* **saman-**, **til-läkia**, **äfvensom oläkter**.

läkiare (*lächiare* *Di* 261; *-a* *Bu* 513. *läkäre* *Bil* 605; *-en* *MP* 1: 26. *läkere*: *-a* *Bu* 513. *lekare*: *lekara* *Su* 224. *läkiar* (*ack.*) *Al* 2566), *m.* [*Jfr* *Isl. læknari*] *L. läkare*. varo goße lächiara *Bu* 513. hon for-giorpe rikt fäpärne for läkedom a heþna läkera *ib*. likamans läkiara the blyghias widh sit nampn, för än the nima gräsanna krapt, oc än magho the meer blyghias, som wilia wara siäla läkiara, oc kunno ey wars herra budhordha krapt, oc the hälghe script *MB* 1: 291. huar siukir man är j huseno vm mästirlikin läkiare jngaar til hans vndirstar han rasklica aff yttro tek-nomen siuka manzsins siukdom *Bir* 2: 269. jak är swa som godhir läkiare ok yrta blandare *ib* 3: 127. the sökia opta . . . läkiarins hws *ib*. hans doctores som kallas medici ällar natwrlika läkiara *Lg* 3: 314. thu äst läkiare (*medicus*) ok wilt hawa vtwaldan kost *KL* 79. alexander badh philippum kalla sin läkiar mäster fore alla (*vocavit ad se medicum suum nomine Phi-lippum . . . erat . . . medicus ille . . . in omni arte medicinae perfectus*) *Al* 2566. *Bil* 109, 215, 255, 426, 605. *MB* 1: 453. *GO* 653. *KL* 362, 365. *MP* 1: 26. *Bir* 1: 351, 396, 397, 398, 2: 175, 5: 46. *Al* 2469, 9953. *Su* 224. *Di* 261. — *Jfr* **himirikis-**, **sara-**, **siäla-läkiare**, **äfvensom läkir**. — **läkiara bok**, *f. läkarebok*. leta ther moth lekedom j te danska läkiara bökir *LB* 7: 270. *Jfr* **läkebok**. — **läkiara fä** (*läkäris-*), *n. L.*

läkir (*Bil* 259. *läke* *Al* 2609; *Lg* 1028. *läkär* *MD* (S) 264. *med art. läkirin* *Bir* 2: 269. *ack. läke* *Lg* 993, 1010. *läkir* *Bil* 312 (*på två ställen*), 313 (*s. 312 på det ena stället samt s. 313 af samma hand som skrifvit det öfriga rättadt till läkira*). *dat. läke* *Al* 2568, 2616), *m.* [*Jfr* *Isl. læknir*] *L. läkare*. badhe siäla läkir ok likama *Bil* 259. *ib* 312, 313. *Lg* 1010, 1028. *Bir* 2: 269. *Al* 2568, 2609, 2616. *MD* (S) 264. *Jfr* **läke**. — **läkis bot** (*läkers-*), *f. L.* — **läkis gipt** (*-gift*), *f. L.* — **läkis giäf** (*L.*; *SR* 53. *läkis gäf* *L. läkirsgäf* *L. läkiärs gäf* *L.*), *f. L. lä-karelön*, *läkarearvode*. *SR* 53. — **läkia mästare**, *m. öfverläkare*, *förnämste läkare*. *Al* 9856.

läkirska, *f. läkerska*. *ST* 447. *Su* 207.

läkisbladh, *n. läkeblad*, *groblad*, *plantago major* *Lin.* taagh . . . läkis bladh *LB* 2: 10. *Jfr* **läke-bladh**.

läktare (*lectare*), *m.?* [*Isl. lektari. Mlat. lec-torium*] *läspulpet*, *i en kyrka på gränsen mell. kor och långhus befintlig upphöjd plats hvarifrån föreläs-ning ur den hel. skrift egde rum samt offentliga till-kännagifvanden gjordes*. jerngrindär *lectare* oc helie licame kor lodh han göra *MD* 441. — **läktara dyr** (*lectara-*), *n. pl. L.*

läkza (*lexa. leczsa*), *f.* [*Isl. lektia. Fgutm. leccia. Mnt. lexie, lectie. Lat. lectio*] 1) = **läkze** 2. laaso vigiliis mz ix leczsor ju til laudes *LfK* 256. med tre lexor *DD* 1: 207 (1508, *eft. nyare aftr.*). 2) *undervisning*. the nima ey mina läkzo älla min vis-dom *Bir* 1: 101. — *lärdom*, *lexa. bildl.* the kende honom tha ena lexa ny *RK* 2: 5639.

läkze (*Bo* 56; *Bir* 2: 107; *-om VKR* 59. *läcze* (*gen. pl.*) *Bir* 4: 101. *lecze* *ib* 5: 61; *-er* *ib* 60, 93; *-ena* *ib* 35, 60; *-om VKR* 14. *läczse*: *-om* *Bir* 4: 11. *läkxe* *ib* 2: 141. *lexe*: *-ena* *ST* 194; *-omen* *ib*. *leccie*: *-om SD NS* 1: 73 (1401). *läzce* *Su* 262. *lätzce*: *-ena* *ib* 263. *pl. ack. -er* *FH* 1: 54 (1485); *Bir* 5: 60, 93; *-e* *ib. med art. nom. -enar* *ib* 60. *-ena* *ST* 194. *ack. -enar* *Bir* 5: 61), *f.* 1) *läsning*, *det som läses*. gudz läkze (*d. v. s. gudlig läsning*) aktas ey *Bir* 2: 107. hör the läzce jak wil for tik läsa *Su* 262. *ib* 263. 2) *stycke ur den hel. skrift el. ur annan re-ligiös bok hvilket föreläses el. sjunges vid gudstjenst el. i ett kloster under måltid*. see huru ödhmiuklica hau las sina försto läkze *Bo* 56. j leczomen oc re-sponsoriis magha sithia hwilka som wilia *Bir* 5: 18. *ib* 60, 61. tha man läs pater noster fore lexomen *ST* 194. mädhan lexena läsas *ib*. astundadhe at wita vm gudhz modhor thäktis at han lät siunga nyio läkze j hænna ottosangom *KL* 96. i myne modher jomfrw marie wirdnyng skulu söstrana sionga hwar dagh höghtidhelika hænna tidhe medh treem läkzom *VKR* 59. *Bir* 4: 11. for hwars thera siäl som döör aff them sculu haffuas thre messor . . . oc thre vigilie hwar thera medh threm leczom j brödhranna choor *VKR* 14. j thenna aminnilse läsi huar syster wigiliis mz ix lecze *Bir* 5: 93. nar nakor persona, syster ällir brodher döör, tha göris full tjänist mz ix lecer for then dödha oc thre psaltara *ib*. tha manadhin är framlidhin, tha haffuen manadha mot, som är wigiliis mz ix lecer *ib*. j nio läcze högtidh (*in festis novem lectionum*) *Bir* 4: 101 (*Jfr* *Du Cange festum*). skulw . . . sighias twa vigilie aff ix lecciom i hwario wikw *SD NS* 1: 73 (1401). maa abbatissan . . . sighia systromen nakot til hugnadh aff the leczena *Bir* 5: 35. 3) *läs-ning*, *lektion*, *undervisning*. thw nampt j dagh j thine läkxe gamalt ordhquädhe *Bir* 2: 141. — *Jfr* **bordh-läxe**.

lälla? *v. luta, slutta. part. pres.* pa brädy som standa langs ath lithith lällandis (*för hällandis, af hälla*, som då skulle här hafva den annars i medel-tidspråket ej anträffade bemärkelsen: *hälla, luta?*) *PM* LI.

lämia, *v.* [*Isl. lemja*] *slå, mörbulta*. lot han . . . lämias oc hudhstrykas (*plumbatis cædi*) *Bil* 444.

lämpa, *f.* [*Mnt.* limpe] 1) *lämpa, lämpligt el. passande sätt att gå till väga el. skicka sig.* the kunno tha hwarken lat eller lempe *RK* 2: 6301. 2) *varsamhet, försigtighet.* mz lämpa sig sa fra konung karl drager *RK* 2: 9195. stoor lempe skall der till finnes *BSH* 4: 271 (1501, *nyare afskr.*). wil ther dragess lämpo til och longh tiidh, sa ath hastighet icke merkes i nogen matho *ib* 317 (1502). — *försigtighet, förställning.* thenne saak och flere skal man ytermere betänke med lämpa och snedikheter, än med rättfärdighet *BSH* 4: 317 (1512). med listh lämpa nyäfwnder eller hiälpäradhä *HSH* 19: 10 (1501). 3) *uteäg, sätt.* kunnä väll raadh och lempa finnes till ath i bliffwa thet kymber qwith *HSH* 19: 67 (1505). huat foga oc lempa ther tiil finnas kan *BSH* 5: 26 (1504). *ib* 173 (1507). vppa thet gudh . . . ville gifwe oss noegen lempe tiil at aff stille swdana forderff *ib* 208 (1507). gud geffuer oss licke och lempor tiil at affuerie the hedzske rigisins fiendher *FM* 403 (1509). hwadh lempe eller radh ther til kunne finnes sadant at betagha *BtRK* 451 (1520). medh nogrä andre lempor och gode foger stillä tessä twisth *HSH* 20: 109 (1507). haffwe wij . . . medh alla lempor och foger . . . bönfalne warith *BSH* 5: 317 (1508). — *sätt, vis.* drapp konung isyng oc hans söner nyo . . . faszhält och dethleff mz samme lempa (*likaledes*) *RK* 1: (*Yngre red. af LRK*) s. 256. — *sätt, afseende.* vi . . . lofwe . . . i alle lämpor och sager saa skickat *BSH* 5: 359 (1509, *nyare afskr.*). — *Jfr olämpa.*

lämpa, *v.* [*Mnt.* limpen] *anordna, inrätta.* teckis idert herredöme oc lempe thet breff swa then gode herren erchebiscoppen kwnne thet oc besegle *FM* 496 (1510). kunnä han mikit lämpa siith tall aff then fornwpst gudh haffuer honum giffuit effter lägeligheten *HSH* 19: 112 (1505). — *foga, ställa.* will jach . . . fynne rad och synne ath lempet i en god matthe *BSH* 5: 447 (1511). — *Jfr belämpa.*

lämpelika (lempeliga), *adv.* [*Mnt.* limpeliken] 1) *med lämpa, på ett fogligt el. lämpligt sätt.* thet gik lempeliga til *FM* 130 (1502). 2) *beqvämligen, lätt.* huru han och hans partii lempelighasth kunde oss förderfwe *BtRK* 379 (1501). *ib* 451 (1520).

lämpeliker (-lig. -lighen (n. pl.)), *adj.* [*Mnt.* limpelik] *lämplig, passande, tjenlig.* mång lempelighen stycker han moth them fan *RK* 3: (*sista forts.*) 5566. ar thedt lempeligest *BSH* 5: 10 (1504). om ther finnes kunne lempelig leglighet til *FM* 486 (1510). *Jfr olämpeliker.*

lämu gildri, *n. L.*

län (*lään* *Al* 9544. *len.* *leen* *LB* 3: 195 (*rimmande med ringben*)), *n.* [*Isl.* lén] *L.* 1) *län.* at the take sik gulkar oc silfkar oc godha gärsämio at läne aff egipto landz folke *MB* 1: 306. *ib* 307, 311, 312. beddis brödhit til läns *Bo* 151. aff hwem han then pilthen thil läns bädhes *SO* 16. hwat ey skal jak taka päninga til läns oppa mina tro til nakan vissan tima *Bir* 3: 125. 2) *län, förläning, af konung åt en underlydande till förvaltning och nyttjande öfverlemnadt område.* än konungin hafde länt j sina dagha nakrom herra nakan krononna deel ok konungenom dödhom then herran oc hans äptirkomara behiollin thz länit (*concessa*) for sit eghit *Bir* 3: 400. län ok goz vil iak idher gifua *Fr* 727. taghin badhe land ok län *ib* 730. wil

han haffua landh ok län *MD (S)* 242. hwar ärlig herre oc godh man som land och län haffuä aff ider naade *BSH* 4: 268 (1501). *RK* 1: 545. *Al* 9544. han gaff ok länte marghan län *ib* 3799. mz konung karls län the folkit sampnad hade *RK* 2: 9153. aff kronana hadhe han mykit län *ib* 3: 3196. togh han her iwarss län all *ib* 3203. i hwarth län iag giorde oc sa *ib* (*sista forts.*) 5208. the län tyust, kind oc ydhre *SD NS* 1: 17 (1401). aff thy läne, svm iak hafuer aff miins. herra konvngxsens naadh, som heter mädhilpadha *ib* 642 (1407). beholle kronenis len rekerne *BSH* 5: 298 (1508). anama thet stykke län, i hanom tilbwde *ib* 317 (1508). sidan staden och läneith ighen tageth war . . . fran [fien]da hender *ib* 318. eder herredömes breff pa calmarna län *ib* 352 (1509). all annan skat her aff stokholms län quit ok fry ath haffua *ib* 493 (1512). skall thw strax kennis vedh stäkeholm och tess len *HSH* 19: 163 (1506). 3) *ämbete, tjenst.* han war först soknare oc swa foor han epter höghrom länom til han wardh römsker keysare *Lg* 1003. the hafua ok thz til läna, at twa aff thöm skulu konungin thiäna eet aar *Fl* 1016. *ib* 1359. 4) *tillåtelse.* min signode gwd . . . gifwe mik ther til loff oc leen *LB* 3: 195. — *Jfr borghlän.* — **läns herra**, *m. L.* — **länsman** (*lääns- länz-* *SD NS* 1: 256 (1403); *Pa (Tung)* 34; *BtFH* 1: 141 (1507), 213 (1507), 217 (1507), 218 (1507) o. s. v. *länsmaþer L. länsmander L. pl. med art. nom. länsmennena (för -mennena)* *Di* 179. *ack. länsmennena ib. lensmennena FM* 358 (1508). *lensmennene BSH* 5: 148 (1507)), *m.* [*Isl.* lénsmadr] *L. länsman, ämbetsman, konungens tjensteman inom hvar härad. Jfr Hildebrand, Sveriges Medeltid* 2: 102 f. här skal war lensman atwactä oc pässä brutäpäningä vpp takä ok skiptä *SD* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). skal lensmannen näfnä tolf astäpu män *ib.* gywer länsman bondänom skuld *ib.* anundh länsman i ösby *ib NS* 1: 56 (1401). länsman i sama hundare *ib* 95 (1402). gifuer jac domarenom oc länzmännom i sama hundare, som gozit liggher, fulla makt oc alla thetta gooz fast fara *ib* 256 (1403). *ib* 2: 230 (1409, *nyare afskr.*). at engin foghet, ämbitzman eller lakkere eller lensman . . . hauä macht til at leggä thöm ydermer nokor seat eller gengiärdh eller thungä til *ib* 1: 248 (1403, *nyare afskr.*). wi . . . forbiudhom allom foghotom och länsmannom opter meer hindra äller quälia *VAH* 24: 328 (1353?). talade jak til lansfoghaterna ok til lensmennena ter om *FM* 358 (1508). thet i (*inbyggarna i Vedens härad*) wele ekki haffwa haraldh til edher länsman *BSH* 4: 99 (1483). i skolo sielffue lägge honom (*den härtill af riksrådet förordnade Tord Filippusson*) iij dandemän i waledh aff edher. ther aff skal han taga en aff til länsman *ib. ib* 1: 132 (1371), 3: 147 (1463). *BtFH* 1: 141 (1507), 155 (1507) o. s. v. dömdes nilis länzman (*för -man*) . . . sin vxe igen *ib* 213 (1507). dömdes thenne för^{ne} hwar tere sak til iij m. for the icke wilde bliffue länzman *ib* 236 (1506). meste partin aff lensmennene her pa landet (*Öland*) *BSH* 5: 148 (1507). alle lensmen söder pa landet (*Öland*) *ib* 155 (1507). höra . . . rekinskap aff foghodom länsmannom oc ämbitzmannom *Bir* 3: 305. *ib* 311. frälste fatika af omildom länsman (*exactore*) *ib* 1: 390. *Pa (Tung)* 34. — (?) kallade länsmennena (*länzmenn*) saman *Di* 179. nw swarade

länsmenn (landsmenn) *ib* (på dessa båda ställen hade man väntat lans- el. landz-; läns- torde bero på missförstånd af öfversättaren el. afskrifvaren). — **länspräster**, *m. L.*

läna (*lena*. *pres. -er MB 1: 188. -ar Lg 3: 336. impf. -te. part. pret. -ter*), *v.* [*Isl. léna*] *L. 1)* commodare, mutuare, låna, utlåna, lemna ss lån el. försträckning. lante hanom sin asna *Bu 173. Bo 21. Di 79, 112, 144.* konungen lante them aff pryssen mykit gull *RK 3: 537. Bir 3: 432.* — *öfverlåta, lemna* (*menniskor till bistånd*). bidher konungin sina dotter, at hon wille läna moysen sino folke til forman, hon lante honom moysen nödhugh epter mykla bön *MB 1: 279.* thz folk han hade honom länt *RK 1: 824. Di 34, 206.* — *låna, upplåta, medgifva begagnandet af* (*fast egendom*). the hawa oss länt thässe therra goodz *SD NS 1: 317 (1404).* löste thesse forsagdh gozen i geen til siin, som han länt hafde for:da folka karlsone til godo i hans lifftima *ib 371 (1404).* lante them en gard *RK 1: 4384.* lante them eth hwss *ib 2240.* hus läna þöm sum bepäs med goop wiliä *SD 5: 375 (1344, nyare afskr.).* ey vilia the taka mik j herberghe älla läna mik hws *Bir 1: 158.* at thw vili läna hanom sällan til sunnadagx *KL 217.* them herbärghe läna *Lg 3: 725. ib 336, 714. MB 1: 188. KL 105, 239.* **2)** *förläna, förinna, gifva.* ther tholka gafwor thör at läna *Al 2316.* iak bidher thik läna os nakath radh her til *Fl 417.* biseops skrudhin skal ey länas (*concedi*) androm for manna venskap *Bir 1: 317.* — *särsk. om gudomliga gåfvor* (*hvarvid dock äfven bet. 1 kan anses ingå i ordet*). han (o: gud) er welduger ouer them bade (o: all jorderikis frygd ok hymmerikis nade) at giffwa ok läna hwem han thz an *RK 1: 5.* han vannytidhe thz som honum var länt (*concessis*) *Bir 2: 198.* världz thing äru mannenom länt til vidhirthorfft *ib 229. ib 275, 3: 45.* herran gudh haffwir mik länth liffwit . . . än til närwarandis dagh *MB 2: 40.* **3)** *förläna, öfverlåta ss lån el. förläning.* än konungin hafde länt (*concessisset*) . . . nakrom herra nakan krononna deel *Bir 3: 400.* thz (o: landit) var ey honum länt ok ey pantsat *ib 401.* om j [1] dag lante han wäl iij et län *RK 2: 7366.* konungen lante hanom . . . badhe oland oc norundh *ib 7522. SD NS 2: 81 (1409, gammal afskr.). Al 3799. RK 1: (LRK) s. 216.* her-toghen lente them gotz ok wald *RK 1: 885.* foghtedöme monde han honum läna *ib 3: 178.* **4)** *låna, taga lån.* bögygger k cristiern borgha och läna tiil ath löna sina swäna aff somme c [100] mark och somme tw *RK 3: 675.* — *låna, taga ss lån.* lente ther harnisk aff en bondä *Di 89.* — **läna sik, öfverlemna sig.** läna sic atar ihesu christo vndi cristno tro *Bu 29.* — *Jfr be-, bort-, for-, ut-läna, samt lana.*

länd (*pl. nom., ack. ländir MP 1: 277. länder. lände. ländä Iv 3060. med art. ländirna MP 1: 277. länderna. ländena MP 1: 49. ländänär ib*), *f.* [*Isl. lend*] *länd.* läg thina hand vnder mina länd (*femur*) oc swär *MB 1: 203.* lagdhe swennen sina hand vnder sins herra länder *ib. ib 257.* skulin i giordha idher om länderna (*renes*) *ib 308.* bar honom eth klädhe mz hulko han gladlika sina lände (*verenda*) hulde *Bir 1: 30. ib 2: 132.* signadh vari thin länd (*humbi*) *ib 4:*

Ordbok.

138. wälsignadho warin thina . . . benedidho lände *ib 151. MP 1: 49, 277. Iv 3060. Al 9465. Lg 725. MB 2: 76, 96.* — **lända värker** (*lindhä- LB 6: 106*), *m.* [*Isl. lendarverkr*] *värk i länderna. LB 1: 98, 2: 34, 4: 345, 6: 106, 7: 1, 70, 138, 267 o. s. v.*

lända (*lenna RK 3: 3581. lenne ib 3942. pres. -ir. impf. -de. -adhe: ländedhä FM 126 (1501)*), *v.* [*Isl. lenda*] **1)** komma till land, landa. j cal-marna tenkte han at lende *RK 2: 7247.* vid grabrödra holm the forst lände *ib 5157.* han seglar aastadh och wiil i ryzelandh lända *ib 3: 4121.* her ländedhä oc nokre aff kongenss parthy met iij skib ythersst i skeren *FM 126 (1501).* **2)** lända, anlända, komma. then herran som ther lände *Al 607.* widh thz östrä haffwith monde han lända *ib 8804.* sidan han j wär-end lende *RK 2: 8755. ib 2438, 3: 2683, 2957, 3581, 3942.* sidhan han (*pilen*) ländir j maalit *Su 236.* — *Jfr landa.*

ländastaper, m. L.

länder, adj. L.

ländinär (*lendener. lendäner. ländänär*), *n.?* [*Mnt. lendener*] till rustningen hörande gördel kring länderna. *SD 1: 740 (omkr. 1280-talet).* meum lendäner quod est kraxta *ib 2: 165 (1294).* armaturam meam cum torace platæ et lændäner (*för ländäner*) *ib 338 (1301, gammal afskr.).* dono . . . unum lendener *ib 3: 17 (1311).* confero . . . vnum ländinär *ib 287 (1316).* lumbare dictum lændänär *ib 4: 400 (1334).*

längd (*länk*), *f.* [*Isl. lengd*] **1)** längd. i rum. tedhe han mik längd oc bred hwar jac sculdhe gudz mönster byggia *Bil 846. Fl 1240. Al 7327.* hanna längd war siäxtighi fota *ib 4925.* haffua qwämmelika formaa j länkudinne *Bir 5: 45.* gak ower alt rikith a längd oc bred *MB 1: 180.* oplatit hafua . . . wan gardh . . . a breddena vidhir gathuna xxx alna, östan xliij alna, a lengdhena lxxxiiij *SD NS 1: 34 (1401, nyare afskr.).* holken aker halder a sina lengd atta stenger oc fämtighi oc a bredleken atta *ib 157 (1402).* **2)** längd. i tid. ledhas widher . . . längd (*talets el. predikans längd*) *Bir 4: 74.* — i länkudinne (i längdene. j lengdenä. i ländin), i längden. han (*den nye seden*) wil thok lithet froma j lengdenä *Va 46.* han kan wäl mynnes ther pa i längdene *BSH 4: 317 (1502).* gud lathe mik thet . . . i längdin niwthe til gode *FM 189 (1504).*

längdan, adv. **1)** från långt håll, fjärran. somlike af them äru längdan (*de longe*) hijt kompne *Bo 88. ib 89, 188, 230. MP 2: 182, 185. Bir 4: (Dikt) 266. ST 143.* likir godho bij hulkit som . . . flyghir til faghra yrt hulka thz see längdan (*a longe*) *Bir 3: 118.* **2)** på långt afstånd. fölgia honom längdan äpte *Bo 193.* the brudher, som fjärran oc längdan äru stadda, fran sinom äghom oc eghno *Bir 4: 67. Lg 3: 464.* **3)** om tid: långt förut. foresagdho thz längdan swa skulde warda *Lg 3: 39.* **4)** efter hand, småningom? tree sola hwilka som längdan (*paulatim*) saman kommo *Lg 68.* — **af längdan, från långt håll, fjärran.** hwru the aff längdhan komne waro *Lg 3: 641.* — **längdan til, 1)** från långt håll, fjärran. som längdan til (*e longinquis regionibus*) komo *KL 183. ib 283. MP 1: 223, 225.* han saa abraham längdan til (*a longe*) *ib 186.* **2)** på långt afstånd. stodh längdan til *MP 1: 285.* thön fölgia

101

honom längdan til äpte *Bo* 192. war längdan til at see oppa som een forgyltir skoghir *ST* 419. 3) om *tid: långt förut*. thän rätwise symeon foresagdhe hänne ey längdan til som andre propheta. vtan j hänna närwaranda hörsi *Bir* 4: (*Dikt*) 261.

längdom, adv. [*eg. dat. pl. af längd*] *långt förut*. sua som ysaias längdom spåe *Bu* 71.

länge (*långi. lägge* *Bu* 4. *länghen* *Lg* 3: 66. *lengie* *BSH* 5: 283 (1508). *länghia* *SO* 18. *lengha* *Lg* 3: 134, 141. *komp. längar* *Bu* 71, 103, 203. *länger* *SD* 4: 389 (1334?), 5: 478 (1345, *nyare afskr.*), 479, 565 (1346), 566; *MB* 1: 402; *Ans* 253. *längher* *Pa* 11. *lenger* *MD* 319. *låggher* *LB* 4: 353 (*jfr s.* 163). *längir* *Bir* 4: 129. *längre* *Pa* 11; *Fl* 1871. *länghre* *Su* 73. *lengre* *Va* 39. *superl. längst* *Bil* 158), adv. [*Isl. lengi*] *L. länge*. bope lägge barnlös *Bu* 4. flygher han ey länge swa höght *Bil* 157. mat thu länge sofwa fram a daghin *Bir* 4: 129. liwer hon minu liwe länger *SD* 4: 389 (1334?). twem aarum länger *ib* 5: 565 (1346). pry aar länger *ib* 566. lifpe var hārra sax manopom passa hems längar än iohannes baptista *Bu* 71. *Pa* 11. han qualde jem eigh längar *Bu* 203. lifdhe längst aff allom apostolis *Bil* 158. *Bu* 103. *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*), 479. *MB* 1: 402. *Fl* 1871. *Bir* 4: 129. *Su* 73. *MD* 319. *LB* 4: 352, 353. — *huru länge. i dir. frågesats*. lucifer saghdhe, länge wast thu ther ofwir, han swaradhe j x dagha *ST* 305. — *i indir. frågesats*. tha man them (o: rikedom) hafwir weth man ey länge man them behaldir *ST* 482. — *länge fran, från långt håll, på långt håll*. saa hon lenghe fran enä liusä stiärnä komma til siin *Pa* (*Tung*) 28. — *länge sidhan, under lång tid derefter*. länge sidan war orligh mellom osanttrix konung oc aktilia konung *Di* 41. *ib* 103. — *sva länge, a) så länge, så länge som, under det att*. böghpe sik trät tel hänna . . . sua länghe mön at sik mätta af päs frukt *Bu* 71. sua lenge han lifdhe *Bil* 52. swa länge pe äru saman vm disk oc duk *SD* 5: 477 (1345, *nyare afskr.*). swa lāngi pet rækker *ib* 563 (1346). will iach halda en stadugh frid mz ider swa lenge, iach liffuier *Va* 47. *MB* 1: 169. *Lg* 3: 66. *BSH* 5: 283 (1508). *b) till dess*. han sökte swa länge han fan een trulkarl *ST* 26. slo diwret . . . swa lenge (*so langhe dat*), thz fioll a sin knä *Va* 26. han skal hwart aar affsla . . . thre marker pāningha . . . swa länge han hafwer fullelika sina pāninga ok iārner ater fangit *SD NS* 1: 136 (1402). sua länge rätte arfua finnas *ib* 425 (1405). sua länge rätte arfua koma *ib*. thet dōmis kronan til sua länge han älla hans arfua koma igen oc kännas widh sit *ib*. at thu gömde mik . . . swa länghe (*donec*) thin wredhe owerstodhe *LfK* 112. *RK* 3: 1263. *Va* 17, 37. *Di* 241, 285. *Lg* 3: 141. *SGG* 131. *PM* 12, 35. *MD* (*S*) 203, 206. *LB* 2: 11. — *sva länge . . . at* (*sva länge at*), *så länge . . . att, så länge . . . till dess, till dess*. swa länge lifdhe iohannes at han war eno are minna än hundradha ara gamal *Bil* 158. skal thin siäl . . . swa länge pröfwas ok rensas j likamanom. at siälin ok likamin sämia sik wäl owir eno *Bir* 1: 102. swa länge skal sofwas at kroppin af lägho ledhis *ib* 4: 129. hallen tysto swa länge at j läsin (*donec legeritis*) the böner som idher äru satta *ib* 118. bärä ful vapn swa länge.

at pe sätin almoghän til rättä *SD* 5: 638 (1347). dualdes pär firi sua längge. at torneament var änt *Bu* 24. *ib* 138. *Bir* 4: 81. *Va* 22, 36, 39, 50. *Di* 114, 153, 154, 185. *MB* 2: 208. *Su* 350. — *sva länge thät, till dess*. ther haffwer iack altiit sedhen hollet oppå så lenge thz (*red. B till tess*) gud togh mick riikit frå *RK* 3: (*Till. om Chr. II, red. A*) 6172. — *sva länge . . . som* (*sva länge som*), *a) så länge som*. sua länge lifpe nicholaus siþan. som han fulkomnaþe sina fasto *Bu* 135 (*möjl. att föra till b*). ä swa länge som han swa innerlica badh . . . flöt hans . . . licamma . . . blodh hwan stadh vm allan licammen *Bo* 186. swa länge som siälen är y thinom krop sa takka ok ära iämpt ok altidh gwdhi *Gers Ars b* 3. *b) till dess*. halda them (*ögonen*) swa länge saman som aue marian är läsin *Lg* 3: 26. — *sva länge thär, så länge som*. swa länge ther i liffuin *Lg* 3: 26. — *sva länge til thäs, till dess*. foro the swa länge til thäs nio manadha waro lidhne *Lg* 33. tigdho the quarre . . . saa lenghe till thes the mottho faa see . . . hwath endhalikth iomfrwn finghe meth synne pino *ib* 3: 142. — *Jfr for-, iäm-, of-länge, afvensom längo.*

längia (*långiä* *Bir* 4: (*Avt*) 185. -ir, -de, -der), v. [*Isl. lengja*] 1) *förlänga*. han vil äfte sinum skipapum dom al þing hafa långiä älla stäkia *Bir* 4: (*Avt*) 185. *ib* 2: 261. han länger sit lif *KS* 54 (138, 159). *Gr* 294. sompninn längia *Bir* 4: 129. längdhe swa dödhin mz beskelikhet *ib* 1: 32. *ib* 2: 244, 3: 273. *MP* 1: 99. 2) *fördröja, uppskjuta*. siin antswar gat han ey länger långt *Al* 215. sina reso loot han äkke längia *ib* 9106. — **längia sik**, 1) *förlänga sig, göra sig längre*. een stol twa dwärgha bära tha ther mz längde sik thän litle man *Fr* 309. 2) *aflägsna sig*. vm thu länge älla fiärkar thik fran os *Bir* 1: 233. wärldinna thiänara längia sik (*elongant se*) fran honom *ib* 271. — **refl. längias**, 1) *förlängas*. äpter henna (*solens*) gang längias daghane eller stäckias *MB* 1: 66. 2) *aflägsna sig, aflägsnas*. swa myklo längra längis han fran gudhz älskogha *Ber* 166. — *Jfr bort-, for-, fram-längia.*

längilse, n. pl.? *Jfr forlängilse.*

längo? adv. *länge*. lypte sin vand som han lönte längho (*skriffel för länghe? Cod. B, C: langa stundh* 924) *Bu* 6.

länia, f. [*Jfr Mht. lenne*] *sköka*. ä sower länia (*leno; i den Danska samlingen: lena*) til solin skiin synnan in *GO* 102.

länkeliker, adj. *Jfr olänkeliker.*

länker (-iar), m. [*Isl. hlekkir*] *kedja, länk*. smidha langa länkia *Al* 1953. *Iv* 358. *Jfr gullänker, iärnlänkiar*. — **länkia lask?** (*länkä-*), f.? *med kedja försedd lask på skor? eth par qwinno sko mz länkä laska* *SO* 16.

länkia, f. = **länker**. mz ene lange länkie *ST* 530. han hafdhe länkior lätith göra *Al* 9197. *ib* 9201. *MD* 65. — *kedja som på ett fartyg skiljer framstammens främsta del från det öfriga fartyget*. wardher skiparen wredher löpandes aath batzmannenom, tha skal han fly vndan honom j framstaffnen affwer länkiona, oc löper ju vm länkiona skiparen affther honom, tha maa batzmannen värya segh *PM XIII*. skiparen ma ey junga affwer länkiono ther fredhin är satther allom som tith fly *ib XIV*. — *Jfr iärnlänkia.*

länkt, *f. längtan*. jac hafwer sua mykla länkt fangit til hymirikis at iac gither hwargins gangit *Bil* 917.

länkta (*pres. lenkter* *Va* 55. *lengter* *RK* 2: 6217. *länktar* *LfK* 58. *impf. länkte* *Al* 9140. *länchte* *RK* 2: 5182. *länktadhe* *ST* 329; *Lg* 426. *lenktadä* *Va* 50. *part. pret. n. länkt* *Al* 10228), *v.* [*N. lengta*] *längta*. smaswenin thok at länkta wm sidhe *Bil* 610. *RK* 2: 5182. sukkom oc länktom af alle makt til vart fädhirnis land *Bo* 255. ey länktom wi älla astundom til komaskolande thing som os äru owis *Bir* 1: 398. *Su* 13. epther wtlänsk herre skulle the ey lenckte *RK* 3: (*sista forts.*) 5346. thän vin han länge äpter länktadhe *Lg* 426. thzta sigher han til hwaria ena häloga siäl som hans kärlek länktar oc astwndar *LfK* 58. tok han at länkta gudz sänna kärlek *Ansg* 179. falantin war gantzka bedröffuader, och lenktadä myket at see sinä moder *Va* 50. (*Bil* 610; *RK* 2: 5182; *Lg* 426 *kan konstruktionen fattas ss opersonl.*) — *opersonl. med dat. el. ack.* länktadhe honom hem til landa *ST* 329. til sin här honom tha länkte *Al* 9140. them lengter at tolkit spil *RK* 2: 6217. mik lenkter sare effter then wisä *Va* 55. *Al* 10228. — *Jfr langa.*

länktan (*längtan*, *se kärleks länktan*), *f. längtan*. al hänna astundan ok länktan var äpter himerikis brullöpe *KL* 324. länktan oc astwndan til hans beskasta pino *Su* 5. mz enom aldra sötasta smaak, oc älskogans länktan *ib* 12. *ib* 18, 19 o. s. v. *LfK* 67. — *föremål för längtan*. at thz maghe finna tik sina endha länktan *Su* 100. *ib* 89. — *Jfr kärleks länktan.*

läntelika (*-leka* *Su* 105. *länteliga* *MB* 2: 136, 267, 303. *lentelicha* *VKR* 23. *lenteliga* *LfK* 251), *adv.* [*Mnt. lentliken af all-entliken*] 1) *småningom*, *efter hand*. bör thik läntelika thz klostreno j gen gifwa *ST* 481. hon liknas widh en nidherfallande stadh ällir bygningh, hwilkin bradelika nidherfallir, ällir oc daghom meer läntelika nidherskridher ther til han fallir mz allo *Su* 353. mannen . . . skal tilbörja aff nidhra tingom, at swa läntelika opgangandis maa han komma til gudelika tingha skodhan oc kynskap *ib* 23. *ST* 394. *VKR* 23. *Bir* 4: 43. *Su* 281. *MB* 2: 136, 303. *LfK* 251. — alt läntelika, *d. s.* läth alt läntelika smaam och smaam aff sino gudhlika stränge lifwerne *ST* 155. symon oc hans häär drogho alt länteliga äptir ä hwart the foro *MB* 2: 267. 2) *varligen*, *varsamt*, *i smyg*. huru klokleka oc läntelesa thu nw frestar mina ofulksomlikhet *Su* 105. henne läntelika gripa *Lg* 3: 308. kom han sik läntelika fran thz folket *ib* 309. *ib* 467.

länz (*ländz. -ar*, *se fyrälänz*), *f.?* [*Jfr Nyisl. lenza. Lat. lancea*] *lans*. mz . . . ländzom *MB* 2: 239. *Jfr fyrälänz.*

länza, *v.* [*Mnt. lensen*] *länsa*, *segla med vinden rätt akterifrån*. the lato lenze i same stund *RK* 2: 3290.

läpe (*läppe: -om* *MP* 1: 197; *-omen* *Bir* 1: 68. *leppe: -anar* *LB* 2: 69), *m. läpp*. annar kinbensins ok läpans deel *Bir* 1: 69. thäk ordh skulu vara j minom läpom *ib* 3: 34. *ib* 1: 10, 68, 2: 15, 3: 136. *MP* 1: 197. *LB* 2: 69. *Jfr lippe.* — **läpa dyr** (*-dör*), *n. pl. läpparnes dörr*. nar hemska blygdh-

in lätir äkke wtganga thz onda ginom läpa dörrin *Bo* 152.

läpia (*-adhe*), *v.* [*Nyisl. lepja*] *läppja på, läpa*. the män som läpia (*lingua lambuerint*) watnet som hwnthane plägha, thz är at the kasta watneth mz händherna wp j mwnnen *MB* 2: 89. som läpiadho watneth *ib*. *Jfr läpa.*

läppadher, *p. adj.* [*Jfr Isl. leppr och leppakläði*] *sammansatt af (olikfärgade) läppar?* hafuande matelik klädhe ey mykyt lang ok siidh mz qvinno sidh ok ey mykyt stunt mz skämda gästa sidh ok ey läppadh älla onyttelica syndirskorin (*nec scissuras velfissuras vestium dispendiosas et vanas et inutiles*) *Bir* 3: 475. *Jfr läppadher.*

lära (*läära. leera. -ir, -pe, -per*), *v.* [*Isl. læra. Ags. læran*] 1) *docere, lära, undervisa. abs.* huru iohanes . . . lärpe *Bu* 49. — *med sakens ack.* visape han ok lärpe himirikis up gang at tolf dygha trapom *Bu* 185. war herra lerdhe oc kände sielfwir pater noster *ST* 319. — *med personens ack.* thu hafwir thina dottir ekki wäl lärth *ST* 267. *MP* 2: 262. — *pass.* at mannen skulle först läras mz naturlikom laghom *Bir* 2: 323. — *med personens och sakens ack.* lärde paulum moysi lagh *Bil* 282. lär thin son gudhanna dyrk *ST* 113. *KS* 53 (134, 57). — *med personens ack. och sakens dat.* lära hänna son godhum sidhum *KL* 62. — *med personens ack. och inf.* bad hanum at läre sinä söner at skirmä *Di* 162. — *pass.* änghte lärpar läsa älla siugga *Bu* 7. — *med personens ack. och sakens beteckning föregången af prep.* lerdho han til rätta tro *KL* 30. huru christus läre sina brudh til (*de*) tholomodh *Bir* 1: 115. *ib* 2: 323. *Ber* 136. — *pass.* lerdhir af barndom i spadoms konst *Gr* 259. läras af (*informari de*) ödhmiukt ok fatikdom *Bo* 9. *Su* 438. — *med personens dat.* the skullo mera wita som androm skullo lära *MB* 1: 348. *Lg* 3: 658. at han matte ther lära oc känna androm *Ansg* 185. — *med personens dat. och sakens ack.* lärir här konungom nya matto huru the skulu göra riddara *Bir* 3: 386. *ib* 1: 354. *ST* 319. *Al* 6905. *MD (S)* 261. *Su* 185, 227, 376. *Lg* 3: 429, 434. — *med personens dat. och inf.* lärde hon allom systrom . . . lydhnonna holda *Lg* 3: 552. *ib* 715. — *med personens dat. och följ. indir. frågesats.* thw haffwer . . . allom människiom lärth hwru the skulw fram gaa mz sannom oc fwikomlikom kärlek til gudh *Lg* 3: 653. *ib* 714. 2) *discere, lära, lära sig.* barnet haffde haart näme oc lerdhe illa *Lg* 662. lära ok nima wit ok snille *Al* 6011. lära book *VKR* 45. mattan läris (*addiscitur*) mz pröffuan *Bir* 4: 37. *Su* 227. the vnga fru lerdhe . . . hwath hiärta liofue göra ma *Fr* 2098. aff minom mästarom hafwer iak lärt at enkte wit är mykith swa kärt at iak skal thz ensamen wita *Al* 5971. ond löön at fa thz haffwin i lärt *ib* 6904. lära at stridha *MB* 2: 75. vtlettha oc lär (*disce, underrätta dig, utforska*) aff honom j hwaria han haffwir the stora starkhetena *ib* 120. — *lära, genomgå läroår.* hwar lärlunge som här lärth haffuir *SO* 3. hwar han tient oc leert haffuer sin leraar til ända *ib* 145. — **lära sik**, *lära sig, utbilda sig.* lära sik i dygdhomen (*informando virtutibus*) *Bo* 142. — *part. pret. lärper, L. lerd.* tha öpte augustinus skam är os lerdhom mannom. at olärde fa himerike ok wi boklärde siwnkom til häluitis *Bil*

648. — *tillhörande det andliga ståndet*. hafa firi lekom ok lærþom *Bu* 50. *KS* 70 (173, 77). badhe lærde män ok lekmän *Lg* 3: 203. naar noghar persona skal göra sina professionem . . . tha skal wtskilias aff conuentinne hwat embete rwm oc stadga hon skal haalla. hwat hellir for lekmänniskio ellir lardha *VKR* 45. — *Jfr bok-, ny-, o-, tro-, väl-lärper.*

lära (*pres. ler BSH* 4: 195 (1495)), *v.* — *pres. lär, torde.* ler iak ekki komma til tith bröllöp *BSH* 4: 195 (1495).

lära, *f.* [*Mnt. lere*] 1) *lära, lärdom, undervisning.* iak wil idher kænna ena lära *Al* 2089. *ST* 22, 267. thz (o: gudz nampn) är alla cristna människio kænndom oc lära *ib* 77. 2) *lära, undervisning i ett yrke.* til läro thiano (*för thiana*) *SO* 18. *TS* 25. jntage nagan dreng eller pilt til lära *SO* 141. nar nager pilt til lära komber *ib*.

lärar (*läraar SO* 81, 84, 105, 113; -*aarom ib* 85. *lär aar ib* 3. *leraar ib* 142, 145, 147; -*aaren ib* 84. *läär aar ib* 159), *n.* *läroår, läringsår.* hwar läriunge som här lärth haffuir ok siin lär ar haffuir här hallith ok eth halfth aar här thiänt äpther siin lär aar *SO* 3. haffuer ey tient sin läraar *ib* 81. han skal tiena fyra aar för läraar *ib*. *ib* 84, 85, 105, 113, 142, 145, 147, 159. *Jfr läre ar.*

lärare (*lärare Lg* 3: 521), *m.* *lärare.* hednigg-anna lärare *Su* 146. *ib* 148, 180. *Ansg* 185, 187. *Lg* 3: 521. *Gers Frest Inl.*

lärdomber (*frf. vok. i änd. -dom-. -domm-* *Su* 223), *m.* [*Isl. lærdóm*] 1) *lärdom, lära, undervisning.* thänkia thz os är til lärdom *Bo* 11. thz mz scriptinne beuisa älla mz hælghra fædhra lärdom *ib* 29. äst thu ey quäm til lärdom *ib* 130. for bázsta lärdom skuld som han hafde numit af sinom vngdom *Gr* 319. mz lärdom oc kænndom at sik sua hua *Bir* 2: 32. aldirdomin takir ey lärdom *ib* 3: 228. naar the äru ey j . . . läsning ällir lärdom *ib* 4: 35. en lärdom enfalloghom skreffta fædhrom *LfK* 151. hwru thænna book oc lärdomber först opböriadis *Su* 4. the thænna hælga book lärdom läsa, scriffua, ffulfölghia oc androm läre *ib* 376. 2) *lärdomsgren, vetenskap.* aff lärdomanna (*doctrinarum*) . . . wndirlika margfaldeligheet *Su* 223. aldra handa konstanna oc lärdommara (*för lärdommana*) doctores *ib*. 3) *lärdom, kunskap, skicklighet.* huilkom hon allom ower- gik i lärdom *Lg* 3: 598. tiene for lön epter hans lerdom epter twa goda brödra segn *SO* 81. — *Jfr bohags lärdomber.*

läre ar (*lära aar SO* 146), *n.* = *lärar.* *SO* 146. *TS* 26.

läre dränger, *m.* *lärling, handverkslärning.* om läre drengia til sätiende ath tiene eth aar *SO* 34.

lärefadhir (*lärafadher: -fadhersins Su* 298; -*fædhrinna ib* 223; -*fædherana ib* 336), *m.* [*Isl. lærifaðir*] *lärare.* hælghæ mästara oc lärefadher *MB* 1: 42. *ib* 2: 285. *Su* 146, 150, 152, 223, 298, 336. *LfK* 26. — *den som undervisar en handverkslärning, mästare.* til then tijd han (*guldsmedslärning*) . . . hafwer sin hos- bondes och lärefaders godwillig minne och orlof *SO* 162.

läremästare (*lära-*), *m.* [*Isl. lærimeistari*] *läro- mästare, lärare.* hennas läramästare *Lg* 3: 416. äpther- fölia himerikes läramästara *LfK* 49.

läre pilter (*lära pilther SO* 18; -*pilthe ib* 19), *m.* *lärling, handverkslärning.* *SO* 13, 18, 19.

läre span (*lära spaan*), *n.?* = *kännespan.* *Bir* 4: 78.

läresven, *m.* [*Isl. lærisveinn*] *lärjunge.* ärw the diäffwlsens läreswena oc äptherföliara *LfK* 49.

läre thunna (*lära thunna: -thunno SO* 17. *läratunna ib* 106; -*tunno ib* 146), *f.* = *läriunga thunna.* *SO* 17, 106, 146.

lärikia, *f.* [*N. lerka. Jfr Isl. lævirki, m.*] *lärka.* *Su* 331. — *i ortnamn.* lärikyu scoghär *VGL IV* 11: 1.

lärilse, *n. pl.* *lärdom, undervisning.* änkte är thz i hans gärningom. thz ey hawir ä nakat inbära os til lärilsa *Bo* 29. *ib* 64, 161, 233. *Bir* 2: 35, 123. *MP* 1: 79. kænndombir oc lärilse *ib* 2: 101.

läript (*SD* 5: 637 (1347); *Bil* 902; -*e VKR* 58. *lärift SD* 5: 563 (1346); *MP* 2: 234; *Bir* 1: 385; -*e VKR* 58. *lärift Bir* 4: 10, 11; *VKR* 11. *lärept L. läreft VKR* 57. *läreft FH* 1: 58 (1486, *gammal afskr.*). *lärafft LfK* 220. *lärupt L. lärwfft Bir* 4: 10. *läropt SD NS* 1: 378 (1404). *läroft VKR* 57. *lärofft FH* 3: 99 (1447). *läroffth PM XLVII*, 6, 7, 8. *lerit FM* 76 (1483, *daniserande*)), *n.* [*Isl. lérept*] *L. lärft.* siw serkia aff smat läript *Bil* 902. fäm alna blekt läropt *SD NS* 1: 378 (1404). litat lärift *Bir* 1: 385. wil af swarto läripte *VKR* 58. af hwito lärifte *ib*. *SD* 5: 563 (1346), 637 (1347). *MP* 2: 234. *VKR* 11, 57. *Bir* 4: 10, 11. *LfK* 220. *FH* 1: 58 (1486, *gammal afskr.*), 3: 99 (1447). *FM* 76 (1483, *daniserande*). *PM XLVII*, 6, 7, 8. *Jfr repa- läript.* — *läripts thradher (lärofs-), m.* *läripts- tråd, tråd som ingår i läriptsväfnad.* mine dagha fram- foro rasklicare än lärofs tradhir sundhir skäras af then som väfuir *MP* 1: 324.

läriska (*läriska Bir* 4: (Dikt) 267 (*jfr* 529). *lärierska Su* 174), *f.* *lärarinna.* *Bir* 4: (Dikt) 267. *Su* 19, 49, 174.

läriunge (*leriunga (nom.) SO* 81. *läre junghe: -a MD (S)* 203), *m.* [*Mnt. lærjunge*] *lärjunge.* *MD (S)* 203. hans (*Procopii*) läriwnghe *Lg* 3: 36. — *lärling, handverkslärning.* engin mestersuen eller läriunge til- dyrffues nokrom aff husbondhomen giffua ondh ordh *SO* 52. huilken smidher som läriunga tagher til sigh tha skal han thz witerlighit göra werkmasterum innan fiortan dagha ok giffua vth eena thunna öl hans läriunga thunna *ib* 62. *ib* 3, 21, 49, 66 o. s. v. *TS* 25, 26. — *läriunga thunna, f.* *tunna öl hvarmed ett skräs medlemmar undfägnades vid handverkslärnings anta- gande.* *SO* 62. *Jfr läre-, pilt-thunna.*

lärkia (*lerkia*), *f.* *namn på ett klädesplagg.* capam cum tunica lerkiu *SD* 4: 128 (1329).

läsa (*pres. läs Bu* 190; *Bir* 5: 60; *Ber* 185. *impf. las. lass Bil* 104; *Lg* 3: 582; *Di* 165. *pl. laso. lasu. laaso. laase Bir* 3: 26. *konj. lase ib. part. pret. läsin. lesin*), *v.* [*Isl. lesa*] *L.* 1) *plocka, samla.* the liggia fläste alle dödhe som nakar las ij margha hopa *Al* 5307. *Jfr läsa saman, ut läsa.* 2) *plocka (trådar under väfskeden), utföra i figurväf- nad.* vj lesne dwge *FM* 76 (1483, *daniserande*). en ny duk läsen vnder skedh *HSH* 19: 165 (1506). 3) *läsa.* aff hulkom ther the laaso j sinom bokom *Bir* 2: 301. sagdhe sik thz hafua läsit j cristnom bokom *Bil* 541. thak bok ok läs *ib* 648. läsa hedhna bökir

ib 628. *Bu* 190. *Bir* 3: 26. — *läsa, uppläsa*. las brevet . . . firi biscope ok allo folke *Bu* 29. hans böker oc epistole lasus for nerone *Bil* 124. hördhe gudhz läst lesna *ib* 445. äptir pät wart (*för war*) bref . . . äru läsin a almänuingx þingi *SD* 1: 668 (1285, *gammal afskr.*). the sama ordh som wnge mannen haffde hanom förra läsit wt aff the gamble bookinne *Su* 265. — *läsa, framsäga* (*böner, formler o. d.*). sina bönr las *Al* 1608. las hon tidher *Fl* 1469. *Bir* 4: 118. at han ängha andra mässo läsa kunne *Bu* 27. han las hänne daghleka tel hepar ok tel hughnap . . . gaude dei genitrix *ib* 17. han formate . . . eigh mer nima: än aue maria. pät litla orþ han kunne ensamen läsa pät gik hanom aldreghe w minne: vtan las pät baþe naat ok dagh *ib* 7. alle the bröðher, som ther varo, laso letanias oc andra psalma, som the pläghadhe läsa ofuer thom som genstan skulde siälas *Ans* 255. *ib* 257. *Bir* 5: 60. symon lass . . . galdra *Bil* 104. *KL* 226. las iacob gudhlika signilse . . . ower effraym *MB* 1: 258. *Pa* 20. — *läsa, göra bön, bedja*. las (*oravit*) iui þöm siuko *Bu* 185. laso . . . til bordhz *Bo* 51. äpther at j haffuen läsit fran bordhe *Bir* 4: 118. lag hon i sin stoll oc lass *Di* 165. (*läsa trol. för lösa*: baþo hana disputera mz gäste pröuelse ok läta han vte läsa än han vil pär i hus koma *Bu* 145.) — **läsa bort, läsa bort**, genom läsning el. besvärjelse fördrifva. tha man vil läsa enom hest matken bort *LB* 2: 90. — **läsa fram, läsa, uppläsa, framsäga**. nar hon läs fram leczena *Bir* 5: 60. — **läsa ivir, genomläsa**. läs hona (*klosterregeln*) owir *Bir* 4: 112. läsin öffuer swänke böker *RK* 3: 3368. *Jfr* ivir läsa. — **läsa saman, sammanplocka, samla, hopsamla**. las þa saman al stykken *Bu* 417. han läs saman lilior *Ber* 185. *Jfr* saman läsa. — **läsa ut, genomläsa**. han las thz (*brefvet*) wt *Al* 3186. *Jfr* ut läsa. — *Jfr* up läsa.

läsa (*lesa*: -te *ST* 17. *leesa*. -ir, -te, -ter), *v.* [*Isl. læsa*] *L.* 1) *läsa, stänga med lås, tillsluta: med dat.* läste locom *Bil* 404. — *med ack.* taghar the haffdo portin leest *RK* 1: 3793. läste han tornit ful fast *ib* 4052. hwilkin leononna (*för -anna*) munna hafwir . . . läst *ST* 16. — *pass.* ey kunno dörrin . . . läsas vtan lasa *Bir* 1: 295. kom . . . in til henna lästum durum *Bil* 426. war stadhin full wäl läster *Al* 8919. — *abs.* läste wäl om them *Lg* 93. han . . . läsir sidhan thz bästa han kan *Iv* 4493. 2) *fastläsa, fästa med lås*. a the strand stodh een steen ther var ij läst eet horn aff been *Fl* 726. — *inneläsa, innesluta, fängsla, fjättra*. grep barnet v hänna knä ok bar hem tel sin . . . ok läste wäl (*Bil* lukte 935) ij sinne kisto *Bu* 25. later sik ey läsa ij nakor mwr *Al* 1868. ä mädhan thu giter honum läst *ib* 7756. thz hws ther hästin stodh läster *ib* 562. wurdhu thwe gama löse som läste oc jnnelucte waro *Lg* 237. läth han hona j ena mörka stowo läsa *ST* 23. han hanom läste *RK* 2: 8351. läste mz eldez bandom varn mästara *Bu* 207. mz starkom iärnlänkiom war han läst *Al* 536. *ib* 2384. *ST* 493. hafde . . . latit hanom basta ok binda ok lästan til thingx föra *SD NS* 2: 197 (1409). wardh satter vpa een hest ok hans föther vnder bukin läst *RK* 1: 2461. 3) *öppna, upptaga?* tvem bröðrom läsandess (*trol. felaktigt; för up läsandess?*) grafstenen och honom nederfällandes *TK* 273. — **läsa ater, tillsluta**. alle portane

lästos ater *OB* 214. the . . . läsa atir owir mik at iak skuli ey vtga *Bir* 1: 163. *Jfr* ater läsa. — **läsa i gen, tillsluta**. läste poorten igen *RK* 2: 2085. läth konungin läsa j gen mönsterit *ST* 17. — **läsa inne, inneläsa, innesluta, instänga**. han läste þöm inne *Bu* 167. *Al* 1549. *Jfr* inne läsa. — **läsa saman, sammanluta, sammanbinda**. man läste them (*vagnarne*) saman ij en ring *Al* 3243. *Jfr* saman läsa. — **läsa up, läsa upp, öppna. med dat.** läste vp (*lukum ok*) lasom *Bu* 25. *Bil* 246, 276. — *med ack.* the läsa fore honum op all thera dörr *Al* 1777. leste vp mönst-rit *ST* 17. jak läsir ey thz hws vp j natt *RK* 2: 2727. läste archiebiscoppen up kistona *TK* 273. lästos vp laas *Bil* 462. *Jfr* up läsa. — *Jfr* af-, til-, ute-läsa, samt oläster.

läsare, m. *Jfr* ivirläsare.

läsepunger (läsepungher JP 132. lesepungher), m. en som tillsluter pungen. spordhe ärmethin at hwat theras (*djäfarnes*) nampn war . . . then tridhie sagdhe jak hether lesepungher jak gör menniskior giroga ok nidzkafulla *JP* 140. *ib* 132.

läsliker, adj. *läslig*. hon (*skriften*) är än ospilt oc läslik som första dagh *MB* 1: 123. *SD NS* 1: 151 (1402).

läsning (lesning. lesningh. läsnigh Su 10, 59; LfK 67, 163), f. [*Jfr* *Isl.* lesningr, m.] *L. läsning*. nar bokin är owir läsin wardhir badhe bookin ok läsninghin til änkte *Bir* 1: 273. j tholka boka lesning *ST* 2. *Bir* 2: 158. *Su* 10. *LfK* 67. — *särsk. liturgisk läsning*. iordhadho han . . . mz myklom hedhir oc sang ok läsning som ther är til skipat *Gr* 324. förbödth sangh eller lesningh j thera kirkio *Bil* 658. *ib* 116. *KL* 215. *Bir* 1: 38, 2: 19. *Su* 59. *LfK* 163. — *stycke som läses till ett helgons ära*. fik han . . . honom ena läsning aff sancte eric antiphonam versiculum et collectam som han skulle ikkeligha läsa *Lg* 3: 370. hedhra sancte eric mz ena läsning aff honom *ib* 380. — *föreläsande, undervisning*. vm the läsning, ther idhelica haldas scall vidh upsale domkirke *Styffe, Skandinavien under unionstiden, 2 uppl., s.* 277 (1444). — *Jfr* bordh-, ivir-läsning.

läspa, v. [*N. lespa*] *läspa, tala på ett sätt som icke är rent. — part. pres.* stam oc läspandhe twngha wardher wältalandhe *Su* 110. swaradhe pilten mz rent ok clart maall som til förenne taladhe alt ther til läspände som barn pläghä *Lg* 3: 579.

läsper, adj. *L. läspande, icke talande rent*. brände nakath swa aff sinne tungo, oc wardh fore thy sidhan läsper at maale *MB* 1: 279. *ST* 327. erik konunger var nokot swa läsper wid *RK* 1: 67. *ib* (*Ny början af Gamla Krön.*) s. 165. eric ericsson lespe *ib* (*LRK*) s. 228.

lässa (-te), v. [*Fnor. hlessa*] *L. lassa*. mz matsäkkia mang las the läste *RK* 2: 4013. *Jfr* lassa.

lässi stang, f. *L.*

läst, f. [*Isl. lest*] *eg. det som läses*. 1) *stycke ur något af de fyra evangelierna hvilket föreläses vid gudstjensten, evangelisk text, evangelium*. war läsin läst j mässo som sigher huru en fru fik böther af sama soth mz thy at hon kom när wars herra klädhum *Bil* 555. j tessö helghe läst *MP* 1: 4. *ib* 16, 22 o. s. v. *Bil* 115. *Bir* 4: 26. 2) *evangelium, från den äldre kristna kyrkan härstammande skrift som berättar om*

Jesu lefnad, död och uppståndelse. Jē lästen . . . sanctus marcus skref *Bu* 99. *ib* 209. i iohannis ewangeliste läst *MB* 1: 479. *KL* 45. *Su* 326. j läst nichomedi [nichodemi] *Bil* 88. 3) *evangeliebok, sammanfattning af de evangeliska texter som läsas vid gudstjensten, äfven evangelisk historia, sammanfattning af de fyra evangelierna.* iak haur opta takit tel tröst gupleka läst (*evangelium*; jfr motsv. ställe *Postula sögur* s. 392: *gudspiallabok*) a min licama *Bu* 135. at guplek läst va[r] ii mino fölghe *ib*. gudz son kallas i lästinne gudz lamb *MB* 1: 201. the, som scriffwadho lästina, oc apostoli *ib* 211. swa som scriwas aff i lästinne, at epter wars herra pino tha ypnadhos grawana oc riso mange hālghe män op aff dödha mz honum *ib* 268. at ihesus i lästinne kallar moysi lagh gudz budhordh, ther som han awiiter iwdha, at the halda ytermeer manna sidhwānio, än gudz budhordh *ib* 443. the haur lästena oc prophetanna kannedom *Bir* 2: 77. *MB* 1: 391, 392, 469. *KL* 44. *Bir* 1: 329, 3: 123. *Ber* 2. *Lg* 70. tāsse äru ekke the fatighe, som jak wtteknadh haffwir j minne läst *Bir* 4: 52. *VKR* xx. *Af de anf. ställena kunna några föras till* 1. 4) *evangelium, budskapet om Kristus och förlossningen genom honom, Kristi lära.* at vara redho til lestinna predikan *Bil* 796. predikā guz nadha läst *KL* 165. then same gudz son gaff först the gamblo laghin mz moyse oc sidhan lästina *MB* 1: 493. aff lästinna ällir ewangelii sannindh *Bir* 4. 97. nar han wakta laghsins budhordh ok göme lästinna raadh *ib* 1: 377.

läst (-ir), f. [*Isl. lest. Jfr Mnt. last, pl. lasten och leste*] *L.* 1) *läst. ss vigibestämning.* Jfr *Falkman, Om mått och vikt* 1: 376 f. hon (v: barza) . . . bar väl lxxx [80] läster svar *RK* 2: 1763. om han vpsette skal eth skip om c (100) lester ij (150) eller ije (200) lester *FM* 181 (1504). ena snecke snarlige til rede är om xx lester *ib*. iiij lester smör *RK* 2: 9237 (*kanske att föra till* 2). een läst gull äller twa *ib* 3: 1165. for half andra lest jern *SD NS* 1: 211 (1403). *ib* 305 (1403), 589 (1406). *SJ* 5 (1422), 174 (1454). 2) *läst. ss ryndmått.* Jfr *Falkman, Om mått och vikt* 1: 307 f. xvj lester öl *RK* 2: 9236. säliä . . . korn at minsto helom thyniom allr lästum *SD* 5: 639 (1347). een gardh . . . som skyllar ena halfua läst korn *ib NS* 1: 46 (1401, *nyare afskr.*). twa lester korn *ib* 226 (1403). *ib* 353 (1404), 431 (1405), 2: 118 (1409). *RK* 2: 7196. twa lester korn ok atta pund *SD NS* 1: 413 (1405). fyra pund ok ena läst korn *ib* 625 (1407). j läst rog och jx pund ij span minne *BtFH* 1: 356 (1464). j läst rog ij span minne *ib*. v läster og vij pund rog ij span minne *ib*. v lester myöll, v lester malth, ii lester haffwra . . . $\frac{1}{2}$ lesth saltfisk . . . vii lester herre öll, i lesth humbla öll, i lest spiisöll, i lest viii tunnor spiisbrödh *FH* 4: 83 (1499). ij läster öl *FM* 193 (1504). een lästh rogh, een lästh malth een j [$\frac{1}{2}$] lästh salth *BSH* 3: 293 (1470). j [1] lest myöl oc j [1] lest malt *RK* 2: 6540. — i latiniserad form. siligo dimidia læsta vi thyn cum ii modiis *BSH* 1: 63 (1365). annona iiij ($3\frac{1}{2}$) læste *ib*. *ib* 64, 65 o. s. v.

läst, f. L. Jfr *vapa-, villia-läst.* — **lästar bot, f. L.** Jfr *lästis bot.*

lästa (pres. -ir. part. pret. -ter. -adher), v. [*Isl. lesta*] *L.* skada, stympa, förderfva. läster them

tan eller ögha *MB* 1: 336. lam diwr oc läst at limom *ib* 475. är . . . i limom lästadh *ib*. wighia nokon til präst limum lästan *Lg* 645.

lästa (part. pret. -ter: läst Al 4962, 8858), v. [*Mnt. lésten*] 1) *fullgöra, betala, lemna.* thoko saman aff landeno goz ok pāninga som thz matte tha lästa *Bil* 854. biwdher han idher . . . pāninga ok goz mādhan han ma lästa *Iv* 2455. ey matte darius mera lästa *Al* 2770. han lot the belāta ther a fāsta ä swa margh han kunne lästa *ib* 4468. *ib* 4962, 8858. *MD* 189. 2) *uträtta?* iak haller aff idher bātre en . . . än nakra ti ok darij bāzsta thy kunno the enkte widh os lästa *Al* 2026 (*kan föras till* 3). 3) *bestä, tåla jämförelse.* widh persipolim āngin lästa matte *Al* 3442. 4) *förbinda sig till.* huar sculle thz mz eedhom lästa at wāllia thz kor vppo rikesens besta *RK* 2: 2291.

läster, se laster.

lästing, f. Jfr *florlästing.*

lästir, f. pl. Jfr *af-, fāar-lästir.*

lästis bot, f. L. Jfr *lästar bot.*

läta, se lata.

läte, n. vanl. pl. [*Isl. læti*] 1) *beteende, sätt att skicka sig, later.* herra vadoyn hafdhe önkeliik lätā tha han flydde aff thz strāte *Iv* 748. ther var badhe glādhi ok lāte (*trol. för fagher lāte i enlighet med Cod. B*) *ib* 1997. rygheliik lāte *MD* 98. nokor oblyugh lāte *Ber* 256. swa löna the thik thin smālik lāte *Al* 2118. thetta är iw vnderlik lāte *ib* 7198. älskade . . . sina skumpan oc fāfāngo lāte (*discursibus inanibus atque jocis*) *Ansg* 177. — *yttre uppträdande, utstyrsel, utseende.* satte sik a sins keysars sāte mz eno keysarliiko lāte *Al* 3830. ptolomeus sat tha i hans sāte alt āpter alexandri lāte *ib* 7946. 2) *beteende sådant det framträder i ljud; lāt, lāte.* hördhe han . . . mykith bang ok angizslik lāte *Iv* 2479. 3) *tillstånd, förhållande?* engen lānchte i tolken lāte *RK* 2: 5182. beclagandes . . . the ömkelige lāthe i schara är oc i domkirkien *BSH* 5: 435 (1511). — Jfr *barna-, blidh-, blop-, blygh-, i-, il-, lös-, o-, til-, undir-lāte, samt lat.*

lāthet, f. lātthet. fore kropzins lātheth skuld *LB* 3: 38.

lāti (lāte Bir 3: 334. lethi Gers Frest 9. lathi: -inne LfK 129), f. [*Isl. leti*] *lātja.* nw är annor likamlik lāti ok annor andelik *Bir* 1: 240. som ey wildho til kirkio gaa for lāthi skuldh *Pa (Tung)* 34. *KL* 79, 188, 209, 229. *Bo* 232. *Bir* 1: 108, 149, 154, 261, 284, 2: 46, 3: 100, 334. *Al* 6122, 7057. *VKR* vii. *SO* 49. *Ber* 229. *LfK* 129. *Gers Frest* 9. — **lātisfulder (-folder), adj.** [*Jfr Isl. letifullr*] *lātjefull.* hon aat ey sit brödh lātisfol älla oidhin *MP* 2: 136.

lätia, f. = lāti. *Bir* 3: 266. ath thu wārdoghas vpfylla mina glömsko, lätio oc forsumilse *VNB* 18.

lätia? (impf. latte. refl. pres. lätz MP 1: 309. lätias Lg 92. impf. lätis Bir 3: 86), v. [*Isl. letja*] *L. försumma?* them som wardh latte *TB* 74. — *refl. lätias, vara lat el. trög.* hwru länge wilen j lätias idher förswmandis *MB* 2: 47. — *varda lat el. trög, tröttna.* the äru j āruodhe dagh ok nath ok lätias ey *Bir* 1: 47. skulu gudz vini ey lätias j gudz thiānist *ib* 2: 52. *ib* 233, 250, 3: 168, 413. *Ber* 244. lätz at fulcompna got byriat *MP* 1: 309. gudz vini skulu ey lätias at tala gudz ordh *Bir* 2: 124. *ib* 126. — *tröttna, blifva slapp*

el. matt. nar hans röst nidhirthryktis nakat oc lättis (*attediabatur*) tha oplypte jak hona höghra *Bir* 1: 86. — *vara trött, ledas.* nw lätias iak at lifwa *Lg* 92.

lätikia (lätokia), *f.* [*Mnt.* lattike. *Lat.* lactuca] *laktuk.* mz lätokio (*lactucis*) ällir androm beeskom yrtom *MB* 1: (*Cod. A* 10) 555.

lättilse (lettilse), *n. pl.?* tröghet, däsighet? hon (o: bastzstwwin) tager borth lettilse *LB* 2: 12. hon (o: bazstoffuan) takir borth lättilse *ib* 3: 46.

lätlater, *adj. L.*

lätlatogher (-ugher), *adj.* [*Jfr* *Isl.* létlatr] *ödmjuk.* hālagher ok lätlatugher (*magnæ humilitatis*) *Bil* 108. lätlatugher j lykku (*in prosperis non elatus*) *Lg* 245.

lätleker, *m.* [*Isl.* léttleikr] *lätthet.* aff thunglek eller lätlek *MB* 1: 44.

lätlika (lätzlika: latzlikare för lätzlikare *LfK* 101. lätzligha: -lighare *MB* 2: 203. lätzliga *Lg* 3: 528; *MB* 2: 286; -ligare *ib* 285. lättelika *Bir* 1: 193. lätelica *ib* 3: 126. lätteliga *MB* 2: 323), *adv.* [*Isl.* léttiliga, léttiliga] 1) *lätt*, med lätta steg. gak lätlika oc tomlika *Ber* 275. 2) *lätt*, sakta, varsamt. satte iomfruna lätlika a iordhena *KL* 308. *Bir* 3: 126. 3) *lätt*, lindrigt. rasklikare fulkompna hona (o: pino) ok lätlikare (*levius*) *Bir* 1: 88. riddare lätlika slaghin j stridh *ib* 242. 4) *lätt*, lösligt, ylligt. swa stoor ok biterlik vars herra ihesu pina skal ey swa lätlica trakteras *Bo* 183. 5) *lätt*, saktmodigt, med mildhet el. öfverseende. the thola lättelika (*leniter*) ordh. at the maghin kallas godhe ok sniälle *Bir* 1: 193. 6) *lätteligen*, med lätthet, utan svårighet. opfara the lätlika ok vansamlica nidhir fara the *Bo* 99. koma lätlika at godho lande *MB* 1: 422. *KS* 86 (210, 94). *Gr* 304. *Lg* 3: 528. *MB* 2: 203, 285, 286, 323. *LfK* 101.

lätliker (lättelikin. letzlikin), *adj.* [*Isl.* léttilgr] *lätt*, ej svår, ej vållande möda. lättelikit oc möghelikit är manga män owir winna mz faam mannom *MB* 2: 226. letzlikin at wndirsta *Su* 346.

lätlikhet (lättelikhet *KL* 255; *Bir* 3: 309; *Ber* 228; -hetz *MP* 2: 262; -hetir *Bir* 3: 458. lättelikheth *VKR* vi. lätelikhet *Bir* 2: 207. *pl. -ir*), *f.* 1) *lätthet.* flyghir han höght j wādhrit for sina lätelikhet *Bir* 2: 207. wādhirsins lätlikhet *ib* 1: 263. 2) *mjukhet, behag.* gudh . . . lustas ey i röstinna lätelikhet (*lenitatem*) wtan i hiärtans mildhet *Ber* 228. 3) *mildhet.* gudz modhirs miskunnelika lätlikhet (*lenitas misericordiae*) *Bir* 1: 72. lārin tholkin i lättelikhethz (*lenitatis*) anda *MP* 2: 262. 4) *lättsinne, ostadighet.* fly wārlidinna glādhi ok lätlikhet (*levitatem*) *Bir* 1: 248. lättelikhet j ordhom oc sidhom *ib* 3: 309. *KL* 255. *VKR* vi. bortkasta alla sina förro synde ok fafāngo ok lättelikhethir (*levitates*) *Bir* 3: 458.

lätlynde, *f.?* vänlighet, saktmod. lif i spākt ok lätlynde *Ber* 263.

lätna, *v.* varda lätt, varda lindrig. hwat hālst her synes twnkt oc olidhelikit, thz lättnar alt samman *LfK* 115.

lätta (letta. lāta. *pres.* lättir. lätthir. lätte *Bir* 2: 215. lether. laather (*för* lāather). lättar. *impf.* lätte), *v.* [*Isl.* létta] 1) *lätta*, göra lättare el. mindre tung. eg. och bildl. ā lättis mata byrdhe *GO* 503. som honom warkunnade ok lätte hans byrdhe *Bir*

1: 280. *ib* 2: 215. lätto (*alleviabant*) the skipit *KL* 174. the (tārarne) tynghia ekki huffudhit wtan häller lätta thz *Lg* 3: 400. mer lustadhe mik at läggia synda byrdhe til synda ān lāta (*alleviare*) syndena mz bät-ringh *Bir* 1: 354. 2) *lätta*, upphjälpa. linar thz röst ok lätthir (*vocales venas . . . lenire*) *LB* 4: 345. 3) *lätta*, underlätta, lindra. kärleksins storlekir lättir ārfwodhit *Bir* 2: 326. *ib* 1: 293. at ens rikes fruktsamlikhet skulle hiälpa ok lätta annars landz ok rikis fatikdom *ib* 3: 366. thu som hwars manz nödh lättir *Bo* 35. lätta mina sorgh *Su* 406. tz lättar lunga soth *LB* 7: 143. saluia . . . lether hoosta *ib* 2: 64. laather (*för* lāather) sukkilse (*suspiria sedat*) *ib* 50. skal thera hōrlz lātas (*de skola få lindring med afseende på det som de måste höra*) *Bir* 1: 174. giuir var herra hugnadhin til at lätta os (*bereda oss lättnad, vederquicka oss*) mz hopino *Bo* 11. 4) *lyfta*, aflufta. at bärghit skuli minzskas oc thwngin lättas aff honum som vndir liggir (*ut eo citius a subjacente mons removeatur*) *Bir* 3: 126. — *lyfta*, hōja. the matto thera arma ey letta *Iv* 5010. — *Jfr* undir-, up-lätta.

lätte, *m.* [*Isl.* léttil] *lättnad, lindring.* fa liisa oc lätta *MB* 1: (*Cod B*) 552.

lätte, *n.* flöte på fiskegarn. *SO* 292, 302.

lätter (läter: läte *Bir* 2: 170; lāta *ib* 1: 347; *Al* 1682; lätom *VKR* xiii. *f.* lät *Bir* 1: 104, 263; *Su* 429. lāat *Lg* 92. *n.* lät *Bo* 84; *Bir* 1: 43, 275. lāth *LB* 2: 39, 7: 10, 11. lāat *Bu* 9. *pl. n. nom., ack.* lät *Bir* 1: 45, 98. *komp.* lättare. lätare *Bir* 1: 247. lāthäre *Lg* 3: 582. lāthere *Di* 270. *ss. adv.* lättaren *Bir* 4: 64. *superl.* lättaster), *adj.* [*Isl.* léttr] *L.* 1) *lätt* (till vigt). lypto hana lätta fran grundom *Bu* 505. hon (o: gran) är lät *Lg* 92. swa som eth sky vpfoor j hymillin ok lät wādhir (*levis aer*) gik fore thy *Bir* 1: 263; *jfr* 7. 2) *lätt*, som āstadkommer ringa tyngd i hufvudet, föga berusande. drykkir han stundom af medel vineno som lätare är ok ey altidh af thy bättra ok starkare vineno *Bir* 1: 247. lāth win *LB* 2: 39, 7: 10. *ib* 11. 3) *lätt*, som lätt afbrytes el. upphör. sompnadhe han lättum ok söthum sompne *Bil* 258. 4) *lätt*, ledig, rörlig. armane skulu vara läte oc böghelike *Bir* 2: 170. han är lāthere oppa föther ān fadheren *Di* 270. kände the godha systren sik lāthäre ok syna sooth lynare swa at hon ynnan faa dagha sielf lass syna tidher ok gik til at messo hōrä *Lg* 3: 582. 5) *lätt*, obetydlig, ringa, svag. lät (*levis*) synd ok litin *Bir* 1: 104. *ib* 3: 226. *Su* 428, 429. *LfK* 4. tha ware forsmāilsin lättare *Bir* 1: 47. mz lättan eld *PM* xxx. *ib* xxxii. os wāmiar sköt widh thāssa lätta (*levisimo*) födho *MB* 1: 411. wilin ij thāssō budhi ey sāta tha wil iak koma ok göra idher lāta *Al* 1682. 6) *lätt att fördraga, lindrig.* alt āruodhe j fasto ālla waku ālla j nakro andro āruodhe . . . thz är honom swa lät swa som dwn *Bir* 1: 43; *jfr* 1. the thing som för syntos omöghelikin at thola wardha sidhan āldra lättast *ib*. nyttelik thing til siālinna helso ok likamans ok lät at bāra *ib* 45. känner thy lättare likamlikin dödh *ib* 74. j the lättasto pinonne *ib* 174. til lāta skārslo eldz rensilse *ib* 347. 7) *mild, blid.* jak gifwir tik . . . lätta lundh vidh them tik illa hanna *Bil* 214. lät ordh ālla lin (*lenitas verborum*) *Bir* 1: 98. hulkin

som ey är hardhir vtan lättir j allom thingom *ib* 269. seer iak thina lättasta miskund *ib* 3: 47. thessin miskund är swa lät (*lenis*) swa som lättasta (*lenissimus*) wädhir j tholomodhe ok bidhan *ib* 1: 263; *Jfr* 1. 8) *facilis*, lätt (*att göra*). eigh war lätt lättha þöm af fäþerssens sþum *Bu* 9. änkte är swa vansamt at thz wardhir ey lät ok raskt af stadhlike ok skälike idhnan *Bir* 1: 275. 9) lätt, enkel, klar. thz är alt lät (*plana*) *Bo* 84. 10) lättsinnig, lättfärdig. lättir ok lös til allan lusta *Bil* 116. scriptadhe hon sik . . . ämuäl aff lätom thankom ok ordhom *VKR XIII*. — *n. adv.* lätt, lindrigt. thz dömis lättaren *Bir* 4: 64. — *Jfr* o-, of-lätter.

lättilse (lättilse *Bir* 2: 135), *n. pl. lättnad, lindring, vederqvickelse*. for licamlikit mak ok lättilse (*corporali alleviatione*) *Bo* 119. til likamansins lättilsa ok helso *Bir* 1: 312. fingo the lisa ok lättilse aff sinne världlike sorgh *ib* 2: 135. faa lisa ok lättilse j frestilsom *ib* 337. *ib* 1: 205, 2: 201, 3: 89, 4: 92, 5: 84. *MB* 1: 264. *VKR* 4. *Su* 195.

lätloghe (lätloghe. lettughe), *m.* Litauer, Lett. en här aff lätlogha *RK* 1: 293. jak gör ä nokon lettugha oblid *ib* 305. aff rytza lätloga ok tartar *ib* (*sfgn*) s. 177.

lätlogher, *m.* = lätloghe. *ss tillnamn.* aff päther lätlogh *SD NS* 1: 388 (1404).

lätlogsker (lätlogessker), *adj.* [*Jfr Mnt. litto-wisk*] Litauisk, Lettisk. vidh lätlogesskä gränzsens *FM* 589 (1513).

lödha (*impf. lödde. part. pret. lödder. f. lödd* *Lg* 3: 567. *n. löt. löth*), *v.* [*Isl. hlæða*] 1) lasta, packa, lägga. j roosenkrantz löth han thz löda *RK* 2: 1501. 2) onerare, lasta. lödha oc frakta *PM* 61. swa mykith som skipith tarffwas lödhas *ib*. ligger skipith nokorstadis löth mz köpmans gotz *ib*. hauande löt skip mz dyrom köpskat *Bir* 3: 177. löddo sik mz myklo gul oc silf oc allom androm dyrom hawom *Gr* 264. *ib* 310. alla veghna lödd mz helgra manna benom ok helgadamom *Lg* 3: 567. then som mz väraldz thingomen är löddir *Bo* 64. — *Jfr aflödha, äfvensom läpa.*

lödha (-der), *v.* [*Mnt. loden*] löda. mz hwath malme han (o: absintiton) wardher lödder *Al* 4031. *Jfr samanlödha.*

lödha (-der), *v.* [*Isl. laða*] bjuda, inbjuda. tha man er liithz löder til hoffuä *Iv* (*Cod. D.* som är skrifven i Norge och företeer stark inverkan af Norskt tungomål; se s. XCIII f.) s. 218.

lödhemark, *f.* [*Fdan. lodemark*] lödig mark. löde marc sölf tha man för viij marc fik *RK* 3: (sista forts.) 4597. monge löde mark sölf iag honum skenkte *ib* 5887. *Jfr löpogher.*

löpogher (-ugher. -igh. -ig. -uch. -ich. *n.* lödhugt *RK* 1: (*sfgn*) s. 173. lödugt *ib* s. 171. lödhukt *Ansg* 235. lödukt *RK* 1: 3601. lödhut *SD* 6: 65 (1348). lödiet *SO* 141. lödieht *ib* 144), *adj.* [*Mnt. lodich*] *L.* lödig, fullviktig, innehållande full halt af ren metall (*silfver*). han haffde aff lödukt sölf en staff *RK* 1: 3601. som the alt j lödhugt sylff vth gaffuo *ib* (*sfgn*) s. 173. *ib* s. 171. *SO* 141, 144. viliom vi idhir gifua ena mark lödhukt silfuer, for huan then man som i stadhenom är *Ansg* 235. alt thet hans

biskopsdöme räntadhe hanom i lödhugho silfuer oc redhom päningom *ib* 245. trettam markir lödhut siluir *SD* 6: 65 (1348). pro XXII marchis lödhogha *ib* 5: 27 (1341). böte . . . ena halffua lödiga mark sölf *SO* 145. böthe . . . ena halffua lödigha mark sölfuer *ib* 147. *ib* 146. een lödhogh mark silffuer *Lg* 3: 382. swa goth minth at sex marc göra ena lödhogha marc *SD NS* 1: 11 (1401). saa godh mynth ath atthe mark görä en lödogh mark sölf *ib* 519 (1406). *ib* 3 (1401) o. s. v. swa got mint som nw gar ok gäft är i stokholme thät 1x (8 1/2) mark päninga göra j mark lödhugha *SJ* 38 (1426). gaff wt sölf a badha hender thusende lödugh mark i sender *RK* 1: 3179. *ib* (*Albr*) s. 210, 211, (*sfgn*) s. 172, 173. the loffuade hanom m lödigmarch *ib* 2: 8733. hafuer ther inne fäm (5) lödhugha fiärdhunga äuerdhelica ränto *SJ* 36 (1426). böthe . . . een lödich fiärdungh *SO* 149. *ib* 147. böthe een fyerdungh lödugh *ib* 149. *Jfr Falkman, Om mått och vikt* 1: 342 f.

löposa fari (löposä-), *m. L.*

löf (löff *Bir* 3: 317), *n.* [*Isl. lauf*] *L. folium*, löf, blad. palmquistär äpte stop grön sialuar: ok löuen skinu lius som stiärnor *Bu* 13. — *frons*, löf. koll. i vintråno som huar þe þry. bol ok löf ok frukt *Bu* 185. *Bo* 165. *Bir* 1: 371, 3: 317. cum pascuis pecorum que wlgariter dicuntur løf ok luk *SD* 1: 567 (1279). quod . . . vsufructum habeant in eisdem (o: siluis). videlicet løf oc luuk *ib* 581 (1281). lok et løph *ib* 2: 181 (1294, *nyare afskr.*). løff ok luuk *ib* 5: 430 (1345). — *blad*, bladsamling. thenne yrt (*näml. ysopus*) hon haffuir sina makt i blomstrena ok löweno *LB* 3: 69. — *Jfr birke-, eke-, hylle-, lybbestikko-, löna-, nätlo-, pila-, vidhe-löf.*

löfkaster, *m. L.*

löfqvister, *m. qvist med löf*. thu tedhe mik som faare grönan löfquist (*ramus viridis*) *Su* 410.

löfsal, *m. löfsal*. the hafdho giort ofver sik en löffsal fore solene hita *Ansg* 205.

löfstakker, *m. L.*

löft, se lyft.

löfte, se lyfte.

löfvirkinger, *m. L.*

lög (löögh), *f.* [*Isl. laug*] *L. bad*. aldre com han i lög älla i bastouo *Bu* 195. wi pläghom ey elska lög äller badh *Al* 6389. the lög war honum illa kaal *ib* 2541. the willo ij watnith haffwa lög *ib* 5042. — *bad*, badvatten, till badning el. tvagning nyttjad vätska. löögh aff hanne (*malört*) giordh dogher moth kladha (*pruritus* . . . juvat ejus decoctio fotu) *LB* 5: 80. — *Jfr mullögh.* — **lögha kar** (lögho-kar *MB* 1: 502), *n. badkar*. han stodh . . . rätter j lögha kari *Bil* 574. *MB* 1: 502. — **löghar dagher** (-daghenom *SD NS* 2: 320 (1410). lögherdagher. löghir dagher. löghirdager. löghurdagher: -daghen *SD* 5: 606 (1346). löghordagher: -dagh *KL* 76; -daghin *ib* 75, 76, 86; *Ber* 281; -daghana *KL* 60, 96. löghädagher: -daghin *SD* 5: 639 (1347). löghodagher: -dagin *ib* *NS* 2: 145 (1409). löffwer-dagher: -daghen *BSH* 4: 159 (1493)), *m.* [*Isl. laugardagr*] *L. eg. tvagningsdag*; lördag. förste dagher som lögherdagher är, heter aff saturno saturnus dagher *MB* 1: 67. faste . . . löghirdagin . . . vidh hwitan mat

Bir 3: 304. hafðhe lofwat aldriðh äta kött vm löghordaghin for jomfru marie hedhir *KL* 75. thänne röware hiolt sik atir aff sinom ilgerningom vm löghordaghana for iomfru marie hedhir *ib* 60. *ib* 86. en ärkebiscopir astundadhe at wita vm gudhz modhor thäktis at han lät siunga nyio läkze j hänna ottosangom vm löghordaghana til hänna hedhir *ib* 96. en mässo hakol. mz hulkum thu scalt sighia mässo vm löghordaghana *ib*. warffrv war mykit sörgiande i hoghenom än tha hafðe hon ffwlkomit hopp oc war viss a syns sons opstandilsä oc i henne ensampna aatherbleff tron om then lögherdaghin oc ty eghnas lögherdaghin iomfrv maria til *Lg* 3: 104. vm en löghordagh *KL* 76. a nesta löghardaghenom for olaffsmesso *SD NS* 2: 320 (1410). vm löghir daghin fore palm sunnadagh *Bo* 162. *ib* 163, 217. *SD* 5: 606 (1346), 639 (1347), *NS* 2: 145 (1409). *MB* 1: 68, 70, 458. *ST* 14. *RK* 2: 3974, 5151. *Bir* 4: 12, 15. *Ber* 281. *BSH* 4: 159 (1493). *Jfr fastelavens-, palm-löghardagher. — löghardags fasta (lög-ordax-), f. [Jfr Isl. laugardagafasta] lördagsfasta, fasta som bör iakttagas om lördagen. skipadhe lögor-dax fasto Bil* 645. — **löghardags hælghd (lögh-erdagx-), f. lördagshelgd, lördagens högtidlighållande.** swa som war herra bödh lögherdagx hælghd, swa bödh oc han andra hælghd *MB* 1: 457. — **löghardags nat (lögherdax- Lg 3: 69. löghirdax- *KL* 347. löghordagx-), f. [Isl. laugardagsnatt] lördagsnatt, natten till söndagen. andwardhadho hona . . . enom riddara til syndelikin lifnadh vm ena löghordagx nath *KL* 67. nödhgas iak nu badhe at smitta guz modhors nampn ok hänna höghtidh thy at nu är löghordagx nat *ib*. *Lg* 3: 65. — natten till lördagen. *KL* 347.**

lögga (-adhe), v. [Isl. lauga] — lögha sik, två sig, bada. komber pharao konungx dotter oc hännar möiär nidher til strandina at lögha sik (*Cod. A* oc löghadhos 278) *MB* 1: (*Cod. B*) 552. löghe sik ther vti *LB* 1: 97. — **refl. löghas, — lögha sik.** som först löghadis j watneno *Bil* 89. *MB* 1: 278.

löghe (löye, se atlöghe. lyghe, se atlöghe), n. [Isl. hlægi] 1) leende, löje, skratt. at hafwa löghe j munnenom *Bir* 1: 301. owir matto latir ok löghe til ledher owir matto käte *ib*. *ib* 3: 225. *MP* 1: 27, 29. *Lg* 3: 405. *Al* 2049. läsom wi . . . hwat ware föräldra hafwa giort tha gratom wi thz är wart löghe *ib* 6469. 2) föremål för löje, löjlighet, ålöje. hwat man sagdhe aff sancto olafuo thz sagdhe han änkte wara vtan latir ok löghe *Bil* 867. vardha mangra manna äwintyr ok löghe *Bir* 3: 332. — *Jfr atlöghe. — löghis ordh, n. ord som väcker löje, muntert el. skämtsam ord. tala . . . löghis ordh LfK* 174. *Lg* 3: 407, 408.

lögheliker (löghliker), adj. [Isl. hlægigr, hlægiligr] löjlig, lustig. sara . . . thykker löghlikt at thera ordhom *MB* 1: 189. skör ordh ok oquämelik älla löghelik *Bir* 1: 237. *ib* 2: 165. glädhiandis ok lustandis j hans galno ok löghlico athäfwom *ib* 334.

löghokarl, m. badare? hustru katrina löghokarls ärwe *SJ* 226 (1453). *Jfr loghokarl.*

löker (lööker. lokir. -ar), m. [Isl. laukr] L. lök. porrus löker *LB* 5: 82. porrum lokir *ib* 6: 284. alium huter löker *ib*. cepo rödher löker *ib*. aff rödom lök *ib* 3: 189. alzskona krydde oc löka *MB* 1: 389.

Ordbok.

han hafðhe hwarte yrter älla löök *Iv* 2090. *Jfr gris-, hus-, hvit-, hvita-, klof-, pur-, rödh-löker.*

lömska, f. [Isl. lymska] lömskhet, list. hafðo ey trugh eller lömsko widh sin iämeristin *Pa (Tung)* 40.

lön (löön Lg 40. *f. pl. -ir), n. pl. och f. (Lg* 3: 235; *Su* 288) [Isl. laun] *L. lön, vedergällning.* at taka lön mz mik. polik iak huar piänt *Bu* 142. fingo baþe . . . annars hems lif ok lön for vtan ända *ib* 166. huat lön vänten i ipar annars hems *ib* 518. þe lön guþ giuar sinom mannom *ib*. thin lön äru mykin mz mik *Bil* 344. thär nest fik ok nero sin lön *ib* 108. hwat wardhir os til löna *Bir* 1: 153. nar gudz rätuissa wijl tagha tijll löna *RK* 3: 2843. äpter trolighit ärwodhe bödh han (*Gud*) honum til lönnina *Lg* 3: 235. ey älskandes ensampna kärlekin wtan nakra hans löner oc gaffuor *Su* 288. *Bil* 446, 536. *MB* 1: 163, 221, 311. *Bo* 11, 135. *Bir* 1: 132, 2: 66, 3: 11. *KS* 64 (159, 70), 80 (197, 87). *KL* 211. *Lg* 40, 44. *Ber* 211. *MB* 2: 369. — **lön, arbetslön.** tha sla husbondhe aff lönom hans *SO* 21. gifwi swenenom ful lön *ib*. maga suena tiena hwem thöm lyster ther mesta arbeyde görs for lön *ib*. *SD* 5: 479 (1345, nyare afskr.), 637 (1347). (lön trol. för nödh *Bil* 556.) — *Jfr ars-, arbeidis-, arvopis-, ater-, dags-, draghara-, fordhe-, frö-, funda-, fähirdha-, gärnings-, husa-, hösta-, läkedoms-, pänninga-, skip-, skogh-, svena-, träpis-, thiänista-, viku-lön.* — **löna lös, adj. lönlös.** ey wardher mit ärfwdhe j thy löna löst *Bil* 370. *ib* 556. — **löna time, m. lö-nens tid.** j löna thimanom skulum vi skära then lön när gudhi som ey vanskas *MP* 1: 236.

lön, f. [Isl. laun] L. — löna porter, m. lön-port. *Di* 169. *Jfr lön-, lönda-, löne-, löns-porter.*

lön, m.? [Isl. hlynr] lönn. vnum plaustrum platani, dicti lön *SD* 6: 145 (1349). — **lönalöf (lönnalöf), n. löf el. blad af lönn.** et lönnalöf lag mellom hans härdar *Di* 124.

löna (pres. lönar Bil 458. lönr *MB* 1: 332; *Bir* 1: 381. löne: atir löne *ib* 40; atirlöne *ib* 2: 89. *impf.* lönte *RK* 2: 3459, s. 339. *part. pret.* lönadher, se olönadher. lönter: lönt *Iv* 4959; ater lönt *ib* 5599. lönter: lönth *BSH* 4: 220 (1497)), *v. [Isl. launa] L. löna, vedergälla. med personens dat. och ack. betecknande det för hvilket lön gifves.* minom winom lönr iak lydhno oc älskogha mz miskund *MB* 1: 332. hånom hans gif löna *KS* 70 (172, 77). gudh löne henne sin stora kärlek *Lg* 807. *KL* 296. han honom thz ille lönte *RK* 2: 3459. — *pass.* thz kan thöm aldriðh vardha lönt *Iv* 4959. — *med personens dat. och ack. betecknande det som gifves ss lön.* honum löna synda giäl *Al* 2329. — *med personens dat.* them löne *RK* 2: 3216. löna wäl jllum *Bil* 104. iak lönr hwariom enom äptir sinne forskullan *Bir* 1: 381. *MB* 2: 369. om honum skwde saa wordhe lönth for hans langlige . . . trotieniste *BSH* 4: 220 (1497). — **löna, aflöna.** them som ey löna sino ärfuodhis folke rättelica *MP* 2: 111. löne . . . af thy sama sinom piltom oc tiänarom *Bir* 5: 115. *ib* 116. sinom soldenärom skulu the ey vara pliktoghe antiggia harnisk. kost äller fordenskap til land ällir watn. ey oc gull äller päninga til them at löna *MB* 2: 242. *ib* 243. — *betala.*

badh löna sik *Bo* 14. — *belöna*. war gudh ther badhe lönar wälgerna ok plecta synde *Bil* 458. — **löna i gen**, återlöna, löna, vedergälla. med personens dat. och ack. betecknande det för hvilket lön giffes. han lönte hanom thz swa illa i gen *RK* 2: s. 339. — *Jfr af-, ater-löna, samt olönadher, olönter.*

löna (*lena* *Bir* 4: (*Art*) 184. -ir, -te, -ter), v. [*Isl. leyna*] *L. dölja*. med dat. ingo löna *MD* 14. — med ack. lypte sin vand som han lönte längho *Bu* 6. löna . . . sina blygh *ib* 498. hua som . . . löne sannind *KS* 69 (170, 76). *Bil* 251. *Bir* 1: 70, 4: (*Art*) 184. *Fl* 1410. *lv* 5658. *VKR* III. *RK* 2: 8783. *MB* 2: 188. *Su* 393. *Di* 54, 117. ij lönin mz os (*dölj oss el. vårt förhållande? hjälp oss att dölja?*) *Fl* 1407. laa ther hwarium manne lönt *Bil* 52. som . . . löne thz for androm *Bir* 1: 373. *ib* 3: 451. *Fl* 898. *Di* 74. han lönte sik cristin wara *Bil* 475. hon lönte opta sik hafwa gambra sko *VKR* XIII. — *part. pret. döld, fördöld*. gudz doma äru for människionne löntä *Bir* 3: 120. — **löna sik**, *dölja sig, gömma sig, förborga sig*. simon . . . lönte sik pre dagha *Bu* 102. han lönte sik ok gik wt w mönstreno *Bo* 153. hwi lönte thu thik swa länge fore mik *ib* 226. *Bir* 2: 302. ey är thän sik kan löna af (*abscondere a*) hans hita *Bo* 110. *Bir* 1: 249. — *refl. lönas, dölja sig, dölja sitt tillstånd*. thäntidh hon war thungför oc kunde ey längir lönas *ST* 512. — *Jfr undan löna.*

lönardrotin, se lanardrotin.

lönare, m. *lönare, vedergällare*. *Bu* 142. *Ber* 19. *Jfr aterlönnare.*

lönd, f. [*Isl. leynd*] *L. hemlighet*. — i löndom, i löndom, i hemlighet. hwath jach scriffwar idher til i löndhom *BSH* 5: 157 (1507). — **lönda laster**, m. *L.* — **löndar lägher** (lönpär läghär), n. *L.* — **lönda porter** (lönde-), m. = **lönporter**. iag till lönde porthen kom *RK* 3: (*sista forts.*) 5132. *Jfr löna-, löne-, löns-porter.* — **lönda skript**, f. *L.* *Jfr lön-, lönd-skript.*

löndskript, f. *L.* *Jfr lön-, lönda-skript.*

löndyr (lön dör. löndörn *Di* 28), f. [*Isl. laundyr*] *löndörr*. wptäpte the ena lön dör *MB* 2: 281. kom wt gömen en löndörn *Di* 28.

löne, n. [*Isl. leyni*] *L. lönrum, gömställe*. — i löne, i löndom, i hemlighet. neetanabus är hans fadher ij löne *Al* 523.

löneporter, m. = **lönporter**. åth en löneporth på slottit weth strömen lå *RK* 3: (*sista forts.*) 5128. *Jfr löna-, lönda-, löns-porter.*

lönkamar, m. *lönkammare, enskildt rum*. haffde sigh bygt en lönkamar (*secretum cubiculum*) vppe j syno hwse *MB* 2: 157.

lönkamare, m. = **lönkamar**. i hiärtans lönkamara (*triclinium*) *Su* 77. *ib* 99, 104, 278. *Jfr löns kamare.*

lönlika (lönleka *Bu* 30, 102, 143; *Ansg* 183. lönleca *Bu* 503. lönlige *MB* 2: 281; *RK* 3: 1484. lönlige *ib* (*sista forts.*) 4243. lönligen *Lg* 436. lönligen *ib* 3: 599, 600. löngliche *BSH* 3: 154 (1464, *samt. afskr.*)), adv. [*Isl. leyniliga*] *L. lönligen, hemligen, i hemlighet*. iak är lönlige fäst ihesu christo tel renliues *Bu* 143. at fly fapur ok frændar lönlige

ib. bröddhit war hanom lönlige burit *Bil* 103. *SD* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*). *Bu* 30, 102, 503. *Bil* 52, 251, 556. *MB* 1: 189. *KL* 41, 293. *Bir* 1: 196, 318, 2: 301. *Al* 8537. *RK* 3: 1484, (*sista forts.*) 4243. *MB* 2: 281. *Ansg* 183. *BSH* 3: 154 (1464, *samt. afskr.*). *Lg* 436, 3: 599, 600. *LB* 5: 81.

lönliker (-leker: -lek *Bu* 143; *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*); *LB* 5: 80; -leka *Bu* 30. lönligen: -liket *Bil* 850; *KS* 72 (177, 79). lönligen (*ack. sing. m.*) *Su* 393. lönligh: -ligha *VKR* 20. lönligh (*ack. pl. n.*) *LB* 7: 268), adj. [*Isl. leyniligr*] *L.* 1) *lönlig, hemlig, fördöld*. lifdhe länge mannum lönliger *Bil* 404. hopadho at thät sculde gudhi lönligit vara *ib* 850. halda . . . lönligit thet han . . . hörer *KS* 72 (177, 79). lönlige samband *SD* 1: 669 (1285, *gammal afskr.*). tok af präste script ok lönlige lösn *Bu* 30. bap höra sin lönlige skripta mal *ib* 143. lönlige syndir *Bir* 2: 307. hedhir giri är . . . lönlige soot *Bo* 96. — lönlige thing, *hemligheter*. lönlige thingin (*mysteria*) idhnadhos *Bo* 164. sighia hanum sin lönlige thing *KL* 41. opinbaara . . . clöstirsins lönligha thing *VKR* 20. *KS* 72 (177, 79). — *hemliga lemmar, könsdelar*. om maus lönlige ting *LB* 7: 268. *ib* 269. — lönliger siukdomer, *qvinnosjukdom, sjukdom i qvinliga könsdelar, äfven menstruation*. dogher moth lönlige siukdom (*morbis muliebribus*) *LB* 5: 80. dogher mot lönlige siukdom (*fluxum matricis* . . . *stringit*) *ib*. lösör lönlige siukdom (*menstrua* . . . *resolvit*) *ib*. rensa människio aff lönlige siukdom (*menstrua purgat*) *ib*. *ib* 81. *Jfr manads sot.* 2) *undagömd, enskild, privat*. skyndadhe sik fra them bort, oc in i lönlige herbärghe (*introitus cubiculum*) *MB* 1: 246. til poken lönligen stodh *Su* 393. kom i mins hiarta lönlige bwr *ib*. (lönlige *trol. för löghelike*: af lönlige thingom (*cachinnis*) halt thik af altidh *Ber* 278.)

lönlikhet (lönlighet *VKR* 70; *Su* 233; *MB* 2: 77), f. 1) *hemlighet*. framgik oppinbarlica i folksins frägdh hanna dygdha lönlighet *KL* 323. myns maudoms lönlighet (*mysterium*) *VKR* 70. *Su* 233. 2) *det som hålles undagömdt el. döldt, hemlig kroppsdel*. vt flöt inälfwennas orenlighet gynom natwrlige lönlighet (*per secreta natura*) *MB* 2: 77. 3) *afskild el. inre afdelning*. then tijd the varo komne gijnom himmilsens lönlighet *Ansg* 183.

lönporter, m. *lönport*. kom han aff gönom en lönporth *RK* 3: (*sista forts.*) 5044. *Lg* 3: 309. *Jfr löna-, lönda-, löne-, löns-porter.*

lönsghodher, adj. *tyslåten*. godhr rådhgiui skal wara troen ok lönsghodhr *KS* 72 (177, 79).

lönskalägher, se löskalägher.

löns kamare, m. = **lönkamar**. *Su* 357.

lönskript, f. *L.* *Jfr lönd-, lönda-skript.*

löns porter, m. = **lönporter**. *MB* 2: 77. *Jfr löna-, lönda-, löne-porter.*

löp, n. the kifwa aff thins blodz löpe (*trol. för köpe*) *Bir* 2: 190. *Jfr at-, brup-, ut-löp, äfven som lop.*

löp, f. *Jfr barklöp.*

löpa (löppa *FM* 490 (1510). löppe *ib*. löpa *LB* 7: 70. löffuä *FM* 384 (1508, *daniserande*). *pres. löper. impf. lop* *Bu* 22, 170, 196, 511, 521; *KL* 24, 247; *Bir* 1: 286, 4: 88; *MB* 1: 405; *lv* 2039, 2071, 2283; *Al* 5608;

ST 291; MD 67; VKR vi; Lg 3: 248; Di 239. **lopt** (fōr lop) ST 350. **lopp** KL 237, 275; RK 3: 2698; Lg 3: 193, 268. **loop** Bir 4: 85. **lup** KL 213; Lg 3: 251. **lōp** Bir 2: 8 (se 339), 3: 86; MD 40, 67; RK 2: 2086; Di 15, 28, 33 o. s. v. **lypp** BSH 1: 166 (1376). **liop** Di 124, 170. **lōpthe** Fl (Cod. B) 279. **pl. lupu** Bu 173; KL 275; Bo 90, 182, 224; Pa 16; RK 1: 891; Lg 41, 3: 242, 243. **lupo** Lg 41; **nidhir lupu** Bir 1: 309. **luppu** RK 2: 2084. **luppe** BSH 5: 323 (1508). **lopu** Al 5586. **lopo** Di 44, 124, 125; FH 6: 84 (1495, afskr.); JP 86; BSH 5: 168 (1507), 333 (1508). **loppo** RK 2: 437. **lōpo** Bir 3: 370; BSH 5: 168 (1507). **lwifwā** FM 383 (1508, daniserande; på två ställen). **konj. lupe** SO 205. **lope** BSH 5: 117 (1506). **pl. lōpin** Bir 3: 168. **part. pret. lupin** FM 488 (1510); **wp lupin** MB 1: (Cod. B) 560; **lupne** FM 308 (1507). **lwpin: -it** BK 213. **lopin: -ith** lv 2079. **lopen: wt lopet** Lg 3: 647. **lōpin: vtlōpen** BSH 5: 162 (1507); **lōpit** ib 320 (1508), 532 (1513); **lōpne** HSH 20: 136 (1507); **bort lōpne** BSH 5: 168 (1507); **borth lōpnā** FM 442 (1509), v. [Isl. hlaupa] L. 1) **lōpa, springa**. skulu vngara mz lek ok skämtan ridha ok rænna hāstom, lōpa ā fot, ok flōghia fram ok āter KS 53 (136, 57). skofwo han. at han skulle rasklica gaa at the nōddo han nāstan at lōpa Bo 223. huru sancte pātar oc sancte iohannes lupu til grafwinna ib 224. **lop** . . . tel domaran Bu 511. **lop** en iūpa smasuen mz cristnom smasuenom tel kirkio ib 22. **lopo** riddara oc swennā till thera wapn Di 125. **vm** the saghin sin vin vanhedhras ok drōuas the lōpin alt til dōthin (*currerent usque ad mortem*) at thera vin skulle vt takas aff drōuilsom Bir 3: 168. **vactara lupu āpte** (nāml. honom) atar gripa han Bu 173. **hon lopp āftir thōm** KL 275. **han lop a mark ok villa heedh** lv 2071. the **lopu** . . . ij flodhena Al 5586. **hon wardh rādh ok lop til sinna sāng** VKR vi. the **slogho** thera hunda ok loto them lōpa Fr 67. **latir lōsa sina lōpanda hunda** (*canes venaticos*) Bir 3: 274. — **med inre obj.** lōpe gatulup SD 5: 638 (1347). — **i fientligt syfte springa, rusa, anfalla.** kom een lōpande mz māsto gāld Bir 3: 274. **diāwlen lopp mot** (*occurrit*) **sancto machario** KL 237. **lōpo diāflanne mot hānne mz brāzsko** Bir 3: 370. **liop at walter** Di 170. **han lōp till sintram mz sin skioll sa fast at sintram fioll om kwll** ib 150. — **skynda, skyndsamt begifva sig.** **lup** . . . i ōdhkninna KL 213. — **begifva sig.** **lop** (*leif*) til pariis ST 291. — **lōpa, rymma.** thee finner och andre, hādan lopo BSH 5: 333 (1508). **hwi han war swa lupin fron ider** FM 488 (1510). — **lōpa, gā omkring.** sonin lop om brōdh oc nam wel sina book j skola ST 291. — **lōpa, gā i bete el. fōr att fā foder. om hāstar.** vil jach nw strax lade lōpe mina hesta tith indh til ider . . . som scole lōpe for thette aaridh BSH 4: 152 (1492). **fōr thet han ey wille holle eder heste, som ther nw fōr kongs gāstning lōpit haffue** ib 5: 320 (1508). **lāthe hestene lōpe ther** ib 323 (1508). **lāther lōpe them** (hāstarne) i fodringhen ib. — **bildl. lōpa mot, mōta, sātta sig emot.** lōpe (*occurrat*) thy godhwilin amot afwandinne Ber 107. — **mōta, trāffa.** thol genwārdhwgh thing och godh thing hwar the lōpa mote (*occurrunt*) thik Ber 119. — **komma fōr, falla in.** thanke lōpir mik mot

(*occurrit*) Bir 2: 52. 2) **lōpa, lōpa omkring, gōra sitt omlopp.** saa lopp thz hiull om sidher thz fōrre war opp thz kom tha nidher RK 3: 2698. 3) **lōpa, gā. om fartyg.** the skip, som lupe fran stocholm BSH 5: 165 (1507). **lōpo** all skepen nōr wth ib 168 (1507). **lopo thee sin wāg inhāndher skāggianāss** ib. the āre lupne nw aff skeren ok sōdher wth pa FM 308 (1507). **ved sandhaffn ār nāmpst at lōpe vdoeffuer till reffle** ib 316 (1507). **maa the lōpe fram bātre hender mogeswndh** ib. **skeparen ther oppaa** (pā skeppet) . . . haffde actedh segh lōpe till gotlandh med thy HSH 20: 90 (1507). 4) **lōpa, flyta, rinna.** ther vnder lop een digher aa lv 2283. the watn som rinna aff paradis kälde . . . lōpa fōrst langaleedh vnder iordhinne MB 1: 124. **lōpande vatn** Bir 2: 17. **dammen skulle eyg hefftes** . . . vthen lōst lōpe SD 6: 39 (1348, gammal afskr.). **lupu hānna tara** Lg 3: 242. **lopp** . . . aff ōghomen som en klen blodh källa ib 268. **se lōpa hānne** [blodh] af hānne licamma Lg 549. MD 67. — **fōrrinna, utrinna.** eth tima glas . . . huilkit som syntes nār wara lwpit BK 213. 5) **lōpa, strācka sig.** en mwr . . . hwilkin som skal lōpa fran brōdhranna chor, oc in til then mwren, som ligger nār siōnom Bir 4: 83. ib 85, 86, 87, 88. 6) **gā, fōrflyta. om tid och fōrhållanden.** huru tyman lōper och om gaar RK 3: 3390. saa lōper thenna riidh ib 4037. **tā werilzlik ting hānom mz lōpa** (d. v. s. **dā han har medgāng**) KS 49 (125, 53). 7) **lōpa, fara, bāras. om ord el. rykte.** om swa hende eder noget lōst tall lope eller fōrdes i mellen BSH 5: 117 (1506). 8) **fōrefalla?** al annor stykke som lypp mellum thās sama kortz ok hans thiānera a ena sidhona. ok mellum waar ok alla andra som medh oss waro . . . a andra sidhona BSH 1: 166 (1376). 9) (*jfr* Mnt. **lopen**) **belōpa sig (till), uppgā (till).** morghongawor gywā pār hōghre lōper ān hundrape marker silfs SD 5: 478 (1345, nyare afskr.). **hulkit som lōper en mark mynne en xl ok xiiij^o mark** FM 280 (1506). **swa marga pāningga athirgiffwa prebendone** . . . som lōpa ther wppa, som henne wndangiik SD NS 1: 295 (1403). **kan thet lōpa vpa ena j mark eller ok hōghre** SO 49. **swa ath thet lupe til fyra peninga** ib 205. **nogre lagmans peninga** . . . som lop vidh vj marc ok xxx march FM 279 (1506). **lōper mykit mere pa landtborn en skattebondren** ib 501 (1510). — **lōpa sik,** 1) **lōpa, stōrta sig.** komme the bōnder ather lōpande alle i sender och lopo them sielfue i sank FH 6: 84 (1495, afskr.). 2) **belōpa sig till, uppgā till.** swmmen . . . lōper sigh xlix gyllene FM 240 (1505). — **lōpa af, utlōpa, afgā. om fartyg.** then (*vedskutan*) . . . lop aff j gen FM 311 (1507). *Jfr* **aflōpa.** — **lōpa ater, springa tillbaka, skynda tillbaka.** lop atar tel hālghe martires Bu 521. the . . . lupu atir in KL 275. **han lōpir atir til ryggia** (*recurret retro*) Bir 1: 265. — **lōpa bi, segla āt sidan?** lwffwā wy nōyestā by FM 383 (1508, daniserande). — **lōpa bort, lōpa bort, lōpa undan.** Di 44. JP 86. *Jfr* **bort lōpa.** — **lōpa fram, lōpa fram.** Bu 173. Bir 3: 86. lv 2039. *Jfr* **fram lōpa.** — **lōpa i gen, begifva sig tillbaka.** haffuer oc myn ffrw mik nw til saacth och befallat ath lōppa til bwnnen ighān FM 490 (1510). — **lōpa in,** 1) **lōpa in, skynda in.** lop in i stapen Bu 170. — **be-**

gifva sig in. Äre the löpne in oppaa kalmarna sloth äller anderstedz *HSH* 20: 136 (1507). **2) löpa in, segla in.** ath tet (*fartyget*) skal löffuä ynd i ffynskä skären *FM* 384 (1508, *daniserande*). **3) flöda in, strömma in.** watnit lup in ower mato *Lg* 3: 251. — *Jfr inlöpa.* — **löpa ivir,** **1)** vara till öfverlopps, vara öfrig. lupu them iwir manga brödh-skala fulla *Bo* 90. thet som hwariom löpir ofuir aff hans prouento *VKR* 21. **2)** genomgå, genomläsa. löp owir (*scrutare*) scriptena *Su* 252. — *Jfr ivir löpa.* — **löpa nidher, löpa ned, strömma ned, falla ned.** watnit lop nidhir j iordhina *KL* 24. smälte fitmin lop nidhir j eldin ok eldin lugadhe *Bir* 1: 286. tarane lupu nidher i hänna skööt *Lg* 3: 243. sodit liop nider i halsen *Di* 124. losnade vppa i bergit bade sniö oc sten oc trä, oc löp nider vppa risen *ib* 43. *Jfr nidher löpa.* — **löpa saman,** **1)** löpa samman, samlas. *Bo* 182. **2)** löpna, koagulera. blodit tioknar i menniskione oc löper ta samman *LB* 3: 22. — *Jfr saman löpa.* — **löpa til,** **1)** springa fram. *Di* 155. **2)** gå igen, tillslutas. sagho the at dörren lop snarlika til oc war ginstan lääst *Lg* 3: 248. — *Jfr til löpa.* — **löpa til saman,** **1)** störta mot hvarandra, braka i hop. al the fyra elementa . . . the toko til at storma in byrdhis. oc lupu til saman som the skuldo sla sik i thusanda stykke sundir *Pa* 16. **2)** koagulera, ysta sig. löpir han (*blodet*) sköt tilsamman *LB* 5: 293. — **löpa omkring, löpa omkring, gå i kretsform.** hon (o: snille) löpir vmkringh swa som cirkil *Bir* 1: 272. — **löpa um kul, springa om kull.** thera swena lupu hwar annan vm koll *RK* 1: 891. — **löpa undan, löpa undan, löpa bort.** *Iv* 2078. *Jfr undan löpa.* — **löpa up,** **1)** löpa upp, springa upp. lop vpp þar iacobus stop *Bu* 196. **2)** springa upp, uppstå, uppkomma. för blemom. som lopa op wedh ögon *LB* 7: 70. **3)** springa upp, hinna upp. ängin häst lop them op *Al* 5608. — *Jfr up löpa.* — **löpa ut, löpa ut, springa ut, ila ut.** hon lop ginstan wt *KL* 247. *MB* 1: 405. *Lg* 41. watn och blodh ta löp ther wth *MD* 40. *ib* 67. — **löpa ut.** om sjöfarande och om fartyg. lwffwä wij strax wd til syös och allä skiffwenä met *FM* 383 (1508, *daniserande*). wor skep, som gerne haffde löpit wt effter theris retta barningh *BSH* 5: 532 (1513). idher verdughets skep luppe vth *ib* 323 (1508). — *Jfr ut löpa.* — *Jfr be-, for-, mote-, saman-, um-, und-löpa, äfvensom ostlupin.*

löpa, v. [*Isl. hleypa*] *L.* **1)** komma att rinna? forbiwdher jak tik (*näml. mask*) j dag ey hans blod at löpa heller hans blod at driikka *LB* 2: 89 (*kanske att föra till löpa* [*Isl. hlaupa*], i bet. 1). **2)** lysa, upphjuda? thessom forscrepna jordh är laghliggha vp-budhin ok löpt (*för lyst?*) a tröbo tinge *SD NS* 2: 102 (1409). — *Jfr bark-, bort-löpa.*

löpa, f. *Jfr uplöpa.*

löpa, f. *Jfr bark-, barka-löpa.*

löpan, f. *Jfr barklöpan.*

löpare, m. [*Isl. hlaupari*] **1)** löpare, ilbud, kurir. breffwin . . . vtsändhos mz breffdragarom oc löparom (*cursores*) *MB* 2: 185. — *löpare, hos en förnäm man anställd tjänare hvilken löper framför vagnen, går ärenden o. s. v.* *KL* 378, 380. *MB* 2: 374,

375, 376. **2)** landstrykare. *SO* 297. — *Jfr fore-, kloster-, lands-löpare.*

löpe, n. *Jfr bruþ-, ivir-, up-, ut-löpe.*

löper (-ar), m. [*Isl. laupr*] *korg.* vardh han vt-lätin vm murin j enom löp (*sporta*) *Bir* 3: 169. köpa margha stora ok sma löpa *Fl* 1297. *ib* 1302, 1307, 1329, 1333. — *ss mått- (el. vigt-)bestämning:* löp. hundradha löpa (*cados*) olio *MP* 1: 240. pliktom wi os tel ath giwa klostreno arlika aars twa löpa smör tel reth landgille *SD NS* 1: 435 (1405). en war gardh, som skyllar en löp smör *ib* 2: 51 (1408). 9 löpa smör *BtFH* 1: 313 (1413, *Joh. Bures utdr.*). 1 löp smör *ib*. — *Jfr säpa löper.* — **löps bol (löops bool. löpabool. löpabool. löpa-, löpā-)** då ordets förra del har plural bem.; *sing. användning har löpa- dock* *SD* 5: 552, 557), *n. jordrymd för hvilken i landskyld betalas en löp smör.* *Jfr Styffe, Skandinavien under unionstiden, 2 uppl., s. 97, 145.* dando . . . possessionem nostram . . . videlicet quinque mensurarum, quod wlgariter dicitur fæmlöpabool *SD* 3: 586 (1323). pro twæggia löpa bool . . . et dimidio løeps bool . . . et vno løpabool *ib* 5: 552 (1346). twæggia løpabool . . . et dimidium løeps bool . . . cum i løpabool *ib* 557 (1346). *Se vidare Falkman, Om mått och vigt* 1: 171.

löpeskuta, f. [*Isl. hleypiskúta*] ett slags snabbgående mindre fartyg. snäkkior ok karwa oc löpe skutor *RK* 1: 3562. *Jfr löpande skuta under skuta.*

löpirska, f. *Jfr forelöpirska.*

löpis eper, m. L.

löpna (-ar, -adher), v. [*Jfr N. lopna*] **1)** löpna, koagulera, torka, hoptorka. bliffwer ather j glaseno löpnath som golth smör *LB* 9: 110. ath löpna oc torkas *PM* 61. **2)** låta afdunsta, utsätta för afdunstning, hoptorka. löpna thz wathnith pa saktom eldh *PM* XLII. löpna thz (o: salth) pa askonne heto *ib*. salth swa giorth . . . löpnar qwekselff görandis thz harth *ib*. tha löpnar thz qwekselffwith j pwlwer *PM* 61. — **löpna saman, löpna, torka samman.** tha hardhnar selfwith oc löpnar samman *LB* 9: 113. — *Jfr ater löpna.*

löpning, f. löpande. löpning (*discursus*) wt aff cellan *Su* 263. *Jfr utlöpning.*

löpning, f. *Jfr barka-, bast-, näfra-löpning.*

löpstigher, m. L.

löpt, f. L.

lös (lös Bil 54, 255; EG 65; VKR 63 (f.); BSH 5: 573 (1507); Di 26 (ack. sing. m.). lössz SO 190 (ack. sing. f.). löös. lööss SO 190, 207; FM 251 (1505). löössz SO 202), adj. [*Isl. lauss*] *L.* **1)** lös, obunden, fri, befriad. gat ängalund lipughar älla lös wrpet *Bu* 15. wardh han lös *Bil* 54. han latir lösa sina löpanda hunda (*dimittens canes venaticos*) *Bir* 3: 274. hans vini räpo hanom låta lösa patroclum ok barnabam *Bu* 129. lät kunugen lösa põm bapa *ib* 184 (*de båda sistn. ställena kunna föras till lösa, v.*). bōp han låta hana lösa *ib* 205. torde hanum ekki lös *la* *Di* 26. gifwin lösan thänna man *KL* 386. gifwa lösan nokon sin fanga *PM* 35. *ib* 32. — *med prep.* af (ut af) *el. undan.* lös vndan þunga lase *Bu* 141. jam skyt hon varp lös af bandom. þa varp hon lös af diäflom *ib* 205. sagdhe hona wara lidugha oc lösa aff allom syndom *Bil*

109. giffuin mik lös wt aff mina fengilsse *Va* 23. — *med dat.* jak wari gerna diäfflenom löss *JP* 28. — *med ack.* slapp iag sa senth myn fängilse löss *RK* 1: (*Yngsta redaktionens tillägg till Gamla och Nya Krönikans sfgn*) s. 203. om her sten vil geue them (*fångarne*) theres fengelse löst (*trol. för lösa el. lös*), tha skal jach och vare lös *BSH* 5: 598 (1518). — *lös, fri (från förbindelse el. det som medför särsk. förbindelser).* *med prep.* af. äst thu fräls oc löss af allo kirkiona bande swa som är hionalagh klosterlofuan oc ban *VKR* 63. — *fri (från käromål el. ansvar).* *med prep.* for. loto eric sigurdzsson . . . quit lidugh oc lös for thet drapit han giordhe thera dödha brodher *SJ* 202 (1448). — *fri (från fordringsegares kraf).* latom vi han allaledhis lidhughan ok lösan *SD NS* 1: 468 (1405). — *med prep.* um *el.* for. kännis jak . . . mik hawa lidhughan ok lösan latit . . . herra vlff bänzson riddara . . . vm alt thet han vpbar aff vart goz *SD NS* 1: 468 (1405). giwer jac . . . domkirkinna oc henna formen quitta oc allaledhis lösa oc oorsaka vm thessa sama penninga *ib* 519 (1406). *SJ* 203 (1451). wi hafuom . . . jätta diäkn . . . oc hans arfua latit ganzklica lösa, lidhuga oc quitta . . . fore allan thän räkenenskap som han plichtoghar var at göra bo jonssoni *BSH* 1: 197 (1387). loto the hona oc hennes ärfvingia for sik oc sina ärfvingia alzstingis fri quit ledugh oc lös for hendermer maning *SJ* 201 (1451). *ib* 200 (1451). 2) *lös, ohäjdad, som far fram utan hinder.* *eg. och bildl.* kom eldir lös *Bil* 872. *KL* 126. aff huilkes mandz vangömslo elder löss vardher *EG* 65. ellen var löss om daghen *BSH* 5: 573 (1517). jak . . . sloo lösan (*för lösa*) mins kätis bogh limer (*för bogh linor*) *Su* 237. vm konungin . . . slar sik lösan (*dissolverit se*) mz honom *Bir* 4: 291. *ib* 3: 332. gifwa sik lösan til kötlika synda tilfalle (*laxatio freni nimis libera*) *Su* 453. ther sampnadhis til margh række röst som giordho thera liiff alt löst *Al* 9724. — löst lif, löst lif, utsot. härdhe lösth liiff *LB* 5: 80. — lös buk, d. s. stämna lösan bwk *PM xxxv. LB* 2: 34, 48. 3) *lös, lösker, som ströfvar omkring utan att vara fäst vid viss boningsplats.* legdhe han fatigha oc lösa (*vagos*) män *MB* 2: 97. 4) *lös, lösgjord, upplöst, fritt hängande.* thera modher . . . kom löso hare *Bil* 475. 5) *lös, icke inpackad i fastage el. förvaringskärl.* löss bayan *SO* 190. *ib* 202, 207 (*möjl. bör ett sammansatt ord: lösbaian antagas; jfr baian*). 6) *lös, som lätt lösgöres el. lossnar.* festher han (*alun*) lösa tendher *LB* 2: 41. 7) *lös, rörlig.* badhe i fasto oc i löso *SD NS* 2: 114 (1409). hwar som annan sloge död hans löst oc fast vore konungx ööd *MD* 369. lösth oc fasth som the äga *PM* 25. *SD NS* 2: 213 (1409). *SJ* 208 (1451), 209 (1451). *PM* 27, 32, 38. huus, jordh, vatn eller vatnwerk . . . eller ok lösä pänningä *SD* 4: 466 (1335, *nyare afskr.*). *ib* 5: 377 (1344, *nyare afskr.*), *NS* 1: 611 (1407). 8) *lös, mjuk, ej hård, ej fast.* blöta ok lösa swa som bly *Bir* 3: 215. 9) *fin, pulveriserad.* 1 tunna lööst krwt, $\frac{1}{2}$ tunna kørna krwt *FH* 5: 237 (1524). 10) *lös, upplöst, flytande.* faster som cristallus oc ey löös eller ostadhugher som watn *MB* 1: 57. 11) *upplöst, upphäfd, annullerad.* vndradhe at prestins dombir swa hardher var löös *Bil* 880. al the geld oc skuld . . . ära qwita,

dödha oc lösa *SD NS* 1: 474 (1405). 12) *lös, ledig, disponibel.* nar her bliffue nokoth (*näml. härad*) lösth *BSH* 5: 64 (1505). — *ledig, obesatt, otillsatt.* är sancti sigfridj prebende lööss her widh wore domkirkie *FM* 251 (1505). 13) *lös, fri från, i saknad af.* *med gen.* lytis löss ok lasta ok als hindris *Bil* 255. arrit ensamit syntis lyta löst *ib*. lasta lös ok vlofikis lusta *ib* 353. swenbarnit thränktadhe at modher spina . . . födhu löst ok alz hugnat *ib* 268. *Jfr de vid artikeln slut anf. sammansättningarna.* 14) *lös, opålulig, oviss.* om swa hende eder noget löst tall lope eller fördes i mellen *BSH* 5: 117 (1506). then löse degtingen, ther skedde os til äwerdeligh skade *ib* 127 (1506). — *oviss, osäker?* thz är löst hemloff liiff hel bonde *RK* 2: 5577. 15) *lös, lösaktig, lättsinnig.* jak är ostadhogher lather och lös (*dissolutus*) *Ber* 230. lätter ok lös til allan lusta *Bil* 116. mz lösum likama til fwlan ok olofikian lusta *ib* 455. almenningis qvinna är . . . lös j latom *Bir* 3: 27. lösa qwinnan (*meretrix*) raab *MB* 2: 15. *ib* 16, 290. i lösom latom beuisas lös astundan *KL* 351. *VKR* VII. wänt tik aff slikom lösom bannom *LfK* 141. — *n. adv. löst, fritt.* dammen skulle eyg hefftes . . . vthen löst löpe *SD* 6: 39 (1348, *gammal afskr.*). — *Jfr agha-, akäro-, anbudha-, anda-, arf-, arva-, arvodhis-, bark-, barn-, blodh-, blomster-, bota-, broka-, brödhra-, butna-, doma-, dyghdha-, ep-, fapur-, far-, fata-, fodher-, forfalla-, frip-, fä-, fängsl-, fättil-, födho-, gaghn-, garp-, garpa-, gläf-, grund-, hand-, handa-, har-, havands-, heper-, hirdhis-, hof-, hovudh-, hudha-, hugh-, hus-, husa-, husbonda-, höfdhinga-, ivir-, iärtekna-, kapo-, klanda-, klasa-, klädha-, konunga-, konungs-, korn-, kärleks-, lagh-, lagha-, lar-, last-, lasta-, lif-, likama-, likams-, lima-, lius-, lova-, lut-, löna-, lösna-, makt-, mal-, mat-, men-, mopor-, mäghin-, mäghins-, möpo-, namn-, nödh-, orp-, orko-, pino-, pänninga-, qvala-, qvidho-, radh-, rät-, sak-, sigher-, skapa-, skam-, skiäl-, skiäla-, sona-, sorgh-, svara-, synda-, tom-, tro-, tungo-, tharf-, tharva-, piänisto-, prang-, pranga-, thäf-, undir-, vapa-, vanda-, vapn-, varp-, vatn-, visa-, vit-, vitne-, vitu-, väpia-, värio-, värk-, värn-, ägho-, äro-lös.*

lösa (*löss* *SD NS* 1: 519 (1406, på två st.). **löösa.** lose *BtFH* 1: 300 (1510). -ir-, -te-, -ter. *impf. refl. lystis* *Bir* 3: 215), v. [*Isl. leysa*] *L.* 1) *lösa, lösgöra.* böp iohannes . . . lösa liket *Bu* 151. lösin jdhra hiälma (*lösgören edra vid rustningen fastgjorda hjälmar*) *Bir* 3: 403. haffdo thera plator aff sik lööst *RK* 1: 869. hans tungo band löstos och han taladhe rätlica *MP* 1: 262. hon (*tungan*) lystis (*soluebatur*) til mang fanyt ok squalrogh ordh *Bir* 3: 215. — *lösgöra, skilja.* styrit lösis sköt *Bir* 2: 171. marghom resa . . . är nw hofwudh fra halse löst *Al* 9432. löste mangel sten aff grundh *RK* 2: 3119. — *lösgöra, befria (från band el. fängelse).* löste guz ängel han af iarnom *Bu* 100. mopor . . . baþ guz mopor . . . lösa sin son fangen vndan bandom *ib* 25. *Jfr* 12. 2) *förlösa, befria från foster.* sudhit aff hanne . . . drukkit . . . löse quinno i barn fangh *LB* 5: 81. 3) *lösa, aflösa (i*

kyrklig mening). swa som war herra löste sanctum petrum aff bande: swa gaff han hanom vald at lösa os aff warum syndum som wi ärum aff barndom j bundne *Bil* 115. gudh gaff hanum wald badhe binda ok lösa *ib*. sände var herra mz gupleko valde sina prädicara lösa ok binda *Bu* 206. *Bir* 4: 44. **4)** *förlossa, frälsa, befria*. af pöm (*näml. döden*) löste ihesus alla göpa män mz sins likama döþ *Bu* 21 *jfr* **12, 13**. löste salogha kono af qualum *ib* 135. wilde siik aff stora nödh lösa *RK* 3: 1881. lösa mik vidh sorgh ok mödho *Fl* 392. hopadis warda there qvijsa löst *RK* 2: 805. han skuldhe . . . lösa swa mangghan krop aff helwithe vp som dombdher war nidher til pino *MD* 45. — *frälsa, undsätta*. the nordmen . . . willo husit haffwa löst *RK* 1: 3352. **5)** (*jfr Sv. dial. lösa*) *hjälpa, gagna*. thz löste almogen togh enkte wetta *RK* 2: 780. **6)** *lösa, upplösa (band)*. löse iak pin band *Bu* 208. löste thera skothwengia *Bil* 805. *MP* 1:22. ther han menthe lösa lykkiona giordhe han knwthen *PM* LXVI. **7)** *öppna, upplåta*. hwath folk haffwer wara porta löst *Al* 8010. — *yppa, låta komma fram?* hans tunga wtöser alt thz som hans samwit löser *Al* 6630. **8)** *upplösa, utreda, tyda*. gästren löste prouelse *Bu* 145. thätta lösis swa *Bil* 318. *MB* 1: 57, 67, 69. at j ekki knnnen lösa äller rätteligha swara til myna gaatho *ib* 2: 115. **9)** *lösa, göra lös, öppna, laxera*. hon . . . löser quidh *LB* 7: 2. *ib* 2: 10, 45. lösör buk *ib* 4: 344. *ib* 2: 50. — *abs.* thz löser snarth *LB* 2: 10. — *lösa, framdrifva, aflägsna*. pipercommen löser ond blesth oc ond verk i maga *LB* 8: 45. **10)** *upplösa, sönderdela*. löstes i sma muld som malin vare *Bu* 505. smeltha oc lösa maten i veder *LB* 7: 74. **11)** *upplösa, upphäfva, göra slut på*. at þu lös þe villo folk är i comit *Bu* 197. lös wara nödh *Bir* 1: 190. hans vafe ok vande var löstar *Bu* 29. lösa . . . allan min vanda *Iv* 2672. *RK* 1: 1325, 2261, 4495, 3: 1112. *Al* 8032. lango varo löst rät all miin qwala *Iv* 2894. ther idhan anger väl lösa kan *ib* 2942. *ib* 3244, 3286. *Fr* 1104. han hafuer löst lunete qwidhe *Iv* 3452. *ib* 3636, 3668, 3800, 3986. mz tässe starka trösth war byscops sorgh mykith lösth *RK* 3: 1465. thz kunne ey marghom thörsten lösa *Al* 4908. at han sculde ey hawa löst sina fasto i nakro litlo *KL* 258. thryhundradha mark, som iak hans fängilse löste meth *SD* NS 1: 51 (1401); *jfr* **12, 15**. **12)** *lösa, inlösa (med betalnings erläggande)*. löösä then for:dä garth til sigh *SD* NS 1: 5 (1401). — *fäkreatur som å annans område blifvit påträffadt*. *TB* 73. — *pant*. äfter þy. som þet löst varþer af þöm mannom. som þöm hawa nu til pant *SD* 5: 562 (1346). *ib* NS 1: 61 (1401), 62 (1402). sverigis radh . . . förnempda panta till kronene löste *RK* 1: (*sfgn*) s. 172. — (*på grund af bordsrätt*) *lösa el. återköpa försäld egendom*. faar han ängeledh ämpne at lösa hona (*jorden*) *MB* 1: 374. hwa som säl androm hws innan borgha wagh eller stadz mwr, tha hawi han loff at lösa innan iämlanga *ib*. lösir iordhin sik siälff fore swa mykit iordhin skylladhe (*d. v. s. lösningspriset utgöres af jordens afkastning under den tid som ligger emellan försäljandet och jubelåret*) *ib* 373. riddarin hans gömare löste mykit til sin aff gozeno *KL* 76. alth hans

godz . . . som han (*förmyndaren*) hafdhe til sik löst *ST* 235. wnthe jak . . . her birghe trolle thet lössa, epther thet ath jak konnä thet ey siälwer lössa *SD* NS 1: 519 (1406). dömdes jons oleffsson nwdala ij [2] lwt at lose effter sin broder son *BtFH* 1: 300 (1510). — *lösa dokument för hvilket lösen bör erläggas*. *PM* LXVII. — *lösa, lösköpa, friköpa*. ur trældom. hon löste os til frälse aff thrældom *Bil* 351; *jfr* **4**. — *från tjenstskyldighet*. bödh han israels folke sidhan at lösa hwart första barn mz offer aff gudhi siälwom *MB* 1: 386. hwi lät war herra alla första sönr lösa mz andre släkt sönom *ib* 387. — *ur fångenskap*. agher konunger han lösä *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). ä mädan thera frender lösa matte *RK* 2: 697. pläghadhe han opta at köpa oc lösa fore sina päninga the fatigha män, som sato i fängilsom, oc tha han hafdhe thom lööst, gaff han thom frii oc frälsa fore engen päning *Ansg* 243. tilstäda nokrom fanga lösa segh före päninga *PM* 35. *Jfr* **1**. — *ur segrares våld*. vn mik lösa huffuod frända myns *Di* 101. lösa myn herris wapn oc hästä oc hans tiänare *ib*. — *från lifsstraff*. sit lif lösä *SD* 5: 478 (1345, *nyare afskr.*). **13)** *återlösa (i religiös mening)*. ihesus christus löste hwart thz modher barn som a han tror *MB* 1: 386. ängin wardher swa wärdhogher födder, at han thörff ey lösas mz gudz sona dödh *ib* 387. ware cristne män dyrka en gudh som alt skapade ok ihesum hans son som alt lözste *Bil* 620. af pinne hände taki han mik. som mik löste af döþa mz pik (*qui per te me redemit; Andreas' ord till korset*) *Bu* 141. *Jfr* **12, afvensom 4**. **14)** *betala*. domkirkiän j strengnes seal lösä thiughu markär penningä vip bröþrenä *SD* 5: 293 (1344). *ib* 567 (1346). bitala oc lös mina skuld oc giäld *Bir* 3: 441. *ib* 456. giff them i clostir oc iak wil lösa thera prouento *Lg* 3: 24. *ib* 25. hwat iordhen ey lösir (*d. v. s. den del af summan, till hvars betalande jorden ej förslår*), tha lofwar iak . . . at beredha *SD* NS 1: 34 (1401). — *återbetala*. thz sylffuer skulle wel warda löst *RK* 1: 4025. **15)** *friköpa sig från*. löste äuinnekan dödh mz stakkottom dödh *Bil* 879. — *försona, godtgöra*. sin brut medh peningom lösa *KS* 70 (171, 76). **16)** *fullgöra, uppfylla*. löste sina lofuan *Bil* 256. swa wardher thik thin wili löst *Al* 7608. — **lösa af**, **1)** *lösa af, lösa*. löös aff thina sko *MB* 1: 281. **2)** *aflösa (i kyrklig mening)*. wardh presten ilda widh oc löste aff mölaren *Lg* 3: 7. — *Jfr aflösa*. — **lösa ater**, **1)** *igenlösa, återköpa*. *SD* NS 1: 97 (1402). alra thinga skapare oc herra lösis atir (*redimitur*) swa som thräl fore fäm siclos *Bo* 8. riddarin löste mesta delin aff godzeno atir til siin *ST* 234. löse äghande athir j scoghe fore iij päninga huart hoffwdh (*om fäkreatur som påträffats å annans område*) *TB* 73. **2)** *återlösa (i religiös mening)*. var herra . . . löste os atir mz sinne makt oc godhlek oc snille *Bo* 58. — *Jfr ater lösa*. — **lösa i gen**, **1)** *åter inlösa, återköpa*. lösir jak hona (*jorden*) ey ii geen *SD* NS 1: 34 (1401). *ib* 61 (1401), 89 (1401). *SJ* 5 (1422). **2)** *återlösa, återköpa, friköpa*. thogo the ware kwinnor ok barn ok fördhe töm mz sik til ryssalandh, hwilka wij fatighe män hafua lösth, ok än skule lösa töm igen för stora summa penningha *BtRK* 344 (1490, *orig.*). theres kwin-

nor ok barn som äkke hafua makth til ath lösa töm
igän *ib.* — *befria.* swa löste han sina modher ij gen
Al 796. — *Jfr i gen lösa.* — **lösa niþer**, *lösa ned*,
taga ned. löste han niþar (*näml. från galgen*) men-
lösan *Bu* 170. *BtRK* 345 (1490, *orig.*). *Jfr nidher*
lösa. — **lösa sunder**, *upplösa, sönderdela, sönder-*
bryta. tha han (*kroppen*) lösis sunder i mwld oc madhka
äpter dödhin *MB* 1: 398. skipit löstis swndher *Bil*
253. *ib* 351. lösin syndir (*solvite*) mönstarit ok jak skal
atir opbyggia thz *Bir* 2: 322. *Jfr sunder lösa.* —
lösa up, *upplösa, veckla ut.* löste vp klädhit *KL* 28.
Jfr up lösa. — **lösa ut**, 1) *släppa ut.* guz ängel
com ok löste þöm vt *Bu* 167. 2) *frälsa.* mz thenna
dryk hafwer iak löst honum wt aff alle hans soot *Al*
2628. 3) *friköpa.* han löste manga the som fangadhe
varo wt af thera fängilsom mz sinom egnom päningom
Pa 3. — *Jfr utlösa.* — *Jfr for-, hem-, in-lösa,*
samt lima-, o-löster.

lösa, f. 1) *löst lif, utsot.* thz är och goth för
mykin lösw *LB* 8: 45. duger för lösw *ib.* 2) *förlust,*
saknad, brist. *Jfr boi-, byr-, byrs-, friþ-, ha-*
vands-, hiälp-, kläpa-, klädhis-, kost-, men-,
modhor-, mäggh-, in-, mägghins-, näfst-, skapa-,
symn-, vatn-, vit-lösa.

lösaktogher (lösactigh), adj. *opålitlig, oefter-*
rättlig. han tijcker honum vara ganske lösactigh i
siith tall *FM* 299 (1506).

lösare, m. *förlossare, återlösare.* wara siäla ater-
köpare ok lösare *Bil* 455. *Jfr ater-, gen-lösare.*

lösbiuk, n.? *ungsto?* VII iumenta wlgariter dictum
lösbiukh (*för lösskiut?*) cum pullis si qui fuerint
SD 2: 318 (1300, *gammal afskr.*). *Jfr lösskiut.*

lösekarl, m. *lösdriufvare.* *MB* 2: 105.

lösfärdhogher, adj. *lösaktig.* mz lösfärdhoghem
ordhum *ST* 237.

lösgiordher, adj. *som lossnat i fogningarna,*
sprucken, otät? äru the (o: winflaskanor) gistne oc
lösgiordha (*rupti sunt et soluti*) *MB* 2: 25.

lösgiurdhadher (lösgiordhadher. lösgiord-
ader L.), p. adj. L. *lös, osäker?* jak haffwer läsith
hwrw afflath böryades försth oc är lösgiordhadher
grwnd, än penitencia thz är tryggastha wäghen *PM*
LXVI.

lösgiurþer (L.; SR 44. lösgiurþer: -ir VML
I þj 7. losgyrþer: -e ib II M 30: 1. losgyrþer:
-e ib (Cod. C)), p. adj. [Isl. lausgyrðr] L. *med upp-*
löst gördel. lösgiurþer ok barfötter *SR* 44.

lösharaper, p. adj. L.

löshet (lösshet. lööshet. lösheet Bir 5: 34),
f. [Mut. losheit] 1) lättinne, själfsväld. *Bir* 5: 34,
79. *Lg* 3: 394. hogxsens löshet *LfK* 69. 2) *lös-*
het, löst lif, utsot. stoppar han ten löshet i liiffuit
LB 7: 252.

löshäster (löös-), m. löshäst. mz then löshäst
wakta här qwar *Al* 2197. *ib* 2353.

lösilse, n. *Jfr ater-, sunder-lösilse.*

lösin, se lösn.

lösing, f. *Jfr ater-, ben-lösing.*

lösingaman, m. *lös arbetare?* inge [flere] dage
karle eller lösingemen schole städes ther, en grwff-
wonne behoff görs *BSH* 5: 512 (1512, *nyare afskr.*).
Jfr lösninga karl.

lösiorþ (lössiordh), f. L. *lös el. fri jord, jord*
hvertill eganderätten ej är förenad med besittningen
af en viss gård? wij . . . kännoms oss haffwa salt
. . . pedher nielisson ett öresland lössiordh, then
före:da war kyrckia atte innan wplö . . . innan östbo
SD NS 1: 491 (1405, *nyare afskr.*).

löska, adj. L. 1) *som ej har viss boningsplats,*
kringstrykande. löska man *SD* 4: 408 (1335, *nyare*
afskr.). *ib* 5: 638 (1347). 2) *lösaktig.* wardher nokor
löska qwinna fwnnen . . . j härenom *PM* 30. — *Jfr*
löskaman, lösker.

löskaläghe (Bu 185; MB 1: 221, 370. löska
läghe Bu 171. lözkiäläghe L. löskeläghe MB
1: 139, 193. löskoläghe ib 139. lösko läghe Lg
3: 636. löskoläghe MB 1: 329. löskioläghe KL
381, 382. lönskaläghe MP 1: 318, 2: 188; MB 2:
377. lönskoläghe ib), n. L. *lönskaläge, lägersmål*
mellan ogifta personer. kiöz bindoghe af hor ok löska-
läghe *Bu* 185. wardher prestadottor gripin i löska-
läghe *MB* 1: 370. *Bu* 171. *MB* 1: 139, 193, 221, 329.
MP 1: 318, 2: 188. födder j lönskoläghe (*ex fornic-*
atione) *MB* 2: 377. födder j nakro lönskaläghe *ib, KL*
381, 382. *Lg* 8: 636.

löskaman (-maþer), m. L.

lösker (löösker), adj. L. 1) *lös, ledig, kring-*
strykande. löskyr man *SD* 5: 637 (1347). magho äy
leghe drengia eller leghe konur löösk ganga *JfN* 136.
lösker man ella kona *ib. ib* 138. *BSH* 5: 512 (1512,
nyare afskr.). 2) *ogift.* sower man mz löske kono
MB 1: 365. *Bu* 171. — *Jfr löska.*

löslat (-laat Bir 5: 67, 73; Lg 3: 547), n. vant.
pl. *lätt sinniga åthäfvor.* flydhe hon al löslat ok käte
VKR VII. Ber 30. löslat i chorenem *LfK* 208. *Bir* 5:
67, 73. — *lätt sinne.* hwar som ey är räddoghin ther
är lifhwernsins löslat (*dissolutio vitæ*) *Ber* 10. for lös-
lath sculd *Lg* 3: 538. *ib* 547. — *Jfr lösläte.*

löslatlika? adv. *lätt sinnigt.* *Su* 237.

löslatogher (-ugher), adj. *lätt sinnig, själfsväl-*
dig. hans sidhi (*näml. äro*) värlzlike oc löslatughe
Bir 2: 40. löslatoga athhäffwer *Su* 74. *Bir* 5: 73, 104.
at the . . . warin ey osidhoghe älla löslatughe *Ber*
78. *MP* 2: 191. *LfK* 161. hwilkra systra sanger skal
ey wara . . . löslatogher *Bir* 4: 54.

löslika (lösleka: -lekare LfK 153), adv. [Isl.
lausliga] lätt sinnigt, at klärkiana lifdhi swa skörlica
ok löslica (*dissolute*) som the nu lifwa *Bir* 3: 252. *Su*
54. *LfK* 153.

lösliker, adj. 1) *som kan lösas el. upplösas.*
Jfr olösliker. 2) *lätt sinnig, själfsväldig.* vakta
thit hoffwdh oc andra thina lymme fraan löslikom
rörilsom *Ber* 275.

löslikhet, f. *lätt sinne, själfsväld.* hans athäfwä
löslikhet *Bir* 1: 219. *ib* 284, 3: 176, 214, 225. *LfK* 72.

lösläte (-late), n. vant. pl. [*Isl. lauslæti*] *lätt sin-*
nigt beteende, lätt sinne. at haffwa nakor lösläte, ällar
faffangha glädhi her i wärldenne *LfK* 202. the (o:
siälds syn oc wndirsam diwr oc fwghla) äru lösläte wp-
wäkilse *Bir* 5: 45. at the haffuen engin lösläte j ordh-
om, teknom ällir öghna lätom *ib* 77. hans sidha lösläte
ib 1: 335. han far näplica atiruändo af lösläte *MP* 1:
352. *Jfr löslat.*

lösn (lösin SD NS 1: 470 (1405). lösen PM 35;

LB 7: 250. **lösñen** *ib* 252. **lösñ** *L. löñs L.*), *f.* [*Isl. lausn*] *L.* 1) *frihet*. taka orloff vñdan wars herra budhordhe oc lösñ MB 1: 463. 2) *frigifvande (ur fångenskap)*. the pñningana som giffwas före hans lösñ PM 35. the pñningana . . . hwilka swa anamades före fangans lösñ *ib*. 3) *förlossning, frälsning*. lyste sina lösñ af nödh Bil 256. lösñ aff äwerdhelikin dödh MD 187. 4) *lindring, lättnad?* til lösñ ffor ffebres LB 2: 53. thz gör godh lösñ *ib*. 5) *aflösning (i kyrklig mening)*. tok af präste script ok löñleka lösñ Bu 30. tel aflat ok lösñ minna synda *ib* 3. faa nadh oc lösñ aff warom syndom Bil 115. 6) *upplösning, skiljande*. hionalaghsins lösñ (*solutio*) Bir 3: 318. 7) *lösning, förklaring*. raadh ok hiälp til lösñ j hardhom ok thungom thingom oc myrkom at vñdirstonda (*solutionem mysteriorum*) Bir 3: 311. 8) *lösande, friköpande*. läta them til lösñ MB 1: 387. — *friköpande, återlösning (i religiös mening)*. ängin wardher lottakin thera lösñ, vtan then ene som sik halder wärdhelika til gudz nadha MB 1: 387. 9) *lösen, lösepenning, det som erlægges för friköpande ur fångenskap*. warper . . . þyuwer laghwnnin oc dömdet til lif at mistä, hwa sum taker lösñ for han sipan, gyälde os lösñ SD 5: 378 (1344, *nyare afskr.*). matte eigh lösñ taka for hans lif *ib* NS 1: 9 (1401). iak bedhis til lösñ kono ok barn mit rike mit silff ok alt mit gull bödh iak honum fore them til tull Al 3064. — *från skyldighet till tjenst*. wille war herra . . . taka leui til lösñ fore israel MB 1: 386. — *från död, från dödsstraff el. annat urbota straff*. böþ vt gul ok self . . . tel lösñ hñnna Bu 490. än thz wardher honum laght til lösñ (*quodsi pretium fuerit ei impositum*) MB 1: 336. thz skal giäldä idert lif. ther skal och engen lösñ fore ga Va 51. Di 190. taker oc nokor lösñ fore han (*tjuften*) SD 5: 638 (1347). 10) *inlösen*. skal thet honom til lösñ standa for the for:da l mark SD NS 1: 470 (1405). 11) *betalning*. til lösñ varrä gyäldä SD 5: 561 (1346), 567. gör broderen ey lösñ SO 201. 12) *afföring, öppning*. tulkin drik gör natwrlika lösñ LB 3: 20. fersker netle kal wel swdin gör lösñ i quidh *ib* 75. *ib* 2: 41, 4: 352. lylya hielper til lösñ *ib* 7: 60. for formykin lösñ dwger bleka *ib* 66. *ib* 250, 251. — *för mycken afföring, löst lif, ntsot, äfven i allm. för stark el. sjuklig afsöndring ur kroppen*. LB 7: 251, 252. thz doger ffor myken lösñ *ib* 2: 44. doger hon mykith ffor lösñ ok heso *ib* 35. *ib* 49. thz stillir lösñ som kombir aff hitha *ib* 3: 62. porsyrth er godh ffore blodhrinna ok ffor annan lösñ *ib* 2: 42. 13) *lösande medel*. stöth tetta alt saman oc blanda mz honag, tz er god lösñ LB 7: 151. — *Jfr af-, ater-, banda-, gengärdha-, iorpa-, lagha-, lima-, skapa-, skripta-, sunder-lösñ*. — **lösna** *lös, adj. L.*

lösñ, *f.* [*Jfr Mnt. lose*] *lösen, igenkänningstecken*. the lösñ och märke aa ladhe RK 3: 2222.

lösñ (**lösñn. lösen**), *f.* haffue giffuit thera j ($\frac{1}{2}$) stenhus . . . till the helga lösen oc warfrw oc sancte

anne altare i predica bröder closter SJ 297 (1461). at tw wille lathe syonge en messe fore sancte jörien och annen fore the helge lösñn BSH 4: 336 (1503).

lösna, *f.* *Jfr aterlösna.*

lösna (**löstna**), *se losna.*

lösning (**losningh**), *f. L.* 1) *lösande, inlösende*. är och i sama godze for vars kereste modher moders . . . lägerstadh oc testament xxx marker som han (*för* hon) gaff j sijth yterste ärfuingom til losningh FH 3: 126 (1448). hafuer . . . jac . . . vpbudit oc lyst mynom nästom arfuom myna jordh j viala til lösningh *ib* 5: 110 (1487). 2) *lösen, lösepenning*. skal . . . engen fogeth eller ämbetisman tha hafue makt ath taga före toll clädhe, salt, humbla äller nakra andra wara äller annan lösningh, wtan silff BtRK 324 (1483, *orig.*). — *Jfr af-, ben-, for-, husa-lösning.*

lösninga karl, *m. lös arbetare?* han möttthe mik . . . medh en hop, xl (40) lösningha karla BSH 5: 578 (1517). *Jfr lösingaman.*

lösna, *se lossa, lösa.*

lösskiut (**löskiut**), *n. ungsto?* vectigalia mea dicta lösskiut SD 3: 673 (1325, *gammal afskr.*). *Jfr lösbiuk.*

lösskiuta (**lös skiwta**), *v. affyra*. han loth them (: byssor) lös skiwta alla RK 2: s. 347.

löst, *se lyft.*

lösvittinger, *m. L.*

lösöre (**lösöre**), *m. L. lösegendom*. min trid-iungh aff lösöran att haffua FH 3: 52 (1445). trid-iunghen aff lösöran *ib*. alt sit fasta godz oc sina thwa-deela aff lösöran *ib*. mista allan sin lösöra PM 33. FM 391 (1508). — *pl. lösören*. mädh allo thy han atte i lösörom SJ 3 (1421). huilke . . . haffwa lakt oc giff-wit sin godz wñdher clostrit oc somlika lösöra LfK 66. mobilibus aliis lösöre dictis SD 3: 173 (1314, *nyare afskr.*). bona dicta lösära (*för -öra*) *ib* 4: 596 (1338, *gammal afskr.*). af hans lösörom *ib* 5: 480 (1345, *nyare afskr.*). *ib* 6: 125 (1349). alla the lösöra ok hawr i gulle ok silfre ok hwario thet helzt kan wara, liuandes ok dödhö, som iak äptir mik leuer ok latir *ib* NS 1: 411 (1405). giffuer iach henne alle mijnne lösörer FH 6: 124 (1512). — **lösöra arf**, *n. arf i lösören*. alt lösöra arff äptir wara . . . föräldra FH 4: 7 (1450). — **lösöra köp**, *n. L.* — **lösöra pant-er**, *m. L.* — **lösöra ran**, *n. L.*

löt (**lööth. -ir**), *f.* [*Isl. laut*] *L. mark, fält*. cum quodam alio spacio terre wlgariter dicto löt SD 2: 385 (1303, *gammal afskr.*). *ib* 3: 682 (1325, *gammal afskr.*). i pläghin dräpa fä oc nöt oc offren them a willa löt idhrom gudhom Al 6677. owir slätter oc stora oc wida lööther (*per loca humilia*) MB 2: 238. *Jfr fä-, gen-, hiorp-, hiorpa-löt.*

lötä, *se luta.*

lövend? *f.* [*Jfr Mnt. lovene*] *svalgång*. tha the hafdo swa sworit inne a radzstufvuoone, tha lysto the thet före allom almoghan vvppa löfuendene OB 214.

Då förevarande arbetes omfång gjort dess fördelning i två band önskvärd, har det syntts lämpligt att låta första bandet sluta med bokstafven L. Andra bandet skall åtföljas af ett företal, i sammanhang hvarmed äfven upplysningar om källskrifternas ålder skola meddelas. Till samma band skall fogas ett supplement, med nödig fullständighet upptagande rättelser och tillägg, som föranledas af fortsatt forskning och särskildt af genomgåendet af ytterligare tillkomna källskrifter. I detta supplement komma att ingå äfven de här nedan meddelade rättelserna och tilläggen; dessa utgöra dels omtryck af de förut på häftenas omslag upptagna dels ett urval af dem, som dessutom antecknats.

Rättelser och tillägg.

Sid.	3	sp.	1	r.	23	uppfir.	in-,	utgår.
"	"	"	"	r.	23	uppfir.	eft. innan-,	till.: lämt-,
"	"	"	2	r.	31	nedifr.	frf. abosker	insätt: aborre, se aghborre.
"	4	"	1	r.	8	uppfir.	eft. L.	till.: Jfr dragha a.
"	"	"	"	r.	12	nedifr.	frf. adhalvägher	insätt: adhalslot (adel-), n. = adhalhus. BSH 5: 234 (1508).
"	"	"	2	r.	10	uppfir.	frf. adhla	insätt: adher-tan, se attartan.
"	"	"	"	r.	31	uppfir.	eft. 465.	till.: — åderlåtning.
"	"	"	"	r.	25	nedifr.	eft. adj.	till.: [Fdan. aadig]
"	6	"	1	r.	23	nedifr.	läs: (1401).	
"	7	"	1	r.	5	nedifr.	eft. innan-,	till.: lämt-,
"	"	"	2	r.	22	nedifr.	eft. 202.	till.: Jfr bita af.
"	"	"	"	r.	2	nedifr.	eft. L.	till.: borthära. BSH 5: 595 (1517). Jfr bära af.
"	8	"	1	r.	2	uppfir.	eft. orig.).	till.: Jfr dagh-thinga sik af.
"	"	"	"	r.	25	nedifr.	frf. af falla	insätt: affal, se afal.
"	10	"	1	r.	10	uppfir.	— Jfr halda af.	utgår.
"	11	"	2	r.	11	nedifr.	frf. afling	insätt: aflidh-ande (afflydende), n. aflidande. SO 150.
"	12	"	2	r.	10	uppfir.	(1414)	utgår.
"	"	"	"	r.	24	uppfir.	eft. 32.	till.: — Jfr löpa af.
"	"	"	"	r.	16	nedifr.	läs: aminnilse 2.	
"	13	"	1	r.	17	nedifr.	eft. Jfr	till.: lagha afrap samt

Ordbok.

Sid.	13	sp.	1	r.	13	nedifr.	eft. (1347).	till.: ib 4: 299 (1333).
"	"	"	2	r.	22	uppfir.	frf. afrestan	insätt: afresta, v. försöka, söka företaga. Lg 3: 530, 540.
"	"	"	"	r.	2	nedifr.	(1414)	utgår.
"	15	"	2	r.	10	uppfir.	(1414)	utgår.
"	17	"	2	r.	11	uppfir.	läs: afväxter,	se avväxter.
"	"	"	"	r.	20	nedifr.	frf. aggia	insätt: agiällda (aagelle), v. gälla, afse. HSH 19: 133 (1506), 134.
"	18	"	2	r.	3	nedifr.	eft. Jfr	till.: blods-,
"	21	"	1	r.	8	uppfir.	läs: 554.	
"	"	"	2	r.	29	uppfir.	eft. Jfr	till.: for-,
"	22	"	1	r.	27	uppfir.	läs: alvidha barker.	
"	"	"	"	r.	23	nedifr.	eft. 486.	till.: ala fiskeri (alafischerij), n. ålfiske. BYH 1: 187 (1381, nyare afskr.).
"	"	"	2	r.	15	uppfir.	läs: albwgha krogh	
"	"	"	"	r.	5	nedifr.	eft. barndoms-,	till.: gam-als-, giptomals-,
"	23	"	1	r.	2	uppfir.	eft. Jfr	till.: höfdhis-,
"	"	"	2	r.	10, 9	nedifr.	läs: alt til fram faret	
"	"	"	"	r.	3	nedifr.	eft. 5862.	till.: Jfr altdh-elika.
"	24	"	2	r.	2	nedifr.	eft. 467	till.: aallan SD 2: 13.
"	25	"	2	r.	30	nedifr.	läs: aldrig, än	
"	26	"	1	r.	9	nedifr.	läs: måttet	

103

- Sid. 26 sp. 2 r. 22 uppifr. läs: **alins langer**
 " " " " r. 25 uppifr. läs: **alisker** (*n. allsk*),
adj. från Alais? fyre alnar alisk clädhe
DD 3: 229 (1490). — *n.*
 " 27 " 1 r. 13 uppifr. frf. **alla redho** insätt:
allalunda, *adv. öfver allt, ständigt. Al*
5546.
 " " " " r. 28 nedifr. frf. **allena** insätt: **alle-**
lika (*-ligha*), *adv. alldeles, fullkom-*
ligt. FM 42 (1425).
 " " " " r. 12 nedifr. i st. f. **all enast** läs:
allenast
 " " " 2 r. 1 uppifr. eft. *adv. till.: [Mnt. allike-*
wol]
 " 28 " 1 r. 1 nedifr. läs: **allmän.**
 " 29 " 2 r. 8 nedifr. eft. *lagman).* till.: *Jfr*
lands almänninger.
 " 30 " 2 r. 29 nedifr. frf. **alsala** insätt: **aln,**
se alin.
 " " " " r. 4 nedifr. läs: *Jfr* **afgudha-, gul-,**
hälgha likama-, högh-, högga-,
klärka-, siäla-,
 " 31 " 2 r. 3 uppifr. läs: *m. och n.*
 " " " " r. 4 uppifr. läs: *LB 2: 41. ib 7: 144,*
 " " " " r. 27 nedifr. läs: *sannfärdigt,*
 " 32 " 2 r. 4 uppifr. eft. **3)** till.: *taga på sig,*
ikläda sig. Al 10371. 4)
 " " " " r. 15 uppifr. eft. *Jfr* till.: **läggia a,**
samt
 " " " " r. 17 nedifr. läs: *m. och n.?*
 " 34 " 1 r. 28 uppifr. frf. **amma** insätt: **ami-**
ral (*ameral*), *m. [Äldre Dan. amiral,*
ameral. Franska amiral] amiral. HSH
24: 101 (1517).
 " " " 2 r. 23 uppifr. eft. *Jfr* till.: **kornan**
samt
 " 35 " 1 r. 4 uppifr. eft. (1510). till.: — *Jfr i*
gen anama.
 " " " " r. 4 nedifr. läs: *j them*
 " " " 2 r. 1 uppifr. eft. *Jfr* till.: **forradhilsa-,**
hytto-,
 " 37 " 1 r. 6 uppifr. i st. f. **änzsvar** läs: **anz-**
svar
 " " " " r. 8 uppifr. läs: 7603;
 " " " " r. 17 uppifr. eft. *Al* till.: 7603,
 " " " 2 r. 1 uppifr. eft. **ater andvardha** till.:
 — **andvardha i gen, återlemna. VKR**
35. Jfr i gen andvardha.
 " " " " r. 6 uppifr. eft. *Jfr* till.: **for-,**
 " " " " r. 6 uppifr. **igen-,** utgår
 " " " " r. 21 uppifr. frf. **anfal** insätt: **aner,**
m. pl. [Jfr Mht. ane, an, m.] anor, (ad-
liga) förfäder. tilsagth haffwe pa edert
skiolmerke och iij (4) aner BSH 5: 318
(1508).
 " " " " r. 30 nedifr. frf. **anfalning,** insätt:
anfalla, *v. [Mnt. anvallen] anfalla. FM*
669 (1517).
 " 39 " 1 r. 23 uppifr. läs: **angrip** (*-gripp-*
-grip),
 " " " 2 r. 2 uppifr. eft. **murankare.** till.: —
ankaris läghe (**akkaris läghe.**
- akkärs läghi**), *n. L.* — **ankaris**
stränger (**akkaris-. akäris-. akk-**
ara), *m. L.*
 Sid. 39 sp. 2 r. 31 uppifr. eft. *Jfr* till.: **hörro-,**
 " " " " r. 1 nedifr. läs: **annor. annur.**
 " 41 " 1 r. 26 nedifr. läs: **vardh**
 " " " " r. 22 nedifr. läs: **annarss**
 " " " " r. 4 nedifr. eft. 4224. till.: — *Jfr* **half-**
annar.
 " 42 " 2 r. 27 uppifr. **annerlunda** *SO 147 ut-*
går
 " " " " r. 31 uppifr. frf. **annöpogher** insätt:
annorlunda (**annerlunda**), *adv. =*
annorlund. SO 147.
 " 43 " 2 r. 18 uppifr. eft. *L.* till.: *apostladag.*
VKR 17.
 " 44 " 1 r. 13 uppifr. läs: **bruplöps-,**
 " " " " r. 30 nedifr. eft. *Jfr* till.: **fastogangs-,**
 " " " " r. 30 nedifr. eft. **hälgh-,** till.: **hälgha**
kors-,
 " " " " r. 29 nedifr. eft. **hälgha likama-,** till.:
höghtidhis-,
 " " " 2 r. 4 nedifr. eft. *Jfr* till.: **bark-,**
 " 45 " 2 r. 5 nedifr. frf. **arpa** insätt: **arborst,**
se armborst. samt: ardh, se art.
 " " " " r. 4 nedifr. läs: *v.*
 " 46 " 1 r. 8 uppifr. eft. 70. till.: *Jfr* **vararper.**
 " " " " r. 18 nedifr. eft. **dana-,** till.: **firi-,**
 " " " " r. 17 nedifr. **firi-,** utgår
 " " " " r. 16 nedifr. läs: **kullar-,**
 " " " " r. 16 nedifr. eft. **kollar-,** till.: **lösöra-,**
 " " " 2 r. 2 uppifr. frf. **arfluter** insätt: **arf-**
kräfning, f. arfskraf. SJ 200 (1451).
 " " " " r. 4 uppifr. frf. **arfra** insätt: **arfmedh-**
el, n. arfsmedel. BSH 5: 120 (1506).
 " 50 " 1 r. 5 uppifr. läs: **vigh-arve samt barna**
arvar.
 " " " " r. 16 uppifr. eft. *Jfr* till.: **bak-, dana-**
arver, samt
 " " " 2 r. 4 uppifr. eft. **handa-,** till.: **kär-**
leks-,
 " 51 " 2 r. 14 uppifr. läs: (1424).
 " " " " r. 30 nedifr. läs: **eke-, ene-, fal-,**
kals-aska.
 " " " " r. 13 nedifr. eft. (1340?). till.: **3) ss**
rymdmätt.
 " 52 " 1 r. 11 uppifr. eft. 165. till.: **asna kin-**
ben, n. asnekäk. MB 2: 119.
 " " " " r. 30 nedifr. frf. **astanda** insätt: **a-**
stadhkoma, se afstadhkoma. samt:
astand, n. bistånd. BtRK 33 (1359, orig.).
 " " " 2 r. 4 uppifr. eft. 124. till.: — *Jfr* **kär-**
leks astundan.
 " 53 " 1 r. 20 uppifr. eft. 261. till.: *Jfr* **härads-,**
lands-asyn.
 " " " " r. 28 uppifr. frf. **asäte** insätt: **asäta,**
f. — asäta gardher, m. [Fnor. asetugardr]
gård på hvilken någon är bosatt. FH 3: 142 (1449).
 " 55 " 1 r. 29 nedifr. läs: **at sizto, at ytarsto;**
 " 57 " 1 r. 15 nedifr. läs: (*under framber*)

- Sid. 57 sp. 2 r. 1 uppfifr. frf. **ata** insätt: **at**, *n.* [*Isl.* át] *Jfr* **madhka at**.
- „ „ „ „ r. 15 nedifr. eft. 851. till.: — *Jfr* **bära at**.
- „ 58 „ 1 r. 3 nedifr. frf. **aterbryta** insätt: **ater bo**, *v. bo qvar. MB* 1: 194.
- „ „ „ 2 r. 18 uppfifr. eft. *f.* till.: 1) *jord som någon är berättigad att återköpa. FH* 3: 135 (1449). 2)
- „ 58 „ 2 r. 5 nedifr. eft. (1467). till.: *Jfr* **driva ater**.
- „ 59 „ 1 r. 25 uppfifr. frf. **ater fulla** insätt: **aterförvärva (atherförvärffva)**, *v. återförvärffa. Su* 33.
- „ „ „ „ r. 25 uppfifr. eft. *L.* till.: *Jfr* **fulla ater**.
- „ 60 „ 1 r. 15 uppfifr. eft. *TS* 20. till.: *Jfr* **göra ater**.
- „ 62 „ 1 r. 3 uppfifr. eft. 210. till.: *Jfr* **liggia ater**.
- „ „ „ 2 r. 21 uppfifr. frf. **aterlösa** insätt: **ater löpna**, *v. ånyo utsätta för afdunstning. PM* XLI.
- „ 64 „ 1 r. 12 nedifr. *Jfr* **byggia up ater**. utgår
- „ 65 „ 2 r. 26 uppfifr. frf. **athäva** insätt: **at hända**, *v. hända, vederfaras. Al* 393. *Jfr* **hända at**.
- „ 69 „ 2 r. 2 uppfifr. eft. **attaluts-**, till.: **flärdhaluts-**,
- „ 70 „ 2 r. 28 uppfifr. frf. **ave maria** insätt: **avel (avil)**, *se afl*.
- „ „ „ „ r. 13 nedifr. frf. **avita** insätt: **avita**, *se afvita*.
- „ „ „ „ r. 13 nedifr. läs: **-ir**,
- „ 72 „ 1 r. 11 nedifr. läs: *Jfr* *Isl.*
- „ 73 „ 1 r. 9 uppfifr. eft. (1505). till.: **bädhen** *HSH* 20: 89 (1507).
- „ „ „ „ r. 26 uppfifr. eft. vägna. — till.: *ack-sing. n. badhe LB* 1: 98. *bodha ib* 3: 184.
- „ „ „ 2 r. 10 uppfifr. läs: *Jfr* **brännestens-, sten-badhstova**.
- „ „ „ „ r. 11 nedifr. läs: **bak for (-fore)**,
- „ 75 „ 1 r. 9 uppfifr. läs: *Jfr* **kin-, kinna-bakke**.
- „ „ „ 2 r. 12 uppfifr. eft. 35. till.: *Jfr* **brännestens bal**.
- „ 76 „ 1 r. 13 uppfifr. eft. *m.* till.: [*Jfr* *Isl.* **Bálagardr**]
- „ „ „ „ r. 20 uppfifr. frf. **balkadher** insätt: **balia**, *f. [Mnt. balge, ballige, ballie] kar? BSH* 5: 506 (1512).
- „ „ „ „ r. 23 nedifr. läs: **aldermanz-, aterläghu-, eþsöris-, gildis värianda-, gärdhafolk-, hormala-, höghmal-a-, höghmälis-, kirkio-, konungs-, lagha-**,
- „ „ „ „ r. 21 nedifr. läs: **värianda-, ärfþa-balker**.
- „ „ „ 2 r. 3 nedifr. eft. **fästi-**, till.: **ha-**,
- „ „ „ „ r. 2 nedifr. eft. **hovudh-**, till.: **häringe-**,
- „ 77 „ 2 r. 8 uppfifr. eft. **hald-**, till.: **halds-, hovudh-**,
- Sid. 77 sp. 2 r. 14 uppfifr. eft. **benasoth** till.: *för banasoth*
- „ 78 „ 1 r. 18 uppfifr. läs: *Jfr* *Isl.*
- „ „ „ „ r. 26 nedifr. läs: *war a*
- „ 79 „ 1 r. 3 uppfifr. frf. **barka** insätt: **bark**, *f.?* [*Franska* *barque. Jfr* *Isl.* *barki*] *bark, barkskepp. BSH* 5: 502 (1512).
- „ „ „ „ r. 3 uppfifr. eft. *v.* till.: *L.*
- „ „ „ „ r. 18 uppfifr. eft. **kanel-**, till.: **kanela-, korka-**,
- „ „ „ „ r. 28 uppfifr. frf. **barklöpan** insätt: **barklöpa**, *v. L.*
- „ „ „ 2 r. 19 uppfifr. läs: *SJ* 378
- „ „ „ „ r. 30 uppfifr. eft. **amiu-**, till.: **barn-**,
- „ „ „ „ r. 30 uppfifr. eft. **barna-**, till.: **blamanna-**,
- „ „ „ „ r. 31 nedifr. eft. **höfdhinga-**, till.: **konunga-, kärlinga-**,
- „ 80 „ 2 r. 4 uppfifr. läs: *n.*
- „ „ „ „ r. 16 uppfifr. frf. **barnliker** insätt: **barnfödhilse**, *n. pl.?* = **barns födhilse. Bil 893.**
- „ „ „ „ r. 15 nedifr. frf. **barza** insätt: **barvidher**, *m. [Fnor. barrviðr] barrved, ved af barrträ. MD* 428.
- „ 81 „ 1 r. 29 nedifr. läs: **bastflät (-fläät)**, *f. MELL B ind.* 36 *var.*
- „ „ „ „ r. 28 nedifr. läs: **bastflätta**,
- „ „ „ 2 r. 16 nedifr. eft. *Jfr* till.: **flska-**,
- „ „ „ „ r. 14 nedifr. läs: **bats drif (-dreff)**,
- „ 82 „ 1 r. 1 uppfifr. **batlösa**, *f. L.* utgår
- „ „ „ 2 r. 1 nedifr. läs: **bedrif (-dreff)**,
- „ 83 „ 2 r. 20 nedifr. eft. 1455. till.: 3) **bedjas**, *begäras. Bo* 104. *Bir* 5: 12.
- „ 85 „ 1 r. 25 uppfifr. läs: **-ir**.
- „ 86 „ 2 r. 11 nedifr. läs: *HSH* 22:
- „ 87 „ 2 r. 6 uppfifr. läs: *begäran om.*
- „ 88 „ 1 r. 8 uppfifr. läs: *el. -ir*,
- „ „ „ „ r. 10 nedifr. eft. (1453) till.: *pres. belder (för behalder) Su* 384
- „ 89 „ 2 r. 27 nedifr. läs: **þorva víper**
- „ 91 „ 1 r. 30 nedifr. frf. **belasta** insätt: **belagha**, *se belägga*.
- „ 92 „ 2 r. 3 uppfifr. frf. **belöpa** insätt: **beläte**, *se biläte*.
- „ 93 „ 1 r. 18 uppfifr. eft. **fls-**, till.: **flska-**,
- „ „ „ „ r. 19 uppfifr. läs: **hästa-, kalva-, kin-, ko-, lar-, läg-, läggia-**,
- „ „ „ „ r. 24 nedifr. läs: *närma sig, begifva sig.*
- „ „ „ 2 r. 12 uppfifr. frf. **benlösning** insätt: **benlösing**, *f. L.*
- „ 94 „ 1 r. 19 nedifr. läs: **-ir**,
- „ 95 „ 2 r. 6 uppfifr. läs: **biärgh o. s. v.**
- „ „ „ „ r. 15 nedifr. frf. **beränna** insätt: **berädda**, *v. rädda. BSH* 5: 388 (1510).
- „ 96 „ 1 r. 26 uppfifr. eft. (1506). till.: *Jfr* **forberördher**.
- „ „ „ „ r. 21 nedifr. läs: *beseggen*
- „ 97 „ 1 r. 23 uppfifr. frf. **beskansa** insätt: **beskaffa (-ar)**, *v. beställa, uträtta. DD* 1: 121 (1467, *afskr.*).
- „ „ „ „ r. 22 nedifr. henta — 261. utgår

- Sid. 97 sp. 1 r. 19 nedifr. eft. 408. till.: *MD (S)* 261.
- „ 98 „ 1 r. 2 nedifr. läs: **beskirma, beskirmare, se beskärma, beskärmare.**
- „ „ 2 r. 15 nedifr. läs: *betraktare,*
- „ 100 „ 1 r. 5 nedifr. frf. **besorgh** insätt: **besoldning (besolning), f. sold, tjenst.** *FM* 248 (1505).
- „ 101 „ 2 r. 26 uppifr. eft. 94. till.: — *Jfr* **bi-standa.**
- „ 102 „ 2 r. 25 uppifr. frf. **bestänkia** insätt: **bestämpling, f. stämpling.** *BSH* 5: 633 (1520).
- „ 103 „ 1 r. 26 uppifr. frf. **besynnerlika** insätt: **besyndra, v. söndra, skilja.** *BtRK* 353 (1494).
- „ 104 „ 1 r. 29 uppifr. eft. *Jfr* till.: **fä-,**
- „ „ „ r. 30 uppifr. läs: *ända ned.*
- „ „ 2 r. 28 nedifr. eft. 603. till.: *Jfr* **klok-betalning.**
- „ 105 „ 2 r. 11 uppifr. frf. **betärning** insätt: **betäma, v. [Mnt. betemen] — lata betäma, låta göra efter eget behag, låta råda, låta vara.** *BSH* 5: 532 (1513). samt: **betämeliker (-lig. n. -ligith), adj. passande, lämplig.** som jw betämeligith är *BSH* 5: 646 (1520). betämelig herberge ib 647 (1520).
- „ 106 „ 2 r. 24 uppifr. frf. **bevan** insätt: **bevan, f. Jfr iordha bevan.**
- „ „ „ r. 29 nedifr. läs: (*red. B*) 59. ib (*red. A*) 55.
- „ 108 „ 2 r. 24 nedifr. *Bir* 5: 131. utgår
- „ „ „ r. 21 nedifr. eft. 131. till.: *Jfr* **forbiddare.**
- „ 110 „ 1 r. 13 nedifr. eft. 3828. till.: *Jfr* **pik.**
- „ „ „ r. 4 nedifr. eft. *bicarium*] till.: *L.*
- „ „ 2 r. 11 uppifr. — (?) utgår
- „ „ „ r. 30 nedifr. eft. *adj.* till.: *L.*
- „ 111 „ 1 r. 17 uppifr. eft. **afgupa** till.: **klärk-,**
- „ 112 „ 1 r. 7 uppifr. **kringom-,** utgår
- „ „ „ r. 9 uppifr. eft. **in-,** till.: **land-,**
- „ „ „ r. 2 nedifr. läs: *Jfr* **brut-, ville-biörn.**
- „ 113 „ 1 r. 21 nedifr. eft. **iupa-,** till.: **kättara-,**
- „ 114 „ 2 r. 23 nedifr. eft. **eter-,** till.: **hugorms-, hund-,**
- „ „ „ r. 23 nedifr. läs: **ighel-,**
- „ „ „ r. 22 nedifr. eft. **loppo-,** till.: **lusa-,**
- „ 115 „ 1 r. 2 nedifr. eft. *biti*] till.: *L.*
- „ 116 „ 1 r. 5 uppifr. *RK* 1: 89. utgår
- „ „ „ r. 32 uppifr. eft. 107. till.: — *med sakens ack. underförstådd. Bo* 185.
- „ „ „ r. 10 nedifr. jak — 185. utgår
- „ „ „ r. 6 nedifr. eft. 127. till.: 10) *uppbåda.* *RK* 1: 89.
- „ 117 „ 1 r. 5 uppifr. läs: **fore-, i gen-, lagh-, um-,**
- „ „ „ r. 21 nedifr. eft. 245. till.: *SD* 3: 614.
- „ „ „ r. 20 nedifr. eft. **bäver.** till.: — **biura tan, f. bäfvertand.** *MD* 428.
- „ „ 2 r. 9 uppifr. eft. **borgha-,** till.: **bränne-stens-, flinto stena-,**
- Sid. 119 sp. 1 r. 19 uppifr. frf. **biärkö** insätt: **biärgh-varper (bärgh-), m. L.**
- „ „ „ r. 20 nedifr. frf. **bla** insätt: **biörn, se biörn.**
- „ „ „ r. 12 nedifr. eft. **eternätlo-,** till.: **fiola-,**
- „ „ „ r. 11 nedifr. eft. **hagthorn-,** till.: **hiorta tungo-, horsa-,**
- „ „ „ r. 11 nedifr. läs: **klever-,**
- „ „ „ r. 3 nedifr. läs: **fot-, fota-, fots-, taflo-bladh.**
- „ 120 „ 2 r. 26 uppifr. eft. *samt* till.: **asko-,**
- „ 121 „ 1 r. 26-27 uppifr. läs: *impf.* **blaaste: -o MB** 2: 14. **bläste. bleste.**
- „ 122 „ 1 r. 18 nedifr. frf. **bleka** insätt: **bleka, v. Jfr fulbleka.**
- „ „ „ 2 r. 6 uppifr. *Jfr* **fulbleka.** utgår
- „ 124 „ 1 r. 24 nedifr. frf. **blindnätla** insätt: **blindklippa (-klippe), f. blindskär.** *BSH* 5: 330 (1508).
- „ „ „ 2 r. 17 nedifr. eft. 89. till.: — *Jfr* **i gen bliva.**
- „ 125 „ 1 r. 12 uppifr. eft. **hunda-,** till.: **kidhia-, kidhlinga-,**
- „ „ „ 2 r. 14 nedifr. läs: = **blodhruni.**
- „ 126 „ 2 r. 24 nedifr. läs: **böna-,**
- „ „ „ r. 23 nedifr. eft. **dilfrö-,** till.: **fiola-,**
- „ „ „ r. 23 nedifr. eft. **hylle-,** till.: **lilio-,**
- „ 127 „ 2 r. 18 uppifr. frf. **bly** insätt: **blutna, se blotna.**
- „ 128 „ 2 r. 25 nedifr. frf. **blymästare** insätt: **blylodh, n. blylod, blykula.** *BSH* 5: 506 (1512).
- „ 129 „ 1 r. 10 uppifr. frf. **blända** insätt: **blämma, f. se blema.**
- „ „ „ r. 11 uppifr. frf. **bläster** insätt: **blända (blenda), v. se blanda.** samt: **bländning, f. se blandning. bläsa, v. se blasa. bläster, m. se blaster.**
- „ „ „ 2 r. 29 nedifr. läs: **karla-, storka-bo.**
- „ 130 „ 1 r. 31 uppifr. eft. **a-,** till.: **ater-,**
- „ „ „ r. 31 nedifr. eft. **gul-,** till.: **gulle-,**
- „ „ „ 2 r. 6 uppifr. **fä-,** utgår
- „ „ „ r. 6 uppifr. eft. **gulsmids-,** till.: **hyrn-,**
- „ „ „ r. 28 uppifr. frf. **bopsäti** insätt: **bodhil, se bödhil.**
- „ „ „ r. 31 uppifr. läs: **a-, dal-, härads-, inger-, kalf-, land-,**
- „ „ „ r. 31 nedifr. **dal-,** utgår
- „ 131 „ 2 r. 15 uppifr. eft. **aminnilsa-,** till.: **a-postla-,**
- „ „ „ r. 16 uppifr. eft. **iordh-,** till.: **iordha-, konunga-,**
- „ 133 „ 1 r. 21 uppifr. eft. 825. till.: **bonda karl, m. bonde.** *HSH* 7: 15.
- „ 136 „ 1 r. 15 nedifr. läs: **dam-,**
- „ „ „ r. 14 nedifr. eft. **iärn-,** till.: **konungs-, konvents-,**
- „ 138 „ 2 r. 23 nedifr. frf. **borre** insätt: **borra, v. se bora.**
- „ 139 „ 1 r. 29 uppifr. *Jfr* **dobla bort.** utgår
- „ „ 2 r. 23 nedifr. eft. 22. till.: *Jfr* **föra bort.**

Sid. 140 sp. 1 r. 29 uppifr. läs: **bort hämta**
 ” ” ” ” r. 5 nedifr. eft. 306. till.: *Jfr koma bort.*
 ” 143 ” 2 r. 5 uppifr. läs: **duls-**,
 ” ” ” ” r. 6 uppifr. eft. **fä-**, till.: **fäar-**,
 ” ” ” ” r. 8 uppifr. eft. **hormals-**, till.: **hülghis-**,
 ” ” ” ” r. 9 uppifr. eft. **lägher-**, till.: **läghers-**, **läghre-**, **läkis-**,
 ” 144 ” 1 r. 5 uppifr. frf. **bradha** insätt: **brapa**, v. *L.*
 ” 144 ” 1 r. 25 uppifr. eft. **brädr]** till.: *L.*
 ” ” ” 2 r. 11 nedifr. läs: *Jfr il-*, **älskogs-**
 ” 145 ” 1 r. 27 nedifr. eft. **kärleks-**, till.: **lius-**,
 ” ” ” 2 r. 31 uppifr. eft. 146. till.: *Jfr gulbraz.*
 ” ” ” ” r. 27 nedifr. läs: *Jfr finger-*, **handabred.**
 ” 146 ” 1 r. 3 nedifr. läs: = **bredsl.**
 ” ” ” 2 r. 3 uppifr. eft. **breve]** till.: *L.*
 ” ” ” ” r. 30 nedifr. eft. **bebindinga-**, till.: **beskärmlisa-**,
 ” ” ” ” r. 29 nedifr. eft. **dags-**, till.: **dagthingans-**,
 ” ” ” ” r. 28 nedifr. eft. **fasta-**, till.: **fasto-**,
 ” ” ” ” r. 27 nedifr. eft. **forbupa-**, till.: **forlatilsa-**, **forlänilsa-**, **forläninga-**,
 ” ” ” ” r. 25, 24 nedifr. läs: **fundacion-**, **fästo-**, **galdra-**, **gards-**, **hand-**, **hotilsa-**, **hovudh-**, **hughnads-**, **hyggilsa-**, **hägghnilsa-**, **hötilsa-**, **iordha-**,
 ” ” ” ” r. 23 nedifr. läs: **köpe-**,
 ” 146 ” 2 r. 23 nedifr. eft. **laghmanz-**, till.: **latino-**,
 ” ” ” ” r. 22 nedifr. eft. **leidha-**, till.: **leidhe-**, **leidhis-**, **leidho-**,
 ” ” ” ” r. 1 nedifr. läs: **brefskrivare**,
 ” 147 ” 2 r. 28 uppifr. läs: **eld-**, **glödh-brinnande**,
 ” 148 ” 1 r. 5 uppifr. eft. **brustin** till.: *pres. brester L. bräster L.*
 ” ” ” 2 r. 21 uppifr. frf. **brodder** insätt: **brobygning**, f. *L.*
 ” ” ” ” r. 22 nedifr. eft. o. s. v. till.: **brodhra** *Bil 349.*
 ” ” ” ” r. 21 nedifr. frf. **ack.** till.: **brodrom** *SO 107.*
 ” 149 ” 1 r. 4 uppifr. läs: **frillo-**, **ful-**, **fylghis-**, **fäprinis-**, **gild-**, **gilde-**, **gildis-**, **giäld-**,
 ” ” ” ” r. 5 uppifr. eft. **iula-**, till.: **kompanis-**,
 ” ” ” ” r. 29 nedifr. eft. 508. till.: **brodhor kona** (**brodher-**), f. *broders hustru, svägerska. Bil 303.*
 ” ” ” 2 r. 2 uppifr. läs: *KL 42.*
 ” ” ” ” r. 7 uppifr. läs: **brödhralös** (**brodhra-**), *adj.*
 ” ” ” ” r. 8 uppifr. (*för brödhralös*) *utgår*
 ” ” ” ” r. 14 nedifr. eft. *L.* till.: *försummelse att bygga el. underhålla bro. BtFH 1: 272 (1508), 275 (1509), 281 (1508).*

Sid. 150 sp. 1 r. 29 uppifr. frf. **bruþ** insätt: **brudder**, *se brodder.*
 ” 151 ” 1 r. 18 nedifr. läs: = **bruþlöps koster.**
 ” ” ” 2 r. 14 nedifr. eft. *Jfr till.: for-*,
 ” 152 ” 1 r. 22 nedifr. eft. 297. till.: *Jfr drafbrunder.*
 ” ” ” 2 r. 11 nedifr. **fasto-**, till.: **for-**,
 ” ” ” ” r. 11 nedifr. i st. f. **frids-**, läs: **fridha-**,
 ” ” ” ” r. 10 nedifr. **krono-**, *utgår*
 ” ” ” ” r. 10 nedifr. eft. **hülghudagha-**, till.: **härads doms-**,
 ” 154 ” 2 r. 6 uppifr. frf. **bryne** insätt: **bryllop**, **bryllöp**, **bryllöpe**, *se bruþlöp. samt: bryms, se brims.*
 ” 155 ” 1 r. 14 nedifr. eft. **brutu.** till.: **brotho** *RK 2: 7752.*
 ” 156 ” 1 r. 13 nedifr. eft. **bunka-**, till.: **fridh-**,
 ” ” ” 2 r. 18 uppifr. läs: *Jfr brutas.*
 ” 158 ” 1 r. 22 uppifr. läs: **kalk-**, **kola-**,
 ” ” ” 2 r. 14 nedifr. eft. **hafra-**, till.: **half-**,
 ” 159 ” 1 r. 19 nedifr. frf. **bröske** insätt: **bröllop**, **bröllope**, *se bruþlöp.*
 ” ” ” 2 r. 25 nedifr. läs: **ivir-**, **kompanis-**, **lagh-**, **lagha-**,
 ” 160 ” 2 r. 3 nedifr. läs: **hand-**, **hvalf-**, **iärn-**, **kin-**, **kors-**, **räghn-**,
 ” 161 ” 1 r. 12 uppifr. läs: **buker** (*bwkker: -ommen LB 3: 4. pl. -ar: -ana Su 126*),
 ” ” ” 2 r. 29 uppifr. eft. *sprede till.: Fr*
 ” 162 ” 1 r. 23 nedifr. läs: *se vidare hofdha-*, **hovudh-**, **række-bulster**)
 ” ” ” 2 r. 4 nedifr. frf. **burgiäld** insätt: **burgha**, *se borgha.*
 ” 163 ” 1 r. 5 nedifr. eft. 288. till.: **hunags bygardher.**
 ” 165 ” 1 r. 5 uppifr. eft. **be-**, till.: **for-**,
 ” ” ” ” r. 6 uppifr. **kringum-**, *utgår*
 ” ” ” ” r. 23 uppifr. eft. **in-**, till.: **inne-**,
 ” ” ” ” r. 3 uppifr. eft. **bya-**, till.: **gardh-**,
 ” 166 ” 2 r. 16 uppifr. eft. **fal-**, till.: **falz-**,
 ” ” ” ” r. 16 uppifr. eft. **heþnu-**, till.: **husa-**,
 ” ” ” ” r. 24 nedifr. eft. 122. till.: — **byalagh**, n. *byalag, by. Styffe, Skandinavien under Unionstiden, 2 uppl. s. 315 (1443).*
 ” 167 ” 2 r. 4 nedifr. eft. **korn-**, till.: **lynnar-**,
 ” 168 ” 2 r. 18 nedifr. eft. 5. till.: **byössa: -or** *BSH 5: 197 (1507).*
 ” 169 ” 1 r. 15 uppifr. läs: **hand-**, **kogher-**, **kärro-**, **lodh-**,
 ” ” ” ” r. 8 nedifr. eft. *besetten]* till.: *L.*
 ” ” ” 2 r. 4 nedifr. läs: *samt anger-*, o-**bytter.**
 ” 170 ” 1 r. 12 nedifr. frf. **bäkken** insätt: **bäk**, *se bik.*
 ” ” ” 2 r. 2 uppifr. läs: *Jfr blods-*, **vatnbäkker.**
 ” 171 ” 1 r. 8 uppifr. eft. **biskops-**, till.: **brok-**,
 ” ” ” ” r. 10 nedifr. läs: *se ene-*, **iordh-bär**
 ” ” ” ” r. 9 nedifr. eft. **dyr-**, till.: **ena-**,
 ” ” ” ” r. 8 nedifr. läs: **helagh-**, **iordh-**, **kirse-**, **laver-**,

- Sid. 173 sp. 1 r. 2 uppifr. eft. **a mot-**, till.: **an-**,
 „ „ „ „ r. 17 nedifr. frf. **bärliker** insätt: **bär-**
ing, bärning, *se* **biärghning**.
 „ 174 „ 2 r. 1 nedifr. läs: *Jfr* **for-**, **synda-bät-**
rilse.
 „ 176 „ 1 r. 8 uppifr. frf. **bökeaska** insätt: **bök**,
se **bok**.
 „ „ „ „ r. 13 nedifr. eft. *Jfr* till.: **forlaghu-**,
 „ 177 „ 2 r. 14 uppifr. frf. **böria** insätt: **bördhe**,
se **byrpe**.
 „ 178 „ 2 r. 16 uppifr. eft. 242. till.: *Jfr* i **gen**
böta.
 „ „ „ „ r. 16 uppifr. eft. *Jfr* till.: **for-**,
 „ „ „ „ r. 13 nedifr. läs: **glas-**, **iärnthradha-**
cirkil.
 „ 179 „ 1 r. 4 uppifr. läs: **ivir-**,
 „ 180 „ 1 r. 12 nedifr. eft. **frea-**, till.: **frigge-**,
 „ „ „ „ r. 12 nedifr. eft. **glädhis-**, till.: **gripta-**,
 „ „ „ „ r. 11-10 nedifr. läs: **hvalo-**, **hælgha**
kors-, **hælgha kors uphöghilsa-**,
hælgha likama-, **hælghe-**, **hælgho-**
mässo-, **hælghona-**, **hælghona**
mässo-, **hämnda-**, **hämnilsa-**, **här-ra-**,
 „ „ „ „ r. 8 nedifr. läs: **kirkmässo-**, **kirkio-**
mässo-, **krönilsa-**, **kyndilmässo-**,
kyndilsmässo-,
 „ „ „ „ r. 7 nedifr. eft. **lif-**, till.: **lykko-**,
 „ „ „ 2 r. 3 uppifr. läs: **alder-**, **lifs-**, **liva-**,
ve-, **änkio-daghar**, *äfvensom* **fordh-**
om dags.
 „ „ „ „ r. 30 nedifr. läs: **lagha-**, **legho-dags-**
värke.
 „ „ „ „ r. 11 nedifr. eft. 203. till.: — *Jfr* **hvar-**
daghlika.
 „ „ „ „ r. 2 nedifr. eft. 261. till.: — *Jfr* **hvar-**
dagh iker.
 „ 184 „ 1 r. 18 nedifr. frf. **degert** insätt: **dattil**,
se **daktil**.
 „ 185 „ „ r. 21, 22 uppifr. läs: **for-**, **gardh-**,
gards-, **gruvo-**, **half-**, **hytto-**,
hälfta-, **iordh-**,
 „ „ „ „ r. 22 uppifr. eft. **iordh-**, till.: **lands-**,
 „ „ „ „ r. 22 uppifr. eft. **midhal-**, till.: **qvärn-**,
 „ „ „ „ r. 4 nedifr. eft. **ater-**, till.: **for-**,
 „ „ „ 2 r. 4 uppifr. eft. **bya-**, till.: **byter-**,
 „ 186 „ 1 r. 6 uppifr. frf. **die** insätt: **dia-**, *se*
diä-.
 „ „ „ „ r. 14 uppifr. eft. **deger**. till.: *n.* **digh-**
ert *Fr* 788. **dighirt**. **dighart**. **dygh-**
ert. **digrith** *Bil* 571.
 „ „ „ 2 r. 10 nedifr. läs: *Jfr* **be-**, **pa-dikta**.
 „ 188 „ 1 r. 17 uppifr. läs: **folsko-**, **ivirvalds-**
dirve.
 „ 189 „ 1 r. 2 uppifr. frf. **dit** insätt: **disting**,
se **disaping**.
 „ „ „ „ r. 11 uppifr. eft. **diuper** till.: (**dywper**.
diyper: -a *Ber* 282)
 „ „ „ 2 r. 24 uppifr. eft. 5540. till.: — **diura**
karl (**diwrekarl**), *m.* **jägare**. *ss* **till-**
namn. *DD* 3: 223 (1486).
 „ „ „ „ r. 2 nedifr. frf. **diäkn** insätt: **diäkin**,
se **däkin**.
 Sid. 191 sp. 2 r. 4 uppifr. eft. (1501). till.: — *Jfr* **fyra-**
dobel.
 „ 192 „ 2 r. 29 nedifr. läs: **helagher domber**,
 „ „ „ „ r. 16, 15 nedifr. läs: **eghin-**, **helagh-**,
hor-, **hælghe-**, **hörro-**,
 „ 193 „ 1 r. 12 uppifr. läs: *Jfr* **banz-**, **biltogha-**,
döds-, **fordömlisa-**, **frip-**, **lagha-**,
laghmanz-, **qvarstadha-**,
 „ „ „ 2 r. 6 uppifr. eft. *se* till.: **fru-**,
 „ „ „ „ r. 30 uppifr. eft. (1507). till.: *Jfr* **lagh-**
manz dombref.
 „ 193 „ 2 r. 20 nedifr. eft. *qfskr.*). till.: *Jfr* **lagh-**
manz dombrut.
 „ 195 „ 1 r. 19 nedifr. frf. **dorträ** insätt: **dorla**,
se **därla**.
 „ „ „ „ r. 16 nedifr. läs: **dost**, **dostera**, *se*
diost, **diostera**.
 „ „ „ 2 r. 18 uppifr. eft. **bropor-**, till.: **dott-**
or-, **fadhur brodhor-**,
 „ „ „ „ r. 19 uppifr. eft. **gup-**, till.: **hærtogha-**,
konunga-,
 „ „ „ „ r. 22 nedifr. frf. **drabba** insätt: **dovin**,
se **duvin**.
 „ 196 „ 1 r. 19 uppifr. eft. *v.* till.: *L*.
 „ 197 „ 2 r. 7 nedifr. eft. **ful-**, till.: **gen-**,
 „ 198 „ 1 r. 6 uppifr. läs: *Jfr* **be-**, **undan-dragh-**
ilse.
 „ „ „ „ r. 12 uppifr. läs: [*Isl.* **dreki**. *Lat.* **draco**]
 „ „ „ „ r. 27 uppifr. läs: **kirse-**, **loter-drunk**.
 „ „ „ „ r. 28 nedifr. eft. **handavärka-**, till.:
handvärka-,
 „ 199 „ 1 r. 28 nedifr. frf. **drikker** insätt: **drikk-**
ande, *n.* **drickande**. *Lg* 3: 192.
 „ „ „ 2 r. 5 uppifr. frf. **driva** insätt: **driva**,
f. *Jfr* **sniödriva**.
 „ 200 „ 1 r. 5 nedifr. läs: **kirkio-**, **lan-**, **land-**,
lands-drotin.
 „ 201 „ 2 r. 15 uppifr. eft. **blods-**, till.: **blods**
svets-,
 „ „ „ „ r. 23 uppifr. läs: **druppa** (**droppa**.
-adhe), *v.* 1) **låta drypa**.
 „ „ „ „ r. 24 uppifr. eft. 81. till.: 2) **droppa**,
drypa. **blodit**, som **aff** **tik droppadhe**
VNB 23.
 „ 202 „ 1 r. 12 uppifr. eft. **dvala-**, till.: **eld-**,
 „ „ „ „ r. 27 uppifr. eft. **ivir-**, till.: **lagha-**,
 „ „ „ 2 r. 3 nedifr. läs: **hirp-**, **knapa-**, **kol-**
ara-, **legho-**, **läre-**,
 „ 203 „ 1 r. 25 nedifr. frf. **dräper** insätt: **dräp-**
eligh, *se* **drapliker**.
 „ „ „ 2 r. 26 nedifr. läs: **kärlinga-**, **lyghna-**
 „ 204 „ 1 r. 21 nedifr. eft. 2165. till.: — *Jfr* **be-**
drövelika.
 „ „ „ 2 r. 13 nedifr. frf. **dugge** insätt: **duft**,
se **dopt**.
 „ „ „ „ r. 7 nedifr. läs: **dokha**:
 „ „ „ „ r. 5 nedifr. eft. **dogha-**, till.: **dugu**
LB 8: 42.
 „ „ „ „ r. 3 nedifr. läs: *Bo* 252. **dogith** *FM*
502 (1510)
 „ 205 „ 2 r. 14 nedifr. eft. **adhra-**, till.: **bordh-**,
 „ „ „ „ r. 14 nedifr. eft. **har-**, till.: **hofpa-**,

- Sid. 205 sp. 2 r. 4 nedifr. eft. **dulghadrap.** till.: — **duls bot (dyls-), f. L.**
- „ „ „ „ r. 2 nedifr. läs: **dolemal.** **dyls mal L.**
- „ 206 „ 1 r. 18 uppifr. läs: = **dol 1.**
- „ „ „ „ r. 5 nedifr. frf. **dur** insätt: **dupt, se dopt.**
- „ „ „ 2 r. 9 uppifr. frf. **dust** insätt: **dust, duster, se diost, dioster.**
- „ „ „ „ r. 21 uppifr. eft. 205. till.: **duvo kyn (-køn), n. dufslägte, dufvor. MB 1: 474.**
- „ 207 „ 2 r. 23 uppifr. läs: **dyi, dyr, m.**
- „ „ „ „ r. 28 uppifr. läs: **dyggia**
- „ 209 „ 1 r. 12 nedifr. eft. **inne dylia** till.: **samt fuldolder.**
- „ 210 „ 1 r. 29 nedifr. eft. **kamara-,** till.: **kamars-,**
- „ „ „ „ r. 29 nedifr. läs: **kor-, källara-, ladhu-, läktara-, läpa-,**
- „ 211 „ 1 r. 2 uppifr. läs: **afgudha-, diäfla-, gudha-dyrk.**
- „ „ „ „ r. 4 nedifr. eft. **L.** till.: **Jfr hödys.**
- „ „ „ 2 r. 9 uppifr. frf. **dysteran** insätt: **dystera, se diostera.**
- „ „ „ „ r. 18 nedifr. frf. **däk** insätt: **dägh-thinga o. s. v., se daghpinga o. s. v.**
- „ 213 „ 1 r. 26 uppifr. läs: **döpe**
- „ 214 „ 1 r. 10 nedifr. eft. 192 till.: **doghit Lg 3: 678. dööt Bo 83.**
- „ „ „ 2 r. 16 uppifr. **Jfr fra döia.** utgår
- „ „ „ „ r. 17 uppifr. eft. **af-,** till.: **sot-,**
- „ „ „ „ r. 18 uppifr. frf. **döma** insätt: **dölia, se dylia.** samt: **dölska o. s. v., se dylska o. s. v.**
- „ 215 „ 1 r. 20 nedifr. eft. **ater-,** till.: **ilz-,**
- „ „ „ „ r. 16-14 nedifr. läs: **biskops-, domprovasta-, däkina-, eghin-, foghata-, forman-, fru-, greva-, hovudsman-, hovudsmanna-, hovudsman-, husfru-, häradshöfpingha-, häradshöfdhings-, härra-, härtoogh-, härtoogha-, höfdhinga-, kanunka-,**
- „ „ „ „ r. 9-8 nedifr. läs: **häradshöfpinga-, härra-, härtoogh-, härtoogha-, höfdhinga-, iärl-, iärla-,**
- „ „ „ 2 r. 11 uppifr. frf. **döna** insätt: **dön, se dyn.**
- „ „ „ „ r. 6 nedifr. frf. **döst** insätt: **dörla, se därla.**
- „ 216 „ 1 r. 3-6 uppifr.: — **förtaga** — 253. utgår
- „ „ „ „ r. 9 uppifr. frf. **döva, f.** insätt: **döva, v. [Fdan. döve. Mnt. douwen, dower] smälta (mat). LB 7: 253. — befordra smältningen af (mat). LB 7: 170. — Jfr fordöva.**
- „ „ „ „ r. 10 nedifr. läs: **ställe**
- „ „ „ 2 r. 2 nedifr. eft. **häfpa-,** till.: **hålghe-manz-,**
- „ 217 „ 2 r. 20 uppifr. läs: **eghen (egn FM 321 (1507); BSH 5: 189 (1507). engn ib 241 (1508)),**
- Sid. 217 sp. 2 r. 22 uppifr. eft. (1509). till.: **ib 189 (1507), 241 (1508). FM 321 (1507).**
- „ 218 „ 1 r. 11 uppifr. eft. **Jfr** till.: **bryst-,**
- „ „ „ 2 r. 2 nedifr. läs: **ekelunder, m.**
- „ 219 „ 2 r. 30 uppifr. eft. **liughn-,** till.: **lyghne-, lyghno-,**
- „ 221 „ 1 r. 16 nedifr. eft. 138. till.: **Jfr allenast.**
- „ 223 „ 2 r. 31 nedifr. läs: **se ingesin, ingesinne.**
- „ 225 „ 2 r. 30 uppifr. eft. 582. till.: — **at ens, endast. PK 221.**
- „ 226 „ 2 r. 26 uppifr. frf. **enskipter** insätt: **enskiller, se enskylder.**
- „ 231 „ 1 r. 17 uppifr. eft. **här-,** till.: **köp-,**
- „ „ „ „ r. 21 nedifr. eft. (1350). till.: **fadhors KL 290; Bo 46.**
- „ „ „ 2 r. 29 nedifr. läs: **fapur-, fadhur fadhur-, folster-, for-, foster-, gup-, himirikis-, känne-, läre-, mat-,**
- „ 232 „ 1 r. 3 uppifr. eft. 270. till.: **Jfr himirikis fadhurland.**
- „ 233 „ 1 r. 8 nedifr. frf. **faghna** insätt: **faghn, se famn.**
- „ „ „ „ r. 5 nedifr. eft. (öfver något). till.: **med dat. GO 162. —**
- „ 234 „ 2 r. 1 uppifr. eft. **af-,** till.: **an-,**
- „ „ „ „ r. 2 uppifr. läs: **brut-, drup-, drupa-, drypill-, for-, fran-, fylghia-, fyr-, gardh-,**
- „ „ „ „ r. 3 uppifr. eft. **lagh-,** till.: **lagha-, ledsn-,**
- „ „ „ „ r. 4 uppifr. eft. **ledsna-,** till.: **luno-,**
- „ „ „ „ r. 8 uppifr. eft. **L.** till.: — **falz eper, m. L. — falz mal, n. [Fdan. faldsmaal] ansvar för förseelse, skyldighet att betala böter. GS 55 (1462, orig.).**
- „ „ „ „ r. 27 nedifr. läs: **Jfr in-, saman-falda.**
- „ „ „ „ r. 12 nedifr. läs: **kiurtil-, kläpa-, klädhis-, kuvul-falder.**
- „ „ „ „ r. 11 nedifr. eft. **en-,** till.: **fyra-, fäm-,**
- „ 235 „ 1 r. 24 uppifr. eft. (1411). till.: **fiel ib 1: 642 (1407).**
- „ 238 „ 1 r. 14 uppifr. eft. **Jfr** till.: **an-,**
- „ „ „ 2 r. 7 nedifr. frf. **far (faar), n.** insätt: **far, n.? Jfr lifs far.**
- „ 239 „ 1 r. 2 uppifr. läs: **lagha-, vald-far.**
- „ 240 „ 2 r. 9 nedifr. eft. **afskr.).** till.: **omnes res meas. færændæhaghur SD 4: 105 (1329). Jfr hava, f.**
- „ 241 „ 1 r. 14 nedifr. eft. **for-,** till.: **fran-,**
- „ „ „ „ r. 14 nedifr. **ivir-,** utgår
- „ „ „ 2 r. 23 nedifr. eft. **gräs-,** till.: **lappa-,**
- „ „ „ „ r. 22 nedifr. eft. **Jfr** till.: **ivir-,**
- „ 242 „ 1 r. 17 nedifr. läs: **himil-, väl-fart.**
- „ „ „ 2 r. 15 nedifr. eft. (1477). till.: — **Jfr iordha fasta.**
- „ 243 „ 1 r. 31 uppifr. eft. **langa-,** till.: **löghardags-,**
- „ 244 „ 2 r. 20 uppifr. eft. **köp-,** till.: **köpa-, lagha-,**
- „ 245 „ 2 r. 5 uppifr. eft. **for-,** till.: **grund-,**

Sid. 245 sp. 2 r. 7 uppifr. eft. *äfvensom* till.: **fasta fäperne**,
 „ 246 „ 1 r. 13 uppifr. eft. **spisa-**, till.: **tin-**,
 „ 248 „ 2 r. 26 nedifr. eft. *Jfr* till.: **for-**,
 „ „ „ „ r. 22 nedifr. frf. **fla flski** insätt: **fetma, fetme, se fitma, fitme.** samt: **fetna, se fitna. fla-, se flä-**.
 „ 249 „ 2 r. 30 nedifr. eft. *sing.*) till.: **fikon**.
 „ 250 „ 1 r. 28 nedifr. frf. **flspan** insätt: **flning (filnyngh)**, *f. flspan, raspspan. LB 7: 33.*
 „ „ „ „ r. 24 nedifr. läs: **flte**, *n. skada, för-fång. Jfr Tegel, Gustaf I:s Krön. 1: 313.*
 „ 252 „ 1 r. 18 nedifr. frf. **flskare** insätt: **flska (-adhe)**, *v. [Isl. flska] = flskia. BSH 4: 295 (1501).*
 „ „ „ 2 r. 6 nedifr. eft. **arbeidis-**, till.: **ben-**,
 „ 253 „ 1 r. 27 uppifr. läs: **ala-**, **almännings-**, **konungs-**, **laxa-**
 „ 254 „ 1 r. 27 uppifr. eft. 56. till.: *Jfr* **half-flinghurtande**.
 „ 255 „ 2 r. 25 nedifr. läs: **(fiarpe. fiorpe L.)**,
 „ „ „ „ r. 22 nedifr. eft. 185. till.: *Jfr* **half-flärpe**.
 „ „ „ „ r. 3 nedifr. eft. **ferdunge.** till.: **fiorp-unger L.**
 „ 256 „ 1 r. 31 nedifr. eft. *afskr.*) till.: *BSH 2: 42 (1397), 43, 44, 48 (1397). Jfr Styffe, Skandinavien under Unionstiden, 2 uppl., s. 100, 138, 142, 205.*
 „ 258 „ 1 r. 10 nedifr. eft. *Jfr* till.: **helevags-**,
 „ 259 „ 1 r. 20 nedifr. läs: *modifierande vid*
 „ „ „ „ r. 12 nedifr. frf. **fliker**, *n. insätt: fliker, m. Jfr kuvulfliker.*
 „ „ „ 2 r. 3 uppifr. frf. **flinskaloter** insätt: **flima**, *v. begabba. MD 428.*
 „ 260 „ 1 r. 28 uppifr. läs: **ivirskärara flokker.**
 „ 261 „ 2 r. 14 uppifr. frf. **fly** insätt: **flutsund (flot sond)**, *n. ss ortnamn. flot sond-det FH 6: 76 (1492).*
 „ 262 „ 1 r. 14 nedifr. eft. *Jfr* till.: **for-**,
 „ „ „ 2 r. 30 nedifr. läs: **ful-**, **hunags-flytande.**
 „ 263 „ 1 r. 7 uppifr. eft. **blodh-**, till.: **buk-**,
 „ „ „ „ r. 16 nedifr. eft. **gadda-**, till.: **hudh-**,
 „ „ „ 2 r. 29 nedifr. eft. **bast-**, till.: **har-**,
 „ „ „ „ r. 27 nedifr. läs: *se flätta, f.*
 „ 264 „ 2 r. 10 uppifr. **korn-**, utgår
 „ „ „ „ r. 22 uppifr. frf. **fodherhäster** insätt: **foperfä**, *n. L.*
 „ „ „ „ r. 30 uppifr. frf. **fodherladha** insätt: **fodherkorn (fooder-** *BSH 3: 146 (1463?), n. foderkorn, fodersäd. BSH 3: 145 (1463?), 146 (1463?).*
 „ „ „ „ r. 7 nedifr. läs: **fopra**
 „ „ „ „ r. 6 nedifr. eft. *voren*] till.: *L.*
 „ 266 „ 2 r. 10 uppifr. **härads-**, utgår
 „ „ „ „ r. 14 uppifr. eft. 178. till.: **foghata gästning (fogede gestning)**, *f. underhåll för hästar hvilket en fogde är berättigad att åtnjuta. GS 56 (1474).*
 „ „ „ „ r. 23 nedifr. frf. **foghl** insätt: **foghat-**

malt, *n. malt som i skatt lemnas åt fogden. BSH 3: 146 (1463?).*
 Sid. 266 sp. 2 r. 22 nedifr. läs: **foghlare**, *se fugh-lare.*
 „ 267 „ 1 r. 11 nedifr. eft. *Jfr* till.: **almogha-**,
 „ „ „ „ r. 11 nedifr. eft. **almännings-**, till.: **almäunis-**,
 „ „ „ „ r. 10 nedifr. eft. **bruþlöps-**, till.: **budha-**,
 „ „ „ „ r. 9 nedifr. eft. **gärnings-**, till.: **hedh-inskaps-**, **hionalags-**,
 „ „ „ „ r. 8 nedifr. eft. **hussätis-**, till.: **hus-sätu-**,
 „ „ „ „ r. 8 nedifr. eft. **hvardags-**, till.: **il-gärningis-**,
 „ „ „ „ r. 2 nedifr. eft. 277. till.: **folka kyn (-kön)**, *n. människors slägte, människor. Al 4470.*
 „ „ „ „ r. 1 nedifr. eft. 259. till.: **folks kyn (-kön)**, *n. slägt el. slag af människor. MB 2: 196.*
 „ „ „ 2 r. 3 nedifr. läs: *ib 8: 41.*
 „ „ „ „ r. 2 nedifr. frf. **folsterson** insätt: **fol-sterrike (foolster-)**, *n. fosterland. BSH 3: 298 (1471).*
 „ 268 „ 1 r. 1 uppifr. läs: **folstra (-adhe)**, *v. uppfotra. hon folstrades aff en edla fru MD 445 (jfr 450). Jfr upfolstra.*
 „ 271 „ 1 r. 6 nedifr. eft. **fram-**, till.: **framan-**,
 „ „ „ „ r. 6 nedifr. eft. **här-**, till.: **in-**, **inn-an-**, **inne-**,
 „ „ „ 2 r. 23 uppifr. eft. *prep.* till.: *L.*
 „ „ „ „ r. 16 nedifr. läs: *Jfr före qvadha.*
 „ 272 „ 2 r. 20 uppifr. eft. (1508). till.: — **for-argha sik**, *försämrar. SD NS 1: 117 (1402, gammal afskr.).*
 „ 279 „ 1 r. 24 uppifr. eft. *v.* till.: *L.*
 „ „ „ 2 r. 11 uppifr. eft. *afskr.*) till.: — **fore-koma sik**, *komma sig för, repa sig. BSH 4: 238 (1498).*
 „ 282 „ 2 r. 4 uppifr. läs: **lagha-**, **ledsna-for-fal samt**
 „ 283 „ 2 r. 22 uppifr. frf. **forfära** insätt: **for-fänkta (-fängta)**, *v. L.*
 „ „ „ „ r. 1 nedifr. eft. *refl.* till.: *pres. förgars PM xv.*
 „ 287 „ 2 r. 14 nedifr. frf. **forklagha** insätt: **for-kastel**, *m. [Mnt. vorkastel] framstam. syöen slo . . . wdoffwer forkastelynd FM 383 (1508).*
 „ 288 „ 1 r. 28 nedifr. frf. **forkrupin** insätt: **forkorta**, *v. förkorta. HSH 18: 69 (1497). samt: for korter, adj. för kort. BSH 5: 75 (1506).*
 „ 290 „ 2 r. 6 uppifr. eft. *vorlöf*] till.: *L.*
 „ 291 „ 2 r. 21 uppifr. läs: *se förbättring.*
 „ „ „ „ r. 24 uppifr. *L.* utgår
 „ „ „ „ r. 6 nedifr. läs: **(fore-)**,
 „ 292 „ 1 r. 28 uppifr. eft. 45. till.: — *Jfr ater-halds-, iärn-forma.*
 „ 294 „ 1 r. 1 nedifr. läs: (1506).
 „ 295 „ 1 r. 14 nedifr. läs: **forna**, *se fyrna.*

Sid. 298 sp. 1 r. 2 uppfir. eft. 23. till.: *Jfr* **ersefor-radhare.**
 „ „ „ 2 r. 21 nedifr. läs: *forsa karla*
 „ „ „ „ r. 20 nedifr. frf. **forsaghper** insätt: **fors**, *n.* [*Isl. fors*] *våldsamhet. FH* 1: 184 (1497, *gammal afskr.*).
 „ 313 „ 1 r. 18 nedifr. eft. 63. till.: — *betäcka med schabrak. Bo* 165. *RK* 1: 819, 1586.
 „ 317 „ 2 r. 2 uppfir. eft. 394. till.: — *spejande.*
 „ 318 „ 1 r. 14 nedifr. läs: **forvardher**, *adj.*
 „ „ „ 2 r. 5 nedifr. frf. **forytra** insätt: **forvázla** (-wetsle), *v. vexla, utvexla. FM* 256 (1506).
 „ 320 „ 2 r. 19 nedifr. **for-**, *utgår*
 „ 321 „ 2 r. 16 uppfir. läs: **fradha** (*frodha*),
 „ „ „ „ r. 17 uppfir. eft. leedh *fradha* till.: (*rät-tadt fr. frodha, se s. 341*)
 „ 326 „ 1 r. 25 nedifr. eft. 312. till.: *Jfr* **giva fram.**
 „ 328 „ 1 r. 17 nedifr. läs: **framluter**, *adj.* [*Isl. framlútr*] = **framlutter** 1. *MB* 1: 287. **framlutter**, *p. adj.* 1)
 „ „ „ „ r. 12, 11 nedifr. läs: *Bil* 273. *MB* 1: 354, 358.
 „ 330 „ 2 r. 19 uppfir. eft. *Jfr* till.: **havadhan-, hädhan-;**
 „ 331 „ 1 r. 24 uppfir. frf. **fran räna** insätt: **fran klanda**, *v. genom klander beröf-va. FH* 4: 46 (1456).
 „ 332 „ 2 r. 25 uppfir. frf. **frest** insätt: **fresma**, *se frisma.*
 „ 333 „ 2 r. 12 nedifr. läs: *Jfr* **fräls-, väl-bor-in.**
 „ 334 „ 1 r. 21 uppfir. eft. *L.* till.: **fridher** *MB* 1: 181.
 „ 335 „ 1 r. 26 nedifr. eft. **garpa-**, till.: **half-**,
 „ „ „ „ r. 25 nedifr. eft. **hus-**, till.: **höne-**,
 „ „ „ „ r. 25 nedifr. eft. **kirkiomäso-**, till.: **kirkmäso-**,
 „ „ „ „ r. 25 nedifr. eft. **kloster-**, till.: **kon-ungs-**,
 „ 337 „ 2 r. 4 uppfir. eft. 7786. till.: — *frütt el. utan hinder löpande. om vatten. VAH* 24: 323 (1454).
 „ 338 „ 2 r. 3 uppfir. frf. **fritorgh** insätt: **frist**, *se fräst.*
 „ „ „ „ r. 10 uppfir. frf. **frökoster** insätt: **frogde**, *se frödhe.*
 „ 339 „ 2 r. 18 uppfir. eft. 140. till.: — *husmoder, matmoder. GO* 111.
 „ 340 „ 1 r. 16 nedifr. läs: **frua vald** (*frwo-*), *n.*
 „ „ „ 2 r. 12 uppfir. eft. 52. till.: *Jfr* **lifs frukt.**
 „ 343 „ 1 r. 24 nedifr. läs: *Jfr* **folk-, o-fräls.**
 „ 344 „ 1 r. 6 uppfir. läs: *nyare afskr.*
 „ 345 „ 2 r. 26 uppfir. frf. **frälseman** insätt: **frälseiordh**, *f. = frälsis iorp. FH* 5: 142 (1490).
 „ 347 „ 1 r. 3 nedifr. frf. **fräst** insätt: **fräsker**, *se färsker.*
 „ „ „ 2 r. 29 uppfir. frf. **frästmark** insätt: **frästa**, **frästilse**, *se fresta, frestilse.*

O r d b o k.

Sid. 347 sp. 2 r. 29 uppfir. eft. **frästmark** till.: (**frest-**)
 „ „ „ „ r. 19 nedifr. eft. *Jfr* till.: **anis-**,
 „ „ „ „ r. 18 nedifr. eft. **fänika-**, till.: **fäni-kal-**,
 „ „ „ „ r. 17 nedifr. eft. **krassa-**, till.: **lak-tuka-**,
 „ „ „ „ r. 17 nedifr. eft. **lin-**, till.: **lybbe-stikko-**,
 „ 348 „ 1 r. 10 nedifr. eft. 395. till.: — **fughla kyn** (-kön *MB* 1: 359. *fogla kön ib* (*Cod. B*) 561), *n. fogelslag, foglar. MB* 1: 359, (*Cod. B*) 561.
 „ 349 „ 1 r. 7 uppfir. eft. (-adhe), till.: *v.*
 „ 351 „ 2 r. 1 uppfir. eft. *Jfr* till.: **afunds-, agha-**,
 „ „ „ „ r. 5 uppfir. eft. **genom-**, till.: **glädh-is-**,
 „ „ „ „ r. 5 uppfir. **gälda-**, *utgår*
 „ „ „ „ r. 6 uppfir. eft. **hats-**, till.: **hela-, hunags-**,
 „ „ „ „ r. 7 uppfir. eft. **kiöt-**, till.: **korro-**,
 „ 353 „ 1 r. 7 nedifr. läs: **fulhvas**,
 „ 356 „ 1 r. 11 nedifr. läs: *Jfr* **ilzko-, äro-fullelika.**
 „ 359 „ 2 r. 29 nedifr. eft. *vunt*] till.: *L.*
 „ 360 „ 1 r. 2 nedifr. läs: *Jfr* **il-, ilz-fundogher.**
 „ 361 „ 1 r. 3 uppfir. eft. **fölia** till.: *GO* 7;
 „ „ „ „ r. 10 uppfir. eft. 10. till.: **földe ib** 12.
 „ „ „ „ r. 11 uppfir. eft. **folde** till.: *Di* 12;
 „ „ „ „ r. 21 uppfir. eft. **fölkt** till.: *Bil* 269;
 „ „ „ 2 r. 19 nedifr. **in-**, *utgår*
 „ 362 „ 1 r. 21 uppfir. läs: **snarare**
 „ „ „ „ r. 30 uppfir. eft. 29 till.: — *fylla, upp-stoppa. BK* (*Cod. B*) 208.
 „ „ „ „ r. 5 nedifr. eft. *Jfr* till.: **krop-**,
 „ 363 „ 1 r. 9 uppfir. eft. **för** till.: **förr** *VKR* 9, 44.
 „ „ „ „ r. 7 nedifr. frf. **fyrasaldelika** insätt: **fyradobel** (*fijre dwbbel*), *adj. fyr-dubbel. HSH* 24: 101 (1517).
 „ 365 „ 2 r. 16 nedifr. läs: **läkiara-**,
 „ „ „ „ r. 1 nedifr. läs: **fäar mark** (*fär- L. fear- L. feä- SD NS* 1: 314 (1404)), *f. L. betesmark. SD NS* 1: 314 (1404). *Jfr* **fämark.**
 „ 366 „ 1 r. 17 uppfir. läs: *kusin. Styffe, Skandi-navien under Unionstiden, 2 uppl., s. 279* (1394). *hans*
 „ „ „ „ r. 23 nedifr. frf. **fäperne** insätt: **fädh-erligh**, *se fapurliker.*
 „ „ „ 2 r. 27 nedifr. läs: 583. **fernes ryke** *BSH* 4: 279 (1501)
 „ 367 „ 1 r. 19 uppfir. eft. *m. L.* till.: **fädhrinis land**, *n. Jfr himirikis fädhrinis land.*
 „ 368 „ 2 r. 7 uppfir. eft. (1410). till.: — *Jfr* **hionalagha-, hionalags-fälaghi.**
 „ 369 „ 2 r. 16 nedifr. läs: **fämtighiande** *Lg* 3: 454.
 „ 371 „ 1 r. 27 nedifr. eft. **här-**, till.: **här-ra-**,

104

- Sid. 372 sp. 1 r. 14 uppifr. frf. **färia** insätt: **färgh-**
ilse (fergelse), *n. färg. TK 270.*
- „ 374 „ 1 r. 24 nedifr. eft. **far-**, till.: **hand-**,
„ „ 2 r. 5 uppifr. läs: **ars-**, **fota-**, **hiona-**
lags-, **iordha-**, **kors-**, **lagha-**, **land-**,
„ 375 „ 1 r. 12 uppifr. läs: — *Jfr kors-, stap-*
fästilse.
- „ 376 „ 2 r. 2 uppifr. eft. **dödh-**, till.: **en-**, **fyrst-**,
„ „ „ r. 2 uppifr. eft. **in-**, till.: **iäm-**,
„ „ „ r. 21 uppifr. eft. **hästa-**, till.: **lifs-**,
„ 377 „ 2 r. 11 nedifr. eft. **be-**, till.: **for-**,
„ 378 „ 1 r. 20 nedifr. eft. **ep-**, till.: **eds-**,
„ 379 „ 1 r. 17 nedifr. **genom-**, utgår
„ „ „ r. 17 nedifr. eft. **hem-**, till.: **i gen-**,
„ „ „ r. 9 nedifr. eft. **bort-**, till.: **bref-**,
„ „ „ r. 2 nedifr. läs: *Jfr ake-, men-före.*
„ „ „ 2 r. 5 uppifr. eft. **fram-**, till.: **i-**,
„ „ „ r. 7 uppifr. eft. **af-**, till.: **flat-**,
„ 380 „ 1 r. 2 uppifr. läs; 308. **fursthe**: **-a** *BSH 5: 197*
(1502), 133. fursthe: -a BSH 5: 197
(1507)
- „ „ 2 r. 17 uppifr. eft. 562. till.: *Jfr lands*
förstinna.
- „ 381 „ 2 r. 3 nedifr. eft. 366. till.: — *om gök.*
ST 32.
- „ 382 „ 1 r. 31 uppifr. eft. **fughla-**, till.: **kok-**
lara-,
„ „ 2 r. 13 uppifr. eft. **galin.** till.: **gallin**
LB 3: 3.
- „ „ „ r. 26 uppifr. eft. 5621. till.: — *Jfr flugh*
galin.
- „ „ „ r. 25 nedifr. eft. **hara-**, till.: **hors-**,
lamba-, **nöta-**,
„ „ „ r. 4 nedifr. eft. **far-**, till.: **stio-**,
„ 383 „ 2 r. 8 uppifr. eft. **manadha-**, till.: **of-**,
„ 387 „ 2 r. 15 uppifr. **for-**, utgår
„ „ „ r. 15 uppifr. eft. **genom-**, till.: **half-**,
„ „ „ r. 16 uppifr. eft. **hand-**, till.: **hem-**,
„ „ „ r. 16 uppifr. **kring-**, utgår.
„ „ „ r. 18 uppifr. eft. **kirkio-**, till.: **kring-**,
„ 388 „ 1 r. 19 uppifr. eft. (1405). till.: — **gang-**
dagha manadagher (-mandager),
m. måndagen före Kristi himmelfärds-
dag. FM 309 (1507).
- „ „ 2 r. 6 uppifr. läs: **kirkio-**, **kor-**, **land-**,
lands-,
„ 390 „ 1 r. 25 nedifr. eft. **apalda-**, till.: **asätu-**,
„ „ „ r. 23 nedifr. eft. **diura-**, till.: **dom-**
kirkio-,
„ „ „ r. 22 nedifr. eft. **flske-**, till.: **flskia-**,
„ „ „ r. 21 nedifr. eft. **gräs-**, till.: **gärdhis-**,
hagha-,
„ „ „ r. 21 nedifr. eft. **himirikis-**, till.:
hion-,
„ „ „ r. 19 nedifr. eft. **kirkibols-**, till.:
klokkara-,
„ „ „ r. 18 nedifr. eft. **leona-**, till.: **lopts-**,
„ „ „ r. 17 nedifr. läs: **lusta-**,
„ 391 „ 2 r. 14, 13 nedifr. **fäpernis-**, utgår
„ „ „ r. 13 nedifr. eft. **horn-**, till.: **is-**,
„ 392 „ 1 r. 21 nedifr. läs: **hindradags-**, **iula-**,
läkedoms-, **morghon-**,
- Sid. 393 sp. 2 r. 15 uppifr. eft. (1507). till.: *Jfr lagha*
gengärdh.
- „ 394 „ 1 r. 18 nedifr. eft. **i-**, till.: **langs-**,
„ 395 „ 1 r. 16 uppifr. frf. **genom skär** insätt:
genom skutin (ginom skotin:
-skotne *BSH 5: 12 (1504)*), *p. adj.*
genomskjuten. BSH 5: 12 (1504).
- „ „ „ r. 16 nedifr. frf. **genom thör** insätt:
genom stöta (ginom-), *v. genom-*
stöta, genomborra. Al 5158.
- „ 398 „ 1 r. 31 uppifr. frf. **gif** insätt: **gia-**, *se*
giä-.
„ „ „ r. 30 nedifr. eft. **hinderdags-**, till.:
kirkio-,
„ „ „ 2 r. 5 nedifr. eft. 128 *o. s. v.* till.: *Jfr*
hälgha likama gilde.
- „ 400 „ 2 r. 8 nedifr. eft. **in-**, till.: **läkis-**,
„ 402 „ 2 r. 12 uppifr. eft. **ivir-**, till.: **kamp-**,
kiöt-,
„ 403 „ 1 r. 8 uppifr. läs: *Jfr lius-, sol-gisla.*
„ 404 „ 2 r. 21 nedifr. eft. **byss-**, till.: **gryto-**,
„ 407 „ 2 r. 27 uppifr. **sik** utgår
„ 408 „ 2 r. 2 uppifr. eft. **for-**, till.: **gran-**,
„ „ „ r. 4 uppifr. eft. **fran-**, till.: **kloster-**,
„ 408 „ 2 r. 14 uppifr. eft: *Jfr till.: gäst-*,
„ „ „ r. 19 uppifr. eft. *Jfr till.: for-, in-*,
„ 409 „ 1 r. 23 nedifr. läs. **halfmarka-**, **hamno-**,
hovup-, **hämnda-**, **in-**, **kanunka-**,
kirkio-,
„ „ „ r. 22 nedifr. eft. **klokk-**, till.: **ko-**
nungs-,
„ „ „ r. 21 nedifr. **läpa-**, utgår
„ 410 „ 1 r. 22 nedifr. läs: 41. *Jfr i gen giällda.*
— **giällda up a**, *gälla, vara farligt,*
gå (farligt el. häftigt) till.
- „ „ „ r. 19 nedifr. eft. **bort-**, till.: **firi-**,
„ 411 „ 1 r. 23 uppifr. eft. 80. till.: — *gärna, om*
möjligt. LB 7: 326.
- „ „ „ r. 17 nedifr. frf. **gladheker** insätt:
gladhet (gladheet), *f. glädje. Bir*
5: 10.
- „ „ „ 2 r. 24 nedifr. läs: *brukadt*
„ 412 „ 2 r. 16 nedifr. eft. **bruplöps-**, till.:
gildis-,
„ „ „ r. 15 nedifr. eft. **iordhrikis-**, till.:
lofs-,
„ 413 „ 1 r. 30 uppifr. frf. **gläpia** insätt: **glädh-**
ia, *f. glädje, glädjehögtid, fest. BGG 316.*
- „ 415 „ 2 r. 16 uppifr. eft. **aflinga-**, till.: **afls-**,
„ „ „ r. 19 uppifr. läs: **ivirlops-**, **kirkio-**,
klosters-, **krono-**, **köpe-**, **köpis-**,
köpstadha-, **land-**, **landboa-**,
lands-, **legho-**, **panta-**,
„ „ „ r. 28 nedifr. eft. (1510). till.: **goot** *RK*
1: 2949. gooth ib 3: 430; Lg 3: 28.
- „ „ „ r. 26 nedifr. eft. *n.* till.: **gotz** *MB*
1: 158.
- „ 417 „ 2 r. 12 uppifr. eft. *Jfr till.: for-*,
„ „ „ r. 14 uppifr. läs: **godhesdunnen?**
„ 418 „ 2 r. 29 uppifr. eft. **gildisstovu-**, till.:
kirkio-,
„ 419 „ 2 r. 5 uppifr. eft. **asko-**, till.: **brötara-**,

Sid. 419 sp. 2 r. 25 nedifr. läs: **grakiurtil** (graa-kiortil),
 „ 421 „ 1 r. 2 nedifr. eft. -er. till.: **grätir** *Bir* 2: 31.
 „ 426 „ 1 r. 31 nedifr. läs: *Jfr* **flske-, hafsgrund.**
 „ „ „ „ r. 19 nedifr. läs: *Jfr* **af-, hafsgrund.**
 „ 429 „ 1 r. 9 uppifr. eft. **gul-,** till.: **kal-,**
 „ „ „ „ r. 1 nedifr. eft. (1506). till.: *Jfr* **lands gräns.**
 „ „ „ 2 r. 20 uppifr. läs: *Jfr* **bytto-, hönsa-, kattosta-, liver-, lungo-, o-gräs.**
 „ 431 „ 2 r. 26 uppifr. eft. **af-,** till.: **frukta-,**
 „ „ „ „ r. 27 uppifr. eft. **gul-,** till.: **hälvitis-,**
 „ „ „ „ r. 29 nedifr. eft. *L.* till.: — **guds likama kar, n. ciborium, käril hvari hostian förvaras. VKR 77.**
 „ „ „ „ r. 23 nedifr. läs: *Obligationenrecht*
 „ 432 „ 2 r. 30 uppifr. läs: *Jfr* **iäm-, o-gudhliker.**
 „ 433 „ 1 r. 15 nedifr. eft. *gudson.* till.: *DD* 3: 189 (1392).
 „ „ „ 2 r. 1 uppifr. eft. 28. till.: *thz gula i äggeno ib* 3: 109. — **gul sot, gulsot. LB** 3: 4. — *Jfr* **svartgul.**
 „ 436 „ 1 r. 31 nedifr. frf. **gutar** insätt: **gunst, gunstogher, se gönst, gönstogher.**
 „ 437 „ 1 r. 31 uppifr. eft. 364. till.: — *Jfr* **begäcka.**
 „ „ „ 2 r. 30 uppifr. frf. **gänge** insätt: **gäm-erliker, se iämerliker.**
 „ 438 „ 1 r. 9 nedifr. eft. **hem-,** till.: **husa-,**
 „ „ „ „ r. 9 nedifr. eft. **kost-,** till.: **lagh-,**
 „ 439 „ 1 r. 1 uppifr. läs: **half-, in-, innan-, ut-gärpis.**
 „ „ „ 2 r. 28 nedifr. läs: **gärsam, gärsom, gärsäme, se görsem.**
 „ „ „ „ r. 27 nedifr. **gärsäme, se görseme.** utgår
 „ 440 „ 2 r. 24 nedifr. läs: **foghata-, konungs-, vald-,**
 „ 444 „ 1 r. 17 nedifr. eft. -in *ib.* till.: **giära-** -andis *Gr (Cod. D)* 386 (*Jfr* 422).
 „ „ „ „ r. 15 nedifr. eft. 40). till.: **görer RK** 2: 3793.
 „ „ „ „ r. 14 nedifr. eft. **giorpe.** till.: **giördhe** *Iv* 4173.
 „ „ „ 2 r. 9 uppifr. läs: **enebärom**
 „ 445 „ 1 r. 8 uppifr. läs: **görendis**
 „ 446 „ 2 r. 31 uppifr. *Jfr* **i gen göra.** utgår
 „ „ „ „ r. 8 nedifr. eft. **kun-,** till.: **köp-,**
 „ „ „ „ r. 3 nedifr. läs: *förbundet*
 „ 449 „ 1 r. 21 nedifr. frf. **hagensker** insätt: **hag, se hug.**
 „ „ „ 2 r. 20 uppifr. eft. **hema-,** till.: **häst-, hästa-,**
 „ 450 „ 2 r. 29 uppifr. läs: *Jfr* **uthala.**
 „ 451 „ 1 r. 30 nedifr. eft. **up-,** till.: **uppe-,**
 „ 452 „ 1 r. 2 uppifr. eft. *frii* till.: **oc**
 „ 455 „ 1 r. 14, 15 uppifr. läs: *Jfr* **af-, be-, fran-, ful-, hedher-, in-, inne-, mis-, of-, til-, vidh-halda.**

Sid. 455 sp. 1 r. 21, 22 uppifr. läs: *Jfr* **mädh-, port-, porta-, stat-, vakt-haldare.**
 „ „ „ „ r. 32 uppifr. eft. 57. till.: — *Jfr* **in-, inne-haldning.**
 „ 456 „ 2 r. 3 uppifr. eft. 2513. till.: *Jfr* **hästa hali.**
 „ 457 „ 2 r. 2 nedifr. frf. **hamar** insätt: **hal-yrt, f. hälleknopp, sedum acre Lin.?** *LB* 7: 225.
 „ 458 „ 1 r. 12 uppifr. läs: **hand-, iärn-, sidh-hamar.**
 „ „ „ 2 r. 21 uppifr. eft. 6117. till.: *Jfr* **hogh-meldh.**
 „ „ „ „ r. 24 nedifr. läs: *Jfr* **flske-, lagha-hamn.**
 „ „ „ „ r. 16 nedifr. eft. *o. s. v.* till.: — **hamna gap (hampnä-), n. hamn-gap, hamnöppning. FM** 186 (1504).
 „ 459 „ 1 r. 29 uppifr. eft. **flädhra-,** till.: **klost-ers-,**
 „ „ „ „ r. 20 nedifr. eft. **hon.** till.: **hoon SD** *NS* 1: 136 (1402), 411 (1405), 2: 169 (1409). **hun L. hwn VAH** 24: 324 (1473), 325; *BSH* 4: 100 (1483); *FM* 210 (1504).
 „ 461 „ 2 r. 31 uppifr. eft. (*i var.*) till.: *Jfr* **in händer.**
 „ 462 „ 2 r. 4 nedifr. eft.: **harms-,** till.: **ivir-,**
 „ 464 „ 1 r. 14 uppifr. frf. **handiärn** insätt **handhamar (-hammer), m. HSH** 19: 168 (1506).
 „ „ „ „ r. 24 uppifr. läs: *Jfr* **bordh-, yrta-handklädhe.**
 „ „ „ 2 r. 11 uppifr. eft. *L.* till.: — *n. adv. handlöst, utan vidare. FH* 1: 65 (1490-talet).
 „ „ „ „ r. 22 nedifr. eft. **iärn-,** till.: **stal-,**
 „ 465 „ 1 r. 26 uppifr. frf. **hangi** insätt: **hanga?** (*impf. hänk*), *v. [Isl. hanga] hänga (i galge). intr. tha the thiit komo som han hänk Bil* 871. *Jfr* **hängia.**
 „ 466 „ 1 r. 5 nedifr. eft. **bra-,** till.: **folka-,**
 „ „ „ „ r. 5 nedifr. eft. **hovudh-,** till.: **kamela-,**
 „ 467 „ 1 r. 11 nedifr. eft. **kiäpt-,** till.: **krappt-,**
 „ 468 „ 1 r. 23 uppifr. läs: *SD*
 „ 471 „ 1 r. 28 nedifr. eft. *Jfr* till.: **biskops-,**
 „ „ „ „ r. 28 nedifr. eft. **iärn-,** till.: **kip-,**
 „ „ „ „ r. 16 nedifr. läs: (64, 27); *FM* 392 (1508).
 „ „ „ „ r. 15 nedifr. läs: *KL* 43; *Lg* 3: 30, 31, 33, 35, 36, 37; *Di* 223; *FM* 210 (1504).
 „ „ „ „ r. 7 nedifr. eft. *n.* till.: **hawat SD** 5: 565 (1346).
 „ 483 „ 2 r. 1 uppifr. eft. *Jfr* till.: **himirikis-,**
 „ „ „ „ r. 29 nedifr. **hemel, se hemol.** utgår
 „ 486 „ 2 r. 2, 1 nedifr. läs: **hen (hän), adv. [Mnt. hen]** 1) *bort. pakka tik hen thine ledh RK* 2: 3405. *otte rwth fördhe en bysso hen BSH* 5: 272 (1508). 2) *sva hen sva hen, så der, någorlunda. then möglighethen behagher mik saa hän BSH* 5: 190 (1507).

- Sid. 487 sp. 1 r. 13 uppifr. läs: **hermelins kiurtil** (härmelins kiortil),
 " " " " r. 28 nedifr. eft. -er. till.: **hete** *SD* 6: 180 (1350); *Bu* 8, 195.
 " 492 " 2 r. 30 uppifr. läs: *Jfr* **be-**, höghmäls-hindring.
 " 493 " 1 r. 30 nedifr. frf. **hiok** insätt: **hiog**, *se* **hug**.
 " 494 " 1 r. 21, 22 uppifr. läs: **hionalags kom-panskap** (hionelax-), *n*.
 " " " " r. 8 nedifr. eft. **fä-**, till.: **fäs-**,
 " 495 " 2 r. 22 uppifr. läs: *Jfr* **elds-**, kärleks-hiti.
 " 496 " 1 r. 31 uppifr. eft. **iärn-**, till.: **kärro-**,
 " 498 " 2 r. 31 uppifr. frf. **hiälpogher** insätt: **hiälplösa** (hielp löse), *f. hjälplöshet, värnlöshet. BSH* 5: 332 (1508).
 " 500 " 1 r. 3 uppifr. eft. **fughla-**, till.: **giris-**,
 " " " " r. 3 uppifr. eft. **hunda-**, till.: **hägghra-**,
 " 503 " 1 r. 25 nedifr. läs: **härifrån**]
 " " " 2 r. 22 nedifr. eft. 628. till.: *Jfr* **knifs holker**.
 " 504 " 1 r. 30 nedifr. frf. **honhet** insätt: **hon-agh**, *se* **hunagh**.
 " " " " r. 9 nedifr. eft. *Jfr* till.: **fram-**,
 " 505 " 2 r. 10 uppifr. läs: **horand**, *se* **harund**.
horanson (horansson *SO* 109, 142; horensen *SMG* 145), *m. [Mnt. horensone] skökoson. ss skällsord. SO* 109, 142; 149. *SMG* 145. *Jfr* **häranson**.
 " 506 " 1 r. 8 uppifr. eft. **hiorta-**, till.: **kirk-iogards-**,
 " " " " r. 31 nedifr. läs: 8068. **hørs** *BtFH* 1: 238 (1507). **höörs** *ib* 230 (1509)
 " 508 " 2 r. 5, 6 uppifr. läs: **apinio-**, **diura-**, **flska-**, **gets-**, **gul-**, **gäddo-**, **hiorta-**, **hunda-**, **hästa-**, **iärn-**, **knap-**, **pur-löks-**,
 " 511 " 2 r. 12 uppifr. frf. **hovudhsot** insätt: **hovudhsmugh** (hoffuodh smogh: -smogheno *Bir* 5: 39), *n. kalshäl, upp-till anbragt öppning i klädesplagg som vid iklädandet drages ned öfver hufvudet. Bir* 5: 39.
 " 512 " 1 r. 31 uppifr. eft. *afskr.*) till.: *Jfr* **hözl**.
 " " " 2 r. 8 uppifr. eft. **diura-**, till.: **ko-**,
 " 513 " 1 r. 9 uppifr. eft. **hiorpa-**, till.: **klova-**, **kylvo-**,
 " 514 " 1 r. 8 uppifr. eft. **iäm-**, till.: **klen-**,
 " 518 " 2 r. 14 uppifr. eft. 15. till.: — *Jfr* **ihul**.
 " 519 " 2 r. 26 nedifr. eft. **iordh-**, till.: **iärn-**,
 " 520 " 1 r. 21 nedifr. läs: **honags bygardher**
 " 521 " 1 r. 15 nedifr. eft. **ikorna-**, till.: **iägh-ara-**,
 " 524 " 2 r. 2 uppifr. eft. **adhal-**, till.: **afgudha-**,
 " " " " r. 4 uppifr. eft. **böna-**, till.: **danz-**,
 " " " " r. 8-10 uppifr. läs: **intäkta-**, **intäkt-is-**, **invistar-**, **iordh-**, **kapitel-**, **kapitels-**, **klokna-**, **klädha-**, **klädhis-**, **konunga-**, **konungs-**, **korn-**, **krogh-a-**, **kroghara-**, **krut-**, **kölno-**,
 Sid. 524 sp. 2 r. 12 uppifr. läs: **sömar-**, **somars-**, **steka-**, **stekara-**, **sten-**,
 " 525 " 1 r. 9 nedifr. eft. **husfrua**: till.: -fruan *FI* 583, 888;
 " " " " r. 1 nedifr. eft. (1409). till.: **hostru-** -ur *BSH* 4: 321 (1502).
 " " " 2 r. 1 uppifr. eft. **daniserande**). till.: **hös-frw** *BSH* 5: 497 (1512).
 " " " " r. 3 nedifr. läs: *se* **härskaper**.
 " 527 " 1 r. 18 nedifr. **källara-**, utgår
 " " " 2 r. 23 uppifr. eft. **hwad** till.: *BSH* 1: 188 (1386);
 " " " " r. 31 uppifr. eft. **m**. till.: **hwen** *FM* 259 (1506).
 " 530 " 1 r. 12 uppifr. eft. **hvat**, till.: **hvats-kona**, **hvatskons**, **hvatskyns**,
 " " " " r. 30 uppifr. läs: **huorghe** *BSH* 2: 50 (1397).
 " 532 " 2 r. 2 uppifr. läs: **annar hvar**, **enhvar samt**
 " 535 " 1 r. 7 uppifr. läs: *se* **hvarte**.
 " 538 " 2 r. 8 nedifr. eft. (1504). till.: **hwicket** *FM* 127 (1501). **hwickith** *ib* 526 (1511).
 " " " " r. 3 nedifr. eft. (1459). till.: **hwilkars** *MB* 2: 358.
 " 539 " 1 r. 29 uppifr. eft. *gen*. till.: **hwilkra** *KL* 215.
 " 540 " 2 r. 16 uppifr. eft. **hvina**] till.: 1) *susa. LB* 7: 77. 2)
 " 543 " 1 r. 4 uppifr. frf. **hyl** insätt: **hyghiande**, *se* **höghiande**.
 " 544 " 2 r. 3 nedifr. läs: **ordhbodh**.
 " 545 " 1 r. 30 nedifr. läs: *Jfr* **iärnhytta**.
 " 546 " 1 r. 8 uppifr. eft. **alder-**, till.: **alders-**,
 " " " " r. 9 uppifr. eft. **iörp-**, till.: **konungs-**,
 " 548 " 1 r. 10 nedifr. eft. **böna-**, till.: **fram-**,
 " 550 " 1 r. 19 nedifr. läs: **hälghadags klädhe**
 " " " 2 r. 31 uppifr. läs: *m. helig lekamen, ett helgons lekamen. Bil* 863. — *Kristi le-kamen*;
 " 551 " 2 r. 18 uppifr. eft. 75. till.: *Jfr* **alhälgh-ona dagher**.
 " " " " r. 27 uppifr. eft. 199. till.: — *Jfr* **for-budhhälghon**.
 " 554 " 1 r. 28 uppifr. eft. **ater-**, till.: **bort-**,
 " 555 " 1 r. 6 nedifr. eft. *Jfr* till.: **for-**,
 " 556 " 1 r. 11 uppifr. eft. **bak-**, till.: **bonda-**,
 " " " " r. 12 uppifr. eft. **hyna-**, till.: **klubbo-**,
 " " " " r. 19 uppifr. läs: **i**
 " 557 " 2 r. 14 uppifr. eft. **härape** till.: **samt inhärads**
 " 559 " 1 r. 3 uppifr. läs: **härads insighel**
 " 560 " 1 r. 27 nedifr. eft. **häräp** till.: **samt in-häräpis**
 " 566 " 2 r. 30 nedifr. frf. **här vapn** insätt: **här-va**, *se* **harva**, *f*.
 " 567 " 1 r. 15 uppifr. läs: **fodher-**, **hängi-**, **hörro-**, **kin-**, **klyfla-**, **korn-**, **lös-**, **skiuts-**,
 " " " 2 r. 3 nedifr. läs: **hätta**, **kapuchong**, **mössa**.
 " 568 " 1 r. 16 uppifr. eft. **biugh-**, till.: **klädha-**,

- Sid. 568 sp. 1 r. 18 uppifr. läs: *hättebröder, Tyska borgare i Stockholm hvilka efter kon. Albrekts tillfångatagande 1389 bildade ett mot Svenskarne fientligt parti.*
- „ „ „ „ r. 20, 21 uppifr. läs: *klädning med vidfogad hätta el. kapuchong?*
- „ „ „ „ 2 r. 28 nedifr. eft. **höghvöldis-**, till.: **iudha-**,
- „ „ „ „ r. 14 nedifr. eft. 7994. till.: **härads-, häradh-höfdhinger.**
- „ 570 „ 1 r. 18 nedifr. läs: [*Isl. haugr. Fgutr. haugr*]
- „ „ „ „ r. 7 nedifr. eft. 39; till.: *HelsL. V 13: 3;*
- „ „ „ „ 2 r. 5 nedifr. läs: **alna-, famns-, ful-, husa-, iäm-**,
- „ 573 „ 2 r. 21 uppifr. läs: *hök (el. falk).*
- „ 575 „ 1 r. 19 uppifr. eft. 4518. till.: *Jfr ivir-hörogher.*
- „ „ „ „ r. 29 uppifr. läs: *horhus. hötte hanne*
- „ „ „ „ 2 r. 15 nedifr. läs: [*Fnor. haustr. Isl. haust*]
- „ 580 „ 1 r. 30 uppifr. eft. 70. till.: — *af. han är halla ilder ij sik Fl 1163.*
- „ 581 „ 2 r. 23 uppifr. eft. *Fl 2.* till.: — *Jfr hvar-, hädhan-i fran.*
- „ 582 „ 1 r. 16 uppifr. eft. 41. till.: — *Jfr in i genom.*
- „ „ „ „ r. 11 nedifr. läs: *Jfr här-, thär-i mällo.*
- „ 583 „ 2 r. 11 nedifr. eft. 65. till.: — *Jfr be-iaka.*
- „ 584 „ 1 r. 24 nedifr. frf. **idhan** insätt: **idha**, *f. [Isl. idä] tillbakaströmmande vatten i en älf, vattenhvirfvel. VAH 24: 262 (1434).*
- „ „ „ „ r. 5 nedifr. eft. **id.** till.: **idhorom Bir 3: 259.**
- „ 585 „ 1 r. 16 nedifr. eft. 238. till.: **ikkeligha Lg 3: 370.**
- „ 587 „ 2 r. 25 uppifr. frf. **i gen fulla** insätt: **i gen fanga**, *v. återfå. BtRK 330 (1483, orig.).*
- „ 588 „ 1 r. 17 nedifr. frf. **i gen ropa** insätt: **i genom stinga (jginum-)**, *v. genom-stinga. klädhit känne ey at thz jginum stingx Bir 3: 77. Jfr genom stinga.*
- „ „ „ „ 2 r. 18-20 uppifr. **i genom stinga** — **genom stinga.** *utgår*
- „ 589 „ 1 r. 24 uppifr. läs: *Jfr fota-, fots-il*
- „ 592 „ „ r. 5 uppifr. eft. (1409). till.: — *Jfr här in i.*
- „ 593 „ 2 r. 12 nedifr. eft. 4990. till.: *Jfr fa in.*
- „ 594 „ 1 r. 21 uppifr. *Jfr flödha in.* *utgår*
- „ 597 „ 1 r. 18 uppifr. läs: **härads-, krono-**
- „ „ „ „ r. 12 nedifr. eft. 41. till.: *Jfr häghna in.*
- „ „ „ „ r. 8 nedifr. frf. **in händer** insätt: **inhämta (jnhämta)**, *v. hämta in, föra till land. RK 2: 460.*
- „ „ „ „ 2 r. 1 uppifr. frf. **in kasta** insätt: **in kalla**, *v. inkalla. HSH 24: 104 (1517).*
- „ „ „ „ r. 28 uppifr. eft. 201. till.: *Jfr kräfla in.*
- Sid. 597 sp. 2 r. 28 nedifr. eft. (1465). till.: *Jfr köpa sik in.*
- „ „ „ „ r. 24 nedifr. frf. **inlas** insätt: **inlana (inlona)**, *v. inlemna ss lån. FM 554 (1512). Jfr lana in.*
- „ 598 „ 1 r. 18 nedifr. eft. *Jfr till.: läggia in samt*
- „ „ „ „ r. 9 nedifr. läs: *tillåtelse att återkomma i riket, böter till konungen genom hvilkas erläggande en edsöresbrytare fick tillåtelse att vistas i riket.*
- „ 599 „ 2 r. 12 nedifr. eft. 246. till.: — *af. een man är ilder innan sik Fl 1022.*
- „ 601 „ 1 r. 24 uppifr. eft. **for-**, till.: **hvar-**,
- „ „ „ „ 2 r. 12 uppifr. frf. **innehalda** insätt: **inne dylia**, *v. fördölja, förtiga. SO 103. samt: innegömder, p. adj. innesluten, instängd. Al 7269.*
- „ „ „ „ r. 1 nedifr. eft. (1510?). till.: *Jfr kätta inne.*
- „ 603 „ 2 r. 8 uppifr. frf. **insighel** insätt: **insegul (-guldh)**, *n. [Äldre Dan. in-seguld] guldtråd. TK 275.*
- „ „ „ „ r. 24 uppifr. eft. 1686. till.: *Jfr härads insighel.*
- „ 606 „ 1 r. 5 nedifr. eft. 5) till.: *mottaga, upp-bära. SR 52. 6)*
- „ 607 „ 2 r. 13 nedifr. frf. **iomfru** insätt: **io, se iu.**
- „ 608 „ 1 r. 24 nedifr. eft. **aterläghu-**, till.: **bryst-**,
- „ „ „ „ r. 22 nedifr. eft. **kirkju-**, till.: **köp-**,
- „ 610 „ 2 r. 29 uppifr. frf. **iordhskrappa** insätt: **iordhskatter**, *m. jordskatt, skatt som utgår af jord. FM 73 (1502?).*
- „ 614 „ 2 r. 9 nedifr. läs: **iungfru fäghrind (iomfrv fägringh)**,
- „ 617 „ 2 r. 6 nedifr. eft. **här-**, till.: **kring-**,
- „ 618 „ 2 r. 14 nedifr. frf. **ivirflyta** insätt: **ivir-flygha (ower-)**, *v. flyga öfver, höja sig öfver. Su 179.*
- „ 621 „ 1 r. 25 nedifr. frf. **ivirkasta** insätt: **ivirkast (ower-)**, *n. öfverändakastande, kullkastande. MD 393.*
- „ 621 „ 2 r. 25 uppifr. eft. 64. till.: — *Jfr koma ivir.*
- „ „ „ „ r. 30 uppifr. frf. **ivirlop** insätt: **ivirlast (offwer-)**, *f. för stor börda, för stort betungande. at thöm ey hereffther skedde nogen . . . offwerlasth BSH 5: 343 (1509). samt: ivirledha (offwir-offwer-), v. draga el. locka öfver (till). them swa flyandes til förnämpda städur offwerledha MB 2: 136. — föra (nägon) öfver (något). at thu wille offwirleda thzta folkit jordanis flodh MB 2: 18.*
- „ „ „ „ r. 30 nedifr. eft. *öfver.* till.: *BtFH 1: 137 (1507). —*
- „ 634 „ 1 r. 2 nedifr. frf. **iäns** insätt: **iänka, iänkning**, *se iämka, iämknig.*
- „ 635 „ 1 r. 6 uppifr. eft. **bor-**, till.: **brand-, branda-**,

- Sid. 635 sp. 1 r. 7 uppifr. eft. **kappi-**, till.: **loppe-**,
 „ 639 „ 2 r. 5 nedifr. läs: **gran-**, **kirsebära-**
kadha samt
 „ 640 „ 2 r. 1 uppifr. eft. **aker-**, till.: **bla-**,
 „ 642 „ 2 r. 11 uppifr. eft. **hem-**, till.: **in-**,
 „ „ „ r. 28 nedifr. eft. **hiort-**, till.: **kleva-**,
 „ 643 „ 1 r. 11 nedifr. läs: *Jfr klädha-, lön-,*
löns-kamare,
 „ 644 „ 1 r. 28 uppifr. frf. **kandelmässa** insätt:
kancelärska (oancelereska), *f.*
kanslerska, kanslershustru. SJ 391 (1474).
 „ „ „ r. 29 uppifr. eft. 8. till.: — **kandel-**
mässo dagher (kandelmässö-),
m. L.
 „ 645 „ 2 r. 17 uppifr. läs: *förvaras,*
 „ 646 „ 2 r. 22 nedifr. eft. **glas-**, till.: **guds li-**
kama-,
 „ „ „ r. 20 nedifr. läs: **kopar-**, **lagha-**,
laxa-, **ler-**,
 „ 647 „ 2 r. 9 uppifr. eft. **drifte-**, till.: **forsa-**,
 „ „ „ r. 10 uppifr. läs: **krykio-**, **ladhu-**
gards-, **laxa-**, **legho-**, **logho-**,
lögho-, **löse-**, **lösninga-**, **mala-**,
 „ 648 „ 2 r. 8 nedifr. eft. **koto-**, till.: **lut-**,
 „ 650 „ 1 r. 16 uppifr. **forkastale** samt utgår
 „ „ „ r. 29 uppifr. eft. *Jfr* till.: **forkastel,**
skastel,
 „ 655 „ 1 r. 23 uppifr. eft. (1516-17). till.: —
kirkio torn (kyrke-), *n. kyrktorn.*
BSH 5: 12 (1504).
 „ „ „ 2 r. 29 uppifr. läs: *kärnmjolk.*
 „ 656 „ 1 r. 21 nedifr. eft **krydda-**, till.: **laxa-**,
 „ „ „ 2 r. 28 nedifr. läs: *Jfr gra-, herme-*
lins-, **klädhis-**, **manna-**,
 „ „ „ r. 27 nedifr. läs: **qvinna-**,
 „ 657 „ 2 r. 18 nedifr. eft. *Jfr* till.: **anis-**,
 „ 658 „ 1 r. 27 uppifr. eft. **hönsa-**, till.: **kalva-**,
 „ 659 „ 2 r. 28 uppifr. eft. *Jfr* till.: **a-**,
 „ „ „ r. 18 nedifr. läs: *Jfr a-, na-klaghan.*
 „ „ „ r. 10 nedifr. läs: *Jfr lagh-, lagha-*
kland.
 „ 660 „ 1 r. 9 uppifr. eft. *L.* till.: = **klandran.**
SJ 240 (1448).
 „ „ „ r. 25 nedifr. eft. 108. till.: at klappe
 nogen man handlyfte (*med handslag för-*
binda sig till någons tjänst, träda i nå-
gons tjänst) *BSH 4: 181 (1494).*
 „ „ „ 2 r. 11 nedifr. frf. **klara** insätt: **klar,**
se glar.
 „ 662 „ 1 r. 31 nedifr. frf. **kli** insätt: **klever-**
bladh, *n. klöfverblad, klöfver. LB 7: 200.*
 „ „ „ r. 17 nedifr. läs: *Fr 352;*
 „ 663 „ 2 r. 23 uppifr. eft. **ivir-**, till.: **lagh-**,
 „ 664 „ 2 r. 14 uppifr. eft. *Jfr* till.: **abbota-**,
 „ 667 „ 1 r. 28 uppifr. eft. **flädhra-**, till.: **flogh-**
els-,
 „ „ „ r. 31 uppifr. eft. **hörro-**, till.: **ifaru-**,
 „ „ „ r. 31 nedifr. eft. **ivir-**, till.: **kapo-**,
karlmanna-, **karlmanz-**, **kesars-**,
 „ „ „ r. 29 nedifr. eft. **lik-**, till.: **liks-**,
 „ „ „ r. 13 nedifr. eft. **glädhis-**, till.: **klost-**
ers-,
 Sid. 667 sp. 2 r. 25 nedifr. eft. *L.* till.: — **klädhis**
litare, *m. färgare. PM 60.*
 „ 668 „ 1 r. 4 uppifr. läs: 1) **redskap** *hvarmed*
man trycker, stort sigill.
 „ „ „ r. 9 uppifr. eft. (1509). till.: 2) **klämma,**
betryck, trångmål. FM 226 (1505).
 „ „ „ r. 12 uppifr. eft. 411. till.: *Jfr be-*
klämma.
 „ „ „ r. 19 uppifr. läs: **kläppa** (-ter), *v. L.*
 „ „ „ r. 21 uppifr. eft. 355. till.: *Jfr Kock,*
Ark. f. Nord. Fil. 2: 112 f.
 „ „ „ r. 22 uppifr. läs: **klärkбилäte**
 „ 669 „ 2 r. 13 nedifr. frf. **knoka** insätt: **knoe,**
m. Jfr flingra knoe.
 „ 672 „ 1 r. 29 nedifr. frf. **kolhuppadder** insätt
kolf, *se golf.*
 „ 675 „ 2 r. 21 nedifr. eft. **ful-**, till.: **gäst-**,
 „ „ „ r. 6 nedifr. frf. **komilla** **bloma** in-
 sätt: **komber,** *se kumber.*
 „ 676 „ 1 r. 3 uppifr. frf. **komilse** insätt: **kom-**
ilsa, *f. Jfr fulkomilsa.*
 „ „ „ r. 3 uppifr. läs: **ful-**, in-**komilse.**
 „ 677 „ 2 r. 6 nedifr. eft. **fränd-**, till.: **fästa-**,
 „ 679 „ 2 r. 9 uppifr. eft. **dvärgha-**, till.: **gota-**,
 „ 681 „ 1 r. 10 uppifr. eft. 189. till.: — **konungs**
lapper, *m. Lapp som icke hör under*
Birkarlarne utan erlägger skatt ome-
delbart till kronan. HSH 29: 29 (1454
nyare afskr.).
 „ 682 „ 1 r. 7 uppifr. eft. *m.* till.: 1) **konungen**
tillkommande tredjedel af böter. GS 28
(1375, orig.). 2)
 „ 685 „ 1 r. 5 uppifr. eft. *afskr.).* till.: *BYH 1:*
166 (1397)
 „ „ „ 2 r. 8 uppifr. läs: **kornan** (-and),
 „ 687 „ 2 r. 15 uppifr. eft. 226. till.: *Jfr kiöt-*
korver.
 „ 688 „ r. 27 nedifr. eft. **brödhra-**, till.: **budh-**
öls-,
 „ „ „ 2 r. 27 uppifr. eft. **fasto-**, till.: **fro-**,
 „ 691 „ 1 r. 13 nedifr. läs: **krapter** (-krapt).
 „ 695 „ 2 r. 16 uppifr. läs: *Jfr krykio karl.*
 „ 696 „ 2 r. 1 uppifr. eft. **hedhers-**, till.: **ke-**
sara-, **kesars-**,
 „ „ „ r. 2 uppifr. eft. **konungs-**, till.: **liusa-**,
 „ 699 „ 1 r. 18 uppifr. eft. (1406). till.: *Jfr arf-*
kräfning.
 „ 700 „ 2 r. 28 nedifr. eft. **biärgs-**, till.: **iords-**,
 „ 704 „ 2 r. 20 nedifr. eft. (1507). till.: *Jfr be-*
kymbring.
 „ 707 „ 1 r. 31 nedifr. eft. **blods-**, till.: **gläpi-**,
 „ 710 „ 2 r. 14 nedifr. eft. *Jfr* till.: **aspa-**,
draghara-,
 „ 712 „ 2 r. 12 uppifr. eft. **a-**, till.: **iämbars-**,
 „ 716 „ 2 r. 18 nedifr. eft. *Jfr* till.: **apal-**,
 „ „ „ r. 17 nedifr. eft. **for-**, till.: **frip-**,
 „ 721 „ 1 r. 11 nedifr. eft. **hiona-**, till.: **ho-**,
 „ „ „ r. 9 nedifr. eft. **köpstads-**, till.: **landa-**,
 „ 723 „ 1 r. 7 nedifr. frf. **laghböter** insätt: **lagh-**
böta, *v. L.*
 „ 726 „ 2 r. 4 nedifr. eft. **bänkia-**, till.: **kol-**
sesters-,

Sid. 726 sp. 2 r. 4 nedifr. eft. **lin-**, till.: **listo-**,
 „ 727 „ 1 r. 22 uppifr. frf. **laktuk** insätt: **lak-**
risa, *se* **likrisa**.
 „ 728 „ 2 r. 16 uppifr. eft. *Jfr* till.: **akers-**,
 „ „ „ „ r. 19 uppifr. eft. **fädh**rinis-, till.:
födho-,
 „ „ „ „ r. 20 uppifr. eft. **halförtogs-**, till.:
helpännings-,
 „ „ „ „ r. 21 uppifr. eft. **huna-**, till.: **hyna-**,
 „ „ „ „ r. 26 uppifr. eft. *samt* till.: **inländis**,
 „ 734 „ 2 r. 31 nedifr. eft. *Jfr* till.: **af-**,
 „ 736 „ 2 r. 12 nedifr. eft. **in-**, till.: **ladhu-**,
 „ 737 „ 1 r. 16 uppifr. frf. **lasta** insätt: **last**, *f.*
Jfr **ivirlast**.
 „ 744 „ 2 r. 11 uppifr. eft. **skipa-lep** till.: *samt*
framledh
 „ „ „ „ r. 13 uppifr. eft. **hvilika-**, till.: **in-**,
 „ 750 „ 1 r. 11 uppifr. eft. **barna-**, till.: **dobl-**,
 „ 757 „ 2 r. 3 uppifr. eft. (1508). till.: *Bil* 304.

Sid. 757 sp. 2 r. 30 uppifr. läs: *ligga, befinna sig (i*
ett visst tillstånd).
 „ 760 „ 2 r. 8 nedifr. läs: **qvinna-likame**.
 „ 762 „ 1 r. 2 uppifr. eft. **eter-**, till.: **ful-**,
 „ „ „ „ r. 3 uppifr. eft. **hunds-**, till.: **iords-**,
 „ 763 „ 2 r. 13 nedifr. eft. **fughla-**, till.: **lamb-**,
 „ 766 „ 2 r. 22 nedifr. eft. *Jfr* till.: **bogh-**,
 „ 767 „ 2 r. 18 nedifr. eft. 338. till.: *Jfr* **lya**.
 „ 768 „ 1 r. 6 uppifr. läs: *Jfr* **lio**, **lya**.
 „ 770 „ 1 r. 28 uppifr. eft. *Jfr* till.: **blek-**,
 „ „ „ „ r. 31 uppifr. eft. **en-**, till.: **gra-**,
 „ 772 „ 2 r. 16 uppifr. eft. **inledslu-**, till.:
krono-,
 „ 773 „ 1 r. 25 nedifr. frf. **liusrödher** insätt:
liusning, *se* **lysning**.
 „ 775 „ 1 r. 20 nedifr. eft. **hakabyss-**, till.:
handbyss-,
 „ 777 „ 1 r. 23 uppifr. eft. *Jfr* till.: **buk-**,
 „ 780 „ 1 r. 15 uppifr. läs: **himna-**, **kärleks-**
 „ 784 „ 1 r. 20 uppifr. eft. **kiöts-**, till.: **likams-**,

Svenska Fornskrift-Sällskapets Samlingar

innefatta hittills:

Flores och Blanzeflor.
Sanct Patriks-Sagan.
Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.
Vadstena Kloster-Reglor.
Herr Ivan Lejon-Riddaren. (Fullständig i 3 häften.)
Namnlös och Valentin.
Ett Forn-Svenskt Legendarium. (Fullständigt i 11 häften.)
Konung Erik XIV:des Krönika.
Svenska Medeltidens Bibel-arbeten. (Fullständiga i 6 häften.)
Sagan om Didrik af Bern. (Fullständig i 3 häften.)
Hertig Fredrik af Normandie.
Konung Alexander. (Fullständig i 3 häften.)
Skrå-Ordningar. (Med fyra plancher.)
Heliga Birgittas Uppenbarelser. (Fullständiga i 11 häften.)
Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne. (1 ett band.)
Legenden om Gregorius af Armenien.

Sveriges Dramatiska Litteratur. (Fullständig i 5 häften.)
Helige Bernhards Skrifter. (Fullständiga i 2 häften.)
Svenska Medeltidens Rim-Krönikor. (Fullständiga i 7 häften.)
Suso, Gudelige Snilles Väckare. (Fullständig i 3 häften.)
Själens Tröst. (Fullständig i 4 häften.)
Skrifter till läsning för klosterfolk. (Fullständiga i 2 häften.)
Gersons bok om djefvulens frestelse. (Facsimile.)
Klosterläsning. (Fullständig i 3 häften.)
Svenska Medeltids-Postillor. (Del. 1, 2.)
Gersons Lärdom huru man skall dö. (Facsimile.)
Svenska Medeltids Dikter och Rim. (Fullständiga i 3 häften.)
Läke- och Örte-Böcker. (Fullständiga i 3 häften.)
Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket. (Häft. 1—11.)
Prosadikter från Medeltiden. (Fullständiga i 3 häften.)
Småstycken på Forn Svenska. (Tryckta som bilagor, utom nummerföljden.)

Dessa arbeten utgåfvos fördelade i häften sålunda:

1. *Flores och Blanzeflor.*
 2. *Sanct Patriks-Sagan.*
 3. *Peder Månssons Stridskonst och Stridslag.*
 4. *Vadstena Kloster-Reglor.*
 5—6. *Herr Ivan Lejon-Riddaren.* Häft. 1, 2.
 7. *Namnlös och Valentin.*
 8—9. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 1, 2.
 10. *Konung Erik den XIV:des Krönika.*
 11. *Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.* Band. I. Häft. 1.
 12. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 3.
 13. *Herr Ivan Lejon-Riddaren.* Häft. 3 (slutet).
 14—15. *Sagan om Didrik af Bern.* Häft. 1, 2.
 16. *Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.* Band. I. Häft. 2.
 17—18. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 4, 5.
 19—20. *Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.* Band. II. Häft. 1, 2.
 21. *Hertig Fredrik af Normandie.*
 22. *Sagan om Didrik af Bern.* Häft. 3 (slutet).
 23. *Konung Alexander.* Häft. 1.
 24. *Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.* Band. I. Häft. 3 (slutet).
 25. *Konung Alexander.* Häft. 2.
 26. *Svenska Medeltidens Bibel-arbeten.* Band. II. Häft. 3 (slutet).
 27. *Skrå-Ordningar.*
 28. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 6.
 29—30. *Heliga Birgittas Uppenbarelser.* Häft. 1, 2.
 31. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 7.
 32. *Bonaventuras Betraktelser öfver Christi lefverne.*
 33. *Legenden om Gregorius af Armenien.*
 34—38. *Heliga Birgittas Uppenbarelser.* Häft. 3—7.
 39. *Konung Alexander.* Häft. 3 (slutet).
 40. *Sveriges Dramatiska Litteratur.* Häft. 1.
 41. *Helige Bernhards Skrifter.* Häft. 1.
 42. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 8.
 43—44. *Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.* Häft. 1, 2.
 45. *Helige Bernhards Skrifter.* Häft. 2 (slutet).

46—49. *Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.* Häft. 3—6.
 50. *Suso, Gudelige Snilles Väckare.* Häft. 1.
 51. *Svenska Medeltidens Rim-Krönikor.* Häft. 7 (slutet).
 52. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 9.
 53—54. *Suso, Gudelige Snilles Väckare.* Häft. 2, 3 (afslutad).
 55. *Sveriges Dramatiska Litteratur.* Häft. 2.
 56. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 10.
 57—60. *Själens Tröst.* Häft. 1—4 (afslutad).
 61. *Ett Forn-Svenskt Legendarium.* Häft. 11 (slutet).
 62. *Heliga Birgittas Uppenbarelser.* Häft. 8.
 63—64. *Skrifter till läsning för klosterfolk.* Häft. 1, 2 (afslutad).
 65. *Heliga Birgittas Uppenbarelser.* Häft. 9.
 66. *Gersons bok om djefvulens frestelse.* Tryckt 1495 (facsimile).
 67. *Sveriges Dramatiska Litteratur.* Häft. 3.
 68—70. *Klosterläsning.* Häft. 1—3 (afslutad).
 71—72. *Sveriges Dramatiska Litteratur.* Häft. 4, 5 (afslutad).
 73—76. *Svenska Medeltids-Postillor.* Del. 1, 2.
 77. *Gersons Lärdom att dö.* Tryckt 1514 (facsimile).
 78—80. *Medeltids Dikter och Rim.* Häft. 1—3 (afslutad).
 81. *Heliga Birgittas Uppenbarelser.* Häft. 10.
 82. *Läke- och Örte-Böcker.* Häft. 1.
 83. *Heliga Birgittas Uppenbarelser.* Häft. 11 (slutet).
 84. *Läke- och Örte-Böcker.* Häft. 2.
 85—89. *Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.* Häft. 1—5.
 90. *Läke- och Örte-Böcker.* Häft. 3 (slutet).
 91. *Prosadikter från Medeltiden.* Häft. 1.
 92—95. *Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.* Häft. 6—9.
 96—97. *Prosadikter från Medeltiden.* Häft. 2, 3.
 98—99. *Ordbok öfver Svenska Medeltids-språket.* Häft. 10, 11.

Mera har ej utkommit intill Januari 1890.

Pris för köpare 9 kronor 50 öre.

